TA LÀ
Thần Cấp
Đại Phản Phái
ANH TUẤN BÍCH TIỂU CẤP

TA LÀ THẦN CẤP ĐẠI PHẢN PHÁI

Tác giả: Anh Tuấn Đích Tiểu Cáp

Thể loại: Tiêp Hiệp, Xuyên Không, Phản Phái

Nguồn: truyenyy.pro

—★—

DTV-EBOOK.COM.VN

Giới Thiệu

Xuyên không trở thành con trai của tộc trưởng Tần Tộc – một trong những Tiên cổ thế gia đỉnh cấp của Thái Cổ Tiên Vực. Bề ngoài anh tuấn phi phàm, thân mang Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn, thực lực cái thế vô địch vậy mà lại phải chịu số phận trở thành đá lót chân, kê đường cho đám khí vận chi tử khác hay sao? Điều nay sao Tần Cửu Ca ta có thể nhẫn chứ?

Tần Cửu Ca said: Khí vận chi tử là nam giới thì đều chết hết đi, đừng để ta phải động thủ! Khí vận chi tử là nữ giới, kẻ thuận ta thì sống , chống ta thì chết!

Nữ chủ khí vận: Cửu Ca là nam nhân cả đời ta muốn chiếm được, cho dù không chiếm được trái tim của hắn thì cũng phải có được thân thể hắn!

Thánh nữ của Thánh địa: Ta còn cần tu luyện làm gì, không bằng đi theo nam nhân kia “ăn kem” để tu luyện cho nhanh.

Thượng Cổ Nữ Đế: Ta cần tu vi này để làm chi? Sau cùng chẳng phải đều quỳ gối dưới chân ngoan ngoãn hầu hạ Cửu Ca Đại Đế hay sao…

Chúc bạn có những giây phút vui vẻ khi đọc truyện Ta Là Thần Cấp Đại Phản Phái (Dịch)!

Chương 1: Xuyên không thành Thần cấp trùm phản diện

“Ầm!”

“Ầm, ầm, ầm!”

Vô số vệt sét vàng kim đánh xuống tiên sơn.

“Trọng Đồng Nhãn không hổ là một trong những Nhãn Đồng mạnh nhất thượng cổ.”

“Vậy mà có thể khiến ta ngay lập tức bước lên con đường Nhân Hoàng.”

Nói xong, từng vòng hào quang bao phủ quanh Tần Cửu Ca. Chỉ trong chốc lát, ánh tà phủ khắp bầu trời, những gợn mây đỏ phủ khắp trời này dần biến thành từng con kỳ trân dị thú. Ngũ trảo kim long đạp mây mà đến, phượng hoàng phun ra nuốt vào thần hỏa bao phủ khắp nơi, kỳ lân lao nhanh trên trời, từng con từng con tiên thú quý hiếm có một không hai dường như muốn sà xuống.

“Nhìn kìa, là vị trí ở cung điện của thiếu chủ.”

“Dị tượng thật khủng khiếp, thiếu chủ sắp đột phá rồi sao?”

“Thế này là thiếu chủ sắp trở thành thiếu niên Nhân Hoàng rồi ư?”

“Ôi, thiếu niên Nhân Hoàng, vạn vạn năm qua chưa từng thấy, nhân vật trong truyền thuyết bậc này chẳng lẽ sẽ xuất hiện.”

“Ha ha ha, có thiếu tộc trưởng ở đây, giờ phóng mắt nhìn khắp đại thế mấy ai có thể sánh với Tiên Cổ Tần Tộc ta.”

Trên tiên sơn, Tần Cửu Ca chậm rãi mở mắt, ánh sáng đỏ sậm lóe lên trong mắt. Sau đó, trước mắt xuất hiện thông tin mà chỉ có chính bản thân hắn mới có thể nhìn thấy.

Chủ nhân: Tần Cửu Ca.

Thể chất: Đại đạo chủng ma thể!

Thiên phú: Thượng cổ Trọng Đồng Nhãn.

Tu vi: Nhân Hoàng bậc một.

Thân phận: Thiếu chủ Tiên Cổ Tần Tộc.

Công pháp: Đạo Tâm Chủng Ma, Tiên Lâm Cửu Thiên, Thái Thượng Tiên Quyết…

Điểm khí vận: 0

“Không ngờ là bây giờ mình đã đột phá đến cảnh giới Nhân Hoàng.” Tần Cửu Ca nhếch miệng mỉm cười. Bản thân vốn có thiên phú tuyệt đỉnh, nhưng chuyện muốn trở thành Nhân Hoàng ở tuổi mười sáu, chỉ nghĩ thôi cũng không dám. Vậy mà bây giờ mình đã trở thành thiếu niên Nhân Hoàng danh xứng với thực.

Nhân Hoàng chính là sự tồn tại có thể khai sáng nên cổ vương triều, là đại năng trấn áp khí vận hoàng triều.

“Quả nhiên, hàng từ hệ thống đúng là hàng tốt.”

“Trọng Đồng Nhãn này không tệ, dù là loại nằm trong hệ thống thương thành cũng thuộc hàng đỉnh. Phúc lợi tân thủ của mình đúng là kinh diễm.”

Vừa nãy Tần Cửu Ca đã mở hệ thống thương thành tìm Trọng Đồng Nhãn, giá trị đủ khiến Tần Cửu Ca chùn bước.

Nếu không phải có hệ thống tặng, Tần Cửu Ca hoài nghi bản thân trong vạn năm nữa cũng không dung hợp nổi.

…

Thần Châu rộng lớn, là châu vực cổ xưa nhất trong ba nghìn châu vực, là nơi sinh sống của vô số cổ tộc đạo thống cường đại.

Lớp lớp tiên sơn sừng sững chọc trời, tiên thú bay vờn quanh một thiếu niên tuấn mỹ.

Thiếu niên áo trắng như tuyết, phong thần tuấn lãng, mắt sáng tựa sao, khí chất phi phàm, gương mặt tinh xảo, mắt ngọc mày ngài, mấy sợi tóc đen rũ xuống bay bay ở giữa chân mày.

Tiên linh khí cuồn cuộn bao quanh thiếu niên.

Ánh mắt thiếu niên hờ hững, dường như không có bất cứ chuyện gì có thể khiến lòng hắn xuất hiện gợn sóng, cao cao tại thượng, như thể trích tiên trên trời, hờ hững với tất thảy.

Hắn là con trai của tộc trưởng Tiên Cổ Tần Tộc, Tiên Cổ Tần Tộc chính là cổ tộc cấm kỵ vô cùng huy hoàng ở Thái Cổ Tiên Vực, truyền thừa vô số kỷ nguyên, qua biết bao đời, trong dòng sông lịch sử từng xuất hiện Vô Thượng Đại Đế gánh chịu thiên mệnh.

Lúc hắn được sinh ra, tử khí trải rộng trăm vạn dặm, Tử Kỳ Lân đạp mây ngậm ngọc mà đến, bóng dáng Chân Long Tiên hoàng vờn quanh, tiên khí tràn ngập khắp nơi, Đại Đế trong tộc chấn động, hạ pháp chỉ bảo vệ quanh hắn.

“Thiếu chủ, có người trong tộc lên tiếng phản đối việc ngài kiểm soát Thanh Vân giới lần này.” Một nam tử trung niên mặc áo đen quỳ một chân trên đất, ôm quyền kính cẩn nói với Tần Cửu Ca.

Trong ánh mắt của hắn tràn đầy vẻ kính ngưỡng đối với vị thiếu niên tuấn tú như trích tiên trước mặt.

Hắn tên là Tần Ngũ, chính là tử sĩ mà từ khi còn nhỏ Tần Cửu Ca đã nuôi dưỡng bên mình, chỉ trung thành với mỗi mình Tần Cửu Ca.

“Chắc là đám người Tần Lăng kia rồi!” Tần Cửu Ca nhắm mắt lại, nói. Trong chính Tần tộc mình vẫn còn đối thủ.

Có lẽ bọn họ sợ mình có được tài nguyên của cả một giới, tài nguyên của một giới tất nhiên là rất nhiều, nhưng mình cũng đâu phải chỉ vì tài nguyên.

Tài nguyên của cả một giới cũng chẳng chẳng đáng gì trong mắt Tần Cửu Ca.

Hệ thống đã đưa ra vị khí vận chi tử đầu tiên ở ngay bên trong hạ giới Thanh Vân giới của Thái Cổ Tiên Vực. Chính bản thân mình cũng rất xem trọng khí vận chi tử đầu tiên trong tiểu thuyết mà mình gặp.

Tần Cửu Ca dựa vào xuyên không mà đến, nói đúng hơn là dùng cách tương tự như đầu thai.

Kiếp trước Tần Cửu Ca là một người vô cùng yêu thích tiểu thuyết, đã quen với đủ loại nội dung truyện máu chó như nhân vật chính vùng dậy, phế vật gì đó vùng dậy, nô bộc giết chủ cướp lấy thần lực. Ban đầu ấy, Tần Cửu Ca đã chuẩn bị tâm lý mình sẽ thành nam chính phế vật khổ đủ đường, nhưng hắn lại xuyên thành một vị thiếu chủ thế gia vọng tộc trên đỉnh Tiên Cổ.

Dù là ở Thái Cổ Tiên Vực thì thế gia vọng tộc Tiên Cổ Tần Tộc cũng là thế lực siêu nhiên cổ xưa nhất, nội tình khủng bố. Còn Tần Cửu Ca

là con trai của Tộc trưởng Tần tộc.

Thân phận của hắn được xem là sự tồn tại cao quý nhất ở Thái Cổ Tiên Vực, bất kể là kỳ trân thiên bảo hay tiên đan diệu dược đều mặc hắn lấy.

Ban đầu hắn chỉ đơn giản cho rằng khởi đầu của mình là đứa con của trời, không ngờ khi bản thân mười sáu tuổi lại thức tỉnh hệ thống – hệ thống chuyên săn giết khí vận chi tử.

Hệ thống không chỉ có thể trao đổi đủ loại tiên pháp thần thông mà còn có thể trao đổi đủ loại huyết mạch thiên phú, thể chất cường đại.

Chẳng qua những thứ này đều cần đến đểm khí vận mới có thể trao đổi. Cái gọi là điểm khí vận là một loại tiền tệ mà Tần Cửu Ca có thể nhận được sau khi xoay chuyển vận mệnh của khí vận chi tử.

Chỉ cần Tần Cửu Ca có đủ thứ tiền tệ này là có thể mua bất kỳ thứ gì trong hệ thống thương thành.

Khoảng thời gian kể từ khi hệ thống này thức tỉnh đến gần đây mới nhắc nhở Tần Cửu Ca có một kẻ mang thiên vận được sinh ra ở Thanh Vân giới, cũng chính là khí vận chi tử.

Khí vận chi tử là sự tồn tại gì, vận khí nghịch thiên, mua "phế phẩm" thì thành vài thứ bảo bối hiếm thấy gì đó, xông vào cấm địa thì đều là thiên tài địa bảo gì đó tùy tiện có được.

Đánh cũng không đánh chết nổi, át chủ bài vô cùng vô tận, dù cho có chết thì chỉ qua một khoảng thời gian ngắn lại vì kỳ ngộ gì đó mà được sống lại.

Khí vận chi tử kiểu này là phải nện một gậy chết tươi, không thể chừa cho hắn cơ hội ho he.

Tần Cửu Ca đọc tiểu thuyết mạng đến thuộc lòng, vì thế hắn biết rõ mấy cái nhân vật chính kia kinh khủng tới cỡ nào.

"Hệ thống, ta có thể thẳng tay đánh chết bọn họ luôn không!" Tần Cửu Ca hỏi thầm trong lòng, những khí vận chi tử này đều sẽ mạnh lên nhanh chóng, tốc độ lớn mạnh vượt qua sự tưởng tượng của ngươi.

"Chủ nhân, khí vận của khí vận chi tử cực kỳ cao. Khi khí vận của khí vận chi tử cao thì tỉ lệ thất bại vô cùng cao, hơn nữa sẽ dẫn đến

phản phệ khí vận vô cùng lớn."

"Đề nghị chủ nhân sau khi cướp lấy phần lớn khí vận của khí vận chi tử mới tiến hành đuổi giết. Như thế chủ nhân mới có thể nhận được càng nhiều khí vận tệ (đơn vị đo điểm khí vận)."

"Ta biết rồi, khí vận chi tử cũng đâu có dễ giết vậy." Tần Cửu Ca thầm thở dài một hơi. Nhưng bây giờ những khí vận chi tử này còn chưa lớn mạnh, thậm chí có thể nói là yếu ớt, khoảng cách tiến bộ đến giai đoạn như mình không phải chỉ trong một sớm một chiều là có thể. Trong đoạn thời gian này, hắn có thể cướp đoạt khí vận của khí vận chi tử.

Còn vì sao hắn muốn giám sát trong tộc ở Thanh Vân giới là bởi vì muốn khống chế toàn bộ thế lực nhỏ lẻ phụ thuộc Tần tộc ở Thanh Vân giới. Như thế hắn có thể thực hiện kế hoạch mà mình bố trí, đảm bảo không có một sơ hở nào. Toàn bộ Tần tộc cũng không phải chỉ của một mình hắn, nên hắn muốn chiếm được món hời này.

"Không cần quan tâm đến Tần Lăng." Tần Cửu Ca suy tư một lúc, sau đó lạnh nhạt trả lời Tần Ngũ. Trong mắt Tần Cửu Ca, Tần Lăng cũng chỉ là một nhân vật nhỏ, phản đối hắn thì có ích gì chứ?

Đừng quên thân phận của Tần Cửu Ca, cả một Tần tộc lớn như thế ngoại trừ mấy lão ngoan đồng chống đỡ vận mệnh của gia tộc ra thì đúng là hắn chẳng biết sợ gì ai.

Thái Cổ Tiên Vực rộng lớn vô biên, vạn tộc cùng nhau tồn tại, nó chẳng khác gì hạch tâm của tỷ vạn hành tinh trong vũ trụ!

Nơi này tập hợp đủ bất thế đại giáo, đại đế đạo thống, vô thượng cổ quốc, hoàng tộc Thái Cổ, thế gia vọng tộc Tiên Cổ, chính là nơi lớn mạnh nhất trong vũ trụ bao la.

Cảnh giới của Thái Cổ Tiên Vực chia làm Linh Mạch, Hóa Thần, Càn Nguyên, Thần Phủ, Thái Hư, Nhân Hoàng, Thiên Tôn, Thần Ma, Cổ Thần, Đạo Tôn…

Bỗng dưng có mấy đại nhân vật khí tức cường đại xuất hiện trước mặt Tần Cửu Ca.

"Chúc mừng Tần tộc ta có được một yêu nghiệt cái thế như vậy."

"Cửu Ca chỉ với chừng ấy tuổi đã có thể trở thành một Nhân Hoàng, sau này chắc chắn có thể dẫn dắt Tiên Cổ Tần tộc chúng ta tiến một bước lớn."

“Ha ha ha, có đệ tử như Cửu Ca trong tộc, Tần tộc có lẽ nào không hưng thịnh cho được. Chẳng qua là các tộc thúc bọn ta muốn “đánh giá thử” thực lực của ngươi thế nào.”

Chương 2: Hận đời vô đối

Chương 2: Hận đời vô đối

Tần Uyên nhắm mắt lại, hắn và Tần Cửu Ca đều thuộc Tần tộc nhưng lại không phải nhất mạch, Tiên Cổ Tần tộc được chia làm rất nhiều mạch. Mạch của Tần Cửu Ca là mạch tộc trưởng thế lực lớn nhất, là mạch chủ trấn áp cả Tần tộc.

Hắn là thúc thúc ruột của Tần Lăng, toàn bộ thế hệ này của Tần tộc, người có thể miễn cưỡng so sánh được với Tần Cửu Ca ở mạch này của hắn cũng chỉ có mỗi Tần Lăng. Nhưng đó chỉ là trước đây mà thôi, bây giờ đây khi Tần Cửu Ca bước lên cảnh giới Nhân Hoàng, vậy mọi thứ xem như đã khác hoàn toàn.

Thiếu niên Nhân Hoàng, trăm triệu năm qua chưa từng xuất hện. Tần Cửu Ca đã phá vỡ toàn bộ lịch sự của Tần tộc. Dù là những lão tổ đã ngủ say nhiều kỷ nguyên qua cũng không phát triển nhanh như Tần Cửu Ca.

Đạo tử thế hệ này, đoán chừng hôm nay sẽ bị Tần Cửu Ca túm được.

Bây giờ Tần Uyên phải thừa lúc Tần Cửu Ca mới đột phá không lâu, cảnh giới còn chưa ổn định mà đánh bại hắn. Chẳng vì sao cả, chỉ vì tranh thủ cơ hội thay thằng cháu Tần Lăng của mình.

Hiện tại Tần Lăng hoàn toàn chẳng có tư cách gì để so sánh với Tần Cửu Ca, thế nên Tần Uyên phải áp danh tiếng của Tần Cửu Ca xuống, cứ cho là chẳng hữu dụng mấy đi nữa, nhưng tối thiểu sẽ mang đến cảm giác Tần Cửu Ca trong giai đoạn này không mạnh lắm trong lòng người trong tộc.

Thậm chí có thể tranh thủ cơ hội thay Tần Lăng.

“Hiện giờ tộc thúc là Nhân Hoàng tam trọng, có thể áp chế xuống Nhân Hoàng nhất trọng, không biết ý của Cửu Ca thế nào!”

Tần Uyên cười hiền hòa, chậm rãi nói.

Tần Cửu Ca nhắm mắt lại, lão già nhà ngươi cảm thấy ta không biết ngươi đang nghĩ gì à, ngươi cảm thấy ngươi có thể húp được ta chắc.

Chẳng qua là lão à, ngươi nghĩ sai rồi. Tần Cửu Ca cười mỉa mai, bây giờ hắn nhìn như mới bước lên con đường Nhân Hoàng, nếu là người bình thường chắc chắn không thể là đối thủ của lão già này.

Nhưng ngươi cảm thấy ta là người bình thường à?

“Được thôi.” Tần Cửu Ca mỉm cười. Gài ta sao, không khiến ngươi rớt một miếng thịt là không được.

Mặt Tần Uyên lộ vẻ vui mừng. Tần Cửu Ca này bây giờ còn quá trẻ, thật sự cho mình là thiếu niên Nhân Hoàng nên có thể ngông cuồng như thế sao?

“Chiến một trận ở Vấn Đạo điện.”

…

“Các ngươi nói xem ai sẽ thắng?”

“Chắc là Tần Uyên rồi.” Có người không chắc chắn trả lời. Dẫu gì Tần Uyên đã bước lên con đường Nhân Hoàng từ lâu, là một cường giả Nhân Hoàng tam trọng, dù cho Tần Uyên có áp chế cảnh giới xuống nhưng công pháp thì đâu có quên được, thủ đoạn đối địch vẫn còn đó thôi.

“Trái lại ta cảm thấy là Cửu Ca công tử.” Có một thiếu nữ mang vẻ si mê nói. Vẻ ngoài của Tần Cửu Ca tuấn mỹ phi phàm, không cần phải nói cũng biết giá trị nhan sắc của Tần Cửu Ca đã mê đảo nhiều thiếu nữ Tần tộc.

Tin tức Tần Uyên muốn so chiến với Cửu Ca công tử vừa mới bước lên con đường Nhân Hoàng trở nên lan nhanh toàn bộ ra toàn bộ Tần tộc. Trong tộc đều biết Cửu Ca công tử chính là yêu nghiệt cấp cao nhất Thái Cổ Tiên Vực, nhưng không được bao nhiêu người từng nhìn thấy Cửu Ca công tử đối chiến với người khác.

Trên Cửu Thiên Tiên Vân, có tám bóng người cao lớn đang đứng.

“Rõ ràng Cửu Ca mới bước lên con đường Nhân Hoàng hôm nay.” Một bóng người cao lớn mờ mờ ảo ảo đứng trên Tiên Vân, chầm chậm nhìn về phía Tần Cửu Ca, trên mặt lộ vẻ đắc ý.

“Cửu Ca thiên phú kinh người có thể làm đạo tử Tần tộc đời này của ta rồi.” Một bóng người đứng trên Tiên Vân khác mỉm cười nói. Đạo tử cũng chính là thiếu tộc trưởng, chỉ là đổi sang cách nói khác mà thôi.

“Đừng vội, xem thử xem Cửu Ca mới vừa đạt đến Nhân Hoàng có thể đánh bại được Nhân Hoàng hay không đã.” Lại có thêm một người khác chậm rãi mở miệng. Nhân Hoàng không phải là cảnh giới bình thường, nhất trọng nhất trọng thiên (mỗi trọng là một vùng trời), mới bước vào Nhân Hoàng khác biệt hoàn toàn với người bước vào Nhân Hoàng đã mấy trăm năm.

“Hắn đã bước lên con đường Nhân Hoàng trở thành Nhân Hoàng rồi ư?”

Trong đại diện, tại nơi trung tâm, một thanh niên anh tuấn, ánh mắt đầy vẻ không cam lòng. Tại sao thiên phú của hắn lại tốt đến như thế, tại sao?

“Hiện giờ hắn đã mạnh như thế rồi sao?” Rất nhiều thiếu niên yêu nghiệt khí tức cường đại lẳng lặng nhìn về phía thiếu niên đang đứng chắp tay ở giữa sân, quá đáng sợ, nhanh như thế đã bước lên con đường Nhân Hoàng trở thành Nhân Hoàng rồi. Trong lòng đại đa số bọn họ đã tràn ngập tuyệt vọng.

“Tộc thúc, nhỡ có tổn thương đến ngươi cũng đừng trách Cửu Ca nha!”

Tần Cửu Ca mỉm cười, đối với loại người muốn đạp mình xuống, hắn chưa bao giờ vì nhân từ mà nương tay, dù là một kẻ trong tộc, thì tính là gì chứ.

“Cửu Ca cứ việc xuất chiêu, tộc thúc chuẩn bị xong rồi.”

Dứt lời, Tần Uyên ép tu vi Nhân Hoàng tam trọng trên người mình xuống tu vi nhất trọng.

Vừa làm xong, khí tức toàn thân Tần Uyên bạo phát, toàn thân được bao phủ trong kim quang.

“Trấn Ngục Thần Quyết.”

Tần Uyên hét lớn một tiếng, trên người hiện lên tiên văn, hai bàn tay liên tục chưởng ra, kình khí hóa thành một con voi khổng lồ che trời màu đỏ sậm.

Bây giờ Tần Uyên chỉ muốn nhanh chóng đánh bại Tần Cửu Ca, chỉ cần giành được thắng lợi trong lần tỷ đấu này, đạo tử thế hệ này vẫn còn cơ hội rơi vào mạch của mình.

Hắn điều khiển voi khổng lồ chạy đến.

Tần Cửu Ca không hề động đậy một chút nào, mắt hóa thành màu đỏ tía, trông vô cùng tà mị, bàn tay nắm chặt thành quyền tung ra một cú đấm, không gian xung quanh như bị đông lại, khí thế như cầu vồng.

“Ầm.”

Nắm đấm mang theo khí tức luân hồi mãnh liệt nện lên người voi khổng lồ màu đỏ sậm.

Voi khổng lồ ầm ầm sụp đổ, ngay sau đó nắm đấm vọt thẳng về phía Tần Uyên.

“Không thể nào!” Tần Uyên trợn mắt nhìn, toàn thân rơi khỏi Vấn Đạo đài, khí tức ảm đạm.

Tần Uyên ngã ra đất, trên mặt đầy vẻ khó tin, xem như vừa rồi hắn không áp chế tu vi của mình có lẽ cũng chỉ ngăn cản được một chiêu này. Điều này cho thấy rõ rằng bản thân hắn rất có thể không phải là đối thủ của Tần Cửu Ca.

Đôi mắt màu đỏ tía của Tần Cửu Ca chậm rãi tan đi, vừa rồi mặt ngoài hắn chỉ đấm một đấm đấy thôi, thật ra hắn còn âm thầm dùng đến Trọng Đồng Nhãn, vì muốn lập uy trước Tần tộc.

Còn chuyện liệu có bị trưởng lão trong tộc đặt câu hỏi về đôi mắt đó hay không, câu trả lời chắc chắn là không. Sẽ không có ai vì chuyện này mà đặt vấn đề với Tần Cửu Ca, thân phận của hắn đã xác định ngay từ đầu hắn sẽ nhận đãi ngộ khác với nhân vật chính.

“Vạn Đạo Luân Hồi Quyền.”

“Cửu Ca rõ ràng đã lĩnh ngộ Vạn Đạo Luân Hồi Quyền.”

Có trưởng lão Tần tộc đang âm thầm quan sát hoảng sợ thốt lên. Trong mắt những tộc nhân bình thường, năng lực này chỉ là quyền pháp đỉnh cấp bình thường, nhưng với bọn họ – những người hiểu rõ tình hình biết rõ quyền pháp này thật sự kinh người đến cỡ nào.

Còn về việc Tần Cửu Ca dùng đến Nhãn Đồng cũng chẳng có bao nhiêu người chú ý đến, tất cả cũng vì Vạn Đạo Luân Hồi Quyền quá kinh người.

Đây là công pháp mà một vị Tiền Hành giả độc đoán từ thời vạn cổ để lại. Trong cổ sử ghi chép, vị Tiền Hành giả kia là cường giả cái thế vô song hoành áp cả Thái Cổ Tiên Vực.

Vì vậy nghĩ là biết độ khó khi tu hành Vạn Đạo Luân Hồi Quyền mà vị Tiền Hành giả kia để lại.

Các trưởng lão vui mừng khôn xiết, Tiên Cổ Tần tộc thế hệ này sẽ tung hoành cả Thái Cổ Tiên Vực.

“Tần Cửu Ca của Tần tộc hôm nay bước lên con đường Nhân Hoàng, khai sáng lịch sử ghi chép Tiên Cổ Tần tộc, xứng làm đạo tử thế hệ này của Tần tộc, được con cháu Tần tộc sùng bái.”

Tiếng nói tựa như tiếng chuông đại lữ vang vọng từ thời viễn cổ truyền đến trong tai mỗi người.

“Tham kiến đạo tử.” Đa số mọi người ở chỗ này đều phấn khích nhìn thiếu niên như trích tiên ở trên đài, giờ là đạo tử của bọn họ, thiếu niên Nhân Hoàng.

Ở Tần tộc, ngoại trừ nhân vật cấp bậc Thái thượng trưởng lão, tất cả mọi người đều phải yết kiến đạo tử. Đây chính là quyền lợi của đạo tử, kẻ nào không tuân, chém!

…

Không gian đại điện!

Nơi đây là nơi quan trọng nhất đối với Tần tộc, kết nối với các Đại hạ giới, xung quanh Thái Cổ Tiên Vực là các Đại tinh thần giới, cũng chính là hạ giới, vì thế Thái Cổ Tiên Vực thành trung tâm của nghìn tỷ tinh thần giới.

Mỗi tộc thực lực đỉnh cấp ở Thái Cổ Tiên Vực đều sẽ sắp xếp thế lực đến các hạ giới, Tiên Cổ Tần tộc cũng không ngoại lệ,

Mỗi đại tinh thần giới trải rộng vô số thế lực, thế lực cường đại nhất trong mỗi tinh thần giới mới có thể tiến vào Thái Cổ Tiên Vực.

Tuy mỗi tinh thần giới đều không nhiều tài nguyên như Thái Cổ Tiên Vực, nhưng trên thực tế là có quá nhiều tinh thần giới. Vì thế trong mắt các thế lực bá chủ Thái Cổ Tiên Vực, mỗi tinh thần giới đều là một tài nguyên quý giá.

Nhưng điều này không đại biểu cho chuyện ai ở Thái Cổ Tiên Vực cũng có thể đến hạ giới. Ở mỗi tinh thần giới đều có giới hạn thực lực, sau khi vượt qua giới hạn thực lực này là sẽ bị tinh thần giới bài xích. Hơn nữa, không phải thế lực nào cũng có đại trận vượt giới, nó cũng có nghĩa thế lực lớn nào có thể có năm sáu cái đại trận vượt

giới đã là ghê gớm.

Để bố trí một đại trận vượt giới tiêu hao tài nguyên không sao kể xiết. Tất nhiên, nếu là từ bên ngoài vượt vào Thái Cổ Tiên Vực thì lại không khó, kẻ nào vượt qua giới hạn thực lực sẽ bị tinh thần giới truyền tống ngẫu nhiên đến một nơi nào đó của Thái Cổ Tiên Vực.

Những điều này thật ra là sự bảo vệ đối với hạ giới, dù gì trên thực tế Thái Cổ Tiên Vực quá lớn mạnh.

Tổng kết một câu, thượng giới lên thì dễ, hạ giới mới khó!

Chương 3: Thúc ép

Chương 3: Thúc ép

Thanh Vân giới! Tiên Vân đạo cung!

“Cung nghênh công tử đến!”

Trên bầu trời, có một chiếc xe ngựa bằng ngọc thuần trắng, toàn thân ngựa trắng như tuyết, không nhuốm bụi trần.

Thứ khiến người ta sợ hãi nhất là, vật kéo xe chính là một con Giao Long huyết mạch thuần chủng, khí thế lẫm lẫm, trông như sắp hóa thành Chân Long, bay lên trời.

Cung chủ Tiên Vân cung hơi sợ hãi nhìn vào người trước mặt. Cung chủ Tiên Vân cung luôn tỏ vẻ lạnh lùng xa cách lúc bình thường nay phải lo lắng không yên khi đối mặt với nam tử trẻ tuổi áo trắng như tuyết, trên người dường như còn được một lớp sương mù dày đặc bao phủ.

Vị trước mặt đây thế mà lại là một đại nhân vật chí khí ngất trời, là kiểu chỉ một câu nói là có thể khiến bản thân hắn phải chết.

Vì thế nên hắn nhất định phải tỏ ra thật cung kính, không dám lơi lỏng chút nào, không thể để vị công tử này có ấn tượng xấu với hắn được.

“Người đó là ai vậy, có thể khiến Cung chủ Tiên Vân cung danh chấn Đông Hoang đối đãi như thế.”

“Nhỏ giọng lại, đó chính là đại nhân vật đến từ Thượng giới đấy.” Có người tin tức nhạy bén khẽ nói. Hắn chính là cháu ruột của trưởng

lão, đương nhiên hắn phải biết tin này. Mới sáng sớm hắn đã thấy gia gia mình không thèm để ý đến cuộc thi trong tông môn mà vội vàng đi nghênh đón vị công tử trẻ tuổi này.

Thậm chí còn nhắc nhở, chỉ cần hắn được nhân vật này vừa mắt thì ngày mai sẽ được đi bái một tổ, đây là chuyện đáng sợ đến cỡ nào chứ!

“Không cần khách sáo.” Tần Cửu Ca tỏ vẻ khá ôn hòa. Sau khi hắn nhận được thân phận đạo tử Tần tộc liền thuận lý thành chương trở thành người phát phôn cho thế lực Tần tộc ở Thanh Vân giới.

Tần tộc bọn họ vẫn có vài thế lực ở Thanh Vân giới, Vạn Đạo thánh địa – một trong Đông Hoang lục đại thánh địa của Thanh Vân giới cũng chính là đại diện phát ngôn cho bọn họ. Thông qua hệ thống biết được khí vận chi tử đang ở tại Tiên Vân đạo cung, Tần Cửu Ca lập tức dẫn theo Thánh chủ Vạn Đạo thánh địa đến Tiên Vân đạo cung.

Không cần phải che che giấu giấu, bởi vì đối với Tiên Cổ Tần tộc mà nói, Tiên Vân đạo cung, thậm chí là Thanh Vân giới trong mắt bọn họ chẳng qua chỉ là con sâu cái kiến nhỏ bé, một tay là có thể bóp chết.

“Ting! Phát hiện khí vận nữ chủ.”

“Thông tin như sau.”

“Tên: Thanh Dao.”

“Tuổi: Mười tám tuổi; tu vi: Càn Nguyên tam trọng.”

“Thể chất: Tiên thai (chịu vết thương đại đạo, tiên thai ngủ say).”

Tần Cửu Ca híp mắt nhìn nữ tử đứng trong đám đông bên cạnh Cung chủ Tiên Vân cung.

Nữ tử có khí chất lạnh lẽo diễm lệ, mặt như hàn ngọc, toàn thân áo trắng, băng cơ ngọc cốt, đôi mắt xinh đẹp long lanh tựa sao trời, mái tóc đen dài thẳng tắp buông xuống bên hông, hai chân thẳng tắp đầy đặn, lời khen khuynh quốc khuynh thành cũng không đủ để diễn tả ý trung nhân trước mặt.

“Đây là tiểu nữ Thanh Dao, năm nay mười tám tuổi.” Cung chủ Tiên Vân cung cũng là một lão hồ ly, biết nhìn mặt nói chuyện. Hắn nhìn thấy ánh mắt Tần Cửu Ca hướng về phía Thanh Dao thì lập tức nảy ra ý nghĩ khác.

“Rất xinh đẹp.” Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn sang khí vận nữ chủ đầu tiên mà mình gặp gỡ. Quả nhiên, mỗi nữ tử mang khí vận đều có tướng mạo phi phàm.

“Đa tạ công tử, đa tạ công tử.” Vẻ mặt Cung chủ Tiên Vân cung tràn đầy sự vui mừng, ánh mắt còn có vẻ phấn khích. Hắn thấy vị công tử này có ấn tượng không tệ với Thanh Dao, thế là tốt rồi, sợ là sợ Tần Cửu Ca chướng mắt thì lại toi.

Chỉ cần có thể khiến Thanh Dao đi chung đường với đại nhân vật trước mặt đây, không những có thể tìm ra cách trị liệu đạo thương trên người Thanh Dao mà càng quan trọng hơn là có thể có cái lợi cực kỳ lớn đối với Tiên Vân đạo cung.

“Mời công tử, ta đã chuẩn bị tiệc rượu cho công tử, chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện.”

…

Bên trong Tiên Vân đạo cung, trên đỉnh một ngọn tiên sơn, có một thiếu niên thanh tú ngồi xếp bằng, đệ tử Tiên Vân xung quanh đều vô cùng tôn kính xem tên thiếu niên này tu luyện.

“Lâm Phàm sư huynh đúng là chăm chỉ. Hôm nay mới nhận được hạng nhất trong cuộc thi cuả đệ tử nội môn là đã đến tiên sơn tu luyện ngay. Quả nhiên Lâm Phàm sư huynh được hạng nhất không phải không có lý.”

Bên trong đám người ở xung quanh, có một thiếu nữ tú lệ tôn kính nhìn về phía thiếu niên thanh tú kia. Chính vị sư huynh này vô cùng chuyên tâm, vào mấy tháng trước, Lâm Phàm sư huynh vẫn là một phế vật nổi tiếng cả đạo cung, không ai ngờ rằng mấy tháng sau Lâm Phàm sư huynh đã vượt qua rất nhiều đệ tử, nhận được hạng nhất đệ tử nội môn.

“Đúng đấy, đúng đấy.” Mấy người xung quanh lập tức đáp lời. Đa phần chuyện mà mấy đệ tử đạo cung thảo luận mấy ngày nay đều không thể không liên quan đến vị đệ tử nội môn truyền kỳ của Tiên Vân đạo cung này.

Lúc này thiếu niên thanh tú đang bị các đệ tử bàn tán đã mở mắt ra, thản nhiên mở miệng nói chuyện.

“Cảnh giới Càn Nguyên, hai tháng nữa là có thể đạt được.” Nếu có đệ tử Tiên Vân đạo cung nghe được câu này nhất định sẽ phát điên. Trong mấy tháng này, Lâm Phàm mang từ linh mạch tam trọng tiến

thẳng vào Hóa Thần. Ngay hôm nay trong cuộc thi nội môn, Lâm Phàm đã đạt tới cảnh giới Hóa Thần lục trọng.

Việc Lâm Phàm dùng tu vi Hóa Thần lục trọng đánh bại Hóa Thần bát trọng đã khiến các trưởng lão kinh ngạc. Phải biết Hóa Thần nhất trọng nhất trọng thiên, cũng có nghĩa là thiên kiêu có khả năng đánh bại người cùng giai đã không tệ lắm rồi.

Mà vượt qua cảnh giới một trọng để đánh bại đối thủ đã là thiên tài trong thiên tài. Thiên kiêu Lâm Phàm có thể dùng tu vi Hóa Thần lục trọng đánh bại Hóa Thần bát trọng đủ để xưng một tiếng yêu nghiệt. Rất nhiều trưởng lão đều chú ý đến Lâm Phàm, lén lút có ý để hắn bái mình làm thầy.

“Không biết bây giờ Thanh Dao thế nào rồi.” Lâm Phàm vừa nghĩ đến Thanh Dao thì ánh mắt đã trở nên dịu dàng, trong lòng cứ như bị điện giật. Nữ tử như tiên giáng trần kia, hắn sao có thể không ái mộ cho được.

“Lâm Phàm sư huynh, Cung chủ bảo ngươi đến đại điện dự tiệc.” Có một tên đệ tử mặc áo lam chạy đến, thở hồng hộc, lớn tiếng nói với Lâm Phàm.

Không biết vì sao đột nhiên Cung chủ yêu cầu các trưởng lão gọi đệ tử hạch tâm của mình và đệ tử nội môn được ba hạng đầu trong cuộc thi đến dự tiệc. Nghe có tin đồn nói là có một thiên đại cơ duyên đang chờ đón bọn họ.

Vừa nghĩ đến đó, trong lòng Ngụy Diên ghen tị vô cùng, không biết đến khi nào mình mới có thể đạt đến trình độ này.

“Được, đa tạ sư đệ truyền tin.” Lâm Phàm nở nụ cười thân thiện.

…

Tiên Vân điện!

Tần Cửu Ca nâng chén rượu, biểu cảm bình thản ngắm nhìn nữ đệ tử Tiên Vân đạo cung mặc váy trắng đi chân trần múa may giữa điện, trong đó còn có khí vận nữ chủ Thanh Dao. Không ai biết bây giờ Tần Cửu Ca đang muốn làm gì.

Lúc này khí vận nữ chủ Thanh Dao đang đi chân trần khiêu vũ trước mặt Tần Cửu Ca, trên mặt là nụ cười nhưng sâu trong đôi mắt của nàng lại có vẻ ưu thương.

Bởi vì nàng không tự nguyện, là đại nhân vật đến từ Thượng giới ở trước mặt chỉ định nàng nhảy.

Cặp mắt của hắn còn nhìn chằm chằm vào cơ thể và hai chân của nàng đầy tính xâm lược.

Đồng thời còn muốn nàng rót rượu.

Nàng hoài nghi bước tiếp theo là sẽ…

“Ting, phát hiện khí vận chi tử Lâm Phàm.”

Nghe thấy hệ thống phát ra âm thanh, đôi mắt sâu thẳm của Tần Cửu Ca dần lộ ý cười, chính chủ cuối cùng cũng đến rồi.

Thiếu niên thanh tú vừa tiến vào Tiên Vân điện đã bị một tên đệ tử kéo vào chỗ ngồi trên tiệc của đệ tử.

“Cung chủ, ta muốn dẫn nữ đệ tử kia theo bên người, có được không.”

“Ta định ở lại đây một khoảng thời gian ngắn, bên mình thiếu một người làm ấm giường.”

Tần Cửu Ca chậm rãi nhấp một hớp rượu, đôi mắt nhìn thẳng chòng chọc vào khí vận nữ chủ Thanh Dao, thản nhiên nói. Hiện tại chính chủ đã đến rồi, trò hay chắc chắn phải bắt đầu diễn thôi.

Ta vừa đến là muốn khí vận nữ chủ của ngươi đấy.

Bởi ta có quyền có thế, sau lưng còn có bối cảnh thâm hậu, muốn chơi một nữ tử đạo thống dưới Hạ giới mà còn cần lý do?

Không phục?

Không phục thì diệt đạo thống của ngươi.

Ta thích cứng thế đấy, cái gì mềm là ta không thèm.

Chương 4: Chơi chết ngươi

Chương 4: Chơi chết ngươi

Mà những người khi nghe đến câu này, cảm xúc của mỗi người đều không giống nhau.

Vạn Đạo Thánh chủ nghe thấy, hai mắt hơi híp lại nhìn vẻ mặt Cung chủ Tiên Vân cung.

Hắn là công tử thuộc Cổ tộc.

Mà vị công tử này lại còn là nhân vật thông thiên trong Cổ tộc kia.

Công tử bảo hắn làm cái gì thì hắn sẽ không chút do dự làm cái đó.

Dù đó có là cướp đoạt một Thánh nữ để làm thị nữ ấm giường cho công tử.

Mà vào lúc này, khi Cung chủ Tiên Vân cung nghe thấy những lời đó, tuy là trong lòng hơi tức giận tên công tử này nói trắng những lời đó ra.

Đây có khác gì nói thẳng trước chốn đông người rằng ta nhắm trúng cô con gái này của ngươi rồi đấy đâu.

Chẳng qua trong lòng hắn chẳng hiểu sao lại thấy khá vui vẻ.

Dẫu gì, nếu có thể tạo dựng quan hệ với nhân vật trên Thượng giới thì sẽ rất có lợi với hắn.

Tuy vậy, nói ra như thế khiến hắn thật sự cảm thấy hơi khó chịu.

Lỡ… nếu hắn không đồng ý, nói không chừng hôm nay hắn sẽ phải nằm xuống tại chỗ này.

Cung chủ Tiên Vân cung liếc mắt nhìn sang Vạn Đạo Thánh chủ, vị này không chỉ đạo thống phía sau cường đại hơn Tiên Vân đạo cung của hắn mà thực lực cũng mạnh mẽ hơn hắn, lại thêm bối cảnh vị công tử Thượng giới kia sâu không lường được.

Hắn ngẫm lại những điều này mà trong lòng thầm sợ hãi.

Những kẻ thuộc đạo thống Cổ tộc có thể từ Thượng giới xuống đều không cần phải nói thêm, nhất định đều là loại người thuộc đạo thống Cổ tộc cường đại trên Thượng giới.

Dù gì các đạo thống Cổ tộc nhỏ yếu đâu thể phá vỡ giới vực của hai giới chứ.

Việc này ũng chỉ có đạo thống Cổ tộc cường đại mới có thể làm được.

“Công tử đã… đã vừa ý Thanh Dao, tự nhiên đó là phúc khí của

Thanh Dao, tại hạ chắc chắn đồng ý rồi.”

Cung chủ Tiên Vân cung trầm mặc một hồi lâu, mắt không nhìn về phía Thanh Dao đã lộ vẻ mặt van xin kia nữa.

Hắn… hắn cũng chẳng còn cách nào khác.

Hơn nữa, hắn cảm thấy có lẽ vẫn được, dù gì người ta cũng là quý công tử Thượng giới, muốn đòi một Thánh nữ của đạo thống dưới Hạ giới là chuyện rất dễ dàng.

Nếu còn không đồng ý, Cung chủ Tiên Vân cung cảm thấy hôm nay mình sẽ không thể đi ra khỏi tòa đại điện này được nữa.

Tiên Vân đạo cung chắc chắn cũng sẽ bị hủy diệt.

Cơ nghiệp của tổ tông cứ thế chôn vùi trong tay mình.

Đây là điều hắn không muốn nhìn thấy.

“Nếu Cung chủ Tiên Vân cung đã đồng ý, vậy tối nay Thanh Dao Thánh nữ đến cung điện của ta một chuyến đi.”

Trên mặt Tần Cửu Ca nở nụ cười nhạt, nhìn Cung chủ Tiên Vân cung, tiếp đến mới nheo mắt nhìn một bóng người khác đang ngồi trong góc.

Ta muốn chơi khí vận nữ chủ của ngươi đấy.

Ngươi có thể làm gì ta không?

Trong lúc Tần Cửu Ca nói những lời này, Thanh Dao đang khiêu vũ ở ngay đối diện đột nhiên bị hắn kéo vào lòng, sau đó bắt đầu vuốt ve.

“A.”

Thanh Dao hoảng hồn, đây là bên trong đại điện đạo thống của mình, Cung chủ phụ thân và một vài trưởng lão bằng hữu đều đang có mặt.

Sao hắn dám chứ.

Có bối cảnh có thực lực thì có thể muốn làm gì thì làm sao?

Giờ phút này vẻ mặt Thanh Dao trở nên tuyệt vọng, bởi vì nàng ta nhìn thấy phụ thân và các trưởng lão vẫn luôn rất thân thiện với mình đều im lặng.

Mà quần áo mỏng manh vốn mặc trên người nàng chỉ thoáng một cái đã bị kẻ vừa đến từ Thượng giới kia chậm rãi kéo xuống một lớp .

Nàng ta sắp bật khóc đến nơi rồi.

Tuy lúc này chỉ lộ ra cho mỗi mình hắn nhìn thấy, còn những người khác không nhìn thấy được, nhưng lộ thì cũng là lộ thôi.

Chính nàng ta còn bị hắn ôm siết trong lòng, không tránh né được.

Bây giờ, phụ thân và mấy trưởng lão bình thường vẫn hay đối xử tốt với nàng có mặt trên đại diện đều đang im lặng.

Dường như đang sợ hãi điều gì đó.

Đột nhiên!

Rắc!

m thanh ly rượu bị bóp nát!

m thanh này vang lên bên trong đại điện yên tĩnh chợt trở nên chói tai.

Khiến tất cả mọi người đều phải quay sang nhìn theo hướng đó.

“Ngươi buông nàng ra cho ta.”

Một giọng nói vang lên ở nơi vừa xuất hiện tiếng ly rượu vỡ nát, giọng nói này dường như tràn đầy lửa giận vô tận.

Ngay sau khi giọng nói đó vang lên, một nam tử tướng mạo tuấn dật bước từng bước một đi ra, sau lưng hắn dường như mang theo cả vực sâu vạn trượng.

Trong ánh mắt của hắn tràn đầy vẻ kiên nghị và bất khuất, sống lưng thẳng tắp, tựa như một thanh Thái Cổ Thần thương chọc thủng thiên không.

“Đây chính là ánh mắt ngập tràn ngọn lửa bất khuất trong truyền thuyết.”

Tần Cửu Ca buồn cười nhìn xuống Lâm Phàm không biết trời cao đất rộng kia, không màng thời gian địa điểm hợp lý đã diễn màn mạnh mẽ không khuất phục của mình rồi. Tiểu thuyết mạng quả nhiên không làm ta thất vọng.

Nói xong, Tần Cửu Ca liền vùi sâu mặt mình vào bộ ngực của Thanh Dao, hít vào một hơi thật sâu, sau đó quay về phía Lâm Phàm thở ra một hơi.

Trên mặt là nụ cười, dường như đang muốn nói ngươi có thể làm gì được ta nào.

Mà vào lúc này, trong hốc mắt Thanh Dao đã xuất hiện từng dòng nước mắt chảy xuôi ra ngoài.

Nàng cảm thấy đây là khoảnh khắc đen tối nhất cuộc đời nàng.

“Ta nói ngươi buông nàng ra.”

Lâm Phàm tiến về trước một bước, sự tức giận trong mắt như sắp bùng nổ.

Lúc này, sau lưng Lâm Phàm dường như có khí tức dao động.

Có thể nhận ra hắn muốn xuất thủ, nhưng lại đang cố gắng ép xuống, bởi vì hắn vẫn còn chút lý trí, bởi vì hiện giờ chắc chắn hắn không phải là đối thủ của kẻ mới đến từ Thượng giới kia.

“Thú vị, việc ta muốn nàng thì liên quan gì đến ngươi?”

“Chẳng lẽ… ngươi và nàng có một chân?”

“Nếu thế, Cung chủ… hôm nay ngươi phải cho ta một lời giải thích đấy.”

Bên khoé miệng Tần Cửu Ca là nụ cười thản nhiên nhìn vào Cung chủ Tiên Vân cung, giọng nói của hắn đã dần trở nên lạnh lẽo.

Hắn nói rất rõ ràng, nếu con gái của ngươi có mối quan hệ đặc biệt gì với người kia, vậy chẳng phải là mang hắn ra đùa giỡn à?

Mà cái giá phải trả khi đùa giỡn hắn cũng rất đơn giản, diệt đạo thống, diệt tộc, cái khác thì chẳng có gì để nói.

“Không có, không có.”

Nghe thấy lời vị công tử Thượng giới này nói, trên mặt Cung chủ Tiên Vân cung lập tức ứa ra một ít mồ hôi, tâm trạng lo lắng, vội vàng đáp lời. Nếu bị vị công tử này khẳng định như thế thì Tiên Vân đạo cung và tộc nhân của hắn sẽ không thấy ngày mai nữa. Đây là chuyện rất có thể sẽ xảy ra, không, là đương nhiên sẽ xảy ra.

Người đến từ Thượng giới muốn diệt trừ đạo thống Hạ giới vô cùng đơn giản.

Đây là chuyện không thể nào phủ nhận được.

“Hôm nay trục xuất Lâm Phàm khỏi Tiên Vân đạo thống, nhốt vào ngục giam, mãi mãi không được tự do.”

Cung chủ Tiên Vân cung nhắm mắt lại, tiếp đó mở mắt ra, lạnh giọng nói với các trưởng lão trong đại điện.

Bây giờ hắn chẳng có cách nào khác,

Hắn chưa muốn chết.

“Ngươi có tình nguyện theo ta không?”

Tần Cửu Ca hơi cúi đầu xuống trông như đang thì thầm thân mật với Thanh Dao.

Dáng vẻ khinh thường, rõ ràng không thèm để tâm đến hắn, trong lòng Lâm Phàm nổi giận một cách lạ thường.

“Ta tình nguyện theo ngươi.” Lúc này đột nhiên Thanh Dao đáp lời Lâm Phàm.

“Thanh Dao, ngươi.” Giờ khắc này Lâm Phạm phải chịu đả kích trước nay chưa từng có, người trong lòng đồng ý làm một người làm ấm giường cho một tên nam tử khác ngay trước mặt mình.

Đạo tâm của Lâm Phàm lúc này phải chịu một vạn điểm bạo kích thương tổn.

Tần Cửu Ca cười giễu, giết người lấy công tâm là thượng sách, vừa rồi hắn nhìn như đang thân mật với Thanh Dao thật ra là truyền âm cho nàng.

“Không đồng ý, ngày mai Tiên Vân đạo cung chó gà không tha.”

Hắn không có thời gian từ từ làm loạn với đám người này, bản thân ta có thực lực có người cần gì chơi trò quá trình tiếp cận từng bước với ngươi, bây giờ ta chỉ muốn ngươi đấy, thì sao nào?

Còn về trái tim của ngươi, ta cần hay không cũng chẳng quan trọng.

Nếu lâm vào tình huống không làm tổn thất khí vận được, chỉ cần có thể quấy nhiễu đạo tâm của Lâm Phàm, giết Thanh Dao cũng được.

Chẳng qua là nhìn thấy nữ thần của mình lên đỉnh Vu Sơn với một nam tử khác, ngẫm lại kiểu gì cũng càng khiến Lâm Phàm nổi điên hơn so với việc giết chết Thanh Dao?

Không phải sao?

Hắn muốn giết người tru tâm.

Phá hủy tâm của khí vận chi tử, khiến ngươi mất mặt, giành nữ thần của ngươi.

Ngươi có cách gì chứ?

Vẻ mặt Thanh Dao trở nên khó coi, nàng ta có hảo cảm với Lâm Phàm, nhưng không đến mức ái mộ, có hảo cảm phần lớn cũng chỉ vì khâm phục nghị lực của hắn.

Tuy rằng nàng ta rất chán ghét loại hành vi này của Tần Cửu Ca, nhưng vừa nghĩ đến việc hắn dùng tính mạng của tất cả mọi người ở Tiên Vân đạo cung để uy hiếp, trong lòng Thanh Dao trở nên lạnh lẽo.

Nam tử khiến nàng ta chán ghét là người có tư cách quyết định sống chết các nàng.

“Yên tâm, ta nhìn ra trên người ngươi có đạo thương, chờ lúc nữa đến phòng ta một chuyến, ta chữa thương giúp ngươi, xem như tạ lễ Cung chủ đã khoản đãi.”

“Hôm nay đến đây kết thúc, đa tạ Cung chủ khoản đãi.”

Nói xong, Tần Cửu Ca thoáng nhìn về phía Lâm Phàm, không có sự khinh thường, không có cái nhìn chuyên chú, cứ như Lâm Phàm không hề tồn tại, không thèm để ý đến chút nào.

Nhưng thái độ như thế càng khiến Lâm Phàm cảm thấy bị sỉ nhục, Lâm Phàm nhìn chòng chọc vào Tần Cửu Ca, ánh mắt như muốn giết người.

“Cung chủ, ngày mai ta muốn nhìn thấy hắn đã bị chặt đứt một chân.”

Tần Cửu Ca thản nhiên nói với Cung chủ Tiên Vân đạo cung. Hắn có quyền có thế, Cung chủ đạo cung của ngươi cũng chỉ là chân chạy vặt của ta mà thôi, ta còn chẳng chơi chết được ngươi chắc?

Chương 5: Đan dược thần bí

Chương 5: Đan dược thần bí

Không ít Chủ thánh địa đạo cung đều thông qua tin tức ngầm biết được có một đại nhân vật ở Thượng giới đến Tiên Vân đạo cung.

Thượng giới đó! Đó là thế giới mà không biết bao nhiêu tu sĩ muốn đến.

Nơi đó thiên kiêu như mây, yêu nghiệt như mưa, đại yêu cái thế vung tay hái sao, Cổ Ma diệt sạch cả một giới đều tồn tại.

Bên trong suối nước nóng nào đó ở Tiên Vân đạo cung.

“Ting! Chúc mừng chủ nhân thu được ba trăm điểm khí vận.”

Cuối cùng cũng có điểm khí vận, Tần Cửu Ca cảm thấy hơi đau đầu, điểm khí vận này tại sao lại khó lấy như thế, điểm khí vận của hắn gia tăng, trái lại điểm khí vận của Lâm Phàm sẽ hạ xuống.

“Xoẹt xoẹt.”

Cửa được mở ra!

“Ngươi đến rồi.” Tần Cửu Ca liếc nhìn về phía nữ tử tuyệt mỹ đứng ở xa xa, chân nàng mang giày trắng vô cùng xinh đẹp, tóc đen phủ xuống vòng eo thon nhỏ không đến một vòng ôm, bạch y tung bay, tựa như tiên nữ trên trời.

Dĩ nhiên là một người vô cùng tuyệt mỹ.

Vẻ mặt Thanh Dao lạnh lẽo, dù là ai bị người khác lôi cha mẹ người thân ra uy hiếp cũng không vui nổi.

Nam tử này hở chút dùng tính mạng của cha mẹ ra uy hiếp nàng ta, lại còn là kiểu trắng trợn như thế.

“Ta không cần ngươi chữa trị.” Thanh Dao lạnh lùng nói với Tần Cửu Ca. Nàng ta vốn không muốn đến, nhưng nàng ta lại nghĩ đến những lời Tần Cửu Ca nói bên tai lúc sáng, trong lòng Thanh Dao tràn ngập tuyệt vọng.

Nam nhân trước mặt đây có tư cách quyết định sống chết của nàng và Tiên Vân đạo cung.

Nàng ta không thể không nghe theo!

“Không cần phải vội từ chối.” Tần Cửu Ca chậm rãi đứng dậy, suối nước linh khí trên cơ thể bốc hơi, hắn mỉm cười.

“Ngươi cảm thấy ta rất xấu à?” Tần Cửu Ca đi đến bên cạnh Thanh Dao, tay vuốt mái tóc đen, giọng nói gần gũi như kẻ hay đồng cảm với người khác. Nói: “Sau này cách tên đệ tử kia xa một chút, nếu không hậu quả ngươi tự hiểu.”

“À, không đúng, cũng không cần nữa đâu. Chắc hẳn ngay sau khi ngươi bước chân vào căn phòng này của ta, tất cả mọi người đều sẽ cho rằng ngươi là người của ta.” Tần Cửu Ca nhẹ nhàng nói bên tai Thanh Dao.

Sẽ không ai cho rằng Tần Cửu Ca gọi một đại mỹ nữ tuyệt sắc vào trong điện của mình mà chẳng làm gì. Chữa trị đạo thương chỉ là thứ yếu, chuyện khác mới là chính yếu, bao gồm cả khí vận chi tử Lâm Phàm.

Chỉ cần là một nam nhân ưu tú thì sẽ không làm chuyện tàn hoa bại liễu nữa, nhất là những kẻ có khí vận nhân vật chính kia.

Toàn thân Thanh Dao run lên, đôi môi đỏ hơi mím lại. Nàng ta rất muốn rời khỏi nơi này, nhưng nàng ta không muốn bởi vì mình mà dẫn đến chuyện đạo cung bị diệt. Nơi này chính là nơi nàng sống từ nhỏ, có quá nhiều tình cảm với nàng.

Thanh Dao cảm thấy tuyệt vọng.

“Yên tâm, bây giờ ta sẽ không làm gì với ngươi cả.” Tần Cửu Ca nhìn nữ tử xinh đẹp tuyệt trần trước mặt, thản nhiên nói. Nàng ta rất đẹp, là nam tử thì sẽ không cưỡng lại được. Nhưng hắn không háo sắc.

“Sau này ngươi cứ theo bên cạnh ta, bưng trà rót nước, phụ trách chuyện sinh hoạt thường ngày của ta.”

“Ta cũng không muốn thị nữ của ta có thiên phú kém như thế.”

“Uống viên đan dược kia chữa trị đạo thương của ngươi đi.” Nói xong Tần Cửu Ca lấy ra một viên đan dược màu trắng. Đây là loại đan dược hàng đầu ở Tiên Cổ Tần tộc, chẳng qua hắn còn cho vào thêm một ít thứ khác.

“Có uống hay không thì tự ngươi lựa chọn, mọi thứ đều do ngươi tự quyết định.”

“Đúng rồi, tối nay ngươi cứ ở lại đây nghỉ ngơi, đừng chạy loạn.”

Mắt của Thanh Dao dần nhòe đi, nàng ta rất muốn vứt viên đan dược Tần Cửu Ca cho trong tay, nhưng vừa nghĩ tới Tần Cửu Ca, Thanh Dao từ từ bỏ viên đan dược cầm trong tay vào trong miệng, nhai kỹ…

…

Ngày hôm sau, tin tức đệ tử nội môn Tiên Vân đạo cung Lâm Phàm bị trục xuất khỏi đạo cung, đồng thời bị đánh gãy một chân lưu truyền giữa các đệ tử khắp cung.

Có người nhìn có vẻ hả hê, cũng có người thương cảm cho Lâm Phàm.

Nhưng tất cả mọi người đều cảm thấy cơ hội của mình đến rồi. Các trưởng bối của bọn họ đều âm thầm nói cho bọn họ biết chỉ cần có thể được đại nhân vật kia ngắm trúng thì đặt chân lên đỉnh Đông Hoang không phải là chuyện không thể nữa.

Lần này, Tiên Vân đạo cung sôi trào hẳn lên, ai ai cũng đều muốn thể hiện mặt tốt nhất của mình ra.

Bên trong ngục giam Tiên Vân đạo cung.

“Nghe nói đêm qua Thanh Dao sư tỷ ở lại trong điện của vị công tử kia cả đêm.”

“Đúng rồi, thậm chí có người nghe nói qua hôm sau sư tỷ còn không bước đi nổi.” Một tên đệ tử giọng điệu hơi chua ngoa nói. Thanh Dao Tiên Vân đạo cung nổi danh là tiên tử đất Đông Hoang, tiên tử đứng đầu bảng cứ thế bị túm mất rồi. Nhưng phẫn nộ nhất vẫn là các sư tỷ sư muội khác trong cung đều muốn thay vị kia mà lại bị cự tuyệt hết.

“Chuyện này không phải sự thật, không phải là thật, nói cho ta không phải là thật đi.” Lâm Phàm nắm chặt rào chắn, đôi mắt chuyển sang đỏ ngầu như dã thú gào thét với bên ngoài. Hắn không tin đây là sự thật, Thanh Dao trong lòng hắn không phải như thế.

“Cần gạt ngươi à.” Một đệ tử khác khinh thường nhìn Lâm Phàm. Thứ gì cho rằng mình đạt được hạng nhất đệ tử nội môn là ghê gớm, nữ tử mình ái mộ chẳng phải ở cùng người khác rồi sao.

“Không, không.” Lâm Phàm ôm đầu ngồi thụp xuống, đôi mắt phiếm

hồng. Không được, ta muốn ra ngoài tìm nàng hỏi cho rõ ràng, hắn không thể bị nhốt mãi trong này được.

“Sư tôn, ta cầu xin ngài giúp ta ra ngoài, có được không?” Lâm Phàm lẳng lặng hỏi thầm vị sư tôn cường đại dị thường nhất trong mắt mình. Hắn cảm thấy cho dù là Cung chủ Tiên Vân cung cũng chưa chắc đã là đối thủ của vị sư tôn thần bí này.

“Haizzz, ngu ngốc, ngươi có biết hôm qua đã đắc tội ai không?” Lão giả thở dài. Mặc dù lão cũng không biết người kia là ai, nhưng lão cảm nhận được tu vi của hắn cường đại.

Tuổi tác tương đương với Lâm Phàm, nhưng nếu không cảm nhận sai thì tu vi của hắn đã là Nhân Hoàng, bước lên con đường Nhân Hoàng, thiếu niên Nhân Hoàng. Nhân Hoàng ở độ tuổi này không biết ở thời Thượng cổ có hay không nữa, dù sao thì lão chưa từng thấy.

Nếu không đoán sai, người kia không phải là Thái tử của Hoàng tộc Thái Cổ thì chính là đạo tử của thế gia Tiên Cổ vọng tộc. Chỉ những thế lực hàng đầu mới có khả năng có cơ hội bồi dưỡng ra yêu nghiệt thế này.

Đừng nói lão bây giờ, cho dù là lão ở thời kỳ đỉnh phong cũng không thể là đối thủ của con quái vật khổng lồ kia.

“Phàm Nhi, chúng ta bỏ trốn trước. Chúng ta không thể ở lại tiên thổ Đông Hoang này nữa. Chúng ta đến Bắc Yêu, ở nơi đó, vi sư biết có một thiên đại cơ duyên.” Ánh mắt lão giả nhìn về phương xa, nơi đó là thành hoàng của hắn, hắn đã để lại ở nơi kia một cái đạo thống.

“Sư tôn, là đệ tử liên lụy đến người.” Lâm Phàm cảm thấy áy náy với sư tôn của mình, là do sự vọng động của mình đã hại bọn họ bị giam cầm trong lao ngục.

“Không sao, lần sau chú ý hơn là được. Chỉ cần sau này trở thành cường giả đỉnh cao sợ gì không có nữ nhân?” Trong lòng Huyền Lân vô cùng lo lắng, trong mắt hắn, Lâm Phàm không có gì tệ, nhưng lại xử trí quá cảm tính, quá để tâm đến nữ tử mình thích. Đây chính là ưu điểm, cũng là khuyết điểm.

Nhưng chuyện cũng đã xảy ra rồi, chỉ có thể nghĩ cách giải quyết. Huyền Lân chỉ hy vọng người kia sẽ không để ý đến bọn họ, nếu không hai người bọn họ sẽ xong đời.

“Công tử, việc ngài yêu cầu chúng ta đã làm xong.” Ở đỉnh núi nọ, có ba người, hai người trong đó chính là người đã nói chuyện ở trước

cửa nhà giam của Lâm Phàm. Hai người này chính là đệ tử thủ vệ ở ngục giam bị hắn dùng Trọng Đồng Nhãn tùy tiện khống chế.

“Làm tốt lắm.” Tần Cửu Ca híp mắt, lạnh nhạt nhìn Lâm Phàm trong ngục giam. Hắn không tin Lâm Phàm còn nhịn được.

Tần Cửu Ca quay đầu nhìn về phía hai người đang cúi đầu, con mắt màu đỏ sậm xoay một vòng, hai người kia đều ngã ra đất. Hắn không muốn xảy ra chút sơ sót nào, không trực tiếp giết chết hai người này là may rồi, xóa ký ức của bọn hắn đã là vô cùng nhân từ.

Chương 6: Vạn Đạo Thánh nữ Sở U Cơ

Chương 6: Vạn Đạo Thánh nữ Sở U Cơ

“Công tử, Đông Hoang tiên thổ có dấu vết của ấu tể Thánh Linh.”

Bên trong cung điện, một nam tử trung niên trên đầu có hai sừng quỳ trên mặt đất cung kính nói. Khí tức của nam tử trung niên như vực sâu biển lớn, khủng bố vô cùng, nếu có yêu thú ở đây chắc chắn sẽ bị hù dọa đến mức nằm rạp xuống đất.

Đây là Giao Long thuần huyết, là Giao Long sắp hóa thành Chân Long, cường đại vô cùng.

“Ta biết nơi này chắc chắn sẽ có đại cơ duyên mà.” Tần Cửu Ca chậm rãi dời mắt nhìn về phía xa. Hắn đến nơi này là để Lăng Giao dạo chơi khắp Đông Hoang, không ngờ là thật sự phát hiện ra đồ tốt.

Cái gọi là Thánh Linh, thiên sinh chí tôn, dù là ở Thượng giới cũng là một sự tồn tại cường đại. Thánh Linh thiên sinh địa dưỡng, từng vị đều hiếm có vô cùng.

“Công tử, bây giờ chúng ta đi bắt nó sao?” Lăng Giao cung kính hỏi, Thánh Linh đáng để làm thú cưng của đạo tử!

“Không gấp, qua một khoảng thời gian nữa rồi chúng ta tìm sau.” Tần Cửu Ca nhắm hai mắt lại. Một con Thánh Linh, Thánh Linh ở nơi này chắc chắn không mạnh, dù gì hạn chế của thế giới vẫn còn đó, trừ phi Thánh Linh vô cùng mạnh, mạnh đến mức có thể xem thường cả hạn chế của thế giới. Nhưng chuyện đó lại không có khả năng lắm.

Chẳng qua mục tiêu bây giờ của hắn là "bào mòn" khí vận chi tử, cướp khí vận của hắn.

"Công tử có ở trong điện không?"

Một giọng nói kiều mị vang lên, người nói chuyện mặc váy đỏ, dung nhan tuyệt mĩ. Nếu nói Thanh Dao là kiểu tựa như tiên nữ trên trời, vậy nữ tử này lại như yêu nữ mê hoặc hoàng đế không thể tảo triều.

Trên người nàng mặc bộ váy áo đỏ như lửa, cổ áo dùng sợi chỉ màu vàng thêu hình phượng hoàng. Đôi mắt phượng kiều mị đong đầy ý cười, tua nhẹ nhàng rũ xuống, tăng thêm vẻ mỹ lệ, vũ mị.

Nàng là Vạn Đạo Thánh nữ Sở U Cơ, vào lúc Tần Cửu Ca vừa hạ giới, nàng còn đang bế quan, sau này được Vạn Đạo Thánh chủ truyền âm cách nghìn dặm bảo nàng mau đến đây.

Trên đường nàng tới đây, Vạn Đạo Thánh chủ đã nói rõ về tình hình và thân phận của Tần Cửu Ca.

Là Thánh nữ của thánh địa Đông Hoang tiên thổ này, Sở U Cơ tất nhiên biết Thượng giới là sự tồn tại thế nào. Nơi đó là vùng đất trường sinh, vĩnh hằng, nàng vẫn luôn suy nghĩ về nơi đó rất nhiều.

Mặc dù Vạn Đạo Thánh địa các nàng là thế lực dưới trướng Tiên Cổ Tần tộc, nhưng Tiên Cổ Tần tộc cũng không quá coi trọng Vạn Đạo Thánh địa. Chỉ khi nào Vạn Đạo Thánh địa xuất hiện yêu nghiệt tuyệt thế mới được Tiên Cổ Tần tộc đưa lên Thượng giới, trở thành người của Tần tộc.

"Ngươi là ai?" Tần Cửu Ca liếc nhìn yêu tinh mê người này, trông rất xinh đẹp, nhưng hắn cũng không phải chưa từng nhìn thấy người nào tuyệt sắc, không đến mức vì nhìn thấy mỹ nhân mà kìm lòng không được.

"Vạn Đạo Thánh nữ Sở U Cơ, Thánh chủ nói một mình công tử ở đây sẽ buồn chán, bảo ta đến ở bên ngươi." Giọng nói kiều mị đến mức có thể khiến xương cốt người ta phải nhũn ra.

"Không cần."

"Quay về nói với Kiền Lăng, nếu là ngươi thì sẽ là ngươi, nghiêm túc làm tốt chuyện ta đã phân phó vẫn tốt hơn, đừng có ôm ý đồ xấu gì đó."

"Vâng, thưa công tử."

Sở U Cơ rất hiểu chuyện, lần này không được thì lần sau lại tới, nhưng ngàn vạn lần không thể không nghe theo Tần Cửu Ca.

…

Ngục giam trong Tiên Vân đạo cung.

“Sư phụ, bây giờ người có thể phát huy được mấy phần thực lực.” Lâm Phàm đang hỏi thầm sư phụ hắn trong đầu. Hắn biết sư phụ thần bí của mình có thực lực cường đại, nhưng bây giờ trong lòng không chắc lắm, dù gì kẻ mà họ đối mặt là thế lực hàng đầu Đông Hoang tiên thổ – Tiên Vân đạo cung, và cả Tần Cửu Ca mà sư phụ của hắn vô cùng kiêng kỵ.

“Mạnh hơn Cung chủ Tiên Vân đạo cung một chút.” Huyền Lân thở dài, đáp. Năm xưa bản thân bị thương nặng, linh hồn đã tiêu tan đi rất nhiều, nếu không phải trước đó hắn có được một món chí bảo bảo vệ hoàn mỹ phần tàn hồn, thì hắn đã chết từ sớm.

“Mạnh thế sao.” Con người Lâm Phàm hơi co lại. Hắn biết sư phụ của mình rất mạnh, vậy thì vào thời điểm thực lực sư tôn ở đỉnh phong còn mạnh đến cỡ nào nữa.

“Được, nhân lúc người kia không chú ý đến chúng ta, phải trốn nhanh thôi.”

“Nhưng, sư phụ, Thanh Dao…” Lâm Phàm muốn nói lại thôi, hắn vẫn chưa tin rằng Thanh Dao là loại nữ tử thế kia.

“Haizzz, đã là lúc nào rồi mà còn tơ tưởng đến nữ nhân, chờ đến khi thực lực ngươi mạnh mẽ rồi muốn nữ tử thế nào mà chẳng có. Chỉ là một nữ tử, đừng quá đặt nặng nàng ta.” Huyền Lân dùng ánh mắt tiếc rẻ rèn sắt không thành thép nhìn Lâm Phàm. Trong thế giới này, chỉ cần ngươi có thực lực còn sợ không có nữ nhân hay sao?

“Mau lấy Không Linh Thạch trong giới chỉ ra.” Huyền Lân không tiếp tục để ý đến sắc mặt khó coi của Lâm Phàm nữa, đợi đến khi Lâm Phàm đạt đến cảnh giới đó thì tự nhiên hiểu ra thôi.

Trong vòng mấy tháng Lâm Phàm trở mình từng chiếm được không ít đồ tốt, trong đó bao gồm cả Không Linh Thạch có năng lực xây dựng nên truyền tống trận không gian.

“Cũng không biết có thể truyền tống ra ngoài không nữa.” Huyền Lân luôn ôm lòng phòng bị cực kỳ lớn với Tần Cửu Ca. Đây cũng chính là lý do hắn hối thúc Lâm Phàm nhanh chóng ra ngoài, người kia thật

sự quá khủng khiếp.

Ngay khi Huyền Lân định đưa Lâm Phàm bước vào đại trận, một luồng khí tức kinh khủng cuốn đến.

“Không được, đi nhanh.” Trong lòng Huyền Lân quát to với Lâm Phàm. Tại sao kẻ kia lại chú ý đến bọn họ chứ.

Bình thường loại người trời sinh quý tử như Tần Cửu Ca đáng nhẽ chẳng thèm ngó ngàng gì đến tiểu nhân vật như Lâm Phàm mới phải, giết bọn họ sẽ cảm thấy bẩn tay, tại sao người này lại không giống như bình thường thế.

“Chạy à, ngươi chạy đi đâu hả? Lăng Giao, ngăn bọn họ lại cho ta.” Tần Cửu Ca thản nhiên nhìn thân ảnh lão giả mờ ảo kia. Hóa ra bàn tay vàng chỉ là một ông lão thôi.

Bản mẫu của Tiêu Viêm?

Tần Cửu Ca cảm thụ sơ qua tu vi của lão, Thái Hư cửu trọng, đúng là không tệ, xem ra là linh hồn ông ta bị trọng thương.

Thời điểm lúc ông ta đạt đỉnh phong hẳn còn vượt qua khỏi cảnh giới Nhân Hoàng, nhưng thế thì có làm sao?

Đối phó với khí vận chi tử, cẩn thận mọi mặt cũng không quá đáng. Tu vi tọa kỵ Lăng Giao của hắn đang ở Nhân Hoàng đỉnh phong, có thể nói là bước nửa bước vào cảnh giới Thiên Tôn, còn tu vi cao nhất có thể ở Thanh Vân giới này cũng chỉ đến Nhân Hoàng đỉnh phong.

“Sư phụ, phải làm sao đây.” Lâm Phàm rất khó chịu, bây giờ hắn chỉ mới ở cảnh giới Hóa Thần, nếu không có sư phụ che chở, Lâm Phàm cảm thấy mình sẽ bị khí tức đánh chết.

“Các hạ, hà tất phải thế?” Huyền Lân biểu cảm nặng nề nhìn vào nam tử tuấn dật trước mặt. Trốn? Không trốn được.

Hắm mới vừa cảm nhận được không gian xung quanh đều đã bị phong tỏa, hơn nữa tuyệt đối không phải chỉ vừa được bố trí. Nơi này đã bị khóa chết rồi.

“Xem tu vi của các hạ nhất định là yêu nghiệt đỉnh cấp ở Thái Cổ Tiên Vực, cần gì phải so đo với người của Hạ giới.”

Tần Cửu Ca lạnh nhạt liếc nhìn Lâm Phàm được bảo vệ sau lưng Huyền Lân, nói: “Ta cũng chả phải người nhỏ mọn gì, cứ để người ở

sau lưng ngươi quỳ gối xuống xin lỗi ta thì chuyện này cứ thế cho qua.”

Giết chết Lâm Phàm?

Bây giờ vẫn chưa được, khí vận của hắn vẫn còn rất nhiều, nếu bây giờ không chờ giá trị khí vận của Lâm Phàm tiêu hao phần lớn mà giết chết ngay thì Tần Cửu Ca sẽ bị khí vận phản phệ. Hậu quả của việc bị khí vận phản phệ, Tần Cửu Ca không chống đỡ nổi.

Nhưng sao có thể dễ dàng thả Lâm Phàm đi được?

Làm sao có thể thế được!

Tần Cửu Ca trước giờ chưa từng dùng ma chủng của hắn!

Chỉ quỳ xuống nói xin lỗi là được?

Đùa cợt hắn mà thôi, ma diệt đạo tâm của hắn chẳng phải là tiêu trừ khí vận của hắn sao.

Huyền Lân chậm rãi nhìn sang Lâm Phàm, vẻ mặt ngưng trọng. Hắn biết Lâm Phàm có tính cách thế nào, thà chết chứ không chịu nhục. Muốn Lâm Phàm để người ta vũ nhục lại đòi hắn xin lỗi chắc chắn không có khả năng xảy ra, hơn nữa còn phải quỳ xuống.

“Phàm Nhi…”

Chương 7: Tình cảm sư đồ rạn nứt

Chương 7: Tình cảm sư đồ rạn nứt

“Sư phụ, thật sự không còn cách nào sao?” Lâm Phàm kinh ngạc nhìn sư phụ trước mặt mình, dù vào thời điểm hắn yếu đuối nhất cũng chưa từng khuất phục trước bất kỳ ai, càng đừng nói là quỳ xuống với người khác.

Hắn có sự kiêu ngạo của mình, sao có thể khuất phục trước người khác được?

“Không còn cách nào khác.” Huyền Lân lắc đầu. Bây giờ hắn chỉ là tàn hồn, khoảng thời gian gần đây còn phải quán thể cho Lâm Phàm, đã không còn là nhân vật có tu vi cấp bậc Thiên Tôn ở Tiên Vực nữa.

Dù muốn trốn được ra ngoài, điều kiện đầu tiên là phải phá được phong tỏa không gian.

Dù có phá được phong tỏa không gian thì cũng phải tránh bị Tần Cửu Ca và con Giao Long kia quấy nhiễu, đây mới chính là trở ngại lớn nhất.

“Núi xanh vẫn còn lo gì không có củi đốt…” Huyền Lân do dự nhìn Lâm Phàm. Ý của hắn rất rõ ràng, nhận lỗi rời đi trước, sau này báo thù cũng không muộn.

Bấy giờ Lâm Phàm mới dùng ánh mắt xa lạ nhìn sư phụ của mình, sư phụ của hắn sao lại sợ chết như thế, sư phụ của hắn cường đại thế mà, dù gì cũng có thể xẻo được một miếng thịt trên người Tần Cửu Ca xuống chứ.

Nhưng sư phụ của hắn lại vì sợ chết mà để hắn, người chưa từng chịu vũ nhục phải quỳ xuống. Đây mà là phong phạm cường giả mà sư phụ từng nói tới hay sao.

Lần đầu tiên, Lâm Phàm cảm thấy cố gắng tu luyện để làm gì, dù có cường đại đến mức như sư phụ cũng sẽ vì mạng sống mà từ bỏ tôn nghiêm. Có lẽ trong lòng sư phụ, tôn nghiêm của Lâm Phàm có thể tùy tiện nói vứt là vứt.

Lâm Phàm càng nghĩ càng thấy lòng lạnh lẽo.

“Đệ tử… không nguyện ý.” Ánh mắt Lâm Phàm trở nên hung tợn. Lần đầu tiên hắn từ chối yêu cầu của sư phụ, dù cho sau khi hắn quỳ xuống và được sống tiếp thì sao, sau này minh đạo của hắn phải làm sao đây, tham sống sợ chết không phải là điều hắn sẽ làm.

Huyền Lân cười khổ, Lâm Phàm quá cứng đầu. Nếu hắn một đường xuôi chèo mát mái còn đỡ, nhưng nếu là tình huống đòi mạng như thế này thì nên biết nghe theo câu quân tử báo thù mười năm chưa muộn.

“Lão tiền bối, không biết tên tuổi ngươi là gì.”

“Lão phu là Cổ Lân.” Huyền Lân thoáng do dự, sau đó vẫn không nói thẳng đạo hiệu của mình ra.

“Cổ Lân tiền bối, ngươi cũng chẳng nợ gì Lâm Phàm. Nếu lão tiền bối hiếu kỳ về thân phận của ta, ta cũng không ngại nói cho ngươi biết. Ta là đạo tử của Tiên Cổ Tần tộc ở Thái Cổ Tiên Vực.”

“Tại hạ và lão tiền bối cũng không thù oán gì. Thấy dáng vẻ lão tiền bối cũng chỉ là tàn hồn, chỉ thánh phẩm chữa thương mới có thể chữa trị khỏi cho lão tiền bối. Ta nguyện ý đại diện cho Tiên Cổ Tần tộc trao thân phận khách khanh Tần tộc cho lão tiền bối. Đồng thời, ta sẽ tận lực tận sức mình chữa khỏi cho lão tiền bối, lão tiền bối cảm thấy thế nào?”

Tần Cửu Ca vừa mỉm cười nhìn hư ảnh linh hồn đang bay lơ lửng trong không trung vừa lấy Ôn Đạo Thần Liên từ trong Nhẫn Trữ Vật ra đưa đến trước mặt Huyền Lân.

Trong lòng Huyền Lân thoáng dao động, nếu như hắn không gặp Lâm Phàm trước, loại dụ hoặc thế này, hắn sẽ vội vàng đồng ý ngay, thậm chí còn sợ Tần Cửu Ca sẽ hối hận. Hắn từng nghe nói đến Tiên Cổ Tần tộc, đó là chủng tộc chân chính đứng trên đỉnh ở Thái Cổ Tiên Vực.

Chỉ cần trở thành khách khanh của Tiên Cổ Tần tộc, thù oán trước đây của Huyền Lân nhất định có thể báo. Nhưng bây giờ, thứ khiến Huyền Lân dao động không phải là vị trí khách khanh của Tần tộc mà là Ôn Đạo Thần Liên. Ôn Đạo Thần Liên này là một trong linh dược trị liệu tốt nhất hiện nay.

Nếu hắn có thể phục dụng Ôn Đạo Thần Liên, trong vòng nghìn năm nữa chắc chắn hắn sẽ lại bước lên cảnh giới Thiên Tôn lần nữa. Thậm chí nếu có Tần tộc tương trợ, chưa chắc không thể đặt chân lên cảnh giới Thần Ma, trở thành cự đầu vạn cổ lúc sinh thời, sống trăm vạn năm mà không chết, trải qua nghìn trượng kiếp mà không diệt.

“Đúng rồi, xét thấy Lâm Phàm có ân đức với lão tiền bối là nguyên nhân khiến lão tiền bối tình nguyện ở bên dạy dỗ hắn. Vì để chấm dứt ân tình giữa lão tiền bối với Lâm Phàm, ta có thể bỏ qua cho Lâm Phàm, không biết lão tiền bối nghĩ thế nào.”

Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn Huyền Lân, hai tay chắp phía sau lưng, biểu cảm bình thản, giống như nóng lòng không đợi được mới cho hắn cơ hội.

Thật ra cũng đúng, người có thân phận như Tần Cửu Ca đây dù muốn chiêu mộ Nhân Hoàng dễ như trở bàn tay. Chỉ cần Tần Cửu Ca mở miệng ở Thái Cổ Tiên Vực, không biết có biết bao nhiêu Nhân Hoàng tình nguyện vứt bỏ đạo thống của mình để đến dưới trướng Tần Cửu Ca cống hiến sức lực.

Huyền Lân cũng hiểu rõ, chính hắn có lẽ cũng chỉ là do Tần Cửu Ca

nóng lòng không đợi được mới nguyện ý tiếp nhận.

Hơn nữa, Tần Cửu Ca đã đưa ra cái giá rất đủ, rất có thành ý.

Tần Cửu Ca đã nói đúng một điều, Lâm Phàm có ân đức cới hắn, vì chính hắn đã hấp thụ linh khí trên người Lâm Phàm mấy năm nay mới khiến Lâm Phàm trong mấy năm đó làm phế vật không thể tu luyện. Vì cớ đó, khi Huyền Lân tỉnh lại, có lẽ vì áy náy hoặc là vì thấy Lâm Phàm có thiên phú không tệ nên đã chủ động nhận Lâm Phàm làm đệ tử.

Một bên là sự cám dỗ của đại đạo, một bên khác là ngõ cụt. Nếu không phải hắn còn chút tình cảm với Lâm Phàm thì đã sớm đầu quân đến dưới trướng Tần Cửu Ca ngay.

Lâm Phàm trông thấy dáng vẻ dao động của sư phụ, trong lòng đột nhiên xuất hiện một loại phản ứng tâm lý gọi là "oán hận".

"Ngươi thật sự đảm bảo có thể bỏ qua cho Lâm Phàm ư?" Huyền Lân dường như đang tìm cho bản thân một cái cớ.

"Cũng không nhìn lại xem công tử nhà ta có thân phận thế nào, cần gì phải lừa gạt ngươi. Này lão già, nếu thân thể ngươi vẫn còn thì ta sẽ sợ ngươi chút ít, lúc đó ngươi vẫn xứng đi theo công tử bọn ta. Nhưng ngươi cũng không nhìn lại một chút xem bây giờ ngươi có giá trị gì để công tử ta thèm thuồng chứ." Lăng Giao hóa thân thành người khinh thường nhìn Huyền Lân.

Thứ gì chứ?

Cũng không soi gương lại xem bản thân mình bây giờ có dáng vẻ gì!

Huyền Lân hơi nổi giận, nhưng lại không thể phủ nhận Lăng Giao nói đúng, bây giờ mình đúng thật không có bất cứ thứ gì để đạo tử Tiên Cổ Tần tộc thèm muốn.

Nhưng Tần Cửu Ca đã cho mình cơ hội lựa chọn, ở một mức độ nào đó có thể xem là nể mặt mũi mình rồi.

"Ta không cần ngươi cứu." Đột nhiên, Lâm Phàm đứng ở bên cạnh tức giận nhìn sư phụ mà mình vẫn luôn tôn kính cùng kẻ thù của mình ngươi một câu ta một câu với nhau. Nhớ đến Thanh Dao trong sạch bị kẻ trước mặt làm bẩn, trong lòng Lâm Phàm càng dâng lên cảm giác khó chịu.

"Lão tiền bối, ngươi vất vả muốn cứu hắn, hắn còn chẳng thèm."

Tần Cửu Ca thoáng nhìn sang Lâm Phàm, đôi mắt chợt lóe lên, dường như Lâm Phàm là con kiến, hắn muốn giết là giết, không có bất kỳ giá trị nào đáng để tâm.

Huyền Lân nhìn đệ tử mà bình thường mình cảm thấy rất hài lòng, bây giờ trong lòng tràn đầy cảm xúc thất vọng. Không những hành động quá cảm tính mà còn quá đặt nặng nữ nhân.

“Lão tiền bối không tình nguyện chọn, vậy ta liền đưa ra lựa chọn giúp tiền bối.”

“Lăng Giao, đánh tan tu vi của hắn sau đó ném ra ngoài.” Tần Cửu Ca híp mắt lại nhìn chằm chằm vào Huyền Lân, dường như chỉ cần Huyền Lân dám động tay thì hắn sẽ xử lý luôn thể.

Lúc này sắc mặt Huyền Lân đã lúc trắng lúc xanh, ai cũng không biết hắn đang nghĩ gì.

“Lão tiền bối cân nhắc cẩn thận đi.” Thấy Huyền Lân rục rịch, Tần Cửu Ca lãnh đạm nhìn hắn.

“Tuân mệnh.” Ánh mắt Lăng Giao trở nên hung ác bước về phía Lâm Phàm, khớp ngón tay vang lên rắc rắc, xem ra Lâm Phàm không chết cũng bị lột một lớp da.

“Sư phụ.” Lâm Phàm hơi hé miệng, cặp mắt nhìn về phía Huyền Lân cách đó không xa. Sư phụ không thật sự nhẫn tâm để người khác phế bỏ tu vi của hắn ngay trước mắt đấy chứ.

Nhìn Lâm Phàm mà mình dần dần có tình cảm, ánh mắt Huyền Lân hiện lên sự áy náy với Tần Cửu Ca, nói: “Tần công tử, xin lỗi, đa tạ đã nâng đỡ.” Nói xong, Huyền Lân dời bước vươn tay ôm lấy Lâm Phàm, linh hồn chi lực bạo phát, hắn thăng hoa đến cực điểm.

Đốt cháy linh hồn bản nguyên của chính mình, đây là lực lượng cuối cùng của hắn. Vào lúc nhục thân của hắn vẫn còn có tu vi cảnh giới Thiên Tôn, vì thế bản nguyên linh hồn của hắn là chính quả Thiên Tôn của hắn.

Chính quả Thiên Tôn này một khi bốc cháy thì cả đời hắn sẽ không còn cơ hội trở về Thiên Tôn được nữa, cũng có nghĩa là con đường đại đạo của hắn đã đến hồi kết.

“Quả nhiên, khí vận chi tử thì không có lý lẽ như thế.” Tần Cửu Ca nhìn Huyền Lân thà rằng đốt cháy chính quả Thiên Tôn của mình cũng muốn cứu Lâm Phàm, trong lòng hơi ngộ ra lý do vì sao khí vận

chi tử trong tiểu thuyết lần nào cũng có thể biến nguy thành an.

Không nhắc đến những lần khác, xem hôm nay thôi, điều kiện mà Tần Cửu Ca đưa ra còn chưa đủ dụ hoặc à?

Chương 8: Luận xem nên thu hoạch rau hẹ như thế nào

Chương 8: Luận xem nên thu hoạch rau hẹ như thế nào

Một bên là đường lớn trải sẵn, một bên là ngõ cụt, dù là ai cũng đều biết phải chọn thế nào. Nhưng người bên cạnh khí vận chi tử làm gì sót ai không hết mình vì hắn chứ.

Dù cho chỉ là sư phụ mới quen biết mấy tháng, người ta cũng sẽ bỏ qua mạng sống của mình cứu lấy khí vận chi tử trong lúc nguy cơ sớm tối.

Nói một cách đúng hơn, đây chính là khí vận ảo diệu chỉ khí vận chi tử có.

Nhưng khí vận kiểu này có thể có được bao nhiêu?

“Đánh bọn họ tới khi gần chết, nhưng nhớ kỹ không được tổn thương đến tính mạng của bọn họ, thả bọn họ đi.” Tần Cửu Ca âm thầm truyền âm cho Lăng Giao.

Tuy Lăng Giao cảm thấy hoài nghi nhưng cũng không hỏi nhiều, công tử làm như thế chắc chắn có lý do.

Lăng Giao nhìn Huyền Lân đang thiêu cháy chính quả Thiên Tôn, trong lòng cảm thấy xem thường. Huyền Lân này đúng là quá nhu nhược, dù có thiêu cháy chính quả Thiên Tôn cũng mới chỉ có thể đạt đến dáng vẻ Nhân Hoàng lục thất trọng mà thôi. Nếu không phải công tử đã truyền âm cho hắn, với cái bộ này, hắn có thể đánh luôn mười người.

Đừng tưởng rằng hắn đang nói khoác, đừng quên hắn chính là Giao Long thuần huyết. Hơn nữa, chỉ một thời gian ngắn nữa là hắn có thể hóa thành Chân Long.

Bất kể là ở đâu, Long tộc là một danh từ đại diện cho sự cường đại.

Lăng Giao theo lệnh nương tay, chỉ đánh Huyền Lân nửa sống nửa

chết, khí tức của hắn trên người Lâm Phàm trở nên suy yếu.

“Lão tiền bối, quả nhiên tư cách làm người đáng nể.”

“Nếu như hôm nay lão tiền bối vẫn không chết có thể đến tìm ta. Ta vẫn nguyện ý dùng tài nguyên trong tộc cho lão tiền bối trị liệu.” Tần Cửu Ca đứng nhìn Huyền Lân từ xa, mỉm cười rồi nói. Châm ngòi ly gián, khá thú vị.

Chẳng qua là hắn không thể nào không chết, vì từ đầu đến cuối Tần Cửu Ca không hề có ý nghĩ muốn giúp đỡ hắn.

Chỉ là lừa gạt lão già người ta mà thôi.

Không phải người nào cũng có tư cách làm tùy tùng của hắn.

“Công tử, tại sao lại thả bọn họ?” Lăng Giao hòa thành người, cung kính hỏi Tần Cửu Ca. Hắn không hiểu, bọn họ đã bất kính với công tử, nhưng công tử lại muốn thả bọn họ đi.

“Ngươi không hiểu.” Tần Cửu Ca nheo mắt, nhìn theo bóng dáng Lâm Phàm đi xa, con ngươi ửng đỏ. Quả nhiên ma chủng không thể khống chế khí vận chi tử khi vẫn còn được khí vận ưu ái. Vừa nãy hắn thừa lúc Lăng Giao đại chiến với bọn họ, định thử xem có thể dùng ma chủng khống chế Lâm Phàm được hay không.

Tất nhiên kết quả là không thể, chẳng qua ma chủng vẫn còn bám trên người Lâm Phàm, hắn vẫn có thể quan sát nhất cử nhất động của Lâm Phàm.

Còn về phần tại sao muốn thả Lâm Phàm đi thì có nhiều lý do. Quan trọng nhất là hiện giờ chưa thể giết khí vận chi tử được, giết rồi sẽ bị khí vận phản phệ, Tần Cửu Ca phải từ từ xén bớt khí vận của hắn.

Còn một nguyên nhân nữa là để khí vận chi tử tìm cơ duyên cho mình. Khí vận của khí vận chi tử là không thể bàn cãi rồi, đi dạo cũng có thể nhặt được thần thú.

Đánh Lâm Phàm nửa sống nửa chết, phế được một cái ngón tay vàng, bước kế tiếp Lâm Phàm sẽ thế nào đây?

Dựa vào sự trâu bò của khí vận chi tử, tất nhiên sẽ có một tràng thiên đại cơ duyên đang chờ đợi Lâm Phàm.

Như vậy, ma chủng mà Tần Cửu Ca thả lên người Lâm Phàm sẽ lập tức thấy được cơ duyên rơi trúng người Lâm Phàm.

Có đôi khi tự mình bồi dưỡng một vài con chuột đào kho báu cũng không tệ lắm.

Rau hẹ phải cắt từ từ mới ngon!

…

Một nơi trong đại điện.

“Ting, thầy trò Lâm Phàm sinh ra khoảng cách với nhau, chủ nhân nhận được năm trăm điểm khí vận.”

“Quả nhiên, không phí công trước đó ta lấy Ôn Đạo Thần Liên ra mời chào hắn.” Tần Cửu Ca mỉm cười, mọi thứ đều như trong kế hoạch.

Sau sự kiện lần này, nếu nói bọn họ không sinh ra khoảng cách quỷ cũng chẳng tin.”

Cuối cùng cũng chỉ là vì Lâm Phàm sĩ diện nên để lão già người ta mất đi con đường đại đạo đang rộng mở, ân tình có lớn hơn nữa cũng chỉ có thế thôi.

“Hệ thống, mở bảng điều khiển của ta ra.”

“Chủ nhân: Tần Cửu Ca.”

“Thế chất: Đại Đạo Chủng Ma thể!”

“Thiên phú: “Thượng cổ Trọng Đồng Nhãn.”

“Tu vi: Nhân Hoàng nhất trọng.”

“Thân phận: Thiếu chủ Tiên Cổ Tần tộc.”

“Công pháp: Đạo Tâm Ma Chủng, Tiên Lâm Cửu Thiên, Thái Thượng Tiên Quyết…”

“Điểm khí vận: 800 điểm.”

“Hệ thống, hỏi này chút, một khí vận chi tử có bao nhiêu khí vận thế.” Tần Cửu Ca còn lâu mới tin khí vận của khí vận chi tử vô cùng vô tận. Nếu thế thì đánh cái cọng lông gì nữa.

“Ting, khí vận của một khí vận chi tử được chuyển đổi thành khoảng 8000 điểm khí vận, Lâm Phàm thuộc loại khí vận chi tử khá ổn, có 8700 điểm khí vận, người bình thường có 100 điểm khí vận.”

Tần Cửu Ca nín lặng, hóa ra mình trăm phương ngàn kế chèn ép Lâm Phàm mà còn chẳng cướp đủ một phần mười của người ta nữa.

Nữ thần trong lòng trở thành thị nữ của người khác, bị đồn đãi mất đi trong sạch, rồi sư phụ và hắn sinh ra khoảng cách, thế mà chỉ mới có vẻn vẹn tám trăm điểm. Xem ra sau này không cướp lấy đại cơ duyên của Lâm Phàm là không thể gây tổn thương lớn cho Lâm Phàm rồi.

…

Bên ngoài cấm địa trong Đông Hoang tiên thổ.

“Khụ khụ.”

Một nam tử trên người đầy vết thương chống tay chậm rãi ngồi dậy, quần áo rách rưới, khí tức trên người đã tiêu tán, đôi mắt đỏ ngầu, ngửa đầu thét to.

“Thù này không báo, ta sẽ không làm người.”

Nữ nhân trong lòng bị làm nhục, còn bản thân bị trục xuất khỏi đạo cung, Lâm Phàm chưa từng bi thống thế này bao giờ.

“Sư phụ, sư phụ, ngươi còn sống không?” Lâm Phàm lớn tiếng gào thét gọi sư phụ trong lòng. Nếu hắn muốn báo thù, dựa vào bản thân thôi thì chắc chắn không được, hắn phải cần đến sự trợ giúp của vị sư phụ thần bí kia.

“Ngu ngốc, ngu ngốc.” Một linh hồn vô cùng suy yếu lơ lửng trên đầu Lâm Phàm. Bây giờ Huyền Lân vô cùng đau thương, hắn phân tích kỹ càng nguyên nhân khiến Lâm Phàm và Tần Cửu Ca kết thù, ra cũng chỉ là vì một nữ tử.

Chẳng lẽ ngươi không biết dù là vi sư cũng chẳng phải là cái đinh gỉ gì trong mắt vị kia hay sao?

“Sư phụ, người nói thế là ý gì.” Lúc này Lâm Phàm gần như sắp mất kiểm soát đến nơi, rõ ràng người phải chịu nhục chính là hắn kia mà.

Huyền Lân nhìn Lâm Phàm tự mất kiểm soát, trong lòng thầm thở dài, trái lại còn cảm thấy khá hối hận vì lúc trước đã nhận Lâm Phàm làm đệ tử.

“Ta mệt rồi, ta ngủ đông một quãng thời gian trước đã, trong khoảng thời gian này chính ngươi tự giải quyết cho tốt đi.” Giọng nói chuyện

của Huyền Lân trở nên có chút lạ lẫm, không còn là kiểu thân thiết như trước đây nữa.

Con đường đại đạo của mình không còn, lại còn đắc tội đạo tử của Tiên Cổ Tần tộc, lúc này Huyền Lân cảm thấy hơi nản lòng thoái chí.

“Sư phụ, không phải người đã nói người có một món chí bảo và một phần công pháp cường đại hay sao? Bây giờ có thể cho ta không.” Giọng điệu Lâm Phàm trở nên nóng vội. Hắn không phải kẻ ngu, biết hiện giờ mình hoàn toàn không phải là đối thủ của Tần Cửu Ca, muốn rút ngắn khoảng cách giữa hai người thì nhất định phải dựa vào sư phụ của mình.

Huyền Lân nghe thế, cười khổ không thôi. Hắn đã từng nói với Lâm Phàm rằng món đồ chí bảo kia quá mạnh mẽ, công pháp cũng quá tà tính, không phải là thứ mà Lâm Phàm hiện tại có thể nắm giữ.

“Ngu ngốc, đúng là ngu ngốc.” Nói xong, Huyền Lân thở dài một tiếng rồi chìm vào giấc ngủ say, hắn thật sự trở nên quá yếu ớt rồi.

“Sư phụ, người… tại sao không đưa đồ cho ta.”

…

…

“Công tử, dạo tới có bằng lòng ra ngoài một chút không, có mỹ nữ làm bạn đấy.” Một bóng người tuyệt mỹ bỗng dưng bay vào, trên mặt còn có ý cười.

“Nghe nói gần đây Đông Hoang tiên thổ xuất hiện một truyền thừa của cường giả Thượng giới, rất nhiều người đều muốn đến đó. Không những yêu nghiệt ở Đông Hoang này muốn tới mà yêu nghiệt ở tận Trung Châu kia cũng đến nữa.” Sở U Cơ bay đến ben cạnh Tần Cửu Ca, mùi hương trên người phả vào mặt hắn.

“Không biết công tử có nguyện ý ra ngoài một chút không. Tuy rằng có lẽ công tử chướng mắt truyền thừa, nhưng ra ngoài thưởng thức thăm thú phong cảnh cũng tốt mà.”

Chương 9: Hoang Cổ cấm địa

Chương 9: Hoang Cổ cấm địa

Sở U Cơ khẽ cười, nàng ta cũng không biết Tần Cửu Ca thích làm gì

nữa. Vả lại Tần Cửu Ca cũng chưa từng tìm đến nàng ta, chỉ có thể tự mình đến tìm hắn thôi.

Tần Cửu Ca nheo mắt, không ngờ là ngón tay vàng của khí vận chi tử vừa mới bị phế có mấy ngày mà Đông Hoang tiên thổ đã có đại cơ duyên. Ngươi nói xem đây chẳng phải chuẩn bị riêng cho khí vận chi tử hay sao?

Mấy ngày nay, Tần Cửu Ca vẫn luôn dùng ma chủng để theo dõi Lâm Phàm, phát hiện hắn đi cùng một thiếu niên cảnh giới Càn Nguyên.

Thiếu niên cảnh giới Càn Nguyên kia tuy chẳng là cái thá gì trong mắt hắn, nhưng chắc hẳn đó là đệ tử hạch tâm của một thánh địa nào đó ở Đông Hoang tiên thổ.

Xem xem khí vận chi tử người ta kìa, dù bản thân có đang ở đáy cuộc đời thì vẫn có được trợ lực không nhỏ. Tần Cửu Ca xem đến đây thì cũng biết phần sau của kịch bản nó ra làm sao rồi.

Tên thiếu niên thiên tài kia là con trai hay cháu trai của một đại nhân vật của thánh địa nào đó, tiếp đến không hiểu vì sao tự dưng hắn bị Lâm Phàm thu phục trở thành tiểu đệ của Lâm Phàm, rồi sau đó nữa cái thánh địa gì kia cũng trở thành "Bộ tài nguyên và nhân lực" của Lâm Thành.

Mà cơ duyên "bất ngờ" xuất hiện này, không cần phải nói, chắc chắn là chuẩn bị sẵn cho khí vận chi tử Lâm Phàm.

Nghĩ đến đây, gương mặt Tần Cửu Ca lộ ra nụ cười mỉm, khí vận chi tử à, ta không chơi chết ngươi đâu.

"Ngươi lui xuống đi, sáng sớm ngày mai chúng ta sẽ đi."

"Được." Sở U Cơ nhẹ nhàng đáp lời. Nàng ta nghĩ mãi mà chẳng hiểu, vì sao cùng là tiên tử hàng đầu trong số tiên tử ở Đông Hoang, nhưng nàng ta lại có sự chênh lệch lớn đến thế với Thanh Dao trong lòng Tần Cửu Ca.

…

"Nghe Thánh chủ nói truyền thừa của vị cường giả Thượng giới kia nằm ở nơi nào đó quanh cấm địa."

Bên trong cung điện Tiên Vân đạo cung.

Sở U Cơ cười nói, giới thiệu cho Tần Cửu Ca nghe về tình hình Đông

Hoang tiên thổ. Đông Hoang có hai cấm địa, một nơi là Hoang Cổ cấm địa chỉ toàn yêu thú, dù là cường giả cảnh giới Nhân Hoàng đến đó cũng có thể bỏ mạng.

Một nơi khác là Vạn Sơ thần động, chính là nơi mà Nhân Hoàng đỉnh phong bỏ mình trong truyền thuyết.

“Lần này ở ngoại vi Hoang Cổ cấm địa, mấy ngày nay kim quang vẫn luôn lập lòe, mấy tông môn ở gần đó liên tục tra xét xung quanh, thu hoạch được không ít.” Sở U Cơ nhìn sang Tần Cửu Ca, nói.

Lần này truyền thừa của cường giả Thượng giới khiến không ít yêu nghiệt Thanh Vân giới động lòng. Kẻ cuối cùng có thể có được truyền thừa nhất định sẽ trở thành cường giả cấp bậc Thánh chủ Đông Hoang trở lên, khả năng rất lớn sẽ là người bước chân lên con đường Nhân Hoàng trong truyền thuyết.

Đừng thấy Tần Cửu Ca mới mười sáu tuổi đã là Nhân Hoàng mà cảm thấy Nhân Hoàng chỉ là tiểu nhân vật mà không phải là cường giả. Đừng nói là Đông Hoang tiên thổ, mà khắp cả Thanh Vân giới Nhân Hoàng đều là cường giả đỉnh cao.

Cung chủ Đông Hoang đạo cung bình thường đều nằm ở cảnh giới Thái Hư, đa phần Thánh chủ của thánh địa đều là Thái Hư cửu trọng, đã bước nửa bước chân vào cấp bậc Nhân Hoàng. Đối với bọn hắn mà nói, Nhân Hoàng chính là cường giả có thể trấn áp cả một tông hoặc là lão tổ tông của một tộc nào đó. Không ít đạo cung tại Đông Hoang đều không có cường giả cảnh giới Nhân Hoàng.

So sánh thế này liền biết ngay khí vận chi tử như Lâm Phàm đáng sợ ra sao, khi bản thân còn đang ở cảnh giới Hóa Thần kỳ đã có thể so với hộ đạo giả cảnh giới Nhân Hoàng.

Nếu là Tần Cửu Ca như trong tiểu thuyết phản diện, đi đối phó Lâm Phàm vậy người thua thiệt sẽ chính là hắn. May là Tần Cửu Ca hiểu rõ loại lối mòn thế này, ngay từ đầu đã đạt đến thực lực cao nhất mà Thanh Vân giới có thể tiếp nhận.

Bình thường, vào thời kỳ ban đầu, khí vận chi tử tuy hộ đạo giả của khí vận chi tử có thực lực cường đại nhưng nhất định không phải là người mạnh nhất cả một giới.

Mấy loại khí vận chi tử kịch bản “vùng dậy” đều như thế. Ừm, thường xuyên đọc tiểu thuyết cũng có lợi, ít nhất là có thể nắm được lối mòn của kịch bản.

Nhưng Tần Cửu Ca sẽ không đi theo lối mòn này, vừa hạ thủ là phải mạnh tay, không cho người ta thời gian để thở dốc.

“Lần này nghe nói có Tiền Hoàng chủ của Trung Châu hoàng triều muốn nhân cơ hội này tay cầm hoàng khí đánh thẳng vào Hoang Cổ cấm địa, cướp đoạt đại dược ở bên trong để chuẩn bị gột rửa nhục thân cho các hoàng tử, hoàng tôn.”

Hoang Cổ cấm địa ở Đông Hoang không chỉ là nơi có diện tích rộng lớn với đông đảo yêu thú, mà còn là nơi vô số đại dược, dược vương sinh trưởng khiến người ta trông mà thèm, thậm chí còn có cả hoàng dược mà người người mơ ước.

Hoàng dược đấy nha!

Khắp cả Thanh Vân giới chỉ có lìu tìu vài Nhân Hoàng, nhưng hoàng dược lại còn hiếm thấy hơn cả Nhân Hoàng.

Nói tóm lại, linh dược với cấp bậc như hoàng dược đã có linh trí không khác gì người thường. Chính điều này khiến những kẻ muốn tóm được hoàng dược phải tay không mà về.

Nhưng hoàng dược hiếm có đó lại sinh trưởng bên trong Hoang Cổ cấm địa, khiến rất nhiều người hướng về Hoang Cổ cấm địa như tre già măng mọc. Ở Đông Hoang thường có cường giả đạo cung thánh địa nào đó tiến vào Hoang Cổ cấm địa cướp đoạt hoàng dược để nghịch thiên cải mệnh trước khi tọa hóa.

Lần này nghe nói Tiền Hoàng chủ của Đại Chu hoàng triều ở Trung Châu muốn trước khi tọa hóa có thể đặt căn cơ bền vững cho con cháu.

“Công tử, bên ngoài đạo cung có người muốn gặp ngài.” Bỗng nhiên có tiếng nói từ ngoài điện truyền vào, đây là đệ tử mà Tiên Vân đạo cung đặc biệt phái đến để truyền lời cho Tần Cửu Ca.

“Chẳng lẽ là người Trung Châu.” Sở U Cơ khẽ cười, vừa mới nhắc tới liền đến luôn.

Chương 10: Người đến từ Trung Châu

Chương 10: Người đến từ Trung Châu

Không ít Cung chủ đạo cung, Thánh chủ thánh địa ở Đông Hoang tiên thổ đều biết đến đại nhân vật Thượng giới đến Đông Hoang. Nhưng ngoại trừ Cung chủ Tiên Vân đạo cung và Thánh chủ Vạn Đạo thánh địa ra thì không một ai biết đến thân phận cụ thể của Tần Cửu Ca.

“Công tử có gặp không.”

Sở U Cơ nhìn về phía Tần Cửu Ca. Nàng ta là một nữ tử thông minh, tất nhiên biết cách làm vui lòng nam tử trước mặt thì phải một lòng một dạ phục vụ hắn.

Tần Cửu Ca nâng chén rượu lên nhấp một ngụm, không trả lời. Có gặp hay không chỉ cần một câu nói của hắn, đơn giản phải xem tâm trạng của hắn thế nào đã.

“Ting, phát hiện khí vận nữ chủ.”

“Tên: Cơ Tiên Nguyệt.”

“Tu vi: Càn Nguyên tứ trọng.”

“Không ngờ nhanh như thế vị khí vận nữ chủ thứ hai đã xuất hiện rồi. Cũng đúng, bình thường một tên khí vận chi tử không thể nào chỉ có một nữ chủ, nhưng chẳng qua cũng chỉ là rau hẹ.”

…

“Công chúa, tại sao chúng ta phải cầu kiến hắn chứ, chúng ta cũng đâu phải không có người ở Thượng giới.” Một nữ tử tướng mạo tú lệ ăn mặc trông giống cung nữ khó hiểu nhìn về phía nữ tử mặc nam trang ở bên cạnh.

Nữ tử mặc nam trang vô cùng tuấn dật, khỏi phải nói, nữ tử tuyệt đẹp mặc nam trang sẽ có mị lực khác thường.

“Haizzz, ngươi không hiểu.” Nữ tử mặc nam trang yếu ớt thở dài một tiếng, sinh ra ở hoàng thất có nỗi khổ mà người khác không hiểu được, việc nhà đế vương không có tình thân không phải là chuyện đùa.

Ban đầu, từng bước đi của chính bản thân nàng ta trong hoàng thất Đại Chu liên tục gặp khó khăn, không ngờ thiên giáng hàn sương, vài vị thúc thúc bá bá mà nàng ta kính yêu từng người từng người một lần lượt tọa hóa.

Đến lần này, không ngờ rằng hoàng gia gia mà nàng ta kính trọng

nhất cũng sắp phải rời đi.

Đợi đến khi hoàng gia gia rời đi, vận mệnh của nàng sẽ không cách nào thay đổi được nữa.

Đừng thấy bề ngoài Đại Chu hoàng triều là thế lực hàng đầu ở khu vực Trung Châu, nhưng người trong nhà biết trong nhà khổ. Vốn dĩ trong số các thế lực hàng đầu, Đại Chu hoàng triều của bọn họ cũng không tệ, nhưng vào mấy chục năm trước, vị Hoàng chủ tiền tiền nhiệm, cũng chính là người đã đưa Đại Chu hoàng triều bọn họ lên đến đỉnh cao đã tọa hóa.

Bí mật này được mỗi đời Đại Chu hoàng chủ giữ kín như bưng, đừng thấy Đại Chu hoàng triều của bọn họ là thế lực hàng đầu ở Thanh Vân giới, nhưng sau khi người sở hữu chiến lực cao nhất của họ chết đi, thực lực của Đại Chu hoàng triều cũng sẽ bị tụt xuống mấy cấp.

Tất cả người trong hoàng thất Đại Chu biết bí mật này đều phải quản cái miệng của mình thật chặt, không gì cạy được. Nhưng thế thì làm sao tính được số trời, Nguyên Thái tử thế hệ này của hoàng thất Đại Chu vì bất mãn Hoàng chủ phế truất hắn nên đã báo bí mật này cho đối thủ cũ của hoàng thất Đại Chu – Đại Hạ hoàng triều.

Lần này, Đại Chu hoàng triều rung chuyển, càng đáng sợ hơn là Đại Chu hoàng chủ bị tập kích, bản thân bị trọng thương. Mà nội bộ hoàng thất Đại Chu cũng không đồng lòng, xôn xao tranh quyền đoạt lợi tiêu diệt lẫn nhau.

Không còn cách nào khác, Đại Chu hoàng chủ bẩm báo lên Thượng giới. Nhưng khiến người ta khiếp sợ là thế lực Thượng giới mà Đại Chu hoàng triều sở thuộc không thèm quan tâm đến bọn họ. Theo như phong thanh mà Đại Chu hoàng chủ để lộ, Đại Chu hoàng triều của bọn họ bị thế lực Thượng giới vứt bỏ.

Mà trái ngược lại, đối thủ của bọn họ, Đại Hạ hoàng triều không biết đã tiến cống thứ gì cho thế lực Thượng giới của bọn hắn mà có được không ít thứ tốt. Thực lực Đại Hạ Hoàng chủ tiến một bước lớn, chậm rãi chuẩn bị chiếm đoạt Đại Chu hoàng triều.

Theo lý, Đại Chu hoàng triều có lẽ phải đồng tâm hiệp lực cùng nhau vượt qua cửa ải khó khăn này. Nhưng gia tộc lớn khó tránh khỏi người có lòng khác, đặc biệt là người trong hoàng thất như bọn họ.

Lần này Đại Chu hoàng chủ tiền nhiệm mặt ngoài là nắm hoàng khí trong tay cướp đoạt đại dược Trúc Cơ cho tiểu bối trong tộc sử dụng. Nhưng nàng ta biết, hoàng gia gia đang chuẩn bị nhân cơ hội này để

xem có thể lấy được hoàng dược gia tăng thọ nguyên hay không. Nếu có thể thuận lợi đột phá lên cảnh giới Nhân Hoàng vậy thì càng tốt.

Nhưng đó chỉ là suy nghĩ tốt đẹp, đến cả Nhân Hoàng khi tiến vào Hoang Cổ cấm địa của Đông Hoang cũng phải cửu tử nhất sinh, huống chi là hoàng gia gia của nàng mới bước được nửa bước vào Nhân Hoàng, lại còn đang lúc tuổi già khí huyết suy yếu.

“Haizzz.” Vừa nghĩ đến tình cảnh hoàng gia gia và Đại Chu hoàng triều, trong lòng Cơ Tiên Nguyệt liền thấy không có hi vọng.

Vào thời khắc tồn vong ngàn cân treo sợi tóc này, người bình thường có quan hệ thân thiết đã không cánh mà bay từ lâu. Thật ra ngay từ đầu vẫn có người trợ giúp bọn họ, nhưng khi những người kia biết Đại Hạ hoàng triều hiện tại đang có quan hệ gần gũi với thế lực Thượng giới, tất cả mọi người đều quay lưng không để tâm nữa.

Không một ai sẽ vì người khác mà đắc tội với thế lực trên Thượng giới, phải biết thế lực trên Thượng giới và dưới Hạ giới hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

Ban đầu Cơ Tiên Nguyệt còn định liều mạng với Đại Hạ hoàng triều, nhưng đột nhiên nghe nói người trên Thượng giới đến Đông Hoang tiên thổ. Cơ Tiên Nguyệt trộm nghĩ hay là đến Đông Hoang tiên thổ đặt cược may rủi một lần, có lẽ người kia là người thân cận với thế lực của Đại Chu hoàng triều trên Thượng giới.

Nếu còn không được, vậy xem liệu có thể dùng vật phẩm của Đại Chu hoàng triều cầu xin người của Thượng giới tương trợ.

“Ngươi tìm ta có chuyện gì?” Ban đầu Tần Cửu Ca không định gặp mặt, chẳng cần biết là ai. Chẳng qua, hệ thống đã thông báo nàng ta là khí vận nữ chủ, Tần Cửu Ca phải đích thân gặp một lần mới được.

Tần Cửu Ca lạnh nhạt nhìn nữ tử mặc nam trang, thật tình không thể không nói, khí vận nữ chủ đều là mỹ nhân tiên tử hiếm có. Nữ tử tuyệt mỹ mặc nam trang này lại càng có phong vị khác trên người.

Nhìn người đến từ Thượng giới trong truyền thuyết lại là một nam tử tuấn mỹ trạc tuổi với mình, trong lòng Cơ Tiên Nguyệt khó tránh khỏi cảm thấy hơi thất vọng. Người trẻ tuổi thế này dù đến từ thế lực lớn trên Thượng giới, nhưng chưa chắc đã có quyền mở miệng trước thế lực kia.

“Ngươi gặp được ta rồi hình như trông rất thất vọng nhỉ.” Đôi mắt Tần Cửu Ca dung hợp với Thượng cổ Trọng Đồng Nhãn, dù không

nhìn kỹ cũng có thể nhìn thấy rõ ràng nhất cử nhất động trên người đối tượng, huống chi người này còn đứng gần như vậy. Khi Cơ Tiên Nguyệt vừa mới nhìn thấy hắn, ánh mắt liền hiện lên vẻ thất vọng, hắn có thể cảm nhận được.

Nếu là những người khác, Tần Cửu Ca lười quan tâm đến. Nhưng nếu đã là khí vận nữ chủ, trái lại Tần Cửu Ca muốn hiểu rõ ra sao.

“Không có.” Cơ Tiên Nguyệt vội vàng lắc đầu. Chuyện này không thể nói rõ ràng được, nếu nói ra lại đắc tội người ta.

“Công tử, nàng là tiểu công chúa của Đại Chu hoàng triều, cũng chính là tộc quần mà Hoàng chủ muốn nắm hoàng khí xông vào Hoang Cổ cấm địa đấy.”

“Gần đây còn nghe nói thời gian qua Đại Chu hoàng triều khó khăn, có lẽ lần này đến vì có việc cầu xin công tử.”

Sở U Cơ ngầm truyền lời cho Tần Cửu Ca, nàng ta là Thánh nữ của Vạn Đạo thánh địa tất nhiên biết đến những sự kiện lớn này. Một vị hoàng tử nào đó của Đại Chu hoàng triều cũng từng đến tìm họ, nhưng bọn họ đã cự tuyệt, nguyên nhân rất đơn giản, không có ý định trêu vào thế lực trên Thượng giới. Mặc dù chính bọn họ cũng có thế lực Thượng giới che chở.

Nhưng bọn họ sẽ không gây chuyện cho boss của mình, nếu không sẽ có nguy cơ bị Tần tộc vứt bỏ. Dù sao trong mắt Tiên Cổ Tần tộc, Vạn Đạo thánh địa có cũng được không có cũng chẳng sao.

Có việc cầu mình sao? Tần Cửu Ca cười giễu, khí vận nữ chủ đi cầu xin kẻ phản diện.

“Ngươi có chuyện cầu xin ta.” Tần Cửu Ca mỉm cười, ôn hòa nhìn Cơ Tiên Nguyệt nữ giả nam trang trông có vẻ tuấn tú ở cách đó không xa.

“Ta…” Cơ Tiên Nguyệt lắp bắp không nói rõ được. Nàng ta cũng không biết phải nói thế nào với Tần Cửu Ca, nhưng nghĩ về tình cảnh hoàng tộc, Cơ Tiên Nguyệt cắn răng, nói.

“Không biết công tử và mẫu tộc Đại Chu Tiên Đình của Đại Chu hoàng triều ta phải chăng có quan hệ.” Mẫu tộc của Đại Chu hoàng triều của các nàng ở Thái Cổ Tiên Vực là Đại Chu Tiên Đình. Thật ra Hoàng chủ đời đầu tiên của Đại Chu hoàng triều là con cháu chi thứ của hoàng tộc Đại Chu Tiên Đình, nhưng là kiểu con cháu không được coi trọng nhất.

Nhưng không thể phủ nhận là các nàng có chút liên quan tới Đại Chu Tiên Đình.

“Đại Chu Tiên Đình.” Tần Cửu Ca lắc đầu tỏ vẻ mình không biết. Đúng ra Tần Cửu Ca không biết là bình thường, Tần tộc của bọn hắn đứng trên đỉnh Thái Cổ Tiên Vực, không phải thế lực nào cũng phải quen biết.

Xem như có là đạo tử Tiên Cổ Tần tộc, Tần Cửu Ca cũng chỉ biết mấy thế lực cùng đẳng cấp với Tần tộc ở Thái Cổ Tiên Vực, hoặc là những thế lực hơi yếu kém hơn bọn họ một chút, Tần Cửu Ca cũng có biết.

Nhưng Đại Chu Tiên Đình thì Tần Cửu Ca chưa từng nghe nói đến, đương nhiên thực lực Đại Chu Tiên Đình kém Tần tộc rất xa.

Chương 11: Làm phiền công tử rồi

Chương 11: Làm phiền công tử rồi

Nghe thấy nam tử trẻ tuổi đến từ Thượng giới lần này không có quan hệ gì với Đại Chu Tiên Đình, ánh mắt Cơ Tiên Nguyệt trở nên ảm đạm.

Thật ra tình huống thế này nàng ta cũng đã dự liệu trước từ sớm, chỉ là trong lòng cũng thấy có hơi đau buồn.

“Vậy làm phiền công tử rồi.” Cơ Tiên Nguyệt do dự một chút, rồi định rời đi.

Bởi vì dưới cái nhìn của nàng ta, dù Tần Cửu Ca có là đích mạch của đại thế lực trên Thượng giới cũng không thể vì Đại Chu hoàng triều mà đắc tội với thế lực khác trên Thượng giới. Dù Tần Cửu Ca có tình nguyện, người ở sau lưng hắn nhất định sẽ không đồng ý.

“Nói thử xem, có chuyện gì có lẽ ta có thể giúp được ngươi.” Tần Cửu Ca ôn hòa mỉm cười với Cơ Tiên Nguyệt, nếu là người bình thường thì hắn đã lười quản, chẳng qua vị trước mặt đây lại là khí vận nữ chủ đấy nha.

Cướp đoạt khí vận của khí vận chi tử có rất nhiều cách, trong đó cách có thể thu được khá nhiều khí vận là thay đổi quỹ đạo vận

mệnh của người bên cạnh khí vận chi tử, đặc biệt là khí vận nữ chủ làm bạn với khí vận chi tử.

Cơ Tiên Nguyệt nhìn Tần Cửu Ca tuấn mỹ đang nhìn lại nàng, trong lòng cảm thán tại sao lại có một nam tử ưa nhìn như thế, tuấn tú tựa như trích tiên, đúng là một cái túi da tốt.

Tần Cửu Ca trời sinh tuấn tú phi phàm, không biết bao nhiêu nữ tử ưu tú của Tần tộc hi vọng có thể làm thị nữ của Tần Cửu Ca.

Chẳng vì lý do gì cả, chỉ vì muốn mỗi ngày có thể nhìn thấy Tần Cửu Ca với khuôn mặt cứ như trích tiên này.

“Mạch thượng nhân như ngọc, công tử thế vô song” hiển nhiên là hình dung về Tần Cửu Ca.

“Tiểu công chúa, có việc gì ngươi cứ nói, đừng nhìn chằm chằm công tử như thế.” Sở U Cơ nhẹ nhàng che miệng cười khẽ, thật ra mới đầu nhìn thấy Tần Cửu Ca chính nàng ta cũng không dời mắt được, nàng tất nhiên biết rõ tâm trạng này.

Cơ Tiên Nguyệt nữ giả nam trang mặt đỏ ửng nhưng rất nhanh đã quay đi.

“Nói đi, có phải đến vì Đại Chu hoàng triều hay không.” Tần Cửu Ca mỉm cười với Cơ Tiên Nguyệt, giọng điệu khẳng định.

Cơ Tiên Nguyệt gật đầu, xem như đúng là thế. Thật ra cũng không cần đoán, rất nhiều Thánh chủ thánh địa, Cung chủ đạo cung đều biết rõ chuyện này.

“Ta có thể bảo hộ Đại Chu hoàng triều giúp ngươi.” Tần Cửu Ca thản nhiên nói.

“Thật ư?” Nghe thấy lời Tần Cửu Ca nói, ánh mắt Cơ Tiên Nguyệt sáng lên, ánh mắt tràn đầy hy vọng nhìn Tần Cửu Ca. Đã bao nhiêu ngày rồi, nàng ta đã từng bái phỏng nhiều thế lực như thế.

Nhưng không có một ngoại lệ nào, bất cứ người đứng đầu của thế lực nào cũng cự tuyệt, dần dần Cơ Tiên Nguyệt chìm vào tuyệt vọng.

“Ta lừa ngươi làm gì, chẳng qua yêu cầu của ngươi phải trả một cái giá lớn.” Tần Cửu Ca nhìn Cơ Tiên Nguyệt đang vui mừng, nói.

“Không biết công tử muốn Tiên Nguyệt trả cái giá gì?” Cơ Tiên Nguyệt hỏi.

Cũng không biết Cơ Tiên Nguyệt nghĩ thế nào, có lẽ nghĩ rằng Tần Cửu Ca ít nhất cũng là đích truyền của đại thế lực Thượng giới, chỉ cần Tần Cửu Ca đồng ý giúp đỡ, tuy rằng không thể giải quyết hết vấn đề nhưng đối với Đại Chu hoàng triều bọn họ đã tốt hơn nhiều rồi.

Cuối cùng, điều mà Đại Hạ hoàng triều vô cùng kiêng kị chính là thế lực Thượng giới, bọn họ cũng không muốn gây thêm phiền phức cho boss của mình.

“Cứ nghe theo lời của ta, ta muốn ngươi làm cái gì thì ngươi cứ làm cái đó. Còn Đại Chu hoàng triều kia, tự nhiên có ta giải quyết.” Tần Cửu Ca mỉm cười, nói.

Nghe thấy Tần Cửu Ca bảo mình phải ngoan ngoãn nghe theo hắn mọi chuyện, gương mặt Cơ Tiên Nguyệt hiện lên vẻ giận dữ. Nàng ta là một nữ nhi trong sạch, muốn nàng ta nhất nhất nghe theo một nam tử, là muốn làm gì chứ?

Còn bảo ta làm cái gì thì làm cái đó? Nhỡ ngươi bắt ta phải làm chuyện mà ta không muốn làm thì chẳng phải ta sẽ mất hết sao?

“Không biết ngươi đang nghĩ tới cái gì, ta chỉ muốn để ngươi đối phó một người giúp ta thôi.” Tần Cửu Ca nhìn thấy gương mặt lúc đỏ lúc trắng của Cơ Tiên Nguyệt.

Trong lòng cũng hiểu Cơ Tiên Nguyệt đang hiểu lầm, buồn cười nhìn nàng ta, hắn trông giống kẻ háo sắc lắm à?

“Không biết công tử muốn ta đối phó với ai?” Cơ Tiên Nguyệt nghi hoặc khó hiểu, nàng ta hoàn toàn không nhìn ra được cảnh giới của Tần Cửu Ca, chuyện này chỉ có thể chứng tỏ hai khả năng.

Một là Tần Cửu Ca mang chí bảo thần bí che giấu khí tức trên người, hai là cảnh giới của chính Tần Cửu Ca đã vượt xa khỏi nàng rất nhiều.

Tuy có hai tình huống, nhưng Cơ Tiên Nguyệt không ngốc đến đáng thương, cảm thấy Tần Cửu Ca thuộc về trường hợp thứ nhất. Hắn có thể một mình hạ giới thì nhất định thực lực phải cao hơn nàng ta rất nhiều, thực lực như thế còn cần mình tương trợ sao?

“Đến lúc đó ngươi sẽ biết.” Tần Cửu Ca cười nhạt. Hắn rất chờ mong xem xem khí vận nữ chủ đứng về phe phản diện khi gặp lại khí vận chi tử sẽ xảy ra chuyện gì được?

Cơ Tiên Nguyệt thấy Tần Cửu Ca đã nói như vậy, nàng ta cũng chỉ có thể nén sự nghi hoặc trong lòng xuống. Dù sao chỉ cần Tần Cửu Ca bảo vệ được Đại Chu hoàng triều, đừng nói là đối phó một người, đối phó bao nhiêu người đi nữa, Cơ Tiên Nguyệt đều phải làm.

“Đúng rồi, có phải hiện giờ ngươi muốn đến Hoang Cổ cấm địa hay không? Ngươi đi cùng bọn ta đi.” Tần Cửu Ca đột nhiên nói.

Lần này Hoang Cổ cấm địa náo nhiệt như vậy nhất định lại có cơ duyên, khí vận chi tử Lâm Phàm sao có thể không đi góp vui cho được.

Chương 12: Không biết có cơ hội thành công hay không?

Chương 12: Không biết có cơ hội thành công hay không?

Nghe thấy Tần Cửu Ca nói đi đến Hoang Cổ cấm địa, trong lòng Cơ Tiên Nguyệt cảm thấy bi thương, hoàng gia gia thân thiết với nàng nhất đã quyết định xông vào Hoang Cổ cấm địa.

Tuy hoàng gia gia là cường giả đã bước nửa bước vào Nhân Hoàng, nhưng giờ đã đến lúc tuổi già khí huyết suy bại, nói không chừng còn chẳng đi hết nổi một nửa khu vực của Hoang Cổ cấm địa.

Đa số người thuộc thế hệ này của nàng đều không đồng ý để hoàng gia gia công phạt Hoang Cổ cấm địa, bởi vì như vậy là cửu tử nhất sinh.

“Đúng rồi, ngươi đi gọi Thanh Dao đi cùng chúng ta đi.” Tần Cửu Ca quay đầu sang Sở U Cơ. Trong đầu hắn đột nhiên nảy ra một suy nghĩ xấu xa, đạo lữ trời định của khí vận chi tử đều ở bên cạnh hắn, thậm chí trong đó còn có một nữ tử mà khí vận chi tử ái mộ đã trở thành thị nữ của mình.

Tần Cửu Ca rất muốn xem thử xem sau khi Lâm Phàm trông thấy nữ thần của hắn bưng trà rót nước cho mình với dáng vẻ ngoan ngoãn nghe lời sẽ có biểu cảm và tâm trạng như thế nào.

Ngẫm lại đúng là kích thích, khí vận chi tử nhìn thấy cảnh tượng này đạo tâm càng bị tổn thương hơn so với trước đó đấy nha.

“Vậy đa tạ công tử.” Cơ Tiên Nguyệt do dự một lúc vẫn lên tiếng

đồng ý. Nàng ta cũng không thể chỉ vì một chuyện nhỏ mà chọc giận Tần Cửu Ca.

…

“Công tử, Giao Long này trông mạnh mẽ thật đấy.” Sở U Cơ kéo tay Thanh Dao mặt lạnh đứng ở bên cạnh Tần Cửu Ca, nàng ta thề là cả đời nàng ta chưa từng nhìn thấy con yêu thú nào cường đại như thế.

Không, có lẽ nên xưng là tiên thú, thần thú.

Cơ Tiên Nguyệt cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc với Giao Long to lớn đang nằm dài trên mặt đất trước mặt nàng ta. Không phải là nàng ta chưa từng nhìn thấy Giao Long, nhưng Giao Long to lớn như thế, khí tức tựa như vực sâu thế này thì nàng ta chưa từng nhìn thấy.

Lăng Giao liếc đôi mắt thật to của mình nhìn các nàng, ánh mắt lộ vẻ khinh thường. Người Hạ giới mãi mãi là người Hạ giới, cả một chút hiểu biết cũng chả có, cũng không biết tại sao đạo tử lại coi trọng các nàng nữa.

Phải biết, cho dù là ở Thái Cổ Tiên Vực, Tần Cửu Ca của Tiên Cổ Tần tộc chính là miếng bánh ngon đối với một loạt chủng tộc đỉnh phong như Đại Đế đạo thống, bất thế đạo giáo, Tiên Cổ gia tộc, Thái Cổ Hoàng tộc.

Nói như vậy, chỉ cần Tần Cửu Ca thả tin tức muốn nạp tiểu thiếp ra ngoài ở Thái Cổ Tiên Vực thì sẽ có vô số đại thế lực tranh giành dâng tặng thần nữ, tiên nữ, ma nữ, thánh nữ trong tộc hoặc đạo thống nhà mình đến tận giường Tần Cửu Ca.

Chẳng qua, đạo tử rất kiêu ngạo, đến tận bây giờ cũng chưa từng xem trọng bất kỳ một thiên chi kiều nữ nhà nào.

Nhưng, Lăng Giao lại không hiểu được vì sao đạo tử của hắn lại đến cái xó xỉnh thưa người, còn qua lại với mấy “cô nương quê mùa” này.

Lăng Giao không hiểu và cũng không muốn hiểu, coi như đạo tử của hắn muốn thay đổi khẩu vị đi, dù sao hắn chỉ cần nghe theo lệnh của đạo tử là được rồi.

Cuộc sống của “Long” ấy à! Đơn giản một tí là được, nghĩ nhiều thế làm chi.

“Công tử, nghe nói đã có rất nhiều người đến ngoại vi Hoang Cổ cấm

địa, muốn tận mắt nhìn thấy vị Tiền Hoàng chủ Đại Chu kia cầm trong tay hoàng khí công phạt cấm địa."

Trên người Giao Long dài trăm trượng có bốn người đang đứng, nam tuấn dật phi phàm, nữ thì mỗi người đều tuyệt mỹ theo nét riêng.

Sở U Cơ là Thánh nữ của Vạn Đạo thánh địa, tất nhiên biết mấy ngày nay Thánh chủ đang dõi theo thứ gì. Thật ra nàng cũng không biết rõ nhưng nàng có thể đoán được. Đừng nói là Vạn Đạo thánh địa các nàng, mấy ngày gần đây ở Trung Châu, Đông Hoang có rất nhiều Thánh chủ thánh địa và Cung chủ đạo cung đều đang âm thầm quan sát Hoang Cổ cấm địa.

Bởi vì Đông Hoang có không ít cường giả bán Nhân Hoàng tiến vào cấm địa, hơn nữa lần này không chỉ là bán Nhân Hoàng, quan trọng là vị bán Nhân Hoàng này còn đem theo hoàng khí trấn tộc.

Phải biết, mỗi một hoàng khí đều là bảo vật trấn thủ đạo cung thánh địa, không thể tùy tiện lấy ra dùng được. Nói chung, hoàng khí của mấy thánh địa đạo cung đều từng là của những Nhân Hoàng trước đây. Cuối cùng, chỉ có đạt đến Nhân Hoàng mới có thể sử dụng khí huyết của bản thân Nhân Hoàng để nuôi dưỡng bảo vật, rồi sau đó mới có thể trở thành hoàng khí.

Đại Chu Hoàng triều trước đây từng sản sinh ra cường giả cảnh giới Nhân Hoàng, hơn nữa không chỉ có một người, đó chính là lý do bọn họ có tư cách lấy hoàng khí ra.

Chỉ là, mặc dù Đại Chu Hoàng triều có tư cách dùng đến hoàng khí, nhưng không có nghĩa bọn họ sẽ thường xuyên dùng đến nó.

Vì đó, lần này Tiền Hoàng chủ của Đại Chu Hoàng triều nắm giữ Hoàng Khí trong tay tiến vào Hoang Cổ cấm địa cướp đoạt đại dược mới có thể khiến khắp Đông Hoang sóng gió cuồn cuộn.

"Ngươi nói xem Tiền Hoàng chủ Đại Chu các ngươi có thể công phạt cấm địa thành công hay không?"

Ánh mắt Sở U Cơ mang vẻ hoài nghi nhìn về phía Cơ Tiên Nguyệt nữ giả nam trang. Rất nhiều người đều tò mò về chuyện này, nàng tất nhiên cũng không ngoại lệ.

"Ta… cũng không biết." Mặt mày Cơ Tiên Nguyệt đầy vẻ lo lắng, mặc dù hoàng gia gia mang theo món hoàng khí đỉnh cấp, nhưng bây giờ hoàng gia gia đã khí huyết suy bịa, cũng không biết có cơ hội thành công hay không nữa.

Chương 13: Tốt nhất có thể kiếm được một chén canh

Chương 13: Tốt nhất có thể kiếm được một chén canh

Sở U Cơ đoán là Cơ Tiên Nguyệt cũng không biết liền quay sang đổi đối tượng thành Thanh Dao mặt lạnh. Mí mắt Sở U Cơ giật giật, cũng không biết công tử coi trọng nàng ở chỗ nào nữa.

“Tiểu Thanh Dao, sao ngươi cứ trưng bộ mặt cứng nhắc đó mãi vậy.”

Sở U Cơ nhích mặt đến gần sát mặt Thanh Dao, nhỏ giọng hỏi.

Chỉ là Thanh Dao vẫn không thèm để ý đến Sở U Cơ, quay mặt đi.

“Thanh Dao, tiên thai của người gần đây có khôi phục chưa?” Tần Cửu Ca lãnh đạm nhìn nữ tử đã bị mình dùng vũ lực và thủ đoạn để cướp được, hỏi.

Mấy ngày nay, Thanh Dao thành thật yên lặng tu luyện, Tần Cửu Ca khá coi trọng tiên thai thể của Thanh Dao, mặc dù tiên thai thể của nàng là loại tiên thai có cấp độ tương đối thấp.

Chẳng qua, trái lại Tần Cửu Ca biết cách làm sao có thể tăng cường tiên thai thể cho Thanh Dao, nhưng bây giờ không thể nói với Thanh Dao được, ít nhất phải đợi đến khi Thanh Dao hoàn toàn nghe lời mình thì hắn mới nghĩ cách.

Đến lúc đó, hắn sẽ dẫn theo một thị nữ có tiên thai thể, mấy chuyện như đánh nhau gì đó hắn có thể không cần phải động tay nữa.

Thanh Dao chậm rãi nhìn về phía nam tử đã cưỡng ép mình trở thành thị nữ của hắn, gật đầu ra hiệu tiên thai của mình gần đây đã dần dần khôi phục rồi.

“Công pháp mà ta đưa ngươi phải tu luyện dần đi, biết chưa?”

Tình cảm hiện giờ của Thanh Dao đối với Tần Cửu Ca khá phức tạp, chính nàng biết rõ bị Tần Cửu Ca thủ đoạn ngang ngược cướp đoạt, ban đầu Thanh Dao còn cảm thấy mình khó giữ nổi trong sạch, nhưng kỳ quái là Tần Cửu Ca hoàn toàn không hề động đến nàng. Không những thế, hắn còn đưa cho nàng đủ loại tài nguyên tu luyện trân quý như công pháp, linh khí.

Tần Cửu Ca biết rất rõ, hắn xuống Hạ giới không chỉ để giết chết khí vận chi tử mà còn có thể thu thêm phần lớn bộ hạ biết ngoan ngoãn nghe lời có đại khí vận hoặc là người có thiên phú cường đại.

Tất nhiên người được thu nhận điều kiện đầu tiên là trung thành, kẻ không trung thành thì thẳng tay giết chết, không mảy may do dự.

“Phía trước là ai?”

Đột nhiên có chín con Hắc Giao kéo một tòa cung điện bay khổng lồ xuất hiện phía sau Tần Cửu Ca, cung điện tỏa ánh vàng rực rỡ, che khuất cả bầu trời, uy nghiêm cao quý.

Xung quanh cung điện có cấm quân mặc giáp đen đứng chỉnh tề, khí tức trên người mỗi cấm quân mặc giáp đen đều không yếu, xem ra cả đám cấm quân đều thuộc cảnh giới Càn Nguyên.

Đây là một nhánh của sư đoàn Hổ Lang, quân đội có kinh nghiệm sa trường, toàn thân dính máu tươi.

“Không biết phía trước là vị tiền bối nào?” Một nam tử mặc khôi giáp đỏ sậm đứng bên trên cung điện, ánh mắt cảnh giác nhìn mấy bóng người trên lưng Giao Long.

Khí tức của Giao Long phía trước quấy nhiễu chín con Hắc Giao của bọn họ, mỗi con Hắc Giao đều đang gầm gừ, biểu cảm như thế phải chịu hoảng sợ bất an. Điều đó khiến Cổ Huyền hiểu ra thực lực của Giao Long trước mặt mạnh mẽ hơn chín con Hắc Giao kéo cung điện này.

Mặc dù mỗi con Hắc Giao trong Hắc Giao quân của bọn hắn là con lai, có thể nói là chỉ có một phần huyết mạch Long tộc, nhưng thực lực của chúng nó đều thuộc cảnh giới Càn Nguyên đỉnh phong.

Yêu thú nào nhìn thấy bọn chúng ít nhất phải yếu đi ba phần, không ngờ lần này Hắc Giao của bọn hắn đụng phải con Giao Long trước mặt thì cả người dường như muốn gục xuống.

Nếu không phải mấy con Hắc Giao này được huấn luyện nghiêm khắc thì chỉ sợ đã tê liệt nằm rạp dưới đất rồi.

“Chúng ta là Hắc Giao quân thuộc Đại Vũ Hoàng triều ở Trung Châu, xin hỏi tiền bối là…”

Cổ Huyền ôm quyền kính cẩn với mấy người đứng phía sau Giao Long. Ngươi có thể thuần phục được một con Giao Long có cảnh giới

vượt qua khỏi Càn Nguyên thì tất nhiên thực lực cũng sẽ rất khủng bố, thậm chí nói không chừng là đại năng cảnh giới Thái Hư.

Hắn ta cũng không thể bởi vì sợ chậm đi một chút mà đắc tội nhóm cường giả này.

“Là Hắc Giao quân của Đại Vũ Hoàng triều sao.” Cơ Tiên Nguyệt giật mình nhìn cung điện ở xa xa. Hắc Giao quân Đại Vũ Hoàng triều là quân đội có tiếng ở Trung Châu, uy danh hiển hách, giết người như ngóe, bọn họ thuộc quyền kiểm soát của Đại Vũ ThápTuwr.

Hiện tại, Hắc Giao quân kéo cung điện cho người ta ở đây, ai lại có bản lĩnh lớn như thế, tất nhiên là Thái tử của Đại Vũ Hoàng triều – một yêu nghiệt đỉnh cấp danh chấn Trung Châu rồi.

Khu vực Trung Châu không chỉ có mỗi Đại Chu Hoàng triều và Đại Hạ Hoàng triều, nơi đó vẫn còn có những hoàng triều lâu đời khác. Mà những hoàng triều này,mỗi một trong số đó đều là thế lực đỉnh cấp của Thanh Vân giới, là nơi từng sản sinh ra Nhân Hoàng.

“Không cần quan tâm đến bọn họ, chúng ta đi.” Tần Cửu Ca lãnh đạm nhìn về phía những người này. Người có tu vi cao nhất trong bọn họ là một vị thái giám đạt cảnh giới Thái Hư, thoạt nhìn đó là hộ vệ ngầm bảo vệ nam tử độ tuổi thanh niên mặc trang phục Giao Long ngũ trảo.

Nhưng Tần Cửu Ca không có hứng thú với bọn họ, Đại Vũ Hoàng triều trong mắt hắn thật ra cũng chỉ có thể.

Đột nhiên, một giọng nói vang lên.

“Phía trước hóa ra lại có tiểu công chúa Cơ Tiên Nguyệt của Đại Chu?”

Ở giữa cung điện, tên nam tử mặc trang phục Giao Long ngũ trảo dùng ánh mắt nghiền ngẫm quan sát các nàng.

Tiểu công chúa Cơ Tiên Nguyệt của Đại Chu Hoàng triều là viên minh châu của Trung Châu, một đời thần nữ, cao quý không tả nổi.

Chẳng qua đó chỉ là Đại Chu Hoàng triều của trước đây, còn bây giờ Đại Chu Hoàng triều có thể nói là lung lay không vững, không biết rõ vận mệnh ngày mai sẽ thế nào.

Tất nhiên, Cơ Tiên Nguyệt trong mắt một vài người cũng không còn là viên minh châu của Trung Châu nữa.

Chuyện tình Đại Chu Hoàng triều, bọn hắn là người thuộc thế lực hàng đầu thì sao có thể không biết. Bọn hắn cũng khá thích góp chút náo nhiệt vào loại chuyện này, tốt nhất là có thể kiếm được một chén canh.

Chương 14: Đạo Tâm Chủng Ma

Chương 14: Đạo Tâm Chủng Ma

Khóe miệng của Vũ Lân hơi nhếch lên, thật ra trong những ngày gần đây đã có một tên hoàng tử của Đại Chu Hoàng Triều âm thầm đi tìm Hoàng Chủ của Đại Vũ Hoàng Triều để cầu cạnh.

Hoàng Chủ của Đại Vũ đã đồng ý, đương nhiên là tên hoàng tử đại biểu Đại Chu Hoàng Triều phải bỏ ra một cái giá không nhỏ.

Một trong những đền bù đó có liên quan tới tiểu công chúa của Đại Chu là Cơ Tiên Nguyệt, sau khi mọi chuyện thành công thì Đại Chu sẽ gả Cơ Tiên Nguyệt cho một vị hoàng tử của Đại Vũ Hoàng Triều.

Tên hoàng tử đã giao dịch với Đại Vũ Hoàng Triều kia đương nhiên sẽ không quan tâm tới cảm thụ của Cơ Tiên Nguyệt bởi vì hắn không phải cùng một mạch với nàng, thế nên hắn có thể quyết định mà không có chút gánh nặng nào.

Vũ Lân thầm vui, bởi vì theo hắn thấy trong số những hoàng tử của Đại Vũ Hoàng Triều thì chỉ có hắn là người có cơ hội lấy Cơ Tiên Nguyệt nhất, thế nên trong mắt của hắn thì nàng đã là vật độc chiếm của hắn rồi.

“Nếu không thì ngươi đi cầu phụ hoàng cùng với ta đi Tiên Nguyệt, có khi hắn sẽ bỏ thêm một ít sức lực ra để giúp ngươi đó!”

Vũ Lân nhìn Cơ Tiên Nguyệt đang nữ giả nam trang ở phía xa xa rồi nở một nụ cười nhạt.

“Không cần!”

Cơ Tiên Nguyệt thì nhìn Vũ Lân với vẻ mặt lạnh lùng rồi lên tiếng, đây cũng không phải là lần đầu tiên nàng tiếp xúc với người này nên nàng cùng biết rõ hắn có ý nghĩ xấu với mình.

Nàng cũng không phải là đồ ngốc, nếu như Hoàng Triều của Trung Châu muốn ra tay giúp đỡ thì bọn hắn đã ra tay từ lâu rồi chứ không đợi tới khi nàng đi cầu xin, dù giờ nàng có đi cầu xin thì ít nhất phải

bỏ ra một cái giá to lớn thì bọn hắn mới có thể xuất thủ, nhưng một khi dính tới lợi ích thì chỉ có những trưởng bối của nàng mới có thể quyết định, bản thân nàng thì hoàn toàn không có quá nhiều tác dụng.

“Đúng rồi, mấy vị đứng bên cạnh ngươi này là ai thế?”

Ánh mắt của Vũ Lân khi nhìn thấy nam tử lạ mặt đang đứng kế bên Cơ Tiên Nguyệt khẽ híp lại, tâm lý hắn hơi khó chịu bởi vì từ trước tới nay hắn chưa từng thấy một nam tử nào có vẻ ngoài anh tuấn tới vậy.

Bản thân Vũ Lân cũng là một người đẹp trai, tuy nhiên khi hắn thấy nam tử cưỡi Giao Long đứng kế Cơ Tiên Nguyệt thì hắn lại có cảm giác mặc cảm lạ thường.

“Không ngờ vừa ra ngoài một chuyến liền có thể gặp được một lúc ba bị giai nhân tuyệt sắc!”

Ánh mắt của hắn không còn chú ý Tần Cửu Ca mà chuyển sang Sở U Cơ đứng bên cạnh, khóe miệng lộ ra ý cười.

“Không biết mấy vị giai nhân tuyệt sắc trước mắt này có thể đồng hành cùng tại hạ không?”

Thái tử Vũ Lân của Đại Vũ Hoàng Triều tại Trung Châu quả thật là một người có thiên tư tuyệt thế, chỉ có điều hắn có một khuyết điểm nhỏ chính là yêu thích mỹ nhân, nhưng thật ra đây cũng không hoàn toàn là khuyết điểm.

Thử hỏi trong thiên hạ này có nam nhân nào không yêu thích mỹ nhân chứ? Chỉ là bọn hắn có tư cách lấy được trái tim của mỹ nhân hay không thôi!

“Thái tử cẩn thận, đây là một cao thủ không kém gì chúng ta đâu!”

Lão thái giám đứng đằng sau Vũ Lân bỗng cảm giác lông tơ dựng ngược hết cả lên, mặc dù hắn không thể nhìn thấu được tu vi của nam nhân tuấn lãng trước mắt này nhưng do trời sinh hắn sở hữu một viên Linh Nhãn, có thể cảm nhận được trước hung cát – đây cũng là lý do hắn có thể lăn lộn được vị trí cao như thế này.

Nhưng trong nháy mắt vừa rồi tên nam tử kia chỉ cần nhìn liếc qua hắn một cái thôi thì hắn đã cảm giác được đầy trời hồng quang, quả thật là một điềm đại hung, việc này nói rõ tên nam tử kia ít nhất cũng có tu vi ngang ngửa hoặc cao hơn hắn.

Khi Vũ Lân nghe được truyền âm nói rằng tên nam tử kia rất mạnh, còn có thể là một đại năng Thái Hư Cảnh thì hắn hoàn toàn không tin, bởi vì chuyện này quá bất khả thi.

Nếu xét về tuổi tác thì nam nhân kia có khi còn trẻ tuổi hơn bản thân nữa nên làm sao y có thể có tu vi cao như thế được chứ? Nhưng mà dù hơi không tin nhưng Vũ Lân vẫn lựa chọn nghe lời người hộ đạo của mình!

“Tiền bối, tại hạ là thái tử Vũ Lân của Đại Vũ Hoàng Triều tại Trung Châu, không biết các hạ là?”

Vũ Lân dù sao cũng là thái tử nên hắn cũng rất biết giữ phân tấc lễ nghĩa, khi biết nam tử trước mặt rất có thể là một đại năng Thái Hư Cảnh hay thậm chí là cao hơn thì biểu lộ của hắn lộ ra vẻ cung kính, hắn cũng không phải là người ngu nên sẽ không hành động lỗ mãng và dẫn tới một kẻ địch cường đại cho Hoàng Triều mình.

Bản thân khi nãy cũng chỉ là nói một vài lời không đúng mà thôi, chắc hẳn tên nam tử trước mặt này sẽ không vì một vài nữ nhân mà trở mặt với hắn, dù sao Vũ Lân cũng là thái tử của Đại Vũ Hoàng Triều, một trong những thế lực đỉnh cấp tại Thanh Vân Giới!

Đại Vũ Hoàng Triều bọn hắn cường đại vô cùng, Đại Chu Hoàng Triều không thể nào so sánh được, nội tình to lớn tới mức thậm chí vẫn còn Nhân Hoàng còn sống tọa trấn, dù là ai cũng phải cho một ít mặt mũi.

Chương 15: Thực lực của Thanh Vân Giới

Chương 15: Thực lực của Thanh Vân Giới

Tần Cửu Ca chỉ cười nhạt một cái, không ngờ vị tiểu nữ chủ kế bên hắn này lại có thể dẫn một vài tên tiểu phản diện tới.

Rất hiển nhiên tên Vũ Lân này tuy là một tên phản diện nhưng y vẫn rất có đầu óc, không giống những tên phản diện hoàn toàn không có trí tuệ.

Những nhân vật dạng này luôn là người sẽ đưa cho nhân vật chính một món quà cực lớn trên con đường trưởng thành của bọn hắn.

Tần Cửu Ca cảm giác bản thân có thể lợi dụng được những người như thế này.

Hai mắt của Tần Cửu Ca đảo một vòng sau đó tỉnh ngộ, không lẽ không thể gieo Ma Chủng cho Khí Vận Chi Tử thì mình không thể gieo Ma Chủng cho những tên này sao?

Tần Cửu Ca cần những tên phản diện này đi đối phó Lâm Phàm để y tìm được cơ duyên to lớn, cuối cùng bản thân hắn sẽ nhảy ra dể thu lưới, không để lại một tý gì cả.

Nghĩ tới đây thì Tần Cửu Ca rốt cuộc cũng đã biết được thêm một tác dụng to lớn của Đạo Tâm Chủng Ma.

Đương nhiên tiền đề của tất cả việc này là không thể để cho Lâm Phàm trưởng thành được tới khi có thể uy hiếp bản thân hắn được, chỉ cần y đạt được bất kỳ một cơ duyên nào thì Tần Cửu Ca cũng sẽ cướp sạch.

Đối với Tần Cửu Ca mà nói thì một Khí Vận Chi Tử nhỏ nhoi như Lâm Phàm hoàn toàn không đủ để làm đối thủ của hắn được.

Nếu như đối mặt với những địch nhân chân chính thì Tần Cửu Ca sẽ không do dự mà hạ sát thủ ngay lập tức, còn những tên như Lâm Phàm thì chỉ như rau hẹ chờ tới mùa thu hoạch mà thôi.

Bản thân hắn không ngu tới nỗi nuôi hổ gây họa đâu, nhân vật phản diện nhiều tên đã chết vì tự cao tự đại lắm rồi, nhưng dù sao Khí Vận Chi Tử ở giai đoạn hiện tại hoàn toàn không mang một chút uy hiếp nào tới cho hắn được hết.

Thế nên Tần Cửu Ca mới có thể tự tin ép khô tất cả cơ duyên bảo vật của Lâm Phàm.

“Đi thôi!”

Tần Cửu Ca sau khi dùng Ma Chủng khống chế thái tử của Đại Vũ Hoàng Triều thì lập tức lên tiếng, không ai ở đây có thể nhìn thấu được thủ đoạn của hắn cả, dù sao không một ai có thể nghĩ tới một vị thái tử của một thế lực đỉnh tiêm tại Thanh Vân Giới như Đại Vũ Hoàng Triều lại có thể bị khống chế và trở thành nô lệ trong nháy mắt được!

Vũ Lân hiện tại đã trở thành một tên nô lệ có giá trị lợi dụng.

“Điện hạ, bọn hắn đã đi xa rồi…”

Thái giám đi theo bên người của Vũ Lân lúc này mới vội vàng lên tiếng đánh thức y dậy, hắn tuy là người hộ đạo nhưng lại hoàn toàn không hay biết việc chủ nhân của mình đã chết, hiện tại chỉ là một con rối trong tay của Tần Cửu Ca mà thôi.

Sâu trong mắt của Vũ Lân hiện lên hai tia huyết hồng nhưng chúng đã nhanh chóng biến mất không còn một dấu vết.

Y nhìn theo thân ảnh của Tần Cửu Ca đang dần đi xa, hai mắt tràn đầy vẻ cuồng nhiệt.

“Công tử ngươi thấy thực lực của Thanh Vân Giới như thế nào?”

Sở U Cơ được nhiên rất tò mò về thực lực của Thanh Vân Giới trong vô số Tinh Thần Giới khác nhau, dù sao nàng là người được sinh ra từ trong Thanh Vân Giới mà.

Rất nhiều người trong Thánh Địa Đạo Cung tại Thanh Vân Giới đều biết rõ sự tồn tại của Thượng Giới, bởi vì trong tông môn của bọn hắn không hề thiếu những tồn tại đã từng phi thăng lên Thượng Giới, Thượng Giới ở đây chính là Thái Cổ Tiên Vực trong miệng của Tần Cửu Ca.

Vạn Đạo Thánh Địa thật ra có lai lịch vô cùng đặc thù, lão tổ của bọn hắn chính là một vị thiên tài cấp độ Nhân Hoàng được Tần Tộc phái xuống Thanh Vân Giới để thu thập tài nguyên.

Ban đầu thì Vạn Đạo Thánh Địa vẫn còn liên hệ với cả Tần Tộc ở trên Thượng Giới, tuy nhiên càng về sau thì Tần Tộc càng chướng mắt những thiên tài yêu nghiệt của Vạn Đạo Thánh Địa nên quan hệ của cả hai cũng dần đi tới bước đường cùng.

Đã rất lâu rồi người của Vạn Đạo Thánh Địa không được Tần Tộc tiếp dẫn lên Thượng Giới, thế nên người của Vạn Đạo Thánh Địa cũng không quá biết rõ thực lực của Thanh Vân Giới so với những Tinh Thần Giới khác.

“Coi như cũng được!”

Tần Cửu Ca nhìn xa xăm về phương xa, dù sao đây cũng là một Tinh Thần Giới có thể nuôi dưỡng ra Khí Vận Chi Tử mà, thực lực cao nhất ở đây cũng có thể đạt tới cảnh giới Nhân Hoàng.

Những nói đi thì cũng phải nói lại, mặc dù Nhân Hoàng Cảnh tại Thái Cổ Tiên Vực cũng được tính là không tệ nhưng không phải là quá cường đại, chỉ đủ dùng mà thôi!

“Vậy không biết rằng thực lực của ngươi như thế nào?”

Cơ Tiên Nguyệt đứng ở bên lúc này cũng nhịn không được tò mò mà xích lại gần Tần Cửu Ca để hỏi, nàng dù sao cũng không thể ức chế được sự tò mò của mình đối với vô số Tinh Thần Giới khác nhau, nhất là đối với những thiên tài yêu nghiệt ở trên Thượng Giới kia.

Ở đâu thì cũng sẽ xuất hiện yêu nghiệt thôi, nhưng chỉ có những thiên tài yêu nghiệt tuyệt thế thì mới có thể chèn ép cả một phương.

Mà Tần Cửu Ca đã có thể xuống Hạ Giới thì việc này cũng chứng tỏ rằng thế lực sau lưng của hắn rất mạnh, không chỉ thế mà đây cũng vô hình trung nói rõ thực lực cùng thiên phú của Tần Cửu Ca không kém tý nào.

“Ngươi thật sự muốn biết sao?”

Tần Cửu Ca híp mắt nhìn sang Cơ Tiên Nguyệt đang nữ giả nam trang, trong lòng hắn nảy ra suy nghĩ đùa bỡn nàng một chút.

“Về sau chỉ cần ngươi làm ấm giường cho ta thì ta sẽ nói cho ngươi biết!”

“Phi, ngươi cùng tên Vũ Lân khi nãy không khác gì nhau cả!”

Gương mặt xinh đẹp của Cơ Tiên Nguyệt ửng đỏ, hình tượng về một thiếu niên yêu nghiệt cao lãnh ban đầu của nàng đối với Tần Cửu Ca tan vỡ.

Chương 16: Chu Chiến Hoàng

Chương 16: Chu Chiến Hoàng

Hoang Cổ Cấm Địa!

Đây là một trong hai đại cấm địa ở Đông Hoang, nơi này không chỉ tràn đầy kỳ yêu dị thú, Hoang Cổ đại yêu mà thậm chí còn xuất hiện cả Hoàng Cảnh Yêu Thú nữa, với lại không chỉ có một con!

Mặc dù trong này có vô số yêu thú cùng nguy hiểm rình rập nhưng vẫn luôn sẽ có các tu sĩ cường đại thâm nhập và công phạt vào đây, chỉ vì một lý do duy nhất chính là trong đây đồng thời còn tồn tại vô số Đại Dược, thậm chí là Hoàng Dược.

Những vật liệu chữa thương hay dược liệu khác không thể nào so

sánh được với một gốc Hoàng Dược, tại Thanh Vân Giới thì Hoàng Dược đã gần như trở thành một truyền thuyết rồi, rất ít người gặp qua nó.

Hiện tại bên ngoài của Hoang Cổ Cấm Địa bình thường vô cùng yên tĩnh nay đã có không ít người tụ tập.

“Lâm huynh, không biết chúng ta có thể đoạt được chút cơ duyên nào ở trong đây hay không nữa.”

Tại một vị trí bí ẩn đang có hai thiếu niên thanh tú ẩn núp, một vị trong hai quay đầu sang vị còn lại rồi lên tiếng hỏi thăm, cả hai vô tình gặp nhau tại đây, do tính cách phù hợp cho nên cả hai đã đồng thời kết bạn lập đội.

“Ta không rõ!”

Thiếu niên còn lại khẽ lắc đầu, dù sao ở đây đang tụ tập vô số cường giả vô danh cùng nổi danh từ khắp mọi nơi.

Tất cả mọi người đều tụ tập tại đây là vì Tiền Hoàng Chủ của Đại Chu Hoàng Triều muốn xông vào Hoang Cổ Cấm Địa để tìm Đại Dược, giúp cho đệ tử trong tộc có thể Trúc Cơ.

Lâm Phàm nghĩ lại mà cảm thấy tự ti, hắn nghĩ lại bản thân trước kia phải đánh nhau chết sống mới có thể cướp được một gốc Linh Dược bình thường, Lâm Phàm không khỏi cảm thán tuy cùng là người nhưng lại khác nhau quá nhiều.

“Đến lúc đó chúng ta tìm thời cơ, xem thử có thể đi theo sau nhặt nhạnh một tý Linh Dược tốt tốt hay không.”

Lâm Phàm trầm ngâm một lát sau đó nói kế hoạch của bản thân cho Diệp Bằng đứng kế nghe.

“Được, Lâm huynh nói có lý!”

Thiếu niên tên Diệp Bằng có vẻ rất tín nhiệm thiếu niên họ Lâm bên cạnh này.

“Mau nhìn xem, đó có phải là Hoàng Kim Chiến Xa của Đại Chu Hoàng Triều không?”

Đột nhiên có một người đang quan sát bốn phương la to lên, thu hút sự chú ý của tất cả mọi người.

Tất cả mọi người ở Trung Châu đều biết mỗi một lần Đại Chu Hoàng

Triều có một nhân vật trọng yếu nào đó ra ngoài thì đều sẽ có Chiến Xa đi theo để hộ vệ, tất cả Chiến Xa đều được dị thú cường đại lôi kéo.

Ở phương xa hiện tại đang có hơn một chục chiếc Chiến Xa đang bay tới trùng điệp, mỗi một chiếc đều tỏa ra khí tức cường đại tới cực độ.

Và việc khiến người khác sợ hãi nhất chính là trong hơn một chục chiếc chiến xa này có một chiếc chiến xa tỏa ra khí thế cường đại hơn tất cả, không gian xung quanh con dị thú kéo chiếc xe đó được áp súc lại cực độ, điều này đã cho thấy được con dị thú kia ít nhất cũng là một đại năng Thái Hư Cảnh.

Một con dị thú kéo xe thôi mà lại đã là một đại năng Thái Hư Cảnh, phải biết rằng trong thời đại mà Nhân Hoàng không hiện thế tại Đông Hoang Tiên Cảnh này thì đại năng Thái Hư Cảnh đã là cường giả tối đỉnh, là một tồn tại uy chấn một phương, dù đặt ở trong các Thánh Địa Đạo Cung cũng sẽ có địa vị trưởng lão.

“Chu Chiến Hoàng tới!”

Một vị tu sĩ cường đại tỏa ra khí thế vô cùng bá đạo híp mắt nhìn qua chiếc Chiến Xa màu ám kim kia sau đó lên tiếng.

Chu Chiến Hoàng có tên là Cơ Không, hắn chính là Hoàng Chủ đời trước của Đại Chu Hoàng Triều, thanh danh uy chấn Đông Hoang Tiên Thổ mấy trăm năm, Nhân Hoàng Đỉnh trong tay hắn lục ép toàn bộ Thanh Vân Giới.

Nhưng tu sĩ dù cho cường đại tới đâu thì cũng sẽ có lúc tới tuổi xế chiều, khí huyết suy bại, trừ phi ngươi có thể liên tục đột phá được cảnh giới cao hơn, hoặc có thể đi tới Thiên Tôn Chi Cảnh, thành tựu Bất Hủ Chi Thân, tới lúc đó ngươi có thể sở hữu thọ nguyên mấy trăm ngàn hay thậm chí là mấy trăm vạn năm, chứng kiến thời đại hưng suy.

“Từ khi chia tay đến nay thì các vị bằng hữu vẫn khỏe mạnh chứ?”

Một thanh âm hùng hậu vang lên từ chiếc Chiến Xa màu ám kim kia, những dị thú xung quanh xung rít dài hưởng ứng!

“Chu Chiến Hoàng đúng thật là càng già càng dẻo dai, vừa nhìn liền biết sắp bước vào Nhân Hoàng Lộ để trở thành Nhân Hoàng rồi, chúng ta không thể nào so sánh được!”

Trên bầu trời xuất hiện một con đại bàng màu vàng kim đang dần bay thẳng xuống, khi nó đáp đất một cách vững vàng thì mọi người mới thấy được trên lưng nó đang có mười mấy người đứng một cách bình tĩnh.

“Đã lâu không gặp, Chu Chiến Hoàng, gần đây ta cũng rất tốt!”

Một lão giả râu tóc bạc trắng đứng ra giữa đám người trên lưng đại bàng kia, vừa nhìn liền bước đây là người dẫn đội của đội hình này, y cười tủm tỉm nhìn về phía Chiến Xa màu ám kim kia, trong mắt hiện lên vẻ kiêng kỵ rất nhạt, y hoàn toàn không ngờ được việc dù người ngoài có đồn đoán ra sao nhưng Chu Chiến Hoàng vẫn giữ được trạng thái mạnh mẽ vô cùng.

Vừa rồi nếu nhìn sơ qua thì tưởng rằng cả hai chỉ đối thoại giữa không trung mà thôi, nhưng thật ra trong âm thầm y đã phát ra một tia Kiếm Khí cường đại để thử thăm dò, nhưng tia Kiếm Khí kia lại tiêu tán một cách vô thanh vô thức!

Việc này đại biểu cho Chu Chiến Hoàng chắc chắn sẽ không trong trạng thái suy yếu như nhiều người đồn đại, nhất là những lời đồn Chu Chiến Hoàng sắp chết kia càng không thể tin.

Chương 17: Nguy cơ trong Hoang Cổ Cấm Địa

Chương 17: Nguy cơ trong Hoang Cổ Cấm Địa

“Không cần phiền tới Phong trưởng lão lo lắng cho ta, trạng thái gần đây của ta cũng không tệ lắm!”

Chu Chiến Hoàng ngồi trong chiếc Chiến Xa màu ám kim từ tốn lên tiếng, mục đích của những người này là gì thì đương nhiên hắn không phải không biết, nhưng hiện tại hắn đã không còn cách nào khác nữa rồi, chỉ có thể liều mạng một lần, Niết Bàn trọng sinh mà thôi.

Hắn là người rõ ràng trạng thái của Đại Chu Hoàng Triều nhất, có thể nói bốn chữ bệnh tình nguy kịch đã không còn đủ để diễn tả trạng thái của thế lực khổng lồ này nữa rồi, nếu như nó không có một vị Nhân Hoàng còn sống tọa trấn thì rất có thể toàn bộ Đại Chu Hoàng Triều đều sẽ vong triều trong một ngày, tất cả Hoàng Tộc đều sẽ chết, thế nên hiện tại hắn không thể thể hiện ra bất kỳ tư thái yếu

thế nào.

“Chu Chiến Hoàng, nếu như Đại Chu Hoàng Triều chịu hợp tác cùng với Đại Hạ Hoàng Triều chúng ta thì sẽ tốt hơn nhiều đó!”

Đột nhiên một nam tử thân mặc Bát Trảo Kim Long xuất hiện trước mắt Chu Chiến Hoàng.

Hắn là một tên Vương Hầu của Đại Hạ Hoàng Triều và đồng thời cũng là đệ tử Hoàng Tộc, đệ đệ ruột thịt của Đại Hạ Hoàng Chủ.

“Không cần, Đại Chu Hoàng Triều ta vẫn chưa tới mức cần hợp tác hoặc làm phụ thuộc cho bất kỳ Hoàng Triều hay thế lực nào khác, chúng ta chưa và sẽ không bao giờ có thói quen đó!”

Chu Chiến Hoàng tiếp tục lên tiếng, hợp tác với nhau? Thật sự là biết tìm từ để nói, nếu nói thẳng ra thì đây chính là xâm lược mà không cần tốn một binh một tốt nào.

“Được rồi, vậy trước mắt để ta xem thử Chu Chiến Hoàng làm cách nào để công phạt Hoang Cổ Cấm Địa của Đông Hoang Tiên Thổ.”

Nam tử mặc Bát Trảo Kim Long dù bị Chu Chiến Hoàng từ chối thẳng thừng nhưng có vẻ y không giận dữ chút nào, ngược lại y còn cười nhẹ một tiếng sau đó nói, dù sao y cũng không quá bất ngờ trước câu trả lời của Chu Chiến Hoàng.

Dù sao nếu như Chu Chiến Hoàng cùng Đại Chu Hoàng Triều có thể bị thuyết phục một cách dễ dàng như thế thì bọn hắn đã không tốn thời gian chờ đợi lâu như vậy làm gì.

“Sẽ không khiến cho Hạ Vương thất vọng”

Chu Chiến Hoàng vừa dứt câu liền bay khỏi Chiến Xa màu ám kim để bay thẳng vào trong Hoang Cổ Cấm Địa.

Dù như vậy vẫn không có ai dám bay theo sau hắn cả, bởi vì một khi đặt chân vào trong sẽ là tình huống cửu tử nhất sinh, một tên Nửa Bước Nhân Hoàng bước vào trong đã đủ khiến cho vô số yêu thú nổi giận rồi, nếu như một đám người cùng vào thì sợ rằng ngay cả Hoàng Cảnh Yêu Thú cũng sẽ bị kinh động.

Trong Hoang Cổ Cấm Địa có một cấm chế vô cùng nguy hiểm, đó chính là chỉ cần cường giả nhân loại bước vào thì tu vi sẽ bị đè ép xuống, ngay cả cường giả Nhân Hoàng cũng không ngoại lệ, đây cũng là một trong những nguyên do khiến các Nhân Hoàng tại Thanh Vân

Giới đều e dè nơi này vô cùng.

Sau khi đi vào không chỉ có thực lực giảm mạnh mà còn có vô số nguy hiểm xung quanh, kỳ yêu dị thú không đếm xuể, hơn nữa những Hoàng Dược kia đều đã sinh ra linh trí, bọn hắn có thể điều khiển một vài Thụ Yêu to lớn cùng nhiều loại Linh Dược thân mang kịch độc để tấn công người thăm nhập, có thể nói là kinh khủng vô cùng.

…

Trên bầu trời thì có một con Giao Long thân dài hơn trăm trượng đang bay lơ lửng, phía trên lưng nó thì có mấy người đang quan sát động tĩnh ở dưới một cách yên lặng.

“Công tử ngươi nghĩ Chu Chiến Hoàng có thể đi ra ngoài một cách thành công được hay không?”

Sở U Cơ cười một tiếng sau đó lên tiếng.

Nghe được câu hỏi của Sở U Cơ thì hai mắt của Cơ Tiên Nguyệt cũng nhịn không được mà nhìn sang Tần Cửu Ca, ý đồ tìm kiếm câu trả lời từ người hắn, mặc dù trong lòng nàng rất hi vọng Hoàng gia gia của bản thân có thể thuận lợi đi ra từ trong Hoang Cổ Cấm Địa nhưng nàng cũng biết rõ một việc hy vọng này vô cùng mong manh.

“Có thể thành công nhưng tỷ lệ thất bại vẫn chiếm nhiều lắm!”

Tần Cửu Ca chỉ trả lời một cách lập lờ nước đôi, mắt của hắn vẫn nhìn chăm chú vào Hoang Cổ Cấm Địa, nơi được xưng là một trong hai đại Cấm Địa của Đông Hoang.

Trong mắt hắn thì Hoang Cổ Cấm Địa này thật sự có chút huyền diệu, không thẹn với danh xưng Cấm Địa của Đông Hoang một chút nào, đây là một trong những lý do hắn không dám cam đoan Chu Chiến Hoàng sẽ có thể còn sống đi ra, nhưng hắn biết được một điều đó chính là chỉ cần Chu Chiến Hoàng dám đi sâu vào trong thì tỷ lệ sống của y gần như là bằng không.

Hoang Cổ Cấm Địa này không biết là một nơi được tự nhiên tạo ra hay là do người xây dựng, nếu như thật sự có người xây dựng nơi này lên thì chắc chắn kẻ đó ít nhất cũng phải là một Cổ Yêu cấp bậc Thiên Tôn, những tồn tại này thì dù có đặt ở Thái Cổ Tiên Vực thì cũng chính là cường giả có thể danh chấn một phương.

Tại rìa ngoài của Hoang Cổ Cấm Địa ta có thể thấy rõ ràng rất nhiều

yêu thú đang di chuyển một cách tự do, trên không trung cũng có vô số phi thú kêu gào liên tục.

Chương 18: Đường sống của Đại Chu Hoàng Triều

Chương 18: Đường sống của Đại Chu Hoàng Triều

“Rốt cuộc công tử ngươi cũng đã đến rồi!”

Vạn Đạo Thánh Chủ đương nhiên là nhận ra được khí tức của Tần Cửu Ca nên hắn nhanh chóng bay tới bên người hắn để chào hỏi, khi nãy do quá chú tâm quan sát Hoang Cổ Cấm Địa nên hắn không chú ý tới khí tức của Tần Cửu Ca.

Không chỉ có hắn, mà nhiều Thánh Chủ của các Thánh Địa Đạo Cung khác hoặc là những cường giả thế hệ trước đang núp trong bóng tối đều đang quan sát Hoang Cổ Cấm Địa nhằm đục nước béo cò.

“Thánh Chủ!”

Sở U Cơ lên tiếng một cách cung kích, nàng là Thánh Nữ của Vạn Đạo Thánh Địa nên phải đáp lễ với Cung Chủ của mình chứ.

Khi nhìn thấy tiểu công chúa của Đại Chu đang đứng kế bên Tần Cửu Ca thì hai mắt của Vạn Đạo Thánh Chủ híp lại, hắn không biết vì sao tiểu công chúa của Đại Chu lại có thể đứng cùng một chỗ với công tử của bản thân, ban đầu hắn nghĩ rằng trong thế hệ này chắc chắn Đại Chu Hoàng Triều sẽ bị diệt mà thôi, nhưng khi thấy cảnh này thì suy nghĩ của hắn lại bắt đầu đổi mới.

Chỉ cần Tần Cửu Ca gật đầu một cái thôi thì không cần phải nói nhiều, Vạn Đạo Thánh Địa của bản thân chắc chắn sẽ toàn lực ứng phó dù chuyện có khó khăn bao nhiêu đi nữa, vị lão tổ Nhân Hoàng còn sống đang bế quan kia chắc chắn cũng sẽ xuất thế.

Hoặc có khi cũng không quá cần thiết, vì tại ngày đó trong đại điện bản thân đã bị khí tức của công tử phát ra làm cho sợ hãi, nhưng bản thân dù sao cũng là một cường giả đã bước nửa bước vào Nhân Hoàng Cảnh.

Nói tới đây thì chắc ai cũng hiểu phải là cường giả ra sao mới có thể chỉ bằng khí tức liền khiến cho một cao thủ Nửa Bước Nhân Hoàng

cảm thấy bị chấn nhiếp, theo suy đoán của hắn thì Tần Cửu Ca ít nhất cũng phải là Nửa Bước hoặc thậm chí là Nhân Hoàng Cảnh.

Đây là còn chưa tính con Giao Long đi theo bên người của công tử nữa, dù là đứng ở một bên thôi hắn cũng cảm thấy hơi ngạt thở rồi, qua đây là đủ thấy được thực lực của nó ra sao.

Nếu như công tử nguyện ý giúp đỡ Đại Chu Hoàng Triều thì hắn thật sự phải mặc niệm cho Đại Hạ Hoàng Triều rồi.

Tần Cửu Ca vẫn tiếp tục nhìn về phía dưới, một lát sau đó bỗng hai mắt hắn hiện lên một tia lãnh quang, không ngoài dự liệu của hắn, chỗ tốt rõ ràng như thế này thì sao Khí Vận Chi Tử có thể không đến được chứ.

Khi nhìn thấy Lâm Phàm đang trốn ở một chỗ bí mật gần đó thì Tần Cửu Ca nở một nụ cười nhạt, hắn muốn ép Lâm Phàm tới Hoang Cổ Cấm Địa là vì muốn tìm cơ duyên cho mình, đây là cách sử dụng đúng của Tầm Bảo Thử!

Thật ra Tần Cửu Ca cũng có thể một mình đi vào nhưng do không có vận may thâm hậu như Khí Vận Chi Tử nên rất khó gặp phải đồ tốt!

Nếu vậy thì sao không lợi dụng chức năng tự tìm bảo bối trên người của tên Khí Vận Chi Tử – Lâm Phàm này phải không, không dùng thì phí hết!

…

“Lâm huynh, ngươi nhìn xem có phải là thái tử của Đại Vũ Hoàng Triều đang đi thẳng về phía của chúng ta đúng không?”

Ánh mắt của Diệp Bằng hơi co rút lại một tý, uy danh thái tử Vũ Lân của Đại Vũ Hoàng Triều tại Trung Châu không thể nào khinh thường được, dù hắn ở Bắc Yêu xa xôi nhưng hắn vẫn nghe được uy danh của y.

Lâm Phàm nghe thế thì nhanh chóng quay đầu qua quan sát, quả nhiên hắn thấy được hình ảnh thái tử của Đại Vũ Hoàng Triều đang mang quân tiến thẳng về phía mình.

Lâm Phàm tuy thấy thế nhưng cũng không quá để ý, dù sao cả hai người bọn hắn hoàn toàn không biết cùng không có thù oán gì với Vũ Lân, bọn hắn làm gì thì kệ chứ.

“Người đâu, tới bắt hai tên này ném vào Cấm Địa dò đường!”

Đột nhiên Vũ Lân tăng tốc và bay thẳng tới chỗ hai người rồi ra lệnh, y nhìn hai tên nhỏ yếu này với ánh mắt không hiểu, không hiểu vì sao hai con chuột này có thể khiến cho Ma Chủ chú ý được, tuy nhiên do Ma Chủ đã phân phó nên hắn chỉ có thể làm theo.

“Dựa vào cái gì?”

Lâm Phàm bị một màn bất ngờ này làm cho trở tay không kịp, hắn chỉ đứng ở đó thôi chứ có trêu ai ghẹo ai đâu.

“Dựa vào cái gì?”

Vũ Lân nghe vậy thì cười lạnh một tiếng, chỉ trách các ngươi chọc phải người không nên chọc mà thôi.

“Người đâu, tới đánh bọn hắn nửa tàn sau đó ném vào Cấm Địa cho yêu thú ăn!”

Vũ Lân tuy buồn cười nhưng vẫn chưa quên nhiệm vụ mà Ma Chủ giao cho mình.

“Tuân mệnh!”

Đám thị vệ tuy không hiểu lý do vì sao thái tử của bản thân lại trở nên táo bạo cùng lỗ mãng như vậy nhưng phận làm lính, quân lệnh như sơn nên việc nhỏ này không thể cản trở bọn hắn thi hành nhiệm vụ, nghe theo mệnh lệnh của thái tử là thiên chức của bọn hắn.

“Công tử nhìn xem, tên thái tử Đại Vũ Hoàng Triều đang đánh nhau cùng với Lâm Phàm kìa!”

Ánh mắt của Sở U Cơ cũng nhìn ra xung quanh, Tần Cửu Ca đương nhiên đã chú ý tình hình bây giờ rồi.

“Tên Lâm Phàm này vậy mà lại có thể vượt cấp đánh bại Càn Nguyên Cảnh!”

Sở U Cơ bỗng thấy được một khí tức cường đại bộc phát từ trên người của Lâm Phàm.

“Hắn còn muốn lâm trận đột phá nữa sao?”

Cơ Tiên Nguyệt cũng nhanh chóng quan sát một màn này, khi thấy biểu hiện của Lâm Phàm thì nàng nhịn không được mà kinh hô.

Bất kỳ người nào lâm trận đột phá thì đều là thiên tài trong thiên tài.

Chương 19: Cuối cùng cũng tới lúc thu hoạch

Chương 19: Cuối cùng cũng tới lúc thu hoạch

Tần Cửu Ca nhìn xem Lâm Phàm như muốn đột phá tiếp thì giật mình, tiện tay bắn một tia kình khí xuống dưới.

“Phốc!”

“Chuyện gì vừa xảy ra thế?”

Miệng Lâm Phàm phun máu tươi, vừa rồi hắn cảm nhận được bản thân hoàn toàn có thể mượn nhờ áp lực mà những tên này mang tới để đột phá cảnh giới, nhưng cuối cùng lại bị thất bại trong gang tấc.

“Ngươi sao thế Lâm huynh?”

Diệp Bằng đang đứng chiến đấu bên cạnh khi thấy bỗng Lâm Phàm khụy xuống sau đó phun máu thì không hiểu ra sao, khi nãy rõ ràng là muốn đột phá rồi mà sao lại có thế thất bại trong gang tấc như vậy chứ.

“Đem bọn hắn ném vào trong Hoang Cổ Cấm Địa!”

Vũ Lân nở một nụ cười dữ tợn, đối đầu với Ma Chủ thì dù cho muốn chết cũng khó.

Đại thái giám đứng bên người của Vũ Lân khi này mới bắt đầu ra tay, chỉ giơ tay ra liền nắm cả hai người đang thoi thóp kia sau đó quăng thẳng vào Hoang Cổ Cấm Địa, lập tức vô số yêu thú nhanh chóng chen chúc tới để cắn xé.

“Ta nhớ ngươi rồi, chờ tiểu gia ta ra ngoài thì nhất định sẽ tìm ngươi để báo thù!”

Diệp Bằng hô lên một tiếng đầy khinh miệt, hắn nhanh chóng kéo Diệp Phàm nửa chết nửa sống chạy đi khỏi những yêu thú đang truy đuổi.

Trạng thái hiện tại của Lâm Phàm thật sự là không tốt một chút nào, khi nãy rõ ràng là đã tới ranh giới đột phá rồi nhưng lại bị ngắt

quãng ngay lập tức, phản phệ của việc đó cộng thêm vết thương ban đầu khiến cho Lâm Phàm vô cùng suy yếu.

Người chung quanh thấy một màn này thì cũng hờ hững không quan tâm, cường giả thì có quyền quyết định sinh mệnh của kẻ yếu, việc này không có gì sai cả, dù sao tại thế giới này thì ở đâu cũng có chuyện này diễn ra.

“Cuối cùng cũng tới lúc thu hoạch rồi, cứ từ từ mà cắt, không thể vội được!”

Tần Cửu Ca cười nhẹ trong lòng, trước mắt đã sắp tới thời điểm tốt nhất để thu hoạch rồi, hiện tại Lâm Phàm đã phế, cũng là lúc Khí Vận của y phát huy tác dụng nhiều nhất.

Nếu đúng theo kịch bản thì tiếp theo Lâm Phàm sẽ may mắn thoát khỏi truy đuổi của yêu thú, sau đó y lại tiếp tục may mắn đoạt được một cơ duyên nào đó để khôi phục và mạnh hơn xưa.

Cơ duyên đó có thể là bảo vật hoặc là bảo dược gì đó, dù sao miễn có là được.

Lâm Phàm có thể chạy đi đâu nữa?

Ma Chủng mà bản thân hắn đặt lên người của Lâm Phàm tuy không thể khống chế được hắn nhưng lại có thể ảnh hưởng lý trí cùng truy tung vị trí.

Trong mắt của Tần Cửu Ca thì Lâm Phàm chỉ là một con Tầm Bảo Thử, công tác của hắn thì thay Tần Cửu Ca tìm kiếm các loại cơ duyên tại Thanh Vân Giới, dù sao Tần Cửu Ca có không dùng được thì cũng không tới phiên Lâm Phàm dùng.

Những người tập trung bên ngoài Hoang Cổ Cấm Địa hiện tại toàn là những Cung Chủ của các Thánh Địa Đạo Cung, toàn là những cường giả có danh tiếng.

Khi Tần Cửu Ca vừa lộ mặt thì đã có nhiều người muốn mang hậu bối của mình tới để bái phỏng, nếu có thể được Tần Cửu Ca nhìn trúng sau đó mang lên Thượng Giới thì thật sự quá tốt, nếu không thì tạo ấn tượng cũng được.

Nhưng khi thấy Tần Cửu Ca chỉ đứng đạm mạc tại nơi đó thì bọn hắn cũng không biết làm cách nào để bắt chuyện cả, không ai là người ngu, không ai dám chủ động tiến lên mạo muội chào hỏi.

Nhưng mà khi thấy bên người Tần Cửu Ca có tới ba vị giai nhân tuyệt sắc thì không ít những nữ đệ tử tự nhận mình có dung mạo đều muốn tiến lên, tuy nhiên khi cảm nhận được áp lực to lớn khi đứng trước mặt Tần Cửu Ca thì các nàng đều không dám nói gì nữa.

“Hắn chính là người tới từ Thượng Giới sao?”

Lúc này đã có người của Trung Châu bắt đầu nhìn chằm chằm vào Tần Cửu Ca với ánh mắt vô cùng tò mò, nếu nói Thượng Giới cách bọn hắn xa thì cũng không phải, nhưng nói xa thì cũng đúng, đại đa số Hoàng Triều Thánh Địa tại Trung Châu đều có liên hệ với Thượng Giới, dù liên hệ đó vô cùng ít ỏi!

Nhưng không thể phủ nhận chỉ bằng một ít quan hệ đó nhưng bọn hắn vẫn có thể liên hệ và trao đổi thông tin, thậm chí là phi thăng lên Thượng Giới.

Nhưng trong các Thánh Địa cùng Hoàng Triều đó thì cũng có không ít thế lực gần như không thể giao lưu gì với Thượng Giới nữa, nói thẳng ra là các thế lực đó đã bị thế lực trên Thượng Giới từ bỏ, bọn hắn chỉ có thể lấy tài nguyên quý giá của mình để đổi các tài nguyên khác trên Thượng Giới mà thôi.

“Đại Hạ Hoàng Triều, sau khi Hoàng Chủ khai sáng Đại Hạ Hoàng Triều của bọn hắn phi thăng lên Thượng Giới và bái nhập vào một Đại Đạo Thống thì bọn hắn cũng nước lên thì thuyền lên, nhất là sau khi vị Hoàng Chủ kia phát triển thành một người có địa vị không nhỏ tại Đạo Thống kia thì bắt đầu liên lạc lại với Đại Hạ Hoàng Triều…”

Hai bàn tay trắng nõn của Sở U Cơ nhanh chóng xoa bóp cho Tần Cửu CA, đồng thời nàng cũng bắt đầu giải thích thế cục hiện tại của Đại Hạ Hoàng Triều.

Nàng là Thánh Nữ của Vạn Đạo Thánh Địa nên đương nhiên nàng biết được một số bí mật mà người khác không biết, căn cứ nhiều tài liệu lịch sử của Trung Châu ghi lại thì vị Tiên Hoàng khai sáng ra Đại Hạ Hoàng Triều có thiên tư vô cùng kinh khủng, vừa sinh ra đã có Tiên Hạc ngậm ngọc mang đến, Tử Khí tỏa ra khắp nơi.

“Ta nghe các tiền bối tại Vạn Đạo Thánh Địa nói dù cho tại Thái Cổ Tiên Vực Thượng Giới thì y cũng là một thiên tài không kém.”

“Thậm chí dựa vào tin tức mà các tiền bối truyền từ Thượng Giới xuống thì vị tồn tại kia rất có thể đã đạt tới Nhân Hoàng Cửu Trọng.”

“Bên trái mạnh hơn một tý!”

Tần Cửu Ca vỗ vỗ bàn tay trắng nõn của Sở U Cơ sau đó lên tiếng, miệng hắn nhếch lên.

“U Cơ, ngươi có muốn tới Thượng Giới để mở rộng tầm mắt của bản thân ra không?”

Tần Cửu Ca bỗng lên tiếng ném một quả bơm nặng ký ra.

Chương 20: Nhân Vật Chính hắc hóa

Chương 20: Nhân Vật Chính hắc hóa

Chỉ có người đã từng đi tới Thượng Giới thì mới biết rõ Tần Tộc tại Thái Cổ Tiên Vực là một thế lực mạnh mẽ thế nào, đây có thể nói là một chủng tộc sở hữu vô số các huyết mạch thể chất cường đại dị thường.

Nhân Hoàng?

Nếu như đặt ở Tần Tộc thì cũng có thể làm một tên trông nhà hộ viện cho một chi hệ không phải dòng chính.

Còn chưa đợi Sở U Cơ lên tiếng thì Tần Cửu Ca lại tiếp tục nói.

“Thiên phú của ngươi thật sự không quá mạnh, nếu phát triển tiếp thì cùng lắm cũng chỉ có thể đạt tới Nhân Hoàng đỉnh phong mà thôi, rất khó để đột phá được Thiên Tôn!”

Sở U Cơ nghe vậy thì vừa vui vừa buồn, nàng vui là vì không ngờ

sinh thời bản thân lại có thể đạt tới Nhân Hoàng đỉnh phong, tuy nhiên nàng lại buồn vì hạn cuối của mình cũng chỉ là Nhân Hoàng đỉnh phong.

“Nhưng mà chuyện cũng không có gì là to tát, ta có thể đổi một thể chất khác cho ngươi được!”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng kéo Sở U Cơ vào trong ngực của mình, mấy ngày nay Sở U Cơ phục vụ bản thân cũng khá tốt, chỉ là đổi một thể chất khác mà thôi, chỉ cần không phải là những thể chất bá đạo hay không hợp thói thường như Thái Cổ Thần Thể thì hắn vẫn có thể làm được.

Coi như đào tạo một bình hoa nhìn cho đẹp đi.

…

Tại bên trong Hoang Cổ Cấm Địa.

“Chạy mau!”

“Lâm huynh chạy mau!”

Một con hùng sư với bộ lông vàng óng đang dí theo hai thanh niên.

“Chúng ta tách ra để chạy!”

Sau khi nhanh chóng bàn bạc thì cả hai người nhanh chóng tản ra hai hướng!

“Oẹ!”

Lâm Phàm không ngừng nôn mửa, vừa rồi con hùng sư kia lựa chọn đuổi theo Diệp Bằng nên hắn mới có cơ hội để thở dốc một chút.

“Vì cái gì, vì cái gì chứ?”

Lâm Phàm ngửa đầu lên trời gầm thét, dựa vào cái gì mà luôn có người đè đầu cưỡi cổ mình vậy.

“Thực lực, đúng rồi, chính là vì thực lực!”

Trong lòng của Lâm Phàm vô cùng bi phẫn, hắn bắt đầu ngộ ra tất cả những gì mà bản thân phải chịu đựng mấy ngày qua chỉ là do thực lực của hắn không đủ, hắn muốn trở nên mạnh hơn, mạnh tới mức không còn ai dám khi nhục hắn nữa.

“Tiểu oa nhi, ngươi muốn trở nên mạnh hơn sao?”

“Nếu như ngươi muốn trở nên mạnh hơn thì tới chỗ của ta! Tới chỗ của ta!”

Một âm thanh không biết phát ra từ đâu dần dần truyền vào tai của Lâm Phàm.

“Ai đó!”

Lâm Phàm nhìn bốn phía xung quanh với vẻ cảnh giới, hắn hiện tại quả thật là cảnh giác với mọi thứ.

“Tiểu oa nhi ngươi đừng sợ, không phải là ngươi muốn mạnh lên sao?”

“Đến chỗ của ta này, ta có thể giúp ngươi mạnh lên.”

“Ở thế giới này thì chỉ có thực lực là quyết định được mọi thứ, những thứ khác thì chỉ là phù vân mà thôi!”

“Tiểu oa nhi, trên người ngươi sở hữu một Ma Khí rất thuần khiết, có thể nói ngươi là một Ma Tu trời sinh!”

“Tới chỗ của ta thì ngươi có thể trở nên mạnh hơn!”

“Ta có thể trở nên mạnh hơn sao?”

Lúc đầu thì những Ma m này chắc chắn sẽ không thể nào quấy nhiễu được hắn, tuy nhiên một phần là vì Ma Chủng Tần Cửu Ca gieo vào, một phần là vì nhiều chuyện xảy ra gần đây khiến Đạo Tâm của hắn bị lung lay.

Tất cả những chuyện như nữ thần của mình bị người khác làm nhục, sư tôn trọng thương lâm vào ngủ say, bản thân bị đuổi ra khỏi Đạo Cung đã khiến cho Đạo Tâm của hắn có chỗ bị tổn hại.

Hơn nữa vừa nãy người bạn mình mới quen vì mình mà bị người khác ném vào trong Hoang Cổ Cấm Địa, sau đó cả hai bị yêu thú truy sát, tất cả những điều trên đã đẩy Lâm Phàm vào trạng thái cần thực lực tới cực độ.

“Đến, đến chỗ của ta này!”

“Đinh, chúc mừng chủ nhân vừa thu được năm trăm Điểm Khí Vận!”

“Không ngờ Khí Vận Chi Tử lại bị hắc hóa dễ dàng như vậy!”

Tần Cửu Ca chỉ cười nhạt một tiếng, cũng đúng thôi, gần nhất bản thân đã "giúp" Lâm Phàm "trưởng thành" một cách nhanh chóng như vậy mà, vào lúc này tâm trí của y vẫn chưa quá thành thục.

Dù ngươi có là nhân vật chính hay Khí Vận Chi Tử thì ngươi cũng cần có thời gian để mài dũa tâm trí, tuy những nhân vật chính thì quá trình này sẽ nhanh chóng một chút nhưng cũng cần một quá trình.

Dựa theo tiến trình bình thường của tiểu thuyết văn học mạng thì hiện tại nhân vật chính vẫn còn đang trong giai đoạn cạnh tranh với các sư huynh đệ, sau đó dần dần mới trưởng thành.

Mà Tần Cửu Ca thì giống như nhân vật phản diện cuối cùng, luôn xuất hiện ở cuối truyện nay lại nhảy lên đầu, có thể nói là xáo trộn toàn bộ mạch truyện, nhân vật không hắc hóa mới là lạ.

Nhục nữ thần của ngươi, châm ngòi ly gián quan hệ sư đồ của ngươi, để bạn bè của ngươi vì ngươi mà bị đuổi giết, tất cả những chuyện này quả thật là hơi quá sức đối với Lâm Phàm ở giai đoạn hiện tại, Đạo Tâm không bị hủy đã là tốt lắm rồi.

"Không ngờ Ma Chủng của bản thân lại có thể hữu dụng như thế."

Tần Cửu Ca cười nhẹ một cái, công năng của Ma Chủng không phải là chỉ dùng để khống chế người khác.

"Lâm Phàm đã sắp bị chơi hỏng rồi, không biết vị Khí Vận Chi Tử tiếp theo sẽ là ai đây!"

Chương 21: Phi Tiên Thể

Chương 21: Phi Tiên Thể

Tần Cửu Ca cười một cách thần bí, chỉ cần động thủ với Khí Vận Chi Tử là liền có thể thu hoạch được Khí Vận Điểm, những Khí Vận Điểm này có thể mua được vô số đồ tốt trong Thương Thành.

Sau đó Tần Cửu Ca mở giao diện của hệ thống ra, những thứ khác hắn có thể không quan tâm nhưng thực lực của bản thân không thể không được tăng lên.

Thực lực bản thân mới là trọng yếu nhất, những thứ khác chỉ là phù du mà thôi.

“Chủ nhân: Tần Cửu Ca”

“Thể chất: Đại Đạo Chủng Ma Thể!”

“Thiên phú: Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn!”

“Tu vi: Nhân Hoàng Nhất Trọng!”

“Thân phận: Thiếu chủ Tiên Cổ Tần Tộc”

“Công pháp: Đạo Tâm Chủng Ma, Tiên Lâm Cửu Thiên, Thái Thượng Tiên Quyết…”

“Khí Vận Điểm: Một ngàn ba trăm điểm!”

“Ta có một ngàn ba trăm Khí Vận Điểm, nhiêu đây đã đủ để thăng cấp Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp rồi!”

“Nếu Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp có thể lên cấp thì sau này ta có thể khống chế người khác một cách dễ dàng hơn rồi.”

Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp của Tần Cửu Ca hiện tại tuy đã là công pháp có cấp bậc Đại Đạo Chí Tôn, nhưng bản thân cũng chỉ mới tu tới tầng thứ hai của nó mà thôi.

Đại Đạo Chủng Ma là một công pháp cực kỳ đáng sợ, nó có thể cưỡng ép thay đổi tâm trí của một người mà không để cho bất kỳ ai phát giác, tuy công pháp khống chế tâm trí tại Thượng Giới không phải là thứ hiếm lạ gì nhưng một bộ Ma Công có cấp bậc Chí Tôn như Đại Đạo Chủng Ma thì gần như không có, nếu có thì chúng cũng đã biến mất trong sách sử của Thái Cổ Tiên Vực rồi.

Những công pháp tại Thái Cổ Tiên Vực được chia thành những cấp bậc như sau Linh Cấp, Địa Cấp, Thiên Cấp, Hoàng Cấp, Thiên Tôn Cấp, Thần Ma Cấp, Cổ Thần Cấp, Đạo Tôn Cấp…

Đạo Tâm Chủng Ma của Tần Cửu Ca chính là công pháp có cấp bậc từ Đạo Tôn Cấp trở lên, thậm chí ngay cả người tu luyện như Tần Cửu Ca cũng không biết nó cao tới mức nào.

Nếu nói theo bình thường thì công pháp Hoàng Cấp thường là do cường giả Nhân Hoàng Cảnh khai sáng, Thiên Tôn Cấp là do cường giả Thiên Tôn khai sáng, những công pháp còn lại cứ thế mà suy ra.

Không nói chuyện khác, Tần Cửu Ca chỉ cần tiện tay đưa ra bất kỳ một quyển công pháp Hoàng Cấp nào thì đều đủ để khiến cho toàn bộ Đông Hoang Tiên Thổ nổi lên gió tanh mưa máu, tại Thanh Vân

Giới này công pháp Hoàng Cấp ít tới mức thương cảm.

Một bộ công pháp Hoàng Cấp đủ để gánh chịu tác dụng gánh toàn bộ một đại Thánh Địa sừng sững không ngã, ngay cả Vạn Đạo Thánh Địa cũng chỉ sở hữu cho mình hai bộ công pháp Hoàng Cấp mà thôi, nhưng nhờ vào hai bộ công pháp này mà Vạn Đạo Thánh Địa đã bồi dưỡng được vô số thiên tài yêu nghiệt.

Hiện tại công pháp mà Tần Cửu Ca sở hữu không ít, hắn là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc, tất cả công pháp hay thần thông trong tộc thì hắn đều có tư cách học tập.

Thậm chí hiện tại những công pháp Hoàng Cấp dành cho Nhân Hoàng đã không lọt vào được mắt xanh của hắn rồi, chỉ có những công pháp Thiên Tôn Cấp trở lên thì may ra.

Thăng cấp Đạo Tâm Chủng Ma không cần quá nhiều Khí Vận Điểm, bởi vì đây chính là một bộ công pháp được tạo ra dựa trên thể chất của Tần Cửu Ca, Hệ Thống không cần tốn quá nhiều công sức.

“Không biết có thể thăng cấp Trọng Đồng Nhãn không?”

Tần Cửu Ca nhanh chóng đưa mắt nhìn sang Thương Thành bên trong Hệ Thống, hắn nhanh chóng tìm trong mục Nhãn Đồng.

Nhãn Đồng thật ra phân ra rất nhiều loại, có loại có thể nhìn thấu dòng sông lịch sử nhưng cũng có loại hóa đá mọi sinh linh, mà Trọng Đồng Nhãn của Tần Cửu Ca thì có tác dụng khống chế người khác.”

Những loại Nhãn Đồng này đều là trời sinh, những người sở hữu những thể chất đặc biệt này không ai không phải là trời sinh Chí Tôn cả, sau này nếu có thể phát triển cùng trưởng thành thì hoàn toàn đủ sức áp chế vô số thiên tài.

Trọng Đồng Nhãn của Tần Cửu Ca hoàn toàn xứng đáng đứng số một số hai trong vô số Nhãn Đồng bá đạo này.

“Còn thiếu nhiều Khí Vận Điểm như vậy sao?”

Tần Cửu Ca nhìn xem số lượng Khí Vận Điểm cần để thăng cấp Trọng Đồng Nhãn thì không khỏi lắc đầu, số điểm mà Hệ Thống yêu cầu thật sự là quá nhiều, hiện tại sau khi thăng cấp Đạo Tâm Chủng Ma thì số lượng Khí Vận Điểm mà hắn có chỉ còn lại tăm trăm mà thôi.”

“Được rồi, để xem có công pháp luyện thể nào tốt tốt không!”

Thể chất của Tần Cửu Ca là Đại Đạo Chủng Ma, đây là một loại thể chất cấm kỵ từ xưa đến nay, đáng ra nó phải biến mất trong dòng sông thời gian từ lâu rồi, với thân phận Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc mà Tần Cửu Ca vẫn không dám tiết lộ thể chất của bản thân ra ngoài là hiểu rồi.

Đại Đạo Chủng Ma!

Ma Chủ trời sinh, đây là một thể chất sinh ra là để dành cho Đại Đạo Chủng Ma Đại Pháp, nếu như Tần Cửu Ca chỉ vô tình lấy được Đại Đạo Chủng Ma Đại Pháp sau đó bị người khác biết được thì cũng không phải chuyện gì lớn lao lắm.

Dù sao Tần Tộc của Tần Cửu Ca cũng không phải ăn chay, nhưng một khi thể chất của hắn bị tiết lộ ra ngoài thì Tần Cửu Ca không tránh được mà sẽ gặp phải cực kỳ nhiều phiền phức.

Vì Đại Đạo Chủng Ma là thể chất không thể lộ ra ngoài nên Tần Cửu Ca cần phải tìm một loại công pháp luyện thể để tiến hành che giấu tai mắt mọi người.

Trong Tiên Cổ Tần Tộc quả thật là có nhiều công pháp luyện thể không sai, thậm chí có cái còn vô cùng tốt, ví dụ như công pháp luyện thể cấp bậc Cổ Thần, nhưng bộ công pháp đó lại đối nghịch với thể chất hiện tại của Tần Cửu Ca, dù có tu luyện thì cũng sẽ không có kết quả gì tốt!

Nhưng dù sao hắn cũng có Hệ Thống nên cũng không quá quan tâm làm gì.

Sau một khoảng thời gian tìm kiếm thì Tần Cửu Ca đã khóa chặt ánh mắt của mình vào một môn công pháp luyện thể.

“Phi Tiên Thể: Sau khi tu luyện tới cực hạn thì có thể chuyển tu thành Đại Đạo Phi Tiên Thể, độc tôn trong dòng sông lịch sử, Đại Đạo Phi Tiên!”

“Giá trị: ba mươi ngàn Khí Vận Điểm”

“Mặc dù ta không thể mua hết cả bộ nhưng ta có thể mua quyển đầu tiên mà….”

Phi Tiên Thể tổng cộng chia ra làm mười quyển, quyển sau càng quý hơn quyển trước, quyển cuối cùng thậm chí còn có giá trị cao hơn tổng chín quyển trước cộng lại.

“Phi Tiên Thể tuy không bằng những công pháp luyện thể cao cấp nhất trong tộc nhưng nó vẫn còn bản thăng cấp chính là Đại Đạo Phi Tiên Thể, cũng coi như không tệ lắm.”

“Mua cái này dù thế nào cũng sẽ không lỗ vốn, dù sao chỉ là bốn trăm Khí Vận Điểm mà thôi, bản thân dư sức!”

Nghĩ tới đây thì Tần Cửu Ca nhanh chóng đổi quyển đầu tiên của công pháp luyện thể cường đại này.

Chương 22: Đại Hạ Hoàng Triều bái kiến

Chương 22: Đại Hạ Hoàng Triều bái kiến

Rầm rầm rầm!

Một đạo Tiên Linh Chi Khí mà mắt thường không thể thấy được nhanh chóng tràn vào người Tần Cửu Ca, thanh âm của Đại Đạo vang vọng bên tai, bỗng Tần Cửu Ca cảm giác thân thể của mình lâng lâng.

“Sao giờ ta lại cảm thấy công tử như biến thành Tiên ở trên trời nhỉ?”

Người đầu tiên cảm nhận rõ ràng biến hóa của Tần Cửu Ca không ai khác chính là Sở U Cơ đang đứng xoa bóp cho hắn, nàng phát hiện khí tức hiện tại Tần Cửu Cơ tỏa ra vô cùng hấp dẫn nàng.

Không chỉ riêng mình nàng mà ngay cả Cơ Tiên Nguyệt cùng Thanh Dao đứng cạnh cũng quay lại quan sát Tần Cửu Ca.

Vẻ ngoài lúc ban đầu của Tần Cửu Ca đã vô cùng anh tuấn vô song rồi, hiện tại với sự trợ giúp của quyển Phi Tiên Thể đầu tiên thì cảm giác này lại càng mãnh liệt hơn gấp nhiều lần.

“Vậy trước kia ta không giống Tiên sao?”

Tần Cửu Ca híp mắt sau đó quay sang nhìn Sở U Cơ với ánh mắt trêu chọc.

“Giống, từ trước tới nay ngài đều giống Tiên!”

Sở U Cơ biết bản thân bị trêu nên cũng nở nụ cười rồi nói.

Nàng chưa từng qua một mặt này của công tử, trong ấn tượng của nàng thì Tần Cửu Ca chính là một yêu nghiệt lạnh lùng cao ngạo tại Thượng Giới, không ngờ hắn còn sở hữu một mặt ấm áp thế này.

Thanh Dao đứng bên cạnh cũng nhìn Tần Cửu Ca với ánh mắt vô cùng chăm chú, nàng nhớ lại những lời nói mà Tần Cửu Ca nói bên tai nàng ngày đó, khi đó nàng không bao giờ nghĩ rằng Tần Cửu Ca lại có thể thân thiện được như lúc này.

Nếu như không đồng ý thì ta sẽ cho Tiên Vân Đạo Cung chó gà không tha, thanh âm của Tần Cửu U khi đó cứ quanh quẩn bên tai nàng mãi, giọng nói của hắn lúc đó lạnh lùng như Cửu Thiên Hàn Ngục, hiện tại khi nhớ lại tình cảnh lúc đó thì Thanh Dao biết hắn hoàn toàn không phải nói giỡn.

Nếu như nàng không đồng ý thì hắn sẽ giết sạch Tiên Vân Đạo Cung.

Thanh Dao nghĩ rằng cả đời này nàng sẽ hận Tần Cửu Ca, nhưng sau hôm đó hắn không những không đụng chạm gì mình mà còn ban tài nguyên đạo pháp quý giá để mình chữa thương cùng tu luyện.

Không chỉ cho tài nguyên để mình tu luyện mà phụ thân của nàng cũng nhận được không ít chỗ tốt, Đạo Thương trong trong người cũng dần được chữa trị, tu vi đang dần được tăng cường.

Còn lời nói cho bản thân làm ấm giường thì chỉ như một câu nói đùa, hắn chưa bao giờ bắt nàng làm những chuyện tương tự cả, nếu như không có lần truyền âm kia thì Thanh Dao gần như sẽ tin Tần Cửu Ca là một chính nhân quân tử.

Phụ nhân của mình đã nhắc đi nhắc lại cho bản thân nàng là phải học hỏi Sở U Cơ một tý, nhưng nàng làm sao có thể học tập và thực hiện những thứ mà nữ yêu tinh trước mắt đang làm được chứ nên nàng chỉ có thể từ bỏ.

“Đạo Tử, có người từ Đại Hạ Hoàng Triều tới bái kiến!”

Vạn Đạo Thánh Chủ đi tới trước người Tần Cửu Ca sau đó cúi người nói.

Vừa rồi có người của Đại Hạ Hoàng Triều đã tới gặp y để mong y giới thiệu bọn hắn cho Tần Cửu Ca.

“Bái kiến đạo huynh!”

Một nam tử mặc áo bào Giao Long nhanh chóng đi tới trước Tần Cửu

Ca với gương mặt tủm tỉm nụ cười, vừa nhìn qua thì đã thấy rất khách khí, trên mặt của tên này hoàn toàn không có một chút ngạo khí nào của thái tử Hoàng Triều cả.

Hắn tên là Hạ Cửu Viêm, chính là thái tử đương thời của Đại Hạ Hoàng Triều và đồng thời cũng là một yêu nghiệt đỉnh cấp tại Trung Châu, nhưng trọng yếu nhất người này còn là đệ tử mà vị lão tổ tại Thượng Giới chọn trúng.

Thế nên sớm muộn gì Hạ Cửu Viêm cũng sẽ đặt chân lên Thượng Giới, hắn tin tưởng rằng với tư chất của bản thân cùng giao thiệp của vị lão tổ tại Thượng Giới kia thì dù ở Thượng Giới mình vẫn có thể thoải mái không lo.

Thế nên khi hắn đối mặt với Tần Cửu U thì hắn lấy tư thái của một người bình đẳng để giao lưu, hắn tin tưởng rằng sau này khi phi thăng lên Thượng Giới thì sớm muộn gì hắn cũng sẽ trở thành một tên đệ tử của Bất Hủ Đại Giáo.

Trong mắt của hắn thì Tần Cửu Ca cũng không có gì là đặc biệt cả, chỉ là y có xuất thân tốt hơn mình một chút mà thôi chứ không có gì hơn người, một thời gian ngắn sau hắn cũng sẽ phi thăng lên Thượng Giới để viết lên truyền thuyết thuộc về riêng bản thân hắn!

“Đạo huynh?”

Khi nghe xưng hô này thì Tần Cửu Ca cực kỳ muốn cười to một trận, thân thể uốn éo một chút và thuận thế nằm lên hai đùi thon dài của Sở U Cơ, nói đi thì cũng phải nói lại, nằm kiểu này đúng thật là quá dễ chịu.

Lăng Giao nằm ở bên cạnh cũng lộ ra ánh mắt mỉa mai vô cùng, đạo huynh sao? Cho công tử là chủ nhân của ngươi đã là phúc phận to lớn rồi!

Hạ Cửu Viêm nhìn về phía Tần Cửu Ca, trên mặt hơi xấu hổ một chút.

Trong lòng hắn dần dần phẫn nộ, bản thân dù sao cũng là thái tử của Đại Hạ Hoàng Triều, đứng trước mặt nhiều người như thế đối phương dù sao cũng phải cho mình một ít mặt mũi chứ?

“Có phải các hạ đã quá xem thường thái tử của Đại Hạ Hoàng Triều chúng ta rồi phải không?”

Một vị nam tử trung niên thân mặc khôi giáp đứng kế Hạ Cửu Viêm

thấy một màn này thì nhịn không được mà lên tiếng, gương mặt tràn đầy vẻ giận dữ.

“Cút, chỗ này là chỗ cho ngươi mở miệng sao?”

Thánh Chủ của Vạn Đạo Thánh Địa quát lớn một tiếng, đồng thời y cũng trực tiếp xuất thủ đánh bay tên thị vệ mang ngân giáp kia.

Người kia bị đánh tới mức miệng đầy máu tươi, nhìn sơ qua liền biết đã bị trọng thương không nhẹ.

Chương 23: Mất hết mặt mũi

Chương 23: Mất hết mặt mũi

“Các hạ làm thế là có ý gì?”

Vương Hầu của Đại Hạ Hoàng Triều đứng xung quanh khi thấy một màn này thì cũng vội vàng chạy tới, sắc mặt có chút nặng nề.

Qua việc Vạn Đạo Thánh Chủ vậy mà lại cam tâm tình nguyện làm người hộ vệ của người đến từ Thượng Giới này, không chỉ thế còn hô Tần Cửu Ca là công tử nữa chứ, tất cả đều cho thấy thân phận của người này tại thế lực trên Thượng Giới chắc chắn vô cùng bất phàm.

Nội tình của Vạn Đạo Thánh Địa cực kỳ xa xưa và bí ẩn, ngay cả Đại Hạ Hoàng Triều của bọn hắn cũng không thể điều tra rõ ràng được, bọn hắn chỉ có thể thông qua một số ghi chép mơ hồ mà biết được thế lực Thượng Giới đứng sau lưng Vạn Đạo Thánh Địa cực kỳ khủng bố.

Nhưng mà trong mắt của tất cả mọi người ở Hạ Giới thì có thế lực nào trên Thượng Giới mà không phải vô cùng kinh khủng chứ? Thế nên Đại Hạ Hoàng Triều cũng không quá lo lắng về vấn đề này.

Dù sao tại Thượng Giới bọn hắn cũng không phải là không có thế lực chống lưng, hơn nữa lão tổ của bọn hắn còn đã lấy được địa vị không nhỏ trong thế lực đó nữa.

Thế nên tuy hơi lo lắng một chút nhưng Đại Hạ Hoàng Triều hoàn toàn không sợ hãi một tý nào, ai cũng có bối cảnh tại Thượng Giới mà, ai sợ ai chứ!

Ngươi nể mặt ta một chút, ta nể mặt ngươi một ít, cả hai không ai

làm phiền ai.

“Các hạ, mặc dù ngươi đến từ Thượng Giới nhưng mà Đại Hạ Hoàng Triều của chúng ta cũng không phải ăn chay, tại Thượng Giới chúng ta cũng có người đó!”

Hạ Vương nói với giọng đầy ngưng trọng nhưng cũng không quên lộ ra cổ tay của mình.

Dù sao hắn cũng không muốn trực diện xung đột với một tên đệ tử đến từ thế lực tại Thượng Giới, không ai muốn tự nhiên trêu chọc thêm địch nhân cho lão tổ của mình cả.

“Hạ Không, đừng trách rằng ta không nhắc nhở ngươi trước, lai lịch của công tử không phải là người như ngươi có thể phỏng đoán được đâu!”

Hai mắt của Vạn Đạo Thánh Chủ nhắm lại, hắn và Hoàng Chủ của Đại Hạ Hoàng Triều cũng có chút giao tình, nhắc nhở một câu đã là nể tình xưa lắm rồi.

Nghe lời của Vạn Đạo Thánh Chủ thì Hạ Không cũng chau mày lại, xem ra địa vị của nam tử trẻ tuổi trước mắt này còn phức tạp hơn bản thân tưởng tượng rất nhiều.

Ban đầu nếu dựa theo tính cách cẩn thận của Hạ Không thì hắn đã sớm rút lui từ lâu rồi, tuy nhiên khi hắn nhìn thấy tiểu công chúa của Đại Chu Hoàng Triều đang đứng bên người Tần Cửu Ca thì trong lòng thầm than không ổn.

Nếu như tiểu công chúa của Đại Chu Hoàng Triều mà có quan hệ gì với tên đệ tử Thượng Giới này thì mọi chuyện sẽ trở nên phức tạp hơn rất nhiều.

Ý đồ nuốt Đại Chu Hoàng Triều không phải riêng là vì ân oán của cả hai trong quá khứ, mục đích quan trọng hơn của Đại Hạ Hoàng Triều chính là bọn hắn có thể thu được Long Mạch ở dưới Hoàng Thành của Đại Chu Hoàng Triều.

Dựa theo lời của lão tổ thì nếu như có thể lấy được đạo Long Khí này cho vị tồn tại thần bí kia thì bọn hắn sẽ có chỗ tốt không ít, chỗ tốt này thậm chí còn có tác dụng với vị lão tổ trên Thượng Giới kia.

Mặc dù vị tồn tại kia có thực lực không mạnh nhưng mà bối cảnh của hắn lại mạnh hơn người khác rất nhiều, đó chính là một vị đệ tử đích truyền của một Đạo Thống, cha mẹ đều là trưởng lão cảnh giới

Nhân Hoàng, gia gia là nhị trưởng lão của Đạo Thống, là một quan nhị đại điển hình.

“Các hạ, vừa rồi là do thị vệ không hiểu chuyện nên ta xin các hạ tha thứ!”

Hạ Không cũng không muốn vì một tiểu thị vệ mà đắc tội một vị đệ tử Thượng Giới có lai lịch bất phàm, hắn là người chủ động hạ mình trước.

“Các hạ lần sau gặp lại!”

Nói xong thì Hạ Không nhanh chóng mang theo thái tử Đại Hạ Hoàng Triều cùng vị thị vệ bị trọng thương kia rời khỏi, vừa rồi lấy mặt nóng của mình dán mông lạnh của người ta nên đương nhiên bọn hắn không muốn ở lại cho thêm mất mặt nữa.

“Thú vị đó!”

Tần Cửu Ca chỉ cười nhạt một cái sau đó quay đầu sang Sở U Cơ rồi hỏi.

“Ngươi nói xem đâu là lý do mà bọn hắn rút lui nhanh như thế?”

“Là vì thực lực cùng bối cảnh của công tử!”

Tần Cửu Ca nghe vậy thì cười tươi hơn, không hổ là nữ nhân có dã tâm, cái gì cũng dám nói thẳng, thật ra hắn không có tình cảm gì với Sở U Cơ cả, chỉ là hắn rất thưởng thức nữ nhân kiểu này mà thôi.

Chỉ thế thôi.

Vừa hiểu chuyện lại có thể ở bên làm ấm giường, đấm chân cho mình, dù sao bên cạnh hắn cũng thiếu vài nữ nhân có dã tâm cùng năng làm việc.

Sở dĩ Sở U Cơ cũng không quá tệ.

“Tại Thanh Vân Giới này thì Nhân Hoàng đã là cường giả tối đỉnh rồi, nhưng tại Thượng Giới thì Nhân Hoàng cũng chỉ là mặt hàng bình thường mà thôi.”

Tần Cửu Ca không chỉ đang phổ cập thêm kiến thức cùng ánh mắt cho Sở U Cơ mà hắn còn đang muốn gián tiếp nói cho hai vị nữ chính đứng kế, đặc biệt là Thanh Dao.

Lời của Tần Cửu Ca quả thật là lật đổ tất cả nhận biết của các nàng,

ở trong mắt các nàng thì Nhân Hoàng Cảnh đã là cảnh giới vô địch rồi, nhưng không ngờ tại Thượng Giới Nhân Hoàng Cảnh cũng chỉ là mặt hàng thông thường thôi sao?

Nghe tới đây thì dù là Thanh Dao hay Cơ Tiên Nguyệt đều trầm mặc không nói, các nàng cũng là tu sĩ, mà có tu sĩ nào không muốn mình mạnh lên chứ?

Chương 24: Khí tức của Thánh Linh

Chương 24: Khí tức của Thánh Linh

Bên trong Hoang Cổ Cấm Địa!

Trong một động tối dưới mặt đất.

“Đây là cái gì thế? A a a!”

Một thân ảnh đen kịch bỗng nhìn về phía thiếu niên sắp bị bản thân đoạt xá một cách hoảng sợ, theo kế hoạch ban đầu thì mọi chuyện xảy ra rất thuận lợi, nhưng không ngờ tới cuối cùng thiếu niên lại được một tia linh thức đánh thức dậy.

Việc này dẫn tới kế hoạch đoạt xá của hắn thất bại trong gang tấc, hơn nữa tất cả Ma Khí của bản thân đã bị thiếu niên này hấp thu sạch sẽ, bản thân gần như đã trở thành một phế nhân.

“Đây chính là thực lực cường đại sao?”

“Giờ ta cảm giác thân thể của mình cực kỳ cường đại!”

Lâm Phàm bẻ bẻ xương cổ mình một chút sau đó nhìn sang tên Ma Tu lừa gạt mình tới đây để đoạt xá, y cười một cách tàn nhẫn, chỉ cần bản thân nuốt tên này thì thực lực của y sẽ tiếp tục bay vọt thêm một lần nữa.

“Nhưng mà sao ta cứ cảm giác tâm lý của mình có gì đó là lạ!”

Lâm Phàm bỗng cảm thấy hơi nghi hoặc một ít, nhưng y cũng không thèm để ý, thực lực tăng lên một cách nhanh chóng như vậy thì chắc chắn sẽ để lại một số di chứng rồi.

“Cảm ơn ngươi vì đã cho ta thực lực!”

Lâm Phàm nhìn thân ảnh đen kịt trước mắt với vẻ mặt dữ tợn, thực lực của bản thân lại sắp bước thêm một bước tiến dài rồi.

“Đinh, nữ chính đã thay đổi cách nhìn về chủ nhân, ngài đạt được hai trăm Khí Vận Điểm!”

Tần Cửu Ca nghe thấy âm thanh của hệ thống thì hơi cảm thấy bất ngờ, hắn quay đầu quan sát Sở U Cơ đang nói chuyện trời đất cùng với Thanh Dao rồi cười nhạt.

Sở U Cơ thấy Tần Cửu Ca nhìn sang thì còn lè lưỡi một cách hoạt bát, vừa thanh thuần vừa gợi cảm.

“Không biết Sở U Cơ đã nói gì với nàng mà nàng lại thay đổi cách nhìn về ta thế? Thật là kỳ lạ!”

“Nhưng mà đây dù sao cũng là chuyện tốt!”

…

“Đạo Tử, ta cảm nhận được khí tức của con non Thánh Linh!”

Đột nhiên Lăng Giao hóa thành nhân hình rồi đứng trước mặt Tần Cửu Ca rồi nói, nó là Giao Long thuần huyết nên đương nhiên có thể cảm nhận được khí tức của Thánh Linh.

Thánh Linh nếu nói một cách nào đó thì là một thần thú được thiên địa dưỡng dục, nhưng mà nó hơi khác thần thú một chút.

“Đạo Tử, ta cảm giác con Thánh Linh kia đang ở trong Thánh Địa này!”

“Bên trong Hoang Cổ Cấm Địa sao?”

Tần Cửu Ca từ từ nhìn sang chỗ có uy danh hiển hách không chỉ trong Đông Hoang Tiên Thổ mà còn có uy danh vô cùng to lớn trên khắp Thanh Vân Giới, trong lòng hắn có ý định đi vào một chuyến xem sao, dù sao nơi này cũng không thể cấu thành một chút nguy hiểm nào cho hắn được!

Hắn là Đạo Tử của Tần Tộc, mặc dù tu vi chỉ mới đạt tới cảnh giới Nhân Hoàng thôi nhưng đồ vật dùng để bảo mệnh trên người rất nhiều, đối với Tần Tộc thì nếu như Đạo Tử của mình lại bị đánh chết ở ngoài thì quả thật là quá mất mặt rồi.

Thanh Vân Giới chỉ là một Hạ Giới nhỏ nhoi ở trong vô số Tinh Thần Giới, Cấm Khu trong mắt người của Thanh Vân Giới thấy kinh khủng

tuyệt luân thì trong mắt của Tần Cửu Ca nó cũng không gì hơn cái này mà thôi, nhất là khi so sánh với những Cấm Khu chân chính trên Thượng Giới.

Hoang Cổ Cấm Địa tại Đông Hoang Tiên Thổ này cùng lắm chỉ là nơi mà một Cổ Yêu cấp bậc Thiên Tôn chế tạo mà thôi, nói riêng về Cổ Yêu Thiên Tôn thì trong tộc của hắn cũng có không ít thế nên Tần Cửu Ca hoàn toàn không quá sợ hãi khi bước chân vào Hoang Cổ Cấm Địa.

"Đạo Tử, ngài cũng muốn đi vào đó xem thử sao?"

Lăng Giao lên tiếng hỏi một cách cung kính, nó vừa là thú cưỡi của Tần Cửu Ca những vừa là người hộ đạo của hắn, ban đầu nó chỉ có cảnh giới Nhân Hoàng đỉnh cao thôi nên đáng ra nó không thể làm người hộ đạo của Tần Cửu Ca được.

Nhưng mà trong Thanh Vân Giới này người mạnh nhất cùng lắm cũng chỉ là Nhân Hoàng đỉnh phong mà thôi nên trong tộc cũng qua loa chọn nó làm người hộ đạo của Tần Cửu Ca.

Hiện tại Tần Cửu Ca muốn đi chỗ Cấm Địa kia thì chắc chắn nó phải theo sau rồi, dù nó không đạt được bất kỳ lợi ích gì thì nó vẫn phải đi theo.

"Thuộc hạ nhất định phải đi theo công tử vào trong."

Tần Cửu Ca nghe vậy thì suy nghĩ một chút, dù sao mang theo Lăng Giao đi vào thì cũng dễ dàng để cảm nhận được vị trí con non Thánh Linh ở đâu.

Nhưng mà Sở U Cơ cùng hai vị nữ chính đứng bên khi nghe Tần Cửu Ca muốn đi vào trong Hoang Cổ Cấm Địa thì đều sững sờ và khiếp sợ, dù sao Hoang Cổ Cấm Địa tại Đông Hoang này danh chấn lâu nay, ngay cả Nhân Hoàng Cảnh đi vào cũng có thể bỏ mạng.

Thế nên khi nghe tới việc một thiếu niên muốn đi vào Hoang Cổ Cấm Địa thì phản ứng đầu tiên của mọi người là nghĩ thiếu niên này bị điên.

"Nếu như các ngươi thì…"

Ánh mắt của Tần Cửu Ca lúc này chuyển từ trên người Lăng Giao sang đám người Sở U Cơ, thực lục của các nàng quá yếu rồi, không có lý do để hắn mang theo các nàng vào Hoang Cổ Cấm Địa, ngoại trừ Thanh Dao ra.

Thanh Dao là người dù thế nào hắn cũng phải mang vào Hoang Cổ Cấm Địa, nàng dù sao cũng là nữ chính của Lâm Phàm, việc muốn áp chế Khí Vận Chi Tử tới chết đâu phải là lời nói suông của hắn đâu.

“Thanh Dao đi vào đó cùng ta, hai người các ngươi ở lại!”

Tần Cửu Ca nhìn sang Thanh Dao sau đó ra hiệu cho nàng chạy tới.

Thanh Dao khẽ cắn môi một cái nhưng vẫn không đi qua.

Tần Cửu Ca thấy Thanh Dao đứng yên không nhúc nhích thì cười khẽ một cái, hắn trực tiếp đi lại ôm Thanh Dao vào lòng, hắn không có ý đồ xấu xa gì cả, hắn chỉ đơn thuần muốn lợi dụng Thanh Dao để áp chế tuyệt đối Lâm Phàm mà thôi.

Chương 25: Thánh Huyết Quả

Chương 25: Thánh Huyết Quả

Thanh Dao khi bị Tần Cửu Ca ôm vào lòng thì tâm lý trống rỗng, nhịp tim cũng ngừng đập một nhịp, từ xưa đến nay nàng chưa từng bị nam tử nào ôm vào lòng như thế này cả, hơn nữa việc này còn không phải do nàng tự nguyện nữa chứ.

Lần đầu tiên Thanh Dao quan sát nam nhận này với khoảng cách gần như vậy, tâm lý nàng không thể không thừa nhận Tần Cửu Ca sở hữu một dung mạo không thể chê vào đâu được, da của hắn trong suốt như ngọc, hai mắt thì như chứa vô số sao trời.

“Lăng Giao, chúng ta đi!”

“Mau nhìn xem, đó là ai thế?”

Có một vị trưởng lão Thánh Địa bỗng hô lớn lên thu hút sự chú ý của mọi người, ban đầu khi y đang quan sát xung quanh thì không thấy động tĩnh gì, bỗng một con Giao Long thân dài trăm trượng bay thẳng vào Hoang Cổ Cấm Địa.

Người của các Thánh Địa còn lại đứng xung quanh Hoang Cổ Cấm Địa cũng nhìn thấy được con Giao Long vừa rồi, hơn nữa có người còn thấy rõ ràng rằng trên lưng Giao Long có hai người đang đứng, nam thì khuôn mặt tuấn mỹ, nữ thì tuy mang lụa mỏng che mặt nhưng vẫn xinh đẹp động lòng người.

“Bọn hắn muốn vào Cấm Địa trước sao?”

Cũng đúng.

Vị đại nhân vật đến từ Thượng Giới này tuy hơi trẻ tuổi một chút nhưng thực lực của hắn lại khiến tất cả người ở đây đều cảm thấy áp lực không nhẹ, Thánh Chủ, Cung Chủ của bọn hắn đều nói rằng thực lực của vị đại nhân vật kia cực kỳ thâm khả bất trắc.

Với lại vị đại nhân vật kia xuống dưới đây thì chắc chắn hắn cũng đã tìm hiểu về các Cấm Địa tại Hạ Giới từ trước rồi, có khi mục đích của hắn xuống đây là để đi tham quan những Cấm Địa này một chút.

Lúc này nhiều người đã bắt đầu có ý tưởng đi theo sau lưng vị đại nhân vật này húp chút nước, chỉ một thời gian ngắn sau thì đã có nhiều người nhịn không nổi dụ hoặc mà nhanh chân bước vào.

…

“Bên trong Hoang Cổ Cấm Địa này thật sự có thể kéo tu vi của người đi vào xuống, nhưng mà những Chí Bảo của ta vẫn không bị ảnh hưởng lắm.”

Hoang Cổ Cấm Địa của Đông Hoang có hạn chế cực kỳ rõ ràng đối với nhân loại, bất kỳ cường giả hay tu sĩ Nhân Tộc nào đi vào đây thì tu vi đều sẽ bị áp chế và rớt xuống vài tiểu cảnh giới, nhưng mà những Chí Bảo Tần Cửu Ca mang theo từ Tần Tộc xuống đây đều không bị ảnh hưởng.

“Đạo Tử, khí tức của Thánh Linh đang ở phía tây.”

Lăng Giao vừa đi vừa sử dụng Long Uy để quét ngang tất cả yêu thú trên đường đi của mình, không con nào dám tiến lên phía trước trêu chọc Tần Cửu Ca cả.

“Phía tây sao?”

Tần Cửu Ca cũng cảm nhận được Lâm Phàm đang ở phía tây, tâm lý hắn hơi bội phục Khí Vận Chi Tử một chút, Tần Cửu Ca có thể đoán và xác định được chắc chắn con non Thánh Linh này sẽ trở thành sủng vật của Lâm Phàm.

Tại một rừng rậm phía tây trong Hoang Cổ Cấm Địa.

Một bóng đen đang lặng lẽ đi lại trong rừng rậm, Lâm Phàm vừa thôn phệ tên Ma Tu kia hoàn tất, tu vi tiến nhanh, ban đầu mục đích của hắn từ muốn nhanh chóng rời khỏi nơi này nhưng sau khi Lâm Phàm thấy được một viên trái cây đỏ bừng thì hắn đổi ý.

Sau khi thôn phệ tên tu sĩ Ma Đạo kia thì đương nhiên Lâm Phàm cũng đạt được ký ức của y, tên tu sĩ Ma Đạo kia vốn là một đệ tử Thượng Giới, thậm chí còn là một đệ tử hạch tâm Thái Hư Cảnh.

Nhưng mà trong một lần chấp hành nhiệm vụ thì y vô tình đi vào Hoang Cổ Cấm Địa tại Đông Hoang, sau đó y chỉ có thể tồn tại trong hình dạng linh hồn.

“Theo trí nhớ của tên đó thì đây chắc hẳn là Thánh Huyết Quả, sau khi ăn hết thì có khả năng thoát thai hoán cốt, tăng cường tu vi cùng thiên phú của người phục dụng.”

Lâm Phàm liếm liếm môi sau đó tự nói một mình, tâm tình của hắn có chút hưng phấn, hắn nghĩ chỉ cần bản thân phục dụng Thánh Huyết Quả ở kia thì hắn tin rằng thực lực của bản thân sẽ có thể bước một bước tiến dài.

Nhưng mà trước mắt hắn không dám làm thế, nhưng mà sau khi thôn phệ tên tu sĩ kia thì hắn còn vô tình đạt được quyển đầu tiên trong Thôn Thiên Mật Quyển, môn công pháp này tổng cộng có chín quyển, cường đại phi thường.

Thôn Thiên Mật Quyển là công pháp có thể thôn phệ được vạn vật, thậm chí có thể nuốt sống yêu thú cường đại chuyển hóa thành thực lực của bản thân, có thể nói là vô cùng nghịch thiên.

“Chỉ cần ta âm thầm tu luyện quyển đầu tiên của Thôn Thiên Mật Quyển hoàn tất thì không sợ tu vi không cao, sau khi tăng tu vi lên mức độ nhất định thì với thiên phú của ta đủ để bái nhập vào một Đạo Thống trên Thượng Giới, tới lúc đó mình không còn cần sợ hãi Tần Cửu Ca nữa, thậm chí còn có thể báo thù được dùm Vũ Lân!”

Nghĩ tới đây thì hai mắt của Lâm Phàm đỏ lên như máu, đại thù bực này thì sao hắn có thể quên được chứ.

“Quân tử báo thù, mười năm không muộn, Lâm Phàm ta chắc chắn sẽ có thể dựa vào cơ duyên này để nhất phi trùng thiên.

Đến cuối cùng mình phải cho tên Tần Cửu Ca kia trả giá đắt vì những gì hắn đã làm mới được, Lâm Phàm vừa nghĩ tới việc nữ nhân của mình bị Tần Cửu Ca làm nhục thì trong lòng nổi lên một ngọn lửa vô danh.

Lâm Phàm lập tức lại chuyển sang vẻ cười lạnh, tên thái tử của Đại Vũ Hoàng Triều kia chắc chắn cũng sẽ không thoát được, chắc chắn tên đó cùng Tần Cửu Ca sẽ không bao giờ nghĩ tới việc bản thân

không chỉ không chết trong Hoang Cổ Cấm Địa mà còn chiếm được một cơ duyên to lớn nữa.

Đúng là trời không nỡ diệt Lâm Phàm hắn.

Chương 26: Thanh Dao rất tốt khi bên ta!

Chương 26: Thanh Dao rất tốt khi bên ta!

Lâm Phàm dần dần tiến tới gần gốc Thánh Huyết Quả kia, bộ dáng của hắn vô cùng cảnh giác, dù sao Lâm Phàm chỉ hơi xúc động thôi chứ hắn không hề ngốc một tý nào, việc hiển nhiên như bên cạnh thiên tài địa bảo luôn có yêu thú cường đại bảo vệ thì sao hắn có thể không rõ được chứ?

Một bước, hai bước.

Đột nhiên bên cạnh Lâm Phàm xuất hiện một sinh linh trông dáng vẻ vô cùng giống gấu, ánh mắt của nó nhỏ tới mức nếu không nhìn kỹ thì không thể biết được nó đang mở hay nhắm mắt, trên thân tràn đầy lông đen xù xì, vô cùng đáng yêu.

“Cái này là?”

Lâm Phàm nhìn sinh linh hình gấu không có tý lực không kích trước mắt và trong lúc nhất thời hắn không biết nên làm gì.

“Ê a nha, ê a nha!”

Sinh linh này phát ra âm thanh vô cùng kỳ quái rồi chỉ vào trái cây đỏ bừng bên kia, giống như đang tuyên bố chủ quyền thứ này là của nó vậy.

Nó vừa nói vừa nện ngực nhỏ của bản thân một cái rồi lộ ra biểu lộ mà nó cho là hung dữ nhất.

Nhưng mà dù thế nào Lâm Phàm vẫn chỉ thấy con gấu nhỏ này cực kỳ đáng yêu thôi chứ không hung dữ xíu nào!

“Tiểu gia hỏa, ngươi có thể cho ta viên trái cây kia được không? Ta có thể lấy đồ của ta để đổi với ngươi!”

Lâm Phàm suy nghĩ một hồi thì từ bỏ suy nghĩ trực tiếp cướp Thánh

Huyết Quả trong tay con sinh linh giống gấu này.

Hắn không phải đồ ngốc, một tồn tại có thể bảo vệ và chiếm giữ một viên Thánh Huyết Quả trong một Cấm Địa tràn đầy yêu thú cường đại như ở đây thì chắc chắn không phải thứ gì đơn giản, tuy nhìn thế thôi chứ thực lực của con gấu trước mắt này có khi mạnh hơn hắn nhiều, hoặc ít nhất hiện tại hắn vẫn chưa thể đối phó được.

“Ê a nha, ê a nha!”

Sinh linh trước mắt đếm ngón tay như đang ước lượng thứ gì đó, đầu cũng đang lắc qua lắc lại y như một nhân loại bình thường, có vẻ như nó đang suy tính đề nghị của Lâm Phàm.

Lâm Phàm thấy thế thì cảm giác có hy vọng, tâm lý vui mừng vô cùng, hắn nhanh chóng lấy một viên Linh Thạch ra từ trong Nhẫn Trữ Vật, đại đa số yêu thú đều rất thích linh khí tỏa ra từ Linh Thạch.

Sinh linh hình gấu trước mắt này khi thấy Linh Thạch trong tay Lâm Phàm thì không khỏi há to miệng, hai mắt trừng lớn, tuy nhiên sau khi cảm nhận được có vẻ viên Linh Thạch này trong tay của Lâm Phàm có phẩm cấp không cao lắm thì lập tức hừ một tiếng rồi quay đầu không nhìn.

Không cần đoán thì Lâm Phàm đã biết được sinh linh trước mắt này ghét bỏ viên Linh Thạch có phẩm cấp không được cao lắm trong tay mình, hắn đang nhanh chóng tìm viên Linh Thạch có phẩm chất cao hơn trong Nhẫn Trữ Vật của mình.

Đột nhiên gia hỏa trước mặt Lâm Phàm nhanh chóng chạy thẳng ra phía sau Lâm Phàm.

“Ê a nha, ê a nha!”

Sinh linh hình gấu bỗng kêu lên một cách đầy vui sướng, Lâm Phàm quay đầu nhìn nó với ánh mắt không hiểu vì sao.

“Từ khi chia tay đến giờ thì ngươi không có vấn đề gì chứ, Lâm Phàm?”

Người đến tất nhiên là Tần Cửu Ca, Thanh Dao cùng Lăng Giao rồi.

Tần Cửu Ca cười nhẹ một tiếng với Lâm Phàm, nhìn dáng vẻ nếu không biết thì còn tưởng cả hai là bạn bè lâu năm mới gặp lại vậy.

“Là ngươi…”

Lâm Phàm lại nhìn Tần Cửu Ca với vẻ mặt nghiến răng nghiến lợi, đây chính là kẻ thù mà hắn không thể nào quên trong thời gian gần đây, có thể nói là một đại địch không đội trời chung.

“Thanh Dao, sao ngươi lại có thể đứng cùng một chỗ với hắn vậy!”

Bỗng ánh mắt của Lâm Phàm nhìn sang Thanh Dao, khi thấy cả hai đứng chung với nhau thì trong lòng của Lâm Phàm như có một vật gì đó bể nát.

Nữ nhân mình thích lại đứng chung một chỗ với cừu nhân của mình, hơn nữa dáng vẻ còn khá thân mật nữa chứ.

Lâm Phàm không còn quan tâm tới sinh linh hình gấu nữa, lửa giận trong lòng hắn đã thiêu đốt gần như tất cả lý trí của hắn rồi, tuy nhiên với một số lý trí còn sót lại cuối cùng thì Lâm Phàm vẫn nghĩ rằng có lẽ Thanh Dao chỉ là bị ép buộc mà thôi, đây không phải do nàng tình nguyện.

Vừa nghĩ tới đây thì trong mắt của Lâm Phàm ánh lên một tia sáng rực rỡ, lúc này vô số ký ức giữa cả hai khi hắn và Thanh Dao cùng nhau thám hiểm bí cảnh tại Đông Hoang ùa về, những lần nàng quan tâm hắn trong lúc lịch luyện!

“Thanh Dao, những lời khi đó mà ngươi nói chắc chắn không phải là ý nguyện của ngươi, ta không quan tâm đâu, chúng ta vẫn có thể như khi xưa, ngươi vẫn là Thanh Dao thuần khiết trong lòng ta.”

Lâm Phàm chịu đựng sự thống khổ vô tận trong lòng, hắn cố gắng khiến bản thân quên đi suy nghĩ Thanh Dao đã bị vấy bẩn và những lời nàng nói ở trên đại điện.

“Yên tâm đi, Thanh Dao ở cùng với ta rất tốt, ngươi không cần lo đâu!”

Tần Cửu Ca vẫn tiếp tục nở một nụ cười nhẹ, sau đó nhanh chóng kéo Thanh Dao vào trong lòng ngực mình, tiện thể y còn hôn thẳng vào bờ môi đỏ tươi của nàng.

Chỉ trong thoáng chóc không chỉ có Thanh Dao ngẩn người mà ngay cả Lăng Giao đứng bên cạnh cũng bất ngờ trước hành động của Đạo Tử, từ khi nào Đạo Tử của bản thân lại thích những thôn nữ như thế này thế?

Chương 27: Hai loại lựa chọn

Chương 27: Hai loại lựa chọn

Tần Cửu Ca sau khi làm xong tất cả những việc này thì nhìn sang Lâm Phàm với ánh mắt khiêu khích, hiện tại một số tác dụng ẩn của những đan dược Tần Cửu Ca cho Thanh Dao sử dụng dần dần hiện ra.

Thanh Dao không hiểu vì sao sau khi nàng bị Tần Cửu Ca hôn thì thân thể bắt đầu trở nên khô nóng, huyết mạch càng lúc càng chảy mạnh.

Trong lúc vô tình hai tay của Thanh Dao đã vòng qua eo của Tần Cửu Ca trong lúc nào không biết.

“Nơi này còn có người, về nhà chúng ta làm tiếp!”

Tần Cửu Ca nói một cách vô cùng ôn nhu, giống như y đang nói chuyện với tình nhân của mình vậy.

Thần chí của Thanh Dao đã trở nên mơ hồ không phân biệt được rõ ràng rồi, nàng chỉ biết bản thân đã bị Tần Cửu Ca cưỡng hôn sau đó thân thể của nàng không thể tự khống chế mà ôm eo y.

“Không!”

Hai mắt Lâm Phàm tràn đầy nước mắt, lúc này tâm tính của hắn đã triệt để phun trào như một tòa núi lửa, nếu như những hành vi trong quá khứ thì Lâm Phàm còn có thể tự lừa mình rằng Thanh Dao có nỗi khổ tâm riêng.

Nhưng hành vi hiện tại đã không còn cách nào tự lừa dối bản thân nữa rồi.

Ánh mắt của Tần Cửu Ca híp nhẹ, miệng nhếch lên, nếu như Lâm Phàm ở trạng thái bình thường thì chắc chắn hắn có thể nhìn ra trạng thái hiện tại của Thanh Dao không đúng.

Tuy nhiên hiện tại Lâm Phàm lại gần như nhắm mắt làm ngơ trước tình trạng kỳ lạ của Thanh Dao, điều này cho thấy tuy Ma Chủng của Tần Cửu Ca không khống chế được Lâm Phàm nhưng nó vẫn có thể ảnh hưởng một phần tâm trí của y.

“Đinh, Đạo Tâm của Khí Vận Chi Tử bị hao tổn nghiêm trọng, chúc mừng chủ nhân đã thu hoạch được hai ngàn Khí Vận Điểm.”

Tần Cửu Ca nhìn tên Khí Vận Chi Tử sắp bị bản thân chơi hỏng trước mắt mà tâm lý tự giễu, bản thân thật sự quá xấu xa rồi.

Nhưng mà làm một tên người xấu cũng không có gì không tốt cả, tối thiểu bản thân mình dễ chịu là được, những người xung quanh cũng kính sợ mình, muốn hay thích gì thì cứ đi cướp về là xong, không cần bị những khuôn sáo ngoài kia ước thúc.

“Ta giết ngươi!”

Hai mắt Lâm Phàm đỏ bừng mà nhìn thẳng vào Tần Cửu Ca, tất cả sự đau khổ trong thời gian gần đây của hắn đều là do tên trước mắt này đưa tới, trong lòng Lâm Phàm đã chất chứa không ít oán khí về Tần Cửu Ca rồi, suy nghĩ trong đầu của hắn bây giờ là làm cách nào để giết tên trước mắt và tiện nhân đứng cạnh y.

Dưới ban ngày ban mặt mà lại làm ra chuyện đáng xấu hổ như thế, lại còn làm trước mặt hắn nữa.

Tần Cửu Ca không thèm nhìn Lâm Phàm đang xông tới dù chỉ là một chút, Lăng Giao đứng cạnh y đã trực tiếp đánh ngã Lâm Phàm rồi.

“Hệ Thống, hiện tại ta có thể giết chết Khí Vận Chi Tử được chưa?”

Tần Cửu Ca liếc sang giao diện Hệ Thống rồi lên tiếng hỏi.

Khí Vận của Lâm Phàm vừa rồi đã bị trừ mất hai ngàn điểm, khí vận hiện tại của y đã không còn nằm trong phạm vi Khí Vận Chi Tử nữa, cùng lắm là một tu sĩ có Khí Vận không tệ mà thôi.

“Đinh, hiện tại chủ nhân có hai loại lựa chọn.”

“Loại thứ nhất chính là trực tiếp giết chết Khí Vận Chi Tử – Lâm Phàm sau đó được thưởng ba ngàn Khí Vận Điểm.”

“Lựa chọn thứ hai chính là đem Ma Chủng cấy thẳng vào người của cơ thể Khí Vận Chi Tử, từ đó khiến y trở thành Ma Chủng của chủ nhân, đời đời kiếp kiếp nghe theo lệnh của ngài.

“Nhắc nhở từ Hệ Thống, loại lựa chọn thứ nhất có thể thu được không ít Khí Vận Điểm, từ đó có thể mua sắm vật tư ở trong Thương Thành rồi dùng để cường hóa tự thân, lựa chọn thứ hai mặc lại không thể giúp chủ nhân lấy được Khí Vận Điểm một cách lập tức

nhưng nó lại mang theo một lợi ích lâu dài hơn, Khí Vận Chi Tử là người mang Đại Khí Vận ở trong vị diện đó, tương lai bất khả hạn lượng, khi hắn trưởng thành tới cuối cùng thì có thể trở thành một thanh lợi kiếm trong tay chủ nhân!"

Hai mắt Tần Cửu Ca híp lại thành hai đường nhỏ, mặc dù lựa chọn đầu tiên trông có vẻ tốt hơn nhưng loại thứ hai lại càng phù hợp với sở thích của hắn, nói cho cùng hiện tại hắn cũng không quá cần Khí Vận Điểm.

Hơn nữa việc có một tên Khí Vận Chi Tử làm Ma Chủng nghe có vẻ cũng không tệ lắm, trong vô hình còn có thể đề cao Khí Vận của bản thân hắn, và quan trọng nhất là những tên Khí Vận Chi Tử này hoàn toàn không cần hắn bồi dưỡng nhiều tài nguyên gì cả, chỉ cần thả rông là được.

Khí Vận Chi Tử một khi được thả rông thì bọn hắn sớm muộn gì cũng sẽ trở thành đại năng một giới, nghĩ tới đây thì Tần Cửu Ca bắt đầu cảm thấy hưng phấn.

"Hệ Thống, ta chọn loại thứ hai!"

Tần Cửu Ca suy nghĩ.

"Đinh, chúc mừng ký chủ đã thành công thu phục được tên Khí Vận Chi Tử đầu tiên, được thưởng năm ngàn Khí Vận Điểm!"

"Bắt đầu chuyển hóa Khí Vận Chi Tử thành Ma Chủng!"

Tần Cửu Ca không còn quan tâm Lâm Phàm nữa mà chuyển tầm mắt sang xem vật nhỏ được xưng là Thánh Linh đang đứng ở một bên.

Con Thánh Linh dạng gấu này cũng không sợ người lạ, khi nó thấy Tần Cửu Ca lấy một khối Cực Phẩm Thần Thạch ra thì cả người nó như hận không thể dán trên người của Tần Cửu Ca.

"Tiểu gia hỏa tham lam nhà ngươi lại là một Thánh Linh sao?"

Tần Cửu Ca khi thấy một màn này thì cũng dở khóc dở cười, không ngờ con Thánh Linh này lại là một ăn hàng.

Vừa nhìn thì ai lại có thể liên tưởng thứ này lại là một Thánh Linh có tương lai bất khả hạn lượng cơ chứ?

Chương 28: Sâu trong cấm địa

Chương 28. Sâu trong cấm địa

“Đinh, nhân vật chính – Lâm Phàm thành công chuyển hóa thành Ma Chủng của chủ nhân.”

Tần Cửu Ca thản nhiên cười, nhân vật chính đầu tiên cứ như vậy mà biến mất, quả nhiên mình có tiềm năng làm nhân vật phản diện.

Nhìn Thanh Dao vẫn còn dính lên trên người mình ra sức cọ xát, Tần Cửu Ca đánh ngất nàng, hắn cũng không phải cuồng ma háo sắc gì, hắn chỉ muốn lợi dụng nữ nhân này thôi.

Trong đan dược trị liệu vết thương mà Tần Cửu Ca cho nàng lúc trước, có bỏ một loại bí dược bí mật của Thượng Giới, loại bí dược này khi gặp phải một loại bí dược khác, sẽ sinh ra ham muốn tình dục mãnh liệt với người sử dụng bí dược.

Đây còn chưa phải là công hiệu lợi hại nhất, công hiệu lợi hại nhất là làm cho người bị hạ dược sinh ra suy nghĩ đó là do nàng muốn, cảm thấy đó chính là bản năng của chính nàng, là khắc họa chân thật nhất trong nội tâm của mình.

“Nhân vật chính này vẫn còn yếu một chút, chỉ cần làm chút chuyện nhỏ nhặt không đáng kể trước mặt hắn, đạo tâm sẽ bị hao tổn.” Trong mắt Tần Cửu Ca, loại nhân vật chính như Lâm Phàm này vẫn còn tương đối vô dụng.

“Cũng không biết, nhân vật chính tiếp theo khi nào mới xuất hiện.”

Thu hoạch xong một nhân vật chính khá yếu ớt giúp hắn thu được không ít Khí Vận Điểm, bây giờ Khí Vận Điểm của hắn còn có hơn bảy ngàn điểm, ở trong Thương Thành có thể mua rất nhiều đồ đạc.

Tần Cửu Ca vẫn khá chờ mong nhân vật chính tiếp theo.

“Gọi ngươi là Y Y đi.”

Tần Cửu Ca nhìn Thánh Linh dạng gấu có chút ngốc ngốc nghếch nghếch này cảm thấy rất đáng yêu, loại ngu ngốc chỉ cần dùng một viên Thần Thạch Thượng Cổ là có thể đến tay cũng không biết sau này lớn lên sẽ trở nên mạnh mẽ như thế nào.

“Xem ra đây đúng là một Thánh Linh vừa mới nở ra.”

“Ê a a, ê a a.” Y Y liếm liếm đầu ngón tay ngắn nhỏ, ánh mắt phát sáng như nhìn chằm chằm vào Tần Cửu Ca, phát ra âm thanh.

“Còn muốn nữa sao?” Tần Cửu Ca cười khẽ một tiếng, nếu không phải giá trị con người của hắn hùng hậu, người bình thường đúng là không nuôi nổi thứ này, hơn nữa nhìn dáng vẻ của nó nếu như không cho nó Thần Thạch thì nó sẽ chạy.

“Thì ra, ngươi chỉ là ham muốn Thần Thạch của ta.”

Sau khi Tần Cửu Ca để cái đầu nhỏ của Thanh Dao dựa vào trên vai mình, xoay tay lấy ra một túi đựng đồ chứa Thần Thạch Thượng Cổ, dựa vào thân phận của hắn thì thứ này hắn vẫn còn không ít.

“Ê a a, a nha nha.” Hình như biết được mình ăn được đồ tốt còn không biết xấu hổ mà muốn nữa, Y Y che hai cái móng vuốt nhỏ ở trước mặt, hai mắt né tránh chơi đùa với Tần Cửu Ca, có chút đỏ ở trên mặt.

“Ê a a.” Y Y đứng trên vai Tần Cửu Ca chỉ chỉ Thánh Huyết Quả ở phía trước, sau đó chỉ chỉ Tần Cửu Ca.

“Cho ta thứ này sao?”

Tần Cửu Ca cười khẽ một tiếng, vật nhỏ này rất thú vị.

“Không cần, ngươi tự ăn nó đi.”

Thánh Huyết Quả này không có sức hấp dẫn gì với Tần Cửu Ca, hắn lấy rồi cũng không có tác dụng gì.

Nghe thấy Tần Cửu Ca không cần quả này, hai mắt của Y Y vui vẻ, thật ra nó cũng tiếc rẻ loại quả này nhìn có vẻ rất ngon này.

“Mang hắn trở về.” Tần Cửu Ca nhìn Lâm Phàm không rõ sống chết nằm dưới đất nói với Lăng Giao.

Nhưng mình vứt bỏ mấy nghìn Khí Vận Điểm, cũng không thể cứ để cho Lâm Phàm bị yêu thú ăn mất ở cấm địa như vậy được.

Hơn nữa linh hồn của ông nội Lâm Phàm vẫn có chút hữu dụng đối với hắn.

“Vâng.”

Tuy rằng trong lòng Lăng Giao thắc mắc tại sao Đạo Tử không ném Lâm Phàm đi cho yêu thú ăn, nhưng Đạo Tử bảo nó làm như thế nào thì nó làm như thế là được rồi.

Tần Cửu Ca ôm Thanh Dao vào trong lòng, chuẩn bị đi dạo xung

quanh ở chỗ này, hắn muốn xem xem một nơi cấm địa ở Hạ Giới rốt cuộc sẽ như thế nào.

.....

“Khụ, khụ khụ.”

Một bóng dáng chật vật từ trên trời rơi xuống, quần áo trên người bị xé rách không thành hình dạng gì.

“Đó là một gốc cây Hoàng Dược, một gốc Hoàng Dược.”

Bóng dáng chật vật tràn đầy kích động nói thầm, thật không ngờ mấy ngày nay lại thật sự phát hiện một gốc Linh Dược hoàng kim rực rỡ, gốc Linh Dược kia có linh khí to lớn vây xung quanh.

Đây chính là Hoàng Dược vừa tấn cấp, Cơ Không vừa nhìn thấy tình huống này, vui mừng phát khóc, đây là ông trời cũng giúp hắn, Hoàng Dược bình thường đã trưởng thành thật đúng là không dễ dàng bắt được.

Nhưng Linh Dược vừa mới đột phá thành Hoàng Dược, hắn vẫn có thể dễ dàng bắt được, bởi vì Linh Dược muốn tấn cấp là muốn chống lại Thiên Kiếp, mà nửa canh giờ sau khi độ xong Thiên Kiếp sẽ cực kỳ yếu ớt.

Cái này đã cho hắn cơ hội động thủ, nhưng lại không ngờ tới được khí tức của gốc Hoàng Dược kia dẫn tới không ít yêu thú trong cấm địa, thậm chí còn dẫn tới yêu thú Nửa Bước Hoàng Cảnh.

Cơ Không là một Nửa Bước Nhân Hoàng có uy tín, cho dù bây giờ khí huyết suy bại rồi, cảnh giới bị Hoang Cổ Cấm Địa áp xuống rồi, nhưng nhiêu đó cũng có thể đối phó một con Nửa Bước Hoàng Thú, nhưng yêu thú ở trong Hoang Cổ Cấm Địa cực kỳ mẫn cảm với khí tức của con người.

Sau khi ngửi được khí tức của hắn, những yêu thú kia đều điên lên, có vài yêu thú còn không để ý đến gốc Hoàng Dược vừa mới đột phá kia liền trực tiếp tới giết hắn.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Hoang Cổ Cấm Địa uy danh hiển hách ở Đông Hoang, sau khi yêu thú trong cấm địa nhìn thấy con người thì sẽ điên cuồng cắn xé đuổi giết cho đến khi con người xông vào trong Hoang Cổ Cấm Địa bị giết chết hết mới thôi.

“Không được, ta phải sống sót.” Cơ Không phun ra một ngụm máu

tươi, bây giờ Đại Chu Hoàng Triều không ổn định, cũng không biết khi nào sẽ bị diệt tộc.

Hắn là một trong những sức mạnh chiến đấu đỉnh cao không nhiều trong nội bộ Đại Chu Hoàng Triều, nếu hắn chết rồi, Đại Chu Hoàng Triều cũng càng nguy hiểm hơn, nhưng nếu hắn không liều mạng một phen, Đại Chu Hoàng Triều cũng chết dần chết mòn mà thôi.

Chương 29: Kim Sí Đại Bằng Điểu

Chương 29: Kim Sí Đại Bằng Điểu

“Con người kia, ngươi không nên tới nơi này.”

Bỗng một con Thái Sơn Cự Viên thân hình vô cùng khổng lồ gào thét với Cơ Không, nó là yêu thú bá vương đời này, một yêu thú Nửa Bước Hoàng Cảnh.

“Hầu Tử, con người này nhường cho ta đi.”

Cách Thái Sơn Cự Viên không xa xuất hiện một con Cự Xà, nói là rắn nhưng trên đầu nó nhô ra một cái sừng nhọn, đây là một con Cự Xà sắp hóa thành Giao Long.

Huyết nhục của con người ở cảnh giới Nửa Bước Nhân Hoàng vẫn là vô cùng bổ dưỡng, có thể tăng tỷ lệ thành công hóa thành Giao Long của nó.

“Có thể, nhưng một gốc Hoàng Dược kia ta muốn phần lớn.” Thái Sơn Cự Viên của Nửa Bước Hoàng Cảnh suy nghĩ một chút, nó vẫn cảm thấy một Gốc Hoàng Dược có thể tăng hiệu quả lên tốt hơn một chút so với một con người khí huyết suy bại của Nửa Bước Nhân Hoàng.

“Có thể.” Cự Xà cũng không phản đối, như vậy cũng được, không chịu thiệt.

Đột nhiên.

Một cỗ khí tức vô cùng lớn mạnh đáp xuống bên cạnh chúng nó, là một con Kim Sí Đại Bằng Điểu, cả người có lông vũ màu hoàng kim, vô cùng lộng lẫy.

Cơ Không nhìn con Kim Sí Đại Bằng Điểu này khí tức đè ép hắn không thể động đậy, trong lòng rất tuyệt vọng, cho dù vừa rồi bị hai con yêu thú Nửa Bước Hoàng Cảnh đuổi giết, hắn cũng chưa từng cảm thấy tuyệt vọng.

Con Kim Sí Đại Bằng Điểu có màu hoàng kim khắp người này cho dù đứng ở nơi đó, thì hắn cũng không thể chuyển động cơ thể của mình được, điều này đại biểu cho việc tu vi của con Kim Sí Đại Bằng Điểu này chắc chắn vượt qua mình.

Đây là một yêu thú Hoàng Cảnh chân chính.

Ở Thanh Vân Giới, Nhân Hoàng chính là cảnh giới cao nhất, một con yêu thú Hoàng Cảnh chắc chắn là sự tồn tại đứng ở đỉnh chuỗi thức ăn.

Yêu thú Hoàng Cảnh này hạ cánh xuống đây, cũng không liếc mắt nhìn Cơ Không một cái, mà vẻ mặt lại ngưng trọng nhìn xa xăm, nói.

“Tiền bối tới chơi, vãn bối không nghênh đón từ xa, đắc tội nhiều rồi.”

Kim Sí Đại Bằng Điểu cả người kim quang rực rỡ, mắt nhìn chằm chằm phía tây của Cơ Không, nó đang tiềm tu ở một nơi khác, nhưng đột nhiên bị một luồng khí tức vô cùng cường đại đánh thức.

Đó là một sinh linh đáng sợ, phải biết rằng bây giờ nó là một Đại Yêu Hoàng Cảnh, uy chấn Thanh Vân Giới, nhưng nó vẫn cảm nhận được uy hiếp trí mạng từ trong cỗ khí tức kia.

Việc này đại biểu cho việc Sinh linh kia chí ít cũng phải là Hoàng Cảnh, hơn nữa còn cao hơn mình mấy cảnh giới.

Mà Đại Yêu Hoàng Cảnh trong Hoang Cổ Cấm Địa ít nhất cũng tự biết, nhưng Sinh linh đáng sợ này không chỉ mình là chưa từng thấy qua, hơn nữa nó còn cảm nhận được sự kiêng dè từ trong huyết mạch của của Cổ Lão ở trong Sinh linh này.

Nó chính là huyết mạch của Kim Sí Đại Bằng Điểu, tuy không thuần khiết lắm, nhưng dù sao cũng là huyết mạch thần thú cao cấp nhất.

Không thể làm cho nó sinh ra huyết mạch đỉnh cấp kiêng kỵ từ trong huyết mạch.

“Đừng lo lắng, chúng ta không có ác ý.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nhìn con Kim Sí Đại Bằng Điểu này, Kim Sí Đại Bằng Điểu là chủng tộc cao nhất trong thần thú ở Thái Cổ Tiên Vực, chúng nổi danh nhất chính là tốc độ không gì sánh kịp của chúng.

Trong toàn bộ các chủng tộc thần thú, chỉ có thuật Phi Hồng của Kim Ô là có thể so sánh với chúng.

Trong mắt hắn con Kim Sí Đại Bằng Điểu ở Hoàng Cảnh này huyết mạch rất hỗn loạn và thưa thớt, không thể so sánh với Lăng Giao có thể hóa thành Chân Long thuần huyết này được.

“Rồng”

Đồng tử của Kim Sí Đại Bằng Điểu co rụt lại, rồng là thiên địch của Kim Sí Đại Bằng Điểu nhất tộc, hơn nữa đây còn là một con rồng có huyết mạch thuần khiết hơn mình.

Nhưng bây giờ ánh mắt của hắn không nhìn con rồng này, mà là nhìn thiếu niên đang ôm một nữ tử tuyệt sắc, xem ra con rồng huyết mạch thuần khiết này vẫn là lấy thiếu niên này làm chủ.

Việc này rất đáng sợ, có thể làm cho một thần thú mạnh hơn cả mình nghe lệnh, điều này cho thấy không phải là tu vi của thiếu niên này đáng sợ, chính là thế lực sau lưng hắn mới đáng sợ.

Nhưng điều duy nhất là, không quan tâm là loại này nó đều không thể trêu chọc.

“Ta chỉ đi dạo ở đây một chút thôi, không có chuyện gì đâu.”

Tần Cửu Ca không rảnh phí lời với con Đại Bàng Điểu tạp huyết này, bây giờ hắn chỉ muốn dạo quanh chỗ này thôi, tiện thể nhìn xem có cái gì vừa mắt không.

“Đúng rồi, ta muốn người này.”

Tần Cửu Ca chỉ chỉ Cơ Không nằm trên mặt đất không thể nhúc nhích nói.

“Không…. Không vấn đề gì.” Cự Xà và Thái Sơn Cự Viên ở bên cạnh nuốt nước bọt, đè nén khiếp sợ trong lòng, nói ấp úng luôn rồi, chúng nó cũng không phải kẻ ngốc, khí tức của một con Giao Long Hoàng Cảnh ở bên cạnh thiếu niên này khiến cho bọn nó sợ hãi vạn phần, không dám phản kháng.

Bây giờ Cơ Không đơ ra luôn rồi, vốn dĩ mình đã sắp chết, không ngờ tới lại xuất hiện một thiếu niên xuất hiện từ nơi đâu cứu mình thoát chết.

“Cám ơn tiền bối.” Cơ Không vội vàng đứng dậy nói cảm ơn, thế giới này là thực lực vi tôn, có thực lực thì ngươi chính là tiền bối, không có thực lực thì ngươi không là cái gì cả.

Mặc dù thiếu niên có thể làm cho Giao Long Hoàng Cảnh nghe lệnh này tuổi còn rất nhỏ, nhưng cũng không ảnh hưởng đến việc Cơ Không gọi hắn là tiền bối.

“Ê a nha, ê a nha.”

Y Y trên vai Tần Cửu Ca chỉ chỉ vào gốc Hoàng Dược cách đó không xa, giống như lại nói ta muốn ăn, ta muốn ăn, ta muốn cái kia.

“Ta muốn gốc Hoàng Dược này rồi, không có ý kiến chứ.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nhìn chúng nó hỏi, ngoài mặt là hỏi, nhưng hắn đã bảo Y Y đi lên trước lấy rồi.

Chương 30: Chân Huyết

Chương 30: Chân Huyết

“Tiền bối….”

Lúc này Kim Sí Đại Bằng Điểu có chút đau lòng, gốc Linh Dược này khó khăn lắm mới lớn lên được tới mức độ Hoàng Dược, bình thường mình cũng không gặp được Hoàng Dược mấy lần.

Lần này nếu không phải cảm thấy được khí tức đáng sợ của Lăng Giao, nó sẽ không tới nơi này, cũng không gặp được gốc Linh Dược đột phá thành công trở thành Hoàng Dược này.

“Ta thấy thái độ của ngươi không tệ, cũng không lấy không của các ngươi.”

“Cho các ngươi một giọt Chân Huyết vậy.”

Tần Cửu Ca nhìn nhìn chúng nó, dù sao tâm trạng bây giờ của mình cũng không tệ lắm, hơn nữa thứ mình cho chúng nó thì không đáng nhắc ở tới chỗ hắn.

Sau đó, Tần Cửu Ca lấy ra một bình linh bình chứa đầy chân huyết của thần thú ở trong trữ vật giới của mình, một giọt Chân Huyết của thần thú mà thôi, bây giờ hắn tâm trạng vui vẻ thì ban thưởng, làm sao? Có vấn đề gì sao?

Ánh mắt của Kim Sí Đại Bằng Điểu, Thái Sơn Cự Viên và Cự Xà đều thẳng tắp, vừa rồi vị nam tử này lấy ra một bình chân huyết đầy có sức hấp dẫn rất lớn với chúng nó.

Phỏng chừng, nếu không phải chúng nó nhìn Lăng Giao sâu không lường được ở bên cạnh, chúng nó sắp chuẩn bị mạnh mẽ, chân huyết trên tay của Tần Cửu Ca có tác dụng thật sự là quá lớn đối với chúng nó.

Kim Sí Đại Bằng Điểu nhận được chân huyết mà Tần Cửu Ca cho chúng nó, máu trong huyết mạch của nó đều đang cảm thấy sôi sùng sục.

“Đa tạ tiền bối, đa tạ tiền bối.” Kim Sí Đại Bằng Điểu lúc này hận không thể đấm đấm lưng cho Tần Cửu Ca.

Về phần thể diện?

Có thể nâng cao thực lực thì còn cần thể diện làm gì.

Những yêu thú như chúng nó cũng không cần giả dối như một vài nhân loại, chỉ cần có thể nâng cao thực lực của mình thì có cái gì mà không thể làm?

Nó cảm thấy giọt Chân Huyết này có thể làm cho huyết mạch của nó trở nên tinh khiết.

Cái khác không nói, đối với một hậu duệ thần thú mà nói huyết mạch thuần khiết có đôi khi còn quan trọng hơn thực lực của mình, dù sao thực lực vẫn có thể tăng lên, nhưng phương pháp để huyết mạch có thể trở nên thuần khiết lại không có nhiều.

Lúc này Cơ Không ngơ luôn rồi, hắn sống mấy ngàn năm rồi, có cảnh tượng gì mà hắn chưa từng thấy qua, nhưng hắn thật sự chưa từng thấy qua cảnh tượng như ngày hôm nay.

Đột nhiên trong đầu hắn lóe lên một tia vui mừng, thiếu niên thần bí này thân phận rõ ràng là không bình thường, rất có thể là truyền nhân chính thống của các Đại Giáo Đạo Thống trong truyền thuyết.

Mà vì sao hiện tại thực lực Đại Chu Hoàng Triều của bọn họ không

bằng thực lực Đại Hạ Hoàng Triều, chính là bởi vì Thượng Giới của Đại Hạ Hoàng Triều có người, mà hiện tại bọn họ không còn nữa.

Nhưng nếu bây giờ hắn có thể đáp ứng được thiếu niên thần bí này, không nói cái khác, chỉ cần thiếu niên thần bí này nguyện ý trợ giúp mình, cuộc sống của Đại Chu Hoàng Triều bọn họ sẽ tốt hơn rất nhiều.

Nhưng vấn đề quan trọng nhất đặt ở trước mặt Cơ Không chính là làm sao để đả động được thiếu niên thần bí này trợ giúp hắn.

Hơn nữa làm cho điều người ta xấu hổ chính là mình còn là được hắn cứu, đồ vật trên người mình cũng chỉ có một Hoàng Khí – Nhân Hoàng Đỉnh là có giá trị nhất, nhưng thiếu niên thần bí này ngay cả một gốc Hoàng Dược cũng có thể ném cho sủng vật của mình ăn, hình như hắn cũng chướng mắt một Hoàng Khí.

Mắt của Cơ Không hơi di chuyển, nhìn về phía mỹ nữ tuyệt sắc trong ngực Tần Cửu Ca, lại cảm thấy thiếu niên này phong lưu.

Có lẽ, hắn có thể ra tay ở phương diện này.

“Đa tạ công tử cứu giúp, tại hạ cảm kích không thôi.”

Cơ Không đối mặt với Tần Cửu Ca trầm giọng nói, mặc kệ sau này như thế nào, cho dù thiếu niên thần bí này không muốn tương trợ mình, nhưng bây giờ thiếu niên này chính là ân nhân cứu mạng của hắn.

“Không cần khách khí, ta đáp ứng với tiểu công chúa của ngươi là sẽ cứu giúp Đại Chu Hoàng Triều thì sẽ không nuốt lời.” Tần Cửu Ca thản nhiên nói, vốn dĩ hắn còn chuẩn bị dùng nữ chính Cơ Tiên Nguyệt này kích thích Lâm Phàm một chút, dù sao nữ chính và nam chính có số mệnh tương liên trong bóng tối.

Chỉ là ai mà ngờ được nam chính này quá vô dụng, hắn còn chưa làm gì mà đạo tâm của y đã bị đả kích nghiêm trọng.

Số mệnh của y đã bị mất đi rất nhiều, không thể không nói, trong các loại văn bản trên mạng thì tiền kỳ đạo tâm của loại nam chính phế vật quật khởi như Lâm Phàm này vẫn là không được.

“Tiên Nguyệt sao?”

Lúc này tuy rằng Cơ Không không biết sao tiểu tôn nữ nhà mình có thể làm cho thiếu niên thần bí trước mặt đưa ra lời hứa hẹn, nhưng

đây là chuyện tốt, Cơ Không cũng không muốn cái gì khác.

“Tiền bối, xin hỏi cần ta dẫn đường ở chỗ này cho ngài không? Để tránh cho có vài thứ không có mắt quấy rầy ngài.”

Kim Sí Đại Bằng Điểu có chút nịnh nọt mà nhìn Tần Cửu Ca, nó là loại yêu thú có thể vì nâng cao thực lực mà không từ thủ đoạn, cho nên nó cảm thấy dẫn đường cho một nhân loại không phải là việc làm không tốt.

Tần Cửu Ca cười cười, tuy rằng con Kim Sí Đại Bằng Điểu này huyết mạch không thuần túy, là một con tạp huyết, tương lai nhất định dừng bước ở yêu thú Hoàng Cảnh, nhưng về sau sống rất tốt chính là loại yêu thú không biết xấu hổ lại còn có thực lực này.

“Nơi này của các ngươi có chỗ nào hay cái gì đặc biệt không?

“Nếu như ngươi tìm được nơi nào hoặc là đồ vật gì có thể làm cho ta hài lòng, ta có thể cho ngươi thêm ba giọt chân huyết.”

Tần Cửu Ca nhìn Kim Sí Đại Bằng Điểu nhàn nhạt nói, hắn luôn cảm thấy một thế giới nếu đã có thể sinh ra nam chính thì đại biểu cho việc thế giới này nhất định có cơ duyên lớn gì đó.

Mà loại cấm địa gì gì đó, nói chung đều có bảo vật gì đó hoặc là đồ vật khác đợi nam chính đến.

Dù sao bây giờ Tần Cửu Ca cũng nhàn rỗi không có việc gì làm, nếu đã tới chỗ Đông Hoang Cấm Địa này, tất nhiên hắn nguyện ý hao phí chút thời gian đi dạo một chút, cho dù không có thu hoạch gì, Tần Cửu Ca cũng không có tổn thất gì.

Chương 31: Hoang Cổ Thạch Bia

Chương 31: Hoang Cổ Thạch Bia

“Một nơi đặc biệt, hoặc một cái gì đó?”

Đầu của Kim Sí Đại Bằng Điểu đang hồi tưởng lại, Hoang Cổ Cấm Địa rất lớn, nó cũng không thể đi qua hết tất cả, có một số nơi mà cho dù là những yêu thú Hoàng Cảnh như bọn nó cũng cảm thấy vô cùng nguy hiểm.

Nó không biết nơi nào rất đặc biệt và đồ vật gì cực kỳ đặc biệt.

“Bằng Hoàng, Bằng Hoàng, ngươi quên Hoang Cổ Thạch Bia rồi sao?” Thái Sơn Cự Viên có tu vi Nửa Bước Hoàng Cảnh ở một bên truyền âm cho Kim Sí Đại Bằng Điểu, Hoang Cổ Thạch Bia là bí mật mà chỉ có yêu thú từ Thái Hư Cảnh trở lên trong Hoang Cổ Cấm Địa mới biết được.

Lời đồn của Hoang Cổ Thạch Bia là từ đồ vật của một Cổ Yêu quái dị ở một nơi rất xa để lại, thần bí thì là thần bí, nhưng thật ra cũng không có tác dụng gì.

Thứ này từng ở trong tay tất cả mỗi một Yêu Thú Hoàng Cảnh, không ai phát hiện ra tác dụng của thứ này, cũng không có ai biết thứ này có thể làm gì.

Đúng lúc bây giờ thứ này đang ở trong tay bằng hữu của nó, hơn nữa nếu Thái Sơn Cự Viên không nhắc nhở thì nó đã sớm quên mất thứ này.

“Tiền bối, trên tay một người bạn của ta có một món đồ tuy không biết tên nhưng rất đặc biệt.”

Kim Sí Đại Bằng Điểu cắn cắn răng, chuẩn bị dùng Hoang Cổ Thạch Bia để thử, nó thật sự không biết bên trong Hoang Cổ Cấm Địa có cái gì và nơi nào đặc biệt.

Nhưng nó lại bị hấp dẫn bởi ba giọt chân huyết mà Tần Cửu Ca đã hứa hẹn, cho nên nó chuẩn bị thử vận khí ở chỗ Tần Cửu Ca, không được thì thôi.

“Hoang Cổ Thạch Bia?” Tần Cửu Ca vừa nghe đến cái tên này liền cảm giác thứ này không tầm thường, phỏng chừng những thứ như vậy trong văn mạng bình thường đều là đồ vật để lại cho nghịch thiên nam chính sử dụng.

“Lấy ra xem xem.” Tần Cửu Ca ôm ý niệm thà giết nhầm còn hơn bỏ sót để tìm kiếm bảo vật.

“Tiền bối chờ một chút, ta đi lấy từ tay của bằng hữu kia.” Kim Sí Đại Bằng Điểu cáo trạng một tiếng, lập tức vỗ cánh, lập tức bay đi không còn dấu vết.

Kim Sí Đại Bằng Điểu quay lại rất nhanh, chỉ chốc lát sau trên tay đã cầm một tấm bia đá dài một thước tới.

“Hệ thống, có thể nhìn một chút xem tấm bia đá này có hữu dụng không?”

Tần Cửu Ca đương nhiên không có năng lực giám định bảo vật, nhưng hệ thống có.

“Đinh, Vạn Yêu Thạch Bia, là bia đá mà Vạn Yêu Chi Chủ sáng tạo ra trong truyền thuyết(Mảnh vỡ).”

“Quả nhiên là thứ tốt” Mắt của Tần Cửu Ca khẽ sáng, quả nhiên là mình vẫn còn không ít vận khí, tất nhiên chủ yếu là mình đoán không sai, nơi mà nam chính qua lại nhất định là có thứ gì đó tốt.

Ngoài mặt thì Tần Cửu Ca nhìn tấm bia đá này cũng không nói gì, một lát sau, trong ánh mắt mừng rỡ của con Kim Sí Đại Bàng Điểu này lấy ra ba giọt chân huyết đổi lấy tấm bia đá này.

“Nên đi rồi.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nhìn về phía xa, hắn có một loại cảm giác chính là sau khi tấm Hoang Cổ Thạch Bia này bị hắn cầm trong tay, số mệnh của Lâm Phàm hoàn toàn đứt rồi.

....

Bên ngoài Hoang Cổ Cấm Địa.

Nơi này có vô số đệ tử nòng cốt cùng trưởng lão của Thánh Địa Đạo Cung.

“Sao hắn vẫn chưa trở về.” Cơ Tiên Nguyệt nữ cải nam trang nặng nề nhìn chân nhỏ, Tần Cửu Ca đi vào mấy ngày rồi nhưng vẫn chưa quay lại.

“Tiểu cô nương, ngươi là đang lo lắng cho công tử không trở về được, không có ai bảo vệ Đại Chu Hoàng Triều của ngươi, hay là đang lo lắng cho bản thân công tử?”

Sở U Cơ che miệng nhẹ nhàng cười trộm, tiểu cô nương này sẽ không có công tử ở trong lòng đi.

Thật ra điều này đúng là có khả năng, dù sao thì tất cả mọi người đều có thể thấy rõ sự ưu tú của Tần Cửu Ca.

Thực lực không cần nhiều lời, nhất định là vô cùng khủng khiếp.

Diện mạo lại càng phong thần tuấn lãng.

Khí phách, tâm trí, bối cảnh của Tần Cửu Ca bất kể là phương diện nào đều là đỉnh cấp.

Là Thánh Nữ của một phương Thánh Địa, Sở U Cơ đã từng nhìn thấy không biết bao nhiêu thanh niên tuấn kiệt, quái vật thiên tài, nhưng không có một người nào có thể lấp lánh như trăng sáng giống như Tần Cửu Ca được.

Ngay từ đầu, thật ra Sở U Cơ chính là muốn bò lên quyền quý đến từ Thượng Giới này một chút, nhưng chưa từng nghĩ tới muốn hiến thân cho hắn.

Nhưng từ khi nàng và Tần Cửu Ca ở cùng mấy ngày, Sở U Cơ thậm chí cảm thấy được mình đã yêu nam nhân bất kể là bối cảnh hay là thiên phú hay diện mạo đều không thể bắt bẻ này rồi.

Cho nên nói, đối với mị lực của Tần Cửu Ca, Sở U Cơ là người cảm nhận được sâu sắc nhất.

Đối với Cơ Tiên Nguyệt mới gặp công tử mấy lần trong lòng đã có bóng dáng công tử thì Sở U Cơ còn rất hiểu.

Ai bảo nam tử Tần Cửu Ca này quá mức ưu tú.

.....

“Nhìn kìa, là ai đã trở lại.”

Có người nhìn bên trong Hoang Cổ Cấm Địa mà kinh hô, có một bóng đen đi ra ngoài rất nhanh.

Trên bóng đen còn có vài người.

“Chu Chiến Hoàng đã trở lại.”

“Đồng thời trở về còn có người từ Thượng Giới xuống.”

Hầu như tất cả ánh mắt đều chuyển hướng về phía Tần Cửu Ca và Chu Chiến Hoàng.

“Bọn họ đều trở lại rồi.” Cơ Tiên Nguyệt mừng rỡ nhìn Tần Cửu Ca và Hoàng gia gia của mình, mấy ngày nay nàng lo lắng sợ hãi, sợ Hoàng gia gia của mình sẽ chết ở Hoang Cổ Cấm Địa, may mắn là Hoàng gia gia vẫn trở về.

“Tiên Nguyệt, lần này Hoàng gia gia có thể trở về là nhờ có vị công tử này, nghe nói các ngươi có quen biết, Hoàng gia gia muốn biết các ngươi quen biết như thế nào.” Cơ Không vừa ra khỏi Hoang Cổ Cấm Địa đã lập tức tìm đến cháu gái Cơ Tiên Nguyệt của mình, bởi vì hắn biết nếu muốn Đại Chu Hoàng Triều không diệt triều, hy vọng đều ở

trong tay thiếu niên thần bí mà cường đại kia.

“Vị công tử kia nói, là nể mặt ngươi nên hắn mới cứu ta, nói xem các ngươi là quan hệ gì.” Trên mặt Cơ Không mỉm cười nói.

“Hoàng gia gia, người vừa trở về thì nghỉ ngơi cho tốt đi.” Cơ Tiên Nguyệt đỏ mặt dậm chân, cũng không biết nên nói như thế nào, chẳng lẽ nói, cháu gái của hắn đã ứng yêu cầu phải hoàn toàn nghe lời hắn sao?

Chương 32: Người trùng sinh

Chương 32. Người trùng sinh

“Thật đáng yêu.”

Hai mắt của Sở U Cơ phát sáng nhìn Y Y trên vai Tần Cửu Ca, cái khác không nói, tướng mạo của Y Y vô cùng đáng yêu, chỉ đơn thuần từ bên ngoài nhìn, ai cũng đều coi Y Y là một yêu thú dễ thương.

n, Sở U Cơ rất tự nhiên mà xem nhẹ Thanh Dao được Tần Cửu Ca ôm vào trong lòng, từ trước tới giờ nữ nhân thông minh cũng sẽ không hỏi qua những nữ nhân khác của nam nhân.

“Ê a a, ê a a.”

Y Y trên người Tần Cửu Ca hoàn toàn không để ý tới Sở U Cơ vẫy tay với nó, tuy rằng ở trong ánh mắt nhân loại thì Sở U Cơ rất đẹp, nhưng trong mắt nó chính là người vô cùng xấu xí.

Hơn nữa, nó bây giờ chỉ là đơn thuần thích Cổ Thần Thạch trên tay Tần Cửu mà thôi.

“Đa tạ công tử, sau này công tử có yêu cầu gì xin phân phó.” Cơ Không đi tới cung kính nói với Tần Cửu Ca.

Vừa rồi hắn biết được từ chỗ Cơ Tiên Nguyệt, Tần Cửu Ca cũng là người đến từ Thượng Giới.

Trong khoảng thời gian này hắn dốc lòng tu luyện, chưa từng chú ý tới chuyện của Trung Châu, huống chi là chuyện của Đông Hoang, tất nhiên khi lần đầu tiên gặp Tần Cửu Ca ở Cấm Địa, hắn cũng chỉ là suy đoán Tần Cửu Ca đến từ Thượng Giới.

Tần Cửu Ca không quan tâm Cơ Không, lúc nãy nhìn thấy Cơ Tiên

Nguyệt một lần nữa, bây giờ trong lòng hắn có một tia nghi hoặc với nàng.

Hắn đã thu nam chính Lâm Phàm làm Ma Chủng của mình, theo lý mà nói nữ chính có tương liên số mệnh với nam chính sẽ có chút biến hóa trong bóng tối.

Nói cách khác chính là, nữ chính không có những thứ này, mình có thể giết chết các nàng.

Lấy Thanh Dao để nói, sau khi nam chính Lâm Phàm bị mình thu làm Ma Chủng, tuy rằng số mệnh của nàng không có thay đổi bao nhiêu, nhưng bây giờ mình có thể dễ dàng giết chết nàng.

Mà Cơ Tiên Nguyệt, Tần Cửu Ca cảm thấy được nếu mình cưỡng chế giết chết nàng, sẽ bị vận mệnh cắn trả rất mạnh, điều này đại biểu cho việc lúc này Cơ Tiên Nguyệt vẫn mang hào quang của nữ chính.

“Hệ thống, đây là xảy ra chuyện gì.”

Tần Cửu Ca âm thầm nói ở trong lòng, chẳng lẽ đãi ngộ của nữ chính không giống nhau?

“Đinh, nam chính của Cơ Tiên Nguyệt không phải Lâm Phàm.”

Tần Cửu Ca híp mắt lại, trong lòng có chút kinh ngạc, thì ra mình vẫn luôn cảm thấy Cơ Tiên Nguyệt là nữ chính của Lâm Phàm, không ngờ lại không phải của Lâm Phàm.

Hơn nữa lúc mình còn chưa giải quyết xong một nam chính đã có sự xuất hiện của một nam chính khác, nhưng mà không sao cả mình vẫn rất thích cắt rau hẹ.

.....

Rất nhanh, chuyện xảy ra ở Hoang Cổ Cấm Địa đã chấn động đến Đông Hoang Tiên Thổ.

Đại Chu Tiên Hoàng thành công chiếm được đại dược trong Đông Hoang Cấm Địa, tuy rằng không phải Hoàng Dược, nhưng đó cũng là linh dược cấp bậc Vương Dược, vô cùng tốt cho hậu bối bồi dưỡng cơ thể.

Kỳ thật đây vẫn không phải là tin tức chủ yếu nhất, điều quan trọng nhất là vô số tu sĩ không phải thuộc về Thánh Địa Đạo Cung đều biết Thượng Giới trong truyền thuyết không phải là hư vô mờ ảo.

Suy cho cùng, ở Đông Hoang Tiên Thổ không phải ai cũng biết được Thượng Giới thật sự tồn tại.

Hơn nữa Thượng Giới trong truyền thuyết phái xuống một người rất trẻ tuổi, mang theo nữ tử của cung chủ Tiên Vân Đạo Cung của Đông Hoang ngồi trên con Giao Long dài trăm trượng thâm nhập vào Hoang Cổ Cấm Địa.

Đồng thời nghe tin đồn nói, Đại Chu Tiên Hoàng tự nhận bản thân được người thanh niên thần bí này cứu một mạng ở Cấm Địa.

Rất nhiều Thánh Địa Đạo Cung chi chủ ở Đông Hoang đều âm thầm tiết lộ thanh niên thần bí ở Thượng Giới này có tu vi cực kỳ cao, có thể cao hơn tu vi của tất cả bọn họ.

.....

Trong một cung điện của Tiên Vân Đạo Cung.

“Đinh, phát hiện nam chính mới – Diệp Trần, nằm trong lãnh thổ Trung Châu của Đại Chu Hoàng Triều.”

Tần Cửu Ca nghe được âm thanh đột nhiên phát ra từ hệ thống có chút kinh ngạc, nam chính mới cuối cùng cũng sắp xuất hiện rồi.

“Xem ra ta phải đi Trung Châu một chuyến.” Đầu của Tần Cửu Ca tựa vào eo mảnh khảnh mềm mại của Sở U Cơ, ăn Linh Quất do nàng tự tay bóc.

“Công tử, người muốn đi Trung Châu sao.” Sở U Cơ cười dịu dàng, nhẹ nhàng đút quất tử đặt trong miệng mình vào miệng Tần Cửu Ca.

Trung Châu còn được gọi là Trung Châu Hạo Thổ, nơi đó là địa giới trung tâm của Thanh Vân Giới, thế lực ở nơi đó chủ yếu là tồn tại dưới hình thức Hoàng Triều.

“Không phải đã đáp ứng là phải bảo vệ Đại Chu Hoàng Triều rồi sao, gần đây buồn chán nên đi qua xem một chút coi như là ngắm phong cảnh đi.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nói, khoảng cách Hoang Cổ Cấm Địa cũng có một đoạn thời gian rồi, đoạn thời gian này Tần Cửu Ca ngoại trừ cho Y Y ăn ra thì là tùy ý vứt Ma Chủng Lâm Phàm của mình đến chỗ nào đó để cho hắn tự phát triển.

Đừng xem thường Lâm Phàm của bây giờ, tuy rằng hắn mất đi không

ít số mệnh, nhưng hắn vẫn còn không ít số mệnh, hơn nữa dù sao Lâm Phàm cũng là Ma Chủng của Tần Cửu Ca.

Nhưng vẫn có được linh trí của thuộc về mình, chẳng qua là hoàn toàn nghe lệnh Tần Cửu Ca, về phần lão gia gia của Lâm Phàm bị hắn rút linh hồn ra làm con rối.

Ma Chủng Lâm Phàm của hắn hiện tại vẫn còn quá yếu ớt, cần một người ở bên cạnh Lâm Phàm, giúp hắn trưởng thành.

Đừng trách hắn tàn nhẫn, chỉ cần Tần Cửu Ca cảm thấy là chuyện có lợi cho mình hắn đều sẽ làm.

Không từ thủ đoạn mà làm.

Chương 33: Diệp Trần

Chương 33: Diệp Trần

“Tiên Thiên Đạo Kinh ta cho ngươi không biết ngươi tu luyện đến đâu rồi.”

Lúc này Tần Cửu Ca chuyển sang chủ đề khác, hắn thấy gần đây Sở U Cơ phục vụ hắn rất tốt, cho nên hắn lấy ra một quyển công pháp của Tộc ở trong Trữ Vật Giới của mình cho nàng.

Quyển công pháp này có thể tu luyện Hậu Thiên Đạo Thể, tuy rằng không phải là loại như Thái Cổ Thần Thể, Đế Thể, Chí Tôn Thể gì, nhưng cho dù là ở trong Thái Cổ Tiên Vực thì Hậu Thiên Đạo Thể cũng là thể chất không kém.

“Còn chưa nhập môn.” Sở U Cơ thè thè lưỡi, ảo não nói, mấy ngày trước Tần Cửu Ca cho nàng và Thanh Dao hai quyển công pháp giống nhau, cũng chính là có thể tu thành Hậu Thiên Đạo Thể.

Hai người đồng thời tu luyện, Thanh Dao rõ ràng nhanh hơn nàng một chút, bây giờ phỏng chừng đã nhập môn rồi, mà nàng còn đang mò mẫm, phép so sánh này liền biết thiên phú của nàng rõ ràng kém một chút.

“Không vội, bản thân nàng mang Tiên Thai, tu luyện nhanh hơn ngươi là chuyện bình thường.” Tần Cửu Ca hơi hơi mỉm cười nói.

“Ngươi đi chuẩn bị trước một chút đi, lát nữa chúng ta xuất phát đi Trung Châu.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nói.

“Được, hì hì, nhưng mà công tử ăn quả nho này trước đi.” Sở U Cơ chỉ chỉ nho trong miệng mình cười mỉm nhìn Tần Cửu Ca.

“Muốn bị đánh….”

...

Cùng lúc đó, trong một tòa vương phủ ở Đại Chu Hoàng Triều, một thanh niên có tướng mạo có chút anh tuấn vẻ mặt hoảng sợ tỉnh lại, hét lớn.

“Đừng, đừng, Tiên Nguyệt đừng chết.”

Thanh niên có tướng mạo có chút anh tuấn sắc mặt tái nhợt, trên đầu toàn là mồ hôi.

Sau một khoảng thời gian, thanh niên vốn đang đờ người ra lại cười to, nếu như hắn không nhầm, hắn không biết vì sao mình trọng sinh rồi.

Hắn là Diệp Trần, là con trai của Diệp Vương danh chấn Đại Chu của Đại Chu Hoàng Triều, tuy là một nhi tử phế vật không thể tu luyện, nhưng phụ thân Diệp Vương của hắn vẫn vô cùng yêu thương hắn.

“Thời gian này.” Diệp Trần nhớ lại ký ức trong đầu mình, đột nhiên nghĩ đến qua vài ngày nữa cả Đại Chu Hoàng Triều sẽ bị Đại Hạ Hoàng Triều và mấy thế lực bao vây tiêu diệt.

Khi đó, đường đường là thế lực đỉnh cao tại Trung Châu Hạo Thổ như Đại Chu Hoàng Triều sẽ biến mất trong lịch sử.

Phụ thân của mình cũng chết trận, Đại Chu Hoàng Tộc ngoại trừ mấy người ra thì toàn bộ đều bị diệt, mà mình cũng biến thành chó nhà có tang trong lần biến động này, trốn đông trốn tây khắp nơi.

Trong những chạy trốn hắn đã đạt được không ít cơ duyên, chịu không ít khổ sở, sau đó tại thời điểm một lần bí cảnh mở ra, gặp được Cơ Tiên Nguyệt cũng đang chạy trốn.

Lúc Đại Chu Hoàng Triều bị diệt Cơ Tiên Nguyệt được một lão tổ Hoàng Triều đưa ra ngoài, đương nhiên được đưa ra ngoài không chỉ có Cơ Tiên Nguyệt, mấy người con cháu thiên phú yêu nghiệt của Đại Chu Hoàng Thất đều được đưa ra ngoài, làm hạt giống huyết mạch của Đại Chu Hoàng Thất.

Hắn của lúc ấy gặp được Cơ Tiên Nguyệt thì thiên phú không tốt lắm, thể chất của hắn vẫn chưa mở ra, trong một lần bí cảnh, bởi vì thực lực của hắn không mạnh nên đã gặp phải nguy hiểm vô cùng to lớn.

Hắn thân bị trọng thương được Cơ Tiên Nguyệt cứu, từ đó về sau, trong lòng hắn đã có bóng dáng của Cơ Tiên Nguyệt.

Lúc đó hắn cũng muốn báo thù, không chỉ là có ý nghĩ báo thù cho mình mà còn cho cả Cơ Tiên Nguyệt, cũng may trời không phụ lòng người, Diệp Trần chiếm được một Cổ Tháp Chín Tầng cổ xưa, cuối cùng hắn cũng biết nguyên nhân vì sao hắn trời sinh phế vật không thể tu luyện rồi.

Không phải là hắn thật sự là trời sinh phế vật, mà là thể chất đặc thù của hắn chưa mở ra.

Thể chất của hắn là Đấu Chiến Thánh Thể vạn cổ khó tìm, chính là thể chất chiến thần trời sinh, người cùng thời không có ai sánh bằng.

Tiếp theo hắn thông qua Cổ Tháp mở Đấu Chiến Thánh Thể của mình ra, một đường đẩy ngang người cùng thời không có ai sánh bằng, chưa tới ba mươi tuổi đã trở thành một Nhân Hoàng, uy chấn Thanh Vân Giới.

Ngay sau đó hắn liền giết chết cả nhà kẻ thù đã giết cha mình, sau đó dùng sức lực của một người tiêu diệt Đại Hạ Hoàng Triều xưng bá nhiều năm ở Thanh Vân Giới, thành lập thế lực thuộc về riêng mình, nhưng mà không biết vì sao khi đó hắn không thể tìm thấy Cơ Tiên Nguyệt nữa.

Nhưng hắn cũng không vì vậy mà thỏa mãn, hắn biết Thanh Vân Giới chỉ là một giới trong hàng tỉ Tinh Thần Giới, hơn nữa cho dù Thanh Vân Giới ở trong hàng tỉ Tinh Thần Giới cũng không phải giới mạnh nhất.

Quan trọng nhất là hàng tỉ Tinh Thần Giới này cũng chỉ là Thái Cổ Tiên Vực tục xưng cũng chính là Thượng Giới, Hạ Giới.

Nhân Hoàng?

Sự tồn tại ở Thanh Vân Giới có thể xưng vương xưng bá, ở nơi đó chính là cao thủ bình thường, ngay cả cường giả cũng không thể xưng.

Sau đó, một mình hắn đi đến Thượng Giới, bắt đầu con đường quật

khởi của riêng mình.

Khi đó hắn còn chưa biết được việc khi Cơ Tiên Nguyệt có tu vi Thần Phủ Cảnh đã bị một trận pháp cổ xưa truyền tống lên Thượng Giới

Cũng là một cơ hội ngẫu nhiên, để cho Diệp Trần biết Cơ Tiên Nguyệt cũng ở Thượng Giới, hơn nữa nàng còn trở thành công chúa của Đại Chu Tiên Đình – thế lực to lớn ở Thượng Giới.

Vốn dĩ Diệp Trần muốn nâng cao thực lực sau đó lại đi Đại Chu Tiên Đình tìm kiếm Cơ Tiên Nguyệt, nhưng mà lại không biết kế hoạch vĩnh viễn không thể theo đuổi được biến hóa.

Chương 34: Trọng sinh quay về

Chương 34: Trọng sinh quay về

Bên ngoài đồn đại Cơ Tiên Nguyệt sẽ bị Đại Chu Tiên Đình cưỡng ép gả đi.

Diệp Trần lửa giận thiêu đốt, cũng không quan tâm đến thực lực của mình có thể hay không, trực tiếp giết vào Đại Chu Tiên Đình vào ngày Cơ Tiên Nguyệt phải gả đi, may mắn lúc ấy thực lực của hắn không kém, có cảnh giới Nhân Hoàng Lục Trọng.

Thông qua Cửu Tầng Tháp thần bí cổ xưa nữa, thậm chí có thể giết chết Nửa Bước Thiên Tôn.

Đại Chu Tiên Đình không có chuẩn bị gì bị Diệp Trần làm mất mặt ở trước mặt mọi người, tất nhiên là một thế lực có máu mặt ở Thiên Châu thì Đại Chu Tiên Đình đương nhiên sẽ không dễ dàng buông tha Diệp Trần.

Bọn họ trực tiếp phái ra hơn mười Nửa Bước Thiên Tôn và một Thiên Tôn chân chính vây giết Diệp Trần, Diệp Trần có cường đại hơn nữa nhưng vẫn tỏ ra yếu thế dưới sự chênh lệch tu vi cực kỳ lớn này.

Cuối cùng không thể đánh lại thì dùng Cổ Tháp chạy trốn, nhưng sau khi nhìn thấy Cổ Tháp của Diệp Trần một lần nữa thì một vị Thiên Tôn của Đại Chu Tiên Đình đã tăng cường truy sát Diệp Trần.

Bởi vì dùng nhãn lực của hắn có thể biết được Cổ Tháp kia nhất định là bảo vật không gì sánh được.

Tên Thiên Tôn của Đại Chu Tiên Đình kia vô cùng thèm muốn Cổ Tháp của Diệp Trần, thấy Diệp Trần vẫn luôn không thể trốn thoát, tên Đại Chu Thiên Tôn kia trực tiếp lấy tính mạng của Cơ Tiên Nguyệt ra uy hiếp, nói nếu Diệp Trần không ra thì hắn sẽ xử tử Cơ Tiên Nguyệt.

Mắt nhìn thấy ngày cuối cùng, Diệp Trần không nhịn được trực tiếp tiến vào bên trong Đại Chu Tiên Đình một lần nữa, mà lần này lại không may mắn như lần trước.

Bên trong Đại Chu Tiên Đình bố trí Thiên La Địa Võng vây quét Diệp Trần, tuy Diệp Trần vẫn liều chết với mấy tên Ngụy Thiên Tôn, nhưng vẫn là thân bị trọng thương, mắt thấy mình sắp phải chết rồi.

Vốn dĩ Diệp Trần lại muốn sử dụng Cổ Tháp để chạy trốn, nhưng nhìn thấy tên Thiên Tôn kia chuẩn bị giết chết Cơ Tiên Nguyệt, Diệp Trần không hề chạy, lại tiếp tục liều mạng.

Cơ Tiên Nguyệt không có cách nào khác, thấy Diệp Trần phải chết vì mình, mặt đầy nước mắt, tự sát mà chết.

Lần này, Diệp Trần triệt để bùng nổ rồi, sử dụng Cấm Thuật phải đồng quy vu tận với tên Thiên Tôn kia.

Sau đó khi Diệp Trần tỉnh lại, hắn cũng không biết vì cái gì sống lại đến khi hắn khi còn bé.

“Ông trời cho ta sống lại một lần nữa, ta nhất định phải lấp đầy hết tất cả những tiếc nuối ở kiếp trước.”

Kiếp này Diệp Trần cực kỳ có lòng tin đối với chính mình, bây giờ hắn đã biết vấn đề vì sao hắn không thể tu luyện rồi.

Huống hồ qua một khoảng thời gian mở mình có thể mở Đấu Chiến Thánh Thể của mình ra rồi.

Kiếp này nhất định sẽ đi xa hơn kiếp trước.

“Kẽo kẹt.”

Cửa bị mở ra, người đi vào là một người phụ nữ xinh đẹp trong trang phục cung đình, vẻ mặt hiền lành nhìn Diệp Trần.

“Trần nhi, con đã khỏe hơn chút nào chưa?”

Người phụ nữ xinh đẹp trong trang phục cung đình ôn nhu hỏi.

“Hài nhi không sao.” Diệp Trần nhìn mẫu thân đã bao nhiêu năm không gặp, nước mắt trong mắt không nhịn được mà rơi xuống.

Hắn biết hồi nhỏ hắn rất không hiểu chuyện, khiến phụ mẫu của mình tan nát cõi lòng, đặc biệt là mẫu thân của mình.

“Sau này hài nhi sẽ không bao giờ để mẫu thân phải lo lắng nữa.”

“Được, được, Trần nhi hiểu chuyện rồi, vi nương đi nấu canh cho con uống, con nghỉ ngơi một chút trước đi.”

Diệp Vương phi sờ sờ đầu của Diệp Trần, ôn nhu hiền từ đi ra ngoài.

Sau đó, sau khi Diệp Vương phi đi ra khỏi phòng của Diệp Trần, Diệp Trần nằm trên giường cẩn thận nhớ lại những chuyện đã xảy ra mấy ngày nay.

Đột nhiên, Diệp Trần hét lớn.

“Chu Chiến Hoàng thành công sống trở ra từ trong Đông Hoang Hoang Cổ Cấm Địa sống ra, hơn nữa không chỉ còn sống trở ra, mà còn mang ra mấy gốc đại dược.”

Đầu Diệp Trần đổ mồ hôi, mau chóng nhớ lại ký ức đã phủ đầy bụi trước đây của mình, xác nhận lại một lần nữa về sự diệt vong của Đại Chu Hoàng Triều chính là một thời gian sau khi Chu Chiến Hoàng chết ở Đông Hoang Hoang Cổ Cấm Địa.

Hơn nữa lúc hắn vừa tỉnh, mình rõ ràng nhớ tới ngày mai mình sẽ chuẩn bị đến ngày cập quan, đây cũng là nguyên nhân vì sao vừa tỉnh lại hắn đã biết vài ngày nữa Đại Chu Hoàng Triều sẽ bị diệt.

Sau khi mình cập quan, Đại Chu Hoàng Triều đã bị Đại Hạ Hoàng Triều xâm lược toàn bộ.

“Vì sao lại như vậy, chẳng lẽ là sau khi mình sống lại tất cả đều trở nên biến đổi rồi sao?”

Trong lòng Diệp Trần tràn đầy nghi hoặc, nếu sau khi sống lại tất cả đều đã thay đổi, vậy mình biết rõ cơ duyên sự việc xảy ra trong tương lai không phải là biến mất rồi sao.

Đây chính là một chuyện lớn, là mấu chốt về việc sau này mình có thể nhanh chóng trưởng thành hay không.

Một lúc sau.

Diệp Trần nhíu mày, vừa rồi hắn tỉ mỉ sắp xếp ký ức trong đầu một lần, phát hiện chuyện bên cạnh mình và một vài chuyện lớn phát sinh trong Đại Chu Hoàng Triều đều không thay đổi.

“Chẳng lẽ là hắn?”

Diệp Trần nghĩ đến một người mà không có ký ức trong đầu mình ở kiếp trước, một người đến từ Thượng Giới.

Ở kiếp trước, Diệp Trần hoàn toàn khẳng định không có sự xuất hiện của người này, nhưng vì sao kiếp này lại có người trẻ tuổi thần bí đến từ Thượng Giới này?

Chương 35: Tàng Kinh Các di động

Chương 35: Tàng Kinh Các di động

Diệp Trần hơi nghi hoặc trong lòng rằng không biết có phải do tên này đã làm nhiễu loạn phương hướng phát triển bình thường không?

“Được rồi, trước tiên ta không cần quá quan tâm hắn làm gì, phải tăng thực lực của bản thân lên rồi tính gì thì tính, việc đó là việc quan trọng nhất hiện tại.”

Diệp Trần cảm thấy bản thân không cần quá suy nghĩ nhiều về vấn đề này làm gì, hiện tại y chỉ một lòng tăng thực lực của mình lên mà thôi, tại thế giới này chỉ có thực lực cao cường mới là nền tảng của tất cả mọi thứ.

Không có thực lực thì không thể làm gì được.

“Hiện tại chắc Tiên Nguyệt vẫn có ấn tượng không tốt về mình.”

Diệp Trần bỗng cười khổ, tại thời thiếu niên dù sao bản thân cũng là một công tử ăn chơi có tiếng tại Đại Chu Hoàng Triều, chỉ là một phế vật suốt ngày chơi bời lêu lổng mà thôi.

Có người nào thật sự coi trọng bản thân cơ chứ?

Đây là một câu nói thật, dù sao ngay cả chính mình cũng coi thường bản thân của hiện tại mà.

“Trước khi tăng thực lực của mình lên thì phải mở khóa thể chất

mình ra một chút mới được, cho dù không thể mở khóa toàn bộ thể chất nhưng một chút cũng đủ để cho bản thân tu luyện bình thường được rồi."

Diệp Trần vội tính toán kế hoạch quật khởi của mình sau khi trùng sinh, vào một kiếp này hắn muốn đặt chân lên đỉnh núi cao nhất, hắn muốn đi lên Thái Cổ Tiên Vực để quan sát những Vạn Cổ Cự Đầu.

"Nếu như hồi ức của ta không sai thì gần đây trong một buổi đấu giá có một kiện bảo vật có thể giúp bản thân mở khóa một chút tiềm năng của Đấu Chiến Thánh Thể đang được đấu giá!"

Diệp Trần lẩm bẩm chút sau đó bắt đầu nhớ lại, kiếp trước thì kiện bảo vật này được tiểu công chúa Cơ Tiên Nguyệt của Đại Chu Hoàng Triều mua được, mãi tới tận sau này khi được Cơ Tiên Nguyệt cứu thì hắn mới vô tình biết được việc này.

"Nếu tính toán thời gian thì ngày mai buổi đấu giá đó sẽ diễn ra, bản thân cần chuẩn bị một số lượng lớn Linh Thạch để mua mới được."

"Linh Thạch trên người ta hiện tại chắc chắn không đủ, nếu vậy thì chắc bản thân phải đem một bộ công pháp nào đó trong đầu lấy ra để bán đấu giá mới được."

Kiếp trước Diệp Trần là một cường giả Nhân Hoàng đỉnh phong, hắn giết chết được không ít Nhân Hoàng, thậm chí ngay cả Nửa Bước Thiên Tôn cũng không phải không có, thế nên khi ấy trong Nhẫn Trữ Vật của Diệp Trần chứa đựng không ít công pháp tốt.

Vào thời điểm đó Diệp Phàm cũng có một sở thích đó là thu thập nhiều công phá khác nhau nhằm tối ưu hóa công pháp của bản thân, thế nên bây giờ hắn có đủ tự tin để tuyên bố bản thân hắn là một tòa Tàng Kinh Các di động tại Thanh Vân Giới này.

Hơn nữa còn là một tòa Tàng Kinh Các chứa đựng vô số bảo tàng.

Một bản công pháp Nửa Bước Hoàng Cảnh đối với hắn cũng chỉ là tạm được mà thôi, phải biết rằng căn cơ của nhiều Đạo Cung, Thánh Địa cũng chỉ là một bản Hoàng Cấp công pháp thôi đó, một Thánh Địa Đạo Cung cùng lắm cũng chỉ lấy ra được ba bộ Hoàng Cấp công pháp mà thôi, mà một mình Diệp Trần đã có thể lấy ra một lần mười bộ Hoàng Cấp Công Pháp rồi.

Chỉ cần hắn lấy ra năm bộ Hoàng Cấp công pháp thì sẽ lập tức trở nên vô cùng giàu có, dư sức mua sắm một bảo vật.

Nhưng Diệp Trần vẫn rất cẩn thận, hắn biết rõ một bộ Hoàng Cấp công pháp đủ sức để khiến toàn bộ Trung Châu nói riêng và toàn bộ Thanh Vân Giới nói chung nổi lên phong ba to lớn, chỉ cần hắn dám công khai đưa ra một bộ Hoàng Cấp công pháp không có người biết thì chắc chắn hắn sẽ bị đuổi giết trên khắp Thanh Vân Giới.

Đến lúc đó bản thân không chỉ phải đối mặt với nguy cơ to lớn mà ngay cả phụ mẫu mình cũng không thể thoát khỏi.

Hắn không muốn đánh cược, cũng không dám đánh cược.

“Nếu vậy thì ta chỉ có thể lấy ra một bộ công pháp tại cảnh giới Thần Phủ để đổi tiền, mong là đủ!”

Diệp Trần suy nghĩ trong lòng, công pháp Thần Phủ Cảnh cũng có một cái giá khá tốt tại Đại Chu Hoàng Triều, trọng yếu nhất là nó sẽ không khiến cho người khác hoài nghi.

Phụ thân của hắn dù sao cũng là một đại năng Thái Hư Cảnh mà, con trai độc nhất trong nhà của y không lẽ lại không có được một bộ công pháp Thái Hư Cảnh hay sao?

Còn về việc đối phó với phụ thân mình thì dễ rồi, cứ nói là mẫu thân cho là được, dù sao trước đó chuyện này cũng chưa phải là chưa từng xảy ra!

“Nghỉ ngơi thật tốt, nếu như ngày mai may mắn khai phá được một chút tiềm năng của Đấu Chiến Thánh Thể thì sẽ có thể tu luyện rồi, thậm chí gặp được Tiên Nguyệt nữa chứ.”

Diệp Trần vừa nghĩ tới Tiên Nguyệt thì lập tức trở nên kích động dị thường, một kiếp này chắc chắn hắn sẽ bảo hộ Tiên Nguyệt, không để nàng nhận bất kỳ một tổn thương nào.

…

Trung Châu là nơi có nhiều địa linh nhân kiệt, dù sao nó cũng là nơi trung ương nhất của Thanh Vân Giới, linh khí nơi này sung túc tới mức đủ để xưng hai chữ “Tiên Thổ” tại Thanh Vân Giới này.

“Công tử, gần nhất Trung Châu có vẻ rất là náo nhiệt đó!”

Trên không trung.

Một đầu Giao Long thân dài trăm trượng tản ra khí tức cường đại đang phi hành một cách nhanh chóng, trên thân thể to lớn của nó

mang theo một người đang nằm.

Nam tử đó nằm trên đùi của một nữ tử vô cùng xinh đẹp, ánh mắt hắn hơi đóng lại, trông có vẻ cực kỳ nhàn nhã.

“Hơn nữa ta cảm giác chỉ cần một khi công tử tới đó thì nơi đó chắc chắn sẽ trở nên náo nhiệt hơn rất nhiều.”

Sở U Cơ nâng nhẹ đầu của Tần Cửu Ca lên cho hắn dụi mắt một chút, sau đó nàng bắt đầu mát xa mặt cho hắn, trong khoảng thời gian này nàng cảm thán trong lòng rằng sao trên đời lại còn có nam tử đẹp mắt như thế này chứ.

Tướng mạo của Tần Cửu Ca quả thật là quá mức phi phàm, nàng tin chắc rằng những nữ tử tu hành theo môn phái thải dương bổ âm chắc chắn sẽ rất thích nam tử đang nằm trên đùi nàng đây.

Đương nhiên tiền đề là thực lực của Tần Cửu Ca không quá mạnh, nếu không thì các nàng đều sẽ không ai chịu nổi hắn đâu.

Chương 36: Tiên Thai Các

Chương 36: Tiên Thai Các

“Ê a nha, ê a nha!”

Đứng bên cạnh cả hai chính là Thánh Linh Thú – Y Y, lúc này nó đang ngồi gặm một viên Cổ Thần Thạch lớn gần bằng thân thể nó, thỉnh thoảng nó lại gật đầu như muốn đồng ý lời nói của Sở U Cơ.

“Ngươi ăn tiết kiệm một chút đi, ngày mai không có mà ăn bây giờ!”

Tần Cửu Ca nhìn sang Y Y đang gặm Cổ Thần Thạch một cách vô cùng nghiêm túc thì thở dài, thứ đồ chơi này muốn nuôi lớn thật sự là quá tốn Cổ Thần Thạch, mặc dù hắn không quá thiếu thứ này lắm.

Giống như là nó nghe hiểu lời uy hiếp của Tần Cửu Ca, Y Y vội vàng ôm viên Cổ Thần Thạch to bằng cả người bản thân vào lòng sau đó chạy ra đuôi của Giao Long, thần sắc khẩn trương tới cực độ, ánh mắt nó không ngừng liếc sang Tần Cửu Ca, qua đây ta có thể thấy được trong khoảng thời gian này Tần Cửu Ca đã không ít lần cắt xén khẩu phần ăn của nó.

…

Đại Chu Hoàng Triều, Chu Hoàng Thành

Chu Hoàng Thành là thành trì phồn vinh nhất của Đại Chu Hoàng Triều, nơi này cũng là nơi tụ tập của những người có quyền thế nhất của Đại Chu.

Diệp Vương Phủ.

Diệp Phương là một trong những Vương khác họ khác họ hiếm hoi tại Đại Chu Hoàng Triều, mỗi một tồn tại được phong vương đều là đại năng Thái Hư Cảnh, các Vương khác họ đều là những cường giả đỉnh cao nhất trong hàng Thái Hư Cảnh.

Cả đời Diệp Vương của Đại Chu Hoàng Triều có thể nói là uy danh hiển hách, uy danh của hắn trải rộng toàn bộ Đại Chu Hoàng Triều, chiến tích của Diệp Vương có thể nói là vô cùng siêu quần bạt tụy dù xét trong những vị Vương khác họ khác.

Tuy nhiên đứa con phế vật của Diệp Vương cũng có tiếng tăm tại khắp Chu Hoàng Thành.

Tiên Thai Các!

Nơi này là tổ chức đấu giá lớn nhất và cũng là nổi tiếng nhất Đại Chu Hoàng Triều, và nơi này cũng là một trong những nơi tổ chức đấu giá có uy tín nhất cả Trung Châu.

“Người đâu tới đây, ta muốn đến để bán đấu giá!”

Đột nhiên một thanh niên có tướng mạo anh tuấn đi vào nơi này, lớn tiếng hô to.

Tiên Thai Các vừa nhận ra người đến là ai thì vội chạy ra với khuôn mặt tươi cười, đây chính là con trai của một cường giả Thái Hư Cảnh đó, lại còn là con trai độc nhất nữa chứ, thứ hắn muốn bán chắc chắn không phải là phàm vật gì rồi, chỉ cần nàng hoàn thành cuộc giao dịch này thì nàng sẽ nhận được không ít chỗ tốt, thế nên nàng không dám coi thường.

“Diệp thế tử, không biết ngài muốn tới đây để bán thứ gì thế?”

Thị nữ của Tiên Thai Các vô cùng chuyên nghiệp, trên mặt mỉm cười không dứt.

“Không biết các ngươi có thu mua công pháp Thần Phủ Cảnh hay không thế?”

Diệp Trần trực tiếp lộ ra ý đồ thực sự của bản thân, dù sao Tiên Thai Các cũng là nơi đấu giá có uy tín hàng đầu Đại Chu Hoàng Triều, có đồ tốt thì chắc chắn bọn hắn sẽ không bỏ qua rồi.

Công pháp Thần Phủ Cảnh? Thị nữ của Tiên Thai Các hơi sững sờ khi nghe tới đây, sau khi định thần lại thì nàng vui mừng không ngớt, không ngờ vị thần tài này lại tới nơi này để bán công pháp, mà đây không phải công pháp bình thường nữa chứ, đây chính là công pháp Thần Phủ Cảnh đấy, chắc chắn lần này nàng lấy được trích phần trăm không dứt rồi.

Tại Thanh Vân Giới nếu như muốn xét thứ gì đắt nhất thì mọi người đều sẽ đồng thanh trả lời là công pháp, một bản công pháp đủ tốt thì sẽ có thể giúp cho cả một gia tộc lớn mạnh và giữ vững truyền thừa vô số năm, thế nên tại nơi này công pháp luôn là thứ bán chạy nhất.

“Bên này, công tử!”

Thị nữ của Tiên Thai Các chào hỏi Diệp Trần một cách rất lễ phép sau đó hướng dẫn cho hắn đi vào bên trong.

Đây là một cuộc làm ăn không nhỏ, hơn nữa lại còn là liên quan tới công pháp nữa chứ, một thị nữ nho nhoi như nàng hoàn toàn không đủ quyền hạn để tự mình quyết định, việc nàng cần là báo cáo lên cấp trên để xử lý.

Thị nữ của Tiên Thai Các mời Diệp Trần vào trong ngồi còn riêng nàng thì lại đi lên tầng trên để mời Khách Khanh làm chức vụ giám bảo xuống để tiếp chuyện, mỗi một chi nhánh của Tiên Thai Các đều sở hữu một Khách Khanh giám bảo.

“Thế tử xin chờ ở nơi này một chút.”

Thị nữ đi xuống sau đó mỉm cười rồi nói với Diệp Trần.

Diệp Trần cũng không vội vàng làm gì, hắn tự rót một chén trà rồi uống một ngụm, một lát sau thì một vị lão giả mang gương mặt hiền lành, râu tóc bạc phơ dần đi ra.

…

Tại hoàng cung của Đại Chu Hoàng Triều.

Xung quanh hoàng cung của Đại Chu Hoàng Triều có vô số cung điện nguy nga hùng vĩ, mỗi một tòa đều mang khí tức quý phái tới cực điểm, và nổi bậc nhất trong số chúng chính là hoàng cung của Đại

Chu Hoàng Triều.

“Công tử không có ý định ở trong hoàng cung của Đại Chu sao?”

Sở U Cơ cười nói với nam tử kế bên nàng.

“Gần đây tình cảnh của Đại Chu Hoàng Triều tốt hơn trước kia rất nhiều.”

“Không biết những tên kia kiêng kỵ Chu Chiến Hoàng vừa trở về từ Hoang Cổ Cấm Địa hay là kiêng kỵ quan hệ giữa ngài và Đại Chu Hoàng Triều nữa.”

Sở U Cơ cười khẽ, khi mà Chu Chiến Hoàng trở về từ Cấm Địa thì không biết có tin đồn từ đâu lan ra, nó nói rằng đáng ra Chu Chiến Hoàng đã bị một yêu thú Hoàng Cảnh giết chết trong Hoang Cổ Cấm Địa rồi, nhưng cuối cùng lại được người của Thượng Giới ứng cứu!

Không cần nghĩ cũng biết tin tức này chắc chắn bắt nguồn từ Chu Chiến Hoàng, đoán chừng hắn cũng muốn mượn nhờ tên tuổi của Tần Cửu Ca để chấn nhiếp những tên có dụng tâm không tốt đang nhăm nhe Đại Chu.

Nhưng dù nói thế nào thì bất kỳ tin tức nào chỉ cần liên quan tới người Thượng Giới thì đều sẽ gây nên vô số thế lực tại Thanh Vân Giới coi trọng, ai cũng mang theo tâm thái thà rằng tin là có chứ không thể không quan tâm.

Đại Hạ Hoàng Triều trong thời gian gần đây cũng đã bị tin tức hư hư thực thực kia chấn nhiếp, những hoạt động gần đây của bọn hắn cũng được thu liễm rất nhiều, bởi vì không ai biết được liệu gia hỏa thần bí tới từ Thượng Giới kia có thực sự có quan hệ gì với Đại Chu Hoàng Triều hay không.

Thế nên tình cảnh của Đại Chu Hoàng Triều trong thời gian gần đây tốt hơn được một chút.

“Không cần!”

Chương 37: Tiền vốn lớn nhất của bản thân

Chương 37: Tiền vốn lớn nhất của bản thân

Tần Cửu Ca nở một nụ cười nhạt, hắn không có quá nhiều hứng thú với Đại Chu Hoàng Triều, dù sao chỉ là một Hoàng Triều tại một Hạ Giới nhỏ nhoi thôi mà, làm sao có thứ gì có thể hấp dẫn hắn được chứ, nếu không phải do Khí Vận Chi Tử cùng nữ chính đều có mặt ở đây thì hắn mới lười tới đây.

“Chúng ta đi dạo thôi!”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca nheo lại, khi nãy hắn đã nhận được thông báo Khí Vận Chi Tử – Diệp Trần đang ở rất gần hắn, Tần Cửu Ca muốn bí mật quan sát xem vị Khí Vận Chi Tử này là loại hình nào.

Từ đó mới dễ dàng quyết định làm sao để thu hoạch y.

…

Tiên Thai Các.

“Diệp thế tử đi thong thả!”

Tại cửa ra vào của Tiên Thai Các lúc này đang có một vị giám bảo sư đứng cười híp mắt sau đó cung kính chào hỏi một thiếu niên đang dần đi xa.

Vừa nhìn sắc mặt của người trước mắt liền biết hắn đang rất hài lòng rồi, không ngờ vị phế vật nổi danh của Diệp Vương Phủ nay lại lấy một bản công pháp Thần Phủ Cảnh đem đi đổi linh thạch.

Bộ công pháp Thần Phủ Cảnh kia theo con mắt của hắn thì chắc chắn là hàng thật, hơn nữa thứ này còn là một trong những công pháp xếp hàng đỉnh tiêm trong Thần Phủ Cảnh chứ không phải là thứ đầu đường xó chợ.

Công pháp Thần Phủ Cảnh đỉnh tiêm.

Vị thế tử phế vật của Diệp Vương này không ngờ lại có lúc ra tay hào phóng tới thế, thiếu linh thạch liền lấy công pháp Thần Phủ Cảnh đỉnh tiêm đi đổi, nếu như Diệp Vương biết rõ việc này thì chắc chắn vị thế tử Diệp Trần này phải mất một miếng thịt.

Tại Đại Chu Hoàng Triều không có bất kỳ một vị Vương Gia nào hào phóng tới mức cho hậu bối của mình cầm một quyển công pháp đỉnh tiêm đi đổi linh thạch.

Tên thế tử phế vật này là người đầu tiên dám làm điều này.

Nhưng mà những chuyện sau đó hoàn toàn không liên quan tới hắn.

“Đừng chừng hiện tại lão đầu kia còn cho rằng ta là thằng ngu rồi, chỉ với mấy chục vạn linh thạch liền cam lòng bán một quyển công pháp Thần Phủ Cảnh đỉnh phong.”

Diệp Trần nghĩ tới đây thì không khỏi cười lạnh, tới giờ phút này hắn vẫn coi những người khác là ếch ngồi đáy giếng, chưa từng va chạm xã hội, bộ công pháp Thần Phủ Cảnh khi nãy hắn lấy ra bán cũng chỉ là mặt hàng thông thường trong những bộ công pháp mà hắn từng đọc qua thôi.

“Quả nhiên tiền vốn lớn nhất của bản thân sau khi trọng sinh chính là vô số công pháp đạo thuật trong đầu này, còn có những cơ duyên mà người khác không biết nữa.”

Diệp Trần yên lặng suy nghĩ tương lai của bản thân, trọng sinh lại một kiếp này thì hắn nhận ra đầu óc của mình là tài phú lớn nhất.

“Tiên Nguyệt!”

Đột nhiên Diệp Trần nhìn thấy một vị nữ tử tuấn tú đang nữ giả nam trang bước vào Tiên Thai Các, hai mắt hắn sáng lên, không ngờ tại một kiếp này thì giờ này Cơ Tiên Nguyệt cũng đi vào Tiên Thai Các.

Khi thấy Cơ Tiên Nguyệt lúc này vẫn tuyệt mỹ vô song thì hai mắt Diệp Trần dần ướt át, hắn vô cùng ưa thích Cơ Tiên Nguyệt, mặc kệ là trước khi trọng sinh hay là sau khi trọng sinh sống lại rồi, không có thứ gì có thể ảnh hưởng tình cảm của cả hai được nữa.

Khi hắn vẫn chưa khai phá được tiềm năng của Đấu Chiến Thánh Thể, bản thân vẫn còn là một phế vật ăn chơi liêu lỏng thì chính Cơ Tiên Nguyệt là người đã cứu hắn ra từ trong nguy hiểm to lớn.

Lần ân tình to lớn này cũng là bắt đầu cho sự ái mộ hắn dành cho Cơ Tiên Nguyệt.

“Không biết lần này nàng vào Tiên Thai Các là muốn mua cái gì?”

Diệp Trần tự lẩm bẩm trong miệng, hiện tại hắn vừa bán một bộ công pháp Thần Phủ Cảnh cho nên cũng coi như có chút dư dả, bản thân cũng có thể mua một phần lễ vật cho Cơ Tiên Nguyệt rồi.

“Trước kia khi chưa trọng sinh bản thân vẫn chưa mua một phần quà nào chính thức cho Cơ Tiên Nguyệt cả!”

Diệp Trần cảm thấy tự trách trong lòng, trước khi trọng sinh trở về trong lòng hắn chỉ có tu luyện, hắn chưa từng để tâm tới người bên

cạnh mình.

Đặc biệt là khi Cơ Tiên Nguyệt tự vẫn bỏ mình, Diệp Trần cảm giác bản thân thiếu Cơ Tiên Nguyệt rất nhiều.

“Một kiếp này bản thân không thể để Cơ Tiên Nguyệt bước lên con đường đó nữa, bản thân phải bảo vệ Cơ Tiên Nguyệt thật tốt mới được.”

Diệp Trần âm thầm nghĩ trong lòng, hắn dụi để lau đi nước mắt của bản thân sau đó chỉnh lại trạng thái, tới khi đạt tới trạng thái hắn nghĩ là anh tuấn nhất của bản thân thì hắn mới đi vào lại trong Tiên Thai Các.

“Không biết vị công tử này muốn mua thứ gì?”

Khi thấy Cơ Tiên Nguyệt vào thì một vị thị nữ vội vàng chạy lên để mỉm cười chào hỏi, trong mắt của nàng vị nam tử trước mắt này quả thật là quá thanh tú, thậm chí y còn đẹp hơn một vài nữ tử khác nữa.

“Ta, ta muốn mua một chút Kim Tằm Ti!”

Cơ Tiên Nguyệt nữ giả nam trang như đang suy nghĩ điều gì, nàng hơi do dự một chút sau đó nói với thị nữ của Tiên Thai Các.

Kim Tằm Y mà bản thân tự dệt ra chắc chắn sẽ khiến cho tên đó yêu thích nhỉ?

Cơ Tiên Nguyệt nghĩ tới việc này thì bỗng cảm thấy không quá tự tin, bởi vì tên kia là người đến từ Thượng Giới nàng cũng không biết thứ này có lọt được vào pháp nhãn của hắn không nữa.

Lúc đầu nàng chỉ muốn lấy một món đồ nào đó từ trong Tiểu Kim Khố của bản thân để tặng mà thôi, việc này là để báo ân việc Tần Cửu Ca cứu gia gia nàng trong Hoang Cổ Cấm Địa.

Nhưng nàng không biết bị thần xui quỷ khiến ra sao mà lại nảy ra ý tưởng tự tay dệt một bộ Kim Tằm Y để tặng cho hắn.

“Được, lập tức có ngay!”

Thị nữ Tiên Thai Các vừa nghe vậy liền chạy lên tầng trên của Tiên Thai Các cầm đồ xuống, vừa đi nàng vừa nghĩ bản thân vừa thu được một số tiền lớn, bản thân có thể sử dụng chúng để đột phá một cách dễ dàng rồi.

Chương 38: Ta không cần!!

Chương 38: Ta không cần!!

“Tiên Nguyệt…”

Đột nhiên Cơ Tiên Nguyệt nghe tại cửa ra vào có người đang kêu gọi mình, hai mắt nàng nhìn sang.

“Ngươi là…”

Ánh mắt của Cơ Tiên Nguyệt lộ ra vẻ nghi hoặc, nàng không nhớ nổi bản thân có biết người này hay không nữa, nhưng mà nàng lại có cảm giác bản thân đã từng gặp qua thanh niên trước mắt rồi.

“Ta, thế tử Diệp Vương, Diệp Trần!”

Diệp Trần đứng đối diện Cơ Tiên Nguyệt khi thấy một màn này thì cũng không quá xấu hổ, dù sao hiện tại Cơ Tiên Nguyệt cũng không quen biết hắn.

Cơ Tiên Nguyệt lập tức bừng tỉnh, đây chính là con trai trưởng và cũng là đứa con duy nhất của Diệp Vương, Diệp Trần, khi còn bé bản thân đã từng gặp qua rồi, hèn chi nàng cứ cảm giác quen thuộc thế nào.

“Không biết Diệp thế tử gọi ta có chuyện gì thế?”

Cơ Tiên Nguyệt nhìn thế tử Diệp Vương với ánh mắt nghi hoặc cực độ, bản thân nàng đã từng nghe qua thanh danh của hắn tại Hoàng Triều, tuy nhiên đó không phải là thanh danh tốt lành gì.

Tên tuổi của thế tử phế vật của Diệp Vương Phủ dù sao vẫn rất nổi tiếng tại Hoàng Thành này, mặc dù nàng biết hắn nhưng bản thân nàng đâu có giao tình gì với tên này đâu?

“Không… Không có việc gì cả!”

Trên mặt Diệp Trần hiện lên vẻ vừa khẩn trương cùng say mê gương mặt vừa xa lạ vừa quen thuộc trước mắt này, nàng vẫn xinh đẹp và có khí chất như vậy.

“Ta không biết rõ ngươi muốn mua cái gì nên mới mạo muội tới đây để hỏi, chỉ cần là vật ngươi thích thì ta sẽ giúp ngươi mua về cho!”

Diệp Trần hít sâu một hơi sau đó đè xuống nội tâm đang khẩn trương của mình xuống rồi lên tiếng, hắn âm thầm tự nhủ hiện tại Cơ Tiên Nguyệt chưa biết mình mới là chuyện bình thường, sau khi trọng sinh sống lại một kiếp này thì hắn nhất định sẽ khiến Cơ Tiên Nguyệt yêu bản thân say đắm.

“Đa tạ hảo ý của Diệp thế tử, Tiên Nguyệt không thể nhận được.”

Cơ Tiên Nguyệt khẽ chau mày sau khi lời của Diệp Trần vừa dứt, bản thân cùng tên Diệp thế tử này không thân cũng chẳng quen, vì sao hắn lại chịu đứng ra trả tiền cho mình thế?

Hơn nữa khi nãy tên Diệp Trần này còn nhìn bản thân chằm chằm nữa chứ, Cơ Tiên Nguyệt vừa thấy liền biết rõ trong đầu của những tên này đang suy nghĩ chuyện gì rồi, dù sao nàng lớn lên từ nhỏ trong hoàng cung, dung nhan lại không xấu, những chuyện tương tự nàng cũng chưa phải chưa từng gặp qua.

“Không cần khách khí như thế đâu!”

Diệp Trần cười cười đi tới, hắn chuẩn bị kêu thị nữ Tiên Thai Các đóng gói để bản thân trả tiền.

“Ta nói là ta không cần!”

Lúc này trong giọng nói của Cơ Tiên Nguyệt đã mang theo một ít phẫn nộ rồi, tên thế tử Diệp Vương này quả thật là không biết tốt xấu, bản thân cũng không phải người của hắn mà hắn lại chủ động như thế làm gì?

“Ngạch!”

Diệp Trần sửng sốt một chút, sau đó hắn cũng cười khổ liên tục, Diệp Trần cảm thán trong lòng rằng quả nhiên hiện tại Cơ Tiên Nguyệt không phải là dễ tiếp xúc, nhưng mà hắn vẫn rất có niềm tin vào bản thân mình.

Đoán chừng hiện tại Cơ Tiên Nguyệt thấy mình chỉ là một phế vật trời sinh, hơn nữa lại còn ăn chơi lêu lổng nên không muốn tiếp xúc quá nhiều với mình, chuyện này hắn có thể hiểu được.

Chỉ cần đợi tới ngày mai, bản thân mua được kiện bảo vật giúp hắn khai phát được tiềm năng của Đấu Chiến Thánh Thể của mình thì bản thân liền có thể tu hành một cách cấp tốc, đến lúc đó tu vi của mình phải gọi là tiến triển cực nhanh.

Tới tới điểm đó thì chắc chắn Cơ Tiên Nguyệt sẽ thay đổi cách nhìn về bản thân mà thôi.

“Tiên Nguyệt, những ngày tiếp theo ngươi có rãnh không thế? Chúng ta có thể hẹn nhau một hôm được không!”

Diệp Trần vẫn giữ vẻ mỉm cười sau đó nói với Cơ Tiên Nguyệt, trước khi trùng sinh dù sao hắn cũng là một cường giả Nhân Hoàng, hơn nữa lại còn không phải là một Nhân Hoàng bình thường.

Bản thân hiện tại chỉ cần lấy ra một xíu cảm ngộ tu hành thôi thì cũng đủ để Nhân Hoàng Cảnh lấy được chỗ tốt không ít chứ đừng nói là Cơ Tiên Nguyệt hiện tại chỉ mới là Càn Nguyên Cảnh.

Theo Diệp Trần thì chỉ cần lúc đó bản thân trợ giúp Cơ Tiên Nguyệt mấy lần thì chắc chắn nàng sẽ lau mắt mà nhìn bản thân, nói không chừng còn có thể yêu thích hắn nữa.

“Không…”

Cơ Tiên Nguyệt dự định tiếp tục từ chối tên thế tử Diệp Vương này thì đột nhiên thấy từ cửa ra vào xuất hiện hai người cùng một con gấu nhỏ đi theo.

“Gần đây mọi việc có suôn sẻ không?”

Tên nam tử vừa bước vào khi thấy Cơ Tiên Nguyệt thì nhanh chóng lên tiếng hỏi thăm.

“Đã lâu không gặp, công tử!”

Khi trông thấy nam tử này thì Cơ Tiên Nguyệt hơi đỏ mặt một chút, hai chân còn giãy dụa nhẹ.

“Ê a nha, ê a nha!”

Con gấu đứng bên người nam tử kia liên túc kêu gọi, nó từng gặp qua Cơ Tiên Nguyệt rồi, trong ấn tượng của nó thì Cơ Tiên Nguyệt xấu vô cùng, xấu giống như tên xấu xa vô địch đứng cạnh nó hiện tại vậy.

Nghĩ tới đây thì nó vội vàng liếc sang Tần Cửu Ca với vẻ chột dạ.

Chắc hẳn hai tên này không thể nghe được tiếng lòng của mình nhỉ?

“Công tử?”

Hai mắt Diệp Trần hiện tại híp lại, khí tức trên người của hắn dần dần trở nên lăng lệ hơn, hiện tại khí tràng của hắn vô cùng giống như một cường giả Nhân Hoàng đã từng cường sát tứ phương.

Hắn không biết rõ người trước mắt này là ai, nhưng dựa theo tầm mắt của một cao thủ Nhân Hoàng thì hắn biết tên trước mắt này của mình hoàn toàn không đơn giản tý nào.

Mặc dù sau khi trùng sinh thì tu vi của Diệp Trần mất hết nhưng nhãn lực của hắn vẫn còn nguyên.

Nhưng đây không phải là chuyện hắn quan tâm nhất, chuyện hắn quan tâm nhất hiện tại là vì sao Cơ Tiên Nguyệt lại gọi tên nam tử trước mắt này là công tử? Hơn nữa vì sao mặt nàng lại trở nên hồng như thế, hai tay cũng vô cùng mờ ám?

“Công tử, vì sao ngươi đến Đại Chu Hoàng Triều mà lại không tới hoàng cung, Hoàng gia gia rất mong đợi ngươi đến đấy!

Cơ Tiên Nguyệt thấy Tần Cửu Ca thì bắt đầu bối rối và không biết nên nói gì, nàng chỉ có thể thẹn thùng mà lấy Hoàng gia gia của mình ra làm bia đỡ đạn mà thôi.

Chương 39: Đạo lữ của ngươi à?

Chương 39: Đạo lữ của ngươi à?

Nhưng chuyện nàng vừa nói là hoàn toàn có thật, Hoàng gia gia của nàng thật sự rất mong chờ Tần Cửu Ca đến Hoàng Thành một chuyến.

“Vị này là… Đạo lữ của ngươi à?”

Tần Cửu Ca nhếch môi cười nhạt, đương nhiên hắn biết người đang đứng trước mắt hắn là ai rồi, đây chính là một vị Khí Vận Chi Tử khác, hoặc có thể nói là một cọng rau hẹ khác chờ bản thân thu hoạch.

Hắn cũng biết rõ hiện tại Cơ Tiên Nguyệt vẫn chưa có bất kỳ quan hệ nào với tên Khí Vận Chi Tử trước mắt này.

Nhưng hắn vẫn cố ý nói thế.

Một trong số ít yêu thích của Tần Cửu Ca chính là chứng kiến những tên Khí Vận Chi Tử này đau khổ.

“Hắn… Hắn chính là con trai trưởng Diệp Vương của Đại Chu Hoàng Triều, Diệp Trần.”

Giống như là sợ Tần Cửu Ca hiểu lầm nên Cơ Tiên Nguyệt nhanh chóng giải thích, sắc mặt của nàng cũng trở nên tái nhợt đi một ít.

“A, thì ra là con trai trưởng của Diệp Vương, quả nhiên tư thế oai hùng, anh hùng xuất thiếu niên.”

Tần Cửu Ca nhìn sơ qua vị Khí Vận Chi Tử này một cái, hiện tại hắn vẫn chưa xác định được vị Khí Vận Chi Tử này thuộc về lưu phái nào, mấy ngày nay nên thăm dò một chút mới được.

Không biết vị Khí Vận Chi Tử lần này có rác rưởi giống vị trước hay không, chỉ cần một nữ nhân liền có thể quay như chong chóng rồi.

Có thể sẽ không, dù sao vị Khí Vận Chi Tử trước đó như Lâm Phàm là thuộc về phái quật khởi, những Khí Vận Chi Tử dạng đó ở đầu truyện thì thường không có Đạo Tâm quá kiên định.

Diệp Trần không chú ý tới Tần Cửu Ca, nét mặt của y hiện tại ngưng trọng cực kỳ, vào lúc Cơ Tiên Nguyệt vội vàng giải thích thì Diệp Trần bỗng ý thức được một việc vô cùng quan trọng, không lẽ Cơ Tiên Nguyệt đã yêu nam tử trước mắt này sao?

Lúc này trong đầu của Diệp Trần còn có một nghi vấn lớn hơn nữa, đó chính là trong kiếp trước của y thì hoàn toàn không có thông tin gì về nam tử trước mắt này cả, giống như chưa từng có tin tức Cơ Tiên Nguyệt từng thích một nam nhân nào đấy.

Phải biết rõ Cơ Tiên Nguyệt chính là công chúa Đại Chu Hoàng Triều, tất cả tin tức liên quan tới sinh hoạt của nàng đều là một chuyện lớn chứ đừng nói là việc như nàng thích một ai đó.

Chỉ cần công chúa Cơ Tiên Nguyệt có dấu hiệu thích một người nào đó thì tin tức này chắc chắn sẽ được lan truyền vào tai của tất cả những gia tộc quyền quý tại Đại Chu.

Bởi vì tiểu công chúa Cơ Tiên Nguyệt là người được Đại Chu Chiến Hoàng yêu thích, chỉ riêng điểm này thôi thì cũng đủ để nàng nhận được sự chú ý từ mọi người rồi, đó là còn chưa nói tới việc dung mạo của nàng còn vô cùng xinh đẹp nữa.

Ánh mắt của Diệp Trần dần ngưng trọng, hắn nhìn chằm chằm vào Tần Cửu Ca và không thể tìm được bất kỳ tin tức gì về người trước mắt tại kiếp trước, dù là ở Hạ Giới hay Thượng Giới.

Hơn nữa còn một việc nữa có thể chứng minh kiếp trước của Diệp Trần không có sự tồn tại của người trước mắt này chính là tu vi của nam tử này đã thuộc hàng yêu nghiệt nhất tại Thanh Vân Giới này, yêu nguyệt như thế này không thể nào là hạng bừa bãi vô danh được.

“Không biết các hạ tên là gì?”

Diệp Trần không lộ ra bộ dáng cười đùa tý tửng như khi đối mặt với Cơ Tiên Nguyệt khi nãy nữa mà trở nên ngưng trọng cực độ, hắn phải làm rõ chuyện gì đang xảy ra mới được, nếu không thì hắn khó lòng mà an tâm.

“Tại hạ là Tần Cửu Ca.”

Tần Cửu Ca cười híp mắt sau đó nhìn về phía vị Khí Vận Chi Tử đang chờ được thịt này, vừa rồi hắn nhìn rõ được biến hóa trên mặt của Diệp Trần nên hắn cũng dần dần đoán được tên này thuộc về lưu phái Khí Vận nào rồi nhưng dù sao vẫn còn cần chứng thực một chút.

“Tần Cửu Ca.”

Con ngươi của Diệp Trần bỗng co rụt lại, nghe nói ở Đông Hoang Tiên Thổ kia vừa đón tiếp một vị thiên tài trẻ tuổi đến từ Thượng Giới tên là Tần Cửu Ca, kết hợp với việc Tiên Nguyệt nói ngay cả Đại Chu Chiến Hoàng cũng mong chờ vị này tới chơi thì đã đủ chứng minh người này chính là vị thiếu niên thiên tài đến từ Thượng Giới đó.

Ánh mắt của Diệp Trần dần trở nên thâm thúy hơn, hắn nhìn chằm chằm vào Tần Cửu Ca thêm vào lần, chỉ nhìn sơ thôi thì hắn đã có thể thấy được tên trước mắt này không phải một nhân vật tầm thường rồi, từ khi trọng sinh tới nay thì bản thân hắn vẫn chưa tìm được bất kỳ điểm nào khác với trước khi trọng sinh cả, chỉ có một mình tên này là ngoại lệ.

Bất kỳ chuyện gì liên quan tới Tần Cửu Ca thì đều sẽ trở nên khác hẳn với kiếp trước.

Chu Chiến Hoàng đáng ra phải chiến tử tại Hoang Cổ Cấm Địa nay lại có thể còn sống trở ra, nghe nói tất cả là nhờ tên nam tử tên Tần Cửu Ca trước mặt này cứu giúp, ở thế giới trước khi Diệp Trần trùng sinh thì Cơ Tiên Nguyệt hiện tại không thích ai cả, nhưng giờ đây thì giống như đã có rồi.

Diệp Trần không phải người ngu, trong cõi u minh hắn đã cảm nhận

được trên thân người trước mắt này sở hữu một đại khủng bố.

Chương 40: Tên rau hẹ nhà ngươi có thể trốn đi đâu?

Chương 40: Tên rau hẹ nhà ngươi có thể trốn đi đâu?

“Tiên Nguyệt công chúa, ta về trước!”

Diệp Trần nhìn về phía Cơ Tiên Nguyệt sau đó nói xin lỗi, hiện tại hắn muốn nhanh chóng tăng thực lực của mình lên, hắn muốn nhanh chóng mở khóa Đấu Chiến Thánh Thể của mình.

Với kinh nghiệm trải qua vô số cuộc chiến đấu ở kiếp trước thì Diệp Trần biết rằng thứ có thể giúp hắn vượt qua tất cả mọi chuyện một cách dễ dàng chỉ có thực lực tuyệt đối mà thôi.

Về phần Cơ Tiên Nguyệt hiện tại thì Diệp Trần tin rằng một khi thực lực của mình mạnh lên tới mức độ nhất định thì sẽ khiến cho nàng yêu bản thân, thế nên việc Cơ Tiên Nguyệt yêu thích người khác đối với Diệp Trần hiện tại không phải vấn đề gì quá lớn.

Hơn nữa hiện tại hắn không có cơ hội để cân nhắc quá nhiều.

Diệp Trần nhìn sơ qua Tần Cửu Ca đang đứng kế nở nụ cười mỉm sau đó hắn không khỏi cảm thấy lạnh cả sống lưng.

Diệp Trần khi này hy vọng Tiên Ma Bí Cảnh nhanh chóng mở ra để cho bản thân sớm ngày lấy được Cổ Tháp Chín Tầng, hiện tại chỉ có thứ đó mới giúp hắn cảm thấy an toàn hơn mà thôi.

Tần Cửu Ca nhìn Khí Vận Chi Tử – Diệp Trần đang nhanh chóng rời khỏi Tiên Thai Các thì trong lòng cười nhẹ.

Tên rau hẹ nhà ngươi lại còn muốn trốn đi đâu chứ?

“Công tử, ngươi có muốn đi tới hoàng cung một chuyến không?”

Khóe mắt Cơ Tiên Nguyệt hơi cong lên, hai mắt nàng như này giống như hai vầng trăng nhỏ.

Không chỉ thế mà khi Cơ Tiên Nguyệt nữ giả nam trang cũng giúp nàng tỏa ra một loại đẹp khác.

“Có thể.”

Tần Cửu Ca nhìn sơ qua Cơ Tiên Nguyệt và thầm nghĩ, có lẽ bản thân có thể mượn nàng để đối phó tới tên Khí Vận Chi Tử kia.

…

Diệp Vương Phủ.

Diệp Trần lúc này dù đã nhanh chóng trở về Diệp Vương Phủ rồi nhưng đầu hắn vẫn đổ đầy mồ hôi, hắn không biết rõ tên nam tử trẻ tuổi tên Tần Cửu Ca khi nãy có ma lực gì mà hắn chỉ cần nhìn một cái thôi thì đã thấy lạnh hết sống lưng rồi.

“Có lẽ chỉ là do ta nghĩ nhiều rồi mà thôi, có khi bởi vì ta trọng sinh nên mọi việc hơi khác đi một ít!”

Diệp Trần tự hỏi tự trả lời một mình, đây cũng là lần đầu tiên hắn nghịch mệnh trọng sinh, hắn cũng không quá rõ ràng chuyện này liệu có ảnh hưởng gì tới mọi chuyện xung quanh không.

Dù sao những chuyện như xuyên việc thời không, nghịch thiên cải mệnh là một điều cấm kỵ từ xưa đến nay ở vô số thế giới, bất kỳ ai dám đụng vào thì đều gánh một nhân quả to lớn, tất cả những điều trên là Diệp Trần đoán mò mà ra.

“Ta chỉ có thể cố gắng hết sức để tăng thực lực của mình lên thôi, gần nhất cách xa tên Tần Cửu Ca kia một chút là được.”

Diệp Trần trầm mặc một hồi sau đó hạ quyết định, tại những tình huống bản thân không nắm chắc có thể bảo mệnh được thì Diệp Trần không muốn chạm mặt với Tần Cửu Ca.

“Nhưng Tiên Nguyệt thì sao…”

Diệp Trần lộ rõ vẻ thống khổ, việc hắn thích Cơ Tiên Nguyệt không phải là giả, mặc kệ là trước khi trọng sinh hay sau khi trọng sinh thì hắn đều vô cùng yêu thích Cơ Tiên Nguyệt.

“Hi vọng sau này tên Tần Cửu Ca kia thức thời một chút…”

Hai tay Diệp Trần nắm chặt lại, sắc mặt lộ rõ vẻ tàn nhẫn, nếu như thật sự Tần Cửu Ca lấy được trái tim của Cơ Tiên Nguyệt thì Diệp Trần không ngại làm thịt y để lấy trái tim của mỹ nhân lại.

“Công tử, ngài đã tới.”

Tại một cung điện ở gần Đại Chu Hoàng Cung, nơi này có Linh Hạc bay múa trên trời, Long Ngư du đãng trong hồ, không chỉ thế mà nhiều loại yêu thú linh dược quý hiếm tại Thanh Vân Giới liên tục xuất hiện.

“Ê a nha, ê a nha!”

Y Y với hình dáng gấu thấy được một gốc linh dược đang được trồng ở kia thì hai mắt sáng hết cả lên, nó trực tiếp nhảy từ vai của Tần Cửu Ca xuống và chạy tới gốc linh được có màu sắc tiên diễm sau đó bắt đầu ăn.

“Ê a nha, ê a nha”

Nhưng vừa ăn được một ngụm thì Y Y liền nhả ra và nhanh chóng vứt bỏ gốc linh được đó, tiếp theo nó bò lại người của Tần Cửu Ca và ăn những khối đá hắn vứt cho nó.

Chu Chiến Hoàng trông thấy một màn này thì cũng không hề nóng giận, thậm chí y còn cười ha ha tán thưởng con sủng thú này của Tần Cửu Ca không tầm thường, ngay cả linh được tứ phẩm cũng không lọt vào mắt xanh của nó, qua đây có thể thấy bình thường Tần Cửu Ca cho nó ăn những thứ quý trọng ra sao.

“Một thời gian ngắn tiếp theo ta sẽ định cư tại Đại Chu Hoàng Triều này, hi vọng Chiến Hoàng có thể giúp ta an bài một chút.”

Tần Cửu Ca từ từ uống linh tửu sau đó lên tiếng,

Bản thân mấy ngày nay đã lên kế hoạch quan sát Khí Vận Chi Tử rồi, thuận tiện xem xem có thể lấy được một ít Khí Vận Điểm từ trên người của tên nhân vật chính lần này hay không, Hoàng Dược hay Hoàng Thú đối với hắn không là gì cả, chỉ có Khí Vận Điểm mới là thứ thật sự khiến hắn cảm thấy hứng thú mà thôi.

“Không có vấn đề, không có vấn đề.”

Gương mặt của Chu Chiế Hoàng hiện rõ vẻ vui mừng, bản thân hắn còn ước gì vị công tử đến từ Thượng Giới này ở thêm vài ngày tại đây mà, dù cho bắt hắn nhường cung điện của mình lại cũng được.

Chu Chiến Hoàng biết rõ sức ảnh hưởng của Tần Cửu Ca trong mấy ngày này đã khiến cho Đại Chu Hoàng Triều lấy được một cơ hội để thở dốc hiếm hoi.

Theo những gì hắn biết thì Đại Hạ Hoàng Triều hủy bổ một số kế

hoạch nhằm vào Đại Chu Hoàng Triều vì không rõ liệu mình có quan hệ gì với vị công tử thần bí đến từ Thượng Giới này hay không.

Chương 41: Ta có một gốc Hoàng Dược

Chương 41: Ta có một gốc Hoàng Dược

Nhưng những điều này cũng không thể nói lên được Đại Chu Hoàng Triều đã an toàn và đã có thể gối cao không lo, phải biết rõ rằng đằng sau Đại Hạ Hoàng Triều là một thế lực không nhỏ đến từ Thượng Giới, hiện tại Đại Hạ chịu im ắng là vì bọn hắn đang báo cáo tình hình lên Thượng Giới mà thôi.

Đợi sau khi Đại Hạ Hoàng Triều nhận được lệnh và trợ giúp từ Thượng Giới và biết được Đại Chu Hoàng Triều hoàn toàn không có chút quan hệ nào với Tần Cửu Ca thì nói không chừng qua ngày thứ hai Đại Chu liền bị nhiều Hoàng Triều khác nhau liên thủ công phá.

Việc Đại Chu Hoàng Triều bọn hắn không có một vị Nhân Hoàng Cảnh tọa trấn là một việc không thể cải biến được.

“Ngươi cứ an bài một tòa phủ đệ kế bên cạnh Diệp Vương Phủ cho ta là được rồi.”

Tần Cửu Ca cười nhạt một cái rồi nói.

“À đúng rồi, ta muốn tin tức của tất cả mọi người trên dưới của Diệp Vương Phủ, đặc biệt là thế của Diệp Trần của bọn hắn.”

Chu Chiến Hoàng sau khi nghe thấy Tần Cửu Ca muốn tin tức của tất cả mọi người tại Diệp Vương Phủ, không chỉ thế mà còn phải an bài một phủ đệ kế bên Diệp Vương Phủ thì cảm thấy vô cùng nghi hoặc.

Nhưng dù sao đây cũng là chuyện công tử lên tiếng, đương nhiên hắn sẽ làm tốt rồi, tính mạng của hắn là do Tần Cửu Ca cứu, với lại hắn cũng nghĩ rằng Diệp Thiên chắc hẳn không có xung đột gì với vị công tử đến từ Thượng Giới này mới đúng.

Nếu như thật sự Diệp Thiên có xung đột với công tử thì bản thân chắc chắn sẽ giết chết Diệp Thiên mà không do dự gì, dù sao mạng của một Diệp Vương nhỏ nhoi không thể nào lấy cả Đại Chu to lớn ra để đổi được.

Chu Chiến Hoàng nhanh chóng phân phó thị vệ trong cung cầm lệnh bài của bản thân đi tới Tông Nhân Phủ để lấy tư liệu về tất cả mọi người trong Diệp Vương Phủ.

“Nghe nói gần nhất Chiến Hoàng bị kẹt tại cảnh giới Nửa Bước Chiến Hoàng nhưng không thể tiến thêm?”

Tần Cửu Ca thấy Chu Chiến Hoàng quyết đoán như vậy thì hơi thưởng thức, dù sao cũng là người đã từng làm Hoàng Chủ, không có ai là chần chừ không dứt khoát cả.

“Ta có một gốc Hoàng Dược có thể giúp Chiến Hoàng một chút chút.

Tần Cửu Ca nhìn sơ qua Chu Chiến Hoàng rồi tiếp tục lên tiếng.

Nếu muốn người khác giúp mình làm việc thì không phải chỉ cần hung ác là đủ, còn phải cho người khác một chút lợi ích mới được, đương nhiên một tý lợi ích này đối với Tần Cửu Ca mà nói thì hoàn toàn không đáng kể tý nào, chỉ là một gốc Hoàng Dược thôi, đối với một người như Tần Cửu Ca thì đó không khác nào một gốc linh được phổ thông cả.

“Đa… Đa tạ công tử.”

Chu Chiến Hoàng rung động trong lòng, bản thân có thể lấy được một gốc Hoàng Dược một cách dễ dàng như vậy sao?

Khi trước vì một gốc Hoàng Dược hư vô mờ mịt mà hắn đã phải mạo hiểm tiến vào Hoang Cổ Cấm Địa, không tiếc tất cả chỉ vì đột phá cảnh giới Nhân Hoàng.

Đúng ra tại Thanh Vân Giới này thì đa số các loại Hoàng Dược đều chỉ tồn tại trong các Cấm Địa cực kỳ nguy hiểm, không có Cấm Địa nào là không phải nơi cửu tử nhất sinh cả, chỉ riêng lần vừa rồi nếu như không phải nhờ Tần Cửu Ca cứu giúp thì chắc chắn hắn đã táng thân tại Hoang Cổ Cấm Địa rồi.

“Chiến Hoàng không cần khách khí như vậy làm gì.”

Tần Cửu Ca khẽ cười một tiếng, hắn thuận tay lấy một gốc linh dược gần như hoàn toàn trong suốt từ trong Nhẫn Chứa Đồ ra.

“Đây chính là Cửu Thiên Linh Ngọc Đằng, nó là một trong những loại Hoàng Dược có dược tính ôn hòa nhất, chắc hẳn là nó có thể giúp cho Chiến Hoàng đột phá lên Nhân Hoàng một cách dễ dàng.”

Tần Cửu Ca thả Cửu Thiên Linh Ngọc Đằng xuống sau đó cười nhạt nhìn qua Cơ Không.

Mặc dù Cơ Không được mọi người của Đại Chu Hoàng Triều xưng là Chiến Hoàng nhưng hắn vẫn chưa phải là một cường giả Nhân Hoàng chân chính, bởi vì hắn là Tiền Hoàng Chủ của Đại Chu Hoàng Triều, nên mọi người mới xưng hắn là Chiến Hoàng mà thôi.

Cơ Không nhìn Cửu Thiên Linh Ngọc Đằng đang lơ lửng trên không trung thì cảm thán liên tục, đệ tử của các thế lực trên Thượng Giới quả thật là quá quyết đoán, Hoàng Dược trong mắt mình là thứ chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu, thậm chí còn cần liều mạng để lấy nhưng Tần Cửu Ca lại có thể đưa chi mình một cách dễ dàng như vậy.

Hơn nữa dáng vẻ của y lại còn không có chút do dự nào nữa, xem ra trong mắt của vị công tử này thì Hoàng Dược không khác gì một gốc linh dược bình thường cả.

Chênh lệch địa vị thật lớn.

“Cứ như vậy đi, trước tiên ta chúc Chiến Hoàng đột phá Nhân Hoàng chi cảnh thành công.”

Tần Cửu Ca vẫn tiếp tục giữ nụ cười nhạt, đích thật đối với hắn thì Hoàng Dược không phải thứ gì quá tốt cả, tuy không tới mức muốn bao nhiêu có bấy nhiêu nhưng hắn hoàn toàn không thiếu tý nào.

Tiên Cổ Tần Tộc chính là một trong những thế lực đỉnh phong tại Thái Cổ Tiên Vực, trong tộc không biết còn có bao nhiêu Dược Điền gieo trồng linh dược, không chỉ thế bọn hắn lại còn sở hữu riêng một thế giới chỉ dùng để gieo trồng các loại linh dược.

Tại thế giới đó Tiên Cổ Tần Tộc đã bồi dưỡng được vô số các loại linh dược cấp cao cùng hi hữu, tất cả mọi người bên trong đều mang trong mình nhiệm vụ chiếu cố linh dược cho Tiên Cổ Tần Tộc.

Mặc dù tại đó Hoàng Dược cũng được tính là linh dược cấp cao, một tộc nhân bình thường của Tần Tộc khó mà lấy được nhưng đó là đối với tộc nhân bình thường, đối với Tần Cửu Ca thì nó giống như là rau cỏ hằng ngày hắn ăn vậy.

Chương 42: Tu luyện công pháp nào?

Chương 42: Tu luyện công pháp nào?

“U Cơ, chúng ta đi.”

Tần Cửu Ca nhìn sang Cơ Tiên Nguyệt đang vẫn chơi đùa với Y Y ở nơi xa thì mỉm cười rồi nói.

Con Thánh Linh Thú dạng gấu này quả thật được nữ tử yêu thích, mỗi lần Sở U Cơ thấy nó thì đều muốn ôm một cái, nhưng lúc này nó cũng trưng ra bộ mặt ghét bỏ, phải tới khi Sở U Cơ xin một ít Cổ Thần Thạch cho nó ăn thì nó mới miễn cưỡng cho ôm.

Y Y thấy Tần Cửu Ca muốn đi thì nhanh chóng chạy tới đặt mông ngồi lên vai của hắn, nó tiếp tục lấy Túi Chứa Đồ chứa Cổ Thần Thạch ra để ăn vặt.

“Tên vô lại không có lương tâm nhà ngươi.”

Cơ Tiên Nguyệt nhìn Y Y với khuôn mặt u oán, bản thân vừa rồi nịnh nọt nó không ít, trông thấy đã sắp bóp được mặt nó rồi nhưng Tần Cửu Ca vừa đứng lên nó liền chạy mất.

“Công chúa, ngày mai chúng ta gặp lại.”

Sở U Cơ cười mỉm rồi nói với Cơ Tiên Nguyệt, nàng thân là nữ nhân nên đương nhiên sẽ cảm nhận được tiểu tâm tư của Cơ Tiên Nguyệt rồi, chỉ là nàng không nói thôi.

Một lát sau Tần Cửu Ca đã rời đi.

Cơ Tiên Nguyệt đứng sau chỉ nhìn chằm chằm vào bóng lưng của hắn nhưng không biết nàng đang nghĩ gì.

“Sao thế, ngươi thích vị công tử này sao?”

Chu Chiến Hoàng cười khổ sau đó vỗ đầu tiểu bối mà mình thích nhất trong Hoàng Tộc, nếu như Tần Cửu Ca là người bình thường hay là Thánh Tử của Thánh Địa nào thì cháu gái mình hoàn toàn xứng, nhưng vị công tử đến từ Thượng Giới này thì khác, đoán chừng cháu gái mình thậm chí còn không đủ tư cách làm tiểu thiếp của hắn.

“Nào có…”

…

Diệp Vương Phủ.

“Ta nên tu luyện công pháp trước kia ta luyện hay là công pháp trên Cổ Tháp Chín Tầng này đây?”

Trong một căn phòng trống tại Diệp Vương Phủ.

Diệp Trần ngồi trên giường mình sau đó âm thầm tự hỏi, hắn đang vô cùng phân vân trong việc bản thân sẽ luyện công pháp gì.

Trước khi trọng sinh thì hắn luyện một công pháp tên là Thái Huyền Kinh, môn công pháp này theo Diệp Trần đoán là một công pháp Thiên Tôn Cổ Quyển, nếu như hắn lựa chọn luyện môn công pháp này thì chắc chắn tiến bộ sẽ cực kỳ thần tốc nhờ kinh nghiệm kiếp trước.

Thậm chí hắn còn có cơ hội tấn thăng Nhân Hoàng Cảnh trong thời gian ngắn nữa, thêm kinh nghiệm và các kỳ ngộ trong tương lai thì Thiên Tôn Cảnh không phải nói chơi.

Đây chính là chỗ tốt khi tu luyện lại công pháp cũ, nhưng chỗ xấu cũng không nhỏ, đó chính là vào tương lai hạn chế của hắn sẽ rất rõ ràng.

Nhưng nếu bản thân tu luyện Cổ Kinh thần bí trên Cổ Tháp Chín

Tầng thì rất nhiều kinh nghiệm từ kiếp trước sẽ trở nên vô dụng, vào giai đoạn trước thì tốc độ tu luyện chắc chắn sẽ không thể nhanh được như Thái Cổ Kinh.

Bởi vì tại kiếp trước Diệp Trần lấy được công pháp thần bí trên Cổ Tháp Chín Tầng vào lúc hắn đã tu luyện gần như triệt để Thái Huyền Kinh rồi.

Dù khi lấy được Diệp Trần biết rõ công pháp thần bí này chắc chắn vượt lên trên Thiên Tôn Cổ Quyển nhưng do tu vi đã định hình, nếu như chuyển sang tu luyện công pháp khác thì tu vi sẽ hạ xuống.

Tình cảnh khi ấy của Diệp Trần không cho phép hắn làm như vậy, cừu gia của hắn khắp nơi, nếu như trong lúc thực lực của bản thân bị giảm sút mà kẻ thù tìm tới cửa thì quả thật là ác mộng, Diệp Trần không dám đánh cược.

“Nếu như chọn tu luyện công pháp như xưa thì bản thân quả thật là không quá cam lòng.”

Diệp Trần cắn răng rồi nói, cuốn công pháp trên Cổ Tháp Chín Tầng này chắc chắn là một công pháp cực kỳ nghịch thiên, nếu như kiếp này bản thân không thử tu luyện thì chắc chắn sẽ hối hận cả đời.

“Kiếp trước do không có cơ hội, nhưng kiếp này thì khác, chắc chắn kiếp này ta phải tu luyện nó, nếu không thì thật là xin lỗi bản thân.”

Diệp Trần không suy nghĩ gì thêm, hắn muốn quyết định theo con tim của mình, nếu không thì sẽ ảnh hưởng tới Đạo Tâm.

“Không biết tên Tần Cửu Ca kia có lai lịch ra sao.”

Trong đầu hắn bỗng hiện lên nét mặt của Tần Cửu Ca, trong lòng phiền não cực độ, loại cảm giác khi bị Tần Cửu Ca nhìn giống như bản thân bị y nhìn thấu hoàn toàn vậy, khó chịu vô cùng,

“Không lẽ hắn là truyền nhân của một thế lực lớn siêu cấp nào đó hay là một tộc quần đỉnh phong trên Thái Cổ Tiên Vực sao?”

Ánh mắt Diệp Trần dần ngưng trọng lại khi nghĩ tới khả năng này, trong đầu hắn bỗng nhớ lại những ký ức khi bản thân lăn lộn tại Thái Cổ Tiên Vực một đoạn thời gian, khi ấy hắn đã từng nghe qua tiếng tăm của một số thế lực đỉnh phong tại đấy.

Những thế lực đỉnh phong kia là một tồn tại cấm kỵ tại Thái Cổ Tiên Vực, thậm chí có người còn xưng nó là Thế Lực Cấm Kỵ.

Nghe tên liền biết những thế lực này mạnh và đáng sợ tới mức nào, trong những thế lực đó thậm chí còn có những tồn tại sống qua hàng chục kỷ nguyên, kinh khủng dị thường.

Diệp Trần tuy không tin truyền nhân của những thế lực đỉnh phong đó lại có thể coi trọng một tiểu thế giới như Thanh Vân Giới này, những Thế Lực Cấm Kỵ đó rất cao ngạo, những thế giới nhỏ như thế này không thể nào lọt nổi mắt xanh của bọn hắn.

“Đoán chừng hắn đến từ một thế lực nào đó khá lớn ở Thượng Giới.”

Diệp Trần yên lặng suy nghĩ, dù sao có một ít thế lực khá lớn ở Thượng Giới có sở thích đến Hạ Giới để chơi.

Mục đích của bọn hắn rất đa dạng, có người là tìm cơ duyên linh dược, có người là tìm truyền nhân, tuy nhiên tất cả những người này đều có điểm chung là chắc chắn không phải dòng chính của các thế lực đó.

Ngươi thấy một người truyền thừa của một thế lực lớn nào tới Hạ Giới tìm kiếm cơ duyên chưa?

Chương 43: Cảnh giới trên Nhân Hoàng Cảnh

Chương 43: Cảnh giới trên Nhân Hoàng Cảnh

“Dù nói thế nào thì ta đều phải vô cùng cẩn thận khi đối mặt với hắn.”

Hai mắt Diệp Trần nhắm lại, ảnh hưởng của Tần Cửu Ca lên hắn thật sự là quá lớn, có thể nói sự xuất hiện của Tần Cửu Ca đã gây một bóng ma tâm lý không nhỏ cho Diệp Trần.

Bất kỳ chuyện gì chỉ cần liên quan tới nam tử này thì đều không còn giống kiếp trước nữa.

Sau khi trọng sinh trở về thì Diệp Trần biết rõ nhất lợi thế của mình là gì và ở đâu.

Tất cả những gì mà hắn có được chính là những cơ duyên trong tương lai chưa bị người khác lấy đi, cùng với những tiên tri mình mang theo bên người, nếu tính theo thời gian thì có thể nói Diệp Trần nếu phát triển sẽ không thiếu bất kỳ thứ gì.

Nếu như hắn có thể lên kế hoạch và lấy được tất cả cơ duyên này cho bản thân sử dụng thì nội tình của hắn càng lúc càng trở nên cường đại.

Đường tương lai càng lên cao càng khó đi, nếu muốn đi xa hơn nữa thì phải thận trọng từng bước, tích lũy vô số nội tình thì mới mong có ngày tiến xa được.

“Ngày mai ta phải cải trang một chút để đi Đấu Giá Hội mới được.”

Diệp Trần nghĩ tới việc ngày mai mình cần đi tới Đấu Giá Hồi thì giật mình, ban đầu hắn muốn trực tiếp đi tới sau đó lấy tiền đập là xong, nhưng sau khi biết đến sự tồn tại của Tần Cửu Ca thì hắn nhanh chóng bỏ đi ý tưởng này.

“Hi vọng tất cả mọi chuyện ngày mai đều thuận lợi, mong ta có thể lấy được món bảo vật kia.”

Diệp Trần nằm trên giường và cố gắng lên kế hoạch phát triển trong tương lai của bản thân.

…

Một tòa lầu vô cùng cao quý ở bên cạnh Diệp Vương Phủ.

“Các ngươi tốt thật, có thể tạo dựng một công trình thế này trong thời gian ngắn.”

Tại đỉnh của tòa lầu đó Tần Cửu Ca đang đứng chắp tay sau lưng, ánh mắt của hắn đang nhìn thẳng về phía Diệp Vương Phủ, vị trí của tòa lầu này cũng khá được, có thể quan sát được đa số động tĩnh của Diệp Vương Phủ.

Tên Cơ Không kia quả thật là làm tốt.

Trong mấy ngày nay Tần Cửu Ca muốn quan sát thật kỹ để chứng minh suy đoán trong lòng mình là đúng, hắn muốn xem xem tên Khí Vận Chi Tử này có đúng là loại Khí Vận Chi Tử mà mình đoán hay không.

Dù hắn đã chắc chắn được tám chín phần trên mười rồi nhưng vẫn cần xác nhận lại.

“Công tử, ta có chuyện muốn hỏi.”

Sở U Cơ không biết từ khi nào đã đi đến bên cạnh của Tần Cửu Ca, hai tay nàng nhẹ nhàng để lên vai hắn xoa bóp.

“Nói, có chuyện gì thế?”

Tần Cửu Ca cười nhạt, một tay cầm chén rượu bên cạnh lên để uống một hớp.

“Trên Nhân Hoàng Cảnh là cảnh giới gì thế?”

Trong lòng của Sở U Cơ cực kỳ hiếu kỳ việc này, bởi vì người mạnh nhất ở Thanh Vân Giới này cùng lắm cũng chỉ có tu vi Nhân Hoàng Cảnh thôi nên cũng có không ít người không biết rõ trên cảnh giới này rốt cuộc có những cảnh giới nào khác nữa.

Tại Thanh Vân Giới nếu ai có nguyện vọng phi thăng lên Thượng Giới thì chỉ cần Nhân Hoàng Lục Trọng là được, dù nói như vậy nhưng có rất ít Nhân Hoàng chủ động phi thăng lên Thượng Giới, trừ phi bọn hắn có thế lực bao bộc sẵn.

Thế nên dù bề ngoài thì số lượng cường giả Nhân Hoàng Cảnh của Thanh Vân Giới hiện tại chỉ có ba người nhưng liệu đó có phải sự thật không?

Đại đa số Thánh Địa Đạo Cung, Hoàng Triều đều sẽ sở hữu riêng cho mình một lão tổ trấn áp khí vận, không phải lúc các Thánh Địa Đạo Cung đang gặp phải sinh tử tồn vong thì sẽ không xuất quan.

Thế nên có thể nói đã rất nhiều năm không có người từ Thanh Vân Giới phi thăng lên Thượng Giới rồi.

Cũng đồng nghĩa như trên, người của Thượng Giới cũng sẽ không đi từ trên đó xuống, mỗi một lần xuyên qua Tinh Thần Giới để đi tới giới khác thì đều sẽ tiêu hao một số lượng lớn tài nguyên.

Điều này dẫn tới thậm chí còn có nhiều người còn không biết rõ có tự tồn tại của người Thượng Giới, sự tồn tại của Thượng Giới gần như chỉ còn nằm trong truyền thuyết mà thôi, chỉ có những người quan trọng trong các Thánh Địa Đạo Cung mới biết đến sự tồn tại của Thượng Giới.

Sở U Cơ từng là Thánh Nữ của Vạn Đạo Thánh Địa.

Nhưng trong các đạo pháp của Vạn Đạo Thánh Địa cũng không giới thiệu kỹ càng quá về những cảnh giới đằng sau Nhân Hoàng Cảnh, nếu nói thì hẳn là Thánh Chủ sẽ biết rõ nhưng y lại kiêng kỵ không nói.

Nếu hỏi người khác thì thậm chí có khi người đó còn không biết rõ

như nàng, trước kia do không có cơ hội nên nàng cũng không quá quan tâm tới vấn đề này, nhưng hiện tại bên cạnh mình đang có một truyền nhân dòng chính của một thế lực cực kỳ to lớn trên Thượng Giới, sao có thể bỏ qua được.

“Trên Nhân Hoàng Cảnh sao?”

Tần Cửu Ca cười nhạt một cái, nếu như Sở U Cơ muốn đi Thượng Giới thì nàng sẽ phát hiện Nhân Hoàng Cảnh hoàn toàn không đáng tiền chút nào, đương nhiên đó lại tại Thái Cổ Tiên Vực, còn ở giữa vô số Tinh Thần Giới thì Nhân Hoàng Cảnh đã là một cường giả không yếu rồi.

“Trên Nhân Hoàng Cảnh chính là Thiên Tôn Cảnh.”

“Khi đạt tới cảnh giới kia thì trăm vạn năm bất tử, đạo kiếp nạn tiêu, có thể thấy được sự biến thiên của cả một thời đại.”

“Khi đó chỉ cần một giọt máu, một cọng tóc thì đã đủ để hồi sinh sống lại.”

Tần Cửu Ca nhấp một ngụm rượu sau đó tiếp tục lên tiếng.

Thiên Tôn Chi Cảnh hoàn toàn đã vượt qua Nhân Hoàng Cảnh quá nhiều, cả hai không thể so sánh với nhau được bởi vì chênh lệch quá lớn, tại Thái Cổ Tiên Vực thì Thiên Tôn cũng đã đủ để tự xưng cường giả, cho dù trong Thế Lực Cấm Kỵ thì cũng đủ để đảm nhiệm trưởng lão vòng ngoài.

Chương 44: Trên Thần Ma Cảnh?

Chương 44: Trên Thần Ma Cảnh?

“Trên Thiên Tôn Cảnh là Thần Ma Cảnh, cảnh giới này có thể đạt được bằng hai cách, loại phương pháp đầu tiên được gọi là Hậu Thiên Thần Ma, cần Thần Cách.”

“Phương pháp thứ hai thì khó hơn đôi lần, bản thân cần nhóm lửa Thần Ma Chi Đạo, khai sáng Thần Cách thuộc về riêng bản thân, loại này được xưng là Tiên Thiên Thần Ma.”

“Chỉ cần có thể đạt tới Thần Ma Chi Cảnh là đã vạn cổ khó diệt, Đại Đạo khó tiêu, một tia suy nghĩ thôi cũng đã đủ để bao trùm vô số

Tinh Thần Giới, chỉ cần gọi tên thôi là sẽ bị cảm nhận được."

Tần Cửu Ca tiếp tục lên tiếng, thật ra còn một cách khác để tấn thăng Thần Ma Cảnh đó chính là Hồng Mông Thần Ma, người tấn thăng theo cách này có sức mạnh chỉ cần phất tay thôi liền đủ để hủy diệt vô số Tinh Thần Giới, Đại Đạo còn phải nhường đường.

Có một câu nói Đại Đạo ba ngàn ta làm chủ, Chư Thiên Vạn Giới ta vi tôn là dùng để chỉ những tồn tại thế này.

Nhưng mà cách để tấn thăng Thần Ma Cảnh này tại Thái Cổ Tiên Vực cũng chỉ là một truyền thuyết mà thôi, trong dòng sông lịch sử có lẽ từng ghi chép qua một tồn tại cường đại như thế, nhưng hiện tại đã biến mất không còn dấu vết.

Thế nên hắn không nói cho Sở U Cơ đỡ tơ tưởng không đâu.

"Công tử, trên Thần Ma Cảnh là gì thế?"

Sở U Cơ đang nghe nghiêm túc thì bỗng thấy Tần Cửu Ca im lặng không nói, khiến ánh mắt của nàng trở nên u oán không gì sánh được.

Những kiến thức này là những kiến thức nàng chưa từng nghe nói qua, sau khi được Tần Cửu Ca khai sáng thì nàng tò mò hơn về những thần thông, uy năng mà các cảnh giới này có thể sở hữu,

Tần Cửu Ca thì tiếp tục cười nhẹ trêu đùa Sở U Cơ, hắn nhìn về phương xa, ánh mắt của hắn như có thể nhìn xuyên dòng sông thời gian.

"Trên Thần Ma Cảnh chính là Cổ Thần Cảnh, sau đó là Đạo Tôn Cảnh."

"Hai cảnh giới này thì tới cả ta cũng không biết quá nhiều, chỉ có thể tự cảm ngộ khi đạt tới mà thôi."

Tần Cửu Ca nói xong thì tiếp tục nhấp một ngụm rượu, Cổ Thần Cảnh là một cảnh giới vô cùng thần bí, cho dù là các Thế Lực Cấm Kỵ cũng chỉ sở hữu một vài người đạt tới Cổ Thần Cảnh mà thôi, thế nên theo Tần Cửu Ca thì còn rất ít tồn tại đạt tới cảnh giới này.

Còn loại cảnh giới như Đạo Tôn thì có đại khủng bố, Tần Cửu Ca không muốn nói quá nhiều về nó, những tồn tại đạt tới cấp bậc này đều có khả năng xuyên thấu vạn cổ, theo truyền ngôn thì bọn hắn có thể thay đổi nhân quả trong quá khứ.

Còn về phần lên trên nữa còn có cảnh giới hay không thì Tần Cửu Ca cũng không quá rõ, nhưng hẳn là vẫn còn có.

“Đa tạ công tử dạy bảo!”

Tâm tình của Sở U Cơ hiện tại vô cùng phức tạp, không ngờ trên Nhân Hoàng Cảnh lại còn tồn tại nhiều cảnh giới tới vậy, nếu nhìn ở một góc độ khác thì nói Nhân Hoàng chỉ là sâu kiến cũng không sai.

“Không biết rõ bản thân khi nào mới có thể đột phá lên Nhân Hoàng Cảnh.”

Sở U Cơ thở dài, nàng chỉ là một Thánh Nữ của một Thánh Địa tại Thanh Vân Giới, thân phận của nàng tuy tôn quý, thiên phú được người khác tán thưởng nhưng tất cả chỉ vỏn vẹn tại Thanh Vân Giới mà thôi, nếu như so sánh nàng với những thiên tài yêu nghiệt trên Thái Cổ Tiên Vực thì hoàn toàn thua trắng.

“Đừng quá nản lòng như thế, chỉ cần người tu luyện Đạo Kinh ta đưa ngươi cho tốt thì tuy không thể trở thành như yêu nghiệt đỉnh cấp tại Thái Cổ Tiên Vực nhưng cũng đã đủ để trở thành yêu nghiệt tại Thanh Vân Giới này.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng vuốt đầu của Sở U Cơ, bản thân hiện tại cũng cần vài thuộc hạ thân tín kế bên để làm ấm giường, dù sao có ai chê mỹ nữ đâu, không cần khiến nàng cảm thấy đả kích quá.

Đương nhiên Tần Cửu Ca cũng chỉ muốn bồi dưỡng Sở U Cơ thành thị nữ của bản thân mà thôi.

Nhưng muốn làm thị nữ của Tần Cửu Ca thì thiên phú cũng không thể quá thấp, nếu không thì người đó không có tư cách.

Còn về phần nói Tần Cửu Ca động tâm với Sở U Cơ thì hoàn toàn không thể nào, chắc là do thiên tính của Tần Cửu Ca khá là vô cảm.

“Đạo Kinh mà ta đưa cho ngươi hoàn toàn có thể giúp ngươi tu ra được Đạo Thể Cổ Kinh, thứ như thế này dù đặt ở Thái Cổ Tiên Vực cũng không quá phổ biến đâu.”

Tần Cửu Ca vuốt vuốt mặt của Sở U Cơ sau đó cười nhẹ, lời hắn nói là sự thật, hai quyển Cổ Kinh mà hắn truyền cho Sở U Cơ cùng Thanh Dao có chất lượng khá tốt, cho dù là Cổ Kinh mà cường giả Thiên Tôn Cảnh chủ tu có khi còn không tốt bằng hai quyển có thể tu ra Đạo Thể Cổ Kinh này.

“Đa tạ công tử.”

Ánh mắt của Sở U Cơ hơi cong lên, nét vui sướng trên mặt không thể nào giấu được.

Nàng cũng biết công pháp mà công tử đưa chắc chắn bất phàm, nhưng không ngờ tới nó lại phi phàm tới thế, nghĩ tới đây thì ánh mắt nàng nhìn Tần Cửu Ca càng trở nên hâm mộ hơn.

Một vị nam nhân vừa có thực lực lại vừa có nhan sắc, gia thế kinh khủng dị thường nữa chứ, không biết nam nhân như thế này tìm ở đâu khác được đây.

Nếu như so sánh với công tử nhà mình thì những yêu nghiệt Đông Hoang hay yêu nghiệt của Thanh Vân Giới gì đó thậm chí còn không đáng xách dép.

Chương 45: Dịch Dung Thuật nghịch thiên

Chương 45: Dịch Dung Thuật nghịch thiên

Sáng sớm ngày thứ hai, Diệp Vương Phủ.

“Khi chưa mở khóa thể chất thì tốc độ tu luyện quá thật quá chậm.”

Diệp Trần nói với vẻ cười khổ, hiện tại bởi vì chưa thể mở khóa Đấu Chiến Thánh Thể nên trong mắt mọi người bản thân chính là một phế vật chính hiệu, thậm chí còn bị lấy ra chê cười nữa.

Nhưng hắn lại không thể phản bác bởi vì tất cả những lời đàm tiếu đó đều là sự thật, hiện tại hắn chỉ là một phế vật không thể tu luyện mà thôi.

“Nhưng mà bắt đầu từ hôm nay, Diệp Trần ta sẽ viết nên một trang truyền kỳ thuộc về chính bản thân mình.”

Diệp Trần nghĩ tới cảnh một lát nữa bản thân lấy được món bảo vật kia sau đó mở khóa Đấu Chiến Thánh Thể thì nhịn không được mà mỉm cười.

Món bảo vật này đóng một vai trò cực kỳ quan trọng trong kế hoạch của Diệp Trần, sau khi mở khóa được Đấu Chiến Thánh Thể, dù chỉ là một phần nhỏ thôi thì cũng đã đủ để tiến hành những bước kế

tiếp.

Đợi một thời gian ngắn sau khi Thần Ma Bí Cảnh mở ra thì bản thân liền lấy được Cổ Tháp Chín Tầng, tới khi đó tất cả đều kiện đều tề tụ đủ, bản thân hắn cũng có thể nhanh chóng trưởng thành.

Diệp Trần nhìn ra bên ngoài sau đó nhanh chóng mang giày, rời khỏi Diệp Vương Phủ.

Hắn đi ra một cách lén lút sau đó nấp vào một góc không ai chú ý.

“May mà vào kiếp trước trong khi đào vong bản thân đã học được một chiêu Dịch Dung Thuật.”

Diệp Trần nhìn vào gương mặt mới của bản thân với vẻ hài lòng, trước kia khi hắn vừa bước vào Thái Cổ Tiên Vực thì bởi do đoạt đi một vài thiên tài địa bảo nên đã bị một số thế lực lớn tại Thượng Giới truy sát.

Khi đó hắn còn khá là yếu ớt nên hắn đã cố tình mua một cuốn cổ kinh dạy Dịch Dung Thuật, mỗi một lần xuất hiện thì đối mặt với Diệp Trần luôn là đuổi giết vô cùng vô tận, nếu như không có sự xuất hiện của Dịch Dung Thuật thì Diệp Trần đã tan xương từ lâu rồi.

“Với tay nghề cùng cảnh giới hiện tại của ta thì đoán chừng Thần Phủ Cảnh cũng không thể nhìn thấu được.”

Hiện tại Diệp Trần mang theo dáng vẻ của một đại hán đầy râu, lúc nói chuyện thì giọng nói cũng trở nên thô đặc.

“Nếu như không phải do hiện tại ta không có bất kỳ tu vi nào thì ngay cả cường giả Nhân Hoàng Cảnh cũng không thể nhìn thấu được ta, thật là đáng tiếc.”

Diệp Trần hơi đáng tiếc nhưng cũng không còn cách nào khác.

Dịch Dung Thuật dù sao cũng là một môn công pháp, muốn thật sự phát huy hết công năng của nó thì đương nhiên cũng phải nhờ thực lực làm cơ sở, dù chỉ là một xíu cũng đã đủ rồi.

Hiện tại thực lực của Diệp Trần không có quá nhiều, có thể nói là gần như không có, thế nên việc khiến cho Thần Phủ Cảnh trở xuống không thể nhìn thấu đã là tốt lắm rồi.

Nhưng mà trình độ thế này tại Hạ Giới là đủ rồi, theo Diệp Trần thì Nhân Hoàng tại Thanh Vân Giới gần như đã tuyệt tăm, đại năng Thái

Hư Cảnh thì chỉ ở trong Thánh Địa, Hoàng Triều không ra.

Thần Phủ Cảnh đã coi như là cường giả đứng đầu rồi, Diệp Trần với tu vi Linh Cảnh nhỏ nhoi mà lừa qua được Thần Phủ Cảnh thì đã là một kỳ tích, không thể không nói Khí Vận Chi Tử quả thật quá cường đại.

Tiên Đài Đấu Giá Hội ở bên phải của Diệp Vương Phủ, thế nên Diệp Trần không tốn quá nhiều thời gian liền có thể chạy tới.

Ở trong một tòa lầu gần đó.

Một nam tử cực kỳ tuấn tú quan sát vị trí mà Diệp Phàm vừa rồi khỏi một lúc, khóe miệng hắn lộ ra nụ cười đạm bạc.

Bên cạnh đang có một vị mỹ nữ tuyệt sắc đứng xoa bóp cho hắn, động tác tuy chậm nhưng từng cái đều có lực và tràn đầy kỹ thuật.

“Chúng ta cũng nên xuống dưới đi dạo một chút rồi, ở lại đây hoài cũng chán quá.”

Tần Cửu Ca sờ về phía Y Y trong ngực rồi lên tiếng.

Hắn muốn xem thử xem rốt cuộc tên Diệp Trần này muốn làm cái quỷ gì mà lại lén lén lút lút như thế!

Là có cơ duyên gì sao?

Không tốt rồi, cơ duyên thì làm sao có thể để ngươi cầm được chứ, đã là rau hẹ thì phải có giác ngộ của rau hẹ đi!

Tiên Đài Đấu Giá Hội.

Tại Đại Chu có một vài Đấu Giá Hội khá là nổi danh, tuy nhiên danh tiếng lan xa nhất trong số đó là Tiên Đài Đấu Giá Hội.

Tiên Đài Đấu Giá Hội là một tổ chức đấu giá có lịch sử cực kỳ lâu đời, bối cảnh thâm hậu cực kỳ, thậm chí còn có người nghe nói bọn hắn có hoàng thất của Đại Chu chống lưng, thế nên chỉ cần ở trong địa phận của Đại Chu thì không ai dám gây sự với nó cả.

Nơi này đã từng đấu giá qua không biết bao nhiêu đồ vật có giá trị cao, thế nên nó rất được các thế gia vọng tộc tại Đại Chu Hoàng Triều yêu thích.

Mỗi một lần Tiên Đài Đấu Giá Hội muốn khai mạc thì ban tổ chức đều sẽ liệt kê ra những đồ vật có mặt trong phiên đấu giá lần này, tất

cả quý phủ đỉnh cấp của Đại Chu Hoàng Triều đều sẽ nhận được danh sách.

Thế nên các quan to quyền quý hay là các thế lực đỉnh tiêm của Đại Chu Hoàng Triều đều đã chuẩn bị đầy đủ bạc để cạnh tranh thứ mình thích nhất.

Chương 46: Vân Vương Phủ

Chương 46: Vân Vương Phủ

“Nhìn xem, người của Vân Vương Phủ đến!”

Tại cửa ra vào của Tiên Đài Đấu Giá Hội xuất hiện một chiếc xe do dị thú kéo đến.

Con dị thú kia có khí tức cực kỳ cường đại, nếu nhìn kỹ thì lập tức thấy nó là một yêu thú Thần Phủ Cảnh.

Bất kỳ thế lực nào tại Đại Chu Hoàng Triều dám dùng yêu thú Thần Phủ Cảnh để kéo xe thì đều là quyền quý hoặc thế lực đỉnh cấp, trên thân của chiếc xe này khắc đầy đường vân đám mây, người bên cạnh nhìn một cái liền nhận ra đây là xe của Vân Vương Phủ.

Vân Vương của Đại Chu cũng là một trong các cường giả Thái Hư Cảnh thanh danh hiển hách, không kém gì Diệp Vương.

“Nghe nói vị thế tử của Vân Vương là một thiếu niên yêu nghiệt nhất đẳng của Đại Chu Hoàng Triều đó, dù chưa đủ mười chín nhưng đã là cường giả Hóa Thần Nhất Trọng rồi.”

Một vị trung niên mặc quần áo lộng lẫy sờ chòm râu của mình lên tiếng tán thưởng, Vân Vương Hổ quả thật là hổ phụ không sinh khuyển tử, tu vi của con hắn nếu tính trên toàn bộ Đại Chu thì cũng được coi như yêu nghiệt đứng đầu.

“Cũng không biết những thế tử của các Vương Phủ khác có đến đây hay không.”

Có người khác cũng lên tiếng cảm thán, những hậu bối của Đại Chu hiện tại cũng có chất lượng khá tốt nếu xét trên toàn bộ Thanh Vân Giới, không nói tới tiểu công chúa Cơ Tiên Nguyệt hiện tại đã đạt tới tu vi Càn Nguyên Cảnh, những thiếu niên yêu nghiệt khác đa số cũng đã là Hóa Thần Cảnh rồi.

“Vân Càn!”

Diệp Trần đứng cách đó không xa khi thấy một màn này thì cũng không giấu được cừu hận của bản thân mà nhìn chằm chằm thế tử Vân Vương Phủ, ở kiếp trước khi Đấu Chiến Thánh Thể của hắn chưa được mở ra thì tên Vân Càn này là người luôn khi dễ hắn.

“Một kiếp này chắc chắn ta sẽ cho ngươi biết cái gì là thống khổ.”

Diệp Trần híp mắt lại rồi nói.

Hắn không phải là thiện nhân gì cả, có thù không báo thì không phải là hắn, đời trước hắn cũng là một cường giả Nhân Hoàng Cảnh mà.

Hiện tại Diệp Trần rất muốn chơi chết tên thế tử Vân Vương Phủ này, dù sao thủ đoạn trong tay hắn lúc này hoàn toàn không thiếu, nhưng trước tiên cứ chờ cái đã, trong mắt của Diệp Trần thì tên Vân Càn này đã là một người chết rồi.

Cứ để y uy phong một lúc nữa đi, tất cả cừu nhân kiếp trước của hắn không ai là thoát được đâu.

“Nếu như bản thân không nhớ lầm thì lần này Vân Càn đến đây là để đấu giá một quyển công pháp thì phải?”

Diệp Trần tự nói thầm một mình, theo những gì hắn nhờ thì Vân Càn bắt buộc phải đạt được quyển công pháp đó.

“Vậy trước tiên cho ngươi tốn một ít máu đi!”

Diệp Trần nhìn sang Vân Càn một cách khinh miệt rồi nói, sau khi trọng sinh sống lại để xem ngươi có thể lấy gì đấu với ta được đây, tuy hiện tại Vân Vương Phủ không phải là nơi mà hắn có thể mưu đồ quá nhiều, dù sao Vân Vương cũng là một cường giả Thái Hư Cảnh, vũ lực của hắn không phải nói chơi.

Nhưng mà riêng Vân Càn thì hắn vẫn có thể từ từ lên kế hoạch được, Diệp Trần hắn là người theo chủ nghĩa có thù tất báo, một khi có cơ hội thì hắn không thể nào bỏ qua cừu nhân kiếp trước.

Hiển nhiên Vân Càn là người đầu tiên nhưng chắc chắn không phải là người cuối cùng trên danh sách báo thù của hắn.

“Chắc hẳn hiện tại Tiên Nguyệt cũng đã tới đây rồi?”

Trên mặt Diệp Trần mang theo vẻ vui mừng, trong kiếp trước thì Cơ Tiên Nguyệt có tới lần đấu giá này.

Bảo vật giúp hắn mở khóa Đấu Chiến Thánh Thể của bản thân cũng là do nàng mua được.

Đời trước cũng nhờ Cơ Tiên Nguyệt mà hắn biết tới sự tồn tại của bảo vật đó và biết được công dụng thật sự của nó là gì.

Nhưng mà khi ấy Diệp Trần không quá cần thứ đó mà thôi.

Cũng vì thế mà Diệp Trần luôn canh cánh trong lòng chuyện này.

Hắn luôn nghĩ rằng nếu bản thân có thể lấy được món bảo vật này sớm hơn thì có khi nào bản thân sẽ mở ra Đấu Chiến Thánh Thể từ sớm, không biết lúc đó bản thân sẽ mạnh hơn nữa hay không?

Đáp án là chắc chắn sẽ mạnh hơn, dù sao thực lực ban đầu càng mạnh thì đồng nghĩa với việc cơ hội đạt được nhiều cơ duyên sẽ tăng lên, những cơ duyên này lại có thể giúp thực lực của hắn bay vọt về chất.

“Kiện bảo vật kia ta nhớ trong lần đấu giá này sẽ không có giá vượt quá ba mươi ngàn Hạ Phẩm Linh Thạch.”

Diệp Trần âm thầm tính toán trong lòng, bảo vật có thể mở khóa được Đấu Chiến Thánh Thể tuy quý nhưng chắc hẳn những tên đến từ Hạ Giới này sẽ không thể nhìn ra giá trị của nó.

Nếu như kiếp trước những thế lực hay những quyền quý tại Đại Chu biết được công dụng thật sự của món bảo vật này thì chắc chắn nó đã tạo nên một tràng gió tanh mưa máu rồi, khi đó bản thân không nghe bất kỳ tin tức nào về một bảo vật xuất thế trong lần đấu giá này.

Thế nên giờ đây chỉ có mình là biết được giá trị thật sự của bảo vật này thôi, Linh Thạch mà hắn chuẩn bị dư sức mua được.

“Hẳn giờ là lúc bắt đầu rồi!”

Diệp Trần khi nhìn thấy các quan to quý tộc đều đã tề tụ đông đủ thì nhẹ giọng nói.

Loại đấu giá này chỉ tổ chức cho những quan to quyền quý mà thôi, chứ những bình dân bình thường thì lấy đâu ra tiền bạc để cạnh tranh nổi chứ, cho dù là bán thân cũng không thể mua nổi!

Tiên Đài Đấu Giá Hội được tổ chức trong một tòa lầu các to lớn, ở dưới cùng có một mảnh đất trống nhô lên, đây là nơi trưng bày đồ

vật đấu giá cho mọi người xem xét.

Bốn phía có không ít phòng riêng, càng lên cao thì phòng riêng càng to ra và càng ít đi, đến tầng cao nhất của tòa nhà thì chỉ còn có mười phòng, mỗi một phòng khi này đều có diện tích cực lớn, bên trong còn chuẩn bị sẵn thị nữ xinh đẹp cùng không ít linh quả, riêng một tầng lầu này là để chuẩn bị cho những quan to đỉnh cấp của Đại Chu Hoàng Triều vào ở.

Mỗi một phòng riêng đều được bố trí Linh Trận, việc này là vì phòng ngừa một ít người có ý đồ xấu muốn thăm dò người trong phòng là ai, đây cũng là một vòng bảo hộ đối với thông tin cá nhân của khác nhân.

Chương 47: Thái độ của Cơ Tiên Nguyệt

Chương 47: Thái độ của Cơ Tiên Nguyệt

“Vị đại nhân này không biết muốn ở phòng riêng ở tầng mấy?”

Một thiếu nữ tướng mạo tuấn tú mỉm cười đón tiếp Diệp Trần, nàng chính là người chuyên môn phụ trách việc tiếp dẫn những đại nhân vật muốn vào ở phòng riêng, người thanh niên cường tráng trước mắt này cũng có nhu cầu thuê phòng riêng cho bản thân mình.

“Ở lầu ba đi!”

Diệp Trần hơi trầm ngâm rồi lên tiếng trả lời, việc thuê phòng riêng cũng không phải là do hắn ham mộ hư vinh hay gì cả, chỉ đơn thuần là hắn không muốn người khác dò xét mình và giảm đi nhiều phiền phức không cần thiết mà thôi.

Những thứ mà bản thân tính mua tuy nói quý thì không quý nhưng cũng không tới mức rẻ.

Thực lực của Diệp Trần hiện tại quả thật là quá nhỏ yếu, nếu như không biểu hiện bản thân thần bí một chút thì rất dễ bị người chặn đường cướp của.

Mặc dù loại tình huống này sẽ rất ít khi xảy ra nhưng Diệp Trần vẫn phòng ngừa cho chắc.

Hắn rất cẩn thận, vô số kinh nghiệm xương máu từ kiếp trước đã tạo

nên tính cách cẩn thận như hiện nay của hắn.

Tuy bảo đảm thần bí nhưng bản thân cũng không thể trở nên quá mức dễ thấy được, chỉ cần hắn vừa thuê một phòng ở tầng tám chín gì đó thì vô số phiền phức sẽ ngay lập tức chờ đợi.

“Được, xin mời ngài đi theo ta.”

Thiếu nữ nghe lầu ba thì cũng cười nhẹ một cách ngọt ngào, những người chọn cách ở phòng riêng như thế này thì đều là người có gia sản trong người, đương nhiên nàng phải đối đãi nhiệt tình rồi.

…

“Tự nhiên công tử tới Đấu Giá Hội này làm gì?”

Khuôn mặt của Sở U Cơ hiện lên vẻ nghi ngờ vô cùng nồng đậm, nàng biết rõ rằng giá trị thân phận của Tần Cửu Ca lớn tới mức nào, nếu chỉ xét riêng thân phận thì nàng tin rằng dù cho tất cả bảo vật của Thanh Vân Giới này xếp hàng dài trước mặt của công tử thì công tử cũng sẽ không quá động lòng.

“Chắc hẳn nơi này có một ít đồ tốt đó, cứ chờ đi!”

Tần Cửu Ca chỉ cười cười sau đó đáp lại Sở U Cơ một cách thần bí, Khí Vận Chi Tử – Diệp Trần sáng sớm đã dịch dung để chạy tới đây thì chắc chắn nơi này sẽ có đồ tốt mà thôi.

Có lẽ trong mắt hắn đồ tốt này không phải thứ gì quá đáng tiền nhưng để lại cho thủ hạ cũng được.

Đột nhiên một nam tử tuấn tú vừa bước vào Tiên Đài Đấu Giá Hội liền phất tay chào hỏi Tần Cửu Ca, trên mặt vui mừng cực kỳ.

“Là Tiên Nguyệt.”

Sở U Cơ che miệng cười khẽ, không biết vì sao cô gái nhỏ này lại luôn thích mặc y phục của nam nhân làm gì, nàng nghĩ rằng người khác nhìn không ra thân phận nữ nhi của mình sao?

“Công tử, sao ngươi lại ở đây?”

Cơ Tiên Nguyệt vừa liếc mặt đã nhận ra Tần Cửu Ca, cũng không thể trách nàng được, dung mạo của Tần Cửu Ca cùng Sở U Cơ quả thật là quá dễ thấy.

Cơ Tiên Nguyệt vừa chạy tới vừa cười tươi vô cùng, hai mắt nàng

cong lại như hai mặt trăng nhỏ.

“Ta tới chỗ này để xem xem có thể nhặt một chút đồ tốt hay không!”

Tần Cửu Ca cũng cười cười đáp lại Cơ Tiên Nguyệt, hắn cũng không phải người ngu nên hắn cũng cảm nhận được sự biến hóa trong thần thái khi Cơ Tiên Nguyệt đối mặt với hắn.

Chỉ có điều hắn vẫn chưa biết rõ Cơ Tiên Nguyệt rốt cuộc trầm luân trước bản thân từ lúc nào, dù sao cả hai bọn hắn cũng chỉ biết nhau được một khoảng thời gian không dài.

Vậy mà nàng đã ái mộ bản thân rồi sao?

“Công tử cũng muốn đi vào để đấu giá sao?”

Nhịp tim của Cơ Tiên Nguyệt hiện tại đập rất nhanh, nàng không biết vì sao khi nói chuyện với công tử thì nhịp tim của mình lại gia tốc lên nhanh như thế.

“Vậy chúng ta có thể vào chung không công tử?”

Cơ Tiên Nguyệt nhìn Tần Cửu Ca với dáng vẻ cực kỳ cao hứng, Đại Chu Hoàng Tộc của nàng là quý tộc cao cấp nhất Đại Chu Hoàng Triều này, thế nên ở Tiên Đài Đấu Giá Hội bọn hắn có một gian phòng riêng cao cấp nhất.

Phòng riêng số một tại lầu chín là phòng được chuẩn bị riêng cho Đại Chu Hoàng Thất, không ai tại Đại Chu có quyền vào ở phòng này ngoài Đại Chu Hoàng Tộc, ngươi có nhiều tiền cũng vô dụng, đây là vấn đề liên quan tới thể diện của Đại Chu Hoàng Thất, dù có thể nào cũng không được sai phạm.

“Được.”

Tần Cửu Ca vẫn mỉm cười đối mặt với Cơ Tiên Nguyệt, hắn không phản đối ý tốt của nàng, bản thân cũng cần một chỗ bí ẩn để quan sát tên Khí Vận Chi Tử kia muốn làm gì mà, ở đâu đối với hắn cũng không quan trọng lắm.

Nghe được Tần Cửu Ca đồng ý thì Cơ Tiên Nguyệt vui sướng tới mức đỏ hết cả mang tai, không giấu được sự vui sướng của bản thân.

“Công tử, đi bên này này.”

Cơ Tiên Nguyệt lấy ra chứng minh Đại Chu Hoàng Thất của mình sau đó được thị nữ tiếp dẫn lên phòng riêng tại tầng chín.

“Cũng không quá tệ.”

Tần Cửu Ca đứng tại cửa sổ của gian phòng này rồi lên tiếng, ở nơi này hắn có thể thu hết tất cả mọi động tĩnh trong lần đấu giá hội này vào trong mắt, có thể nói là tầm mắt bao quát hết non sông.

Chương 48: Hại người

Chương 48: Hại người

“Công tử thích là được.” Cơ Tiên Nguyệt vừa cười vừa nhìn Tần Cửu Ca và nói.

Vị công tử Thượng Giới này đã cứu Hoàng gia gia của mình, tính cách tốt như vậy con người lớn lên lại tuấn tú, bối cảnh cũng là hạng nhất, thật sự không biết thiên tiên thế nào mới có thể xứng với hắn.

Dù sao khi Cơ Tiên Nguyệt đứng bên cạnh Tần Cửu Ca luôn có một loại cảm giác tự ti khó giải thích được.

“Đấu Giá Hội bắt đầu rồi.”

Cơ Tử Nguyệt và Sở U Cơ đều lặng lẽ đứng bên cạnh Tần Cửu Ca, nếu như có người nhìn thấy một màn này nhất định sẽ cảm thán thần tử thiên tiên chẳng qua cũng là như thế.

Tần Cửu Ca nhìn một phòng riêng ở tầng ba khóe môi mang theo ý cười, quả nhiên phần lớn Khí Vận Chi Tử đều biết thuật dịch dung, Diệp Trần này cũng như vậy.

Ngay khi Tần Cửu Ca nhìn vào phòng bao của Diệp Trần thì một lão già chậm rãi bước đến trung tâm Đấu Giá Hội, đôi mắt nhìn xung quanh với vẻ thân thiết.

“Chào mừng các vị đã tới tham gia Tiên Đài Đấu Giá Hội, lần này Đấu Giá Hội sẽ do lão hủ Vạn Tài chủ trì, hy vọng mọi người hài lòng.”

“Không nói nhiều nữa, các vị khách quý có mặt ở đây chắc hẳn cũng rất mong đợi xem lần này có bảo vật gì, nếu đã như vậy lão hủ xin tuyên bố Tiên Đài Đấu Giá Hội lần này chính thức bắt đầu.”

“Bảo vật đầu tiên là một viên đan đươc, đan dược tứ phẩm Thần Phủ Đan.”

Người bán đấu giá Vạn lão vừa dứt lời đã có một thiếu nữ xinh đẹp bưng một hộp gỗ đàn hương chậm rãi đặt lên bục đấu giá. Vạn lão cũng không phí lời mà trực tiếp mở hộp gỗ đàn hương ra, trong nháy mắt mở ra lập tức có một mùi hương đan dược lan khắp xung quanh lầu đấu giá.

“Không ngờ vật phẩm đầu tiên của Tiên Đài Đấu Giá Hội lần này lại là đan dược tứ phẩm, còn là Thần Phủ Đan có nhu cầu lớn nhất trong các đan dược tứ phẩm nữa chứ.”

Ngay khi Vạn lão mở hộp lấy đan dược ra, dưới lòng đất lập tức có tiếng hô kinh ngạc, nhu cầu về loại Thần Phủ Đan này vẫn luôn rất lớn nhưng ngoài thị trường lại rất ít.

“Chắc hẳn mọi người đều biết tác dụng của Thần Phủ Đan rồi đi.”

“Không sai, nó có thể khiến cường giả ở Thần Phủ Cảnh lập tức đột phá một tầng cảnh giới nhỏ, giá trị của viên đan được này không cần lão hủ phải nói nhiều nữa, mọi người bắt đầu đấu giá, giá khởi điểm là ba nghìn Linh Thạch.” Vạn lão cầm Thần Phủ Đan nói xong lập tức đặt lại đan dược vào trong hộp gỗ đàn hương.

Giọng nói của hắn ta vừa dứt, lập tức đã có một người đàn ông trung niên mặc áo gấm mở miệng nói: “Ta ra bốn nghìn Linh Thạch.”

Người đàn ông trung niên mặc áo gấm nói xong liếc mắt nhìn xung quanh với vẻ khẩn trương, chỉ sợ có người tăng giá, hắn ta chỉ là một người có thực lực bậc trung trong cảnh nội Đại Chu, tu vi của hắn ta đã sớm đạt đến Thần Phủ tầng một nhưng vì vấn đề tài nguyên và thiên phú cứ trì trệ mãi không thể đột phá đến Thần Phủ tầng hai, hắn ta mướn dựa vào viên thần dược này để đột phá đến Thần Phủ tầng hai.

“Ta bỏ bốn nghìn năm trăm Linh Thạch.”

Một cường giả nữ ở cách đó không xa lập tức tăng thêm năm trăm Linh Thạch so với người đàn ông áo gấm ra giá bốn nghìn Linh Thạch, cũng không phải nàng ta muốn đột phá mà là một lão tổ ở cảnh giới Thần Phủ trong tộc các nàng cần nó.

Tuổi thọ của lão tổ trong gia tộc các nàng còn chưa đến vài năm nữa, mà đột phá cảnh giới lại chính là lựa chọn tốt nhất để tăng tuổi thọ.

Cùng với cường giả nữ và người đàn ông áo gấm lần lượt tăng giá bầu không khí ở hội trường lập tức náo nhiệt hẳn lên, những người có nhu cầu lại có thực lực lập tức bắt đầu cạnh tranh giá.

Cuối cùng viên Thần Phủ Đan này được người đàn ông áo gấm ra giá đầu tiên giành được với cái giá mười tám nghìn Linh Thạch, hắn ta thật sự quá muốn đột phá cảnh giới cho nên cũng chuẩn bị lấy toàn bộ đồ dự trữ trong tộc ra.

Những tu sĩ đấu giá thất bại thầm thấy đáng tiếc, nhưng thực lực của bọn họ không bằng người ta cũng không có cách nào khác, tu luyện cũng cần có tài nguyên.

Vật phẩm đấu giá đầu tiên đã thành công bán được, không chỉ Vạn lão ở trung tâm sân khấu cười híp mắt mà những tu sĩ xung quanh cũng lộ ra đôi mắt sáng ngời.

Vật phẩm đầu tiên của Tiên Đài Đấu Giá Hội lần này đã là đan dược Thần Phủ cấp bốn, tiếp theo đây không phải chính là vật phẩm đấu giá tốt hơn sao?

Có vài gia tộc nhỏ có mặt ở đây thậm chí đã cho đệ tử trong tộc về gia tộc lấy Linh Thạch.

Thần Phủ Đan được đấu giá xong lập tức có một thiếu nữ xinh đẹp khác bưng một cái hộp dài bước qua.

Vạn lão vẫn theo quy tắc cũ mở cái hộp ra cho người xung quanh nghiệm hàng trước.

Trong hộp nằm một cây linh dược toàn thân màu trắng như tuyết, lấp lánh tinh xảo, khi mở hộp ra mùi hương mà linh dược tản ra lập tức phả vào trong mũi phần lớn người.

Vạn lão cẩn thận cầm cây linh dược rất dài này nói với mọi người:

“Đây là Tuyết Nhân Sâm mọc trên Tuyết Sơn, ăn nó có thể kéo dài tuổi thọ.”

Chương 49: Đầu óc có vấn đề?

Chương 49: Đầu óc có vấn đề?

Xung quanh Tiên Đài lầu các vừa nghe được cây linh dược này có thể kéo dài tuổi thọ lập tức sục sôi hẳn lên, còn náo nhiệt hơn cả vừa rồi.

Trong toàn bộ giới tu hành đều biết trong các linh dược cùng loại thứ quý nhất chính là linh dược có thể tăng tuổi thọ của tu sĩ, tuổi thọ là một nền móng của tu sĩ, nếu như tu sĩ không có tuổi thọ thì cũng

chẳng là gì hết.

Cho nên ngay khi nghe Vạn lão báo giá khởi điểm của Tuyết Nhân Sâm lập tức có người trực tiếp tăng lên ba nghìn Linh Thạch, phải biết rằng một cây linh dược có thể tăng tuổi thọ cho tu sĩ ở giới tu hành chính là thứ chỉ có thể gặp mà không thể cầu.

Bỏ lỡ cây Tuyết Nhân Sâm có thể tăng tuổi thọ của tu sĩ không biết còn phải đợi bao nhiêu Đấu Giá Hội nữa mới có thể gặp được.

Màn cạnh tranh cây Tuyết Nhân Sâm này có thể nói còn ác liệt hơn cả Thần Phủ Đan vừa rồi, một cây linh dược có thể tăng cao tuổi thọ cho dù gia tộc nào cũng sẽ không ngại nhiều.

Sự cạnh tranh lần này không chỉ người trong phòng bao mấy tầng bên dưới bắt đầu ra giá, mà ngay cả mấy tầng trên cũng có người liên tục ra tay.

“Cây Tuyết Nhân Sâm này chỉ được cái mả ngoài.”

Trong phòng bao số một ở tầng trên cùng Tần Cửu Ca lạnh lùng nhìn người bên dưới ngươi tranh ta giành cây linh dược này, hắn là cường giả ở cảnh giới Nhân Hoàng có thể nhìn thấu thực chất của vật thể một cách rõ ràng từ bên ngoài.

Dược tính trong cơ thể của cây linh dược này đã sớm xói mòn rất nhiều, cho dù có thể tăng tuổi thọ cũng cực ít.

Cơ Tiên Nguyệt ở bên cạnh nghe được lời của Tần Cửu Ca lập tức ấn suy nghĩ muốn mua cây Tuyết Nhân Sâm này xuống, linh dược có thể tăng tuổi thọ cho dù là Đại Chu Hoàng Triều cũng là càng nhiều càng tốt.

Chẳng qua, Cơ Tiên Nguyệt rất tin vào nhãn lực của vị công tử Thượng Giới bên cạnh mình đây.

Tiếp đó, sau khi Tuyết Nhân Sâm được đấu giá đi, trên sân đấu giá lại đấu giá thêm vài vật phẩm nữa, cũng trong giai đoạn này Cơ Tiên Nguyệt đã ra tay mua một bảo vật.

Là một cây trâm cài không có tác dụng gì rất mạnh, chỉ là rất đẹp mà thôi. Xem ra con gái quả nhiên không có sức kháng cự đối với những thứ đẹp đẽ.

Tần Cửu Ca không nhìn bảo vật trên sân đấu giá, nói một câu thành thật thì mấy thứ này không lọt được vào mắt hắn.

Hắn vẫn luôn nhìn chằm chằm vào Diệp Trần sau khi dịch dung, quan sát biểu cảm trên mặt hắn ta lại phát hiện ra hắn ta vẫn luôn ngồi yên ở vị trí của mình, chỉ ra tay một lần trông như dự định mua một quyển công pháp nhưng chỉ là nâng giá không ngừng, đến khi quyển công pháp này bị nâng đến cái giá cực cao hắn lập tức từ bỏ mà không hề do dự, loại biểu hiện này giống như đặc biệt lên giá cho quyển công pháp này vậy.

Diệp Trần sau khi dịch dung vô cùng im lặng cũng không ra tay thêm một lần nào nữa.

Cuối cùng ngay khi một miếng ngọc bội được thị nữ xinh đẹp bưng lên, ánh mắt của Diệp Trần sau khi dịch dung có hơi không che giấu được vẻ kích động, Tần Cửu Ca cười nhạt, xem ra thứ mà hắn ta cần đã tới rồi.

Ngay khi miếng ngọc bội được thị nữ của Tiên Đài Đấu Giá Hội mang lên sân khấu, ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm vào cũng không biết rốt cuộc bảo vật này là gì.

Bây giờ sắc mặt của Vạn Lão hồng hào, nếu vật phẩm trong buổi đấu giá mà hắn ta chủ trì này đấu giá thành công vậy hắn ta sẽ được trích phần trăm, mà vừa rồi mới có không ít đồ bán được với cái giá không tệ, cho nên lần này hắn ta có thể được trích hoa hồng rất cao.

“Vật phẩm đấu giá này là một miếng ngọc bội thần bí, nghe nói là một miếng ngọc bội do một cường giả thần bí để lại, tuy rằng chưa biết tác dụng cụ thể nhưng theo như thầy giám định bảo vật của chúng ta nói miếng ngọc bội này không phải vật tầm thường.”

Lúc này Vạn lão có hơi lúng túng, bọn họ thân là bên bán đấu giá thậm chí còn không biết vật phẩm đấu giá có tác dụng gì, thật ra việc này có hơi tổn hại danh tiếng của hội đấu giá.

Mà so ra cũng không có bao nhiêu người bằng lòng bỏ ra giá cao để thu mua một miếng ngọc bội cả, người khác cũng không phải tên ngốc, hội đấu giá của ngươi lớn như vậy còn không biết thứ này có tác dụng gì vậy bọn họ lại càng không có khả năng biết hơn, mua về nhà cũng không có tác dụng gì cả, vậy tốn tiền mua cái này làm gì.

Quả nhiên ngay khi nghe thấy ngay cả Tiên Đài Đấu Giá Hội cũng không biết miếng ngọc bội có tác dụng gì, phần lớn người trong lầu các lập tức mất hứng thú.

“Giá khởi điểm của miếng ngọc bội này là hai nghìn Linh Thạch, bây giờ mọi người có thể đấu giá.” Lúc này Vạn lão cũng chẳng ôm lòng

tin gì với cái giá thống nhất mua bán của miếng ngọc bội này, chỉ cầu có thể bán được ra ngoài là được, đừng thành hàng tồn là được.

Ngay khi Vạn lão nói ra cái giá khởi điểm của miếng ngọc bội là hai nghìn Linh Thạch, dưới lòng đất vốn có không ít nhà mua muốn mua thử vạn may cũng mất đi hứng thú.

Hai nghìn Linh Thạch có gì không tốt mà cứ nhất định đòi mua một miếng ngọc bội đến mình còn không biết nó có tác dụng gì, vậy không phải đầu óc có vấn đề sao?

Chương 50: Có rằng buộc thì tương đương với có nhược điểm

Chương 50: Có rằng buộc thì tương đương với có nhược điểm

Bây giờ Tần Cửu Ca đang nhìn Diệp Trần với vẻ mặt hơi mang theo ý cười, thấy lúc này tuy rằng ngoài mặt hắn ta không có vẻ gì kích động quá lớn, nhưng biểu cảm rất nhỏ trên gương mặt cho thấy tâm trạng của hắn lúc này đang rất khẩn trương.

Cũng đúng thôi, ở nơi này không có người nào nhận ra miếng ngọc bội này hiển nhiên có thể bị hắn tóm được đằng chuôi, loại chuyện mua được bảo vật rất tốt với cái giá cực rẻ này thật sự khiến cá nhân vô cùng hưng phấn.

Ngay khi miếng ngọc bội được cầm lên Tần Cửu Ca đã biết nó là bảo vật gì.

Không thể không nói, loại Khí Vận Chi Tử này quả nhiên có số mệnh nghịch thiên, ngay khi bản thân còn nhỏ bé như thế đã có thể nhặt được một bảo ngọc của Thiên Tôn.

Không sai, miếng ngọc bội này được luyện chế từ máu của một Thiên Tôn cộng thêm một vài bảo vật trân quý nữa.

Trong miếng ngọc bội này chứa không ít máu của Thiên Tôn, máu của những Thiên Tôn này vô cùng có lợi đối với tu sĩ luyện thể, thời gian dài đeo ngọc có thể từ từ tăng mạnh khí huyết trong cơ thể.

“Tiên Nguyệt, lát nữa ngươi đấu giá miếng ngọc bội đó đi, coi như là tặng cho ta làm quà.” Tần Cửu Ca mỉm cười nói với Cơ Tiên Nguyệt, đương nhiên không phải bản thân hắn không thể đấu giá được miếng

ngọc bội đó, chẳng qua hắn vẫn luôn cảm thấy khiêu khích châm ngòi mối quan hệ giữa nam nữ chính là việc mà hắn vẫn rất thích làm.

Tuy rằng phỏng chừng Khí Vận Chi Tử này không yếu như Khí Vận Chi Tử lần trước, vì một cô gái mà mất sạch Đạo Tâm nhưng cũng chắc hẳn có thể đả kích hắn ta.

Chỉ cần có thể khiến Khí Vận Chi Tử mất Đạo Tâm và tổn hại Khí Vận, hắn sẽ không từ thủ đoạn nào để làm.

Thật ra có đôi khi Tần Cửu Ca cũng nghĩ tại sao mình lại thích lợi dụng những nam nữ chính này, có lẽ vì làm như vậy là cách dễ nhất để phá hỏng Đạo Tâm và Khí Vận của những Khí Vận Chi Tử này.

Nhưng nếu như gặp phải những Khí Vận Chi Tử sát phạt quyết đoán, mất hết tính người đó thì lại vô dụng.

Chẳng qua theo quan sát của Tần Cửu Ca, Diệp Trần này cũng không phải loại Khí Vận Chi Tử không coi nữ chính là chuyện to tát gì, cho dù hắn ta thảo phạt quyết đoán nhưng trong lòng vẫn có một chỗ nhất định cho Cơ Tiên Nguyệt.

Kiểu này thì dễ xử thôi, loại Vận Khí Chi Tử trong lòng có sự ràng buộc là dễ đối phó nhất, có ràng buộc có nghĩa hắn có chỗ yếu mềm.

“Được, có thể!” Khi Cơ Tiên Nguyệt ở bên cạnh Tần Cửu Ca nghe thấy câu nói này rõ ràng có hơi không biết phải làm sao, giọng đáp lại cũng hơi kích động.

Công tử kêu mình đấu giá thứ này làm quà tặng cho hắn.

Lúc này cả người Cơ Tiên Nguyệt ngây ra đó, trong lòng không ngừng vang lên lời Tần Cửu Ca muốn mình tặng quà cho hắn.

Kêu mình tặng quà cho hắn.

Cơ Tiên Nguyệt cũng không cho rằng Tần Cửu Ca không thể tự mình mua được nên mới lấy lý do kêu nàng ta tặng cho hắn làm quà.

Lẽ nào Tần công tử cũng có hảo cảm với mình sao?

Cơ Tiên Nguyệt vừa nghĩ đến đây vẻ mặt càng hoang mang hơn, tim đập cũng càng dữ dội hơn.

Nhưng rất nhanh nàng ta đã tỉnh lại trong nụ cười mỉm của Tần Cửu Ca.

Cơ Tiên Nguyệt lập tức đỏ mặt, trực tiếp hô với bên dưới: “Mười nghìn Linh Thạch.”

Bây giờ trong lòng nàng ta vô cùng kích động và hưng phấn, cũng mặc kệ cái giá hiện tại của miếng ngọc bội mới chỉ là mấy nghìn Linh Thạch mà nàng ta đã trực tiếp tăng vọt đến mười nghìn.

Theo quan điểm của Cơ Tử Nguyệt, chỉ cần Tần công tử thích đừng nói là thứ mười nghìn Linh Thạch mà thứ hàng trăm hàng ngàn Linh Thạch nàng ta cũng muốn mua cho Tần công tử.

“Mười nghìn Linh Thạch.” Lúc này giọng nói của Vạn lão hô lên, vẻ mặt có hơi kích động, không ngờ thứ vốn tưởng sắp thành hàng tồn lại trực tiếp có người ra giá cao đến mười nghìn, lần này hắn ta có thể nhận được không ít tiền hoa hồng rồi đây.

“Tiên Nguyệt ra tay sao?”

“Tiên Nguyệt của kiếp trước cũng ra tay nhưng cái giá ra tay không cao, chỉ cần mình nâng giá cao lên Tiên Nguyệt chắc hẳn sẽ từ bỏ.” Diệp Trần nhìn phòng bao số một trên cùng và nói, hành động ra tay của Tiên Nguyệt thật ra cũng nằm trong dự đoán của hắn ta, dù sao kiếp trước miếng ngọc bội này cũng là thứ Cơ Tiên Nguyệt có được.

“Mười hai nghìn.” Giọng nói thô kệch của Diệp Trần truyền ra từ trong phòng bao bên dưới lầu các.

“Mười hai nghìn, còn có người ra giá cao hơn.” Khi Vạn lão nghe được giọng nói này màu sắc trên mặt cũng càng thêm hồng hào, hắn ta lại có thể thêm được không ít tiền phần trăm.

“Ba mươi nghìn.” Lúc này Cơ Tử Nguyệt cũng không thay đổi sắc mặt trực tiếp tăng thành mười tám nghìn Linh Thạch, dù sao đây cũng là thứ Tần công tử muốn, về hoàng cung hoàn toàn có thể tìm Hoàng gia gia chi trả.

Cho dù không thể chi trả thì nàng cũng sẽ đào hết gia sản để mua miếng ngọc bội này, không vì cái gì hết chỉ là vì Tần công tử thích là được.

Lúc này, sắc mặt của Diệp Trần ở tầng dưới lầu các có hơi u ám, không phải chứ, kiếp trước của mình từng có lần tình cờ hỏi Cơ Tiên Nguyệt có được miếng ngọc bội này thế nào. Nàng ta đã nói khi mình nhàm chán nhìn thấy miếng ngọc bội khá đẹp nên mua, cũng không bốn bao nhiêu Linh Thạch cơ mà.

Sao Tiên Nguyệt của hiện tại lại có lòng muốn giành được miếng ngọc bội này mạnh như vậy.

Lẽ nào Tiên Nguyệt của kiếp trước nói dối hắn?

Chương 51: Cái giá trên trời

Chương 51: Cái giá trên trời

Không thể nào đâu!

Lúc này trong lòng Diệp Trần có hơi nghi ngờ nhưng hắn ta cũng rất muốn có được miếng ngọc bội này, đây là nhân tố quan trọng để hắn ta có thể mở được Đấu Chiến Thánh Thể của mình hay không, cho nên hắn không thể từ bỏ miếng ngọc bội này.

“Ba mươi lăm nghìn.” Diệp Trần hơi cắn răng lớn tiếng đáp, tuy rằng hắn có một trăm nghìn Linh Thạch nhưng những Linh Thạch này của hắn đều có chỗ dùng, sau khi mình sống lại tu vi giảm xuống như thế, nếu như không có đủ tài nguyên thì hắn xong đời mất, nên những Linh Thạch này không thể tiêu lung tung được.

Bản thân cũng không thể tùy tiện lấy công pháp ra đổi Linh Thạch, một lần còn được nhưng nếu như số lần nhiều lại khó tránh khỏi sẽ khiến người nghi ngờ.

Hắn là một người thận trọng, thường không muốn phô bày bản thân.

“Hy vọng Tiên Nguyệt đừng tăng giá nữa.” Lúc này Diệp Trần cười khổ, Linh Thạch trên người mình rất nhiều nhưng chắc chắn không nhiều bằng Cơ Tiên Nguyệt.

“Tiên Nguyệt của kiếp trước chắc hẳn chỉ coi miếng ngọc bội này như đồ trang sức, sẽ không bỏ cái giá quá lớn để mua.”

Diệp Trần thầm nói với mình trong lòng, bây giờ hắn ta và Cơ Tiên Nguyệt không có quan hệ, nếu như miếng ngọc bội này bị Tiên nguyệt đấu giá được vậy hắn ta cũng không đủ chắc chắn có thể kêu Tiên Nguyệt giao ngọc bội lại cho mình.

Đây là vấn đề thời gian, nếu là trước khi sống lại hắn ta muốn miếng ngọc bội này Tiên Nguyệt chắc chắn sẽ cho hắn ta.

…

Trong phòng riêng ở tầng cao nhất của Tiên Đài lầu các, sắc mặt của Cơ Tiên Nguyệt có hơi khó coi, mới đầu miếng ngọc bội này không có người cạnh tranh giá nhưng đến khi mình ra tay lập tức có người còn mạnh tay hơn mình, đây không phải là cố tình nhắm vào sao?

Nếu là bình thường mình cũng sẽ không tốn cái giá lớn để mua một thứ còn không biết công dụng thế nào, nhưng nếu Tần công tử đã nói muốn vậy có thế nào nàng ta cũng sẽ lấy nó.

“Năm mươi nghìn Linh Thạch.” Cơ Tiên Nguyệt cũng không do dự quá lâu, cho dù năm mươi nghìn Linh Thạch đối với nàng ta mà nói đã là tài nguyên vô cùng xa xỉ, đừng thấy nàng ta là công chúa nhỏ của Đại Chu nhưng chi tiêu bình thường của nàng ta cũng rất lớn.

“Năm mươi nghìn Linh Thạch, năm mươi nghìn Linh Thạch, còn ai ra giá cao hơn không?” Vạn lão ở trung tâm sân đấu giá hô lên kinh ngạc, bây giờ hắn ta thật sự quá hưng phấn.

Toàn bộ thầy giám định bảo vật của Tiên Đài đều không nhìn ra được thứ này có tác dụng gì, Đấu Giá Hội cũng đã chuẩn bị sẵn tâm lý miếng ngọc này có khả năng sẽ thành hàng tồn. Nhưng không ai ngờ miếng ngọc bội không được bọn họ coi trọng lại bán ra được cái giá cao đến khó tin.

“Lẽ nào Tiên Nguyệt của kiếp trước lừa ta.” Đột nhiên trong lòng Diệp Trần có hơi nghi ngờ Tiên Nguyệt của kiếp trước lừa hắn ta chuyện này, nhưng lại nghĩ đến nàng ta hoàn toàn không cần thiết phải làm thế.

“Hoặc là ảnh hưởng mang lại từ việc mình sống lại đi.”

Lúc này Diệp Trần tiến thoái lưỡng nan, nếu tiếp tục đấu giá sẽ vượt qua dự tính trong lòng mình, nhưng nếu bây giờ không đấu giá thì mình sẽ không lấy được miếng ngọc bội này…

“Sáu mươi nghìn Linh Thạch.” Hắn ta hạ quyết tâm, bây giờ thứ mình cần nhất chính là miếng ngọc bội này, những thứ khác thật ra đều có thể từ từ, cùng lắm thì mạo hiểm một chút lại bán thêm một quyển công pháp đi.

Người trong lầu các nghe thấy lại có người báo ra cái giá cao đến tận sáu mươi nghìn Linh Thạch, không ít người quyền quý ở Đại Chu trong các phòng riêng đều tản ra linh thức quan sát Diệp Trần.

Người một lần có thể lấy ra sáu mươi nghìn Linh Thạch chắc chắn không phải là hạng vô danh tiểu tốt.

“Một trăm hai mươi nghìn Linh Thạch.” Trong lòng Cơ Tiên Nguyệt có hơi tức giận về người ở phòng riêng đó, bây giờ trên tay nàng ta chỉ cầm có một trăm hai mươi nghìn Linh Thạch, nhưng để nhanh chóng lấy được miếng ngọc bội này tặng cho Tần công tử nàng ta đã trực tiếp lấy ra toàn bộ Linh Thạch hiện có.

Lúc này Diệp Trần ở phòng riêng tầng dưới nghe thấy Cơ Tiên Nguyệt hô một trăm hai mươi nghìn Linh Thạch, sắc mặt lúc xanh lúc trắng, hắn ta không hiểu nổi tại sao nàng ta lại ra cái giá cao như thế với miếng ngọc bội này.

Đôi mắt của Diệp Trần từ từ nhắm lại, hiện tại giá trị cả người hắn ta còn chưa đến một trăm hai mươi nghìn Linh Thạch, hiển nhiên không có khả năng đấu giá được miếng ngọc bội này.

Diệp Trần ngồi trên ghế, hai tay từ từ siết chặt lại cũng không biết đang nghĩ gì.

Bây giờ hắn ta không dám ra ngoài lấy một quyền công pháp cao cấp nữa ra để đổi Linh Thạch, vì hắn ta có thể cảm giác được rõ ràng bên ngoài phòng riêng có không ít linh thức đang quan sát mình.

Vì Cơ Tiên Nguyệt đang ngồi trong phòng riêng mà chỉ hoàng thất Đại Chu mới có thể ngồi cho nên bọn họ đều biết trong đó là người của hoàng thất Đại Chu, hiển nhiên sẽ không có quá nhiều suy nghĩ.

Nhưng Diệp Trần hắn ta chỉ là một người ngồi trong phòng riêng ở tầng dưới lầu các, dựa theo lẽ thường mà nói trong phòng riêng này không phải là người quá quyền thế gì, tất nhiên sẽ có không ít người nổi lên suy nghĩ xấu xa.

Nếu như bây giờ hắn ta lại lấy một quyển công pháp Thần Phủ Cảnh ra còn không phải là thêm dầu vào lửa sao.

Hơn nữa xem chừng Tiên Nguyệt sẽ quyết chí đến cùng với miếng ngọc bội này, nếu như mình bại lộ thân phận để chấn nhiếp những người có dụng tâm khác đó, không nói sẽ khiến rất nhiều người nghi ngờ mình mà Tiên Nguyệt cũng sẽ có ấn tượng không tốt về mình.

Chương 52: Cam tâm tình nguyện

Chương 52: Cam tâm tình nguyện

“Bỏ đi, xem có thể có cơ hội tìm Tiên Nguyệt lấy miếng ngọc bội này hay không.”

Diệp Trần thầm nghĩ trong lòng, cũng không biết Tiên Nguyệt cần thứ này làm gì, cũng chẳng biết qua vài ngày nữa có thể lấy được từ trong tay nàng ta hay không.

Người bán đấu giá Vạn Lão trên bục đấu giá liếc mắt nhìn về phía phòng riêng của người vừa rồi vẫn luôn cạnh tranh giá của miếng ngọc bội với hoàng thất Đại Chu này, đợi một lúc nhưng người trong phòng riêng đó vẫn chưa ra giá.

Phỏng chừng là từ bỏ rồi, tuy rằng trong lòng Vạn lão có một tia tiếc nuối nhưng phần nhiều vẫn là kích động, một trăm hai mươi nghìn Linh Thạch đã là giá giao dịch cao nhất trong một tuần ở Tiên Đài Đấu Giá Hội rồi.

Lần này hoa hồng mà hắn ta có thể nhận được phỏng chừng sẽ vô cùng cao đây.

“Một trăm hai mươi nghìn Linh Thạch lần một.”

“Một trăm hai mươi nghìn Linh Thạch lần hai.”

“Một trăm hai mươi nghìn Linh Thạch lần ba.”

“Bốp!” Một tiếng búa gõ xuống chứng minh miếng ngọc bội thần bí này đã được Cơ Tiên Nguyệt đấu giá thành công.

“Chúc mừng vị nữ sĩ đã có được miếng ngọc bội này với giá một trăm hai mươi nghìn Linh Thạch.” Cùng với giọng nói của người bán đấu giá Vạn lão vừa dứt, không ít người có mặt ở đó đều hít ngược một ngụm khí lạnh. Tài lực của người thuộc hoàng thất Đại Chu này thật sự quá mức mạnh.

Mua một miếng ngọc bội không biết công dụng với cái giá một trăm hai mươi nghìn Linh Thạch, người của hoàng thất Đại Chu quả nhiên có tiền.

“Công tử đợi một lát sẽ có người đưa ngọc bội qua.” Trong phòng riêng, Cơ Tiên Nguyệt đỏ mặt nhìn Tần Cửu Ca, tuy rằng nàng ta không biết hắn cần thứ này có ích gì nhưng chuyện này cũng không cản trở nàng ta mua miếng ngọc bội này.

Sở U Cơ lén cười trộm, quả nhiên cô gái nhỏ vẫn không chống đỡ được sức hút của công tử, thật sự kêu làm gì thì làm cái đó giống

như một con mèo nhỏ vậy.

“Được.” Tần Cửu Ca mỉm cười, trò hay chỉ mới bắt đầu thôi, vừa rồi hắn vẫn luôn nhìn Diệp Trần trong phòng riêng, bây giờ sắc mặt của hắn ta đang không ngừng thay đổi phỏng chừng là trong lòng rất khó chịu.

Nữ chính của Khí Vận Chi Tử lần này không giống với nữ chính của Lâm Phàm lần đó.

Thật ra nữ chính Tần Dao của Lâm Phàm nói trắng ra là do Tần Cửu Ca đe dọa lợi dụng lại thêm một chút thành phần dược đặc biệt mới có được hiệu quả như vậy.

Nhưng Khí Vận Nữ Chủ lần này lại cam tâm tình nguyện.

Thế này cũng thú vị đấy.

“Chúng ta ra ngoài trước đi, dù sao cũng không có gì hay để đấu giá nữa.”

Đôi mắt của Tần Cửu Ca hơi híp lại, hơi mỉm cười, Diệp Trần này đã chuẩn bị đi rồi, phỏng chừng hắn thấy chướng mắt những thứ đấu giá tiếp, mà một nửa mục đích của Tần Cửu Ca cũng đã đoạt được.

Cơ duyên?

Bảo vật?

Nữ nhân?

Khí Vận Chi Tử cũng khỏi cần nghĩ đi, cho dù hắn không nhìn trúng Khí Vận Nữ Chủ này nhưng cũng không ngăn cản hắn coi Cơ Tiên Nguyệt như thú cưng mà nuôi, dù sao cũng không tốn bao nhiêu tài nguyên.

“Ting, Khí Vận Chi Tử – Diệp Trần đã mất cổ ngọc, chủ nhân nhận được một trăm Khí Vận Điểm.” Giọng nói quen thuộc của hệ thống vang lên bên tai Tần Cửu Ca.

Hắn đoán vì mình có được miếng ngọc bội này đã tạo thành sự quấy rối không nhỏ đối với Diệp Trần cho nên có thể nhận được một trăm Khí Vận Điểm, tuy rằng không nhiều nhưng méo mó có còn hơn không.

“Công chúa Tiên Nguyệt, miếng ngọc mà ngươi đã đấu giá đây.” Một thị nữa lớn lên xinh đẹp bưng một hộp gỗ mỉm cười đi tới trước mặt

Cơ Tiên Nguyệt, nói một cách cung kính.

“Được rồi, ngươi có thể đi.” Cơ Tiên Nguyệt cầm chiếc hộp đựng miếng ngọc bội lên, trong lòng không áp chế được sự kích động, tuy rằng miếng ngọc bội này không có tác dụng gì mang tính thực chất đối với mình nhưng nàng ta vẫn cảm thấy vui.

“Tiên Nguyệt.” Diệp Trần đang chuẩn bị đi đột nhiên nhìn thấy Tiên Nguyệt, nữ nhân cho dù là kiếp này hay là kiếp trước mình đều yêu.

Diệp Trần lặng lẽ trốn vào một vị trí bí mật.

“Tần Cửu Ca.” Mỗi lần hắn ta nhìn thấy Tần Cửu Ca trong lòng đều lạnh lẽo khó giải thích được, ở trong lòng Diệp Trần Tần Cửu Ca tới từ Thượng Giới này thật sự quá mức thần bí.

Đột nhiên hắn ta nhìn thấy Tiên Nguyệt đứng ở bên cạnh Tần Cửu Ca đang đặt miếng ngọc bội xinh đẹp vừa mới mua được vào trong tay hắn.

“Tiên Nguyệt sao vậy?” Sắc mặt của Diệp Trần u ám, đột nhiên hắn ta cảm thấy miếng ngọc bội này không phải Tiên Nguyệt đấu giá cho bản thân nàng ta mà là đặc biệt đấu giá cho Tần Cửu Ca.

Tại sao?

Diệp Trần không hiểu nổi tại sao Tiên Nguyệt lại tặng một miếng ngọc bội thoạt nhìn không có tác dụng gì cho một công tử tới từ thế lực lớn ở Thượng Giới này.

Lẽ nào Tiên Nguyệt đã phát hiện ra bí mật của miếng Ngọc Bội trước.

Không có khả năng, Cơ Tiên Nguyệt của kiếp trước cho dù khi ở trong Thần Ma Bí Cảnh cũng không biết tác dụng của bảo vật này cho nên chắc chắn không phải nàng ta.

Là Tần Cửu Ca, trong lòng Diệp Trần lập tức nghĩ đến ánh mắt của Tần Cửu Ca nhìn mình khi ấy, khi đó mình đã cảm thấy như thể bị hắn nhìn thấu vậy.

Cũng đúng thôi, Tần Cửu Ca là người tới từ thế lực lớn trên Thượng Giới, phỏng chừng có thủ đoạn gì đó có thể nhìn ra được sự bất phàm của miếng ngọc bội này.

Nhưng tại sao Tần Cửu Ca lại ở Tiên Đài Đấu Giá Hội này.

Nói hắn thiếu bảo vật muốn đấu giá được bảo vật mà hắn coi trọng

trong Tiên Đài Đấu Giá Hội thì Diệp Trần hoàn toàn không tin, đây chỉ là một Đấu Giá Hội nho nhỏ của một hoàng triều trong Tinh Thần Giới mà thôi.

Công tử từ thế lực lớn có thể hạ giới sẽ nhìn trúng Đấu Giá Hội ở cấp bậc này sao?

Trước đây Diệp Trần từng ở Thái Cổ Tiên Vực, cho nên biết đệ tử của Thái Cổ Tiên Vực cũng chính là các thế lực lớn nhỏ trong Thượng Giới không có đến mấy người người coi trọng Tinh Thần Giới.

Chương 53: Cổ Tháp Chín Tầng

Chương 53: Cổ Tháp Chín Tầng

“Tại sao?” Hắn ta nhíu chặt mày, cảm giác mà Tần Cửu Ca mang lại cho hắn ta thật sự quá mức thần bí.

Ngay từ lần đầu tiên Diệp Trần nhìn thấy Tần Cửu Ca trong lòng đã cảnh cáo mình cứ hễ là chuyện của hắn mình tuyệt đối cẩn thận cũng không sai.

“Lẽ nào thật sự là Tần Cửu Ca muốn trải nghiệm Đấu Giá Hội ở Hạ Giới một chút sao?” Diệp Trần chỉ có thể nghĩ như thế, hắn ta đang không nghĩ ra được tại sao Tần Cửu Ca lại vừa vặn có mặt ở Tiên Đài Đấu Giá Hội lần này.

“Tiên Nguyệt.” Diệp Trần nhìn cô gái mà mình vẫn luôn yêu cúi đầu đỏ mặt lén nhìn trộm Tần Cửu Ca trong lòng cực kỳ giận dữ, xem ra trong lòng Tiên Nguyệt phỏng chừng có Tần Cửu Ca thật rồi.

“Bây giờ mình chắc hẳn nên dựa vào ký ức trong đầu nhanh chóng nhận được các loại tài nguyên, chú trọng vào nâng cao tu vi mới được.” Hắn ta kiềm chế thôi thúc trong lòng muốn giết chết Tần Cửu Ca ngay bây giờ của mình xuống, hắn ta phân biệt được rõ ràng chủ và thứ, chỉ cần sau này thực lực của hắn ta trở nên vô cùng mạnh mẽ lại thêm kiếp trước mình hiểu Tiên Nguyệt, hắn ta tin rằng cuối cùng mình vẫn sẽ giành lại được trái tim của nàng.

“Ôi, ngọc bội đã đến tay Tần Cửu Ca rồi, phỏng chừng mình không thể lấy được nữa.” Diệp Trần thở dài một tiếng, bây giờ hắn ta rất khó chịu, kiếp trước ngọc bội ở chỗ mình có thể khiến mình nhận được ưu thế rất lớn, mà bây giờ thì khác, chỉ có thể từ từ tu luyện

thôi.

“May mà quyển sách cổ thần bí đó đủ mạnh, bây giờ mình đã có thể bắt đầu tu luyện, tuy rằng chắc chắn không nhanh bằng tu luyện sau khi mở Đấu Chiến Thánh Thể của mình nhưng đối với mình của hiện tại vẫn miễn cưỡng tu luyện được.” Trong lòng Diệp Trần thầm tính toán, bản thân hắn ta cũng không nghĩ cuốn sách cổ thần bí trong tháp cổ chín tầng đó lại mạnh như vậy, sau khi mình tu luyện lại có thể mạnh mẽ tăng cao tu vi.

Đây cũng được xem là một cách bồi thường khác cho việc mình không đấu giá được miếng cổ ngọc đó.

“Bỏ đi, mình âm thầm đợi Tiên Ma Bí Cảnh vậy.”

Vừa nghĩ đến Tiên Ma Bí Cảnh, trong lòng Diệp Trần lại trà dâng một dòng nhiệt huyết, sự vùng dậy chân chính của hắn ta chính là vì Tiên Ma Bí Cảnh này, trong đó có cơ duyên có thể thay đổi cuộc đời của hắn ta.

Cổ Tháp Chín Tầng thần bí, cho dù là hắn của kiếp trước cũng hoàn toàn nhìn không thấu được tháp cổ đó.

Thần bí, mạnh mẽ, cổ xưa, đây là những hình dung tốt nhất của Diệp Trần về tháp cổ.

…

Trong hoàng cung Đại Chu.

“Là ai đang đột phá?” Có cường giả nhìn về phía hoàng cung Đại Chu với vẻ khiếp sợ, hư không trong đó chấn động, thần quang lóng lánh, ánh sáng rực rỡ.

“Đại Chu Hoàng Triều có người đột phá đến Nhân Hoàng Cảnh rồi.”

Trong không trung xung quang có rất nhiều cường giả đang bay lơ lửng, m Hàn lão giả, một người có khí tức mạnh mẽ trong số đó kích động nói.

Cường giả có khí tức đột phá này không có khả năng là từ Thần Phủ Cảnh đột phá đến Thái Hư Cảnh, mà chỉ có cường giả Thái Hư Cảnh đột phá đến Nhân Hoàng cảnh mới có thể sinh ra dị tượng mãnh liệt như vậy.

“Nhân Hoàng, Đại Chu đã sinh ra cường giả Nhân Hoàng bước lên

con đường Nhân Hoàng."

Không ít cường giả Đại Chu nhìn về phía hoàng cung Đại Chu với vẻ kính trọng.

Đây là một Nhân Hoàng sống cũng chính là Nhân Hoàng duy nhất hiện tại của Đại Chu.

"Không biết là ai đột phá đến nhân Hoàng Cảnh." Có người nhìn về phía hoàng cung Đại Chu với vẻ nghi ngờ, trong Đại Chu Hoàng Triều không hề có truyền tin người đó sắp đột phá đến Nhân Hoàng Cảnh.

"Lẽ nào là Chu Hoàng?" Có người nhỏ giọng nói với cường giả bên cạnh, Chu Hoàng cũng chính là Hoàng Chủ Cơ Thiên đương nhiệm của Đại Chu hiện giờ, hắn ta là cường giả Thái Hư Cảnh đỉnh cấp.

Tu vi của Chu Hoàng ở vùng đất Trung Châu này ngoại trừ vài sự tồn tại ở Nhân Hoàng Cảnh đó ra thì hắn ta có thể xếp vào năm hạng đầu, tuy rằng khoảng thời gian trước Chu Hoàng bị vài đại thế lực tập kích dẫn đến bị thương nặng nhưng cũng không có khả năng đẩy Chu Hoàng xuống vị trí sau.

"Chắc không phải Chu Hoàng đâu." Có người lập tức phản bác một cách rất chắc chắn, rõ ràng hắn ta biết trong khoảng thời gian này tình trạng của Chu Hoàng được không tốt cho lắm, có thể duy trì không chết đã là tốt lắm rồi, cho nên không có khả năng là Chu Hoàng.

"Vậy có thể là ai?"

"Là Chu Chiến Hoàng." Một cường giả lớn lên bình thường híp mắt nhìn hoàng cung Đại Chu, hắn ta rất quen thuộc nguồn khí tức này vì hắn ta đã từng chứng kiến một trận chiến có Chu Chiến Hoàng ra tay đó, vẫn còn nhớ như in khí tức của hắn ta, không thể nào quên được.

…

Hoàng cung Đại Chu.

"Không ngờ vị công tử tới từ Thượng Giới ra tay lại hào phóng như thế." Lúc này, Cơ Không ngửa đầu lên trời thở dài với vẻ mặt sáng lạn, loại cảm giác đột phá cảnh giới đã rất lâu rồi chưa được thử qua thật sự sảng khoái.

Cơ Không cũng không ngờ mình đột phá đến Nhân Hoảng Cảnh còn nhẹ nhàng hơn trong tưởng tượng của mình rất nhiều. Tuy rằng có

nguyên nhân nền móng của mình vốn thâm hậu nhưng Cơ Không biết Hoàng Dược mà Tần công tử cho mới là nhân tố lớn nhất.

“Chúc mừng Hoàng thúc thành công bước lên con đường Nhân Hoàng trở thành Nhân Hoàng.” Một người đàn ông trung niên mặc hoàng bào cửu long, tuy rằng sắc mặt tái nhợt nhưng vẫn nhìn Cơ Không mỉm cười như cũ.

Lúc này trong ngoài Đại Chu Hoàng Triều bọn họ đang rất bấp bênh, không biết khi nào sẽ có một trận gió mạnh thổi qua hủy diệt Đại Chu nữa. Nhưng bây giờ Đại Chu Hoàng Triều đã thành công có người bước lên con đường Nhân Hoàng trở thành Nhân Hoàng, chuyện này rất có lợi đối với cục diện của Đại Chu hiện tại.

Chương 54: Có người từ Thượng Giới xuống Đại Hạ

Chương 54: Có người từ Thượng Giới xuống Đại Hạ

“Chu Hoàng phải chú ý thân thể nhiều hơn.” Cơ Không nhìn về phía đứa cháu trai này của mình trong mắt mang theo vẻ thương tiếc, thiên phú của cháu trai mình vốn tốt hơn mình, nhưng vì lần tập kích đó làm tổn thương nền móng phỏng chừng cả đời này cũng không thể bước lên con đường Nhân Hoàng trở thành Nhân Hoàng được nữa.

“Cảm ơn Hoàng thúc đã quan tâm.” Chu Hoàng cười khổ với vẻ mặt nhợt nhạt, chỉ có bản thân hắn ta mới biết vết thương lần này nặng đến thế nào, cả đời này vết thương của hắn ta cũng không có khả năng tốt lên được.

“Chu Hoàng, khoảng thời gian này ngươi nghỉ ngơi trước đi, ta giúp ngươi xử lý một vài chuyện trước.” Cơ Không thở dài rồi bảo, bây giờ việc mình có thể làm cũng chỉ có nhiêu đây mà thôi.

“Vậy cảm ơn Hoàng thúc nhiều, đúng rồi Hoàng thúc… khụ khụ khụ.” Chu Hoàng nói rồi ho mạnh, bây giờ tình trạng của hắn ta quá kém.

“Nghe nói phía bên Đại Hạ có người từ Thượng Giới xuống.”

Trong lòng Chu Hoàng có hơi đau buồn, thực lực giữa Thượng Giới và Hạ Giới thật sự chênh lệch quá lớn, tùy tiện phái ra một thế lực

trung cấp trong các thế lực ở Thượng Giới phỏng chừng bên mình đã không dễ đối phó rồi.

Ngày trước một cơ sở ngầm cấp cao của hắn ta ở Đại Hạ đã truyền tin về cho hắn ta, nói Đại Hạ Hoàng Triều có hai cường giả khí thế như thần tới, phỏng chừng ít nhất cũng là cường giả nửa bước vào Nhân Hoàng Cảnh, thậm chí có khả năng là sự tồn tại ở Nhân Hoàng Cảnh đã đặt chân vào con đường Nhân Hoàng.

Chu Hoàng đoán hai cường giả đó xuống Hạ Giới là để đặc biệt tới đối phó với bọn họ.

Thật đáng buồn là tổ tiên của mình hoàn toàn không để ý đến cảm giác của bọn họ, xem ra thật sự đã vất bỏ bọn họ rồi.

Nếu không phải bây giờ Hoàng thúc của mình thành công đột phá đến Nhân Hoàng Cảnh, vậy hắn ta sẽ còn cảm thấy tuyệt vọng nữa.

“Hoàng Chủ đi nghỉ ngơi trước đi.” Cơ Không cũng biết tỉnh cảnh hiện tại của Đại Chu Hoàng Triều bọn họ rất khó khăn, đây cũng là lý do vì sao hắn ta phải mạo hiểm sinh tử tới Hoang Cổ Cấm Địa ở Đông Hoang chuẩn bị tranh giành Hoàng Dược.

Vì nếu như hắn ta không mạo hiểm đột phá Nhân Hoàng, Đại Chu Hoàng Triều bọn họ sẽ diệt vong mất. Tuy rằng bây giờ xác suất diệt vong vẫn rất lớn như cũ nhưng ít nhất có hắn ta thân là một Nhân Hoàng vẫn có thể liều một phen.

Nếu như là trước đây thật sự một chút cơ hội cũng chẳng có.

…

Một ngày này, tin tức Đại Chu Hoàng Triều có người thành công bước lên con đường Nhân Hoàng trở thành Nhân Hoàng giống như lốc xoáy càn quét khắp vùng đất Trung Châu, gần như trong cùng một lúc toàn bộ chủ nhân của Thánh Địa, Đạo Cung và Hoàng Triều đều biết Đại Chu Hoàng Triều có một Nhân Hoàng chân chính.

Thanh Vân Giới đã không biết bao nhiêu năm rồi không có người nào thành công đột phá đến Nhân Hoàng Cảnh.

Rất nhanh đã có không ít thế lực phái người đại diện mang quà mừng tới Đại Chu Hoàng Triều chúc mừng, thế lực có Nhân Hoàng chân chính tại thế và thế lực không có Nhân Hoàng tại thế hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau.

Diệp Vương Phủ, Đại Chu.

“Không ngờ kiếp này Đại Chu Hoàng Triều không chết lại còn có thể thành công đột phá đến Nhân Hoàng.” Trong lòng Diệp Trần có hơi không biết phải làm sao, một kiếp sống lại trở về này của hắn ta lại có không ít chuyện khác với kiếp trước.

Loại tình huống này rất không thuận lợi cho sự trưởng thành của Diệp Trần, vốn dĩ hắn ta có thể lợi dụng việc biết trước kiếp này để nhận được nhiều lợi ích lớn mà bây giờ lại không biết tương lai thế nào.

“Phỏng chừng sắp tới Đại Hạ Hoàng Triều sẽ dẫn người của Thượng Giới tới.” Trong lòng Diệp Trần nhớ lại ký ức trong đầu, ở kiếp trước Đại Hạ Hoàng Triều sắp tấn công vào Đại Chu Hoàng Triều.

“Cũng không biết Đại Hạ Hoàng Triều có thể giống như kiếp trước hay không?” Diệp Trần trầm ngâm bảo, nếu như kiếp này Đại Chu Hoàng Triều vẫn không thể chặn được Đại Hạ Hoàng Triều vậy hắn ta cảm thấy mình phải đưa ra suy tính sớm mới được.

Dù sao cha mẹ của mình chắc chắn mình phải cứu rồi, không thể để bọn họ chết trong trận đại chiến Hoàng Triều lần này được.

Nếu như là bình thường Diệp Trần chắc chắn Đại Chu Hoàng Triều sẽ bị Đại Hạ Hoàng Triều tiêu diệt, nhưng vừa nghĩ đến Tần Cửu Ca thần bí đó, hắn ta cũng không biết chuyện này sau này sẽ thế nào nữa.

Tần Cửu Ca này giống như đột nhiên xông vào thế giới này thay đổi rất nhiều chuyện bên cạnh mình, điều này khiến Diệp Trần rất khó chịu.

…

“Hệ thống, bây giờ ta có bao nhiêu Khí Vận Điểm rồi?” Trên lầu các, Tần Cửu Ca lặng lẽ đứng phía trên trong đầu hỏi hệ thống của mình, tuy rằng trong khoảng thời gian này hắn có dùng một chút Khí Vận Điểm nhưng chắc hẳn vẫn còn không ít.

“Chủ nhân, bây giờ còn sáu nghìn ba trăm Khí Vận Điểm.”

Tần Cửu Ca cười nhạt, Khí Vận Điểm của mình hiện tại có thể mua được không ít đồ.

“Hệ thống, cho ta quyển tiếp theo của Phi Tiên Thể.” Tần Cửu Ca

lạnh lùng nói trong đầu, hắn vẫn rất mong chờ Phi Tiên Thể của hắn có thể thành Đại Đạo Phi Tiên Thể, khi ấy hắn chắc hắn chỉ dùng thể chất cũng có thể hoành hành khắp nơi.

“Được, giá quyển hai của Phi Tiên Thể là tám trăm Khí Vận Điểm.”

Bây giờ Tần Cửu Ca dùng tám trăm Khí Vận Điểm mắt cũng không chớp lấy một cái, hiện tại hắn cũng khá giàu có rồi.

Chương 55: Đừng coi thường thứ này

Chương 55: Đừng coi thường thứ này

“Hệ thống, lại thăng cấp Đại Đạo Chủng Ma Đại Pháp của ta một chút đi.” Tần Cửu Ca cũng không quên một trong những công pháp trung tâm nhất của mình, chỗ nghịch thiên của Đại Tâm Chủng Ma Đại Pháp có thể nói là rõ như ban ngày, ngay cả Khí Vận Chi Tử đã mất Khí Vận vẫn có thể chuyển hóa thành Ma Chủng của mình, không thể không nói là không mạnh.

Cho dù Khí Vận Chi Tử đã mất đi không ít Khí Vận nhưng cũng không phải người mà Ma Công đỉnh cấp bình thường có thể khống chế được, dù sao bọn họ cũng là con của thiên đạo tục xưng là con trai ruột của ông trời.

Đó có thể là công pháp gì cũng có thể hoàn toàn khống chế được.

“Kẽo kẹt.” Cửa lầu các bị đẩy ra.

“Công tử, Đại Chu Hoàng Triều mời ngươi qua đó.”

Sở U Cơ nhẹ giọng nói với công tử nhà mình, nàng ta nghe nói Đại Chu Hoàng Triều đã thành công bước lên con đường Nhân Hoàng trở thành Nhân Hoàng.

Bên ngoài đều truyền nhau khoảng thời gian trước Đại Chu Hoàng Triều mãnh mẽ tiến vào Hoang Cổ Cấm Địa ở Đông Hoang tìm được Dược Vương, thậm chí còn tìm được một cây Dược Hoàng chân chính.

Tuy rằng bên ngoài truyền tin nguyên nhân khiến Đại Chu Hoàng Triều thành công đột phá Nhân Hoàng Cảnh là do bản thân Chiến Hoàng đã tìm được linh được cao cấp mới thành công.

Nhưng nàng ta biết hoàn toàn không có chuyện như vậy, Chiến Hoàng đột phá hoàn toàn là vì công tử nhà mình đã cho Cơ Không một cây linh dược mới có thể đột phá.

Từ đầu đến cuối Sở U Cơ vẫn luôn nhớ công tử nhà mình nói về cảnh giới trên đời này với mình, phỏng chừng Nhân Hoàng ở trước mặt công tử cũng chỉ là một sự tồn tại như con chó con mèo mà thôi.

“Ê a ê a, i a.” Y Y nằm bò bên cạnh Tần Cửu Ca ngáp một cái, giơ hai móng vuốt nhỏ dụi mắt mình, lập tức mở kho thực vật thuộc riêng về mình ra.

“Đứa nhỏ này ngoại trừ ngủ chính là ăn.” Sở U Cơ từ từ đi đến bên cạnh Tần Cửu Ca nhìn con thú nhỏ khẽ cười rồi bảo, cũng không biết đây là thú con của yêu thú gì mà công tử lại đối xử với nó rất tốt.

Tuy rằng Sở U Cơ không biết công tử nhà mình định bày trò gì với con thú nhỏ này, nhưng nàng ta cảm thấy trong tảng đá mà con thú nhỏ này ăn hàm chứa rất nhiều năng lượng.

Những viên đá này chắc chắn là bảo vật hiếm thấy ở Thanh Vân Giới nhưng lại được công tử trực tiếp đút cho con thú nhỏ này làm lương thực, không hề có ý trân trọng gì hết.

“Ngươi đừng coi thường tên lười biếng này, nó trưởng thành rồi sẽ rất mạnh đấy.” Tần Cửu Ca vừa cười vừa bảo, thuận tay lấy một viên đá toàn thân tản ra ánh sáng đỏ trong Nhẫn Trữ Vật của mình, cỡ của nó phải to bằng đầu người.

“Ê ê a, ê a.” Y Y vừa nhìn thấy viên đá toàn thân tỏa ánh sáng đỏ này đôi mắt nhỏ trừng to, nhìn Tần Cửu Ca với vẻ mặt mong chờ, chỉ vào mình rồi lại chỉ vào viên đá tản ra ánh sáng đỏ.

Ý tứ rất rõ ràng, nó muốn ăn thứ đó.

Tần Cửu Ca vừa cười vừa nhìn Y Y, quả thật bây giờ phần lớn người đều cảm thấy con thú nhỏ này chỉ biết ăn ngủ nhưng không có người nào nghĩ nó ăn rồi ngủ, ngủ rồi ăn lại có thể nhanh chóng trở nên mạnh hơn.

Loại Thánh Linh này trời sinh vi Tôn, chỉ cần trưởng thành thôi thì sẽ đạt tới một cảnh giới mà người khác dù có cố gắng thế nào cũng không thể với tới.

Mỗi một Thánh Linh đều có cách trưởng thành riêng của mình, Thánh Linh dạng gấu trong tay của Tần Cửu Ca này cũng thế, theo

suy đoán của hắn thì cách trưởng thành với tiến hóa của nó là ăn, đây cũng là một trong những lý do chính mà Tần Cửu Ca chịu lấy nhiều Thượng Cổ Thần Thạch ra cho nó ăn tới vậy.

Mặc dù đối với hắn Thượng Cổ Thần Thạch không phải là thứ gì quá quý giá nhưng đây chỉ là đối với riêng bản thân Tần Cửu Ca mà thôi.

Thế nên hắn cũng không quá quan tâm, dù nuôi thêm một khoảng thời gian dài nữa thì hắn vẫn có thể nuôi nổi, tới khi Y Y trưởng thành thì nó sẽ có tác dụng lớn.

Cạnh tranh trên Thái Cổ Tiên Vực quá khốc liệt, việc Tần Cửu Ca trời sinh đã đứng tại đỉnh phong nhiều lúc cũng không phải là chuyện tốt, thân là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc nhưng không có nghĩa hắn không có địch nhân.

Thái Cổ Tiên Vực thân là Thượng Giới trong mắt vô số Tinh Thần Giới khác thì cũng không phải là nơi đơn giản gì, thời gian tồn tại của vị diện này không biết đã trải qua bao nhiêu kỷ nguyên rồi, trong vô số năm tháng này không ai biết được đã có bao nhiêu tồn tại kinh khủng dị thường được sinh ra và còn sống.

Những tồn tại này thường sẽ trở thành những cấm kỵ mà người khác không dám nhắc tên, chỗ bọn hắn ở sẽ tự diễn hóa trở thành một Cấm Địa, Đại Đạo khó xâm, vạn cổ bất diệt.

Ý tưởng của Tần Cửu Ca chính là muốn bồi dưỡng vài tồn tại cấm kỵ, nếu việc này thành công thì mọi chuyện quá tốt rồi.

Những sinh linh có thể trở thành cấm kỵ đều là những sinh linh có thiên phú tối cao, tuy Thánh Linh như Y Y cũng có hy vọng nhưng thật sự hy vọng này cũng không quá lớn.

Về phần Lăng Giao tuy là Giao Long có huyết mạch Long Tộc cực kỳ thuần khiết nhưng cũng còn kém rất xa, trừ phi y có thể tiến hóa thành một Chân Long với huyết mạch thuần khiết, sau đó lại phản tổ trở thành Tổ Long thì mới có hy vọng được.

Trong Tiên Cổ Tần Tộc cũng có tồn tại cấm kỵ, nên Tần Cửu Ca mới biết được muốn bồi dưỡng một sinh linh trở thành cấm kỵ cần tốn bao nhiêu tài nguyên cùng sức lực.

Những Thái Cổ Hoàng Tộc, Bất Hủ Đại Giáo, Tiên Cổ Thế Gia trên Thái Cổ Tiên Vực đều là những thế lực đã tồn tại không biết bao nhiêu năm tháng nên chắc chắn trong bọn hắn cũng có vài tồn tại cấm kỵ đang tọa trấn, chỉ bất quá phân biết nhiều hay là ít thôi.

Tần Cửu Ca cầm chén rượu trong tay lên sau đó từ từ uống một ngụm.

“Cơ Không đã đột phá rồi à!”

Chương 56: Chỉ là Nhân Hoàng Hạ Giới

Chương 56: Chỉ là Nhân Hoàng Hạ Giới

Tần Cửu Ca nói nhẹ, khi hắn trở về thì hắn cảm nhận được có một khí tức không kém vừa mới được sinh ra, khí tức này là khí tức mà Tần Cửu Ca không thể quen thuộc hơn được, khí tức của Hoàng Đạo, điều này cũng chứng minh có người vừa tấn thăng lên Nhân Hoàng Cảnh.

Kết hợp với việc bản thân vừa đưa Cửu Thiên Linh Ngọc Đằng cho Cơ Không thì Tần Cửu Ca dễ dàng đoán được người vừa đột phá kia chính là Cơ Không của Đại Chu Hoàng Triều.

“Chờ một chút chúng ta đi qua nhìn một chút.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ một cái.

“Được!”

…

Hoàng cung của Đại Hạ Hoàng Triều.

“Thần sứ, nghe nói Cơ Không của Đại Chu Hoàng Triều vừa tấn thăng Nhân Hoàng đó, không biết việc này có ảnh hưởng gì tới hành động lần này không?”

Một vị trung nhiên người mặc kim y cửu long hạ người bẩm báo một cách cung kính trước người đến từ Thượng Giới kia.

Bối cảnh của Đại Hạ Hoàng Triều trên Thượng Giới là Đại Đạo Thiên Cung, đó là một thế lực khá lớn tại Thượng Giới, nghe lão tổ của bản thân nói thì trong Đại Đạo Thiên Cung có cường giả mạnh hơn cả Nhân Hoàng.

Cường giả trên Nhân Hoàng Cảnh không biết sẽ đáng sợ tới mức nào, hiện tại Đại Hạ Hoàng Triều thậm chí còn không có một cường giả

Nhân Hoàng tọa trấn, thế nên hắn vô cùng cung kính trước người đến từ Thượng Giới này.

Ban đầu hắn nghĩ rằng có Đại Đạo Thiên Cung trợ giúp thì việc công phạt và hủy diệt Đại Chu Hoàng Triều dễ như trở bàn tay, nhưng không ngờ hiện tại Cơ Không đã đột phá lên được Nhân Hoàng Cảnh.

Việc này dần trở nên rắc rối hơn rất nhiều, Nhân Hoàng Cảnh cùng những cảnh giới dưới có sự cách biệt rất lớn, một khi cường giả Nhân Hoàng Cảnh muốn một lòng chạy trốn sau đó quay lại báo thù thì không ai ngăn cản được cả.

“Nhân Hoàng của Hạ Giới!”

Vị thần sứ mặc bạch y khoanh hai tay ra sau, khóe miệng hắn lộ ra một vệt khinh thường, người Hạ Giới vĩnh viễn sẽ không thể biết rõ được chênh lệch giữa Thượng Giới và Hạ Giới to lớn tới mức nào.

Thái Cổ Tiên Vực thân là Thượng Giới nên linh khí sung túc hơn ở đây không biết bao nhiêu lần, Đại Đạo Pháp Tắc hoàn chỉnh, thế nên Nhân Hoàng của Thượng Giới có thực lực cách xa Nhân Hoàng ở Hạ Giới nhiều.

“Chỉ là một tên Nhân Hoàng vừa tấn thăng ở Hạ Giới mà thôi, làm được cái gì chứ?”

“Chưa nói tới việc tu vi của bản tọa siêu việt hắn nhiều, cho dù là cùng cảnh giới đi nữa thì bản tọa cũng có thể dễ dàng đánh mười tên Nhân Hoàng của Hạ Giới cùng một lúc”

Thần sứ đến từ Thượng Giới kia nhìn Hạ Hoàng với ánh mắt trào phúng cực độ, tầm mắt của tên người Hạ Giới này thật sự là quá tầm thường, đừng nói là cảnh giới yếu hơn hắn, cho dù tên Nhân Hoàng của Đại Chu kia có cảnh giới cao hơn hắn nửa tầng hắn cũng không sợ.

“Đúng rồi, không phải các ngươi nói có một tên người trẻ tuổi đến từ Thượng Giới tới Thanh Vân Giới này của các ngươi sao?”

Thần sứ nhìn Hạ Hoàng một cái rồi lên tiếng, so với một tên Nhân Hoàng vừa tấn thăng tại Hạ Giới thì người trẻ tuổi đến từ Thượng Giới kia càng đáng để hắn chú tâm hơn.

Theo những gì hắn biết thì tất cả những người có thể xuống Hạ Giới đều có thế lực sau lưng không nhỏ, đại bộ phận đều là thế lực có Thiên Tôn tọa trấn.

Nhưng mà dù cho có để ý tên trẻ tuổi kia thì thần sứ áo trắng cũng không quá sợ hãi y, dù sao thế lực của Thượng Giới có thực lực mạnh mẽ nhưng cùng lắm cũng chỉ là như Đại Đạo Thiên Cung của hắn mà thôi.

Hắn tự tin rằng hắn là đệ tử dòng chính của Đại Đạo Thiên Cung, sau lưng hắn còn có yêu nghiệt của Đại Đạo Thiên Cung chống lưng, hắn không cần quá sợ.

Thế nhưng cũng không phải người ngu, không ai rãnh mà đi chủ động trêu chọc một nhân vật thần bí từ Thượng Giới cả.

“Hồi bẩm thần sứ, người kia tên là Tần Cửu Ca, hiện tại người đó tiếp xúc khá gần với công chúa Đại Chu Hoàng Triều, ngài xem thử xem hắn là…”

Ánh mắt Hạ Hoàng lấp lóe, ý thức của hắn rất rõ ràng.

Nếu như tên Tần Cửu Ca kia quấy rầy việc phá hủy Đại Chu Hoàng Triều của bọn hắn thì bọn hắn liền mời những người đến từ Thượng Giới này tiêu diệt y, dù sao chính bản thân hắn đã từng thấy bên người của tên Tần Cửu Ca kia có hẳn một con Giao Long, khí tức của nó mênh mông như Thâm Uyên.

Loại khí tức kia nhìn một cái hắn liền biết tu vi của con Giao Long đó không thể nào thấp hơn Nhân Hoàng.

“Yên tâm đi, những chuyện liên quan tới người Thượng Giới thì chúng ta sẽ xuất thủ giải quyết giúp ngươi.”

Một ông lão mặc áo xám đứng kế trung niên áo trắng nhìn Hạ Hoàng với ánh mắt âm trầm rồi nói.

Hắn đương nhiên biết rõ Hạ Hoàng đang lo lắng việc gì, Đại Hạ Hoàng Triều chỉ là một thế lực đỉnh phong tại Thanh Vân Giới, thậm chí còn không phải là thế lực mạnh nhất, nếu như thật sự gây chuyện với một đệ tử của Thượng Giới thì tình cảnh của bọn hắn sẽ trở nên cực kỳ lúng túng.

Nếu như thế lực trên Thượng Giới kia biết được đệ tử của mình bị một thế lực nhỏ tại Hạ Giới xử lý thì bọn hắn sẽ phái người xuống Hạ Giới tàn sát sạch thế lực đó.

Nhưng nếu như đệ tử của bọn hắn bị một thế lực khác trên Thượng Giới giải quyết thì bọn hắn sẽ không đem lửa giận trút lên một thế lực nhỏ tại Hạ Giới.

“Được rồi, trước tiên chúng ta đi tìm thanh niên trẻ tuổi đến từ Thượng Giới kia đi.”

Trung niên thần sứ áo trắng nói một cách ngạo nghễ, Đại Đạo Thiên Cung của bọn hắn mặc dù tại Thái Cổ Tiên Vực không phải là một thế lực quá mạnh nhưng bọn hắn cũng có một cường giả Thiên Tôn Cảnh tọa trấn.

Dù cho những thế lực khác tại cùng khu vực cũng phải cho bọn hắn một chút mặt mũi.

Nghe được lời nói của vị thần sứ Đại Đạo Thiên Cung này thì Hạ Hoàng cũng thoáng cảm thấy an tâm, Tần Cửu Ca nếu như chết thì chắc cũng sẽ không ảnh hưởng tới Đại Hạ Hoàng Triều bọn hắn.

Chương 57: Hạ Thiên Hoàng còn sống?

Chương 57: Hạ Thiên Hoàng còn sống?

Đại Chu Hoàng Triều.

Tại một nơi trong cung điện Đại Chu Hoàng Triều, Tần Cửu Ca đang ngồi trên một cái ghế, tay thì cầm rượu, hắn từ từ uống rượu, đằng sau thì Sở U Cơ đang vò vai.

Cơ Tiên Nguyệt thì đứng một bên trêu chọc và chơi đùa cùng với Y Y, đôi khi Tần Cửu Ca cũng quay sang trêu chọc nàng một chút và nhiêu đó cũng đã đủ khiến cả khuôn mặt của Cơ Tiên Nguyệt đỏ hết cả lên, không ngờ vị nữ chính này cũng khá là thú vị.

Đặc biệt Cơ Tiên Nguyệt rất thích mặc đồ nam, Tần Cửu Ca cảm giác đùa giỡn nàng có một loại hương vị khác.

“Tại hạ đã thành công đột phá được Nhân Hoàng Cảnh, may mà nhờ có công tử giúp đỡ.”

Chu Chiến Hoàng nhìn sang Tần Cửu Ca với vẻ mặt cảm kích, bản thân hắn không ngờ rằng lúc sinh thời lại có thể đột phá được Nhân Hoàng Cảnh.

Đây chính là tâm nguyện cả đời của hắn, ban đầu với thiên phú của Chu Chiến Hoàng thì việc hắn đi tới cảnh giới Nửa Bước Nhân Hoàng thì đã là ông trời mở mắt rồi, hắn không ngờ sẽ có ngày bản thân lại

có thể đặt chân lên được Nhân Hoàng Cảnh.

Cơ Không biết rõ tất cả những thứ này đều là do Tần Cửu Ca ban tặng, vì thế nên hắn mới vô cùng tôn kính nam tử trẻ tuổi trước mắt này, hắn không chỉ sợ do thân phận của Tần Cửu Ca mà còn kính trọng ơn ban Hoàng Dược cho mình nữa.

Đột nhiên lúc này có không ít cường giả của Đại Chu gầm thét.

“Là ai dám can đảm xông vào hoàng cung của Đại Chu ta.”

“Các ngươi là ai mà lại dám xông vào hoàng cung của Đại Chu Hoàng Triều, không muốn sống nữa sao?”

Hiện tại mặc dù Đại Chu Hoàng Triều vẫn đang trong thế yếu nhưng nếu so sánh với đại đa số thế lực tại Thanh Vân Giới bọn hắn vẫn không quá thua kém, đặc biệt là khi hôm nay Chu Chiến Hoàng còn tấn thăng lên Nhân Hoàng Cảnh nữa chứ, lại có người dám đánh mặt của Đại Chu Hoàng Triều trước bàn dân thiên hạ sao?

Đột nhiên có vài bóng người xuất hiện.

“Kêu Nhân Hoàng của Đại Chu Hoàng Triều nhà ngươi mau cút ra đây.”

Bạch Vũ nhìn hoàng cung Đại Chu nguy nga vô cùng thì la lớn một cách khinh thường, chỉ là một thế lực nho nhỏ tại Thượng Giới thôi, làm gì có thể uy hiếp được tới hắn chứ, nếu như không phải do tên thanh niên đến từ Thượng Giới tên Tần Cửu Ca kia có vẻ có quan hệ không tầm thường với tiểu công chúa của Đại Chu thì bọn hắn đã phái quân đội của Đại Hạ đánh vào Đại Chu Hoàng Triều rồi.

Đây không phải là do bọn hắn xem thường thế lực ở Hạ Giới mà là bọn hắn xem thường thế lực không có bối cảnh ở Thượng Giới.

Thượng Giới cùng Hạ Giới là hai thế giới hoàn toàn khác nhau, chỉ một thế lực bình thường nào đó tại Thượng Giới thôi cũng đã đủ xưng bá và trở thành một thế lực đỉnh tiêm tại Hạ Giới rồi, đây không phải là nói chơi đâu.

“Bốn vị Nhân Hoàng và hai vị Nửa Bước Nhân Hoàng?”

Tất cả cường giả vừa đi ra khỏi hoàng cung Đại Chu khi thấy cảnh này thì đều nhanh chóng thay đổi sắc mặt, Nhân Hoàng Cảnh chính là những cường giả có chiến lực đỉnh phong tại Thanh Vân Giới này, không phải các thế lực đỉnh tiêm sắp đối mặt với nguy cơ diệt vong

thì những cường giả đó chắc chắn sẽ không xuất hiện.

Nhưng hiện tại đứng trước cửa Đại Chu Hoàng Triều chính là bốn vị cường giả tỏa ra khí tức của Nhân Hoàng Cảnh, hai người còn lại thì cũng đã đạt tới cấp độ Nửa Bước Nhân Hoàng, dù sao sau khi Chu Chiến Hoàng tấn thăng lên Nhân Hoàng Cảnh thì những cường giả của Đại Chu Hoàng Triều cũng đã cảm nhận được khí thế của cường giả Nhân Hoàng ra sao rồi.

Thêm việc những người đang đứng ở đây hoàn toàn không muốn che giấu khí tức Hoàng Cảnh của mình, loại áp bách mà bốn vị cường giả trước mặt mang lại thật sự khiến cho các cường giả Đại Chu hít thở không thông.

“Nhanh kêu Nhân Hoàng của các ngươi cút ra đây, bằng không thì Đại Chu Hoàng Triều của các ngươi tự gánh lấy hậu quả.”

Bạch Vũ tiếp tục hô lớn một tiếng nữa, một thế lực nhỏ nhoi của Hạ Giới mà cũng dám không nghe lệnh bọn hắn ư? Thật đúng là chán sống mà.

“Xin hỏi các hạ là…”

Hoàng Chủ của Đại Chu Hoàng Triều ráng chống đỡ áp bách mà bốn vị cường giả Nhân Hoàng Cảnh mang lại mà lên tiếng hỏi, sắc mặt của hắn tái nhợt tới cực độ nhưng hắn vẫn không lùi bước trước thanh thế to lớn này.

“Cút, chỉ là một tên Nửa Bước Nhân Hoàng nhỏ nhoi thôi mà có tư cách gì nói chuyện với ta.”

Bạch Vũ quát lớn một tiếng, một tên Nửa Bước Nhân Hoàng tại Hạ Giới là cái thá gì mà dám hỏi hắn chứ, trong mắt của Bạch Vũ thì y không khác gì sâu kiến cả.

Sắc mặt Đại Chu Hoàng Triều thay đổi mạnh, có bao giờ hắn chịu một nỗi khuất nhục to lớn như thế này đây, bình thường thì nếu gặp phải chuyện thế này hắn đã sớm tiến lên đánh một trận rồi, dù người trước mắt này có là cường giả Nhân Hoàng Cảnh đi nữa.

Không có lý do gì hết, tất cả là vì Hoàng Chủ của Đại Chu Hoàng Triều là đại diện của mặt mũi Đại Chu, không thể khinh nhục.

Tuy nhiên hiện nay hắn lại không thể làm như vậy được, nhìn thần sắc của những người này liền biết kẻ đến không thiện, hiện tại Đại Chu cần hắn ẩn nhẫn hơn.

“Hạ Thiên Hoàng, bên ngoài đều đã truyền ngôn rằng ngươi chết từ lâu, không ngờ tới hiện tại ngươi vẫn còn sống.”

Chương 58: Giao Long thuần huyết

Chương 58: Giao Long thuần huyết

Ánh mắt của Hoàng Chủ Đại Chu bỗng nhiên nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc trong số bốn cường giả Nhân Hoàng kia, khi nhìn thấy lão nhân gầy gò đó thì ánh mắt của hắn không khỏi hiện lên vẻ hoảng sợ, đây chính là một trong các Hạ Hoàng đời trước của Đại Hạ Hoàng Triều, có tên là Hạ Thiên Hoàng, ngoại giới đã cho rằng Hạ Thiên Hoàng đã chết vì không thể tấn thăng Nhân Hoàng thành công.

Khi nghe được Hoàng Chủ Đại Chu hô tên của mình lên thì lão giả với dáng người nhỏ gầy nhất trong cả bốn cười nhẹ đầy âm hiểm.

“Lão phu may mắn nhận được sự coi trọng từ tổ tiên nên được ban cho một viên Nhân Hoàng Đan, sớm đã bước lên con đường Nhân Hoàng và tấn thăng thành Nhân Hoàng Cảnh, không ngờ tại Thanh Vân Giới này vẫn còn người nhớ rõ lão phu.”

“Nghe nói người thanh niên đến từ Thượng Giới kia cũng đang ở đây phải không? Lão phu muốn gặp mặt hắn một lần.”

Sau khi Hạ Thiên Hoàng nói xong thì một lão giả khác trong bốn người cũng tiếp tục lên tiếng, trong mắt của lão giả này thì Hoàng Chủ Đại Chu khí huyết suy bại, không còn sống được bao lâu nữa, suốt phần đời còn lại cũng sẽ không có cơ hội đột phá Nhân Hoàng.

“Cốt lão cần gì khách khí với đám sâu kiến Hạ Giới này, ta nghĩ tên Tần Cửu Ca kia cũng là người thông minh mà, hắn chắc chắn sẽ không nguyện ý vì một thế lực cỏn con ở Hạ Giới mà đối đầu với chúng ta, chỉ cần chúng ta không trêu chọc tới hắn là được.”

Bạch Vũ đứng bên cạnh lão giả tên Cốt lão cười lạnh một cái, hắn sẽ không chủ động trêu chọc tên Tần Cửu Ca đến từ Thượng Giới kia, nhưng tên đó cũng đừng đi trêu chọc hắn.

Theo suy nghĩ của Bạch Vũ thì cả hai sẽ nước sông không phạm nước giếng, cả hai đều là người có thế lực trên Thượng Giới, ta không chọc ngươi thì ngươi cũng đừng đến tới đây chọc ta làm gì, thậm chí

Bạch Vũ còn có thể để tên Tần Cửu Ca đó mang tiểu công chúa của Đại Chu đi.

Đây chính là nhượng bộ lớn nhất mà Bạch Vũ có thể cho Tần Cửu Ca.

“Còn chưa chịu ra sao?”

Bạch Vũ thấy tên Tần Cửu Ca cùng Nhân Hoàng của Đại Chu vẫn chưa chịu trả lời thì giận dữ vô cùng, hắn vỗ tay một cái liền thấy hai đạo Hoàng Đạo Chi Khí cường đại bay thẳng vào trong hoàng cung.

“Rần rầm rầm.”

Hai đạo Hoàng Đạo Chi Khí mang theo lực lượng như muốn hủy diệt hết thảy mà bay thẳng vào hoàng cung Đại Chu.

Đột nhiên một tiếng long ngâm vang lên, khiến cả bốn cường giả bị chấn động tới máu tươi chảy ròng.

Phịch một tiếng, tên Bạch Vũ khi nãy vẫn còn đang kêu gào nay đã bể nát thành trăm mảnh, thần hình câu diệt tại chỗ, không còn một chút cặn bã nào.

“Giao Long thuần huyết!”

Cốt lão thân là người xuống Hạ Giới cùng với Bạch Vũ thấy một màn này cũng không khỏi sợ hãi, thậm chí y còn không thèm quan tâm tới tình hình của Bạch Vũ.

Một con Giao Long thuần huyết có thực lực hoàn toàn vượt xa tất cả mọi người bọn hắn, chỉ một tiếng rống thôi mà thân thể của bản thân đã không còn động đậy được nữa rồi.

Loại y thế này hắn chỉ từng cảm nhận được từ trên người một vài đại trưởng lão tại Thiên Cung mà thôi.

Tất cả cường giả của Đại Chu Hoàng Triều tại thời khắc này cũng yên lặng lại, cả một vùng trời bỗng như không còn sự sống.

Chuyển biến này thật sự là quá nhanh rồi, rõ ràng vừa nãy tên người Thượng Giới kia vẫn còn uy phong lẫm liệt, kêu gào liên tục, giờ này lại bị một tiếng rống giết chết, tất cả xảy ra quá nhanh.

Con Giao Long vừa nãy xuất thủ toàn thân tỏa ra kim quang lóa mắt, trên đầu mọc hai sừng rồng vô cùng uy mãnh, một vài cường giả biết một chút về bí mật của Long Tộc đều rõ ràng con Chân Long trước

mặt này chắc chắn là thuần huyết, hơn nữa nó còn sắp tiến hóa thành một đầu Chân Long.

Tất cả mọi người ở đây đều không dám động đậy một chút nào, dù sao ai khi thấy cảnh một cường giả Nhân Hoàng bị một tiếng rống trực tiếp giết chết thì đều có phản ứng như thế thôi, tràng cảnh rung động này không phải ai cũng từng gặp qua.

“Các hạ…”

Cốt lão nhìn con Giao Long thuần huyết trước mắt thì khóc không thành tiếng, đây chính là Giao Long mà Hạ Hoàng đã từng đề cập trước đó.

Ban đầu khi Hoàng Chủ Đại Hạ đề cập tới bên người của thanh niên đến từ Thượng Giới kia có một con Giao Long thì bọn hắn chẳng thèm ngó tới chút nào, bọn hắn nghĩ rằng người của Hạ Giới mà biết cái gì là long sao?

Tại Thái Cổ Tiên Vực thì Chân Long nhất tộc chính là một trong những chủng tộc Thần Thú đỉnh tiêm nhất, mà Giao Long nhất mạch cũng nhờ thế mà có địa vị không kém tý nào, một con Giao Long được người ta đem xuống Hạ Giới thì chắc chắn huyết mạch tạp không chịu nổi.

Bởi vì tất cả Giao Long có huyết mạch tinh khiết không phải thế lực nào cũng có được, mà cho dù có thì cũng sẽ không để một thanh niên cưỡi đi xuống Hạ Giới chơi, đây là lý do chính bọn hắn không quá coi trọng con Giao Long mà Hạ Hoàng nói.

Tuy nhiên hiện tại khi thấy hình dạng thật sự của nó thì Cốt lão hoàn toàn chết lặng, toàn thân óng ánh không có tạp chất, trên đầu có hai sừng, thêm nữa khí tức vô cùng cường đại, qua những điều này Cốt lão biết rõ bọn hắn chết chắc rồi.

Thế lực có thể nuôi một đầu Giao Long thuần huyết tại Thượng Giới tuy có không ít nhưng cũng không quá nhiều, thậm chí Đại Đạo Thiên Cung bọn hắn cũng không có đủ tư cách, và quan trọng hơn con Giao Long này cũng chỉ là tọa kỵ của Tần Cửu Ca mà thôi.

Cốt lão biết rõ lần này mình đá trúng thiết bản rồi.

Chương 59: Ta đã nói là bảo vệ Đại Chu Hoàng Triều giúp ngươi

Chương 59: Ta đã nói là bảo vệ Đại Chu Hoàng Triều giúp ngươi

“Tại hạ là người Thiên Cung của Thiên Châu Đại Đạo, hy vọng các hạ có thể nể mặt Thiên Cung một chút mà thả ta ra.”

Thân thể của Cốt lão tới hiện tại vẫn còn rung sau khi chứng kiến một màn khi nãy, ánh mắt hắn nhìn chằm chằm vào trong hoàng cung của Đại Chu, thần sắc hoảng sợ, hắn thấy được người thanh niên đến từ Thượng Giới kia vẫn đang từ từ uống trà.

Bởi vì y hoàn toàn không che giấu khí tức của mình.

Cốt lão còn chưa muốn chết, thật sự hắn không muốn chết ở một Hạ Giới nhỏ nhoi này, bất kỳ người nào tu luyện được tới Nhân Hoàng Cảnh thì đều không muốn chết một cách lãng xẹt cả, mặc dù tại Thượng Giới thì cường giả Nhân Hoàng không phải là chiến lực đỉnh tiêm gì nhưng tại Đại Đạo Thiên Cung bọn hắn vẫn có cuộc sống rất thoải mái.

“Đại Đạo Thiên Cung sao? Ha ha.”

Lăng Giao lộ ra bộ mặt xem thường khi nghe tới cái tên này, thế lực gì mà lại cả gan tự xưng là Thiên Cung thế? Lại còn muốn một Thế Lực Cấm Kỵ tại Thái Cổ Tiên Vực nể tình nữa? Bọn hắn nghĩ bọn hắn là ai?

Coi như là tên cung chủ của Đại Đạo Thiên Cung gì đó tới đây thì cũng không dám xin công tử nể tình, thật sự là người không biết thì không sợ, thậm chí công tử của mình còn không cần tự động thủ, y chỉ cần thả ra tin tức bản thân có khúc mắt với một thế lực nhỏ tên là Đại Đạo Thiên Cung thì tự động sẽ có người diệt thế lực này dùm.

Dù sao Tiên Cổ Tần Tộc là một Thế Lực Cấm Kỵ có thực lực rất cường đại tại Thái Cổ Tiên Vực, có không biết bao nhiêu thế lực cùng tồn tại cường đại khác đều muốn phụ thuộc vào, những tên này lại còn dám lấy tên Đại Đạo Thiên Cung ra trước mặt công tử để kêu gào nữa chứ, thật sự là không biết sống chết.

Thế lực sau lưng bọn hắn quá xui xẻo khi có thuộc hạ như thế này/

Nếu như cung chủ của Đại Đạo Thiên Cung gì đó mà biết rõ chuyện đang xảy ra ở đây thì sẽ nhịn không được mà lăng trì xử tử tên Cốt lão này, có thể là diệt tộc cả nhà luôn.

“Hiện tại phải làm gì đây Cốt lão.”

Hai vị Nhân Hoàng của Đại Hạ Hoàng Triều khi chứng kiến toàn một mọi chuyện từ đầu tới cuối thì sợ hãi vô cùng, bọn hắn biết là mình xong rồi.

Chỉ cần nhìn sơ qua thôi cũng có thể thấy tên Tần Cửu Ca này có bối cảnh lớn hơn bối cảnh của Đại Hạ Hoàng Triều mình rất nhiều, hơn nữa chênh lệch lớn tới mức không thể tưởng tượng được, tình hình hiện tại thì cũng không khả quan, dù cho có cốt tất cả bọn hắn lại một chỗ thì cũng không đủ con Giao Long kia đánh.

Cốt lão đã đổ mồ hôi lạnh ướt hết cả người, trong lòng hắn liên tục mắng Bạch Vũ, nếu như hiện tại Bạch Vũ vẫn còn sống thì chắc chắn hắn sẽ là người tự tay giết chết y.

Tình huống hiện tại chắc chắn sẽ lan tới thế lực sau lưng bọn hắn rồi, đoán chừng nếu cung chủ biết được tình hình thì cả gia tộc mình cũng sẽ khó mà thoát nổi.

“Vị công tử này, vừa rồi là do chúng ta không đúng, hiện tại chúng ta sẽ mau chóng rời khỏi chỗ này, ngài thấy có được không?”

Lúc này trên người Cốt Lão không còn một chút ngạo khí hay là vẻ tự kiêu nào, đầu hạ thấp xuống hết mức có thể.

Tần Cửu Ca thì vẫn tiếp tục từ từ uống rượu, hoàn toàn không để ý những tên này, dù sao người bình thường sẽ đi chú ý một con kiến sao?

Đối với những người này thì Tần Cửu Ca thậm chí còn không muốn mở miệng, nói với những tên này làm gì? Trêu chọc Cơ Tiên Nguyệt không phải là vui hơn sao?

“Tần công tử quả thật là quá đáng sợ.”

Cơ Không đứng ở một bên nói một cách rung động, hắn biết rõ con Giao Long bên người của Tần Cửu Ca có thực lực cường đại, nhưng sau khi hắn trở thành Nhân Hoàng thì hắn mới cảm nhận được rõ ràng sự cường đại của nó.

Tuy nhiên hắn chưa từng ngờ đến việc con Giao Long đó lại có thể cường đại tới mức độ như hiện nay, chỉ một tiếng rống thôi cũng đủ giết chết một cường giả Nhân Hoàng Cảnh.

Cơ Không cảm nhận được rõ khí tức của Bạch Vũ đáng sợ ra sao, nếu so sánh bản thân hắn với Bạch Vũ thì dù tuy đều là Nhân Hoàng Cảnh nhưng chênh lệch của cả hai gần như khó mà san bằng được.

Nhưng một vị cường giả Nhân Hoàng mạnh mẽ hơn mình nhiều như thế lại bị một giết chết bằng một tiếng rống?

Cơ Không không dám tưởng tượng thế lực sau lưng của Tần Cửu Ca lớn tới bao nhiêu, một tồn tại cường đại như thế mà chỉ đáng làm tọa kỵ đi theo y mà thôi.

Sở U Cơ cùng Cơ Tiên Nguyệt cũng không giấu nổi vẻ chấn kinh của bản thân, Sở U Cơ thì còn đỡ, nàng biết một ít về thế lực bất phàm sau lưng của Tần Cửu Ca nên chỉ hơi bất ngờ một chút thôi, nhưng Cơ Tiên Nguyệt thì khác, lần này Cơ Tiên Nguyệt thật sự ngây ngẩn cả người.

“Rót rượu!”

Tần Cửu Ca xoay người nói với Cơ Tiên Nguyệt.

“A a.”

Cơ Tiên Nguyệt nhanh chóng đổ đầy rượu cho Tần Cửu Ca, nhưng mà tay nàng vẫn không ngừng rung rung.

Chuyện này hôm nay quá rung động, nó đã lật đổ tất cả nhận biết của nàng về thế giới, cường giả Nhân Hoàng Cảnh trong mắt nàng từ xưa đến nay đều là một tồn tại vô địch, nay lại bị chết thảm trong nháy mắt.

Khi bị giết thì y còn không phát ra được một âm thanh nào.

“Ta đã nói là ta sẽ bảo vệ Đại Chu Hoàng Triều giúp ngươi.”

Chương 60: Đại Hạ Hoàng Triều tất diệt

Chương 60: Đại Hạ Hoàng Triều tất diệt

Tần Cửu Ca cười nhẹ sau đó nhìn sang Cơ Tiên Nguyệt.

Có đôi khi cua gái rất sướng, việc đùa bỡn lòng người là việc hắn thích nhất.

Nữ chính?

Đó chẳng qua là một thanh lợi khí hắn dùng để đối phó với Khí Vận

Chi Tử mà thôi.

Hiện tại hắn là Cơ Tiên Nguyệt đã yêu mình tới mức không thể rời xa rồi, hắn cũng có thể triển khai bước tiếp theo trong kế hoạch.

Khí Vận Chi Tử?

Nữ chính của ngươi bất quá cũng chỉ là một món đồ chơi ta có thể vứt bỏ bất kỳ khi nào mà thôi.

“Công tử, có lẽ cung chủ của chúng ta là người biết các ngươi đó.”

Cốt lão thật sự không chịu được sự im lặng và giằng vặt này nên hắn nhanh chóng đưa tên tuổi của cung chủ mình ra, mong từ đó Tần Cửu Ca có thể nể mặt mà tha hắn một mạng, trong âm thầm hắn còn tỏ rằng cung chủ Đại Đạo Thiên Cung của bọn hắn có giao thiệp rất rộng nữa.

Đây có thể nói là một lời uy hiếp trong âm thầm, ý của Cốt lão là muốn Tần Cửu Ca cân nhắc cho thế lực sau lưng mình, có muốn dẫn tới mâu thuẫn giữa hai thế lực chỉ vì một tranh chấp không đáng có này không.

Đại Đạo Thiên Cung của bọn hắn dù sao cũng là thế lực có Thiên Tôn trấn giữ, tại Thái Cổ Tiên Vực cũng chưởng quản vô số cương thổ, thực lực không kém một chút nào, dù cho không thể so sánh được với thế lực của vị công tử trước mắt này nhưng cũng có thể tạo nên phiền phức không nhỏ, đây là suy nghĩ của Cốt lão.

Hai mắt Lăng Giao hiện rõ vẻ giễu cợt, đúng thật là sâu kiến, lại còn cho cung chủ của bọn hắn quen biết với công tử nhà mình nữa chứ?

Người của các Thế Lực Cấm Kỵ ai không phải là ngạo khí khắp trời, ngoại trừ những truyền nhân hay tử đệ của các Thế Lực Cấm Kỵ khác thì bọn hắn còn quan tâm tới ai nữa chứ.

Những Thế Lực Cấm Kỵ được xưng là Cấm Kỵ bởi vì bọn hắn có thực lực cường đại, cường đại tới mức trở thành cấm kỵ.

“Hôm nay Đại Hạ Hoàng Triều tất diệt.”

Tần Cửu Ca nhấp một ngụm rượu sau đó từ từ lên tiếng, hắn hoàn toàn không để ý tới hai vị Nhân Hoàng của Đại Hạ Hoàng Triều vẫn còn đang đứng đây.

Sâu kiến mà thôi.

“Công tử, chúng ta có mắt mà không biết Thái Sơn, mong công tử có thể buông tha cho chúng ta.”

Một tên Nửa Bước Nhân Hoàng của Đại Hạ Hoàng Triều vội vã quỳ xuống cầu xin tha thứ, một phần là vì sợ nhưng phần lớn là do hắn không chịu nổi được áp bách của Lăng Giao.

Tên đó không ngừng dập đầu cầu xin tha thứ, không còn vẻ kiêu ngạo trước kia nữa.

“Diệt môn.”

Tần Cửu Ca vẫn tiếp tục uống rượu sau đó nói ra hai chữ vô cùng tàn khốc với vẻ mặt thản nhiên, dù cho sau khi hai chữ này được phát ra thì không biết có bao nhiêu người phải bỏ mạng nhưng Tần Cửu Ca vẫn không quá quan tâm.

Chỉ bởi vì những tên này vô tình chọc nên vị công tử Thượng Giới này liền diệt môn.

Tất cả mọi người ở đây đều cảm thấy lạnh cả sống lưng, vị công tử này quả thật là quá coi thường sinh mệnh.

“Tuân mệnh.”

Trong mắt Lăng Giao hiện lên vẻ tàn nhẫn, dám lên oai trước mặt công tử sao? Tất cả đều phải chết.

“Liều mạng cùng bọn hắn.”

Hạ Hoàng của Đại Hạ Hoàng Triều nghe thế thì không ép nổi bi phẫn trong lòng, hắn nhanh chóng gầm lên một tiếng và lao thẳng tới Tần Cửu Ca, theo hắn thì nếu Tần Cửu Ca không xuất hiện thì chuyện hôm nay sẽ không thất bại.

Lăng Giao thấy một tên chỉ có tu vi Nhân Hoàng Nhất Trọng như Hạ Hoàng vậy mà cũng dám xông tới công tử thì không khỏi buồn cười, chỉ là một Nhân Hoàng nhỏ nhoi tại Hạ Giới thôi mà không biết hắn lấy gan từ đâu để xông tới công tử.

Sợ là hắn không biết chữ chết viết như thế nào.

Công tử của mình là Đạo Tử của một Cổ Tộc Cấm Kỵ, muốn giết công tử sao?

Dù cho Thiên Tôn đích thân tới đây cũng không thể, thủ đoạn trong tay công tử tầng tầng lớp lớp, không phải là thứ mà những tên sâu

kiến này cân nhắc tới được.

Quả nhiên khi Hạ Thiên Hoàng vừa bay tới gần Tần Cửu Ca thì hư không chấn động một cái, một lực lượng cực kỳ cường đại đã ép hắn thành phấn nhỏ.

“Sâu kiến.”

Tần Cửu Ca nhìn một màn này với ánh mắt vô cùng đạm mạc, chỉ là Nhân Hoàng của Hạ Giới mà thôi, không xứng để bản thân tự ra tay.

Mặc dù hiện tại cảnh giới của Tần Cửu Ca cũng là Nhân Hoàng Nhất Trọng nhưng hắn muốn giết Hạ Thiên Hoàng thì dễ như giết chó vậy.

Thậm chí là những cường giả Nhân Hoàng Cảnh ở trên Thượng Giới kia còn không đấu lại Tần Cửu Ca chứ đừng nói gì là tên Nhân Hoàng Hạ Giới này, chỉ là một Nhân Hoàng Nhất Trọng mà thôi, Tần Cửu Ca không cần trực tiếp xuất thủ cũng giết được.

“Mong rằng công tử tha cho chúng ta.”

Tất cả người của Đại Hạ Hoàng Triều khi này không còn tý hy vọng nào, tất cả đều sắc mặt tái nhợt, ai nấy cũng cảm thấy lạnh cả người khi Tần Cửu Ca đảo mắt nhìn sang, bộ dạng chật vật vô cùng,

Hoàng chủ của Đại Chu Hoàng Triều cùng nhiều cường giả của Đại Chu đứng xa thì đại khoái nhân tâm, các ngươi vừa rồi phách lối lắm mà, nếu biết kết quả như thế này thì các ngươi còn dám phách lối như vừa rồi nữa không?

Tần Cửu Ca từ từ đứng dậy, hắn chắp hai tay ra sau lưng với thần sắc lạnh lùng, vẻ phong thần tuấn lãng của Tần Cửu Ca cộng thêm một thân áo trắng khiến cho hắn như là Trích Tiên giáng trần.

Cốt lão nhìn nam tử có vẻ còn chưa vượt qua mười tám tuổi này thì không khỏi cảm thấy bất an dùm cho thế lực sau lưng mình là Đại Đạo Thiên Cung.

Vừa rồi Giao Long hoàn toàn không xuất thủ, việc Hạ Thiên Hoàng chết là do thanh niên trước mắt này giết.

Tên Hạ Thiên Hoàng kia mặc dù không phải là cường giả mạnh mẽ gì lắm nhưng tối thiểu cũng là một Nhân Hoàng chân chính, một cường giả Nhân Hoàng lại bị một người trẻ tuổi đánh chết một cách vô cùng dễ dàng.

Điều này đại biểu việc Tần Cửu Ca ít nhất cũng phải có tu vi Nhân Hoàng Cảnh.

Chương 61: Thiếu niên Nhân Hoàng

Chương 61: Thiếu niên Nhân Hoàng

Nhân Hoàng Cảnh hay không thì không quá quan trọng, điều quan trọng hơn ở đây là tuổi tác của thanh niên tên Tần Cửu Ca này, một người trẻ tuổi như thế mà lại tấn thăng làm một cường giả Nhân Hoàng sao? Phải biết rằng trong thế hệ yêu nghiệt đời này của Đại Đạo Thiên Cung bọn hắn thì thiên kiêu yêu nghiệt nhất cũng chỉ mới đạt tới cảnh giới Thần Phủ Lục Trọng mà thôi.

Thiếu niên có cảnh giới Thần Phủ Cảnh đã được xưng là yêu nghiệt rồi thì người trước mắt này sẽ được gọi là gì?

Cốt lão sống cũng không ít năm, trong đời hắn đã gặp qua vô số thiên tài yêu nghiệt nhưng cũng chỉ có Tần Cửu Ca là một phần độc nhất, xưa nay chưa từng có.

Cho dù thế lực đứng đầu Thiên Châu của bọn hắn là Dao Đài Tiên Cung cũng không thể bồi dưỡng ra một đệ tử thiên tài như thế được, dù cho là Thánh Nữ – Hoa Khinh Vũ cũng không ngoại lệ, Thánh Nữ của thế lực to lớn như Dao Đài Tiên Cũng hiện tại vẫn chỉ là một đại năng Thái Hư Cảnh, đây đã là yêu nghiệt đứng đầu tại Thiên Châu rồi.

Dao Đài Tiên Cung là một thế lực cực lớn, bọn hắn sở hữu vô số Nhân Hoàng, Thiên Tôn cũng có không ít, càng khủng bố hơn là người sáng tạo ra Dao Đài Tiên Cung là Thần Nữ đời đầu vẫn còn sống tới giờ nay, không ai biết vị Thần Nữ thần bí kia có tu vi ra sao cả.

Dao Đài Tiên Cung quá cường đại, cường đại tới mức tại Thiên Châu ít ai đủ để đụng chạm tới họ, nhưng dù cho là một thế lực như thế cũng không sở hữu thiên tài như Tần Cửu Ca.

Cốt lão cảm thấy bản thân hắn đã vô tình chọc phải một quái vật không lồ rồi.

Khi vừa thấy thực lực của Tần Cửu Ca thì Cốt lão cũng biết rằng

mình xong rồi, thế lực gì mới có thể đào tạo ra một yêu nghiệt như thanh niên trước mắt này chứ? Hắn không biết, nhưng hắn biết thế lực đó phải mạnh hơn Dao Đài Tiên Cung.

Mà loại thế lực đó thì sẽ có thực lực để dễ dàng tiêu diệt Đại Đạo Thiên Cung.

Tần Cửu Ca không quan tâm tới những lời cầu xin hay quỳ xuống, hắn chỉ nhìn sang nơi xa sau đó từ từ ôm Y Y rời đi.

Lăng Giao lúc này lộ ra thần sắc dữ tợn, long thân trăm trượng của nó nhanh chóng đánh thẳng vào người của những người này, lập tức quất bay tất cả.

Dù cho những người này có cố gắng ra sức phản kháng thì cũng không làm nên được trò trống gì.

Một ngày này toàn bộ tình hình của Trung Châu đều biến động, một tin tức chấn động toàn bộ Thanh Vân Giới truyền ra.

Thế lực đỉnh phong tại Trung Châu nói riêng và Thanh Vân Giới nói chung đã mang theo hai tên Nhân Hoàng Cảnh đến từ Thượng Giới tới hoàng cung Đại Chu, nhưng cuối cùng tất cả lại bị con Giao Long trăm trượng diệt sạch, Đại Hạ Hoàng Tộc cũng bị diệt tộc, qua ngày hôm đó không còn Đại Hạ Hoàng Triều nữa.

Càng đáng sợ hơn là đã có không ít người chứng kiến được chủ nhân của con Giao Long kia là một thiếu niên, một thiếu niên có tu vi Nhân Hoàng Cành!

Vô số thế lực sau khi biết tới sự tồn tại của Tần Cửu Ca thì đều trầm mặc, sau đó tất cả đều tự giác chuẩn bị một phần đại lễ để tới Trung Châu bái kiến Tần Cửu Ca.

…

Diệp Vương Phủ, Đại Chu.

“Nhân Hoàng, một vị thiếu niên Nhân Hoàng.”

“Điều này không thể nào xảy ra được, một thiếu niên trẻ tuổi như thế sao có thể là một cường giả Nhân Hoàng được chứ.”

Diệp Trần hoảng sợ cực độ, mặc dù người của Hạ Giới biết việc một thiếu niên Nhân Hoàng là vô cùng quý hiếm và kinh khủng, nhưng bọn hắn hoàn toàn không có một khái niệm gì quá cụ thể về vấn đề

này.

Nhưng Diệp Trần thì khác, kiếp trước đã từng có thời gian hắn lăn lộn tại Thái Cổ Tiên Vực nên hắn biết rõ dù cho tại Thượng Giới cũng gần như không tồn tại thiên tài đạt được cấp bậc Nhân Hoàng với độ tuổi nhỏ như thế này.

Đúng, là không tồn tại.

Nhân Hoàng khác với những cảnh giới khác, dưới Nhân Hoàng chỉ đáng làm giun dế là một câu miêu tả không ngoa, cách biệt giữa Nhân Hoàng và những người chưa đạt tới Nhân Hoàng Cảnh giống như là một lạch trời vậy.

Kiếp trước nếu như Diệp Trần nghe được tin tức về một thiếu niên Nhân Hoàng nào đó thì hắn chắc chắn sẽ khịt mũi coi thường, coi đó chỉ là tin tức đồn bậy mà thôi.

Nhưng hiện tại một vị thiếu niên Nhân Hoàng đã thật sự xuất hiện trước mặt Diệp Trần, điều này khiến hắn không thể không tin được.

Diệp Trần khi này nhớ tới ánh mắt mà Tần Cửu Ca nhìn mình và tự cảm thấy cả người như lọt vào hầm băng.

“Không thể để thế được, ta phải nhanh chóng đi lấy Cổ Tháp.”

Thần sắc Diệp Trần dần trở nên khẩn trương, nguy cơ mà Tần Cửu Ca mang đến cho hắn nhiều hơn bất kỳ kẻ thù nào trước đó của hắn.

Trong lòng của hắn thì Tần Cửu Ca quả thật là quá mức thần bí.

Ban đầu Diệp Trần chỉ tưởng Tần Cửu Ca chỉ là một đệ tử của một thế lực khá lớn trên Thượng Giới, nhưng khi tin tức về tu vi Nhân Hoàng Cảnh của y vừa được tung ra thì Diệp Trần liền biết rõ Tần Cửu Ca chắc chắn không phải là đệ tử của các thế lực phổ thông, hắn còn khá chắc chắn y đến từ các Thế Lực Cấm Kỵ kia.

Diệp Trần không hiểu vì lý do gì mà một nhân vật có thân phận bất phàm như Tần Cửu Ca lại đích thân tới Thanh Vân Giới, nếu như thật sự y đến từ những Thế Lực Cấm Kỵ kia thì tại Thanh Vân Giới này làm gì có thứ gì lọt vào mắt xanh của y chứ.

“Tiên Ma Bí Cảnh chắc cũng sắp mở ra rồi?”

Chương 62: Tiên Ma Bí Cảnh

Chương 62: Tiên Ma Bí Cảnh

Diệp Trần vội đào móc lại trí nhớ kiếp trước, tại kiếp trước thì hiện tại Đại Chu Hoàng Triều đã bị hủy diệt rồi.

Tất cả hoàng tộc cũng các thế lực của Đại Chu Hoàng Triều may mắn sống sót đều bị Đại Hạ Hoàng Triều truy sát, cha mẹ hắn sau mấy ngày sẽ bị giết một cách tàn nhẫn, còn bản thân Diệp Phàm thì do là một phế vật không có tu vi, cộng thêm hóa trang thay đổi cách ăn mặc nên trốn qua được một kiếp.

Sau khi tránh thoát được một kiếp này thì Trung Châu bắt đầu xuất hiện một bí cảnh cổ lão, bên trong chứa đựng đầy đủ thiên tài địa bảo, cổ kinh mật quyển, Diệp Trần đánh liều một phen chui vào đó nên cuối cùng mới đạt được Cổ Tháp thay đổi vận mệnh đời hắn.

“Hẳn là còn vài ngày nữa là nó sẽ mở ra.”

Diệp Trần nói một cách trầm ngâm, hắn đang chờ đợi tới khi Tiên Ma Bí Cảnh mở ra và bản thân sẽ nhanh chóng lấy Cổ Tháp rồi bỏ trốn, đi tìm cơ duyên ở địa vực khác.

“Đinh, chúc mừng khí chủ đã thay đổi vận mệnh của Khí Vận Chi Tử – Diệp Trần, đạt được một trăm Khí Vận Điểm.”

“Đinh, chúc mừng chủ nhân thu hoạch được lòng của nữ chính Cơ Tiên Nguyệt, đạt được một ngàn Khí Vận Điểm.”

m thanh của hệ thống vang lên trong đầu của Tần Cửu Ca.

Lần này Tần Cửu Ca diệt đi Đại Hạ Hoàng Triều đã gián tiếp gây ra ảnh hưởng đối với Diệp Trần, nhưng hắn là không quá lớn, nếu không thì cũng sẽ không chỉ có một trăm Khí Vận Điểm.

Nhưng bù lại hắn lấy được không ít Khí Vận Điểm từ trên người của Cơ Tiên Nguyệt, xem ra vị nữ chính này đã yêu thích bản thân không dứt được rồi.

“Để ta ngẫm lại xem thử, hiện tại chắc chắn Khí Vận Chi Tử sẽ cực kỳ kiêng kỵ mình, dựa theo tính cách bình thường của các Khí Vận Chi Tử thì chắc chắn bọn hắn sẽ chạy nếu thấy đánh không lại, nhưng nơi này vẫn là nơi phụ mẫu hắn sinh sống, mấy ngày nay ta kêu Lăng Giao nhìn chằm chằm phụ mẫu của hắn là được, nếu như Diệp Trần muốn chạy thì trực tiếp lấy toàn bộ Diệp Vương Phủ ra khai đao.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ một cái, cái gì mà họa không lan tới người nhà chứ, đạo lý đó không hoạt động ở đây, không từ thủ đoạn mới đúng là hắn.

Trong mấy ngày kế tiếp thì Tần Cửu Ca luôn sống tại chỗ lầu các mà Chu Chiến Hoàng an bài, hắn đang nghiên cứu Đại Đạo Chủng Ma Thể cùng Phi Tiên Thể.

"Hệ Thống, nếu như ta tu luyện Phi Tiên Thể tới mức độ cực hạn thì Đại Đạo Phi Tiên Thể có lợi hại hơn Đại Đạo Chủng Ma Thể ban đầu mà ta có hay không thế?"

Đại Đạo Chủng Ma Thể của bản thân chính mà Ma Thể, Phi Tiên Thể tu luyện tới cực hạn là Tiên, một Tiên một Ma, Tần Cửu Ca hoàn toàn không biết rõ sau này cả hai sẽ đạt tới một hậu quả như thế nào.

"Đại Đạo Chủng Ma Thể của chủ nhân chính là thể chất Ma Đạo mạnh nhất trên thế gian này rồi, Phi Tiên Thể sao có thể so sánh nổi chứ."

Tần Cửu Ca nghe vậy thì gật đầu nhẹ, nếu vậy thì hắn cũng an tâm được phần nào rồi, dù có tu luyện Phi Tiên Thể tới cực hạn thì cũng không thể sánh bằng được với Đại Đạo Chủng Ma Thể, dù sao Đại Đạo Chủng Ma Thể của mình quá mức nghịch thiên, không có thể chất nào đủ để so sánh cùng với nó cả.

"Công tử, công tử, trước mắt tại Trung Châu vừa phát hiện ra một đại sự, có một Bí Cảnh vừa được mở ra."

Đột nhiên Cơ Tiên Nguyệt chạy lên tầng lầu mà Tần Cửu Ca đang ở sau đó lên tiếng thông báo, mấy ngày nay ngày nào hắn cũng ở đây, muốn nhìn thấy Tần Cửu Ca cũng dễ dàng hơn rất nhiều.

Cơ Tiên Nguyệt cực kỳ thích ở cùng một chỗ với công tử, nàng cũng thích nghe những tin tức gần đây trên Thanh Vân Giới và Trung Châu để quay về kể lại cho Tần Cửu Ca, có vẻ công tử dạo này cũng thích nghe những tin tức này.

"Phụ hoàng nói rằng bí cảnh này chính là Tiên Ma Bí Cảnh được ghi chép trong cổ sử."

Cổ Tiên Nguyệt cảm thán, nàng biết rõ bốn chữ Tiên Ma Bí Cảnh có ý vị ra sao, từ khi còn bé nàng đã thích ngây người ở những chỗ chứa sách trong hoàng cung rồi, rất nhiều cổ tịch nàng đều đã xem qua thế nên nàng biết giá trị của Tiên Ma Bí Cảnh.

Trong truyền ngôn thì Tiên Ma Bí Cảnh chính là một trong những bí cảnh lâu đời nhất của Thanh Vân Giới, không ai biết rõ người nào đã sáng tạo ra Tiên Ma Bí Cảnh, chỉ biết rõ trong Tiên Ma Bí Cảnh chứa đựng vô số bảo vật.

Trong lịch sử đã từng có người vào Tiên Ma Bí Cảnh sau đó đạt được vô số chỗ tốt, tất cả những người đó sau này đều trở thành những cường giả uy danh hiển hách trên Thanh Vân Giới.

Tiên Ma Bí Cảnh không có thời gian và địa điểm mở ra cụ thể, thế nên hiện tại sự tồn tại của nó đã không còn hiện diện trong trí nhớ của mọi người tại Thanh Vân Giới rồi.

Không một thế lực nào ngờ tới Tiên Ma Bí Cảnh sẽ được mở ra vào giờ phút này cả, hiện đã có không ít người tụ tập tại trước Tiên Ma Bí Cảnh.

“Tiên Ma Bí Cảnh sao?”

Chương 63: Khí Vận Chi Tử có khả năng tiên tri

Chương 63: Khí Vận Chi Tử có khả năng tiên tri

Tần Cửu Ca cười nhạt một cái, không ai biết rõ hắn đang suy nghĩ gì.

Thường những bí cảnh như thế này đều là cơ hội để các nhân vật chính hay Khí Vận Chi Tử đi gia tăng nội tình của bản thân, thế nên Tần Cửu Ca khá là chắc chắn Diệp Trần sẽ tới đây, đối với các Khí Vận Chi Tử còn chưa hoàn toàn trưởng thành thì bất kỳ một bí cảnh nào đều cực kỳ trọng yếu.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của mình, Tần Cửu Ca vừa nhận được truyền âm của Lăng Giao là Diệp Trần vừa lén chạy tới một nơi kín đáo trong Diệp Vương Phủ sau đó lặng lẽ ra ngoài.

“Xem ra tên Khí Vận Chi Tử này có khả năng tiên tri.”

Tần Cửu Ca hơi cười nhạt, hắn đã khá chắc chắn trong việc Khí Vận Chi Tử lần này theo lưu phái gì rồi.

“Còn có một việc đó công tử, không ít Đạo Cung Thánh Địa cùng với các Hoàng Triều đều đã phái nhân vật chủ chốt của mình sang đây để cầu bái kiến ngươi.”

Vừa nói tới đây thì Cơ Tiên Nguyệt nhịn không được mà buồn cười, không ai nghĩ được những đại năng bình thường làm mưa làm gió tại Thanh Vân Giới này lại có thể lộ ra vẻ khúm núm như vậy.

Thậm chí khi nãy nàng còn thấy những đại năng đó cười chào đón nàng nữa chứ, ai nấy cũng biểu đạt thiện ý của bản thân.

“Không muốn gặp, các ngươi tự xử lý là được rồi.”

Tần Cửu Ca nói nhẹ, hắn không phải là người bình thường mà ai muốn gặp thì gặp được, những người kia hoàn toàn không có tư cách gặp hắn.

Hắn chỉ hứng thú trong việc trấn áp Khí Vận Chi Tử mà thôi chứ không có ý định xây dựng một thế lực nào ở đây cả, những việc vô bổ đó là không cần thiết.

“Được.”

Cơ Tiên Nguyệt gật đầu một cách nhu thuận, nàng đứng cách Tần Cửu Ca không xa sau đó vuốt ve đầu Y Y, những ngày này Cơ Tiên Nguyệt cảm giác được Y Y ngày càng cường đại hơn.

Không biết con sủng thú Y Y của công tử này rốt cuộc là loại yêu thú nào, nghĩ đi nghĩ lại thì Cơ Tiên Nguyệt lại quay sang liếc trộm Tần Cửu Ca một cái.

Cơ Tiên Nguyệt luôn cảm giác dáng vẻ của Tần Cửu Ca là đẹp nhất thế gian, không ai sánh bằng, nàng không rõ làm thế nào Tần Cửu Ca lại có thể sở hữu được dung nhan tuyệt thế đó.

Phong thần tuấn lãng, hai mắt như sao, làn da trắng nõn cùng với thân thể cân đối.

Tần Cửu Ca như là một trích tiên phù hợp với tất cả kỳ vọng của nàng.

…

Tại một nơi gần Diệp Vương Phủ.

“Tiên Ma Bí Cảnh đã bắt đầu mở ra, con đường quật khởi của ta sắp bắt đầu rồi.”

Một thanh niên với tướng mạo phổ thông đang mặc thanh y nói nhẹ, trên mặt cùng thân thể của hắn hoàn toàn không che giấu được sự kích động, hắn quen thuộc với Tiên Ma Bí Cảnh hơn bất kỳ ai ở nơi

này, dù sao kiếp trước hắn đã may mắn có cơ hội đi qua rồi.

“Ta không thể trực tiếp đi vào Tiên Ma Bí Cảnh được.”

Nam tử mặc thanh y nghĩ tới đây thì sắc mặt trở nên âm trầm, gần đây phụ thân bỗng nói với hắn rằng không biết dạo gần đây có chuyện gì mà Chu Chiến Hoàng cùng với Hoàng Chủ Đại Chu cũng đang dần xa lánh y, thậm chí bọn họ còn sắp xếp không ít người quanh Diệp Vương Phủ để giám sát nhất cử nhất động nơi này, trông có vẻ rất giống biến Diệp Vương Phủ thành một ngục giam.

May mắn lắm hắn mới có thể trốn khỏi nơi đó.

Diệp Trần nghĩ tới đây thì tràn đầy không rõ, phụ thân mình hắn là luôn trung thành tuyệt đối với Đại Chu Hoàng Triều mà, kiếp này tận tâm tận lực, thậm chí kiếp trước phụ thân mình còn hi sinh thân mình cho Đại Chu Hoàng Triều.

Kiếp trước Đại Chu Hoàng Thất có quan hệ mật thiết vô cùng với Diệp Vương Phủ, dù một kiếp này Đại Chu Hoàng Triều an toàn thì cũng không có gì lớn thay đổi mới phải chứ?

Diệp Trần nghĩ mãi nhưng vẫn không ra, và vì do hiện thực cùng kiếp trước đang dần có sự khác biệt rất lớn nên Diệp Trần muốn nhanh chóng tìm một thứ gì đó có thể mang lại an toàn cho bản thân hắn.

“Theo ta nhớ thì trong kiếp trước Tiên Ma Bí Cảnh có tồn tại một vài ám đạo khá dễ để tìm thấy.”

Diệp Trần cẩn thận hồi tưởng lại ký ức trong đầu mình, đời trước hắn cũng tiến vào Tiên Ma Bí Cảnh bằng một ám đạo, nói cũng hay, vào lúc đó do không biết bản thân đã lạc vào Tiên Ma Bí Cảnh nên hắn còn cố gắng trốn tránh vài ngày, bỏ lỡ rất nhiều tài nguyên trân quý.

“Ta có thể lợi dụng ký ức kiếp trước của bản thân, chỉ cần chế tạo kế hoạch thời gian tốt thì tất cả bảo vật trong đó đều sẽ là của ta hết.”

Trong mắt Diệp Trần hiện lên hai ngọn lửa dã tâm đang rực cháy, chỉ cần có thể lấy được những vật kia thì Diệp Trần tự tin bản thân có thể quật khởi thành một tồn tại vô địch tại Thái Cổ Tiên Vực.

Cổ Tháp thần bí, mầm non cổ thụ thần bí mà Đại Hạ Thần Triều lấy được cùng với rất nhiều đồ tốt khác, đương nhiên thứ trọng yếu nhất vẫn là Cổ Tháp Chín Tầng trong Tiên Ma Bí Cảnh, đây chính là bảo

vật có thể khai phát được Đấu Chiến Thánh Thể của bản thân.

Dựa theo suy nghĩ của Diệp Trần thì sau khi mở ra Đấu Chiến Thánh Thể thì tốc độ tu luyện của hắn sẽ bay vọt lên như tên lửa.

Nhưng khi Diệp Trần nghĩ tới việc Tần Cửu Ca tuy có số tuổi không khác bản thân là bao, có thể còn trẻ hơn mà đã là một cường giả Nhân Hoàng thì trong lòng dâng lên một tia tuyệt vọng, nếu như muốn thì hiện tại Tần Cửu Ca có thể giết hắn dễ như giết gà.

Diệp Trần cực kỳ khó chịu trước sự xuất hiện của Tần Cửu Ca trong kiếp này, Cơ Tiên Nguyệt của bản thân không hiểu vì sao lại bị y lừa đi, hắn hận rằng mình quá yếu đuối, không có sức mạnh đi giết Tần Cửu Ca, cuối cùng hắn cũng chỉ có thể âm thầm ẩn nhẫn chờ đợi tăng thực lực lên mà thôi.

Diệp Trần đã trải qua rất nhiều chuyện tại kiếp trước nên hắn biết rất rõ hai chữ ẩn nhẫn có tác dụng trọng yếu bao nhiêu, đây cũng là lý do hắn không đi tìm Cơ Tiên Nguyệt.

Nếu như hắn vẫn chỉ là một thanh niên thì hắn sẽ mặc kệ uy hiếp mà Tần Cửu Ca mang tới, muốn làm gì thì làm đó, không ai ngăn cản được, hậu quả chắc chắn sẽ rất thê thảm.

Nhưng mà sau khi trọng sinh một lần thì Diệp Trần trở nên cẩn thận hơn trước rất nhiều.

Chương 64: Tiên Ma Bí Cảnh sắp mở

Chương 64: Tiên Ma Bí Cảnh sắp mở

“Tiên Ma Bí Cảnh có vị trí tại phía đông của Đại Chu Hoàng Triều, hiện tại vị trí của ta cũng không cách nơi đó quá xa.”

Diệp Trần đã ghi nhớ được vị trí của thể mà Tiên Ma Bí Cảnh sẽ mở ra, đời trước của hắn cũng không có mất quá nhiều thời gian để đi tới Tiên Ma Bí Cảnh nên Diệp Trần vẫn còn nhớ rất rõ.

“Có lẽ ta nên thuê một con yêu thú để đi qua đó nhanh hơn một chút, chứ với thân thể không có tu vi như thế này thì đi bộ tới chừng nào mới tới được đây?”

Diệp Trần nghĩ thầm.

Tại phía đông của Đại Chu Hoàng Triều, tại mặt ngoài của một dãy núi.

Nếu nhìn từ xa thì ta chỉ thấy nơi này có vô cùng vô tận các dãy núi liên miên không dứt, tuy nhiên Vạn Sơn Sơn Mạch lâu nay bình tĩnh hiện lại vô cùng náo nhiệt.

Không ít các tu sĩ có khí tức cường đại bay qua bay lại giữa không trung, còn có thiếu niên ngồi trên yêu thú phi hành nhìn xung quanh bằng con mắt khinh miệt.

“Mấy ngày nay nơi này kim quang sáng chói, xung quanh xuất hiện Tiên Linh Chi Khí, vì thế nên có không ít thế lực đã nghe tin và phái người tới đây để tranh đoạt.”

Một tu sĩ trung niên lưng đeo trường kiếm thở dài rồi nói, những tán tu giống bọn hắn thật sự khó có thể tranh đoạt lại những người có thế lực to lớn sau lưng này, không biết lần cơ duyên này mở ra thì bọn hắn có thể nhặt nhạnh được chỗ tốt gì đây.

“Đúng thế, hiện tại thậm chí đã có không ít người từ Thánh Địa Đạo Cung tới rồi.”

Một nam tử một mắt đứng bên cạnh đáp lại, mấy ngày nay không chỉ có các Đại Hoàng Triều từ Trung Châu phái người tới đây mà cả các Đạo Cung Thánh Địa từ Đông Hoang cũng tới.

“Không biết trong bí cảnh lần này có thứ gì tốt không mà nhiều người tụ họp quá.”

“Coi như trong bí cảnh này có đồ tốt gì đó thì cũng không phải thứ những tán tu như chúng ta có thể đạt được.”

Người vừa lên tiếng là một lão giả áo xám, cả đời hắn là một tán tu nên hắn biết rất rõ chỗ tốt cùng chỗ xấu khi làm một tán tu là gì, chỗ tốt đầu tiên đương nhiên là rất tự do, muốn đi đâu, làm gì thì làm, nhưng chỗ xấu thì tại những bí cảnh to lớn thế này thì khó mà giành được chỗ tốt nào.

Những tán tu đứng cạnh lão giả nghe tới đây thì đều không lên tiếng nữa, tất cả đều biết những lời lão giả nói là đúng.

…

Ta nhớ được có một lối vào của Tiên Ma Bí Cảnh nằm ngay chỗ này.”

Một nam tử dáng dấp bình thường thân mặc thanh y lầm bầm điều gì đó, kiếp trước hắn đã đi vào Tiên Ma Bí Cảnh một cách vô tình tại chỗ này.

“Không lẽ ta tới trước khi nó mở ra rồi?”

Nam tử áo xanh trầm ngâm một hồi sau đó tiếp tục nói thầm, hắn đã sử dụng không ít Linh Thạch để mua một con yêu thú phi hành bay tới đây đó.

Người thanh niên đang nói thầm đương nhiên là Diệp Trần rồi.

Diệp Trần biết rõ hiện tại hắn tới đây sớm hơn kiếp trước nhiều, đương nhiên có thể lấy được càng nhiều cơ duyên hơn.

“Xem ra hiện tại Tiên Ma Bí Cảnh vẫn chưa hoàn toàn mở ra hết.”

Diệp Trần nhìn sang phía những tu sĩ đang tụ tập cùng nhau tại đằng xa rồi nghĩ, kiếp trước khi hắn tới thì Tiên Ma Bí Cảnh đã được mở ra một khoảng thời gian rồi, mặc dù hắn biết thời gian hiện thế của Tiên Ma Bí Cảnh nhưng cũng chỉ là tương đối mà thôi, Diệp Trần không nhớ nổi thời gian cụ thể mà Tiên Ma Bí Cảnh sẽ mở ra.

“Không sao, ta biết được đa số vị trí của các cơ duyên trong Tiên Ma Bí Cảnh, chỉ cần ta nhanh chân một bước đi tới những cơ duyên này trước những người kia là được rồi.”

Diệp Trần nhìn sang những tu sĩ đang tụ tập lại cùng nhau kia sau đó nở nụ cười lạnh, hắn có trí nhớ của kiếp trước chống lưng, mặc dù hiện tại tu vi không quá cao nhưng trong trí nhớ của Diệp Trần thì có nhiều cơ duyên hoàn toàn không yêu cầu tu vi.

Dù sao kiếp trước tu vi của mình còn không bằng bản thân hiện tại mà vẫn có thể lấy được Cổ Tháp Chín Tầng đó thôi, hiện tại sau khi tu luyện cuốn Cổ Kinh thần bí kia thì tu vi của hắn đã tăng vọt một đoạn, mặc dù trông vẫn có vẻ rất yếu nhưng chắc chắn là mạnh hơn kiếp trước rồi.

Diệp Trần không phải người ngu nên hắn biết rõ ưu thế của mình là cái gì, hắn sẽ không để bị lẫn lộn đầu đuôi, có một ít cơ duyên hắn biết chắc là không lấy được thì hắn sẽ chủ động buông bỏ, trước tiên phải bảo mệnh rồi mới tới tranh đoạt cơ duyên được.

“Trước tiên đi tìm Cổ Tháp thần bí kia trước đi!”

Diệp Trần trầm ngâm một chút rồi quyết định, hắn thấy kiếp trước

bản thân có vẻ đạt được Cổ Tháp một cách rất dễ dàng, hơn nữa sau khi lấy được Cổ Tháp thì bản thân sẽ có thể tối đa hóa lợi ích của kế hoạch cướp đoạt cơ duyên trong đầu mình.

“Thôi thì nghỉ ngơi ở đây một chút cũng được.”

Diệp Trần quét mắt sang bốn phía, trước tiên hắn muốn tìm một nơi để nghỉ ngơi và chờ đợi, hắn muốn cam đoan hắn là một trong những người đầu tiên bước vào Tiên Ma Bí Cảnh khi nó mở ra.

Chương 65: Vạn Đạo Thánh Địa

Chương 65: Vạn Đạo Thánh Địa

“Công tử ngài cũng muốn đi vào Tiên Ma Bí Cảnh sao?”

Cơ Không đứng bên người của Tần Cửu Ca sau đó lên tiếng một cách cung kích, hắn không ngờ Tần công tử lại có thể nhìn trúng một bí cảnh nho nhoi tại Thanh Vân Giới.

“Ta chỉ tới để xem xem mà thôi, các ngươi không cần để ý tới ta.”

Tần Cửu Ca khoanh hai tay ra sau rồi nhìn sơ qua những cường giả Đại Chu Hoàng Triều đang đứng xung quanh.

Những người này thậm chí còn không đáng hắn giơ một tay lên nữa, đi theo hắn thì làm được cái gì chứ?

“Được!”

Cơ Không cũng biết rõ bọn hắn dù có đi theo Tần Cửu Ca cũng không có tác dụng gì quá nhiều, bọn hắn cũng không thể huy động tất cả cường giả của Đại Chu Hoàng Triều đi theo Tần Cửu Ca được.

“Các ngươi đi cùng với ta là được rồi!”

Tần Cửu Ca nhìn sang Sở U Cơ cùng với Cơ Tiên Nguyệt rồi cười nhẹ.

Sở U Cơ hiện tại mặc quần trắng, trên mặt mang một lớp lụa mỏng, mỗi một cái nhăn mày thôi cũng tràn đầy vẻ dụ hoặc trời ban, hồng nhan hoạn thủy cùng lắm cũng chỉ được thế này thôi.

Cơ Tiên Nguyệt thì không hiểu vì sao cứ thích mặc đồ nam, một thân quần áo thanh y cứng cấp, một đai ngọc quấn quanh vòng eo nhỏ bé

kia.

“Sao các ngươi mặc cứ như là chúng ta sắp đi du sơn ngoạn thủy vậy?”

Tần Cửu Ca nhìn sang Sở U Cơ rồi cười mắng, nữ nhân này thật sự là biết rõ về tính tình của hắn, nếu không thì hắn cũng không mang theo nàng đi nhiều nơi như thế.

Sở U Cơ nghe thấy công tử trêu ghẹo bản thân thì che miệng cười nhẹ, ánh mắt nàng trộm liếc Cơ Tiên Nguyệt một cái, đã nói là tùy tiện mặc gì cũng được mà, không ngờ lại lén lấy bộ quần áo đẹp nhất của mình ra để mặc.

Tín nhiệm giữa nữ nhân với nhau thật là…

Tất cả đều là giả!

Cơ Tiên Nguyệt cũng cảm nhận được trào phúng đến từ Sở U Cơ, tâm lý nàng thầm bĩu môi, ngươi cũng có tốt hơn ta đâu, mặc một bộ quần áo khiến người ta muốn phạm tội như thế là có ý gì? Ngươi nghĩ người khác không biết ý đồ của ngươi à?

“Được rồi, chúng ta đi thôi!”

Tần Cửu Ca không có tâm tư quan tâm tranh phong cá nhân giữa hai người, cả hai đều ngoan ngoãn nghe lời của mình là được rồi, coi như là nuôi dưỡng sủng vật là được, nếu không nghe lời thì không quan tâm nữa là được.

“Hiện đã tới lúc thu hoạch rau hẹ rồi.”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm, lần này hắn có thể thu hoạch được Khí Vận Điểm nhiều hay ít hoàn toàn phụ thuộc và việc Khí Vận Chi Tử lần này có mập hay không.

…

Vạn Sơn Sơn Mạch.

“Nhìn kìa, có vẻ là người của Vạn Đạo Thánh Địa.”

Có người kinh hô một tiếng, người này đã từng đi qua Đông Hoang Tiên Thổ nên đương nhiên biết đội hình khi ra trận của Vạn Đạo Thánh Địa, tiêu chí của bọn hắn cực kỳ dễ nhận biết.

Lúc này không ít người đã nhìn về hướng có người kinh hô, Vạn Đạo

Thánh Địa tuy địa bàn chính tại Đông Hoang Tiên Thổ nhưng cũng có đại thanh danh ở Trung Châu, dù sao nó cũng là một trong các thế lực đỉnh phong tại Thanh Vân Giới.

“Nghe nói gần nhất có một thiếu niên thần bí đến từ Thượng Giới, thiếu niên đó chính là người đại diện cho thế lực đằng sau lưng Vạn Đạo Thánh Địa trên Thượng Giới đó.”

Có người tin tức linh thông nên biết rõ trước kia khi Tần Cửu Ca đi ra ngoài thì bên người hắn có Thánh Chủ của Vạn Đạo Thánh Địa dẫn đường.

Mà người có thể để cho một Thánh Chủ của một Đại Thánh Địa dẫn đường thì đương nhiên không ai khác ngoài đệ tử trực hệ của thế lực sau lưng Thánh Địa đó.

Mỗi khi Vạn Đạo Thánh Địa ra ngoài thì sẽ sử dụng một chiếc phi thuyền to lớn, trên thuyền cắm đầy Chiến Kỳ, trên Chiến Kỳ vẽ biểu tượng tượng trưng cho Vạn Đạo Thánh Địa.

“Đạo huynh tới sớm thật đó.”

Một tiếng cười to cởi mở vang lên.

“Gần đây không có cơ hội chúc mừng Cơ huynh, chúc mừng Cơ huynh đã đạp lên con đường Nhân Hoàng để trở thành một cường giả Nhân Hoàng Cảnh, tiểu đệ hâm mộ ngươi từ lâu rồi đó.”

Vạn Đạo Thánh Chủ vừa thấy người tới liền nhận ra là Cơ Không, Chu Chiến Hoàng của Đại Chu Hoàng Triều, tin tức Chu Chiến Hoàng tấn thăng thành một cường giả Nhân Hoàng Cảnh đã được truyền khắp toàn bộ Thanh Vân Giới rồi.

“Đạo huynh nhất định cũng có cơ hội thôi.”

Cơ Không hiện tuy đã là cường giả Nhân Hoàng Cảnh nhưng hắn lại không lộ ra bất kỳ thần sắc kiêu ngạo nào trước mặt Vạn Đạo Thánh Chủ cả, ngược lại còn càng thân thiện hơn.

Bởi vì hắn biết rõ việc Vạn Đạo Thánh Chủ tấn thăng lên Nhân Hoàng chỉ còn là vấn đề thời gian nữa thôi, dù sao y cũng là người của Tần công tử, nói một cách đúng đắn thì bản thân hắn chỉ may mắn vô tình ôm vào đùi của Tần công tử mà thôi.

Thế lực Thượng Giới phía sau Vạn Đạo Thánh Địa luôn vô cùng thần bí, trước kia hắn cũng không biết quá nhiều thông tin về thế lực này

nhưng trong thời gian gần đây thì hắn đã biết rõ hơn nhiều.

Không ngờ Vạn Đạo Thánh Địa lúc nào cũng im hơi lặng tiếng lại là thế lực có bối cảnh lớn nhất tại Thanh Vân Giới nhỏ nhoi này.

May mà trước kia bản thân chưa lần nào đắc tội với vị Vạn Đạo Thánh Chủ trước mắt này, nếu không thì không khí hiện tại sẽ vô cùng xấu hổ.

Vạn Đạo Thánh Chủ cũng biết lý do vì sao Cơ Không lại khách khí với mình như thế, dù y đã trở thành Nhân Hoàng nhưng vẫn không hiển lộ một chút vẻ kiêu ngạo nào trước mặt mình.

Tất cả đều phải quy công việc sau lưng mình có Tần công tử chống lưng cho.

“Công tử không tới sao?”

Vạn Đạo Thánh Chủ quan sát sau lưng Cơ Không một chút rồi lên tiếng, hắn không hề cảm nhận được khí tức của công tử nhà mình.

Cơ Không lắc đầu, ý nghĩ cùng hành tung của công tử luôn bí ẩn vô cùng, bản thân không thể đoán được.

“Chờ xem, đoán chừng còn một hai ngày nữa thì Tiên Ma Bí Cảnh mới có thể hoàn toàn mở ra cho mọi người.”

Vạn Đạo Thánh Chủ nhìn sang Tiên Quang trùng thiên trên đầu của Tiên Ma Bí Cảnh rồi nói, loại bí cảnh này không thể lấy vũ lực mà trực tiếp xông vào được, phải đợi tới khi kết giới của nó tự động yếu bớt đi một phần thì mọi người mới có thể đi vào.

Chương 66: Người mà công tử coi trọng

Chương 66: Người mà công tử coi trọng

Trên thân của Giao Long trăm trượng.

“Công tử muốn ngươi đi giết một người, ngươi có chịu không?”

Tần Cửu Ca nhìn sang Cơ Tiên Nguyệt rồi khẽ cười nói, nếu như việc nữ chính đi giết Khí Vận Chi Tử thực sự diễn ra thì chỉ cần nghĩ thôi cũng thấy kích thích rồi, tình cảnh này quả thật là quá ác độc, nhưng

những việc như giết như tru tâm này là việc hắn thích nhất.

“Được… Ta, ta có thể…”

Cơ Tiên Nguyệt hơi ngơ ngác ra một chút, vừa rồi nàng luôn đứng phía sau công tử ngắm nhìn hắn, không ngờ Tần Cửu Ca lại trực tiếp quay đầu hỏi nàng một câu không đầu không đuôi như thế, không lẽ công tử đã phát hiện việc nãy giờ bản thân nhìn chằm chằm hắn rồi sao?

Hiện tại tuy Cơ Tiên Nguyệt vẫn có chút ngượng ngùng nhưng nàng vẫn đáp ứng lời thỉnh cầu của Tần Cửu Ca một cách tự động.

Tuy Cơ Tiên Nguyệt vẫn hơi thắc mắc việc thực lực của mình thậm chí còn không sánh bằng một đầu ngón tay của công tử nữa, sao công tử lại muốn bản thân đi giết người? Người bị giết là ai mà đặc biệt thế?

Nếu như người kia mạnh tới mức ngay cả công tử cũng không giết được thì sao nàng có thể thành công chứ? Đừng thấy nàng được tôn làm thiên tài yêu nghiệt của Đại Chu Hoàng Triều mà hiểu lầm, tuy tu vi đã đạt tới cảnh giới Càn Nguyên Tứ Trọng nhưng khi đứng trước mặt công tử nàng chẳng là gì cả.

Còn một việc hiện tại nàng mới nhớ lại, khi nàng hỏi lý do vì sao công tử chọn đi tới Đại Chu Hoàng Triều thì hắn đã từng nói đi tới đây để đối phó với một người nào đó.

Lúc đó thì bản thân nàng cũng không quá quan tâm việc này, tuy nhiên hiện nay công tử lại nhắc về việc đó thì nàng biết được người này được công tử xem trọng rất nhiều.

Nhưng mà nàng cũng không hỏi người đó là ai, khi Tần Cửu Ca chọn bảo bộ Đại Chu Hoàng Triều và hủy diệt Đại Hạ Hoàng Triều thì nàng đã khắc sau thân ảnh của vị công tử này vào lòng rồi.

Hình ảnh Tần Cửu Ca trong lòng nàng hiện nay chính là một nam tử thỏa mãn hết tất cả những gì nàng cần ở một nam tử.

…

“Cửa vào kia nằm ngay ở chỗ này.”

Diệp Trần mặc một bộ thanh y, gương mặc đã được dịch dung đang cẩn thận quan sát cổng vào của Tiên Ma Bí Cảnh ở một chỗ cách đó không xa, một khoảng thời gian trước đó bỗng nơi này xuất hiện một cửa hang có kết giới bao quanh, hắn chỉ cần đi vào là có thể tiến vào Tiên Ma Bí Cảnh.

Diệp Trần hít sâu một hơi sau đó trầm giọng nói nhỏ, đây chính là nơi giúp hắn quật khởi tại Thanh Vân Giới trong kiếp trước, và đây cũng là nhân tốt trọng yếu nhất quyết định hắn có thể quật khởi tại Thái Cổ Tiên Vực tại kiếp này hay không.

Tại Đấu Giá Hội ở mấy ngày trước viên Ngọc Bội hắn coi trọng đã bị cướp đi, việc này tuy khiến hắn hơi đau lòng nhưng vẫn còn trong phạm vi tiếp nhận, dù sao công pháp thần bí trên Cổ Tháp Chín Tầng đã có thể giúp bản thân tu luyện dù không cần khai phá Đấu Chiến Thánh Thể, tuy nhiên chắc chắn tốc độ không quá nhanh rồi.

Tuy nhiên nếu so với người khác thì nó cũng không chậm.

Thế nên nếu như lần này ngay cả Cổ Tháp Chín Tầng mà hắn cũng bị cướp mất thì Diệp Trần chỉ có nước thổ huyết mà thôi, đây chính là thứ mấu chốt giúp hắn mở ra Đấu Chiến Thánh Thể, cũng là căn cơ để hắn đặt chân lên Thái Cổ Tiên Vực.

Người chưa từng đi qua Thái Cổ Tiên Vực thì chắc chắn không thể nào biết rõ sự tàn khốc trong đó, nơi đó không chỉ tụ tập các thiên kiêu yêu nghiệt bản thổ mà còn có các yêu nghiệt từ vô số Tinh Thần Giới khác nhau.

Tu vi thiên kiêu nơi đó không chỉ vô cùng cao mà Đạo Tâm còn rất ổn

định nữa.

Thiếu niên Thánh Thể, Thái Cổ Thần Thể, Tiên Thiên Đạo Thể, Bất Diệt Ma Thể, ở nơi đó có đủ loại thể chất mà ngươi thậm chí còn không thể tưởng tượng ra được.

Nhân Tổ Huyết Mạch, Thiên Tôn Cổ Huyết, Thần Ma Thiên Tâm, những thứ này đều là các thiên phú của các thiên kiêu đỉnh tiêm trên Thái Cổ Tiên Vực, chỉ một câu có thể diễn tả hoàn cảnh của Thái Cổ Tiên Vực đó chính là nơi này quá mức tàn khốc.

Nếu như ngươi không có bối cảnh cùng với thực lực thì đúng là nửa bước khó thành.

Nếu như Diệp Trần muốn quật khởi tại nơi đó thì hắn cần đánh chắc căn cơ của mình tại Thanh Vân Giới này mới được.

Thế nên Diệp Trần biết rõ mình không thể bỏ qua bất kỳ cơ duyên nào, đặc biệt là những lần cơ duyên có thể giúp hắn thay đổi vận mệnh như thế này.

Cổ Tháp thần bí này vẫn còn nhiều bí mật mà Diệp Trần vẫn chưa khám phá hết được, thậm chí theo suy đoán của hắn thì bảo vật của Thiên Tôn cũng không thể hơn được thứ này, hoặc Cổ Tháp này còn có cấp bậc cao hơn cả Thiên Tôn.

Diệp Trần chỉ là một tu sĩ nhỏ nhoi ở Hạ Giới, hắn phải tranh với người, tranh với đất cùng tranh với trời mới có thể có cơ hội đạp lên con đường cấm kỵ để trở thành cường giả.

Tất cả những việc này Diệp Trần đều đã biết rõ từ lâu, thế nên hắn sẽ liều mạng để tranh đoạt các cơ duyên thay đổi số phận này, mặc dù hiện tại hắn chỉ là một tiểu nhân vật nhưng hắn có tự tin rằng sau này mình sẽ trở thành một người một tay che trời.

Chương 67: Công tử tới

Chương 67: Công tử tới

“Chúc mừng Chu Chiến Hoàng đã thành công đột phá đến Nhân Hoàng Chi Cảnh.”

Một đại hán thân thể to con nhìn Cơ Không hiện đang tỏa ra khí tức Nhân Hoàng với vẻ mặt cung kính, bất kỳ cường giả nào đạp lên con đường Nhân Hoàng và tấn thăng lên được Nhân Hoàng Cảnh thì đều

đáng được tôn trọng.

Huống hồ thế lực của hắn còn không có một Nhân Hoàng nào bảo bộc cả.

Cơ Không nhìn sang sau đó nở một nụ cười nhẹ, y gật đầu một cái ra hiệu đã nhận lễ.

Hiện tại hắn là một cường giả Nhân Hoàng, thân là cường giả đỉnh cao nhất Thanh Vân Giới nên hắn có tư cách ngạo mạng, tên tráng hán này không phải là người của công tử nên hắn không cần quá coi trọng làm gì cả.

Tên đại hán thân thể cường tráng kia thấy Cơ Không chỉ gật đầu nhẹ để ra hiệu với hắn thôi thì tâm lý vô cùng cao hứng, tối thiểu một vị Nhân Hoàng còn sống đã chú ý tới hắn, nhiêu đây đã đủ rồi.

Bên cạnh hắn hiện tại không có ai cả, thế nên Cơ Không chỉ có thể chú ý mình mà thôi, nhiêu đây đã đủ để tráng hán kia vui mừng rồi.

“Công tử tới.”

Vạn Đạo Thánh Chủ đứng bên cạnh Cơ Không nhẹ giọng lên tiếng, hắn cảm nhận được Long Uy của con Giao Long hay chở công tử đi đây đi đó đã tới rất gần rồi.

Con Giao Long hay đi theo công tử chắc chắn là con Giao Long có huyết mạch thuần khiết và cường đại nhất mà hắn từng thấy, Vạn Đạo Thánh Chủ vĩnh viễn cũng sẽ không quên được hình ảnh bản thân bị khí tức của nó chấn tới mức bất ổn không dám phản kháng.

Đó là loại rung động phát ra từ sâu trong linh hồn, cảm giác này khắc sâu trong lòng hắn khó mà phai nhạt được.

Một lúc sau thì tất cả mọi người hiện diện ở đây đều cảm nhận được một cỗ Long Uy lớn tới mức khiến người khác hít thở không thông.

Một đầu Giao Long trăm trượng từ từ bay tới trước mặt mọi người, khí tức mênh mông như Thâm Uyên.

Tất cả người muốn dùng Thần Thức để thăm dò đầu Giao Long này đều bị chấn tới mức thổ huyết.

Khi Lăng Giao vừa hạ cánh thì không chỉ tất cả dị thú trên chiến xa của Chu Chiến Hoàng đều quỳ rạp xuống mà toàn bộ yêu thú xung quanh đều gào thét lên.

Bọn hắn biểu đạt sự thần phục của mình cho Lăng Giao.

Tất cả mọi người từ từ đè xuống tâm lý chấn kinh trước con Giao Long này mà quan sát ba người đang đứng trên lưng của Giao Long kia.

“Bái kiến công tử!”

Cơ Không cùng Vạn Đạo Thánh Chủ đồng thời cúi người chào nam tử đang đứng lên trên lưng Giao Long một cách cung kính, đây không chỉ là sự tôn kính đối với thân phận của Tần Cửu Ca mà còn là sự tôn kính đối với thực lực của hắn.

Bọn hắn biết rõ Tần Cửu Ca với tu vi của mình chắc chắn sẽ là một trong những thiên tài yêu nghiệt nhất trong thế lực mà hắn sở thuộc, đồng thời điều này cũng cho thấy thân phận bất phàm của Tần Cửu Ca.

Hai người ở đây không ai là người ngu cả, khi đối diện với Tần Cửu Ca thì cả hai đều hạ mình rất thấp.

Cơ Không cùng Vạn Đạo Thánh Chủ đều là tu sĩ, mà không có bất kỳ một người tu sĩ nào không muốn tiếp tục đột phá lên cảnh giới cao hơn cả, tuy nhiên việc đột phá không phải cứ nói là được, nó cần cơ duyên và vô số cố gắng.

Mà người đang đứng trước mặt bọn hắn đang chính là một cơ duyên to lớn.

Tần công tử đến từ Thượng Giới chính là cơ duyên lớn nhất trong đời của cả hai, bọn hắn mặc dù có thiên phú không yếu tại Thanh Vân Giới nhưng chắc chắn là khó lọt vào mắt xanh của Tần công tử.

Bọn hắn cũng biết rất rõ chuyện này, nhưng mà dù biết rõ bản thân sẽ không được vị công tử đến từ Thượng Giới này coi trọng nhưng dù thế bọn hắn cũng không dám lơ là.

Lấy Cơ Không làm ví dụ đi, hắn chẳng hề làm gì nhưng cũng được Tần Cửu Ca tiện tay ban Hoàng Dược giúp đột phá, trở thành một cường giả Nhân Hoàng chân chính.

Có lẽ đối với Tần công tử thì một gốc Hoàng Dược giúp người khác đột phá Nhân Hoàng Cảnh không phải là thứ gì quá quý trọng, nhưng đối với người khác thì đó chính là cơ duyên thành tựu Hoàng Đạo.

“Đây chính là vị Tần công tử đến từ Thượng Giới sao?”

Một thiếu niên có khí tức cường đại nhìn sang nam tử đang đứng trên đầu Giao Long kia rồi cảm thán.

Thật sự là quá mạnh, hắn cảm giác chỉ cần nam tử tên Tần Cửu Ca kia muốn thì bản thân sẽ lập tức chết, không thể chống cự được, chênh lệch giữa cả hai thật sự là quá xa.

“Quả nhiên là thiên tư tuyệt thế, ta hoàn toàn không cảm nhận được tu vi thật sự của hắn là bao nhiêu.”

Một vị Thánh Chủ trên thân tỏa ra khí tức hư không híp mắt nhìn sang nam tử đang đứng trên đầu Giao Long kia, hắn là Thánh Chủ của Hư Không Thần Sơn, thực lực Thái Hư Bát Trọng, uy chấn Trung Châu đã lâu.

Vừa rồi hắn đã lặng lẽ dò xét vị thanh niên Tần Cửu Ca đến từ Thượng Giới này, mặc dù người ngoài đều truyền rằng nam tử trẻ tuổi đến từ Thượng Giới này có tu vi Nhân Hoàng Cảnh, thậm chí y còn đã từng giết chết Hạ Thiên Hoàng, một cường giả Nhân Hoàng thứ thiệt.

Nhưng bản thân hắn vẫn không tin một tên thanh niên có số tuổi chỉ bằng với chắt trai mình mà lại sở hữu thực lực giết chết một cường giả Nhân Hoàng Cảnh.

Trước khi hắn trực tiếp nhìn thấy Tần Cửu Ca thì hắn vẫn không quá tin lời truyền ngôn bên ngoài, tuy nhiên hiện tại thì hắn đã tin rồi.

Tên nam tử trẻ tuổi đến từ Thượng Giới này quả thật là quá kinh khủng.

“Đến cuối cùng Thượng Giới là một thế giới ra sao thế!”

Chương 68: Vẫn có ngoại lệ

Chương 68: Vẫn có ngoại lệ

Thiên tài yêu nghiệt của Thanh Vân Giới nhìn sang Tần Cửu Ca đang tỏa ra khí tức cường đại đủ để áp chế tất cả mọi người rồi lầm bầm.

Bọn hắn cũng là yêu nghiệt đỉnh cấp tại Thanh Vân Giới, nhưng khi thực sự đối mặt với thanh niên tới từ Thượng Giới thậm chí còn trẻ hơn bọn hắn này thì tất cả đều cảm thấy tự ti sâu sắc.

Rốt cuộc là thế giới ra sao mới có thể đào tạo nên một yêu nghiệt

dạng này được chứ?

Đó chắc chắn là một thế giới cực kỳ huy hoàng.

Tất cả yêu nghiệt thiên tài của Thanh Vân Giới đều nắm chặt nắm đấm của mình lại, có người âm thầm hạ quyết tâm kiếp này hắn phải đánh vỡ hạn chế giữa Hạ Giới và Thượng Giới để tiến vào thế giới huy hoàng đó.

Số lượng các thiên tài quyết tâm đánh vỡ lồng giam để tiến lên Thượng Giới làm nhân trung chi long nhiều như sóng biển bạt ngàn.

Nhưng có bao nhiêu người thật sự thành công làm được việc đó thì xưa tới nay không ai biết cả, số lượng thật sự quá ít ỏi và xa xưa.

Đa số chỉ là ngắm trăng trong nước mà thôi.

Dù cho có số ít người thực sự đánh vỡ được hạn chế của Thanh Vân Giới sau đó phi thăng lên Thái Cổ Tiên Vực mà bọn hắn tha thiết ước mơ thì bọn hắn sẽ nhanh chóng phát hiện ở nơi đó bản thân không khác gì một con kiến.

Việc này rất dễ khiến Đạo Tâm sụp đổ.

Đạo Tâm chính là tâm hướng đạo của mỗi người, cũng là bản tâm của bản thân, dù thật sự thành công tấn thăng lên Thái Cổ Tiên Vực thì cũng không có bao nhiêu người kiên trì được Đạo Tâm của mình.

Thế giới này tàn khốc như thế đấy.

Tại Thái Cổ Tiên Vực không thiếu người tấn thăng từ các Tinh Thần Giới thấp hơn lên.

Nhưng có bao nhiêu người đủ sức để vươn thanh danh của mình ra khắp Thượng Giới? Có bao nhiêu người có thể đạt được tu vi mà bản thân thề sẽ đạt được?

Lác đác như cá diếc sang sông mà thôi.

Bao nhiêu lão nhân khi về già đều sẽ cảm thán hùng tâm tráng chí khi xưa của mình.

“Công tử, ngươi nói xem các thiên tài yêu nghiệt tại Thái Cổ Tiên Vực có phải ai cũng mạnh vô cùng phải không?”

Sở U Cơ hiển nhiên cảm nhận được tinh thần sa sút của đa số mọi người ở đây khi chứng kiến Tần Cửu Ca ra sân, chỉ có một số ít là

sục sôi tinh thần chiến đấu mà thôi.

Mặc dù nàng là thị nữ bên người của Tần Cửu Ca nhưng đồng thời nàng cũng là Thánh Nữ của Vạn Đạo Thánh Địa, là một yêu nghiệt chân chính của Thanh Vân Giới.

Mặc dù bình thường bên người của Tần Cửu Ca nàng chỉ đóng vai một thị nữ xoa chân bóp tay cho hắn, nhưng nếu thật sự xét về mặt bằng chung thì tu vi của nàng thuộc hàng nhất đẳng trong số các thiên kiêu trẻ tuổi, bằng không thì sao nàng có thể lấy được chức vị Thánh Nữ của Vạn Đạo Thánh Địa chứ?

Là một yêu nghiệt của Thanh Vân Giới nên nàng vô cùng tò mò Thái Cổ Tiên Vực trong truyền thuyết sở hữu những thiên tài kinh khủng ra sao, không biết tu vi của bọn hắn đã đi tới bước nào.

“Bình thường!”

Tần Cửu Ca nói một cách từ tốn, trong mắt hắn thì tuy các thiên kiêu nhân tài của các thế lực phổ thông trên Thái Cổ Tiên Vực thật sự cách xa những thiên tài ở Thanh Vân Giới này mấy con phố nhưng nếu so sánh với hắn thì cũng không quá khác nhau là mấy.

Có thể khiến hắn nhìn thẳng vào thì cũng chỉ có những truyền nhân thiếu niên Chí Tôn của các Bất Hủ Đại Giáo, Thái Cổ Hoàng Tộc, Tiên Cổ Thế Gia.

“Nhưng mà nếu nói thì bọn hắn mạnh hơn các ngươi nhiều lắm.”

Tần Cửu Ca suy nghĩ sau đó lại bổ sung thêm một câu, Thái Cổ Tiên Vực dù sao cũng là Thượng Giới của vô số Tinh Thần Giới, chất lượng của các thiên tài ở nơi đó đương nhiên là tốt nhất trong vô số thế giới rồi.

Không nói tới Tiên Cổ Tần Tộc bọn hắn, dù sao Tiên Cổ Tần Tộc chính là Cấm Kỵ Cổ Tộc, thiên tài của bọn hắn cũng thuộc hàng đỉnh tiêm trong Thái Cổ Tiên Vực.

Chỉ nói một vài thế lực dưới trướng của Tiên Cổ Tiên Tộc là được, những thiên tài đỉnh cấp thật sự tại Thanh Vân Giới này chỉ được xưng là bình thường tại trong những thế lực đó.

Nhớ kỹ đây chính là các yêu nghiệt, thiên kiêu đỉnh cấp nhất của Thanh Vân Giới đó, còn những người còn lại thì chỉ có thể xem là phế vật không có tác dụng gì mà thôi.

“Không cần ủ rũ, mặc dù tại Thái Cổ Tiên Vực ngươi chỉ có thể được xem là hàng phổ thông nhưng nếu như ngươi tu luyện thành công Hậu Thiên Đạo Thể thì cũng được coi là khá ổn.

Dù sao tại Thái Cổ Tiên Vực không phải ai cũng sở hữu thể chất hay huyết mạch cường đại nghịch thiên.

Địa vực của Thái Cổ Tiên Vực rộng lớn cùng nhiều vô số kể, không ai biết rõ, có người nói rằng Tiên Vực ba ngàn châu nhưng đó cũng chỉ là lời đại khái thôi chứ không ai chắc chắn được.

Mỗi một châu trong Thái Cổ Tiên Vực đều có diện tích to hơn Hạ Giới gấp một ngàn, thậm chí là một vạn hoặc mười vạn lần, số lượng sinh linh trong đó cũng là vô cùng vô tận.

Cũng do có nhiều sinh linh như thế nên mới dưỡng dục được vô số thiên tài yêu nghiệt.

Số lượng sinh linh đủ nhiều mới có thể nuôi được một thiếu niên Chí Tôn.

“Vậy chẳng phải là thiên tài ở Hạ Giới một khi tấn thăng lên Thượng Giới thì không có tác dụng gì à?”

Cơ Tiên Nguyệt hỏi lại một cách hiếu kỳ, yêu nghiệt đỉnh cấp của bọn hắn chỉ có thể coi là hàng thông thường tại Thái Cổ Tiên Vực, vậy chẳng phải cả đời bọn hắn cũng không thể có bất kỳ hy vọng nào sao?

“Không, vẫn có một vài tồn tại không giống bình thường.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca híp híp, mặc dù thiên tài yêu nghiệt của Hạ Giới tại Thượng Giới cũng chỉ là người bình thường nhưng trong dòng sông lịch sử dài mênh mông luôn xuất hiện một vài tồn tại mạnh tới mức không giống người.

Tần Cửu Ca nhớ được trong các tài liệu mà Tần Tộc thu thập được thì có một tồn tại uy chấn nhiều châu, một tồn tại cường đại tới mức mà Tiên Cổ Tần Tộc của bọn hắn cũng phải nhìn thẳng vào nhưng ban đầu hắn chỉ là một sinh linh tại Hạ Giới đột phá lên mà thôi.

Chương 69: Tiên Ma Bí Cảnh mở rồi

Chương 69: Tiên Ma Bí Cảnh mở rồi

Cho nên cũng không phải không có người Hạ Giới nào trở thành sự tồn tại đỉnh cấp trong Thái Cổ Tiên Vực, những sự tồn tại đỉnh cấp ở Thái Cổ Tiên Vực đó đều có thể sáng lập ra Đạo Thống Bất Diệt thuộc về riêng mình.

Ầm ầm ầm!

Đột nhiên, kết giới của Tiên Ma Bí Cảnh ở sơn mạch Vạn Sơn tối hẳn đi, dãy núi chung quanh cũng đang chấn động.

“Tiên Ma Bí Cảnh mở rồi.”

Toàn bộ người có mặt ở đây đều nhìn kết giới tối đi với vẻ mặt mừng rỡ, trong Tiên Ma Bí Cảnh này chính là rất nhiều tài nguyên trong truyền thuyết, bọn họ chỉ cần bọn họ có bất cứ đồ gì tốt ở bên trong phỏng chừng còn có thể hưởng dụng cả đời.

Toàn bộ thiên tài yêu nghiệt Thanh Vân Giới có mặt ở đây đều nhìn bí cảnh được ghi chép trong lịch sử này với đôi mắt tỏa sáng.

Bọn họ là thiên tài một giới, không có bao nhiêu người bằng lòng đứng dưới người khác, đặc biệt là bây giờ nhìn thấy người tới từ Thượng Giới này và bọn họ tuổi tác sêm nhau nhưng chỉ riêng đứng ở nơi đó, khí chất tản ra đã khiến bọn họ khó mà theo kịp được rồi.

Đây là một sự sỉ nhục đối với bọn họ!

Cho dù là người sêm tuổi với bọn họ này có tới từ Thượng Giới trong truyền thuyết đi chăng nữa.

“Đi.” Không ít người còn chưa đợi kết giới của Tiên Ma Bí Cảnh hoàn toàn tối hẳn đã trực tiếp xông vào trong kết giới.

Tất cả mọi người đều biết đến trước một bước sẽ có được lợi ích bên trong bí cảnh. Chỉ cần bản thân bọn họ tới trước sẽ có được tiên cơ lớn hơn, có thể có cơ hội nhận được cơ duyên lớn hơn.

“Các ngươi vào trước đi.” Tần Cửu Ca thản nhiên nói với Vạn Đạo Thánh Chủ và Cơ Không, hắn muốn đi tìm rau hẹ.

Chuyện tìm bảo bật trong bí cảnh này còn ai có thể lợi hại hơn Khí Vận Chi Tử, bàn tay vàng tìm kho báu cũng không phải là trò đùa.

Có cơ duyên cấp bậc gì mà Khí Vận Chi Tử không thể có được?

Hắn chỉ cần đi theo Khí Vận Chi Tử Diệp Trần là được, như vậy hắn có thể có được cơ duyên tốt nhất trong bí cảnh.

“Bây giờ chắc hẳn Diệp Trần đã vào rồi.”

Đôi mắt của Tần Cửu Ca thâm thúy, vào lần đầu tiên hắn gặp Diệp Trần đã để lại Ma Chủng của mình trên người hắn ta, những Ma Chủng này của hắn hoàn toàn không có tư cách khống chế Khí Vận Chi Tử Diệp Trần hiện tại. Tuy rằng không thể khống chế được Vận Khi Chi Tử nhưng dùng Ma Chủng có thể biết được hành tung của hắn ta thì lại không khó.

Dù sao thực lực của Khí Vận Chi Tử hiện tại đối với hắn mà nói vẫn còn quá kém.

Bây giờ Tần Cửu Ca có thể cảm giác được rõ ràng lúc này Diệp Trần đã sớm vào trong Tiên Ma Bí Cảnh, hắn ta vừa vào đã đi về một phía, trên đường cho dù có bảo vật linh dược hắn ta cũng không quan tâm, mà một lòng tiến về phía tây.

“Là bảo vật cấp bậc gì vậy?” Tần Cửu Ca nghĩ đến, hắn đoán không phải vật tầm thường, phỏng chừng bảo vật này sẽ có chút tác dụng đối với hắn ta, Tần Cửu Ca vẫn rất mong chờ vào bảo vật có thể vào tay lần này.

…

Trong Tiên Ma Bí Cảnh.

Lúc này, Diệp Trần đang dồn hết toàn bộ sức lực tiến về nơi có Cổ Tháp Chín Tầng trong đầu mình.

Tần Cửu Ca từ Thượng Giới xuống này khiến hắn ta cảm giác được áp lực cực lớn thậm chí còn hơi sợ hãi, đối với những người bình thường đó mà nói Tần Cửu Ca chỉ là một người trẻ tuổi có thân phận địa vị vô cùng cao quý mà thôi.

Nhưng đối với hắn ta mà nói đó lại là ẩn số lớn nhất từ khi hắn ta sống lại, những người mạnh hơn cả Tần Cửu Ca ở kiếp trước cũng không thể khiến Diệp Trần sợ hãi trong lòng vì hắn ta biết rõ gốc gác của những người đó.

Mà Tần Cửu Ca lại giống như một người không biết từ đâu nhảy ra, là ẩn số chưa biết mà chưa biết mới lại đáng sợ nhất.

Đây cũng là nguyên nhân khiến bây giờ Diệp Trần vội vàng muốn tới

Cổ Tháp Chín Tầng.

Hiện tại hắn ta phải nhanh chóng đến Cổ Tháp Chín Tầng mở Đấu Chiến Thánh Thể của mình, như vậy khi mình đối diện với Tần Cửu Ca mới có tự tin hơn.

Ngay tại nơi này.

Lúc này Diệp Trần nhìn về phía đại điện cổ xưa cách đó không xa với vẻ vô cùng kích động.

Trụ cột màu đỏ sậm chống cả tòa đại điện này, trên đại diện có rất nhiều vết nứt nói rõ đại điện cổ kính này đã trải qua quá nhiều chuyện trong thời gian dài tồn tại.

“Cổ Tháp Chín Tầng ở ngay trong đại điện này.” Diệp Trần lén nhẹ giọng nói, hắn ta thuận tiện liếc mắt nhìn xung quanh, cảm giác được xung quanh không có người mới định bước vào trong đại điện này.

“Chẳng ai ngờ được bảo vật tốt nhất trong Tiên Ma Bí Cảnh này lại nằm ngoài cùng của tòa đại điện.” Diệp Trần nghĩ trong lòng, kiếp trước hắn ta cũng vì cơ duyên xảo hợp mới nhận được Cổ Tháp này.

Lúc này hắn ta nhìn về một góc khuất bên ngoài đại điện đôi mắt lập tức sáng ngời, quả nhiên Cổ Tháp này vẫn còn ở đó, chỉ cần mình có nó thì có thể mở thể chất của mình.

Diệp Trần đi như bay về phía Cổ Tháp, Cố Tháp từ kiếp trước đến kiếp này vẫn phải là của hắn ta.

Bề ngoài của Cổ Tháp Chín Tầng này cũng không đẹp gì cho cam thậm chí có thể nói là hơi xấu, vỏ ngoài của Cổ Tháp có không ít vết bong tróc.

Cho dù là ai lần đầu nhìn thấy nó cũng cảm thấy nó chỉ là một Cổ Tháp vô dụng sắp trở thành phế vật.

“Kiếp trước ta có thể dùng ngươi để xưng tôn ở Thanh Vân Giới, còn xông vào trong Thái Cổ Tiên Vực, kiếp này ta lại càng không muốn khiến ngươi thất vọng, đời này ta nhất định sẽ trở thành một người mạnh hơn.”

Diệp Trần vội vàng muốn lấy Cổ Tháp có thể thay đổi vận mệnh của mình lên.

Nhưng ngay khi hắn ta đang định nắm lấy Cổ Tháp thì một lực hút khiến hắn ta không có cách nào phản kháng được đã đưa Cổ Tháp đi.

“Không ngờ thứ mà mình nhận được lần này cũng không tệ, vậy mà lại có thể có được một bảo vật ở cấp bậc này.”

Một giọng nói đùa giỡn vang lên bên tai Diệp Trần.

“Công tử, sao ngươi biết nơi này có bảo vật?”

Lại là một giọng nữ mang theo chút vẻ ma mị vang lên, Diệp Trần chỉ nghe tiếng cũng biết người sở hữu giọng nói này chính là một yêu tinh xinh đẹp.

“Tần Cửu Ca.”

Chương 70: Trấn Thần Tháp

Chương 70: Trấn Thần Tháp

Lúc này đôi mắt của Diệp Trần đang nhìn một nam hai nữ bay từ trên trời xuống, hiển nhiên người nam chính là Tần Cửu Ca, một nữ là Sở U Cơ người còn lại là Cơ Tiên Nguyệt.

Lúc này, Diệp Trần đã hoàn toàn ngây người, hắn ta không biết tại sao Tần Cửu Ca lại ở nơi này và làm sao bọn họ lại biết nơi này.

Hơn nữa còn xuất hiện đúng lúc mình vừa định lấy Cổ Tháp này.

Điều này chứng tỏ cái gì?

Diệp Trần không phải đồ ngu, hắn ta không tin lại có chuyện trùng hợp đến vậy, trước có Tần Cửu Ca đến Đấu Giá Hội ở Hạ Giới nhận được cổ ngọc, sau lại là Tần Cửu Ca lập tức xuất hiện ngay khi mình sắp lấy được Cổ Tháp.

Bây giờ Diệp Trần đang vô cùng nghi ngờ có phải Tần Cửu Ca cũng là người sống lại giống mình hay không, nhưng nghĩ như vậy lại có vấn đề.

Phải biết rằng kiếp trước hắn ta hoàn toàn chưa từng gặp Tần Cửu Ca, nói cách khác hắn ta hoàn toàn không quen Tần Cửu Ca. Điều đó cũng chứng minh Tần Cửu Ca cũng không biết hắn ta, nếu như Tần Cửu Ca cũng là người sống lại vậy hắn chắc chắn cũng không biết mình mới đúng.

Cho nên Tần Cửu Ca đối với hắn mà nói giống như một người ở trong sương mù khiến người hoàn toàn không biết, quá mức thần bí.

“Ting, chúc mừng ký chủ đã nhận được bảo vật vùng dậy Trấn Thần Tháp của Khí Vận Chi Tử Diệp Trần, được ba nghìn điểm Khí Vận Điểm.” Một giọng nói của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca cười nhạt, quả nhiên cắt rau hẹ của Khí Vận Chi Tử là cách nhanh nhất để có được Khí Vận Điểm và cũng là cách nhanh nhất để tăng đồ giàu có của mình.

“Không biết tại sao các hạ lại muốn giành bảo vật của ta.” Lúc này Diệp Trần đang đè nén cơn giận trong lòng mình, hiện tại hắn ta cũng không phải đối thủ của Tần Cửu Ca, tất cả đều phải đặt sự ổn định lên hàng đầu.

Tần Cửu Ca nhìn về phía Diệp Trần giả bộ không biết mình, trong lòng lại cười lạnh.

Diệp Trần, ngươi cho rằng ta không nhận ra ngươi sau khi dịch dung sao?

Tần Cửu Ca cười nhạt, loại thuật dịch dung này của Diệp Trần cũng không thể tính là cao cấp, bây giờ cùng lắm hắn ta cũng chỉ có thể giấu được người ở Thần Phủ cảnh.

Diệp Trần nghe được sự chế nhạo trong lời nói của Tần Cửu Ca mà sắc mặt nặng nề, hắn ta cũng biết thuật dịch dung của mình hiện tại cùng lắm chỉ có thể ngạo mạn với người ở Thần Phủ cảnh, không thể nào giấu được loại Nhân Hoàng giống như Tần Cửu Ca.

Vừa rồi hắn ta chỉ muốn thử vận may mà thôi, nếu như Tần Cửu Ca không để ý hắn ta hoặc là không tra ra được còn không phải hắn ta có thể thừa nước đục thả câu hay sao?

“Sao ngươi biết ta đang ở nơi này?” Diệp Trần nhìn về phía Tần Cửu Ca ở cách đó không xa với vẻ mặt kinh hoàng, hắn ta thật sự không biết tại sao Tần Cửu Ca lại ở nơi này.

Tần Cửu Ca nghe được lại cười thản nhiên, cắt rau hẹ của ngươi còn phải giải thích với ngươi một chút à!

“Hệ thống, Khí Vận Chi Tử này còn bao nhiêu Khí Vận Điểm.” Trong đầu Tần Cửu Ca hỏi hệ thống của mình, có vài nhân tố ảnh hưởng đến việc hắn không thể giết được Khí Vận Chi Tử, trong đó một điều quan trọng nhất chính là giết Khí Vận Chi Tử có khiến mình bị Khí

Vận phản phệ không?

Nếu bị Khí Vận của Khí Vận Chi Tử phản phệ Tần Cửu Ca cũng không dám đắc ý, phản phệ từ mấy người trời sinh sở hữu số kiếp lớn như bọn họ cũng không phải nói chơi thôi đâu.

Khí Vận Chi Tử tên Diệp Trần này rõ ràng cao cấp hơn Khí Vận Chi Tử lần trước một chút, dù sao trường phái Khí Vận cũng khác nhau.

“Ting, Khí Vận Chi Tử còn lại tám nghìn bảy trăm điểm, vẫn ở cấp bậc Khí Vận Chi Tử bình thường.”

Tần Cửu Ca nghe được giọng nói của hệ thống trong đầu, trong lòng cũng cảm thấy kinh ngạc về Khí Vận của Khí Vận Chi Tử này, không ngờ Khí Vận của Khí Vận Chi Tử Diệp Trần lại nhiều như thế.

Mình đã tàn nhẫn cắt mấy lần cơ duyên vùng dậy của Diệp Trần nhưng không ngờ Diệp Trần vẫn còn Khí Vận tương tự với Khí Vận Chi Tử bình thường.

Quả nhiên mình nghĩ đúng, Khí Vận Chi Tử này mạnh hơn Khí Vận trước đó, lại còn mạnh hơn không ít.

Nhưng không cần lo, hắn vẫn còn không ít thủ đoạn để chơi chết hắn ta.

Không phải hắn ta thích Cơ Tiên Nguyệt sao?

Vậy ta sẽ kêu Cơ Tiên Nguyệt tự tay giết chết ngươi.

Trong lòng Khí Vận Nữ Chủ lần trước đó không muốn giết Lâm Phàm cho nên ở thời điểm đó làm như vậy cũng không mang lại đả kích quá lớn đối với Khí Vận Chi Tử, thậm chí hiệu quả còn ngược lại.

Nhưng lần này cũng không giống nữa, Khí Vận Nữ Chủ đối với mình chắc hẳn cũng được tính là thật lòng thích mình đi.

“Ngươi muốn làm thế nào?”

Diệp Trần áp chế sự kiêng dè trong lòng mình đối với Tần Cửu Ca, hắn ta cảm thấy từ sau khi mình sống lại Tần Cửu Ca này chính là nỗi lo âu trong lòng mình không thể xua đi được.

Tần Cửu Ca lạnh lùng nhìn Diệp Trần, đột nhiên hắn cảm thấy bây giờ mình vẫn chưa muốn giết hắn ta.

Khí Vận Chi Tử này chắc hẳn vẫn còn không ít cơ duyên. Dù sao Khí

Vận Điểm của hắn ta vẫn còn không ít, Tần Cửu Ca chậm rãi híp mắt lại sau đó cười một tiếng.

Khí Vận Chi Tử thật sự chỉ là đồ chơi trong tay hắn, hắn muốn chơi thế nào thì chơi như vậy, đặc biệt là loại Khí Vận Chi Tử giống như trẻ sơ sinh như hiện tại này.

Nhưng làm như vậy cũng phải có chừng mực, nhất định không thể cho Khí Vận Chi Tử bất cứ cơ hội nghỉ xả hơi nào, không thể cho hắn ta bất cứ cơ duyên nào.

Hơn nữa hắn ta còn có một chuyện chưa làm rõ, một chuyện này cũng thật sự khiến Tần Cửu Ca rất hoang mang và rất mơ hồ.

“Không có gì, sau này chúng ta còn gặp lại.”

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, quay đầu dẫn Cơ Tiên Nguyệt và Sở U Cơ đang mang vẻ mặt mông lung rời đi, cho đến bây giờ bọn họ vẫn chưa biết rốt cuộc hiện tại đang xảy ra chuyện gì.

Chương 71: Cường giả sống lại?

Chương 71: Cường giả sống lại?

Sao một tên phế vật nổi danh lừng lẫy đến tận Hoàng Thành của Đại Chu Hoàng Triều lại tới Tiên Ma Bí Cảnh này?

Phải biết rằng bọn họ cũng được tính là một tốp sớm nhất tiến vào trong Tiên Ma Bí Cảnh. Tốc độ của bọn họ cũng không chậm nhưng tại sao Diệp Trần này lại tới nơi này trước cả bọn họ.

Rất nhiều bí ẩn xoay quanh trong lòng các nàng.

Một tên phế vật lại có được một bảo vật đến ngay cả công tử cũng cảm thấy không tồi ở đây, bằng không công tử sẽ không lấy bảo vật này.

“Các ngươi có tin cường giả sống lại không?” Tần Cửu Ca híp mắt nhìn về phía các nàng, khóe miệng hơi mỉm cười, hắn biết Diệp Trần không phải cường giả dòng trùng sinh gì đó, chắc hẳn là một loại trường phái Khí Vận mang theo ký ức đã trải qua từ kiếp trước sống lại về thuở nhỏ.

Nhưng thật sự có loại chuyện có thể nghịch chuyển thời không mang theo ký ức về rất nhiều chuyện mà mình đã từng trải qua mà mình

trở về lúc nhỏ sao?

Hoàn toàn không có khả năng, Tần Cửu Ca không biết trước đây trong tiểu thuyết viết thế nào nhưng ở Thái Cổ Tiên Vực chắc chắn không thể.

Không có sự tồn tại nào có thể phá vỡ loại chuyện thay đổi vận mệnh của vô số người như xuyên việt này, đây là một loại cấm kỵ cực lớn. Không có người nào có thể phá vỡ cấm kỵ của thời không, điều này đã được vô số cấm kỵ từ thời cổ xưa chứng thực, hoàn toàn không được, tu vi hay bảo vật gì đó cũng không được.

Cho dù là Đạo Tôn trong truyền thuyết cũng không được, trong này nhân quả kéo theo quá lớn, không ai có thể gánh vác được.

Hàng nghìn tỷ sinh linh vì ngươi mà trở lại kiếp trước, có loại chuyện này sao?

Hơn nữa hắn cũng từng lén hỏi hệ thống có phải có loại tình huống này không, hệ thống lại rất thẳng thắn nói với Tần Cửu Ca là không có khả năng.

Thế gian cùng lắm cũng chỉ có người dự báo được tương lai trong dòng sông lịch sử của mình. Nhưng cho dù là dự báo cũng tuyệt đối không thể làm ra thay đổi gì, càng không có khả năng xuyên qua thời không mang theo ký ức lúc nhỏ trở về thời ấu thơ.

Vậy tại sao trong đầu Khí Vận Chi Tử Diệp Trần lại có chuyện mình vùng dậy ở Thanh Vân Giới, sau đó kết giao với rất nhiều người, còn giống như thật vậy?

Tần Cửu Ca hơi mỉm cười, trong này chắc chắn có bí mật lớn nhưng hắn có thể vô cùng tin rằng loại người mang theo ký ức kiếp trước về đến thuở nhỏ như Diệp Trần là hoàn toàn không có khả năng.

Rốt cuộc là cái gì mới có thể khiến Diệp Trần sở hữu ký ức mà hắn ta không nên sở hữu.

Hắn vẫn rất mong chờ đó.

Có bàn tay tội ác phía sau màn sao?

Hay là có bảo vật cổ thần bí tái hiện lại ký ức trong mơ?

Những thứ này đều có khả năng.

“Cường giả sống lại?” Sở U Cơ nhìn về phía Diệp Trần đang ngồi

ngây người trên mặt đất ở phía xa với vẻ khiếp sợ rồi lại lén lút nhìn công tử nhà mình, cho dù Diệp Trần này là cường giả sống lại nhưng làm sao công tử nhà mình biết được?

Lẽ nào cũng là một loại lão quái vật nào đó sống lại về đến thời trẻ, vừa nghĩ đến đây Sở U Cơ nhìn về phía Tần Cửu Ca với gương mặt tươi cười.

Tần Cửu Ca nhìn đôi mắt của Sở U Cơ nhìn mình, biết rất rõ nàng ta đang nghĩ gì.

“Ta cũng không phải lão quái vật sống lại gì đó.” Tần Cửu Ca giơ tay trực tiếp gõ vào cái đầu nhỏ của Sở U Cơ một cái, ngược lại hắn muốn như vậy, nếu như thế có thể đi rất nhiều đường vòng nhưng việc này thật sự không có khả năng.

“Công tử, Diệp Trần này thật sự là cường giả sống lại sao?” Cơ Tiên Nguyệt cũng sáp cái đầu nhỏ qua nhìn Tần Cửu Ca giống như bé cưng tò mò, đừng nói bây giờ nàng ta càng nghĩ càng thấy có khả năng, dù sao Diệp Trần của hiện tại xuất hiện ở Tiên Ma Bí Cảnh cũng thật khó tin.

Còn nữa Diệp Trần nhìn thấy mình ở trong Tiên Đài Các cũng tỏ ra thân thiết khó hiểu.

“Ngươi đoán xem, có lẽ trước khi sống lại hắn còn là ý trung nhân của ngươi đấy.” Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, Cơ Tiên Nguyệt này là Khí Vận Nữ Chủ thú vị nhất và chơi vui nhất mà hắn từng gặp.

“Phi, ta không phải ý trung nhân của hắn.” Đôi mắt của Cơ Tiên Nguyệt hơi long lanh nước, bồi thêm vài tiếng rất ghét bỏ, nếu như để Tần Cửu Ca hiểu lầm vậy thật sự khó chịu lắm cho nên nàng ta mới vội vàng giải thích.

“Yên tâm, hắn không phải cường giả sống lại thật đâu.” Ánh mắt của Tần Cửu Ca sâu xa, không biết đang nghĩ gì, rốt cuộc là thứ gì hay là người?

Thật tò mò quá!

Thái Cổ Tiên Vực không phải là một thế giới bình thường. Không ai có thể trùng sinh được ở đây.

Cường giả trùng sinh ư?

Việc này không phải chỉ ảnh hưởng đến một người nào đó, mà sẽ ảnh hưởng đến Thái Cổ Tiên Vực và hàng tỷ Tinh Thần Giới.

Đây chính là đùa bỡn với sinh mạng của tất cả mọi người trong Thái Cổ Tiên Vực và hàng tỷ Tinh Thần Giới.

Thái Cổ Tiên Vực có nhiều chủng tộc sinh linh như vậy, có rất rất nhiều sinh linh cổ đại.

Một số sinh linh đã cổ xưa đến mức người ta thậm chí không biết chúng là sinh linh gì, tiến hoá đến mức chính bản thân cũng hoàn toàn không biết đã thành bộ dáng gì rồi.

Đây là sinh linh mà ngươi có thể thay đổi được quỹ đạo số phận sao?

Đừng có nói giỡn!

Chương 72: Khí Vận Chi Tử vận mệnh bi thảm?

Chương 72: Khí Vận Chi Tử vận mệnh bi thảm?

Vì vậy, khi Tần Cửu Ca cảm thấy Diệp Trần là nam tử may mắn được trùng sinh thành một đứa trẻ với trí nhớ của một cường giả, hắn liền cảm thấy có gì đó không ổn.

Thực sự có thứ gì đó trên thế giới này có thể lật ngược số phận của tất cả chúng sinh ư?

Có, khẳng định là có, nhưng chắc chắn không phải kiểu khiến ký ức của cường giả lại quay trở về quá khứ một lần nữa như thế này.

“Thiếu gia, Diệp Trần kia không phải cường giả trọng sinh thì là cái gì?”

Ánh mắt của Sở U Cơ loé lên, từ khi đi theo Tần Cửu Ca, nàng đã cảm nhận được vô số điều kỳ diệu trên thế giới này, điều này cũng khiến nàng trở nên sinh ra hiếu kỳ với rất nhiều sự việc.

Khi công tử nhà mình nói rằng Diệp Trần là cường giả trùng sinh, Sở U Cơ cảm thấy có thể tin được, nhưng khi công tử nhà mình nói Diệp Trần không phải tái sinh từ một cường giả, nàng ta tự nhiên lại tò mò.

“Ta không rõ.” Tần Cửu Ca khẽ cười. Hắn không biết về chuyện này, hoặc là hiện tại hắn vẫn không đủ tư cách để biết.

Với tình huống như của Diệp Trần, chắc chắn đằng sau phải có một bí mật lớn, những gì đã xảy ra với Diệp Trần có lẽ sẽ được biết sớm thôi.

Đây cũng là lý do tại sao hiện tại Tần Cửu Ca để lại cái mạng cho Diệp Trần.

Thế gian có quá nhiều điều vô định đến mức tuyệt vọng, có lẽ theo quan điểm của ngươi, vận mệnh của ngươi nằm trong tầm kiểm soát của chính ngươi, nhưng có thể trong mắt một kẻ nào đó, ngươi chỉ là một con rối.

“Ước chừng về sau, dù thế nào cũng là Khí Vận Chi Tử vẫn có thể đánh bại chính mình. Trùng sinh trở về cũng không thành vấn đề.”

Đôi mắt của Tần Cửu Ca hơi nheo lại, bất kể như thế nào, thân phận của Diệp Trần chính là Khí Vận Chi Tử thật, không thể giả mạo.

“Chẳng lẽ Diệp Trần là Khí Vận Chi Tử bi thảm như thế.”

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, kiếp trước hắn đã đọc một số bài báo trên mạng, trong đó có một nhân vật chính khiến hắn có ấn tượng sâu sắc.

Mọi thứ xảy ra xung quanh mình đều là giả, tình yêu của cha mẹ mình và tình thân của mình đều là giả, tất cả mọi người đều là giả, và Khí Vận Chi Tử cuối cùng phát hiện ra rằng mình chỉ là một người bị kẻ khác điều khiển.

Thật là thê thảm, thật là một Khí Vận Chi Tử đáng thương.

Khí Vận Chi Tử đó đã đem tất cả sự thật ra ánh sáng, giết nhân vật điều khiển mình, và sau đó tự sát.

Không ai có thể thờ ơ với những điều này.

. . .

“Tần Cửu Ca muốn làm gì, muốn làm gì?”

Vẻ mặt của Diệp Trần lúc này vô cùng tức giận, cảm thấy vận mệnh của mình hoàn toàn không phải nằm trong tay mình, mà là ở trong tay của Tần Cửu Ca.

Bây giờ hắn không chỉ tức giận mà còn tuyệt vọng, cổ tháp thần bí mà hắn dựa vào nhất đã bị Tần Cửu Ca lấy đi, hắn không biết phải làm sao bây giờ.

Hơn nữa hắn vừa nhìn thấy Tiên Nguyệt của mình đứng bên cạnh Tần Cửu Ca như thể một thị nữ. Bây giờ tâm tình của hắn đang rất bực bội.

“Không được, ta phải vui lên. Hiện tại Tần Cửu Ca đánh giá thấp bản thân, sau này nhất định phải bắt hắn quay lại trả giá.”

Đột nhiên, ánh mắt của Diệp Trần giống như dã thú nhìn về bí cảnh hiện lên ở phía đông, nơi đó có cơ hội trỗi dậy cuối cùng của hắn.

Dù kiếp trước không lấy được mầm non kia, nhưng có điều hắn biết rằng mầm non Thế Giới Thụ đang ở đó.

Tương truyền, mầm non Thế Giới Thụ cũng có sức mạnh thông thiên, nhưng không biết nó có thể mở ra Đấu Chiến Thánh Thể của chính mình hay không.

“Phải nhanh lên, nếu không sẽ không còn cơ hội.”

“Có điều, Tần Cửu Ca làm sao biết được tại sao hắn lại ở đây, hắn vẫn chưa tìm ra.”

Diệp Trần nhìn cổ miếu cách đó không xa, trong tay nắm chặt nắm đấm, đây vốn là cơ hội của hắn!

Thế mà đã bị Tần Cửu Ca giật mất.

“Thôi mặc kệ, ta nhất định phải lấy một ít bảo vật ở đây, nếu không mình sẽ bị phế.”

Ánh mặt Diệp Trần dữ tợn, trong lòng hắn hiện tại thực buồn bực, cơ hội đường đường là của mình.

. . . . .

“Thật sự Trấn Thần Tháp là bảo bối tốt.”

Tần Cửu Ca nhặt Cổ Tháp Chín Tầng mà mình chiếm được từ Diệp Trần. Mặc dù bề ngoài của cổ tháp này rất cũ kỹ, nhưng Tần Cửu Ca biết rằng đó là một bảo vật quý hiếm.

“Trấn Thần Tháp này có chứa rất nhiều Thái Cổ Tiên Linh Khí.” Tần Cửu Ca nói với vẻ mặt có chút vui mừng. Thái Cổ Tiên Linh Khí năm

xưa cũng là thánh phẩm quý hiếm đối với hắn.

Không phải Tiên cổ Tần tộc không có, mà là loại này không thể tái sinh. Thế gian sử dụng đến đâu sẽ hết đến đấy, không thể xuất hiện lại.

“Không tệ.” Tần Cửu Ca cười cười, trực tiếp nuốt Thái Cổ Tiên Linh Khí trong Trấn Hồn Tháp vào cơ thể, hắn là một vị Nhân Hoàng, còn là một vị Hoàng Cảnh có hai thể chất.

Chỉ cần ăn những Thái Cổ Tiên Linh Khí này là được.

“Các ngươi đứng ở bên cạnh đi.”

Tần Cửu Ca nói với họ cùng một nụ cười nhẹ. Bây giờ hắn cảm thấy một luồng khí tức đang chảy trong cơ thể mình.

Tần Cửu Cơ biết hiện tại hắn có thể đột phá. Hắn đột phá đến cảnh giới Nhân Hoàng cũng đã lâu, nhưng hiện tại hắn cảm giác mình có thể đột phá.

Khi Cơ Tiên Nguyệt và Sở U Cơ nghe thấy lời nói của công tử nhà mình, họ lập tức lui về phía xa. Họ cũng cảm nhận được khí tức mạnh mẽ khi Tần Cửu Ca muốn.

Lăng giao cũng biến thành một con giao long và đi tuần bên cạnh Đạo Tử của mình.

Chương 73: Mầm non Thế Giới Thụ

Chương 73: Mầm non Thế Giới Thụ

Hắn ta cảm thán trong lòng rằng Đạo Tử của chính mình sắp đột phá một lần nữa.

Phải biết rằng Nhân Hoàng chi cảnh tầng tầng lớp lớp.

Theo như Lăng Giao nghĩ, Đạo Tử của gia tộc vừa mới đột phá đến Nhân Hoàng Cảnh, bây giờ lại sắp đột phá, không hổ là Đạo Tử của Tiên cổ Cấm Kỵ Cổ Tộc.

Quả nhiên thiên phú này là mạnh nhất trong số thiếu niên chí tôn lúc bấy giờ.

Đột nhiên.

Một đạo thiên địa linh khí phủ xuống quanh người Tần Cửu Ca, đại đạo ầm ầm, vô số quy tắc thiên địa đan xen vào nhau rủ xuống.

Đại Đạo Thần Hà rơi trên người của Tần Cửu Ca, khiến cho làn da của Tần Cửu Ca vốn đã trắng nõn như ngọc càng thêm trong trẻo, thần quang chiếu vào người hắn.

“Không ngờ công tử vừa đột phá tiểu cảnh giới, chung quanh liền có cảnh tượng lớn như vậy. Nếu công tử như đột phá đại cảnh giới, thì có khi là dị tưởng khắp trời.”

Sở U Cơ nhìn nam tử mà cô đã chọn với ánh mắt tôn kính, Tần thiếu gia có thể nói là một thế hệ công thần, đại đạo khả kỳ.

Việc Tần Cửu Cơ đột phá tiểu cảnh giới quá lớn, thu hút không ít người bên cạnh.

Tuy nhiên, tất cả đều nhanh chóng rời đi dưới đồng tử khổng lồ của Lăng Giao, không ai có thể đủ khả năng khiêu khích một con giao long đang ở cảnh giới Nhân Hoàng.

Con giao long này phun một luồng nộ khí cũng có thể sẽ giết chết họ.

“Hừ.” Ánh mắt Tần Cửu Ca lãnh đạm, hắn đột phá cảnh giới rất nhanh.

Cả người Tần Cửu Ca tràn đầy khí tức của Đại Đạo, chậm rãi từ trên bầu trời bước xuống.

Bước đi như một người vị thần tái thế, bất khả chiến bại trên thế giới.

“Nhân Hoàng Cảnh Nhị Trọng, không biết khi nào mới có thể đặt chân tới Thiên Tôn Cảnh.”

Trong lòng Tần Cửu Ca luôn khao khát đạt được cảnh giới Thiên Tôn.

Tần Cửu Ca nhìn Cơ Tiên Nguyệt đang như muốn đưa mắt nhìn chính mình cách đó không xa, cười nhẹ, đôi khi đẹp trai quá cũng không phải chuyện tốt, thu hút ong bướm quá dễ dàng.

Hắn cúi đầu lướt nhìn làn da trên người, có chút vô lực, làn da quá sáng, trong trạng thái này kết hợp với thần quang tỏa ra từ trên người hắn, có thể nói là Đại Đạo Thần Tử, người khác không thể không tin.

Thân Thể Tần Cửu Ca chấn động một hồi, thần quang này liền bị hắn đánh tan, những đồ vật loè loẹt sặc sỡ này là không cần thiết.

Chà, hắn thật sự dịu dàng mềm mỏng.

“Công tử, chúng ta hãy đến đó ngay bây giờ.”

Sở U Cơ bước đến bên cạnh Tần Cửu Ca với hai mắt sáng ngời, nhìn thẳng vào làn da trên người của công tử nhà mình, đứng nói là nàng còn thực sự ghen tị.

Nàng ấy không thích làn da trắng trắng nõn như ngọc của công tử nhà mình.

“Các ngươi đi một vòng quanh Tiên Ma Bí Cảnh, tự mình đi tìm kiếm bảo vật.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng nhìn bọn họ. Mang theo bọn họ chờ hắn xem bí mật đằng sau Khí Vận Chi Tử này là gì cũng không tiện.

“Đúng rồi, Lăng Giao đi theo bọn họ đi.” Tần Cửu Ca nói với Lăng Giao bằng một giọng điệu không thể hoài nghi.

Đừng nhìn Tần Cửu Ca hiện tại chỉ là Nhân Hoàng nhị trọng chi cảnh, thực lực bên ngoài cũng không mạnh bằng Lăng Giao Nhân Hoàng đỉnh phong.

Nhưng đừng quên rằng Tần Cửu Ca là Đạo Tử của một Cấm Kỵ Cổ Tộc trên Thái Cổ Tiên Vực. Hắn có vô số thủ đoạn bảo mệnh. Nếu có nguy hiểm xảy ra, Tần Cửu Ca còn muốn dành lại chút tinh lực của mình để bảo vệ Lăng Giao.

Tần Cửu Ca bằng lòng đưa Lăng Giao về hạ giới, nhưng hắn chỉ muốn có phương tiện đi lại, một tên tai sai mà thôi. Những thứ khác đều không có tác dụng gì.

“Thế như Đạo Tử…”

Lăng Giao do dự, trách nhiệm của hắn tại hạ giới là bảo vệ Đạo Tử của chính mình. Bây giờ Đạo Tử muốn một mình rời đi, Lăng Giao có chút không yên lòng.

Thế nhưng nghĩ đến những thủ đoạn của công tử, lại nghe ngữ khí của công tử như thế, Lăng Giao thở dài một cái. Thực lực của mình vẫn là quá kém.

“Đừng lo, ta đi một chút rồi trở về thôi.”

Tần Cửu Ca cười nhạt, nhưng hắn vẫn muốn xem đằng sau Khí Vấn Chi Tử khốn khổ này là gì.

Là thứ gì thực sự có thể mô phỏng tương lai, để những người trong cuộc hoàn toàn không cảm giác được có điều gì sai trái, ngược lại cảm thấy những chuyện này lại là thật.

Tần Cửu Ca rất tò mò về khả năng này. Điều này xem ra có vẻ quá mức nghịch thiên.

Hoàn toàn có thể làm cho trong lòng người khác thêm kinh hãi về tương lai.

Và điều đáng sợ nhất là những chuyện này lẽ ra sẽ xảy ra nếu không có sự hiện diện của Tần Cửu Ca.

Điều gì đứng đằng sau tất cả những chuyện này?

.....

“Dựa theo trí nhớ trong đầu mình, Thế Giới Thụ có lẽ sẽ ở trong khu vực này.”

Diệp Trần thân mặc Thanh Y có chút lo lắng nhìn khu rừng cổ thụ rộng lớn phía xa, cây cổ thụ ở đây cao ngất, không biết ở đây mọc lên chi chít bao nhiêu cây cổ thụ.

Nơi này chính là Sâm Lâm Cổ Quốc trong truyền thuyết.

Cây ngắn nhất trong rừng cổ thụ bạt ngàn này cao hàng chục mét, chiều ngang phải đến năm sáu người không ôm được.

Nhiều người nhìn khu rừng cổ thụ bạt ngàn này rồi bỏ đi.

Không phải họ ngu ngốc sao? Trong những khu rừng cổ xưa như vậy chắc hẳn sẽ có rất nhiều nguy hiểm, thậm chí có cả nguy hiểm trí mạng.

Mặc dù bọn hắn là người tu hành, tranh với trời, với đất, họ vẫn phải trân trọng mạng sống của chính mình.

Không ai tin rằng bên trong những khu rừng cổ thụ rộng lớn này không có nguy hiểm gì.

Tuy nhiên, giữa muôn ngàn tu sĩ, luôn có những người sẵn sàng lấy mạng sống của mình để xây dựng tương lai, không muốn nhàn hạ tầm thường.

“Nơi này không cần cổ điện kia.” Lúc này trong lòng Diệp Trần có chút do dự, kiếp trước vì sao hắn có thể lấy được Cổ Tháp Chín Tầng kia, đó là bởi vì vị trí của cổ miếu không có nguy hiểm.

Hắn có thể lấy được nó một cách dễ như trở bàn tay, nhưng mầm non Thế Giới Thụ này thì không.

Mầm non Thế Giới Thụ này là do người của Đại Hạ hoàng triều ở kiếp trước của hắn mua được. Mặc dù Đại Hạ Hoàng Triều hiện tại đã hoàn toàn biến mất, không có khả năng tranh đoạt mầm non Thế Giới Thụ.

Nhưng điều này không có nghĩa là hắn có thể dễ dàng lấy được mầm non Thế Giới Thụ.

Nếu hắn có thực lực của kiếp trước thì tất nhiên không cần sợ hãi, nhưng thực lực hiện tại quá yếu.

“Chẳng lẽ ngươi muốn từ bỏ cơ hội này sao?” Diệp Trần nghiến răng nghiến lợi nói.

Chương 74: Luân Hồi Chi Nhãn

Chương 74: Luân Hồi Chi Nhãn

Bây giờ hắn đang vô cùng đau khổ. Tất cả những gì hắn có thể đột phá ở kiếp trước đều bị tên Tần Cửu Ca chết tiệt kia lấy mất.

Nếu hiện tại hắn ta vẫn không thể nhận được những vật phẩm có cơ hội mở Đấu Chiến Thánh Thể của mình, thì hắn thực sự sẽ không thể đột phá lên nhiều trong kiếp này.

“Không được, kiếp này, ta nhất định sẽ đặt chân lên đỉnh của Thái Cổ Tiên Vực, trở thành kẻ mạnh nhất.”

Diệp Trần vẫn chưa quên quyết tâm thầm kín trong lòng sau khi trùng sinh. Đây là động lực của cuộc đời hắn và không thể nào quên được.

Diệp Trần nhìn cánh rừng cổ thụ rộng lớn phía xa, trong lòng chấn động. Hiện tại cái gì hắn cũng có thể biết, ngoại trừ cổ miếu đã bị Tần Cửu Ca chiếm được. Lần này chính là cơ hội lớn nhất. Nếu hắn không thể nắm bắt cơ hội này, trong lòng hắn tuyệt đối không từ bỏ.

....

“Hệ thống, có cái gì đó có thể dò xét vận mệnh của người khác không? Ta không cần cao cấp, chỉ cần có thể phát hiện Diệp Trần có gì khác lạ.”

Tần Cửu Ca hỏi hệ thống trong đầu. Cảm thấy được Diệp Trần có cái gì đó kinh hãi, nếu như đoán không lầm, hẳn là có liên quan gì đó hệ thống cấm kỵ ở thượng giới. ”

“Đinh! Luân Hồi Chi Nhãn.”

“Giá trị: 1 Triệu Khí Vận Điểm.”

“Nó có thể được sử dụng để khám phá vận mệnh của những sinh linh có sức mạnh thấp hơn của chính mình.”

Tần Cửu Ca: “.....”

Đây có phải là thứ mà hiện tại hắn có thể mua nổi ư?

Một triệu điểm khí vận thì bán hắn đi cũng không thể mua được thứ cao cấp như vậy.

“Hệ thống, có cái nào rẻ hơn một chút không?”

Tần Cửu Ca hít một hơi thật sâu rồi nói. Quả nhiên thứ mà có thể dò ra vận mệnh của người khác như thế này thì quả là đắt giá. Với một triệu điểm khí vận, hắn không biết phải giết bao nhiêu Khí Vận Chi Tử mới có thể đạt được nhiều may mắn như vậy.

“Chủ nhân, Luân Hồi Chi Nhãn đã là thứ rẻ nhất trong trung tâm mua sắm của hệ thống, có thể thăm dò vận mệnh của người khác.”

“Tuy nhiên, chủ nhân có thể đổi ba nghìn Khí Vận Điểm lấy Luân Hồi Chi Nhãn để thăm dò vận mệnh của những sinh linh yếu hơn mình một lần.”

Hệ thống lại nói lần nữa.

“Ba ngàn Khí Vận Điểm một lần thì ta còn có khả năng sử dụng.”

Tần Cửu Ca nhìn Diệp Trần sắp đi vào khu rừng cổ thụ rộng lớn phía xa, nói khẽ.

“Đinh! Chúc mừng chủ nhân đã lấy được Luân Hồi Chi Nhãn. Một cơ hội để thăm dò vận mệnh của những kẻ yếu hơn mình.”

Giọng nói của hệ thống lại hiện lên trong tâm trí của Tần Cửu Ca.

Đôi mắt và con ngươi của Tần Cửu Ca hoàn toàn tĩnh lặng khi âm thanh của hệ thống vang lên.

Trời đất bỗng tối đen như mực.

“Loại đôi mắt có thể nhìn thấy thân phận người khác qua sông dài thời gian, thật quá kinh người.”

Tần Cửu Ca cảm thấy hai mắt mình sắp chảy máu. Phải biết rằng đôi mắt của hắn là Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn, là đôi mắt tối cao, người sở hữu đôi mắt này sinh ra đã là thiếu niên Chí Tôn.

“Thật may mắn là mình có Trọng Đồng Nhãn, nếu không mình đã không thể tiếp nhận được.”

Tần Cửu Ca sợ hãi chạm vào vết máu đỏ tươi nơi khóe mắt của mình. Thực lực của hắn là Nhân Hoàng Cảnh mà còn bị tổn thương như thế này, nhưng ai có thể tưởng tượng được đôi mắt có thể nhìn thấy vận mệnh của người khác đáng sợ như thế nào.

“Để ta xem Diệp Trần đã xảy ra chuyện gì.”

Tần Cửu Ca nhìn chằm chằm vào Diệp Trần ở phía xa.

Chuyện của Diệp Trần đối với hắn luôn là sương mù dày đặc, đến cùng thì đằng sau y là cái gì?

Sau khi trở thành một cường giả, lại quay trở về quá khứ?

Để vô số cường giả cấm kỵ của Thái Cổ Tiên Vực cùng hàng tỷ Tinh Thần Giới đồng hành cùng ngươi sống lại một kiếp khác.

Trước kia, kiếp trước của Tần Cửu Ca sẽ không nghi ngờ chuyện như vậy. Nhưng bây giờ anh ta sẽ làm như vậy, bởi vì anh ta là Đạo Tử của Thái Cổ tiên vực Cấm Kỵ Cổ Tộc, và hắn biết rất rõ ràng về vô vàn điều đáng sợ ở Thái Cổ tiên vực.

Tần Cửu Ca biết rất rõ rằng chuyện như Diệp Trần là hoàn toàn không thể.

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong lòng, đồng thời ánh mắt của hắn lúc này như lướt qua một khúc sông dài lịch sử.

Đó là một khoảng hư vô trống rỗng.

Đôi mắt của Tần Cửu Ca chăm chú quét bốn phía xung quanh.

Đột nhiên, Tần Cửu Ca nhìn vào một vị trí. Hắn cười nhạt, giọng nói có chút kinh ngạc.

“Lại là bọn hắn.”

“Thường thì hắn xuất quỷ nhập thần, nhưng đôi khi hắn lại đang làm điều này.”

Tần Cửu Ca khẽ nhìn vào chiếc liềm vàng trong hư không và mỉm cười.

Hắn vẫn biết một ít về những người này.

Dù gì thì họ cũng thuộc Cấm Kỵ Thế Lực trong Thái Cổ Tiên Vực, hai bên vẫn biết một chút về nhau.

“Vận Mệnh Thần Điện, danh xưng sẽ kiểm soát vận mệnh của hầu hết các sinh linh trên thế giới. Ta không ngờ rằng chúng sẽ gây họa lớn dưới hạ giới.”

Tần Cửu Ca nhìn vô số xiềng xích vàng với vẻ thích thú, nếu như không có Diệp Trần can thiệp thì Vận Mệnh Thần Điện này nhất định sẽ bị tổn thất lớn, dù thế nào đi nữa Diệp Trần cũng là Khí Vận Chi Tử.

Nếu không giết hắn ở giai đoạn đầu khi trưởng thành, thì khi Diệp Trần trưởng thành ở giai đoạn sau sẽ trở thành phiền toái của Vận Mệnh Thần Điện.

Tần Cửu Ca vẫn tin vào sức mạnh giai đoạn cuối của Khí Vận Chi Tử, đó là lý do tại sao Tần Cửu Ca tận dụng khả năng giết càng nhiều Khí Vận Chi Tử ở giai đoạn đầu càng tốt.

Chương 75: Vận Mệnh Thần Điện

Chương 75: Vận Mệnh Thần Điện

May mắn thay, Tần Cửu Ca gặp được những Khí Vận Chi Tử ở giai đoạn đầu thay vì những Khí Vận Chi Tử ở giai đoạn giữa hoặc sau. Nếu Tần Cửu Ca gặp những Khí Vận Chi Tử trong giai đoạn sau, thì hắn phải cẩn thận gấp tỷ lần.

Khi đó, Khí Vận Chi Tử hoàn toàn có năng lực bảo toàn bản thân, tuy

rằng không thể sánh với Tần Cửu Ca, nhưng đối với hắn cũng là uy hiếp nhất định.

Tương tự như Lâm Phàn và Diệp Trần, những người này chỉ có thể được coi là Khí Vận Chi Tử trong giai đoạn đầu, Tần Cửu Ca có thể tự tin chơi đùa với chúng, có trốn cũng trốn không thoát.

“Vận Mệnh Thần Điện, thú vị đấy.”

Khóe miệng Tần Hàm Dịch khẽ mỉm cười, Vận Mệnh Thần Điện của Thái Cổ Tiên Vực vẫn có phần nổi tiếng trong các Cấm Kỵ Thế Lực, tuy rằng không thể so với thế lực của Tiên Cổ Tần Tộc, nhưng trong đó cũng không hề yếu kém.

Tần Cửu Ca đã tìm hiểu về thế lực này trong các cuốn sách cổ về thời không của mình.

Rốt cuộc, Cấm Kỵ Thế Lực nào trong Thái Cổ Tiên Vực cũng có bí mật riêng, cũng có nền tảng của riêng nó.

Tiên Cổ Tần tộc đương nhiên có họ, và Vận Mệnh Thần Điện cũng vậy.

Tần Cửu Ca phỏng chừng rằng phương pháp cấm kỵ bí mật của Vận Mệnh Thần Điện là rót ký ức vào tâm trí ai đó, và sau đó nên có một kế hoạch có lợi.

Tần Cửu Ca không biết về điều này, nhưng Tần Cửu Ca vẫn rất tò mò, và hắn sẽ đi đến Thái Cổ Tiên Vực để tìm hiểu về chính mình trong tương lai.

“Được rồi, bây giờ ta đã biết bí mật phía sau Diệp Trần, hắn thật đáng chết.”

Tần Cửu Ca nhìn Diệp Trần sắp đi vào trong khu rừng rộng lớn, khẽ cười.

Nhưng từ đầu đến cuối hắn cũng chỉ là một cậu bé đáng thương.

Nhưng cho dù Diệp Trần đau khổ như vậy, Tần Cửu Ca cũng không ngại làm cho hắn càng thêm thê thảm.

Lòng trắc ẩn của Tần Cửu Ca ư?

Cần những thứ đó để làm gì.

.....

Rừng cổ thụ rộng lớn.

“Này, thực lực của ta hiện tại thật sự quá yếu.”

Ánh mắt của Diệp Trần có chút chán nản, hắn vốn là trùng sinh, hắn sẽ nghịch thiên đặt chân lên đỉnh phong của Thái Cổ Tiên Vực, trở thành cường giả mạnh nhất.

Nhưng hắn không ngờ rằng bây giờ hắn thậm chí còn không có cơ duyên có được ở kiếp trước.

Kiếp này ngoài cuốn công pháp cổ thần bí kia, hắn còn không bằng kiếp trước, còn kém hơn cả kiếp trước.

“Tất cả là do hắn.”

Diệp Trần thấp giọng gầm thét trong long. Vì Tần Cửu Ca này, vì hắn mà kế hoạch đột phá ban đầu của mình đã hoàn toàn bị phá hỏng.

Bây giờ hắn không có gì cả.

Cơ duyên không còn nữa, nữ nhân dường như cũng không còn nữa, và cổ tháp thần bí giúp hắn đột phá cũng không còn nữa.

Thậm chí lúc này Diệp Trần cảm thấy mình đã xong đời rồi.

Tuy nhiên, trải qua tôi luyện tâm cảnh ở kiếm trước, sau khi phát tiết được một lúc, tâm trạng của Diệp Trần cũng dần dần ổn định.

“Tần Cửu Ca sẽ không còn tới nữa chứ.”

Trong lòng Diệp Trần dần dần bình tĩnh, nghĩ đến lúc mình vừa mới lấy được ngôi cổ tự huyền bí, Tần Cửu Ca liền đến. Lúc ấy trong lòng rất nghi hoặc. Hiện tại việc này vẫn còn khiến hắn rất hoang mang.

“Có lẽ là trùng hợp.” Diệp Trần thở dài, hắn chỉ có thể cầu nguyện như vậy.

Bởi vì sự chênh lệch giữa sức mạnh hiện tại của hắn và sức mạnh của Tần Cửu Ca là quá lớn.

Theo quan điểm của Diệp Trần, Tần Cửu Ca thực sự có thể giết hắn chỉ bằng một ngón tay, và bởi vì khoảng cách quá lớn, Diệp Trần chỉ có thể cố gắng hết sức mà phát triển.

Và Thế Giới Thụ trong khu rừng cổ đại rộng lớn là cơ hội lớn nhất của Diệp Trần. Nếu hắn không cố hết sức để lấy được Thế Giới Thụ

này, Diệp Trần nghĩ cả đời này hắn sẽ hối hận.

....

“Công tử muốn một chút ngươi giết Diệp Trần, ngươi có bằng lòng không?”

Sau khi Tần Cửu Ca biết được bí mật về sự trùng sinh của Diệp Trần, hắn nhanh chóng tìm thấy Sở U Cơ và những người khác.

Khi Tần Cửu Cơ nói những lời này, hắn nhìn Cơ Tiên Nguyệt với một nụ cười nhẹ.

Mình đã vô tình phủ nhận giá trị yêu thích của nàng trước mặt nàng trong rất nhiều ngày, chính là vì ngày hôm nay.

Hắn muốn Khí Vận Nữ Tử tự tay giết chết Khí Vận Chi Tử.

Đây không phải là lần cuối cùng, Tần Cửu Ca lợi dùng Khí Vận Nữ Tử bằng cách đánh thuốc mê.

Đây là một Khí Vận Nữ Tử, người thực sự yêu nhân vật phản diện của chính mình.

“Ta … Ta nghe lời công tử, ta sẽ giết bất cứ kẻ nào công tử yêu cầu ta giết.”

Trên khuôn mặt nhỏ bé của Cơ Tiên Nguyệt không hề có chút do dự nào, vị trí của Tần Cửu Ca trong lòng nàng là vô song, Diệp Trần, con trai của Diệp Vương Phủ, không là gì cả.

Tần Cửu Ca nheo mắt nhìn Cơ Tiên Nguyệt đang dần dần thay đổi, trong lòng cười nhẹ.

Hắn luôn cảm thấy rằng rất dễ dàng để có được những Khí Vận Nữ Chủ tiền kỳ này.

Tất nhiên, dù là hắn ta cưỡng chế hay lấy được do tự nguyện lấy thì cũng đều coi như dễ dàng có được.

Rốt cuộc, chính hắn mới là người có được nó.

Nghĩ mà xem, Khí Vận Chi Tử tiền kỳ cũng dễ đối phó, Khí Vận Nữ Chủ tiền kỳ nhất định không khó.

Khí Vận Chi Tử cùng Khí Vận Nữ Chủ tiền kỳ còn chưa thiết lập quan hệ sâu đậm, hơn nữa hai người cũng không phát sinh tình cảm,

như vậy làm sao có thể cùng nhau đối phó hắn đây?

Chương 76: Phải nghe lời tuyệt đối

Chương 76: Phải nghe lời tuyệt đối

Tần Cửu Ca nghĩ rồi đột nhiên nở một nụ cười trên khuôn mặt.

Nếu gặp phải Khí Vận Chi Tử và Khí Vận Nữ Chủ đã kết duyên, hắn không biết mình sẽ làm gì.

Giết Khí Vận Nữ Chủ trước mặt Khí Vận Chi Tử, hay biến Khí Vận Nữ Chủ thành một nữ nô ngay trước mặt Khí Vận Chi Tử?

Có lẽ sẽ như thế.

“Đi, chúng ta đi thôi, công tử ta dẫn các ngươi đi giết người.”

Tần Cửu Ca nhìn Cơ Tiên Nguyệt và Sở U Cơ đang không hề che giấu đi tình yêu của các nàng dành cho mình, hắn cười nhẹ.

Đối với những nữ nhân này, hắn đang có suy nghĩ là sẽ giữ các nàng lại, làm con chim sẻ trong lồng của riêng hắn, làm người hầu gái của riêng hắn, sưởi ấm giường, và nếu hắn có bất kỳ cảm xúc nào, có thể có chút ham muốn và lợi dụng của nam nhân.

Tần Cửu Ca cũng không biết có nữ nhân nào có thể lọt vào mắt hắn để làm đạo lữ chính thức của hắn hay không?

Tiên Cổ Tần tộc cũng biết Tần Cửu Ca nghĩ gì, mặc dù không muốn lãng phí tài năng của Tần Cửu Ca, nhưng họ vẫn tôn trọng lựa chọn cá nhân của Tần Cửu Ca, không tìm cho Tần Cửu Ca những vị như thiên tiên tuyệt sắc xuất thân từ cổ tộc cấm kị.

Bởi vì họ biết rằng Tần Cửu Ca không thích điều này chút nào, và họ cũng sợ rằng người mà họ tìm được không đủ tốt thì sẽ lãng phí tài năng vô song của Tần Cửu Ca.

“Công tử, tại sao muốn ta tự tay giết chết Diệp Trần thế?”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Cơ Tiên Nguyệt nhìn công tử nhà mình, tuy rằng nàng nhất định sẽ nghe lời Tần Cửu Ca mà giết Diệp Trần, nhưng nàng vẫn có chút tò mò, với thực lực của Diệp Trần, công tử

nhà nàng chỉ cần thở nhẹ một cái thì hắn cũng chết chắc. .

“Không có gì cần, chỉ cần nàng nghe lời là được.”

Tần Cửu Ca nhìn Cơ Tiên Nguyệt, người luôn thích mặc quần áo của nam nhân. Hắn nói là thị nữ của hắn, nguyên tắc đầu tiên là phải tuyệt đối nghe lời.

Hắn ta nói cái gì thì chính là cái đó.

Nếu không, không có gì để bàn nữa.

“Ồ.”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Cơ Tiên Nguyệt làm phồng hai bên má, trông nàng thật đáng yêu. Được rồi. Công tử nói muốn mình làm gì thì làm như thế đi.

Chỉ cần bản thân hoàn toàn nghe lời công tử là được rồi.

Nàng lớn lên trong một gia đình hoàng tộc, và nàng biết rằng một nam nhân như thế này sẽ thích một nữ nhân ngoan ngoãn hơn.

Nếu nàng không nghe lời, đoán rằng Tần công tử sẽ không vừa ý với bản thân mình rồi.

Ngay khi Cơ Tiên Nguyệt nhìn thấy yêu tinh Sở U Cơ bên cạnh Tần công tử, trong lòng thầm thở dài, từ nhỏ nàng đã là một thiếu nữ xinh đẹp, ít ai có thể so sánh được với nàng.

Nhưng Sở U Cơ bên cạnh công tử cũng không cần kém hơn nàng về tài năng hay nhan sắc, thậm chí còn hơn thế nữa.

Nàng nhận ra một quy luật rằng chỉ cần có Sở U Cơ ở bên, công tử sẽ không để nàng đấm lưng, bóp vai mà lại để Sở U Cơ làm.

Những chi tiết nhỏ này đều được nàng nhìn thấy rõ ràng bằng cả trái tim và đôi mắt.

.....

“Mầm non Thế Giới Thụ có lẽ là ở đây.”

Hiện tại Diệp Trần rất khó chịu, kiếp trước hắn không có tới đây, tất nhiên là không biết Đại Hạ Hoàng Triều lấy được mầm non Thế Giới Thụ.

Mầm non Thế Giới Thụ đang ở đây, chính tại vị trí cụ thể đó.

Cho nên hiện tại ở đây hắn như ruồi không đầu không biết đi đâu, cũng chính là hắn vừa mới thấy ở nơi này.

Dường như có một ánh sáng vàng nhấp nháy.

Hắn ta chỉ vội vã chạy tới với vẻ mặt lo lắng, nếu không còn cơ hội này, hắn ta thực sự không biết còn có cái gì nữa ở giai đoạn này để mở ra thể chất Đấu Chiến Thánh Thể của hắn.

Ngay cả khi sau này hắn ta có thể lấy được thứ gì đó có thể mở ra Đấu Chiến Thánh Thể của chính mình, thì lúc đó trinh nữ đã thành phụ nữ rồi.

“Diệp Trần, thật là trùng hợp.”

Một giọng nói mà Diệp Trần nhớ cả đời vang lên.

Diệp Trần sửng sốt và nghi ngờ khi nghe thấy giọng nói đó, tại sao Tần Cửu Ca lại tới chỗ của mình chứ.

Hắn không phải ngu ngốc, lần đầu tiên có thể lý giải một cách cưỡng ép là Tần Cửu Ca tình cờ gặp được mình, nhưng hiện tại chuyện này đã xảy ra đến lần thứ hai, có nghĩa là Tần Cửu Ca lại tiếp tục theo dõi hắn.

Tại sao hắn ta lại theo dõi mình nhỉ?

Chẳng lẽ hắn ta biết rằng hắn có thể gặp ngôi cổ tháp đó và hắn ta đang muốn đi tìm mầm non Thế Giới Thụ.

Hắn ta chắc cũng đã được trùng sinh.

Diệp Trần nhìn Tần Cửu Ca với hận ý trong mắt, Tần Cửu Ca nhất định là một cường giả trùng sinh, hắn là một cường giả biết và nhận ra mình.

Nhưng tại sao hắn lại không có ấn tượng gì với Tần Cửu Ca, ký ức kiếp trước đều hiện lên trong tâm trí, không thể làm giả được.

“Tại sao ngươi lại ở đây?” Diệp Trần không khỏi nghi ngờ chính mình, đích thân hỏi Tần Cửu Ca, hiện tại hắn đã hoàn toàn bị Tần Cửu Ca làm cho tâm thái sụp đổ.

Tần Cửu Ca không nói, chỉ dửng dưng nhìn Khí Vận Chi Tử đáng thương này, số phận của hắn ngay từ đầu đã là do người khác sắp

đặt, thật đáng buồn.

“Tần Cửu Ca …” Mắt Diệp Trần đột nhiên đỏ như máu, nhìn thấy Tần Cửu Ca thẳng thừng yêu cầu Cơ Tiên Nguyệt giết mình, Cơ Tiên Nguyệt đồng ý không chút do dự.

“Tại sao, tại sao ông trời lại làm điều này với ta vậy.”

Diệp Trần rống lên như dã thú, kiếp này hắn vốn dĩ muốn đổi kiếp nghịch thiên tiến tới cường giả đỉnh phong của Thái Cổ Tiên Vực, nhưng tại sao lại có Tần Cửu Ca?

Chương 77: Tư cách gì?

Chương 77: Tư cách gì?

Sau khi Tần Cửu Ca chắp tay sau lưng, thờ ơ nhìn Khí Vận Chi Tử dần dần trở nên điên cuồng, đúng là khoảng thời gian này đã đả kích hắn quá mạnh.

Nhưng có điều hắn thì sao!

“Tiêu diệt hắn ta đi.”

Tần Cửu Ca quay lại nhìn Cơ Tiên Nguyệt và nói một cách thản nhiên.

Hắn ta vừa mới hỏi qua hệ thống, Khí Vận điểm của Diệp Trần lại giảm xuống, vì vậy hắn ta nói rằng Khí Vận điểm của Khí Vận Chi Tử này đã đến lúc tiêu diệt của hắn ta.

Bây giờ hắn có thể giết Diệp Trần.

Nghe thấy lời công tử nhà mình đã nói, Cơ Tiên Nguyệt đi về phía Diệp Trần không chút do dự.

Không phải nàng chưa giết ai cả dòng họ Diệp Vương Phủ chưa từng dính máu trên tay mà đã bị nàng giết đó thôi.

Tuy là công chúa nhưng không có nghĩa là nàng chưa giết người.

Diệp Trần nhìn Tiên Nguyệt, người yêu kiếp trước của mình, cầm kiếm nhìn hắn với ánh mắt lãnh đạm, trong mắt thậm chí còn có hiện lên sát cơ không che giấu được.

Trái tim hắn tan nát. Hắn thực sự không biết tại sao có quá nhiều thứ đã thay đổi trong cuộc đời này.

Ngay cả Tiên Nguyệt, người đã đồng cam cộng khổ với hắn trong kiếp trước, cũng phải rút kiếm giết chết mình.

Hắn rất muốn khóc, nhưng hắn không thể khóc.

“Tiên Nguyệt…”

Diệp Trần khàn cả giọng, tại sao, tại sao, tại sao lại xảy ra chuyện thế này?

Rõ ràng là mọi thứ đều có thể bắt đầu lại và có thể thay đổi cho tốt hơn, nhưng tại sao bây giờ nó lại kết thúc như thế này.

“Ngươi có tư cách gì để gọi ta là Tiên Nguyệt?” Cơ Tiên Nguyệt nhìn Diệp Trần trước mặt với vẻ kinh tởm. Ngoại trừ trưởng bối trong hoàng tộc, người duy nhất có thể gọi nàng là Tiên Nguyệt, chỉ có Tần công tử, Diệp Trần có tư cách gì!

Diệp Trần nhìn Tiên Nguyệt vừa quen thuộc vừa xa lạ với mình, huyết lệ bất giác chảy ra từ khóe mắt.

“Tiên Nguyệt, kiếp trước nàng cùng chính mình là đạo lữ.”

Diệp Trần nhìn Tiên Nguyệt đang phảng phất như thể phải giết chết chính mình, trong lòng buồn bã nói rằng hắn và Cơ Tiên Nguyệt đã từng động viên và giúp đỡ nhau trong kiếp trước.

“Tiên Nguyệt, Tiên Nguyệt.”

“Đủ rồi, ai quen biết ngươi chứ.” Ánh mắt của Cơ Tiên Nguyệt đột nhiên trở nên dữ tợn, Diệp Trần này trước mặt công tử đều gọi nàng là Tiên Nguyệt, công tử sẽ nghĩ như thế nào đây?

Nàng không muốn công tử hiểu lầm, hơn nữa lời nói láo này chỉ là Diệp Trần tự lừa mình dối người.

Diệp Trần buồn bã nhìn Tiên Nguyệt, nhưng không ngờ rằng kiếp trước mình lại bị chính người mình yêu nhất giết chết.

Thật thảm hại, thật thảm hại.

Cơ Tiên Nguyệt không muốn nói mấy lời vô nghĩa với Diệp Trần, nàng là Càn Nguyên chi cảnh tu sĩ, giết một Linh Luân tiểu tu sĩ chỉ là điều rất dễ dàng.

“Tần Cửu Ca, ngươi phải chết.”

Diệp Trần hét lớn về phía Tần Cửu Ca, hắn biết chính là Tần Cửu Ca đã đem tất cả chuyện này đến trước mặt hắn.

Theo một tiếng vang lên, cơ thể của Diệp Trần cũng bị Cơ Tiên Nguyệt xuyên qua.

Hai cặp mắt trên thi thể của Diệp Trần mở to, một cái nhìn về phía Tần Cửu Ca, trong mắt tràn đầy oán hận.

Tần Cửu Ca cười nhạt khi nhìn thi thể của Diệp Trần, Khí Vận Chi Tử.

Hắn ta không nên chết sao?

Theo kiếp trước, kẻ xấu như hắn đều bị nói không có được cái chết yên lành, nhưng ở thế giới này, sức mạnh là trên hết, kẻ xấu mà có sức mạnh thì vẫn được sống thoải mái.

Sau đó, Tần Cửu Ca đích thân hỏa táng Diệp Trần.

“Thực sự là chuyện như vậy sao?”

Tần Cửu Ca nhìn những thứ mà người khác không thể nhìn thấy trôi ra khỏi cơ thể Diệp Trần.

Đó là dấu vết của Vận Mệnh Thần Điện, Cấm Kỵ Thế Lực của Thái Cổ Tiên Vực, rất huyền bí, ngay cả Tiên cổ Tần tộc của bọn họ cũng không biết nhiều về nó.

Hơn nữa thứ này có thể được nhìn thấy, nhưng không thể chạm vào hay cầm nắm.

“Thú vị, thực sự rất vui.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nhẹ, hắn nhìn dấu vết của sự tức giận trong sinh mệnh tan biến ngay sau khi nó xuất hiện, như thể nó chưa từng xuất hiện trên thế giới.

“Có vẻ như sau này khi trở lại Thái Cổ Tiên Vực, ta thực sự cần phải kiểm tra Vận Mệnh Thần Điện này.”

Tần Cửu Ca rất quan tâm đến Vận Mệnh Thần Điện này, việc nghiên cứu ngôi đền của họ hắn là có liên quan đến vận mệnh, Tần Cửu Ca rất tò mò.

“Đinh! Chúc mừng chủ nhân đã giết thành công Khí Vận Chi Tử – Diệp Trần, thu được 10.000 Khí Vận Điểm.”

Giọng nói của hệ thống vang lên bên tai Tần Cửu Ca.

“Lần trước khi ta thu phục Khí Vận Chi Tử, ta chỉ được cho 5.000 Khí Vận Điểm. Lần này ta giết Khí Vận Chi Tử lại được cho 10.000 Khí Vận Điểm. Chắc chắn rồi, Khí Vận Chi Tử lần này mạnh hơn nhiều so với lần trước . ”

Tần Cửu Ca khẽ mỉm cười, Khí Vận Chi Tử này quả thực mạnh hơn Khí Vận Chi Tử lần trước, suy từ Khí Vận Điểm hệ thống đưa ra là biết.

“Xung quanh đây có lẽ còn những đồ vật tốt khác, các ngươi đi tìm khắp nơi xem.”

Tần Cửu Ca liếc nhìn Sở U Cơ và Cơ Tiên Nguyệt, vì Khí Vận Chi Tử ở đây, nghĩa là ở đây chắc chắn có những đồ vật tốt, giống như Khí Vận Chi Tử lần trước.

Tần Cửu Ca sẽ không từ bỏ chỗ nào có bảo vật, không có bảo vật cũng không thành vấn đề, dù sao hắn cũng không mất nhiều thời gian.

“Được rồi.”

Sở U Cơ và Cơ Tiên Nguyệt quay trở lại cùng lúc, không biết từ khi nào các nàng bắt đầu bí mật tranh giành địa vị cao thấp trong lòng Tần Cửu Ca.

Chỉ cần Tần Cửu Ca yêu cầu các nàng làm điều gì đó, các nàng sẽ thi nhau tranh giành.

Chương 78: Nước Thế Giới

Chương 78: Nước Thế Giới

Tần Cửu Ca không đi đâu cả, hắn là cường giả trong Nhân Hoàng chi cảnh, từ xa có thể cảm nhận được vạn vật, tuy rằng rừng rậm cổ thụ rộng lớn ở đây nhưng vẫn không có người nào trong Nhân Hoàng chi cảnh có thể thăm dò.

Tần Cửu Ca đã giải phóng linh thức của chính mình và thăm dò tất cả các khu vực của khu rừng cổ đại rộng lớn.

Một lúc sau, Tần Cửu Ca nhẹ giọng cười một tiếng, không ngờ rằng một vì tinh tú đơn thuần lại có thể sinh ra một Thế Giới Thụ, cho dù nó chỉ là một cây mầm non của Thế Giới Thụ.

Nhưng đây đã là đáng quý.

Kể từ khi Tần Cửu Ca tìm thấy mầm Thế Giới Thụ ở đây, hắn đã nhanh chóng tìm thấy mầm Thế Giới Thụ.

Thế Giới Thụ khác với những cây non bình thường, thân có màu xanh ngọc bích, tràn đầy sức sống.

Tuy nhiên, mầm non Thế Giới Thụ màu xanh ngọc thỉnh thoảng nhỏ vài giọt sương lại có màu vàng rực rất đẹp.

“Ta có thể trồng mầm giống của Thế Giới Thụ trong cung điện của mình, thu thập linh lực cung cấp cho ta một nơi để tu luyện.”

Tần Cửu Ca khẽ cười một tiếng, cấp độ của mầm Thế Giới Thụ này bị ảnh hưởng bởi môi trường mà Thế Giới Thụ phát triển.

Muốn trong Thanh Vân giới mọc ra Thế Giới Thụ là tương đối thấp, dù sao thì thứ hạng của Thanh Vân giới cũng không cao trong thế giới hàng tỷ tinh tú.

Chưa nói đến cấp độ thế giới so với Thái Cổ Tiên Vực.

Tuy rằng hiện tại giá trị của Thế Giới Thụ trong Thanh Vân Giới trên người của Tần Cửu ca rất cao, nhưng cũng không xứng với giá trị của người đang ở trên cảnh giới Thiên Tôn.

Nhưng nếu mầm Thế Giới Thụ mọc ra từ lãnh địa của Thái Cổ Tiên Vực chắc chắn sẽ khiến mọi người trong lãnh thổ Thái Cổ Tiên Vực rất phấn khích, thậm chí phát cuồng.

Kể cả những thế lực cấm kỵ trong Thái Cổ Tiên Vực.

Sức mạnh vĩ đại của Thế Giới Thụ mọc ra từ lãnh địa của Thái Cổ Tiên Vực là kinh thiên động địa, chỉ cần sở hữu được nó, nó có thể mang lại vô số lợi ích.

Trong số đó có một thứ liên quan đến tuổi thọ khiến rất nhiều cường giả thèm muốn, đó chính là Nước Thế Giới nhỏ giọt từ Thế Giới Thụ, thực sự là bảo vật có thể kéo dài tuổi thọ.

Chỉ với một giọt nước rơi xuống, một vị Nhân Hoàng ở Hoàng cảnh có thể tăng tuổi thọ lên vài tháng, thậm chí cả năm.

Đương nhiên, loại này đối với một người dùng quá nhiều cũng không có tác dụng gì, ngoại trừ lần đầu tiên, tác dụng của Nước Thế Giới dần dần suy yếu cho đến khi nó yếu đến mức không còn tác dụng.

Nhưng Nước Thế Giới nói trên có thể tăng rất nhiều tuổi thọ cho cường giả trong Hoàng cảnh, nhất định là Nước Thế Giới trong đỉnh nhất trong các loại Nước Thế Giới.

Nước Thế Giới do một tiểu tinh tú như Thanh Vân giới sinh ra không ảnh hưởng nhiều đến tuổi thọ của cường giả ở tu vi Hoàng cảnh.

“Nước Thế Giới do Thế Giới Thụ này của ta tạo ra có lẽ chỉ có thể đóng một vai trò lớn đối với các tu sĩ ở Càn Nguyên Cảnh.”

Tần Cửu Ca nhấp một ngụm Nước Thế Giới do Thế Giới Thụ tạo ra trong tay, nước này vô cùng trong lành và không có một chút hỗn tạp.

“Đưa nó vào đại sảnh của gia tộc ta rồi từ từ nuôi nó sẽ lớn lên rất nhiều.”

Tần Cửu Ca nhìn mầm Thế Giới Thụ nhỏ bé trong tay, nói với vẻ bất lực.

Thế Giới Thụ này còn chưa phát triển đến mức có thể giúp được hắn, chưa kể đến đẳng cấp Thế Giới của nó cũng không cao, đã thế lại còn là rượu non, đối với Tần Cửu Ca khó có thể có ích lợi gì, hắn cũng chỉ có thể giữ nó rồi từ từ xem nó có ích gì sau này không.

Nói chung, cấp độ của một Thế Giới Thụ như thế này vốn có liên quan đến cấp độ của Thế Giới mà nó sinh trưởng.

Nếu trình độ Thế Giới mà nó phát triển không cao, thì không có cách nào để sau này nâng cao trình độ của nó.

Nhưng đó là trường hợp bình thường, một bộ tộc cổ cấm kỵ như của Tần Cửu Ca đương nhiên có cách nâng cao trình độ của nó, tuy có thể cải thiện không nhiều nhưng cũng là có tiến bộ.

“Chúng ta đi thôi” Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn Cơ Tiên Nguyệt và Sở U Cơ, đặc biệt là Cơ Tiên Nguyệt vẫn nghe lời ngoan ngoãn và hành động dứt khoát.

Suy cho cùng, thân phận của Diệp Trần là thế tử của Đại Chu Hoàng Triều kế thừa một toà vương phủ, việc công chúa của vương triều giết thái tử trong cung không phải chuyện đơn giản.

“Ngươi trở về nói với Chiến Hoàng là ta đã giết Diệp Trần.” Tần Cửu Ca cười nhẹ, để xem Cơ Không này có thông minh hay không.

Hắn sẽ không bỏ qua những Khí Vận Chi Tử, không có lý do gì, hắn chỉ muốn nhổ cỏ tận gốc.

Đương nhiên, với tư cách là Tần Cửu Ca, không cần phải làm những việc này, gia tộc của Diệp Trần hoàn toàn không phải là uy hiếp đối với hắn.

Nhưng vì là người một nhà nên hắn muốn giải quyết một thể.

....

Một tuần sau, hầu hết những người đi vào Tiên Ma bí cảnh đều quay trở lại.

Đại Chu Hoàng Triều, Chu Hoàng Thành.

Ở một nơi dưới lầu các.

“Các ngươi có nghe nói Hoàng Triều bị chém đầu toàn bộ gia tộc, già trẻ lớn bé đều đều không được tha.”

Một nam nhân trung niên đang bán điểm tâm ở Chu Hoàng thành thì thầm với người bên cạnh.

Một nữ nhân độ tuổi trung niên khác hình như quen biết người bán điểm tâm, ánh mắt lóe lên. Nàng ta tự nhiên biết chuyện này có phải hay không.

Sau khi nghe Chu Chiến Hoàng từ trong Tiên Ma Bí Cảnh đi ra, không biết vì sao lại trực tiếp xử lý Chu Hoàng Triều tội phản quốc.

Sự việc này mấy ngày nay đã được đồn đại trong Đại Chu, dù sao Đại Chu Hoàng Triều cũng không phải là thế lực cấp nhỏ.

Vào thời Đại Chu, Hoàng Triều vẫn là một thế lực vô cùng mạnh mẽ, không phải là một thế lực yếu ớt có thể dễ dàng bị tiêu diệt.

Chương 79: Không đủ tư cách

Chương 79: Không đủ tư cách

Khi biết tin Đại Chu hoàng thất định phế bỏ vương phủ của Diệp

Vương, rất nhiều bộ hạ ở gần vương phủ của Diệp Vương đều muốn can gián Chu Hoàng.

Nhưng điều mà bọn họ hoàn toàn không ngờ tới chính là thái độ của chính hoàng đế bọn họ và Chiến Hoàng về chuyện này lại kiên quyết một cách khác thường, không gì có thể tác động, ai nói cũng đều vô dụng.

Dần dần, những hoàng thất hàng đầu của Đại Chu Hoàng Triều hiểu được dã tâm của hoàng gia Đại Chu, tất nhiên cũng hiểu rằng lần này Hoàng Triều đã ra tay, tất cả những thế lực trước đây có quan hệ với Hoàng Triều đều gặp nguy hiểm.

“Công tử, Chiến Hoàng đã giết hết toàn bộ người trong Diệp Vương Phủ, không chừa một ai.”

Sở U Cơ chậm rãi dùng tay mềm mại sờ lên mặt của Tần Cửu Ca, lòng bàn tay của nàng hơi lạnh, có cảm ứng rất tốt.

“Trái tim còn tàn nhẫn, ắt sẽ làm nên chuyện”.

Tần Cửu Ca khẽ mỉm cười, nếu Cơ Không tốt bụng và hiền lành, hắn không ngại tự mình tiêu diệt tộc nhân của Hoàng Triều, nhưng cuộc sống của hoàng thất Đại Chu sau lần đó sẽ không dễ dàng chút nào.

“Ta sẽ trở lại Thái Cổ Tiên Vực vào ngày mai.”

Một lúc sau, Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng. Mấy ngày nay hệ thống đã nhắc nhở, Khí Vận của Thanh Vân giới không đủ để sinh ra một Khí Vận Chi Tử.

Nói một cách khác, ở giai đoạn này của Thanh Vân Giới, Khí Vận Chi Tử không thể được sinh ra lần nữa, và Tần Cửu Ca không thể tiếp tục hút máu Khí Vận Chi Tử ở đây.

Đương nhiên, Tần Cửu Ca sẽ trở lại Thái Cổ Tiên Vực, tìm kiếm Khí Vận Chi Tử tiếp theo và tiếp tục hút máu chúng.

“Cái gì, công tử muốn trở lại thượng giới.”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Sở U Cơ lộ ra vẻ bất đắc dĩ trong vô vọng, nàng rất thích ở bên cạnh công tử, nếu công tử không mang nàng trở về Thái Cổ Tiên Vực, những ngày này nàng không biết phải làm sao.

Nàng cảm thấy Tần Cửu Ca đã là một phần của cuộc đời nàng.

“Không phải là ta không cần đến ngươi.”

Tần Cửu Ca khẽ mỉm cười, duỗi tay trực tiếp ôm cái đầu nhỏ của Sở U Cơ rồi hôn lên.

“Ô ô ô.”

Sở U Cơ đỏ mặt, nhưng nàng không kháng cự, ngược lại nàng rất phối hợp với hành động của Tần Cửu Ca.

“Hừ, sắc đẹp có thể ăn được, hương vị cũng rất ngon.” Tần Cửu Ca cười nói, nhìn Sở U Cơ đỏ mặt đang lau đi sau khi hôn xong.

Đôi khi, thật tốt khi có một thị nữ tuyệt vời và ngoan ngoãn, ít nhất có thể ăn khi hắn muốn.

“Nhưng mà ta sợ trưởng bối trong gia tộc của công tử sẽ không thích ta.”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Sở U Cơ thở dài, tài năng của bản thân là đỉnh cao trong Thanh Vân giới, nhưng ở chỗ công tử của mình, ước chừng nàng rất tầm thường, thậm chí là rác rưởi.

Nàng không muốn gây rắc rối cho công tử nhà mình.

“Không thành vấn đề, địa vị của công tử nhà nàng trong tộc khá tốt.” Tần Cửu Ca cười tủm tỉm, tự nhiên biết tiểu cô nương này đang suy nghĩ gì.

Nhưng chưa nói đến việc mang theo một nữ nhân hạ giới về tộc, cho dù là hắn muốn cho Sở U Cơ một ít vận khí trong tộc, e rằng trong tộc cũng sẽ không đồng ý.

Dù sao thì thân phận của hắn cũng là đứng đầu của Tiên Cổ Tần Tộc, còn chưa có ai có thể khống chế được hắn.

Đương nhiên, nếu hắn nói lấy Sở U Cơ làm chính thê đạo lữ, thì rất nhiều lão quái vật trong Tiên Cổ Tần Tộc sẽ tuyệt đối không đồng ý, bọn họ cũng không thể buông lỏng chuyện này.

Những con quái vật cổ quái đó rất coi trọng huyết thống của Tiên Cổ Tần Tộc, huống chi là Tần Cửu Ca, người thuộc dòng chính trong huyết mạch của Tiên Cổ Tần Tộc.

Dưới con mắt của lão ngoan đồng trong Tiên Cổ Tần Tộc, ngoại trừ những nữ nhân tối cao ra, không ai đủ tư cách có huyết thống với Tiên Cổ Tần Tộc của chính mình.

Vì đó là sự xúc phạm đến huyết thống của họ.

Ban đầu Tần Cửu Ca đã nuôi Sở U Cơ như một thị nữ, và không có ý định biến Sở U Cơ thành chính thê của mình, ý tưởng như vậy sẽ không có lợi cho Sở U Cơ chút nào.

Trong Tiên Cổ Tần Tộc và ngay cả trong Thái Cổ Tiên Vực có không biết bao nhiêu mỹ nữ tài giỏi muốn làm nữ nhân của Tần Cửu Ca. Nếu biết Tần Cửu Ca đưa một nữ nhân ở hạ giới về làm vợ hắn, ước chừng tất cả mọi người đều sẽ loạn lên, ngay cả phụ thân là tộc trưởng của Tần Cửu Ca cũng không dễ dàng tha cho Sở U Cơ.

Thực ra có thể tóm gọn trong một câu, người của Tiên Cổ Tần Tộc coi thường tất cả những người không có thiên tư tài giỏi, huống chi là một cô nương dưới hạ giới.

Loại nữ tử đó, nếu không phải vì Tần Cửu Ca, thậm chí sẽ không thể bước vào cánh cửa của Tiên Cổ Tần Tộc nhà họ, chứ đừng nói muốn kết thành đạo lữ với đạo tử nhà bọn họ, đó chỉ là si tâm vọng tưởng.

“Thiên phú của bản thân nàng không phải là tốt lắm. Ta sẽ đem nàng đến một chỗ có cơ duyên trong tộc của ta, để nàng có thể Niết Bàn, sau đó thiên phú của nàng sẽ tăng lên rất nhiều.”

Tần Cửu Ca khẽ cười rồi nói. Nữ nhân đầu tiên hắn thu nhận ở hạ giới vẫn rất dễ lợi dụng, hiện tại hắn vẫn chưa muốn đổi.

“Thế còn Tiên Nguyệt và Thanh Dao thì sao?”

Sở U Cơ khẽ cắn đôi môi mỏng ửng hồng, nhìn công tử nhà mình với vẻ nghi ngờ, hai nữ nhân tuyệt sắc này giống như nàng, cũng là những thị nữ được công tử thu nhận.

“Tiên Nguyệt, ta đã truyền thụ cho nàng Cổ Kinh của Tiên Hoàng, và để nàng tự phát triển ở đây. Khi nàng đạt đến trình độ tu luyện nhất định, ta sẽ đón nàng.”

Tần Cửu Ca nhấp một ngụm rượu trong ly.

Đó là thực hành theo cách của Nhân Hoàng.

Hắn cho rằng, Nhân Hoàng Chi Đạo trong phương cách tu luyện không phải cảnh giới tu luyện Nhân Hoàng, mà là chỉ hoàng đế của thiên hạ, tóm lại chính là vận hướng chi đạo tới tu hành.

Chương 80: Lần sau ta sẽ trở lại

Chương 80: Lần sau ta sẽ trở lại

Tu Hành Chi Đạo của thế gian chia làm rất nhiều loại, Nhân Hoàng Chi Đạo cũng chính là tục xưng Vận Triều Chi Đạo cũng là một loại trong đó, loại Tu Hành Chi Đạo này còn rất mạnh mẽ.

Theo Tần Cửu Ca biết, ở Thái Cổ Tiên Vực có không ít Cường Giả tu hành theo Vận Triều Chi Đạo.

Sự tồn tại rất mạnh mẽ trong bọn họ sẽ mở ra một Tiên Đình để tu luyện.

Những Tiên Đình này có mạnh có yếu, loại Tiên Đình Chi Chủ mạnh nhất bên trong đó khiến ngay cả Tiên Cổ Tần Tộc cũng sẽ không thể xem nhẹ.

Vận Triều Chi Lộ cũng khá xứng với Cơ Tiên Nguyệt.

Hơn nữa Tần Cửu Ca vừa nghĩ đến tiểu thị nữ của mình trở thành Hoàng Chủ của một triều đại, mà mình lại có thể tùy ý đùa giỡn nàng thì trong lòng vẫn có chút thoải mái.

“Về phần Thanh Dao.”

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, thật ra hắn không có chút tình cảm nào với nữ chính này, chỉ đơn giản là muốn lợi dụng nàng ngay lúc đó mà thôi.

Nhưng mà nếu Tần Cửu Ca đã hôn Thanh Dao rồi thì bất kể là xuất phát từ nguyên nhân gì đi nữa, ở một mức độ nào đó Thanh Dao là nữ nhân của hắn, đương nhiên không thể nhường cho người khác.

Đây chính là một loại tâm lý trong lòng của nam nhân, không cần biết là ta có thích nữ tử này hay không, nhưng nếu đã có sự gần gũi da thịt vậy thì nữ tử này chính là của một mình hắn, cho dù Tần Cửu Ca không thích nàng, không có chút tình cảm nào với nàng.

Ngay từ đầu Tần Cửu Ca đã thể hiện thái độ của mình, chính là nuôi Thanh Dao như một sủng vật.

Dù sao thì nuôi nàng cũng không tốn bao nhiêu tài nguyên.

Huống hồ, trên người Thanh Dao đang có tiên thai, loại thiên phú này vẫn không yếu, ít nhất là ở một mức độ nhất định thì nàng có thiên phú mạnh hơn so với Sở U Cơ.

Chẳng qua trước kia tiên thai trên người Thanh Dao đã từng bị Đại

Đạo Chi Thương, hơn nữa còn là ở Hạ Giới, cho nên thiên phú của nàng vẫn chưa chính thức hiện ra rõ ràng.

Nàng là thị nữ có thiên phú tốt nhất ở bên cạnh Tần Cửu Ca vào thời điểm hiện tại.

“Ta cần xem biểu hiện của nàng.” Tần Cửu Ca mỉm cười nói.

Suy cho cùng thì Thanh Dao vẫn là do hắn dùng thủ đoạn cưỡng chế để chiếm lấy, nếu bây giờ Thanh Dao không hoàn toàn nghe lời mình, hắn cũng không có hứng thú bồi dưỡng một thị nữ không nghe lời mình.

“Công tử, ta lại cảm thấy Thanh Dao có một loại tình cảm rất sâu đậm với ngươi.” Sở U Cơ nhẹ nhàng hôn lên khuôn mặt của Tần Cửu Ca khẽ cười nói, nàng đã ở cùng với Thanh Dao trong một khoảng thời gian.

Hơn nữa nàng cũng là nữ nhân, một chút cẩn thận với nữ nhân vẫn còn rất rõ ràng, lúc Thanh Dao đối mặt với công tử luôn có loại hương vị không nói nên lời.

“Thôi, trước mắt đừng quan tâm đến nàng.”

Tần Cửu Ca cười nhạt, lắc lắc đầu, dù sao hắn cũng đã lợi dụng Thanh Dao để lấy đi Đạo Tâm của nam chính đầu tiên là Lâm Phàm rồi, Tần Cửu Ca biểu thị thái độ ngươi chỉ có thể là người của ta đối với nàng.

Có lẽ trái tim của ngươi không phải là của ta, nhưng cơ thể của ngươi phải là của riêng ta, có lẽ ta không cần nhưng nó vẫn chỉ có thể là của ta.

Ánh mắt của Tần Cửu Ca lạnh nhạt, có lẽ làm như vậy là hoàn toàn không có bất kỳ tôn trọng nào với Thanh Dao, nhưng như vậy thì làm sao.

Ta có thể kiểm soát số phận của ngươi, ta liền có thể làm bất cứ điều gì với ngươi.

.....

Hoàng cung Đại Chu.

“Công tử thật sự muốn đi sao?”

Cơ Tiên Nguyệt vẫn nữ giả nam trang dường như đong đầy nước

mắt, nàng luôn cảm thấy Tần Cửu Ca là nam tử vô cùng hoàn mỹ như vậy không phải là người mà nàng có thể có được, hắn thật sự là quá mức ưu tú, thân phận địa vị của bọn họ cũng chênh lệch quá xa.

Trong lòng nàng biết nàng hoàn toàn trầm luân với người đàn ông này rồi, không muốn rời khỏi hắn.

Có mấy người trong Hoàng Thất Đại Chu đang đứng ở đây, có Chu Chiến Hoàng Cơ Không, Đại Chu Hoàng Chủ, nhưng bọn họ hoàn toàn đều vô cùng kính sợ Tần Cửu Ca.

Đặc biệt là Đại Chu Hoàng Chủ, ngày hôm trước vị Tần công tử này ban thưởng cho hắn một gốc Linh Dược làm cho thương thế trên người của hắn đã hoàn toàn khỏi rồi, hơn nữa tu vi còn tinh tiến.

Ước chừng qua vài năm nữa là hắn có thể bước lên Nhân Hoàng lộ trở thành một danh nhân Nhân Hoàng Cường Giả.

Đương nhiên Tần Cửu Ca làm như vậy không phải không có mục đích, hắn muốn khiến Đại Chu Hoàng Chủ tiến hành một cuộc đại thanh tẩy nội bộ của Đại Chu Hoàng Triều, khiến tất cả Hoàng Thất không phục Cơ Tiên Nguyệt làm Hoàng Chủ phải chết hết sạch sẽ.

Hắn không hề tin tất cả mọi người trong một Hoàng Tộc đều không có ý kiến gì với việc Cơ Tiên Nguyệt xưng là Thái tử.

Mà Tần Cửu Ca cũng không muốn để cho những ý kiến này dần dần biến thành tai họa ngầm, tuy rằng không quá có khả năng nhưng Tần Cửu Ca là người thích bóp chết một vài nhân tố tai họa ngầm ngay từ trong nôi.

Tần Cửu Ca rốt cuộc vẫn giữ lại vài phần mặt mũi cho Cơ Không và Cơ Tiên Nguyệt, không tự mình ra tay, nếu hắn ra tay thì Hoàng Thất Đại Chu này cũng không biết có mấy người có thể sống sót.

Dù sao hắn cũng không thiếu Cường Giả, hắn chỉ là muốn bồi dưỡng Cơ Tiên Nguyệt thành Nữ Hoàng tu hành của Nhân Hoàng Chi Đạo mà thôi.

Với Cơ Tiên Nguyệt thì những người trong Hoàng Thất Đại Chu này có cũng được mà không có cũng chẳng sao, cái quan trọng của Nhân Hoàng Chi Đạo là con dân dưới Hoàng Triều, chứ không phải là người trong Hoàng Thất.

Tần Cửu Ca đang chờ, nếu Nhân Hoàng Chi Đạo mà Cơ Tiên Nguyệt tu luyện vẫn chấp nhận được thì hắn sẽ mở ra một tòa Hoàng Triều

ở Thái Cổ Tiên Vực cho Cơ Tiên Nguyệt, để tự nàng mở rộng tu hành.

Dù sao đối với hắn mà nói thì mở ra một tòa Hoàng Triều cho Cơ Tiên Nguyệt không phải là chuyện khó khăn gì, cũng chỉ là chuyện chỉ cần một câu nói mà thôi, đương nhiên cũng cần Cơ Tiên Nguyệt phải phát triển tốt ở Thanh Vân Giới mới được.

“Ta cũng không phải sẽ không trở về, nhìn dáng vẻ muốn khóc của ngươi này.”

Tần Cửu Ca mỉm cười rồi trêu ghẹo, Cơ Tiên Nguyệt là người nhạy cảm nhất trong mấy thị nữ của hắn.

“Được rồi, lần sau ta sẽ trở lại.”

Chương 81: Phá Giới Châu

Chương 81: Phá Giới Châu

Tần Cửu Ca mỉm cười, Thanh Vân Giới này nghiêm khắc mà nói vẫn nằm trong phạm vi sức mạnh của Tiên Cổ Tần Tộc, hắn muốn tới đây quả thực là không quá dễ dàng.

Người Thượng Giới bình thường đương nhiên là rất khó xuống trần gian, nhưng lấy thân phận của Tần Cửu Ca thì muốn xuống bao nhiêu lần cũng không thành vấn đề.

“Được rồi, chúng ta đi.”

Tần Cửu Ca nhìn Lăng Giao rồi nói, bọn họ cũng không phải người ở Thượng Giới bình thường, rời đi cũng không cần chuẩn bị quá nhiều.

Trên người hắn có mang theo Phá Giới Châu ở trong tộc, có thể dễ dàng phá bỏ giới hạn thế giới của một giới, đến một thế giới khác.

Viên Phá Giới Châu này có thể nói cho dù ở Thái Cổ Tiên Vực thì cũng là bảo vật trong các loại Thiên Bảo, tuyệt thế thiên trân, vạn cổ khó tìm, cũng chỉ có trong Cấm Kỵ Cổ Tộc mới có thể thông qua thời gian dài đằng đẵng mà tích lũy được có một hai viên.

Tần Cửu Ca lấy một viên trân châu toàn thân màu xanh biếc ra từ trong Trữ Vật Giới của mình rồi nắm trong tay, thứ này chính là có thể trực tiếp phá bỏ không ít hạn chế thế giới của Tinh Thần Giới.

Tần Cửu Ca trực tiếp dùng Linh Khí vận chuyển Phá Giới Châu, đột

nhiên lập tức xuất hiện một thông đạo hư vô trống rỗng ở trước mặt mọi người.

Nhìn vào bên trong không biết là dài bao nhiêu xa cỡ nào.

“Đây chính là cách công tử thượng giới.” Cơ Không nhìn Tần Cửu Ca trực tiếp đi vào cái này nơi hư vô trống rỗng này với vẻ vô cùng thán phục.

Hắn cũng là biết được từ trong cổ tịch, cho dù là người Thượng Giới muốn xuống cũng không dễ dàng, nhưng bây giờ Cơ Không lại nhìn thấy Tần Cửu Ca trực tiếp có thể dùng một viên trân châu màu xanh biếc là có thể đả thông thông đạo hai giới ngay trước mặt mình.

Nhìn từ phương diện này, Cơ Không liền biết thân phận Tần Cửu Ca từng ở chung với mình trong một khoảng thời gian kinh người tới mức nào.

Càng có thể hiểu được thế lực khủng bố sau lưng Tần Cửu Ca.

Thái Cổ Tiên Vực to lớn vô cùng, không biết có diện tích lớn như thế nào, cũng không biết đã tồn tại bao lâu, nơi này có rất nhiều Đạo Thống và vô số sinh linh.

Diện tích của mỗi một châu vực ở Thái Cổ Tiên Vực đều đủ cho một tôn cường giả của Nhân Hoàng Cảnh phi hành cấp tốc cả đời mới có thể tự mình đi hết, đương nhiên vị cường giả của Hoàng Cảnh này không thể sử dụng Không Gian Trận.

Bởi vì diện tích của mỗi một châu vực ở Thái Cổ Tiên Vực thật sự rất lớn, không tiện cho việc bổ sung và trao đổi học tập giữa các thế lực, cho nên mỗi một châu vực của Thái Cổ Tiên Vực đều có tồn tại Không Gian Trận rộng lớn.

Thái Cổ Tiên Vực được xem như là thế giới nòng cốt nhất của hàng tỷ Tinh Thần Giới, cường giả ở nơi này rải rác khắp nơi, Nhân Hoàng đều không hẳn là cường giả.

Ở chỗ này chỉ có đạo thống do Thiên Tôn thành lập mới có thể có uy danh ở một châu.

Sự sinh tồn ở nơi này càng tàn khốc hơn so với Hạ Giới, bởi vì nơi này không chỉ có cường giả bản địa, mà còn có sự tồn tại của tất cả cường đại trong hàng tỷ Tinh Thần Giới, những sự tồn tại này đều sẽ lấy tiểu thế giới của mình làm cơ sở để tiến quân vào Thái Cổ Tiên Vực.

Hạo Hãn Thần Châu.

Nơi này là một trong vô số châu vực cường đại nhất được công nhận trong lịch sử của Thái Cổ Tiên Vực, có vô số Cự Nghiệt Đạo Thống Cổ Tộc đang sinh sống.

Trong những Cự Nghiệt Cổ Tộc này đều có những tồn tại làm cho lòng người sinh ra sợ hãi.

Trong những Cự Nghiệt Cổ Tộc này có mấy tôn Cổ Tộc cũng làm cho phần lớn Cự Nghiệt Cổ Tộc nhìn mà thở dài, loại Cổ Tộc này có một cái tên thống nhất trong những Cự Nghiệt Đạo Thống của bọn họ.

Cấm Kỵ Cổ Tộc! Loại này chỉ cần đưa ra tên tuổi là có thể làm chấn động tất cả!

Nhưng loại Cấm Kỵ Cổ Tộc này không có bao nhiêu tôn ở trên cả vùng Thái Cổ Tiên Vực.

Trong một kết giới khổng lồ.

“Bái kiến Đạo Tử.”

“Bái kiến Đạo Tử.”

Rất nhiều tu sĩ cường đại thân mặc áo giáp đen quỳ dưới đất thấp giọng hô to, bọn họ nhìn một vị nam tử tuấn dật (điển trai) đi ra từ trong Không Gian Động mà lộ ra sự điên cuồng trên mặt.

Đây là Đạo Tử thiếu niên Nhân Hoàng của bọn họ, trời sinh thiếu niên chí tôn.

Thiên tài Yêu Nghiệt đỉnh cấp nhất của Thái Cổ Tiên Vực, cao quý vô song, áp đảo đồng đại, bất khả chiến bại.

Đè cho những người ngang hàng trong cả tòa Tiên Cổ Tần Tộc không ngóc đầu lên được.

Thậm chí trưởng lão trong tộc còn đồn đại rằng đời Đạo Tử này của bọn họ có thể nâng Tiên Cổ Tần Tộc của bọn họ lên một tầng cao khác.

Tiên Cổ Tần Tộc đã là trên đỉnh của Thái Cổ Tiên Vực, vậy một tầng cao khác là cái gì?

Bọn họ chỉ cần nghĩ một chút là đã cảm thấy toàn thân ngập tràn kích động.

Bây giờ thanh danh của Đạo Tử Tần Cửu Ca bọn họ đã không chỉ phổ biến ở trong Tiên Cổ Tần Tộc mà rất nhiều Đạo Thống ở Hạo Hãn Thần Châu cũng đã biết đến đời Đạo Tử này của Tiên Cổ Tần Tộc Cấm Kỵ Cổ Tộc.

Tất cả thế hệ trẻ của Thái Cổ Tiên Vực đều không thể không kiêng nể Đạo Tử Tần Cửu Ca nhà mình.

Mơ hồ có danh hiệu đệ nhất thiếu niên chí tôn đồng bối của Hạo Hán Thần Châu.

“Nơi này chính là gia tộc của công tử sao?”

Sở U Cơ thở dài, quả nhiên là giống như nàng dự liệu, quá cường đại rồi.

Nàng không thể nhìn thấu tu vi của bất cứ một người nào ở nơi này, khí tức của mỗi một người đều có thể giết chết nàng.

Chênh lệch giữa hai người bọn họ thật sự quá lớn.

Chương 82: Danh ngạch Tiên Linh Trì

Chương 82: Danh ngạch Tiên Linh Trì

Tin tức Đạo Tử trở về đã truyền khắp nơi Tiên Cổ Tần Tộc rồi, tộc nhân của Tần Tộc biết Đạo Tử nhà mình không ở trong tộc trong khoảng thời gian này, nhưng cũng không biết là đã đi đâu.

Mà bây giờ Đạo Tử trở về, thậm chí còn nghe thấy một vài trưởng bối đã gặp Tần Cửu Ca rồi đều nói tu vi của Tần Cửu Ca lại tinh tiến không ít.

Tin tức này càng làm cho cả tòa Tiên Cổ Tần Tộc sôi trào.

Trước đây, tu vi của Đạo Tử khi vừa mới rời khỏi Tiên Cổ Tần Tộc đã đạt tới Nhân Hoàng Chi Cảnh, bây giờ tu vi của Tần Cửu Ca càng tinh tiến hơn, vậy không phải là đại biểu cho Đạo Tử nhà mình lại đột phá rồi sao.

Phải biết rằng Đạo Tử nhà mình mới đột phá không lâu, lần này lại lập tức tăng cao, điều này làm cho những người tự xưng là đồng đẳng của Tuyệt Thế Yêu Nghiệt ở trong tộc làm sao có thể chịu đựng

được.

Nhưng đây cũng không phải là chuyện lớn nhất làm cho nội bộ của Tiên Cổ Tần Tộc chấn động nhất, chuyện lớn nhất chính là Đạo Tử nhà mình luôn luôn chỉ một mình lại mang về một nữ tử Ngoại Giới.

Vốn dĩ là không ai cảm thấy kỳ quái, chỉ là cảm thấy nữ tử này rất may mắn, vậy mà lại có thể được Đạo Tử nhà mình coi trọng.

Nhưng rất nhanh, đã có người phát hiện tu vi của nữ tử kia mới chỉ có Càn Nguyên Cảnh.

Điều này không thể được.

Bọn họ vừa nhìn là biết nữ tử kia còn lớn tuổi hơn Đạo Tử nhà mình một chút, nhưng tu vi chỉ lại có Càn Nguyên Chi Cảnh.

Có lẽ ở bên ngoài ở độ tuổi này mà chỉ có Càn Nguyên Chi Cảnh thì có thể nói một tiếng có chút ưu tú trong những người bình thường, nhưng ở Cấm Kỵ Cổ Tộc như Tiên Cổ Tần Tộc này chỉ có thể xem như là bình thường trong những người bình thường.

Không hề xuất sắc chút nào, cũng không biết sao công tử nhà mình lại coi trọng nàng.

Hơn nữa tuy rằng tướng mạo của nàng xinh đẹp tuyệt sắc, nhưng trong tộc cũng không phải không có tuyệt sắc Thiên Tiên xuất sắc hơn nàng, nữ tử có tướng mạo xinh đẹp hơn cũng không phải là không có.

Thật không biết Đạo Tử nhà mình coi trọng điểm nào của nàng.

Rất nhiều tuyệt sắc Thiên Tiên trong Tiên Cổ Tần Tộc đều âm thầm tức giận, nữ tử kia là cái thá gì mà cũng xứng để Đạo Tử nhà mình nhìn trúng.

Một nơi có rất nhiều Tiên Khí lượn lờ, trong cung điện có Linh Khí dồi dào.

Xung quanh tòa cung điện này có vô số Tiên Sơn San Sát, bên ngoài khó có thể nhìn thấy Yêu Thú Linh Dược, ở chỗ này lại có ở khắp nơi.

Rất nhiều khí tức cường đại rải rác.

“Công tử, gia tộc của người thật sự rất cường đại.” Sở U Cơ nhìn một nữ tử tuyệt sắc còn nhỏ tuổi hơn mình mà chầm chầm thở dài, nàng

có thể nhìn ra nữ tử tuyệt sắc đang nhìn mình kia chắc chắn là có địch ý với mình.

Mà nàng mới tới chưa từng kết thù, hiển nhiên ý kiến là bởi vì công tử bên cạnh mình, "Đừng nản lòng, sau này thiên phú của ngươi sẽ trở nên cường đại hơn, có một ngày sẽ vượt qua bọn họ hoàn toàn không phải là vấn đề."

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, thực lực đồng đẳng của Tiên Cổ Tần Tộc ở toàn bộ Thái Cổ tiên vực đều là cao cấp nhất.

Không chỉ Sở U Cơ nhìn thấy sẽ sinh ra tuyệt vọng trong lòng, Thiên Kiêu Yêu Nghiệt của không ít thế lực ở Thái Cổ Tiên Vực nhìn thấy loại thực lực đồng đẳng này cũng sẽ sinh ra tuyệt vọng như thường.

"Đợi một thời gian nữa ta sẽ lấy cho ngươi một danh ngạch tiến vào Tiên Linh Trì ở trước mặt phụ thân ta, hy vọng ngươi nắm cho thật chắc, quý trọng cơ duyên lần này."

Tần Cửu Ca ôn hòa nhìn Sở U Cơ cười nói, Tiên Linh Trì là một cơ duyên không nhỏ trong nội bộ Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ.

Người ta thường nói chỉ có đệ tử nội bộ Tiên Cổ Tần tộc hoặc là trong thực lực của thuộc hạ bên ngoài Tiên Cổ Tần Tộc xuất hiện một Yêu Nghiệt Cái Thế được bọn họ coi trọng cũng có thể tiến vào.

Loại danh ngạch này cho dù là ở trong Tiên Cổ Tần Tộc cũng là danh ngạch có hạn, rất trân quý.

Vốn dĩ Sở U Cơ hoàn toàn không thể có cơ hội này, nhưng nếu Tần Cửu Ca muốn lấy cho nàng, Sở U Cơ vẫn có thể có, dù sao thân phận của hắn ở trong Tiên Cổ Tần tộc cũng không tầm thường.

Nhưng Tần Cửu Ca dự đoán trong tộc vẫn có chút kháng cự, loại danh ngạch của Tiên Linh Trì này có hạn, không ít trưởng lão Tần Tộc có thực lực cường đại đều hy vọng hậu bối nhà mình có một danh ngạch.

Nếu như bản thân hắn dùng vậy thì gọi là một chút vấn đề cũng không có, cho dù Tần Cửu Ca không hắn là cần Tiên Linh Tẩy Lễ, lãng phí danh ngạch của Tiên Linh Trì, cũng không có ai dám nói một chữ không.

Người tộc mạch thậm chí còn không dám đối đầu với Tần Cửu Ca, bởi vì thực lực thiên phú của Tần Cửu Ca đều có thể nghiền ép bọn họ.

Một chuyện rất thực tế trong Tiên Cổ Tần Tộc chính là nếu như ngươi có đủ thiên phú và thực lực, như vậy toàn bộ Tiên Cổ Tần Tộc đều sẽ bảo vệ ngươi chu toàn.

Đặc biệt là Tần Cửu Ca còn là truyền nhân chính thống của tộc trưởng Tần Tộc, là mạch chính thống nhất của Tiên Cổ Tần Tộc.

Chương 83: Hư Không Đế Tộc

Chương 83: Hư Không Đế Tộc

Trên Tiên Vân, Chí Tôn Thần Đảo lẳng lặng lơ lửng trên không trung.

Ở phía trên Chí Tôn Thần Đảo có một cung điện xây bằng Thuần Tiên Ngọc khổng lồ, cao tới ngàn vạn trượng, không biết là chiếm diện tích bao nhiêu thiên lý, ở trước mặt nó, tất cả cung điện còn lại đều hiện ra sự thấp bé như vậy.

Nơi này chính là đại điện của Thái Cổ Tiên Vực Cấm Kỵ Cổ Tộc Tiên Cổ Tần Tộc, là nơi các vị trưởng lão của Tiên Cổ Tần Tộc thương lượng đại sự trong tộc.

“Được rồi, các vị, chuyện của Thiên Yêu Cổ Hải cứ làm như vậy đi, mọi người không có ý kiến gì phải không.”

Một âm thanh giống như đến từ hư vô vang lên trên đại điện.

“Được.”

“Được.”

Đúng lúc này có mấy âm thanh như có như không vang vọng trên đại điện, hơn nữa khi mỗi một đạo âm thanh nói chuyện đều giống như đang vang vọng âm thanh rất lớn.

Cho thấy những người này ít nhất đều là cường giả ở trên Thiên Tôn, thậm chí còn không chỉ là cường giả của cảnh giới Thiên Tôn.

“Đúng rồi, tiểu tử Cửu Ca kia đã trở lại rồi.”

Ngay từ đầu khi đạo âm thanh kia lại vang vọng ở trong đại điện, âm thanh uy nghiêm mang theo chút dịu dàng, Tần Cửu Ca là nhi tử đáng kiêu ngạo nhất của đời hắn, trời sinh thiếu niên chí tôn, Đại Đạo có thể kỳ vọng được.

Những tồn tại cường đại trong hư không vừa nghe thấy Tần Cửu Ca thì vẻ mặt lộ ra vẻ ôn hòa, dù sao cũng là Đạo Tử trong tộc của mình, còn là người xuất sắc nhất trong lịch sử, về sau chỉ cần không ngã xuống thì sớm muộn gì cũng sẽ trở thành người đứng đầu của thế hệ.

“Cũng không biết tiểu tử Cửu Ca kia có đồng ý hay không.”

m thanh cười nhẹ nói tới từ hư vô, tiểu tử kia từ nhỏ đã không thích nghe lời mình nói, cũng không biết liên quan đến chuyện thông gia thì hắn có đồng ý hay không.

Gần đây Hoàng Đế của thế hệ này của Hư Không Đế Tộc chủ yếu bắt tay với Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ để làm một đại sự, Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ cũng đồng ý.

Nhưng Hư Không Đế Tộc bọn họ đề xuất muốn gả Đế Nữ đời này của gia tộc bọn họ cho Đạo Tử Tần Cửu Ca trong tộc bọn họ.

Phần lớn các bề trên trong nội bộ của Tiên Cổ Tần Tộc cũng đều rất đồng ý.

Dù sao tuy thực lực của Hư Không Đế Tộc yếu hơn Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ rất nhiều nhưng điều này cũng không có nghĩa là bọn họ yếu.

Hơn nữa lần này là Hư Không Đế Chủ tự mình đến Tiên Cổ Tần Tộc để đề cập đến việc kết thông gia, cho Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ mặt mũi, bọn họ cũng không tiện làm mất mặt Đế Chủ của người ta.

“Ta hiểu rõ tính cách của tên tiểu tử Cửu Ca này, nếu hắn không muốn, thật đúng là không dễ thực hiện.”

Một đạo âm thanh khác tức cười nói, nếu là đệ tử Tiên Cổ Tần Tộc khác, người ta chỉ sợ là không thể không vội, không thể không đồng ý.

Thế nhưng cháu ruột của mình đúng là có thể không đồng ý.

Chính mình còn không tiện ra tay trói hắn lại để hắn thành hôn với Hư Không Đế Nữ, nói cho cùng thì tiểu tử này không chỉ là cháu ruột của mình, thậm chí địa vị của Tần Cửu Ca ở trong tộc cũng cao hơn mình, hắn còn dám trói sao?

“Tiểu tử kia còn mang một nữ tử không biết từ đâu về.”

Đạo âm thanh này nói tiếp, hắn cũng là tò mò, hắn đã âm thầm quan sát nữ tử kia rồi, phát hiện bậc tu vi này của nàng quả thực quá vô

dụng rồi.

Cũng không biết tại sao đứa cháu bình thường không gần nữ sắc này của mình lại coi trọng nàng nữa.

Hơn nữa nếu đứa cháu trai này của mình không thể kìm lại được làm cho nữ tử kia mang thai, vậy thì xong rồi.

Vậy mà Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc lại làm cho một nha đầu không rõ lai lịch có thai, thật đúng là muốn trở thành trò cười cho tất cả Đạo Thống trên Hạo Hãn Thần Châu này.

Cũng may, nhìn dáng vẻ của nữ tử kia vẫn không giống như đã phá thân, bằng không bây giờ trong Tiên Cổ Tần Tộc đã phải náo loạn muốn lật trời.

“Không cần quan tâm đến nữ tử kia, ta sẽ bảo Cửu Ca chú ý một chút.”

m thanh của Hư Vô trầm mặc một hồi, nhàn nhạt nói, hắn cũng sẽ không để cho nữ tử như vậy trở thành thê tử của Cửu Ca, chơi đùa một chút còn có thể, nhưng tuyệt đối không thể có thai, đây là quy củ.

“Còn có nếu hôm nay Cửu Ca đã trở về, bảo hắn cùng đi tới Thiên Yêu Cổ Hải đi.”

Giọng nói vang lên lần thứ hai từ Hư Vô, nếu Cửu Ca đã trở lại rồi thì phải để cho Ngoại Giới hiểu biết rõ ràng về Đạo Tử thế hệ này của Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ mới được.

Thế hệ này của Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ nhất định sẽ uy chấn Thái Cổ Tiên Vực.

“Được.”

Tất cả mọi người trên đại điện đều trầm ngâm một lát, để cho Đạo Tử trong tộc đi ra ngoài tăng thêm uy danh Tần Tộc Tiên Cổ của bọn họ cũng không tệ.

“Vậy cứ quyết định như vậy đi.”

Giọng nói trong Hư Vô lại vang lên.

Chương 84: Nữ tử đến từ Hạ

Giới kia là ai?

Chương 84: Nữ tử đến từ Hạ Giới kia là ai?

Ánh trăng sáng trong, một vầng trăng cong cong treo trên bầu trời.

Một nam tử bạch y thong dong tự nhiên đứng ở trên Tiên Thụ khổng lồ, áo trắng lay động, hắn đứng chắp tay sau lưng, ngoại hình vốn giống như Trích Tiên đứng dưới ánh trăng chiếu rọi càng lộ ra vẻ tuấn mỹ phi phàm.

“Đó là Đạo Tử phải không?”

Tiếng hét kinh ngạc của một nữ tử đã quấy nhiễu hình ảnh tuyệt đẹp này.

m thanh này đã vô tình thu hút không ít người đi tới Tiên Duyên Cổ Thụ.

Nơi này là bảo địa tu hành đặc hữu ở trong Tiên Cổ Tần Tộc của bọn họ, Tiên Duyên Cổ Thụ.

Cái cây này rất tuyệt vời, cho dù nó ở Thái Cổ Tiên Vực cũng là cây cổ thụ có uy danh hiển hách.

Tốc độ tu hành ở chỗ này cực kỳ nhanh, đặc biệt là buổi tối, vào thời điểm ánh trăng chiếu xuống thì tu hành càng nhanh chóng.

“Thật không ngờ hôm nay công tử đã trở về rồi.”

Ánh mắt của nữ tử Tần tộc này ái mộ nhìn Đích Tiên nam tử trên Tiên Duyên Cổ Thụ, đây là người trong lòng của tất cả nữ tử chưa lập gia đình trong Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ ái mộ.

Cũng là người các nàng vô cùng kính sợ.

Mọi người đều nói Thiên Kiêu Yêu Nghiệt của Tiên Cổ Tần Tộc rất nhiều, quả thật, ở trong mắt người ngoài, bọn họ đều là Thiên Kiêu Yêu Nghiệt khó có thể gặp được ở Ngoại Giới, nhưng chỉ có người trong Tiên Cổ Tần Tộc và người ngang hàng với Đạo Tử Tần Cửu Ca mới biết được thiên phú khủng bố của hắn.

Quả thực là trạng thái đè ép đối với bọn họ.

“Ngươi mới biết được sao.” Một nữ tử ở bên cạnh nữ tử xinh đẹp

này cười nói, tin tức hôm nay Đạo Tử Tần Cửu Ca trở về gia tộc đã sớm truyền khắp nơi rồi, người bạn tốt này của mình vậy mà lại còn không biết.

Thực sự không biết hôm nay cô đang làm cái gì.

“Còn nữa, ta nói cho ngươi một tin tức, ngươi không thể ghen nha.”

Nữ tử này lặng lẽ kéo khuê mật ngốc nghếch của mình sang một bên, nói hôm nay Đạo Tử của bọn họ mang một nữ tử mà tu vi chỉ là Càn Nguyên Cảnh từ bên ngoài về.

Quả nhiên, nữ tử này dự liệu không sai, khuê mật của mình vừa nghe được tin tức này thì sắc mặt liền thay đổi, thậm chí nàng có thể cảm nhận được khuê mật lúc bình thường có tính tình rất ôn hòa của mình đã có một tia sát khí ở trên mặt.

.....

“Tu hành ở chỗ này cũng không tệ lắm.”

Tần Cửu Ca mỉm cười, nhìn Sở U Cơ bị chính mình bao nuôi rồi nói.

Sở U Cơ khẽ thở dài, tu hành ở chỗ này đâu chỉ có thể dùng hai từ không tệ để nói, Linh Khí ở nơi này dồi dào đến mức nàng không dám tưởng tượng.

Thậm chí nghe công tử nhà mình nói, tu hành bên cạnh cây cổ thụ này trong tộc của bọn họ còn không tính là gì, nghĩ như vậy, trong lòng Sở U Cơ lại có thêm vài phần tự ti.

Nàng và công tử thật sự là hai người sống ở hai thế giới.

Trong lòng nàng cũng đang suy nghĩ, vì sao công tử của mình lại coi trọng mình, mặc dù mình chỉ là thị nữ của công tử.

Nhưng nàng thấy rất rõ ánh mắt của những nữ tử có tu vi cường đại hơn mình hơn nhìn chính mình như muốn giết người khi công tử mang nàng cùng đi đến cây cổ thụ này.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao nàng để cho công tử đứng chắn trước mặt nàng, những ánh mắt đó thật sự là quá ảnh hưởng tới Đạo Tâm

“Không cần quan tâm đến những thứ này.”

Tần Cửu Ca có chút bất đắc dĩ nhìn thị nữ Sở U Cơ của mình, kiểu

tình huống này không thể nào tránh khỏi này chỉ có thể dựa vào chính bản thân nàng thôi.

Một lúc sau.

“Cửu Ca, ngươi lại đây.”

Một giọng nói giống như đến từ Hư Vô vang lên bên tai của Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca híp mắt lại, sau đó nhàn nhạt nói với Sở U Cơ.

“Ngươi ở chỗ này chờ ta, ta lập tức sẽ trở về.”

Nghe hắn nói như vậy thì cái đầu nhỏ của Sở U Cơ gật gật, đừng nói là bảo nàng chờ ở chỗ này, cho dù công tử bảo nàng có thể thoải mái đi một chút, phỏng chừng nàng cũng không muốn đi.

Dù sao nơi này cũng vô cùng đáng sợ đối với nàng.

Ở trên Cửu Thiên Tiên Vân.

Một nam tử cả người tràn ngập tiên khí ôn hòa nhìn Tần Cửu Ca.

“Nữ tử mà ngươi mang từ Hạ Giới về là ai.”

Hắn nhất định phải làm rõ, nếu đứa con trai của mình bị mê muội mà thật sự thích nữ tử kia vậy thì hắn sẽ đau thấu tim gan.

Đạo Tử có thiên phú tốt như vậy và được gia tộc nuôi dưỡng lại bị cướp đi mất, đó không phải là chuyện tốt gì.

“Một thị nữ mà thôi.”

Tần Cửu Ca cười nói, nếu không giải thích rõ ràng cho phụ thân tư tưởng ngoan cố của mình, vậy sau này tìm hắn giải quyết công việc sẽ không thuận lợi nữa.

Tộc trưởng của Tần Tộc vừa nghe nhi tử của mình nói chỉ nuôi nữ tử kia làm thị nữ thì liền âm thầm thở phào nhẹ nhõm ở trong lòng, thì ra nhi tử của hắn cũng chỉ là chơi đùa với nàng mà thôi.

Vậy thì không có việc gì, một nữ tử muốn chơi thì chơi, chẳng có việc gì to tát cả.

Cho dù nhi tử của mình muốn chơi trưởng nữ của những Đạo Thống kia thì cũng hoàn toàn có thể.

“Lần này trở về thì đừng đi nữa, đi tới Thiên Yêu Cổ Hải với các trưởng lão trong tộc, để cho bọn họ biết thực lực Đạo Tử Tần Tộc Tiên Cổ của đương kim hoàng kim đại thế ta.”

Toàn thân nam tử tràn ngập tiên khí cười sảng khoái với Tần Cửu Ca, hắn vạn phần tin tưởng thực lực của nhi tử này, đây chắc chắn là thiếu niên chí tôn đứng đầu Thái Cổ Tiên Vực.

“Được.” Tần Cửu Ca cũng không từ chối, dù sao hắn không làm gì cả nhàn rỗi ở nhà, đi ra ngoài rèn luyện một chút cũng tốt.

“Phụ thân, ta muốn một danh ngạch trong Tiên Linh Tẩy Lễ của gia tộc lúc này.”

Tần Cửu Ca không hề do dự, nếu bây giờ đã nói chuyện cùng với phụ thân của mình thì hắn liền tiện thể nói ra danh ngạch mà mình muốn ở trong lần Tiên Linh Tẩy Lễ này của gia tộc.

“Ngươi muốn danh ngạch của lần Tiên Linh Tẩy Lễ này để làm gì?”

Chương 85: Thực lực của Y Y

Chương 85: Thực lực của Y Y

Bây giờ nhi tử Tần Cửu Ca của hắn chính là cường giả của Nhân Hoàng Cảnh, nhưng mà cho dù Tiên Linh Tẩy Lễ trong tộc có công hiệu cường đại, nhưng cũng không có bao nhiêu tác dụng với cường giả của Nhân Hoàng Cảnh.

Nhưng cho dù không có bao nhiêu hiệu quả với nhi tử Tần Cửu Ca của mình, nhưng hắn muốn thì Tần Hoang nhất định sẽ cho, cũng không cần nói cho trưởng lão phụ trách trong tộc lúc này.

Dù sao thì Tần Cửu Ca cũng là Đạo Tử đương nhiệm của Tần Tộc Tiên Cổ bọn họ, vẫn nên có lợi ích này.

Nhưng rất nhanh Tần Hoang híp mắt lại, ôn hòa nhìn nhi tử của mình.

“Có phải ngươi muốn đem danh ngạch này cho nữ tử kia đúng không?”

Tần Hoang cũng không phải kẻ ngốc, Tần Cửu Ca trước kia hoàn toàn không thèm để ý đến Tiên Linh Tẩy Lễ, nhưng bây giờ lại chủ động đề xuất muốn danh ngạch của lần Tiên Linh Tẩy Lễ này, nghĩ

như thế nào cũng có một tia không đúng.

“Vâng.”

Tần Cửu Ca cũng không phản bác, bởi vì vốn dĩ danh ngạch của lần Tiên Linh Tẩy Lễ này chính là muốn cho Sở U Cơ, nói chuyện này ra trước vẫn là tốt nhất.

Sắc mặt của Tần Hoang hơi trầm xuống một chút, nếu danh ngạch của lần Tiên Linh Tẩy Lễ này cho Tần Cửu Ca, vậy trong tộc hoàn toàn không thể có âm thanh phản đối gì.

Nhưng nếu đem danh ngạch của lần Tiên Linh Tẩy Lễ này cho nữ tử kia thì sợ là sẽ có rất nhiều người không phục.

Nhưng Tần Hoang vừa nghĩ đến là nhi tử của mình đưa ra quyết định thì trong lòng khẽ cười khổ, tính tình của tên tiểu tử này luôn rất bướng bỉnh, nếu như mình không cho chỉ sợ là sẽ không thoải mái trong lòng, sau này cũng không biết là muốn làm gì.

“Có thể.”

Tần Hoang hơi do dự một chút nói với Tần Cửu Ca.

Nhưng mà rốt cuộc cũng chỉ là một danh ngạch mà thôi, mặc dù danh ngạch lần này rất trân quý, nhưng dựa vào thân phận của bọn họ thì những thứ này còn không hẳn là đại sự gì.

“Được rồi, nhớ một tuần sau đi tới Thiên Yêu Cổ Hải cùng với các trưởng lão ở trong tộc.”

Tần Hoang chậm rãi rời đi, hắn cũng chỉ muốn nói cho Tần Cửu Ca biết một tuần sau phải đi tới Thiên Yêu Cổ Hải, tiện thể hỏi xem nữ tử mà hắn mang từ bên ngoài về rốt cuộc là nhân vật gì.

Bây giờ cũng đã báo tin tức cho rồi, cũng đã biết được địa vị của nữ tử kia ở trong lòng nhi tử của mình là được rồi.

…

“Ê a a, ê a a.”

“Đây là yêu thú tới từ nơi đó, thật đáng yêu nha.”

“Con yêu thú này là chủng loại gì vậy.”

Không ít giọng nói vang lên ở bên cạnh Tiên Duyên Cổ Thụ, bọn họ

vốn đang một mình tu luyện thật tốt, nhưng không hiểu sao lại có một sinh linh giống gấu chạy loạn ở giữa bọn họ.

“Đây là yêu thú của ai ở chỗ này.”

Sắc mặt của Tần Vũ có chút âm trầm nhìn Y Y cứ kéo Nhẫn Trữ Vật của mình, thật sự là không nhận ra.

Hắn nhìn con yêu thú hình gấu này cứ luôn kéo Nhẫn Trữ Vật của mình, vốn dĩ là muốn trực tiếp đánh nó sang một bên, nhưng nghĩ đến con yêu thú này nếu đã có thể xuất hiện ở chỗ này.

Vậy thì nhất định chính là sủng vật của tộc nhân Tần Tộc mình, hắn lại không muốn phát sinh xung đột với tộc nhân, cũng chỉ có thể nhẫn nhịn một chút.

“Y Y.”

Ánh mắt của Sở U Cơ mang theo chút tức giận nhìn Y Y tự tiện đi dạo ở chỗ này, vừa rồi nàng cảm nhận được động tĩnh trong túi trữ yêu nên mở ra xem để chuẩn bị thả Y Y ra.

Dù sao nhiều ngày như vậy rồi, từ khi Y Y ăn Thần Thạch đỏ bừng trên tay công tử, liền ngủ say trong túi trữ yêu đến bây giờ mới tỉnh lại.

Nhưng thật không ngờ Y Y vừa đi ra từ trong túi trữ yêu đã lập tức nhảy ra ngoài, trực tiếp nhảy tới phía dưới của Tiên Duyên Cổ Thụ, Sở U Cơ cũng không thể ngăn cản được.

Dù sao thực lực của Y Y đã vượt qua nàng rồi, Sở U Cơ cũng không thể nào giữ nó được.

“Ê a a, ê a a.”

Y Y hoàn toàn không muốn để ý tới Sở U Cơ, ở trong mắt nó thì Sở U Cơ chỉ là một người xấu xí mà thôi.

” Ê a a, ê a a.”

Hai mắt của Y Y giống như tỏa sáng mà nhìn chằm chằm vào Nhẫn Trữ Vật của Tần Vũ, nó cảm giác được bên trong nhất định có đồ tốt, những thứ kia chắc chắn là rất ngon.

Sở U Cơ cũng không để ý đến nguy hiểm mình muốn bị bọn họ nhìn thấy, vội vàng từ trên tiên duyên cổ thụ đi xuống.

“Nhìn kìa, nàng là ai.” Có người kêu lên, vừa rồi bọn họ vẫn luôn tu hành ở bên cạnh Tiên Duyên Cổ Thụ, tự nhiên biết được vừa rồi ngoài Đạo Tử ra thì không có người ở trên Tiên Duyên Cổ Thụ.

Vậy nữ tử đi xuống từ Tiên Duyên Cổ Thụ này là ai?

“Ngươi là ai?”

Có người mang theo ngữ khí không thể tin được mà hỏi Sở U Cơ.

“Ta… Ta.”

Bây giờ Sở U Cơ đang rất hoảng hốt, nàng không biết nên nói gì.

“Ngươi sẽ không phải là nữ tử mà Đạo Tử mang từ bên ngoài về trong tộc kia đấy chứ.”

Tần Yên Nhiên đột nhiên kinh hô nói, vừa rồi ở trên Tiên Duyên Cổ Thụ chỉ có một mình Đạo Tử, vừa rồi nữ tử này nếu ở trên tiên duyên cổ thụ, đạo tử kia tuyệt đối biết sự tồn tại của nàng.

Thế nhưng nếu Đạo Tử không có nói thì đại biểu hắn quen biết với nữ tử chỉ có tu vi Càn Nguyên Cảnh này

Chương 86: Nâng cao thực lực

Chương 86: Nâng cao thực lực

Sở U Cơ im lặng không lên tiếng, nàng cũng không biết phải làm sao.

“Ngươi nói xem nàng có cái gì tốt để Đạo Tử có thể coi trọng nàng.”

Ngữ khí của Tần Yên Nhiên hơi mang theo chút trào phúng mà nhìn Sở U Cơ, trên mặt tràn đầy khinh thường, nữ tử có tu vi như vậy, sao Đạo Tử có thể coi trọng chứ.

“Ê a a, ê a a.”

Y Y rất hiểu tính người nên tất nhiên biết Tần Yên Nhiên đang nói cái gì.

Tuy rằng bình thường Y Y rất chướng mắt Sở U Cơ, nhưng muốn xét về quan hệ thân hay quen thì nó vẫn đứng về phía cái người cực kỳ xấu xí này.

Y Y kêu ê a a a với cái người cực kỳ xấu xí có ngực rất này, hình như đang nói ngươi còn xấu hơn cái người xấu xí này.

Nó chống tay vào eo nhỏ, vẻ mặt tức giận nhìn cái người xấu xí có ngực rất lớn này mà kêu ê a a.

Bỗng nhiên, một cơn gió mạnh cuốn Y Y và Sở U Cơ lên rồi trực tiếp bay đi.

“Là Đạo Tử, Đạo Tử.”

Rất nhiều người kinh ngạc hô lên, cuối cùng bọn họ cũng đã một bên mặt của Đạo Tử rồi, cho dù chỉ là thoáng qua vội vàng.

“Đạo tử, thật là….”

Tất cả nữ nhân Tiên Cổ Tần Tộc đứng ở chỗ này đều cảm thấy giống như có thứ gì đó bị vỡ vụn ở trong lòng.

.....

“Bây giờ thực lực của Y Y hẳn là có Thần Phủ Cảnh Đỉnh Phong rồi.” Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn Thánh Linh mà mình mang theo từ Thanh Vân Giới.

Loại thực lực tăng trưởng tiền kỳ của Thánh Linh này vô cùng nhanh, đến hậu kỳ thì tốc độ tăng trưởng thực lực của chúng chậm rãi giảm xuống, đương nhiên nhanh hơn rất nhiều so với thực lực tăng trưởng của đại đa số người.

Đó là sự mạnh mẽ của Thánh Linh.

“Ngươi cũng đừng rầu rĩ không vui nữa.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng đặt cái đầu nhỏ của Sở U Cơ lên trên đùi mình, vuốt ve khuôn mặt của nàng.

“Ta cho ngươi danh ngạch của lần Tiên Linh Tẩy Lễ này ở trong tộc, hy vọng ngươi giữ cho chắc.”

“Lúc trải qua Tiên Linh Tẩy Lễ, tốt nhất là ngươi hãy vận chuyển công pháp của ta cho, như vậy có thể tối đa hóa một cách tốt nhất cơ duyên lần này.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng điểm một cái ở trên mặt của Sở U Cơ, cười nói, nhưng công pháp mà hắn cho Sở U Cơ có thể tu thành Cổ Kinh của Hậu Thiên Đạo Thể, rất là trân quý.

Trong số những thị nữ này của hắn thì Sở U Cơ được xem như là người hắn thích nhất, vừa nghe lời vừa giỏi giang lại còn xinh đẹp.

Tuy thực lực thiên phú của Sở U Cơ không hề mạnh, nhưng Tần Cửu Ca không thiếu thứ có thể bồi dưỡng cường giả Yêu Nghiệt thiên tài này.

Hắn chỉ cần thị nữ hoặc thuộc hạ của hắn hoàn toàn nghe lời là được.

Mà Sở U Cơ rất nghe lời, cho nên Tần Cửu Ca không ngại nâng tu vi của thị nữ như vậy lên cao một chút.

Tu vi của nàng cao thì khi Tần Cửu Ca dùng tới cũng thuận tiện hơn rất nhiều.

“Cám ơn công tử.”

Ở trong chủng tộc của công tử thì Sở U Cơ cảm nhận được sâu sắc sự nhỏ bé của mình.

“U Cơ nhất định sẽ không cô phụ kỳ vọng của công tử.”

Giờ khắc này Sở U Cơ thật sự có một cảm giác hận không thể dung nhập chính mình vào cơ thể của công tử, khóe mắt nàng có một vệt nước mắt.

Công tử đối xử với nàng thật sự rất tốt, tốt đến mức nàng không có gì có thể báo đáp được.

“Được rồi, đi ngủ sớm chút đi.”

Tần Cửu Ca ôm Sở U Cơ lên giường của mình, cầm chăn nhẹ nhàng đắp lên cho nàng, rồi rời đi.

“Công tử….”

Sở U Cơ không thể che giấu nước mắt của mình được nữa, nhẹ nhàng khóc thút thít.

Bây giờ nàng đã thật sự rất yêu công tử của mình rồi.

.....

“Hệ thống, hiện ra bảng thuộc tính của ta.”

“Chủ nhân: Tần Cửu Ca”

“Thể chất: Đại Đạo Chủng Ma Thể!”

Thiên phú: Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn”

“Tu vi: Nhân Hoàng Nhị Trọng.”

“Thân phận: Thiếu chủ của Tiên Cổ Tần Tộc.”

“Công pháp: Đạo Tâm Chủng Ma, Tiên Lâm Cửu Thiên, Thái Thượng Tiên Quyết….”

Khí Vận Điểm: 13.000 Khí Vận Điểm.”

“Khí Vận Điểm của ta bây giờ có thể mua một chút đồ tốt đi.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nghĩ, hơn một vạn Khí Vận Điểm chính là một khoản tiền lớn với hắn của hiện tại, hắn phải lên kế hoạch làm sao để dùng những Khí Vận Điểm này cho thật tốt.

“Hệ thống, ta muốn làm cho Trọng Đồng Nhãn của mình mạnh mẽ hơn một chút.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nói với hệ thống ở trong lòng, từ lần hắn sử dụng Luân Hồi Chi Nhãn để nhìn thấu Quỹ Tích Vận Mệnh của Diệp Trần thì sự cường đại của Luân Hồi Chi Nhãn đã trực tiếp làm cho Nhãn Cảnh của hắn bị thương.

Đương nhiên điều này không có nghĩa là Trọng Đồng Nhãn của hắn không được, mà là tu vi của Tần Cửu Ca vào lúc đó không đủ cao và cấp bậc của Trọng Đồng Nhãn còn chưa đủ mạnh.

Nhưng mà dù sao thì Luân Hồi Chi Nhãn cũng là một loại ánh mắt có thể nhìn thấu Quỹ Tích Vận Mệnh của Sinh Linh, vô cùng cường đại, Luân Hồi Chi Nhãn mà hệ thống Hàng Lâm đưa cho hắn cũng nhất định là Luân Hồi Chi Nhãn thời kỳ trưởng thành mạnh hơn Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn của lúc đó thì cũng có thể hiểu được.

Người ta thường nói Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn có thể nhìn thấu vận mệnh không hề kém cạnh so với Luân Hồi Chi Nhãn, bởi vì Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn có rất nhiều công dụng thần kỳ, mà Luân Hồi Chi Nhãn chỉ có thể nhìn thấu Quỹ Tích Vận Mệnh của Sinh Linh có thực lực yếu hơn mình rất nhiều.

Nhưng nói ngược lại thì một con mắt chỉ có một loại tác dụng vậy mà có thể sánh vai với Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn thì điều này đại biểu cho tác dụng duy nhất của con mắt kia có thể nghịch thiên đến mức nào.

“Hệ thống, cho ta cường hóa Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn lên cường độ năm ngàn Vận Khí Điểm.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nói, bây giờ hắn có không ít Vận Khí Điểm, hiện tại không nâng cao thực lực, khi nào nâng cao thực lực.

Chỉ cần Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn của hắn đủ cường đại thì về sau lợi ích của hắn sẽ càng nhiều.

Chương 87: Không biết chừng nào mới gặp Khí Vận Chi Tử mới

Chương 87: Không biết chừng nào mới gặp Khí Vận Chi Tử mới

Một lúc sau.

“Đinh, quá trình cường hóa Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn của chủ nhân đã hoàn tất.”

Trong giây phút âm thanh của hệ thống vang lên, Tần Cửu Ca cảm giác được Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn của mình càng nhạy bén với sự vật hơn.

Dường như hắn cảm thấy được hai mắt của mình tràn ngập năng lượng khổng lồ.

Loại năng lượng này làm cho hắn rất sảng khoái trong lòng, cảm giác

nâng cao thực lực không hề giống nhau.

“Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn chính là Chí Tôn Nhãn có thể nhìn thấu một chút Thời Không Trường Hà ở trong Cổ Tịch.”

Trong đầu của Tần Cửu Ca lờ mờ nghĩ đến, về sau hắn phải nhanh chóng nâng cao Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn của mình, để cho nó sớm ngày trở thành hình dáng được ghi lại trong sách cổ.

“Hệ thống, Khí Vận Điểm còn lại thì nâng cao Phi Tiên Thể của ta đi.”

Tần Cửu Ca hơi do dự, tuy cường hóa Phi Tiên Thể của mình xong, Khí Vận Điểm của hắn sẽ không còn bao nhiêu, nhưng không có gì là không thể, chỉ cần thực lực của hắn cường đại, Khí Vận Điểm gì đó vẫn có thể rất dễ để đạt được.

“Đinh, quyển Phi Tiên Thể tiếp theo đã tự động tạo ra trong đầu chủ nhân.”

Lần này Tần Cửu Ca thực sự sảng khoái, hắn cảm thấy cơ thể của mình giống như muốn Đại Đạo Phi Tiên vậy, lâng lâng nhẹ nhõm, loại cảm giác này cũng chỉ khi nâng cao thể chất của mình thì mới có.

“Chờ đến hậu kỳ, thể chất của ta có Đại Đạo Chủng Ma Thể và Đại Đạo Phi Tiên Thể, đôi mắt chính là Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn, khi đó thì mình cường đại tới cỡ nào.”

Con mắt của Tần Cửu Ca hơi nheo lại, khóe miệng hơi mỉm cười, nhưng như vậy vẫn chưa đủ.

Dã tâm của hắn không chỉ dừng ở đó, hắn muốn Đại Đạo Xưng Tôn, chuyên quyền vạn cổ, trở thành Chí Cường Giả.

“Cũng không biết đến khi nào nhân vật chính tiếp theo mới đến.”

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, sau khi nâng cấp Phi Tiên Thể và Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn của mình, Khí Vận Điểm của hắn không còn lại bao nhiêu, bây giờ hắn rất cần Khí Vận Điểm.

Nói một cách đơn giản là hắn muốn cắt rau hẹ, niềm vui của việc cắt rau hẹ là việc mà người bình thường không thể tận hưởng.

Mấy ngày nay ở Hạo Hãn Thần Châu của Thái Cổ Tiên Vực xảy ra một việc đại sự, một Cổ Hải nằm ở cực bắc của Hạo Hãn Thần Châu

bùng lên một trận thần quang, có đại đạo chi âm vang dội qua tòa Cổ Hải kia.

Hơn nữa đại đạo chi âm vang vọng quanh Cổ Hải suốt một ngày một đêm, chấn động rất nhiều Đạo Thống Cổ Tộc của cả tòa Hạo Hãn Thần Châu.

Cho nên những Đạo Thống Cổ Tộc này đều biết Hạo Hãn Thần Châu xuất hiện một cơ duyên không nhỏ.

Thậm chí có thể nói là cơ duyên rất lớn, dù sao thì vào lúc cơ duyên hiện thế, đại đạo chi âm đã vọng lại trong khoảng thời gian một ngày ở nơi nào đó.

Đây là chuyện rất khủng bố, phải biết rằng phần lớn cơ duyên xuất thế đều sẽ không có tiếng vang vọng đại đạo chi âm.

Trong một đêm rất nhiều Đạo Thống đều phái truyền nhân chính thống của Đạo Thống mình đi Thiên Yêu Cổ Hải để tranh đoạt đại cơ duyên này.

Tiên Cổ Tần Tộc, đã vài ngày kể từ khi Tần Cửu Ca trở lại gia tộc.

“Hy vọng lần này mọi người có thể trải qua Tiên Linh ở bên trong lâu hơn.”

Trong một đại điện cổ xưa, một đạo âm thanh của Hư Vô vang lên bên tai mỗi người ở đây.

Đột nhiên vang lên một đạo âm thanh ôn hòa.

“Vị trưởng lão này xin chờ một chút.”

Tần Cửu Ca mỉm cười trực tiếp tiến vào từ bên ngoài đại điện, tay lôi kéo Sở U Cơ mang theo mạng che mặt, Sở U Cơ của hiện tại tuy răng bên ngoài tỏ ra rất bình tĩnh nhưng từ khi Tần Cửu Ca nắm tay nàng thì có thể thấy Sở U Cơ đang rất căng thẳng.

Tất cả mọi người ở trên đại điện đều nhìn về phía Tần Cửu Ca đang nói chuyện, trên mặt tràn đầy sự kích động, bình thường Đạo Tử nhà mình như thần long thấy đầu không thấy đuôi, hiếm khi nhìn thấy.

Thật không ngờ có thể gặp được trong tình huống hiện tại.

“Trưởng lão đã biết rồi đi.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nhìn vị trí sâu trong đại điện nói, phụ thân

của mình nhất định đã sớm đánh tiếng chào hỏi vị trưởng lão chủ trì Tiên Linh Tẩy Lễ này.

“Bái kiến Đạo Tử.”

Lúc Tần Cửu Ca xuất hiện, tất cả mọi người trên đại điện đều lập tức bái kiến Đạo Tử.

Xét về thân phận thì Đạo tử của Tiên Cổ Tần Tộc đã vượt qua tất cả trưởng lão của Tần Tộc, có địa vị rất cao ở Tiên Cổ Tần Tộc.

“Đạo Tử để cho người kia đi lên phía trước đi.”

Sâu trong đại điện truyền đến một đạo âm thanh già nua, có chút bất đắc dĩ.

Phải biết rằng cho dù thật sự là ở trong cơ duyên vô sư trong Tiên Cổ Tần Tộc thì đối với tộc nhân có tu vi thấp mà nói lần Tiên Linh Tẩy Lễ này là một cơ duyên không tồi.

Cho nên danh ngạch của trận Tiên Linh Tẩy Lễ này có hạn, trong tộc đã sớm âm thầm định ra người được chọn rồi.

Mà đệ tử của Tiên Cổ Tần Tộc hoặc thế lực phụ thuộc Tiên Cổ Tần Tộc có thể tiếp nhận Tiên Linh Tẩy Lễ này đều có thiên phú rất mạnh, bối cảnh của mỗi người bọn họ cũng không yếu kém.

Bây giờ nếu để cho nữ tử giống như thị nữ ở bên người Đạo Tử tham gia lần Tiên Linh Tẩy Lễ này mà nói, sẽ phải đem danh ngạch của một người ra để thay thế, dù sao thì số lượng Tiên Linh mỗi một lần đều có hạn.

Nếu là người bình thường trong Tiên Cổ Tần Tộc thì hắn chắc chắc sẽ không buông bỏ, giao danh ngạch này ra, bởi vì Tiên Cổ Tần Tộc là một chủng tộc cực kỳ tuân thủ quy tắc.

Nói chung là đều sẽ không phá vỡ quy tắc mà mình đã định ra.

Nhưng việc làm hắn đau đầu chính là lần phá vỡ quy tắc này lại là Chí Tôn Đạo Tử nhà mình, điều này làm cho hắn rất khó chịu.

Cuối cùng, sau khi nghĩ đi nghĩ lại thì hắn vẫn đồng ý.

Dù sao cũng phải giữ thể diện cho Đạo Tử nhà mình, hiện tại cả Tiên Cổ Tần Tộc ai mà không biết Đạo Tử Tần Cửu Ca của mình có thiên phú rất khủng bố chứ.

Nếu lần này hắn không nể mặt Đạo Tử của mình thì không phải là hắn tự tìm rắc rối về sau cho mình sao.

Hắn cũng không phải người ngoan cố, quy củ là chết, nhưng con người mới là sống nha.

“Lần Tiên Linh Tẩy Lễ trong tộc này sao có thể để một nữ nhân thế nào vào được.”

Chương 88: Ta nhất định sẽ cố gắng hết sức

Chương 88: Ta nhất định sẽ cố gắng hết sức

Một nữ tử có tướng mạo tuyệt mỹ, khí chất lạnh lẽo nhìn Sở U Cơ đứng bên cạnh Đạo Tử mà mình yêu thầm ở trong lòng, ánh mắt hơi nheo lại nói.

Trong tộc đã sớm công bố danh ngạch của lần Tiên Linh Tẩy Lễ này, mọi người thật ra cũng đã gặp mặt nhau rồi, nhưng nữ tử bên cạnh Đạo Tử nhà mình lại không ở trong danh sách lần này.

Chẳng lẽ là Đạo Tử vì nàng mà giành lấy danh ngạch của lần Tiên Linh Tẩy Lễ này, Tần Vận vừa nghĩ đến Đạo Tử nhà mình giành lấy danh ngạch của lần Tiên Linh Tẩy Lễ mà cho nữ tử không biết là đến từ nơi nào này thì trong lòng nàng liền tức giận một trận, thậm chí có sự ghen tị rất lớn.

“Trước khi ta trở về thì ngươi hoàn thành lần tranh giành Tiên Linh Tẩy Lễ này đi.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nói với Sở U Cơ, hoàn toàn không để ý đến ánh mắt tuyệt sắc của những tộc nhân Tần Tộc khác trên đại điện.

Hắn cũng không phải là ác ma háo sắc gì, nếu như hắn thích tuyệt sắc thì sẽ có rất nhiều nữ tử ở trong tộc nhào vào trong lòng hắn.

Dù sao lấy thân phận của hắn muốn loại nữ tử nào không có, chẳng qua hắn khinh thường mà thôi.

Trong lòng Tần Cửu Ca vẫn rất yêu thích Sở U Cơ, nhưng cũng không có thành phần của tình yêu giữa nam và nữ, đơn thuần chỉ là bản thân hắn muốn bồi dưỡng một thị nữ vừa nhu thuận lại vừa xinh đẹp mà thôi.

Còn nữa Tần Cửu Ca cảm nhận được rất rõ sự biến hóa của Sở U Cơ từ sau khi tới Thượng Giới.

Trước kia lúc ở Thanh Vân Giới, thỉnh thoảng Sở U Cơ còn dám đùa giỡn với mình, nhưng từ sau khi đến Tiên Cổ Tần Tộc, trong lòng vẫn luôn có một phần tự ti giấu ở trong tâm.

Những điều này Tần Cửu Ca đều có thể cảm nhận được, cho nên Tần Cửu Ca cảm thấy có thể giúp nàng.

Hơn nữa Tần Cửu Ca vẫn rất thích cái cảm giác bồi dưỡng thị nữ của mình trở thành thiên tài tuyệt thế, cũng đúng, thử hỏi có một nam tử nào mà không thích cái cảm giác này.

“Vâng, vâng.” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Sở U Cơ gật gật đầu rất nặng nề, trong lòng âm thầm quyết định lần này tuyệt đối sẽ không làm cho công tử nhà mình thất vọng.

“Được rồi, các ngươi đi vào đi.”

Giọng nói già nua ở chỗ sâu trong đại điện lại vang lên một lần nữa, tất cả mọi người trên đại điện đều rất khẩn trương nhìn Hư Không Động chậm rãi mở ra trong đại điện.

Ở trên đại điện chỉ cần là người biết Hư Không Động này đều có vẻ mặt rất khẩn trương mà nhìn vào bên trong, những cơ duyên này rất tốt đối với bọn họ.

Đừng nhìn bọn họ đều là tộc nhân của Thái Cổ Tiên Vực Cấm Kỵ Tộc Cổ Tộc Tần Tộc hoặc là con cháu của thế lực thuộc hạ, người có được tài nguyên khiến người thường khó có thể tưởng tượng được.

Thế nhưng cũng là bọn họ thiếu cơ duyên, bây giờ cơ duyên của lần Tiên Linh Tẩy Lễ này đối với bọn họ mà nói chính là rất trân quý.

“Công tử, ta nhất định sẽ cố gắng hết sức ở trong này.”

Sở U Cơ nói xong câu đó liền rất nhanh đã tiến vào hư không bí cảnh trong cổ điện.

Tần Cửu Ca nhìn bọn họ hoàn toàn tiến vào trong hư không bí cảnh trong cổ điện mà nhàn nhạt cười cười.

Đồ tốt của Tiên Cổ Tần Tộc vẫn còn rất nhiều, trước kia hắn từng tới hư không bí cảnh này rồi, tất nhiên là biết bên trong là cái gì.

Một thác nước cao vạn trượng, bên trong có rất nhiều Sinh Mệnh Thể

đặc biệt đang sinh trưởng, cũng chính là Tiên Linh mà tất cả mọi người trong Tần Tộc Tiên Cổ hay gọi.

Loại Tiên Linh này tràn ngập khí tức của thiên đạo, rất có lợi cho những đệ tử có tu vi thực lực còn tương đối yếu như bọn họ.

“Làm phiền trưởng lão rồi.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nói với nơi phía sâu trong Cổ Điện, dù sao người khác tình nguyện vì hắn mà phá vỡ quy tắc, hắn vẫn đồng ý lễ phép một chút.

“Không phiền, không phiền.”

Sâu trong cổ điện lại vang lên giọng nói già nua, Đạo Tử nhà mình không gần thực lực mạnh, đối đãi với những người khác cũng rất ôn hòa.

Tần Cửu Ca nghe vậy thì nhàn nhạt cười, đây chính là lợi ích của xuất thân, có lẽ có thể nói là chỗ tốt của phản diện cao phú soái, nói chung là ai dám phản đối ngươi.

“Nghe nói ngày mai Đạo Tử sẽ đi tới Thiên Yêu Cổ Hải.”

Một giọng nói già nua ở sâu trong đại điện lại vang lên một lần nữa, hắn cũng miễn cưỡng được tính là một cấp bậc khá cao của Tiên Cổ Tần Tộc, tất nhiên là biết một vài kế hoạch trong tộc.

“Vâng.”

Tần Cửu Ca khẽ gật gật đầu, xem như là thừa nhận đi, những chuyện này cũng không cần phải phủ nhận, bởi vì căn bản là không cần thiết.

“Hy vọng Đạo Tử làm cho Tiên Cổ Tần Tộc ta càng uy danh hơn.”

m thanh già nua ở sâu trong đại điện lúc này lại có chút nghiêm túc, hắn đã sống không biết bao nhiêu năm tháng rồi, dường như là hắn vẫn luôn ở trong Tiên Cổ Tần Tộc từ bé đến lớn.

Hắn vô cùng có cảm tình với tất cả những gì nuôi dưỡng Tiên Cổ Tần Tộc của hắn, đáy lòng rất hy vọng Tiên Cổ Tần Tộc trở thành đệ nhất Cấm Kỵ Cổ Tộc của Thái Cổ Tiên Vực.

Hắn vẫn không hề nhìn thấy hy vọng ở trong mỗi thế hệ Tiên Cổ Tần Tộc của trước kia, cho dù mỗi thế hệ Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc ở những thời đại kia đều rất mạnh mẽ, nhưng lại không phải là Chí

Tôn Yêu Nghiệt có thể áp chế Thái Cổ Tiên Vực.

Nhưng lần này đối với Đạo Tử Tần Cửu Ca của đời này thì hắn cảm nhận được có hy vọng rất lớn, dù sao bây giờ tu vi của Tần Cửu Ca còn đang ở thời niên thiếu cũng đã là Nhân Hoàng rồi.

Một vị thiếu niên Nhân Hoàng khủng bố thì không cần phải nói gì nữa, chắc chắn là ác mộng của mỗi một Thiên Tài Yêu Nghiệt ở Thái Cổ Tiên Vực.

“Trưởng lão không nói thì Cửu Ca cũng biết.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nói, hắn cũng biết tâm tính của những trưởng lão lớn tuổi trong tộc, dù sao cũng là chủng tộc sinh ra bọn họ, nuôi dưỡng bọn họ.

Chương 89: Thần Hậu của Tần Tộc

Chương 89: Thần Hậu của Tần Tộc

Bên trong Tiên Cổ Tần Tộc có rất nhiều chi mạch, nội bộ của Tiên Cổ Tần Tộc cũng khuyến khích đấu tranh.

Bởi vì chỉ có tranh đấu mới có thể có càng nhiều sinh lực hơn, trong tộc cũng sẽ sinh ra càng nhiều Yêu Nghiệt Thiên Tài hơn.

Đấu tranh trong dân tộc Tần tiên cổ cũng rất tàn khốc.

Nhưng trong tộc tất nhiên sẽ có tộc trưởng và các trưởng lão của Tiên Cổ Tần Tộc khống chế phạm vi lớn nhỏ của loại đấu tranh này.

Ở trình độ đó của tộc trưởng và trưởng lão trong Tiên Cổ Tần Tộc thì một chút ân ân oán oán trong tộc cũng không quan trọng.

Bề trên của Tiên Cổ Tần Tộc cũng không phải kẻ ngốc, nếu bọn họ nội đấu thì sẽ không phải là tiện nghi cho những Cấm Kỵ Cổ Tộc khác rồi sao, cho nên bọn họ tận lực hạn chế đấu tranh trong tộc chỉ có ở vãn bối.

Đến trình độ này của bọn họ rồi thì nội tâm sẽ giống như gương sáng.

Còn trong lòng Tần Cửu Ca ngay từ đầu đã nghĩ, kịch bản tiểu thuyết

có bề trên trong tộc giết người ngươi chết ta sống thì hoàn toàn không tồn tại trong loại Cấm Kỵ Cổ Tộc này.

Họ là một nhóm người có kiến thức sâu rộng thật sự.

Đương nhiên nếu thật sự diễn ra trong một số gia tộc nào đó, vậy cũng có nghĩa là gia tộc kia sẽ tồn tại không lâu dài.

“Đạo tử đi thong thả.” Giọng nói ở sâu trong cổ điện vang lên khi Tần Cửu Ca muốn rời đi.

Tần Cửu Ca cười dửng dưng, thật ra thỉnh thoảng loại trưởng lão cổ xưa ở trong tộc này cũng rất đáng yêu.

.....

Trong một đại điện Vân Hải tràn ngập tiên Linh Khí.

Tần Cửu Ca đang suy nghĩ bước tiếp theo thì bị giọng nói của thị nữ ngoài điện cắt ngang.

“Đạo Tử điện hạ, Thần Hậu muốn gặp ngài.” Thị nữ ngoài cửa cúi đầu cung kính nói, nàng là thị nữ bên cạnh Thần hậu, chuyên môn phụ trách truyền lời cho Thần hậu ở bên ngoài.

“Mẫu hậu sao? Được rồi, ta sẽ lập tức đi ngay.” Trong đầu Tần Cửu Ca hiện lên hình ảnh của vị mẫu thân này của hắn, Sở Liên, đích nữ của Sở Tộc Thượng Cổ, muội muội ruột của tộc trưởng Sở đương nhiệm, có thể nói là trời sinh quý dạ vị, thân thể vạn kim.

Tần Cửu Ca ngồi tiên hoàng mà chỉ có Thần Hậu của Tiên Cổ Tần Tộc mới có thể sử dụng đi đến Khôn Ninh Điện, đại điện của Tần Cửu Ca cách Khôn Ninh Điện rất xa, tốc độ của tiên hoàng nhanh hơn rất nhiều so với hắn.

Tiên Hoàng này là Thượng Cổ Di Chủng, thực lực của nó đạt tới Nhân Hoàng Cảnh, là Hoàng Thú có thể trở thành cường giả đỉnh cấp ở Thanh Vân Giới.

“Cám ơn Tiểu Thanh tỷ tỷ.”

Tần Cửu Ca nhảy xuống từ trên lưng của Tiên Hoàng, Tiên Hoàng này là do mẫu hậu nuôi từ nhỏ đến lớn, cực kỳ tôn kính và ỷ lại vào mẫu hậu, trong trí nhớ của tiền thân, khi còn bé thì Tiên Hoàng còn chăm sóc Tần Cửu Ca mấy tháng.

“Chiếp chiếp chiếp” Tiên Hoàng lắc đầu, giống như đang nói là

không cần cảm ơn, không cần cảm ơn.

“Tiểu Thanh tỷ tỷ, tỷ nói tiếng người đi có được không?” Tần Cửu Ca bất đắc dĩ lắc đầu nói, yêu thú của Nhân Hoàng Cảnh có thể nói tiếng người không khác gì con người.

Mà sở dĩ con Tiên Hoàng này không muốn nói tiếng người là bởi vì tuy bây giờ Tiên Hoàng đang là thời kỳ thiếu nữ, nhưng giọng nói của nàng vẫn trẻ con như tiểu cô nương, giống như tiểu tử vừa mới cai sữa trong thế giới của con người.

Tiên Hoàng không muốn dùng tiếng nói như vậy để nói chuyện với người khác, theo nàng thấy như vậy là không có uy nghiêm, rõ ràng là không thể hiện được sự cao ngạo của nàng với tư cách là thần thú.

Kỳ thật chính là ngạo kiều muốn chết, Tần Cửu Ca đánh giá nàng, nũng nịu, một con tiểu mẫu Thần Thú hung dữ, biểu tình hung ác, thực ra lại rất ngốc nghếch.

Vân đỉnh trong Khôn Ninh Điện lấy gỗ đàn hương làm xà nhà, thủy tinh ngọc bích làm đèn, trân châu làm rèm cửa, tinh kim làm trụ cột, trên đỉnh bảo trong điện treo rất nhiều dạ minh châu, sinh ra ánh sáng chói lọi.

Mặt đất trải bạch ngọc, bên trong khảm linh châu, đục đất làm sen, cánh hoa sống động linh lung, nhụy hoa cũng tinh tế dễ nhận thấy, cho dù đi chân trần ở phía trên cũng chỉ cảm thấy ôn nhuận động lòng người.

“Cửu Ca đến rồi” Lúc này trong màn trướng truyền ra giọng nói nhẹ nhàng, bàn tay mở màn trướng ra.

“Nhi thần bái kiến mẫu hậu” Tần Cửu Ca tiến lên ba bước khom người hành lễ, cúi đầu không nói.

“Mẫu hậu cũng đã không gặp Ca nhi một khoảng thời gian rồi, thật là nhớ quá, hôm nay cố ý gọi con đến là để bồi mẫu hậu ăn một bữa tiệc vào buổi tối, con xem thế nào.”

Nữ tử đang nói chuyện mặc một bộ quần áo đỏ rực, cổ áo dùng sợi tơ màu vàng thêu hoa văn phượng hoàng, váy thì thêu tường vân (đám mây may mắn) màu vàng, điểm xuyết bảo thạch.

Một đôi mắt phượng kiều mị sắc bén hàm chứa ý cười, trong miệng phượng loan ở giữa hai bên tóc mai chứa một viên minh châu, từng chùm tua rua dưới viên ngọc minh châu nhẹ nhàng buông xuống, ánh

lên sự xinh đẹp mà quyến rũ.

“Nhi tử cũng rất nhớ mẫu hậu, nhi thần tất nhiên là đồng ý” Tần Cửu Ca ngẩng đầu nói với Thần hậu của Tiên Cổ Tần Tộc, đừng nói tới thật sự rất xinh đẹp.

“Người đâu, mang lên dạ tiệc buổi tối lên.” Thần hậu nói với thị nữ ngoài điện, lại quay đầu dịu dàng cười nói Tần Cửu Ca.

“Nhi tử của ta mang về một tiểu nha đầu trong khoảng thời gian này, là đích nữ của đại gia tộc nào may mắn được Kỳ Lân nhi nhà ta coi trọng.”

Thị nữ trong đại điện của Tần Cửu Ca có người của Thần hậu, nhi tử của mình mang một tiểu cô nương về từ bên ngoài, tin tức lớn như vậy thì nàng vẫn biết.

“Hồi bẩm mẫu hậu, người nhi thần mang về không phải là đích nữ đại tộc gì, là một thị nữ mà nhi thần nuôi dưỡng ở Hạ Giới, nhi thần cảm thấy nàng rất vừa ý mình nên mới mang nàng đến gia tộc.” Tần Cửu Ca cung kính nói.

“À” Sóng mắt của Thần hậu lưu động, âm thanh kéo dài một chút, nhìn chăm chú vào Tần Hạo, nói: “Ca nhi, nữ tử thế tục tuyệt đối không nên động chân tâm, biết chưa?”

Chương 90: Cho ngươi ăn hết

Chương 90: Cho ngươi ăn hết

Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc không thể cưới một nữ tử thế tục làm vợ, chơi đùa thì có thể, cưới gả kết thông gia, sinh con đẻ cái thì không được, đây là quy củ, huyết mạch của Tiên Cổ Tần Tộc không thừa nhận huyết mạch hạ đẳng.

Nói một cách đơn giản thì đó chính là xem thường.

“Nhi thần hiểu rõ ạ” Tần Cửu Ca nhàn nhạt gật đầu, đương nhiên hắn biết quy củ của Tiên Cổ Tần Tộc, địch hệ nào của Tiên Cổ Tần Tộc đều không thể cưới hỏi đàng hoàng một nữ tử thế tục, thật ra chính là người không có thế lực bối cảnh.

Trừ phi nữ tử thế tục cực kỳ ưu tú, ưu tú đến mức có thể làm cho Tiên Cổ Tần Tộc liếc mắt.

Giống như chủng Cấm Kỵ Cổ Tộc này rất hà khắc với yêu cầu huyết mạch đích hệ của nhà mình.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao đệ tử của Tiên Cổ Tần Tộc có sắc mặt không tốt với Sở U Cơ.

Dù sao cũng không có đệ tử nào của Tiên Cổ Tần Tộc nguyện ý cưới một nữ tử có huyết mạch bình thường về cho Đại Đạo Thần Tử trong lòng bọn họ.

“Hiểu được là tốt rồi, mẫu hậu thấy tuổi của con cũng không còn nhỏ, đã đến lúc định hôn ước trước, con có thích nữ tử nào không? Nói một chút xem” Thần hậu nhẹ giọng nói với Tần Cửu Ca.

“Con thấy Đế Nữ của Hư Không Đế Tộc thế nào, nước da trắng như tuyết, dung nhan tuyệt đẹp, thân phận cũng xứng rồi, con thấy sao?” Hai mắt của Thần hậu trông ngóng dao động, phượng mi minh mưu (lông mày phượng hoàng mắt sáng).

Kỳ thật chủ yếu là nàng thăm dò ý tứ nhi tử của mình, nhi tử của mình cái gì cũng tốt chỉ là không gần nữ sắc.

Thượng Cổ Sở Tộc của nàng có chút quan hệ với Hư Không Đế Tộc kia, tất nhiên là tương đối thân cận để cho nhi tử của mình cưới vị đế nữ kia.

“Bây giờ nhi thần một lòng hướng đạo, không có gì khác.”

Tần Cửu Ca lạnh nhạt cười, bây giờ nói những thứ này với hắn vẫn còn quá sớm, ai mà biết được Đế Nữ của Hư Không Đế Tộc kia có đúng với khẩu vị của hắn hay không.

“Cũng tốt.”

Thần hậu cũng không muốn ép nhi tử của mình quá nhiều, hết thảy đều thuận theo tự nhiên đi.

“Được, mau ăn đi” Hoàng hậu chậm rãi gắp thức ăn vào bát của Tần Cửu Ca, Tần Cửu Ca cũng không khách khí mà từ từ nuốt xuống, đồ ăn của Tiên Cổ Tần Tộc đều cực kỳ có Linh Khí, rất có ích cho tu vi lớn.

Đương nhiên kiểu ăn nhiều như Tần Cửu Ca phần lớn chính là vì để thỏa mãn dục vọng của miệng lưỡi, tu vi cũng lớn nhưng mà lớn lên rất ít.

Mấy canh giờ sau cũng ăn xong dạ tiệc ở Khôn Ninh điện, Tần Cửu Ca trở lại cung điện của mình.

“Ê a a, ê a a.”

Y Y nhìn thấy Tần Cửu Ca trở về thì hai con mắt nhỏ lập tức sáng lên, nhanh chóng bay đến bên eo của Tần Cửu Ca tìm Nhẫn Trữ vật của mình, trong này đựng thức ăn thuộc về nó.

“Tiểu tử này.”

Tần Cửu Ca khẽ lắc đầu, Thánh Linh này cũng không biết đến khi nào mới có thể trở thành cường giả.

Chu kỳ tăng trưởng của nó vẫn còn rất dài.

“Cho ngươi ăn hết, từ từ trưởng thành đi.”

Tần Cửu Ca bất đắc dĩ nhìn con vật mà mình muốn nuôi, ai kêu hắn nuôi chứ.

…

Chí Tôn Thần Đảo.

Lúc này xung quanh nơi này có rất nhiều khí tức của cường đại vờn xung quanh nơi này, cường giả của Hư Không Đạp Bộ ở khắp nơi, trên người tản mát ra sự tồn tại của Hoàng Đạo Khí Tức cũng là vô số.

Trên Hư Không.

Vài thân ảnh to lớn đạp không khí mà đi, xung quanh đều phát ra Hư Không Chi Lực.

“Hôm nay Đạo Tử cũng sẽ đi cùng chúng ta.”

Một đạo thân ảnh khổng lồ trong số đó mở miệng nói, vẻ mặt lạnh nhạt cười, lần này Đạo Tử nhà mình xuất hiện, đừng nói cả Thần Châu Hạo Hãn, cho dù có cộng thêm Hạo Hãn Tiên Vực thì có mấy người có thể so với Đạo Tử nhà mình.

Mấy tòa thân ảnh to lớn khác gật gật đầu, hiển nhiên là ngầm thừa nhận tin tức này.

Thế hệ này của Tiên Cổ Tần Tộc thật sự xuất hiện một sự tồn tại tài ba, một thiếu niên chí tôn, thậm chí có thể nói là đệ nhất thiếu niên

chí tôn của Hạo Hãn Thần Châu.

Bởi vì cho đến bây giờ Hạo Hãn Thần Châu vẫn chưa có một Thiếu Niên Yêu Nghiệt có thể trông chờ vào bóng lưng của người đó.

Thế hệ Đạo Tử này của bọn họ thật sự là quá mạnh, còn lợi hại hơn rất nhiều so với bọn họ của năm đó.

Đối với tương lai của Tần Cửu Ca có thể phát triển đến cảnh giới nào thì bọn họ cũng rất tò mò.

“Chào buổi sáng các vị.”

Lúc này, một vị thiếu niên bạch y cưỡi một con Thuần Huyết Giao Long chậm rãi đi đến.

Thiếu niên bạch y mỉm cười, vẫn rất ôn hòa cho tới bây giờ, làm cho người ta nảy sinh hảo cảm.

“Bái kiến Đạo Tử.”

Lúc này tất cả đệ tử của Tiên Cổ Tần Tộc ở phụ cận Chí Tôn Thần Đảo đều không ngoại lệ mà nói với Tần Cửu Ca.

“Xem ra tu vi của Đạo Tử lại tăng lên rồi.”

Một đệ tử của Tiên Cổ Tần Tộc bên dưới nhỏ giọng nói, hắn cũng là một Thiếu Niên Yêu Nghiệt của Tiên Cổ Tần Tộc, phụ thân hắn cũng là trưởng lão thực quyền của Tiên Cổ Tần Tộc, cho nên thực lực thiên phú của hắn ở Tiên Cổ Tần tộc cũng cực kỳ tốt.

Nhưng bây giờ hắn nhìn Đạo Tử nhà mình thì sinh ra sợ hãi trong lòng, hắn cảm thấy Đạo Tử Tần Cửu Ca có thể không phí chút khí lực nào có thể đánh chết hắn ngay lập tức.

Đây không phải là hắn nói giỡn, mà là thật sự cảm thấy Đạo Tử nhà mình có thực lực như vậy.

Chương 91: Thiên Yêu Cổ Hải

Chương 91: Thiên Yêu Cổ Hải

“Chẳng lẽ mình thật sự mãi mãi cũng không vượt qua được hắn sao?”

Một vị nam tử hắc y có diện mạo anh tuấn đứng ở giữa một đám người nhìn Tần Cửu Ca ngồi trên người một con Hoàng Cảnh Giao Long không cam lòng nói.

Thực lực của hắn vẫn không có đột phá như cũ, dù sao thì Thái Hư Cảnh Giới rất khó để đột phá.

Tần Lăng cảm thấy thế hệ này của hắn phỏng chừng cũng không thể nào vượt qua Tần Cửu Ca.

“Trưởng lão, chúng ta xuất phát đi.”

Tần Cửu Ca cười nhàn nhạt nhìn mấy tòa thân ảnh vĩ đại trên Hư Không, mấy cái thông thiên cự ảnh này chính là cảnh giới của Nhân Hoàng Chi Thượng.

Thiên Tôn Chi Cảnh, Thiên Đạo Xưng Tôn.

Loại cường giả của cảnh giới này thật sự có thể nói là bất tử bất diệt, đương nhiên chỉ là tình huống bất tử bất diệt bình thường, nếu thật sự gặp phải linh hồn vỡ vụn gì đó, huyết nhục không tồn tại, vậy thì thật sự gọi là cái gì cũng đều không thể cứu được.

Tuy rằng một giọt máu một miếng thịt của Thiên Tôn Chi Cảnh đều có thể phục sinh nhưng nếu có cường giả mài mòn hết huyết nhục, thiêu đốt máu tươi của vị Thiên Tôn kia thì như vậy sẽ không thể phục sinh được.

“Được.”

Đạo cự ảnh kia ở trên hư không cười nói với Tần Cửu Ca nói.

Rất nhanh, rất nhiều đệ tử của Tiên Cổ Tần Tộc trực tiếp lên chiến hạm do đạo cự ảnh kia dùng Linh Khí biến thành, oai nghiêm chuẩn bị ngồi xuống không gian đại trận đi tới Thiên Yêu Cổ Hải phía bắc của Hạo Hãn Thần Châu.

Tần Cửu Ca ngồi một mình trên lưng một con Thuần Huyết Giao Long, bạch y phiêu phiêu, di thế mà độc lập, giống như một vị đích tiên thượng cổ hạ phàm trần.

…

Thiên Yêu Cổ Hải.

Nơi này là một trong mấy khu Cấm Hải nổi tiếng nhất ở Hạo Hãn Thần Châu, diện tích vô cùng to lớn, vô cùng vô tận, nơi này là thế

giới của Yêu Thú, hải dương (biển cả) của yêu thú.

Nơi này có rất nhiều Yêu Thú sắp tuyệt chủng, thậm chí không thiếu sự tồn tại của những con ấu trùng Thần Thú.

Yêu Thú cấp bậc đại năng lực của Thái Hư Cảnh Giới ở chỗ này có thể thấy được ở khắp nơi, Yêu Thú của Hoàng Cảnh Cảnh Giới cũng rất nhiều.

Yêu Thú trên trời dưới đất còn chưa phải là sự tồn tại khủng bố nhất của Thiên Yêu Cổ Hải, sự tồn tại khủng bố nhất chính là Yêu Thú sống trong hải dương của một khu hải vực này.

Thực lực của những Yêu Thú này càng khủng bố hơn, không có bao nhiêu nhà tồn tại dám trêu chọc chúng nó.

Lúc bình thường, nơi này không có bao nhiêu người, dù sao nơi này thích hợp cho sự sinh tồn của Yêu Thú hơn, là thiên đường của đám Yêu Thú.

Thế nhưng từ đoạn thời gian trước, nơi này bộc phát thần quang kịch liệt, còn có sự tích Đại Đạo Chi m vang dội ỷ thiên truyền ra sau đó, nơi này cũng có không ít người của thế lực nhân tộc hoặc độc hành cường giả đến đây.

Bởi vì mỗi người đều biết nơi này nhất định sẽ có cơ duyên không nhỏ xuất hiện.

Tuy rằng cơ duyên lớn nhất của nơi này không có khả năng là mình cho lắm, nhưng tìm kiếm cơ duyên khác ở chỗ này cũng không tồi.

“Trong Thiên Yêu Cổ Hải này có mấy tôn sự tồn tại rất khủng bố sinh tồn ở chỗ này, mọi người cố gắng đừng trêu chọc, đã biết chưa?”

Một vị Thiên Tôn trong Tiên Cổ Tần Tộc nhìn tộc nhân đi theo nhàn nhạt nói.

Mặc dù Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ cực kỳ cực kỳ mạnh mẽ, nhưng điều này cũng không có nghĩa là có thể để cho đệ tử trong tộc tùy ý trêu chọc những sự tồn tại khác.

Làm như vậy là một chuyện rất ngu ngốc.

Vị Thiên Tôn này sợ những tiểu bối này ỷ vào mình là người của Tiên Cổ Tần Tộc, tùy tiện giết loạn Yêu Thú ở trong Thiên Yêu Cổ Hải này, vậy thì không hề tốt chút nào.

Bởi vì trong phiến cổ hải này có mấy vị Yêu Thú rất mạnh đang sinh tồn.

Trong động phủ trong một vùng hải vực của Thiên Yêu Cổ Hải, có một vị nam tử mặc thanh y vẻ mặt yêu dị, ánh mắt hơi nheo lại, vẻ mặt lạnh nhạt.

“Cũng không biết rõ Thần Vật trong Thiên Yêu Cổ Hải lần này là cái gì.”

Nam tử mặc thanh y nhìn Thiên Yêu Cổ Hải mênh mông vô bờ, trong lòng nghi hoặc nói.

Nó được xem như là nhóm sinh linh đầu tiên nhìn thấy có một đạo thần quang rơi xuống vùng Thiên Yêu Cổ Hải này, lúc ấy xung quanh Thiên Yêu Cổ Hải vang vọng Đại Đạo Chi m, nó vốn dĩ là ở chỗ này, tất nhiên là thấy được cỗ dị tượng kia ngay lập tức.

“Thần vật rơi xuống đáy biển, không biết không thể tìm thấy.”

Ánh mắt của nam tử mặc thanh y có chút nóng rực nói, thứ rơi vào Thiên Yêu Cổ Hải này chắc chắn là một món nghịch thiên chí bảo.

Chỉ cần nó có được chí bảo này, còn không thể có địa vị ở Thôn Thiên Mãng Nhất Tộc sao?

Nó vừa nghĩ đến dáng vẻ kiêu ngạo của Đại Trưởng Lão nhà mình thì trên mặt nó liền phủ một trận sương mù.

Mình đường đường là trực hệ của Thôn Thiên Mãng vậy mà lại bị lão bất tử này đàn áp vào chỗ chết.

Đại Trưởng Lão cũng là ỷ vào phụ thân của nó là tộc trưởng đương nhiệm của Thôn Thiên Mãng nhất biến mất không thấy nên mới dám đối xử với nó như thế.

Trước kia khi phụ thân tộc trưởng của nó còn ở trong tộc thì nó rất ngoan ngoãn và nghe lời.

“Thôi, đi tìm ở xung quanh nơi này trước một chút.”

Nam tử mặc thanh y lẩm bẩm nói, loại chuyện này chỉ có thể dựa vào vận khí thôi, nó hoàn toàn không có những biện pháp khác.

Nam tử mặc thanh y nói xong, trực tiếp biến thành một con cự xà dài mười mét, toàn thân màu xanh, đi sâu vào vào đáy biển.

.....

“Đinh, phát hiện nam chính Thanh Hoa.”

“Chủng tộc: Thôn Thiên Mãng Nhất Mạch.”

“Tu vi: Càn Nguyên Chi Cảnh.”

Ở trên Thuần Huyết Giao Long dài trăm trượng, khóe miệng của một vị thiếu niên bạch y thắng tiên chứa mỉm cười nhàn nhạt, vẻ mặt ôn hòa.

“Thật không ngờ lần này nam chính lại là Yêu Tộc, chủng tộc đã thay đổi, lần sau giới tính của nam chính sẽ không thay đổi chứ.”

Tần Cửu Ca cười dửng dưng, điều này đúng là có khả năng.

Dù sao bây giờ chủng tộc của nam chính đều đã thay đổi rồi, hơn nữa cũng không có ai quy định nam chính là nam.

“Tu vi của nam chính lần này cao hơn không ít.”

Chương 92: Thiên Yêu Đại Lục còn sống!

Chương 92: Thiên Yêu Đại Lục còn sống!

Tần Cửu Ca híp híp mắt, ngay từ đầu nam chính Lâm Phàm chỉ có Hóa Thần Cảnh Giới, Diệp Trần nam chính thứ hai càng chỉ có Linh Luân Cảnh Giới, mà tu vi của nam chính hiện tại đã đến Càn Nguyên Chi Cảnh rồi.

Tuy đối với hắn mà nói đều là con kiến, chẳng qua khác nhau là con kiến lớn hay là con kiến nhỏ mà thôi.

Nhưng mặc dù là như thế, Tần Cửu Ca vẫn không dám có bất kỳ sự khinh miệt nào với những nam chính kia.

Ai biết ngón tay vàng sau lưng của những nam chính kia là cái gì, có lẽ là lão quái vật gì cũng không chừng, cũng không biết vì sao luôn có lão quái vật hộ đạo cho nam chính khi còn đang ở thời kỳ nhỏ bé yếu ớt.

Hoặc là có một kiện thần vật có thể nghịch thiên, đây có lẽ chính là

số mệnh trong bóng tối đi.

Dù sao thì Tần Cửu Ca cũng không dám xem thường những nam chính có đại vận khí, ai dám xem thường thì người đó chắc chắn sẽ chịu thiệt thòi lớn.

“Đạo tử, đã đến Thiên Yêu Cổ Hải.”

Trong Hư Không, một giọng nói hơi già nua vang lên bên tai Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca ánh mắt híp lại, thiên yêu cổ hải này thật đúng là lớn nha.

Phản chiếu vào trong mắt của Tần Cửu Ca là một vùng biển yên tĩnh, cho dù lấy Linh Thức Nhân Hoàng Cảnh của Tần Cửu Ca cũng không hề cảm nhận được sự rộng lớn của trong nó.

Việc này làm cho người ta rất ngạc nhiên, đừng thấy Nhân Hoàng ở Thái Cổ Tiên Vực giống như thứ không đáng giá thì đại biểu cho việc Nhân Hoàng rất yếu, thật ra không phải như vậy.

Phải biết rằng ngoại trừ Thái Cổ Tiên Vực thì trong ty tỷ Tinh Thần Giới bất kỳ nào, Nhân Hoàng Cảnh đều đồng nghĩa với cường giả mạnh nhất.

Cường độ Linh Thức của Nhân Hoàng có thể nói là cực kỳ kinh người.

Mà Nhân Hoàng Cảnh của Tần Cửu Ca lại mạnh hơn bất cứ kẻ nào, cho nên Linh Thức của hắn cũng đặc biệt cường đại.

Nhưng bây giờ Tần Cửu Ca phóng ra Linh Thức, nhưng lại không cảm nhận được diện tích của Thiên Yêu Cổ Hải.

“Đạo tử, người đang cảm nhận diện tích của Thiên Yêu Cổ Hải này đúng không.”

Trên Hư Không, đạo âm thanh già nua kia vang lên bên tai Tần Cửu Ca lần thứ hai.

“Không giấu gì Đạo Tử, cho dù là lão hủ cũng không cảm nhận được diện tích của Thiên Yêu Cổ Hải này.”

Sự tồn tại cảu lời nói tự cười bản thân, trước kia thấy Thiên Tôn Cảnh không gì là không làm được, nhưng sau khi trở thành một vị Thiên Tôn, ngay cả một khu Cổ Hải cũng không cảm nhận được diện

tích của nó.

Quả nhiên, trong Thái Cổ Tiên Vực, những địa vực cổ xưa kia rất thần bí.

“Đạo Tử, chúng ta đi tới Thiên Yêu Đại Lục trước đi.”

Giọng nói già nua vang lên lần thứ hai trong Hư Không.

Cơ duyên thần bí trong Thiên Yêu Cổ Hải lần này nhất định sẽ không dễ dàng để tìm được như vậy, bọn họ cần phải tùy cơ ứng biến.

Mà trong Thiên Yêu Cổ Hải có một tòa Đại Lục khổng lồ tên là Thiên Yêu Đại Lục rất thích hợp để cho bọn họ dừng chân.

Tần Cửu Ca nhàn nhạt gật gật đầu, không chừng nam chính của lần này cũng ở đây, hơn nữa hắn cũng muốn làm quen với nơi này trước.

.....

Thiên Yêu Đại Lục là một khối đại lục lớn nhất trong Thiên Yêu Cổ Hải, nơi này có rất nhiều Yêu Thú Cường Giả đang sinh sống, có Yêu Thú ở trên đất liền, cũng có Yêu Thú trên trời và dưới biển.

Ở đây bạn có thể thấy tất cả các loại yêu thú.

“Đạo Tử, người có biết Thiên Yêu Đại Lục này được hình thành như thế nào không?”

Một vị Thiên Tôn khác của Tiên Cổ Tần Tộc ở trong Hư Không nhìn Tần Cửu Ca nói.

Sự hình thành của Thiên Yêu Đại Lục này có thể nói là không thể tưởng tượng nổi.

“Mật Quyển Cổ Kinh ở trong tộc có ghi lại Thiên Yêu Đại Lục ở trong Thiên Yêu Cổ Hải là sau khi một tôn Yêu Tộc Cấm Kỵ đoạt thiên địa tạo hóa chết mà biến thành.”

Tần Cửu Ca trầm ngâm một hồi, nhớ tới trước kia mình nhìn thấy mật quyển ở Tiên Cổ Tần Tộc, trong đó có giới thiệu đến tòa Thiên Yêu Đại Lục này.

Lời đồn là một tôn mai rùa Huyền Vũ có cảnh giới Thần Ma biến thành.

“Không sai, tòa Thiên Yêu đại lục này là do một đầu yêu tộc cấm kỵ

biến thành, nhưng cũng không phải là sau khi chết như Đạo Tử nói."

Thiên Tôn của Tiên Cổ Tần Tộc nhìn Thiên Yêu Đại Lục ở cách đó không xa với vẻ mặt rất kiêng kỵ, bởi vì hắn biết.

Cấm Kỵ Huyền Vũ hóa thành Thiên Yêu Đại Lục này đúng là không nhất định đã chết.

Bởi vì trong Tiên Cổ Tần Tộc của bọn họ cũng có sự tồn tại của Thần Ma Cấm Kỵ, tất nhiên biết sự cường đại của Thần Ma, bất tử bất diệt không phải là nói giỡn.

Thần Ma, ai dám nói một tôn Thần Ma sẽ chết?

"Có lẽ vẫn còn chưa chết?" Tần Cửu Ca nhìn tòa Thiên Yêu Đại Lục vô cùng khổng lồ này rồi nhàn nhạt nói.

Sự thần bí trên Thái Cổ Tiên Vực này thật sự quá nhiều, nếu không phải hắn là Đạo Tử của Cấm Kỵ Cổ Tộc trên Thái Cổ Tiên Vực thì nhất định sẽ không biết được tòa Thiên Yêu Đại Lục này vậy mà lại có thể vẫn còn đang sống.

Nếu những Yêu Thú sống trên Thiên Yêu Đại Lục biết tòa Đại Lục vô cùng khổng lồ này có thể là một sinh vật sống, thật đúng là không nhất định dám sinh sôi nảy nở ở phía trên.

Sinh sôi nảy nở ở trên đây, nếu có ngày Thiên Yêu Đại Lục này động đậy, vậy thì sẽ không xong rồi.

.....

Thiên Yêu Đại Lục.

Nơi này có rất nhiều Yêu Thú khó có thể nhìn thấy được ở bên ngoài đang sinh sống, dù sao thì bốn phía của Thiên Yêu Đại Lục đều là biển, còn là một nơi Cổ Hải, bình thường cũng không có bao nhiêu người của các chủng tộc khác đến đây.

Cần chú ý là các chủng tộc khác không chỉ bao gồm tất cả mọi người ở đây.

Thái Cổ Tiên Vực không chỉ có sinh linh bản địa của mình, còn có sinh linh đến từ ti tỉ Tinh Thần Giới, cho nên trong Thái Cổ Tiên Vực có rất nhiều chủng tộc cùng sinh linh khác nhau sinh tồn ở đây.

Chương 93: Cửu U Mãng Tộc

Chương 93. Cửu U Mãng Tộc

Thần Tộc, Tiên Tộc, Đạo Tộc, Quỷ Tộc, thậm chí còn có Đại Tây Châu Phật Tộc.

Những chủng tộc này cũng chỉ có một vài đại biểu của chủng tộc đó mà thôi, nơi này còn có cực kỳ cực kỳ nhiều chủng tộc, nhiều như Hạo Hãn Tinh Thần.

Thật ra nếu nói sự thật, Tiên Cổ Tần Tộc cũng không thể được xem như là Nhân Tộc.

Huyết tộc Nhân Tộc trong huyết mạch của bọn họ đã sớm suy yếu trong thời không gian dài bất tận.

Có thể nói đã là thoát ly ra khỏi huyết mạch Nhân Tộc, loại huyết mạch của Cấm Kỵ Cổ Tộc giống như bọn họ này đều có một xưng hô khác, Cấm Kỵ Huyết Mạch.

Loại huyết mạch này nếu luận về mức độ cao quý là phải ở trên những huyết mạch của Thần Tộc Tiên Tộc gì đó.

“Được rồi, chúng ta đến Thôn Cửu U Mãng Tộc của Thiên Yêu Đại Lục nghỉ ngơi đi.”

Vị Thiên Tôn của Tiên Cổ Tần Tộc ở trong Hư Không kia nhìn hậu bối nhà mình nói, bọn họ cũng không thể vừa tới đã tìm được cơ duyên, nhất định phải ở chỗ này một khoảng thời gian.

“Cửu U Mãng Nhất Tộc sao?”

Tần Cửu Ca híp mắt, hắn biết Thôn Thiên Mãng và Cửu U Mãng Nhất Tộc là kẻ thù không đội trời chung.

Về phần vì sao Thiên Tôn của Tiên Cổ Tần Tộc muốn mang bọn họ tới Cửu U Mãng Nhất Tộc để nghỉ ngơi thì hắn biết.

Cửu U Mãng Nhất Tộc miễn cưỡng được xem như là có chút quan hệ với Tiên Cổ Tần Tộc, đương nhiên là một chút quan hệ rất miễn cưỡng.

Là thật lâu trước kia, một vị Thiên Tôn lão tổ nuôi một con Cửu U Mãng ở trong Tiên Cổ Tần Tộc, sau này sau khi Cửu U Mãng lớn lên

thì liền thả nó trở về Cửu U Mãng Nhất Tộc này.

Bây giờ Cửu U Mãng kia có lẽ đã chết rồi, nhưng cho dù là vậy, Cửu U Mãng Nhất Tộc này cũng lấy đó làm vinh dự.

Mỗi một năm Cửu U Mãng Nhất Tộc lại lấy thân phận là thế lực thuộc hạ của Tiên Cổ Tần Tộc đi tới Tiên Cổ Tần Tộc tặng rất nhiều bảo vật.

Trong những bảo vật này cũng từng có mấy người miễn cưỡng được một vị Thiên Tôn lão tổ coi trọng.

Lão tổ Tiên Cổ Tần Tộc kia chính là một trong những Thiên Tôn Dẫn Đội của Tiên Cổ Tần Tộc lần này, cũng chính là người vừa nói chuyện.

Ở chỗ này Tiên Cổ Tần Tộc cũng không có thế lực thuộc hạ quá lớn, cho nên vị Thiên Tôn lão tổ này liền nghĩ tới để cho bọn họ cùng đến Cửu U Mãng Nhất Tộc cũng được, cũng coi như trả lại bảo vật mà Cửu U Mãng Nhất Tộc tặng đến trong nhiều năm qua.

Nhất định đừng thấy Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ vào ở Cửu U Mãng Nhất Tộc là đang chiếm tiện nghi của chúng nó, phải biết rằng bọn họ là Chủng Tộc Cấm Kỵ của Thái Cổ Tiên Vực.

Bất kỳ một chủng tộc nào ở Thái Cổ Tiên Vực chỉ cần dính vào quan hệ với bọn họ thì giá trị của chủng tộc kia liền hoàn toàn thay đổi.

Ai cũng phải cho chủng tộc của bọn họ mặt mũi, dù sao ai cũng không biết ý nghĩ của Tiên Cổ Tần Tộc giống như quái vật khổng lồ kia, cái kiểu tồn tại này chỉ cần thổi một hơi thôi cũng có thể tiêu diệt bọn họ.

Bằng không bảo vật trong Cửu U Mãng Nhất Tộc này rất nhiều, nhất định phải tặng cho người khác thì mới được.

Chỉ có trong lòng Quản Sự Giả trong tộc chúng nó mới có thể hiểu được.

Ở phía trên Thiên Yêu Đại Lục, Cửu U Mãng cũng không phải tộc quần đỉnh cao gì, thua kém không ít so với Thôn Thiên Mãng Nhất Tộc xưng bá một phương ở Thiên Yêu Đại Lục.

Thế nhưng người khác lại dám cứng rắn với bá chủ một phương Thôn Thiên Mãng Nhất Tộc của Thiên Yêu Đại Lục đến cùng.

Một mặt là huyết hải thâm thù trong huyết mạch của Cửu U Mãng Nhất Tộc và Thôn Thiên Mãng Nhất Tộc là nguyên nhân không thể nào hóa giải, nhưng không phải là nguyên nhân có một tầng quan hệ này với Tiên Cổ Tần Tộc.

Trên Thiên Yêu Đại Lục có năm đại Yêu Thú Bá Chủ, Thôn Thiên Mãng Nhất Tộc, Thâm Hải Cự Kình Nhất Tộc, Thanh Loan Nhất Tộc, Hắc Ám Thánh Hổ Nhất Tộc, Thiên Điêu Nhất Tộc, đây chính là năm đại Yêu Thú Chủng Tộc trên Thiên Yêu Đại Lục.

Trong tộc quần của chúng đều là có sự tồn tại của cảnh giới Thiên Tôn tọa trấn trong tộc, uy chấn Thiên Yêu Đại Lục.

Trong đó năm đại Yêu Thú Bá Chủ Chủng Tộc lại lấy Thanh Loan Nhất Tộc là cường đại nhất, dù sao chúng nó cũng có có quan hệ rất lớn với thần thú Phượng Hoàng Nhất Tộc đỉnh cấp của Thái Cổ Tiên Vực.

Nguồn gốc của chúng nó với Phượng Hoàng Nhất Tộc cũng không đơn bạc như Cửu U Mãng Nhất Tộc và Tiên Cổ Tần Tộc.

Nếu Cửu U Mãng Nhất Tộc có nguồn gốc giống với Tiên Cổ Tần Tộc như Thanh Loan Nhất Tộc và Phượng Hoàng Nhất Tộc thì sợ là chúng đã sớm bành trướng chết rồi.

Khi đó, chúng nó hận không thể muốn tất cả Sinh Linh trên Thiên Yêu Đại Lục này đều biết chúng nó có quan hệ với một Cấm Kỵ Cổ Tộc.

Tiếp theo là ở Thiên Yêu Đại Lục ngoại trừ Thanh Loan nhất mạch, tộc quần mạnh nhất, thậm chí tộc quần có khả năng sánh vai là Thôn Thiên Mãng Nhất Tộc, nhưng đó là trước kia.

Mấy chục năm trước, tộc trưởng của Thôn Thiên Mãng Nhất Mạch đột nhiên mất tích, hoàn toàn không có một chút tin tức nào, về sau trong tộc liền có nội loạn, nhưng mà khi đó nhất mạch của tộc trưởng Thôn Thiên Mãng vẫn còn trấn áp.

Nhưng tình hình này qua khoảng mười năm, nhất mạch của đại trưởng lão Thôn Thiên Mãng đột nhiên xuất hiện không ít cường giả, hơn nữa ban đầu tộc trưởng nhất mạch của Thôn Thiên Mãng biến mất, còn có cường giả tọa hóa (trong Đạo phật chỉ Hòa thượng ngồi chết.

Lần này, hai đại mạch hệ của Thôn Thiên Mãng rơi xuống, thời điểm này, đại trưởng lão nhất mạch có thực lực bành trướng tất nhiên có

ý đồ ở trong lòng.

Chúng nó chậm rãi ăn sâu vào thực lực của nhất mạch tộc trưởng Thôn Thiên Mãng, chèn ép phe phái nhất mạch kia của tộc trưởng.

Ngay cả nhi tử ruột của tộc trưởng Thôn Thiên Mãng Nhất Tộc cũng không buông tha, dùng hết toàn lực chèn ép.

Tài nguyên tu luyện của nhi tử tộc trưởng Thôn Thiên Mãng Nhất Tộc cư nhiên thỉnh thoảng còn không nhiều bằng đệ tử của một bàng hệ Thôn Thiên Mãng Nhất Tộc.

Cho nên mấy năm nay thực lực của Thôn Thiên Mãng Nhất Tộc giảm xuống rất nhiều, đã có nguy cơ bị mấy thế lực chỉ dưới bá chủ Thiên Yêu Đại Lục còn lại thay thế.

Tuy rằng thực lực của Cửu U Mãng Nhất Tộc ở Thiên Yêu Đại Lục cũng không tệ, nhưng vẫn kém Thôn Thiên Mãng Nhất Tộc của hiện tại.

Dù sao lạc đà gầy hơn ngựa béo, nói như thế nào thì Thôn Thiên Mãng Nhất Tộc cũng đã từng là thế lực bá chủ rất lâu trên Thiên Yêu Đại Lục.

Chương 94: Mười ba Thần Tướng

Chương 94: Mười ba Thần Tướng

Trên Thiên Yêu Đại Lục, ngoại trừ thế lực cường đại ở dưới thế lực bá chủ cá nhân bây giờ đã không thua kém Thôn Thiên Mãng Nhất Tộc, các thế lực chủng tộc khác vẫn có chênh lệch không nhỏ.

Ở phía bắc Thiên Yêu Đại Lục, trong một tòa Thông Thiên Cự Thành, nơi này chính là nơi tụ tập của Cửu U Mãng Nhất Tộc.

Đừng tưởng rằng Yêu Thú đặc biệt là Yêu Thú như rắn thì đều ở trong núi, trong động khẩu, loại Yêu Thú có trí tuệ này đều sẽ tự mình xây thành.

Hoặc là tự mình mở ra một kết giới bí cảnh, cả tòa tộc quần đều chuyển vào, tựa như Tiên Cổ Tần Tộc vậy.

Tộc địa của Tiên Cổ Tần Tộc chính là Cổ Lão Cấm Kỵ trong tộc tự tay

sáng tạo ra một không gian, vô cùng lớn, còn lớn hơn hàng trăm Tinh Thần Giới.

Đây cũng được coi như là cơ sở của Tiên Cổ Tần Tộc có thể sinh sôi nảy nở, không gian kia tồn tại trong thời không, không có phương pháp cụ thể thì người bình thường đều không thể tìm thấy.

Điều này ở một mức độ khác cũng chứng minh sự cường đại của Tiên Cổ Tần Tộc.

Mặc dù Cửu U Nhất Tộc không thể sáng tạo ra bí cảnh có thể dung nạp nhiều nhân Sinh Linh tồn tại giống như Tiên Cổ Tần Tộc, nhưng chúng nó có thể mở ra một không gian nhỏ hơn rất nhiều là vẫn có thể.

Cho dù trong tộc chúng nó chỉ có một Thiên Tôn già nua, nhưng đó cũng là một vị Thiên Tôn Tồn Tại, có uy danh lớn lao.

“Người đi tới từ phía trước là ai.”

Một con cự mãng trên Thông Thiên Cự Thành của Cửu U Nhất Tộc lớn tiếng với thân ảnh ở phía xa.

Trong mắt nó lóe ra ánh sáng màu đỏ sậm, dị thường nguy hiểm.

“Thực lực thật mạnh.” Trong ánh mắt của con cự mãng này tràn ngập kiêng kỵ mà nhìn về phương xa, hắn hoàn toàn không cảm giác được thực lực của một bộ phận người ở trong những người này.

Nó chính là yêu thú Hoàng Cảnh, mà người có thể khiến nó cảm giác được nguy hiểm như vậy chỉ có thể là sự tồn tại còn lớn mạnh hơn cả nó.

Ngay khi nó đang định nói chuyện thì trong tộc địa của Cửu U Tộc bọn nó bùng phát ra một luồng khí tức khiến nó cảm thấy khó thở.

Một giọng nói khiến người sinh ra cảm giác áp lực vang lên.

“Bái kiến Thiên Tôn Cổ Tộc.”

Từ trong tộc địa của Cửu U Mãng Tộc có một con rắn dài to lớn bay ra ước chừng dài tận mười nghìn mét, thể hình to lớn, vảy xanh trên người giống như lưỡi dao sắc bén vô cùng lấp lánh.

Con rắn to lớn màu xanh thuần phun cái lưỡi màu đỏ tươi, hình ảnh trông vô cùng đáng sợ.

Cơ thể rắn khổng lồ này che lấp bầu trời lẫn mặt trời, giống như chắn trời, sợ là rất nhiều người chỉ nhìn thể hình này đã gần hôn mê.

“Thiên Tôn Cổ Tộc, mời vào trong.” Trong đôi con ngươi của con rắn to mười nghìn mét khổng lồ lộ ra vẻ vô cùng tôn kính, tuy rằng nó cũng là một đại yêu Thiên Tôn Cảnh nhưng không thể nói rõ thực lực của mỗi người ai mạnh hơn.

Chỉ bàn về việc những người này đều là người của Tiên Cổ Tần Tộc đã đủ khiến nó đối đãi thận trọng rồi.

“Vị này là…” Con rắn to lớn hỏi một vị Thiên Tôn trong Tiên Cổ Tần Tộc với vẻ cung kính, ánh mắt đang nhìn về phía một thiếu niên áo trắng ngồi một mình trên thân một con giao long màu đỏ thuần.

Nó đã sống lâu như vậy rồi, hiển nhiên biết trong loại Cấm Kỵ Cổ Tộc có nhiều quy tắc như vậy người phải được đối xử khác với những tộc nhân khác là sự tồn tại thế nào.

Nhiều người trẻ tuổi có mặt ở đây thoạt nhìn tuổi tác cũng xấp xỉ với thiếu niên áo trắng này đều đang vây quanh nơi đó, nhưng người thiếu niên áo trắng này lại hoàn toàn khác hẳn.

“Đạo Tử của tộc ta.” Một vị Thiên Tôn của Tiên Cổ Tần Tộc đứng trong không trung lạnh lùng đáp, nói cho những người khác biết có liên quan gì hay không.

“Vị này chính là Đạo Tử Cổ Tộc nổi danh khắp Hạo Hạn Thần Châu, quả nhiên thiên phú vô song.” Tuy rằng U Minh không thể kiểm tra ra được thực lực cụ thể bởi vì trên người Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc này có bí bảo che giấu thực lực, nhưng nó vẫn thấp thoáng cảm giác được một tia khí tức Hoàng Đạo dưới tình huống Đạo Tử này không che giấu khí tức của mình, bên ngoài đồn đãi không sai, đây là một thiếu niên Nhân Hoàng chân chính.

Bây giờ con rắn to mười nghìn mét lại càng thêm cung kính, sau này loại Đạo Tử của Cấm Kỵ Cổ Tộc này chắc chắn là sự tồn tại mà nó không thể chọc vào nổi.

Nó nhất định phải muôn phần cung kính mới được, nếu như bọn nó có thể cùng Đạo Tử lôi kéo chút quan hệ với Cấm Kỵ Cổ Tộc này, vậy một thế hệ này của bọn nó thật sự khỏi cần lo âu.

Phải biết rằng trong Cấm Kỵ Cổ Tộc hơi nhổ một chút lông da ra cũng sẽ trở thành bảo vật vô cùng quý giá ở chỗ bọn nó. Càng khỏi cần nói đến một thế hệ Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc này.

Bên ngoài thế lực thuộc hạ chân chính của Thiên Cổ Tần Tộc đã sớm được chứng thực, và Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc này chính là Đạo Tử có thiên phú mạnh nhất trong lịch sử.

Có thể nói hắn là thiếu niên tôn quý nhất ở Hạo Hạn Thần Châu, tương lai chắc chắn là sự tồn tại có thể xưng là đứng đầu.

Còn có một chuyện mà ngay cả nội bộ Tiên Cổ Tần Tộc cũng không biết rõ cho lắm, đó chính là trong Hạo Hạn Thần Châu có không ít thiếu niên yêu nghiệt thuộc Cổ Tộc chính thống tự phát tạo thành mười ba bộ Thần Tướng.

Ý tứ chính là có một phần thế lực Cổ Tộc hoặc là truyền nhân dòng chính trong thế lực chính thống trực thuộc Tiên Cổ Tần Tộc tạo thành nhóm thuộc hạ của Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc tại Hạo Hạn Thần Châu.

Bọn họ được gọi là mười ba Thần Tướng.

Chương 95: Rặt một đám tinh ranh

Chương 95: Rặt một đám tinh ranh

Thật ra loại chuyện như vậy đã từng xuất hiện trong lịch sử lâu dài của Hạo Hạn Thần Châu, nhưng thiếu niên chí tôn có thể khiến những truyền nhân dòng chính chính thống của Cổ Tộc này làm đến mức độ thế này lại có được mấy người.

Đã hàng trăm năm trôi qua kể từ khi người cuối cùng có thể khiến các truyền nhân dòng chính trong các thế lực chính thống và Cổ Tộc làm như vậy.

Đừng cảm thấy đây là lời nói đùa.

Đạo Tử giống như ở Tiên Cổ Tần Tộc xưa nay tương lai chắc chắn có triển vọng, chỉ cần theo thiên tài yêu nghiệt như vậy đám người bọn họ cũng sẽ có thu hoạch rất lớn.

Nhưng một điểm cơ bản quan trọng nhất để làm được như vậy chính là có thể khiến Đạo Tử đương thời của Tên Cổ Tần Tộc này nhìn trúng mới được.

Trong lịch sử chỉ có loại chuyện này sau này bị yêu nghiệt khi đó từ

chối, nguyên nhân rất đơn giản, hắn không nhìn trúng thiên phú của những người này.

Tại sao nó biết những chuyện này, chính là vì một đứa cháu trai không biết đã bao nhiêu đời của nó muốn trở thành một thành viên trong mười ba Thần Tướng. Nhưng nó lại bị những người đó từ chối, nguyên nhân cũng rất đơn giản, thân phận và địa vị của Cửu U Mãng Tộc quá mức chênh lệch với mười ba Thần Tướng của Đạo Tử Tiên Cổ Thần Tộc.

Đạo chính thống hoặc là lai lịch và thực lực của Cổ Tộc sau lưng những người này đều lớn mạnh hơn Cửu U Mãng Tộc cho nên bọn họ không đồng ý.

Thật ra vẫn còn nguyên nhân đó là thực lực và thiên phú của đứa cháu trai bao nhiêu đời đó của nhà mình không đủ mạnh, tuy rằng đứa cháu trai đó của mình đã là thiên tài yêu nghiệt hiếm có khó tìm trong lịch sử của Cửu U Mãng Tộc.

Nhưng trong những người đó vẫn không tính là mạnh.

Sau một lần đó, đứa cháu trai đó nhà mình đã chạy đến chỗ mình khóc lóc kể lể rất lâu.

Đối với những chuyện này thật ra nó vẫn rất tán thành, dù sao chỉ cần trở thành một trong mười ba Thần Tướng thì sau này có khả năng có thể kéo gần quan hệ với vị Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc này.

Không thành công cũng không sao, cũng không mất mặt, hơn nữa không những không mất mặt mà còn kiếm dược danh tiếng rất lớn.

Dù sao cũng giống như vừa rồi đã nói, Thần Tướng cũng không phải sự tồn tại thế nào cũng có thể làm được, chỉ có dưới tình huống thực lực và bối cảnh đều rất mạnh mới có thể làm.

Rất nhiều người không thể làm được giống như đứa cháu trai bao nhiêu đời của nhà mình.

Những truyền nhân dòng chính chính thống của các đại Cổ Tộc muốn làm Thần Tướng đều được lão tộc nhà mình đồng ý thậm chí là cổ vũ.

Những lão đồ cổ này đều rặt một đám tinh ranh.

“Đạo Tử, mời.” U Minh huyễn hóa thành một người đàn ông trung niên nhìn về phía Tần Cửu Ca với vẻ cung kính, tuy rằng bây giờ

thực lực của nó cao hơn Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc này, nhưng bối cảnh và thân phận của hai người bọn họ lại khác biệt như trời và đất.

Tần Cửu Ca nhìn U Minh này mà mỉm cười, nó vẫn rất biết làm người đấy, ở nơi này hoàn toàn không bày ra một chút dáng vẻ của cường giả Thiên Tôn Cảnh nào.

U Minh dẫn đoàn người Tần Cửu Ca vào ở trong cung điện tốt nhất tại Cửu U Mãng Tộc, thậm chí hắn ta còn định sắp xếp cho xà nữ xinh đẹp tặng cho Tần Cửu Ca, nhưng lại bị hắn từ chối.

Trong một cung điện.

Tần Cửu Ca khoanh tay đứng, ánh mắt nhìn về phía xa, lạnh lùng bảo: “Cũng không biết Khí Vận Chi Tử lần này đang ở đâu cũng không biết hắn có kỳ ngộ thế nào.”

“Ngày mai đi tới Thôn Thiên Mãng Tộc xem sao?”

Ta sẽ không để lại thời gian cho ngươi.

Tần Cửu Ca híp mắt, mình tuyệt đối không thể để lại thời gian cho Khí Vận Chi Tử, những Khí Vận Chi Tử không theo lẽ thường đó chỉ trong phút chốc đã có khả năng tăng lên không ít thực lực.

Tần Cửu Ca cũng không muốn để hắn ta tiếp tục trưởng thành như vậy, bằng không sau này người chịu thiệt chính là bản thân mình.

“Ê a ê a, ê a.”

Tần Cửu Ca có hơi đau đầu nhìn Thánh Linh mà mình thu nhận này, thật sự đúng là hết ăn rồi ngủ hết ngủ lại ăn, bây giờ đối với hắn mà nói hoàn toàn không có một chút tác dụng gì.

Vừa rồi nó lại tỉnh lại từ trong túi trữ yêu, tiêu hóa sạch Thần Thạch Thượng cổ mà mình cho nó.

Khi nào ngươi mới có thể trưởng thành có thực lực giống như con rắn to đó.

Tần Cửu Ca nhìn Y Y muốn bò lên người mình lấy túi trữ vật với vẻ bất đắc dĩ và lắc đầu.

Thôn Thiên Mãng Tộc, một trong những tộc đàn đỉnh cao ở Thiên Yêu đại lục.

“Thiếu tộc trưởng Thanh Hoa, nghe nói gần đây ngươi có được một viên Yêu hạch của Thôn Thiên Mãng thời Thượng Cổ.” Một người đàn ông trẻ tuổi lớn lên u ám nhìn một nam nhân áo xanh với ánh mắt ngông cuồng, trong đôi mắt tràn đầy vẻ coi thường, cái thứ gì đâu, tuy rằng công chúa nhỏ của Thanh Loan Tộc cũng thích ngươi nhưng ngươi cũng không thèm nhìn xem mình là cái thá gì, có tư cách gì lấy công chúa nhỏ của Thanh Loan Tộc đó.

Người nam nhân áo xanh được người đàn ông lớn lên u ám đó gọi là Thanh Hoa hơi thay đổi sắc mặt, trong đôi mắt lóe lên một tia sát khí đối với người đàn ông trước mặt.

Từ sau bí cảnh đó hắn ta và Loan Vũ có tình có ý, hai người bọn họ cùng ái mộ nhau, đã sớm định chuyện cả đời.

Nhưng tình cảm giữa hai người bọn họ hoàn toàn không nhận được sự chấp thuận của tộc đàn hai bên. Không chỉ các trưởng lão trong Thôn Thiên Mãng Tộc không đồng ý mà các trưởng bối của Loan Vũ tại Thanh Loan Tộc cũng không chấp nhận.

Đặc biệt là trong Thôn Thiên Mãng Tộc có rất nhiều đồng bối đều lấy cơ hội lần này ra để cười nhạo mình, một trưởng lão trong tộc cũng chế nhạo và khiêu khích mình.

Thanh Hoa vừa nghĩ đến đây trong lòng đã tràn đầy sát ý đối với nhưng người này, bọn họ là cái thá gì, dựa vào cái gì mà chỉ tay năm ngón với hắn ta. Nếu không phải những năm này đại trưởng lão trong tộc đã dùng hết toàn bộ sức lực chèn ép hắn ta, thì mấy chục năm với thiên phú của hắn ta làm sao có khả năng vẫn còn ở Càn Nguyên Cảnh.

Về tài nguyên trong tộc, vị trưởng bối độc ác đó thật sự có thể nói là không nỡ chia cho nó một chút nào hết.

Chương 96: Sát tâm của Thanh Hoa

Chương 96: Sát tâm của Thanh Hoa

Nhưng may thay, mình được ông trời quan tâm có được một viên Yêu hạch của Thôn Thiên Mãng Thượng Cổ, viên Yêu hạch của Thôn Thiên Mãng Thượng Cổ đó có thể nói là cực kỳ tinh thuần. Bên trong không chỉ có yêu lực của Thôn Thiên Mãng Thượng Cổ đó mà thậm

chí còn có một ít máu của con Thôn Thiên Mãng đó nữa.

Chỉ cần hắn ta nuốt giọt máu đó, không chỉ có thể nâng cao thực lực của mình mà điều quan trọng nhất là có thể khiến máu của hắn ta tinh thuần hơn rất nhiều.

Phải biết rằng ở Thiên Yêu đại lục này không có Thôn Thiên Mãng máu thuần, loại Thôn Thiên Mãng như bọn họ thật ra chỉ là máu hỗn hợp. Mà chỉ cần nó nuốt giọt máu tươi để lại từ tiền bối đó, huyết mạch của nó sẽ từ từ tiến hóa về hướng huyết mạch của Thôn Thiên Mãng Thượng Cổ đó.

Lợi ích của thứ này đối với nó mà nói cực kỳ kinh người.

"Thanh Viêm đã bán đứng ta." Trong ánh mắt của Thanh Hoa lộ ra vẻ mất mác mà đến cả người ngoài cũng có thể nhìn ra được, hắn ta không hề nghĩ ngay cả bạn tốt chơi từ nhỏ của mình cũng bán đứng mình.

Lúc nhỏ Thanh Viêm được cha của hắn ta coi trọng, giữ lại bên cạnh Thanh Hoa.

Phải biết rằng, bọn họ chính là những người bạn tốt từ nhỏ đến lớn đã cùng nhau trải qua gian khổ rất nhiều năm. Nhưng không ngờ ngay cả hắn ta cũng vất bỏ mình.

Trong lòng Thanh Hoa vô cùng xót xa, ánh mắt cay độc, bọn họ nói là đệ tử cùng tộc nhưng lại không hề có một chút tình cảm nào hết.

"Ngươi chỉ cần giao lại Yêu hạch trên tay ngươi đó cho ta là được, ta sẽ không nói với bất cứ người nào hay, ngươi thấy thế nào?" Thanh Kiêu cười lạnh và nhìn thiếu tộc trưởng trong tộc mình này, nếu hắn ta dám không tuân theo, chỉ cần Thanh Kiêu nói ra thông tin Thanh Hoa sở hữu một viên Yêu hạch của Thôn Thiên Mãng Thượng Cổ này cho người khác biết vậy Thanh Hoa này không chết cũng rớt một tầng da.

"Cũng không sợ nói cho ngươi biết, toàn bộ tộc ngoại trừ ta ra đã không có người nào biết trên tay ngươi có một viên Yêu hạch của Thôn Thiên Mãng Thượng Cổ này."

"Không sai, người bạn tốt thấy lợi quên nghĩa đó của ngươi đã bị ta giết rồi." Ánh mắt Thanh Kiêu kiêu ngạo, hắn ta là cháu trai của đại trưởng lão trong Thôn Thiên Mãng Tộc, thân phận vô cùng tôn quý, ở trong Thôn Thiên Mãng Tộc cũng không có người nào có thể so bối cảnh với hắn ta.

Giết mấy Thôn Thiên Mãng ở chi bên không có bối cảnh gì này không thành vấn đề một chút nào hết.

“Thanh Viêm đã chết rồi?” Khi Thanh Hoa nghe được Thanh Kiêu nói câu này trong lòng vẫn có một chút đau xót, dù sao nói thế nào thì hai người bọn họ cũng là bạn bè nhiều năm.

Nghe thấy Thanh Viêm bị Thanh Kiêu giết chết vẫn khiến tâm trạng của hắn ta dao động rất lớn.

“Nhanh chút đi, giao viên Yêu hạch đó ra đây.” Ánh mắt của Thanh Kiêu tàn nhẫn, xem chừng chỉ cần Thanh Hoa không đồng ý một lời thôi hắn ta sẽ ra tay tàn độc với Thanh Hoa.

Dù sao bây giờ ở nơi này cũng không có tộc nhân, cho dù không thể giết hắn ta nhưng cũng có thể đánh hắn ta đến hấp hối.

“Ha ha ha, nực cười, thứ mà bản thân ta dựa vào bản lĩnh có được còn phải giao cho ngươi.” Trong lòng Thanh Hoa tức đến bật cười, trò đùa gì vậy, ngươi thật sự nghĩ mình là sự tồn tại gì đó rất giỏi sao, nếu không phải có ông nội ngươi cũng chính là vị đại trưởng lão trong tộc đó, thì ở trước mặt hắn ta Thanh Kiêu đã là cái thá gì,

“Muốn chét.” Thanh Kiêu tỏ vẻ giễu cợt ngay trước mặt Thanh Hoa, vẻ mặt nổi giận, trực tiếp chuẩn bị qua đó đánh tên Thanh Hoa không biết trời cao đất dày này một trận để hắn ta biết cái gì gọi là không biết tốt xấu.

Thanh Hoa nhìn thấy Thanh Kiêu trực tiếp ra tay với mình lại lộ ra một tia giễu cợt, cái thứ gì đâu, cho dù trong những năm này trong tộc không cho nó bao nhiêu tài nguyên nhưng cũng không thèm nhìn xem sự chênh lệch thiên phú giữa hai người bọn họ.

“Ầm” một tiếng, Thanh Kiêu đã bị đánh bay mấy chục mét.

“Sao… sao ngươi lại mạnh như vậy?” Thanh Kiêu phun ra một ngụm máu tươi, ánh mắt rất khiếp sợ, không phải Thanh Hoa này chỉ có tu vi Hóa Thần cảnh thôi sao?

Làm sao có thể đánh lại một người mang tu vi Càn Nguyên Cảnh như hắn ta, chu kỳ sinh trưởng của yêu thú bọn họ rất chậm, chậm hơn Nhân Tộc gấp không chỉ mười lần, không quá có khả năng có thể giống như thiên tài yêu nghiệt ở bất kỳ giống loài khác thực lực có thể lập tức nâng cao lên rất nhiều.

Khoảng thời gian trước, Thanh Hoa này mới chỉ là tu vi Hóa Thần

Cảnh nhưng không ngờ bây giờ Thanh Hoa đã đến Càn Nguyên Cảnh rồi.

Sao có thể như thế được?

Hắn ta biết ông nội của mình có thể nói là dùng hết toàn bộ sức lực để chèn ép Thanh Hoa, tình trạng của Thanh Hoa hiện tại chính là không có thiên phú và cũng không có tài nguyên luôn.

Tài nguyên vô cùng quan trọng đối với yêu tộc, bọn họ là chủng tộc coi trọng tài nguyên tu luyện hơn những chủng tộc khác.

Không có đủ tài nguyên cung cấp cho bọn họ tu luyện là một chuyện vô cùng đáng sợ, phần lớn thiên tài Yêu Tộc đều sẽ dần dần trở nên tầm thường chỉ vì không có tài nguyên.

Thanh Kiêu nhớ rất rõ kết quả phán đoán thiên phú của Thanh Hoa này cũng chỉ ngang tầm với hắn ta.

Nhưng Thanh Hoa của hiện tại lại có thể trực tiếp đánh bại hắn ta, chứng tỏ Thanh Hoa này chắc chắn có cơ duyên không tầm thường.

Vừa nghĩ đến đây, ánh mắt của Thanh Kiêu đã nóng lên, không ngờ Thanh Hoa này ngoại trừ có một viên Yêu hạch của Thôn Thiên Mãng Thượng Cổ đó mà còn có những bảo vật khác nữa.

Lần này hắn ta lời to rồi.

Thanh Kiêu hít một hơi thật sâu, lớn tiếng trách mắng Thanh Hoa: "Không cho ta cơ duyên trên người ngươi vậy ta sẽ nói cho toàn tộc biết chuyện trên người ngươi có Yêu hạch của Thôn Thiên Mãng Thượng Cổ đó, xem sau này ngươi sẽ làm thế nào?"

Hắn ta cười lạnh nhìn về phía Thanh Hoa, có được loại bảo bối như vậy lại không giao nộp cho tộc, Thanh Hoa này không chết cũng sẽ bị một trận đòn no, ông nội của hắn ta sẽ nhân cơ hội này để chèn ép Thanh Hoa.

Thật ra nếu như là bảo vật tầm thường ngược lại trong tộc cũng không có quy định này.

Nhưng đây là Yêu hạch của Thôn Thiên Mãng Thượng Cổ, là bảo vật có lợi ích rất lớn đối với chủng tộc như bọn họ, trong tộc sớm đã có văn bản quy định một khi đệ tử trong tộc sở hữu nhất định phải giao cho tộc.

Trong tộc cũng sẽ đền bù cho người trong cuộc một cách thích đáng.

Chương 97: Lời trêu đùa của Tần Cửu Ca

Chương 97: Lời trêu đùa của Tần Cửu Ca

Thanh Hoa cười lạnh, cứ như thể giao viên Yêu hạch của Thôn Thiên Mãng Thượng Cổ trên tay mình cho hắn ta thì sẽ có chuyện gì tốt đẹp gì vậy.

Thanh Hoa hiểu rất rõ những người này, người nào cũng phát huy trình độ không biết xấu hổ tới cực điểm.

Có tin không, bây giờ cho dù nó giao viên Yêu hạch của Thôn Thiên Mãng Thượng Cổ này cho Thanh Kiêu thì mình vẫn sẽ không được sống yên ổn.

Nhìn thấy gương mặt ngông cuồng đến cực điểm của Thanh Kiêu, trong lòng Thanh Hoa lại phiền muộn.

“Lẹ chút đi, bằng không ta sẽ nói chuyện này cho các trưởng lão trong tộc.” Trong ánh mắt của Thanh Kiêu tràn đầy vẻ coi thường đối với Thanh Hoa, còn tưởng mình là thiếu tộc trưởng như khi tộc trưởng trước đây còn sống sao?

Thời đại đã sớm thay đổi, tộc trưởng cha của Thanh Hoa đã sớm biến mất không ít năm, sợ là đã sớm chết một góc xó xỉnh nào đó rồi.

“Còn nữa, không sợ nói cho ngươi biết ông nội ta đã cầu thân với Thanh Loan Tộc rồi, ha ha ha, điều kiện mà bọn ta đưa ra rất khiến bọn họ động lòng đấy, nói không chừng ngày mai ta có thể trèo lên người vị đó của ngươi.”

“Ha ha ha.” Thanh Kiêu lại cười to một tiếng, vừa nghĩ đến mình có thể có được gương mặt tuyệt mỹ và dáng người duyên dáng đó của nàng ta là trong mắt hắn ta lại lộ ra ý cười xấu xa, mỹ nhân bậc này chắc hẳn phải để hắn ta hưởng thụ mới đúng.

“Còn một chuyện nữa, chỉ sợ nói cho ngươi biết ngươi sẽ càng khó xử hơn.” Thanh Kiêu nhìn về phía Thanh Hoa đã hơi thay đổi sắc mặt với vẻ trêu tức, nói một cách khoa trương.

“Còn có đứa em gái với làn da có thể vắt ra nước đó của ngươi đã có

người thay ta vui lòng nhận lấy rồi."

"Chuyện này phỏng chừng ngươi vẫn chưa biết đâu nhỉ, em gái ngươi đã sớm bị một vị lão tổ nào đó trong tộc quyết định nội bộ làm đỉnh nô."

Thanh Kiêu cười to, nhìn về phía Thanh Hoa với vẻ mặt chế nhạo. Trong khoảng thời gian này hắn ta vẫn luôn lén lút khổ tu, thật sự quá đáng thương. Ngay cả em gái ruột của mình cũng không bảo vệ được, cũng chỉ là một kẻ đáng thương mà thôi.

"Các ngươi dám." Thanh Hoa vừa nghe thấy em gái ruột của mình bị một vị lão tổ trong tộc quyết định nội bộ làm đỉnh nô, trong mắt nổi lên lửa giận, trong tộc có nhắm vào hắn ta thế nào hắn ta vẫn có thể nhẫn nhịn được. Nhưng nhắm vào đứa em gái mà mình thương nhất đã khiến cơn giận tích tụ trong lòng suốt những năm này lập tức bùng lên.

Còn nữa, trong tộc lại muốn Thanh Kiêu luôn ở trước mặt sỉ nhục mình đủ đường lấy Loan Vũ.

Thanh Hoa lập tức cảm thấy tộc đàn này từ sau khi phụ thân tộc trưởng của mình mất tích đã hoàn toàn không còn một chút tình người nào nữa.

"Còn chúng ta có dám không hả, qua khoảng thời gian nữa ngươi sẽ biết ngay thôi." Thanh Kiêu tiếp tục chế nhạo Thanh Hoa đang không ngừng thay đổi sắc mặt.

"Được, ta cho ngươi." Thanh Hoa dường như đã hạ một quyết tâm nào đó, sắc mặt không còn thay đổi nữa.

Hắn ta đặt một hạt châu màu xanh thuần trên tay, bộ dáng có hơi giống như cam chịu số phận đi đến bên cạnh Thanh Kiêu.

"Nhanh chút, mau giao nó cho ta." Đôi mắt của Thanh Kiêu nhìn chằm chằm vào Yêu hạch trên tay Thanh Hoa không chớp lấy một lần, hắn ta cảm giác được thứ này đối với hắn ta mà nói chắc chắn rất quan trọng, viên Yêu hạch có sức hút vô cùng lớn đối với hắn ta.

Tại sao hắn ta không nói tin tức Thanh Hoa sở hữu một viên Yêu hạch của Thôn Thiên Mãng Thượng Cổ này cho tộc biết, chính là vì hắn ta ôm theo dã tâm một mình độc chiếm Yêu hạch của Thôn Thiên Mãng Thượng Cổ này.

Hắn ta cũng không ngu, nếu như viên Yêu hạch này bị tộc mình cầm

được vậy phần chính của nó hắn ta hoàn toàn không ăn được.

Mà tình huống giống như hiện tại này, không phải càng tốt với hắn ta hơn hay sao.

Đến lúc đó, cho dù trong tộc biết trên tay hắn ta có Yêu hạch của Thôn Thiên Mãng Thượng Cổ thì hắn ta vẫn có thể nói thành mình vừa mới có được, như vậy trong tộc sẽ cho hắn ta tài nguyên không nhỏ.

Như thế cũng không thiệt.

Nếu như trong tộc không phát hiện ra trước vậy lại càng tốt, hắn ta có thể dựa vào viên Yêu hạch của Thôn Thiên Mãng Thượng Cổ này để tiến thêm một bước lớn.

Đương nhiên điều kiện tiên quyết để làm được như vậy là thân phận của hắn ta đủ đã.

Rất không may là bây giờ Thanh Hoa không có tư cách này còn Thanh Kiêu hắn ta lại có tư cách này.

Bây giờ đôi mắt của Thanh Kiêu đã hoàn toàn nhìn chằm chằm vào viên Yêu hạch trên tay Thanh Hoa mà không để ý thấy trong con ngươi của hắn ta đã lộ ra một tia sát khí.

“Đi chết đi.” Thanh Hoa thấy càng ngày càng gần Thanh Kiêu mới gầm lên.

Phịch.

Thanh Kiêu ngã xuống đất, trong con mắt tràn đầy vẻ khó tin nhìn Thanh Hoa, sao hắn ta dám?

Hắn ta làm như vậy, bản thân mình và em gái đều không sống được bao lâu.

Ông nội đại trưởng lão của Thanh Kiêu sẽ không bỏ qua cho bọn họ.

“Ngươi…” Vào một khắc ngã xuống ấy, trong lòng Thanh Kiêu đột nhiên xuất hiện một tia hối hận, hối hận không phải vì không cướp được một viên Yêu hạch từ trên tay Thanh Hoa, mà là hối hận vì đã không gọi thị vệ có thực lực cao cường của mình đi chung.

Vì loại chuyện giành đồ của đồng tộc này không vẻ vang gì cho cam, còn nữa hắn ta cảm thấy thực lực của mình mạnh hơn Thanh Hoa.

“Là các ngươi ép ta!” Trong mắt Thanh Hoa hiện ra một vẻ điên cuồng, lớn tiếng gầm lên, hắn ta biết làm như vậy rất bất lợi với tình hình của mình hiện tại nhưng bọn họ lại dám có suy nghĩ đó với em gái ruột của mình, lại còn muốn lấy vợ của mình.

Là đàn ông đều không thể nhịn được, lại thêm mấy năm này trong tộc chèn ép hắn ta, toàn bộ những hận thù đó tích tụ lại khiến hắn ta bùng phát.

Thanh Hoa ra sức dùng linh lực của mình đánh vào trong cơ thể của Thanh Kiêu, nếu đã làm thì phải làm đến cùng, tuyệt đối không thể để Thanh Kiêu sống sót.

Dù sao xung quanh đây cũng không có ai, lát nữa hủy diệt thi thể của Thanh Kiêu cũng sẽ không có ai biết là hắn ta đã làm.

Chương 98: Ta có thể giúp ngươi

Chương 98: Ta có thể giúp ngươi

Đột nhiên.

“Bốp, bốp, bốp!” Những tiếng vỗ tay trong trẻo vang lên bên tai Thanh Hoa, khiến hắn ta giật mình hoảng hốt.

Sao quanh đây lại có người?

Vậy không phải đã nhìn thấy hết toàn bộ những chuyện vừa mới xảy ra rồi hay sao?

“Là ai? Là vị nào đang ở gần đây?” Thanh Hoa kiềm chế trái tim chấn động của mình mà nhìn xung quanh, muốn tìm được người phát ra tiếng vỗ tay đó.

“Không ngờ vừa mới tới đã được tận mắt nhìn thấy một trò hay.” Một giọng nói thản nhiên vang lên, thật ra hắn đã qua đây được một lúc lâu rồi, chỉ là đang lén lút quan sát Khí Vận Chi Tử lần này rồi lại xem một màn người đàn ông lớn lên u ám đó ép buộc Khí Vận Chi Tử này giống như đang xem trò vậy.

“Ngươi là ai? Sao lại ở gần tộc địa của Thôn Thiên Mãng Tộc ta?”

Tuy rằng nơi này chỉ là bên rìa tộc địa của Thôn Thiên Mãng Tộc nhưng vẫn thuộc khu vực mà Thôn Thiên Mãng Tộc bọn họ quản lý.

Ánh mắt của Thanh Hoa cay độc, hắn ta muốn hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng xử lý luôn thiếu niên áo trắng này, bằng không nếu tin tức hắn ta giết Thanh Kiêu lộ ra ngoài thì xong.

“Đừng nhìn ta bằng ánh mắt đó, ta biết ngươi đang nghĩ gì nhưng ngươi cảm thấy mình là đối thủ của ta sao?”

Hiển nhiên thiếu niên áo trắng đó chính là Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca nhìn Khí Vận Chi Tử của Yêu Tộc đầu tiên mà mình gặp được với vẻ lạnh lùng, cười nhạt một tiếng.

Hắn biết ý tứ trong ánh mắt của Thanh Hoa, hơn nữa phỏng chừng người nào gặp phải loại chuyện này phản ứng đầu tiên cũng là xử lý một người làm chứng như mình.

Tuy rằng hiện tại thực lực của Khí Vận Chi Tử đã tăng mạnh nhưng đối với hắn mà nói vẫn chỉ là một con kiến không hơn.

Phỏng chừng sau này thực lực của Khí Vận Chi Tử sẽ còn tăng lên, nhưng cũng không phải là Khí Vận Chi Tử hiện tại.

Bốp một tiếng.

Tần Cửu Ca trực tiếp vung một đường linh khí đánh thẳng lên người Thanh Hoa.

Thanh Hoa có thể đỡ được một đòn của Tần Cửu Ca tuy rằng đây chỉ là một đòn tùy tiện của hắn.

“Phịch.”

Lần này cảnh tượng cũng giống như vừa rồi, chẳng qua người ngã xuống đất lại là Thanh Hoa.

“Rốt cuộc ngươi là ai? Muốn làm gì?” Thanh Hoa vùng vẫy đứng dậy, nhìn thiếu niên áo trắng cách mình không xa với ánh mắt nặng nề, nói với Tần Cửu Ca với vẻ u ám.

Thực lực của người này chắc chắn mạnh hơn mình, hơn nữa còn không phải là mạnh hơn một chút mà là mạnh hơn rất nhiều.

Hắn ta cảm thấy mình bị người này đánh một cái cả người đều như thể bị gỡ thành từng mảnh vậy, khí huyết trong người cuồn cuộn.

“Ngươi không cần biết ta là ai, chỉ cần biết ta có thể giúp ngươi là được.” Tần Cửu Ca nhìn Thanh Hoa mà cười nhạt, cũng không biết

muốn làm gì nữa.

“Giúp ta?”

“Tại sao?”

Thanh Hoa nhìn Tần Cửu Ca mặc đồ trắng trong sự kinh ngạc.

Ngươi vừa tới đã đánh ta bị thương nặng lại còn nói muốn giúp ta, ngươi thật sự buồn cười quá đấy, giúp người sẽ giúp như vậy sao?

“Đừng vội từ chối ta.”

“Ngươi nhìn xem, bây giờ ngươi có chỗ đứng trong tộc các ngươi sao?” Tần Cửu Ca nhìn Thanh Hoa ở dưới mặt đất với vẻ ôn hòa, giọng nói mang theo một chút cám dỗ.

“Ngươi nghĩ mà xem, tộc trưởng cha ngươi vừa đi ngươi còn có địa vị gì đáng nói ở Thôn Thiên Mãng Tộc này sao?”

“Có phải ai cũng có thể chèn ép ngươi không?”

“Thậm chí bọn họ còn muốn cướp đoạt vợ tương lai của ngươi, còn dự định biến em gái ruột của ngươi thành đỉnh nô cho người khác chơi đùa, ngươi cũng cam lòng sao?” Vẻ mặt của Tần Cửu Ca thân thiện, nhìn bộ dáng này rất có sức dụ dỗ.

“Những chuyện này liên quan quái gì đến ngươi?” Thanh Hoa nhìn thiếu niên áo trắng này với ánh mắt nghi ngờ, hắn ta không tin trên đời này lại có người tốt gì sẽ giúp đỡ nó vô điều kiện.

Trên thế gian này nào có chuyện tốt như trên trời rớt cái bánh xuống gì đó.

Mọi người đều là người không còn nhỏ tuổi nữa mà còn chơi chiêu này, không phải rất tụt hậu hay sao?

Tuy rằng trong lòng Thanh Hoa có chút suy nghĩ đối với Tần Cửu Ca nhưng vẫn là lý trí của hắn ta chiến thắng, suy nghĩ này thật không thực tế.

“Ngươi đừng vội từ chối trước, sau này ngươi sẽ biết lời ta không phải giả dối.” Khi Tần Cửu Ca lại tới Thôn Thiên Mãng Tộc trong lòng đã tính toán xem lần này nên xử lý Khí Vận Chi Tử thế nào.

Chỉ đơn giản là xóa sạch Khí Vận trên người hắn ta rồi cuối cùng xóa sổ hắn ta, việc này ở trong mắt Tần Cửu Ca là nhàm chán nhất, cũng

không có ai bằng lòng xem loại cốt truyện này hết.

Hắn đã nghĩ đến một cách khác đối với Khí Vận Chi Tử lần này.

“Với thân phận của ta không cần thiết phải lừa ngươi, ta cũng chẳng có được thứ gì tốt từ chỗ ngươi, và ta cũng không có ham muốn gì đối với ngươi cả, ngươi nói xem.” Tần Cửu Ca lạnh lùng nhìn Khí Vân Chi Tử Thanh Hoa, có đôi khi cũng có thể cạy ra một khe hở trong lòng Khí Vận Chi Tử.

Nhưng còn phải xem công cụ cạy mở khe hở này có sắc bén hay không mà thôi.

Rất dễ nhận thấy Tần Cửu Ca của hiện tại có công cụ sắc bén, hắn không vội, cứ từ từ bậy lên và rồi Khí Vận Chi Tử này sẽ không thể chạy thoát khỏi trong lòng bàn tay của hắn ta.

“Ta là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc, chắc hẳn ngươi biết ta đi.”

Chương 99: Đạo Tử Nhân Hoàng của Tiên Cổ Tần Tộc

Chương 99: Đạo Tử Nhân Hoàng của Tiên Cổ Tần Tộc

Tần Cửu Ca lại quăng ra một tin tức khiến Thanh Hoa kinh ngạc, quả nhiên ngay khi nghe thấy thiếu niên áo trắng trước mặt mình chính là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc, trái tim của hắn ta đập điên cuồng, đường đường là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc vậy mà lại ở trước mặt hắn ta còn nói sẽ giúp mình, đây là một chuyện khó tin cỡ nào.

Bây giờ nó đang kết hợp với lời mà thiếu niên áo trắng trước mặt mình đã nói, những chuyện như hắn có thể giúp đỡ mình này lại không còn đáng nghi đến vậy nữa.

Vì nếu thiếu niên trước mặt mình này thật sự là Đạo Tử đương thời của Tiên Cổ Tần Tộc, mình hoàn toàn không có thứ gì đáng giá để hắn thèm khát.

Hơn nữa người khác cũng không cần thiết giả mạo một Đạo Tử của Cấm Kỵ Cổ Tộc, vì đó chính là mạo phạm toàn bộ Cấm Kỵ Cổ Tộc ở Thái Cổ Tiên Vực, không có người nào sẽ bỏ qua cho người đó.

Điều quan trọng hơn là hoàn toàn nhìn không thấu được thực lực cá nhân của thiếu niên áo trắng lúc này đang ở cách mình không xa đó,

nhưng khi cảm giác được thiếu niên áo trắng này đang toát ra một sợi khí tức, Thanh Hoa lại cảm thấy nó còn mạnh hơn cả đám Nhân Hoàng trong tộc mình.

Nói cách khác, người thiếu niên trước mặt mình rất có khả năng là một Nhân Hoàng.

Thiếu niên này thật sự rất có khả năng chính là thiếu niên Đạo Tử Nhân Hoàng của Tiên Cổ Tần Tộc trong truyền thuyết.

Mình không có thứ gì khiến loại người này có thể nhìn trúng, bao gồm cả viên Yêu hạch của Thôn Thiên Mãng Thượng Cổ trên tay mình, tuy rằng những hệ sau của Thôn Thiên Mãng Thượng Cổ này như bọn họ đều rất quý trọng viên Yêu hạch này, nhưng ở trong mắt của Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc phỏng chừng cũng không là gì cả.

Đồ tốt trong Cấm Kỵ Cổ Tộc ở Thái Cổ Tiên Vực quá nhiều, đó là vì những loại Cổ Tộc cũng không biết đã cố hết sức thu thập suốt bao nhiêu năm tháng mới có được.

Nếu thiếu niên áo trắng này thật sự là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc vậy hắn cũng chưa chắc đã nhìn trúng một viên Yêu hạch của Thôn Thiên Mãng Thượng Cổ nho nhỏ.

Nhưng trong lòng Thanh Hoa vẫn còn một tia nghi ngờ lớn hơn, đó chính là tại sao thiếu niên tự xưng mình là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc này lại giúp mình.

Lẽ nào chỉ là vì vừa rồi nhìn thấy một màn đó mới cảm thấy mình rất đáng thương sao?

Đừng ấu trĩ thế, ở Thái Cổ Tiên Vực hay là một nơi nào đó trong hàng tỷ nơi ở Tinh Thần Giới, trong một khắc đó sẽ không xảy ra chuyện thảm khốc hơn sao?

Người khác không biết vẫn sẽ sinh ra lòng đồng cảm.

Thanh Hoa cũng biết người có thể làm Đạo Tử của một Cấm Kỵ Cổ Tộc sẽ không có khả năng nhân từ nương tay.

“Đa tạ các hạ đã muốn giúp ta, tại hạ xin nhận tấm lòng nhưng bây giờ ta vẫn chưa muốn làm phiền các hạ, đợi sau này nếu như ta có chuyện gì mà bản thân không thể làm được sẽ xin các hạ giúp đỡ.”

Lúc này sau khi Thanh Hoa biết thiếu niên trước mặt mình là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc, sắc mặt biểu cảm cũng cung kính hơn nhiều,

giọng điệu cũng rất khách sáo.

Hắn ta cũng không ngu, một vài người không thể đắc tội được thì hắn ta sẽ không đắc tội, bây giờ nếu như đắc tội với Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc vậy phỏng chừng hắn ta sẽ không còn đường sống nữa.

Sức mạnh của những Cấm Kỵ Cổ Tộc đó, những thực lực cổ xưa này như bọn hắn đều biết bon họ hoàn toàn không phải sự tồn tại cùng một cấp bậc.

Hoàn toàn không cần đi chọc vào cấm kỵ cổ xưa đó, đây là đạo lý mà chỉ cần một thế lực có chút lai lịch đều biết rõ.

Nó nói nguyên nhân như vậy với thiếu niên áo trắng này, thứ nhất là nó thật sự không tin một người xa lạ này sẽ bằng lòng chủ động giúp nó mà không cần trả giá, một điểm khác là nó vẫn không muốn nói lời quá chắc chắn.

Dù sao nói thế nào thì người khác vừa mở miệng đã muốn giúp ngươi, nếu trực tiếp quyết định nói không chừng sẽ khiến người ta không vui vẻ.

Đây chính là phong cách nói chuyện của hắn, nhất định phải có tiêu chuẩn.

Tần Cửu Ca nghe vậy cũng chỉ cười nhạt, hắn đã sớm có dự liệu về tình huống này, nếu như Khí Vận Chi Tử này trực tiếp nói được phỏng chừng hắn cũng sẽ nghi ngờ trí thông minh của hắn ta.

Nhưng không sao, thời gian còn dài, mà dài lại có thể xuất hiện rất nhiều chuyện, cho dù những chuyện này không xảy ra thì hắn vẫn có thể tạo ra nó, khiến nó xảy ra.

“Được, không thành vấn đề, sau này có chuyện cứ tới tìm ta.” Tần Cửu Ca vừa cười vừa bay thẳng đi trong ánh mắt nghi ngờ của Thanh Hoa.

Thái độ như vậy rất khiến Thanh Hoa nghi ngờ, rốt cuộc Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc này muốn làm gì.

…

Trong một đại điện ở Cửu U Mãng Tộc.

Tần Cửu Ca uống nước trà trong tay với vẻ bình thản, hắn nghĩ đến cảnh tượng mới vừa rồi trong mắt lóe lên một tia hờ hững, có đôi khi

cũng không nhất thiết phải giết chết Khí Vận Chi Tử.

Như vậy rất không thú vị, dù sao phỏng chừng sau này sẽ có rất nhiều Khí Vật Chi Tử, nếu như mỗi một Khí Vận Chi Tử đều bị Tần Cửu Ca đều quét sạch Khí Vận sau đó giết chết vậy sẽ không thú vị biết bao nhiêu.

Chương 100: Ý nghĩ tà ác

Chương 100: Ý nghĩ tà ác

Nếu như Thanh Hoa mà là Khí Vận Chi Tử nữ tính thì mọi việc dễ làm hơn biết bao nhiêu rồi.

Tần Cửu Ca cười nhạt một cái, trong ánh mắt hắn hiện lên một vẻ tà tính, hắn cảm thấy sau này chắc chắn mình sẽ gặp được Khí Vận Chi Tử nhưng mà là nữ thôi.

Đối phó với loại Khí Vận Chi Tử dạng này thì dễ dàng hơn rất nhiều.

Dù sao hắn cũng là một nam nhân tập hợp tất cả những điều đẹp và hoàn hảo nhất.

Một nhân vật phản diện nam tính sao lại không thu thập được một nữ chính chứ?

Tần Cửu Ca tiếp tục cười nhẹ và suy nghĩ, hắn cũng không phải chính nhân quân tử gì cho cam.

“Tên Khí Vận Chi Tử này có một muội muội ruột cùng với hai đạo lữ tình cảm thâm hậu sao?”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca nheo lại, trong mắt hiện lên vẻ nguy hiểm, nếu nói ở một gốc độ nào đó thì hắn chính là yêu nghiệt đỉnh cấp nhất của Ma Đạo trên Thái Cổ Tiên Vực.

Dù sao thể chất Đại Đạo Chủng Ma Thể của hắn chính là Ma Đạo Chi Thể mạnh nhất từ xưa đến nay, không có thể chất nào sánh bằng.

“Hệ thống, chỉ cần ta có thể cải biến vận mệnh của tất cả mọi người xung quanh nhân vật chính một cách triệt để thì tốt hơn giết các nàng đúng không?”

Tần Cửu Ca hỏi nhỏ hệ thống trong đầu mình, từ trước đến nay hắn luôn có một cái nghi vấn chưa có lời giải đáp, nếu như so sánh thì

giữa việc trực tiếp giết chết những người quan trọng xung quanh Khí Vận Chi Tử cùng với cải biến vận mệnh của những người đó theo hướng hoàn toàn bất lợi cho nhân vật chính thì không biết cái nào sẽ thu về nhiều Khí Vận Điểm hơn.

Giống như việc nếu như hắn có thể quyến rũ và cải biến được suy nghĩ của mấy vị nữ chính đứng sau lưng ủng hộ Khí Vận Chi Tử thành xa lánh và chán ghét y thì Khí Vận Điểm thu về có tăng không?

Hoặc là khiến cho muội muội của Khí Vận Chi Tử phản bội y.

Nói thật, hậu quả của việc này thậm chí sẽ khiến cho Khí Vận Chi Tử điên cuồng hơn cả giết chết những nữ chính này.

Đừng nghĩ Tần Cửu Ca làm không được, công pháp mà hắn chủ tu chính là Ma Công phù hợp nhất với Đại Đạo Chủng Ma Thể, nếu như không xét tới thân phận Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc thì hắn chính là một yêu nghiệt Ma Tu chính gốc.

“Mới vừa rồi ta còn nghe muội muội ruột của tên Khí Vận Chi Tử này bị lão tổ nhà hắn coi như lô đỉnh, đoán chừng trên người của vị nữ chính này sở hữu một thể chất nào đó phù hợp làm lô đỉnh.”

Tần Cửu Ca nghĩ tới đây thì nhịn không được mà nở một nụ cười, hắn không tin đường đường là lão tổ của một gia tộc lớn mà lại bị tinh trùng thượng não, do thấy sắc đẹp của một hậu bối mà nổi lòng tham muốn chiếm hữu, chỉ cần có đầu óc một chút là có thể đoán được chắc chắn vị hậu bối kia có một thể chất cực kỳ phù hợp với việc làm lô đỉnh rồi.

Phải biết rõ tới trình độ lão tổ của các gia tộc lớn thì ngoại trừ những người chủ tu Thải m Bổ Dương Chi Đạo ra thì những người còn lại đều không quá hứng thú với sắc đẹp.

“Đinh, việc này phải xét tới trình độ thay đổi vận mệnh của nhân vật đó lớn tới đâu, nếu như ngài có thể thay đổi tới mức khác hẳn hoàn toàn với vận mệnh ban đầu thì chủ nhân có thể nhận được nhiều Khí Vận Điểm hơn so với việc trực tiếp giết chết.”

Tần Cửu Ca nghe được lời này của hệ thống thì không khỏi nở một nụ cười, quả nhiên không ngoài dự đoán, nếu như có thể thì làm thế sẽ nhận được nhiều Khí Vận Điểm hơn.

“Thật ra ta luôn muốn thử cảm giác chơi rắn là như thế nào.”

Trong mắt của Tần Cửu Ca bỗng hiện lên vẻ tham lam, nghe tới chơi

rắn thôi thì hắn đã cảm thấy kích thích rồi.

Dù sao từ trước khi trọng sinh cho tới sau khi làm Đạo Tử của Thái Cổ Tiên Vực thì hắn chưa bao giờ thử qua cảm giác chơi rắn là như thế nào.

“Hệ thống, có thể chất đỉnh cấp nào về việc làm lô đỉnh không? Phải cần bao nhiêu Khí Vận Điểm mới có thể mua được.”

Tần Cửu Ca bỗng nhiên nghĩ đến một việc, đó chính là hình như trong Thương Thành thì hệ thống đã tuyên bố là có bán tất cả các loại thể chất trên đời.

Chắc hẳn trong đây cũng có bán loại thể chất làm lô đỉnh đỉnh cấp phải không?

“Đinh, hồi báo chủ nhân, có, không chỉ có mà còn có rất nhiều.”

Giọng nói của hệ thống tiếp tục vang lên bên tai Tần Cửu Ca.

“Quả nhiên là có, vậy lần sau có cái để chơi rồi.”

Tần Cửu Ca hiện lên vẻ hưng phấn, tay hắn bưng một ly trả tỏa mùi thơm ngát sau đó hắn đưa lên miệng nhấp một ngụm, có một số việc không cần nói rõ mà chỉ cần biết trong lòng là được rồi.

Nói ra thì không còn gì hay nữa.

Nhân vật phản diện thì phải nên có dáng vẻ của một nhân vật phản diện, nếu như không thể tỏa ra khí chất của nhân vật phản diện thì làm sao có thể áp chế được Khí Vận Chi Tử chứ.

Nhân vật phản diện thì dù cho có xấu thêm một chút nữa thì không lẽ các độc giả anh tuấn đẹp trai kia sẽ bỏ truyện mà đi sao?

Chắc chắn sẽ không!

Chương 101: Kiêu nhi mất tích

Chương 101: Kiêu nhi mất tích

Thôn Thiên Mãng Tộc.

“Hắn nói điều kiện gì thì mới chịu đồng ý giúp ta?”

Trên mặt Thanh Hoa hiện tại hiện đầy vẻ bối rối, thân phận giữa hai người cách biệt xa như thế, gần như không thể nào quen biết nhau chứ đừng nói là làm bạn hay là trợ giúp gì nhau.

“Được rồi, tạm thời mặc kệ việc này vậy, trước tiên giải quyết chuyện của Thanh Kiêu cái đã rồi tính gì thì tính.”

Một lát sau thì Thanh Hoa đã đem chuyện của Tần Cửu Ca ném ra sau đầu không quan tâm nữa, nếu như tên Tần Cửu Ca này muốn giết hắn thì gần như hắn không thể chống cự gì được.

Loại người này thì theo hắn thấy dù y có mang theo ý đồ xấu gì thì mình cũng không thoát được, bản thân còn có chuyện lo chưa xong, quan tâm làm gì?

Thế nên hắn không quá quan tâm tới những chuyện hư vô mờ mịt mà nhanh chóng tập trung tinh thần để giải quyết vấn đề trước mắt hắn đang gặp phải, dù sao hiện tại việc trí mạng nhất đó chính là cháu của Đại Trưởng Lão chết trên tay mình.

Hắn cần phải nhanh chóng giải quyết hậu quả của chuyện này càng sớm càng tốt.

“Chỉ có thể mang theo muội muội tới chỗ của Ngũ Trưởng Lão mà thôi.”

Thanh Hoa nghĩ thầm, hiện tại hắn cần phải giải bộ như không có chuyện gì xảy ra sau đó nhanh chóng mang theo muội muội chạy tới chỗ của Ngũ Trưởng Lão.

Bởi vì hắn biết rõ trong Thôn Thiên Mãng Tộc này thì chỉ có một mình Ngũ Trưởng Lão là cường giả duy nhất chịu làm chỗ dựa cho hai huynh muội bọn hắn.

Còn về vị Đại Trưởng Lão kia thì đã điên cuồng chèn ép mình sau khi phụ thân biến mất không còn tung tích, chỉ cần bất kỳ cường giả nào trong tộc dám trợ giúp hai huynh muội bọn hắn thì tên kia sẽ điên cuồng chèn ép, thậm chí còn có nhiều cường giả khi xưa đứng chung chiến tuyến với phụ thân bọn hắn đã bị Đại Trưởng Lão thẳng tay giết chết.

Dần dần qua một khoảng thời gian thì không còn bất kỳ cường giả nào theo phe của phụ thân bọn hắn còn tồn tại cả, tất cả đều từ từ biến mất.

Ai cũng biết rõ biến mất đồng nghĩ với việc gì.

Nói thật ra những cường giả đó đã từng có suy nghĩ muốn phản kháng, tuy nhiên tu vi của lão tặc kia quá mạnh mẽ.

Thêm việc sau lưng của Đại Trưởng Lão đang có một vị lão tổ Thiên Tôn Cảnh còn sót lại chống lưng, thế nên Đại Trưởng Lão càng lúc càng không kiêng nể gì cả.

Nhưng dù cho có chịu áp bức tới mức như thế, các cường giả ủng hộ cha hắn đều đã gần như biến mất nhưng trong Thôn Thiên Mãng Tộc này vẫn có người nguyện ý yên lặng ủng hộ hai huynh muội bọn hắn.

Ngũ Trưởng Lão chính là một trong những cường giả mạnh nhất trong số đó.

“Ta chỉ cần lấy cớ muội muội muốn tìm tôn nữ của Ngũ Trưởng Lão để chơi cùng là đã có thể danh chính ngôn thuận đưa nàng ở lại chỗ của Ngũ Trưởng Lão, còn mình thì cứ ở trong tộc như chưa có chuyện gì xảy ra.”

Thanh Hoa yên lặng lên kế hoạch, hắn chắc chắn là không thể ở lại bên người của Ngũ Trưởng Lão được rồi, nếu không thì sẽ gây nên hoài nghi không cần thiết, thậm chí ngay cả Ngũ Trưởng Lão cũng sẽ chất vấn hắn.

Mặt ngoài thì Ngũ Trưởng Lão là một trong những người bài xích bản thân nhất, dù sao cũng không thể để lộ chân ngựa được.

Nhưng muội muội của mình thì không cần lo nhiều như thế, một nữ tử như nàng sẽ không bị chú ý nhiều như hắn.

Hơn nữa còn bé muội muội của mình từng là bạn rất thân với tôn nữ của Ngũ Trưởng Lão, hai người đã chơi chung một chỗ từ rất lâu, nên hiện tại nàng có qua đó cũng sẽ không có quá nhiều người hoài nghi.

“Trong khoảng thời gian này mình phải cực lực điệu thấp mới được, không cần gây nên chú ý của những người trong tộc làm gì.”

Trong lòng Thanh Hoa đang gánh chịu một áp lực rất lớn, đây chính là kế hoạch tốt nhất mà hắn có thể nghĩ ra trong giây phút này, còn về việc chuyện này sẽ phát triển theo chiều hướng nào thì hắn chỉ có thể thuận theo ý trời mà thôi, không thể làm gì hơn được nữa.

Tu vi của hắn trong giai đoạn hiện tại vẫn quá yếu to với Thôn Thiên Mãng Tộc.

“Cái gì? Kiêu nhi mất tích rồi à?”

Tại một tòa đại điện cực kỳ huy hoàng, một vị lão giả râu tóc bạc phơ đang chống quải trượng sau đó lên tiếng với vẻ mặt âm trầm cực kỳ, hắn đi tới trước một tên thị vệ thân mặc đồ xám đầu có vảy rắn.

Mấy ngày nay hắn đang tính đi một chuyến sang Thanh Loan nhất tộc để cầu hôn dùm tiểu tôn tử Thanh Kiêu của hắn.

Không ngờ chỉ qua mấy ngày đi về thôi hắn đã nhận được tin tức tiểu tôn tử Thanh Kiêu của mình hiện tại đang mất tích.

Điều này là không thể xảy ra được.

Mấy ngày trước đây hắn còn thấy được bóng dáng của Thanh Kiêu trong tộc mà, không ngờ chỉ qua có vài ngày thôi hắn lại nghe được tin tức Thanh Kiêu mất tích.

“Nhanh chóng kêu gọi tất cả thị vệ trong tộc đi tìm khắp nơi cho ta, không được bỏ sót bất kỳ một chỗ nào.”

Lão giả râu tóc bạc phơ nhưng tướng mạo âm trầm này rống to một tiếng đầy giận dữ.

“Đám phế vật các ngươi quả thật là nuôi tốn cơm, bảo vệ một người mà cũng không làm xong nữa.”

Chương 102: Thanh Loan muốn ở bên người đại ca mãi

Chương 102: Thanh Loan muốn ở bên người đại ca mãi

Lão giả tức giận tới mức nói tục không ngừng, ánh mắt của hắn nhìn sang những thị vệ trong tộc trước mặt mình rồi bắt đầu chửi mắng.

“Vâng, vâng, vâng!”

Hai tên thị vệ người rắn liên tục đáp với vẻ mặt đầy khẩn trương, lão giả trước mắt này chính là Đại Trưởng Lão với uy danh hiển hách đó.

Có thể nói trong những năm gần đây thì Đại Trưởng Lão chính là một trong những tồn tại tối cao trong Thôn Thiên Mãng Tộc, hắn nhất ngôn cửu đỉnh, nếu như có bất kỳ ai dám không tuân theo mệnh lệnh

thì chắc chắn sẽ bị ném vào hầm chứa vạn ưng, bị vô số ưng mổ tới chết.

À không, loại cảm giác này có thể nói là sống không bằng chết,

Không nên cho rằng Đại Trưởng Lão bọn hắn sẽ nhân từ mà buông tha cho bọn hắn, đã có không ít người trong tộc đã từng bị vị Đại Trưởng Lão trước mắt này ném vào hầm vạn ưng rồi, dựa theo lời của những vị đồng bào hay canh giữ ở nơi đó cho biết thì dù có chết bọn hắn cũng không dám đi vào nơi đó.

Loại đau khổ này nếu như chưa từng trực tiếp cảm nhận thì chắc chắn sẽ không thể nào thấu hiểu được, chỉ cần nghe tiếng kêu rên của nạn nhân thôi thì cũng run cả da đầu, khí huyết quay cuồng, vô số hình tượng kinh khủng được hình thành trong đầu.

“Đi nhanh lên đi.”

Thanh Thận nhìn sang hai tên hộ vệ của tiểu tôn tử Thanh Kiêu mình với ánh mắt âm trầm.

Theo hắn thì hai tên hộ vệ với tội danh hộ chủ bất lợi này phải được ném vào hầm chứa vạn ưng mới có thể tạ tội và lắng lại lửa giận của mình.

Mấy ngày sau thì không cần biết tiểu tôn tử Thanh Kiêu của mình có chịu thương tổn gì hay không nhưng mà chắc chắn hắn sẽ giết hết đám hộ vệ này để thay một loạt hộ vệ khác lên.

Những gia hỏa vô dụng này giữ lại thì có ích gì chứ? Đi theo chủ nhân cũng không xong.

Nuôi bọn hắn tốn cơm.

“Ca ca, ngươi không muốn ở lại đây thêm một chút sao?”

Một mỹ thiếu nữ với tướng mạo thanh thuần, nhan sắc tuyệt mỹ nhìn sang Thanh Hoa với vẻ mặt bất an, nàng đương nhiên không phải là đồ ngốc, tự nhiên ca ca lại bắt mình đi tìm tôn nữ của Ngũ Trưởng Lão để chơi và ở yên nơi đó thì nàng không cần nghĩ cũng biết rõ ca ca đang gặp phải một phiền toái cực lớn.

Mỹ thiếu nữ này có tướng mạo thanh thuần cùng gương mặt tuyệt mỹ, khí chất thì vô cùng nhẹ nhàng, quả thật là một nữ tử khiến cho bất kỳ nam nhân nào cũng muốn bảo hộ.

Nàng thân là muội muội nhưng trong khoảng thời gian này lại không thể làm gì để giúp ca ca cả, dù hắn đã rất cố gắng giấu diếm nhưng qua ánh mắt lo lắng, những lời căn dặn sau này phải nghe lời của Ngũ Trưởng Lão đều đã bán đứng hắn.

Hiện tại nàng cũng không còn nhỏ và dễ lừa như trước, chỉ do Yêu Tộc có quá trình phát dục hơi chậm nên hiện tại nàng chỉ cao tầm một mét sáu mươi tám mà thôi.

“Thanh Loan, những ngày sau có thể ca ca sẽ không ở bên cạnh ngươi được, những ngày mà ca ca không ở bên cạnh thì ngươi nhớ kỹ phải ở gần Thanh Nguyệt!”

Ánh mắt của Thanh Hoa nhìn muội muội với vẻ không nỡ, lão tặc kia thật sự là quá quyết đoán, chỉ một hai ngày ngắn ngủi thôi mà bản thân đã nghe được tin tức y đã phái ra tất cả thị vệ đi tìm tung tích của Thanh Kiêu.

Đoán chừng một khoảng thời gian ngắn sau bọn hắn sẽ có thể tra được tới bản thân mà thôi, dù sao người bên cạnh của Thanh Kiêu cũng có vài người biết rõ lộ trình của y, biết rõ trước khi mất tích thì y đã từng đi tìm bản thân.

Đây chính là một cái cớ hoàn hảo để lão tặc kia có thể danh chính ngôn thuận tiêu diệt mình.

Thế nên dù bị hoài nghi nhưng hắn tuyệt đối không thể thừa nhận được, tuy nhiên phòng ngừa trường hợp lão tặc này thẹn quá hóa giận sau đó trút giận lên muội muội nên hắn mới đưa nàng tới đây để tá túc.

Dù chuyện như vậy không dễ xảy ra nhưng hắn cũng phải suy tính trước tất cả mọi trường hợp, đề phong luôn có chỗ tốt lớn hơn chỗ xấu mà.

“Thanh Loan muốn mãi bên người đại ca, không muốn ca ca bị thương tổn.”

Trong mắt của Thanh Loan hiện tại chứa đầy nước mắt, ca ca của nàng trước tới nay vẫn luôn như thế, không muốn nàng phải chịu bất kỳ ủy khuất nào cả.

Nhưng vì thế nên nàng rất đau lòng khi ca ca cứ gánh chịu mọi thứ một mình như vậy.

“Không có chuyện gì đâu, qua một khoảng thời gian thì tất cả sẽ tốt

lên thôi mà!”

Thanh Hoa an ủi muội muội của mình một thoáng dù hiện tại ngay cả bản thân hắn cũng hơi cảm thấy lo lắng.

Nếu như lão giả này liều lĩnh bất chấp tất cả để tiêu diệt bản thân thì hắn chắc chắn sẽ xong.

May mà những năm gần đây y vẫn rất kiêng dè các mối quan hệ mà cha mình kết giao ở ngoài.

Tuy việc những năm nay bản thân cùng muội muội bị chèn ép thì các mối quan hệ của cha sẽ không quan tâm tại nói sao đây cũng là việc riêng của Thôn Thiên Mãng Tộc, chuyện trong tộc sao có thể để người ngoài nhúng tay vào được?

Hơn nữa nếu như bọn hắn muốn nhúng tay thì đánh giá về Thanh Hoa ở trong tộc sẽ chuyến biến xấu đi, việc này khiến hắn rất bị động.

Tuy nhiên Thanh Hoa bị giết thì khác, một khi tính mạng của hắn có nguy hiểm thì các bạn bè mà phụ thân mình kết giao ở ngoài chắc chắn sẽ không ngồi yên không chú ý, nói thế nào thì đó cũng là con của bạn mình, nếu như hắn bị giết mà mình ngồi yên giả vờ không thấy thì quả thật là quá mất mặt.

“Được rồi, ca ca nhất định phải giữ gìn an toàn.”

Thanh Loan dùng bàn tay trắng nõn của mình để xoa nước mắt, nàng nhìn người ca ca đã chiếu cố mình từ nhỏ tới lớn bằng ánh mắt đao lòng.

Nếu như ca ca của nàng có mệnh hệ gì thì không biết nàng sẽ sống tiếp ra sao đây.

“Được rồi, ta phải đi ngay, nhớ kỹ là phải ở kế bên Thanh Nguyệt mới được đó.”

Thanh Hoa lại tiếp tục quay sang dặn dò muội muội của mình, hắn rất sợ tiểu muội muội này của mình lơ đãng sau đó bị thế lực của Đại Trưởng Lão bắt lấy, hắn không thể gánh chịu hậu quả to lớn như thế được.

Thanh Hoa híp mắt nhìn về phía xa, hắn biết rõ Ngũ Trưởng Lão cũng đang ở chỗ này nhưng y chỉ muốn quan sát ở một nơi gần đó.

Ánh mắt vừa rồi của hắn là nhờ Ngũ Trưởng Lão chiếu cố muội muội của mình.

Chương 103: Chó lạc đồng bằng

Chương 103: Chó lạc đồng bằng

“Không biết hiện tại Khí Vận Chi Tử đang trong tình cảnh ra sao rồi nhỉ?”

Tần Cửu Ca đứng trên một đài cao sau đó nhìn về hướng của Thôn Thiên Mãng Tộc.

“Nếu dựa theo tình tiết của một cuốn tiểu thuyết bình thường thì hiện Khí Vận Chi Tử đang đứng trước một nguy cơ không nhỏ, nhưng cuối cùng y cũng sẽ thoát được.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca nghiền ngẫm khi nhớ lại những tình tiết của các bộ tiểu thuyết cẩu huyết khi xưa, đây cũng là một trong những điềm báo mà Khí Vận Chi Tử sắp thu hoạch được cơ duyên.

Đám Khí Vận Chi Tử này nếu muốn đoạt được cơ duyên thì trước tiên phải trải qua một số trắc trở mới được.

“Nhưng ngươi nghĩ ta có thể để ngươi thuận lợi như vậy sao?”

Tần Cửu Ca cười lạnh một cái, trong mắt hiện rõ vẻ tàn nhẫn, nếu như ngươi có thể thuận lợi vượt qua thì mặt mũi ta để đâu?

…

“Thanh Hoa, mấy ngày gần nhất ngươi đang làm gì?”

Tại một sân vườn trông vô cùng cũ nát, một xà nhân với tướng mạo hung ác đang trừng hai mắt mình tra hỏi Thanh Kiêu, hiện tại bộ dạng của Thanh Kiêu thê thảm cực độ, hai đầu gối của y bị đè lún xuống mặt đất, miệng chảy đầy máu tươi.

“Nói, gần nhất ngươi có thấy Thanh Kiêu công tử hay không?”

Một vị xà nhân với tướng mạo hung ác không kém cũng quay sang chất vấn Thanh Hoa, trước kia đây chính là một Thiếu Tộc Trưởng mà bọn hắn chỉ có thể ngưỡng mộ trong lòng.

Thế nhưng hiện tại khi hành hạ người như thế này thì những tên hộ

vệ đứng đây đều cảm thấy có chút thoải mái, thân phận chênh lệch quá lớn khiến bọn hắn cảm thấy cực kỳ hưng phấn

“Tốt nhất là ngươi báo cáo chi tiết về tất cả mọi chuyện, nếu không thì sẽ không tránh được phải chịu thêm một trận đánh đập nữa đâu.”

Vị xà nhân có tướng mạo hung ác nhất trong cả bốn lúc này hiện rõ vẻ khinh thường đối với vị Thiếu Tộc Trưởng trước mặt này đây, hắn chính là người của Đại Trưởng Lão thế nên hắn biết rõ hiện tại Thanh Hoa đang nằm trong tình cảnh xấu hổ ra sao.

Từ sau khi vị tộc trưởng kia biến mất một cách thần bí không có tung tích thì vị Thiếu Tộc Trưởng Thanh Hoa này cũng dần dần mất đi vị thế vốn có của mình trong Thôn Thiên Mãng Tộc, không chỉ thế mà địa vị của y càng lúc càng hạ xuống.

Đến hiện tại thì thậm chí ngay cả một thị vệ nho nhoi như hắn cũng có gan khinh nhục y.

Ai chi hắn tự tin cùng lực lượng dám khi nhục Thiếu Tộc Trưởng?

Đương nhiên chính là vị Đại Trưởng Lão quyền cao chức trọng kia rồi, người hiện tại đang nắm quyền hành gần như cao nhất trong Thôn Thiên Mãng Tộc.

Đại Trưởng Lão đã cực kỳ khó chịu tên Thanh Hoa trước mắt này từ rất lâu rồi, bởi vì hắn chính là con của tộc trưởng đang mất tích.

Không ít tộc nhân đều biết rõ tại một đời này thì tộc trưởng cùng Đại Trưởng Lão có ân oán không nhỏ.

Đột nhiên hiện tại Thanh Hoa ho to.

“Thanh Kiêu mất tích thì có gì liên quan tới ta thế? Không lẽ lần này Đại Trưởng Lão muốn mượn cái cớ này để tiêu diệt ta sao?”

Tiếng hô này của Thanh Hoa cực kỳ to lớn, nó khiến co không ít tộc nhân đang làm việc xung quanh đều nghe được động tĩnh sau đó quay sang.

“Mấy ngày nay thậm chí ta còn chưa thấy Thanh Kiêu chứ đừng nói là tiếp xúc, sao ta có thể biết rõ hắn đang ở đâu được chứ?”

Thanh Hoa lại tiếp tục lớn tiếng kêu oan.

Y không tin đám thị vệ này lại dám trực tiếp giết chết một thiếu tộc trưởng như hắn trước mặt biết bao nhiêu tộc nhân ở đây.

Quả nhiên sau khi tiếng kêu của Thanh Hoa hấp dẫn một số lượng lớn tộc nhân tụ tập lại đây thì ánh mắt của những tên thị vệ này đều dần trở nên trốn tránh, dù sao bọn hắn cũng chỉ là Thôn Thiên Xà với đẳng cấp cực thấp mà thôi.

Tại trong Thôn Thiên Mãng Tộc thì thân phận huyết mạch chính là một thứ cực kỳ trọng yếu, tất cả mọi người đều phải tôn kính người có đẳng cấp huyết mạch cao hơn mình, nhất là huyết mạch Thôn Thiên Xà phải tôn kính Thôn Thiên Mãng.

Thanh Hoa dù có nghèo túng cùng thất thế tới mức nào thì thân phận cùng huyết mạch của y vẫn không phải là thứ mà bất kỳ ai ở đây có thể trêu chọc nổi.

“Cứ chờ đó cho ta, chắc chắn Đại Trưởng Lão sẽ có cách thu thập ngươi mà thôi.”

Một tên xà nhân mặt sẹo thấy không thể làm lớn chuyện nữa thì ghé lái sát tai của Thanh Hoa rồi buông lời đe dọa mỉa mai.

Tên Thanh Hoa này đúng là thứ ngu ngốc cứng đầu, tới hiện tại vẫn chưa thấy được ai làm chủ Thôn Thiên Mãng Tộc nữa.

Thanh Hoa nghe thấy những lời mỉa mai cùng đe dọa này thì không khỏi tức giận, nhất là lời này được phát ra từ một xà nhân có huyết mạch thua kém mình rất nhiều, y hận, y không cam lòng.

Những con Thôn Thiên Mãng tạp huyết này chờ đó, chờ tới khi thực lực của hắn mạnh tới mức không còn phải sợ hãi tên Đại Trưởng Lão kia thì chắc chắn hắn sẽ giết chết tất cả những tên thị vệ này, không chừa lại một ai.

Nhưng hiện tại thì không được, hắn phải học được cách ẩn nhẫn và che giấu bản thân, nếu không thì đám chó săn của Đại Trưởng Lão sẽ mang tới vô số phiền toái không cần thiết tới.

“Trước tiên đưa hắn tới chỗ của Đại Trưởng Lão đi!”

Tên Thôn Thiên Mãng mặt sẹo lúc này lại quay sang những tên thị vệ còn lại sau đó lên tiếng.

Chương 104: Nuôi dưỡng mỹ nhân xà trong nhà cũng là một ý

tưởng tốt

Chương 104: Nuôi dưỡng mỹ nhân xà trong nhà cũng là một ý tưởng tốt

Mặc dù huyết mạch cùng địa vị của bọn hắn không thể làm nhục hay hành hạ tên Thanh Hoa này trước mặt nhiều tộc nhân của Thôn Thiên Mãng Tộc khác nhưng Đại Trưởng Lão đã từng nói rồi, chỉ cần đưa tên này tới chỗ của Đại Trưởng Lão là được.

Ánh mắt của Thanh Hoa co lại, hắn biết rằng chỉ cần bản thân bị mang tới chỗ của tên Đại Trưởng Lão âm tàn kia thì chắc chắn sẽ không chỉ chịu một ít nỗi khổ da thịt đâu.

Nhưng mà nội tâm của Thanh Hoa lại thở dài một hơi, hắn biết nếu như hắn thật sự từ chối lời mời này của Đại Trưởng Lão một cách trực tiếp thì sẽ có chuyện lúng túng hơn phát sinh.

Thế nên hắn chỉ có thể bị động tiếp nhận vận mệnh mà thôi.

…

Phủ đệ của Ngũ Trưởng Lão

“Muội muội của tên Thanh Hoa kia quả thật là một mỹ nhân xà!”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca quét qua người của một mỹ thiếu nữ với tướng mạo thanh thuần đang ngồi tại một chỗ kế hồ.

Da của nàng bóng loáng, xung quanh mắt thì có một vài hoa văn xanh lịch, nhìn sơ qua thì có vài phần tà tính.

“Hệ thống, dò xét xem mỹ nhân xà này sở hữu thể chất gì.”

Tần Cửu Ca cười nhạt một cái sau đó tiếp tục quan sát mỹ nhân, quả nhiên những bộ truyện mạng kiếp trước không gạt hắn, loại mỹ nữ nửa người nửa rắn này sở hữu một nét đẹp khác.

“Đinh, Thôn Thiên Mãng này sở hữu một thể chất tên là m Mị Chi Thể, tin tức của thể chất như sau.”

“Đinh, m Mị Chi Thể, đây chính là một thể chất trời sinh dùng cho việc song tu, sau khi giao thoa song tu với một vị sinh linh nữ tính người mang m Mị Chi Thể thì có thể tăng một số lượng tu vi không định mức, nhắc nhở chủ nhân rằng lần đầu tiên song tu sẽ có kết quả

tốt nhất.”

Tần Cửu Ca không kìm được mà nở nụ cười tươi, mặc dù hắn hoàn toàn không tham luyến sắc đẹp nhưng loại sắc đẹp có thể giúp hắn gia tăng tu vi thì tội gì mà từ chối chứ, tất cả đều vì lý do tăng trưởng thực lực.

“Thật ra nếu như nuôi dưỡng một mỹ nhân xà ở trong nhà đôi khi cũng là một lựa chọn rất tốt.”

Nếu như xà mỹ nữ với tướng mạo thanh thuần động lòng người này đã là muội muội của Khí Vận Chi Tử thì hắn cũng không cần khách khí làm gì.

Sau khi suy nghĩ một hồi thì Tần Cửu Ca phát hiện làm nhân vật phản diện quả thật là quá thoải mái, muốn làm gì thì làm cái đó.

Không cần hạn chế tư tưởng hay hành động của mình.

“Loại nhân vật trọng yếu bên người của Khí Vận Chi Tử này hiện tại không thể bị nguy hiểm tính mạng được.”

“Nếu thế thì sử dụng một số thủ đoạn nhỏ có lẽ sẽ hiệu quả hơn nhiều.”

Trong mắt Tần Cửu Ca lóe lên một vẻ tà niệm.

…

“Không biết tình hình hiện tại của ca ca thế nào rồi.”

Thanh Loan ngồi bên hồ nước sau đó nhìn vào khoảng không một cách xuất thần, nàng nâng đầu mình lên, trên mặt tràn đầy vẻ lo lắng đối với ca ca.

“Vì sao ca ca lại an bài mình ở trong phủ đệ của Ngũ Trưởng Lão thế? Lại còn nói những lời đó với mình nữa.”

“Không lẽ phiền toái ca ca đang gặp lớn lắm hay sao?”

“Không lẽ chuyện này liên quan tới tên Đại Trưởng Lão kia.”

Trong lòng Thanh Loan vừa suy nghĩ tới Đại Trưởng Lão thì lửa giận tự cháy, nàng nhịn không được mà bực bội một trận.

Nàng xưa tới nay vô cùng hiền lành, chắc chắn không bao giờ muốn kết thù với bất kỳ một ai khác, cũng không muốn ghi hận người

khác.

Tuy nhiên tên Đại Trưởng Lão này lại khó mà không bị hận được.

Từ trước tới giờ nàng chỉ nghe ca ca nói xấu về người này mà thôi, những chuyện mà y làm thì nàng đều đã biết được đôi chút, sau khi phụ thân mất tích thì tất cả những khó dễ, khi nhục đều là do một tay của Đại Trưởng Lão mang tới.

“Về sau chắc chắn ta sẽ giết hắn.”

Thanh Loan quơ quơ bàn tay nhỏ bé của mình lên, hạ quyết tâm trong lòng, sau khi lớn lên thì nó nhất định sẽ giết chết tên đã làm khó dễ nàng và ca ca trong biết bao nhiêu năm trời.

“Tiểu cô nương muốn giết ai thế?”

Một âm thanh ôn nhu thân thiện bỗng vang lên bên tai của Thanh Loan.

“Ngươi là ai?”

Thanh Loan bỗng cảm thấy cảnh giác cực độ, vừa rồi nàng vừa nghe được bên tai mình vang lên một âm thanh người nào đó đang nói chuyện, tuy nhiên dù nhìn quanh một lượt nàng vẫn không thể thấy được thân ảnh của người phát ra tiếng động đó, điều này chứng tỏ tu vi của tên kia chắc chắn cao hơn bản thân nhiều.

“Có phải là ngươi muốn giết người mà ngươi về đề cập tới không?”

Giọng nói ôn hòa lại tiếp tục vang lên lần nữa, nhưng mà nàng vẫn không biết đầu nguồn của âm thanh từ đâu.

“Ngươi còn không đi ra thì ta sẽ la lên đó.”

Thanh Loan nhìn quanh mãi vẫn không thấy ai nên hơi gấp.

“Được rồi, ta ra này.”

Lời vừa dứt thì một nam tử với tướng mạo tuấn mỹ xuất hiện trước mặt của Thanh Loan, trên mặt treo một nụ cười ôn hòa.

“Ngươi là ai, vì sao lại xuất hiện tại mươi này, có mục đích gì?”

Khi Thanh Loan vừa nhìn thấy dung mạo của thanh niên trước mặt thì gương mặt của nàng hơi đỏ lên một chút, nàng có thể chắc chắn rằng thiếu niên trước mắt chính là người đẹp nhất mà xưa nay nàng

từng gặp qua.

Mặc dù chắc chắn nàng sẽ không thừa nhận nhưng trong lòng nàng đã lặng lẽ thay đổi ngôi vị người dễ nhìn nhất trên thế giới từ ca ca thành thanh niên áo trắng trước mắt này.

Đặc biệt là trên người hắn còn mang theo một khí chất mê người vô cùng.

Chương 105: Ngũ Trưởng Lão là nội gián

Chương 105: Ngũ Trưởng Lão là nội gián

“Ta là người có thể giúp được ngươi, có phải là ngươi đang cảm giác ca ca mình đang phải đối mặt với nguy hiểm to lớn phải không?”

Tần Cửu Ca nở một nụ cười cực kỳ ôn hòa đứng trước mặt vị mỹ thiếu nữ có tướng mạo thanh thuần này, tuy nhiên trong mắt lại hiện lên vẻ lạnh lùng khó sửa đổi.

Thật ra đôi khi không cần cưỡng đoạt làm gì cho mất sức, từ từ công lược cũng là một ý tưởng không tồi.

Hơn nữa hiện tại dù hắn có muốn cưỡng đoạt thì cũng không thể thành công được, muội muội của Khí Vận Chi Tử cũng là người sở hữu rất nhiều khí vận.

Nếu như thật sự bức chết nàng thì lấy đâu ra tiểu xà mỹ nhân để chơi nữa.

Với lại điều trọng yếu nhất là một khi nàng chết thì Tần Cửu Ca cũng sẽ gánh chịu một phản phệ không nhỏ xíu nào.

Điều này không chỉ không mang lại lợi ích nào mà còn chứa đựng nhiều bất lợi như thế, Tần Cửu Ca cũng không phải là người thấy sắc quên thân, không cần thiết chỉ vì cái nhất thời mà chịu phản phệ của khí vận,

“Chờ một chút, không cần lên tiếng, có người đang tới đây.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca đột nhiên ngưng tụ lại, hắn nhanh chóng biến mất không để lại dấu vết trước mặt Thanh Loan.

Thấy một màn này thì Thanh Loan cũng bối rối vô cùng, thiếu niên tuấn mỹ áo trắng khi nãy còn đứng đây nói chuyện với mình đột nhiên lại biết mất không thấy, nói đi liền đi, hơn nữa trước lúc đi còn nói gì mà có người tới nữa chứ.

“Mau tới đây, muội muội ruột của Thanh Hoa đang ở đây này!”

Một thanh âm nghe có vẻ hơi trẻ tuổi vang lên bên tai của Thanh Loan.

“Nhanh chóng bắt muội muội của Thanh Hoa lại cho ta, phải nghiêm hình bức cung nó trước mặt của y, xem y có chịu không khai không?”

Thanh âm trẻ tuổi đó lại vang lên một lần nữa, tuy nhiên lần này nội dung mà câu nói đó lại khiến cho Thanh Loan thất sắc, có người đang muốn bắt nàng để uy hiếp ca ca làm gì đó.

Thanh Loan thấy một vài tên xà nhân mặc hoa phục nhanh chóng lao tới đây với gương mặt dữ tợn, trong lòng của nàng hiện tại tràn ngập hoảng sợ, nàng không sợ chết, nàng chỉ sợ bản thân bị lấy ra làm công cụ khiến cho ca ca gặp bất lợi mà thôi.

“Thanh Thần ca ca, ta là Thanh Loan đây, từ nhỏ chúng ta đã cùng nhau chơi thả diều đó, nhớ không?

Trong mắt Thanh Loan chứa đầy nước mắt, khi thấy rõ được người đến là ai thì gương mặt của nàng tràn đầy vẻ không tin, ánh mắt của nàng dán chặt vào một nam tử trẻ tuổi đang đứng trong đám người.

Đó chính là bạn chơi từ nhỏ của nàng đó.

Không ngờ người vừa rồi kêu gọi bắt nàng về cho Đại Trưởng Lão nghiêm hình bức cung lại là y, Thanh Loan lúc này như cảm nhận được có một thứ gì đó sụp đổ.

“Ca ca gì chứ, ngươi xứng làm muội muội của ta sao? Nếu không phải Đại Trưởng Lão cảm giác hai anh em các ngươi vẫn còn có giá trị để lợi dụng thì nói không chừng ngài ấy đã giết cả hai người các ngươi từ lâu rồi.”

Người trẻ tuổi bị Thanh Loan gọi là Thanh Thần nở một nụ cười trào phúng, ban đầu Đại Trưởng Lão nghĩ rằng phụ thân của Thanh Hoa thân là tộc trưởng nên chắc chắn cũng đã để lại tài phú hay là tài sản gì quý giá cho con mình.

Tuy nhiên không ngờ rằng Thanh Loan là một phế vật trời sinh không

thể tu luyện, ngoại trừ dung mạo hơi xinh đẹp ra thì không còn cái gì khác, phụ thân của cả hai cũng không để lại một thứ gì.

Tuy nhiên ca ca của nàng sở hữu thiên phú khá tốt, chỉ là do không được Thôn Thiên Mãng Tộc cung cấp tài nguyên cần thiết để tu luyện nên hiện tại tu vi cũng không phải là rất cao.

Đại Trưởng Lão trước kia đã ra lệnh cho gia gia của nó, cũng chính là Ngũ Trưởng Lão làm bộ rằng bản thân là người theo phe của Thanh Hoa, mục đích là để âm thầm khống chế hai huynh muội này.

Thanh Hoa đáng thương còn nghĩ rằng đây là một trong những người cuối cùng trong Thôn Thiên Mãng Tộc ủng hộ hắn.

Thật ra chỉ cần Thanh Hoa chịu động não suy nghĩ một chút thì cũng biết rõ, dù sao trong số tất cả những cường giả chịu ủng hộ hắn thì chỉ có một mình Ngũ Trưởng Lão là có mặt trong tộc, chỉ có một mình Ngũ Trưởng Lão mà thôi, việc này đã vô cùng khả nghi rồi.

Đoán chừng là do những hành vi từ nhỏ tới lớn của Ngũ Trưởng Lão đã khiến cho Thanh Hoa không suy nghĩ rõ ràng.

Thanh Hoa thật sự là quá đáng thương, phụ thân tuy là tộc trưởng nhưng đã mất tích nhiều năm, theo tình hình hiện tại thì chắc hẳn đã chết ở ngoài từ lâu rồi.

Các tộc nhân thân cận nhất cũng đã bị chèn ép, tất cả dòng chính đều bị giết sạch sành sanh, ngoại trừ một số người chạy thoát được thì toàn bộ đều đã chết.

Ban đầu Đại Trưởng Lão còn tưởng rằng phụ thân của Thanh Hoa sẽ để lại một số cơ duyên hay tài phú gì lại cho hai con của mình.

Nhưng mà hiện tại Đại Trưởng Lão cũng không muốn chờ đại nữa, qua nhiều năm như vậy nhưng y vẫn chưa nhìn thấy cái gọi là cơ duyên kia, thế nên con cờ Ngũ Trưởng Lão cũng không cần tiếp tục làm gián điệp.

Theo Đại Trưởng Lão thì vị phụ thân tộc trưởng của Thanh Hoa không để lại bất kỳ thứ gì cho cả hai người con của mình cả.

Y cũng đã từ bỏ ý đồ thông qua Ngũ Trưởng Lão để lấy được cơ duyên hay bảo tàng kia rồi.

“Ngươi ngoan ngoãn đem toàn bộ chuyện mà ngươi biết ca ca làm trong mấy ngày nay nói cho chúng ta biết, nếu không thì ngươi sẽ

đẹp mắt!”

Chương 106: Ngươi có muốn giết chết bọn chúng không?

Chương 106: Ngươi có muốn giết chết bọn chúng không?

Thanh Thần lên tiếng một cách đầy uy hiếp, khi nhìn tướng mạo cùng nhan sắc tuyệt trần của Thanh Loan thì y cảm thấy tà hỏa trong người đang cháy hừng hực.

Trong đầu nó đã có ý đồ với Thanh Loan từ lâu rồi, tuy nhiên khi Thanh Thần vừa nhớ tới vị lão tổ trong tộc kia đã hạ lệnh bắt Thanh Loan làm đỉnh lô thì hắn nhanh chóng ép bản thân tỉnh táo lại.

Vị lão tổ kia không phải là người hắn có thể trêu chọc được, dù cho gia gia của mìn cũng không thể, đây chính là lão tổ chân chính của Thôn Thiên Mãng Tộc đó.

Nghe nói gần đây vị đó còn đang sắp tấn thăng Thiên Tôn Cảnh nữa chứ.

Một vị cự đầu Thiên Tôn Cảnh quả thật là một chiến lực trọng yếu vô cùng đối với bất kỳ thế lực nào, đó chính là chiến lực đỉnh tiêm nhất trong tộc, là định hải thần châm đối với mọi người.

Vị lão tổ kia hiện đã là Nửa Bước Thiên Tôn, đây chính là một trong số ít lão tổ của Thôn Thiên Mãng Tộc có tiềm lực tấn thăng lên Thiên Tôn Cảnh đó.

“Vậy là những năm nay các ngươi đã lừa gạt ta và ca ca sao?”

Tình cảm mà Ngũ gia gia giành cho chúng ta cũng là giả sao?

Trong mắt Thanh Loan chứa đầy nước mắt, trên mặt của nàng hiện tại hiện rõ vẻ khổ sở, hai mắt sưng đỏ.

Loại đả kích như thế này đối với nàng vẫn là quá lớn, cái cảm giác bỗng nhiên phát hiện người thân cận nhất với ngươi thật ra chỉ là vì lợi dụng ngươi chứ hoàn toàn không có tình cảm gì thật sự là quá đau đớn.

Bất kỳ ai trong trường hợp này thì chắc chắn cũng không thể nhịn được.

“Nhanh lên, nhanh chóng khai ra những ngày nay Thanh Hoa đã nói cái gì cho ngươi ra!”

Ánh mắt của Thanh Thần dần hiện lên vẻ tàn nhẫn, hiện tại Đại Trưởng Lão đang ráo riết đi tìm tung tích của Thanh Kiêu, đứa cháu yêu quý nhất của y, y đang hoài nghi Thanh Hoa biết rõ việc này.

Bởi vì gia gia của nó đã từng nghe được cuộc nói chuyện của Thanh Hoa cùng Thanh Loan vào hôm trước.

Trong cuộc giao lưu đó thì gia gia hắn đã nghe ra được nhiều thông tin, nên y hoài nghi trong những ngày này Thanh Hoa đã làm gì hoặc ít nhất hắn cũng biết Thanh Kiêu hiện đang ở đâu.

Tổng hợp tất cả các thông tin lại thì Ngũ Trưởng Lão nghĩa rằng chắc Thanh Loan sẽ biết thêm được thông tin gì đó, nàng dù sao cũng là muội muội của Thanh Loan mà.

“Ta… Ta không biết rõ!”

Trong mắt Thanh Loan hiện đầy vẻ quyết tử, nàng tuyệt đối sẽ không bán đứng ca ca của mình để sống sót.

Ca ca của nàng là cả cuộc đời của nàng, vì ca ca thì nàng có thể làm được tất cả mọi thứ kể cả bỏ mạng.

Trong lúc Thanh Loan cảm thấy tuyệt vọng nhất thì một thanh âm vang lên.

“Vài tên nam nhân cường tráng lại đi bắt nạt một cô gái yếu ớt, các ngươi không cảm thấy xấu hổ à?”

Tần Cửu Ca không ngờ bản thân lại đến đây vào đúng lúc như thế.

Thậm chí hắn còn muốn cảm ơn những người này vì chuyện đang xảy ra, nếu như không có thì Tần Cửu Ca còn phải tốn óc để chế tạo một trường hợp giống như hiện tại nữa.

Đừng trách hắn âm hiểm, nếu như có thể anh hùng cứu mỹ nhân vào lúc quan trọng thì sẽ bớt đươc rất nhiều chuyện.

Mặc dù những tình tiết này không quá chân thật nhưng nó vẫn rất có tác dụng.

“Ngươi là ai? Sao lại xuất hiện ở đây?”

Ánh mắt của Thanh Thần hiện rõ vẻ nghi hoặc, nơi này mặc dù là

biên giới của phủ đệ Ngũ Trưởng Lão nhưng tuyệt đối không phải là nơi người muốn đến là đến, muốn đi là đi.

Tần Cửu Ca nghe vậy thì cười nhạt, ngươi quả thật là nhân vật phản diện kiểu mẫu trong tiểu thuyết.

Đây cũng chính là đối tượng cho các Khí Vận Chi Tử trang bức, không thể không nói những tên nhân vật phản diện này quả thật là quá hạ giá.

“Tiểu muội muội, ngươi có muốn giết chết bọn chúng không?”

Tần Cửu Ca nở một nụ cười nhạt sau đó nhìn về phía muội muội của Khí Vận Chi Tử rồi lên tiếng, hắn còn chưa kịp an bài gì mà đã có một đám tiểu nhân vật phản diện đứng ra trêu chọc nàng rồi, thật là trùng hợp.

Quả nhiên hôm nay là ngày may mắn của hắn, ban đầu Tần Cửu Ca còn tưởng bản thân phải sử dụng Ma Chủng để khống chế một số người để diễn kịch, không ngờ may mắn lại đến sớm tới vậy.

Nếu thế thì việc lấy Ma Chủng để khống chế một số người để tiện làm việc để ra phía sau, từ từ rồi tới cũng được, hắn cũng không phải quá gấp gáp.

“Ngươi còn muốn giết chúng ta nữa à? Quả thật là si tâm vọng tưởng!”

Một vị nam tử trẻ tuổi đứng bên người Thanh Thần lộ rõ vẻ khinh thường trên mặt, hắn nhìn người này bằng ánh mắt nhìn người đần độn, ai có thể dám tuyên bố giết cháu của Ngũ Trưởng Lão trong địa bàn của y thế? Quả thật là không khác gì ngu ngốc!

Thực lực của Ngũ Trưởng Lão hiện tại đã đạt tới cảnh giới Nhân Hoàng Bát Trọng, cho dù tại Thiên Yêu Đại Lục này thì hắn cũng là một cường giả khá có danh tiếng.

Những tồn tại cường đại như thế không phải muốn chọc là chọc đâu.

Thế nên tuy thực lực tổng hợp của Thiên Yêu Đại Lục cũng không phải quá yếu nhưng chỉ cần ngươi là một cường giả Nhân Hoàng Cảnh thì ngươi vẫn có một ít địa vị.

Còn về phần những cường giả Nhân Hoàng Thất hoặc là Bát Trọng thì càng có địa vị hơn nữa.

Từ Nhân Hoàng Thất Trọng trở đi là đã được tính làm cao tầng của Nhân Hoàng Cảnh rồi.

Đây chính là những cường giả có tiềm năng tấn thăng Thiên Tôn Cảnh đó.

Mặc dù gia gia của Thanh Thần không phải là cường giả Nhân Hoàng có thanh danh cường đại gì ở trong tộc, nhưng dù gì y vẫn là một cường giả Nhân Hoàng Bát Trọng.

Trong Thôn Thiên Mãng Tộc này y vẫn sở hữu một địa vị khá tốt, không phải muốn đụng là đụng được.

Tên nhân loại nhìn qua liền thấy rất trẻ tuổi này không biết ăn gì mà lại tự cảm thấy hắn có thể đánh thắng được một cường giả Nhân Hoàng Bát Trọng?

“Con người của ta đó giờ không thích nói nhiều làm gì, chuyện ngươi muốn coi như ta đáp ứng giúp ngươi!”

Tần Cửu Ca chỉ lên tiếng nói nhẹ một câu, sau đó hắn nhanh chóng vận dụng Hoàng Đạo Linh Khí để đánh thẳng vào người của những xà nhân trước mắt.

“Phốc, phốc!”

“Ngươi là…. Ngươi là… Chuyện này sao có thể là thật được chứ?”

Chương 107: Ta muốn cứu ca ca

Chương 107: Ta muốn cứu ca ca

Thanh Thần sau khi gánh chịu một đòn tiện tay của Tần Cửu Ca thì trực tiếp bay thẳng ra xa, hai mắt trắng bệch, vừa nhìn liền biết khó giữ được mạng sống!

“Đừng khóc, ngươi nghĩ thử xem vì lý do gì mà ngươi cùng ca ca lại liên tục bị người khác khi dễ!”

Tần Cửu Ca tiếp tục lên tiếng nói với tiểu mỹ nhân xà trước mặt mình, tiểu mỹ nhân trước mắt có vẻ không có khả năng chịu đựng cao lắm.

Tuy nhiên ý chí của nàng vẫn khá tốt, tình nguyện dù cho bản thân chết mất cũng không để ca ca liên lụy.

Đoàn chừng từ nhỏ nàng đã được ca ca Thanh Hoa bảo hộ quá tốt nên chưa từng chịu qua những tàn khốc ngoài xã hội.

Nhưng cũng vì thế nên vị trí của ca ca trong lòng của Thanh Loan được đặt vô cùng quan trọng, dù bản thân có chết mất thì cũng không thể liên lụy ca ca.

Không biết nếu như bản thân lấy tính mạng của ca ca nàng để ép buộc nàng thì không biết sẽ có chuyện gì xảy ra.

Đoán chừng tiểu mỹ nhân xà trước mắt sẽ vô cùng nghe lời mình nhỉ?

“Cảm ơn ngươi!”

Thanh Loan xoa xoa nước mắt trên mặt mình sau đó nhỏ giọng cảm tạ thiếu niên áo trắng trước mặt mình này.

Thực lực của hắn mạnh mẽ vô cùng, tuy tuổi có vẻ không lớn lắm nhưng lại có thể trực tiếp giết chết cháu trai của Ngũ Trưởng Lão trong nháy mắt.

Phải biết rõ cháu trai của Ngũ Trưởng Lão cũng được tính là một trong những thanh niên tài tuấn trong tộc đó.

Nhưng dù như vậy y vẫn không thể chặn được một đòn của thiếu niên thần bí kia.

“Không cần cảm ơn ta, ta làm vậy cũng không phải là không lấy thù lao!”

“Hiện tại ca ca của ngươi chắc chắn đang gặp phải một vấn để cực lớn, tính mạng của hắn hiện chỉ như ngọn đèn trước gió mà thôi, ngươi có muốn ta đi cứu hắn hay không?”

Thanh âm của Tần Cửu Ca như mang theo một sức hút trí mạng, tuy nhiên trong mắt thì chỉ là vẻ lạnh lùng cực độ.

Không lẽ hắn lại đi giúp không những tên này hay sao?

Hắn là Thánh Mẫu à?

Hắn tuyệt đối không thể nào tốt như thế, thật ra hắn có một ý nghĩ khá là thần kỳ đối với vị Khí Vận Chi Tử lần này.

Nghĩ lại xem, nếu như tất cả Khí Vận Chi Tử chỉ vừa xuất hiện liền bị bản thân từ từ chơi chết thì không còn gì là thú vị cả.

Hắn là người có Đại Đạo Chủng Ma Chi Thể mà, bình thường thì việc khống chế người có tu vi thấp hơn mình chỉ là một chuyện bình thường, giống như vị Khí Vận Chi Tử đầu tiên mình gặp tên Lâm Phàm cũng chịu số phận bị gieo Ma Chủng đó.

Tần Cửu Ca đã dùng thời gian mấy ngày để cảm nhận trạng thái của tên Khí Vận Chi Tử – Lâm Phàm đã bị gieo Ma Chủng.

Vượt qua dự liệu của Tần Cửu Ca, Lâm Phàm không chỉ tăng cao tu vi một cách nhanh chóng mà hiện tại y cũng đã thu hoạch được một cơ duyên không nhỏ.

Ngươi nghĩ Đại Đại Ma Chủng của Tần Cửu Ca chỉ có tác dụng khống chế người bình thường cùng Khí Vận Chi Tử sao?

Vậy thì sai rồi, những Khí Vận Chi Tử bị Tần Cửu Ca khống chế thậm chí còn có thể phản hồi một số ít tu vi của bọn hắn về lại Tần Cửu Ca nữa kìa.

Có thể nói chỉ cần bị Tần Cửu Ca sử dụng Đại Đạo Ma Chủng khống chế thì tu vi của Khí Vận Chi Tử tăng lên bao nhiêu thì tu vi của Tần Cửu Ca cũng sẽ tăng lên bấy nhiêu.

Tác dụng này quả thật là cực kỳ khủng bố, đúng, mặc dù hiện tại Khí Vận Chi Tử – Lâm Phàm vẫn không phản hồi lại quá nhiều tu vi cho Tần Cửu Ca.

Nhưng chỉ cần Tần Cửu Ca sử dụng Đại Đạo Ma Chủng để khống chế đủ nhiều Khí Vận Chi Tử thì tốc độ gia tăng tu vi của Tần Cửu Ca sẽ đạt tới một mức độ vô cùng khủng bố.

Tần Cửu Ca cũng đã từng có suy nghĩ rằng không biết có thể khống chế Khí Vận Chi Tử – Diệp Trần lại sau đó gieo Đại Đạo Ma Chủng.

Tuy nhiên hắn đã cân nhắc tới việc y rất có thể là một con cờ của Cấm Kỵ Đạo Thống tại Thái Cổ Tiên Vực là Vận Mệnh Thần Điện.

Tần Cửu Ca thân là Đạo Tử của một Cấm Kỵ Thế Lực tại Thái Cổ Tiên Vực nên hắn biết rõ Cấm Kỵ Đạo Thống là một thế lực đáng sợ ra sao.

Mặc dù có thể nói bản thân Tiên Cổ Tần Tộc của Tần Cửu Ca cùng thân phận Đạo Tử của hắn không yếu hơn Vận Mệnh Thần Điện một chút nào, nhưng Tần Cửu Ca cũng không muốn vì một chuyện nhỏ như thế mà lại khiến bản thân dính dáng tới một Cấm Kỵ Đạo Thống trên Thái Cổ Tiên Vực.

Tần Cửu Ca cũng không giống những Khí Vận Chi Tử vô não làm gì cũng có Khí Vận bảo vệ kia, Khí Vận Chi Tử trên đời này nhiều như cá diếc sang sông, cần gì vì một tên mà ảnh hưởng đại cục chứ.

Với lại Tần Cửu Ca cũng rất hiếu kỳ trước Cấm Kỵ Đạo Thống tên Vận Mệnh Thần Điện này.

Thay đổi ký ức của người ta, nghịch đảo tuổi tác cùng với thời gian, tạo ra một thế giới giả tưởng sau đó để một người sinh hoạt và sinh sống trong đó.

Những chuyện này vừa nghe thôi đã thấy rất khủng bố rồi, nhưng đó vẫn chưa phải là thứ kinh khủng nhất.

Nếu như Tần Cửu Ca không xuất hiện và tự ý can thiệp thì tất cả mọi chuyện mà Diệp Trần biết đều sẽ trở thành sự thật.

Đây là năng lực liên quan tới biết trước tương lai.

Tần Cửu Ca cũng không muốn để Vận Mệnh Thần Điện biết rằng bản thân đang có hứng thú và đang có ý định quan sát bọn hắn.

Thế nên cuối cùng Tần Cửu Ca mới buông tha cho ý đồ sử dụng Đại Đạo Ma Chủng khống chế Diệp Trần.

Nhưng Khí Vận Chi Tử – Thanh Hoa lần này thì khác, sau lưng của y

không có dính dáng tới một thế lực cấm kỵ nào cả nên Tần Cửu Ca bắt đầu có ý định khống chế y, đương nhiên cũng không phải là do tiểu mỹ nhân nửa người nửa rắn có thể chất làm đỉnh lô trước mắt, đương nhiên là không!

Cùng lắm thì đây cũng chỉ chiếm một phần nhỏ lý do mà thôi.

“Ta muốn cứu ca ca ta!”

Thanh Loan vừa thấy Tần Cửu Ca dứt lời thì liền lập tức nói thẳng, không còn cách nào khác cả, tại trong lòng của nàng thì ca ca luôn được đặt ở vị trí hàng đầu, không gì thay thế được.

Bản thân thà rằng chết cũng không nguyện ý để ca ca nàng chịu một chút thương tổn nào.

Tần Cửu Ca sau khi thấy tiểu mỹ nhân này đồng ý với điều kiện của mình với không chút do dự nào cùng với ánh mắt lo lắng của nàng thì trong mắt không khỏi hiện lên vẻ tà niệm vô cùng nguy hiểm.

Chương 108: Lời dụ dỗ của Tần Cửu Ca

Chương 108: Lời dụ dỗ của Tần Cửu Ca

Trong một tòa đại điện lộng lẫy.

“Thanh Hoa, vẫn nên nhận tội thì hơn, có phải ngươi đã giết hại cháu trai Thanh Kiêu của ta không?” Một lão già lớn lên u ám, lớn giọng quát người đàn ông trẻ tuổi mặc áo xanh đang quỳ rạp trên mặt đất.

Vừa rồi lão ta đã dùng bản lĩnh phát hiện ra cháu trai của mình đã chết, sao có thể có chuyện như vậy được?

Đó là một đứa cháu trai mà lão ta thích nhất trong các hậu bối của mình, bằng không tại sao lại muốn giao cơ hội liên hôn với Thanh Loan Tộc cho hắn ta.

Phải biết rằng, trong các hậu bối trong tộc của mình vẫn có không ít người mong muốn tiếp nhận nhiệm vụ liên hôn lần này. Dù sao Loan Vũ người ta ít nhất cũng là công chúa nhỏ của Thanh Loan Tộc, hơn nữa dung mạo của nàng ta cũng rất xinh đẹp.

Tuy rằng trong tộc có nhiều người cạnh tranh như vậy nhưng Thanh Thận vẫn quyết định giao cơ hội lần này cho Thanh Kiêu, xét từ một điểm này cũng biết Thanh Thận yêu thương đứa cháu trai nhỏ như hắn ta.

Mà bây giờ Thanh Thận biết được đứa cháu trai Thanh Kiêu mà mình thương yêu nhất đã chết, cảm thấy rất buồn bực.

Cho nên lão ta lại nhìn Thanh Hoa ở bên dưới đại điện, trong lòng có ý định giết người rất lớn. Nhưng bây giờ vẫn không thể giết hắn ta, lão bất tử đó của hắn ta cũng không biết từ khi nào đã kết giao được với sự tồn tại đó ở bên ngoài, lần này cũng thật khiến lão ta rất khó xử.

Nhưng tuy rằng không thể giết Thanh Hoa, Thanh Thận vẫn chèn ép hắn ta không có tài nguyên để dùng.

Không có tài nguyên chính là một loại sát thương rất lớn đối với yêu thú bọn họ. Yêu thú có lớn mạnh bao nhiêu nếu không có tài nguyên tuyệt đối ủng hộ chắc chắn cũng không thể phát triển được.

Hơn nữa lực chấn nhiếp của vị tồn tại đó đối với lão ta thật sự quá lớn.

“Ta không có, thực lực của Thanh Kiêu mạnh hơn ta, sao ta có thể giết được hắn?” Thanh Hoa lộ ra vẻ mặt ngươi hoàn toàn đang vu oan cho ta, nhìn mỗi một Thôn Thiên Mãng trong đại điện.

Tuy rằng hắn ta không biết tại sao thẳng cho đến hiện tại vị đại trưởng lão này vẫn không giết mình, nhưng từ nhỏ tâm trí của hắn ta đã rất mạnh, nghĩ tới liệu có phải có sức mạnh nào đó đã kiềm chế đại trưởng lão chỉ hận không thể dồn mình vào chỗ chết này hay không.

Bây giờ Thanh Hoa không thừa nhận Thanh Kiêu do mình giết chết, bằng không như vậy nó sẽ gặp nguy hiểm rất lớn.

Tuy rằng làm vậy chắc chắn sẽ khiến tâm trạng của hắn ta rất thoải mái. Nhưng như thế có khả năng rất lớn có thể dẫn tới cơn giận dữ khủng khiếp.

Chẳng ai dám đảm bảo có thể nhẫn nhịn được khi đang đối diện với kẻ đã giết chết cháu trai của mình cả.

Thanh Hoa không dám cược cũng không bằng lòng cược.

“Thanh Kiêu thật sự không phải do ngươi giết.” Trong mắt Thanh Thận lộ ra một tia hung ác, nếu không phải ta cảm giác được trên người ngươi có một di sản của lão bất tử đó và ảnh hưởng của vị tồn tại đó thì ta đã sớm giết ngươi rồi, còn có chuyện của ngươi nữa sao?

“Hoa nhi, ngươi vẫn nên thú tội sớm một chút, như vậy cũng có thể bớt chịu đau khổ về xác thịt.” Một vị trưởng lão có gương mặt rất hiền hòa trong đại điện tràn đầy ý cười nói với Thanh Hoa.

Một ngày đó, lão ta đã nghe được cuộc đối thoại giữa Thanh Hoa và em gái mình Thanh Loan một cách quang minh chính đại, cho nên lão ta biết Thanh Hoa chắc chắn có vấn đề.

Bây giờ xem ra quả nhiên có vấn đề thật.

“Ngũ trưởng lão, tại sao ngươi muốn đối xử với ta như vậy…?” Thanh Hoa nhìn về phía lão già mặt mày hiền từ với vẻ đau lòng buồn bã, đây chính là ngũ trưởng lão từ nhỏ đã rất quan tâm hắn ta cũng chính là Ngũ gia gia mà hắn ta đã nói.

Hơn nữa, trong khoảng thời gian mà cha ruột tộc trưởng của hắn ta biết mất, cũng chính lão già lớn lên hiền từ này đã ra tay giúp đỡ mình.

Trong khoảng thời gian đó, trong lòng bọn hắn đã sớm coi lão già mặt mày hiền hậu này như ông nội ruột của mình.

Bây giờ nhìn thấy ngũ trưởng lão mà mình vẫn luôn cảm thấy thương yêu mình nhất, trong lòng Thanh Hoa chỉ cảm thấy rất ghê tởm.

“Cũng không biết Thanh Loan thế nào rồi?” Hiện tại, người mà Thanh Hoa lo lắng nhất trong lòng chính là em gái của mình, bây giờ hắn ta rất hận tại sao mình không nhìn thấu bản chất của ngũ trưởng lão này.

Trong lòng Thanh Hoa thật sự rất lo cho Thanh Loan, hắn ta đã nghe Thanh Kiêu nói qua trong tộc có một lão tổ muốn dùng em gái mình làm đỉnh nô.

Vừa nghĩ đến đây trong lòng Thanh Hoa đã nổi giận, ai cũng biết đỉnh nô có ý nghĩa gì, nếu như Thanh Loan thật sự biến thành như vậy còn không bằng chết đi cho xong.

“Có phải ngươi lo lắng cho em gái ngươi, Thanh Loan giờ thế nào hay không?” Ngũ trưởng lão mặt mày hiền từ cười ha ha nhìn về

phía Thanh Hoa phỏng chừng trong lòng đã coi mình thành người thân này, nếu như cha ruột tộc trưởng của Thanh Hoa còn sống, lão ta chắc chắn chính là một người ông tốt trong mắt Thanh Hoa.

Nhưng nếu một mạch của Thanh Hoa này đã hết hy vọng vậy hiển nhiên lão ta sẽ muốn dựa vào một chỗ dựa tốt hơn, như vậy lão ta mới có thể có đủ tài nguyên để tu luyện.

“Không cần sợ, ta đã kêu Thanh Thần dẫn nàng ta tới nơi tịnh tu của vị trưởng lão đó rồi.” Ngũ trưởng lão cười ha ha nhìn Thanh Kiêu đã trợn trừng mắt há hốc mồm, trong con ngươi vằn lên tơ máu mà cười bảo.

“Lão thất phu nhà ngươi, mệt ta trước đây còn coi ngươi như trưởng bối, không ngờ ngươi lại là một người như vậy.” Trong lòng Thanh Hoa tràn đầy sát khí đối với trưởng bối mà mình đã từng rất tôn trọng, hắn ta thề chỉ cần mình có cơ hội nhất định sẽ giết tên đáng ghét này.

“Đừng dùng ánh mắt như thế để nhìn lão phu, bây giờ bản thân ngươi còn khó bảo toàn, còn có thể quan tâm được ai?” Ngũ trưởng lão mặt mũi hiền lành vẫn cười ha ha nhìn Thanh Hoa, tuy rằng lúc này gương mặt của lão ta giống như một lão già hiền từ, nhưng lời nói ngoài miệng lại toàn là lời cay độc nhất.

Bấy giờ Thanh Hoa đã đau đớn đến cực điểm, tại sao ngay cả người thân cận nhất mình cũng không thể bảo vệ được.

Chương 109: Thôn Thiên Cửu Mãng chín màu

Chương 109: Thôn Thiên Cửu Mãng chín màu

“Có phải ngươi có thể cảm giác được sự tuyệt vọng của anh trai ngươi lúc này không?” Tại một nơi bí mật không người nào có thể phát hiện ra, Tần Cửu Ca nhẹ giọng nói với người rắn xinh đẹp trước mặt mình, bảo.

“Bây giờ tuy rằng bản thân anh trai ta còn khó bảo toàn nhưng trong lúc nhất thời vẫn quan tâm đến sự an nguy tính mạng của ta.”

Giọng nói của Tần Cửu Ca lại vang lên bên tai người rắn xinh đẹp này: “Ngươi có muốn trở nên mạnh hơn không?”

Tần Cửu Ca nhìn về phía Thanh Loan vẫn luôn không nói, cười hỏi.

Hắn hoàn toàn có thể hiểu được tâm trạng của Thanh Loan lúc này, dù sao bị thương ở mức độ này cũng không phải chỉ ở ngoài mặt, mà phần lớn vẫn là ở trong nội tâm.

“Có.” Thanh Loan cắn nhẹ môi, đôi mắt nhìn thẳng lên người anh trai ruột còn đang chảy máu trong đại điện.

Lần này, Thanh Loan cảm thấy nếu như không có thực lực vậy nàng ta và anh sẽ chẳng là gì hết. Nhất định phải có thực lực, nhưng Thanh Loan vừa nghĩ đến mình trời sinh phí thể không thể tu luyện là nàng ta lại cảm thấy tuyệt vọng.

Nàng ta cũng không biết tại sao mười mấy năm trước có đôi khi cơ thể của nàng ta sẽ xuất hiện lạnh giá không giải thích được, mọi thứ xung quanh cơ thể đều sẽ bị đóng băng vì mình.

Thực lực của nàng ta cũng từ từ thụt lùi trong mấy năm sau đó, cuối cùng đến bây giờ nàng ta chỉ có tu vi Linh Luân Cảnh.

Điều này đối với nàng ta có thể nói là cực kỳ tàn nhẫn, nếu không phải thân phận của nàng ta ở Thôn Thiên Mãng Tộc vẫn rất cao, bằng không với dung mạo xinh đẹp của nàng ta đã sớm bị người tùy tiện chơi đùa rồi.

Những chuyện này nàng ta cũng không phải tên ngốc, hiển nhiên biết bình thường ánh mắt của những tộc nhân đó nhìn nàng ta đều không đúng.

Loại cảm giác đó khiến nàng ta cảm thấy rất sợ hãi, nhưng trước đây có cha và anh của mình bảo vệ, ngược lại cũng không có cảm giác quá lớn, mà lần này nàng ta đã hoàn toàn cảm giác được.

“Bây giờ ngươi có muốn cứu anh của ngươi không?” Tần Cửu Ca nhìn về phía người rắn xinh đẹp này với ánh mắt dịu dàng, hắn muốn tấn công vào trái tim, người ở bên cạnh Khí Vận Chi Tử vẫn còn Khí Vận cũng không có khả năng bị Tần Cửu Ca dùng Đại Đạo Ma Chủng cưỡng chế khống chế.

Vì nhân vật quan trọng bên cạnh Khí Vận Chi Tử sẽ được hưởng một chút Khí Vận của Khí Vận Chi Tử đó.

Khi những Khí Vận trên người Khí Vận Chi Tử đó vẫn còn rất nhiều, Đại Đạo Ma Chủng sẽ không có tác dụng gì đối với những sự tồn tại trung tâm bên cạnh Khí Vận Chi Tử này.

“Xin ngươi hãy cứu anh của ta.” Thanh Loan nhìn thiếu niên áo trắng đã giúp dỡ mình ngay khi mình gặp nguy hiểm nhất này với ánh mắt có hơi cầu khẩn, vì nàng ta nhìn thấy anh trai của mình đang bị một xà nhân đánh đòn hiểm rất mạnh.

Mắt thấy sắp bị đánh đến phun máu tiếp, lúc này trong lòng Thanh Loan vô cùng đau đớn. Nhưng nàng ta hoàn toàn không có một chút biện pháp nào cả vì thực lực của nàng ta quá yếu.

Nàng ta cũng không biết ai có thể giúp được nàng ta, bên cạnh càng ta cũng chỉ có một thiếu niên áo trắng thần bí mà mình không quen. Nàng ta cũng chỉ có thể cầu cứu thiếu niên áo trắng thoạt nhìn có thực lực vô cùng mạnh mẽ này, hy vọng hắn ta có cách cứu được anh trai mình.

Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn người rắn xinh đẹp này, khỏi phải nói bộ dáng khóc sướt mướt của người rắn này vẫn rất đáng yêu, rất có sức hấp dẫn đấy.

“Được.” Tần Cửu Ca nhẹ nhàng xoa cái đầu nhỏ của người rắn xinh đẹp, thật ra nàng ta vẫn rất có tiềm lực trở thành cường giả, dù sao huyết mạch của nàng ta cũng là huyết mạch của Thôn Thiên Mãng Tộc.

Ở thời kỳ cổ xưa trên Thái Cổ Tiên Vực, Thôn Thiên Mãng Tộc còn có một sự tồn tại cấm kỵ, đó là một Thôn Thiên Mãng chín màu.

Thôn Thiên Mãng chín màu hủy thiên diệt địa, hoành hành Yêu Châu mấy trăm năm, uy danh hiển hách.

Chẳng qua loại Thôn Thiên Mãng chín màu này thật sự quá mức hiếm có, Thái Cổ Tiên Vực trải qua thời gian dài như vậy, một khu vực rộng lớn vô tận như thế cũng chưa xuất hiện được mấy con trong dòng sông lịch sử.

Trong tộc của Tần Cửu Ca ngược lại có vài giọt máu liên quan đến một con Thôn Thiên Mãng chín màu từng xuất hiện trong dòng sông lịch sử, đó là máu đánh rơi khi sự tồn tại cấm kỵ ở Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ đại chiến với một Thôn Thiên Mãng chín màu.

Mấy giọt máu tươi đó được một sự tồn tại cấm kỵ trong Tiên Cổ Tần Tộc đó thu thập lại, đặt trong kho báu của tộc.

Trong Tiên Cổ Tần Tộc, người thường không thể lấy được vài giọt máu của Thôn Thiên Mãng chín màu đó nhưng Tần Cửu Ca hoàn toàn có thể lấy được mấy giọt máu đó.

Thanh Loan cảm giác được người nam nhân giống như tiên nhân này đang xoa đầu mình, trên mặt có hơi hồng lên ngại ngùng, nàng ta vẫn chưa từng được ai ngoại trừ người thân của mình xoa đầu hết.

Thật ra theo bản năng nàng ta vẫn muốn phản kháng, nhưng sau khi nhìn thấy ánh mắt của thiếu niên áo trắng này lại đang nhìn đại diện nàng ta đã đánh bay suy nghĩ này ngay.

Dù sao bây giờ bên cạnh mình cũng chỉ có một người này có khả năng sẽ cứu anh trai mình, còn nữa, thực ra người này vẫn rất tuấn tú, nói tóm lại nàng ta cũng không chịu thiệt.

Nếu như Tần Cửu Ca biết trong lòng người rắn xinh đẹp bên cạnh mình đã thay đổi chắc chắn sẽ nghĩ đến một câu nói nổi tiếng ở kiếp trước, có đôi khi giá trị nhan sắc chính là chính nghĩa.

Chương 110: Giết sạch toàn bộ các ngươi

Chương 110: Giết sạch toàn bộ các ngươi

Trong đại điện.

“Còn không thừa nhận thì ném hắn ta vào trong hầm Vạn Ưng đi.” Thanh Thận nhìn Thanh Hoa đã bị đánh tàn nhẫn nhưng vẫn còn mạnh mồm với ánh mắt u ám và nói, lão ta kiêng dè đại nhân vật mà người cha tộc trưởng của Thanh Hoa đã kết giao ở bên ngoài đó.

Nhưng bây giờ đứa cháu trai nhỏ Thanh Kiêu mà mình thương yêu nhất đó đã chết rồi, trước không quan tâm có phải là Thanh Hoa giết hay không, dù sao lão ta cũng định nói với bên ngoài là Thanh Hoa giết.

Bằng cách này, lời đánh giá về bọn họ ở bên ngoài sẽ chiếm thế thượng phong, mới có lý do để giết Thanh Hoa.

Nhưng lão ta vẫn sẽ không trực tiếp giết chết Thanh Hoa, lão ta dự định ném Thanh Hoa vào trong hầm Vạn Ưng.

Đây cũng được tính là nề mặt sự tồn tại đó vì dù sao bọn họ cũng không ra tay trực tiếp giết chết Thanh Hoa. Hơn nữa còn là dưới tình huống Thanh Hoa đã giết cháu trai ruột của Đại Trưởng Lão trong tộc. Có thể xử lý như vậy, thật sự ở trong mắt người ngoài đã là rất

nể mặt vị tồn tại đó rồi.

Đương nhiên nếu như vị tồn tại đó ở đây, cứ nhất định vì nguyên do này mà gây sự với bọn họ vậy Thôn Thiên Mãng Tộc bọn họ cũng không cần.

Không nói trong tộc đã có một vị lão tổ sắp đột phá đến Thiên Tôn Cảnh mà bây giờ tộc bọn họ cũng là người sở hữu một Thiên Tôn tại thế còn sống.

“Lão bất tử nhà ngươi, nếu như lần này ta không chết ta nhất định sẽ giết sạch toàn bộ các ngươi, không chừa một ai.” Lúc này, ánh mắt của Thanh Hoa cương quyết, trong lòng tràn đầy hận ý và đau đớn.

Hắn ta rất sợ em gái mình bị những tên cầm thú này bắt đi làm đỉnh nô cho lão bất tử đó. Đây là tình huống còn đáng sợ hơn cả chết.

“Sau này ta nhất định sẽ trở thành cường giả mạnh nhất thế gian, phải khiến bọn họ sống không bằng chết.” Trong mắt Thanh Hoa chảy ra huyết lệ, trong lòng lại lạnh lẽo đến tột cùng, em gái của hắn ta thậm chí tu vi còn không bằng mình, chỉ có tu vi Linh Luân Cảnh, như vậy làm sao mà trốn thoát được bàn tay quỷ dữ của những người này?

“Ha ha ha.” Thanh Hoa tức đến bật cười, nếu sống trên đời này không có đủ thực lực vậy ngay cả người thân yêu nhất của mình cũng không thể bảo vệ nổi.

“Kéo Thanh Hoa đi ném vào hầm Vạn Ưng.” Lúc này ánh mắt của Thanh Thận hàm chứa ý cười lạnh lùng, nhìn Thanh Hoa giống như một con dã thú phát điên trong đại điện.

Lão ta rất hưởng thụ loại cảm giác này, loại cảm giác có thể kiểm soát số phận của người khác.

“Bốp bốp bốp!”

“Một vở tuồng hay, cảm giác xem qua vẫn rất đã ghiền đấy.” Một giọng nói lạnh lùng vang lên trong đại điện khiến toàn bộ tộc nhân Thôn Thiên Mãng có mặt ở đây đều rất kinh hãi, nơi này là đại điện cá nhân của Đại Trưởng Lão Thôn Thiên Mãng Tộc, nào phải nơi bất cứ ai cũng có thể tiến vào được.

Mà giọng nói vừa rồi hoàn toàn không phải giọng của tộc nhân Thôn Thiên Mãng đang có mặt ở đây, hơn nữa cũng không có tộc nhân Thôn Thiên Mãng nào dám nói chuyện như vậy ở nơi này hết.

Cho nên người này chắc chắn không phải là tộc nhân của Thôn Thiên Mãng Tộc bọn họ.

“Đồ tiểu nhân từ phương nào dám ở đây ồn ào?” Thanh Thận nhìn xung quanh với ánh mắt tràn đầy sát khí, nói loại lời này ở đây còn không phải chính là vả vào mặt lão ta sao?”

Huống chi đây còn là vả vào mặt lão ta ngay trước mặt toàn bộ tộc nhân Thôn Thiên Mãng trong đại điện.

“Đại Trưởng Lão Thôn Thiên Mãng Tộc này rất khoa trương đấy.” Giọng nói vừa rồi lại vang lên trong đại điện.

Tần Cửu Ca vừa nói vừa lấy thiên bảo ẩn thân mang từ trong tộc của mình ra, bảo vật có thể khiến hắn và người rắn xinh đẹp này cùng nhau ẩn thân ngay trước mặt nhiều tộc nhân Thôn Thiên Mãng như vậy là một bảo vật vô cùng lớn mạnh.

Cũng là do thân phận của Tần Cửu Ca ở Tiên Cổ Tần Tộc đủ cao cho nên hắn mới mang được ra ngoài.

“Ngươi là ai? Sao lại ở đây?” Lúc này, Đại Trưởng Lão Thanh Thận của Thôn Thiên Mãng Tộc nhìn về phía một thiếu niên áo trắng thần bí đột nhiên xuất hiện này, trong ánh mắt mang theo chút cảnh giác, làm thế nào người này có thể xuất hiện trước mặt lão ta mà lão ta lại hoàn toàn không biết.

“Không cần quan tâm ta là ai, ngươi chỉ cần biết hôm nay ta phải dẫn Thôn Thiên Mãng này đi.” Tần Cửu Ca chắp hai tay sau lưng, ánh mắt nhìn đám người Thanh Thận đầy lạnh lùng, sau này hắn còn muốn giữ lại những Thôn Thiên Mãng này, bọn họ vẫn còn chút tác dụng trong lòng Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca thản nhiên nhìn Khí Vận Chi Tử ngã xuống đất, trên người có vết máu, trong đôi mắt ánh lên một tia lạnh lùng và cay độc.

Nếu hắn đã quyết định muốn chơi với rắn vậy chắc chắn sẽ chơi cả em gái ruột của hắn ta, cô người rắn xinh đẹp này. Nhưng bây giờ hắn cũng không muốn chơi mạnh, trong lòng Tần Cửu Ca đã sớm có cách xử lý Khí Vận Chi Tử này thế nào.

Bằng không lần nào cũng đánh đánh giết giết thật không thú vị bao nhiêu.

“Ngươi là ai, vậy mà lại dám ở nơi này nói khoác mà không biết

ngượng?" Thanh Thận nhìn Tần Cửu Ca mang mặt nạ ở cách đó không xa, ánh mắt híp lại lớn tiếng nói, khí huyết tản ra từ trên cơ thể người này khiến Thanh Thận có thể cảm giác được rõ ràng tuổi tác của hắn rất nhỏ. Thậm chí có khả năng còn chưa qua mười tám tuổi, đương nhiên là dựa theo tuổi của con người bọn họ để tính.

Một thiếu niên chưa qua mười tám tuổi chắc chắn tu vi không cao cho lắm, nhưng tại sao người này có thể tới đây được?

Phải biết này nơi đây cũng được tính là một khu vực bán trung tâm ở Thôn Thiên Mãng Tộc bọn họ, làm thế nào mà người này vào được đây?

Hoặc là trên người người này có bảo vật thần bí gì đó.

Chương 111: Rốt cuộc hắn là ai?

Chương 111: Rốt cuộc hắn là ai?

Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn mấy người này mà không nói gì cả.

Thôn Thiên Mãng Tộc có thể khiến hắn nhìn thẳng vào cũng chỉ có lão tổ trong tộc bọn họ, chính là vị lão tổ Thiên Tôn Cảnh đó. Những tộc nhân Thôn Thiên Mãng khác đối với hắn mà nói không có uy hiếp gì cả.

Hoặc có thể nói thế này, dựa vào thủ đoạn của hắn và bảo vật bảo vệ mạng mà Tiên Cổ Tần Tộc cho hắn, Thiên Tôn Cảnh cũng không có cách nào đả thương được hắn.

Bằng không, Tần Cửu Ca dám ngao du một mình như vậy sao?

"Chúng ta đi thôi." Hắn trực tiếp kéo Thanh Hoa đã ngã xuống đất phun máu lên đi ra ngoài, hoàn toàn không bận tâm đến cảm giác của những Thôn Thiên Mãng khác trong đại điện.

"To gan, đứng lại." Thanh Thận nhìn thiếu niên áo trắng mang mặt nạ này, trong lòng rất giận dữ, bây giờ lão ta cũng chẳng thèm quan tâm người này là ai, chỉ dựa vào việc người này trực tiếp dẫn Thanh Hoa đi trước mặt nhiều cường giả trong tộc như vậy, chỉ một điểm này Thanh Thận đã không dễ dàng thả bọn họ rời đi như vậy rồi.

Tần Cửu Ca nghe thế chợt cười lạnh, nếu không phải vì giữ lại bọn họ còn có chút tác dụng thì hắn đã sớm phái người tới tiêu diệt Thôn Thiên Mãng Tộc bọn họ rồi.

“Đi.” Hắn kéo Thanh Hoa và Thanh Loan trực tiếp dùng bí bảo đánh mở một khe nứt không gian, sau đó bước vào trong.

“Ngươi dám!” Lúc này, ánh mắt của Thanh Thận cay độc, thế này là không coi lão ta ra gì sao?

Ầm một tiếng, Thanh Thận trực tiếp tung một đòn tấn công mạnh nhất của mình về phía thiếu niên mang mặt nạ này.

Không có gì bất trắc xảy ra hết, đòn tấn công của lão ta không thể tạo thành một chút sát thương nào lên người Tần Cửu Ca.

Trên người hắn mặc bộ đồ cấp bậc Thiên Bảo, đừng nói là tu vi của đại trưởng lão Thôn Thiên Mãng Tộc này chỉ là Nhân Hoàng Cảnh Cửu Trọng, mà cho dù lão ta có tung một đòn Thiên Tôn Cảnh cũng không tạo thành sát thương gì cho Tần Cửu Ca.

Bộ đồ cấp bậc Thiên Bảo trên người hắn được Tiên Cổ Tần Tộc kêu luyện khí sư mạnh nhất trong tộc chế tạo trong nhiều năm mới thành công. Đương nhiên, cũng không thể hoàn toàn nói là công lao của những luyện khí sư mạnh mẽ trong Tiên Cổ Tần tộc đó, bộ đồ cấp bậc Thiên Bảo này còn có công lao của trời đất tạo hóa.

Hai hợp một, cho nên bộ đồ mà Tần Cửu Ca mặc trên người chính là một vật phòng ngự vô cùng mạnh mẽ.

“Người này là ai mà lại có bảo vật mạnh đến vậy?” Lúc này, Thanh Thận cuối cùng cũng phản ứng lại, một người sở hữu năng lực có thể tùy tiện tiến vào Thôn Thiên Mãng Tộc bọn họ, lại còn có bảo vật có thể kháng lại một đòn của lão ta. Lão ta nghĩ đến thân phận của thiếu niên thần bí mang mặt nạ này rất không đơn giản.

“Rốt cuộc hắn là ai?” Trong mắt Thanh Thận tràn đầy sự kiêng dè đối với người thiếu niên trẻ tuổi vừa rồi đó, hắn là ai và tại sao hắn muốn cứu tên Thanh Hoa này.

…

Trông một sơn động rộng rãi.

“Cảm ơn Đạo Tử đã cứu.” Bây giờ trong mắt Thanh Hoa tràn đầy vẻ biết ơn đối với Tần Cửu Ca, nếu không phải có người này thì em gái của hắn ta chắc chắn đã gặp phải bàn tay ma quỷ của vị lão tổ trong tộc đó.

Mà hắn ta vừa nghĩ đến em gái của mình sắp bị vị lão tổ đó biến

thành đỉnh nô, trong lòng lại càng thêm biết ơn Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc đã cứu bọn họ ra ngoài.

“Trước đừng nói gì cả, mau chóng ăn viên đan dược này đi.” Tần Cửu Ca cười nhạt, trong mắt lóe lên một tia lạnh lùng, ngươi cảm thấy ngươi đã bước ra khỏi hang sói nhưng ngươi không biết ngươi lại bước vào hang hổ.

Lại còn là hang hổ muốn ăn sạch toàn bộ mọi thứ trên người ngươi, bao gồm cả ngươi và người bên cạnh ngươi.

“Hệ thống, nếu Khi Vận Chi Tử chủ động ăn viên đan dược mà ta đã giấu đồ có được không, như vậy không tính là trực tiếp đả thương Khí Vận Chi Tử chứ?” Tần Cửu Ca hơi hỏi trong lòng, bây giờ trong viên đan dược mà hắn kêu Vận Khí Chi Tử Thanh Hoa ăn có một ít Ma Chủng, có thể ảnh hưởng đến nội tâm của Thanh Hoa đối với hắn.

Dù sao Khí Vận của Khí Vận Chi Tử này vẫn chưa biến mất hơn nữa còn thấp thoáng tăng lên.

Nếu như Tần Cửu Ca trực tiếp lấy Đại Đạo Ma Chủng ra dự định hoàn toàn khống chế Thanh Hoa, như vậy hoàn toàn không được.

“Đúng, chỉ cần Khí Vận Chi Tử chủ động ăn đan dược mà chủ nhân đưa cho sẽ không tính là chủ nhân đả thương Khí Vận Chi Tử.

Tần Cửu Ca nghe lời mà hệ thống của mình nói, trong lòng hiểu ra, mình không cứu phí Khí Vận Chi Tử này rồi.

Không thể cưỡng chế vậy còn không thể khiến ngươi chủ động sao.

Tần Cửu Ca lấy một viên Ma Chủng ra, Khí Vận Chi Tử này cam tâm tình nguyện ăn viên đan dược hàm chứa Đại Đạo Ma Chủng đó.

Thế này cũng hoàn toàn khác hẳn, dù sao Khí Vận Chi Tử này cũng chủ động ăn chứ không phải Tần Cửu Ca ép buộc.

Tự nguyện và ép buộc chính là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau.

“Được.” Lúc này Thanh Hoa đã hoàn toàn không còn một chút phòng bị nào khi đối diện với thiếu niên Đạo Tử đã cứu hai huynh muội bọn họ từ trong Thôn Thiên Mãng Tộc ra.

Hắn ta không nói hai lời đã nuốt viên đan dược mà Tần Cửu Ca giao vào tay mình.

Tần Cửu Ca nhìn một màn này, ánh mắt hơi híp lại, sắp có thể thu hoạch rau hẹ rồi.

Chương 112: Sức ảnh hưởng của Ma Chủng

Chương 112: Sức ảnh hưởng của Ma Chủng

“Chủ nhân có gì dặn dò.” Lúc này Thanh Hoa nhìn Tần Cửu Ca với vẻ cung kính, trong ánh mắt tràn đầy vẻ điên cuồng, đây chính là chủ nhân của hắn ta.

“Quả nhiên, chỉ cần loại Khí Vận Chi Tử này chủ động ăn Đại Đạo Ma Chủng của mình thì bọn họ đều sẽ trở thành Ma Chủng của mình.”

Trong ánh mắt của Tần Cửu Ca mang theo ý cười, tại sao hắn muốn chủ động tiếp cận Khí Vận Chi Tử này, còn phí một chút sức lực nhỏ để cứu hắn ta từ Thôn Thiên Mãng Tộc về, không phải vì hắn muốn sở hữu Khí Vận Chi Tử có rất nhiều Khí Vận làm Ma Chủng hay sao?

Cũng không phải Tần Cửu Ca chỉ muốn chơi đùa con rắn cái nhỏ này mà còn muốn sở hữu một Khí Vận Chi Tử với Khí Vận đang ở thời đỉnh cao làm Ma Chủng.

Như vậy lợi ích mà hắn có thể nhận được sẽ nhiều hơn.

Phải biết rằng bây giờ Khí Vận của Khí Vận Chi Tử Thanh Hoa này có thể nói là rất lớn, Tần Cửu Ca có thể cảm giác được mình sắp có thể đột phá vì Ma Chủng này mà.

Hắn có thể cảm giác được rất rõ ràng Khí Vận trên người Thanh Hoa đang chảy trên người mình.

Ta thấy em gái của ngươi rất xinh đẹp, ngươi cảm thấy chủ nhân ta nên làm thế nào đây?

Trong mắt Tần Cửu Ca lộ ra một suy nghĩ không đứng đắn, hắn muốn xem sức ảnh hưởng của Ma Chủng đối với Khí Vận Chi Tử rốt cuộc lớn bao nhiêu.

Thanh Loan có thể được chủ nhân nhìn trúng chính là phúc của nàng ta, hy vọng chủ nhân có thể sủng hạnh nàng ta.

Lúc này Thanh Hoa đáp lại lời Tần Cửu Ca mà không hề do dự chút nào, bây giờ trong suy nghĩ của hắn ta chính là hoàn toàn nghe theo lệnh của Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca cười nhạt, đây là một Khí Vận Chi Tử mà hắn cảm thấy dễ thu phục nhất, hơn nữa Khí Vận trên người Khí Vận Chi Tử này cũng rất đủ.

Hắn cảm thấy bây giờ hắn có thể đột phá thêm một lần nữa dựa vào Khí Vận nhận được từ trên người Thanh Hoa này.

Tuy rằng việc này không hoàn toàn liên quan đến Khí Vận của Thanh Hoa, nhưng cũng rất có liên quan đến những Khí Vận này.

“Ca ca, ngươi khỏe rồi.”

Thanh Loan lớn lên đơn thuần ngọt ngào từ bên ngoài đi vào, vừa rồi khi vị công tử này trị thương cho anh trai của nàng ta đã kêu nàng ta ra ngoài đợi một chút.

Nàng ta cũng không nghĩ nhiều, nếu công tử này đã cứu tính mạng của bọn họ vậy kêu nàng ta ra ngoài đợi một chút thì ra ngoài đợi một chút thôi.

Tần Cửu Ca nhìn người rắn nhỏ xinh đẹp này mà cười nhạt một tiếng, ngươi chắc chắn không ngờ trong lúc ngươi ra ngoài đó, anh trai của ngươi đã biến thành một nô lệ của ân nhân cứu mạng của ngươi.

“Ca ca của ngươi nói sau này ngươi cứ đi theo ta trước.” Tần Cửu Ca lạnh lùng nhìn người rắn xinh đẹp rất ngu ngốc đáng yêu này, trong lòng cười nhạt.

Có đôi khi mình lại nghĩ mình làm như vậy có phải quá xấu xa hay không, để anh trai của rắn cái nhỏ này làm Ma Chủng của mình hoàn toàn là một con chuột tầm bảo tìm kiếm cơ duyên cho hắn.

Mà bản thân nàng ta phỏng chừng cũng chính là một nhân vật giống như nô lệ thú cưng của Tần Cửu Ca.

“Không… không thể nào.” Lúc này, ánh mắt của Thanh Loan nhìn anh trai ruột của mình với vẻ khẩn trương, bây giờ hai anh em bọn họ ở đây sống nương tựa lẫn nhau, mà anh trai của nàng ta lại muốn để nàng ta ở bên cạnh vị công tử thần bí này.

“Thanh Loan, ca ca sắp phải ra ngoài tìm cơ duyên của mình, ngươi ở

bên cạnh ca ca chắc chắn sẽ gặp rất nhiều nguy hiểm mà ca ca lại không muốn để ngươi gặp những nguy hiểm này."

"Bây giờ chỉ kêu ngươi ở bên cạnh vị công tử này trước, sau này đợi tu vi của ca ca mạnh lên có thể bảo vệ dược Thanh Loan rồi, ca ca lại đón ngươi về sau." Trong ánh mắt của Thanh Hoa có một tia nuông chiều đối với Thanh Loan, tuy rằng bây giờ hắn ta đã hoàn toàn là Ma Chủng của Tần Cửu Ca nhưng cũng không có nghĩa bản thân hắn ta không có năng lực suy nghĩ và trí thông minh thuộc về mình.

Loại Đại Đạo Ma Chủng này của Tần Cửu Ca có thể nói là thủ đoạn khống chế người cao cấp nhất.

Sinh linh bị Tần Cửu Ca dùng Đại Đạo Ma Chủng khống chế ngoại trừ hoàn toàn nghe theo lệnh của Tần Cửu Ca về mặt suy nghĩ linh hồn ra, tình cảm và suy nghĩ của bản thân hắn ta cũng sẽ không thay đổi.

Chẳng qua cũng không có nhân vật nào có thể sánh ngang với Tần Cửu Ca trong lòng những Ma Chủng này như bọn họ.

"Ngoan, nghe lời, bắt đầu từ giờ về sau phải ở bên cạnh vị công tử này, nhất định phải nghe lời của vị công tử này." Ánh mắt của Thanh Hoa lóe lên, nếu chủ nhân đã nói em gái của mình xinh đẹp vậy hắn ta phải tặng em gái của mình cho Tần Cửu Ca, mặc cho công tử xử lý thế nào cũng được.

Chỉ cần chủ nhân của mình vui là được.

Tần Cửu Ca nhìn Thanh Hoa của hiện tại, trong lòng cười nhạt, đây chính là sức mạnh của Đại Đạo Ma Chủng, hắn muốn thứ gì của bọn họ cũng được.

"Vâng." Gương mặt nhỏ của Thanh Loan phồng lên, ngược lại rất đơn thuần đáng yêu, cuối cùng hai con mắt nhỏ lén lút nhìn thiếu niên tuấn tú thần bí đã cứu mình này.

"Hệ thống, có thứ gì có thể nâng cấp thể chất của rắn cái nhỏ này không?" Tần Cửu Ca hỏi hệ thống của mình trong đầu.

Hắn chuẩn bị hoàn toàn bồi dưỡng rắn cái nhỏ này thành nữ nô tương tự với đỉnh nô, cho nên hắn muốn nâng cấp thể chất của rắn cái nhỏ này lên một chút, như vậy lợi ích mà hắn nhận được sau này sẽ càng lớn hơn.

Đừng trách hắn tàn nhẫn cũng đừng trách hắn vô tình.

Hắn là người lấy lợi ích đứng đầu, loại chuyện có thể có lợi lẽ nào hắn còn có thể bỏ qua sao?

“Ting, trong Thương Thành của hệ thống có Thiên m Thánh Quả có thể thăng cấp m Mị Thể thành Cửu Chuyển Thiên m Thể.”

“Ting, thông tin về Cửu Chuyển Thiên m Thể như sau.”

“Cửu Chuyển Thiên m Thể trời sinh là thể song tu, người sở hữu nhất định phải là nữ giới, nam giới song tu với người sở hữu Cửu Chuyển Thiên m Thể có thể lĩnh ngộ được một chút Đại Đạo m Hàn pháp tắc.”

Tần Cửu Ca nghe lời mà hệ thống nói trong đầu mình mà trong lòng hơi ngạc nhiên, không ngờ song tu với nữ giới sở hữu thể chất như vậy có thể nhận được Đại Đạo pháp tắc.

Đại Đạo pháp tắc chính là thứ cực kỳ kinh người, một Nhân Hoàng Cảnh muốn thành công trở thành một Thiên Tôn Cảnh nhất định phải lĩnh ngộ được Đại Đạo pháp tắc, hơn nữa còn phải có thành tựu trên Đại Đạo pháp tắc sở thuộc.

Chương 113: Thiên m Thánh Quả

Chương 113: Thiên m Thánh Quả

Thường mà nói, một Nhân Hoàng muốn lĩnh ngộ được một Đại Đạo pháp tắc cực kỳ khó, mà bản thân mình chỉ cần nuôi một con rắn cái nhỏ này đã có thể ngồi mát ăn bát vàng có được Đại Đạo pháp tắc.

Nghĩ thôi vẫn rất không tồi đấy.

“Tiểu muội muội, ta có thể giúp ngươi tu luyện bình thường như ca ca của ngươi, ngươi có bằng lòng không?” Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn rắn cái nhỏ cũng chính là một đỉnh nô trong tương lai này.

Bây giờ hắn chắc chắn muốn cho nàng ta tu luyện, như vậy đợi sau này tu vi của nàng ta cao lên mình lại biến nàng ta thành đồ chơi đỉnh nô của mình, vậy không phải rất tốt hay sao?

Như vậy lợi ích mà hắn có thể nhận được chắc chắn càng lớn hơn.

“Vâng vâng vâng.” Gương mặt nhỏ của Thanh Loan đỏ bừng, bước

nhẹ tới bên cạnh Tần Cửu Ca, gật nhẹ đầu.

Ai muốn làm một thú cưng trời sinh, ai không muốn tu luyện thành cường giả, không bị người khác bắt nạt nữa. Thanh Loan cũng muốn nhưng trước đây thể chất của nàng ta cũng không cho phép nàng ta có thể tu luyện tiếp.

Mà bây giờ vị công tử tiên nhân đã cứu hai anh em bọn họ ra khỏi dầu sôi lửa bỏng ở Thôn Thiên Mãng Tộc nói có thể giúp nàng ta tu luyện, lúc này Thanh Loan cũng không biết vui mừng bao nhiêu.

“Hệ thống, ta muốn mua Thiên m Thánh Quả đó.” Tần Cửu Ca nhẹ nhàng nói trong đầu, Thanh Loan này cũng không phải người trời sinh không thể tu luyện, đây chỉ là do thể chất của nàng ta xảy ra chút vấn đề, cách giải quyết loại chuyện này vẫn có đến vài cách.

Trong đó có một cách chính là chuyển m Mị Thể của rắn cái nhỏ này thành Cửu Chuyển Thiên m Thể sau đó lại tu luyện công pháp đặc thù mà Tần Cửu Ca cho nàng ta, như vậy rắn cái nhỏ này có thể tu luyện bình thường.

Hơn nữa tốc độ tu luyện của nàng ta chắc chắn không chậm thậm chí có thể nói là rất nhanh.

Dù sao Tần Cửu Ca cũng nuôi rắn cái nhỏ này như đỉnh nô hiển nhiên không thể bạc đãi nàng ta rồi.

Dù sao đến sau này rắn cái nhỏ này thành đỉnh nô hoàn thiện, mấy thứ này đều sẽ quay lại phụng dưỡng Tần Cửu Ca, hoàn toàn không lãng phí một chút nào hết.

Chưa đến bao lâu, trong tay Tần Cửu Ca đã có một loại quả trông rất lạnh lẽo. Hắn cầm quả này đưa đến bên miệng rắn cái nhỏ này, ý bảo nó ăn quả này xuống.

Đôi mắt Thanh Loan nhìn về phía anh trai mình, sau khi có được ánh mắt đồng ý của anh trai mình, Thanh Loan mới từ từ nuốt quả đặt bên miệng mình xuống.

Tần Cửu Ca nhìn một màn này mà trong lòng dửng dưng, đây chỉ là một cách để hắn nâng cao tu vi của bản thân mình.

Chuyện như vậy thi thoảng xuất hiện vài lần hoàn toàn không thành vấn đề.

Nếu hắn đã bằng lòng bồi dưỡng rắn cái nhỏ này thành đỉnh nô của

mình vậy hiển nhiên phải đào tạo nàng ta thành đỉnh nô tốt nhất.

Tuy rằng như vậy rất xấu nhưng không từ thủ đoạn mới chính là hắn.

Lòng dạ đen tối?

Có lẽ là vậy chăng.

Cho tới bây giờ Tần Cửu Ca cũng không cảm thấy mình là một người tốt, trong lòng hắn chỉ cần là chuyện có lợi đối với hắn thì hắn đều sẽ làm.

Giống như Khí Vận Chi Tử đầu tiên mà hắn gặp được, Tần Cửu Ca lén lút bỏ một chút thuốc vào trong đan dược cho nàng ta để nàng ta tự mình cầu hoan trước mặt Khí Vận Chi Tử.

Làm vậy cũng rất có thể đả kích Khí Vận Chi Tử, có thể chèn ép Đạo Tâm của hắn ta và cướp lấy Khí Vận của hắn ta.

“Lạnh quá, lạnh quá.” Lúc này,Thanh Loan đã nuốt Thiên m Thánh Quả mà Tần Cửu Ca cho cả người tỏa ra một làn khí lạnh, ngất xỉu ngã trên đất, khí tức xung quanh nàng ta đều vô cùng lạnh lẽo.

Tần Cửu Ca cười dửng dưng, Thiên m Thánh Quả là một loại Thánh Quả có thuộc tính vô cùng âm hàn, bất cứ sinh linh nào ăn Thiên m Thánh Quả đều phải chịu một màn này.

Hắn cười nhạt, hai tay bế người rắn nhỏ xinh đẹp này lên để nàng ta nằm trong lòng mình. Hai tay hắn nhẹ nhàng xoa đầu nàng ta, đồng thời cũng rót mấy đường linh lực ấm áp vào trong cơ thể mềm mại của nàng ta.

Đỉnh nô của mình, mình không thương thì ai thương.

Lúc này Thanh Loan vốn cảm thấy cơ thể rất lạnh lẽo đột nhiên ấm áp hơn không ít, theo bản năng vùi cơ thể mình vào trong lòng Tần Cửu Ca.

Thanh Hoa ở bên cạnh Tần Cửu Ca hoàn toàn chứng kiến toàn bộ chuyện này với ánh mắt lại dửng dưng, trong lòng hắn ta, em gái của hắn ta và hắn ta đều thuộc về Tần Cửu Ca nên những chuyện này cũng chẳng có gì to tát.

Chủ nhân của hắn ta Tần Cửu Ca muốn làm gì em gái của hắn ta cũng được nhưng người khác thì không được.

Tần Cửu Ca cười khẽ một tiếng nhìn người rắn xinh đẹp trong lòng mình này, anh trai của nàng ta đã biến thành Ma Chủng của mình nhưng thật ra cũng chỉ là nô lệ, mà nàng ta cũng vô tri vô giác biến thành đồ chơi của mình.

Cả đời con rắn cái nhỏ ngu ngốc đáng yêu này cũng không có khả năng biết được vào một khắc nàng ta và anh trai gặp được mình thì vận mệnh của bọn họ đã hoàn toàn thay đổi rồi.

Chương 114: Nâng cấp

Chương 114: Nâng cấp

“Ting, bởi vì chủ nhân đã hoàn toàn thay đổi vận mệnh của Khí Vận Chi Tử, nhận được năm mươi nghìn Khí Vận Điểm.” Giọng nói của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca khiến trong lòng hắn hơi kinh ngạc, Khí Vận Điểm lần này mình nhận được vẫn rất phong phú đấy.

Nghĩ lại cũng đúng thôi, ngay từ đầu Khí Vận Chi Tử Thanh Hoa lần này đã bị mình khống chế, vận mệnh của hắn ta cũng đã bị chôn vui trong lòng bàn tay của chính hắn ta.

“Hệ thống, mở giao diện thuộc tính của ta.” Tần Cửu Ca khẽ nói trong lòng, các mục dữ liệu chi tiết của mình đều hiển thị phía trên giao diện thuộc tính của hệ thống.

“Chủ nhân: Tần Cửu Ca.”

“Thể chất: Đại Đại Chủng Ma Thể!”

“Thiên phú: Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn.”

“Tu vi: Nhân Hoàng Cảnh Nhị Trọng.”

“Thân phận: Thiếu chủ Tiên Cổ Tần Tộc.”

“Công pháp: Đạo Tâm Ma Chủng, Tiên Lâm Cửu Thiên, Thái Thượng Tiên Quyết…”

“Khí Vận Điểm: Năm mươi sáu nghìn điểm.”

“Hệ thống, lấy ba mươi nghìn Khí Vận Điểm của ta nâng cấp Trọng Đồng Nhãn và Phi Tiên Thể.” Tần Cửu Ca im lặng một lúc suy tính trong lòng mình, bây giờ hắn sẽ nâng cấp mấy loại thiên phú như thể

chất và mắt này một chút.

Dù sao sau này mấy thứ này cũng có tác dụng lớn đối với hắn.

Thể chất và mắt nói thế nào cũng là thứ sẽ theo bên cạnh mình một đời, nói sao thì cũng hữu dụng hơn những bảo vật hối đoái trong Thương Thành hệ thống đó.

“Ting, Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn tiêu hao mười lăm nghìn Khí Vận Điểm để cường hóa, Phi Tiên Thể tiêu hao mười lăm nghìn Khí Vận Điểm nâng cấp đến quyển năm.” Hệ thống nhanh chóng chấp hành xong mệnh lệnh của Tần Cửu Ca.

Sau khi cảm giác được thể chất và mắt của mình đều đã được cường hóa, Tần Cửu Ca thở ra một hơi thật dài, đặt rắn cái nhỏ còn đang ở trong lòng mình xuống đất.

Hắn cảm thấy bây giờ mình sắp đột phá rồi.

...

“Đột phá một cảnh giới nhỏ vẫn như nước chảy thành sông.” Tần Cửu Ca giãn gân cốt của mình một chút, nhìn Thanh Loan đã tỉnh lại đang rất chấn động khi trông thấy cảnh tượng mình đột phá mà cười nhạt.

Lần này hắn đã rất khống chế dị tượng trong thời điểm đột phá cảnh giới của mình nhưng nó vẫn rất lớn như cũ, đây không phải thứ hắn có thể hoàn toàn quyết định.

Hắn chậm rãi bước từ trên không trung xuống, mỗi một bước chân đi dưới chân hắn đều sẽ có một bông sen vàng, cái này gọi lại mỗi bước sinh sen, dị tượng của Đại Đạo cũng chính là như thế.

“Nhân Hoàng Tam Trọng.” Tần Cửu Ca mỉm cười, Nhân Hoàng Cảnh ở Thái Cổ Tiên Vực chính là thiên đạo của toàn bộ thiếu niên chí tôn thiên kiêu yêu nghiệt, hơn nữa còn là một thiên đạo lớn nhất.

Tại sao Tần Cửu Ca có thể trở thành đại năng Thái Hư Cảnh khi mới mười sáu tuổi mà lại không có tự tin bước lên con đường Nhân Hoàng, trở thành Nhân Hoàng vào lúc hai mươi tuổi.

Chính là vì Nhân Hoàng Cảnh quả thật vô cùng khó đột phá.

Theo dự tính của hắn, bây giờ trong các Cấm Kỵ Cổ Tộc ở Thái Cổ Tiên Vực cũng không biết người có thể đột phá Nhân Hoàng Cảnh

trước hai mươi tuổi có thể đếm được trên một bàn tay hay không?

Dù sao cho dù có cùng lắm cũng chỉ giống như Tần Cửu Ca trước đây mà thôi.

“Khí tức Hoàng Đạo, người đàn ông này thoạt nhìn còn trẻ tuổi như vậy lại là một Nhân Hoàng.” Thanh Loan đã tỉnh lại nhìn về phía Tần Cửu Ca đang chậm rãi bước từ trên không trung xuống với ánh mắt kinh ngạc, thì thầm tự nói.

Tu vi của người trẻ tuổi đã cứu bọn họ từ trong Thôn Thiên Mãng Tộc ra này đã có thể sánh ngang với một vài trưởng lão trong tộc của bọn họ.

“Ngươi tỉnh rồi, bây giờ ngươi có thể cảm nhận một chút mình có thể cảm giác được sóng dao động linh lực hay không?” Tần Cửu Ca thản nhiên nhìn về phía rắn cái nhỏ này, thể chất của nàng ta đã thành Cửu Chuyển Thiên m Thể, một thể chất đỉnh nô tuyệt vời.

“Được rồi, bây giờ ca ca của ngươi phải tự mình ra ngoài lang bạt tìm kiếm cơ duyên.” Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn rắn cái nhỏ này, khi nói chuyện ánh mắt của rắn cái này rất đơn thuần, vừa nhìn đã biết chính là loại rắn cái nhỏ chưa từng trải qua phong ba.

“Sau này ngươi cứ đi theo ta trước, biết chưa?”

“Vâng.” Hình như gương mặt của Thanh Loan có hơi đỏ lên, nàng ta biết rõ vừa rồi khi mình hôn mê vẫn luôn cuộn mình trong lòng thiếu niên này.

Ánh mắt của Tần Cửu Ca mang theo một chút dịu dàng, nhẹ nhàng ôm rắn cái nhỏ này lên, đỉnh nô này hoàn toàn không thể chạy thoát khỏi lòng bàn tay của hắn.

Cả đời này hay đời đời kiếp kiếp đều làm đỉnh nô của hắn.

...

Cửu U Mãng Tộc.

“Đạo Tử, trong Thiên Yêu Cổ Hải xuất hiện một thế giới nhỏ, căn cứ theo quan sát của mấy người chúng ta thì thế giới nhỏ đó chắc hẳn là một thế giới sinh ra trong trận chiến của những cường giả thời viễn cổ đó.

“Bên trong chắc hẳn có không ít truyền thừa của những cường giả

thời viễn cổ.” Một lão giả cả người tản ra sương mù mỉm cười kể cho Tần Cửu Ca nghe về tình hình mà mấy người bọn họ đã phát hiện ra tại Thiên Yêu Cổ Hải trong mấy ngày này.

Mấy ngày này, trong Thiên Yêu Cổ Hải xuất hiện một lối vào, hiển nhiên mấy lão già bọn họ đã vào trong thăm dò một chút mới có thể yên tâm để Đạo Tử Tần Cửu Ca trong tộc mình đi vào.

Tuy rằng thiên tài yêu nghiệt trong Tiên Cổ Tần Tộc nhiều như lông trâu nhưng những thiên tài yêu nghiệt này đều có thể chết, Tiên Cổ Tần Tộc sẽ không liếc mắt nhìn thêm lấy một cái.

Dù sao thiên tài yêu nghiệt đã chết cũng không là gì trong mắt bọn họ.

Đương nhiên trong này chắc chắn phải loại trừ Đạo Tử Tần Cửu Ca của bọn họ ra, dù sao cũng có thể nói bọn họ rất thích một thiếu niên chí tôn Nhân Hoàng như Tần Cửu Ca.

Có không ít sự tồn tại cấm kỵ trong tộc đã nhiêu lần nói với những Thiên Tôn như bọn họ, nếu gặp phải nguy hiểm gì, ai trong các ngươi cũng có thể chết nhưng Đạo Tử Tần Cửu Ca thì không được.

Chương 115: Nữ Thần của Thiên Sứ Tộc

Chương 115: Nữ Thần của Thiên Sứ Tộc

“Một tiểu thế giới được truyền thừa bởi cường giả viễn cổ.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca thâm trầm. Trong những năm dài ở Thái Cổ Tiên Vực đã xuất hiện rất nhiều cường giả. Những cường giả này đã hình thành nên Cổ Tộc Đạo Thống. Tuy có đủ tài nguyên trong Thái Cổ Tiên Vực nhưng sẽ luôn có người phát sinh tranh đấu.

Những trận chiến này diễn ra vô cùng tàn khốc vì không người nào nguyện ý nhượng bộ.

Do đó, việc một số cường giả bị tiêu diệt là điều bình thường. Theo lý thuyết, các công pháp của các cường cường giả đã bị tiêu diệt này sẽ không bị mất, ngoại trừ những cuốn của các cường giả có sức mạnh, còn hầu hết những cuốn sách cổ của các cường giả khác mà chưa tìm thấy được người kế nhiệm sẽ biến mất.

Tuy nhiên, một số viễn cổ cường giả không nguyện ý để những gì họ học được trong cuộc đời trước khi chết tiêu tan, vì vậy tất nhiên họ sẽ để lại truyền thừa của mình cho các hậu bối tìm kiếm.

“Với mấy việc tìm kiếm truyền thừa viễn cổ đại như này, nhìn chung là Khí Vận Chi Tử am hiểu nhất.”

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, chẳng qua là hắn vừa rồi nhận được một Khí Vận Chi Tử vẫn đang ở trong trạng thái có trọn vẹn khí vận.

Bây giờ Khí Vận Chi Tử này không còn có ích.

Để Khí Vận Chi Tử, người được biết đến như tiểu chuyên gia về bí cảnh, tìm kiếm truyền thừa của những cường giả viễn cổ này không phải quá dễ dàng sao?

Thanh Hoa, Khí Vận Chi Tử của Yêu Tộc, được Tần Cửu Ca xem như một thợ săn kho báu.

Những cuốn sách cổ quý báu mà Khí Vận Chi Tử này thu hoạch được đều là của hắn.

.....

Thiên Yêu Cổ Hải.

Thông thường, đây là phạm vi hoạt động của người trong Yêu Tộc, nói chung là không có hoạt động quy mô lớn của các sinh linh khác trong Thần Châu rộng lớn.

Nhưng khoảng thời gian này lại hoàn toàn khác.

Một số lượng lớn các quái vật của các Cổ Tộc Đại Thống từ khắp Thần Châu rộng lớn đã đến đây.

Có một gia tộc thiên sứ kiêu hãnh với một đôi cánh trắng và dài, thường được biết đến với cái tên Thiên Nhân.

Thiên Sứ Nhất Tộc là một tộc cổ đại có lịch sử rất lâu đời tại Thần Châu rộng lớn, tuy rằng kém xa Cấm Kỵ Cổ Tộc, nhưng cũng là một tộc rất mạnh.

“Không ngờ lần này nữ tử của Thiên Sứ Nhất Tộc lại tới.”

Có người cảm thán nhìn về phía xa xa có ánh sáng vàng trắng lớn chiếu rọi, đó là biểu tượng độc đáo nhất của Thiên Sứ Nhất Tộc.

Thiên Sứ Nhất Tộc là một tộc có âm thịnh dương suy. Hầu hết các Thiên Sứ đều là nữ, chỉ có vài Thiên Sứ là nam.

Mà vị trí của Thần Nữ trong Thiên Sứ Nhất Tộc cũng giống như địa vị của Tần Cửu Ca trong Tiên Cổ Tần Tộc, cũng đều là kẻ bất lương trong các tộc không đổi ngàn năm chưa từng gặp.

“Nghe nói khi Thần Nữ của Thiên Sứ Nhất Tộc ra đời, tử khí tràn khắp ba vạn dặm, Thiên Sứ Thánh Thú trong truyền thuyết hiện thế chúc mừng, thần nữ miệng ngậm Thông Linh Cổ Ngọc! Khi đó không biết bao nhiêu đạo thống trong Thần Châu đều bị kinh động.”

“Thần Nữ thánh khiết hoàn mỹ, tài năng vô song, có không biết bao nhiêu cổ tộc và thế lực đạo thống muốn cưới nàng về.”

Một thanh niên áo đỏ thở dài nhìn về phía Nữ Thần của Thiên Sứ Nhất Tộc cách đó không xa.

Đương nhiên, hắn cũng rất thích nữ tử của tộc Thiên Sứ này, nhưng làm sao có thể lấy nàng được.

Là người thừa kế quyền lực của một đạo nhỏ, hắn biết tự lượng sức.

Thân phận, địa vị và sức mạnh của hắn đều kém xa Nữ Thần của tộc Thiên Sứ, không một ai trong thiên hạ lại bị “phàm nhân” cám dỗ.

Nữ Thần của tộc Thiên Sứ nhìn quanh, như thể đang tìm kiếm một cái gì đó hoặc một ai đó.

Nữ Thần đi chân trần trong bộ y phục màu trắng, một tấm vải tuyn mỏng manh nhẹ phủ lên cơ thể mỏng manh của nàng, và có một ánh hào quang thánh thiện bao phủ xung quanh nàng.

Xung quanh Nữ Thần đều là những thiên sứ cao lớn.

“Ngươi nói xem, Nữ Thần đang tìm ai?”

Một nữ thiên sứ với thân hình hoàn hảo và những con sóng nhỏ nhắn nhìn nữ thần thường rất kiêu ngạo của mình và tự hỏi.

Nữ Thần bình thường rất kiêu ngạo lãnh đạm, không ngờ hôm nay ánh mắt nàng lại thất thường, không nhìn ra tâm ý.

“Ta còn có thể tìm được ai nữa, tất nhiên là Tần Cửu Ca, công tử của Tiên Cổ Tần Tộc.”

Một nữ tử đầy quyền năng, bất lực nhìn Nữ Thần của mình, khi còn

bé chẳng phải đã cứu ngươi một lần sao.

Về việc vẫn luôn nghĩ đến hắn nhiều như vậy, ngươi sợ rằng Tần Cửu Ca bất phàm vẫn sẽ nhớ tới ngươi.

.....

“Tiền bối, ngươi nhìn xem bên kia có thế lực gì.”

Người trẻ tuổi bên cạnh thiếu niên áo đỏ vỗ vỗ hắn, chỉ vào một cái quan tài đồng cổ cách xa bọn họ, thấp giọng hỏi vị tiền bối am hiểu nhất trong mắt hắn.

Tác động thị giác của việc ngồi trên quan tài bằng đồng đối với hắn là quá lớn, trước đây hắn chưa bao giờ nhìn thấy một quan tài đồng lớn như vậy.

Khí tức thần bí cổ xưa của chiếc quan tài bằng đồng cổ đại này thật làm cho người ta chấn động cả hồn phách.

“Người của Chí Tôn Cổ Điện.”

Đồng tử của vị sư huynh mặc áo đỏ co rút lại, đây là yêu nghiệt phương nào.

Cơ duyên lần này thật tuyệt vời phải không?

Không ngờ lại có người của Chí Tôn Cổ Điện, vô cùng thần bí cổ xưa ở vùng đất Thần Châu rộng lớn.

Phải biết rằng nhìn chung Chí Tôn Cổ Điện chỉ yếu hơn mấy vài Cấm Kỵ Cổ Tộc mà thôi.

Chương 116: Hạn chế sức mạnh

Chương 116: Hạn chế sức mạnh

“Này, Tiểu Cốc thậm chí đến đây lần này với những người truyền thừa quyền lực của những Cấm Kỵ Cổ Tộc đó.”

Cách người mặc áo đỏ không xa, một cường giả trong đạo thống của bọn họ khẽ thở dài. Trước đó một người bằng hữu cũ của hắn nói khẽ với hắn rằng lần này đừng quá tranh giành cơ duyên của tiểu thế giới với người khác.

Nếu ngươi thấy có gì đó không ổn, hãy chạy ngay đi.

Người bằng hữu cũ của hắn nói với hắn rằng lần này ngay cả những người có trong Cấm Kỵ Đạo Thống cũng đến.

Tin tức này khiến hắn vô cùng kinh ngạc, hắn đã sống ngàn năm nhưng chưa từng trực tiếp nhìn thấy hậu duệ của Cấm Kỵ Cổ Tộc trong Thái Cổ Tiên Vực.

Những người đó thực sự quá bí ẩn, và họ không bao giờ dễ dàng xuất hiện ở thế giới bên ngoài.

Môn phái của bằng hữu hắn là thế lực cấp dưới của Cấm Kỵ Đạo Thống, người bằng hữu đó có quan hệ khá tốt trong thế lực đó, và đương nhiên hiểu biết về những Cấm Kỵ Đạo Thống này cũng hơn hắn.

Trên thực tế, quan trọng nhất là những người truyền thừa của Cấm Kỵ Đạo Thống không hề che giấu tung tích, cho nên lần này tất nhiên có không ít người biết chuyện cũng đã tới.

“Cấm Kỵ Đạo Thống.” Ánh mắt của người áo đỏ kinh ngạc, trong đó đáng chú ý hơn là quan tài cổ bằng đồng và Nữ Thần của Thiên Sứ Nhất Tộc.

Không phải vì điều gì khác, mà vì hai chữ Cấm Kỵ.

Trong Thái Cổ Tiên Vực, chỉ cần là đạo gia, cổ tộc, đại môn phái có liên quan đến hai chữ Cấm Kỵ, đều là thế lực được lưu truyền từ xa xưa.

Sức mạnh vô song.

……

“Đạo Tử, lần này tiểu thế giới có hạn chế sức mạnh.”

Sâu trong hư không, một giọng nói già nua vang lên.

“Ta cùng một ít lão nhân gia thăm dò cấu tạo của tiểu thế giới này, phát hiện tiểu thế giới này tối đa chỉ có thể cho phép người dưới Nhân Hoàng Cảnh tiến vào, nếu không tiểu thế giới này sẽ sụp đổ.”

Thiên Tôn của Tiên Cổ Tần Tộc có chút bất lực, Đạo Tử của người Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ có thực lực đã là Nhân Hoàng Cảnh rồi, hiển nhiên là Đạo Tử Tần Cửu Ca không vào được.

“Không thành vấn đề, không thành vấn đề.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ. Cơ mà Khí Vận Chi Tử được mệnh danh là thợ săn kho báu bất khả chiến bại của hắn trong bí cảnh, cộng thêm bảo vật do hắn ban cho, việc có được một ít cơ duyên không phải là quá dễ dàng sao.

“Lần này, có không ít đạo thống rất cổ xưa tới tranh đoạt cơ duyên này.”

Tần Tộc Thiên Tôn lại nói với Tần Cửu Ca.

“Theo tổ tiên trong tộc suy đoán từ đại đạo âm thanh trong Thiên Yêu Cổ Hải là thời kỳ hoàng kim của Tiên Cổ Tần Tộc vốn khó có thể tái hiện ở thời cổ đại đã mở lại. ”

Vị Thiên Tôn của Tần Tộc này đã rất kính sợ về thời kỳ hoàng kim mà chính hắn gọi, đó do Thái Cổ Tiên Vực, cùng hàng vạn Tinh Thần Giới và tất cả sinh linh trên Thế Giới tạo ra.

Lúc đó linh khí giữa thiên địa như nước thuỷ triều, có không biết bao nhiêu thiên tài, bảo vật tăng lên một cách cuồng bạo.

Rất nhiều bí cảnh bảo địa đã được gia tăng, và đủ loại yêu nghiệt cường đại khác nhau đều cạnh tranh để được xuất hiện.

“Lão tổ cho rằng, cơ duyên lần này của Thiên Yêu Cổ Hải, chính là báo trước cho thời đại thịnh thế này mở ra.”

Tần Tộc Thiên Tôn một lần nữa nói rằng mình đã là tổ tiên của người thường rồi, cũng chỉ có những cự đầu vạn cổ từ Thiên Tôn trở lên mới có thể làm tổ tiên trong Tiên Cổ Tần Tộc.

Lời nói của những cự đầu vạn cổ kia vẫn rất chính xác, dù sao họ cũng đã sống quá nhiều năm, đã chứng kiến thời kỳ thịnh vượng nhất của Thái Cổ Tiên Vực.

“Hoàng Kim Thời Đại.”

Tần Cửu Ca nói khẽ với bản thân rằng mình đã xem mô tả về thời đại thịnh vượng này trong cuốn sách ghi lại lịch sử cổ đại của gia tộc.

Chí Tôn Đế Lộ, Thần Ma Cổ Lộ, trời giáng thần cấp, vạn linh tranh chấp.

Đây là lời nói mà Tần Cửu Ca khắc sâu nhất trong cuốn sách ghi chép

lại bộ cổ sử này.

Tất nhiên, những điều kể trên không tồn tại trong giai đoạn đầu của thời kỳ hoàng kim, mà chỉ xuất hiện ở thời kỳ sau.

Đây là cơ duyên chung cho tất cả chúng sinh trên chư thiên vạn giới. Lịch sử cổ đại ghi lại rằng nhiều Thiên Tôn Chi Cảnh đã xuất hiện trong thời kỳ hoàng kim này, và thậm chí còn tạo ra những Cấm Kỵ đặc biệt.

“Đạo tử, những truyền thừa của Cổ Tộc Đạo Thống đó sẽ từ từ xuất hiện trên Thế Giới sau cơ duyên này, cho nên đạo tử gặp phải những truyền thừa của Cổ Tộc Đạo Thống đó trong tương lai là điều rất bình thường, và một số truyền thừa của các Cổ Tộc Đạo Thống, thậm chí giữa các tộc, lại hoàn toàn khác nhau. Ta hy vọng đạo tử sẽ cẩn thận hơn. ”

Tần Cửu Ca khẽ gật đầu khi nghe lời này, hắn không phải kẻ ngốc, cũng không kiêu ngạo chút nào, những truyền nhân trực tiếp của thế lực đạo thống cổ xưa cho dù không giỏi bằng hắn nhưng cũng nhất định là không yếu.

Tần Cửu Ca rất rõ ràng, truyền nhân dòng chính của đạo thống cổ xưa trong Thái Cổ Tiên Vực như bọn hắn có bao nhiêu thủ đoạn.

Lấy Tần Cửu Ca làm ví dụ, nếu người khác chỉ coi Tần Cửu Ca là một cường giả bình thường trong Nhân Hoàng Tam Trọng.

Vậy người đó chết cũng không biết mình đã chết như thế nào. Rốt cuộc là Tiên Cổ Tần Tộc đã cho Tần Cửu Ca quá nhiều phương tiện bảo hộ.

Bởi vì cái gì cũng nói, Tần Cửu Ca chính là đạo gia của Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ, nếu như bị thế lực trung cổ lão đạo thống ở Ngoại Giới dễ dàng tấn công và giết chết, thì Tiên Cổ Tần Tộc cũng không cần dung hợp.

Tần Cửu Ca sẽ không bệnh đến mức chủ động khiêu khích những cổ tộc của đạo thống cổ xưa kia, mặc dù Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ không sợ chút nào, nhưng cũng không cần chuyện này.

Chương 117: Ai bảo hắn quá mức ưu tú

Chương 117: Ai bảo hắn quá mức ưu tú

Ở cấp độ đạo thống cổ tộc như bọn họ, hai người họ sẽ không dễ gây chiến như bài báo trực tuyến mà trước đây của Tần Cửu Ca đã đọc

Bởi vì trong số đó có những điều Cấm Kỵ Cổ Xưa không biết bao nhiêu kỷ nguyên, một khi bắt đầu chiến tranh thì không phải là chuyện vụn vặt.

Các sinh linh của nhiều châu vực trong Thái Cổ Tiên Vực sẽ bị ảnh hưởng, thậm chí hàng vạn Tinh Thần Giới trên trời cũng sẽ bị phá hủy.

Tuyệt đối không nên cho rằng đó là một trò đùa, gia chủ của cổ tộc trong đạo thống cổ xưa sẽ không bao giờ gây chiến với cái giá là phá hủy nền tảng gia tộc của chính họ.

Vì vậy, nhìn chung, không có chuyện như trên web khi Tần Cửu Ca ở kiếp trước, chẳng hạn như việc các thế lực cùng cấp cử cường giả trong thế lực của mình đi tấn công và giết người truyền thừa đạo thống của thế lực khác.

Vì hậu quả của việc này là vô cùng kinh người và không phải đạo thống nào cũng có thể gánh nổi.

Trừ khi đẳng cấp thế lực giữa cả hai chênh lệch quá nhiều, thì không có vấn đề gì cả.

Vì vậy, Tần Cửu Ca không sợ hãi rằng một số của đạo thống cổ xưa sẽ phái những lão quái vật từ các gia tộc tương ứng của họ đến tấn công và giết hắn.

Hậu quả của việc này gây ra chắc chắn không phải là thứ mà bất kỳ đạo thống cổ tộc nào trong Thái Cổ Tiên Vực cũng có thể gánh chịu được.

Tần Cửu Ca chỉ cần quan tâm đến thế hệ mình mà thôi.

.....

“Thần Nữ, đừng nhìn xung quanh, vị Thiếu Niên Chí Tôn kia thật sự sẽ không trở lại.”

Nữ thiên sứ rối rít thở dài trong lòng khi nhìn bộ dạng như mực của Thần Nữ kiêu ngạo trong tộc của mình.

Đây có lẽ chỉ là tình yêu đơn phương của Nữ Thần nhà bọn họ,

không phải gia tộc không cho gửi giấy kết hôn cho Tiên Cổ Tần Tộc, nhưng không lâu sau bọn họ đã bị trả lại, điều này còn không rõ rang sao.

Tên kia là Thiếu Niên Chí Tôn nổi danh khắp Thần Vực rộng lớn, cũng chưa từng quan tâm đến ngươi, tại sao ngươi vẫn thèm muốn hắn.

Nếu không phải Nữ Thần của chính mình, nàng đã mắng nàng ta từ lâu, tại sao ngươi lại mất giá như vậy.

Không phải là không có thiếu niên xuất chúng trong Thái Cổ Tiên Vực, sao ngươi lại tương tư đến mức như vậy.

Bên cạnh đó, khóe miệng của nữ thiên sứ co rút lại mãnh liệt, những người khác không nói gì, chỉ nói vị kia tồn tại, thật là có khả năng khinh thường Thần Nữ của chính mình.

Nàng không cần phải nghĩ cũng biết có bao nhiêu tuyệt sắc thiên kim trong Thái Cổ Tiên Vực muốn trèo cành cao mà leo lên giường của vị Thiếu Niên Chí Tôn kia, ta sợ rằng sẽ nhiều như Tinh Thần Giới ấy.

Nữ Thần bên cạnh nàng ta không có nhiều lợi thế trong số những tuyệt sắc thiên tiên đó.

Nữ Thần của Thiên Sứ Nhất Tộc đi chân trần, áo trắng khinh sam nhẹ tựa như thiên tiên giáng thế. Nàng cũng biết có lẽ nàng đang tương tư vị Thiếu Niên Chí Tôn của Tiên Cổ Tần Tộc kia.

Nhưng mà biết làm sao được cơ chứ.

Ai bảo hắn quá mức ưu tú, nàng càng biết về vị Thiếu Niên Chí Tôn này, nàng càng ngày càng cảm thấy mình dần trầm luân.

“Thần Nữ, ước chừng tộc của bọn họ đã để cho vị kia kết hôn cùng Đế Nữ của Hư Không Đế Tộc rồi.”

Nữ thiên sứ đang cuộn trào sóng gió lại một lần nữa hắt nước cho Thần Nữ của gia tộc mình tỉnh ra.

Hư Không Đế Tộc là một thế lực cổ xưa mà Thiên Sứ các nàng ngưỡng mộ, vô cùng cường đại. Thế hệ Đế Nữ này của bọn họ càng có tư chất Cấm Kỵ, thiên phú vô cùng tuyệt luân trong truyền thuyết.

Diện mạo của Hư Không Đại Nữ nhất định là thuộc hạng nhất, cũng không kém hơn Thần Nữ của Thiên Sứ Nhất Tộc bọn họ, cho dù cộng

thêm thân phận của hai bên mà nói, hai người cũng hoàn toàn không thể so sánh được.

Hơn nữa, ước chừng vị Thiếu Niên Chí Tôn chỗ Tiên Cổ Tần Tộc kia cũng coi trọng thực lực khổng lồ của Hư Không Đế Tộc, nguyện ý cùng bọn họ kết thông gia, để đối mặt với thời kỳ hoàng kim trong tương lai mà tổ tiên của tộc đã nói.

Suy cho cùng, mặc dù Cấm Kỵ Thế Lực của Tiên Cổ Tần Tộc đã đứng trên đỉnh cao của Thái Cổ Tiên Vực, nhưng không ai có thể đảm bảo rằng sẽ không có một vài Cấm Kỵ bất khả chiến bại có thể phá vỡ thế cân bằng trong thời kỳ hoàng kim.

Cho dù lùi một trăm bước mà nói, hôn lễ của Tiên Cổ Tần Tộc tộc và Hư Không Đế Tộc nhất định sẽ là một sự ngăn cản lớn đối với tất cả truyền thừa của Cấm Kỵ Cổ Tộc Đạo Thống.

Mặc dù gia Thiên Sứ Nhất Tộc của bọn họ cũng là một chủng tộc vô cùng hùng mạnh, nhưng bọn họ cũng biết thực lực của mình kém hơn Hư Không Đế Tộc, càng không nói tới Tiên Cổ Tần Tộc.

Thiên Sứ Nhất Tộc của bọn họ có rất nhiều danh tiếng ở Thần Châu rộng lớn, nhưng những Cấm Kỵ Thế Lực cổ xưa như Hư Không Đế Tộc và Tiên Cổ Tần Tộc đều chấn động toàn bộ thiên hạ trong Thái Cổ Tiên Vực.

Hai người không thể so sánh với nhau được.

Chương 118: Hoàng Kim Sư Tử Tộc

Chương 118: Hoàng Kim Sư Tử Tộc

Sự khác biệt giữa thân phận của bọn họ là rất lớn, và Thiên Sứ Nhất Tộc không thể để Thần Nữ của họ làm thiếp thất của người khác. Đối với Thiên Sứ Nhất Tộc, huyết mạch của bọn họ đều rất cao ngạo, dù cho cô gia của các nàng có là Đạo Tử của Cấm Kỵ Cổ Tộc Thái Cổ Tiên Vực thì điều đó cũng không được.

“Ta không quan tâm, dù sao ta cũng chỉ thích hắn.”

Nữ Thần Ngạn nhắm mắt lại, và trở lại vẻ kiêu ngạo trước đây, biểu tình như thế ta như vậy đó, ngươi thích làm sao thì làm.

“Ai da.”

Nữ thần đang bối rối kia nhàn nhạt thở dài, nàng không thể nào quản được nữ thần của chính mình.

.....

“Đạo Tử, Thiên Yêu Cổ Hải này có rất nhiều cơ duyên cường giả viễn cổ của Thái Cổ Tiên Vực truyền thừa một tiểu thế giới.”

Ở sâu trong hư không, một vị Thiên Tôn trong Tiên Cổ Tần Tộc mỉm cười nói với Tần Cửu Ca, nếu đã là các Cấm Kỵ tồn tại trong tộc nói, thì đây chính là cơ duyên mở ra Hoàng Kim Thời Đại.

Lần này, có rất nhiều cơ duyên trong Thiên Yêu Cổ Hải, nhưng hầu hết những cơ duyên này đều không quan trọng đối với họ.

Truyền thừa cường giả viễn cổ của tiểu thế giới có thực sự so sánh được với truyền thừa trong gia tộc của họ sao?

Truyền thừa mà Đạo Tử Tần Cửu Ca của bọn họ còn kinh khủng hơn.

Đại khái mà nói, đối với Ngoại Giới, truyền thừa sự tồn tại của một vị Thiên Tôn cũng đủ để khiến cho hậu duệ của nhiều thế lực trong Thái Cổ Viên Vực vui mừng.

Tuy nhiên, có vô số cường giả truyền thừa trong Cấm Kỵ Đạo Thống được lưu truyền từ xa xưa, nhiều trong số đó là những cường giả được sinh ra trong gia tộc của bọn họ, và một số được lấy từ Ngoại Giới.

Dù sao, thứ bọn họ thiếu không phải là cường giả truyền thừa, mà là sự tồn tại của một yêu nghiệt thiên phú, có thể gọi là Thiếu Niên Chí Tôn.

Trên thực tế, đây không chỉ là vấn đề của riêng Tiên Cổ Tần Tộc, mà là vấn đề của tất cả các Cổ Tộc Đạo Thống Cấm Kỵ.

Bọn họ thiếu truyền thừa sao?

Không, bọn họ chỉ thiếu những đệ tử yêu nghiệt, những người hoàn toàn có thể kế thừa cơ nghiệp.

Trong chuyến du hành đến Thiên Yêu Cổ Hải, bọn họ chỉ muốn Đạo Tử trong tộc ra ngoài rèn luyện sức mạnh và để Ngoại Giới nhìn thấy những yêu nghiệt trong tộc của mình.

Rốt cuộc thì ai cũng biết rằng tu luyện trong tộc một cách mù quáng là điều không mong muốn.

“Đạo Tử có thể tùy ý khám phá Thiên Yêu Cổ Hải này. Nếu có chuyện gì thì có thể tới hỏi mấy lão gia hoả bọn ta.”

Vị Thiên Tôn của Tần Tộc lại nói, bởi vì tiểu thế giới này hạn chế thực lực của người tiến vào chỉ có thể ở dưới Hoàng Nhân Cảnh, thực lực của Đạo Tử Tần Cửu Ca là Hoàng Nhân Cảnh, có thể tính là không có khả năng đi vào.

Tuy rằng bọn hắn có phương pháp có thể trấn áp cảnh giới của cường giả, ngươi cho rằng tiểu thế giới này không thể nhận ra sao?

Quả thật mà nói, ở Hạ Giới có thể dùng phương thức trấn áp cảnh giới để tiến vào một tiểu thế giới với thực lực có hạn như thế này.

Nhưng nơi này là Thái Cổ Tiên Vực, quy tắc đại đạo rất ổn định, pháp tắc của Tiên Vực quá mạnh mẽ, lợi hại của việc này là rõ ràng, những tu sĩ tu luyện trong Thái Cổ Tiên Vực nhìn chung mạnh hơn rất nhiều so với những người ở trong cùng cảnh giới, mạnh hơn tu sĩ có cùng cảnh cảnh giới ở dưới Hạ Giới.

Tuy nhiên, có nhược điểm cũng không phải là nhược điểm, quy tắc của thế giới hình thành trong Thái Cổ Tiên Vực rất ổn định, chỉ cần bạn chạm vào quy tắc của nó, thế giới sẽ nhanh chóng lĩnh hội được.

Lấy tiểu thế giới trong Thiên Yêu Cổ Hải này làm ví dụ, theo quy tắc thế giới của nó, cảnh giới của người tu luyện đi vào không được vượt quá Nhân Hoàng Cảnh, nếu không nó sẽ sụp đổ.

Cảnh giới thực lực của Tần Cửu Ca là Nhân Hoàng Cảnh, cho nên dù có áp chế thực lực như thế nào, bản nguyên linh hồn của Tần Cửu Ca vẫn có khí tức của Nhân Hoàng, không thể xóa nhòa.

“Được rồi, đa tạ các vị trưởng lão.”

Tần Cửu Ca khẽ mỉm cười với mấy vị Tần Tộc Thiên Tôn bọn họ.

Hắn chỉ là tình cờ muốn đi dạo quanh đây, hắn kêu Khí Vận Chi Tử Thanh Hoa do hắn điều khiển đi đến tiểu thế giới tìm cơ duyên, mà hắn cũng có thể tìm được một ít cơ duyên chung quanh đây.

Cơ duyên mà Thanh Hoa có được cũng là của hắn, cơ duyên mà hắn lấy được cũng là của chính hắn, đây không phải là vẹn cả đôi đường sao?

Hắn rất tin vào khả năng săn tìm kho báu của những Khí Vận Chi Tử này.

.....

“Cũng có những sinh linh tới Thái Cổ Thần Sơn.”

Hàng chục con sư tử lớn nhỏ màu vàng kim có kích thước bằng ngọn núi bay ra từ không trung.

Trong số những con Hoàng Kim Sư Tử này có một con Hoàng Kim Sư Tử rất đặc biệt, nó có ba đầu, lông trên thân rực rỡ hơn những con Hoàng Kim Sư Tử khác xung quanh. Hơn nữa, mỗi cái đầu của nó đều khí thế bức người.

“Các cường giả Hoàng Kim Sư Tử ở Thái Cổ Thần Sơn không ngờ rằng trong tộc bọn hắn tại Hoàng Kim Thời Đại này sẽ có một con Hoàng Kim Sư Tử ba đầu dị chủng đột biến.”

“Ta cho rằng những con Hoàng Kim Sư Tử của thế hệ này sẽ làm nên chuyện ở Thái Cổ Tiên Vực.”

Một cường giả biết về huyết thống của tộc Hoàng Kim Sư Tử thầm thở dài. Hoàng Kim Sư Tử Tộc có huyết mạch đẳng cấp.

Nói chung, huyết thống cao cấp nhất của tộc Hoàng Kim Sư Tử là Hoàng Kim Sử Tử ba đầu mà trăm vạn năm chưa chắc đã xuất hiện một con.

Mỗi đầu của con Hoàng Kim Sư Tử này có một thiên phú riêng và rất cường đại.

Chương 119: Cút

Chương 119: Cút

“Hoàng Kim Sư Tử là một dòng tộc có lịch sử rất lâu đời ở Thái Cổ Thần Sơn, có thể nói, trong tộc có vô số cường giả.”

Có rất nhiều trưởng lão trong Cổ Tộc Đạo Thống đang truyền bá uy lực trong Thần Châu rộng lớn cho đệ tử của mình.

Để tránh làm cho những đệ tử trong môn hạ của chính mình choáng váng mà đắc tội với những thế lực kia.

Theo cách đó, những người làm trưởng bối như bọn họ cũng không dễ dàng gì.

Vì vậy họ nhân cơ hội này để cho bọn hắn biết thêm về các thế lực Cổ Tộc Đạo Thống mà bọn họ không có khả năng đắc tội.

Rõ ràng, Thái Cổ Thần Sơn là một thế lực mà bọn hắn không thể đủ khả năng để đắc tội.

Họ có thể được coi là Cấm Kỵ Thế Lực nằm ở nấc thang đầu tiên trong các thế lực.

Phía trên ngọn núi Thần Sơn này có rất nhiều huyết mạch của yêu thú cường đại, và bọn chúng cùng nhau tạo thành sức mạnh của Thái Cổ Thần Sơn.

Gia tộc Hoàng Kim Sư Tử là chủng tộc yêu thú nổi tiếng nhất ở Thái Cổ Thần Sơn, và có rất nhiều cường giả trong tộc.

“Cút, ta muốn ở Thái Cổ Thần Sơn này.”

Ba đầu của Hoàng Kim Sư Tử cùng ngẩng đầu gầm thét một chỗ. Nó được coi là yêu nghiệt trong tộc Hoàng Kim Sư Tử. Nó hoàn toàn có thể xua đuổi lũ bọ trong mắt này bằng chính thân phận của mình.

Đại trưởng lão bị mắng xấu hổ. Dù sao thì hiện tại hắn cũng đang ở trước mắt các đệ tử trong đạo thống của mình.

Nếu như hắn rút lui như vậy, không chỉ làm tổn hại thể diện của chính mình, mà từ nay về sau hắn sẽ không có tư cách gì trước mặt đệ tử nữa.

“Nếu không muốn chết thì cút.”

Một con Hoàng Kim Sư Tử với thân hình to lớn hơn con Hoàng Kim Sư Tử ba đầu bên cạnh nói với vẻ khinh bỉ.

Cái gì, bên cạnh chỉ có một trưởng lão Nhân Hoàng Bát Trọng, ước chừng đây là một tiểu thế lực, ít nhất đối với Thái Cổ Thần Sơn bọn họ chắc chắn như thế.

Trên đời này, chỉ cần ngươi không có sức mạnh, hoặc sức mạnh kém hơn người khác, thì ngươi phải học cách chịu đựng, nếu không ngươi sẽ không sống được lâu.

“Đi.”

Sắc mặt của trưởng lão đạo thống có chút xanh đỏ, hừ lạnh một tiếng nói với đệ tử trong đạo thống phía sau.

Lần này, hắn không thể ngẩng đầu trước đám đệ tử này, nhưng ít nhất hắn đã bảo vệ được tính mạng.

Đạo thống trưởng lại này vẫn cực kỳ thức thời, Thái Cổ Thần Sơn chỉ ở dưới Cấm Kỵ Thế Lực, cũng không phải thứ bọn hắn có thể khiêu khích chút nào.

“Nếu ngươi không tính toán một cách thức thời, đạo thống của ngươi sẽ bị tiêu diệt.”

Hoàng Kim Sư Tử to lớn khịt mũi lạnh lùng khi nhìn những người thuộc đạo thống này đang nhanh chóng rời đi, không có thực lực thì chỉ có thể xéo ra, quan niệm thực lực vi tôn càng được thể hiện rõ nét hơn trong tộc yêu thú của họ.

.....

“Ngươi là người của Tiên Cổ Tần Tộc.”

Một trong những nữ thiên sứ có khí tức cực kỳ cường đại, nhíu mắt lại, nàng cảm nhận được một vị cố nhân trong Tiên Cổ Tần Tộc, bọn họ là thiên kiêu yêu nghiệt cùng thời, hai bên đã từng quen biết với nhau.

Đương nhiên, nàng có thể cảm nhận rõ ràng khí tức của vị Thiên Tôn trong Tiên Cổ Tần Tộc đang ngang hàng với nàng bây giờ.

“Tiên Cổ Tần Tộc ở đâu?”

Thần sắc hai mắt của Thần Nữ Ngạn sáng lên, hắn không phải ở Tiên Cổ Tần Tộc sao? Nếu là đến Thiên Yêu Cổ Hải, hắn nhất định sẽ ở cùng tộc của hắn.

“Trưởng lão, ta sẽ tới bái kiến bọn họ một lát. Dù sao chúng ta cũng có quan hệ Tiên Cổ Tần Tộc.”

Thần Nữ Ngạn nhìn các trưởng lão trong Thiên Sứ Nhất Tộc của mình với ánh mắt lấp lánh, và những gì nàng nói rất có lý.

Dù sao thì Thiên Sứ Nhất Tộc của bọn họ cũng có không ít quan hệ với tộc Tiên Cổ Tần Tộc, nói một cách miễn cưỡng, bọn họ cũng có thể là thế lực phụ thuộc.

Tất nhiên, họ dường như không phải là tộc phụ thuộc của Tiên Cổ

Tần Tộc, nhưng nếu muốn nói về mối quan hệ giữa hai gia tộc, thì chỉ có thể nói như vậy.

Nếu không, sẽ không thể nào nói rằng Thiên Sứ Nhất Tộc của họ và Tiên Cổ Tần Tộc là bạn bè.

Thiên Sứ Nhất Tộc của họ không đủ tiêu chuẩn.

Gia tộc của Thần Nữ nghe xong liền nhìn Thần Nữ của mình và lắc đầu, có vẻ như Thần Nữ của họ đã không cứu được nữa rồi.

Nàng thực hiện kế hoạch đi đến gia tộc lần này và tổ chức một cuộc họp với cả trưởng lão, yêu cầu đổi Thần Nữ.

Cũng may, thiên phú của Thần Nữ này là cường đại nhất trong thế hệ này, nếu không, với trường hợp Thần Nữ yêu một nam nhân đến mức cực kỳ điên cuồng thế này, các đối thủ của nàng có thể kéo nàng ấy xuống ngựa.

Không phải nữ tử của Thiên Sứ Nhất Tộc không thể kết hôn, mà là bọn họ không thể si mê bị một nam nhân ngoại tộc như vậy, cho dù nam nhân đó là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc.

Trừ khi Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc thừa nhận Thần Nữ của bọn họ là chính thế, thì điều này còn chấp nhận được.

Nếu không, Thần Nữ các nàng bị coi thành cái gì chứ?

Chương 120: Tương tư đơn phương

Chương 120: Tương tư đơn phương

Tương tư đơn phương ư, bọn họ không muốn mất mặt, nếu là tộc nhân bình thường thì cũng thôi đi, nhưng người không được đáp lại này lại là Thần Nữ trong tộc của các nàng thì cũng không thể được.

“Thần Nữ cho rằng ngươi và Thiếu Niên Chí Tôn kia còn có thể sao?”

Thiên Sứ Thiên Tôn nhìn Thần Nữ trong tộc của mình bằng ánh mắt ôn hòa, không nói đến việc nàng thích hắn ta như thế nào, nhưng có một điều nàng không thể không đối mặt, đó là hắn có thích nàng hay không mới là vấn đề quan trọng nhất.

Thần Nữ Ngạn khẽ cúi đầu xuống, không còn kích động như vừa rồi.

Một lúc sau, Thần Nữ Ngạn lại nhìn về phía Thiên Tôn trong tộc của các nàng lần nữa, đây là trưởng bối ruột thịt của nàng.

Đôi mắt bình thường nhưng lại mang theo một chút bá khí.

“Hắn không thích ta thì liên quan gì đến việc ta thích hắn chứ, giữa hai việc có quan hệ gì không?”

Thiên Sứ Thiên Tôn nghe thấy, vẻ mặt gần như chấn động, bình thường tâm thái của nàng rất ôn hòa, nhưng lúc này, nó dần dần run lên.

“Ta … ta phục ngươi thật đấy, đúng là hết thuốc chữa.”

Đây là giống chó cái trong truyền thuyết.

.....

“Đạo Tử, có người tới.”

Một vị Thiên Tôn trong Tần Tộc hướng về Tần Cửu Ca đang đứng cách đó không xa chắp tay sau lưng nói.

Nghe vậy, Tần Cửu Ca hơi nheo mắt lại, nhìn vài người có cánh đang tiến về phía mình.

“Thiên Sứ Nhất Tộc, ta đã từng đi qua đó.”

Tần Cửu Ca vứt bỏ tạp niệm, không suy nghĩ nhiều nữa, khi lần đầu tiên hắn biết có thiên thần trên thế giới đã đi qua đó, đương nhiên là có trưởng bối của hắn dẫn đường.

Đại trưởng lão tình cờ có chuyện muốn đi tới Thiên Sứ Nhất Tộc, tinh thần không chịu từ bỏ (không biết xấu hổ) của Tần Cửu Ca cuối cùng cũng được tộc chấp thuận cho đi cùng.

“Trước đây ta dường như đã giải cứu một tiểu thiên sứ. ”

Tần Cửu Ca nhớ tới lúc đi lang thang trong Thiên Sứ Nhất Tộc khi còn nhỏ đã vô tình cứu được một tiểu thiên sứ. Lúc đó nàng ấy cũng đáng yêu, nên đã chơi với nàng ấy một lúc.

Lúc đó hắn cũng đang quan sát các thiên sứ xung quanh, rốt cuộc thì Tần Cửu Ca đã đến đây từ Uý Lam Tinh Cầu ở kiếp trước.

Lòng hắn tràn đầy tò mò về thiên sứ. Có rất nhiều truyền thuyết về thiên sứ lưu truyền trên Uý Lam Tinh Cầu.

Tần Cửu Ca cười nhẹ, không nghĩ tới nữa, bởi vì hiện tại hắn đã nhìn thấy rất nhiều chủng tộc kỳ quái, nên hắn cũng không còn tò mò nhiều về các chủng tộc xung quanh như khi mới tới đây.

“Yah, ah, ah.”

Y Y tỉnh dậy lần nữa và chui ra khỏi túi trữ yêu do Tần Cửu Ca đặc biệt thiết kế cho nó.

Túi đựng đồ mà Tần Cửu Ca thiết kế cho nó có thể tự chui ra được.

“Ngươi lại tỉnh đó à, ăn rồi ngủ, ngủ cũng ăn, người không biết còn tưởng rằng ngươi là trư tinh chuyển thế.”

....

“Bái kiến Đạo Tử, bái kiến Cổ Tộc Thiên Tôn.”

Một phái nữ Thiên Sứ Thiên Tôn mỉm cười rồi kính cẩn nói với Tần Cửu Ca và những Thiên Tôn trong khoảng không sâu thẳm.

Đừng nhìn nàng là một cường giả ở Thiên Tôn Cảnh, nhưng thân phận của nàng cũng không sánh được so với Thiên Tôn trong Cấm Kỵ Cổ Tộc, chứ chưa nói tới Đạo Tử trong Tiên Cổ Tần Tộc đương thời.

“Tại hạ là Thần Nữ Ngạn của Thiên Sứ Nhất Tộc bái kiến Đạo Tử, bái kiến Thiên Tôn.”

Thần Nữ Ngạn, người đi chân trần, mặc áo lụa trắng mỏng và mạng che mặt, vào lúc này dường như đã hoàn toàn thay đổi thành người khác, trông cực kỳ uy nghiêm, nhưng lại phù hợp với thân phận Nữ Thần của các Thiên Sứ.

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, Thiên Sứ Nhất Tộc là một gia tộc mạnh trong Thần Châu rộng lớn, trong gia tộc còn có những lão thiên sứ mười hai cánh vô cùng cường đại.

“Đạo Tử tôn quý đã đạt tới Nhân Hoàng Cảnh rồi. Không hổ là vị Thiếu Niên Chí Tôn của Thái Cổ Tiên Vực.”

Trên mặt phái nữ thiên sứ hết lời khen ngợi Tần Cửu Ca, thiên phú của Thần Nữ trong tộc của bọn họ cũng rất xuất sắc, nhưng đến bây giờ nàng vẫn không có hy vọng đạt được đến Nhân Hoàng Cảnh.

Tần Tộc Thiên Tôn mỉm cười, tài năng của Đạo Tử chính là tồn tại khiến người trong tộc phải kinh ngạc.

Tần Cửu Ca cười nhẹ không nói, bởi vì thực tế hắn đã nghe quá nhiều lời như vậy.

“Yah, ah, ah.”

Biểu tình của Y Y có chút tức giận, Tần Cửu Ca đã không đưa cho nó một túi đựng thức ăn.

Tần Cửu Ca sờ sờ Y Y một chút với vẻ bất đắc dĩ, trực tiếp ném túi trữ Thượng Cổ Thần Thạch cho nó.

Vẫn là chỉ biết ăn, khi nào nó mới có thể giúp hắn được đây.

Có vẻ như Y Y cần phải tìm một nguồn Thánh Linh Bản Nguyên nào đó để nó thôn phệ, để Y Y có thể phát triển nhanh hơn.

“Đạo Tử, tiểu thú này là một Thánh Linh ư.”

Thần Nữ Ngạn đè nén kích động trong lòng, cố gắng bình tĩnh nhìn về phía Thiếu Niên Chí Tôn, dù sao nàng cũng có kiến thức phi phàm, chủng tộc như Thiên Sứ các nàng rất nhạy cảm với sinh linh bản nguyên, tự nhiên, nàng có thể nhận thức tiểu thú trên người của Tần Cửu Ca này có nguồn gốc bất phàm.

Nó hẳn là một loại Thánh Linh nào đó.

“Ừm.”

Tần Cửu Ca bình thản gật đầu, hắn cũng biết Y Y nhất định sẽ bị người khác ở Thái Cổ Tiên Vực nhận ra là Thánh Linh.

Nhưng điều đó thì có vấn đề gì sao?

Với thân phận của hắn, cho dù có cho người khác mười lá gan cũng không dám cưỡng cầu tiểu thú này trong tay hắn.

“Đạo Tử, ta biết nơi đó có đồ vật có thể nâng cao bản nguyên của Thánh Linh.”

Chương 121: Khí Vận Chân Long

Chương 121: Khí Vận Chân Long

Trong lòng Thần Nữ Ngạn rất vui vẻ, lúc đầu nàng không biết nên nói chuyện với Tần Cửu Ca như thế nào, nhưng bây giờ chẳng phải là cơ hội đó ư.

Vì hắn đã nuôi dưỡng một Thánh Linh, còn không tiếc mà cho nó ăn Cổ Thần Thạch, cho nên hắn đương nhiên muốn cho nó nâng cao thực lực.

Có rất nhiều thứ có thể nâng cao thực lực của Thánh Linh này, ví dụ như Thượng Cổ Thần Thạch mà Thánh Linh đang cầm trong tay là vật có thể nhanh chóng gia tăng thực lực.

Tuy nhiên, chỉ có một cách duy nhất để tăng thực lực của Thánh Linh nhanh nhất, đó chính là thôn phệ các bản nguyên Thánh Linh khác.

Nhưng phương pháp này cũng cực kỳ phi thực tế, bởi vì Thánh Linh Nhất Tộc thực sự quá hiếm, ước chừng không có mấy người có thể làm tăng thực lực của một Thánh Linh bằng cách giết chết một Thánh Linh khác.

Vì số lượng của bọn chúng thực sự quá ít.

“Ồ, làm thế nào ngươi có thể nâng cao bản nguyên của Thánh Linh của Y Y?”

Tần Cửu Ca khẽ mỉm cười, tự nhiên cũng biết nâng cao thực lực bản nguyên của Thánh Linh mà Thần Nữ của Thiên Sứ Nhất Tộc này nói chính là nâng cao thực lực của Y Y.

“Có một Chân Long Tổ ở gần Thần Châu. Bên trong có một Chân Long Khí Vận đang sinh trưởng. Nó chứa rất nhiều Thánh Linh Bản Nguyên, có thể nâng cao bản linh của Thánh Linh đang trong tay đạo tử này.”

Ánh mắt của Thần Nữ Ngạn bình thản, nhưng trong lòng nàng đang gào thét, mau nói để ta đưa ngươi đi, để ta đưa ngươi đi.

“Chân Long Tổ, Chân Long Khí Vận.”

Đôi mắt của Tần Cửu Ca nheo lại, đây đều là những thứ rất tốt.

Chân Long Khí Vận này không phải là yêu thú của Chân Long Nhất Tộc, mà là con rồng được sinh ra từ quy tắc của thiên địa.

Nói một cách chính xác, Khí Vận Chân Long có thể nói là thuộc về Thánh Linh Nhất Mạch, một loại Thánh Linh rất đặc biệt.

Loại Thánh Linh hiếm hơn loại Thánh Linh của Y Y.

Điều khiến Tần Cửu Ca thấy lạ là tại sao Thần Nữ của Thiên Sứ Nhất Tộc này lại sẵn sàng nói cho hắn một tin tức quý giá như vậy.

Nhìn vào ánh mắt có chút nghi ngờ của Tần Cửu Ca, Thần Nữ Ngạn căng thẳng siết chặt cơ thể, cố gắng không run lên vì phấn khích.

“Ta chỉ biết điều đó trong hai ngày qua, và ước tính rằng tin tức này sẽ sớm lan truyền ở khắp Thần Châu.”

Thần Nữ Ngạn nhìn Tần Cửu Ca, người trông như một đích tiên, bình tĩnh nói, nàng phải cố gắng hết sức để thể hiện mặt tốt nhất của mình trước mặt hắn.

Nàng biết tin tức về việc có một Chân Long Tổ ở Thần Châu khi nàng đến đây ngày hôm qua, nhưng những ngày đó Tần Cửu Ca không có ở trong tộc, nên tất nhiên hắn không biết.

Rốt cuộc, khu vực của Thiên Yên Cổ Hải quá cách biệt với Ngoại Giới, các thế lực lớn trên Thiên Yêu Đại Lục cũng không bố trí được nhiều kẻ nghe ngóng tin tức từ thế giới bên ngoài, những tin tức này được biết muộn là điều bình thường.

“Như vậy cũng đã rất cảm kích Thần Nữ.”

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, đúng là đang buồn ngủ thì được đưa cho cái gối đầu giường. Hắn muốn kết thúc hành trình Thiên Yêu Cổ Hải. Hắn muốn nhanh đi qua để đi tìm Khí Vận Chân Long.

“Rầm rầm rầm.”

Đột nhiên trong Thiên Yêu Cổ Hải tuôn ra một loạt linh khí tinh khiết, ngập tràn thanh quang.

Vô số thế lực đạo thống xung quanh nghe tin lập tức hành động, xem ra bọn họ đều muốn là đợt đầu tiên tiến vào Tiểu Thế Giới, tuy rằng điều này có không ít nguy hiểm, nhưng trong nguy hiểm nhất định sẽ có cơ duyên.

Xứng đáng để bọn họ mạo hiểm.

Kết giới ở cửa vào Tiểu Thế Giới có một vết nứt lớn, có nghĩa là bọn họ có thể vào.

“Tiểu Thế Giới sắp bắt đầu, chúng ta chuẩn bị trước đi.”

Thế nhưng những người cùng thế hệ với Thần Nữ của gia tộc lần này tiến vào Thiên Yêu Cổ Hải để lĩnh hội. Phái nữ Thiên Sứ Thiên Tôn nhanh chóng gửi tin tức đến cho Thần Nữ trong tộc của mình, để nàng lập tức đi vào Tiểu Thế Giới nay

Thần Nữ đương nhiên phải chịu trách nhiệm tương ứng của mình.

“Ồ.”

Khi Thần Nữ Ngạn nghe thấy những lời từ Thiên Tôn của chính mình, khóe miệng nàng giật giật.

“Đa tạ ân cứu mạng của đạo tử năm đó.”

Thần Nữ vội vàng nói nhỏ với Tần Cửu Ca rằng nàng đã gặp hắn như thế nào.

Dường như hắn đã thực sự quên mất một tiểu thiên sứ đã được hắn cứu thoát khi đó.

Thì ra trong lòng hắn thật sự không có một chút ký ức nào, nghĩ đến cũng thật khó chịu.

Quên đi, cho dù có thế nào, nàng cũng phải cố gắng hết sức để chiến đấu, nếu không sau này sẽ hối hận.

“Thì ra là nàng ấy, chẳng trách ta cảm thấy ánh mắt của nàng ấy có điều không đúng.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ trong lòng, không ngờ tiểu thiên sứ mà hắn gặp lại chính là nàng.

Trong tâm trí hắn cũng không coi trọng chuyện này.

“Không ngờ tiểu thiên sứ mềm mại hồi đó lại trở thành hoàng nữ cao gầy bây giờ.”

Tần Cửu Ca khẽ mỉm cười, theo quan niệm của kiếp trước, ước chừng Thần Nữ của Thiên Sứ Nhất Tộc này cao khoảng 1,8m.

Rất cao.

Chương 122: Cửu Thải Thôn Thiên Mãng

“Đạo tử có thể một mình tìm cơ duyên trong Thiên Yêu Cổ Hải, bọn ta sẽ phái họ đến Tiểu Thế Giới trước.”

Tần Tộc Thiên Tôn đối với Tần Cửu Ca mà nói, tuy rằng Tần Cửu Ca không thể đi vào, nhưng trong tộc vẫn có rất nhiều đệ tử muốn đi vào tìm cơ duyên, bọn họ cũng phải đề phòng những thiên tài yêu nghiệt này của Tần Tộc.

Tần Cửu Ca nhẹ gật đầu, trực tiếp bay về một hướng, hắn muốn cho Ma Chủng Điểm của mình một số phương tiện bảo mệnh, ngoài ra còn có Khí Vận khổng lồ mà Khí Vận Chi Tử của bản thân mang lại.

Tần Cửu Ca vẫn không tin rằng Thanh Hoa, Khí Vận Chi Tử, lại không thể mang lại bất cứ điều gì tốt đẹp.

Một khu rừng sâu bí ẩn.

“Bái kiến chủ nhân.”

Thanh Hoa mặc ái xanh, quỳ một chân xuống dưới đất, nhìn chủ nhân của mình với ánh mắt nhiệt huyết, đây là tín ngưỡng cả đời của hắn, là tín ngưỡng khắc sâu trong tâm hồn hắn.

“Trước tiên ngươi cầm lấy mấy thứ này, sau đó tìm kiếm thêm cơ duyên sau khi tiến vào, ngươi đã rõ chưa.”

Tần Cửu Ca nhìn Khí Vận Chi Tử Thanh Hoa bị Đại Đạo Ma Chủng của chính mình khống chế hoàn toàn, thản nhiên nói.

Muội muội ruột của hắn hiện đã được hắn đưa vào trong cung điện của hắn ta, và đang ngâm mình trong với dược thuỷ mà hắn đặc biệt chế tạo để tăng cường sức mạnh và tiềm lực của nàng.

Rốt cuộc, đấy mới chính là đỉnh nô của hắn trong tương lai, và một thực lực cường đại hơn sẽ rất có lợi cho hắn.

Thanh Hoa kính cẩn nhận lấy một chiếc nhẫn trữ vật từ Tần Cửu Ca, tự tay mình đeo vào.

Tần Cửu Ca cười nhạt trong lòng, Khí Vận Chi Tử này tuy là thống khổ nhưng ở một mức độ nào đó cũng không khổ sở như vậy.

Dù nói thế nào, ngay cả khi muội muội ruột của hắn vẫn muốn trở thành đỉnh nô, nàng ấy cũng là đỉnh nô của Tần Cửu Ca.

Nếu Tần Cửu Ca không nghĩ rằng mình làm như vậy có thể nhận được nhiều Khí Vận Điểm hơn từ Khí Vận Chi Tử, thì hắn thực sự sẽ không phải biến con rắn cái nhỏ bé đó thành đỉnh nô.

Trong Thái Cổ Tiên Vực, có quá nhiều thiên kim tuyệt sắc sẵn sàng làm đỉnh nô cho Tần Cửu Ca.

Mặc dù số phận của con rắn cái nhỏ bé vẫn là đỉnh nô, nhưng Tần Cửu Ca sẽ bồi dưỡng nó.

Tần Cửu Ca đã nghĩ tới rồi, sau khi trở về tộc sẽ lấy ra mấy giọt tinh huyết của Cửu Thải Thôn Thiên Mãng trong tộc, sau đó pha loãng rồi cho con rắn cái nhỏ này ăn. Như vậy, một ngày nào đó nó sẽ không có thể phát triển thành một con Cửu Thải Thôn Thiên Mãng.

Đương nhiên, nếu Tần Cửu Ca thực sự luyện hóa con rắn cái nhỏ đó thành một con Cửu Thải Thôn Thiên Mãng, thì Tần Cửu Ca sẽ kiếm được rất nhiều tiền.

Chà, có lẽ lúc đó con rắn cái nhỏ sẽ vui hơn.

Một vùng biển trong Thiên Yêu Cổ Hải.

“Theo trí nhớ trong đầu của Thanh Hoa, quanh đây nhất định có một cơ duyên tuyệt vời nào đó.”

Tần Cửu Ca khẽ mỉm cười, hắn dùng Đại Đạo Ma Chủng hoàn toàn khống chế được Khí Vận Chi Tử Thanh Hoa, tất nhiên là hắn khống chế được ký ức trong đầu Thanh Hoa.

Trong trí nhớ của Thanh Hoa, hắn nhìn thấy thần quang rơi xuống biển ở khu vực này, với phán đoán của bản thân, Tần Cửu Ca cảm thấy thần quang nhất định là bảo vật.

Tần Cửu Ca sẽ không từ bỏ loại bảo vật này, tuy rằng hắn là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc, cũng không phải là cực kỳ thiếu mấy bảo vật như thế này, nhưng ai mà chẳng thích mình có nhiều bảo vật?

Ngay cả khi Tần Cửu Ca không thể sử dụng những bảo vật này, hắn có thể đưa chúng cho Sở U Cơ hoặc tiểu mỹ nhân xà kia.

....

“Ngươi làm gì vậy, đây là khu vực thuộc quyền quản lý của Hắc Ám Thánh Hổ ta, tất cả những sinh linh không thuộc tộc ta đều cút ra khỏi vùng biển này.”

Một con hổ lớn, lông đen gầm thét trên bầu trời, tràn đầy khí thế, và hầu hết các sinh linh xung quanh nó có thực lực yếu hơn đều bị chấn thương bởi tiếng gầm của nó.

“Hắc Ám Thánh Hổ Tộc bá đạo như vậy ư, Thiên Yêu Cổ Hải của Thiên Ma Tộc trở thành địa bàn của tộc ngươi từ khi nào vậy?”

Có sinh linh nào từ Thiên Yêu Đại Lục không chậm nói? Ở đây nhất định phải có chút cơ duyên, nếu không Hắc Ám Thánh Hổ Tộc sẽ sử dụng nhiều tộc nhân đến tuần tra ở đây.

Và ước chừng cơ duyên này không nhỏ, ít nhất cũng đáng để Hắc Ám Thánh Hổ Tộc dùng nhiều thực lực trong tộc.

“Đúng, đúng, nơi này tại sao lại thuộc về Hắc Ám Thánh Hổ Nhất Tộc các ngươi? Ngươi thật sự là coi Thiên Yêu Cổ Hải là nhà của ngươi rồi đó.”

Có rất nhiều cường giả phản đối phương pháp này của Hắc Ám Thánh Hổ Tộc, hắn hừ lạnh nhìn đám hổ này, nói rằng thực lực của hắn đã đạt tới Nhân Hoàng Cảnh, không thể tiến vào Tiểu Thế Giới được truyền thừa từ cường giả viễn cổ.

Điều này khiến hắn cực kỳ khó chịu, hắn từ xa đến Thiên Yêu Đại Lục chỉ để giành lấy một số cơ duyên để tăng cường thực lực của mình.

Nhưng bây giờ hắn còn không thể bước vào Tiểu Thế Giới với truyền thừa của những cường giả viễn cổ khiến hắn rất hứng thú.

Một Tiểu Thế Giới chắc chắn phải có rất nhiều truyền thừa, mặc dù phần lớn đó nên là truyền thừa của Nhân Hoàng Cảnh có thực lực tương đương với của hắn.

Nhưng điều đó không có nghĩa là cơ duyên được truyền thừa hưởng bởi những cường giả Nhân Hoàng Cảnh kia là vô ích đối với hắn ta.

Ngược lại, các cường giả cùng cảnh giới vẫn đang cải thiện bản thân ở cấp độ cao trong giai đoạn này.

“Ngươi muốn chết như thế nào?”

Chương 123: Thần Ma Cốt

Chương 123: Thần Ma Cốt

Một trong những Hắc Ám Thánh Hổ này là một lão hổ thần đen to lớn, mắt đỏ đang nhìn về phía nam nhân đang nói chuyện vừa rồi.

Vừa dứt lời, Hắc Ám Thánh Hổ to lớn này bổ nhào tới, quật vào người vừa nói, cắn xé.

“Nghiệt súc, ngươi … ah ah ah.”

Nam nhân đang nói chuyện trong đám đông cố sức phản kháng, nhưng cũng chẳng ích gì, bởi vì căn cơ tu luyện của Hắc Ám Thánh Hổ này mạnh hơn hắn rất nhiều.

“Không, không…... Ta sai rồi, ta sai rồi.”

Sau khi nam tử đang nói chuyện trong đám người kia cảm thấy rằng Hắc Ám Thánh Hổ thực sự muốn giết mình, hắn vội vàng cầu xin Hắc Ám Thánh Hổ thương xót.

Khuôn mặt của hắn rất quan trọng đối với hắn, nhưng so với mạng sống của mình, nó dường như chẳng đáng kể.

Đám đông xung quanh họ còn đang tập lại chiến đấu chống những kẻ tàn bạo như Hắc Ám Thánh Hổ, nhưng bây giờ tất cả bọn họ đều mất tiếng.

Không ai sẵn sàng giúp đỡ nam tử nói hộ họ vừa rồi.

“Muộn rồi.”

Con Hắc Ám Thánh Hổ này, có đôi mắt cuồng bạo, ngươi vừa rồi đang nói về nhất tộc của bọn họ, bây giờ lại đầu hàng, không quá muộn rồi sao?

“Phốc, phốc.”

Toàn bộ cơ thể của nam tử đang nói chuyện đã bị con Hắc Ám Thánh Hổ này xé nát, máu của hắn đều bắn lên người con Hắc Ám Thánh Hổ này.

Lúc này, Hắc Ám Thánh Hổ đứng dưới ánh sáng mặt trời cảm thấy vô cùng hung ác.

....

“Xem ra, tin tức về bảo vật ở vùng biển này đã truyền đi.”

Tần Cửu Ca chống tay sau lưng, lãnh đạm nhìn cảnh tượng vừa rồi,

trong lòng không khỏi có chút xao động.

Cường giả sống sót, kẻ yếu tử vong luôn là pháp tắc hợp lý nhất của Thái Cổ Tiên Vực, không ai có thể thay đổi được.

Những con Hắc Ám Thánh Hổ này có thực lực mạnh hơn nam tử đó, và hắn đáng bị giết. Chỉ với thực lực cường đại, chúng mới có thể thống trị mọi thứ.

Đột nhiên, một luồng ánh sáng lớn phóng ra khỏi vùng biển này.

“Mau lấy nó, đó là một bảo bối, nhanh lên.”

Đột nhiên, một Hắc Ám Thánh Hổ gầm lên với đám tộc nhân bên cạnh, suýt chút nữa nó đã lấy được bảo vật này, nhưng không hiểu sao, thần quang chứa bảo vật này lại bay đi với tốc độ cực nhanh.

Điều này khiến nó rất tức giận, thấy bảo vật sắp lấy được lại bay mất đi thế này.

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nhìn ánh sáng kia vụt qua, hai mắt híp lại, trong lòng thầm cảm thán quả nhiên là bảo vật.

Sau đó, vật này liền thuộc về hắn.

.....

“Ai dám lấy bảo vật của Hắc Ám Thánh Hổ Tộc bọn ta?”

Một con Hắc Ám Thánh Hổ khổng lồ hung dữ nhìn về phía một vị thiếu niên mặc đồ trắng ở đằng xa.

Thiếu niên không hoàn toàn phớt lờ nó, nhưng đang nhìn chằm chằm vào bảo vật trong tay mà hắn đã lấy đi bằng cách thức đặc biệt.

Thiếu niên mặc đồ trắng này tất nhiên là Tần Cửu Ca.

Đột nhiên, Tần Cửu Ca đang nhìn chằm chằm bảo vật này, cười nhạt, nó thực sự là một bảo vật tốt.

Thần Ma Cốt.

Đây là xương cốt của một vị Thần Ma, tuy chỉ là xương bàn tay của Thần Ma nhưng nó cũng là một bảo vật vô cùng kinh ngạc.

Không có nhiều thứ như vậy trong Tiên Cổ Tần Tộc của bọn họ.

Tất nhiên, trong Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ có những sinh linh cổ xưa như Thần Ma, nhưng không có Thần Ma nào sẵn sàng cắt xương cốt của mình cho hậu bối.

Một số Thần Ma Cốt trong tộc của họ chỉ lấy được từ một số cấm địa cổ xưa trong Thái Cổ Tiên Vực.

Chúng cũng đã được tích lũy trong một thời gian rất, rất dài.

“Ai, mau đưa cho ta món bảo vật này.”

Một trong những con Hắc Ám Thánh Hổ đuổi theo gầm lên với Tần Cửu Ca, dám lấy bảo vật của tộc Hắc Ám Thánh Hổ bọn họ.

“Cút.”

Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn những con Hắc Ám Thánh Hổ này, và nói bằng một giọng bình thản.

Ngay khi Tần Cửu Ca nói xong, một con Hắc Ám Thánh Hổ ở Nhân Hoàng Cảnh lập tức nổ tung, không để lại dấu vết, như thể nó không tồn tại trên thế giới này.

Đột nhiên, rất nhiều Hắc Ám Thánh Hổ đang chuẩn bị di chuyển lập tức yên lặng trở lại, tình huống thiếu niên mặc áo trắng này ngay lập tức hạ gục một con Hắc Ám Thánh Hổ ở Nhân Hoàng Cảnh đã khiến bọn chúng vô cùng kinh ngạc.

Thực lực của Hắc Ám Thánh Hổ đủ mạnh để làm Nhân Hoàng Nhị Trọng, nhưng đã bị một thiếu niên giết chết chỉ biết trong nháy mắt.

Với tình huống bên trong, chỉ cần là Hắc Ám Thánh Hổ không phải quá ngu ngốc, đều có ánh mắt hoang mang, đây nhất định không phải là thiên tài yêu nghiệt của Cổ Tộc Đạo Thống bình thường.

Thân phận của người thiếu niên áo trắng này tuyệt đối phi thường.

“Ta xin hỏi các hạ là truyền nhân của tộc nào.”

Có một Hắc Ám Thánh Hổ biến thành hình người, nhìn Tần Cửu Ca với một tia sát khí. Kẻ giết chết tộc nhân của bọn họ ngay trước mặt bọn họ, đây là không hề để Hắc Ám Thánh Hổ Nhất Tộc bọn họ vào mắt.

Tần Cửu Ca nghe xong, cười nhạt nhìn bọn họ, trong mắt hiện lên vẻ thờ ơ.

“Cút ra. Còn nói một câu nữa thì ngươi sẽ chết.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn họ, hắn cũng không muốn lãng phí thời gian với họ.

Giết bọn nó chỉ bẩn tay.

Những con Hắc Ám Thánh Hổ này rất kiêu ngạo khi nghe khẩu khí thiếu niên áo trắng cướp bảo vật của chúng lớn lối như thế, chúng đã rất tức giận, tất cả đều hung dữ nhìn nam nhân này.

Đột nhiên, một trong những con Hắc Ám Thánh Hổ với thân hình to lớn nhất đã bị sốc.

Rốt cuộc thiếu niên áo trắng này có lai lịch như thế nào, thật sự là không thèm để ý uy nghiêm của Hắc Ám Thánh Hổ Tộc.

Tuy nhiên, Hắc Ám Thánh Hổ có thân hinhg lớn nhất ở đây vẫn quyết tâm nghe theo lời lão tổ của chính mình.

Hắn gầm lên với Hắc Ám Thánh Hổ bên cạnh, “Chúng ta đi thôi.”

“Thủ lĩnh, tại sao.”

Có Hắc Ám Thánh Hổ gầm thét, vừa rồi người này có thể giết chết tộc nhân của bọn họ.

“Người này thân phận bất phàm, là lão tổ để cho chúng ta đi.”

Chương 124: Khí Vận Nam Chủ

Chương 124: Khí Vận Nam Chủ

Những con Hắc Ám Thánh Hổ khác đều kinh ngạc, lão tổ của bọn chúng đều là cự đầu thuộc Thiên Tôn Cảnh, vậy mà bọn chúng phải rất kiêng kị với thiếu niên áo trắng này sao?

Danh tính của người này mới đáng sợ làm sao.

Màn kịch này tự nhiên kết thúc với việc Hắc Ám Thánh Hổ Nhất Tộc chán nản bước đi.

“Trong cơ thể nó có một luồng Thiên Tôn khí tức sao? Vị Thiên Tôn kia thức thời lại quyết đoán. Xem ra hắn đã biết thân phận của mình.”

Tần Cửu Ca nhìn Hắc Ám Thánh Hổ có thân thể lớn nhất, Hắc Ám Thánh Hổ vừa rồi có khí tức Thiên Tôn, xem ra Hắc Ám Thánh Hổ lúc nãy có địa vị bất phàm trong tộc.

.....

Giáp giới Thiên Yêu Cổ Hải.

“Phong sư huynh, nhìn xem, có một tia sáng ở đó.”

Một nam tử có tướng mạo bình thường mặc áo xanh nhìn một nam tử tướng mạo tuấn lãng và khí chất phi phàm bên cạnh mình.

Người nam tử này có vóc dáng cao lớn, khí chất ngời ngời, mặc một chiếc áo khoác dài màu xanh nhạt, khóe miệng nở nụ cười ôn hòa khiến người ta cảm thấy ấm áp.

“Đừng hoảng sợ, gần đây chỉ có đệ tử của Linh Thiên Tông chúng ta. Sẽ không có ai giành với chúng ta. Mọi người chú ý xem xung quanh có nguy hiểm gì không.”

“Có rất nhiều hải thú xung quanh Thiên Yêu Cổ Hải này. Đừng hạ thấp cảnh giác so với thường ngày chỉ vì ở đây có bảo vật.”

Thiếu niên mặc áo dài xanh nhạt khẽ mỉm cười, khiến người ta như có gió xuân.

Các đệ tử Linh Môn Tông xung quanh đều đồng thanh đáp lại khi nghe thấy lời của đại sư huynh mình.

Bọn họ vẫn tin tưởng lời của đại sư huynh trong tông môn của mình, dù sao thì đại sư huynh của bọn họ cũng vô cùng tài giỏi và có rất nhiều uy danh xung quanh bọn họ.

Linh Thiên Tông không phải là một đạo thống cổ xưa, và người mạnh nhất trong môn phái của họ cũng chỉ đạt được một nửa Thiên Tôn Cảnh.

Môn phái của họ nằm trong Đại Hoang Tiên Đình cách không xa Thiên Yêu Cổ Hải, họ vẫn có chút uy tín trong toàn bộ Đại Hoang Tiên Đình.

Nhưng bên trong Thần Châu rộng lớn, ngay cả một giọt nước cũng không thể rẻ được.

Còn nam tử trẻ tuổi tuấn lãng mặc áo lam nhạt này chính là Phong Vũ, đệ nhất đại sư huynh của Linh Thiên Tông, không chỉ thiên phú

thực lực cao cường, mà còn có tính tình ấm áp, được các nữ đệ tử trong môn phái vô cùng yêu mến.

“Phong sư huynh thực sự rất hoàn mỹ. Mới có hai mươi tuổi đã là cường giả Thần Phủ Cảnh.”

“Đúng vậy, Phong sư huynh có dáng dấp ưa nhìn như vậy, không biết nữ tử như thế nào có thể sánh được với huynh ấy.”

“Trong môn phái, ước chừng chỉ có Mộ Dung lão sư có thể xứng với huynh ấy.”

Đứng cách đó không xa có một nhóm thiếu nữ tao nhã vô song, trong miệng vang lên phong hoa tuyết đại, thấp giọng thảo luận, không ít trong số họ đang lén lút nhìn đại sư huynh Phong Vũ của Linh Thiên Tông.

Đại sư huynh của các nàng thực sự phù hợp với sự lựa chọn của họ như một đạo lữ trong lòng các nàng, nhưng các nàng cũng biết rằng mình không xứng đáng với đại sư huynh của Linh Thiên Tông.

Đại sư huynh của các nàng đã nhận được thư mời từ đệ tử cốt cán của Tiên Thánh Đạo Cung. Đại sư huynh của họ không phải là người mà họ có thể sáng cùng.

Trong số các đệ tử của Linh Thiên Tông, chỉ có sư tỷ của bọn họ là Mộ Dung sư tỷ có thể xứng cùng đại sư huynh, còn những người khác thì hoàn toàn không thể so sánh được.

Trong mắt mọi người ở Linh Thiên Tông, Mộ Dung sư tỷ và đại sư huynh là một cặp trời sinh.

Mặc dù vậy đại sư huynh của họ không hề tỏ ra rằng rằng hắn thích Mộ Dung sư tỷ một chút nào.

Nhưng điều đó cũng không thể không ngăn cản việc đại sư huynh của các nàng sẽ sánh đôi cùng Mộ Dung sư tỷ trong tương lai.

Thế nhưng Mộ Dung sư tỷ đã đưa ra tin đồn từ lâu, đại sư huynh Phong Vũ chỉ có thể là của nàng, hơn nữa thân phận của Mộ Dung sư tỷ là con gái của Tông Chủ Linh Thiên Tông, cho nên cũng không có mấy tiểu muội dám trực tiếp gạ gẫm đại sư huynh.

“Được rồi, mọi người chuẩn bị nhanh lên.”

Đại sư huynh của Linh Thiên Tông, Phong Vũ, dịu dàng nhìn bọn họ,

ánh mắt nhu hoà khiến người người ưa thích.

.....

“Đinh, Khí Vận Nam Chủ xuất hiện (không phải là Khí Vận Chi Tử, mà là phối ngẫu của Khí Vận Chi Tử).”

“Thân phận: Đại sư huynh của Đại Hoang Tiên Đình Linh Vân Tông.”

“Ồ, Khí Vận Nữ Chủ hiện thân nhanh quá.”

Đáy mắt Tần Cửu Ca thâm sâu, hắn không ngờ sau khi giải được một Khí Vận Chi Tử của Yêu Tộc, hắn sẽ gặp được Khí Vận Nữ Chủ.

“Có vẻ như những gì ta dự đoán đã chính xác.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ, ngay từ đầu hắn đã nói rằng vì Khí Vận Chi Tử không phân biệt chủng tộc nên chắc chắn cũng không phân biệt giới tính.

Hơn nữa hắn cũng đoán được Khí Vận Chi Tử trong tương lai sẽ càng ngày càng mạnh, nhưng so với hắn chắc vẫn kém xa một chút, phỏng đoán này có lẽ cũng đúng.

“Phối ngẫu của Khí Vận Chi Tử đã xuất hiện, Khí Vận Chi Tử có còn cách xa không?”

Chương 125: Khí Vận Nữ Chủ như thế nào?

Chương 125: Khí Vận Nữ Chủ như thế nào?

Tần Cửu Ca liếc mắt một cái, sau đó lãnh đạm cười, quả nhiên là thời đại hoàng kim của Thái Cổ Tiên Vực, thật nhiều Khí Vận Chi Tử.

Ta không biết hệ thống định vị những Khí Vận Chi Tử này như thế nào, có vẻ như những người mang đại khí vận và có thể nghịch thiên cải mệnh đều được hệ thống định vị là Khí Vận Chi Tử.

Đương nhiên, giữa những Khí Vận Chi Tử này vẫn có mạnh yếu, giống như lần đầu tiên hắn gặp Khí Vận Chi Tử, Lâm Phàm, có thiên phú thấp hơn Khí Vận Chi Tử thứ hai, Diệp Trần.

“Không biết bộ dạng Khí Vận Nữ Chủ như thế nào.”

Khóe miệng Tần Cửu Ca khẽ co giật, nói chung khuôn mặt của những nhân vật là Khí Vận Chi Tử bình thường không có gì lạ, hoặc là thanh tú, ngươi dám nói không phải đi.

“Chúng ta hãy đến Linh Thiên Tông để xem một chút.”

Tần Cửu Ca cười hờ hững, thật thú vị, thật thú vị, đây sẽ là Khí Vận Chi Tử đầu tiên hắn gặp được là một nữ nhân.

“Hãy để ta xem ngươi có con đường Khí Vận như thế nào.”

“Phế vật vùng lên ư?”

“Hay là cường giả trùng sinh?”

“Hay nhân sĩ xuyên qua?”

“Hoặc là cái gì khác…”

“Bây giờ, chúng ta hãy tìm kiếm một cơ duyên lớn ở đây không. Rốt cuộc, nói thế nào thì nơi này cũng có những sinh vật như Khí Vận Chi Tử.”

Tần Cửu Ca có những suy nghĩ khác với những lão tổ Thiên Tôn trong tộc.

Ngoại Giới phải có những cơ duyên có thể so sánh với những cơ duyên trong Cấm Kỵ Cổ Tộc, nếu không những Khí Vận Chi Tử kia dựa vào cái gì để vùng dậy chứ.

Vài ngày trôi qua trong nháy mắt.

Mấy ngày nay, Tần Cửu Ca đang từ từ tìm cơ duyên gần khu vực Thiên Yêu Cổ Hải, đừng nói là trừ bảo vật Thần Ma Cốt mà hắn lấy từ trong tay Hắc Ám Thánh Hổ Tộc từ lúc ban đầu, hắn còn đạt được không ít vật hữu ích ở nơi này, chẳng hạn như Cửu Thiên Huyền Thảo, mà Tần Cửu Ca đã có được ở dưới biển sâu.

Một ngọn cỏ duy nhất nhưng có thể chém hết mặt trời, mặt trăng và các giới vực khác. Loại cỏ này là thần thoại ở Thái Cổ Tiên Vực từ thời đại lão tổ tông.

Thể hoàn chỉnh của Cửu Thiên Huyền Thảo cực kỳ kinh người, toàn bộ trông lấp lánh, không Cấm Kỵ Tồn Tại nào có thể không bị thương.

Chỉ có điều, Cửu Thiên Huyền Thảo Nhất Tộc ở Thái Cổ Tiên Vực

bây giờ cũng dần dần trở nên hiu quạnh, có mấy nguyên nhân, trong đó nguyên nhân quan trọng nhất chính là chu kỳ sinh trưởng quá chậm.

Có thể là sau rất nhiều kỷ nguyên trong Thái Cổ Tiên Vực, không có một cây cỏ Cửu Thiên Huyền Thảo nào trưởng thành.

Trong dòng sông lịch sử vô tận của Thái Cổ Tiên Vực, cũng có rất nhiều đạo thống cấm kỵ cường đại cổ xưa nuôi dưỡng thứ đồ chơi này nhưng dần dần bọn họ đều từ bỏ.

Tuy rằng tài nguyên cần thiết để nuôi trồng Cứu Thiên Huyền Thảo cũng rất lớn, nhưng những đạo thống nào dám trồng Cửu Thiên Huyền Thảo thì bản thân cũng rất cường đại, tài nguyên cũng không phải là quá thiếu thốn, ít nhất cũng vẫn có thể trồng được một cây.

Tuy nhiên, bản thân Cửu Thiên Huyền Thảo cũng là một loài quý, cũng cực kỳ hiếm, hơn nữa lại dễ chẳng may bị chết.

Tần Cửu Ca biết trong Tiên Cổ Tần Tộc của hắn có trồng một ít loài cỏ này, nhưng mà cho tới bây giờ, không biết đã bao lâu, thứ đồ chơi kia vẫn không có thay đổi gì lớn.

Không thể nói rằng bọn chúng yếu đuối, nhưng trông không có vẻ gì là có chút khoẻ mạnh.

Kể từ khi thời đại Thái Cổ Tiên Vực thần thoại bắt đầu, chỉ có một vị Cấm Kỵ Cổ Xưa đã luyện chế thành công Cửu Thiên Huyền Thảo, đương nhiên vị Cấm Kỵ Tồn Tại đó cũng chính là người kế thừa Cửu Thiên Huyền Thảo được nuôi dưỡng nhiều năm trong tộc của hắn.

Sau đó vị Cấm Kỵ Tồn Tại kia đã tự mình nuôi dưỡng cây Cửu Thiên Huyền Thảo đó lớn lên.

Cuối cùng, vị Cấm Kỵ Tồn Tại Cổ Xưa này đã nuôi trồng thành công, Cửu Thiên Huyền Thảo Nhất Tộc lại xuất hiện lần nữa đã khiến Thái Cổ Tiên Vực chấn động cực lớn.

Cây Cửu Thiên Huyền Thảo đó đã từng dung một kiếm chém một đường đại đạo vào thời đại chư đế, nghiền nát bản nguyên của đại đạo kia, không người nào có thể hiểu thấu đáo.

Điều này khiến người ta hoảng sợ trong lòng không gì địch nổi. Lúc ấy, vào thời đại chư đế, vị Tồn Tại Cấm Kỵ kia cùng ngọn cỏ đã trưởng thành trở thành trạng thái cực hạn, cùng nhau càn quét Thái Cổ Tiên Vực.

Khi ngươi là cường giả mạnh nhất, ngươi có thể tuỳ ý cai quản đại đạo và hoành hành ngang ngược trong nhiều năm dài vô tận.

Có thể tưởng tượng được rằng khi những Cửu Thiên Huyền Thảo này lớn lên, chúng sẽ đáng sợ đến như thế nào, nhưng chính sự tồn tại có thể giết chết mặt trời, mặt trăng và các vì tinh tú, đó là Cấm Kỵ bên trong Cấm Kỵ.

“Ta cũng không thể nuôi được ngươi, không còn cách nào khác, ta chỉ có thể đem ngươi cho Y Y nhà ta ăn.”

Tần Cửu Ca nhìn ngọn cỏ non óng ánh lấp lánh trong bàn tay của mình, nói với vẻ bất đắc dĩ.

Nếu là nuôi thứ này, còn không biết là ai nuôi ai đây?

Chương 126: Tiên Thánh Đạo Cung

Chương 126: Tiên Thánh Đạo Cung

Có thể khi ngươi đã chết, nó vẫn còn sống và chưa trưởng thành; con cháu của ngươi đã chết, nó vẫn còn sống và chưa trưởng thành, điều đáng sợ nhất là hàng chục thế hệ đã chết từ thời của ngươi rồi, nhưng nó vẫn còn sống, và giống như thế, nó vẫn còn sống nhưng chưa trưởng thành hoàn toàn.

Trong Thái Cổ Tiên Vực, chỉ có những cổ nhân đã trải qua vô số thời đại mới dám luyện chế thứ này.

Đó là dựa vào gia tộc để từ từ nuôi trồng từ thế hệ này sang thế hệ khác, và dựa vào con cháu của cổ tộc để làm điều này từ thế hệ này sang thế hệ khác.

Một cá nhân tự nuôi trồng ư?

Đừng hòng nghĩ đến việc đó, không ai có thể một mình nuôi trồng những thứ này, đương nhiên căn bản của việc nuôi trồng thứ này chính là ngươi phải có tuổi thọ vô cùng vô tận.

Nếu không thì không có cửa.

May mắn thay, loại cỏ Cửu Thiên Huyền Thảo này không chỉ có thể lớn lên trở thành cực thể có thể chém được Cấm Kỵ, mà nó còn là

một loại linh dược tuyệt hảo.

Đây cũng là một trong những lý do quan trọng khiến Cửu Thiên Huyền Thảo không thể phát triển được.

Rất nhiều cảm thấy việc nuôi Cửu Thiên Huyền Thảo còn không bằng ăn nó cho xong. Cuối cùng, họ liền chọn phương án có lợi ngay lập tức cho bản thân vào lúc đó.

Nếu nuôi thứ này, còn không đợi Cửu Thiên Huyền Thảo lớn lên, chính mình đã không biết chết ở nơi nào rồi.

Việc cá nhân nuôi thứ cỏ này là không cần thiết vì đó chỉ là phí công vô ích, cũng chỉ có những tộc nhân có thể vượt qua còn sông lịch sử dài mới dám nuôi trồng thứ này.

“Lần này, cơ duyên trong Thiên Yêu Cổ Hải mà ta có thể tìm được thì cũng đã tìm được, trong đó cũng thu được không ít.”

Tần Cửu Ca mỉm cười lãnh đạm, nhưng hắn có thể cảm nhận mọi thứ về Khí Vận Chi Tử mà hắn hoàn toàn nhận biết được với Đại Đạo Ma Chủng mọi lúc, mọi nơi.

“Chắc chắn rồi, Khí Vận Chi Tử chính là Khí Vận Chi Tử. Đến một Tiểu Thế Giới như thế này để săn tìm kho báu cũng dễ dàng như trở về chính ngôi nhà của mình để săn tìm kho báu vậy.”

Tần Cửu Ca khẽ mỉm cười, khả năng săn tìm bảo vật như Khí Vận Chi Tử chưa bao giờ làm hắn thất vọng, nó càng cuồng nhiệt hơn bao giờ hết, cho dù thực lực của Khí Vận Chi Tử này không mạnh.

Nhưng điều đó có quan trọng đối với những Khí Vận Chi Tử này không?

“Người ta ước tính rằng Tiểu Thế Giới này sẽ mất một thời gian để kết thúc. Bây giờ ta sẽ đi gặp Khí Vận Nữ Chủ đầu tiên của mình.”

Đôi mắt của Tần Cửu Ca hơi nheo lại, Khí Vận Nữ Chủ, nghe đã thấy vui rồi

.....

Đại Hoang Tiên Đình, một tòa tiên đình đã có lịch sử vô cùng xa xưa.

Đại Hoang Tiên Đình chiếm một vùng lãnh thổ trong Thần Châu rộng lớn, là một tiên đình rất cường đại, Tiên Chủ của Tiên Đình là vị Thiên Tôn Cảnh.

Đúng vậy, ở ngoài ánh sáng, Tiên Chủ bên trên bọn hắn chính là một vị Thiên Tôn Cảnh, chưa nói đến Tiên Chủ của các triều đại trước đây, đó chắc chắn là nội tình vô cùng đáng sợ của Đại Hoang Tiên Đình.

Đại Hoang Tiên Đình nằm ở gần Thiên Yêu Đại Lục và được coi là hàng xóm của Thiên Yêu Đại Lục, nhưng đạo thống của Đại Hoang Tiên Đình chắc chắn mạnh hơn bất kỳ Yêu Tộc nào khác trên Thiên Yêu Đại Lục ngoại trừ Thanh Loan Nhất Tộc.

Truyền thừa đạo thống như Đại Hoang Tiên Đình là điều mà Tần Cửu Ca đã nói ở Thanh Vân Giới, Nhân Hoàng Chi Đạo là Khí Vận Chi Đạo, cho nên loại tiên đình này chú trọng đến thuyết Khí Vận hơn những đạo thống khác.

Tinh Thần Vực là một lãnh thổ rất cường đại trong Đại Hoàng Tiên Đình, và có những đạo thống cường đại trên khắp lãnh thổ.

Thông thường, Tinh Thần Vực không náo nhiệt bằng hoang vực của Đại Hoang Tiên Đình, nhưng trong khoảng thời gian này đã khác.

Bởi vì một đạo thống cổ đại có thể thu nhận đệ tử ở đây có thể so sánh với Đại Hoang Tiên Đình.

Đạo thống cổ xưa này có tên là Tiên Thánh Đạo Cung, là một đạo thống cổ xưa và cường đại dưới hình thức một thư viện.

Vì là đạo thống dưới hình thức thư viện nên chỉ cần ngươi tốt nghiệp ra khỏi, Tiên Thánh Đạo Cung sẽ không quan tâm nữa, ngươi vẫn có thể trở về đạo thống trong cổ tộc lúc ban đầu.

Vì vậy, Tiên Thánh Đạo Cung rất được lòng các thế lực xung quanh Đại Hoang Tiên Đình, bởi vì có thể nói từ góc độ khác, Tiên Thánh Đạo Cung đang nuôi dưỡng những yêu nghiệt thiên tài cho bọn họ.

Đương nhiên, bọn họ cũng cần phải trả giá thật lớn, những yêu nghiệt thiên tài lớn lên trong Tiên Thánh Đạo Cung cuối cùng sẽ có người hoài niệm, cho nên nội tình tiềm tàng của đạo thống dưới dạng thư viện này là phi thường đáng sợ.

Tiên Thánh Đạo Cung là một thư viện cường đại trong số các thế lực đạo thống dưới dạng thư viện, và viện trưởng của nó cũng là một vị Thiên Tôn cảnh.

Bây giờ là thời gian mà Tiên Thánh Đạo Cung tuyển đệ tử, địa điểm bọn họ chiêu mộ lần này chính là trong Đại Hoang Tiên Đình Tinh

Chương 127: Nữ Đế

Chương 127: Nữ Đế

Linh Vân Tông.

“Thật không ngờ Linh Vân Tiên Tông tiếng tăm lừng lẫy ở thời đại Chư Đế bây giờ lại cô đơn thành ra như vậy.”

“Nếu như bị Linh Vân Tử biết được, không chừng sẽ bò ra từ trong nghĩa địa, chửi cho những môn nhân đệ tử này cẩu huyết đầy đầu.”

Trên một đại điện ở Linh Vân Tông.

Một nữ tử có diện mạo thanh tú ánh mắt híp lại nhìn nữ tử tuyệt đẹp như tiên được cung phụng trên đại điện mà thản nhiên nói ở trong lòng.

“Thật không ngờ, tàn hồn của bổn đế lại đoạt xá một nữ tử Càn Nguyên Cảnh.”

“Kết quả của trận chiến Chu Đế năm đó cũng không biết như thế nào.”

Nữ tử thanh tú khẽ thở dài trong lòng, thời đại kia vào năm đó thật sự là vô cùng khủng bố, không ít Tinh Thần Giới xung quanh Hậu Thái Cổ Tiên Vực đều bị dư âm của đại chiến hủy diệt, hàng tỷ Sinh Linh bị diệt sạch, thiên địa đều bi thống, mưa máu giáng xuống vạn dặm lãnh thổ.

Thiên địa cùng khóc, nhật nguyệt đồng bi, Tinh Thần điên đảo, vạn vật tuyệt diệt.

“Tàn hồn đoạt xá nữ tử này của ta lại cũng tên là Tiên Linh Nhi, chẳng qua là thân thể thiên phú này của nàng có chút kém, ta phải nghĩ biện pháp nâng cao lên một chút.”

Ánh mắt nữ tử có diện mạo thanh tú thâm sâu, tuy ở thời đại của Chư Đế thì nàng không phải là một Đại Đế Tồn Tại, nhưng nàng cũng không yếu ớt, nàng chính là một Cấm Kỵ Tồn Tại, cũng là Nữ Đế của lúc ấy, đương nhiên Nữ Đế của nàng không phải cảnh giới thực lực của nàng là một Đế Cảnh Cường Giả.

Mà là bởi vì nàng nắm trong tay một tòa Vô Thượng Đế Triều hùng vĩ, là một Đế Chủ, cho nên nàng luôn được mọi người gọi là Nữ Đế.

Đế Triều và Tiên Đình giống nhau đều thuộc về tính chất của Vận Triều Chi Đạo, về mặt bản chất là không khác nhau, chỉ là tương đương với đổi một danh hiệu Đạo Thống mà thôi.

“Thời đại Chư Đế cách đây sớm thì đã mấy thời đại, vô số kỷ nguyên rồi, không biết những người đó của lúc trước còn ở đây không.”

Nữ tử thanh tú thở dài trong lòng, đại đạo vô tình, mặc cho ngươi có tài năng tuyệt thế không thể trở thành Cấm Kỵ, không thể vượt qua năm tháng nhiều vô kể, đó còn không phải là một chén đất vàng.

Đương nhiên năm tháng nhiều vô số mà nàng nói ở đây không phải là chỉ mấy trăm vạn năm hoặc mấy ngàn vạn năm ngắn ngủi, mà là rất rất nhiều thời gian kỷ nguyên.

Giống như Thiên Tôn Chi Cảnh sống mấy trăm vạn năm chỉ cần không gặp phải tình trạng thân thể bị mài mòn gì đó thì tai họa linh hồn bị vỡ vụn như vậy đều có thể vượt qua.

Mà cường giả chân chính có thể sống qua mấy thời đại không phải Cấm Kỵ Tồn Tại thì không được, đương nhiên Cấm Kỵ Tồn Tại cũng là có thứ kiêng kỵ.

Ai dám nói bản thân mình vô địch?

Ai lại dám nói mình bất bại?

Năm tháng dài dằng dặc, vạn cổ khó diệt, không biết có bao nhiêu người tu luyện mà tu đến mức ngay cả bản thân mình là chủng tộc Cấm Kỵ Sinh Linh gì cũng không cần phân biệt tồn tại trong Thời Gian Trường Hà.

Đó mới là đại kinh khủng chân chính.

.....

Ở ngoại điện Linh Vân Tông.

“Chắc mọi người cũng đã biết tin tức mà ta muốn nói rồi.”

Trưởng lão của Linh Vân Tông mặc một thân màu lam lớn tiếng nói với đệ tử của Linh Vân ở giữa sân, biểu tình có chút kích động.

“Không sai, bây giờ Tiên Thánh Đạo Cung đang ở Đại Hoang Tiên

Đình Tinh Thần Vực của ta để thu nhận môn đồ đệ tử, đây chính là một cơ hội ngàn năm khó gặp, mọi người nhất định phải nắm thật chắc."

"Tất cả mọi người đều biết sự cường đại của Tiên Thánh Đạo Cung, nhưng ta vẫn muốn bổ sung một câu ở đây, chỉ cần các ngươi tiến vào Tiên Thánh Đạo Cung sau đó tốt nghiệp bình thường, vậy thì tương lai của các ngươi ít nhất đều là cường giả của Thái Hư Giới."

"Nếu như mọi người cố gắng hết sức ở Tiên Thánh Đạo Cung, bước lên Nhân Hoàng Lộ trở thành Nhân Hoàng cũng là việc rất đơn giản."

"Thậm chí các ngươi có thể có một tia cơ hội trở thành Thiên Tôn Cự Đầu, điều này cũng nói không chừng."

Trưởng lão của Linh Vân Tông đứng ở trên đài cao nói chuyện, giọng nói tựa hồ mang theo một chút mị hoặc lây nhiễm cho đệ tử ở phía dưới đài cao.

Bề trên của Linh Vân Tông chính là hy vọng môn đồ đệ tử của mình thành công tiến vào Tiên Thánh Đạo Cung càng nhiều càng tốt, như vậy tương lai của bọn họ sẽ đạt được càng nhiều thành công hơn.

Ngay sau khi lời nói của Linh Vân Tông trưởng lão trên đài cao kết thúc, tất cả đệ tử của Linh Vân Tông ở phía dưới đều sôi trào.

Tất nhiên bọn họ đã sớm biết Tiên Thánh Đạo Cung muốn tới Tinh Thần Vực chiêu thu đệ tử, nhưng hiện tại tâm tình của bọn họ vẫn rất kích động.

Tiên Thánh Đạo Cung.

Ở trên địa của Hạo Hãn Thần Châu lớn như vậy mà có thể nói một tiếng cường đại, phải biết rằng cung chủ bên ngoài của bọn họ chính là một Cự Đầu Thiên Tôn Cảnh.

Bối cảnh của Tiên Thánh Đạo Cung là rất mạnh, trong cung không chỉ có cường giả tự bồi dưỡng, mà không chừng còn có cường giả mà bọn họ bồi dưỡng trong một Đạo Thống nào đó ở bên ngoài.

Những thứ này đều làm cho sự uy danh của Tiên Thánh Đạo Cung càng hùng mạnh hơn.

Chương 128: Linh Vân Tông

không đủ tài nguyên

Chương 128: Linh Vân Tông không đủ tài nguyên

“Đại sư huynh tối nay huynh có thể tới đây không, muội có rất nhiều vấn đề về tu hành muốn sư huynh cứu giúp.”

Đệ tử Linh Vân Tông ở trước mặt, một nữ tử có diện mạo xinh đẹp, dáng người cao gầy mỉm cười nhìn nam tử nho nhã tuấn lãng bên cạnh mình.

Trong mắt nàng có sự yêu thích không chút che dấu, hoàn toàn không có dáng vẻ che dấu.

“Đại sư huynh, muội cũng tiến vào tuyển chọn sơ cấp của Tiên Thánh Đạo Cung, nói không chừng đến lúc đó có thể làm tiểu sư muội của huynh.”

Sắc mặt của Mộ Dung Thanh mang theo chút vui sướng, lần này nàng có cơ hội rất lớn để có thể trở thành đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung, tuy rằng nhất định chỉ là đệ tử bình thường của Tiên Thánh Đạo Cung, không thể so sánh với đại sư huynh trực tiếp tiến vào Tiên Thánh Đạo Cung là đệ tử hạch tâm.

Nhưng cũng không tồi.

Dù nói như thế nào thì bây giờ nàng cũng được coi như là đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung.

Phong Vũ nghe vậy mỉm cười, trong lòng có chút khổ sở, hắn cũng không phải kẻ ngốc, tất nhiên biết trong lòng Mộ Dung Thanh này thích hắn.

Nhưng hắn hoàn toàn không thích Mộ Dung Thanh.

Chẳng qua hắn còn không thể nói không thích Mộ Dung Thanh với bên ngoài, dù sao phụ thân của nàng cũng chính là sư tôn của mình, từ chối nữ nhi của sư tôn như vậy là làm sư tôn của mình rất mất mặt.

Cho nên hắn chỉ có thể âm thầm duy trì khoảng cách, hy vọng sau này Mộ Dung Thanh có thể hiểu được tâm ý của mình.

Đệ tử của Linh Vân Tông một chỗ, một nữ tử thanh tú ánh mắt giật giật.

“Tiên Thánh Đạo Cung? Nhìn dáng vẻ có vẻ không yếu ớt, lúc trước lại chưa từng nghe qua thế lực này, hẳn là Đạo Thống nổi lên phía sau thời đại Chư Đế hoặc là lúc ấy căn bản không nổi danh.”

Nữ tử thanh tú lờ mờ nghĩ đến ở trong lòng, có thế lực của Thiên Tôn Cảnh Giới Cự Đầu tọa trấn nhất định không kém, nhưng mà trong đầu nàng hoàn toàn chưa từng có ký ức về thế lực đạo thống này, cho nên nàng mới nghĩ như vậy.

“Xem ra, kiếp này ta muốn quật khởi Chứng Đạo, trước tiên phải tiến vào Tiên Thánh Đạo Cung, bằng không chỉ dựa vào Linh Vân Tông hiện giờ thì không thể cho ta đủ tài nguyên.”

Ánh mắt của Tiên Linh Nhi híp lại, ở Thái Cổ Tiên Vực muốn có thành tựu tu thành cường giả thì không thể thiếu thiên phú tài nguyên.

Thiên phú thân thể của nàng nhiều nhất chỉ có được coi là tầm thường, hoàn toàn không thể nào so sánh với Thiên Kiêu Yêu Nghiệt trong Thái Cổ Tiên Vực Đạo Thống Cổ Tộc.

Nếu như nàng vẫn chưa có đủ tài nguyên, vậy thì thật sự xong rồi, nàng còn lấy cái gì để quật khởi, lấy Chứng Đạo đại đế gì nữa.

.....

Trên một đám Tiên Vân.

Một thiếu niên tuấn mỹ mặc bạch y nhàn nhạt đứng, như di thế đích tiên, quanh thân hắn tản ra khí tức hư vô, ánh mắt lạnh nhạt nhìn Linh Vân Tông ở phía dưới.

Nơi này là vùng trời của Linh Vân Tông, theo lý thuyết, Linh Vân Tông hoàn toàn có thể phát hiện phía trên tông môn của bọn họ có người, nhưng lúc này lại không có phát hiện vị thiếu niên bạch y âm thầm quan sát bọn họ.

“Lần đầu tiên gặp nữ chính, trong lòng vẫn cảm thấy có chút không giống.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt cười thầm trong lòng, nữ chính cũng được coi như là hiếm thấy, bình thường mà nói thì đại bộ phận sinh linh có được đại vận khí trở thành nhân vật chính đều là nam nhân.

“Nếu như ta không đoán sai thì nữ chính này nhất định sẽ đi tham gia tuyển chọn Tiên Thánh Đạo Cung kia, dù sao thì đây cũng chính

là con đường để nàng có thể đạt được nhiều cơ hội hơn."

Tần Cửu Ca nhìn Tiên Linh Nhi kia, hắn có thể cảm nhận được Khí Vận cường đại của loại nam chính hoặc là nữ chính này.

Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn của hắn chính là Chí Tôn Chi Nhãn, hơn nữa có thêm sự trợ giúp của hệ thống, chỉ cần hắn để tâm quan sát là có thể phát hiện mức độ dày đặc của Khí Vận trên người mỗi người bọn họ.

Trong số những môn đồ đệ tử đứng ở bên ngoài Linh Vân Tông, có hai người có Khí Vận nồng đậm, một người là nữ nhân, một người là nam nhân.

Nữ nhân là một nữ đệ tử đứng ở bên cạnh một nhóm đệ tử, mà nam nhân chính là nam tử đã gặp được vào lần trước ở Thiên Yêu Cổ Hải, đại sư huynh của Linh Vân Tông, nam chính của tương lai.

Đương nhiên Khí Vận của nữ tử kia hiển nhiên là còn nồng đậm hơn rất nhiều so với Khí Vận của nam chính khác.

"Khí Vân của nữ chính này nhiều hơn rất nhiều so với mấy nam chính trước đây."

Tần Cửu Ca mỉm cười, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được Khí Vận của nữ chính này chắc chắn là nồng đậm hơn Thanh Hoa, hơn nữa tuyệt đối không phải là chỉ nồng đậm một chút.

Giống như kiểu nữ chính có Khí Vận nồng đậm này, Tần Cửu Ca có vài biện pháp không thể thực hiện được nữa rồi, dù sao thì mạng nhỏ của hắn cũng quan trọng hơn.

Khí vận tuyệt đối không phải là thứ mơ hồ huyền ảo.

Ở Thái Cổ Tiên Vực càng là sự tồn tại của thực lực cường đại, đối với kiểu Khí Vận này lại càng cảnh giác hơn, chỉ có những người hoàn toàn không hiểu biết gì về thứ này thì mới không thèm để ý đến nó.

"Vốn dĩ là ta muốn nhanh chóng giải quyết nữ chính này, bây giờ xem ra là không được nữa rồi, xem ra lần này phải làm từ từ rồi."

Tần Cửu Ca hơi đau đầu một chút, Khí Vận của nữ chính này thật sự là quá mức nồng đậm, thật không biết rốt cuộc nàng là kiểu Khí Vận Chi Nữ gì nữa.

Rất nhiều chuyện cũng không thể nghĩ đến phương pháp giống với những nam chính trước đây nữa.

“Thật đúng là có chút đau đầu, nhưng như vậy có lẽ sẽ có chút thú vị hơn.”

“Từ từ chơi với nàng một chút đi.”

Chương 129: Long Hoàng Bản Nguyên Quả

Chương 129: Long Hoàng Bản Nguyên Quả

Lạc Tinh Sơn Mạch.

Nơi này là một đại sơn mạch phụ cận của Linh Vân Tông, bên trong có rất nhiều Yêu Thú và Linh Dược.

Cho nên có rất nhiều linh vân tông đệ tử thích ở chỗ này tìm kiếm linh dược, những linh dược này là có thể tăng cường tu vi của bọn họ.

Nếu có vận khí tốt tìm được Linh Dược có phẩm cấp thật cao, đó chính là có lợi cho bọn họ cả đời.

Một vị trí bị che lấp.

“Dựa theo trí nhớ trong đầu của nguyên chủ thân thể này, nơi này nhất định là có một chỗ tạo hóa.”

Ánh mắt của Tiên Linh Nhi tìm kiếm khắp nơi ở chỗ này, trong đầu của nguyên chủ có một lần tới nơi này và đã gặp được một quả.

Trên quả này có một con rồng vàng nhỏ và một con phượng hoàng nhỏ.

Vốn dĩ nguyên chủ muốn lấy quả kia đi, nhưng thật không ngờ, một con tiểu kim long và một con tiểu phượng hoàng kia vừa nhìn thấy nguyên chủ thì chúng nó đã chạy biến đi rồi.

Ừm, cũng có nghĩa là quả kia đã chạy rồi, dù sao chúng cũng đang dạo chơi ở trên quả này.

Lần đó nguyên chủ gặp được cơ duyên như vậy thì cũng rất thông minh, không đi khắp nơi rêu rao, cũng không bẩm báo cho Linh Vân Tông.

Bởi vì nguyên chủ biết quả kia chắc chắn là một cơ duyên rất ghê gớm.

Là một cơ duyên có thể thay đổi cuộc sống của nàng.

“Nếu như ta không đoán sai thì quả kia nhất định là Long Hoàng Bản Nguyên Quả.”

“Nếu như quả kia là Long Hoàng Bản Nguyên Quả, vậy chắc chắn là đúng lúc đã từng có một con Chân Long và một con Chân Hoàng chết ở đây, sau khi chúng nó chết ở chỗ này, không biết phải trải qua bao nhiêu năm mới hình thành được một Long Hoàng Bản Nguyên Quả.”

“Mà xung quanh Long Hoàng Bản Nguyên Quả chắc chắn có Long Hoàng Huyết Trì, đây chính là cơ duyên cực kỳ to lớn có thể nghịch thiên cải mệnh.”

Lúc này ánh mắt của Tiên Linh Nhi vô cùng nóng rực, chỉ cần nàng có thể hấp thu tinh hoa khí huyết trong Long Hoàng Huyết Trì thì nàng có thể có được Long Hoàng Chi Thể.

Tuy rằng chỉ có thể là trạng thái yếu nhất của Long Hoàng Chi Thể, thậm chí rất có khả năng chỉ là phiên bản không trọn vẹn của Long Hoàng Thể.

Nhưng như vậy hoàn toàn không có vấn đề gì, bởi vì loại thể chất này cũng là một loại thể chất cực kỳ cường đại ở trong Thái Cổ Tiên Vực.

Hơn nữa về sau cũng không phải là không có cơ hội sửa chữa Long Hoàng Thể khiếm khuyết thành Long Hoàng Thể có trạng thái hoàn hảo.

Chỉ là rất khó mà thôi.

“Hy vọng lần này ta có thể tìm được thiên phú Long Hoàng Huyết Trì để thay đổi cơ thể này, bằng không ngay cả Tiên Thánh Đạo Cung thì ta cũng không thể vào được.”

Lúc này sắc mặt của Tiên Linh Nhi trầm ngâm, đây là cơ duyên đầu tiên mà nàng gặp được sau khi tàn hồn đoạt xá, lại còn là cơ duyên lớn như vậy, nếu nàng không nắm bắt được thì về sau nàng sẽ phải hối hận chết mất.

“Chờ một chút, có người.”

Ánh mắt của Tiên Linh Nhi híp lại, dù sao trước kia nàng là một vị cấm kỵ tồn tại của Thần Ma Cảnh Giới, cho dù bây giờ nàng chỉ là tàn hồn, trải qua những năm tháng tẩy rửa dài đằng đẵng, nhưng linh hồn cường đại của nàng thì vẫn rất cường đại.

Ít nhất thì cũng cường đại hơn so với người có Thần Phủ Cảnh Giới bình thường, cho nên năng lực nhận biết của nàng cũng rất tốt.

Tiên Linh Nhi rất nhanh đã tìm nơi để che dấu chính mình, đồng thời còn dùng công pháp của mình để che dấu đi khí tức của mình.

Công pháp của nàng tất nhiên không phải là công pháp do nguyên chủ của nàng tu luyện, mà là công pháp do trước kia nàng tu luyện, hiệu quả che dấu khí tức cực kỳ tốt.

Tuy bởi vì hiện tại thực lực của nàng không mạnh cho lắm và cũng không che giấu với tu sĩ có Nhân Hoàng Chi Cảnh trở lên được, nhưng có thể che giấu nhân vật của Thần Phủ Cảnh Giới và Thái Hư Cảnh Giới được.

Một lúc sau.

Một nam tử mặc một thân lam y nhạt, khuôn mặt tuấn lãng đi tới.

Người này chính là đại sư huynh Phong Vũ của Linh Vân Tông, là tình nhân trong mộng của tuyệt đại đa số nữ nhân ở Linh Vân Tông.

“Hắn tới nơi này làm gì?”

Tiên Linh Nhi trốn trong bóng tối dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn đại sư huynh Phong Vũ của Linh Vân Tông này, trong đầu nàng có ghi nhớ người này, bởi vì nguyên chủ bị mình đoạt xá rất thích hắn.

“Quên đi mặc kệ hắn trước, ta trước tiên tự mình vụng trộm đi tìm quả long hoàng bản nguyên quả kia.”

Tiên Linh Nhi nhìn Phong Vũ chỉ đi ngang qua nơi này, xem ra hắn cũng muốn tìm kiếm một ít Linh Dược ở chỗ này.

Chắc là vì sau khi đi tới Tiên Thánh Đạo Cung chuẩn bị, dù sao thì bên trong Tiên Thánh Đạo Cung cũng là Đạo Thống kiêu ngạo như mây, yêu nghiệt như mưa.

Nội tâm của Phong Vũ nhất định cũng không dám lơi lỏng, cho nên tất nhiên là hắn phải chuẩn bị nhiều hơn một chút.

“Xem ra hắn thật sự chỉ là đi ngang qua.”

Tiên Linh Nhi dùng linh hồn cảm thấy được Phong Vũ đã chậm rãi đi xa, xem ra là ở chỗ này không có thứ gì tốt, cho nên liền nhanh chóng rời đi.

Vừa rồi lúc Tiên Linh Nhi nhìn thấy Phong Vũ tới, trong lòng kỳ thật vẫn có chút lo lắng Phong Vũ này cũng biết ở đây có Long Hoàng Bản Nguyên Quả, có Long Hoàng Huyết Trì.

Xem ra là nàng suy nghĩ nhiều rồi, dù sao cũng không có bao nhiêu người có kiến thức như nàng.

Phong Vũ kia mới chỉ có hai mươi tuổi, phỏng chừng ngay cả Long Hoàng Bản Nguyên Quả là cái gì cũng không biết, huống chi là biết dáng vẻ của chúng nó như thế nào.

Đoán chừng là cho dù Phong Vũ có từng gặp qua Long Hoàng Bản Nguyên Quả thì sợ là cũng không biết đó là cái gì.

Chương 130: Ta nhận diễm ngộ của ngươi

Chương 130: Ta nhận diễm ngộ của ngươi

Nhìn Phong Vũ đã đi rất xa khỏi nơi này rồi, Tiên Linh Nhi mới vội vàng đi ra từ chỗ mình ẩn nấp.

Nàng phải nhanh chóng tìm được Long Hoàng Bản Nguyên Quả kia, còn có Long Hoàng Huyết Trì nữa, như vậy nàng mới có thể vượt qua những Yêu Nghiệt của Đạo Thống Cổ Tộc trong Thái Cổ Tiên Vực hiện nay.

Kiếp này nàng muốn trở lại một lần nữa, tất nhiên phải làm cho thực

lực bên trong của mình có thể mạnh bao nhiêu thì liền làm cho nó mạnh bấy nhiêu.

Khi nàng vẫn nắm trong tay một tòa đế triều vô cùng khổng lồ, bởi vì rất nhiều nguyên nhân mà không bước ra khỏi một bước kia, trở thành một tôn Cổ Thần.

Nhưng nếu ông trời lại cho nàng sống lại, tất nhiên là nàng có thể đi xa được bao nhiêu thì sẽ đi xa bấy nhiêu.

.....

“Quả nhiên không hổ là nữ chính và nam chính, nhanh như vậy mà đã gặp mặt rồi.”

Tần Cửu Ca lạnh nhạt nhìn nữ chính không biết là đang tìm cái gì ở dưới đất.

“Nhanh như vậy mà đã có cơ duyên đầu tiên của mình rồi sao? Quả nhiên là nữ chính có Khí Vận to lớn mới có được đãi ngộ như vậy.”

Tần Cửu Ca bỗng nhiên nhìn nữ chính ở dưới đất cười, Khí Vận cao, tìm cơ duyên đúng là nhanh.

.....

“Cho nên chính là nơi này rồi.”

Lúc này Tiên Linh Nhi rất là hưng phấn, nơi này chính là nơi xuất hiện Long Hoàng Bản Nguyên Quả trong đầu nguyên chủ.

“Mau tìm đi.”

Trong lòng Tiên Linh Nhi âm thầm thúc giục mình, chỉ cần lần này mình có thể có được cơ duyên to lớn như vậy thì tương lai chẳng lẽ nàng lại không có một chút chỗ đứng nào ở thế hệ tuổi trẻ đỉnh cấp của Tiên Cổ Tiên Vực?

Hơn nữa trước kia nàng chính là một vị Cấm Kỵ Tồn Tại của Thần Ma Giới, có cảnh giới nhận biết ban đầu thì đối với nàng mà nói con đường sau này sẽ rất dễ đi.

“Loại quả thông linh như thế nhất định sẽ không dễ dàng ra ngoài như vậy, xem ra ta cần dùng đồ vật gì đó để dẫn nó ra.”

Tiên Linh Nhi âm thầm nói trong lòng.

Long Hoàng Bản Nguyên Quả mặc dù không có lực công kích cường đại gì, nhưng năng lực chạy trốn của nó là nhất lưu.

“May là trước kia ta đã từng tu luyện một loại công pháp về Tiên Hoàng, bây giờ đúng lúc có thể phát huy tác dụng.”

Trong lòng Tiên Linh Nhi âm thầm cao hứng, lúc nàng còn là Cấm Kỵ Tồn Tại của Thần Ma, nhàn rỗi nhàm chán, liền nghiên cứu Cổ Kinh của rất nhiều chủng tộc.

Hơn nữa thân phận của nàng cũng đầy đủ, cho nên số lượng Cổ Kinh mà nàng nghiên cứu không chỉ nhiều, mà phần lớn Cổ Kinh còn rất cao cấp.

Mà Tiên Hoàng là cấp bậc huyết mạch cao cấp nhất trong thần thú, tất nhiên Cổ Kinh trong chủng tộc của chúng nó cũng có một phần đã được nàng nghiên cứu qua, cho dù Cổ Kinh của Tiên Hoàng Nhất Tộc mà nàng nghiên cứu không cao cấp cho lắm.

Nhưng cũng không tồi, dù sao có thể được Tiên Linh Nhi lúc ấy vẫn còn là Thần Ma Giới coi trọng, nhất định là nó có chỗ tốt của nó.

“Được rồi.”

Trên mặt của Tiên Linh Nhi có ý cười không thể che dấu được, nhìn tiên hoàng mini bay múa ở trên tay, cơ duyên như vậy quả thực trời sinh là để chuẩn bị cho nàng.

Nói xong, Tiên Linh Nhi liền đặt Tiên Hoàng mini trên bàn tay về chỗ cũ, bản thân mình thì che dấu khí tức rồi trốn ở một bên.

Một lúc sau.

Một viên quả có màu vàng óng không biết từ đâu từ từ xuất hiện.

“Long Hoàng Bản Nguyên Quả thật thông minh.”

Ánh mắt của Tiên Linh Nhi hơi híp lại, vừa rồi nàng tận mắt nhìn thấy bản thể của Long Hoàng Bản Nguyên Quả này ở đây, chỉ là che đậy hoàn cảnh xung quanh, đây là một loại thủ pháp che mắt rất cao minh.

Nếu không phải là nàng vẫn luôn ở bên cạnh quan sát thì thật đúng là không thể biết được, dù sao thì tu vi của nàng hiện tại thật sự là quá yếu.

Cho nên dù nàng có xuất thân của Thần Ma Cấm Kỵ, nhưng bây giờ

nàng cũng chỉ có thể thở dài mà thôi.

Nhìn quả có màu vàng óng này từ từ bay tới chỗ có khí tức Tiên Hoàng mà mình lưu lại ở đó rồi hóa thành Tiên Hoàng mini.

Không hề do dự quá nhiều, trực tiếp nuốt nó luôn.

Tiên Linh Nhi nhìn thấy gốc Long Hoàng Bản Nguyên Quả này thì trực tiếp nuốt lấy khí Tiên Hoàng của mình, trong lòng ngay tức khắc vô cùng hưng phấn.

Xem ra Long Hoàng Bản Nguyên Quả này còn chưa có trí tuệ giống như Sinh Linh.

Xem ra Long Hoàng Bản Nguyên Quả này sẽ thay đổi hoàn cảnh xung quanh mình bởi vì bản năng.

Không phải là có sự khôn ngoan.

Khóe miệng của Tiên Linh Nhi cười nhạt, Long Hoàng Bản Nguyên Quả này nhất định là nàng có được rồi, hơn nữa xung quanh đây nhất định là có Long Hoàng Huyết Trì.

Long Hoàng Huyết Trì mới là mục tiêu quan trọng trong chuyến đi này của Tiên Linh Nhi.

Đương nhiên là Long Hoàng Bản Nguyên Quả cũng rất quan trọng.

“Được rồi.”

Tiên Linh Nhi nhìn Long Hoàng Bản Nguyên Quả lại từ từ trở về vị trí cũ, bây giờ trong lòng nàng rất là hưng phấn.

Bởi vì nàng có thể có được một cơ duyên lớn ngay lập tức.

“Không ổn rồi.”

Thần sắc của Tiên Linh Nhi kinh hãi, vừa rồi nàng chuẩn bị đi hái viên Long Hoàng Bản Nguyên Quả này, nhưng khi bắt được nó thì xung quanh xuất hiện một khe nứt không gian, toàn thân nàng đều bị hút vào.

Chương 131: Long Hoàng Huyết Trì

Chương 131: Long Hoàng Huyết Trì

Long Hoàng Bản Nguyên Quả và Long Hoàng Huyết Trì sao?

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nhìn một màn vừa xuất hiện, dựa vào kiến thức của hắn thì đương nhiên biết Long Hoàng Bản Nguyên Quả và Long Hoàng Huyết Trì.

“Xem ra Khí Vận của nữ chính này rất là cường đại đấy, vừa mới đi ra thì đã có thứ tốt như vậy rồi.”

Khóe miệng của Tần Cửu Ca khẽ mỉm cười, hắn còn biết loại đồ vật này có tác dụng gì.

Long Hoàng, Long Hoàng, Nhất Chân Long, Nhất Tiên Hoàng mà.

Đây chính là nơi song tu trời sinh, có thể gia tăng tình dục của hai người ở trong Long Hoàng Huyết Trì.

“Ừm, dựa theo quy trình văn trên mạng của kiếp trước, lúc này nam chính lại sắp xuất hiện rồi.”

Tần Cửu Ca mở rộng linh hồn nhận biết của mình ra, sau đó ánh mắt giống như châm chọc mà nghĩ đến loại thủ đoạn này.

Quả nhiên, nam chính kia lại không biết vì sao lại trở lại.

“Nữ chính rơi vào trong một nơi Long Hoàng Huyết Trì, cũng chính là địa điểm song tu nổi tiếng, sau đó không biết vì sao mà nam chính cũng rơi vào, tiếp theo xảy ra một chuyện vui tai vui mắt ở trong tiểu thuyết, ha ha, thú vị.”

Trong ánh mắt của Tần Cửu Ca đột nhiên lóe lên một tia tà quang, chuyện mà nam chính có thể làm, vì sao hắn không thể làm được?

Thật ngại quá, diễm ngộ của ngươi là của ta.

.....

Sau khi Tần Cửu Ca quyết định lại, lập tức khóa không gian xung quanh này lại, sau đó thay đổi cảnh vật xung quanh, để cho nam chính Phong Vũ không hề phát hiện ra mà đi vào trong cảnh vật mà mình đã thiết lập sẵn.

“Ngươi ở chỗ này một lúc đi đã, thật ngại quá, ta muốn nữ nhân trong vận mệnh của ngươi.”

.....

Trong một không gian thần bí.

Nơi này có một cái huyết trì cực kỳ to lớn, mặc dù nói là huyết trì nhưng bên trong này toàn là máu tươi màu vàng óng.

“Ha, nơi này chính là Long Hoàng Huyết Trì sao?”

Đột nhiên, trong không gian bí ẩn này có một người phụ nữ nổi lên từ trong hồ máu.

Ánh mắt của Tiên Linh Nhi mừng rỡ nhìn cảnh vật xung quanh nơi này của mình, đây chính là Long Hoàng Huyết Trì có thể nâng cao thiên phú của mình.

“Ha ha ha.”

Lúc này Tiên Linh Nhi cười rất lớn tiếng, cho dù nơi này có người hay không thì cũng chỉ có một mình nàng hưởng thụ Long Hoàng Huyết Trì này.

Vừa rồi lúc nàng tiến vào, rõ ràng là đã kiểm tra kỹ càng cảnh vật xung quanh mình, ngoại trừ đại sư huynh Phong Vũ của Linh Vân Tông đi tới một lúc thì những nơi khác đều không có người.

Cho nên đây là hoàn toàn của nàng.

Đột nhiên.

Lại có một trận không gian dao động, tượng trưng cho việc nơi này lại có người tiến vào rồi.

“Hệ thống điều ra bảng thuộc tính cá nhân của ta.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nói, bây giờ hắn lại đạt được nhiều vận khí điểm như vậy, tất nhiên phải lấy việc làm tăng thực lực của mình lên là chính.

Dù sao thì không cần biết là ở đâu, thực lực mãi mãi là quan trọng nhất.

Thái Cổ Tiên Vực cường giả vi tôn, kẻ yếu chỉ có thể bị nô dịch, đây chính là pháp tắc chân thật nhất trong Thái Cổ Tiên Vực.

“Chủ nhân: Tần Cửu Ca”

“Thể chất: Đại Đạo Chủng Ma Thể! Phi Tiên Thể (có thể thăng cấp thành Đại Đạo Phi Tiên Thể)! Long Hoàng Thể (phiên bản không trọn vẹn)!”

“Thiên phú: Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn”

“Tu vi: Nhân Hoàng Tam Trọng.”

“Thân phận: Thiếu chủ của Tiên Cổ Tần Tộc.”

“Công pháp: Đạo Tâm Chủng Ma, Tiên Lâm Cửu Thiên, Thái Thượng Tiên Quyết….”

“Khí Vận Điểm: 67.000 Khí Vận Điểm.”

“Không sai, xem ra mình lại có thể thăng cấp thể chất và công pháp của mình lên một lần.”

Tần Cửu Ca nhìn bảng điều khiển thuộc tính chỉ có mình có thể nhìn thấy, hơi mỉm cười.

Nhìn thấy chưa, hắn đã nói là Khí Vận của nữ chính lần này rất đáng sợ, Tần Cửu Ca chỉ là làm bẩn nàng một lần thì đã có thể đạt được nhiều Khí Vận Điểm như vậy rồi.

“May mà sau lần này là thiên thời địa lợi, nếu không thì mình muốn đạt được nhiều Khí Vận Điểm như vậy cũng phải chờ lần sau.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca hơi híp lại, trên mặt bỗng nhiên cười, Long Hoàng Bản Nguyên Quả và Long Hoàng Huyết Trì của lần này nhất định là chuẩn bị cho nữ chính và nam chính kia.

Hoàn toàn không có một chút chuyện nào của hắn, nhưng lần này hắn hưởng thụ đãi ngộ của nam chính cho thật tốt một phen.

Cũng may, lần này là nữ chính Tiên Linh Nhi được sự ảnh hưởng của Long Hoàng Huyết chủ động đến tìm mình, bằng không, Tần Cửu Ca cũng không dám đối đãi như vậy với một nữ chính có Khí Vận Điểm to lớn.

Như vậy sẽ bị Khí Vận cắn trả cực lớn.

Nếu lại để Tần Cửu Ca đối xử với hành động của nữ chính này như vậy một lần nữa, sợ là hoàn toàn không được.

Tình huống vừa rồi chính là cơ hội tốt nhất, bỏ lỡ rồi thì lần sau sẽ không còn nữa.

“Hệ thống, lấy ba vạn Khí Vận Điểm của ta để thăng cấp Long Hoàng Thể của ta và thăng cấp nó nữa.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nhìn Long Hoàng Thể không trọn vẹn trên bảng thuộc tính của mình khẽ cười nói.

Đây cũng coi như là một niềm vui ngoài ý muốn, thật không ngờ mình còn có thể có được Long Hoàng Thể này, dù sao thì trên người Tần Cửu Ca cũng mang theo hai loại thể chất vô cùng cường đại Đại Đạo Chủng Ma Thể và Phi Tiên Thể này.

Nói chung, Long Hoàng Chi Huyết này không thể để cho hắn có được Long Hoàng Chi Thể.

Chương 132: Long Hoàng Chân Thể

Chương 132: Long Hoàng Chân Thể

“Xem ra Long Hoàng Chi Huyết mà ta và nữ chính cùng đắm chìm rất là cường đại, nói không chừng rất có thể là Chân Long và tạp huyết của Tiên Hoàng trên Thiên Tôn biến thành.”

Ừm, tinh huyết của chúng hóa thành Long Hoàng Bản Nguyên Quả trong Nhẫn Trữ Vật của Tần Cửu Ca.

Loại đồ vật này vô dụng với người cảnh giới bình thường, bởi vì trong loại quả này chứa nguồn năng lượng cực kỳ lớn.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao lúc ấy Tiên Linh Nhi rất coi trọng Bán Sinh Chi Vật Long Hoàng Huyết Trì của Long Hoàng Bản Nguyên Quả, mà cũng không thèm để ý nguyên nhân của Long Hoàng Bản Nguyên Quả, bởi vì đối với nàng của bây giờ có tác dụng rất ít ỏi.

Xa xa không có tác dụng lớn mà Long Hoàng Huyết Trì mang đến cho nàng, dù sao khi hoạt động Long Hoàng Huyết Trì rất là ôn hòa, không có tác dụng phụ gì.

Bởi vì Chân Long Huyết và Tiên Hoàng Huyết trung hòa rồi, Long Hoàng Chi Huyết ở đây cũng không đáng sợ, nhưng Long Hoàng Bản Nguyên Quả thì không giống như vậy, đó là ẩn chứa Bản Nguyên Chi Quả vô cùng cường đại, có hiệu quả to lớn.

“Đinh, Long Hoàng Thể hoàn thành thăng cấp bổ sung toàn bộ.”

“Đinh, Long Hoàng thể thăng cấp thành Long Hoàng Chân Thể (Tiểu Thành), thông tin như sau.”

“Long Hoàng Chân Thể, trạng thái đầy đủ của Long Hoàng Thể, trời sinh có hấp dẫn với Sinh Linh có Long Hoàng Thể khác, đối với chủng tộc Yêu Thú có sự áp bức trời sinh.”

“Trái lại Long Hoàng Chân Thể cũng không tệ.”

Tần Cửu Ca nhìn bảng điều khiển thuộc tính cười nhạt một tiếng, thoạt nhìn tuy là Long Hoàng Chân Thể không sánh bằng Đại Đạo Chủng Ma Thể của hắn, nhưng cũng là một thể chất cực kỳ không tồi, nhìn có vẻ không khác Phi Tiên Thể của mình là mấy.

Điều này làm cho hắn lại kiếm được một làn sóng lớn nữa.

.....

Thiên Yêu Cổ Hải trong khoảng thời gian này cực kỳ sóng gió.

Có rất nhiều thế lực tìm được không ít bảo vật và Linh Dược ở đây.

Đương nhiên cường giả trong cá nhân cũng đạt được cơ duyên không tồi từ lần Thiên Yêu Cổ Hải này.

Tuy phần lớn người đoạt được cơ duyên đều là cường giả độc hành hoặc là người của thế lực lớn.

Nhưng cũng không có nghĩa là Sinh Linh không có thực lực nhỏ bé không đạt được đại cơ duyên đại tạo hóa trong lần Thiên Yêu Cổ Hải này.

Mấy ngày nay có một sinh linh mới chỉ có Càn Nguyên Chi Cảnh đạt được một thiên đại tạo hóa.

Chọc cho không ít Đạo Thống Cổ Tộc to lớn ra tay, nhưng Sinh Linh chỉ có Càn Nguyên Chi Cảnh kia hình như cũng là truyền nhân Đại Đạo Thống nào đó.

Trên người có bảo vật có thể chạy trốn từ trong tay người của Cảnh Giới Nhân Hoàng.

Nó có bản lĩnh có thể dùng bảo vật này để chạy trốn ở trước mặt Nhân Hoàng Cảnh Giới Tồn Tại.

Cho nên rất nhiều người đều suy đoán Sinh Linh chỉ có Càn Nguyên Chi Cảnh kia cũng là đệ tử chân truyền của Đạo Thống Cổ Tộc cường

đại nào đó.

Dù sao Sinh Linh chỉ có Càn Nguyên Chi Cảnh kia.

Loại bảo vật gì có thể làm cho một Sinh Linh chỉ có Càn Nguyên Chi Cảnh có thể chạy trốn mấy lần ở trước mặt Nhân Hoàng Giới Tồn Tại.

Bọn họ đều suy đoán là sau lưng của Sinh Linh Càn Nguyên Chi Cảnh kia có Đạo Thống không hề yếu kém.

.....

Cửu U Mãng Tộc.

“Công tử, người đối xử tốt Thanh Loan như vậy, không biết sau này Thanh Loan phải báo đáp người như thế nào đây.”

Thanh Loan mặc quần áo màu xanh nhạt, ánh mắt có chút không dám nhìn nam tử áo trắng cách đó không xa.

Cho đến bây giờ Thanh Loan vẫn luôn không dám tin là nàng có thể tu luyện.

Trước kia điều này đối với nàng mà nói quả thực là giống như mộng ảo.

Mà người làm cho nàng có thể tu luyện bình thường chính là công tử đang chăm sóc mình bây giờ.

“Sau này làm ấm giường cho ta đi.”

Nghe được Xà tiểu mỹ nhân phía sau mình nhẹ giọng nói chuyện, ánh mắt Tần Cửu Ca hơi híp lại, mỉm cười nói, hắn thật đúng là không phải nói giỡn.

Hắn nuôi Xà tiểu mỹ nhân này tất nhiên chính là dùng làm đỉnh nô, bằng không vì sao hắn lại dùng tài nguyên quý giá trên người mình để bồi dưỡng nó.

Hiện tại thể chất của Xà tiểu mỹ nhân này chính là Cửu Chuyển Thiên m Chi Thể, là một loại thân thể đỉnh nô song tu tuyệt hảo.

Tần Cửu Ca cũng không có ý nghĩ gả nó đi, Xà tiểu mỹ nhân này chỉ có thể là đỉnh nô của hắn, kiếp sống kiếp này đều là tiểu đỉnh nô của hắn.

Thanh Loan nghe Tần Cửu Ca nói như vậy, sắc mặt đột nhiên trở nên đỏ bừng, cũng không biết là đang suy nghĩ cái gì.

Tần Cửu Ca mỉm cười, Xà tiểu mỹ nhân có chút ngốc nghếch đáng yêu này hoàn toàn không biết vận mệnh thật sự của nó và ca ca nó.

Điển hình chính là loại bị hắn bán đi lại còn giúp hắn đếm tiền.

“Gần đây ngươi từ từ tu luyện, nếu có vấn đề gì có thể tìm ta, ta có thể giúp ngươi.”

Tần Cửu Ca chậm rãi đi tới trước mặt Xà tiểu mỹ nhân, nhẹ nhàng xoa xoa cái đầu nhỏ của nó.

Ở trong lòng nó không chừng mình chính là một công tử tốt bụng thiếu niên thế gia giúp đỡ hai huynh muội chúng nó.

Cứ để cho nó hiểu lầm như vậy cũng tốt, ít nhất sẽ không cảm thấy thống khổ bao nhiêu.

Ừm, thỉnh thoảng hắn vẫn rất tốt bụng.

Chương 133: Lời mời của Thần Nữ Ngạn

Chương 133: Lời mời của Thần Nữ Ngạn

“Đạo tử, bên ngoài có người của Thiên Sứ Nhất Tộc tới tìm ngài.”

Một giọng nói vang lên bên tai Tần Cửu Ca, đây là người hầu chuyên phục vụ mà Tần Tộc bọn họ sắp xếp ở đây.

Tuy nói là người hầu của Nhất Tộc, nhưng thực lực của hắn cũng có Nhân Hoàng Đỉnh Phong Cảnh, có thể nói là Nửa Bước Thiên Tôn.

Lấy một Nửa Bước Thiên Tôn làm người hầu, phỏng chừng cũng chỉ có những thế lực vô cùng cổ xưa trên Thái Cổ Tiên Vực mới dám làm như vậy.

Tần Cửu Ca nghe được lời đồn đại của người hầu trong gia tộc, cười nhạt, nếu hắn không đoán sai thì người trở về tìm mình ở Thiên Sứ Nhất Tộc nhất định là Thần Nữ Ngạn của các nàng.

“Biết rồi.”

.....

Hắn có ghét ta không?

Hắn có thích ta không?

Lúc này Thần Nữ Ngạn của Thiên Sứ Nhất Tộc có một tia sợ hãi, bình thường Thần Nữ Ngạn ở bên ngoài giống như nữ chiến thần tại thế, bây giờ không thể thể hiện ra được khí chất vô song đối địch với bên ngoài.

“Thần Nữ, người có thể tự trọng một chút hay không, vừa mới đi ra từ tiểu thế giới kia, đã gấp gáp tới tìm Đạo Tử Tần tộc.”

“Thần Nữ ta nói với ngươi bao nhiêu lần rồi, phải thận trọng, phải đoan trang, không nên biểu hiện ra dáng vẻ mình rất ỷ lại vào hắn ở trước mặt những nam nhân này.”

Trên người một vị nữ thiên sứ sóng biển mãnh liệt có chút bất đắc dĩ nói với Thần Nữ trong tộc đã không thể cứu chữa này.

Hiện tại thậm chí nàng còn hoài nghi, chỉ cần Đạo Tử Tần tộc kia để cho nàng làm tiểu thiếp, vị Thần Nữ trong gia tộc không chừng cũng không rụt rè chút nào mà hận không thể đồng ý ngay lập tức.

Thật không biết là khi còn bé ngoại trừ cứu nàng một mạng ra thì Đạo Tử Tần Tộc kia còn làm chuyện gì với Thần Nữ trong tộc mình, mà có thể làm cho Thần Nữ nhà mình nhớ mãi không quên như thế.

“Thần Nữ, tay của người cầm chiến thương quét ngang cỗ khí thế cùng đại, người phải lấy ra, bằng không người sẽ bị Đạo Tử Tần tộc xem thường.”

Nữ thiên sứ sóng to gió lớn biết những Đạo Tử trong Cấm Kỵ Cổ Tộc cực kỳ coi trọng thiên phú và thực lực của đạo lữ cả đời của mình.

“Ò, ò” Thần Nữ Ngạn ngốc nghếch gật đầu, cũng không biết có nghe vào hay không.

Bây giờ nàng mặc hoàng kim chiến giáp, tay cầm trường thương, chân mang hoàng kim chiến giày, dưới sự chiếu rọi của ánh mặt trời thì nàng giống như một nữ thần mặt trời.

“Có chuyện gì không?”

Đột nhiên, một giọng nói ôn hòa vang lên bên tai của Thần Nữ Ngạn, làm cho Thần Nữ Ngạn trực tiếp cả kinh, trong lòng nhảy nhót nhảy

nhót.

Tần Cửu Ca chậm rãi thong dong đi tới từ trên bầu trời, khuôn mặt của hắn tuấn mỹ, khí chất phi phàm, chậm rãi mà đến càng làm cho hắn có vẻ giống như Đại Đạo Thần Tử.

Trong mắt Thần Nữ Ngạn mang theo một tia ái mộ mà tự mình cho là ẩn giấu rất tốt, thanh âm bình thản mang theo một tia khẩn trương nói với nam tử mình luôn nhớ về.

“Không biết khi nào Đạo Tử đi tới Chân Long Triều tìm kiếm Khí Vận Chân Long, chắc là qua một khoảng thời gian nữa Chân Long Sào sẽ mở ra hoàn toàn.”

Ánh mắt của Thần Nữ Ngạn hơi có chút dao động, trong lòng nàng rất muốn đi cùng với Tần Cửu Ca đến Chân Long Sào ngay bây giờ, như vậy thì thời gian bọn họ ở cùng một chỗ cũng sẽ nhiều hơn một chút.

Tần Cửu Ca nhìn Thần Nữ Ngạn của Thiên Sứ Nhất Tộc này, ôn hòa cười cười, bây giờ hắn có chút hiểu rõ Thần Nữ của Thiên Sứ Tộc này có suy nghĩ gì đối với mình.

Hắn cũng không phải kẻ ngốc, tất nhiên thấy rõ Thần Nữ của Thiên Sứ Nhất Tộc này có ý nghĩ với hắn.

Tần Cửu Ca thật không ngờ, ngay cả thần cấp đại phản diện như hắn cũng có người hâm mộ như Thần Nữ Thiên Sứ Nhất Tộc.

Hình như nói cũng không phải không thể, dù sao khi còn bé Tần Cửu Ca không chỉ cứu Thần Nữ Ngạn một mạng, mà bản thân Tần Cửu Ca lại còn tuấn lãng phi phàm, thân phận địa vị ở trong Thái Cổ Tiên Vực cũng là nhất đẳng cao cấp nhất.

Nữ tử thầm mến hắn nhất định là cực kỳ nhiều, nhưng nữ tử có địa vị cao như Thần Nữ Thiên Sứ Nhất Tộc nói chung chắc chắn là không nhiều lắm.

Dù sao thế lực cổ xưa như các nàng, cực kỳ chú ý chuyện hôn nhân của vãn bối nhà mình.

Cái gì mà sắp xếp hôn nhân đại sự cho các nàng đều là chuyện như cơm bữa của gia trưởng.

Ví dụ như Tần Cửu Ca, hôn nhân đại sự của hắn có rất nhiều bề trên ở trong Tiên Cổ Tần Tộc chú ý.

Thậm chí không chỉ có bề trên của Tiên Cổ Tần Tộc chú ý, rất nhiều Đạo Thống Cổ Tộc cũng rất chú ý.

Bởi vì phía sau Tần Cửu Ca đại biểu cho ý chí là một đích hệ chính thống của Cấm Kỵ Cổ Tộc.

Bằng không lúc trước Tần Cửu Ca mang Sở U Cơ từ Hạ Giới vào trong tộc, nội bộ Tiên Cổ Tần Tộc của bọn họ lại chấn động như vậy.

Cuộc sống của ngươi không ở trong những Cấm Kỵ Cổ Tộc kia thì ngươi sẽ không biết bọn họ coi trọng huyết mạch của mình như thế nào.

Dựa theo cách nói của Tần Cửu Ca thì chính là cực kỳ biến thái.

Bọn họ nhìn không phải chủng tộc của Cấm Kỵ Huyết Mạch, tuy rằng bề ngoài có thể tôn kính một cường giả nào đó, nhưng có thể chính là bởi vì cường giả kia không phải là Cấm Kỵ Huyết Mạch, bọn họ có chút khinh thường loại người mang Cấm Kỵ Huyết Mạch từ tận đáy lòng.

“Đến lúc mở ra, ta sẽ đi qua.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn Thần Nữ Ngạn Thiên Sứ Tộc mặc hoàng kim chiến giáp này, đừng nói, loại nữ tử giống như nữ võ thần này có một loại cảm giác không nói nên lời.

“Ừm… Ừm”

Thần Nữ Ngạn Thiên Sứ Tộc nhỏ giọng ừ một chút, liền không nói gì nữa mà cũng không biết nên làm gì.

Tần Cửu Ca có chút ngượng ngùng cười nhạt một chút, thật không ngờ ngay cả thần cấp đại phản diện như hắn cũng sẽ có người thích.

Thế giới này thực sự tuyệt vời.

“Thần Nữ, Thần Nữ, trưởng lão các nàng còn đang chờ chúng ta ở đó.”

Ánh mắt của nữ thiên sứ sóng to gió lớn đã tuyệt vọng với thần nữ trong tộc của họ.

Quả là một nữ thiên cẩu không hề có giới hạn.

“Được.”

Thần Nữ Ngạn hơi không nỡ nhìn Tần Cửu Ca, cũng không biết lần tiếp theo bọn họ gặp lại là khi nào.

Ánh mắt Tần Cửu Ca chăm chú nhìn Thần Nữ Ngạn Thiên Sứ Tộc chậm rãi đi xa, cười nhạt một tiếng.

Chương 134: Giao truyền thừa

Chương 134: Giao truyền thừa

Trong một vùng đất bí mật.

“Bái kiến chủ nhân.”

Thanh Hoa một thân bị thương quỳ gối trước mặt Tần Cửu Ca, trong ánh mắt tràn ngập cuồng nhiệt, tựa như một người sùng đạo tín đồ nhất.

“Thu hoạch của lần này không nhỏ.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nhìn Thanh Hoa quỳ gối trước mặt mình, đây chính là nam chính bị hắn dùng Đại Đạo Ma Chủng khống chế, hoàn toàn nghe theo mệnh lệnh của một mình hắn, cho dù chấp hành nhiệm vụ muốn mạng bọn họ, bọn họ cũng cũng không có nửa điểm do dự.

“Hồi bẩm chủ nhân, cơ duyên thu hoạch tiểu thế giới của lần này quả thật không nhỏ, trong đó cơ duyên lớn nhất mình đạt được chính là một vị Cấm Kỵ Truyền Thừa sắp bước vào Cảnh Giới Thần Ma.”

Thanh Hoa vô cùng cung kính nói với ma chủ Tần Cửu Ca của mình, chính là vì đạo cơ duyên này, hắn mới bị mấy cường giả Nhân Hoàng Cảnh đuổi giết.

Phải biết là hắn chỉ có Càn Nguyên Cảnh, cho dù hắn có thể vượt cấp khiêu chiến, nhưng cũng không thể lấy Càn Nguyên Cảnh vượt qua mấy cường giả Đại Cảnh Giới không địch nhân Hoàng Cảnh Giới, đối với hắn mà nói Nhân Hoàng Chi Cảnh bây giờ đều là cảnh giới rất đáng sợ.

Nếu không phải bởi vì ma chủ Tần Cửu Ca của hắn cho hắn mấy bảo vật để chạy trốn khỏi kẻ thù, không chừng hắn đã chết ở nơi đó rồi.

“Cường giả sắp bước vào truyền thừa cường giả của Tồn Tại Cấm Kỵ, quả nhiên không hổ là đẳng cấp sinh vật như nam chính, khi

mình còn chỉ là Càn Nguyên Chi Cảnh đã có thể đạt được truyền thừa cường đại như vậy."

"Chẳng qua những thứ này về sau đều là của ta."

Ánh mắt của Tần Cửu Ca thâm thúy, khóe miệng mỉm cười, ánh mắt lãnh đạm, phảng phất như nói thêm một chuyện đương nhiên.

"Đem truyền thừa kia giao cho ta đi.

Tần Cửu Ca mỉm cười với nam chính bị mình dùng Đại Đạo Ma Chủng khống chế hoàn toàn, ma chủng sẽ tuyệt đối nghe lời của hắn, linh hồn của bọn họ đều thuộc về hắn.

"Vâng, chủ nhân."

Thanh Hoa nghe thấy chủ nhân của mình nói chuyện, lập tức lấy ra một quả Linh Ngọc từ trong Nhẫn Trữ Vật trên người mình.

"Bẩm báo chủ nhân, tất cả điển tàng của cường giả kia đều ở bên trong này, nơi này còn có một phần tu vi của cường giả kia."

Thanh Hoa cung kính nói với Tần Cửu Ca.

Nó ở trong một viễn cổ bí cảnh ngẫu nhiên đạt được một ngọc thạch, một quả ẩn chứa đại cơ duyên linh ngọc.

Cường giả truyền thừa sao?"

Tần Cửu Ca nhìn truyền thừa cường giả Nửa Bước Thần Ma Cảnh này, ánh mắt cười cười.

Thứ này vẫn rất hữu dụng với hắn, ít nhất có thể còn lại tiềm tu trong một khoảng thời gian dài.

Về phần bảo vật cơ duyên còn sót lại trên người Thanh Hoa để lại cho nó dùng đi.

Những thứ kia có tác dụng rất nhỏ với hắn, đương nhiên đối với người khác mà nói nhất định là bảo bối, nhưng với hắn thì không phải.

.....

Trong Cửu U Mãng Nhất Tộc.

Mấy ngày nay Tần Cửu Ca ở lại chỗ này, nội bộ Cửu U Mãng Tộc

nhất định là vô cùng vui mừng, dù sao thân phận của Tần Cửu Ca thật sự là rất lớn, nếu như chúng nó có thể có quan hệ với Tần Cửu Ca, vậy thì rất là ghê gớm.

Trên một đài cao to lớn.

“Cũng không biết nàng như thế nào rồi.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt uống rượu gạo trong tay, ngẩng đầu nhìn về phía Đại Hoang Tiên Đình bên kia.

Tư vị của một vị nữ đế cũng không tệ lắm.

Tất nhiên hắn không phải vì lý do đó.

“Nữ chính lần này là tàn hồn đoạt xá, còn tự xưng là bổn đế, cũng không biết thực lực trước kia của nàng có phải là một đại đế hay không.”

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, trong Thái Cổ Tiên Vực có hai loại tình huống có thể tự xưng là đại đế.

Loại thứ nhất chính là thực lực bản thân mình đã đặt chân vào Cổ Thần Nhất Cảnh trở thành Tồn Tại Chí Cao của cảnh giới này, như vậy mới có thể được xưng là Đại Đế Cảnh.

Cũng chính là Cổ Thần không nhất định là Đại Đế Cảnh, nhưng Đại Đế nhất định là cường giả của Cổ Thần Cảnh Giới, còn là Tồn Tại Đỉnh Cao trong Cổ Thần Cảnh Giới.

Bằng không không có tư cách được xưng là Đại Đế.

Loại thứ hai có thể tự xưng mình làm đế chính là loại đế chủ vô thượng đế triều, khống chế vạn dặm lãnh thổ tồn tại.

“Nhưng không cần quan tâm nàng là loại tình huống nào trong hai tình huống kia thì tu vi nhất định đều cực kỳ cường đại.”

Tần Cửu Ca mỉm cười, tu vi Đế Chủ Vô Thượng Đế Triều cũng sẽ không thấp, ít nhất cũng là Tồn Tại của Thiên Tôn Chi Cảnh.

Nếu như loại này đối với Vô Thượng Đế Triều đỉnh cấp, vậy không phải là tu vi của nữ chính lúc tàn hồn chắc chắn rất cường đại.

“Nhưng bây giờ ngươi chỉ có thể bị ta chơi đùa mà thôi.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca hơi nheo lại, khóe miệng có một tia lãnh đạm.

Ngay từ đầu hắn đã nói loại nhân vật chính có giới tính là nữ này, cũng chính là nữ chính thường gọi là Khí Vận Nữ Chủ này vẫn rất dễ đối phó ở một mức độ nào đó.

Dù sao Tần Cửu Ca hắn cũng là một nhân vật phản diện nam, không phải nữ phản diện.

Mà đúng lúc lần này hắn muốn đối phó với người có khí vận là một nữ tử.

Chương 135: Không đủ tài nguyên

Chương 135: Không đủ tài nguyên

Linh Vân Tông.

“Đừng để ta biết ngươi là ai.”

“Bằng không ta nhất định phải băm ngươi thành trăm mảnh, linh hồn vĩnh diệt.”

Lúc này trong mắt Tiên Linh Nhi tràn ngập hận ý, sự trong sạch của nàng không hiểu sao bị một nam tử cướp đoạt như vậy.

Nàng thề ở trong lòng, về sau đợi đến khi tu vi của nàng cường đại lên, nhất định phải tìm được nam tử hủy hoại sự trong sạch của nàng, giết hắn.

“Hô.”

Tiên Linh Nhi thở ra một hơi, tâm tình dần dần bình tĩnh lại, dù sao nói như thế nào thì trước kia nàng cũng là một Tồn Tại Thần Ma Cấm Kỵ.

Cho nên Đạo Tâm của nàng vẫn rất ổn định.

Chẳng qua lần này là chuyện mình bị nhục nhã trong sạch rất có ảnh hưởng đối với nàng.

Bởi vì cho dù nàng cường đại như thế nào, nàng cũng là một nữ tử, là một nữ nhi thân.

“Linh Nhi, Linh Nhi, chúng ta mau đi qua đi, lần thứ hai tuyển chọn

của Tiên Thánh Đạo Cung sắp bắt đầu rồi.”

Mộ Nhiên, một nữ tử có diện mạo thanh tú chạy vào trong phòng Tiên Linh Nhi, thở hổn hển nói với Tiên Linh Nhi.

Tuy rằng nàng và Tiên Linh Nhi cực kỳ miễn cưỡng thông qua lần tuyển chọn đầu tiên trong Tiên Thánh Đạo Cung, nhưng phỏng chừng lần thứ hai này hẳn là không còn nữa rồi.

Mặc dù như thế có chút thất vọng, nhưng chuyện này không có nhiều ảnh hưởng đến họ.

Dù sao các nàng đều biết thực lực thiên phú của mình là như thế nào, qua vòng sơ cấp tuyển chọn của Tiên Thánh Đạo Cung đều đã là vô cùng may mắn rồi.

Nữ tử có diện mạo thanh tú này cười nói với bằng hữu bình thường vẫn rất thân thiết của mình.

Thực lực thiên phú của hai nàng đều không chênh lệch nhiều lắm, hơn nữa thân thế của các nàng cũng đều không khác nhau là lắm, cho nên các nàng bình thường đều là tu luyện và chơi đùa cùng nhau.

“Ừm.”

Tâm tình của Tiên Linh Nhi bình phục lại hơi gật đầu, xử trí nam tử đoạt được sự trong sạch của nàng kia là chuyện sau này.

Mà chuyện của nàng bây giờ chính là cố gắng tu luyện, trước tiến vào Tiên Thánh Đạo Cung rồi lại nói sau, dù sao hiện tại thiên phú của nàng là có, nhưng rất thiếu khuyết tài nguyên tu luyện.

Ở Thái Cổ Tiên Vực không có tài nguyên tu luyện, đó chính là ở Thiên Tài Yêu Nghiệt cường đại cũng không trưởng thành được.

Linh Vân Tông là không thể cung cấp cho nàng đầy đủ tài nguyên tu luyện, cho nên nàng muốn tự mình cố gắng đi tới thế lực Đạo Thống lớn hơn.

Bây giờ dùng hình thức thư viện của Tiên Thánh Đạo Cung chính là lựa chọn không tồi, nếu như lần này là chủng Đạo Thống có hình thức Cổ Tộc kia thì không nhất định là nàng đi đâu.

Thế lực có hình thức Cổ Tộc, cho dù thiên phú của nàng có cường đại đến đâu cũng không có khả năng trở thành đệ tử trung tâm nhất trong đó.

Cổ tộc cực kỳ vô cùng coi trọng huyết mạch thân sơ.

“Được, vậy chúng ta mau đi thôi.”

Thiếu nữ thanh tú mỉm cười nói với Tiên Linh Nhi.

.....

Một nơi Hão Hạn của Đại Hoang Tiên Đình Tinh Thần Vực giống như ở trên một khoảng lãnh thổ của tiên cảnh, nơi này có mấy tòa đại thành trì.

Nơi này tràn ngập rất nhiều Linh Dược, xung quanh có rất nhiều phi cầm tẩu thú lang tháng trên mảnh lãnh thổ này.

Trên mảnh đất thành trì lãnh thổ Hão Hạn này có vô số cung điện.

Bình thường nơi này bởi vì là Đại Hoang Tiên Đình đóng quân ở nơi này, cho nên trước kia phần lớn thời gian đều là phá lệ yên tĩnh, nhưng hiện tại thì không giống như vậy nữa.

Hiện tại nơi này có vô số các loại sinh linh hội tụ ở cùng một chỗ.

Bởi vì Tiên Thánh Đạo Cung muốn ở chỗ này cử hành hai vòng tuyển chọn đệ tử cuối cùng.

Chỉ cần được Tiên Thánh Đạo Cung coi trọng, vậy về sau chính là đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung.

Một người đứng ở trong Hão Hạn Thần Vực đều là đệ tử của thế lực lớn, đây cũng không phải là Linh Vân Tông nho nhỏ có thể so sánh.

“Được rồi, tất cả mọi người ở chỗ này nghỉ ngơi một chút trước, ta tiến vào trong thành tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút đã.”

Tông chủ của Linh Vân Tông mỉm cười nói với những môn đồ đệ tử này của hắn.

Đây chính là hy vọng tương lai của Linh Vân Tông bọn họ.

Trong này, sau này chỉ cần có một đệ tử thành công thuận lợi tốt nghiệp từ Tiên Thánh Đạo Cung, vậy Linh Vân tông bọn họ về sau sẽ rất thoải mái.

Bởi vì học sinh có thể thuận lợi tốt nghiệp từ Tiên Thánh Đạo Cung, bình thường thiên phú thực lực đều không kém, cơ bản đều là có thể bước vào Nhân Hoàng Lộ trở thành Nhân Hoàng khi còn sống.

Nhân Hoàng ở Thái Cổ Tiên Vực không được tính là cường giả, nhưng đối với Linh Vân tông bọn họ mà nói thì đã là bề trên.

Dù sao cường giả nhất của tông môn bọn họ cũng mới là Nửa Bước Thiên Tôn, nhưng tên Nửa Bước Thiên Tôn kia chính là bên trong cuối cùng của tông môn bọn họ, dễ dàng là không thể động đậy.

Nhân hoàng đối với bọn họ mà nói đã là rất trân quý, là bề trên của Linh Vân Tông.

Lần này Linh Vân Tông bọn họ đi tới tông môn của nơi này không tính là mạnh, cũng không tính là yếu.

Bởi vì nói như thế nào thì Linh Vân Tông bọn họ đều là cường giả có thể bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh.

Ngay cả khi sợi này có thể nhỏ, nó thậm chí có thể bị bỏ qua.

Nhưng đó cũng là mang theo hai chữ Thiên Tôn, cái này đại biểu là không giống nữa rồi, Thiên Tôn ở trong Thái Cổ Tiên Vực đều có thể là nhân vật giống như tông chủ.

“Được rồi.”

Linh Vân Tông tông chủ mỉm cười, một lát sau liền đi tới bên người đệ tử.

Vừa rồi hắn đi tới một tửu lâu để tìm một chỗ ở cho môn đồ đệ tử của bọn họ, dù sao bọn họ cũng không quen nhân sinh ở chỗ này.

Không ở trong tửu lâu thì bọn họ ở đâu?

Bọn họ cũng không phải là thế lực Tọa Trấn Cường Giả có Thiên Tôn Chi Cảnh chân chính tồn tại, cho dù có một vị Nửa Bước Thiên Tôn thì địa vị của Linh Vân Tông cũng không thể nào so sánh với những thế lực cổ xưa kia.

Chương 136: Thiếu niên kia là ai?

Chương 136: Thiếu niên kia là ai?

Một khu vực ở phía đông của Đại Hoang Tiên Đình.

Có rất nhiều tòa thành to lớn nối liền nhau, đạo cung cổ xưa trải dài vô tận.

Những đạo cung cổ xưa này cực kỳ khổng lồ, có rất nhiều khí tức cường đại trào ra.

Tiên Thánh Đạo Cung, một học viện bồi dưỡng lượng lớn thiên tài yêu nghiệt đạo thống giống nhau.

Bọn họ bồi dưỡng rất nhiều cường giả nổi danh ở phụ cận Thiên Yêu Cổ Hải, trong đó cũng không thiếu một vài cường giả Đỉnh Phong Nhân Hoàng Chi Cảnh, thậm chí cách mấy chục năm lại bồi dưỡng ra Yêu Nghiệt có tư cách tấn thăng Thiên Tôn xuất thế.

Thiên Tôn, Thiên Đạo Chí Tôn, trong Thái Cổ Tiên Vực đều là một cường giả, ngươi đừng tưởng rằng trong những Cấm Kỵ Cổ Tộc kia có không ít Thiên Tôn Tồn Tại.

Bọn họ vừa xuất động chính là nhân vật Thiên Tôn Cảnh Giới, nhưng ngươi không nghĩ tới, đó là Cấm Kỵ Cổ Tộc có huyết mạch vô cùng cường đại làm chống đỡ, mà bọn họ cũng dùng rất nhiều năm, rất nhiều tài nguyên trân quý hi hữu để tu luyện.

Mỗi một người Cấm Kỵ người tu vi thấp trong Cổ Tộc cực kỳ nhiều.

Những Thiên Tôn Cấm Kỵ Cổ Tộc đều được chậm rãi bồi dưỡng ra từ nơi này.

Cho nên Tiên Thánh Đạo Cung có thể bồi dưỡng ra Thiên Tôn Chi Cảnh Cự Đầu, đây chính là điều cực kỳ đáng sợ.

Từ điểm này có thể biết được bên trong của Tiên Thánh Đạo Cung nhất định là cực kỳ cao, bởi vì không ai biết học sinh trước kia của bọn họ có phải là hiện giờ có thực lực cường đại hay không.

Đột nhiên, bên ngoài Tiên Thánh Đạo Cung.

“Người tới là ai.”

Một giọng nói giống như đến từ viễn cổ vang lên ở trong ngoài Tiên Thánh Đạo Cung.

“Vị thiếu niên chí tôn kia đến Tiên Thánh Đạo Cung của ta.”

Vừa rồi đạo thanh âm lâu đời lại cổ xưa kia lại vang lên, lần này trào ra rất nhiều Thiên Tài Yêu Nghiệt mặc bạch y hoặc lam y từ trong vô số cung điện.

“Người vừa rồi là Đạo Cung cung chủ của chúng ta đi.”

“Đúng.”

Có đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung ánh mắt hơi nheo lại, nhìn xa xa, linh hồn cảm giác lực của hắn có thể cảm giác được bên kia có một đạo khí tức cường đại đang từ từ tới gần nơi này.

“Là ai vậy mà có thể làm cho cung chủ cung xưng một tiếng Thiếu Niên Chí Tôn.”

Có trưởng lão của Tiên Thánh Đạo Cung suy nghĩ không giống với những đệ tử này, bởi vì bọn họ là biết nhãn giới của Đạo Cung cung chủ của bọn họ cực cao.

Thiếu Niên Chí Tôn, ở Thái Cổ Tiên Vực có thể làm Thiếu Niên Chí Tôn chắc chắn là không nhiều lắm.

“Kính chào Cung chủ.”

Một thiếu niên bạch y như tuyết tuấn lãng phi phàm chậm rãi bước ra từ trong hư không, mỗi một bước của hắn dưới chân đều có kim sắc liên hoa hiện lên. Thiếu niên tuấn mỹ nhàn nhạt cười nói với hư không xa xa.

“Vãn bối tới nơi này chỉ là du ngoạn mà thôi, cung chủ không cần để ý ta.”

“Đã sớm nghe nói Tiên Thánh Đạo Cung bồi dưỡng Thiên Tài Yêu Nghiệt rất tốt, cực kỳ uy danh ở phụ cận Thiên Yêu Cổ Hải này.”

“Cho nên, vãn bối muốn ở lại chỗ này một khoảng thời gian, hy vọng cung chủ cho phép.”

Thiếu niên áo trắng tuấn mỹ này tất nhiên chính là Tần Cửu Ca đi ra từ Cửu U Mãng Tộc.

Lúc này ánh mắt của Tần Cửu Ca có ý cười nhìn chỗ hư không bên kia, hắn biết chỗ kia có một Thiên Tôn Tồn Tại của Tiên Thánh Đạo Cung.

Khi Tần Cửu Ca nói xong câu đó, chỗ hư không bên kia trầm mặc một hồi.

Hắn dù sao cũng là cung chủ của Tiên Thánh Đạo Cung, kiến thức tất nhiên rất rộng, khi bạch y thiếu niên này bước ra từ chỗ hư không, hắn đã biết thân phận của thiếu niên này không đơn giản.

Chắc chắn là Đạo Thống Cổ Xưa hoặc truyền nhân dòng chính trong Cổ Tộc.

Trên người thiếu niên này có Cổ Bảo có thể che đậy cảm giác của mình, thế nhưng hắn vẫn có thể mơ hồ cảm nhận được khí tức hoàng đạo từ trên người thiếu niên này.

Đây là Yêu Nghiệt của một vị thiếu niên Nửa Bước Nhân Hoàng, thậm chí có thể là….

Có thể che đậy mình một bảo vật Thiên Tôn cảm giác, còn có thể là một vị Nửa Bước Nhân Hoàng Cảnh Giới Yêu Nghiệt, trong lòng cung chủ của Tiên Thánh Đạo cung biết loại người này là dạng gì.

“Công tử thân phận quý trọng, sợ là Tiên Thánh Đạo cung không lọt vào mắt xanh của công tử.”

Trong hư không, đạo thanh âm kia vang lên lần thứ hai, hắn cũng không biết người có thân phận này đi tới chỗ bọn họ là có ý nghĩ gì.

“Không sao, ta ở chỗ này chơi một khoảng thời gian, cung chủ không cần lo lắng.”

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, hắn cũng không phải không biết cái tên cung chủ Tiên Thánh Đạo cung này nghĩ cái gì, cũng đúng, một người lai lịch không rõ nhưng vừa nhìn chính là thân phận rất nặng tới nơi này.

Cho dù là ai cũng sẽ không thèm để ý.

Lần này chỗ hư không kia lại trầm mặc, xem ra thiếu niên lai lịch bất phàm này thật sự muốn ở chỗ này vài ngày.

“Được, hy vọng công tử an toàn ở chỗ này trong khoảng thời gian này.”

Trong hư không, một đạo thanh âm kia vang lên lần thứ hai, dù sao vị thiếu niên chí tôn này cũng không có biểu hiện ra ác ý gì, để cho hắn ở chỗ này qua một khoảng thời gian thì có sao đâu.

“Vậy thì đa tạ Đạo Cung cung chủ.”

Tần Cửu Ca khẽ cười nói với chỗ hư không kia, cung chủ của Tiên Thánh Đạo Cung cũng không ngu xuẩn, từ thời điểm mình tới đây cho tới bây giờ, hắn hắn là nên ý thức được thân phận của mình không tầm thường.

Là cổ vật sống không biết bao nhiêu năm, bọn họ rất rõ ràng.

.....

Ngày hôm nay, trong học cung trong Tiên Thánh Đạo Cung đều lưu truyền có một vị người được cung chủ nhà mình xưng là Thiếu Niên Chí Tôn đi tới học cung.

Trưởng lão trong học cung đều cảnh cáo môn đồ đệ tử của mình, không nên đi trêu chọc thiếu niên vừa tới nơi này.

Những trưởng lão này cũng là lo lắng không yên, sợ những người này cảm thấy người được cung chủ xưng là thiếu niên chí tôn kia không có thực, muốn biểu lộ một tay ở trước mặt cung chủ nhà mình.

Để Tiên Thánh Cung Chủ nhìn mình với cặp mắt khác xưa, từ đó đi khiêu chiến với thiếu niên áo trắng tuấn mỹ kia.

Vậy thì xong rồi, chẳng lẽ bọn họ không có nhìn ra đạo cung cung chủ nhà mình cảnh giác với thiếu niên không rõ lai lịch này.

Bên cạnh một ngôi đền cổ xưa.

“Công tử trong khoảng thời gian này nếu thích nơi này thì ở chỗ này tự mình từ từ xem, có chuyện gì thì gọi ta.”

Ở cách Tần Cửu Ca không xa có một đạo thân ảnh không rõ ràng, ở nơi đó mỉm cười nói với Tần Cửu Ca.

Sau đó, thân ảnh không rõ ràng này chậm rãi biến mất không thấy.

Chương 137: Khó xử của Khí Vận Chi Nữ

Chương 137: Khó xử của Khí Vận Chi Nữ

“Sân tu luyện tương lai của Khí Vận Chi Nữ chắc chắn chứa đựng một cơ duyên cực kỳ to lớn.”

Tần Cửu Ca nhìn tòa Học Cung cổ lão trước mắt rồi từ từ lên tiếng.

Hắn không tin rằng với khí vận dầy đặc như Khí Vận Chi Nữ lần này mà chỉ hưởng được một cơ duyên là Long Hoàng Huyết Trì thôi.

Thường thường với số lượng khí vận dầy đặc như thế này thì sẽ kèm theo đó là cơ duyên cực kỳ to lớn.

“Bình thường thì con đường quật khởi của các Khí Vận Chi Tử hoặc là Khí Vận Chi Tử đều sẽ vô cùng long đong và trắc trở, trong đó có khi còn chứa đựng nhiều nguy hiểm dễ dàng ảnh hưởng tới tính mạng nhưng sau cùng bọn hắn sẽ gặp được đủ loại cơ duyên.”

“Những cơ duyên này có lớn có nhỏ, hoàn toàn phụ thuộc và việc Khí Vận Chi Tử hoặc Khí Vận Chi Nữ gặp nguy cơ lớn tới mức nào.”

Tần Cửu Ca tự cười nhẹ trong lòng, hiện tại Khí Vận Chi Nữ còn đang đau đầu tìm cách để được nhận vào học cung để trở thành đệ tử, nhưng hắn thì khác, hắn hoàn toàn có thể bằng vào ưu thế của mình để nhập học trước rồi sớm bố trí tất cả.

Tần Cửu Ca tới đây là vì có mục đích rõ rằng, trong lòng hắn đã có sẵn một kế hoạch cực kỳ tỉ mĩ chi tiết rồi.

Dù sao khí vận của Khí Vận Chi Nữ lần này thật sự là quá nhiều, nếu như Tần Cửu Ca còn sử dụng những cách như hồi đối phó với Lâm Phàm để đối phó với một vị trông có vẻ là bị tàn hồn của Nữ Đế đoạt xá này thì quả thật không ổn tý nào, có khi còn có thể ảnh hưởng tới tính mạng bản thân.

Thế nên Tần Cửu Ca vừa muốn quan sát thật kỹ vị Khí Vận Chi Nữ lần này cùng với sớm vào Học Cung để an bài đầy đủ kế hoạch, không thể không nhắc lại việc khí vận lần này quả thật là quá nhiều, nhiều tới mức Tần Cửu Ca không thể không cẩn thận được.

Một vài thủ đoạn “Cao Thượng” không thể được sử dụng, đương nhiên là ngoại trừ việc ở Long Hoàng Huyết Trì, đó là do vị Khí Vận Chi Nữ kia tự động, không liên quan tới hắn.

Tần Cửu Ca nếu như thật sự dám dùng thủ đoạn hèn hạ giống như hạ dược thì đó không khác nào tìm đường chết cả, khí vận của đối phương chắc chắn sẽ khiến hắn ăn đủ.

Những tên mang khí vận lớn lao này vô lý như thế đấy.

“Được rồi, từ từ giải quyết Khí Vận Chi Nữ lần này cũng được.”

Tần Cửu Ca thở dài một cái, hắn cũng gần như là hết cách rồi, ai biết được Khí Vận Chi Nữ lần này lại sở hữu nhiều khí vận như thế đâu.

Phải biết Tần Cửu Ca đã lấy đi lần thứ nhất của vị Khí Vận Chi Nữ

này rồi, đáng ra việc này phải là của nam chính.

Tuy nhiên sau đó Tần Cửu Ca cũng đã quan sát Khí Vận Chi Nữ một thời gian và phát hiện dù thế khí vận của nàng cũng không bị giảm sút quá nhiều.

Điều này chứng tỏ lượng khí vận mà nàng mang trên người vô cùng khổng lồ, lớn tới mức khó mà tưởng tượng nổi.

…

Đại Hoang Tiên Đình Tinh Thần Vực.

Nơi này đã sớm được Tiên Thánh Đạo Cung chọn làm sân bãi để tuyển chọn đệ tử, thế nên lúc này số người tụ tập nơi này đông vô số kể.

Vô số các thanh niên tài tuấn đến từ nhiều thế lực khác nhau trên Đại Hoang Tiên Đình được trưởng bối dắt tới đây tụ họp.

Nhiều loại kỳ trân dị thú xuất hiện với vai trò kéo xe cho các Đạo Thống Cổ Tộc khổng lồ.

“Thiên tài yêu nghiệt ở nơi này nhiều thiệt ha.”

Tại một nơi hẻo lánh, trưởng lão cùng đệ tử của Linh Vân Tông đều tụ tập tại nơi này để quan sát các thiếu niên yêu nghiệt ở ngoài kia.

Đây chính là những đại địch trong lần tranh tài này đối với đệ tử Linh Vân Tông.

“Đại sư huynh có thể trực tiếp tiến vào Tiên Thánh Đạo Cung làm đệ tử hạch tâm đó.”

Lúc này Mộ Dung Thanh mặc một bộ váy dài màu tím đang nhìn vị sư huynh của mình với ánh mắt cực kỳ hâm mộ, trong mắt nàng thì đây không khác gì một vị Thần Tử giáng thế cả.

Theo nàng thấy thì Phong Vũ sư huynh là một thiên tài yêu nghiệt lợi hại cực độ, có lẽ một phần là do tướng mạo phong vũ tuấn lãng của hắn khiến đánh giá của nàng hơi mang vẻ chủ quan nhưng cũng không thể phủ nhận tài năng của sư huynh.

Cho dù đặt tại Tiên Thánh Đạo Cung thì sư huynh nàng vẫn sẽ thuộc hàng thiên tài đứng đầu, thứ nàng yêu nhất của đại sư huynh một phần là do tướng mạo xuất chúng nhưng theo nàng thì phần nhiều là vì thiên phú của hắn.

Nói thế nào thì Mộ Dung Thanh nàng vẫn là nữ nhi của chưởng môn một thế lực Đạo Thống, đương nhiên là phải thích những người có thiên phú tốt rồi.

Mà Phong Vũ đại sư huynh trong mắt nàng chính là người vừa có thiên phú vừa tướng mạo xuất chúng.

Nghe được lời của Mộ Dung sư tỷ nói thì nhiều đệ tử khác của Linh Vân Tông đứng xung quanh cũng gật đầu đồng ý theo.

Đại sư huynh của bọn hắn thật sự là một yêu nghiệt chính hiệu, chỉ mới có hai mươi tuổi thôi mà đã đạt tới cảnh giới Thần Phủ Cảnh, đây còn là dưới tình trạng tài nguyên không đủ sung túc, dẫn tới tốc độ tu luyện giảm sút đi một phần rồi đó.

Nếu như đại sư huynh của bọn hắn có thể tiến vào Tiên Thánh Đạo Cung sở hữu vô số tài nguyên tu luyện thì không biết hắn còn có thể phát triển được tới mức nào nữa.

Chương 138: Đại Hoang Tiên Đình Tinh Thần Vực

Chương 138: Đại Hoang Tiên Đình Tinh Thần Vực

“Linh nhi, vì sao hiện tại ánh mắt của ngươi nhìn đại sư huynh không còn giống như trước nữa thế, cả thần sắc cũng vậy?”

Lạc Lệnh Diêu nhìn bạn tốt Tiên Linh Nhi của mình một cái sau đó lộ ra vẻ mặt không hiểu, trước tiên chỉ cần ở đại sư huynh xuất hiện trước mặt của Tiên Linh Nhi thì chắc chắn nàng sẽ nhìn chằm chằm vào hắn, không hề rời đi một tý nào.

“Không có việc gì đâu, ta chỉ là đang suy nghĩ một số chuyện khác mà thôi.”

Tròng mắt của Tiên Linh Nhi hơi híp lại sau đó vội quay sang giải thích với bạn tốt của mình.

Nàng không muốn những người này thấy rõ được sự khác nhau giữa nàng hiện tại và trước kia.

Trên Thái Cổ Tiên Vực cũng chưa phải chưa từng xuất hiện tiền lệ như nàng, đã có vô số người sau khi đoạt xá nhưng vô tình bị phát hiện rồi bị cường giả xung quanh đánh tới mức hồn phi phách tán,

không thể làm lại.

Thế nên Tiên Linh Nhi không thể không đề phòng, mặc dù việc những người khác nhìn thấu nàng đoạt xá rất khó xảy ra nhưng không thể không đề phòng.

Địa vị của người nàng đoạt xá cũng không phải là rất cao, bên người lại không có trưởng bối cường đại gì cả, có thể nói là tất cả mọi thứ đều vô cùng bình thường.

Cũng vì vậy nên sẽ không ai thực sự quan sát và tìm hiểu kỹ về nàng cả, thực lực của nàng trong mắt của những cường giả kia thì không khác con kiến là bao, cần gì tìm hiểu chứ.

Tuy nhiên Tiên Linh Nhi không thể không đề phòng trước những việc có thể xảy ra trong tương lai này.

Trong khoảng thời gian này nàng đã cố gắng hết sức để thích ứng thân phận cùng phương thức nói chuyện của người nàng đoạt xá, đây là cố gắng lớn nhất của nàng.

Người đang được toàn bộ đệ tử của Linh Vân Tông tán thưởng là Phong Vũ hiện tại không chỉ không vui mừng mà còn cảm thấy vô cùng bực bội nữa chứ.

Không phải hiện tại mà hắn đã cảm thấy bực bội tức tối trong mấy ngày nay rồi, dù cố gắng tìm hiểu nhưng lại không thể biết được lý do vì sao.

Hắn cảm giác như là vận mệnh của mình vẫn mất một cơ duyên nào đó rất lớn.

Loại cảm giác này vô cùng kỳ diệu, hắn không thể diễn tả thành lời cảm giác mà hắn cảm nhận được lúc này.

“Nhanh lên, trưởng lão của Tiên Thánh Đạo Cung đang nói chuyện ở trên kia rồi, nhanh chóng lên đó nghe một chút đi!”

Phong Vũ cố gắng gạt bỏ tất cả phiền muộn trong lòng sau đó nở một nụ cười rồi nói với các đệ của của Linh Vân Tông.

“Được!”

Những đệ tử Linh Vân Tông đồng thanh hô lớn, vừa rồi các trưởng bối của Linh Vân Tông đều đã đi ra ngoài nên hiện tại bọn hắn phải nghe lời của sư huynh.

…

“Công tử, ngươi cũng muốn đi tới Đại Hoang Tiên Đình Tinh Thần Vực à?”

Trước một Truyền Tống Trận to lớn, vài đệ tử Tiên Thánh Đạo Cung thân mặc áo trắng nhìn thiếu niên vừa tới liền được Thiên Tôn Cung Chủ của mình hiện thân đón với ánh mắt cung kính.

“Cùng các ngươi đi xem một chút!”

Tần Cửu Ca cười mỉm sau đó nhìn về phía lão giả chuẩn bị tiến về Đại Hoang Tiên Đình Tinh Thần Vực.

Hai tên thủ vệ của Truyền Tống Trận cũng nhìn về phía vị trưởng lão trước mắt này chờ lệnh.

Dù người bình thường cũng biết được nên làm gì trong tình huống này rồi.

Trưởng lão dẫn đội kia nheo mắt lại, hắn đã thấy rõ sự coi trọng mà cung chủ bản thân dành cho thiếu niên trong rất trẻ tuổi trước mắt này.

Thế nên hắn nhẹ gật đầu với hai tên thị vệ ra hiệu có thể để Tần Cửu Ca đi cùng với hắn tới Đại Hoang Tiên Đình Tinh Thần Vực.

Tuy nhiên việc này cũng không ngăn được thắc mắc của hắn về mục đích thật sự của Tần Cửu Ca, đến cuối cùng thanh niên thần bí này muốn làm gì trong giải đấu chọn đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung bọn hắn thế?

Không lẽ hắn muốn gia nhập vào Tiên Thánh Đạo Cung sao? Đây là một suy nghĩ buồn cười tới cực độ.

Tại một vùng hư không kín đáo, một vị lão giá tóc trắng xóa lẳng lặng nhìn theo bóng lưng của Tần Cửu Ca sau đó nói nhẹ.

“Hắn chính là Đạo Tử của gia tộc kia mà, tới đây làm gì thế?”

Hắn chính là Thiên Tôn của Tiên Thánh Đạo Cung tại Hạo Hãn Thần Vực thế nên hắn có thể suy đoán ra được thân phận của thiếu niên áo trắng trước mặt này.

Dù sao hắn cũng đã sống vô số năm tháng tại Thái Cổ Tiên Vực.

Thế nên tuy những thế lực hay cổ tộc bí ẩn kia rất ít khi nào ra mặt

hay xuất thế nhưng chỉ bằng một vài thông tin hắn vẫn có thể suy đoán được thân phận của thiếu niên trước mắt này.

…

Đại Hoang Tiên Đình Tinh Thần Vực.

“Được rồi, mấy ngày nay mọi người phải cẩn thận hơn.”

Tông chủ của Linh Vân Tông nhìn qua những đệ tử của mình với ánh mắt cực kỳ khẩn trương.

Trong thâm tâm hắn thật sự rất lo lắng cho những đệ tử trước mắt này.

Lần tuyển chọn này của Tiên Thánh Đạo Cung diễn ra tại một giới vực nhỏ bé, dụng ý là muốn tổ chức một cuộc thi đấu tại dã ngoại nhằm tuyển chọn đệ tử.

“Đã rõ!”

Tất cả đệ tử của Linh Vân Tông dự thi lần tuyển chọn này đều đồng loạt lên tiếng trả lời tông chủ.

“Tiên Thánh Đạo Cung, ta tới đây!”

Ánh mắt của Tiên Linh Nhi hiện tại hiện rõ vẻ ổn định, trong lòng nàng xuất hiện một quyết tâm to lớn, lần tuyển chọn này của Tiên Thánh Đạo Cung nàng chắc chắn không bỏ qua được, đây chính là một bước cực kỳ quan trọng trong kế hoạch quật khởi của nàng.

Chương 139: Lăng Thiên Trúc

Chương 139: Lăng Thiên Trúc

“Ngươi nói thử xem công tử áo trắng này có lai lịch kinh khủng ra sao thế?”

Có một người trong đội ngũ của Tiên Thánh Đạo Cung hỏi người kế bên mình với vẻ mặt tò mò.

Thiếu niên áo trắng có lai lịch không rõ này từ đầu tới cuối luôn đứng cách bọn hắn một khoảng cách nhất định, không xa nhưng cũng không gần, ánh mắt của y luôn nhìn về phía xa xăm như đang suy tính gì đó.

“Ta cũng không rõ nữa, nhưng chắc chắn là một truyền nhân dòng chính của một thế lực vô cùng to lớn nào đấy, và chắc chắn là thế lực đó mạnh hơn Tiên Thánh Đạo Cung nhiều.”

Một vị đệ tử khác của Tiên Thánh Đạo Cung trầm ngâm một chút rồi đưa ra lời đánh giá của mình, ánh mắt của hắn khi nhìn thiếu niên kia cũng đầy vẻ cảnh giác, chỉ có những truyền nhân của các thế lực mạnh hơn Tiên Thánh Đạo Cung nhiều mới có thể để cho cung chủ cung nghênh một cách nghiêm túc như thế.

“Mạnh hơn cả Tiên Thánh Đạo Cung sao?”

Tên đệ tử kia nuốt nước bọt một cái, không ngờ thân phận của thiếu niên áo trắng đột ngột xuất hiện này lại có thể thần bí tới mức độ đó.

Những trưởng lão đứng kế bên khi nghe các đệ tử của mình bàn luận về Tần Cửu Ca thì cũng không mở miệng phản đối, tất cả đều trầm mặc bởi vì chính bọn hắn cũng có suy nghĩ như thế.

…

“Mau nhìn xem, đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung tới rồi!”

Đại Hoang Tiên Đình Tinh Thần Vực, hiện tại ở dưới kia đang có không ít người tụ tập lại gần Truyền Tống Trận để chờ đợi.

“Không biết rõ phong thái của các đệ tử Tiên Thánh Đạo Cung sẽ ra sao?”

Có người nói nhỏ một câu, dù sao Tiên Thánh Đạo Cung là một thế lực rất lớn đối với những người ở đây.

Đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung là một thân phận mà đại đa số mọi người ở đây đều muốn hướng đến, không biết có bao nhiêu người sẵn sàng tranh nhau tới đầu rơi máu chảy để tiến vào Tiên Thánh Đạo Cung.

Tiên Thánh Đạo Cung là một trong những thế lực cường đại nhất tại Thiên Yêu Đại Lục này, có nhiều người mơ tưởng như thế là chuyện bình thường.

Bỗng nhiên dị biến nảy sinh.

Một con Chu Tước đỏ rực kêu to một tiếng rồi bay thẳng tới Truyền Tống Trận.

“Là Chu Tước, Hoàng Thất của Đại Hoang Tiên Đình tới!”

Có người nhận ra Chu Tước này đại diện cho thứ gì nên vội lớn tiếng la lên.

Tại phụ cận của Thiên Yêu Đại Lục có rất nhiều thế lực biết rõ khi xuất hành thì Hoàng Thất của Đại Hoang Tiên Đình luôn sử dụng Chu Tước để di chuyển.

“Là trưởng công chúa của Tiên Đình.”

Có người nhìn nữ tử ở trên Chu Tước đỏ rực kia với vẻ mặt hoảng sợ tới cực độ.

Đây chính là trưởng công chúa của Tiên Đình bọn hắn, chính là yêu nghiệt có danh tiếng lớn nhất tại Đại Hoang Tiên Đình này.

Thậm chí ở trong hay ngoài Đại Hoang Tiên Đình còn lưu truyền một câu đó chính là trưởng công chúa là người có hy vọng trở thành thiếu niên Chí Tôn nhất tại Đại Hoang Tiên Đình này.

Từ việc này thôi thì mọi người đã có thể biết được thiên phú của trưởng công chúa yêu nghiệt tới mức nào.

Thiếu niên Chí Tôn chính là một danh hiệu vinh dự đối với bất kỳ một thiên tài nào ở Thái Cổ Tiên Vực, nó chính là một lời khẳng định cho thiên phú người đó.

“Lăng Thiên Trúc đại biểu Đại Hoang Tiên Đình hoan nghênh các vị tới đây!”

Một thanh âm lành lạnh vang lên trong Truyền Tống Trận, dù là ai thì khi nghe được thanh âm này đều sẽ cảm nhận được chủ nhân của nó chắc chắn là một nữ tử lạnh lùng.

“Khí tức trên người nàng có gì đó khác lạ!”

Tần Cửu Ca híp hai mắt lại, Cảm Giác Lực của hắn mạnh hơn người khác rất nhiều với lại cộng thêm Trọng Đồng Nhãn thượng cổ nữa nên hắn có thể thấy và cảm nhận được nhiều thứ mà người khác không thể thấy.

Cũng giống như một tầng hào quang xung quanh người có tên là Lăng Thanh Trúc này.

Trong tất cả mọi người ở đây thì chỉ có một mình Tần Cửu Ca là cảm nhận được nó mà thôi.

“Hệ thống, dò xét giúp ta người này một tý, xem nàng có đặc thù gì!”

Tần Cửu Ca nhìn Lăng Thanh Trúc đang trên lưng Chu Tước với ánh mắt nghiền ngẫm, những người có thể khiến hắn cảm nhận được loại cảm giác này thì không có ai là bình thường cả.

“Đinh, phát hiện Chí Tôn Đạo Thể!”

“Tin tức về Chí Tôn Đạo Thể như sau, đây chính là Chí Tôn Chi Thể được Đại Đạo Pháp Tắc sinh dưỡng.”

“Nhắc nhở chủ nhân, Lăng Thanh Trúc có thể coi như là một hóa thân của Đại Đạo Pháp Tắc!”

Tần Cửu Ca híp mắt một cái, hắn biết hệ thống còn một công năng thế này.

Hệ Thống của mình có thể dò xét ra được thể chất đặc biệt của người khác và nó cũng mang theo một số thông tin quan trọng về thể chất đó, Tần Cửu Ca rất thích công năng này.

“Chí Tôn Đạo Thể do Đại Đạo Pháp Tắc biến thành sao?”

Tần Cửu Ca bỗng nhiên cười nhẹ một cái, Đại Đạo Pháp Tắc dù ở bất kỳ đâu cũng là một thứ trọng yếu vô cùng, ít nhất nếu như ngươi không thể lĩnh ngộ được Đại Đạo Pháp Tắc thì ngươi không thể nào tấn thăng lên thành Thiên Tôn.

“Không hổ là Hoàng Kim Đại Thế, ngay cả thứ như Chí Tôn Đạo Thể cũng xuất hiện.”

Tần Cửu Ca nhếch miệng rồi nghĩ, loại thể chất này có thể nói là được thiên sinh địa dưỡng.

“Hệ thống, có thể đoạt thể chất này được không?”

Tần Cửu Ca đột nhiên nảy ra ý nghĩ này trong đầu, loại thể chất như Chí Tôn Thể này vô cùng nghịch thiên.

Suy nghĩ đầu tiên của hắn đương nhiên là cướp về để cho người bên cạnh hắn mạnh lên rồi, giống như là Sở U Cơ đang được Tiên Linh Tẩy Lễ tại Tiên Cổ Tần Tộc.

Tần Cửu Ca chưa từng quên người thị nữ hắn dẫn về từ Thanh Vân Giới này.

Tần Cửu Ca trước tới nay luôn đối xử rất tốt đối với thủ hạ của mình, nhất là thiếp thân thị nữ.

Tối thiểu nhất hắn cũng phải tăng cường tu vi cùng thể chất của nàng lên.

Còn về phần tiểu mỹ nhân nửa người nửa rắn kia thì Tần Cửu Ca chỉ xem nàng là đỉnh nô mà thôi nhưng hắn vẫn đả thông thể chất cho nàng có thể tu luyện một cách bình thường.

Chương 140: Tần Cửu Ca thật sự nhìn trúng cơ duyên này

Chương 140: Tần Cửu Ca thật sự nhìn trúng cơ duyên này

“Đinh, hồi bẩm chủ nhân, Chí Tôn Đạo Thể chính là vô song chi thể do Đại Đạo Pháp Tắc tạo nên, có thể đoạt lấy nhưng không thể dung hợp thể chất này vào thân thể của người khác một cách hoàn hảo được.”

Nghe tới đây thì hai mắt của Tần Cửu Ca híp lại, loại thể chất này nếu như xuất hiện tỳ vết thì sẽ không tốt.

Đột nhiên như nghĩ tới gì đó, Tần Cửu Ca lại nở một nụ cười ra, hắn có thể đổi một cách khác để lấy Chí Tôn Đạo Thể này mà.

Không nhất định phải đoạt, còn một cách khác đơn giản hơn nhiều mà.

“Bái kiến trưởng lão.”

Trên mặt của Lăng Thanh Trúc mang theo vẻ mỉm cười nhìn vài trưởng lão thân mặt áo xám của Tiên Thánh Đạo Cung rồi lên tiếng.

Mặc dù trên mặt nàng nở nụ cười nhưng vẻ lạnh lùng đó vẫn không thay đổi tý nào, bất kỳ ai nhìn vào cũng cảm thấy rét lạnh.

Người ngoài kho nhìn vào thì đều nghĩ đây là một mỹ nữ băng sương.

Cũng đúng, trong Đại Hoang Tiên Đình thì nhiều người cũng biết rõ vị công chúa trước mặt này nổi danh lãnh khốc vô tình.

Tính cách cũng vô cùng lạnh nhạt, thái độ của nàng đối với người khác cũng thế.

Hiện tại nàng đã cười sau đó chào các trưởng lão của Tiên Thánh

Đạo Cung thì cũng đủ cho thấy sự tôn trọng nàng dành cho thế lực này.

“Bái kiến công chúa!”

Các trưởng lão của Tiên Thánh Đạo Cung cũng không phải là những người cổ lỗ xỉ, mặc dù ở một góc độ nào đó mà nói thì Tiên Thánh Đạo Cung xác thật mạnh mẽ hơn Đại Hoang Tiên Đình nhưng cả hai đều vô cùng tôn trọng lẫn nhau, dù Đại Hoang Tiên Đình yếu hơn những cũng không yếu hơn quá nhiều.

“Vãn bối cũng muốn đi vào trong Tiên Thánh Đạo Cung để bồi dưỡng mấy năm, hy vọng các vị trưởng lão của Tiên Thánh Đạo Cung đồng ý.”

Lăng Thanh Trúc nói một cách từ tốn với những trưởng lão của Tiên Thánh Đạo Cung, trước đó nàng đã nhận được một tin tức liên quan tới nơi này.

Một khoảng thời gian sau sẽ có một đại cơ duyên hiện thế ở Tiên Thánh Đạo Cung.

Nhiều nhân vật cùng với các thế lực cường đại khác đều biết đến sự tồn tại của cơ duyên này bởi vì chỉ cần có một chút thủ đoạn thì đều có thể tính toán ra được.

Thế nên khi biết được một khoảng thời gian sau cơ duyên này sẽ hiện thế thì rất nhiều thế lực xung quanh Thiên Yêu Cổ Hải đã chuẩn bị để gia nhập vào Tiên Thánh Đạo Cung.

Những người như nàng thì còn tốt, chỉ muốn gia nhập vào Tiên Thánh Đạo Cung với tư cách đệ tử để tranh giành cơ duyên, tùy thời mà động.

Còn những thế lực cường đại khác thì bọn hắn đã bắt đầu tụ tập và lên kế hoạch, hòng khi cơ duyên hiện thế thì tất cả sẽ lấy sức mạnh để bức bách cướp đoạt cơ duyên.

“Có thể!”

Những trưởng lão của Tiên Thánh Đạo Cung lập tức đáp ứng với không chút do dự nào.

Bởi vì đây là chuyện mà cung chủ của Tiên Thánh Đạo Cung đã dự liệu từ trước và đưa ra chỉ thị rồi.

Những trưởng lão này cũng biết rõ lý do vì sao gần đây cứ một khoảng thời gian thì sẽ có người từ thế lực lớn xin gia nhập vào Tiên Thánh Đạo Cung.

Thật ra bọn hắn còn nghi ngờ thiếu niên mặc áo trắng đứng cạnh này cũng vì cơ duyên sắp hiện thế trong Tiên Thánh Đạo Cung nên mới chạy tới đây để giành một miếng bánh.

Tuy nhiên cung chủ của bọn hắn đã đảm bảo cho bọn hắn là thiếu niên trước mắt này tạm thời vẫn chưa có ý định đó, bởi vì trận cơ duyên này còn chưa đủ để lọt vào mắt của hắn, thế nên không cần lo lắng làm gì.

Theo như lời của cung chủ nói thì trong mắt của người khác thì trận cơ duyên này là thứ có thể thay đổi vận mệnh, nhưng trong mắt của thiếu niên này thì chỉ cũng được mà thôi.

Thậm chí nếu như thiếu niên trước mắt này có ý đồ gì với trận cơ duyên đó thì hắn hoàn toàn có đủ tư cách cùng thực lực để cưỡng đoạt đi.

Tiên Thánh Đạo Cung của bọn hắn không dám không cho.

Đối với lời nói của cung chủ thì những trưởng lão này vẫn hơi không tin, bởi vì cơ duyên này chính là thứ có thể giúp cho Nhân Hoàng tấn thăng lên là Thiên Tôn.

Mặc dù cơ duyên tấn thăng này không phải là cách tấn thăng tốt nhất nhưng nó vẫn là thứ có thể giúp người ta tấn thăng lên Thiên Tôn, không thể nào có người không thèm quan tâm tới nó được.

Chuyện này đối với những trưởng lão kia quả thật là quá khó tin, tuy nhiên từ đây cũng có người thông minh dần suy đoán được một số thứ, chỉ có đệ tử dòng chính của các Cổ Tộc Đạo Thống bí ẩn kia thì mới đủ tư cách không thèm quan tâm tới trận cơ duyên này thôi.

Thế nên hiện tại có người không tin nhưng cũng có người vô cùng kiêng kỵ Tần Cửu Ca, mọi người đều có suy đoán của mình.

Không ai dám chắc chắn cả, tuy nhiên không một ai biết rằng Tần Cửu Ca đã thật sự nhìn trúng lần cơ duyên này rồi.

Dù sao nó cũng là cơ duyên của Khí Vận Nữ Chủ sở hữu một lượng khí vận khổng lồ mà.

…

Một lát sau thì tranh tài tuyển chọn đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung đã bắt đầu.

Những chuyện vừa rồi còn cách những người ở kia xa lắm, thế nên nó cũng không gây ảnh hưởng quá lớn tới cuộc tranh tài tuyển chọn đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung.

Một chỗ dưới Tiên Đài.

“Lần tuyển chọn đệ tử này của Tiên Thánh Đạo Cung sẽ tổ chức hai trận đầu ngay tại đây!”

“Không sai, ở đây đã được người của Tiên Thánh Đạo Cung bố trí kết giới đầy đủ, số lượng kết giới chia nơi này thành chín khu vực khác nhau.”

“Mỗi một khu vực đều vô cùng rộng lớn, và mỗi một chỗ đều là nơi cực kỳ nguy hiểm, nhiều mối nguy tiềm tàng đang ẩn nấp xung quanh.”

“Chuyện các ngươi cần làm chính là trong một ngày đi xuyên qua được khu vực nguy hiểm đó để đi tới vạch đích!”

“Các ngươi nghe hiểu không?”

Một người tu hành với thân thể to lớn đứng trên Tiên Đài quét nhìn vô số các tuổi trẻ tuấn kiệt phía dưới bằng ánh mắt sắc bén như dao.

Tại Tiên Thánh Đạo Cung từ trước tới nay chưa từng thiếu cái gọi là thiên tài yêu nghiệt, bọn hắn chỉ thiếu những thiên tài yêu nghiệt có khả năng sống sót và trưởng thành lên thành một tồn tại chống trời mà thôi.

Chương 141: Người này là ai thế?

Chương 141: Người này là ai thế?

“Được!”

Tu sĩ với hình thể to lớn kia thấy những người ở dưới trông đều đã hiểu rồi thì nói nhẹ một tiếng.

“Như thế thì ta tuyên bố, bắt đầu tranh tài!”

Sau khi lời này của tu sĩ trên Tiên Đài vừa dứt thì kết giới xung quanh cũng bắt đầu mở một lối đi, những đệ tử khác của Tiên Thánh Đạo Cung bắt đầu tổ chức cho những người này đi vào một cách thứ tự rõ ràng.

Những người này không cần biết có đến từ chung một thế lực hay không, tất cả khi đi vào đều sẽ được xáo trộn mà được phân tới những khu vực khác nhau.

Kết giới này là thứ mà từ xưa đến nay Tiên Thánh Đạo Cung vẫn luôn dùng để tuyển chọn đệ tử dưới trướng cho học viện.

“Công tử ngươi muốn đi vào à?”

Đột nhiên một vị trưởng lão của Tiên Thánh Đạo Cung liếc mắt thấy Tần Cửu Ca rồi thét lên.

Bởi vì nàng thấy Tần Cửu Ca đang chuẩn bị đi vào bên trong kết giới kia.

“Công tử, đây chỉ là một sân bãi cho Tiên Thánh Đạo Cung chúng ta tuyển chọn môn nhân đệ tử mà thôi, không có gì đặc thù ở trong đâu!”

Một trưởng lão khác của Tiên Thánh Đạo Cung cũng bắt đầu từ từ lên tiếng, ánh mắt của hắn nhìn thiếu niên trước mắt này với vẻ nghi ngờ.

Thiếu niên này có lai lịch cực kỳ to lớn, đây là điều mà ai cũng biết cả, thế nên bọn hắn sợ rằng thiếu niên này sau khi vào kết giới thì sẽ khiến mọi chuyện xáo trộn hết cả lên.

Với lại bọn hắn cũng không biết lý do vì sao mà thiếu niên này lại muốn đi vào kết giới nữa, nhưng mà cung chủ Đạo Cung của bọn hắn cũng đã từng dặn dò rồi, thiếu niên này dù cho muốn làm gì thì cũng đừng ngăn cản.

Tần Cửu Ca nhìn sơ qua trưởng lão Tiên Thánh Đạo Cung vừa lên tiếng sau đó cười nhạt một cái, hắn không có ý định giải thích gì cả.

Những người này chắc chắn sẽ không hiểu được cái gì gọi là Khí Vận Chi Tử hay Khí Vận Chi Nữ đâu.

Đây là một tồn tại đáng sợ vô cùng.

Mặc dù bí cảnh này đã được người của Tiên Thánh Đạo Cung sử

dụng và dò xét biết bao nhiêu năm nay, nhưng Tần Cửu Ca vẫn tin rằng một khi Khí Vận Chi Tử đi vào thì trong đó nhất định sẽ xuất hiện cơ duyên.

Đó là còn chưa nhắc tới tình hình khí vận cao ngút trời của vị Khí Vận Chi Nữ lần này nữa.

Tần Cửu Ca hoàn toàn có lý do để tin tưởng trong này chắc chắn có một cơ duyên không tệ đang chờ những Khí Vận Chi Tử quang lâm.

À không, lần này phải là Khí Vận Chi Nữ.

“Trưởng lão, người này là ai thế?”

Lăng Thanh Trúc ngồi trên thân Chu Tước khi thấy một màn này thì cũng không nhịn được mà quay sang hỏi một vị trưởng lão của Tiên Thánh Đạo Cung.

“Ta cũng không rõ, nhưng mà ta biết lai lịch của công tử thần bí này cũng rất lớn, cung chủ của Đạo Cung ta đã dặn dò kỹ là đừng trêu vào hắn.”

Vị trưởng lão được hỏi híp mắt nhìn sang vị thiếu niên áo trắng trước mắt này rồi lên tiếng.

Ngay cả cung chủ bọn hắn đã lên tiếng rồi thì bọn hắn chắc chắn sẽ không bao giờ trêu chọc vào thiếu niên này.

“A.”

Lăng Thanh Trúc nhìn Tần Cửu Ca với ánh mắt tò mò cực độ, ngay cả cung chủ của Tiên Thánh Đạo Cung mà còn nói thế thì đã nói rõ được nhiều vấn đề rồi.

Đến cuối cùng người này đến Tiên Thánh Đạo Cung là vì lý do gì đây? Cơ duyên hay là vấn đề gì khác?

Nếu là cơ duyên thì chuyện này ảnh hưởng rất lớn tới nàng đó.

Dù sao đây là người mà ngay cả cung chủ của Tiên Thánh Đạo Cung cũng phải kiêng dè, đủ cho thấy thế lực sau lưng tên này không tầm thường.

Đại Hoang Tiên Đình bọn nàng thậm chí còn không so sánh được với Tiên Thánh Đạo Cung thì sao có thể so được với thế lực mà ngay cả cung chủ Tiên Thánh Đạo Cung còn phải kiêng dè đây?

…

Tại một chỗ chim hót hoa nở khắp trời.

“Hô, không ngờ trong kết giới lại còn huyền cơ bậc này!”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca quan sát xung quanh một hồi lâu, bỗng nhiên hắn nhận thấy được một chút kỳ diệu ở xung quanh.

“Hiện tại là có thể đi tìm nàng rồi!”

Tần Cửu Ca suy nghĩ một lúc rồi sau đó nở một nụ cười, nhân vật hắn vừa nhắc tới chính là Khí Vận Chi Nữ kia.

Trước kia tại Long Hoàng Huyết Trì thì Tần Cửu Ca không chỉ làm một vài chuyện không thể miêu tả với nàng không.

Với tư cách là một nhân vật phản diện thì Tần Cửu Ca đương nhiên đã gieo một Đại Đạo Ma Chủng lên người nàng rồi, đương nhiên thứ này hiện không thể khống chế được Khí Vận Chi Nữ, nhưng nếu dùng nó để định vị thì vẫn rất dễ dàng.

Tần Cửu Ca híp mắt nhìn sang một chỗ kết giới ở phía xa xa.

Khí Vận Chi Nữ kia tuy không ở cùng một khu vực với hắn nhưng điều này cũng không quá quan trọng gì, Tần Cửu Ca hoàn toàn có khả năng đi xuyên qua mà chẳng gặp một tý trắc trở nào cả.

Những khu vực này tuy có kết giới và một số phong ấn ở giữa nhưng đây không phải vấn đề quá lớn đối với hắn.

Chỉ bằng một vài thủ đoạn nhỏ Tần Cửu Ca đã có thể đi sang khu vực khác.

“Ta tới đây!”

Lời vừa dứt thì trong mắt Tần Cửu Ca hiện lên một tia lạnh nhạt, đối với hắn thì Khí Vận Chi Nữ cũng là một nhân vật có thể dày vò lâu thêm một chút thôi.

Chương 142: Các ngươi thử đi rồi biết

Chương 142: Các ngươi thử đi rồi biết

“Ta phải nhanh chóng đi xuyên qua vùng nguy hiểm này mới được, phải cố gắng tranh thủ thời gian đi tới biên giới của kết giới.”

Trong lòng Tiên Linh Nhi bắt đầu xuất hiện cảm giác hưng phấn, mặc dù tại Long Hoàng Huyết Trì hôm trước đã xảy ra một số chuyện không đúng như kế hoạch và nó khiến nàng rất khó chịu cùng phẫn nộ.

Tuy nhiên dù sao trước kia nàng cũng từng là một tồn tại Thần Ma Cấm Kỵ vô cùng cường đại, sau khi đoạt xá sống lại thì tu vi mất hết nhưng ít nhất tâm cảnh vẫn còn.

Mặc dù những chuyện mà tên kia làm là những chuyện chắc chắn cả đời này nàng cũng sẽ không thể nào tha thứ được.

Nhưng do thực lực không đủ nên hiện tại nàng chỉ có thể kiên trì hướng lên phía trước mà tiến, nàng tin rằng sẽ có một ngày nàng đạt được thành tựu như xưa, hay thậm chí là hơn xưa.

Đến lúc đó nàng chắc chắn sẽ để nam tử kia cảm nhận được tuyệt vọng, tuyệt vọng tới mức hắn hối hận khi sinh ra trong thế giới này.

Dù hắn có muốn chết cũng không thể chết được.

Vừa nghĩ tới việc thân thể nàng giữ gìn mấy chục kỷ nguyên lại bị phá trong nháy mắt thì trong lòng Tiên Linh Nhi sinh ra lửa giận to lớn.

Để không cho lửa giận ảnh hưởng tới đầu óc cùng tốc độ tu luyện, nàng đã chôn sâu việc này vào trong lòng của mình, đợi sau khi nàng trưởng thành hoàn toàn rồi thì chắc chắn sẽ sử dụng tất cả thủ đoạn tìm kiếm người kia, ép hắn trồi lên mặt nước.

“Không biết nơi này có Linh Dược hay là bảo vật gì không.”

Tiên Linh Nhi lắc đầu hai cái để tống khứ những suy nghĩ linh tinh ra ngoài, hiện tại nàng chỉ muốn nâng cao thực lực của bản thân lên mà thôi.

Bởi vì nếu như không có thực lực thì nàng không là gì cả, nếu như thực lực không đủ thì tình huống như lần trước sẽ tiếp tục diễn ra, nguyên nhân của mọi đau khổ chính là do không đủ thực lực.

“Đi tới phía trước kia nhìn một xíu thử xem.”

Tiên Linh Nhi nhìn thẳng về phía trước sau đó nói thầm trong lòng.

Dù trước kia nàng là một tồn tại Cấm Kỵ có cảnh giới Thần Ma kinh khủng ra sao thì đó cũng đã trở thành quá khứ rồi, không cần nhắc lại làm gì.

Hiện tại nàng chỉ là một người bình thường có tu vi Càn Nguyên Cảnh mà thôi.

Nàng đã hạ quyết tâm trong lòng là phải thích ứng thân phận hiện tại của bản thân, không nên bởi vì quá khứ mạnh mẽ mà lại vô tình bỏ qua những cơ duyên nhỏ khác, nàng không có tiền vốn để làm như thế.

Bây giờ nàng hoàn toàn không có một chút tài nguyên nào cả, nàng chỉ sở hữu một thể chất vô cùng cường đại mà thôi.

Thế nên nàng phải bắt lấy tất cả cơ hội để giành lấy tài nguyên, nếu không thì tốc độ trưởng thành của nàng sẽ vô cùng chậm chạp.

…

“Uẩn Linh Thảo!”

Khi nhìn thấy một cọng cỏ nằm ở phía xa xa thì Tiên Linh Nhi không giấu nổi vẻ cao hứng trên mặt.

Bởi vì nàng vô tình phát hiện đó chính là một gốc Uẩn Linh Thảo.

Đối với một người chỉ có tu vi Càn Nguyên Cảnh như nàng hiện tại thì Uẩn Linh Thảo có thể giúp ích rất lớn.

“Ha ha, nơi này có một gốc Uẩn Linh Thảo, nó giờ là của chúng ta!”

Tuy nhiên chưa đợi tới lúc Tiên Linh Nhi chạy lên thu hoạch Uẩn Linh Thảo thì đột nhiên một thanh âm có vẻ ngông cuồng vang lên.

Người vừa tới là hai nam tử mặc áo xám, vừa nhìn sơ qua liền có thể đoán được cả hai xuất thân từ cùng một tông môn.

“A, không ngờ nơi này lại còn một cô nương thế này!”

Đột nhiên một trong hai tên nam tử kia khi thấy Tiên Linh Nhi thì giấu không được vẻ dâm tà trong mắt.

Bọn hắn chính là các tu sĩ tu hành m Dương Chi Đạo, thế nên đối với những người có giới tính khác thì hơi khó mà nhẫn nhịn,

“Tiểu cô nương, một lát nữa ngươi đi theo chúng ta đi!”

Tên tu sĩ trung niên kia nhìn Tiên Linh Nhi với ánh mắt đầy dâm đãng.

Theo hắn thì nữ sinh trước mắt này khá tốt đó, hơn nữa trên người nàng lại còn có một khí chất cực kỳ đặc trưng nữa chứ.

Nếu như Tần Cửu Ca ở đây thì hắn sẽ phát hiện được khí tức đặc biệt mà hai tên tu sĩ kia cảm nhận được chính là khí tức được sinh ra sau khi Tiên Linh Nhi tắm rửa trong Long Hoàng Chi Huyết.

Loại khí tức này không sở được cũng không thấy được, nhưng nó lại có thể khiến cho mọi người xung quanh cảm nhận được và người sở hữu nó sẽ nổi bật vô cùng.

“Chỉ bằng các ngươi sao?”

Lúc này Tiên Linh Nhi giận quá thành cười, đúng là hổ lạc đồng bằng bị chó khinh mà.

Từ khi nào mà những tên cắc ké như thế này lại dám công khai khi dễ nàng vậy?

Mặc dù tất cả hiện tại đều là tu sĩ Càn Nguyên Cảnh nhưng Tiên Linh Nhi là ai? Nàng chính là người đã đạt được Thần Ma Cảnh trong quá khứ.

Mặc dù nàng đã mất hết cảnh giới nhưng kiến thức trong đầu nàng vẫn còn, công pháp cổ điển nhiều vô số kể.

Những công pháp này tuy không thể nói chắc được sẽ giúp nàng vô địch cùng cảnh giới nhưng lại có thể giúp nàng đạt được tình trạng gần như thế.

“Ha ha ha, ngươi thử một lần rồi sẽ biết.”

Hai nam tử mặc áo xám này nhìn Tiên Linh Nhi bằng ánh mắt khinh thường.

Trên người bọn hắn có rất nhiều biện pháp để đối phó với những nữ nhân như thế này.

Tiên Linh Nhi cũng không nói nhảm thêm câu nào nữa, nàng còn có rất nhiều chuyện muốn làm nên lập tức đánh hai đạo Hỏa Chi Linh Khí cực kỳ cuồng bạo về phía hai tên kia.

Chương 143: Anh hùng cứu mỹ nhân

Chương 143: Anh hùng cứu mỹ nhân

Tại một nơi bí ẩn.

Tần Cửu Ca đang đứng yên lặng quan sát tình hình giữa Khí Vận Chi Nữ và những tên côn đồ kia.

Trên miệng hắn là một nụ cười nhạt.

Hai người kia chính là con rối do Đại Đạo Chủng Ma Đại Pháp của hắn điều khiển, việc cả hai cố tình kiếm chuyện với Tiên Linh Nhi cũng là do hắn an bài.

Trò hay còn ở phía sau nữa, sao Tần Cửu Ca lại có thể coi thường thực lực của những tên Khí Vận Chi Tử hay Khí Vận Chi Nữ như thế này được.

Tuy sẽ có người nhận xét trò này của hắn rất cũ nhưng Tần Cửu Ca chỉ cần cảm thấy hữu dụng là được, cần gì làm màu mè hơn đâu.

“Oanh.”

Một tiếng vang lớn vang lên bên tai của Tiên Linh Nhi.

Bỗng nhiên một nam tử trẻ tuổi xuất hiện với vẻ mặt dữ tợn, trong mắt hiện rõ vẻ dâm tà rồi nhìn chằm chằm Tiên Linh Nhi.

“Không ổn, người này có tu vi Thần Phủ Cảnh!”

Tiên Linh Nhi thầm than không ổn trong lòng, nàng muốn nhanh chóng rời khỏi nơi này, nàng cũng chỉ mới là Càn Nguyên Cảnh mà thôi, tuy nói có thể đánh vài tên đối thủ cùng cấp cùng một lúc nhưng nếu so sánh với đối thủ Thần Phủ Cảnh thì nàng vẫn còn quá non.

“Phải đi mau!”

Tiên Linh Nhi không còn để ý gốc Uẩn Linh Thảo kia làm gì nữa.

Đối với những tài nguyên này thì tính mạng của nàng mới là quan trọng nhất, mất mạng rồi thì không còn thứ gì cả.

Một gốc Uẩn Linh Thảo mà thôi, không phải là thứ gì quá to tác, sau này nàng vẫn có thể tìm cơ hội để lấy một gốc khác, dù cho hiện tại nó có thể giúp nàng rất nhiều nhưng nàng vẫn không thèm quay đầu nhìn lại.

“Muốn chạy sao? Để xem ngươi trốn được đi đâu!”

Những người này trông có vẻ là đã dục hỏa công tâm, nhưng ra tay lại thủ hạ lưu tình, giống như là muốn bắt sống Tiên Linh Nhi hơn là đánh bại.

Còn về phần sau khi bắt sống Tiên Linh Nhi sẽ bị làm gì thì nàng không cần nghĩ cũng có thể biết được, thế nên đối với nàng thì việc duy nhất hiện tại nên làm là cố gắng hết sức để chạy trốn.

“Chạy đi! Ta cho ngươi chạy đói! Xem ngươi chạy được bao xa, mau mau quay lại thúc thủ chịu trói đi!”

Bỗng nam tử kia lại ném một kiện bảo vật ra ngoài, trực tiếp phong kín đường lui cuối cùng của Tiên Linh Nhi.

Xem ra đây là một kiện bảo vật khá tốt, lần này Tiên Linh Nhi khó mà thoát ra được.

“Không lẽ cả trời cũng muốn diệt ta sao?”

Nhìn qua bảo vật đã phong kín đường lui của bản thân một cách triệt để trước mắt, trong lòng Tiên Linh Nhi nhịn không được cảm thấy tuyệt vọng.

Vì cái gì? Vì sao? Vì sao tới hiện tại ta cũng gặp nhiều khó khăn như thế chứ!

Hiện tại Tiên Linh Nhi đang trong một giai đoạn cần phát dục, nàng vô cùng yếu đuối và gần như không có sức tự vệ cho bản thân, thế nên dù dốc hết túi cũng không có bảo vật gì đối phó được với Thần Phủ Cảnh cả.

Trước kia khi còn là một tồn tại Cấm Kỵ cấp bậc Thần Ma thì số lượng bảo vật, công pháp, cấm thuật mà nàng sở hữu và học tập vô số, hiện tại tuy vẫn nhớ nhưng với tu vi Càn Nguyên Cảnh thì khó mà sử dụng được, những công pháp có thể dùng thì đều trông vô cùng vô dụng.

“Ta dù có chết cũng không để các ngươi được như ý đâu!”

Giờ phút này trong lòng Tiên Linh Nhi hiện lên vẻ quyết tuyệt, dù cho có tự sát nàng cũng không thể để bản thân rơi vào tay của những tên này đâu.

Đột nhiên khi Tiên Linh Nhi đang muốn tự kết liễu bản thân thì nàng phát hiện những tên đang đuổi theo nàng đều đã chết sạch.

“Tại hạ đi ngang qua liền thấy những tên dâm tà này, thấy bọn hắn đang truy đuổi cô nương nên ta ngứa mắt quá liền tiện tay tiêu diệt hết, cô nương có thể yên tâm rời đi rồi!”

Một thanh âm cực kỳ ôn nhuận vang lên bên tai Tiên Linh Nhi.

Tiên Linh Nhi quay đầu lại thì lập tức thấy trước mặt mình chính là một thiếu niên thân mặc áo trắng đang đứng.

“Đa tạ các hạ cứu giúp.”

Ánh mắt của Tiên Linh Nhi hơi nheo lại một chút sau đó cười nhẹ, nàng cảm giác tu vi của người trước mắt này mạnh mẽ vô cùng nhưng tuổi tác lại không quá cao.

Trong đám người vừa rồi có một tên đã đạt tới cảnh giới Thần Phủ Cảnh nhưng lại bị thiếu niên thần bí trước mắt này tiêu diệt trong chớp mắt.

Tuy nàng không biết rõ tuổi tác của thiếu niên trước mặt là bao nhiêu nhưng với tàn hồn của một tồn tại Cấm Kỵ thì nàng mơ hồ có thể cảm nhận được tuổi tác của hắn không quá lớn.

Người này tuy tuổi trẻ nhưng chắc chắn tu vi lại trên cả Thần Phủ Cảnh.

Thậm chí còn có thể là cường giả Thái Hư Cảnh nữa chứ.

Thái Hư Cảnh tuy không phải là cảnh giới gì quá to tát đối với nàng trong quá khứ nhưng một cường giả Thái Hư Cảnh trẻ tuổi như thế này dù đặt ở bất kỳ Đạo Thống hay thế lực nào thì đều được đảm đương vị trí truyền nhân cả.

Sau lưng người này chắc chắc là một Đạo Thống khổng lồ.

“Không nên khách khí như thế làm gì, chỉ là ta vô tình đi ngang qua đây sau đó cảm thấy ngứa mắt mà thôi, không phải chuyện gì to tát cả!”

Tần Cửu Ca chỉ cười cười một cái sau đó quay đầu đi thẳng, không

có ý định tiếp tục cuộc trò chuyện.

Nếu như Tần Cửu Ca mượn cơ hội này mà tùy tiện tiếp cận Tiên Linh Nhi thì chắc chắn trong lòng của nữ tử này sẽ sinh ra cảm giác hoài nghi ngay lập tức.

Thế nên Tần Cửu Ca tính làm theo kiệt lạt mềm buộc chặt, cứ từ từ là được, dù sao hắn vẫn còn nhiều cơ hội mà, lo làm gì.

“Hắn là truyền nhân của thế lực nào thế? Tu vi có thật sự đạt tới Thái Hư Cảnh hay không? Một người như thế sao lại đến buổi tuyển chọn của Tiên Thánh Đạo Cung làm gì?”

Ánh mắt của Tiên Linh Nhi nhìn về phía bóng lưng của nam tử đang dần đi xa kia với vô số câu hỏi hiện lên trong đầu, nàng không tin thế lực sau lưng nam tử này yếu hơn Tiên Thánh Đạo Cung.

Không, nàng có thể chắc chắn thế lực đó mạnh hơn cả Tiên Thánh Đạo Cung rất nhiều.

Chương 144: Động phủ thần bí

Chương 144: Động phủ thần bí

“Vì sao những tên Khí Vận Chi Tử và Khí Vận Chi Nữ này đều có đầu óc không tệ thế? Không tên này trực tiếp và lỗ mãng như trong truyện đã viết cả, thật là phiền phức!”

Tần Cửu Ca cười nhạt rồi trách mắng một chút, nếu như Khí Vận Chi Nữ lần này có trí tuệ như đồ dần giống trong truyện thì nói không chừng Tần Cửu Ca đã đạt được nàng từ lâu rồi, không cần tốn công tốn sức như hiện tại làm gì.

“Được rồi, cùng lắm là tốn thêm một chút thời giờ mà thôi!”

Tần Cửu Ca lắc đầu không nghĩ nữa.

Ai bảo lần này Khí Vận của Khí Vận Chi Nữ thật sự là quá dày đặc, nếu so sánh với những Khí Vận Chi Tử trước đó Tần Cửu Ca từng đánh bại thì nàng chính là người có số lượng Khí Vận dày đặc nhất.

Lần này hắn cứu vị Khí Vận Chi Nữ trong lúc nguy cấp không phải là để tìm cơ hội tiếp cận nàng, tất cả đều là để làm nền cho những lần tiếp xúc sau này.

Dù sao vị Khí Vận Chi Nữ này cũng không nhớ rõ thân phận của người điếm ô nàng tại Long Hoàng Huyết Trì.

Đợi tới khi nàng nhận ra thì cũng là lúc Tần Cửu Ca có thể thu lưới, triệt để khống chế nàng trong tay.

Mặc dù kế hoạch này của Tần Cửu Ca không pháp phương pháp mới lạ gì nhưng không thể phủ nhận nó vô cùng hữu dụng trong tình huống này.

Bởi vì vị Khí Vận Chi Nữ kia thật sự rơi vào tình huống ngàn cân treo sợi tóc và Tần Cửu Ca đã thật sự giết sạch những tên kia.

Đây cũng là lý do chính khiến Tiên Linh Nhi vẫn chưa suy đoán tất cả những chuyện xảy ra nãy giờ là một vở kịch tự biên tự diễn.

Trong mắt nàng thì với thân phận hiện tại nàng không đáng để một người như Tần Cửu Ca chú tâm như thế.

Nói thế nào thì nàng hiện tại vẫn chỉ là một thiếu nữ bình thường hơi có thiên phú, tu vi thì chỉ là Càn Nguyên Cảnh, không phải là trưởng nữ hay là đệ tử chân truyền của thế lực lớn nào cả, sắc đẹp cũng không lớn tới mức khiến Tần Cửu Ca bị mê mệt.

Điều duy nhất mà Khí Vận Chi Nữ này lo lắng đó chính là những người xung quanh sẽ nhận ra được nàng không phải là Tiên Linh Nhi mà là một người khác đoạt xá trọng sinh, tuy việc này là gần như không thể xảy ra.

…

Sau khi Tần Cửu Ca làm bộ cứu vớt Khí Vận Chi Nữ xong thì cũng chưa rời khỏi nơi này, hắn đang đi từ từ trong đây để quan sát xung quanh một cách cực kỳ tỉ mĩ, hắn tin rằng xung quanh Khí Vận Chi Nữ chắc chắn đang có một cơ duyên nào đó mà hắn chưa tìm thấy thôi!

Từ trước tới nay Tần Cửu Ca chưa lần nào nghi ngờ về việc bên người của Khí Vận Chi Tử chắc chắn sẽ xuất hiện cơ duyên cả, hơn nữa còn nào cũng vô cùng khả quan.

…

Tại một chỗ rừng lá rậm rạp.

Tiên Linh Nhi thấy được một cây nấm đang phát sáng.

“Đây là Hoàng Linh Cô!”

Tâm lý Tiên Linh Nhi kích động vô cùng, đối với nàng hiện tại thì Hoàng Linh Cô vô cùng hữu dụng.

Nàng nhìn xung quanh một lượt để quan sát, nàng muốn chắc chắn xung quanh không có ai có thể chen ngang vào như lần trước.

“Chắc hẳn là không có đâu!”

Tiên Linh Nhi nói thầm với bản thân trong lòng, lần trước khi nàng chuẩn bị thu thập cơ duyên thì lại bị một số người chặn ngang, thậm chí còn nguy hiểm tới tính mạng nữa.

Hiện tại thì chắc không xui tới vậy đâu, nơi này còn là nơi vô cùng hoang vắng nữa chứ.

Khi nãy may mà nhờ có thiếu niên kia xuất hiện kịp thời để giải cứu nàng chứ nếu không thì Tiên Linh Nhi cũng không biết rõ vận mệnh của bản thân nàng sẽ ra sao nữa, thế nên tuy trong lòng vẫn vô cùng cảm tạ nhưng nàng vẫn chưa có cơ hội nói trước mặt thiếu niên kia.

Đây cũng là một chuyện bình thường, tuy vẫn còn hơi cảnh giác nhưng nàng không thể chối bỏ việc khi nãy chính thanh niên đó đã là người cứu được tính mạng của nàng.

Nếu như hiện tại Tần Cửu Ca biết được suy nghĩ của Tiên Linh Nhi thì chắc chắn sẽ vô cùng vui vẻ, đây chính là điều mà Tần Cửu Ca muốn.

Hắn không cần Khí Vận Chi Nữ lần này vừa gặp liền ngoan ngoãn phục tùng hắn làm gì, hắn chỉ cần chôn một hạt giống vào lòng của nàng là được rồi.

Một hạt giống ấn tượng tốt về hắn, từ từ rồi Tần Cửu Ca sẽ chăm sóc và viên hạt giống đó sẽ nở thành một hình tượng ân nhân cứu mạng, mặc dù có thể ấn tượng này rất yếu ớt nhưng tác dụng của nó lại không nhỏ.

Khi Tiên Linh Nhi đang suy nghĩ bâng quơ thì không biết từ đâu ra xuất hiện một con Linh Hầu chạy tới cướp đoạt Hoàng Linh Cô sau đó nhanh chóng chạy trốn.

“Con hầu từ này từ đâu xuất hiện thế, đúng là gan hùm mới dám cướp Hoàng Linh Cô của ta!”

Tiên Linh Nhi khi thấy một màn này thì vô cùng phẫn nộ, bởi vì mặc dù Uẩn Linh Thảo khi nãy bị thiếu niên cứu nàng lấy đi, nên nàng không tiện nói gì thêm, dù sao người ta cũng đã cứu mình.

Nhưng hiện tại khi thấy ngay cả một con khỉ chết tiệc cũng muốn cướp Hoàng Linh Cô từ tay nàng thì nàng không thể nhịn được nữa.

Tại cảnh giới hiện tại Tiên Linh Nhi cực kỳ cần Hoàng Linh Cô, nàng không thể bỏ qua được.

Thế nên khi thấy con khỉ kia bắt đầu bỏ chạy thì Tiên Linh Nhi cũng nhanh chóng đuổi theo, nàng không tin rằng với tu vi Càn Nguyên Cảnh của mình mà nàng vẫn không đuổi kịp một con khỉ.

Đó là còn chưa nói tới việc trước kia nàng còn từng là một tồn tại Thần Ma Cảnh, bao nhiêu lĩnh ngộ vẫn còn tồn tại trong đầu nàng mà, cho dù gộp tất cả lĩnh ngộ của vô số thiên tài yêu nghiệt trên Thái Cổ Tiên Vực này cũng không thể sánh bằng một mình nàng được.

Nhưng mà càng chạy theo thì Tiên Linh Nhi càng cảm giác chấn kinh.

“Chuyện gì xảy ra thế? Vì sao con khỉ trước mặt này lại có được tốc độ nhanh như vậy được?”

Tiên Linh Nhi đã đuổi theo nó mộ lúc lâu rồi nhưng vẫn không thể nào đuổi kịp được tốc độ của nó.

Phải biết rằng dù cho so sánh với những thiên tài yêu nghiệt có cùng cảnh giới với nàng trên Thái Cổ Tiên Vực này thì nàng hoàn toàn không thua kém một chút nào, tuy nhiên hiện tại nàng lại không đuổi kịp một con khỉ có cảnh giới ngang nàng.

Một lúc này Tiên Linh Nhi đuổi theo con khỉ này và đi tới một hạp cốc kỳ lạ, trong đây chứa rất nhiều cây kỳ lạ, trên đó mọc đầy những loại quả vừa nhìn liền biết không tầm thường, cả hạp cốc tỏa ra linh khí dày đặc.

Linh khí trong đó đậm đặc hơn bên ngoài rất nhiều.

“Sao kết giới ở đây lại có vẻ yếu hơn chỗ khác nhiều tới thế?”

Tiên Linh Nhi nhìn sang bốn phía với vẻ mặt đầy nghi ngờ, linh hồn của nàng có thể rõ ràng cảm nhận được kết giới ở đây yếu nhược hơn chỗ khác rất nhiều, đây không phải là hiện tượng bình thường.

Chương 145: Giả làm lão già một lần

Chương 145: Giả làm lão già một lần

“Nơi này là đâu vậy? Sao lại có nhiều linh khí như vậy?” Tiên Linh Nhi nhìn mấy thứ quả tròn trịa cực to bên cạnh mình này.

Chất lượng của mấy thứ quả này đều rất tốt, vừa nhìn đã biết là được gột rửa bằng linh khí dồi dào.

Nhưng tại sao nơi này lại chưa bị mấy người ở Tiên Thánh Đạo Cung đó hái đi?

Điều này rất không khoa học, dù sao nói thế nào thì khu vực này cũng thuộc quyền quản lý của Tiên Thánh Đạo Cung bọn họ cơ mà.

“Lẽ nào ở nơi này có một kết giới nhỏ?” Tiên Linh Nhi nhớ lại khu vực vừa rồi mình đã băng qua khi đuổi theo con khỉ đó thật sự có một nơi cảm giác có hơi khác thường.

Nàng ta thật sự có hơi nghi ngờ về nơi này, sao lại khác với kết giới vừa rồi đó chứ?

“Lẽ nào trong này có cơ duyên gì đó sao?”

Lúc này, vẻ mặt của nàng ta có hơi ngạc nhiên và mừng rỡ vì nàng ta cũng biết những nơi như vậy hoặc ít hoặc nhiều luôn có cơ duyên, rồi lại nghĩ đến tốc độ của con khỉ vừa rồi nhanh như vậy, bấy giờ, trong lòng nàng ta càng lúc càng chắc chắn nơi này có cái gọi là cơ duyên hơn.

“Có lẽ chỗ mà con khỉ vừa rồi đó ở có cái gọi là cơ duyên.”

Tiên Linh Nhi cũng không do dự quá nhiều, lại trực tiếp nhắm ngay vào nơi con khỉ chạy như bay tới đó mà đuổi theo về phía đó.

Dù sao có phải cơ duyên hay không cứ qua đó nhìn một cái là biết, dù gì cũng không tốn bao nhiêu thời gian của nàng.

…

“Một kết giới nhỏ trong kết giới sao?” Tần Cửu Ca lạnh lùng nơi mà Tiên Linh Nhi vừa mới chạy qua đó.

Hắn cũng có thể cảm giác được rõ ràng nơi đó có một sự tồn tại của kết giới nhỏ. Hơn nữa hắn đoán nơi này chắc hẳn còn là do một vị Thiên Tôn nào đó của Tiên Thánh Đạo Cung để lại.

Nếu như không phải do người của Tiên Thánh Đạo Cung để lại vậy bọn họ chắc chắn cũng biết nơi này là đâu.

Vì nói thế nào nơi này cũng là lãnh địa của Tiên Thánh Đạo Cung, bọn họ sống ở nơi này nhiều năm như vậy chắc chắn chỉ biết trong này có loại thay đổi này, mà nếu như bọn họ không thay đổi tất cả những thứ này chắc chắn tất cả những thứ này đều là của mình.

Hoặc là một người có quan hệ rất lớn với bọn họ đã để lại nơi này.

Nếu như là Tiên Thánh Đạo Cung bọn họ để lại vậy chắc chắn có để lại cơ duyên cho những người tới đây. Dù sao nơi đây cũng là của bọn họ, giữ cơ duyên lại cho những người này cũng không phải không có khả năng.

…

“Thông Thiên Cổ Động.” Tiên Linh Nhi nhìn một cửa động ở chỗ thác nước khổng lồ và đọc chữ bên trên.

Vừa rồi nàng ta một đường đuổi theo con khỉ đã giành Hoàng Linh Cô của mình tới trước mặt thác nước này.

“Vừa rồi con khỉ đó chạy vào bên trong, rốt cuộc mình có nên tiến vào đuổi theo nó không nhỉ?”

Bấy giờ Tiên Linh Nhi híp mắt lại nhìn cái cửa hang cách đó không xa, hắn cảm giác bên trong chắc chắn có thứ gì tốt tồn tại.

“Bỏ đi, vì cơ duyên vẫn nên mạo hiểm một chút đi.” Tiên Linh Nhi cũng không hề do dự chút nào mà tiến vào cửa động đó.

Nàng ta cũng từ kẻ yếu biến thành mạnh cho nên biết muốn nhận được cơ duyên phải gánh vác những phiền phức mà phía sau những cơ duyên này mang lại.

…

“Thông Thiên Cổ Động sao?” Tần Cửu Ca nhìn cổ động ở nơi đó với ánh mắt lạnh lùng, trong lòng hiểu ra.

Khỏi cần cảm nhận hắn cũng có thể biết bên trong này chắc chắn có sự tồn tại của cơ duyên.

“Ta sẽ để ngươi có được sao?” Ánh mắt của Tần Cửu Ca hơi chuyển động híp mắt lại, nở nụ cười.

Hắn muốn chơi Khí Vận Chi Nữ này từ đầu đến chân, không để lại cho nàng ta bất cứ cơ duyên gì hết.

“Hệ thống, có vật phẩm nào có thể khiến khí tức của ta trở nên rất lớn mạnh không, chỉ cần có thể khiến Khí Vận Chi Nữ này không nhìn ra được ta là ai, cảm thấy ta là cường giả tuyệt thế là được.” Chỉ là trong lòng Tần Cửu Ca đã có một kế hoạch khá tà ác.

Hắn muốn sắm vai lão già một lần cũng không biết có được hay không, để xem Khí Vận Chi Nữ này có thông minh hay không và có chống lại được sức hấp dẫn của cơ duyên hay không.

…

“Đất của Thông Thiên Cổ Tôn.” Tiên Linh Nhi nhìn tấm biển trong cửa động, nhẹ giọng bảo.

“Xem ra động phủ lần này là của một vị Thiên Tôn để lại.”

Lúc này ánh mắt của Tiên Linh Nhi có hơi lặng lẽ. Nàng ta không biết tính cách của Thiên Tôn này thế nào, nếu là cơ duyên của một vị Thiên Tôn thật lòng nghĩ cho hậu bối để lại vậy chắc chắn là một cơ duyên không tệ, nhưng nếu như là loại Thiên Tôn tà ác đó vậy cơ duyên để lại đó nhất định là không tốt, hại các nàng thì sao.

“Người nào dám xông vào động phủ của ta?”

Đột nhiên Tiên Linh Nhi nghe được một tiếng giống như âm thanh tới từ trong hư không, vang lên bên tai nàng ta.

Lúc này, tinh thần của nàng ta rất căng thẳng vì tu vi của nàng ta hiện tại rất yếu.

Ở trong Thái Cổ Tiên Vực chỉ có thực lực mới có thể cho người cảm giác an toàn, mà bây giờ thực lực của nàng ta cũng không được mạnh cho lắm thậm chí có thể nói là rất yếu, bất cứ kẻ nào cũng có thể xử lý nàng ta.

“Ngươi lấy động phủ của ta còn không biết ta là ai sao?” Giọng nói lạnh lùng đó lại vang lên bên tai Tiên Linh Nhi.

Giọng nói này giống như từ thời kỳ hồng hoang thái cổ truyền tới tận đây vậy.

m thanh đó kèm theo những đợt âm hưởng khiến lúc này Tiên Linh Nhi cảm giác được áp lực vô cùng lớn.

Đây là một cường giả rất đáng sợ, trong lòng nàng ta rất khiếp sợ, không ngờ lại có thể đụng phải một tu hành giả mạnh mẽ như vậy ở nơi này.

Cùng lúc vị tu hành giả này nói chuyện bên tai nàng ta có thể nghĩ đến âm của Đại Đạo, chứng tỏ tu vi của tu hành giả này đã đạt đến một loại trình độ rất cao.

Chương 146: Mô phỏng khí tức

Chương 146: Mô phỏng khí tức

“Ngươi tới động phủ của ta làm gì?” Giọng nói đó lại vang lên bên tai Tiên Linh Nhi, chẳng qua giọng điệu lần này tràn đầy vẻ hờ hững.

“Hoàng Linh Cô mà vãn bối vốn nên nhận được bị một con khỉ cướp đi mất cho nên đuổi theo con khỉ đó tiến vào nơi này.”

“Sau đó vãn bối cho rằng nơi này có một cơ duyên rất lớn bởi vậy vãn bối mới theo con khỉ đó cùng vào đây, quấy nhiễu tiền bối tu hành chắc hẳn đáng chết vạn lần, vãn bối sẽ lùi xuống ngay.”

Lúc này Tiên Linh Nhi có hơi khẩn trương vì nàng ta không biết tính cách của sự tồn tại mà mình đang đối mặt này rốt cuộc như thế nào.

Đột nhiên mọi âm thanh xung quanh động phủ này chợt trở nên rất yên tĩnh, thoạt nhìn có hơi âm u đáng sợ.

“Nhìn ra được khi ngươi đối mặt với ta rất khẩn trương.” Tần Cửu Ca mỉm cười, giọng nói mang theo một chút vẻ ôn hòa.

“Nếu ngươi đã tới nơi này chắc hẳn chúng ta có duyên với nhau.”

“Nếu chúng ta đã có duyên vậy ta sẽ tặng một cơ duyên cho ngươi, ngươi cần hay là không cần?”

Lúc này, giọng nói của Tần Cửu Ca giống như tới từ thời kỳ hồng hoang thái cổ xa xôi.

Bây giờ cho dù là ai đứng ở nơi này cũng sẽ cảm thấy thực lực của Tần Cửu Ca là một sự tồn tại vô cùng lớn mạnh.

Vì đây chính là vật phẩm hắn đã bỏ mấy nghìn Khí Vận Điểm để mua, một lần mô phỏng khí tức của cường giả. Cái thứ mô phỏng khí tức của cường giả chẳng có tác dụng khỉ gì hết, ngoại trừ có thể lừa người có cảnh giới hiện tại không được cao cho lắm ra.

Nó có thể ngụy trang bản thân thành một sự tồn tại vô cùng lớn mạnh khiến người rất tin tưởng không nghi ngờ gì chuyện này, dù sao cũng là sản phẩm của hệ thống chắc chắn thuộc hàng chất lượng.

Hắn vì lừa Khí Vận Chi Nữ này đã tốn tận mấy nghìn Khí Vận Điểm chỉ để mua một lần mô phỏng khí tức này.

Đối với Khí Vận Chi Nữ Tiên Linh Nhi này, Tần Cửu Ca có suy nghĩ khác. Nói thế nào thì đây cũng là Khí Vận Chi Nữ đầu tiên mà hắn gặp được.

“Cảm ơn tiền bối nhưng bây giờ vãn bối vẫn chưa cần.” Lúc này trong lòng Tiên Linh Nhi vô cùng kiêng dè Thông Thiên Cổ Tôn có lai lịch bất minh này.

Tuy rằng trong lòng nàng rất muốn có được cơ duyên lần này vì dù nói thế này đây cũng đều là thứ được Thiên Tôn cổ xưa sử dụng.

“Ngươi không cần vội từ chối trước, ta chỉ cảm thấy ngươi và ta có duyên phận, ta giao đồ cho ngươi, ngươi lấy cũng được mà không lấy cũng được, ngươi tự mình chọn.” Giọng nói cổ xưa đó lại một lần nữa vang lên với vẻ không hề gì, rất bình tĩnh, giống như hắn nói chỉ cảm thấy hắn và mình có duyên nên mới cho mình cơ duyên này.

Tần Cửu Ca cười nhạt, đặt một phần Tổ Long Khí trước mặt nàng.

Thứ này hắn cũng đã tốn không ít Khí Vận Điểm mua được từ trong Thương Thành của hệ thống, chính là để dụ dỗ Khí Vận Chi Nữ này.

Hắn sẽ không chủ động để Khí Vận Chi Nữ này tới cầm đồ của hắn vì như vậy sẽ dẫn đến sự nghi ngờ của nàng, cho nên mới đưa quyền lựa chọn cho Khí Vận Chi Nữ này.

Tần Cửu Ca sẽ không ép nàng mà cứ từ từ đợi là được, dù sao đây cũng chỉ là một phép thử, có thất bại cũng không sao cả.

Lúc này vẻ mặt của Tiên Linh Nhi quả thật có hơi trầm lặng.

Không thể phủ nhận những thứ này cũng không có sức hút lớn bao nhiêu đối với nàng. Dù sao trước đây Tiên Linh Nhi cũng là một vị cường giả dám tự xưng mình thành Đế.

Nói thế nào thì tu vi của một vị cường giả tự xưng là Đại Đế chắc chắn không yếu.

“Ý tốt của tiền bối tại hạ xin nhận tấm lòng.” Lúc này, trong lòng Tiên Linh Nhi hơi lặng yên, vẫn dự định không lấy cơ duyên này vì cường giả này thật sự có hơi lợi hại.

“Cũng được, ngươi không muốn thì ta lại ở đây đợi một người có duyên khác, dù sao cũng chỉ là một chút Tổ Long Khí mà thôi.”

“Tổ Long Khí.”

Tiên Linh Nhi hô lên kinh hãi trong lòng, hiển nhiên nàng biết Tổ Long Khí này rốt cuộc dùng để làm gì, đó chính là một kỳ vật vô cùng lớn mạnh.

Đương nhiên tác dụng mà kỳ vật này mang tới mới là thứ hấp dẫn nàng nhất, vì nàng sở hữu Long Hoàng Thể nhưng Long Hoàng Thể này lại là bản không hoàn chỉnh.

Mà Tổ Long Khí lại có thể từ từ bù đắp Long Hoàng Thể của nàng thành Long Hoàng Chân Thể. Mà chỉ cần nàng trở thành Long Hoàng Chân Thể thì thiên phú của nàng sẽ lại tăng lên một bước dài, đây là thứ mà bây giờ nàng vô cùng cần.

Nhưng lúc này Tiên Linh Nhi đối diện với sự cám dỗ lớn như vậy vẫn bình tĩnh như cũ, vì nàng không biết rốt cuộc vị Thiên Tôn này có suy nghĩ như thế nào.

“Không biết vị tiền bối này muốn vãn bối làm những gì mới cho vẫn bối cơ duyên lớn như vậy.”

Ít nhất Tiên Linh Nhi cũng sống qua bao nhiêu kỷ nguyên nên hiển nhiên nàng cũng hiểu rõ những sự tồn tại cổ xưa này, loại tiền bối thường xuyên cho vãn bối cơ duyên như thế này chắc chắn có mục đích gì đó cần vãn bối này làm.

Tần Cửu Ca mỉm cười.

“Cô gái trẻ, ta chỉ cảm thấy thiên phú của ngươi rất tốt, thích hợp làm đồ đệ của ta, không biết ý ngươi thế nào?” Lúc này giọng nói của hắn trang nghiêm hài hòa giống như tới từ nhật nguyệt hồng hoang khiến người ta sinh ra kính sợ.

“Hắn nhìn trúng thiên phú của ta sao? Đã nhìn rõ thể chất của ta rồi?” Tiên Linh Nhi lặng lẽ nghĩ đến Long Hoàng Thể trong lòng mình

cũng không phải thể hoàn chỉnh, cho nên rất dễ bị những cao nhân này nhìn ra được nàng mang Long Hoàng Thể.

Bởi vậy loại chuyện cao nhân nhận đồ đệ này vẫn khá dễ dàng xảy ra trên người nàng, dù sao thể chất của nàng cũng là một loại thể chất cực kỳ ưu tú.

Chương 147: Lạt mềm buộc chặt

Chương 147: Lạt mềm buộc chặt

Vị Thiên Tôn này cảm thấy thiên phú của mình cực kỳ ưu tú muốn nhận mình làm đồ đệ sao?

Tiên Linh Nhi thầm nghĩ trong lòng, nếu thật sự là tình huống như vậy nàng cũng sẽ không do dự cho lắm.

Tuy rằng trước đây nàng là một sự tồn tại cấm kỵ của Thần Ma Cảnh nhưng bây giờ nàng cũng không là gì cả, một điểm này cá nhân Tiên Linh Nhi vẫn vô cùng rõ ràng.

Có thể sống đến loại cảnh giới đó như nàng hiển nhiên biết rất rõ trên thế giới này chỉ cần khi ấy thực lực của mình không còn thì mình cũng không là gì hết.

Cho nên Tiên Linh Nhi của hiện tại rất rõ vị trí của mình, thực lực của mình bây giờ thậm chí còn không thể so với Thần Phủ Cảnh.

Nếu còn lấy tâm thái trước đây ra để đối diện với thế giới này không biết mình sẽ chết thảm bao nhiêu nữa.

Thật ra nếu có một sư tôn Thiên Tôn Cảnh cũng không tồi, Tiên Linh Nhi lặng lẽ nghĩ ngợi trong lòng.

Nàng cũng biết, một vài ẩn sĩ cao nhân cũng thích ở loại nơi này thu nhận đệ tử. Lại thêm thể chất của mình đã biến thành Long Hoàng Thể thông qua một lần rửa tội tại Long Hoàng Huyết Trì, loại thể chất này có thể nói là một loại tồn tại vô cùng mạnh, cho dù là sự tồn tại cổ xưa ở Thiên Tôn Cảnh cũng vô cùng động lòng.

Có lẽ thật sự có thể, lúc này trong lòng nàng nghĩ thế.

Nàng cũng không phải người bảo thủ gì, chỉ cảm thấy nếu mình dựa vào thực lực trước kia đã từng đạt đến có thể coi thường loại tồn tại này.

Đây là suy nghĩ vô cùng ngu xuẩn, dù sao thực lực hiện tại của nàng cũng quá mức nhỏ bé, nếu như có một Thiên Tôn mạnh mẽ trở thành người chống lưng cho mình vậy vẫn vô cùng có lợi cho nàng.

Lúc này Tiên Linh Nhi lặng lẽ suy nghĩ trong đầu, rõ ràng hiện tại trong lòng nàng đã rất động lòng vì dù sao Thiên Tôn Cảnh này lại không cần nàng làm gì.

Cho đến tận bây giờ Tiên Linh Nhi cũng không lộ ra bất cứ một đặc điểm nào cho thấy trước đây mình là cường giả cảnh giới gì. Cũng không có người nào biết tình hình thật của nàng, bây giờ nàng cũng chỉ là một thiếu nữ mười mấy tuổi có Long Hoàng Thể mà thôi.

“Nếu ngươi không muốn vậy bỏ đi, thể chất ở thế gian này có hàng ngàn hàng vạn, ta cũng không cần thiết cứ nhất định phải nhận một đồ đệ Long Hoàng Thể.” Lúc này một giọng nói đó của Tần Cửu Ca lại vang lên bên tai Tiên Linh Nhi, chẳng qua lần này lại tràn đầy vẻ lạnh lùng như thể thật sự cảm thấy nhận nàng làm đồ đệ có cũng được mà không có cũng chẳng sao.

Quả nhiên hắn nhìn ra được mình mang Long Hoàng Thể, Tiên Linh Nhi đã nghĩ như thế, nếu đã như vậy chỉ có một cách giải thích hợp lý.

Thiên Tôn cổ xưa ở nơi này đã nhìn thấy mình chạy vào trong một kết giới này lại nhìn ra được thể chất của mình là Long Hoàng Thể, mới cảm thấy mình là một người đáng tin. Sau đó muốn nhận mình làm đồ đệ, trong lòng nàng lặng lẽ nghĩ đến.

Đương nhiên trên cơ bản điều quan trọng nhất chính là thiên phú trên người nàng hiện tại chỉ có Long Hoàng Thể, cũng không có gì đáng giá để vị Thiên Tôn này lưu luyến.

Bây giờ ở trong mắt rất nhiều người nàng cũng chỉ là một cô gái trẻ bình thường không có gì nổi trội, cùng lắm là trong người mang loại thể chất mạnh mẽ này mà thôi.

Nhưng Thiên Tôn này cũng không lưu luyến loại thể chất này cho lắm, dù sao loại thể chất giống như Long Hoàng Thể này là không thể cấy ghép được.

Lúc này Tiên Linh Nhi lại nhìn Tổ Long Khí đó một chút, cắn răng nhẹ nhàng nói.

“Vãn bối Tiên Linh Nhi nguyện bái người làm sư tôn.”

Lúc này nếu nàng đã đưa ra quyết định cũng không còn do dự nữa, dù sao bây giờ thực lực của nàng vẫn vô cùng nhỏ bé, nếu như có một Thiên Tôn cổ xưa làm người che chở cho nàng vậy con đường sau này sẽ vô cùng dễ đi hơn.

Tần Cửu Ca nhìn Khí Vận Chi Nữ này, trong lòng cười nhạt.

Hắn vẫn khá lành nghề trong chuyện chơi đùa lòng người này.

Đương nhiên đây cũng là lý do tại sao hắn lấy Tổ Long Khí ra đặt trước mặt Khí Vận Chi Nữ này.

Mới đầu hắn nghĩ có thể thành công thì thành công mà không thể thành công thì bỏ đi, cũng không sao cả, đối với hắn mà nói đây chỉ là một phép thử.

Dù sao hắn cũng không tổn thất gì cả.

Không ngờ hắn vẫn thành công, Tần Cửu Ca cười nhạt trong lòng.

Trong lòng hắn đang có một kế hoạch, nếu như lần nào gặp được loại Khí Vận Chi Nữ hoặc là Khí Vận Chi Tử này hắn đều giết sạch toàn bộ bọn họ, vậy đối với hắn mà nói cũng không có lợi ích gì quá lớn, cũng chỉ có thể nhận được một chút Khí Vận Điểm, nhưng thu phục những Khí Vận Chi Nữ này vẫn có khả năng nhận được càng nhiều Khí Vận Điểm hơn.

Hoàng Kim Thời Đại trong tương lai cường giả sẽ xuất hiện lớp lớp, những cường giả cấm kỵ trôi nổi trong dòng sông thời không đều vô cùng lớn mạnh.

Tần Cửu Ca thân là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc hiển nhiên không quá có khả năng bị tổn hại gì, nhưng sau này hắn muốn đoạt được càng nhiều cơ duyên hơn ở trong Hoàng Kim Thời Đại đó.

Hắn có thể thu phục một vài người có Khí Vận mạnh thân làm thuộc hạ của hắn, đương nhiên điều kiện đầu tiên nhất định phải hoàn toàn phục tùng hắn. Còn người không trung thành với hắn thì hắn sẽ không lưu tình, không giữ lại bất cứ một ai hết.

Đừng quên trên tay hắn có Đại Đạo Ma Chủng, đây chính là cách khống chế người tốt nhất.

Nhân từ đối với hắn mà nói cũng không có từ này tồn tại.

Chương 148: Có một sư tôn cũng khá tốt

Chương 148: Có một sư tôn cũng khá tốt

Thu phục một vài Khí Vận Chi Tử và Khí Vận Chi Nữ vẫn có lợi ích đối với hắn.

Cứ lấy Khí Vận Chi Tử Thanh Hoa đó ra để nói, bây giờ Tần Cửu Ca đã hoàn toàn có thể cảm giác được sức mạnh tu vi của Thanh Hoa đang tăng lên. Hơn nữa mỗi một lần Thanh Hoa có được bảo vật ở trong bí cảnh đều sẽ giao cho hắn, như vậy hắn có thể trở nên càng lớn mạnh hơn.

Tuyệt đối đừng coi thường Khí Vận mà những Khí Vận Chi Tử và Khí Vận Chi Nữ này mang lại và sự thay đổi mang tới cho Tần Cửu Ca.

Khí Vận của bọn họ sẽ từ từ tích góp cho Tần Cửu Ca, hơn nữa hắn cảm thấy nếu như sau này hắn lại gặp được một vài Khí Vận Chi Tử và Khí Vận Chi Nữ có Khí Vận vô cùng lớn mạnh khác, hắn có thể lợi dụng những Khí Vận Chi Tử hoặc Khí Vận Chi Nữ để thu phục những Khí Vận Chi Tử mà hắn gặp được sau này, tới mài sạch Khí Vận của bọn họ.

Như vậy sau này Tần Cửu Ca đối phó với những Khí Vận Chi Tử hoặc Khí Vận Chi Nữ này sẽ dễ dàng hơn, hắn muốn dùng người có cùng tính chất với bọn họ để đối phó với bọn họ, lẽ nào như thế không phải càng tốt hơn sao?

Ít nhất thì hai bên bọn họ đều sẽ đều sẽ mài sạch Khí Vận của nhau, như vậy sau này Tần Cửu Ca đối phó với bọn họ sẽ càng đơn giản hơn, cũng sẽ không quá dễ gặp phải Khí Vận phản phệ.

“Vậy đồ nhi, ngươi nhận Tổ Long Khí đã biết này đi, ta sẽ khiến nó càng thêm dung hợp làm một với thể chất của ngươi.”

Luồng khí tức Thiên Tôn từ trên người Tần Cửu Ca đó càng thêm nồng đậm, đây chính là khí tức hắn lấy của hệ thống cũng đã tốn của hắn không ít Khí Vận Điểm để mua.

Tiên Linh Nhi im lặng một lúc nhưng cũng không từ chối, mà bước lên cầm lấy Tổ Long Khí đó trong tay, bái lạy Tần Cửu Ca.

“Cảm ơn sư tôn.”

…

Qua một khoảng thời gian.

“Ta cảm thấy Tổ Long Khí này không có vấn đề gì cả.” Tiên Linh Nhi nghĩ thầm trong lòng, nàng cũng không phải đồ ngu, nếu như Tổ Long Khí mà vị Thiên Tôn thần bí vừa rồi đó cho nàng là một vật có hại, cũng không phải nàng không cảm giác được, với kinh nghiệm của nàng vẫn biết rõ được thứ này rốt cuộc là thật hay giả, nếu như là giả hiển nhiên sẽ không chấp nhận còn nếu là thật không phải nàng sẽ có rất nhiều lợi ích hay sao?

Tại sao nàng lại bái Thiên Tôn này làm sư phụ, còn không phải vì muốn có được một vài thứ tốt từ trên người sư tôn trên danh nghĩa này của mình hay sao?

Nếu như muốn kêu trong lòng nàng thật sự có loại kính sợ gì đó đối với Thiên Tôn thần bí này thì không có khả năng. Nói cách khác thật ra nàng có hơi lợi dụng vị sư tôn trên danh nghĩa này.

Dù sao khi nàng không phải tàn hồn nói thế nào cũng là một cấm kỵ của Thần Ma, sâu trong lòng cũng không sợ loại Thiên Tôn này vì nàng cảm thấy ý nghĩa của nàng sau này chắc chắn sẽ đạt đến cảnh giới này.

“Xem ra hắn thật sự cảm thấy thể chất của mình tốt cho nên muốn nhận mình làm đồ đệ mà không có suy nghĩ gì khác.” Tiên Linh Nhi híp mắt nhìn Tổ Long Khí trong tay này, nàng cảm giác được Tổ Long Khí này không có vấn đề gì.

…

Động phủ của Thông Thiên Cổ Tôn.

Tần Cửu Ca cười nhạt, Tổ Long Khí đó quả thật không có vấn đề gì cả. Đó đúng thật là một Tổ Long Khí chân chính, dù sao hắn cũng đã đổi từ hệ thống cơ mà. Chẳng qua là thêm một chút gì đó vào mà thôi, cũng sẽ không tạo thành sát thương gì cho Khí Vận Chi Nữ này.

Đương nhiên không giống như hạ xuân dược vào bên trong đan dược giống lần trước Tần Cửu Ca làm với Khí Vận Nữ Chủ đó.

Vì Khí Vận của Khí Vận Nữ Chủ đó không mạnh đến thế cho nên khi ấy hắn mới dám chơi như vậy, mà bây giờ hắn lại không dám làm như vậy vì Khí Vận như vậy phản phệ vẫn rất mạnh.

Cho nên Tần Cửu Ca cũng không có ý định trực tiếp sát hại cô ta, như vậy hắn sẽ bị Khí Vận phản phệ rất đáng sợ.

Nhưng hắn có thể thêm một ít thứ khác bên trong cũng không làm tổn hại đến Khí Vận Chi Nữ này, mà chỉ là tăng mạnh một vài phương diện cho nàng mà thôi.

Phải biết rằng Long Hoàng Chân Thể của Tần Cửu Ca hoàn toàn lực hút rất lớn và cảm giác áp bách rất lớn lên Long Hoàng Thể của Khí Vận Chi Nữ này. Nói cách khác khi Khí Vận Chi Nữ này đối diện với Tần Cửu Ca, cơ thể rất khó phát huy được trình độ thật của mình.

Dù sao Khí Vận chỉnh thể của Tần Cửu Ca vẫn cao hơn thể chất Long Hoàng Thể của Khí Vận Nữ Chủ này rất nhiều cấp bậc.

Thể chất của Khí Vận Chi Nữ này cũng chỉ là bản khuyết thiếu mà thôi, mà thể chất của Tần Cửu Ca lại là một bản hoàn chỉnh, đây chính là sự khác biệt.

Bản hoàn chỉnh rất có lực áp bách đối với bản khuyết thiếu.

Mà Tần Cửu Ca đã cho một ít thuốc tốt vào trong Tổ Long Khí cho Khí Vận Chi Nữ này. Đây là một loại thuốc hay nhưng lại là một loại thuốc hay có hại, chỉ cần Khí Vận Chi Nữ này ăn Tổ Long Khí này sau này sẽ biến thành con sơn dương đợi thịt, sau này Tần Cửu Ca có rất nhiều cách từ từ chơi nàng.

Mà ngược lại, Khí Vận Chi Nữ này chắc chắn không thể cảm giác được nguy hiểm gì, dù sao thứ mà Tần Cửu Ca cho nàng quả thật là một món hay, tuy rằng trong thứ đồ hay này mang thêm một chút khác biệt, nói cách khác cũng chính là dược hiệu tăng mạnh.

Nói thế nào nhỉ, một Tổ Long Khí đối với nàng mà nói cũng không có nguy hiểm gì, cũng chỉ có lợi đối với Tần Cửu Ca mà thôi.

Nhưng liệu Khí Vận Chi Nữ này có biết chính Tần Cửu Ca làm vấy bẩn con người nàng mới biến thể chất từ Long Hoàng Thể hiện tại thành Long Hoàng CHân Thể hay không?

Nàng chắc chắn cũng không dám tin thứ đã vấy bẩn nàng đó và người đàn ông cùng lĩnh ngộ được Long Hoàng Thể với nàng bây giờ đã biến thành Long Hoàng Chân Thể.

Vì không có ai có thể nhanh được như vậy, trong khoảng thời gian ngắn đã biến Long Hoàng Thể về Long Hoàng Chân Thể, đây là thứ không ai có thể làm được.

“Trong động phủ này chắc hẳn có một vài đồ tốt đây nhỉ?” Ánh mắt của Tần Cửu Ca nhìn động phủ này, nếu Khí Vận Chi Nữ này đã bị

một con khỉ thu hút tới nơi này vậy cũng có nghĩa trong này chắc chắn có cơ duyên rất lớn.

Đây cũng chính là logic thường thấy trong các truyện mạng ở kiếp trước của hắn.

Chương 149: Kết thúc tuyển chọn

Chương 149: Kết thúc tuyển chọn

Tần Cửu Ca cũng không do dự quá nhiều mà trực tiếp tìm kiếm trong này.

Đột nhiên hắn phát hiện ra một mảnh linh dược to lớn rất quý giá, đương nhiên rất quý giá này cũng chỉ là nói tương đối mà thôi.

Đối với hắn mà nói đồ ở nơi này không đáng để hắn coi trọng cho lắm nhưng bên trong có một vài đồ tốt, hắn cảm thấy vẫn không tệ. Cho nên tiếp theo đó hắn ôm hết toàn bộ những thứ này mang đi mà không để lại một cọng lông nào hết.

“Phỏng chừng nơi này thật sự là nơi của một cường giả nào đó, nhưng bây giờ cường giả đó cũng không có ở đây cho nên bị Khí Vận Chi Nữ bất cẩn tiến vào.”

“Xem ra mình dính Khí Vận của Khí Vận Chi Nữ này rồi.”

Trong lòng Tần Cửu Ca lặng lẽ nghĩ đến, hắn cười nhẹ, loại tình huống này cũng chỉ có thể xuất hiện trên người những người sở hữu Khí Vận lớn này, còn người bình thường sẽ không gặp được cơ hội rất tốt như vậy.

…

Rất nhanh, đại hội Tiên Thánh Đạo Cung lần này đã hạ màn. Lúc này bầu không khí trong Linh Vân Tông rất hào hứng vì trong bọn họ tổng cộng có ba người có thể tới Tiên Thánh Đạo Cung.

Một vị trong đó hiển nhiên chính là đại sư huynh của bọn họ, Phong Vũ, vị đó đã được nội bộ Tiên Thánh Đạo Cung quyết định làm đệ tử trung tâm.

Người thứ hai chính là con gái Mộ Dung Thanh của tông chủ bọn họ

nhưng vẫn còn một người khác, không ai ngờ được bao gồm bất cứ ai trong số bọn họ, nàng chính là Tiên Linh Nhi.

Tiên Linh Nhi có thể tới Tiên Thánh Đạo Cung tham gia lần tuyển chọn sau, chuyện này đã rất khiến bọn họ vô cùng kinh ngạc rồi.

Dù sao bình thường biểu hiện của Tiên Linh Nhi ở trong tông cũng không tốt cho lắm, không ngờ lần này lại trực tiếp làm một con ngựa đen thăng cấp, có thể tới Tiên Thánh Đạo Cung.

Tuy rằng lần này tới Tiên Thánh Đạo Cung cũng không chắc chắn sẽ trở thành đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung nhưng điều này cũng có nghĩa có một cơ hội.

Vì một tầng cuối cùng này cũng chỉ khảo nghiệm thực lực và thiên phú của người này rốt cuộc thế nào?

Toàn bô sinh mệnh trong Thái Cổ Tiên Vực đều có thiên phú, có người có thiên phú rất cao mà cũng có người có thiên phú rất thấp.

Đây thoạt nhìn là một vòng đơn giản nhất nhưng thực ra nó đại diện cho một vòng khó nhất, dù sao ngươi cũng không biết rốt cuộc thiên phú của ngươi có thể được một thế lực cấp bậc người khổng lồ như Tiên Thánh Đạo Cung này nhìn trúng hay không.

Nếu như không nhìn trúng vậy ngươi chỉ có thể bị phái đi làm đệ tử tạp dịch, mà làm đệ tử tạp dịch cũng không có thời gian gì để đi tu luyện bình thường, mỗi ngày ngươi đều phải đứng ở đó làm việc.

Cho nên nói một vòng cuối cùng của Tiên Thánh Đạo Cung này trông thì đơn giản nhất nhưng thật ra lại khó nhất, vì mấy vòng trước đó ngươi vẫn còn chỗ có thể mưu lợi.

Nhưng trận đấu ở một vòng cuối cùng này hoàn toàn là so thiên phú và thể chất đặc thù của mỗi người, những người không có thiên phú gì đó chỉ dựa vào phấn đấu và nỗ lực đạt đến một cảnh giới nhất định chắc chắn sẽ rất chịu thiệt.

Nhưng chuyện này cũng không có cách nào khác, dù sao trong Thái Cổ Tiên Vực chỉ có thiên phú mới có thể ăn rất ngon, không có thiên phú thì ăn không ngon.

Đây là một chuyện hết sức bình thường, cũng không có người nào oán trách nửa lời vì chuyện này hết, vì mọi người cũng đã vô cùng quen thuộc đối với chuyện này rồi, không có thiên phú vậy ngươi có cố gắng nhiều cỡ nào cũng vô dụng cả thôi.

Chỉ cần có thiên phú nhất định lại phối thêm tài nguyên mà Tiên Thánh Đạo Cung cho, như vậy người này cũng rất dễ cất cánh.

Nhưng nếu như ngươi chỉ có cố gắng mà không có thiên phú vậy quá trình cất cánh này vô cùng chậm chạp, có lẽ cả đời cũng bay không nổi, đây chính là hiện thực và cũng là một hiện thực rất tàn khốc.

“Chúc mừng ngươi, Linh Nhi.” Lúc này một người bạn thân của nguyên chủ Tiên Linh Nhi đó rõ ràng tỏ ra có một chút cảm giác xa cách với Tiên Linh Nhi.

Dù sao sau này Tiên Linh Nhi này có khả năng chính là đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung mà nàng lại hoàn toàn không có khả năng là đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung, đây cũng chính là nguồn gốc cảm giác xa cách giữa hai người bọn họ.

“Cảm ơn.” Tiên Linh Nhi lộ ra vẻ mặt và động tác nên có của nguyên chủ, vì bây giờ nàng chắc chắn phải toàn toàn nhập vào nhân vật này.

“Chúc mừng sư muội cũng có thể vào Tiên Thánh Đạo Cung.” Đại sư huynh của Linh Vân Tông, Phong Vũ cũng qua đây chúc mừng Tiên Linh Nhi một chút, vì Tiên Linh Nhi cũng nhận được danh sách tới Tiên Thánh Đạo Cung ở nơi này, có xác suất lớn cũng có thể trở thành đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung.

Chỉ cần thiên phú và thể chất của nàng không phải quá kém thì thường mà nói đều sẽ được vào.

“Ha ha ha, chúng ta về Linh Vân Tông trước đi, lần này Linh Vân Tông chúng ta có ba người có thể tiến vào vòng sau của Tiên Thánh Đạo Cung, chúng ta nhất định phải chúc mừng một phen.”

Mà trong tốp đệ tử Linh Vân Tông lần này như bọn họ chỉ có ba người, ba đại diện có thể tiến vào làm đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung, điều này khiến bọn họ rất vui vẻ và biết đủ.

Hắn ta cũng là một người rất biết đủ, đã có một vị có thể trực tiếp trở thành đệ tử trung tâm của Tiên Thánh Đạo Cung rồi. Bây giờ hắn ta chỉ cần dưới danh nghĩa tông môn của mình lại có thêm vài đệ tử có thể tới Tiên Thánh Đạo Cung, như vậy sau này Linh Vân Tông của hắn ta sẽ càng thêm phồn vinh hưng thịnh, lai lịch sau này cũng sẽ càng ngày càng tốt.

Toàn bộ đệ tử Linh Vân Tông có người vào, có người không vào, không vào thì biểu cảm trên mặt có hơi uể oải.

Dù sao lần này cũng chính là Tiên Thánh Đạo Cung nhưng bọn họ đã hoàn toàn đánh mất cơ hội rồi, còn đường có thể tiến vào Tiên Thánh Đạo Cung còn cần phải đợi đến lần sau Tiên Thánh Đạo Cung tuyển chọn đệ tử.

Đến khi đó cũng không biết bọn họ có thể vào được hay không, dù sao Tiên Thánh Đạo Cung cũng có giới hạn tuổi tác và giới hạn thiên phú, nhưng cho đến tận bây giờ bọn họ vẫn chưa vào được, cho nên nói không quá có khả năng sau này sẽ tiến vào được nơi đó.

Chương 150: Cứ để rau hẹ trưởng thành

Chương 150: Cứ để rau hẹ trưởng thành

“Chúc mừng ngươi có thể tiến vào Tiên Thánh Đạo Cung.” Lúc này Mộ Dung Thanh có hơi đắc ý vì thời gian nàng thông qua kết giới sớm hơn Tiên Linh Nhi, cho nên ở một mức độ nào đó có nghĩa nàng lợi hại hơn Tiên Linh Nhi.

Mà tiếp sau đây trong vòng tuyển chọn thứ ba của Tiên Thánh Đạo Cung, Mộ Dung Thanh lại càng không cảm thấy mình có thể bại bởi Tiên Linh Nhi này, vì dù sao nàng cũng là con gái của tông chủ Linh Vân Tông, từ nhỏ đã phải chịu sự rèn giũa và chế thuốc luyện thể.

Cho nên bây giờ Mộ Dung Thanh cảm thấy thiên phú của mình đã đủ để xếp vào trong các đệ tử nội môn của Tiên Thánh Đạo Cung.

Mà Tiên Linh Nhi vừa nhìn đã biết không phải là người có thể trở thành đệ tử nội môn, dù sao bây giờ tu vi của nàng vẫn kém hơn mình, nhưng tuổi của nàng lại cao hơn một chút, cho nên nói một cách tương đối thì tiềm lực của Mộ Dung Thanh cao hơn Tiên Linh Nhi một chút.

Tiên Linh Nhi mỉm cười, nàng ta sống nhiều năm như vậy hiển nhiên cũng nhìn ra được suy tính nhỏ nhặt trong lòng Mộ Dung Thanh nhỏ hơn mình rất nhiều này.

Những điều này đều viết hết lên mặt Mộ Dung Thanh, nhưng nàng ta cũng không có ý kiến gì với chuyện này hết.

Trong lòng nàng ta, chỉ có thực lực mới là gốc rễ của tất cả nên cô ta cũng chẳng có hứng thú gì với tâm lý đắc ý của cô gái trẻ này.

…

Buổi tuyển chọn của Tiên Thánh đạo Cung kết thúc rất nhanh, tin tức một mình Linh Vân Tông có đến ba người có thể vào Tiên Thánh Đạo Cung có thể cuộn lên sóng gió không nhỏ tại những nơi gần Linh Vân Tông, Tinh Thần Vực.

Bây giờ có không ít tông môn đều trở nên cảnh giác về Linh Vân Tông. Vì ai cũng biết chỉ cần mấy đệ tử đó của Linh Vân Tông bước ra từ Tiên Thánh Đạo Cung, thành tựu của bọn họ chắc chắn sẽ không thấp.

Càng khỏi cần cần nói trong các đệ tử Linh Vân Tông đã có một người đủ để trực tiếp trở thành đệ tử trung tâm của Tiên Thánh Đạo Cung là Phong Vũ.

Điều này khiến các tông môn ở gần Linh Vân Tông này rất lo lắng, nếu như sau này đại đệ tử Phong Vũ đó của bọn họ học thành tài trở về, trong lòng nảy sinh suy nghĩ xấu xa vậy sau này bọn họ chắc hắn sẽ không được sống thoải mái cho lắm.

“Thiên Tôn đó chắc hẳn là một vị Thiên Tôn trong Tiên Thánh Đạo Cung.” Trong một căn phòng nữ ở Linh Vân Tông, nơi này chính là chỗ ở của nguyên chủ Tiên Linh Nhi.

Lúc này, Tiên Linh Nhi bình tĩnh nhìn Tổ Long Khí trên tay mình đó, thứ này không thể nghi ngờ gì có thể nói là rất quan trọng đối với nàng ta đều.

Lúc này trong lòng nàng ta nghĩ nếu đã có thể ở trong kết giới của buổi tuyển chọn đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung, vậy chắc chắn chính là Thiên Tôn trong Tiên Thánh Đạo Cung rồi.

Đây cũng chính là một trong những nguyên nhân khiến khi ấy Tiên Linh Nhi bằng lòng bái Tần Cửu Ca làm thầy, dù sao Thiên Tôn có thể xuất hiện trong kết giới nội bộ của Tiên Thánh Đạo Cung nhìn thế nào cũng chính là nhân vật trong nội bộ của Tiên Thánh Đạo Cung.

Lúc này vừa nghĩ đến đây, trong lòng Tiên Linh Nhi đã bình tĩnh hơn.

Sau này vị Thiên Tôn mà mình đã bái đó chắc hẳn có thể chăm sóc mình và cho mình không ít tài nguyên. Đây cũng chính là lý do tại sao nàng ta bằng lòng bái một Thiên Tôn xa lạ, như vậy tài nguyên tu luyện mà nàng ta có được sau này chắc chắn không ít.

Sau này nàng ta trưởng thành cũng sẽ càng ngày càng nhanh hơn.

“Hy vọng Tổ Long Khí này có thể khiến Long Hoàng Thể của mình tiến gần hơn một bước.” Trong lòng Tiên Linh Nhi lặng lẽ nói.

Long Hoàng Thể chính là một trong những vốn cần có để nàng ta vùng dậy ở kiếp này, cho nên những chuyện có lợi đối với Long Hoàng Thể của mình nàng ta sẽ nghĩ đủ mọi cách để làm được.

…

Tiên Thánh Đạo Cung.

Trên một lầu các vạn trượng lọt vào tầng mây, Tần Cửu Ca đứng khoanh tay nhìn về phía gần Đại Hoang Tiên Đình, Tinh Thần Vực đó.

Trên mặt là nụ cười mỉm, hắn cảm giác được Khí Vận Chi Nữ đó đang cắn nuốt sạch Tổ Long Khí mà mình đã đưa cho.

Hắn đã bỏ một ít thuốc bổ vào trong Tổ Long Khí đó, lần sau gặp lại Khí Vận Chi Nữ này đã dễ chơi hơn rồi.

“Cứ để nữ rau hẹ đó của mình trưởng thành trong khoảng thời gian này trước đã.”

“Dù sao mình có thể luôn quan sát tình hình của nàng ta.”

Tần Cửu Ca thì thầm trong lòng, hắn vừa mới chào hỏi cung chủ của Tiên Thánh Đạo Cung một tiếng, cũng hỏi qua tình hình của Thông Thiên Cổ Tôn đó một chút.

Quả nhiên giống như hắn nghĩ, Thông Thiên Cổ Tôn đó đúng thật là một vị lão tổ Thiên Tôn của Tiên Thánh Đạo Cung nhưng đã sớm ra ngoài nhiều năm rồi.

Động phủ cổ đó thật ra cũng chỉ là một động phủ không cần mà Thông Thiên Cổ Tôn để lại.

Lúc đầu vị Thiên Tôn đó đã nói, chỉ cần có người tiến vào động phủ đó vậy đồ bên trong cứ để mặc cho người đó lấy đi. Nói cách khác, Thông Thiên Cỏ Tôn hoàn toàn không để ý đến những thứ đó.

Nhiều năm như vậy sân tuyển chọn của Tiên Thánh Đạo Cung đã đổi qua rất nhiều nơi, những nơi đó phần lớn đều có động phủ của Thông Thiên Cổ Tôn.

Mà Thông Thiên Cổ Tôn cũng là một người thần kỳ, đến đâu cũng để lại một ít cơ duyên cho hậu bối.

Tần Cửu Ca đã nói với cung chủ của Tiên Thánh Đạo Cung một vài chuyện.

Tiên Thánh Đạo Cung cũng không hề do dự chút nào mà trực tiếp đồng ý những chuyện này với hắn, vì hắn ta đã biết thân phận của thiếu niên chí tôn tới Tiên Thánh Đạo Cung của bọn họ này.

Thật ra dựa vào thực lực Thiên Tôn của hắn ta vẫn có chút nhân mạch ở Hạo Hạn Thần Châu này, lại thêm một vài chuyện xảy ra trong Thiên Yêu Cổ Hải nữa, muốn đoán ra thiếu niên chí tôn này chính là Đạo Tử của nhà đó vẫn rất dễ dàng.

Đối với Đạo Tử cấm kỵ có thân phận cao quý như thế lại đặc biệt tới nơi này làm một vài chuyện, thật ra hắn ta vẫn rất không hiểu được. Nhưng hắn ta cũng không nghĩ ngợi vì dù sao cũng không có gì bất lợi đối với Tiên Thánh Đạo Cung của hắn ta.

Ít nhiều gì có thể có chút quan hệ với loại quái vật lớn này cũng không tồi.

Chương 151: Dùng ma pháp đánh bại ma pháp

Chương 151: Dùng ma pháp đánh bại ma pháp

Cửu U Mãng Tộc.

Trong một đại điện.

“Thanh Hoa, ngày mai ngươi hãy tới Tiên Thánh Đạo Cung làm đệ tử ở nơi đó đi.” Tần Cửu Ca lạnh lùng nhìn Thanh Hoa đang quỳ dưới đất và nói.

“Vâng, thưa Ma Chủ.” Ánh mắt của Thanh Hoa nhìn ma chủ của mình một cách rất cuồng nhiệt, Tần Cửu Ca chính là chủ nhân cả đời này của hắn ta.

Tần Cửu Ca nhìn Khí Vân trên người Khí Vận Chi Tử đã bị mình khống chế này, đôi mắt hơi híp lại.

Đột nhiên hắn nghĩ đến một câu nói trong phim hoạt hình ở kiếp trước.

“Cha từng nói phải dùng ma pháp đánh bại ma pháp.”

Thật ra câu nói này cũng được áp dụng y chang ở chỗ hắn.

Lợi dụng Khí Vận Chi Tử để đánh bại Khí Vận Chi Nữ

Dùng Khí Vận để mài sạch Khí Vận.

Tần Cửu Ca thật sự có hơi khó chịu đối với Khí Vận của Khí Vận Chi Nữ này, cũng không biết Khí Vận của nàng ta nhiều đến đâu nữa.

Nếu như giống Khí Vận Nữ Chủ đầu tiên hắn gặp được vậy cứ trực tiếp bỏ một ít thuốc gì đó vào là được, ừm, tác giả là tác giả tốt, không biết thuốc đó là thuốc gì…

Dù sao những thủ đoạn này đều không thể dùng với Khí Vận Chi Nữ này.

Tần Cửu Ca cũng chỉ cho một ít thuốc bổ vào trong Tổ Long Khí đó của Khí Vận Chi Nữ, nói một cách nghiêm túc cũng không phải là thuốc có hại gì. Hắn dự định dùng Khí Vận Chi Tử này để mài sạch Khí Vận của Khí Vận Chi Nữ.

Khi đó, còn không phải Khí Vận Chi Nữ này sẽ mặc cho hắn chơi đùa, muốn nàng ta làm gì thì làm cái đó sao.

Lúc đó Đại Đạo Ma Chủng của Tần Cửu Ca có thể khống chế nàng ta.

Làm một Ma Chủng yên ổn không phải rất tốt hay sao.

“Khí Vận Chi Nữ này là trường phái Khí Vận rất lợi hại trong các Khí Vận Chi Nữ, không thích để hợp thuần hóa.”

“Nếu là loại Khí Vận Chi Nữ kiểu phế vật vùng dậy đó chắc hẳn sẽ dễ thuần hóa hơn.”

Tần Cửu Ca lặng lẽ nghĩ trong lòng, thật ra trong đầu hắn khá nghiêng về phía thuần hóa Khí Vận Chi Nữ này nhưng bởi vì cái giá thuần hóa khá cao nên hắn mới đành từ bỏ dự định này.

Ý tứ của thuần hóa chính là khiến một Khí Vận Chi Nữ cam tâm tình nguyện làm Đại Đạo Ma Chủng của mình, loại Ma Chủng đó có hơi khác biệt với Đại Đạo Ma Chủng mà Tần Cửu Ca đã dùng thủ đoạn khống chế trồng xuống.

Cụ thể về những điểm khác biệt đó, hắn đoán cũng chỉ có thể đợi sau này có cơ hội thuần hóa một Khí Vận Chi Nữ xem sao.

Tình huống của chủ động để hắn trồng Ma Chủng và bị động trồng

Ma Chủng chắc chắn không giống nhau.

“Cứ nuôi Khí Vận Chi Nữ này trước xem sao, khoảng thời gian này đợi nàng ta tới Tiên Thánh Đạo Cung trước rồi mình sẽ lại sắp xếp cho nàng ta sau.”

Lúc này trong mắt hắn lóe lên một vẻ gian tà nhẹ.

Hắn sẽ không dùng cách đơn giản nhất để đối phó với Khí Vận Chi Nữ này sao?

“Bây giờ chắc hẳn U Cơ đã hoàn thành Tiên Linh Tẩy Lễ rồi.” Tần Cửu Ca mỉm cười trong lòng, hắn vẫn rất hài lòng về thị nữ mang từ Hạ Giới lên này. Bằng không, hắn cũng sẽ không tranh giành một danh sách ở trong tộc cho nàng ta để tiến hành Tiên Linh Tẩy Lễ.

“Bây giờ thiên phú của U Cơ chắc hẳn vẫn tính là được.” Tần Cửu Ca đã cho Sở U Cơ tu luyện qua Tiên Thiên Đạo Kinh là có thể tu luyện thành Hậu Thiên Đạo Thể, bây giờ U Cơ lại thông qua Tiên Linh Tẩy Lễ, chỉ sợ thiên phú của nàng ta đã không yếu hơn thiên tài trong Thái Cổ Tiên Vực.

Điều này đã là cực tốt đối với Sở U Cơ rồi vì dù sao nền móng của bản thân nàng ta cũng không được tốt cho lắm. Bây giờ có thể có lai lịch sánh ngang với thiên tài bình thường ở Thái Cổ Tiên Vực đã là tốt lắm rồi.

Nếu như còn muốn đi xa hơn chỉ sợ Sở U Cơ cần phải có nhiều cơ duyên hơn mới được.

“Đạo Tử, Hư Không Đế Tộc cho người tới.” Một giọng nói từ trong hư không vang lên bên tai Tần Cửu Ca. Người truyền âm hiển nhiên chính là một vị Thiên Tôn trong Tiên Cổ Tần Tộc.

Tần Cửu Ca nghe vậy lại nở nụ cười bất đắc dĩ, thật ra Hư Không Đế Tộc có quan hệ khá thân thiết với Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ, cũng không biết đã duy trì mối quan hệ này bao nhiêu năm rồi.

Đệ tử trong tộc ta gả cho ngươi, đệ tử trong tộc ngươi gả cho ta, đây cũng chính là một sự liên hệ rất tốt giữa hai chủng tộc.

Thật ra vẫn còn liên hôn cưới gả với những chủng tộc khác nữa. Ví dụ như Thần Hậu trong tộc bọn họ cũng chính là mẹ ruột Sở Liên Nhi của Tần Cửu Ca.

Mẹ ruột của hắn chính là con gái dòng chính của Sở gia thượng cổ,

năm đó là em gái ruột của tộc trưởng Sở gia thượng cổ.

Đương nhiên để liên hôn cưới gả với những chủng tộc này cũng có mấy quy tắc ngầm không thể nói ra. Ví dụ như bên nữ trong hai tộc liên hôn cưới hỏi không có khả năng là thiên tài yêu nghiệt đỉnh cấp nhất trong tộc.

Tuy rằng là thiên tài yêu nghiệt trong tộc nhưng chắc chắn không phải đỉnh cấp nhất. Vì một bên thế lực gả con gái đi đó cũng cần truyền thừa huyết mạch dòng chính có thực lực mạnh mẽ, nói các khác Hư Không Đế Tộc bọn họ gả Hư Không Đế Nữ cho Tần Cửu Ca chắc chắn không phải là một trong những thiên tài yêu nghiệt mạnh nhất trong tộc.

“Đoán lại là mấy chuyện đó đây mà.” Tần Cửu Ca xoa bóp đầu mình, hắn vừa nhìn đã biết trong tộc lại sắp xếp liên hôn cho hắn.

Thật ra hắn cũng có thể không cần, thân phận của những đệ tử Tiên Cổ Tần Tộc khác không thể từ chối nhưng với thân phận của hắn ngược lại rất dễ từ chối.

Trong tộc cùng lắm cũng chỉ có chút ý kiến nhưng đối với hắn mà nói cũng không có gì cả.

Nhưng tại sao hắn phải từ chối chứ?

Chương 152: Một đám người mở hack

Chương 152: Một đám người mở hack

Thực lực của Hư Không Đế Tộc không thua kém gì Tiên Cổ Tần Tộc hắn, bọn họ đều là những sự tồn tại không kém ở trong Thái Cổ Tiên Vực thậm chí có thể nói là rất mạnh.

Sau này Tần Cửu Ca có thể lợi dụng những thế lực cổ xưa này để đạt được một vài mục đích của mình.

Vẫn là câu nói đó, hắn vẫn luôn là một người lấy lợi ích làm chủ, chỉ cần có đủ lợi ích thì Tần Cửu Ca không ngại sử dụng nhan sắc của mình.

Nhưng mà bán nhan sắc của mình sẽ hơi thiệt thòi cho mình một chút.

“Khoảng thời gian này lại xử lý trưởng công chúa của Đại Hoang Tiên Đình đó một chút vậy.” Trong lòng Tần Cửu Ca đang hơi nghĩ ngợi, trưởng công chúa của Đại Hoang Tiên Đình đó mang trong người Chí Tôn Đạo Thể cũng chính là một thể chất cực kỳ tuyệt vời.

Đây là thể chất biến thành từ Đại Đạo pháp tắc, cho dù ở đâu mà nói cũng là loại thể chất cực kỳ kinh người đó.

Trưởng thành rồi chắc chắn cũng là một sự tồn tại lớn mạnh áp đảo mấy châu. Thậm chí Tần Cửu Ca có thể nói là cực kỳ ngạc nhiên về lời đánh giá của loại thể chất này.

Thiên Tôn Cảnh, chỉ cần tài nguyên của trưởng công chúa Đại Hoang này đủ dồi dào vậy Thiên Tôn Cảnh đối với nàng ta mà nói không phải là chuyện gì khó.

“Hay là thu phục nàng ta vào dưới trướng nhỉ.” Tần Cửu Ca lẩm bẩm, hắn vẫn cảm thấy rất có thể bồi dưỡng loại người sở hữu Chí Tôn Đạo Thể này.

Hắn cũng không phải chỉ biết chém giết, thiên tài yêu nghiệt nên bồi dưỡng hắn vẫn sẽ thu nhận để đào tạo. Dù sao đợi đến khi hắn trở thành Đại Đế, dưới trướng không có mấy thuộc hạ giống như vậy cũng không có thể diện gì.

Đương nhiên điều kiện đầu tiên để được hắn thu phục dưới trướng chính là phải trung thành với hắn.

Thật ra vẫn còn điều kiện chính là biết tự mình tìm tài nguyên, ừm, tốt nhất là nữ giới.

Tần Cửu Ca cũng sẽ không đối xử với những thuộc hạ đó của hắn như bảo mẫu của bọn họ. Chỉ có từ trong núi đao biển lửa bước ra mới có tư cách làm thuộc hạ của hắn.

Bằng không không có khả năng.

Thái Cổ Tiên Vực có ba nghìn châu thành, châu thành mà Tần Cửu Ca sống cũng chỉ là một châu trong Thái Cổ Tiên Vực, vẫn còn rất nhiều châu thành mạnh mẽ và cổ xưa khác nữa.

Những châu thành cổ xưa này có thể bồi dưỡng ra thiên tài yêu nghiệt nhiều vô cùng vô tận.

Sau này Chí Tôn Đế Lộ, Thần Ma Cổ Lộ gì đó, Tần Cửu Ca cảm thấy vẫn có cần thiết bồi dưỡng một vài thuộc hạ.

Thật ra nói thuộc hạ đã là cách nói rất uyển chuyển rồi, chẳng qua chỉ là Đại Đạo Ma Chủng của Tần Cửu Ca.

Tu vi mà Đại Đạo Ma Chủng của Tần Cửu Ca tu luyện ra có thể chuyện lại lên người hắn. Như vậy dần dần hắn sẽ góp nhặt từng ngày, cộng vào chắc chắn sẽ tăng lên rất nhiều.

Phải biết rằng sau khi đến Thiên Tôn Cảnh tu vi rất khó tăng lên, cho dù là loại có tư chất ngút trời như Tần Cửu Ca chắc chắn cũng tăng lên không nhanh.

Vì thời gian cho tu vi Thiên Tôn đều lấy chục nghìn năm để tính.

Khi ấy tu vi tăng lên thật sự giống như tốc độ rùa bò.

Nhưng nếu như Tần Cửu Ca dùng Đại Đạo Ma Chủng khống chế hàng nghìn hàng vạn Khí Vận Chi Tử hoặc là Khí Vận Chi Nữ, nếu như thế, tộc độ tăng tu vi của đám người bọn họ đều rõ như ban ngày.

Thật ra cũng không cần nhiều Khí Vận Chi Tử và Khí Vận Chi Nữ như vậy mà chỉ cần một phần nhỏ là được.

Dù sao chỉ là một đám người mở hack.

Khi ấy, Tần Cửu Ca dùng tu vi mà những Đại Đạo Ma Chủng này tặng lại không phải tu vi của hắn sẽ tăng lên vùn vụt hay sao?

Đây thật sự cũng là một loại mở hack hơn nữa còn là một loại mở hack vô cùng lớn.

Vì Tần Cửu Ca sẽ lợi dụng rất nhiều Khí Vận Chi Tử và Khí Vận Chi Nữ để làm nguồn cung cấp cho hắn.

“Vẫn nên đợi một thời gian đi.” Tần Cửu Ca lặng lẽ nghĩ trong lòng, qua mấy ngày này đợi Khí Vận của Khí Vận Chi Nữ này bị Khí Vận Chi Tử mài rớt một ít, từ từ giảm Khí Vận của nàng ta xuống đến một mức độ nhất định, sau đó Tần Cửu Ca sẽ ra mặt chơi đùa Khí Vận Chi Nữ này.

Đến lúc đó, còn không phải hắn muốn chơi thế nào thì chơi như vậy hay sao?

“Cũng không biết Khí Vận Chi Tử Thanh Hoa này và Khí Vận Chi Nữ Tiên Linh Nhi ai lợi hại hơn đây.”

Tần Cửu Ca cười nhạt trong lòng, hắn cũng rất muốn biết, cả đôi bên

đều có Khí Vận cực lớn cũng không biết bên nào mạnh mẽ hơn.

Vì những Khí Vận Chi Tử hoặc là Khí Vận Chi Nữ đó đều không thể được suy đoán theo lẽ thường.

“Dựa theo Khí Vận dày đặc mà nói chắc chắn là Khí Vận Chi Nữ thắng, dù sao nói thế nào thì Khí Vận của Khí Vận Chi Nữ vẫn đậm hơn Khí Vận của Khí Vận Chi Tử Thanh Hoa đã bị mình thu phục đó rất nhiều.”

Tần Cửu Ca lặng lẽ nghĩ trong lòng, thật ra hắn cũng không trông mong gì vào Khí Vận Chi Tử Thanh Hoa đã bị mình dùng Đại Đạo Ma Chủng thu phục có thể đánh bại được Khí Vận Chi Nữ hắn gặp lần này.

Tần Cửu Ca chỉ hy vọng có thể lợi dụng Khí Vận Chi Tử này để làm tiêu hao Khí Vận Chi Nữ này là được, sau đó cũng nên là hắn ra tay.

“Đạo Tử, trong tộc hy vọng hôm nay ngươi hãy trở về trước.” Bên tai Tần Cửu Ca lại xuất hiện giọng nói cổ xưa đó.

Hắn cười nhạt, mình rời đi một lúc trước vậy, chuyện ở nơi này qua một khoảng thời gian lại tới xử lý sau.

Chương 153: Như bước ra từ Tiên Cảnh

Chương 153: Như bước ra từ Tiên Cảnh

Trên lưng một con giao long màu đỏ thuần khoảng trăm trượng.

Tần Cửu Ca lặng lẽ nằm nghiêng trên lưng con giao long, hưởng thụ sự phục vụ của một người rắn nhỏ xinh đẹp.

“Công tử, ngươi muốn dẫn ta đến gia tộc của công tử sao?” Người rắn nhỏ xinh đẹp lớn lên ngọt ngào xinh xắn mở to đôi mắt nhìn vị công tử giống như đại đạo thần tử trong lòng mình này.

Chính người này đã cứu mình và anh trai ra khỏi nước sôi lửa bỏng ở Thôn Thiên Mãng Tộc.

Trong lòng nàng cực kỳ biết ơn công tử của mình.

“Ừm.” Tần Cửu Ca mỉm cười đáp lời người rắn nhỏ xinh đẹp này,

hắn vẫn có vài thứ nữa vừa vặn lần này về tộc sẽ làm xong cho nàng.

Mấy giọt máu của Thôn Thiên Mãng thượng cổ chín màu trong tộc đó, hiện tại hắn đang dự định pha loãng nó ở một mức độ rất lớn sau đó cho người rắn xinh đẹp này từ từ nuốt xuống

Dần dần tích lũy từng ngày có thể cải thiện huyết mạch của chính nàng, để nàng có một ngày sớm hóa thành Thôn Thiên Mãng chín màu uy chấn Thái Cổ Tiên Vực, có thể nuốt chửng vạn vật đó.

Tần Cửu Ca không dẫn nàng về còn để lại nơi này chắc?

Thôn Thiên Mãng Tộc, hắn đã quyết định sẽ cho Khí Vận Chi Tử Thanh Hoa đã bị mình khống chế đó tới từ từ rèn luyện bản thân. Để một mình Thanh Hoa từ từ diệt sạch bá chủ trên Thiên Yêu đại lục này.

Như vậy không chỉ có lợi đối với tu vi của Thanh Hoa mà lại càng có lợi cho sự trưởng thành của Khí Vận Chi Tử hơn.

Vì chỉ khi Khí Vận Chi Tử gặp khó khăn và nguy hiểm cực lớn mới kích phát tiềm lực càng khổng lồ hơn.

Trên con đường trưởng thành của Khí Vận Chi Tử luôn cần có một vài nhân vật phản diện nhỏ nhảy ra trước mặt hắn ta. Bằng không điểm kinh nghiệm của loại Khí Vận Chi Tử này móc ở đâu ra, trưởng thành rồi cũng không tính là lợi hại.

Mà vừa vặn Thôn Thiên Mãng Tộc lại có thâm thù đại hận với Khí Vận Chi Tử Thanh Hoa chắc chắn chính là gia tộc nhân vật phản diện hạng nhất. Đặc biệt là cái thứ tốt đẹp đã vả thật mạnh vào mặt Khí Vận Chi Tử Thanh Hoa.

“Thanh Loan đa tạ công tử.” Lúc này, gương mặt nhỏ của Thanh Loan vô cùng đỏ, nàng cắn nhẹ cái miệng nhỏ mình, trong mắt hiện ra rất nhiều nước mắt, đây là do sự quan tâm của công tử Tần Cửu Ca đối với mình.

Từ nhỏ nàng ngoài anh trai ruột và cha của mình ra cũng không có mấy người có thể nói chuyện với nàng.

Khi ấy cha nàng vẫn còn, nàng chỉ là một con rắn tự chơi một mình vì dù sao thân phận của nàng ở trong Thôn Thiên Mãng Tộc khi ấy cũng rất cao.

Là con gái của tộc trưởng, cho nên rất nhiều tộc nhân ở Thôn Thiên

Mãng Tộc đều sinh ra cảm giác xa cách đối với nàng.

Nhưng đợi đến khi cha của nàng mất tích và người thân bên dòng chính của nàng cũng từng người một chết thảm, khi ấy nàng lại càng im lặng hơn.

Vẫn là ngoại trừ người thân của mình quan tâm mình ra cũng không có người nào để ý đến nàng.

Mà bây giờ đã không còn giống thế nữa, lúc này Thanh Loan quả thật đã cảm giác được một chút ấm áp từ thiếu niên tuấn tú đã cứu mình này. Điều này khiến nàng rất vui vẻ cũng rất quý trọng.

“Ta sẽ cho ngươi máu của lão tổ trong tộc các ngươi để hỗ trợ ngươi tu luyện, quá trình này có hơi đau đớn, hy vọng ngươi có thể chịu đựng được.” Tần Cửu Ca mỉm cười nói với người rắn nhỏ xinh đẹp.

Máu của Thôn Thiên Mãng thượng cổ cực kỳ lợi hại, cho dù có bị Tần Cửu Ca trung hòa rất nhiều lần nhưng máu hàm chứa bên trong vẫn sẽ rất mạnh như cũ. Tinh hoa và đau đớn hàm chứa bên trong cũng không phải thứ người bình thường có thể chịu đựng được.

“Thanh Loan sẽ không khiến công tử thất vọng.” Người rắn nhỏ xinh đẹp chớp mắt, trong lòng thầm ra quyết định tuyệt đối không thể khiến công tử nhà mình thất vọng.

Lúc này trong một đại điện ở Tiên Cổ Tần Tộc.

Một cô gái xinh đẹp tuyệt trần mặc một bộ váy dài màu đen, ánh mắt nhìn về phía xa với vẻ hơi ngơ ngác.

Cô gái xinh đẹp này có mái tóc đen dài, gương mặt trơn mịn giống như đá cuội và một đôi chân thẳng tắp thon dài.

“Sao công tử vẫn chưa trở về?” Cô gái nhìn về phía xa mà thở dài não nề, thật ra trong khoảng thời gian từ khi bắt đầu Tiên Linh Tẩy Lễ cho đến bây giờ nàng đều không vui vẻ cho lắm, cũng không còn vẻ hoạt bát sáng sủa giống như trước đây khi ở Hạ Giới.

Mấy ngày này luôn có một vài cô gái xinh đẹp nhìn mình từ bên ngoài đại điện của công tử nhà mình với vẻ mặt cũng cực kỳ bất mãn.

Xem chừng chính là mấy người được gọi là tình địch của mình.

Mấy người này quên đi, các nàng đều không dám trực tiếp tiến vào

trong đại điện của công tử nhưng luôn có người có thể tiến vào.

Khoảng thời gian trước có một cô gái thoạt nhìn có thân phận vô cùng tôn quý dẫn theo một cô gái có tuổi tác hơi nhỏ bước vào trong đại điện. Sở U Cơ biết rất rõ nhân vật có thể tự do ra vào đại điện của Đạo Tử Tần Tộc chắc chắn là trưởng bối của công tử nhà mình.

Nàng tự cho rằng mình đã chào hỏi rất lễ phép với hai cô gái đó, nhưng một cô gái có tuổi tác lớn hơn đó lại không cho mình sắc mặt tốt gì.

Cô gái xinh đẹp có tuổi tác hơi nhỏ đó, nói thật, đó là lần đầu tiên Sở U Cơ thật sự nhìn thấy một cô gái trong xinh đẹp mang theo khí chất quý phái, từ trong dung mạo lại mang theo một vẻ kiêu ngạo.

Đó là thiên tiên tuyệt sắc thật sự giống như tiên tử bước ra từ tiên cảnh vậy.

Chương 154: Vừa tuyệt trần vừa quý phái

Chương 154: Vừa tuyệt trần vừa quý phái

Sống mũi tinh tế, gương mặt hơi nhỏ, mười ngón tay thon dài.

Lúc mỉm cười giống như có thể câu hồn người đi mất.

Sở U Cơ tự cho rằng mình đã rất xinh đẹp cũng có khí chất nhưng khi nàng đối mặt với cô gái đó lại cảm thấy dung nhan của cô gái đó quá mức kinh thế hãi tục.

Bàn về dung mạo, cho dù Sở U Cơ không bằng cô gái đó nhưng chắc chắn cũng không kém hơn, chỉ là hai người đẹp bọn họ đều có nét đẹp của riêng mình.

Nàng là loại người đẹp hại nước hại dân, vô cùng đáng yêu đó, là cô gái có thể khiến trái tim của nam nhân đều tan chảy.

Mà cô gái đó lại là loại vừa nhìn đã biết chính là thần nữ trời sinh tôn quý, chỉ có thể nhìn từ xa mà không thể tới gần.

“Công tử sẽ không quên mất mình đâu.”

Trong lòng nàng có hơi sợ hãi, dù sao nói thế nào thì những mỹ nữ

tuyệt sắc bên cạnh công tử đó có người nào không áp chế mình.

Ít nhất nàng cũng đang tự chèn ép chính mình ở trong lòng.

Bản thân cũng không khả năng có ưu thế gì trong số những người đẹp tuyệt sắc đó, những người đó có người nào không phải có thế lực và bối cảnh mạnh hơn mình, có người nào mà tu vi hiện tại chẳng cao hơn mình.

“Cũng không biết bây giờ công tử còn để ý đến mình không?” Sở U Cơ lại thầm than thở, điều này đối với nàng mà nói thật khó chịu.

…

“Hoan nghênh Đạo Tử.” Bên ngoài trận pháp không gian, rất nhiều thị vệ của Tiên Cổ Tần Tộc đồng thanh cung kính chào Tần Cửu Ca.

Tiên Cổ Tần Tộc là một chủng tộc có quy tắc rất nghiêm ngặt, Tần Cửu Ca thân là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc cũng có địa vị rất cao trong Tiên Cổ Tần Tộc.

Hắn hơi gật đầu ý bảo mình đã biết.

“Đạo Tử.”

Đột nhiên, một giọng nói trong trẻo lạnh lùng mang theo một chút khí tức cao quý vang lên.

Một cô gái mang theo thần quang trên người từ phía xa chậm rãi bước tới, áo trắng chấm chân, đạp hư không từ từ lại gần Tần Cửu Ca.

Cô gái nói chuyện đó đạp không bước tới, xung quanh cơ thể có thần quang hiện ra.

Dung mạo của nàng ta như ngọc, dáng người thon thả, vòng eo thon tinh tế, hai chân thẳng tắp, bộ váy dài màu trắng phấp phới một cách tự nhiên, có một loại khí chất siêu phàm thoát tục hơn nữa lại mang theo một chút quý phái.

Rất nhiều người trong trận pháp không gian đều đang ngẩn người, cô gái xinh đẹp có tuổi tác không lớn này giống như tiên tử không nhiễm một bụi trần, có một loại mỹ cảm rất xuất trần.

Cảm giác mang đến cho người ta chính là loại nữ nhân đó không ăn thức ăn phàm gian, lại mang theo khí chất quý phái cổ xưa.

Trong Thái Cổ Tiên Vực và hàng tỷ Tinh Thần Giới cũng không thiếu những người con gái xinh đẹp nhưng lại rất khó tìm được một tuyệt sắc giai nhân nào lại vừa xuất trần vừa có khí chất quý phái, giống như bước ra khỏi phàm gian không ở giữa nhân gian vậy.

Gương mặt của cô gái xuất trần này hơi mỉm cười nhìn Tần Cửu Ca.

“Chào Đế Nữ.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ, cô gái có thể có loại phong thái này cũng chính là Đế Nữ của Hư Không Đế Tộc, là người con gái xuất sắc nhất trong huyết mạch dòng chính của Hư Không Đại Đế.

Đây là cô gái có khí chất nhất mà Tần Cửu Ca từng gặp cho đến hiện tại, ngoại trừ hai vị ở trong tộc mình đó ra.

Thật ra Thần Nữ Ngạn của Thiên Thần Tộc đó cũng không tệ, nhưng nàng ta lại thuộc loại phong cách giống như nữ chiến thần, về phương diện khí chất này lại không bằng khí chất của Hư Không Đế Nữ.

Đương nhiên Hư Không Đế Nữ cũng không thua kém gì hai vị trong Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ.

Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ cũng có những cô gái xinh đẹp phi phàm như thế, chẳng qua đang không ở trong tộc hoặc là đang bế quan.

“Đạo Tử khách sáo rồi.”

Hư Không Đế Nữ mỉm cười, ánh mắt hơi lóe lên, nhìn thấy Tần Cửu Ca đang nắm tay Thanh Loan mà khẽ cười.

Ngược lại nàng ta lấy một bồ đồ bảy màu từ trong nhẫn không gian của mình ra, nhìn màu sắc hoàn toàn tự nhiên đó cũng biết chắc chắn không phải là vật tầm thường gì.

“Tiểu muội muội cầm bộ đồ này đi coi như quà gặp mặt của ta.” Giọng nói của Hư Không Đế Nữ giống như suối trong thấm vào lòng người.

Tần Cửu Ca nhìn thấy cảnh tượng này cũng hơi mỉm cười, ngược lại cũng không phản đối gì mà ra hiệu cho Thanh Loan đi lên nhận.

“Ngược lại Đế Nữ cũng nỡ cho, một bảo vật có thể phòng Thiên Tôn mà lại tặng cho người khác như vậy.” Tần Cửu Ca nhìn về phía bộ đồ bảy màu mà Thanh Loan cầm trong tay nhẹ giọng nói, hiển nhiên

hắn có thể cảm giác được sự mạnh mẽ trong bộ đồ này.

Một bảo vật có thể phòng cấp bậc Thiên Tôn, tuy rằng trên tay Tần Cửu Ca cũng có nhưng không nhiều, mỗi một vật đều là bảo vật phòng thân mà trong tộc cho hắn. Cho dù những bảo vật này cũng chỉ có thể phòng mấy đòn của Thiên Tôn hoặc là kiên trì một khoảng thời gian dưới đòn tấn công của Thiên Tôn, nhưng những bảo vật này chắc chắn cực kỳ quý giá.

Trong hàng thiếu niên ở Tiên Cổ Tần Tộc ngoại trừ Tần Cửu Ca ra vẫn chưa có đến mấy người có thể được tộc ban tặng, càng đừng nói là tặng cho người khác.

Chương 155: Giống gấu trúc

Chương 155: Giống gấu trúc

“Nữ nhân của Đạo Tử cũng chính là muội muội của ta, hiển nhiên sau này chúng ta sẽ rất gần gũi, chỉ là một bảo vật mà thôi, không đáng nhắc tới.” Hư Không Đế Nữ mỉm cười với Thanh Loan trong mắt mang theo một tia ôn hòa.

Trong lòng Tần Cửu Ca khẽ cười, Hư Không Đế Nữ này không hổ là cô gái bước ra từ một Đế Tộc, trong lời nói của nàng ta có một tầng ý nghĩa khác, nữ nhân bên cạnh Đạo Tử cũng chính là em gái của nàng ta.

Đạo Tử là ai?

Không phải chính là hắn sao, nữ nhân bên cạnh hắn đều là em gái của nàng ta?

Có nghĩa là gì, nghĩa là sau này nàng ta phải là lớn, phải là chính thê.

Nàng ta cũng thông minh hiển nhiên biết bên cạnh loại thiếu niên chí tôn giống như Tần Cửu Ca chắc chắn có không chỉ một người phụ nữ như nàng ta.

Nàng ta cũng không phản đối những chuyện này.

Vì không có mấy người đàn ông ưu tú trên thế gian sẽ dễ dàng khoan dung cho một người phụ nữ bên cạnh mình nhúng tay nhúng chân vào cuộc sống của mình. Sẽ không hy vọng vợ mình có dị nghị gì với việc mình tìm người phụ nữ bên ngoài.

Chỉ có người phụ nữ không thông minh mới cản trở người đàn ông của mình như vậy.

Từ nhỏ nàng ta sinh sống trong một Đế Tộc nên tất nhiên cũng biết mấy chuyện này. Cho nên nàng ta lấy lùi làm tiến muốn làm chính thê của Tần Cửu Ca, như vậy cũng không làm nhục thân phận đích nữ trong tộc Đại Đế.

“Ca nhi, Đế Nữ tới Tần Tộc chúng ta, mấy ngày này con dẫn Đế Nữ đi dạo trong tộc mình đi.” Đột nhiên, bên tai Tần Cửu Ca truyền tới một giọng nói trong quyến rũ mang theo khí chất quý phái.

Giọng nói này hiển nhiên chính là của mẹ của hắn, Thần Hậu của Tiên Cổ Tần Tộc.

Tần Cửu Ca cười bất đắc dĩ, hắn vẫn rất tôn trọng người mẹ này, thường thì hắn cũng sẽ không từ chối lời nói của mẹ.

“Vậy làm phiền Đạo Tử rồi.” Ánh mắt của Hư Không Đế Nữ hơi di chuyển, mỉm cười nói với Tần Cửu Ca.

…

“Ngươi đang nghĩ gì thế?” Đột nhiên Tần Cửu Ca không biết từ đâu nhảy ra ôm Sở U Cơ đang ngồi ngây người trên giường lên.

Mùi hương thanh mát thấm vào ruột gan thoáng qua chóp mũi của Tần Cửu Ca.

“Công tử.” Sở U Cơ nhỏ giọng hô lên kinh ngạc, sau đó gương mặt nhỏ của nàng ta lập tức đỏ bừng, nàng ta phát hiện ra cả người mình đều đang ở trong lòng của công tử nhà mình.

Tần Cửu Ca mỉm cười, hắn vẫn khá thích cô gái này.

“Công pháp mà công tử cho ngươi, ngươi đã luyện đến đâu rồi?” Tần Cửu Ca nhẹ nhàng vuốt ve gương mặt mềm mại của Sở U Cơ, nhẹ giọng hỏi.

Hắn cảm giác được tu vi hiện tại của nàng ta đã tăng lên rất nhiều, cũng đã đến Càn Nguyên Thất Trọng rồi nhưng đây không phải điều quan trọng nhất, điều quan trọng nhất chính là khí tức Đại Đạo tản ra từ trên người nàng ta.

Tuy rằng rất yếu nhưng vẫn có.

Điều này chứng tỏ Sở U Cơ đã tu luyện đến bước nhập môn của Đạo

Kinh.

Có lẽ nên nói ngay cả nhập môn cũng không đến mà chỉ là chạm đến chút rìa, nhưng cũng đã tốt lắm rồi.

“Tiên Linh Tẩy Lễ trong tộc của công tử rất mạnh mẽ, U Cơ đã cảm giác được tu vi Đạo thể ngày sau có sự khai phá.” Sở U Cơ nói rồi đột nhiên rên nhẹ một tiếng.

“Phì.” Tần Cửu Ca khẽ cười một tiếng, dời môi khỏi gương mặt của Sở U Cơ.

“Chăm chỉ tu luyện, sau này ta vẫn hy vọng ngươi có thể đứng bên cạnh ta ngắm nhật nguyệt lên xuống và các vì sao đảo lộn.”

“Vâng.

…

“I a i a, i a…” Mới sáng sớm Y Y đã quấn lấy Tần Cửu Ca đòi khẩu phần đồ ăn trong khoảng thời gian này của mình.

Khoảng thời gian này dù nó có chuyện hay không đều ăn, hoàn toàn không có bộ dáng của một Thánh Linh.

“Ngươi lớn lên cũng giống gấu trúc thật đấy.”

Tần Cửu Ca nhẹ giọng cười bảo, nhìn Y Y đáng yêu ngốc nghếch đột nhiên nghĩ đến những con gấu trúc ở hành tinh xanh trong kiếp trước của mình, khỏi phải nói vẫn rất giống.

“Đều là sự tồn chỉ biết ăn, nhưng cũng không biết sau này ngươi có thể kiếm Thượng Cổ Thần Thạch mà ta đã dùng để nuôi dưỡng ngươi về cho ta hay không nữa.”

“Những con gấu trúc đó còn có thể kiếm tàu sân bay cho người ta, cũng không biết ngươi có thể kiếm được gì cho ta?”

“I a, i a.” Lúc này hai tay Y Y chống lên cái eo không hề tồn tại của mình bĩu môi với Tần Cửu Ca, cũng không phải nó không biết hàm ý trong lời nói của hắn.

Nhưng nó vẫn nhỏ, vẫn là một đứa trẻ, ngươi muốn một đứa trẻ có thể làm gì.

“Ngươi đã không còn nhỏ nữa nên học tự mình sinh tồn đi.”

Trong nụ cười mỉm của Tần Cửu Ca mang theo một tia bất đắc dĩ, thú cưng mà hắn tự mình chọn có cắn rơm cắn cỏ cũng phải nuôi.

Một mạch Thánh Linh này lớn lên cũng là sự tồn tại cực kỳ kinh người, thường mà nói đều là không yếu hơn loại thiếu niên chí tôn ở Thái Cổ Tiên Vực đó.

“Gần đây ngươi có thể đổi khẩu vị một chút, cho ngươi ăn một tí tinh hoa Tiên Thiên đi.”

Chương 156: Cửu Long Kéo Quan

Chương 156: Cửu Long Kéo Quan

Không ngờ Tiên Thiên Tinh Hoa Thế là một bảo vật rất tốt, lại vô cùng thích hợp với loại Thánh Linh này, nếu không thì Thánh Linh này, giống như dã thú ngồi trong ngục giam ăn được Cổ Thần Thạch thì sợ là ăn đến miễn dịch luôn.

Tức là, nếu ăn một thứ tốt quá nhiều thì sẽ làm suy yếu tác dụng đối với người đó.

Tần Cửu Ca quyết định cho Y Y một chút Tiên Thiên Tinh Hoa trong thời gian này, đó cũng là một thứ rất tốt.

Giá trị của nó có thể so với Thượng Cổ Thần Thạch, đây cũng là một thứ tốt không dễ đem đi cho tặng.

“Ê a nha, ê a nha.”

Y Y xinh xắn đáng yêu nhìn đống đồ trắng nõn mà Tần Cửu Ca lấy ra từ trong Nhẫn Trữ Vật, nó cảm thấy thứ này sẽ ngon miệng.

“Ngươi ăn cái này trước đi.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng sờ lên cái đầu nhỏ của Y Y, khỏi nói nó thực sự rất mềm, cảm giác rất thích.

Cảm giác này giống như sờ những thứ lông xù ở kiếp trước.

Y Y không quan tâm đến việc Tần Cửu Ca sờ đầu nó. Nó chỉ nghĩ làm thế nào để ăn thêm đồ của Tần Cửu Ca.

Cảm thấy ăn thứ này rất ngon.

....

Trên Tiên Vân.

Hư Không Đế Nữ mặc đồ trắng đi chân trần trên đó, theo sau là Tần Cửu Ca, người đang bước đi chậm rãi.

“Đạo tử có biết rằng có một cảnh tượng kỳ lạ ở Thiên Châu xa xôi tên là Cửu Long Kéo Quan.”

Đột Nhiên.

Hư Không Đế Nữ đảo mắt một vòng, nàng nhìn Tần Cửu Ca trước mặt rồi khẽ cười một tiếng, bọn họ cũng xem như là tu hành, chủ đề nói chuyện tất nhiên là cũng liên quan đến việc tu hành.

“Ngày đó, trong cấm địa ở Thiên Châu, có chín con rồng đồng khổng lồ kéo một cỗ quan tài to lớn vô song bay tới đó. Có lời Cấm Kỵ Truyền Ngôn rằng trong đó có một truyền thừa đủ để làm chấn kinh Thái Cổ Tiên Vực.”

Khóe miệng của Hư Không Nữ Đế hơi nhếch lên, nhưng lúc này nàng lại lộ ra vẻ có chút linh động.

“Chín con rồng đồng tỏa ra khí tức rất cường đại, chúng nằm trong cấm địa lâu đời nhất ở Thiên Châu. Bây giờ, không ai có thể lấy được.”

Hư Không Đế Nữ cười khẽ một tiếng, bọn họ cũng rất tò mò không biết có thứ gì trong quan tài do chín con rồng đồng kéo.

Chỉ có điều là loại cơ duyên quái dị này không có khả năng cưỡng cầu, cần phải từ từ theo đuổi.

“Cửu Long Kéo Quan.”

“Đang kéo loại quan tài gì vậy?”

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, đối với Hư Không Đế Nữ mà nói, quan tài cũng phân làm mấy loại.

Hắn rất hứng thú với mất loại truyền thừa cổ lão đủ để làm chấn kinh Cấm Kỵ Tồn Tại thế này.

Nói không chừng hắn có thể gặp một vài Khí Vận Chi Tử hoặc những

Khí Vận Nữ Chủ.

Suy cho cùng, vì ở đó có cơ duyên, họ sẽ có kế hoạch của mình, điều này không sai được.

Tất nhiên, Tần Cửu Ca vẫn rất hứng thú với cơ duyên này.

“Đó là một quan tài được chôn cất. Theo tin tức truyền tới, nó có thể là quan tài đang chôn giấu một vị sinh linh cổ lão.”

“Vị sinh linh cổ lão đó không thể bị trời phá hủy, cũng không thể bị đất chôn vùi. Chiếc quan tài này được sinh ra từ hư không.”

“Cổ Lão Tồn Tại ở đó nói rằng sinh linh được chôn cất trong quan tài đồng cổ đại nói không chừng có thể chưa chết. Tất nhiên, nếu thực sự có một sinh linh cổ đại được chôn trong đó.”

“Quan tài được chôn cất.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca dần dần trở nên sâu thẳm, quan tài chôn cất thật ra là thứ cổ xưa và bí ẩn nhất trong tất cả các quan tài.

Bởi vì ngươi không biết những gì được chôn giấu bên trong, có thể đó là một kho báu bí mật, có thể đó là một thi thể của một vị Tồn Tại Cổ Lão.

Có vẻ như những Cổ Lão Tồn Tại kia cho rằng khả năng cao chiếc quan tài chôn cất bằng đồng là một sinh linh cổ lão.

Nếu không, tin tức sẽ không được lan truyền đến đó, tin tức có căn cứ mới được công bố cho Đế Tộc.

“Lát nữa đi thôi.”

Tần Cửu Ca nói với Hư Không Đế Nữ với một nụ cười nhẹ.

Hắn không quên rằng hắn đã hứa với Thần Nữ Ngạn của Thiên Sứ Nhất Tộc.

Hắn đã đồng ý, cũng không cần phải thả bồ câu làm gì, hơn nữa cái Tần Cửu Ca muốn là Khí Vận Chân Long.

Đó có thể là khẩu phần ăn của Y Y, nó có thể đẩy nhanh tốc độ phát triển của Y Y.

Hãy để Y Y vượt quan thời kỳ ấu niên một cách tương đối nhanh chóng, như vậy sau đó đối với Tần Cửu Ca mà nói, Y Y sẽ có tác dụng

rất lớn.

Hư Không Đế Nữ mỉm cười gật đầu, hiện tại nếu có người bên ngoài ở đây nhìn thấy hai người.

Chắc chắn có cảm giác như đây là cặp đôi trời sinh.

Thật sự là cả hai người đều có khí chất cực kỳ xuất trần, lại cũng vô cùng phi phàm.

....

“Y Y ngươi cảm thấy Đế Nữ kia lại càng xứng đôi với công tử ư.”

“Ta thực sự nghĩ họ rất xứng đôi. Trong rất nhiều nữ nhân mà ta biết, chỉ có Đế Nữ kia là mang khí chất phù hợp nhất với công tử.”

Ánh mắt Sở U Cơ nhìn xa xăm, không biết đang nghĩ cái gì. Từ khi nàng đi tới chủng tộc của công tử, có thể nói là nàng thực sự đã được mở mang kiến thức về cái được gọi là cường thịnh.

Thanh Vân Giới của các nàng hoàn toàn không thể so sánh được.

“Ê a nha, ê a nha.”

Y Y đang nằm trên mặt đất với Tiên Thiên Tinh Hoa trong tay, lập tức đứng lên, lảm nhảm với Sở U Cơ, cố gắng biểu đạt ý tứ bằng tay chân.

Con quái vật xấu xí này hơn nữa lại còn ngu ngốc, nếu nó không dùng tay chân dễ thương để làm cử chỉ ra hiệu, chắc chắn nó không sẽ không hiểu mình định nói cái gì.

Ý của nó chính là, sinh linh kia so với ngươi còn xấu hơn, ngươi hoàn toàn không cần để ý.

“Cám ơn ngươi đã an ủi ta.”

Sở U Cơ lắc lắc đầu của mình, nàng mỉm cười nhìn Y Y xinh xắn đáng yêu đang nghịch bộ lông của nó, hôm nay mới biết biết nghịch bộ lông của Y Y thật vui.

“Ê a nha, ê a nha.”

Bấy giờ Y Y nhìn con quái vật xấu xí này với vẻ rất tức giận, vừa rồi còn định an ủi con quái vật xấu xí, vậy mà bây giờ lại dám động vào bộ lông của nó như người đó.

Đây là một sai lầm không thể tha thứ.

Chương 157: Có rãnh thì đến thăm

Chương 157: Có rãnh thì đến thăm

Sau vài ngày.

“Cảm ơn đạo tử đã chiêu đãi mấy ngày nay. Ta trở về tộc trước đây.”

Hư Không Đế Nữ nhìn nam tử có khả năng sẽ là phu quân của mình trong tương lai đang đứng trên khoảng không, quả nhiên giống như Thiến Niên Chí Tôn trong ngoại truyện của truyền ngôn.

Mới tuổi thiếu niên đã bước lên Nhân Hoàng Lộ, trở thành một vị Nhân Hoàng, tương lại chắc chắn là vô cùng rộng mở.

Chính Hư Không Đế Tộc của nàng cũng hiểu rất rõ ràng rằng họ sẽ không có được Yêu Nghiệt Chí Tôn như thế này.

Kể cả vị biểu ca trong tộc của chính mình cũng không được.

Vị biểu ca của chính mình cũng là một vị vạn cổ kỳ tài, cũng là đối tượng bảo vệ trọng yếu của Hư Không Đế Tộc, nhưng hiện tại xem ra cũng không tài giỏi bằng phu quân tương lai của chính mình.

“Đế Nữ đi thong thả, lần sau rảnh rỗi hãy lại đến thăm.”

Tần Cửu Ca khẽ cười, Hư Không Đế Nữ này không có khí chất kiêu ngạo như những nữ tử xuất thân cao quý ngoài kia.

Tất nhiên, không phải trước mặt hắn nàng không có một chút ngạo khí nào, nhưng bên ngoài vẫn tỏ ra luồng khí tức khiến cho người ta cảm thấy thoải mái.

Sự kiêu ngạo của nàng được chôn trong huyết mạch và xương cốt của nàng, không phải biểu hiện ra bên ngoài.

Không phải lúc nào nó cũng biểu hiện ra bên ngoài.

Dù sao thì đó cũng là một luồng khí tức cực kỳ thoải mái.

“Đã đến lúc đi gặp Thiên Sứ Nhất Tộc.”

Thế nhưng Tần Cửu Ca không quên Thần Nữ Ngạn của Thiên Sứ Nhất Tộc từng nói trong chỗ của Chân Long Tổ có Khí Vận Chân Long.

Đó là thứ có thể tăng cường Thánh Linh Bản Nguyên của Y Y. Tần Cửu Ca muốn lấy được trước khi đi đến Thiên Châu phía trước.

Thần Châu rộng lớn phát triển đã nhiều năm như vậy nên có đủ loại chủng tộc.

Ngoài các Cấm Kỵ Cổ Tộc còn có rất nhiều chủng tộc cực kỳ cường đại.

Thiên Sứ Nhất Tộc là một trong những chủng tộc hùng mạnh, uy chấn Thiên Sứ Cổ Vực.

Có một vùng đất độc lập ở Thần Châu rộng lớn tên là Thiên Sứ Cổ Vực, có thể nói lên thực lực của Thiên Sứ Nhất Tộc.

Tất cả các Đạo Thống Cổ Tộc sinh sống mảnh đất cổ đại này đều biết bá chủ của Cổ Vực là ai. Đó là Thiên Sứ Nhất Tộc đầy cao ngạo, vừa thần bí lại vừa cường đại.

Thiên Sứ Nhất Tộc này cũng rất khác biệt, hầu hết toàn bộ gia tộc đều là nữ tử, và toàn bộ gia tộc cũng do nữ tử đứng đầu.

Tộc trưởng của bọn họ cũng là một nữ thiên sứ, tiếng tăm lừng lẫy khắp Thiên Sứ Cổ Vực.

Tuy nhiên, trong thời gian này, Thiên Sứ Nhất Tộc lại gặp phải rắc rối trong khu vực Thiên Sứ Cổ Vực.

Một phần nguyên nhân là do gần đây có một Chân Long Tổ gần Thiên Sứ Cổ Vực.

Một phần nguyên nhân khác là do đệ tử của một Bất Hủ Đại Giáo đến từ châu vực của Ngoại Giới, chỉ mặt gọi tên muối cưới muội muội ruột của Thần Nữ Ngạn- Thần Nữ Hạc.

Lúc này bên trong Thiên Sứ Nhất Tộc chia làm hai phái, một phái cảm thấy có thể gả Thần Nữ Hạc đi, dù sao truyền nhân của Bất Hủ Đại Giáo đều là người có kỳ tài ngút trời, tương lai có thể trở thành Thiếu Niên Chí Tôn.

Gả Thần Nữ Hạc cho hắn cũng rất tốt.

Các thế lực cổ lão phía sau vị thiên tài kia rất mạnh, nói một cách

khách quan, nhiều vị Đại Đế đi ra từ đó.

Được người ta gọi là Đại Đế Đạo Thống.

Vị thiên tài ở ngoại giới muốn cưới Thần Nữ Hạc kia có thân phận vô cùng kinh người, là đệ tử chân truyền của Đại Đế Đạo Thống, tức người có quan hệ huyết thống với dòng chính của Đại Đế Đạo Thống trong truyền thuyết, vô cùng tôn quý.

Ngược lại, phái kia không đồng ý. Bởi vì họ cảm thấy rằng ý kiến của Thần Nữ Hạc quan trọng hơn.

Thần Nữ Hạc không đồng ý cuộc hôn nhân này.

Xét cho cùng, Thần Nữ Hạc này là một người rất tài giỏi trong dòng tộc của họ.

Bọn họ hy vọng nàng có thể ở trong tộc từ từ tu luyện thì cũng rất xuất sắc.

....

“Đạo tử, chúng ta đến đó đi.”

Trên mình Giao Long dài trăm trượng, Tần Cửu Ca nằm nhàn nhã trên đùi trắng như tuyết của Sở U Cơ, ăn Linh Quả mà Sở U Cơ đút cho hắn.

“Thiên Sứ Cổ Vực.”

Tần Cửu Ca nói với vẻ có chút uể oải, lúc này hắn rất lười biếng, giống như một vị công tử nhà trọc thế đang ra ngoài du ngoạn.

Đột nhiên, đôi mắt của Tần Cửu Ca nheo lại, hắn cảm thấy phía trước có một cuộc giao tranh.

Tất nhiên điều khiến hắn ngạc nhiên nhất là âm thanh của hệ thống trong hắn.

“Đinh, Trần Trường Sinh, Khí Vận Chi Tử thứ nhất.”

“Tu vi: Thần Phủ Nhất Trọng.”

Khi giọng nói trong tâm trí Tần Cửu Ca vang lên, Tần Cửu Ca liếc mắt nhìn nơi diễn ra cuộc chiến.

“Giao bảo bối ra, nếu không ta sẽ giết ngươi.”

Một giọng nói vang lên về phía một người nam tử trẻ với khuôn mặt dịu dàng.

“Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ, Trường Sinh.”

Nữ tử có chút lớn tuổi lo lắng nhìn người thanh niên có khuôn mặt dịu dàng bên cạnh, đây là đệ đệ của nàng, một người đệ đệ có thiên phú và thực lực đều tuyệt vời.

“Tỷ tỷ đừng hoảng sợ, chúng ta chịu đựng một lát.”

Nam tử trẻ tuổi kia tên là Trần Trường Sinh lúc này không có vẻ gì là hoảng sợ cho lắm, nếu nhìn kỹ, có thể thấy được đáy mắt hắn thậm chí còn có chút giễu cợt.

Đó là một sự khiêu khích của kẻ muốn giết họ.

Nếu là người bình thường trong một nhóm mà người có thực lực cao nhất cũng chỉ ở Thái Hư Cảnh, lại gặp cường giả Nhân Hoàng Cảnh truy sát, chắc chắn là sẽ chết.

Nhưng hắn, Trần Trường Sinh, hoàn toàn khác.

Bởi vì hắn là một Phân Hồn Giả, có nghĩa là hắn có hai thân thể.

Thân thể tên là Trần Trường Sinh này là thân thể chính của hắn, nhưng hắn còn có thân thể khác.

Và thực lực của thân thể đó có thể nói là vô cùng cường đại so với thân thể hiện tại.

Chương 158: Chia cắt linh hồn

Chương 158: Chia cắt linh hồn

Trần Trường Sinh không biết rằng một ngày nọ khi tỉnh dậy, hắn nhận ra linh hồn mình dường như bị chia cắt thành hai nửa.

Linh hồn của hắn cũng có thể hiển hiện ra bên trong thân thể đó.

Tức là hắn hoàn toàn có thể khống chế thân thể đó, thân thể của một cường giả có thực lực cao tới Nhân Hoàng Ngũ Trọng.

“Các ngươi đừng ngoan cố chống đối nữa.”

Cường giả đạt Nhân Hoàng Cảnh kia đang đuổi theo bọn họ, nhìn cặp tỷ đệ này bằng ánh mắt tàn nhẫn, hắn biết trong tay bọn họ có bảo vật.

Vì hắn đã tận mắt chứng kiến người đệ đệ trong cặp tỷ đệ này đã có được một bảo vật được bao bọc bởi ánh sáng thần thánh.

Ánh sáng thần thánh đó chói lọi đến nỗi chỉ cần nhìn thoáng qua là hắn đã có thể biết được rằng đó chắc chắn là một bảo vật vô cùng quý giá.

“Ngoan cố á, chính ngươi mới là người ngoan cố.”

Trong lòng Trần Trường Sinh chế nhạo, phân thân còn lại của hắn lao tới.

“Ngươi mau chịu chết đi.”

Ánh mắt của tên Nhân Hoàng kia thật tàn nhẫn, ở tuổi này mà đã đạt Thần Phủ Cảnh thì tuyệt đối có thể là con cháu của một đại gia tộc nào đó.

Vì vậy, hắn phải giết bọn họ thật nhanh chóng, và sau đó tiêu hủy các xác chết, để giảm tỉ lệ trong tương lai hắn bị phát hiện là thủ phạm.

Nhìn thấy đệ đệ sắp bị thương, nữ tử kia tỏ ra vô cùng lo lắng và tức giận, nàng ra tay bảo vệ người đệ đệ còn mạnh mẽ hơn mình ở phía sau lưng.

Ngay tại thời khắc ngàn cân treo sợi tóc này, nữ tử kia đã định sẵn cái chết, bọn họ hoàn toàn không có khả năng đánh bại cường giả Hoàng Nhân Cảnh này.

“Bùm.”

Với một tiếng động lớn, một nam tử trung niên mặc trường bào màu xanh lam lập tức làm nổ tung cường giả Hoàng Nhân Cảnh đang tấn công tỷ đệ Trần Trường Sinh thành một tảng đá lớn.

Chuyện này còn chưa kết thúc, nam tử trung niên mặc trường bào xanh lam lập tức trực tiếp đánh cường giả Hoàng Nhân Cảnh kia khiến hắn nôn ra máu.

Sự biến hoá đột ngột này ngay lập tức khiến nữ tử kia sững sờ, tưởng rằng mình và đệ đệ sẽ chết ở đây nhưng không ngờ có một

cường giả bất ngờ xuất hiện để cứu họ.

Cảm giác này thật khó tin như một giấc mơ.

“Trường Sinh, đệ biết vị cường giả này sao?”

Nữ tử kéo mạnh đệ đệ đang đứng bên cạnh mình và thì thầm hỏi, sự biến hóa này thực sự gây sốc.

“Chà, vị này là cường giả mà gần đây đệ đã kết giao.”

“Tỷ tỷ, bây giờ chúng ta không gặp nguy hiểm gì nữa rồi.”

Trần Trường Sinh vốn dĩ muốn nói rằng không có nguy hiểm gì cả, nhưng nói như vậy thì không ổn, vì vậy hắn đã thay đổi giọng điệu của mình.

Trần Trường Sinh không dám phơi bày sự thật rằng hắn có thể có hai thân thể.

Đây là nền tảng quan trọng cho sự phát triển trong tương lai của hắn, thử nghĩ xem, nếu hắn gặp phải một nơi nguy hiểm nào đó, tuy rằng trong đó có nguy hiểm rất lớn nhưng phải giải quyết trong một khoảng thời gian.

Vậy thì sau đó, tác dụng của thân thể cường đại kia sẽ lộ ra, hoàn toàn có thể để cho tu vi cao thâm.

Trong suy nghĩ của Trần Trường Sinh, chờ đến sau đó, hai thân thể của hắn sẽ tự tu luyện lẫn nhau, và cuối cùng khi cần thiết có thể dung hợp lại, để tu luyện của hắn sau đó sẽ tăng vọt.

Rốt cuộc, nếu hai thân thể cùng nhau tu luyện thì thời gian có thể tu luyện sẽ tăng lên gấp đôi.

Một mình hắn tương đương với hai người đồng thời tu luyện, hơn nữa thiên phú lại giống nhau, thật là đáng sợ.

“Thật thú vị.”

Tần Cửu Ca nhìn nam tử trung niên đột nhiên lao ra kia, nam tử này có Nhân Hoàng Cảnh, nhưng đây không phải là vấn đề quan trọng nhất.

Điều quan trọng nhất là trạng thái linh hồn của nam tử trung niên có điều gì đó không ổn, như thể hắn ta có một linh hồn cộng hưởng với Khí Vận Chi Tử tên là Trần Trường Sinh này.

Nhưng cảm giác này rất mong manh, nếu không phải Tần Cửu Ca có Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn và ảnh hưởng của hệ thống đối với hắn đã tăng cường gấp nhiều lần.

Tần Cửu Ca có thể chưa cảm nhận được.

“Khí Vận Chi Tử này sẽ đi theo con đường Khí Vận nào đây?”

Đáy mắt Tần Cửu Ca thâm sâu, hắn đột nhiên cười nhẹ.

Hắn còn chưa giải quyết xong Khí Vận Nữ Chủ cuối cùng thì giờ đây một Khí Vận Chi Tử khác lại xuất hiện, ta không biết từ đâu ra nhiều sinh linh như vậy nữa.

Và Khí Vận Chi Tử hay Khí Vận Nữ Chủ tiếp theo mà hắn gặp được còn có tu vi cao hơn người trước.

Giống như Khí Vận Nữ Chủ cuối cùng, tuy sức mạnh không cao lắm nhưng Khí Vận lại quá khốc liệt.

Đến bây giờ Tần Cửu Ca vẫn còn đang rất giận dữ, lần đầu tiên bị Thanh Hoa, một Khí Vận Chi Tử do chính mình khống chế làm hao mòn một chút Khí Vận.

Qua một thời gian ngắn, Tần Cửu Ca định đi tìm Khí Vận Nữ Chủ, lúc đó Khí Vận của nàng chắc chắn không nhiều.

Khi thời điểm đó đến, Tần Cửu Ca sẽ từ từ chơi với nàng ta.

Khí Vận Nữ Chủ nên chơi từ từ, loại Khí Vận đó không thể giành được trong một sớm một chiều.

Tuy rằng Khí Vận của nam tử này không mạnh bằng Khí Vận Nữ Chủ trước đó, nhưng tu vi của hắn lại cao hơn rất nhiều, đã ở Thần Phủ Cảnh.

Mà nói đến Thần Phủ Cảnh cũng không thể so với Càn Nguyên Cảnh, hiển nhiên là có thể nói, Khí Vận Chi Tử này ít nhất khởi đầu không phải là phế vật.

Nói không chừng còn đang là yêu nghiệt đương thời trong dòng tộc của hắn.

“Khí Vận Chi Tử lần này có phải là thiên tài không?”

Chương 159: Không biết thuộc loại nào

Chương 159: Không biết thuộc loại nào

Tần Cửu Ca từ từ đứng dậy khỏi cặp đùi mịn màng của Sở U Cơ, nhìn chằm chằm vào Trần Trường Sinh và cười nhẹ.

Hắn nhìn Trần Trường Sinh, Khí Vận Chi Tử lần này, bằng ánh mắt mờ mịt, tiểu thuyết ở kiếp trước thường không biết xấu hổ như vậy, bởi vì độc giả lúc đó đã rất mệt mỏi với loại nhân vật phế vật vùng lên.

Một số tác giả đã nghĩ ra loại Khí Vận Chi Tử thiên tài như thế này.

Loại Khí Vận Chi Tử này có ưu điểm lớn nhưng cũng có nhược điểm lớn.

Tuy rằng ban đầu mấy tiểu thuyết thông thường về sự vùng dậy của nhân vật phế vật không mang lại được cảm giác sảng khoái cho người đọc bằng nhân vật là thiên tài, nhưng đừng quên rằng vì ngay tử đầu nhân vật phế vật vùng lên đã gặp rất nhiều nguy nan.

Cho nên nói chung, dù sao ở giai đoạn trung kỳ và hậu kỳ, chỉ cần đã vượt qua giai đoạn tiền kỳ, thì Đạo Tâm của nhân vật đều cực kỳ kiên cường.

Ít nhất thì nó vững chắc hơn nhiều thiên tài khác nói chung.

Vì ngay từ đầu những thiên tài đã là tâm điểm chú ý của tất cả mọi người, nên một Khí Vận Chi Tử như vậy không thể tránh khỏi sự cố ngay từ đầu.

Đào tâm không chịu được được đả kích, có thể nhất định sẽ có cảm giác như từ trên mây rơi xuống vực sâu.

Nói miệng thì nghe có vẻ đơn giản, nhưng thực tế thì sao đây?

Trong ba mươi năm, tất cả chúng sinh trâu ngựa, và năm mươi năm, tất cả các vị Phật, rồng và voi đều như vậy.

Trong giai đoạn đầu, những Khí Vận Chi Tử kiểu phế vật vùng lên có thể được hiểu là tất cả chúng sinh trâu bò và ngựa. Ở giai đoạn hậu kỳ, bọn hắn sẽ bất khả chiến bại trong thế gian, té ngã lại có thể

đứng lên, một lần không được thì lại một lần nữa.

Vì vậy, Tần Cửu Ca thực sự rất kiêng kị Khí Vật Chi Tử kiểu phế vật vùng lên như thế đến hậu kỳ.

Vào thời điểm đó, một mình Tần Cửu Ca khó có thể khiến cho Đạo Tâm của bọn hắn bị ảnh hưởng, thậm chí có thể nói là không thể lung lay.

Điều này không khỏi kinh ngạc, Khí Vận Chi Tử kiểu phế vật vùng lên đến hậu kỳ sẽ có Đạo Tâm vô địch, khỏi phải bàn tới.

Đạo Tâm mãi mã là thứ quan trọng nhất trong việc tu luyện.

“Khí Vận Chi Tử cùng người này có quan hệ gì?”

Tần Cửu Ca đùa bỡn đôi tay trắng nõn tinh xảo của Sở U Cơ, ánh mắt rơi vào trầm tư, hắn không phải thần thánh, chỉ cần nhìn thấy Khí Vận Chi Tử là có thể biết được hắn thuộc loại Khí Vận nào.

Tất nhiên, Khí Vận Chi Tử thuộc kiểu phế vật thì vẫn khá dễ đoán.

“Quên đi, hiện tại mặc kệ đi.”

“Xem ngươi có thể tìm được cơ hội giết chết Khí Vận Chi Tử này hay không.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ trong lòng, dù sao cũng không phải chuyện hắn muốn giải quyết.

.....

“Đa tạ vị tiền bối này đã cứu giúp tỷ đệ chúng ta.”

Lúc này, ánh mắt Trần Linh Ngọc tỏ vẻ cảm kích nhìn nam tử trung niên mặc trường bào lam nhạt trước mặt.

Nếu không phải có cường giả cứu bọn họ, bọn họ vẫn không biết rõ làm như thế nào, rất có thể vừa rồi đã bị cái tên chuẩn bị đoạt bảo vật kia giết chết.

“Khụ, khụ, khụ.”

Trần Trường Sinh, người đang ở bên cạnh tỷ tỷ của mình, ánh mắt có chút lúng túng, hắn đã người tỷ tỷ đã lớn lên cùng mình phải nói lời đa tạ khách sáo với chính mình, với tính cách nhút nhát của hắn, lúc này hắn cảm thấy đỏ mặt vì điều đó.

Phải biết rằng đây là người tỷ tỷ đã cùng chính mình lớn lên từ nhỏ.

Trưởng tỷ như mẹ. Lời này được biểu hiện rất rõ trong trường hợp của hắn.

“Trường Sinh, còn không mau tới đây cảm tạ vị ân nhân cứu mạng này đi.”

Trần Linh Ngọc nhìn Trần Trường Sinh với ánh mắt lộ ra một chút trách móc, nhưng tình cảm cưng chiều vẫn được thể hiện ra nhiều hơn.

Hắn là đệ đệ duy nhất của mình nên nàng không chẳng dám quở trách.

“Ôi, tỷ tỷ tốt.”

Trần Trường Sinh thu mình lại vẻ bất lực trong mắt, quay đầu nhìn thân thể kia của mình và mở miệng nói lời cảm ơn vô cùng trịnh trọng.

“Không cần khách khí, ta cũng cảm thấy được xá đệ có thiên tư xuất sắc, sau này tất có thành tựu lớn, nên ta nguyện ý giúp đỡ các ngươi.”

Nam tử trung niên nói với Trần Linh Ngọc bằng một giọng rất chững chạc.

Ở bên cạnh, Trần Trường Thành nhịn cười trong lòng, cảm giác bản thân khác của mình khen ngợi chính mình trước mặt tỷ tỷ ruột của mình cũng không tệ, cực kỳ thích thú.

“Được rồi, ta còn có việc phải đi trước.”

Thân thể khác của Trần Trường Sinh kia mỉm cười nhìn Trần Linh Ngọc rồi bay đi.

Trần Trường Sinh thực sự không nhịn được việc tỷ tỷ của mình lại có dáng vẻ cung kính trước thân thể khác của mình như vậy, vì thế hắn tuỳ tiện tìm một cái cớ rồi rời đi.

“Trường Sinh, ta không biết khi nào đệ mới có thể trở thành cường giả Nhân Hoàng Cảnh.”

Trần Linh Ngọc nhìn đệ đệ ruột của mình bằng ánh mắt dịu dàng vô tận, tài năng đệ đệ ruột của mình là xuất sắc trong tộc, nhưng không thể đặt chân lên Nhân Hoàng Lộ để trở thành một vị Nhân Hoàng

trong một sớm một chiều.

“Lần này lại để cho đệ nghịch ngợm như vậy, một thân một mình rời khỏi gia tộc.”

Giọng điệu của Trần Linh Ngọc thay đổi, trỏ một ngón tay vào đầu Trần Trường Sinh, nhìn đệ đệ của mình bằng ánh mắt bất lực.

Đệ đệ này của mình cái gì cũng tốt, nhưng hắn lại ở nhà nhiều quá, thích lang thang khắp nơi, không ngại nguy hiểm, nếu hôm đó gặp phải cường giả nguy hiểm nào thì sợ rằng hắn sẽ bị thua thiệt.

Cũng giống như lần này, nếu không có cường giả xa lạ này, bọn họ có lẽ sẽ không thể sống sót.

“Lần sau đệ không dám nữa, Trường Sinh ta sẽ nghe lời tỷ tỷ, ta cũng sẽ nghe lời tỷ tỷ hết.”

Trần Trường Sinh nhìn tỷ tỷ của mình với một nụ cười, nhưng hắn biết rằng tỷ tỷ của hắn tuy vẫn luôn nói lời chua ngoa với hắn nhưng hắn chỉ cần cười với tỷ tỷ của mình mấy lần là nàng sẽ mủi lòng.

Tất cả sai lầm của hắn đều sẽ được tỷ tỷ tha thứ.

“Có thể thấy rằng hắn rất tôn trọng nữ tử bên cạnh mình.”

Chương 160: Chỉ cần không chết

Chương 160: Chỉ cần không chết

Tần Cửu Ca cười nhẹ trong lòng, không sợ Khí Vận Chi Tử cường hãn, chỉ là sợ Khí Vận Chi Tử không có gì đáng quan tâm.

Nói cách khác, mặc dù Khí Vận Chi Tử này là Khí Vận Chi Tử thiên tài, nhưng trong số những Khí Vận Chi Tử, Khí Vận Chi Tử này đặc biệt vì hắn có người mà hắn ta quan tâm rất nhiều.

Như vậy Khí Vận Chi Tử này chắc chắn không khó để đối phó.

Rốt cuộc, nếu không thể đối phó với Khí Vận Chi Tử, thì vẫn có thể dùng chút thủ đoạn gián tiếp đối với người bên cạnh mà hắn quan tâm.

Không sử dụng vũ lực, chỉ dùng một cách gián tiếp ngươi có hiểu hay không, không trực tiếp gây nguy hại đến tính mạng của bọn họ.

Có nhiều cách để làm cho họ khốn khổ.

“Trước hết hãy để Thiên Sứ Nhất Tộc điều tra thêm về gia tộc của bọn họ.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ một tiếng, trong khoảnh khắc đó, hắn đã nảy ra một ý định giết người không thấy máu.

“Cứ từ từ mà đi, không cần gấp gáp.”

.....

Trong hư không trên bầu trời có một hòn đảo lớn bay lơ lửng, vàng son lộng lẫy, giống như cảnh thần tiên.

Vô số thiên sứ với đôi cánh trắng đang bay trên bầu trời, cảnh tượng vô cùng thần thánh.

Trong số đó, có một hòn đảo khổng lồ nhất nằm giữa tất cả các hòn đảo lớn kia.

Có rất nhiều hội trường lộng lẫy trong hòn đảo khổng lồ lơ lửng này.

Giữa đại điện có một chỗ tràn đầy linh hoa và linh thảo.

Xung quanh đại điện có rất nhiều người mặc áo choàng màu hồng, ngoại nhân nhìn vào sẽ thấy đây là cấm cung của một nữ tử.

“Muội muội, đừng lo lắng, các trưởng lão trong tộc sẽ tôn trọng nguyện vọng của muội.”

Thần Nữ Ngạn trong trang phục nhẹ nhàng vỗ về một nữ tử có mái tóc bạch kim đang ngồi đó.

Nữ tử với mái tóc bạch kim có khuôn mặt rất xinh đẹp không thua gì Thần Nữ Ngạn của họ, tất nhiên là cả hai người đều có nét đẹp riêng.

Thần Nữ Ngạn có tính cách và ngoại hình giống như một Nữ Võ Thần. Nàng cao, không, phải nói rằng nàng rất cao.

Khí tức tỏa ra từ trên người nàng có thể nói là làm cho người ta chấn nhân tâm phách.

Còn nữ thiên sứ mà nàng gọi là muội muội này, khí chất mềm mại như ngọc, dịu dàng giống như tiểu thư khuê các được nuôi dưỡng trong các gia tộc cổ xưa.

Mái tóc bạch kim khiến cho khí chất của nàng càng thêm dịu dàng, đặc biệt là đôi bàn tay gầy guộc trên thân thể mềm mại , nhất định là một trong những bàn tay đẹp nhất trên thế gian.

“Đa tạ Thần Nữ.”

Nữ tử tóc bạch kim cười với vẻ miễn cưỡng, nàng không biết các cổ lão trong tộc có thể thay đổi chủ ý hay không.

Thân phận của nàng trong Thiên Sứ Nhất Tộc không cao quý như Thần Nữ Ngạn.

Người ta nói rằng nàng là muội muội ruột của Thần Nữ Ngạn, nhưng địa vị của họ trong Thiên Sứ Nhất Tộc là hoàn toàn khác nhau.

Số phận cuộc hôn nhân của nàng thực sự nằm ngoài tầm kiểm soát của nàng ấy.

Đây không phải là tình trạng của một mình nàng, cũng không phải là tình trạng của riêng Thiên Sứ Nhất Tộc, mà là tình trạng của tất cả các chủng tộc cổ xưa và vạn Tinh Thần Giới ở Thái Cổ Tiên Vực.

Loại trừ những đệ tử tộc nhân thực sự là rác rưởi, toàn bộ con cháu trong dòng tộc đều rất cao ngạo. Rất nhiều người đều không thể khống chế vận mệnh hôn nhân của mình.

Ngoại trừ những đệ tử ưu tú trong các gia tộc như Tiên Cổ Tần Tộc, phần lớn những người khác đều không được kiểm soát vận mệnh hôn nhân của mình.

Trên thế gian này, việc hôn nhân trong các Cổ Tộc đều do lời nói của cha mẹ và lời nói của bà mối.

Đương nhiên, nếu như ngươi có địa vị giống như Tần Cửu Ca của Tiên Cổ Tần Tộc, như vậy tự mình có thể quyết định những việc này, ý kiến trong tộc chỉ là phụ, họ chỉ đưa ra một số quy định, chỉ cần không vượt quá các quy định đó thì ngươi quyết thế nào cũng được.

Ví dụ như quy tắc mà Tiên Cổ Tần Tộc đặt ra cho Tần Cửu Ca, không được lấy nữ tử phàm tục làm vợ, không cho phép nạp những nữ tử không có thiên tư không xuất chúng làm thiếp.

Tất nhiên, Tần Cửu Ca cũng có thể không tuân thủ, và cũng không người nào có thể bắt hắn nhất định phải tuân theo các quy định này.

Chỉ cần hắn không chết là được rồi.

Địa vị của Tần Cửu Ca trong Tiên Cổ Tần Tộc là rất, rất cao.

Trên thực tế, những người thuộc Tiên Cổ Tần Tộc sẵn sàng gả hai tiên tử trong dòng tộc cùng thế hệ với Tần Cửu Ca cho hắn.

Nếu có thể như thế, Tần Cửu Ca và các nàng sẽ hạ sinh ra những huyết mạch Cấm Kỵ đặc biệt mạnh mẽ cho Tiên Cổ Tần Tộc.

Nói không chừng còn có thể tạo ra một Tần Cửu Ca thứ hai, điều này khiến những Cổ Lão Tồn Tại đó trong Tiên Cổ Tần Tộc rất phấn khích.

Nếu có thêm một người như Tần Cửu Ca nữa thì bọn họ có muốn Tiên Cổ Tần Tộc không cường thịnh trên thế giới này cũng khó.

Hai vị tuyệt sắc của Tiên Cổ Tần tộc kia, tuy rằng thiên tư không phải loại đỉnh cao của Thái Cổ Tiên Vực như Tần Cửu Ca, nhưng cũng tuyệt đối không phải là loại kém.

Nếu các Thiếu Niên Chí Tôn trong Thái Cổ Tiên Vực được chia thành nhiều cấp độ, thì Tần Cửu Ca sẽ ở một mình trên đỉnh cao, hận đời vô đối.

Tiếp theo là hai vị tiên tử như Thiếu Niên Chí Tôn trong tộc của bọn họ kia.

Tuy nhiên, Tần Cửu Ca không có ý nghĩ này.

Chương 161: Thực lực không tồi

Chương 161: Thực lực không tồi

“Thần nữ không biết chuyện gì đã xảy ra giữa ngươi và vị Cấm Kỵ Đạo Tử kia.”

Nữ thiên sứ tóc bạch kim đột nhiên bật cười, đưa tay véo eo Thần Nữ Ngạn một cái, các nàng là bạn cùng chơi với nhau từ nhỏ, cũng là tỷ muội ruột, những chủ đề tương đối riêng tư như vậy vẫn có thể thảo luận với nhau.

“Muốn ăn đòn đúng không?”

Ngay khi Thần Nữ Ngạn nghe muội muội của mình nói về chủ đề này, trong mắt nàng toát lên một chút nguy hiểm, hai tay lập tức nắm lấy muội muội của mình.

Tiểu tử này học cái gì tốt không học, lại học được cái trò nói chuyện với tỷ tỷ về đề tài này, thật sự là muốn ăn đòn.

Đột nhiên, một giọng nói vang lên bên tai của Thần Nữ Ngạn.

“Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc đến rồi.”

Ngay khi nàng nghe thấy giọng nói này, động tác của Thần Nữ Ngạn lập tức cứng lại, sau đó nàng chỉnh sửa lại y phục của mình như không có chuyện gì xảy ra.

“Được thôi.”

“Hạc, muội nói xem hôm nay tỷ tỷ có đẹp không?”

Ánh mắt Thần Nữ Ngạn có chút lo lắng và nguy hiểm, xem ra chỉ cần muội muội nói nhan sắc của mình không đẹp, sợ rằng sẽ không có ngày nào tốt đẹp.

“Đẹp, đẹp, cực kỳ xinh đẹp.”

Thần Nữ Hạc dài giọng, nhìn tỷ tỷ của mình với vẻ nghiền ngẫm, xem ra nàng thật sự không thoát khỏi lòng bàn tay của Đạo Tử Tần Tộc.

Hơn nữa xem ra dù có trốn được cũng không thèm trốn.

Đời này của nàng coi như đã kết thúc.

Tuy nhiên, xem ra như vậy cũng tốt, ít ra trong lòng tỷ tỷ của nàng cực kỳ yêu thích vị Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc kia.

Nhưng chính mình thì sao đây?

Thần Nữ Hạc nghĩ đến đây, trong lòng liền thở dài yếu ớt, trong tộc, vị tỷ tỷ của chính mình có thiên phú tốt hơn mình rất nhiều, thức tỉnh huyết mạch Thiên Sứ Thánh Vương.

Đương nhiên, địa vị của vị tỷ tỷ này cao hơn nàng rất nhiều, không phải người mà nàng có thể so sánh.

....

“Cung nghênh Đạo Tử.”

Nhiều thiên sứ tung cánh bay và kính cẩn nhìn Tần Cửu Ca, người đang chắp tay đứng trên mình Giao Long.

“Hắn là ai mà có thể khiến người của Thiên Sứ Nhất Tộc đối đãi cung kính như vậy chứ.”

Giữa rất nhiều thiên sứ, có một nam tử mặc y phục màu đen đang nhìn nam tử trên con Giao Long thuần huyết kia với vẻ cảnh giác.

Phải biết rằng huyết mạch đích hệ của Bất Hủ Đại Giáo Đại Đế như hắn cũng không được Thiên Sứ Nhất Tộc đối đãi cung kính như vậy.

Dù nói thế nào thì hiện tại trong Thiên Sứ Nhất Tộc cũng chắc chắn có những Cổ Lão Bất Hủ Tồn Tại. Chắc chắn là có cả thiên sứ mười hai cánh.

Thiên sứ mười hai cánh chắc chắn là những tồn tại cực kỳ cường đại, ngay cả một Bất Hủ Đại Giáo từng trấn áp một châu như bọn hắn cũng thấy rất khó khăn.

“Hắn là truyền nhân của dòng tộc nào vậy?”

Dạ Tâm nói với một chút suy tư trong lòng, thế lực phía sau hắn không phải ở Thần Châu rộng lớn, hơn nữa tuổi tác của hắn cũng không lớn, đây là lần đầu tiên hắn đi xa nhà như vậy mà lại tới thẳng Thái Cổ Tiên Vực, nơi cổ xưa nhất bên trong Thần Châu rộng lớn.

Đương nhiên, hắn không biết rõ về tình hình ở đây.

Tất nhiên, lần này hắn đến không phải vô duyên vô cớ, hắn đến và mang theo nhiệm vụ của các trưởng lão trong tộc giao cho.

Tới Thiên Sứ Nhất Tộc để liên hôn.

Lão tổ trong Bất Hủ Đại Giáo của bọn họ có tình bằng hữu sâu nặng với lão tổ của Thiên Sứ Nhất Tộc từ trước đây, nên có thể nói hai thế lực đạo thống này có giao tình.

“Đạo tử, mời đi bên này.”

Một nữ thiên sứ với thân hình vô cùng nữ tính bước tới chỗ Tần Cửu Ca và kính cẩn nói.

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng gật đầu, biểu thị rằng hắn đã biết.

Đột nhiên, ánh mắt của Tần Cửu Ca quét về phía Dạ Tâm đang mặc y phục màu đen, bởi vì Dạ Tâm này ở đây thực sự là dễ thấy, Tần Cửu Ca khó có thể không chú ý tới.

“Thực lực không tồi.”

Tầm Cửu Ca cười nhạt một tiếng, không biết ở đâu ra một truyền nhân của thế lực cổ lão đạo thống này, thực lực ở Thái Hư Cảnh, quả thật không tệ.

Hơn nữa nhìn bộ dạng linh hồn so với Tần Cửu Ca cũng không lớn hơn nhiều, đoán không sai thì chắc chỉ bảy tám tuổi, nhưng đã có thực lực Thái Hư Tam Trọng.

Với độ tuổi đó mà đã có thực lực như vậy thì cho dù trong Tiên Cổ Tần Tộc cũng không hề kém, thuộc hàng thiên tài đệ nhất thiên hạ.

Nói chung, ở ngoại giới, loại trừ những thế lực cổ tộc của cổ lão đạo thống, cũng chỉ có vài người đại Khí Vận mới có thể đạt tới.

Và tình huống như vậy cũng không phổ biến, thậm chí có thể nói là cực kỳ hiếm.

Do đó, một thiếu niên yêu nghiệt có sức mạnh như vậy ở ngoại giới thì khả năng cao là thuộc dòng chính của một cổ lão đạo thống nào đó.

.....

“Lần này, đạo tử tới chắc là vì chuyện Chân Long Sào rồi.”

Trên thần toạ, một vị thiên sứ tuyệt mỹ đang ngồi. Nàng mỉm cười và nói với Tần Cửu Ca.

“Thánh Vương nói không sai, hôm nay vãn bối tới đây chính là vì chuyện Chân Long Sào.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn Thiên Sứ Thánh Vương đang ở trong sương mù rồi nói, tuy rằng Thiên Sứ Thánh Vương thế hệ này có thực lực cường đại không bằng những Thánh Vương trong thời đại chư đế, nhưng cũng coi là không tệ.

Nghe những lão tổ trong tộc của hắn nói tu vi của nàng cho dù ở Thiên Tôn Cảnh cũng rất cường đại, Thiên Tôn Cảnh có thể thành vương.

Không những như vậy, không có nhiều thiên sứ trong Thiên Sứ Nhất Tộc này đã thức tỉnh huyết thống của những vị Thiên Sứ Thánh Vương trong thời đại chư đế, trong số đó, ngoại trừ Thần Nữ Ngạn, chỉ có mấy vị tộc trưởng hiện nay của Thiên Sứ Tộc thuộc thế hệ Thiên Sứ Thánh Vương này.

“Vậy thì tốt, Thiên Sứ Nhất Tộc bọn ta cũng muốn dò xét lại Chân Long Sào, đạo tử có thể đi cùng.”

Thiên Sứ Thánh Vương mỉm cười với Tần Cửu Ca rồi nói.

Bên trong Chân Long Sào có quá nhiều đồ tốt, Thiên Sứ Nhất Tộc các nàng có nuốt cũng không trôi, cuối cùng còn có các thế lực đạo thống cổ lão khác nữa.

Những thế lực đạo thống cổ lão này cũng không phải ăn chay, sẽ có khả năng cạnh tranh cùng Thiên Sứ Nhất Tộc các nàng.

Nhưng nếu có mấy vị này tham gia, thì rất nhiều việc có thể dễ dàng giải quyết.

“Vậy thì đa tạ Thánh Vương.”

Chương 162: Rất yêu thương tỷ tỷ

Chương 162: Rất yêu thương tỷ tỷ

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, đột nhiên, hắn nhìn thấy một bóng người xinh đẹp xuất hiện trước mặt mình.

“Nàng lại đẹp lên rất nhiều.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ nhìn Thần Nữ Ngạn đang mặc bộ chiến phục hoàng kim trước mặt, trong lòng không biết đang suy nghĩ gì.

“Thần Nữ, ngươi lui ra trước đi, ta cùng đạo tự nói vài lời.”

Thiên Sứ Thánh Vương lộ ra vẻ rất đau đầu, nếu Thần Nữ của họ có thể gả cho đạo tử của Tần Tộc làm chính thê, họ sẽ tuyệt đối bằng lòng, nhưng nếu là tiểu thiếp hay đại loại vậy.

Thiên Sứ Nhất Tộc các nàng vẫn còn cần chút mặt mũi.

Thần Nữ Ngạn cười nhìn Tần Cửu Ca, quay đầu ngồi vào vị trí của mình.

Tần Cửu Ca là vị khách quan trọng của Thiên Sứ Nhất Tộc, cho nên hắn đương nhiên là ngồi ở vị trí thứ nhất bên phải Thanh Vương, Thần Nữ Ngạn nhìn thấy tình huống như vậy liền lập tức ngồi ở vị

trí dưới Tần Cửu Ca, tức là vị trí thứ hai bên phải của Thiên Sứ Thánh Vương.

Một lúc sau, Tần Cửu Ca và Thiên Sứ Thánh Vương gần như đang trò chuyện với nhau.

Tần Cửu Ca liền đem hình cảnh và khí tức của vị Khí Vận Chi Tử mà hắn gặp phải trên đường kia trao cho Thiên Sứ Thánh Vương, để các nàng tìm hiểu xem xung quanh đây có tin tức về người này không.

Thiên Sứ Thánh Vương khẽ mỉm cười, lập tức cho gọi mấy thiên sứ ngoại đại điện đến tìm kiếm tin tức cụ thể của người này.

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, nhưng hắn có khí tức trên người nữ tử bên cạnh Khí Vận Chi Tử Trần Trường Sinh, cho nên Tần Cửu Ca rất dễ dàng phát giác được bọn họ đang ở nơi nào.

Họ vẫn đang ở bên trong Thiên Sứ Cổ Vực, cả gia tộc của bọn hắn cũng đang ở bên trong Thiên Sứ Cổ Vực, có vẻ như bọn họ là một chủng tộc rất mạnh trong Thiên Sứ Cổ Vực.

“Được rồi, Thánh Vương, hôm khác chúng ta lại nói chuyện.”

Tần Cửu Ca mỉm cười với Thiên Sứ Thánh Vương rồi rời khỏi đại điện.

Sau khi Tần Cửu Ca bước ra khỏi đại điện, Thiên Sứ Thánh Vương trầm mặc một hồi, thực lực của Tần đạo tử cổ quái này thật sự rất mạnh.

Giờ phút này, nàng thật sự hy vọng nữ tử của mình có thể gả cho đạo tử của Tần Tộc này.

....

Chẳng bao lâu, bởi vì Thiên Sứ Nhất Tộc là thế lực bá chủ bên trong Thiên Sứ Cổ Vực, lại có tướng mạo lẫn khí tức thân thế của một sinh linh cụ thể.

Tất nhiên, quan trọng nhất chính là địa điểm cụ thể và chi tiết mà Tần Cửu Ca đưa cho bọn họ, không tới nửa ngày các thiên sứ đã tìm được thông tin mà Tần Cửu Ca muốn.

“Con trai của trưởng tộc họ Trần xuất thân từ một thượng cổ thế gia.”

Tần Cửu Ca thờ ơ nhìn thông tin chi tiết về Khí Vận Chi Tử của Trần

Trường Sinh, ghi lại trên tay.

Các thiên sứ này làm việc vẫn cực ký ý tứ, và họ đã viết rất nhiều thông tin về Trần Trường Sinh.

“Trần Trường Sinh đã ở cùng tỷ tỷ của mình vào ngày hôm đó.”

“Hai tỷ đệ có mối quan hệ rất tốt. Trần Trường Sinh rất tôn trọng và yêu thương tỷ tỷ của mình.”

“Gia tộc của họ đang trải qua nội loạn, có không ít tộc nhân đang đứng xếp hàng.”

Tần Cửu Ca đọc tất cả các thông tin do những thiên sứ này gửi đến, trên khóe miệng nở một nụ cười.

Ngươi nói xem, nếu ngươi xúc phạm người tỷ tỷ mà Khí Vận Chi Tử Trần Trường Sinh này kính trọng nhất, liệu Khí Vận Chi Tử này có phát điên không.

Tần Cửu Ca cũng không biết nữa.

“Trong gia tộc của họ được chia thành hai chủ mạch, và bây giờ họ đang tranh giành quyền lực. Có lẽ ta có thể tận dụng cơ hội này để làm điều gì đó.”

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, và đừng hành động liều lĩnh khi đối phó với Khí Vận Chi Tử hay Khí Vận Nữ Chủ.

Hãy chắc chắn tìm ra điểm mấu chốt, mài sắt thành kim, nếu không ngươi sẽ phải hứng chịu những phản công vô tình của Khí Vận, điều này không tốt chút nào.

“Một kiểu nội dung truyện gia đình tranh giành quyền lực cũ.”

Trong lòng Tần Cửu Ca cười nhạt nói, loại âm mưu này kiếp trước là vô vùng quan thuộc rồi.

Dựa theo những văn học mạng ảo ở kiếp trước, Khí Vận Chi Tử này sẽ nhanh chóng dẹp yên được lục đục trong gia tộc, sau đó mới từ từ giúp gia tộc được mở mang.

Đột nhiên.

Một tiếng kẽo kẹt vang lên, cửa phòng Tần Cửu Ca được mở ra.

Người đi vào chính là Thần Nữ Ngạn của Thiên Sứ Nhất Tộc, ánh

mắt thất thường, nhưng lại nhanh chóng trầm xuống nói với Tần Cửu Ca.

“Đạo tử, ta có một chuyện muốn nhờ.”

“Có chuyện gì.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn Thần Nữ Ngạn với thân hình mảnh mai. Thần Nữ Ngạn này là nữ tử cao nhất xung quanh hắn.

Đương nhiên, không có gì để chê về vóc dáng của nàng. Nếu như ở kiếp trước thì vóc dáng của nàng thuộc loại ngự tỷ.

Một đôi cánh trắng tinh có thể làm cho người ta cảm giác được thánh khiết không gì sánh được.

Đôi môi đỏ mọng kiều diễm lại càng làm cho người ta thèm muốn.

Sở U Cơ ở một bên mỉm cười nhìn bộ dáng tuyệt trần này không biết xuất hiện từ đâu, nàng đã sớm dự liệu được kiểu tình huống như thế này.

“Đạo Tử, gần đây trong tộc muốn gả Thần Nữ Hạc cho Dạ Tâm, huyết thống Đích Hệ Đại Đế của Huyền Châu Bất Hủ Đại Giáo Dạ Thần.”

“Nhưng mà… Thần Nữ Hạc lại không đồng ý hôn sự này.”

Thần Nữ Ngạn do dự, nhưng nhanh chóng nói ra những lời này.

Chương 163: Quản quá sâu

Chương 163: Quản quá sâu

Thực ra đây là chuyện nội bộ của Thiên Sứ Nhất Tộc bọn họ, cho dù thân phận của Tần Cửu Ca là cao quý cũng không thể tùy ý can thiệp vào nội tình của một dòng tộc.

Trừ khi dòng tộc đó thực sự quá nhỏ yếu và bị nắm trong lòng bàn tay, thì điều đó mới được.

Nhưng Thiên Sứ Nhất Tộc của bọn họ cũng không phải là nhỏ yếu trong mắt Tiên Cổ Tần Tộc, đó là chưa nói, Thiên Sứ Nhất Tộc của bọn họ còn có thể vừa mắt Tiên Cổ Tần Tộc.

Ít nhất mấy vị lão tổ còn ngủ say trong dòng tộc của họ là những vị cổ lão kinh thiên động địa.

Mặc dù các châu mà mấy vị Cấm Kỵ đã thôn tính không sánh bằng của mấy Cấm Kỵ Đại Đế Cổ Xưa, nhưng chắc chắn là bọn họ sẽ phải nhìn nhận.

Vì vậy, những chuyện như kết hôn của trong tộc mình, đặc biệt là thế lực kết thông gia lại là huyết thống Đại Đế trực hệ của cổ lão đạo thống một phương.

Nói chung, bình thường mà nói, người ngoại tộc không thể nhúng tay vào loại chuyện này.

Cũng không có thế lực đạo thống cổ lão nào khác nguyện ý nhúng tay vào.

Những trưởng lão của Tiên Cổ Tần Tộc sẽ không hấp tấp xen vào những chuyện này, dù sao cũng liên quan đến thể diện của một số đạo thống không phải là rất kém.

Tiên Cổ Tần Tộc dù hùng mạnh đến đâu cũng không thể bỏ qua cảm xúc của một đạo thống Đại Đế.

“Có thể.”

Tần Cửu Ca nhìn Thần Nữ Ngạn với ánh mắt đang ánh lên thần sắc yêu thương mình. Hắn mỉm cười rồi nói.

Thật vậy, với trường hợp bình thường mà nói, người trong Tiên Cổ Tần Tộc sẽ không để tộc nhân của mình can thiệp vào những vấn đề như vậy, đặc biệt là trong trường hợp cả hai đạo thống đều không hề yếu.

Nhưng những tộc nhân này không bao gồm Tần Cửu Ca.

Thái độ của người trong Tiên Cổ Tần Tộc đối với Tần Cửu Ca chính là chỉ cần ngươi không chết, mọi chuyện đều được.

Tần Cửu Ca nhìn Thần Nữ Ngạn đang lộ vẻ cảm kích. Hắn cười nhạt một tiếng.

Hắn là tên đại phản diện, nhưng trong lòng vẫn còn một chút tình cảm, mặc dù thứ tình cảm này vô cùng mỏng manh nhưng hắn vẫn sẵn sàng giúp đỡ Thần Nữ Ngạn một yêu cầu nhỏ như vậy khi thỉnh cầu này nằm trong tầm tay hắn.

Hơn nữa nếu cảm giác của hắn không sai, Thần Nữ Ngạn đương thời cửa Thiên Sứ Nhất Tộc này, dường như chạy không thoát được lòng bàn tay của hắn.

Nó có thể đặt nền tảng để hắn kiểm soát Thiên Sứ Nhất Tộc trong tương lai, và việc thành lập một thế lực hoàn toàn là của mình cũng không tồi.

“Ta thay mặt Thần Nữ Ngạn đa tạ Đạo Tử.”

Thần Nữ Ngạn lúc này nhìn Tần Cửu Ca với ánh mắt dịu dàng, nam tử mà nàng ngưỡng mộ trong lòng thực sự có quan tâm đến nàng một chút.

Kỳ thực nàng cũng biết trong hoàn cảnh bình thường khó có thể nguyện ý giúp nàng.

Thực ra trong lòng nàng cũng không biết liệu việc hắn giúp nàng có phải do cao hứng hay không.

Giúp đỡ nàng nhất định sẽ mang lại cho hắn một chút phiền phức và rắc rối, điều mà nàng không hề mong muốn.

“Việc nhỏ không cần phải để ý tới.”

Tần Cửu Ca mỉm cười, nhẹ nhàng nói với Thần Nữ Ngạn.

Hắn không biết phải dùng tâm thái gì để đối mặt với Thần Nữ Ngạn này.

Có lẽ là có tình yêu và sự thương hại, nhưng có thể là mong muốn kiểm soát hoàn toàn quái vật khổng lồ Thiên Sứ Nhất Tộc thông qua Thần Nữ Ngạn.

Thiên Sứ Nhất Tộc là một chủng tộc có thể khiến Tiên Cổ Tần Tộc đối đãi thẳng thắn, và gia tộc của họ vẫn rất mạnh.

Tần Cửu Ca nói chung không muốn từ bỏ một dòng đạo thống có thể bị hắn điều khiển trong tương lai.

.....

“Đạo Tử, không phải ngươi quản chuyện này quá sâu sao?”

Trên chiếc ngai hoàng kim trong đại điện, Tần Cửu Ca đang nhàn nhã uống loại tiên trà cực phẩm, phía sau là bàn tay gầy guộc của Sở U Cơ đang xoa bóp bờ vai.

Chưa kể, lực xoa bóp của Sở U Cơ này càng ngày càng tinh tế, vừa phải.

Cơ thể của Sở U Cơ toát ra khí chất quyến rũ, có mùi rất thơm.

Một nữ thiên sứ quyến rũ nhìn Tần Cửu Ca trong mắt có chút ngượng ngùng nói.

Bọn họ muốn gả Thần Nữ Hạc trong tộc cho Dạ Tâm, Đại Đế Địch Hệ của Dạ Thần Giáo, chính nhất mạch các nàng chủ trương việc này, như vậy các nàng sẽ thu được rất nhiều lợi ích.

Đương nhiên, các nàng bằng lòng gả Thần Nữ Hạc cho Dạ Tâm.

Nhưng mà vốn dĩ cái gì cũng chắc chắn, lần này là bởi vì vị Đạo Tử Tiên Cổ Tần tộc cổ quái trước mặt mà trở nên thất bại.

Điều này thật khó chịu.

“Đạo Tử thật sự muốn nhúng tay vào chuyện này sao.”

Thiên Sứ Thánh Vương ở đại sảnh trên cao, trầm mặc nhìn Tần Cửu Ca một hồi rồi nói rằng hôm qua nàng đã biết vị Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc sẽ nhúng tay vào cuộc hôn nhân này.

Nhưng bây giờ nàng vẫn phải hỏi trước mặt tất cả các tộc nhân.

Tần Cửu Ca nhìn một thiên sứ tóc bạch kim đứng bên cạnh đang rất kích động, trong lòng có chút cảm khái, Thiên Sứ Nhất Tộc này quả thực là một chủng tộc tuyệt mỹ.

Tần Cửu Ca cũng không nói chuyện gì, chỉ nhìn Thiên Sứ Thánh Vương trên phía cao của đại sảnh, thái độ của hắn rất rõ ràng.

Dù sao đối với hắn cũng chỉ là một chút cố gắng, nhưng những gì hắn sẽ đạt được trong tương lai không chỉ là những điều đơn giản.

“Được rồi, chúng ta không nói chuyện nữa, trước tiên cứ để vậy đã.”

Thiên Sứ Thánh Vương có vẻ rất đau đớn. Với ý kiến của Đạo Tử như Tần Cửu Ca về vấn đề này, nàng cho rằng Thần Nữ Ngạn đã nhờ Đạo Tử giúp đỡ.

Tần Cửu Ca nhàn nhạt cười. Việc liên hôn của các này phỏng chừng thất bại rồi. Hôm qua Thiên Sứ Thánh Vương đã ngầm thừa nhận đồng ý với ý kiến của mình.

Hiện tại cùng lắm cùng chỉ là hình nhức để tộc nhân của các nàng còn có thể nhìn mặt Dạ Tâm của Dạ Thần Giáo mà thôi.

Mặt mũi của hắn vẫn rất lớn, có lẽ nên nói mặt mũi của Tiên Cổ Tần Tộc của bọn hắn rất lớn.

“Qua một thời gian ngắn nữa chúng ta hãy nói lại chuyện này.”

Chương 164: Thay đổi thông gia

Chương 164: Thay đổi thông gia

Thiên Sứ Thánh Vương nói với vẻ hơi bất đắc dĩ. Thần Nữ Ngạn của mình ước chừng trong lòng vị này còn có chút địa vị, vẫn có thể mời hắn đứng ra ra mặt nói giúp.

Kỳ thật, nghĩ đến như vậy, về mặt nào đó cũng là chuyện tốt, chẳng lẽ trong tương lai việc Thần Nữ Ngạn của bọn họ và vị Thiếu Niên Chí Tôn này sẽ thật sự thành công sao?

Không ai có thể chắc chắn về tương lai, ít nhất Thần Nữ Ngạn ngốc nghếch này vẫn còn có cơ hội.

Và nếu họ có thể có một mối quan hệ thông gia chính thống với một vị như thế này này, tất nhiên, mối quan hệ thông gia chính thống ở đây ám chỉ việc Thần Nữ Ngạn của họ là chính thê của Tần Cửu Ca chứ không phải là thiếp thất.

Chẳng phải lợi ích cho Thiên Sứ Nhất Tộc của họ còn lớn hơn sao?

.....

“Cái gì, bọn họ sẽ bàn mối hôn sự này sau sao.”

Trong đại sảnh, nơi các thiên sứ chiêu đãi các vị khách quý, Dạ Tâm đập vỡ tách trà trong tay, nhìn đoàn tùy tùng đang quỳ gối trên đại điện với ánh mắt khó chịu.

Lần này hắn đến Thần Châu rộng lớn để liên hôn với Thiên Sứ Nhất Tộc, sau đó dùng hôn ước này đặt nền móng cho một châu vực cổ lão và phồn thịnh nhất Thái Cổ Tiên Vực.

Bởi vì ai cũng đều biết, trong Thái Cổ Tiên Vực bây giờ thịnh thế sắp khởi, diện tích càng to lớn thì cơ duyên càng nhiều.

Dạ Thần Giáo bọn họ hy vọng có thể quật khởi trở thành thế lực cường đại hơn trong Đại Thế này.

Thậm chí bọn họ cũng có tham vọng, hy vọng ngày đó mình cũng có thể trở thành Thế Lực Cấm Kỵ.

Tuy rằng không có khả năng lắm.

Nhưng đây mới là bắt đầu, chuyện bọn họ chuẩn bị kết thân với Thiên Sứ Nhất Tộc đã không còn manh mối.

Bây giờ Dạ Tâm đang rất phẫn nộ trong lòng.

“Xem ra trong tộc các nàng đã có quyết định, bằng không sẽ không kéo dài như vậy.”

Lúc này Dạ Tâm đang âm thầm nghĩ ở trong lòng nhưng ngoài miệng thì lại nhẹ nhàng nói, Thiên Sứ Tộc này vẫn giữ thể diện cho bọn họ.

Ít nhất cũng không trực tiếp cự tuyệt hắn.

“Xem ra phải thay đổi chủng tộc của thông gia một chút rồi.”

Dạ Tâm suy nghĩ một chút, thở dài một tiếng, nếu Thiên Sứ Tộc không đồng ý, hắn cũng không có cách nào, dù sao đây cũng chỉ là chuyện ngươi tình ta nguyện của hai tộc.

Dạ Thần Giáo bọn họ cũng không thể ép buộc Thiên Sứ Tộc các nàng gả Thần Nữ Hạc trong tộc cho hắn.

Không ai ngốc cả, tất cả mọi người đều là Cổ Đạo Thống, chỉ cần song phương giữ thể diện ngoài mặt cho nhau là được rồi.

Thì có một vài chuyện sẽ dễ nói rồi.

Trong lòng Dạ Tâm lúc này đột nhiên nhớ tới thiếu niên mà mình nhìn thấy ngày hôm trước, thiếu niên đó còn nhỏ tuổi hơn cả mình, nhưng tu vi của hắn làm mình không thể nhìn thấu.

“Nghe các nàng nói, người này là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc.”

Trong lòng Dạ Tâm lúc này rất là cảm khái, đây chính là thế lực có đẳng cấp bất đồng ở phía sau.

Đãi ngộ của hắn sẽ không tốt bằng Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc kia.

“Có lẽ ta có thể tiếp cận hắn một chút.”

Tuy rằng trong lòng Dạ Tâm mơ hồ cảm thấy chuyện mình liên hôn với Thiên Sứ Tộc có sự chen chân của Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc vào trong đó, nhưng hắn vẫn muốn tiếp cận với vị Đạo Tử kia một chút.

Cho dù là vị Đạo Tử kia phá hủy chuyện liên hôn của Dạ Thần Giáo và Thiên Sứ Tộc bọn họ thì hắn cũng muốn đi bái phỏng một chút.

Bởi vì nếu Dạ Thần Giáo bọn họ có thể lôi kéo chút quan hệ với Tiên Cổ Tần Tộc, có lẽ so với việc hắn liên hôn với Thiên Sứ Nhất Mạch càng có lợi hơn.

...

"Trần Trường Sinh, Trần Linh Ngọc, Thượng Cổ Trần Gia hai mạch tách biệt."

Tần Cửu Ca khẽ lẩm bẩm trong miệng, ánh mắt hiện lên một tia sát ý, xem ra điểm mấu chốt mà mình cần phải đột phá của nam chính lần này chính là trên người tỷ tỷ Trần Linh Ngọc của nam chính.

"Bây giờ bọn họ lại đi ra ngoài rồi."

Tần Cửu Ca cảm nhận được Đại Đạo Ma Chủng của mình đang di chuyển trên người Trần Linh Ngọc, cũng chính là trong lúc bọn họ rời khỏi gia tộc của bọn họ.

"Xem ra bây giờ bọn họ cũng phải đi tới Chân Long Sào rồi."

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, thông qua Thiên Sứ Nhất Tộc hắn có rất nhiều tin tức của Thượng Cổ Trần Gia, Trần Linh Ngọc và Trần Trường Sinh.

Tất nhiên cũng biết trong khoảng thời gian này bọn họ cũng sẽ đi tới Chân Long Sào.

Dù sao loại cơ duyên to lớn như Chân Long Sào này thì ai cũng muốn được chia cho một chén canh.

Nếu như có thể đoạt được một ít cơ duyên trọng đại từ trong Chân Long Sào thì không chỉ là cực kỳ tốt với chính mình mà đối với gia tộc của mình cũng vậy.

"Vậy chúng ta cũng phải lập tức đi tới đó."

Tần Cửu Ca vuốt ve mái tóc của Sở U Cơ đang xõa trên hai chân mình, trong lòng nhàn nhạt nghĩ đến.

Hắn cũng không muốn đem những cơ duyên này cho loại nam chính này, nếu không thì muốn hắn phải làm sao.

“Tiểu tử, xem như lần này ngươi có lộc ăn rồi.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng vỗ vỗ Y Y đang nằm bên cạnh giống như một con cá muối, cười nhạt nói.

Chỉ cần có thể tìm được cái kia số mệnh chân long, Y Y khi đó liền thật sự muốn quật khởi.

Khí Vận Chân Long chính là một loại Thánh Linh đặc thù cực kỳ trân quý, đương nhiên ngươi muốn nói nó là Thánh Linh thì nó là Thánh Linh, nhưng ngươi muốn nói nó không phải thì cũng không phải.

Một chủng Sinh Linh rất kỳ quái, hơn nữa nuôi dưỡng chủng Sinh Linh này cũng không dễ, ít nhất là Tần Cửu Ca không nuôi được.

Ai biết có thể nuôi tốt được loại đồ chơi này.

Loại con vật này giống như kiếp trước ngồi dưới đáy xuyên thú, ít nhất Tần Cửu Ca chỉ cần dùng Thần Thạch Thượng Cổ hoặc Tiên Thiên Tinh Hoa nuôi dưỡng là được.

Tuy rằng những thứ kia rất quý giá nhưng Tần Cửu Ca vẫn cho ăn được.

Nhưng thật sự là không nuôi nổi Khí Vận Chân Long này, chủng Khí Vận Chân Long này có liên quan đến Khí Vận, Khí Vận lại là loại hư vô mờ ảo nhìn không thấy sờ không được.

Cho nên rất khó nuôi dưỡng, đây cũng là vì sao Tần Cửu Ca không chuẩn bị nuôi dưỡng nó giống như nuôi dưỡng Y Y, mà đem nó chuẩn bị làm khẩu phần ăn cho Y Y.

“Ê a a, ê a a.”

Y Y bị Tần Cửu Ca vỗ vài cái thì lập tức xoa xoa đôi mắt nhỏ của mình mà chậm rãi nhai nuốt, trong miệng kêu ê a a ê a a, nhìn có vẻ rất là chán ghét Tần Cửu Ca gọi tên của mình.

“Vật nhỏ ngươi còn không vui sao, một lúc nữa thì đừng có cầu xin ta.”

Chương 165: Ngươi lớn lên thì

chắc chắn sẽ là cường giả

Chương 165: Ngươi lớn lên thì chắc chắn sẽ là cường giả

Tần Cửu Ca cười khẽ vài tiếng, vỗ vài cái vào móng vuốt đang duỗi tới của Y Y, vừa tỉnh là lại muốn ăn, còn phải ăn loại đồ quý giá này, cũng không biết đến khi nào mới có thể kiếm về được.

“Ê a a, ê a a.”

Lúc này Y Y bò lên rất nhanh từ trên mặt đất, hai tay chống thắt lưng, hùng hổ nhìn Tần Cửu Ca, đồng thời còn vươn một tay của mình tới trước mặt Tần Cửu Ca.

“Không cho, trừng ta thì ta cũng không cho.”

Tần Cửu Ca cười khẽ một tiếng, xoa xoa đầu Y Y.

.....

Thiên Long Cốc, nằm ở một nơi Địa Vực của Hão Hạn ở phía tây Thiên Sứ Cổ Vực, nơi này bởi vì có một con Thiên Long cường đại rơi xuống mà được đặt tên như vậy.

Gần đây nơi Thiên Long Cốc này náo nhiệt hẳn lên.

Bởi vì nơi này xuất hiện một sào huyệt, Chân Long Sào.

Bất kể là ở trong tỷ tỷ Tinh Thần Giới hay là trong Thái Cổ Tiên Vực thì Long Tộc đều là chủng tộc cực kỳ cường đại, đương nhiên chủng tộc được nói đến ở đây là chủng Long Tộc có huyết mạch cực kỳ thuần khiết kia.

Tuy là Long Tộc có huyết mạch không thuần khiết kia cũng có chút mạnh, thế nhưng cũng không cường đại đến mức độ khiến nhiều thế lực phải chú ý.

Dù sao thì ai cũng biết là bản tính của rồng vốn dĩ là phóng túng, ai biết con cháu của Long Tộc ở bên ngoài cùng với các chủng tộc khác đã sinh ra chủng tộc mang theo huyết mạch Long Tộc gì.

Cho nên từ Chân Long này là để hình dung những Long Tộc có huyết mạch cổ xưa chân chính.

Huyết mạch của chúng cực kỳ tinh thuần, chính là nguồn gốc huyết

mạch của tất cả Long Tộc.

Chân Long Sào, tất nhiên là để chỉ sào huyệt của một con Chân Long.

Cũng chỉ có một sào huyệt của Chân Long cộng thêm địa thế đặc thù, còn có rất nhiều nguyên nhân, mới có thể thai nghén ra một con Khí Vận Chân Long.

“Trường Sinh lần này ngươi tuyệt đối không được chạy loạn nữa, ở chỗ này có rất nhiều thế lực cổ xưa cường đại.”

Một mỹ nữ mặc áo tím mang theo vẻ mặt sủng nịch nhìn một nam tử nhỏ tuổi.

Đệ đệ này của mình cũng không biết đến khi nào mới có thể lớn lên, luôn chạy khắp nơi, nhưng luôn có thể hóa hiểm thành an.

“Nghe lời của tỷ tỷ, nghe lời của tỷ tỷ.”

Nam tử trẻ tuổi cười hì hì nhìn tỷ tỷ của mình, trong lòng âm thầm chửi bới.

Tỷ tỷ này của hắn cái gì cũng tốt nhưng lại cứ thích quản mình, còn rất hay nói nhảm, tuy rằng toàn bộ đều là lời quan tâm mình.

Nhưng trong lòng nam tử trẻ tuổi cười một tiếng, một người khác của hắn có thể hành động.

Hắn là một hồn song thể, hai song thể đều là linh hồn chủ đạo của hắn, cho nên người kia của hắn tìm được thứ tốt thì không phải cũng là của hắn sao.

Một nam một nữ này tất nhiên chính là Trần Trường Sinh và tỷ tỷ Trần Linh Ngọc.

Bọn họ cũng đi theo gia tộc của mình đến Chân Long Sào để cướp lấy cơ duyên tạo hóa.

“Trường Sinh ngươi chính là Yêu Nghiệt Thiên Tài của gia tộc chúng ta, chỉ cần ngươi từ từ lớn lên thì tất nhiên là có thể trở thành cường giả.”

Lúc này ánh mắt của Trần Linh Ngọc ôn nhu nhìn đệ đệ của mình nói.

Kỳ thật nàng cũng biết vì sao đệ đệ của mình lại luôn đi ra bên ngoài lang bạt như vậy.

Bởi vì hắn biết rõ chỉ có khi thân thể ở trong nguy hiểm thì mới có thể càng kích phát tiềm lực của mình hơn, làm cho mình phát triển nhanh hơn.

Tuy rằng Trần Thị Nhất Tộc bọn họ vẫn có lão tổ tồn tại, nhưng đã càng ngày càng yếu rồi.

Thiên Tài Yêu Nghiệt đích hệ trong tộc điêu tàn, hơn nữa còn có đại trưởng lão nhất mạch đoạt quyền.

Những chuyện này đã làm cho Thượng Cổ Trần Gia bọn họ tràn ngập nguy hiểm, đệ đệ của nàng muốn nhanh chóng trưởng thành, trưởng thành đến trình độ có thể trợ giúp đỡ gia tộc của mình.

Ánh mắt của Trần Trường Sinh chợt lóe, sao hắn nghe không hiểu ý tứ trong lời nói của tỷ tỷ mình chứ.

Hắn thực sự muốn nói với tỷ tỷ của mình là không cần phải lo lắng cho hắn, bởi vì hắn có một sự bảo về rất an toàn.

Nhưng hắn không thể nói cho tỷ tỷ của mình biết là hắn có hai thân thể, nguyên nhân đầu tiên chính là tin tức này khiến người ta không thể tưởng tượng nổi, hơn nữa tin tức này bị tỷ tỷ biết được cũng không có lợi ích gì.

Cũng không phải hắn không tin tỷ tỷ của hắn, mà là bí mật này một mình biết là được rồi.

Bí mật được người thứ hai biết thì không được gọi là bí mật nữa.

Hơn nữa tính cách tỷ tỷ của mình lại là kiểu ôn nhuyễn như nước.

Nếu tỷ tỷ không cẩn thận bất chợt tiết lộ ra cái gì đó, vậy thì sẽ không ổn.

Dù sao thì Trần Trường Sinh chuẩn bị đặt bí mật này ở trong lòng cả đời, không cho bất luận kẻ nào biết.

“Được, tỷ tỷ.”

Trần Trường Sinh thân thiết cười với với tỷ tỷ của hắn, tỷ tỷ của mình thật sự là quá mức ôn nhu với mình.

“Ơ, Trần công tử và Trần tiểu thư sao còn chưa đi nữa, có phải muốn để cho tất cả đệ tử trong tộc đều phải chờ các ngươi hay không.”

Một đạo âm thanh âm dương quái khí vang lên bên tai Trần Trường

Sinh và tỷ tỷ Trần Linh Ngọc.

“Trần Thắng Tinh lại gọi thì ta sẽ cắt đứt chân của ngươi.”

Trần Trường Sinh quay đầu lộ vẻ hung ác nhìn nam tử trẻ tuổi có dáng vẻ giống chó này.

Đây là con cháu đích hệ của nhất mạch khác của Trần Gia bọn họ, cũng chính là đại trưởng lão nhất hệ của Trần Gia bọn họ.

Mà thân là đệ tử của đại trưởng lão nhất hệ thì tất nhiên là đối địch với đệ tử tộc trưởng nhất tộc của gia tộc bọn họ.

Cho nên khi vãn bối hai bên gặp mặt đều là kiểu một lời không hợp liền ra tay.

“Hừ, cũng không biết các ngươi còn có thể kiêu ngạo đến bao giờ.”

Nam tử trẻ tuổi tên là Trần Thắng Tinh khinh thường nhìn bọn người Trần Trường Sinh, ở Trần Gia bọn họ chỉ cần mắt không mù thì đều có thể nhìn ra được Trần Gia Gia Tộc Nhất Mạch bây giờ yếu hơn rất nhiều so với Trần Gia Đại Trưởng Lão Nhất Mạch.

Phỏng chừng qua một khoảng thời gian nữa, chờ đại trưởng lão của Trần Gia đột phá, khi đó đích hệ của Trần Gia còn chưa biết là ai đâu.

“Ít nhất là bây giờ có thể xử lý ngươi.”

Lúc này Trần Trường Sinh không hòa nhã dễ gần như trước kia nữa, mà là kiểu cương quyết nhìn Trần Thắng Tinh.

“Tên phế vật này ngươi còn chưa có tư cách nói chuyện với ta, gọi Trần Thiên công tử của các ngươi tới đây.”

Chương 166: Đại Trưởng Lão nhất mạch và phái trung lập

Chương 166: Đại Trưởng Lão nhất mạch và phái trung lập

Ánh mắt của Trần Trường Sinh khinh thường nhìn cái tên Trần Thắng Tinh này, đây chỉ là một người hầu của tôn tử Trần Thiên của đại trưởng lão trong tộc, không tính là đại nhân vật gì.

Trong lòng mình thì tên Trần Thắng Tinh này chính là một con chó, còn là chó nuôi trong nhà.

Không phải kiêng kỵ tên Trần Thiên kia, Trần Trường Sinh đã sớm tiêu diệt Trần Thắng Tinh, bởi vì ánh mắt của tên cẩu tạp chủng này nhìn tỷ tỷ của mình không đúng chút nào.

Trần Trường Sinh hận không thể lập tức xé xác con chó này.

Nhưng bây giờ vẫn chưa được, hắn không thể cho Đại trưởng lão một cái cớ, như vậy rất bất lợi cho sức ảnh hưởng của bọn họ ở trong tộc.

Dù sao ở trong Thượng Cổ Trần Gia, ngoại trừ Nhất Mạch Gia Tộc của bọn họ và Đại Trưởng Lão Nhất Mạch thì vẫn còn có phần lớn phái trung lập.

Loại thực lực của phái trung lập này cũng không nhỏ bé yếu ớt ở trong Trần Gia, thậm chí có thể nói là rất cường đại.

Chẳng qua bọn họ đến bây giờ vẫn đang quan sát tình hình trong tộc.

Mà nếu bây giờ truyền ra tin tức Trần Trường Sinh sát hại đệ tử trong tộc, nhất định sẽ có không ít tộc nhân của Trần Thị trung lập sẽ đi đến Đại Trưởng Lão Nhất Mạch.

Dù sao thì cả hai bên có tranh đấu thế nào đi chăng nữa thì cũng không thể tùy ý giết đệ tử trong tộc mình, đây chính là giới hạn thấp nhất.

Đột nhiên, Trần Trường Sinh trực tiếp chạy tới đánh Trần Thắng Tinh ngã ra đất.

Ánh mắt rất khinh thường nhìn tôn tử luôn ỷ vào phía sau mình là Đại Trưởng Lão ở trong tộc, cho nên Trần Thắng Tinh cứ luôn nói chuyện âm dương quái khí ở trước mặt mình.

Loại người này thật sự là muốn cái gì cũng không được, bản thân mình lại có thể tùy ý làm nó ngã xuống.

Trong tộc thì tình huống này vẫn có thể, dù sao kiểu này chỉ có thể được coi như luận bàn cùng thế hệ, kỹ năng không bằng người mà thôi.

“Ngươi… Ngươi chờ đó, sau này Trần Thiên công tử sẽ dạy dỗ ngươi.”

Nghe được Trần Trường Sinh mắng bản thân là phế vật, còn xông tới trực tiếp đánh hắn ngã ra đất, trên mặt Trần Thắng Tinh xuất hiện vẻ mặt khó coi, đây là bị Trần Trường chọc tức.

Tuy rằng hắn không bằng Thiên Phú Yêu Nghiệt của Trần Trường Sinh, nhưng hắn cũng là thanh niên thiên tài không hề yếu kém trong Trần Gia Thượng Cổ.

Bằng không, sao hắn có thể làm tùy tùng của Trần Thiên công tử.

Phải biết là bây giờ đại trưởng lão này đang có thế lực hưng thịnh ở Thượng Cổ Trần Gia, không biết bao nhiêu người nguyện ý làm tùy tùng của Trần Thiên công tử đâu.

Bởi vì như vậy, không chỉ khả năng đạt được tài nguyên sau này sẽ càng cao hơn, mà sau này còn được coi như là có chút mặt mũi ở bề trên của Trần Gia.

Về sau bọn họ cũng dễ dàng được thăng chức một chút ở trong tộc.

Thế nhưng bởi vì Trần Trường Sinh này có tu vi cao hơn hắn một chút, mắng hắn một tiếng phế vật cũng có thể.

Trần Trường Sinh nghe Trần Thắng Tinh nói, mí mắt cũng không nâng lên một chút.

Phế vật như vậy thật sự là không đáng để hắn tức giận, nhưng hắn lại không muốn luôn luôn phải nhìn thấy con sâu phiền phức này mình di chuyển lung tung ở trước mắt mình.

Trần Thắng Tinh hùng hùng hổ hổ đứng lên từ dưới đất, vỗ vỗ quần áo của mình, lại đen mặt rời đi.

Hắn cũng biết bây giờ hắn hoàn toàn không phải là đối thủ của Trần Trường Sinh này, lại không muốn tự rước nhục nhã cho mình.

Trần Trường Sinh cũng không thèm liếc Trần Thắng Tinh một cái, thay vào đó là cười hì hì lôi kéo Trần Linh Ngọc cùng đi tới.

....

“Đây là Chân Long Sào, khí thế lại đặc biệt bàng bạc đại khí, ở chỗ này đã có thể cảm nhận được Chân Long Khí tràn ngập bên trong.”

Tần Cửu Ca đứng ở trên Giao Long, lạnh nhạt nhìn về phía địa thế xa xa.

Địa thế của Chân Long Sào này cực kỳ đẹp đẽ, là một nơi thật sự có thể nuôi ra Cường Đại Tồn Tại.

“Ê a a, ê a a.”

Lúc này Y Y cũng không biết đã cảm nhận được cái gì, hai tay hai chân lập tức trèo lên bên vai của Tần Cửu Ca, lớn tiếng kêu lên.

Rõ ràng, nó cảm thấy có một cái gì đó đặc biệt có lợi cho nó ở đây.

Bây giờ hai đôi mắt nhỏ nhắn bình thường nheo lại của Y Y mở to.

Thân thể cũng có chút rung động.

“Bên trong Chân Long Sào lại có một ít Chân Long Thảo, rất hữu dụng.”

Tần Cửu Ca nhớ đến một vài quyển sách mình đọc khi còn bé, trong đó ghi loại Chân Long Sào này đoạt thiên địa tạo hóa.

“Đến lúc đó hái một chút Chân Long Thảo làm khẩu phần ăn cho Y Y đi.”

Tần Cửu Ca hơi mỉm cười, Chân Long Sào ở nơi này dù sao thì cùng thai nghén ra một con Khí Vận Chân Long.

Cho nên Chân Long Thảo được sinh ra nơi này mang theo chút thứ đặc thù.

Ít nhất thì cũng tốt hơn so với trong Chân Long Sào bình thường.

“Hắn ở đó.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca lạnh nhạt nhìn xa xa, trong lòng bình tĩnh cười.

Kiểu Sinh Linh nam chính này quả nhiên sẽ không bỏ qua bất kỳ cơ duyên nào bên cạnh hắn.

“Tỷ tỷ của hắn cũng ở đó.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca thoáng có chút suy nghĩ.

Đứa con số mệnh này đặc biệt để ý đến vị tỷ tỷ này của hắn.

“Tỷ tỷ của hắn lại là một điểm rất dễ đột phá.”

Nói xong thì Tần Cửu Ca híp mắt, trong mắt toát ra một chút hàn ý.

Hắn rất giỏi đối phó với nữ nhân, chẳng qua lần này phải làm thật từ từ, Khí Vận của nam chính này vẫn rất mạnh.

Không thể làm bậy.

Chương 167: Nàng không nỡ

Chương 167: Nàng không nỡ

“Trường Sinh ngươi lại chuẩn bị đi tới đó.”

Nữ tử ôn nhuận mặc áo tím tức giận nhìn Trần Trường Sinh chuẩn bị rời khỏi đại bộ đội, vừa rồi mới nói phải nghe lời của mình, nhưng chưa bao lâu đã nuốt lời rồi.

“Hì hì, Trường Sinh đi một chút rồi về, đi một chút rồi về.”

Ánh mắt của nam tử trẻ tuổi được gọi Trần Trường Sinh cười hì hì nhìn tỷ tỷ của mình.

Vốn dĩ là thân thể này của hắn không chuẩn bị đi ra ngoài, liền thành thành thật thật đứng ở trong đại bộ đội của Trần Gia, nhưng thật không ngờ, thân thể kia của hắn lại tìm được một chỗ thần bí, Trần Trường Sinh có thể nhìn ra, nơi đó nhất định là có cơ duyên rất tốt.

Nhưng nơi đó lại có thực lực hạn chế, cũng chính là một thân thể khác có thực lực đạt tới Nhân Hoàng Chi Cảnh không vào được, điều này rất khó chịu.

Nhưng Trần Trường Sinh lại không muốn buông tha cơ duyên bên trong đó.

Cho nên sau khi suy nghĩ nhiều lần thì Trần Trường Sinh vẫn quyết định đi tới một chuyến, dù sao cũng không ai chú ý tới một người chỉ có Thần Phủ Cảnh Giới như hắn.

Tỷ tỷ của mình đi theo Nhất Mạch này trong gia tộc của mình, Trần Trường Sinh vẫn rất là yên tâm.

Dù sao nơi này có cường giả của Nhân Hoàng Cảnh Giới có thực lực còn mạnh hơn cả mình.

Vị cường giả của Nhân Hoàng Cảnh Giới rất thân cận với bọn họ, xem như là trưởng giả cùng thời với gia gia của nhà hắn.

“Tỷ tỷ tỷ đi trước đi, đệ sẽ trở về ngay.”

Nói xong, Trần Trường Sinh lập tức vừa phất tay vừa nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Hắn sợ một chút nữa thì tỷ tỷ hắn sẽ véo lỗ tai của hắn mất, không bằng hắn ra ngoài mạo hiểm còn hơn.

“Trường sinh này, trở về xem ta có cho đệ biết tay hay không.”

Ánh mắt Trần Linh Ngọc hơi tức giận nhìn Trần Trường Sinh nhanh chóng rời đi có chút bất lực nói.

Nàng cũng không phải không biết, chim ưng muốn bay cao nhất định phải trải qua hoạn nạn thì mới có thể trưởng thành.

Nhưng con đại bàng non này là đệ đệ ruột của mình.

Nàng cũng không nỡ.

Hiện tại nàng cũng chỉ có thể hơi thở dài một tiếng, ai bảo hiện tại hình thức nhất mạch này trong tộc bọn họ càng ngày càng không tốt.

Nhất Mạch này của mình không chỉ là cường giả già nua yếu ớt một chút, thế hệ thanh niên của bọn họ cũng chỉ có vài người có thể một mình gánh vác Đại Lương.

Trong đó đệ đệ ruột của mình lại là nhân vật dẫn đầu trong Nhất Mạch này của mình.

Nếu hắn không mạnh hơn đệ tử của Đại Trưởng Lão Nhất Mạch, phái những người trung lập của gia tộc Trần Thức sẽ không lựa chọn Nhất Mạch này của bọn họ.

Dù sao thế hệ trước cũng đã yếu hơn người khác, nếu thế hệ trẻ vẫn yếu hơn người khác, vậy thì dựa vào cái gì để người khác chọn ngươi.

Phái những lão già lọc lõi trung lập này là kiểu người này còn khôn khéo hơn người kia.

....

“Các ngươi đi theo Thiên Sứ Tộc trước đi.”

Tần Cửu Ca vuốt ve eo nhỏ của Sở U Cơ, không chỉ rất mềm mại mà còn có một cỗ mùi hương thầm kín rất mê người.

Lúc này trên mặt của Sở U Cơ hiện ra một tia đỏ ửng say lòng người.

Sau đó hắn cần một người đi làm chút chuyện.

“Ừm.”

Lúc này đôi môi đỏ mọng của Sở U Cơ khẽ ngâm nhẹ một tiếng, dù sao công tử của nàng làm việc thì nàng nghe là được rồi, nàng chỉ cần phục tùng là được.

Đây cũng là nguyên nhân Tần Cửu Ca thích mang theo, bên cạnh mình có một nữ tử vừa nghe lời vừa tuyệt mỹ, lại là thị nữ tài giỏi cũng không tệ lắm.

Đương nhiên những thứ này đều dựa vào việc Sở U Cơ hoàn toàn phục tùng hắn thì mới được, bằng không tuyệt đối không thể được.

“Còn có vật nhỏ ngươi, nếu đã tỉnh rồi thì trước tiên cứ đi theo bên cạnh ta đi.”

Miệng của Tần Cửu Ca nhẹ nhàng ngậm lỗ tai Sở U Cơ, nhẹ nhàng cắn.

Ánh mắt nhàn nhạt nhìn Y Y đang nằm dưới đất ăn cái gì nói.

Tuy rằng thực lực hiện tại của Y Y không mạnh, nhưng ít nhất thì nó là một con Thánh Linh, cho nên cảm ứng của nó đối với Khí Vận Chân Long này còn mạnh hơn rất nhiều người.

Mang theo nó thì việc tìm được Khí Vận Chân Long kia nhất định sẽ không quá khó khăn nữa.

Y Y thấy Tần Cửu Ca đang nhìn chăm chú, nâng đầu mình lên nhìn Tần Cửu Ca.

Thế nhưng lập tức dùng hai tay che mắt mình, giống như nhìn thấy cái gì đó rất ghê gớm.

“Ê a a, ê a a.”

Y Y lại nhìn xuyên qua kẽ hở ở ngón tay của mình, nhanh rất nhanh liền nhắm mắt lại.

Cũng không biết đã qua bao lâu.

Y Y mở mắt ra một lần nữa, chỉ có Tần Cửu Ca chắp tay mà đứng nhìn phương xa.

“Đi rồi, đồ ngốc.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nói với vẻ mặt ngốc nghếch của Y Y.

Nhỏ như vậy thì ngươi có thể hiểu được cái gì.

“A nha nha, a nha nha, hừ.”

Tựa hồ cảm nhận được lời mà Tần Cửu Ca nói với nó không phải là

lời tốt gì, lập tức chống nạnh kêu ê nha nha với Tần Cửu Ca.

Xem ra, gần đây còn học được một chút từ ngữ của con người.

Chương 168: Các ngươi có biết hậu quả không?

Chương 168: Các ngươi có biết hậu quả không?

Vùng lân cận của Thiên Long Cốc có một thành cổ tên là Thiên Long Thành, một nơi có tiếng người ồn ào.

Gần đây nơi này có rất nhiều người đến, bởi vì có không ít người muốn đoạt được cơ duyên trong Thiên Long Cốc, cho nên rất nhiều thế lực Đạo Thống đều tu dưỡng sức lực một chút ở thành trì lân cận của Thiên Long cốc.

Chuẩn bị âm thầm quan sát kỳ biến, đợi quân địch mệt mỏi rồi mới tấn công.

Cho nên gần đây tại đại thành trì Vạn Long Thành ở gần Thiên Long Cốc nhất bây giờ có rất nhiều thế lực Đạo Thống ngoại lai.

Lăng Thiên Đạo, nơi giao dịch vật phẩm lớn nhất trong Vạn Long Thành.

Một vị nữ tử xinh đẹp mặc áo tím đang đứng ở trước mặt thương nhân này, nhỏ giọng mặc cả giá cả vật phẩm mà mình coi trọng với thương nhân trước mặt nàng.

“Ha ha ha, gần đây tiểu mỹ nhân có rảnh hay không, tiểu gia gần đây rất đói khát.”

Đột nhiên, một đạo thanh âm thoáng mang theo chút dâm tà vang lên bên tai Trần Linh Ngọc.

Nghe giọng nói liền biết người nói chuyện nhất định là một kẻ háo sắc.

Trần Linh Ngọc vừa nghe thấy thì lập tức quay đầu, liền thấy mấy hắc y nhân che mặt cười lạnh nói với nàng.

“Tiểu cô nương xinh đẹp như vậy, mấy người huynh đệ chúng ta có thể hưởng thụ thoải mái một phen.”

Một người trong bọn hắc y nhân cười tà dâm nói với Trần Linh Ngọc.

Nói xong, bọn họ lập tức ném một quả bom khói xuống đất.

Trong đó một gã hắc y nhân có thực lực cường đại, trực tiếp đánh cho Trần Linh Ngọc choáng váng, Trần Linh Ngọc và người hầu bên cạnh nàng còn chưa kịp phản ứng lại.

“Không xong rồi, không xong rồi, tiểu thư bị cướp đi rồi.”

Tiểu nha đầu đi theo Trần Linh Ngọc cuống quýt đến mức muốn điên rồi, đó chính là con gái của gia chủ Trần Gia bọn họ.

Bây giờ lại bị một đám người không rõ thân phận cướp đi ở trước mắt nàng, vậy sau này nàng chắc chắn phải chết là không phải bàn cãi.

.....

Một căn phòng tối tăm.

“Các ngươi muốn làm gì, các ngươi…Các ngươi đừng đến đây. ”

Lúc này trong ánh mắt của Trần Linh Ngọc toát lên sự hoảng sợ nhìn mấy hắc y nhân không ngừng tới gần.

Thiên phú của nàng còn lâu mới cường hãn được như đệ đệ ruột của mình, cho nên bây giờ nàng chỉ có Càn Nguyên Chi Cảnh, loại cảnh giới này cùng lắm cũng chỉ có thể được xem như là bình thường ở Trần Gia.

“Ta là con gái của gia chủ Trần Gia tại Thiên Sứ Cổ Vực, các ngươi không biết làm như vậy thì sẽ có hậu quả gì sao?”

Trong lòng Trần Linh Ngọc lúc này cảnh cáo bây giờ bản thân nàng nhất định phải bình tĩnh lại, bởi vì nếu bây giờ nàng hoảng loạn thì sẽ không còn cơ hội nào nữa.

Nếu bây giờ nàng không nhớ nhầm thì thị nữ kia của mình đã đi tới nơi ở của Trần Gia, bẩm báo với mạch cường giả kia của mình.

Cho nên bây giờ nàng chỉ có thể giữ chân những người này trước, nếu không thì nàng không thể chấp nhận được hậu quả.

“Thứ mà đại gia ta muốn chơi chính là nữ nhi của thế gia như các ngươi, bình thường các ngươi ai nấy cũng đều không nhìn thẳng vào mắt chúng ta, bây giờ chúng ta những người không được các ngươi

coi trọng có thể rong ruổi ngay lập tức ở trên người các ngươi, ha ha ha."

Tên hắc y nhân thực lực cường đại kia, lộ ra ánh mắt vô cùng dâm đãng, mấy đồng bọn hắc y xung quanh hắn thì đều là dáng vẻ rục rịch.

Xem ra, giống như là chỉ cần hắc y nhân thực lực cường đại trước mặt ra lệnh một tiếng thì bọn hắn sẽ lập tức xông lên, xé nát quần áo trên thân thể của Trần Linh Ngọc.

Để cho nàng hoàn toàn lộ hết ra trước mặt bọn họ.

Lúc này Trần Linh Ngọc nhìn hắc y nhân với vẻ mặt cười dâm đi tới, trong lòng nhất thời lại lộ ra vẻ tuyệt vọng, chẳng lẽ hai mươi mấy năm giữ gìn sự trong trắng của nàng bây giờ lại bị những người này làm ô uế sao.

Trần Linh Ngọc cũng không biết đến lúc đó mình có còn tự tin để sống tiếp hay không.

Bởi vì trong lòng những nữ tử thế gia như bọn họ thì sự trong sạch của mình lớn hơn trời.

Nếu không còn sự trong sạch nữa thì phần lớn các nàng đều sẽ tình nguyện tự sát, hơn nữa cho dù các nàng không tự sát thì gia tộc của các nàng cũng sẽ không dễ dàng tha thứ cho nữ tử bị người khác cưỡng bạo trong tộc mình.

Bởi vì điều này rất ảnh hưởng đến mặt mũi của họ.

"Được rồi, bây giờ chờ một chút đi đừng có kêu đau nha, ha ha."

Vừa nói những hắc y nhân này vừa bắt đầu cởi quần áo trên người mình ra.

Lúc này khuôn mặt của Trần Linh Ngọc lộ ra vẻ tái mét, đã suy nghĩ mình lát nữa có phải là nên tự sát hay không.

Nhưng vừa nghĩ tới đệ đệ Trần Trường Sinh của mình, trên mặt Trần Linh Ngọc lại lộ ra một trận thống khổ.

"Dừng tay."

Đột nhiên, vào thời điểm này, một tiếng hét lớn vang lên trong phòng.

Lúc này tất cả mọi người trong phòng không hẹn mà cùng nhau nhìn thiếu niên áo trắng đứng ở cửa.

Thiếu niên áo trắng này phong thần tuấn lãng, ánh mắt lạnh lùng.

“Ngươi là ai, dám phá hỏng chuyện tốt của chúng ta.”

Trong mắt những hắc y nhân này đều hiện lên một tia ám mang, nhìn có vẻ cực kỳ quỷ dị.

Thiếu niên áo trắng này tất nhiên chính là Tần Cửu Ca đến tìm tỷ tỷ của nam chính.

Lúc này bề ngoài Tần Cửu Ca lạnh lùng, kỳ thật trong nội tâm hiện lên một tia hàn mang.

Kỳ thật hắn đã từng sớm quan sát tỷ tỷ của nam chính này có thể bị mình hoặc gián tiếp bị mình làm cái gì hay không, chuyện như vậy là có hiệu quả nhất, cũng là có hiệu quả dao động Đạo Tâm của nam chính nhất.

Nhưng căn cứ theo suy đoán của Tần Cửu Ca, nếu hắn thật sự mạnh lên, như vậy hắn sẽ bị Khí Vận mãnh liệt cắn trả.

Giống như lần trước, chuyện của tàn hồn nữ đế kia, Tần Cửu Ca cũng chỉ là nắm chắc thời cơ, cướp lấy cơ duyên của nam chính.

Lần đó, thật ra cũng được coi là nữ chính gì đó của hắn, mà không phải hắn chủ động làm được.

Cho nên lần trước hành vi của Tần Cửu Ca là thuộc về mại dâm tối thượng.

Nhưng lần này thì khác, bởi vì Khí Vận của tỷ tỷ ruột nam chính này cũng không đáng để Tần Cửu Ca chơi hết mình với nàng.

Cắn trả như vậy, Tần Cửu Ca có thể không cần thử.

Vì vậy hắn muốn chơi từ từ.

“Ngươi là ai, dám xía vào chuyện của chúng ta, có biết chữ chết viết như thế nào không.”

Chương 169: Chỉ đi ngang qua

mà thôi

Chương 169: Chỉ đi ngang qua mà thôi

Lúc này mấy hắc y nhân này mang ánh mắt hung ác nhìn Tần Cửu Ca, giống như muốn ăn hết Tần Cửu Ca ngay lập tức vậy.

“Chết.”

Lúc này Tần Cửu Ca không phí lời, trực tiếp giết mấy hắc y nhân bị mình tùy ý khống chế.

Cũng không hề do dự, một đám hắc y nhân nhỏ giết thì cũng đã giết rồi, đối với hắn mà nói thì một chút gánh nặng trong lòng cũng không có.

“Ngươi không sao chứ.”

Tần Cửu Ca nhìn Trần Linh Ngọc có chút không biết phải làm gì vào lúc này.

Trong ánh mắt hiện lên một tia đùa bỡn.

Hắn sẽ làm cái chuyện phiền toái như vậy sao, còn không phải là muốn lợi dụng nàng để đạt được một vài mục đích sao.

“Đa tạ công tử cứu giúp.”

Lúc này ánh mắt Trần Linh Ngọc rất là cảm kích nhìn nam tử trẻ tuổi có khuôn mặt tuấn lãng này.

Người này đã cứu sự trong sạch của mình, trong lòng Trần Linh Ngọc cực kỳ cảm kích.

Lúc này Tần Cửu Ca cũng không có lấy diện mạo ban đầu để ở chung, mà là thay đổi diện mạo khác.

Tuy rằng không tuấn lãng phi phàm, khí chất bất diệt như trước, nhưng cũng không phải là kiểu đẹp mắt bình thường.

Ở kiếp trước Tần Cửu Ca vẫn luôn nhớ một chuyện giống như là chuyện cười nhưng thật ra lại là chuyện thực tế.

Nếu như ngươi cứu một nữ tử, nếu như ngươi có tướng mạo xấu thì các nàng sẽ nói kiếp sau tiểu nữ sẽ làm trâu làm ngựa để trả nợ.

Nhưng nếu tướng mạo của ngươi đẹp thì các nàng sẽ nói ân của anh hùng tiểu nữ tử không có gì để đền ơn, chỉ có thể lấy thân báo đáp.

Đây là danh ngôn chí lý, không phải chỉ là nói suông.

Nếu Tần Cửu Ca muốn tiếp cận nam chính này, trước tiên phải lấy được sự tín nhiệm chắc chắn của tỷ tỷ nam chính.

Cho nên lúc này Tần Cửu Ca thay đổi ngoại hình vẫn rất anh tuấn tuấn lãng.

“Ta đưa ngươi về nhà.”

Tần Cửu Ca mỉm cười với Trần Linh Ngọc nói.

Bây giờ hắn cần phải làm cho những người bên cạnh nam chính này cam tâm tình nguyện ăn một vài thứ gì đó của hắn, giống như lần trước đối phó với nam chính của Yêu Tộc kia vậy.

Chậm rãi, không cần gấp gáp, hắn muốn lấy nam chính này thử trước, qua một thời gian ngắn nữa là có thể thoải mái đùa giỡn Nữ Đế kia một chút.

Hắn cũng rất giỏi giả vờ là người tốt.

“Vậy đa tạ công tử.”

Trần Linh Ngọc hiện tại tràn đầy cảm kích nhìn vị bạch y thiếu niên trước mặt mình.

Thiếu niên này còn nhỏ tuổi hơn nàng, cũng không biết sao có thể giết chết một cường giả của Thần Phủ Cảnh Giới nhanh như vậy.

Xem ra thiên phú của thiếu niên áo trắng này cũng xuất chúng như đệ đệ của mình.

....

“Công tử là nhân sĩ phương nào.”

Trong một đại điện, một vị lão giả tóc bạc trắng mỉm cười hỏi Tần Cửu Ca, vừa rồi hắn nghe nói nữ tử trong gia tộc mình bị bắt đi, hắn lòng như lửa đốt.

Bởi vì đây chính là nữ tử tộc trưởng của gia tộc mình, cũng tại mình sơ suất không cẩn thận, không phái mấy cường giả bảo vệ Trần Linh Ngọc, đương nhiên chủ yếu nhất chính là cường giả trong tộc Nhất

Mạch Hệ có thể sử dụng bây giờ đã rất ít.

Là không phái ra được cường giả nào đàng hoàng để bảo vệ một đệ tử trong tộc, cho dù đệ tử này là nữ tử của tộc trưởng gia tộc.

Hơn nữa hắn cũng thật không ngờ, ở chỗ này lại dám có người bắt nữ tử của tộc trưởng bọn họ.

Dù sao bây giờ Trần Gia bọn họ có nghèo túng thế nào thì cũng là một tộc có lão tổ Thiên Tôn Cảnh Giới tọa trấn.

Cũng không phải thế lực nào cũng dám chọc vào.

“Không cần khách khí, ta cũng chỉ là đi ngang qua mà thôi, nhìn thấy một màn này thì thuận tay làm thôi.”

Tần Cửu Ca hơi mỉm cười, cũng không nói gì, nếu không phải vì nam chính ở gia tộc này thì cả đời bọn họ cũng không thể nhìn thấy Tần Cửu Ca.

“Cho dù là như thế nào thì chúng ta cũng phải cảm ơn công tử.”

Lão giả tóc bạc trắng vẫn rất cảm kích vị thiếu niên áo trắng không biết tới từ đâu này.

Tần Cửu Ca thấy thế thì cười nhạt một tiếng, cũng không nói gì thêm.

Sau đó tiếp theo chính là từng người một trong số bọn họ cảm tạ Tần Cửu Ca.

Còn quanh co lòng vòng hỏi Đạo Thống kia ở sau lưng Tần Cửu Ca.

Đối với việc này thì Tần Cửu Ca cũng chỉ cười dửng dưng, không trả lời, hắn sợ nếu hắn nói ra thì có thể sẽ dọa chết những người này.

.....

Vào ban đêm không có nhiều ngôi sao trên bầu trời, nhưng không khí rất mát mẻ.

Dưới cây hoa quế, Tần Cửu Ca không biết đã đi tới bên cạnh Trần Linh Ngọc từ lúc nào.

Mỉm cười nói, dù sao tỷ tỷ ruột của nam chính cũng có thể có bí mật gì đó.

Hơn nữa bây giờ giữa lông mày của Trần Linh Ngọc đang có nỗi buồn không thể vượt qua.

“Nhìn dáng vẻ của ngươi, có phải đang lo lắng chuyện gì đúng không.”

Tần Cửu Ca cười nhạt nhìn tỷ tỷ của nam chính này.

Có lẽ là trải qua sự cứu rỗi tự biên tự diễn của hắn thì lúc này ánh mắt của Trần Linh Ngọc thoáng có chút thân thiết với hắn.

“Không có gì, chỉ là lo lắng cho gia đệ của mình.”

Trong ánh mắt của Trần Linh Ngọc đã từng có một tia lo lắng hiện lên, đệ đệ của nàng dù sao cũng chỉ có Thần Phủ Cảnh, cũng không biết bây giờ đang gặp phải nguy hiểm gì hay không, nếu gặp phải nguy hiểm thì cũng không biết có thể vượt qua hay không.

Tất cả những điều này làm cho nàng lo lắng.

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, cũng không biết nên nói cái gì, bởi vì địch nhân cường đại nhất của đệ đệ nàng đứng ở trước mặt nàng.

Nhưng Tần Cửu Ca cũng sẽ không bỏ qua những nam chính này, cho dù bên cạnh những nam chính này có người thân trong nhà.

Ngay cả khi tính cách của những nam chính này tốt, họ là những người tốt. nhưng chuyện đó có liên quan gì đến hắn.

Bình thường mà nói, nhân vật chính trong tiểu thuyết đều là người tốt, ít nhất là tính cách khá chính trực, cũng được xem như là người tốt.

Nhưng đối với hắn mà nói, những thứ này cũng không tính là gì, chỉ cần ngăn cản lợi ích của hắn thì Tần Cửu Ca cũng sẽ không bỏ qua cho bọn họ.

Chương 170: Nhân vật phản diện?

Chương 170: Nhân vật phản diện?

Máu lạnh? Hờ hững?

Những từ ngữ này hoàn toàn là để hình dung Tần Cửu Ca, chính bản thân Tần Cửu Ca cũng không có ý muốn tẩy trắng gì.

Sau khi cái gì đó khiến cho những nam chính kia hắc hóa, Tần Cửu Ca mới có thể an tâm thoải mái giết bọn họ.

Hắn có thể làm những điều đó không?

Đối với Tần Cửu Ca mà nói, giết là giết, mình chính là người xấu thì chính là người xấu.

Làm sao?

Trước mặt nam chính, chơi đùa nữ thần của hắn, biến thê tử tương lai của nam chính trở thành đồ chơi.

Biến nam chính thành một Ma Chủng giống như con rối và biến muội muội ruột của hắn trở thành đỉnh nô của mình.

Thậm chí còn cố ý làm ô uế thân thể nữ chính.

Những chuyện như thế này, chuyện nào cũng không thể nói rõ Tần Cửu Ca là người để đạt được mục đích thì sẽ không từ thủ đoạn.

Nhưng lại có cái gì ở đây?

Chỉ cần thực lực của mình cường đại lên thì sợ hãi cái gì, chỉ có thực lực mới là căn bản của tất cả.

“Đúng rồi, thân thể của ngươi có phải có vấn đề gì hay không.”

Tần Cửu Ca mỉm cười với Trần Linh Ngọc, hắn có thể cảm nhận được một số vấn đề trên người Trần Linh Ngọc.

Dù sao thì nói như thế nào đi chăng nữa thì Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn của hắn rất là lợi hại.

Biểu tình lúc này của Tần Cửu Ca giả vờ có một tia nghi hoặc.

Giả vờ cũng phải giống một chút.

Trong lúc Tần Cửu Ca nói chuyện thì cũng đồng thời hỏi hệ thống ở trong đầu mình.

“Đinh, tỷ tỷ Trần Linh Ngọc của nam chính Trần Trường Sinh có Cửu U Chi Thể.”

“Đinh, tin tức của Cửu U Chi Thể như sau.”

“Cửu U Chi Thể, Thượng Cổ do Hoàng Tuyền Thủy trong âm gian trúc thể mà thành, âm hàn chí cực, chính là thân thể tu đạo tuyệt hảo.”

Tần Cửu Ca nghe giọng nói của hệ thống trong đầu, thoáng có chút đùa giỡn nhìn Trần Linh Ngọc.

Trên danh nghĩa là nữ tử của tỷ tỷ ruột của nam chính.

Tuyệt âm chi thể do nước suối vàng âm gian thượng cổ tưới mà thành.

Đây là thứ mà không phải người nào cũng có thể có được, người có được kiểu người có thể chất này toàn bộ đều là đoạt thiên địa chi tạo hóa mới có thể có.

Chính là nhân vật sủng nhi của Thượng Giới.

Quả nhiên người bên cạnh nam chính thì cho dù là một kẻ ngốc cũng có thể là một kẻ ngốc không bình thường.

Nhất định là kẻ ngốc có thể chất rất cường đại, tương lai có thể trợ lực rất nhiều cho nam chính.

“Công Tử Tuệ Nhãn, từ nhỏ thân thể đã có một cỗ khí âm hàn, lão tổ trong tộc nói là một loại bệnh tiên thiên di truyền.”

Trần Linh Ngọc cũng không có không trả lời câu hỏi này, bởi vì người thân và bằng hữu xung quanh nàng đều biết tình trạng của nàng, cũng không có gì để che giấu.

“Nếu ngươi tin ta thì ta có thể trị bệnh cho ngươi.”

Sâu trong con ngươi của Tần Cửu Ca hiện lên một tia hàn mang, hiện tại tất cả công sức của hắn đều là vì một màn này, chỉ cần tỷ tỷ của nam chính này cam tâm tình nguyện ăn thứ mình cho.

Nàng để Tần Cửu Ca tùy ý đùa bỡn, như vậy sau đó hắn muốn làm như thế nào thì làm như thế đó, muốn chơi nàng như thế nào thì chơi như thế đó.

Đương nhiên chuyện quan trọng nhất là có thể có một biện pháp rất hữu hiệu để đối phó với nam chính Trần Trường Sinh này.

Trần Trường Sinh rất để ý đến tỷ tỷ của mình.

Đây là điểm yếu trí mạng của Trần Trường Sinh, cũng là điều kiện cần thiết để Tần Cửu Ca có thể từ từ khống chế hắn.

Trần Trường Sinh đạo trường sinh.

Nghe tên liền biết sau này nam chính này chắc chắn không tầm thường, Tần Cửu Ca muốn khống chế nam chính này trong lòng bàn tay.

Hoàn toàn nghe theo mình, sau này cũng có thể giúp mình xử lý một chút những nam chính khác, như vậy chẳng phải là đẹp sao.

Thuận tiện còn có thể cung cấp cho hắn lượng lớn tu vi, vụ mua bán này nhất định phải làm.

“Thật đấy.”

Lúc này trong ánh mắt của Trần Linh Ngọc đột nhiên có chút kích động, nàng cũng là thỉnh thoảng bị bệnh thân thể của mình làm cho đau đớn đến mức không muốn sống.

Bây giờ thoáng cái nghe được có người có thể trị bệnh của mình, trong tiềm thức của Trần Linh Ngọc cảm thấy không có khả năng lắm.

Dù sao đây cũng là bệnh mà ngay cả lão tổ nhà mình cũng không có biện pháp trị liệu hiệu quả.

Nhiều năm như vậy rồi, Trần Linh Ngọc cũng đã sớm không báo tin tức gì về việc cảm thấy có thể chữa khỏi bệnh tật trên thân thể mình.

“Cho dù công tử có thể chữa khỏi thân thể Linh Ngọc hay không, Linh Ngọc cũng ở chỗ này cảm tạ công tử trước.”

Trần Linh Ngọc không hổ là nữ tử của đại gia khuê các như vậy, hơi cúi người về phía Tần Cửu Ca một chút.

Cũng không lập tức ăn hết ngay viên đan dược vàng kim từ trên tay Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca có thể nhìn ra, trong lòng Trần Linh Ngọc này có lo lắng hoặc cũng có tin tưởng trên tay mình có thể có đan dược chữa trị cho thân thể nàng.

Đối với việc này, Tần Cửu Ca chỉ có thể cảm khái, những người bên cạnh nam chính này, ai nói không có chỉ số thông minh gì, vậy Trần Linh Ngọc này là cái gì?

Tần Cửu Ca vì nàng mà thiết lập một cục riêng biệt, nàng cũng không ăn hết đan dược mình cho trong lần đầu tiên.

Nếu là người bình thường thì phỏng chừng chỉ sợ là ngay cả để ý Trần Linh Ngọc này cũng không để ý.

Chương 171: Đùa bỡ tỷ tỷ của hắn

Chương 171: Đùa bỡ tỷ tỷ của hắn

Xem ra Trần Linh Ngọc có ý định đem đan dược mà Tần Cửu Ca cho nàng đưa về các trưởng lão tộc tộc xem xét rồi mới dám sử dụng.

Quả nhiên tâm tư của nữ nhân lúc nào cũng cẩn thận.

Nhưng mà cũng không phải chuyện gì quá to tát cả, Tần Cửu Ca cười nhạt một cái và vẫn giữ nguyên vẻ bình tĩnh vốn có của mình.

…

Tần Cửu Ca cũng không có ý định ở một đêm ở đây, việc cần làm nhất bây giờ chính là đuổi theo Khí Vận Chi Tử – Trần Trường Sinh.

Không thể để tên Trần Trường Sinh đó lấy được cơ duyên, cơ duyên đó phải thuộc về Tần Cửu Ca.

Về phần người tỷ tỷ của Khí Vận Chi Tử này thì Tần Cửu Ca chỉ thuận tay hạ cờ mà thôi, nếu như thành công thì tốt, còn nếu không thì cũng không mất mát gì cả.

Thiên Long Cốc.

“Nhìn công tử như thế này thì chắc là mới làm chuyện gì vui phải không?”

Sở U Cơ từ từ xoa đùi cho Tần Cửu Ca, trên mặt nàng lộ rõ vẻ vui mừng cùng bình yên, nàng cảm nhận được trên người của công tử lộ ra một hương thơm nhàn nhạt, không biết hôm nay công tử tiếp xúc với nữ nhân nào nữa.

Mặc dù thực lực của nàng không quá cao nhưng thân là nữ tử, trời sinh nàng cực kỳ mẫn cảm với những mùi thơm như thế này.

Tần Cửu Ca nhắm hai mắt lại, cả người toát ra vẻ bình dị gần gũi, không ai biết hiện tại hắn đang suy nghĩ gì cả.

“Ting, chủ nhân vừa thu hoạch được tám ngàn Khí Vận Điểm!”

Tiếng của hệ thống đột ngột vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

Khi nghe lời của hệ thống vừa dứt thì khóe miệng của Tần Cửu Ca nhếch lên cao, đan dược mà bản thân cho tỷ tỷ của Khí Vận Chi Tử đâu phải hạng tầm thường, dù cho hắn thật sự đã động tay chân nhưng chắc chắn những người kia sẽ không thể nhìn ra manh mối.

Nữ tử kia cho dù có lý trí đến đâu thì một khi rơi vào trạng thái không bảo trì được vấn đề về thân thể thì chắc chắn cũng sẽ lơ là.

Hắn bắt đầu chú ý tới thân ảnh một nữ tử mặc áo tím vô cùng ôn nhuận trong đầu mình, vẻ mặt không giấu được ý cười.

Tần Cửu Ca sau khi tìm hiểu kỹ một chút thì lập tức phát hiện một tin tức cực kỳ thú vị, Trần Linh Ngọc hoàn toàn không phải là tỷ tỷ của Khí Vận Chi Tử.

Hay thậm chí có thể nói vị tỷ tỷ này còn không thuộc huyết mạch của Trần gia nữa.

Do hiện tại Tần Cửu Ca có thể hoàn toàn nắm giữ Trần Linh Ngọc trong tay nên hắn có thể cảm ứng được huyết mạch trong người của nàng khác biệt hoàn toàn với huyết mạch Trần gia.

Huyết thống trên người của Trần Linh Ngọc là một huyết thống có vẻ rất cổ lão, thiên phú thậm chí không yếu hơn các thiên kiêu yêu nghiệt của các thế lực như Tiên Cổ Tần Tộc, đương nhiên là không tính Tần Cửu Ca ở trong đó.

Việc này rất kinh người, phải biết huyết mạch của Tiên Cổ Tần Tộc là một trong những huyết mạch cường đại nhất Thái Cổ Tiên Vực, các thiên tài yêu nghiệt trong tộc đều là những thiên tài thuộc hàng đỉnh tiêm tại giới này.

“Có ý tứ, xem ra thân phận thật sự của nàng cũng không đơn giản đâu!”

Tần Cửu Ca tiếp tục nở nụ cười sau đó nhớ lại, những điều này rất phù hợp với kịch bản của các truyền mạng kiếp trước.

Những nữ tử xinh đẹp và đối xử tốt với Khí Vận Chi Tử ở đầu truyện

thì không cần biết đó là muội muội hay tỷ tỷ của y, tới cuối truyện thì tất cả đều sẽ trở thành một trong những hậu cung của Khí Vận Chi Tử.

“Nhưng mà xui là ta lại chặn ngang!”

Tần Cửu Ca nghĩ tới đây thì không khỏi nhếch miệng khinh thường, nếu hỏi hắn có chút tình cảm với những nữ tử bên người Khí Vận Chi Tử này không?

Chắc chắn câu trả lời sẽ là không, một chút cũng không có, ngay cả lòng chiếm hữu cũng không.

Bên người hắn thiếu nữ tử xinh đẹp, thiên phú tuyệt trần sao?

Đương nhiên là không rồi.

Tuy nhiên cảm giác khi chiếm lấy nữ tử mà Khí Vận Chi Tử ái mộ cũng không tệ, hơn nữa đây cũng là một trong những cách nhanh và đơn nhất để chiếm Khí Vận Điểm của Khí Vận Chi Tử.

Còn có thứ gì có thể khiến cho một nam nhân sụp đổ hơn việc chiếm hữu nữ tử mà hắn yêu thứ chứ?

Nghĩ thử một chút, nếu như có thể tùy ý chà đạp nữ tử mà những tên Khí Vận Chi Tử này yêu thích trước mặt bọn chúng thì thử xem bọn chúng có sụp đổ không?

“Đây có vẻ là ý kiến hay đó!”

Trong mắt của Tần Cửu Ca bỗng hiện lên một tia tà sắc, nếu như bản thân có thể diễn một tuồng Xuân Cung Đồ với nữ tử mà những Khí Vận Chi Tử yêu thích thì chắc chắn bọn hắn sẽ hỏng mất một cách triệt để.

Đừng nói hắn đó là không có đạo đức hay gì, chỉ cần có thể khiến cho những tên Khí Vận Chi Tử này sụp đổ và bản thân hắn có thể thu hoạch được nhiều Khí Vận Điểm thì việc gì hắn cũng có thể làm được.

Nếu như không thể khích cho những tên Khí Vận Chi Tử này điên cuồng thì sao có thể khiến cho Đạo Tâm bọn hắn hao tổn chứ.

Nghĩ tới đây thì Tần Cửu Ca từ tử ra lệnh cho Trần Linh Ngọc tới đây, dù sao nàng cũng cách nơi này cũng không quá xa.

Hiện tại Tần Cửu Ca đã hoàn toàn khống chế được nàng rồi nên hắn

có thể đùa bỡn nàng theo ý hắn.

Trong mắt của Tần Cửu Ca thì Trần Linh Ngọc cũng chỉ là một công cụ giúp hắn đạt được mục đích mà thôi.

Có đôi khi Khí Vận Chi Tử thật sự là quá yếu đuối, ở giai đoạn bọn hắn chưa trưởng thành mà đã phải đối mặt với một boss cuối chung cực như Tần Cửu Ca rồi, hoàn toàn không có chút khiêu chiến nào.

Nếu như có người thắc mắc vì sao quá trình Tần Cửu Ca thu phục những tên Khí Vận Chi Tử này đơn giản như thế thì đơn giản là hiện tại những Khí Vận Chi Tử đó vẫn chưa trưởng thành, cộng thêm Tần Cửu Ca cũng chưa gặp được một Khí Vận Chi Tử hay Khí Vận Chi Nữ nào đã bắt đầu trở nên cường đại cả.

Nếu như trong giai đoạn này mà Tần Cửu Ca đã phải chật vật mới giải quyết được thì chuyện đó mới là không bình thường.

“Một thời gian ngắn nữa bản thân phải tìm cách giải quyết Khí Vận Chi Nữ mang tàn hồn của Nữ Đế kia mới được.”

Chương 172: Khống chế Trần Linh Ngọc

Chương 172: Khống chế Trần Linh Ngọc

Tần Cửu Ca híp mắt một cái, so với tên Khí Vận Chi Tử lần này thì Tần Cửu Ca muốn thu phục vị Khí Vận Chi Nữ kia hơn.

Khí vận của Trần Trường Sinh vẫn có chênh lệch không nhỏ so với tàn hồn Nữ Đế kia.

Nếu như Tần Cửu Ca có thể thu phục được vị Khí Vận Chi Nữ kia thì tốc độ tu hành của hắn sẽ trở nên nhanh hơn rất nhiều.

…

“Sao người của Tiên Tộc cũng tới đây thế?”

Đột nhiên trong đám người có một tiếng la vang lên, có người đã nhìn thấy được bóng người ở nơi đầy rãy sương mù ở xa.

Những người ở trong mê vụ kia tuy không ai nhìn rõ nhưng Tiên Khí trên người bọn hắn lại rõ ràng vô cùng.

Tiên Nhân hạ phàm thì cùng lắm cũng chỉ được như thế này mà thôi.

Tại Thái Cổ Tiên Vực có không ít các chủng tộc đặc thù sinh sống và phát triển, Tiên Tộc chính là một trong những chủng tộc đặc thù đó.

Bọn hắn tuy không phải Nhân Tộc nhưng lại có vóc dáng khá giống Nhân Tộc, có thể coi là một sinh linh đặc thù.

Chủng tộc này cũng nổi tiếng là cao ngạo không gì sánh nổi, nam thì tuấn mỹ vô cùng, nữ thì xinh đẹp như tiên.

Rất khó tìm kiếm một người nào thuộc Tiên Tộc mà lại có dung mạo xấu xí.

Tộc địa của Tiên Tộc không nằm trong Hạo Hãn Thần Châu, tộc địa của bọn hắn nằm ở Nhân Châu cách nơi này một khoảng cách cực kỳ xa.

Mặc dù Nhân Châu có diện tích không bằng Hạo Hãn Thần Châu nhưng đó cũng là một Châu Vực cực kỳ xa xưa.

Trong đó cũng có không ít chủng tộc cường đại sinh sống và Tiên Tộc chính là một trong số đó.

Tuy không thể so sánh được với các Cấm Kỵ Thế Lực cổ lão nhưng Tiên Tộc cũng chỉ kém mỗi các thế lực này thôi.

Nếu thật sự so sánh về chiến lực và quy mô thì bọn hắn là một Đạo Thống còn cường đại hơn cả Hư Không Đế Tộc.

Nhưng vẫn không ai biết rõ lý do Tiên Tộc lại rời khỏi Nhân Châu mà đi tới Hạo Hãn Thần Châu xa xôi.

…

Trong một bí cảnh của Chân Long Sào.

Một thiếu niên mặc áo lam đang tìm kiếm thứ gì tại đâu.

“Đáng ra nó phải nằm ở đây chứ?”

Giọng nói của thiếu niên không giấu được vẻ kích động, bởi vì hiện tại hắn đã cảm nhận được sóng linh khí phát ra từ động phủ này.

Chắc chắn trong này có đồ tốt.

“Không biết những thứ mà bản thân cảm nhận được có cái nào có

thể đem về bồi dưỡng thân thể cho tỷ tỷ hay không!"

Thiếu niên mặc áo lam nghĩ thầm trong lòng, việc hắn liên tục đi vào những nơi nguy hiểm cũng là vì muốn tìm những thứ bổ dưỡng hoặc bảo vật gì đó giúp làm dịu đi Hàn Khí trong người của tỷ tỷ mình.

"Nếu như trong này có Chân Long Thảo thì tốt biết mấy!"

Thiếu niên mặc áo lam này không phải ai khác ngoài Trần Trường Sinh, ở đây cũng chính là bản thể của hắn.

Trần Trường Sinh thở dài mọt cái, Chân Long Thảo quả thật là một thứ tốt, nhưng đó cũng là thứ chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu.

Nguyên nhân hắn muốn tìm được Chân Long Thảo cũng đơn giản, Chân Long Thảo chính là một vật chí cương chí dương, đây là một bảo vật có thể giải quyết được âm hàn trong cơ thể của tỷ tỷ.

Đó là lý do chính vì sao Trần Trường Sinh rất xem trọng lần cơ duyên tại bí cảnh Chân Long Sào này.

Nếu như thật sự có thể tìm được Chân Long Thảo thì quá tốt rồi.

Trong mắt của Trần Trường Sinh thì Chân Long Thảo là một trong những lý do chính khiến hắn tới nơi này trước.

Một gốc Chân Long Thảo có giá trị vượt xa hoàn toàn nhiều cơ duyên khác mà hắn có thể đạt được, đương nhiên đây chỉ là trong mắt của Trần Trường Sinh.

Khi nghĩ về tỷ tỷ của mình thì trong mắt Trần Trường Sinh hiện rõ vẻ ôn nhu.

Tỷ tỷ của hắn có tính cách ôn hòa quá mức, nếu như sau này không có hắn ở bên thì không biết tỷ tỷ sẽ chịu biết bao nhiêu là ủy khuất đây.

"Trước tiên để một mình khác ở lại đây cái đã!"

Một lát sau Trần Trường Sinh đã bắt đầu hạ quyết tâm, dù cho biết rằng vào đó chắc chắn sẽ đối mặt với không biết bao nhiêu nguy hiểm nhưng hắn bắt buộc phải vào, nếu như chỉ gặp một chút khó khăn nguy hiểm đã lùi bước thì sau này làm sao có thể tu luyện được nữa chứ.

Trần Trường Sinh thở nhẹ ra một hơi, ánh mắt của hắn dần kiên định và đi từ từ vào trong bí cảnh trước mắt.

…

Trong một hạp cốc tĩnh mịch.

Tần Cửu Ca đang cư trú cùng với một mỹ nữ áo tím, chỉ là nữ tử này đang quỳ dưới chân của Tần Cửu Ca mà thôi.

“Đưa một ít máu của ngươi cho ta đây!”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca nhìn sang Trần Linh Ngọc đang cung cung kính kính bên người mình một cái rồi nói.

Mặc dù hắn khống chế hoàn toàn Trần Linh Ngọc và cũng đã mượn Đại Đạo Ma Chủng để biết được rằng huyết mạch của Trần Linh Ngọc không tầm thường một chút nào, nhưng trước tiên hắn phải xác nhận một chút đã.

Bởi vì hắn đã có suy đoán về huyết mạch trên người của Trần Linh Ngọc là thuộc về thế lực nào rồi.

Mà phương pháp nghiệm chứng tốt nhất chính là lấy thẳng máu từ trên người của Trần Linh Ngọc để nghiệm chứng.

“Vâng.”

Hiện tại Trần Linh Ngọc không còn một chút vẻ trang nhã nào như lúc ban đầu nàng gặp Tần Cửu Ca nữa, bởi vì hiện tại nàng đã hoàn toàn trở thành nữ nô của hắn.

Tuy nói thế nhưng không có nghĩa nàng mất hết ký ức cùng ý thức của bản thân, tất cả đều được giữ nguyên nhưng chỉ có điều hiện tại nàng phục tùng Tần Cửu Ca vô điều kiện mà thôi.

Nếu như phải dùng một ví dụ trực quan dễ hiểu thì nàng chính là một con chó trung thành với chủ.

Trừ việc này ra thì nàng hiện tại với trước kia không có gì khác nhau, từ tư tưởng cho tới trí nhớ.

Chương 173: Tiên Đế Huyết Mạch

Chương 173: Tiên Đế Huyết Mạch

Thân thể, trái tim của nàng hiện tại đã thuộc về Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca lấy một ít máu từ trên người của Trần Linh Ngọc sau đó khẽ híp mắt một cái.

Một lúc sau khi xử lý xong xuôi thì hắn mới bắt đầu đưa một giọt máu vào dụng cụ để xét nghiệm.

Khi thấy máu tươi đang màu đỏ rực sau khi bỏ vào dụng cụ dần biến thành màu lam thì trong lòng Tần Cửu Ca cười lớn.

Quả thật là trời cũng giúp hắn.

Tỷ tỷ của tên Khí Vận Chi Tử này vậy mà lại có huyết mạch của Tiên Tộc ở tận Nhân Châu xa xôi.

Hơn nữa lại còn là huyết mạch đỉnh cấp ở trong Tiên Tộc nữa chứ, đây chính là Tiên Đế Huyết Mạch trong truyền thuyết.

Loại huyết mạch này có thể nói là vô cùng kinh người.

Tiên Đế Huyết Mạch hoàn chỉnh là loại huyết mạch có thiên phú còn cao hơn nhiều huyết mạch của các Cấm Kỵ Cổ Tộc khác.

Đương nhiên nó vẫn không thể có thiên phú cao hơn Tần Cửu Ca rồi, dù sao Cấm Kỵ Huyết Mạch của Tần Cửu Ca chính là loại đỉnh cấp nhất trong các loại huyết mạch.

Nhưng nếu muốn tìm một so sánh nào trực quan thì có thể nói vị trí của Tiên Đế Huyết Mạch trong Tiên Tộc bằng với Tần Cửu Ca trong Tiên Cổ Tần Tộc.

Đây chính là loại huyết mạch cực kỳ hi hữu trong Tiên Tộc.

“Tiên Đế Huyết Mạch, không biết vì lý do gì mà lại lưu lạc tận Hạo Hãn Thần Châu này.”

Trong mắt của Tần Cửu Ca toát ra một tia hiếu kỳ, nếu nói đúng thì Tiên Đế Huyết Mạch là loại huyết mạch chí cao trong Tiên Tộc, bất kỳ ai sở hữu nó thì đều có một địa vị vô cùng cao.

Tần Cửu Ca vô tình biết được phân chia huyết mạch trong Tiên Tộc ra sao.

Tiên Đế Huyết Mạch là loại huyết mạch cao nhất trong đó rồi.

Tần Cửu Ca làm Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc nên cũng biết rõ một ít

tin tức nội bộ của Tiên Tộc.

Ở thế hệ này thì thiên tài yêu nghiệt của Tiên Tộc đã dần bắt đầu tàn lụi, số lượng thiên tài xuất hiện trong tộc không bằng các thế lực khác.

Đương nhiên tàn lụi ở đây chỉ là so sánh với các thế lực cổ tộc cổ lão như Tiên Cổ Tần Tộc mà thôi, trong mắt của đại đa số Đạo Thống ở ngoài kia thì Tiên Tộc vẫn là một thế lực lớn và không thể dụng vào được.

Nhưng trong mắt của Tần Cửu Ca khi so sánh với Tiên Cổ Tần Tộc thì Tiên Tộc thật sự là yếu đi quá nhiều.

Trong thời đại này thì Tiên Tộc đang thiếu một thiên tài yêu nghiệt có thể đủ sức kéo vực dậy toàn bộ thế hệ trẻ tuổi của Tiên Tộc.

Trần Linh Ngọc với Tiên Đế Huyết Mạch thuần khiết vô cùng chính là nhân tuyển tốt nhất cho việc này.

“Xem ra phải từ từ bố trí kế hoạch của bản thân lại một thoáng rồi.”

Khi Tần Cửu Ca biết được thân phận thật sự của Trần Linh Ngọc – Người vừa bị hắn dùng Đại Đạo Ma Chủng khống chế thì trong lòng hiện lên một kế hoạch không nhỏ.

Tương lai thì Trần Linh Ngọc chắc chắn sẽ trở thành một thuộc hạ đắc lực dưới trướng của bản thân.

Hơn nữa trên người nàng còn mang theo Tiên Đế Huyết Mạch nữa chứ, chắc chắn sau này sẽ phát triển một cách thần tốc, một khi nàng có thể trưởng thành được thì không phải là không có cơ hội để trở thành cao tầng của Tiên Tộc.

Mà Tiên Tộc với Tiên Cổ Tần Tộc cũng không phải là cừu nhân sâu hận gì nữa, quan hệ của cả hai cũng được tính là bình bình mà thôi, dù sao đạt tới thế lực to lớn như hiện tại thì không có gì là cừu nhân mãi mãi cả, chỉ có lợi ích là mãi mãi mà thôi.

“Có lẽ trong một thời gian ngắn sau ta có thể khiến Trần Linh Ngọc vô tình được Tiên Tộc phát hiện, lúc đó nàng có thể được mang trở về Tiên Tộc và hưởng vô số tài nguyên tu hành!”

“Chờ sau này Trần Linh Ngọc có thể từ từ đặt vững bước chân của mình trong Tiên Tộc thì từ từ nàng có thể hướng lên cao hơn nữa.”

“Bản thân mình khống chế Trần Linh Ngọc đồng nghĩa bản thân có thêm một trợ lực cực kỳ lớn.”

“Dù sao với Tiên Đế Huyết Mạch dày đặc như thế này thì Tiên Tộc không thể không bồi dưỡng nàng được, không ai là đồ ngốc cả!”

Kế hoạch cả Tiên Vực?

Tần Cửu Ca cảm giác việc bản thân làm không khác gì mấy.

Thần Nữ Ngạn trong Thiên Sứ Nhất Tộc chắc chắn sẽ không thể trốn khỏi bàn tay của hắn rồi.

Mà địa vị của Thần Nữ Ngạn trong Thiên Sứ Nhất Tộc thì không cần phải nói, gọi nàng là Thiên Sứ Thánh Vương cũng không đủ.

Khi trước Tần Cửu Ca lựa chọn giúp đỡ nàng một phần cũng là vì lý do này.

Trần Linh Ngọc thì lại càng dễ dàng điều khiển hơn, hắn đã hoàn toàn khống chế được nàng.

Một khi bị dính phải Đại Đạo Chủng Ma thì Trần Linh Ngọc chỉ là một nữ nô trong tay của Tần Cửu Ca mà thôi.

“Nếu như sau này ta khống chế tất cả các Khí Vận Chi Tử hoặc Khí Vận Chi Nữ sau đó để bọn hắn tự do phát triển trong các thế lực lớn, chắc chắn bọn hắn sẽ trở thành trưởng lão, thậm chí là người chấp chưởng thế lực đó.”

“Nếu thế thì thế lực sau này của ta mạnh tới đâu?”

Chương 174: Tìm được Chân Long Thảo

Chương 174: Tìm được Chân Long Thảo

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong lòng mình, việc khống chế những Khí Vận Chi Tử hoặc là Khí Vận Chi Nữ phát triển tới mức trở thành người phát ngôn hoặc người cầm lái của một Cấm Kỵ Thế Lực quả thật không phải là chuyện gì quá khó khăn.

Một khi tất cả các Khí Vận Chi Tử mà Tần Cửu Ca khống chế hoàn toàn trưởng thành thì có thể nói Tần Cửu Ca dù không tự mình ra tay

thì hắn cũng sẽ trở thành người vô địch tại Thái Cổ Tiên Vực.

Đây cũng là cách lợi dụng các Khí Vận Chi Tử hoặc là Khí Vận Chi Nữ tới cực hạn mà Tần Cửu Ca nghĩ ra được.

Bởi vì chém chém giết giết làm sao có thể vui được bằng mưu đồ vô địch Thái Cổ Tiên Vực chứ.

“Hiện nay nên đi kích thích Khí Vận Chi Tử một chút!”

Tần Cửu Ca cười nhẹ một cái, có một lý do khiến cho tên Khí Vận Chi Tử lần này không thể sống.

Đó chính là tên này rất quan tâm tỷ tỷ Trần Linh Ngọc của hắn.

Đương nhiên đây không phải là vấn đề riêng của tên Khí Vận Chi Tử lần này, đại đa số các Khí Vận Chi Tử cùng Khí Vận Chi Nữ khác đều có vấn đề tương tự.

Bởi vì đại đa số Khí Vận Chi Tử đều là người mang trong lòng thiện lương, có thể nói bọn hắn là người tốt chính hiệu.

Mặc dù nói người tốt cũng có ưu điểm nhưng trong mắt của Tần Cửu Ca thì người tốt quả thật sở hữu nhiều khuyết điểm chết người, rất dễ để đối phó.

“Khi nào ta mới có thể gặp phải một tên Khí Vận Chi Tử không coi trọng tình cảm đây.”

Tần Cửu Ca nhắm hai mắt lại sau đó từ từ suy nghĩ.

Những người có tính cách như một ma đầu như hắn rất khó để làm Khí Vận Chi Tử trên văn học mạng, bởi vì còn một tồn tại mạnh mẽ tên là Thần Thú Cua Đồng có thể kiểm duyệt mọi thứ.

Thế nên những Khí Vận Chi Tử rất khó sở hữu tính cách ác độc được.

Tuy nhiên dù có đối mặt với Thần Thú Cua Đồng thì vẫn có một vài Khí Vận Chi Tử hay Khí Vận Chi Nữ may mắn sống sót được.

Một khi đối mặt với những Khí Vận Chi Tử dạng này thì Tần Cửu Ca không thể không đề phòng, bởi vì bọn hắn thật sự không có khuyết điểm nào quá lớn cả, ít nhất là những người bên cạnh bọn hắn không quá quan trọng, dù cho Tần Cửu Ca có giết hay khống chế thì cũng không quá ảnh hưởng tới bọn hắn.

“Trước tiên đi tìm đệ đệ của ngươi cái đã!”

Tần Cửu Ca một tay ôm Trần Linh Ngọc vào trong ngực, không nói cái khác, thân thể đầy đặn của Trần Linh Ngọc khi ôm vào quả thật là vô cùng thoải mái.

Tần Cửu Ca im lặng suy tư một hồi lâu, khi tới đây hắn đã ra lệnh cho Sở U Cơ đi theo Thiên Sứ Nhất Tộc rồi nên hắn cũng không cần quan tâm vấn đề an toàn của y nữa.

Hơn nữa trên người của Sở U Cơ cũng đã được Tần Cửu Ca bố trí một số thủ đoạn phòng thân rồi.

Nói thế nào thì nói, Tần Cửu Ca vẫn chưa thể hoàn toàn không quan tâm nữ nhân mà mình đã từng nhúng chàm được.

“Hắn ở đó!

Tần Cửu Ca ngủi ngửi mùi vị trên người của tỷ tỷ Khí Vận Chi Tử một cái liền phát hiện khá là dễ ngửi.

Ánh mắt của Tần Cửu Ca khi nhìn nữ tử hôm qua còn nói chuyện vui vẻ với bản thân nay đã biến thành nữ nô vô cùng đạm mạc.

Nếu như có thể lấy máu của Tần Cửu Ca ra xem xét thì đoán chừng nó cũng sẽ không nóng nổi.

…

“May mắn thật, thế mà ta lại có thể tìm ra được một gốc Chân Long Thảo.”

Trong một chỗ tại bí cảnh Chân Long Sào, Trần Trường Sinh mặc một thân áo lam đang nhìn một cọng cỏ tỏa ra quang huy sáng chói trên tay mình với ánh mắt vui mừng.

Đây chính là Chân Long Thảo, bản thân hắn tuyệt đối sẽ không nhận lầm thứ này, trong một cổ tịch của Trần gia có ghi chép hình dạng cùng có hình ảnh của Chân Long Thảo.

Thứ trong tay hắn hoàn toàn trùng khớp với miêu tả Chân Long Thảo trong cuốn cổ tịch đó.

“Tỷ tỷ chỉ cần ăn một gốc Chân Long Thảo thôi thì thân thể của nàng sẽ có thể từ từ tốt lên.”

Trong mắt của Trần Trường Sinh hiện rõ vẻ ôn nhu khi nghĩ về tỷ tỷ.

Tại Trần gia thì ngoại trừ phụ thân, mẫu thân ra thì tỷ tỷ chính là người thân nhất của hắn.

“Lần cơ duyên này có thu hoạch lớn thật!”

Trần Trường Sinh sờ vào Đồ Long Thạch bản thân đang chứa trong Nhẫn Trữ Vật, đây là một tảng đá từng chịu Thổ Tức của Chân Long, cộng thêm năm tháng dài đằng đẵng mà hóa thành.

Thứ này có giá trị hoàn toàn không kém Thượng Cổ Thần Thạch mà Tần Cửu Ca thường hay đút cho Y Y ăn.

“Có những cơ duyên này thì sau khi về tộc mình chia lại một phần cho phụ thân tu luyện, nhờ đó chắc hẳn y cũng sẽ xây dựng cảnh giới của mình vững chắc hơn một chút, thậm chí còn có thể đột phá cảnh giới nữa!”

Trần Trường Sinh đương nhiên vẫn không quên địa vị của mạch hắn trong Tràn gia rồi, chỉ cần phụ thân của mình có thể đột phá được thì mạch của hắn sau này cũng sẽ càng lúc càng cường đại, từ đó không còn sợ người của đại trưởng lão nữa, cũng không cần chịu chèn ép nữa.

Đột nhiên Trần Trường Sinh giật mình, sau cả người như vừa bị sét đánh mà không thể động đậy, hắn vừa nghe được một âm thanh cực kỳ quen thuộc, bởi vì đây chính là tiếng của tỷ tỷ hắn.

“Là tỷ tỷ! Tỷ tỷ cũng tới đây sao?”

Chương 175: Thả tỷ tỷ ta ra

Chương 175: Thả tỷ tỷ ta ra

Trần Trường Sinh trong lòng cảm thấy vô cùng nghi hoặc, tỷ tỷ của hắn thực lực không quá cao nên làm sao có thể mạo hiểm tiến vào đây được chứ?

Không lẽ là tới để tìm hắn?

Trần Trường Sinh tuy lòng vẫn mang theo nghi ngờ nhưng vẫn nhanh chóng lần theo tiếng nói.

Việc tỷ tỷ tới đây để tìm hắn cũng không phải là không thể xảy ra, dù sao tính cách của tỷ tỷ Trần Trường Sinh là người rõ ràng nhất.

“Không đúng, âm thanh này!”

Trần Trường Sinh sau khi cẩn thận nghe lại một lần nữa thì mặt mày biến sắc, thanh âm mà hắn nghe thấy vô cùng bất thường.

…

“Có lẽ phải giả giống một chút nữa!”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm một lúc, sau đó hắn ra lệnh cho Trần Linh Ngọc biểu diễn điên cuồng hơn một chút.

Tần Cửu Ca đồng thời cũng nhanh chóng thay đổi khuôn mặt của bản thân, tuy không cần nhưng phải có cảm giác nghi thức chứ.

Hiện tại Tần Cửu Ca đang biểu diễn vai trò của một tên Hái Hoa Đạo Tặc, tuy không có hành động gì thực tế nhưng chỉ nghe âm thanh thôi thì không thể phân biệt được.

“Lại điên cuồng hơn một chút đi!”

Tần Cửu Ca lại tiếp tục ra lệnh cho Trần Linh Ngọc điên cuồng hơn một chút, hắn muốn Đạo Tâm của tên Khí Vận Chi Tử lần này hư hao triệt để.

“Cứu mạng, cứu mạng!”

Khi Trần Linh Ngọc được Ma Chủ ra lệnh thì lập tức biểu diễn không biết mệnh, nàng nhanh chóng quay mặt hướng bốn phía hô to.

Thần sắc vô cùng chân thực, nếu như muốn hình dung thì thần sắc của nàng thật tới nỗi giống như có người nào đó đang thật sự xâm phạm nàng vậy.

Tần Cửu Ca sau khi cải biển dung mạo thấy thế thì cũng không chịu yếu thế, sau khi cảm nhận được tên Khí Vận Chi Tử kia sắp đến nơi thì hắn bắt đầu lục lọi khắp người tỷ tỷ y.

Trần Linh Ngọc hiện tại cũng bắt đầu từ từ thở dốc, giọng kêu cứu mạng cũng nhỏ hơn mấy phần, tiếng thở của nàng vang vọng trong hạp cốc.

“Tỷ tỷ, tỷ tỷ!”

Trần Trường Sinh nhanh chóng lần theo âm thanh sau đó chạy hết tốc lực tới, khi đi vào trong một sơn động thì hắn vô cùng giận dữ, bởi vì hiện tại hắn đang thấy tỷ tỷ của mình đang bị một nam tử lạ

mặt đè dưới người và sờ soạng đủ kiểu.

“Chó chết, thả tỷ tỷ của ta ra!”

Trần Trường Sinh gầm thét một câu sau đó như muốn xông lên trên đó, giết chết tên khốn này rồi giải cứu tỷ tỷ mình ra.

Nhưng không nghĩ tới khi vừa bước tới cửa hang thì Trần Trường Sinh dù có thử tất cả mọi cách thì cũng không thể đi vào được.

“Chó chết! Chó chết!”

Hai mắt Trần Trường Sinh đỏ mức, gân máu nổi lên khắp nơi, khi thấy từng mảnh quần áo của tỷ tỷ mình bị xé rách thì hai mắt hắn dần khóc.

Hắn hận không thể giết chết tên khốn nạn kia.

“Đúng rồi, ta kêu một bản thân khác lại đây thử, xem có thể đánh phá được cấm chế ở đây không!”

Trần Trường Sinh cố nén bi thống của bản thân sau đó kêu gọi một bản thân khác đang tìm bảo vật chạy tới đây.

Trong một khoảng thời gian sau thì Trần Trường Sinh đã thử sử dụng rất nhiều thủ đoạn để đánh nát cấm chế tại cửa động này, tuy nhiên nó hoàn toàn không chịu một chút ảnh hưởng nào cả, Trần Trường Sinh vẫn bị nhốt hơn bên ngoài bất lực.

“Trường Sinh cứu ta, Trường Sinh cứu… Cứu … ta…. Ta!”

Trần Linh Ngọc nhanh chóng hô ra những lời mà Tần Cửu Ca truyền âm cho nàng hô, những âm thanh này như những nhát dao chí mạng đâm thẳng vào Đạo Tâm của Trần Trường Sinh, nó khiến y càng ngày càng bi thống!

“A!”

“Trần Trường Sinh ta dù cho có chết cũng sẽ thề không bỏ qua cho ngươi, dù cho thần hình câu diệt cũng thế!”

Trong mắt của Trần Trường Sinh hiện tại tràn đầy vẻ tuyệt vọng cùng bi thống, hắn không ngờ tỷ tỷ của mình lại gặp phải chuyện như thế này, hơn nữa bản thân hắn lại bất lực không thể làm gì ngoài chứng kiến cả.

Hối hận, bất đắc dĩ, phẫn nộ, bi thống, tuyệt vọng, đủ loại cảm xúc

đang dần dần chiếm trọn cả người của Trần Trường Sinh, nhìn người hắn lúc này không khác gì người mất hồn.

“Xem hiệu quả cũng khá là khả quan đó!”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong lòng sau đó nhìn về phía Trần Linh Ngọc quần áo không chỉnh tề trong lòng mình một cái, ánh mắt hắn dần lạnh xuống, thật ra hắn vẫn chưa làm gì nàng cả.

Bởi vì tiếp theo hắn còn muốn mượn cơ hội để đưa Trần Linh Ngọc vào bên trong Tiên Tộc để phát triển.

Trước khi nàng thật sự đã trưởng thành hoàn toàn thì nàng không thể bị phá thân được, sau khi nàng phá thân thì một loạt phiền phức sẽ theo đó mà kéo tới ngay.

Tiên Tộc là một chủng tộc cực kỳ cao ngạo, một khi thấy người sở hữu Tiên Đế Huyết Mạch bị phá thân thì sau này dù cho nàng có làm sao cũng khó mà đứng đầu Tiên Tộc được, dù cho huyết mạch nàng có mạnh mẽ bao nhiêu cũng không thể.

Với lại những trưởng lão bên Tiên Tộc kia chắc chắn sẽ toàn lực điều tra xem ai là người điếm ô Tiên Đế Huyết Mạch của bọn hắn.

Nếu như bọn hắn tra được ra Tần Cửu Ca đã làm việc đó thì mặc dù Tần Cửu Ca hoàn toàn không sợ nhưng việc này sẽ khiến Trần Linh Ngọc khó mà lấy được địa vị cao trong Tiên Tộc sau này.

Tần Cửu Ca cũng không phải là ác ma háo sắc gì, hắn hiện tại đùa bỡn Trần Linh Ngọc cũng là vì mục đích phá hủy đạo tâm của Khí Vận Chi Tử mà thôi chứ không phải là ham muốn sắc đẹp của nàng.

Chỉ thế thôi.

Chương 176: Vẫn chưa đạt lắm

Chương 176: Vẫn chưa đạt lắm

Ngoài việc đó ra thì Tần Cửu Ca còn muốn lợi dụng huyết mạch của nàng để đánh sâu vào trong nội bộ của Tiên Tộc.

Đại Đạo Ma Chủng của Tần Cửu Ca là thứ mà không ai có thể phát giác được.

Thế nên hắn hoàn toàn có thể yên tâm rằng trong Tiên Tộc chắc chắn

sẽ không có ai biết hay phát giác được chuyện Tiên Đế Huyết Mạch của bọn hắn đã bị Tần Cửu Ca khống chế từ lâu.

Bọn hắn sẽ không thể ngờ được rằng thiên tài mà mình dốc hết túi bồi dưỡng lại là nữ nô của Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc.

“Không biết tâm tình hiện tại của tên Khí Vận Chi Tử kia thế nào rồi!”

“Đoán chừng không ổn lắm đâu!”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca liếc nhìn sang Khí Vận Chi Tử Trần Trường Sinh đang nghiến răng nghiến lợi, hai mắt đỏ bừng đứng ngoài kia không thể làm gì rồi cười khẽ.

Trần Trường Sinh cùng Trần Linh Ngọc đều là người có tính cách rất được, hoặc có thể nói cả hai đều là người tốt!

Nhưng việc đó thì liên quan gì tới hắn chứ?

Tần Cửu Ca cười nhạt, hắn chậm rãi mặc y phục của bản thân rồi, không nói chứ thân hình của hắn cũng rất hấp dẫn.

Điểm này không ai có thể phủ nhận cả.

“Xâm phạm chị của người ta ngay trước mặt!”

“Chuyện này chỉ cần là người bình thường thôi là đã không nhịn được rồi chứ đừng nói là tên Khí Vận Chi Tử nặng tình như thế này!”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca nheo lại, đây là cách đối phó tốt nhất đối với những Khí Vận Chi Tử tương tự thế này, chỉ cần bọn hắn có tình cảm sâu đậm với người bên cạnh là đồng nghĩa với có khuyết điểm.

Những Khí Vận Chi Tử nặng tình mà lại còn là người tốt như Trần Trường Sinh thế này thì có bao nhiêu Tần Cửu Ca cũng không sợ.

“Đúng ra ngươi nên khóc to và bi thống hơn một điểm mới tốt đó, vẫn chưa đạt lắm đâu!”

Tần Cửu Ca im lặng truyền âm cho Trần Linh Ngọc một thoáng, chỉ khi nào thật sự đem một màn này in sâu vào trong tâm trí của Trần Trường Sinh thì lúc đó đả kích mới có thể càng lớn hơn.

Nghe được Ma Chủ của bản thân ra lệnh thì hai mắt Trần Linh Ngọc nhanh chóng xuất hiện vẻ bi thống, nàng bắt đầu khóc lóc kêu gào to hơn, bi thống tới cực độ.

Chỉ nghe qua thôi thì không ai biết được tất cả chỉ là diễn.

“Tỷ tỷ, tỷ tỷ!”

Trần Trường Sinh thấy một màn này thì càng lộ rõ vẻ bi thống và bất lực, nhưng hắn không thể làm gì cả.

Trần Trường Sinh ngoài động trong mắt đầy tơ mái, hắn tự trách bản thân mình không có lực lượng đủ lớn để bảo hộ tỷ tỷ.

“Ta chắc chắn sẽ giết ngươi!”

Trần Trường Sinh gào tới mức khàn cả giọng vào trong động.

Hai mắt của y đỏ như máu, lúc này trong mắt Trần Trường Sinh thì Tần Cửu Ca không khác gì một người đã chết, trong lòng y đã quyết định dù thế nào thì người trước mắt này phải chết, không cần biết dùng biện pháp gì cũng pháp giết chết hắn.

“Ting, Đạo Tâm của Khí Vận Chi Tử đã bị hao tổn, chủ nhân thu được năm ngàn Khí Vận Điểm!”

m thanh của hệ thống vang lên trong đầu của Tần Cửu Ca.

“Hiệu quả của phương pháp này cũng không quá tệ!”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong lòng, việc này cũng nằm trong dự liệu của hắn.

Dù cho có là người bình thường thì gặp phải chuyện thế này cũng sụp đổ chứ đừng nói là Khí Vận Chi Tử.

Cho dù là những Khí Vận Chi Tử không nặng tình khác thì có khi cũng không thể vượt qua được nữa.

Đương nhiên đó là ngoại trừ những Khí Vận Chi Tử sát phạt quả đoán, lục thân không nhận, những Khí Vận Chi Tử có khi còn ác hơn cả Tần Cửu Ca kia.

Thế nên tuyệt đối trong thời gian ngắn tên Khí Vận Chi Tử Trần Trường Sinh này không thể nào bình tĩnh trở lại được.

Tâm lý chịu đựng của những Khí Vận Chi Tử này cũng có giới hạn mà thôi, không thể nào gặp chuyện này mà vẫn bình tĩnh xử lý được.

Ngươi thấy có bao nhiêu truyện nhân vật chính bị đối xử như vậy? Thế nên sao bọn hắn có thể chịu được chứ.

Chuyện này là chuyện hiển nhiên rồi.

“Hiện tại là có thể đi rồi!”

Tần Cửu Ca nhìn sang Trần Trường Sinh vẫn còn vô cùng thống khổ đứng ngoài hang kia thì khóe miệng hơi nhếch lên rồi nói nhẹ, cho tên này sống lâu thêm một chút vậy, Khí Vận trên người hắn vẫn còn nhiều.

Với lại chắc chắn hắn sẽ không thể biết được tỷ tỷ của hắn đã trở thành người của Tần Cửu Ca rồi.

Ngay cả người thân cận nhất bên ngươi cũng đã trở thành người của ta rồi thì ngươi lấy gì chơi với ta đây?

Tần Cửu Ca nhìn sơ qua một thân thể khác của Trần Trường Sinh đang ra sức đánh vào kết giới thì cũng không quá quan tâm.

Hắn trực tiếp bế Trần Linh Ngọc lên sau đó hôn thẳng xuống ngay trước sự chứng kiến của Trần Trường Sinh.

Trần Linh Ngọc lúc này cũng vô cùng phối hợp mà bắt đầu giằng co, lộ rõ vẻ không tự nguyện.

“Vào lần gặp sau ta sẽ cho ngươi một bất ngờ lớn!”

Tần Cửu Ca liếc sang Trần Trường Sinh đang lệ rơi đầy mặt ở kia rồi cười nhạt nói, loại sinh vật như Khí Vận Chi Tử này thật sự là quá có ý tứ.

Oanh một tiếng, kết giới mà Tần Cửu Ca tiện tay bố trí ở cửa hang đã bị Trần Trường Sinh phá hủy.

Thấy thế thì Tần Cửu Ca chỉ cười nhạt một tiếng, sau đó hắn nhanh chóng nương theo một lối đi khác đã được chuẩn bị từ trước để rời khỏi.

Chương 177: Làm hắc thủ sau màn cũng không tệ

Chương 177: Làm hắc thủ sau màn cũng không tệ

“Tỷ, tỷ!”

“Ta nhất định sẽ giết chết tên khốn nạn kia.”

Trần Trường Sinh nhịn khóc để nói với Trần Linh Ngọc.

Sau khi đánh bể được kết giới ở cửa hang thì y nhanh chóng chạy tới bên người của Trần Linh Ngọc sau đó lấy y phục của mình để che cả người nàng vào.

“A!!!!”

Trần Trường Sinh sau khi nhìn xung quanh nhưng không thể tìm thấy tung tích của người kia thì rống lớn một tiếng, thù này không báo hắn thế không làm người!

Tuy nhiên Trần Trường Sinh lại không chú ý một hào quang màu đen lóe lên trên cơ thể của Trần Linh Ngọc nằm kế.

…

“Thị nữ của bản thân vẫn thơm hơn một chút!”

Tần Cửu Ca sờ tóc dài của Sở U Cơ sau đó cười nhạt rồi nói, sau khi hoàn thành kế hoạch thì hắn nhanh chóng trở về.

Người thị nữ mà hắn mang từ Hạ Giới lên này quả thật rất đẹp, diện mạo của nàng chỉ kém Hư Không Đế Nữ kia một chút mà thôi, tuy nhiên khí chất thì kém hơi nhiều nhưng cũng không phải là quá tệ.

Dù sao Sở U Cơ vẫn là một Thánh Nữ của Thánh Địa tại Hạ Giới.

Nàng vẫn sở hữu khí chất cho riêng bản thân mình, chỉ là khó mà so sánh được với các tuyệt sắc từ nhỏ đã sinh hoạt tại Đế Tộc thôi.

Tần Cửu Ca hiện tại có thể nói là biết hết tất cả động tĩnh của tên Khí Vận Chi Tử Trần Trường Sinh này, thế nên hắn chỉ cần yên lặng theo dõi kỳ biến, đợi tên Khí Vận Chi Tử này đi tìm cơ duyên.

Tại phương diện tìm kiếm cơ duyên này thì Tần Cửu Ca chưa bao giờ nghi ngờ những tên Khí Vận Chi Tử này.

Ai nói Khí Vận của bọn hắn dày đặc vô cùng làm gì.

“Đạo Tử, trong lúc ngài đi có thông tin Tiên Tộc từ Nhân Châu không biết tới nơi này để làm gì.”

Bỗng nhiên một thiên sứ nữ tính bay đến bên người của Tần Cửu Ca rồi báo cáo một cách nhu tình.

Tiên Tộc của Châu Vực là một chủng tốc rất mạnh mẽ tại Thái Cổ Tiên Vực, tuy nhiên tộc địa của bọn hắn cách xa nơi này vạn dặm.

Thế nên việc bọn hắn không ngại đường xá xa xôi tới đây chắc chắn là có một mục đích quan trọng nào đó.

“Người của Tiên Tộc tới đây rồi sao?”

Tần Cửu Ca khẽ cười một tiếng, đây không phải là kịch bản quen thuộc mà các truyện văn học mạng thường hay dùng để chia cách Khí Vận Chi Tử cùng hậu cung của hắn sao.

Tỷ tỷ bên cạnh cũng không phải là máu mủ ruột thịt với mình, hơn nữa lại là người sở hữu vai trò lớn trong một thế lực cực lớn, vì một vài lý do mà lưu lạc tới bên người của Khí Vận Chi Tử từ nhỏ.

Những thứ này Tần Cửu Ca đọc tới mức thuộc hết cả rồi.

Tỷ tỷ của Khí Vận Chi Tử chắc chắn sẽ bị thế lực nào đó mang đi, sau đó Khí Vận Chi Tử sẽ biết rõ người mà mình sống cùng từ nhỏ đó không phải là ruột thịt của mình.

Tiếp theo thì tình cảm mà nhân vật chính dành cho tỷ tỷ sẽ dần dần biến chất thành một loại tình cảm khác.

Rồi những người trong tộc của tỷ tỷ sẽ xem thường Khí Vận Chi Tử đủ kiểu.

Sau khi bị giễu cợt thì chắc chắn y sẽ âm thầm tu luyện, tìm kiếm cơ duyên và trở nên cường đại hơn bao giờ hết, cuối cùng là màn đánh mặt kinh điển, mọi người đều phải chấn kinh.

Tỷ tỷ cũng sẽ trở thành một trong những bông hoa trong hậu cung của Khí Vận Chi Tử, tình tỷ đệ đã biến chất từ lúc nào không hay.

“Thú vị, thật sự là thú vị!”

Tần Cửu Ca vừa sờ khuôn mặt của Sở Y Cơ vừa cười rồi lên tiếng, cảm giác được chứng kiến tận mắt những kịch bản quen thuộc trong những bộ văn học mạng ở kiếp trước thật là thú vị, cảm giác đặc biệt thật.

“Xem ra ta cũng không cần cố tình sáng tạo cơ hội để Tiên Tộc phát hiện ra Trần Linh Ngọc làm gì rồi!”

Tần Cửu Ca nghĩ tới đây thì cười nhẹ một tiếng, ban đầu kế hoạch của hắn là tốn công sức sắp xếp để người của Tiên Tộc vô tình phát

hiện Trần Linh Ngọc sau đó mang nàng về.

Nhưng hiện tại thì hắn không cần phải làm gì thì chắc hẳn người của Tiên Tộc cũng sẽ phát hiện ra Trần Linh Ngọc mà thôi.

Thế thì không phải là quá tiện rồi sao?

“Vậy là ta phải thay đổi kế hoạch một chút rồi, phải đẩy nhanh tiến độ thêm nữa mới được!”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong lòng, hiện tại người của Tiên Tộc đã đặt chân tới Hạo Hãn Thần Châu rồi, để Trần Linh Ngọc quay về Tiên Tộc sớm hơn dự kiến cũng không quá tệ.

Bên trong Tiên Tộc dù sao cũng có một số tài nguyên mà ngay cả Tiên Cổ Tần Tộc cũng không có.

Trong Tiên Tộc còn có phương pháp giúp người sở hữu Tiên Đế Huyết Mạch tăng cao tu vi một cách nhanh chóng nữa, cộng thêm tài nguyên bồi dưỡng thì việc Trần Linh Ngọc trưởng thành là chuyện chắc như đinh đóng cột.

“Nàng còn có Cửu U Chi Thế nữa, không biết trong tương lai nàng sẽ có thể trưởng thành được tới mức nào đây, nếu như không có gì ngoài ý muốn xảy ra thì việc Trần Linh Ngọc trở thành một trong những yêu nghiệt Chí Tôn tại Thái Cổ Tiên Vực là chuyện chắc chắn.”

Không phải thiên tài nào ở Thái Cổ Tiên Vực cũng đủ tư cách làm Chí Tôn yêu nghiệt đâu, phải là những người có thiên phú đỉnh cấp nhất mới có được danh xưng đó.

Với Tiên Đế Huyết Mạch của Trần Linh Ngọc và vô số tài nguyên trong Tiên Tộc thì nàng chắc chắn sẽ trở thành một Chí Tôn yêu nghiệt.

“Chí Tôn yêu nghiệt tương lai của Tiên Tộc lại bị gieo Ma Chủng của bản thân sao? Nghe có vẻ cũng không quá tệ đâu!”

Tần Cửu Ca cười nhạt trong lòng, Chí Tôn yêu nghiệt tương lai của Thái Cổ Tiên Vực thì cũng chỉ là một món đồ chơi trong tay hắn mà thôi.

“Ta có tư chất làm một phản diện đứng sau màn khống chế hết thảy đó chứ, cảm giác không tồi đâu!”

Chương 178: Tương lai Tiên Tộc

Chương 178: Tương lai Tiên Tộc

Tại một vùng Hư Không, bảy tám người có khí tức cực kỳ phiêu miểu đang tụ tập lại cùng một chỗ, trên thân của những người này đều lượn quanh từng luồng Tiên Khí nhàn nhạt.

“Lão tổ trong tộc ta đã tính ra được tại Hạo Hãn Thần Châu đang có một hậu bối mang trong mình Tiên Đế Huyết Mạch vô cùng nồng đậm lưu lạc.”

“Các ngươi biết rõ một hậu bối mang trong mình Tiên Đế Huyết Mạch, hơn nữa lại là loại huyết mạch cực kỳ nồng đậm có ý nghĩa như thế nào không?”

Người có khí tức cường đại nhất trong số này bắt đầu mở miệng nói với những người còn lại.

Bọn hắn là cao tầng của Tiên Tộc nên bọn hắn biết rất rõ tình hình mà Tiên Tộc đang phải đối mặt hiện tại là gì, đừng nhìn thấy uy danh của Tiên Tộc vẫn vô cùng hiển hách tại Thái Cổ Tiên Vực mà lầm, tuy đối với người ngoài thì thiên tài yêu nghiệt trong tộc bọn hắn vẫn còn vô số.

Nhưng trong thế hệ này của bọn hắn hoàn toàn chưa xuất hiện một thiên tài yêu nghiệt có thể trấn áp hết tất cả người cùng thế hệ để dẫn đầu.

Điều này đối với Tiên Tộc là vô cùng nguy hiểm, một chủng tộc hay thế lực đỉnh phong tại Thái Cổ Tiên Vực mà lại không thể sinh ra một yêu nghiệt chí tôn có thể áp chế hết thảy thì tương lai rất đáng lo, Thái Cổ Tiên Vực giống như một quả cầu tuyết đang lăn vậy, lạc hậu một bước là sẽ dẫn tới hủy diệt.

Một thiên tài yêu nghiệt có thể áp chế hết thảy giống như là một cây Định Hải Thần Châm.

Trong thế lực đỉnh phong như bọn hắn thì chỉ bắt buộc phải sinh ra một thiên tài vượt lên trên tất cả để đối kháng với những thế lực khác, nếu không Tiên Tộc sẽ bị chèn ép.

Trong Thái Cổ Tiên Vực tồn tại một số tài nguyên cực kỳ trân quý nhưng sản lượng lại ít ỏi tới đáng thương, tới lúc tranh chấp lại không có hậu bối đủ mạnh, đủ ưu tú để yên tâm thì càng về sau sức

mạnh của Tiên Tộc sẽ càng lúc càng bị suy yếu.

Đến đời sau thì Tiên Tộc lấy gì để tranh đoạt những bảo vật, tài nguyên này với các thế lực khác?

Không có những tài nguyên này thì Tiên Tộc sao có thể phát triển được?

Không lẽ phải nhờ tới những lão tổ tông trấn áp tộc vận đi ra tranh đoạt tài nguyên sao?

Nghĩ rằng trong những thế lực đỉnh cao kia không có lão tổ tông à?

Không lẽ chỉ vì tranh đoạt tài nguyên mà dẫn tới cuộc chiến giữa những lão quái vật kinh thiên động địa này?

Việc này là không thể xảy ra được. hậu quả đằng sau nó không phải là một con số nhỏ, không có bất kỳ gia tộc nào có thể chịu được cả.

Thế nên thứ duy nhất bọn hắn có thể dựa vào chính là các hậu bối ưu tú trong tộc.

Đây chính là tầm quan trọng của một Chí Tôn yêu nghiệt trong một thế lực đỉnh phong tại Thái Cổ Tiên Vực.

“Biết rõ!”

Sau khi lời của người kia vừa dứt thì tất cả mọi người đều đồng thanh lên tiếng.

Bọn hắn là một trong những người có địa vị khá cao trong Tiên Tộc nên cũng biết được một vài tin tức trong tộc, thêm việc khi bọn hắn chuẩn bị đi đến Hạo Hãn Thần Châu thì người sau lưng bọn hắn cũng đã từng đặc biệt dặn dò qua.

Thế nên bọn hắn biết rõ vị tử đệ nắm giữ Tiên Đế Huyết Mạch cực kỳ nồng đậm không biết vì lý do gì lại lưu lạc ở Hạo Hãn Thần Châu này là cơ hội duy nhất cho Tiên Tộc phát triển tiếp.

Chỉ cần có thể tìm tới vị hậu bối mang Tiên Đế Huyết Mạch này và cộng thêm vô số tài nguyên trong Tiên Tộc thì bọn hắn tin tưởng rằng người này sẽ được Tiên Tộc chế tạo thành một yêu nghiệt đỉnh cấp tại Thái Cổ Tiên Vực.

Khi đó dù cho các Chí Tôn yêu nghiệt của các thế lực khác xuất thế thì thế hệ trẻ tuổi của bọn hắn cũng có sức đánh một trận.

“Được rồi, dựa theo đồ vật mà vị lão tổ trong tộc kia đưa cho thì ta có thể thấy vị hậu bối có Tiên Đế Huyết Mạch đang ở gần đây thôi, các ngươi chia ra tìm cho nhanh hơn!”

Người Tiên Tộc có khí tức cường đại nhanh chóng mở túi trữ vật trong tay ra sau đó lấy một số Ngọc Bội màu sắc đỏ tươi cùng với một dụng cụ có hình dáng kỳ quái ra.

“Mỗi người đều cầm một viên Ngọc Bội theo bên mình, khi gặp được Tiên Đế Huyết Mạch thì nó sẽ sáng lên và các ngươi sẽ biết được.”

Sau khi đưa tất cả Ngọc Bội cho mọi người thì tên đó tiếp tục lên tiếng, đây chính là thủ đoạn của Tiên Tộc bọn hắn.

Thứ này có thể tìm kiếm những huyết mạch của Tiên Tộc thất lạc ở bên ngoài, đó là chưa tính dụng cụ kỳ quái trên tay hắn hiện tại.

Những Ngọc Bội đỏ tươi này chỉ có thể phát sáng khi đứng gần người mang Tiên Đế Huyết Mạch mà thôi.

Nhưng dụng cụ cổ quái trên tay hắn thì lại có thể rõ ràng tra ra được vị trí của Tiên Đế Huyết Mạch, tuy không chính xác một trăm phần trăm nhưng vẫn có thể xác định được vị trí đại khái.

Sau đó thì để những tộc nhân mang theo Ngọc Bội từ từ tìm kiếm xung quanh là được.

“Tuân mệnh.”

Những người còn lại nắm chặt Ngọc Bội trong tay, bọn hắn không nói nhảm gì nữa mà nhanh chóng bay về nhiều hướng khác nhau.

“Hy vọng chúng ta có thể tìm được Tiên Đế Huyết Mạch một cách thuận lợi.”

Tên cường giả Tiên Tộc nhịn không nổi mà tỏ ra vẻ ưu sầu, nói thầm trong miệng.

Dù sao vị hậu bối có Tiên Đế Huyết Mạch cực kỳ nồng đậm kia đóng một vai trò cực kỳ quan trọng trong tương lai của Tiên Tộc.

Đặc biệt là trong thời đại hiện tại nữa, tại thời đại này số lượng các thiên tài xuất hiện nhiều hơn thời đại trước gấp mấy chục, thậm chí là mấy trăm lần.

Đám lão tổ không biết đã ngủ say biết bao nhiêu kỷ nguyên trong tộc đã không ít lần tỉnh lại giữa chừng để cảnh báo Tiên Tộc là sắp tới

Thái Cổ Tiên Vực sẽ đón tiếp Hoàng Kim Đại Thế tàn khốc nhất, phải muôn phần cẩn thận mới được.

Tương lai đại thế, phong vân biến hóa, ai đoán được Tiên Vực mênh mông thăng trầm ra sao?

Chương 179: Sự chín muồi của rau hẹ

Chương 179: Sự chín muồi của rau hẹ

“Hiệu suất làm việc của Khí Vận Chi Tử này không cao.”

Tần Cửu Ca đứng ở một nơi nào đó, khoanh tay nhìn về nơi nào đó của Thiên Long Cốc từ xa, ánh mắt thâm thúy, sau đó hắn khẽ cười.

Thực ra cũng không thể trách hắn ta được.

Dẫu sao loại chuyện này lại xảy ra trên người tỷ tỷ mà mình tôn kính nhất, bất kể xảy ra với ai cũng đều sẽ rất khó chịu, trong lúc nhất thời cũng không thể thoát ra khỏi bóng ma kia được, dĩ nhiên hiệu suất làm việc sẽ giảm đi rất nhiều.

“Cũng không biết những người của Tiên tộc kia lúc nào mới có thể tìm ra nàng ta.” Tần Cửu Ca cười khẽ, nói.

Dĩ nhiên người mà nàng nhắc tới chính là tỷ tỷ của Khí Vận Chi Tử – Trần Linh Ngọc.

Hiện giờ Tần Cửu Ca trái lại rất mong đợi Tiên tộc sẽ gia tăng lực lượng tài nguyên như thế nào để bồi dưỡng kẻ mang huyết mạch của Tiên Đế này.

Hành vi này của Tiên tộc chỉ là làm việc không công cho Tần Cửu Ca mà thôi.

Bọn họ mãi mãi không thể biết được rằng huyết mạch của Tiên Đế mà bọn họ phải dùng hết sức mạnh của toàn tộc để bồi dưỡng chẳng qua chỉ là một món đồ chơi trong tay Tần Cửu Ca.

...

Tại một vị trí rất hoang vu ở Thiên Long Cốc, có hai người đang đi rất chậm ở đây, một nam một nữ, trong đôi mắt của nam nhân tràn

đầy sát khí và sự bi thương vô tận.

Bởi vì tỷ tỷ của hắn bị…

Ánh mắt của nữ tử có chút đờ đẫn, có thể nhìn ra được chắc chắn nàng ta đã gặp phải chuyện gì đó vô cùng nhục nhã.

“Tỷ tỷ… tỷ yên tâm, Trường Sinh nhất định sẽ bắt được kẻ đó rồi nghiền hắn thành tro.”

Trần Trường Sinh kìm nén những giọt nước mắt đang chực trào ra ngoài, dùng tay lau mắt.

Hắn hiện giờ nhất định phải kiên cường, phải làm một bến cảng có thể che gió che mưa cho tỷ tỷ mình.

Những chuyện mới xảy ra kia chắc chắn đã khiến tỷ tỷ rất đau lòng rồi.

Trần Trường Sinh hiện tại rất lo lắng tỷ tỷ mình sẽ nghĩ không thông mà tự sát, như vậy thì xong thật rồi.

Suy nghĩ tỷ tỷ có lẽ muốn tự sát lóe lên trong lòng của Trần Trường Sinh chỉ trong nháy mắt mà hắn đã vô cùng hoảng sợ rồi, bởi vì hắn biết có lẽ tỷ tỷ của mình thật sự sẽ làm như vậy.

Bình thường Trần Trường Sinh hiểu rất rõ tính cách của tỷ tỷ mình, đừng thấy tỷ tỷ lúc nào cũng bày ra dáng vẻ mềm yếu trước mặt tất cả mọi người, thực ra trong nội tâm của tỷ tỷ hắn lại vô cùng kiên cường.

“Tỷ… tỷ, tỷ sẽ không nghĩ không thông chứ.”

Trần Trường Sinh đột nhiên nhìn về phía tỷ tỷ mình, đôi mắt ửng đỏ và nói, hắn biết tỷ tỷ mình hiện giờ chắc chắn là khó chịu tột cùng.

Mặc dù hắn biết nhưng hắn cũng không biết nên an ủi tỷ tỷ của mình thế nào.

Dù sao thì chuyện thất thân như này đối với một hoàng hoa đại khuê nữ mà nói tuyệt đối là chuyện khó có thể chấp nhận được.

“Không đâu.”

Trong mắt Trần Linh Ngọc lúc này toàn là sự dịu dàng đối với Trần Trường Sinh, khẽ nói, có thể nhìn ra được nàng tuyệt đối là vì Trần Trường Ca mới bộc lộ ra sự dịu dàng như vậy.

Chỉ có điều trong ánh mắt dịu dàng của Trần Linh Ngọc lóe lên một tia lạnh lùng, đệ đệ của mình vừa rồi lại nói muốn giết chết Ma Chủ của mình, đây tuyệt đối là một sai lầm không thể tha thứ được.

Chỉ cần Ma Chủ muốn thân thể của nàng thì còn cần Ma Chủ phải ép buộc sao?

Bản thân nàng sẽ chủ động hiến thân cho Ma Chủ mà không có chút do dự nào, bởi vì trong linh hồn của nàng cũng đã khắc tên của Ma Chủ.

Ma Chủ Tần Cửu Ca chính là tất cả của nàng, là toàn bộ sinh mệnh của nàng.

Nhục thân của bản thân có là gì?

Vừa rồi nếu không phải Ma Chủ đã sớm hạ lệnh cho nàng, trước hết cứ ở lại bên cạnh đệ đệ Trần Trường Sinh của nàng, đừng có bất cứ tâm tư nào khác thì nói không chừng chỉ dựa vào những lời bất kính với Ma Chủ mà đệ đệ Trần Trường Sinh mới nói khi nãy, Trần Linh Ngọc nàng đã sớm cho Trần Trường Sinh một cái tát rồi.

“Tỷ, vừa rồi khi ta đến bí cảnh đó tình cờ phát hiện ra một nơi có Chí Dương chi Vật cực kỳ dày đặc. Chỉ cần chúng ta có thể có được Chí Dương chi Vật đó, âm hàn trên người tỷ tỷ chắc chắn có thể giải trừ được hiệu quả.”

Trần Trường Sinh lúc này nói với tỷ tỷ mình rất nhẹ nhàng, trong mắt vẫn thỉnh thoảng lóe lên nét đau đớn, nếu như không xảy ra những chuyện ban nãy thì thật tốt biết bao.

Hắn đã tìm ra Chân Long Thảo, đó chính là một bảo vật có thể tạm thời làm thuyên giảm âm hàn trong cơ thể tỷ tỷ trong một thời gian ngắn.

Mà quan trọng hơn là vừa nãy khi hắn đến bí cảnh kia để tìm cơ duyên, một phân thân khác của hắn lại tình cờ bắt gặp khí tức mà cảm giác còn chí dương hơn cả Chân Long Thảo.

Đây chắc chắn là thứ có thể rất có tác dụng trong việc chữa trị thể chất trên người của tỷ tỷ mình.

Chỉ cần không xảy ra chuyện với tỷ tỷ giống như ban nãy, hành động lần này nhất định sẽ thành công cực kỳ viên mãn.

Nhưng hiện nay chuyện đã xảy ra rồi, khiến tất cả mọi thứ đều trở

nên không còn tốt đẹp như vậy nữa.

Trần Trường Sinh vừa nói vừa dùng ngón tay chỉ về vị trí cách chỗ bọn họ một đoạn, ở đó theo như một phân thân khác của hắn quan sát được thì nhất định có thứ rất tốt.

“Tỷ tỷ, chúng ta qua đó trước, chuyện hôm nay cứ coi như chưa từng xảy ra.”

Trần Trường Sinh cố nén nước mắt, khó khăn mỉm cười với tỷ tỷ mình, nụ cười này trông lại gượng gạo đến vậy.

Chương 180: Khí Vận Chi Long

Chương 180: Khí Vận Chi Long

“Rau hẹ mà lại tìm được đồ tốt sao?”

Tần Cửu Ca thản nhiên nhìn về nơi vừa nãy Khí Vận Chi Tử Trần Trường Sinh đã chỉ, trong mắt tràn đầy ý cười nhạt.

Sinh mệnh lực của rau hẹ này chính là ngoan cường như vậy, những cây rau hẹ mới này lại mọc lên từng gốc từng gốc.

“Chắc trong đó sẽ không có tồn tại Khí Vận Chân Long đó chứ, không thể nào.”

Tần Cửu Ca nhìn về phía nơi đó cười nhạt một tiếng, điều này vậy mà thật sự có khả năng, hơn nữa khả năng còn vô cùng lớn.

Ai bảo Khí Vận Chi Tử kia lại là tầm bảo thử trời sinh chứ?

Xác suất tìm kiếm cơ duyên bảo vật của người trời sinh có đại khí vận là điều mà người không có khí vận gì không thể sánh được.

“Tiểu Hàm Hàm chăm chú cảm nhận thử xem khí tức bên đó có phải rất đặc biệt không.”

Tần Cửu Ca hơi bất đắc dĩ lấy Túi Trữ Yêu của mình ra.

Sau đó xách Y Y từ trong Túi Trữ Yêu ra, suốt ngày chỉ biết ăn, chẳng biết làm việc gì cả.

Lần này, Tần Cửu Ca hoàn toàn muốn đem cơ duyên lớn nhất cho nó nuốt.

Như vậy nó co thể trái ngược với trước kia, sẽ trưởng thành rất nhanh.

“I da da, I da da.”

Vẻ mặt của Y Y lúc này nhìn Tần Cửu Ca rất khó chịu, không biết vừa rồi nó đang ăn đồ ăn ngon sao?

Chẳng có chút tinh mắt nào cả.

“Đừng trừng mắt nữa, cảm nhận cho ta xem khí tức ở hướng đó có phải có thể khiến ngươi vô cùng hưng phấn hay không.”

Tần Cửu Ca nhìn Y Y đang trừng mắt nhìn mình, trực tiếp vỗ nhẹ lên cái đầu nhỏ của nó.

Quả là một thánh linh ngu xuẩn, đến ngay cả cơ duyên lớn nhất của mình cũng không thèm quan tâm.

Ánh mắt của Y Y nhìn Tần Cửu Ca có chút uất ức, có việc thì có việc thôi, tại sao cứ thích vỗ đầu nó.

Y Y hướng về phía Tần Cửu Ca kêu lên mấy tiếng i da da, dẩu cái miệng nhỏ của mình nhưng vẫn nghe theo lời của Tần Cửu Ca.

Ai bảo người này chưởng quản đại quyền đồ ăn của nó chứ.

Nó cũng chỉ đành tạm thời chịu khuất phục những cám dỗ đồ ăn mà người này mang đến cho nó thôi.

Một lát sau trên mặt Y Y vô cùng kích động, giơ móng vuốt của mình lên chỉ về hướng đó mà kêu lên i da da.

Nó có thể cảm nhận được nơi đó có thứ rất ngon, đó tuyệt đối là thứ tốt mà cả đời nó chưa từng được ăn.

“Xem ra Khí Vận Chi Tử này thật sự đã tìm ra được nơi có Khí Vận Chân Long rồi.”

Tần Cửu Ca nhìn về phía đó của Thiên Long Cốc, nở một nụ cười nhạt.

Khí vận của Khí Vận Chi Tử vẫn rất đáng để hắn tin cậy.

“Đồ ngốc, ngươi có lộc ăn rồi.”

Tần Cửu Ca xách Y Y lên, mỉm cười đặt nó lên vai mình. Y Y hiện tại

vẫn đang trong thời kỳ non nớt, vì vậy thể hình vẫn rất nhỏ nhắn, ít nhất ở giai đoạn hiện nay vẫn có thể ngồi được trên vai của Tần Cửu Ca.

“Cũng không biết sau khi Y Y nuốt Khí Vận Chân Long có thể có thay đổi gì khác không.”

Tần Cửu Ca cười nhạt, thứ như Khí Vận Chân Long vẫn rất tốt, đặc biệt là đối với loại thánh linh như Y Y, đó tuyệt đối là một món ăn mỹ vị, hơn nữa còn có lợi ích rất lớn.

...

Ở một nơi tĩnh mịch tại Thiên Long Cốc, có rất nhiều chủng tộc cư trú tại đây.

Bởi vì đã có rất nhiều người cảm nhận được nơi này có luồng khí chí dương rất mãnh liệt, trong luồng khí chí dương này còn pha lẫn long uy nhàn nhạt.

“Hẳn chính là ở đây rồi.”

Trần Trường Sinh nhìn về phía cửa vào trước mặt với đôi mắt ửng đỏ, nói với tỷ tỷ hắn Trần Linh Ngọc.

“Vừa rồi vẫn chưa có bao nhiêu người, không ngờ bây giờ lại có nhiều người đến như vậy.”

Trần Trường Sinh chăm chú nhìn những thực lực đang vây quanh lối vào bí cảnh ở cách đó không xa, xem ra đều là những sinh linh rất mạnh.

Không ngờ mình mới rời khỏi nơi này chưa được bao lâu đã có nhiều người tập trung tại lối vào bí cảnh này như vậy rồi.

Thậm chí Trần Trường Sinh có thể cảm nhận được trong ánh mắt của những người này rõ ràng lộ ra vẻ quyết liệt.

“Xem ra trong này nhất định có thứ rất tốt.”

Trần Trường Sinh nghĩ thầm trong lòng, điều này đối với hắn mà nói cũng là một chuyện tốt mà cũng là một chuyện xấu.

Nói là chuyện tốt là bởi vì thứ ở trong này hiện giờ có thể hoàn toàn chứng thực là một bảo vật quan trọng, còn nói là chuyện xấu là bởi Trần Trường Sinh đã phải rất khó khăn mới đạt được thứ đồ quý giá quan trọng như vậy tới tay.

Phải biết rằng thực lực của cơ thể này của Trần Trường Sinh hiện giờ cũng chỉ mới đạt đến Thần Phủ chi Cảnh, cho dù có cộng thêm một cơ thể khác nữa của hắn cũng tuyệt đối không thể trở thành cường giả có thể tranh giành ở đây được.

“Tỷ tỷ, bây giờ chúng ta ở đây đợi một lát, đợi một lát rồi chúng ta tìm cách vào sau.”

Trần Trường Sinh nhẹ nhàng nói với Trần Linh Ngọc, ánh mắt dịu dàng.

Nhiệm vụ hàng đầu của hắn bây giờ là phải trấn an cảm xúc của tỷ tỷ mình, có trời mới biết sau khi phải chịu sự nhục nhã như vậy, trong lòng tỷ tỷ hắn đang suy nghĩ những gì.

Sau đó hắn mới tìm kiếm bảo vật có thể chữa trị cho cơ thể của tỷ tỷ.

Trong lòng người có lúc mạnh khỏe mới là điều quan trọng nhất.

Trần Linh Ngọc nghe thấy giọng của Trần Trường Sinh liền ừ một tiếng, cũng không hề phản đối.

Ma Chủ bảo nàng trước hết cứ đi theo Trần Trường Sinh thì nàng cứ đi theo hắn, dẫu sao cũng không có chuyện gì xảy ra cả.

Đột nhiên, Trần Linh Ngọc cảm thấy huyết mạch của mình giống như có thứ gì đó đang dâng trào, khiến trong lòng nàng rất sợ hãi, cũng không biết nên làm thế nào.

Chương 181: Các ngươi là ai?

Chương 181: Các ngươi là ai?

“Đạo Tử, chúng ta nhận được tin tức, một bí cảnh ở phía trước không xa có chấn động rất mãnh liệt, xem chừng giống như có một cơ duyên trọng đại nào đó.”

“Theo tin tức đáng tin cậy, bí cảnh kia rất có khả năng có bảo vật thuộc tính Chí Dương, thậm chí có khả năng chính là một mảnh Khí Vận Chân Long.”

Thần nữ Ngạn của tộc Thiên Sứ nhẹ nhàng đi tới bên cạnh Tần Cửu Ca, hơi thở như hoa lan, nói với Tần Cửu Ca.

Khuôn mặt trắng nõn của nàng lúc này hơi ửng đỏ, nhìn Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca cười nhạt, vị trí mà Khí Vận Chi Tử thường lui tới còn sợ không có cơ duyên trọng đại hay sao?

Sợ là đang kể chuyện cười.

Loại sinh vật này thiếu cơ duyên sao?

Không phải là những cơ duyên đó đều tranh nhau chạy đến bên cạnh Khí Vận Chi Tử sao.

Tần Cửu Ca mỉm cười gật đầu với Thần nữ Ngạn, ánh mắt ôn hòa.

Hiện giờ hắn cũng đang nhìn về phía đó.

Nở nụ cười nhạt, mắt hơi híp lại, hắn đang nghĩ làm thế nào để nhanh chóng xóa bỏ khí vận của Khí Vận Chi Tử này, sau đó lập tức giải quyết Khí Vận Chi Nữ kia.

Khí Vận Chi Nữ kia hiên giờ có lẽ đã tới được bên trong của Tiên Thánh Đạo Cung, còn Khí Vận Chi Tử mà mình sắp xếp – Thanh Hoa cũng đã đến Tiên Thánh Đạo Cung từ lâu rồi.

Tần Cửu Ca vẫn luôn thèm khát khí vận của Khí Vận Chi Nữ kia. Khí Vận Chi Tử đầu tiên mà Tần Cửu Ca gặp được – Lâm Phàm, tốc độ trưởng thành của hắn ở hạ giới quả thực là cực kỳ kinh người.

Bởi vì không có người giống như Tần Cửu Ca xuất hiện bên cạnh Khí Vận Chi Tử Lâm Phàm, vẫn sở hữu khí vận mà người thường khó với tới được cho nên Khí Vận Chi Tử Lâm Phàm trưởng thành vô cùng nhanh.

“Xem ra một thời gian nữa phải đón Lâm Phàm lên Thượng Giới thôi.”

Tần Cửu Ca thầm nghĩ trong lòng, một thời gian nữa đợi Lâm Phàm lấy được hết toàn bộ cơ duyên có thể tìm thấy trong Thanh Vân Giới, Tần Cửu Ca sẽ đón hắn về, sau đó sắp xếp cho hắn vào một đạo thống thế lực nào đó, như vậy thì dựa vào thân phận Khí Vận Chi Tử, Lâm Phàm sẽ rất dễ trưởng thành đến trình độ đệ tử cốt cán của họ.

Trong tương lai có Tần Cửu Ca ở phía sau ủng hộ tài nguyên, dần dần hắn sẽ trở thành người có quyền lên tiếng trong những đạo thống đó cũng không phải là chuyện không có khả năng.

Tần Cửu Ca sắp xếp Khí Vận Chi Tử hoặc Khí Vận Chi Nữ thâm nhập vào các thế lực tông môn đạo thống, từng bước xâm chiếm.

Cũng giống như việc hắn chuẩn bị sai Trần Linh Ngọc thâm nhập vào Tiên tộc vậy.

Kế hoạch giống nhau, sắp xếp giống nhau.

Đương nhiên muốn được như vậy phải dựa vào Tần Cửu Ca có thể hoàn toàn kiểm soát được tình hình của họ.

Vẫn là câu nói đó, đối phó xử lý với những Khí Vận Chi Tử này không nhất thiết cần họ phải chém tận giết tuyệt, nắm giữ trong lòng bàn tay mình, sau đó lợi dụng khí vận to lớn của chúng rồi kiểm soát các thế lực khác trong Thái Cổ Tiên Vực.

Như vậy không tốt sao? Không ngon hơn sao?

Tần Cửu Ca kiểm soát Khí Vận Chi Tử hoặc Khí Vận Chi Nữ, còn những người này lại kiểm soát những đạo thống cổ xưa kia, như vậy không phải rất thoải mái sao.

Tiên Cổ Tần Tộc của Tần Cửu Ca tuy rằng rất cường đại, nhưng điều này chẳng có gì mâu thuẫn với việc hắn tạo dựng lên thế lực hoàn toàn nghe theo mệnh lệnh của hắn cả.

“Mùi vị của Nữ Đế ký ức của ta vẫn còn rất mới.”

Trong lòng Tần Cửu Ca nhất thời có một cảm giác thú vị xấu xa, nếu không phải mình quang minh chính đại đứng trước mặt Khí Vận Chi Nữ kia, để cho nàng biết mình chính là nam tử đã thưởng thức nàng thì trong lòng liệu có cảm giác rung động hay không.

Quan trọng nhất là nàng không thể làm gì được mình, nàng khi ấy sẽ suy nghĩ những gì?

“Có điều hiện giờ phải xử lý Khí Vận Chi Tử này trước đã.”

Tần Cửu Ca mỉm cười, trong lòng nghĩ Khí Vận Chi Tử này tuy là khí vận tu vi đều rất cao nhưng khuyết điểm chí mạng lại rất rõ ràng.

Chính vào lúc Tần Cửu Ca đang âm thầm suy nghĩ trong lòng làm thế nào để sắp xếp Khí Vận Chi Tử Trần Trường Sinh thì đột nhiên, động tĩnh bên phía Trần Linh Ngọc đã ảnh hưởng đến hắn.

“Thú vị đấy, nhanh như vậy đã tìm ra Trần Linh Ngọc rồi sao.”

Tần Cửu Ca cười nhạt, ánh mắt thâm thúy, nhanh thật, bước đầu tiên mà hắn sắp đặt ở Thái Cổ Tiên Vực đã xuất hiện rồi.

...

“Các ngươi là ai, tại sao lại dẫn tỷ tỷ của ta đi.”

Lúc này, ở lối vào bí cảnh, ánh mắt của Trần Trường Sinh vô cùng phẫn nộ nhìn nam tử đang kích động đứng bên cạnh tỷ tỷ của mình, toàn thân tỏa ra khí tức kì lạ.

Nam tử xa lạ này vừa tới đã nói muốn đưa tỷ tỷ của mình quay trở về chủng tộc mà nàng vốn thuộc về.

Chương 182: Tình cảm tỷ đệ dần dần biến chất?

Chương 182: Tình cảm tỷ đệ dần dần biến chất?

Chủng tộc ban đầu của tỷ tỷ mình chẳng phải là Thượng Cổ Trần Gia bọn họ sao?

Ở đâu ra còn có chủng tộc ban đầu nào nữa, phải biết rằng Trần Linh Ngọc chính là tỷ tỷ của hắn, nếu như tỷ tỷ hắn không phải là người của Thượng Cổ Trần Gia thì hắn cũng không phải là người Trần Gia sao? Nhưng nếu là như vậy thì tại sao bọn họ lại không đưa cả mình về cùng?

“Đế Nữ, tộc ta tìm người thật vất vả!”

“Có lẽ hiện giờ trong lòng Đế Nữ rất không hiểu tại sao chúng ta lại gọi người là Đế Nữ, đó là bởi vì người là huyết mạch còn sót lại ngoài ý muốn của tộc ta ở Thần Châu.”

Người Tiên tộc này lúc này rất kích động mà nhìn Trần Linh Ngọc, ở bên cạnh nữ tử này, miếng ngọc bội đỏ tươi trên người hắn tỏa ra quang mang vô cùng chói mắt.

Mặc dù hắn cảm thấy khá kì lạ là tại sao tu vi của Đế Nữ mang huyết mạch của Tiên Đế tộc mình lại thấp như vậy, nhưng điều này cũng không ảnh hưởng gì đến tâm trạng cực kỳ kích động của hắn hiện giờ.

“Ngươi là ai, tại sao lại nói tỷ tỷ ta là Đế Nữ của tộc các ngươi.”

Trong mắt Trần Trường Sinh lóe lên vẻ kiêng dè, hắn cảm nhận được người này còn mạnh hơn thân thể khác của hắn.

Nói cách khác, người thần bí lai lịch bất minh này ít nhất cũng là một cường giả Nhân Hoàng Chi Cảnh.

Đương nhiên không thể nào là cường giả Thiên Tôn chi Cảnh, bởi vì Trần Trường Sinh vẫn có thể mơ hồ cảm nhận được khí tức hoàng đạo tỏa ra từ trên người kẻ thần bí này.

Kẻ thần bí này cũng không hề che giấu tu vi của mình, bởi vì một cơ thể khác của Trần Trường Sinh cũng là cường giả Nhân Hoàng đang bước vào con đường Nhân Hoàng nên hắn có thể cảm nhận được.

“Ta là ai, ngươi vẫn chưa có tư cách được biết.”

Người Tiên Tộc rất cung kính với Trần Linh Ngọc kia ngẩng đầu lên, nhìn nam từ tự xưng là đệ đệ của Đế Nữ tộc mình một cách khinh thường và nói.

Ngươi có tư cách gì mà trở thành đệ đệ của Đế Nữ Nhân Châu Tiên tộc bọn họ, thật là lố bịch.

“Ta là ai ấy à, ngươi không có tư cách được biết, ngươi chỉ cần biết rằng tộc ta có thể tiêu diệt ngươi dễ như trở bàn tay là được.”

Người Tiên Tộc này có vẻ rất tự hào về thân phận Tiên Tộc của mình, trong lòng cũng có thái độ khinh thường đối với người ngoại giới được truyền lại và kế thừa từ lịch sử vô cùng lâu đời.

Đây chính là bệnh chung của rất nhiều chủng tộc lâu đời ở Thái Cổ Tiên Vực, không có mấy người của các chủng tộc mạnh nhất tại Thái Cổ Tiên Vực có thể tránh được.

“Ta không cho phép ngươi đưa tỷ tỷ của ta đi.”

Trần Trường Sinh hét lớn với hắn, tỷ tỷ của mình sao có thể bị những kẻ lai lịch bất minh này dẫn đi được chứ.

Nếu như tỷ tỷ của mình cứ mặc cho người ta dẫn đi như vậy thì thân là đệ đệ, cả đời hắn cũng không thể yên tâm.

Vì vậy cho dù là kẻ thần bí lai lịch bất minh này có tu vi còn cao hơn cả cơ thể khác của hắn đi chăng nữa, hắn cũng có thể không ngại cái chết vì tỷ tỷ mình.

Tỷ tỷ là người mà đời này hắn coi trọng nhất, tôn trọng nhất, yêu

quý nhất.

Vốn chuyện vừa xảy ra hôm nay đã khiến Trần Trường Sinh đau đớn đến mức không thiết sống nữa, nếu như lại để người khác dẫn tỷ tỷ mình đi ngay trước mặt mình thì bản thân Trần Trường Sinh cũng không qua nổi cửa ải của mình.

Chính vào lúc người Tiên Tộc này lại muốn lên tiếng, có một nam tử trung niên từ trong hư không nhanh chóng bay tới bên cạnh Trần Linh Ngọc.

Cẩn thận cầm dụng cụ cổ quái của mình lên, khi dụng cụ cổ quái này xuất hiện bên cạnh Trần Linh Ngọc, nó đột nhiên bộc phát ra một luồng ánh sáng màu đỏ tươi cực mạnh.

“Ha ha ha ha, tộc ta đời này có hi vọng rồi, có hi vọng rồi.”

Trung niên nam tử bước ra từ trong hư không này tâm trạng có vẻ còn kích động hơn cả nam tử ban đầu.

Hắn không ngờ huyết mạch Tiên Đế không biết vì nguyên nhân gì lại bị mình để lại ở Thần Châu vậy mà lại thuần khiết đến vậy, sợ rằng đã đủ thuần khiết đến mức khiến cho người của Tiên tộc đều coi nàng là bảo vật quý giá trên đời rồi.

“Đế Nữ, chúng tôi tuyệt đối không có bất cứ ác ý nào với người, tin rằng huyết mạch của người có thể cảm nhận được chúng tôi và Đế Nữ là người cùng tộc.”

Trong ánh mắt của trung niên nam tử có tu vi rất cường đại này mang theo sự chân thành mà nói với Trần Linh Ngọc.

Hắn biết sau này nữ tử hiện giờ có thực lực kém cỏi trước mặt mình sẽ có địa vị quan trọng nhường nào trong tộc.

Đừng thấy tu vi hiện giờ của hắn là Thiên Tôn chi Cảnh, nhưng đợi đến khi nữ tử trước mặt quay trở về tộc, địa vị của nàng chắc chắn là cao hơn mình.

Đại thế hiện nay, một hậu bối mang huyết mạch Tiên Đế thuần khiết đến vậy là vô cùng vô cùng được coi trọng.

“Còn nữa vị tiểu huynh đệ này, chúng ta không hề có ác ý gì hết, nếu như ngươi không tin, có thể hỏi Đế Nữ xem, người có thể cảm nhận được quan hệ huyết mạch giữa bọn ta hay không.”

Trung niên nam tử có tu vi cường đại này mỉm cười nói với Trần Trường Sinh đang tỏ vẻ phòng bị.

Chương 183: Không phải tỷ tỷ ruột

Chương 183: Không phải tỷ tỷ ruột

Thực ra hắn cũng hoàn toàn không coi ngoại giới tử đệ này ra gì, chẳng qua là hắn che giấu rất tốt.

Vẻ khinh thường cũng chỉ lóe qua rồi thôi, không để cho Trần Trường Sinh cảm nhận được.

Sở dĩ hắn làm như vậy là vì sợ ngộ nhỡ quan hệ của kẻ tự xưng là đệ đệ của Đế Nữ này với Đế Nữ rất tốt thì sau này khi Đế Nữ trưởng thành, chưa chắc sẽ không vì chuyện này mà ghi hận mình.

Hắn là người thông minh, dĩ nhiên hắn biết rõ không nên vì sự khinh thường nhất thời mà bất ngờ đắc tội với đại nhân vật tương lai trong tộc, cho dù là để lại ảnh hưởng không tốt cũng không được.

“Tỷ tỷ, điều họ nói có phải là thật không?”

Trần Trường Sinh không thèm quan tâm đến trung niên nam tử có khí tức rất cường đại này mà quay đầu nhìn tỷ tỷ mình, trong lòng hắn lúc này cũng đang có nghi ngờ rất lớn.

Có vẻ họ thật sự không cần thiết phải lừa gạt mình, Trần Trường Sinh có thể cảm nhận được tu vi của trung niên nam tử vừa mới nhanh chóng đi ra từ trong hư không tuyệt đối là kẻ mạnh nhất mà hắn gặp được từ khi sinh ra đến giờ.

Thiên Tôn Lão Tổ nhà mình cũng chưa từng đem đến cho hắn cảm giác mạnh mẽ như vậy.

Nam tử này nhất định là một đại nhân vật ở Thiên Tôn chi Cảnh, mà còn là Thiên Tôn còn cường đại hơn cả Lão Tổ nhà mình nữa.

Cường giả này vô cùng đáng sợ đối với họ.

Nếu như bây giờ Thiên Tôn cường giả này muốn đoạt lấy bất cứ thứ gì trên người bọn họ hoặc là muốn tính mạng của họ thì họ cũng không có cơ hội phản kháng nào hết.

Nhưng hiện giờ đại nhân vật Thiên Tôn chi Cảnh này cũng chỉ nói chuyện tử tế với họ, không hề có hành vi muốn cướp đoạt đồ vật gì trên người họ hoặc làm hại đến tính mạng họ, hơn nữa người này thật sự không cần thiết phải lừa gạt bọn họ, bởi vì trên người họ không có bất cứ thứ gì có thể thu hút được một đại nhân vật Thiên Tôn như thế này cả.

“Có lẽ lời hắn nói là thật.”

Trong lòng Trần Trường Sinh lúc này đột nhiên nảy ra thông tin này, người mà từ nhỏ mình đã tưởng là tỷ tỷ ruột bây giờ vậy mà lại không phải là ruột thịt của mình.

Điều này đã khiến Trần Trường Sinh phải chịu đả kích vô cùng lớn.

Ánh mắt của Trần Linh Ngọc ở bên cạnh có vẻ hoảng loạn, nhưng nàng vẫn nhẹ nhàng gật đầu với Trần Trường Sinh, tỏ ý những điều mà trung niên Thiên Tôn này nói là đúng.

“Tỷ tỷ không phải là tỷ tỷ ruột của ta sao?”

Trần Trường Sinh thấy tỷ tỷ mình gật đầu, trong lòng có một cảm giác kì lạ không biết từ đâu tới.

Cảm giác này rất kì lạ, Trần Trường Sinh cũng không thể hình dung được, nó rất kì diệu, cũng không biết là cảm giác như thế nào.

“Tỷ tỷ không phải tỷ tỷ ruột của ta, vậy nghĩa là tỷ tỷ không phải là người của Trần Gia ta, vậy thì gia tộc chính gốc của tỷ tỷ là ở đâu?”

Trong lòng Trần Trường Sinh lúc này có nghi hoặc rất lớn, hiện giờ xem ra gia tộc chính gốc của tỷ tỷ mình hẳn là một chủng tộc vô cùng cường đại.

Bằng không không thể nào phái người đi tìm kiếm tỷ tỷ mà người thấp nhất trong số đó đã là cường giả Nhân Hoàng chi Cảnh được, thậm chí còn khủng bố hơn là có đại nhân vật Thiên Tôn đi cùng nữa.

Điều này chứng tỏ trong tộc của tỷ tỷ nhất định có không ít đại nhân vật Thiên Tôn, nếu như suy nghĩ sâu xa hơn thì thật sự là rất khủng bố.

Người được phái đi tìm người đều là đại nhân vật Thiên Tôn, vậy thì trong tộc của tỷ tỷ chắc chắn rất có khả năng có loại tồn tại cấm kỵ kia.

Tồn tại cấm kỵ, ở Thái Cổ Tiên Vực bất kể là thế lực như thế nào, cho dù là thế lực chỉ có vài người, nếu có một tồn tại cấm kỵ thì cũng tuyệt đối có thể trở thành thế lực siêu cấp trong Thái Cổ Tiên Vực.

Loại thế lực đó, Thượng Cổ Trần Gia chỉ có một vị Lão Thiên Tôn bọn họ còn lâu mới có thể sánh được.

Nghĩ càng sâu, Trần Trường Sinh càng cảm thấy thế lực đằng sau tỷ tỷ mình quá mức to lớn.

“Vị tiểu huynh đệ này, ta nói không sai chứ, tỷ tỷ của ngươi thật sự là người của tộc chúng ta.”

Đại nhân vật Thiên Tôn lúc này lại có vẻ ôn hòa, bởi vì hiện giờ trong lòng hắn rất vui, chỉ cần hắn có thể đưa người có huyết mạch Tiên đế đậm đặc này an toàn trở về thì địa vị của hắn trong tộc sẽ được nâng cao rõ rệt. Đừng thấy hắn là một đại nhân vật cấp Thiên Tôn, điều này không có nghĩa là hắn có địa vị cực kỳ cao trong chủng tộc đỉnh cao như Tiên Tộc.

Phải biết rằng trong Tiên Tộc bọn họ còn có tồn tại cấm kỵ.

Đương nhiên là địa vị của hắn trong Tiên tộc vẫn rất cao, nhưng nào có ai lại không muốn khiến địa vị của mình được nâng cao hơn nữa chứ.

Mà hiện tại cơ hội để nâng cao địa vị của mình đang bày ra ngay trước mắt, nếu hắn không quý trọng thì thật là có lỗi với cơ hội tốt này.

“Tiểu huynh đệ, huyết mạch của Đế Nữ cho dù là trong tộc chúng tôi cũng là đỉnh cao tuyệt đối, chỉ cần Đế Nữ có thể quay trở về tộc với chúng tôi, những tổn thương trên thân thể của Đế Nữ sẽ có thể trị khỏi.”

Chương 184: Nếu tỷ tỷ đã quyết định

Chương 184: Nếu tỷ tỷ đã quyết định

Cảm nhận của đại nhân vật cấp Thiên Tôn này vô cùng nhạy bén, hắn vừa nhìn đã nhận ra cơ thể của Trần Linh Ngọc có vấn đề, bên

trong có một thứ rất âm hàn.

Hiện giờ nhất thời hắn cũng không thể nhìn ra ngay được, nhưng chỉ cần đưa được Đế Nữ trở về, hắn tin rằng người trong tộc nhất định sẽ có cách.

Cho dù có lùi lại một nghìn bước, người trong tộc không có cách để giải quyết thể chất của Đế Nữ thì họ cũng sẽ tìm cách giải quyết bằng mọi giá.

Dĩ nhiên tỉ lệ tình huống này xảy ra gần như là bằng không.

Nếu như đến ngay cả Tiên Tộc – chủng tộc đỉnh cao trong Thái Cổ Tiên Vực cũng không có cách thì trong Thái Cổ Tiên Vực thực sự không biết liệu có bao nhiêu chủng tộc đỉnh cao có thể có cách để giải quyết loại thể chất này đây.

“Có thể giải quyết vấn đề thể chất của tỷ tỷ sao?”

Trần Trường Sinh nghĩ thầm trong lòng, vấn đề thể chất của tỷ tỷ mình vẫn luôn là nỗi băn khoăn trong lòng hắn.

Hắn đã từng rất nhiều lần nhìn thấy xung quanh cơ thể của tỷ tỷ tỏa ra lãnh khí vô tận.

Loại khí hàn lãnh đó ngay cả Trần Trường Sinh đứng bên cạnh tỷ tỷ cũng cảm thấy vô cùng khó chịu, vậy thì tỷ tỷ ở sâu trong luồng khí hàn lãnh này sẽ khó chịu đến thế nào chứ.

Mỗi khi tỷ tỷ mình bị luồng hàn khí này đóng băng, trong lòng Trần Trường Sinh giống như đang nhỏ máu.

Hắn hận một nỗi người bị luồng khí hàn lãnh này vây quanh không phải là tỷ tỷ mà là chính bản thân mình.

Bây giờ đột nhiên hắn lại nghe thấy có người nói có thể giải quyết triệt để vấn đề thể chất của tỷ tỷ, trong lòng Trần Trường Sinh vẫn rất phấn khởi và vui mừng.

Nhưng mà trong lòng Trần Trường Sinh hiện giờ vẫn còn rất do dự, cũng không biết tộc của tỷ tỷ sẽ đối xử với tỷ ấy như thế nào, mặc dù hiện tại có vẻ như tỷ tỷ của hắn có địa vụ rất cao trong tộc, nhưng Trần Trường Sinh vẫn không nỡ rời xa tỷ tỷ của mình.

“Vẫn nên hỏi ý kiến của tỷ tỷ đi!”

Trần Trường Sinh thầm nghĩ trong lòng, tất cả những chuyện này căn

bản nhất vẫn là quyết định của tỷ tỷ.

Bất luận kết quả ra sao, Trần Trường Sinh cuối cùng đều tôn trọng quyết định của tỷ tỷ.

Nếu như tỷ tỷ mình bằng lòng đến chủng tộc đó thì sau khi trưởng thành Trần Trường Sinh sẽ đến đó đón tỷ tỷ mình về.

Nhưng nếu tỷ tỷ không bằng lòng đi thì cho dù Trần Trường Sinh có liều cả mạng sống cũng sẽ ngăn cản những người này, cho dù mất mạng cũng chẳng sao hết.

“Tỷ tỷ, ý của tỷ ra sao?”

Trần Trường Sinh hỏi tỷ tỷ mình, ánh mắt dịu dàng.

Trần Trường Sinh lúc này sau khi biết được tỷ tỷ của mình lại không phải tỷ tỷ ruột, không có quan hệ huyết thống thì không còn tùy ý khi đối diện với tỷ tỷ như trước kia nữa.

Cũng không biết là như thế nào, hắn chỉ có một loại cảm giác rất kì lạ.

Khi Trần Linh Ngọc nghe thấy Trần Trường Sinh nói với mình, trong mắt lóe lên một vệt sáng nhỏ bé khó mà nhìn ra được, Ma Chủ của nàng đã hạ lệnh cho nàng, nếu như có người của Tiên tộc có cảm ứng huyết mạch với nàng đến muốn đón nàng về tộc thì bảo nàng hãy đồng ý.

Sau đó bảo nàng lợi dụng cho tốt tài nguyên trong tộc của họ để tiến hành tu luyện, cố gắng hết khả năng để trưởng thành, để lấy được thế lực địa vị cao hơn trong chủng tộc.

Những lời này nàng đã khắc sâu vào trong linh hồn nên hiện giờ dĩ nhiên không cần thiết phải từ chối lời mời của họ.

Có điều nàng không thể cứ như vậy mà nói bản thân đến Tiên Tộc là do Ma Chủ căn dặn được, phải đổi cách nói khác.

“Trường Sinh, tỷ tỷ muốn trở thành cường giả, muốn sau này có thể bảo vệ đệ không bị bắt nạt, vì vậy tỷ tỷ vẫn quyết định quay về cùng họ.”

Trong mắt Trần Linh Ngọc lúc này chảy xuống mấy hàng nước mắt, xung quanh vành mắt đỏ ửng, nhìn về phía Trần Trường Sinh, nhìn dáng vẻ của nàng thật sự giống như rất lưu luyến Trần Trường Sinh

vậy.

“Nếu tỷ tỷ đã quyết định như vậy, trong lòng Trường Sinh chắc chắn sẽ ủng hộ tỷ tỷ.”

Ánh mắt của Trần Trường Sinh vừa dịu dàng vừa thân thiết nhìn tỷ tỷ và nói.

Trong lòng Trần Trường Sinh cũng không nỡ rời xa tỷ tỷ đã nhiều năm chăm sóc mình giống như trưởng bối, cứ như vậy nhìn dáng vẻ rời xa bản thân.

Nhưng tỷ tỷ đã nói muốn đi thì hắn cũng chỉ có thể lặng lẽ giữ nỗi nhớ nhung này trong lòng mà thôi.

“Tỷ tỷ, sau này Trường Sinh nhất định sẽ đi tìm tỷ, tỷ tỷ tuyệt đối không được quên Trường Sinh đâu đấy.”

Giọng nói của Trần Trường Sinh nghẹn ngào, hắn nhìn tỷ tỷ và nói, có vẻ như chuyện đó thật sự đã khiến tỷ tỷ phải chịu đả kích quá lớn.

Ngay cả tỷ tỷ trước giờ chưa từng quan tâm đến thực lực của hắn hiện giờ cũng có khát vọng rất lớn đối với thực lực.

Quả nhiên, chuyện đó chắc hẳn đã trở thành một cơn ác mộng không thể nào vượt qua trong lòng tỷ tỷ.

Vừa nghĩ đến đây, bàn tay của Trần Trường Sinh dần dần nắm chặt lại, trong mắt cũng lóe lên sát khí mãnh liệt.

Kẻ đã làm vấy bẩn tỷ tỷ của hắn, không phải kẻ đó chết thì là Trần Trường Sinh chết.

Chương 185: Suy nghĩ của Trần Trường Sinh

Chương 185: Suy nghĩ của Trần Trường Sinh

“Trước tiên ta đưa tỷ tỷ về Trần Gia một chuyến.”

Trần Trường Sinh thở ra một hơi thật sâu, sau đó nói với nhân vật Thiên Tôn Cự Đầu này.

Hắn vẫn muốn xác nhận một chút, xem ra tuy rằng tỷ tỷ mình tám chín phần là do gia tộc kia để lại, nhưng hắn vẫn muốn hỏi phụ thân của hắn ở trong tộc cho rõ một chút.

Lai lịch của tỷ tỷ mình, nhất định là phụ thân biết một chút gì đó về chuyện này dù cho cả hai không hề có quan hệ máu mủ.

Hơn nữa phụ thân của mình cũng đối xử với tỷ tỷ như nữ nhi ruột thịt, không có chút khác biệt nào với mình, thậm chí là đối với tỷ tỷ còn có phần tốt hơn.

Vậy tại sao phụ thân lại phải giấu giếm mình?

Rốt cuộc thì trong lòng phụ thân đang ẩn giấu bí mật gì?

“Đây…..Không phải rất tốt sao?”

Trong mắt vị Tiên Tộc Thiên Tôn Cự Đầu này hiện lên một tia âm trầm, tiểu tử này cho rằng bản thân hắn là ai, mình bình tĩnh nói chuyện với hắn như vậy là muốn nhanh chóng đưa Đế Nữ về gia tộc để tiến hành bồi dưỡng.

Để cho Đế Nữ có thể trưởng thành nhanh hơn, dù sao thì tu vi hiện tại của Đế Nữ cũng thật sự không được.

Tu Vi của Đế Nữ kém xa những Thiếu Niên Chí Tôn của các chủng tộc đỉnh phong khác, nếu còn không mau chóng đuổi kịp thì về sau khoảng cách sẽ càng ngày càng lớn.

Cho nên, hắn cảm thấy Đế Nữ ở cái chỗ này thêm một giây nào nữa thì đều lãng phí huyết mạch của nàng.

Trần Trường Sinh nghe được vị Thiên Tôn Cự Đầu này nói như vậy thì lông mày nhíu lại.

Vốn dĩ hắn còn định mở miệng nói chuyện, nhưng đúng lúc nhìn thấy sát ý toát ra trong ánh mắt của Nhân Hoàng bên cạnh vị Thiên Tôn Cự Đầu này.

Ánh mắt của Trần Trường Sinh hơi nheo lại, mấy người này đều mạnh hơn hắn, chứ đừng nói đến người đứng trước mặt mình là một Cự Đầu của Thiên Tôn Chi Cảnh.

Hắn cũng không phải kẻ ngốc, nên tất nhiên hắn cũng cảm nhận được những người này có một tia không kiên nhẫn.

“Xem ra bọn họ đều xem thường ta, phỏng chừng nếu không phải vì

người có thân phận là Đế Nữ mà họ đang tìm kiếm kia là tỷ tỷ của mình thì ngay cả một cái liếc mắt bọn họ cũng sẽ không thèm đếm xỉa đến ta."

Lúc này Trần Trường Sinh cười lạnh trong lòng, chủng tộc đỉnh cao này quả nhiên đều là người xem thường các chủng tộc không cùng đẳng cấp với bọn họ như trong truyền thuyết.

"Nhưng mà địa vị của tỷ tỷ ta ở trong tộc của bọn họ nhất định là cực kỳ cao, bằng không chắc chắn bọn chúng sẽ không phí lời với ta."

Trần Trường Sinh nghĩ như vậy, trong lòng lại hơi thở dài, hết thảy đều là là lỗi của việc không có thực lực, nếu bây giờ hắn có tu vi Hoàng Gia Chi Cảnh thì không chừng, hai người này sẽ không dùng thái độ như vậy để đối đãi với hắn.

"Vẫn là vấn đề thực lực."

Trong lòng Trần Trường Sinh âm thầm hạ quyết tâm, mình phải nhanh chóng tăng tu vi của mình lên, bằng không về sau này ngay cả người mình yêu nhất cũng không thể bảo vệ được.

"Ta cũng không ngại nói cho ngươi biết, chúng ta là người của Nhân Châu Tiên Tộc, vị tỷ tỷ trên danh nghĩa của ngươi là người mang Tiên Đế Huyết Mạch của tộc ta, bây giờ Mã Sơn của chúng ta sẽ đưa Đế Nữ về trong tộc, không có thời gian để dây dưa với ngươi đâu."

Lúc này khẩu khí của gã Thiên Tôn Tiên Tộc đã mang theo chút tàn bạo, ngay từ đầu bản thân đã hạ mình nói chuyện với ngươi, ngươi cư nhiên còn dám có yêu cầu.

Thật sự là không biết bản thân có bao nhiêu phân lượng.

Gã Thiên Tôn Tiên Tộc này hiện tại cũng không hơi đâu mà để ý tới cảm thụ của người trên danh nghĩa là đệ đệ của Đế Nữ ở trước mặt.

Ai mà biết được lúc đi tới Trần Gia bọn họ, liệu có phát sinh ra chuyện ngoài ý muốn gì, dù cho chuyện ngoài ý muốn đó rất nhỏ nhặt.

Chỉ cần hắn không thương tổn đến tên đệ đệ trên danh nghĩa của Đế Nữ này thì về sau cũng dễ bề sai khiến nàng thế nào cũng được.

Nói như thế nào thì hắn cũng là một vị Cự Đầu của Thiên Tôn Chi Cảnh trong Tiên Tộc, địa vị rất vững chắc.

Đương nhiên những chuyện kia vẫn quá xa xôi, bây giờ nhiệm vụ quan trọng nhất của hắn vẫn là đưa vị nữ tử mang trong mình huyết mạch nồng đậm này về trong tộc, đây mới là nhiệm vụ quan trọng nhất của hắn hiện tại.

“Đế Nữ! Bây giờ chúng ta đi thôi.”

Tiên Tộc Thiên Tôn hơi cung kính nói với Trần Linh Ngọc, tâm tình hiện tại của hắn cực kỳ kích động, chỉ cần hắn có thể đưa Đế Nữ về tộc thì hắn có thể giành được một chút tài nguyên đối với hắn mà nói đã là rất tốt rồi.

Ánh mắt của Trần Linh Ngọc lóe lên, lại gật gật đầu với Tiên Tộc Thiên Tôn, đây đúng là ý của Ma Chủ.

Trần Trường Sinh nhìn tỷ tỷ của mình không cự tuyệt trở về cùng với vị Thiên Tôn Cự Đầu này thì trầm mặc một hồi.

Trước kia nếu là dựa vào tính cách của tỷ tỷ mình thì nhất định sẽ không dễ dàng đi cùng bọn họ như vậy, muốn đi cũng sẽ trở về gia tộc, nói lời tạm biết với phụ thân và bằng hữu của mình rồi mới đi.

Xem ra chỗ này đã có rất nhiều khói mù ở trong lòng của tỷ tỷ.

Bây giờ đi theo bọn họ trở về trong gia tộc của mình cũng được, coi như là giải sầu trong khoảng thời gian này, gột rửa một chút ký ức kia cũng tốt.

Trần Trường Sinh nghĩ, phỏng chừng bởi vì chuyện kia mà tỷ tỷ đã thay đổi tính cách của mình.

Chương 186: Không phải người cuối cùng

Chương 186: Không phải người cuối cùng

“Trận đầu bắt đầu rồi, Tiên Tộc là người đầu tiên nhưng tuyệt đối không phải là người cuối cùng.”

Tần Cửu Ca chắp tay đứng ở Hư Không, nhìn hướng kia, cười nhạt nói.

Nên chơi với kiểu nam chính, nữ chính này như thế nào?

Nên chơi như thế này.

Lợi dụng tính chất Khí Vận Trời Sinh của bọn họ, Tần Cửu Ca muốn phát huy hết mức giá trị của loại rau hẹ này.

Mặc dù bộ phận Khí Vận trên người của những nam chính hoặc nữ chính này bị Tần Cửu Ca cướp đi, nhưng Khí Vận của loại sinh vật này tất nhiên vẫn rất cường đại.

Cho dù không bằng bọn họ của trước kia, nhưng vẫn có Khí Vận mà người thường khó có thể đạt tới, loại đồ vật này cũng không biết loại sinh vật như bọn ở đâu mà nhiều như vậy.

Nhưng điều này cũng có lợi cho Tần Cửu Ca.

“Xem ra cũng phải cho Thanh Hoa đi Yêu Châu gia nhập một thế lực Đạo Thống lớn nào đó.”

“Như vậy mới có thể làm cho giá trị của hắn tối đa hóa.”

“Trong Yêu Tộc có thể cho phép ngoại tộc nắm quyền về sau, vừa có thể được Đạo Thống mà ta coi trọng vừa không ít, nhưng thích hợp với Thanh Hoa không có bao nhiêu người.”

“Lúc trở về gia tộc đang xem xem Yêu Châu có Cổ Xưa Đạo Thống thích hợp với Thanh Hoa hay không.”

Trong lòng Tần Cửu Ca nhàn nhạt nghĩ, Yêu Châu chính là một châu vực nơi Vạn Yêu cùng tồn tại ở trong Thái Cổ Tiên Vực.

Nơi đó mới là nguồn gốc của tất cả Yêu Tộc, thật sự là không thể đếm xuể các loại Yêu Tộc ở bên trong, nhiều như sao trên trời vậy.

Rất nhiều Yêu Tộc ở Thái Cổ Tiên Vực đều đi ra từ trong đó, Yêu Châu và Tộc Địa.

Yêu Tộc Đạo Thống cường đại ở bên trong cũng rực rỡ muôn màu muôn vẻ.

Tuyệt đối không được xem thường những Đạo Thống trong Yêu Tộc này, những chủng tộc đỉnh phong ở trong Yêu Tộc chắc chắn là một tồn tại có thể làm cho tất cả mọi người sợ hãi.

Một bộ phận Cấm Kỵ Tồn Tại trong Yêu Châu là đại năng thông thiên mà người thường khó có thể tưởng tượng được, dù sao Tần Cửu Ca cũng từng nghe qua những Tồn Tại Cổ Xưa trong tộc nói là đã từng có những tồn tại Độc Đoán Vạn Cổ có xuất thân từ Yêu Châu.

Tồn tại Độc Đoạn Vạn cổ.

Đó có phải là điều mà Cấm Kỵ Tồn Tại bình thường có thể đạt được không?

Cho nên, ngược lại Tần Cửu Ca muốn đi tới Yêu Châu xem vài năm.

Tu hành, tu hành, một bên tu một bên đi về phía trước mới là con đường của đại đạo.

“Ý, người Tiên Tộc kia vậy mà lại rất tham lam, muốn lấy đi Khí Vận Chân Long này.”

“Các ngươi lại dám có gan làm như vậy, nếu để cho các ngươi lấy đi Khí Vận Chân Long, vậy thì bữa ăn của Y Y phải làm sao bây giờ?”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng cười, nhưng lại có vẻ ôn hòa, nhưng chợt lóe lên hàn ý lại có thể làm cho người ta biết tính cách Tần Cửu Ca tuyệt đối không phải hạng người lương thiện gì.

Thiên Long Cốc

“Đế Nữ, xin ngài ở đây chờ một chút.”

Ánh mắt của vị Tiên Tộc Thiên Tôn này hơi nheo lại nhìn động khẩu của bí cảnh cách đó không xa nói, hắn có thể cảm nhận được bên trong nhất định là có một Khí Vận Chân Long.

Thật không ngờ, lần đầu tiên hắn đến Thần Châu đã gặp được ngay cơ duyên lớn như vậy.

Đây không phải là ông trời giúp hắn sao?

Chỉ là vị Tiên Tộc Thiên Tôn này cảm thụ được nơi động khẩu của bí cảnh này có thực lực hạn chế.

Ít nhất với Cảnh Giới Thiên Tôn của hắn không thể đi vào bình thường được, đương nhiên có thể cưỡng chế đi vào, nhưng sẽ phá hỏng bí cảnh này.

Hắn sẽ không làm loại chuyện này, cũng không thể làm, bởi vì nơi này là châu vực Hạo Hãn Thần Châu cổ xưa nhất trong Thái Cổ Tiên Vực.

Ai mà biết được nơi này có nhân vật Thiên Tôn của chủng tộc cổ xưa hay không cơ chứ.

Trong hiện trường cũng có rất nhiều đệ tử Đạo Thống có khí tức cường đại, nhưng mà không có một tôn Thiên Tôn Cự Đầu ở đây, xem ra thế lực Đạo Thống ở chỗ này của bọn họ đều có ước định muốn được thành toàn của mình.

Cơ duyên nơi này cũng chỉ có thể bị đệ tử hậu bối của mình tranh đoạt, mà lão tổ trên Nhân Hoàng Cảnh trong gia tộc của mình không thể ra tay.

Hắn cũng không phải kẻ ngốc, tất nhiên biết những quy củ này, đương nhiên nếu thực lực thế lực chênh lệch quá lớn thì những thứ này đều không quan trọng nữa rồi.

Thế lực có thể định ra quy củ cho nhau thì thực lực của đôi bên phải không có chênh lệch quá lớn thì mới được.

“Nơi tên là Thiên Long Cốc này lại có chỗ rất thần kỳ.”

“Long khí ở nơi này nồng đậm đến cực điểm, xem ra là đã từng có một con rồng có huyết mạch thuần khiết rơi xuống, hơn nữa thực lực của nó cũng sẽ không thấp hơn ta.”

Tiên Tộc Thiên Tôn yên lặng trầm mặc một chút, hắn là lần đầu tiên đến nơi này của Thần Châu, cũng không hiểu rõ chuyện của Thiên Long Cốc lắm, nhưng ít nhất thì hắn là một Thiên Tôn Cự Đầu, cho nên vẫn có thể cảm nhận được Long Khí trong Thiên Long cốc.

“Chút nữa các ngươi đi vào đi.”

Tiên Tộc Thiên Tôn nói với người trong Tiên Tộc vừa mới chạy tới, hắn vừa mới tới nơi này ngàn vạn lần không thể bởi vì hắn là một vị Thiên Tôn trong Tiên Tộc mà tự cao tự đại.

Ai biết ở đây có bao nhiêu đôi mắt đang nhìn chằm chằm hắn chứ.

Một số quy tắc ngầm vẫn cần phải được tuân thủ.

“Tuân mệnh.”

Những Tiên Tộc nhân còn lại xung quanh Tiên Tộc Thiên Tôn đều đồng thanh nói, tiên phong lần này của bọn họ chính là vị Thiên Tôn này, lời nói của hắn nhất định phải nghe.

Bỗng nhiên, đang lúc Tiên Tộc Thiên Tôn đang xem xét một vài chuyện.

Có người nhìn ra xa xa kinh hô ra tiếng.

“Thiên Sứ Nhất Tộc, tộc nhân của Thiên Sứ Nhất Tộc cũng tới.”

Chương 187: Độc đoán vạn cổ

Chương 187: Độc đoán vạn cổ

Xa xa, không ít thiên sứ thoạt nhìn có vẻ cực kỳ thánh khiết cao ngạo, ánh mắt tràn ngập lạnh lùng nhìn bên này.

Cũng không có ai cảm thấy khó tin, bởi vì trong Thần Châu mênh mông đều biết Thiên Sứ nhất tộc là một chủng tộc nội tâm cực kỳ cao ngạo.

“Thiên Sứ Cổ Vực ở phụ cận Thiên Long Cốc, với tư cách là thế lực bá chủ của Thiên Sứ Cổ Vực tất nhiên cũng sẽ tới nơi này để được chia một chén canh.”

Có người lại rất trầm ổn nói, chuyện bây giờ làm cho hắn rất lo lắng, ngay cả chủng tộc bá chủ của Thiên Sứ Cổ Vực cũng tới Thiên Long Cốc.

Vậy thì khả năng bọn họ giành được cơ duyên không phải là sẽ nhỏ hơn sao.

“Thiên Sứ Tộc, đã từng nghe nói qua chủng tộc này, truyền thuyết nói ở thời đại chư đế Thái Cổ Tiên Vực từng xuất hiện một thiên sứ thánh vương quét ngang mấy châu, đến nay được xem như rất là mạnh mẽ.”

Tiên Tộc Thiên Tôn trong lòng âm thầm nghĩ, mặc dù Thiên Sứ Nhất Tộc có danh tiếng rất lớn ở Hạo Hãn Thần Châu nhưng ở Thái Cổ Tiên Vực thì lại không có danh tiếng lớn lắm.

“Tộc nhân của Thiên Sứ Nhất Tộc đều có cánh, vậy người kia là ai?”

Lúc này ánh mắt của Tiên Tộc Thiên Tôn nhất thời trở nên sắc bén, tộc nhân của Thiên Sứ có hai người rõ ràng không phải là người trong tộc của bọn họ.

Nguyên nhân làm cho hắn thần thái như thế là bởi vì linh hồn dao động kia rõ ràng không vượt quá mười tám tuổi thậm chí là một thiếu niên còn nhỏ tuổi hơn.

“Khí tức Hoàng Đạo, hắn là ai, là Chí Tôn Yêu Nghiệt của tộc nào?

Vẻ mặt của Tiên Tộc Thiên Tôn giống như xù lông, bây giờ Hạo Hãn Thần Châu có tồn tại Yêu Nghiệt như vậy sao?

Trong khoảng thời gian này hắn vẫn luôn bế quan ở Tiên Tộc, cũng không có chú ý tin tức bên ngoài, chứ đừng nói tới Hạo Hãn Thần Châu cách châu của bọn họ một lãnh thổ vô tận như vậy.

“Nếu hắn vẫn duy trì loại thiên phú này, Chí Tôn Đế Lộ mở ra tương lai không phải là thiên hạ của hắn sao?”

Tiên tộc Thiên Tôn rất rõ ràng hiện tại có thể bước vào nhân hoàng lộ trở thành nhân hoàng là có bao nhiêu yêu nghiệt.

Tiên Tộc Thiên Tôn thở ra một hơi thật sâu lần thứ hai, không biết trong tộc có biết chuyện này hay không, nếu không biết, vậy thật sự muốn bọn họ mau chóng chú trọng.

“Cũng không biết hắn có phải là Đạo Tử của Cấm Kỵ Cổ Tộc trong Hạo Hãn Thần Châu hay không, nếu là như vậy thì là của tộc kia sao?”

Ánh mắt của Tiên Tộc Thiên Tôn dần dần thâm thúy, Thiếu Niên Nhân Hoàng, chỉ có loại chủng tộc đứng ở Thái Cổ Tiên Vực Đỉnh Phong mới biết làm cho người ta sợ hãi cỡ nào.

Tư chất Độc Đoạn Vạn Cổ.

Thậm chí còn đáng sợ hơn.

Chủng tộc đứng ở Thái Cổ Tiên Vực Đỉnh Phong bọn họ thiếu Yêu Nghiệt Thiên Tài sao?

Không thiếu, cho dù là loại Yêu Nghiệt đủ để trở thành Cự Đầu của Thiên Tôn Chi Cảnh, những loại chủng tộc này của bọn họ tuy rằng rất quý hiếm, nhưng tuyệt đối không được coi trọng đến mức có thể dùng hết lực lượng của toàn tộc để bảo vệ một người.

Nhưng loại người có tư chất của Độc Đoán Vạn Cổ này nhất định là người có thể được cả tộc bọn họ dốc hết toàn lực bảo hộ.

“Nhưng lại rất thú vị.”

Tần Cửu Ca quét qua bốn phía, cười nhạt một tiếng, hắn có thể cảm giác được có không ít Tồn Tại đang quét qua hắn, đương nhiên đều chỉ là quét qua.

Vì sao Tiên Cổ Tần Tộc cũng thích để Tần Cửu Ca đi dạo ở bên ngoài, chính là muốn dùng Tần Cửu Ca để nói cho Ngoại Giới bây giờ biết Hoàng Kim Đại Thế, Tiên Cổ Tần Tộc vẫn đỉnh phong như trước, thậm chí còn đáng sợ hơn.

Đến mức độ Tiên Cổ Tần Tộc này, cái cần không phải là một Chí Tôn Yêu Nghiệt khiêm tốn, mà là cần một tên Chí Tôn Yêu Nghiệt danh chấn Thái Cổ Tiên Vực.

Cái gì, ngươi nói không sợ người khác ám sát?

Nếu Đạo Tử đương nhiệm của Tiên Cổ Tần Tộc có thể bị ám sát thì bọn họ cũng không có tác dụng gì.

Chỉ cần dám ám sát Tần Cửu Ca thì cả Tiên Cổ Tần Tộc sẽ bạo động, Tồn Tại Khủng Bố ngủ say trong suốt rất nhiều kỷ nguyên cổ xưa sẽ thức tỉnh.

Càng làm cho người ta run rẩy chính là con vật chìm đắm trong dòng sông lịch sử đại cấm kỵ mở hai mắt, quay ngược vạn cổ, đến lúc đó sẽ không phải là nhân quả ngập trời do một thế lực Đạo Thống gánh vác.

Khi đó đối mặt với bạo động của cả tộc Tiên Cổ Tần Tộc, tất cả các thế lực của Thái Cổ Tiên Vực và Ức Vạn Tinh Thần Giới đều phải

chịu một tai nạn diệt sạch.

Tần Cửu Ca nhàn nhạt đứng trên hư không, khí tức như tiên, phiêu phiêu đến cực điểm.

Trích tiên hạ phàm trần.

Không nói chuyện, chỉ đơn thuần là đóng quân ở đây, nhưng mà bộ dáng này lại có thể làm cho tất cả thế hệ trẻ ở đây đều giống như gặp phải đại địch.

“Hắn thật sự rất đẹp.”

Thần nữ của Thiên Sứ Tộc Ngạn ở phía sau Tần Cửu Ca nhẹ nhàng mím chặt trong lòng.

Ánh mắt của nàng lúc này đã hoàn toàn giống như mọc trên người của Tần Cửu Ca vậy.

Quả nhiên, nam tử kiếp này nàng thầm mến bất kể ở nơi nào cũng đều cực kỳ xuất sắc.

Không chỉ có thực lực như vậy mà tướng mạo cũng xuất sắc như vậy.

Đại Đạo Thần Tử cũng chỉ có như vậy thôi.

Chương 188: Tiếng kêu của rồng

Chương 188: Tiếng kêu của rồng

“Người kia là ai?”

Có Thiếu Niên Yêu Nghiệt kéo trưởng bối từ trong gia tộc hoặc Đạo Thống, kiêng kỵ nhìn Tần Cửu Ca.

Bởi vì cảm giác mà người này cho bọn họ là loại cảm giác hoàn toàn bất khả chiến bại.

Loại cảm giác này, từ lúc bọn họ tới cho đến bây giờ cũng chưa từng gặp qua, đây là một cảm giác của tôn có tính nghiền ép.

Ánh mắt của trưởng bối của Thiếu Niên Yêu Nghiệt này hiện lên một tia khiếp sợ, hắn là người của Đạo Thống Hạo Hãn Thần Châu, tất nhiên biết người có thể trở thành một Nhân Hoàng ở tuổi như vậy là

ai.

Không chỉ hắn biết, phỏng chừng rất nhiều thế lực Đạo Thống Cổ Tộc ở đây đều biết, nếu không phải vì vị Thiếu Niên Yêu Nghiệt của mình quá mức trầm mê tu luyện trong khoảng thời gian này thì nhất định cũng sẽ biết.

“Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc.”

Khóe miệng của vị trưởng bối của Thiếu Niên Yêu Nghiệt này có chút rung động nói với vị yêu nghiệt có Thần Phủ Chi Cảnh nhà mình.

Đạo Tử của Tần Tộc Tiên Cổ, chỉ bằng mấy chữ này cũng đủ để đè bẹp tất cả mọi người ở đây.

Người có thể có lực uy hiếp cường đại như vậy ở Hạo Hãn Thần Châu cũng chỉ có mấy nhà truyền thừa không biết bao nhiêu năm rồi của Cấm Kỵ Cổ Tộc kia mới có.

Ở đây lại có không ít khí tức trầm ổn, Yêu Nghiệt có thần quang như ẩn như hiện ở trên người đều đang tính toán xem mình có thể chống đỡ được mấy chiêu từ tay của vị Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc này hay không.

Bởi vì bọn họ cảm thấy Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc này cũng chỉ là phân tán khí tức ra xung quanh để làm cho bọn họ đều cảm thấy hít thở không thông.

“Thì ra là Đạo Tử của nhà kia.”

Lúc này ánh mắt của Tiên Tộc Thiên Tôn có chút hâm mộ thế hệ này của Tiên Cổ Tần Tộc có thể có Chí Tôn Đạo Tử Yêu Nghiệt cường đại như vậy.

“Cũng không biết tương lai Đế Nữ của chúng ta có thể trưởng thành đến mức độ nào, không cầu có thể so sánh được với Đạo Tử Tần Tộc, chỉ cần có thể trở thành Chí Tôn Yêu Nghiệt yếu hơn hắn một phần là đủ rồi.”

Trong lòng Tiên Tộc Thiên Tôn nghĩ đến một chút, ánh mắt nhìn vị Trần Linh Ngọc có huyết mạch Tiên Đế thuần khiết trong gia tộc hơi thở dài, nếu nàng có thể sớm được bọn họ phát hiện ra và tìm thấy thì tốt rồi.

Một tôn hậu bối có huyết mạch Tiên Đế thuần khiết hoàn toàn có thể giành được lượng lớn tài nguyên nghiêng trong tộc.

Như vậy Tiên Tộc bọn họ cũng không nhìn thấy những chủng tộc có Chí Tôn Yêu Nghiệt kia chính là hâm mộ một trận.

Đột nhiên, một tiếng kêu của một con rồng khổng lồ vang vọng khắp Thiên Long Cốc này.

Tiếng kêu của rồng này làm cho tất cả mọi người ở đây chuyển lực chú ý từ trên người Tần Cửu Ca đến chỗ động khẩu của bí cảnh này.

Y Y vốn đang lười biếng ở trong ngực Sở U Cơ vừa nghe được thanh âm này thì tóc của nó dựng thẳng lên ngay lập tức, đôi mắt nhỏ bé của nó không còn là dáng vẻ nhỏ bé không thể nhìn thấy nữa, mà là trừng lão đại.

Sau đó Y Y lập tức nhảy từ trong ngực Sở U Cơ đến bên vai Tần Cửu Ca, kêu ê a a với Tần Cửu Ca.

Hai bàn tay ngắn ngủn còn khoa tay múa chân trước mặt Tần Cửu Ca.

“Vật nhỏ này vừa rồi ngươi còn không muốn ở chỗ này của mình, sao bây giờ lại chạy tới.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn Y Y như ngồi dưới đáy lao này nói.

Vừa rồi mình gọi nó lại đây thì nó vẫn luôn nhếch miệng lên không muốn tới.

Bây giờ vừa thấy đồ tốt liền đi tới bên người Tần Cửu Ca.

Xem ra trong lòng nó vẫn biết rõ ai mới có thể quyết định bữa ăn của nó là gì.

“Yên tâm, đó sẽ là của ngươi.”

Tần Cửu Ca xách Y Y từ trên vai mình xuống, để cho nó lơ lửng trên không trung, còn nhỏ như vậy đã biết lười biếng, lần nào cũng đều ở trên thân người khác.

Ngay cả động cũng không muốn động một cái, Tần Cửu Ca cũng không muốn làm hư Thánh Linh này của mình.

Trở thành Thánh Linh của một con cá vô cùng mặn.

“Ê a a, ê a a.”

Lúc này Y Y rất phẫn nộ lấy ngón tay ngắn ngủn của mình chỉ vào

Tần Cửu Ca, vậy mà lại không cho ta nằm sấp trên người ngươi, vậy ta nằm sấp trên thân của người khác.

Y Y muốn bay vào trong ngực Sở U Cơ, nhưng điều làm cho nó phẫn nộ chính là cái người vô cùng xấu xí này không hề để ý đến nó.

Y Y phẫn nộ đến cực điểm trực tiếp lấy ra Tiên Thiên Tinh Hoa từ trong Nhẫn Trữ Vật của mình để ăn.

Biến nỗi buồn thành sự thèm ăn là phong cách nhất quán của nó.

Sở U Cơ nhìn dáng vẻ của Y Y thì che miệng khẽ nở nụ cười, đừng thấy thực lực hiện tại của Y Y này cường đại hơn nàng, nhưng trong cuộc sống dài đằng đẵng của Thánh Linh thì vẫn chỉ là một đứa trẻ mà thôi.

Rất nhanh, khi Tần Cửu Ca khiêu khích Y Y, tiếng kêu của rồng truyền ra ở cửa động bí cảnh càng lúc càng lớn, chấn động lòng người.

“Xem ra con Khí Vận Chân Long này nhất định là rất cường đại.”

Tần Cửu Ca nghe được tiếng kêu của rồng này thì cười nhạt một tiếng, từ tiếng kêu của rồng này thì Tần Cửu Ca có thể đoán ra Khí Vận Chân Long này nhất định là đã tồn tại một khoảng thời gian.

“Vận Khí của Khí Vận Chân Long này thật sự là không tốt, nếu để cho nó tiếp tục yên lặng trưởng thành thì nhất định có thể hóa thành một Tồn Tại Cường Đại.”

Chương 189: Chăm sóc bản thân cho tốt

Chương 189: Chăm sóc bản thân cho tốt

Tần Cửu Ca mỉm cười nhẹ giọng nói với Sở U Cơ, Khí Vận Chân Long chắc chắn có thể trưởng thành thành một vị Tồn Tại rất cường đại.

Nhưng đáng tiếc, còn chưa đợi nó trở thành một tôn cường giả thì vị trí của nó đã bị người phát hiện, điều nguy hiểm nhất chính là chắc chắn có rất nhiều người muốn nó.

Nó vẫn chưa phát triển hoàn thiện nhưng chắc chắn là sẽ không thể thoát được.

Một lúc sau, tiếng kêu của rồng chấn động lòng người này từ từ ngừng lại.

Đạo kết giới này bày ra trước mặt mọi người cửa vào bí cảnh cũng dần dần tiêu tán, tất cả mọi người ở đây vào thời khắc này hai mắt đều nhìn chằm chằm vào cửa vào bí cảnh này.

Tất cả mọi người đều lẳng lặng không biết là đang chờ đợi cái gì.

“Chư vị, nếu tất cả mọi người đều rụt rè như vậy, vậy tại hạ sẽ đi trước.”

Vừa dứt lời, lập tức có một nam tử mặc thanh y một mình một ngựa xông lên trước, hắn nghĩ rất đơn giản, chỉ cần đi vào lấy được một vài thứ tốt là được, những thứ khác không có gì đáng để hắn lưu luyến.

Hơn nữa, cho dù hắn có thể giành được đồ tốt ở trong này thì cũng không thể là của hắn, hắn cũng không có bối cảnh hùng hậu gì.

Hắn cũng chỉ có thể liều mạng tranh thủ cơ duyên mà mình có thể đạt được để làm cho mình trưởng thành, đây mới là quan trọng nhất.

“Chúng ta đợi một lát rồi hẵng đi vào.”

Tần Cửu Ca nhìn nam tử áo xanh xông vào bí cảnh động đầu tiên vừa rồi mỉm cười, người này chắc chắn phải chết, bởi vì hiện tại Khí Vận Chân Long đang ở giai đoạn bạo ngược, ai xuất hiện trước mặt nó sẽ phải tiếp nhận lửa giận ngập tràn của nó.

Đừng tưởng đi giành lấy cơ duyên cho mình là có lá gan lớn, dám xông vào dám liều mạng bừa bãi tranh đoạt cơ duyên, như vậy cũng là tự tìm con đường chết cho mình.

Tiên Tộc Thiên Tôn thấy Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc không hề dao động trước cơ duyên như vậy thì trong lòng liền trầm mặc một trận.

Đạo Tử mệnh Tần Tộc này thoạt nhìn tuyệt đối không phải là người nhìn thấy lợi ích liền quên lý trí, mà loại người này lại có thực lực bối cảnh, lại có lý trí, về sau không muốn làm ra một chút chuyện đều không thể được.

Hai mắt Tần Cửu Ca hơi nheo lại, nhìn nam chính Trần Trường Sinh đứng bên cạnh Trần Linh Ngọc, trong lòng hiện lên một tia tà ý.

Cũng không biết việc cướp đi đạo cơ duyên này của nam chính thì

hắn sẽ tổn thất bao nhiêu Khí Vận.

Dù sao cơ duyên lần này bình thường đều thuộc về nam chính, cho nên chỉ cần Tần Cửu Ca nắm trong tay Khí Vận Chân Long này thì Trần Trường Sinh nhất định sẽ tổn thất Khí Vận, chẳng qua là ít hay nhiều mà thôi.

“Có thể vào rồi.”

Tần Cửu Ca cười nhạt, nhẹ giọng nói với Sở U Cơ và Thần Nữ Ngạn.

Hắn cảm nhận được khí tức của Khí Vận Chân Long trong bí cảnh đã chậm rãi bình tĩnh lại.

Xem ra trong khoảng thời gian này nó rất khó chịu, dù sao thì xung quanh cũng có nhiều người chú ý tới nó như vậy mà.

Ánh mắt của Tần Cửu Ca híp lại nhìn lướt qua vị Tiên Tộc Thiên Tôn kia và Trần Trường Sinh xung quanh hắn, ma chủng Trần Linh Ngọc, trong lòng lạnh nhạt cười.

“Tiên Tộc lại có một loại Cấm Kỵ Cổ Pháp, cũng không biết nàng có thể có tư cách đạt được một quyển Cổ Pháp kia hay không.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nói ở trong lòng, mỗi một chủng tộc đứng ở Thái Cổ Tiên Vực đều có phương pháp Trấn Tộc của mình.

Kiểu Trấn Tộc Cổ Pháp này cường đại thần bí, không phải Cấm Kỵ Chi Tư thì không thể truyền.

Tần Cửu Ca rất thèm loại Cấm Kỵ Cổ Pháp này, nhưng loại Cổ Pháp này không phải là người của Cấm Kỵ Tộc thì không thể truyền lại, không thể bị ngoại tộc có được.

“Phải xem tạo hóa sau này của nàng rồi.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca híp lại, cười nhạt một tiếng, hạt giống hắn chôn xuống, sau đó xem xem hạt giống này có thể trở thành đại thụ chọc trời hay không.

....

“Tỷ tỷ, sau này tỷ ở nơi đó nhất định phải chăm sóc bản thân cho tốt.”

Trong mắt Trần Trường Sinh mang theo nhu tình nói với tỷ tỷ Trần Linh Ngọc.

Thân thể của tỷ tỷ mình phải chịu lăng nhục lớn như vậy, sợ là sẽ khiến tỷ tỷ ở trong bóng tối một khoảng thời gian dài.

May mà nhìn dáng vẻ của vị Thiên Tôn này thì tỷ tỷ của mình có địa vị rất cao ở bộ tộc bọn họ.

Ít nhất thì ngay cả Thiên Tôn trước mặt mình cũng rất cung kính với tỷ tỷ mình.

Từ trong những chi tiết nhỏ này có thể thấy được đãi ngộ sau này của tỷ tỷ ở trong bộ tộc kia nhất định là không tồi.

Dù sao thì cũng không có Thiên Tôn Cự Đầu nào có thể coi trọng đồ trên người tỷ tỷ.

Điểm này, Trần Trường Sinh hiểu rất rõ.

Trần Linh Ngọc gật gật đầu, cũng không nói gì.

Nếu như không tính tới ma chủ Tần Cửu Ca của mình thì người mà nàng thân cận nhất chắc chắn chính là Trần Trường Sinh.

Bởi vì Đại Đạo Ma Chủng này của Tần Cửu Ca là một thủ đoạn khống chế cực kỳ cao cấp.

Chỉ là tương đương với việc gieo xuống một dấu vết rất sâu trong linh hồn của người này.

Nhưng tính cách và cách xử lý của người đàn ông này vẫn không hề thay đổi.

Cho nên Tần Cửu Ca biết rõ Đại Đạo Ma Chủng khủng bố của mình nên mới yên tâm đưa Trần Linh Ngọc vào trong Tiên Tộc.

Những Tồn Tại Cổ Xưa trong Tiên Tộc hoàn toàn có thể thấy được những thủ đoạn khống chế đáng sợ kia của Thái Cổ Tiên Vực,.

Thế nhưng thủ đoạn này của Tần Cửu Ca ẩn chứa đồ vật vô cùng khủng bố, cho nên bọn họ không thể nhìn ra.

“Tỷ tỷ, vậy ta đi trước đây.”

Trần Trường Sinh cắn răng mình, trong lòng có một chút khổ sở, cũng không biết khi nào mới có thể gặp lại tỷ tỷ của mình.

Hắn biết Nhân Châu này cách nơi này bao xa, cũng không biết đến khi mình còn sống có thể ra khỏi Thần Châu hay không vẫn là một

vấn đề.

Trần Trường Sinh quay đầu xông vào trong động khẩu bí cảnh.

“Các ngươi đi trước đi, ta đi một mình một chút.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca đùa giỡn nhìn Trần Trường Sinh tiến vào cửa động bí cảnh, cười khẽ một tiếng.

Vào bí cảnh tìm kiếm bảo vật chính là sở trường của nam chính.

Mình cũng không thể bỏ qua cơ hội này.

Cho dù hắn không cần làm như vậy, nhưng nếu có thể tiện thể phá hỏng cơ duyên của nam chính, vậy thì sao lại không làm?

Chương 190: Tác dụng của Lưu Ảnh Thạch

Chương 190: Tác dụng của Lưu Ảnh Thạch

Sở U Cơ và Thần Nữ Ngạn nghe được thanh âm của Tần Cửu Ca thì đều khẽ gật đầu.

Nữ tử sắc đẹp tuyệt trần nghe lời là tuyệt đại đa số nam tử đều không thể cự tuyệt, điểm này mỗi một người các nàng đều là nữ tử thông tuệ, tất nhiên là hiểu rất rõ ràng.

Chỉ có nữ tử nghe lời mới có thể trước mặt vị nam tử này coi trọng, điểm này Sở U Cơ là biết thật sâu.

Tuy rằng Thần Nữ Ngạn chưa ở cùng Tần Cửu Ca trong một thời gian dài nhưng nàng cũng có thể hiểu được điểm này.

Ngươi thích nữ tử thích nghe lời nhu thuận hay là thích nữ tử càn quấy, đặc biệt là Đạo Tử đại tộc như Tần Cửu Ca.

Thần Nữ Ngạn đã từng nghe tỷ muội nhà mình nói về dục vọng khống chế của nam tử mạnh bao nhiêu.

Cho nên ngay cả Thần Nữ Ngạn là thần nữ nữ chiến thần trời sinh thì cũng thể hiện ra bộ dáng chim nhỏ dựa vào người trước mặt Tần Cửu Ca.

....

“Y Y có thể cảm nhận được vị trí của Khí Vận Chân Long không.”

Một tay Tần Cửu Ca xách Y Y lên, để cho nó ngồi trên vai mình tiếp tục làm một con cá muối.

Hết cách rồi, vừa rồi thứ này đã ăn không ít Tiên Thiên Tinh Hoa của Tần Cửu Ca cho nó.

Bụng đã phồng lên thật lớn, xem ra là không đi nổi nữa.

“Sao ngươi có thể ăn lung tung nhiều như vậy hả? Nhìn ngươi ăn căng cả bụng như vậy rồi thì không biết lát nữa ngươi có thể ăn Khí Vận Chân Long kia hay không.”

Tần Cửu Ca trực tiếp vỗ vỗ trên lưng Y Y, Y Y liền ợ một cái, nhìn Tần Cửu Ca kêu ê nha nha nha.

Nghe Y Y kêu nha nha, ngón tay ngắn ngủn cũng chỉ về phía Trần Trường Sinh đi qua vừa rồi.

“Quả nhiên là như thế.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca đùa cợt nhìn Trần Trường Sinh đi xa, loại sinh vật này chính là không nói đạo lý như thế, quả thực không xứng là người.

May mà mình không đáng là người hơn bọn họ một chút.

Ánh mắt Tần Cửu Ca hơi lạnh, ngươi cho rằng lúc đùa bỡn Trần Linh Ngọc thì hắn không làm gì sao?

Tuyệt đối không được quên Lưu Ảnh Thạch này.

Làm sao Tần Cửu Ca có thể cởi quần áo Trần Linh Ngọc ra, làm sao có thể giữ lại hết hình ảnh lưu luyến trên người nàng.

Chính là vì để đả kích Đạo Tâm của Trần Trường Sinh đến mức độ sụp đổ vào giờ khắc này.

Đùa giỡn với tỷ tỷ của ngươi trước mặt ngươi, nhưng thậm chí ngươi lại không có bất cứ cách nào để cứu giúp.

Nếu nói với ngươi, tỷ tỷ của ngươi đã dính ma chủng của hắn rồi.

Muốn đùa giỡn như thế nào thì đùa giỡn như thế đó, ngươi nghĩ

ngươi chấp nhận được không?

Ngươi nói chuyện này không vui sao?

.....

“Sao nơi này lại không giống với những vị trí khác.”

Trần Trường Sinh nhìn một dãy núi cách đó không xa, từ nhỏ hắn đã xem qua rất nhiều chuyện tạp đàm kỳ dị, cho nên có thể nói đã hiểu không ít những thứ về địa thế phong thủy này.

Mà vị trí dãy núi của Trần Trường Sinh đang đứng nối liền không dứt, xa xa nhìn lại giống như nhìn thấy một con rồng.

Mặc dù người khác rất khó phát hiện, nhưng lực quan sát của Trần Trường Sinh từ nhỏ đã rất cẩn thận, hơn nữa hắn có một tôn cường giả của Nhân Hoàng Cảnh Giới có cảm giác của hắn, cho nên hắn có thể tra ra.

“Có người tới.”

Ánh mắt Trần Trường Sinh khẽ động, một thân thể khác của hắn ở gần đây để trợ giúp hắn.

“Không biết có phải cũng nhìn ra sự khác biệt của nơi này hay không.”

Trần Trường Sinh yên lặng nghĩ đến ở trong lòng, hắn cũng không tự tin cho rằng mình hắn biết được sự khác biệt của địa thế ở nơi này.

Không chừng người khác từ nhỏ đã là người nghiên cứu loại vật này.

Vào lúc Trần Trường Sinh đang suy nghĩ thì mấy người thoạt nhìn tản ra khí tức Hoàng Đạo ở trên người bay tới.

“Sao có vẻ là tới đây để tìm ta vậy.”

Vẻ mặt của Trần Trường Sinh có chút ngưng trọng nói.

Trong mắt Trần Trường Sinh có sự kinh ngạc có thể nhìn thấy, hắn cũng không biết đã đắc tội với những cường giả của Nhân Hoàng Chi Cảnh này từ lúc nào.

Chẳng lẽ là thế lực đối địch phái tới để giết ta, chẳng lẽ không sợ phụ thân hắn trả thù sao?

Ánh mắt Trần Trường Sinh ngưng tụ, thấy mấy cường giả tản ra khí tức Hoàng Đạo trên người chạy về phía hắn.

Trần Trường Sinh vội vàng bay về phía bên kia.

Tính mạng của mình vẫn quý giá hơn bảo vật gì đó một chút.

Hắn đã cảm nhận được người phía sau tản ra sát khí.

Nhưng mà không cần biết hắn thiên phú dị bẩm như thế nào thì bây giờ Trần Trường Sinh cũng chỉ là một người có Thần Phủ Chi Cảnh, còn kém xa loại Nhân Hoàng Chi Cảnh này.

Vì thế cho nên hắn có chạy như thế nào thì cũng sẽ bị bọn họ đuổi kịp.

Trên bầu trời cao của dãy núi.

“Các hạ rốt cuộc là ai? Ta nghĩ rằng ta không có thù hận gì với các người.”

Trong mắt Trần Trường Sinh tràn ngập đề phòng, tuy rằng hắn có một thân thể khác có thực lực là Nhân Hoàng Chi Cảnh nhưng hắn không thấy hắn không thể một đánh ba mà có thể giết chết những Nhân Hoàng này.

Nếu kiêu ngạo thì sẽ không thể sống lâu ở thế giới này, Trần Trường Sinh hiểu rất rõ đạo lý này.

Cho dù bây giờ hắn có thể giết cường giả của Nhân Hoàng Cảnh Giới để bước vào Nhân Hoàng Lộ.

Mấy người này hoàn toàn không để ý tới lời Trần Trường Sinh nói, nhìn kỹ ánh mắt dưới mặt nạ bọn họ tràn ngập lãnh đạm.

Là kiểu hoàn toàn không quan tâm hờ hững với tính mạng con người, tựa như tính mạng của người khác đều là mạng của con kiến hôi mà thôi.

“Ngươi là người bên cạnh Tiên Tộc Thiên Tôn vừa rồi.”

Trần Trường Sinh đột nhiên lớn tiếng nói lớn với một cường giả Nhân Hoàng Cảnh đeo mặt nạ trong đó, hắn có cảm giác của Nhân Hoàng Chi Cảnh, cộng thêm viên ngọc bội dưới thắt lưng người này rất đặc biệt, khi đó Trần Trường Sinh đã nhìn thêm vài lần.

Lúc này ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm vào người này, thì ra là

bọn họ muốn giết mình.

Trong ánh mắt Trần Trường Sinh bộc phát ra lửa giận cường đại, hắn căn bản không có cừu hận gì với những người này, vì sao bọn họ phải giết mình.

Chương 191: Cuộc truy đuổi thú vị

Chương 191: Cuộc truy đuổi thú vị

“Vì sao các ngươi phải đuổi giết ta.”

Trần Trường Sinh phẫn nộ nói với bọn họ, tỷ tỷ của mình vẫn là Đế Nữ trong tộc bọn họ, nghe tên liền biết địa vị của tỷ tỷ mình ở trong tộc bọn họ rất cao.

Vậy tại sao lại đuổi giết mình?

“Nói nhảm ít nói, hôm nay ngươi phải chết, bởi vì Đế Nữ không thể có một đệ đệ có huyết thống phàm nhân, cho dù đệ đệ này không phải là đệ đệ ruột, vậy cũng không được.”

Trong đó một vị cường giả Nhân Hoàng Cảnh Giới đeo mặt nạ, rất là khinh thường nói với Trần Trường Sinh, bây giờ còn chưa hiểu ra sao?

Ngươi có tư cách gì làm đệ đệ của Đế Nữ tương lai Tiên Tộc, nếu không phải vừa rồi Đế Nữ ở bên người, phỏng chừng Thiên Tôn bọn họ đã sớm hạ lệnh chém tên có huyết mạch phàm nhân này.

Một huyết thống phàm nhân thì sao có thể làm đệ đệ của Đế Nữ Tiên Tộc bọn họ.

Vừa rồi Thiên Tôn bọn họ có thái độ ôn hòa với Trần Trường Sinh ở trước mặt đế nữ chẳng qua là đang diễn cho Đế Nữ xem mà thôi.

Ngươi còn thật sự cho rằng ngươi đáng để một vị Tiên Tộc Thiên Tộc nói chuyện với ngươi hay sao, đặc biệt là thái độ còn thân thiện như vậy.

Cũng không nhìn xem mình là cái dạng gì.

“Thì ra là như thế, ta hiểu rồi, lời đồn đại của Thần Châu quả nhiên

là thật.”

Khóe miệng Trần Trường Sinh hơi trào phúng nói với đám người bọn họ.

Lúc này trong mắt hắn có bi phẫn, loại chủng tộc đỉnh phong đứng ở Thái Cổ Tiên Vực này đều có sở thích rất cổ quái.

Cái gọi là sạch sẽ, không phải để nói về vệ sinh cá nhân, nhưng là ám chỉ huyết mạch sạch sẽ.

Tất cả chủng tộc đỉnh phong của Thái Cổ Tiên Vực đều rất coi trọng huyết mạch nhà mình.

Bọn họ sẽ không cho phép trong tộc bọn họ có huyết mạch tộc nhân cao quý trao đổi với người khác phái, cho dù trên danh nghĩa người khác phái này là ca ca tỷ tỷ của bọn họ vân vân.

Điều này đã phạm vào kiêng kỵ của họ.

Đương nhiên đây đều phải căn cứ vào huyết mạch của người này không bằng bọn họ rất nhiều, chứ đừng nói chi là Trần Trường Sinh chính là một huyết thống phàm nhân hoàn toàn trong mắt bọn họ.

Nhưng nếu mức độ này của Tần Cửu Ca thì phỏng chừng bọn họ mong còn chả được.

“Nhưng các ngươi thật sự chắc chắn rằng có thể giết ta sao? Nếu như ta chạy ra ngoài nói chuyện này cho tỷ tỷ, ngươi nói dựa vào thân phận của tỷ tỷ ta sau này muốn giết chết mấy người các ngươi thì sẽ rất dễ dàng đúng không nào.”

Bây giờ bên ngoài của Trần Trường Sinh có vẻ thập phần trấn tĩnh, hiện tại hắn chính là muốn quấy nhiễu tâm trí của những người này, dù sao loại chuyện này thật đúng là có thể xảy ra.

Nhìn bọn họ đùa cợt rất rõ ràng, phỏng chừng là đang suy nghĩ một người chỉ có thực lực Thần Phủ Chi Cảnh như hắn làm sao có thể chạy thoát khỏi tay của mấy cường giả của Nhân Hoàng Cảnh.

Nhưng Trần Trường Sinh cũng không có đặt hy vọng chạy trốn của hắn ở trên người mấy người này, mà là ánh mắt yên lặng đối mắt với một thân thể khác một giây.

Chính là bây giờ.

Một thân thể Trần Trường Sinh khác nổi lên, khí tức Hoàng Đạo bùng

nổ, thừa dịp lực chú ý của một trong ba Nhân Hoàng này ở bản thể Trần Trường Sinh.

Dùng hết toàn lực của mình đánh thẳng vào chỗ trí mạng của vị Nhân Hoàng này, không có một tia lưu tình, hoàn toàn thu một đạo sát chiêu.

Mấy mạng Tiên Tộc Nhân Hoàng này hoàn toàn không nghĩ tới còn có Nhân Hoàng của cái tên có huyết thống phàm này mai phục ở xung quanh.

“Phốc.”

Tên Nhân Hoàng bởi vì sơ suất của mình và một kích của Trần Trường Sinh hoàn toàn là chiêu trí mạng, Trần Trường Sinh lại đánh vào trái tim hắn.

Lần này, hắn bị thương rất nặng, miệng phun máu tươi, ánh mắt bạo ngược nhìn tên Nhân Hoàng này.

“Ta muốn ngươi chết.”

Ánh mắt của Tên Tiên Tộc Nhân Hoàng này dữ tợn nhìn Nhân Hoàng đột nhiên xuất hiện, hai tên Tiên Tộc Nhân Hoàng khác vừa nhìn thấy Trần Trường Sinh còn có một vị nhân hoàng cảnh giới trợ thủ thì lập tức liếc nhau một cái.

Một người chuẩn bị đối phó với tên Nhân Hoàng này trước, người kia bắt lấy Trần Trường Sinh.

“Không ổn.”

Ánh mắt Trần Trường Sinh lập tức đột biến, hiển nhiên hắn cũng đã nhìn ra ý tứ của hai tên Tiên Tộc Nhân Hoàng này.

“Xem ra chỉ có thể làm cho một thân thể khác liều mạng.”

“Xem ra bây giờ phải dùng Bí Pháp Huyết Ma trước rồi.”

Trần Trường Sinh suy nghĩ rất nhanh, lập tức đưa ra quyết định, ánh mắt của hắn lúc này hiện ra vẻ tàn nhẫn.

Để cho hắn đào thoát ra ngoài, bằng không chắc chắn tên Tiên Tộc kia náo loạn long trời lở đất mới có thể giải hiện hận ý của hắn hiện giờ.

Lúc này thân thể của Trần Trường Sinh đều sử dụng Bí Pháp mình đã

học trước kia, loại Bí Pháp này tổn thương rất lớn cho người khác.

Tuy rằng thoáng cái có thể tăng thực lực lên rất mạnh, nhưng di chứng cũng rất đáng sợ.

Nhưng hiệu quả của việc sử dụng Bí Pháp này là rất rõ ràng.

Thực lực thân thể của Trần Trường Sinh có Nhân Hoàng Cảnh Giới tăng lên rất nhiều.

“Không xong rồi, hắn muốn chạy.”

Một trong hai vị Tiên Tộc Nhân Hoàng này hô to, tiểu tử và Nhân Hoàng này không biết sử dụng bí pháp cổ quái gì mà thực lực có thể gia tăng nhiều như vậy.

Nhìn hai người này muốn chia một người đuổi theo bản thể, Trần Trường Sinh Nhân Hoàng Cảnh Giới này lại sử dụng một bí pháp Huyết Ma thoạt nhìn chính là bộ dáng liều mạng.

.....

Trần Trường Sinh ẩn nấp trong một sơn động quần áo rách nát ngã xuống đất, phun ra máu tươi trên không trung.

“Có lẽ bọn họ sẽ không tìm được mình nữa.”

Trần Trường Sinh phun ra một ngụm máu tươi, bình ổn một chút máu bốc lên trong cơ thể mình.

Đột nhiên, một tiếng vỗ tay thanh thúy vang lên bên tai Trần Trường Sinh.

“Thú vị, thú vị, thật sự là một trận truy đuổi rất thú vị.”

Một đạo thanh âm mang theo tiếng cười khẽ vang lên trong sơn động.

Một phần ý cười, bốn phần nhẹ nhàng, năm phần thờ ơ.

Chương 192: Mùi vị của tỷ tỷ ngươi không tệ

Chương 192: Mùi vị của tỷ tỷ ngươi không tệ

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, theo cốt truyện trong tiểu thuyết, huyết mạch Khí Vận Chi Tử này sẽ đến muộn nhưng sẽ không vắng mặt.

“Ngươi là Đạo Tử của Tần Tộc.”

Lúc này, Trần Trường Sinh đang nằm trên mặt đất nghiêm nghị nhìn thiếu niên áo trắng không biết từ đâu tới, giọng điệu vô cùng kinh ngạc.

Thân phận của hắn và Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc một là trên trời, một là dưới đất, vì vậy họ không thể có bất kỳ mối liên hệ nào.

“Tại sao ngươi lại theo dõi ta? Ta không có một chút thù hận nào với các hạ.”

Trần Trường Sinh nghi ngờ nhìn yêu nghiệt có thiên phú đủ để chấn động Thái Cổ Tiên Vực này, trong Thần Châu rộng lớn, hắn mơ hồ được biết đến là Thiếu Niên Chí Tôn đứng đầu Thần Châu.

Tất cả yêu nghiệt trong Thần Châu cùng thế hệ với vị Thiếu Niên Chí Tôn trước mặt hắn đều có thái độ bi quan.

Bởi vì thiên phú và nền tảng thực lực của Đạo Tử nhà Tiên Cổ Tần Tộc đủ để áp đảo vô số người trong bọn họ.

Tần Cửu Ca cười nhẹ khi nghe những lời của Khí Vận Chi Tử, Trần Trường Sinh này.

Giữa chúng ta không có bất kỳ thù hận nào, nhưng ai đã khiến ngươi trở thành Khí Vận Chi Tử chứ?

“Có lẽ ta có thù hận với ngươi.”

Trong mắt Tần Cửu Ca hiện lên một vẻ quỷ dị, hắn nhẹ giọng nói.

“Ta là người đã đùa giỡn với tỷ tỷ của ngươi trong hang động ngày hôm đó.”

Tần Cửu Ca vừa nói, khuôn mặt của hắn liền thay đổi thành diện mạo vào thời điểm mà hắn đã đùa giỡn với Trần Ngọc Linh trong hang động.

“Bây giờ ngươi nói xem giữa chúng ta có thù oán gì không.”

Tần Cửu Ca nói xong, đồng thời truyền ra giọng nói của Trần Linh Ngọc trên Lưu Ảnh Thạch.

Tiếng kêu đau đớn của Trần Linh Ngọc trong hang động lúc đó đã vang lên trong động phủ này.

“Hương vị của tỷ tỷ ngươi cũng rất tuyệt mỹ. Đến bây giờ ta vẫn còn nhớ cảm giác lúc đó.”

Tần Cửu Ca nhìn Trần Trường Sinh đã dần suy sụp, trong lòng cười nhẹ, đây là nhược điểm của một Khí Vận Chi Tử, rất coi trọng người bên cạnh mình và tình cảm của mình.

Chơi với tỷ tỷ ngươi được một lúc mà trái tim ngươi như muốn nổ tung thế này. Vậy thì nếu tương lại chơi hết thê tử của ngươi, liệu có phải tâm thái của ngươi sẽ nổ tung không.

“Là ngươi ư, tại sao, tại sao chứ?”

Ánh mắt của Trần Trường Sinh trở nên bạo liệt, người hủy hoại tỷ tỷ của hắn đang ở ngay trước mặt, nhưng hắn không thể làm tổn thương kẻ đó.

Lúc này, ngoài việc Trần Trường Sinh đang chịu đau khổ thì thật sâu trong lòng hắn đang tràn ra một thứ cảm xúc tuyệt vọng.

Người đã đùa giỡn với tỷ tỷ của hắn ta thực ra là một Yêu Nghiệt Chí Tôn, nổi tiếng trong cõi Thái Cổ Tiên Vực, là Thiếu Niên Chí Tôn đứng đầu Thần Châu.

Làm thế nào hắn ta có thể trả thù trong tương lai.

Chưa kể, bây giờ hắn ta còn là một con cừu non bị người khác làm thịt.

“Bởi vì hương vị của tỷ tỷ ngươi rất tốt, không tệ.”

“Ta đang thiếu một đỉnh nô bên cạnh, vì vậy ta quyết định chọn tỷ tỷ của ngươi.”

Giọng nói của Tần Cửu Ca lúc này giống như âm thanh của ma quỷ, nhẫn tâm phá hủy một bức tường trong lòng Trần Trường Sinh.

“Đồ khốn nạn, ta muốn giết ngươi.”

Trần Trường Sinh gầm lên với Tần Cửu Ca, lúc này trong lòng hắn không thể chờ đợi được nữa, hắn muốn xé xác kẻ đã làm ô uế tỷ tỷ hắn thành từng mảnh và phá nát linh hồn hắn.

Khi Trần Trường Sinh nghe thấy những lời này, cũng có âm thanh bi

thống từ tỷ tỷ của hắn trong Lưu Ảnh Thạch truyền tới, khiến sự tỉnh táo của Trần Trường Sinh bị xáo trộn.

Cho nên bây giờ Trần Trường Sinh đang ở trên bờ vực suy sụp hoàn toàn, hận thù trong lòng đã lấn át lý trí của chính mình.

“Đinh, chủ nhân được 10.000 điểm Khí Vận.”

Một giọng nói từ hệ thống vang lên trong tâm trí của Tần Cửu Ca.

“Xem ra phương pháp này của ta vẫn rất hiệu quả, đương nhiên, điều quan trọng nhất là Khí Vận Chi Tử này quá chú trọng vào tình cảm.”

Tần Cửu Ca hờ hững nhìn Khí Vận Chi Tử đau lòng đến nỗi ngã xuống đất, trong lòng nhẹ nói.

Khí Vận Chi Tử, coi trọng tình cảm nên dễ xử trí.

Chỉ cần đối phó với những người xung quanh hắn là được.

Tần Cửu Ca nhìn Khí Vận Chi Tử này một chút, và nó thực sự rất dễ bị tổn thương.

“Hệ thống, Khí Vận Chi Tử hiện tại có thể xử lý sao?”

Tần Cửu Ca hỏi hệ thống trong đầu của mình, một thời gian trước, bởi vì tỷ tỷ của Khí Vận Chi Tử, Tần Cửu Ca đã liên tiếp nhận được rất nhiều điểm Khí Vận từ Khí Vận Chi Tử.

Và bây giờ Tần Cửu Ca đã nhận được 10.000 điểm Khí Vận từ hắn ta, và có vẻ như hắn ta nên đạt được mục tiêu giết chết Khí Vận Chi Tử này.

Khí Vận của Khí Vận Chi Tử này không bằng người Khí Vận Nữ Chủ gặp được tàn hồn của Nữ Đế vào một thời gian trước.

Hiện tại hắn có thể.

“Đinh, Khí Vận Chi Tử Trần Trường Sinh có thể bị chủ nhân thu phục như một ma chủng.”

Tần Cửu Ca khẽ mỉm cười, quả nhiên Khí Vận Chi Tử này đã có thể trở thành ma chủng của hắn.

Chương 193: Khí Vận Chân Long

Trên thực tế, Tần Cửu Ca cũng phát hiện ra một điều, đó là khi hắn biến những Khí Vận Chi Tử này hoặc những người có Khí Vạn lớn thành ma chủng, Khí Vận của thân thể hắn sẽ dần dần tăng lên.

Mặc dù Khí Vận này đang tăng chậm, nhưng nó vẫn là đang tăng lên.

Lợi ích trực tiếp mà việc này mang lại cho Tần Cửu Ca đó là việc sử dụng Đại Đạo Ma Chủng để trồng những Khí Vận Chi Tử này sẽ thuận tiện, dễ dàng và đơn giản hơn.

Ví dụ như trước đây, nếu Tần Cửu Ca muốn gieo một ma chủng lên Khí Vận Chi Tử, thì Khí Vận của Khí Vận Chi Tử này không thể cao hơn 8.000, nhưng hiện tại tiêu chuẩn mà Tần Cửu Ca có thể trực tiếp giải quyết là 8.500.

Đây là một cách diễn đạt tương đối trừu tượng, nhưng về cơ bản thì ý nó là như vậy.

“Thú vị thật.”

Khi Tần Cửu Ca biết được điều này, hắn ta tự mỉm cười với chính mình, Khí Vận Chi Tử đã tăng thêm Khí Vận cho chính mình, hắn ta sẽ không muốn có thêm Khí Vận Chi Tử hay Khí Vận Nữ Chủ trong tương lai sao?

Tất nhiên, cũng có thể thu phục được bọn họ, và điều này nên được ban thưởng nhiều hơn.

“Bây giờ ta sẽ đối phó với hắn ta trước và xem Khí Vận của ta sẽ tăng lên bao nhiêu.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ, một tia ớn lạnh trong mắt hắn, lại nhổ cỏ tận gốc.

.....

Một lúc sau, Tần Cửu Ca nhẹ nhàng đi ra khỏi cửa động.

Còn Trần Trường Sinh, Khí Vận Chi Tử, vẫn đang tu luyện và dưỡng thương thương trong đó.

“Ta không biết người tới là Khí Vận Chi Tử hay Khí Vận Nữ Chủ?”

Tần Cửu Ca cười nhẹ trong lòng nói, Khí Vận Chi Tử tên là Trần Trường Sinh này đã bị hắn khuất phục và trở thành Đại Đạo Ma

Chủng của hắn.

Bây giờ tỷ tỷ của hắn và hắn đều có thể coi là ma chủng của chính mình.

Có điều tỷ tỷ của hắn ta nên được coi như một thứ đồ chơi, và hắn ta chỉ có thể là một ma chủng.

“Bây giờ có thể đi và bắt lấy Khí Vận Chân Long này.”

Tần Cửu Ca nhìn ngọn núi hình rồng phía xa, trong lòng cười nhẹ, thật sự có thể chơi được Khí Vận Chân Long.

Ngươi cho rằng nếu ngươi biến thành một dãy núi thì sẽ không ai có thể tìm thấy sao?

Tần Cửu Ca tự nhiên cảm nhận được điểm đặc biệt của dãy núi này ở đây, cộng thêm việc Y Y không yên trong túi trữ yêu của Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca có thể chắc chắn rằng Khí Vận Chân Long thực sự phải là dãy núi này.

Có vẻ như Khí Vận Chân Long này vẫn có rất nhiều linh trí.

Ít nhất hắn ta có thể ẩn mình và còn hoá trang mình. Hắn là một sinh linh khôn ngoan.

“Ta không biết sẽ có bao nhiêu thay đổi kể từ khi ngươi nuốt bản nguyên của Khí Vận Chân Long đó.”

Tần Cửu Ca nhìn Y Y ngẩn ra, khóe miệng mang theo ý cười, ánh mắt hơi híp lại, chợt nhìn thấy mấy vị Nhân Hoàng của Tiên Tộc đuổi theo.

“Có thể huấn luyện Khí Vận Chi Tử một chút.”

Tần Cửu Ca nhìn những vị Nhân Hoàng của Tiên Tộc này, trong lòng nhẹ nói, Trần Trường Sinh vẫn còn quá nhỏ, tốt nhất nên chịu đựng một chút gian khổ.

Vì vậy, Tần Cửu Ca tất nhiên không muốn phá hủy con đường trưởng thành của những Khí Vận Chi Tử này, điều này là bởi vì hắn sẽ không chủ động tiêu diệt những Khí Vận Chi Tử này khi hắn đã hoàn toàn kiểm soát chúng.

Sau đó, những Khí Vận Chi Tử hoặc Khí Vận Nữ Chủ này có thể phát

triển tốt hơn vào giai đoạn sau, Tần Cửu Ca dường như đang nuôi thả chúng.

Chỉ là những người khác đang thì nuôi thả yêu thủ, còn Tần Cửu Ca lại nuôi thả những Khí Vận Chi Tử này.

.....

“Đi ra đi, ta biết ngươi có chút trí tuệ, có thể hiểu được lời của ta.”

Trước một ngọn núi khổng lồ hình con rồng, Tần Cửu Ca đứng đó chắp tay sau lưng, ánh mắt lãnh đạm nhìn địa thế bên trong.

“Đó là một Khí Vận Chân Long thực sự, và có rất nhiều linh trí.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca rất tàn nhẫn. Nếu Khí Vận Chân Long thực sự không thể xuất hiện, hắn sẽ ép nó ra.

Mặc dù một sinh linh như Khí Vận Chân Long trời sinh có đại đạo chiếu cố, nhưng lúc đầu thực lực của nó sẽ không vượt quá Nhân Hoàng Cảnh, nhiều nhất cũng chỉ là Nhân Hoàng thôi.

Chỉ có điều, sự trưởng thành sau này của bọn chúng rất kinh người, tương lai bọn chúng ít nhất cũng phải thuộc Thiên Tôn Cảnh.

Vì vậy, bây giờ Tần Cửu Ca hoàn toàn có thể giết nó.

Tần Cửu Ca nheo mắt nhìn ngọn núi, nếu nó không đi ra ngoài, đừng trách hắn làm vậy.

Bùm, bùm, bùm.

Tần Cửu Ca đánh thẳng vào phần ngọn núi trông giống như đầu rồng.

Một lát sau, dãy núi hình đầu rồng này đã bị Tần Cửu Ca đánh cho tan nát, có thể thấy được Tần Cửu Ca không nương tay chút nào.

“Còn chưa đi ra à?”

Tần Cửu Ca cười nhẹ, trong mắt hiện lên sự lạnh lẽo, Khí Vận Chân Long này thật sự chưa đến Hoàng Hà thì chưa từ bỏ ý định.

Tần Cửu Ca nhìn vào một chỗ nào đó ở phần đầu dãy núi, khoé miệng khẽ cười, ngươi còn muốn chạy sao?

“Bảo vật này dường như là đặc biệt chuẩn bị cho ngươi đó.”

Tần Cửu Ca vừa nói vừa lấy ra một chiếc vạc nhỏ bằng đồng từ trong túi trữ vật của mình, trông có vẻ rất nặng.

“Thanh Đế Đỉnh, thứ này là thích hợp với ngươi nhất.”

Tần Cửu Ca liếc mắt nhìn cái vạc trong tay, tuy rằng thứ này chỉ là đồ giả, tức là không phải bản thể của Thanh Đế Đỉnh, nó cũng là một bảo vật vô cùng quý giá.

“Còn muốn chạy à, để ta xem ngươi chạy đi đâu.”

Chương 194: Nhận ta làm chủ nhân?

Chương 194: Nhận ta làm chủ nhân?

Tần Cửu Ca thờ ơ nhìn một con rồng nhỏ màu vàng đang từ từ chuẩn bị chạy trốn khỏi đây.

Đột nhiên, còn không chờ đến khi nó chạy được ra xa, một cái vạc khổng lồ đã phủ lên đầu của nó, và ngay sau đó, toàn bộ cơ thể của nó đã bị cái vạc khổng lồ quái dị này trùm lên.

“Gầm.”

Một tiếng rồng gầm to lớn vang lên trong Thanh Đế Đỉnh giả của Tần Cửu Ca. Tiếng va chạm vang lên quanh thân của Thanh Đế Đỉnh giả này. Hơn nữa tiếng vang còn rất lớn.

“Xem ra khí thế của Khí Vận Chân Long này không nhỏ.”

Tần Cửu Ca thờ ơ nói, nhìn về phía Khí Vận Chân Long đang tận lực húc vào Thanh Đế Đỉnh trong tay mình.

“Yah, ah, ah.”

Lúc này, Y Y rất cao hứng nhìn Thanh Đế Đỉnh trên tay Tần Cửu Ca, đôi mắt nhỏ tràn đầy vẻ khát vọng.

“Đừng hốt hoảng.”

Tần Cửu Ca đặt Y Y sang một bên và cười nhẹ trong lòng, thực sự thú vị khi thứ này đang cầu xin hắn thương xót, thú vị thật đấy.

Khí Vận Chân Long này sử dụng những dao động tinh thần để truyền đạt ý nghĩ của nó cho Tần Cửu Ca, nó còn muốn sống.

“Ta để cho ngươi sống thì có ích lợi gì, ngươi nên biết là ta còn phải nuôi một thứ ngu xuẩn.”

Tần Cửu Ca nhẹ giọng truyền đến tin tức cho Khí Vận Chân Long trong Thanh Đế Đỉnh. Lúc đầu hắn chưa từng nghĩ tới sẽ nuôi thứ này.

Rốt cuộc là làm sao nuôi được loại vật như vậy?

Cực kỳ phiền toái, trong hệ thống không có thứ kiểu như Khí Vận để mua, trừ phi Tần Cửu Ca bằng lòng tước đoạt Khí Vận của những Khí Vận Chi Tử hoặc những Khí Vận Nữ Chủ rồi để cho nó ăn tươi nuốt sống, như vậy có thể nó sẽ từ từ lớn lên.

Nhưng nuôi được loại vật này tiêu hao rất nhiều Khí Vận của Tần Cửu Ca.

Cực kỳ không có lời.

Cái giá phải trả không tương đồng với thứ thu hoạch được là điều mà Tần Cửu Ca không muốn làm, nếu có nhiều Khí Vận như vậy, liệu hắn có sợ sẽ không phát triển nổi?

“Ngươi nói có thể cho ta một nửa Khí Vận Chi Lực trên người, hơn nữa còn nhận ta là chủ nhân à.”

Lúc này trong mắt Tần Cửu Ca hiện lên một chút kinh ngạc, Khí Vận Chân Long này sao có thể thức thời như vậy.

Vừa rồi nó hoàn toàn như thể liều mạng tranh đấu, vậy mà bây giờ lại như vậy sao?

“Ta nuôi ngươi cũng không có gì tốt.”

Đôi mắt của Tần Cửu Ca hiện lên một tia tàn nhẫn, thật khó để có được một Khí Vận Chân Long.

Dường như hắn cảm nhận được sát khí của Tần Cửu Ca, và Khí Vận Chân Long ẩn trong Thanh Đế Đỉnh nhanh chóng thả ra thần thức trong đầu mình.

Tần Cửu Ca nhìn cảnh này cũng rất buồn cười, thật sự ngay từ đầu hắn ta cũng không có dự định thu phục Khí Vận Chân Long này, bởi vì ngay từ đầu hắn ta đã nói rằng chuyện này thật sự không dễ làm,

hơn nữa hắn ta muốn giết chết chúng, còn nhiều thứ cần thiết hơn.

Nhưng bây giờ, Tần Cửu Ca dường như đã lung lay những suy nghĩ ban đầu của mình, nếu cố gắng giữ nó cho riêng mình thì tốt biết mấy.

Cho dù không dùng được cũng không có vấn đề gì, dù sao thứ này lúc đầu không phải Tần Cửu Ca chuẩn bị cho chính mình, mà là cho Y Y.

Ngay cả khi Khí Vận Chân Long này sống sót bây giờ, chỉ có Y Y là bị mất khẩu phần ăn.

“Trước tiên giao cho ta một phần ba bản nguyên của ngươi.”

Tần Cửu Ca khẽ nói với Khí Vận Chân Long trong Thanh Đế Đỉnh, nếu ngươi muốn sống sót, thì ngươi phải đưa ra một cái gì đó.

Nếu không bây giờ ta có thể lấy tất cả mọi thứ của ngươi, tại sao ta phải tha mạng cho ngươi.

Bên cạnh đó, Y Y, người đang đứng bên cạnh Tần Cửu Ca, vội vàng dậm chân.

Lúc này, Khí Vận Chân Long trong Thanh Đế Đỉnh im lặng một lúc, phải biết rằng bản nguyên và Khí Vận là hai thứ không tầm thường.

Muốn bản nguyên của nó giống như rút máu toàn thân của nó vậy, rất lâu sau này cũng không phục hồi được.

Khí Vận Chân Long một lần nữa cảm nhận được sát khí của Tần Cửu Ca, từ trong miệng lập tức phun ra một viên kim quang lấp lánh.

Sau khi thứ vàng này được Khí Vận Chân Long nhổ ra, Tần Cửu Ca đã lấy nó ngay lập tức.

Vẻ mặt của Y Y lúc này rất hưng phấn, bởi vì nó cảm thấy thứ vàng ngọc trên người Tần Cửu Ca sẽ rất có lợi cho nó.

“Ta không nghĩ rằng ngươi vẫn còn là một người mẹ.”

Tần Cửu Ca nhìn bản nguyên trong tay cười nhẹ, vạn vật trên đời đều phân thành âm dương, tức là nam có nữ.

Và Khí Vận Chân Long này cũng được chia thành con đực và con cái.

Tần Cửu Ca nhìn Khí Vận Chân Long đã trở thành chỉ dài bằng một sải tay, cười nhạt, ước tính Khí Vận Chân Long này sẽ cần rất nhiều

thời gian để khôi phục lại.

“Có thể ngươi vẫn còn giá trị.”

“Cũng không tệ.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ, lấy ra Khí Vận Chân Long, rồi quấn nó quanh hông của mình.

“Khí Vận Chân Long là chiếc đai lưng, nhưng ta cảm thấy có Khí Vận Chi Lực mà ta không biết nó đến từ đâu.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ, sử dụng Khí Vận Chân Long làm thắt lưng. Không ai khác trên thế gian sẽ làm điều này, ngoại trừ hắn ta.

“Nếu muốn sống sót, hiện tại tốt hơn hết ngươi nên ngoan ngoãn làm đai lưng. Nếu sau này có thứ gì có thể chữa lành cho ngươi, ta sẽ lấy cho ngươi.”

Tần Cửu Ca vỗ vỗ vào Khí Vận Chân Long rục rịch di chuyển quanh hông của hắn, ra hiệu cho cơ thể nó đổi màu một chút, nếu không thì một chiếc đai lưng màu vàng ngọc quấn quanh hông của hắn sẽ không hợp với trang phục hắn đang mặc.

Khí Vận Chân Long kêu lên một tiếng, nhưng nó vẫn đổi màu thành màu bạch ngọc.

“Quên đi, ta sẽ tính toán để nuôi ngươi một thời gian.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ, nhìn Khí Vận Chân Long quấn quanh hông của hắn, hắn cảm thấy một luồng Khí Vận thần bí giữa thiên địa vây quanh hắn.

“Loại vật này nếu có thể tu luyện, sau này nhất định sẽ là thứ vô cùng đáng sợ. Đáng tiếc, tu luyện quá khó, thậm chí là không thể tu luyện. Điều này đã được các tiền bối xác nhận từ lâu.”

Tần Cửu Ca thở dài một hơi, nếu có thể tu luyện, ước chừng sau này nó sẽ giúp hắn rất nhiều.

“Quên đi, chúng ta cứ đi từng bước một, chuyện tương lai tính sau vậy.”

Tần Cửu Ca khẽ cười, ai có thể nói rõ ràng mấy chuyện như thế này này.

Ban đầu, hắn ta vốn muốn giết Khí Vận Chân Long này, bắt bản

nguyên của nó để làm khẩu phần ăn cho Y Y.

Nhưng bây giờ hắn lại bắt đầu nuôi nó.

“Tới đây, tiểu ngu ngốc nhà ngươi thật có phúc.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ, nhìn Y Y đã hưng phấn từ lâu.

Tần Cửu Ca bế Y Y và trao bản nguyên của Khí Vận Chân Long trong tay của mình cho Y Y đang rất vui mừng.

Chương 195: Hậu kỳ sẽ cao tới mức nào?

Chương 195: Hậu kỳ sẽ cao tới mức nào?

“Có lẽ có rất nhiều biến hoá.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ, nhìn Y Y hưng phấn đã lâu, trực tiếp nuốt xuống bản nguyên của Khí Vận Chân Long.

Nó không sợ bị phản phệ.

Tần Cửu Ca lắc đầu, Tần Cửu Ca cũng bất lực với loại Thánh Linh tham ăn này.

Nói không chừng, nếu nuôi được thì trong tương lai Thánh Linh nhất định sẽ là một thứ cường đại vô biên.

Nhưng mà việc nuôi nó ấy mà, nếu không phải vốn liếng gia cảnh của Tần Cửu Ca vững chắc thì hầu hết mọi người đều không nuôi được nó.

“Yah, ah, ah.”

Y Y, kẻ đã nuốt chửng bản nguyên của Khí Vận Chân Long này trong một nhát cắn, lập tức ôm bụng và hét lên.

Nó bay lên rồi lăn lộn trên không trung. Tần Cửu Ca nhìn thấy Y Y đang đau khổ thế kia liền mang theo vẻ thích thù.

Chờ đợi rất lâu.

Tần Cửu Ca không vội, dù sao hiện tại hắn vẫn ổn, hắn đang quan sát

động tác của Y Y và Trần Trường Thành.

Không như Tần Cửu Ca mong đợi, Trần Trường Sinh này đã thoát khỏi sự truy sát của Tiên Tộc Nhân Hoàng từ sau khi hắn hồi phục được trạng thái.

Bước tiếp theo là sự trỗi dậy của Trần Trường Sinh, Khí Vận Chi Tử.

Nhưng đó là trước đây, còn bây giờ con đường Khí Vận của Trần Trường Sinh đã hoàn toàn là con đường của Tần Cửu Ca.

“Từ từ lớn lên nha.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ trong lòng, mọi thứ của Trần Trường Sinh đều thuộc về hắn, rau hẹ lớn lên thì chẳng lẽ không còn là rau hẹ sao?

Sự khác biệt là gì? Một cây lớn hơn và cây nhỏ hơn thôi. Đó là sự khác biệt.

“Phỏng chừng cái con ngu ngơ này còn phải ngủ say một lúc nữa.”

Tần Cửu Ca nhìn Y Y đã nằm trên mặt đất và dường như đã ngủ, hắn cười nhẹ.

Bản nguyên của Khí Vận Chân Long này rất tốt với loại Thanh Linh như Y Y.

Có thể gia tăng đáng kể sức mạnh trong huyết mạch của chúng.

Tần Cửu Ca bế Y Y đang nằm dưới đất ném vào bên trong túi trữ yêu.

Cứ để kẻ ngu ngốc này ở trong đó là được rồi.

Khi tỉnh dậy chắc chắn sẽ có động tĩnh, ai bảo con Thánh Linh này lại thích ăn nó đến vậy.

“Vấn đề của Khí Vận Chi Tử này dừng lại ở đây là được rồi, khi nào Khí Vận Chi Tử tiếp theo sẽ tới?”

“Hơn nữa thực lực của bọn họ cũng càng ngày càng mạnh. Từ lúc mới bắt đầu là Linh Mạch Cảnh, cho tới bây giờ là Thần Phủ Cảnh, hậu kỳ có khi nào lại cao hơn nữa không.”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong lòng, việc tu luyện của Khí Vận Chi Tử hay Khí Vận Nữ Chủ đang từ từ tiến bộ, Tần Cửu Ca vẫn phát hiện ra điều này.

Nhưng không thành vấn đề, Tần Cửu Ca cười nhẹ, có lẽ về sau hắn sẽ không phải tự mình làm như vậy.

Nếu không thì hắn nuôi nhiều Khí Vận Chi Tử và Khí Vận Nữ Chủ như vậy là gì chứ?

Sự đối đầu giữa Khí Vận và Khí Vận phải được giải quyết bằng Khí Vận.

Trong khoảng thời gian Tần Cửu Ca đang sử dụng phương pháp này, Khí Vận Chi Tử Thanh Hoa đang mài dũa Khí Vận Nữ Chủ của tàn hồn Nữ Đế kia ngay tại Tiên Thánh Đạo Cung theo ý của Tần Cửu Ca.

Theo quan sát của Tần Cửu Ca, tác dụng của việc sử dụng Khí Vận Chi Tử để đối phó với Khí Vận Chi Tử là rất tốt.

Ít nhất, bây giờ Tần Cửu Ca sẽ dễ dàng đối phó với Khí Vận Nữ Chủ là tàn hồn của Nữ Đế kia hơn một chút so với trước đây.

“Cũng đã đến lúc giải quyết vấn đề của Khí Vận Nữ Chủ này trước rồi.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ, trong mắt hiện lên một vẻ vui đùa.

May thay Khí Vận của Khí Vận Nữ Chủ này rất nhiều, Tần Cửu Ca cực kỳ thèm muốn.

Hơn nữa hắn đã thèm muốn từ lâu rồi, nếu không thì Tần Cửu Ca đã không để cho Thanh Hoa, Khí Vận Chi Tử mài dũa Khí Vận của Khí Vận Chi Tử này trước.

“Sau khi giải quyết xong vấn đề của Khí Vận Nữ Chủ này, phỏng chừng muốn đi tới những châu vực khác, quan sát các châu vực cổ lão khác trong Thái Cổ Tiên Vực một chút.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng nghĩ đến trong lòng rằng hắn vẫn nhớ tới chỗ chín con rồng kéo hòm quan tài ở Thiên Châu.

Bên cạnh đó, hắn cũng muốn đến các châu vực khác ngoại trừ Thần Châu để xem xét.

Điều này cũng rất có lợi khi tu luyện.

Tu luyện cũng từ từ tiến lên, trên đời này có rất nhiều thứ Tần Cửu Ca chưa từng thấy qua.

Vì vậy, sau khi Tần Cửu Ca đã sẵn sàng giải quyết những vấn đề này,

hắn sẽ đi đến các châu vực khác để xem những điều kỳ diệu được mô tả trong các cuốn sách cổ của gia tộc mình.

“Đại đạo tu hành, bao gồm cả tu tâm, nghe theo bản tâm là đủ.”

....

“Đạo tử, ngươi đã trở lại.”

Thần Nữ Ngạn trong bộ áo giáp vàng ánh lên vẻ dịu dàng nhìn Tần Cửu Ca rồi nói.

Mặc dù lần này Thiên Sứ Nhất Tộc không tìm được Khí Vận Chân Long, nhưng họ cũng tìm được rất nhiều thứ đồ tốt.

Đây cũng coi như là thu hoạch được nhiều.

Tần Cửu Ca mỉm cười với Thần Nữ Ngạn và không nói bất cứ điều gì, duyên phận tương lai của họ nên được tiến hành được tới đâu hay tới đó đi.

Thiên Sứ Nhất Tộc.

Một nơi đầy mây.

“Hôm nay Đạo Tử có trở về tộc không?”

Thần Nữ Ngạn mặc thường phục khẽ cắn môi nói với Tần Cửu Ca, nàng ước chừng đã lâu không gặp Đạo Tử.

Thần Nữ Ngạn trong bộ thường phục không còn phong thái của chiến thần năm xưa, giờ đây nàng giống một người phụ nữ hiền lành đảm việc nhà hơn.

Tại thời điểm này, lông mày của nàng ta chứa đầy những lo lắng chưa được giải quyết.

Sau một thời gian nữa chính mình cũng sẽ vào đất tổ nhận truyền thừa của tổ tiên, dù sao cũng có lời nói của tổ tiên, con đường sau này càng ngày càng không dễ đi..

Bản thân mình chỉ có thể tiến xa hơn nếu trở nên mạnh mẽ hơn.

Tần Cửu Ca cười nhẹ, đi đến bên Thần Nữ Ngạn, nhẹ nhàng vén sợi tóc trên trán nàng, không nói lời nào.

“Hôm nay ta sẽ quay về tộc, hẹn ngày khác gặp lại.”

Tần Cửu Ca nói xong liền xoay người rời đi, sợ rằng Thần Nữ Ngạn của Thiên Sứ Nhất Tộc này sẽ không thể tách rời khỏi hắn.

Nhưng điều này cũng phù hợp với ý muốn của Tần Cửu Ca, giá trị của một Thần Nữ vẫn rất cao.

Đặc biệt là loại Thần Nữ này, người mà có thể điều khiển một gia tộc lớn trong tương lai.

Tần Cửu Ca không phải là một chính nhân quân tử, hắn ta sẽ yêu cầu điều đó mà không do dự.

Ngay cả khi hắn không thích thứ gì đó, hắn vẫn có thể nuôi dưỡng bên cạnh.

Cái gì quan hệ của chúng ta không thích hợp, trong lòng ta không có ngươi, điều đó tuyệt đối không thể xuất hiện trong lòng Tần Cửu Ca.

Đó là lời của nhân vật chính, không phải lời của Tần Cửu Ca.

Chương 196: Sự phát triển của đỉnh nô

Chương 196: Sự phát triển của đỉnh nô

Tiên Cổ Tần Tộc.

Vô số cung điện lơ lửng trong hư không, mỗi một tòa đều có ánh sáng chói lọi, khí thế thâm hậu, nhìn qua liền cảm nhận được khí tức của bề dày lịch sử.

Ở một nơi trong đại điện.

“Ta cũng không biết tiểu mỹ nhân xà kia đã dung hợp giọt tinh huyết từ Cửu Thải Thôn Thiên Mãng như thế nào rồi.”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong lòng, khi rời khỏi Tiền Cổ Tần Tộc, hắn đã cho nó ăn một giọt huyết tinh của Cửu Thải Thôn Thiên Mãng đã được pha loãng nhiều lần.

Bây giờ thời gian đã trôi qua rất lâu kể từ khi ta nuôi dưỡng nó bằng tinh huyết. Ta đã có thể nhìn thấy kết quả của mình.

Tần Cửu Ca nói rồi trực tiếp đi đến Huyết Mạch Trì trong tộc.

Huyết Mạch Trì là bể tinh huyết để Tần Tộc cải tạo huyết thống cho một số con cháu Yêu Tộc của mình.

Tiên Cổ Tần Tộc là tộc có truyền thống rất lâu đời, một số cường giả trong tộc thích nuôi một ít Yêu Tộc, càng về sau người Tần Tộc càng nuôi nhiều Yêu tộc.

Đương nhiên, đám Yêu Tộc này nhiều nhất chỉ có thể coi là con cháu của Tần Tộc, không phải là người trong tộc, cần phải làm rõ hai điều này.

Ví dụ như Giao Long mà Tần Cửu Ca thường dung để đi lại, nó được xem như con cháu Tần Tộc nhưng không phải là tộc nhân.

Huyết Mạch Trì được thiết lập đặc biệt cho Yêu Tộc trong gia tộc này.

Chỉ những Yêu Tộc có đóng góp lớn cho tộc mới có thể vào đó để tối ưu hóa và thanh tẩy huyết thống của mình.

Nhưng điều đó không phải là tuyệt đối, ví dụ như nếu Tần Cửu Ca muốn gửi tiểu mỹ nhân xà kia vào thì cũng không ai phản đối.

Loại hồ này này rất có lợi cho Yêu Tộc.

Bởi vì thứ quan trọng nhất đối với Yêu Tộc là huyết thống của họ, một số Yêu Tộc chỉ dừng lại ở một cảnh giới bởi vì họ không có bất kỳ huyết thống mạnh nào.

Nói một cách tương đối, Nhân Tộc không coi trọng huyết thống bằng Yêu Tộc, tất nhiên, điều đó cũng chỉ là tương đối.

Trong Nhân Tộc, vẫn có rất nhiều gia tộc lớn coi trọng huyết thống của mình.

“Đến đây đi.”

Tần Cửu Ca nhìn huyết trì đỏ tươi khổng lồ trước mặt, thản nhiên nói.

Đây là một Huyết Mạch Trì của Tần Tộc bọn họ, rất thích hợp với tiểu mỹ nhân xà này, bởi vì tu vi của tiểu mỹ nhân xà này không cao lắm.

Nếu hắn sử dụng những Huyết Mạch Trì cực mạnh kia, Tần Cửu Ca sợ rằng nó sẽ không chịu nổi.

Huyết Mạch Trì cũng là một loại thuốc bổ tuyệt vời, có thể nuôi dưỡng huyết thống của Yêu Tộc.

“Đạo Tử đến rồi.”

Vị trưởng lão chưởng quản những Huyết Mạch Trì này nói với Tần Cửu Ca bằng ánh mắt dịu dàng.

“Cảm ơn trưởng lão những ngày nay đã quan tâm chăm sóc nó.”

Tần Cửu Ca cười nói với trưởng lão, vị trưởng lão này thật ra là một Yêu Tộc, một vị Yêu Tộc Thiên Tôn, nhưng là do một vị cổ lão trong Tần Tộc nuôi dưỡng từ trước đây rất lâu.

Nó tự nhiên là người của Tần Tộc và khi lớn lên vẫn có địa vị nhất định trong Tần Tộc.

Rốt cuộc, bất kể nói thế nào, hắn ta là một nhân vật cự đầu.

“Đạo Tử không cần khách khí, tiểu xà này tính ra còn là hậu bối của ta.”

Vị Yêu Tộc Thiên Tôn này mỉm cười nhìn vào Thanh Loan, ở chỗ sâu nhất trong Huyết Mạch Trì, Quả không sai, bởi vì bản thể của nó cũng là một con rắn, nhưng không phải Thôn Thiên Mãng Nhất Tộc mà là Cửu Đầu Xà Nhất Tộc.

Cửu Đầu Xà Nhất Tộc cũng là một chủng tộc lớn từ lâu trong Thái Cổ Tiên Vực, nhưng nó cũng từ từ biến mất theo dòng sông dài lịch sử.

Cửu Đầu Xà này cũng là tình cờ có được từ một vị cổ lão xa xưa trong gia tộc của họ, sau đó nó được vị cường giả đó chăm bón cẩn thận, và rồi nó đã đạt đến cảnh giới của hiện tại.

Vì vậy, vị Cửu Đầu Xà Thiên Tôn này trong lòng vô cùng yêu thích Tiên Cổ Tần Tộc.

“Tiểu xà do Đạo Tử gửi đến đã được dung hợp với tinh huyết loãng của Cửu Thải Thôn Thiên Mãng.”

Cửu Đầu Xà Thiên Tôn nhìn Thanh Loan đang nằm trong Huyết Mạch Trì nói, hắn có thể cảm giác được huyết thống của Thôn Thiên Mãng đang từ từ tăng lên một cách chậm rãi.

Rốt cuộc, với sự giúp đỡ của Huyết Mạch Trì và một giọt tinh huyết của Thượng Cổ Thôn Thiên Mãng, con rắn này rất dễ dàng đột phá những hạn chế của huyết thống ban đầu.

“Nó tỉnh lại rồi.”

Cửu Đầu Xà Thiên Tôn nói với Tần Cửu Ca, nhìn đôi mi của Thanh Loan đang dần dần mở ra trong Huyết Mạch Trì.

Tính thời gian, lẽ ra nàng ta đã tỉnh dậy từ lâu, nhưng vì một số thay đổi trong cơ thể của tiểu Thôn Thiên Xà này, nên cho đến bây giờ nàng vẫn chưa tỉnh lại.

Tần Cửu Ca nhìn con rắn nhỏ xinh đẹp dần dần tỉnh lại, cười nhạt một tiếng, trực tiếp bay tới giữa Huyết Mạch Trì rồi bế nàng ta lên.

“Công tử.”

Thanh Loan vừa tỉnh dậy liền nhìn thấy Tần Cửu Ca đang ôm nàng ta nên sắc mặt có chút hồng hào, dù sao cũng là một bông hoa cúc đại khuê rắn.

Tuy còn nhỏ nhưng nàng vẫn hiểu được một số điều.

Lúc này, hai tay Thanh Loan ôm lấy cổ Tần Cửu Ca, lộ rõ vẻ thân mật.

“Sau khi đi nhất định ngươi phải ổn định thực lực của mình, bằng không sau này khó mà đột phá cảnh giới. Đừng vì sảng khoái nhất thời mà quên mất rằng tu luyện là phải kiên định vững vàng.”

Tần Cửu Ca nhìn tiểu mỹ nhân xà trong tay cười nhẹ, đương nhiên, thực lực của đỉnh nô càng cao càng tốt, đặc biệt là tiểu mỹ nhân xà còn có thân thể đỉnh nô rất tốt này.

Điều này thật hoàn hảo, song tu với loại đỉnh nô như nàng sẽ giúp cho thực lực của người song tu như này tăng lên rất tốt.

Đây cũng là một trong những lý do khiến Tần Cửu Ca sẵn sàng nuôi dưỡng con rắn nhỏ xinh đẹp này.

“Biết rồi ạ.”

Thanh Loan mềm mại trắng nõn nhẹ giọng đáp lời Tần Cửu Ca, thực lực của nó tăng vọt quá nhanh, đã đạt tới Thần Phủ Cảnh.

Phải biết rằng khi nó chưa thôn phệ giọt tinh huyết của Cửu Thải Thôn Thiên Mãng này thì thực lực của nó còn kém xa Thần Phủ Cảnh, mà khi nó nuốt một giọt tinh huyết của Cửu Thải Thôn Thiên Mãng, lại nhờ có sức ảnh hưởng của Huyết Mạch Trì bên trong Tần Tộc, đã giúp nó vượt qua thành công rất nhiều cảnh giới

Nhưng đây không phải là điều tốt cho tương lai của nó.

Chương 197: Lại đến Tiên Thánh Đạo Cung

Chương 197: Lại đến Tiên Thánh Đạo Cung

Tăng cao thực lực thì phải xét theo chất lượng chứ không phải là mau chóng tăng cao số lượng là được.

Tiểu mỹ nhân xà này nhờ hắn mà đã có thể tăng cao tu vi của bản thân lên một cách cực kỳ nhanh chóng.

Tuy nhiên điều này lại không mấy khả quan đối với tương lai của nàng ta, một khi tương lai của nàng bị ảnh hưởng thì cũng vi phạm lý niệm thu hoạch lâu dài của Tần Cửu Ca rồi.

“Trưởng lão, vậy ta đi trước đây!”

Tần Cửu Ca nói với vị Cửu Đầu Xà Thiên Tôn Trước mặt này sau đó ôm chặt Thanh Loan vào ngực sau đó khẽ cười một tiếng.

“Đạo Tử đi thong thả!”

Cửu Đầu Xà Thiên Tôn khi thấy Đạo Tử của mình đang ôm một đầu tiểu Thôn Thiên Mãng trong ngực thì nhịn không được mà nở một nụ cười.

Việc Đạo Tử nhìn trúng ai thì hắn còn chưa có đủ tư cách để quan tâm.

“Từ ngày hôm nay trở đi ngươi ngoan ngoãn mà ở lại trong tẩm cung của ta, trước tiên ngươi cần phải vững chắc tu vi của bản thân lại một thời gian cái đã!”

Tần Cửu Ca sờ lên đầu nhỏ của Thanh Loan, không nói cái khác, sau khi hấp thu một giọt tinh huyết pha loãng của Cửu Thải Thôn Thiên Mãng từ trong Huyết Mạch Trì thì khí chất của tiểu Thôn Thiên Mãng này đã có sự thay đổi cực kỳ rõ rệt.

Khí chất trước kia của nàng là vô cùng thanh thuần, ai nhìn vào thì đều muốn bảo vệ cả, còn hiện tại thì tuy bộ dáng vẫn thanh thuần như cũ nhưng khí chất đã có sự thay đổi, mỗi nhất cử nhất động của nàng đều được bao hàm một tia Mị Ý.

Nhất là khi nàng mở miệng nhỏ của bản thân ra, khi đó thì ngay cả chính bản thân Tần Cửu Ca cũng cảm nhận được rung động trước tiểu mỹ nhân này.

Loại cảm giác mị hoặc này hẳn là được sinh ra từ trong thể chất của nàng, trong Huyết Mạch Trì kia của Tần Tộc đoán chừng đã khiến Thanh Loan khai phá thể chất của bản thân lên một tầng cao mới.

Phải biết rằng ban đầu thể chất của Thanh Loan đã là một Đỉnh Nô Chi Thể không tệ dù đặt tại Thái Cổ Tiên Vực này.

Nếu như để cho những tên Tà Ma Ngoại Đạo kia thấy được nàng thì không biết bọn hắn sẽ hưng phấn tới mức nào nữa.

Tần Cửu Ca đứng trước đại điện, Tiên Vân lượn quanh, Tiên Hạc đồng thanh, cảnh tượng không khác gì Tiên Cảnh tại Nhân Gian cả.

“Ngươi có thể xuống!”

Tần Cửu Ca cười nhẹ với tiểu mỹ nhân xà này một tiếng rồi nói.

Hắn cảm nhận được thân thể của Thanh Loan đang dần nóng lên trong ngực mình, xem ra dù được mình ôm thế này thì nàng vẫn cảm thấy ngượng ngùng.

Cảm giác của Tần Cửu Ca bây giờ giống như là đang ôm một cái lò lửa vậy, chỉ có điều cái lò lửa này lại vô cùng mềm mại, ôm cực kỳ dễ chịu mà thôi.

“Vâng.”

Tiểu mỹ nhân xà trong ngực của Tần Cửu Ca uốn éo một chút sau đó lên tiếng một cái, thanh âm của nàng mảnh mai giống như một sợi tóc vậy.

Thanh Loan hóa thành hình dáng của một tiểu xà bò xuống đất, sau đó nàng lại hóa thành hình dạng của Nhân Loại.

Hiện tại nàng đang đứng nhìn vị tỷ tỷ rất xinh đẹp đứng kế bên mình mà không biết phải làm gì tiếp theo.

Thanh Loan nhìn nữ tử kế bên này và nghĩ rằng quả nhiên là nữ nhân của công tử, người này thật sự rất đẹp.

“Về sau ở đây ngươi phải nghe theo lời của tỷ tỷ trước mắt này đó, biết không?”

Tần Cửu Ca tiếp tục lên tiếng căn dặn Thanh Loan, khi nói ra những lời này thì bản thân hắn cảm giác hơi quái dị một chút, không biết có phải ảo giác hay không nhưng hắn có dự cảm rằng sau này bản thân sẽ mang rất nhiều người về đây.

Thật ra điều này cũng không thể trách hắn được, dù thế nào hắn cũng đâu thể nhường tiểu mỹ nhân xà này cho người khác được, đồ tốt là phải để cho bản thân từ từ sử dụng chứ.

…

Trên không trung của Tiên Thánh Đạo Cung.

Tần Cửu Ca với áo trắng phấp phới đang đứng nhìn Khí Vận Chi Nữ Tiên Linh Nhi đang tham gia giải đấu cho các đệ tử với một nụ cười trên mặt.

Sau khi sắp xếp xong xuôi cho Sở U Cơ cùng các mỹ nhân khác thì hắn liền chạy tới đây.

Chỉ mới không thấy một khoảng thời gian thôi mà hắn đã thấy diện mạo của Khí Vận Chi Tử biến trở nên dễ nhìn hơn không ít, mặc dù bộ dáng vẫn như trước kia không thay đổi quá nhiều.

Tuy nhiên thay đổi lớn nhất lại nằm trên phương diện khí chất.

Khí chất của Khí Vận Chi Nữ hiện tại thay đổi rất khác so với khi xưa.

Vừa nhìn vào nàng thì Tần Cửu Ca liền cảm nhận được một khí thế quân lâm thiên hạ, loại khí chất khống chế hết thảy, duy ngã độc tôn.

Loại khí chất này rất khó để quên được.

Tần Cửu Ca nhìn sơ qua Khí Vận Chi Nữ này và tự hỏi không biết nàng có nhớ một lần đó không?

Tần Cửu Ca nghĩ tới đây rồi lại lắc đầu cười giễu, trên người của Khí Vân Chi Nữ này còn có tư ẩn gì trước hắn nữa chứ?

Tất cả đều đã bị hắn tùy ý thưởng thức xong hết rồi.

“Sao công tử hôm nay lại có tâm tư tới đây thế?”

Tại một vùng hư không sâu xa, một âm thanh vang lên truyền vào tai của Tần Cửu Ca, thanh âm này trông có vẻ vô cùng già nua.

Chương 198: Không đắc tội người khác

Chương 198: Không đắc tội người khác

“Đa tạ cung chủ thăm hỏi!”

Tần Cửu Ca mỉm cười sau đó trò chuyện với vị cung chủ của Tiên Thánh Đạo Cung trong Hư Không kia.

Vị cung chủ của Tiên Thánh Đạo Cung này quả nhiên là một người thông minh, tất cả những chuyện mà hắn giao phó trước đây y đều đã hoàn thành xong hết.

Thân phận sư tôn giả của mình hiện tại vẫn chưa bị nhìn thấu.

Như vậy cũng tốt!

Tuy nhiên nếu thế thì đó có tính là sư phụ chơi đệ tử không?

Chắc là không tính đâu?

“Cung chủ không cần để ý tới ta làm gì đâu, ta lần này chỉ tới đây để xem xét một chút mà thôi.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca hơi nheo lại khi nhìn thấy Tiên Linh Nhi đang mặc một bộ trang phục chiến đấu trên lôi đài, chỉ qua một khoảng thời gian không thấy thôi mà tâm tính của nàng đã vững chắc hơn không ít.

Dù có nói gì thì nói thì vị Khí Vận Chi Nữ này cũng là một vị tồn tại cường đại đoạt xá, tuy hiện tại chỉ còn Tàn Hồn nhưng ít nhất Đạo Tâm vững chắc là điều tất nhiên.

Nếu như vị Khí Vận Chi Nữ này dễ dàng bị hắn đẩy ngã như thế thì Tần Cửu Ca cũng không cần tốn nhiều công sức lên kế hoạch như thế làm gì đâu.

“Được rồi, nếu công tử còn có chuyện gì cần thì cứ nhờ tới lão hủ.”

m thanh già nua của cung chủ Tiên Thánh Đạo Cung tiếp tục vang lên từ một vùng Hư Không xa xôi.

Tần Cửu Ca cũng không thèm quan tâm tới y nữa mà tiếp tục nhìn về

phía Khí Vận Chi Nữ.

Khi nhìn về phía Tiên Linh Nhi thì trong mắt hắn giấu không nổi ý cười.

…

“Vì sao tên Thanh Hoa này cứ đối phó với ta miết thế?”

Tiên Linh Nhi mặc trên mình trang phục của đệ tử Tiên Thánh Đạo Cung cảm thấy cực kỳ khó hiểu, nhất là khi nhìn về nam tử yêu tộc đang đứng cách đó không xa kia.

Không biết là vì lý do gì nhưng tên nam tử yêu tộc này luôn cắn nàng không thả, cứ đối địch với nàng mãi.

Tiên Linh Nhi đã cố gắng cẩn thận nhớ qua rồi, nàng có thể chắc chắn bản thân chưa từng đắc tội với tên nam tử yêu tộc kia, trong khoảng thời gian này nàng thận trọng vô cùng nên không đi gây thù chuốc oán với ai cả.

Nàng chưa từng xem nhẹ bất kỳ ai ở đây chỉ vì lý do trước kia bản thân là một tồn tại Cấm Kỵ đẳng cấp Thần Ma cả.

Tiên Linh Nhi vẫn biết rõ ràng tình hình hiện tại của nàng vô cùng nhỏ yếu.

Đối với tình huống hiện tại thì việc nên làm nhất chính là tìm kiếm và tranh cơ duyên, sau đó yên lặng tu hành.

Không phải là không có đắc tội với người khác nhưng mà nàng sẽ không vô cớ đắc tội với người khác.

Lúc cần hèn mọn thì vẫn phải hèn mọn để phát dục, đây chính là sinh tồn chi đạo của nàng trong thời gian qua.

Tiên Linh Nhi trước kia là một tồn tại không biết đã sống qua biết bao nhiêu năm tháng, những đạo lý đơn giản này đã khắc sâu và xương của nàng.

Tại khi thực lực bản thân vẫn chưa đủ thì chỉ có thể lấy việc phát dục của bản thân làm chủ mà thôi.

“Nghe nói qua một thời gian ngắn nữa thì Tiên Thánh Đạo Cung này sẽ gánh chịu một lần Đại Kiếp, không biết bọn hắn có chịu đựng được để gắng gượng vượt qua không nữa.”

Tiên Linh Nhi mấp mấy bờ môi đỏ của mình sau đó nghĩ thầm trong lòng.

Trong khoảng thời gian này thì dù cho có là một người bình thường cũng có thể cảm nhận được tình trạng gió nổi mây phun trong Tiên Thánh Đạo Cung.

Lại thêm việc gần đây đệ tử từ bên ngoài tiến vào trong Tiên Thánh Đạo Cung ngày càng nhiều nữa.

Tiên Linh Nhi dựa vào cường độ linh hồn vô cùng cường đại của bản thân đã có thể quan sát được rõ ràng xung quanh Tiên Thánh Đạo Cung hiện tại xuất hiện không ít cường giả lạ mặt, đây là một dấu hiệu cực kỳ nguy hiểm.

Không chỉ như thế, ngay cả các đệ tử trước đó của Tiên Thánh Đạo Cung cũng được triệu hồi trở về từ trong thế lực ban đầu của bọn hắn.

Tính thêm việc các trưởng lão của Tiên Thánh Đạo Cung trong khoảng thời gian gần đây luôn tất bật chuẩn bị, bộ dáng giống như là đại chiến sắp xảy ra nữa.

Đủ loại dấu hiệu đều chỉ ra rằng trong tương lai chắc chắn Tiên Thánh Đạo Cung sẽ gánh chịu một đại kiếp cực kỳ to lớn.

“Nếu như bọn hắn gánh không được thì ta cũng phải lên kế hoạch trước cho tương lai.”

Tiên Linh Nhi hoàn toàn không có suy nghĩ bản thân sẽ cùng đồng sinh cộng tử cùng với Tiên Thánh Đạo Cung, nàng tới Tiên Thánh Đạo Cung này chỉ là vì coi trọng cơ duyên mà nơi này có thể mang lại cho nàng mà thôi chứ không phải là do trung thành hay gì cả.

Lúc trước nàng bái một vị Thiên Tôn làm sư phụ cũng chỉ vì lý do chính nhất là hắn có thể cho nàng nhiều tài nguyên hơn để tu luyện.

Nhất là sau khi sư phụ nàng tặng nàng Tổ Long Chi Khí để tu luyện, chính thứ đó là thứ giúp cho Tiên Linh Nhi từ từ uẩn dưỡng Long Hoàng Chi Thể của mình.

Trong khoảng thời gian này nàng có thể rõ ràng cảm nhận được Long Hoàng Chi Thể của mình đã có sự tăng lên không nhỏ.

“Không biết lúc nào mới có thể uẩn dưỡng Long Hoàng Chi Thể trở thành Long Hoàng Chân Thể nữa!”

Tiên Linh Nhi lên tiếng với vẻ tiếc nuối, nếu như sư tôn của bản thân có thể cho nàng thêm một số Tổ Long Chi Khí nữa thì Long Hoàng Chi Thể của bản thân chắc chắn sẽ nhanh chóng thuế biến thành Long Hoàng Chân Thể chi coi.

Chương 199: Không thể không chết

Chương 199: Không thể không chết

“Không biết vị sư tôn trên danh nghĩa của ta giờ chạy đi đâu rồi?”

Hai mắt Tiên Linh Nhi hiện lên một luồng sáng rực, lý do nàng bái vị cường giả Thiên Tôn thần bí kia làm sư phụ là vì sao? Còn không phải là do hắn có thể đưa nàng nhiều cơ duyên mà hiện tại nàng không thể tự dành được!

Nếu không thì ai rãnh mà đi bái sư làm gì!

Tiên Linh Nhi đã từng tìm hiểu qua các cường giả có mặt trong Tiên Thánh Đạo Cung.

Trong số các cường giả thuộc Tiên Thánh Đạo Cung thì quả thật có tên của sư tôn mình trong đó, hắn cũng là một cường giả Thiên Tôn cảnh thứ thiệt, thế nên hiện tại Tiên Linh Nhi vẫn nghĩ rằng người sư tôn kia của mình giờ vẫn đang dạo chơi bên ngoài mà thôi.

“Tới phiên ngươi kìa Tiên Linh Nhi.”

Đại sư huynh Phong Vũ của Linh Vân Tông khi trước lộ ra bộ dáng ôn nhuận nho nhã, y đang suy nghĩ sao trước kia bản thân không nhận ra vị sư muội Tiên Linh Nhi trước mắt này lại xinh đẹp đến thế.

Phong Vũ hiện tại mặc một trường bào xanh nhạt, dáng dấp tuấn lãng nhẹ nhàng nên hắn rất được những sư muội xung quanh chú ý, đây là còn chưa kể tới thân phận đệ tử hạch tâm của Tiên Thánh Đạo Cung nữa.

Dù chỉ mới tham gia vào Tiên Thánh Đạo Cung một thời gian ngắn thôi mà Phong Vũ đã rất nổi tiếng rồi, dù sao người vừa có dáng dấp và nhan sắc tuấn mỹ cùng với tu vi cao cường cũng không phải quá nhiều.

Và điều trọng yếu nhất chính là Phong Vũ đã được một trong các

trưởng lão của Tiên Thánh Đạo Cung coi trọng mà thu làm đệ tử, địa vị của người trưởng lão kia trong Tiên Thánh Đạo Cung khá cao.

Đã có truyền ngôn rằng vị trưởng lão kia đã và đang trên con đường chuẩn bị tấn thăng lên Thiên Tôn Cảnh, một vị cường giả Thiên Tôn Cảnh đương nhiên là có lực uy hiếp dù trong Tiên Thánh Đạo Cung hay là với các thế lực xung quanh.

Thế nên địa vị của Phong Vũ trong Tiên Thánh Đạo Cung đã được cất cao hơn rất nhiều.

Tiên Linh Nhi nghe vậy thì cũng chỉ cười nhẹ với vị sư huynh khi xưa cùng môn phái với mình một cái, đây chỉ là một nụ cười lễ phép mà thôi.

Từ sau khi sự kiện kia xảy ra thì trong lòng Tiên Linh Nhi xuất hiện một bóng ma rất lớn đối với tất cả đàn ông.

Thế nên dù bình thường thì nàng cũng sẽ không giao tiếp cùng với tiếp xúc với các nam tử khác.

Phong Vũ đương nhiên cũng cảm nhận được sự xa cách đến từ sư muội đồng môn khi xưa này của mình.

Tuy nhiên y vẫn không quá để tâm lắm, y luôn tự tin vào phong thái cùng với vẻ ngoài của mình.

…

“Cố sự giữa Khí Vận Chi Nữ cùng với nam chính vẫn chưa hết sao?”

Tần Cửu Ca đứng trên Tiên Vân của Tiên Thánh Đạo Cung thấy một màn này thì chỉ cười nhạt trong lòng rồi nghĩ thầm.

Ban đầu hắn nghĩ sau khi thưởng thức Khí Vận Chi Nữ một lần xong thì cả hai người bọn hắn chắc chắn sẽ không còn giao tiếp hay tiếp xúc gì nữa.

Dù gì thì cơ duyên trọng yếu nhất của cả hai đã bị chen ngang bởi Tần Cửu Ca.

Đây chính là sự kiến đánh dấu một bước ngoặt lớn cho mối quan hệ của cả hai, nếu như không có mối quan hệ đặc thù đó thì sao bọn hắn lại có thể tiếp xúc với nhau nữa?

Một màn vừa rồi hoàn toàn nằm ngoài dự tính của Tần Cửu Ca, nói gì thì nói thì đây cũng là Tàn Hồn của một vị Nữ Đế, dựa trên lý

thuyết thì nàng phải cực kỳ cao ngạo mới đúng, sao có thể chú ý một tên thiên tài ở một tông môn nhỏ như thế này?

Nhưng nếu nhìn ở một góc độ nào đó thì việc vừa rồi cũng không phải là quá bất khả thi.

“Xem ra ngươi không thể không chết rồi!”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca bắt đầu lạnh xuống và nhìn thẳng vào tên Phong Vũ này, ban đầu kế hoạch của Tần Cửu Ca cũng là giết chết tên nam chính này, tuy nhiên không phải hiện tại mà là ở một khoảng thời gian sau, tuy nhiên nếu việc đã phát triển tới bước này thì tên nam chính này phải chết.

Không vì lý do gì cả, cho dù hiện tại cả hai người bọn hắn vẫn chưa nảy sinh bất kỳ tình cảm nào nhưng hắn đã thưởng thức Khí Vận Chi Nữ rồi nên đó là nữ nhân của hắn.

Đây chính là lý niệm của Tần Cửu Ca, nếu đã là nữ nhân của mình thì dù mình có không cần nữa cũng không có ai được đụng vào, trong tương lai cũng không được.

Những nữ nhân của Tần Cửu Ca thì mãi mãi cũng chỉ thuộc về riêng mình hắn rồi, không có ai được động vào.

Bất kỳ người nào dù chỉ là có khả năng thôi thì Tần Cửu Ca cũng sẽ diệt từ trong trứng nước.

Mặc dù hắn không có xem vị Khí Vận Chi Nữ này quá quan trọng, cùng lắm thì cũng chỉ là một món đồ chơi thôi nhưng đây chính là Tần Cửu Ca.

Có thể sẽ có người nói hắn ác, độc đoán nhưng dù sao hắn cũng là nhân vật phản diện mà.

“Không biết nếu như diệt trừ nam chính thì sẽ thu được bao nhiêu Khí Vận Điểm đây!”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong lòng, dù sao hiện tại vị nam chính này đã không còn tiếp xúc quá nhiều với Khí Vận Chi Nữ nữa, số mệnh của cả hai cũng đã tách riêng ra.

Liên hệ lớn nhất giữa cả hai đã bị chính tay Tần Cửu Ca chặt đứt.

“Hắn là vẫn cho mình được một số Khí Vận Điểm chứ?”

Tần Cửu Ca nhìn về phía Phong Vũ đang đứng nói chuyện vô cùng

vui vẻ ở dưới rồi cười nhạt.

Dù chỉ là một chút Khí Vận Điểm thì Tần Cửu Ca cũng sẽ không bỏ qua, ai lại ngại nhiều Khí Vận Điểm cơ chứ?

…

“Chúc mừng Tiên Linh Nhi chiến thắng.”

Trên đài tranh tài của Tiên Thánh Đạo Cung, Tiên Linh Nhi hiện đang mặc trang phục đệ tử đang đứng giữa reo hò của rất nhiều người khác, tuy là trung tâm của sự chú ý nhưng bản thân nàng lại vô cùng bình tĩnh.

Những chuyện như thế này đối với nàng chỉ là chuyện cỏn con mà thôi, sao có thể ảnh hưởng được tới nàng chứ.

Chương 200: Có tư cách sau này làm đối thủ của ta

Chương 200: Có tư cách sau này làm đối thủ của ta

“Chúc mừng sư muội lại tiếp tục tấn cấp thành công!”

Phong Vũ mặc một trường bào xanh nhạt lại xuất hiện ở trước mặt Tiên Linh Nhi sau đó mỉm cười lên tiếng.

Hắn không ngờ rằng vị sư muội khi xưa không có gì quá nổi bật này lại có thể đánh vào mười vị trí đầu trong các đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung, đây quả thật là một thành tích cực kỳ kinh người.

Phải biết rõ trong mười vị trí đầu trong số các đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung đã có tám người đạt tới Thần Phủ Cảnh, còn vị tiểu sư muội đồng môn này của mình chỉ lấy Cản Nguyên Cảnh chi lực để đánh vào, quả thật là quá kinh tài tuyệt diễm.

Trong số các đối thủ của nàng từng đối đầu khi nãy thì có người đã đạt tới cảnh giới Càn Nguyên Cửu Trọng, thậm chí còn có một vị Nửa Bước Thần Phủ, nhưng Tiên Linh Nhi chỉ với Càn Nguyên Bát Trọng lại có thể chiến thắng.

Phong Vũ đứng ngoài xem xét hết tất cả chuyện này thì cũng tự xét lại bản thân, nếu hắn ở cùng cảnh giới với nàng thì hắn khó mà phát huy được chiến lực cao như thế.

Phong Vũ cũng không muốn tự lừa gạt bản thân làm gì.

“Tạ ơn Phong Vũ sư huynh.”

Tiên Linh Nhi vẫn mỉm cười sau đó đáp lại Phong Vũ, mặc dù nàng khá là kháng cự đối với các nam tử khác nhưng đôi khi Tiên Linh Nhi vẫn trò chuyện vài câu với vị đại sư huynh khi xưa này.

Đó chỉ là vài câu lễ phép khách sáo mà thôi, không thể bất kỳ vẻ thân cận nào cả.

“Sắp tới tiểu sư muội có muốn đi ra ngoài một chuyến không?”

Phong Vũ hiện tại vô cùng sáng sủa, nụ cười của hắn có thể nói là sáng lạn vô cùng, bất kỳ người nào tiếp xúc thì đều có thể cảm nhận được đây là một người thoải mái dễ chịu, đáng để kết giao.

“Đa tạ hảo ý của sư huynh, tuy nhiên mấy ngày sau ta muốn bế quan một thời gian để vững chắc tu vi!”

Tiên Linh Nhi chỉ cười nhạt với Phong Vũ một cái rồi nhanh chóng lên tiếng, mặc dù nàng nguyện ý nói chuyện mấy câu với tên sư huynh Phong Vũ này nhưng điều này không đồng nghĩa với việc nàng chịu đi ra ngoài với hắn.

Có chút ám ảnh không phải vài câu là có thể tiêu trừ.

“Không có gì, một chút nữa sư muội phải ra sân rồi, ngươi cứ tiếp tục chuẩn bị đi.”

Phong Vũ nghe vậy thì không giận, ngược lại hắn còn khuyên Tiên Linh Nhi với dáng vẻ rất nho nhã, điều này khiến cho Mộ Dung Thanh đứng kế bên ghen ghét không thôi.

Thiên phú của Mộ Dung Thanh ở trong Tiên Thánh Đạo Cung này thì cũng chỉ được tính là thường thường không có gì lạ, có thể nói là một trong những đệ tử phổ thông.

Từ trước đến nay nàng cho rằng vị sư muội Tiên Linh Nhi này của nàng có thể tiến nhập vào Tiên Thánh Đạo Cung hoàn toàn là nhờ vào may mắn.

Nhưng dù có thể nào nàng cũng không ngờ rằng vị sư muội đồng môn này của mình chỉ vừa gia nhập vào Tiên Thánh Đạo Cung thôi mà đã có thể đánh vào top mười đệ tử cùng thế hệ rồi.

Chiến tích này đã vượt xa khỏi Mộ Dung Thanh rất nhiều.

Lại thêm việc người mà Mộ Dung Thanh thích là đại sư huynh Phong Vũ đang có vẻ rất hứng thú với Tiên Linh Nhi.

Tất cả những điều đó cộng lại khiến cho nàng bây giờ vô cùng ghen ghét vị sư muội trước mắt.

Bỗng nhiên tất cả đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung đều đồng loạt yên lặng lại một cách quỷ dị.

Bởi vì đằng trước kia đang có một vị nữ tử tuyệt sắc tay cầm theo trường thương đang dần dần bước về phía này, đây chính là một trong những yêu nghiệt cường đại nhất gia nhập vào Tiên Thánh Đạo Cung trong khoảng thời gian gần đây.

Đó cũng chính là một trong những yêu nghiệt có thể so sánh được với Phong Vũ.

Trong danh sách những người tham gia thi đấu thì nàng, trưởng công chúa của Đại Hoang Tiên Đình – Lăng Thanh Trúc, chính là người có cơ hội đạt được vị trí đệ nhất trong lần thi đấu này.

“Ngươi rất mạnh, có tư cách làm đối thủ sau này của ta!”

“Làm quen một chút, ta tên là Lăng Thanh Trúc.”

Vị trưởng công chúa Lăng Thanh Trúc của Đại Hoang Tiên Đình này bỗng đi thẳng tới trước mặt Tiên Linh Nhi sau đó lên tiếng với âm giọng băng lãnh.

Điều này khiến cho tất cả mọi người xung quanh đều không giấu nổi vẻ khiếp sợ, phải biết rằng vị trưởng công chúa của Đại Hoang Tiên Đình này hiện tại đã mang trong mình tu vi Thần Phủ Thất Trọng, đoán chừng không cần thời gian quá lâu là có thể tấn thăng lên Thần Phủ Bát Trọng, hay thậm chí là một cường giả Thái Hư Cảnh.

Thế nên trong lòng của mọi người hình tượng của vị công chúa này phải là một thiên tài cao ngạo vô song, nhưng ai mà ngờ được nàng lại đi làm quen với một nữ tử tu vi chỉ mới là Càn Nguyên Thất Trọng, thậm chí còn nói người đó sau này xứng đáng làm đối thủ của nàng nữa chứ.

Loại đánh giá này là vô cùng cao và kinh người.

“Tạ ơn, ta tên là Tiên Linh Nhi.”

Tiên Linh Nhi hiện tại vẫn không thể hiện sự kiêu ngạo của một tồn

tại Thần Ma, nàng chỉ quay về hướng Lăng Thanh Trúc rồi cười nhẹ một cái mà thôi.

Vị nữ tử tên Lăng Thanh Trúc này tuyệt đối là một người có thể trở thành bằng hữu chí giao với nàng, đây là đánh giá từ cặp mắt đã trải qua biết bao nhiêu kỷ nguyên.

Dù cho cả hai không thể làm bạn bè với nhau thì Tiên Linh Nhi cũng không muốn vô duyên vô cớ gây một kẻ thù cường đại.

Lăng Thanh Trúc chỉ gật nhẹ đầu một cái rồi trực tiếp cầm trường thương rời khỏi đây.

Tính cách nguyên bản của nàng đã là như vậy rồi, phong cách làm việc xưa nay không dài dòng.

Chương 201: Lựa chọn ra sao

Chương 201: Lựa chọn ra sao

“Quả thật là một mỹ nữ lạnh lùng thú vị.”

Tần Cửu Ca nhìn liếc qua nữ tử mang trong mình Chí Tôn Đạo Thể thì nhịn không được ý cười.

Hắn vô cùng thèm muốn Chí Tôn Đạo Thể do Pháp Tắc biến thành này, chú ý là thèm Chí Tôn Đạo Thể chứ không phải là người mang Chí Tôn Đạo Thể.

“Con người của ta vẫn thích dùng sức mạnh hơn.”

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca hiện lên một tia coi thường, khóe miệng hơi nhếch rồi lên tiếng.

Từ từ công lược chưa bao giờ là tính cách của Tần Cửu Ca cả.

Tính cách khác biệt thế nên cách hành sử cũng sẽ khác nhau.

Sau lưng chính là một thế lực tồn tại từ thời hằng cổ, chính là một Thế Lực Cấm Kỵ đỉnh tiêm tại Thái Cổ Tiên Vực to lớn này, không lẽ với thân phận như thế mà hắn còn không thể xử lý được một Đạo Thống Tiên Đình yếu hơn Tiên Cổ Tần Tộc nhiều sao?

Vẫn là câu nói cũ, ta chỉ cần thân thể của ngươi chứ không cần trái tim của ngươi.

Nếu như ngươi không theo ta thì giết người đoạt thân là được.

Cùng lắm thì đạt được một bộ Chí Tôn Đạo Thể bị hư hại mà thôi.

Thực lực của Đại Hoang Tiên Đình với Tiên Cổ Tần Tộc giống như một đóm lửa nhỏ và mặt trời vậy.

Tần Cửu Ca chỉ cần nói một câu thôi thì Đại Hoang Tiên Đình sẽ trở nên vô cùng chật vật rồi chứ đừng nói là trực tiếp đối đầu với Tiên Cổ Tần Tộc.

Những chuyện như lấy thế đè người như thế này luôn là cách mà Tần Cửu Ca thích cũng như thành thạo nhất.

Tuy hơi âm hiểm một tý nhưng rồi sao?

Những Khí Vận Chi Tử hay Khí Vận Chi Nữ kia do có Khí Vận hộ thân nên Tần Cửu Ca không thể trực tiếp lấy thế đè người thì thôi đi, ngươi thân không phải là một trong hai thì lấy cái gì mà ngăn cản ta?

“Không biết Đại Hoang Tiên Đình sẽ xử trí như thế nào nếu như đối mặt với nguy cơ dạng này?”

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, hắn chắc chắn sẽ làm giống như những gì hắn nghĩ, chỉ là không biết Đại Hoang Tiên Đình sẽ đối mặt với vấn đề này ra sao mà thôi!

Thật ra so với việc Đại Hoang Tiên Đình chọn cách nào thì Tần Cửu Ca hứng thú với việc tiểu công chúa lạnh lùng kia sẽ lựa chọn ra sao hơn?

Nàng sẽ ngoan ngoãn nằm xuống hay là ra sức phản kháng đây?

Hay là sau khi ra sức phản kháng rồi lại nằm xuống một cách ngoan ngoãn?

Tần Cửu Ca không phải thần nên hắn cũng không biết trước được vị công chúa kia sẽ lựa chọn ra sao, thế nên điều này đã gợi lên sự hiếu kỳ của hắn.

Một nữ tử có tính tình lạnh lẽo như băng sơn liệu sẽ đưa ra lựa chọn như thế nào?

Với thực lực của bản thân cộng thêm Tiên Cổ Tần Tộc sau lưng thì có gì mà không thể làm chứ?

“Việc của ta làm có được gọi là cưỡng đoạt dân nữ hay không?”

“Hắn là không tính đâu, dù sao bản thân cũng đã cho nàng lựa chọn trước rồi mà phải không!”

Khóe miệng của Tần Cửu Ca cong lên, trong mắt hiện lên một tia tà ý.

…

“Chúc mừng ngươi đã lọt vào top 5!”

Phong Vũ tuy có vẻ vô cùng mệt mỏi nhưng y vẫn chúc mừng Tiên Linh Nhi, khi nãy y cũng vừa trải qua một trận đại chiến không nhỏ, thực lực của đối thủ tuy không bằng mình nhưng cũng rất mạnh, cuối cùng Phong Vũ cũng chiến thắng một cách hữu kinh vô hiểm.

Lúc này y nhìn vị sư muội đồng môn khi xưa trước mắt với ánh mắt vô cùng phức tạp.

Ánh mắt này hoàn toàn khác với ánh mắt khi nãy.

Bởi vì vị sư muội này của mình mới vừa trực tiếp giết chết một đệ tử đã đạt tới Thần Phủ Cảnh.

Điều này trực tiếp khiến tất cả mọi người quan chiến xung quanh đều chấn kinh tới cực độ.

Việc Tiên Linh Nhi có thể dễ dàng đánh bại một đệ tử Càn Nguyên Cảnh đỉnh phong chứng minh rằng nàng là một thiên tài yêu nghiệt, tuy nhiên nếu như nàng lại có thể đánh bại một đệ tử Thần Phủ Cảnh thì hai chữ yêu nghiệt đã không đủ để diễn tả nàng rồi, quả thật là yêu nghiệt trong yêu nghiệt.

Những yêu nghiệt dạng này chắc chắn sẽ được Tiên Thánh Đạo Cung cực lực bồi dưỡng.

Tiên Linh Nhi chỉ cười đáp lại chứ không lên tiếng, đột nhiên hai mắt của nàng híp vào, nàng vừa cảm nhận được một khí tức cực kỳ quen thuộc.

“Hắn cũng đang ở đây.”

Thần sắc trên mặt Tiên Linh Nhi hơi đổi, nàng nhìn về phía một nam tử áo trắng tuấn dật đang đi dạo trên bầu trời xa xa kia.

Sau khi nàng ra khỏi Bí Cảnh kia thì nàng nghĩ sau này chắc chắn đường nào nàng cũng sẽ gặp lại nam tử đã cứu mạng nàng.

Tuy nhiên Tiên Linh Nhi không ngờ rằng vị nam tử kia lại không gia nhập vào Tiên Thánh Đạo Cung.

Nàng không tin với thực lực của vị thiếu niên kia thì hắn không vào được Tiên Thánh Đạo Cung.

Dù sao nàng đã dùng Thần Hồn của mình để cảm nhận rồi, vị thiếu niên áo trắng đã từng cứu mạng nàng kia ít nhất cũng có tu vi ngang với Lăng Thanh Trúc.

Thậm chí còn có thể mạnh hơn nữa, những điều này không thể gạt được Thần Hồn của một vị đã từng là Thần Ma Cảnh.

“Nhìn, ngươi kia là ai?”

Đột nhiên lúc này cũng có người nhìn về hướng mà Tiên Linh Nhi đang nhìn rồi hô lớn, ai cũng chú ý vào nam tử đang dạo bước mà đến kia.

“Người này không lẽ là đệ tử mà Tiên Thánh Đạo Cung vừa chiêu mộ từ bên ngoài về sao?”

“Khí tức của hắn thật cường đại, đoán chừng không kém gì ta.”

Lăng Thanh Trúc với ánh mắt băng hàn cũng nhìn chằm chằm thiếu niên đang bước tới kia, ấn tượng đầu tiên của nàng chính là thiếu niên này thật mạnh.

Chương 202: Tần Đế

Chương 202: Tần Đế

“Đã lâu không gặp!”

Tần Cửu Ca nhìn qua Khí Vận Chi Tử Tiên Linh Nhi ở cách đó không xa rồi nở nụ cười nhạt.

Nếu xét ở một mức độ nào đó thì vị Khí Vận Chi Tử này cũng được tính là một đệ tử của mình.

Đoán chừng ngay cả bản thân nàng cũng không biết được việc người chơi nàng cùng với sư tôn của nàng chính là cùng một người.

Cái gọi là sư tôn chơi đồ đệ chắc hẳn là để miêu tả tình cảnh này.

“Đừng có nhìn ta, các ngươi cứ tiếp tục việc của các ngươi là được rồi.”

Tần Cửu Ca quét mắt sang những đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung đang nhìn chằm chằm vào hắn này rồi lên tiếng.

Hắn tới đây tuy có kế hoạch nhưng hắn lại không muốn thân phận của bản thân bị bại lộ trước mặt quá nhiều người.

Dù sao một khi hắn bị bại lộ thân phận thì qua ngày thứ hai chắc chắn sẽ xuất hiện vô số người từ các đạo thống thế lực đến đây từ bốn phương tám hướng.

Đừng nghĩ việc này là không thể, đây là một chuyện cực kỳ bình thường đối với một người có thân phận là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc.

Dù sao một vị Đạo Tử của một Thế Lực Cấm Kỵ đại diện cho rất nhiều lợi ích cùng rất nhiều ý nghĩa, bất kỳ ai chỉ cần có một chút liên hệ với một Đạo Tử của Thế Lực Cấm Kỵ thì đều được gọi là một bước lên mây,

Tần Cửu Ca híp híp hai mắt sau đó cười cười, vị cung chủ của Tiên Thánh Đạo Cung kia vẫn đang đứng yên để quan sát bản thân.

Tên cung chủ này rất thức thời, y thể hiện bốn chữ càng già càng cay vô cùng tinh tế.

Tên cung chủ của Tiên Thánh Đạo Cung này chắc chắn đã đoán được một ít gì đó rồi nhưng y vẫn giữ im lặng không lên tiếng.

Đây chính là sự khác biệt của một người thông minh và người không, biết nhưng im lặng không nói, cứ nhắm một mắt mở một mắt làm như bản thân chưa biết gì cả.

Sau đó Tần Cửu Ca liếc sang nhìn vị trưởng công chúa của Đại Hoang Tiên Đình đang đứng ở kia, đây quả thật là một mỹ nữ tuyệt thế nhưng lại vô cùng lạnh lùng, lạnh từ bên trong ra ngoài.

Thần Nữ Ngạn của Thiên Sứ Nhất Tộc chính là một nữ tử cao ngạo xen lẫn một chút rét lạnh trong khí chất, còn về phần vị trưởng công chúa Lăng Thanh Trúc này thì là một khối hàn băng chân chính.

“Không biết tới lúc đó thì ngươi còn có thể duy trì bộ dạng băng sơn này của mình được không!”

Tần Cửu Ca bỗng nhiên cảm thấy một chút hứng thú với tương lai, đương nhiên cũng chỉ là một chút mà thôi.

“Đa tạ lần trước công tử đã ra tay cứu giúp!”

Tiên Linh Nhi khi thấy thiếu niên trước mắt này thì cười nhạt một cái sau đó lên tiếng, không có gì là ngại ngùng hay không tiện cả, thiếu niên trước mắt này đã từng thật sự cứu mạng nàng, việc nàng cảm tạ là điều đương nhiên.

Tần Cửu Ca thấy vậy thì cũng không lộ ra quá nhiều cảm xúc, hắn cũng không lên tiếng mà chỉ đứng rồi cười nhẹ, Khí Vận Chi Nữ này hẳn là cũng đã có một chút hảo cảm với bản thân rồi.

Không biết tới lúc nàng biết được sự thật thì trong lòng nàng sẽ có suy nghĩ ra sao.

“Không cần khách khí như thế làm gì, gần đây ta cũng muốn tham gia vào Tiên Thánh Đạo Cung để học tập một chút, về sau nếu có cơ hội thì hai ta có thể từ từ giao lưu!”

Tần Cửu Ca nghĩ một lúc rồi mới quay sang đáp lời Tiên Linh Nhi, nếu như không phải do Khí Vận Chi Nữ này sở hữu một Khí Vận cao tới mức không hợp thói thường thì Tần Cửu Ca cần phải bố trí nhiều như thế này sao?

Tiên Linh Nhi sau khi nghe được thiếu niên áo trắng từng cứu mình đáp lời thì cũng hài lòng.

Nàng không phản đối hay từ chối gì cả, dù sao người ta cũng đã từng cứu mình, không lẽ mình không nể mặt người ta, đúng không?

“Ta còn chưa biết rõ ngươi tên gì nữa?”

Tiên Linh Nhi đang suy nghĩ thì bỗng nhiên nhớ ra một chuyện cực kỳ quan trọng, nàng nhanh chóng tiến lên để hỏi tên họ của thiếu niên trước mắt này, nếu không tới lần gặp mắt sau mà bản thân còn không biết rõ họ tên của hắn thì khung cảnh đó xấu hổ tới mức nào!

“Ta tên là Tần Đế!”

Tần Cửu Ca quay sang trả lời với Tiên Linh Nhi, từ đầu hắn đã không có ý định báo tên họ của mình ra rồi.

Mặc dù không phải ai cũng có cơ hội biết rõ Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Vực tên là Tần Cửu Ca, nhưng lỡ như có một người nào đó biết được

việc này thì sợ không tránh khỏi phiền phức không cần thiết.

Thế nên Tần Cửu Ca trực tiếp đổi tên mình thành Tần Đế.

“Tần Đế.”

Tất cả mọi người ở đây bao gồm cả Tiên Linh Nhi đều bất ngờ trước cái tên này của thanh niên áo trắng trước mắt.

Không phải ai cũng dám lấy một chữ Đế để vào tên mình đâu.

Tại thế giới này tồn tại một thứ gọi là Khí Vận Chi Đạo.

Một chữ Đế bình thường nhưng lại mang theo trong mình rất nhiều nhân quả, nếu không phải là người cực kỳ tự tin vào bản thân thì không dám lấy đó làm tên của mình,

Tiên Linh Nhi lẩm bẩm cái tên này một lúc lâu rồi mới lấy lại được tinh thần, ánh mắt của nàng nhìn thiếu niên trước mắt này đã bắt đầu trở nên khác biệt.

“Gan của thiếu niên này lớn thật, không biết ngươi có đủ phân lượng để gánh nổi một chữ Đế hay không thôi.”

Tiên Linh Nhi nhìn thiếu niên áo trắng trước mắt mà lòng thầm nghĩ.

“Ngươi tham gia so tài trước đi!”

Tần Cửu Ca thấy Tiên Linh Nhi vẫn mải nhìn ngắm mình thì cũng cười nhẹ rồi nói, muốn đối phó với vị Khí Vận Chi Nữ thì phải từ từ mới được.

“Được rồi!”

Tiên Linh Nhi đáp lời sau đó nhanh chóng quay đầu lại tham gia so tài.

Tần Cửu Ca thì tìm một chỗ nào đó để dễ quan sát tranh tài, trong lúc đó hắn còn mang một bình rượu ra để uống nữa.

Chương 203: Chúng ta liên thủ

Chương 203: Chúng ta liên thủ

Thần thái phiêu dật, khí tức như tiên, chỉ riêng hai điều này thôi

cũng đã đủ khiến nhiều nữ đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung nhìn mà trợn tròn hai mắt, có nữ đệ tử thậm chí còn không thể rời mắt khỏi thân ảnh Tần Cửu Ca đang ngồi uống rượu ở kia.

“Hắn là ai?”

Trong mắt Phong Vũ hiện tại hiện lên đầy vẻ nghi hoặc, tên thiếu niên có tên là Tần Đế này tại sao lại có liên hệ với tiểu sư muội trước kia của mình được?

Theo những gì vừa mới xảy ra thì ta có thể thấy được cả hai đã biết được được một khoảng thời gian rồi, tuy nhiên trước kia thì tiểu sư muội của hắn hoàn toàn không có biểu hiện đặc biệt gì trong tông môn cả.

“Cuộc so tài cuối cùng của Đạo Cung bắt đầu, xin các vị đệ tử dự thi hãy chuẩn bị kỹ càng.”

Một âm thanh to lớn vang vọng toàn bộ lôi đài, một chút nữa thôi là trận đấu cuối cùng cũng diễn ra rồi.

Đây cũng là cuộc chiến quyết định ai chính là đệ tử mạnh nhất trong số các đệ tử vừa gia nhập Tiên Thánh Đạo Cung này, người mạnh nhất không chỉ riêng là một danh hiệu mà còn có thể hưởng số lượng lớn tài nguyên.

Những tài nguyên ban thưởng này của Tiên Thánh Đạo Cung cũng không thiếu đồ tốt.

Nhiều người ban đầu không muốn tranh đấu nhưng sau khi thấy giải thưởng thì đều đổi thái độ ngay lập tức.

Đương nhiên vẫn có một số lượng ít đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung hoàn toàn không nhìn trúng đám bảo vật này.

Bởi vì bản thân bọn hắn cũng không thiếu những tài nguyên quý hiếm, Lăng Thanh Trúc là một ví dụ tiêu biểu, nàng hoàn toàn không để tâm gì đối với phần thưởng hết.

Dù sao với thân phận là trưởng công chúa của Đại Hoang Tiên Đình, đồng thời cũng là một thiên kiêu ngàn năm không có một thì những thứ này tuy khó nhưng vẫn có thể lấy được.

Lý do chính của nàng khi tham gia cuộc tranh tài này chính là để rèn luyện tu vi của bản thân.

“Huynh đài, ngươi cũng muốn tranh đoạt cơ duyên sắp xuất hiện tại Tiên Thánh Đạo Cung sao?”

Đột nhiên khi Tần Cửu Ca đang khá buồn chán vì không có gì đáng xem thì một nam tử anh tuấn nhanh chóng đi lại gần và chạm vào Tần Cửu Ca.

Tên nam tử này quả thật là có bộ dáng khá là anh tuấn, mái tóc đỏ rực như lửa, trông có vẻ rất hoạt bát, nhưng mà một tia mù mịt trong mắt hắn lại phá hủy hoàn toàn khí chất hoạt bát này.

Hắn tên là Viêm Hỏa, đến từ một trong các thế lực đạo thống lớn tại Đại Hoang Tiên Đình, lần này hắn phụng mệnh tới Tiên Thánh Đạo Cung là để quan sát tình huống và báo cáo lại tất cả dị thường.

Đại đa số các thế lực lớn gần Đại Hoang Tiên Đình và Tiên Thánh Đạo Cung đều đã biết được một khoảng thời gian ngắn nữa thôi nơi này sẽ sinh ra một cơ duyên không nhỏ.

Tất cả các thế lực đạo thống đều đã bố trí thiên la địa võng xung quanh Tiên Thánh Đạo Cung, không một ai có thể từ bỏ một cơ duyên to lớn như thế này cả.

Ánh mắt của Viêm Hỏa híp lại, hắn nhìn về tên Tần Đế rõ ràng cũng đến từ một trong các thế lực lớn ở bên ngoài này.

Theo như suy đoán của hắn thì thiếu niên áo trắng tên Tần Đế này cũng đến Tiên Thánh Đạo Cung vì vật sắp xuất thế ở đây.

Người như y Viêm Hỏa thấy không ít trong những ngày gần đây.

Tất cả đều muốn vào Tiên Thánh Đạo Cung để quan sát tình hình trước rồi sau đó mới quyết định động thủ.

Ngay cả bản thân hắn cũng như thế mà.

Tần Cửu Ca chỉ cười nhạt một cái nhưng không lên tiếng phủ nhận, bản thân hắn biết rõ chắc chắn trong Tiên Thánh Đạo Cung sẽ xuất hiện một cơ duyên lớn, chỉ có điều hắn chưa biết đó là cơ duyên như thế nào thôi.

Suy đoán của Tần Cửu Ca chỉ dựa trên một điều duy nhất, đó chính là Khí Vận Chi Nữ gia nhập vào Tiên Thánh Đạo Cung, dễ gì mà nơi này không có cơ duyên được chứ.

Nhất là xung quanh người một Khí Vận Chi Nữ sở hữu một số lượng

Khí Vận cực lớn như Tiên Linh Nhi nữa!

Tần Cửu Ca không cần động não hay điều tra gì cũng có thể đoán được cơ duyên lần này chắc chắn không nhỏ.

“Huynh đài, nếu không chúng ta liên thủ lại, không biết ngươi thấy sao?”

Viêm Hỏa cười nói với Tần Cửu Ca, theo cảm giác của hắn thì thiếu niên áo trắng trước mặt này có thực lực không hề tệ, điều đó cũng đại biểu thế lực sau lưng y chắc chắn cũng không phải thế lực nhỏ gì, nếu không thì sẽ không đủ sức bồi dưỡng được một thiên kiêu thế này.

Gần đây bản thân cũng đã tìm hiểu và biết được không ít đệ tử của các thế lực đạo thống đang kết minh với nhau, thế nên Viêm Hỏa cũng muốn tìm đồng minh cho mình, đợi tới lúc cơ duyên xuất thế thì cơ hội giành được cũng sẽ to hơn một chút.

Đợi tới khi đạt được cơ duyên rồi sau đó phân chia nội bộ như thế nào thì chưa cần bàn tới, chỉ cần biết nếu kết minh cơ hội đạt được cơ duyên cao lên rất nhiều là được rồi.

“Không có hứng thú!”

Tần Cửu Ca chỉ uống một ngụm Tiên Tửu sau đó lập tức quay sang từ chối, nói xong thì hắn liền quay xuống quan sát Tiên Linh Nhi đang chiến đấu ở dưới.

Nếu như Tần Cửu Ca muốn đoạt cơ duyên này thì hắn hoàn toàn không cần liên thủ với bất kỳ ai cả.

“Huynh đài ngươi có cần suy nghĩ thêm một chút không? Ngươi phải biết rằng khi cơ duyên đó xuất thế thì các trưởng bối của thế lực sau lưng ngươi và ta đều không được xuất thủ đâu.”

Ánh mắt Viêm Hỏa hiện lên vẻ gấp gáp, có vẻ như tình hình khi đó đúng như lời của y nói.

Chắc hẳn là những thế lực đạo thống lớn sau lưng mọi người sẽ không được trực tiếp xuất thủ, nếu không thì quy mô và hậu quả quá lớn, được không bù mất.

Thế nên để cho đám nhóc con trong Tiên Thánh Đạo Cung tranh phong trước một trận rồi tính sau.

Vì thế nên việc kết minh giữa các đệ tử cũng trở nên ý nghĩa hơn.

“Ta nói rồi, ta không có hứng thú, đến lúc đó chỉ cần ta muốn là ta sẽ có được thôi!”

Tần Cửu Ca chỉ quan tâm uống rượu, dù Viêm Hỏa có nói đi nói lại thì hắn vẫn một câu trả lời là không, Tần Cửu Ca chỉ nói sự thật là thôi, những cơ duyên ở nơi nhỏ nhoi như thế này thì hắn chỉ cần muốn là có được thôi.

Thế nên tại sao lại cần phải quan tâm tên này?

Chương 204: Không động đậy được

Chương 204: Không động đậy được

“Đạo huynh ngươi không cần tự tin như thế, tới lúc bảo vật thật sự xuất thế thì nơi này sẽ xuất hiện không ít các yêu nghiệt không thua kém ngươi chút nào đâu!”

Viêm Hỏa trầm mặc một lúc rồi lên tiếng, trong mắt hiện lên rõ vẻ trào phúng nhưng chỉ là trong thoáng chốc.

Những người tự đại như thế này hắn cũng đã gặp nhiều rồi, về sau không ai là có kết cục tốt lành cả.

Đánh giá trong lòng của Viêm Hỏa về tên thiếu niên Tần Đế này lại giảm đi mấy phần.

Một người tự đại như thế thì bản thân hắn cũng không muốn kết giao làm gì.

Ban đầu Viêm Hỏa còn tưởng đây là một thiên tài yêu nghiệt ghê gớm gì lắm, xem ra tên Tần Đế này cũng chỉ có vậy mà thôi.

Viêm Hỏa chỉ đứng một lúc sau đó nhanh chóng rời khỏi.

Trong tương lai tên Tần Đế này chắc chắn sẽ chịu thiệt thòi lớn vì quyết định hôm nay cho mà xem.

Tần Cửu Ca không quan tâm tới việc Viêm Hỏa nghĩ gì, hắn chỉ cười khẽ một cách khinh bỉ rồi yên lặng.

Bản thân hắn cũng có một chút hứng thú với cơ duyên trong Tiên Thánh Đạo Cung, điều này là sự thật, tuy nhiên đó cũng chỉ là có chút hứng thú mà thôi.

“Không lẽ tên cung chủ của Tiên Thánh Đạo Cung khách khí cùng nghe lời ta như thế là vì lý do này sao?”

Bỗng nhiên Tần Cửu Ca liên tưởng chuyện này với chuyện cung chủ vô cùng khách khí với mình.

Tên cung chủ Tiên Thánh Đạo Cung này quả thật cũng là một người biết nắm bắt cơ hội, quả nhiên gừng càng già càng cay.

Nhưng mà Tần Cửu Ca không quan tâm ý đồ thật sự hay kế hoạch của cung chủ Tiên Thánh Đạo Cung, chỉ cần nghe lời là được, đây chính là tiêu chuẩn thấp nhất của Tần Cửu Ca.

Chỉ cần nghe lời và thực hiện đúng nhiệm vụ hắn giao thì Tần Cửu Ca không ngại giúp đỡ một chút.

Đương nhiên chỉ giúp những việc trong tầm khả năng của hắn mà thôi, còn những việc vượt quá tầm thì hắn không rãnh giúp và cũng không muốn giúp.

Chuẩn tắc phải dựa trên lợi ích của hắn.

“Long Hoàng Chi Thể của Khí Vận Chi Nữ có sự tiến bộ rõ rệt, gần đây chắc nàng đã rất cố gắng!”

Tần Cửu Ca chú ý tới Long Hoàng Khí Tức mà Tiên Linh Nhi tỏa ra khắp thân.

Trong lòng hắn hiện lên một luồng suy nghĩ cực kỳ cổ quái, hắn có thể cảm nhận được thể chất của mình có sức hấp dẫn không thể cưỡng lại đối với Tiên Linh Nhi.

Điều này có nghĩa là nếu như Tần Cửu Ca không che giấu thể chất của bản thân mà hoàn toàn buông thả ra thì hắn có thể đè cho vị Khí Vận Chi Nữ này hoàn toàn không động đậy được.

Không phải là loại không động đậy được như các ngươi đang nghĩ đâu, đừng có suy nghĩ lung tung!

Đương nhiên tiền đề chính là tu vi của Khí Vận Chi Nữ thấp hơn hắn.

Nhưng tình huống hiện tại thì Tần Cửu Ca không chỉ sở hữu tu vi cao hơn nàng rất nhiều mà hắn còn sở hữu thể chất có cấp độ cao hơn là Long Hoàng Chân Thể.

Thế nên dù ở bất kỳ phương diện nào thì Tần Cửu Ca đều có thể áp chế nàng hoàn toàn.

“Nghe nói nếu như một nam một nữ đều có Long Hoàng Chi Thể thì khi song tu sẽ có thể tăng tu vi lên không ít?”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca lúc này khi nhìn Tiên Linh Nhi vô cùng thâm thúy.

Có một số việc hắn không cần nói lại làm gì, lý niệm của hắn vẫn như cũ, bất kỳ thứ gì đã bị hắn nhúng chàm thì chỉ có thể là của hắn.

Những người khác đừng mơ đụng tới.

Coi như thứ đó bị hắn ném vào lãnh cung như một phế phẩm thì đó vẫn chỉ có thể thuộc về hắn.

Bỗng nhiên khi Tần Cửu Ca đang suy nghĩ bâng quơ trong lòng thì một khí tức mạnh mẽ chấn động tất cả mọi người xuất hiện trong Tiên Thánh Đạo Cung.

Dây là một khí tức như đến từ Thời Đại Thái Cổ Hồng Hoang.

Lúc này nhiều đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung đều quay sang nhìn về Đạo Ngân trên đỉnh Tiên Thánh Đạo Cung.

Trên bầu trời lúc này thần quang sáng chói, khó mà nhìn thẳng vào được.

Tiên Thánh Đạo Cung được tắm rửa Thần Quang nếu nhìn sơ qua thì giống như là Thiên Đình trong truyền thuyết vậy.

“Ha ha, Tiên Thánh Thiên Tôn ngươi từ bỏ hy vọng đi, đây là đồ tốt thật sự, Tiên Thánh Đạo Cung các ngươi không có tư cách độc hưởng nó.”

Một âm thanh lớn vang lên khắp Tiên Thánh Đạo Cung, người lên

tiếng không trực tiếp xuất hiện nhưng một bàn tay lớn đã hiện ra che đậy Thần Quang kín trời bên trên.

Bàn tay này lớn như một tòa núi khổng lồ, chỉ với một bàn tay thôi mà nó đã có thể bao phủ toàn bộ đại điện của Tiên Thánh Đạo Cung, khiến cho vô số đệ tử ở dưới ngạt thở.

“Chuyện này không tới lượt Huyết Thiên Tôn ngươi làm chủ đâu!”

Một âm thanh hùng hậu tới cực điểm vang lên, tuy hùng hậu nhưng nó lại không kém phần nhu hòa, đồng thời chủ nhân của nó cũng xua tan bàn tay khổng lồ trên bầu trời đi.

Điều này khiến vô số đệ tử ở dưới thở dài một hơi.

Bàn tay khi nãy tuy chỉ là hư ảnh thôi nhưng đã khiến cho không ít đệ tử ở dưới cảm thấy khó chịu.

“Đã có rất nhiều đạo hữu điều đã nhìn trúng vật này rồi Tiên Thánh Thiên Tôn, ngươi nghĩ là ngươi còn có cơ hội gì sao?”

Người bị cung chủ của Tiên Thánh Thiên Tôn gọi là Huyết Thiên Tôn cười lạnh rồi lên tiếng, không hiểu vì sao tên cung chủ Tiên Thánh Thiên Tôn lại không chịu thức thời như vậy.

Phải biết rõ lần này không chỉ có một vị Thiên Tôn là hắn tới đây đâu, bất quá hắn là người ra tay đầu tiên mà thôi.

Đương nhiên đây cũng chính là lực lượng để bọn hắn dám đối đầu trực tiếp với Tiên Thánh Đạo Cung, dù sao những thế lực sau lưng hắn không có ai là yếu hơn Tiên Thánh Đạo Cung cả, có khi còn mạnh hơn.

Chương 205: Cửu Thiên Ngọc Trúc

Chương 205: Cửu Thiên Ngọc Trúc

Cơ duyên của Tiên Thánh Đạo Cung lần này nhất định không thể để bị họ độc chiếm, mà sẽ được chia sẻ cho tất cả các thế lực có mặt.

Rốt cuộc, cơ duyên này có thể liên quan đến việc liệu thế lực của bản thân có thể sinh ra một cường giả Thiên Tôn Cảnh hay không

Thứ đó là thứ có thể giúp một cường giả tấn thăng lên Thiên Tôn Cảnh

Nếu muốn trở thành một cự đầu Thiên Tôn thì phải có điều kiện gì?

Nhất định phải có Đại Đạo Pháp Tắc.

Điều kiện cơ bản để trở thành một cự đầu Thiên Tôn là phải lĩnh ngộ được Đại Đạo Pháp Tắc, và sức mạnh của Đại Đạo Pháp Tắc sẽ ảnh hưởng trực tiếp đến sức mạnh của cự đầu Thiên Tôn này.

Cho nên mới nói một Đại Đạo Pháp Tắc đối với bọn họ rất quan trọng, đặc biệt là mảnh Đại Đạo Pháp Tắc sắp xuất hiện tại Tiên Thánh Đạo Cung này.

Tất nhiên, thứ sắp xuất hiện trong Tiên Thánh Đạo Cung ở đây không phải là một Đại Đạo Pháp Tắc hoàn chỉnh, mà là một mảnh vỡ của Đại Đạo Pháp Tắc.

Cuối cùng nếu có ai nói Đại Đạo Pháp Tắc xuất hiện, toàn bộ Thần Châu rộng lớn sẽ chấn động, vô số vị tồn tại cổ lão cũng sẽ chấn động.

Tình trạng đó nằm ngoài tầm kiểm soát của họ.

Đó phải là những cổ tộc đạo thống cổ lão ở Thần Châu rộng lớn này mới có thể trấn áp lại được.

Cũng may những đạo thống cổ lão kia lại không vừa mắt với đẳng cấp của mảnh vỡ pháp tắc này. Nếu không thì sẽ chẳng còn gì nữa rồi.

Cung chủ của Tiên Thánh Đạo Cung đã im lặng một lúc khi nghe Huyết Thiên Tôn nói như vậy, bởi vì hắn biết rằng loại đồ chơi này không thể chỉ dựa vào một mình đạo thống Tiên Thánh Đạo Cung duy trì.

Trên thực tế, Cung Chủ của Tiên Thánh Đạo Cung hiểu rằng nếu họ chỉ đơn giản muốn mảnh Đại Đạo Pháp Tắc thì Tiên Thánh Đạo Cung đưa cho bọn họ cũng được.

Nhưng mục đích của họ chắc chắn không đơn giản là một mảnh Đại Đạo Pháp Tắc kia.

E rằng họ muốn dùng cơ hội này để giết Tiên Thánh Đạo Cung bọn họ, đây là điều làm cho hắn lo lắng.

Cuối cùng, bây giờ trong Tiên Thánh Đạo Cung cũng chỉ còn có hai vị Thiên Tôn.

Và một trong hai vị Thiên Tôn này vẫn còn đang ở trong cấm địa, không ai biết liệu hắn có thể quay trở lại hay không.

Mặt khác, vị Thiên Tôn còn lại chính là hắn, Tiên Thánh Thiên Tôn.

Ban đầu, vẫn có một thứ trong Tiên Thánh Đạo Cung có thể đấu lại với cường giả Thiên Tôn, một viên Tiên Thiên Linh Căn Cửu Thiên Ngọc Trúc.

Nhưng gần đây trạng thái của viên Tiên Thiên Linh Căn Cửu Thiên Ngọc Trúc này không ổn, bởi vì tuổi của nó thật sự quá lâu đời.

Ta không biết nó đã sống qua bao nhiêu kỷ nguyên.

Nó thật sự là quá lâu đời rồi.

Thật vậy, trong những trường hợp bình thường, cũng có không ít Thiên Tôn của Nhân Tộc có thể sống đến trăm vạn năm, thậm chí sống đến vô số kỷ nguyên cũng không phải là điều gì lạ.

Nhưng tất cả đều cần 1 điều kiện cụ thể, đó là không được phép bị bất kỳ vết thương nghiêm trọng nào, nhất là loại có thể gây nguy hiểm trí mạng cho bản nguyên.

Cho nên càng không cần nói đến việc so sánh với Tiên Thiên Linh Căn sống lâu như vậy.

Loài thực vật này thuộc loại sinh linh có sức sống mạnh mẽ, nên sống đến tuổi đó cũng không phải là lâu.

Chúng có thể dễ dàng sống đến mấy kỷ nguyên, mở mắt ra đã là giai đoạn mạt kỳ của thời đại, loại sinh vật này thuộc loài sinh linh có tuổi thọ vô cùng kinh khủng.

Nhưng thật không may, rất lâu về trước, Tiên Thiên Linh Căn Cửu Thiên Ngọc Trúc bọn họ cũng đã bị thương bởi Đại Đạo mà không thể chữa trị được.

Bởi vì vào lúc đó, Tiên Thiên Linh Căn Cửu Thiên Ngọc Trúc bẩm sinh đã muốn tấn thăng vào Thần Ma Cảnh, cảnh giới cấm kỵ trong truyền thuyết.

Thế nhưng không nghĩ tới rằng Tiên Thiên Linh Căn Cửu Thiên Ngọc Trúc kia không những không tấn công được vào cảnh giới đó, ngược

lại còn bị trúng một vết thương lớn.

Vẫn là loại vết thương không thể chữa khỏi, cũng may tu vi của Cửu Thiên Ngọc Trúc lúc đó rất mạnh, đã trấn áp được thương thế của nó.

Nhưng mà giấy không thể bọc được lửa, và tình hình Tiên Thiên Linh Căn Cửu Thiên Ngọc Trúc của Tiên Thánh Đạo Cung bọn họ đang ngày một tồi tệ hơn.

Có vẻ như Cửu Thiên Ngọc Trúc muốn lập tức biến chất bồi dưỡng.

Lúc này, Cửu Thiên Ngọc Trúc chỉ có thể tập trung bảo vệ chính mình trước, không thể trợ giúp Tiên Thánh Đạo Cung bọn họ.

Điều này gây khó khăn rất lớn cho bọn họ.

“Mọi người đều đã tới đây rồi, vậy cũng ra mặt gặp nhau một lần đi.”

Ánh mắt của Cung Chủ của Tiên Thánh Đạo Cung nhìn ra xa xa trong hư không như ẩn như hiện rồi thản nhiên nói.

Không cần phải nhìn, nàng nhất định đã biết những người này, nhưng vậy thì sao, đối mặt với quyền lợi thực sự, cho dù là huynh đệ ruột cũng sẽ trở mặt, huống chi những người như họ lại là kẻ xã giao mà thôi.

“Tiên Thánh Thiên Tôn không cần phải như vậy. Chỉ cần Tiên Thánh Thiên Tôn giao cho chúng ta mảnh vỡ của Đại Đạo Pháp Tắc kia và Cửu Thiên Ngọc Trúc, bọn ta hôm nay sẽ rời đi mà không gây phiền phức cho Tiên Thánh Đạo Cung.”

Trong khoảng không xa xăm, một giọng nói cất lên với nụ cười nhàn nhạt.

Mục đích bọn họ tới đây là vì mảnh vỡ Đại Đạo Pháp Tắc, nhưng bọn họ còn có những mục tiêu khác.

Quan trọng nhất trong những mục tiêu này là họ coi trọng bản thể của Cửu Thiên Ngọc Trúc ở bên trong Tiên Thánh Đạo Cung vì cưỡng ép đột phá cảnh giới.

Đó chắc chắn là một thứ đồ tốt, phải biết rằng đây chính là gốc cây Tiên Thiên Linh Căn vào thời kỳ cường thịnh nhất đã dám cưỡng ép để đột phá Cấm Kỵ Thần Ma.

Loại này chắc chắn là thứ có thể cho phép họ nhận được rất nhiều lợi ích.

Nó thậm chí có thể cho phép họ đột phá cảnh giới, đây là một bảo vật cực kỳ mạnh mẽ đối với họ.

Có thể nói mai kia Đại Đạo Pháp Tắc biên thành mảnh vỡ là cho mỗi đệ tử trong thế lực cổ tộc đạo thống của bọn họ sử dụng, như thế thì bản thể của Cửu Thiên Ngọc Trúc này là tuyết đối có giá trị, là vật chí bảo mà bọn họ muốn sử dụng.

Loại vật này thật sự là quá với khẩu vị của bọn họ.

Chương 206: Lôi Thần Trì

Chương 206: Lôi Thần Trì

“Mảnh vỡ của Đại Đạo Pháp Tắc kia thì ta có thể cho các ngươi, nhưng Đạo Cung ta tuyết đối không thể giao Cửu Thiên Ngọc Trúc tiền bối cho các ngươi.”

Sắc mặt Cung Chủ của Tiên Thánh Đạo Cung rất lạnh lùng, nhìn bọn họ rồi nói, nếu bọn họ muốn bản thể của Chấn Tôn Lão Tổ của Tiên Thánh Đạo Cung, chẳng phải là muốn tính mạng của vị lão tổ này ư?

Loại chuyện này người trong Tiên Thánh Đạo Cung tuyệt đối không thể làm được.

Vị Tiên Thiên Linh Căn Cửu Thiên Ngọc Trúc lão tổ kia đã bầu bạn với Tiên Thánh Đạo Cung bọn hắn rất nhiều năm

Người của Tiên Thánh Đạo Cung không bao giờ được làm chuyện như vậy.

Hơn nữa, Cung Chủ của Tiên Thánh Đạo Cung cười lạnh, đừng nghĩ rằng bọn họ đem giao nộp Cửu Thiên Ngọc Trúc lão tổ là có thể bảo vệ được sự an toàn của Tiên Thánh Đạo Cung bọn họ.

Đây là điều hoàn toàn không thể.

Không ai ngu ngốc cả, vì vậy hắn đã sớm lên kế hoạch để chống lại bọn họ.

Cho dù bọn họ tới Tiên Thánh Đạo Cung gây sự với bất kỳ môn phái lai lịch lớn nào, cũng không thể giao Cửu Thiên Ngọc Trúc lão tổ của

Tiên Thánh Đạo Cung bọn họ ra được.

“Vậy thì chúng ta không còn gì để nói nữa.”

Trong hư không phía xa xa của Tiên Thánh Đạo Cung lại vang lên giọng nói cổ quái, nhưng giọng nói lần này lại có vẻ lãnh đạm.

Đột nhiên, một âm thanh như sấm vang lên khắp trong ngoài Tiên Thánh Đạo Cung.

Khi giọng nói này vang lên, dường như có một âm thanh như sấm sét giữa thiên đại.

Không ít đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bởi vì họ đã nghe thấy chủ nhân của giọng nói đó là ai.

Lôi Tôn, vị lão tổ của Vạn Lôi Tiên Cung, là một nhân vật quyền năng có thể trấn áp được Khí Vận của Tiên Cung.

Lôi Tôn của Vạn Lôi Tiên Cung là một vị cường đại có tiếng tăm vô cùng lừng lẫy khắp xung quanh Đại Hoang Tiên Đình.

“Lôi Thiên Tôn cũng muốn tới kiếm một chén canh sao?”

Vị được Cung Chủ của Tiên Thánh Đạo Cung tôn làm Huyết Thiên Tôn này nhìn vào khoảng không cách đó không xa và nói với vẻ mặt kinh hãi.

Lôi Thiên Tôn của Vạn Lôi Tiên Cung là vị cự đầu Thiên Tôn không tầm thường.

Mặc dù Thiên Tôn đều là những cự đầu trong Thái Cổ Tiên Vực, nhưng có điểm mạnh và điểm yếu khác nhau giữa những cự đầu.

Lôi Thiên Tôn cầm Lôi Thần Chuỳ trong tay, vạn vật có thể hủy diệt, chỉ cần một chuỳ giáng xuống, thiên băng địa liệt.

Người ta đồn rằng tuy Lôi Thần Chuỳ quý giá trong tay của Lôi Thiên Tôn này không phải là thứ do các vị Thần Ma trên Thiên Đình tạo ra, nó chỉ là một mảnh vỡ và được thêm vào vào tài nguyên tốt để tạo nên, nhưng cũng là một báu vật cực kỳ kinh người.

Lôi Thần Chuỳ được tạo ra trên Thiên Đình

chính là vật được tạo ra cho một vị Thần Ma chân chính.

Trong thời đại thần thoại vẫn còn tiếp diễn, mai kia, dưới một chuỳ của người tạo ra Lôi Thần Chuỳ trên Thiên Đình kia, Tiên Tôn tuyệt diệt, Thần Ma bị phế, là một vật báu Cấm Kỵ cực kỳ kinh khủng.

Không phải là thứ mà Lôi Thiên Tôn đang nắm giữ bây giờ có thể so sánh được.

“Hồi đó ta nợ Cung Chủ của Tiên Thánh Đạo Cung một ân tình, nên bây giờ ta muốn trả ơn.”

Lôi Thiên Tôn cười ha hả nhìn huyết ảnh trong hư không, hắn nói với thần sắc thản nhiên. Lúc hắn nói vậy, Lôi Thần Chuỳ trong tay kia lập tức phát ra hào quang chói sáng lấp lánh.

Từng vệt sấm chớp loé lên trên bầu trời, lúc này có rất nhiều dòng sông màu bạc uốn lượn phía trên Tiên Thánh Đạo Cung, khiến cho người ta chấn động.

“Đừng nói nhảm nữa, đấu một trận trong hư không đi.”

Lôi Thiên Tôn cười nói với Huyết Thiên Tôn, bất kể giải quyết như thế nào, lúc đầu nhất định phải là chiến một trận trước đã, nếu không thì ai sẽ phục ngươi trước chứ.

.....

“Lôi Thần Chuỳ sao? Nó không có thật, nó chỉ là đồ giả của Thiên Đình thôi.”

Tần Cửu Ca hờ hững uống rượu trong hồ lô tiên trên tay, trong lòng mơ hồ nghĩ đến chuyện Tiên Cổ Tần Tộc cũng sở hữu một thứ giống thế này.

Chỉ có điều nó đã được đặt trong kho của gia tộc đã lâu, không được dùng đến.

Trên thực tế, Thiên Đế Đỉnh đang chứa Khí Vận Chân Long mà Tần Cửu Ca đang nắm trong tay cũng chính là Thiên Đế Đỉnh trong truyền thuyết của Thiên Đình, khác với Lôi Thiên Tôn này, Thiên Đế Đỉnh trong tay Tần Cửu Ca không phải là một mảnh vỡ của Thiên Đế Đỉnh trên Thiên Đình.

Chỉ là người của Tiên Cổ Tần Tộc làm ra dựa theo nguyên mẫu của Thiên Đế Đỉnh trong truyền thuyết.

“Những thứ đồ vật của Thiên Đình đã làm lợi cho rất nhiều cường

giả trong Thái Cổ Tiên Vực. Ta không biết đồ vật thực sự trong truyền thuyết của Thiên Đình là như thế nào?"

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng cười một tiếng, sự tồn tại của Thiên Đình đã là không thể miêu tả, vượt qua không biết bao nhiêu kỷ nguyên.

Hắn có một vị lão tổ xa xưa đang say giấc trong sông dài của thời gian và không gian trong Tiên Cổ Tần Tộc đã biết được một phần tin tức của truyền thuyết về Thiên Đình.

Nhưng không một vị lão tổ nào nói về truyền thuyết của Thiên Đình cho thế hệ trẻ, ngay cả vị Cấm Kỵ là phụ thân của Tần Cửu Ca, người đã vượt qua Tiên Tôn Cảnh cũng chỉ biết một chút.

Nhưng trước đây khi Tần Cửu Ca hỏi phụ thân về Thiên Đình này, phụ thân một mực giữ im lặng với Tần Cửu Ca, thật lâu sau mới nói ra những lời không nên xem nhẹ.

Khi đó, Tần Cửu Ca rất tò mò về Thiên Đình này, thậm chí ngay cả phụ thân của hắn, người luôn hết mình với hắn cũng tuyệt đối giữ im lặng.

Vì vậy, sau khi Tần Cửu Ca lớn lên, hắn luôn tìm kiếm một số thông tin về họ trong những cuốn sách cổ ở Tiên Cổ Tần Tộc mà người ở Ngoại Giới không thể nhìn thấy, nhưng cũng không tìm thấy bất cứ thứ gì có giá trị.

Sau đó Tần Cửu Ca rất nhạy cảm với những thứ còn sót lại trong truyền thuyết về Thiên Đình.

Chương 207: Thời Đại Thiên Đình

Chương 207: Thời Đại Thiên Đình

"Nghe nói, có một vị Đại Đế cổ đại ở một khu vực đặc biệt gọi là Viêm Viêm Hoả Vực, cách xa Thần Châu rộng lớn vô tận. Trong tay nàng ta một thứ từ trong truyền thuyết Thiên Đình để lại. Cũng không biết tin này là thật hay giả."

Tần Cửu Ca nghĩ trong lòng, khóe miệng nở một nụ cười nhẹ, đây cũng là thứ hắn xem được từ một dấu tích được người trong tộc lưu lại

Người trong tộc cũng không nói rõ vấn đề này có đúng hay không, nhưng Tần Cửu Ca rất quan tâm đến tất cả các truyền thuyết của Thiên Đình vào thời điểm đó, vì vậy hắn đã ghi nhớ vấn đề này.

“Điều này rất bí ẩn. Và ta cũng không biết sau này có cơ hội được biết đến hay không.”

Tần Cửu Ca khẽ thở dài, thực lực của hắn đương nhiên vẫn còn quá yếu, tất nhiên đó là sao sánh với tất cả các vị cổ lão trong Thái Cổ Tiên Vực.

Nếu chỉ so sánh với thiếu niên đồng lứa trong Thái Cổ Tiên Vực thì Tần Cửu Ca tự tin có thể thắng được tất cả bọn họ.

Đây không phải là sự kiêu ngạo của Tần Cửu Ca, mà là sự tự tin của hắn, nếu một kẻ yêu nghiệt thậm chí không có lòng tin để thắng được những người cùng thế hệ của mình, thì hắn ta chắc chắn sẽ không phát triển thành một vị cường giả mạnh mẽ được.

Thái Cổ Tiên Vực đã trải qua không biết bao nhiêu thời đại, cũng có vô số cường giả.

Thời đại Thần Thoại, thời đại Táng Tiên, thời đại Tiên Cổ, thời đại Chư Đế, và nhiều thời kỳ huy hoàng khác, đây chỉ là một vài trong số những thời đại nổi tiếng trong Thái Cổ Tiên Vực.

Thời đại Thần Thoại không phải là thời đại đầu tiên, trước đó đã có vài lần bị chôn vùi trong lịch sử cổ đại, nên đều không được người thường biết đến.

Một số người nói rằng thời đại Thiên Đình có trước thời đại Thần Thoại, nhưng Tần Cửu Ca biết rằng điều này là sai, trước thời đại Thần Thoại chắc chắn không phải là thời đại Thiên Đình.

Bởi vì nó đã được ghi lại rõ ràng trên các cuốn sách cổ trong dòng tộc.

“Ta không biết làm thế nào mà cơ duyên này có thể rơi vào Khí Vận Nữ Chủ đó.”

Tần Cửu Ca khẽ lắc đầu, ngừng suy nghĩ về truyền thuyết Thiên Đình, nơi hiện tại đã quá xa vời với hắn.

Bây giờ những gì trước mắt là hắn sẽ đối phó với Khí Vận Nữ Chủ này như thế nào, Tần Cửu Ca vẫn rất mong muốn có nàng.

Không cần Tần Cửu Ca đoán, nếu hắn không tới, mảnh vỡ Đại Đạo Pháp Tắc này nhất định là của Khí Vận Nữ Chủ.

Điều này không cần phải suy nghĩ.

“Ta đến xem một chút.”

“Trận chiến của Thiên Tôn cũng rất hiếm có, ta có thể nhìn kỹ một chút.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ, nhưng có thể hiểu được một số điều trong đa số các trận chiến của những bị Thiên Tôn.

“Lôi Thiên Tôn không phải là một cự đầu yếu ớt. Lấy một địch ba thì cũng không phải rơi vào thế bất lợi. Tuy căn cơ tu luyện của hắn cao hơn mấy vị Thiên Tôn kia, những điều đó cũng có thể chứng minh rằng Lôi Thần Chuỳ giả kia kinh khủng đến cỡ nào.”

Tần Cửu Ca khẽ liếc mắt nhìn trận chiến của mấy vị cự đầu Thiên Tôn bên trên hư không xa xôi.

Các trận chiến của những cự đầu Thiên Tôn này diễn ra rất đại khai đại hợp. Tần Cửu Ca thậm chí còn cảm nhận được những khoảng trống trong hư không do trận chiến của họ để lại.

“Nhưng ta đoán họ sẽ không thể chiến đấu lâu dài.”

“Rốt cuộc, họ cũng không thể liều mạng cho việc này.”

Tần Cửu Ca hờ hững nhìn những vị Thiên Tôn này, bọn họ đều sống không biết bao lâu.

Bọn họ làm sao có thể liều mạng vì loại chuyện thế này, bọn họ đều rất trân quý mạng sống của mình.

“Có vẻ như hậu bối của họ sẽ lại tranh nhau cơ duyên này.”

Tần Cửu Ca khẽ mỉm cười, loại chuyện này rất thường gặp trong Thái Cổ Tiên Vực, những vị cường giả kia không biết đã sống bao nhiêu năm, không cho cơ duyên thực sự ảnh hưởng đến sự phát triển của các đạo thống.

Có ai sẽ thực sự liều mạng đây?

Mỗi người trong số họ đều trân trọng mạng sống của mình.

“Hậu bối tranh giành cơ duyên. Ta cũng được coi là hậu bối. Đến lúc

đó ta sẽ có thể nhúng tay vào việc này.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ, tuổi của hắn ta không lớn bằng những người thuộc thế hệ trẻ có mặt ở đây, nhưng thực lực của hắn ta đã hất họ đi mấy con đường rồi.

Nhưng hắn ta không phải là hậu bối sao?

....

Sâu trong hư không.

“Lôi Thiên Tôn quả nhiên lợi hại, ta không bằng ngươi.”

Một trong ba cự đầu Thiên Tôn bao vây Lôi Thiên Tôn, nhìn Lôi Thiên Tôn đang cầm Lôi Thần Chuỳ trong tay, dường như giống một vị Lôi Thần giáng thế, hắn thản nhiên nói.

Lôi Thiên Tôn này đúng như lời đồn đại, một Lôi Thần Chuỳ đánh nát vạn vật, tuy rằng bọn họ không dùng thực lực, nhưng thực lực của Lôi Thiên Tôn này có thể bằng thực lực của ba người bọn họ cộng lại.

“Dễ nói chuyện, dễ nói chuyện thôi. Bây giờ chúng ta đã có thể nói chuyện được rồi.”

Giọng nói của Lôi Thiên Tôn rung chuyển bầu trời như sấm sét vang rền, và mỗi khi Lôi Thiên Tôn nói, một tia chớp xẹt qua khoảng không.

Khi mọi thứ chưa được quyết định, sức mạnh là nền tảng của mọi thứ.

Những cự đầu Thiên Tôn xung quanh hắn, bao gồm cả ba vị Thiên Tôn này, đều im lặng bởi vì họ biết rằng họ không thể thực chiến.

Nhất là bây giờ có một Lôi Thiên Tôn với thực lực cường đại đến phá rối, khiến tình thế của bọn họ rất bị động.

Ai bảo nhóm ba cự đầu Thiên Tôn bọn hắn đều không đánh bại được một vị Thiên Tôn khác chứ.

Nếu thực lực không bằng những người khác thì hãy ngồi xuống đặt ra quy tắc rồi nói chuyện.

Chương 208: Không muốn để lộ thân phận

Chương 208: Không muốn để lộ thân phận

“Quy củ cũ, để hậu bối tranh đấu với nhau. Chúng ta ngồi một mình một chỗ.”

Lôi Thiên Tôn nhìn những người này nở nụ cười, thực lực của bọn họ không tệ, ít nhất nếu hắn không cầm Lôi Thiên Chuỳ trong tay thì đánh bại bất kỳ ai trong số họ cũng không khó, hai người bọn họ cũng có thể.

Nhưng ba người chắc chắn là khó có thể, nhưng sau khi hắn cầm Lôi Thiên Chuỳ này trong tay, thì đánh ba người sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Mặc dù có thể không giao đấu với bọn họ, nhưng ít nhất ta có thể đấu với bọn họ một lúc lâu.

“Không hổ là chí bảo truyền thế của Vạn Lôi Tiên Cung.”

Lôi Thiên Tôn nhẹ nhàng nói.

Trong thâm tâm, Lôi Thiên Tôn rất biết ơn những vị lão tổ trong Tiên Cung trước đây của mình, đây là lợi thế của việc sau lưng có một thế lực đạo thống cường đại.

Ngay cả những thứ tốt đẹp như vậy cũng có thể kế thừa, đương nhiên phải là đích truyền của Vạn Lôi Tiên Cung mới được.

“Thế hệ hậu bối của chúng ta mới có đủ tư cách tranh giành cơ duyên này, những người hậu bối của các đạo thống không có thực lực đạt cảnh giới như chúng ta thì không có sức tham gia.”

Huyết Thiên Tôn nhìn Lôi Thiên Tôn với vẻ mặt thanh lãnh và nói với một cái khịt mũi lạnh lùng.

Thực lực của hắn có vẻ không hơn Lôi Thiên Tôn này bao nhiêu, thậm chí còn yếu hơn.

Cho nên bây giờ hắn không còn lớn tiếng như vừa rồi, dù sao người khác cũng mạnh hơn ngươi, vậy tại sao ngươi lại không chấp nhận.

Lôi Thiên Tôn im lặng một lúc, yêu cầu này không quá đáng, và nó cũng phù hợp với quan niệm của hắn ta.

Nói cho cùng, cổ tộc đạo thống sau lưng mà ngươi truyền thừa còn không có một vị cự đầu Thiên Tôn, vậy thì ngươi lấy tư cách gì tranh đoạt với hậu bối của bọn họ.

Hắn ta, Lôi Thiên Tôn, không có ý định xây dựng một cây cầu cho họ.

“Được rồi, chỉ có hậu bối của chúng ta mới được khiêu chiến, những người còn lại thì không thể tham gia.”

Lôi Thiên Tôn nói với họ bằng vẻ mặt bình tĩnh, tại sao lại không đồng ý loại chuyện này chứ, nó tốt cho cả hai bên.

Ít ra thì họ cũng có nhiều cơ hội hơn để có được những cơ duyên này.

“Tiên Thánh Đạo Cung không còn một cây Tiên Thiên Linh Căn Cửu Thiên Ngọc Trúc, nếu không bản tôn còn muốn chiến đấu với các ngươi một trận.”

Lúc này Lôi Thiên Tôn vẫn chưa quên rằng mấy người này vẫn đang suy nghĩ về chuyện của Tiên Thiên Linh Căn Cửu Thiên Ngọc Trúc, vừa hay lại giải quyết được chuyện này.

Suy cho cùng, đã giúp người thì phải giúp đến cùng. Ai bảo Vạn Lôi Tiên Cung bọn hắn có món nợ ân tình quá lớn với Tiên Thánh Đạo Cung.

Những Thiên Tôn trong hư không này đều mang vẻ yên lặng, Tiên Thiên Linh Căn Cửu Thiên Ngọc Trúc có rất nhiều lợi ích đối với họ.

Nhưng bọn họ lại không thể đánh bại được Lôi Thiên Tôn này.

Nhìn những người này còn đang do dự, Lôi Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, từ sâu trong hư không truyền ra tiếng động kinh người.

Mạnh như vậy, xem ra thực lực của hắn vẫn còn giữ lại được rất nhiều.

Đây là điều mà tất cả các vị Thiên Tôn đang có mặt đều cảm thấy.

“Hừm, xem ra Khí Vận của Tiên Thánh Đạo Cung các ngươi tốt, lần này thả cho các ngươi đi.”

Trong sâu thẳm hư không, một giọng nói già nua vang lên, sau đó

liền lui ra ngoài, dường như trong lòng Lôi Thiên Tôn đang rất kiêng kị.

Từ từ, rất nhiều vị Thiên Tôn đều lắc đầu, lúc này mới thả Tiên Thánh Đạo Cung ra.

Lần sau chưa chắc đã như thế, dù sao Lôi Thiên Tôn này cũng có thế lực đạo thống của chính mình, làm sao có thể suốt ngày ở trong Tiên Thánh Đạo Cung được.

Đôi mắt của Tiên Thánh Thiên Tôn lúc này hơi nheo lại, cũng không nói gì, chỉ liếc nhìn Đạo Tử của tộc đó.

Ai biết được điều gì sẽ xảy ra trong tương lai.

Ngoài ra, Tiên Thánh Thiên Tôn đã nhìn họ và những Thiên Tôn này dường như chỉ cho phép hậu bối của mình tham gia cuộc thi này.

Nhưng họ không biết được rằng có một người có thể nghiền nát họ đến chết chỉ bằng bối cảnh lý lịch.

Rốt cuộc, dưới nhận thức của linh hồn hắn bây giờ, thực lực của Đạo Tử này chỉ là thực lực cấp Thần Phủ Cửu Trọng, cũng không có khí tức đế vương như trước.

Tiên Thánh Thiên Tôn biết ước chừng Đạo Tử này ẩn dấu thực lực, ngược lại nếu người này không che giấu thực lực, phỏng chừng nơi này sẽ bị đám lão già bọn họ chống đỡ.

“Xem ra Đạo Tử này không muốn để lộ thân phận ở đây.”

Tiên Thánh Đạo Cung nghĩ thầm trong lòng, vì Đạo Tử này đã ẩn thân tu luyện nên nhất định phải có ý riêng.

Nhưng ta không biết liệu hắn ta có thể nhìn thấy cơ duyên này hay không, theo thân phận của hắn ta, tộc của họ đã sắp xếp những mảnh vỡ Đại Đạo Pháp Tắc cấp Thiên Tôn cho vị này.

Nếu bọn họ không thích cũng không sao, nhóm người của bọn họ đánh nhau không có gì sai, nhưng nếu vị này thích, đôi mắt Tiên Thánh Thiên Tôn hơi nheo lại, vậy thì sẽ có chút thú vị.

Tuy rằng bọn họ là cự đầu Thiên Tôn, nhưng so với thân phận của Đạo Tử này, xem ra vẫn chưa đủ.

Nếu không, với tư cách là một vị Thiên tôn, hắn sẽ nghe theo lời của một hậu bối trẻ tuổi như vậy và làm bất cứ điều gì hắn ta nói hay

sao.

Vị Thiên Tôn này như một cự đầu, nhưng thân phận của hắn ta vô cùng cao quý.

Chương 209: Giành lại cơ hội cho Tiên Thánh Đạo Cung

Chương 209: Giành lại cơ hội cho Tiên Thánh Đạo Cung

Sau một khoảng thời gian.

Tiên Thánh Thiên Tôn triệu tập các đệ tử cốt cán của họ vào bên trong Tiên Thánh Đạo Cung, và nói với họ về việc tranh đoạt cơ duyên phải chờ một chút.

Trong số đó, con mắt của Tiên Thánh Thiên Tôn cũng nhìn về phía Tần Cửu Ca, người này có vẻ ngoài lề không quan tâm đến bất cứ thứ gì khác, nhưng hắn không nói gì khi nhìn thấy vị này.

Tiên Thánh Thiên Tôn thực sự thở phào nhẹ nhõm trong lòng.

Như vậy, đệ tử của bọn họ còn có cơ hội, nếu như vậy, Tiên Thánh Đạo Cung bọn họ vẫn còn rất nhiều cơ hội.

Những người này được Tiên Thánh Thiên Tôn chọn không đơn giản, đây là trụ cột của Tiên Thánh Đạo Cung bọn họ sau này, có nghĩa là những người này sau này sẽ dạy học ở Tiên Thánh Đạo Cung, và bọn họ hoàn toàn thuộc về Tiên Thánh Đạo Cung.

Mặc dù Tiên Thánh Đạo Cung là một nơi kiểu học viện để ươm mầm nhân tài, nhưng không có nghĩa là họ sẽ không nuôi dạy những đệ tử của chính mình, những người hoàn toàn là của mình.

“Mọi người tốt hơn nên giành lại cơ hội đáng lẽ thuộc về Tiên Thánh Đạo Cung của chúng ta.”

Sắc mặt của Tiên Thánh Tiên Tôn bây giờ hơi nặng nề. Hắn nói với những đệ tử chủ chốt đang tu luyện tại Tiên Thánh Đạo Cung của họ.

Kỳ thật trong lòng hắn cũng có chút không vui, cơ duyên này vốn dĩ chỉ có thể thuộc về Tiên Thánh Đạo Cung bọn hắn, nhưng bởi vì thực lực của Tiên Thánh Đạo Cung bọn hắn không đủ để trấn áp đám người kia, cho nên bọn họ liền lợi dụng thừa cơ tham gia tranh giành

cơ duyên này.

Tuy nhiên, Tiên Thánh Đạo Cung lại không nói bất cứ điều gì.

Rốt cuộc, mọi người đều biết quy tắc luật rừng, cũng không ai sẽ trách cứ người khác vì chuyện như vậy.

Kém cỏi là nguồn gốc của tội lỗi, không cần giải thích gì thêm.

Các đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung đều đồng loạt gật đầu, trong lòng bọn họ kỳ thực tràn đầy tức giận.

Hầu hết bọn họ đều được Tiên Thánh Đạo Cung tu luyện từ nhỏ nên đều có tình cảm với Tiên Thánh Đạo Cung.

Vì vậy, họ rất khó chịu với những hành động như ăn cướp của các Thiên Tôn này.

Tiên Thánh Thiên Tôn khá hài lòng khi nhìn các đệ tử cốt cán của mình.

Ít nhất cũng có trong số chúng cũng có mấy người có thể trở thành Thiên Tôn kế nhiệm, cho dù những người kế nhiệm này có rất ít hy vọng được thăng cấp lên Thiên Tôn Cảnh trong tương lai.

Nhưng ít nhất vẫn có hy vọng.

Đừng nhìn xem cự đầu Thiên Tôn tương lai chả là gì khi xuất hiện bên cạnh Tần Cửu Ca, thậm chí một số yêu nghiệt thiên tài lớn lên còn mạnh hơn cả cự đầu Thiên Tôn, nhưng đó là bởi vì Tần Cửu Ca quá cao cấp.

Vì vậy, sẽ luôn có loại nhân vật đó xung quanh Tần Cửu Ca.

Nhưng nếu ngươi nhìn ra xa vào Thần Châu rộng lớn hay thậm chí là Thái Cổ Tiên Vực, thì rất hiếm có vị cự đầu nào có thể phát triển thành một vị Thiên Tôn trong tương lai.

Và ngay cả với loại nhân vật có thể kế thừa Thiên Tôn, họ cũng có thể không nhất thiết phải phát triển thành một vị cự đầu Thiên Tôn trong tương lai.

.....

“Ngươi muốn thế hệ hậu bối tranh giành cơ duyên sao?”

Tần Cửu Ca cười nhẹ trong lòng, đây mới chính là tình huống thường

thấy nhất, những lão ngoan đồng đó làm sao có thể sẵn sàng liều chết để tranh giành chứ.

“Nhưng có điều xem ra bọn họ chỉ dự định sắp xếp con cháu truyền thừa trong cổ tộc đạo thống của mình cùng nhau tranh đoạt. E rằng bọn họ đã không nghĩ tới những yêu nghiệt thiên tài không có lai lịch này.”

Tần Cửu Ca nhìn nam tử tên là Diêm Hoả vừa đi tới, chuẩn bị liên minh với mình, bước đến trước mặt một vị Thiên Tôn cường đại trong bộ quần áo màu đỏ rực lửa.

“Điều này rất thú vị.”

Tần Cửu Ca thoáng nghĩ trong lòng.

Bất chợt, một cơn gió hương thổi qua.

Tần Cửu Ca nhìn nàng cười nhẹ, tất nhiên đó là Tiên Linh Nhi, Khí Vận Nữ Chủ đã tìm đến hắn.

“Ngươi không muốn tranh giành cơ duyên này sao, Tần Đế?”

Vào lúc này Tiên Linh Nhi nhìn người thiếu niên cường đại mặc đồ trắng này với một chút tò mò, và trong lòng nàng ấy thực sự hiếu kỳ về lai lịch cá nhân của mình.

Đánh giá qua vẻ bề ngoài, hắn nhất định xuất thân từ một gia tộc cổ tộc rất mạnh, hơn nữa qua lời nói của hắn hẳn là không yếu hơn nhiều các thế lực Thiên Tôn.

Thậm chí còn mạnh hơn nhiều các thế lực có nhân vật Thiên Tôn, trong mắt mọi người vẫn có Tiên Linh Nhi.

“Muốn, nhưng mà không phải bây giờ.”

Tần Cửu Ca khẽ mỉm cười nhìn Khí Vận Nữ Chủ của mình, chưa kể Khí Vận Nữ Chủ bây giờ không chỉ có dung mạo đẹp hơn, mà khí chất cũng thuộc loại bá khí như vậy.

Tần Cửu Ca nheo mắt nhìn Khí Vận Nữ Chủ, trước đây hắn không chú ý tới, không nhận ra rằng tiền vốn của nàng ấy khá lớn.

Cái gọi là nữ nhân cúi đầu không thấy chân, chính là mỹ nhân trong thiên hạ.

Tuy rằng dung mạo trước đây của nàng chỉ có thể coi là xinh đẹp,

nhưng mà không biết rằng sau khi trải qua Long Hoàng Huyết Trì, dung mạo và khí chất của nàng đã thay đổi rất nhiều.

Cùng với tiền vốn lúc đầu của nàng nữa thì khí chất này lập tức càng nổi bật.

“Công tử thật là tự tin.”

Đôi mắt Tiên Linh Nhi hơi sáng lên, nàng luôn cảm thấy người thanh niên áo trắng tên Tần Đế này rất thần bí, cảm giác mà hắn mang lại cho nàng rất khác với những người khác.

Có một cảm giác khiến nàng lưu luyến, có chút thoải mái khi có hắn ở bên cạnh.

Tần Cửu Ca cười nhẹ một tiếng, không nói không rằng, hiện tại Khí Vận Nữ Chủ này còn không biết rõ ngày ấy trong Long Hoàng Huyết Trì là ai, nếu nàng biết, thì không biết nàng ấy sẽ phản ứng như thế nào.

.....

“Mọi người thương lượng xong rồi sao?”

Ánh mắt Huyết Thiên Tôn nhìn những Thiên Tôn này với vẻ mặt có chút nổi loạn, và vẻ mặt có chút không vui.

Mặc dù thế hệ này Huyết Thần Thiên Cung bọn họ có một vị yêu nghiệt cái thế, nhưng họ không thể trấn áp tất cả những yêu nghiệt thiên tài ở tất cả các thế lực đạo thống.

Vốn dĩ Lôi Thiên Tôn muốn nói chuyện, nhưng đột nhiên, hắn ta nhìn Tiên Thánh Thiên Tôn với vẻ mặt kinh ngạc.

Hắn vừa nhận được một giọng nói truyền đến của Tiên Thánh Thiên Tôn, ánh mắt hắn có vẻ thản nhiên nhìn về phía một thiếu niên áo trắng đang ngồi một mình.

Sau đó, ánh mắt hắn ta lập tức nhìn về phía Tiên Thánh Thiên Tôn, như thể xác nhận điều gì đó.

“Tại sao Đạo Tử của gia tộc đó lại đến đây?”

Chương 210: Dừng lại

Chương 210: Dừng lại

Ánh mắt của Lôi Thiên Tôn trở nên âm trầm, nhưng trong lòng lại vô cùng kinh ngạc, nếu như Đạo Tử của tộc đó nhìn thấy thứ này, phỏng chừng không cần nhắc đến mảnh vỡ Đại Đạo Pháp Tắc kia nữa.

Cho dù là Tiên Thiên Linh Căn Cửu Thiên Trúc Ngọc kia, nếu Đạo Tử muốn, hắn cũng thật sự không dám ngăn cản, cho dù là Tiên Thánh Đạo Cung có đại ân với Vạn Lôi Tiên Cung bọn họ.

Nhưng đây chắc chắn không phải là chuyện mà đại ân gì đó có thể giải quyết được.

“Vị này đang làm cái quái gì ở đây vậy?”

Lôi Thiên Tôn nghĩ với một vẻ mặt đau khổ, ngươi có biết rằng sự hiện diện của ngươi ở đây sẽ mang lại rất nhiều áp lực cho tất cả mọi người có mặt không.

Ta không biết ngươi có rảnh hay không, ngươi nói nếu không may bị thương ở chỗ này, cuối cùng sẽ không phải là chúng ta xui xẻo sao.

Còn có điểm kinh khủng nhất, lúc tới đây ngươi còn không có nói trước thân phận, quá đáng nhất chính là ngươi đã trấn áp tu vi của mình đến Thần Phủ Cảnh.

Ngươi làm vậy rõ ràng là không muốn bọn ta biết thân phận của ngươi, nếu vô tình đối xử thiếu tôn trọng với ngươi một chút, thậm chí nếu đối xử với ngươi như một tiểu bối.

Để ngươi ghi hận trong lòng, bọn ta e rằng thậm chí muốn tự tử cũng không được.

Nghĩ đến điều này, Lôi Thiên Tôn càng cảm thấy đau lòng.

Rốt cuộc là loại chuyện này thật sự có thể phát sinh, mấy cự đầu trình độ Thiên Tôn như bọn hắn phải đối xử khách khí với một tên tiểu bối hay sao?

Có đấy, nhưng mà có rất ít người như thế, vì vậy bọn họ thường không để tâm.

“Cũng may, Tiên Thánh Thiên Tôn là người tốt, ít nhất hắn còn ám chỉ ta. Nếu không, ta thực sự sợ rằng ta lúc nào đó không cẩn thận sẽ xúc phạm vị thiếu gia này.”

Trong mắt Lôi Thiên Tôn hiện lên một tia cảm kích đối với vị Tiên Thánh Thiên Tôn này, cho dù hắn có vô tình xúc phạm đến Đạo Tử này trước khi biết tin hay không.

Nhưng ít nhất không phải bây giờ.

“Không biết hắn có muốn mảnh vỡ Đại Đạo Pháp Tắc này hay không.”

Lúc này, Lôi Thiên Tôn trong lòng nghĩ thầm, những gì hắn nghĩ cũng giống như Tiên Thánh Thiên Tôn, nếu vị này muốn, tuy rằng hắn không biết rõ những cự đầu Thiên Tôn kia có tranh giành nữa hay không, nhưng là dù sao thì hắn cũng không có khả năng tranh giành với họ.

Trong lòng Lôi Thiên Tôn cho rằng cách dòng tộc của người này càng xa càng tốt, hắn sẽ không nương tay, nhưng cũng sẽ không bao giờ khiêu khích hắn.

Cự đầu Thiên Tôn trong chủng tộc của hắn cũng không phải là ít, và Lôi Thiên Tôn đã quen với phong cách nhất ngôn đỉnh của mình trong Vạn Lôi Tiên Cung.

Nhưng hắn không muốn nghe lời người khác điều khiển trong chủng tộc của mình, ta thà làm đầu gà còn hơn làm đuôi phượng, đó là những gì miêu tả về hắn ta.

Tuyệt đối không thể chọc giận người đó, hắn còn muốn sống thật lâu trên thế gian này, còn muốn bước lên con đường Thần Ma để trở thành một vị Cấm Kỵ.

Nếu ngươi khiêu khích Đạo Tử của chủng tộc này, người ta ước tính rằng trong những năm tới, hắn sẽ luôn bị người truy sát.

Chà, bị truy sát là kết quả tốt nhất mà hắn ta có thể nghĩ đến.

Khả năng cao là hài cốt cũng chẳng còn, linh hồn bị tan biến, đến giọt máu cũng chẳng còn.

“Mẹ nó, ngươi tới nơi này làm gì chứ?”

Nghĩ tới nghĩ lui, Lôi Thiên Tôn không khỏi thốt lên, trong lòng cảm thấy rất không vui.

Trong tộc của ngươi còn thiếu mấy loại vật như này sao

Nhất định phải đi lung tung ra ngoài thế này à.

Ngươi thực sự không biết rõ thân phận của ngươi sao?

.....

“Được rồi, tất cả những ai có thể tranh giành cơ duyên lần này đều đi lên.”

Thần sắc Huyết Thiên Tôn thờ ơ nhìn và hét lên với Thiên Tôn trong khoảng không xa. Lúc này mấy vị Thiên Tôn bọn họ cùng dùng sức mạnh pháp tắc của mình tạp nên một lôi đài pháp tắc.

Lôi đài pháp tắc này Thiên Tôn Cảnh không thể phá, dùng cho mấy yêu nghiệt trong đạo thống của họ chiến đấu ở giữa đã là đầy đủ.

Nhiều thiên tài yêu nghiệt có mặt lần lượt bay đến chiến đài kia sau khi nhận được cái gật đầu của những cự đầu Thiên Tôn nhà mình.

Đột nhiên, Huyết Thiên Tôn nheo mắt nhìn một thiếu niên mặc đồ trắng đang đi lên lầu cách đó không xa, hắn ta vừa nhìn thấy không có người như vậy trong tất cả hậu bối của Thiên Tôn hiện tại.

Vẫn muốn đục nước béo cò sao.

Huyết Thiên Tôn hừ lạnh, tuy rằng xem ra phía sau của thiếu niên áo trắng này cũng là một đạo thống Thiên Tôn, nhưng trưởng lão của hắn không có ở đây, như vậy là đủ rồi.

Chuyện này có liên quan đến tất cả thế lực đạo thống Thiên Tôn có mặt tại địa điểm này, cho dù có đạo thống Thiên Tôn đứng sau, thì cũng không vì chuyện nhỏ nhặt này mà bàn cãi với bọn họ.

Rốt cuộc, bất kể như thế nào, chỉ cần Thiên Tôn đạo nhân sau lưng các ngươi không có ở đây là đủ rồi.

Vốn dĩ đã có rất nhiều người tranh đoạt, nếu thanh niên áo trắng có sức mạnh phi thường này gia nhập thì còn tệ hơn nữa.

“Dừng lại.”

Đôi mắt Huyết Thiên Tôn đông cứng lại, hắn chấn động trước người thiếu niên mặc đồ trắng đang dậm chân bước lên.

Thái độ của hắn vốn đã tốt rồi, dù sao hắn cũng không phải kẻ ngốc, hắn chỉ muốn ngăn cản thiếu niên áo trắng, cũng không có ý định làm tổn thương người đó.

Rốt cuộc nói gì thì nói, cổ tộc đạo thống phía sau người này hắn là có

chút thực lực, hắn cũng không muốn vô duyên vô cớ lại trở mặt với bọn họ.

Huống chi ngăn cản thanh niên này, chắc chắn không dễ nói chuyện với thế lực phía sau hắn.

Nhưng đừng bao giờ tổn thương một cách dễ dàng là được rồi, đây là quy tắc bất thành văn.

Thiếu niên áo trắng cười nhạt, nhìn Huyết Thiên Tôn này với vẻ mặt lãnh đạm, cũng có ngày sự việc như này phát sinh với hắn.

Thật là thú vị khi nghĩ về điều đó.

Thiếu niên mặc đồ trắng kia đương nhiên là Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca mặc kệ vị Thiên Tôn này tràn đầy huyết khí, vẻ mặt lãnh đạm, bước ra một bước, thật giống như bước ra từ đại đạo trên không trung.

“Đừng trách ta không nể mặt các trưởng lão phía sau ngươi.”

Huyết Thiên Tôn nói với thiếu niên mặc đồ trắng với vẻ mặt rất thờ ơ.

Huyết Thiên Tôn ban đầu không có tâm trạng tốt lắm, và những Đại Đạo Pháp Tắc mà hắn lĩnh ngộ được từ các công pháp đều là ma đạo.

Vì vậy, hắn đều đối đãi với sự việc trên đời với tâm tình nóng nảy.

Chương 211: Ai dám tổn thương Đạo Tử của chúng ta?

Chương 211: Ai dám tổn thương Đạo Tử của chúng ta?

Ánh mắt của Huyết Thiên Tôn lạnh xuống, tên tiểu bối này quả thật là cực kỳ càn rỡ, đoán chừng tên tiểu tử này dựa vào việc sau lưng hắn có các tiền bối trong đạo thống chống lưng nên mới ngông nghênh như thế.

“Tên tiểu bối nhà ngươi đừng có ỷ vào đạo thống sau lưng mình rồi không thèm quan tâm quy củ!”

Trên người của Huyết Thiên Tôn bộc phát ra một làn Huyết Khí cực

kỳ cường đại, hắn muốn cho tên tiểu bối không biết trời cao đất dày này trả một cái giá đắt.

Oanh.

Trong hư không hiện lên một hư ảnh Huyết Hải, che khuất bầu trời, Huyết Hải này to lớn vô biên, liên miên không dứt.

Trong Huyết Hải hiện lên vô số làn sóng to lớn, nhìn sơ qua thì dữ tợn đến cực điểm.

Tần Cửu Ca thì không thèm quan tâm một đòn này của Huyết Thiên Tôn, trong mắt của hắn hiện lên một tia sáng lạnh lẽo, không cần biết tên Huyết Thiên Tôn này có biết rõ thân phận thật sự của mình hay không mà dám ra tay.

Tần Cửu Ca cũng không cần biết trong việc này liệu bản thân có phải là người làm sai trước, đối với hắn thì dù hắn làm sai thì điều đó cũng phải trở thành đúng.

Thế nên bất kỳ ai dám can đảm ra tay với mình đều phải chết.

Dù sao nếu như hắn muốn người nào đó chết thì hoàn toàn không cần lý do, chỉ cần không vừa mắt thôi là được, ngươi là người tốt cũng được, người xấu cũng xong, có liên quan gì tới ta chứ?

Một đòn này của Huyết Thiên Tôn cũng không mạnh tới mức đánh Tần Cửu Ca chết ngay, hắn chỉ muốn tên tiểu bối này trả giá đắt chứ không phải là muốn tính mạng của y.

Một đòn này của hắn cùng lắm cũng chỉ đánh Tần Cửu Ca bị thương mà thôi.

Khi một kích này của Huyết Thiên Tôn sắp đụng tới người của Tần Cửu Ca thì một âm thanh to lớn chấn động cả Cửu U vang lên giữa thiên địa này.

“Lớn mật!”

Chỉ một âm thanh thôi mà đã có thể đánh bể được Huyết Hải của Huyết Thiên Tôn, không chỉ như thế, thậm chí nó còn đánh nát hoàn toàn Huyết Hải Đại Đạo của y.

“Phốc, ai đó!”

Khi này thì trên mặt Huyết Thiên Tôn không giấu nổi được sự hoảng sợ, hắn cảm nhận được khí tức vừa rồi là của một tồn tại mạnh hơn

hắn không biết bao nhiêu lần, hơn nữa đó còn chưa phải là bản thể của hắn, nếu cảm giác của Huyết Thiên Tôn là đúng thì đó chỉ là một tia Thần Hồn mà thôi.

Huyết Thiên Tôn như nghĩ ra điều gì đó, hắn quay sang nhìn thiếu niên áo trắng đang dậm chân tại chỗ trước mắt này với ánh mắt chứa đựng vô tận sợ hãi, hắn không ngu, vừa rồi hắn chỉ định giáo huấn tên tiểu bối này một chút thôi.

Nhưng đòn công kích của hắn còn chưa kịp đụng được một góc áo của y thì đã xuất hiện một tồn tại cực kỳ kinh khủng ra tay ngăn chặn, tồn tại đó sinh sống ở ngoài chín tầng trời nhưng vẫn đánh nát bản nguyên của mình bằng âm thanh.

Việc bản nguyên của một vị Thiên Tôn bị đánh nát đại diện cho điều gì?

Điều này đại biểu cho việc Đại Đạo của bản thân sau này đã biến mất, mặc dù trên thực tế hắn không sở hữu Đại Đạo đó.

Nhưng cả hai có sự khác biệt lớn về bản chất.

Trước kia bởi vì tư chất của hắn không đủ nên trong tương lai hắn rất khó tấn thăng lên Thần Ma Cảnh, nhưng đó chỉ là khó mà thôi.

Mà hiện tại bản thân đã hoàn toàn không có cơ hội tấn thăng lên Thần Ma Cảnh nữa rồi, bản nguyên của Thiên Tôn bể nát, đây là một Đạo Thương nghiêm trọng vô cùng.

“Tên Thiên Tôn nhỏ nhoi nào dám có ý định tổn thương Đạo Tử của tộc chúng ta?”

m thanh kia tiếp tục vang lên khắp thiên địa, tất cả mọi người trong Tiên Thánh Đạo Cung đều nghe rõ ràng âm thanh tựa như Đạo m đó, khi âm thanh đó vang vang lên thì tiên quang phổ chiếu, một thân ảnh to lớn che khuất toàn bộ Tiên Thánh Đạo Cung.

“Nếu như đã can đảm tới nổi dám tổn thương Đạo Tử của chúng ta thì hủy Đại Đạo, ma diệt Thần Hồn, đánh vào Cửu U Địa Ngục để chịu nỗi khổ Hàn Ngục vĩnh viễn!”

m thanh này nếu như nghe kỹ thì vô cùng đạm mạc, hắn hoàn toàn không quan tâm lý do vì sao tên Thiên Tôn kia lại xuất thủ với Đạo Tử, vừa xuất hiện liền đuổi bắt Huyết Thiên Tôn.

Thân ảnh khổng lồ kia nhấc bổng Huyết Thiên Tôn lên bằng một tay

tựa như đang cầm một con sủng vật vậy.

“Đại Đế, ta không biết vị này chính là Đạo Tử của tộc ngài, ta nguyện ý bỏ một cánh tay để tạ tội.”

Huyết Thiên Tôn khi này đã từ bỏ phản kháng, hắn cố gắng vùng vẫy dập đầu cầu xin tha thứ, tất cả kiêu ngạo của một cường giả Thiên Tôn khi này đã biến mất, lúc này y chỉ muốn sống thôi, có thể sống là được.

Thân ảnh to lớn này có thể khống chế hắn một cách dễ dàng như vậy đã chứng tỏ được rất nhiều điều, không có bất kỳ một Thiên Tôn Cảnh nào có thể làm được cả, Huyết Thiên Tôn đã cảm nhận được một tia Đế Đạo Pháp Tắc trong thân ảnh to lớn trước mắt này.

Qua đây hắn biết chắc người trước mắt chắn chắc là một vị Đại Đế đã bước vào Đế Đạo.

Tại Hạo Hãn Thần Châu này việc một tiểu bối được một cường giả Đế Cảnh đi theo bảo vệ đại diện cho thứ gì thì Huyết Thiên Tôn biết rõ cực kỳ.

Giờ phút này hắn thậm chí còn không có một tia suy nghĩ báo thù nào, hắn chỉ muốn thoát khỏi đây và nhanh chóng lưu vong ra khỏi Hạo Hãn Thần Châu càng xa càng tốt.

Nếu được thì hắn thậm chí còn không dám ở những châu vực gần Hạo Hãn Thần Châu.

Chương 212: Pháp Chỉ Đại Đế, lời vàng ý ngọc

Chương 212: Pháp Chỉ Đại Đế, lời vàng ý ngọc

Không ngờ tên tiểu bối trước mắt này lại là Đạo Tử của gia tộc kia, Huyết Thiên Tôn hiện tại hận sao bản thân không thể tự tát chết chính mình.

Hắn rãnh quá không có việc gì làm hay sao mà lại trêu chọc dính vị Đạo Tử này,

Việc này thật ra cũng không thể trách hắn được, dù sao tại trên Hạo Hãn Thần Châu này ai cũng biết vị Đạo Tử của tộc kia có tu vi Nhân Hoàng Chi Cảnh, nhưng tên tiểu bối trước mắt này thì còn lâu mới

đạt tới cảnh giới đó.

Cùng lắm thì tên này cũng chỉ là một thiên tài yêu nghiệt có cảnh giới Thần Phủ đỉnh phong mà thôi, tại Huyết Thần Thiên Cung của hắn cũng không phải là chưa từng xuất hiện thiên tài như thế này.

Thế nên Huyết Thiên Tôn không quá để ý và quan tâm tới thế lực sau lưng của thiếu niên áo trắng trước mặt này.

Nói gì thì nói Huyết Thiên Tôn hắn cũng đường đường là một cường giả Thiên Tôn lâu năm, chỉ cần không trực tiếp giết chết thiên tài yêu nghiệt của thế lực khác là được, giáo huấn nhẹ là chuyện rất bình thường.

Dù lỡ có quá tay một chút thì cũng chẳng phải vấn đề lớn lao gì, đây phù hợp với quy tắc ngầm của các thế lực đạo thống.

Nhưng nếu đối mặt với Đạo Tử của tộc kia thì quy tắc ngầm này hoàn toàn không được áp dụng.

Những Cổ Tộc kia bảo vệ hậu bối của mình vô cùng chặt chẽ, có thể nói là kín không kẽ hở.

Mặc kệ là xuất phát từ nguyên nhân gì thì, không ai có thể xuất thủ hay làm Đạo Tử của bọn hắn bị thương, trừ phi ngươi muốn khai chiến với bọn hắn.

Nếu như ngươi đã chuẩn bị đủ tinh thần bị bọn hắn truy đuổi khắp cả Cửu Thiên Thập Địa, xuống tới tận Vạn Cổ Hoàng Tuyền, tới tận khi ngày tháng đảo điên thì hãy xuất thủ.

Thế nên rất nhiều người khi nghe tới danh Đạo Tử của các Cổ Tộc Cấm Kỵ thì đều nhanh chóng tránh ra xa xa, đỡ phải vô tình đắc tội với bọn hắn rồi dẫn tới hậu quả diệt tộc.

“Đại Đế, ta nguyện dùng bất kỳ giá nào để bồi tội, bất kỳ giá nào cũng được!”

Huyết Thiên Tôn thấy thân ảnh kia vẫn không lên tiếng thì xanh hết cả mặt rồi nhanh chóng nói tiếp, bị một vị Đại Đế nhìn chằm chằm, dù chỉ là Thần Hồn thôi thì hắn cũng không có cơ hội chạy thoát được.

Y tuy chỉ là một tia Thần Hồn nhưng với một ý nghĩ thì y hoàn toàn có thể giết chết hắn.

Đây chính là Đại Đế, Cổ Chi Đại Đế, chính là người trấn áp được cả một thời đại.

“Dám mạo phạm Đạo Tử nhà ta thì trảm diệt Đại Đạo, không thể tha thứ.”

Thân ảnh to lớn này nhìn qua Thiên Tôn trong lòng bàn tay mình với thần sắc hờ hững, trong lòng không hiện lên bất kỳ tình cảm nào.

“Không!”

Ánh mắt Huyết Thiên Tôn tràn đầy u ám, hắn la lớn lên với vẻ mặt vặn vẹo tới cực điểm.

“Diệt!”

Bóng người to lớn kia thốt ra một chữ, chữ đó hóa thành một pháp chỉ đè thẳng xuống Huyết Thiên Tôn.

“Không!”

Ánh mắt của Huyết Thiên Tôn dần dần mất đi ánh sáng, tới cuối cùng nó không còn một chút hào quang nào cả.

“Pháp chỉ Đại Đế, lời vàng ý ngọc.”

Ánh mắt của Lôi Thiên Tôn nhắm lại, hắn cố gắng đè cảm giác chấn kinh trước cảnh một Đại Đế xuất thủ trước mặt mình.

Đây chính là một trong những đặc điểm của Đại Đế, Pháp Chỉ Đại Đế, lời vàng ý ngọc.

Nói một chữ thì Thiên Địa Pháp Tắc giao hòa, hội tụ thành ý chí của Đại Đế.

“Quả nhiên không hổ là người hộ đạo của tộc kia, bá đạo như thế thì không lẫn đi đâu được rồi, hắn thậm chí còn không thèm hỏi nguyên nhân hay đầu đuôi mà đã ra tay phế đi Huyết Thiên Tôn!”

Lôi Thiên Tôn khẽ thở dài trong lòng, nếu thật sự suy xét thì Huyết Thiên Tôn có làm gì sai sao?

Hắn không làm gì sai cả, cơ duyên nơi này chỉ được hậu bối của các Thiên Tôn tranh đoạt, đây chính là quy tắc mà tất cả Thiên Tôn ở đây đều đồng ý.

Hơn nữa vừa rồi Huyết Thiên Tôn hoàn toàn không có ý giết thiếu

niên mặc áo trắng kia, hắn chỉ muốn giáo huấn một chút mà thôi.

Thậm chí đòn công kích của hắn còn không thể chạm được vào một góc áo của thiếu niên áo trắng kia nữa chứ đừng nói là làm thương tổn gì đến y.

Nhưng cuối cùng Huyết Thiên Tôn lại gánh chịu hậu quả như hiện tại, không thể tự bào chữa được cho bản thân.

“Những Cổ Tộc như thế này bá đạo như thế đấy!”

Hiện tại Lôi Thiên Tôn khi thấy đối thủ tranh đấu trước tới nay của mình bị phế thì trong lòng không có một tý cảm giác cao hứng nào cả.

Thậm chí bản thân hắn còn thấy bi ai dùm cho một vị Thiên Tôn, dù sao cường giả Thiên Tôn như hắn tại Thái Cổ Tiên Vực này tuy có địa vị không thấp nhưng trong mắt vài người thì cũng chỉ là con kiến hôi thích diệt thì diệt mà thôi.

Những Thiên Tôn như bọn hắn yếu lắm sao?

Không yếu, hoàn toàn không yếu một chút nào cả, thậm chí có thể nói rằng những cường giả Thiên Tôn như bọn hắn tại Thái Cổ Tiên Vực này cũng được coi là một cường giả danh chấn một phương, nhưng một màn trước mắt này quả thật là quá có lực trùng kích.

Một vị Thiên Tôn lại bị phế đi một cách dễ dàng như vậy trước mặt vô số người, thậm chí Huyết Thiên Tôn còn không thể biện hộ một câu cho bản thân nữa, quả thật là muốn diệt thì diệt.

Chương 213: Chí Dương Chi Lực

Chương 213: Chí Dương Chi Lực

Tần Cửu Ca đứng chắp tay, ánh mắt lạnh nhạt của hắn hắn nhìn liếc sang những thiên tài yêu nghiệt khác một lượt, tất cả đều khẩn trương không ngừng.

Những thiên tài yêu nghiệt này đều lộ ra thần sắc trầm thấp tới cực độ, bọn hắn tuy không biết rõ thân phận chân thật của thiếu niên trước mắt này là ai nhưng cũng đoán được chắc chắn là một đại nhân vật có địa vị vô biên.

Trong số những thiên tài yêu nghiệt này có một vị thiếu niên mặc áo

đỏ hiện rõ vẻ e ngại trong mắt, hai môi của hắn chuyển động liên tục như đang lầm bầm thứ gì đó.

Hư ảnh che đi vạn vật trên trời cao cũng dần dần biến mất, Huyết Thiên Tôn cũng theo đó mà bị mang đi một cách tùy tiện.

“Ta muốn thứ này!”

Tần Cửu Ca nhìn tất cả các cường giả Thiên Tôn đang có mặt ở hiện trường rồi trực tiếp lên tiếng, sau khi lên tiếng thì hắn không thèm quan tâm tới phản ứng của mọi người mà trực tiếp cầm mảnh vỡ Đại Đạo Pháp Tắc kia lên rồi quan sát.

Những Thiên Tôn đang có mặt ở hiện trường không thể làm gì khác ngoài im lặng quan sát từ xa cả, không có cách nào hết, vị Huyết Thiên Tôn khi nãy đã đứng ra làm mẫu cho tất cả mọi người rồi, bọn hắn không ai là muốn trở thành vị Huyết Thiên Tôn tiếp theo, bị bắt vào trong Cửu U Luyện Ngục để chịu nỗi khổ vĩnh hằng.

Phải biết rằng cảm giác lạnh giá trong Cửu U Luyện Ngục không phải được gây ra từ hàn băng thông thường, đó chính là lực lượng pháp tắc được ngưng tụ tới mức cực hạn, dù là Thiên Tôn cũng không chịu nổi.

Tần Cửu Ca sau khi lấy được mảnh vỡ Đại Đạo Pháp Tắc này thì nhìn sang Tiên Linh Nhi đang vô cùng rung động ở dưới kia.

Hắn đang suy nghĩ xem làm cách nào để thu Khí Vận Chi Nữ này.

Công chúa Đại Hoang Tiên Đình, người mang Chí Tôn Đạo Thể kia thì Tần Cửu Ca không còn quan tâm nữa tại vì hắn đã có ý định cưỡng đoạt thể chất của nàng rồi.

Nhưng hắn không thể dùng cách tương tự với vị Khí Vận Chi Nữ này được, Khí Vận trên người nàng còn rất nhiều.

Không thể tùy tiện cưỡng đoạt là được.

“Ting, chúc mừng chủ nhân thu được mảnh vỡ Đại Đạo Pháp Tắc, lấy được ba ngàn Khí Vận Điểm!”

Trong đầu Tần Cửu Ca xuất hiện âm thanh chúc mừng của hệ thống, lần cơ duyên này theo đúng kịch bản thì sẽ rơi vào tay của Khí Vận Chi Nữ, tuy nhiên cuối cùng Tần Cửu Ca lại chen ngang vào và lấy đi nó.

Thế nên qua lần này hắn thu được không ít Khí Vận Điểm.

“Ting, mảnh vỡ Đại Đạo Pháp Tắc có thể dung nhập vào trong thân thể của ký chủ, có lựa chọn hấp thu hay không?”

m thanh của hệ thống tiếp tục vang lên.

“Hấp thu!”

Tần Cửu Ca cũng không suy nghĩ quá nhiều, một thời gian ngắn tiếp theo thì hắn cũng định lấy một vài mảnh vỡ của Đại Đạo Pháp Tắc từ trong tộc ra để hấp thu dung nhập vào cơ thể mình, làm như thế sẽ có thể cảm nhận được những Pháp Tắc từ sớm, có lợi cho việc thăng cấp lên Thiên Tôn Cảnh trong tương lai.

Đây cũng là một trong những chỗ tốt khi làm Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc.

Sau khi hấp thụ mảnh vỡ của Đại Đạo Pháp Tắc thì khí tức của Tần Cửu Ca sôi trào hết cả lên.

“Ta muốn đột phá.”

Tần Cửu Ca nói nhẹ một câu, hắn cảm giác được khối mảnh vỡ Đại Đạo Pháp Tắc này quả thật không tệ.

Thứ này đã mang đến không ít Pháp Tắc Chi Lực cho hắn.

“Ting, chúc mừng ký chủ đã hấp thu Chí Dương Đại Đạo Pháp Tắc, thu được Chí Dương Chi Lực!”

m thanh của hệ thống tiếp tục vang lên trong đầu của Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca cũng bắt đầu cảm giác được cả người hắn như nhẹ đi rất nhiều, Tiên Khí bồng bềnh xung quanh.

Đột nhiên Tiên Khí xuất hiện càng lúc càng nhiều, chỉ một thời gian ngắn sau thì Tiên Khí đã bao quanh cả người của Tần Cửu Ca, Thần Quang khắp trời, Đại Đạo Kim Liên hiện rõ.

Đây chính là cảnh tượng mà Tần Cửu Ca muốn đột phá

Oanh.

Chí Dương Chi Lực hiện tại cũng xuất hiện quanh người Tần Cửu Ca một cách vô cùng mạnh mẽ.

Những Chí Dương Chi Lực này bay lượn quanh người của Tần Cửu Ca, chúng như muốn hóa thành vô số đầu Thuần Dương Chân Long vậy.

“Rống!”

Những đầu Thuần Dương Cân Long này thậm chí còn có thể kêu gào như thật, sau khi gào to một tiếng thì tất cả nhanh chóng bay ngược vào người của Tần Cửu Ca, vô số Thuần Dương Chân Long sau khi lao vào người của Tần Cửu Ca thì bắt đầu giúp hắn tạo lên một Đại Đạo sáng chói tới cực điểm.

“Đại Đạo Pháp Tắc, Chí Dương Đại Đạo!”

Tất cả Thiên Tôn có mặt ở đây khi thấy một màn này thì cũng không kèm lại sự kinh ngạc, nhất là khi ánh mắt của bọn hắn thấy được cảnh vô số Thuần Dương Chân Long đang bao bọc vị Đạo Tử kia.

Vị Đạo Tử này không chỉ có tu vi Nhân Hoàng Cảnh, có thể nói là vô địch từ xưa đến nay.

Hơn nữa với bộ dáng này thì có vẻ dù mới chỉ ở Nhân Hoàng Cảnh mà hắn đã muốn lĩnh ngộ một Đại Đạo Pháp Tắc rồi.

Phải biết rõ ràng vị Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc này thậm chí mới chỉ có tu vi Nhân Hoàng Tam Trọng mà thôi.

Dựa theo tình huống bình thường thì một Nhân Hoàng nếu muốn lĩnh ngộ được một Đại Đạo Pháp Tắc hoàn chỉnh thì ít nhất cũng là Nhân Hoàng Cửu Trọng, không thì phải là Nửa Bước Thiên Tôn.

Nhưng hiện tại thì bất kỳ ai cũng có thể cảm giác được vị Đạo Tử kia thậm chí còn chưa đột phá được Nhân Hoàng Tứ Trọng, vậy mà hắn đã có thể lĩnh ngộ được Chí Dương Đại Đạo, một trong ba mươi Đại Đạo mạnh nhất trong ba ngàn Đại Đạo.

Chương 214: Thời đại này thật khủng bố

Chương 214: Thời đại này thật khủng bố

Sau khi lĩnh ngộ được Đại Đạo thì đại biểu cho tên thiên tài yêu nghiệt đó đã tăng tỷ lệ đột phá lên Thiên Tôn Cảnh là chín mươi phần trăm, bước còn lại chỉ là dùng Đại Đạo để diễn hóa bản nguyên

chi lực rồi đột phá Thiên Tôn mà thôi.

Đương nhiên tất cả mọi người ở đây đều không ai hoài nghi việc Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc liệu có thể lĩnh ngộ được Đại Đạo và tấn thăng lên Thiên Tôn Cảnh được không cả.

Nhưng việc một thiếu niên mới mười mấy tuổi, cảnh giới là Nhân Hoàng Tam Trọng đã bắt đầu lĩnh ngộ được Đại Đạo Pháp Tắc thì quả thật là quá kinh hãi.

Nếu như không tận mắt chứng kiến mà chỉ nghe được có người kể lại thì bất kỳ cường giả nào tại Thái Cổ Tiên Vực đều sẽ bị chuyện này chọc tới cười rụng cả răng.

“Mười mấy tuổi đã lĩnh ngộ được Đại Đạo Pháp Tắc sao? Thế hệ sau của Thái Cổ Tiên Vực càng lúc càng đáng sợ!”

Tiên Thánh Thiên Tôn hoàn toàn không che giấu sự chấn kinh và rung động của mình, nếu như hắn không tận mắt nhìn thấy một màn này thì dù cho có đánh chết hắn cũng sẽ không tin tưởng.

“Ở tuổi này mà đã có thể lĩnh ngộ được Đại Đạo Pháp Tắc rồi sao? Thậm chí bốn chữ Đại Đế Chi Tư cũng đã không đủ để dùng miêu tả hắn rồi.”

“Quả thật là một thiên phú kinh khủng tuyệt luân mà, thế hệ này có một yêu nghiệt như này thì quả thật là bi ai cho người khác, hắn chắc chắn là người trấn áp tất cả mọi thiên tài ở đương đại, quét ngang cổ kim.”

Tiên Linh Nhi cố gắng trấn áp sự rung động của bản thân mình lại, trong mắt hiện rõ vẻ không ngờ được.

Thiếu niên áo trắng kia rõ ràng là chỉ vừa cầm vào viên mảnh vỡ Đại Đạo Pháp Tắc kia thôi mà lập tức có thể lĩnh ngộ được.

Điều này đã nói rõ rằng thiếu niên áo trắng trước mắt này cực kỳ hợp với Chí Dương Chi Đạo, là Chí Dương Đạo Chi Tử trời sinh.

Trước kia dù nàng có là một cường giả Thần Ma Cấm Kỵ đi chăng nữa thì nàng cũng chưa bao giờ nghe nói tới có bất kỳ ai thiên phú cao tới nổi lĩnh ngộ một Đại Đạo Pháp Tắc khi mới mười mấy tuổi cả, dù trong lịch sử cũng chưa.

Những Đại Đế kia khi ở thiếu niên cũng không thể.

“Thời đại này khủng bố tới như vậy sao? Phải chi bản thân xuất thế sớm hơn một vài thời đại, không, hoặc thậm chí là muộn hơn một vài thời đại cũng được, sao ông trời lại bắt bản thân xuất thế cùng với một quái vật như vậy chứ?”

“Chỉ riêng sự tồn tại của hắn thôi cũng đã đủ khiến cho những thiên tài yêu nghiệt cùng thời khác cảm thấy tuyệt vọng trong lòng rồi.”

“Chí Tôn Đế Lộ trong tương lai quả thật đã dành riêng cho hắn!”

Tiên Linh Nhi trầm mặc không nói, bất kỳ ai có ý định bước lên con đường Chí Tôn Đế Lộ trong tương lai thì chắc chắn sẽ sinh hoạt dưới bóng ma của tên này.

Hiện tại nàng đã biết rõ thân phận của thiếu niên áo trắng cứu nàng này chính là đạo tử của một Cấm Kỵ Cổ Tộc.

Không cần phải nói, hư ảnh to lớn khi nãy mạnh tới mức dù cho vào thời kỳ đỉnh cao nhất trong quá khứ thì nàng cũng không thể là đối thủ được, dù sao đó chính là một Đại Đế có Đại Đạo Pháp Tắc đầy đủ.

“Thần hồn Đại Đế bảo hộ, hắn chắc chắn là Đạo Tử của các Cấm Kỵ Cổ Tộc kia!”

“Hắn nói hắn tên là Tần Đế nên chắc hắn họ Tần, mà họ Tần thì chắc chắn là Cổ Tộc đỉnh phong trong truyền thuyết kia rồi!”

Tiên Linh Nhi hơi nhíu mắt lại để suy nghĩ, dù sao thông tin này thật sự quá lớn đối với một người như nàng.

Tiên Cổ Tần Tộc, đây chính là một Cổ Tộc kinh khủng đứng trên vô số Tinh Thần Giới và ở đỉnh của Thái Cổ Tiên Vực.

Một tộc kinh khủng như thế thì tại thời kỳ nàng đứng ở đỉnh phong sức mạnh cũng không dám trêu chọc vào, phải biết rằng khi nàng ở thời kỳ đỉnh cao nhất thì sau lưng còn có một vị Đại Đế chống lưng, dù như vậy nàng cũng không dám trêu vào Tiên Cổ Tần Tộc.

Một vị Đại Đế không là gì so với những Cấm Kỵ Cổ Tộc này cả, trong tộc của bọn hắn có không ít Đại Đế đang nằm trong Thời Không Trường Hà.

Những Đại Đế này chắc chắn sẽ không chết nên những Cổ Tộc Cấm Kỵ này tồn tại càng lâu thì sức mạnh của bọn hắn càng tăng lên.

Mặc dù không phải thời đại nào bọn hắn cũng sẽ bồi dưỡng được một Đại Đế nhưng tình từ lúc vừa sinh ra tới hiện tại bọn hắn đã tồn tại không biết bao nhiêu Vĩnh Hằng Kỷ Nguyên rồi, chứng kiến bao nhiêu thời đại hưng suy.

Thế nên dù cỡ nào thì Tiên Cổ Tần Tộc cũng sẽ bồi dưỡng được không ít Đại Đế, tuy không thể nhiều quá mức nhưng cũng không phải là ít.

Dựa theo suy đoán của Tiên Linh Nhi thì trong Tiên Cổ Tần Tộc có trên dưới mười tôn Đại Đế, có thể ít hơn hoặc nhiều hơn một chút gì đấy.

Tuy mười không phải là một con số gì quá to lớn nhưng không thể nào khinh thường được.

Tại thời kỳ khi Tiên Linh Nhi còn chưa trưởng thành, khi đó nàng đã biết được sụ kinh khủng của các Cổ Tộc Cấm Kỵ.

Khi đó chỉ riêng các Đại Đế lộ diện ngoài ánh sáng thôi đã là bốn tôn rồi, trong tộc chắc chắn còn không ít Đại Đế đang ngủ say.

“Nhưng một người có thân phận như hắn tội gì lại phải đích thân tới đây chứ? Quả thật là khó có thể hiểu nổi!”

Tiên Linh Nhi lắc đầu một cái, nàng cưỡng ép bản thân không suy nghĩ nữa, đoán chừng vị Đạo Tử này chỉ muốn ra ngoài dạo chơi một chút mà thôi.

Chương 215: Vậy bản thân được gọi là gì?

Chương 215: Vậy bản thân được gọi là gì?

“Hô!”

Tần Cửu Ca mở hai mắt ra, hắn nhìn đám người ở dưới đang lộ ra vẻ mặt khiếp sợ thì nhịn không được nở một nụ cười.

“Hệ thống, mở giao diện thuộc tính của ta lên.”

Tần Cửu Ca ra lệnh cho hệ thống.

“Chủ nhân: Tần Cửu Ca”

“Thể chất: Đại Đạo Chủng Ma Thể, Phi Tiên Thể”

“Thiên phú: Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn”

“Tu vi: Nhân Hoàng Tứ Trọng”

“Thân phận: Thiếu chủ Tiên Cổ Tần Tộc”

“Công pháp: Đại Đạo Chủng Ma, Tiên Lâm Cửu Thiên, Thái Thượng Tiên Quyết…”

“Đại Đạo Pháp Tắc: Chí Dương Đại Đạo(Không trọn vẹn)”

“Chỉ là một Đại Đạo Pháp Tắc không trọn vẹn sao?”

Tần Cửu Ca hơi thở dài trong lòng rồi thầm nghĩ, mảnh vỡ Chí Dương Đại Đạo Pháp Tắc mà hắn vừa đoạt được chỉ là một mảnh vỡ không lớn không nhỏ, việc nó không phải một Đại Đạo Pháp Tắc không hoàn chỉnh đã được Tần Cửu Ca dự liệu được từ trước nhưng khi thấy kết quả thì hắn không khỏi thở dài một hơi.

“Đối với những thiến niên Chí Tôn trong Thái Cổ Tiên Vực thì chỉ cần lĩnh ngộ được một Đại Đạo Pháp Tắc hoàn chỉnh đã là không tệ rồi, nếu như có thể may mắn mà lĩnh ngộ được hai Đại Đạo Pháp Tắc hoàn chỉnh thì đã có thể coi là yêu nghiệt trong yêu nghiệt!”

“Nếu có thể lĩnh ngộ được tới ba Đại Đạo Pháp Tắc hoàn chỉnh thì được người đời gọi là Thần Ma Chi Tư, đăng lâm Thần Ma không phải việc khó, còn nếu như lĩnh ngộ được bốn Đại Đạo Pháp Tắc hoàn chỉnh thì chính là Cổ Đại Đế Chi Tư.”

“Nhưng ta cảm giác bản thân mình lại có thể lĩnh ngộ được nhiều hơn bốn đầu Đại Đạo Pháp Tắc.”

“Vậy bản thân được gọi là gì đây?”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong lòng việc này, không phải là hắn khẩu xuất cuồng ngôn hay là quá tự tin tự mãn gì cả, bản thân Tần Cửu Ca thật sự cảm giác được mình có thể lĩnh ngộ được rất nhiều Đại Đạo Pháp Tắc khác nhau.

Hơn nữa còn có thể lĩnh ngộ một cách rất dễ dàng nữa.

Tần Cửu Ca có thể cảm giác bản thân hoàn toàn có thể lĩnh ngộ những Đại Đạo Pháp Tắc khác với không chút lo lắng nào như lần vừa rồi, đây chắc chắn không phải là do hệ thống.

Hệ thống chỉ cho hắn một chút trợ lực mà thôi, đây không phải là công lao chính của nó.

“Vì sao những Đại Đạo Pháp Tắc này lại có vẻ thân mật với mình như thế?”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca hiện lên vẻ không hiểu, nhưng hắn cũng không quá quan tâm lắm về vấn đề này, dù sao chuyện này đối với mình cũng là chuyện tốt.

“Một thời gian ngắn sau khi về bản thân mình phải thu thập những mảnh vỡ Đại Đạo Pháp Tắc đang có trong tộc mới được.”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm một hồi, trong Tiên Cổ Tần Tộc chứa đựng không ít mảnh vỡ của Đại Đạo Pháp Tắc.

Tiên Cổ Tần Tộc thân là một Cổ Tộc tồn tại qua không biết bao nhiêu kỷ nguyên khác nhau, trong tộc bọn hắn thu thập được không ít các mảnh vỡ Đại Đạo Pháp Tắc là một chuyện vô cùng bình thường.

Dù cho là Đại Đạo Pháp Tắc đứng top mười trong ba ngàn Đại Đạo thì Tiên Cổ Tần Tộc vẫn có thể thu thập được.

Tần Cửu Ca ban đầu còn có kế hoạch trong một thời gian ngắn nữa thì hắn sẽ lựa chọn một vài Đại Đạo Pháp Tắc cường đại trong tộc ra để lĩnh ngộ thử một chút.

Nhưng chắc chắn là hắn không thể nào lĩnh ngộ toàn bộ được rồi, có thể nói tại Thái Cổ Tiên Vực này rất ít người là có thể lĩnh ngộ được nhiều loại Đại Đạo Pháp Tắc một cách hoàn chỉnh.

Trong lịch sử mà Tiên Cổ Tần Tộc đã từng ghi chép được thì từ cổ chí kim tới nay vẫn chưa có ai có thể lĩnh ngộ được hơn mười Đại Đạo Pháp Tắc.

Tuy nhiên cũng không phải là không có khả năng, một vài cường giả trong Tần Tộc đã suy đoán khi xưa có vài tồn tại mạnh mẽ tới nổi độc đoán Vạn Cổ nhưng không tồn tại ở trong cổ sử đã từng lĩnh ngộ được hơn mười loại Đại Đạo Pháp Tắc.

Những tồn tại đó đã đạt tới được cảnh giới không thể biết cũng không thể nhắc tới.

Mặc dù Tần Cửu Ca đã cố gắng cực lực đánh giá cao bản thân, hắn nghĩ rằng mình chắc chắn cũng không kém hơn những tồn tại Độc Đoán Vạn Cổ đó, thế nên ban đầu Tần Cửu Ca biết rằng bản thân

chắc chắn sẽ lĩnh ngộ được hơn mười Đại Đạo Pháp Tắc hoàn chỉnh.

Tuy nhiên bây giờ thì hắn lại cảm giác rằng bản thân mình có thể lĩnh ngộ được vô số Đại Đạo Pháp Tắc.

Vô số Đại Đạo Pháp Tắc, đây là một chuyện kinh khủng tới cực độ, thậm chí Tần Cửu Ca còn không dám nói chuyện này cho tộc mình biết.

Nếu như chuyện này bị tiết lộ ra ngoài thì toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực đều sẽ chịu chấn động không nhỏ.

Vô số tồn tại cổ lão cùng cực kỳ bí ẩn cũng sẽ không tiết giá nào mà bắt Tần Cửu Ca lại để nghiên cứu.

Đến lúc đó thì có thể nói một mình Tần Cửu Ca sẽ trở thành mục tiêu truy bắt của toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực, những lão tổ ngủ say trong Thời Không Trường Hà của Tiên Cổ Tần Tộc dù có nhiều hơn nữa thì cũng không thể đối phó được vô số tồn tại bí ẩn trên Thái Cổ Tiên Vực này được.

Thế nên Tần Cửu Ca quyết định phải giấu bí ẩn này cho riêng mình, một khi chưa có đủ thực lực thì không ai được biết cả.

Ngay cả thân nhân của hắn cũng không được biết đến bí mật động trời này.

“Tu vi của bản thân rốt cuộc cũng lên được Nhân Hoàng Tứ Trọng, căn cơ cũng khá ổn!”

Tần Cửu Ca nói thầm trong lòng, tu vi cứ từ từ mà tiến triển, không cần gấp gáp làm gì, nó chính là trọng tâm của tất cả.

Tần Cửu Ca đã cảm giác được bản thân đã chạm tới ngưỡng đột phá từ lâu rồi, nhưng hắn vẫn luôn áp chế tu vi của mình.

Qua đó có thể rèn luyện cảnh giới cô đọng hơn, còn có thể khiến căn cơ vững chắc.

Muốn đi được càng xa thì trước tiên phải có một căn cơ thật vững chắc trước đã.

Chương 216: Phẫn nộ của trưởng công chúa Đại Hoang

Tiên Đình

Chương 216: Phẫn nộ của trưởng công chúa Đại Hoang Tiên Đình

“Ta nghĩ rằng những chủ nhân trước đó lĩnh ngộ những Đại Đạo Pháp Tắc này cũng không thể giống như ta được, cảm giác này quả thật là quá kỳ diệu.”

Tần Cửu Ca hơi lắc đầu một cái, không suy nghĩ những chuyện này nữa.

Chí Dương Pháp Tắc mà hắn vừa lĩnh ngộ đây thôi mà hiện tại hắn đã có thể sử dụng một cách thông thuận rồi, việc này người bên ngoài rất khó tưởng tượng.

Nhưng đối với Tần Cửu Ca thì dễ như uống nước vậy.

Dù sao đây cũng là chuyện tốt, hắn không cần quá xoắn quýt làm gì.

“Các vị tản đi đi!”

Tần Cửu Ca nhìn về phía những cường giả Thiên Tôn trên trời kia rồi từ từ lên tiếng.

Những Thiên Tôn đến từ các thế lực đạo thống này chắc chắn sẽ vô cùng chấn kinh trước việc Tần Cửu Ca tuy chỉ mới tu vi Nhân Hoàng Tam Trọng mà đã có thể lĩnh ngộ được Đại Đạo Pháp Tắc.

Nhưng mà nếu để bọn hắn biết được không chỉ một mà Tần Cửu Ca còn có thể lĩnh ngộ vô số Đại Đạo Pháp Tắc thì chắc bọn hắn sẽ bị sốc chết mất.

Bỗng Tần Cửu Ca nhắm mắt lại rồi quay về hướng một nam tử mặc trang phục Cửu Long Chí Tôn đang đứng cạnh một nữ tử có khí chất băng sơn tới cực điểm.

Miệng hắn mấp máy như đang nói gì đó, một lát sau khi Tần Cửu Ca dừng lại thì tên nam tử mặc trang phục Cửu Long Chí Tôn kia lộ ra một vẻ mặt bao hàm nhiều cảm xúc.

Có chấn kinh, có bất ngờ không tưởng tượng nổi, có mừng rỡ nhưng xen lẫn đó cũng có một chút bất đắc dĩ.

Vị nam tử thân mặc trang phục Cửu Long Chí Tôn này quay sang nhìn nữ tử tuyệt mỹ bên cạnh mình với ánh mắt phức tại.

Nhất thời không khí xung quanh trở nên trầm mặc vô cùng.

Tần Cửu Ca thấy vị nam tử trung niên kia trầm mặc thì trong lòng cười nhẹ một tiếng, hắn tin rằng một khi đã đạt tới Thiên Tôn Cảnh thì không ai là đần độn cả.

Dù vị Thiên Tôn này có muốn gây rối đi chăng nữa thì Tần Cửu Ca cũng có cách để chỉnh hắn về đúng hàng lối.

Nghe được vị Đạo Tử kia giải tán thì những Thiên Tôn các đều nhanh chóng mang theo hậu bối của bản thân rời đi.

Ngoại trừ Huyết Thần Thiên Cung, đệ tử của bọn hắn hiện tại khổ sở vô cùng, một vị Thiên Tôn của Thiên Cung vẫn lạc.

Điều này sẽ khiến cho tương lai của toàn bộ Huyết Thần Thiên Cung vô cùng long đong.

Tần Cửu Ca thì không thèm quan tâm tất cả những thứ này, hắn tin rằng sẽ có người thu gọn tất cả.

Một tòa Thiên Cung có Thiên Tôn Cảnh tọa trấn với không có Thiên Tôn Cảnh tọa trấn là hai khái niệm khác nhau hoàn toàn, các thế lực đạo thống xung quanh sẽ bỏ qua cho bọn hắn sao?

“Nhưng mà dòng chính của Huyết Thiên Tôn cần bị tận diệt!”

Tần Cửu Ca nhếch miệng một cái rồi lên tiếng, chỉ một câu thôi cũng đã đủ khiến cho Huyết Thần Thiên Cung máu chảy thành sông.

Đoán chừng khi Tần Cửu Ca vừa mở miệng thì đã có không ít các thế lực khắp nơi bắt đầu hành động, không cần các thế lực xung quanh Huyết Thần Thiên Cung làm gì.

Tần Tộc sẽ không để cho thế lực dám khiêu khích Đạo Tử bọn hắn sống sót, đây chính là cơ hội tốt để lập uy cho toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực thấy.

Tên Huyết Thiên Tôn này đúng thật là không may, đúng lúc Tiên Cổ Tần Tộc cần một cơ hội để biểu hiện sự xem trọng của bọn hắn đối với Đạo Tử thì bọn hắn liền nhảy ra.

Qua đợt này thì Huyết Thần Thiên Cung sẽ không còn tồn tại nữa.

Một thời gian ngắn sau thì tin tức Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc là Tần Cửu Ca lĩnh ngộ được Đại Đạo Pháp Tắc trong khi chỉ mới Nhân Hoàng Tam Trọng, đồng thời sau khi lĩnh ngộ thì tấn thăng lên Nhân

Hoàng Tứ Trọng được truyền lưu khắp Thái Cổ Tiên Vực.

Tin tức này khiến cho vô số thiên kiêu yêu nghiệt của các đạo thống cổ tộc đều trầm mặc.

Chứ bây giờ cách biệt lớn như vậy thì lấy gì mà đuổi theo đây? Là thiên tài cùng thế hệ với Tần Cửu Ca quả thật là bất hạnh của tất cả bọn hắn.

Nếu như nói có cái may trong cái rủi thì chính là mọi người sẽ được chứng kiến quá trình một thiên tài từ từ trấn áp toàn bộ thời đại như trong cổ sử đã từng ghi chép, chắc chắn Tần Cửu Ca sẽ để lại một dấu mốc quan trọng trong lịch sử mà thôi.

Đây đồng thời là may mắn nhưng cũng là bất hạnh, không có bất kỳ vị thiên kiêu yêu nghiệt nào nguyện ý đứng dưới một tồn tại cả đời mình cũng không thể vượt qua, chỉ có thể ngưỡng vọng cả.

“Đại Đạo vô tình, vì sao sinh ta còn sinh hắn.”

Có yêu nghiệt thiên kiêu ngửa cổ lên trời gào thét, sau đó thổ huyết liên tục, thống khổ vạn phần, ban đầu hắn đã lập chí trở thành thiếu niên chí tôn mạnh nhất, nhưng hiện tại thì ngay cả cái bóng của Tần Cửu Ca hắn cũng không thấy được.

Người bình thường sẽ không lĩnh ngộ được tâm tình thế này.

Đại Hoang Tiên Đình, hoàng cung của Tiên Đình.

Tại một nơi Tiên Khí dạt dào, Hoàng Đạo khí tức nồng đậm, có vô số dị thú kỳ trân đang tìm thức ăn ở nơi này.

“Vì cái gì?”

Một âm thanh lạnh thấu xương vang lên, âm thanh này vang vọng trong toàn bộ cung điện, đây là tiếng của một nữ tử và không khó nghe ra được vị nữ tử này đang cực kỳ phẫn nộ.

“Tại sao lại phải đem ta đưa cho Tần Tộc, vì sao?”

Nữ tử nhìn phụ hoàng trước mặt với ánh mắt lạnh như băng, thần sắc kích động cực độ.

Ngày hôm đó sau khi trở về thì phụ hoàng của nàng lập tức nói với nàng rằng muốn đưa nàng vào trong Cổ Tộc Cấm Kỵ kia để làm thị nữ cho Đạo Tử bọn hắn.

Điều này khiến cho Lăng Thanh Trúc trước tới nay luôn kiêu ngạo bất tuần sao có thể tiếp nhận được? Dù đó là một thế lực khổng lồ ra sao thì nàng chắc chắn không thể làm thị nữ cho một nam nhân xa lạ được.

Điều này trong mắt của một số người là một điều vô cùng đáng kiêu ngạo, nhưng trong mắt nàng đó không khác gì một nỗi sỉ nhục cả.

Chương 217: Sự phản kháng của Lăng Thanh Trúc

Chương 217: Sự phản kháng của Lăng Thanh Trúc

“Thanh Trúc, trong lòng phụ hoàng lại cảm thấy đây là một cơ hội không tồi.”

Một nam tử trung niên có Hoàng Đạo Khí vây quanh trên người đứng trước mặt nữ tử sắc mặt thanh lãnh này dùng ánh mắt bình tĩnh nhìn nữ nhi trước kia mình rất là yêu thương nhàn nhạt nói.

Thật không ngờ Đạo Tử của tộc đó lại coi trọng trưởng nữ của mình, như vậy thật ra cũng tốt, phía sau Đại Hoang Tiên Đình của mình có sự tồn tại của vị Đạo Tử Cấm Kỵ Cổ Tộc kia chắc là sẽ có thể có một chút quan hệ với tộc của bọn họ.

Mà chỉ cần có một chút quan hệ thì tương lai của Đại Hoang Tiên Đình bọn họ nhất định sẽ rất là tươi sáng.

“Phụ hoàng, người muốn đi thì người đi mà đi, đừng có mang theo ta.”

Nữ tử tuyệt sắc sắc mặt trong trẻo lạnh lùng, thần sắc rất phẫn nộ lớn tiếng nhìn phụ thân mình, nàng thật không ngờ phụ thân mình lại muốn nàng đi làm thị nữ cho Đạo Tử của tộc bọn họ.

Thị nữ là ai?

Lăng Thanh Trúc hiểu rất rõ, làm thị nữ cho một nam tử thì kẻ ngốc cũng biết là sẽ xảy ra chuyện gì.

Lăng Thanh Trúc rất tự tin với dung mạo của mình, mình làm thị nữ của một nam tử, điều này không phải có nghĩa là thân thể của nàng chính là của người kia sao?

Lăng Thanh Trúc cũng không tin nam tử kia sẽ không thèm để ý đến thân thể của nàng.

“Con thật sự không đi.”

Nam tử trung niên cả người tản ra khí tức Hoàng Đạo bình tĩnh nói với Lăng Thanh Trúc.

“Không đi, ai thích đi thì đi.”

Ánh mắt của Lăng Thanh Trúc lạnh như băng, nàng sẽ không làm thị nữ cho một tên nam tử nào đó, như vậy về sau còn không phải là nàng phải để cho người kia tùy ý đùa bỡn sao.

Điều này làm cho nàng vẫn luôn là người rất kiêu ngạo không thể tiếp nhận được.

“Suy nghĩ cho kỹ một chút đi, con biết thế lực của tộc kia rồi, nếu chọc giận Đạo Tử của bọn họ, toàn bộ Đại Hoang Tiên Đình đều là sẽ gặp họa.”

Ánh mắt của vị nam tử trung niên cả người tràn ngập khí tức Hoàng Đạo này thoáng dao động một chút, nhẹ nhàng thở dài một tiếng ở trong lòng.

Từ sau khi vị kia nói ra chuyện này thì Đại Hoang Tiên Đình bọn họ cũng không còn lựa chọn nữa rồi.

Dù sao thì Đại Hoang Tiên Đình bọn họ cũng thật sự không thể trêu vào tộc này.

“Tại sao, tại sao?”

Đại Hoang trưởng công chúa Lăng Thanh Trúc lúc này cũng không phục trước sự bình tĩnh và lạnh lùng đó, đã có vệt nước mắt quét qua trong đôi mắt.

Trong miệng có chút bi ai nói.

.....

Tiên Thánh Đạo Cung.

Một nơi ở trong đại điện.

Tần Cửu Ca nhìn nữ chính Tiên Linh Nhi nhàn nhạt cười, nhẹ giọng hỏi.

“Sao lại không biết ta.”

Tần Cửu Ca nói xong thì uống tiên tửu trên tay mình, cũng không quan tâm đến phản ứng trên mặt của Tiên Linh Nhi.

“Người cường đại như vậy, thế lực sau lưng khổng lồ như vậy, vì sao còn muốn tới Tiên Thánh Đạo Cung.”

Tiên Linh Nhi thoáng có chút do dự nhìn Tần Cửu Ca nói.

“Tới đây chơi.”

Tần Cửu Ca khẽ cười, nói với nữ chính Tiên Linh Nhi này, dù sao nàng cũng không biết người lúc trước ở trong Long Hoàng Huyết Trì là ai, Tần Cửu Ca có thể chậm rãi kiểm soát nàng.

Hơn nữa để cho nữ chính này biết thân phận của mình kỳ thật cũng có chỗ tốt, ngươi có thể tưởng tượng là một Đại Đạo Thần Tử trong mắt ngươi coi ngươi thành cái gì kia không?

Không ai hoài nghi Tần Cửu Ca, Tiên Linh Nhi cũng tuyệt đối sẽ không ngờ tới chính là người bên cạnh mình đem cái gì đó của mình.

Thân phận Tần Cửu Ca cũng là một loại che chở cực tốt.

Dù sao thì dựa vào thân phận của Tần Cửu Ca thì loại mỹ mỹ nữ tuyệt sắc như thế nào mà không có cơ chứ.

Biểu tình của Tiên Linh Nhi lúc này cũng vô cùng đau lòng.

Cũng không biết vì sao ngươi cũng là một Đạo Tử Cấm Kỵ Cổ Tộc mà lại thích đi lại ở bên ngoài.

Không thể mang theo khi ở trong tộc của mình sao?

Cũng không biết ngươi nghĩ như thế nào, Linh Khí của nơi này có sự nồng nặc bằng trong tộc ngươi sao?

Hoặc là ở đây có một cái gì đó có thể thu hút ngươi?

“Ngươi có muốn khôi phục lại sức mạnh ban đầu của ngươi không?”

Trong đại điện.

Tần Cửu Ca nhìn nữ chính Tiên Linh Nhi cười nhạt, nhìn nàng rồi nói ra một câu này.

Ánh mắt lạnh nhạt, nhẹ nhàng cười, uống một hơi cạn sạch ly rượu tiên bồi trong tay mình.

“Tần công tử có ý gì.”

Lúc này vẻ mặt Tiên Linh Nhi đột nhiên chấn động, vẻ mặt ngưng tụ, sâu trong mắt tràn ngập sự không thể tưởng tượng nổi.

Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc này có ý gì, khôi phục thực lực của mình, đây là vì sao?

Phải biết là trước mặt tất cả mọi người thì nàng là một nữ tử chỉ có Càn Nguyên Chi Cảnh mà thôi.

Khôi phục thực lực vốn có, nghĩ đến đây, thần sắc của Tiên Linh Nhi lại nhìn về phía Tần Cửu Ca, thể xác và tinh thần đều hoảng sợ.

Nàng không nói cho một ai biết mình là tàn hồn đoạt xá, không hề nói cho ai biết cả.

Cũng không có ai cảm thấy nàng có gì không đúng lắm, dù sao trước kia nàng làm một tôn Thần Ma Cảnh Giới thì vẫn có tâm trí.

Nàng sẽ không bởi vì trước kia mình là một vị Thần Ma Cấm Kỵ Tồn Tại mà sẽ biểu hiện không giống với người mình đoạt xá.

Ít nhất đã rất lâu nàng chính là Tiên Linh Nhi của trước kia.

Mà những thứ này nàng cũng làm được, tất cả mọi người xung quanh cũng không thể tra ra được linh hồn sư muội của bọn họ đã thay đổi thành một người khác.

Vậy làm sao hắn biết được?

“Ta đã từng hiểu “sâu sắc” về ngươi.”

Chương 218: Đồ chơi trên tay

Chương 218: Đồ chơi trên tay

Ánh mắt Tần Cửu Ca thoáng có chút cổ quái nhìn nữ chính này, nhẹ nhàng cười nói.

Nói hắn đã từng hiểu biết sâu sắc lại không hề sai.

“Công tử đã từng đặc biệt đi điều tra tiểu nữ tử.”

Sắc mặt Tiên Linh Nhi hơi thay đổi, nàng nghĩ đến sự hiểu biết sâu sắc chính là đặc biệt đã từng điều tra qua nàng, dù sao dựa vào thực lực của Tiên Cổ Tần Tộc thì điều tra một người thực sự rất đơn giản.

Bây giờ nàng đột nhiên lại nghĩ đến Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc này tới nơi này có phải là bởi vì nàng hay không.

Đương nhiên vừa nghĩ tới điều vớ vẩn này nàng đã bác bỏ ngay.

Người này làm sao có thể biết ngay từ đầu mình là đoạt xá mà đến.

Hẳn là lúc hắn đi du ký ở chỗ này đã nhìn thấy mình.

Nhất định là trong lần tiếp xúc kia, người này có kinh thế đồng pháp gì đó có thể nhìn thấu bản chất linh hồn, nhìn ra mình không phải là người bình thường.

“Tiểu nữ tử vẫn không biết công tử đang nói cái gì?”

Ánh mắt Tiên Linh Nhi rất bình tĩnh nhìn Tần Cửu Ca không chút để ý mà uống rượu, trong lòng nàng lúc này chưa từng cảm thấy bình tĩnh như vậy.

Ánh mắt của nàng nhìn Tần Cửu Ca trong suốt vô cùng.

Giống như nàng thật sự không biết cái gì, là Tần Cửu Ca nhìn lầm.

“À.”

Tần Cửu Ca bỗng nhiên xuất hiện trước mặt Tiên Linh Nhi, một bàn tay nâng khuôn mặt Tiên Linh Nhi lên, ánh mắt thâm sâu nhìn nàng nhẹ giọng nói.

“Ngươi nói không biết thì không biết đi, dù sao ta cũng nhận định rồi.”

“Phục tùng ta đi, ta sẽ bảo vệ ngươi chu toàn.”

“Bằng không hậu quả của ngươi là ngươi sẽ trở thành một nữ tử mà ngươi không muốn trở thành, hậu quả kia hẳn là ngươi đã nghĩ tới rồi.”

“Phục tùng ta, ta cũng sẽ không để cho ngươi phải làm gì, chỉ là đơn thuần coi trọng tiềm lực tương lai của ngươi, về sau còn có thể bồi dưỡng ngươi thật tốt.”

Tần Cửu Ca nói xong chậm rãi đi ra khỏi đại điện.

“Đừng hòng trốn, ngươi chỉ có thể là của ta.”

“Bây giờ ngoại trừ lựa chọn ta thì ngươi không có lựa chọn nào khác nữa đâu, thân phận của ta chính là bảo đảm tốt nhất cho tương lai của ngươi.”

“Thân phận của ta có thể mang đến cho ngươi rất nhiều, cũng có thể cho ngươi bước vào vực sâu.”

Thanh âm lạnh nhạt của Tần Cửu Ca truyền ra từ bên ngoài đại điện, trải qua mấy ngày Khí Vận của hắn tăng lên và lợi dụng nam chính Thanh Hoa kia tiêu hao Khí Vận của nàng.

Tần Cửu Ca đã có thể từ từ ảnh hưởng đến nữ chính này.

Tuy rằng không thể giết nàng, cũng không thể trực tiếp cho nàng ăn Đại Đạo Ma Chủng để khống chế nàng, nhưng một số chuyện khác đều có thể làm.

Một tôn Nữ Đế?

Đồ chơi trên tay mà thôi.

Tần Cửu Ca có suy nghĩ khác đối với nàng, chậm rãi từ từ không cần gấp gáp.

Tần Cửu Ca không có chuẩn bị trực tiếp mạnh mẽ khống chế nữ chính này, mà là chuẩn bị để cho nàng cam tâm tình nguyện trở thành Đại Đạo Ma Chủng của hắn.

Khống chế nữ chính như vậy cũng là hoàn toàn nghe theo lệnh của chính mình, nhưng khác với những nam chính bị cưỡng ép khống chế kia thì Khí Vận của nữ chính sẽ được tăng lên.

Đây là điều mà Tần Cửu Ca đã hỏi qua hệ thống trong đầu mình, dù sao tự nguyện trở thành Ma Chủng của Tần Cửu Ca cùng không tự nguyện hoặc là không biết mà trở thành Ma Chủng của Tần Cửu Ca thì đó là hai việc không giống nhau và có sự khác biệt.

Cứ như vậy, trên tay Tần Cửu Ca có một vị nữ chính có Khí Vận ngập trời.

Lợi ích của hắn cũng lớn hơn một chút, Khí Vận cũng có thể nhiều hơn một chút.

Nữ Đế làm nô, Hoàng Nữ khuất phục.

“Xem ra hắn thật sự có thể nhìn ra tình huống gì đó của ta, hắn khủng bố như vậy sao?”

Ở trong lòng Tiên Linh Nhi rất là trầm mặc nói, bây giờ nàng cũng không biết nên làm cái gì bây giờ.

Phục tùng hoặc là không phục tùng đây là lựa chọn bày ra trước mặt nàng, thần phục đối với nàng mà nói có rất nhiều chỗ tốt, nhưng cũng có chỗ xấu.

Không tự do chính là chỗ không tốt sau khi thần phục vị Đạo Tử này, mình sẽ bị hắn quản lý.

Nhưng nếu không thần phục, trong lòng Tiên Linh Nhi hơi trầm xuống, Đạo Tử này nói không sai, nhìn như là nàng có sự lựa chọn nhưng thực ra nàng không có lựa chọn.

Nàng lại không biết bản thân mình là nữ chính mang Đại Khí Vận, Tần Cửu Ca không thể ra tay với nàng.

Giống như lời Tần Đế đã nói, nếu mình không thần phục thì hắn sẽ có rất nhiều biện pháp để xử trí nàng.

“Ai, bây giờ thực lực của mình vẫn còn quá yếu, không có một chút năng lực chống cự.”

Lúc này biểu tình của Tiên Linh Nhi rất là miễn cưỡng, Thái Cổ Tiên Vực thực lực vi tôn, không muốn chết thì chỉ có thể nghe lời.

“Khi đó hắn cứu ta chắc là sẽ không ôm suy nghĩ này đi.”

Trong lòng Tiên Linh Nhi nghĩ đến, trong lòng lại cười khổ nghĩ đến.

Lúc này trong lòng Tiên Linh Nhi đã coi trọng Tần Cửu Ca đến cực điểm.

“Có lẽ thật sự muốn đi theo hắn sao?”

Tiên Linh Nhi ở trong lòng khẽ thở dài, mình còn chưa trưởng thành thì sao chống cự lại hắn được?

Chỉ là Tiên Linh Nhi rất tự nhiên đổi hai chữ thần phục thành đi theo, dù sao đi theo cũng dễ nghe một chút.

“Nhưng ta muốn giành lấy những thứ mà mình xứng đáng được có,

không thể dễ dàng bán chính mình đi như vậy được."

Ở trong lòng Tiên Linh Nhi lại nghĩ đến hiện tại tuy rằng nàng nguyện ý đi theo nhưng không có nghĩa là biến mình trở thành nô lệ của hắn.

"Thủ đoạn chạy trốn hiện tại của mình hình như cũng không có tác dụng gì."

"Thực lực hiện tại của mình thật sự là quá yếu ớt."

"Nếu đổi một góc độ khác mà suy nghĩ, ta có thể dựa vào Tiên Cổ Tần Tộc sau lưng hắn để nâng cao thực lực của mình."

Chương 219: Vâng lời là điều kiện tiên quyết

Chương 219: Vâng lời là điều kiện tiên quyết

Tiên Linh Nhi không ngu xuẩn, nàng sống không biết bao nhiêu năm tháng, không phải là người thông minh thì đã sớm chết rồi.

Bây giờ nàng cũng không muốn chết, thế giới tương lai nhất định rực rỡ đến cực điểm, nàng còn muốn đi xem một chút.

Đây là một tồn tại chí tôn tương lai trấn áp đại thế, kỳ thật trong lòng cũng không phải khó tiếp nhận như vậy.

Đương nhiên đây là dựa vào tình huống mà ngoại trừ cái chết ra thì nàng không còn một sự lựa chọn nào khác.

Bằng không nói như thế nào đi chăng nữa thì thời kỳ đỉnh phong của nàng cũng là một Nữ Đế nắm trong tay vạn dặm lãnh thổ.

.....

Tần Cửu Ca ở bên ngoài đại điện bình tĩnh nhìn nữ chính ở trong đại điện, nói về phía hư không.

"Tiên chủ các ngươi nghĩ thế nào."

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nhìn khí tức dao động trong hư không.

Ánh mắt lại nhìn về phía nữ chính kia lần nữa, hắn nói sẽ không để

cho nàng chạy thoát.

Vùng quanh nơi này đã bị hắn lợi dụng chí bảo trong tộc bày ra một kết giới.

Nữ chính là Nữ Đế tàn hồn đoạt xá này chỉ cần dám có một hành vi chạy trốn thì Tần Cửu Ca sẽ chuẩn bị trực tiếp bắt nàng.

Sẽ không thương tổn nàng, nhưng Tần Cửu Ca có phương pháp chơi đùa nàng.

Tần Cửu Ca tỏ vẻ một nữ chính là Nữ Đế tàn hồn đoạt xá thì hương vị cũng không tệ lắm.

Ít nhất thì khí chất và tướng mạo của nữ chính này đều phát sinh sự thay đổi rất lớn.

Tần Cửu Ca nói lại một lần nữa, trong lòng không phải là không nguyện ý.

“Xem ra dùng nam chính hoặc nữ chính do chính mình khống chế để tiêu hao những nam chính hoang dã kia chắc chắn là một biện pháp tốt.”

Tần Cửu Ca yên lặng nghĩ đến trong lòng, đạo lý này chính là đạo lý giống với lợi dụng ma pháp để đánh bại ma pháp.

Xem ra có một số đạo lý có thể thông dụng, Tần Cửu Ca nghĩ đến, như vậy sau này cho dù đụng phải những nam chính nồng đậm có Khí Vận cường đại kia hoặc là nữ chính thì Tần Cửu Ca có thể để cho những nhân vật chính bị mình khống chế đi quấy nhiễu bọn họ trước.

Đây chính là nguyên nhân Tần Cửu Ca để cho nam chính Thanh Hoa kia tới tiêu hao nữ chính này.

Cũng là nguyên nhân vì sao Tần Cửu Ca nguyện ý nắm trong tay những nam chính hoặc là nữ chính kia.

Khí Vận mài mòn Khí Vận, phương pháp này nhất định là rất tốt.

Có người nên giết thì phải giết, nhưng có thể thu phục là tốt nhất.

Đương nhiên điều kiện tiên quyết vẫn là ngoan ngoãn nghe lời Tần Cửu Ca, ngươi mà tùy ý làm gì thì làm và không nghe lời thì Tần Cửu Ca sẽ không cần.

Vâng lời luôn là điều kiện tiên quyết.

Không có điều kiện tiên quyết này, Tần Cửu Ca sẽ không có một tia hiền từ nương tay.

“Đạo Tử… công chúa của tộc trưởng ta đã có người trong lòng rồi, cho nên…”

Ở trong hư không vẻ mặt của vị Thiên Tôn mặc long bào Bát Trảo Chí Tôn tản ra khí tức cường đại kia có chút do dự, thật ra trưởng công chúa của bọn họ không hề người trong lòng, chẳng qua trưởng công chúa cực kỳ không muốn tới Tần Tộc để làm thị nữ cho vị Đạo Tử này.

Còn náo loạn rất dữ dội ở trong cung, vị hoàng chất tử làm tiên chủ kia của hắn đã sứt đầu mẻ trán rồi, thật ra trong lòng bọn họ cảm thấy Thanh Trúc tới Tần Tộc làm thị nữ cho vị này cũng không tồi.

Nhưng ai bảo vị trưởng công chúa kia của bọn họ cực kỳ không muốn.

Nếu như trói trưởng công chúa của Đại Hoang Tiên Đình bọn họ lại rồi đưa tới làm thị nữ cho một nam tử thì thể diện của bọn họ cũng không được tốt cho lắm.

Nhưng trưởng công chúa của Đại Hoang Tiên Đình bọn họ bây giờ đang ở trong cung lấy cái chết để ép buộc.

Cho nên bọn họ thương lượng một chút chuẩn bị muốn tạo ra một tình huống là trưởng công chúa bọn họ đã có người trong lòng rồi, xem có thể làm cho vị Đạo Tử này bỏ đi ý niệm muốn Tiên Đình trưởng công chúa bọn họ trong đầu hay không.

Dù sao kiểu Đạo Tử này cũng là muốn thể diện, cũng sẽ không muốn một người phụ nữ đã có phu quân.

“Có…. Người trong lòng sao?”

Tần Cửu Ca mỉm cười với chỗ hư không kia.

“Có người trong lòng, vậy thì giết người trong lòng kia đi, như vậy không phải là sẽ không có người trong lòng nữa rồi sao?”

Có vấn đề là đã có người trong lòng, giết chết rồi không phải là không có vấn đề này nữa hay sao.

Giết rồi không phải là không còn nữa rồi sao?

Điều này có vấn đề gì sao.

“Ba ngày, ta cho các ngươi ba ngày để giết người trong lòng nàng, sau đó đưa nàng vào trong gia tộc của ta.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca hơi híp lại, nhìn chỗ hư không kia.

“Bằng không Đại Hoang Tiên Đình cũng không có gì cần thiết để tồn tại nữa.”

“Còn có ta muốn còn sống, chết rồi thì không cần, bằng không…Diệt hết Tiên Đình, cửu tộc di chuyển phần mộ.”

Thanh âm Tần Cửu Ca thoáng có chút kéo dài nhẹ giọng nói, cũng không quan tâm biểu tình của vị Thiên Tôn Đại Hoang Tiên Đình này như thế nào.

Không hiểu chuyện một chút nào, nếu Đại Hoang Tiên Đình trưởng công chúa các ngươi có người trong lòng thì giết hắn trước đi rồi tới đây nói chuyện với ta không được sao?

Giết rồi thì không phải là không có nữa rồi sao?

Đây còn được xem như là lý do gì?

Nàng không đến thì các ngươi trói nàng lúc nàng đang mê muội sau đó mang tới không phải là được rồi sao.

“Ta lại muốn nhìn xem trong lòng nàng là Đại Hoang Tiên Đình trăm vạn năm các ngươi quan trọng hay là sự trong sạch của nàng quan trọng hơn.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng nói về phía hư không kia.

Hãy xem xem người sở hữu Chí Tôn Đạo Thể này cảm thấy ai quan trọng hơn một chút.

Nếu như còn không theo, Tần Cửu Ca không ngại sử dụng một ít thủ đoạn dơ bẩn.

Dù sao nếu không có một Chí Tôn Đạo Thể còn sống có linh trí hoàn toàn thì thân thể của một Chí Tôn Đạo Thể cũng được.

Chẳng qua sẽ có một chút tổn thương mà thôi, mình lại tìm một nữ tử nghe lời đưa vào trong Chí Tôn Đạo Thể cũng được.

Kỳ thật cũng có thể trực tiếp dùng Đại Đạo Ma Chủng khống chế vị

Đại Hoang trưởng công chúa này.

Nhưng Tần Cửu Ca luôn cảm thấy như vậy rất không thú vị.

Chương 220: Cửu Long Kéo Quan

Chương 220: Cửu Long Kéo Quan

Cưỡng chế phải có dáng vẻ ép buộc, Tần Cửu Ca cảm thấy hắn vẫn rất thiện lương.

Ít nhất ngay từ đầu hắn đã cho vị Đại Hoang trưởng công chúa này cơ hội.

Nghe tới những lời về Đạo Tử của chủng tộc kia thì vẻ mặt của vị Thiên Tôn Đại Hoang Tiên Đình này trầm mặc, khí tức không gian xung quanh hắn đều giống như ngưng đọng.

Bá đạo, vô cùng bá đạo.

Đây chính là ấn tượng của vị Thiên Tôn Đại Hoang Tiên Đình này đối với Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc này.

Vị Đạo Tử này cho dù đối mặt với một vị Thiên Tôn của Đại Hoang Tiên Đình cũng dám nói ra những lời này, không theo ta, chính là chết.

Thiên Tôn của Đại Hoang Tiên Đình khẽ thở dài ở trong lòng.

Thực xin lỗi, Thanh Trúc, vì tương lai của Đại Hoang Tiên Đình, chỉ có thể như vậy.

Ta và phụ hoàng ngươi cũng không có cách nào.

Thế lực Đạo Thống không bằng người, cũng chỉ có thể như vậy.

Nhìn khí tức của vị Đại Hoang Tiên Đình Thiên Tôn dần dần tiêu tán trong hư không thì Tần Cửu Ca biết bây giờ hắn đã trở lại trong Đại Hoang Tiên Đình.

“Như vậy được xem như là một kiểu thú vị dữ tợn không?”

Tần Cửu Ca ở trong lòng cười nhạt nói, hắn cũng không hề làm gì cả.

Có sự lựa chọn, vẫn là hai chọn một.

Ánh mắt Tần Cửu Ca lạnh lẽo vẫn là nhìn nữ chính trong đại điện kia, cũng không biết nàng sẽ lựa chọn như thế nào.

Không theo hắn, chính là chết, đây là triết lý làm việc của hắn.

“Sau khi hiểu rõ chuyện này thì ta đi Thiên Châu trước một chuyến đi.”

Tần Cửu Ca yên lặng nhìn về phương xa, nhẹ nhàng cười nói.

Thiên Châu chính là một châu vực địa linh nhân kiệt, tuy rằng thế lực Đạo Thống Cổ Tộc của Thiên Châu bọn họ hoàn toàn không bằng Hão Hạn Thần Châu, nhưng cũng có rất nhiều chỗ thú vị của nó.

Đương nhiên điều hấp dẫn Tần Cửu Ca nhất là Hư Không Đế Nữ nói đạo kia đủ để chấn động Kỳ Cảnh Cửu Long Kéo Quan của Thái Cổ Tiên Vực.

“Cửu Long Kéo Quan, trong đại thế quả nhiên có rất nhiều gợn sóng tráng lệ.”

Tần Cửu Ca ở trong lòng cười nhạt nói, Hoàng Kim Đại Thế cuối cùng cũng phải mở màn.

“Ta lại rất chờ mong ta sẽ gặp phải loại nam chính hoặc là nữ chính như thế nào.”

“Loại sinh vật này lại có thể mang đến cho ta không ít Khí Vận Điểm, còn có không ít thứ tốt.”

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, cũng không nghĩ đến những thứ này nữa, ánh mắt của hắn chậm rãi thâm thúy một chút, thời gian suy nghĩ cho nữ chính này đã rất nhiều rồi.

Nếu nàng không đồng ý, Tần Cửu Ca cảm thấy sau này phải thường xuyên trao đổi thật kỹ càng với nữ chính này.

Không có gì đáng xấu hổ, Tần Cửu Ca chính là người như vậy, hắn cảm thấy làm như vậy sự thương tổn của một nữ tử sẽ lớn hơn một chút.

“Ngươi đã suy nghĩ xong chưa?”

Không biết từ khi nào Tần Cửu Ca lại đi tới bên cạnh nữ chính, nhìn ánh mắt của nữ chính này rồi nhàn nhạt nói với nàng.

Hắn không có tâm trạng để chơi đùa cùng với nữ nhân này.

“Ta…. Ta có thể đi theo ngươi, nhưng ngươi không thể bắt ta phải làm điều mà ta không thích.”

Tiên Linh Nhi lúc này thoáng có chút nghẹn ngào nói, dù sao đưa ra quyết định này đối với một vị Nữ Đế trước kia nắm trong tay vạn dặm cương thổ mà nói thì trong lòng không dễ chịu cho lắm.

Người mà mình phải đi theo là một Nghịch Thiên Tồn Tại tương lai, nhưng đó cũng là đi theo.

“Chuyện không thích, cái gì gọi là chuyện mà ngươi không thích, làm ấm giường sao?”

Tần Cửu Ca hơi có chút trêu ghẹo nói, ánh mắt có một loại cảm giác kỳ diệu. Có bí mật gì về cơ thể anh đối với tôi.

Toàn thân từ trên xuống dưới đã sớm bị ta chơi đùa khắp nơi, ngươi làm gì có sự riêng tư.

“Yên tâm, ta vẫn chưa vô sỉ như vậy.”

Còn không đợi Tiên Linh Nhi nói chuyện, Tần Cửu Ca đã từ từ nói với nàng.

“Ta chỉ là cảm thấy ngươi là một tài năng có thể tạo, cho nên ta mới như vậy.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng duỗi thắt lưng mình, ánh mắt có chút lười biếng nói.

Như thật sự chỉ coi trọng thiên phú của nữ chính này nên mới như vậy.

“Đúng rồi, ta cần ngươi ăn một chút đồ, như vậy mới an tâm, dù sao trước kia ngươi chắc chắn là một cường giả, ta không yên tâm cho lắm.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca cười nhạt nói, biểu tình lúc này lại có chút chân thành.

“Không cần suy nghĩ nhiều, chỉ là sợ sau này ngươi phản nước của ta, bằng không sau này ta phải bỏ ra cái giá đắt như vậy để bồi dưỡng ngươi thành một vị Nữ Thiên Tôn thậm chí là một vị Nữ Đế, nếu ngươi chạy rồi thì không phải là ta chịu thiệt sao.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nói với Tiên Linh Nhi đang cúi đầu không biết đang suy nghĩ cái gì.

“Yên tâm, chỉ cần sau này ngươi nghe lời, ta sẽ cởi bỏ chuyện này một lần nữa.”

Thanh âm Tần Cửu Ca lúc này lại rất ôn nhu nói với nữ chính Tiên Linh Nhi.

Chẳng qua ánh mắt của hắn hiện lên một tia đùa cợt.

Bị mình trồng Đại Đạo Ma Chủng xuống mà còn muốn cởi bỏ?

Lừa ngươi đó.

Trồng xuống, đời này ngươi cũng chỉ có thể là người của ta.

“Yên tâm là sẽ không có nguy hại lớn với ngươi.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca lúc này không còn sắc bén như vừa rồi mà là mang theo không ít nhu hòa.

“Ngươi cũng sẽ không yên tâm để một người trước kia có thực lực rất cường đại ở bên người đi.”

Tần Cửu Ca nói xong lấy ra một quyển sách cổ từ Nhẫn Trứ Vật của mình rồi mở nó ra.

“Ta có thể tìm kiếm cho ngươi mảnh vỡ của Thập Đại Đạo Pháp Tắc ở trong tộc, ngươi có thể tùy ý chọn vài cái trong số mười cái này, chỉ cần ngươi có thể lĩnh ngộ thì những thứ này đều có thể cho ngươi.”

Chương 221: Khống Hồn Đan

Chương 221: Khống Hồn Đan

Tần Cửu Ca chỉ vào hình ảnh mảnh vụn pháp tắc của cổ quyển trong tay mình nhẹ giọng nói.

“Tối thiểu, lúc trước ta cứu ngươi một mạng, hiện tại ta chỉ là lo lắng tương lai của ngươi biến hóa nên giở một chút thủ đoạn.”

“Chẳng lẽ ngươi đều không đồng ý sao?”

Tần Cửu Ca cười nhạt nhìn Tiên Linh Nhi còn đang do dự, nhẹ giọng nói.

“Có… Thể, nhưng sau này ngươi không được bảo ta làm bất cứ điều gì quá đáng.”

Ánh mắt Tiên Linh Nhi có chút bất đắc dĩ suy nghĩ về tình cảnh hiện tại của mình, thật ra mình thật đúng là không có một sự lựa chọn nào khác.

Hiện tại vào thời điểm này xem ra, ít ra Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc đã cứu mình một mạng cũng chỉ là muốn tương lai hắn sẽ yên tâm hơn một chút.

Kỳ thật nói đến cũng đúng, dù sao hắn cũng nhất định biết mình trước kia là một vị cường giả, đoán chừng là để ai ở bên cạnh cũng không thể yên tâm.

“Có thể, nhưng sau này nếu ngươi ép buộc ta làm một số việc ta không muốn làm thì ta sẽ chết.”

“Tuyệt đối sẽ không có một tia do dự.”

Ánh mắt Tiên Linh Nhi lúc này rất là nặng nề nói với Tần Cửu Ca, có một số việc là điểm mấu chốt, đây là điểm mấu chốt nàng không thể nào vòng qua.

“Được, không có vấn đề gì, hơn nữa ta sẽ làm chuyện gì với ngươi.”

Tần Cửu Ca tỏ ra thân thiện nói với Tiên Linh Nhi, chẳng qua trong con ngươi của hắn hiện lên hàn ý, đến lúc đó hết thảy của ngươi còn không phải là do ta quyết định sao.

Ngươi có tư cách để lựa chọn sao?

Tất cả của ngươi đều là của ta, cơ thể của ngươi, linh hồn của ngươi, tất cả mọi thứ thuộc về ngươi.

Tần Cửu Ca nói xong đưa cho nữ chính Tiên Linh Nhi một quả Khống Hồn Đan thoạt nhìn rất bình thường.

“Ngươi cũng biết Khống Hồn Đan này đi.”

Tần Cửu Ca cười nhạt với Tiên Linh Nhi nói, trực tiếp xuất ra đan dược trong Thái Cổ Tiên Vực không phải rất bình thường cũng không phải rất hi hữu khống chế người.

Chỉ là Khống Hồn Đan bình thường này cộng thêm Đại Đạo Ma Chủng của hắn.

Nếu nữ chính biết rõ đây là đan dược khống chế người mà cũng sẽ nuốt vào thì Tần Cửu Ca có thể có được một nữ chính có Khí Vận siêu cường.

Sau khi Tiên Linh Nhi cầm viên Khống Hồn Đan trên tay Tần Cửu Ca kia kỳ thật còn cẩn thận một chút, nàng dùng linh hồn bổn nguyên lưu lại của mình cảm thụ Khống Hồn Đan này một chút.

Nếu như mình có thể ở dưới tình huống nàng không bị phát hiện mà có thể thoát khỏi tác dụng của Khống Hồn Đan này thì thật là tốt.

Dù sao tàn hồn của nàng vẫn là rất cường đại, về sau muốn thoát khỏi Khống Chế Đan Dược này thật ra cũng không khó khăn lắm.

Điều này cũng xua tan một tia băn khoăn cuối cùng trong lòng nàng, dù sao nếu sau này mình còn có thể tự mình cởi bỏ.

Đương nhiên điều kiện đầu tiên là không thể để cho vị này biết.

Tiên Linh Nhi trong lòng xác nhận vị Đạo Tử này cho nàng Khống Hồn Đan mà không có thêm bất cứ một thứ kỳ quái nào đó.

Liền nuốt Khống Hồn Đan kia vào trong miệng.

Tiên Linh Nhi vừa ăn vào liền cảm giác mình giống như cùng Tần Đế trước mặt mình thành lập một loại liên hệ nào đó.

Hơn nữa cảm giác rất thân mật, loại cảm giác này rất là kỳ diệu.

“Quả nhiên cường đại, nữ chính này mang đến cho ta lợi ích lớn như vậy.”

Vào lúc nữ chính nuốt Khống Hồn Đan có đại đạo ma chủng kia vào thì Tần Cửu Ca liền cảm giác được trên người mình có một lượng lớn Khí Vận tràn vào.

“Dừng lại cho ta.”

Tần Cửu Ca ở trong lòng kêu một tiếng, khí tức trên người dừng lại, nếu hắn không ngăn cản thì bây giờ hắn lại muốn đột phá.

Loại này mù quáng đột phá không nên, tu vi không thể tăng quá nhiều trong phút chốc.

Ổn định mới là quan trọng nhất.

“Còn là đến Nhân Hoàng Tứ Trọng Đỉnh Phong, xem ra lại sắp phải đột phá rồi.”

Tần Cửu Ca trong lòng thoáng có chút thở dài, mặc dù vừa rồi hắn rất cố gắng áp chế sự thăng chức của mình, nhưng hắn cảm giác áp chế đến bây giờ đã là cực hạn rồi.

“Trước tiên lắng đọng tu vi một chút đi.”

Tần Cửu Ca nhìn Tiên Linh Nhi, nữ chính yên lặng đứng ở bên cạnh hắn, ở trong lòng yên lặng nói.

“Đúng rồi, gần đây ngươi ở Tiên Thánh Đạo Cung tu hành, ta cũng không quấy nhiễu ngươi, tu hành cho thật tốt là được rồi, tài nguyên gì đó thì ta sẽ cho ngươi một ít, thế nhưng có rất nhiều thứ vẫn cần ngươi phải tự mình giành lấy.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nhìn nữ chính sau này rốt cuộc không thoát khỏi lòng bàn tay mình nói, nữ chính này không có gì khác so với trước kia.

Người vẫn là người đó, linh hồn cũng là người đó.

Nhưng ở sâu trong linh hồn nàng đã đánh dấu tên của Tần Cửu Ca.

“Cung chủ, Linh Nhi ở chỗ này tu luyện một khoảng thời gian trước rồi ta sẽ đón nàng về trong tộc sau.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn Tiên Thánh Thiên Tôn cách đó không xa nhàn nhạt nói.

Nữ chính này đã không thể trốn thoát lòng bàn tay của hắn, khoảnh khắc nàng cam tâm tình nguyện nuốt Khống Hồn Đan phụ thuộc đại đạo ma chủng của mình.

Tất cả mọi thứ của nàng không có thứ gì không phải là của Tần Cửu Ca.

Trong lòng Tiên Linh Nhi lúc này có chút ngoài ý muốn, Tần Cửu Ca này xem ra thật đúng là không chuẩn bị khống chế mình.

Để nàng một mình ở Tiên Thánh Đạo Cung cũng không sợ nàng chạy.

Nhưng mà vì cái gì mà bây giờ ở trong đáy lòng nàng cũng không cảm thấy khó chịu với việc mình bị vị Tần Đế này khống chế.

Bởi vì Tiên Linh Nhi tự mình chủ động ăn Khống Chế Đan Dược của Tần Cửu Ca nên tình huống này của Tiên Linh Nhi có sự đặc thù rất lớn.

“Đúng rồi, có một người hy vọng ngươi xử lý một chút.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca lạnh nhạt nhìn một vị nam tử nho nhã mặc lam y nhạt ở phía xa xa, thản nhiên truyền âm với Tiên Thánh Thiên Tôn.

Hắn nói xong, nữ nhi số mệnh này bị hắn nhấm nháp qua, về sau cũng chỉ có thể là của hắn.

Nam chính này còn muốn tiếp cận với nữ chính cho dù hoàn toàn không có khả năng.

Nhưng trong lòng Tần Cửu Ca có một cảm xúc khó hiểu dâng lên trong lòng, loại cảm xúc này gọi là dục vọng chiếm hữu.

Tần Cửu Ca cũng quan tâm tới gì hết, dù sao giết nam chính này đi là xong rồi.

Nếu không, hắn sẽ không thoải mái.

Tiên Thánh Thiên Tôn nghe được lời nói như vậy của Đạo Tử chủng tộc kia thì trong lòng nhất thời có chút trầm mặc xuống, nơi này của bọn họ là học cung.

Nhưng hắn không thể và cũng sẽ không cự tuyệt, lúc này Tiên Thánh Thiên Tôn còn ngửi được khí tức và máu của vị Huyết Thiên Tôn kia.

Chương 222: Ai nói Sắc Đạo không phải Đạo?

Chương 222: Ai nói Sắc Đạo không phải Đạo?

Tiên Cổ Tần Tộc.

Lúc này trong Tiên Cổ Tần Tộc vô cùng náo nhiệt, bởi vì Đại Đạo Thần Tử trong tộc bọn họ hiện giờ lại đột phá, còn đã lĩnh ngộ được một Đại Đạo Pháp Tắc ở tuổi thiếu niên.

Điều này làm người ta cực kỳ kinh ngạc, vốn là Chí Tôn Tồn Tại vô địch trong Thái Cổ Tiên Vực Tồn Tại, tình huống bây giờ không phải là càng làm cho bọn họ khó có thể tiếp cận hơn một chút sao?

Đương nhiên trong Tiên Cổ Tần Tộc cũng không phải tất cả đều là cung kính ngưỡng mộ Đại Đạo Thần Tử Tần Cửu Ca.

Cũng có không ít người đối với Tần Cửu Ca có hâm mộ ghen tị hận.

Trong đó lại lấy đồng nghiệp của Tần Cửu Ca làm chủ, vẫn là nam thanh niên.

“Tần Cửu Ca lĩnh ngộ Đại Đạo Pháp Tắc, thật sự là ngoài dự liệu, thiên phú của hắn đã đến mức như vậy rồi sao?”

Trên một tòa tiên sơn nguy nga, ánh mắt của một vị nam tử mặc hắc y rất là ngưng trọng nhìn về phía xa xa của đại điện.

Xung quanh hắn có một con hổ to lớn lông trắng đen tinh khiết, tản ra khí tức vô cùng ngang tàng.

Nếu có người sành sỏi thì sẽ biết giống cự hổ lông trắng tinh khiết này chính là thánh thú Bạch Hổ đã sớm chưa từng xuất hiện một thời gian dài ở trong Thái Cổ tiên vực.

Loại thánh thú Bạch Hổ này chỉ yếu hơn Thánh Linh trong truyền thuyết một bậc, đương nhiên nếu trong thánh thú Bạch Hổ huyết mạch tinh khiết nhất cũng không kém Thánh Linh là bao.

“Bây giờ tỷ tỷ hắn là đã trở lại, cũng không biết tu vi của tỷ tỷ chạm tới cánh cửa Nhân Hoàng chưa?”

Vị nam tử trẻ tuổi mặc hắc y này khẽ thở dài, hắn cũng là Chí Tôn Yêu Nghiệt của Tiên Cổ Tần Tộc, là Chí Tôn Yêu Nghiệt trong Tiên Cổ Tần Tộc chỉ dưới Đạo Tử Tần Cửu Ca.

Đương nhiên bước này rất xa xôi, hắn cũng không cầu có thể vượt qua Đạo Tử Tần Cửu Ca, chỉ cần có thể đuổi kịp Tần Cửu Ca đã là rất tốt rồi.

Nhưng hy vọng này đã làm thất vọng nam thanh niên mặc đồ đen.

“Xem ra nhất mạch này của ta có thể tiến lên phía trước một bước nữa hay không thì phải xem tỷ tỷ rồi.”

Nam tử thanh niên áo đen, trong lòng rất bất đắc dĩ, trong tộc nằm trong Chí Tôn Yêu Nghiệt dưới Đạo Tử Tần Cửu Ca của bọn họ, có hai vị gần giống với đạo tử Tần Cửu Ca nhất.

Chỉ là hai vị đều là nữ tử, trong lòng nam tử áo đen này có chút không chán nản, nhưng lại muốn thừa nhận đây là sự thật.

“Mấy ngày nữa là tỷ tỷ trở về rồi, không được, ta phải trốn đi trước.”

Vị nam tử áo đen này hình như nghĩ tới cái gì, thân thể run rẩy, ngay cả thánh thú Bạch Hổ bên người cũng không quan tâm, tựa như muốn rời khỏi nơi này, xem ra hắn có e ngại rất sâu với tỷ tỷ kia của hắn.

Nói một cách đơn giản là thời thơ ấu của hắn có bóng đen của tỷ tỷ hắn.

Trong trí nhớ thời thơ ấu của hắn, vị tỷ tỷ này của hắn làm rất nhiều chuyện với hắn, một nữ ma đầu.

.....

“Vẫn là thân thể U Cơ thoải mái.”

Tần Cửu Ca nửa nằm trên cánh tay mềm mại của Sở U Cơ, nhẹ nhàng xoa nắn mặt Sở U Cơ.

“Công tử thích thì ở lại thêm một chút.”

Sở U Cơ thanh âm nhẹ nhàng nhìn Tần Cửu Ca, trong ánh mắt tràn đầy ái mộ, vị công tử này của nàng thật sự là quá mức ưu tú, cũng không biết tương lai sẽ tiện nghi cho yêu tinh trong Đế Tộc kia.

“Khí tức của ngươi càng ngày càng giống tiên rồi.”

Tần Cửu Ca bỗng nhiên ngồi dậy từ trên bụng Sở U Cơ, lấy tay nắm lấy đôi môi hồng nhuận của Sở U Cơ, cười nhạt nói.

“Tu luyện Tiên Thiên Đạo Kinh còn có thể, tuy rằng ngay cả gọi là nhập môn ngươi cũng miễn cưỡng, nhưng đối với ngươi mà nói vẫn là không tệ.”

Tần Cửu Ca ôm lấy thân thể mềm mại của Sở U Cơ, cười khẽ nói.

Tiên Thiên Đạo Kinh chính là một cổ quyển cực kỳ cổ xưa, là có thể thay đổi thể chất thành một tôn Hậu Thiên Đạo Thể, cho nên rất khó tu luyện thành công.

Hơn nữa dù sao Sở U Cơ cũng chỉ là Thiên Tài Yêu Nghiệt ở Hạ Giới, loại thiên phú này tính là cái gì ở trong Thái Cổ Tiên Vực?

Cho dù Sở U Cơ có tài nguyên Tiên Cổ Tần Tộc ủng hộ, còn trải qua một lần tiên linh tẩy lễ thì cũng không thể lập tức tu luyện tốt Tiên Thiên Đạo Kinh được.

Loại tình huống này mới là tình huống chân thật nhất, cũng là tình cảnh chân thật nhất của Thiên Tài Yêu Nghiệt trong Hạ Giới ở Thái Cổ Tiên Vực.

Nhìn ánh mắt của Sở U Cơ ở trong ngực mình có chút mê ly, Tần Cửu Ca mỉm cười, chậm rãi cởi từng kiện quần áo của Sở U Cơ ra.

“Song tu chính là có lợi cho sự tăng trưởng tu vi của chúng ta.”

“Vâng~o(* ▽ ¯*)o”

Sở U Cơ trên mặt không biết xuất hiện một tia đỏ ửng từ khi nào, nhẹ nhàng vâng~o (* ▽ ¯*) o một tiếng.

Cũng không phản bác, nàng lại không có thể chất đặc thù gì, công tử cũng không có thể chất đỉnh nô đặc thù gì, song tu như thế nào có thể tăng lên tu vi song phương.

Chẳng qua chỉ là một người muốn làm cho nàng tiếp lời mà thôi, mà nàng cũng nguyện ý bị Công Tử làm chuyện đó.

Vậy là được rồi.

Không cầu ngươi toàn tâm với ta, chỉ cầu trong lòng ngươi có một chút vị trí của ta, như vậy cũng đủ rồi.

Hai tay trắng nõn lúc này thoáng có vẻ khẩn trương quay đầu lại, nhẹ nhàng cắn răng.

Nói xong, Tần Cửu Ca nhỏ giọng cười khẽ một tiếng, liền đặt Sở U Cơ đặt lên giường rộng.

Đồng thời cũng cởi bạch y của mình xuống, lớn tiếng cười nói.

Chỉ cần để cho Sở U Cơ không mang thai là được.

Không phải hắn không được, mà là chuyện mang thai đối với Sở U Cơ hiện tại chỉ có chỗ xấu không có một tia chỗ tốt.

Nó có thể có một chút lợi ích, nhưng nó chắc chắn là không thể so sánh với những bất lợi.

“Đại đạo ba ngàn, ai nói sắc đạo không phải là đạo.”

Lược bỏ vạn vạn chữ ở đây.

.....

Chương 223: Hoang dâm vô đạo

Chương 223: Hoang dâm vô đạo

Trong đại điện tràn ngập tiên khí, khí tức cổ xưa lan tỏa, nhưng lại xen lẫn mùi thơm say lòng người này.

“Sao nàng lại dậy sớm vậy?”

Tần Cửu Ca che cơ thể trắng như tuyết của Sở U Cơ và nhìn một mỹ nhân tuyệt đẹp đang nghiêng mình trong vòng tay hắn một cách rất nhẹ nhàng.

Ngày hôm qua, Tần Cửu Ca cảm nhận được sự ảo diệu của Sở U Cơ, ăn đến tận xương tủy, phải nói là vừa đẹp vừa ngon.

Tất nhiên, bản thân Sở U Cơ cũng rất hợp tác.

“Hai ngày nữa ta sẽ đi các châu vực khác. Các ngươi ở trong tộc luyện tập thật tốt, lát nữa ta sẽ bảo phụ thân của ta cho ngươi một Đạo Đại Tạo Hoá. Hi vọng ngươi có thể chịu đựng nổi.”

Tần Cửu Ca chạm vào mái tóc đen dài và thẳng của Sở U Cơ và nhẹ nhàng nói với nàng ấy.

Lần này, may mắn của Sở U Cơ lại có được nhờ phụ thân của hắn.

Tất nhiên, phụ thân của Tần Cửu Ca cực kỳ không muốn điều này.

Tuy rằng Tiên Cổ Tần Tộc là một dòng họ cổ tộc đã qua nhiều thời đại, cơ duyên trong dòng họ nhiều vô số kể.

Nhưng nếu không tính nhưng thế lực do họ quản, chỉ tính những người trong tộc thì nhân khẩu bình thường không phải là nhiều lắm.

Ngươi phải biết rằng Tiên Cổ Tần Tộc đặc biệt mở ra một Tinh Thần Giới để sắp xếp các tộc nhân của họ.

Nhưng hầu hết trong số đó là huyết mạch không tinh khiết của Tiên

Cổ Tần Tộc mà thôi.

Những tộc nhân của Tiên Cổ Tần Tộc có huyết thống chân chính đều ở Thái Cổ Tiên Vực trong Thần Châu rộng lớn, vì đây là tổ địa của họ.

Tộc nhân của Tiên Cổ Tần Tộc nhiều năm như vậy cộng với nhiều những sinh linh giống như Cửu Đầu Xà, cho nên số lượng sinh linh trong Tiên Cổ Tần Tộc là vô cùng nhiều.

Với rất nhiều sinh linh như vậy, ngoài mấy cơ duyên cấp thấp, thì vẫn còn thiếu nhiều cơ duyên cao cấp.

Tiên Linh Tẩy Lễ mà Tần Cửu Ca lựa chọn cho Sở U Cơ lần trước chỉ có thể coi là cơ duyên trung cấp thông thường, nhưng lần này Tần Cửu Ca thật sự chọn ra cơ duyên đổi đời cho Sở U Cơ.

Phượng Hoàng Niết Bàn, tái sinh từ tro tàn.

Cơ duyên này đã được phát hiện bởi một vị Cấm Kỵ vô cùng mạnh của Tiên Cổ Tần Tộc. Khi ấy, từ một Tinh Thần Giới đã bị nghiền nát, một vị Cấm Kỵ Cổ Lão của Tiên Cổ Tần Tộc thời bấy giờ đã đoạt lấy.

Bắt đầu từ lúc đó, cơ duyên này được đặt ở đất tổ của Tiên Cổ Tần Tộc.

Tần Cửu Ca cảm thấy cơ duyên này rất thích hợp với Sở U Cơ, dù sao thì thiên phú của nàng ấy cũng chỉ có thể coi là một thiên tài rất bình thường trong Thái Cổ Tiên Vực.

Và chỉ cần nàng có cơ hội này, lần sau khi thấy Sở U Cơ, Tần Cửu Ca tin rằng Sở U Cơ sẽ khác.

“Công Tử, Công Tử đối xử với U Cơ như vậy, U Cơ thật sự không biết trả ơn Công Tử ra sao.”

Sở U Cơ vòng tay qua thắt lưng Tần Cửu Ca, đặt khuôn mặt nhỏ nhắn của mình lên người của Tần Cửu Ca, giọng nói có chút run rẩy, không biết đang cười hay đang khóc, nàng thấp giọng nói.

Không nghĩ tới, ngay cả Công Tử nhà mình cũng nói lần này là cơ duyên lớn, vậy đối với những người khác trong tộc nhất định là cơ duyên vô cùng quan trọng.

Nhưng mà Công Tử lại vì chính mình mà tranh thủ lấy cơ duyên này,

vậy chắc hẳn Công Tử đã phải trả giá gì đó rồi.

“Tại sao nàng lại không biết báo đáp thế nào? Đêm qua không phải nàng báo đáp rất tốt sao?”

Tần Cửu Ca đưa tay sờ sờ chiếc mũi xinh như ngọc của Sở U Cơ, mỉm cười rồi nói.

Địa vị của hắn ở Tiên Cổ Thần Tộc rất cao, muốn lấy cơ duyên Phương Hoàng Niết Bàn không phải là rất dễ dàng, nhưng cũng không có gì khó khăn cả.

Đặc biệt là gần đây trong Nhân Hoàng Cảnh, hắn đã lĩnh ngộ được một Đại Đạo Pháp Tắc, chuyện như vậy cũng đủ làm chấn động Thái Cổ Tiên Vực. Hơn nữa người trong tộc lại một mắt nhắm, một mắt mở với mấy chuyện không tử tế mà hắn làm.

Cũng giống như lần này, việc đem cơ duyên Phương Hoàng Niết Bàn quý giá cho một người ngoài tộc trước nay là rất khó tin.

“Ngẫm lại, nghĩ đến thời điểm ta có thể ôm một Phượng Hoàng Thần Nữ liền cảm thấy vui rồi.”

Tần Cửu Ca lại nhẹ nhàng hôn lên khuôn miệng đỏ hồng của Sở U Cơ và cùng nàng làm một lần nữa.

.....

Trên Tiên Vân ở Cửu Thiên, ngồi trên lưng của một con Chu Tước đỏ như lửa rực, có hai người, một nam và một nữ.

Nữ nhân tuy xinh đẹp nhưng tính tình lại rất lạnh lùng, giống như một tảng băng.

Người nam tử mặc long bào chí tôn bát trảo, ánh mắt của hắn nhìn người nữ tử với vẻ mặt hơi bất lực.

Hắn và phụ hoàng của nàng thật chẳng còn cách nào.

Đó chính là Tiên Cổ Tần Tộc đang đứng ở đỉnh cao của Thái Cổ Tiên Vực, với đẳng cấp của đạo thống bọn họ, cơ bản là không cần tự mình ra tay cũng có thể tiêu diệt Đại Hoang Tiên Đình bọn hắn.

Truyền thừa của Tiên Cổ Tần Tộc mạnh hơn Đại Hoang Tiên Đình bọn hắn là mạnh hơn rất nhiều.

Cũng có rất nhiều người có thể hoàn toàn nghiền nát Đại Hoang Tiên

Đình của bọn hắn.

Ước tính chỉ cần vị Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc kia lên tiếng, không tới một ngày Đại Hoang Tiên Đình bọn hắn sẽ ra đi.

Đại Hoang Tiên Đình mà bọn họ kế thừa hàng triệu năm sẽ bị phá hủy, tiên đình sẽ bị nghiền nát, và Hoàng Tộc sẽ bị xóa sổ.

Bọn họ không dám làm chuyện này, đó là áp lực từ Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc.

Không còn cách nào khác, bọn họ chỉ có thể hi sinh trưởng công chúa của Đại Hoang Tiên Đình.

Chương 224: Trở thành Nữ Đế

Chương 224: Trở thành Nữ Đế

“Có lẽ ngươi sẽ thích vị Đạo Tử đó.”

Vị Thiên Tôn của Đại Hoang Tiên Đình có chút do dự nhìn về phía trưởng công chúa của bọn họ, nhẹ giọng nói.

Nhắc tới cũng kỳ quái, có có không ít nữ tử của các Cổ Tộc ở Thần Châu rộng lớn này không ái mộ Tần Cửu Ca, Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc.

Sau tất cả, Tần Cửu Ca đã thực sự đứng ở đỉnh cao của vô số người.

Nhìn xuống vạn cổ, có thể lặng lẽ nhìn thời gian trôi qua.

Nhưng trưởng công chúa của bọn họ lại không thích Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc, điều này khiến họ cực kỳ khó chịu.

Lăng Thanh Trúc cảm thấy rất bi thương khi nghe những gì hoàng tổ gia gia của nàng nói.

Dựa vào cái gì mà ai cũng sẽ thích vị Đạo Tử kia chứ, ai cũng nguyên ý làm thị nữ cho hắn sao?

Thị nữ là làm cái gì?

Lăng Thanh Trúc biết tất cả về điều đó, và nàng cũng tin rằng phụ hoàng và hoàng gia gia của nàng cũng đều biết điều đó.

Nhưng họ vẫn trói nàng lại và đưa cho một nam tử.

Lăng Thanh Trúc muốn trở thành một Nữ Đế có khả năng trấn áp Thái Cổ Tiên Vực.

Nàng muốn trở thành cường giả mạnh nhất, nhưng bây giờ nàng chỉ có thể là thị nữ của một nam nhân xa lạ.

Nghĩ đến đó, vài giọt nước mắt hiện lên khuôn mặt trắng bệch của Lăng Thanh Trúc.

.....

“Đến chưa?”

Tần Cửu Ca khẽ nheo mắt rồi cười nhạt. Đây là lần thứ hai hắn dùng thế lực sau lưng mình để cưỡng bức một nữ tử.

Lần đầu tiên là Khí Vận Nữ Chủ Thanh Dao, và bây giờ nàng ta là trưởng công chúa của Chí Tôn Đạo Thể Đại Hoang.

Lần thứ nhất thì hắn còn dè dặt. Dù sao đó cũng là Khí Vận Nữ Chủ, nhưng lần này không phải là Khí Vận gì cả, Tần Cửu Ca ra tay rất mạnh bạo.

Nếu không theo ta thì ta sẽ chiếm đoạt thân thể của ngươi. Ngươi muốn giữ gìn sự trong sạch thì ta sẽ huỷ sự trong sạch của ngươi.

“Công Tử, là ai tới vậy?”

Sở U Cơ đang giống như một chú mèo con ngoan ngoãn, nhẹ nhàng đưa chân cho Tần Cửu Ca bóp chân trên Tiên Vân.

Sắc mặt nàng ửng hồng nói, đúng là hai ngày này Công Tử đối với không có chút nào là không có tình ý, trong lòng nàng rất có vui vẻ, hơn nữa thân thể cũng rất thành thật.

“Một chú mèo con không nghe lời nhưng có thiên phú không tệ.”

“Hãy mang nó về nhà và thuần hóa nó.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng đặt bàn tay nhỏ bé của Sở U Cơ lên vai mình và dịu dàng nói với cô.

Một Chí Tôn Đạo Thể có giá trị đáng được hắn đích thân thuần phục.

“Mèo con không nghe lời sao?”

Ánh mắt Sở U Cơ mờ mịt nhìn Đạo Tử nhà mình, nàng không phải đồ ngốc, phỏng chừng mèo con có nghĩa là một vị mỹ nữ tuyệt sắc.

Đương nhiên, nàng cũng biết Đạo Tử nhà mình này không phải là người rất tham lam nữ sắc.

Xét cho cùng, nếu Đạo Tử nhà mình tham lam nữ sắc, Sở U Cơ biết rằng có rất nhiều nữ tử trong Tiên Cổ Tần Tộc có tư sắc không kém gì mình, cam tâm tình nguyện để Đạo Tử nhà mình chơi.

Đây không phải là những gì nàng ấy giả định, mà là những gì Sở U Cơ thực sự cảm nhận được ở Tiên Cổ Tần Tộc trong giai đoạn này.

Trong dòng tộc, không tính các nam nhân, chỉ tính riêng các nữ tử, có rất nhiều người trong số họ thích Công Tử, ngay cả những nữ tử dường như vô dục vô cầu thì nghe được âm thanh của Công Tử nhà mình, cũng đều sẽ lộ ra thần sắc kích động.

“Đúng thế, U Cơ chính là người biết biết nghe lời lời, nhưng cũng hầu như sẽ có một vài người không nghe lời.”

Tần Cửu Ca nói với Sở U Cơ cùng một nụ cười nhẹ nhàng, và có một tia thờ ơ trong mắt hắn ta.

Chí Tôn Đạo Thể là một thể chất tốt.

Cưỡng bách thì sao?

Chẳng phải bây giờ đã thuộc về hắn rồi sao.

“Ngâm.”

Ngay khi Tần Cửu Ca đang suy nghĩ gì đó, một tiếng phượng hoàng cực lớn vang lên.

Một con Chu Tước to lớn bay đến bên cạnh Tần Cửu Ca.

“Đạo Tử, trưởng công chúa của Đại Hoang Tiên Đình nguyện ý làm một thị nữ ở bên cạnh Đạo Tử.”

Vị Thiên Tôn của Đại Hoang Tiên Đình kia đưa mắt nhìn trưởng công chúa Lăng Thanh Trúc của Tiên Đình bọn họ, thần sắc khẽ thở dài.

Cường giả vi tôn, kẻ yếu ăn thịt kẻ mạnh, tất cả đều được thể hiện một cách sâu sắc ở đây.

Câu nói nổi tiếng này trở thành phép tắc duy nhất không thay đổi từ

xưa đến nay ở Thái Cổ Tiên Vực.

“Đạo Tử, bên trong Tiên Đình còn có một số việc, ta đi trước đây.”

Vị Thiên Tôn của Đại Hoang Tiên Đình thi lễ với Tần Cửu Ca, nhưng không nhìn lại trưởng công chúa Lăng Thanh Trúc của Đại Hoang Tiên Đình bọn hắn lấy một cái.

Cuối cùng, chuyện này thật sự là Đại Hoang Tiên Đình bọn hắn làm không chân chính.

Đương nhiên, nếu không nói kẻ không chân chính nhất chính là vị Đạo Tử trước mặt hắn này.

Nhưng mà hắn lại không thể nói ra, cũng không dám nói ra.

Huyết Thần Thiên Cung, thế lực không kém so với Đại Hoang Tiên Đình họ bắn là bao, hiện giờ khắp nơi đều là xác chết, đâu đâu cũng vang tiếng kêu rên. Huyết Thần Thiên Cung đã bị diệt.

Chương 225: Ta sẽ không làm gì ngươi

Chương 225: Ta sẽ không làm gì ngươi

Mà nghe nói việc này còn chưa cần tộc nhân của Tiên Cổ Tần Tộc phải ra tay, mới là vài thế lực đạo thống là thuộc hạ của Tiên Cổ Tần Tộc làm.

Họ làm rất nhanh và vô cùng hung ác.

Còn chưa nổi một ngày, Huyết Thần Thiên Cung đã không còn nữa.

Trong một ngày, cả Thần Châu rộng lớn một lần nữa cảm nhận rõ ràng sự bá đạo của thực lực của cổ tộc Cấm Kỵ.

Điều này cũng khiến họ cảm nhận được cổ tộc Cấm Kỵ bọn họ coi trọng vị Đạo Tử này như thế nào.

Nếu ngươi dám vô lễ với Đạo Tử trong tộc bọn họ, Huyết Thần Thiên Cung chính là tấm gương trước mặt.

Là Pháp Chỉ Đại Đế đó.

Trên thế gian rộng lớn có bao nhiêu vị có thể bước lên con đường Đại Đế.

Mà trên thân mình của Đạo Tử trong Tiên Cổ Tần Tộc này đã có thần hồn của vài Đại Đế ngủ say.

Chỉ cần bọn họ cảm nhận được luồng khí tức đang uy hiếp Đạo Tử Tần Cửu Ca của họ, bọn họ sẽ tỉnh lại ngay lập tức.

Ngoại trừ những vị cùng thuộc cấp Đại Đế ra, còn lại có mấy người có thể chiến một trận với thần hồn Đại Đế đang ngủ say trên thân mình của Tần Cửu Ca.

Hơn nữa, điều đáng sợ nhất là ngươi phải chắc chắn rằng thần hồn Đại Đế trên mình Đạo Tử Tần Cửu Ca của bọn họ thực sự là con át chủ bài cuối cùng.

Chỉ sợ là không phải.

“Sao thế, nhìn dáng vẻ của ngươi có vẻ đang hận ta.”

Tần Cửu Ca nhìn mỹ nữ tuyệt sắc băng sơn đang bị định thân. Hắn cười nhạt rồi nói.

Ai bảo ngươi mang Chí Tôn Đạo Thể cơ chứ.

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng rồi nâng khuôn mặt nhỏ băng giá của Lăng Thăng Trúc lên một chút.

Trong ánh mắt của băng sơn tuyệt sắc này có vẻ hờ hững.

Tần Cửu Ca trong lòng buồn cười, hiện tại vị mỹ nữ băng sơn tuyệt sắc này đang có bộ dáng như thể coi như chính mình bị chó cắn một phát.

“Đừng lo lắng, ta sẽ không làm gì ngươi.”

Tần Cửu Ca nâng chiếc cằm trắng như tuyết của Lăng Thanh Trúc lên, nhàn nhạt nhìn vào mắt nàng rồi nói.

“Hãy làm những gì mà một thị nữ nên làm, và ta sẽ đối xử với ngươi rất tốt. Nếu ngươi không làm những gì mà một thị nữ nên làm, tất cả những người bên cạnh ngươi đều sẽ chết.”

“Tất nhiên bây giờ ngươi cũng có thể tự sát, nhưng hậu quả của việc này …”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca có chút thâm trầm nhìn nữ nhân xinh đẹp lạnh lùng này, nhẹ giọng nói.

“Ngươi không thể gánh chịu hậu quả.”

“Ngươi thật không biết xấu hổ.”

Lúc này, Lăng Thanh Trúc đột nhiên hét lên với một vẻ tức giận trên khuôn mặt vô cảm của nàng, tất nhiên nàng biết hậu quả, nhưng hắn ta nói điều đó một cách công khai và không che giấu.

Xem ra Đạo Tử vô thượng này, người mà bên ngoài đồn đại là vô song, trong lòng hắn nhất định không phải là người tốt lành gì, ít nhất cũng không phải là người tốt lành đối với Lăng Thanh Trúc nàng.

“Nếu ngươi không ngoan thì sẽ rơi vào hoàn cảnh như vậy, nhưng chỉ cần ngươi ngoan ngoãn, những điều này còn là vấn đề sau?”

Tần Cửu Ca nói với Lăng Thanh Trúc cùng một nụ cười nhẹ, và hắn nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt của nàng bằng một tay.

Giọng hắn nhẹ nhàng, cứ như thể hắn là người yêu của Lăng Thanh Trúc.

“Đi theo ta, sau này ngươi sẽ không hối hận.”

.....

Bên ngoài Hư Không Đại Điện.

“Cung tiễn Đạo Tử.”

“Cung tiễn Đạo Tử.”

“Cung tiễn Đạo Tử.”

Lần lượt những giọng nói mạnh mẽ vang lên trong Hư Không Đại Điện, đây là nơi dịch chuyển thông với Ngoại Giới trong Tiên Cổ Tần Tộc.

Có rất nhiều cường giả của Tiên Cổ Tần Tộc đang canh giữ ở đây.

Đây là một trong những nơi được Tiên Cổ Tần Tộc trong coi nghiêm ngặt nhất, nghiêm ngặt đến nỗi trong Tiên Cổ Tần Tộc, ngoại trừ Đạo Tử Tần Cửu Ca, mấy vị Thiên Tôn hoặc Thiên Tôn trở lên mới có thể ra vào bên ngoài.

Những người thuộc Tiên Cổ Tần Tộc khác cần rất nhiều thủ tục để sử dụng đại trận Hư Không ở đây.

Cuối cùng, đại trận Hư Không của Tiên Cổ Tần Tộc liên thông với không ít Tinh Thần Giới, còn có không ít châu vực trong Thái Cổ Tiên Vực.

Khoảng cách vượt qua là rất, rất xa.

Giữa những giọng nói mạnh mẽ cung tiễn Tần Cửu Ca, Tần Cửu Ca trong bộ y phục màu xanh chậm rãi bước xuống từ hư không.

Nếu nói khi Tần Cửu Ca mặc y phục màu áo trắng là đích tiên phàm trần, thì khi Tần Cửu Ca mặc y phục màu xanh lam giống như một thiếu niên tuấn tú, khí tức có chút kiềm chế, phong thái có chút cảm ngộ được Đại Đạo.

“Vẫn là mặc y phục màu trắng đẹp nhất.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn y phục màu xanh trên người mình rồi nói. So với màu xanh thì hắn vẫn thấy thích y phục màu trắng hơn.

Có điều dù sao cũng chỉ mặc một lúc thôi.

“Thiên Châu, ta tới chỗ Cửu Long Kéo Quan đây.”

Trong lòng Tần Cửu Ca tự nhủ, đây là lần đầu tiên hắn đi tới một châu vực mà không phải Thần Châu rộng lớn, trước đây Tiên Cổ Tần Tộc bảo vệ hắn quá gắt gao.

Ngoài Thần Châu rộng lớn, không đến cấp Nhân Hoàng thì không được phép đến các châu vực khác ế, đây là một trong số ít yêu cầu của Tiên Cổ Tần Tộc đối với Tần Cửu Ca lúc bấy giờ.

“Ta thật mong chờ nó.”

Trong lòng Tần Cửu Ca khẽ cười nói, một đại lục có lịch sử lâu đời nhất định phải là nơi địa linh nhân kiệt.

Có lẽ có không ít Khí Vận Chi Tử hoặc Khí Vận Nữ Chủ.

Chương 226: Nam tử Hạ Giới

Chương 226: Nam tử Hạ Giới

Tần Cửu Ca cười nhẹ trong lòng, hắn thích nhất là những thứ Khí Vận Chi Tử hoặc Khí Vận Nữ Chủ.

Khí Vận trên thân mình Khí Vận Chi Tử và Khí Vận Nữ Chủ là thứ tốt nhất giúp Tần Cửu Ca kiếm thêm điểm Khí Vận.

“Ta rất mong chờ không biết lần tiến về Thiên Châu này có thể gặp được Khí Vận Chi Tử như thế nào đây?”

“Con đường vùng lên của Khí Vận Chi Tử bọn hắn là như thế nào?”

“Thú vị, rất thú vị.”

Thiên Châu nằm ở phía đông của Thái Cổ Tiên Vực, một lục địa tràn ngập khí tức cổ lão.

Tuy rằng không có thực lực tổng hợp cường đại như của Thần Châu rộng lớn, nhưng ở đây cũng có mấy truyền thừa của cổ tộc đại đạo thống xa xưa trấn áp lâu đời.

Tuy rằng thực lực của những cổ tộc đạo thống này tương đương nhau, nhưng nếu nói về cổ tộc đạo thống có thanh danh lớn nhất ở Thiên Châu này chính là Dao Đài Đạo Cung.

Bởi vì Dao Đài Đạo Cung này toàn là các nữ đệ tử, tất cả đều xinh đẹp, tựa như đều là tiên nữ trên trời.

Ngay cả khi Dao Đài Đạo Cung có thể không phải là một trong những đạo thống mạnh nhất, thì đó cũng là đạo thống nổi tiếng nhất.

Suy cho cùng, nữ tử xinh đẹp thì dù ở đâu cũng có rất nhiều lợi thế.

Nhất là khi có nhiều mỹ nữ cùng nhau ở một chỗ thì lợi thế lại càng lớn.

Dao Đài Tiên Cung.

Vô số tiên khí trôi nổi lượn lờ giữa đại điện trong Tiên Vân, như ẩn như hiện, thấp thoáng như tiên cảnh trên trần gian.

Từ trong đó thỉnh thoảng truyền ra những tiếng cười trong như chuông bạc, tăng thêm vài phần phong thái.

Ở đây có đủ các loại nữ tử, nhưng họ đều có một đặc điểm, đó là mỗi người có một vẻ đẹp riêng.

Tiên mây mờ mịt, trên bầu trời có đủ loại phi cầm linh thú bay lượn

khắp xung quanh đại điện.

Chà, chà.

Bên trong một chỗ nước chảy thanh tuyền, có một người nữ tử trên người khoác lụa mỏng, nhẹ nhàng bước xuống nước hồ được đổ đầy trên Cổ Linh Suốt.

Đôi bàn chân nhỏ nhắn trắng mịn giẫm nhẹ trên mặt nước hồ, vô cùng ôn nhuận.

“Khinh Ngữ, tới bóp vai cho vi sư.”

Nữ tử khoác trên mình lụa mỏng nhẹ nhàng cười nói một tiếng đối với một nữ tử tuyệt mỹ cách đó không xa.

Thuận thế, nàng ta chậm rãi trút xuống lụa mỏng trên người mình.

Một vài ngón tay trắng như ngọc lướt nhẹ trên làn da non nớt.

“Nghe nói gần đây ngươi nhận ra có một vị nam tử thanh niên tới từ Hạ Giới.”

Người nữ tử khoác lụa mỏng nói với ngữ khí nhu hoà. Mấy ngày nay, trong Thiên Châu có một vị hậu bối trẻ tuổi có thanh danh vang dội.

Nàng nghe nói, cuối cùng mấy ngày nay Thiên Kiêu Đạo Hội trứ danh nhất Thiên Châu cũng được tổ chức, nếu có thể tham gia Thiên Kiêu Đạo Hội ở Thiên Châu, nhất định có thể nói người này đã bước vào đỉnh cấp của thiên kiêu ở Thiên Châu.

Cuối cùng, không phải ai cũng đều có thể tham gia vào Thiên Kiêu Đạo Hội.

Có khả năng tham gia trận này là đạo hội cực thịnh trong Thiên Châu, đủ cho thấy người này là yêu nghiệt đỉnh cấp của Thiên Châu.

Và đại đa số những yêu nghiệt đỉnh cấp này đều đến từ các cổ tộc đạo thống, nói chung, những người khác sẽ không dễ dàng khiêu khích họ.

Nhưng gần đây, một thanh niên có vẻ ngoài giản dị đã xuất hiện và giết chết một trong những yêu nghiệt ở Thiên Châu, người sẽ tham gia vào Thiên Kiêu Đạo Hội ở Thiên Châu.

Nếu như lúc bình thường tin tức này sẽ gây nên sóng to gió lớn, nói gì tới thời điểm hiện tại.

Bây giờ bên trong Thiên Đạo Hội đang đứng trước đầu sóng ngọn gió, thông tin một thanh niên giết chết một Thiên Kiêu Đạo Hội vào thời điểm này đã khiến nhiều người bàng hoàng.

Bây giờ đạo thống phía sau thiên kia bị giết kia đã phát điên lên rồi, đang tìm kiếm người nam tử trẻ tuổi đã giết người truyền thừa dòng chính của bọn họ.

Chỉ là tình cờ nàng nghe được người đồ đệ bảo bối của mình nhắc đến người này, nên nàng hiểu ra.

“Hồi bẩm sư tôn, trước đây hai ngày khi Khinh Ngữ đang chấp hành nhiệm vụ của đạo cung, cùng lúc này gặp được Tô Phục Thiên, cảm thấy thực lực của người này rất tốt.”

Nữ tử xinh đẹp khẽ thở dài khi nhìn thấy sư tôn của mình đang trong bộ dạng áo rách quần manh. Vị sư tôn này của nàng cái gì cùng tốt, chỉ có điều ở trước mặt nàng không bao giờ có dáng vẻ tử tế.

Đương nhiên, trong mắt nhiều người ngoài, vị sư tôn này của nàng là một mỹ nhân vô song, vô cùng thánh thiện và đoan trang.

Nhiều người thậm chí còn nói rằng sư tôn của họ có lẽ thậm chí sẽ không cười.

Nếu cảnh tượng trước mắt bây giờ lộ ra ngoài, không biết có bao nhiêu cự đầu ở Thiên Châu thổ huyết.

Cảnh này thực sự quá mức say đắm lòng người.

“Ngay cả Khinh Ngữ ngươi cũng đã nói người nam tử tên Tô Phục Thiên này có thiên phục rất tốt. Xem ra thiên phú của hắn ta rất tốt ở Thiên Châu.”

Vị sư tôn dáng người cao gầy này đeo mạng che mặt, đôi mắt khẽ co giật, trong lòng đệ tử của chính mình là một người rất kiêu hãnh, nàng ta còn nói người nam tử này còn nói hắn có thiên phú, xem ra thật sự là có khả năng này.

“Thật tốt khi ở Hạ Giới có người có thể có được thực lực và thiên phú như vậy.”

Vị sư tôn đang mang khăn che mặt nhẹ nhàng lau cánh tay trắng như tuyết, nhẹ nhàng nói.

“Hừ ~ ngươi còn ở đó làm gì, sao không nhanh xuống tắm rửa cho vi

sư.”

Trong mắt vị sư tôn này hiện lên một tia ý đồ xấu, nàng trực tiếp kéo đệ tử của mình xuống nước, duỗi thẳng cặp đùi trắng như tuyết của nàng đến trước mặt Khinh Ngữ, ra hiệu cho nàng cầm búa.

Chương 227: Ngay cả các Nhân Hoàng cũng khó mà di chuyển

Chương 227: Ngay cả các Nhân Hoàng cũng khó mà di chuyển

“Này, hehe, hehe.”

“Đồ đệ, ngươi dậy thì thành công đấy. Trong lòng sư tôn có chút đố kỵ.”

“Đừng chạy, chạy cũng vô ích, để sư tôn sờ tận xương tủy xem ngươi dạo này thế nào, hee hee hee.”

.....

Trong một đại điện cổ lão huy hoàng, một tia sáng chói mắt lóe lên.

“Cung nghênh Đạo Tử.”

Một nam tử trung niên có khí tức cực cường đại cúi đầu nói với không gian sáng chói trong truyền tống trận.

Hắn ta là một người cự đầu Thiên Tôn của Tiên Cổ Tần Tộc đóng giữ ở đây, và hắn ta cũng chịu trách nhiệm về một số vấn đề quan trọng của Tiên Cổ Tần Tộc ở Thiên Châu.

Vốn dĩ hắn vẫn đang bế quan, dù sao thì ở cảnh giới này thực sự rất khó để nâng cao thực lực của mình.

Thiên tư của hắn ta vẫn rất tốt, nếu không, Tiên Cổ Tần Tộc đã không đặt hắn ta vào vị trí chưởng quản mọi việc trong châu vực cường đại này.

Có rất nhiều tài nguyên trong vị trí này, và hắn ta có thể nhận được rất nhiều với tư cách là Thiên Tôn của Tiên Cổ Tần Tộc.

Ngoài một số bảo vật cụ thể, hắn ta cũng có thể là người đầu tiên lựa chọn trong số các vị Thiên Tôn của Tiên Cổ Tần Tộc.

Đây cũng là sự ưu ái mà Tiên Cổ Tần Tộc ban tặng cho những vị Thiên Tôn được phái đi trấn áp một châu vực này.

Là một lục địa cổ, Thiên Châu vẫn còn nhiều đồ tốt.

Chính vì vậy, hắn ta đã sống ở Thiên Châu nhiều năm như vậy.

Đương nhiên, so với những Thiên Tôn trong số tộc nhân ở lại Tiên Cổ Tần Tộc thì không thể nói là lãi, dù sao thì khí tức của Tiên Cổ Tần Tộc cực kỳ cao, ít nhất cũng phải vượt xa Thiên Châu.

Nó phụ thuộc vào những gì mà cá nhân ngươi nghĩ đến, ngươi không thể có cả hai.

Vị Thiên Tôn của Tiên Cổ Tần Tộc này đã ở bên cạnh đại trận không gian, chờ ánh sáng chói lọi từ từ biến mất.

“Hừ, truyền tống trận vượt qua châu vực dài hơn rất nhiều so với truyền tống trận vượt qua biên giới.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng thở ra, đôi mắt hơi híp lại, nhìn nam tử trung niên đang thở dốc bên cạnh.

Biểu hiện của hắn ta thân thiện hơn một chút.

“Đạo Tử, khoảng cách giữa các châu vực quá xa. Một châu trong Tiên Vực có thể so sánh với diện tích của nhiều Tinh Thần Giới. Đây là hiện tượng rất bình thường.”

Thiên Tôn của Tần Tộc nhìn Đạo Tử trong Tiên Cổ Tần Tộc của bọn họ với một nụ cười nhẹ, nhưng hắn ta đã nhận được tin rằng Đạo Tử trong tộc đang đứng trước mặt hắn ta đã lĩnh ngộ được một Đại Đạo Pháp Tắc.

Ở độ tuổi này của Đạo Tử lại có thể lĩnh ngộ được Đại Đạo Pháp Tắc, Thiên Tôn của Tần Tộc thậm chí còn nghi ngờ liệu Đạo Tử trong dòng tộc mình có trở thành một cự đầu Thiên Tôn khi còn trẻ hay không.

Thật đáng sợ khi nghĩ về điều đó.

Tần Cửu Ca nhìn vị Thiên Tôn của Tiên Cổ Tần Tộc và mỉm cười gật đầu, thể hiện rằng hắn đã hiểu rõ ràng.

Diện tích của mỗi châu vực trong Thái Cổ Tiên Vực đều rất lớn, nếu không phải những những vị tài năng thông thiên có thể xây dựng truyền tống trận lớn cho thế hệ trẻ, thì có lẽ những kẻ có thực lực

dưới Thiên Tôn cũng khó khăn lắm mới bước ra khỏi một châu vực.

Ngay cả những vị Nhân Hoàng đã bước lên Nhân Hoàng Lộ cũng khó thoát ra được, lý do không chỉ bởi vì con đường, mà còn bởi vì nguy hiểm trên đường.

Bởi vậy, trong Thái Cổ Tiên Vực có một thế lực đại truyền tống trận cấp châu vực, cho nên thế lực này nhất định không hề yếu.

Ít nhất, họ đều là các vị Thiên Tôn, hoặc các cự đầu Thiên Tôn hỗ trợ các cổ tộc đạo thống.

“Đinh. Phát hiện Khí Vận Chi Nữ Tô Phục Thiên. Thông tin như sau.”

“Tu vi: Thần Phủ Đỉnh Phong.”

“Tuổi tác: Hai mươi ba.”

Đột nhiên, âm thanh của hệ thống vang lên trong tâm trí của Tần Cửu Ca.

“Tô Phục Thiên, nghe cái tên đã giống như tên của một Khí Vận Chi Tử.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ trong lòng, cái tên của Khí Vận Chi Tử này khi vừa nghe qua đã khiến hắn có cảm giác là một người phi thường.

“Ta vừa đến Thiên Châu đã xuất hiện một Khí Vận Chi Tử sao? Đó là một thế lực tốt.”

Tần Cửu Ca thầm nghĩ trong lòng, theo suy luận của hắn, Khí Vận Chi Tử hoặc Khí Vận Nữ Chủ gặp được trong tương lai sẽ sẽ có thực lực mạnh hơn, hoặc Khí Vận mạnh hơn so với những người đã từng gặp.

Bây giờ xem ra quả nhiên là đúng.

Thực lực ở cấp Thần Phủ Đỉnh Phong, không nói đến châu vực bên ngoài vô cùng cổ lão tương tự như Thần Châu rộng lớn, thì ở trong bất kỳ châu vực nào, những người này đều được coi là yêu nghiệt thiên tài không tệ.

Hiện nay, trong Thái Cổ Tiên Vực, ngoài Tần Cửu Ca ra thì người có thực lực cao nhất thế hệ trẻ chắc hẳn là Thái Hư Cảnh Đỉnh Phong, những Đạo Tử của các Cấm Kỵ Đạo Tới thì mới may mắn đạt được Nửa Bước Nhân Hoàng.

.....

Trong dãy núi bao la và khổng lồ nhất Thiên Châu.

Một thanh niên với vẻ ngoài bình thường nhưng trong đáy mắt lại mang theo vẻ lãnh đạm, người này nhìn một con yêu thú to lớn đằng xa với sát khí cực mạnh.

“Con Sư Hổ Thú này có thể phát triển khổng lồ như vậy, xem ra gần đó phải có thứ gì đó rất đặc biệt.”

Người thanh niên có vẻ ngoài bình thường thầm nghĩ trong lòng rằng mặc dù mình chỉ là một sinh vật được hình thành bởi những ý nghĩ xấu xa của những cường giả kia, nhưng vẫn còn rất nhiều ký ức của không ít cường giả khi còn sống.

Ngoài ra, khi hắn được hình thành, hắn ta rất may mắn khi nuốt được một loại cỏ Cửu Chuyển Hoàn Hồn, giúp củng cố một phần sức mạnh linh hồn của hắn ta.

Bằng cách này, tất cả những gì còn sót lại của những cường giả trong tâm trí hắn ta đã được sắp xếp, vì vậy bây giờ tính cách của hắn mới không bị phân tách ra nữa.

Rốt cuộc, trường hợp như hắn ta là cực kỳ đặc biệt tầm thường, lại thêm hắn ta đã đoạt xá được một người khác có thể chất không tệ, vì vậy bây giờ hắn ta vẫn cần một số tiên dược có thể chữa lành được thương thế của linh hồn mình.

“Thực ra, ta vẫn có thể sử dụng những phương pháp đó.”

Chương 228: Lấy âm bổ dương

Chương 228: Lấy âm bổ dương

Trong ánh mắt Tô Phục Thiên lúc này lóe lên vài phần tà ác, hắn ta do tàn hồn tà niệm của những cường giả kia hình thành.

Đương nhiên, có rất nhiều tà pháp có thể cải thiện sức mạnh của hắn ta mà không ảnh hưởng nhiều đến căn cơ tà đạo công pháp của hắn ta.

“Lấy âm bổ dương cũng không tệ.”

Tô Phục Thiên vươn đầu lưỡi đỏ tươi của mình liếm láp bên trên,

không phải là trước đây hắn chưa từng dùng chiêu này.

Trước đây, khi còn ở Hạ Giới, hắn đã sử dụng chiêu thức này để đối phó với các tiểu thư của các thế gia đại tộc, tiên cung nữ tử và các công chúa của Hoàng Tộc.

Lúc đó thật là thoải mái, nhưng hậu quả cũng rất nghiêm trọng, trong thế giới của hắn, rất nhiều cổ tộc đạo thống đã truy sát hắn.

Nếu không, tại sao hắn lại phải trốn đến Thượng Giới trong Thái Cổ Tiên Vực làm gì?

Có vô số cường giả có thể dùng một tay bóp chết hắn, nếu không có sự truy đuổi của những cường giả đó ở Hạ Giới, cho dù Tô Phục Thiên biết một nơi bí ẩn có thể giúp hắn đạt tới bên trong Thượng Giới mà không cần phải phi thăng thực lực.

Hắn ta cũng sẽ phát triển ở Hạ Giới trước rồi mới đi lên.

Rốt cuộc, thực lực Hạ Giới so với thực lực Thượng Giới chênh lệch quá lớn.

“Mấy lão bất tử kia, các ngươi còn dám truy sát thiếu gia, nhìn xem sau này ta sẽ làm thế nào để thu phục các ngươi.”

Ánh mắt Tô Phục Thiên lộ ra vẻ tàn nhẫn, hắn đợi đến sau khi hắn trưởng thành, hắn muốn những kẻ từng truy sát hắn sẽ phải trả cái giá đáng sợ nhất Đại Giới.

“Hãy giết con Sư Hổ Thú này trước.”

Thần sắc Tô Phục Thiên trông rất hung dữ, hắn là linh hồn do vô số tà ma sinh ra, tất nhiên giết người không xa lạ gì với hắn, thậm chí hắn còn cảm thấy rất sảng khoái.

“Tiểu dã thú, nó còn chưa chết.”

Tô Phục Thiên nhìn con Sư Hổ Thú đang giãy dụa. Hắn khinh thường nói, nếu không phải hắn muốn quan sát con Sư Hổ Thú này một cách rất đặc biệt trước, hắn đã giết nó từ lâu rồi.

“Vạn Hoá Ma Công.”

Tô Phục Thiên ở trong lòng hét lớn một tiếng, lúc này xung quanh thân thể của hắn đã có rất nhiều ma khí xuất hiện.

Đây là một đạo ma công mà hắn ta sáng tạo ra bằng cách tổng hợp ký

ức của những linh hồn còn sót lại trên cơ thể mình. Nó rất cường đại.

Oanh!

Với tiếng hét của con Sư Hổ Thú khổng lồ, Tô Phục Thiên đập nó ra từng mảnh, và máu tươi trên con Sư Hổ Thú khổng lồ văng lên người Tô Phục Thiên.

Tô Phục Thiên mím nhẹ vết máu đỏ tươi trên môi, trên mặt lộ ra vẻ thỏa mãn.

Lúc này, Tô Phục Thiên không chỉ có máu ở miệng, trên mặt còn có rất nhiều máu.

Tất nhiên trông hắn như một ma đầu hoành hành thế gian.

.....

Dao Đài Tiên Cung.

“Đồ đệ, nơi đó của ngươi rất không tệ nha.”

Nữ tử đang mặc lụa mỏng có đôi chân dài tuyệt mỹ rất nghịch thiên cười tủm tỉm, nhìn Hoa Khinh Ngữ trên mình đang mặc chiếc áo màu vàng ngắn lặn bên trong hồ nước suối, nói với vẻ trêu chọc.

Giọng điệu của Cung Chủ Dao Đài Tiên Cung lúc này có chút chua xót khi nhìn nơi đó của đồ đệ Hoa Khinh Ngữ của mình, trong ánh mắt lộ ra một vẻ mà mọi nữ nhân đều hiểu.

Ban đầu chỉ là một câu nói đùa của nàng ta, nhưng sau khi đích thân vuốt ve nó, nàng mới biết được vị nữ đệ tử của mình này giàu có cỡ nào.

Quả thực trong lòng nàng rất hâm mộ.

“Sư tôn, ngươi đừng nháo, ta về sau sẽ bỏ qua cho ngươi.”

Hoa Khinh Ngữ mặc lại từng lớp từng lớp y phục đã bị sư tôn của chính mình xé rách, giọng điệu có chút đe dọa với Cung Chủ, ngoài mặt là vẻ mặt nghiêm túc, nhưng thật ra không biết trong lòng ẩn chứa suy nghĩ gì. .

Cũng không biết tại sao sư tôn của minh đôi khi dường như lại biến thành một người khác.

Ban ngày thì đoan trang, thánh thiện trước mặt mọi người, nhưng lại thô lỗ với bản thân mình.

Thần sắc Hoa Khinh Ngữ nhìn sư phụ mình bằng ánh mắt kỳ quái, trong lòng thầm nghĩ … Vị sư tôn này của mình không phải là …

“Đúng rồi, sau khi Thiên Kiêu Đạo Hội ở Thiên Châu kết thúc, ta sẽ mời một số thiên kiêu yêu nghiệt xuất chúng tham gia vào thịnh yến Dao Trì. Đến lúc đó ngươi sẽ chủ trì sự kiện này.”

Lúc này Hoa Khinh Ngữ mới ho nhẹ một tiếng, cũng khá bình thường, xem ra lúc này Hoa Khinh Ngữ mặc quần áo vào, nhưng trong lòng cũng không có cảm giác mãnh liệt như vậy.

“Vâng, sư tôn.”

Hoa Khinh Ngữ nặng nề gật đầu, vẻ mặt rất trịnh trọng, thịnh yến Dao Trì do Dao Trì Tiên Cung các nàng tổ chức không chỉ để đối ngoại, kết giao nhân mạch với bên ngoài, mà còn thể hiện thực lực của họ. Điều này rất tốt.

“Ngươi đi ra ngoài trước đi.”

Thần sắc của Cung Chủ Dao Đài Tiên Cung đột nhiên có chút thay đổi, nói với Hoa Khinh Ngữ.

“Được.”

Hoa Khinh Ngữ tuy không chịu nổi những gì sư tôn đã làm với mình nhưng nàng vẫn nghe lời sư tôn, nếu không sẽ không để sư tôn muốn làm gì mình thì làm.

Nhìn người đệ tử Hoa Khinh Ngữ của mình bước đi.

Ánh mắt Dao Đài Tiên Cung liền thay đổi một lúc, đột nhiên trở thành một tiên nữ vô cùng lạnh lùng, sau đó lại giống như một yêu nữ tuyệt thế mê người với thế giới bên ngoài.

“Rời khỏi thân thể của ta đi, đây là của ta.”

Thần sắc của Cung Chủ Dao Đài Tiên Cung lạnh lùng, không biết nói với ai. Rồi bỗng nhiên, sắc mặt của nàng lại đột nhiên thay đổi một lần nữa.

“Ta không phải là ngươi sao? Ngươi là ta và ta cũng là ngươi mà.”

Cung Chủ của Dao Đài Tiên Cung lại tủm tỉm cười rồi nói với chính

mình, nhưng lần này nàng ta cười một cách duyên dáng.

“Cả hai chúng ta đều đã từng nói chuyện trước đây. Khi có sự kiện lớn hoặc vào ban ngày, cơ thể này là của ngươi. Nhưng vào ban đêm, nó là của ta.”

“Hi hi hi, vừa rồi cảm thấy rất thoải mái khi chạm vào người đệ tử của ngươi.”

Chương 229: Tô Phục Thiên

Chương 229: Tô Phục Thiên

“Tô Phục Thiên ư?”

“Công Tử, ngài đang tìm người tên là Tô Phục Thiên ở Thiên Châu. Chuyện này … có lẽ có chút khó khăn.”

Thiên Tôn của Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ lúc này nhìn có vẻ có chút do dự, phải biết rằng bên trong Thiên Châu có rất nhiều sinh linh.

Tìm một người mà chỉ biết mỗi tên trong biển người mênh mông này quả thật là rất viển vông. Cho dù là người của Tiên Cổ Tần Tộc, trong tình huống nếu chỉ biết tên của một người, bọn họ cũng sẽ không để những lão tổ nghịch thiên trong tộc thi triển đại đạo tìm người.

Thực sự rất khó để họ tìm được người mà Công Tử của bọn họ muốn.

“Không cần phải tìm nhiều, chỉ cần gây ra náo nhiệt ở khu vực phụ cận Dao Đài Tiên Cung của Thiên Châu là ngươi có thể tìm được, tiện thể xem gần đây có nhiều chuyện sinh động hơn không.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng uống Tiên Trà, nhẹ giọng nói với Thiên Tôn của Tần Tộc.

Khí Vận Chi Tử với Khí Vận Nữ Chủ là loại sinh linh nào chứ?

Đó là những người khi đến một địa điểm nào đấy là sẽ gây ra nhiều náo động tại địa điểm đó.

Tần Cửu Ca luôn biết đến sự may rủi của các nhân vật Khí Vận.

Trong khu vực nơi họ ở, chỉ cần có bất kỳ dịp trọng đại nào, nhất

định sẽ có sự xuất hiện của loại nhân vật như bọn họ.

Điều này không phải ngẫu nhiên, mà là tất nhiên.

“Được rồi, trước tiên Đạo Tử cứ chờ ở đây đã. Ước chừng rất khó có thể xác định được tin tức.”

Thiên Tôn của Tần Tộc im lặng nhìn về phía Đạo Tử Tần Cửu Ca, thật sự là không thực tế khi tìm thấy một nhân vật tên là Tô Phục Thiên.

Tuy nhiên, vì Đạo Tử trong gia tộc đã ra lệnh, đồng thời nói rõ vị trí cụ thể, nên hiện tại việc tìm kiếm sẽ dễ dàng hơn.

Chỉ vài ngày trôi qua.

Thiên Tôn của Tiên Cổ Tần Tộc đã đưa ra một số thông tin về một người tên là Tô Phục Thiên xuất hiện xung quanh Dao Đài Tiên Cung.

Ngay sau đó, Tần Cửu Ca đã khóa chặt một thanh niên nam giới có vẻ ngoài bình thường.

Trong mắt hắn hiện lên một nụ cười, hắn sinh ra ở Hạ Giới, lần đầu tiên lên Thượng Giới, vô tình gặp phải chuyện có chút khó khăn đối với hắn hiện tại.

Trong nháy mắt, Tần Cửu Ca cảm thấy đây chính là Khí Vận Chi Tử mà hắn đang tìm kiếm lần này, dù sao thì người đến từ Hạ Giới này rất dễ thấy.

“Thiên Kiêu Đạo Hội tại Thiên Châu sẽ diễn ra sau năm ngày nữa.”

Tần Cửu Ca trong miệng khẽ nói, trong lòng hắn không quan tâm đến cái gọi là Thiên Kiêu Đạo Hội tại Thiên Châu.

Thế hệ trẻ đồng lứa ở Tiên Vực có thể đủ điều kiện để ngồi xuống và nói chuyện với hắn ta.

Liệu có mấy ai? Cũng chỉ là gió lông củ ấu.

“Tuy nhiên, tại sao ta lại nghĩ rằng Khí Vận Chi Tử Tô Phục Thiên này sẽ đi qua nhỉ?”

Trong lòng Tần Cửu Ca thầm nghĩ nghĩ, đây là một cảm giác vô cùng tuyệt vời, hắn cảm thấy Khí Vận Chi Tử này nhất định sẽ tới đó.

Rốt cuộc, Thiên Kiêu Đạo Hội ở Thiên Châu có một giải thưởng rất

lớn.

Những giải thưởng đó rất hậu hĩnh, với đủ loại thần dược và bảo vật quý hiếm.

Đương nhiên, cho dù Tần Cửu Ca có gặp phải mấy thứ đó cũng không thành vấn đề, hắn sẽ chậm rãi đi dạo xung quanh Dao Đài Tiên Cung, có thể sẽ có được một số thu nhập bất ngờ.

Sau cùng, Tần Cửu Ca hỏi hệ thống trong đầu của chính mình về vị trí cụ thể của Khí Vận Chi Tử Tô Phục Thiên này ở Thiên Châu.

Tô Phục Thiên, Khí Vận Chi Tử, đang ở xung quanh Dao Đài Tiên Cung.

“Nhìn kia, có lẽ ta sẽ đến Dao Đài Tiên Cung này trước.”

Tần Cửu Ca nhìn về phía xa, cười nhạt, hắn cảm thấy Dao Đài Tiên Cung này sẽ có rất nhiều quan hệ với Tô Phục Thiên, Khí Vận Chi Tử.

“Thực lực của Dao Đài Tiên Cung cũng khá.”

Thiên Tôn của Tiên Cổ Tần Tộc nghe lời Đạo Tử của chính mình muốn đến trấn áp Dao Đài Tiên Cung ở Thiên Châu, liền kính cẩn nói với Tần Cửu Ca.

Dao Đài Tiên Cung là đạo thống Giang Bả Tử của Thiên Châu, và nó rất cường thế.

“Đạo Tử, người trong tộc gửi thư, yêu cầu ta đi theo Đạo Tử, Đạo Tử nghĩ như thế nào.”

Thiên Tôn của Tần Tộc nói với Tần Cửu Ca cùng một nụ cười nhẹ.

Tiên Cổ Tần Tộc vẫn cảm thấy không yên tâm đối với sự tự do của Tần Cửu Ca, Đạo Tử trong tộc.

Mặc dù, Đạo Tử Tần Cửu Ca có rất nhiều vật cứu tinh, thậm chí còn có cả loại bảo vật vô cùng quý giá như Đại Đế Thần Hồn.

Tuy nhiên, Tần Tộc vẫn muốn bố trí một số cường giả bên cạnh Tần Cửu Ca, trước đây là một thuần huyết Giao Long, mà bây giờ đang ở Thái Cổ Tiên Vực.

Lăng Giao, một yêu quái Bán Bộ Thiên Tôn, hiện tại không có cơ hội.

“Có thể.”

Tần Cửu Ca nhìn về phía Thiên Tôn của Tần Tộc, nhưng không có từ chối, cũng không cần từ chối.

Có gì sai khi xuất hiện một vị cao cấp?

Chương 230: Đế Uy

Chương 230: Đế Uy

“Hệ thống hãy hiển thị bảng thuộc tính của ta.”

Tần Cửu Ca thầm nói trong lòng, hắn hiện tại có rất nhiều Điểm Khí Vận, những Điểm Khí Vận này hiện tại có thể mua được rất nhiều thứ tốt trong thương thành của hệ thống.

“Chủ nhân: Tần Cửu Ca.”

“Thể chất: Đại Đạo Chủng Ma Thể, Phi Tiên Thể, Long Hoàng Chân Thể.”

“Thiên Phú: Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn.”

“Tu vi: Nhân Hoàng Tứ Trọng.”

“Thân phận: Thiếu chủ của Tiên Cổ Tần Tộc.”

“Công pháp: Đạo Tâm Chủng Ma, Tiên Lâm Cửu Thiên, Thái Thượng Tiên Quyết…”

“Khí Vận Điểm: 58,000 điểm.”

Tần Cửu Ca thấy hắn vẫn còn nhiều Điểm Khí Vận như vậy, trong lòng cười nhẹ, trong khoảng thời gian này, hắn thực sự dùng Điểm May Mắn để mua một số thứ.

Do đó ít đi nhiều Khí Vận Điểm.

“Hệ thống, trước tiên lấy ra 30.000 Khí Vận Điểm, tăng Phi Tiên Thể lên trước.”

Tần Cửu Ca nhẹ nói với hệ thống trong đầu.

Trong lòng Tần Cửu Ca, hắn coi trọng thể chất mà mình đã đổi từ Điểm Khí Vận trong hệ thống.

Đặc biệt là Phi Tiên Thể bản thăng cấp, Đại Đạo Phi Tiên Thể.

Trong lòng Tần Cửu Ca khá mong đợi thể chất này.

Đinh. Hoàn thành nâng cấp Phi Tiên Thể. Hiện tại đang tu luyện Phi Tiên Thể quyển thứ sáu.

Giọng nói trong hệ thống lại vang lên trong tâm trí của Tần Cửu Ca.

Sau khi giọng nói của hệ thống vang lên, Tần Cửu Ca cảm thấy thân thể mình dường như nhẹ hơn.

Quả nhiên loại Phi Tiên Thể này rất tốt.

“Bây giờ ta sẽ xem lại thương thành trong hệ thống có đồ vật gì tốt để mua không.”

Tần Cửu Ca thầm nghĩ trong lòng, mặc dù trong khoảng thời gian này hắn đã dùng rất nhiều Điểm Khí Vận, nhưng vẫn đủ để tự mình mua một ít đồ tốt.

Trường hợp đặc biệt của người có thực lực cao nhất trong thế hệ trẻ đồng lứa chắc chắn là Thái Hư Cửu Trọng Đỉnh Phong. Ước chừng tiến hơn một nửa bước nữa sẽ đạt Nhân Hoàng Cảnh. Ngoại trừ những cổ tộc Cấm Kỵ bên ngoài Ngoại Giới thì cũng không có bao nhiêu người.

“Hiện tại ta không cần bảo vật lắm, nhưng ta có thể xem có cái gì đặc biệt không.”

Tần Cửu Ca thầm nghĩ trong lòng, trong hệ thống quả thật có rất nhiều thứ đồ tốt, nhưng một số thứ quá đắt, Tần Cửu Ca không thể mua được với số Điểm Khí Vận của mình.

Nhưng với thân phận của Tần Cửu Ca, hắn có thiếu những thứ thông thường mà Tần Cửu Ca có thể mua được bằng Điểm Khí Vận của mình?

Cho nên nhiều khi, Tần Cửu Ca thấy rằng cái hệ thống này không phát huy nhiều tác dụng, tác dụng nhiều nhất chính là nâng cấp thể chất của chính mình bằng Điểm Khí Vận.

Đương nhiên, không có nghĩa là trong thương trường ở hệ thống của Tần Cửu Ca không có thứ tốt, mà là ở Tiên Cổ Tần Tộc có rất nhiều đồ vật.

Chỉ cần trong Tiên Cổ Tần Tộc có, Tần Cửu Ca sẽ không thiếu, cho nên bọn họ sẽ không lãng phí những Điểm Khí Vận kia.

Còn những thứ tốt khiến Tần Cửu Ca muốn sở hữu lại đòi hỏi quá nhiều Điểm Khí Vận, hiện tại Tần Cửu Ca không thể mua được.

“Đế Uy ư? Thật là có chuyện như vậy.”

Tần Cửu Ca hơi ngạc nhiên khi nhìn vào phần giới thiệu vật phẩm hàng đầu trong thương thành của hệ thống.

“Đế Uy, Đại Đế Chi Uy (giai đoạn hoàn chỉnh), năm mươi vạn Điểm Khí Vận.”

“Nó được chia thành giai đoạn sơ cấp, giai đoạn trung cấp, giai đoạn cao cấp, và giai đoạn hoàn chỉnh)

“Giai đoạn sơ cấp, thực lực của Đại Đế có thể áp chế dưới Nhân Hoàng Ngũ Giai, còn ở giai đoạn trung cấp có thể trấn áp Nhân Hoàng Ngũ Giai đến Nhân Hoàng Đỉnh Phong.”

“Giai đoạn cao cấp: Thiên Tôn Ngũ Giai, giai đoạn hoàn chỉnh: có thể trấn áp được tất cả dưới Thần Ma.”

“Một vạn Điểm Khí Vận cho giai đoạn sơ cấp.”

“Năm vạn Điểm Khí Vận cho giai đoạn trung cấp.”

“Giai đoạn cao cấp: Mười vạn Điểm Khí Vận.”

“Đại Đế Chi Uy có thể áp đảo tất cả các sinh linh trên thế giới.”

“Loại này khá hiếm.”

Tần Cửu Ca khẽ cười thầm trong lòng, hệ thống có những thứ như Đế Uy, đây hẳn là thứ chỉ có một vị Đại Đế đã từng bước lên Đế Đạo, lĩnh ngộ được Đại Đế Pháp Tắc mới có được.

Mấy vị Thiên Tôn Thần Ma Cảnh gì gì đó đều không có loại vật này được.

“Thiếu Niên Đại Đế ư?”

Tần Cửu Ca nhìn có chút kỳ quái, nếu như hắn đổi lấy loại vật này, rồi lại dùng loại vật này để trấn áp người khác.

Có phải những người khác hôn mê rồi không?

Chắc chắn rằng, không chỉ những người kia cảm thấy mông lung, kể cả những vị cổ lão trong tộc của hắn cũng sẽ cảm giác không thể

tưởng tượng nổi.

“May mắn thay, thân phận của ta có thể trấn áp với những yêu ma quỷ quái đó.”

Tần Cửu Ca suy nghĩ một chút, trong lòng thầm nghĩ, nếu như thân phận của hắn không thể trấn áp đám cường giả kia, ước chừng có rất nhiều người muốn đuổi bắt Tần Cửu Ca để nghiên cứu kỹ càng.

Rốt cuộc, loại chuyện này còn khó tin hơn so với việc thời gian trước, hắn đã lĩnh ngộ được một Đại Đạo Pháp Tắc khi vẫn còn là một thiếu niên.

Bởi vì chỉ cần trong tên của một chữ “Đế”, cho dù là bảo vật hay là sách cổ đạo kinh, đều là những thứ chí cao vô thượng.

Không phải chuyện đùa khi Đại Đế trấn áp đại thế gian, vạn cổ vô địch.

Chương 231: Số lượng Đại Đế có hạn

Chương 231: Số lượng Đại Đế có hạn

Trong lòng của Tần Cửu Ca có thoáng nghĩ đến rằng mình sẽ làm chuyện này.

Hắn không thích một số đồ vật Hoàng Khí có trong hệ thống, cũng không thích đồ vật Thiên Tôn Khí, tuy rằng hắn vừa ý, nhưng lại hoàn toàn không thể đổi lấy được.

Về phần Thần Ma Khí, Điểm Khí Vận của Tần Cửu Ca hoàn toàn không thể đổi được, hiện tại Tần Cửu Ca cũng không thiếu những thứ như vậy.

“Đại Đế Chi Uy, áp đảo thiên giới.”

“Hệ thống ta muốn đổi lấy Đế Uy giai đoạn sơ cấp.”

Tần Cửu Ca nói thầm với hệ thống của mình trong lòng, rằng Đế Uy là một vật rất tốt để nghe.

“Đinh. Chúc mừng chủ nhân đã lấy được Đế Uy giai đoạn sơ cấp.”

Với âm thanh của hệ thống trong tâm trí của Tần Cửu Ca, Tần Cửu Ca đột nhiên cảm thấy một luồng khí tức pháp tắc không thể giải thích được bao quanh mình.

Cảm giác mà khí tức của pháp tắc này mang lại cho Tần Cửu Ca chính là cảm giác chí cao vô thượng.

“Cảm giác thật sự thoải mái.”

Đôi mắt khẽ nhắm của Tần Cửu Ca mở ra, xung quanh người hắn ta có một luồng khí tức uy nghi hùng vĩ.

“Đạo Tử?”

Lúc này, Thiên Tôn của Tiên Cổ Tần Tộc đang ở trong khoảng không xung quanh Tần Cửu Ca kinh hãi nhìn Đạo Tử của chính mình.

Lúc này, khí tức phát ra từ trong cơ thể Đạo Tử là một luồng khí tức có thể khiến hắn cảm thấy sợ hãi từ sâu thẳm trái tim.

Tất nhiên, vì thực lực của Đạo Tử không cao bằng hắn ta bây giờ, hắn ta chỉ cảm thấy linh hồn run lên trước khí tức phát ra từ Đạo Tử nhưng không đến mức không thể nhìn thẳng vào Đạo Tử.

“Nó chỉ là một thủ thuật thôi.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ nói với Thiên Tôn của Tần Tộc, loại vật như Đế Uy này thật sự rất kinh người.

Hắn cảm thấy rằng nếu hắn thả Đế Uy ra, thực lực của những người ở cảnh giới bên dưới Thiên Tôn sẽ giảm đi rất nhiều.

Nghe được Đạo Tử của gia tộc mình nói lời này, Thiên Tôn của Tần Tộc liền im lặng, có nhiều thứ ngàn vạn lần không nên hiếu kỳ.

Tuy rằng hắn là Thiên Tôn của Tần Tộc, nhưng một số việc cứ để ở trong lòng thì sẽ thích hợp hơn.

Nếu lúc nãy Thiên Tôn không cảm nhận sai về khí tức xung quanh Đạo Tử nhà mình.

Thì đây là khí tức của Đế Đạo.

Nghĩ đến đây, Thiên Tôn của Tần Tộc lặng lẽ liếc nhìn Đạo Tử của chính mình.

Thời kỳ thiếu niên của Đại Đạo còn chưa đủ, hiện tại không biết từ

lúc nào trên mình lại đã bốc lên khí tức của Đế Đạo.

Nếu như những thế lực cổ xưa khác trong Thái Cổ Tiên Vực biết chuyện này, e rằng một số yêu nghiệt thiên tài trên thế giới này cũng không dám so tài với Tiên Cổ Tần Tộc.

Còn về phần ám sát thì sao?

Thiên Tôn của Tần Tộc trong lòng chế nhạo, nếu những kẻ yêu nghiệt của Tần Tộc có thể bị ám sát, lão tổ của Tiên Cổ Tần Tộc đang ngủ trong sông dài thời gian và không gian sẽ không cần phải sống.

Việc Tiên Cổ Tần Tộc trấn áp Thái Cổ Tiên Vực không phải là chuyện đùa, đương nhiên bọn họ không dám, hơn nữa đề phòng cũng là cần thiết.

Vì vậy, Đạo Tử của chính mình có bao nhiêu thủ đoạn, Thiên Tôn của Tần Tộc không cần đoán cũng biết, dù sao giết hắn cũng tuyệt đối không có vấn đề gì.

Những vị trong Tiên Cổ Tần Tộc kia sai khiến hắn đi theo Đạo Tử cũng chỉ mang tính chất tượng trưng.

Ý nghĩa thể hiện với thế giới bên ngoài là rất rõ ràng, bọn ta thậm chí còn có một người cự đầu Thiên Tôn hoành áp châu vực làm người bảo vệ cho Đạo Tử của bọn ta. Các ngươi muốn làm gì, hãy tự suy nghĩ kỹ.

Cái giá mà bạn phải trả khi làm một việc gì đó.

Đây là một loại tin tức được phát hành ra thế giới Ngoại Giới.

Vì vậy, khi những yêu nghiệt thiên tài của các đạo thống cổ xưa biết được Đạo Tử Tần Cửu Ca của bọn hắn mang khí tức của Đế Đạo, nhất định sẽ có rất nhiều yêu nghiệt nhân loại xưng đế.

Đợi đến khi kiếp này cùng Tần Cửu Ca qua đi, liền để các trưởng lão trong gia tộc giải trừ phong ấn, trọng sinh.

Điều này cũng không đáng xấu hổ.

Không có sự tồn tại nào như vậy trong số các vị Đại Đế được ghi chép lại trong các triều đại ở Tiên Vực.

Ngay cả sự tồn tại của một vị Đại Đế trong số họ cũng tự xưng, bởi vì trong thế hệ của họ có một vị có khả năng cai trị các thời đại một cách độc đoán.

Hoành áp hàng vạn Tinh Thần Giới ở Thái Cổ Tiên Vực, một kiếm có thể phá Tiền Hành Giả hàng vạn tuổi.

Đến khi đạt đến loại cảnh giới đó thì cũng chỉ có thể gọi là Tiền Hành Giả.

Không thể nghĩ, không thể nói, cũng không thể đề cập.

Bởi vì ở mỗi thời đại, ngoại trừ thời đại Chư Đế, số lượng các Đại Đế đều có hạn.

Mang theo vận mệnh và bước vào Đế Đạo.

Cho nên nếu biết kiếp này không thể trở thành Đại Đế quyền lực nhất, đều có rất nhiều yêu nghiệt chí tôn tự xưng, đợi đến kiếp sau sẽ tranh đoạt thiên mệnh với các yêu nghiệt thiên tài. Bước vào Đế Đạo, và tranh thủ dùng thiên mệnh nhiều hơn để trở thành một vị bất khả chiến bại.

Chương 232: Thiên Châu Đạo Tiên Thánh

Chương 232: Thiên Châu Đạo Tiên Thánh

“Vậy cũng không tệ.”

Tần Cửu Ca nhìn uy lực của Đế Đạo trên người mình phát ra lần nữa thì trong lòng lại có chút vừa ý.

Thứ này thực sự rất đúng với khẩu vị của hắn.

Về phần Tần Tộc Thiên Tôn đứng bên cạnh Tần Cửu Ca đã rất trầm mặc, cũng không muốn nói thêm gì nữa.

“Ta lại muốn đi xem tình tình ở Thiên Kiêu Đạo Hội thế nào.”

Tần Cửu Ca thu Đế Uy lại, nhìn xa xa, trong lòng nhàn nhạt nghĩ đến.

Hắn còn chưa từng tham gia yến hội nào tương tự Thiên Kiêu Đạo Hội, đi tới xem một chút cũng được.

Dù sao mấy ngày nay Thiên Kiêu Yêu Nghiệt ở Thiên Châu cũng không sánh bằng hắn, nhưng đều không kém cỏi.

.....

Chí Tôn Đạo Đình, là một thế lực Đạo Thống rất cổ xưa tại Thiên Châu.

Thậm chí nói Chí Tôn Đạo Đình này là Đạo Thống cổ xưa nhất Thiên Châu cũng không quá đáng.

Nhưng Chí Tôn Đạo Đình này rất là khiêm tốn ở Thiên Châu, môn hạ đệ tử cũng không thường xuyên đi lại ở bên ngoài.

Mà bọn họ chỉ cần có môn nhân đệ tử tìm ra bên ngoài vậy thì nhất định là Yêu Nghiệt rất xuất sắc.

Bởi vì bọn họ coi người không có thiên tư xuất sắc thì không có tư cách mang thanh danh đệ tử Chí Tôn Đạo Đình đi lại ở bên ngoài.

Chí Tôn Đạo Đình đương thời cho ra đời rất nhiều Thiên Tài Yêu Nghiệt.

Hơn nữa còn có một vị Đạo Tiên Thánh có thể xưng là đệ nhất Yêu Nghiệt ở Thiên Châu, lấy Đạo làm họ, lấy Tiên Thánh làm danh nghĩa, liền biết kiếp này Chí Tôn Đạo Đình Yêu Nghiệt này khủng bố cỡ nào.

Trong Thiên Châu chỉ cần là người đã từng gặp qua Đạo Tiên Thánh thì đều thừa nhận sự xuất sắc của Yêu Nghiệt cường đại nhất trong Chí Tôn Đạo Đình thời nay.

Hắn có tư cách trở thành đại diện của Thiên Châu với bên ngoài.

Bởi vì đại điểm tổ chức lần Thiên Kiêu Đạo Hội này của Thiên Châu là ở Chí Tôn Đạo Đình, cho nên Chí Tôn Đạo Đình bình thường rất là yên tĩnh thì bây giờ lại có chút náo nhiệt.

Một nơi có ráng chiều chậm rãi nổi lên, có một tầng sương mỏng, rất nhiều Đạo Đài Tiên Các và vô số Tiên Cung san sát nhau.

Xung quanh có rất nhiều Thiên Kiêu Yêu Nghiệt phát ra thần quang trên người, ánh mắt như sao đều nhàn nhạt ngồi ở một vị trí của mình.

Phần lớn bề ngoài của những ánh mắt đều rất bình tĩnh, nhưng ánh sáng lấp lánh trong đáy mắt bọn họ lại cho thấy nội tâm kích động của bọn họ.

Dù sao những thiên tài có thể được Thiên Kiêu Đạo Hội mời tới ở

Thiên Châu này thì hoàn toàn có thể kiêu ngạo mà nhìn những Yêu Nghiệt chưa từng tham gia Thiên Kiêu Đạo Hội khác.

Đương nhiên cũng có rất nhiều Thiên Kiêu Yêu Nghiệt quen biết nhau nên cùng đàm luận về Cổ Kim Trung Ngoại, Đại Thế Yêu Nghiệt, Cổ Kinh Đạo Pháp với nhau.

“Không Pháp, nghe nói ngươi thành công tu luyện ra Trấn Sơn Đạo Pháp Đại Không Cổ Quyển của Đạp Không Tiên Sơn các ngươi, tu vi càng ngày càng sâu không lường được.”

“Không thể so sánh với Linh huynh, Linh huynh chính là Yêu Nghiệt xuất sắc nhất của Đại Linh Tiên Đình hiện nay, tại hạ sao có thể so sánh được.”

“Không huynh khách khí rồi.”

“Linh huynh khách khí.”

“Ha ha ha.”

Trên một tòa nhà cao tầng Tiên Đài, một vị nam tử mặc lam y nhạt và một nam tử anh tuấn mặc bạch y nhìn nhau ha ha cười lớn.

Bọn họ đều là truyền nhân của đạo thống cường đại ở Thiên Châu, hai bên đều biết nhau hơn nữa còn rất thân cận.

Cho nên bọn họ thường đùa giỡn và tâng bốc lẫn nhau.

Trên một lầu gác Tiên Đài cao nhất, có mấy vị nam tử diện mạo phi phàm đang đánh cờ, nhìn cảnh tượng này đều nhàn nhạt cười trong lòng.

“Tiên Thánh, phải nắm chắc việc đi tới châu vực khác, trấn áp Thiên Tài Yêu Nghiệt nơi đó.”

Trong đó có một gã nam tử anh tuấn mặc hoa bào màu tím nhẹ giọng nói với một nam tử có khí tức và diện mạo đều rất xuất trần.

Ánh mắt của nam tử có khí tức rất xuất trần cầm cờ trắng trên tay mỉm cười, cũng không nói gì.

Nhưng biểu tình của hắn phảng phất như đang nói cho mọi người biết rằng kiếp này hắn có lòng tin khi trấn áp tất cả đồng bối.

Ngang tàng vô cùng.

“Tất nhiên Tiên Thánh có, phải biết rằng hôm nay có mấy đồng bối có thể miễn cưỡng đánh một trận với Tiên Thánh?”

Nam tử anh tuấn mặc hoa bào màu tím đứng bên cạnh một vị nam tử trẻ tuổi có vẻ rất ôn nhuận nho nhã cười to nói.

Xem ra nam tử ôn nhuận nho nhã này rất có lòng tin đối với nam tử được gọi là Tiên Thánh này.

“Vậy cũng phải, vậy cũng phải.”

Vị nam tử mặc hoa bào màu tím anh tuấn giống như vậy cũng cười ha ha.

Tuy rằng bọn họ không phải Đạo Tiên Thánh nhưng là hảo bằng hữu của Đạo Tiên Thánh, tương lai thực lực của Đạo Tiên Thánh càng mạnh thì lợi ích mà bọn họ đạt được cũng sẽ càng lớn.

“Nghe nói hình như cảnh giới lần này của vị ở trong Dao Đài Tiên Cung kia cũng đột phá rồi, phỏng chừng ngay cả Tiên Thánh cũng sẽ phải thận trọng rồi.”

Nam tử anh tuấn mặc hoa bào màu tím nhẹ giọng nói khi lại nhìn thấy nam tử có khí tức rất xuất trần này.

Khinh ngữ của Dao Đài Tiên Cung Hoa cũng cực kỳ nổi danh ở Thiên Châu, hoàn toàn không thua kém Đạo Tiên Thánh, thậm chí còn vượt qua.

Ai bảo người ta là một Thiên Tiên Tử tuyệt sắc.

Hơn nữa thân phận của nàng còn cao quý như vậy, một nữ tử diện mạo vô song và thân phận còn cao quý như thế, đó là kiểu nam tử nào cũng sẽ thích.

Trừ phi nam tử này một lòng hướng đạo không gần nữ sắc hoặc là chỗ kia không được.

“Thiên phú của Khinh Ngữ cũng không tệ.”

Người này được gọi là nam tử có khí tức xuất thần của Đạo Tiên Thánh khi nghe được mấy chữ Hoa Khinh Ngữ này thì ánh mắt vốn rất bình tĩnh của Đạo Tiên Thánh hơi lóe lên, ngoài miệng nhẹ nhàng nói.

Xem ra nữ tử tên là Hoa Khinh Ngữ này có ảnh hưởng rất lớn đối với hắn.

Chương 233: Hậu cung của nam chính

Chương 233: Hậu cung của nam chính

“Xem ra Tiên Thánh rất để ý tới Thiên Tiên của Dao Đài Tiên Cung, phải biết rằng trước kia chưa từng thấy Tiên Thánh khen một nữ tử nào cả.”

Nam tử ôn nhuận nho nhã thần sắc hướng về phía Đạo Tiên thánh lộ ra nụ cười nam nhân đều nên hiểu.

Vị nam tử khí tức xuất trần này không nhìn về phía hắn mà là đứng dậy nhìn về phương xa, trên mặt khẽ mỉm cười.

“Người của Dao Đài Tiên Cung tới rồi.”

Đạo Tiên Thánh nhìn phương xa mỉm cười nói, cười rất đẹp.

.....

“Đạo Tử, tuy rằng chất lượng Yêu Nghiệt của Đương Châu hôm nay không bằng Thần Châu, nhưng cũng có mấy Thiên Tài Yêu Nghiệt không tồi.”

Thiên Tôn Tần Tộc hơi cung kính chắp tay với Tần Cửu Ca mà đứng trên tiên vân, kỳ thật hắn là một Thiên Tôn của Tiên Cổ Tần Tộc, tuy rằng địa vị của hắn không bằng địa vị của Tần Cửu Ca trong tộc, nhưng hắn cũng không cần cung kính với Tần Cửu Ca như vậy.

Dù sao nói như thế nào cũng là một vị Thiên Tôn Cự Đầu, phải biết rằng một vị Thiên Tôn Cự Đầu bất kể là ở Thái Cổ Tiên Vực thì cũng là sự tồn tại rất cường đại.

Nhưng sau khi vị Thiên Tôn Tần Tộc này nhìn thấy khí tức Đế Đạo phát ra từ trên người Đạo Tử trong gia tộc của mình vào ngày đó thì thần sắc của vị Thiên Tôn Tần Tộc này khi đối mặt với Tần Cửu Ca rất là cung kính.

Bởi vì hắn biết tương lai của vị Đạo Tử này kinh người cỡ nào trong gia tộc, sợ là thiên phú của Tồn Tại Độc Đoán Vạn Cổ trong Thái Cổ Tiên Vực cũng chỉ có thế.

Thậm chí thiên phú của Đạo Tử trong gia tộc có thể còn cao hơn bọn

họ, cho nên vị Thiên Tôn Tần Tộc này đã coi Đạo Tử của bọn họ trở thành một vị Đại Đế Tồn Tại đáng kính rồi.

“Những Thiên Tài Yêu Nghiệt này cho dù trong tộc ta cũng có thể xưng là Thiên Tài bình thường.”

Tần Tộc Thiên Tôn nói với Tần Cửu Ca một lần nữa, đây cũng không phải là vũ nhục những Thiên Tài Yêu Nghiệt Thiên Châu kia, mà là tán thưởng bọn họ, không gia nhập vào trong những Cổ Tộc Cấm Kỵ của bọn họ, chắc chắn là không biết nội tình của những Thiên Tài Yêu Nghiệt trong tộc bọn họ.

“Cũng không tệ.”

Tần Cửu Ca khẽ gật đầu, không có cái gọi là coi thường Thiên Châu Yêu Nghiệt bọn họ khi cảnh giới của bọn họ có chênh lệch rất lớn với cảnh giới của hắn.

Thái Cổ Tiên Vực, hàng ti tỉ Tinh Thần Giới Địa Vực quá mức rộng lớn, cũng không biết đến nơi đó có cất giấu một Yêu Nghiệt Chí Tôn từ một vài thời đại cổ xưa tự phong xuống hoặc là Yêu Nghiệt Chí Tôn có thể chất bất phàm đương thời.

Dù sao Tần Cửu Ca cũng biết thật ra trong Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ có Yêu Nghiệt Chí Tôn từ thời Chư Đế, nhưng đã bị hắn nhẫn tâm đè chết rồi.

Khi còn bé Tần Cửu Ca đã đánh đập dã man Yêu Nghiệt Chí Tôn Tần Tộc xuất thế một lần, đem hắn đánh lại tự phong trong thần thạch.

Thật sự là Yêu Nghiệt Tần Tộc được phong ở trong Thần Thạch kia trong lòng ngạo khí mười phần, dù sao ở thời đại Tần Tộc đó thì hắn cũng là một Thiên Tài Yêu Nghiệt không tồi, cho nên lời nói cũng không tôn kính với Tần Cửu Ca cho lắm.

Lúc đó sau khi Tần Cửu Ca nghe hắn nói xong thì trực tiếp đi tới chỗ ở của hắn, trực tiếp lật đổ Yêu Nghiệt Tần Tộc kia, trấn áp làm cho hắn không dám ra ngoài.

Sau khi Yêu Nghiệt Tần Tộc tự phong ở trong Thần Thạch kia chứng kiến Tần Cửu Ca dùng vũ lực trấn áp thì liền tự bế rồi, không nói hai lời liền trực tiếp tự phong kiếp này.

Nhưng điều này tuyệt đối không thể nói là những viễn cổ yêu nghiệt yếu tự phong trong thần thạch này, dù sao người khác cũng là thiên tài yêu nghiệt có tư cách tự phong cho Thần Thạch.

Không phải ai cũng có thể có được tư cách này.

“Những Thiên Châu Yêu Nghiệt trong đó lại coi Chí Tôn Đạo Đình Đạo Tiên Thánh, Dao Đài Tiên Cung Hoa Khinh Ngữ, Thần Đình Thần Cung là nhất.”

Tần Tộc Thiên Tộc cung kính giảng giải một số nhân vật thiên tài nổi tiếng trong Thiên Châu hiện nay.

Đây là trách nhiệm của hắn, ở Thiên Châu cho dù hắn là người hộ đạo cho Đạo Tử của bọn họ, cũng là giảng giải cho Đạo Tử một số sự vật của Thiên Châu, Đạo Tử có thể không nghe, nhưng hắn không thể không nói.

“Hoa Khinh Ngữ của Dao Đài Tiên Cung.”

Khóe miệng Tần Cửu Ca nhẹ nhàng cười, ánh mắt hơi nheo lại, trong lòng lạnh nhạt, loại nữ tử có danh tiếng nhất xuất hiện ở nơi mà nam chính sinh sống thì phỏng chừng đều là sự tồn tại giống như hậu cung của bọn họ.

“Đến lúc đó gặp một lần rồi sẽ biết.”

Tần Cửu Ca mỉm cười ở trong lòng, nam chính lần này hẳn là cũng sẽ đến đi.

.....

“Quả nhiên là đồ tốt.”

Trong một dãy núi, Tô Phục Thiên mặt đầy máu tươi có chút dữ tợn nhìn một đóa hoa tươi đỏ rực trên tay mình.

“Nhân Vương Hoa, Linh Hoa dính máu tươi của Thượng Cổ Nhân Vương.”

“Xem ra hình thể của Yêu Thú ở vùng lân cận này có thể khổng lồ như vậy chính là bởi vì nó.”

Tô Phục Thiên nhìn xung quanh mình tràn đầy những thi thể Yêu Thú không trọn vẹn thì trong lòng có vẻ rất thỏa mãn.

“Nghe nói dùng kết hợp Nhân Vương Hoa và Nhân Vương Tuyền thì có thể trị liệu rất tốt những vấn đề về linh hồn.”

Trong lòng Tô Phục Thiên có hơi nghĩ đến, dù sao trong đầu hắn cũng có rất nhiều trí nhớ của Cường Giả, vẫn là nhận biết một đóa

Nhân Vương Hoa thoải mái nhất.

“Nhân Vương Tuyền Thủy, Thiên Châu nghe nói chỉ có trong Chí Tôn Đạo Đình là có không ít, nhưng Chí Tôn Đạo Đình cũng rất coi trọng Nhân Vương Tuyền Thủy.”

Sắc mặt của Tô Phục Thiên có chút nặng nề, Chí Tôn Đạo Đình cũng không phải là thứ mà hắn có thể trêu chọc vào lúc này, đây chính là một trong những đạo thống cường đại nhất trong Thiên Châu.

Trong Chí Tôn Đạo Đình tuyệt đối là có thiên tôn cự đầu tồn tại, hơn nữa khẳng định không chỉ có một tôn Thiên Tôn cự đầu tồn tại.

“Nhưng gần đây Chí Tôn Đạo Đình muốn cử hành một trận Thiên Kiêu Đạo Hội của Thiên Châu, đến lúc đó sẽ có Vương Tuyền Thủy không chừng.”

Trong lòng Tô Phục Thiên hơi nhớ tới Thiên Châu Chí Tôn Đạo Đình sẽ tổ chức một hồi Đạo Hội rất lớn trong khoảng thời gian này, hơn nữa vào khoảng thời gian trước hắn mang đến một Thiên Kiêu là đã có thể tham gia Chí Tôn Đạo Đình để chém giết rồi.

Chương 234: Trời không sinh Đạo Tiên Thánh

Chương 234: Trời không sinh Đạo Tiên Thánh, Vạn Cổ trong đêm dài

“Thật sự là một phế vật.”

Ánh mắt của Tô Phục Thiên trở nên cương quyết và rất là khinh thường nói đối với hắn mà nói thì Thiên Kiêu kia khá là khó chém giết.

Thế nhưng hoàn toàn không có một trái tim của cường giả, lúc ấy hắn đang đánh cuộc với Thiên Kiêu kia nhưng vào một khắc cuối cùng thì Thiên Kiêu kia lại e ngại.

Tự nhiên bị hắn tìm được cơ hội để chém giết Thiên Kiêu kia.

“Xem ra ta phải tìm được cơ hội đi vào, xem có cơ hội nào để có được Nhân Vương Tuyền Thủy hay không.”

Tô Phục Thiên âm thầm nghĩ đến trong lòng, vấn đề linh hồn của hắn vẫn luôn làm hắn rất đau đầu, tuy rằng phần lớn tàn hồn ác

niệm cường giả đều mang đến cho hắn tri thức và kinh nghiệm phong phú nhưng cũng mang đến cho hắn một vấn đề rất lớn.

Đó chính là tính toàn vẹn của linh hồn hắn, đây nhất định là vấn đề có thể ảnh hưởng đến cả đời của hắn, dù sao cũng là vấn đề liên kết với linh hồn của mình.

Linh hồn là thứ căn bản nhất của một người, thân thể cũng không thể sánh bằng.

.....

Trên vô số những tiên đài lâu các, có không ít Yêu Nghiệt cường đại trên người toát ra thần quang ngồi một mình uống một mình.

Lúc này thần sắc của phần lớn những người này đều lạnh nhạt, xung quanh đều tản ra khí tức cường đại.

“Linh Tiên Tử vẫn khỏe chứ ạ, ca ca ngươi sao lại không tới.”

Nam tử mặc áo tím xung quanh Đạo Tiên Thánh mỉm cười nói với một vị nữ tử xinh đẹp có khí tức tôn quý phi phàm.

Tuổi của mỹ nữ tử xinh đẹp này thoạt nhìn không lớn, nhiều nhất cũng chỉ xêm xêm với Tần Cửu Ca thôi, chỉ là thân thể của nàng khá nhỏ nhắn.

“Ca ca ta nói mấy ngày nay không rảnh, lần sau gặp mặt trực tiếp các ngươi trong sự kiện Dao Đài của Dao Đài Tiên Cung.”

Miệng của nữ tử nhỏ nhắn xinh đẹp nhẹ nhàng bĩu, xem ra nàng có chút không khó chịu với ca ca vị kia của mình, một mình đi tới Thần Đình Tổ Địa nhận truyền thừa, hoàn toàn không quan tâm đến vị muội muội ruột này của hắn.

“À, xem ra Cấm Thần Quyết của Thần Cung huynh đã tu luyện thành công rồi.”

Ánh mắt của nam tử mặc áo tím hơi híp lại, trên mặt vẫn mang theo nụ cười rất ấm áp, vốn dĩ thực lực của vị Thái Tử Thần Đình này đã rất cường đại rồi, nếu lại để cho hắn tu luyện thành Cấm Thần Quyết của Thần Đình bọn họ, chắc chắn sẽ càng đáng sợ hơn.

“Vậy chúng ta rất chờ mong lần gặp mặt tới với Thần Cung huynh ở đại hội Dao Đài.”

Nam tử mặc áo tím thần sắc ôn hòa nói với tiểu công chúa Thần Linh

của Thần Đình, lúc này ánh mắt của nam tử áo tím giống như lặng lẽ nhìn Đạo Tiên Thánh ở bên cạnh mình.

Phát hiện sắc mặt hắn rất là bình tĩnh, khí tức trên người cũng không có biến hóa gì, giống như tin tức này không có ảnh hưởng gì tới hắn vậy.

Nhìn tiểu công chúa Thần Đình chậm rãi rời đi xung quanh bọn họ.

Nam tử áo tím đi tới bên người Đạo Tiên Thánh ánh mắt rất có chút ngưng trọng nhìn Đạo Tiên Thánh, thật ra vừa rồi bọn họ nói những lời đó ở trong lâu các kia còn có nguyên nhân tâng bốc trong đó.

Đạo Tiên Thánh ở trong Thiên Châu vẫn có mấy đại địch, đương nhiên ngoài mặt Đạo Tiên Thánh vẫn đè ép những người khác.

“Đừng để ý, bây giờ ngoại trừ những thiếu niên Chí Tôn của chủng tộc Cổ Xưa kia ra thì ngoại giới không có bao nhiêu người có thể đánh một trận với ta được đâu.”

Đạo Tiên Thánh nhẹ nhàng nói ngoài miệng, ánh mắt lạnh nhạt, kỳ thật trong lòng hắn còn có một câu, chỉ cần cho hắn đủ thời gian thì kể cả những thiếu niên Chí Tôn của chủng tộc Cổ Xưa kia hắn cũng không sợ và thậm chí có thể đánh bại bọn họ.

Hắn có một trái tim vô địch, có thể chiếu theo thiên địa vạn vật.

Trời không sinh Đạo Tiên Thánh hắn, đại đạo vạn cổ như đêm dài.

Kể từ khi hắn được sinh ra, không có mấy người được hắn để vào mắt.

Mà sự thật cũng chứng minh, bây giờ hắn quả thật chưa từng gặp qua đối thủ cùng thời có thể mạnh hơn hắn trong Thiên Châu.

“Tin rằng kiếp này Tiên Thánh có thể đạt tới đỉnh cao, Vấn Đỉnh Đế nói.”

Nam tử áo tím mỉm cười nói với Đạo Tiên Thánh khí chất phi phàm, nhưng hắn biết thực lực của Đạo Tiên Thánh cường đại cỡ nào, thiên phú tuyệt thế cỡ nào.

“Nhi Tiên Thánh ta có tư cách của Đại Đế.”

Đây là chính miệng phụ thân của Đạo Tiên Thánh đã từng nói, phụ thân của Đạo Tiên Thánh chính là Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình, tồn tại có thực lực sâu không lường được.

Tâm tình của kiểu tồn tại như bọn họ đều rất tốt, nhưng phụ thân của Đạo Tiên Thánh vẫn phóng ra tin tức này với Thiên Châu.

Cái này có thể thấy rất rõ ràng thiên phú của Đạo Tiên Thánh khủng bố tới cỡ nào.

Phụ thân hắn có bao nhiêu tự tin với Đạo Tiên Thánh Thế, tự tin đến mức Đạo Tiên Thánh thế hệ này có thể trấn áp rất nhiều đồng bối.

“Bây giờ Tiên Thánh không đi qua nói thêm vài câu với vị kia của Dao Đài Tiên Cung sao?”

Ánh mắt của nam tử áo tím lúc này thoáng có chút xúi giục.

“Đại Đạo chưa định, sao có thể thành gia.”

Ánh mắt của Đạo Tiên Thánh nhìn về phương xa, nhàn nhạt nói, tuy rằng trong lòng hắn có chút hảo cảm với vị kia của Dao Đài Tiên Cung nhưng trong lòng hắn Đại Đạo là quan trọng nhất.

Chương 235: Tử Khí ngang trời, quý nhân tới

Chương 235: Tử Khí ngang trời, quý nhân tới

Hắn trời sinh Đại Đạo Tiên Thể, khi còn bé đã đạt được một đạo cơ duyên rất cường đại, tương lai nhất định sẽ rực rỡ đến cực điểm.

Đột nhiên, có mấy đạo khí tức cường đại xuất hiện trên rất nhiều tiên gác đài.

“Tử khí ngang trời, quý nhân tới.”

“Không biết là quý nhân ở nơi nào.”

Một âm thanh giống như đến từ hư vô mờ ảo vang lên giữa vô số Tiên Đài Lầu, mang theo từng trận từng trận Tiên Khí.

“Thần Châu Tần Tộc.”

Một giọng nói đáp lại từ trong hư không.

“Mời ngồi, mời ngồi.”

Giọng nói hư vô mờ ảo này lúc này thoáng có chút dồn dập, Thần Châu Tần Tộc, đương thời ngoại trừ chủng tộc kia ra thì không có ai dám xưng là Thần Châu Tần Tộc như vậy với bên ngoài, mặc dù có rất nhiều người họ Tần trong Hão Hạn Thần Châu.

“Tiên Thánh, mau đi đến Đạo Đình Tổ Địa lấy Tiên Tửu mà lão tổ đã cất giữ mấy chục vạn năm ra, sau đó đi lấy một ít Linh Quả có Dược Linh mười vạn năm.”

Lúc này Đạo Tiên Thánh vẫn có chút mông lung, hắn còn chưa nắm rõ tình hình.

Thần Châu Tần Tộc, trong lòng Đạo Tiên Thánh rất khiếp sợ, có thể tự nhiên nói ra tên của Thần Châu Tần Tộc với Chí Tôn Đạo Đình bọn họ.

“Chẳng lẽ là bộ tộc bọn họ.”

Đạo Tiên Thánh giống với rất nhiều Yêu Nghiệt Thiên Tài trong sân hiện tại, ánh mắt chấn động nhìn thiếu niên áo xanh xa xa từ chậm rãi đi xuống từ trong hư không.

Giờ khắc Đạo Tiên Thánh nhìn thiếu niên này thì hắn có một cỗ cảm giác nói không rõ ràng, hắn cảm giác thanh y thiếu niên này thân cận với đại đạo khí tức hơn hắn.

“Không thể có chuyện này.”

Ngữ khí trong miệng Đạo Tiên Thánh thoáng có chút chấn động nhìn thiếu niên có khí chất tiên hơn hắn này, hắn cảm thấy thanh y thể chất của thiếu niên này nhất định là bất phàm.

“Tiên Thánh mau đi lấy những thứ mà phụ thân người đã nói đi.”

Bỗng nhiên, một nam tử trung niên có đạo khí tức giống vực thẳm mái tóc trắng như tuyết, đi tới bên người Đạo Tiên Thánh hòa nhã nói.

Hắn là Đạo Chủ của Chí tôn Đạo Đình Đạo Lăng Uyên, một tôn cường giả có thực lực đáng sợ.

Hắn có diện mạo anh tuấn, trong lúc giơ tay lên đều là có một cỗ linh khí vây quanh.

Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình Lăng Uyên cười với Tần Cửu Ca ở bên kia, cười có vẻ rất vui vẻ.

“Nói vậy vị này chính là Đạo Tử Tần Tộc đi.”

Lúc này ánh mắt của Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo không hề nhìn vị nam tử tản ra khí tức cường đại đằng sau lưng Tần Cửu Ca kia, mà là trực tiếp nhìn Tần Cửu Ca đứng lên trước tiên.

Bởi vì vị nam tử trên người tản ra Đại Đạo Pháp Tắc khí tức đứng ở phía sau vị thanh y thiếu niên này.

Cũng là nói địa vị của vị Thiên Tôn Cự Đầu này thấp hơn người thiếu niên này, là một nhân vật giống thị vệ.

Phải biết rằng không cần biết là ở trong chủng tộc nào thì một vị Thiên Tôn đều là tồn tại rất cường đại.

Dù sao hiện giờ Thần Ma Cấm Kỵ Tồn Tại cũng không xuất thế trong Thái Cổ Tiên Vực, dù xuất thế thì cũng chỉ là ở ngoại giới một chút xong liền trầm thế một lần nữa.

Cho nên một vị Cự Đầu của Thiên Tôn Chi Cảnh chính là Cự Đầu cái thế trấn áp một phương ở Thái Cổ Tiên Vực.

“Bái kiến Đạo Chủ.”

Tần Cửu Ca cười nhạt nói với vị Đạo chủ Chí Tôn Đạo Đình này.

“Đạo Tử, mời bên này.”

Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Thể mỉm cười nhìn Tần Cửu Ca, nếu bọn họ có thể có liên hệ với Đạo Tử Cổ Tộc này thì tương lai Chí Tôn Đạo Đình bọn họ nhất định sẽ sống rất tốt trong đại thế.

“Người này là ai?” Mà lại có mặt mũi lớn như vậy.

“Hắn là ai, vì sao ta cảm thấy thực lực của thiếu niên này còn cao hơn cả chúng ta.”

“Vừa rồi bọn họ nói bọn họ là Thần Châu Tần Tộc.”

” Thần Châu Tần Tộc gì? Là chủng tộc trong truyền thuyết đó sao?”

Có người kinh hô, nhìn dáng vẻ hắn là biết dám ở trong Chí Tôn Đạo Đình nói mình là lai lịch tồn tại của Thần Châu Tần Tộc kinh người cỡ nào.

“Chủng tộc đó? Vậy mà lại có người từ trong tộc bọn họ tới.”

Lần này, Thiên Kiêu Yêu Nghiệt trong Thiên Châu của rất nhiều người trên Tiên Đài Lâu Các đều kinh hô trong lòng, chấn động.

Thiên Châu bọn họ cách Thần Châu mênh mông rất xa.

Nếu đã là người trong truyền thuyết của Thái Cổ Tiên Vực thì vì sao phải tới nơi này.

Bỗng nhiên, rất nhiều người đều đồng thời nghĩ đến một đạo thông thiên cơ duyên chấn động Thiên Châu bọn họ.

Cửu Long Kéo Quan.

Lần này có rất nhiều người trở nên trầm mặc, cơ duyên Cửu Long Kéo Quan của Thiên Châu như thế, nhất định sẽ hấp dẫn rất nhiều thiên tài của các châu vực khác đến đây.

Điều này vốn đã nằm trong dự liệu của rất nhiều người, dù sao Cửu Long Kéo Quan thật sự là quá mức thần bí.

Cho dù là bây giờ lão tổ đạo thống trong các gia tộc của bọn họ vẫn vây xung quanh cấm địa của Cửu Long Kéo Quan, lão tổ trong tộc bọn họ hiện giờ vẫn không có một chút đầu mối nào.

“Vừa rồi trên người thiếu niên kia tản ra khí tức Hoàng Đạo.”

Đột nhiên, có người thốt ra một câu này, nghe ra giọng nói của hắn rất chấn động.

Tản ra khí tức Hoàng Đạo, chứng tỏ đây là một cường giả đã bước vào Nhân Hoàng Lộ và trở thành Nhân Hoàng, là một thiếu niên Nhân Hoàng.

Một câu này nhất thời làm nổ tung cả chỗ này, bây giờ ngay cả Thái Hư Chi Cảnh bọn họ cũng không có, Nhân Hoàng Chi Cảnh ở đâu ra?

Chương 236: Nữ chính – Hoa Khinh Ngữ

Chương 236: Nữ chính – Hoa Khinh Ngữ

Hơn nữa đừng nhìn cảnh giới của thiếu niên Nhân Hoàng này giống như cao hơn bọn họ một đại cảnh giới và vài tiểu cảnh giới mà thôi, nhưng đến Thái Hư Chi Cảnh thì một bước một trọng thiên, mỗi một

bước đều là thâm uyên cự hải.

Khoảng cách đó là rất lớn.

Càng đừng nói đến ở giữa còn có một ngưỡng cửa của Nhân Hoàng.

“Ngươi nói hắn có phải là vị tồn tại trong Tần Tộc hay không.”

Có người nuốt nước miếng của mình, hỏi phía bên cạnh, mặc dù trong miệng là vẻ nghi vấn nhưng thần sắc chính xác là khẳng định.

Hiện nay, trong Thái Cổ Tiên Vực, ngoại trừ Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc ra còn có ai có thể bước vào Nhân Hoàng Lộ trở thành một thiếu niên Nhân Hoàng ở tuổi như vậy.

Dù sao cho đến bây giờ thì ngoại trừ vị Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc kia ra còn chưa xuất hiện một tôn thiếu niên Nhân Hoàng nào khác.

“Ngươi nói xem chúng ta có nên đi qua hỏi thăm hay không.”

Đột nhiên có người nói với bằng hữu bên cạnh như vậy, tồn tại như vậy, chỉ cần có thể quen biết hắn một chút thì lợi ích trong tương lai bọn họ không phải là lớn bình thường đâu.

“Có lý, có lý.”

Câu nói này vừa được nói ra ngay lập tức làm cho rất nhiều người gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

.....

Trên Tiên Đài lâu cao nhất, một thiếu niên áo xanh nhạt ngồi ở gian tiệc, mắt của một tôn Thiên Tôn tản ra khí tức Đại Đạo Pháp Tắc ở bên trái của hắn hơi nhắm lại, xem ra hoàn toàn chính xem vị thiếu niên bên cạnh hắn là chủ.

Đối diện của thanh y thiếu niên có một vị Thiên Tôn Đại Đạo Pháp Tắc có khí tức rất ôn hòa đồng dạng tản ra trên người mỉm cười với thanh y thiếu niên.

“Đạo tử cũng là vì việc này sao?”

Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình nhẹ nhàng nói với Tần Cửu Ca, tuy rằng hắn không chỉ rõ ra chuyện kia nhưng phỏng chừng bây giờ những người ở phía ngoài châu vực là vì sự kiện Cửu Long Kéo Quan đến Thiên Châu.

Tần Cửu Ca mỉm cười với Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình, cũng không phản đối, dù sao hắn cũng rất tò mò với Cửu Long Kéo Quan kia.

“Đạo Chủ, ngoài cửa có người muốn gặp vị công tử này.”

Bỗng nhiên, trên Tiên Đài Lâu có người tới nói với Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình trước mặt Tần Cửu Ca.

“À, Đạo Tử có muốn gặp bọn họ một lần không.”

Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình mỉm cười nói với Tần Cửu Ca.

Sau khi hắn cảm nhận được một chút về tình huống bên ngoài thì lại hiểu được tâm tình của những người này, dù sao cũng là một Yêu Nghiệt Chí Tôn cái thế danh chấn Tiên Vực thì ai cũng có chút tò mò trong lòng.

“Mời bọn họ vào đi.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nói, bởi vì vừa rồi âm thanh của hệ thống trong đầu hắn vang lên.

“Đinh, phát hiện nữ chính, Hoa Khinh Ngữ.”

“Thân phận: Thiếu cung chủ Thiên Châu Dao Đài Tiên Cung.”

“Tu vi: Thái Hư Nhị Trọng.”

“Tuổi tác: Hai mươi.”

“Đinh, phát hiện nữ chính, Thần Linh.”

“Thân phận: Tiểu công chúa Thần Linh của Thiên Châu Thần Đình.”

“Tu vi: Thần Phủ Ngũ Trọng.”

“Tuổi tác: Mười lăm.”

Lúc này Tần Cửu Ca thoáng có chút ngoài ý muốn, lúc này mình lại gặp ngay phải hai nữ chính.

“Quả nhiên không ngoài dự liệu của ta, Hoa Khinh Ngữ của Dao Đài Tiên Cung này chính là nữ chính lần này.”

Tần Cửu Ca hơi suy nghĩ ở trong lòng, kiểu nữ tử có danh tiếng nhất xuất hiện ở nơi của nam chính này thì thường là nữ chính của nam

chính.

Đây chính thường là chiêu bài trong tiểu thuyết Tần Cửu Ca kiếp trước.

“Hoa Khinh Ngữ của Dao Đài Tiên Cung chắc là vị kia rồi.”

Tần Cửu Ca cảm nhận được thực lực và khí tức xung quanh nàng, nhận ra cũng không ngoài ý muốn.

Dù sao ở đây chỉ có một vị nữ nhân này là có Thái Hư Nhị Trọng Cảnh.

“Vậy Thần Đình tiểu công chúa này hẳn là nàng.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca hơi nheo lại, nhìn về phía một nữ tử dáng người nhỏ nhắn có khí tức Hoàng Đạo trên người, dựa theo cách nói kiếp trước của Tần Cửu Ca thì chính là một lolita.

Đương nhiên là bởi vì tuổi tác và dáng người của nàng cao lớn cho nên mới là một la lỵ trong mắt Tần Cửu Ca.

“Bái kiến công tử.”

Rất nhanh sau khi được Tần Cửu Ca cho phép, không ít Yêu Nghiệt trong Thiên Châu vội vàng che dấu tu vi của mình, sau đó bọn họ lại đi lên tiếp.

Bởi vì bọn họ không có mặt dày như vậy, ở dưới lòng đất một tôn Thiếu Niên Nhân Hoàng bày ra tu vi của mình ở trên mặt đất.

“Đạo Tử, tại hạ là Đại Linh Tiên Đình Linh Ngọc, bái kiến Đạo Tử.”

Một nam tử trẻ tuổi mặc bạch y cung kính nói với Tần Cửu Ca, hắn là Thái tử của Thiên Châu Đại Linh Tiên Đình.

Lần này đặc biệt đến gặp vị Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc có thanh danh rất vang dội này.

Chính là gặp mặt một lần cho biết mà thôi.

“Ta chờ bái kiến Đạo Tử.”

Rất nhiều Thiên Châu Thiên Kiêu đều bái lạy Tần Cửu Ca một chút với tên này được gọi là Linh Ngọc này.

“Mọi người không cần đa lễ.”

Tần Cửu Ca mỉm cười với bọn họ, thần sắc tương đối ôn hòa thanh nhuận.

Rất nhiều Thiên Kiêu Thiếu Niên sau khi giới thiệu xong bản thân thì đều ngồi xuống ở chỗ này.

“Nô gia Hạ Vũ Hà bái kiến Đạo Tử.”

Chương 237: Qùy liềm Tần Cửu Ca

Chương 237: Qùy liềm Tần Cửu Ca

Bỗng nhiên, có một nữ nhân Thiên Kiêu Yêu Nghiệt xinh đẹp như hoa lan nhìn Tần Cửu Ca, trong ánh mắt có chứa tình yêu nhàn nhạt.

Rất nhanh, vị nữ Yêu Nghiệt tên là Hạ Vũ Hà này mở ra một cục diện rất thú vị.

Trong hiện trường ngoại trừ hai nữ chính kia ra, rất nhiều người đều quỳ liếm ở trước mặt Tần Cửu Ca.

Nếu như loại tình huống này bị người yêu quý của những Tiên Tử Hoàng Nữ kia nhìn thấy thì không biết là có tự sát đi cho rồi không.

Bởi vì bây giờ ở bên ngoài có rất nhiều Tiên Tử được rất nhiều người theo đuổi yêu mến đều nịnh bợ Tần Cửu Ca.

Dáng vẻ này của các nàng tạo thành đối lập rõ ràng với vẻ mặt khinh thường trước kia của các nàng ở bên ngoài.

Quả thực chính là rất nhiều nữ tử nịnh bợ.

“Mọi người về trên tiên các của mình trước đi.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nói với Thiên Tài Yêu Nghiệt của Thiên Châu trong những ngày này, hắn tới nơi này là vì nam chính Tô Phục Thiên của lần này chứ không phải những người này.

“Chúng ta ngồi nói chẳng phải là đẹp hơn sao.”

Thần sắc của Tần Cửu Ca lạnh nhạt, trên mặt cười nhạt nói với các nàng.

“Công tử nói rất đúng, ngồi đàm luận về những chuyện vui vẻ trong nhân sinh.”

Trong số những Thiên Châu Yêu Nghiệt này lập tức có người phụ họa nói, trong ánh mắt mang theo một tia lấy lòng, Đạo Tử của chủng tộc kia vậy mà lại đến Thiên Châu rồi, hết ngày hôm nay nhất định sẽ gây lên sóng to gió lớn ở Thiên Châu.

Tần Cửu Ca mỉm cười với người lập tức phụ họa nói chuyện với mình.

“Nào, Đạo Tử uống rượu, rượu ngon đã ủ mấy chục vạn năm.”

Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình ngồi đối diện Tần Cửu Ca cười ha hả lấy được một cái bình cổ bằng đồng từ trong tay của Đạo Tiên Thánh, tự mình rót cho Tần Cửu Ca một chén rượu.

“Đạo Tử, đừng nhìn niên đại của rượu này chỉ có mấy chục vạn năm, nhưng hương vị lại cực kỳ ngon.”

Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình ôn hòa nói với Tần Cửu Ca, đừng nhìn niên đại của loại rượu này chỉ mấy chục vạn năm, nhưng thật lâu trước đây hắn đi tới Tuyết Châu, cái đó cuối chính là hắn đi tìm kiếm nhiều loại thiên tài địa bảo có thuộc tính cực hàn.

Loại này rất là thích hợp làm rượu, trộn những thiên tài địa bảo có thuộc tính cực hàn này lại với một vài thứ gì đó rồi chôn sâu ở một cổ địa trong Tôn Đạo Đình.

Loại hương vị này làm lòng người ngây ngất, tin rằng cho dù là người rất thích uống rượu cũng sẽ yêu thích loại hương vị này.

Những Thiên Châu Yêu Nghiệt khác nhìn thấy một màn này thì trong lòng rất hâm mộ, một Đạo Chủ Chí Tôn Đạo Đình danh chấn Thiên Châu tự tay rót rượu cho một người cùng thế hệ với mình, truyền ra ngoài không biết sẽ giết chết nhiều người.

“Được rồi, hôm nay mọi người luận đạo thì mỗi người đều đưa ra ý kiến riêng của mình là được rồi.”

Chí tôn Đạo Đình đạo chủ thần sắc nhàn nhạt hướng về phía người bên cạnh Tần Cửu Ca nói, luôn vây quanh chỗ này cũng có vẻ không tốt.

Rất nhiều Thiên Châu Yêu Nghiệt nghe được lời này thì liên chậm rãi trở lại Tiên Đài Lâu Các của mình.

Chẳng qua lúc này trong lòng bọn họ vẫn có nghi hoặc, lai lịch của người này lớn như vậy sao?

Dù sao thì Thiên Châu cũng cách Hão Hạn Thần Châu rất xa.

Có vài tin tức trọng đại, những Chí Tôn Yêu Nghiệt ở Thần Châu như bọn họ không biết cũng rất bình thường.

Cho nên có không ít Thiên Tài Yêu Nghiệt đang ghé tai hỏi lai lịch của thiếu niên này.

“Hạ huynh, thiếu niên này có lai lịch gì.”

Một thiếu niên tuấn mỹ lặng lẽ hỏi một vị Thiên Châu Yêu Nghiệt mình quen biết bên cạnh, hắn là loại thiên tài tu luyện cực kỳ khắc khổ kia, cho nên có rất nhiều chuyện mà hắn không biết.

Đôi khi ngay cả một vài đại sự xảy ra ở Thiên Châu hắn cũng không rõ ràng lắm.

Huống chi là người trong Hão Hạn Thần Châu xa xôi như vậy?

Vị Thiên Châu Yêu Nghiệt được thiếu niên tuấn mỹ hỏi thăm hơi thở dài với bằng hữu này của mình.

Bằng hữu này của hắn cái gì cũng tốt, không chỉ có thiên phú thực lực tốt, thế lực đạo thống sau lưng cũng hào hùng trấn áp một phương của Thiên Châu.

Nhưng hắn vẫn là một mình ngộ đạo tu luyện, bởi vì hắn cảm thấy chỉ có bản thân cường đại mới là thật sự cường đại, mà không phải dựa vào một phần ảnh hưởng của bên ngoài.

“Cái huynh, vị Tần Cửu Ca này phỏng chừng là Tần Cửu Ca của Thần Châu, hắn ở Thần Châu được xưng là đệ nhất Yêu Nghiệt Chí Tôn của Thần Châu.”

Vị Hạ huynh này nhìn Tần Cửu Ca, trong mắt có chút kính sợ.

Hão Hạn Thần Châu chắc chắn là một trong những châu vực cường đại cổ xưa nhất trong Thái Cổ Tiên Vực, có lẽ vẫn là châu vực cường đại nhất.

Tồn tại có thể được xưng là đệ nhất Yêu Nghiệt Chí Tôn ở nơi đó thì chắc chắn là tồn tại có thể trấn áp hiện nay.

Nghe được vị Hạ huynh này của mình nói, trong lòng Cái Thiên

không hề có lòng kính sợ gì, mà trong lòng có ngọn lửa hừng hực thiêu đốt.

“Ta lại muốn nhìn xem thực lực của vị Tồn Tại có thể được xưng là đệ nhất Chí Tôn trong lãnh thổ cổ xưa kia.”

Sau khi Cái Thiên biết vị Tồn Tại này chính là đệ nhất Chí Tôn Thần Châu thì hắn muốn đụng phải người này một lần.

Cho dù vừa rồi hắn đã cảm nhận được khí tức Hoàng Đạo phát ra trên người đệ nhất Yêu Nghiệt của Thần Châu này.

Nhưng thì sao?

Có thể giao thủ với loại Yêu Nghiệt này chính là một loại thú vị khiến người ta muốn hưởng thụ.

Chương 238: Thiên tài Hạ Giới

Chương 238: Thiên tài Hạ Giới

“Nơi đó chính là Chí Tôn Đạo Đình đi, dáng vẻ rất không tồi đấy.”

Tô Phục Thiên đã thay đổi một thân quần áo phóng tầm mắt nhìn một tòa nhà Tiên Đài lầu vũ tiên khí miểu miểu, người như bọn họ lại rất biết hưởng thụ đấy.

“Nơi đó đều có rất nhiều Tiên Tử Hoàng Nữ đi.”

Trong ánh mắt Tô Phục Thiên đột nhiên hiện lên một tia tà quang, hắn có thể lợi dụng thuật hái bổ để tăng cảnh giới tu vi của mình lên.

Lúc trước hắn ở hạ giới thời điểm, chính là làm như vậy, bằng không cũng chỉ dựa vào hắn là vô số cường giả tàn hồn ác niệm mà hình thành linh hồn, không có khả năng vào lúc này có thể tu luyện tới thần phủ chi cảnh.

Nói như thế nào, hắn đoạt xá thân thể này cũng chỉ là một cái trong hạ giới thiên tài yêu nghiệt mà thôi.

Muốn luận tư chất vậy thì hoàn toàn không thể so sánh với Thiên Tài Yêu Nghiệt trong Thượng Giới, nhưng bây giờ hắn có thể hành hạ một vài Yêu Nghiệt Thiên Tài của Thượng Giới đến chết, chính là bởi vì lúc hắn ở Hạ Giới thường xuyên bổ sung những nữ tử Yêu Nghiệt

có huyết mạch bất phàm kia.

Như vậy tuy rằng sẽ tổn thất một chút căn cơ, nhưng lợi ích cũng không gì sánh kịp, mấy năm nay, hắn thành công dựa vào loại công pháp này để bước lên Thần Phủ Chi Cảnh.

“Hoa Khinh Ngữ của Dao Đài Tiên Cung kia có vẻ là một con mồi tốt, nếu ta có thể bổ sung nàng thì tu vi cảnh giới của ta nhất định có thể có một sự thăng cấp rất lớn.”

Bỗng nhiên thần sắc của Tô Phục Thiên có chút thâm trầm, trong mắt toát ra một tia dâm quang, Hoa Khinh Ngữ của Dao Đài Tiên Cung kia hoàn toàn là một đỉnh nô hoàn mỹ nhất hắn mà hắn từng gặp

Dáng vẻ tuyệt sắc không nói, còn có thân phận thiếu cung chủ Dao Đài Tiên Cung, kiểu nữ tử vừa có thân phận cao quý lại vừa có dáng vẻ vô cùng đẹp, chắc chắn là loại hắn để ý.

“Bây giờ ta chắc vẫn là một Thiên Tài Hạ Giới rất tiến bộ ở trong mắt nàng, vậy thì sẽ dễ làm hơn một chút.”

Tô Phục Thiên âm thầm nghĩ đến ở trong lòng, hắn từ Hạ Giới đến Thượng Giới đã một năm, kỳ thật cũng không chưa từng làm qua loại chuyện này, dù sao thì lúc đó tu vi của hắn vẫn là quá yếu đối với người ở Thượng Giới.

Một khi loại chuyện bổ sung nữ đệ tử của người khác bị người khác bắt được, vậy hậu quả chắc chắn sẽ rất nghiêm trọng.

Hắn là một người thông minh sẽ khép mình lại trong mắt của thế giới bên ngoài, cái này thường được gọi là diễn xuất.

Trước khi không có thực lực, kiểu này là thủ đoạn tốt nhất để sinh tồn.

Bây giờ hắn chính là một thiếu niên phấn đấu vươn lên mạnh mẽ ở trong mắt Hoa Khinh Ngữ đó.

Khi đó lúc hắn vừa tới Thượng Giới, bởi vì vấn đề thương thế hôn mê trong một Viễn Cổ Yêu Thú sơn mạch, khi đó hắn đã được Dao Đài Tiên Cung Hoa Khinh Ngữ cứu.

Đương nhiên hắn lúc đó cũng không biết nữ tử vô cùng mê người này là Yêu Nghiệt tiếng tăm lừng lẫy của Thiên Châu.

Vốn dĩ vào lúc thương thế của hắn tốt lên thì hắn muốn hái bổ nữ tử

xinh đẹp này đi, làm con mồi đầu tiên mình đi tới Thượng Giới.

Nhưng sau đó trong một tình huống ngẫu nhiên, khi biết được nữ tử cứu mạng mình này chính là Thiếu cung chủ Dao Đài Tiên Cung, tâm tính của hắn ngay lập tức thay đổi.

Hắn muốn lợi dụng Hoa Khinh Ngữ, sau đó thành công tiến vào Dao Đài Tiên Cung, nơi mà khắp nơi đều là tuyệt mỹ nữ tử.

Đương nhiên lúc đó không hấp thụ Hoa Khinh Ngữ này, thực lực của hắn không đủ cũng không phải là vấn đề lớn.

Cho nên hắn khi đó đã từ bỏ suy nghĩ này.

“Xem khi nào có thể lừa được Hoa Khinh Ngữ ra để hấp thụ nàng.”

Tô Phục Thiên khẽ mím môi, trong lòng thầm nghĩ.

Hoa Khinh Ngữ của Dao Đài Tiên Cung có tướng mạo rất đẹp, thân phận cũng đủ, như vậy mới chơi sảng khoái.

“Bây giờ ta ở trước mặt nàng tốt nhất vẫn nên giả vờ bản thân là một thiếu niên tốt ngây thơ và biết cố gắng cầu tiến.”

Tô Phục Thiên khẽ nói, ngụy trang là điều cần thiết, là thứ mà một dâm tặc cần phải có.

“Bây giờ trà trộn vào trong trước rồi tính.”

Sắc mặt của Tô Phục Thiên lúc này có chút cương quyết, cách để vào được Thiên Kiêu Đạo Hội này thực ra có hai cách.

Một trong số đó là thực lực thiên phú của ngươi được họ công nhận thì những người đó sẽ gửi thiệp mời đến tay những người mà họ coi trọng.

Còn một cách khác chính là thông qua đạo thống tổ chức Thiên Kiêu Đạo Hội thiết lập một vài thử thách là được.

Có điều cách thông qua này thường đều rất khó.

Bởi vì những đạo thống tổ chức Thiên Kiêu Đạo Hội này sẽ không dễ dàng để người khác gia nhập, như vậy cũng sẽ gây thiệt hại đến chất lượng của Thiên Kiêu Đạo Hội.

Cũng chính là đẳng cấp khác biệt mà mọi người thường gọi.

Hoặc là ngoài hai cách này ra, còn có một cách khác không được xem là cách, chính là giống như Tần Cửu Ca, trực tiếp dẫn theo một tồn tại đầu sỏ có Thiên Tôn chi Cảnh mà xông vào, cộng thêm thế lực đạo thống cổ tộc ở đằng sau, ừm, đây cũng được coi là một cách.

Có điều ngoại trừ khóa đầu tiên của Thiên Châu Thiên Kiêu Đạo Hội trở đi đã không có ai như Tần Cửu Ca.

Đạo thống cổ tộc có thể có thực lực như vậy, người tổ chức Thiên Kiêu Đạo Hội nhất định sẽ gửi cho họ một tấm thiếp mời.

“Ta tới rồi.”

Trong lòng Tô Phục Thiên tràn đầy suy nghĩ tham lam, lần này hắn nhất định sẽ lấy được Nhân Vương Thủy của Chí Tôn Đạo Đình.

Như vậy trạng thái linh hồn trên người hắn sẽ tốt hơn rất nhiều.

Chương 239: Chỉ là không tồi?

Chương 239: Chỉ là không tồi?

“Đạo Tử, Cổ Tuyệt Thiên Tôn, rượu này thế nào?”

Đạo chủ Chí Tôn Đạo Đình mỉm cười nói với Tần Cửu Ca và Tần tộc Thiên Tôn bên cạnh Tần Cửu Ca sau khi họ uống xong một chén rượu.

“Cũng không tồi.”

Tần Cửu Ca nhìn Đạo chủ Chí Tôn Đạo Đình rồi khẽ cười, lời này thực ra là thật, rượu này tuy rằng không bằng những loại tiên tửu cao cấp nhất trong tộc nhưng cũng rất ngon.

“Đạo Tử, ta có một câu muốn hỏi, không biết trong Hạo Hãn Thần Châu đương thời, Tiên Thánh con ta liệu có thể xếp hàng đầu trong thế hệ trẻ tuổi hay không.”

Đạo chủ Chí Tôn Đạo Đình tay cầm chén rượu ngọc trong suốt, chậm rãi uống một hớp rượu rồi chỉ vào thanh niên nam tử khí chất phi phàm ngồi bên cạnh ghế chủ tọa, khẽ nói với Tần Cửu Ca. Lúc này trong ánh mắt của Đạo chủ Chí Tôn Đạo Đình lóe lên vẻ kiêu ngạo lờ mờ.

Thực ra trong Thiên Châu, rất nhiều người đều biết chuyện khiến

Đạo chủ của Chí Tôn Đạo Đình tự hào nhất chính là đã sinh ra một đứa con trai yêu nghiệt trấn áp châu vực.

Bằng không hắn cũng sẽ không nói ra câu Tiên Thánh con trai hắn có tư chất của bậc Đại Đế.

Đây là sự khẳng định không gì sánh được của hắn dành cho con trai mình.

“Quả thực không tồi.”

Tần Cửu Ca thản nhiên liếc nhìn con trai của Đạo chủ Chí Tôn Đạo Đình – Đạo Tiên Thánh một cái.

Trong lòng đã hiểu rõ, Đạo Tiên Thánh này quả thực là một thiên tài rất không tồi.

Tuổi tác mới có hai mươi tư mà thực lực đã đạt đến cảnh giới Thái Hư Tam Trùng, so với đẳng cấp tu vi của Thiên Vận Chi Tử hiện tại còn cao hơn một chút.

Tuổi tác này chắc chắn là không thể so sánh được với Tần Cửu Ca, nhưng đã được xem là rất giỏi rồi.

Tần Cửu Ca năm nay mười sáu tuổi, tu vi Nhân Hoàng Tứ Trùng Đỉnh Cao, đương nhiên đây chỉ là vì hắn không muốn đột phá mà thôi.

Nếu như Tần Cửu Ca muốn đột phá thì bây giờ chỉ cần nháy mắt là có thể đột phá, sau đó trong vòng một tháng hắn có thể đạt tới cảnh giới Nhân Hoàng Đỉnh Cao.

Tiếp theo thêm nửa tháng nữa là hắn có thể trở thành một tồn tại đầu sỏ Thiên Tôn chi Cảnh.

Một vị thiếu niên Thiên Tôn, tung hoành cổ kim.

Nhưng mà trở thành một tồn tại Thiên Tôn theo cách như vậy không có gì là cường đại cả, ít nhất thì Tần Cửu Ca cảm thấy chán ghét.

Tần Cửu Ca muốn mài giũa thật hoàn hảo ở mỗi một cảnh giới rồi mới tiến hành đột phá, như vậy đối với tương lai rất có lợi.

Vị thiếu đình chủ của Chí Tôn Đạo Đình nếu so với Tần Cửu Ca thì chắc chắn chỉ là rác rưởi.

Nhưng ai cũng biết, tu vi thiên phú của thế hệ thanh niên ở Hạo Hãn Thần Châu phải gạt Tần Cửu Ca ra ngoài.

“Ồ, tu vi thiên phú của tại hạ chỉ có thể xem là không tồi ở Thần Châu thôi sao? Vậy thì Thần Châu thật khiến người ta tràn đầy mong đợi.”

Còn chưa đợi Đạo chủ của Chí Tôn Đạo Đình lên tiếng, Đạo Tiên Thánh đã cướp lời, nhìn Tần Cửu Ca mà nói một cách bình tĩnh.

Hắn vẫn luôn rất tự tin về thực lực thiên phú của mình, tự tin đến mức cảm thấy đương thời chỉ có những Đạo Tử trong các Cổ tộc cấm kỵ mới có thể trên hắn một bậc, còn những người khác đều không được, cùng lắm cũng chỉ có thể không phân cao thấp với hắn mà thôi.

Nhưng bây giờ vị thiếu niên chí tôn tới từ Hạo Hãn Thần Châu này lại nói thực lực thiên phú của hắn ở Thần Châu chỉ xứng với một tiếng không tồi của hắn mà thôi, còn là lời từ miệng một người rõ ràng nhỏ hơn mình rất nhiều nói ra.

Điều này khiến cho một người trước giờ trong lòng luôn rất kiêu ngạo như Đạo Tiên Thánh cảm thấy không vui.

Thực ra không chỉ có hắn không vui trong lòng, ngay cả Đạo chủ của Chí Tôn Đạo Đình trong lòng cũng thầm phê bình.

Dù sao tuy rằng hắn cũng biết thiên tài yêu nghiệt của Hạo Hãn Thần Châu ước chừng là nhiều nhất trong Thái Cổ Tiên Vực, cũng là một trong những châu vực có chất lượng cao nhất.

Nhưng hắn có lòng tin rất lớn đối với con trai hắn, tuổi mới hơn hai mươi đã đạt tới cảnh giới Thái Hư rồi.

Trong Thiên Châu hắn cảm thấy đây đã là tồn tại hiếm có như lông phượng sừng lân rồi.

Thiên tài yêu nghiệt nhất trong một đại châu vực cổ xưa làm sao có thể chỉ xếp vào hạng không tồi trong Thần Châu được.

“Tu vi của quý công tử có cảnh giới Thái Hư Tam Trùng, ở Thần Châu đã được xem là không yếu rồi, nhưng chỉ riêng bên cạnh ta những người mới mười mấy tuổi mà đạt tới cảnh giới Thái Hư đã có không dưới năm chục người.”

Tần Cửu Ca thản nhiên uống một hớp rượu, nói với họ, thực ra Tần Cửu Ca còn nói bớt đi rồi, trong Tần tộc thế hệ trẻ đạt đến cảnh giới Thái Hư thật sự là không ít.

Đương nhiên phần lớn đều là Thái Hư Nhất Nhị Trùng, rất ít có Thái Hư Thất Bát Trùng.

Nhưng mà Nhân Hoàng chi Cảnh thì tuyệt đối không có.

Đừng thấy Nhân Hoàng chi Cảnh và Thái Hư chi Cảnh chỉ kém nhau một cảnh giới, nhưng đây tuyệt đối là chênh lệch một trời một vực, giống như con kiến so với cự thú vậy.

Hơn nữa thông thường cho dù là chí tôn yêu nghiệt cấp cao nhất ở Thần Châu cũng phải từ Thái Hư chi Cảnh nhất trùng khổ luyện ít nhất thêm nửa năm nữa mới có thể đột phá trùng tiếp theo.

Thái Hư – Nhân Hoàng, cách biệt trời đất.

Vị thiếu đình chủ này của Chí Tôn Đạo Đình đoán chừng chỉ mới ở Thiên Châu chứ chưa từng đến Hạo Hãn Thần Châu.

Nhưng mà có những lúc thực lực của một thiên tài yêu nghiệt không thể chỉ nhìn vào cảnh giới tu vi bên ngoài mà còn phải xem hắn có thể vượt cấp thử thách hay không.

Còn có một loại chí tôn yêu nghiệt mà mỗi một cảnh giới đều phải mài giũa đến mức hoàn hảo giống như Tần Cửu Ca nữa.

“Mặc dù tại hạ biết thực lực của Đạo Tử vượt xa tại hạ, nhưng mà tại hạ vẫn muốn cảm nhận xem thực lực của Đạo Tử ra sao.”

Lúc này Đạo Tiên Thánh nói với Tần Cửu Ca, giọng điệu rất ư là bình tĩnh, không phải là hắn khiêu khích mà là muốn chứng minh bản thân với vị Đạo Tử cấm kị có thể được tôn xưng làm đệ nhất chí tôn yêu nghiệt ở Thần Châu này.

Đương nhiên bây giờ hắn cũng muốn cảm nhận thực lực của vị Đạo Tử được mệnh danh là đệ nhất yêu nghiệt ở Thần Châu này.

Chương 240: Ai dùng cũng khen tốt

Chương 240: Ai dùng cũng khen tốt

“Ồ, ngươi muốn luận đạo với ta hả?”

Tần Cửu Ca nhìn thiếu đình chủ của Chí Tôn Đạo Đình rồi mỉm cười,

tại sao luôn có những kẻ rất tự tin về thực lực của mình xuất hiện vậy nhỉ!

Ở Tần tộc, kẻ muốn chiến đấu với hắn trước đó đã tự kỷ rồi, bây giờ cũng không biết đang làm ổ ở đâu nữa.

“Luận đạo thì không dám, chỉ là muốn thỉnh giáo một chút. Hi vọng có thể chiến đấu cùng một cảnh giới với Đạo Tử.”

Đạo Tiên Thánh bình tĩnh nhìn Đạo Tử được Thần Châu tôn xưng là đệ nhất chí tôn yêu nghiệt Tần Cửu Ca.

Hắn đoán bản thân hiện giờ chắc không phải là đối thủ của người này, nhưng hắn cũng muốn tại đây chứng minh cho tất cả yêu nghiệt trong Thiên Châu, Đạo Tiên Thánh hắn cho dù là ở châu vực cổ xưa nhất, bây giờ cũng là thiên tài yêu nghiệt cấp cao nhất.

Hiện tại xung quanh có không ít người đều đã nghe thấy lời vị thiếu niên chí tôn yêu nghiệt tới từ Thần Châu này nói, ánh mắt đều đổ dồn về phía này.

Khi Đạo Tiên Thánh nói xong câu này liền đứng dậy, nhìn về phía Tần Cửu Ca đang chậm rãi uống rượu.

Trong lòng Tần Cửu Ca lúc này cười nhạt, quả là một người kiêu ngạo.

“Vừa đúng lúc thử Đế Uy mới có được một chút.”

Tần Cửu Ca cười thầm trong lòng, không hề từ chối, dù sao thì cũng chỉ mất một lúc mà thôi.

Nghĩ rồi Tần Cửu Ca chậm rãi ép tu vi của mình xuống, rất nhanh đã tới cảnh giới Thái Hư Tam Trùng.

“Mời!”

Đạo Tiên Thánh nói với Tần Cửu Ca một cách bình tĩnh, hắn không tin mình giao thủ với một người ở cùng cảnh giới mà lại yếu hơn họ.

Đây là một loại tự tin không gì sánh được dành cho bản thân.

Đối phó với tồn tại như thế này Đạo Tiên Thánh không dám khinh suất, ngay lập tức trên người hắn tỏa ra khí tức hư vô.

Đại đạo tiên thể, đạo trung tiên.

Người sở hữu thể chất trời sinh cận đạo.

“Ngồi xuống.”

Một khí tức không thể cảm nhận ra được trực tiếp bao vây xung quanh Đạo Tiên Thánh.

Tần Cửu Ca thản nhiên uống một ngụm tiên tửu, khẽ nói.

Lúc này trên người Tần Cửu Ca có không ít ánh sáng xanh lóe lên.

Rầm.

Khi Tần Cửu Ca nói ra câu ngồi xuống kia, toàn bộ cơ thể Đạo Tiên Thánh đều không thể động đậy chút nào nữa.

Hắn cảm thấy cơ thể của mình dường như không còn là của hắn nữa.

“Làm sao có thể!”

Trong mắt Đạo Tiên Thánh ngập tràn sự sợ hãi, hắn cảm thấy bản thân đang dần dần bị một sức lực vô hình từ trên bầu trời đè xuống.

“Quả thật là hữu dụng, thứ đồ chơi này thật sự rất không tồi.”

Tần Cửu Ca thản nhiên nhìn yêu nghiệt xếp hàng đầu ở Thiên Châu này đến ngay cả một tiếng của mình cũng không tiếp được mà cười.

Đế Uy ai dùng người đó biết, ai dùng cũng khen tốt.

Đương nhiên thật ra cho dù Tần Cửu Ca không dùng thứ đồ chơi này cũng có thể đánh bại người này dễ như trở bàn tay.

Nhưng mà thứ này sẽ làm gia tăng đẳng cấp khác biệt.

“Làm sao có thể!”

Trong lòng Đạo chủ lúc này vô cùng chấn động.

Đạo chủ của Chí Tôn Đạo Đình không thể tin nổi mà đứng bật dậy, hắn đã đoán trước rằng vị Đạo Tử Cấm Kỵ này có thể đánh bại con trai mình, nhưng hắn không ngờ lại dễ dàng như vậy.

Phải biết rằng hiện giờ hai người họ đang luận đạo cùng cảnh giới.

Giao đấu cùng cảnh giới, con trai mình, đứa con trai được mình tung

hô là tương lai có tư chất Đại Đế lại không có chút năng lực đánh trả nào trước mặt vị Đạo Tử này.

Đáng sợ quá đi mất, Đạo chủ của Chí Tôn Đạo Đình lập tức nghĩ không phải là con trai mình yếu mà là do vị này quá cường đại.

Bởi vì hắn biết rõ thực lực của con trai mình, trong cùng thế hệ ở Thiên Châu ai có thể đánh bạn con trai Đạo Tiên Thánh của hắn chứ?

Trong suy nghĩ của hắn, con trai hắn ít nhất cũng có thể qua chiêu không ít với Đạo Tử cấm kỵ này trong tình huống cùng cảnh giới.

Nhưng sự thật quả là một tiếng trấn áp Tiên Thánh.

“Làm sao có thể, Đạo Tiên Thánh vậy mà ngay cả một chiêu của vị này cũng không chống đỡ nổi sao?”

“Bọn họ vừa rồi là luận đạo cùng cảnh giới đó nha!”

Không chỉ có Đạo chủ của Chí Tôn Đạo Đình mang vẻ mặt vô cùng khiếp sợ mà tất cả yêu nghiệt Thiên Châu có mặt tại đó đều mang vẻ mặt giống như gặp ma vậy.

Phải biết rằng ở Thiên Châu luôn thừa nhận Chí Tôn Đạo Thống Đạo Tiên Thánh là đệ nhất yêu nghiệt của Thiên Châu.

Cùng cảnh giới mà ngay cả một tiếng của thiếu niên tới từ Thần Châu này cũng không tiếp nổi.

“Người này khủng bố như vậy sao?”

Trên một tiên đài lầu các ngập tràn hương thơm, bố cục rất tinh xảo.

“Đệ nhất yêu nghiệt của Thần Châu quả nhiên danh bất hư truyền.”

Một nữ tử tuyệt mỹ, thần sắc rất trịnh trọng nhìn về phía thanh y thiếu niên ở trên lầu các chính vẫn đang uống rượu.

Ánh mắt của nàng giống như có chứa sao trời, rất xinh đẹp.

Đột nhiên, nàng nhìn thấy thanh y thiếu niên này cũng nhìn về phía nàng, mỉm cười với nàng.

“Năng lực cảm nhận thật nhạy bén!”

Sắc mặt của tuyệt mỹ nữ tử rất kinh ngạc, đồng thời nàng cũng mỉm cười với thanh y thiếu niên.

Vừa rồi nàng chẳng qua chỉ nhìn hắn một cái mà đã bị hắn cảm nhận được rồi.

Thực ra Tần Cửu Ca luôn phát giác ra hai Khí Vận Chi Nữ này trong lúc lơ đãng, hắn không hề để Đạo Tiên Thánh của Chí Tôn Đạo Đình này vào trong lòng.

Người này thật sự không tồi nhưng đó cũng chỉ là đối với những người khác mà thôi, còn đối với Tần Cửu Ca mà nói thì không đáng là gì cả.

“Đạo Tử không hổ là đệ nhất thiếu niên chí tôn của Thần Châu!”

Trong lòng Đạo chủ của Chí Tôn Đạo Đình lúc này rất tĩnh lặng, vừa rồi hắn đã nhìn con trai Đạo Tiên Thánh của mình một cái, phát hiện ra Đạo Tiên Thánh rất trầm mặc.

Đạo chủ của Chí Tôn Đạo Đình trông thấy tình hình như vậy thì trong lòng cũng thầm thở dài, ai mà biết được vị Đạo Tử cấm kỵ đến từ Thần Châu được xưng danh là đệ nhất chí tôn yêu nghiệt này lại khủng bố như vậy chứ.

Cùng cảnh giới mà chỉ dùng một tiếng đã đủ để trấn áp đối phương rồi.

Hắn lại không hề phát hiện ra trong giọng nói của Tần Cửu Ca còn có Đế Đạo khí tức.

Bởi vì Tần Cửu Ca đã che giấu Đế Đạo khí tức, không hề thể hiện ra công khai.

Tần Cửu Ca nghe vậy thì mỉm cười, nhưng cũng không nói gì hết.

Hắn cũng không quan tâm đến những thứ này lắm, cho dù là người đủ để được xưng là đệ nhất yêu nghiệt Thiên Châu – Đạo Tiên Thánh cũng không có gì đáng để hắn chú ý.

Hắn chỉ chú ý đến Khí Vận Chi Tử lần này – Tô Phục Thiên và các Khí Vận Nữ Chủ của hắn.

Chương 241: Sao không nhận thiệp mời được?

Chương 241: Sao không nhận thiệp mời được?

“Nào, chúng ta tiếp tục uống rượu nào!”

Đạo chủ của Chí Tôn Đạo Đình lại đột nhiên cười ha hả nói với Tần Cửu Ca, chỉ có điều lần này trong mắt hắn, địa vị của vị Đạo Tử cấm kỵ Thần Châu này trong lòng đã được nâng lên một vị trí rất cao, mặc dù vốn dĩ nó đã rất cao rồi.

Tần Cửu Ca mỉm cười với Đạo chủ của Chí Tôn Đạo Đình, hắn cũng không sợ những người này ghi hận mình, mặc dù hoàn toàn là không thể nào.

Dù sao thì không ngu xuẩn đến mức vì đánh thua mà ghi hận người khác cả.

Có lẽ sẽ ghi hận nhưng tuyệt đối không phải là rất có khả năng xảy ra với Tần Cửu Ca.

Chỉ một câu thôi, thân phận khác nhau thì hiệu quả mang lại tuyệt đối cũng khác nhau.

Nếu như Đạo chủ của Chí Tôn Đạo Đình bởi vì chuyện này mà gây khó dễ cho Tần Cửu Ca thì vị trí Đạo Chủ của hắn ngày mai có thể sẽ chẳng còn nữa.

Đột nhiên có một tràng tiếng chuông đồng vang lên.

“Không ngờ lại có người có thể thông qua Lôi Linh Trận Pháp.”

Có người nhìn về phía bên đó, kinh ngạc thốt lên, Lôi Linh Trận Pháp này chính là thứ mà Chí Tôn Đạo Đình đặc biệt chuẩn bị cho những yêu nghiệt khác không nhận được thiệp mời ở Thiên Châu lần này.

Dù sao thì không ai biết được ở một nơi tối tăm nào đó lại có tồn tại một yêu nghiệt thiên tài.

Trận Pháp này được thiết kế để chuyên dành cho những người cảm thấy thực lực thiên phú của bản thân đã đủ.

“Hắn tới rồi sao?”

Tần Cửu Ca nhìn về phía một người ở nơi xa có khí vận nồng đậm, trong lòng cười thầm, những nhân vật khí vận chính này quả nhiên là không chịu bỏ qua bất cứ bữa tiệc cao cấp nào có thể giành được bảo vật.

“Kẻ nào đến vậy?”

Trên Tiên Đài lầu các có người lớn tiếng hướng về nơi xa mà hỏi, bao nhiêu năm nay, ở Thiên Châu không có mấy yêu nghiệt không có thiệp mời Thiên Kiêu Đạo Hội qua được thử thách được thiết lập này.

Dẫu sao thì các đạo thống cổ tộc tổ chức Thiên Kiêu Đạo Hội trong lòng mỗi bên đều hiểu rõ, một vài đại thế lực đạo thống ở Thiên Châu cho dù trong thế lực của bọn họ không có thiên tài yêu nghiệt có thể có tư cách tham gia Thiên Kiêu Đạo Hội, họ cũng sẽ phát thiệp mời với số lượng thích hợp.

Dù gì chuyện như thế này ở một mức độ nào đó cũng đại diện cho mặt mũi của những đạo thống cổ tộc kia mà.

Cho nên kẻ xông vào Thiên Kiêu Đạo Hội chỉ có thể là những thiên tài yêu nghiệt hoang dại mà thôi.

Nhưng mà thực lực của loại người này tuyệt đại đa số đều không thể qua nổi thử thách do thế lực cổ tộc đạo thống tổ chức Thiên Kiêu Đạo Hội thiết lập.

Lúc này cũng có rất nhiều cặp mắt của Thiên Châu yêu nghiệt trên Tiên Đài lầu các đang nhìn về phía người trẻ tuổi đã vượt qua thử thách đạo hội của Chí Tôn Đạo Đình kia.

“Tu vi của hắn xem ra đã là một vị đạt cảnh giới Thần Phủ Đỉnh Cao rồi, loại thiên tài yêu nghiệt này chắc hẳn phải là chi trưởng của một đạo thống cổ tộc nào đó, làm sao có thể không nhận được thiệp mời Thiên Kiêu Đạo Hội được?”

Một yêu nghiệt của Thiên Châu trên Tiên Các nhìn chàng trai trẻ đã vượt qua thử thách đạo hội của Chí Tôn Đạo Đình đang đi tới, ánh mắt lọ vẻ hiếu kì.

Trong mắt vị yêu nghiệt Thiên Châu này có chút nghi hoặc, người có thể trở thành Thần Phủ chi Cảnh đỉnh cao ở độ tuổi này, theo lý mà nói ở Thiên Châu đều có danh tiếng nhất định.

“Thiên Châu Thiên Tô.”

Tô Phục Thiên cũng bình tĩnh nói một tiếng.

Tô Phục Thiên lúc này không hề biểu hiện ra có chỗ nào là rất đặc biệt cả.

Hơn nữa hắn còn lợi dụng tàn hồn của những cường giả kia trong đầu mình thay đổi diện mạo vốn có của mình một chút.

Dẫu sao hắn vẫn chưa muốn bản thân hiện giờ bị những người có mặt tại đây ngoại trừ Hoa Khinh Ngữ nhận ra.

Bởi vì hắn đã chém chết một vị thiên kiêu trong Thiên Châu đạo thống, ai mà biết được ở đây có kẻ nào có quan hệ tốt với thế lực đạo thống kia không cơ chứ.

Bởi cường độ linh hồn của hắn rất lớn nên có thể che dấu với cường giả dưới cấp độ đầu sỏ Thiên Tôn chi Cảnh.

Đương nhiên, một vị đầu sỏ Thiên Tôn chỉ cần không dùng linh thức để dò xét hắn thì Tô Phục Thiên cũng có chút nắm chắc rằng bản thân có thể che dấu trước mặt những tồn tại như họ.

Có điều chỉ cần đầu sỏ Thiên Tôn nghiêm túc một chút, lớp ngụy trang của hắn sẽ không có chút tác dụng nào hết.

Nhưng có mấy đầu sỏ Thiên Tôn lại đi quan sát một tiểu bối chứ.

Đối với loại tồn tại này mà nói, Tô Phục Thiên chỉ giống như một con kiến, không đáng để họ chú ý tới.

Quả đúng như dự đoán, Đạo chủ của Chí Tôn Đạo Đình sau khi liếc nhìn thiên tài yêu nghiệt đã xông vào thử thách đạo hội một cái liền hoàn toàn không thèm nhìn đến Thiên Tô mà Tô Phục Thiên giả dạng.

Loại thiên tài yêu nghiệt này hoàn toàn không đáng để hắn chú ý tới, những thiên tài yêu nghiệt chưa trưởng thành đối với hắn thì chẳng là cái thá gì.

Đương nhiên loại giống như Tần Cửu Ca thì khác, không cần phải bàn tới.

Rất nhanh, do Tô Phục Thiên đã vượt qua được thử thách mà Chí Tôn Đạo Đình thiết lập, người phụ trách chủ trì chuyện này của Chí Tôn Đạo Đình đã sắp xếp một Tiên Đài lầu các cho hắn.

Sự việc này không hề tạo ra gợn sóng gì quá lớn ở đây.

Nói thế nào thì tất cả những người có mặt ở đây đều là những người có năng lực vượt qua thử thách đạo hội này.

Chương 242: Xuất ngoại tới châu khác

Chương 242: Xuất ngoại tới châu khác

“Khí tức của người này có chút quen thuộc, có phải ta đã từng gặp ở đâu rồi chăng?”

Lúc này trên một Tiên Đài lầu các, sắc mặt của Hoa Khinh Ngữ có chút nghi hoặc, ban nãy nàng nhàn rỗi không có việc gì nên đã cảm nhận một chút yêu nghiệt thiên tài có thể vượt qua thử thách đạo hội

do Chí Tôn Đạo Đình này.

Nàng phát hiện hình như mình có chút quen thuộc với khí tức của hắn.

Điều này khiến trong lòng Hoa Khinh Ngữ hơi ngờ vực, dù sao thì một thanh niên thiêu kiêu yêu nghiệt có cảnh giới Thần Phủ đỉnh cao thì thông thường nàng đều ghi nhớ hết.

Nhưng diện mạo của người này nàng lại chưa từng gặp bao giờ.

Có điều nàng cũng không để tâm, dẫu sao người mà nàng từng gặp thật sự là quá nhiều, có lẽ có một ngày nào đó nàng đã từng gặp người này.

Hơn nữa khí tức của người này, nàng cũng chỉ cảm thấy hình như đã từng gặp chứ không chắc đã từng gặp thật.

“Cũng không biết Khí Vận Chi Tử Tô Phục Thiên này bây giờ đã quen biết với Khí Vận Nữ Chủ của hắn chưa.”

Trong lòng Tần Cửu Ca thầm nghĩ, hắn cũng không biết mình đến có đúng lúc hay không.

Nghĩ rồi, Tần Cửu Ca chậm rãi đứng dậy, mỉm cười nhìn tuyệt mỹ nữ tử ban nãy đã nhìn về phía hắn.

“Đạo Chủ, ta xin phép qua làm quen với một vài người trong đó trước.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nói với Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình.

Hắn khá là tiên hạ thủ vi cường, Khí Vận Nữ Chủ gì đó chỉ cần bị hắn bắt gặp thì không có dự định để cho Thiên Vận Chi Tử.

Bất luận là tự nguyện hay là không tự nguyện, dù sao thì hắn cũng muốn có được.

Tự nguyện là tốt nhất, không tự nguyện thì Tần Cửu Ca sẽ khiến nàng biến thành tự nguyện, nếu thật sự không được thì cưỡng ép cũng không tồi.

Đạo Chủ Chí Tôn Đạo Đình mỉm cười gật đầu với Tần Cửu Ca, bây giờ hắn cũng có chút hiếu kì, thế hệ này ở Thiên Châu không ngờ còn có người đáng để tồn tại như Tần Cửu Ca đến làm quen.

Đạo Chủ Chí Tôn Đạo Đình đưa mắt nhìn con trai mình Đạo Tiên

Thánh, người được rất nhiều thiên kiêu chi nhân xưng là đệ nhất yêu nghiệt.

“Tiên Thánh, thua một lần đừng làm hỏng đạo tâm của mình, con phải biết thanh y thiếu niên này là đạo tử trong Cấm Kỵ Cổ Tộc, hơn nữa còn là tồn tại được người ở Hạo Hãn Thần Châu tôn xưng là đệ nhất yêu nghiệt. Thực lực của ngươi hiện tại tuy là kém một chút, nhưng mà con thân mang đại đạo tiên thể, còn có một phần truyền thừa của tồn tại cổ xưa kia, tương lai của con nhất định rất đáng mong chờ.”

Trong lòng Đạo Chủ Chí Tôn Đạo Đình khẽ thở dài, đối với tình huống này, hắn có thể có cách gì nữa, còn không phải chỉ có thể trông cậy vào một mình Tiên Thánh hay sao.

Dù sao thì chuyện này liên quan đến đạo tâm của mình, để người khác giúp đỡ thậm chí nói không chừng không giúp được gì còn gây thêm trở ngại.

Hắn cũng không thể vì con trai mình mà giết chết Tần Cửu Ca, chưa nói đến hắn tuyệt đối không giết nổi, cho dù có khả năng giết chết Tần Cửu Ca thì hắn cũng tuyệt đối không dám ra tay.

“Phụ thân, sau ngày hôm nay, con muốn xuất ngoại tới châu vực khác du lịch một khoảng thời gian.”

Sắc mặt của Đạo Tiên Thánh rất bình tĩnh, nhưng cũng chính sự bình tĩnh này chứng tỏ nội tâm thật sự của Đạo Tiên Thánh hắn rất không bình tĩnh.

Dẫu sao nói thế nào đi nữa, trước ngày hôm nay hắn luôn cảm thấy bản thân là vô địch ở cùng cảnh giới, nhưng mà không ngờ hôm nay vẫn không thể tiếp nổi một tiếng của người kia mà thôi.

Thật sự chỉ là một tiếng mà thôi, điều này khiến người có nội tâm vô cùng kiêu ngạo như hắn không thể nào chịu đựng nổi đả kích như vậy.

Cho nên hắn muốn xuất ngoại du lịch một phen, như vậy không chỉ có lợi cho việc nâng cao tu vi của hắn, hơn nữa còn có lợi cho việc nâng cao tâm tính của bản thân hắn.

“Cũng được, qua hôm nay con cứ nghỉ ngơi trước đi, người tu luyện tuyệt đối không thể vì thành bại nhất thời mà nảy sinh tâm lý không tốt.”

Đạo Chủ Chí Tôn Đạo Đình nhìn đứa con trai này của mình, sắc mặt rất hòa nhã mà nói, hắn đặt kỳ vọng rất cao đối với con trai mình.

Hi vọng tương lai hắn có thể uy chấn Thái Cổ Tiên Vực, trở thành một tồn tại cấm kỵ.

Đương nhiên đây cũng là nguyện vọng của hắn, nhưng cả đời này của hắn đã định trước là không thể đột phá Đạo Thần Ma chi Cảnh.

Đây là nỗi bi ai của hắn, bởi vì thiên tư của hắn đã giới hạn sự trưởng thành của hắn.

Nhưng con trai hắn không có nỗi bi ai giống như hắn, Đạo Tiên Thánh trên người mang đại đạo tiên thể, tương lai đã định trước là phi phàm.

“Con biết rồi, phụ thân.”

Sắc mặt của Đạo Tiên Thánh vẫn rất trầm mặc, có thể nhìn ra đả kích mà chuyện này mang đến cho hắn quả thực là quá lớn.

Vốn dĩ cảm thấy thấy bản thân là tồn tại vô địch ở cùng cảnh giới, trước khi giao thủ với vị đạo tử cấm kỵ này trong lòng hắn cũng đã nghĩ đến chuyện mình sẽ thua, nhưng mà cũng là chiến đấu bao nhiêu hiệp rồi mới thua.

Nhưng nào ngờ bản thân lại chẳng hề tiếp nổi một chiêu của hắn thì đã hoàn toàn bị nghiền ép.

Phải biết rằng khi họ giao thủ, họ đang ở cùng một cảnh giới.

Khí tức trên người đạo tử cấm kỵ kia cũng luôn ở cảnh giới Thái Hư tam trùng, không hề có dấu hiệu gì là vượt qua cảnh giới đó cả.

Chương 243: Phần lớn đều là cướp đoạt

Chương 243: Phần lớn đều là cướp đoạt

“Mời tiên tử uống một ly, có được không?”

Tần Cửu Ca thản nhiên bay tới một lầu cách trông có vẻ rất tiên khí, nhìn một tuyệt sắc nữ tử trong đó mà nhẹ nhàng nói.

Tuyệt sắc nữ tử này dĩ nhiên chính là thiếu cung chủ Hoa Khinh Ngữ của Dao Đài Tiên Cung, trời sinh thánh thể, một loại thể chất rất cường đại trăm vạn năm khó tìm.

“Người từ xa tới là khách, Khinh Ngữ dĩ nhiên sẽ không từ chối.”

Hoa Khinh Ngữ che miệng khẽ cười một tiếng, lúc này trông nàng quả là quyến rũ phi phàm.

Đương nhiên vẻ bề ngoài của Hoa Khinh Ngữ lúc này vẫn chủ yếu là thánh khiết, quyến rũ chỉ chiếm một phần.

Nhưng mê người nhất chính là loại vẻ ngoài vừa thánh khiết lại vừa quyến rũ này.

Tần Cửu Ca chẳng có chút cảm giác xấu hổ nào, trực tiếp ngồi xuống bên cạnh Hoa Khinh Ngữ, cách nàng có chút gần.

Dù sao thì Tần Cửu Ca ngồi ở đó có thể dễ dàng cảm nhận được hương thơm trên cơ thể của Hoa Khinh Ngữ.

Là cảm nhận chứ không phải là ngửi thấy, đây là hai khái niệm khác nhau.

Ánh mắt của Tần Cửu Ca lúc này đang nhìn về phía Thiên Tô mà Tô Phục Thiên giả dạng, hắn nheo mắt lại.

Hiện giờ hắn không biết Khí Vận Chi Tử này là Khí Vận Chi Tử như thế nào, là thiện hay ác, những điều này hắn đều không biết.

Nếu như Khí Vận Chi Tử này có tính cách giống với Khí Vận Chi Tử tên Trần Trường Sinh mà hắn gặp lần trước thì trước tiên Tần Cửu Ca sẽ dùng chút thủ đoạn nhỏ để mài giũa khí vận của hắn và Khí Vận Nữ Chủ, sau đó Tần Cửu Ca sẽ trực tiếp giết hết tất cả những người thân xung quanh họ, không chừa lại một ai.

Đương nhiên cũng không biết Khí Vận Chi Tử này có người thân nào hay không.

Nhưng mà hắn có Khí Vận Nữ Chủ mà định mệnh đã sắp đặt, vậy cũng được rồi.

Trong mắt Tần Cửu Ca, chơi một Khí Vận Nữ Chủ cũng là chơi, mà chơi hai người cũng là chơi, chơi cả một đám cũng là chơi, chẳng có gì khác biệt cả.

Dù sao thì hắn chỉ cần không làm họ có bầu thì đều dễ nói.

“Đôi mắt hắn quả nhiên chú ý nhiều hơn đến bên này, xem ra hắn và Hoa Khinh Ngữ chắc chắn có quen biết, hoặc là trong lòng hắn có tình cảm gì đặc biệt đối với Hoa Khinh Ngữ.”

Trong lòng Tần Cửu Ca khẽ cười, ánh mắt lại một lần nữa nhìn về phía nữ tử có danh hiệu Thiên Châu đệ nhất tiên tử Hoa Khinh Ngữ.

Quả là có tư cách làm thị nữ thị tẩm.

Chỉ có điều có lúc Tần Cửu Ca sẽ cảm thấy bên cạnh mình có hơi nhiều tuyệt sắc nữ tử.

Nhưng mà chuyện này cũng không thể trách hắn, dù sao thì đối phó với một nam tử, cách tốt nhất chính là làm nhục thê tử của hắn.

Lẽ nào không phải sao?

Đương nhiên phần lớn đều là Tần Cửu Ca cưỡng ép cướp đoạt từ bên cạnh những Khí Vận Chi Tử đó.

Cũng có trường hợp đơn thuần chỉ là hắn cảm thấy thể chất thiên phú của nàng không tồi, cộng thêm nàng lại là một tuyệt sắc nữ tử cho nên Tần Cửu Ca cũng sẽ dùng vũ lực để cướp các nàng về.

Trưởng công chúa của Đại Hoang Tiên Đình – Lăng Thanh Trúc chính là một ví dụ rất tốt.

Thực ra Tần Cửu Ca chẳng hề có tình cảm gì đối với những nữ tử bên cạnh hắn, nhưng hắn lại có một tật xấu rất lớn, chính là lòng chiếm hữu rất mãnh liệt.

Chỉ cần là nữ tử bị hắn gặp được hoặc là nhìn trúng thì hắn đều sẽ không bỏ qua.

Khí Vận Nữ Chủ đầu tiên mà Tần Cửu Ca gặp được, Thanh Dao của Tiên Vân Tiên Cung, Tần Cửu Ca đã để một thứ trên người nàng.

Cho dù hiện tại Tần Cửu Ca còn không muốn chạm vào nàng nhưng nàng cũng chỉ có thể hầu hạ một mình Tần Cửu Ca mà thôi.

Trên một Tiên Đài lầu các cao bình thường, Tô Phục Thiên vẻ mặt bình tĩnh, ánh mắt thỉnh thoảng lại nhìn về phía tuấn mỹ thiếu niên đang ngồi bên cạnh Hoa Khinh Ngữ.

Dù rằng hắn không muốn thừa nhận, nhưng từ tận đáy lòng hắn cũng âm thầm thở dài, nhan sắc của thiếu niên này quả thực chỉ trên trời mới có, đại đạo như tiên.

“Thực lực của người này cường đại như vậy sao?”

Thần sắc của Tô Phục Thiên tuy rằng bên ngoài rất bình tĩnh, nhưng trong nội tâm hắn đã muốn nổ tung, dời non lấp biển rồi.

Đột nhiên, chính vào lúc Tô Phục Thiên còn đang suy nghĩ chuyện này thì có một cường giả của Chí Tôn Đạo Đình lấy ra không ít đồ bày trên hư không.

Tiếp theo, hắn mỉm cười nói với yêu nghiệt thiên tài ở Thiên Châu đang ngồi trên Tiên Đài lầu các.

“Thiên Châu Thiên Kiêu Đạo Hội lần này rất vinh hạnh có thể tổ chức ở Chí Tôn Đạo Đình, vì điều này, Chí Tôn Đạo Đình chúng tôi đặc biệt lấy ra một ít đồ tặng cho các vị.”

Vị cường giả của Chí Tôn Đạo Đình này nói rồi bảo mấy nữ tử mặc diệu linh mỏng đem những thứ đã được chuẩn bị sẵn đưa tới các Tiên Đài lầu các.

“Không ngờ lại là huyết ngọc thạch.”

Có người lấy được bảo vật mà Chí Tôn Đạo Đình mang tới, mở ra xem. Người này lập tức kinh ngạc kêu lên một tiếng, miếng huyết ngọc thạch này không phải là thứ rẻ tiền gì.

Mặc dù đối với thân phận của hắn cũng là một bảo vật không tồi, nhưng không ngờ Chí Tôn Đạo Đình lại hào phóng như vậy.

Không chỉ có một Thiên Châu yêu nghiệt như hắn kinh ngạc, trừ những đệ tử tộc nhân của đạo thống cổ tộc giống như Thiên Châu Cự Vô Bá ra thì những người khác hoặc ít hoặc nhiều đều có vẻ mặt kinh ngạc.

“Đây là một chút tâm ý nhỏ của Chí Tôn Đạo Đình chúng tôi, hi vọng mọi người sẽ thích.”

Cường giả của Chí Tôn Đạo Đình mỉm cười nói.

Đây thực ra cũng đại diện cho mặt mũi của Chí Tôn Đạo Đình, cho nên Chí Tôn Đạo Đình bọn họ cũng coi như đã bỏ ra chút máu.

Chương 244: Tại hạ Đông Phương Việt

“Được rồi, tiếp theo là việc quan trọng nhất của chúng ta – Luận Đạo. Ba cái tên đứng đầu của Luận Đạo Đại Hội lần này đều có thể nhận được lễ vật xa xỉ. Người đứng đầu có thể nhận được một chiếc Bán Bộ Thiên Tôn Khí do Chí Tôn Đạo Đình chế tạo cộng thêm một bình Nhân Vương Tuyền Thủy. Người xếp thứ hai có thể nhận được một bình Bán Bộ Thiên Tôn Cảnh Linh Đan của Chí Tôn Đạo Đình. Người xếp thứ ba có thể nhận được một viên Bán Bộ Thiên Tôn Linh Dược.”

Vị cường giả này của Chí Tôn Đạo Đình nói với những Thiên Châu yêu nghiệt trên Tiên Đài lầu các.

“Được rồi, tôi không nhiều lời nữa, Luận Đạo Đại Hội lần này chính thức bắt đầu!”

Nói xong, vị cường giả này của Chí Tôn Đạo Đình nhanh chóng rời khỏi vị trí của mình.

Bởi vì tiếp theo đây những Thiên Châu yêu nghiệt muốn luận đạo sẽ tỷ thí ở đây.

Thiên Kiêu Đạo Hội ở Thiên Châu không phải là ép buộc, ngươi muốn luận đạo với người khác, người khác cũng bằng lòng luận đạo với ngươi một lần thì họ sẽ bắt đầu tỷ thí.

Đương nhiên cũng sẽ có không ít yêu nghiệt thiên tài ở đây không muốn luận đạo với nhau, chuyện này hoàn toàn phụ thuộc vào lựa chọn của mỗi cá nhân.

“Quả nhiên có Nhân Vương Thủy sao?”

Tô Phục Thiên mím môi, trong lòng cười thầm, đây mới gọi là có được mà không tốn công sức nào.

Bình Nhân Vương Thủy này hắn nhất định phải lấy được.

Bởi vì nếu bỏ lỡ cơ hội lần này, cũng không biết còn phải đợi bao lâu mới có thể có cơ hội có được Nhân Vương Thủy nữa.

Nhân Vương Tuyền Thủy kết hợp với thứ mà hắn có được, hắn có thể tự điều trị linh hồn cho mình, hơn nữa hiệu quả chắc chắn là rất tốt.

Sau khi vị cường giả này của Chí Tôn Đạo Đình nói dứt lời, tràng

diện nhất thời có chút ngưng trọng.

Bởi vì những Thiên Châu yêu nghiệt có mặt đều muốn có được Bán Bộ Thiên Tôn Khí kia hoặc là Nhân Vương Thủy có công hiệu rất tốt.

Đừng thấy bọn họ ở Thiên Châu đều là đệ tử của đạo thống cổ tộc mà nhầm, điều đó không có nghĩa là trong số họ không có ai thiếu những thứ này.

Một Bán Bộ Thiên Tôn Khí đối với họ hiện giờ đã là một bảo vật rất tốt rồi.

Dù sao thì tu vi của bọn họ hiện tại ngay cả Nhân Hoàng chi Cảnh cũng chưa đạt tới.

Cùng lắm cũng chỉ là Thái Hư chi Cảnh, cho nên Nhân Vương Tuyền Thủy hay là Bán Bộ Thiên Tôn Khí, thứ mà Tần Cửu Ca hoàn toàn không coi ra gì thì trong lòng họ chính là bảo vật rất quý giá.

“Có vẻ Khí Vận Chi Tử này muốn có được một thứ trong này rồi.”

Tần Cửu Ca thầm nghĩ trong lòng, năng lực cảm nhận linh hồn của hắn luôn âm thầm quan sát Khí Vận Chi Tử Tô Phục Thiên này.

Hắn có thể dễ dàng cảm nhận được nhất cử nhất động và sự thay đổi nét mặt của Tô Phục Thiên.

Khi nghe thấy vị cường giả này của Chí Tôn Đạo Đình nói ra phần thưởng đầu tiên, ánh mắt của Khí Vận Chi Tử đã lay động.

“Xem ra hắn chắc là muốn Nhân Vương Tuyền Thủy này rồi.”

Khóe miệng của Tần Cửu Ca khẽ nở nụ cười, Bán Bộ Thiên Tôn bảo vật hiện giờ đối với Khí Vận Chi Tử chẳng có tác dụng gì cả.

Dù sao nó cũng chỉ là một đồ vật mà thôi.

Mà công hiệu mà Nhân Vương Thủy phát huy ra có lúc còn quan trọng hơn một Bán Bộ Thiên Tôn Khí.

Có lẽ mình có thể ra tay với Khí Vận Nữ Chủ này trước.

Đôi mắt của Tần Cửu Ca hơi nheo lại, nhìn tuyệt sắc nữ tử bên cạnh mình.

Thật ra có lúc thật sự không phải là hắn háo sắc, mà là có một vài chuyện ép hắn phải làm vậy.

Rất nhanh, sau khi vị cường giả kia của Chí Tôn Đạo Đình rời khỏi, một vị Thiên Châu yêu nghiệt trực tiếp bay lên trên không, hét lên với không ít người trên Tiên Đài lầu các.

“Tại hạ Đông Phương Việt tới lĩnh giáo.”

Khí tức cường đại của vị Thiên Châu yêu nghiệt này chầm chậm tỏa ra.

Cảm nhận được khí tức của hắn đã đủ đạt đến cảnh giới Thần Phủ đỉnh cao, tu vi này trong các Thiên Châu Thiên Kiêu yêu nghiệt đã có thể coi là rất cao rồi.

Dù sao thì Đạo Tiên Thánh đỉnh thiên trong thế hệ trẻ tuổi ở Thiên Châu cũng chỉ mới có tu vi Thái Hư Tam Trùng.

“Để ta!”

Chính vào lúc lời của Thiên Châu yêu nghiệt Đông Phương Việt vừa dứt, một nam tử tướng mạo tuấn tú cũng đạp không mà đến.

Trên người có vô vàn linh khí dao động, khí tức cũng trực tiếp tỏa ra.

Người mới đến này cũng là một yêu nghiệt Thần Phủ chi Cảnh.

“Tại hạ Lăng Vực đến tham chiến!”

Rất nhanh, hai vị Thiên Châu yêu nghiệt này không nói thêm lời thừa thãi nào nữa mà trực tiếp bắt đầu trận quyết đấu của hai bên.

“Đạo tử, ngươi cảm thấy trong hai người này ai sẽ là người chiến thắng?”

Hoa Khinh Ngữ nhẹ nhàng nhấp tiên tửu trên tay mình, mỉm cười hỏi Tần Cửu Ca.

Nàng cũng không biết tại sao Đạo tử cấm kỵ tới từ Hạo Hãn Thần Châu này lại trực tiếp tới tìm nàng, lẽ nào chỉ là muốn làm quen thôi sao.

Chuyện này không thể nào.

Nàng ngoại trừ tướng mạo bên ngoài của bản thân ra thì còn sức hấp dẫn gì đối với Đạo tử cấm kỵ này được chứ?

Nhưng mà bên cạnh tồn tại giống như Đạo tử cấm kỵ này lại thiếu nữ tử xinh đẹp hay sao?

Đoán chừng đều xếp hàng chờ hắn lựa chọn từng người một ấy nhỉ.

Cho nên trong lòng Hoa Khinh Ngữ vẫn có chút tò mò, tại sao vị đạo tử này lại trực tiếp tới tìm mình, nhất định là có nguyên nhân nào đó.

“Hòa nhau!”

Tần Cửu Ca nhìn hai vị Thiên Châu yêu nghiệt đang đánh nhau, trong lòng cười nhạt.

Hắn chẳng thèm quan tâm đến trận tỷ thí của hai Thiên Châu yêu nghiệt này, bây giờ trong lòng hắn còn đang nghĩ xem làm thế nào để mài giũa khí vận của Khí Vận Chi Tử.

Nói cách khác là làm thế nào để trêu đùa được Khí Vận Nữ Chủ này.

Chương 245: Áp chế

Chương 245: Áp chế

“Nhãn lực của Công Tử thật tốt.”

Hoa Khinh Ngữ cười với Tần Cửu Ca, rồi nhẹ nhàng uống một ly rượu.

Bởi vì nàng đã thấy hai vị thiên kiêu của Thiên Châu này chẳng mấy chốc đã ngừng đấu.

Loại luận đạo này cũng không yêu cầu hai người phải dốc toàn lực, liều chết chiến đấu, mà chỉ đấu đến lúc cần dừng thì dừng, đương nhiên, đây chỉ là trường hợp mà luận đạo của hai bên không chênh lệch quá lớn.

Hoa Khinh Ngữ khẽ cười, nhưng nàng lại không thấy khi Tần Cửu Ca nhìn hướng về nàng, trong mắt hắn có một cảm giác khác.

Tất nhiên, ngay cả khi ngươi nhìn thấy nó, thì ngươi cũng sẽ không tin.

Rốt cuộc, những thanh niên ở Thiên Châu kia vẫn nhìn nàng bằng ánh mắt có chút khác biệt.

Nàng vẫn tin tưởng vào vẻ ngoài của mình.

“Hắn ta thực sự đến đây để lấy thứ gì đó mà hắn ta muốn ư?”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca nhìn về phía Tô Phục Thiên, Khí Vận Chi Tử đang sẵn sàng ra sân, tu vi của hắn cũng được.

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca lãnh đạm, nhẹ nhàng uống cạn ly tiên tửu trong tay.

....

“Tại hạ Thiên Tô, xin được thỉnh giáo.”

Người thanh niên tên là Thiên Tô, do Tô Phục Thiên hóa thân, nói với các yêu nghiệt đang đứng trên tiên đài lầu các ở Thiên Châu bằng thần sắc hờ hững.

Dường như hắn đã sẵn sàng đạt được phần thưởng của Thiên Kiêu Đạo Hội lần này là Nhân Vương Thuỷ, nên tự nhiên muốn thể hiện thực lực của mình ra bên ngoài.

Rốt cuộc, chỉ có người có thể giành được vị trí đệ nhất danh tài của giải thi đấu luận đạo này mới có thể đạt được Nhân Vương Thuỷ.

Khi Tô Phục Thiên biết mình có thể lấy được Nhân Vương Thuỷ ở cuộc luận đạo trong đại hội này, hắn thực sự rất cao hứng, nếu để tuột mất cơ hội lần này, không biết phải chờ đợi bao lâu nữa mới có cơ hội lấy được Nhân Vương Thuỷ.

Hơn nữa, Nhân Vương Thuỷ cũng phân chia phẩm cấp, như loại Nhân Vương Thuỷ này có khả năng được lấy ra từ trong Chí Tôn Đạo Đình tổ chức Thiên Kiêu Đạo Hội, cho dù không phải là cấp bậc tốt nhất thì cũng nhất định là không tệ.

“Ta tới đây luận đạo cùng ngươi.”

Ngay khi lời nói của Tô Phục Thiên vừa dứt, liền lập tức có người bay lên trời cao, nói xong, hắn nhìn Tô Phục Thiên với ánh mắt có chút cao ngạo.

Dù sao, đây chắc chắn không phải là yêu nghiệt nổi tiếng ở Thiên Châu, bởi vì những yêu nghiệt nổi tiếng ở Thiên Châu đều biết nhau.

Nhưng người thanh niên đột nhiên xuất hiện này có thể vượt qua khảo nghiệm của Chí Tôn Đạo Đình, thì khả năng là con cháu của một thế tộc nào đó ở Thiên Châu.

Đây cũng là một khả năng.

Nhưng mà quá tự tin với chính mình.

Dù sao có thể đạt được tu vi như vậy ở độ tuổi này cũng đặc biệt không tệ.

“Tiên tử không chuẩn bị đi lên tỷ thí sao?”

Thế nhưng Tần Cửu Ca rất mong chờ được thấy nữ tử tuyệt mỹ này lên giao chiến, ngồi xem sẽ rất đẹp mắt.

Có lẽ đó cũng là một trong những thú vui của hắn.

“Đạo Tử ở trước mặt, Khinh Ngữ làm sao dám bêu xấu.”

Hoa Khinh Ngữ cười nhẹ nói với Tần Cửu Ca, lúc này Tần Cửu Ca đã ở rất gần nàng.

Nàng lặng lẽ rời xa một chút, vị này là người mà nàng không có được phép xúc phạm.

Nhưng người này thật sự rất thân thiết với nàng, điều này khiến nàng, người luôn tránh né bất kỳ nam tử nào, cũng phải cách xa hơn.

“Thật là nhàm chán.”

Tần Cửu Ca khẽ thở dài, thần sắc cười nhẹ, quay đầu nhìn Tô Phục Thiên, Khí Vận Chi Tử đang lên tỷ thí.

Lúc này, Tô Phục Thiên vẫn đang nghiêm túc tỷ thí với yêu nghiệt ở Thiên Châu đang đối đầu với hắn kia.

“Nếu ngươi muốn thứ đó, ta làm sao có thể đưa cho ngươi.”

Tần Cửu Ca trong miệng nhẹ nhàng nói, chỉ cần là thứ Khí Vận Chi Tử muốn, hắn sẽ không để bọn họ lấy được.

Tần Cửu Ca liếc mắt nhìn Tô Phục Thiên trên bầu trời cao xa, tuy rằng không thể trực tiếp giết ngươi, nhưng có thể cản bước ngươi.

Vừa nghĩ tới đây, Tần Cửu Ca trực tiếp dùng khí tức áp chế xung quanh Tô Phục Thiên.

“Chuyện gì đã xảy ra.”

Tô Phục Thiên lúc này mặt rất đỏ, lẽ ra một lát sau hắn đã có thể hạ gục người đối diện rồi.

Nhưng vừa rồi, hắn cảm thấy cơ thể mình bị một luồng khí tức không thể giải thích được chế ngự.

Hắn không còn có thể sử dụng sức mạnh của chính mình.

“Ai đang giở trò với ta thế?”

Vẻ mặt của Tô Phục Thiên lúc này rất xấu xa, hắn không thể tin được là hiện tại không có ai làm gì mình.

Chẳng mấy chốc, với sức mạnh linh hồn cường đại của mình, Tô Phục Thiên cảm nhận được một luồng sức mạnh trấn áp từ cách đó không xa.

“Là hắn ta giở trò.” Tô Phục Thiên đột nhiên nhìn về phía phòng riêng của Hoa Khinh Ngữ.

Hắn cảm thấy luồng khí tức đã kìm nén hắn cũng từ đó mà ra.

Tô Phục Thiên nhìn Tần Cửu Ca đang uống rượu với vẻ mặt nhàn nhã, trong lòng tự hỏi, không biết mình với người này có quan hệ gì không tốt, sau đó tại sao hắn lại nhắm vào chính mình.

Ầm!

Bởi vì thực lực và tu vi của mình bị khí tức khó giải thích này áp chế, Tô Phục Thiên hoàn toàn không phát huy được thực lực của bản thân.

Lý do là hắn đã để lộ ra sơ hở rất lớn cho yêu nghiệt đối thủ ở Thiên Châu.

Thực lực của bản thân vị yêu nghiệt ở Thiên Châu kia cũng rất tốt, vì vậy hắn đã nhanh chóng nắm bắt được sơ hở cực lớn mà Tô Phục Thiên vừa để lộ ra và đáng một chưởng khiến Tô Phục Thiên bay lên trời.

Chương 246: Hắn xen vào

Chương 246: Hắn xen vào

Phốc.

Do ảnh hưởng này từ Tần Cửu Ca và yêu nghiệt ở Thiên Châu phía đối phương vừa mới đánh hắn, Tô Phục Thiên đã nổi giận.

Yêu nghiệt ở Thiên Châu vừa rồi ra tay không chút tiếc thương.

Chẳng bao lâu sau, đối thủ của Tô Phục Thiên đã dành chiến thắng tại Thiên Kiêu Đạo Hội ở Thiên Châu này.

“Thật không công bằng, vừa rồi người đó đã xen vào chuyện của ta.”

Tô Phục Thiên gào lên với ánh mắt kiêu ngạo, và hét thẳng về phía Tần Cửu Ca đang ngồi trên tiên đài lầu các phía trên Hoa Khinh Ngữ.

Vừa rồi hắn quay đầu nhìn Tần Cửu Ca một cái, lúc đó Tần Cửu Ca còn nhàn nhạt nhìn hắn cười.

Hắn hiểu rất rõ nụ cười này.

Đó là một nụ cười chế giễu.

Điều này khiến Tô Phục Thiên rất phiền muộn, trong trí nhớ của hắn thực sự không nhớ đã xúc phạm người này bao giờ.

Và điều khiến Tô Phục Thiên càng thêm chán nản chính là hiện tại hắn đang bị thua trong cuộc thi, đồng nghĩa với việc bây giờ hắn không có được phần thưởng của cuộc luận đạo trong đại hội này.

Nói cách khác, lần này hắn không lấy được Nhân Vương Thuỷ để chữa trị thương thế của linh hồn hắn.

Linh hồn của hắn luôn là vấn đề mà hắn cực kỳ quan tâm.

Cho nên hiện tại trong lòng hắn rất tức giận, trực tiếp nhìn về phía vị Đạo Chủ đang ngồi một mình trên vị trí tiên đài cao nhất trong lầu các của Chí Tôn Đạo Đình.

Những yêu nghiệt ở Thiên Châu đang ngồi trên các tiên đài lầu các khác có thể không biết rằng vừa rồi có người đã can thiệp vào tỷ thí của họ.

Nhưng Tô Phục Thiên không tin vị Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình này lại không biết vừa rồi có người xen vào chuyện của mình.

Vì vậy hắn nhìn thẳng vào Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình mà chất vấn.

Nhân Vương Thuỷ lần này đối với hắn rất quan trọng, hắn không bỏ qua được.

“Ha ha ha.”

“Chính mình không có thực lực gì, còn nói người khác xen vào. Trên đời này làm sao lại có người không biết xấu hổ như vậy, dám tới tham gia Thiên Kiêu Đạo Hội ở Thiên Châu.”

Ngay sau đó có những yêu nghiệt ở Thiên Châu khác ngồi trên tiên đài lầu các lên tiếng mỉa mai.

“Không có phiền nhiễu.”

Đạo Chủ ngồi ở tiên đài lầu các phía trên Chí Tôn Đạo Đình, liếc nhìn Tô Phục Thiên đang lộ vẻ phẫn nộ.

Thái độ hờ hững đối với Tô Phục Thiên.

Tất nhiên là hắn biết chuyện gì đã xảy ra, nhưng hắn cũng không nói ra, coi như một người câm điếc là được rồi.

Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình nhìn nam tử thanh niên bình thường này với vẻ bình thản.

Mặc dù ta không biết tại sao vị Đạo Tử Cấm Kỵ đến từ Thần Châu này lại đối xử với nam tử tên là Thiên Tô này như thế này. Nhưng điều đó không gây trở ngại việc hắn chọn đứng về phe nào.

“Vừa rồi ta rõ ràng đã bị quấy rầy bởi một luồng khí tức không thể giải thích được.”

Trong lòng Tô Phục Thiên vẫn còn bừng bừng lửa giận, ban đầu, hắn ta được hình thành bởi tàn hồn ác niệm của rất nhiều cường giả thượng cổ.

Có bao nhiêu ác niệm trong lòng sinh ra từ lúc nào không hay.

Nhưng chẳng mấy chốc, trong lòng Tô Phục Thiên đã chậm rãi bị dội một gáo nước lạnh từ đâu đó.

Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình nhất định nhìn thấy hắn bị nam tử gần Hoa Khinh Ngữ can thiệp vào trận pháp của mình.

Nhưng hắn ta chỉ không nói ra, có vẻ như hắn muốn tỏ ra là người không biết gì hết.

Tại sao chứ?

Người ta ước đoán rằng đó là do vị Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình này có mối quan hệ nào đó với thanh niên áo xanh đã can thiệp vào cuộc tỷ thí của hắn.

Đạo chủ của Chí Tôn Đạo Đình này hiển nhiên là người bất công.

Nghĩ đến đây, vẻ mặt tức giận của Tô Phục Thiên từ từ bình tĩnh lại.

Hắn không ngốc, hắn chỉ không biết vì sao hắn lại bị thiếu niên áo xanh kia nhắm vào mà thôi.

Đương nhiên, quan trọng nhất là thân phận của người này phải rất lớn, nếu không thì Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình này sẽ không thiên vị thiếu niên kia một cách trắng trợn như vậy.

Trong tình huống này, thì hắn nên chịu đựng.

Trước tiên hắn muốn tìm hiểu lý do tại sao nam tử mặc áo xanh kia lại muốn khiến bản thân mình xấu hổ.

Hắn chỉ cảm thấy tu vi của thiếu niên mặc áo xanh này rất cường đại, dù sao hắn cũng cảm thấy mình nhất định không phải là đối thủ của thiếu niên áo xanh này.

Nhưng Tô Phục Thiên thực sự nhớ lại trong lòng, hắn chưa từng gặp qua người thiếu niên áo xanh này.

Bên trên tiên đài lầu các.

Tần Cửu Ca nhìn Tô Phục Thiên với vẻ lười biếng, Khí Vận Chi Tử không để lộ ra khuôn mặt của chính mình.

Trong lòng cười nhạt một tiếng.

Phải có một lý do đặc biệt nào đó mới có thể không muốn để lộ khuôn mặt của chính mình tại đại hội Thiên Kiêu Đạo Hội như thế này.

Chẳng hạn như trong người hắn có bảo vật gì đặc biệt, hoặc là Khí Vận Chi Tử này đã đắc tội với người nào đó thuộc thế lực cổ tộc đạo thống cường đại.

Tần Cửu Ca không muốn để cho Khí Vận Chi Tử này thoải mái như vậy.

Chương 247: Thân phận bị lộ

Chương 247: Thân phận bị lộ

Đột nhiên, Tô Phục Thiên cảm thấy sức mạnh linh hồn mà hắn dùng để che giấu diện mạo của mình đã bị lộ ra.

Phương pháp che giấu diện mạo của Tô Phục Thiên không phải giống như kiểu đeo mặt nạ.

Hắn đã dùng một ít tàn hồn của cường giả viễn cổ kia để che giấu cho diện mạo lúc trước của mình.

Loại phương pháp này rất cao cấp.

Nhưng cũng có một số mặt hạn chế, không bằng nói ngay tại lúc này.

Thiếu niên áo xanh kia không biết đã dùng phương pháp gì mà đã phế trừ đi phương pháp che giấu diện mạo chính mình của hắn.

Chẳng mấy chốc, khi gương mặt của Tô Phục Thiên lộ ra, một số yêu nghiệt đang có mặt ở Thiên Kiêu Đạo Hội tại Thiên Châu đột nhiên nhìn Tô Phục Thiên với ánh mắt sắc bén.

“Chính là ngươi, kẻ đã giết Ngô huynh bằng thủ đoạn đê hèn.”

“Là ngươi. Thật không ngờ ngươi lại tự mình chạy tới đây. Thật đúng là không biết rõ chữ “chết” viết như thế nào.”

Khi họ nhìn thấy bộ dạng ban đầu của Tô Phục Thiên, vài yêu nghiệt Thiên Châu đã gầm thét lên với Tô Phục Thiên.

Những yêu nghiệt ở Thiên Châu này đồng thời nhìn về phía Tô Phục Thiên, không ai là không mang theo vẻ phẫn nộ.

Bởi vì Tô Phục Thiên này là người đã giết chết bằng hữu tốt chung của họ.

Những yêu nghiệt thiên kiêu đỉnh cao nhất ở Thiên Châu như bọn họ đều sống trong một cộng đồng rất nhỏ, tự nhiên mọi người đều rất quen biết với nhau.

Một số có mối quan hệ lạnh nhạt, nhưng cũng có một số mối quan hệ tốt với những yêu nghiệt thiên kiêu khác.

Họ khuyến lệ nhau trao đổi về những Đại Đạo mà mình tâm đắc.

Và yêu nghiệt thiên kiêu mà Tô Phục Thiên giết chính là người có quan hệ thân thiết với họ.

Vì vậy, bây giờ khi họ nhìn thấy Tô Phục Thiên, người thiếu niên

mặc đồ trắng đã giết bằng hữu tốt của họ.

Đương nhiên ngọn lửa tức giận đã bị châm lên.

“Tại sao cách hóa trang của ta lại bị vô hiệu hóa chứ.”

Tô Phục Thiên nhìn đám yêu nghiệt ở Thiên Châu đang nhìn mình chằm chằm trong lòng không khỏi khiếp sợ.

Hắn ta rất tự tin vào phương pháp dùng linh hồn của hắn che giấu diện mạo trước đây của mình.

Nhưng tại sao bây giờ nhiều người có thể nhìn thấy hình dáng ban đầu của hắn thế?

“Chẳng lẽ lại là người kia đang giở trò quỷ?”

Tô Phục Thiên nheo mắt lặng lẽ liếc nhìn Tần Cửu Ca đang uống Tiên Tửu, trong lòng thầm nghĩ.

“Cuối cùng thì người này có thù hận gì với ta cơ chứ?”

Sự nghi ngờ lớn nhất trong đầu Tô Phục Thiên lúc này là tại sao người thiếu niên áo xanh rõ ràng là có lai lịch rất lớn này lại có ác cảm với mình như vậy.

“Chẳng lẽ là bởi vì nàng hay sao?”

Tô Phục Thiên hơi nghĩ đến trong lòng.

Tô Phục Thiên nhìn người nữ tử tuyệt đẹp đang ngồi bên cạnh người kia. Tô Phục Thiên cảm thấy chính vì Hoa Khinh Ngữ của Dao Đài Tiên Cung này mà người thiếu niên áo xanh đó có ác cảm với hắn ta.

“Chắc là người này muốn có được Hoa Khinh Ngữ, sau đó hắn lại vô tình biết được về bản thân mình trong lúc nói chuyện với Hoa Khinh Ngữ.”

Tô Phục Thiên đã thực hiện một âm mưu rất cẩu huyết trong tâm trí của mình.

Tất nhiên, ngươi không thể phủ nhận rằng âm mưu này không thể xảy ra.

Lúc này Tô Phục Thiên cười khổ trong lòng, tuy rằng hắn là kẻ dâm loạn nhưng không có nghĩa là sẽ đặt nữ nhân ở vị trí cao nhất.

Nếu biết rằng sẽ vì một nữ nhân mà mà bị một người như vị này mang hận.

Hắn ta sẽ gửi nữ tử mà hắn coi trọng bằng cả hai tay.

Dù sao, trên thế giới này còn có nhiều nữ nhân tuyệt sắc hơn người đến từ Dao Đài Tiên Cung này.

“Chính là hắn ta.”

Lúc này, bên trên một toà tiên đài lầu các, Hoa Khinh Ngữ nhìn chằm chằm Tô Phục Thiên, kẻ đã bị lộ ra diện mạo trước đây, trong lòng có chút giật mình.

Người này chính là yêu nghiệt thiên tài từ Hạ Giới mà nàng đã nói đến với sư tôn của mình.

Hơn nữa, kẻ tên là Tô Phục Thiên này dù là ở trong Thiên Châu những cũng được cho là một người có thiên tư không tệ.

“Vì sao tiên tử biết?”

Tần Cửu Ca nhìn Hoa Khinh Ngữ, người đang tỏ vẻ như không biết rõ kẻ này, với vẻ mặt lãnh đạm và nói với nàng.

“Trước đây ta có quen biết với hắn. Lúc ấy ta còn cứu hắn một mạng.”

Hoa Khinh Ngữ nhìn Tần Cửu Ca và nói với một giọng dịu dàng.

“Lúc đó, sau khi ta đi ra khỏi Dao Đài Tiên Cung, ta đã nhìn thấy hắn bị thương ở dãy núi Yêu Thú kia.”

“Tên hắn ta là Tô Phục Thiên và hắn ta là một yêu nghiệt thiên tài đến từ Hạ Giới.”

Hoa Khinh Ngữ lại nhẹ nhàng nói.

Tần Cửu Ca nghe vậy liền nở một nụ cười nhàn nhạt. Mặc dù thể loại truyện với nội dung cẩu huyết cũ này sẽ đến trễ nhưng nó chắc chắn rằng sẽ không bao giờ vắng mặt.

Dựa theo các văn học mạng trước đây, vị nữ tử cổ xưa cường đại này chắc chắn là một trong những Khí Vận Nữ Chủ.

Không có gì đáng ngạc nhiên cả.

Có điều, đó là trước khi Tần Cửu Ca xuất hiện.

Và bây giờ khi Tần Cửu Ca xuất hiện, bảo vật cơ duyên Khí Vận Chi Tử này, nữ nhân đều không thuộc về Khí Vận Chi Tử, mà là thuộc về Tần Cửa Ca.

Chương 248: Yêu Khuyển Teddy

Chương 248: Yêu Khuyển Teddy

Lúc này, sắc mặt của Khí Vận Chi Tử Tô Phục Thiên trông rất tệ.

Sau cùng, hắn ta che giấu bộ mặt thật của mình là vì không muốn bị mọi người ở đây nhận ra.

Nhưng bây giờ diện mạo thực sự của hắn ta đã bị tiết lộ.

Vì vậy, bây giờ hắn phải nghĩ xem mình cần phải làm thế nào để thoát khỏi tầm mắt của những người này sau khi cuộc tỉ thí Thiên Kiêu Đạo Hội này kết thúc.

“Tất cả đều là do hắn ta.”

Tô Phục Thiên nhìn Tần Cửu Ca đang ngồi bên cạnh Hoa Khinh Ngữ với thần sắc có chút giận dữ.

Hắn ta thậm chí còn không hiểu tại sao người này lại hãm hại mình.

“Can đảm thật, vì kẻ hèn hạ nhà ngươi đã tới đây, hôm nay ta sẽ báo thù cho Ngô sư huynh.”

Một vị yêu nghiệt ở Thiên Châu đang ngồi trên tiên đài lầu các đã lớn tiếng nói với Tô Phục Thiên.

Hắn và thiếu niên bị Tô Phục Thiên giết hại là bằng hữu cùng chung hoạn nạn từ nhỏ với nhau, cho nên bây giờ nhìn thấy Tô Phục Thiên, kẻ đã giết hại bằng hữu tốt của mình, hắn đương nhiên sẽ muốn báo thù thay huynh đệ tốt của mình.

Tất nhiên, việc này đối với hắn cũng có lợi ích.

Đạo thống phía sau người huynh đệ tốt của hắn đã cho hắn rất nhiều lợi ích, hiện tại người này nếu đã truyền ra Ngoại Giới không mạnh, vậy thì trước tiên phải lấy mạng Tô Phục Thiên.

Thần sắc của Tô Phục Thiên nhìn rất khó xử, hiện tại đánh nhau cũng không được mà không đánh nhau thì cũng không được.

Tần Cửu Ca nhìn cảnh này với một nụ cười trong mắt.

Hắn nhìn Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình, dùng thần thức truyền âm cho vị Đạo Chủ này.

Nghe được lời nói này của Đạo Tử Cấm Kỵ đến từ Thần Châu, ánh mắt của Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình này chợt loé sáng, nhìn lên Đạo Tử Cấm Kỵ này với thần tình có vẻ như không thể tượng tưởng nổi.

Hắn đang nhìn người thanh niên đã thông qua khảo nghiệm của Thiên Kiêu Đạo Hội này trong tầm mắt. Trong lòng hắn thầm cảm thấy thương cảm.

Nhưng điều đó nhanh chóng biến mất đi.

Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình khẽ gật đầu với Tần Cửu Ca, ý nói là có thể.

Tần Cửu Ca nở một nụ cười nhẹ trên mặt, nhưng hắn có thể cảm nhận được rằng có một khí tức khác trong cơ thể của Khí Vận Chi Tử này.

m Dương Chi Khí, khí tức m Ma.

Nói cách khác, Khí Vận Chi Tử này chắc chắn không phải là một Khí Vận Chi Tử tốt cho lắm, tâm tình cũng không tốt như những người mà Tần Cửu Ca đã gặp trước đó.

Khí Vận Chi Tử này là một Khí Vận Chi Tử có đạo tâm không tốt.

Tần Cửu Ca cũng cảm nhận được ở trên người hắn có chút dâm khí.

“Xem ra, Khí Vận Chi Tử này nhất định đã dùng thuật Thái m Bổ Dương tà đạo.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ trong lòng, hắn cũng là vị cao thủ dùng thuật này, bằng không tại sao hắn lại nuôi một con rắn xinh đẹp trong tộc của mình.

Trong tương lai, nhất định Tần Cửu Ca sẽ dùng mỹ nhân rắn thuộc Cửu Thải Thôn Thiên Mãng kia để tẩm bổ.

Vì vậy Tần Cửu Ca rất mẫn cảm với loại khí tức này.

“Nếu ngươi đã thích Thái m Bổ Dương, vậy thì ta sẽ để cho ngươi tẩm bổ đủ luôn.”

Tần Cửu Ca trong lòng khẽ cười nói, hiện tại hắn không thể giết chết Khí Vận Chi Tử này, Tần Cửu Ca cũng sẽ nghĩ cách tra tấn Khí Vận Chi Tử này.

Tần Cửu Ca cảm thấy rằng một số loại yêu thú sẽ rất thích Khí Vận Chi Tử này.

“Ta không biết ngươi có thể chịu được đối tượng song tư cuồng bạo như vậy hay không.”

Trong mắt Tần Cửu Ca có một chút tà sắc gì đó, và hắn thực sự muốn nhìn thấy màn nhân thú giao phối giữa Khí Vận Chi Tử này và Khí Vận Nữ Chủ trước mặt.

“Nghe nói có một loại yêu thú tên là Yêu Khuyển Teddy thích nhất là song tu với người khác giới.”

“Lần này ta lại muốn xem tác dụng của việc này.”

“Một con yêu thú thì có thể không thỏa mãn được Khí Vận Chi Tử này, và khả năng là cần nhiều hơn thế nữa.”

Tần Cửu Ca nghĩ nhẹ trong lòng, hắn cũng biết rõ được việc loại Yêu Khuyển Teddy này thích nhất là song tu từ một ít ghi chép về yêu thú trong cổ tịch.

Lần này, tình cờ đem lại được phúc lợi cho Khí Vận Chi Tử ưa thích việc song tu này.

Chẳng bao lâu, bởi vì không có sự can thiệp của Tần Cửu Ca, Khí Vận Chi Tử, Tô Phục Thiên, đã đánh yêu nghiệt ở Thiên Châu đến thách thức hắn ta.

Tô Phục Thiên cũng không ở đây lâu, hắn cũng chuẩn bị rời đi.

Rốt cuộc, trong tình huống của mình, hắn không thể lấy được Nhân Vương Tuyền, nhưng nếu hắn ta thay thế diện mạo ở đây một lần nữa, thì sẽ không rõ vì sao người đó có thù địch với mình.

Vì vậy sau khi Tô Phục Thiên kết thúc trận chiến, liền tìm cơ hội âm thầm lẻn đi.

Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình nhìn về phía Thiên Tô đang chuẩn bị rời đi này, hai mắt hơi híp lại.

Bóng dáng của hắn ta lúc này đột nhiên biến mất.

Tần Cửu Ca nhìn cảnh Khí Vận Chi Tử này chuẩn bị chạy trốn, trong lòng đột nhiên nở nụ cười, loại Khí Vận Chi Tử này thật đúng là loại có chỗ tốt thì sẽ có mặt, không có gì tốt thì liền rời đi.

Chương 249: Cảm thấy khó chịu thay người này

Chương 249: Cảm thấy khó chịu thay người này

Nhưng lần này Tần Cửu Ca lại để cho hắn biết được cảm giác thực sự tuyệt vọng là như thế nào.

“Tiên Tử, ngươi có hứng thú muốn cùng ta xem một màn lớn không?”

Tần Cửu Ca nhìn Hoa Khinh Ngữ và nói với một nụ cười nhẹ, nhưng hắn muốn biết nếu Khí Vận Nữ Chủ nhìn thấy Khí Vận Chi Tử cùng với một con yêu thú kia, liệu họ có khả năng phát triển trong tương lai hay không.

Nếu có, liệu khẩu vị của Khí Vận Nữ Chủ có bị nặng hơn?

“Không biết Công Tử muốn mời Khinh Ngữ xem cái gì?”

Hoa Khinh Ngữ che miệng cười nhẹ, nàng có thể nhìn ra Đạo Tử đến từ Thần Châu này đối với nàng có ý tứ như thế nào.

Nếu không, hắn sẽ đến và gặp nàng ngay khi hắn ta đến đây.

Bây giờ hắn muốn đưa nàng đi xem cảnh tượng hoành tráng gì thế.

“Tiên tử có thể đi theo tại hạ.”

Tần Cửu Ca nhìn nữ nhân nổi tiếng ở Thiên Châu này, cười nhạt.

.....

“Đạo Chủ tại sao lại bắt ta?”

Tô Phục Thiên vừa định đi ra từ một con đường mòn, không ngờ lại bị vị Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình này bắt được.

Tô Phục Thiên nhìn Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình trước mặt với ánh mắt hoang mang, hắn không có đắc tội với người của Chí Tôn Đạo Đình.

Cũng không thể nào là do hắn dùng nữ tu sĩ của Chí Tôn Đạo Đình để bổ sung dương khí.

Bởi vì hắn rất tự giác.

Trước khi trở nên lớn mạnh, hắn ta sẽ không bao giờ khiêu khích một người thế lực cổ tộc đạo thống mà hiện tại hắn ta không có khả năng xúc phạm.

Hơn nữa, với tội này mà bị bắt được là sẽ xử chết.

Nhưng lúc này ngay khi hắn chuẩn bị rời khỏi Thiên Kiêu Đạo Hội này, đột nhiên Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình này tự tay tới tóm lấy hắn.

“Đắc tội với những người không được phép đắc tội.”

Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình hờ hững nói với Tô Phục Thiên, tuy rằng không biết tại sao vị Đạo Tử cấm kỵ kia lại cần hắn bắt được kẻ tên Thiên Tô này, nhưng bắt người này cũng không ảnh hưởng gì đến hắn.

Tuy nhiên, vừa nghĩ tới việc khi Đạo Tử cấm kỵ này cho sai hắn phải đi tìm mấy trăm con Yêu Khuyển Teddy, đã khiến ánh mắt hắn nhìn Đạo Tử này có vẻ không đúng.

Vì hắn cũng biết tính cách của Yêu Khuyển Teddy.

Đột nhiên, một ý nghĩ không thể bàn cãi lóe lên trong đầu Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình.

Hắn ta nhìn Thiên Tô trước mặt và vị Đạo Tử sai hắn đi tìm kiếm Yêu Khuyển Teddy.

“Bởi vì nó không nên.”

Khóe miệng Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình không hiểu sao giật giật, lại nhìn về phía Thiên Tô bị hắn bắt lại.

Ngay cả với cảnh giới của mình, hắn cũng phải cảm thấy khó chịu thay cho người này.

“Oẳng oẳng oẳng, oẳng oẳng oẳng.”

“Oẳng oẳng oẳng, oẳng oẳng oẳng.”

“Gâu gâu gâu gâu gâu gâu gâu.”

Tiếng gầm gừ trầm thấp của vô số con Yêu Khuyển Teddy vang lên trong sơn động bí ẩn này, khiến da đầu người ta phải tê dại.

Điều kinh hãi nhất là mắt của những con Yêu Khuyển Teddy trong các hang động này rất đỏ.

Tất nhiên, đây không phải là điều kinh khủng nhất, vì đối tượng mà những con Yêu Khuyển Teddy này phát tiết không phải là đồng loại giống với chúng.

Mà là một nam nhân đang bị trói vào một phiến đá.

Cảnh này thật không thoải mái khi xem, nên khỏi cần phải nghĩ về việc người bị trói vào phiến đá sẽ cảm thấy khó chịu đến như thế nào.

Quần áo của người trên phiến đá đã tơi tả và ánh mắt thì tê dại.

Miệng hắn không nói nên lời, vì trên đầu hắn còn có mấy con Yêu Khuyển Teddy.

Rất nhiều con Yêu Khuyển Teddy không biết nguyên do là gì nhưng chúng đang chạy quanh người Tô Phục Thiên như đang tìm kiếm thứ gì đó.

Nhưng nhìn chúng đều rất hoạt bát, nhanh nhẹn.

Bên ngoài sơn động.

Thần sắc bên ngoài của Tần Cửu Ca vẫn không thay đổi, nhưng trong sâu thẳm trong thâm tâm thì chính hắn cũng thấy mình hơi ác.

“Tương lai, trong thâm tâm của Khí Vận Chi Tử này chắc chắn sẽ có bóng đen ám ảnh tâm lý.”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong lòng, thật ra mặc cho ai gặp phải tình huống này nhất định sẽ cảm thấy trong lòng người đó không thoải mái.

Ai có thể chống lại điều này!

“Nếu Tiên Tử không tin những gì tại hạ vừa nói, mời Tiên Tử chờ một lát xem khí tức phát ra từ trên người Tô Phục Thiên này.”

Tần Cửu Ca nhẹ giọng nói với Hoa Khinh Ngữ, hắn ta thật sự không có nói dối Hoa Khinh Ngữ, hắn ta đúng là cảm nhận được khí tức quỷ dị toát ra từ Tô Phục Thiên.

Nếu không phải hắn cảm thấy loại khí tức trên người Khí Vận Chi Tử kia, thì Tần Cửu Ca sẽ không bao giờ nghĩ đến một biện pháp lạnh sống lưng như vậy.

Phương pháp này chắc chắn có thể đảm bảo rằng một người tu luyện theo phương thức song tu sẽ không bao giờ nghĩ đến kỹ thuật song tu này nữa.

Còn đau đớn hơn là bị giết.

Chương 250: Không phải người

Chương 250: Không phải người

Trong sơn động.

Một người dính đầy chất nhờn nhớp nhúa trên thân mình, ánh mắt vô hồn, dường như đã hết hy vọng vào cuộc sống.

“Làm… cái gì?”

Khóe miệng của người thanh niên không còn một chút nguyên vẹn nhìn xung quanh với vẻ vô cùng khó chịu.

Bây giờ hắn ta cảm thấy rằng sẽ rất khó để thoát ra khỏi cuộc sống này.

“Ta không có đắc tội với người của Chí Tôn Đạo Đình này.”

“Đến cùng là kẻ nào đã làm chuyện này với ta chứ?”

Người thanh niên có thân thể vô cùng phản cảm này nghiễm nhiên chính là Tô Phục Thiên, Khí Vận Chi Tử.

Thần sắc của Tô Phục Thiên trông vô cùng khó coi, từ khi đến Thiên Châu Thượng Giới, hắn chưa từng làm ra chuyện gì khiến người hay thần phẫn nộ.

Cùng lắm là lúc trước hắn đã giết một nhân vật thiêu kiêu ở Thiên Châu, nhưng hắn chắc chắn rằng mình nhất định không có thù oán với đạo thống cổ xưa nào đủ để trấn áp toàn bộ Thiên Châu.

“Phi”

Tô Phục Thiên trực tiếp nôn ra thứ trong miệng với vẻ mặt dữ tợn, mặc kệ chuyện này là ai đã sắp xếp.

Nhưng chắc chắn là có liên quan đến Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình.

Bởi vì chính Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình đã bắt hắn, Tô Phục Thiên trong lòng thề rằng chờ sau khi tu vi của hắn vượt qua Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình này.

Tô Phục Thiên nhất định sẽ khiến hắn cảm nhận được thế nào gọi là tàn nhẫn.

“Thật là độc ác. Bây giờ trên người ta còn có loại thuốc bột này. Đến cùng là hắn đã ta đổ cho ta bao nhiêu thuốc bột vậy?”

Vẻ mặt của Tô Nhiễm thực sự rất quẫn trí, muốn chết đi được.

Tô Phục Thiên cảm thấy trong lòng vô cùng đau đớn khi nghĩ đến việc vừa rồi hắn đã làm gì với rất nhiều con Yêu Khuyển Teddy như vậy.

Mặc dù trước đây, lúc ở Hạ Giới hắn không biết rõ hắn đã làm chuyện đó với những nữ tử trong Hoàng Cung ở những Thánh Địa.

Nhưng mà không nghĩ tới hôm nay hắn lại bị một bầy Yêu Khuyển Teddy kia tấn công.

Nếu điều này bị kẻ thù cũ của hắn ta biết, bọn họ sẽ cười chết mất.

“Ta muốn nhanh chóng rời khỏi đây.”

Tô Phục Thiên đưa mắt nhìn xung quanh, không biết vừa rồi có phải vì mệt mỏi mà gục xuống một con Yêu Khuyển Teddy hay không.

Tất cả bọn chúng đều có dáng vẻ kiệt sức vào lúc này.

Xem ra vừa rồi bọn họ thực sự rất mệt mỏi, đương nhiên không phải mấy con Yêu Khuyển Teddy đều kiệt sức như vậy, còn có mười mấy con vẫn đang nhìn Tô Phục Thiên với đôi mắt đỏ như máu.

Tuy nhiên, hiện tại loại bột thuốc kia đã bị giảm đi nhiều nên lý trí của bọn chúng đã tỉnh táo hơn.

Cả chục con trong số chúng cảm nhận được luồng khí tức cường đại phát ra từ sinh linh đứng trước mặt chúng, vì vậy chúng tránh sang

một bên và không đến gần.

“Các ngươi chết hết cho ta.”

Thần sắc của Tô Phục Thiên bạo ngược sử dụng sức mạnh linh lực của mình để giết từng con Yêu Khuyển Teddy này.

Tô Phục Thiên nhìn mấy con Yêu Khuyển Teddy này mà trong lòng chán ghét, vì những chuyện này mà hắn cảm thấy sau một khoảng thời gian rất dài sẽ không nghĩ đến chuyện tiếp tục song tu với người khác nữa.

Tô Phục Thiên nghĩ đến dáng vẻ trói gà không chặt của mình vừa nãy, cảnh tượng lũ Yêu Khuyển Teddy này lao vào xung quanh hắn.

Tô Phục Thiên cảm thấy buồn nôn, cảm giác thật sự rất khó chịu.

“Ta có cảm giác như có ai đó đang đặc biệt nhắm vào mình.”

Tô Phục Thiên hiện tại cảm thấy không khỏe, bây giờ thực sự cần dùng linh tuyền để tắm rửa, tắm sạch sẻ từ đầu đến chân để rửa sạch chủng loại kia.

Hắn ta sẽ sử dụng linh dược mãnh liệt nhất để rửa sạch thân thể của mình từ trên xuống dưới.

Càng nghĩ về điều đó, vẻ mặt của Tô Phục Thiên càng trở nên hung bạo.

Một giọng nói đầy tức giận tột độ vang lên bên trong sơn động này.

“Thù này ta tất báo, không báo thề không làm người.”

.....

“Vừa rồi Tiên Tử có cảm nhận được khí tức dâm đãng từ Tô Phục Thiên không?”

Bên trong một tiên đài lầu các, Tần Cửu Ca nhàn nhạt nhìn Hoa Khinh Ngữ đang im lặng và thản nhiên nói.

Vừa rồi, hắn ta dùng một chút phương pháp để dẫn phát khí tức trên thân thể của Khí Vận Chi Tử này ra ngoài.

Ngay cả Tần Cửu Ca cũng không nghĩ tới Khí Vận Chi Tử này lại có khí tức dâm loạn mạnh mẽ như vậy, dù sao Tần Cửu Ca cũng biết rằng Khí Vận Chi Tử mà mình gặp nhất định không phải là một Khí

Vận Chi Tử lương thiện đơn thuần.

Lúc trước chắc chắn là người chuyên làm điều sai trái. Về tu vi trên mình của Khí Vận Chi Tử Tô Phục Thiên, Tần Cửu Ca cảm thấy phần nhiều tu vi của Khí Vận Chi Tử này cũng là nhờ một thuật Thái m Bổ Dương cường đại nên mới có thể tăng lên nhanh như vậy.

Bằng không, một thanh niên chừng hai mươi tuổi tới từ Hạ Giới, vốn liếng ở đâu ra mà nhanh như vậy đã luyện tới Thần Phủ Cảnh.

Tô Phục Thiên ở độ tuổi này mà có được khả năng tu vi như vậy thì dù ở Thiên Châu cũng rất tốt.

Vẻ mặt của Hoa Khinh Ngữ cho tới giờ vẫn rất trầm mặc, bởi vì nàng vừa mới nhìn thấy rất nhiều Yêu Khuyển Teddy bò trên người Tô Phục Thiên, vừa nghĩ đến cảnh đó nàng đã rùng mình.

Tuy nhiên, nàng cũng cảm nhận được thiên tài thần thượng mà chính mình từng cứu lúc ở Hạ Giới đã phát tàn ra khí tức gì.

Tuyệt đối là loại vô cùng dâm tà.

Nhưng mà Tô Phục Thiên này nhìn trước mặt mình thì đều trưng ra dáng vẻ nhu thuận, cho nên Hoa Khinh Ngữ vẫn có chút không tin điều này.

Chương 251: Thiên Đế

Chương 251: Thiên Đế

Dù sao lúc ấy là nàng đã cứu Tô Phục Thiên này, thật không ngờ bây giờ nhìn thấy hắn lại là dáng vè này.

“Công tử cũng không phải là có lòng tốt gì chứ.”

Giọng điệu của Hoa Khinh Ngữ thoáng tăng thêm một chút ngữ khí nói chuyện, dù sao cảnh tượng này bây giờ chắc là do hắn tạo thành.

Tần Cửu Ca cười nhạt nhìn nữ tử có danh hiệu đệ nhất tiên tử Thiên Châu này.

Loại chiêu thức tổn hại người này cực kỳ khó chịu.

Ngươi có thể tưởng tượng ra hậu quả của việc ngươi bị bao quanh bởi một bầy chó Teddy nhưng ngươi không có bất kỳ khả năng nào

để phản kháng không?

Vừa nghĩ tới là đã có thể làm cho người ta rùng mình.

Trong lòng Hoa Khinh Ngữ thật ra cũng không có hảo cảm với vị Đạo Tử Cấm Kỵ đến từ Thần Châu này, thật vốn dã là có một chút, dù sao thì trông Tần Cửu Ca không những tuấn mỹ mà khí chất lại còn phi phàm, một tia hảo cảm này hoàn toàn đến từ giá trị nhan sắc của Tần Cửu Ca.

Dù sao, thật ra đẹp trai đều có lợi ở nơi đó, hơn nữa bối cảnh của Tần Cửu Ca lại còn sâu xa.

Kiểu thiếu niên có tướng mạo vô địch với bối cảnh lại còn cao thì ở nơi nào cũng rất nổi tiếng.

Nhưng tuy rằng bây giờ có chút ghê tởm Tô Phục Thiên, thế nhưng cũng không có chút hảo cảm nào với vị Đạo Tử Cấm Kỵ trước mặt mình này.

“Không phải ta đã giúp Tiên Tử nhận ra được rõ ràng một tên dâm tặc hay sao?”

Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn Hoa Khinh Ngữ, trong lòng cười nhạt, bây giờ không cần biết mai sau thế nào thì nữ chính này không thể nào ở bên nam chính lại được nữa.

Ngươi sẽ đi với một người đàn ông bị vây quanh bởi một bầy chó không?

Miễn là tâm trí vẫn còn bình thường thì nhất định là sẽ không đi.

“Đinh, chủ nhân đạt được một vạn năm ngàn điểm Khí Vận Điểm.”

Một tiếng thanh âm hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca, Tần Cửu Ca lộ ra một dáng vẻ tươi cười quả nhiên.

Hành vi lúc này của mình nhất định là đã có thể đả kích cực kỳ mạnh nam chính này, dù sao bị một đám Yêu Khuyển Teddy bao vây.

Vừa suy nghĩ về nó là đã thấy khó chịu rồi.

Hơn nữa mình còn hoàn toàn phá hủy liên hệ giữa nam chính và nữ chính của lần này.

Loại người thiên định chia rẽ các cặp đôi này, trong lòng Tần Cửu Ca vẫn tương đối thoải mái.

Nghe Tần Cửu Ca nói như vậy, trong lòng Hoa Khinh Ngữ khẽ thở dài.

Tô Phục Thiên của hiện tại không hề làm gì nàng, nhưng vị trước mặt mình đã tra tấn Tô Phục Thiên đến thảm.

“Dám hỏi công tử Tô Phục Thiên đã đắc tội với ngươi ở đâu?”

Do dự một chút, Tô Khinh Ngữ vẫn nhìn Tần Cửu Ca để hỏi vấn đề trong lòng mình.

Trước kia vị công tử tới từ Thần Châu này hoàn toàn chưa từng gặp Tô Phục Thiên, dù sao trước kia Tô Phục Thiên vẫn là người của hạ giới, sau khi đi tới Thái Cổ Tiên Vực thì cũng chưa từng ra khỏi Thiên Châu.

Làm sao có thể gặp được một Thần Tử của Thần Châu được.

“Ta nhìn không quen những hạng người dâm tà này.”

Sắc mặt Tần Cửu Ca lúc này nghiêm chỉnh nói, hắn lúc này có một cỗ khí phách quân tử, cảm giác đàng hoàng đứng đắn.

“Ở đời sau ta chán ghét nhất là loại dâm tặc gây họa cho nữ tử trong sạch này, cho nên sau khi biết nam tử trẻ tuổi tên Tô Phục Thiên này là người như vậy, liền chuẩn bị lưu lại cho hắn một kỷ niệm vĩnh viễn không thể nào quên.”

Sắc mặt Tần Cửu Ca trước sau như một bình tĩnh nghiêm túc nói những lời này, giống như hắn vốn là loại người này vậy.

Hoa Khinh Ngữ nghe được vị Đạo Tử Cấm Kỵ đến từ Thần Châu này nói ra những lời này thì trong lòng có chút xúc động, thật không ngờ người có thân phận như vậy lại có tư tưởng cao thượng này.

Người như vậy lại không có nhiều.

Phải biết rằng trong Thái Cổ Tiên Vực, rất nhiều cường giả đều có tính toán và hành vi nuôi dưỡng một vài nữ tử tuyệt mỹ làm đỉnh nô của mình.

Hành vi này đã được coi như không có gì đáng trách.

Đương nhiên cho dù là không có gì là lạ đi chăng nữa thì Hoa Khinh Ngữ vẫn vô cùng chán ghét.

Mà bây giờ lại có một nam tử có thân phận cao quý nói chán ghét

loại hành vi này ở trước mặt mình, suy nghĩ của Hoa Khinh Ngữ về Tần Cửu Ca lập tức thay đổi không ít.

Có suy nghĩ như vậy thì cũng không phải là người tệ lắm.

Dù sao người khác cũng là bởi vì chán ghét loại hành vi này, cho nên người khác mới làm Tô Phục Thiên như vậy.

Hơn nữa người khác cũng không có cái cớ gì để làm hại Tô Phục Thiên, bởi vì thân phận của hai người bọn họ cách xa nhau giống như chân trời góc biển.

“Công tử vậy mà lại có lòng tốt.”

Hoa Khinh Ngữ mỉm cười với Tần Cửu Ca, trong lòng biểu đạt ý đã hiểu lầm Tần Cửu Ca rồi.

“Tiên tử nghiêm trọng rồi.”

Tần Cửu Ca trong ánh mắt hơi chớp động, bây giờ hắn lại có ý nghĩ mới, có lẽ mình như thế này có thể ly gián nữ chính và nam chính.

Bây giờ hắn đã hoàn thành một phần rồi, hơn nữa hiệu quả còn rất tốt.

“Đúng rồi lần này công tử đến Thiên Châu hẳn là cũng bởi vì Cửu Long Kéo Quan đi.”

Hoa Khinh Ngữ bỗng nhiên nhẹ giọng nói với Tần Cửu Ca, dù sao thảo luận đề tài vừa rồi cũng làm cho người ta rất là ghê tởm.

Trong Thiên Châu bây giờ đang có gió nổi mây bay.

Bây giờ Thiên Châu có rất nhiều Yêu Nghiệt đến từ các châu vực khác đi tới nơi này, xem ra bọn họ đều đã nhận được tin tức, chuẩn bị tới nơi này tranh đoạt cơ duyên lần này, đương nhiên hoặc là có người tới xem kỳ cảnh Cửu Long Kéo Quan này.

Dù sao loại cảnh tượng này cũng làm cho người ta rất chấn động.

Cửu Long Kéo Quan đến từ đâu?

Ai được chôn cất trong quan tài?

Vì sao chúng lại giáng lâm vào trong một Cấm Địa của Thiên Châu?

Rất nhiều bí ẩn đều hoàn toàn không biết, cho dù là những lão cổ

đổng trong tộc mình cũng không biết.

Chương 252: Thiên Đế trường tồn

Chương 252: Thiên Đế trường tồn

“Nghe nói lần này có không ít Yêu Nghiệt của các châu vực khác cũng chuẩn bị đến tranh đoạt đại cơ duyên lần này.”

Bàn tay ngọc ngà của Hoa Khinh Ngữ nhẹ nhàng cầm lấy một chén rượu nhàn nhạt uống, nhẹ giọng nói với Tần Cửu Ca.

“Không biết công tử có lòng tin trấn áp được hết thảy hay không.”

Hoa Khinh Ngữ che miệng nhẹ giọng cười, ánh mắt hiện lên một tia dao động, tu vi của nam tử có danh xưng đệ nhất Yêu Nghiệt Chí Tôn Thần Châu này thật sự là cực kỳ cường đại trong thế hệ thanh niên này.

Nàng còn chưa từng nghe thấy Đạo Thống Cổ Tộc nhà nào có thể có tu vi như vậy.

Ngay cả cung chủ của Dao Đài Tiên Cung các nàng sau khi nghe được tin tức của người này thì mặt mũi cũng rất trầm mặc.

Loại người này thật sự không giải thích được.

Tần Cửu Ca nghe vậy thì cười nhạt, những người khác tạm thời không nói đến, trong thế hệ thanh niên Thái Cổ Tiên Vực này không biết có thể có một người có thể đánh cùng hắn một trận hay không.

“Đúng rồi, ta nghe sư tôn nói lần này đến Thần Châu có lẽ sẽ có thế lực đạo thống Cấm Kỵ khác.”

Hoa Khinh Ngữ lại nhẹ giọng nói với Tần Cửu Ca, tin tức này cũng là cung chủ Dao Đài Tiên Cung của các nàng, sư tôn của nàng nói.

Bởi vì lúc ấy Thiên Châu xảy ra chuyện Cửu Long Kéo Quan nên có đi vào trong Cấm Địa kia để dò xét một chút.

Ở nơi nào ngẫu nhiên nhìn thấy mấy cái lưỡi hái màu vàng rất thần bí, khi đó sư tôn của nàng rất cảnh giác.

Loại lưỡi hái màu vàng thần bí này rất giống với Đạo Thống Cấm Kỵ trong truyền thuyết.

“A, tiên tử nói với ta những thứ này để làm gì.”

Tần Cửu Ca vừa uống tiên tửu vừa nhàn nhạt nhìn vị tiên tử Dao Đài Tiên Cung này nói, hắn cũng không tin nữ tử này vô duyên vô cớ nói cho hắn biết những tin tức này.

Hoa Khinh Ngữ cười khẽ một tiếng, nói với Tần Cửu Ca.

“Nói nhỏ những lời này cho công tử, chính là muốn hỏi một vài vấn đề, thế lực sau lưng công tử cũng là Cấm Kỵ Đạo Thống, không biết công tử đã từng nghe qua Thiên Đình chưa.”

“Có biết Thiên Đế là ai hay không.”

“Thiên Đế.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca híp lại, thần sắc có chút khác lạ, trong tộc quả thật lờ mờ ghi lại có một tồn tại như vậy.

Tần Cửu Ca cũng rất để ý tin tức này.

Dù sao nhân quả mà cái danh hiệu Thiên Đế này dính vào thật sự là vô cùng to lớn.

Người đứng đầu Thiên Đình trong truyền thuyết.

Sự tồn tại kéo dài nhiều năm.

“Công tử có biết vì sao Thiên Châu Cấm Kỵ Tồn Tại đưa tin tức ra bên ngoài nói trong quan tài là người chứ không phải thứ gì khác.”

Hoa Khinh Ngữ mỉm cười nói với Tần Cửu Ca, tin tức trong quan tài chôn người cũng không phải là tin tức vớ vẩn được tung ra.

“Ngày đó, Cự Quan Hoành Không áp chế Táng Thần Vực, trong quan tài có một đạo thanh âm kêu khóc già nua vang lên.”

“Những âm thanh này có một phần của tồn tại cổ xưa.”

“Tên là bốn chữ Thiên Đế Trường Tồn.”

Thần sắc của Hoa Khinh Ngữ quái dị nhìn Tần Cửu Ca nói, vị trước mặt mình chính là Đạo Tử trong chủng tộc trải dài hàng vạn năm tháng.

Phỏng chừng bọn họ mới có thể được xưng là Tồn Tại Trường Tồn.

Dựa vào thân phận của Hoa Khinh Ngữ vẫn không có tư cách biết Thiên Đế là tồn tại gì, nàng cũng không biết Thiên Đình của Chư Đế bên cạnh.

Chỉ là cho rằng vị Tồn Tại tên là Thiên Đế này chỉ là một vị Cấm Kỵ Tồn Tại.

Tần Cửu Ca nghe thấy thế thì nhàn nhạt cười cười, hắn cũng không biết Thiên Đế rốt cuộc là Tồn Tại như thế nào.

Chuẩn xác mà nói thì bao gồm rất nhiều chuyện trong Thiên Đình Tần Cửu Ca đều không biết.

“Tiên tử có chút việc không thể khinh thường.”

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca nhẹ giọng nói với Hoa Khinh Ngữ, chậm rãi uống hết rượu trên tay mình.

Chủ yếu là chính mình cũng không biết phải nói cái gì.

Chính mình cũng không biết đến những tin tức kia.

Không biết còn có thể nói gì nữa?

Lần Thiên Kiêu Đạo Hội này rất nhanh sẽ tiến hành xong, Tần Cửu Ca vẫn đứng ở trên lầu các của đệ nhất Tiên Tử Thiên Châu Hoa Khinh Ngữ vừa uống rượu vừa trêu chọc nàng.

.....

Ngày hôm sau.

“Đạo Tử, Tô Phục Thiên đã đi tới một sơn mạch.”

Thiên Tôn Tần Tộc cung kính nhìn thiếu niên áo trắng trước mặt mình mà đứng chắp tay, trong lòng âm thầm nghĩ đến quả nhiên vẫn là Đạo Tử mặc bạch y có dáng vẻ của đích tiên hơn.

Đương nhiên đạo tử mặc thanh y càng có cảm giác dung hòa với đại đạo hơn, có một cỗ khí tức làm cho người ta rất thoải mái.

“Đi theo hắn trước đã, có động tĩnh gì thì nói với ta.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca thâm sâu nhìn về phương xa, nhàn nhạt nói.

Nam chính này có không ít Khí Vận Điểm, cho dù lần trước đám Yêu Khuyển Teddy kia làm cho nam chính Tô Phục Thiên thành ra như vậy thì Khí Vận Điểm của hắn vẫn có không ít.

“Xem ra hắn vẫn cần một ít.”

Trong lòng Tần Cửu Ca âm thầm nghĩ, muốn đối phó với nam chính này nhất định phải dùng thủ đoạn độc ác, bằng không sẽ để cho loại sinh vật như bọn họ cất cánh.

“Phát hiện một lượng lớn vận mệnh lực.”

Chương 253: Thần Nữ Vận Mệnh

Chương 253: Thần Nữ Vận Mệnh

Bỗng nhiên, một giọng nói của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

Thanh âm hệ thống trong đầu mình Tần Cửu Ca thần sắc lạnh nhạt, chẳng qua lúc này trong lòng lại có chút kinh ngạc, bởi vì thanh âm hệ thống trong đầu hắn lại vang lên.

“Đinh, phát hiện Thần Nữ Vận Mệnh, Vận Mệnh.”

“Thông tin như sau.”

“Chí Cao Vận Mệnh Đại Đạo Pháp Tắc biến thành, trời sinh khống chế Vận Mệnh.”

“Vạn pháp quy nhất, cuối cùng là vận mệnh.”

“Vô tình vô hỉ vô bi vô thống vô sắc, đại đạo vô quy.”

Trong lòng Tần Cửu Ca lại nhìn thấy tin tức này, trong lòng không thể khôi phục lại tâm trạng vừa nãy nữa, bây giờ hắn vô cùng chấn động.

Hắn còn chưa từng thấy hệ thống trong đầu mình giới thiệu một nhân vật chính mà dùng nhiều tin tức như vậy.

Còn có cái gì gọi là vận mệnh lực trời sinh khống chế, đó không đại biểu cho Vận Mệnh Thiên Tôn trời sinh.

Hơn nữa phải biết rằng Vận Mệnh Đại Đạo xếp top 10 ở trong ba

ngàn Đại Đạo, thậm chí có thể nói là top 3.

Vạn pháp quy nhất, cuối cùng là vận mệnh.

Những lời này hoàn toàn không sai.

Trong ba ngàn Đại Đạo nhưng không có mấy người có thể so sánh với Vận Mệnh Đại Đạo.

“Hệ thống, nữ chính này ta biết, Thần Nữ Vận Mệnh là cái gì? Chẳng lẽ là phiên bản nâng cấp của nữ chính.”

Trong lòng Tần Cửu Ca âm thầm hỏi hệ thống trong đầu mình.

Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy hệ thống của mình nói ra danh hiệu của Vận Mệnh Thần Nữ cho mình.

Loại này vừa nhìn bức cách là đã thấy cực kỳ cao rồi, còn cao hơn nữ chính nhiều.

“Chính là dáng vẻ mà chủ nhân nghĩ tới, phiên bản nâng cấp của nữ chính.”

Tần Cửu Ca yên lặng suy nghĩ một chút trong lòng, nghe tên liền biết kiểu này chắc chắn là khó đối phó.

“Hệ thống vì sao tu vi, tuổi tác của Thần Nữ Vận Mệnh này cũng không có.”

Tần Cửu Ca nhìn bảng điều khiển thuộc tính của mình, trước kia bất kể là nam chính hay là nữ chính thì đều sẽ hiện thị tuổi tác, tu vi.

Mà nửa phần tin tức của Vận Mệnh Thần Nữ này cũng không có được.

“Đinh, bởi vì Khí Vận của Vận Mệnh Thần Nữ vô cùng nồng đậm, hơn nữa còn có Vận Mệnh Đại Đạo che chở, tu vi chỉ có thể xác định là cao hơn chủ nhân.”

Thanh âm của hệ thống lại vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

Đầu Tần Cửu Ca tối sầm lại, hắn thật sự cảm thấy hệ thống của mình hình như không có tác dụng gì lớn lắm với hắn.

Bỗng nhiên, Tần Cửu Ca thần sắc ngưng tụ, vẻ mặt có chút băng hàn nói.

“Hệ thống, rốt cuộc ngươi là cái gì.”

Tần Cửu Ca cũng không tin loại hệ thống này sẽ là thứ gì đó không có lai lịch.

Chắc chắn là có một chút lai lịch, lần này không kiểm tra được chuyện tu vi và tuổi tác Vận Mệnh Thần Nữ để nói cho Tần Cửu Ca hệ thống trong đầu mình cũng nhất định không phải là cái gì đó có thể khống chế hết thảy.

Thật ra Tần Cửu Ca đã sớm muốn hỏi nghi hoặc này, bây giờ xuất hiện một thần nữ vận mệnh mà ngay cả hệ thống hiện tại cũng không phát hiện ra được, cho nên bây giờ Tần Cửu Ca liền nhịn không được muốn hỏi một chút.

Tần Cửu Ca vừa dứt lời, hệ thống trong đầu hắn trầm mặc.

Một lát sau, tựa hồ cảm nhận được sự lạnh lùng trong lòng Tần Cửu Ca, một đạo thanh âm lần thứ hai vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

“Hồi bẩm chủ nhân, lai lịch của hệ thống bây giờ vẫn không thể nào trả lời chủ nhân, nhưng hệ thống có thể cam đoan với chủ nhân, tuyệt đối sẽ không tổn hại chủ nhân một chút nào.”

Lúc này âm thanh của hệ thống bình tĩnh trước sau như một, chẳng qua là có mang theo cảm giác nặng nề mà trước kia không có.

Mắt của Tần Cửu Ca hơi híp lại, hệ thống trong đầu mình không hề có ác ý gì với mình, điều này Tần Cửu Ca vẫn có thể cảm nhận được.

Chẳng qua hắn là một lam tinh chi nhân có lượng tin tức bùng nổ ở kiếp trước, tất nhiên là rất muốn biết lai lịch của hệ thống trong những văn bản trên mạng này.

“Quên đi, trước tiên vẫn là nhìn Vận Mệnh Thần Nữ này xem.”

Khóe miệng của Tần Cửu Ca nhẹ nhàng nói, Vận Mệnh Thần Nữ cũng là một kiểu nữ chính khác, hơn nữa xem tình huống hắn là phiên bản tối thượng của các nàng.

Điều này thật làm cho người ta kinh ngạc.

Quan trọng nhất là tu vi của Vận Mệnh Thần Nữ này còn cao hơn hắn, đây mới là điểm trọng yếu nhất.

Tu vi hiện tại của hắn chính là một vị Nhân Hoàng, một vị Nhân Hoàng bước vào Nhân Hoàng Lộ, nhưng hệ thống của mình lại nói tu

vi của Vận Mệnh Thần Nữ này còn cao hơn mình, vậy chính là chứng mình tu vi tối thiểu của Vận Mệnh Thần Nữ này có Nhân Hoàng Chi Cảnh.

“Thật đúng là có chút chờ mong.”

“Nữ chính này còn lấy tên là Vận Mệnh.”

“Nàng đây là muốn lên trời sao.”

Tần Cửu Ca âm thầm nghĩ ở trong lòng, tên Vận Mệnh nên đương nhiên nhiễm Khí Vận rất lớn.

Không phải ai cũng có thể dùng những thứ đã từng nhiễm Khí Vận quá lớn để làm tên được.

“Hệ thống, có thể phát hiện ra nàng đang ở đâu không?”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt hỏi hệ thống trong đầu mình, bên ngoài mình có một đại địch như vậy, trong lòng Tần Cửu Ca có một loại cảm giác kỳ quái.

“Hồi bẩm chủ nhân, chỉ có thể kiểm tra ra là bây giờ nàng đang ở trong Thiên Châu.”

Thanh âm của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

Sau khi Tần Cửu Ca nghe được thì có chút bất đắc dĩ, xem ra nữ chính lần này vô cùng cường đại.

“Thôi, trước tiên đi giải quyết nam chính này đã.”

Chương 254: Đạo Chủ Chí Tôn Đạo Đình

Chương 254: Đạo Chủ Chí Tôn Đạo Đình

Khóe miệng Tần Cửu Ca nhẹ nhàng nói, trong lòng hắn lúc này rất đau đầu về Vận Mệnh Thần Nữ mà hệ thống này nói.

Dù sao thì thật sự là mình hoàn toàn không biết gì nàng cả, nửa điểm cũng không biết.

So sánh như vậy, vẫn là nam chính Tô Phục Thiên trước mặt mình

khá là dễ đối phó, nói thế nào thì Tần Cửu Ca cũng vẫn biết rõ tu vi và tuổi tác của nam chính này.

“Nam chính này là con đường Khí Vận gì.”

Tần Cửu Ca lại âm thầm nghĩ ở trong lòng, số con đường Khí Vận của nam chính này bọn họ đều hiểu rõ.

Nhưng đến bây giờ Tần Cửu Ca vẫn chưa quan sát được nam chính này là nam chính có con đường Khí Vận gì.

Thật ra Tần Cửu Ca có biết hay không đều không quan trọng, chỉ là muốn hiểu rõ một chút.

Một lát sau, Tần Cửu Ca lại xem lướt qua Khí Vận Thương Thành của hệ thống ở trong cửa hàng hệ thống một lần nữa.

“Hệ thống điều ra bảng thuộc tính của ta.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nói ở trong đầu mình, hiện tại hắn nghĩ đến mình có thể thăng cấp thể chất và công pháp của mình một chút.

“Chủ nhân: Tần Cửu Ca.”

“Thể chất: Đại Đạo Chủng Ma Thể! Phi Tiên Thể! Long Hoàng Chân Thể!”

“Thiên phú: Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn.”

“Tu vi: Nhân Hoàng Tứ Trọng.”

“Thân phận: Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc.”

“Công pháp: Đạo Tâm Chủng Ma, Tiên Lâm Cửu Thiên, Thái Thượng Tiên Quyết….”

“Khí Vận Điểm: 43.000 điểm.”

“Hệ thống nâng cấp Trọng Đồng Nhãn của ta một chút, sử dụng hai vạn Khí Vận Điểm đi.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nói, Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn của mình vẫn luôn là thiên phú vô cùng trọng yếu của Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca rất coi trọng Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn của mình.

Nhưng những Khí Vận Điểm này lại vô cùng khó khăn mới đạt được,

ít nhất là cho đến bây giờ Tần Cửu Ca cũng chưa từng đạt được mấy trăm ngàn Khí Vận Điểm.

“Đinh, Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn của chủ nhân hoàn thành thăng cấp, tiêu phí hai vạn Khí Vận Điểm.”

Một đạo thanh âm hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

“Tiếp tục lấy một vạn Khí Vận Điểm của ta thăng cấp Đại Đạo Ma Chủng của ta một chút.”

Tần Cửu Ca thoáng có chút bất đắc dĩ nhìn con số Khí Vận Điểm trên bảng điều khiển hệ thống của mình, thứ này thật sự là hạ xuống thật nhanh.

Đạt được cái đó có chút không dễ dàng, nhưng khi tiêu thật là dễ dàng.

Cái gọi là kiếm tiền là khó khăn, nhưng chi tiêu tiền rất đơn giản.

Đó là sự thật.

“Đinh, Đại Đạo Ma Chủng của chủ nhân tiêu phí một vạn Khí Vận Điểm thăng cấp Đại Đạo Ma Chủng.”

Theo thanh âm hệ thống trong đầu Tần Cửu Ca vang lên, Tần Cửu Ca nhất thời cảm giác trong mắt chữ hiện lên một tia hào quang đen tối.

Yêu dị lại khiến cho người ta trầm luân.

“Đạo Tử, Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình cầu kiến.”

Bỗng nhiên, khi Tần Cửu Ca đang xem lướt qua hệ thống thương thành của mình thì có một đạo thanh âm hơi già nua vang lên.

“Đạo Chủ Chí Tôn Đạo Đình sao?”

Tần Cửu Ca khẽ mỉm cười, Đạo Chủ Chí Tôn Đạo Đình này thật ra vẫn rất thức thời, tự mình chuẩn bị thái địch yêu khuyển cho nam chính Tô Phục Thiên lần này, đây vẫn là vì Đạo Chủ của Chí Tốn Đạo Đình tìm.

Kỳ thật lúc ấy cũng không biết vị Chí Tôn Đạo Chủ này có thể tìm được nhiều Yêu Khuyển Teddy như vậy.

Dù sao thì trong Chí Tôn Đạo Đình này làm sao có thể nuôi dưỡng máy móc gieo hạt ở trong yêu thú được.

Đương nhiên, chuyện Tần Cửu Ca không biết là khi Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình nghe được vị Cấm Kỵ Đạo Tử đến từ Thần Châu này muốn rất nhiều Thái Địch Yêu Khuyển.

Nội tâm cảm thấy rất tò mò, bởi vì dù sao rất nhiều người đều biết Yêu Khuyển Teddy là yêu thú như thế nào.

Đó chắc chắn là một cỗ máy gieo hạt, đi đến đâu cũng phải gieo đến đó.

Về sau, Đạo Chủ Chí Tôn Đạo Đình biết điều mà Tần Cửu Ca làm được cái gì, bây giờ vẫn rất tôn kính ở ngoài mặt.

Không cần nói, loại cảm giác này rất kích thích.

....

Một dãy núi ở trong Thiên Châu.

“Đây là cái gì?”

Sau khi Tô Phục Thiên thay đổi diện mạo hiện tại rất kích động nhìn động khẩu thần bí cách đó không xa trước mặt mình.

Hắn cảm giác hình như là mình đã gặp được cơ duyên.

Trong lòng Tô Phục Thiên hơi suy nghĩ, cũng không do dự nhiều liền trực tiếp đi vào.

Những nơi này chắc chắn là có nguy hiểm, nhưng nếu muốn đạt được cơ duyên thì sao mà không đi vào chỗ mạo hiểm được.

Một nơi rất ảm đạm.

Tô Phục Thiên chậm rãi đi biến thành một nam tử trung niên, cũng thay đổi rất lớn khí tức của mình.

Dù sao ra ngoài mà không có một biện pháp phòng bị nào thì hoàn toàn không được.

Lúc này vẻ mặt của Tô Phục Thiên rất kích động, hắn đã có thể cảm giác được trước mặt mình có một cơ duyên thiên đại đang chờ hắn.

“Lần này ta muốn phát triển, ta muốn phát triển.”

Đột nhiên.

Mắt của Tô Phục Thiên sinh thoáng có chút hồng nhuận nhìn ở cách đó không xa có một linh đan trắng như ngọc ở trước mặt mình, lớn tiếng nói.

“Thật không ngờ tuy rằng lúc này đây không có được nước của Vương Tuyền, nhưng mình lại chiếm được cơ duyên lớn như vậy.”

Nam chính Tô Phục Thiên rất kích động vào giờ khắc này.

Lần này hắn lại chiếm được cơ duyên không tồi, hắn tin tưởng mình nhất định có thể quật khởi trong kiếp này, treo Thiên Tài Yêu Nghiệt trong Thái Cổ Tiên Vực lên đánh.

Chương 255: Ta muốn bọn hắn sống không

Chương 255: Ta muốn bọn hắn sống không được mà chết cũng không xong

“Còn có ngươi.”

Tô Phục Thiên vừa nghĩ đến thiếu niên áo xanh nổi lên trong đầu mình thì có một trận phẫn nộ trong lòng.

Đương nhiên trong đôi mắt không chỉ có vẻ phẫn nộ mà còn kèm theo rất nhiều cảnh tượng khó coi ở trong mắt.

Bây giờ nam chính Tô Phục Thiên hít sâu một hơi, hắn hiện tại chỉ cần nhắm mắt lại là có thể cảm nhận được một cỗ tuyệt vọng kia lan tràn.

Bởi vì bị một đám Yêu Khuyển Teddy làm chuyện đó, chuyện này rất không vẻ vang.

“Này phải chờ ta tu luyện đại thành, ta nhất định phải giết chết toàn bộ những người khi nhục ta kia, sau đó rút linh hồn trong đầu bọn họ ra.”

“Sau này để cho bọn họ muốn sống không được, muốn chết cũng không xong.”

Thần sắc của Tô Phục Thiên kiêu ngạo nghĩ ở trong đầu mình.

Những người kia, Chí Tôn Đạo Chủ, thiếu niên mặc thanh y kia, còn

có một người trung niên áo đen mạnh mẽ đút loại yêu này vào trong miệng mình.

Những người này, ta nhất định sẽ giết sạch các ngươi, để báo thù hận mấy ngày nay.

Tô Phục Thiên hô lên lớn tiếng ở trong lòng mình, biểu tình rất là tàn nhẫn, về sau hắn nhất định tuyệt đối sẽ làm cho những người này hối hận không thôi.

Tô Phục Thiên không nghĩ tới những chuyện kia, hiện tại trong ánh mắt hắn tràn đầy đan dược trắng nõn như ngọc trước mặt mình.

“Không ngờ mình có thể gặp được một thứ tốt như vậy.”

Lúc này thần sắc của Tô Phục Thiên rất hưng phấn, thật sự là trời không tuyệt đường của con người mà.

Dựa vào rất nhiều tàn hồn trong đầu mình mà Tô Phục Thiên có thể thoải mái nhận ra đan dược tản ra hào quang trước mặt mình là cái gì.

Tiên Thiên Linh Đan, một loại đan dược có phẩm cấp rất cao.

Đây là một loại đan dược cực kỳ tốt có thể nâng cao thiên phú, rất thích hợp với tình hình hiện tại của Tô Phục Thiên.

“Nơi này chắc hẳn là còn có thứ tốt khác nữa.”

Vẻ mặt hiện tại của Tô Phục Thiên rất hưng phấn, loại chuyện đi đường mà cũng có thể gặp được cơ duyên làm cho hắn vô cùng kích động trong lòng.

Nhưng rất nhanh Tô Phục Thiên liền ép hưng phấn trong lòng mình xuống, bắt đầu tìm kiếm đồ tốt ở vùng lân cận.

.....

“Đạo Tử, Tô Phục Thiên đã tiến vào trong bí cảnh mà ta đã bố trí, hơn nữa đã lấy được viên thuốc kia.”

Vẻ mặt của Tần Tộc Thiên Tôn rất cung kính nhìn Đạo Tử trong tộc mình, từ sau khi Tô Phục Thiên rời khỏi Chí Tôn Đạo Đình thì Đạo Tử để cho hắn đi theo phía sau Tô Phục Thiên.

Ngay sau đó bảo hắn bố trí một bí cảnh ở nơi Tô Phục Thiên nhất định sẽ đi qua.

Bởi vì thời gian gấp gáp nên hắn bố trí không tốt lắm.

Nhưng dù nói sao thì thực lực của hắn cũng là có Thiên Tôn Chi Cảnh.

Thực lực này mà muốn bố trí một bí cảnh ở trước mặt người của Thái Hư Chi Cảnh khiến hắn không nhìn ra thì không dễ dàng cho lắm.

Đương nhiên Tô Phục Thiên không nhìn ra nguyên nhân cũng là do vừa mới bị một đám Yêu Khuyển Teddy đó.

Dù sao sau khi bị một đám Yêu Khuyển Teddy đó làm cho nhục nhã, trong lòng ai sẽ không có một chút vướng mắc và bóng ma.

Đây là tổn thương cả đời, cả đời khó có thể vượt qua.

Chỉ cần là một người bình thường thì không thể không quan tâm.

“Được.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nói, trong ánh mắt của hắn hiện lên một tia ám mang, có đôi khi bố trí cạm bẫy cho Ngư Nhi cũng không dễ dàng.

Ít nhất bây giờ Tần Cửu Ca cũng không cảm thấy nam chính Tô Phục Thiên này có thể nuốt được đan dược mà mình chuẩn bị cho hắn vào.

Nhưng Tần Cửu Ca không lo lắng về nam chính này, Tần Cửu Ca vẫn không để Tô Phục Thiên ở trong lòng.

Dù sao bây giờ vấn đề bày ra trước mặt Tần Cửu Ca là tu vi của vận mệnh thần nữ còn cao hơn cả mình.

Tu vi vận mệnh thần nữ còn cao hơn cả Tần Cửu Ca, Tần Cửu Ca muốn nói trong lòng không có một tia lo lắng nào là không thể.

Càng đáng sợ hơn chính là nghe hệ thống nói trên người của vận mệnh thần nữ này có vận mệnh đại đạo, có vận mệnh lực che chở.

Trong tộc Tần Cửu Ca lại có một chút mảnh nhỏ vận mệnh đại đạo, đây cũng là thứ mà Tiên Cổ Tần Tộc phải trải qua năm tháng dài dằng dặc mới thu thập được, rất là quý giá.

Nhưng không có so sánh thì không có đau thương, vận mệnh thần nữ khác do vận mệnh đại đạo trực tiếp bảo vệ thân thể.

Cái này làm cho người ta rất khó chịu, ai biết vậy mà lại còn có cái này treo ép.

Đương nhiên chỉ có một tia khẩn trương, thật sự không được, Tần Cửu Ca sẽ tự mình tìm được những gã khổng lồ thông thiên ngủ say trong dòng sông dài thời không liên thủ bố trí cho nàng.

Thường gọi chính là đánh không lại thì tìm cha mẹ, điều này cũng không đáng xấu hổ.

Tần Cửu Ca không tin một vận mệnh thần nữ có thể làm nên được trò trống gì nào.

“Đạo Tử, Hư Không Đế Nữ đến rồi.”

Vẻ mặt của Tần Tộc Thiên Tôn hơi thay đổi, vừa rồi hắn mơ hồ cảm nhận được một cỗ hư không lực, Đại Đạo Hư Không.

Có thể cho hắn hư không lực mãnh liệt như vậy, khiến hắn không biết là cách bao xa mà vẫn có thể cảm nhận được, Tần Tộc Thiên Tôn hiện tại chỉ biết là Hư Không Đế Tộc có mối liên hệ khá tốt với Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ mới có thể.

“Bọn họ hẳn là bị Hư Không Đế Cảnh chuyển đến.”

Thần sắc của Tần Tộc Thiên Tôn lúc này lại có vẻ bình tĩnh, Hư Không Đế Tộc là chủng tộc Đại Đế, nghe tên liền biết trong tộc bọn họ có loại sinh vật như Đại Đế tồn tại.

Đương nhiên có lẽ cũng không chỉ có một vị Đại Đế tồn tại, bởi vì tên của Hư Không Đế Tộc có từ khi tổ tiên Hư Không Đế Tộc khai sáng bọn họ.

Cho dù hậu bối của Hư Không Đế Tộc xuất hiện Đại Đế Tồn Tại một lần nữa cũng không thể sửa được, trừ phi nguyện ý thoát ly khỏi Hư Không Đế Tộc, hoặc là tu vi của mình vượt qua Đại Đế mới được.

Chương 256: Hư Không Cổ Kinh

Chương 256: Hư Không Cổ Kinh

“Hư Không Đại Đế chính là một Đại Đế vĩ đại.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca híp lại, nhàn nhạt cười, Hư Không Đại Đế uy chấn Tiên Vực rất nhiều năm, một trong những Đại Đế nổi tiếng

nhất thời đại Chư Đế.

Cầm trong tay Đế Bảo Hư Không Cảnh cùng chiến đấu với bốn vị Đại Đế nhưng không thất bại, chấn động tất cả Đại Đế Tồn Tại lúc đó.

Bởi vì chỉ có mang theo thiên mệnh mới có thể trở thành một Đại Đế Tồn Tại, cho nên lúc ấy rất nhiều người đều đang suy đoán vị Hư Không Đại Đế này mang không dưới chín Thiên Mệnh, bằng không thì không thể cường đại như vậy.

Đương nhiên cũng chỉ là suy đoán mà thôi.

Hư Không Đại Đế cường đại, trong Tiên Cổ Tần Tộc lại ghi lại không ít, dù sao hai tộc bọn họ vẫn có không ít cội nguồn.

Dù sao thì theo như Tần Cửu Ca nghe phụ thân của mình nói, tộc trưởng Tần Tộc Tiên Cổ, một vị Cấm Kỵ đã sớm đột phá Thiên Tôn Chi Cảnh nói, trong uy năng tộc của Hư Không Đại Đế đều là Cự Đầu Tồn Tại của Đại Đế, chỉ có mấy vị là có thể địch nổi.

Đây cũng là nguyên nhân Tiên Cổ Tần Tộc nguyện ý giao hảo với Hư Không Đế Tộc.

Bởi vì chỉ khi cảm thấy đối phương có thực lực thì mới có tư cách làm bạn.

“Cũng không biết có thể trà trộn vào Hư Không Cổ Kinh không, phỏng chừng là không thể.”

Tần Cửu Ca ở trong lòng hơi thở dài, Hư Không Cổ Kinh trong Hư Không Đế Tộc chính là chí bảo cổ kinh hiếm có trên thế gian, nhưng không phải hư không đế mạch không thể truyền.

Đương nhiên Hư Không Đế Nữ muốn liên hôn với hắn nhất định là có tư cách được truyền Hư Không Cổ Kinh, nhưng cũng là tuyệt đối không thể truyền cho Tần Cửu Ca, thật ra muốn truyền cũng thì cũng không có biện pháp gì.

Người biết loại cổ pháp của Hư Không Đế Tộc này đều là bị hạ cấm chế, chỉ cần nói ra cổ kinh chi pháp thì linh hồn nhất định sẽ bị phá hủy.

Rất nhiều chủng tộc cổ xưa vì phòng ngừa hậu bối tiết lộ cổ pháp của mình ra ngoài thì đều sẽ làm như vậy.

“Trước tiên xem xem sau khi liên hôn thì có cách nào đạt được Hư

Không Cổ Kinh hay không.”

“Nếu như không được thì thôi, cảm giác được liên hôn với Hư Không Đế Tộc cũng rất tốt.”

Tần Cửu Ca mỉm cười, hy sinh bản thân để thành toàn cho Tần Tộc cũng có thể.

Tần Cửu Ca cũng không ghét làm như vậy.

.....

Một nơi hình như là hoàn toàn không tồn tại địa phương của thế gian, khí tức nơi này rất là thần dị, màu sắc đều là màu vàng nhàn nhạt.

Không có sự tồn tại của sinh linh, một mảnh yên tĩnh.

Bỗng nhiên, một đôi mắt chậm rãi mở ra trong đêm tối, nhưng vô cùng kỳ quái chính là giống như nơi này chỉ có sự tồn tại của một đôi mắt đang chậm rãi mở ra.

Nhưng đôi mắt này lại chầm chậm đóng lại.

Rất nhanh thân hình chủ nhân của đôi mắt này chậm rãi hiện lên, thân ảnh thon dài thẳng tắp, thân hình trắng nõn như ngọc, trên thân thể có kim quang nhàn nhạt hiện lên.

Không biết vì sao nàng đột nhiên đứng lên, nhưng thần sắc rất bình tĩnh.

Hai mắt nàng không biết nhìn về phía nơi nào, một lát sau, hai mắt nàng có chút biến hóa.

Cũng không biết âm thanh là từ đâu đến.

“Thiên Đế trường tồn.”

“Vạn vạn cổ kỷ nguyên, ngươi lại trở về rồi sao?”

“Luân Hồi không có điểm cuối, chỉ có Thiên Đế trường tồn.”

“Nhưng… Nhưng vẫn nhớ Vận Mệnh.”

Táng Tiên Thần Vực.

Một trong những cấm địa cổ xưa nhất và bí ẩn nhất trong Thiên

Châu.

Tin đồn đã từng chôn cất Cổ Thần, một tôn Cổ Thần thực sự, tất nhiên, chỉ là tin đồn đã từng chôn cất Cổ Thần, không có nghĩa là vị Cổ Thần này đã chết.

Bọn họ không chết, sự tồn tại trải qua hàng ngàn trọng kiếp bất tử vạn cổ kỷ nguyên mà cũng không bị tiêu diệt.

Cũng có lời đồn là nơi này đã chôn một tôn kỷ nguyên đứng sau, chẳng qua bị một tôn tồn tại già cỗi hơn chôn vùi.

Táng Tiên Thần Vực bình thường đều là rất yên tĩnh, nhưng sự uy áp của nơi này thật sự quá mức cường đại.

Xung quanh đều là một mảnh Tử Vực, bình thường không có người tới.

Ở chỗ sâu nhất của Táng Tiên Thần Vực, có chín con thanh long khổng lồ, thần sắc của chúng rất là bình tĩnh, nhưng trong bình tĩnh lại có uy nghiêm.

Phía sau chín con thanh long là một tôn quan tài khổng lồ ở sâu trong hư vô, trên quan tài khổng lồ có rất nhiều xích sắt.

Những sợi xích sắt này phát ra tiếng động cách cách cách.

Tất cả các sợi xích sắt được quấn trên quan tài khổng lồ bị mắc kẹt trong chốn sâu thẳm hư vô này.

Chiếc quan tài bằng đồng khổng lồ này thỉnh thoảng phát ra một chút thanh âm, chứng minh trong chiếc quan tài bằng đồng cổ này có thứ gì đó.

“Thần?”

“Đế?”

“Đạo?”

“Ngươi đã vô địch, người nào có thể đánh một trận với ngươi.”

“Sự chinh phạt hàng vạn kỷ nguyên, vô số năm tháng, rốt cuộc ngài muốn làm gì?”

“Những gì ngài nói rốt cuộc là có ý gì?”

Trong quan tài bằng đồng phát ra tiếng vang kịch liệt, những sợi xích sắt trên quan tài này chấn động.

Ở chỗ sâu nhất của Táng Tiên thần vực phát ra thanh âm mãnh liệt nhất.

m thanh này vô cùng già nua, cũng may là đến từ hồng hoang viễn cổ, thời kỳ hỗn độn khai thiên.

Chương 257: Bộ Chiến Đế Tộc

Chương 257: Bộ Chiến Đế Tộc

“Tộc nhân của Bộ Chiến Đại Đế cũng tới sao?”

Ở một nơi trong hư không, ánh mắt của Tần Cửu Ca híp lại nhìn khí tức của một đám người mặc áo xám rất là cường đại ở xa xa.

Bộ Chiến Đại Đế, một bước một trận, vạn bước vạn chiến, một bước vạn pháp, cũng là một vị Đại Đế Tồn Tại rất cường đại.

Vị Tồn Tại kia sinh ra còn sớm hơn một vị Đại Đế so với Hư Không Đại Đế.

Căn cứ vào lịch sử Bộ Chiến Đế Tộc mà xem, Bộ Chiến Đại Đế hẳn là một vị Đại Đế thời kỳ Tiên Cổ Tồn Tại.

Một vị Đại Đế rất già nua từng tham gia thần ma đại chiến trong truyền thuyết.

Cho nên nói Bộ Chiến Đế Tộc cũng là Đế Tộc rất cường đại.

Bộ Chiến Tiên trong tộc uy chấn Thái Cổ Tiên Vực, căn cơ của người sau khi tu luyện nhất định là vô cùng thâm hậu.

Chẳng qua quan hệ giữa Bộ Chiến Đế Tộc và Tiên Cổ Tần Tộc không tốt.

Bởi vì một vài nguyên nhân phong trần (chiến tranh loạn lạc) trong cổ sử, Bộ Chiến Đế Tộc ở Bộ Chiến Đại Đế còn thường xuyên hoạt động trên thế gian và khai chiến với Tiên Cổ Tần Tộc.

Đương nhiên cũng không đánh tới mức độ quá lớn, hai bên nhiều nhất cũng chỉ là phái ra qua mấy tôn Tồn Tại Thần Ma Chi Cảnh, hai bên cũng là thử nước cho nhau.

Tiên Cổ Tần Tộc cũng không có xuất động Đại Đế Tồn Tại, bởi vì vẫn không nghiêm trọng như vậy, hơn nữa lần đó bọn họ khai chiến hoàn toàn chiếm thế thượng phong.

Lúc ấy nếu không phải vì Tiên Cổ Tần Tộc băn khoăn Bộ Chiến Đế Tộc phía sau một Cấm Kỵ Cổ Tộc khác thì nói không chừng bọn họ sẽ khai chiên trên toàn bộ phương diện với Bộ Chiến Đế Tộc.

Thế nhưng Tiên Cổ Tần tộc mặc dù là chủng tộc đứng trên đỉnh Thái Cổ tiên vực, bất quá cũng không phải không có đối thủ.

Loạn Cổ Hoàng Tộc cũng chính là Thái Cổ Tiên Vực mà người thường gọi là Hoàng Tộc, một chủng tộc không thua kém gì Tiên Cổ Tần Tộc.

Đại Đạo xưng Hoàng, lấy Hoàng làm họ, hoàng chấn chư thiên.

Lúc Tần Cửu Ca nhìn về phía tộc nhân Bộ Chiến Đế Tộc, trong bọn họ cũng có một thanh niên tản ra khí tức cường đại trên người hơi híp mắt và cũng đồng thời nhìn về phía Tần Cửu Ca.

Xem ra, hắn cũng biết thân phận của Tần Cửu Ca.

Dù sao có thể ở tuổi này trở thành thiếu niên ngay cả hắn cũng cảm thấy khó giải quyết đã ít ỏi rồi.

Hơn nữa khi so sánh thì Bộ Thần Đạo liền hiểu rõ rồi.

“Người kia hẳn là Đạo Tử hiện tại của Tiên Cổ Tần Tộc.”

Một nam tử trẻ tuổi mặc một thân áo xám rất bình thường đối với lão giả mặc một thân áo xám giống như vậy bên người mình nhẹ giọng nói.

Hắn cũng biết Bộ Chiến Đế Tộc bọn họ có quan hệ như thế nào với Tiên Cổ Tần Tộc, cũng biết ân oán giữa hai tộc bọn họ.

“Đế Tử nhất định phải cẩn thận, nghe tin tức nói Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc này đã sớm bước lên Nhân Hoàng Lộ trở thành Nhân Hoàng, hơn nữa đã trở thành Tồn Tại của một tôn Nhân Hoàng Tứ Trọng vào khoảng thời gian trước.”

“Hơn nữa đáng sợ nhất chính là Thần Châu bên kia truyền đến tin tức nói hắn đã lĩnh ngộ được một đại đạo pháp tắc.”

“Đã có hy vọng trở thành một Thiên Tôn Cự Đầu trong vòng trăm năm rồi.”

Bộ Thần Đạo bên cạnh vị lão giả mặc áo xám này rất bình tĩnh nhìn Đế Tử hiện tại trong tộc mình nói.

Địa vị Đế Tử trong Bộ Chiến Đế Tộc bọn họ chính là tương đương với Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc.

Chẳng qua địa vị ở Tần Tộc vẫn rất thấp so với Đạo Tử hiện tại Tần Cửu Ca của Tiên Cổ Tần Tộc.

Dù sao địa vị của Tần Cửu Ca ở Tiên Cổ Tần Tộc là cao nhất trong các thế hệ Đạo Tử Tần Tộc.

“Thiếu Niên Nhân Hoàng Đạo Tử sao? Còn lĩnh ngộ đại đạo pháp tắc, thật sự là không tồi.”

Bộ Thần Đạo nhẹ giọng nhìn Tần Cửu Ca khen, tuy rằng Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ có vấn đề với Bộ Chiến Đế Tộc của mình, nhưng cũng không cản trở Bộ Thần Đạo hắn tán dương Tần Cửu Ca.

Chỉ có kẻ yếu mới không thừa người người khác cường đại, cường giả sẽ chủ động thừa nhận đối thủ cường đại, sẽ thừa nhận khuyết điểm của mình.

Bộ Thần Đạo chính là vẫn luôn suy nghĩ như vậy trong lòng.

“Đế Tử cũng không nên sinh ra hoài nghi thiên phú của mình, lão tổ trong tộc đều đã lên tiếng, trước tiên thế hệ trẻ hiện tại không nên tranh phong với Đạo Tử Tần Cửu Ca của Tiên Cổ Tần Tộc, qua một thời gian nữa đợi đến khi tu vi của Đế Tử bước lên Nhân Hoàng Lộ trở thành Nhân Hoàng rồi sau đó hãy tranh phong với hắn.”

Khí tức bên người Bộ Thần Đạo rất là cường đại, lão giả áo xám giọng nói có chút nặng nề nói với Đế Tử hiện tại của mình.

Không có cách nào khác, trong tộc bọn họ lại không thể phái lão tổ tập kích Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc này, phải biết rằng thật sự làm cho những Tồn Tại trong Tiên Cổ Tần Tộc phát điên, Bộ Chiến Đế Tộc bọn họ nhất định là không có thứ gì tốt để ăn.

Dù sao thì bởi vì thực lực trong tộc bọn họ vẫn chênh lệch rất nhiều so với Tiên Cổ Tần Tộc, nếu không phải bởi vì sau lưng bọn họ có Loạn Cổ Hoàng Tộc có cùng địa vị với Tiên Cổ Tần Tộc, Bộ Chiến Đế Tộc bọn họ thật đúng là không có can đảm gì để khai chiến với Tiên Cổ Tần Tộc vào khi đó.

Thật sự làm lông Tiên Cổ Tần Tộc, trực tiếp làm ra mấy vị Đại Đế

ngăn cản Đại Đế trong tộc bọn họ.

Khi đó, bọn họ còn không phải là tùy ý để cho người của Tiên Cổ Tần Tộc chém giết hay sao.

Bởi vì tộc nhân của hai tộc đại đế dưới cảnh giới cường đại khác quá ít.

Hiện tại cảnh giới của Bộ Thần Đạo chỉ có Thái Hư Cửu Trọng Cảnh Giới, cho nên còn lâu mới là đối thủ của Đạo Tử hiện giờ của Tiên Cổ Tần Tộc Tần Cửu Ca.

Cho nên ý tứ của lão tổ trong tộc khiến cho Đế Tử Bộ Thần Đạo trong tộc có chút chần chừ.

Ít nhất trở thành Tồn Tại và cảnh giới giống với vị Đạo Tử Tần Tộc Tiên Cổ kia thì mới có thể.

Ánh mắt của Vị Thiên Tôn Cự Đầu Bộ Chiến Đế Tộc này nhìn vị Đế Tử trong tộc mình vẫn kiên nghị như thế, trong lòng cảm thấy rất cao hứng.

Đế Tử Bộ Thần Đạo của Bộ Chiến Đế Tộc bọn họ khiến cho những lão tổ trong tộc bọn họ coi trọng nhất không phải là thực lực thiên phú của hắn, mà là một viên Đạo Tâm Vạn Cổ khó xâm nhập của nó.

Chương 258: Có duyên với ngã Phật

Chương 258: Có duyên với ngã Phật

“Đế Tử thiên tư cũng vạn cổ vô song, tu luyện bộ chiến đế pháp, căn cứ vào sự thâm hậm thì không có được bao nhiêu người cùng thế hệ có thể địch nổi ngươi.”

Nam tử Bộ Chiến Đế Tộc thân mặc áo xám, nhẹ giọng nói với Bộ Thần.

Đây không phải là hắn đang khen ngợi Đế Tử trong tộc mình mà Bộ Thần quả thực có bản lĩnh như vậy.

Bộ Thần nghe xong những lời này, trên mặt nở nụ cười bình tĩnh, không nói gì hết.

...

Táng Tiên Thần Vực.

“Đạo Tử, người của Phật tộc cũng tới rồi.”

Tần Tộc Thiên Tôn hơi nheo mắt lại, nhìn hòa thượng trước mặt trên người tỏa ra Phật quang rực rỡ, bọn họ toàn thân trên dưới đều tràn đầy Phật tính, trông dáng vẻ rõ ràng là bậc đắc đạo cao tăng.

“Vị kia chắc hẳn chính là Phật Tổ đương đại Linh Thiền Tử rồi.”

Tần Tộc Thiên Tôn đưa mắt nhìn một hòa thượng trên người rõ ràng có đại đạo khí tức, nói một cách ngưng trọng.

Đương đại Linh Thiền Tử này của Phật Tổ rất lợi hại, hiện tại đã là một Thiên Tôn cự đầu, đương nhiên là tuổi tác của hắn cũng đã rất lớn rồi.

“Nghe nói Đương thế Linh Thiền Tử trong tộc họ tu hành ở Tây Bộ Hạ Châu, tự giáng tu vi không khác gì phàm nhân, nhưng mà cuối cùng không ngờ lại đi bộ đến tận tộc địa Phật tộc ở Đại Tây Châu – Đại Lôi m Tự, quả nhiên là nghị lực phi phàm.”

Tần Tộc Thiên Tôn đang nhắc đến lúc vị Phật Tộc Linh Thiền Tử này đi bộ từ Tây Bộ Hạ Châu đến Phật Tộc Tổ Địa, vẻ mặt hết sức kính sợ.

Có trời mới biết khoảng cách giữa Tây Bộ Hạ Châu với Đại Lôi m Tự là bao xa, phàm nhân nếu muốn đi tới, không có mấy chục triệu năm mà còn muốn đi sao?

Hơn nữa còn phải với điều kiện phàm nhân này không gặp phải tai họa gì mới được, nơi xa xôi vô tận, phàm nhân làm sao có thể đến được.

Nhưng vị đương thế Linh Thiền Tử này của Phật Tộc đã làm được, mấy chục triệu năm không dùng đến tu vi của mình, cũng không thăng cấp, cứ dần dần nước chảy thành sông.

Linh Thiền Tử hiện tại trong tay nắm giữ Phật Quốc trấn áp thế gian vạn vật.

“Sao nghe quen tai thế nhỉ!”

Trong lòng Tần Cửu Ca có chút trầm mặc, sự tích về vị Linh Thiền Tử này hơi giống với câu chuyện về ột nhân vật nổi tiếng ở kiếp trước của hắn.

“Vị Linh Thiền Tử này có đồ đệ gì không?”

Tần Cửu Ca khẽ chớp mắt, nhìn vị Tần Tộc Thiên Tôn này rồi khẽ

nói.

“Đạo Tử biết sao? Vị Linh Thiền Tử này trước kia có nhận mấy người Yêu Tộc làm đồ đệ, trong đó có một con thạch hầu là xuất chúng nhất. Chỉ có điều con thạch hầu đó ngàn năm trước đã ra khỏi Phật Tộc đến Yêu Châu rồi.”

Tần Tộc Thiên Tôn nhẹ giọng, nói với vẻ tiếc nuối. Hắn biết bởi vì những chuyện này khi đó đã làm chấn động cả châu vực Thái Cổ Tiên Vực, thân là nhân vật thiên kiêu đương thế của Tần tộc, hắn dĩ nhiên là biết chuyện này.

“Thú vị đấy!”

Đôi mắt Tần Cửu Ca hơi nheo lại, nhìn về vị Linh Thiền Tử của Phật Tộc ở phương xa, mà vừa đúng lúc Linh Thiền Tử cũng nhìn về phía Tần Cửu Ca, hai tay chắp trước ngực, niệm một câu Phật hiệu.

“Tần Tộc Đạo Tử, ngươi có duyên với Ngã Phật, có bằng lòng quy y cửa Phật không?”

Khi Tần Cửu Ca vẫn còn đang suy nghĩ một vài chuyện thì vị Phật Tử đương đại của Phật Tộc này để lộ ra hàm răng trắng như tuyết, nhìn về phía Tần Cửu Ca và nói.

Nghe thấy vị Phật Tử Phật Tộc này nói vậy, khuôn mặt của Tần Cửu Ca đầy hắc tuyến, đây là đang nói với nhân vật nào trong Thần Bảng đây.

“Đạo huynh xin dừng bước!”

Thực ra cũng có một phần ý tứ tương đồng.

“Đạo Tử, ta thấy trên ấn đường của ngươi tràn ngập Phật quang, ta nghĩ chắc ngươi tuyệt đối là người có Phật căn lớn mạnh, hơn nữa chắc chắn còn lớn mạnh hơn cả Phật căn của bần tăng.”

Phật Tử Phật Tộc sau khi nhìn Tần Cửu Ca một lát thì ánh mắt không thể nào rời khỏi Tần Cửu Ca được nữa, hắn lớn tiếng nói với Tần Cửu Ca ở phía xa, giống như trên người Tần Cửu Ca có bảo vật gì vậy.

Vị Phật Tử này của Phật Tộc không hề uy nghiêm đoan trọng như trong truyền thuyết mà ngược lại có vẻ rất thoát tục, không khư khư giữ hình tượng giống như những người trong Phật tộc.

Phật Tử Phật Tộc trực tiếp dùng tốc độ cực nhanh bay tới bên cạnh Tần Cửu Ca, ánh mắt giống như đang phát quang vậy.

“Vị Phật Tử này, Cửu Ca vô duyên với Phật.”

Tần Cửu Ca thản nhiên nhìn vị hòa thượng có tướng mạo rất anh tuấn bên cạnh mình, trong lòng khẽ cười.

Bản thân còn có thể có duyên với Phật Tộc, không phải ai cũng có duyên với Phật tộc đâu.

“Có duyên, có duyên, bần tăng nói Đạo Tử có duyên thì là có duyên, bần tăng chưa bao giờ nói dối.”

Vị Phật Tử này của Phật Tộc nói với Tần Cửu Ca với vẻ mặt rất bình tĩnh.

Hắn cảm nhận được Phật tính của vị Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc trước mặt mình tuyệt đối là không thể tưởng tượng được, nếu Tần Cửu Ca ở trong Phật Tộc thì đương đại Phật Tử nhất định không phải hắn mà chính là Tần Cửu Ca Đạo Tử Tần Tộc này.

Phật tính của Tần Cửu Ca tuyệt đối là cao không thể tưởng.

“Ồ, Cửu Ca thật sự rất có Phật tính sao?”

Tần Cửu Ca nở nụ cười hờ hững, nói. Đừng nói hắn có Phật tính hay không, cho dù có cũng không liên quan gì đến Phật tộc hết.

Không đợi Phật Tử Phật Tộc nói tiếp, xung quanh Táng Tiên Thần Vực đã có không ít người xuất hiện.

Phóng tầm mắt qua nhìn, thực lực của mỗi người mới xuất hiện đều rất mạnh.

“Cửu Ca!”

Một giọng nói tuyệt mỹ giống như tới từ trên Cửu Thiên vang lên bên tai Tần Cửu Ca.

Nghe giọng đã biết ngay người tới chắc chắn là một Thiên Tiên Nữ Tử.

Rất nhanh, bên cạnh Tần Cửu Ca đã xuất hiện một tuyệt mỹ nữ tử có khí chất vô cùng cao quý, sắc mặt bình thản.

Nữ tử lên tiếng bước chân thong thả hư ảo, quanh cơ thể nàng có

thần quang hiển hiện.

Dung nhan như ngọc, vóc dáng mảnh khảnh, vòng eo thon nhỏ, hai chân thẳng tắp, váy dài trắng tự nhiên tung bay, có một loại khí chất siêu phàm thoát tục, hơn nữa còn mang theo khí chất tôn quý.

Rất nhiều người xung quanh đều đưa mắt ngắm nhìn nữ tử đột nhiên xuất hiện này, nữ tử mỹ lệ trẻ trung này đem đến cho người ta cảm giác không nhiễm bụi trần, xinh đẹp xuất trần giống như Tiên Tử vậy, khiến người ta cảm thấy đây là một nữ tử không nhiễm khói lửa nhân gian.

Chương 259: Nữ tử là hổ trong núi

Chương 259: Nữ tử là hổ trong núi

Trong Thái Cổ Tiên Vực và Tỉ Tỉ Tinh Thần Giới không hề thiếu những nữ tử cực kỳ xinh đẹp, nhưng lại rất khó tìm được một tuyệt sắc nữ tử vừa xuất trần lại vừa có sự uy nghiêm của Đế Tộc như vậy, giống như đã thoát khỏi phà giới, không còn ở nhân thế vậy.

“Cửu Ca là phu quân của ta, không liên quan gì đến Phật tộc hết!”

Nữ tử khẽ nói, nàng rất tự nhiên mà đứng bên cạnh Tần Cửu Ca, dịu dàng khoác cánh tay hắn, có vẻ rất thân thiết.

Không thể để những người của Phật Tộc rất có năng lực mê hoặc tâm trí con người này ở bên cạnh Tần Cửu Ca được, những con lừa ngốc này không có bản lĩnh gì khác nhưng thuật mê hoặc lại rất nghịch thiên, cũng không biết đã có bao nhiêu thiên tài yêu nghiệt của những chủng tộc khác bị đám hòa thượng này lừa đến Phật Tộc rồi.

Đương nhiên tình huống này là không có khả năng với Tần Cửu Ca, Phật Tộc cũng không dám là như vậy với Tần Cửu Ca, nhưng nếu như lừa Tần Cửu Ca khiến hắn không còn hứng thú với nữ tử nữa thì nàng biết làm sao.

Tình huống này rất thường thấy, chỉ cần quanh năm ở cùng với người của Phật Tộc, phần lớn đều sẽ có triệu chứng này.

“Ấy, Đạo Tử nghe bần tăng khuyên một câu, nữ tử đều là hổ trong

núi, không thể chạm vào được. Chúng ta phải cách xa họ ra, bằng không một ngày nào đó sẽ bị ăn sạch sành sanh không biết chừng, đặc biệt là loại nữ tử nhiều tuổi này, rất hại thân! Những đạo lý này bần tăng đã từng trải qua hàng chục triệu năm mới biết rõ, nhớ khi xưa ở Nữ Nhi Quốc…"

Dường như nhận ra bản thân đang nói gì đó không nên, Phật Tử Phật Tộc ngậm miệng lại ngay tức thì.

Tần Cửu Ca nhìn Phật Tử Phật Tộc vẫn đang nói một cách chậm rãi trước mặt mình, vẻ mặt không biết nên nói gì nữa, trong lòng cũng thầm cảm thấy cạn lời.

Dáng vẻ và hành vi của mình có chỗ nào có thể có tí mảy may liên quan đến Phật tộc được cơ chứ!

"Thôi kệ, Đạo Tử quả thực có duyên với ngã Phật, hi vọng Đạo Tử sau này bớt chút thời gian đến Phật Tộc một chuyến, có được không?"

Phật Tử Phật Tộc lúc này sắc mặt không quan tâm đến lời từ chối ban nãy mà nói với Tần Cửu Ca một cách rất nghiêm chỉnh.

"Có thời gian Cửu Ca sẽ đến."

Tần Cửu Ca nghe hắn nói vậy cũng không có biểu cảm gì, chỉ thản nhiên nói, sau này có đến hay không cũng còn phải xem tình hình.

Phật Tử Phật Tộc Linh Thiền Tử nghe vậy cũng không cần biết đây có phải là lời lấy lệ của Tần Cửu Ca hay không nhưng trên mặt lại có vẻ rất vui mừng.

Rất nhanh, vị Phật Tử Phật Tộc này đã lập tức rời khỏi chỗ của Tần Cửu Ca.

"Cửu Ca, Phật Pháp của vị đương đại Phật Tử Phật Tộc này cực kỳ tinh thâm, phải cẩn thận đó!"

Hư Không Đế Nữ đưa mắt nhìn theo vị đương đại Phật Tử Phật Tộc đã đi xa, trong lòng rất cảnh giác, ai chẳng biết thế lực Phật tộc hiện nay ngày càng hùng mạnh, thậm chí ở một mức độ nào đó có thể sánh ngang với thế lực của Cấm Kỵ Cổ Tộc.

Phật Pháp của họ vô cùng cao thâm, có thể khiến một thiên tài yêu nghiệt trong lòng không hề lễ Phật thay đổi mà quy y cửa Phật.

Đây cũng là điểm khiến người khác kiêng dè của họ.

Đặc biệt là tồn tại đáng sợ giống như vị Phật Tử dùng cảnh giới Phàm Nhân mà đi bộ từ Tây Bộ Hạ Châu tới Đại Tây Châu Phật Châu này.

Phật Pháp của vị Phật Tử Phật Tộc này tuyệt đối là cực kỳ cao thâm.

“Ta biết.”

Tần Cửu Ca nhìn Hư Không Đế Nữ đang khoác cánh tay mình bằng ánh mắt thản nhiên, thứ khác khoan hẵng nói, thân thể của Hư Không Đế Nữ rất mềm mại, điểm này khiến Tần Cửu Ca rất thoải mái.

“Phật Tộc mấy năm nay đang truyền bá Phật Pháp trên diện tích một vài châu vực ở Tây Bộ, đã gây ra động tĩnh rất lớn.”

Hư Không Đế Nữ dịu dàng nói với Tần Cửu Ca, những thông tin này những chủng tộc mạnh nhất ở Thái Cổ Tiên Vực chắc chắn đều biết.

“Bọn họ không chỉ tuyên truyền Phật Pháp ở châu vực của Thái Cổ Tiên Vực, nghe nói còn phái người đến rất nhiều tiểu thế giới để thuyết pháp, xem ra chắc chắn bọn họ đang có mục đích gì đó.”

Hư Không Đế Nữ nhìn Tần Cửu Ca bằng cặp mắt xinh đẹp, khẽ nói.

Một vài động tĩnh của chủng tộc cổ xưa như Phật Tộc đều đang bị mọi người quan sát, nhưng những sự việc rất quan trọng, hơn nữa còn không phiền phức có thể được hoàn thành một cách lặng lẽ.

Nhưng chuyện phân bố đi truyền giáo ở rất nhiều tinh thần giới thì không thể nào giấu nổi.

“Ồ, đám Phật Tộc này quả là chung một đức hạnh, bất kể là Phật Tộc ở đâu đi chăng nữa.”

Tần Cửu Ca thản nhiên nói, bất kể là kiếp trước hay hiện tại, Tần Cửu Ca đều cảm thấy những người của Phật Tộc này có một cỗ tà tính.

Biến những người vốn không lễ Phật chuyển hóa thành một người trong lòng có Phật, đây là Phật, cũng là Ma.

Cho nên trong mắt Tần Cửu Ca, Phật và Ma không có gì khác biệt, đều là kiên trì với đại đạo tín niệm của mình mà thôi.

“Vị Phật Tử Phật Tộc này quả thật lợi hại, rất lâu trước đây có một đồ đệ của hắn đã một mình xông vào Tôn Đế Lộ, đàn áp khiến cho rất nhiều thiên tài yêu nghiệt khi đó không dám động đậy. Vị đồ đệ đó của Phật Tử Phật Tộc này đã trở thành một cự đầu thuộc cảnh giới Thiên Tôn từ rất lâu trước kia rồi, nó bây giờ thực lực chắc hẳn còn lớn mạnh lên không ít. Có thể thu phục một đệ tử mạnh như vậy làm đồ đệ, có thể thấy thực lực của vị đương đại Phật Tử của Phật Tổ này kinh người cỡ nào. Đương nhiên là thực lực của vị đương đại Phật Tử Phật Tộc làm sư tôn này chưa chắc đã cao bằng thực lực của đệ tử hắn, nhưng chắc chắn cũng cực kỳ kinh người.”

Hư Không Đế Nữ dịu dàng nói với Tần Cửu Ca, bày ra dáng vẻ giống như chú chim nhỏ nép vào người vậy.

“Đệ Tử của hắn tên là gì?”

Tần Cửu Ca hơi nheo mắt lại, những sự việc mà Phật Tử Phật Tộc này trải qua sao càng nghe lại càng thấy giống một truyền thuyết thần thoại ở nơi mà hắn sống kiếp trước vậy nhỉ, đây là ngẫu nhiên hay là bởi vì nguyên nhân nào đó?

Chương 260: Tề Thiên Đại Thánh

Chương 260: Tề Thiên Đại Thánh

“Trước kia gọi là Đấu Chiến Thánh Phật, sau này gọi là Tề Thiên Đại Thánh. Nghe nói là bởi vì quan hệ với Phật Tộc có chút căng thẳng cho nên mới đổi danh hiệu. Nhưng mà cũng có người nói là… nó đã tìm ra được Chân Ngã, thân kiếp trước, kiếp này và tương lai.”

Hư Không Đế Nữ càng nói giọng càng nhỏ đi, dù sao thì chuyện này cũng là bí mật tuyệt đối, nếu không phải năm xưa một vị tổ gia gia mà nàng kính yêu nhất bị con thông thiên yêu hầu kia đánh đến mức sắp mất đi đạo tâm thì nàng cũng không thể tìm được thông tin về con thông thiên yêu hầu đó trong sách cổ của tộc mình.

“Thú vị đấy, càng ngày càng thú vị hơn rồi!”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong lòng, khẽ cười, đây chính là truyền thuyết thần thoại ở nơi mà hắn sống kiếp trước.

Nhưng mà ở đây nó đã trở thành hiện thực.

Là chuyện ở đó truyền tới đây hay là chuyện xảy ra ở đây truyền tới đó đây?

Thái Cổ Tiên Vực và nơi mà hắn sống ở kiếp trước có quan hệ thế nào?

Hoặc nói cách khác, Lam Tinh – nơi mà hắn đã sống ở kiếp trước cũng là một tinh thần giới quay xung quanh Thái Cổ Tiên Vực chăng?

Tần Cửu Ca thầm nghĩ trong lòng, chuyện này khiến Tần Cửu Ca rất để tâm.

Dẫu sao đây cũng là một câu chuyện thần thoại ở nơi mà Tần Cửu Ca đã sống kiếp trước, nhưng ở dây nó không còn là một câu chuyện thần thoại nữa mà đã trở thành hiện thực.

“Xem ra sau này phải đi xem con thông thiên yêu hầu Tề Thiên Đại Thánh kia mới được.”

Trong lòng Tần Cửu Ca thầm nghĩ, hắn cũng muốn xem xem con thông thiên yêu hầu ở Thái Cổ Tiên Vực này có phải cũng không sợ trời, không sợ đất, vô pháp vô thiên giống như trong câu chuyện thần thoại ở kiếp trước hay không…

…

Dao Đài Tiên Cung.

“Tiểu đồ nhi cảm thấy thế nào?”

Trong một hồ nước suối nóng đang bốc hơi nước có hai cơ thể trắng tinh mỹ mạo khiến người ta huyết mạch bành trướng đang nằm trong đó.

Trong đó nữ tử trông tuổi tác có vẻ lớn hơn một chút giơ bàn tay trơn bóng như ngọc của mình đặt lên cơ thể của nữ tử tuyệt mỹ bên cạnh, nhẹ nhàng vuốt ve, có vẻ rất thoải mái.

“Đồ nhi, thời gian trước ngươi đã gặp vị Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc kia rồi chứ! Cảm thấy hắn thế nào?”

Hai cơ thể xinh đẹp nằm trong Ôn Tuyền Trì dĩ nhiên chính là cung chủ Dao Đài Tiên Cung và thiếu cung chủ Dao Đài Tiên Cung – Hoa Khinh Ngữ.

Cung chủ của Dao Đài Tiên Cung lúc này khẽ giọng nói với đồ đệ của mình Hoa Khinh Ngữ với vẻ trêu ghẹo.

“Ừm… Sư tôn đừng nghịch nữa!”

Trên người Hoa Khinh Ngữ lúc này chỉ có một lớp áo mỏng tang, có thể nhìn thấy một vài chỗ cực kỳ mê người.

“Vị Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc kia tính tình xem ra cũng không tồi, nhưng cách ứng xử có chút tà tính.”

Hoa Khinh Ngữ suy nghĩ, trong đầu nàng hiện ra cảnh Tần Cửu Ca để một đàn Thái Địch Yêu Khuyển vây đánh Tô Phục Thiên, vừa nghĩ tới đây, trên mặt nàng không biết tại sao lại ửng đỏ.

Chắc hẳn sự đả kích mà cảnh tượng kia mang lại cho nàng là vô cùng lớn.

Nhưng vị Đạo Tử Tần Tộc kia chẳng qua chỉ là muốn trừng trị dâm tặc một phen cho nên tuy rằng trong lòng Hoa Khinh Ngữ không tán thành nhưng cũng không vì thế mà ghét Tần Cửu Ca.

Nghe đồ đệ của mình nói như vậy, trong mắt Cung chủ của Dao Đài Tiên Cung lóe lên quang sắc, nói một cách chính xác là Cung chủ của Dao Đài Tiên Cung buổi tối.

“Ta cảm thấy trong lòng ngươi có đôi chút quan tâm đến vị Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc kia đó. Ngươi quen biết hắn sao?”

Trong nội tâm của Cung chủ của Dao Đài Tiên Cung có hai người đang đối thoại, một người có giọng nói giống như sương giá trên Cửu Thiên vậy, người còn lại thì giọng nói lại giống như một yêu tinh trang điểm xinh đẹp lộng lẫy.

Hiện giờ người đang nói chuyện trong cơ thể của Cung chủ của Dao Đài Tiên Cung là nữ tử có tính cách vô cùng lạnh lùng kia, hai người họ đều đang sống chung trong một cơ thể.

Nếu như người kia trong cơ thể mình không quen biết hắn, vậy thì tại sao lại quan tâm đến hắn, nàng có thể cảm nhận được sự rung động của linh hồn còn lại kia cho nên nàng vẫn nhận biết rất rõ cảm xúc của đối phương.

“Khanh khách, liên quan gì đến ngươi, không, có lẽ thật sự có liên quan đến ngươi, dù sao thì chúng ta cũng là cùng chung một cơ thể mà. Hi hi hi.”

Một lát sau, Cung chủ của Dao Đài Tiên Cung mặc lên bộ y phục nghiêm trang thánh khiết của mình, Cung chủ của Dao Đài Tiên Cung

hiện giờ rất có dáng vẻ của một cung chủ Tiên Cung, lúc này đôi môi đỏ mọng của nàng nhẹ nhàng nói với đồ đệ thân thiết của mình Hoa Khinh Ngữ.

“Hãy gửi một tấm thiệp mời dự Dao Đài Thịnh Yến cho vị Đạo Tử Tần Tộc Tần Cửu Ca đi!”

...

Rầm, rầm rầm.

Vô số lôi quang lập lòe trong một cổ vực tĩnh mịch trước mặt Tần Cửu Ca.

Mảnh cổ vực này khiến người khác rất chấn động, bởi vì trong đó tràn đầy khí tức tới từ Hồng Hoang Viễn Cổ.

“Đạo Tử, đây chính là cấm địa nổi tiếng nhất trong Thiên Châu, Táng Tiên Thần Vực.”

Tần Tộc Thiên Tôn nói với Tần Cửu Ca, trong giọng nói mang theo vẻ cung kính.

Chương 261: Hỗn Độn Đạo Thể

Chương 261: Hỗn Độn Đạo Thể

Táng Tiên Thần Vực của Thiên Châu quả nhiên là danh bất hư truyền, trong lòng Tần Tộc Thiên Tôn rất kính nể vùng cấm địa do con người tạo ra và được tô điểm thêm bởi một vài biến đổi kì lạ này.

Cấm địa này mới là nơi thần bí cường đại, không thể tùy ý tìm kiếm nhất.

Cho dù hắn đã sớm là một cự đầu ở Thiên Tôn chi Cảnh nhưng cũng rất kiêng kị nơi này, hơn nữa còn không phải là kiêng kị ở mức bình thường.

Bởi vì không phải chưa từng có lời đồn cự đầu Thiên Tôn sau khi đi vào thì không thể trở ra được nữa.

Đây là nơi cực kỳ đáng sợ mà ngay cả một cự đầu Thiên Tôn cũng không thể tuyệt đối chắc chắn có thể sống sót trong Táng Tiên Cổ Thần Vực.

“Theo như ghi chép trong tộc, sâu trong nơi này có một tồn tại khủng bố đang sinh sống, hơn nữa có thể tuyệt đối chắc chắn rằng tồn tại khủng bố này vẫn còn ở bên trong.”

Sắc mặt của Tần Tộc Thiên Tôn rất kính sợ, tồn tại khủng bố có thể được Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ đặc biệt chỉ rõ chắc chắn là đáng sợ vô cùng, nhất định ít nhất cũng phải là một tồn tại cấm kỵ, hơn nữa chắc hẳn không phải là Thần Ma Cấm, khả năng lớn nhất là một cường giả thuộc cảnh giới Cổ Thần.

Phải biết rằng cảnh giới Cổ Thần ở Thái Cổ Tiên Vực là vô cùng ít ỏi.

Một Cổ Thần đã đáng để Tiên Cổ Tần Tộc phải thận trọng, đương nhiên có lẽ trong đó có thể là một Cổ Chi Đại Đế, điều này cũng có khả năng bởi vì hắn cũng không biết rõ lắm.

Tần Cửu Ca thản nhiên nghe Thiên Tôn trong tộc mình nói, nhưng trong lòng hắn lại không có gợn sóng nào quá lớn.

“Ting, phát hiện Khí Vận Chi Nữ Tần Ấu Vi.

Tuổi: 7 tuổi?? (chưa rõ)

Tu vi: ????

Thể chất: Hỗn Độn Đạo Thể.”

Đột nhiên, trong đầu Tần Cửu Ca vang lên một tràng giọng nói của hệ thống.

Sắc mặt của Tần Cửu Ca hơi thay đổi, mẹ kiếp hệ thống, ngươi chơi ta sao! Lại là một người chẳng có thông tin gì hết, lại còn là nữ, tin tức duy nhất được cung cấp là tuổi, còn mới chỉ bảy tuổi.

Hơn nữa có vẻ như con số này cũng không phải thông tin chính xác gì, bởi vì phía sau số tuổi này còn có hai dấu chấm hỏi.

Từ khi nào mà hệ thống của mình lại trở nên lầy lội như vậy, hay đây lại là một Khí Vận Chi Nữ vượt tiêu chuẩn.

Nhưng tại sao chỉ hiển thị cho ta Khí Vận Chi Nữ này mới có bảy tuổi.

Đây là muốn Tần Cửu Ca làm gì?

Cũng tiến hành với nàng giống như với Khí Vận Chi Nữ đầu tiên mà Tần Cửu Ca gặp sao?

Vậy thì cầm thú quá! Tần Cửu Ca tuyệt đối sẽ không làm như vậy đâu.

Nghĩ rồi, mắt Tần Cửu Ca đột nhiên nheo lại, nhìn một cô bé xuất hiện ở phía xa, dáng người rất nhỏ gầy, lộ ra đôi chân nhỏ trắng tinh, ăn mặc có chút rách rưới.

Cô bé này đầu tóc xõa tung, y phục cũng giống như đã lâu chưa được giặt.

Bịch.

Đột nhiên, khi Tần Cửu Ca đang nhìn cô bé tuổi còn rất nhỏ kia thì có một tọa giá dùng dị thú kéo xe quét ngang mặt đất.

Khí tức của con dị thú này rất không tồi, có vẻ nó đã đạt tới Nhân Hoàng chi Cảnh, dùng một dị thú Nhân Hoàng chi Cảnh để kéo xe, địa vị của người trên xe này nhất định là không thấp, ít nhất cũng có thế lực cự đầu Thiên Tôn tọa trấn.

Tốc độ của chiếc xe dị thú này rất nhanh, hơn nữa còn không hề quan tâm đến những sinh linh ở trước mặt họ.

Những sinh linh trước xe dị thú này đều rất tự giác mà nhường đường bởi vì họ biết người trên chiếc xe dị thú này là đạo thống phương nào.

Thiên Châu Huyết Tộc, đây là một chủng tộc cực kỳ cao ngạo, cũng là thế tộc cao cấp nhất trong Thiên Châu Châu Vực, rất cổ xưa và cường đại.

Địa vị và thế lực của Thiên Châu Huyết Tộc ở Thiên Châu chỉ ở dưới mấy thế lực đỉnh cao của Thiên Châu như là Chí Tôn Đạo Đình, Thần Đình, Dao Đài Tiên Cung.

Nhưng cho dù có là Chí Tôn Đạo Đình, Thần Đình, Dao Đài Tiên Cung cũng không thể coi thường sự tồn tại của Huyết Tộc.

Vốn dĩ phong cách hành sự của Huyết Tộc rất tàn nhẫn và độc ác, hoàn toàn không quan tâm đến ý kiến của những sinh linh yếu hơn họ.

Mắt thấy dị thú chiến xa của Huyết Tộc xông tới bên cạnh cô bé vóc dáng nhỏ yếu này, dị thú chiến xa của Huyết Tộc hoàn toàn không có ý định dừng lại, dù sao thì trong chủng tộc đỉnh cao ở Thiên Châu bọn họ, một kẻ ngáng đường tu vi thấp kém, lại không có bối cảnh

lai lịch gì thì không có tư cách bắt bọn họ dừng lại.

Ngạo khí của đệ tử chủng tộc đỉnh cao chính là như vậy, trừ phi những người kia cũng thuộc đạo thống cổ tộc không thua kém gì bọn họ, bằng không họ sẽ không thèm để vào mắt.

Khi người của Huyết Tộc điều khiển dị thú chiến xa thấy sắp sửa đâm vào cô bé kia, trong mắt hắn không hề có chút gì đồng cảm mà lóe lên vẻ tàn nhẫn, thậm chí còn có vẻ rất sung sướng.

Bởi vì bản thân Huyết Tộc bọn họ chính là một chủng tộc hiếu chiến, cũng là một chủng tộc rất khát máu.

Chủng tộc của họ cũng thường làm ra những chuyện như đồ sát cả một tòa thành.

Chương 262: Phế một nửa

Chương 262: Phế một nửa

Đương nhiên bọn họ cũng không ngốc, bọn họ chưa bao giờ đắc tội với những thế lực đỉnh cao của Thiên Châu như Chí Tôn Đạo Đình, Thần Đình, Dao Đài Tiên Cung.

Bình thường cũng chỉ ức hiếp bắt nạt những đạo thống thế lực nhỏ yếu hơn họ rất nhiều lần.

Nếu như phía trước là một đệ tử có thế lực đạo thống cổ tộc đỉnh cao ở Thiên Châu chống lưng, Huyết Liệt tuyệt đối sẽ đi đường vòng.

Nhưng nếu là cô bé ăn mặc rách rưới, khí tức rất yếu ớt này thì có nghiền chết cũng không có gì là không thể.

Dù sao đối với bọn họ mà nói cũng sẽ không để lại hậu quả gì.

Mắt thấy cách cô bé gầy yếu kia ngày càng gần, trong mắt của Huyết Liệt càng thêm vẻ khát máu.

Huyết Tộc bọn họ chính là thích nhìn thấy cảnh tượng máu thịt của người khác văng tung tóe.

Nhưng đột nhiên rầm một tiếng vang lên khiến trong mắt Huyết Liệt tràn đầy sự hoảng sợ.

Bịch!

Một tiếng nổ lớn vang lên, trực tiếp khiến Huyết Liệt cả người lẫn dị thú chiến xa bay ra bốn phía.

Con dị thú kéo xe trực tiếp miệng phun máu tươi, kêu rên vài tiếng đau đớn, cơ thể to lớn của nó bị rớt mất một miếng thịt rất lớn.

Thịt trên người con dị thú đang quằn quại, khiến người ta nhìn mà cảm thấy buồn nôn.

Huyết Liệt kéo chiến xa cũng rất không dễ chịu, lục phủ ngũ tạng cũng sắp nhảy ra ngoài rồi.

Máu tươi văng đầy mặt hắn.

Trên người cũng có rất nhiều máu tươi, vừa là máu của hắn, nhưng phần nhiều là của con dị thú kéo xe.

Mùi vị của hai loại máu tươi trộn lẫn với nhau, mùi vị đó quả thật rất khó ngửi.

“Kẻ nào lại dám phá tan dị thú chiến xa của tộc ta, không muốn sống nữa sao?”

Một giọng nói có vẻ rất âm trầm vang lên, theo đó một người trẻ tuổi mặc huyết sắc trường y nhổ ra một ngụm máu tươi, tức giận quát lên.

Huyết Thiên hắn chưa bao giờ phải chịu thiệt thòi lớn như vậy cả.

Ánh mắt của Huyết Thiên trực tiếp nhìn bạch y thiếu niên cách mình không xa, nói một cách âm trầm.

Hắn đã nhìn ra dị thú chiến xa của mình chính là bị chàng trai trẻ này phá hủy.

Tâm tình của hắn lúc này rất phẫn nộ, bởi vì hắn chưa bao giờ mất mặt như thế này ở chốn đông người.

Huyết Thiên hắn là thiếu tộc trưởng của thế tộc đỉnh cao Thiên Châu, cho dù là thiếu đình chủ của Chí Tôn Đạo Đình Đạo Tiên Thánh, thiếu cung chủ Hoa Khinh Ngữ của Dao Đài Tiên Cung, thiếu đình chủ của Thần Đình cũng đều phải nể mặt hắn.

Trong lòng Huyết Thiên, thể diện là vô cùng quan trọng.

Tục nói, nhân tranh nhất khẩu khí, Phật tranh nhất căn hương chính là để nói những tình huống như thế này.

“Là ngươi đã phá hủy dị thú chiến xa của tộc ta đúng không?”

Huyết Thiên nhìn chằm chằm bạch y nam tử vẻ mặt thản nhiên không chút biểu cảm ở cách đó không xa, đôi mắt hắn đỏ ngầu, con thú kéo chiếc dị thú chiến xa kia chính là dị thú mà hắn thích nhất.

Nhưng trải qua chuyện vừa rồi, con dị thú mà hắn thích nhất này sợ là xong đời rồi, căn nguyên bị tổn hại, cơ thể bị trọng thương.

Tiếp theo giá trị của con dị thú này chỉ có thể bị xem làm thức ăn cho những con dị thú khác mà thôi.

“Ta bắt ngươi phải chết!”

Huyết Thiên âm trầm gầm lên, hắn không hề xem xét xem chàng trai trẻ đã phá hủy dị thú chiến xa của hắn kia có tu vi như thế nào.

Đương nhiên cho dù hắn có xem cũng không nhìn ra được.

Hơn nữa Huyết Thiên trước giờ vẫn luôn ỷ vào thân phận của mình mà hoành hành ngang ngược quen rồi, còn không biết hai chữ cúi đầu viết thế nào.

Có điều hắn không tự mình xông lên, bởi vì hắn biết bản thân hắn là không phải đối thủ của bạch y nam tử này, dù sao thì dị thú chiến xa của mình cũng đã bị phá tan rồi.

Tu vi của đối phương tuyệt đối là trên cơ mình, nhưng mà hắn có bối cảnh.

Bối cảnh thâm hậu chính là hậu thuẫn vững chắc nhất để hắn hoành hành bá đạo.

“Xin Quỷ Lão hãy đánh cho hắn tàn phế một nửa sau đó ném cho ta xử trí.”

Huyết Thiên nói với không gian hư vô sau lưng mình, vẻ mặt dữ tợn, Huyết Tộc bọn họ là thế tộc đỉnh cao ở Thiên Châu, trong tộc dĩ nhiên có tồn tại Thiên Tôn.

Mà lần này, do sự việc Cửu Long La Quan quá mức trọng đại cho nên Huyết Tộc bọn họ đã mời Thiên Tôn Lão Tổ trong tộc ra mặt.

Mà hiện tại rất trùng hợp, vị Thiên Tôn trong Huyết Tộc bọn họ dang ở vị trí cách bọn họ không xa lắm.

Huyết Thiên hắn phải tiêu diệt bạch y nam tử đã cả gan mạo phạm

Huyết Tộc này.

“Mời Quỷ Lão ra tay!”

Huyết Thiên lại một lần nữa lớn tiếng hét lên với không gian hư không xung quanh mình.

Bởi vì Quỷ Lão là một cự đầu Thiên Tôn cho nên Huyết Thiên không hề lo lắng Quỷ Lão không nghe thấy tiếng của mình.

??????

Điều khiến Huyết Thiên rất nghi hoặc đó là bên cạnh hắn không hề xuất hiện thân ảnh của Quỷ Lão.

“Quỷ Lão, Quỷ Lão!”

Huyết Thiên lại một lần nữa kêu gọi với hư không xung quanh mình, nhưng vẫn không có chút âm thanh hồi đáp nào.

Đột nhiên, cơ thể của Huyết Thiên đông cứng lại, hắn cảm thấy cơ thể mình hoàn toàn không thể nào nhúc nhích được.

Bịch.

Huyết Thiên cảm thấy cơ thể mình giống như đã bị chia năm xẻ bảy.

Chương 263: Quỳ xuống

Chương 263: Quỳ xuống

Huyết Thiên cúi đầu xuống nhìn thì thấy người đánh mình không phải ai khác mà chính là Quỷ Thiên Tôn của Huyết Tộc mình.

“Quỷ Lão, tại sao vậy?”

Vẻ mặt lúc này của Huyết Thiên ngập tràn nghi hoặc, tuy rằng vừa rồi một chiêu của Quỷ Thiên Tôn tộc mình không hề gây tổn hại đến căn nguyên của hắn nhưng cũng khiến hắn rất khó chịu.

Giọng điệu của Huyết Thiên thậm chí còn có chút phẫn nộ, Quỷ Thiên Tôn của tộc mình mà lại đánh mình bị thương.

Nhưng vị Quỷ Thiên Tôn này của Huyết Tộc lại giống như không nghe thấy tiếng kêu rên của thiếu tộc trưởng tộc mình vậy, ánh mắt

và miệng của Huyết Tộc Quỷ Trưởng Lão hơi co quắp, vị thiếu tộc trưởng này của tộc mình thật là không có chút mắt nhìn nào hết, hoàn toàn không có sự chững trạc và tinh mắt của một thiếu tộc trưởng của đại tộc đỉnh cao. Xem ra một thời gian nữa quay trở về tộc hắn nhất định phải mở cuộc họp trưởng lão để phế bỏ tên thiếu tộc trưởng này mới được.

Đương nhiên trên cơ sở của tất cả chuyện này, nhất thiết phải có cơ hội mở được cuộc họp.

Quỷ Thiên Tôn bây giờ thật sự rất muốn tát một cái, đánh chết thiếu tộc trưởng của tộc mình, còn chưa biết là ai đã trêu vào, hắn thật sự cảm thấy chủng tộc của mình là vô địch hay sao?

Nhưng vừa nghĩ tới dù sao hắn cũng là con trai của tộc trưởng thì Quỷ Thiên Tôn lại kìm nén suy nghĩ trong lòng.

“Quỳ xuống, xin lỗi vị công tử này đi!”

Sắc mặt của Quỷ Thiên Tôn rất ngưng trọng, lớn tiếng quát thiếu tộc trưởng Huyết Thiên của tộc mình.

Hiện tại Quỷ Thiên Tôn hi vọng vị này có thể không tính toán chuyện này, bằng không thì không chỉ có vị thiếu tộc trưởng này khó chịu mà cả tộc bọn họ đều sẽ rất khó chịu.

Huyết Thiên lúc này cũng rất không hiểu, rõ ràng là bạch y nam tử này đã phá hỏng dị thú chiến xa của mình, vậy mà Quỷ Trưởng Lão của tộc lại bắt mình phải xin lỗi hắn, còn phải quỳ xuống.

Đầu hắn chợt lạnh, trong lòng hơi trầm xuống, khi hắn nhìn về phía bạch y nam tử kia, trong mắt lóe lên vẻ sợ hãi.

Trong lòng Huyết Thiên lập tức nghĩ tới rất nhiều thứ.

Nhưng suy cho cùng thì bạch y nam tử này sợ rằng bản thân không chọc vào nổi.

Sắc mặt của Huyết Thiên lúc này không ngừng biến hóa, bây giờ hắn làm gì cũng không tốt.

Lẽ nào hắn thật sự phải quỳ trước bạch y nam tử này giữa chốn đông người hay sao?

Đây chẳng phải là đánh vào mặt hắn sao!

Như vậy bảo hắn sau này làm sao có thể lăn lộn trong thế hệ thanh

niên Thiên Châu được nữa!

Quỷ Thiên Tôn thấy vậy trong lòng cũng âm thầm trách bản thân, vừa rồi mình không nên nói chuyện quá gay gắt, cũng nên để lại đường lui cho thiếu tộc chủ mới phải, nhưng vừa rồi trong lòng hắn quả thực là chỉ hận rèn sắt không thành thép đối với thiếu tộc trưởng của mình.

Thật sự ban nãy nếu như ra tay thì đến lúc đó thật sự là chẳng còn đường mà cứu vãn nữa.

“Công tử, chuyện này tộc ta bằng lòng trả cái giá khiến người hài lòng để giải quyết, tuyệt đối sẽ không khiến người thất vọng đâu.”

Quỷ Thiên Tôn rất cung kính nhìn Tần Cửu Ca ở cách đó không xa và nói, nếu thiếu tộc trưởng của tộc bọn họ đã đắc tội với tồn tại này thì Huyết Tộc bọn họ nên bồi thường thỏa đáng, bằng không sau này thật sự là không có quả ngon mà ăn nữa.

Rất nhanh, dưới ánh mắt lạnh lùng của Tần Cửu Ca, Quỷ Trưởng Lão dẫn theo Huyết Thiên bị hắn đánh trọng thương, nhếch nhác rời đi.

Trong lòng mọi người xung quanh đều chấn động, đây là tồn tại thần tiên gì vậy, đến ngay cả Huyết Tộc thế tộc đỉnh cao của Thiên Châu cũng phải bồi thường rồi bỏ chạy.

Khoản bồi thường mà vị Huyết Tộc Thiên Tôn ban nãy nói với bạch y nam tử này tuyệt đối là vô cùng vô cùng nhiều, bởi vì rất nhiều người đều có thể nhìn thấy rõ ràng sự đau đớn trên mặt của vị Huyết Tộc Thiên Tôn kia.

Tần Cửu Ca cười nhạt, chỉ là một nhân vật nhỏ mà thôi, không đáng để hắn để mắt đến.

Vị trước mặt này mới là tâm điểm.

Tần Cửu Ca chậm rãi đi tới bên cạnh cô bé có vóc người thấp bé, mỉm cười nói.

“Tiểu muội muội có bằng lòng đi với ca ca không?”

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca lúc này rất bình tĩnh, ánh mắt hòa nhã nhìn cô bé đang cuộn tròn người trước mặt.

Trong lòng Tần Cửu Ca lúc này vẫn có chút mê muội.

Tu vi của Khí Vận Chi Nữ bảy tuổi mà hệ thống hiển thị theo như

Tần Cửu Ca cảm nhận được là rất thấp nhưng khí vận của nàng thì lại vô cùng nồng hậu.

Một cô bé ăn mặc rách rưới rất giống ăn mày, chậm rãi ngẩng đầu lên, có vẻ vô cùng dè dặt, trên cánh tay mảnh khảnh của nàng có một vài vết đỏ.

Có thể nhìn ra được khoảng thời gian gần đây cô bé này sống không được tốt.

Điều này là rất bình thường, bởi dù sao thực lực của nàng hiện giờ còn rất yếu, ở Thái Cổ Tiên Vực mà thực lực vi tôn, không có thực lực bối cảnh thì chính là bông hoa dại trong gió, phiêu tán khắp nơi nhưng không có nơi nào để về.

Cô bé dường như hơi ngước mắt lên, nhìn bạch y thiếu niên đang nở nụ cười với mình.

Nhưng rất nhanh, cái đầu nhỏ của nàng lại một lần nữa rúc vào giữa hai chân, cơ thể hơi run lên, có vẻ nàng rất là sợ người lạ.

Trong mắt Tần Cửu Ca hơi lóe sáng, xem ra tính cách của Khí Vận Chi Nữ lần này có chút khác biệt.

“Ca ca dẫn ngươi đi ăn đồ ngon có được không?”

Tần Cửu Ca nở nụ cười thân thiện, rất nhanh đã lấy từ trong trữ vật giới của mình ra linh thực trông có vẻ rất ngon.

Dường như là ngửi thấy đồ ăn ngon, cô bé đang vùi đầu giữa hai chân chậm rãi ngẩng đầu lên.

“Ấu Vi rất đói, đại ca ca, thứ này là cho Ấu Vi sao?”

Giọng nói của cô bé này rất nhỏ, nếu là một phàm nhân bình thường đoán chừng cho dù là đứng bên cạnh nàng cũng không nghe rõ được lời nàng nói.

Bàn tay nhỏ bé của nàng vừa mới định giơ ra, rất nhanh đã rụt trở về.

“Đều cho muội hết, yên tâm ăn đi!”

Chương 264: Ta sẽ là ca ca của

ngươi

Chương 264: Ta sẽ là ca ca của ngươi

Tần Cửu Ca nhìn cô bé đang co quắp trước mặt không dám lấy đồ ăn trong tay mình, hắn liền đặt toàn bộ đồ ăn trên tay trước mặt nàng, nhẹ nhàng vỗ đầu nàng, tỏ ý bảo nàng mau ăn đi.

Một lúc sau, dường như đã biết được ý tốt của đại ca ca trước mặt mình, cánh tay của cô bé lại giơ ra lấy đồ ăn trước mặt và bắt đầu ăn một miếng nhỏ.

Nhưng chút đồ này rất nhanh đã ăn hết, nàng cũng ý thức được rằng vị đại ca ca này thật sự tặng những đồ ăn này cho mình, cô bé mới thả lỏng chân tay, nhanh chóng tiếp tục ăn những đồ ăn có vẻ rất ngon trước mặt mình.

Lại một lúc sau, cô bé đã ăn hết phần lớn đồ ăn trước mặt.

Dường như là cảm thấy mình ăn quá nhanh, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi đỏ lên, trông rất đáng yêu.

“Đợi một chút, đi theo đại ca ca được không? Sau này ngày nào đại ca ca cũng cho ngươi đồ ăn ngon.”

Tần Cửu Ca hiện giờ lại không trực tiếp dùng thủ đoạn cưỡng ép giống như trước kia, bởi vì không cần thiết phải làm như thế.

Tần Cửu Ca mỉm cười thân thiện và nói, vẻ mặt của hắn hiện giờ dịu dàng giống như đại ca ca bên nhà hàng xóm vậy.

Cô bé trông giống ăn mày này ngẩng đầu lên, cũng không biết đang nghĩ gì, cái miệng nhỏ khẽ dạ, cũng không biết là đồng ý hay là không đồng ý.

Dù sao thì trong mắt Tần Cửu Ca, Khí Vận Chi Nữ mới có bảy tuổi này đã đồng ý rồi.

Tâm trạng của Tần Cửu Ca lập tức vui vẻ, cũng không bận tâm đến cơ thể lấm lem của nàng mà ôm nàng vào lòng.

Hắn vừa ôm đã khiến cơ thể cô bé hoảng loạn, nàng khẽ nói.

“Đại… ca ca, cơ thể Ấu Vi rất bẩn.”

Giọng nói của Tần Ấu Vi rất nhỏ, giống như tiếng của côn trùng vậy, trên người nàng có rất nhiều bụi và bùn đất, y phục giống như hoàn toàn chưa từng được giặt.

Vẻ ngoài của nàng hiện giờ quả là đối lập rõ ràng với Tần Cửu Ca khí chất tựa Đích Tiên.

Nàng rất sợ cơ thể lấm lem của mình sẽ làm bẩn y phục của vị đại ca ca đã cho nàng rất nhiều đồ ăn ngon này.

“Không sao hết!”

Tần Cửu Ca nói một cách vừa nhẹ nhàng vừa ấm áp, hắn dù sao cũng có tu vi Nhân Hoàng, không bụi bẩn nào có thể bám lên người hắn.

“Ting, có được một Khí Vận Chi Nữ, đạt mười vạn điểm khí vận.”

Một giọng nói của hệ thống vang lên khi Tần Cửu Ca bế Khí Vận Chi Nữ nhỏ tuổi này lên.

Trong lòng Tần Cửu Ca lại càng thêm sảng khoái, lần này đã đạt được nhiều điểm khí vận như vậy thì có thể thăng cấp thể chất của bản thân hoặc là mua một vài thứ bản thân cần rồi.

Nhưng mà Tần Cửu Ca hiện tại không hề quan tâm đến chuyện bản thân có thể mua được thứ gì mà hắn nhìn Tần Ấu Vi đang ở trong lòng mình.

“Hỗn Độn Đạo Thể, đạo thể cao nhất là Hỗn Độn Đạo Thể.”

Tần Cửu Ca thầm nghĩ trong lòng, thể chất này vô cùng đáng sợ, còn cường hãn hơn cả chí tôn đạo thể mà Tần Cửu Ca đã cướp về được.

Hỗn độn diễn hóa vạn vật, đạo thể chi cực.

“Quả là một đứa trẻ dễ thương!”

Tần Cửu Ca khẽ cười, vén tóc của cô bé ăn mặc giống như ăn mày này lên.

“Trước hết đại ca ca đưa ngươi đi tắm rửa, thay cho Ấu Vi một bộ y phục sạch sẽ xinh đẹp đã có được không?”

Tần Cửu Ca dịu dàng nói với cô bé trong lòng, tóm lại mặc một bộ y phục không sạch sẽ cũng rất ảnh hưởng đến mỹ quan.

Dù sao thì ở đây cũng không có chuyện gì xảy ra cả.

...

Ở một nơi hoa thơm chim hót, xung quanh có rất nhiều linh thảo linh hoa, nơi này có vẻ rất có ý cảnh.

“Đại ca ca, Ấu Vi tắm xong rồi.”

Một giọng nói rất ngoan ngoãn vang lên cùng với tiếng nước chảy ào ào.

Từ trong hồ nước nhô lên một cái đầu nhỏ, khuôn mặt hồng hào, nàng nói.

“Tắm xong rồi thì hãy mặc y phục mà đại ca ca tặng muội vào!”

Tần Cửu Ca thản nhiên đứng trên không trung, hờ hững nhìn xung quanh rồi nhẹ giọng nói với Tần Ấu Vi.

“Vâng.”

Tần Ấu Vi lại một lần nữa gật đầu vâng dạ.

Rất nhanh nàng đã mặc xong y phục mà Tần Cửu Ca cố ý mua ở Cổ Thành cách Táng Tiên Thần Vực gần nhất cho nàng.

Trên người Tần Cửu Ca không có y phục cho bé gái mặc, đương nhiên nếu như có thì thôi rồi.

Tần Cửu Ca trực tiếp mua hết y phục trong tiên các phục lâu lớn nhất trong tòa Cổ Thành đó, dù sao thì hắn cũng không thiếu linh thạch.

“Đại ca ca, ta thay xong rồi.”

Rất nhanh, một Tần Ấu Vi với khuôn mặt xinh đẹp như búp bê sứ yên lặng đứng trước mặt Tần Cửu Ca.

Một đôi tay mềm mại cũng không biết nên đặt ở đâu, bèn trực tiếp đặt trước người, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi cúi xuống.

“Rất xinh đẹp!”

Tần Cửu Ca mỉm cười, dùng một tay nâng chiếc cằm nhọn của Tần Ấu Vi lên, dịu dàng nói.

Tần Cửu Ca không hề nói dối, Khí Vận Chi Nữ Tần Ấu Vi này tuy tuổi còn rất nhỏ nhưng vẫn có thể nhìn ra được tương lai nàng sẽ là một

vị tuyệt sắc thiên tiên.

Tần Ấu Vi mặc bạch sắc y quần quả thật giống như một tiên đồng tràn đầy linh khí, sau khi tắm rửa xong làn da cũng trở nên trắng nõn.

“Sau này ta chính là ca ca của ngươi, vừa hay Ấu Vi cũng họ Tần, quả thực là rất trùng hợp.”

Trên mặt Tần Cửu Ca khẽ nở nụ cười, nhìn Khí Vận Chi Nữ Tần Ấu Vi này, đây chắc hẳn là Khí Vận Chi Nữ mà hắn có được dễ dàng nhất, cũng là lần đạt được điểm khí vận nhẹ nhàng nhất của hắn.

Chương 265: Tâm tư của Tần Ấu Vi

Chương 265: Tâm tư của Tần Ấu Vi

“Việc ta làm có được coi là dưỡng thành không?”

Thần sắc của Tần Cửu Ca khi nhìn Tần Ấu Vi đang mặc cung trang trước mặt trông có vẻ hơi quái dị.

Một lát sau thì Tần Cửu Ca hơi lắc đầu một chút, kệ nó, không có ai ngăn cản được mình mà lo gì.

Tại Thái Cổ Tiên Vực này còn có quy củ gì có thể quản được hắn sao?

“Đi thôi, Ấu Vi!”

Tần Cửu Ca nói một cách nhẹ nhàng với Tần Ấu Vi, hắn dắt bàn tay nhỏ bé của nàng theo bên mình, khi vừa nắm thì Tần Cửu Ca cảm nhận được bàn tay nhỏ bé đó hơi lạnh một chút.

“Vâng!”

Tần Ấu Vi đỏ mặt một chút rồi gật đầu, nàng hạ thấp đầu xuống rồi dùng một âm thanh rất nhỏ để hồi âm Tần Cửu Ca.

Bởi vì thực lực của Tần Ấu Vi vẫn còn nhỏ yếu nên Tần Cửu Ca không bay quá nhanh và cao trên trời.

Nếu như có một người nào đó thấy được hình ảnh Tần Cửu Ca nắm

tay Tần Ấu Vi như hiện tại thì sẽ cảm nhận rằng một đôi huynh muội nào đó xuất hành ra bên ngoài mà thôi.

…

Tần Đế Thành, Thiên Châu.

Tại Thiên Châu này thì Tiên Cổ Tần Tộc sở hữu một cứ vô cùng to lớn, đó chính là Tần Đế Thành nguy nga kia, nơi này chiếm một diện tích to lớn vô cùng.

Thật ra những loại thành trì như thế này thì Tần Tộc đã xây dựng trên không ít các châu vực cổ lão khác.

Nói chung tại một châu vực cổ lão nào đấy thì đều sẽ có một thành trì thuộc riêng về Tần Tộc như thế nào, trong đó sẽ có một vị cường giả Thiên Tôn mà Tần Tộc phái tới trấn giữ, đây chính là ngoại phái trưởng lão của Tần Tộc.

Còn có tên là Trấn Vực Sứ.

Đương nhiên không phải tại châu vực nào Tần Tộc cũng phái ra một cường giả cấp Thiên Tôn tới để trấn giữ, có một vài châu vực cổ lão cùng mạnh mẽ, nơi sở hữu nhiều vật liệu trọng yếu thì Tần Tộc sẽ phái hai vị Thiên Tôn tới.

Nhưng cũng có nơi không được Tần Tộc phái Thiên Tôn tới tọa trấn, tất cả những việc này dựa trên sự coi trọng của Tần Tộc đối với châu vực đó.

Tại Thái Cổ Tiên Vực này thì nhiều môn phái, cổ tộc hay thế lực chỉ cần có một vị Thiên Tôn tọa trấn liền có thể tự xưng là nhất lưu thế lực rồi.

Qua đó ta có thể thấy giữa những cổ tộc đạo thống kia có sự chênh lệch như thế nào với Tiên Cổ Tần Tộc, thế lực có thể tự do phái cường giả Thiên Tôn đi khắp nơi để tọa trấn.

Đây cũng là lý do chính cho việc dù Tần Cửu Ca hoàn toàn không chiếm lý nhưng vị Huyết Tộc Quỷ Thiên Tôn kia vẫn hoàn toàn cam tâm hiến dâng vô số bảo vật rồi xin lỗi rời đi.

Tất cả các Thiên Tôn của các Cổ Tộc đều không phải là đồ ngốc, ai cũng biết rõ chuyện nào nặng chuyện nào nhẹ cả.

Bởi vì hiện tại trong Táng Tiên Thần Vực không có đại sự nào diễn ra

nên Tần Cửu Ca nhanh chóng mang theo Tần Ấu Vi tới Tần Đế Thành.

Trong một tòa đại điện tỏa ra dáng vẻ huy hoàng.

“Cửu Ca, vị này là?”

Vị Hư Không Đế Nữ mặc một áo lụa mỏng nhìn tiểu nữ hài mà Tần Cửu Ca vừa mang về với ánh mắt hơi mông lung vào nghi hoặc.

Mặc dù Hư Không Đế Tộc của nàng không có thực lực sánh ngang được với Tiên Cổ Tần Tộc nhưng tại Thiên Châu này bọn hắn cũng sở hữu một thành trì cho riêng mình.

Tuy nhiên do sau này nàng sẽ trở thành đạo lữ chính quy của Tần Cửu Ca nên nàng hoàn toàn có thể tới nơi này.

Nhưng dù đã điều tra kỹ càng thì nàng cũng không biết Tần Cửu Ca lại sở hữu một muội muội nhỏ như thế.

Không lẽ là?

Ánh mắt của Hư Không Đế Nữ hiện tại nhìn Tần Cửu Ca hơi có vẻ quái dị một tý, trong lòng nàng nghĩ thầm, Đạo Tử Tần Cửu Ca của Tiên Cổ Tần Tộc trước tới nay đều có thanh danh khá là tốt đẹp.

Chưa ai nghe nói hắn có loại yêu thích như thế nào cả?

“Đây là một muội muội mà gần đây ta nhận.”

Tần Cửu Ca chỉ mỉm cười một cái rồi chỉ vào Tần Ấu Vi giải thích.

“Đây chính là tỷ tỷ sau này của ngươi!”

Tần Ấu Vi khi nghe vị ca ca vừa nhận của mình nói như thế thì trong mắt lóe lên một vệt không thích, không hiểu vì sao trong lòng nàng cảm thấy không thoải mái tý nào, nàng cảm thấy rằng như có thứ gì đó ban đầu của mình mà giờ đây đã bị chia cắt một nửa vậy.

Đương nhiên hiện tại nàng vẫn còn rất nhỏ nên nàng vẫn chưa phân biệt được đó là tình cảm gì, nàng chỉ cảm thấy không thoải mái thôi chứ không phải là chán ghét, với lại Tần Ấu Vi vô cùng nghe lời ca ca của mình.

Nàng quay sang cười đáp lễ với Hư Không Đế Nữ, tuy nhiên trong đó lại không có dáng vẻ thân cận như nàng biểu hiện với Tần Cửu Ca.

“Tỷ … Tỷ tỷ tốt!”

Tần Ấu Vi nói với Hư Không Đế Nữ.

“Được, tiểu muội muội thật xinh đẹp, chắc chắn về sau sẽ là một nữ hài rất đẹp.”

Hư Không Đế Nữ cũng không nhìn ra tâm lý của tiểu nữ hài trước mặt này, đồng thời nàng cũng không cảm nhận được xa cách hay bài xích mà tiểu nữ hài trước mắt này dành cho mình.

Dù sao đây cũng là lần đầu tiên hai nàng gặp mặt, thế nên tình huống như thế này cũng dễ hiểu mà thôi.

Chương 266: Dao Đài Thịnh Yến

Chương 266: Dao Đài Thịnh Yến

“Cửu Ca, Dao Đài Tiên Cung đã phát thiệp mời tham gia Dao Đài Thịnh Yến cho chúng ta rồi, nếu ngươi muốn đi thì ta đi theo ngươi là được rồi.”

Hư Không Đế Nữ cũng không nhìn sang Tần Ấu Vi nữa mà tiếp tục nói với Tần Cửu Ca, trong lòng nàng thì đây chỉ là một tiểu nữ hài may mắn được Tần Cửu Ca nhận làm muội muội mà thôi.

Mặc kệ trước kia nàng ra sao hay có tương lai như thế nào, một khi nàng đã được Tần Cửu Ca nhận làm muội muội thì chắc chắn vận mệnh của nàng sẽ thay đổi một trăm tám mươi độ.

Tiền đồ nàng sáng hơn khi xưa không biết bao nhiêu lần.

Hư Không Đế Nữ chỉ mặc một áo lụa mỏng, hai chân trần như nhộng sau đó từ từ bước tới bên người Tần Cửu Ca, sau đó nàng nói nhỏ vào tai hắn.

Sau này chắc chắn nàng là thê tử của Tần Cửu Ca, việc nàng làm hiện tại cũng không có gì không ổn cả.

Cả người của Hư Không Đế Nữ giờ đều đã dựa vào Tần Cửu Ca, nàng cười nhạt một tiếng rồi thầm nghĩ.

Vị phu quân tương lai này của mình đúng thật là quá dễ nhìn rồi, Trích Tiên của Thần Châu quả nhiên danh bất hư truyền.

“Dao Đài Tiên Cung sao?”

Tần Cửu Ca cười nhạt một cái, đây chính là đạo thống mà nữ chính của Khí Vận Chi Tử Tô Phục Thiên sở thuộc, Tần Cửu Ca biết chắc trong này sẽ có một cơ duyên không nhỏ đâu.

Thêm nữa hiện tại tại Táng Tiên Thần Vực vẫn chưa có động tĩnh gì truyền đến đây, thế nên Tần Cửu Ca vẫn có dư thời gian để đi vòng vòng Thiên Châu quan sát, coi như là đi giải sầu là được rồi.

“Đi ra xem một chút cũng được, coi như là đi tham quan phong cảnh giải sầu!”

Tần Cửu Ca chỉ điểm nhẹ lên khuôn mặt tuyệt mỹ xinh đẹp của Hư Không Đế Nữ rồi nói nhỏ một cái chứ không làm điều gì khác cả.

Tuy nhiên khi làm thế thì Tần Cửu Ca không quá chú ý tới Tần Ấu Vi ở kế bên, khi nàng thấy một màn này thì không hiểu vì sao hai nắm tay nhỏ nhắn của nàng lại nắm chặt lại.

“Ê a nha, ê a nha!”

Bỗng nhiên một âm thanh to lớn vang lên trong đại điện, vừa nghe liền biết Thánh Linh Thú – Y Y vừa mới thức tỉnh rồi.

Tần Cửu Ca cũng cảm nhận được động tĩnh mà nó gây ra trong Túi Trữ Yêu của mình thì cũng thả nó ra.

“Con vật nhỏ này thật sự là quá dễ tỉnh ngủ rồi.”

Tần Cửu Ca hơi hiếu kỳ một chút, trước kia Y Y đã từng ăn qua rất nhiều đồ tốt, thêm nữa vừa rồi theo quan sát của hắn thì nó còn ngủ say ít nhất một tháng trời.

Dù sao thì khi đó Thánh Linh Bản Nguyên cũng thật sự là quá nhiều.

Vừa nghĩ tới Thánh Linh Bản Nguyên thì Tần Cửu Ca lập tức nghĩ tới Khí Vận Chân Long vẫn còn treo trên người mình, thứ đồ chơi này giống như một tử vật vậy, không hề sinh động hoạt bát một chút nào, nhưng cũng không trách nó được, dù sao nó cũng vừa bị tổn thương Bản Nguyên xong.

“Y a, ê a nha.”

Vào lúc Tần Cửu Ca mở Túi Trữ Yêu của bản thân ra thì một con gấu nhỏ lông xù trắng như tuyết lập tức xuất hiện.

Nhưng mà có một cái là nó lăn ra ngoài chứ không phải như bình thường.

Phốc phốc.

Y Y với khuôn mặt vẫn chưa tỉnh táo đã lăn thành một vòng, khi đứng lên thì hai chân vẫn không cân đối lắm.

Nó tiếp tục té thêm vài lần nữa rồi mới từ từ đứng lên được.

Khi đứng lên thì nó lập tức chống nạnh hai tay sau đó đối mặt thẳng với Tần Cửu Ca rồi kêu liên tục, giống như là đang nói với hắn rằng: "Nhanh đưa đồ ăn cho bảo bối đi, bảo bối đói bụng, muốn ăn gì đó!"

Mà phải là đồ tốt.

"Cửu Ca, đây là một con Thánh Linh Thú sao?"

Hư Không Nữ Đế nhẹ đem đầu của mình gối lên đùi của Tần Cửu Ca, nàng cố gắng quay đầu để bản thân có thể dễ chịu hơn một chút.

Đương nhiên việc này cũng không là khiến một mình nàng dễ chịu hơn.

Tần Cửu Ca cười nhẹ một tiếng rồi đáp, trong mắt hắn lúc này xuất hiện một chút lửa nóng khi nhìn trực tiếp vào Y Y đang đói tìm thức ăn ở chỗ kia.

Không ngờ con vật nhỏ này lại có tu vi Thái Hư Cảnh rồi, đoán chừng qua một thời gian ngắn nữa thôi thì với đại lượng tài nguyên Tần Cửu Ca cung cấp, Y Y chắc chắn sẽ trùng kích Nhân Hoàng Lộ một cách dễ dàng và vinh quang trở thành một con Thánh Linh Thú Nhân Hoàng Cảnh.

Phải biết rõ rằng hiện tại Y Y cũng chỉ là ấu niên kỳ trong hàng Thánh Linh Thú mà thôi, dựa trên hình thể lúc trước thì nó mới sinh ra chưa được vài năm.

Đương nhiên đây cũng là một trong những tính đặc biệt của Thánh Linh Thú, giai đoạn đầu chỉ cần có tài nguyên phong phú cung cấp thì trong thời gian ngắn nó có thể phát triển cực nhanh, tấn thăng lên một cảnh giới không sai.

Nhưng một khi đến hậu kỳ thì tai hại cũng dần dần hiện rõ ra, về sau này khi đạt tới Hoàng Cảnh thì bất kỳ con Thánh Linh Thú nào cũng cần tốn hao vô số thời gian và tài nguyên để lắng đọng tu vi sau đó

mới đề cao lên được.

Tuy nhiên dù nghĩ thế nào thì những con Thánh Linh kia đều không thể trưởng thành với tốc độ nhanh như Y Y được.

Điều này có thể liên quan tới việc Tần Cửu Ca bồi dưỡng Y Y vô điều kiện, có thể nói là đập vô số tài nguyên vào mà không quá quan tâm, tuy nhiên trọng điểm vẫn nằm ở thiên phú của nó, dù tính trong hàng ngũ các Thánh Linh Thú khác thì thiên phú của Y Y cũng là hàng cao cấp nhất.

Mặc dù mỗi một con Thánh Linh Thú đều sở hữu thiên phú cực kỳ cường đại nhưng vẫn phân chia mạnh yếu.

Chương 267: Ai có thể ngờ được?

Chương 267: Ai có thể ngờ được?

Tần Cửu Ca đoán chừng con Thánh Linh Thú Y Y này của mình do có hình thù cực kỳ giống loại quốc bảo tại kiếp trước thế nên nó mới có thiên phú cường đại như thế.

Đương nhiên sự cường đại của Thánh Linh chưa bao giờ nằm ở giai đoạn tiền kỳ cả, thế mạnh thực sự của chúng được thể hiện rõ ràng nhất ở giai đoạn trung hậu kỳ, vào giai đoạn này thì bất kỳ sinh linh nào cũng đều lo lắng không biết làm cách nào để tấn thăng.

Nhưng đám Thánh Linh Thú này thì hoàn toàn không cần lo lắng việc đó, chỉ cần ăn với ngủ là có thể tấn thăng rồi, quan trọng là nhanh hay chậm mà thôi.

Một vài Thánh Linh Thú có thiên phú bình thường thì vẫn có thể lợi dụng thời gian để gia tăng tu vi, tuy rằng rất chậm nhưng vẫn có tăng.

Điều này cực kỳ kinh người, trong Thái Cổ Tiên Vực đã từng xuất hiện không ít các thiên tài yêu nghiệt giai đoạn trước tiến triển cực kỳ thần tốc, nhưng tới hậu kỳ thì lại không thể bước thêm một bước nữa, tới chết cũng vậy.

Điều này không phải để chứng mình càng lúc thiên phú của một người sẽ càng giảm xuống, tất cả lý do đều bởi vì càng về sau thì độ

khó càng nhân lên với cấp số nhân.

Đương nhiên là ngoại trừ thiên tài như Tần Cửu Ca.

Mà những Thánh Linh Thú giống như Y Y thì lại hoàn toàn không có lo lắng như thế, chỉ cần có đủ tài nguyên cùng thời gian là được.

Đây có thể nói là Thiên Thần Tử trời sinh, khiến cho vô số sinh linh hâm mộ vô cùng.

“Tên Khí Vận Chi Tử kia cũng tốt thật!”

Tần Cửu Ca cười nhạt rồi nghĩ, tên Khí Vận Chi Tử Lâm Phàm đầu tiên mà bản thân gặp quả thật là phúc tinh của mình, nếu như không gặp hắn thì mình có thể đạt được một con Thánh Linh Thú với thiên phú tốt thế này sao?

Đoán chừng tại Thanh Vân Giới ngoại trừ Khí Vận Chi Tử Lâm Phàm thì không ai gặp được con Thánh Linh Thú này cả.

Tất cả mọi người tại Thái Cổ Tiên Vực chắc chắn sẽ không ngờ được rằng tại một Tinh Thần Giới nhỏ nhoi như Thanh Vân Giới lại có sự tồn tại của một sinh linh nghịch thiên như Thánh Linh Thú.

Điều này nói ra quả thật là quá hư cấu.

Nhưng với sự xuất hiện của sinh vật tên là Khí Vận Chi Tử này thì mọi chuyện đều có thể xảy ra, sự tồn tại của bọn hắn đã là một nghịch lý rồi.

“Có vẻ không cần thời gian quá dài nữa thì Y Y sẽ trở thành một trợ lực lớn của mình.”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm sau đó lại bị chính suy nghĩ này của mình chọc cười, sau này chỉ cần gặp ai khiêu khích mình thì lập tức ném Y Y ra ngoài là được.

“Đi thôi, Y Y!”

Tần Cửu Ca nói sau đó cúi người xuống bế Y Y lên.

Nhưng Y Y không chỉ không lĩnh tình mà còn hung hung nghênh chiến Tần Cửu Ca.

Tuy nhiên Tần Cửu Ca chỉ cần đụng nhẹ thôi là nó tự động ngã lăn quay ra đất rồi.

Cảnh tượng như thế buồn cười cùng thú vị vô cùng.

“Ê a nha, ê a a!”

Thấy Tần Cửu Ca không quá coi trọng bản thân thì Y Y vội vàng lăn tới trước mặt của hắn, nó uốn éo cái đầu nhỏ của mình sau đó nhếch miệng, trong vô cùng giống người.

Cũng không phải điều gì quá bất ngờ, những Thánh Linh Thú từ trước tới nay đã nổi tiếng với việc vô cùng thông minh, nhiều con đã nghe hiểu được tiếng người từ nhỏ.

Đầu của Y Y cứ lắc qua lắc lại rồi phát ra âm thanh ê a liên tục, nó không hiểu vì sao những con người xấu xí kia lại nhìn trúng Tần Cửu Ca được, nó nghĩ mãi vẫn không rõ, dù đám người này có xấu xí nhưng các nàng đâu có mù đâu.

Tên này thậm chí còn dám cắt khẩu phần lương thực của Y Y ta, thật là hẹp hòi.

“Cửu Ca, nó tên là gì thế?”

Hư Không Đế Nữ cắn cắn môi đỏ của mình rồi nói, trong lúc nói nàng đưa bàn tay mình sờ nhẹ lên đùi của Tần Cửu Ca.

Con Thánh Linh Thú này thật sự quá đáng yêu, theo suy nghĩ của Tần Cửu Ca thì không có nữ nhân nào chống lại được sức hút của nó cả.

Đương nhiên công lớn là nằm ở bộ lông tơ trắng như tuyết của nó, bộ lông này quá hoàn mỹ rồi.

Ngay cả bản thân Tần Cửu Ca cũng thích vuốt ve lông của Y Y, chúng mềm mại và thoải mái vô cùng.

“Y Y!”

Tần Cửu Ca nhẹ cười rồi trả lời, sau đó hắn không để ý tới vẻ mặt ghét bỏ của Y Y mà lập tức bắt nó lên rồi sờ soạng khắp người nó.

Sau đó hắn còn ra hiệu cho Hư Không Nữ Đế tới để vuốt lông Y Y chung.

“Ê a nha, ê a nha!”

Y Y biểu thị rằng bản thân nó rất phẫn nộ, nó cố gắng vùng vẫy để phản kháng lần bạo hành này của Tần Cửu Ca.

“Ấu Vi cũng tới đây luôn đi!”

Hư Không Nữ Đế quay sang Tần Ấu Vi đang đứng yên ở đó rồi lên tiếng.

Khi thấy Tần Cửu Ca vuốt ve bộ lông trắng tuyết của Y Y rồi cười tươi liên tục thì Tần Ấu Vi đứng một bên cũng cảm thấy cực kỳ tò mò, nàng cũng rất yêu thích con gấu trắng trước mắt này.

Một lát sau thì một cuộc thi vuốt gấu trắng bắt đầu.

Gọi tắt là vận động ba người, hoặc là vận động nhiều người.

Chương 268: Trấn Thiên Đạo

Chương 268: Trấn Thiên Đạo

Dao Đài Tiên Cung.

Vô Tận Hoa Hải, trong đây có vô số Linh Thú đủ loại màu sắc đang nhảy mùa cùng bay lượn, chung quan còn xuất hiện cực nhiều tiên tử trẻ tuổi thân mặc áo trắng.

Mỗi một người đều nở nụ cười tươi như hoa, bất ngờ là dù lấy đại một người trong này ra ngoài thì đều xứng với danh xưng tuyệt sắc khuynh thành.

Trong không gian này thi thoảng lại vang lên tiếng cười đùa trong veo, ai tới đây cũng tưởng nơi này là nhân gian tiên cảnh cả.

“Lần Dao Đài Thịnh Yến này chắc chắn sẽ là một sự kiện to lớn nhất trong một trăm ngàn năm trở lại đây, lần này sẽ có vô số truyền nhân của đạo thống cổ tộc trên đông đảo châu vực cổ lão tới đây để dự tiệc, thế nên lần này các ngươi cần làm tốt hết sức có thể.”

Bỗng nhiên một vị tiên tử có khí chất đẹp như tuyệt tiên mỉm cười sau đó bay lên trời rồi nói, trong lòng nàng hiện tại cũng hơi hưng phấn một chút.

Nàng được giao trọng trách làm người chủ trì của sự kiện lần này nên nàng biết rõ người tham gia Dao Đài Thịnh Yến có bối cảnh cùng thiên phú mạnh mẽ ra sao.

Có thể nói lần sự kiện này là lần hùng vĩ cùng to lớn nhất từ ngày đầu của Dao Đài Tiên Cung tới nay.

Một phần là Dao Đài Tiên Cung của các nàng vận dụng được danh khí mà Cửu Long Kéo Quan mang tới, nhiều Đạo Tử, Thần Nữ của các đạo thống cổ tộc đều kéo tới Thiên Châu.

Mà Dao Đài Tiên Cung các nàng thân là một trong các thế lực đỉnh phong tại Thiên Châu nên có tư cách tiếp đãi bọn hắn.

Nếu như các nàng có thể làm tốt chuyện lần này thì chắc chắn thanh danh của bọn hắn sẽ truyền lưu rất rộng trong các đạo thống cổ tộc cổ lão.

Điều này cực kỳ có lợi cho sự phát triển của các nàng.

Thế nên Dao Đài Tiên Cung các nàng phải tổ chức hết sức để hiện thực lực của mình ra.

Không thể quá nhiều nhưng cũng không thể quá ít được.

Nếu như quá nhiều thì người tham dự sẽ cảm giác như Dao Đài Tiên Cung đang cho bọn hắn một cái hạ mã uy, điều này không ổn.

Nhưng nếu quá ít thì sẽ khiến cho những truyền nhân kia xem nhẹ các nàng.

Thế nên bình thường là hoàn mỹ nhất.

Đây chính là đạo xử sự.

Bên ngoài Dao Đài Tiên Cung.

Trên trời có vô số Tiên Hạc đang xoay quanh bay lượn, thi thoảng chúng còn phát ra một âm thanh du dương.

“Đạo Tiên Thánh của Chí Tôn Đạo Đình tới Dao Đài Tiên Cung dự tiệc.”

Một âm thanh vang lên giữa hư không, một người mặc áo lam từ từ xuất hiện, ánh mắt của người này cực kỳ bình tĩnh, nếu như xem xét thật kỹ thì có thể thấy Đạo Tiên Thánh hiện tại rất khác với khi xưa.

Tuy trước kia Đạo Tiên Thánh vẫn biểu hiện sự bình thản trên mặt mình nhưng hiện tại nó lại hơi khác.

Trên mặt của hắn không còn vẻ cao ngạo in sâu vào nội tâm nữa.

“Đây chính là Đạo Tiên Thánh sao? Người mà nói rằng trời không sinh Đạo Tiên Thánh ta thì Đại Đạo Vạn Cổ như đêm dài kia?”

Có không người người đứng xung quanh Dao Đài Tiên Cung cũng nhận ra Đạo Tiên Thánh, tuy nhiên một âm thanh vang lên/

Một khí tức cường đại ập vào mặt tất cả mọi người, những lời vừa rồi cũng chứa đầy sự khiêu khích.

Người vừa lên tiếng là một thanh niên mặc áo bào đỏ rực, trên trán còn có một ký hiệu chiếc lá đỏ tươi.

Tướng mạo của y trông có vẻ hơi thô kệch, nhưng lại khiến người khác cảm nhận được vẻ đẹp cuồng dã hơn là phản cảm.

Tướng mạo này hiện lên một vẻ đẹp hoàn toàn trái ngược với vẻ thư sinh tuấn lãng của Đạo Tiên Thánh.

“Tại hạ là Trấn Thiên Đạo, lần này tới Thiên Châu là muốn cố tình khiêu chiến thiên tài yêu nghiệt ở nơi này, mà ta còn nghe được trong vô số thiên tài yêu nghiệt của Thiên Châu thì Đạo Tiên Thánh ngươi là người dẫn đầu, thế nên Trấn Thiên Đạo ta tới Dao Đài Thịnh Yến này cũng cốt là để lĩnh giáo bản lĩnh của ngươi ra sao!”

m thanh của Trấn Thiên Đạo vô cùng to lớn, hắn nhìn Đạo Tiên Thánh vẫn giữ sắc mặt bình tĩnh, người mang danh thiên tài dẫn đầu của cả Thiên Châu.

Y khác hẳn với những người khác khi tới Thiên Châu này, Trấn Thiên Đạo hoàn toàn không quan tâm Cửu Long Kéo Quan gì cả, ý định thật sự của y chỉ là đến khiêu chiến với vô số thiên tài khác mà thôi.

Dù sao Trấn Thiên Đạo cũng đã tìm hiểu trước hết rồi, y biết rằng trong lần thịnh hội này sẽ xuất hiện vô số Đạo Tử, Thần Nữ của nhiều đạo thống thế lực cổ xưa, mục tiêu của Trấn Thiên Đạo hắn chính là những người này.

Chỉ có khi giao thủ với người mạnh hơn thì mới có thể trở nên càng cường đại, đây chính là lý niệm trong lòng của y.

“Nếu như muốn khiêu chiến thì Tiên Thánh sẵn sàng phụng bồi.”

Đạo Tiên Thánh đặt hai tay sau lưng, ánh mắt bình tĩnh rồi lên tiếng, nhìn qua thì có thể thấy được hắn hoàn toàn không e ngại hay sợ sệt vị thiên tài Trấn Thiên Đạo này.

Mặc dù Đạo Tiên Thánh hắn không thể tiếp được dù chỉ một chiêu của Đạo Tử Cấm Kỵ Thế Lực, nhưng hắn cũng không phải là người sợ sệt khiêu chiến.

Đây không phải là cao ngạo, đây là tự tin được khắc trong xương hắn.

Chương 269: Bàn Đào Tiên Quả

Chương 269: Bàn Đào Tiên Quả

“Hai vị, nơi này là bên ngoài của Dao Đài Tiên Cung, dù sao hai vị cũng phải nể mặt chủ nhà chứ!”

Đột nhiên một nam tử mặc áo bào mỏng, khuôn mặt tuấn lãng, thân cưỡi yêu thú mắt hổ, thân nai, vảy rồng, đuôi trâu và mang trên mình bảy màu.

Trên mặt của tên nam tử kia giống như lúc nào cũng là vẻ tươi cười cả.

“Truyền nhân của Tam Sinh Thiên Cung, danh xưng là Tiểu Thánh Nhân – Dịch Thiên Hành.”

Có người khi thấy dáng vẻ của thanh niên cưỡi yêu thú giống trâu lại không phải trâu kia thì vội hô lớn.

Rõ ràng những người này là người đã từng gặp qua truyền nhân của Tam Sinh Thiên Cung, cũng là người có biệt danh Tiểu Thánh Nhân – Dịch Thiên Hành.

Hơn nữa tên Dịch Thiên Hành này còn có thiên tư cực kỳ cường đại cùng với thực lực siêu việt đại đa số thế hệ trẻ tuổi trên Thái Cổ Tiên Vực.

Do Dao Đài Thịnh Yến do Dao Đài Thiên Cung đã sắp diễn ra nên xung quanh nơi này xuất hiện vô số thiên tài yêu nghiệt, truyền nhân của các đạo thống cổ giáo lớn.

Tất cả bọn hắn đều đang chậm rãi đánh giá những thiên tài xung quanh mình.

Đối với bọn hắn thì tất cả mọi người xung quanh ở đây thì tương lai đều sẽ trở thành địch nhân trong con đường truy cầu Đại Đạo, dù sao bất kỳ người nào cầm được thiệp mời của Dao Đài Tiên Cung thì chứng tỏ thực lực cùng thiên phú không yếu.

“Tam Hoa Tụ Đỉnh của Tam Sinh Thiên Cung vô cùng nổi tiếng đó, nghe nói vị Tiểu Thánh Nhân – Dịch Thiên Hành đây đã tu luyện nó

tới mức xuất thần nhập hóa, trước đó ta đã muốn đánh một trận với ngươi từ lâu rồi."

Trấn Thiên Đạo chuyển sự chú ý của mình sang thiếu niên tuấn lãng kia rồi lên tiếng.

Nếu nhìn kỹ thì có thể thấy rõ trong mắt hắn như đang có một ngọn lửa đang cháy hừng hừng.

Vị thiếu cung chủ Dịch Thiên Hành của Tam Sinh Thiên Cung tại Đạo Châu này vừa sinh ra đa xuất hiện Tử Khí tỏa ba ngàn dặm, thần quan phổ chiếu, chỉ cần nhìn vào liền thấy thần dị phi thường.

Đạo Châu chính là một trong những châu vực cổ xưa nhất tại Thái Cổ Tiên Vực này, khoảng cách giữa nó và châu vực của Trấn Thiên Đạo rất lớn.

Nhưng mà do danh tiếng của Tiểu Thánh Nhân – Dịch Thiên Hành quá mức vang dội nên hắn mới biết rõ ràng tới như vậy, chỉ là Trấn Thiên Đạo chưa có cơ hội đi Đạo Châu khiêu chiến mà thôi.

Không ngờ hiện tại lại có cơ hội gặp mặt trong Dao Đài Thịnh Yến thế này, khi vừa chạm mặt Dịch Thiên Hành thì trong lòng của hắn có chút kích động.

Hắn là một người hiếu chiến, có thể nói lấy chiến mà sống, vì chiến mà chết.

Chiến đấu chính là tất cả trong cuộc đời của hắn, gì mà thiên tiên tuyệt sắc, Đại Đế mỹ nữ, Thần Nữ Đạo Cung gì đấy hoàn toàn không lọt được vào mắt xanh của hắn.

Theo hắn thấy tất cả thứ đó đều là một đống bùn đất mà thôi.

Sao có thể sảng khoái được hơn chiến đấu cơ chứ.

"Thiên Hành tham gia lần Dao Đài Thịnh Yến này là để nếm thử Bàn Đào Tiên Quả vang danh khắp nơi!"

Dịch Thiên Hành nghe thế thì chỉ cười nhẹ rồi lên tiếng đáp, bộ dáng của hắn cực kỳ giống một anh hàng xóm hiền lành tốt bụng.

"Được, ta cũng muốn nếm thử Bàn Đào Tiên Quả của Dao Đài Tiên Cung."

Trấn Thiên Đạo nghe thế thì cười lớn rồi nói, hắn cũng là một người biết phân biệt nặng nhẹ, trước cửa đạo thống của người ta mà cứ

khiêu chiến tranh đấu thì đúng thật là hơi có không tốt, vừa rồi hắn cũng chỉ muốn coi thái độ của tên Đạo Tiên Thánh vang danh Thiên Châu sẽ phản ứng ra sao thôi.

Hiện tại nếu xem xét sơ bộ thì tên Đạo Tiên Thánh của Thiên Châu này quả thật là một thiên tài yêu nghiệt chân chính, không phải hạng mua danh chuộc tiếng.

Vừa rồi Trấn Thiên Đạo đã lén sử dụng một thủ đoạn nhỏ nhằm khỏa nghiệm một tý nhưng cũng bị Đạo Tiên Thánh hóa giải một cách nhẹ nhõm.

Thế nên từ việc này Trấn Thiên Đạo đã có thể chắc chắn thực lực của Đạo Tiên Thánh rất không tệ.

Dưới danh tiếng to lớn thì không có người yếu, câu này quả nhiên không sai.

Bỗng nhiên trên trời lại có cánh hoa rơi xuống đầy rẫy.

Một nữ tử tuyệt sắc mặc quần áo vàng óng cười nhẹ rồi bước tới.

“Mời tất cả mọi người vào cung dự tiệc.”

Nữ tử tuyết sắc kia nói với một giọng vô cùng ôn nhu nhẹ nhàng, nàng từ từ mời tất cả thiên kiêu đi vào dự tiệc, từ thần thái tới khí chất đều khiến lòng người mê muội.

Nàng đương nhiên là thiếu cung chủ Hoa Khinh Ngữ của Dao Đài Tiên Cung, tuyệt sắc thiên tiên đứng thứ hai tại Thiên Châu này.

Người đứng đầu đương nhiên không phải ai khác ngoài sư tôn của Hoa Khinh Ngữ, cung chủ của Dao Đài Tiên Cung.

“Được lắm, ta nghe tiên tử, trước tiên nếm thử Bàn Đào Tiên Quả.”

Trấn Thiên Tôn lớn tiếng kêu rồi dẫn đầu đi vào Dao Đài Tiên Cung.

Bỗng nhiên thần sắc của hắn cứng lại sau đó bỗng trở nên cực kỳ giật mình, quay mắt nhìn về phương xa.

Không chỉ hắn mà tất cả thiên tài yêu nghiệt đang có mặt tại hiện trường đều quay đầu sang nhìn về cùng một hướng.

Trong mắt của hắn bọn hắn chỉ có hai chữ rung động.

“Chân bước Đại Đạo, Hư Không sinh sen, đây là thần thánh phương

nào vậy?”

Chương 270: Đại Đạo Trích Tiên

Chương 270: Đại Đạo Trích Tiên

Trấn Thiên Đạo nói thầm trong miệng, biểu lộ của hắn khi này ngưng trọng dị thường, từ trước đến nay hắn chưa bao giờ gặp người nào cùng thế hệ mà lại đạt được độ cao như thanh niên trước mắt cả.

Kiến thức của hắn cũng không phải là hạng tầm thường, tất cả những gì diễn ra ở ngoài kia đều mang ý nghĩa phi phàm, dù muốn cũng không thể làm giả được, thế nên trong lòng của Trấn Thiên Đạo hiện tại quả thật là muốn dời non lấp biển.

Đông, thùng thùng!

Sau khi âm thanh này vang lên thì bọn hắn dần dần thấy rõ được nơi xa xuất hiện ba thân ảnh đang từ từ đi tới, đó là một nam từ đang cầm tay một tiểu hài, kế bên còn có một giai nhân tuyệt sắc.

Nam tử thì bộ dáng phong thần tuấn lãng, ấm áp hiền hòa, áo trắng như tuyết khiến cho khí chất của y giống như Trích Tiên hạ phàm.

Diện mạo của người này đẹp tới mức nhân thần công phẫn.

Đại Đạo Trích Tiên cùng lắm là như thế này mà thôi.

“Xung quanh hắn dường như có tiếng Đại Đạo oanh minh, toàn thân thì như có Pháp Tắc Chi Lực quấn quanh.”

Dịch Thiên Hành của Tam Sinh Thiên Cung nhìn thiếu niên áo trắng phía xa xa với vẻ mặt kinh ngạc, hai con ngươi co lại, bởi vì hắn là người tu luyện Cổ Pháp nên hắn có thể thấy nhiều thứ hơn những thiên tài yêu nghiệt khác ở đây.

Thiếu niên áo trắng lạ lẫm mà trước nay mình chưa từng gặp qua này mang cho hắn một cảm giác giống như là Thâm Uyên mênh mông vậy.

Mặc dù thái độ hắn thể hiện ra đối với những thiên tài khác vô cùng bình thản nhưng điều này không có nghĩa là hắn không có Ngạo Khí của riêng mình.

Dịch Thiên Hành chưa từng tự coi thường bản thân và tuyệt đối không bao giờ hắn tự coi nhẹ thực lực của mình.

Tại Đạo Châu, một châu vực cực kỳ cổ lão cùng thần bí, Dịch Thiên Hành tuy không dám nói bản thân hắn có thể một mình áp thế hệ trẻ tuổi của một châu nhưng tuyệt đối hắn cũng có thể đặt chân lên hàng ngũ yêu nghiệt chí tôn mạnh nhất.

Nhưng khi Dịch Thiên Hành thấy được thiếu niên áo trắng trước mắt thì nội tâm của hắn như sóng biển cuộn trào dù bên ngoài hắn vẫn biểu hiện ra phong khinh vân đạm.

“Không lẽ hắn chính là…”

Dịch Thiên Hành như nghĩ tới điều gì đó, Đạo Châu của hắn cách Thiên Châu vô cùng xa, và đối với Thần Châu cổ xưa thì càng xa hơn nữa.

Nhưng thanh danh thì có thể vượt xa khỏi những châu vực khác nhau, dù sao tại bất kỳ châu vực nào cũng có một thứ gọi là Truyền Tống Trận.

Chỉ cần bất kỳ một đạo thống cổ tộc nào có Thiên Tôn tọa trấn thì đều có thể sử dụng một cách dễ dàng.

Tuy cái giá mà nó hao phí không nhỏ nhưng cũng không phải là không có đạo thống cổ tộc chịu được.

Thế nên chỉ cần là thiếu niên yêu nghiệt tại một châu vực thì tại châu vực khác người đó cũng có thanh danh không nhỏ.

Chỉ là tại châu vực khác thì thanh danh không lan nhanh lắm thôi.

Dịch Thiên Hành cũng biết về một số yêu nghiệt chí tôn có thể áp chết một lúc mấy châu.

Ví dụ như là Tiểu Yêu Đế của Yêu Châu, Đạo Quân Tiên của Đạo Châu, không phải.

Một lúc sau thì Dịch Thiên Hành lắc đầu liên tục, những người này hoàn toàn không phải là thiếu niên trước mắt này.

Sau một lúc thì ánh mắt của Dịch Thiên Hành hơi nheo lại, hắn đã nhớ được đây là ai.

Đạo Tử Tần Tộc tại Thần Châu, Tần Cửu Ca.

Sao hắn lại có thể quên người này.

Tại trong lòng của vô số truyền nhân của các cổ tộc đạo thống cổ lão thì vẫn còn một tòa núi lớn chọc trời, một ngọn núi đến từ người cùng thế hệ.

“Đạo Tử đến đúng thật!”

Hoa Khinh Ngữ nhìn thiếu niên áo trắng đang chầm chậm đi đến, mỗi một bước đều giống như đạp lên Đại Đạo mà tới, khi thấy vị Đạo Tử trước mắt này thì hai mắt Hoa Khinh Ngữ sáng lên, vị Đạo Tử này chính là người cao quý nhất Dao Đài Tiên Cung mời lần này.

Chỉ cần vị này chịu đến tham gia Dao Đài Thịnh Yến của các nàng thì thanh danh của Dao Đài Tiên Cung sẽ nổi như cồn trong một thời gian.

Khi Hoa Khinh Ngữ lên tiếng thì tất cả mọi người xung quanh đều đang đánh giá thiếu niên trước mắt này.

“Đạo Tử Thần Châu – Tần Cửu Ca.”

Có người nói nhẹ với người cạnh bên, sau đó tất cả thiên tài đều trầm mặc mà nhìn thiếu niên áo trắng trên kia.

Thật ra có rất nhiều người ở đây không biết rõ Tần Cửu Ca là ai, không phải ai cũng có thời gian đi quan tâm những yêu nghiệt đỉnh phong của châu vực khác.

Nhưng mà vẫn có người biết rõ về Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca cầm tay Tần Ấu Vi dần dần đi tới, trên mặt hắn là một nụ cười nhạt, hắn chỉ đi mà không nói gì, chỉ khi ánh mắt quét tới Dịch Thiên Hành thì hắn hơi nheo mắt lại một chút.

Đây không phải là do tên Dịch Thiên Hành kia là Khí Vận Chi Tử mà là do trên người tên này Tần Cửu Ca cảm nhận được một tia Tự Nhiên Đại Đạo.

Chính là cảm giác thanh tĩnh mà Đạo Gia truyền thống mang lại.

“Ha ha, Trấn Thiên Đạo ngươi không phải là thích khiêu chiến những thiên tài yêu nghiệt của châu vực khác sao?”

“Sao hiện tại lại im như hến thế?”

Có một vài thiên tài yêu nghiệt đứng quanh Trấn Thiên Đạo bắt đầu

cười nhạo y.

Vừa rồi Trấn Thiên Đạo còn trưng ra bộ dáng lão tử là đệ nhất thiên hạ, nhưng khi Tần Cửu Ca vừa xuất hiện thì y lại đứng đó như trời trồng, không biết đang suy nghĩ gì!

Trấn Thiên Đạo khi nghe những câu khiêu khích này thì im lặng tới cực độ, lão tử hiếu chiến chứ không phải là thằng ngu, ngươi thử khiêu chiến người đó thử đi rồi ngươi nói tiếp.

“Hai vị này là…”

Hoa Khinh Ngữ nhìn sang hai mỹ nhân một lớn một nhỏ bên người của Tần Cửu Ca rồi nói, không nói tới tiểu mỹ nhân Tần Cửu Ca đang nắm tay, tuy hiện tại bộ dáng của nàng vẫn khá xinh đẹp nhưng chưa tới mức nào.

Nhưng vị đại mỹ nhân này thì khác, nàng thật sự là quá đẹp.

Đây là một người đẹp tới mức mà nàng, người thường xuyên nhìn thấy Thần Nữ đệ nhất Thiên Châu, vẫn cảm thấy quá hoàn mỹ.

Từ mũi tới ngũ quan, làn da trắng nõn và dáng người ma quỷ.

Đương nhiên nếu chỉ như thế thì cũng không có gì quá bất ngờ, dù sao bản thân nàng cũng là một nữ tử có nhan sắc tuyệt đẹp.

Nhưng thứ khiến cho Hoa Khinh Ngữ tán thưởng, thậm chí là hâm mộ chính là khí chất của vị nữ tử tuyệt sắc này.

Tại Tiên Vực thì có thể tìm tới rất nhiều nữ tử có tướng mạo và nhan sắc tuyệt trần, thế nên cách để đánh giá nhan sắc của các nàng nằm ở phần khí chất là chính.

Chương 271: Thê tử của Cửu Ca

Chương 271: Thê tử của Cửu Ca

“Thê tử của Cửu Ca!”

Tần Cửu Ca còn chưa lên tiếng thì Hư Không Đế Nữ đã mỉm cười rồi nói với Hoa Khinh Ngữ, tay của nàng khoác lên tay của Tần Cửu Ca một cách vô cùng tự nhiên.

“Đạo Tử thật sự là có phúc khí!”

Hoa Khinh Ngữ cũng cười sau đó lên tiếng, nàng không hề để tâm tới tiểu tâm tư của Hư Không Đế Nữ.

Sau đó Hoa Khinh Ngữ đảo mắt nhìn sang Tần Ấu Vi kế bên người Tần Cửu Ca với ánh mắt không hiểu, tiểu nữ hài này tu vi quá yếu, hoàn toàn không giống với muội muội của Tần Cửu Ca.

Hơn nữa dựa trên tin tức nàng thu được thì Tần Cửu Ca chính là con trai độc nhất của tộc trưởng Tiên Cổ Tần Tộc, hắn không có đệ đệ hay muội muội gì cả.

Tuy nhiên tu vi của tiểu nữ hài này hơi yếu nhưng sinh vật như gấu trắng trong ngực của y lại không tầm thường tý nào.

Lần đầu khi thấy Y Y thì Hoa Khinh Ngữ chỉ cảm thấy con gấu trong tay tiểu nữ hài kia thật dễ thương và xinh đẹp.

Nhưng một thời gian sau thì nàng lại cảm thấy thất kinh vì nàng cảm nhận được một cổ lực lượng Bản Nguyên cực kỳ cường đại trong người con gấu đó.

Sau khi chấn kinh thì Hoa Khinh Ngữ nhanh chóng lấy lại tinh thần, dù sao nàng cũng là Thần Nữ của Dao Đài Tiên Cung.

“Mọi người vài ngồi trước.”

Hoa Khinh Ngữ quay đầu nhìn sang không ít thiên tài yêu nghiệt xung quanh rồi lên tiếng, Dao Đài Thịnh Yến chính là buổi tiệc rượu to lớn nhất của Dao Đài Tiên cung bọn nàng, không thể lơ là được.

…

Tại trong một dãy núi ở phụ cận Dao Đài Tiên Cung.

Tô Phục Thiên nhìn đống huyết nhục của yêu thú kế bên hắn với vẻ mặt dữ tợn, hắn không thèm để ý tới độ huyết tinh của đống huyết nhục kia mà trực tiếp ăn sống, khung cảnh cực kỳ kinh khủng.

Hắn không biết vì sao từ khi ăn viên Tiên Thiên Linh Đan hắn tìm được từ bí cảnh kia thì hắn liên tục mơ và nghĩ về tràng cảnh bị đám Yêu Khuyển Teddy kia vây quanh

Dù làm thế nào thì hắn cũng không thể xóa bỏ được cảnh tượng đó trong đầu mình, điều này khiến hắn cực kỳ khó chịu.

Trước đó thì hắn còn có thể áp chế nhưng hiện tại hắn đã cảm thấy không thể chịu nổi được nữa rồi.

“Vì cái gì, vì cái gì, vì cái gì!”

Tô Phục Thiên lớn tiếng gầm thét, âm thanh của hắn vang vọng trong sơn động.

Tô Phục Thiên quỳ hai chất dưới đất, hai tay chống xuống đất tại ra vài đạo huyết ấn, trong mắt chảy ra huyết lệ không ngừng.

Hắn muốn báo thù, nhưng hắn lại không biết cách nào để báo thù cả, thực lực hiện tại của hắn quá chênh lệch với Đạo Chủ của Chí Tôn Đạo Đình.

Bất đắc dĩ, phẫn nộ cùng sát ý cực độ.

Bỗng nhiên trong óc Tô Phục Thiên hiện lên vô số ác niệm của các tàn hồn, đây là dấu hiệu cho sự bất ổn của Linh Hồn Bản Nguyên.

“Do các ngươi bức ta, ta cũng không muốn đâu!”

Tô Phục Thiên ngửa lên đầu rống to, ánh mắt đỏ bừng, linh hồn của hắn là sự kết hợp của vô số ác niệm tàn hồn rất nhiều cường giả thượng cổ.

Điều này khiến hắn tục hơn và có một vài biến hóa khác.

…

Dao Đài Tiên Cung, Tần Cửu Ca đang ngồi tại vị trí chủ tọa bỗng nở nụ cười khẽ, ánh mắt hắn nhìn thẳng về hướng của Tô Phục Thiên rồi nở một nụ cười đầy nghiền ngẫm.

Dao Đài Hoa Trì.

Vô số Tiên Hoa Đào lơ lửng giữa không trung.

Từng nữ đệ tử của Dao Đài Tiên Cung thân mặc áo trắng uyển chuyển nhảy múa.

Người ngoài nhìn vào chỉ thấy đây quả là một phong cảnh tịnh lệ.

Không gian nơi này rộng rãi vô cùng, cộng thêm vô số nữ đệ tử xinh đẹp của Dao Đài Tiên Cung đứng trong nhảy múa càng khiến cho người khác say mê.

Không ít thanh niên bắt đầu phát tán thần quang sau đó đi tới chỗ nữ đệ tử mà bản thân vừa ý rồi bắt đầu trò chuyện, khung cảnh vô cùng hài hòa.

“Trước kia ta đã nghe nói qua danh tiếng của Bàn Đào Tiên Quả của Dao Đài Tiên Cung, lần này tới đây thì mới biết quả nhiên danh bất hư truyền.”

Một âm thanh cực kỳ cởi mở vang lên giữa khung cảnh vui vẻ này, tuy âm thanh cởi mở nhưng nó lại vô cùng tự nhiên, khiến cho người khác lòng sinh hảo cảm.

Dịch Thiên Hành cười cười mà nhìn liếc sang Hoa Khinh Ngữ, tuy nhiên ánh mắt của hắn lại nhịn không được mà nhìn sang Tần Cửu Ca đang ngồi ở bên cạnh.

Dao Đài Thịnh Yến là một sự kiện lớn nên có không ít chỗ ngồi, tuy nhiên chủ vị thì lại cực kỳ có hạn, Hoa Khinh Thân thân là chủ nhà cộng với việc nàng là người chủ trì cho sự kiện lần này nên nàng mới có tư cách ngồi lên chủ vị.

Đương nhiên về phần Đạo Tử của Thần Châu thì đã đủ tư cách từ đầu rồi.

“Đúng là ăn ngon thật, Bàn Đào Tiên Quả này đúng là không thẹn với danh mỹ vị nhân gian!”

m thanh của Trấn Thiên Đạo cũng vang lên ngay sau đó, hiện tại mỗi một tay hắn đang cầm một viên Bàn Đào đỏ rực sau đó nhau nuốt, nhìn bộ dáng cực kỳ phóng khoáng.

Giữ một rừng thiên tài yêu nghiệt ai nấy đều tuấn lãng thần thái, Tiên Khí nhẹ nhàng thì người như Trấn Thiên Đạo thực sự là quá nổi bật, khiến cho người khác ấn tượng khắc sâu.

“Nghe nói trong Dao Đài Tiên Cung có một nơi gọi là Bàn Đào Viên, trong đó trồng ba ngàn sáu trăm gốc Bàn Đào Thụ!”

“Một ngàn hai trăm cây đầu tiên chỉ là hoa quả nhỏ bé, cần ba vạn năm là chín, phàm nhân ăn một ngụm liền có thể kéo dài tuổi thọ, lặp tức đột phá lên Càn Nguyên Chi Cảnh.”

“Một ngàn hai trăm cây tiếp theo cần tới sáu vạn năm mới có thể chín, Thần Phủ Cảnh một khi ăn vào liền đột phá một tiểu cảnh giới!”

“Một ngàn hai trăm gốc cuối cùng thì cần chín vạn năm mới có thể đơm hoa kết trái, những Bàn Đào Tiên Quả này thậm chí còn có thể khiến cho cường giả Nhân Hoàng Cảnh hưởng lợi không nhỏ.”

Một nam tử áo tím thấy thế thì cũng từ từ lên tiếng nói, hắn là một trong những thiên tài yêu nghiệt đến từ khu vực khác, lần đến Thiên Châu này chủ yếu là để quan sát Cửu Long Kéo Quan.

Tuy là người của châu vực khác nhưng hắn biết rất rõ về Bàn Đào Viên của Dao Đài Tiên Cung, cũng vì từ nhỏ hắn đã đam mê với những kỳ trân dị quả nên đọc qua không ít điển tịch.

Dao Đài Tiên Cung nổi tiếng với Bàn Đào Tiên Quả đã lâu nên hắn không thể nào chưa từng xem qua được.

Thật ra còn một số thông tin mà hắn còn chưa tiết lộ, nếu như dược hiệu của những Bàn Đào Tiên Quả này cùng lắm chỉ tác dụng với người có thực lực Thiên Tôn trở xuống thì chắc chắn nó không có thanh danh lớn như hiện tại đâu.

Chương 272: Thế lực cổ xưa

Chương 272: Thế lực cổ xưa

Nguyệt Trường Ca còn biết bên trong Dao Đài Tiên Cung vẫn còn một vài trăm Bàn Đào Thụ cần trăm vạn năm mới có thể kết quả một lần, nhưng những Bàn Đào đó quả thật là quá mức trân quý nên hiện tại chắc chắn sẽ không lấy ra chiêu đãi khách nhân.

“Vị công tử này nói không sai!”

Hoa Khinh Ngữ quay sang cười nhẹ đáp lễ Nguyệt Trường Ca một cái, Bàn Đào Tiên Quả của các nàng dù sao cũng vô cùng nổi tiếng khắp các châu vực xung quanh cùng với Thiên Châu.

Ba ngàn sáu ngàn Bàn Đào Thụ này cũng chính là một trong các nội tình cường đại của Dao Đài Tiên Cung các nàng.

Đừng nhìn những Bàn Đào Tiên Quả ba vạn năm kia không có tác dụng gì với những cường giả chân chính mà nhầm.

Đối với những đệ từ có tu vi nhỏ bé trong cung thì những Bàn Đào này là một cơ duyên to lớn, là một chỗ tốt không thể chối từ.

Một đạo thống cổ tộc hay bất kỳ thế lực nào muốn cường đại thì không chỉ có cao tầng mạnh mẽ không là đủ, phải xem đại đa số thực lực của đệ tử thế lực đó ra sao nữa.

Mà Dao Đài Tiên Cung các nàng đã dựa vào Bàn Đào Thụ để dẫn

trước nhiều thế lực khác một khoảng.

“Trường Ca còn từng nghe qua một bí mật đó chính là lai lịch của Bàn Đào Thụ trong Bàn Đào Viên, nhưng không biết điều đó có phải sự thật hay không!

“Nghe đồn Bàn Đào Thụ trong Dao Đài Tiên Cung có lai lịch cổ xưa tới cực độ, nó được một thế lực thần bí từ thời đại cổ trồng và lớn lên.”

Nguyệt Trường Ca tiếp tục mỉm cười rồi lên tiếng, hắn nhìn thẳng vào Hoa Khinh Ngữ rồi đặt câu hỏi, lời đồn này cũng là không có lửa thì làm sao có khói, có rất nhiều dẫn chứng có thể chứng minh cho lời đồn này.

Hoa Khinh Ngữ chỉ gật đầu cười coi như chấp nhận, thật ra chuyện này cũng không được tính là chuyện gì quá bí ẩn, tại Thiên Châu thì bất kỳ thế lực nào có một tý địa vị đều có thể biết đến.

Đoán chừng chỉ có những thế lực hay thiên tài yêu nghiệt của các châu khác mới bất ngờ trước tin tức này mà thôi.

Gốc Bàn Đào Tiên Thụ có tuổi đời lâu nhất trong Bàn Đào Viên các nàng quả thật là một cây giống có nguồn gốc từ một đạo thống cực kỳ cổ lão.

Nhưng mà thế lực đạo thống cổ lão kia là gì thì Hoa Khinh Ngữ nàng cũng bó tay, cung chủ chưa bao giờ nói điều này cho nàng biết cả.

“Lần này tông chủ đã cố ý phân phó cho ta lấy ba viên Bàn Đào Tiên Quả từ trên Bàn Đào Vương Thụ trong Bàn Đào Viên ra chiêu đãi!”

Lời vừa dứt thì Hoa Khinh Ngữ tiếp nhận một khay ngọc từ tay của một thị nữ, sau đó nàng mở lớp che ra và để lộ ba viên Bàn Đào Quả màu sắc tiên diễm, hình dáng sung mãng cực kỳ.

“Loại Bàn Đào Quả này là loại có hiệu quả đỉnh cấp nhất trong Dao Đài Tiên Cung chúng ta, dù cho đối với một Thiên Tôn cự đầu thì khi ăn vào cũng được lợi ích không nhỏ.”

“Chư vị thiên kiêu đã tập hợp từ nhiều nơi tới đây thì không tổ chức một hội giao lưu thì tiếc quá!”

“Thế nên cung chủ của Dao Đài Tiên Cung ta cố ý tổ chức một buổi giao lưu và ba viên Bàn Đào Quả này sẽ trở thành phần thưởng, hy vọng mọi người có thể cố hết sức và cống hiến hết mình.”

Hoa Khinh Ngữ khi thấy các thiên kiêu yêu nghiệt ở dưới đã bắt đầu rục rịch thì cũng từ từ tuyên bố thông tin động trời này.

Thật ra có không ít người có mặt tại đây cũng có ý định giao thủ với những thiên tài của các châu vực khác.

Dù sao thì chỉ có khi đối địch với một đối thủ xứng tầm thì mới đủ để khiến bọn hắn tiếp thêm một bước được.

“Nếu như chỉ một mình ta chiếm trọn thì cũng không có gì hay, ta tuyên bố còn có thiên kiêu nào dám đứng ra chiến một trận không?”

Bỗng nhiên Trấn Thiên Đạo lớn tiếng kêu to, xông thẳng vào mây trời sau đó đánh một chưởng ra khiến cho Tiên Vân rớt xuống.

Vừa nhìn liền biết Chiến Ý ngập trời, là một tên chiến đấu cuồng ma chính hiệu.

Thật ra trong Đạo Thống của Trấn Thiên Đạo cũng sở hữu vô số chiến đấu cuồng ma, bọn hắn chấp nhất với chiến đấu như điên như si, lấy chiến mà sinh, lấy chiến dưỡng chiến.

Tất cả bọn hắn tin tưởng rằng vào thời khắc sinh tử thì càng dễ đột phá cảnh giới hơn.

“Đến đây, ta đã chờ ngày này từ lâu lắm rồi, có người dám đánh một trận sao?”

Trấn Thiên Đạo đứng ở không trung rồi lớn tiếng kêu to, hắn muốn thông qua thực lực của mình để lan truyền uy danh của hắn ra khắp châu vực trong Thái Cổ Tiên Vực.

Thế nên hắn không sợ chiến, lấy chiến dưỡng chiến.

“Đạo Tiên Thánh dám đến hay không?”

“Đạo Tiên Thánh dám đến hay không?”

Trấn Thiên Đạo cười ha hả rồi nói, ánh mắt của hắn nhìn thẳng vào nam tử trẻ tuổi đang ngồi uống rượu ở phía xa xa kia, những lời mà hắn nói tuy vô cùng phách lối nhưng lại không mang theo một chút trào phúng nào, ngược lại đó là lời xuất phát từ chân tâm của hắn.

Thật ra không ít người ở đây đều có thể cảm nhận được điều đó, chính Đạo Tiên Thánh cũng cảm nhận được điều đó, nhưng điều này không đại biểu hắn không dám nghênh chiến.

Hắn cũng cần một cơ hội để chứng minh những thiên tài cùng thế hệ tại Thiên Châu rằng bản thân tuy không thể tiếp được dù chỉ một chiêu của vị Đạo Tử Cấm Kỵ của Thần Châu kia nhưng hắn vẫn là Đạo Tiên Thánh, một thiên tài không phải ai cũng có thể so sánh được.

Đạo Tiên Thánh không nói gì mà chỉ từ từ đi tới không trung, nói là từ từ nhưng chỉ trong nháy mắt mà thôi.

Không khí xung quanh Đạo Tiên Thánh bắt đầu chảy xiết, Tiên Quang phổ chiếu, đây chính là những đặc hiệu mà thể chất đặc thù của hắn tự mang, có thể nói là bức khí bức người.

“Nghênh chiến!”

Đạo Tiên Thánh lên tiếng với vẻ mặt bình tĩnh.

Giờ đây trên không trung hoàn toàn yên tĩnh, vạn vật dường như bất động.

Mà Tần Cửu Ca đang ngồi trên chủ vị chỉ đưa tay lên cằm, không nói câu nào mà bắt đầu quan sát chiến đấu.

“Hai tên này cũng có thiên phú không tồi.”

Tần Cửu Ca vẫn thần sắc khoan thai như cũ, thi thoảng quay sang đùa giỡn với Hư Không Đế Nữ một chút, tiêu sái vô cùng.

Chương 273: Tiên Vương Lâm Cửu Thiên

Chương 273: Tiên Vương Lâm Cửu Thiên

“Cửu Ca, thiên phú của Đạo Tiên Thánh này rất không tệ.”

Hư Nhược Tuyết nhìn Đạo Tiên Thánh trên cao khẽ mỉm cười, nàng có thể nhìn ra thể chất mà Đạo Tiên Thánh này sở hữu có danh hiệu là đệ nhất yêu nghiệt ở Thiên Châu.

Đại Đạo Tiên Thể, loại thể chất này thực sự là thiên phú, Đại Đạo Tiên Thể được xưng là Tiên, chỉ cần nghe tên là có thể biết được uy lực của thể chất này.

“Nó rất tốt.”

Khi Tần Cửu Ca nghe vậy, hắn ta không hề phủ nhận, bởi vì thiên phú của Đạo Tiên Thánh quả thực rất tốt.

Đại Đạo Tiên Thể là một loại thể chất vô cùng đáng sợ, tuy rằng không thể sánh với thể chất Đại Đạo Ma Chủng của Tần Cửu Ca, nhưng cũng gần giống với thể chất Phi Tiên Thể chưa trưởng thành.

Đối với việc Tần Cửu Ca đã nhận ra người muội muội này, thể chất hỗn độn của nàng thật sự là trái với đạo trời.

Phỏng chừng cũng chỉ yếu hơn một chút so với thể chất Đại Đạo Chủng Ma của Tần Cửu Ca.

Hỗn Độn Đạo Thể của Tần Ấu Vi được sinh ra với thể chất gần giống như trời sinh, và được biết đến là đạo thể cực hạn.

“Hệ thống hiển thị giao diện của ta.”

Sau một lúc, Tần Cửu Ca nhẹ giọng nói với hệ thống trong đầu.

Hiện tại dù sao hắn cũng không có việc gì, có thể dùng Khí Vận Điểm của mình mua một thứ gì đó.

Vì hiện tại đã có tiền nên Tần Cửu Ca cảm thấy có chút cao hứng khi nghĩ về việc mình đã dễ dàng kiếm được mười vạn Khí Vận Điểm.

Hắn có thể mua một số thứ không tệ.

“Đinh, bảng thuộc tính của chủ nhân.”

“Chủ nhân: Tần Cửu Ca.”

“Thể chất: Đại Đạo Chủng Ma Thể, Phi Tiên Thể, Long Hoàng Chân Thể.”

“Thiên phú: Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn, Đế Uy”

“Tu vi: Nhân Hoàng Tứ Trọng Đỉnh Phong.”

“Thân phận: Thiếu chủ Tiên Cổ Tần Tộc.”

“Công pháp: Đạo Tâm Chủng Ma, Tiên Lâm Cửu Thiên, Thái Thượng Tiên Quyết…”

“Khí Vận Điểm: 133,000 Khí Vận Điểm.”

“Khí Vận Điểm của ta lần này vẫn vừa đủ dùng.”

Tần Cửu Ca nhìn số Điển Khí Vận trên bảng thuộc tính của mình với một nụ cười nhẹ trong lòng.

Đây là lần mà hắn từng kiếm được nhiều Khí Vận Điểm nhất từ trước tới nay và cũng là Khí Vận Điểm mà hắn có nhiều nhất hiện tại.

Nó đã vượt qua năm chữ số, và nó đã trở thành sáu chữ số.

Hơn nữa, điều mà Tần Cửu Ca không ngờ tới là Đế Uy mà hắn mua được từ nơi mua sắc của hệ thống cũng được tính là thiên phú bên trong giao diện của hắn.

Trên thực tế, Tần Cửu Ca có rất nhiều thiên phú, nhưng giao diện hệ thống của Tần Cửu Ca sẽ chỉ hiển thị thiên phú đáng sợ nhất, thiên phú mà trong tương lai có khả năng có rất nhiều biến hoá.

“Hệ thống lấy ra sáu vạn Khí Vận Điểm để nâng cấp thể chất thiên phú của ta.”

Tần Cửu Ca trong lòng có chút trầm mặc rồi nói, những Khí Vận Điểm này nhất định có thể nâng cấp thể chất của hắn lên trình độ tốt.

“Đinh. Tiêu hai sáu vạn Khí Vận Điểm, thăng cấp Phi Tiên Thể thành Đại Đạo Phi Tiên Thể thành công, vinh danh độc nhất vô nhị trong dòng sông lịch sử, Đại Đạo Phi Tiên.”

“Đinh. Hoàn thành thăng cấp Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn, ngươi có thể dò xét tung tích dưới Cửu U hoặc trên Cửu Thiên.”

Hệ thống âm thanh trong đầu Tần Cửu Ca vừa dứt, Tần Cửu Ca lập tức cảm thấy thân thể của mình dường như có thêm tiên khí gia trì, thậm chí còn mạnh hơn cả vị mang bức khí Đạo Tiên Thánh vừa mới xuất hiện.

Tần Cửu Ca khẽ khép lại, rồi đột ngột mở ra.

“Đó là một đôi mắt thực sự đáng sợ.”

Tần Cửu Ca trong lòng nhẹ nhàng nói xong, hắn vừa mới thử Trọng Đồng Nhãn đã được nâng cấp lên rất nhiều của mình, quả nhiên cực kỳ tốt.

Tần Cửu Ca cảm thấy đôi Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn của mình trong tương lai nhất định sẽ là một đôi mắt Chí Tôn vô cùng nghịch

thiên.

“Nhìn xem Thương Thành trong hệ thống một chút xem có thứ gì mình thích không.”

Tần Cửu Ca mỉm cười ở trong lòng.

Có Khí Vận Điểm mà không tiêu thì không phải tác phong của hắn.

Cho dù có nhiều Khí Vận Điểm hơn, nhưng nếu điểm yếu không được quy đổi thành thực lực tương ứng thì đó là điều tuyệt đối không thể.

Hơn nữa loại đó cũng là loại ngu nhất, chỉ có chuyển đổi tài nguyên thành thế lực mới là căn bản nhất.

“Còn thừa lại hơn 73.000 Khí Vận Điểm, nhưng ngươi có thể chọn một món đồ tốt.”

Tần Cửu Ca âm thầm lựa chọn trong đầu, đầu lướt nhanh giao diện Thương Thành của hệ thống.

Trên thực tế, Thương Thành ở hệ thống của Tần Cửu Ca có rất nhiều thứ đồ tốt, trong lòng Tần Cửu Ca cũng cực kỳ thèm muốn, nhưng giá Khí Vận Điểm của những thứ đồ đó đã hoàn toàn xua tan ý định mua chúng của Tần Cửu Ca.

Trên thực tế, về những thứ đó, điều mà Tần Cửu Ca nghĩ chính là hệ thống đang dùng những thứ đó dụ dỗ hắn để kiếm Điểm May Mắn.

“Tiên Vương Lâm Cửu Thiên.”

Đôi mắt của Tần Cửu Ca hơi sáng lên, đây thực sự là một chuyện tốt.

Tần Cửu Ca chậm rãi tìm kiếm rất nhiều thứ trong Thương Thành ở hệ thống của mình, và chẳng mấy chốc, Tần Cửu Ca đã bị món đồ Tiên Vương Lâm Cửu Thiên này thu hút.

Chương 274: Dị Tượng

Chương 274: Dị Tượng

“Tiên Vương Cái Thế, Cửu Thiên Lâm Phàm.”

“Tiên Vương Lâm Cửu Thiên là vật có thể trấn áp được vạn vật trên

thế gian, trời sinh dị tượng."

"Sau một khoảng thời gian sử dụng nó ngươi sẽ xuất hiện bóng người to lớn, như Tiên Vương trấn áp thế gian."

"Hiệu quả có thể bỏ qua cảnh giới trấn áp ba tầng thực lực của đối phương."

"Nó trị bốn vạn Khí Vận Điểm."

Tần Cửu Ca đã nhìn thấy dị tượng trời sinh này trong Thương Thành ở hệ thống mà chỉ có hắn mới nhìn thấy khi giới thiệu Tiên Vương Lâm Cửu Thiên.

"Nó có giá trị rất xa xỉ, nhưng nó có vẻ rất cường đại."

Đôi mắt của Tần Cửu Ca có chút tò mò về việc nhưng dị tượng trời sinh được sinh ra từ hệ thống của chính mình.

Trên thực tế, trong Thái Cổ Tiên Vực vừa mới sinh ra dị tượng lăng không tràng cảnh.

Vào thời điểm Tần Cửu Ca ra đời cũng có dị tượng, hơn nữa thanh vô cùng to lớn.

Nó mạnh hơn rất nhiều so với cái gì mà tử khí ngang trời ba vạn dặm, nhưng có điều loại dị tượng kia căn bản là có khi ngươi vừa ra đời một khắc thôi, sau đó liền biến mất.

Nhưng Tiên Vương Lâm Cửu Thiên này là sự tồn tại vĩnh viễn.

Mà tác dụng của Tiên Vương Lâm Cửu Thiên này đối với kẻ địch càng kinh ngạc hơn, mặc kệ là cảnh giới nào cũng có thể áp chế ba tầng cảnh giới của đối phương.

Đây hoàn toàn là việc chỉ có trong truyền thuyết huyền ảo.

Một sự áp chế phi lý.

"Quyết định là do ngươi."

Trong lòng Tần Cửu Ca hơi suy nghĩ, cho tới nay, thứ đồ Tiên Vương Lâm Cửu Thiên này là dị tượng phù hợp nhất, cũng là một vật cực kỳ có lời.

Giá trị của Khí Vận Điểm cũng rất vừa vặn, là thứ mà chính mình hoàn toàn có thể mua được.

“Đinh, chủ nhân đã lấy được Tiên Vương Lâm Cửu Thiên.”

Khi trong tâm trí của Tần Cửu Ca vang lên giọng nói của hệ thống.

Tần Cửu Ca cảm thấy xung quanh cơ thể mình có một thứ gì đó rất khác lạ.

“Cửu ca, phía sau ngươi.”

Hư Nhược Tuyết kinh ngạc nhìn bóng lưng của Tần Cửu Ca, dường như có một bóng đen khổng lồ phía sau Cửu Ca.

Vẻ mặt của cái bóng khổng lồ to lớn đầy bình tĩnh, trong con ngươi cũng đầy lãnh đạm.

Như thể một vị Thần thực sự đang quan sát Tần Cửu Ca vậy.

Tất nhiên là một vị cực kỳ kinh người.

Xung quanh có rất nhiều người đang nhìn về phía Tần Cửu Ca, bởi vì dị tượng ở chỗ Tần Cửu Ca thực sự quá mức kinh khủng.

“Đây là dị tượng Tiên Vương Lâm Cửu Thiên.”

Đột nhiên có người nhìn về phía Tần Cửu Ca kêu lên, vẫn có người có thể nhận ra được dị tượng này.

Rốt cuộc, danh tính của những người có mặt đều rất không tầm thường.

Một dị tượng có thể được nhìn ra ngay cả khi nó là một dị tượng kinh khủng.

Lúc này, trong Dao Đài Tiên Cung đã có khá nhiều trưởng lão, tất cả đều đạp lên hư không, từ xa nhìn về phía Tần Cửu Ca.

Trong đó có một nữ tử tuyệt sắc làm cho người khác chú ý nhất.

“Chắc chắn hắn ta là một người có thiên tư, nhưng mà ta vẫn không biết làm thế nào ngươi biết hắn.”

Nhìn Tần Cửu Ca đang ngồi trên ghế chính phía cao, vẻ mặt lười biếng, Cung Chủ của Dao Đài Tiên Cung cũng không biết đang nói chuyện với ai mà lúc này sắc mặt đã lạnh lẽo.

Trên người hắn toát ra một luồng khí tức cao quý và uy nghiêm.

Nàng là Cung Chủ của thế lực danh chấn đỉnh phong ở Thiên Châu, khí tức của nàng vốn nên như thế vậy, lạnh lùng và kiêu hãnh như tảng băng.

“Tại sao ngươi không nói chuyện?”

Dao Nguyệt nói với ngữ khí lạnh lùng trong lòng, nàng cảm thấy trong thân thể của mình có một người khác với lai lịch rất thần bí.

Nhưng nàng chắc chắn người kia trong thân thể nàng cũng chưa từng nhìn thấy Đạo Tử ở Thần Châu này, bởi vì nàng ta đã ở trong cơ thể của chính mình nhiều năm, cũng chưa từng rời khỏi nàng.

Mà Đạo Tử Tần Cửu Ca ở Thần Châu này năm nay cũng chỉ mới mười sáu tuổi mà thôi, có khi còn chưa kịp bế quan lấy một lần.

Nàng là một cự đầu ở cấp độ Thiên Tôn, và thời gian cho một lần bế quan đôi khi phải mất bằng một trăm năm.

Vì vậy, nàng ta đã rất lớn tuổi.

“Nói cái gì cơ.”

Một giọng nói của linh hồn khác trong cơ thể của Dao Nguyệt hừ lạnh, ngươi muốn ta nói cái gì?

Chỉ là Dao Nguyệt dù nghe thế nào cũng thấy cũng thấy có vẻ không tầm thường, thanh âm u oán.

.....

“Tiên Vương Lâm Cửu Thiên.”

Tần Cửu Ca nhìn cái bóng khổng lồ giống như toà dinh thự của thần phía sau, bất đắc dĩ nở nụ cười rồi nói.

Như vậy còn thật sự không phải là hắn muốn bức người.

Thật sự là hắn vừa mới thu được dị tượng này, trong lòng kỳ thực vẫn tò mò.

Vì vậy hắn chỉ muốn thử dị tượng của mình, nhưng không ngờ lại có cảnh tượng như vậy.

Ngay sau đó, Tần Cửu Ca đã bỏ đi cái bóng khổng lồ cao như núi phía sau hắn.

Nếu không, các thiên kiêu ở hiện trường tới từ mỗi châu vực lại lần nữa bàn luận.

Cuối cùng là châu ngọc ở phía trước, bọn họ không phải đang làm náo loạn như thế này sao?

“Sau lần này, ta nhất định phải đi các châu vực khác xem, nếu không trở thành ếch ngồi đáy giếng thì thật tệ.”

Chương 275: Hải Thượng Sinh Minh Nguyệt

Chương 275: Hải Thượng Sinh Minh Nguyệt

Trên bầu trời, Đạo Tiên Thánh, người tản ra tiên khí xung quanh, đang mỉm cười với chút tự giễu, trước đây luôn cảm thấy mình là kẻ bất khả chiến bại trong số những người cùng thế hệ. Vậy mà bây giờ lại có một thiếu niên trẻ hơn hắn nhiều lần nhưng có thể dễ dàng đánh bại hắn ta.

Nếu Đạo Tâm của hắn không ổn định trong chuyện này, hắn ta đã không còn nữa.

Rốt cuộc, khi rơi từ vị trí rất cao, sự chênh lệch tâm lý này là thứ mà người bình thường không thể chấp nhận được.

Đạo Tiên Thánh có thể cảm nhận rõ ràng rằng kể từ ngày hôm đó tại Thiên Kiêu Đạo Hội, hắn ta đã bị một Đạo Tử từ Thần Châu này trấn áp vào khoảng không.

Rất nhiều người xung quanh đã nhìn hắn bằng con mắt khác, chỉ ngoại trừ phụ thân và phụ mẫu của hắn.

Mặc dù mọi người đều biết Đạo Tử tới từ Thần Quốc này đáng sợ như thế nào, nhưng Đạo Tiên Thánh, người luôn là kẻ bất khả chiến bại trong mắt họ, thậm chí còn không tiếp được một chiêu của vị kia.

Điều này khiến cho rất nhiều người không tự chủ được mà có ý kiến trong lòng, Đạo Tiên Thánh ở Thiên Châu hoá ra cũng chỉ như vậy.

“Ngươi vẫn tới sao?”

Đạo Tiên Thánh liền ổn định cảm xúc của mình, và nói rất bình tĩnh với Trấn Thiên Đạo, người đang tản ra một tinh thần chiến đấu

cuồng nhiệt.

Đạo Tiên Thánh hắn đây tin chắc rằng trong tương lai mình sẽ bước ra từ một đạo thống của mình.

“Được rồi, ngươi thật xứng với danh tự của ngươi, tới đây đánh đi.”

Trấn Thiên Đạo cười lớn một tiếng, linh lực trên thân thể kích động, trực tiếp lao thẳng về phía Đạo Tiên Thánh.

Hắn không có bất kỳ kỹ xảo cầu kỳ nào, hắn luôn tin tưởng rằng một lực có thể phá vỡ mọi thứ.

Sức mạnh tối thượng là bất khả chiến bại.

Vừa rồi hắn cũng không chịu ảnh hưởng nhiều bởi vị Đạo Tử Tần Cửu Ca tới từ Thần Châu đó, bởi vì ngay từ đầu hắn đã biết thiên phú Trấn Thiên Đạo của hắn không phải cường đại nhất trong Thái Cổ Tiên Vực.

Người ta nói rằng không có hy vọng thì sẽ không có thất vọng.

Dịch Thiên Hành nghĩ về dị tượng Tiên Vương Lâm Cửu Thiên mà không biết Tần Cửu Ca kia vô tình hay cố ý thả ra, lập tức hắn nghĩ đến một vị Đế Nữ của Đạo Châu bọn hắn.

Bởi vì Đạo Tiên Quân cũng có một loại dị tượng, chỉ có điều không phải là Tiên Vương Lâm Cửu Thiên, mà là Hải Thượng Sinh Minh Nguyệt.

Cả hai đều là những dị tượng đáng sợ, và không thể biết ai mạnh hơn ai yếu hơn.

“Những lời đồn đại về Đạo Quân Tiên có được một chút truyền thừa Thiên Đình Thiên Đế trong truyền thuyết, vạn cổ khó địch nổi.”

Trong lòng Dịch Thiên Hành đã nghĩ đến việc đạt được truyền thừa của vị Đạo Quân Tiên ở Đạo Châu bọn hắn kia, trong lòng hắn bùng lên một suy nghĩ thèm muốn.

Có một chút thông tin về Thiên Đình được ghi chép bên trong cổ sử của Tam Sinh Thiên Cung bọn hắn, bởi vì truyền thừa lâu đời nhất của Tam Sinh Thiên Cung bọn họ cũng có dấu vết của Thiên Đình.

Nhưng đó không phải là truyền thừa của Thiên Đình Thiên Đế, mà là truyền thừa của một vị Đại Đế trong Thiên Đình.

Vị Đại Đế chắc chỉ là một vị thần tướng ngồi xuống vị trí Thiên Đế, hai người không phải chuyện giống nhau.

“Sau khi Đạo Tiên Quân trở thành Nhân Hoàng, và sau khi hoàn toàn tiếp nhận truyền thừa của vị kia, hắn ta chắc chắn có thể được xếp vào hàng ngũ thiếu niên đỉnh phong nhất trong Tiên Vực.”

“Khi nào thời điểm đó đến, ta không biết liệu ta có thể địch nổi vị này hay không.”

“Bởi vì nếu có thể, dù sao cũng là truyền thừa của vị đó.”

Dịch Thiên Hành nghĩ thầm trong lòng rằng hắn ngược lại hiểu khá rõ về bên trong những kẻ yêu nghiệt Chí Tôn ở đỉnh phong, chính là danh xưng Đạo Quân Tiên trong cùng một châu vực.

Hắn ta cũng được sinh ra trong một gia tộc cổ đại cường hãn, cũng có thiên phú, mặc dù Đạo Tử của Thần Châu này có truyền thừa Cấm Kỵ, nhưng mà Đạo Quân Tiên cũng có dấu vết truyền thừa từ Thiên Đế.

Nhìn từ điểm này, bọn họ ngược lại có thế lực ngang nhau.

Chỉ là hiện tại xem ra Đạo Tử của Thần Châu đã dẫn trước rất nhiều, nhưng việc tranh phong Đế Đạo trong tương lai là việc về lâu về dài, không phải việc một chốc một lát.

“Ta có chút mong chờ trận chiến giữa Long Hoàng.”

Dịch Thiên Hành nghĩ với một nụ cười nhẹ trong lòng rằng đôi khi sẽ rất vui khi xem trận chiến của kẻ yêu nghiệt đỉnh phong.

Nhất là khi họ tranh giành vị trí Chí Tôn đỉnh phong, đó là niềm vui nhất.

Còn đối với hắn ta?

Thanh đạm vô vi, không tranh giành là cách của hắn ta.

Trong hư không.

Đạo Tiên Thánh, người được bao quanh bởi tiên khí, lúc này trông bình tĩnh, chỉ cần đấu với Trấn Thiên Đạo này một chút, hắn cũng khá hơn một chút.

Trấn Thiên Đạo mặc y phục đỏ rực lửa ngồi đối diện cười lớn, cũng không buồn vì hơi thua kém Đạo Tiên Thánh nổi tiếng ở Thiên Châu

lần này.

Ai có thể không ngừng chiến thắng chứ?

Bất bại chỉ là một số lượng rất nhỏ tồn tại, đại đa số mọi người sẽ bị đánh bại, đối với những Đại Đế thời kỳ thiếu niên cũng như vậy.

“Cửu Ca, ta muốn đấu với Đạo Tiên Thánh này.”

Chương 276: Hư Không Chi Thể

Chương 276: Hư Không Chi Thể

Hư Nhược Tuyết nhẹ nhàng xoa xoa lòng bàn tay của Tần Cửu Ca, đôi môi đỏ tươi của nàng nhẹ nhàng ghé vào tai Tần Cửu Ca thì thầm một cách nhẹ nhàng.

Cũng giống như hành động của một đứa trẻ đang nũng nịu đối với Tần Cửu Ca, nàng ấy cũng là kẻ yêu nghiệt đỉnh cấp ở Thần Châu, không phải là dạng nữ tử giống bình hoa di động ở bên cạnh Tần Cửu Ca.

Về mặt thông thường, nàng tự tin không thua kém gì hơn những nhân vật thiên kiêu trong châu vực, và có phần tự hào của riêng mình.

“Ngươi muốn đi thì đi.”

Tần Cửu Ca mỉm cười với Hư Nhược Tuyết và nói rằng hắn ta cũng không muốn những nữ nhân xung quanh mình trở thành những nhân vật như bình hoa di động, tất nhiên hắn ta cũng không quan tâm đến điều đó.

Nhưng trong tương lai, nếu những nữ nhân do chính tay ta huấn luyện và dạy dỗ có thể đánh bại thiên kiêu của những Cổ Tộc Đạo Thống kia thì quả thực là khá tốt.

“Cửu Ca thật là tốt.”

Hư Nhược Tuyết xoa nhẹ lòng bàn tay của Tần Cửu Ca và nói với một nụ cười thân thiện.

Trên thực tế, theo một số chủ nghĩa Đại Nam Tử trong Thái Cổ Tiên Vực, nói chung, họ sẽ không để nữ nhân của mình đi tham chiến, đặc biệt là những yêu nghiệt Chí Tôn đỉnh cấp như Tần Cửu Ca.

Chà, thực ra là Tần Cửu Ca muốn điều giáo và dạy dỗ nàng trong tương lai, nhưng bây giờ hắn chỉ muốn xem nàng mạnh mẽ như thế nào.

Việc lập một số kế hoạch trong đầu sẽ giúp Tần Cửu Ca có thể đạt được một số mục tiêu bên trong lòng.

Đó thực sự là một cảm giác thoả mãn rất kỳ lạ.

Mặc dù Tần Cửu Ca biết rằng vị hôn thê Hư Nhược Tuyết này của mình cũng là một yêu nghiệt đỉnh cấp ở Thần Châu, nhưng Tần Cửu Ca không hề tận mắt chứng kiến bộ dáng vị Đế Nữ của Hư Không Đế Tộc này giao thủ với người khác.

Được sự đồng ý của vị phu quân tương lai, Hư Nhược Tuyết từ từ nhìn về phía Đạo Tiên Thánh trong khoảng không.

“Ta tới đấu với ngươi một trận.”

Hư Nhược Tuyết thờ ơ nói khi nàng nhìn Đạo Tiên Thánh ở trên Tiên Vân.

Đừng nhìn cách nàng ấy luôn ngoan ngoãn trước mặt Tần Cửu Ca, thì giống như tương lai nàng sẽ trở thành một thê tử hiền lành.

Nhưng trong lòng nàng, ngoài Tần Cửu Ca, Đạo Tử tới từ Thần Châu, nàng sẽ không lấy lòng những yêu nghiệt thiên tài khác.

Nàng cũng có niềm kiêu ngạo của riêng mình.

Cần phải nói rằng những yêu nghiệt thiên tài đứng đầu một châu vực như nàng đều có sự kiêu ngạo của riêng mình.

Nếu họ không bị chinh phục bởi một yêu nghiệt thiên tài cùng thế hệ, họ sẽ đều giống nhau, không ai chịu phục ai.

Nàng đã bị Tần Cửu Ca chinh phục.

Vì vậy, trong lòng nàng sẽ không có ý nghĩ tranh giành với Tần Cửu Ca, đương nhiên, nếu như Tần Cửu Ca chưa hoàn toàn chinh phục nàng, Hư Nhược Tuyết có lẽ đã không thích Tần Cửu Ca.

“Được rồi, Tiên Thánh với Đế Nữ cùng đánh với nhau một trận.”

Đạo Tiên Thánh nhìn Hư Nhược Tuyết với vẻ bình tĩnh và nói, hắn biết nữ nhân xinh đẹp và cao quý này là ai.

Đế Nữ của Hư Không Đế Tộc ở Thần Châu.

Một đối thủ rất đáng gờm.

Xét cho cùng, nữ tử với danh xưng Đế Nữ bên trong Đế Tộc chắc chắn có thiên tư không giống người thường.

Hư Nhược Tuyết giẫm lên hư không bay lên trên Tiên Vân, nhìn vị Đạo Tiên Thánh này cùng Đại Đạo Tiên Thể với sắc mặt vô cùng bình tĩnh.

Mặc dù nàng ta trẻ hơn Đạo Tiên Thánh này rất nhiều, nhưng tu vi hiện tại của nàng đã giống như Đạo Tiên Thánh.

Tất cả họ đều ở tầng thứ ba của Thái Hư Cảnh.

Đây cũng là cơ sở để nàng kiêu ngạo.

“Hư Không Chi Thể.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca hơi nheo lại, cười nhẹ nhìn Hư Nhược Tuyết, thể chất này cũng là một thể chất cực kỳ cường đại.

Nó cũng là một thể chất cường đại được lưu truyền lại từ huyết mạch của Hư Không Đại Đế của họ.

Thể chất của Hư Không Đại Đế là thể chất tối thượng của Hư Không Chi Thể, thể chất này đương nhiên gần với Hư Không Đại Đạo.

Người có loại thể chất này, trong tương lai nhất định sẽ thoải mái hơn một chút so với những người khác khi lĩnh ngộ Hư Không Đại Đạo tại đỉnh phong của Nhân Hoàng Cảnh.

Hơn nữa bản thân thực lực của những Đại Đế kia đều có tu vi rất cường đại, cũng có thể truyền sức mạnh huyết mạch của mình cho các hậu bối.

Đây là sức mạnh của huyết mạch mà người trong các Cổ Tộc ở Thái Cổ Tiên Vực vẫn nói tới.

Đó là lý do tại sao các vị trưởng bối cao cấp của Tiên Cổ Tần Tộc, bao gồm cả cha mẹ của Tần Cửu Ca, đều tuyệt đối không muốn Tần Cửu Ca kết hôn với một nữ tử ở Hạ Giới.

Huyết mạch của Tiên Cổ Tần Tộc mà Tần Cửu Ca đang mang trên mình quá mạnh, vì vậy những lão gia hoả cực kỳ cổ lão trong Tiên Cổ Tần Tộc đều hy vọng tìm được một nữ tử phù hợp với Đạo Tử

Tần Cửu Ca của họ.

Để Tần Cửu Ca cùng vị nữ tử kia thành thân, sau đó sinh con nối dõi, bình thường mà nói, những đứa con do Tần Cửu Ca sinh ra không có thiên phú đáng sợ như của Tần Cửu Ca.

Nhưng nó chắc chắn không yếu, chắc chắn mạnh hơn rất nhiều yêu nghiệt Chí Tôn.

Khi Tần Cửu Ca đang suy nghĩ về điều gì đó.

Hư Nhược Tuyết đã cùng chiến đấu với Đạo Tiên Thành trên Tiên Vân.

Trên thân thể Đạo Tiên Thánh có Đại Đạo Tiên Thể, mà trên thân thể của Hư Nhược Tuyết có Hư Không Chi Thể, vì vậy mà về phương diện thể chất thì hai bên chênh lệch không nhiều.

“Đạo Tiên Thánh quả nhiên là vô cùng cường đại, có thể thi triển Đại Đạo Tiên Thể của mình đến trình độ cỡ này.”

Đột nhiên, ai đó ở chỗ ngồi của họ thì thầm ngưỡng mộ rằng một thể chất cường đại là rất quan trọng, nhưng nếu thể chất không được phát triển.

Thì cường đại cũng có hạn độ nhất định.

Hắn ta nhìn luồng khí tiên đạo phát ra từ trên mình Đạo Tiên Thánh rất nhiều, nên hắn liền biết rằng Đạo Tiên Thánh đã khai thác thể chất Đại Đạo Tiên Thể của hắn rất tốt.

Rốt cuộc, quá trình khai phá của Đại Đạo Tiên Thể chính là như vậy.

Chương 277: Những gì hắn nói là thật

Chương 277: Những gì hắn nói là thật

“Đế Nữ của Hư Không Đế Tộc cũng rất không tệ đó.”

Một số người còn khen ngợi Hư Nhược Tuyết, người mà lúc này dường như đang ở trong cõi hư vô.

Hư Nhược Tuyết dường như đã hoàn toàn biến mất khỏi thế giới này

vào lúc đó, và cả cơ thể của nàng dường như đã hòa vào hư không.

Đây là điểm cường đại của Hư Không Chi Thể mà nàng được truyền thừa từ Hư Không Đế Tộc.

Thân thể tan vào khoảng không, để đòn tấn công của đối thủ không thể đánh trúng ngươi được.

Điều này thật tuyệt vời làm sao, đối thủ thậm chí còn không thể đánh bại ngươi, vậy thì còn gì để nói nữa?

Tất nhiên, điều này cũng có nhược điểm là ngươi đã ở trong hư không, thì ngay cả khi đòn tấn công của ngươi có thể làm tổn thương kẻ địch thì cũng rất hạn chế.

Tuy nhiên, có nhiều cách để phá giải được phương pháp làm thân thể tan vào hư không này.

Ví dụ, nếu thực lực của hai người quá chênh lệch quá lớn thì điều này cực kỳ vô dụng.

Nói cách khác, một trường hợp ngoại lệ như Tần Cửu Ca.

“Ta nghe nói Đạo Tiên Thánh này còn không tiếp được lấy một chiêu của vị Đạo Tử đến từ Thần Châu kia.”

Một nam tử áo lam trông tuấn lãng đột nhiên nói, vẻ mặt có chút khó tin.

Khi hắn nhìn thấy Đạo Tiên Thánh của Thiên Châu này uy lực như vậy, trong đầu đột nhiên vang lên thông tin về Đạo Tiên Thánh gần đây.

Tại Thiên Kiêu Đạo Hội ở Thiên Châu, Đạo Tiên Thánh này đã bị đánh bại bởi một chiêu của vị Đạo Tử tới từ Thần Châu.

Vị Đạo Tử tới từ Thần Châu này vừa nhẹ nhàng nói ngồi xuống, tên Đạo Tiên Thánh này liền lập tức rơi từ trên bầu trời xuống.

Quả thực chính là miệng vàng lời ngọc, như pháp chỉ của Đại Đế vậy.

“Không thể nào, không thể nào.”

Một nam tử có thần quang ở bên cạnh tên nam nhân tuấn lãng mặc áo lam này liền nhìn hắn rồi hỏi với vẻ hoài nghi.

Hắn chỉ cảm nhận được thực lực đáng sợ của Đạo Tiên Thánh này, người được mệnh danh là yêu nghiệt đệ nhất Thiên Châu.

Trong sâu thẳm trái tim, hắn cảm thấy mình không hơn Đạo Tiên Thánh tới từ Thiên Châu này.

Nhưng hắn không ngờ rằng Đạo Tiên Thánh tới từ Thiên Châu Dao này còn không tiếp nổi một chiêu đó, cho nên trong lòng hắn không tin.

Hắn ta cũng vừa mới đến Thiên Châu, nên hoàn toàn không biết tin tức về Thiên Kiêu Đạo Hội ở Thiên Châu.

“Những gì vị huynh đệ này nói là sự thật.”

Một người nam nhân có thân thể toả thanh hương liền thở dài nói với nam tử kia, hắn chính là một yêu nghiệt ở Thiên Châu, hơn nữa hắn cũng tham gia Thiên Kiêu Đại Hội ở Thiên Châu.

Vì vậy, hắn biết tất cả mọi thứ về Thiên Kiêu Đại Hội vào thời điểm đó.

Đạo Tiên Thánh ở Thiên Châu thậm chí còn không tiếp nổi một chiều nào từ Đạo Tử tới từ Thần Châu, trong khi cả hai người đều thuộc cùng một cảnh giới.

Trên thực tế, trong lòng Đạo Tiên Thánh thì điều này không có ảnh hưởng gì, nhưng trong lòng các yêu nghiệt khác ở Thiên Châu thì lại có ảnh hưởng rất lớn.

Rốt cuộc, một số người trong số họ vẫn lấy Đạo Tiên Thánh làm mục tiêu để theo đổi

Việc này giống như tín ngưỡng của mình bị sụp đổ vậy.

“Đây quả nhiên là sự thật sao?”

Thanh niên nam tử có thần quang toả ra trên mình mang ánh mắt

đầy vẻ kinh ngạc, Đạo Tiên Thánh đang bất khả chiến bại trong long mình cũng không tiếp nổi một chiêu của Đạo Tử tới từ Thần Châu.

Tên Đạo Tử tới từ Thần Châu kia là nhân vật đáng sợ tới cỡ nào, việc này e rằng đã vượt qua tưởng tượng của hắn.

Ánh mắt hắn dần dần nhìn về phía Tần Cửu Ca đang ngồi ở ghế chủ toạ trên cao.

Loại nhân vật này có lẽ có thể so sánh cùng với số ít vị thiếu niên vạn cổ được ghi chép lại trong cổ sử của Thái Cổ Tiên Vực.

Thậm chí có thể nói hắn còn có thể vượt qua họ.

.....

“Có thể tặng cho Nhược Tuyết viên Đạo Hư Thạch của gia tộc.”

Tần Cửu Ca thầm nghĩ trong lòng, trong Tiên Cổ Tần Tộc của mình có rất nhiều bảo vật quý giá, cũng có những thứ đồ vật có thể giúp tăng cường thể chất đặc thù.

“Tuy nhiên, trong Hư Không Đế Tộc của bọn họ cũng không thiếu Đạo Hư Thạch, như vậy cũng không có mấy ý nghĩa.”

Tần Cửu Ca khẽ lắc đầu nói, dù sao Hư Không Đế Tộc là một Đại Đế Tộc nổi danh của Thần Châu rộng lớn, loại đồ vật tốt có khả năng lưu truyền thể chất trong tộc của mình như vậy khẳng định là họ đã tích trữ không ít.

Hơn nữa, với địa vị của Hư Nhược Tuyết trong Hư Không Đế Tộc, dòng tộc của nàng cũng sẽ ưu tiên cung cấp cho Hư Nhược Tuyết.

“Nhân tiện, có thể truyền Phi Tiên Thể cho nàng.”

Tần Cửu Ca trong lòng suy nghĩ một chút, cảm thấy được sự chú ý này tương đối tốt.

Cùng lúc tu luyện hai thể chất cường đại, với lai lịch của Hư Nhược Tuyết và nguồn tài nguyên đáng sợ được cung cấp, Hư Nhược Tuyết hoàn toàn có thể tu luyện cùng lúc hai loại thể chất.

Đây là điều mà Sở U Cơ không thể làm được, vì vậy Tần Cửu Ca không truyền lại Phi Tiên Thể cho Sở U Cơ, bởi vì thiên phú của Sở U Cơ không đủ.

Những yêu nghiệt thiên kiêu ở Hạ Giới muốn lên Thượng Giới như

bọn họ đều gặp khó khăn như nhau.

Tần Cửu Ca chưa bao giờ sử dụng năng lực mà hệ thống trao cho mình để làm lợi cho những người xung quanh mình, cũng không phải hắn sợ có ảnh hưởng gì đó không tốt.

Chỉ là, cách Tần Cửu Ca đối nhân xử thế tương đối ích kỷ, tuy rằng bên trong Tần Tộc không có những trận chiến kịch liệt, nhưng không có nghĩa là người họ Tần đều cực kỳ hòa thuận.

Nơi nào người có quyền thế là sẽ có tranh đoạt, cho dù cùng một chi mạch thì cũng có rất nhiều điều không chịu nổi, chưa nói gì đến trường hợp khác chi mạch.

Rốt cuộc Tần tộc bọn họ thực sự có quá nhiều tộc nhân, cho nên không thể khiến cho tất cả bọn họ đều một lòng với nhau.

Những trưởng lão bậc cao của Tần tộc thực ra cũng biết điều đó, bởi vì hầu hết bọn họ đều xuất thân từ thời đó.

Nhưng bọn họ cũng không phản đối những chuyện này, bởi vì tranh đấu có thể tăng cường tâm tư ganh đua so sánh giữa các tộc nhân với nhau, chỉ cần có tinh thần ganh đua so sánh giữa mọi người với nhau, bọn họ sẽ có động lực để tiến lên.

Bằng cách này, thực lực sẽ được tăng cường tương đối nhanh chóng.

Chương 278: Truyền Phi Tiên Thể

Chương 278: Truyền Phi Tiên Thể

Đương nhiên, loại tranh đấu này cũng phải có chừng mực, mà trình độ này hoàn toàn do những người cao cấp trong Tần Tộc điều khiển.

Tần Cửu Ca cũng không muốn rằng những đồ vật của riêng mình sẽ được chia sẻ với những người từ các nhánh khác của Tần Tộc.

Những thứ tốt tất nhiên phải được giữ lại cho chính mình.

Tại sao phải cho người khác, tại sao lại phải cho người khác.

Cho dù là tộc nhân của hắn, nhưng nếu Tần Cửu Ca không thích, thì trong lòng Tần Cửu Ca là cái gì?

“Cứ như vậy đi, qua một thời gian ngắn nữa thì đem Phi Tiên Thể truyền lại cho Nhược Tuyết.”

Trong lòng Tần Cửu Ca cứ như vậy mà quyết định.

Trong mọi trường hợp, Hư Nhược Tuyết cũng là nữ nhân của mình trong tương lai, mình có thể truyền lại cho nàng những tài nguyên mà mình không cần đến nữa hoặc những cổ tịch điển pháp mà mình đã tu luyện tốt.

Điều này hoàn toàn có thể xảy ra trong suy nghĩ của Tần Cửu Ca.

“Khi đến thời điểm, mình trực tiếp truyền tống thần hồn cho Nhược Tuyết là được rồi.”

Sau khi Tần Cửu Ca nghĩ xong, ánh mắt lại nhìn Hư Nhược Tuyên và Đạo Tiên Thánh đang tranh đấu trên Tiên Vân.

Thực lực của thê tử tương lai nhà mình vẫn rất tốt.

Phía trên Tiên Vân.

Hư Nhược Tuyết cầm một cây thương dài màu trắng như tuyết, mũi thương bắn ra như một con rồng, trực tiếp tấn công Đạo Tiên Thánh một cách quyết liệt.

Bây giờ Hư Nhược Tuyết, người đang cầm một ngọn giáo trắng như tuyết, giống như một nữ chiến thần quyền năng, đây là một vẻ đẹp rất kỳ lạ.

Xét cho cùng, khí chất của Hư Nhược Tuyết là của một nữ tử rất cổ điển.

Không giống như nữ chiến thần với khí chất siêu phàm này.

“Hư Không Đế Chưởng.”

Đột nhiên, Hư Nhược Tuyên cất thương đi, hóa thương vào lòng bàn tay, trong lòng lạnh lùng nói.

Nàng đã chiến đấu với Đạo Tiên Thánh ở Thiên Châu này lâu như vậy, bản thân Hư Nhược Tuyên cũng từng đánh giá thấp những yêu nghiệt ở Thiên Châu này.

Thực lực của Đạo Tiên Thánh này cũng không tệ.

Nhưng Hư Nhược Tuyết nàng không phải là người hữu danh vô thực

ở Thần Châu.

Hư Nhược Tuyết đánh ra một chưởng, và đột nhiên có một sức mạnh từ khoảng không phía trên Dao Đài Hoa Trì.

Sức mạnh của khoảng không này thực sự có liên quan đến Không Gian Chi Lực.

Có thể xem đây là một nhánh của Không Gian Chi Lực.

“Thật mạnh.”

Con ngươi của Đạo Tiên Thánh khẽ mở, nói Đế Nữ của Hư Không Đế Tộc này rất cường đại cũng không phải là hắn nịnh hót, mà là hắn thật sự cho rằng Đế Nữ của Hư Không Đế Tộc rất mạnh.

“Vạn Tiên Đạo Pháp, Tru Tiên.”

Đạo Tiên Thánh hét lên, hai mắt bùng cháy, toàn thân tràn ngập tiên khí, đây là chiêu thức vô cùng lợi hại của hắn.

Bùm.

Công kích của hai người va chạm vào nhau, trực tiếp phá tan vô số Tiên Vân.

Hậu quả của trận chiến cũng ập đến với Dao Đài Hoa Trì.

Tuy nhiên, Dao Đài Hoa Trì dù gì cũng là khu vực trọng địa của Dao Đài Tiên Cung nên vẫn không xuất hiện thiệt hại gì.

Hậu quả từ sự va chạm của các đòn tấn công từ từ tiêu tan.

Cảnh tượng đập vào mắt mọi người là cảnh tượng nữ chiến thần thiên tiên kia một tay cầm cây thương trắng như tuyết, bên kia là Đạo Tiên Thánh đang dậm chân lên hư không.

“Thực lực của các hạ quả nhiên danh bất hư truyền.”

Hư Nhược Tuyết một thân trắng như tuyết hơi nâng cằm lên, ôn nhu nói với Đạo Tiên Thánh.

Trận chiến giữa họ lẽ ra đã kết thúc, tái chiến nữa cũng không có ý nghĩa gì.

Bởi vì mỗi người bọn họ đều không thể sử dụng thủ đoạn cuối cùng của mình, loại thủ đoạn đó không thể sử dụng được, trừ khi đó là

vấn đề sinh tử.

“Thực lực của Đế Nữ thực sự rất mạnh.”

Thần sắc của Đạo Tiên Thánh bình thản khi nhìn Hư Nhược Tuyết, cả hai bên đều không bên nào sử dụng sức mạnh cuối cùng của họ, nhưng Đạo Tiên Thánh biết rằng nếu cả hai đều sử dụng sức mạnh cuối cùng của mình, người thua rất có thể là hắn.

Rốt cuộc thì thực lực của Chí Tôn Đạo Đình bọn họ không bằng Hư Không Đế Tộc, cho nên khi giao cho đệ tử trong tộc bảo vật bí mật phòng thân, bọn họ đã bày ra.

Thủ đoạn của hắn phỏng chừng được đánh giá là yếu hơn so với Hư Không Đế Nữ một chút, và đây là vấn đề đằng sau nó.

“Đạo Tiên Thánh và Hư Không Đế Nữ đã hoà nhau.”

Ngay sau đó, tin tức đã được tất cả những người có mặt ở đây công nhận, đều không biết chuyện của mình, bọn họ đã hoà nhau.

Hương thơm bay đến.

“Cửu Ca, ta không thua kém.”

Sau trận chiến, Hư Nhược Tuyết nhanh chóng bay trở lại bên cạnh Tần Cửu Ca, hơi nâng lên chiếc cằm trắng nõn và thanh tú.

Nhìn Tần Cửu Ca với nụ cười trên mặt, nàng nói.

Bây giờ nàng giống như một con mèo con muốn được khen ngợi.

“Có thể.”

Tần Cửu Ca nở nụ cười ôn hoà với Hư Nhược Tuyết, bàn tay trắng nõn như ngọc nhẹ nhàng vén mái tóc dài của nàng lên, dịu dàng nói.

“Chờ một chút, ta truyền cho ngươi một cổ pháp để rèn luyện thân thể.”

Bây giờ trong lòng Tần Cửu Ca đã quyết định xong việc truyền tống công pháp Phi Tiên Thể của mình cho nàng, nó sẽ bắt đầu ngay lập tức.

Dù sao đối với Phi Tiên Thể thì Tần Cửu Ca cũng đã tu luyện đến trình độ Đại Đạo Phi Tiên Thể rồi.

Đối với Tần Cửu Ca, việc tu luyện cổ pháp Phi Tiên Thể đã không còn quan trọng nữa.

“Được.”

Đôi mắt Hư Nhược Tuyết hơi lóe lên, nàng có chút tò mò muốn biết phu quân của mình, người đang là Đạo Tử Cấm Kỵ của Thần Châu, sẽ cho mình cổ pháp rèn luyện thân thể như thế nào.

Nhưng khẳng định là rất tốt, bằng không thì hắn cũng không cần phải cố ý truyền cho nàng.

“Dịch chuyển thần hồn.”

Tần Cửu Ca khẽ cười một tiếng, nhưng lại không nhìn sắc mặt có chút ửng hồng của Hư Nhược Tuyết, ánh mắt nhìn về phía xa xa.

“Ức hiếp ma tính.”

.....

“Tiểu tử, ngươi có biết ta là ai không, cả gan dám dung hợp dư hồn của ta.”

“Khặc khặc.”

“Ta là Thượng Cổ Ma Thần, bản thần đã ngủ say lâu rồi, không ngờ thứ nhỏ nhoi như ngươi lại dám dung hợp sư hồn của ta.”

“Chờ một chút, linh khí đương thế lại dồi dào như vậy, lẽ nào Đế Lộ lại được mở ra, ha ha ha, việc bản thần hợp nhất vận mệnh và bước lên Đế Lộ chỉ trong tầm tay thôi.”

“Trước hết đưa thân thể của tiểu tử nhà ngươi cho ta, ừm, oán khí cường đại như vậy, lại bị chó cho … Hahaha, làm người mà làm đến mức độ như ngươi thế này, còn mặt mũi nào mà sống.”

“Không ngờ oán niệm của ngươi lại cường đại đến như vậy vậy. bản thần thương với ngươi một lúc xem thế nào, giờ bản thần sẽ báo thù cho ngươi, bây giờ ngươi giao cho bản thần quyền khống chế thân thể này của ngươi, có được không?”.

Vị Thượng Cổ Ma Thần này cũng không muốn phá huỷ thân thể rất tốt này, vì thế nên ở mở miệng nói với vẻ an ủi.

Chương 279: Vạn Quỷ Ma Thể

Chương 279: Vạn Quỷ Ma Thể

Ngay khi những lời này nói ra, sắc mặt Tô Phục Thiên không còn trở nên hung tợn nữa, tạm thời có vẻ đồng ý. Vị tự xưng là linh hồn của Thượng Cổ Thần Ma này cười khặc khặc, như thể hắn là một ác quỷ chui ra từ Cửu U trong Hoàng Tuyền vậy.

“Thân thể không tệ, Vạn Quỷ Ma Thể, thể chất trời sinh để tu ma, chỉ cần mình nuốt linh hồn của hàng vạn sinh linh, mình nhất định có thể đặt nền móng cho muôn đời. ”

Khi hắn nói xong, có vẻ như Tô Phục Thiên được vị ác thần này bám vào thân thể nên bằng mắt thường cũng có thể thấy được tu vi lại tăng vọt.

Ngay lập tức đột phá Thần Phủ Cảnh đến Thái Hư Cảnh, tiếp đó, Thái Hư tầng một, tầng hai, tầng ba … Mãi cho đến tầng bảy mới chậm rãi dừng lại.

Nó cực kỳ đáng sợ, bỏ qua khoảng cách giữa các cảnh giới và trực tiếp vượt qua một số cảnh giới, và thậm chí là còn có một tầng đại cảnh giới.

“Vạn Quỷ Ma Thể trời sinh là ác quỷ ma đạo. Tương lai Thần Cách trời giáng, có cơ hội nhưng chứng quỷ thần, ngược lại rất tốt.”

“Được rồi, bây giờ cho ta ăn đồ vật mỹ vị gì đó đi.”

Tô Phục Thiên cười khặc khặc, thần sắc uy nghiêm đáng sợ, đồ vật mỹ vị mà hắn nói tất nhiên là linh hồn của các sinh linh.

Đừng nhìn hiện tại thân thể của hắn chỉ ở Thái Hư Cảnh, nhưng mà với linh hồn Ma Thần của hắn, Nhân Hoàng cũng chưa chắc đã là đối thủ của hắn.

Và vào thời điểm này khi Thần Linh chưa xuất hiện, các Thiên Tôn đang thống trị thế giới.

Chỉ cần hắn cẩn thận một chút, không đi khiêu khích những cổ tộc đạo thống cổ xưa kia và ăn một ít linh hồn của một số phàm nhân, thì vẫn là chuyện dễ như trở bàn tay.

.....

“Một vị ác thần sao? Hẳn là loại dung hợp Thần Cách, một vị Thần Vương với nhị đẳng Thần Cách.”

“Bây giờ những Khí Vận Chi Tử này không biết có bao nhiêu biến hoá.”

Đôi mắt của Tần Cửu Ca hơi nheo lại, trong Thái Cổ Tiên Vực, Thần Ma còn gọi là Thần Linh, bởi vì bọn họ là người có cảnh giới dưới Thần Linh.

Họ là những vị Thần Linh cao trên Cửu Thiên, nhìn xuống non sông tuế nguyệt, lãnh đạm và vô tình, đã là Thiên Đạo.

Trong số các vị Cổ Thần, những vị Cổ Thần không gánh chịu thiên mệnh được gọi là Thần Vương, Vương Giả trong các Thần Linh.

Nói chung, có hai cách để trở thành một vị Thần Ma, trường hợp đặc biệt thì không nói tới.

Theo cảm nhận của Tần Cửu Ca, vị thần đang bám vào thân thể Tô Phục Thiên là một vị Thần Vương lúc trước đã dung hợp nhị đẳng Thần Cách ma đạo.

Thần Cách trời giáng, vạn linh tranh chấp.

Thần Cách không chỉ chia là làm nhiều loại, mà đẳng cấp còn tính theo điểm.

Ma Đạo Thần Vương trên thân thể Tô Phục Thiên là vị Thần Vương có nhị đẳng Thần Cách, và và nhị đẳng Thần Cách đã là một loại Thần Cách rất cao.

Rốt cuộc, mỗi loại Thần Cách đều có giới hạn, nhị đẳng Thần Cách đã là rất cường đại rồi.

“Một chút dư hồn của Thần Vương sao? Bản thể của hắn hẳn là vẫn còn ở trong Thời Không Trường Hà.”

Tần Cửu Ca thoáng nghĩ đến, vị Thần trên mình Tô Phục Thiên tuyệt đối không phải là bản thể.

Bởi vì linh hồn của một vị Thần Vương mà đã nhập vào cơ thể của Tô Phục Thiên.

Tu vi của Tô Phục Thiên nhất định sẽ tăng vọt, đi thẳng đến Nhân Hoàng Cảnh cũng hoàn toàn có thể.

“Quả nhiên là Thần Vương cũng không cảm nhận được những biến hoá đặc thù trong cơ thể mình.”

Thần sắc Tần Cửu Ca kỳ quái, vị Ma Đạo Thần Vương này ước chừng là vị Thần Vương uất ức nhất từ trước tới nay.

Cái gọi là tới sớm không bằng tới sớm.

Thời điểm tốt tới hết lần này đến lần khác.

Nếu vị Thần Vương này không dùng thân thể của Tô Phục Thiên làm vật trung gian, Tần Cửu Ca còn thật sự không biết phải làm sao.

Rốt cuộc, dù người khác nói gì thì đây cũng là dư hồn của một vị Thần Vương.

Nhưng tình cờ hắn lại sử dụng thân thể của Tô Phục Thiên vào lúc này làm vật trung gian.

“Ta còn muốn bồi dưỡng một khoảng thời gian nữa rồi mới thu hoạch.”

Thần sắc của Tần Cửu Ca thờ ơ, mặc dù hắn biết vị Thần Vương này muốn làm gì, nhưng không liên quan gì đến hắn.

Một vị Thần Vương sử dụng vật dẫn thôn phệ hàng vạn linh hồn của các sinh linh, Tần Cửu Ca vẫn thấy thích thú

Có một số việc Tần Cửu Ca sẽ không tự mình làm, tự mình làm thì quá thấp cấp.

Nhưng không có nghĩa là không để cho người khác làm, rồi chính mình sẽ đi thu hoạch.

Đột nhiên, ánh mắt Tần Cửu Ca nhìn Tần Ấu Vi đang chải lông cho gấu.

Nếu đứa trẻ này lớn lên, thì Tần Cửu Ca thực sự sẽ địch thân điều chỉnh và dạy nó.

Dù sao thì Hư Nhược Tuyết cũng là Đế Nữ của Hư Không Đế Tộc, và nàng thực sự không cần sự giúp đỡ của Tần Cửu Ca.

Nhưng người muội muội Tần Ấu Vi do chính mình nhận nuôi này hiện tại vẫn là một trang giấy trắng, nàng cần Tần Cửu Ca vẩy mực.

“Bản thân Ấu Vi tự mang Hỗn Độn Đạo Thể đã rất cường đại. Nàng

tạm thời không có năng lực tu luyện đồng thời hai loại thể chất, cuối cùng quá nhiều thua thiệt."

Trong đầu Tần Cửu Ca thoáng nghĩ đến, bản thân Ấu Vi có Hỗn Độn Đạo Thể, nàng cũng là Khí Vận Nữ Chủ, có Khí Vận rất cường đại.

Cùng với việc được Tần Cửu Ca tưới nước.

Tần Cửu Ca có thể chắc chắn rằng thành tựu trong tương lai của Tần Ấu Vi là hoàn toàn phi thường.

Tần Ấu Vi tựa hồ như cảm nhận được ánh mắt của Tần Cửu Ca, ngẩng đầu nhìn Tần Cửu Ca, sau đó lại nhìn Hư Nhược Tuyết, nàng không biết đang suy nghĩ gì.

Bây giờ nàng có thể chắc chắn rằng nàng không có cảm tình tốt với nữ nhân bên cạnh ca ca của mình, một chút cũng không có.

Không đúng, không phải chỉ là không có hảo cảm với nữ tử kia.

Hơn nữa, nàng không có hảo cảm với bất kể nữ tử nào xuất hiện bên cạnh ca ca của mình.

Loại cảm xúc này rất kỳ lạ, theo lý thuyết, nàng hẳn là sẽ cảm thấy thân thiết với những người bên cạnh ca ca của mình, nhưng nàng nhìn thấy ca ca của mình ở gần nữ tử xinh đẹp này.

Nàng liền cảm thấy thật bực mình quá, không tự chủ được mà bực bội, và điều khiến nàng thêm sợ hãi đó là, nàng nảy sinh ý định giết chết nữ nhân bên cạnh ca ca của mình.

Vì vậy, bây giờ, nàng đang rất trầm mặc bên cạnh ca ca của mình.

"Bảo bối, làm gì mà khuôn mặt nhỏ nhắn lại lạnh lẽo thế."

Tần Cửu Ca vươn tay nhéo khuôn mặt Tần Ấu Vi, cười một cách nhu hoà, hiện tại Tần Cửu Ca xem như đã rõ hiểu tính cách của Khí Vận Nữ Chủ này.

Có lẽ vì những rắc rối mà nàng gặp phải từ khi còn nhỏ nên nàng lạnh lùng với tất cả mọi người, ngoại trừ Tần Cửu Ca.

Thoáng nở nụ cười với người khác cũng là một việc quá khó khăn.

Chương 280: Mời Đạo Tử đánh

một trận

Chương 280: Mời Đạo Tử đánh một trận

“Ừm.”

Tần Ấu Vi gật đầu nhẹ giọng đáp một tiếng, cũng không biết có nghe thấy hay không.

Tần Cửu Ca cười xoa xoa đầu Tần Ấu Vi, Tần Ấu Vi thuận thế cúi đầu nằm sấp vào trong lòng Tần Cửu Ca, thuận tiện ném Y Y từ trong ngực mình ra ngoài.

Làm cho Y Y kêu ê a a loạn cả lên.

Trên hư không.

“Ha ha ha.”

Nam tử trẻ tuổi mặc kim hoàng long bào uy nghiêm giơ tay đánh ra hư ảnh Vạn Trượng Kim Long hướng thẳng lên trời.

Vạn Trượng Kim Long mang theo từng tiếng rồng gào thét dài.

“Là ai tới đó.”

m thanh rất chấn động, có uy nghiêm vô cùng to lớn, vừa nghe giọng nói liền biết người này nhất định là một tôn cổ pháp tu luyện là thuộc tính chí dương.

“Thiên Châu Thần Đình Thần Cung.”

Có Yêu Nghiệt Thiên Châu kinh hô, trong Thiên Châu có ba vị Thiên Kiêu Yêu Nghiệt xuất sắc nhất, Dao Đài Tiên Cung thiếu cung chủ Hoa Khinh Ngữ, Chí Tôn Đạo Đình Đạo Tiên Thánh, còn có một vị tất nhiên chính là vị Thần Đình Thần Cung trước mặt bọn họ.

“Ta đến.”

Ngồi ở bên kia lớn tiếng cười nói, vừa rồi nhìn thấy không ít Yêu Nghiệt luận bàn lẫn nhau, trong lòng hắn cũng rất ngứa ngáy, ai mà không muốn mình có thể tạo dựng được đại thanh danh.

Ai mà không muốn thống trị đồng lứa chứ?

Cho nên sau khi hắn trưởng thành thì tự mình đổi tên thành Vạn Độc

Tôn, ý tứ rất rõ ràng chính là trấn áp đồng bối, đại đạo độc tôn.

Một lát sau, bởi vì đều là mới đến mà thôi, cũng không có hạ sát chiêu, hai người đấu với nhau tới mức bất phân thắng bại.

Cuối cùng cũng là Thần Đình Thần Cung có kỹ xảo cao hơn một bậc mới có thể đè Vạn Độc Tôn xuống.

Sau khi Thần Cung chiến thắng Vạn Độc Tôn thì không hề lộ ra vẻ kiêu ngạo, ánh mắt bình tĩnh nhìn về phía Tần Cửu Ca đang ngồi một mình ở ghế chủ tọa.

Rất nhanh có người nhìn thấy ánh mắt Thần Cung đang nhìn vị Đạo Tử Thần Châu kia, ngay lập tức thần sắc bọn họ giống như đã có biến hóa không nhỏ.

Tuy bọn họ biết vị Đạo Tử Thần Châu này thiên phú tuyệt luân, nhưng ngoại trừ Thiên Châu Yêu Nghiệt Chí Tôn đã từng gặp ra thì không có ai đã từng gặp qua, Đạo Tử Thần Châu – Tần Cửu Ca chỉ là có thanh danh rất lớn.

Về phần người đã từng gặp qua Tần Cửu Ca ra tay thì không còn bao nhiêu người.

“Mời Đạo Tử đánh một trận.”

Thần Đình Thần Cung vừa nói, cảm giác được không khí trong Dao Đài Hoa Trì đều ngưng đọng lại.

Tất cả mọi người, kể cả Đạo Thống Cổ Tộc Yêu Nghiệt đến từ các châu vực khác, ánh mắt đều đồng thời nhìn về phía Tần Cửu Ca đang ôm một tiểu cô nương trong ngực.

Xem ra, vị Đạo Tử Thần Châu này cũng không để Luận Đạo giữa Thiên Kiêu của nơi này ở trong lòng.

Nghe được Thần Đình Thần Cung là Thiên Châu Đỉnh Cấp Yêu Nghiệt nói chuyện với mình như vậy, biểu tình của Đạo Tiên Thánh cười khổ, ngươi lấy cái gì để đánh cùng hắn.

“Nhưng Thần Cung tất nhiên biết mình nhất định không phải là đối thủ của Đạo Tử, cho nên ta muốn hỏi có thể để cho chúng ta liên thủ với cảnh giới để đánh với Đạo Tử không, Đạo Tử cảm thấy như thế nào.”

Sắc mặt của Thần Đình Thần Cung lạnh nhạt, thừa nhận vị này

cường đại hơn bọn họ, cũng không phải chuyện gì quá mất mặt.

Hắn cũng biết vị Đạo Tử Thần Châu này một tiếng trấn áp ở Thiên Châu thanh danh bí ẩn còn vang dội hơn Đạo Tiên Thánh.

Thần Cung tất nhiên là biết mình nhất định là thua kém Đạo Tử Thần Châu này, nhưng hắn vẫn muốn trải nghiệm thực lực của Tần Cửu Ca một chút.

“Thần Cung huynh sảng khoái, những người này tính cho ta một người, được không.”

Đạo Châu Dịch Thiên Hành vẫn luôn là một người không có ước mơ nghe được lời Thần Cung nói, ánh mắt khẽ sáng, không suy nghĩ nhiều liền trực tiếp lên tiếng, tuy rằng hắn vẫn là một người lười biếng nhưng người lười biếng cũng có ý nghĩ.

“Mang cho ta một người.”

Thần sắc của Trấn Thiên Đạo có vẻ rất kích động, vội vàng nuốt quả bàn đào trong miệng mình xuống, lớn tiếng nói với Thần Cung ở trên cao.

Có thể giao thủ với vị Đạo Tử Thần Châu chỉ ở trong truyền thuyết này, đây cũng chính là suy nghĩ trong lòng hắn.

Đạo Tiên Thánh thấy Thần Cung nói như vậy, thở một hơi thật sâu, ánh mắt chớp động nói.

“Thiên Châu – Đạo Tiên Thánh tham chiến.”

Rất nhanh lại có mấy Yêu Nghiệt Thiên Tài trong Đạo Thống Cổ Tộc ở Thiên Châu lên tiếng.

“Tinh Châu – Nguyệt Trường Ca tham chiến.”

“Huyền Châu – Lâm Huyền Cơ thỉnh cầu tham chiến.”

“Cổ Châu – Hình Thiên tham chiến.”

“Hoa Châu – Bắc Đại tham chiến,”

....

Rất nhanh, ở đây có không ít Thiên Tài Yêu Nghiệt đều lên tiếng tham chiến, xem ra đều muốn đánh một trận với vị Đạo Tử Thần Châu có thanh danh rất lớn này.

Bọn họ đánh đơn thì tự cho rằng không phải là đối thủ của Đạo Tử Thần Châu này, nhưng tất cả bọn họ cùng nhau thì có lẽ sẽ có một tia cơ hội.

Dù sao cũng có một câu nói rất hay, đoàn kết chính là sức mạnh, nhiều người thì sẽ có sức mạnh to lớn.

Điều này rất hợp lý trong thế giới kia.

“Ca ca, bọn họ đều muốn đánh với ngươi.”

Tần Ấu Vi nằm trong lòng Tần Cửu Ca thò đầu ra, trên mặt mang theo một tia lạnh lẽo nhìn Thần Cung đang đứng trên cao, chính là hắn mở đầu muốn khiêu chiến với ca ca của mình.

Vừa rồi nàng còn đang hưởng thụ sự ấm áp trong lòng ca ca, thật không ngờ còn chưa qua bao lâu thì đã không còn nữa rồi.

Điều này làm cho nàng ở trên cao nhìn Thần Đình rất là khó chịu.

“Chờ Ấu Vi lớn lên nhất định sẽ giết sạch toàn bộ những người này.”

Trong ánh mắt Tần Ấu Vi có sát ý nhàn nhạt nhìn những người này hơi nhỏ giọng nói.

Chương 281: Đương thời ta độc đoán

Chương 281: Đương thời ta độc đoán

“Ừ.”

Tần Cửu Ca nhất thời có chút bất đắc dĩ nhìn Tần Ấu Vi trong lòng mình, có trời mới biết nữ chính muội muội này sao lại có sát khí lớn như vậy.

Nếu lúc đó Tần Cửu Ca không nhận nuôi nữ chính này thì Tần Cửu Ca sẽ cảm thấy tương lai Tần Ấu Vi là một nữ ma đầu, hoành hành cuồng ma giết người bá đạo lãnh khốc vô tình.

“Các ngươi ở đây chờ một chút, ta đi một chút sẽ trở về ngay.”

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca khẽ động, ánh mắt hơi nheo lại, kỳ thật hắn không cần phải để ý tới gì hết.

Nhưng thỉnh thoảng hoạt động gân cốt cũng không tồi, dù sao đối với hắn mà nói thì cũng không có gì khó khăn.

Kỳ thật ở trong mắt Tần Cửu Ca đã không còn để đồng bối để vào mắt.

Chỉ có những Chí Tôn Yêu Nghiệt có tuổi tác lớn hơn hắn rất nhiều mới có thể được hắn để vào mắt.

Hơn nữa, hành vi chủ yếu của Tần Cửu Ca là xử trí những nam chính hoặc là nữ chính, mà không phải Thiên Kiêu Yêu Nghiệt trong những Đạo Thống Cổ Tộc khác này.

Nhưng thỉnh thoảng đánh một trận với đồng bối cũng có chút vui vẻ.

Tần Cửu Ca không nói gì, từng bước từng bước từ từ đi lên trên cao, sau lưng một tòa cự ảnh vô cùng vĩ đại chậm rãi hiện lên, đây chính là dị tượng Tiên Vương Lâm Cửu Thiên mà Tần Cửu Ca đã đổi ở chỗ hệ thống của mình vào lúc nãy.

Bóng dáng vĩ đại được rất nhiều tiên quang quấn quanh, di chuyển theo hành động của Tần Cửu Ca.

Không nhìn thấy, Yêu Nghiệt Chí Tôn bị Tần Cửu Ca đánh tự bế trong Tần Tộc đều trực tiếp tự phong thần thạch, nói đương thời sẽ không xuất thế, chờ thời đại tương lai.

Cự ảnh vĩ đại sau lưng Tần Cửu Ca đi theo hành động của Tần Cửu Ca, Tần Cửu Ca cảm thấy loại cảm giác này rất kỳ diệu.

Mỗi một bước đi của Tần Cửu Ca, tiên quang tiên vương cự ảnh sau lưng lại càng thêm nồng đậm.

“Tiên Vương Lâm Cửu Thiên, loại dị tượng này quả thực quá bá đạo, thêm Đế Uy của mình nữa, một cái trực tiếp áp chế thực lực của đối thủ không quá mình ba cảnh giới, cái còn lại cũng không khác mấy.”

Tần Cửu Ca ở trong lòng nhàn nhạt nói, mấy thứ này tùy tiện một người đều có thể chế tạo ra một vị Chí Tôn Yêu Nghiệt, nhưng khi những thứ này đều hội tụ ở trên người của một người, quả thực chính là đương thời ta độc đoán.

“Hôm nay Thiên Châu – Thần Đình Thần Cung liên thủ với Thiếu Niên Chí Tôn của vài châu vực khác để đánh với Đạo Tử Thần Châu một trận.”

Vẻ mặt của Thần Cung rất là bình tĩnh nhìn Tần Cửu Ca sau lưng có cự ảnh Tiên Vương nói, tuy thanh âm của hắn không lớn nhưng truyền đến lỗ tai mỗi người rất rõ ràng.

Hắn vừa dứt lời, có hàng chục đạo thanh niên nam nữ trên người tản ra thần quang cùng bay đến trên hư không.

Trong những thanh niên trẻ tuổi này, nam thì tuấn lãng, nữ thì tuyệt mỹ.

Thế nhưng không có gì khác biệt chính là trên người đều tản ra khí tức rất cường đại.

Xung quanh bọn họ đều tràn ngập hư vô chi lực, xem ra đều là Yêu Nghiệt của Thái Hư Cảnh.

Mỗi một người đặt ở trong các châu vực lớn đều là những tồn tại có thể danh chấn một phương.

Thế nhưng ở đây đều là thành viên muốn khiêu chiến với Tần Cửu Ca.

“Lúc ta ở Đạo Châu đã từng gặp qua Đạo Quân Tiên sử dụng một lần dị tượng Hải Thượng Sinh Minh Nguyệt, kinh khủng vô cùng, các vị nhất định phải cẩn thận.”

Thần sắc lúc này của Dịch Thiên Hành Tam Sinh Thiên Cung lập chí cả đời làm cá ướp muối rất là thận trọng, hắn là Yêu Nghiệt sống ở Đạo Châu, cho nên đã gặp qua vị tiên tử trong đạo sử dụng dị tượng Hải Thượng Sinh Minh Nguyệt.

Cảnh tượng kia, Dịch Thiên Hành tin rằng Thiên Kiêu Yêu Nghiệt trong Đạo Châu chỉ cần gặp qua dị tượng kia thì đều là không quên được.

Lúc ấy sau lưng Đạo Quân Tiên là nước biển nhìn mênh mông không thấy bờ, ban đêm, có một vầng sáng treo ở trên mặt, lấp lánh hào quang của mình.

Khi Đạo Quân Tiên phóng ra dị tượng của mình, thực lực của một vị Yêu Nghiệt cùng chiến đấu với nàng bị áp chế nghiêm trọng.

Hoàn toàn không hợp lý.

Cho nên Dịch Thiên Hành rất chán ghét loại người có dị tượng này.

Bởi vì hắn không có!

Aaaaaaaaaa.

Hắn không có, điều này rất khó chịu, mặc dù hắn là tín ngưỡng tự nhiên vô vi (cá ướp muối), nhưng cá ướp muối thì vẫn có mơ ước.

Hắn cũng muốn vươn người, làm một con cá ướp muối vùng lên.

Lúc này Đạo Tiên Thánh trực tiếp phát huy Đại Đạo Tiên Thể của mình đến cực hạn, xung quanh thân thể rực rỡ không gì sánh được, tiên quang tràn ngập.

Dịch Thiên Hành lại không có quầng sáng (bức khí) này như Đạo Tiên Thánh mà rất thản nhiên tản ra linh lực trên người mình.

Ánh mắt của Thần Đình Thần Cung vào lúc này ngưng lại, bởi vì hắn cảm thấy mình gặp phải cường địch mà trước kia mình chưa từng gặp qua.

Những thiên tài yêu nghiệt đến từ các châu vực khác trên hư không ngoại trừ Đạo Châu Dịch Thiên Hành ra thì đều rất thận trọng.

Mỗi người đều phóng thích ra nơi cường đại nhất của mình.

“Chư vị ta sẽ đánh trước.”

Trong những Yêu Nghiệt của những châu vực này có một người nam tử mặc quần áo màu đỏ rực lớn tiếng nói, linh khí trên người bắt đầu khởi động.

Nhìn qua chính là muốn vừa tới liền trực tiếp đánh đại chiêu.

Nam tử mặc quần áo đỏ rực này chính là Trấn Thiên Đạo, hắn luôn luôn thích Đại Khai Đại Hợp, cho nên bây giờ hắn tất nhiên cũng không thể nhịn được mà muốn lĩnh giáo Đạo Tử Thần Châu Tần Cửu Ca có danh tiếng lớn như vậy trước tiên.

“Vạn Trấn Đạo Pháp, Trấn Thiên.”

Thần sắc Trấn Thiên Đạo cuồng nhiệt nói, đây là một trong những cổ pháp cường đại nhất của hắn, luyện đến chỗ sâu là có thể Trấn Thiên Đạo áp vạn vật.

Một bàn tay khổng lồ từ trên trời giáng xuống, mang theo lửa cháy bừng bừng.

Đoàng

Một tiếng nổ lớn vang lên, bàn tay khổng lồ của Trấn Thiên Đạo còn chưa tới trước người Tần Cửu Ca, đã trực tiếp bị dị tượng Tiên Vương sau lưng Tần Cửu Ca hất bay.

Chương 282: Vừa là may mắn nhưng cũng vừa là bất hạnh

Chương 282: Vừa là may mắn nhưng cũng vừa là bất hạnh

“Làm sao có thể.”

Dáng vẻ như đã thấy quỷ của Trấn Thiên Đạo không thể tưởng tượng ra nổi lớn tiếng nói, bây giờ ánh mắt của hắn đang trừng rất lớn, trong lòng không biết nói như thế nào.

Chỉ có thể dùng hai chữ mẹ nó để hình dung tâm trạng hiện tại của hắn.

“Một đạo cổ pháp cường đại nhất của ta bị hắn dễ dàng cắt đứt như vậy sao?”

Trấn Thiên Đạo trong lòng vẫn luôn chửi mẹ nó, mẹ nó, tuy rằng hắn đã từng bị đồng bối Thiên Tài Yêu Nghiệt có cùng cảnh giới đánh bại, nhưng không cần biết người kia là ai, một kích này của Trấn Thiên Đạo bọn họ đều rất thận trọng.

Nhưng tình huống bây giờ là Vạn Trấn Đạo Pháp của hắn bị dị tượng cự ảnh sau lưng Đạo Tử Thần Châu đánh bay rồi.

Hơn nữa là một tát đánh bay.

Trấn Thiên Đạo thật sự cạn lời rồi.

“Thần Hoàng Pháp.”

Thần Đình Thần Cung nhìn thấy Vạn Trấn Đạo Pháp Trấn Thiên của Trấn Thiên Đạo có thể chiến đấu rất lâu với Đạo Tiên Thánh bị đánh bay rồi.

Thần sắc hơi trầm xuống, xem ra cho dù bọn họ cùng cảnh giới với Đạo Tử Thần Châu này thì cũng nhất định không thể đánh lại.

Nhưng hắn đã sớm biết loại tình huống này ở trong lòng.

Vì vậy, hắn không hề nản lòng.

“Tam Hoa Tụ Đỉnh, Ngưng Thánh Đạo.”

Đạo Châu Dịch Thiên Hành nhìn thấy Thần Đình Thần Cung sử dụng cổ pháp rất cường đại, cũng không thờ ơ được nữa.

Sau khi tất cả thì hắn vẫn có ước mơ.

Trực tiếp sử dụng một trong những cổ pháp cường đại nhất Tam Sinh Thiên Cung bọn họ – Ngưng Thánh Đạo.

Lúc này sau lưng Dịch Thiên Hành giống như xuất hiện một lối thông thiên đại đạo, từng đợt đạo âm truyền ra từ bên trong.

Nhìn thấy Thần Đình Thần Cung và Tam Sinh Thiên Cung Dịch Thiên Hành đều xuất chiêu.

Những Châu Vực Thiên Kiêu Yêu Nghiệt chân đạp hư không, thần quang trên người phóng to, mỗi người đều sử dụng một trong những cổ pháp cường đại nhất của mình.

Đùng, đoàng, đoàng đoàng.

Hơn mười đạo công kích mang theo dao động cường đại trực tiếp cùng nhau tấn công về phía Tần Cửu Ca.

Ánh mắt Tần Cửu Ca híp lại, xung quanh không có gió tự động, đứng chắp tay, lại có vẻ tiên khí mười phần.

Cự ảnh Tiên Vương sau lưng hắn đứng thẳng tắp ở sau hắn.

Tần Cửu Ca giơ tay lên.

Cự ảnh Tiên Vương sau lưng hắn cũng giơ tay lên.

Phanh.

Bàn tay của Tần Cửu Ca ấn xuống một cái, bàn tay cự ảnh Tiên Vương sau lưng hắn cũng ấn xuống giống như vậy.

“Trấn.”

Môi Tần Cửu Ca khẽ động, thần sắc lạnh nhạt, bàn tay trắng nõn như ngọc lại vung lên một lần nữa.

Lúc này tất cả cổ pháp tấn công về phía Tần Cửu Ca đều bị cự ảnh

Tiên Vương sau lưng hắn đánh bay.

Dao Đài Hoa Trì lúc này là một mảnh yên tĩnh, lặng ngắt như tờ.

Tất cả mọi người lúc này không còn ăn quả bàn đào trong đĩa nữa.

“Cửu Ca thật sự là quá mạnh.”

Ánh mắt Hư Nhược Tuyết giống như tỏa sáng, nhìn Tần Cửu Ca đứng trên cao, không hổ là nam nhân có thể chinh phục nàng.

“Ca ca thật lợi hại.”

Sắc mặt Tần Ấu Vi có vẻ kích động hưng phấn hét to, sau đó trực tiếp kéo “phế vật” Y Y bên cạnh mình vào trong ngực rồi dùng sức vuốt lông gấu.

Hoàn toàn không để ý đến âm thanh phản kháng ê a a ầm ĩ của Y Y.

Nhưng ánh mắt của Y Y nhỏ híp lại, loại cảm giác được vuốt lông này kỳ thật cũng không tệ lắm.

Bây giờ nó khá là hưởng thụ tư vị được vuốt lông rồi.

Cũng khá ổn đó.

Ê a a, nhưng Y Y cao ngạo nhất định không thể nói ra chuyện xấu hổ như vậy.

Y Y nó được vuốt lông gấu là bị ép buộc, hoàn toàn không có một tia đồng ý nào của nó.

Ừm, hoàn toàn không có.

Ê a a (thoải mái quá đi).

Trên Tiên Vân.

Lúc này sắc mặt của những thiếu niên Thiên Kiêu Yêu Nghiệt đến từ các châu vực này đều trầm mặc.

Bọn họ nhìn ra Đạo Tử Thần Châu này chỉ dùng Thái Hư Nhất Trọng Cảnh Giới, thế nhưng cho dù là Thái Hư Nhất Trọng Cảnh Giới thì cũng hoàn toàn không phải là đối thủ của hắn.

Ngay cả cổ pháp mà bọn họ rất kiêu ngạo trong lòng đánh cùng nhau đều bị người ta tùy ý đuổi đi.

Điều này làm cho họ đánh với những gì chứ?

Xem ra giữa bọn họ và Đạo Tử Thần Châu thật sự có chênh lệch khoảng cách như nhau.

Tất cả Thiên Kiêu Yêu Nghiệt ở trong Dao Đài Hoa Trì đều im lặng, hiện tại bọn họ có thể khẳng định chính là nhân vật được ghi chép trong cổ sử là thật sự tồn tại.

Bởi vì ngay trước mắt bọn họ, vẫn là câu nói kia, cùng thời đại với loại người này là may mắn của bọn họ, nhưng cũng là bất hạnh của bọn họ.

“Thiên phú của hắn chỉ sợ đương thời không ai có thể ngăn cản, sợ là Đạo Quân Tiên có cảnh giới giống như hắn cũng chắc chắn không phải là đối thủ của hắn.”

Ánh mắt Dịch Thiên Hành nhìn dị tượng Tiên Vương Lâm Cửu Thiên sau lưng Tần Cửu Ca sẽ luôn liên tưởng đến Đạo Châu Đạo Quân Tiên của bọn họ.

Dù sao bọn họ đều có dị tượng trời sinh.

“Chư vị, tại hạ là biết các ngươi còn có bản lĩnh khác, bây giờ hy vọng mọi người không cần giữ lại nữa.”

“Bằng không, tất cả mọi người đều biết đợi đến khi Đao Đài Thịnh Yến chấm dứt thì ngoại giới sẽ nói chúng ta như thế nào.”

Vẻ mặt của Thần Cung mang theo ngưng trọng nhìn thiếu niên đến từ các châu vực khác xung quanh hắn, nếu hơn mười người bọn họ cùng nhau chiến đấu với Đạo Tử Thần Châu lại bị một kích ngăn trở thì thanh danh trước kia của bọn họ đều sẽ là bước đệm cho Đạo Tử Thần Châu này.

Mặc dù bọn họ đều biết mình đơn đả độc đấu thì sẽ đánh không lại Đạo Tử Thần Châu này, nhưng cũng không có nghĩa là bọn họ nguyện ý cùng nhau chiến đấu lại bị người khác một kích ngăn cản.

Thanh danh này nói như thế nào cũng có chút khó nghe.

Chương 283: Cá ướp muối không tốt sao?

“Được.”

Trấn Thiên Đạo vừa rồi ổn định Đạo Tâm của mình lớn tiếng nói với Thần Cung.

Vừa rồi Vạn Trấn Đạo Pháp Trấn Thiên cũng không phải là công kích cường đại nhất của hắn, tương đối, vừa rồi cũng là rất ít người xuất ra công phạt cổ pháp sâu bên trong nhất của mình.

Vừa rồi bọn họ đều xuất ra là công phạt cổ pháp cường đại nhất bình thường mình lấy ra, tuy rằng đều là cường đại, nhưng vẫn yếu hơn so với công phạt cổ pháp trấn pháp sâu nhất của mình một chút.

“Lần này mọi người tuyệt đối không nên giữ lại, bằng không một kích mà chúng ta liên thủ với nhau bị một thiếu niên chỉ mới mười sáu tuổi phất tay ngăn trở, lời như vậy… phỏng chừng tất cả mọi người đều không muốn nhìn thấy đi.”

Thần Cung hít thở một hơi thật sâu, ánh mắt nhìn Thiên Kiêu Yêu Nghiệt xung quanh, bọn họ vẫn luôn xem nhẹ một tin tức, Đạo Tử Thần Châu này cũng chỉ mới mười sáu tuổi.

Mười sáu tuổi là khái niệm gì?

Nhỏ hơn nhiều so với những người bọn họ đang đứng ở đây bây giờ.

Một hài tử nhỏ hơn bọn họ rất nhiều có thể bái liên thủ của Thiên Kiêu Yêu Nghiệt ở đây, nghĩ một chút thì thật ra cũng có một chút khó chịu.

Nó cũng là một đòn nặng nề đối với bọn họ.

Đột nhiên, còn chưa đợi bọn họ công phạt, một bàn tay to như cự sơn vung về phía bọn họ.

“Không ổn.”

Thanh niên yêu nghiệt đứng ở một nơi khá cao ở trên không lớn tiếng kêu lên, ở cách đó không xa, bàn tay to lớn giống như vừa rồi vung về phía bọn họ.

Ầm.

Nhìn bàn tay khổng lồ này ngay lập tức đánh bay mấy yêu nghiệt, ánh mắt Trấn Thiên Đạo bạo khởi.

“Vạn Đạo Trấn Pháp, Trấn Thần.”

Đây đã là bản lĩnh công phạt Vạn Đạo Trấn Pháp cao cấp nhất mà hắn có thể sử dụng rồi, nếu cường đại thì hắn liền liều mạng đến mức độ cao nhất rồi.

Không chỉ có Trấn Thiên Đạo đánh ra công phạt cổ pháp cường đại hơn so với vừa rồi mà còn có rất nhiều người ở đây cũng đều đánh ra chiêu công phạt cường đại hơn vừa rồi của mình.

Nhưng theo bàn tay khổng lồ lượn lờ tiên khí khắp người đánh lên người mình, không ít người đều miệng phun máu tươi bay ngược ra xa.

Khi bàn tay to lớn vung đến bên người những người này, trên bầu trời cũng chỉ có mấy Yêu Nghiệt trên người có khí tức cường đại có thể ngăn trở, không rơi xuống bầu trời.

Nhưng phần lớn đều là trực tiếp rớt xuống, còn có người phun ra không ít máu tươi.

“Khủng bố như vậy.”

Dịch Thiên Hành bị cái bàn tay to lớn này vỗ trúng cũng không rớt xuống, dù nói như thế nào thì hắn cũng là Đỉnh Cấp Yêu Nghiệt trong Đạo Châu, nếu như dựa theo bảng xếp hạng thực lực mà nói thì tổng thể thực lực cổ tộc đạo thống của Đạo Châu mạnh hơn Thiên Châu, cho nên mới nói dưới tình huống bình thường thì đỉnh cấp thiếu niên chí tôn của Đạo Châu còn cường đại hơn đỉnh cấp thiếu niên chí tôn của Thiên Châu.

Đây là sự bất đồng của châu vực, sự sâu xa của mỗi châu vực ở một mức độ nhất định cũng quyết định chất lượng thiên tài yêu nghiệt của châu vực đó.

Dịch Thiên Hành thở dài thật sâu một hơi, hắn vẫn là làm một con cá ướp muối đi.

Chẳng lẽ làm cá ướp muối không tốt sao?

Làm cá ướp muối không thơm sao?

Thế gian còn có chuyện vui vẻ hơn làm cá ướp muối sao.

Tuyệt đối không có, nếu có, đó chắc chắn là làm một con cá ướp muối mặn hơn, gọi tắt là Vua cá ướp muối.

Hắn nghĩ đến đây, bỗng nhiên nở nụ cười, dù sao Đạo Tử Thần Châu này có cường đại hơn nữa thì có quan hệ gì với hắn?

Từ giây phút bị tiên vương cự ảnh của Đạo Tử Thần Châu vỗ bay, Dịch Thiên Hành đã quyết định triệt để làm cá ướp muối.

Ngay cả xoay người cũng không muốn xoay, dù sao xoay người vẫn không phải là một con cá ướp muối sao? Hắn đã nghĩ thông rồi.

Ai đến cũng đều vô dụng, hắn nói.

"Vô vi chính là Đạo của ta."

.....

Bữa tiệc Dao Đài của Dao Đài Tiên Cung kết thúc, một đạo tin tức điên cuồng truyền bá trong Thiên Châu.

Đạo Tử Thần Châu tiên vương trấn thế, một tay độc chiến Thiên Tài Yêu Nghiệt đến từ các châu vực cổ xưa, một tay đánh bại.

Nếu như tin tức này còn chưa đủ để cho người ta cảm nhận được chấn động, dù sao không phải ai cũng biết những thiên tài yêu nghiệt châu vực bị Đạo Tử Thần Châu trấn áp là ai.

Thế nhưng trong đó có Thiên Châu không sinh Đạo Tiên Thánh, Đại Đạo Vạn Cổ như đêm dài, còn có Thần Đình Thần Cung Yêu Nghiệt Thiên Tài như vậy, lần này trong mấy vị yêu nghiệt phía trước Thiên Châu có hai vị quen mắt đều bị vị Đạo Tử Thần Châu kia đánh bay.

Khái niệm này được rất nhiều người biết, bởi vì đây là hai vị yêu nghiệt mà bọn họ nghe được thanh danh nhiều nhất trong Thiên Châu Tồn Tại, trong đầu rất có khái niệm.

Dao Đài Tiên Cung.

"Đạo Tử, đây là Bàn Đào Tiên Quả của ngươi."

Biểu tình Hoa Khinh Ngữ mỉm cười nhìn Tần Cửu Ca không biết đang suy nghĩ cái gì, thông qua bữa tiệc Dao Đài lần này, nàng hoàn toàn đã khẳng định được thực lực của Đạo Tử Thần Châu này có thể triệt để nghiền ép nàng.

Tần Cửu Ca hơi gật gật đầu với Hoa Khinh Ngữ, ý bảo Tần Ấu Vi đang ôm Y Y đi lấy bàn đào khổng lồ trên tay Hoa Khinh Ngữ.

Bàn đào này thực sự rất lớn.

Chương 284: Thần Hồn giao thoa

Chương 284: Thần Hồn giao thoa

“Ê a a a, ê a a a.”

Còn chưa đợi Tần Ấu Vi cất bước, hai mắt Y Y giống như phát sáng, bay thẳng đến bên cạnh Hoa Khinh Ngữ ôm lấy bàn đào trên tay nàng.

Y Y ôm bàn đào cực lớn lại có vẻ ngây thơ đáng yêu, bay qua bay lại, giống như là muốn uống rượu say rồi vậy.

“Ê a a, ê a a.”

Y Y trừng to mắt nhìn Tần Cửu Ca, chỉ chỉ đại bàn đào trong lòng mình, ý tứ rất rõ ràng, thứ này là của ta.

Phì phì.

Hoa Khinh Ngữ nhìn thấy dáng vẻ này của con gấu nhỏ trắng như tuyết này, che miệng cười khẽ một tiếng, sinh linh có bản nguyên cổ xưa này trông có vẻ nhất định là một tên ham ăn.

“Đạo Tử, ban đêm sư tôn ta muốn gặp ngươi một lần.”

Hoa Khinh Ngữ rất nhanh đã nói mục đích nàng tới nơi này, bởi vì sư tôn của nàng, Cung chủ Dao Đài Tiên Cung muốn gặp Tần Cửu Ca một lần.

Nàng lại không hề nghĩ tới cái gì cả, lấy thiên phú yêu nghiệt dị thường của Đạo Tử Thần Châu này mà xem, sư tôn của mình muốn gặp hắn một lần cũng rất bình thường.

“Ừm.”

Tần Cửu Ca mỉm cười, ý bảo một lát nữa mình sẽ đi qua, hắn cũng không biết vì sao Dao Đài Tiên Cung này muốn gặp mình, nhưng nếu chủ nhà nơi này đã nói rồi thì Tần Cửu Ca cũng sẽ không cự tuyệt.

“Được rồi, vậy ta đi trước đây.”

Hoa Khinh Ngữ mỉm cười nói với Tần Cửu Ca, cũng không ở lại chỗ

này lâu, liền mang đi từng trận u hương.

“Rất xinh đẹp đi.”

Hư Nhược Tuyết nhẹ giọng nói ở bên cạnh Tần Cửu Ca, bàn tay đặt ở bên hông Tần Cửu Ca, khuôn mặt dựa sát vào Tần Cửu Ca.

“Ta truyền cho ngươi Phi Tiên Thể trước.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nhìn Hư Nhược Tuyết nói, chính mình đã từng nói là phải chăm sóc dạy bảo, dạy bảo những người phụ nữ xung quanh mình.

Nghe Tần Cửu Ca nói, khuôn mặt Hư Nhược Tuyết hơi có chút hồng nhuận.

Truyền Thần Hồn, trực tiếp hơn ca thân thể.

Bởi vì Thần Hồn là căn bản của một người, thân thể không thể so sánh được.

.....

Trong một khu vực ở Thiên Châu.

Hài cốt gãy tay, thi cốt mệt mỏi, kêu rên khắp nơi.

Trên mặt đất có một thanh niên trên người đầy máu tươi liếm liếm môi mình, dữ tợn nhìn linh hồn suy yếu trước mặt mình.

Hắn muốn xây dựng căn cơ cực kỳ nồng đậm nên nói hắn phải trắng trợn sát phạt, như vậy mới có thể làm cho hắn cường đại hơn.

Nam tử trẻ tuổi này tất nhiên chính là Tô Phục Thiên bị một tôn ác thần chiếm cứ thân thể.

Bỗng nhiên, biểu tình của thân thể Tô Phục Thiên bị ác thần chiếm cứ này có chút khó chịu.

“Ta muốn ngươi báo thù cho ta, nếu như ngươi không báo thù cho ta thì ta thà hủy đi thân thể này cũng nhất định sẽ không cho ngươi.”

Tô Phục Thiên đột nhiên lớn tiếng kêu lên, hiện tại nói chuyện chính là Tô Phục Thiên nguyên bản, mà không phải ác thần chiếm cứ thân thể Tô Phục Thiên.

“Được, được.”

Ma đạo thần vương tà khí ngập trời lớn tiếng đáp lại.

Ác thần cũng không có phản đối lời nói của Tô Phục Thiên, dù sao thì bây giờ hắn đồng ý đáp ứng cũng không có nghĩa là hắn sẽ làm.

Dù sao thì làm sao thần có thể nghe thấy lời nói của một phàm nhân.

Đương nhiên chủ yếu nhất chính là hắn không dám động thủ với người kia, nếu như địch nhân thân thể này là một người bình thường thì hắn sẽ không ngại giúp một chút, sau đó chuyên tâm sử dụng thân thể này của mình.

Nhưng hắn là một tôn Ma Đạo Thần Vương nên hắn vẫn biết một số việc bí mật.

Căn cứ vào trí nhớ của thân thể này, người đã mất hết thể diện Tô Phục Thiên chính là một vị Thiên Tôn Cự Đầu có Đạo Thống Cổ Xưa, người còn lại là Đạo Tử Cấm Kỵ Thần Châu.

Thật ra Thiên Tôn Cự Đầu Cổ Xưa Đạo Thống kia cũng không có ảnh hưởng gì với Thần Vương, nhưng nặng nhất chủ yếu chính là Đạo Tử Thần Châu kia.

Hắn biết trong những Cấm Kỵ Cổ Tộc ở Thần Châu có Tồn Tại nào khiến người ta sợ hãi.

Cũng chỉ là lừa gạt nguyên bản linh hồn của Tô Phục Thiên mà thôi, lời ma đạo ác thần nói mà cũng tin, không biết hắn đang suy nghĩ cái gì.

.....

“Ừm~o(* ▽ ¯*)o”

Hư Nhược Tuyết nằm trên một cái giường rộng lớn nhẹ giọng kêu lên, một thân áo mỏng màu trắng, lại có vẻ quyến rũ động lòng người.

“Nhớ rõ Cổ Pháp của Phi Tiên Thể rồi chứ.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nói với Hư Nhược Tuyết, tư vị thần hồn giao hòa là một loại hưởng thụ vô cùng tuyệt vời.

Loại này càng có thể xúc động lòng người hơn tiếp xúc thân thể trực tiếp.

Vừa rồi đi thật ra Tần Cửu Ca đã có chút nhịn không được, muốn

chinh phạt Hư Nhược Tuyết trên giường ngay lập tức, nhưng suy nghĩ một chút thì mình không vội một hồi này.

Dù sao sớm muộn gì thì cũng là của mình.

“Ừm~o(*￣▽￣*)o”

Hư Nhược Tuyết cũng không biết là có sức lực từ đâu, nhẹ giọng rên rỉ.

Ngâm một tiếng.

Cảm giác vừa rồi thật sự làm cho nàng muốn dục tiên dục tử.

Phảng phất giống như thế giới cực lạc giống như người Phật Tộc Đại Tây Châu đã nói.

Chương 285: Ăn chùa luôn rất ngon

Chương 285: Ăn chùa luôn rất ngon

“Ngủ đi, nghỉ ngơi một chút.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng vỗ vỗ thân thể tuyết trắng mềm mại của Hư Nhược Tuyết, trên mặt mỉm cười.

Chính mình tự tay tạo ra một vị nữ tử ở trong lòng mình có cảm giác rất thú vị.

Nhưng càng có cảm giác thành tựu chính là việc mình nhận ra nữ chính muội muội kia.

Đó mới thật sự là mình có thể bồi dưỡng từ nhỏ.

.....

Dao Đài Điện, chủ điện Dao Đài Tiên Cung, nơi Dao Đài Tiên Cung cung chủ nghỉ ngơi.

Nơi này có từng mảnh tiên vân lơ lửng xung quanh đại điện, có rất nhiều nước suối lưu truyền trong ngoài cung điện này, vang lên tiếng nước chảy ào ào, phảng phất như nhân gian cực cảnh.

Trong suối có cá chép vàng, kích thước của chúng có lớn có nhỏ, nhưng đều rất có sức sống.

Xung quanh hồ nước suối có không ít hoa rất xinh đẹp, có không ít linh trùng xinh đẹp giống đom đóm bay lượn ở chỗ này.

Trong một tòa đại điện của cổ tiên cổ sắc, tiếng nước chảy rầm rầm vang lên ở chỗ này.

“Tới rồi.”

Bỗng nhiên, một thân thể trắng như tuyết trong nước trong nháy mắt liền mặc quần áo hoa lệ vào, vốn là một dáng vẻ quyến rũ, trong chốc lát liền biến thành cung chủ Dao Đài Tiên Cung ung dung cao quý thanh khiết.

“Đạo Tử Thần Châu, mời vào.”

Thanh âm thanh thúy giống như cửu thiên truyền xuống huyền tiên, nhưng lại có cảm giác uy nghiêm không dám mạo phạm.

Dao Đài Tiên Cung cung chủ vừa mới hạ xuống, toàn bộ đại môn trong đại điện mở ra hoàn toàn.

“Cung chủ tìm Tần Cửu Ca có việc gì.”

Thần sắc của Tần Cửu Ca không thay đổi, hư không bước chân rất nhanh giống như quỷ mị đi tới trước mặt cung chủ Dao Đài Tiên Cung.

Chỉ là điều làm tần Cửu Ca cảm thấy khá khác biệt chính là chỗ này hình như là nơi Dao Đài Tiên Cung cung chủ tắm rửa.

Đương nhiên vẫn là cách một lớp lụa mỏng.

“Không có việc gì, chỉ là thấy Đạo Tử thiên phú phi phàm nên muốn kết một đạo thiện duyên với ngươi.”

Dao Đài Tiên Cung cung chủ nhẹ giọng nói, biểu tình rất bình tĩnh, chỉ là hai đôi bàn tay ngọc ngà nắm lấy đùi mình.

Cửu Ca lĩnh giáo tâm ý của cung chủ, nhưng gần đây Cửu Ca có một số việc, nếu không có đại sự gì thì Cửu Ca đi trước.

Tần Cửu Ca mỉm cười với cung chủ Dao Đài Tiên Cung, không có việc gì thì tìm hắn làm gì? Trông hắn nhàn rỗi như vậy sao?

Chỗ mình còn có một người cần mình thưởng thức, loại người như ngươi chỉ có thể nhìn không thể ăn, Tần Cửu Ca không có hứng thú.

Tần Cửu Ca vẫn có thể phân biệt rất rõ ràng giữa có thể tùy ý chơi và không thể tùy ý chơi đùa.

Lúc Tần Cửu Ca nói xong câu đó, trên cả tòa đại điện đều có vẻ rất trầm mặc.

Ánh mắt của Dao Đài Tiên Cung cung chủ hơi nheo lại nhìn khuôn mặt vừa quen thuộc vừa không quen thuộc này, không biết vì sao trong lòng có một cỗ cảm giác rất kỳ diệu.

“Thôi, chút nữa gặp lại đi.”

Dao Đài Tiên Cung cung chủ trong lòng có chút nghĩ đến, dù sao thì bây giờ cũng không thiếu một khoảng thời gian này.

“Nơi này Bổn cung có mấy Bàn Đào Tiên Quả, hy vọng Đạo Tử tiếp nhận.”

Cung chủ Dao Đài Tiên Cung nói xong, liền lấy ra Bàn Đào Tiên Quả còn lớn hơn Bàn Đào Tiên Quả mà vừa rồi Hoa Khinh Ngữ đưa cho Tần Cửu Ca từ trong Nhẫn Trữ Vật của mình.

Nhìn thì có vẻ tươi đẹp ướt át, mỹ vị vô cùng, còn tản ra linh khí rất nồng đậm.

“Cửu Ca cảm ơn hảo ý của cung chủ.”

Tần Cửu Ca lại không hề từ chối, lợi ích đưa tới miệng, không lấy thì sao mà được.

Ăn chùa rất là ngon, hơn nữa còn rất thơm.

……

Chờ Tần Cửu Ca trở lại trong đại điện của Dao Đài Tiên Cung.

Hư Nhược Tuyết đã bắt đầu tu luyện Phi Tiên Thể Cổ Pháp mà Tần Cửu Ca thần hồn truyền tống cho nàng.

Tần Cửu Ca cũng không quản nàng, liền chuẩn bị tự mình nghỉ ngơi.

Bỗng nhiên, ánh mắt Tần Cửu Ca híp lại.

Ấu Vi muốn ngủ với ca ca.

Thần sắc Tần Cửu Ca hơi đổi, nhìn Tần Ấu Vi đang cuộn mình trên giường mình, mẹ kiếp, hắn cũng không phải loại người đó.

Loại người như vậy kiếp trước ở chỗ của hắn thì thấp nhất thì cũng nhất định phải là ba nắm, cao nhất tử hình.

Hơn nữa phỏng chừng bây giờ thời hạn còn tăng không ít.

“Ấu Vi ngoan ngoãn trở lại phòng mình đi, nếu không ca ca sẽ tức giận.”

Thần sắc Tần Cửu Ca giống như có dấu hiệu tức giận nhìn vẻ mặt nhu thuận của Tần Ấu Vi.

“Vậy dựa vào cái gì tỷ tỷ kia có thể ngủ chung một chỗ với ca ca, mà Ấu Vi thì không được.”

Có phải vì bây giờ Ấu Vi vẫn còn rất nhỏ không?

Tần Ấu Vi dường như lấy hết dũng khí lớn tiếng nói với Tần Cửu Ca, biểu tình có chút quật cường.

Thật vào vào khoảnh khắc hôm nay nàng nhìn thấy ca ca nằm trên giường với nữ tử kia thì đã muốn hỏi vẫn đề rồi.

Xem ra nếu Tần Cửu Ca không trả lời thì nàng sẽ ở chỗ này không chịu đi.

Bây giờ Tần Cửu Ca thật sự có chút không nhận ra muội muội rất nhu thuận với mình trong khoảng thời gian này.

Nhỏ như vậy, cũng không biết đang suy nghĩ cái gì.

Lúc này, Tần Cửu Ca trong lòng ý thức được muội muội này của mình có chỗ không đúng.

Lưu luyến hắn quá mức, hơn nữa có chút dậy thì sớm.

Mặc dù Tần Cửu Ca biết nữ tử trong thế giới huyền huyễn này đều tương đối trưởng thành, nhưng Tần Ấu Vi cũng coi như trưởng thành sớm ở độ tuổi của nàng.

Trong lòng Tần Cửu Ca nghĩ, phỏng chừng là bởi vì bản thân Tần Ấu Vi mang Đại Khí Vận, là một nữ chính, rất mẫn cảm với hoàn cảnh bên cạnh.

Hơn nữa thân thế bi thảm của nàng từ nhỏ phỏng chừng rất bài

ngoại, mà lúc này lại có một thiếu niên tướng mạo tuấn lãng xông vào bên cạnh nàng thì hình như nàng lưu luyến là chuyện bình thường.

Điều này chỉ có thể chứng minh Tần Cửu Ca xuất hiện bên cạnh nàng đã quá đúng lúc rồi.

Nếu chờ nàng trưởng thành, Tần Cửu Ca lại xuất hiện phỏng chừng sẽ hoàn toàn không có hiệu quả như vậy.

Kỳ thật Tần Cửu Ca cũng không phản đối việc nhận nữ chính muội muội, lưu luyến hắn,.

Tần Cửu Ca vốn không có chuẩn bị gả Tần Ấu Vi cho người khác trong tương lai.

Một lát sau, tình cảnh có chút xấu hổ, Tần Ấu Vi nhìn thần sắc của ca ca mình, có chút ủy khuất rời đi.

Chương 286: Vẫn chưa đủ

Chương 286: Vẫn chưa đủ

Bên ngoài cung Dao Đài Tiên Cung.

“Nam chính Tô Phục Thiên bây giờ hẳn là nuốt không ít linh hồn người rồi.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca hiện lên một tia hàn ý nói, hắn đang mặc kệ Ma Đạo Thần Vương ăn những linh hồn phàm nhân và những tu sĩ có tu vi không cao này.

Vốn hắn đã có thể cắt củ hẹ này, nhưng nếu nam chính này xuất hiện một chút biến hóa khác, Tần Cửu Ca không ngại để cho hắn trưởng thành một khoảng thời gian rồi mới tiến hành thu hoạch.

Ngay cả Ma Đạo Thần Vương cũng coi trọng thân thể, Tần Cửu Ca cảm thấy có thể biến hắn thành một con rối, đương nhiên là một con rồi có trí tuệ của mình.

Tốc độ trưởng thành của hắn khẳng định rất nhanh, cho nên một số chuyện âm u sau này thì Tần Cửu Ca hoàn toàn có thể giao cho người như vậy xử lý.

Mình vẫn là một đích tiên Thần Châu, thanh danh như vậy vẫn dễ

nghe hơn một chút, đương nhiên thật ra hắn cũng không thèm để ý thanh danh này.

“Còn chưa đủ, chỉ nuốt những linh hồn này, còn chưa đủ.”

Cần phải tìm một cơ hội để cho hắn nuốt chửng linh hồn của nhiều sinh linh hơn nữa.

Sắc mặt Tần Cửu Ca lạnh nhạt nói, hắn muốn dùng vô số máu tươi của sinh linh tạo ra một thông thiên đại ma đầu trở thành con rối nơi âm u của hắn.

Hơn nữa Tần Cửu Ca muốn một ma đạo con rối tương đối hoàn mỹ, cho nên thân thể Tô Phục Thiên ăn càng nhiều linh hồn lại càng tốt.

Sau này mình sẽ thu hoạch thứ tốt càng lớn.

“Đinh, phát hiện nam chính, Vương Đằng.”

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

“Thông tin như sau.”

“Tên: Vương Đằng.”

“Thân phận: Thiếu tộc trưởng Vương gia Thế Tộc Thượng Cổ.”

“Tu vi: Thái Hư Tứ Trọng.”

“Tuổi: 24 tuổi.”

Thần sắc Tần Cửu Ca thoáng có chút biến hóa, từ sau khi nữ chính kia xuất hiện, những nam chính hoặc là nữ chính này đều biến thành rất mạnh.

Đương nhiên kỳ thật đối với hắn mà nói cũng không có biến hóa lớn.

“Ở đó.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca hơi nheo lại nhìn một nam tử trẻ tuổi mặc hoa phục, bên cạnh nam tử trẻ tuổi còn có một vị nữ tử tuyệt sắc, thoạt nhìn hai người bọn họ rất vui vẻ.

“Đinh, phát hiện nữ chính Tinh Nguyệt.”

“Thông tin như sau.”

“Tên gọi: Tinh Nguyệt.”

“Tuổi: hai mươi lăm.”

“Tu vi: Thái Hư Nhất Trọng.”

Sắc mặt Tần Cửu Ca cười nhạt, trong mắt lại hiện lên tà sắc, thoạt nhìn lần này không chỉ là một vị nam chính, hơn nữa hắn đã ở cùng một chỗ với bạn đời của mình.

Điều này rất thú vị.

Thỉnh thoảng, một số chiêu thức đặc biệt bây giờ hoàn toàn có thể được sử dụng.

Kỳ thật mỗi khi Tần Cửu Ca gặp được nam chính đều nghĩ tới sẽ dùng biện pháp này, trước kia Tần Cửu Ca cũng làm như vậy, nhưng nếu loại biện pháp này kỳ thật hoàn toàn là không có tác dụng gì với Tô Phục Thiên.

Dù sao người khác là con của một vị nam chính ma đạo, đối với hắn mà nói thì chiêu thức này hoàn toàn một chiêu thức nhỏ.

Nhưng nếu nữ chính đã đến với nam chính thì Tần Cửu Ca thích nhất chính là như vậy.

.....

“Tinh Nguyệt, gần đây tu luyện Cổ Tinh Đạo Pháp thế nào rồi.”

Vương Đằng mặc hoa phục cười tủm tỉm nhìn nữ tử khí chất ôn nhuyễn bên cạnh mình nhẹ giọng nói.

Thê tử tương lai của mình tu luyện luôn luôn là loại hình đánh ổn định, không tranh cũng không cướp.

Giống như thanh tuyền, thanh nhuận lòng người.

Dù sao Vương Đằng cũng rất thích nửa kia đã kết hôn từ nhỏ của mình.

“Tu luyện vẫn tốt.”

Nữ tử ôn nhuận được Vương Đằng gọi là Tinh Nguyệt cười khẽ một tiếng với Vương Đằng.

Nàng cũng có hảo cảm với phu quân tương lai của mình, diện mạo

tuấn lãng, hơn nữa thực lực phi phàm.

Đối với tương lai nàng gả cho người này thì thật ra Tinh Nguyệt vẫn rất vui vẻ trong lòng.

“Lần tới Thiên Châu này, trên đường nghe nói có một vị Đạo Tử đến từ Thần Châu một tay đánh bại Yêu Nghiệt Thiên Kiêu, ngược lại có chút ngưỡng mộ.”

Thần sắc Vương Đằng khá là kính ngưỡng Đạo Tử Thần Châu này.

Dù sao nhân vật thiên kiêu như thế thì người đọc sách tu Thánh Đạo như hắn đã lĩnh hội ở trong sách rồi.

Theo hắn phỏng đoán, sợ là Đạo Tử Thần Châu này chính là nhân vật như vậy.

Vương Đằng ở trong lòng tuy rằng cũng có tâm tư muốn giao thủ với Đạo Tử Thần Châu này, nhưng phần lớn là mang theo chút tình cảm sùng kính.

Đương nhiên hắn cũng hy vọng sau này mình cũng có thể trở thành nhân vật giống như vị Đạo Tử Thần Châu kia.

Nhưng điều này cũng không ngăn cản Vương Đằng hắn muốn trở thành bằng hữu với vị Đạo Tử Thần Châu kia.

Nhưng có đôi khi trong lòng hắn cũng đùa cợt mình, Đạo Tử Thần Châu là nhân vật gì, Vương Đằng hắn không thể nào có thể diện lớn như vậy được.

“Tinh Nguyệt, vị trí tuyệt mỹ của Thiên Châu còn có rất nhiều, ta sẽ từ từ dẫn muội đi lĩnh hội vị trí khác.”

Vương Đằng một thân nho nhã nhân sĩ giả vờ mỉm cười nhìn người tuyệt mỹ bên cạnh, nguyện vọng lớn nhất của hắn bây giờ chính là có thể đi nhiều châu vực hơn nữa.

“Sau này ta nhất định phải dẫn muội đi nhiều châu vực hơn nữa, nhìn sơn hà nhật nguyệt trong những châu vực khác.”

Chương 287: Thực lực tăng lên với tốc độ bão tố

Chương 287: Thực lực tăng lên với tốc độ bão tố

“Trước tiên phải tăng thực lực của bản thân lên một ít trước!”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca hơi híp lại một chút, hắn nhìn sang Khí Vận Chi Tử Vương Đằng cùng với Khí Vận Nữ Chủ Tinh Nguyệt ở xa xa, tất cả đều nằm trong quan sát của hắn, không ai thoát được.

“Hệ thống, đưa thông tin của ta ra!”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng ra lệnh cho hệ thống một tiếng, thực lực và tu vi của bản thân hiện tại đã là Nhân Hoàng Tứ Trọng, Tần Cửu Ca muốn lĩnh ngộ nhiều Đại Đạo hơn một chút trước hai mươi tuổi rồi mới tấn thăng trở thành một cường giả Thiên Tôn.

Trước kia thì mục tiêu này có vẻ khá là khó thực hiện, nhưng từ sau khi bản thân Tần Cửu Ca biết rõ trời sinh bản thân hắn có thể hoàn toàn hấp thu nhiều Mảnh Vỡ Đại Đạo và hoàn toàn không có tác dụng phụ thì mục tiêu trở thành một cao thủ Thiên Tôn Cảnh trước hai mươi tuổi không phải là chuyện quá khó khăn.

Đây là một thành tựu mà xưa tới nay Thái Cổ Tiên Vực chưa từng ghi chép được, và chắc chắn một điều rằng trong tương lai không ai có thể phá vỡ được kỷ lục này, đây chính là mục tiêu bây giờ của Tần Cửu Ca.

Hắn hoàn toàn có khả năng đó.

Thanh Niên Thiên Tôn hoặc là Thiếu Niên Thiên Tôn.

“Ting, giao diện thuộc tính của chủ nhân như sau!”

“Chủ nhân: Tần Cửu Ca!”

“Thể chất: Đại Đạo Chủng Ma Thể! Đại Đạo Phi Tiên Thể! Long Hoàng Chân Thể!”

“Thiên phú: Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn, Đế Uy, Tiên Vương Lâm Cửu Thiên!”

“Tu vi: Nhân Hoàng Tứ Trọng đỉnh phong.”

“Thân phận: Thiếu chủ của Tiên Cổ Tần Tộc.”

“Công pháp: Đạo Tâm Chủng Ma, Tiên Lâm Cửu Thiên, Thái Thượng Tiên Quyết.”

“Đại Đạo pháp tắc: Chí Dương Đại Đạo!”

“Khí Vận Điểm: ba mươi ba ngàn Điểm!”

Khi nhìn thấy bảng giao diện thuộc tính kinh khủng và hoa lệ của bản thân thì Tần Cửu Ca chỉ cười nhẹ trong lòng một cái mà thôi, mỗi một cái thể chất hay thiên phú của mình nếu để riêng ra thì cũng đủ để tạo nên một Chí Tôn đỉnh phong tại Thái Cổ Tiên Vực này rồi.

“Hệ thống. lấy mấy phần mảnh vỡ của Thời Gian Đại Đạo pháp tắc ra cho ta.”

Tần Cửu Ca tiếp tục ra lệnh cho hệ thống, sau khi trở về Tần Tộc thì hắn đã lấy ra một ít đồ thú vị trong nội khố, trong đó có không ít mảnh vỡ của Đại Đạo Pháp Tắc.

Đương nhiên tất cả đều là mảnh vỡ mà thôi.

Tần Tộc mặc dù là một Cấm Kỵ Thế Lực đỉnh phong tại Thái Cổ Tiên Vực này nhưng trong tộc cũng không phải là chứa đựng quá nhiều mảnh vỡ của Đại Đạo Pháp Tắc.

Với lại trong số những mảnh vỡ đó thì phần nhiều cũng chỉ là những mảnh vỡ của các Đại Đạo Pháp Tắc khá là nhỏ yếu.

Chỉ có số ít là những mảnh vỡ của các Đại Đạo Pháp Tắc cực kỳ mạnh mẽ, và một trong những mảnh vỡ mạnh nhất trong số chúng chính là mảnh vỡ của top mười Đại Đạo Pháp Tắc trong ba ngàn Đại Đạo.

Nhưng đó cũng chỉ là số ít, top mười Đại Đạo đứng đầu có bản chất hoàn toàn khác với tất cả các Đại Đạo Pháp Tắc còn lại.

“Trước tiên ta dung hợp Thời Gian Đại Đạo đi!”

Tần Cửu Ca nói một cách nhẹ nhàng, trong ba ngàn Đại Đạo có lưu truyền một câu nói cực kỳ trứ danh, Không Gian Không Hiện, Thời Gian Vi Vương.

Câu nói này không đại diện cho việc Không Gian Đại Đạo yếu hơn Thời Gian Đại Đạo, nó chỉ là một câu nói thể hiện việc cả hai đầu Đại Đạo này là hai Đại Đạo Pháp Tắc cực kỳ cường đại.

Không Gian và Thời Gian Đại Đạo đều đứng trong hàng top mười Đại Đạo Pháp Tắc.

Đều là những Pháp Tắc Chi Lực cực độ kinh khủng.

Trong nội khố của Tần Tộc cũng chỉ chứa đựng một ít mảnh vỡ của Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc mà thôi, chỉ có một chút.

Tuy đã lấy một phần Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc ra từ trong tộc nhưng nhiêu đó vẫn thiếu để Tần Cửu Ca có thể lĩnh ngộ được một đầu Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc hoàn chỉnh.

“Ting, khấu trừ mười vạn Khí Vận Điểm của ký chủ, đây là Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc của chủ nhân!”

m thanh của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

Khi thanh âm của hệ thống vừa vang lên thì Tần Cửu Ca lập tức cảm nhận được xung quanh thân thể của hắn xuất hiện một khí tức cực kỳ huyền diệu.

Tần Cửu Ca cảm giác như bản thân hắn có khả năng ảnh hưởng tới tốc độ trôi của thời gian xung quanh mình.

“Ting, chúc mừng ký chỉ đã lĩnh ngộ được Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc.”

m thanh của hệ thống lại vang lên.

“Lại sắp đột phá nữa rồi.”

Tần Cửu Ca sau khi cảm nhân thân thể một chút thì lập tức nói nhẹ, hiện tại sau khi bản thân vừa lĩnh ngộ một Đại Đạo Pháp Tắc trong top mười thì tu vi lại tiếp tục sắp đột phá.

“Nhân Hoàng Ngũ Trọng.”

Khi lời của Tần Cửu Ca vừa dứt thì tu vi Nhân Hoàng Tứ Trọng của hắn dần dần thay đổi, chớp mắt một cái đã đột phá lên được Nhân Hoàng Ngũ Trọng.

Không có bất kỳ động tĩnh hay dị tượng nào cả, tất cả đều như nước chảy thành sông.

Điều này chứng minh một điều đó chính là căn cơ cùng với tu vi của Tần Cửu Ca quá mức nồng hậu.

Loại đột phá các tiểu cảnh giới như thế này đối với hắn hoàn toàn là một chuyện nhỏ, không cần gì phải to tát cả.

Chương 288: Dừng lại cho ta

Chương 288: Dừng lại cho ta

“Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc thật là nghịch thiên.”

Tần Cửu Ca tiếp tục thử cảm nhận loại cảm giác huyền diệu quanh người mình sau đó nhịn không được mà tán thưởng một câu.

Đối với những người khác trên Thái Cổ Tiên Vực này, dù có là một Chí Tôn Yêu Nghiệt đỉnh tiêm có tu vi Nhân Hoàng thì việc lĩnh ngộ một Đại Đạo Pháp Tắc nghịch thiên như Thời Gian Đại Đạo thì ít nhất cũng phải tốn tám tới mười năm, nhưng đó còn chưa chắc có thể nhập môn chưa nữa.

Tám tới mười năm đã là tình huống tốt nhất rồi.

Đây cũng là một trong các lý do mà đại đa số các Nhân Hoàng khó có thể lĩnh ngộ được nhiều Đại Đạo Pháp Tắc.

Một là do thời gian không đủ, hai là do thiên tư của bọn hắn vẫn chưa đủ, đương nhiên lý do chính ở đây là điều thứ hai.

“Phải tiếp tục mới được, ở đây ta có mang ra không ít Đại Đạo Pháp Tắc từ trong tộc, chắc hẳn là đủ!”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong lòng, hắn chịu lấy Khí Vận Điểm để đổi Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc từ hệ thống cốt là sợ những mảnh vỡ Đại Đạo Pháp Tắc hắn lấy trong tộc ra không đủ.

Tuy trong top mười thì đã hết nhưng những mảnh vỡ Đại Đạo Pháp Tắc còn lại thì Tần Cửu Ca tự tin bản thân hắn mang không thiếu.

“Có khi nào tu vi của ta tăng lên như tên lửa không ta?”

Tần Cửu Ca nghĩ tới đây thì lập tức cười khổ một tiếng, đối với người khác thì tăng tu vi lên là chuyện cực kỳ tốt đẹp.

Nhưng đối với Tần Cửu Ca thì việc đó cũng không gây ra ảnh hưởng quá nhiều.

“Được rồi, tăng thì tăng đi!”

“Dù sao bằng vào căn cơ của ta thì hiện tại dù có tăng lên Nhân Hoàng Đỉnh Phong cũng là một chuyện bình thường, sẽ không để lại

hậu hoạn về sau.”

Tần Cửu Ca bình phục tâm tình của bản thân một chút, hắn từ từ tự an ủi bản thân.

Hắn muốn lĩnh ngộ nhiều mảnh vỡ của các Đại Đạo Pháp Tắc để sau này vào giây phút hắn lĩnh ngộ và tấn thăng lên được Thiên Tôn Cảnh thì số lượng Đại Đạo hắn lĩnh ngộ được cũng càng nhiều.

Kết quả là dù chỉ mới tấn thăng lên Thiên Tôn thì thực lực của Tần Cửu Ca cũng cực kỳ cao, có thể áp chế được nhiều Thiên Tôn khác.

…

Một lúc sau.

Khí tức trên người Tần Cửu Ca càng lúc càng cường đại, tu vi cũng từ từ tăng cao, nếu như có người chịu khó quan sát tình hình hiện tại của Tần Cửu Ca thì sẽ có thể thấy xung quanh hắn hiện rõ không ít Đại Đạo.

Những Đại Đạo này chỉ bay xung quanh và xẹt qua trước người của Tần Cửu Ca.

Lúc này tu vi Nhân Hoàng Ngũ Trọng của hắn từ từ tăng lên Nhân Hoàng Ngũ Trọng Trung Kỳ, Nhân Hoàng Ngũ Trọng đỉnh phong.

Phanh!

Bình cảnh của Nhân Hoàng Ngũ Trọng hoàn toàn không đủ để ngăn cản bước tiến của Tần Cửu Ca.

Dù đã tăng lên tới Nhân Hoàng Lục Trọng nhưng tu vi của Tần Cửu Ca vẫn chưa có dấu hiệu hạ nhiệt dừng tăng.

Nhân Hoàng Lục Trọng Trung Kỳ, Nhân Hoàng Lục Trọng Đỉnh Phong, Nhân Hoàng Thất Trọng…

Chỉ một thời gian ngắn sau Tần Cửu Ca đã đột phá lên được Nhân Hoàng Bát Trọng.

Tuy nhiên dù thế thì có vẻ tu vi của Tần Cửu Ca vẫn có thể tiếp tục tăng cao, giống như hắn đang muốn dùng cơ hội này để đột phá thẳng lên Nhân Hoàng Cửu Trọng.

“Má nó, không lẽ bản thân có thể thực sự đột phá lên Nhân Hoàng Cửu Trọng sao?”

Tần Cửu Ca hiện tại vẫn hoàn toàn thanh tỉnh, khi thấy tình hình như hiện tại thì hắn không thể làm gì khác ơn là cười khổ một tiếng, khả năng hấp thụ vô số Đại Đạo Pháp Tắc của bản thân thật sự là quá kinh khủng.

Nếu như không phải do bản thân Tần Cửu Ca muốn rèn luyện cùng đánh vững tu vi hiện tại một chút thì hắn cảm nhận được bản thân mình có thể nhất cổ tác khí mà đột phá thẳng lên Thiên Tôn Cảnh.

“Không thể tăng tiếp nữa, dừng lại cho ta.”

Tần Cửu Ca lớn tiếng la hét trong lòng.

Tần Cửu Ca không thể chỉ vì cái trước mắt mà bỏ qua tính toán lâu dài của bản thân được.

“Đậu má!”

Thần sắc của Tần Cửu Ca hơi im lặng khi nhìn tu vi cứ tăng cao mãi của bản thân.

“Nửa Bước Thiên Tôn.”

Những ngày qua Tần Cửu Ca đã cố gắng áp chế tu vi của bản thân lắm rồi, nhưng không ngờ sau khi dung hợp nhiều Mảnh Vỡ Đại Đạo Pháp Tắc thì tu vi của bản thân lại tăng cao một cách nhanh chóng như vậy.

May mà nội tình của Tần Cửu Ca cực kỳ cường đại, căn cơ cũng vững chắc, chứ nếu như người khác thì một bước thăng từ Nhân Hoàng Tứ Trọng lên Nửa Bước Thiên Tôn thì chắc chắn căn cơ bất ổn, tu vi phù phiếm rồi.

Thậm chí còn có thể rơi vào tình trạng không thể phát huy ra được sức mạnh vốn có của bản thân, phải tốn một thời gian cực kỳ để đánh chắc căn cơ, nếu không thì không khác gì tự hao tiềm năng vốn có của bản thân cả.

Điều này cực kỳ tai hai đối với phát triển tu vi sau này.

May mà đối tượng ở đây là Tần Cửu Ca, người có nội tình vững chắc tới mức đáng sợ.

Chỉ cần không đột phá một mạch lên Thiên Tôn Cảnh thì không có hậu hoạn gì quá lớn sau này cả.

Tình hình vẫn còn nằm trong khống chế.

Chương 289: Nửa Bước Thiên Tôn

Chương 289: Nửa Bước Thiên Tôn

“Nửa Bước Thiên Tôn Chi Cảnh.”

Tần Cửu Ca hơi thở dài một chút rồi lên tiếng, thật ra hắn còn muốn đè ép cảnh giới của bản thân thêm một xíu nữa.

Nhưng dù đã cố gắng hết sức áp chế không cho tu vi tiếp tục tăng cao nhưng Nửa Bước Thiên Tôn Cảnh đã là cực hạn rồi, sức mạnh trong các mảnh vỡ Đại Đạo Pháp Tắc kia là quá nhiều.

Dù đã áp chế một cách gắng gao và cố gắng khống chế hết cỡ nhưng tu vi của hắn cũng đã vô tình đạt tới Nửa Bước Thiên Tôn.

Hiện tại xung quanh Tần Cửu Ca hiện rõ khí tức của vô số Đại Đạo Pháp Tắc đang vây quanh.

“Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc!”

“Chí Dương Đại Đạo Pháp Tắc.”

“Chí m Đại Đạo Pháp Tắc.”

“Viêm Hỏa Đại Đạo Pháp Tắc.”

“Nhược Thủy Đại Đạo Pháp Tắc.”

“Lôi Điện Đại Đạo Pháp Tắc.”

…

Chung quanh Tần Cửu Ca hiện lên rất nhiều Đại Đạo cường đại, những Đại Đạo này như đều đang tề minh cạnh Tần Cửu Ca.

“Thật đúng là khó tin.”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm một câu, nếu như bình thường thì một vị Chí Tôn Yêu Nghiệt khi tấn thăng lên Thiên Tôn Cảnh có thể lĩnh ngộ từ hai đến ba Đại Đạo Pháp Tắc đã là cực kỳ cường đại rồi.

Nếu như con số đó là bốn tới năm thì chỉ có thể dùng bốn từ cực kỳ kinh khủng để mà hình dung.

Những Chí Cường Giả được ghi chép trong Cổ Sử kia thì nhiều nhất cũng chỉ lĩnh ngộ được hơn mười đầu Đại Đạo Pháp Tắc khi tấn thăng Thiên Tôn Cảnh mà thôi.

Nhưng hiện tại Tần Cửu Ca cũng chỉ mới Nửa Bước Thiên Tôn Cảnh mà đã lĩnh ngộ được không ít Đại Đạo Pháp Tắc rồi.

Tuy không biết rõ số lượng nhưng chắc chắn cũng đã vượt quá con số mười.

“Trông có vẻ lợi hại thật nhỉ!”

Tần Cửu Ca cười nhẹ rồi tiếp tục nói thầm, ban đầu hắn nghĩ bản thân có thể đột phá Thiên Tôn Cảnh trước hai mươi tuổi đã là thành tích cực kỳ ghê gớm rồi, nhưng hiện tại thì mục tiêu đó lại trở nên dễ dàng hơn bao giờ hết.

Đến lúc đó thì Tần Cửu Ca sẽ không còn danh xưng Thiếu Niên Nhân Hoàng nữa mà sẽ đổi thành Thiếu Niên Thiên Tôn.

“Chỉ nghĩ một chút thôi cũng thấy vui rồi.”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm rồi vui vẻ ra mặt, dù nói như thế nào thì tại Thái Cổ Tiên Vực này một Nhân Hoàng Cảnh khó mà được coi thành một cường giả được, chỉ có Thiên Tôn mới dám tự xưng là cường giả một phương thôi.

Giữa Thiên Tôn và Nhân Hoàng có một cách biệt lớn như lạch trời.

“Trước tiên thử các biến hóa mà Thời Gian Đại Đạo mang lại cho ta đi!”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca hơi thay đổi một chút, Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc có thể nói là một trong các Đại Đạo mạnh nhất.

Uy lực chắc chắn không thể coi thường rồi.

“Thời Gian!”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm một lúc sau đó lên tiếng, khi lời vừa dứt thì một cỗ khí tức cực kỳ huyền diệu mau chóng bao quanh hắn.

“Bản thân ta hoàn toàn có thể ảnh hưởng tới tốc độ trôi của thời gian xung quanh mình,”

Tuy khi nãy đã có suy đoán nhưng khi thực sự cảm nhận được những gì bản thân có thể làm thì Tần Cửu Ca không nhịn nổi mà cảm thấy

cực kỳ khiếp sợ, sau khi hấp thu mảnh vỡ của Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc thì hắn có thể gia tốc hoặc làm thời gian xung quanh mình chậm lại.

“Về sau tên của ngươi là Tuế Nguyệt Như Toa đi!”

Tần Cửu Ca suy tư một lúc rồi nói, năng lực như thế này nếu như có thể phát triển tới sau này thì hắn đã đứng ở thế bất bại.

…

“Tu luyện ra sao rồi!”

Trong một tòa đại điện cổ xưa tại Tần Đế Thành.

Tần Cửu Ca nhìn Tần Ấu Vi đang trầm mặc ngồi đó, từ sau khi chạm mặt với Tần Cửu Ca trong đại điện thì Tần Ấu Vi vẫn trầm mặc tới đó tới nay.

Nhìn giống như là nàng đã suy nghĩ một chuyện gì đó cực kỳ trọng đại vậy.

“Không biết cái đầu nho nhỏ của muội đang suy nghĩ cái gì nữa.”

Tần Cửu Ca sờ lên đầu nhỏ của Tần Ấu Vi một cách nhẹ nhàng rồi nói.

Ngay cả người làm ca ca như Tần Cửu Ca cũng cảm giác Tần Ấu Vi với bộ đồ đen này cực kỳ băng lãnh.

“Không lẽ về sau ta lại nuôi dưỡng ra một nữ ma đầu giết người không chớp mắt sao?”

Đối với bất kỳ người làm anh nào khi biết sau này muội muội của mình có thể phát triển thành một nữ ma đầu thì chắc chắn đều sẽ khó mà tiếp thụ.

Nhưng Tần Cửu Ca thì khác, đối với hắn thì chỉ cần không làm hại tới hắn thì việc muội muội có biến thành ác ma hay nữ ma đầu hắn đều toàn lực ủng hộ.

Điều kiện tiên quyết là ngoan ngoãn nghe lời.

Hiện tại thì vị muội muội Khí Vận Thần Nữ này của mình vẫn còn rất nghe lời, hơn nữa càng lúc thì ý muốn gắn bó của nàng đối với mình càng to lớn hơn.

Điều này Tần Cửu Ca có thể cảm nhận được một cách cực kỳ rõ ràng, không chỉ hắn mà ngay cả Hư Nhược Tuyết cũng đã có thể cảm nhận được.

Dù sao giác quan thứ sáu của phụ nữ luôn luôn khủng bố, tuy vậy nhưng Hư Nhược Tuyết vẫn không thèm quan tâm, một tiểu nha đầu thì có uy hiếp gì cơ chứ?

Tần Cửu Ca cảm nhận được thì chỉ có thể nghĩ thầm vị muội muội Khí Vận Thần Nữ này của mình sao không có đặc tính của các Khí Vận Chi Tử khác vậy.

"Hừ!"

Tần Ấu Vi bây giờ khi thấy Tần Cửu Ca thì cũng không trực tiếp nhảy vồ vào lòng hắn nữa, thậm chí khi thấy Hư Nhược Tuyết đứng cạnh Tần Cửu Ca thì nàng còn hừ lạnh một tiếng, đưa mặt quay sang nơi khác.

"Những đồ tốt mà ca ca đưa cho muội tốt lắm, muội phải cố gắng tiêu hóa đó!"

Thần sắc của Tần Cửu Ca hơi có vẻ trách móc khi nhìn về phía Tần Ấu Vi.

Chương 290: Đưa Tô Phục Thiên tới mấy chỗ kia!

Chương 290: Đưa Tô Phục Thiên tới mấy chỗ kia!

Không thể để Khí Vận cường đại của Khí Vận Thần Nữ lãng phí được.

Nếu như dùng tốt thì tương lai chắc chắn Tần Ấu Vi sẽ trở thành một vị tồn tại Cấm Kỵ trấn áp một lúc mấy chục châu vực, mà chỗ tốt của Tần Cửu Ca đạt được cũng sẽ càng nhiều.

Khí Vận của Khí Vận Thần Nữ không phải nói đùa.

Mặc dù hiện tại Tần Cửu Ca cảm nhận được vị muội muội này từ nhỏ đã có tình cảm gì đó với bản thân mình nhưng điều đó hoàn toàn không liên quan tới việc hắn sẽ bồi dưỡng nàng.,

Dù cho việc đó có thể sẽ khiến Tần Ấu Vi càng không muốn xa rời

mình nhưng Tần Cửu Ca hoàn toàn không thèm để ý.

Thấy Tần Cửu Ca nói thế thì Tần Ấu Vi gật đầu thật mạnh một cái.

Tuy nàng cực kỳ thấy khó chịu khi đi đâu ca ca cũng luôn mang theo nữ nhân này bên người mà không thèm mang theo bản thân, điều này khiến nàng cảm thấy buồn bực, nhưng lời của ca ca không thể không nghe được.

…

Hiện tại đã được nửa tháng từ khi Dao Đài Thịnh Yến do Dao Đài Tiên Cung tổ chức, thanh danh của vị Đạo Tử đến từ Thần Châu kia cũng dần dần tiêu tán trong đại chúng.

Nhưng nó cũng đã được các thiếu niên yêu nghiệt cùng thế hệ với Tần Cửu Ca nhớ kỹ trong lòng.

Có nhiều người muốn lấy bản thân Tần Cửu Ca ra để làm mục tiêu, có người muốn sau này bản thân có thể đánh bại Tần Cửu Ca, mượn danh tiếng của hắn để đi lên và tỏa sáng khắp Thái Cổ Tiên Vực.

Đương nhiên những thứ này đều chỉ là mơ ước khó thực hiện được mà thôi.

Tần Đế Thành

Tần Cửu Ca đang nhắm mắt lại để nghĩ về vài chuyện trong một đại điện to lớn.

“Xem ra Tô Phục Thiên cần phải cắn nuốt một ít sinh hồn của sinh linh mới được!”

“Nếu không thì hắn khó có thể trưởng thành tiếp.”

Tần Cửu Ca nói thầm trong miệng một ít, hắn biết rõ tình huống thân thể của Tô Phục Thiên.

Thế nên hắn mới rõ rằng rốt cuộc Tô Phục Thiên là một tồn tại ra sao.

Hoặc nói rõ hơn là Tần Cửu Ca biết rõ về một luồng tàn hồn của Ma Đạo Thần Vương trong người của Tô Phục Thiên.

Đây chính là thứ mà Tần Cửu Ca đang mưu đồ chiếm giữ.

“Có thể đưa Tô Phục Thiên vào mấy chỗ kia.”

Tần Cửu Ca suy nghĩ một hồi thì thấy chỉ có cách này là ổn thỏa nhất, nếu như để Tô Phục Thiên hấp thu nhiều sinh hồn của nhiều sinh linh thì rất có lợi cho Tần Cửu Ca trong tương lai.

“Khí Vận Thần Tử Vương Đằng cùng với nữ chính của hắn hẳn là sẽ vào Tần Đế Thành trong hôm nay!”

Tần Cửu Ca bỗng nhiên nhớ tới việc này.

Hai người này đang là đối tượng chú ý trọng điểm của Tần Cửu Ca trong khoảng thời gian gần đây.

Thế nên dù trong tối hay ngoài sáng thì hắn đều chú ý một cách cẩn thận hai người này.

Từ giám sát trong bóng tối cho tới sử dụng thế lực khổng lồ của Tiên Cổ Tần Tộc điều tra sự tích cùng những tin tức liên quan tới gia tộc của y.

Tất cả những việc có thể tra ra đều đã được Tần Cửu Ca nắm như lòng bàn tay rồi.

Trong số những tin tức đó thì có một cái khiến Tần Cửu Ca cảm thấy hứng thú vượt trên tất cả, đó chính là có vẻ tên Khí Vận Thần Tử Vương Đằng này có vẻ rất sùng bái hắn.

Điều này cực kỳ thú vị.

Tần Cửu Ca không ngại lợi dụng cảm giác sùng bái này của y đối với mình để kế hoạch.

“Nghe nói vị hôn thê kia của Vương Đằng đang mang một chút tật bệnh trong người, hẳn là bản thân có thể ra tay trị liệu một chút.”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong đầu, đôi mắt lạnh lùng của hắn nhìn về nơi xa xăm, không biết đang lên kế hoạch gì.

…

Tần Đế Điện.

Tần Cửu Ca ngồi trên chủ tọa rồi mỉm cười nhìn xuống một nam một nữ ở dưới kia, thần sắc lúc này của hắn cực kỳ thân thiện cùng nhẹ nhàng.

Nam tử đứng dưới thì có tướng mạo nho nhã tuấn lãng, thân mặc một bộ áo bào xanh, nếu nhìn thì sẽ cho người khác một cảm giác

chính nhân quân tử.

Còn về phần nữ tử thì tướng mạo thướt tha, vừa nhìn liền biết nàng là một người tính cách ôn nhu hiền thục rồi.

“Tại hạ tên Vương Đằng, trước tới tay đều rất ngưỡng mộ thanh danh của Đạo Tử Thần Châu, do biết được tin tức hiện tại Đạo Tử đang có mặt ở trong Tần Đế Thành nên tại hạ cố ý tới đây bái phỏng.”

Nam tử nho nhã tuấn lãng kia chắp hai tay sau đó lên tiếng chào hỏi Tần Cửu Ca, từ nhỏ hắn đã đọc đủ thơ từ, rất khâm phục những nhân vật có tên lưu danh sử sách.

Thế nên khi Vương Đằng biết được vị Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc này chính là một nhân vật chắc chắn sẽ được ghi danh vào sử sách, là một truyền thuyết sống thì y không thể nào kiềm được lòng ái mộ.

Nếu nói đúng ra thì việc Vương Đằng vào Tần Đế Thành chỉ là một ngẫu nhiên mà thôi, nhưng cũng vì đó mà y muốn nhân cơ hội gặp mặt vị Đạo Tử Thần Châu này một chút.

Thế nên khi vừa vào Tần Đế Thành thì y lập tức đưa thiệp mời muốn bái phỏng Tần Cửu Ca, chỉ là Vương Đằng không biết vị Đạo Tử kia có muốn gặp mặt mình hay không thôi.

Dù sao chênh lệch giữa thân phận của cả hai không nhỏ tý nào.

Tuy nhiên việc Vương Đằng không hề ngờ tới chính là vị Đạo Tử kia không chỉ tiếp đãi mình một cách cực kỳ nhiệt tình mà còn không mang một tý thần sắc ngạo mạn nào, khác biệt hoàn toàn với các thế tử đại tộc khác.

Rất hòa thuận cùng nhẹ nhàng, cho người khác cảm giác như đắm chìm vào trong gió xuân.

Chương 291: Cách trị thê tử của ta

Chương 291: Cách trị thê tử của ta

“Vương huynh có lòng!”

Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn sang vị Khí Vận Thần Tử Vương Đằng

trước mặt này, đương nhiên hắn cũng đang bí mật quan sát nữ tử bên người của y.

Dựa trên quan sát của Tần Cửu Ca thì vị nữ chính này mang một thương thế khá nặng, lại còn là Đạo Thương, các gia tộc bình thường khó mà trị liệu được.

Với lại nếu như muốn trị dứt điểm thì phải tốn hao một cái giá cực kỳ lớn.

Đương nhiên đối với Tần Cửu Ca thì chả là gì cả.

“Đạo Tử là người có khí tức xuất chúng nhất trong vô số người mà tại hạ đã từng gặp.”

Vương Đằng mỉm cười rồi nói với Tần Cửu Ca, đây không phải là lời nịnh bợ của hắn dành cho Tần Cửu Ca mà đây hoàn toàn là lời thật lòng.

Tần Cửu Ca không chỉ sở hữu một nhan sắc phong thần tuấn lãng mà lại còn đối xử với người khác vô cùng tốt, tối thiểu đây là cảm giác Vương Đằng cảm nhận được từ khi tiếp xúc với y.

“Vương huynh đã khen Cửu Ca như thế khiến cho Cửu Ca cảm kích vô cùng, không biết người đứng cạnh Vương huynh đây là?”

Tuy đã sớm biết nhưng Tần Cửu Ca vẫn lộ ra ánh mắt nghi ngờ khi nhìn sang nữ tử kia rồi lên tiếng hỏi.

Dù sao những điều tra kia đều là làm trong bóng tối, mặt ngoài thì đây là lần đầu tiên Tần Cửu Ca gặp mặt Vương Đằng, không thể biểu hiện biết quá rõ về người ta được.

Nếu không thì vị Khí Vận Thần Tử này không nghi ngờ mới lạ, hắn cũng đâu phải người ngu.

“A, đây là thê tử của tại hạ, Tinh Nguyệt!”

Vương Đằng không nhìn ra được những tâm tư âm u trong đầu của Tần Cửu Ca mà trực tiếp giới thiệu.

Trên mặt Vương Đằng hiện tại ngoại trừ vẻ hạnh phúc thì còn hơi chút lo lắng.

“Vương huynh thật sự là tốt số, có thể tìm tới một nữ tử tuyệt mỹ như vậy làm vợ.”

Tần Cửu Ca nhắm hai mắt lại rồi lên tiếng, trên miệng còn treo một nụ cười nhẹ, tuy nhiên hắn không hiểu vì sao trong lòng hắn lại đột nhiên xuất hiện nhiều tà niệm.

Không biết là vì lý do gì nữa.

Vương Đằng cười cười mà không đáp, thật ra sở hữu một thê tử đẹp đẽ như vậy luôn là kiêu ngạo trong lòng của Vương Đằng.

“Nhưng mà Cửu Ca phát hiện thê tử của Vương huynh, cũng chính là Tinh Nguyệt tiên tử đang mang trong mình một chút bệnh dữ, không biết là vì sao?”

Tần Cửu Ca nhìn liếc sang nữ tử ôn nhuận bên người của Vương Đằng rồi tiếp tục lên tiếng, vẻ mặt hiện vẻ quan tâm.

Thật ra không phải do thực lực của Tần Cửu Ca cao cường nên mới nhìn ra được thương thế của Tinh Nguyệt, chỉ cần một người bất kỳ có tu vi không quá cao cũng có thể thấy rõ được việc này.

“Từ nhỏ Tinh Nguyệt đã mang trong mình một ít Đạo Thương, thế nên thân thể của nàng hơi chút…”

Ánh mắt của Vương Đằng khi này thương cảm đi trong thấy, hắn nhìn Tinh Nguyệt với vẻ không nỡ rồi nói một cách cảm khái, bệnh trên thân thể Tinh Nguyệt không phải là điều gì quá bí ẩn.

Vương Tộc cùng Tiên Nguyệt Tông khi trước của bọn hắn cũng biết đến việc này, tuy nhiên dù cả hai đều là các thế lực có nguồn gốc từ Thượng Cổ nhưng bọn hắn lại hoàn toàn không có thứ gì có thể chữa được thương thế của Tinh Nguyệt cả.

Cùng lắm thì chỉ có thể ngăn chặn thương thế trên người của Tinh Nguyệt không lan ra ngoài, đó cũng chỉ là chữa ngọn không chữa gốc mà thôi.

Đây cũng là một tâm bệnh trong lòng của Vương Đằng, dù sao không ai hi vọng trên người của thê tử tương lai có bệnh dữ cả.

Hơn nữa nó còn quấy nhiễu tu hành của Tinh Nguyệt.

Bỗng nhiên ánh mắt của Vương Nguyệt sáng lên, hắn bắt đầu nhớ tới vị Đạo Tử trước mắt này là truyền nhân của một Thế Lực Cấm Kỵ.

Đối với những người có thân phận như Đạo Tử Thần Châu này thì chắc chắn sở hữu biện pháp chữa trị cho Tinh Nguyệt.

Khi Vương Đằng vừa nghĩ tới đây thì trong lòng không khỏi hiện lên cảm giác hưng phấn, nếu như bản thân có thể cầu được vị Đạo Tử Thần Châu này xuất thủ thì chắc chắn sẽ có cách chữa trị thương thế của Tinh Nguyệt.

Dù thế lực của hắn cùng với Tinh Nguyệt thua xa Tiên Cổ Tần Tộc, cả hai giống như đom đóm với ánh trăng vậy.

“Đạo Tử, tại hạ có một thỉnh cầu… Không biết có nên nói ra hay không.”

Tuy nhiên khi sắp nói ra khỏi miệng thì Vương Đằng lại cảm giác chần chờ, dù sao hắn và vị Đạo Tử Thần Châu này cũng mới vừa chạm mặt lần đầu tiên mà thôi, đâu thể nào mong muốn người khác lấy ra một cái giá lớn để trợ giúp bản thân được.

Điều này khiến cho Vương Đằng hơi khó mở miệng, trong thâm tâm hắn biết rõ điều này sẽ có thể khiến hắn bỏ ra một cái giá cực kỳ to lớn, nhưng vì có thể giải quyết được vấn đề của Tiên Nguyệt, Vương Đằng vẫn cắn răng hỏi thăm Tần Cửu Ca.

Dù sao ai cũng mang trong mình một hy vọng, dù đó chỉ là một ảo tưởng xa xôi.

Dù không có phần trăm nào thành công nhưng ai cũng mang tâm lý lỡ như.

Tần Cửu Ca thấy Khí Vận Thần Tử Vương Đằng nói thế thì ánh mắt hơi híp một cái, bản thân còn chưa cần sử dụng thủ đoạn gì mà hắn đã đưa thê tử của bản thân lên cửa rồi sao?

Tần Cửu Ca cảm giác nếu hiện giờ mà hắn còn từ chối nữa thì hắn thậm chí còn không bằng cầm thú.

Đương nhiên Tần Cửu Ca cũng là một tên cầm thú.

Dù xét ở bất kỳ phương diện nào cũng vậy, không thoát được.

“Vương huynh xin nói.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca lại quét sang người Tinh Nguyệt một cái rồi lại quay sang nhìn Vương Đằng bằng ánh nhìn cực kỳ ôn hòa, tên Vương Đằng này có lẽ là một chính nhân quân tử.

Giống như một người đọc sách, tu theo đường Thánh Đạo vậy.

“Tại hạ mạo muội xin hỏi không biết Đạo Tử có biết cách nào trị liệu

thương thế trên người của Tinh Nguyệt được hay không?”

Chương 292: Người tốt sống không lâu, tai họa di ngàn năm

Chương 292: Người tốt sống không lâu, tai họa di ngàn năm

Lời vừa dứt thì trên mặt của Vương Đằng cũng hiện rõ vẻ ngượng ngùng, dù sao bảo vật có thể chữa trị được thương thế của Tinh Nguyệt chắc chắn không phải là thứ có giá trị thấp kém được, nó không phải là vật liệu cực kỳ quý giá thì cũng là một bảo vậy khó tìm, điều này Vương Đằng rất rõ ràng.

Nhưng Tinh Nguyệt là người hắn cực kỳ quan tâm, điều này liên quan trực tiếp tới tương lai cùng với sức khỏe của nàng nên Vương Đằng mới mặt dày mà hỏi vị Đạo Tử thần bí đến từ Đạo Châu này một chút.

“Vương huynh khách khí quá.”

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng rồi nói tiếp, thật ra trong lòng hắn cũng không phải có nhiều suy nghĩ sắc dục lắm, những chủ đề nhạy cảm như thế này rất dễ dẫn tới con Thần Thú thông thiên kia, nhất là loại đi ngang qua đó.

Nghe đồn đã từng có tiền bối phạm vào cấm kỵ và đã bị bắt vào phòng tối trong truyền thuyết.

Tần Cửu Ca không dám liều lĩnh thử nghiệm liệu hắn có thoát được hay không.

“Thật ra cũng không phải là không có biện pháp.”

Tần Cửu Ca thấy Vương Đằng đang lo lắng đứng ngoài kia thì nhịn không được cảm thấy vui vẻ trong lòng.

Đạo Thương thì theo người ngoài hoặc một vài thế lực tầm trung thì gần như là một bênh khó giải, không có cách nào chữa trị được, nhưng ở trong Cấm Kỵ Cổ Tộc hay các Thế Lực Cấm Kỵ thì thứ này cũng không phải chuyện khó xử gì.

Giống như lúc trước ở Thanh Vân Giới thì Tần Cửu Ca chỉ tiện tay một chút liền chữa được Đạo Thương ở trên người của vị nữ chính đầu tiên mà hắn gặp đó, ở dưới Hạ Giới đó có thể là bệnh bất trị

nhưng với Tần Cửu Ca thì chỉ cần một viên thuốc là xong rồi.

Đây là sự chênh lệch giữa nội tình các thế lực bình thường với Thế Lực Cấm Kỵ.

Vị Khí Vận Thần Tử Vương Đằng này tuy thế lực sau lưng cũng là một gia tộc cực kỳ cổ lão, nhưng nếu so với Tiên Cổ Tần Tộc thì kém xa vô số lần.

“Đạo Tử có biện pháp nào sao?”

Vương Đằng nghe xong lời của Tần Cửu Ca thì lập tức cảm thấy hưng phấn tới cực độ, không ngờ bản thân chỉ vừa đến Thiên Châu thôi mà đã tìm được tin tức liên quan tới cách chữa trị thương thế trên người của Tinh Nguyệt.

“Tại hạ biết rõ tin tức này chắc chắn có giá trị không nhỏ, nên tại hạ sẵn sàng chịu cái giá dù đắt tới mức nào.”

Vương Đằng chợt nhớ tới bản thân mình đang đứng trong đại điện của Đạo Tử Thần Châu, cả hai cũng chỉ gặp mặt lần đầu tiên mà thôi nên hắn nhanh chóng áp chế cảm giác vui sướng trong lòng.

Dù thế nào cũng không thể để thất lễ trước mắt vị này được.

Lỡ như bản thân khiến cho vị Đạo Tử Thần Châu này cảm thấy không cao hứng, từ đó mất đi cơ hội lấy được tin tức về cách chữa trị thương thế cho Tinh Nguyệt thì hắn không biết khóc bao nhiêu cho hết.

“Đây chính là Thánh Đạo Tuyết Liên của tộc ta, xin Đạo Tử vui lòng nhận cho!”

Vương Đằng nói xong thì không quên lấy một đồ vật có hình dạng khá giống một đóa sen từ trong Túi Trữ Vật ra, đóa sen trong tay của Vương Đằng này có hình dạng đẹp đẽ dị thường, lại còn mang một màu trắng tinh khiết, trông quý phái cực kỳ.

Vừa nhìn liền biết thứ gọi là Thánh Đạo Tuyết Liên này chắc chắn không phải là phàm vật.

“Đây chính là một đóa Tuyết Liên được lão tổ trong tộc tại hạ lợi dụng Thánh Đạo Chi Khí trong tộc bồi dưỡng nhiều năm mà thành, đây là một bảo vật cực kỳ tốt trong việc bảo dưỡng dung nhan và tăng tu vi nữ tử, hi vọng Đạo Tử có thể tiếp nhận nó.”

Khi lấy đóa Tuyết Liên này ra ngoài thì trong mắt của Vương Đằng không khỏi hiện lên một tia đau lòng, dù sao đồ vật này đối với hắn hay là Tinh Nguyệt thì đều là một bảo vật khó có được.

Nhưng hiện tại trên người mình xui là không có thứ gì tốt hơn để giao cho vị Đạo Tử trước mắt này cả.

Người ta dù gì thì cũng là Đạo Tử của một Cấm Kỵ Chủng Tộc, ánh mắt chắc chắn vô cùng cao rồi, đưa đồ tầm bậy có khi còn khiến y phật lòng thêm nữa.

Dù nói thế nào thì đây là lần đầu tiên hắn gặp mặt vị Đạo Tử Thần Châu này, người ta dựa vào đâu mà giúp ngươi?

“Vương huynh không cần phải khách khí như thế làm gì đâu.”

Trong mắt của Tần Cửu Ca hiện tại sâu không thấy đáy, không ai biết hiện tại hắn đang suy nghĩ hay mưu tính gì trong đầu cả, hắn chỉ nhìn sang nữ tử bên cạnh Vương Đằng rồi cười cười mà thôi.

Tinh Nguyệt thấy vị Đạo Tử Thần Châu kia quan sát mình thì cũng gật đầu cười đáp lễ.

Theo nàng thì thanh danh vị Đạo Tử Thần Châu này quả nhiên không nói ngoa, dung mạo của y tuấn lãng phi phàm, nghe danh không bằng gặp mặt.

“Trong này có một viên Thái Cổ Đan Dược, tên là Phụ Thần Đan, chỉ cần Tinh Nguyệt tiên tử nuốt viên đan dược này xuống rồi phối hợp với một vài đan dược chữa trị thân thể nữa thì bệnh tình sẽ chuyển biến tốt rồi khỏi ngay.”

Tần Cửu Ca liếc mắt xem Vương Đằng cùng Tinh Nguyệt đang im lặng thì mở miệng lên tiếng, hắn đang có một mưu đồ mới.

Còn về phần Thánh Đạo Tuyết Liên mà Vương Đằng đưa cho mình thì Tần Cửu Ca cũng không cự tuyệt, dù hắn có lấy hay không thì khi nghe tới việc mình đưa Phụ Thần Đan cho hắn thì chắc chắn hắn sẽ cảm thấy nghi ngờ mà thôi.

Cả hai thật sự vẫn chưa thân quen được tới mức đó, giá trị của hai thứ này chênh lệch cũng không nhỏ.

“Vương Đằng đa tạ Đạo Tử!”

Vương Đằng khi thấy được Phụ Thần Đan thì thần sắc cực kỳ kích

động, hắn nhanh chóng bước tới lấy viên đan dược trắng như tuyết, không có gì nổi bật kia.

Vừa tròn vừa sáng.

Vương Đằng tuy không chú ý nhưng vị nữ chính Tinh Nguyệt bên người y thì lại nhíu mắt lại, nàng đang suy nghĩ vì sao chỉ vào lần gặp mặt đầu tiên mà Tần Cửu Ca lại đưa một món lễ lớn cho hai người họ như vậy.

Chắc chắn là không phải vì đóa Thánh Đạo Tuyết Liên mà Vương Đằng dâng lên cho Tần Cửu Ca rồi, đóa Thánh Đạo Tuyết Liên đó tuy cũng trân quý nhưng cũng phải xét xem ai là người nhận.

Đối với một vị Đạo Tử đến từ Tiên Cổ Tần Tộc trước mắt thì những vật như thế y hoàn toàn không thiếu.

Thế nên lý do vì sao mà vị Đạo Tử này lại đưa một món đồ quý giá như vậy cho nàng và phu quân vào lần đầu gặp mặt?

Vị phu quân tương lai này của mình vì quá quan tâm nàng nên mới không nghĩ nhiều.

Nhưng qua một lúc nữa thì chắc chắn phu quân sẽ nghĩ tới chuyện này.

Chương 293: Có vài dụ hoặc không dễ để vượt qua

Chương 293: Có vài dụ hoặc không dễ để vượt qua

Cũng có thể lý do chỉ là vị Đạo Tử Thần Châu này là một người cực kỳ hiền lành, do thấy hai vợ chồng nàng hợp mắt nên mới ban đan dược chữa thương.

Nhưng lý do này vô cùng gượng ép cùng khó tin, ít nhất Tinh Nguyệt sẽ không tin lý do này.

Bất kỳ nhân vật nào có đủ thiên phú cùng khả năng leo lên vị trí Đạo Tử của một Thế Lực Cấm Kỵ thì không thể là người hiền lành được, người hiền lành đã bị ăn thành cặn rồi.

Tinh Nguyệt không cân nhắc tới khả năng đan dược mà vị Đạo Tử kia cho có vấn đề, bọn hắn không phải là đồ ngốc, không lẽ Đạo Tử

vừa ban đan dược cho bọn hắn xong thì bọn hắn phải ăn liền sao?

Công đoạn đem về cho các lão tổ trong tộc kiểm tra là công đoạn không thể nào thiếu rồi, sau khi kiểm tra rồi ăn sau cũng không muộn.

Đây là thao tác cơ bản nhất.

Mặc kệ người đưa đan dược cho bọn hắn có là ai đi chăng nữa thì việc kiểm tra đan dược không thể thiếu được, coi như là để an tâm.

Tinh Nguyệt đang nghĩ có khi nào vị Đạo Tử Thần Châu này sẽ lấy đây làm một món nợ nhân tình, trong tương lai y sẽ dùng nó để bức bách hai vợ chồng bọn hắn làm một chuyện gì đó không tốt.

Tuy nhiên khả năng này cũng không quá hợp lý, thân phận cả hai chênh lệch quá lớn, nếu như vị Đạo Tử kia muốn làm việc gì thì chỉ cần phân phó một tiếng, vô số người sẽ tranh tới bể đầu chảy máu, cần gì tính kế hai người bọn hắn.

Thế nên mục đích của hành động lần này của Tần Cửu Ca đã trở thành một nghi vấn không có lời giải đáp.

“Đa tạ Đạo Tử!”

“Đa tạ Đạo Tử!”

Vương Đằng đưa đan dược của Tần Cửu Ca cho Tinh Nguyệt, sau đó cả hai đồng thanh cảm tạ y.

Tần Cửu Ca thấy thế thì chỉ cười thân thiện để đáp lễ, vị Khí Vận Chi Tử này hẳn đối ứng với các Khí Vận Chi Tử phẩm hạnh cao quý, hành vi cực kỳ có đức độ trong văn học mạng.

Những loại người như thế này nếu như không có Khí Vận Chi Lực bảo bộ thì sẽ chết vô cùng thảm.

Dù sao người tốt dù ở đâu cũng sống không quá dài.

Người tốt sống không lâu, tai họa di ngàn năm không phải chỉ là một câu nói suông.

Nhưng vị nữ chính bên người của Vương Đằng này lại khiến Tần Cửu Ca cảm nhận được một vài thứ không bình thường.

“Nhưng mà có một vài dụ hoặc không dễ để chống lại đâu!”

Tần Cửu Ca hơi vểnh miệng lên một cái, ánh mắt lạnh xuống, Khí Vận Thần Tử quả thật sở hữu một Khí Vận không lồ, Tần Cửu Ca không có cách trực tiếp như những lần trước.

Hắn chỉ có thể mở ra lối riêng mà thôi.

Sau khi Khí Vận Thần Tử Vương Đằng thu hoạch được một viên Thần Đan từ tay Tần Cửu Ca thì nhanh chóng cùng Tinh Nguyệt rời khỏi Tần Đế Thành, chỉ cần nhìn thôi cũng biết bọn hắn cực kỳ để ý chuyện này rồi.

Ngay cả nữ chính Tinh Nguyệt cũng chỉ giữ lo lắng trong đầu mà không lên tiếng, dù sao chuyện này liên quan mật thiết tới nàng.

Nghi hoặc thì vẫn còn đó nhưng dụ hoặc mà nó mang tới vẫn lớn hơn một chút.

Chắc chắn rằng Tinh Nguyệt sẽ mang viên đan dược này về cho lão tổ nhà mình kiểm tra kỹ càng trước, sau đó rồi điều tra này nọ sau.

“Mồi câu đã quăng ra rồi, không biết cá có mắc hay không thôi!”

“Nhưng mà trước mắt không cần phải để ý nhiều lắm gì, hoặc bản thân có thể để mối quan hệ giữa cả hai có sự sứt mẻ một tý thôi, dạng này sẽ tốt hơn!”

Tần Cửu Ca lẳng lặng đứng giữa bầu trời, nhìn thân ảnh của Khí Vận Thần Tử Vương Đằng dần dần đi xa rồi lên tiếng.

Hắn cảm giác mối quan hệ giữa Khí Vận Thần Tử Vương Đằng cùng nữ chính Tinh Nguyệt này cũng không tệ lắm, tối thiểu đôi này là đôi tình cảm chặt chẽ hắn nhìn thấy từ trước đến nay.

Nhưng điều này thì liên quan gì chứ?

Nếu như không phải do Khí Vận của tên Khí Vận Thần Tử này cực kỳ cao thì Tần Cửu Ca cũng không ngại cướp nữ chính trước mặt của hắn.

“Nhưng điều kiện tiên quyết là Cua Đồng Thần Thú không tồn tại!”

Hoặc hắn có thể hạ dược vị nữ chính Tinh Nguyệt nào, không thì dùng tính mạng của toàn tông nàng để uy hiếp cũng chả sao, tính mạng của Vương Đằng cũng là một lựa chọn, nói chung là chắc chắn Tinh Nguyệt không biết hắn không thể tùy tiện giết những tên Khí Vận Thần Tử hay Khí Vận Chi Tử này, Tần Cửu Ca không ngại dùng

những thủ đoạn đó miễn là nó hiệu quả là được.

“Từ từ sẽ đến thôi, không nên gấp gáp làm gì!”

“Trước tiên giải quyết tên Khí Vận Chi Tử đã ma hóa kia cái đã!”

Tần Cửu Ca nhìn về hướng nam của Tần Đế Thành, nơi đó đang có một vị Khí Vận Chi Tử đã hoàn toàn Ma Hóa sau đó đại khai sát giới, thôn phệ linh hồn khắp nơi.

“Ta cứ có cảm giác tàn hồn của Ma Đạo Thần Vương trong người của tên Khí Vận Chi Tử kia sắp có đại động tác gì đấy? Không lẽ hắn muốn tăng cường lực lượng của bản thể nên mới dùng cách hiến tế một triệu sinh linh để nuôi dưỡng thân thể hiện tại sao?”

Tần Cửu Ca đã hạ Đại Đạo Ma Chủng lên người của Tô Phục Thiên nên hắn biết rất rõ tình hình hiện tại của y ra sao.

Ma Đạo Thần Vương không hổ là Ma Đạo Thần Vương, dù chỉ là một tàn hồn thôi thì vừa ra tay cũng là một đại động tác.

Tần Cửu Ca đoán chừng hắn muốn huyết tế một triệu người để trúc cơ, thiết lập vững căn cơ của bản thân.

Chương 294: Đại Trận Huyết Tế

Chương 294: Đại Trận Huyết Tế

“Xem ra vị Ma Đạo Thần Vương này muốn sử dụng thân thể của tên Khí Vận Chi Tử Tô Phục Thiên này làm thân thể thứ hai của hắn.”

Tần Cửu Ca nghĩ tới đây thôi thì đã cảm thấy buồn cười tới cực độ rồi, không cần biết kế hoạch của vị Ma Đạo Thần Vương này có chặt chẽ hay to lớn ra sao, cho dù Tần Cửu Ca không cần dùng Đại Đạo Chủng Ma để quan sát Tô Phục Thiên đi nữa thì hắn cũng dám chắc chắn kế hoạch dùng một triệu linh hồn để trúc cơ sẽ chỉ làm áo cưới để Tô Phục Thiên hưởng lợi mà thôi.

Đây là một điều Tần Cửu Ca cá bao nhiêu cũng dám cá, nếu như không thì Tô Phục Thiên cũng sẽ không làm Khí Vận Chi Tử.

Bao nhiêu tiểu thuyết mạng kiếp trước Tần Cửu Ca xem cũng đâu phải là không có tác dụng gì.

Những điều này chỉ là những cách cực kỳ cơ bản để tăng sức mạnh

của Khí Vận Chi Tử thôi, không cần phải quá bất ngờ.

“Nhưng hiện tại thì phải là làm áo cưới cho ta mới đúng.”

Tần Cửu Ca nói nhẹ một câu, một thân thể được Ma Đạo Thần Vương hiến tế một triệu linh hồn tạo thành, đối với Tần Cửu Ca thì nó có tác dụng không nhỏ.

…

Nam Cương Chi Địa, Thiên Châu.

Nơi này cách Trung Bộ của Thiên Châu khá xa, đồng thời do khí hậu cùng với hoàn cảnh nên không có đạo thống cổ tộc nào quá cường đại đản sinh từ nơi này cả.

Thế nên nơi này cũng là nơi cắm rễ của không ít ác nhân, dù sao nơi này không bị cổ tộc đạo thống cường đại nào nhìn trúng, là một nơi hoàn toàn vô chủ và vô kỷ luật.

Đối với các ác nhân hay người mang trọng tội thì nó không khác gì bảo địa cả.

“Hô, mặc dù bản tôn không thể giáng lâm bản thể của mình nhưng vẫn có thể cho ngươi một tí trợ lực.”

Tô Phục Thiên sau khi trực tiếp nuốt sống một linh hồn của một sinh linh thì khặc khặc cười rồi nói.

Mặc dù bản thể của hắn không yếu nhưng lại khó mà giáng lâm tới đây được.

Chỉ có thể đưa một ít thực lực xuống mà thôi.

Tuy chỉ là một ít nhưng nhiêu đó cũng đã đủ cho Tô Phục Thiên thực hiện kế hoạch rồi.

Dù sao bản thể của hắn cũng là một vị Ma Đạo Thần Vương, một tồn tại Cấm Kỵ với tu vi Cổ Thần Chi Cảnh.

“Sau khi bố trí xong Phệ Linh Huyết Trận thì có thể diệt toàn bộ sinh linh còn sống trong tòa Cổ Thành trước mắt này, lấy máu tươi của bọn hắn làm cơ sở, nhục thân làm gốc rễ, linh hồn làm vật dẫn, tất cả đều sẽ là căn cơ cho thân thể mới này.”

Thần sắc của Tô Phục Thiên hiện tại vô cùng dữ tợn, trong mắt của Thần Linh thì tất cả các sinh linh không phải thần đều không thể được tính là sinh mạng, bọn hắn chỉ là chất dinh dưỡng mà thôi.

Thế nên có thể lấy sinh mệnh để nuôi dưỡng hắn đã là vinh hạnh tốt nhất của những tên đó rồi.

Ánh mắt của Ma Đạo Thần Vương nhìn sang một tòa đại thành có nhiều sinh linh cư trú ở kia thì không khỏi gật đầu, trong mắt hiện rõ vẻ tàn nhẫn.

Trước đó hắn đã đi điều tra tòa đại thành này rồi.

Đại bộ phận người trong đó đều là Tán Tu, đồng thời trong đó cũng không có phân nhánh hay người liên quan tới các cổ tộc đạo thống cường đại.

Hơn nữa trong này còn có nhiều ác nhân táng tận lương tâm, những người này thường sẽ chọn những nơi cách biệt với thế giới nên hắn có thể yên tâm phần nào.

Thế nên đây là lựa chọn tốt nhất cho Huyết Tế.

“Phệ Linh Đại Trận, lên!”

Ngữ khí của Ma Đạo Thần Vương lạnh dần, hắn nhìn sang thành trì tràn đầy khí tức người sống ở kia rồi lên tiếng.

Hiện tại việc hắn muốn làm nhất chính là huyết tế tòa thành một triệu người này.

“A a a a!”

“A a a a a a!”

“A a a!”

“Đến cùng là có chuyện gì đang xảy ra thế?”

Có người trong thành dần nhận ra điều gì đó, bọn hắn cảm giác như linh hồn và thân thể mình đang dần dần tách khỏi nhau, linh hồn đang bị một lực hút vô hình hút thẳng ra ngoài, cực kỳ khó chịu.

Vô số tiếng gào thét xen lẫn âm thanh không hiểu ra sao vang lên khắp nơi trong tòa cổ thành này, có nhiều cường giả đang cố gắng sử dụng hết thảy thủ đoạn để phản kháng, nhưng ngoại trừ những cường giả Nhân Hoàng hoặc trên Nhân Hoàng thì tất cả đều chết dưới đại trận của vị Ma Đạo Thần Vương kia bố trí.

Đương nhiên cũng có một vài cường giả Nhân Hoàng thực lực không quá cao cũng không may mắn thoát khỏi, bọn hắn đều chết dưới Đại Trận và cung cấp chất dinh dược cho linh hồn Thần Vương trong người Tô Phục Thiên.

“Lực lượng mà bản thể đưa xuống quả thật là quá ít, bằng không thì tất cả người dưới Thiên Tôn Cảnh đều không thể chạy ra khỏi Đại Trận này.”

Ma Đạo Thần Vương khi cảm nhận được có không ít cá lọt lưới thì nhịn không được mà cảm thán, hắn hơi cảm thấy tiếc nuối một chút.

Nếu như bản thể của hắn có thể đưa xuống thêm một xíu lực lượng thì những người này hiện tại đều có thể được xem là chất dinh dưỡng của mình.

“Nhưng mà hiện tại cũng coi như miễn cưỡng đủ rồi.”

“Ma Đạo Thần Vương nhìn sang tòa Cổ Thành kia rồi cười nói.”

Trong đó vẫn vang lên tiếng kêu rên của vô số sinh linh, dù ở bán kính cực kỳ xa cũng có thể nghe được nỗi thống khổ của bọn hắn.

Dù sao uy lực đại trận của một vị Ma Đạo Thần Vương bố trí đâu phải nói chơi.

“Tới đi, cho ta cảm nhận khí tức linh hồn của các ngươi.”

“Ha ha ha.”

…

“Huyết tế mấy triệu sinh linh, kế hoạch không tồi.:

Tần Cửu Ca nhìn hình tượng trong đầu mình với thần sắc cực kỳ lạnh nhạt, tất cả động tĩnh của Tô Phục Thiên đều không thể trốn khỏi mắt của Tần Cửu Ca.

Đây cũng là một trong những năng lực nghịch thiên của Đại Đạo Ma Chủng.

“Ngươi phải cố gắng giết nhiều người hơn một chút đó, phải như vậy thì thân thể ngươi mới có thể trở nên càng cường đại hơn được chứ!”

Tần Cửu Ca vừa sờ đầu của Tần Ấu Vi một cách ôn hòa vừa suy nghĩ trong lòng.

Dù sao chỉ có thể thì chỗ tốt ta lấy được mới được tối ưu hóa.

Chương 295: Tranh giành tình nhân

Chương 295: Tranh giành tình nhân

Vị Ma Đạo Thần Vương trong cơ thể Tô Phục Thiên sẽ không bao giờ biết rằng mình luôn sống dưới con mắt của người khác.

Luôn có một đôi mắt dõi theo hắn hờ hững như một vị Thần Linh.

Đôi khi ngươi sẽ không biết vận mệnh của mình có nằm trong tầm kiểm soát của người khác hay không, có thể ngươi chỉ là một con rối do người khác điều khiển.

“Ấu Vi, cái này cho ngươi.”

Tần Cửu Ca nhìn Tần Ấu Vi bên cạnh mình rồi nhẹ giọng nói, thiên phú của Khí Vận Nữ Thần này thật sự là kinh khủng.

Nói cách khác, thiên phú của Khí Vận Nhân Vật Chính có ai mà không phải là tuyệt luân.

Họ đều là những sinh vật không phải con người.

Và đặc biệt là Khí Vận Nữ Thần đã vượt xa Khí Vận Nữ Chủ.

Loại tồn tại này giống như hack đồ vậy vậy, chia sẻ Khí Vận ra vô vàn sinh linh.

Đôi khi nghĩ theo cách khác, Khí Vận Nhân Vật Chính này thực sự không chỉ là nhi tử thân sinh của thế giới này, mà còn là một kẻ hoang đàng đang hấp thụ Khí Vận của thế giới.

Thế giới cũng là loại vật của Khí Vận, rất nhiều Khí Vận hoành tráng ở Khí Vận Nhân Vật Chính đều được lấy từ Khí Vận của thế giới.

Vì vậy, đôi khi bọn hắn cũng có thể được xem là những con sâu hút máu của thế giới.

Một hoặc hai cũng không sao, nhưng nếu có thêm những sinh vật như vậy, Khí Vận của thế giới sẽ hoàn toàn không có khả năng đảm đương nổi.

Ngay khi Tần Cửu Ca nói xong, hắn lấy ra một cây trường thương màu đen sẫm từ chiếc Nhẫn Trữ Vật của mình, màu sắc tương phản với cây trường thương của Hư Nhược Tuyết.

Nhưng chúng đều là những bảo vật vô cùng quý giá.

Trong lúc nhàn hạ, Tần Cửu Ca hỏi Tần Ấu Vi muốn loại Linh Khí như thế nào.

Tần Ấu Vi nói rằng nàng muốn có một thứ Linh Khí giống như vị đại tỷ tỷ kia, đó là cây trường thương màu trắng bạc trong tay Hư Nhược Tuyết.

Tần Cửu Ca cũng không biết Tần Ấu Vi đang nghĩ gì nhưng cũng đáp ứng ngay lập tức.

Rốt cuộc, trên người hắn vẫn còn có một vật chí bảo là cây trường thương này.

Hơn nữa, hiện tại thực lực của Tần Ấu Vi cũng không mạnh, cho nên Tần Cửu Ca vẫn có loại vật này trên mình.

Nghĩ đến việc Tần Ấu Vi luôn thích mặc y phục màu đen, Tần Cửu Ca đặc biệt chọn một cây trường thương màu đen cho Tần Ấu Vi.

Nghĩ đến việc Tần Ấu Vi mặc bộ y phục màu đen với thân hình nhỏ bé như vậy và cầm một cây trường thương màu đen cao hơn người khiến Tần Cửu Ca cảm thấy có chút buồn cười.

"Ừm."

Tần Ấu Vi, người mặc toàn thân màu đen, nhìn Tần Cửu Ca với đôi mắt nhỏ và khẽ gật đầu, Tần Cửu Ca cho nàng vũ khí kiểu trường thương này vì nàng ấy muốn tranh phong với người nữ tử đó.

Vì ngươi đã sử dụng trường thương làm vũ khí, nên ta cũng sử dụng giáo làm vũ khí.

Nàng cảm thấy rằng vì ca ca của nàng có vẻ thích nữ tử đó hơn nàng nên nàng phải vượt qua nàng ấy về mọi mặt.

Để ép nàng ta ra khỏi trái tim của ca ca nàng.

.....

Sau một khoảng thời gian, Tần Cửu Ca khoan thai tu hành ở Tần Đế Thành, cũng không có gì cấp bách.

Việc luyện tập của hắn luôn luôn không nhanh, không chậm.

"Đạo Tử vẫn luôn nhàn hạ, thoải mái du ngoạn tại nơi này, còn có mỹ nhân làm bạn nữa."

Một mùi thơm thoang thoảng truyền đến, Hoa Kinh Ngữ cười tủm tỉm bay tới từ chân trời với một thân áo trắng, trong mắt tràn đầy ý cười.

Trên ban công của một toà nhà lớn.

Tần Cửu Ca đang dạy Khí Vận Thần Nữ Tần Ấu Vi tu hành.

Tần Ấu Vi, mặc dù Khí Vận trên người Khí Vận Nhân Vật Chính là cực kỳ cao, nhưng nàng ấy vẫn cần được người khác dạy dỗ.

Tần Ấu Vi giống như một khối ngọc thô với phẩm chất cực kỳ tốt, cần phải có người điêu khắc.

Và Tần Cửu Ca là người có thể điêu khắc được Tần Ấu Vi.

Mặt khác, Hư Không Đế Nữ yên lặng nằm ở một bên, cũng không nói nhiều.

“Đạo Tử gần đây có nghe nói rằng một cuộc huyết tế đã bạo phát ở Nam Cương không?”

Hoa Khinh Ngữ nhìn Tần Cửu Ca cười nhẹ và nói.

Gần đây, Thiên Châu đã có tin tức rất lớn, loại tin tức bùng nổ.

Ở Nam Cương của Thiên Châu đã xuất hiện một sự kiện diệt sạch nhân tính, sinh linh ở một cổ thành truyền thừa cực kỳ lâu đời đã bị hiến tế.

Đây là một sự việc hung ác đã từ rất lâu đến nay không xảy ra ở Thiên Châu này, có rất nhiều người tự xưng là trưởng lão của đạo thống chính đạo tiến về để xem xét.

Ban đầu Dao Đài Tiên Cung các nàng ban đầu kì thực cũng không để ý xem như thế nào, dù sao cũng không nguy cơ gì treo trên đầu, dĩ nhiên, lý do lớn nhất để các nàng nghĩ như vậy là vì Dao Đài Tiên Cung được rất nhiều cường giả cường đại trấn áp.

Hơn nữa, những người này tuyệt đối không phải là Thiên Tôn.

Mặc dù một vị Thiên Tôn cũng có thể trấn áp bên trong châu vực, nhưng họ chắc chắn không phải là một tồn tại mà tất cả mọi người đều khiếp sợ.

“Ồ, ta vừa mới phát hiện ra.”

Tần Cửu Ca nhìn Hoa Khinh Ngữ cười nhẹ và nói.

Tất nhiên là hắn đã biết rồi, nhưng không cần phải nói ra.

“Muội muội này đã có tu vi cao như vậy rồi sao?”

Chương 296: Nhất định phải tìm ra sự thật

Chương 296: Nhất định phải tìm ra sự thật

Hai mắt Hoa Khinh Ngữ đột nhiên sáng lên, nàng nhìn về phía Tần Ấu Vi, người đang mặc đồ đen và cầm một cây trường thương màu đen.

Nàng nhớ mình đã từng nhìn thấy tiểu nữ hài này không lâu, tu vi vẫn còn rất thấp, nhưng hiện tại tu vi của nàng đã phát triển rất nhiều.

Điều này hoàn toàn không giống như người mới bắt đầu tu luyện.

Tần Ấu Vi thân mặc y phục màu đen giống như không có nhìn thấy Hoa Khinh Ngữ, trong mắt hiện lên một tia ý nghĩ không thể giải thích được.

Hoa Khinh Ngữ nhìn tiểu cô nương giống như một con búp bê bằng sứ này, trong lòng dâng lên một cảm giác không thể giải thích được. Dựa vào giác quan thứ sáu mạnh mẽ của nàng, nàng không hiểu sao lại cảm giác được một chút địch ý.

Nhưng ngay sau đó, nàng lắc đầu, nàng chắc chắn đã cảm thấy không đúng, dù sao nàng ấy cũng là một tiểu cô nương như vậy, hơn nữa lại quen biết nhau chưa bao lâu, làm sao nàng ấy có thể có ác cảm với nàng được.

Hoa Khinh Ngữ cũng không nghĩ nhiều, kỳ thật việc đến chỗ Tần Cửu Ca cũng không phải ý của chính mình.

Hoàn toàn là do sư tôn của nàng, Cung Chủ đương thời của Dao Đài Tiên Cung ở Thiên Châu sai nàng tới đây.

Nói cái gì mà để nàng ở lại bên cạnh Tần Cửu Ca, giám sát Tần Cửu Ca, Hoa Khinh Ngữ không biết sư tôn của nàng muốn làm gì.

Nhưng vì đó là mệnh lệnh của sư tôn, tất nhiên Hoa Khinh Ngữ sẽ đến ở bên cạnh Tần Cửu Ca cho dù trong lòng nàng có miễn cưỡng.

Dù sao, bây giờ nàng không có việc gì phải làm.

“Cửu Ca có muốn đi xem một chút không?”

Hư Nhược Tuyết chậm rãi đi đến bên cạnh Tần Cửu Ca và nói với một nụ cười nhẹ.

Và nàng ấy nắm lấy cánh tay của Tần Cửu Ca một cách tự nhiên, mắt nàng ấy sáng lên.

Trong mắt nàng, Thánh Nữ của Dao Đài Tiên Cung này rất khác, nàng

có vẻ thích chạy đến bên cạnh Tần Cửu Ca.

Ngươi có thích Tần Cửu Ca một chút nào không?

Trong lòng Hư Nhược Tuyết biết rất rõ phu quân tương lai của nàng là Tần Cửu Ca rất tốt.

Hắn rất có khả năng thu hút người khác phái, giống như mang theo một con ngựa giống vậy.

“Có thể.”

Tần Cửu Ca cười nhạt và nói, gật đầu đồng ý chuyện này, hắn vừa định chuẩn bị thu hoạch một ít rau hẹ.

Cơ thể do Ma Đạo Thần Vương chế tạo chắc chắn rất tốt.

.....

Táng Tiên Thần Vực.

Bùm!!!

Hàng ngàn hắc ám lôi đình tràn vào, mang theo một chút ánh sáng.

Xung quanh có rất nhiều con ngươi khổng lồ, chúng bắn thẳng vào giữa thiên địa, khi nhắm mắt là đêm đen, khi mở mắt là ban ngày.

Trong không gian hư vô, một bàn tay to lớn màu trắng như ngọc chậm rãi ló ra.

Sau đó, từ từ xé toạc một phần của hư không.

Trong không gian bị xé rách này đột nhiên xuất hiện một người không nhìn ra được giới tính của hắn, toát ra thần quang.

“Tại sao trong ta lại có cảm giác khủng hoảng thế?”

“Ta có kẻ thù nào không?”

“Nhưng ta đã trở thành một cự đầu Thiên Tôn, còn có sư tôn đã là Cấm Kỵ rồi, tại sao lại xảy ra chuyện này.”

“Tại sao Khí Vận của ta lại từ từ tiêu tan, ai đang hấp thu Khí Vận của ta vậy?”

“Bất kể tại sao, Võ Tôn ta nhất định phải tìm ra sự thật.”

.....

“Tô Phục Thiên ở đó, và hắn ta vẫn đang tiếp thu những sản phẩm từ huyết tế của hàng trăm triệu người.”

Tần Cửu Ca hơi nheo mắt lại, nhìn về một nơi rất xa bọn họ rồi thản nhiên nói.

Lúc này, một ít năng lượng trong cơ thể của Khí Vận Chi Tử Tô Phục Thiên rất lớn.

Hơn nữa nó chắc chắn phải rất lớn. Dù sao Tần Cửu Ca cũng hoàn toàn cảm nhận được khí tức tà ác cường đại tản ra từ trên mình Tô Phục Thiên.

“Đinh. Đã phát hiện Khí Vận Chi Tử Võ Tôn.”

“Tu vi: Nhân Hoàng Bát Trọng.”

“Thân phận: Tông Chủ của Đạo Vũ Thiên Tông.”

“Tuổi tác: Một vạn ba ngàn tuổi.”

“Khí Vận: Phế vật vùng dậy (Lão gia gia).”

“Sư tôn: Linh Thiên Thần Linh.”

Một giọng nói của hệ thống vang lên trong tâm trí của Tần Cửu Ca, khiến cho Tần Cửu Ca có chút ngây ra.

Tình hình hiện tại là như thế nào vậy?

Thoáng một cái đã xuất hiện nhiều Khí Vận Chi Tử cùng một lúc như vậy, những sinh vật này vô giá trị đến như thế sao?

Hơn nữa hắn còn là một vị Khí Vận Chi Tử đã có tu vi cấp Thiên Tôn, lúc này Tần Cửu Ca mới chú ý tới một chi tiết nhỏ, hệ thống của chính mình đã đưa ra con đường số phận của Khí Vận Chi Tử.

Đây là kiểu nhân vật chính là phế vật trỗi dậy của mấy cuốn tiểu thuyết mà Tần Cửu Ca đã đọc ở kiếp trước.

“Lại có tu vi Nhân Hoàng Tam Trọng, hơn nữa tuổi tác còn lớn như vậy. Có vẻ như hắn có thể được coi là Khí Vận Nhân Vật Chính thuộc giai đoạn trung kỳ.”

“Còn có một vị Thần Linh làm sư tôn. Bây giờ hệ thống dường như

đã mạnh hơn rất nhiều và đã cung cấp cho ta rất nhiều thông tin.”

Trong lòng Tần Cửu Ca thờ ơ nghĩ, nhìn hệ thống của mình thì đoán chừng hình như là do Khí Vận của hắn tăng cường lên rất nhiều nên công năng cũng tăng cường không ít.

Lần này, ngay cả thông tin về sư tôn của Khí Vận Chi Tử hay Khí Vận Lộ Tuyến đều đã được đưa ra.

“Quên đi, bây giờ phải giải quyết Tô Phục Thiên đã.”

Chương 297: Dưới Thần Linh tất cả đều là phàm nhân

Chương 297: Dưới Thần Linh tất cả đều là phàm nhân

Tần Cửu Ca nhìn Tô Phục Thiên vẫn đang trốn ở đó, nhẹ giọng nói.

Khí Vận Chi Tử này đã đạt Nhân Hoàng Cảnh, Tần Cửu Ca không thể liều lĩnh mà đối phó trực tiếp với Khí Vận Nhân Vật Chính như trước.

“Có điều vẫn hơi đau đầu.”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong lòng, việc tu vi của Khí Vận Chi Tử này ở Nhân Hoàng Cảnh thật ra không là gì đối với Tần Cửu Ca, nhưng hắn có một vị sư tôn đã ở cảnh giới Thần Linh.

Ngay từ đầu, Tần Cửu Ca đã biết Thần Linh tượng trưng cho điều gì.

Đó là sự tồn tại vĩnh hằng.

Rất khó để giết chết, hoặc hoàn toàn không thể giết được, trừ khi có một cường giả Cấm Kỵ cường đại hơn để tiêu diệt cả thần hồn và xác thịt của họ.

Điều này thậm chí còn cần một vị Cấm Kỵ là người tinh thông nhân quả pháp tắc Thông Thiên để lần theo chuỗi nhân quả rồi tìm ra sợi tóc, máu tươi của hắn.

Sau khi tìm được, dùng sức mạnh của Đại Đạo Pháp Tắc rồi từ từ tiêu diệt.

Chỉ bằng cách này mới có thể giết được một vị Thần Linh.

Dù gì thì đó cũng là một vị Thần.

Dưới Thần Linh tất cả đều là phàm nhân.

“Có sư tôn là Thần Linh, vị Khí Vận Chi Tử này có thể diện thật lớn.”

Khoé miệng Tần Cửu Ca khẽ nói, Thần Linh Cảnh cũng không phải dễ đối phó như vậy, cho dù có không ít Thần Linh ở Tiên Cổ Tần Tộc, nhưng số lượng tuyệt đối không nhiều.

Tần Cửu Ca ước tính rằng trong số những cổ tộc Cấm Kỵ như bọn họ, có hàng trăm vị Thần Linh được tích tụ theo thời gian, và những người ngủ quên trên tổ địa của họ, hoặc trong dòng sông dài của thời gian và không gian.

Tuyệt đối không có chuyện số lượng Thần Linh rất nhiều, bởi vì có một vị Thần Linh chân chính là vô cùng khó khăn.

Nhân khẩu của Tiên Cổ Tần Tộc cũng từ từ tăng lên qua vô tận cùng vô tận năm tháng.

Vì vậy, đối với người Tiên Cổ Tần Tộc, một vị Thần Linh là mười phần xem trọng.

.....

Trong một hang động bí ẩn.

Vẻ mặt của Tô Phục Thiên, người đang có khí tức ám sắc quấn quanh toàn thân, rất bình tĩnh, nhưng chính loại bình tĩnh này mới là điều bất an nhất.

Có một pháp tắc tà ác không thể nói rõ, cùng không thể tả rõ được quấn quanh hắn ta.

Phù, cuối cùng cũng tiêu hóa được một nửa sức mạnh huyết tế.

Tô Phục Thiên cười khặc khặc, thực sự là phương pháp dùng huyết tế của hàng trăm triệu người này để cải thiện nhanh hơn.

Lúc này, trong mắt Tô Phục Thiên hiện lên tà tính dày đặc.

Đối với sự tàn sát của hàng triệu sinh mạng, Ma Đạo trong lòng Thần Vương không có một dấu vết nào là không thể chấp nhận được.

Rốt cuộc, thời điểm khi trở thành một vị Thần Vương, hắn đã giết hơn hàng trăm triệu sinh linh, và đó hoàn toàn là một Tinh Thần Giới

diệt một Tinh Thần Giới.

Bàn tay của hắn từ lâu đã bị vấy bẩn bởi tính mạng của vô số sinh linh.

Trong mắt hắn, tính mạng của hàng triệu sinh linh chẳng khác gì những con sâu, con kiến.

“Chờ đến thời điểm khi ta trở thành một vị Thần Linh với cơ thể này, ở thế giới này, ta sẽ hợp nhất với cơ thể của ta, như vậy có lẽ ta có thể tiến xa hơn nữa.”

Ma Đạo Thần Vương khẽ liếm lưỡi một cách ẩn ý và nói.

Sức mạnh bản thể của hắn là một vị Ma Đạo Thần Vương.

Bình thường mà nói, muốn nâng cao thực lực một chút là rất khó khăn, đôi khi để có thể nâng cao một chút thực lực, bọn họ mới bắt đầu phải mất hàng nghìn năm ở cảnh giới của mình.

Mà bây giờ lại có một con đường tắt để nâng cao sức mạnh của hắn, tại sao hắn lại không làm điều đó?

“Trong một vài năm, ta sẽ phá hủy một số Tinh Thần Giới, điều này sẽ có lợi cho sự phát triển thân thể của ta.”

Ma Đạo Thần Vương từ từ suy nghĩ trong đầu, nghĩ về sự nghiệp vĩ đại trong tương lai của mình.

Bỗng nhiên.

Thần sắc của Ma Đạo Thần Vương đại biến, và hắn ta cảm thấy rằng có một đạo cấm chế đang hình thành xung quanh mình.

“Là ai? Cái gì vậy?”

“A, ngươi còn dám luyện hoá bản thần, thật to gan.”

Thần sắc của Ma Đạo Thần Vương cứng lại. Hắn lớn tiếng quát. Tà khí quấn quanh lấy hắn, giống như một Đại Ma Thần Thông Thiên.

Có điều, hắn vừa mới luyện hoá linh hồn cùng thể xác của hàng trăm vạn sinh linh, lúc này lại có người giở ý đồ với hắn.

Đây không phải là sờ mông hổ hay sao?

“A a a a.”

“Là ai? Con chuột nhút nhát kia dám luyện hoá bản thần.”

Giọng nói của Ma Đạo Thần Vương lúc này rất đau đớn mà hét lên, bây giờ hắn cảm thấy như thể không thi triển được linh lực toàn thân của mình.

Điều này cực kỳ đáng sợ.

“Đoạn Thần Pháp.”

.....

Không hề có động tĩnh gì.

“Làm sao có thể vô dụng, làm sao có khả năng.”

Ma Đạo Thần Vương lúc này rống to một tiếng kinh hãi, đây là thần pháp mà hắn đang sử dụng, tuy rằng người sử dụng Đoạn Thần Pháp này không phải bản tôn của hắn.

Nhưng nó chắc chắn là có uy lực cực lớn.

Nhưng bây giờ hắn thậm chí không thể thoát khỏi cấm chế này, quả thật là vượt qua sức tưởng tượng của hắn.

“A, cái quái gì đang xảy ra ở đây vậy?”

Ma Đạo Thần Vương lúc này ngã xuống đất không dậy nổi, hai mắt mở trừng trừng, lớn tiếng hét lên giận dữ.

Bây giờ hắn cảm thấy như thể cơ thể của hắn như đang bị thiêu đốt.

“Rốt cuộc … là ai?”

Ma Đạo Thần Vương chưa bao giờ chịu tổn thất lớn như vậy trong đời, cảm giác này thực sự quá khó chịu.

Thật khiến hắn hoảng sợ, nhất định phải có một người vô cùng cường đại đến gây rối với hắn từ một nơi bí mật nào đó.

“Ai? Rốt cuộc là ai?”

Chương 298: Đã bắt đầu thu hoạch rau hẹ

Chương 298: Đã bắt đầu thu hoạch rau hẹ

Ở một chỗ trên Tiên Vân.

Tần Cửu Ca đang bị rất nhiều mỹ nữ vây quanh. Hắn hơi híp mắt, sờ sờ cái đầu nhỏ của Tần Ấu Vi. Hắn đang suy nghĩ cái gì đó.

Đột nhiên, Tần Cửu Ca mỉm cười.

“Nó đã chín rồi, có thể bắt đầu được thu hoạch rau hẹ rồi.”

Tần Cửu Ca nhìn về phía Ma Đạo Thần Vương cười nhẹ, Ma Đạo Thần Vương không biết đang suy nghĩ gì, sau khi luyện hoá sinh mệnh của hàng trăm vạn sinh linh ở Nam Cương, hắn trực tiếp đến khu vực gần Táng Tiên Thần Vực.

Xem ra cũng là muốn xem chính mình có được cơ hội ở nơi đầy cơ duyên này hay không.

Còn chưa kịp có bất kỳ cơ duyên nào, thì bây giờ hắn đã mang đến cho Tần Cửu Ca một cơ duyên không nhỏ.

Cơ duyên mà hắn mang đến chính là cơ thể của mình, thực là hào phóng.

“Vẫn còn giãy dụa sao?”

Vừa rồi Tần Cửu Ca mới một mình ra ngoài một chuyến, chính là để gây ra một trận chiến lớn cho tên Ma Đạo Thần Vương này.

Tần Cửu Ca cười nhẹ một tiếng, hắn vừa mới lén lút dùng thứ quý giá như vậy trên người mình.

Mặc dù hơi lãng phí, nhưng Tần Cửu Ca làm việc luôn thích sự chắc chắn.

Đây là sự khác biệt do thân phận mang lại, và nói một cách không dễ nghe, điều này được gây ra hoàn toàn bởi sự nghiền ép của thân phận.

Giãy dụa có hiệu quả không?

Tù Thần Trận trên thân thể của Tần Cửu Ca không phải là chuyện nhỏ.

Đây là thứ có thể gọi là đồ vật trong Tần Tộc.

Nó là một bảo vật được người của Tiên Cổ Tần Tộc đặc biệt dành riêng cho Tần Cửu Ca để phòng thân.

Nó được đặt tên là Thần Tù Trận, có thể tưởng tượng thứ này tuyệt vời như thế nào.

Phải biết rằng tù thần có thể toàn lực thi triển Tù Thần Đại Trận là một vị Thần Linh chân chính.

Tuy rằng không thể giết chết Thần Linh, nhưng có thể vây khốn được Thần Linh.

Đại trận có thể vây khốn một vị Thần Linh này giờ đây đã được Tần Cửu Ca sử dụng để bẫy Khí Vận Chi Tử mà tu vi còn chưa đạt đến Nhân Hoàng Cảnh.

Tần Cửu Ca hoàn toàn không cảm thấy rằng mình đang làm quá mức cần thiết.

Trong Thái Cổ Tiên Vực, Thần Linh là chỉ Thần Ma Cấm Kỵ, Thần Vương chỉ Cổ Thần.

Đây chỉ là cách bọn họ gọi mà thôi.

Dư hồn của Thần Vương còn sót lại trong cơ thể của Khí Vận Chi Tử cũng là dư hồn của một vị Cổ Thần, mặc dù bản thể của hắn ta có những khả năng quái dị, nhưng hiện tại bản thể của hắn lại không thể xuất hiện.

Tần Cửu Ca hoàn toàn đủ khả năng để thu nạp một Ma Đạo Thần Vương như vậy.

Cảm nhận được tiếng than khóc của Ma Đạo Thần Vương, Tần Cửu Ca cũng không có phản ứng gì.

Khí Vận của của Ma Đạo Thần Vương này thật là không được, chuẩn bị đoạt xá ai không đoạt, lại nhất định muốn đoạt xá loại sinh vật như Khí Vận Chi Tử này.

Ngay cả khi không có sự can thiệp của Tần Cửu Ca, kết quả sau này của hắn ta chắc chắn sẽ rất tệ.

“Đã có thể bắt tay vào đối phó với Khí Vận Chi Tử Vũ Tôn này rồi. Dù sao tu vi của hắn cũng là Nhân Hoàng Bát Trọng, còn có một sư tôn ở Thần Linh Cảnh, thật đúng là đầy đủ nha.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ một tiếng, trước mắt, tu vi của Khí Vận Chi Tử

Võ Tôn này la cao nhất trong số các Khí Vận Chi Tử mà hắn biết cho đến bây giờ.

Tu vi với hắn hiện tại thấp hơn.

Hơn nữa, Tần Cửu Ca chỉ mới tu luyện được mười sáu năm, trong khi Khí Vận Chi tử này đã có thời gian tu luyện hơn một vạn năm.

Nói như vậy không có nghĩa là thiên phú của Khí Vận Chi Tử này không tốt, rốt cuộc ngươi đã gặp Khí Vận Chi Tử nào có thiên phú không tốt chưa?

Có thể ngay từ đầu thiên phú không được tốt, nhưng mà chắc chắn từ từ sẽ tốt lên.

Đây là một định lý kỳ lạ.

Theo ước tính, thế lực đằng sau Khí Vận Chi Tử Võ Tôn bắt đầu, càng về sau càng mạnh mẽ.

“Đạo thống của hắn tên là Võ Thiên Cung, kêu người đi thám thính xem. Cung Chủ của một đạo thống có lẽ vẫn tương đối coi trọng đạo thống của mình.”

“Rốt cuộc, một sinh vật cảm tính hơn như Khí Vận Chi Tử vẫn rất đáng quan tâm.”

“Cho dù ngươi là Khí Vận Chi Tử không để ý đến đạo thống của chính mình, nhưng người thân của ngươi vẫn sẽ quan tâm đến nó.”

Tần Cửu Ca khẽ nói, nhưng hắn vừa rồi nhìn thấy trên bảng hệ thống của mình có đánh dấu rằng Khí Vận Chi Tử này có đạo thống của chính hắn.

“Dựa vào tuổi tác của Khí Vận Chi Tử này thì có lẽ hắn vẫn có thê tử con cái nữa.”

“Cử người đi kiểm tra, nếu có thì thật vui.”

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca lóe lên một chút thần sắc không thể giải thích được, thê tử tương lai của Khí Vận Thần Tử Vương Đằng, còn chưa giải quyết được.

Tần Cửu Ca nghĩ đi nghĩ lại, và ngay sau đó với một suy nghĩ, hắn nói tin tức của mình cho vị Thiên Tôn của Tần Tộc đang ở đằng sau hư không.

Hắn tin tưởng rằng đạo thống phía sau Khí Vận Chi Tử này có chút danh tiếng ở bên trong Thái Cổ Tiên Vực, mặc kệ người khác nói gì, sư tôn là cung chủ của bọn họ vẫn là một vị Thần Linh.

Phải biết rằng, tại Tiên Vực, việc có Thần Linh toạ trấn và việc không có Thần Linh toạ trấn là hoàn toàn khác nhau.

Thần Linh nhất định có thể trấn áp một đạo thống cổ tộc vô cùng lâu dài.

Chương 299: Viên đan dược này không có vấn đề

Chương 299: Viên đan dược này không có vấn đề

Nguyệt Châu.

Gần Thiên Châu có một châu vực cổ xưa. Tuy là không cường đại như Thiên Châu, nhưng mà tổng hợp thực lực vẫn tương đối không tệ.

Thượng Cổ Vương Gia là một Thượng Cổ Thế Gia tương đối cường đại ở trong châu vực của Nguyệt Châu.

Trong tộc có rất nhiều thiếu niên cường giả, Vương Đằng, thiếu tộc trưởng đương thế trong tộc, là một người còn rất trẻ nhưng đã đạt Thái Hư Cảnh.

Bây giờ mấy thiên tài yêu nghiệt là nổi danh nhất ở trong Nguyệt Châu.

Thượng Cổ Vương Gia.

Trong một toà thành trì cổ xưa lớn, có vô số đại điện lầu các san sát nhau.

Toà đại thành cổ xưa này được gọi là Vương Thành, được đặt tên theo họ của gia tộc họ Vương thời xưa.

Điều này có nghĩa là toà thành trì cổ xưa này hoàn toàn thuộc về Thượng Cổ Vương Gia.

Trong một toà đại điện cổ xưa.

“Tinh Nguyệt, các Thái Thượng Trưởng Lão trong tộc đã kiểm tra xong, viên đan dược này không có vấn đề gì đâu.”

Vương Đằng, Khí Vận Thần Tử trong bộ y phục màu trắng với vẻ mặt phấn khích, đột nhiên xuất hiện trước mặt một nữ tử có vẻ ngoài dịu dàng.

Hắn nói với nữ tử trước mặt mình với vẻ rất kích động.

Vốn dĩ bọn họ muốn ở Thiên Châu lâu hơn một chút, nhưng bởi vì Tinh Nguyệt nhất định muốn cho các Thái Thượng Trưởng Lão trong tộc kiểm tra trước, sau đó mới kê đơn viên đan dược này.

Vương Đằng cũng không từ chối, dù sao viên đan dược này cũng có liên quan đến vết thương trên thân thể của Tinh Nguyệt, chỉ cần có liên quan, Vương Đằng đều rất cẩn thận.

“Xem ra Đạo Tử Thần Châu thật sự là có lòng tốt, nhưng trong lòng mình đã hiểu lầm.”

Trong lòng Tinh Nguyệt hơi nghĩ, trong lòng vẫn còn nghi ngờ đối với việc linh dược mà Đạo Tử ở Thần Châu đưa cho bọn họ.

Rốt cuộc, việc đưa linh dược trân quý như vậy cho người vừa mới quen là một việc vô cùng hào khí.

Nhưng bây giờ có vẻ như nàng đang lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử.

Vị Đạo Tử ở Thần Châu kia ở bên ngoài nổi tiếng là đích tiên ở Thần Châu, là một người có thanh danh rất tốt.

Đôi mắt của Tinh Nguyệt nhìn linh dược trong tay mình như vậy, cũng không biết nàng đang nghĩ điều gì.

“Tinh Nguyệt mau uống đi.”

Vương Đằng, người đang mặc một thân áo trắng, nhìn Tinh Nguyệt cười nhẹ nói, thực ra trong lòng hắn cũng có chút nghi ngờ về loại linh dược này, nhưng mà hắn nghĩ lại, thấy rằng không có lý do gì để người khác hại mình.

Hơn nữa, nếu có người muốn làm hại hắn, có cần cho hắn uống linh tiên độc không?

Tuy nhiên, Vương Đằng vẫn đưa linh dược giao cho lão tổ trong tộc của mình.

Chỉ là để yên tâm mà thôi.

“Ừm.”

Khi Tinh Nguyệt nghe những lời của Vương Đằng, nàng nhẹ nhàng đáp lại, đôi mắt nàng từ từ dịu lại.

Nàng cho viên đan dược trắng nuột trong tay mình bỏ vào miệng, nhẹ nhàng nuốt xuống.

Khi nàng uống một viên linh dược đó, một chùm ánh sáng đột nhiên xuất hiện xung quanh cơ thể của Tinh Nguyệt.

Khiến cho Tinh Nguyệt tỏa sáng rực rỡ, ôn nhuận động lòng người.

Tinh Nguyệt giống như tiên tử dưới trăng vậy.

Sau khi Tinh Nguyệt uống linh dược của Tần Cửu Ca, một giọng nói đột nhiên vang lên từ sâu thẳm linh hồn của Tinh Nguyệt.

“Có cái gì ở trên phân hồn của bản đế?”

“Hả? Còn có phu quân tương lai sao? Tự tìm cái chết.”

.....

Vì thế…

“Giá trị của một hôn thê sao?”

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca lúc này có chút kỳ quái, dường như hắn không có đam mê này.

Hắn ta có thể cảm nhận được một số thứ xung quanh mình thông qua Ma Chủng Đan Dược.

Vì vậy, Tần Cửu Ca có thể cảm nhận được tình hình hiện tại bên phía Khí Vận Chi Tử Vương Đằng.

Tần Cửu Ca cũng biết rằng linh đan hắn đưa cho họ đã được Vương Đằng lấy và đưa cho lão tổ Thiên Tôn của Vương gia kiểm tra.

Nhưng chỉ dựa vào đơn giản là dựa vào Thiên Tôn mà muốn kiểm tra xem đan dược mà Tần Cửu Ca đưa cho có vấn đề gì hay sao?

Thực sự không phải là Tần Cửu Ca xem thường Thiên Tỉ, mà là bọn họ không đủ tư cách.

Bỗng nhiên.

“Có tình huống như vậy nữa sao?”

“Tất cả những Khí Vận Nhân Vật Chính hiện tại đều có bối cảnh cường đại như vậy sao?”

Giọng nói trong tâm trí Tinh Nguyệt vừa rồi đột nhiên vang lên trong tâm trí của Tần Cửu Ca.

Sự thay đổi này là điều mà Tần Cửu Ca không ngờ tới, quả nhiên không thể coi thường một người bên cạnh Khí Vận Thần Tử như vậy.

Tần Cửu Ca nghĩ rằng mình có thể đoạt được thê tử tương lai của Khí Vận Thần Tử ngay lập tức.

Tần Cửu Ca đã làm xong việc tạo ra bố cục như thế nào với Khí Vận Thần Tử Vương Đằng thông qua Khí Vận Nữ Chủ.

Nhưng không ngờ bây giờ Khí Vận Nữ Chủ này đã thay đổi.

“Nghe lời nàng nói, Khí Vận Nữ Chủ này là một phần phân hồn của Đại Đế, tu vi thật sự có chút cao đó.”

“Xem ra tu vi quá cao, phát hiện có cái gì không đúng.”

Trong lòng Tần Cửu Ca hơi nghĩ đến việc Đại Đạo Ma Chủng bám vào phía trên linh dược mà hắn cho Khí Vận Nữ Chủ kia.

Bình thường thì không ai có thể có khả năng phát hiện ra, nhưng nếu là Đại Đế mà nói, thì khó có thể chắc chắn.

Chỉ trách trình độ tu vi hiện tại của Tần Cửu Ca chỉ có Bán Bộ Thiên Tôn Cảnh.

Dù ở Bán Bộ Thiên Tôn hắn đã hoàn toàn đập tan tất cả những yêu nghiệt chí tôn ở Thái Cổ Tiên Vực.

Nhưng Tần Cửu Ca vẫn chưa thể tuỳ ý lợi dụng Đại Đạo Ma Chủng để không chế một người đang ở cấp Đại Đế.

Đại Đạo Ma Chủng rất khủng bố, nhưng cũng tùy vào thực lực tu vi của chủ nhân.

Nói cách khác, tu vi của Tần Cửu Ca hiện tại còn quá yếu, không đủ để khống chế một Đại Đế mà không để lại chút dấu vết nào.

“Cũng may, Khí Vận Nữ Chủ này đã uống viên linh dược kia rồi, nếu không sẽ có chút phiền phức.”

“Hơn nữa với những biến hoá này, việc này dường như không còn nhàm chán nữa.”

“Quả nhiên Khí Vận Thần Tử chính là Khí Vận Thần Tử, không phải là người mà những Khí Vận Chi Tử kia có thể so sánh. Xung quanh hắn luôn có những thứ biến hoá bất ngờ.”

“Nhìn uy thế này hẳn là tu vi đã đến Đại Đế Cảnh, không hổ danh là Đại Đế.”

Tần Cửu Ca nhẹ giọng nói, những Đế Chủ nắm trong tay cương thổ vô tận của đế quốc cũng có thể được gọi là Đại Đế , nhưng mà khí tức trên thân thể Khí Vận Nữ Chủ đã đạt đến Cổ Thần Đỉnh Phong, gánh chịu thiên mệnh trở thành Đại Đế.

Bởi vì Tần Cửu Ca có thể cảm nhận được đế uy thông qua Đại Đạo Ma Chủng được gắn trên linh dược.

Chương 300: Tam Hồn Đại Pháp

Chương 300: Tam Hồn Đại Pháp

“Có một vị Nữ Đế ở bên cạnh, đây là kiểu Khí Vận Thần Tử tiểu bạch kiểm sao?”

“Nhưng có vẻ như Nữ Đế thức tỉnh sớm nhỉ? Quan hệ của hai người còn chưa tới giai đoạn đó.”

“Tính cách của Khí Vận Nữ chủ đã thay đổi, điều đó thật thú vị.”

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca nở một nụ cười, vị Nữ Đế này vừa vặn thức tỉnh đúng lúc Khí Vận Nữ Chủ này uống viên linh dược.

Điều này có nghĩa là xem như hắn đã miễn cưỡng khống chế được phân hồn của một vị Nữ Đế.

Bây giờ, nếu Tần Cửu Ca đoán không sai, suy nghĩ trong cơ thể của Khí Vận Nữ Chủ hiện tại đều do Nữ Đế kia làm chủ.

Có vẻ như bây giờ Tần Cửu Ca không chỉ phải đối phó với Khí Vận Chi Tử Võ Tôn, mà còn muốn bắt tay vào đối phó với Khí Vận Thần Tử Vương Đằng.

Có điều về phía Khí Vận Thần Tử Vương Đằng bên kia, Tần Cửu Ca đã nghĩ ra cách.

.....

“Tinh Nguyệt nàng thế nào rồi?”

Vương Đằng nhìn Tinh Nguyệt với thần sắc hơi kỳ lạ. Sau khi uống viên linh dược kia, khí tức của nàng liền biến hoá, có chút không giống Tinh Nguyệt.

“Không… Không có gì.”

Lúc này, khi Tinh Nguyệt nhìn Vương Đằng, ánh mắt đã không còn dịu dàng như trước, ngoài mặt vẫn có chút nhu hoà, nhưng sâu trong đáy mắt lại đầy vẻ thờ ơ.

“Ta có chút mệt mỏi, ta muốn về phòng nghỉ ngơi trước.”

Tinh Nguyệt nhìn Vương Đằng có chút cứng ngắc nói, nàng cảm thấy thân thể có vấn đề lớn.

“Được rồi, Tinh Nguyệt, trước tiên nàng nghỉ ngơi một chút đi, ta đi luyện tập trước.”

Khi Vương Đằng nghe những lời của Tinh Nguyệt, trong lòng không chút nghi ngờ, đó chỉ là di chứng do dư thừa dược lực của viên tiên dược mà Tinh Nguyệt vừa uống phải mà thôi.

Ngay sau đó, Khí Vận Nữ Chủ Tinh Nguyệt trở về phòng của mình, và Vương Đằng cũng đến nơi tu luyện của chính mình để bắt đầu tu luyện.

Trên đường đi, Nữ Đế đã điều khiển Tinh Nguyệt đi rất nhanh, cuối cùng trong đầu nàng vẫn có ký ức.

Đột nhiên, trong ánh mắt của Tinh Nguyệt hiện lên một tia không thể tưởng tượng nổi, nàng cảm thấy phân hồn đã uống linh dược của mình có một chút chuyển động kỳ lạ nào đó.

“Là ai? Tại sao ta lại cảm thấy được hồn phách của mình có ý quy phục người này chứ.”

“Cũng may, hiện tại thân thể này là do bản hồn của mình làm chủ, bằng không hiện tại, thân thể này cũng vô dụng.”

Tinh Nguyệt vào lúc này, hoặc là Nữ Đế lúc này đang rất bối rối mà

cảm nhận được tình hình trên người mình.

Bản thân mình đã dùng Tam Hồn Đại Pháp để phân ra các phân hồn. Kỳ thực, có thể xem chúng như một bộ phận của mình. Có điều, chúng cũng không có mối quan hệ quá lớn với bản thể.

Phân hồn ăn viên linh dược kia tuy có ảnh hưởng đối với nàng, nhưng là cũng không lớn lắm.

“Ngươi là ai? Còn dám động đến phân hồn của bản đế, ngươi thật to gan..”

“Hừ.”

“Chủ nhân…... Chủ nhân…”

“Làm sao bản để lại làm chủ nhân của người khác được? Rốt cuộc ngươi là ai? Ngươi dám để bản đế làm nữ nô ư, thật to gan.”

Lúc này Tinh Nguyệt cảm thấy cơ thể mình dường như mất kiểm soát, bị cưỡng ép gọi người khác là chủ nhân, kinh hãi nhất chính là thân thể này vẫn còn hưởng ứng.

Phỏng chừng nếu hiện tại thân thể này không phải là bản hồn của mình mà nói, thì bây giờ nàng đã trở thành nô lệ của ý nghĩ đó.

Nhưng mặc dù bây giờ bản hồn của nàng đang điều khiển cơ thể của mình, nàng cảm thấy vẫn hơi phục tùng ý nghĩ đó.

Chính phân hồn của nàng vừa mới ăn viên linh dược kia.

“Đến cùng thì ngươi là ai vậy?”

Trong một căn phòng yên tĩnh và cổ xưa, trong tâm trí của Tinh Nguyệt, thần hồn của nàng đang nhìn tên tiểu nhân trông ra vẻ Thần Để cao cao tại thượng với dáng vẻ vô cùng nghiêm trọng.

Đây là người mà nàng muốn tôn thờ từ tận đáy lòng.

Bây giờ trong lòng nàng ngoại trừ việc vô cùng phẫn nộ ra, thì còn một chút cảm thấy may mắn.

May mắn thay bản hồn đã nuốt viên linh đan kia không phải nàng, nếu không thì thực sự xong rồi.

Phải biết rằng bây giờ nàng thậm chí không thể chịu được hậu quả sau khi uống viên linh dược kia.

Có thể hình dung được hậu quả sẽ nghiêm trọng như thế nào nếu bản hồn của nàng đã uống viên linh dược đó.

Bỗng nhiên.

Ánh mắt của Nữ Đế đã chiếm thân thể của Tinh Nguyệt đột nhiên nhìn vào tên tiểu nhân trong tâm trí mình.

Nàng nghĩ qua ký ức phân hồn của chính mình.

Linh đan mà phân hồn của chính minh đã uống là do một vị Đạo Tử của Cổ Tộc Cấm Kỵ ở Thần Châu đưa cho.

“Ngươi là vị Đạo Tử ở Thần Châu kia sao, tại sao ngươi lại làm chuyện này?”

“Ngươi có biết ta là Đạo Tinh Đại Đế. Đây chỉ là phân hồn của bản đế. Bản hồn của bản đế đang ở trong Thời Không Trường Hà. Nếu ngươi chọc giận bản đế, ngươi phải biết hậu quả.”

Khi Nữ Đế đang nói những lời này, giọng nói của nàng tràn đầy sự tức giận không thể kiềm chế được.

Vốn dĩ với cảnh giới tu vi của nàng, nàng không thể nói ra những lời như vậy, nhưng với trình độ bây giờ thật sự khiến nàng rất bị động và khó xử.

“Nhưng tại sao Tần Cửu Ca không hề lay chuyển hư ảnh thần hồn trong tâm trí của Nữ Đế.”

Chương 301: Chủ nhân

Chương 301: Chủ nhân

Dường như hắn không muốn đối phó với nàng một chút nào.

Tuy nhiên, điều này không có nghĩa là tình hình hiện tại của Nữ Đế vẫn còn tốt.

“Chủ… nhân.”

“Chủ… nhân.”

Giọng nói nghe cực kỳ chậm, nghe giọng nói đã thấy vẻ vô cùng bất đắc dĩ.

“Bản đế một đời làm Nữ Đế, làm sao có thể làm nô tỳ cho người khác?”

“Chủ… nhân.”

“Tao muốn giết ngươi.”

……

Một lát sau.

“Chủ… Chủ nhân.”

Đạo Tinh Nữ Đế xem ra đã có vẻ mệt mỏi, dù sao thì Đại Đạo Ma Chủng của Tần Cửu Ca đối với hắn cũng có rất nhiều ảnh hưởng.

“Ngươi… Ngươi rốt cuộc là muốn cái gì, bản đế đều có thể cho ngươi.”

Lúc này, Đạo Tinh Nữ Đế kìm nén cảm xúc tức giận của mình, giọng nói có chút khó chịu, nàng nhìn vào thần hồn tiểu nhân của Tần Cửu Ca trong đầu mình.

Bây giờ nàng đã hiểu rõ, nàng tuyệt đối không thể gây tổn hại gì đến thần hồn của Đạo Tử tới từ Thần Châu này.

Vì vậy, bây giờ nàng muốn lòng mình bình tĩnh trở lại.

Phải tìm cách giải quyết rắc rối này.

Nhưng bây giờ nàng ta cần phải được dung tục một lúc.

“Ta muốn ngươi giết một người là được rồi.”

Lúc này, thần hồn tiểu nhân trong tâm trí của Đạo Tinh Nữ Đế từ từ mở mắt ra, nói với Đạo Tinh Nữ Đế bằng một giọng vô cùng bình thản.

Thần hồn tiểu nhân này là thứ sẽ có trên thân thể của đồ vật mà Tần Cửu Ca gieo xuống Đại Đạo Ma Chủng.

Lúc này Tần Cửu Ca đang nói chuyện với Đạo Tinh Nữ Đế ở Thiên Châu.

“Cần ta giết người sao? Với thân phận Đạo Tử của Thần Châu cho phép ngươi giết hầu hết người trong Thái Cổ Tiên Vực. Ngươi còn muốn ta giúp ngươi giết sao?”

Thần sắc của Đạo Tinh Nữ Đế lúc này trông rất khó hiểu. Hơn nữa nghi ngờ của nàng không phải giả, mà là thật.

Hắn là Đạo Tử Cấm Kỵ của Thần Châu, trong tộc có quá nhiều người mà hắn có thể huy động.

Nàng cũng là người của đạo thống cổ xưa, hơn nữa còn là người đi tiên phong.

Đương nhiên, nàng biết rằng thực lực của cổ tộc Cấm Kỵ rất khó lường.

Hơn nữa, người này là Đạo Tử Cấm Kỵ, hoàn toàn có thể huy động một vài người trong tộc.

“Chẳng lẽ người muốn ta giết một vị Đại Đế hay sao?”

Vẻ mặt của Đạo Tinh Nữ Đế thay đổi, và ánh mắt của nàng dán chặt vào Tần Cửu Ca trong trạng thái thần hồn tiểu nhân.

Chỉ có khả năng này mới có thể khiến Đạo Tử Cấm Kỵ này phải sai khiến mình giết người.

Nhưng điều này gần như là không thể, trong lòng Đạo Tinh Nữ Đế hoàn toàn biết rằng những người đạt đến cảnh giới của nàng không bao giờ có thể bị giết.

Dù sao, một vị Đại Đế cường đại đến đâu, muốn giết một vị Đại Đế cùng cảnh giới cũng là một điều vô cùng khó khăn.

Thậm chí có thể nói là hoàn toàn không thể giết được.

Nàng hoàn toàn không thể làm điều này.

Tần Cửu Ca cười nhẹ nói.

“Ta không muốn ngươi giết Đại Đế, ta chỉ muốn ngươi giết phân hồn của phu quân tương lai của ngươi.”

Tần Cửu Ca nói xong thì không nói nữa, mà chỉ nhàn nhạt nhìn Đạo Tinh Nữ Đế.

Mặc dù chính mình không thể kiểm soát hoàn toàn đạo tâm của Nữ Đế này, nhưng hắn có thể ảnh hưởng đến nàng rất nhiều.

“Giết phân hồn của phu quân tương lai của chính mình sao?”

Lúc này, Đạo Tinh Nữ Đế trong lòng vô cùng nghi ngờ, tại sao Đạo Tử đến từ Thần Châu này lại muốn giết Vương Đằng, phân hồn của phu quân tương lai của chính mình.

Nhưng mà trong lòng Đạo Tinh Nữ Đế lúc này vẫn có rất nhiều nghi hoặc, thật ra Tần Cửu Ca không cần nói gì đến việc giết phân hồn của phu quân tương lai của mình.

Khi nàng nhập vào thân thể của phân hồn, nàng biết rằng phân hồn này có một phu quân tương lai, và nàng phải giết Vương Đằng đó.

Dù gì nàng cũng là vị Nữ Đế, làm sao có thể chịu trước một "đứa trẻ nhỏ" được.

Giết Vương Đằng là điều nàng đang nghĩ lúc này.

"Thế nào, nếu ngươi không muốn, vậy thì … chuyển sang cái khác thì sao?"

Giọng nói của Tần Cửu Ca lúc này mang theo chút mê hoặc, dù sao hắn cũng có thể ảnh hưởng đến vị Đạo Tinh Nữ Đế này.

"Được rồi, cơ mà, nhưng sau khi ta giết được Vương Đằng này, ngươi phải loại bỏ tất cả ảnh hưởng đối với ta."

Đạo Tinh Nữ Đế lạnh lùng nói với thần hồn tiểu nhân của Tần Cửu Ca.

Không phải hiện tại nàng nguyện ý nghe Đạo Tử đến từ Thần Châu này, mà là bởi vì nàng cảm thấy hiện tại không có lựa chọn nào khác.

Rốt cuộc, vừa rồi nàng đã vật lộn một phen.

Hóa ra là vô dụng, nếu không bây giờ nàng sẽ không nghe lời Tần Cửu Ca.

Còn không phải là kháng cự vô ích sao.

"Tuy nhiên, ngươi phải nghe ta, dùng phương pháp của ta để giết Vương Đằng."

Thần hồn tiểu nhân của Tần Cửu Ca nói với Đạo Tinh Nữ Đế với một nụ cười nhẹ.

Khí Vận Thần Tử dễ bị giết như vậy sao?

Ít nhất, cần phải mài dũa Khí Vận Thần Tử Vương Đằng trước, và đó

là cách duy nhất.

Đạo Tinh Nữ Đế khẽ nheo mắt lại, nàng không biết vì sao Đạo Tử ở Thần Châu này lại sắp xếp, nhưng dù sao giết được Vương Đằng này cũng không khó đối với nàng.

Phỏng chừng rằng khó khăn duy nhất là ảnh hưởng của phân hồn đối với nàng, nhưng bây giờ có vẻ như phân hồn của nàng đang lắng nghe Đạo Tử đến từ Thần Châu này.

“Hi vọng ngươi không lừa bản đế, nếu không thì bản thể của bản đế đã bò ra khỏi Thời Không Trường Hà mà tiến vào chủng tộc của ngươi.”

Thần sắc Đạo Tinh Nữ Đế rất bình tĩnh nói với thần hồn tiểu nhân của Tần Cửu Ca.

Tuy rằng người này là Đạo Tử Cấm Kỵ của Thần Châu, thực lực trong tộc phải rất cường đại, nhưng bản thân nàng cũng không yếu.

Nữ Đế dù ở đâu cũng phải được coi trọng.

Cổ tộc Cấm Kỵ cũng không ngoại lệ.

“Ta sẽ không lừa Nữ Đế.”

Tần Cửu Ca mỉm cười, nhìn về phía Đạo Tinh Nữ Đế nói, Tiểu Ngư Nhi đã cắn câu rồi.

Chương 302: Giải quyết Ma Đạo Thần Vương

Chương 302: Giải quyết Ma Đạo Thần Vương

Tại một cổ thành cổ ở Thiên Châu, Tần Cửu Ca và Hư Nhược Tuyết đã lưu lại toà đại thành này.

Tần Cửu Ca đã quan sát cảnh Tô Phục Thiên đại trận luyện hoá thông qua Đại Đạo Ma Chủng, trong khi nói chuyện với Đạo Tinh Nữ Đế thông qua thần hồn của Tinh Nguyệt trong tâm trí của nàng.

“Nói dối ư? Tần Cửu Ca ta chưa từng nói dối.”

“Ta gọi đây là một lời nói dối có thiện ý.”

Tần Cửu Ca cười tủm tỉm nói, lời nói của nam nhân mà cũng dám tin sao?

“Một tôn nữ đế mang theo thiên mệnh, phân hồn là nữ chính sao?”

“Phỏng chừng sau khi nữ chính Tinh Nguyệt và nam chính Vương Đằng ở cùng nhau, rồi hồn của nữ đế này đi tới và biết được tình hình này thì nhất định là đã có sát tâm ngay từ đầu rồi nhưng hình như lại bởi vì nguyên nhân gì đó mà không giết nam chính này.”

“Rồi sau đó lại từ từ yêu phải nam chính Vương Đằng này.”

“Chiêu cũ rồi.”

“Nhưng bây giờ nếu ta đã chen chân vào rồi vậy thì nhất định ta sẽ không để chuyện này xảy ra.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca hơi híp lại, trong đầu tự nhiên hiện ra con đường quật khởi Khí Vận của nam chính Vương Đằng này, còn vấn đề về hướng đi trong tương lai của hắn nữa.

Hình như mình đã đến sớm một bước rồi, nguyên hồn hiện tại của Nữ Đế này vẫn chưa sinh ra tình cảm gì với nam chính Vương Đằng.

Hơn nữa hình như nguyên hồn hiện tại của Nữ Đế trong lòng không có chút tình cảm nào với Vương Đằng, thậm chí còn chán ghét.

Dù sao khi nàng nghĩ đến tương lai phân hồn của mình vậy mà lại gả cho một nam nhân, đối với một Nữ Đế cực kỳ cao ngạo mà nói là một chuyện cực kỳ mất mặt.

Bây giờ Tần Cửu Ca bảo nàng giết Vương Đằng, Đạo Tinh Nữ Đế này đương nhiên sẽ đồng ý.

Dù sao bây giờ đối với nàng mà nói thì Vương Đằng chỉ là một người xa lạ bị nàng ghét mà thôi.

“Thôi, bây giờ giải quyết Ma Đạo Thần Vương bám trên người Tô Phục Thiên trước đã.”

Tần Cửu Ca cảm giác Ma Đạo Thần Vương này bị hắn luyện hóa không nhiều lắm.

Tù thần trận của Tần Tộc vẫn rất hữu dụng.

Ít nhất bây giờ đã vượt qua phạm vi thực lực của dư hồn Ma Đạo Thần Vương này rồi.

Tuy rằng giới hạn của sinh vật nam chính này không bình thường, nhưng chắc chắn cũng có giới hạn nhất định.

Đó là khi ngươi còn nhỏ, sau đó bị đánh đập bởi một nhóm người lớn.

Đây không phải là vấn đề thực lực hay không thực lực, mà là vượt qua giới hạn vốn có.

Nói một cách đơn giản: những người trẻ tuổi không nói về vũ đức, để lừa dối, để đánh lén.

“Các ngươi dạo chơi ở chỗ này trước một chút đi, ta đi ra ngoài trước một chút.”

Tần Cửu Ca nhấc đầu mình lên từ đùi của Hư Nhược Tuyết, vén tóc nàng một chút, mỉm cười nói với Hư Nhược Tuyết và Tần Ấu Vi.

Vừa rồi Tần Cửu Ca vẫn luôn nằm trên đùi Hư Nhược Tuyết nghỉ ngơi, thần hồn của mình đang đối thoại với Đạo Tinh Nữ Đế ở Nguyệt Châu xa xôi.

“Ừm.”

Hư Nhược Tuyết nhu hòa gật đầu, dù sao thì lát nữa nàng có thể đi tìm Hoa Khinh Ngữ trong gian phòng bên cạnh, đúng lúc có thể trao đổi cổ pháp với nàng một chút.

Dù nói như thế nào thì người ta cũng là một truyền nhân đích hệ của Đạo Thống Cổ Xưa, các nàng vẫn có thể xác minh cho nhau một chút về Đại Đạo của mình.

“Một tôn Ma Thể lại đáng để ta phải động thủ.”

.....

Trong một động khẩu ở vùng lân cận của Táng Tiên Thần Vực.

“Lại dám luyện hóa bổn thần, muốn chết sao.”

Cả người Tô Phục Thiên đều là máu tươi thần sắc dữ tợn đáng sợ, hiện tại xung quanh hắn tràn đầy máu tươi đỏ chót, khủng bố dị thường.

Bây giờ hắn cảm giác mình đã ở trong trạng thái cực kỳ suy yếu.

Hơn nữa còn vô cùng suy yếu.

“A, a a.”

Lúc này Tô Phục Thiên bị Ma Đạo Thần Vương chiếm cứ thân thể trong mắt đều là màu đỏ bừng lớn tiếng quát lên, xem ra chính là đã hoàn toàn ở trong trạng thái nổi giận.

“Rốt cuộc là ai? Ra đây gặp mặt bổn thần một lần.”

Lúc này thần sắc của Ma Đạo Thần Vương khủng bố dị thường, toàn thân dính đầy máu tươi hắn giống như một tôn ma bò ra từ trong địa ngục.

Ma Đạo Thần Vương dám khẳng định đây chắc chắn là có người cố ý vì hắn mà bày ra đại trận cuồn cuộn ngập trời này, nếu không thì ai sẽ rảnh rỗi bày ra một đại trận ngay cả hắn cũng không xông ra được ở chỗ này.

Khi Ma Đạo Thần Vương nói xong câu đó thì xung quanh hắn không có chút động tĩnh nào.

Ma Đạo Thần Vương đang muốn muốn mở miệng lần nữa.

Ầm một tiếng.

Ma Đạo Thần Vương trực tiếp ngã xuống đất không dậy nổi, trong miệng phun rất nhiều máu tươi.

Cả người co giật.

Vừa nhìn là đã biết bị đánh rất nặng.

“Ta…..”

Ma Đạo Thần ngậm máu trong miệng phát âm không rõ nhỏ giọng nói.

Ma Đạo Thần Vương đã không biết nên nói cái gì, ngay cả là ai đánh mình cũng chưa nhìn thấy.

Hắn đã ra nông nỗi như thế này rồi.

Xem ra hoàn toàn là không để hắn vào mắt, điều này làm cho hắn rất là khó chịu.

Chỉ chốc lát sau, Ma Đạo Thần Vương lâm vào trạng thái nửa hôn mê.

Loáng thoáng trong lúc đó, Ma Đạo Thần Vương cảm nhận được thân thể của mình có một lượng lớn hỏa diễm thiêu đốt.

Chương 303: Ma Đạo Thần Vương là nô

Chương 303: Ma Đạo Thần Vương là nô

Lúc này bên ngoài Tù Thần Trận.

Thiếu niên một thân bạch y lẳng lặng đứng ở trên cao, ánh mắt lạnh nhạt nhìn vào khoảng không ở trong sơn động, trong ánh mắt hiện lên cảnh tượng trong động khẩu đại trận.

“Linh hồn Ma Đạo Thần Vương này và thân thể của nam chính dung hợp vào cùng nhau thì lại là một ma chủng không tồi.”

Trên mặt Tần Cửu Ca tràn đầy vẻ bình thản nhẹ giọng nói, tất cả sự vật đều phải tối đa hóa giá trị, bằng không thì sẽ không có hồi báo tương ứng.

Mà bây giờ linh hồn Ma Đạo Thần Vương này và thể chất đặc thù của nam chính Tô Phục Thiên dung hợp vào với nhau thì nhất định là có thể chế tạo ra một tồn tại vô cùng cường đại.

Tần Cửu Ca cũng không thiếu một vài thủ hạ, nhưng là một thủ hạ có linh hồn Ma Đạo Thần Vương cộng thêm thân thể của nam chính.

Tần Cửu Ca tỏ vẻ vẫn có thể miễn cưỡng làm thủ hạ của hắn.

Hoặc là nói dư hồn của Ma Đạo Thần Vương này ngay cả làm thủ hạ của hắn cũng không xứng đáng, nhiều nhất chỉ là một chân sai vặt mà thôi, về phần tùy tùng thì nam chính này hoàn toàn không xứng.

Phải biết rằng thủ hạ, tùy tùng, chân sai vặt hoàn toàn không giống nhau.

Hơn nữa ma tính của Ma Đạo Thần Vương thật sự quá lớn, ít nhất người ta cũng là một tôn dư hồn của thần vương.

Dư hồn bị Tần Cửu Ca luyện hóa, nhưng Ma Đạo Thần Vương này vẫn có bản hồn tồn tại, bởi vậy Tần Cửu Ca cũng không chuẩn bị lưu lại đường sống cho dư hồn của Ma Đạo Thần Vương này.

Đây là tồn tại rất khủng bố, mà Tần Cửu Ca luôn luôn rất cẩn thận làm việc, cho nên không có chuẩn bị trực tiếp đem ma đạo thần vương chậm rãi thu phục.

Hắn trực tiếp lựa chọn lợi dụng Đại Đạo Ma Chủng của mình để khống chế dư hồn Ma Đạo Thần Vương này.

Như vậy về sau bản hồn của Ma Đạo Thần Vương này cũng phải chịu ảnh hưởng rất lớn của Tần Cửu Ca.

Phương pháp như vậy của Tần Cửu Ca là phương pháp đơn giản nhất để bạo lực.

Cũng là một trong những cách hiệu quả nhất.

“Hắn là cũng kha khá lắm.”

Tần Cửu Ca nhẹ giọng nói trong miệng, hắn là có thể hoàn toàn cảm nhận được động tĩnh bên trong Tù Thần Trận.

Bây giờ đại trận bên trong Ma Đạo Thần Vương đã bị hắn làm gần xong rồi.

Hoặc là nói hiện tại hắn có một người miễn cưỡng có thể được gọi là chân sai vặt.

“Đại trận khởi.”

Ngay lập tức xung quanh cửa động này lóe lên hào quang đỏ tươi.

Tần Cửu Ca ở trong lòng nhàn nhạt nói, đã luyện hóa Ma Đạo Thần Vương này gần xong rồi.

Thời gian này là thời gian để thu hoạch.

“Ra ngoài đi.”

Tần Cửu Ca thu hồi đại trận, nhàn nhạt nhìn bóng người trong động khẩu nói.

Hiện tại Ma Đạo Thần Vương và nam chính Tô Phục Thiên đã dung hợp vào nhau rồi.

Hơn nữa đã hoàn toàn bị hắn dùng Đại Đạo Ma Chủng khống chế được.

Cho nên hiện tại người đứng ở cửa động này là chân sai vặt của hắn.

Chân sai vặt là dư hồn của một tôn Ma Đạo Thần Vương cộng thêm thân thể của một nam chính.

Khủng bố đến cùng cực.

Ầm.

Sau khi Tần Cửu Ca loại bỏ Tù Thần Trận đi, một bóng người toàn thân đầy máu tươi đi ra.

Khí tức cực kỳ cường đại.

Hơn nữa còn tràn ngập ma tính, xung quanh bóng người này tràn ngập khí tức huyết sắc.

“Bái kiến Ma Chủ.”

Đạo thân ảnh này vừa đi ra liền quỳ rạp xuống đất với Tần Cửu Ca, quỳ rạp xuống.

Trong ánh mắt người này tràn đầy vẻ huyết hồng, khí tức lộ ra ngoài.

“Không sai, đã đến cảnh giới Nửa Bước Nhân Hoàng rồi, qua một khoảng thời gian ngắn thì hẳn là có thể bước vào Nhân Hoàng Lộ trở thành một tôn Nhân Hoàng rồi.”

Tần Cửu Ca chậm rãi đi xuống từ trên cao, nhìn Ma Chủng có thân thể của nam chính Tô Phục Thiên và dư hồn của Ma Đạo Thần Vương này.

Linh hồn máu tươi của trăm vạn sinh linh này đã cho nam chính này một căn cơ rất lớn.

Hơn nữa có thể tăng cường thực lực của hắn lên rất nhiều.

Tù Thần Trận của Tần Cửu Ca là trợ giúp hắn luyện hóa một chút căn cơ này, cho nên hiện tại thực lực của Ma Chủng này mới có thể tiến triển cực kỳ nhanh.

Đã sắp đến Nhân Hoàng Chi Cảnh rồi.

Phải biết rằng cho dù là trong Thái Cổ Tiên Vực hiện tại, trong số những người cùng thế hệ với Tần Cửu Ca cũng không biết có một vị Nhân Hoàng Chi Cảnh hay không.

Có lẽ có, nhưng nhiều nhất cũng chỉ là vừa mới bước vào Nhân Hoàng Chi Cảnh.

Theo Tần Cửu Ca phỏng đoán, chắc là đợi đến khi hắn thành công tiến vào Thiên Tôn Chi Cảnh thì khi đó đồng bối của hắn ở Thái Cổ Tiên Vực mới chậm rãi bước vào Nhân Hoàng Lộ trở thành một tôn Nhân Hoàng.

“Sau này ngươi vẫn tên là Tô Phục Thiên đi.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nói với Ma Chủng của mình, tuy rằng linh hồn của hắn là dư hồn của Ma Đạo Thần Vương kia, nhưng nếu thân thể hắn là thân thể nam chính Tô Phục Thiên nguyên bản.

Vẫn là dùng cái tên này đi.

Dù sao Tần Cửu Ca cũng không quan tâm Ma Chủng bị mình khống chế tên là gì.

Chương 304: Không muốn làm nô bộc của ai

Chương 304: Không muốn làm nô bộc của ai

“Đinh, chúc mừng chủ nhân đạt được năm vạn Khí Vận Điểm.”

Thanh âm của hệ thống nhất thời vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

Lần này lợi dụng Đại Đạo Ma Chủng khống chế nam chính này khiến Tần Cửu Ca lại thu hoạch được Khí Vận Điểm không nhỏ.

Ngược lại khiến trong lòng Tần Cửu Ca thoáng có chút cao hứng.

Nhưng qua một khoảng thời gian ngắn nữa thì Tần Cửu Ca sẽ sử dụng những Khí Vận Điểm này.

“Vâng.”

Quấn quanh cả người Tô Phục Thiên đều là huyết khí nồng đậm thần sắc rất là cung kính nhìn Tần Cửu Ca nói.

Hiện tại linh hồn của hắn vẫn là dư hồn của Ma Đạo Thần Vương trước kia, nhưng sâu trong linh hồn hắn đã hoàn toàn nghe theo lời Tần Cửu Ca.

“Bây giờ nguyên hồn kia của ngươi đang ở đâu.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca hơi híp lại nhìn Tô Phục Thiên nói, linh hồn trong thân thể nam chính này chỉ là dư hồn của Ma Đạo Thần Vương kia, nguyên hồn của hắn vẫn chưa xuất hiện.

“Hồi bẩm Ma Chủ, nguyên hồn của ta năm đó đã chịu thương thế rất nghiêm trọng, hiện giờ đang tĩnh dưỡng trong thời không trường hà, tuy rằng bây giờ thương thế đã tốt hơn phân nửa nhưng vẫn cần ngàn năm nữa mới có thể khôi phục thực lực.”

Tần Cửu Ca nghe Tô Phục Thiên nói, mỉm cười, nguyên hồn hiện tại của Ma Đạo Thần Vương chắc chắn cũng không dễ chịu.

Dù sao nguyên hồn của hắn đã bị Tần Cửu Ca dùng Đại Đạo Ma Chủng khống chế.

Cho nên thật ra Ma Đạo Thần Vương này cũng không có nguy hiểm gì với Tần Cửu Ca.

Ngược lại là bây giờ điều mà Ma Đạo Thần Vương này phải suy nghĩ không phải là đối phó Tần Cửu Ca, mà là làm sao để tránh gặp phải Tần Cửu Ca trong tương lai.

Bởi vì nguyên hồn của hắn cũng chịu ảnh hưởng rất lớn của Đại Đạo Ma Chủng.

Nếu sau này nguyên hồn của mình gặp được Tần Cửu Ca, bị Tần Cửu Ca khống chế, vậy mới gọi là khóc không ra nước mắt.

Dư hồn của mình còn chưa thể đại sát tứ phương trong Tiên Vực, còn chưa trở thành Nhân Hoàng Chi Cảnh, cứ kết thúc thê lương như vậy.

Hơn nữa trong lòng một tôn Ma Đạo Thần Vương chắc chắn là không muốn làm nô bộc của bất kỳ người nào, cho dù người kia là một vị Đạo Tử Cấm Kỵ Cổ Tộc.

Điều đó là hoàn toàn không thể.

Đây là một tôn Thần Vương cao ngạo.

“Nam chính Tô Phục Thiên này xem như đã giải quyết xong, có thể ra tay đối phó vị Đạo Tinh Nữ Đế và nam chính Vương Đằng kia.”

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca thoáng có chút vi diệu nói trong lòng.

Nam chính Võ Tôn, Tần Cửu Ca đã sai người đi điều tra hắn, tin là sẽ có kết quả rất nhanh thôi.

Hơn nữa đằng sau nam chính Võ Tôn này có một tôn Tồn tại Thần Linh.

Cho nên Tần Cửu Ca cần phải suy nghĩ một chút nên đối phó với nam chính này như thế nào.

Dù sao Tồn tại Thần Linh như vậy cũng rất khó đối phó.

“Trước tiên ngươi hãy tiêu hóa hết lực lượng trong cơ thể mình đã.”

Tần Cửu Ca bình tĩnh nói với Tô Phục Thiên, hiện tại trong thân thể Tô Phục Thiên vẫn có lượng huyết sát khí lớn, đây là căn cơ mà hắn huyết luyện trăm vạn sinh linh mà có.

Loại căn cơ này vẫn vô cùng cường đại với Tô Phục Thiên bây giờ.

Cho dù là Tần Cửu Ca lợi dụng Tù Thần Trận trợ giúp hắn luyện hóa một phần, nhưng vẫn chưa luyện hóa toàn bộ.

Trong cơ thể hắn vẫn có không ít.

Hẳn là còn cần Tô Phục Thiên luyện hóa trong một khoảng thời gian nữa.

Tần Cửu Ca phỏng chừng phối hợp với căn cơ như vậy cộng thêm rất nhiều Ma Đạo Thần Vương tu luyện Ma Đạo Cổ Pháp trong cơ thể Tô Phục Thiên, ngày Tô Phục Thiên bước lên Nhân Hoàng Lộ trở thành Nhân Hoàng cũng không còn xa nữa rồi.

“Vâng, Ma Chủ.”

Tô Phục Thiên cung kính nói với Tần Cửu Ca, trong mắt hắn tràn đầy cung kính.

Trong lòng hắn Ma Chủ bảo hắn làm cái gì thì hắn sẽ làm cái đó.

.....

Mấy ngày nay người của đạo thống Cổ Tộc ngoại lai ở Táng Tiên Thần Vực càng ngày càng nhiều.

Tuy rằng bọn họ đều ở vùng lân cận của Táng Tiên Thần Vực, nhưng không ai dám tiến vào trong Táng Tiên Thần Vực.

Chẳng qua trong Táng Tiên Thần Vực thỉnh thoảng truyền ra từng đợt tiếng rồng gào thét thì lại càng khiến cho người ta tò mò trong lòng.

Thành cổ Thông Thiên.

Đây là thành cổ mà Tần Cửu Ca sẽ mang Hư Nhược Tuyết các nàng tới nơi này.

Dù sao nơi này cũng là một tòa thành cổ cách Táng Tiên Thần Vực khá gần.

Trên một tòa lầu gác cao, từ nơi này có thể nhìn được nơi cách chỗ này rất xa.

"Ý, đã có rất nhiều người của đạo thống Cổ Tộc tới nơi này để tìm ma đầu kia, nhưng thật kỳ quái, mãi cho đến bây giờ cũng không có tin tức của ma đầu kia."

Hoa Khinh Ngữ khẽ vén tóc mình một chút, giọng điệu thoáng mang theo chút nghi hoặc nói với Tần Cửu Ca một thân bạch y.

Ngữ khí của nàng có chút tò mò, bởi vì lần này vì chuyện một lần huyết tế trăm vạn sinh linh ở Thiên Châu vẫn có chút náo loạn.

Cho nên lần này người tới tìm kiếm ma đầu huyết tế trăm vạn sinh linh là hắn vẫn còn rất nhiều.

Thế nhưng làm cho người ta kỳ quái chính là đã có Thiên Tôn Cự Đầu thông qua ma đầu kia ở lại Khí Tức của Nam Cương biết ma đầu kia ở vùng lân cận của Táng Tiên Thần Vực.

Nhưng bây giờ tôn ma đầu kia hoàn toàn không có mất tích giống như người này.

"Có lẽ đã chạy trốn khỏi nơi này rồi."

Vẻ mặt của Hư Nhược Tuyết mỉm cười nhìn Hoa Khinh Ngữ nói.

Người có thể trong nháy mắt huyết tế trăm vạn sinh linh chắc chắn là rất cường đại, phỏng chừng hắn là một vị Thiên Tôn Cự Đầu của Ma Đạo.

Một tôn Ma Đạo Thiên Tôn Cự Đầu muốn chạy trốn, phỏng chừng người cùng cảnh giới còn không thể bắt được.

Cho nên không thấy đâu nữa thì trong lòng Hư Nhược Tuyết vẫn không tò mò gì cả.

"Cũng đúng."

Hoa Khinh Ngữ nhẹ nhàng gật gật đầu, cũng không nghĩ đến ma đầu này nữa, dù sao đối với nàng mà nói thì cũng không có gì quan trọng.

Đột nhiên.

Ánh mắt Tần Cửu Ca đang nhàn nhã uống tiên tửu khẽ động.

Thiên Tôn mình phái đi điều tra nam chính Võ Tôn đã trở về.

“Đạo Tử, tin tức cung chủ Võ Tôn của Đạo Vũ Thiên Cung đã điều tra ra rồi.”

Chương 305: Nam chính theo tiêu chuẩn

Chương 305: Nam chính theo tiêu chuẩn

“Đạo Tử, tin tức về thân phận của cung chủ Đạo Vũ Thiên Cung ở đây ạ.”

Bên cạnh Tần Cửu Ca không biết xuất hiện người trung niên khí tức hư vô mặc hắc y từ lúc nào.

Ngữ khí cung kính nhìn Tần Cửu Ca nói.

Lúc hắn nói còn đưa một quyển trục đến tay Tần Cửu Ca.

Trên đó ghi lại tin tức của cung chủ Võ Tôn Đạo Vũ Thiên Cung mà bọn họ thu thập được từ khắp nơi trong đạo thống Cổ Tộc.

Khi Tần Cửu Ca hạ lệnh này cho hắn, toàn bộ đạo thống Cổ Tộc thuộc về Tần Tộc bọn họ đều hành động.

Thật ra muốn bọn họ tìm được một người trong Thái Cổ Tiên Vực thì cực kỳ khó khăn, dù sao thì diện tích một châu vực của Thái Cổ Tiên Vực cũng vô cùng to lớn.

Hơn nữa còn là to lớn đến mức khó lòng tưởng tượng, Tiên Vực Cự Đầu cường đại như Thiên Tôn cũng không thể nhanh chóng vượt qua châu vực khác nhau.

Nhất định phải dùng đến xuyên châu đại trận mới có thể nhanh chóng vượt qua châu vực khác nhau.

Trừ phi Tần Tộc vận dụng Tồn Tại Cấm Kỵ Lão Tổ như vậy mới có thể nhanh chóng tìm được người trong Tiên Vực.

Nhưng may mà Đạo Tử nhà mình nói đạo thống Đạo Vũ Thiên Cung là xuất hiện qua một tôn Thần Linh.

Hơn nữa còn đưa ra châu vực nơi mình ở.

Xuất ra một tôn đạo thống Thần Linh còn đưa ra châu vực cụ thể, như vậy sẽ tương đối dễ tìm hơn.

Dù sao Tồn Tại như vậy vẫn rất hi hữu trong Thái Cổ Tiên Vực.

Do đó bọn họ có thể vận dụng thế lực khổng lồ của Tần Tộc nên vẫn có thể tìm được rất nhanh.

Hơn nữa châu vực cổ châu kia cũng ở vùng lân cận của Thiên Châu.

Châu vực liền kề tìm đạo thống nên rất nhanh.

“Hiện tại theo tin tức cho biết cung chủ Đạo Vũ Thiên Cung này đang ở trong Thiên Châu.”

Tần Tộc Thiên Tôn nói với Tần Cửu Ca lần nữa.

Tất cả những tin tức này là những gì họ đang tìm kiếm bây giờ.

“Ừm.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt gật gật đầu, ánh mắt nhìn toàn bộ tin tức ghi lại về nam chính Võ Tôn trên tay mình.

“Tên: Võ Tôn.”

“Thân phận: cung chủ hiện tại của Đạo Vũ Thiên Cung.”

“Tu luyện cổ pháp: Nghi Tự Trường Sinh Đạo Pháp.”

“Sư tôn: Linh Thiên Thần Linh (Tu vi Thần Ma Nhất Trọng Cảnh.)

“Cha mẹ đều đã mất từ khi còn nhỏ.”

“Không có đạo lữ, từ nhỏ đã có một muội muội không có quan hệ huyết thống Võ Nguyệt Nhi.”

“Muội muội Võ Nguyệt Nhi xuất thân từ Bất Hủ Đại Giáo Cổ Tiên Giáo, là nữ nhi ruột của giáo chủ hiện tại của Cổ Tiên Giáo. Bởi vì từ

khi còn nhỏ phụ thân Cổ Thiên đã đưa nàng vào Đạo Vũ Thiên Cung học tập Cổ Pháp, đã quen biết Võ Tôn từ nhỏ."

"Tính cách Võ Tôn người này đa nghi, bởi vì thân thế bi thảm khi còn bé nên dẫn đến tính cách kiêu hùng."

"Linh Thiên Thần Linh vốn chỉ là một vị cường giả Nửa Bước Thần Linh Chi Cảnh, về sau không biết bởi vì nguyên nhân gì mà trước vạn năm đã bước vào Thần Ma Chi Cảnh trở thành một tôn Thần Linh."

.....

"Đây là nam chính tiêu chuẩn thức tỉnh lộ tuyến."

Tần Cửu Ca thu quyển trục này vào trong Nhẫn Trữ Vật, trên mặt có ý cười nhàn nhạt.

Quyển trục này viết ra hết tất cả thông tin của nam chính Võ Tôn bất kể là thông tin cá nhân hay là người thân bên cạnh.

Phụ mẫu đều đã chết, có xe có nhà (có di sản), ừm, quan trọng nhất là còn có một muội muội không có quan hệ huyết thống.

Được.

Rất tốt.

Rất phù hợp với cách nam chính đại chúng này xuất hiện.

Đúng rồi, còn có một sư tôn có thực lực rất cường đại.

Hoàn hảo.

Hơn nữa muội muội không có quan hệ huyết thống còn là một người có xuất thân từ đại đạo thống.

Cơ hội vả mặt hoàn hảo ở thời kỳ giữa và cuối.

Trong quá trình trưởng thành của nam chính Võ Tôn, trong Cổ Tiên Giáo mà muội muội không có bất kỳ quan hệ huyết thống nào này của hắn nhất định là có người không phục một tiểu dã tử có thể cưới Nữ Thần trong lòng bọn họ đi.

Tiếp theo là toàn bộ quá trình vả mặt của nam chính hoàn toàn mới.

"Cứ như vậy thì sau lưng nam chính Võ Tôn còn có Võ Nguyệt Nhi hoặc có thể nói là Cổ Nguyệt Nhi, theo lý thuyết lúc này Cổ Tiên Giáo

của Võ Nguyệt Nhi cũng nên khẳng định Võ Tôn."

"Dù sao một người có một tôn Tồn tại Thần Linh phía sau và người không có Tồn tại Thần Linh ở phía sau chắc chắn là sẽ đãi ngộ hoàn toàn không giống nhau trong những đạo thống Cổ Tộc Cổ Xưa này."

Tần Cửu Ca thần sắc lạnh nhạt, khóe miệng nhẹ nhàng nói trong lòng.

Tần Cửu Ca vô cùng rõ ràng tính cách của những đạo thống Cổ Tộc Cổ Xưa trong Thái Cổ Tiên Vực này.

Dù sao hắn cũng đã sinh hoạt trong Trung Cổ Tộc này từ nhỏ rồi, thật ra trong tập tục như vậy trong Tần Tộc cũng có không ít.

Loại đạo thống Cổ Tộc Cổ Xưa đều vô cùng thực dụng, đều là xem ngươi có thân phận thực lực gì, sau đó mới quyết định sẽ đối đãi với ngươi như thế nào.

Những điều như vậy là rất bình thường.

Tần Cửu Ca đoán rằng ngay từ đầu nam chính Võ Tôn vẫn chịu ảnh hưởng của một số người trong Cổ Tiên Giáo.

Nhưng sau khi sư tôn của hắn trở thành một tôn Thần Linh thì chuyện như vậy dường như không xảy ra nữa.

"Thực lực của Cổ Tiên Giáo cũng không tệ lắm, dù sao cũng được xưng là Tồn Tại Bất Hủ Đại Giáo trong Tiên Vực."

Tần Cửu Ca híp mắt nói, trong đạo thống có thể được xưng là Bất Hủ Đại Giáo chắc chắn là có Tồn tại Thần Linh.

Bằng không thì không dám tự mình xưng là Bất Hủ Đại Giáo, hơn nữa người bên ngoài cũng sẽ không đồng ý.

"Bây giờ Võ Tôn đang ở trong lãnh thổ Thiên Châu sao?"

Vẻ mặt Tần Cửu Ca bình tĩnh âm thầm nghĩ đến ở trong lòng.

Chương 306: Chèn ép Đạo Vũ Tiên Cung

Chương 306: Chèn ép Đạo Vũ Tiên Cung

Ngẫm lại cũng đúng, cơ duyên xuất hiện ở châu vực bên cạnh mình như thế này thì sinh vật như nam chính sao có thể không để ý cơ duyên trong Thiên Châu lần này đây?

Bọn họ ngửi được cơ duyên bên cạnh mình, đơn giản như là người bình thường ăn cơm uống nước.

“Lệnh cho Đạo Thống Cổ Tộc thuộc Tần Tộc ở Cổ Châu toàn lực chèn ép Đạo Vũ Thiên Cung.”

Tần Cửu Ca nhẹ giọng truyền âm nói cho Tần Tộc Thiên Tôn ở bên cạnh hắn.

Đạo Vũ Thiên Cung của bây giờ muốn nói mạnh thì vẫn rất cường đại, dù nói như thế nào cũng là có một tôn Tồn tại Thần Linh tọa trấn.

Đã vượt xa 90% đạo thống Cổ Tộc trong Thái Cổ Tiên Vực rồi.

Nhưng theo tin tức Tần Cửu Ca thấy trong Đạo Vũ Thiên Cung này ngoại trừ một tôn Thần Linh ra thì cũng chỉ có một Thiên Tôn Cự Đầu tọa trấn.

Hơn nữa còn là vừa mới thăng cấp trong vòng vạn năm, thực lực như vậy đã cực kỳ không kém rồi.

Nhưng vẫn không thể đạt tới trình độ có thể phát triển thành Bất Hủ Đại Giáo.

Thế lực dưới trướng Tiên Cổ Tần tộc chèn ép hắn, chỉ cần Linh Thiên Thần Linh kia không ra thì trên cơ bản là dư dả.

Hơn nữa bây giờ Linh Thiên Thần Linh chắc chắn sẽ không vì chuyện nhỏ mà xuất thế.

“Cho người trong Cổ Tiên Giáo tiết lộ ra một chút tin tức có người muốn chèn ép Đạo Vũ Tiên Cung.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca mỉm cười nhẹ giọng nói, hắn vô cùng tin tưởng trong Cổ Tiên Giáo đã có người đứng ở bên cạnh Võ Tôn.

Dù sao người ta cũng là một nam chính đó.

Nhưng trong lòng Tần Cửu Ca cũng tin tưởng trong Cổ Tiên Giáo này cũng có không ít người không thích nam chính Võ Tôn này.

Tần Cửu Ca chính là muốn tiết lộ ra tin tức có thế lực cực kỳ cường

đại chèn ép Đạo Vũ Thiên Cung, sau đó sẽ tìm ra người tới gần nam chính Võ Tôn trong những người này.

Sau đó.

Giết!

“Hoặc là ta có thể để cho hắn cảm nhận một chút cảm giác bị cô lập hoàn toàn, dù sao nam chính này tồn tại tính cách đa nghi.”

“Tính cách của đa số nam chính đều là ôn hòa lương thiện, nam chính có tính cách như Võ Tôn trong đó vẫn tương đối hiếm thấy.”

Tần Cửu Ca âm thầm nghĩ trong lòng, nam chính có tính cách như Võ Tôn ở trong Tiên Vực mới là một loại tốt của cuộc sống.

Bởi vì kiêu hùng ở đó đều là một tính cách rất tốt.

“Nếu đã là một loại nam chính kiêu hùng hẳn là khá coi trọng đạo thống của mình đi.”

Dù sao đạo thống chi chủ của tính cách kiêu hùng như Võ Tôn, bình thường mà nói cũng sẽ không dễ dàng buông tha đạo thống nhà mình.

Nói như thế nào cũng là đạo thống hắn khổ tâm tiến hành.

Vẻ mặt Tần Cửu Ca vi diệu nghĩ, bản thân mình đã có thế lực khổng lồ như vậy, không đi lợi dụng sẽ đáng tiếc.

Cho nên vừa rồi Tần Cửu Ca trực tiếp bảo Thiên Tôn đứng bên cạnh mình ra lệnh cho thế lực dưới trướng Tần Tộc ở Cổ Châu dốc toàn lực chèn ép Đạo Vũ Thiên Cung.

“Đi tìm người làm đi.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nhẹ giọng nói với vị Tần Tộc Thiên Tôn đứng bên cạnh mình.

“Vâng.”

Tần Tộc Thiên Tôn cung kính nói với Tần Cửu Ca.

Hắn cũng không hỏi vì sao Đạo Tử nhà mình muốn chèn ép Đạo Vũ Thiên Cung này, dù sao Đạo Tử nhà mình nói như thế nào thì hạ nhân chỉ cần làm theo là được.

Thân phận Đạo Tử Tần Tộc hoàn toàn có thể điều động thế lực cường đại của Tần Tộc nằm trong Cổ Châu.

Kỳ thật tin tức này vẫn là một tin tức vô cùng tốt với thuộc hạ Tần Tộc ở Cổ Châu hoặc là đạo thống Cổ Tộc thân cận Tần Tộc.

Dù sao bọn họ có thể thông qua chuyện này mà sinh ra một chút liên hệ với Tần Tộc Đạo Tử, cũng vô cùng có lợi đối với bọn họ.

Hơn nữa phỏng chừng tin tức này được tung ra thì trong Cổ Châu sẽ không chỉ có thuộc hạ đạo thống Cổ Tộc của Tần Tộc toàn lực chèn ép Đạo Vũ Thiên Cung mà phỏng chừng chỉ cần là đạo thống Cổ Tộc muốn sinh ra một chút liên hệ với Tần Tộc đều sẽ tham gia hành động chèn ép lần này.

Dù sao nói tóm lại là Đạo Vũ Thiên Cung sắp xong rồi.

Ít nhất ở trong mắt hắn Đạo Vũ Thiên Cung này phỏng chừng đã có thể tuyên bố bỏ mạng.

.....

Cổ Châu.

Một châu vực lân cận Thiên Châu, thực lực chỉnh thể vẫn còn kém một chút so với Thiên Châu, nhưng cũng có không ít đạo thống Cổ Tộc Tồn Tại cường đại.

Lăng Thiên Đạo Tông chính là đạo thống có thực lực cường đại trong Cổ Châu.

Thực lực của Lăng Thiên Đạo Tông tông chủ Lăng Đạo đã đạt tới Thiên Tôn chi cảnh, mặc dù chỉ là gần ngàn năm mới bước vào Thiên Tôn, nhưng đó cũng là Tồn Tại cực kỳ không tồi.

Trong một đại điện vô cùng huy hoàng lộng lẫy, Lăng Thiên tông chủ Lăng Đạo một thân tử y thần sắc thản nhiên nhìn Cổ Pháp Điển Tịch trong tay.

Trên mặt lộ ra ý cười nhàn nhạt.

Có vẻ như tâm trạng của hắn bây giờ là tốt.

Bỗng nhiên, Lăng Đạo giống như là nghe được tin tức gì đó, trong ánh mắt ngay lập tức giống như tỏa sáng, trực tiếp đem Cổ Pháp Điển Tịch bình thường mình thích xem đặt sang một bên.

Lăng Đạo lúc này tựa hồ rất kích động, đi xuống ghế làm từ gỗ đàn hương hơn mười vạn năm.

Hiện tại trong mắt hắn lại có thể nhìn thấy một tia khát vọng.

Nhưng Lăng Đạo nói như thế nào cũng là tông chủ cường đại đạo thống của Cổ Châu, vẻ mặt của hắn từ từ ổn định lại.

Nhưng vẫn có thể nhìn thấy một tia hưng phấn trong mắt hắn.

Rất nhanh, sau khi vẻ mặt của Lăng Đạo bình tĩnh lại.

Trong lòng không biết đang suy nghĩ cái gì.

“Truyền lệnh, toàn bộ những người là trưởng lão trở lên của Lăng Thiên Đạo Tông đến đại điện nghị viên.”

Giọng nói của Lăng Đạo lớn tiếng nói tông môn đệ tử phía bên ngoài đại điện, tin tức vừa rồi vô cùng đáng để bọn họ mở tông môn đại hội này.

Chỉ chốc lát sau, có không dưới hơn mười nhân vật khí tức cường đại tới nơi này, khí tức của mỗi một nhân vật bọn họ thấp nhất đều là nhân Hoàng Bát Trọng Chi Cảnh Tồn Tại.

Hơn nữa đại bộ phận đều là Nửa Bước Thiên Tôn Cảnh Giới.

Chương 307: Giết không tha

Chương 307: Giết không tha

Lúc này trong đại điện có không ít người tập trung tinh thần nhìn tông chủ bình thường của mình đều rất bình tĩnh, trong mắt có nghi hoặc, bây giờ Lăng Thiên Đạo Tông bọn họ hình như không hề xảy ra đại sự gì.

Nhìn Lăng Thiên Đạo Tông trưởng lão có thể tới đều đã tới rồi.

Lăng Đạo nhìn những trưởng lão tông môn nhà mình thần sắc chấn động, vẻ mặt rất nghiêm trọng.

Bởi vì chuyện kế tiếp này sẽ liên quan đến tình huống phát triển tương lai của Lăng Thiên Đạo Tông bọn họ.

“Hiện tại ta hy vọng tất cả mọi người nghe chuyện ta sẽ phân phó

sau đây, nguyên nhân lát nữa sẽ nói cho một số người trong các ngươi."

"Nhưng bây giờ tất cả phải nghe ta, các vị trưởng lão đã biết chưa."

Thanh âm của Lăng Đạo lúc này rất có lực uy hiếp, dù sao Cự Đầu Thiên Tôn Chi Cảnh ở đây cũng chỉ có một mình hắn.

Thiên Tôn có uy nghiêm lớn lao với những người dưới Thiên Tôn.

Nghe được tông chủ nhà mình nói, trưởng lão Lăng Thiên Đạo tông ở đây đều chấn động.

Bọn họ biết, hiện tại tông chủ nhà mình nhất định là có chuyện lớn muốn nói.

"Truyền lệnh cho tất cả đệ tử tông môn của Lăng Thiên Đạo Tông trưởng lão phàm là gặp phải đệ tử thuộc Đạo Vũ Thiên Cung thì đều giết không tha."

"Truyền lệnh cho tất cả thế lực đạo thống dưới trướng Lăng Thiên Đạo Tông, giết người của Võ Thiên Cung thì sẽ có thưởng."

"Bao che người của đệ tử trong Đạo Vũ Thiên Cung thì cũng sẽ bị giết."

"Đã nghe rõ chưa."

Giọng nói của Lăng Thiên Đạo Tông tông chủ Lăng Đạo khí thế hoành tráng nói ra ngoài đại điện, lúc nói, phóng thích đại đạo khí tức lĩnh ngộ của mình, uy chấn toàn bộ nơi này.

"Nghe tông chủ phân phó."

Lăng Thiên Đạo Tông trưởng lão ở đây đồng thanh cung kính nói, bây giờ bọn họ chắc chắn là có đại sự phát sinh.

"Được rồi, đại trưởng lão, nhị trưởng lão, tam trưởng lão ở lại, những người khác đều đi trước đi."

Lăng Đạo thần sắc bình tĩnh nói với các trưởng lão Lăng Thiên Đạo Tông.

Có một số việc quá mức trọng đại, chỉ có thể cho một số ít người trong tông môn biết.

Các trưởng lão Lăng Thiên Đạo Tông ở đây nhìn nhau một cái, liền

chậm rãi rời đi.

Một lát sau, trong tòa đại điện này Lăng Thiên Đạo Tông trưởng lão chỉ có mấy khí tức cường đại trong những người vừa rồi.

“Việc này liên quan trọng đại, thậm chí có thể nói ảnh hưởng đến tương lai phát triển của tông môn chúng ta….”

Chuyện như vậy không chỉ phát sinh trong một đạo thống Cổ Châu như Lăng Thiên Đạo Tông.

Ở Cổ Châu có không ít đạo thống Cổ Châu đều có chuyện tương tự phát sinh.

Hơn nữa còn có không ít Đạo Thống Cổ Châu có tin tức rất linh thông sau khi biết chuyện này cũng có không ít thế lực chi chủ có chuẩn bị giống nhau.

Sau khi tin tức này truyền vào Cổ Châu, châu vực luôn luôn rất bình tĩnh âm thầm chậm rãi biến thành sóng to gió lớn.

Hơn nữa người biết chuyện này đều biết hết thảy mũi nhọn đều chỉ về phía Đạo Vũ Thiên Cung của đạo thống nhất châu.

Có vài người khác biết được tin tức này từ trong đạo thống cổ tộc và thế lực khá thân cận của Đạo Vũ Thiên Cung, lập tức đoạn tuyệt liên lạc với Đạo Vũ Thiên Cung.

Những chuyện này cũng làm cho trưởng lão phụ trách đối ngoại của Đạo Vũ Thiên Cung không hiểu ra sao.

Đạo Vũ Thiên Cung bọn họ mấy ngày nay làm sao vậy, thật giống như ôn dịch mỗi người đều vội vàng tránh xa.

Làm cho mọi người cảm thấy rất kỳ lạ.

.....

“Đạo Tử, những chuyện này đã phân phó xuống rồi.”

Tần Tộc Thiên Tôn từ trong hư không đi ra nói với Tần Cửu Ca.

Tốc độ của Tần Tộc Thiên Tôn vẫn rất nhanh, sau khi Tần Cửu Ca phân phó, lập tức truyền âm đạo thống Cổ Tộc thuộc về Tần Tộc nằm trong Cổ Châu.

Phỏng chừng không quá vài ngày sẽ có rất nhiều thế lực bắt đầu

chèn ép Đạo Vũ Thiên Cung này.

“Ừm.”

Tần Cửu Ca chậm rãi buông tiên trà trong tay mình xuống, nhàn nhạt nhìn Tần Ấu Vi đang tu luyện cách đó không xa nói.

Thần sắc hắn cũng không có bởi vì lời nói của Tần tộc Thiên Tôn này mà có dao động gì.

Tình hình vẫn rất bình thường.

“Phỏng chừng trong khoảng thời gian này Thiên Châu vẫn không có động tĩnh gì, vài ngày nữa chúng ta sẽ đi Cổ Châu xem một chút.”

Tần Cửu Ca thần sắc lạnh nhạt, Tần Tộc Thiên Tôn bên cạnh hắn đi làm việc này.

Tần Cửu Ca từ từ kiểm tra một chút ở vùng lân cận Táng Tiên Thần Vực.

Theo Tần Cửu Ca phỏng đoán, trong Thiên Châu này trước mắt vẫn bình tĩnh.

Đương nhiên là bề ngoài bình tĩnh, chỗ tối lại là sóng biển mãnh liệt.

Dù sao mấy ngày nay Tần Cửu Ca nhìn thấy không ít người đạo thống cổ tộc cường đại tới nơi này, có việc hay không có việc gì đều dạo quanh ở vùng lân cận này.

Nhưng hiện tại trong Táng Tiên Thần Vực vẫn không có động tĩnh gì.

Ít nhất cho đến bây giờ vẫn chưa có.

“Trước tiên đến Cổ Châu xem đạo thống của nam chính này đi, dù sao mấy ngày nay cũng không có việc gì.”

Khóe miệng Tần Cửu Ca nhẹ giọng nói, tuy rằng bây giờ nam chính Võ Tôn ở Thiên Châu nhưng hang ổ của hắn chính là ở trong Cổ Châu Đạo Vũ Thiên Cung.

Cái gọi là hòa thượng chạy không khỏi miếu chính là đạo lý này.

Ánh mắt Tần Cửu Ca dần dần nhìn về phía Hư Nhược Tuyết đang đánh đàn nhẹ giọng nói.

“Nhược Tuyết ngươi lại đây.”

“Buổi tối đến phòng ta, ta đến phụ trợ ngươi tu luyện Phi tiên thể.”

Chương 308: Tận diệt

Chương 308: Tận diệt

Cổ Châu.

Đạo Vũ Thiên Cung.

Trong một đại điện phát ra khí tức cổ xưa xung quanh, tòa đại điện này toàn thân đều có một loại khí tức hướng võ.

Nơi này chính là đại điện chính của Cổ Châu Đạo Vũ Thiên Cung.

Đạo Vũ Thiên Cung ở trong Cổ Châu truyền thừa lâu dài, tương truyền ở thời kỳ vô cùng xa xưa, xuất hiện qua một tôn Tồn tại Thần Linh vô cùng cường đại.

Vị thần linh thực lực cường đại kia lúc trước hắn đã sáng tạo ra Đạo Vũ Thiên Cung từ khi còn nhỏ.

Hơn nữa thực lực của vị sáng tạo ra Đạo Vũ Thiên Cung này từ từ trở lên cường đại.

Về sau càng bước vào Thiên Tôn, tiếp theo càng kinh khủng chính là, hắn nghịch thiên cải mệnh bước vào Thần Ma Chi Cảnh trở thành một tôn Thần Linh.

Nhưng về sau hắn cũng không quản Đạo Vũ Thiên Cung này nữa, thế nhưng theo một số người phỏng đoán, vị một tôn thần linh cường đại kia vẫn để lại cho Đạo Vũ Thiên Cung một chút truyền thừa.

Mà Đạo Vũ Thiên Cung trải qua thời kỳ huy hoàng của vị thần linh thực lực cường đại kia, Đạo Vũ Thiên Cung cũng trở nên dần dần suy yếu.

Mặc dù trong những thời đại suy giảm này cũng có dấu hiệu quật khởi, nhưng tổng thể mà nói vẫn là suy tàn.

Cho đến kiếp này, một thanh niên hoành không xuất thế xuất hiện, hơn nữa hắn còn mang theo cung chủ thứ bảy của Đạo Vũ Thiên Cung xuất hiện.

Lần này không chỉ có Đạo Vũ Thiên Cung chấn động, mà ngay cả địa

vực Cổ Châu Đạo Vũ Thiên Cung đều dị thường chấn động.

Phải biết rằng thiên phú của cung chủ thứ bảy trong truyền thuyết của Đạo Vũ Thiên Cung là trong các đời cung chủ Đạo Vũ Thiên Cung ngoại trừ vị lão tổ sáng tạo Đạo Vũ Thiên Cung kia đã trở thành một thần linh ra là cường đại nhất.

Chẳng qua, tương truyền cung chủ thứ bảy của Đạo Vũ Thiên Cung này rất lâu trước đây không biết vì nguyên nhân gì mà mất tích.

Vào thời điểm đó, có người nói cung chủ thứ bảy của Đạo Vũ Thiên Cung này mất tích trong một lần đi ra ngoài một nơi nào đó trong cấm địa.

Cũng có người nói, hắn bị kẻ thù của Đạo Vũ Thiên Cung phái lão tổ ra tiêu diệt.

Dù sao ở chỗ này mọi người nói phong vân, mỗi người đều có cách nói riêng.

Nhưng có một điều mọi người đồng ý và khẳng định là cung chủ thứ bảy của Đạo Vũ Thiên Cung này đã chết.

Thế nhưng thật không ngờ chính là,ư qua thời gian dài như vậy, cung chủ thứ bảy của Đạo Vũ Thiên Cung đã trở lại.

Hơn nữa còn đột phá Thiên Tôn Chi Cảnh đặt chân vào Thần Ma, trở thành một tôn Thần Linh khủng bố.

Tin tức này lúc ấy ồn ào huyên náo ở Cổ Châu.

Khi đó, có không ít cổ tộc đạo thống trong Cổ Châu đều đi tới Đạo Vũ Thiên Cung tặng lễ vật.

Thái độ đó gọi là cung kính có thừa.

Đều hận mình không thể có một chút quan hệ nào liên quan tới Đạo Vũ Thiên Cung.

Không chỉ bao gồm cả người của Đạo Vũ Thiên Cung, đại bộ phận cổ tộc đạo thống của Cổ Châu đều cho rằng, tương lai của Đạo Vũ Thiên Cung này nhất định là vô cùng tốt đẹp.

Hơn nữa trạng thái này thật sự đã kéo dài trong thời gian không ngắn.

Nhưng thật không ngờ, trạng thái này kéo dài đến vài ngày trước.

Mà mấy ngày gần đây không chỉ có rất nhiều cổ tộc đạo thống bình thường có quan hệ thân cận với Đạo Vũ Thiên Cung đều nhao nhao đoạn tuyệt quan hệ với nó.

Hơn nữa bên trong càng có mấy đạo thống đem mũi nhọn chỉ về phía Đạo Vũ Thiên Cung.

Những thứ này đều làm cho trưởng lão chủ trì sự vụ ngoài cung của Đạo Vũ Thiên Cung ngửi được khí tức rất không thích hợp, cũng có không ít đệ tử trong cung Đạo Vũ Thiên Cung cũng ngửi được mùi không giống nhau.

Đệ tử có tin tức tương đối linh thông của Đạo Vũ Thiên Cung đã chuẩn bị trước rời khỏi Đạo Vũ Thiên Cung.

Trong đại điện.

Nơi này có không ít tu sĩ mặc áo xám khí tức cường đại đứng ở chỗ này.

Vẻ mặt hiện tại của bọn họ đều rất trầm mặc, trên mặt có vẻ ưu sầu có thể nhìn thấy.

Bọn họ đều là bề trên của Đạo Vũ Thiên Cung, tất nhiên là biết một vài chuyện vây quanh Đạo Vũ Thiên Cung gần đây.

Hơn nữa bọn họ biết tình cảnh Đạo Vũ Thiên Cung hiện tại còn nghiêm trọng so với lời đồn đại bên ngoài.

Thậm chí nói không tốt sẽ bị diệt nửa đạo thống.

Kỳ thật bọn họ cũng không biết rốt cuộc là ai đang khống chế tất cả.

Thế nhưng trong lòng bọn họ thật ra vẫn có một chút tự tin, phần tự tin này chính là Linh Thiên Thần Linh chìm trong thiên cung.

Một vị thần linh cho bọn họ sức mạnh.

“Người của đến Cổ Tiên Giáo phái đến có truyền tin đến chưa.”

Trong đại điện có một lão giả mặc áo xám có râu trắng, giọng nói nghiêm trọng nói với người trong đại điện.

Vị lão giả có râu bạc này vừa nói ra, sắc mặt người ở đây phá lệ trầm mặc, thậm chí có vài người biểu hiện rất thấp.

Dù sao Cổ Tiên Giáo ở một mức độ nào đó có thể xem là hậu trường

Đạo Vũ Thiên Cung của bọn họ.

Bởi vì nữ nhi của Cổ Tiên Giáo giáo chủ có quan hệ thông gia với cung chủ bọn họ.

Quan hệ như vậy rất lâu trước kia đối với Đạo Vũ Thiên Cung bọn họ không tốt, nhưng từ sau khi Linh Thiên Thần Linh xuất hiện, quan hệ giữa bọn họ và Cổ tiên giáo càng ngày càng tốt.

Đã có thể nói là đạo thống kết minh rồi.

Tuy rằng như vậy Cổ tiên giáo bọn họ có chịu thiệt một chút, nhưng suy nghĩ kỹ vẫn là không tồi với Cổ Tiên Giáo.

Dù sao nói như thế nào, Đạo Vũ Thiên Cung hiện đại có một tôn Thần Linh còn sống.

“Chưa….”.

Có người nhỏ giọng nói với vị lão giả râu bạc này, trong ánh mắt có vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Bình thường Đạo Vũ Thiên Cung bọn họ vẫn luôn có quan hệ rất tốt với Cổ Tiên Giáo.

Nhưng bây giờ ngay cả thư trả lời của họ cũng không có.

Và đó là trong một thời gian đặc biệt.

Tất cả những người có mặt không tin rằng đây là những sự trùng hợp ngẫu nhiên.

Cho nên chỉ có một lời giải thích, ý kiến bên trong Cổ Tiên Giáo đại thể cũng sẽ không giúp bọn họ.

Ít nhất bề ngoài sẽ không đưa ra bất kỳ thái độ nào.

Chương 309: Vây đánh Đạo Vũ Thiên Cung

Chương 309: Vây đánh Đạo Vũ Thiên Cung

“Có điều… Nguyệt Nhi tiểu thư vẫn cho chút tin tức.”

Giọng nói của trưởng lão Đạo Vũ Thiên Cung đang lên tiếng có chút do dự, nói với vị trưởng lão râu trắng này.

Người mà họ phái đi cũng không phải không lấy được chút tin tức nào.

Dù sao thì chủ mẫu của họ Cổ Nguyệt Nhi hiện tại vẫn còn đang ở trong Cổ Tiên Giáo, hơn nữa thân phận cao quý, là đích nữ của giáo chủ Cổ Tiên Giáo.

Vì vậy họ vẫn có thể lấy được chút ít tin tức từ Cổ Tiên Giáo.

“Nguyệt Nhi tiểu thư đã nói gì?”

Ánh mắt của trưởng lão râu trắng lúc này rất kích động, nhìn vị trưởng lão đang nói.

Hiện giờ người có thể giúp đỡ họ chỉ có phu nhân Cung chủ của họ, con gái của Giáo chủ bất hủ đạo giáo Cổ Tiên Giáo đời nay mà thôi.

Thánh nữ Cổ Tiên Giáo Cổ Nguyệt Nhi, phải biết rằng Cung chủ Thiên Cung của họ Võ Tôn và Thánh nữ Cổ Tiên Giáo Cổ Tiên Nhi đã quen biết nhau từ nhỏ, đủ để được ngoại giới gọi là hình mẫu thanh mai trúc mã điển hình, tình cảm vô cùng tốt.

Bình thường Cổ Tiên Nhi cũng thường giúp đỡ Đạo Vũ Thiên Cung bọn họ.

“Nói là… bảo Cung Chủ nghĩ kĩ lại xem có phải gần đây đã đắc tội ai rồi không.”

Giọng nói của trưởng lão đang nói lúc này rất nhỏ, dù sao thì hắn cũng là lần đầu tiên biết được phu nhân tương lai của Cung chủ lại nói ra những lời như vậy.

Dẫu sao thân phận của vị Cung chủ phu nhân tương lai này cũng là Thánh nữ của bất diệt đại giáo đương thời Cổ Tiên Giáo, thân phận vô cùng cao quý, nhưng bây giờ lại chuyển lời cho họ như vậy.

Hơn nữa có quỷ mới biết Cung Chủ của họ đã đắc tội với ai, con đường trưởng thành của tu sĩ đương thời ai mà không phải giết chóc để tiến lên chứ.

Lời của trưởng lão này vừa dứt, cả tòa đại điện lập tức lặng ngắt như tờ.

Tất cả các trưởng lão có mặt không một ai là không nhíu chặt lông

mày, bọn họ hiện tại nếu có thể được vị đại trưởng lão trong cung này gọi tới đại điện thì chắc chắn phải là thành viên cốt cán của Đạo Vũ Thiên Cung, dĩ nhiên họ hiểu rất rõ lời của phu nhân Cung Chủ tương lai quan trọng như thế nào.

Hiện giờ trong lòng phần lớn những người có mặt đều giống như có một hòn đá khổng lồ đang treo lơ lửng vậy.

Đột nhiên, đúng vào lúc họ đang đứng yên lặng trong đại điện, một cỗ khí tức rất mạnh mẽ truyền tới.

“Có chuyện gì mà gấp gáp dùng bùa truyền tống gọi ta về như vậy?”

Một nam tử mặc hắc y, tướng mạo trẻ trung nhìn các trưởng lão trong đại điện, nói.

Vẻ mặt hắn rất ôn hòa, trong mắt dường như còn mang theo chút ý cười, trông có vẻ rất thân thiện dễ gần.

Chỉ có điều nếu như có người ở bên cạnh hắn lâu một chút sẽ biết, thực ra trời sinh hắn có tính cách khá lạnh lùng.

Mặc dù không phải loại người lạnh lùng có thể buông bỏ tất cả, nhưng trong tính cách vẫn lãnh đạm không ít.

Vị hắc y nam tử này tất nhiên chính là Cung Chủ đời này của Đạo Vũ Thiên Cung Võ Tôn.

Hắn vốn đang ở Thiên Châu, muốn mượn cơ hội lần này để tìm kiếm một vài cơ duyên.

Nhưng cơ duyên còn chưa tìm ra thì đã bị đại trưởng lão trong cung dùng bùa truyền âm quý giá nhất gọi hắn mau chóng trở về.

Ở Đạo Vũ Thiên Cung, loại bùa truyền âm này là cực kỳ quý giá, nếu như trong cung không xảy ra chuyện gì lớn, thông thường đều sẽ không dùng tới bùa truyền âm này.

Mà lần này trong cung lại dùng tới bùa truyền âm, chứng tỏ trong khoảng thời gian hắn ra ngoài Đạo Vũ Thiên Cung đã gặp phải phiền phức rất lớn.

Cho nên sau khi nhận được tin tức này, Võ Tôn đã lập tức động thân, hao tốn tài nguyên của bản thân, vội vã trở về Đạo Vũ Thiên Cung.

“Cung Chủ, dạo gần đây đạo cung đã xảy ra một vài chuyện…”

Vị đại trưởng lão râu trắng này rất nhanh chóng thuật lại khái quát những chuyện đã xảy ra trong khoảng thời gian này cho Cung Chủ của mình nghe.

“Phải rồi, Nguyệt Nhi tiểu thư muốn hỏi rằng có phải gần đây Cung Chủ đã đắc tội với nhân vật nào có bối cảnh rất cường đại hay không.”

Vị đại trưởng lão này nói với Võ Tôn, vẻ mặt hơi chần chừ.

Thực ra hắn không nên hỏi Cung Chủ của mình như vậy.

Nghe xong những lời này, sắc mặt của Võ Tôn rất trầm mặc, trong đầu hắn lúc này cũng đang cực lực hồi tưởng lại xem trong khoảng thời gian này có phải bản thân đã đắc tội với tồn tại nào đó mà ngay cả Cổ Tiên Giáo cũng không dám chọc vào hay không.

Nhưng mà nghĩ đi nghĩ lại, hắn không hề đắc tội với thế lực nào cổ xưa giống như Cổ Tiên Giáo mà.

Đột nhiên, ngoài cung môn của Đạo Vũ Thiên Cung có không ít người của Cổ tộc đạo thống, trong đó thậm chí còn không thiếu những nhân vật có thực lực rất cường đại.

Đương nhiên bây giờ vẫn chưa phải lúc đến lượt những nhân vật này xuất hiện, cho nên bọn họ đang núp sâu trên tiên vân, đều chỉ yên lặng theo dõi sự việc xảy ra dưới đất.

Trong đại điện lúc này đã có không ít trưởng lão Thiên Cung ý thức được rằng bên ngoài cung môn của Đạo Vũ Thiên Cung đang có không ít người của đạo thống cổ tộc có thực lực cường đại.

Các đệ tử trong Đạo Vũ Thiên Cung lúc này đều mang vẻ mặt hoảng hốt, dù sao thì tình huống như này họ cũng mới chỉ gặp lần đầu, hơn nữa hiện giờ những người tới khí thế cuồn cuộn, trông dáng vẻ giống như là chúng đạo thống cùng vây đánh Đạo Vũ Thiên Cung vậy.

Đạo Vũ Thiên Cung bọn họ tuy rằng có một tồn tại cấm kị ở Thần Linh cảnh giới chống lưng, nhưng cường giả cấp trung và cấp cao của bọn họ lại không có được bao nhiêu.

Điều này có liên quan đến cuộc nội chiến đã từng xảy ra ở Đạo Vũ Thiên Cung trước kia.

“Các vị trưởng lão không cần hoảng hốt, trước hết hãy cùng ta ra ngoài xem sao đã.”

Chương 310: Ta xin nhận lỗi

Chương 310: Ta xin nhận lỗi

Vẻ mặt của Võ Tôn hiện giờ tuy rằng rất ngưng trọng nhưng ngoài mặt vẫn bình tĩnh nói với các trưởng lão trong điện.

Dẫu sao hắn cũng là Cung Chủ của Đạo Vũ Thiên Cung, nếu như ngay cả hắn cũng hoảng hốt thì nội bộ Đạo Vũ Thiên Cung bọn họ chắc chắn sẽ loạn thành một nồi cháo.

Nghe thấy lời của Cung Chủ, trong lòng các trưởng lão Thiên Cung có mặt đã hơi bình tĩnh lại.

Dù sao thì Đạo Vũ Thiên Cung bọn họ cũng không phải là đạo thống không có Thần Linh tọa trấn.

Đạo thống có Thần Linh tọa trấn và đạo thống không có Thần Linh tọa trấn là hoàn toàn khác nhau, thậm chí là khác nhau một trời một vực.

Sau khi Võ Tôn nói xong, hắn dẫn đầu bay ra ngoài cung môn Thiên Cung.

Sau lưng hắn lúc này có phần lớn trưởng lão Thiên Cung đi theo.

...

“Kịch hay sắp bắt đầu rồi.”

Tần Cửu Ca bôi một lớp dầu lên người của Hư Nhược Tuyết, khẽ cười và nói thầm trong lòng.

Lúc hắn mới đến Cổ Châu, thế lực đạo thống cổ tộc thuộc Tần tộc ở Cổ Châu đã bẩm báo toàn bộ tin tức mấy ngày nay cho Tần Cửu Ca biết.

Theo tin tức mà Tần Cửu Ca nhận được, Đạo Vũ Thiên Cung này hiện tại chắc hẳn đang bị không ít thế lực bao vây.

“Theo lý mà nói, Khí Vận Chi Tử Võ Tôn này bây giờ chắc cũng đến rồi. Dù sao thì trong đạo thống nhà mình xảy ra chuyện lớn như vậy, thân là một đạo thống chi chủ có thế nào cũng nên có mặt.”

Tần Cửu Ca hơi nheo mắt lại, nghĩ, vây đánh đạo thống của Khí Vận Chi Tử mặc dù chỉ là chuyện một câu nói với hắn, nhưng đối với Khí Vận Chi Tử Võ Tôn hiện giờ vẫn là rất khó ứng phó.

“Chắc rằng cuối cùng hắn sẽ mời sư tôn Linh Thiên Thần Linh của mình ra, cho nên ta phải sớm có sự chuẩn bị tương ứng.”

Tần Cửu Ca nghĩ đến ông của Khí Vận Chi Tử này hiện giờ là một Thần Linh, cảnh giới của hắn hiện tại còn lâu mới so bì được.

Bên ngoài Đạo Vũ Thiên Cung.

Bên ngoài Đạo Vũ Thiên Cung lúc này có không ít tu sĩ cường đại đang đứng trên hư không.

Trên người những tu sĩ này mặc những bộ y phục với màu sắc khác nhau, chứng tỏ bọn họ không phải người của cùng một đạo thống cổ tộc.

Lăng Đạo thay một thân y phục, hai tay chắp sau lưng, nét mặt thản nhiên nhìn Đạo Vũ Thiên Cung to lớn.

Bọn họ là tự phát cùng tới vây đánh Đạo Vũ Thiên Cung.

Họ cũng không chuẩn bị đầy đủ lắm, nhưng vẫn có không ít người đến.

Hơn nữa những người đến lần này đều rất cường đại.

Đến ngay cả Lăng Đạo, Thiên Tôn của Lăng Thiên Đạo Tông cũng đích thân tới rồi.

“Không biết Đạo Vũ Thiên Cung của ta với các vị có ân oán gì mà khiến các vị huy động nhân lực như vậy?”

Trên mặt Võ Tôn nở nụ cười, thoạt trông rất hòa nhã gần gũi.

Chỉ có điều nét mặt của các trưởng lão Đạo Vũ Thiên Cung khác đứng phía sau hắn đều căng thẳng có thể dễ dàng thấy được.

Dù sao thì trận thế như thế này họ cũng mới thấy lần đầu tiên.

“Nếu như Đạo Vũ Thiên Cung ta có chỗ nào đắc tội mọi người thì tại đây ta xin nhận lỗi với mọi người!”

Võ Tôn cười khà khà, nhìn các trưởng lão của đạo thống các phương đang đứng trong hư không mà nói.

Mặc dù tâm trạng của hắn hiện giờ vô cùng không vui, nhưng ngoài mặt hắn vẫn phải nói như vậy.

Bởi vì hắn hiện tại vẫn chưa biết rốt cuộc là tại sao những đạo thống cổ tộc này lại muốn chĩa thẳng mũi giáo vào Đạo Vũ Thiên Cung bọn họ.

Căn cứ theo lời thê tử tương lai Cổ Nguyệt Nhi của hắn nói, hắn có thể khẳng định hắn không biết đã đắc tội với nhân vật vô cùng cường đại ở đâu.

Đầu óc hắn cũng cũng đang nhanh chóng chuyển động.

Hắn nghĩ mãi nhưng vẫn không nghĩ ra nguyên nhân gì.

“Các vị, có chuyện gì chúng ta có thể ngồi xuống từ từ nói.”

Võ Tôn mỉm cười nói với những người đang ở trên không.

Hiện tại hắn cần phải ổn định những người có mặt tại đây, chính vào ban nãy hắn đã nhận được truyền tin của thanh mai trúc mã Cổ Nguyệt Nhi.

Cổ Nguyệt Nhi đã sắp tới nơi này rồi.

Trong lòng Võ Tôn hiểu rõ nếu như những đạo thống cổ tộc này dám tới vây đánh Đạo Vũ Thiên Cung bọn họ, vậy thì chắc chắn trong lòng họ đã có tính toán kỹ lưỡng.

Ít nhất những người này đều biết Đạo Vũ Thiên Cung bọn họ có một Thần Linh Lão Tổ, chính là sư tôn của hắn Linh Thiên Thần Linh.

Dù sao những người này đều sống ở Cổ Châu, đều biết lịch sử phát triển của Đạo Vũ Thiên Cung.

Cho nên hắn trực tiếp nhân cơ hội tìm thanh mai trúc mã của mình Cổ Nguyệt Nhi để cầu cứu.

Nói thế nào đi nữa, Cổ Nguyệt Nhi cũng là một Thánh nữ của bất hủ đại giáo Cổ Tiên Giáo, thế lực vô cùng cường đại.

Các đạo thống cổ tộc cường đại bình thường đều phải nể mặt Cổ Tiên Giáo.

Vì vậy Võ Tôn muốn gọi Cổ Nguyệt Nhi đến xử lý chuyện này trước, như vậy kết quả chắc chắn sẽ tốt hơn để hắn xử lý chuyện này.

Đùng một tiếng, một giây trước Võ Tôn còn đang cười nói như không ở trên không trung, một giây sau đã bị một đạo linh lực cường đại đánh cho bay xa mấy vạn mét, đụng nát một ngọn núi lớn.

Võ Tôn khó khăn lắm mới dừng lại được.

Chỉ có điều, trên miệng Võ Tôn đã chảy một lượng lớn máu tươi, khí tức toàn thân vô cùng thảm đạm, xem ra hắn đã bị đánh rất thê thảm.

Chương 311: Chỉ để Võ Tôn ca ca nhìn thấy

Chương 311: Chỉ để Võ Tôn ca ca nhìn thấy

“Phụt.”

Võ Tôn kìm nén khí huyết đang chực dâng trào trong lồng ngực mình, trong mắt tràn đầy âm trầm, vừa nãy hắn đột nhiên bị đạo công kích này đánh trúng.

Hắn cảm thấy trạng thái hiện giờ của mình rất không tốt.

Điều này khiến trong lòng hắn ngầm nổi sát tâm, kể từ sau khi trưởng thành thì hắn chưa từng phải chịu thương thế nặng như vậy.

“Tôn ca ca, sao ngươi lại bị thương nghiêm trọng như vậy! Là ai đánh ngươi bị thương, ngươi nói Nguyệt Nhi biết đi!”

Đột nhiên, một nữ tử có tướng mạo tuyệt mỹ từ trong hư không đi tới.

Nữ tử tuyệt mỹ này rất lo lắng, vội vàng đỡ Võ Tôn đang ngã trong đống đổ nát dậy.

Lúc này sau lưng nàng còn có một người phụ nữ xinh đẹp đang yên lặng đứng bên cạnh nàng.

Khí tức tỏa ra bên ngoài, xung quanh cơ thể mơ hồ có đại đạo khí tức đang lượn lờ, có vẻ chính là một nhân vật cự đầu ở Thiên Tôn chi Cảnh.

Mà nhân vật cự đầu Thiên Tôn như vậy lại đi theo phía sau một nữ tử mới chỉ hơn hai mươi tuổi, điều này chứng tỏ thân phận của nữ

tử trẻ tuổi này tuyệt đối là vô cùng kinh người.

“Vị Thiên Tôn nào ỷ lớn hiếp bé bắt nạt Võ ca ca của ta, đứng ra đây!”

Nữ tử tuyệt mỹ này dĩ nhiên chính là Cổ Nguyệt Nhi, thanh mai trúc mã từ nhỏ của Võ Tôn.

Sắc mặt của Cổ Nguyệt Nhi lúc này xem ra rất tức giận, dù sao có người lại dám đánh Võ ca ca của nàng bị thương.

Điều này nàng tuyệt đối không thể nào chấp nhận được.

Võ Tôn chính là giới hạn cuối cùng trong lòng nàng.

Lúc Cổ Nguyệt Nhi nói, ánh mắt của nàng quét qua những người xung quanh.

Nàng thực sự rất để tâm đến Võ Tôn ca ca đã lớn lên với mình từ nhỏ này.

Nhưng những người có mặt lại không có ai đáp lời nàng.

Nhân vật Thiên Tôn vừa nãy đột nhiên tập kích Võ Tôn lúc này cũng giống như đã lặng lẽ biến mất vậy.

Dù sao thì thể hiện lòng trung thành với vị đó cũng được, nhưng cũng không thể đắc tội với bất hủ đại giáo của châu vực bên cạnh mà.

Điểm này rất nhiều người đều hiểu cực kỳ rõ.

Cho nên lúc này không có ai bằng lòng đứng ra, trừ phi tồn tại kia đang ở nơi này.

Thể hiện lòng trung thành như vậy cũng tạm được.

Bởi vì bản thân có thể để lại dấu ấn trong mắt của tồn tại kia.

Nhưng tồn tại kia không có mặt ở đây thì biểu diễn cho ai xem.

Cái giá bỏ ra với kết quả đạt được không tương đương, chẳng ai lại ngốc nghếch đứng ra đầu tiên làm bia ngắm cho Thánh nữ Cổ Tiên Giáo cả.

Thực sự là không cần quá nhiều ví dụ súng bắn con chim thò đầu ra nữa đâu.

“Sao vậy, bây giờ không ai lên tiếng nữa sao? Câm hết rồi à?”

Giọng điệu của Cổ Nguyệt Nhi lúc này rất bức người, nàng nhìn đám người của những đạo thống cổ tộc cổ xưa này và nói.

Nàng vốn tính cách đanh đá chua ngoa, hành sự giống như Ma Nữ vậy.

Trong Cổ Tiên Giáo cũng là Ma Đầu trong miệng của rất nhiều giáo chúng.

Dĩ nhiên nàng cũng có mặt tính cách dịu dàng, nhưng đó cũng chỉ là để cho Võ Tôn ca ca của nàng thấy mà thôi.

Bình thường ở bên ngoài, tính cách của nàng vô cùng ngang tàng bạo ngược, hoàn toàn là kiểu được đằng chân lân đằng đầu.

Đột nhiên, nét mặt của người phụ nữ xinh đẹp ở sau lưng Cổ Nguyệt Nhi khẽ động, nhìn về hư không ở phía xa, sau đó sắc mặt đại biến.

“Thánh nữ, có người rất cường đại tới.”

Người phụ nữ xinh đẹp tới từ Cổ Tiên Giáo này không phải hộ đạo giả gì của Cổ Nguyệt Nhi, Cổ Tiên Giáo bọn họ tuy rằng thực lực rất cường đại, được ngoại giới tôn xưng là bất hủ đại giáo nhưng hiện tại còn chưa xa xỉ đến mức có thể dùng cự đầu Thiên Tôn làm hộ đạo cho một tiểu bối trong giáo.

Người phụ nữ xinh đẹp này chỉ là nhân vật lão tổ trong Cổ Tiên Giáo tới Cổ Châu để thăm bạn tốt mà thôi.

Hơn nữa còn là nhất mạch với Cổ Nguyệt Nhi, cho nên mới nhân tiện bảo vệ nàng.

“Thanh Tổ, là ai?”

Ánh mắt Cổ Nguyệt Nhi hơi lóe lên, nhìn vị Thanh Tổ này rồi nói.

Thực lực của vị Thanh Tổ này đã đạt đến Thiên Tôn cự đầu chi cảnh, người có thể được nàng gọi là cường giả tuyệt đối cũng là một cự đầu Thiên Tôn.

Còn về tồn tại Thành Linh Thần Ma chi Cảnh, thực lực của Thanh Tổ còn chưa cao được đến trình độ đó.

Nếu như có một Thần Linh tới thì Thanh Tổ tuyệt đối không thể cảm nhận được.

“Tới rồi.”

Sắc mặt của Lăng Đạo đang đứng trên không trung xa xa lập tức trở nên vui mừng, hắn biết bây giờ đến lượt hắn biểu diễn rồi.

“Đạo Vũ Thiên Cung nhiều năm về trước đã ức hiếp Lăng Thiên Đạo Tông ta, hôm nay ta phải tính toán với các ngươi mới được.”

Người nói lúc này không phải bản thân Lăng Đạo mà là đại đồ đệ của Lăng Đạo, Lăng Vinh, một tồn tại Nhân Hoàng đã sớm đặt chân lên con đường Nhân Hoàng.

Sắc mặt Lăng Vinh hơi thay đổi, đôi mắt nhìn sư tôn của mình ở bên cạnh.

Sư tôn của hắn truyền tin cho hắn, bảo hắn bây giờ xuất đầu lộ diện làm một con chim ló đầu ra.

Thực ra với tính cách của Lăng Vinh, hắn không muốn làm chuyện rõ ràng là một con chim ló đầu như vậy.

Nhưng nếu sư tôn của hắn đã mở lời thì hắn vẫn sẽ tuân thủ.

Chương 312: Đắc tội Lăng Thiên Đạo Tông?

Chương 312: Đắc tội Lăng Thiên Đạo Tông?

Sau đó trong lòng hắn tùy tiện nghĩ ra một lý do. Đây gọi là có lý do chính đáng.

Bất luận lý do này có thật hay không, dù sao thì đối với những người tự xưng là danh môn chính phái như bọn họ, như vậy vẫn vô cùng có lợi.

“Ngươi nói láo!”

Sắc mặt của một vị trưởng lão của Đạo Vũ Thiên Cung lúc này rất khó coi, hắn nhìn người đầu tiên mở miệng khiêu khích bọn họ rồi hét lớn.

Nếu như hắn không nhìn nhầm thì người ra mặt đầu tiên này là người của Lăng Thiên Đạo Tông, phải biết rằng Đạo Vũ Thiên Cung bọn họ với Lăng Thiên Đạo Tông hoàn toàn là nước sông không phạm

nước giếng.

Đắc tội với Lăng Thiên Đạo Tông ư?

Quả là chuyện vô căn cứ!

Hơn nữa cho dù Đạo Vũ Thiên Cung bọn họ có đắc tội với Lăng Thiên Đạo Tông ở chuyện nhỏ nào đó thì đã giải quyết xong từ lâu rồi mới phải.

Cứ phải đợi tới bây giờ mới nói, đây chẳng phải hoàn toàn là kiếm cớ cho bản thân hay sao?

Đây rõ ràng là muốn bắt nạt bọn họ mà!

Lôi ra nhiều lý do như vậy có tác dụng gì.

Vị trưởng lão của Đạo Vũ Thiên Cung này có thể thấy rất rõ.

“Đúng vậy, Đạo Vũ Thiên Cung các người khoảng thời gian trước có một vị trưởng lão đến đạo cung ta lấy trộm y vật của một nữ đệ tử trong cung, vô sỉ tột cùng, phi, cặn bã!”

Một nữ nhân rất béo, trang điểm xinh đẹp, tư thái của nàng thực sự là khiến người ta không dám xu nịnh.

Một tay kéo khăn tay, cười ha ha nói với vị trưởng lão kia của Đạo Vũ Thiên Cung.

Trên mặt toàn là vẻ như nhìn sắc lang.

Đám người sau lưng nàng vóc dáng rất đẫy đà, hơn nữa đều trang điểm diêm dúa lòe loẹt, đồng thanh lên tiếng châm biếm vị trưởng lão kia của Đạo Vũ Thiên Cung.

“Đúng vậy, đúng vậy, ta cảm thấy chính là lão già không biết xấu hổ này lúc trước đã xông vào khuê phòng của người ta, muốn làm chuyện quấy rối, cũng may lúc đó người ta phản kháng kịp thời, bằng không thì, hu hu hu…”

Một nữ tử rất mập mạp khác đứng bên cạnh nữ tử vừa lên tiếng, trên mặt lập tức rơi xuống vài giọt nước mắt.

Nếu để người khác trông thấy tình huống này còn thật sự cho rằng nàng ta bị người khác làm nhục.

“Đúng vậy, lúc trước chính lão già đê tiện này đã lén vào khuê phòng

của sư tỷ.”

“Chính là hắn, chính là hắn.”

Những âm thanh như vậy lập tức vang lên rất nhiều.

Giọng nói của họ lập tức lan truyền ra trong đám người.

“Các người, tức chết lão phu rồi, phụt!”

Sắc mặt của trưởng lão này tràn đầy bi phẫn, thường ngày hắn luôn giữ mình trong sạch, hơn nữa trước giờ đều rất coi trọng phẩm tiết.

Danh tiếng của hắn ở Đạo Vũ Thiên Cung trước giờ đều là một trưởng bối chính đạo.

Nhưng bây giờ đám nữ tử mập mạp của Hoa Nguyệt Tông này đều trăm miệng một lời.

Rõ ràng là không tiếc dùng sự trong trắng của các đệ tử trong cung để làm vấy bẩn hắn.

Những người có mặt ở đây không thiếu gì người muốn chống đối với Đạo Vũ Thiên Cung.

Đến lúc đó, những người này lan truyền tin tức này ra thì một đời trong sạch của hắn sẽ mất hết.

Sau khi những người này lên tiếng, những người tới vây đánh Đạo Vũ Thiên Cung cũng theo đó mà bịa đặt một vài chuyện, rõ ràng là muốn vấy bẩn Đạo Vũ Thiên Cung.

Nhất thời, sắc mặt của Cổ Nguyệt Nhi lập tức trở nên vô cùng âm trầm, nàng không phải cảm thấy những việc này là thật, đây hoàn toàn là vẩy nước bẩn cho Đạo Vũ Thiên Cung.

Điều nàng quan tâm là những người này hiện giờ không hề kiêng nể gì Cổ Tiên Giáo bọn họ.

Ai mà không biết mối quan hệ giữa Đạo Vũ Thiên Cung và Cổ Tiên Giáo chứ.

Đôi mắt Cổ Nguyệt Nhi khẽ chuyển động, nhìn về nơi xa, trong lòng hơi có chút khó hiểu.

Thực ra nàng cũng không biết đạo thống nào đã truyền lời cho Cổ Tiên Giáo bọn họ, đến cả thế lực của phu quân tương lai của nàng

cũng mặc kệ.

Mà may là nhất mạch của nàng vẫn bằng lòng lén giúp đỡ nàng một chút.

“Vị đạo hữu này nếu đã đến rồi thì sao không xuống đây gặp mặt?”

Cổ Nguyệt Nhi ngước mắt nhìn lên tiên vân ở phía xa, lớn tiếng nói, nàng hiện tại cũng có thể cảm nhận được ở nơi xa có người tới rồi.

Khí Vận Chi Tử Võ Tôn lúc này hơi nheo mắt lại, hắn bây giờ có một loại cảm giác chủ mưu đứng sau vụ việc các đạo thống vây đánh hắn lần này chính là người mà Nguyệt Nhi vừa mới nhắc đến.

Đây là một cảm giác mơ hồ.

Lúc này cũng không có ai lớn tiếng ầm ĩ nữa.

Nhưng không có hồi âm cho lời nói của Cổ Nguyệt Nhi.

Mà ngược lại, sắc mặt của một bộ phận những người cao tầng bao vây Đạo Vũ Thiên Cung ở đây đột nhiên trở nên quái lạ.

“Trước hết hãy phá hủy một nửa Đạo Vũ Thiên Cung đã!”

Đây là lời mà bọn họ nghe được.

Mặc dù trong lòng có chút nghi hoặc, nhưng rất nhanh những người này sau khi nhận được truyền âm từ cao tầng của đạo thống cổ tộc mình mà giơ đồ đao lên, trực tiếp tiến đánh Đạo Vũ Thiên Cung.

Rất nhanh, trong Đạo Vũ Thiên Cung truyền ra những tiếng kêu rên thảm thiết.

“Các ngươi dám!”

Sắc mặt của Võ Tôn vô cùng phẫn nộ nhìn màn này, đạo thống mà hắn vất vả khổ sở xây dựng bao lâu nay, bây giờ tận mắt hắn trông thấy nó sắp máu chảy thành sông.

Đạo Vũ Thiên Cung là tâm huyết của hắn, chứng kiến cảnh tượng này, trái tim hắn giống như đang nhỏ máu.

Hắn là một người có dã tâm rất lớn, muốn từ từ bồi dưỡng thế lực của bản thân để xưng bá Cổ Châu, sau đó tiến thêm một bước, lấy Đạo Vũ Thiên Cung làm nền tảng, vượt ra khỏi Cổ Châu, tiến đánh cách châu vực khác.

Nhưng cảnh tượng hiện tại dần dần biến thế lực mà hắn khổ công bồi dưỡng quay trở về con số không.

Chương 313: Cổ Nguyệt Nhi sẵn sàng làm bất kỳ chuyện gì

Chương 313: Cổ Nguyệt Nhi sẵn sàng làm bất kỳ chuyện gì

“Thanh Tổ, ngươi xem…”

Cổ Nguyệt Nhi nhìn vẻ mặt buồn bã của Võ ca ca của mình, trái tim nàng cũng rất buồn.

Suy nghĩ của nàng là bảo Thanh Tổ có thể âm thầm giúp đỡ Võ ca ca một tay.

Nhưng người phụ nữ xinh đẹp mà nàng gọi là Thanh Tổ này, vẻ mặt lại rất trầm mặc.

Thân là một nhân vật tầng cao nhất trong Cổ Tiên Giáo, nàng cũng biết một chút về kẻ đứng đằng sau những chuyện này.

Mà chính bởi nàng biết cho nên mới không hoàn toàn nghe theo lời của Cổ Nguyệt Nhi.

“Xin Cổ Tiên Giáo cứu giúp Đạo Vũ Thiên Cung.”

Sắc mặc của Võ Tôn lúc này lộ vẻ cung kính, nói với người phụ nữ xinh đẹp này, thực lực của hắn thực ra không hề mạnh, chỉ là Nhân Hoàng bát trùng.

Vẻ mặt của người phụ nữ xinh đẹp ngưng trọng, không thèm quan tâm đến Võ Tôn.

Thực ra trong lòng nàng không hề có chút hảo cảm nào với người tên Võ Tôn này, bởi vì trong những người theo đuổi Cổ Nguyệt Nhi lúc trước có vãn bối trực hệ của nàng, hơn nữa còn từng bị Võ Tôn đánh trọng thương.

Với thân phận của nàng đương nhiên không thể làm ra loại chuyện ỷ lớn hiếp bé.

Nhưng trong lòng cũng sẽ không có hảo cảm gì với hắn hết.

Thấy người phụ nữ xinh đẹp này không hề có ý định cứu Đạo Vũ Thiên Cung, trong mắt Võ Tôn đột nhiên hiện lên vẻ hung ác.

Cũng không thèm quan tâm thương thế trên người mình, hắn trực tiếp lao vào chém giết với một Nhân Hoàng.

Võ Tôn vẫn rất mạnh, mắt thấy Nhân Hoàng này không phải là đối thủ của Võ Tôn, lập tức lại xuất hiện một đám Nhân Hoàng tới vây đánh Võ Tôn.

Có điều Võ Tôn vẫn thể hiện tay nghề điêu luyện.

“A!”

Võ Tôn hét lớn một tiếng, vẻ mặt rất đau khổ, bởi vì sau lưng hắn bị người khác nhân cơ hội đánh lén, khiến lưng hắn toàn là máu tươi, huyết nhục mơ hồ.

“Võ ca ca!”

Cổ Nguyệt Nhi rơi nước mắt, hét lớn một tiếng.

Thấy dáng vẻ này của Võ ca ca, trong lòng Cổ Nguyệt Nhi cũng rất khó chịu và đau khổ.

“Thanh Tổ, xin hãy giúp Võ ca ca lần này.”

Cổ Nguyệt Nhi khóc lóc, nhìn người phụ nữ xinh đẹp và nói.

Nàng có một nhược điểm, chính là quá quan tâm đến Võ Tôn ca ca của mình.

Vì Võ Tôn ca ca, Cổ Nguyệt Nhi bằng lòng làm bất cứ chuyện gì.

Người phụ nữ xinh đẹp thở dài một hơi.

Nha đầu này nhà mình cái gì cũng tốt, chỉ là quá quan tâm đến nam nhân này thôi.

Cũng không biết tại sao Giáo Chủ nhà mình lại muốn đưa Cổ Nguyệt Nhi vẫn còn nhỏ dại vào Đạo Vũ Thiên Cung nữa.

Chẳng những không được gì mà còn lỗ mất một đứa con gái.

Nhìn dáng vẻ hiện giờ của Cổ Nguyệt Nhi, sợ rằng đã thật sự đặt cả trái tim lên người Võ Tôn rồi.

Trong lòng nàng lúc này vẫn đang cân nhắc, thực ra nàng cũng có chút muốn ra tay tương trợ.

Có điều, bên cạnh nàng đã có mấy vị Thiên Tôn cự đầu đang giương mắt nhìn chằm chằm nàng như hổ đói rình mồi, có vẻ như đã hoàn toàn nhắm vào nàng.

Thực ra những người này nàng cũng không để tâm lắm, chủ yếu là người mãi vẫn không chịu lộ diện.

Cùng với sự trầm mặc của người phụ nữ xinh đẹp này, thế công kích của những người đạo thống cổ tộc bên dưới cũng ngày càng ác liệt hơn.

Các đệ tử trong Đạo Vũ Thiên Cung cũng liên tiếp đổ máu.

“Hết rồi, hết rồi.”

Có trưởng lão của Đạo Vũ Thiên Cung ngửa đầu lên trời phun ra một ngụm máu tươi, thốt lên một tiếng thê lương.

Ở đây không chỉ có tâm huyết của Cung Chủ, cũng có cả tâm huyết của những trưởng lão Đạo Vũ Thiên Cung như bọn họ.

“Phụt!”

Ánh mắt của trưởng lão Đạo Vũ Thiên Cung hung bạo, thần sắc dữ tợn.

Hắn vừa nãy lại bị một đám người vây đánh, những người này ai nấy đều không yếu hơn hắn, thậm chí còn có không ít người mạnh hơn hắn nhiều.

Hắn có thể kiên trì được đến bây giờ hoàn toàn là vì liều mạng.

“Rốt cuộc là ai muốn diệt Đạo Vũ Thiên Cung ta!”

Vị trưởng lão này hét lớn một tiếng, khí huyết toàn thân dâng trào, nhìn dáng vẻ giống như sắp nổ tung vậy.

Đùng.

Trưởng lão này gầm lên một tiếng, khí huyết toàn thân trực tiếp nổ tung.

“Không hay rồi, mau rút lui.”

Trong bảy tám cường giả đang vây giết trưởng lão của Đạo Vũ Thiên Cung có mấy người hét lớn.

Mặc dù thực lực của vị trưởng lão này không cao hơn họ nhưng trong khoảnh khắc trưởng lão này nổ tung vẫn có khả năng khiến bọn họ bị thương.

Cho nên rất nhanh, những người này đều dùng tốc độ nhanh nhất của bản thân mà tản ra xung quanh.

“Không, Khánh gia gia!”

Võ Tôn bị một đám người vây đánh hét lên một tiếng cực kỳ bi phẫn.

Vị trưởng lão của Đạo Vũ Thiên Cung khi nãy tuổi tác cực lớn, có thể xem là một trưởng bối rất lớn tuổi trong Đạo Vũ Thiên Cung.

Lúc hắn còn nhỏ, vị Khánh trưởng lão này chính là một trong những trưởng lão duy nhất bằng lòng giúp đỡ hắn, cũng là một tồn tại như cha như thầy.

Trong mắt Võ Tôn chảy ra nước mắt mà rất lâu rồi chưa thấy, hơn nữa còn mang theo cả máu tươi.

“A, a a!”

Võ Tôn hét lớn, trên người có một lượng lớn huyết khí cuồn cuộn trào dâng, sau lưng hắn dường như xuất hiện một đại đạo, tràn đầy sinh cơ khí tức.

“Đại Đạo Pháp Tắc chi Lực.”

“Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc chi Lực.”

“Không ngờ lại là Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc, đáng sợ quá đi!”

Có người nhìn đại đạo tràn ngập khí tức khủng bố như ẩn như hiện sau lưng Võ Tôn mà kinh hãi kêu lên.

Trong đó có sinh khí rất nồng đậm, tràn đầy sinh cơ hừng hực.

Giống như là chỉ cần ném hạt giống thực vật nào đó vào trong, lập tức nó sẽ lớn lên thành một cây đại thụ cao chọc trời vậy.

Chương 314: Trường Sinh Pháp

Tắc

Chương 314: Trường Sinh Pháp Tắc

“Đại Đạo Pháp Tắc số hai mươi của Đại Đạo Pháp Tắc, Trường Sinh Pháp Tắc.”

“Cung Chủ này của Đạo Vũ Thiên Cung vậy mà đã lĩnh ngộ được Đại Đạo Pháp Tắc ở Nhân Hoàng chi Cảnh, hơn nữa còn là Đại Đạo Pháp Tắc mạnh mẽ như vậy, tương lai chỉ cần không ngã xuống thì nhất định sẽ là một Thiên Tôn cực kỳ cường đại, độc tôn vô số châu vực cũng chưa hẳn là điều không thể.”

Một Thiên Tôn thân mặc hồng y đứng trên không trung nói với giọng điệu ngưng trọng, Đại Đạo Pháp Tắc chi Lực cường đại như vậy lại bị một người Nhân Hoàng bát trùng lĩnh ngộ ra được.

Yêu nghiệt như vậy nếu không phải hết cách thì hắn cũng sẽ không muốn đắc tội, trừ phi có thể chắc chắn giết được Võ Tôn từ trong trứng nước, bằng không hắn tuyệt đối sẽ không làm như vậy.

Khi sau lưng Võ Tôn bộc phát ra Trường Sinh Đại Đạo, rất nhiều Nhân Hoàng vốn đang vây đánh hắn đều bị hắn trấn áp đến mức điên cuồng thổ huyết.

“Cẩu tặc, nộp mạng ra đây!”

Trong mắt Võ Tôn hiện ra tơ máu, nhìn những người vừa nãy đã dồn giết Khánh gia gia của hắn mà hét lớn, thực lực của hắn bây giờ liên tục tăng cao, đã đột phá được Nhân Hoàng bát trùng chi Cảnh, đạt đến Bán Bộ Thiên Tôn chi Cảnh rồi.

Khí tức khủng bố tột cùng.

...

“Trường Sinh Đại Đạo, Đại Đạo Pháp Tắc chi Lực rất không tồi.”

Trong một tiên vân nào đó.

Cặp mắt của Tần Cửu Ca lặng lẽ nhìn Khí Vận Chi Tử Võ Tôn đang bộc phát khí tức.

Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc hoàn toàn đã là một loại Đại Đạo Pháp Tắc cực kỳ khủng bố rồi, là một loại Pháp Tắc còn mạnh hơn

cả Chí Dương Đại Đạo, một trong những Đại Đạo Pháp Tắc mà hắn đã lĩnh ngộ.

“Thiên Tôn chi Cảnh cũng tới vây giết.”

Sắc mặt Tần Cửu Ca lạnh lùng, nói với vài vị Thiên Tôn vẫn luôn ở trên không trung.

Hắn nhìn thấy vị Thiên Tôn duy nhất của Đạo Vũ Thiên Cung kia cũng đã bay tới, có vẻ cũng muốn tham gia trận chiến này.

Thiên Tôn chi Cảnh nhất thiết phải để người ở cảnh giới Thiên Tôn vây giết, Nhân Hoàng chi Cảnh trừ người như hắn ra thì thật sự không có mấy ai dám giết Thiên Tôn.

“Ngươi là ai? Tại sao lại sai người vây giết Đạo Vũ Thiên Cung?”

Một tiếng quát vang lên bên tai Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca chậm rãi quay đầu lại, nhìn một người phụ nữ xinh đẹp và một thiếu nữ tuyệt mĩ từ bên dưới tới đây.

Lời này là của thiếu nữ kia nói ra.

“Thánh nữ đừng vô lễ!”

Người phụ nữ xinh đẹp kéo tay Cổ Nguyệt Nhi và nói, vẻ mặt của nàng lúc này vô cùng trầm trọng.

Bởi vì nàng cảm nhận được một cảm giác áp bức từ trên người của thiếu niên anh tuấn này.

Đây là ảnh hưởng mà một thiếu niên có thể đem đến cho nàng sao?

“Vị công tử này có thể để cho Đạo Vũ Thiên Cung một con đường sống không?”

Người phụ nữ xinh đẹp hơi mỉm cười, nói với Tần Cửu Ca, nếu Thánh nữ nhà mình đã muốn cứu Đạo Vũ Thiên Cung thì nàng vẫn phải góp chút sức lực thôi.

Bằng không sau này hai người họ ít nhiều sẽ có một chút khoảng cách.

Đây không phải là điều mà nàng muốn thấy.

Có điều cũng không thể dùng vũ lực để giành lấy, cách như vậy là

hoàn toàn không sử dụng được.

“Ta chỉ cần mạng của Võ Tôn, những thứ khác ta đều không cần.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nói với người phụ nữ xinh đẹp.

“Không được.”

Còn không đợi người phụ nữ xinh đẹp lên tiếng, Cổ Nguyệt Nhi đã trực tiếp lên tiếng phản đối, người mà nàng quan tâm nhất chính là Võ Tôn ca ca.

Chính bởi vì Võ Tôn ca ca, Cổ Nguyệt Nhi mới quan tâm đến Đạo Vũ Thiên Cung đến vậy.

“Công tử, ngươi có biết Võ Tôn còn có một sư tôn Thần Linh hay không?”

Người phụ nữ xinh đẹp hơi khẩn trương nhìn Tần Cửu Ca và nói.

Thực ra trong lòng nàng cũng không quan tâm đến an nguy tính mạng của Võ Tôn.

Dù sao thì nói thế nào đi nữa Võ Tôn cũng có một sư tôn Thần Linh.

Võ Tôn hiện giờ có vẻ vô cùng nguy ngập, đó là bởi vì sư tôn Linh Thiên Thần Linh của hắn chưa xuất hiện.

Ảnh hưởng mà một Thần Linh mang tới phải nói là to lớn không gì sánh được.

Loại tồn tại như Thần Linh, bất kể là đạo thống cổ tộc như thế nào cũng đều rất để ý, sẽ không tùy tiện đắc tội.

Tần Cửu Ca nghe vậy thì khẽ cười một tiếng, hắn tất nhiên là biết Khí Vận Chi Tử Võ Tôn này có một vị sư tôn Thần Linh.

Cho nên đối với Khí Vận Chi Tử này, Tần Cửu Ca không có ý định tiêu diệt ngay lúc này.

Hắn hiện giờ mới chỉ đạt đến Bán Bộ Thiên Tôn chi Cảnh, cho dù trong tay hắn có cầm đại sát khí, cũng không có khả năng cướp được Võ Tôn từ trong tay một vị Thần Linh.

Hơn nữa Tần Cửu Ca còn phải cân nhắc một vài nhân tố khác.

“Mời sư tôn đạo pháp.”

Chính vào lúc Tần Cửu Ca vẫn đang suy nghĩ một số chuyện, Võ Tôn khắp người đều là vết máu tươi, thần sắc dữ tợn, hoàn toàn không còn vẻ bình dị gần gũi như lúc mới đầu.

Tuy rằng hiện tại sau lưng hắn có Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc tăng thêm sức mạnh, nhưng lại có càng nhiều người đến vây đánh hắn hơn.

Mà cảnh ngộ của vị Thiên Tôn kia của Đạo Vũ Thiên Cung còn thảm hơn hắn.

Ít nhất hắn vẫn ngăn chặn được những người tới vây đánh hắn.

Còn vị Thiên Tôn Lão Tổ kia của Đạo Vũ Thiên Cung lại hoàn toàn không phải là đối thủ của bất kỳ ai trong những Thiên Tôn này, càng không cần nói đến bị bọn họ vây giết.

Đột nhiên, Võ Tôn lúc này hét lớn một tiếng, trực tiếp lấy từ trong trữ vật giới ra một quyển trục kim sắc, trong nháy mắt mở ra, chiếu soi vạn vật, kim quang sáng lạn.

“Thần Linh Đạo Pháp.”

“Chạy mau!”

Có không ít người vây đánh Võ Tôn trông thấy quyển trục che trời đang tỏa ra kim quang trên đỉnh đầu mình thì hoảng sợ thốt lên.

Đây là đạo pháp mà một Thần Linh truyền lại ẩn giấu trong quyển trục, tục gọi là Thần Linh Pháp.

Những người đến cả Thiên Tôn còn chưa đạt tới như bọn họ đoán chừng nếu bị dính một chút cũng mất mạng.

Thần Linh Đạo Pháp che phủ nhật nguyệt giống như thay trời trừng phạt vậy, vô số đạo thần lôi bắn thẳng xuống đất.

Chương 315: Tha cho đồ nhi ta

Chương 315: Tha cho đồ nhi ta

Đùng.

Nhưng không ngờ được rằng Thần Linh Đạo Pháp còn chưa giáng xuống đã bị một tòa tháp khổng lồ đậy lại, trấn áp vạn vật.

Trong tòa tháp khổng lồ truyền ra từng trận đại đạo hồi âm.

Những hồi âm này khiến mọi người xung quanh tòa tháp đinh tai nhức óc, có người thậm chí lỗ tai, lỗ mũi còn chảy ra máu tươi.

Thần Linh Đạo Pháp này đã hoàn toàn bị tòa tháp khổng lồ đậy lại, không có chút cơ hội nào để phát huy.

Đạo Pháp của nó toàn bộ đều đánh lên bề mặt của tòa tháp khổng lồ, những tiếng rầm rầm vang vọng khắp chân trời.

“Làm sao có thể!”

Lúc này, trong đầu Võ Tôn hoàn toàn trống rỗng.

Đạo Pháp cường đại như vậy của sư tôn mình cứ như vậy mà bị một tòa tháp khổng lồ chặn lại.

Nhưng không đợi Võ Tôn kịp suy nghĩ, cả người hắn đã bị tòa tháp khổng lồ che phủ.

“Các hạ, thủ hạ lưu tình, tha cho đồ nhi này của ta có được không?”

Chính vào lúc thu hồi tòa tháp khổng lồ này, một giọng nói tựa như hoàng chung đại lữ vang lên giữa trời đất, giọng nói như hợp thiên đạo, thuận thế gõ vào tòa tháp khổng lồ, thả Võ Tôn đang bị nhốt bên trong ra.

“Các hạ, chúng ta sau này có duyên sẽ gặp lại!”

Giọng nói này rất bình tĩnh, nghe không ra một chút tức giận nào, hoàn toàn khiến người ta cảm thấy giống như tông môn đang bị đồ sát dưới đất không phải là tông môn của hắn vậy.

Chủ nhân của giọng nói không hề xuất hiện, chỉ là không biết một bàn tay to thông thiên từ đâu tới đem Võ Tôn và các đệ tử Đạo Võ Tiên Cung dưới đất còn chưa chết nắm trong tay.

Trong chớp mắt, những bóng người này đã hoàn toàn biến mất không thấy tăm hơi.

Tiếng đánh lộn ở đây cũng không còn nữa.

Ngoại trừ dưới đất còn để lại vô số vết máu ra thì dường như ở đây chưa từng xảy ra việc gì vậy.

“Thần Linh không hổ là Thần Linh.”

Tần Cửu Ca nhìn một màn vừa rồi, thản nhiên nói, dưới Thần Linh đều là phàm nhân.

Mà khoảng cách giữa phàm nhân và Thần Linh tựa như con kiến với chân long trên trời vậy.

Cho dù Tần Cửu Ca có sử dụng sức mạnh sâu bên trong cơ thể mình cũng không thể giữ lại một Thần Linh.

Trên người Tần Cửu Ca có một vài thứ là khởi động bị động, giống như Đại Đế Pháp Chỉ lần trước vậy, nếu như khi đó không có người công kích Tần Cửu Ca thì trên người Tần Cửu Ca cũng sẽ không đột nhiên xông ra một Đại Đế Pháp Chỉ.

Lão Tổ trong Tiên Cổ Tần Tộc cũng có một vài người sợ Tần Cửu Ca sẽ ỷ lại quá mức vào những thứ này, cho nên có rất nhiều thủ đoạn kiêng kỵ, chỉ vào lúc Tần Cửu Ca gặp nguy hiểm thì mới khởi động.

Vì vậy nếu Tần Cửu Ca muốn giữ vị Thần Linh này lại thì nhất định phải dùng thủ đoạn ngoại trừ những thủ đoạn khởi động bị động này ra.

Mà chỉ dựa vào những thủ đoạn này thôi thì không khả thi lắm.

Đương nhiên vị Thần Linh này muốn giết được hắn cũng là chuyện không thể.

Hơn nữa, khí vận trên người của Khí Vận Chi Tử này còn vô cùng nồng đậm, khi Tần Cửu Ca muốn giết hắn tuyệt đối sẽ xuất hiện thứ quái quỷ gì đó khác.

Có điều nguyên nhân quan trọng nhất là trong đầu Tần Cửu Ca có giọng nói của hệ thống, bảo hắn tạm thời tha cho Khí Vận Chi Tử Võ Tôn này.

“Ting, nhiệm vụ hệ thống mở ra.”

“Nhiệm vụ 1: Tìm kiếm Phiên Thiên Đế Ấn.”

“Manh mối nhiệm vụ: Khí Vận Chi Tử Võ Tôn.”

“Nhiệm vụ thành công: đạt được tám vạn điểm khí vận.”

“Nhiệm vụ thất bại: không có ảnh hưởng.”

Trong đầu Tần Cửu Ca vang lên giọng nói của hệ thống, bảo hắn dừng lại.

Lần đầu tiên hắn thấy hệ thống của mình đưa ra nhiệm vụ hệ thống gì đó, trước kia chưa từng có.

“Chủ nhân, hệ thống đang từ từ thăng cấp, cho nên một vài cách có thể nhanh chóng đạt được điểm khí vận đã được mở khóa.”

Hệ thống trong đầu Tần Cửu Ca dường như cảm nhận được nỗi nghi hoặc trong lòng Tần Cửu Ca, bèn giải thích.

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca không hề có chút phản ứng nào, khoảng thời gian trước lộ tuyến khí vận giúp hệ thống có thể thăm dò được nhân vật khí vận chính chắc hẳn cũng là vì nguyên nhân này.

Hệ thống của hắn đang từ từ thăng cấp, đây là chuyện tốt.

Nghĩ đi nghĩ lại cũng phải, rất nhiều thứ trong hệ thống thương thành mà Tần Cửu Ca thích, và cũng nhìn trúng, với điểm khí vận mà Tần Cửu Ca có thì hoàn toàn không thể nào mua nổi.

Ít nhất cũng phải tích điểm khí vận một thời gian mới có thể mua được thứ mà Tần Cửu Ca thích.

Điều này dẫn đến thời gian Tần Cửu Ca sử dụng hệ thống không nhiều nữa.

Thực ra vấn đề này cũng đã quấy nhiễu Tần Cửu Ca một khoảng thời gian.

Với thân phận địa vị của Tần Cửu Ca, những vật phẩm rẻ trong hệ thống Tần Cửu Ca thật sự là không vừa mắt.

Mà những thứ Tần Cửu Ca thích thì hắn lại không mua nổi.

Nhưng nếu như có nhiệm vụ hệ thống này, Tần Cửu Ca thể hiện những thứ trong hệ thống sắp đến bát của hắn rồi.

Những thứ đồ tốt mà trước kia Tần Cửu Ca chỉ có thể nhìn chứ không thể có được, bây giờ có thể nhanh chóng có được rồi.

“Thông qua Khí Vận Chi Tử để tìm kiếm Phiên Thiên Đế Ấn sao? Quả là rất chân thực!”

Trong lòng Tần Cửu Ca thầm nghĩ, những Khí Vận Chi Tử này có người nào là không có năng lực tầm bảo rất mạnh mẽ.

Trước kia chỉ là những Khí Vận Chi Tử này còn nhỏ yếu, cho dù là bảo vật họ tìm được khi đó, Tần Cửu Ca cũng chưa chắc đã để mắt

đến.

Nhưng tình hình hiện tại thì khác.

Những Khí Vận Chi Tử mà Tần Cửu Ca gặp được, tu vi, khí vận, bối cảnh của người nọ đều cao hơn người kia.

Ngay cả Tần Cửu Ca cũng không thể đối phó với họ dễ như trở bàn tay giống như trước kia nữa.

Ví dụ, Khí Vận Chi Tử Võ Tôn này, sau lưng hắn có một tồn tại ở cảnh giới Thần Linh.

Còn nữa, nếu không phải Tần Cửu Ca gặp được Khí Vận Thần Tử Vương Đằng sớm, đợi sau khi Vương Đằng và nữ đế kia yêu nhau, khi đó Tần Cửu Ca sẽ phải đau đầu không ít.

Chương 316: Không thể đắc tội người kia

Chương 316: Không thể đắc tội người kia

Tin tức Đạo Vũ Thiên Cung bị diệt tại Đạo Châu chỉ cần một thời gian cực ngắn thôi là đã có thể được truyền đến nhiều thế lực tại các châu vực cổ lão khác.

Chưa ai từng nghĩ đến một thế lực có thanh danh lớn như Đạo Vũ Thiên Cung lại bị diệt cung một cách tận gốc cả.

Tin tức này khiến cho vô số đạo thống cổ tộc ở khắp nơi chấn kinh cùng lo sợ không ngớt.

Bên cạnh Cổ Châu có một châu vực tên là Vân Châu.

Đây cũng là một châu vực có thực lực không yếu, nếu so sánh về mặt tổng thể thì đây là một châu vực cường đại hơn cả Thiên Châu cùng Cổ Châu.

Tại nơi này có nhiều thế lực đạo thống có Thần Linh tự mình tọa trấn, nơi này sở hữu nhiều đại điện to lớn san sát nhau, chung quanh những đại điện này là vô số Tiên Vân bồng bềnh cực kỳ đẹp mắt.

Trong số những đại điện to lớn này thì có một cái hiện rõ vẻ cổ xưa, sâm nghiêm nhất.

Phanh.

Một bình hoa có chất liệu tự như sứ trực tiếp bị đánh bể, tiếng vỡ nát của nó vang lên khắp không gian xung quanh.

“Mấy ngày nay ngươi đi làm cái gì?”

Trong đại điện có một nam tử với dáng dấp cực kỳ uy nghiêm đang đứng, thần sắc của hắn phẫn nộ tới cực độ, bình hoa khi nãy không cần đoán cũng biết là do ai làm vỡ, khi này hắn đang rống to với những người đứng cách đó không xa.

“Ngươi có biết rằng chuyện của ngươi đã được không ít các thế lực biết rồi hay không, vì sao? Nguyệt nhi ơi là Nguyệt nhi, ngươi có biết Cổ Tiên Giáo chúng ta không thể đắc tội người kia không?”

Nam tử trung niên có tướng mạo uy nghiêm kia bắt đầu thở dài, hắn lắc đầu một cách ngao ngán rồi nói với nữ nhi của mình.

Hắn chính là giáo chủ của Bất Hủ Đại Giáo Cổ Tiên Giáo, Cổ Phi Phàm, là một cường giả Thiên Tôn cường đại.

Cũng là một trong những cường giả đỉnh phong ngoài sáng tại Vân Châu.

“Chẳng phải chỉ là đắc tội với một người có vẻ còn nhỏ hơn ta thôi mà, cho dù thân phận của hắn có cường đại tới đâu thì cũng đâu thể nào không quan tâm tới Cổ Tiên Giáo, đúng không?”

Nữ tử đứng trước mặt nam tử trung niên kia sau khi nghe lời hắn răn dạy thì không nhịn được mà hơi đau lòng, khi này nàng mới lên tiếng phản bác.

Sau khi Võ Tôn ca ca của nàng được sư tôn của hắn cứu đi thì Cổ Nguyệt Nhi trực tiếp đi tới Truyền Tống Đại Trận để về Cổ Tiên Giáo.

Nhưng khi nàng về tới nơi nàng coi là nhà này thì nàng trực tiếp bị phụ thân kéo tới đây để răn dạy. không chỉ thế nàng còn bị y nạt một tràng nữa.

Điều này khiến cho nội tâm của Cổ Nguyệt Nhi ủy khuất không nhẹ, trước kia phụ thân nàng chưa từng mắng hay la nàng một chuyện gì cả.

Nhưng hiện tại y lại mắng nàng một cách thậm tệ như thế.

Trong suy nghĩ của nàng thì Cổ Tiên Giáo thân là một thông thiên Cổ

Giáo cường đại vô song, cho dù thân phận của người kia có lớn tới mức nào đi nữa thì cũng phải nể mặt Cổ Tiên Giáo.

Thế nên chỉ cần nàng về đây thì cả nàng cùng với Cổ Tiên Giáo cũng sẽ không bị gì cả.

Thế nên nàng không ngờ rằng mọi chuyện sẽ diễn ra theo chiều hướng như thế này.

“Tốt nhất là ngươi nên xin lỗi vị công tử kia ngay và luôn đi, phải làm mọi cách để có được lời xin lỗi từ hắn, nếu không thì Cổ Tiên Giáo sẽ vì ngươi mà gánh chịu một trận đại kiếp đó, ngươi hiểu chưa?”

Đứng cạnh phụ thân của Cổ Nguyệt Nhi là một lão giả trông có vẻ rất già nua, hắn lên tiếng nói với giọng điệu bình tĩnh.

Đây là một chủ sự trong Cổ Tiên Giáo, có thể nói ngoại trừ giáo chủ ra thì hắn là người có quyền lực khá lớn.

“Không đi!”

Hiện tại trong lòng của Cổ Nguyệt Nhi vẫn còn một ngọn lửa đang bùng chát, rõ ràng là người kia vô duyên vô cớ, bất chợt lĩnh người đi vây công Đạo Vũ Thiên Cung.

Hơn nữa hắn còn cho người khác vây giết Võ Tôn ca ca của nàng, sao Cổ Nguyệt Nhi có thể hạ mình xin lỗi loại người như thế này được chứ?

Nằm mơ cũng không được!

“Nghịch nữ!”

Cổ Phi Phàm tiếp tục rống to trước mặt Cổ Nguyệt Nhi.

Tất cả đều là do hắn, do trước tới nay hắn luôn sủng ái người nữ nhi này của mình quá mức, để hiện tại nàng có tính cách coi trời bằng vung.

Chỉ là hạ thấp lòng tự trọng xuống một xíu để xin lỗi người khác thôi mà.

Chỉ cần sau khi nói xin lỗi thì Cổ Tiên Giáo bọn hắn sẽ là người chiếm lý, thế lực sau lưng tên kia chắc sẽ không vì một chuyện cỏn con như thế này mà đi tìm bọn hắn để gây sự.

Nhưng mà qua một hồi thì Cổ Phi Phàm cũng thở dài một cái, hắn biết rõ địa vị của tên Võ Tôn kia trong lòng nữ nhi mình lớn tới mức nào, hắn cũng biết tính cách nữ nhi mình ra sao/

“Thánh Nữ phải suy nghĩ việc này thật kỹ, nó liên quan tới sự phát triển của Cổ Tiên Giáo chúng ta trong tương lai đó.”

Đại Trưởng Lão đứng bên cạnh Cổ Phi Phàm tiếp tục lên tiếng, trong giọng nói của hắn hiện đã xuất hiện vài phần tức giận.

Hắn không phải là người cùng chung phe phái với Cổ Nguyệt Nhi.

Thế nên trong chuyện này hắn không có tình cảm hay thiên vị gì nàng cả.

Nếu như Cổ Nguyệt Nhi đã đắc tội một truyền nhân của thế lực đạo thống nào đó cường đại thì nàng phải tự đi bồi tội, tối thiểu nhờ việc đó mà Cổ Tiên Giáo có thể thoát được một kiếp.

Còn về phần Cổ Nguyệt Nhi sẽ có suy nghĩ ra sao thì không phải là chuyện hắn cần quan tâm, hắn không phải là Cổ Phi Phàm, hắn không cần cân nhắc những chuyện này.

Chương 317: Phiên Thiên Đế Ấn

Chương 317: Phiên Thiên Đế Ấn

“Nguyệt nhi, đi nói xin lỗi đi con, không có gì đâu!”

Một vị mỹ phụ đứng cạnh Cổ Nguyệt Nhi khi này cũng lên tiếng khuyên nhủ nhẹ nhàng.

Chuyện này nếu nói lớn thì cũng không lớn, dù sao cũng không phải là đắc tội gì quá nặng, Cổ Tiên Giáo bọn hắn cũng là một thế lực không nhỏ.

Thần sắc của Cổ Nguyệt Nhi vô cùng nặng nề, nàng chỉ trầm mặc không nói gì.

…

Lăng Thiên Đạo Tông, Cổ Châu.

Lăng Thiên Đạo Tông thật ra cũng có một xíu liên hệ với Tần Tộc, tại mấy đời trước thì Lăng Thiên Đạo Tông đã từng gả con gái của tộc

trưởng vào trong Tần Tộc.

Thế nên nhờ đó mà Lăng Thiên Đạo Tông vẫn giữ quan hệ với Tần Tộc tới hiện tại.

Mà Tần Tộc thì thấy Lăng Thiên Đạo Tông này cũng được, thế nên bọn hắn cũng duy trì mối quan hệ này.

Mối quan hệ phụ thuộc trên dưới.

“Lần này Đạo Tử đến Lăng Thiên Đạo Tông thật đúng là quá vinh hạnh, ngài tới khiến cho toàn bộ Lăng Thiên Đạo Tông đều phấn khởi không ngớt.”

Lúc này tông chủ Lăng Đạo của Lăng Thiên Đạo Tông đi ra tiếp đón Tần Cửu Ca với thái độ niềm nở, hoàn toàn không thấy được dáng vẻ của một vị tông chủ, Tần Cửu Ca mặc áo trắng nhìn tất cả thứ này với ánh mắt nghiền ngẫm.

Ngay cả vị trưởng lão của Lăng Thiên Đạo Tông đứng cạnh khi thấy dáng vẻ này của tộc trưởng thì cũng không khỏi lấy tay che mặt, làm bộ như bản thân không quen người tông chủ này.

Tần Cửu Ca cười nhẹ một cái sau đó cũng không để ý tới tên tông chủ này lắm.

Hiện trong lòng hắn đang lên kế hoạch làm cách nào để thu hoạch tên Khí Vận Chi Tử – Võ Tôn kia.

Cắt rau hẹ luôn là chuyện vui nhất, cắt một đám lại mọc lên một đám khác, năm nào rau hẹ cũng có, chỉ là năm nay thơm hơn mà thôi.

“Hiện nay Võ Tôn hắn là đang ở cùng với sư tôn của hắn, nếu dựa theo hướng đó mà suy luận thì cũng được.”

“Đoán chừng Phiên Thiên Đế Ấn được tên Khí Vận Chi Tử này kiếm được trong một lần cơ duyên.”

“Đế xem trong khoảng thời gian này tại Thiên Châu hay Cổ Châu có xuất hiện động tĩnh nào không.”

Tần Cửu Ca thầm nghĩ, hiện tại mặc dù hắn không có cách nào trực tiếp gây tổn thương cho tên Khí Vận Chi Tử đó nhưng hắn có thể lợi dụng Ma Chủng để định vị vị trí của y.

Tần Cửu Ca không hề ngu ngốc, nếu như hệ thống đã muốn bản thân mượn tên Khí Vận Chi Tử này tìm kiếm Phiên Thiên Đế Ấn thì hắn có

thể sử dụng Ma Chủng như một cái máy theo dõi.

Dù sao đồ tốt như Đại Đạo Ma Chủng nếu như không dùng thì phí quá.

Thế nên trước đó Tần Cửu Ca đã âm thầm gài một viên Ma Chủng lại để theo dõi nhất cử nhất động của Khí Vận Chi Tử rồi.

“Theo như phỏng đoán của ta thì chỉ cần đi theo tên Khí Vận Chi Tử một thời gian ngắn nữa thôi là sẽ lấy được Phiên Thiên Đế Ấn mà thôi, dù sao khi lấy được Phiên Thiên Đế Ấn thì hắn cũng có thêm mấy vạn Khí Vận Điểm, đúng là một mũi tên trúng nhiều con nhạn.”

Tần Cửu Ca nghĩ tới đây thì cảm thấy giật mình, dựa theo tình thế này thì càng về sau Khí Vận Điểm mà mình đạt được sẽ càng lúc càng nhiều.

Hơn nữa lại còn có thể tiện tay lấy được bảo vật.

Đúng là quá thơm.

Tại trên biển rộng bao la vô bờ của Cổ Châu có vô số hòn đảo trải rộng.

Một trong số đó chính là Lam Nguyệt Cổ Đảo, hòn đảo này tọa lạc ở trên Đoạn Thiên Hải Vực, vùng biển vắng vẻ nhất.

Diện tích của Cổ Châu cực kỳ rộng lớn, thế nên không chỉ có lục địa mà tại đây cũng tồn tại vô số hải vực.

Đoạn Thiên Hải Vực chính là một trong những vùng biển cổ xưa nhất trên Cổ Châu này.

Có rất nhiều đạo thống cường đại và cổ lão cắm rễ ở nơi này từ vạn cổ.

“Phốc, sư tôn, bọn hắn là ai thế?”

Võ Tôn mặc hắc y miệng phun máu tươi quay sang hỏi sư phụ mình một câu, mặc dù hắn đã miễn cưỡng sử dụng Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc Chi Lực nhưng lúc này thật sự là có quá nhiều người vây công hắn.

Điều này dẫn tới tuy Pháp Tắc Chi Lực cực kỳ mạnh mẽ nhưng hắn vẫn bị thương không nhẹ.

Tới tận hiện tại hắn vẫn không biết rốt cuộc đám người nào đã vây

công Đạo Vũ Thiên Cung của hắn, tất cả mọi thứ xảy ra một cách quá đột nhiên.

Lần tập kích này không chỉ tiêu diệt thế lực mà hắn khổ tâm bồi dưỡng bao lâu nay.

Nó cũng hủy diệt giấc mộng thông qua Cổ Châu để xưng bá toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực, giương danh ra nhiều châu vực khác.

Tối thiểu hiện tại hắn còn phải đi thêm một đoạn đường cực kỳ dài nữa để thực hiện giấc mộng đó.

Điều này đối với một người có hùng tâm tráng trí và dã tâm to lớn như hắn thì không khác gì tra tấn cả.

Cách Võ Tôn không xa là một người thân tỏa ra Thần Quang chói mắt, hắn chỉ im lặng đứng trong hư không, không nói lời nào cả.

Người toàn thân tỏa ra Thần Quang này có khí tức giống như hư vô, nếu như thực lực yếu kém thì không thể nào thấy được sự tồn tại của hắn.

“Trong khoảng thời gian này ngươi cứ ở tạm tại chỗ này trước đi, ngươi phải đặt chân lên Thiên Tôn Chi Cảnh rồi nói tiếp.”

Linh Thiên Thần Linh vẫn giữ sắc mặt bình tĩnh phân phó Võ Tôn.

Tên đệ tử này của hắn đã có hơn mười tám ngàn tuổi rồi, dựa theo lý mà nói thì với thiên phú của hắn đáng ra hắn phải bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh từ lâu rồi mới phải.

Nhưng tên đồ đệ này của hắn có tính cách thật sự là quá bướng bỉnh.

Hắn muốn bản thân hắn phải lĩnh ngộ thêm một Đại Đạo Pháp Tắc tại Nhân Hoàng Cảnh, tuy nhiên việc lĩnh ngộ thêm một Đại Đạo Pháp Tắc xưa nay có bao giờ là chuyện dễ dàng đâu.

Đặc biệt là khi Đại Đạo Pháp Tắc đầu tiên mà tên đệ tử này của hắn lĩnh ngộ chính là Trường Sinh Đại Đạo, Đại Đạo đứng hàng thứ hai mươi trong ba ngàn Đại Đạo.

Một Trường Sinh Đại Đạo là quá đủ đối với đệ tử của hắn rồi.

Hắn chỉ yêu cầu tên đệ tử này của hắn hiểu rõ và ngộ được vài phần của Trường Sinh Pháp Tắc thôi, chỉ nhiêu đó thôi thì Linh Thiên Thần Linh hắn hoàn toàn tin tưởng sau này đệ tử của hắn chắc chắn sẽ trở thành một vị Thần Linh.

Uy chấn vạn cổ, chiếu rọi trăm châu cũng không phải nói chơi, có khi còn có thể lưu danh trong lịch sử của vô số châu vực.

Linh Thiên Thần Linh nhìn mọi việc vô cùng thấu triệt, có đôi khi hiểu rõ một Đại Đạo Pháp Tắc tốt hơn nhiều so với trầm mê lĩnh ngộ Đại Đạo Pháp Tắc thứ hai nhưng không thành công.

Đương nhiên là trừ những tình huống đặc thù ra.

Chương 318: Đế Phần xuất thế

Chương 318: Đế Phần xuất thế

Nói chung tuy Thiên Tôn lĩnh ngộ hai Đại Đạo Pháp Tắc thì sẽ mạnh hơn Thiên Tôn chỉ lĩnh ngộ một Đại Đạo Pháp Tắc.

Nhưng theo Linh Thiên Thần Linh thì tên đệ tử này của hắn hợp với việc đi sâu vào tìm hiểu một mình Trường Sinh Đại Đạo hơn.

Chỉ cần đệ tử của mình chịu nghe lời cùng với bình tĩnh lại, học cách kiên nhẫn và rèn luyện Đại Đạo của bản thân, Thiên Tôn nằm trong tầm tay.

“Về phần những người kia là ai thì vi sư cũng chỉ đoán sơ ra được mà thôi.”

Linh Thiên Thần Linh khi nói tới đây thì cũng hơi trầm xuống một chút, dù sao hắn cũng đã ngủ nhiều năm tháng rồi.

Dù cho sau khi trở thành Thần Linh hắn rất ít khi đi ra bên ngoài cùng với việc khi xưa hắn còn quá nhỏ nên cũng không thăm dò được nhiều thông tin.

Việc này cũng do tính trách hơi có phần ghét đấu tranh của hắn.

Nhưng dựa trên nhiều dấu hiệu như người trẻ tuổi kia có thể điều động nhiều đạo thống vây công Đạo Vũ Thiên Cung, thêm việc Linh Thiên Thần Linh cảm nhận được Pháp Tắc Chi Lực trên người y.

Còn có cảm giác nguy hiểm sâu xa trên người tên trẻ tuổi đó nữa.

Tất cả những thứ này giúp Linh Thiên Thần Linh biết rõ đối thủ lần này là truyền nhân của các Thế Lực Cấm Kỵ kia.

Đối với những thế lực này thì Linh Thiên Thần Linh đều duy trì trạng

thái ngươi không phạm ta ta không phạm ngươi.

Thế nên vừa nãy hắn chỉ cứu đệ tử của hắn ra thôi chứ không làm đại động tác gì cả.

Hắn muốn tra rõ xem người kia là ai rồi mới quyết định hành động sau này của bản thân ra sao.

Với lại hiện tại Linh Thiên Thần Linh cũng đang có một chuyện cực kỳ quan trọng phải làm, hắn không muốn kết thù oán với những thế lực đỉnh phong của Thái Cổ Tiên Vực.

“Sắp tới có một Đế Phần xuất thế đó, dựa theo cảm thụ của vi sư thì bên trong chắc chắn có một đại cơ duyên của ngươi.”

Linh Thiên Thần Linh nhìn xem đệ tử mình có sắc mặt âm trầm như thế thì nhịn không được lên tiếng, hắn biết rõ tâm tính hiện tại của đệ tử mình, trước đây thật lâu hắn cũng đã từng trải qua cảm giác này rồi.

Nhưng sau khi hắn đột phá lên Thần Ma Cảnh và trở thành một vị Thần Linh thì tâm tính của hắn cũng bắt đầu dần dần thay đổi.

Có nhiều chuyện sau khi trở thành Thần Linh thì hắn không còn quan tâm nữa.

Mặc dù hắn rất quan tâm Đạo Vũ Thiên Cung nhưng hắn biết lúc nào nên lấy lúc nào nên bỏ.

Đây cũng là lý do khi thấy Đạo Vũ Thiên Cung bị tàn sát thì trong lòng hắn không có quá nhiều chập trùng,

“Còn có một việc, đoán chừng ngươi khá là để ý đó!”

Linh Thiên Thần Linh hơi dừng một chút rồi sau đó lên tiếng, tin tức này khiến hắn không khỏi cảm thán thật may mắn.

“Cung chủ đời thứ nhất của Đạo Vũ Thiên Cung đang ở trong Vạn Thần Thiên Sơn, gần đây hắn đã tìm tới ta…”

Bên trong Lăng Thiên Đạo Tông.

Sau khi Tần Cửu Ca sắp xếp xong xuôi đám người Hư Nhược Tuyết thì hắn quay người tra xét thông tin về Đạo Vũ Thiên Cung mà Lăng Thiên Đạo Tông phái người đưa đến.

“Cung chủ đời thứ nhất của Đạo Vũ Thiên Cung có vẻ khá là bí ẩn

đó, không biết hắn có liên hệ gì với Võ Tôn không?"

Tần Cửu Ca khi nhìn thấy những thông tin này thì vẫn giữ được nét bình tĩnh.

Dựa theo tính chất từ đó tới nay của Khí Vận Chi Tử thì chắc chắn cả hai sẽ có liên hệ gì đó.

Tần Cửu Ca đoán chừng tu vi của vị cung chủ đời đầu Đạo Vũ Thiên Cung này ít nhất cũng là một vị Thần Linh, hơn nữa lại là Thần Linh cường đại hơn bình thường.

"Xem ra việc hệ thống thăng cấp cũng dẫn theo sức mạnh của Khí Vận Chi Tử cũng dần tăng lên."

Tần Cửu Ca nghĩ thầm việc này, hiện tại biện pháp thu hoạch Khí Vận Điểm của hắn càng lúc càng nhiều, hơn nữa thủ đoạn cũng dần nhiều lên.

Điều này mang tới một chỗ tốt cực kỳ rõ ràng đối với Tần Cửu Ca, nó sẽ giúp tu vi của Tần Cửu Ca càng lúc càng tăng nhanh.

"Đạo Tử, người của Cổ Tiên Giáo đến."

Một âm thanh vang lên trong đầu Tần Cửu Ca, đây chính là tông chủ Lăng Thiên Đạo Tông – Lăng Đạo.

Sau khi Tần Cửu Ca nghe được âm thanh của Lăng Đạo thì thần thắc vẫn như cũ.

Đối với Cổ Tiên Giáo thì Tần Cửu Ca đã có kế hoạch sẵn rồi.

Dù sao đây cũng là đạo thống của nữ nhân Võ Tôn, tuy không thể uy hiếp được Võ Tôn nhưng đối với nữ chính thì Cổ Tiên Giáo vẫn rất trọng yếu.

Nhưng hiện tại Tần Cửu Ca vẫn đang suy nghĩ xem có biện pháp gì thích hợp để lợi dụng Cổ Tiên Giáo, nói sao thì nói nó cũng là một Bất Hủ Đại Giáo mà.

Trong giáo tuyệt đối sở hữu một vị Thần Linh tọa trấn.

"Để bọn hắn vào đây đi."

Tần Cửu Ca nở nụ cười nhạt, xem ra trong Cổ Tiên Giáo này cũng không phải là trên dưới một lòng, trong đó chắc chắn có không ít người đang trách móc vì sao Thánh Nữ lại đắc tội với hắn.

Thế nên một màn như thế này mới xuất hiện.

Đây cũng là nhân chi thường tình, hậu quả mà bản thân ngươi gây ra thì sao lại bắt người khác gánh cùng.

Chương 319: Đây là nhân tính

Chương 319: Đây là nhân tính

Bên ngoài Lăng Thiên Đạo Tông.

Cổ Nguyệt Nhi thân mặc đồ đỏ có thần sắc cực kỳ bình tĩnh, tuy nhiên sâu trong ánh mắt của nàng lại đang có lửa giận đang thiêu đốt.

Có thể thấy được tâm tình của Cổ Nguyệt Nhi hiện tại không bình tĩnh như thần sắc của nàng.

Mỹ phụ đứng bên cạnh nàng thấy thế thì hơi lắc đầu, có thể thuyết phục được tiểu ma nữ của Cổ Tiên Giáo đi xin lỗi đã là một thành công lớn rồi, khó mà đòi hỏi thêm nữa.

Nếu nói đúng ra thì Cổ Tiên Giáo bọn hắn cũng không đắc tội gì người này cả, nhưng trong giáo bọn hắn lại không được đồng lòng, có rất nhiều phe phái khác nhau thế nên có một bộ phận người muốn Cổ Nguyệt Nhi tự mình đi xin lỗi tên kia.

Hơn nữa nhóm người này cũng không nhỏ.

Mặc dù Cổ Nguyệt Nhi thân là con gái của giáo chủ nhưng cũng là Thánh Nữ đương đại của Cổ Tiên Giáo, mà trong giáo lại không phải do một mình nhà bọn hắn độc đoán.

Những đạo thống cổ xưa như Cổ Tiên Giáo thường được nhiều gia tộc cường đại đồng thời chưởng quản.

Gia tộc của Cổ Nguyệt Nhi chỉ là một trong số đó mà thôi, tuy là gia tộc cường đại nhất trong tất cả nhưng vẫn chưa đủ để chuyên quyền độc đoán.

Đơn cử như Đại Trưởng Lão, đây là một nhân vật mà ngay cả chưởng giáo cũng không thể đối phó dễ dàng được, trước tới nay y vẫn luôn muốn thay thế địa vị dẫn đầu của Cổ Tộc trong Cổ Tiên Giáo.

Đối mặt với nhiều áp lực như thế, lại thêm phụ thân của Cổ Nguyệt Nhi cũng không muốn chỉ vì một chuyện nhỏ cỏn con như thế này mà đắc tội với người khác.

“Vào đi!”

Mỹ phụ đứng cạnh thở dài một cái rồi nói với Cổ Nguyệt Nhi.

Chuyện lần này thật sự là không còn đường nào cả, Thái Cổ Tiên Vực là nơi pháp tắc sâm nghiêm, cũng là nơi thực lực vi tôn, Cổ Tiên Giáo bọn hắn mặc dù không yếu nhưng một khi vô tình hay cố ý đắc tội một truyền nhân của Cổ Tộc cường đại khác thì cũng phải tự mình đi bồi tội.

Quả thật là đáng buồn.

Nếu tính ra thì chuyện này ai là người sai?

Rõ ràng tên truyền nhân Cổ Tộc kia không nói lời nào liền trực tiếp dẫn người đi vây công và diệt môn người ta.

Thậm chí ngay cả nguyên nhân hay lý do cũng không thèm đưa ra, giống như một trò đùa vậy.

Muốn diệt thì lập tức diệt ngươi.

Nói diệt tộc thì liền diệt tộc.

Thậm chí đối phương còn không cần trực tiếp ra tay mà chỉ cần một câu nói thôi là ngươi đã bị diệt tộc rồi.

Điều làm người khác khổ sở nhất chính là bản thân ngươi chỉ cần đứng lên bênh vực lẽ phải, chỉ trích người kia một tý thì người đầu tiên lên án ngươi không phải địch nhân mà là chính gia tộc đạo thống của ngươi.

Đây là nhân tính.

Thế nên tâm tình của nàng hiện tại cực kỳ khó chịu.

Tuy nhiên nói sao thì nói đây cũng là quy tắc của Tiên Vực, kẻ yếu chết cường giả sống, kẻ yếu chỉ xứng đáng làm con cờ cho cường giả khống chế mà thôi.

…

“Chúng ta lại gặp mặt rồi công tử.”

Mỹ phụ nhìn sang Tần Cửu Ca đang ngồi cao trên Đại Điện rồi mỉm cười nói.

Tại mấy ngày trước Thánh Nữ trong giáo của nàng chỉ đứng ra chống đối vị công tử trước mắt này một chút.

Chưa qua mấy ngày, vị công tử trước mắt còn chưa lên tiếng thì thế lực sau lưng nàng đã bắt các nàng tới đây để tự mình xin lỗi rồi.

Thật ra có nhiều người thuộc một mạch của Cổ Nguyệt Nhi muốn trợ giúp Võ Tôn, nhưng tiền đề là bọn hắn chỉ có thể âm thầm trợ giúp.

Nếu như trực tiếp trợ giúp thì không có chỗ tốt gì đối với Cổ Tiên Giáo bọn hắn cả.

Cũng có thể nói mặc dù Cổ Nguyệt Nhi dù rất tức giận khi thấy Võ Tôn bị trọng thương nhưng nàng không thể nói gì tên công tử trước mắt cả.

Nhiều nhất nàng chỉ có thể dùng đan dược và nhiều vật phẩm trị thương khác âm thầm trợ giúp y, cũng như âm thầm cứu giúp một số người của Đạo Vũ Thiên Cung, những việc này vẫn nằm trong phạm vi chấp nhận.

“Có chuyện gì!”

Thần sắc Tần Cửu Ca vô cùng bình tĩnh mà nhìn sang vị Thiên Tôn của Cổ Tiên Giáo, trong mắt không hề có chút e ngại nào.

Đối với Tiên Cổ Tần Tộc thì cường giả Thiên Tôn có rất nhiều.

Chỉ cần Tần Cửu Ca không làm chuyện gì quá đáng lắm thì tất cả cường giả Thiên Tôn đều sẽ nể mặt Tần Tộc sau lưng hắn.

Thế nên tuy cường giả Thiên Tôn đối với nhiều người là một ngọn núi cao không thể chạm nhưng đối với Tần Cửu Ca thì cũng bình thường mà thôi.

“Mấy ngày trước Thánh Nữ của giáo ta có hơi bất kính một chút đối với công tử, hi vọng công tử có thể tha thứ?”

Vị mỹ phụ này lên tiếng nói với Tần Cửu Ca, trong giọng nói của nàng mang theo một ít cầu khẩn.

Không còn cách nào cả, thế lực không bằng người nên chỉ có thể cầu khẩn mà thôi.

Tần Cửu Ca vẫn không nói lời nào mà nhìn Cổ Nguyệt Nhi, nhìn dáng vẻ của nàng hắn liền biết nàng không nguyện ý tới nơi này, chắc chắn là do trong giáo ép nàng tới.

Nghĩ đi nghĩ lại thì Tần Cửu Ca cười nhạt một cái, đây là chỗ tốt mà thân phận Đạo Tử mang lại.

“Vậy Cổ Thánh Nữ nghĩ sao?”

Chương 320: Ngươi muốn Võ Tôn sống sót không?

Chương 320: Ngươi muốn Võ Tôn sống sót không?

Tần Cửu Ca cười một cái rồi nhìn Cổ Nguyệt Nhi nói, hiện tại bỗng hắn nhớ tới thứ kia.

Cổ Nguyệt Nhi chỉ im lặng mà không nói lời nào, nàng tới đây đã là cực kỳ không tình nguyện rồi, nếu như bắt nàng mở miệng nói lời xin lỗi tới người đả thương Võ Tôn ca ca, còn diệt đi đạo thống của y thì là điều bất khả thi.

“Nguyệt nhi nhanh nói lời xin lỗi!”

Thần sắc của mỹ phụ đứng cạnh Cổ Nguyệt Nhi hơi có vẻ xoắn quýt, xem ra Thánh Nữ của bản thân vẫn còn phản đối quyết định đi xin lỗi này.

Về phần Cổ Nguyệt Nhi thì bên ngoài thần sắc của nàng vẫn còn vô cùng bình tĩnh.

Tuy nhiên ngay cả bản thân nàng cũng không biết hai tay của nàng không biết đã nắm chặt lại từ bao giờ.

Bắt nàng nói lời xin lỗi tới tên hung thủ đã trọng thương cùng diệt toàn bộ thế lực đứng sau lưng Võ Tôn ca ca sẽ khiến nàng áy náy và ân hận cả đời.

“Công tử…”

Mỹ phụ thấy một màn này thì như muốn nói điều gì đó, tuy nhiên nàng chỉ nói được hai chữ rồi trực tiếp im lặng.

“Không có chuyện gì cả, ta muốn nói chuyện một mình với Cổ Thánh

Nữ một chút.”

Tần Cửu Ca từ từ ngồi xuống ghế sau đó lên tiếng đáp lại, có vẻ hắn không bị hành vi vừa rồi của Cổ Nguyệt Nhi chọc giận.

Người khác nhìn vào thì sẽ thấy hình tượng một công tử tuấn tú lại còn tính cách ôn nhuận như ngọc nữa.

“Cái này…”

Ánh mắt của mỹ phụ kia hơi chớp động một chút, xem ra tính cách của vị công tử này khá là được.

Dù cho Thánh Nữ của Cổ Tiên Giáo nàng thất lễ cũng không bị nói gì.

Trông hắn rất giống một người dễ nói chuyện.

“Cũng không phải là chuyện gì quá quan trọng đâu, ta chỉ muốn từ Cổ Thánh Nữ đây để biết thêm một chút thông tin về Võ Tôn mà thôi, điều này cũng không được à?”

m thanh của Tần Cửu Ca lại vang lên.

Mỹ phụ thấy thế thì tiếp tục trầm mặc, nàng không biết vị công tử Cổ Tộc này có ý định gì.

Nhưng hiện tại phía nàng thân là người đi bồi tội cho người ta, nếu như không phải là yêu cầu gì quá quá đáng thì bên nàng đều phải nắm mũi mà chấp nhận thôi.

Với lại nàng cũng không sợ Thánh Nữ ăn phải thiệt thòi gì cả, vị công tử kia không có lý do để làm thế.

Nơi này là Lăng Thiên Đạo Tông, mỹ phụ chỉ cần cảm nhận nhẹ thôi là đã thấy được nơi này có không ít khí tức của cường giả Thiên Tôn Cảnh.

Chỉ một lát sau thì vị mỹ phụ này đã suy nghĩ thông suốt, nàng nhanh chóng đi ra khỏi đại điện.

Đợi sau khi nàng rời khỏi đại điện thì toàn bộ không gian xung quanh nơi này trở nên yên tĩnh như chết.

Tần Cửu Ca chỉ ngồi im không nói, chỉ là ánh mắt của hắn vẫn luôn đánh giá vị Khí Vận Nữ Chủ này.

“Ngươi có muốn Võ Tôn ca ca của ngươi sống sót không?”

m thanh của Tần Cửu Ca lúc này vang lên bên tai của Cổ Nguyệt Nhi, điều này khiến nàng giật mình ngước đầu lên nhìn, hai tay càng nắm chặt lại.

Trong ánh mắt của nàng khi nhìn Tần Cửu Ca cũng hiện lên một vằn máu khá rõ, xem ra lời này của Tần Cửu Ca đã chạm sâu vào trái tim của nàng.

“Ngươi biết vì sao ta muốn vây giết Võ Tôn ca ca của ngươi không? Đoán chừng trưởng bối của ngươi đã nói thân phận của ngươi cho ta rồi, nhưng dù thế ngươi vẫn dám dùng ánh mắt đó để nhìn ta, điều này chứng tỏ địa vị của tên Võ Tôn kia rất lớn trong lòng ngươi!”

“Còn về phần vì sao ta phải vây giết Võ Tôn thì đơn giản thôi, tất cả đều là vì ngươi!”

m thanh của Tần Cửu Ca hiện tại như mang theo từng tia Ma Khí, khí tức như đến từ Thâm Uyên.

“Ngươi nghĩ dưới sự vây giết của ta thì Võ Tôn ca ca của ngươi có thể chống trả được bao lâu?”

“Lần này chỉ là chơi đùa một chút cho vui mà thôi, nhưng lần sau thì ta có thể mời lão tổ trong tộc ra đều vây giết Võ Tôn ca ca của ngươi!”

“Đến lúc đó ngươi nghĩ hắn làm cách nào để sống sót đây? Ngươi nghĩ hắn có thể trốn thoát được như lần này không?”

“Ta không có nói đùa, tin ta, bằng vào thân phận của ta thì những gì ta nói không phải chuyện gì quá khó khăn.”

m thanh của Tần Cửu Ca vẫn nhu hòa như trước, thanh âm ôn nhu khiến người khác dễ chịu vô cùng.

“Đến tột cùng ngươi muốn nói gì?”

Cổ Nguyệt Nhi cố gắng đè xuống lửa giận trong lòng mình là lên tiếng, ánh mắt nàng nhìn thẳng vào Tần Cửu Ca, hai tay nổi đầy gân xanh.

Điều này chứng tỏ nàng đang ở biên giới của sự phẫn nộ rồi.

“Điều ta muốn nói cũng đơn giản mà, nếu như ngươi muốn tiếp tục nhìn thấy Võ Tôn ca ca của ngươi còn sống thì phải xem biểu hiện của ngươi như thế nào!”

“Trước tiên cởi quần áo xuống, thử xem thành ý của ngươi ra sao!”

“Giờ quyết định ở ngươi!”

“Cởi… Hay là không cởi?”

m thanh của Tần Cửu Ca vô cùng nhẹ nhàng nhưng khi truyền vào tai của Cổ Nguyệt Nhi thì nó lạnh như đến từ Cửu Thiên Hàn Ngục, khi lời của hắn vừa dứt thì gương mặt của Cổ Nguyệt Nhi lạnh như băng.

“Ngươi nghĩ thử xem, nếu như ta tiếp tục nhắm vào Võ Tôn ca ca của ngươi thì hắn có thể sống được thêm bao lâu?”

Thần sắc của Tần Cửu Ca vẫn không hề thay đổi, hắn vẫn nhìn Cổ Nguyệt Nhi rồi nói nhẹ ra, dù sao không có ai trên thế giới này biết rằng Tần Cửu Ca không thể tùy ý giết chết Khí Vận Chi Tử!

Với lại ai biết Võ Tôn là Khí Vận Chi Tử chứ? Ngoại trừ Tần Cửu Ca ra thì còn ai biết tới sự tồn tại của sinh vật Khí Vận Chi Tử này?

Thế nên Tần Cửu Ca hoàn toàn có thể sử dụng thủ đoạn như thế này để ép Cổ Nguyệt Nhi vào khuôn khổ, hắn tin chắc nàng không dám cược tính mạng của Võ Tôn.

Chương 321: Ta cởi

Chương 321: Ta cởi

“Ngươi không thể giết được Võ Tôn ca ca đâu, sư phụ của hắn chính là một vị Thần Linh đó!”

Hai tay của Cổ Nguyệt Nhi nắm chặt lại, thần sắc của nàng tuy có hơi lo sợ nhưng vẫn tin chắc rằng sư phụ của Võ Tôn sẽ bảo vệ cho y vô sự, không sợ sự truy sát của Tần Cửu Ca.

Đương nhiên những lời này cũng có tác dụng để nàng tự động viên bản thân.

Dù sao sự bối rối trong mắt nàng với hai bàn tay nắm chặt kia đã chứng tỏ trong lòng nàng không được tự tin như những lời nàng nói rồi.

“Thần Linh có thể là một tồn tại vô địch trong lòng ngươi nhưng đối với ta thì cũng chỉ thường thôi.”

Khi Tần Cửu Ca đang nói chuyện với Cổ Nguyệt Nhi thì Ma Đạo Khí Tức dần dần bao quanh người hắn.

Loại Đại Đạo Ma Khí này đôi khi có thể đưa tới tác dụng không nhỏ.

Trong lúc đó hắn còn lấy một cái Cổ Đỉnh có phong cách cực kỳ cổ xưa từ trong Nhẫn Trữ Vật ra, khi vật này vừa xuất hiện thì Thần Quang bắn ra tứ phía, khí tức của nó thậm chí còn có thể áp chế cho cao thủ Thiên Tôn không thể dò xét vào.

“Yên tâm, hiện tại vị trưởng bối kia của ngươi không thể thăm dò được hoàn cảnh trong đại điện!”

m thanh của Tần Cửu Ca tiếp tục vang lên, trong đó mang theo một tia dụ hoặc.

“Ngươi có thể yên tâm, chỉ cần ngươi làm những việc dựa theo ý muốn của ta thì ta có thể cam đoan không truy sát Võ Tôn ca ca của ngươi nữa!”

“Với lại chuyện này chỉ có ngươi biết, ta biết, còn có ai biết rõ được nữa? Võ Tôn ca ca của ngươi chắc chắn sẽ không thể biết được, ta có thể lấy nhân cách của ta cam đoan với ngươi.”

Thần sắc của Tần Cửu Ca vẫn bình tĩnh như trước, hắn nhẹ nhàng đi tới bên người của Cổ Nguyệt Nhi, hắn từ từ rút đai lưng của nàng ra một cách nhẹ nhàng, điều này khiến váy hồng của Cổ Nguyệt Nhi hơi trệ xuống một đoạn.

Hai bờ vai trắng nộn như tuyết lộ ra ngoài.

“Ngươi làm gì thế? Thả ta ra.”

Lúc này bỗng nhiên Cổ Nguyệt Nhi như nghĩ tới cái gì, nàng giật mình tỉnh lại sau đó la lên một tiếng giận dữ với Tần Cửu Ca, hai tay nàng muốn vịn lại váy dài đang từ từ trượt xuống.

Ánh mắt của nàng nhìn chằm chằm với Tần Cửu Ca như muốn ăn tươi nuốt sống hắn.

Trong đồng tử chứa đầy hàn quang.

Tần Cửu Ca thì vẫn tiếp tục cười nhạt không nói, hắn chỉ lùi lại và không tiếp tục làm gì nữa.

Tuy nhiên sau khi lùi được một khoảng thì hắn lập tức lấy ra một Ngọc Phù trong suốt, trên Ngọc Phù giống như được khắc Hư Không

Đại Đạo Chi Ý, không cần nói cũng biết được đây là một Truyền m Phù, hơn nữa là loại cực kỳ cao cấp.

“Ba, hai…”

Tần Cửu Ca đếm nhẹ trong miếng, khi lời vừa dứt thì Truyền m Phù trong tay hắn cũng sáng lên.

“Xin lão tổ…”

Còn chưa đợi Tần Cửu Ca nói xong cả câu thì đã có một âm thanh nhỏ vang lên.

“Ta cởi…”

Điều này khiến Tần Cửu Ca không nhịn được mà nở nụ cười.

m thanh kia cực kỳ đè nén cùng khuất nhục, khiến người khác không rét thì run.

Hai mắt Cổ Nguyệt Nhi đóng chặt lại, gương mặt để lại hai vệt nước mắt trải dài, hai tay nàng cũng không giữ bộ váy đang dần dần trượt xuống nữa.

Bộ váy hồng từ từ trượt xuống.

Hiện tại toàn bộ thân thể của Cổ Nguyệt Nhi đã lộ ra trước mặt của Tần Cửu Ca.

Chưa xét tới cái khác, những Khí Vận Chi Nữ này quả thật đều sở hữu dáng người không tệ tý nào.

Bờ vai mềm mại, da thịt trắng như tuyết, hai chân thon dài, cổ như thiên nga, tất cả cộng thêm hai hàng nước mắt trên mặt tạo nên một bức tranh cực kỳ thê mỹ.

Hiện tại trên người Cổ Nguyệt Nhi không còn khí chất kiêu căng khó thuần của một Tiểu Mã Nữ nữ mà là khí chất mềm mại.

Khiến cho người khác cực kỳ muốn bảo hộ.

“Hy vọng ngươi giữ lấy lời ngươi nói, bằng không thì dù cho ta hóa thành lệ quỷ ta cũng sẽ dây dưa ngươi.”

Cổ Nguyệt Nhi ráng nhịn khuất nhục, nước mắt chảy dài mà lên tiếng với Tần Cửu Ca.

Nàng không dám mạo hiểm đánh cược mạng sống của Võ Tôn, nàng không dám cược Võ Tôn ca ca hay sư phụ của y có thể sống sót dưới sự truy sát của tên công tử này.

Không muốn cược, cũng không dám cược.

Dù sao tính mạng của Võ Tôn ca ca cũng chỉ có một mà thôi.

So với sự trong sạch của nàng thì nàng càng để ý tính mạng của Võ Tôn ca ca hơn.

Nghe thế thì Tần Cửu Ca nở nụ cười nhạt, trên tay hắn lúc này chính là một khối Lưu Niệm Thạch, không biết khi Võ Tôn nhìn thấy một màn này thì hắn sẽ nghĩ gì.

Nói thế nào thì nói, Cổ Nguyệt Nhi chính là thanh mai trúc mã lớn lên cùng y.

Về phần thân thể của Cổ Nguyệt Nhi thì nó không có bất kỳ hấp dẫn nào đối với Tần Cửu Ca cả.

Tần Cửu Ca cũng không phải là ngựa giống hay gì, không phải loại người gặp ai cũng muốn làm một phát, mục đích của hắn chỉ là quay được cảnh vị Khí Vận Chi Nữ không mặc quần áo mà thôi.

Tần Cửu Ca nhìn Cổ Nguyệt Nhi đang nắm chặt hai mắt thì cười khẽ một tiếng, một lát sau thì Tần Cửu Ca đã rời khỏi tòa đại điện này, để lại Cổ Nguyệt Nhi ngồi một mình thút thít.

Tần Cửu Ca muốn nhìn xem liệu hai tên Khí Vận Chi Tử cùng Khí Vận Nữ Chủ thân là thanh mai trúc mã thì có bị việc này làm ảnh hưởng hay không.

Chương 322: Ngươi không hiểu nam nhân

Chương 322: Ngươi không hiểu nam nhân

Sau khi Cổ Nguyệt Nhi đi từ đại điện ra ngoài thì trên mặt nàng là một vẻ trầm mặc đến đáng sợ, không ai biết nàng đang suy nghĩ điều gì.

Hiện tại nàng cũng không biết nên dùng tâm lý ra sao để gặp Võ Tôn ca ca.

Không lẽ nàng nói bản thân vì muốn bảo vệ y mà cho nam tử khác nhìn thân thể sao?

Nếu thế thì sau này Võ Tôn ca ca còn có thể thích nàng sao?

Vì thế hiện tại Cổ Nguyệt Nhi có hơi hối hận trước hành động vừa rồi của mình.

Cũng do khi ấy lòng của nàng thật sự là quá khẩn trương, lại còn có một cổ khí tức vô danh quấy nhiễu.

Tất cả mọi thứ này gộp lại với nhau rồi mới tạo nên khung cảnh nàng cởi toàn bộ quần áo xuống.

Hiện tại Cổ Nguyệt Nhi chỉ có thể cầu mong vị Đạo Tử của Tiên Tổ Tần Tộc kia coi trọng chữ tín, không đem tin tức nàng bị hắn nhìn hết tiết lộ ra ngoài.

Nhớ lại lời của người khác, Cổ Nguyệt Nhi hoàn toàn không thấy nụ cười của Tần Cửu Ca ấm áp một tý nào.

Ngược lại, khi thấy nụ cười đó thì nàng như bị nhốt vào trong Cửu U Hầm Ngục.

“Võ Tôn ca ca dù có biết chuyện này thì chắc chắn hắn cũng sẽ tha thứ cho ta, nói không chừng Võ Tôn ca ca sẽ yêu thương ta thêm!”

Hiện tại Cổ Nguyệt Nhi chỉ có thể tự an ủi bản thân như vậy mà thôi.

Chắc hẳn Võ Tôn ca ca sẽ tha thứ cho nàng thôi.

Dù sao những việc này nàng làm cũng chỉ vì lo cho sự an toàn của hắn.

“Thánh Nữ có sao không?”

Mỹ phụ thấy từ khi Thánh Nữ đi ra khỏi tòa đại điện kia thì vẫn luôn trầm mặc nên hơi lo một tý.

Trong nội tâm của nàng hơi hiếu kỳ một chút, không biết đã có chuyện gì xảy ra mà Thánh Nữ lại như thế này, nên nàng mới mở miệng hỏi.

“Không… Không có chuyện gì cả.”

Cổ Nguyệt Nhi vội vàng lắc đầu trả lời, thần sắc của nàng trông có vẻ hơi bối rối.

Nàng hiện tại không dám nói cho bất kỳ ai bản thân đã bị tên làm tổn thương Võ Tôn ca ca kia nhìn thấy toàn bộ thân thể.

Phải biết rõ trong Thái Cổ Tiên Vực thì trinh tiết của nữ tử vẫn vô cùng trọng yếu.

Nữ tử bị nam nhân nhìn toàn bộ thân thể như nàng tại Thái Cổ Tiên Vực thì này thì không khác nào mất đi trong sạch vậy.

Hiện tại nàng chỉ có thể khẩn cầu rằng tên Đạo Tử kia sẽ nói giữ lời cùng Võ Tôn ca ca phải tin tưởng nàng.

Hơn nữa nàng vẫn tin rằng khi Võ Tôn ca ca biết chuyện này thì hắn cũng sẽ không có quá nhiều ý kiến.

Bởi vì Cổ Nguyệt Nhi tin rằng tình cảm giữa nàng và Võ Tôn ca ca lớn hơn tất cả.

"Quả thật là một mỹ nhân băng cơ ngọc cốt!"

Tần Cửu Ca vẫn dõi mắt nhìn theo Cổ Nguyệt Nhi, trên tay hắn hiện tại là tấm hình chụp Cổ Nguyệt Nhi không mặc gì.

Lưu Niệm Thạch này có cùng nguyên lý hoạt động với máy ảnh ở kiếp trước của hắn.

Chỉ có điều thứ này khác với máy ảnh là nó có thể quay lại toàn bộ quá trình, có thể nói nó giống camera hơn là máy ảnh.

"Hiện tại nhược điểm của vị Khí Vận Nữ Chủ đã nằm trong tay ta rồi, về sau nàng chỉ có thể nằm trong bàn tay ta mà thôi."

Tần Cửu Ca cười nhạt một cái, đối với những Khí Vận Nữ Chủ cực kỳ coi trọng nam nhân của mình như Cổ Nguyệt Nhi thì biện pháp giải quyết có rất nhiều, chỉ cần nghĩ một chút là có.

"Đúng là ngốc tới mức đáng thương, ngươi nghĩ rằng mối quan hệ giữa ngươi với Võ Tôn ca ca cứng rắn như sắt chỉ là vì ngươi xem xét mối quan hệ này dựa trên góc độ của nữ nhân."

"Ngươi chưa từng thử đặt mình vào góc độ suy nghĩ của một nam nhân!"

"Ngươi không hiểu nam nhân!"

…

Vạn Thần Tiên Sơn.

Thần Quang ngập trời, Tiên Cầm bay khắp nơi, vô số Tiên Sơn khổng lồ cao ngất, đâm qua cả những Tiên Vân bay cao.

Những ngọn núi này nếu như không nhìn từ phía trên xuống thì khó mà hình dung nó là một ngọn núi.

Nơi này càng giống như những đại lục to lớn được dâng lên một cách bất thường hơn.

Tất cả đều liên miên không dứt, khí thế rộng rãi, khí tức viễn cổ đập thẳng vào mặt.

Nếu như những người nhát gan nhìn thấy những dãy núi liên miên vô tận này thì chắc chắn sẽ cảm thấy cực kỳ kính sợ.

Những đạo thống cường đại từ thời cổ lão kia có truyền ngôn rằng nơi này có nhiều vị Thần Linh cường đại cùng tọa trấn.

Có người, có yêu, có ma, có quỷ.

Quả nhiên là vô cùng kinh khủng.

Thậm chí còn có người nói rằng Vạn Thần Thiên Sơn này có thể được tính là một thế lực mạnh gần bằng các Thế Lực Cấm Kỵ hơi yếu kia.

Điều này đại biểu cho việc trong Vạn Thần Thiên Sơn có một tồn tại như Thần Vương tọa trấn,

Tại trong một đám Tiên Vân.

“Tôn, hiện tại việc quan trọng nhất ngươi cần làm đó chính là đột phá lên Thiên Tôn Cảnh, ngươi biết không?”

“Ngươi chỉ cần tu luyện tốt Trường Sinh Pháp Tắc là được rồi, sau này thành tựu của ngươi chắc chắn sẽ vượt qua được vi sư!”

Chương 323: Vạn Thần Thiên Sơn

Chương 323: Vạn Thần Thiên Sơn

Linh Thiên Thần Linh nhìn nam tử từ trước tới nay vẫn vô cùng trầm mặc một cái rồi nói.

Hắn biết rõ từ sau khi Đạo Vũ Thiên Cung bị diệt thì trong lòng của tên đệ tử này của mình vô cùng khó chịu.

Nhưng bản thân hắn lại nghĩ rằng ngoại trừ thực lực bản thân ra thì tất cả những thứ còn lại đều không quá quan trọng, thế nên hắn không thể đồng cảm được với đệ tử mình.

“Gần đây vi sư nhận được truyền tin của tổ sư gia ngươi, hắn kêu gọi chúng ta gia nhập vào Vạn Thần Thiên Sơn, việc này đối với ngươi là một cơ duyên to lớn, hi vọng ngươi có thể cân nhắc thật tốt.”

Linh Thiên Thần Tôn nhìn đệ tử của mình rồi lên tiếng.

Đệ tử này của mình từ nhỏ đã vô cùng thê thảm rồi, khi đó y vẫn chỉ là một tiểu hài để cho người ta bắt nạt.

Mà trạng thái lúc đó của bản thân cũng không quá tốt.

Hắn và đệ tử gặp nhau cũng nhờ vào duyên số, từ sau khi cả hai gặp nhau và bái nhau làm thầy trò thì Võ Tôn tìm kiếm Linh Dược chữa thương cho mình, mình thì dạy bảo cho y tu luyện, cứ như thế với sự phụ trợ của hắn, thiên phú của Võ Tôn cũng dần dần được tăng cao.

Bởi vì lớn lên trong hoàn cảnh như thế cho nên vị đệ tử này của bản thân tuy mặt ngoài đối xử với ai cũng ấm áp nhưng bên trong thì lại có chút âm u.

Võ Tôn từ nhỏ đã có một giấc mơ đó là chưởng quản một đạo thống rồi xưng bá khắp Thái Cổ Tiên Vực.

Đây là dục vọng quyền lực.

Trong mắt của Linh Thiên Thần Linh thì chỗ nào của tên đệ tử này cũng tốt chỉ có tính cách là không ra sao cả.

“Tôn, chỉ cần ngươi có thể biểu hiện một cách xuất sắc trong Vạn Thần Thiên Sơn thì nói không chừng ngươi có thể trở thành Thần Tử tiếp theo đó.”

Linh Thiên Thần Linh tiếp tục lên tiếng ủng hộ người đệ tử này, đây cũng không phải là hắn nói mạng miệng hay gì, mặc dù hi vọng này cũng rất mong manh nhưng với thiên phú của Võ Tôn thì hy vọng

vẫn có.

Dù sao bản thân là sư tôn của y mà, thân là sư phụ không lẽ hắn lại không thể giúp đệ tử của mình hay sao? Lại còn thêm sự trợ giúp của vị cung chủ đầu tiên sáng lập nên Đạo Vũ Thiên Cung nữa, khả năng cũng không quá mỏng manh.

“Được!”

Võ Tôn hơi gật đầu một cái, hiện tại việc hắn cần làm thật tốt là đề thăng thực lực mình lên.

Có thực lực thì hắn mới có thể làm chủ, mới có thể báo thù được.

…

“Đinh, thu hoạch được mười ngàn Khí Vận Điểm!”

m thanh của hệ thống vang lên bên tai Tần Cửu Ca, đoán chừng những Khí Vận Điểm này đến từ việc hắn chụp hình Khí Vận Nữ Chủ.

Dù sao việc chụp hình Khí Vận Nữ Chủ tự nguyện cởi y phục không phải là chuyện nhỏ, dù đối với tương lai hay hiện tại đều sẽ ảnh hưởng nhiều vô cùng,

“Mười ngàn Khí Vận Điểm sao? Vẫn được, dù sao vẫn hơn không có gì!”

Vừa rồi Tần Cửu Ca đang cảm thụ động tĩnh bên phía Khí Vận Chi Tử – Võ Tôn.

Lợi khí giống như Đại Đạo Ma Chủng nếu như không sử dụng một cách triệt để thì ngay cả Tần Cửu Ca cũng muốn tự xin lỗi bản thân.

“Đế Phần, Vạn Thần Thiên Sơn, tên Khí Vận Chi Tử này nhiều chiêu thật!”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca hơi nheo lại, từ nơi sâu xa Tần Cửu Ca đã cảm nhận được chắc chắn Phiên Thiên Đế Ấn nằm ở chỗ này.

“Bối cảnh tốt, Vạn Thần Thiên Sơn là đạo thống mà tổ sư gia sáng lập Đạo Vũ Thiên Cung của ngươi gia nhập, tổ sư gia của ngươi có thể giúp ngươi tạo dựng một cơ sở tốt trong Vạn Thần Thiên Cung, cộng thêm việc sau lưng ngươi còn có một vị Thần Linh làm sư phụ nữa, đồ tốt đều bị ngươi chiếm đi hết!”

Tần Cửu Ca sờ sờ cái đầu nhỏ của Tần Ấu Vi rồi suy nghĩ.

Mặc dù Vạn Thần Thiên Sơn không phải là một đạo thống có thực lực ngang bằng với Tiên Cổ Tần Tộc của hắn nhưng nó cũng là một đạo thống có thể khiến Tiên Cổ Tần Tộc nhớ kỹ tên.

Tại Thái Cổ Tiên Vực này không phải thế lực nào cũng có thể được Tiên Cổ Tần Tộc nhớ tên được đâu, nhiều đạo thống cổ tộc bình thường còn không xứng đáng để Tần Tộc biết đến chứ đừng nói là nhớ.

"Công tử, việc ngươi muốn tìm hiểu tin tức về Đế Ấn liệu có tại Thiên Châu không đã bị nhiều đạo thống biết rõ."

Bỗng nhiên tông chủ của Lăng Thiên Đạo Tông lên tiếng truyền âm đến tai của Tần Cửu Ca, sau khi Tần Cửu Ca thu được tin tức Đế Ấn sắp xuất thế từ Võ Tôn thì hắn đã sai Lăng Thiên Đạo Tông đi tìm hiểu.

Dù sao chỉ cần nghe đến tên thôi cũng có thể thấy được Phiên Thiên Đế Ấn là một bảo vật cực kỳ cường đại rồi.

Từ trước đến nay Tần Cửu Ca luôn thích những loại bảo vật mạnh mẽ, cũng đúng, dù bảo vật trên người của hắn đã rất nhiều nhưng ai lại chê có thêm bao giờ?

"Tên Khí Vận Chi Tử này chắc hẳn là sắp lên đường đi tới Thiên Châu rồi, ta có thể sớm qua đó để hiểu rõ tình huống!"

Tần Cửu Ca nghĩ một hồi rồi quyết định, nói riêng về việc tầm bảo thì những tên Khí Vận Chi Tử này chắc chắn là tốt nhất.

Vậy thì đừng trách Tần Cửu Ca không khách khí.

"Hệ thống, giao diện!"

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong lòng, do mới có thể một khoảng Khí Vận Điểm nên hắn muốn sử dụng nó để thăng cấp bản thân một chút.

Khí Vận Điểm khi được chuyển hóa thành thực lực thì mới bắt đầu có giá trị.

"Ting, chủ nhân: Tần Cửu Ca."

"Thể chất: Đại Đạo Chủng Ma Thể, Long Hoàng Chân Thể, Đại Đạo Phi Tiên Thể."

“Thiên phú: Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn, Đế Uy, Tiên Vương Lâm Cửu Thiên.”

“Tu vi: Nửa Bước Thiên Tôn.”

“Thân phận: Thiếu chủ Tiên Cổ Tần Tộc.”

“Công pháp: Đạo Tâm Chủng Ma, Tiên Lâm Cửu Thiên, Thái Thượng Tiên Quyết…”

“Khí Vận Điểm: 50 ngàn.”

Chương 324: Nhân Hoàng thắng Thiên Tôn

Chương 324: Nhân Hoàng thắng Thiên Tôn

Chẳng mấy chốc, Tần Cửu Ca đã dùng Khí Vận Điểm để nâng cấp Ma Chủng và Đế Uy của mình. Bây giờ thực lực của Khí Vận Chi Tử càng ngày càng mạnh, Ma Chủng và Đế Uy của Tần Cửu Ca đương nhiên càng mạnh càng tốt.

“Đinh, hoàn thành cường hoá Đại Đạo Ma Chủng một lần nữa, tiêu tốn ba vạn Khí Vận Điểm.”

“Đinh, hoàn thành cường hoá Đế Uy một lần nữa, tiêu tốn một vạn Khí Vận Điểm.”

m thanh của hệ thống vang lên trong tâm trí của Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca cảm thấy rằng Ma Chủng của mình dường như có một sự cải thiện không thể giải thích được.

Sự cải thiện này như có như không, nhưng Tần Cửu Ca vẫn có thể cảm nhận được một chút.

Hơn nữa, vào thời điểm Tần Cửu Ca hoàn thành thăng cấp Đế Uy, hắn có cảm giác rằng mình đang dựa vào sự áp chế vô tâm của Đế Uy và Tiên Vương Tới Cửu Thiên.

Hắn có thể lĩnh ngộ được một, hoặc thậm chí là hai Đại Đạo Pháp Tắc của nhân vật Thiên Tôn có tu vi thấp.

Đây không phải hắn đang mơ, mà là Tần Cửu Ca thực sự cảm thấy

như vậy.

“Nhân Hoàng thắng Thiên Tôn, cũng không tệ.”

Tần Cửu Ca cười nhẹ nói, chênh lệch giữa Nhân Hoàng Cảnh và Thiên Tôn Cảnh là rất xa.

Đây không phải là loại tiểu thuyết vô não kiểu vượt qua mấy cảnh giới để đối địch thế giới mà Tần Cửu Ca đã đọc ở kiếp trước.

Nhân Hoàng chính là Nhân Hoàng, Thiên Tôn chính là Thiên Tôn.

Khó có thể bù đắp được khoảng cách giữa Quyền thống trị của con người và Vương quyền trên trời.

Tần Cửu Ca cảm thấy hiện tại có thể thắng được Thiên Tôn Tam Trọng, cũng có thể đánh một trận với Thiên Tôn Tam Trọng.

Đợi sau khi Tần Cửu Ca rèn luyện ở Nhân Hoàng Cảnh được một thời gian, thì vào thời điểm đó Tần Cửu Ca có thể xem như là hoàng đạo.

“Tần Ấu Vi cảm thấy thế nào về việc tu luyện?”

Thần sắc Tần Cửu Ca mỉm cười, chạm vào Tần Ấu Vi, người luôn thích ở bên cạnh hắn, nở một nụ cười thân thiện.

Hắn biết rằng một ngày nào đó, muội muội Khí Vận Thần Nữ này sẽ trưởng thành và trở thành trợ thủ đắc lực của hắn.

“Ừm.”

Đôi mắt sáng và yên tĩnh của Tần Ấu Vi nhìn Tần Cửu Ca và nhẹ giọng ừ một tiếng.

“Ấu Vi là ngoan nhất.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng ôm Tần Ấu Vi vào lòng, nhưng hắn lại rất yêu quý người muội muội mà mình nhận nuôi này.

Mặc dù trong Tiên Cổ Tần Tộc có rất nhiều người cực kỳ miễn cưỡng được coi như là biểu muội của hắn, nhưng Tần Cửu Ca không hề có cảm tình gì với họ.

Tần Cửu Ca không yêu quý họ nhiều như với Tần Ấu Vi.

Thứ tình cảm này rất kỳ quái, rõ ràng giữa bọn họ không có quan hệ huyết thống máu mủ gì, nhưng Tần Cửu Ca rất muốn tương lai Tần

Ấu Vi này sẽ ở bên cạnh hắn.

Hắn biết Tần Ấu Vi nghĩ gì về hắn, nhưng Tầm Cửu Ca không thèm để ý.

Bây giờ Tần Ấu Vi đột nhiên bị ca ca của mình kéo vào trong vòng tay của hắn nên nàng hơi đỏ mặt, bàn tay nhỏ bé của nàng nhẹ nhàng ôm lấy Tần Cửu Ca.

Tần Ấu Vi cảm thấy rằng khi ở trong vòng tay của ca ca nàng là lúc nàng có nhiều tâm sự nhất.

Cảm giác thật ấm áp.

.....

Thiên Châu, Luân Hồi Đế Bi.

Đây là một nơi có cảnh tượng kỳ lạ ở Thiên Châu, tên của nó không chỉ được xưng là Đế Mộ, mà còn có truyền thuyết chôn cất Đế, đương nhiên truyền thuyết này có tính khả nghi rất lớn.

Tất cả mọi người trong Tiên Vực đều biết rằng các vị Đế không thể bị sỉ nhục.

Nói cách khác, các vị Đế sẽ không bao giờ chết.

Vậy việc chôn cất Đế từ đâu mà ra?

Mặc dù người ở Ngoại Giới vẫn gọi Đế Mộ là một phần mộ, nhưng nơi này không có vẻ âm u.

Trái lại, nơi đây giống như chốn thần tiên, chim hót hoa nở, xuất hiện nhiều linh khí.

Có rất nhiều linh thú bay trên trời và đi trên mặt đất sống quanh đây.

Nếu không được biết đến với cái tên Đế Mộ, không ai nghĩ nơi này lại là một phần mộ.

Diện tích của Đế Mộ rất lớn. Hơn nữa, kể cả muốn đi vào từ Ngoại Giới cũng không khó.

Nhưng muốn tiền vào sâu bên trong thì khó khăn trùng điệp.

Một số người nói rằng nó là phần tàn tích từ một toà nhà của một đạo thống cổ xưa trước đây.

Bởi vì muốn vào Đế Mộ thì nhất định phải vượt qua khảo nghiệm bên ngoài Đế Mộ. Đó là một thác nước Thông Thiên.

Nó luôn được gọi là Đế Bộc.

Một số người còn nói rằng thác nước Thông Thiên này chính là Chân Thần Môn trong truyền thuyết. Vượt qua Chân Thần Môn này thì có thể trở thành một Thần Linh trưởng thành.

Bây giờ thác nước này dường như bị một kiếm chia đôi.

Từ một chia thành hai.

“Hoàng huynh, chắc chắn bao nhiêu phần trăm có thể giành được Chân Thần Lệnh thượng đẳng?”

Bộ Thần Đạo, người đang mặc y phục màu xám, nhìn thác nước Thông Thiên lớn trước mặt mình và nói với ngữ khí hơi có chút nghiêm trọng.

Đây không phải là một thác nước đơn thuần, nó ẩn chứa rất nhiều khí tức Thần Linh.

Nếu người bình thường ở nơi này thì nhất định sẽ bị khí tức ở đây áp bức đến chết.

Để vượt qua nơi này là khó càng thêm khó, mà muốn giành được Chân Long Lệnh thì phải có biểu hiện xuất sắc mới được.

Câu hỏi là tại sao một số người lại nói rằng Đế Mộ này là phần di chỉ của một đạo thống cổ xưa.

Người bình thường muốn đi qua Đế Mộ đều phải đi qua thác nước Thông Thiên lớn này.

Người có khả năng vượt qua thác nước Thông Thiên lớn ẩn chứa khí tức Thần Linh này đã là cực kỳ cường đại.

Hơn nữa đột phá được thác nước Thông Thiên lớn này cũng là đẳng cấp.

Khi ngươi vượt qua được thác nước Thông Thiên lớn này thành công, trong tay người vượt qua được thác nước này sẽ xuất hiện một chiếc lệnh bài.

Đây là nguồn gốc của Chân Long Lệnh.

Chương 325: Thiếu niên Thiên Long

Chương 325: Thiếu niên Thiên Long

Chân Long Lệnh cũng được chia làm nhiều đẳng cấp. Căn cứ vào ánh sáng phát ra trên Chân Long Lệnh liền có thể phán đoán được cấp bậc của nó.

“Chín mươi phần trăm có thể lấy được Chân Long Lệnh thượng đẳng.”

Thanh niên được Bộ Thần Đạo gọi là hoàng huynh mang thần sắc hờ hững, nhìn xuống tất cả những thứ phía dưới mà mình đã nắm chắc.

“Tu vi của Hoàng huynh vĩnh viễn thâm sâu không lường được như vậy, Chiến Đạo hổ thẹn.”

Bộ Thần Đạo, người đang mặc y phục màu xám thở dài một hơi. Tuy hắn là Đại Đạo Tử đương thời của Bộ Chiến Đế Tộc, nhưng so với thế hệ Chân Long của Loạn Cổ Hoàng Tộc này thì vẫn yếu hơn rất nhiều.

Đây là kẽ hở mà hắn đã biết.

Hắn chỉ có bảy mươi phần trăm có thể lấy được Chân Long Lệnh.

Người mà hắn gọi là Hoàng huynh chính là Chân Long của Loạn Cổ Hoàng Tộc, Hoàng Cực Thiên.

“Người của Phật Tộc ở Đại Tây Châu cũng tới.”

Thần sắc của Bộ Thần Đạo hơi nghiêm trọng, hắn nhìn về phía Linh Thiền, Phật tử vô cùng hiền lành của Phật Tộc.

Nói không chừng người cùng thế hệ với hắn tới từ Thiên Châu hôm nay khiến hắn đặc biệt kiêng kị chính là vị Phật tử đang đứng đầu Phật Tộc này.

“Kẻ này rất mạnh, thật đáng gờm.”

Đôi mắt của Hoàng Cực Thiên nhìn thật sâu vị Phật tử Linh Thiền này.

Hắn cảm thấy vị Linh Thiền này còn cường đại hơn rất nhiều các vị Thiên Tôn trong tộc của hắn.

“Đúng rồi, có phải vị Tần Tộc kia cũng đến Thiên Châu Cảnh Nội không?”

Hoàng Cực Thiên nói với thần sắc không thay đổi. Đôi mắt hắn nhìn ra phương xa. Theo cổ sử, Thái Cổ Hoàng Tộc bọn hắn và Tiên Cổ Tần Tộc là hai chủng tộc không hợp nhau.

Đương nhiên, nhân vật kiệt xuất nhất trong thế hệ Thái Cổ Hoàng Tộc cũng muốn so tài với Đạo Tử của Tần Tộc này một chút.

“Ta cũng có thể lập tức bước vào Nhân Hoàng và trở thành một vị Nhân Hoàng.”

Trong lòng Hoàng Cực Thiên thầm nghĩ, có thể bước vào Hoàng Đạo ở tuổi của mình đã là một yêu nghiệt thiên tài, theo lý thuyết, một bộ phận rất ít yêu nghiệt cùng thế hệ với hắn có thể trở thành Nhân Hoàng trong thời gian này.

Điều này phù hợp với quy luật trưởng thành của thế hệ thanh niên ở Tiên Vực. .

Đương nhiên, điều này tuyệt đối là trừ Đạo Tử của Tần Tộc. .

Nếu không, thì đã không giống như vậy.

Phốc, phốc, phốc.

Ngay trong khi Hoàng Cực Thiên và Bộ Thần Đạo đang nói chuyện phiếm, có không ít yêu nghiệt có khí tức cường đại xông vào thác nước Thông Thiên này.

Thẳng lên bầu trời, giống như thiếu niên Chân Long vậy.

“A Di Đà Phật, bần tăng tự bỏ tu vi để đột phá Đế Bộc này.”

Một câu Phật Ngữ vang lên ở đây, lập tức truyền ra vô vàn Phật m.

Linh Thiền mỉm cười với vẻ từ bi, tu vi trên người hắn bị giảm, nhanh chóng từ Thiên Tôn Cảnh hạ xuống Nhân Hoàng Cảnh. Đế Bộc nơi này tuy rằng rất mạnh mẽ, nhưng cũng không có ảnh hưởng lớn đến những người đang ở Thiên Tôn Cảnh.

Tất nhiên, trong truyền thuyết về Chân Thần Môn hoàn chỉnh thì nó vẫn có ảnh hưởng rất lớn đối với các vị Thiên Tôn, nhưng nơi này lại

không phải là Chân Thần Môn hoàn chỉnh.

Khi Linh Thiền nói, toàn thân hắn toát ra Phật đạo kim quang, vô cùng lấp lánh.

“Chưởng Trung Phật Quốc.”

Linh Thiền nhẹ nhàng nói một hơi, lúc này trên tay hắn tràn đầy kim quang lấp lánh, lúc này thân ảnh của hắn dường như đang chìm đắm trong một lãnh thổ của Phật Tộc.

Dường như có vô số Phật tử đang vô dùng thành kính xung quang Linh Thiền. .

Những người này đều có cùng một hành động, đó là triều bái Linh Thiền đang phát ra Phật quang toàn thân.

Linh Thiền, người phát ra vô số Phật quang trên thân mình, chậm rãi vượt qua thác nước Thông Thiên lớn này.

“Muôn ngàn Phật lực, thêm vào thân ta.”

Linh Thiền dường như cảm nhận được áp lực không gì sánh kịp, trong lòng bình tĩnh nói.

Mặc dù những người theo đạo Phật của họ không có tính háo thắng, nhưng Linh Thiền tất nhiên sẵn sàng làm những việc như thế này để chứng tỏ sự đột phá của mình.

Đôi mắt của những yêu nghiệt thiên tài xung quanh Đế Bộc này hiện đang nhìn vào Linh Thiên của Phật Tộc, người đang tỏa ra Phật quang trên khắp cơ thể của mình.

Phật Tộc vẫn luôn là một chủng tộc rất mạnh mẽ.

Vẻ mặt của Linh Thiền hơi thay đổi, hiện tại hắn ta đang bị tấn công bởi Đế Bộc này, lực tác động của thác nước ở nơi này rất mạnh.

Dù thế nào thì bên trong Đế Bộc này cũng có thần lực.

“Nam Mô A Di Đà Phật, Nam Mô A Di Đà Phật.”

Vô số hoà thượng xung quanh Linh Thiền đã cùng nhau niệm chú để gia trì cho Linh Thiền.

.....

“Linh Thiên cũng ở đó.”

Thần sắc của Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn thác nước lớn toát ra sức mạnh không thể giải thích được, thác nước này giống như một kết giới hơn.

Ngăn cản một số người đi vào bên trong Đế Mộ.

“Cửu Ca, người của Loạn Cổ Hoàng Tộc và Bộ Chiến Đế Tộc cũng ở đó.”

Lúc này, đôi mắt Hư Nhược Tuyết đang nhìn Hoàng Cực Thiên và Bộ Thần Đạo, hai người có khí tức vô cùng cường đại.

Hai chủng tộc Loạn Cổ Hoàng Tộc và Bộ Chiến Đế Tộc này cùng đối đầu với Tần Tộc, cho nên tất nhiên cũng không có quan hệ tốt với Hư Không Đế Tộc.

Xét cho cùng, Hư Không Đế Tộc có quan hệ rất thân thiết với Tiên Cổ Tần Tộc.

Đương nhiên cũng không thoải mái với bọn họ.

“Ừm.”

Tần Cửu Ca cũng nhìn thấy Hoàng Cực Thiên và Bộc Thần Đao, thật ra hắn không biết người đó là Hoàng Cực Thiên, nhưng mà có thể đứng bên cạnh Bộc Thần Đao, hơn nữa khí tức của hắn ta còn mạnh hơn so với Bộc Thần Đao.

Chương 326: Chân Phật

Chương 326: Chân Phật

Đương nhiên, hắn cũng phải là yêu nghiệt của Loạn Cổ Hoàng Tộc.

“Cửu Ca, ta muốn đột phá Đế Bộc này.”

Hư Nhược Tuyết nhẹ nhàng xoa xoa cánh tay của Tần Cửu Ca, nói với giọng điệu nhu hoà.

Nàng cũng không là nhân vật kiểu bình hoa di động. Là Đế Nữ của Hư Không Đế Tộc, Hư Nhược Tuyết đương nhiên có sự kiêu ngạo của riêng mình.

Khi nàng đến Thiên Châu, nàng cũng đã nghe nói về Đế Mộ này, nàng cũng biết một chút về thác nước Thông Thiên lớn này.

Nó cũng tương đương với một phương pháp để kiểm tra và đo lường thiên phú của mình.

“Được.”

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng rồi nói, đối với những nữ nhân bên cạnh mình giống như vậy, Tần Cửu Ca luôn ủng hộ các một nàng tự mình gánh vác một phương.

Mối quan hệ như vậy có lẽ càng giống kiểu thuộc hạ hơn.

Nghe được lời hứa của Tần Cửu Ca, trong lòng Hư Nhược Tuyết hơi vui mừng, một cây trường thương trắng như tuyết từ trong tay nàng hiện ra, phóng ầm ầm về phía bên trong Đế Bộc.

Giống như một nữ chiến thần cái thế với cây trường thương trong tay.

Nhìn thấy Hư Nhược Tuyết mang theo trường thương của mình và bay về phía Đế Bộc, Hoa Khinh Ngữ, người đã đứng bên cạnh Hư Nhược Tuyết, khẽ mỉm cười với Tần Cửu Ca rồi cũng bay thẳng qua.

Nàng cũng là yêu nghiệt của Thiên Châu.

“Ca ca, ta cũng muốn.”

Tần Ấu Vi, người đang mặc y phục màu đen, kéo y phục của Tần Cửu Ca, nói với giọng bình tĩnh.

“Ngươi đi làm sao được?”

Tần Cửu Ca vỗ vỗ Tần Ấu Vi một cái, tuổi còn nhỏ mà không lo học cho tốt, không biết trong cái đầu nhỏ bé này đang chứa cái gì.

“Hừ.”

.....

“Vạn Phật Tướng.”

“Phật Tộc Vạn Phật Tướng.”

Bên cạnh Đế Bộc, có không ít ánh mắt của các yêu nghiệt nhìn cảnh tượng Vạn Phật Triều Tông xung quanh Linh Thiền, trên mặt lộ ra vẻ

vô cùng kinh ngạc.

Phật Tử của Phật Tộc này tuyệt đối có tư chất của Phật Tổ.

Trong tương lai, hoàn toàn có khả năng cao hắn sẽ thành một vị Phật Tổ và giáo hoá cho chúng sinh.

Chứng đạo chân Phật trong Phật Tộc.

“Vị Linh Thiền của Phật Tộc này quả thật quá ghê gớm”.

Bộ Thần Đạo nói với ngữ khí nghiêm trọng, từ lâu hắn đã nghe nói về việc Linh Thiền của Phật Tộc ở Đại Tây Châu có nghị lực rất lớn khi đi bộ khắp châu vực.

Hắn tự cho rằng bản thân hắn cũng là một người có đạo tâm mạnh mẽ, nhưng nếu mà nói về việc để hắn và vị Linh Thiền của Phật Tộc này đi bộ khắp châu vực, thì Bộ Thần Đạo cảm thấy hắn không làm được.

Đương nhiên cũng không phải nói đạo tâm của Bộ Thần Đạo không kiên định, mà là bởi vị Đạo của hắn và vị Linh Thiền này có sự khác biệt.

Đạo khác nhau, nhu cầu cũng khác nhau.

“Sao có nhiều Đại Đạo Pháp Tắc Hư Không như vậy, là ai thế?”

Ánh mắt của Hoàng Cực Thiên đột nhiên nhìn về phía nữ tử áo trắng tuyệt sắc đang bay tới, nàng giống như một tiên nữ, phía sau lưng có một đại đạo hiện lên mờ ảo, toát ra một luồng khí tức hư vô.

“Nữ tử như này là cực phẩm.”

Hoàng Cực Thiên nhìn Hư Nhược Tuyết với thần sắc bình tĩnh và nhẹ nhàng nói.

Mặc dù hắn là Chân Long đương thời của Loạn Cổ Hoàng Tộc, nhưng hắn vẫn hiếm khi nhìn thấy một nữ tử như vậy.

Bùm!

Bàn chân trắng như tuyết của Hư Nhược Tuyến đạp nhẹ liền khai phá khí tức hư không trên thân thể.

“Hư Không Đế Chưởng.”

Hư Nhược Tuyết nói với vẻ mặt bình tĩnh, tay nàng đánh ra một chưởng, không gian giống như thể vỡ vụn, đánh vào thác nước đang hướng về nàng tràn xuống.

Lượng nướng từ thác đang đổ về phía nàng kia bị nàng đánh cho văng ra.

“Người của Hư Không Đế Tộc.”

Ngay khi Hoàng Cực Thiên nhìn thấy một chưởng của nữ nhân với dung mạo như thiên tiên nữ tử này, hắn ta lập tức đoán được nữ nhân này nhất định là người của Hư Không Đế Tộc.

“Xem ra đúng là nàng. Nếu nàng đã tới, vị kia chắc cùng đang ở chỗ này.”

Hai mắt Hoàng Cực Thiên nhíu lại, hắn biết Hư Không Đế Tộc và Tiên Cổ Tần Tộc có quan hệ mật thiết, nữ nhân này có thực lực cường đại như vậy, chắc chắn là Đế Nữ của Hư Không Đế Tộc.

Có quan hệ thông gia với vị kia.

Trên thực tế, theo thực lực tổng thể mà nói, Loạn Cổ Hoàng Tộc bọn hắn không sánh được với Tiên Cổ Tần Tộc. Đương nhiên Hoàng Cực Thiên biết được điều này.

Có điều chênh lệch cũng không nhiều.

Đột nhiên.

Phật quang trên người Linh Thiền đang ở trong Đế Bộc chấn động, giống như một vệt kinh quang đột phá Đế Bộc vậy.

Vào thời điểm Linh Thiền đột phá được Đế Bộc.

Một lệnh bài toả ra thần quang tột cùng sáng chói xuất hiện trong tay Linh Thiền.

Trên lệnh bài có một Chân Long sinh động như thật, chân thực đến mức dường như muốn lập tức nhảy từ trong lệnh bài ra ngoài vậy.

“Chân Long Lệnh Thượng Đẳng.”

“Đó là Chân Long Lệnh Thượng Đẳng.”

Rất nhiều người đang có mặt lên tiếng cảm thán, nhìn thần quang phát ra từ Chân Long Lệnh trong tay Linh Thiền, hoàn toàn có thể

nhận ra rằng Chân Long Lệnh này là Chân Long Lệnh Thượng Đẳng.

Trong khi phần lớn những người đang quan sát Linh Thiền của Phật Tộc, cũng có không ít người đang quan sát vị thiên tiên nữ tử vừa mới đạp lên không trung bay đến.

Vị nữ tử thiên tiên này cũng tản ra khí tức rất cường đại.

Lúc này, toàn thân Hư Nhược Tuyết được bao bọc trong thần quang, khuôn mặt xinh đẹp, làn da trắng như tuyết, tay cầm một cây trường thương màu trắng bạc, đứng vững trước trùng kích của Đế Bộc sừng sững.

“Thiên phú của Nhược Tuyết vẫn rất tốt.”

Tần Cửu Ca nói nhẹ nhàng khi nhìn Hư Nhược Tuyết với dáng vẻ như thể một đời làm Thần Nữ từ xa.

Trong số những người phụ nữ bên cạnh hắn, thiên phú của Hư Nhược Tuyết có thể xếp vào hàng đầu.

Chương 327: Tương lai chắc chắn Ấu Vi sẽ vô cùng lợi hại

Chương 327: Tương lai chắc chắn Ấu Vi sẽ vô cùng lợi hại

Trong Tần Tộc cũng có những nữ nhân ưu tú như vậy.

Tần Ấu Vi không nói gì, nhưng nhìn Hư Nhược Tuyết ở phía xa bằng ánh mắt rất bình tĩnh, trong lòng âm thầm ghi nhớ.

Nàng nắm chặt lòng bàn tay, cảm thấy tu vi hiện tại của mình không được ca ca công nhận.

“Trong tương lai Ấu Vi sẽ cực kỳ lợi hại.”

Tần Cửu Ca khẽ cười, nếu Hư Nhược Tuyết biết một tiểu nha đầu tóc vàng muốn so tài với nàng, không biết nàng sẽ chết vì cười không.

Hơn nữa Tần Cửu Ca thực sự nghĩ rằng trong tương lai Tần Ấu Vi có khả năng cao sẽ vượt qua Hư Nhược Tuyết, dù gì thì Tần Ấu Vi cũng là một Khí Vận Thần Nữ.

Mặt bài của Khí Vận Thần Nữ vẫn còn rất lớn.

Cùng với sự điều chỉnh và dạy dỗ của Tần Cửu Ca, khi Tần Ấu Vi lớn lên chắc chắn sẽ rất mạnh mẽ

Có lẽ nàng có thể trở thành nữ tử có thiên phú mạnh mẽ nhất trong số những người xung quanh Tần Cửu Ca.

Đế Bộc.

“Nữ nhân này thật xinh đẹp, không biết sau này sẽ ở cùng ai.”

Những yêu nghiệt nam nhân có mặt ở bên cạnh nói, giọng điệu lộ ra vẻ ghen tị.

Rốt cuộc, một nữ tử như thế này có tướng mạo trông thật tuyệt sắc, sức mạnh và thiên phú của nàng cũng rất cao.

Hầu hết nam nhân đều muốn lấy nàng làm của riêng mình và một mình nhấm nháp.

“Đúng vậy, không biết loại nam nhân nào có thể khuất phục một nữ tử như vậy.”

Người nào đó bên cạnh cũng đáp lại bằng một tiếng thở dài.

Địa vị của những nữ tử như vậy chắc hẳn phải cao, vì vậy những nữ tử như họ có tầm nhìn cũng rất cao.

Nếu muốn lọt vào mắt xanh của nàng, khi đó vô cùng khó khăn.

“Còn có một nữ tử tuyệt mỹ cũng là yêu nghiệt.”

Một số người hướng mắt về phía một nữ tử tuyệt đẹp không kém, cả hai nữ tử này đều rất xinh đẹp, và nhìn tu vi thiên phú của họ cũng rất mạnh mẽ.

Điều này rất hấp dẫn đối với cẩu độc thân như bọn họ.

“Đó là Hoa Khinh Ngữ, thiếu cung chủ trẻ tuổi của Dao Đài Tiên Cung ở Hoa Châu.”

Những người có mặt đương nhiên là yêu nghiệt của các đạo thống ở Thiên Châu, cho nên bọn họ mới có thể nhận ra nữ nhân tuyệt sắc này.

“Ngươi nói nam nhân như thế nào mới có thể được nếm thử nữ nhân

như vậy, ta trong lòng vô cùng ghen tị.”

Lúc này một tên nam tử có tướng mạo phổ thông nói với vẻ mặt và ngữ khí đều là cực kỳ thèm muốn.

Nữ tử như vậy cũng là hình mẫu người tình trong mộng của hắn.

Ngay sau đó, Hư Nhược Tuyết đứng vững được trước thần lực trong Đế Bộc, cắn chặt đôi môi đỏ mọng, nhẹ nhàng quát một hơi.

Trực tiếp lao ra khỏi Đế Bộc.

Tại thời điểm này, bên trong Đế Bộc, một lệnh bài toả ra thần quang xuất hiện xuất hiện trong tay Hư Nhược Tuyết.

Mặc dù thần quang không mạnh bằng chiếc lệnh bài của vị Linh Thiền ở Phật Tộc vừa rồi, nhưng cũng không hề yếu.

“Chân Thần Lệnh.”

Lúc này lập tức có người cảm thán, người nữ tử có dung mạo xinh đẹp, thiên phú lại cao cường như vậy, nói chung là so với những nữ tử bình thường mà nói, nàng là người nổi bật nhất trong đám người.

Tuy nhiên, rất nhanh, Hư Nhược Tuyết cầm trong tay Chân Thần Lệnh và bay thẳng một đường đến bên cạnh một nam tử.

Phong thái nhu hoà.

Có vẻ như chắc chắn có vấn đề với nam tử mặc đồ màu trắng này.

“Không.”

Nhìn cảnh này, các yêu nghiệt thiên tài nam giới đang có mặt đều cảm thấy nhói trong tim.

Ta không ngờ rằng một nữ tử thiên tư xuất sắc như vậy lại thực sự là hoa đã có chủ.

Ta không biết liệu nam nhân mặc y phục màu trắng kia có bắt được nàng không.

Khi nghĩ đến việc một nữ tử bị đối xử như vậy, một số nam nhân là yêu nghiệt thiên tài hiện tại cảm thấy như máu chảy ra từ trái tim của họ.

“Nhìn xem, Hoa Khinh Ngữ của Dao Đài Tiên Cung cũng đi qua Đế

Bộc và lấy được Chân Thần Lệnh.”

Đột nhiên có người nhìn về hướng Hứa Khinh Ngữ và nói, đây là Thiên Tiên Tử của đến từ Thiên Châu của bọn họ, nên đương nhiên có rất nhiều yêu nghiệt đến từ Thiên Châu đang âm thầm quan sát động tác của Hoa Khinh Ngữ.

Nhưng cảnh tượng tiếp theo đã khiến không ít yêu nghiệt thiên tài trong đạo thống cổ tộc ở bên trong Thiên Châu phải rơi lệ.

Bởi vì vị Tiên Thiên Tử thuộc về Thiên Châu của bọn họ này cũng từ từ bay tới người đang mặc y phục màu trắng vừa rồi.

“Chết tiệt, hắn là ai vậy, thật là điên mà.”

Rất nhiều yêu nghiệt thiên tài đang có mặt đang có cảm xúc không tốt. Ngươi có thể chịu đựng cảnh này không?

Hắn vốn là yêu nghiệt của đạo thống ở Thiên Châu, mà là yêu nghiệt ở Thiên Châu thì làm sao có thể không biết đến Hoa Tiên Hoa Khinh Ngữ của Thiên Châu.

Cái tên này nằm trong ngôi vị thứ ba của bảng xếp hàng Thiên Tiên ở Thiên Châu.

Với những người như vậy có rất nhiều người ái mộ.

Chỉ có một số Tiên Tử trong bảng danh sách Thiên Tiên ở Thiên Châu, chưa kể người đứng đầu trong bảng danh sách Thiên Tiên là cung chủ của Dao Đài Tiên Cung.

Những người như vậy từ lâu đã trở thành một vị cự đầu Thiên Tôn Cảnh.

Những người có thể giết họ bằng một cái tát.

Họ không đủ can đảm để theo đuổi vị Cung Chủ của Dao Đài Tiên Cung kia.

Nghe nói nhân vật này lạnh lùng cao ngạo băng giá, giống như Hàn Thiên Nữ Đế, khiến người ta khiếp sợ.

Ngay cả những yêu nghiệt thiên tài cùng thế hệ với Cung Chủ của Dao Đài Tiên Cung cũng chưa từng nói chuyện với nàng.

Một tảng băng sống.

Chương 328: Trấn áp từng người một

Chương 328: Trấn áp từng người một

Vì vậy, dù Hoa Khinh Ngữ có vẻ ngoài xinh đẹp, nhưng vẫn là một người trẻ tuổi ở cùng thế hệ với họ, nên dĩ nhiên là lựa chọn đầu tiên làm người tình trong mộng của họ.

“Có thể.”

Tần Cửu Ca không quan tâm đến những ánh mắt đang nhìn mình, hắn cười nhẹ và nói với Hư Nhược Tuyết.

Thiên phú của Hư Nhược Tuyết vẫn rất tốt, đây là điều mà Tần Cửu Ca chắc chắn.

Rốt cuộc, nói thế nào cũng là nữ tử mà Hư Không Đế Tộc muốn gả cho hắn, và nếu những nữ tử có thể lấy hắn ta là những người có thiên phú kém, trăm phần trăm họ sẽ bị các trưởng lão của Tiên Cổ Tần Tộc đánh lại.

Sẽ không còn chút tình cảm nào.

Ánh mắt của Tần Cửu Ca đột nhiên nhìn về phía Hoàng Cực Thiên, vẻ mặt lãnh đạm, tuy rằng là có chút thù địch đối với Cổ Tộc, nhưng khi hậu bối gặp mặt cũng không có đánh nhau.

Bên cạnh đó, Tần Cửu Ca đột nhiên cảm thấy trình độ tu vi của Chân Long đương thời này của Loạn Cổ Hoàng Tộc này có chút yếu ớt.

Thậm chí không phải là Hoàng Đạo Cảnh.

“Thật thú vị, nếu như sau khi hắn bước chân vào Nhân Hoàng Lộ, trở thành một vị Nhân Hoàng, mà lúc đó mình lại bước vào Thiên Tôn Cảnh, không biết có làm hắn sợ hãi hay không.”

Lúc này, Tần Cửu Ca cảm thấy trong lòng có chút ác ý thú vị.

Tu vi của mình được thăng cấp một cách cực kỳ bất ngờ, đợi đến thời điểm sau khi hắn trở thành một vị Thiên Tôn Cảnh, thì việc nắm giữ một yêu nghiệt thiên tài như vậy thật sự không quá khó.

“Trừ phi sinh ra những kẻ yêu nghiệt chí tôn viễn cổ được chôn bên

trong Thần Thạch của Loạn Cổ Hoàng Tộc xuất thế, nếu không, những người cùng thế hệ với ta ở Loạn Cổ Hoàng Tộc bọn hắn có thể lấy cái gì mà chống lại ta chứ?"

Khí tức của Tần Cửu Ca lúc này không phải là bình thường ôn hòa, lãnh đạm mà tràn đầy mãnh liệt.

Cái gì mà yêu nghiệt cái thế cùng thế hệ, cái gì mà vương thể, thánh thể, thần thể, đạo thể, viễn cổ huyết mạch.

Chỉ cần cùng thế hệ với hắn, nếu không phục, Tần Cửu Ca sẽ trấn áp từng người một.

"Ta đến."

Khi nhìn thấy một tiểu yêu nghiệt đã thành công vượt qua Đế Bộc, lúc này lập tức có không ít người lộ vẻ tự tin trên mặt.

Họ cảm thấy chính mình cũng có thể làm được như vậy.

Vì vậy, rất nhiều người bạo phát linh lực trên thân thể rồi xông thẳng về phía Đế Bộc.

Nhưng một lúc sau, vài tên yêu nghiệt với khí tức mạnh mẽ trên mình lập tức bị lực trùng kích của Đế Bộc đánh bay ra.

"Thật mạnh."

Có người cảm thán, thực lực của Đế Bộc này dường như vẫn vượt quá sức tưởng tượng của bọn họ.

Lúc đầu, bởi vì vừa rồi có người liên tục đi qua Đế Bộc, nên đã có không ít người muốn vượt qua thác nước này để chứng minh bản thân.

Nhưng mà kết quả lại đập vào mặt rất nhiều người trong số họ.

Điều này cũng khiến bọn họ càng thêm e ngại về những người vừa mới vượt qua Đế Bộc, trong số những người đó không chỉ vừa rồi vượt qua Đế Bộc, mà còn lấy được Chân Thần Lệnh, hơn nữa có người còn lấy được Chân Long Lệnh Thượng Đẳng.

Điều này khiến họ cảm thấy có một khoảng cách lớn.

Hơn nữa bọn họ càng thêm nghiến răng nghiến lợi hơn với nam tử mặc y phục màu trắng kia.

Bà mẹ nó, có một nữ tử dung mạo xinh đẹp như vậy bên cạnh cũng thôi đi.

Nhưng nhìn thấy ngay cả thực lực của nữ tử này cũng mạnh như vậy.

Còn muốn bọn họ sống không.

“Đạo Tử, chúng ta lại gặp nhau.”

Linh Thiền nhìn chằm chằm Tần Cửu Ca ở đằng xa với ánh mắt sáng quắc như sói nhìn thỏ.

Rất nhanh nha.

Linh Thiền bay đến bên Tần Cửu Ca, chắp tay niệm Phật một lần nữa.

Một vẻ hiền lành hiện rõ trên khuôn mặt hắn.

“Chào Phật tử.”

Tần Cửu Ca khẽ mỉm cười với vị hoà thượng có phần giống với vị Linh Thiền trong thần thoại kiếp trước của mình.

Vị hoà thượng này rất thú vị.

“Đạo Tử sao không xông vào Đế Bộc này?”

Linh Thiền nhìn Tần Cửu Ca cười nói, hắn ta có Thông Thiên Phật Nhã, cho nên hắn ta tự nhiên có thể cảm nhận được khí tức đang dao động trên thân thể Đạo Tử của Tần Tộc này.

Cực kỳ đáng sợ.

Tần Cửu Ca cười nhẹ một tiếng, cũng không nói lời nào, bởi vì vị Nữ Đế kia muốn cùng hắn nói chuyện.

Đạo Tinh Nữ Đế.

Dư hồn của nàng là Khí Vận Nữ Chủ. Mặc dù hiện tại Tần Cửu Ca đã kiểm soát được dư hồn của nàng, nhưng lại chưa thể khống chế được bản hồn của nàng ta.

Phỏng chừng sẽ rất khó để kiểm soát hoàn toàn bản hồn của nàng ta trong tương lai.

Dù sao người khác có nói gì đi nữa thì nàng vẫn là một Nữ Đế, nếu bị khống chế như vậy thì cái tên Nữ Đế này cũng quá vô dụng.

“Sẽ làm.”

Tần Cửu Ca bình tĩnh nói, hiện tại hắn không muốn xông vào Đế Bộc này.

Thấy hiện tại Tần Cửu Ca không muốn nói lúc này, Linh Thiền đi tới với một nụ cười thân thiện rồi khoanh chân ngồi tĩnh toạ.

Miệng niềm kinh Phật.

Chương 329: Khí Vận Thần Tử Loạn Không

Chương 329: Khí Vận Thần Tử Loạn Không

Nguyệt Châu.

Thượng Cổ Vương Gia.

“Ngươi muốn sắp xếp như thế nào, nhanh lên một chút.”

Lúc này, một nữ tử áo trắng ôn nhu, trong mắt hiện lên vẻ uy nghiêm, hướng về phía tiểu nhân trong đầu này và hỏi.

Dù nói thế nào thì nàng cũng là một vị Nữ Đế, làm sao có thể bị quản chế hoàn toàn bởi một người được.

Nàng chắc chắn là muốn nhanh chóng thoát khỏi những đồ vật kỳ kỳ quái quái mà Tần Cửu Ca gieo vào dư hồn của nàng.

“Tại sao hắn là phu quân tương lai của dư hồn của ngươi, mà ngươi lại muốn giải quyết chuyện này sớm như vậy sao?”

Tần Cửu Ca trong đầu Đạo Tinh Nữ Đế lúc này nhẹ nhàng cười một tiếng, nhìn về phía Đạo Tinh Nữ Đế này.

Có vẻ đã đến giai đoạn Đạo Tinh Nữ Đế thực sự rất chán ghét vị phu quân của dư hồn chính mình này.

“Trước hết ngươi kêu hắn đến Thiên Châu, ngươi cũng tới Thiên Châu đi.”

Tần Cửu Ca nói với Đạo Tinh Nữ Đế với vẻ mặt không thay đổi.

Khí Vận Thần Tử này có một điểm yếu lớn, đó là Đạo Tinh Nữ Đế này.

Cuối cùng, ngay cả nữ tử mà hắn yêu thích nhất cũng muốn giết hắn ta, đạt được trình độ này của hắn là rất khó.

“Được.”

Đạo Tinh Nữ Đế không chút nào do dự, lập tức đồng ý.

Có thể thoát khỏi tên Tần Cửu Ca này càng sớm càng tốt là điều nàng muốn làm nhất lúc này.

Tần Cửu Ca khẽ cười một tiếng, vị Đạo Tinh Nữ Đế này tương lai sẽ là một tay sai tốt.

Đã có thể chiến đấu với người khác, cũng có thể …

“Đinh. Phát hiện Khí Vận Thần Tử Loạn Không.”

“Tu vi: Nhân Hoàng Tam Trọng.”

“Thân phận: Thái Tử của Thanh Loan Cổ Quốc ở Thiên Châu.”

“Con đường Khí Vận: Có được nhờ đoạt xá cường giả thời Thượng Cổ.”

“Mang theo bảo vật Luân Hồi Đế Kính.”

Một giọng nói của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca, khiến Tần Cửu Ca nhìn về phía một nam nhân mặc y phục lam cách đó không xa.

Nam tử mặc y phục màu lam này có một dáng vẻ phong nhã.

Xung quanh hắn được nhiều mỹ nhân vây quanh, không giống như một vị Thái Tử của Hoàng Tộc mà giống như một vị công tử văn nhã đi du ngoạn với mỹ nữ.

“Bảo vật Luân Hồi Đế Kính.”

Vào thời điểm Tần Cửu Ca nghe thấy hệ thống của chính mình nói ra cái tên này, con mắt hắn liền sáng lên, nơi này là nơi nào chứ?

Có một nơi được gọi là Luân Hồi Đế Bi

Tần Cửu Ca không tin rằng một Khí Vận Thần Tử tay cầm Luân Hồi Đế Kính lại không có liên quan gì đến nơi này.

Nơi này có lẽ được chuẩn bị cho vị Khí Vận Thần Tử Loạn Không này.

“Đúng rồi, nếu Khí Vận Thần Tử Vương Đằng gặp phải Khí Vận Thần Tử Loạn Không, hắn là rất tốt.”

Tần Cửu Ca dường như đã nghĩ ra điều gì tốt, liền xoa đầu Tần Ấu Vi đang ở bên cạnh.

Tại sao ngươi lại không dùng Khí Vận Thần Tử để đối phó với Khí Vận Thần Tử cơ chứ?

Nếu là lúc bình thường thì chắc chắn rất khó lợi dụng lượng máu của Khí Vận Thần Tử, nhưng mà hiện tại …

Tần Cửu Ca đang điều khiển được một chút thê tử tương lai của Khí Vận Thần Tử.

Sau đó, hắn có thể sử dụng Vương Đằng để tấn công Khí Vận Thần Tử Loạn Không này.

“Đạo Tinh Nữ Đế, ta muốn dùng Vương Đằng để đối phó với một người, ta sẽ an bài cho ngươi chấp hành.”

Tần Cửu Ca đã truyền tin cho Đạo Tinh Nữ Đế thông qua Đại Đạo Ma Chủng.

Muốn Khí Vận Thần Tử Vương Đằng này cam tâm tình nguyện đối phó với Loạn Không này, nhất thiết cần phải bắt đầu từ nữ tử mà hắn yêu thích nhất.

Hơn nữa bây giờ Vương Đằng còn coi hắn như thế một người bằng hữu.

Trong khi người bạn này lại đem thê tử của hắn …

Nhưng cho đến giờ điều đó không ngăn cản Vương Đằng xem Tần Cửu Ca như là bằng hữu.

Thê tử của bằng hữu ư, không cần khách khí.

“Chính xác là ngươi muốn làm gì?”

Phía bên kia, sắc mặt của Đạo Tinh Nữ Đế có chút thay đổi, đến cùng

là phu quân tương lai của dư hồn của chính mình có gì kỳ quái.

Để có thể khiến vị Đạo Tử Cấm Kỵ này như vậy.

Lợi dụng Vương Đằng để đối phó với một người khác.

Người mà Vương Đằng có thể đối phó, Đạo Tinh Nữ Đế không tin vị Đạo Tử Cấm Kỵ này sẽ không đối phó được.

Vì vậy, nàng càng tò mò không hiểu tại sao.

“Ngươi chỉ cần ngoan ngoãn nghe lời, còn lại không cần biết, dù sao Vương Đằng này đối với Đạo Tinh Nữ Đế ngươi cũng không quan trọng.”

Giọng nói của Tần Cửu Ca thông qua Đại Đạo Ma Chủng có chút nhu hoà.

“Sau khi ngươi tới nơi này, hãy tìm một cơ hội thích hợp nói cho Vương Đằng biết rằng Thái Tử của Thanh Loan Cổ Quốc, Loạn Không, muốn quấy rối ngươi, và hắn suýt nữa đã thành công, vậy là được rồi.”

“Sau đó, ta sẽ xóa bỏ những thứ này trong tâm trí của ngươi.”

“Hơn nữa ngươi một đời làm Nữ Đế, làm sao bạn có thể quan tâm đến sống chết của nam nhân đã làm vấy bẩn thân thể ngươi chứ?”

“Nữ Đế cũng không cần sợ Cửu Ca thất hứa. Dù sao bản thể của ngươi là một vị Nữ Đế, Cửu Ca không ngu đến mức đi đắc tội một vị Nữ Đế.”

Tần Cửu Ca nói một cách chậm rãi, không vội vàng, trên mặt nở một nụ cười.

Tại sao vị Nữ Đế này không để bản thể của mình tới đây trực tiếp giết chết hắn, đây cũng là một nỗi sợ hãi.

Rốt cuộc, nàng có thể cảm thấy vật kia ảnh hưởng đến bản thân nhiều như thế nào.

Nói không chừng lại mất cả chì lẫn chài.

Đến đây để giết Tần Cửu Ca chính xác là điều mà nàng sẽ làm khi nàng thực sự không còn lựa chọn nào khác.

“Được.”

Đạo Tinh Nữ Đế yên lặng suy nghĩ một chút rồi đồng ý, bất kể như thế nào, hiện tại nàng đang chịu sự quản lý của người khác.

Điều này khiến nàng ấy rất bị động.

Tất nhiên, điều quan trọng nhất là những chuyện này cũng không có gây cái gì bất lợi cho nàng.

Dù nhìn như thế nào thì những thứ này cũng chỉ có hại cho Vương Đằng mà thôi.

Chương 330: Bộ Chiến Đạo Pháp

Chương 330: Bộ Chiến Đạo Pháp

“Ta muốn ăn Vương Đằng, muốn ăn cả Loạn Không này, còn muốn ăn Nữ Đế.”

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca vẫn không thay đổi, hắn nói với một nụ cười nhẹ trong lòng.

Hắn đã nghĩ ra cách đối phó với Nữ Đế này.

Đương nhiên, trước khi đối phó với vị Nữ Đế này, chuyện hắn nói vừa rồi vẫn cần Nữ Đế tham gia diễn cùng.

Việc xử lý Nữ Đế này như thế nào thì phải đợi đến khi xoá sạch Khí Vận trên thân mình Khí Vận Thần Tử Vương Đằng.

Đạo Tinh Nữ Đế sẽ không bao giờ suy nghĩ cẩn thận để hiểu được rằng khi nàng ở bên cạnh Khí Vận Thần Tử Vương Đằng, Tần Cửu Ca cũng không thể đối phó với nàng được.

Xét cho cùng, Đạo Tinh Nữ Đế này là Khí Vận Nữ Chủ trong tương lai của hắn, nàng ta có thể hưởng rất nhiều Khí Vận từ Khí Vận Thần Tử.

Chỉ cần Khí Vận Thần Tử này vẫn còn, Tần Cửu Ca sẽ không có cách nào để đối phó với vị Đạo Tinh Nữ Đế này.

Nhưng Đạo Tinh Nữ Đế đều không biết về tất cả những điều này, mà thay vào đó lại đến giúp Tần Cửu Ca đối phó với phu quân tương lai của mình.

Tần Cửu Ca đã quyết định chơi Đạo Tinh Nữ Đế này.

“Mỗi bước là một trận chiến pháp, đây là Bộ Chiến Đạo Pháp.”

Đột nhiên, có người kêu lên, một nam tử mặc y phục màu xám phía sau toát ra khí thế chiến đấu.

Toàn thân hắn tràn đầy chiến ý hiên ngang.

Mặc dù nam nhân mặc y phục màu xám chưa đạt tới Nhân Hoàng Cảnh, nhưng khí tức của hắn là khiến cho người khác cực kỳ sợ hãi.

Bùm.

Áp lực từ dòng nước bên trong Đế Bộc tấn công nam tử mặc y phục màu xám này.

Bên trong dòng nước có luồng khí Thần Linh khó hiểu nào đó đang áp chế nam tử mặc y phục màu xám ở bên cạnh.

Nhưng nam tử mặc y phục màu xám này vẫn mạnh mẽ, khí tức bạo phát, cứ thế mà vượt qua Đế Bộc này.

“Chân Thần Lệnh Thượng Đẳng.”

“Đó thực sự là Chân Thần Lệnh Thượng Đẳng.”

Nhiều người có mặt lúc bấy giờ cảm thấy mọi chuyện giống như một giấc mơ.

Hoặc là bọn họ không thể vượt qua Đế Bộc này, hoặc là bọn họ đột phá Đế Bộc mà không có bất kỳ áp lực nào và đạt được Chân Thần Lệnh Thượng Đẳng.

Hoàn toàn là những sự kiện tương phản.

Bỗng nhiên.

“Tại hạ là Bộ Thần Đạo của Bộ Chiến Đế Tộc, tại đây muốn khiêu chiến với vị Thiên Tiên này.”

Đôi mắt của Bộ Thần Đạo khẽ nheo lại, hắn là người của bên Loạn Cổ Hoàng Tộc, đương nhiên sẽ khiêu chiến với người của Tiên Cổ Tần Tộc.

Nhưng hắn lại biết rằng hắn tuyệt đối không thể sánh bằng Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc. Tuy nhiên, hắn lại là một người hiếu chiến. Hơn nữa, Hư Nhược Tuyết của Hư Không Đế Tộc chắc chắn cũng không phải là một kẻ yếu kém.

Trên thực tế, Hoàng Cực Thiên của Loạn Cổ Hoàng Tộc muốn khiến cho Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc này phải mất mặt trước bao người.

Vậy mà cuối cùng Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc này lại dựa vào hai vị Thiên Tiên tuyệt sắc mà có được rất nhiều thể diện.

Mặc dù Hoàng Cực Thiên là Chân Long của Loạn cổ Hoàng Tộc, nhưng hắn cực kỳ khó chịu khi nam nhân hoàn toàn là cùng thế hệ với hắn, thậm chí còn nhỏ hơn hắn vài tuổi lại có danh tiếng lớn như vậy.

Nhưng hắn không dám trực tiếp chiến đấu với Tần Cửu Ca, dù sao thì mọi người cũng có thể thấy rằng Tần Cửu Ca đã bước vào Nhân Hoàng Cảnh và trở thành một vị Nhân Hoàng.

Mặc dù không biết tu vi của Tần Cửu Ca là Nhân Hoàng tầng mấy, nhưng chỉ cần là Nhân Hoàng, Hoàng Cực Thiên đều không có tự tin đối phó với Tần Cửu Ca này.

Hắn đương nhiên là có một nền tảng tuyệt vời từ dòng tộc của mình, nhưng không có nghĩa là Tần Cửu Ca không có điều đó.

Tần Cửu Ca chắc chắn là có, hơn nữa nhiều khả năng còn mạnh hơn của hắn ta.

Nhưng mà nếu cứ để Đạo Tử của chủng tộc đối lập với dòng tộc của chính mình thể hiện và thu lấy danh tiếng ở đây như vậy.

Hoàng Cực Thiên lại không vui trong lòng.

Trong khi những người khác e ngại thân phận Đạo Tử cổ tộc Cấm Kỵ của Tần Cửu Ca, Hoàng Cực Thiên lại không thể cũng e ngại như vậy được.

Sau tất cả, hắn cũng là một Chân Long của một cổ tộc Cấm Kỵ.

Tuy rằng thân phận không bằng Tần Cửu Ca của Tần Tộc, nhưng cũng không phải là yếu kém.

Vì vậy hắn ta đành để Bộ Thần Đạo tới đối phó với Hư Nhược Tuyết bên cạnh Tần Cửu Ca.

Điều này không chỉ tát vào mặt của Tần Cửu Ca, mà còn chứng thực con đường của chính hắn ta.

“Cửu Ca, ta…”

Hư Nhược Tuyết nhìn Tần Cửu Ca và nói, nàng đã làm gì mà cứ bị người khác tới khiêu chiến như vậy chứ?

Tất nhiên là nàng cũng không quan tâm.

Thần sắc của Tần Cửu Ca buồn cười, hắn đã không gây rắc rối cho truyền nhân của Loạn Cổ Hoàng Tộc và Hư Không Đế Tộc, vậy mà họ lại đến tìm chuyện với hắn.

Thật đúng là buồn cười.

“Tu vi của các ngươi cũng không chênh lệch lắm, đi đi.”

Tần Cửu Ca tỏ vẻ thờ ơ, trong khoảng thời gian này, hắn không phải chỉ trợ giúp Hư Nhược Tuyết.

Việc tu luyện của Hư Nhược Tuyết cũng do hắn dạy dỗ.

Chương 331: Thanh Đế Tháp

Chương 331: Thanh Đế Tháp

“Đúng rồi, cầm Thanh Đế Tháp này trực tiếp trấn áp hắn là được rồi.”

Tần Cửu Ca cười với Hư Nhược Tuyết và nói, đây chính là vô lại.

Muốn làm cho hắn mất mặt, tuy rằng hắn không thèm quan tâm, nhưng nếu có người muốn hắn mất mặt.

Thì kẻ đó tới đánh hắn một cái, hắn sẽ đánh lại hai cái.

“Ừm.”

Hư Nhược Tuyết mỉm cười gật đầu, tuy nàng là Đế Nữ có một Đế Tộc nhưng nếu xét về lai lịch thì thực sự hoàn toàn không bằng Đạo Tử của Tần Tộc.

Mặt khác, không chắc Đế Tử Bộ Thần Đạo của Bộ Chiến Đế Tộc, người cùng đẳng cấp với Hư Không Đế Tộc của nàng, lại có một bảo vật như Thanh Đế Tháp.

Hư Nhược Tuyết chân đạp ra hoa sen, sắc mặt rất lạnh lùng khi nhìn Bộ Thần Đạo của tộc Bộ Chiến Đế Tộc.

Tại sao một số người luôn nghĩ rằng nàng là bình hoa bên cạnh Cửu Ca vậy nhỉ?

Bùm.

Hư Nhược Tuyết hoàn toàn không nói chuyện với Bộ Thần Đạo mà trực tiếp chiến đấu với hắn ta.

Sau một thời gian, mặc dù Hư Nhược Tuyết và Bộ Thần Đạo có tu vi giống nhau, nhưng Hư Nhược Tuyết lại khá hơn một chút nhờ dựa vào Thanh Đế Tháp do Tần Cửu Ca đưa cho.

“Thật là lợi hại, một dáng vẻ tuyệt mỹ.”

“Đúng vậy, người đã xinh đẹp thì cũng thôi đi, ngay cả tu vi của nàng ta cũng mạnh như vậy.”

Những người có mặt tại hiện trường nhìn Hư Nhược Tuyết tản ra khí tức hư vô liền sợ hãi mà thán phục. ,

“Tuy nhiên, một nữ tử như thế này sẽ nghe lời một nam nhân như thế.”

Có người nhìn thấy lúc đầu sắc mặt của Hư Nhược Tuyết rất lạnh lùng, nhưng thời điểm nam tử kia vừa nhìn thấy nàng, sắc mặt nàng lại cực kỳ ôn nhu.

Trên khuôn mặt vừa mới mang vẻ lạnh lùng băng giá khi chiến đấu.

Thay vào đó, lại trông giống như một chú mèo con nhu thuận.

“Nữ Đế của Hư Không Đế Tộc này rất mạnh.”

Bộ Thần Đạo áp chế thương thế bị Thanh Đế Tháp trong tay Hư Nhược Tuyết trấn áp lúc nãy, trong miệng lưu lại vết máu nói với Hoàng Cực Thiên đứng bên cạnh mình.

Trong ánh mắt của hắn thoáng có chút không cam lòng, dù sao vừa rồi hắn thật ra là kẻ tám lạng người nửa cân với Hư Nhược Tuyết, nhưng trong tay Hư Nhược Tuyết lại có một tòa cự tháp, trực tiếp đánh giảm thế công của hắn xuống hơn phân nửa.

Điều này làm cho hắn khó chịu.

Nhưng điều cũng không thể phủ nhận chính là Đế Nữ của Hư Không Đế Tộc rất cường đại.

Lúc này Hoàng Cực Thiên nghe được lời nói của Bộ Thần Đạo, trong lòng âm trầm.

Thực lực Bộ Thần Đạo của Bộ Chiến Đế Tộc này rất mạnh, hắn biết điều đó.

Nhưng cứ như vậy bị một nữ tử bên cạnh Đạo Tử Tần Tộc này đánh bại.

Điều này làm cho hắn rất khó chịu trong lòng.

“Đi.”

Ánh mắt Hoàng Cực Thiên nhìn chằm chằm Tần Cửu Ca.

Bây giờ hắn vẫn không muốn đụng phải Tần Cửu Ca ở cùng một chỗ, sở dĩ hắn bảo Bộ Thần Đạo đến thăm dò Hư Nhược Tuyết này trước cũng là bởi vì hắn coi Tần Cửu Ca là đối thủ đế đạo tranh phong của hắn.

Hắn rất có lòng tin với bản thân, về sau nhất định có thể trở thành một tôn Đại Đế.

Mà là một tôn đại đế lại không có tùy tùng tương ứng thì sao mà được.

Hắn cũng có rất nhiều tùy tùng ở trong bản tộc của mình, đều là Yêu Nghiệt Tồn Tại cực kỳ cường đại.

Giữa Bộ Thần Đạo và hắn không phải là quan hệ tùy tùng gì.

Nhưng Hoàng Cực Thiên biết cho dù là người cường đại nhất dưới thân mình cũng đánh không lại Bộ Thần Đạo này bên cạnh mình.

Mà Bộ Thần Đạo này ngay cả một người bên cạnh Tần Cửu Ca cũng không thể đánh lại.

Đây không phải là nói, tùy tùng cường đại nhất bên cạnh mình ngay cả người dưới thân của hắn cũng đánh không lại.

Điều này làm cho Hoàng Cực Thiên luôn luôn rất kiêu ngạo cũng không hề dễ chịu trong lòng.

“Sau này sẽ có ngày gặp lại.”

Hoàng Cực Thiên nhìn Tần Cửu Ca vẻ mặt lạnh nhạt xem ra cũng không để hắn để ở trong lòng, bề ngoài nhìn như rất bình tĩnh nói.

Hiện tại xem ra là ngươi mạnh, nhưng về sau trong Đế Lộ ai mạnh còn chưa biết đâu.

Đợi đến khi Hoàng Cực Thiên hắn thành công bước vào Nhân Hoàng Lộ trở thành một tôn Nhân Hoàng.

Tiếp nhận cơ duyên vô cùng cổ xưa trong tộc, Hoàng Cực Thiên rất có lòng tin có thể quật khởi trong đại thế này.

Thế nhưng Hoàng Cực Thiên còn chưa rời đi.

Một Thông Thiên Cự Tháp dựng lên ở trước mặt Hoàng Cực Thiên, ngăn trở đường đi của Hoàng Cực Thiên.

“Tần Cửu Ca.”

Hoàng Cực Thiên nhìn Thông Thiên Cự Tháp trước mặt mình, ánh mắt co rụt lại, lớn tiếng quát, đột nhiên nhìn về phía Tần Cửu Ca.

Thế nhưng lúc này Tần Cửu Ca không hề nhìn hắn.

Chỉ là giống như đang trêu chọc Hư Nhược Tuyết bên cạnh mình.

Tòa Tháp Thông Thiên Cự Tháp bay tới trước mặt hắn, hình như chính là chuyên dành để ngăn cản đường đi của hắn.

“Mạnh quá.”

Hoàng Cực Thiên nắm chặt bàn tay, nhìn cự tháp trước mặt mình tản ra khí tức hoàng đạo, hiện tại hắn thật sự hoàn toàn không phải là đối thủ của Tần Cửu Ca.

“Chúng ta đi.”

Vẻ mặt của Hoàng Cực Thiên hơi trầm xuống cũng không để ý tới, hiện tại hắn không muốn đối đầu với Tần Cửu Ca.

“Cửu Ca, Đương Đại Chân Long Tử của Loạn Cổ Hoàng tộc này, đáng ra ta không phải là đối thủ của hắn.”

Hư Nhược Tuyết ở bên cạnh Tần Cửu Ca nhẹ nhàng nói.

Chân Long Tử của Loạn Cổ Hoàng Tộc này tản ra một cỗ khí tức hoàng đạo.

Xem ra tu vi của Chân Long Tử Loạn Cổ Hoàng Tộc xem ra sắp đột phá đến Nhân Hoàng Cảnh.

Tần Cửu Ca nghe vậy, mỉm cười, Đương Đại Chân Long Tử của Loạn Cổ Hoàng Tộc này vẫn không được.

Phỏng chừng phải là Chân Long Tử thật lâu trước kia ở trong tộc của bọn họ mới có thể đánh một trận với hắn.

Hiện tại Tần Cửu Ca không muốn quan tâm tới người này. Ánh mắt hắn hiện tại đang nhìn chằm chằm Khí Vận Thần Tử Loạn Không vừa mới xuất hiện.

Nhìn thấy bên cạnh Khí Vận Thần Tử Loạn Không này có rất nhiều nữ tử tuyệt mỹ.

Không hiểu sao Tần Cửu Ca cười cười.

Xem ra Khí Vận Thần Tử này cũng là một nhân vật yêu thích mỹ nhân.

Cuộc sống vậy mà lại trùng hợp như vậy.

Không chung tình bằng Tần Cửu Ca nha.

Chương 332: Hợp khẩu vị ta

Chương 332: Hợp khẩu vị ta

Tuy rằng Đế Bộc của nơi này vẫn có người khiêu chiến như cũ, thế nhưng ngoại trừ một đợt vừa rồi kia ra thì có rất ít người có thể vượt qua đế bộc này, chứ đừng nói là có thể đạt được Chân Thần Lệnh.

Tần Cửu Ca cũng không ở lại đây lâu.

Mục đích hắn tới nơi này chính là vì nam chính Võ Tôn kia.

Bây giờ nam chính này còn phải đợi một thời gian nữa, Tần Cửu Ca cũng không vội.

Dù sao toàn thân người vợ tương lai của hắn cũng sẽ hoàn toàn rơi vào tay mình.

Tần Cửu Ca không tin, nam chính Võ Tôn này sẽ không quan tâm.

“Nữ tử này rất phù hợp với khẩu vị của ta, nếu có thể đoạt được nàng thì tốt biết bao.”

Vẻ mặt của Loạn Không mặc thanh y híp mắt nhìn nữ tử vừa nãy chiến đấu với Bộ Thần Đạo nói nhẹ trong lòng.

Nữ tử bên cạnh hắn tuy rằng rất nhiều, thế nhưng cũng không có một người nào giống như nữ tử vừa rồi, vừa thực lực lại vừa có dáng vẻ xinh đẹp.

Trước khi hắn đoạt xá thì chính là một người yêu thích mỹ nhân.

Đoàng.

Đang lúc Khí Vận Thần Tử Loạn Không suy nghĩ cái gì đó thì Đế Phần (mộ của vua) ở sâu trong đế bộc truyền ra một tiếng động rất lớn.

Khiến cho rất nhiều người ở nơi này chấn động.

Xem ra bây giờ Đế Phần đã có chuyện gì đó rồi.

Vẻ mặt của những người có mặt ở đây đều vô cùng kích động.

Ngoại trừ Loạn Không.

Bây giờ đột nhiên hắn cảm nhận được một cỗ không thoải mái khó hiểu, giống như bên người mình có hồng thủy mãnh thú gì đó.

....

Nguyệt Châu.

Thượng Cổ Vương Gia.

“Tinh Nguyệt, ngươi tốt rồi, vị Tần Đạo Tử kia thật sự là người tốt hiếm có.”

Vương Đằng một thân bạch y cười hi ha nói với nữ tử có diện mạo ôn nhuyễn bên cạnh mình.

Thật không ngờ Đạo Tử Tần Tộc này lại nóng bỏng như vậy.

Quen biết với hắn chưa bao lâu mà đã giúp hắn một việc lớn như vậy rồi

Điều này làm cho hắn vô cùng cảm tạ ở trong lòng.

Lúc này Đạo Tinh Nữ Đế cười cười, nhưng cười có chút trào phúng.

Nếu không phải lúc ấy nàng đột nhiên chiếm cứ thân thể có tàn hồn

này của mình thì thê tử tương lai của ngươi đã bị người khác khống chế thành thần ở dưới thân của người khác rồi.

Khi Vương Đằng nói ra lời này thì Đạo Tinh Nữ Đế càng xem thường chính bản thân tìm dư hồn tìm nam tử hơn.

Bị người khác bán còn phải đếm tiền cho người ta.

Thê tử tương lai của mình sẽ trở thành nô lệ của người khác.

Không biết gì cả mà còn coi người ta là bạn tri kỷ của mình.

Vừa nghĩ đến, Đạo Tinh Nữ Đế trong lòng chính là một trận buồn cười.

Ngươi là ai?

Người giống như Vương Đằng thì nên đi chết đi, ở trong Tiên Vực, người như vậy còn có thể sống sót thật sự là mù mắt.

“Nếu như vậy chúng ta nên đi đến Thiên Châu để cảm tạ vị Đạo Tử Tần Tộc kia trước đi.”

Đạo Tinh Nữ Đế cười nhạt một tiếng, trong ánh mắt toát ra sự lạnh lùng.

Hiện tại quan trọng nhất chính là lừa Vương Đằng trông có vẻ như ngốc nghếch này đến bên cạnh Tần Cửu Ca.

Sau đó, chỉ cần xem Tần Cửu Ca kia sẽ có an bài gì với việc này.

Có thể nhanh chóng giải quyết Vương Đằng này cũng rất tốt.

“Được, được, ta cũng nghĩ như vậy, Đạo Tử Tần Tộc này thật sự đã giúp chúng ta rất nhiều.”

Vương Đằng nghe Tinh Nguyệt nói thì vui vẻ nói trong lòng.

Bởi vì hắn cũng nghĩ như vậy, hơn nữa nếu có thể thông qua chuyện này kết thành hữu nghị với vị Tần Tộc Đạo Tử kia, vậy thì càng tốt.

“Oanh.”

Trong Đế Bộc có tiếng vang thật lớn vang lên.

Thế nhưng qua một lúc thì những tiếng nổ đùng đoàng này lập tức dừng lại.

“Xem ra Võ Tôn cũng sắp tới rồi.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nói, hắn cảm thấy Đế Phần lần này hẳn là chuẩn bị cho Võ Tôn và Loạn Không.

Những người khác chỉ có thể húp được một chút nước canh thôi.

Nhiều người thậm chí còn không có nước canh để mà uống.

Thật đáng buồn.

Nam chính giống như thế này chính là không nói tới vũ đức như vậy.

“Tiến lên trước đi.”

Tần Cửu Ca quay đầu nhìn bọn Hư Nhược Tuyết nhàn nhạt nói, nếu những nam chính này, Khí Vận Thần Tử này đã là muốn đoạt bảo vật nơi này.

Tần Cửu Ca sẽ không đáp ứng việc này.

Tần Cửu Ca liền quyết định bây giờ ở nơi này từ từ nhìn xem, đợi đến khi những nam chính và Khí Vận Thần Tử đi tới.

Có lẽ Tần Cửu Ca không tìm được Chí Bảo ở bên trong, nhưng có một số thứ không tồi ở dưới Chí Bảo.

Ngược lại hẳn là có thể tìm được không ít.

Những thứ khác, Tần Cửu Ca sẽ đợi đến khi Khí Vận Thần Tử Vương Đằng và nam chính Võ Tôn đến rồi nói sau.

Tần Cửu Ca nghĩ xong chủ ý rồi, ánh mắt nhìn Đế Bộc xa xa của mình chớp động một chút, quay đầu, nhẹ giọng nói vài câu với Hư Nhược Tuyết các nàng, nhàn nhạt cười.

Sau đó.

Trong nháy mắt.

Tần Cửu Ca liền thông qua Đế Bộc này, hoàn toàn không hề tạo ra một tia tiếng vang nào cả.

“A Di Đà Phật, Tần Đạo Tử phi phàm vượt xa tưởng tượng của bần tăng.”

Ánh mắt của Linh Thiện Tử là sắc bén nhất, nhìn Tần Cửu Ca hoàn

toàn không tạo thành tiếng động gì đã có thể thông qua đế bộc này.

Thanh âm tán thưởng nói.

Thiên Tài Yêu Nghiệt nằm bên cạnh Đế Bộc cũng đều trợn tròn mắt.

Thậm chí có người nhỏ giọng kêu lên.

“Con mẹ nó là giả đúng không.”

“Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?”

“Nam tử có nhiều tiên tử tuyệt mỹ vây quanh kia đâu?”

Tiến vào đế bộc này là dễ dàng như vậy?

Giả, giả, vừa rồi đế bộc này chắc chắn là đã xảy ra vấn đề rất lớn.

Cho nên lại có rất nhiều người có thể xông vào Đế Bộc lần nữa, nhưng không có ngoại lệ chính là, bọn họ không thể xông vào được.

Chương 333: Cách Thiên Tôn không còn xa

Chương 333: Cách Thiên Tôn không còn xa

Qua rất nhiều ngày rồi.

Vạn Thần Thiên Sơn.

Gần đây ở đây đã xảy ra một chuyện rất chấn động.

Đột nhiên có một vị Yêu Nghiệt bên ngoài tiến vào Vạn Thần Thiên Sơn.

Hơn nữa nghe nói ở phía sau hắn còn có một vị Thần Linh Tồn Tại.

Cho dù là Vạn Thần Thiên Sơn, thần linh tồn tại như vậy ở một tầng đỉnh cấp, dù sao cũng không có nhiều vị thần linh trong Vạn Thần Thiên Sơn.

Có một vị thần linh nguyện ý tiến vào trong Vạn Thần Thiên Sơn, điều này làm cho rất nhiều Vạn Thần Thiên Sơn trung cao cấp hưng phấn.

Dù sao sức chiến đấu của một vị thần linh giống như Định Hải thần châm thường làm cho người ta an tâm.

Thế nhưng điều làm người ta khiếp sợ nhất chính là một vị Yêu Nghiệt mà Thần Linh này mang vào Vạn Thần Thiên Sơn.

Vừa mới tới Vạn Thần Thiên Sơn, liền trực tiếp dẫn động và thông qua một trong những khảo nghiệm cổ xưa nhất của Vạn Thần Thiên Sơn.

Và phá vỡ kỷ lục còn lại của thử nghiệm này.

Trong lúc nhất thời làm cho cả tòa Thiên Sơn chấn động không thôi.

Lúc này ở Vạn Thần Thiên Sơn truyền ra một tin tức.

Chí Tôn Yêu Nghiệt mới này có thể trở thành Thần Tử Đương Đại của Vạn Thần Thiên Sơn.

Hơn nữa có vài trưởng lão không hề phủ nhận tin tức này.

Điều này làm cho những Yêu Nghiệt Chí Tôn đỉnh cấp trong Vạn Thần Thiên Sơn thầm hận.

Dựa vào cái gì mà làm cho người từ bên ngoài này lại có thể trở thành người trên đỉnh đầu bọn họ.

Trong một đại điện ở Vạn Thần Thiên Sơn.

Linh khí dồi dào, bốn phía đều tản ra khí tức vô cùng cổ xưa.

“Tôn nhi, lần tiếp nhận truyền thừa này của sư tổ ngươi, mặc dù không thể một bước bước vào Thiên Tôn nhưng cũng không còn xa lắm đâu.”

Ngữ khí của Linh Thiên Thần Linh thân thiết nhìn đệ tử ruột của mình Võ Tôn nói.

Thiên phú của đồ đệ này của mình là nghịch thiên thật sự.

Kỳ thật đồ đệ của mình đã sớm có thể bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh, dù sao với một vạn tám ngàn tuổi của đồ đệ mình, hơn nữa còn có thiên tư của hắn thì thật ra đã sớm có thể bước vào rồi.

Bây giờ qua một khoảng thời gian ngắn nữa là có thể bước vào rồi, hoàn toàn phù hợp với lẽ thường.

“Sư tôn, người kia cũng là Nhân Hoàng Chi Cảnh đúng không.”

Sắc mặt của Võ Tôn bình tĩnh nói với sư tôn Linh Thiên Thần Linh của mình.

Hắn thông qua sư tôn của mình biết được người phái người vây đánh Đạo Võ Thiên Cung.

Cũng biết người kia là một tôn Nhân Hoàng.

“Tôn nhi, ngươi…”

Vẻ mặt của Linh Thiên Thần Linh mang theo chút do dự, có thể nhìn ra ý tứ của đệ tử này của mình.

“Sư tôn, đồ đệ tự nhận ra cảnh giới vô địch, cho dù là Đạo Tử Cổ Tộc thì tôn nhi cũng không sợ.”

Khí tức lúc này của Vũ Tôn tản ra, khí tức Hoàng Đạo vang dội, sau lưng có loáng thoáng có một đại đạo tản ra sinh khí bày ra.

Đây là hắn tu luyện đến thời điểm tự tin.

Cùng cảnh giới vô địch.

Linh Thiên Thần Linh không hề nói chuyện, chỉ là khẽ thở dài một tiếng ở trong lòng.

Hắn nhìn đệ tử này của mình hăng hái, lòng tin kiên định như thế.

Linh Thiên Thần Linh cũng không muốn đả kích đệ tử mình.

Nhưng hắn lại không thể trực tiếp nói như vậy với đệ tử của mình.

“Thời gian này ngươi đi tới Thiên Châu bên kia trước đi.”

Linh Thiên Thần Linh nhẹ giọng nói với Võ Tôn, đệ tử này của mình đã có số mệnh rất lớn từ nhỏ rồi.

Bên kia hiện tại có thể nói là nổi lên mạnh mẽ, cơ duyên là vô cùng nhiều.

Để cho Võ Tôn đi tới nhất định là có thể đạt được không ít thứ tốt.

Nói như vậy, thực lực của Võ Tôn lại có thể tăng cường lên rất nhiều lần nữa.

Rất có lợi cho việc tuyển chọn Vạn Thần Thiên Sơn Thần Tử tương lai.

Tuy rằng Linh Thiên Thần Linh không biết vì Đạo Tử Cổ Tộc kia vây giết đồ nhi của mình, thế nhưng chỉ cần đồ nhi của mình có thân phận Vạn Thần Thiên Sơn Thần Tử.

Thông thường đã đạt đến trình độ này, chỉ cần không phải là cừu oán quá lớn thì đều có thể tự mình giải quyết.

Dù sao trong chủng tộc kia cũng không có khả năng hoàn toàn là sự độc đoán của vị kia.

Song phương đều là đạo thống Đạo Tử Thần Tử của thế lực cường đại, đây chính là đạo thống liên quan đến song phát.

Mặc dù vị chủng tộc kia có thể nghiền nát Vạn Thần Thiên Sơn.

Nhưng trong Vạn Thần Thiên Sơn có mấy tôn thần linh mà ai cũng phải bận tâm đến.

“Ừm.”

Thần sắc Võ Tôn hiện tại khá là bình tĩnh, mấy ngày nay hắn đã trấn áp được không ít Thiên Tài Yêu Nghiệt có danh tiếng lớn lao.

Hắn cảm thấy mình có thể được rồi.

……

“Quả nhiên ta chính là mạng không phải thủ lĩnh.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca thoáng có chút bất đắc dĩ nhìn bảo vật tốt trên tay mình mà khiến người thường khó có thể đạt được.

Đây chính là vật mà hắn tìm được sau khi tiến vào Đế Bộc ở trong Đế Phần.

Mặc dù những thứ này đối với người bình thường mà nói đã là những thứ vô cùng trân quý rồi.

Nhưng đối với hắn mà nói thì không có gì mới mẻ cả.

Giống như kim nguyên hắn tìm được trong phần mộ, cực phẩm tiên tinh, mấy thứ này tốt thì tốt, nhưng Tần Cửu Ca cũng không có gì lạ.

“Xem ra vẫn cần “hảo bằng hữu” Vương Đằng của ta đến giúp ta

rồi.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt cười cười, người ta là bạn tốt hai bên sườn cắm đao, hắn đương nhiên cũng là như vậy.

“Vương Đằng và Đạo Tinh Nữ Đế đã tới, xem ra kế hoạch kia sắp tiến hành rồi.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca hơi nheo lại, chó cắn chó là tình huống mà hắn khá thích nhìn thấy.

“Đi, chúng ta đi ra ngoài trước.”

Tần Cửu Ca nhìn Hư Nhược Tuyết các nàng thản nhiên nói.

“Bằng hữu” của Vương Đằng của hắn đã đến rồi.

Tần Đế Thành.

“Đạo Tử, lần này chúng ta đặc biệt tới đây để cảm tạ Đạo Tử.”

Trong đại điện.

Vương Đằng một thân bạch y khuôn mặt tuấn lãng rất là cung kính nhìn Tần Cửu Ca cách đó không xa nói.

Hắn thật sự thật không ngờ tới thương thế của Tinh Nguyệt lại giải quyết xong nhanh như vậy.

Điều này làm cho hắn rất phấn khích.

Mà hắn biết tất cả những điều này là để cảm ơn ai.

Vương Đằng cung kính có thừa với Tần Cửu Ca, nữ tử có vẻ ngoài tuyệt mỹ ôn nhuận bên cạnh Vương Đằng hoàn toàn không giống.

Ánh mắt của nàng giống như đang đánh giá Tần Cửu Ca, sâu trong ánh mắt tựa như cảm nhận được kinh diễm.

Đương nhiên trong ánh mắt nàng còn có một tia địch ý, một tia thần phục.

Chương 334: Có quan hệ Đế Phần

Chương 334: Có quan hệ Đế Phần

“Tinh Nguyệt nhanh đến bái tạ Tần công tử một chút đi.”

Vương Đằng cười ha hả nhìn Tinh Nguyệt nhu hòa bên cạnh mình nói.

Hiện tại trong lòng Tinh Nguyệt chắc là cũng là rất kích động.

Dù sao thương thế của nàng cũng là Tần Cửu Ca công tử hỗ trợ chữa khỏi.

“Đa tạ … Công tử rồi.”

Giọng nói của Tinh Nguyệt thoáng chần chờ một chút nói, bây giờ nàng vẫn chưa muốn để cho nhiều người biết nàng không phải là Tinh Nguyệt nguyên bản.

Dù sao gia tộc của Tinh Nguyệt ở xa vẫn có chút thế lực, nếu đến lúc đó biết mình không phải là Tinh Nguyệt nguyên bản nhất định sẽ điều tra thân phận của mình.

Mặc dù nàng không sợ những phiền toái này, nhưng nếu có chí cường giả đồng dạng không cẩn thận cảm nhận được một chút không giống thì thật sự là không lợi ích gì cho nàng.

“Không cần khách khí, quý phu nhân cát nhân có thiên tượng mà thôi.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn thân thể này là nữ chính Tinh Nguyệt, mà linh hồn lại là Đạo Tinh Nữ Đế.

Tần Cửu Ca có thể cảm nhận được Đạo Tinh Nữ Đế này có một sát ý khó hiểu đối với mình.

Đương nhiên cũng có ý vì Đại Đạo Ma Chủng mà thần phục hắn.

Tuy rằng những thứ này đều rất nhạt nhưng Tần Cửu Ca lại cảm nhận được.

“Thật sự đa tạ Đạo Tử.”

Vương Đằng lại lộ ra vẻ cảm kích nói một lần nữa, Đạo Tử Cổ Tộc này không vênh váo hung hăng như những đệ tử Cổ Tộc trong truyền thuyết, mà là vô cùng lạnh nhạt, làm cho người ta cảm thấy như gió xuân.

“Gần đây Đạo Tử chắc là đã biết được chuyện Đế Phần của Thiên Châu đã mở ra.”

Vương Đằng cười ha hả nói với Tần Cửu Ca, hắn đã nhận một phần đại lễ của Tần Cửu Ca.

Dựa vào tính cách của hắn thì tất nhiên là hắn muốn trả lại.

“Đạo Tử, trước kia trong hạ tộc có một phần cổ quyển thần bí, nghe lão tổ trong tộc nói là có chút quan hệ với Đế Phần.”

Giọng nói của Vương Đằng hòa nhã nhìn Tần Cửu Ca nói, từ sau khi Tần Cửu Ca dùng đan dược trị khỏi thương thế của Tinh Nguyệt thì trong lòng Vương Đằng đã vô cùng cảm kích Tần Cửu Ca.

Vốn dĩ loại cổ quyển cất giấu giống như chí bảo này nhất định không thể để cho bất kỳ người nào xem.

Nhưng trong lòng Vương Đằng, chỉ là một quyển sách cổ có khả năng có thể tìm được bảo vật, làm sao có thể đại biểu cho long biết ơn của hắn với Tần Cửu Ca.

“Ừm, Vương huynh mời nói.”

Trong mắt Tần Cửu Ca hiện lên một chút ánh sáng, mình quả nhiên là không thích hợp với chuyện tìm kiếm bảo vật này.

Nhìn thấy chưa, sự tồn tại giống như nam chính như Vương Đằng, không cần làm gì cũng sẽ có cơ duyên đến tay hắn.

Nhưng nam chính Vương Đằng bây giờ coi hắn như bằng hữu, những thứ kia Tần Cửu Ca sẽ tỏ vẻ vui lòng nhận cho.

“Qua vài ngày nữa, tại hạ cả gan mời Đạo Tử cùng đi tới Đế Phần.”

“Bảo vật thu hoạch được thì Đạo Tử bảy tại hạ ba.”

Sắc mặt Vương Đằng toe vẻ nhất định phải như vậy, kỳ thật hắn cảm thấy mình lấy ba phần không sao hết.

Dù sao người ta là thân phận gì, còn trợ giúp Tinh Nguyệt của mình trị khỏi thương thế.

Đạo Tử chín phần hắn một cũng có thể.

Nhưng hắn vẫn phải hướng tới giao điểm trong tộc của mình, dù sao trong tộc cũng đã trợ giúp rất nhiều cho hắn.

Phì.

Tinh Nguyệt đứng bên cạnh Vương Đằng cười cười.

Đôi mắt cười có sự trào phúng lớn.

Đây là loại người gì vậy?

Không chỉ tự tay tặng thê tử tương lai của mình cho người khác làm nô lệ, buồn cười nhất chính là còn cảm tạ người ta.

Bây giờ còn tặng bảy phần bảo vật sau này đạt được cho người khác mà mình lại chỉ có ba phần.

Tần Cửu Ca cũng cười cười, tính cách của nam chính này rất chính trực.

Vương Đằng là người có cảm giác chính trực nhất trong số những nam chính và thần tử mà Tần Cửu Ca gặp phải.

“Được, vậy tại hạ lại bất cần.”

Tần Cửu Ca nhìn nam chính Vương Đằng mỉm cười nói, đại lễ đưa tới cửa thì sao phải cự tuyệt?

“Được được được.”

Vương Đằng cười to ba tiếng, có thể thấy trong lòng Vương Đằng hiện giờ đang rất vui vẻ.

“Trước tiên các ngươi ở lại Tần Đế Thành đi.”

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca hàm chứa ý cười nhìn Đạo Tinh Nữ Đế này nói.

Hắn còn có chút chuyện muốn nói với Đạo Tinh Nữ Đế này.

Nhìn nam chính Vương Đằng tràn ngập hảo cảm với mình này, Tần Cửu Ca cảm thấy nếu trên tay có thứ tốt như vậy mà lại không dùng thì thật sự là lãng phí.

“Được.”

Vương Đằng đáp ứng cũng rất sảng khoái, dù sao cũng là ân nhân của mình nói, Vương Đằng thường sẽ không cự tuyệt.

Màn đêm buông xuống.

Trong một cổ điện.

Tần Cửu Ca nhìn nữ chính Tinh Nguyệt một mình đến đại điện này, không, chuẩn xác mà nói là Đạo Tinh Nữ Đế.

Lúc này ngoài mặt bọn họ đều rất bình tĩnh.

Nhưng rất nhanh phần bình tĩnh này đã bị Tần Cửu Ca phá vỡ.

“Nữ Đế nửa đêm canh ba chạy đến đại điện của ta, không sợ bị Cửu Ca trói sao.”

“Phải biết rằng, tại hạ rất để ý giá trị của một nữ đế.”

Tần Cửu Ca nhìn nữ tử đứng trong đại điện sắc mặt ôn nhuận nói.

Quả thật, giá trị của một Nữ Đế là không thể tưởng tượng được.

Phải biết rằng Nữ Đế đều là tồn tại vô địch, trong đầu các nàng có rất nhiều cổ quyển đạo kinh, quả thực chính là không cần nhiều lắm.

Hơn nữa tu vi của Nữ Đế trong đại điện hiện tại thật đúng là không cao.

“Hy vọng ngươi có thể tuân thủ lời hứa.”

Đạo Tinh Nữ Đế đứng ở trong đại điện giọng nói lạnh lùng nói.

Khí chất của Đạo Tinh Nữ Đế lúc này tựa như một tòa băng sơn, hoàn toàn không giống với khí chất ôn nhuận của nguyên bản.

Lời hứa hẹn mà nàng nói chính là mình nghe theo một vài sắp xếp của Tần Cửu Ca sau đó chém chết Vương Đằng, Tần Cửu Ca liền giải trừ thứ mà Tần Cửu Ca đã trồng ở trên dư hồn của nàng.

“Được, Nữ Đế nghe mệnh lệnh làm việc là được.”

Tần Cửu Ca mỉm cười với Đạo Tinh Nữ Đế, tỏ vẻ mình nhất định sẽ làm được.

“Nhưng hy vọng Nữ Đế có thể làm tốt chuyện tiếp theo.”

Tần Cửu Ca thần sắc bình thản nhìn Đạo Tinh Nữ Đế nói.

Bây giờ hắn muốn xem cảnh đối đầu của nam chính này với những nhân vật chính kia.

Như vậy hoàn toàn có thể đồng thời mài mòn đi Khí Vận của mấy nhân vật chính kia, quả thực là nhất cử lưỡng tiện.

“Được.”

Đạo Tinh Nữ Đế đáp ứng cũng rất thống khoái, chuyện này nàng vốn đã có quyết định ở trong lòng.

Bây giờ cũng chỉ là thực hiện mà thôi.

“Vậy tại hạ liền chờ mong biểu hiện của nữ đế.”

Tần Cửu Ca nhìn Đạo Tinh Nữ Đế nhàn nhạt cười cười.

Chương 335: Trà xanh trong truyền thuyết

Chương 335: Trà xanh trong truyền thuyết

Mấy ngày nay vốn dĩ Vương Đằng đã rất vui vẻ ở đây, muốn chuẩn bị xong hết đồ đạc thì sẽ đi vào trong mộ phần.

Nhưng thật không ngờ, đột nhiên có một tin tức khiến hắn phẫn nộ không thôi.

Hắn phải giết người.

Vốn mấy ngày nay Vương Đằng vẫn luôn rất bình tĩnh ở Tần Đế thành không ít ngày.

Nhưng sau khi vị hôn thê Tinh Nguyệt của hắn nói cho hắn biết chuyện kia.

Bây giờ trong lòng Vương Đằng cực kỳ phẫn nộ.

“Tinh Nguyệt có sao không.”

Giọng nói của Vương Đằng rất là khó chịu nhìn Tinh Nguyệt mặc bạch y nói.

Lại có người dám phi lễ với thê tử tương lai của hắn.

Đây không phải là động thổ trên đầu hắn sao.

“Người tên là Loạn Không kia bây giờ đang ở đâu, ta đi làm thịt hắn.”

Vẻ mặt của Vương Đằng vô cùng nặng nề nói với Tinh Nguyệt, hiện tại trong lòng hắn hận không thể giết tên Loạn Không kia hàng trăm ngàn lần mới có thể giải được hận thù trong lòng hắn.

“Thôi, may mà thật sự không có gì xảy ra.”

Trong ánh mắt Tinh Nguyệt lóe lên, chỉ là bây giờ trong mắt nàng không hiểu sao lại có nước mắt chảy ra.

“Hơn nữa…. Thân phận của hắn không đơn giản, chúng ta không cần phải vì chuyện này mà đắc tội với người khác.”

Lúc Tinh Nguyệt nói thoáng có chút do dự, trông có vẻ lê hoa đái vũ, khá là mềm yếu.

Nhưng Tinh Nguyệt càng nói như vậy thì trong lòng Vương Đằng càng toát ra lửa giận lớn hơn.

“Nhất định phải giết Loạn Không.”

Vương Đằng cắn răng trong lòng giận dữ kêu lên, đây là người hắn muốn giết nhất cho đến bây giờ.

.....

“Nữ Đế này không phải là trà xanh trong truyền thuyết đấy chứ.”

Tần Cửu Ca âm thầm nhìn một màn này nhàn nhạt nói, không thể không nói, bất kể là nữ tử có thực lực cường đại hay là thực lực không cường đại thì đều rất biết diễn kịch.

Điều này thậm chí không cần phải dạy đã biết rồi.

Thực sự, sinh vật như nữ nhân thực sự được sinh ra để diễn xuất.

Những người không tin có thể thử.

Diễn rất chân thật, ít nhất là Tần Cửu Ca cảm thấy diễn xuất của Nữ Đế này rất tốt.

“Tiếp theo chính là làm cho Vương Đằng càng ngày càng thêm tin tưởng chuyện này.”

Tần Cửu Ca yên lặng tính toán trong lòng, Khí Vận trên người nam chính Vương Đằng này đúng lúc có thể mài cho hắn một chút.

Mấy ngày nay khi Vương Đằng còn đang chuẩn bị một vài việc trong

thành.

Đạo Tinh Nữ Đế liền làm theo những gì Tần Cửu Ca căn dặn đi tới Đế Bộc một lần, làm bộ tình cờ gặp Loạn Không, sau đó liền giả vờ nói chuyện với Loạn Không vài câu.

Chẳng qua lúc nàng rời đi thì sắc mặt cực kỳ phẫn nộ.

Tần Cửu Ca nhàn nhạt cười, cường giả giống như Nữ Đế, đã sớm trải qua rất nhiều chuyện rồi.

Cho nên làm rất tốt chuyện gì.

Rất nhanh, Tần Cửu Ca thấy không sai biệt lắm.

Tần Cửu Ca liền trực tiếp đi vào.

“Có chuyện gì không?”

Tần Cửu Ca lộ vẻ nghi vấn nói với Vương Đằng, hắn giống như là thật sự không biết cái gì.

“Đạo Tử cũng biết Loạn Không này sao.”

Sắc mặt của Vương Đằng phức tạp nhìn Tần Cửu Ca nói, hiện tại hắn muốn điều tra rõ ràng người muốn phi lễ với Tinh Nguyệt này.

“Biết, thời gian trước sao còn có thể thấy được hắn ở Đế Bộc, nghe người khác nói qua, hắn là Đỉnh Cấp Yêu Nghiệt của Thiên Châu, sau lưng là Thanh Loan Cổ Quốc.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn Vương Đằng nói.

Kỳ thật Tần Cửu Ca từng điều tra qua nam chính Loạn Không này, gần đây Loạn Không mới trở lại Thiên Châu.

Trước kia, Loạn Không không phải vẫn luôn sống ở Thiên Châu.

Thời gian gần đây mới trở lại Thiên Châu.

Hơn nữa Loạn Không không phải là Thiên Tài Yêu Nghiệt đời này của Hoa Khinh Ngữ nàng, mà là đời trước.

Trước kia đời này của Hoa Khinh Ngữ cũng không có thanh danh gì, Loạn Không có thể nói là Đỉnh Cấp Yêu Nghiệt của Thiên Châu lúc đó trấn áp thiên tài cùng thế hệ của Thiên Châu.

Lúc này Tần Cửu Ca mỉm cười với Vương Đằng, trong mắt toát ra thần sắc rất khó hiểu.

Có vẻ như hắn tò mò về những gì đã xảy ra trong những ngày này.

“Đạo Tử, nói như vậy là Loạn Không kia còn ở chỗ Đế Bộc.”

Vương Đằng bề ngoài rất là bình tĩnh nói với Tần Cửu Ca.

Hiện tại hắn muốn giết loạn không kia, cho dù tu vi của hắn không cao, nhưng dù sao hắn cũng là thiếu tộc trưởng vương gia thượng cổ, nhưng có không ít thế lực điều động hắn.

“Ừm.”

Tần Cửu Ca thần sắc không thay đổi, nhẹ giọng nói.

Lúc này ánh mắt của hắn nhàn nhạt nhìn thoáng qua đạo tinh nữ đế này.

“Được, vậy hôm nay chúng ta xuất phát đi.”

Vương Đằng đè nén phẫn nộ trong lòng mình, liền lợi dụng truyền âm phù điều động cường giả từ trong gia tộc tới.

Tần Cửu Ca lạnh nhạt nhìn Vương Đằng làm tất cả.

Sâu trong mắt có vẻ trào phúng nhàn nhạt.

....

Đế Bộc.

Người tới nơi này càng ngày càng nhiều, thậm chí có không ít đạo thống cổ tộc trưởng lão đều tới.

Còn có Thiên Tài Yêu Nghiệt của thế lực riêng của bọn họ.

Rốt cuộc không quan tâm có thể vào Đế Phần tìm được bảo vật cực kỳ tốt hay không, dù sao thì ít nhất bên trong nhất định là có bảo vật.

Mọi người đều có một loại tự tin không thể giải thích được, cảm thấy rằng mình chắc chắn có thể đạt được những đồ tốt.

Những thứ tốt nhất định là của mình.

Rất nhiều người mang theo loại tâm lý này để đến đây tìm kho báu.

“Nhìn kìa, là cung chủ của Dao Đài Tiên Cung.”

Có người kinh hô nhìn không ít nữ tử tuyệt sắc mặc bạch y ở xa xa nói.

Nữ tử dẫn đầu những nữ tử mặc bạch y này càng tuyệt sắc hơn cả, trong uy nghiêm mang theo tiên khí, nhưng nếu cẩn thận nhìn một chút thì cũng mang theo một tia mị hoặc.

“Khinh Ngữ đang suy nghĩ gì vậy.”

Trên mây, sắc mặt của Dao Đài Cung Chủ lạnh lẽo nhìn đệ tử của mình nói.

Bởi vì mấy ngày nay Tần Cửu Ca trở lại Tần Đế Thành cho nên Hoa Khinh Ngữ liền trở lại Dao Đài Tiên Cung.

Nhưng bây giờ sư tôn của nàng lại đưa nàng đến chỗ Đế Bộc.

“Không có gì.”

Hoa Khinh Ngữ nhàn nhạt lắc đầu, kỳ thật nàng vẫn luôn nghĩ tới vấn để sao sư tôn của mình lại quan tâm đến Tần Cửu Ca.

Chương 336: Diễn xuất thật tốt

Chương 336: Diễn xuất thật tốt

Luận mối quan hệ không ai biết giữa sư tôn và Tần Cửu Ca?

Vì sao sư tôn của mình quan tâm đến vấn đề của Tần Cửu Ca?

Bây giờ trong lòng Hoa Khinh Ngữ có rất nhiều nghi vấn với chuyện này.

“Thật là một nữ tử xinh đẹp đó.”

Loạn Không nhẹ nhàng nói, thuận tiện trêu chọc nữ tử bên cạnh mình một chút.

Vẻ mặt của Loạn Không không hiểu, nữ tử như vậy thật sự là hiếm thấy.

Hắn vừa từ Viêm Châu trở về, thật không ngờ trong một chốc đã nhìn thấy liên tục mấy nữ tử tuyệt mỹ.

Thực sự là quá tốt rồi.

Hai nữ tử xông vào Đế Bộc vào thời điểm trước kia, mấy ngày trước đột nhiên lại có một nữ tử tuyệt mỹ có diện mạo ôn nhuận ở xung quanh đây.

Loạn Không cảm thấy nếu mình không tranh thủ mấy nữ tử tuyệt sắc này một chút, hắn sẽ không cam lòng.

Suy nghĩ, đang suy nghĩ.

Loạn Không cười ha hả bay đến chỗ vân mây, cười tủm tỉm bái một cái hướng về phía cung chủ Dao Đài.

“Bái kiến tiên tử.”

Loạn Không nhẹ giọng nói với Hoa Khinh Ngữ, tuy rằng hắn là yêu nghiệt đời trước của Hoa Khinh Ngữ, từ nhỏ còn không sinh sống ở Thiên Châu.

Nhưng Loạn Không cũng đã nghe qua thanh danh của Hoa Khinh Ngữ.

“Ừm.”

Vẻ mặt Hoa Khinh Ngữ mỉm cười, xem như đáp lại Loạn Không này.

Bởi vì mình có một sư tỷ chính là người của Loạn Không thời đại này, cho nên nàng vẫn biết có người này trong Yêu Nghiệt Thiên Châu.

Về phần Dao Đài cung chủ thì nàng hoàn toàn không để ý tới Loạn Không này, nàng có thân phận của mình.

Hơn nữa hiện tại nàng cũng có người quen cũ ở đây.

Không hề nói gì cả.

Thần sắc của Dao Đài cung chủ chợt lóe, liền rời khỏi nơi này.

Chuyện giữa tiểu bối, để cho tiểu bối tự mình quản đi.

“Không biết Tiên Tử có ý định đi vào xem một chút, nếu có thì tại hạ có thể đưa Tiên Tử vào.”

Loạn Không nhẹ giọng nhìn Hoa Khinh Ngữ nói, ngữ khí rất là nhẹ nhàng.

“Không có.”

Ánh mắt Hoa Khinh Ngữ bình tĩnh, ngữ khí cũng không thay đổi nói với Loạn Không, ngay cả che dấu cũng không muốn che dấu.

Hoa Khinh Ngữ trải qua nhiều chuyện như vậy, tất nhiên là biết người như Loạn Không là loại người gì.

Vốn dĩ nếu không nhìn thấy Chí Tôn Yêu Nghiệt như Tần Cửu Ca, nói không chừng Hoa Khinh Ngữ sẽ nói mấy câu với Loạn Không này.

Nhưng từ khi gặp Tần Cửu Ca, Hoa Khinh Ngữ nhìn thấy những người tự xưng là Yêu Nghiệt này liền không biết sao mà cảm lạnh rồi.

Cảm thấy bọn họ so với Tần Cửu Ca thì chả là cái gì cả.

Đây là một loại tâm tư rất kỳ quái.

“Ừ.”

Vẻ mặt của Loạn Không không thay đổi, tuy rằng cũng có chút khó chịu trong lòng, nhưng trong lòng Loạn Không cảm thấy nữ tử như vậy mới đáng để hắn theo đuổi.

Hơn nữa xem ra, Hoa Khinh Ngữ cũng với không có liên hệ thân mật gì với đệ tử của Cổ Tộc kia.

Ít nhất là cho đến bây giờ, Thiên Châu cũng không truyền ra tin tức này.

Điều này có nghĩa là hắn vẫn rất có khả năng.

Đột nhiên.

Loạn Không cảm nhận được một trận công kích rất cường đại xông về phía hắn, làm cho hắn kinh hãi trong lòng.

Hắn lập tức phản kích ngược lại.

“Là ai?” Dám cả gan đánh lén ta.

Chân của Loạn Không đạp vào hư không, ánh mắt nhìn chằm chằm bốn phía, lạnh lùng nói.

Bây giờ hắn có tu vi Hoàng Tam Trọng, đạo khí tức vừa rồi khiến cho hắn cảm nhận được sự uy hiếp rất to lớn.

Cho nên người đánh lén hắn vừa rồi ít nhất cũng có tu vi Nhân Hoàng Chi Cảnh.

“Cẩu tặc, mang mạng của ngươi tới đây.”

Một tiếng hét lớn vang lên bên tai Loạn Không, nghe qua có vẻ cực kỳ đè nén phẫn nộ.

Tuy rằng tu vi hiện tại của Vương Đằng không đủ để có uy hiếp gì với Loạn Không.

Nhưng tâm tình phẫn nộ tràn ngập trong lòng Vương Đằng.

Vừa nghĩ đến chính là người này vô lễ với Tinh Nguyệt, trong lòng Vương Đằng tức giận đến mức không thể đánh một chỗ được.

“Chiến lão thay ta giết hắn.”

Vương Đằng lớn tiếng hô với chỗ nào đó, lúc này hắn chỉ vào Loạn Không.

“Ngươi là ai, vì sao phải công kích ta.”

Ánh mắt của Loạn Không hơi híp lại nói với Vương Đằng, xem ra oán niệm của người này đối với hắn rất nặng.

Chính Loạn Không cũng không biết mình đã đắc tội với một người như vậy lúc nào.

“Việc mình làm, mình còn không rõ sao?”

Vương Đằng gắt gao nhìn chằm chằm Loạn Không nói, biểu tình tràn ngập sát ý

???

Vẻ mặt của Loạn Không cạn lời, thật sự muốn hỏi người khó hiểu này một chút, rốt cuộc ngươi là ai?

“Còn giả vờ.”

Vương Đằng thấy dáng vẻ này của Loạn Không thì ánh mắt có lửa giận thiêu đốt, trong lòng càng phẫn nộ hơn.

Cũng không để ý thực lực yếu hơn Loạn Không rất nhiều của mình liền trực tiếp cầm lấy bảo vật trên tay mình đánh về phía Loạn Không.

Một nơi ở trên cao.

“Nữ Đế diễn xuất thật tốt.”

Tần Cửu Ca nhìn Đạo Tinh Nữ Đế chiếm cứ thân thể Tinh Nguyệt mỉm cười nói.

Quả nhiên nam chính như Vương Đằng vô cùng quan tâm đến nửa kia của mình.

Sau khi biết được tin tức nửa kia của mình bị người khác khi nhục, nhất định là lửa giận công tâm.

Dù sao cũng không có nam nhân nào nguyện ý để cho vị hôn thê của mình bị người khác khi dễ.

“Đạo Tử dạy rất hay.”

Đạo Tinh Nữ Đế hừ lạnh một tiếng nói với Tần Cửu Ca.

Kỳ thật trong lòng Đạo Tinh Nữ Đế cũng có chút kinh ngạc về Vương Đằng này bình thường trông có vẻ như là một người vô cùng lý trí, nhưng thật không ngờ là hắn căn bản không suy nghĩ xem mình có nói đúng hay không liền hoàn toàn tin tưởng mình.

Không biết hành vi này là thì nên chế giễu hay nên khen ngợi.

Chương 337: Tần Cửu Ca khác

Chương 337: Tần Cửu Ca khác

Tần Cửu Ca cười nhạt, nhìn Vương Đằng đang chiến đấu với Loạn Không, vẻ mặt khó hiểu.

Loại sinh vật Khí Vận Thần Tử này vậy mà lại có một ngày bị chính người thân cận nhất bên cạnh mình bán đứng.

“Với thực lực của các hạ, muốn giết mấy người này quả thực là quá dễ dàng, nhưng tại sao lại còn phải mượn tay ta…”

Đạo Tinh Nữ Đế thản nhiên truyền âm nói với Tần Cửu Ca, trên mặt mang theo vẻ thắc mắc.

Câu hỏi này thực ra nàng đã muốn hỏi từ lâu rồi.

“Nữ Đế không cần quan tâm đến những điều này, chỉ cần biết rằng một thời gian nữa thứ trên người Nữ Đế sẽ không còn nữa là được.”

Tần Cửu Ca nhìn Đạo Tinh Nữ Đế, mỉm cười rồi nói.

“Được.”

Đạo Tinh Nữ Đế nói với Tần Cửu Ca, vẻ mặt bình tĩnh, nàng cũng không sợ Tần Cửu Ca nuốt lời, dù sao thì bản thể của hắn nói thế nào cũng là một Cổ Chi Đại Đế.

Cho dù không thể giết chết được Tần Cửu Ca này thì cũng có thể mang tới cho hắn phiền phức, thậm chí là trở ngại rất lớn.

...

Trong hư không.

Xung quanh thân thể của Loạn Không tuôn trào Đạo Hoàng khí tức, bao phủ lấy toàn thân.

“Tại sao chỉ một câu nói không hợp đã muốn giết ta?”

Loạn Không lớn tiếng nói với Vương Đằng, hắn với người này đã đánh qua đánh lại một lúc, hắn phát hiện người này hoàn toàn là đang muốn lấy mạng hắn.

“Giết kẻ như ngươi còn cần phải giải thích gì nữa? Ngươi là kẻ mà người người đều phải giết.”

Vương Đằng cười lớn một tiếng, tuy rằng tu vi hiện giờ của hắn không bằng Loạn Không này, nhưng hắn còn mang theo người giúp đỡ mà.

Phụt.

Loạn Không bị Chiến Lão mà Vương Đằng đem theo đánh trúng một chưởng, trên miệng chảy ra không ít máu tươi.

“Huynh đài, hiểu lầm giữa chúng ta có thể ngồi xuống từ từ nói mà.”

Loạn Không ép thương thế trên người mình xuống, nói với Vương Đằng, thoạt nhìn có vẻ rất bình tĩnh.

Người đột nhiên công kích hắn này tuy rằng tu vi không yếu, nhưng sự uy hiếp đối với hắn cũng chưa lớn lắm, nhưng mà người này lại cứ công kích hắn giống như phát điên lên vậy.

“Có gì để nói chứ!”

Vương Đằng nhổ một ngụm máu, ánh mắt dữ tợn nhìn chằm chằm Loạn Không và nói, mặc dù thực lực của Loạn Không cường đại hơn hắn nhiều, nhưng bản thân và Chiến Lão cùng nhau vây đánh hắn vẫn có thể khiến Loạn Không phải chịu thương thế rất lớn.

Đôi mắt Loạn Không hơi nheo lại.

Hắn cũng không phải là nhân vật dễ chọc vào gì, nếu thật sự khiến hắn nóng lên thì đánh giết với người này thật sự không phải chuyện không thể nào.

“Thiếu tộc trưởng, người này rất mạnh, lần này chúng ta vẫn không tóm được hắn.”

Người mà Vương Đằng gọi là Chiến Lão, trong mắt lộ vẻ rất ngưng trọng, vừa rồi người bị họ công kích này tuy rằng thực lực không bằng hắn, nhưng lại có thể giằng co với hắn khó phân thắng bại, thậm chí hắn còn bị y áp chế.

Đây là một chuyện cực kỳ khủng bố.

Phải biết rằng hắn cao hơn người này những mấy trùng cảnh giới, cho dù như vậy y cũng có thể đánh ngang tài ngang sức với hắn.

“Ừm.”

Vương Đằng phun ra một ngụm máu, nhìn Chiến Lão bên cạnh mình, gật đầu.

Loạn Không này không hổ là yêu nghiệt cấp đỉnh ở Thiên Châu trước kia, yếu hơn Chiến Lão mấy tầng cảnh giới mà cũng có thể đánh đến mức này.

Tu vi hiện giờ của Vương Đằng không bằng Loạn Không này, nhưng trong lòng Vương Đằng, nếu như Loạn Không này với hắn ở cùng một cảnh giới thì hắn nhất định không phải là đối thủ của y.

Rất nhanh, Vương Đằng mạnh mẽ ép xuống thương thế vừa bị Loạn Không đánh, quay trở về bên cạnh Tinh Nguyệt.

Tần Cửu Ca thấy tình hình như vậy, mặt không đổi sắc.

“Tinh Nguyệt, bây giờ vẫn chưa giết được hắn, chắc phải đợi một khoảng thời gian nữa rồi.”

Vương Đằng nói với Tinh Nguyệt, thần sắc trầm mặc, Vương gia bọn họ không phải là cổ tộc vô cùng cường đại, chỉ có vài vị Thiên Tôn cự đầu.

Hơn nữa thực lực của Thanh Loan Cổ Quốc của Loạn Không này cũng rất cường đại.

Cũng là đạo thống cấp bậc Thiên Tôn, so với Vương gia bọn họ cũng kẻ tám lạng người nửa cân, đoán chừng nội bộ hai bên cũng tương đương nhau.

Vương Đằng cũng đã nhìn thấy một lão giả với khí tức rất cường đại ở phía sau Loạn Không.

Từ khí tức tỏa ra trên người kẻ đó, Vương Đằng đoán rằng hắn chính là hộ đạo giả của Loạn Không.

Thực lực của hộ đạo giả là một Nhân Hoàng đỉnh cao, thậm chí còn là một Bán Bộ Thiên Tôn.

Vương Đằng cũng không phải kẻ không có não, tình hình hiện tại chắc chắn phải tính kế lâu dài.

“Không sao hết.”

Đạo Tinh Nữ Đế lúc này chớp mắt, thản nhiên mỉm cười.

Đây đúng là một tên ngốc, ngốc đến mức đáng thương.

Có điều tại sao trong lòng nàng bây giờ lại có một cảm giác khó hiểu với hắn.

Hơn nữa nàng cảm thấy cỗ thân thể này của bản thân có một chút khí vận đang từ từ trôi mất.

Nhưng nàng không để tâm, khí vận là một thứ thật sự rất khó nói rõ.

Cho dù bản thân nàng là một Cổ Chi Đại Đế cũng không thể tra được thứ này.

Đó là một thứ vô cùng thần bí, cũng không biết khi nào tăng, khi nào thì giảm.

“Ngươi với hắn có ân oán gì sao? Có cần ta giúp không?”

Tần Cửu Ca nói với Vương Đằng, thần sắc lúc này lộ vẻ hiếu kỳ.

“Đạo Tử không biết, tên Loạn Không này là một kẻ dâm đãng.”

Vương Đằng thở dài một tiếng, xem ra vẫn còn cảm thấy khó chịu vì hiện giờ chưa thể giết được Loạn Không này.

“Ta nhất định phải giết chết hắn.”

Vương Đằng nói câu này, vẻ mặt rất khẳng định, cho dù tu vi hiện tại của Loạn Không hiện giờ cao hơn hắn thì có làm sao.

Hắn tràn đầy lòng tin đối với bản thân, sau này khi hắn đến độ tuổi của Loạn Không hiện tại, Vương Đằng cảm thấy Loạn Không nhất định không phải là đối thủ của hắn.

Lúc Vương Đằng nói câu này, trong bóng tối, Loạn Không ở nơi xa cảm nhận được có một sợi gì đó nối lên người hắn.

Tần Cửu Ca mỉm cười không nói gì, hai nhân vật khí vận chính đánh nhau, theo lý mà nói hiện giờ nên xem thực lực cụ thể của hai bên.

Mà thực lực của Khí Vận Thần Tử Loạn Không hiện giờ rõ ràng là vượt xa Khí Vận Thần Tử Vương Đằng.

Nhưng khí vận của Vương Đằng theo như cảm nhận của Tần Cửu Ca thì nồng hậu hơn khí vận của Loạn Không này một chút.

Cho nên mới nói hiện tại trận chiến này rốt cuộc là ai sống ai chết thật sự không nói chắc được.

Có lẽ Loạn Không với thực lực mạnh hơn sẽ sống, cũng có khả năng Vương Đằng với khí vận nồng hậu hơn sẽ sống.

Điều này không thể nói chắc được.

Tần Cửu Ca vẫn rất hiếu kì.

Chương 338: Nam tử thì nên giống Vương huynh

Chương 338: Nam tử thì nên giống Vương huynh

“Tốt, là nam tử thì nên giống như Vương huynh vậy.”

Tần Cửu Ca cười, tỏ vẻ rất tán thưởng Vương Đằng, khiến Đạo Tinh

Nữ Đế ở bên cạnh thấy mà cảm thấy ngứa ngáy.

Ngụy quân tử!

Đây là lời đánh giá chuẩn xác nhất mà Đạo Tinh Nữ Đế dành cho Tần Cửu Ca.

Một Đạo Tử của cổ tộc lớn như vậy, có thực lực như vậy, hơn nữa lại có thế lực, theo lý mà nói hắn nên cực kỳ cao ngạo, đối với hết thảy mọi chuyện đều trấn áp mới phải, nào có tính cách ôn hòa giống như Tần Cửu Ca thế này chứ.

Tần Cửu Ca này quả là Đạo Tử Cổ Tộc đầu tiên mà Đạo Tinh Nữ Đế gặp có tính cách như vậy đấy.

“Đạo Tử, trước hết chúng ta hãy vào tìm kiếm bảo vật đã!”

Vương Đằng nhìn chằm chằm Loạn Không ở phía xa, nói. Hiện tại hắn muốn trở nên thật mạnh trước đã, như vậy mới có thể đánh chết được Loạn Không này.

Dù sao thì chênh lệch thực lực đạo thống của hắn và Loạn Không cũng không xa nhau là mấy.

Nếu hai người họ đối địch với nhau, hai bên đều sẽ không phái nhân vật rất cường đại ra mặt.

Bên cạnh lúc nào cũng có nhân vật Thiên Tôn đi theo giống như Tần Cửu Ca, đó là chuyện hoàn toàn không thể.

Dù sao thì nhân vật cường đại nhất trong đạo thống của bọn họ chỉ là Thiên Tôn mà thôi.

Bảo lão tổ tông phải kè kè ở bên họ, bảo vệ bọn họ, chuyện này hiển nhiên là không thực tế.

“Được.”

Tần Cửu Ca mỉm cười với Vương Đằng, nhưng trong lòng lại tỏ vẻ tán đồng, rau hẹ thơm như vậy không cắt thì quá là uổng phí.

“Nhìn xem, lại có người muốn xông vào Đế Bộc này rồi.”

Bên cạnh Đế Bộc có rất nhiều người, trong đó có người đang hô to, mấy ngày nay vẫn luôn có người dừng lại nơi đây để xông vào Đế Bộc, dù sao thì có xông vào được hay không cũng thể hiện năng lực của bản thân.

“Đạo Tử, chúng ta cùng tiến lên.”

Vương Đằng cười, nói với Tần Cửu Ca, không ngờ đạo tử cổ tộc này lại bình dị dễ gần đến vậy.

Nếu như thân phận của bản thân đủ cao, Vương Đằng nhất định sẽ kết giao với Tần Cửu Ca.

Nhưng mà điều đáng buồn là không chỉ thực lực của hắn mà ngay cả bối cảnh cũng không thể nào đánh đồng với Tần Cửu Ca được.

Vì vậy Vương Đằng vẫn luôn xưng hô với Tần Cửu Ca là đạo tử.

“Đi!”

Tần Cửu Ca mỉm cười với Vương Đằng và nói, hắn chưa từng gặp cây rau hẹ nào lại nóng lòng muốn bị cắt như vậy.

Trên tiên vân.

Cung chủ Dao Đài Tiên Cung một thân bạch y, thản nhiên nhìn Tần Cửu Ca, cũng không biết đang nghĩ những gì.

...

Xông qua Đế Bộc đối với Tần Cửu Ca à nói chẳng có chút khó khăn nào, đối với Khí Vận Thần Tử cũng không có gì khó khăn.

Đạo Tinh Nữ Đế chiếm giữ Khí Vận Nữ Chủ cũng không có gì khó khăn.

Hoặc nói cách khác, nếu như Tần Cửu Ca không xuất hiện thì Đạo Tinh Nữ Đế này chính là nửa còn lại của Khí Vận Thần Tử Vương Đằng, là Khí Vận Nữ Chủ của Vương Đằng.

Vì vậy rất nhanh, Tần Cửu Ca đã cùng họ xông vào trong Đế Bộc, đi tới Đế Phần (Mộ Đế Vương).

Nơi đây tràn ngập hoa thơm, tựa như tiên cảnh vậy.

Khiến người ta vừa nhìn đã biết đây là một nơi tốt lành.

“Đạo Tử, hay là chúng ta cứ chia nhau ra tìm trước, như vậy chắc sẽ nhanh hơn một chút.”

Vương Đằng mỉm cười nói với Tần Cửu Ca, hắn đã sao chép một phần tấm bản đồ kho báu kia đưa cho Tần Cửu Ca rồi.

Cho nên họ chia nhau ra tìm ở đây là cách đơn giản hơn.

Dù sao cũng không còn cách nào khác, họ cũng chưa từng đến nơi này, Đế Phần hiện giờ cũng là thời gian gần đây mới mở ra.

Cho nên có rất nhiều nơi được ghi lại trong bản đồ kho báu mà Vương Đằng cũng không biết.

Tần Cửu Ca thì càng khỏi phải nói.

"Được."

Khóe miệng của Tần Cửu Ca mang theo nụ cười, đây chẳng phải vừa hợp với ý hắn sao?

Có tấm bản đồ kho báu này, Tần Cửu Ca sẽ lấy được bảo vật ở nơi đây trước một bước, chẳng phải quá ngon ăn rồi sao?

Rất nhanh, Vương Đằng đã dẫn theo Đạo Tinh Nữ Đế qua một bên tìm kiếm cơ duyên trong bản đồ kho báu.

"Linh Lung Thần Tinh, quả là đồ tốt!"

"Chân Long Tiên Thạch, được đấy."

"Tinh Thần Chân Bảo, cũng được."

"Tiên Hoàng Huyết, quả nhiên là khí vận của Khí Vận Thần Tử."

Rất nhiều nơi trong bản đồ kho báu đều đã bị Tần Cửu Ca quét sạch sành sanh, không để lại thứ gì.

Đương nhiên, nơi mà Khí Vận Thần Tử Vương Đằng muốn tìm vẫn có không ít đồ tốt.

Tần Cửu Ca nhìn những thứ đồ tốt trong tay mình, khẽ lẩm bẩm: "Khí vận của Khí Vận Thần Tử này thật là khủng bố quá đi!"

Một tấm bản đồ kho báu vớ vẩn trên người họ mà đã kiếm được rất nhiều đồ tốt rồi.

Những thứ này cho dù là thân phận như Tần Cửu Ca cũng rất thích, miễn cưỡng chấp nhận được, đương nhiên cũng có chút bảo vật mà cá nhân Tần Cửu Ca khá thích.

"Những bảo vật mà Vương Đằng có được hiện tại chắc chắn là cực ít nhỉ!"

Tần Cửu Ca nở nụ cười không phúc hậu, thực lực của Vương Đằng không mạnh bằng hắn, chỉ cần lần nào Tần Cửu Ca cũng cướp được những thứ đồ tốt này ngay trước mặt Vương Đằng, Vương Đằng cũng đành bó tay thôi.

Cái gì mà Vương Đằng ba Tần Cửu Ca bảy?

Tần Cửu Ca bày tỏ tất cả đều là của bản thân hắn, chẳng liên quan gì đến Vương Đằng hết.

Thậm chí ngay cả thê tử tương lai của ngươi…

Được rồi, là Nữ Đế tương lai của ngươi, Tần Cửu Ca cũng bày tỏ bản thân sẽ vui lòng nhận lấy.

Trong mắt của Tần Cửu Ca lóe lên vẻ lạnh lùng, cổ có Tá Ma giết lừa, qua cầu rút ván. Bây giờ có Tần Cửu Ca dùng xong Nữ Đế liền vứt bỏ.

Chương 339: Cho Đạo Tử hết cũng được

Chương 339: Cho Đạo Tử hết cũng được

Trong một động khẩu tràn ngập yêu khí ở Đế Phần.

Sắc mặt của Vương Đằng lúc này xám xanh, tấm bản đồ kho báu này có độc, một vài nơi hiển thị có bảo vật rất cường đại, hoặc là có rất nhiều yêu thú mạnh trấn thủ, hoặc là có một vài trận pháp vô cùng kì quái.

Tóm lại là khiến Vương Đằng hiện giờ rất khó chịu.

Đáng giận hơn là có một vài nơi Vương Đằng có thể vào thì bên trong lại chẳng có bảo vật gì hết.

“Liệu có phải Tần Cửu Ca đã lấy đồ bên trong đi trước rồi?”

Đạo Tinh Nữ Đế nói với Vương Đằng, sắc mặt khẽ biến, nàng muốn xem thử rốt cuộc Vương Đằng này đã trúng độc gì của Tần Cửu Ca.

“Không thể nào, tuyệt đối không thể nào.”

Vương Đằng mỉm cười dịu dàng với Đạo Tinh Nữ Đế, nói.

“Tinh Nguyệt, Đạo Tử sao có thể làm chuyện như vậy được, phải biết rằng dựa vào thân phận của Đạo Tử, nếu muốn những thứ này thì chẳng phải là chuyện dễ như trở bàn tay sao.”

Vương Đằng nói, nét mặt rất khẳng định, biểu cảm rất tán dương nhân cách của Tần Cửu Ca.

Chỉ thiếu nước khen Tần Cửu Ca là nhân vật dưới đất không có, trên trời hiếm gặp mà thôi.

“Tinh Nguyệt, sao nàng có thể nghĩ về Đạo Tử như vậy chứ?”

Vương Đằng khẽ nói với Tinh Nguyệt, người như Tần Cửu Ca mà còn có người nói xấu, cho dù người nói xấu hắn có là thê tử tương lai của mình đi nữa thì trong lòng Vương Đằng cũng cảm thấy không vui.

Vương Đằng chưa bao giờ nghi ngờ Tinh Nguyệt của mình, nhưng mà bây giờ chỉ vì Tần Cửu Ca mà hắn lại chất vấn Tinh Nguyệt như vậy.

“Nhân cách của Đạo Tử này tốt như vậy, như vậy thì nàng phải nhớ lấy đừng nói thêm gì nữa.”

Vương Đằng lắc đầu, nói một cách rất khẳng định.

“Hơn nữa nếu như Đạo Tử muốn những thứ này thì ta cho Đạo Tử hết cũng được.”

Vương Đằng nói với Tinh Nguyệt, giọng điệu rất bình tĩnh, kể từ sau khi Tần Cửu Ca cho hắn đơn dược để cứu Tinh Nguyệt một mạng thì Vương Đằng cảm thấy cho dù có cho Tần Cửu Ca nhiều thứ hơn cũng không quá đáng.

Đạo Tinh Nữ Đế nghe vậy thì cười nhạt, Vương Đằng này hết thuốc chữa rồi, nàng nói.

Bị Cổ Tộc Đạo Tử kia ăn sạch sành sanh là xong rồi.

Nhưng mà chuyện này liên quan gì đến nàng?

“Trong này chắc chắn có đồ tốt.”

Vương Đằng nhìn cổ động trước mặt mình, sắc mặt rõ ràng rất vui mừng.

“Tinh Nguyệt, nàng ở đây, ta xuống trước xem thử!”

Vương Đằng nhìn động phủ cổ này, sắc mặt rất vui mừng, dù sao thì một nơi như thế này chắc chắn là có rất nhiều đồ tốt.

Ở một nơi tăm tối.

Tần Cửu Ca luôn yên lặng quan sát Khí Vận Thần Tử Vương Đằng này.

Hắn phát hiện ra một chuyện khác, đó là cho dù những nhân vật khí vận chính này không có bản đồ kho báu thì Tần Cửu Ca cũng cảm thấy họ có thể tìm thấy những nơi tốt này.

Bởi vì Tần Cửu Ca ở nơi không xa đã nhìn thấy Khí Vận Thần Tử Loạn Không, tình huống này khiến trong lòng Tần Cửu Ca rất cạn lời, sinh vật Khí Vận Thần Tử này không ngờ lại khủng bố đến vậy, năng lực tầm bảo không ai có thể địch nổi.

Đột nhiên, Tần Cửu Ca lại nảy ra một suy nghĩ không tồi.

“Cái gì? Ngươi bảo ta giả vờ bị Loạn Không bắt được?”

Đạo Tinh Nữ Đế hỏi lại tính xác thực lời Tần Cửu Ca vừa nói trong đầu.

Đạo Tinh Nữ Đế bây giờ ngày càng cảm thấy hiếu kì, tại sao Cổ Tộc Đạo Tử này lại muốn sử dụng cách như vậy để giải quyết mấy người này.

Có điều nàng hiện tại không hề để tâm đến những điều này.

Chỉ cần có thể giúp nàng sớm ngày thoát khỏi thứ trong đầu là được.

Đạo Tinh Nữ Đế nghĩ trong đầu, sau đó đồng ý, dù sao cũng chỉ là giả vờ, đối với nàng mà nói chẳng có gì khó khăn cả.

Đạo Tinh Nữ Đế nghe thấy lời nhắn của Tần Cửu Ca, trong lòng có một chút cảm giác kì lạ.

“Xem ra trong lòng vị Đạo Tử Cổ Tộc này thật sự muốn khiến hai người họ đối địch nhau.”

Trong lòng Đạo Tinh Nữ Đế thầm nghĩ, tuy rằng thời gian Đạo Tinh Nữ Đế và Vương Đằng tiếp xúc không lâu, nhưng nàng biết rằng Vương Đằng rất coi trọng cô gái tên Tinh Nguyệt này, cũng có nghĩa là hắn rất coi trọng phần linh hồn kia của bản thân.

Vị Đạo Tử Cổ Tộc này sắp xếp như vậy là muốn trêu đùa Vương

Đằng đến chết đây mà.

Lại liên tưởng đến Vương Đằng đối với Tần Cửu Ca vô cùng tôn trọng và tin tưởng, khóe miệng của Đạo Tinh Nữ Đế hơi nhếch lên, trong lòng không hề có chút phản cảm nào đối với hành vi như vậy của Tần Cửu Ca, thậm chí còn có chút tán thưởng.

Cho dù Tần Cửu Ca này không có thân phận là Đạo Tử Cổ Tộc thì hắn vẫn có thể sống rất tốt ở Tiên Vực.

Nhưng mà điều này không ảnh hưởng gì đến sự chán ghét của nàng đối với Tần Cửu Ca hiện giờ.

Dù sao thì có ai lại muốn cấy thứ đồ chơi đó vào trong đầu mình cơ chứ.

...

“Sao nàng ta lại ở đó?”

Loạn Không hơi nheo mắt lại nhìn Đạo Tinh Nữ Đế ở phía xa, Loạn Không biết người tên là Vương Đằng kia chính là bởi vì nữ tử này nên mới đánh nhau với hắn.

Nhưng hắn thật sự chưa từng có qua lại gì với nữ tử này, cho nên hắn biết rất rõ là nữ tử này đang muốn lợi dụng Vương Đằng để diệt trừ hắn.

Hoặc là lợi dụng bản thân để diệt trừ Vương Đằng.

Vừa mới nghĩ như vậy, trong lòng Loạn Không cảm thấy mình đã tìm ra được nguyên nhân.

Hơn nữa trong hai nguyên nhân này, cái có khả năng nhất là nguyên nhân sau, nữ tử này muốn lợi dụng bản thân để giết Vương Đằng, vị hôn phu của nàng.

“Quả nhiên rắn rết đều không độc, độc nhất vẫn là lòng dạ đàn bà.”

Loạn Không khẽ nói, hắn cảm thấy nguyên nhân thứ hai mà mình nghĩ ra chính là nguyên nhân căn bản nhất.

Nữ tử tên Tinh Nguyệt này trong lòng đã rất chán ghét vị hôn phu này của mình rồi, nhưng bản thân nàng lại không có cách nào để giải quyết.

Căn cứ theo suy nghĩ trong lòng Loạn Không, nữ tử này chắc chắn là

bị trưởng bối trong tộc ép gả cho Vương Đằng.

Hoặc nói cách khác là gia tộc của Vương Đằng cưỡng ép Tinh Nguyệt phải gả cho Vương Đằng.

Nhưng trong lòng Tinh Nguyệt cực kỳ không đồng ý, cho nên mới lợi dụng bản thân để giết chết Vương Đằng như vậy.

“Xem ra trong lòng Vương Đằng vô cùng yêu thích nữ tử này, hắn quả là ngốc đến mức đáng thương!”

Chương 340: Loạn mỗ sẽ không mắc mưu

Chương 340: Loạn mỗ sẽ không mắc mưu

Trong lòng Loạn Không lúc này nghĩ về Vương Đằng như vậy, hắn rất xem thường loại nam tử si tình này.

Trong mắt hắn, hành vi như vậy của Vương Đằng chẳng khác gì dại gái cả.

“Như ta vẫn là thoải mái nhất. mê gái sẽ không được chết tử tế. Ha ha ha.”

Loạn Không cười lớn, là nam nhân phải giống như hắn vậy, trêu hoa ghẹo nguyệt khắp nơi, trên người không dính chiếc lá nào há chẳng tốt đẹp lắm sao?

“Nàng ta lại muốn làm gì thế?”

Loạn Không nhìn nữ tử tên Tinh Nguyệt này lại sát đến gần hắn, trong lòng hơi trầm xuống, xem ra nội tâm của nữ tử này quả thật cực kỳ nham hiểm.

Theo như Loạn Không thấy, Tinh Nguyệt lại nảy ra suy nghĩ xấu xa gì rồi.

“Có điều, nếu ta đã biết nguyên do của chuyện này rồi, vậy thì tại sao ta còn để cho ngươi lợi dụng chứ?”

Loạn Không âm thầm suy nghĩ tất cả những điều này trong đầu, dựa vào cái gì mà hắn phải làm thương cho nữ tử tên Tinh Nguyệt này sử dụng chứ?

“Vương Đằng không có đầu óc, ta thì không thể không có đầu óc như hắn.”

Loạn Không thầm hạ quyết định trong lòng, tuyệt đối sẽ không để hắn và Vương Đằng xảy ra tranh chấp chỉ bởi vì hiểu lầm cỏn con như vậy.

Dù sao thì thực lực của bản thân Vương Đằng cũng rất cường đại, còn có bối cảnh rất vững chắc như vậy nữa.

Vô duyên vô cớ tranh đấu với người có thực lực và bối cảnh như vậy đối với Loạn Không không có chút ích lợi gì.

Trong mắt Loạn Không, người giống như Vương Đằng chính là loại người kinh điển bị nữ nhân lừa gạt còn giúp nàng ta đếm tiền.

Đột nhiên, Loạn Không nhìn Tinh Nguyệt đã đi tới cách mình không xa, trên mặt khẽ nở nụ cười, bởi vì hắn cảm thấy bản thân đã hoàn toàn nắm được kế hoạch của nữ nhân có tâm tư rất gian ác này rồi.

“Các hạ lại muốn làm gì? Tâm tư của các hạ ta đã hoàn toàn đoán ra được rồi.”

Loạn Không khẽ nói với Tinh Nguyệt, sắc mặt ngả ngớn, giống như tất cả đều nằm trong tầm kiểm soát của hắn vậy.

“Cho dù các hạ không thích vị hôn phu của mình thì cũng không thể lợi dụng người khác để giết chết vị hôn phu của mình như vậy chứ?”

Loạn Không nói với Tinh Nguyệt, vẻ mặt bình tĩnh, nữ tử như vậy hắn cũng đã gặp không ít.

Có điều, trong lòng Đạo Tinh Nữ Đế lúc này lại toàn dấu chấm hỏi.

Vãi chưởng, ta còn chưa có hành động cụ thể mà ngươi đã nói ta tâm tư ác độc rồi.

Đạo Tinh Nữ Đế cũng cạn lời, lại là một tên ngốc, không biết trong lòng hắn đang nghĩ cái gì nữa.

“Các hạ không cần phải không thừa nhận, ngươi muốn lợi dụng Loạn mỗ để đạt được kế hoạch trong lòng mình.”

Loạn Không nhìn Đạo Tinh Nữ Đế và nói, tâm tư của nữ tử là ác độc nhất, tuyệt đối không sai.

“Nhưng hiện giờ Loạn mỗ đã nhìn ra rồi, cho nên Loạn mỗ sẽ không

mắc lừa ngươi đâu.”

Loạn Không thản nhiên nói với Đạo Tinh Nữ Đế.

Loạn Không thấy Đạo Tinh Nữ Đế ở cách mình không xa không lên tiếng nữa thì sắc mặt lộ vẻ khinh thường.

“Nếu như ta đem tin tức này nói cho Vương Đằng biết, ngươi nói xem liệu hắn có giết ngươi không?”

Loạn Không bình tĩnh nhìn Đạo Tinh Nữ Đế, nói.

Tần Cửu Ca lúc này đang ở trong bóng tối âm thầm quan sát, đã âm thầm trao danh hiệu "não bổ quái" cho Khí Vận Thần Tử Loạn Không này.

Nhưng mà Tần Cửu Ca cảm thấy Loạn Không đã xem nhẹ sự tín nhiệm mà Vương Đằng dành cho phần hồn Tinh Nguyệt của Đạo Tinh Nữ Đế.

"Tinh Nguyệt!"

Vương Đằng vừa ra khỏi động phủ liền nhìn thấy Loạn Không đứng bên cạnh nhìn chằm chằm Tinh Nguyệt như hổ rình mồi, ít nhất thì trong mắt Vương Đằng, gã Loạn Không này đang nhìn Tinh Nguyệt bằng một ánh mắt hoàn toàn xấu xa.

Rất nhanh, Vương Đằng đã xông đến bên cạnh Đạo Tinh Nữ Đế, dùng ánh mắt dữ tợn mà trừng Loạn Không.

Giống như là chỉ cần Loạn Không có chút động tĩnh, Vương Đằng sẽ lập tức xông về phía hắn vậy.

"Vương huynh, ta nói cho huynh một tin, sau khi huynh nghe xong chắc chắn sẽ rất có hứng thú."

Loạn Không nhìn Vương Đằng, nói, hắn không cần thiết phải trở thành con dao trong tay kẻ khác, cho nên dĩ nhiên hắn phải giải thích rõ ràng với Vương Đằng rồi.

Nhưng mà không đợi Vương Đằng trả lời, Đạo Tinh Nữ Đế đã đi đến bên cạnh Vương Đằng nói vài câu gì đó, khiến cơn lửa giận của Vương Đằng lại càng bốc lên tận trời.

Tần Cửu Ca núp trong bóng tối cũng cười một cách khó hiểu, Đạo Tinh Nữ Đế này quả là lòng dạ sắt đá.

Nàng không mảy may quan tâm đến tình cảm mà Vương Đằng dành cho nàng, hoàn toàn chỉ quan tâm đến lợi ích của bản thân, muốn nhanh chóng thoát khỏi sự khống chế trong đầu mình.

"Ta phải giết ngươi!"

Vương Đằng gắt gao nhìn chằm chằm Loạn Không rồi nói, vẻ mặt giống như có thâm thù đại hận gì vậy.

“Vương huynh, nữ tử bên cạnh ngươi không phải người tốt, muốn mượn tay ta để trừ khử ngươi đó!”

Loạn Không nhíu chặt lông mày nói với Vương Đằng, xem ra trong lòng Vương Đằng lại yêu thích nữ tử này đến vậy, rất không dễ lay động.

“Giữa ta với nàng không có quan hệ gì cả!”

Chuon

Loạn Không lại một lần nữa giải thích với Vương Đằng, không hiểu được trên đời này lại có nam tử dại gái đến vậy.

Chương 341: Cặn bã

Chương 341: Cặn bã

“Ngươi muốn chết à!”

Vương Đằng còn lâu mới nghe lọt tai lời giải thích của Loạn Không, kế ly gián đơn giản ấu trĩ như vậy mà còn muốn lừa hắn?

Đứa trẻ ba tuổi cũng biết điều này hoàn toàn là không thể.

Quan hệ của hắn và Tinh Nguyệt rất tốt, nếu hắn tin mới là có quỷ đó.

Trong lòng Loạn Không lúc này cũng rất phẫn nộ, đối với người như vậy quả thực rất cạn lời.

“Vương huynh có thể tin tưởng ta, nữ tử bên cạnh ngươi lòng dạ rắn rết, nàng ở bên cạnh ngươi, tương lai ngươi sẽ không có kết cục tốt đẹp đâu.”

Loạn Không lại hít sâu một hơi, nhìn Vương Đằng, nói, hắn vẫn không muốn đánh đến mức kẻ sống người chết với Vương Đằng này.

Có điều đáp lại Loạn Không lại là ngọn lửa giận của Vương Đằng.

Lại dám nói Tinh Nguyệt đã hứa hôn với hắn từ nhỏ như vậy, mặc dù cho tới hiện tại Vương Đằng vẫn giữ lễ quân tử với Tinh Nguyệt, nhưng trong lòng Vương Đằng, Tinh Nguyệt chính là thê tử tương lai của hắn.

“Hiện giờ ta vẫn có chút hiếu kỳ, Khí Vận Thần Tử có khí vận nồng hậu như vậy nếu xảy ra tranh chấp thì ai có thể thắng đây…”

Tần Cửu Ca ở trong bóng tối, đôi mắt lộ vẻ thâm thúy, khẽ nói.

Vương Đằng hay là Loạn Không?

Có điều, trình độ này vẫn còn chưa đủ, vẫn cần châm thêm chút lửa.

Sau khi Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong đầu thì liền âm thầm nói với Đạo Tinh Nữ Đế.

Đạo Tinh Nữ Đế đứng bên cạnh Vương Đằng, thần sắc lại một lần nữa khẽ biến, ánh mắt thản nhiên liếc nhìn về phía Tần Cửu Ca.

Đạo Tử Cổ Tộc bây giờ thật biết chơi đùa.

Có vẻ còn chơi rất hăng nữa.

Đạo Tinh Nữ Đế hướng về phía Tần Cửu Ca rồi khẽ gật đầu, quay đầu lại nhìn Vương Đằng bên cạnh mình.

“Vừa nãy người này chắc hẳn định đợi chúng ta tìm được thứ đồ gì tốt trong đó rồi xông ra cướp.”

Đạo Tinh Nữ Đế khẽ nói với Vương Đằng, nếu Tần Cửu Ca đã muốn làm vậy thì nàng sẽ làm như vậy trước.

Không gây nguy hại đến nàng là được, nàng vẫn rất kiêng dè thân phận của Tần Cửu Ca, cho dù nàng không nói ra.

Nhưng đối với thân phận của Tần Cửu Ca nàng thật sự rất kiêng dè, thân phận Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc của Tần Cửu Ca luôn giống như một ngọn núi lớn đè nặng lên người nàng.

Ngọn núi lớn này nàng hiện tại tuyệt đối không thể nào vượt qua được.

Trong Thái Cổ Tiên Vực, những người ngoại giới kia không biết nội tình kiêng kỵ cổ tộc, nhưng trong lòng Đạo Tinh Nữ Đế, nàng hoàn toàn biết rõ.

Hơn nữa chính bởi vì biết nên trong lòng mới rất coi trọng.

Hiện tại nếu đã có thể giải quyết vấn đề trong hòa bình với vị Đạo Tử Cổ Tộc này thì trước hết cứ làm như vậy đã.

“Đồ cặn bã!”

Sau khi nghe xong lời của Đạo Tinh Nữ Đế, ngọn lửa giận trong lòng Vương Đằng lại một lần nữa bùng cháy.

Nhưng Vương Đằng lúc này không hề manh động, dù sao thì hắn cũng không phải là đối thủ của Loạn Không.

Vào trong Đế Phần ngoại trừ Thiên Tôn trở lên thì muốn vào được nơi này, không phải là tu vi càng cao càng tốt mà phải xem thiên tư, chỉ có thiên tư đạt đến một trình độ nhất định mới có thể đi vào.

Cho nên hiện tại Chiến Lão không ở bên cạnh hắn.

“Ngu xuẩn!”

Loạn Không tức giận mắng một tiếng trong lòng, tình huống hiện giờ xem ra không thể nào hòa giải được với Vương Đằng rồi.

“Hay là bây giờ giết hắn luôn ở đây đi, bằng không ra ngoài rồi chắc chắn sẽ có phiền phức rất lớn.”

Loạn Không nhìn Vương Đằng, chau mày nghĩ, ở bên ngoài gia tộc của Vương Đằng vẫn rất có thế lực.

Mà Vương Đằng này lại là thiếu tộc trưởng trong tộc, thế lực gia tộc có thể điều động chắc chắn cũng rất đông.

Hắn hoàn toàn có thể nhìn ra, Vương Đằng này hiện giờ mới vừa bắt đầu có xích mích với hắn, hơn nữa chắc là không có gì hòa giải được.

Dù sao thì Vương Đằng này tín nhiệm yêu nữ bên cạnh hắn như vậy, Loạn Không nghĩ miên man, trên người bắt đầu nổi lên sát khí nhàn nhạt.

Mà chỉ cần hiện tại hắn giết chết Vương Đằng tại đây thì chẳng còn chuyện gì nữa.

Bởi vì ở đây ngoại trừ bọn họ ra thì chẳng còn ai khác.

Đến lúc đó người chết rồi thì còn uy hiếp gì tới hắn nữa?

“Chết!”

Loạn Không nghĩ thầm trong lòng rồi lớn tiếng nói, lúc này thần sắc của Loạn Không bùng nổ, nếu hắn đã quyết định rồi thì phải bắt đầu hành động ngay.

Tu vi hiện tại của Loạn Không đã đạt đến Nhân Hoàng Tam Trùng, đối phó với Vương Đằng chỉ mới đạt đến Thái Hư chi Cảnh này còn không đơn giản hay sao.

Trên người Vương Đằng có chí bảo, lẽ nào Loạn Không hắn không có?

Hơn nữa trong lòng Loạn Không không có bảo vật nào có thể sánh được với Luân Hồi Đế Cảnh của hắn.

Ít nhất thì cho đến hiện tại hắn đã từng gặp vô số bảo vật nhưng vẫn cảm thấy Luân Hồi Đế Cảnh của bản thân bá đạo phi phàm có thể xếp hàng đầu.

“Luân Hồi Đế Cảnh, Luân Hồi Đạo.”

Loạn Không lớn tiếng hô lên trong lòng, nếu hắn đã quyết định ra tay thì phải ra sát chiêu, một kích tất sát.

Trong lòng Loạn Không vẫn rất tự tin về việc bản thân có thể giết được Vương Đằng hay không.

Dù nói thế nào đi nữa, tu vi của hắn cũng cao hơn Vương Đằng một đại cảnh giới.

Trong tay còn có chí bảo khủng bố tuyệt luân như Luân Hồi Đế Cảnh nữa.

Cho dù Luân Hồi Đế Cảnh này bị phong ấn, vẫn chưa hoàn toàn thức tỉnh nhưng sự trợ giúp của nó đối với Loạn Không mà nói là vô cùng to lớn.

Nhân Hoàng Tam Trùng cường đại bình thường không phải là đối thủ của một tay hắn.

Nhân Hoàng cao hơn hắn một hai trùng cảnh giới cũng chưa chắc đã là đối thủ của hắn.

“Tinh Nguyệt cẩn thận!”

Vương Đằng thấy trên người Loạn Không có một cổ đạo tràn đầy khí tức thần bí, lớn tiếng hét lên với Tinh Nguyệt.

Tuy rằng đây không phải là Luân Hồi Đạo chân chính, nhưng cũng đã chạm đến ranh giới của Luân Hồi Đại Đạo.

Chương 342: Chuyện của hắn là chuyện của ta

Chương 342: Chuyện của hắn là chuyện của ta

“Tinh Thần Cổ Đạo.”

Vương Đằng hét lớn một tiếng, sau khi hắn dứt lời, đằng sau hắn cũng có một cổ đạo xuất hiện.

Cổ Đạo này có khí tức ám dạ, khiến xung quanh Vương Đằng bị nhuốm thành bóng đêm lóe sáng.

Rầm.

Cổ đạo tràn ngập khí tức hắc dạ sau lưng Vương Đằng trực tiếp đâm vào cổ đạo trên người Loạn Không.

Nhưng hiển nhiên là thực lực của Vương Đằng hiện giờ còn lâu mới bằng được Loạn Không, cho nên cho dù trên người Vương Đằng có bảo vật bí mật cũng ngã xuống đất, miệng phun ra máu tươi.

“Quả nhiên thực lực là khuyết điểm không thể nào bù đắp được, cho dù khí vận của Vương Đằng cao hơn khí vận của Loạn Không.”

Tần Cửu Ca núp trong bóng tối thầm nghĩ, Vương Đằng và Loạn Không đều là Khí Vận Thần Tử, vận khí của Vương Đằng có vẻ còn cao hơn một chút.

Nhưng mà thực lực cũng cực kỳ quan trọng.

Thực lực của Vương Đằng hiện tại khá yếu, không đấu lại được với Loạn Không.

“Tiêu diệt ngươi!”

Loạn Không không hề do dự, trực tiếp chuẩn bị ra sức đánh chó rơi xuống nước.

Mà lúc này nếu để Cổ Lão kiêng kỵ tinh thông Khí Vận chi Đạo nhìn thấy Loạn Không thì chắc chắn sẽ thốt lên kinh ngạc, khí vận trên người Loạn Không đang rớt xuống vèo vèo.

Không chỉ có Loạn Không đang mất đi khí vận mà khí vận trên người

Vương Đằng đang chiến đấu với hắn cũng trôi đi nhanh chóng.

Trái lại Vương Đằng ở dưới đất thấy Loạn Không đang ra sát chiêu thẳng về phía hắn thì trong lòng cười lạnh.

Vốn dĩ hắn còn muốn sau khi bước ra khỏi Đế Phần sẽ tìm Loạn Không gây sự, nhưng không ngờ Loạn Không này cũng là một kẻ tàn nhẫn, trực tiếp chuẩn bị tiêu diệt họ trong Đế Phần.

Có điều, trong lòng Vương Đằng thản nhiên chế giễu, lẽ nào hắn không có con bài chưa lật nào sao?

Cho dù đánh không lại Loạn Không, nếu hắn một lòng muốn chạy trốn thì cũng chẳng có vấn đề gì.

Hắn có rất nhiều con bài chưa lật, trong đó có mấy con bài mà không ai biết, cũng là con bài cực kỳ cường đại, không giết được ngươi, trốn thoát ra ngoài xong tìm cơ hội giết ngươi cũng vậy thôi.

Đột nhiên, chính vào lúc Vương Đằng chuẩn bị sử dụng con bài chưa lật của mình thì một giọng nói khiến hắn phải dừng lại.

“Đạo huynh, lại có chuyện gì sao?”

Tần Cửu Ca không biết từ đâu bay ra, trong mắt mang theo vẻ nghi hoặc, nhìn Vương Đằng và Loạn Không.

Giống như là hắn vừa mới tới nơi này vậy.

Vương Đằng vừa nhìn thấy Tần Cửu Ca thì trong lòng liền vô duyên vô cớ cảm thấy phấn khởi.

Bây giờ Loạn Không tuyệt đối không thể giết được hắn rồi.

“Đạo Tử Cổ Tộc.”

Loạn Không đưa mắt nhìn Tần Cửu Ca đang bay về phía bọn họ, sắc mặt lập tức trở nên khẩn trương.

Bước chân bất tri bất giác lùi về phía sau vài bước.

Khí tức Luân Hồi Đại Đạo quanh cơ thể bộc phát, vô thức nắm lấy Luân Hồi Đế Cảnh trong tay.

Loạn Không lúc này cũng không biết nên nói gì.

Coi bộ giữa Vương Đằng và Tần Cửu Ca cũng có chút quan hệ.

Nếu như quan hệ này là quan hệ bằng hữu thì trong lòng Loạn Không thật sự không biết nên làm thế nào.

“Đạo Tử, đây là nhân quả giữa tại hạ và Vương Đằng, hi vọng Đạo Tử…”

Loạn Không nhìn Tần Cửu Ca nói, giọng điệu bình tĩnh.

Rầm.

Một tiếng cực lớn vang lên, Loạn Không trực tiếp ngã xuống đất không dậy nổi.

Chỗ nào đó trên cơ thể có tiếng vỡ vụn, xem ra một bộ phận thủ hộ bảo vật trên người Loạn Không đã bị vỡ nát rồi.

“Vương huynh là bằng hữu của ta, chuyện của hắn chính là chuyện của ta.”

Tần Cửu Ca lạnh nhạt đứng đó, rất bình tĩnh mà nói với Loạn Không, thấy trong mắt Vương Đằng đứng cách đó không xa ánh lên nước mắt.

Vương Đằng hơi siết chặt nắm đấm, không ngờ rằng Đạo Tử lại coi hắn là bằng hữu và coi trọng hắn như vậy.

Có thể được Đạo Tử Cổ Tộc coi là bằng hữu là một chuyện hoàn toàn đủ để rất nhiều người cảm thấy kiêu ngạo trong lòng.

Tuy rằng Vương Đằng không vì vậy mà kiêu ngạo giống như những người đó, nhưng trong lòng vẫn rất cảm động.

Dù sao thì thân phận đôi bên quả thực là chênh lệch quá xa.

Mặc dù hiện tại ở châu vực của mình Vương Đằng đã có danh tiếng không nhỏ, nhưng vẫn chưa đạt đến trình độ của Cái Áp Châu Vực, thuộc nhân vật mà Tần Cửu Ca không cần thiết phải ghi nhớ.

Nhưng mà hiện tại Tần Cửu Ca lại vì hắn mà trực tiếp đả thương Loạn Không.

Loạn Không nghe xong lời Tần Cửu Ca nói, trong lòng nhất thời kinh ngạc, chuyện vốn dĩ trong lòng hắn cảm thấy không thể nào xảy ra ấy vậy mà đã xảy ra thật rồi.

Mặc dù thiên tư của Vương Đằng cũng rất mạnh, nhưng vẫn chưa đáng để Đạo Tử Cổ Tộc này kết giao.

Mà Đạo Tinh Nữ Đế ở cách Vương Đằng không xa, trong lòng lúc này không có suy nghĩ gì đối với Tần Cửu Ca, nhưng lại có chút khinh thường đối với Vương Đằng.

Nếu không phải khi đó nàng cảm thấy phần hồn kia của bản thân có chỗ không đúng, vội vã chạy tới, lấy lại quyền kiểm soát cơ thể này thì thê tử tương lai của ngươi hiện tại nói không chừng đã uyển chuyển hầu hạ dưới thân người khác rồi.

Ban ngày cười ha ha với ngươi, tối đến cười ha ha bên trên thê tử ngươi.

Vậy mà ngươi còn ở đây bày ra vẻ mặt cảm động, trong lòng còn xem người ta là bằng hữu.

Buồn nôn!

Đạo Tinh Nữ Đế thật sự nôn rồi.

Cho nên Đạo Tinh Nữ Đế sẽ không có chút thương hại nào dành cho người như vậy.

Nàng chỉ cảm thấy người đáng thương ắt có chỗ đáng hận.

“Tâm ý của Đạo Tử, Vương Đằng xin nhận, nhưng ta muốn tự mình đường đường chính chính đánh bại hắn, cuối cùng giết chết hắn.”

Vương Đằng nhổ máu tươi trong miệng mình ra, nhìn Tần Cửu Ca nói, mặt lộ vẻ cảm kích.

Chương 343: Toái Giới Thần Phù

Chương 343: Toái Giới Thần Phù

Nội tâm hắn vốn là một người cực kỳ cao ngạo, Loạn Không này không những có suy nghĩ muốn phi lễ với Tinh Nguyệt, thậm chí vừa nãy còn muốn giết người cướp bảo.

Hơn nữa thương thế hiện giờ của hắn chính là do Loạn Không này gây nên.

Vương Đằng không muốn mượn tay người khác để đánh bại và giết chết Loạn Không.

Huống chi Vương Đằng biết quan hệ giữa bản thân với vị Đạo Tử Cổ

Tộc Tần Cửu Ca này không tốt như Loạn Không tưởng tượng.

Tần Cửu Ca và hắn vẫn chưa quen biết nhau được bao lâu.

Tần Cửu Ca còn có ân tình to bằng trời biển đối với hắn.

Vương Đằng không phải là người không biết điều như vậy, nếu như bởi vì chuyện của mình mà khiến Tần Cửu Ca mới quen biết chưa bao lâu phải đích thân ra tay, nói không chừng sẽ khiến người ta chán ghét, như vậy Vương Đằng quả là mất nhiều hơn được.

Hơn nữa Vương Đằng cũng cực kỳ tự tin vào tương lai của bản thân, tự tin rằng mình sẽ mạnh hơn Loạn Không này.

"Như vậy sao được, chẳng phải có lợi cho hắn rồi sao?"

Nét mặt của Tần Cửu Ca hơi khựng lại, nói với Vương Đằng, Vương Đằng không hổ là Khí Vận Thần Tử rất đứng đắn, nếu là Tần Cửu Ca, bất luận là mượn sức của ai, cứ giết Loạn Không trước đã rồi tính.

Đương nhiên cho dù là Vương Đằng có bảo Tần Cửu Ca giết chết Loạn Không ngay lúc này, Tần Cửu Ca cũng sẽ không làm như vậy.

Lời Tần Cửu Ca nói bây giờ cũng chỉ là nói cho Vương Đằng nghe mà thôi.

Hơn nữa quan trọng nhất là khí vận của Khí Vận Thần Tử Loạn Không vô cùng hùng hậu.

Dựa vào đặc tính Khí Vận Thần Tử này của hắn, chưa đợi Tần Cửu Ca ra tay giết hắn, nhất định sẽ có nhân tố không thể kháng cự nào đó xuất hiện và cứu hắn.

Ví dụ một loạt những tình tiết máu chó như là đột nhiên có một cường giả rất mạnh xuất hiện, trước mặt Khí Vận Thần Tử đều rất có khả năng thành hiện thực.

Vương Đằng nghe lời Tần Cửu Ca nói, sự cảm kích trong lòng dành cho Tần Cửu Ca lại càng mãnh liệt hơn.

Đạo Tử bây giờ vẫn còn suy nghĩ cho hắn.

Kết bạn là phải tìm người giống như Tần Cửu Ca vậy.

Đôi mắt của Vương Đằng đột nhiên dừng lại, nhìn vào Luân Hồi Đế Cảnh trong tay của Loạn Không.

Thần sắc hơi lộ vẻ dữ tợn, bản thân hắn hiện tại muốn sau này có thể đích thân giết chết Loạn Không, nhưng không có nghĩa là sẽ để y được lợi.

Cái gương đang tỏa ra thần quang trên tay Loạn Không tuyệt đối là đồ tốt.

“Không giết ngươi, nhưng ta muốn cướp hết bảo vật trong tay ngươi.”

Vương Đằng vùng vẫy đứng dậy, nhìn chằm chằm vào cái gương trên tay Loạn Không, coi bộ rõ ràng là muốn cướp lấy cái gương trong tay Loạn Không.

Sắc mặt Loạn Không phẫn nộ đến cực điểm, đây rõ ràng là chó cậy gần nhà mà.

Bằng không với tu vi Nhân Hoàng Tam Trùng của bản thân cộng thêm chí bảo Luân Hồi Đế Cảnh, còn không thể đè chết được Vương Đằng hay sao.

Loạn Không thấy Vương Đằng đang nhanh chóng xông về phía mình, trong lòng nổi giận đùng đùng.

Bảo vật quan trọng nhất trên người hắn có thể nói chính là Luân Hồi Đế Cảnh.

Cho dù với tu vi của bản thân còn chưa thể phát huy được năng lực của nó, nhưng chỉ dựa vào việc bản thân hiện giờ đã lấy được Luân Hồi Đế Cảnh thì thật sự không có kẻ cùng cảnh giới nào có thể đánh lại được hắn.

“Không được, tuyệt đối không được, Luân Hồi Đế Cảnh tuyệt đối không thể bị cướp mất.”

Loạn Không phẫn nộ hét lên trong lòng, mắt hắn nhìn chằm chằm vào Vương Đằng, giống như chỉ cần Vương Đằng cướp bảo vật của hắn thì hắn sẽ liều mạng với Vương Đằng đến mức kẻ sống người chết vậy.

Dù gì thì trước khi cướp được bảo vật Loạn Không cũng là một tu sĩ rất mạnh, hắn hiểu rất rõ Luân Hồi Đế Cảnh trong tay mình có giá trị đến mức nào.

“Toái Giới Thần Phù.”

Loạn Không cắn răng, trong ánh mắt lộ vẻ đáng tiếc, chỉ thấy Loạn Không từ trong Nhẫn Trữ Vật của mình lấy ra một tấm cổ phù vẽ đầy những phù ngữ cổ xưa.

Toái Giới Thần Phù này là một trong những bảo vật quý giá mà Loạn Không đã cất giữ rất lâu, được hắn mang theo bên mình xem như là vũ khí bí mật vậy, mãi vẫn không nỡ dùng.

Nhưng mà liên quan đến chuyện được mất bảo vật Luân Hồi Đế Cảnh này, Loạn Không vẫn là không chút do dự mà quyết định sử dụng nó.

Sau khi Loạn Không bóp nát Toái Giới Thần Phù trong tay, sau lưng hắn có một con đường cực kỳ dày và rộng hiện ra, nhân tiện cũng bao lấy Loạn Không vào trong.

“Muốn đi ư, để bảo vật lại!”

Hiện giờ Tần Cửu Ca cảm thấy chỉ cần bản thân đi theo phía sau Vương Đằng thì không cần phải để tâm đến phản phệ mà khí vận của Loạn Không mang đến nữa.

Dù sao thì khí vận trên người Vương Đằng và Loạn Không cũng đang áp chế lẫn nhau.

Tần Cửu Ca nhanh tay nhanh mắt, chính vào lúc Loạn Không sắp sửa lợi dụng Toái Giới Thần Phù để rời khỏi nơi này, hắn lập tức kéo lấy Luân Hồi Đế Cảnh trên người Loạn Không.

Đi theo phía sau Khí Vận Thần Tử cắt rau hẹ sảng khoái như vậy đấy!

Chương 344: Rau hẹ đã đủ lớn

Chương 344: Rau hẹ đã đủ lớn

“Đinh. Chúc mừng chủ nhân đạt được năm vạn Khí Vận Điểm.”

Một giọng nói của hệ thống vang lên trong tâm trí của Tần Cửu Ca. Luân Hồi Đế Cảnh là một bảo vật rất quan trọng đối với Khí Vận Thần Tử Loạn Không ở cả giai đoạn hiện tại và trong tương lai.

Bây giờ Tần Cửu Ca đã lấy được Luân Hồi Đế Cảnh này từ tay của Loạn Không, tự nhiên sẽ nhận được rất nhiều Khí Vận Điểm.

“Còn có thể.”

Tần Cửu Ca lúc này không quan tâm đến âm thanh của hệ thống trong đầu, mà nhìn vào chiếc gương trong tay tỏa ra ánh sáng thần thánh kỳ quái.

Luân Hồi Đế Cảnh.

Chiếc Gương Luân Hồi Đế Cảnh này là thứ tốt nhất mà hắn có được trong chuyến đi của mình, và năm vạn Khí Vận Điểm hoàn toàn không thể so sánh với nó.

“Sức mạnh vẫn chưa nên phát ra hết. Có vẻ như bị hư hỏng một chút sau khi bị phong ấn.”

Tần Cửu Ca nhìn Luân Hồi Đế Cảnh trong tay, trong lòng suy nghĩ một chút.

Khí Vận Thần Tử không hổ là Khí Vận Thần Tử, ngay cả đồ tốt như vậy cũng có được, chỉ có thể nói rằng Khí Vận của Khí Vận Thần Tử quả là nghịch thiên.

“Đây là một thứ Đế Khí đã bị phong ấn. Tuy rằng nó đã bị phong ấn, nhưng đối với ta bây giờ nó vẫn là một bảo vật rất tốt.”

Trong lòng Tần Cửu Ca có chút vui mừng, dù sao hắn đã cắt rau hẹ lâu như vậy, tuy rằng đối với hắn đều chấp nhận được, nhưng vẫn không đáp ứng được mong đợi của Tần Cửu Ca.

Tuy nhiên, lần này, Luân Hồi Đế Cảnh rất phù hợp với Tần Cửu Ca.

Cây rau hẹ mà lần này cắt đã đủ lớn.

“Đa tạ Đạo Tử.”

Vương Đằng Phi đi tới bên cạnh Tần Cửu Ca nói lời cảm tạ, trên mặt Vương Đằng lúc này lộ ra vẻ đắc ý, nếu như lần này Tần Cửu Ca không tới, Vương Đằng nhất định phải dùng loại bảo vật tương tự như Loạn Không Toái Giới Thần Phù mới có thể trốn thoát.

Nhưng Vương Đằng không phải là Tần Cửu Ca, với thân phận và những cơ duyên mà hắn có được thì cũng chỉ có mấy món bảo vật mà thôi.

Nó thuộc loại sau khi dùng hết thì có khả năng cao sẽ không lấy được nữa.

Vì vậy, nếu không cần thiết thì cũng không cần sử dụng bảo vật giống như loại đó.

“Không có gì đâu, chúng ta đã là bằng hữu rồi, không phải sao?”

Tần Cửu Ca nói với Vương Đằng một cách thân thiện, với nụ cười trên môi.

Khiến người ta có cảm giác như một làn gió xuân thổi qua.

“Cảm ơn Đạo Tử.”

Trong lòng Vương Đằng lúc này đang rất vui, Đạo Tử của Cổ Tộc này đối nhân xử thế thật sự rất tốt.

Hắn không chỉ giúp hắn ta giải quyết rắc rối lớn trên người Tinh Nguyệt mà hơn nữa giờ đây xem như hắn đã cứu được bản thân mình và Tinh Nguyệt.

“Đạo Tử, đây là bảo vật mà ta tìm thấy được ở đây.”

Vương Đằng đột nhiên nghĩ tới điều gì đó, liền nhanh chóng lấy ra mấy bảo vật từ trong Nhẫn Trữ Vật và nói với Tần Cửu Ca.

Dù thất bại ở khá nhiều nơi nhưng hắn vẫn lấy được một số bảo vật.

“Đạo Tử đại nghĩa, không biết bản đồ kho báu này có phải quá cũ hay không. Có rất nhiều nơi trong này không có bảo vật gì.”

Vương Đằng thở dài nhìn Tần Cửu Ca và nói, Đế Phần chỉ mới mở ra trong khoảng thời gian này, trước đó cũng không có mở ra.

Vì vậy, bản đồ kho báu trong tộc này có thể không hoàn toàn chính xác.

Gia tộc cũng chỉ tặng bản đồ kho báu này cho Vương Đằng với ý nghĩa tượng trưng để cho Vương Đằng thử thời vận của mình mà thôi.

Rốt cuộc ai cũng không thể biết tình hình cụ thể trong bên trong Đế Phần.

Vì vậy Vương Đằng cảm thấy thật tốt khi mình có thể tìm được những bảo vật này.

Mặc dù chúng không đáp ứng được mong đợi của hắn.

“Bảo vật mà Đạo Tử tìm được, Vương Đằng sẽ đưa cho Đạo Tử mà không lấy một xu.”

Vẻ mặt Vương Đằng lúc này rất trịnh trọng khi nói với Tần Cửu Ca.

Đạo Tử đã cứu hắn, nếu hắn không nói lời nào để cảm tạ, trong lòng Vương Đằng sẽ thấy rất có lỗi.

Như lời Vương Đằng nói, hắn ta chọn một ít bảo vật trong tay và giao cho Tần Cửu Ca.

Lúc này, đôi mắt của Đạo Tinh Nữ Đế không muốn lại nhìn Vương Đằng lấy một cái.

Tần Cửu Ca giả vờ từ chối hai lần rồi bỏ bảo vật do Vương Đằng đưa tới vào Túi Trữ Vật của mình.

Đừng nói, đại rau hẹ tự động đưa tới chính là không tầm thường.

Vừa thơm, vừa ngọt mà lại giòn.

“Xem ra Khí Vận Thần Từ Vương Đằng này còn có thể giữ lại được, một thời gian nữa sẽ cắt đứt hoàn toàn.”

Tần Cửu Ca nhìn Vương Đằng có chút cung kính đối với mình, trong lòng thầm nghĩ.

Tần Cửu Ca bây giờ muốn lợi dụng Khí Vận Thần Tử Vương Đằng này, để đối phó với Khí Vận Chi Tử Võ Tôn và Khí Vận Thần Tử Loạn Không cùng một lúc.

Mặc dù dựa vào thực lực của Vương Đằng thì Vương Đằng không phải là đối thủ của bất kỳ ai trong hai người này, nhưng Vương Đằng giống như chú cún con bên cạnh Tần Cửu Ca.

“Chỉ cần Vương Đằng ở bên cạnh giúp đỡ ta, hoàn toàn có thể làm hao mòn Khí Vận của những Khí Vận Nhân Vật kia.”

Tần Cửu Ca nhìn Vương Đằng, trong đầu có chút suy nghĩ.

Đây là một lợi thế hoàn toàn không thể so sánh được với Khí Vận Chi Tử đang bị Tần Cửu Ca hoàn toàn khống chế bằng Đại Đạo Ma Chủng.

Không cần biết Khí Vận Nhân Vật Chính bị Đại Đạo Ma Chủng của Tần Cửu Ca khống chế dù nói thế nào thì vẫn đều là bị người ta không chế, là thứ bị thiếu đi một cái gì đó.

Vào thời điểm khi những Khí Vận Nhân Vật Chính kia đang bị Tần Cửu Ca dùng Đại Đạo Ma Chủng khống chế đối mặt với Vương Đằng, trừ khi họ gặp nhiều may mắn hơn Loạn Không, nếu không sẽ bị Loạn Không đánh bại.

Mà không phải hiện tại Khí Vận của Vương Đằng chỉ cao hơn Loạn Không một chút, có thể dùng Khí Vận áp chế Loạn Không.

Đây là sự khác biệt giữa Khí Vận Nhân Vật Chính được nuôi trong nhà và Khí Vận Nhân Vật Chính hoang dã bên ngoài.

Chương 345: Xung quanh họ có rất nhiều cơ duyên

Chương 345: Xung quanh họ có rất nhiều cơ duyên

“Đạo Tử, chúng ta tìm kiếm bảo vật ở khắp nơi xung quanh đây à.”

Vương Đằng nhìn Tần Cửu Ca nói, hiện tại Loạn Không kia đã rời khỏi đây, bọn họ hẳn là vẫn đang tìm bảo vật ở đây.

Rốt cuộc, bên trên bản đồ kho báu cũng ghi lại một số địa điểm có kho báu lớn.

Dù sao thì bây giờ cũng ổn rồi, vậy tại sao lại không đi xem thử một chút.

“Được.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng gật đầu một cái, xem như đồng ý.

Hiện tại hắn cũng không vội, trong tay vẫn đang cầm Loạn Không Luân Hồi Đế Kính, Tần Tần Cửu Ca vẫn muốn biết thêm về món bảo vật này.

Đột nhiên, còn không chờ Tần Cửu Ca và Vương Đằng đang tìm kiếm bảo vật ở đây, bên trong Đế Phần rung chuyển dữ dội.

Cảm giác vô cùng chấn động.

Có luồng ánh sáng vàng rất lớn nổi lên từ nơi cách xa chỗ Tần Cửu Ca và Vương Đằng.

Hơn nữa còn có rất nhiều khí tức không thể giải thích được nổi lên ở

đó, trông vô cùng kỳ dị.

“Đạo Tử, có chuyện gì vậy?”

Vương Đằng nhìn những thứ trước mặt không ngừng rung động, hỏi Tần Cửu Ca.

“Cơ duyên, cơ duyên rất lớn.”

Tần Cửu Ca đè nén một chút hưng phấn trong lòng, xem ra cơ duyên xuất thế từ trong Đế Phần, nhất định là cơ duyên lớn.

Bằng không, trong Đế Phần cũng không thể phát sinh ra động tĩnh lớn như vậy.

Đế Phần vẫn là một nơi rất rộng, động tĩnh do cơ duyên bình thường gây ra chắc chắn không lớn như vậy.

“Nơi có Khí Vận Thần Tử không tầm thường, xung quanh bọn họ có rất nhiều cơ duyên nha.”

Tần Cửu Ca yên lặng nhìn vào một nơi xa xăm ở trong long và nói.

Những Khí Vận Nhân Vật Chính này, đặc biệt là Khí Vận Thần Tử với Khí Vận mạnh mẽ như vậy, bọn hắn sẽ không đến những nơi không có cơ duyên.

Hơn nữa phần lớn những cơ duyên này chắc chắn là bị bọn họ đoạt được.

“Đạo Tử, chúng ta nhanh tới đó đi.”

Đôi mắt của Vương Đằng nhìn nơi toả ra ánh sáng vàng, nói với Tần Cửu Ca.

Bây giờ những dấu hiệu ở đó lớn như vậy, chắc chắn sẽ có rất nhiều yêu nghiệt thiên tài được đặt trong Đế Phần.

Rốt cuộc, có vẻ như chắc chắn có một cơ duyên lớn.

“Được.”

Đôi mắt của Tần Cửu Ca liếc nhìn Đạo Tinh Nữ Đế rồi nhẹ nhàng nói, làm bằng hữu với Khí Vận Thần Tử vẫn rất tốt.

Dù ngoài người bằng hữu này chỉ là cái danh bên ngoài.

Tần Cửu Ca liếc nhìn Đạo Tinh Nữ Đế, trong lòng cười nhẹ, nếu không có sự can thiệp của Đạo Tinh Nữ Đế này, Khí Vận Thần Tử Vương Đằng sẽ càng thêm tuyệt vọng.

Hiện tại Đạo Tinh Nữ Đế hoàn toàn không phải là thê tử chính thức của Vương Đằng.

Nếu không có lời nói Đạo Tinh Nữ Đế, chẳng phải Tinh Nguyệt kia sẽ trở thành đồ chơi trong lòng bàn tay của hắn sao?

.....

Một nơi không biết rõ bên ngoài Đế Bộc.

“Phụt.”

Một nam tử thanh niên mặc y phục màu trắng ngã xuống đất, miệng phun ra mấy ngụm máu tươi, trong ánh mắt tràn đầy sự phẫn nộ.

Bảo vật thiết thân nhất của hắn là Luân Hồi Đế Cảnh đã bị cướp đi khiến trong lòng Loạn Không cảm thấy vô cùng khó chịu.

Trong quá khứ, không phải Loạn Không không gặp phải nguy hiểm lớn nào, thế nhưng trong những lần đó hắn cũng không làm mất đi bảo vật Luân Hồi Đế Cảnh của mình.

Tuy rằng hắn vẫn cảm thấy quan hệ giữa mình và Luân Hồi Đế Cảnh vẫn chưa bị phá vỡ, nhưng bảo vật này sớm muộn gì cũng sẽ biến mất.

“Vương Đằng, thật tốt.”

Loạn Không tức giận hét lên giận dữ về phía không trung, linh khí trong tay bắn ra xa, người mà trong lòng Loạn Không hận nhất không phải là Tần Cửu Ca mà là Vương Đằng kia.

Liếm cẩu Vương Đằng chết cũng không được yên thân. .

Hắn đã nói rõ với Vương Đằng rằng nữ tử bên cạnh hắn ta có ý đồ xấu, thế mà hắn ta vẫn còn ra tay với mình.

Trong lòng Loạn Không chưa từng thấy nam tử nào liếm cẩu như Vương Đằng, điều này thực sự khiến hắn thấy kinh tởm.

“Bây giờ ta không có Luân Hồi Đế Cảnh, sau này nên làm gì để vùng dậy, để có thể đứng bên trong đại thế này đây.”

Trong lòng Loạn Không thở dài một hơi thật sâu, hắn chính là người đoạt xá để đến đây.

Hắn phải có một ý tưởng rất rõ ràng về bản thân trong giai đoạn này.

Ai mà không mong muốn được đặt chân lên đỉnh cao, nắm trong tay quyền lực, đầu gối tay ấp với mỹ nhân.

Nhưng mà muốn có được những điều đó thì điều kiện tiên quyết là cần có thực lực có thể uy chấn thiên hạ.

“Chờ một chút, tại sao ta lại cảm thấy ở noi này có một lực hấp dẫn xung quanh mình.”

Đôi mắt của Loạn Không hơi ngước mắt lên và nhìn xung quanh, nhưng hắn không cảm thấy có gì đặc biệt.

Nhưng bây giờ hắn chỉ cảm thấy xung quanh có sức hút đối với hắn.

“Là ở đó.”

Loạn Không tự mình đứng dậy và đi về phía vách núi cổ cách hắn ta không xa.

Toái Giới Thần Phù hoàn toàn là một bảo vật truyền tống.

Nhưng những người sử dụng nó không thể có được một phương hướng rõ ràng.

Tối đa, nó chỉ có thể được sử dụng để đưa người dùng đến một khu vực lớn nào đó, nếu là một vị trí cụ thể là không thể thực hiện được.

Hiện giờ, vị trí của vụ hỗn chiến không xa là một vách đá.

Đứng trên đỉnh vách núi cổ, Loạn Không nhìn xuống phía dưới.

Trong lòng không khỏi thở dài, Tiên Vực quả thật có mấy chỗ huyền diệu.

Ví dụ như vách đá mà hắn đi ngang qua khi chạy trốn này có mấy nơi bí ẩn như vậy.

“Tại sao khí tức của vách núi này lại kỳ quái như vậy?”

Loạn Không sử dụng toàn bộ sức mạnh linh lực của mình để khám phá vách núi ngầm dưới chân mình, nhưng hắn ta thậm chí không cảm nhận được một chút nào.

“Thật kỳ quái, thật kỳ quái.”

Chương 346: Đế Cung

Chương 346: Đế Cung

Loạn Không nghĩ thầm trong lòng, biết rằng với tu vi cảnh giới Nhân Hoàng Tam Trọng, hắn có thể thấy rõ ràng dù chỉ là một tiếng đàm tiếu ở giữa vách núi.

Nhưng bây giờ, ngay cả tình hình dưới lòng đất của vách núi này cũng không thể nhìn thấy rõ ràng.

“Chẳng lẽ dưới vách núi có bí ẩn gì đó.”

Vừa nghĩ tới đây, cả người đều có vẻ rất phấn khích, trong sách cổ mà hắn đã xem qua có ít thông tin về một thanh niên bị trượt chân rơi xuống vách núi khi lấy bảo vật, sau đó lớn lên trở thành một cường giả nghịch thiên.

Dù bây giờ hắn không còn là một thiếu niên, nhưng có lẽ thật sự có một kho báu dưới lòng đất có thể thay đổi số phận của hắn.

Loạn Không nghĩ đến trong lòng, vẻ mặt càng ngày càng hưng phấn, chậm rãi bay vào trong vách núi.

.....

Chính giữa Đế Phần.

Nơi này là chỗ không có gì nổi bật nhất trong các khu vực bên trong Đế Phần.

Thông thường không có cảm giác chấn động vì sự uy nghiêm.

Nhưng vào lúc này, có một toà cổ điện Thông Thiên trụ vững ở đây.

Toà cổ điện Thông Thiên này vô cùng đổ nát, xem xét niên đại của nó thì đã vô cùng cổ xưa.

Các bức tường xung quanh cổ điện này giống như đã được chế tạo bởi những bảo vật sắc bén nhất, tỏa ra một thứ ánh sáng cực kỳ mạnh mẽ xung quanh cổ điện này.

Khiến cho người ta kinh ngạc.

“Đạo Tử, đây là…”

Vương Đằng nhìn Tần Cửu Ca với vẻ mặt hoài nghi, mặc dù bọn họ còn cách toà cổ điện Thông Thiên kia một chút, nhưng bọn họ đã có thể thấy rõ hơn cổ điện kia rồi.

“Đế Cung.”

Tần Cửu Ca còn chưa trở lại, Đạo Tinh Nữ Đế đã đè nén kích động trong lòng kêu to, lúc này trong mắt Đạo Tinh Nữ Đế có chút hưng phấn.

Với tầm nhìn của mình, Đạo Tinh Nữ Đế khẳng định chắc chắn rằng toà cổ điện Thông Thiên này là cung điện của một vị Đại Đế, và tất nhiên nó chỉ là nơi ở tạm thời của vị Đại Đế đó.

Mặc dù một số vị cực kỳ cổ xưa đã đến mức không cần sử dụng những thứ này, nhưng vẫn có một số vị cổ xưa tự xây dựng cung điện cho chính mình để làm chỗ nghỉ ngơi.

“Toà Đế Cung này có lẽ chỉ là nơi ở tạm thời của vị Đại Đế kia, hơn nữa hoàn toàn không phải là bản hoàn chỉnh, nhưng trong đó nhất định có rất nhiều bảo vật còn sót lại.

“Xem ra vị Đại Đế này cũng không muốn Đế Cung này nữa.”

Đạo Tinh Hoàng Hậu cau mày nghĩ, hứng thú trong lòng cũng từ từ biến mất, bản thể của nàng cũng là một Đại Đế, thứ mà Đại Đế khác không cần thì khả năng cao là nàng cũng sẽ không cần.

Mỗi vị Đại Đế cổ đại đều vô cùng mạnh mẽ, nếu không phải bản thân họ không cần những thứ này thì ai có thể đoạt lấy chúng từ tay họ.

Nhưng nơi này lại có một toà Đế Cung bỏ hoang như vậy, chắc chắn là do vị Đại Đế kia không cần nữa.

Đôi mắt của Đạo Tinh Nữ Đế nhìn Tần Cửu Ca, Đạo Tử của cổ tộc này có kiến thức phi thường và di sản trong gia tộc thâm hậu.

Hắn chắc chắn cũng có thể đoán được điều này.

“Không phải chuẩn bị cho Vương Đằng, mà là chuẩn bị cho Loạn Không.”

Tần Cửu Ca nhìn toà cổ điện to lớn phía xa, nhẹ giọng nói, trong lòng hắn đã thấy rõ toà cổ điện này chính là Đế Cung.

Mà những cơ duyên xuất hiện xung quanh Khí Vận Nhân Vật Chính chắc chắn là của họ.

Nhưng mà, khóe mắt Tần Cửu Ca liếc nhìn Vương Đằng, chẳng phải bên cạnh hắn có một Khí Vận Thần Tử sau.

“Bùm.”

Chẳng mấy chốc đã có rất nhiều người vây quanh Đế Cung, lúc này mọi người đều đang dùng thần thức của mình thăm dò toà cổ điện này.

“Đế Cung.”

Tần Cửu Ca nhìn Vương Đằng với vẻ rất thân thiện và nói với hắn.

Bây giờ Vương Đằng cũng chỉ là đồ vật trong tay hắn, dùng hắn ta để đi tìm bảo vật ở đây thì tốt rồi.

“Đế Cung.”

Khi Vương Đằng nghe những gì Tần Cửu Ca nói, hắn ta đột nhiên thốt lên, tất cả những gì liên quan đến Đế trong Tiên Vực đều chắc chắn là rất mạnh mẽ, huyền bí và cổ xưa.

Vương Đằng không ngờ rằng toà cổ điện trước mặt này thoạt nhìn như một thành trì mà lại là một toà Đế Cung.

Đột nhiên, toà cổ điện được Tần Cửu Ca và Đạo Tinh Nữ Đế gọi là Đế Cung phát ra một ánh sáng thần thánh mờ ảo.

Có một con đường mơ hồ không thể giải thích được phía trên toà cổ điện.

Con đường này được bao quanh bởi vô số sương mù dày đặc.

Để người bên ngoài không thể nhìn thấy những gì bên trong.

“Nhìn xem, có rất nhiều bóng người ở đó.”

Có người nhìn con đường phía trên cổ điện kêu lên, từ con đường này truyền ra tiếng bước chân.

Rất hấp dẫn sự chú ý của người khác.

Trên thực tế, khi người này nói, có khá nhiều người đã nhìn chằm chằm vào bên trong con đường dày đặc sương mù.

“Giết, giết, giết .”

Bên trong con đường sương mù này, mười mấy tu sĩ mặc áo giáp đen chậm rãi bước ra, nhìn thẳng vào đám người xung quanh Đế Cung.

Đột nhiên, trong mấy chục tu sĩ mặc áo giáp đen đi ra từ con đường kia, có một tu sĩ cao lớn mặc áo giáp màu bạc chậm rãi bước ra.

Đôi mắt của tu sĩ mặc áo giáp màu bạc không vô hồn như những tu sĩ áo giáp màu đen bên cạnh.

Đúng hơn, ở hắn có một sự nhanh nhẹn giống như con người.

“Kẻ nào đột nhập vào Đế Cung sẽ chết.”

Vị tu sĩ mặc áo giáp màu bạc này chĩa một mũi giáo vào đám người đang đứng trong khoảng không xung quanh Đế Cung, và nói với họ một cách bình tĩnh.

“Kẻ nào đột nhập vào Đế Cung sẽ chết.”

“Kẻ nào đột nhập vào Đế Cung sẽ chết.”

“Kẻ nào đột nhập vào Đế Cung sẽ chết.”

Khi vị tu sĩ mặc áo giáp bạc hét lên câu này, hơn chục tu sĩ mặc áo giáp đen xếp ngay ngắn bên cạnh cũng đồng thời hét lên.

Sau khi nói xong, tu sĩ mặc áo giáp màu bạc toát ra khí thế cường đại.

Chương 347: Con rối

Chương 347: Con rối

“Thiên Tôn, hóa ra là một vị cự đầu Thiên Tôn.”

Một tên yêu nghiệt xông vào Đế Bộc ở xung quanh Đế Cung kêu lên, theo lý thuyết thì các nhân vật Thiên Tôn không được cho phép đi vào bên trong Đế Phần.

Cùng lắm thì chỉ những nhân vật Thiên Tôn Bán Bộ cường đại mới được phép vào.

Giống như vị Phật Tử của Phật Tộc, tu vi của bản thân đã là Thiên

Tôn rồi nên hắn có thể vào Đế Bộc, nhưng không thể vào Đế Phần.

Nếu như có thể để cho các nhân vật cự đầu Thiên Tôn xông vào Đế Phần mà nói, cơ duyên ở đây đã bị người của những cổ tộc đạo thống cường đại chớp lấy ngay khi vừa mới sinh ra.

“Tu vi của những người mặc áo giáp đen kia đều là Bán Bộ Thiên Tôn Cảnh.”

Vẻ mặt Vương Đằng lúc này hết sức nghiêm trọng, xem ra muốn lấy được một ít bảo vật tốt trong Đế Cung, cửa thứ nhất cần vượt qua chính là những tu sĩ mặc khôi giáp với tu vi cường đại này.

Đạo Tinh Nữ Đế nhìn chằm chằm vào vị tu sĩ mặc giáp ở đằng xa với vẻ mặt không thể giải thích được.

Tần Cửu Ca nhìn những vị mặc thiết giáp có tu vi cường đại này, hơi híp mắt lại.

Không phải hắn khó giết những tu sĩ cơ giáp này, nhưng sau khi cân nhắc giết chết những tu sĩ cơ giáp này, trong Đế Cung này sẽ có cái gì đó kỳ quái dị thường.

Tần Cửu Ca dù sao cũng không lo lắng cho tính mạng của chính mình, trong tay hắn có quá nhiều thủ đoạn.

Thay vào đó, hắn đang suy nghĩ về việc làm thế nào để có được cơ duyên trong Đế Cung này.

Có được cơ duyên không hoàn toàn phụ thuộc vào sức bền, mà đôi khi may mắn mới là điều cơ bản nhất.

Trong đầu Tần Cửu Ca nghĩ thầm, ánh mắt lại nhìn về phía Vương Đằng.

Với Khí Vận của hắn ta thì điều đó sẽ có thể xảy ra.

Trong lòng Tần Cửu Ca hơi suy nghĩ, nếu như không lợi dụng đúng Khí Vận của Khí Vận Thần Tử, Tần Cửu Ca sẽ tự đánh chết chính mình.

“Kẻ nào đột nhập vào Đế Cung sẽ chết.”

Tu sĩ mặc áo giáp bạc lại hét lớn với những người xung quanh Đế Cung.

Tuy nhiên, âm thanh này không nhu hoà như trước nữa mà ẩn chứa

linh lực mạnh mẽ.

“Không được rồi, chạy mau.”

Những người đứng xung quanh Đế Cung hét lên một tiếng, thanh âm này đủ để đánh người đã đạt đến Thái Hư Cảnh cũng phải trọng thương.

Tần Cửu Ca và Vương Đằng không chạy, bởi vì hiện tại bọn họ chỉ còn cách Đế Cung một chút nữa.

Tần Cửu Ca thì đương nhiên không cần phải nói, cho dù Tần Cửu Ca có đứng ở nơi đó để cho người tu sĩ Thiên Tôn này gầm lên, hắn cũng có thể không thể rống lên khiến Tần Cửu Ca rời đi.

Mà Vương Đằng, dù sao bọn họ vẫn còn cách nơi đó một khoảng cách ngắn, cho nên với khả năng hiện tại của Vương Đằng, bọn họ hoàn toàn có thể chống lại.

Nhưng một số thiên tài xung quanh Đế Cung đã đổ máu vì bị chấn động bởi thứ âm thanh này.

Tuy nhiên, tất cả những người có thể đi qua Đế Bộc và tiến vào Đế Phần đều thuộc hạng là thiên kiêu, đại bộ phận đều có ý chí và đạo tâm kiên cường.

Sau một thời gian liền có rất nhiều yêu nghiệt thiên tài cùng nhau tấn công các tu sĩ mặc áo giáp.

Vương Đằng cũng đi, chỉ có điều Tần Cửu Ca thì không đi.

Thay vào đó, Tần Cửu Ca lặng lẽ lui về phía sau và nhìn Vương Đằng cùng những người kia tấn công những tu sĩ đang mặc khôi giáp đó.

Đôi mắt của Tần Cửu Ca hơi nheo lại, việc hắn phải làm bây giờ chính là làm ngư ông đắc lợi.

Tất cả mọi người có mặt, mỗi người đều là nhân vật yêu nghiệt mạnh mẽ, vì vậy dưới sự bao vây của họ, rất nhiều tu sĩ đang mặc áo giáp đen đó đã bị đánh bật ra ngoài.

Nhưng tu sĩ đang mặc cơ giáp màu bạc này với tu vi Thiên Tôn Cảnh lại cũng không có tổn hại gì.

Đột nhiên, dường như vị Thiên Tôn đang mặc áo giáp bạc này nổi giận, trên cơ thể của hắn bộc phát ra một luồng khí tức mãnh liệt, khiến cho không ít người vội vàng chạy trốn.

“Chạy mau, chạy mau.”

Có người đang hét lên, có vẻ như bọn họ vẫn đánh giá thấp thực lực của vị tu sĩ Thiên Tôn đang mặc bộ khôi giáp này.

Nhiều người trong số bọn họ nghĩ rằng vị tu sĩ Thiên Tôn này không phải là một người bình thường chút nào, ngược lại trông giống như một con rối.

Đó là lý do tại sao bọn họ có đủ can đảm để chiến đấu chống lại vị Thiên Tôn đang mặc khôi giáp này.

Nhưng mà không ngờ rằng bọn họ có hợp lực lại cũng không thể nào đánh bại được vị Thiên Tôn đang mặc khôi giáp này.

Vương Đằng cũng không biết nguyên nhân là gì, lúc đầu hắn muốn chạy về hướng Tần Cửu Ca, nhưng đột nhiên lại bị một luồng khí tức không thể giải thích thổi bay.

Nhìn thấy tình cảnh của Vương Đằng, đôi mắt của Tần Cửu Ca tựa hồ như sáng lên.

“Quả là thế.”

Đôi mắt của Tần Cửu Ca nheo lại, nhẹ giọng nói, hắn chẳng hề làm cái gì, nhưng mà cuối cùng sẽ luôn có một luồng sức mạnh không thể giải thích được đưa mấy Khí Vận Thần Tử đến nơi có cơ duyên.

Tần Cửu Ca cảm thấy rằng cơ duyên trong Đế Phần này đã được chuẩn bị cho Vương Đằng và Loạn Không.

Về phần Võ Tôn, Tần Cửu Ca cảm thấy rằng hắn còn kém một chút.

Rốt cuộc, sau khi bọn họ gặp nhau, Khí Vận của Võ Tôn vẫn còn kém hơn rất nhiều.

Chương 348: Mảnh vỡ Đại Đạo Pháp Tắc

Chương 348: Mảnh vỡ Đại Đạo Pháp Tắc

Mặc dù Võ Tôn là người mạnh mẽ nhất trong số này, nhưng số phận của Khí Vận Nhân Vật Chính vẫn luôn được định đoạt bởi Khí Vận.

Thần thức của Tần Cửu Ca đã theo sát Vương Đằng, dưới sự quan sát của thần thức của Tần Cửu Ca, Vương Đằng đã bị luồng khí tức bí ẩn thổi bay vào bên trong Đế Cung.

Vương Đằng hiện tại đã rơi trạng thái hôn mê bất tỉnh, có vẻ một khoảng thời gian nữa mới tỉnh lại.

Bỗng nhiên.

Tần Cửu Ca lấy ra Luân Hồi Đế Kính từ trong tay, lúc này Luân Hồi Đế Kính từ trong tay của Tần Cửu Ca toát ra một tia sáng kỳ dị.

Như thể luồng sáng của nó đang giao cùng một thứ gì đó.

“Xem ra, cơ duyên lần này sẽ thuộc về Loạn Không.”

Tần Cửu Ca nhìn vào Luân Hồi Đế Kính đang tỏa ra ánh sáng thần thánh trong tay mình và nói một cách bình thản.

“Nếu Nữ Đế muốn đi dạo quanh đây, ta sẽ đi giải cứu phu quân tương lai của ngươi.”

Tần Cửu Ca nhìn Đạo Tinh Nữ Đế đang ở cách đó không xa, cười nói.

Đạo Tinh Nữ Đế nhất thời không nói nên lời, Tần Cửu Ca có còn biết Vương Đằng có phải là phu quân tương lai của nàng hay không sao?

Cũng khiến cho trong lòng Đạo Tinh Nữ Đế cảm thấy chán ghét một thời gian, sau khi nghe xong lời nói của Tần Cửu Ca, nàng cảm giác trong lòng của vị Đạo Tử của cổ tộc này có cái gì đó, không khỏi có chút buồn bực.

Đúng là một Đạo Tử của cổ tộc độc ác.

Tần Cửu Ca đập hai tay vào nhau, khoảng không quanh thân đột nhiên dao động.

Tần Cửu Ca lập tức dịch chuyển hướng về phía Vương Đằng.

.....

Trong một đại điện lộng lẫy nhưng lộ ra vẻ rất cổ kính.

“Đây là nơi nào vậy?”

Bên trong cổ điện, Vương Đằng đứng lên một cách loạng choạng, vẻ mặt có chút hoảng hốt.

Trí nhớ của hắn vẫn còn lưu lại ở lúc bị tên Thiên Tôn kia cho một chưởng, vốn dĩ còn tưởng rằng mình nhất định sẽ phải chịu thương thế không nhẹ, lúc này thần thức của Vương Đằng cẩn thận kiểm tra lại, cảm nhận tình hình trên người mình.

Nhưng mà, điều mà Vương Đằng không thể tưởng tượng được chính là hắn không có chút thương tích nào, cho dù là nhìn hay dùng thần thông thăm dò, cũng không có bị vết thương gì.

“Thật là kỳ quái.”

Vương Đằng không thể giải thích được, hiện tại hắn đã mạnh như vậy sao? Sau khi nhận một chưởng của vị Thiên Tôn kia lại không có gì xảy ra.

Ánh mắt Vương Đằng nhìn cảnh vật chung quanh, trong mắt không khỏi lộ ra vẻ tò mò, không biết chính mình đang ở nơi nào.

“Đây là…..”

Vương Đằng nhìn trên đài cao cách mình không xa, có đồ vật nhìn rất mơ hồ, nhưng khí tức từ đó khiến Vương Đằng cảm thấy có chút hưng phấn.

“Đây là một mảnh vỡ của Đại Đạo Pháp Tắc hay sao?”

Giờ phút này, hai mắt Vương Đằng như sáng lên, tuy rằng gia tộc của hắn không phải rất cường đại, là gia tộc Thượng Cổ nên trong gia tộc thể nào cũng có vật phẩm để trấn giữ.

Mà những mảnh vỡ của Đại Đạo Pháp Tắc như thế này không phải là mảnh vỡ ở đẳng cấp nào cũng đủ để làm vật phẩm trấn giữ Vương tộc.

Mà vì Vương Đằng là thiếu tộc trưởng của Thượng Cổ Vương Gia, nên hắn cũng đã từng nhìn thấy những mảnh vỡ của Đại Đạo Pháp Tắc.

Đương nhiên, bây giờ hắn đã nhận ra vật trước mặt rõ ràng.

“Nhưng không liên quan gì đến Đại Đạo Pháp Tắc mà ta muốn luyện chế sau này, mà dường như là do người đó chuẩn bị.”

Vương Đằng hơi suy nghĩ trong lòng, cho dù là trước đây hay hiện tại, trong lòng Vương Đằng đều chuẩn bị chỉ tu luyện Tinh Thần Đại Đạo của chính mình, cũng sẽ không đề cập đến những đại đạo khác.

Mặc dù Tinh Thần Đại Đạo của hắn không làm rung chuyển thế gian như Đại Đạo Thời Gian và Đại Đạo Không Gian, nhưng nó vẫn rất tốt.

“Nếu hắn nhìn thấy mảnh vỡ này của Đại Đạo Pháp Tắc này, không biết có phải hắn sẽ vui mừng đến chết không.”

Nghĩ đến đây, Vương Đằng cảm thấy trong lòng có sự vui vẻ không thể giải thích được, dù sao những mảnh vỡ như Đại Đạo Pháp Tắc Luân Hồi đều là những thứ vô cùng quý giá đối với những người tu luyện Luân Hồi Đại Đạo.

Và người mà Vương Đằng nói đương nhiên là Loạn Không đang chiến đấu với hắn ta.

Khi Vương Đằng và Loạn Không chiến đấu, hắn đã nhìn thấy áp lực cường đại mà Luân Hồi Đại Đạo mang lại cho Loạn Không.

Cho dù Vương Đằng cực kỳ chán ghét Loạn Không, nhưng hắn ta phải thừa nhận rằng Luân Hồi Đại Đạo của Loạn Không cực kỳ kinh người.

“Ngay cả khi hiện tại ta không cần đến thì nó cũng là một bảo bối rất tốt đối với ta.”

Vương Đằng nhìn những mảnh vỡ của Đại Đạo Pháp Tắc toát ra khí thế vô cùng cổ quái trước mặt.

Trong lòng hắn đã quyết định có nên hay không tu luyện Luân Hồi Đại Đạo này.

Rốt cuộc, trong lòng Vương Đằng biết rất rõ đạo lý tham thì thâm.

Ngay khi Vương Đằng chuẩn bị bỏ đi những mảnh vỡ của Luân Hồi Đại Đạo Pháp Tắc, một luồng khí tức rất mạnh giáng xuống Vương Đằng.

“Ai cả gan xông vào Đế Cung?”

Một giọng nói dường như đến từ thời Hồng Hoang Viễn Cổ vang lên bên tai Vương Đằng, Vương Đằng sửng sốt chưa kịp hiểu đây là tình huống gì.

Cảm giác mà giọng nói này mang lại cho hắn giống như đang uy hiếp linh hồn của hắn vậy.

Nó khiến tâm hồn hắn chấn động trong vô thức.

“Vãn bối Vương Đằng xin bái kiến tiền bối.”

Chương 349: Tại sao không cho hắn một cơ hội?

Chương 349: Tại sao không cho hắn một cơ hội?

Vương Đằng nói với chủ nhân của giọng nói một cách tôn trọng mà không hề do dự vào lúc này.

Bây giờ trong lòng Vương Đằng nổi lên sóng gió, người trước mặt nhất định là người cường đại nhất mà hắn từng thấy.

Người này tuyệt đối không đơn giản chỉ là Thiên Tôn.

Vì vậy, vào lúc này Vương Đằng không hề có chút nào dám bất kính đối với chủ nhân của giọng nói đó.

Vào lúc này, Vương Đằng cảm thấy thời gian như ngưng đọng lại, hiện tại hắn còn không còn có sức để hô hoán lên nữa.

Ngay cả ngẩng đầu lên mà Vương Đằng cũng không dám.

“Có lẽ theo lời tiên đoán thì ta là một trong các truyền nhân thế hệ tiếp theo của ngươi hay sao?”

Nam tử cường tráng với khí tức cổ xưa trên người này nói với một giọng có chút nghi ngờ và chỉ có mình mới có thể nghe thấy.

Thứ đang đứng ở đây bây giờ không phải là bản thể của hắn, mà chỉ là suy nghĩ của hắn mà thôi.

Cũng có thể nói nó là một chấp niệm, và mục đích của chấp niệm này là ở đây để chờ đợi một truyền nhân trong tương lai.

Hắn một đời làm Đại Đế nên tất nhiên không thiếu gì truyền nhân, nhưng khi đạt tới trình độ này như bọn hắn thì bọn hắn càng thêm tin tưởng vào những điều mơ hồ như vận mệnh và Khí Vận.

Bản thể của hắn là một táng tiên ở thời đại của các Đại Đế vô cùng cổ xưa, uy chấn chư thiên vạn giới, một tay dễ dàng thâu tóm Tinh Thần.

Ngoại trừ những cảnh giới bên ngoài chỉ có trong truyền thuyết thì

không có cảnh giới nào cao hơn trình độ của hắn. Có điều, sau khi thành Đế rồi, hắn lại muốn bồi dưỡng vài truyền nhân.

Vì vậy, hắn tuỳ ý mang Đế Cung mà mình không cần tới nữa ra khắp chư thiên vạn giới, Thái Cổ Tiên Vực cũng có một chút.

Bên trong những Đế Cung này đều có ý niệm của hắn.

Tuy nhiên, sức mạnh của thời gian mới là sức mạnh lớn nhất, và một số Đế Cung mà hắn ta tự ý bày ra đã chìm trong năm tháng.

Nhưng vẫn còn một số ít được lưu lại.

“Trên người hắn không có khí tức Luân Hồi, hoàn toàn không giống như một tu sĩ tu luyện Luận Hồi Đại Đạo.”

Một luồng suy nghĩ xuất hiện trong lòng Luân Hồi Đại Đế.

Theo lý thuyết, khi đã đến Thái Hư Cảnh thì chính mình đã xác định được phương hướng của Đại Đạo Pháp Tắc mà mình muốn tu luyện.

Lúc này mặt Luân Hồi Đại Đế không hề có cảm xúc, không ai có thể biết được cảm nhận của hắn.

“Có điều, trên người hắn chắc chắn cũng phải có nhiều Khí Vận, nếu không đã không có khả năng đi tới chỗ ta.”

Luân Hồi Đại Đế nghĩ thầm trong lòng, với cảnh giới của hắn thì trong lòng hắn cực kỳ tin tưởng vào hai chữ Khí Vận, phía sau mọi sinh linh được sinh ra trên thế gian này đều mang theo Khí Vận.

Một số sinh linh có nhiều Khí Vận, và một số sinh linh có ít Khí Vận.

Đây là một điều rất bình thường.

Mà với những người có Đại Khí Vận ngập trời như những người kia, người ta khá là yêu thích gọi những người ở loại cảnh giới như bọn hắn là Thế Giới Chi Tử.

Như trường hợp của Luân Hồi Đại Đế hướng về chư thiên vạn giới không có nghĩa là Luân Hồi Đại Đế tuyệt không coi trọng thiên tư của đệ tử tương lai của chính mình.

Ngược lại, điều này chỉ cho thấy Luân Hồi Đại Đế trong lòng rất coi trọng thiên tư của truyền nhân của mình sau này.

Nghĩ thế này thì làm sao có thể xui xẻo nhận một trong những truyền

thừa như hắn ta.

Mà trong số những người có Khí Vận mạnh thường thiên tư của bản thân hắn cực kỳ đáng sợ.

Suy cho cùng, nếu có Khí Vận rất mạnh, thì cho dù lúc đầu thiên tư không được tốt, nhưng có thể thông qua việc thu được cơ duyên để có thể cải thiện được.

Việc này có quan hệ nhân quả rất lớn.

“Tại sao lại không cho hắn ta một cơ hội.”

Trong lòng Luân Hồi Đại Đế thầm nghĩ, hắn cũng không phải là người cổ hủ như vậy, vì không có người nào rất thích hợp kế thừa Đại Đạo của chính mình, người mang Đại Khí Vận trên người như vậy thì cũng có thể miễn cưỡng chấp nhận được.

“Nhưng trên người hắn lại không có khí tức tu luyện Luân Hồi Đại Đạo, e rằng cho hắn cũng sẽ rất lãng phí.”

Luân Hồi Đại Đế khẽ cau mày, ý nghĩ của hắn là tìm một người kế vị thích hợp cho bản thể của mình thông qua Đế Cung này.

Bên trong chư thiên vạn giới có rất nhiều người có ý niệm giống như Luân Hồi Đại Đế hắn.

Khi đạt tới cảnh giới Đại Đế, chỉ cần một ý nghĩ có thể nhìn thấu thiên địa, tất nhiên là ngoại trừ những nơi cực kỳ cổ xưa, chẳng hạn như đất tổ của cổ tộc Cấm Kỵ và một số cấm địa bí ẩn.

Những người khác thực sự không thể đánh bại được họ.

Có điều, nói đến loại cảnh giới như Đại Đế, hầu như không cần biết chư thiên vạn giới, đều ẩn cư ở trong Thời Không Trường Hà, nơi Chí Tôn Đế Đạo cực kỳ sâu.

“Đưa nó cho hắn ta.”

Sau khi Luân Hồi Đại Đế này do dự suy nghĩ, hắn vẫn sẵn sàng truyền thừa cơ nghiệp của chính mình cho hắn.

Rốt cuộc, không có ai thích hợp hơn hắn ta.

“Chờ đã, đây là khí tức của Luân Hồi Đế Cảnh của ta.”

Thần sắc của Luân Hồi Đế Cảnh lúc này nhìn rất kỳ quái, làm sao

Luân Hồi Đế Cảnh mà bản thể của mình nắm trong tay lại ở trong tay người khác.

Chương 350: Của bằng hữu là của ta, của ta là của ta

Chương 350: Của bằng hữu là của ta, của ta là của ta

Hắn chỉ là một ý niệm do Luân Hồi Đại Đế để lại từ thời đại Táng Tiên, đó là lý do hắn không có một chút liên hệ gì với bản thể đang ngủ say trong Thời Không Trường Hà vào lúc này.

Ý nghĩa sự tồn tại của hắn là để tìm kiếm ra một truyền nhân xuất sắc cho bản thể mà thôi.

Lúc này, trong mắt ý niệm của Luân Hồi Đại Đế đột nhiên xuất hiện khuôn mặt của một thiếu niên mặc y phục màu trắng, thiếu niên mặc y phục màu trắng này có khuôn mặt tuấn tú, khí chất trầm tĩnh giống như đại đạo cũng không thể ảnh hưởng.

Đột nhiên.

Ánh mắt ý niệm của Luân Hồi Đại Đế này có một tia suy nghĩ không thể tin được, trong hình ảnh ở hai mắt của hắn, thiếu niên mặc áo trắng kia cũng muốn nhìn hắn như vậy.

Sắc mặt của hắn ta bình tĩnh, nhìn hắn ta không có vẻ cực kỳ lo lắng như những người bình thường khi gặp hắn.

Hai mắt đối nhau, trong lòng ý niệm của Luân Hồi Đại Đế đại chấn, trong ánh mắt của hắn, phía sau thiếu niên mặc y phục màu trắng này hiện lên vô số thần quang.

“Đây là thiếu niên Đại Đế, nhất định là thiếu niên Đại Đế.”

“Thiếu niên có thần quang Đại Đế chói sáng như vậy, nam tử này là ai?”

Luân Hồi Đại Đế không còn nhìn Vương Đằng nữa, mà là nhìn thẳng vào thiếu niên mặc y phục màu trắng xuyên qua không gian này.

“Trên người hắn còn có khí tức của Đại Đế khác, tu vi của bản thân cũng sắp đạt tới Thiên Tôn Cảnh rồi. Người này cực kỳ kinh khủng.”

“Loại thiên tư như này cho dù là trong các Đại Đế thì cũng là đỉnh cấp, thậm chí…”

Càng nghĩ thì ánh mắt Luân Hồi Đại Đế càng thâm sâu, hắn dù có trình độ của Đạo Tôn, nhưng sẽ không nói ra hai người này.

Vì đây cũng là cảnh giới mà bản thể của hắn muốn đạt được trong đời.

“Hắn ta đến từ cổ tộc nào đó, và có vẻ như hắn ta là Đạo Tử đương thời của cổ tộc đó.”

Ý niệm của Luân Hồi Đại Đế nhẹ nhàng nói, tuy rằng hắn chỉ là ý niệm của bản thể Luân Hồi Đại Đế, nhưng hắn cũng có chút ký ức về cuộc đời của Luân Hồi Đại Đế.

“Có lẽ tốt hơn nên để lại truyền thừa cho hắn ta.”

Trong lòng ý niệm của Luân Hồi Đại Đế thầm nghĩ, lập tức hắn liền biến mất khỏi cổ điện mà Vương Đằng đang có mặt.

Vương Đằng dường như cũng cảm nhận được sự rời đi của cường giả thần bí đang đứng trước mặt mình, vẻ mặt đột nhiên thả lỏng.

Có cảm giác như được sống sót sau tai nạn.

Không biết vị cường giả này có thù địch gì với mình hay không nên mới hắn mới có sự cảnh giác cao nhất.

“Cũng may là hắn không có ác ý gì.”

Vương Đằng thở dài một cái rồi nói, cường giả mạnh mẽ như vậy thì chỉ cần đứng bên cạnh hắn đã khiến hắn không chịu nổi rồi.

Lúc này, Vương Đằng đã không nhận ra chút nào rằng cơ duyên lớn nhất của mình cứ như vậy mà đi mất.

.....

“Đang tới.”

Tần Cửu Ca nhìn vào một khoảng không ở phía xa với một nụ cười nhẹ, hắn chỉ nhìn về phía cường giả bí ẩn đã lén nhìn hắn vài lần.

Ban đầu, Tần Cửu Ca bay về hướng Vương Đằng, sẵn sàng cắt đứt cơ duyên của Vương Đằng trước.

Theo suy nghĩ của Tần Cửu Ca.

Mặc dù "bằng hữu" là "bằng hữu", nhưng của bằng hữu là của ta và của ta là của ta.

Rau hẹ khi lớn lên rồi thì nên cắt đi, nếu không thì nuôi nó làm quái gì?

"Vị tiền bối này tìm vãn bối có chuyện gì vậy?"

Khi Tần Cửu Ca đang nói chuyện, hắn ta lơ đãng lắc nhẹ chiếc Luân Hồi Đế Kính trong tay mình vài lần.

Tần Cửu Ca cảm thấy rằng vì Luân Hồi Đế Kính tỏa sáng rực rỡ ở đây, có nghĩa là cơ duyên tuyệt vời này có quan hệ rất lớn với Luân Hồi Đế Kính này.

Cho nên Tần Cửu Ca không đặt Luân Hồi Đế Kính vào trong Nhẫn Trữ Vật nữa, mà hắn cầm lấy trong tay, có lẽ sẽ xảy ra một số chuyện ngoài ý muốn.

Mà Tần Cửu Ca cảm thấy mình không nhầm, dường như thứ hấp dẫn cường giả bí ẩn bên trong Đế Cung này ngoại trừ thiên tư của mình và Luân Hồi Đế Kính trong tay thì cũng chẳng còn gì khác.

Khi giọng nói của Tần Cửu Ca vừa dứt, ý niệm của Luân Hồi Đại Đế vừa mới nói chuyện trước mặt Vương Đằng liền xuất hiện trước mặt Tần Cửu Ca.

Đôi mắt của hắn ta nhìn thẳng vào Tần Cửu Ca, như thể hắn ta muốn nhìn thấu Tần Cửu Ca.

"Bản thể của linh hồn ngươi rất đặc biệt. Nó là linh hồn đặc biệt nhất mà ta từng thấy từ trước đến nay, không có trường hợp thứ hai."

Ý niệm của Luân Hồi Đại Đế bình tĩnh nói với Tần Cửu Ca, hắn vừa mới thoáng kiểm tra tình trạng cụ thể của thiếu niên mặc y phục trắng kia từ khoảng cách gần.

Nhưng có lẽ vì hắn không phải là bản thể, hơn nữa linh hồn của thiếu niên mặc y phục màu trắng này lại rất đặc biệt nên hắn đã không nhìn thấy gì cả.

"Thôi vậy, đây cũng không phải việc của ta."

Ý niệm của Luân Hồi Đại Đế lắc đầu, hắn sẽ không nghĩ tới những

thứ này, dù sao hắn cũng chỉ là ý niệm của Luân Hồi Đại Đế, giữa hắn và bản thể của hắn vẫn có một khoảng cách lớn.

“Trong tay ngươi có Chí Bảo bản thể của ta, tuy rằng không biết tại sao nó lại ở chỗ này của ngươi, nhưng nếu bây giờ ngươi đã có được nó rồi thì đại biểu cho giữa chúng ta có duyên.”

Ý niệm này của Luân Hồi Đại Đế, ánh mắt bình tĩnh nhìn Tần Cửu Ca ở trước mặt mình.

Hắn không có liên hệ gì với bản thể của mình cả, nhưng dù sao hắn vẫn là tư tưởng của một đời Cổ Chi Đại Đế.

Thứ này có khối lượng rất lớn.

Chương 351: Nên đi vào Chí Tôn Đế Lộ để tiềm tu

Chương 351: Nên đi vào Chí Tôn Đế Lộ để tiềm tu

Không ai có thể cướp đi Luân Hồi Đế Kính của mình trong tay hắn, cho nên Luân Hồi Đế Kính trong tay thiếu niên Đạo Tử này chắc chắn là bản thể mình tự nguyện thả ra.

“Ngươi có biết ta là ai không?”

Lúc này ánh mắt của Luân Hồi Đại Đế thâm thúy, trong mắt thật sự giống như là có tinh hà đầy trời, dường như khiến cho người ta muốn say mê trong đó.

Quanh người hắn tản ra khí tức Đại Đạo rất nồng đậm, cổ xưa thần bí.

Nhưng không đợi Tần Cửu Ca nói, ngữ khí chậm rãi nói ý niệm trong đầu này của Luân Hồi Đại Đế.

“Bổn Đế Luân Hồi.”

Giọng nói của hắn tuy không lớn, nhưng vào lúc hắn nói ra mấy chữ này thì trong Đế Cung dường như chấn động một chút.

Pháp tắc chi lực giữa thiên địa vây quanh bên cạnh hắn.

Tia suy nghĩ muốn làm như vậy này của Luân Hồi Đại Đế là muốn

Tần Cửu Ca có lòng kính sợ với bản thể Luân Hồi Đại Đế của mình.

Dù sao Tần Cửu Ca lấy được bản thể Luân Hồi Đế Kính của mình thì được xem như là truyền nhân của mình.

Nhất định là muốn cho Tần Cửu Ca kính sợ mình.

Nhưng điều làm hắn cảm thấy ngạc nhiên chính là Đạo Tử Tần tộc này tuổi còn trẻ như vậy đã mặt không đổi sắc mà đối mặt với Đại Đế Tồn Tại.

“Luân Hồi Đại Đế.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca bình tĩnh âm thầm nghĩ trong lòng, số lượng Đại Đế mang thiên mệnh trong Tiên Vực rất có hạn, chỉ cần không phải cố ý che dấu mình thì sẽ có rất nhiều cổ sử ghi chép trong Tiên Vực.

Mà danh hào của mỗi một tôn Đại Đế đều rất đặc biệt, danh hào của hắn sau khi trở thành một tôn Đại Đế đều sẽ có người âm thầm nhớ kỹ.

Mà Luân Hồi Đại Đế ở trong Thái Cổ Tiên Vực chỉ có một tôn, cũng không ai giả mạo.

Dù sao loại tồn tại như Đại Đế có thiên đại nhân quả.

“Vãn bối từ nhỏ đã nghe qua danh hào Đại Đế, rất là kính trọng.”

Giọng điệu Tần Cửu Ca tự nhiên bình tĩnh, thoáng mang theo chút kính ý.

Tần Cửu Ca cũng không bởi vì thân phận của mình mà nói ra một lời bất kính nào với vị Luân Hồi Đại Đế này, một vị đại đế tồn tại, có thể có quan hệ tốt hơn một chút thì sao phải làm quan hệ kém đi?

“Ừ.”

Luân Hồi Đại Đế nhẹ giọng ừ một tiếng, bản thể của hắn cũng không có ân oán gì với Tiên Cổ Tần Tộc, tại thời điểm đó, Tiên Cổ Tần Tộc chính là một chủng tộc rất cường đại, trong tộc cũng có không ít Đại Đế.

Khi Luân Hồi Đại Đế còn nhỏ, trong tộc của hắn không hề cường đại, Luân Hồi Đại Đế đến một trình độ nhất định cũng mới biết được những Cổ Tộc này.

“Vốn dĩ ta muốn giao truyền thừa này của mình cho người có Khí Vận nồng đậm vừa rồi, nhưng ta đã nhìn thấy ngươi, cảm thấy tương lai của ngươi sẽ càng cường đại hơn nữa.”

Ánh mắt này của Luân Hồi Đại Đế hơi mang theo chút hỏa diễm nhìn Tần Cửu Ca, bây giờ Yêu Nghiệt như vậy hẳn là nên đi vào trong Chí Tôn Đế Lộ để tiềm tu.

Nơi đó mới là Tiên Vực, nơi cường đại nhất trong hàng ty tỷ ngôi sao.

Nơi đó có mấy thời đại yêu nghiệt nhất như Táng Tiên Thời Đại, Thần Ma Thời Đại, Chư Đế Thời Đại, đồng thời cũng là có Khí Vận nồng đậm nhất.

“Thế nào, có hứng thú làm truyền nhân của ta không, phải biết rằng cho dù ngươi là Đạo Tử của bộ tộc kia, nhưng làm truyền nhân của ta cũng sẽ không phải chịu thiệt.”

Ý niệm này của Luân Hồi Đại Đế nhẹ giọng nhìn Tần Cửu Ca nói.

Bản thể của hắn là Luân Hồi Đại Đế, một Đại Đế mang theo tám thiên mệnh, đều là tầng đứng đầu trong Đại Đế.

Đạo Tử Cổ Tộc làm truyền nhân của hắn, cũng không chịu thiệt thòi.

Nhưng khi Luân Hồi Đại Đế nói những lời này, trong nội tâm hắn có một cỗ dao động rất kịch liệt.

“Ngươi… Ngươi là ai?”

Đột nhiên lúc này ý niệm này của Luân Hồi Đại Đế rất khẩn trương, lớn tiếng nói với Tần Cửu Ca.

Nhưng ý niệm Luân Hồi Đại Đế này còn chưa nói hết đã bạo phát rồi, chỉ để lại một mảnh vỡ luân hồi đại đạo và luân hồi bản nguyên rất lớn

???.

Trong đầu Tần Cửu Ca lúc này cũng có một đống dấu chấm hỏi lớn.

Hiện tại Tần Cửu Ca cũng mông lung, một tia ý niệm của Luân Hồi Đại Đế vừa rồi còn nói chuyện với hắn cứ như vậy không còn.

“Đây là tình huống gì vậy.”

Sắc mặt của Tần Cửu Ca lúc này khẽ biến, một đạo ý niệm của Luân Hồi Đại Đế vừa rồi còn nói chuyện vui vẻ với hắn đã trực tiếp biến mất.

“Xem ra bí mật trên người ta còn rất nhiều nha.”

Tần Cửu Ca hơi híp mắt, vừa rồi ý niệm này của Luân Hồi Đại Đế ở thời khắc cuối cùng vẫn có thể nói một chút tin tức.

Hỏi hắn là ai?

Tần Cửu Ca còn có thể là ai, ngoại trừ thân phận Đạo Tử Cổ Tộc, còn có cái gì nữa?

Bỗng nhiên, vẻ mặt Tần Cửu Ca trầm mặc.

Một lát sau, Tần Cửu Ca lắc đầu, bí mật trên người hắn thật sự rất nhiều.

Ví dụ như hệ thống trên người mình từ đâu tới?

Về vấn đề này thì Tần Cửu Ca không giải thích được.

“Quên đi, đã đến lúc ta thu hoạch bảo vật rồi.”

Tần Cửu Ca nhìn một mảnh vỡ Luân Hồi Đại Đạo và Luân Hồi Bản Nguyên lớn như vậy ở trước mặt mình thì thoáng có chút nhiệt huyết.

Mảnh vỡ Đại Đạo lớn như vậy dựa vào thể chất khó hiểu của hắn thì hoàn toàn có thể lĩnh ngộ được Luân Hồi Đại Đạo.

Luân Hồi Đại Đạo cũng là một Đại Đạo Pháp Tắc vô cùng cường đại.

Luân Hồi Bản Nguyên cũng là thứ cực kỳ tốt.

Chương 352: Còn không ít Khí Vận

Chương 352: Còn không ít Khí Vận

“Thiên Tôn Lộ.”

“Vậy mà lại là Thiên Tôn Lộ.”

Bên ngoài Đế Cung lúc này có một cổ lộ tràn ngập Đại Đạo Pháp Tắc, hình như là thông tới Tiên Vực Hư Không.

“Không phải, tuyệt đối không phải Thiên Tôn Lộ.”

Ở bên ngoài Đế Cung, có người tràn đầy vẻ không tin hiện lên trong mắt, bởi vì hắn cũng đã từng nhìn thấy dáng vẻ của bộ phận tộc nhân bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh trong tộc của mình, chắc chắn là không có khí tức phát ra giống như Đại Đạo trước mắt hắn.

Trong Tiên Vực mọi người nói, nếu muốn bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh thì nhất định phải lĩnh ngộ một Đại Đạo Pháp Tắc.

Nhưng hiện tại ở bên ngoài Đế Cung phía trên của người được người ở đây xưng là Thiên Tôn Lộ lại là một mảnh mông lung, hoàn toàn không nhìn thấy Đại Đạo Pháp Tắc gì ở phía trên.

Nói cách khác, cũng không biết người này bước vào Thiên Tôn Cự Đầu Chi Cảnh ở đây tu luyện Đại Đạo Pháp Tắc gì.

Mà tình huống này là không thể được.

“Vậy mà ở đây có người đã bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh.”

Có Cường Đại Yêu Nghiệt trên người tản ra thần quang, thanh âm ngưng trọng nói, cứ như vậy tản ra một chút khí tức Thiên Tôn liền có thể đè chết hắn.

Nơi này vẫn có người thần thức cường đại, miễn cưỡng nhận ra đây là Thiên Tôn Lộ, chẳng qua Thiên Tôn Lộ này có chút kỳ quái.

.....

“Thiên Tôn, thiên đạo xưng tôn.”

Tần Cửu Ca bị vây ở trong một chỗ thần quang hỗn loạn bình tĩnh nói.

Hắn thu được không ít Luân Hồi Bổn Nguyên Chi Lực của hắn từ chỗ Luân Hồi Đại Đế kia, trong nháy mắt, Tần Cửu Ca liền cảm giác mình dựa vào những Luân Hồi Bổn Nguyên Chi Lực này có thể đặt chân vào Thiên Tôn Chi Cảnh.

Lúc ấy Tần Cửu Ca lấy ra tất cả đại đạo pháp tắc mảnh vỡ trên người mình, dù sao thể chất khó hiểu của Tần Cửu Ca hấp thu như vậy hoàn toàn không có áp lực.

Cho nên bây giờ là thiếu niên Thiên Tôn Tần Cửu Ca.

“Đại Đạo ba ngàn cần phải để cho ta, Chư Thiên Vạn Giới ta vi tôn.”

Lúc Tần Cửu Ca đang trở thành một tôn Thiên Tôn, không hiểu sao trong lòng hắn lại xuất hiện hai câu này, sau đó hắn liền vô thức nhẹ giọng lẩm bẩm.

Sâu trong Mạn Thiên Đại Đạo Thần Quang xung quanh Tần Cửu Ca có rất nhiều cái giống như Đại Đạo Pháp Tắc vờn quanh bên người hắn.

Giống như cống nạp cho Tần Cửu Ca vậy.

Trong những Mạn Thiên Pháp Tắc này có mấy cái rõ ràng là cao hơn những Đại Đạo Pháp Tắc còn lại, mấy cái này cách Tần Cửu Ca càng ngày càng gần.

Tần Cửu Ca giơ tay lên, không biết có bao nhiêu Đại Đạo quấn quanh tay Tần Cửu Ca.

“Ngữ khí thật cuồng vọng nhưng mà ta thích.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng nói ở trong lòng, vừa rồi hai câu nói cuồng vọng này xuất hiện trong nội tâm của hắn, Tam Thiên Đại Đạo phải để cho ta, đây là một nhân vật Thiên Tôn Chi Cảnh có thể nói?

Thiên Tôn, Thiên Đạo Xưng Tôn, mà không phải xưng tôn trong Đại Đạo.

Nhưng trong lòng Tần Cửu Ca dường như cho rằng chính là như vậy, cũng hoàn toàn không sợ có nhân quả lớn giáng xuống trên đầu Tần Cửu Ca.

Quanh thân hắn phát ra pháo hoa thật lớn, một lúc sau lại toát ra khí tức luân hồi, còn xen lẫn một chút sức mạnh của Thời Gian Đại Đạo.

Làn da của Tần Cửu Ca lúc này càng thêm nhẵn nhụi bóng loáng hơn so với trước kia, hơn nữa còn tản ra thần huy khó hiểu.

Khi hắn giơ tay nhấc chân thì có thần dị nồng đậm.

Lúc này Tần Cửu Ca chân đạp hư không, trên người toát ra thần quang của Hão Hạn, hoàn toàn là một tôn Đại Đế đi lại trong Chư Thiên Vạn Giới.

“Lần cắt rau hẹ này thật sảng khoái.”

Khuôn mặt của Tần Cửu Ca mang theo ý cười nhìn xung quanh mình nói, hiện tại hắn cảm giác mình trong nháy mắt có thể di chuyển đến bất kỳ một chỗ nào đó.

Đây là điều mà trước kia Tần Cửu Ca không thể đạt tới ở Nhân Hoàng Chi Cảnh.

“Nhân Hoàng Cảnh Giới và Thiên Tôn Cảnh Giới hoàn toàn không giống nhau.”

“Thu hoạch rau hẹ của nam chính là tốt nhất, đoạt được Luân Hồi Đế Kính ở chỗ Loạn Không, ở đây Vương Đằng cắt hồ cơ duyên của Luân Hồi Đại Đế.”

“Tốt, vẫn còn rất tốt.”

Tần Cửu Ca nhẹ giọng nói ở trong lòng, Khí Vận của Vận Mệnh Thần Tử nhiều hơn nhân vật chính bình thường một chút.

Rau hẹ thu hoạch được rõ ràng là lớn hơn rất nhiều.

Bây giờ Tần Cửu Ca cảm thấy mình tùy ý có thể đấm vỡ tung một tiểu Tinh Thần Giới.

Thiên Tôn Chi Cảnh khủng bố như vậy.

Bây giờ Tần Cửu Ca đang cảm nhận được rõ ràng biến hóa trên người mình một chút, lần lột xác này của hắn là cường đại nhất.

“Đinh, chúc mừng chủ nhân đạt được mười hai vạn Khí Vận Điểm.”

Thanh âm của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca, lần Tần Cửu Ca đã chen chân vào cơ duyên của Loạn Không và Vương Đằng, hơn nữa lần chen chân vào cơ duyên này của Tần Cửu Ca còn rất lớn, cho nên lúc này hệ thống đưa ra Khí Vận Điểm nồng đậm như thế.

“Hệ thống, Khí Vận trên người Vương Đằng này có phải còn rất nhiều không.”

Trong ánh mắt Tần Cửu Ca hiện lên vẻ tàn nhẫn, hiện tại vì sao hắn giữ lại Vương Đằng này? Chính là muốn để cho hắn đối phó với mấy nam chính hoặc là Khí Vận Thần Tử này.

Ai bảo Khí Vận trên người Vương Đằng nồng đậm như vậy.

“Đinh, hồi bẩm chủ nhân, trên người nam chính Thần Tử Vương Đằng còn có không ít Khí Vận.”

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca bình tĩnh với kết quả mà hệ thống của mình nói ra, Tần Cửu Ca sớm đã có dự liệu rồi.

Khí Vận trên người Thần Tử Vương Đằng là Khí Vận của Tần Cửu Ca cho đến bây giờ, ngoại trừ em gái nuôi Tần Ấu Vi và những Khí Vận Thần Nữ ra thì Vương Đằng là người nồng đậm nhất, tiếp theo là Khí Vận Thần Tử Loạn Không cách đây không lâu.

“Vậy vẫn phải giữ hắn lại một khoảng thời gian.”

Chương 353: Trong mắt Đại Đế thì nó chẳng là gì cả

Chương 353: Trong mắt Đại Đế thì nó chẳng là gì cả

Tần Cửu Ca yên lặng nghĩ trong lòng, rau hẹ tốt như vậy đương nhiên phải nuôi dưỡng.

Những người đã học được lý thuyết rau hẹ đều biết rằng rau hẹ này phải nuôi đến đâu cắt đến đấy mới cách phát triển tốt nhất.

“Tòa Đế Cung này cũng là một bảo vật tốt, không thể lãng phí.”

Mắt Tần Cửu Ca nhìn Đế Cung khổng lồ trước mặt mình, thứ này kỳ thật cũng là một tòa chí bảo rất quý giá, cho dù trong mắt một vị đại đế như Luân Hồi Đại Đế thì nó chẳng là gì cả.

Nhưng đối với Cự Đầu của Thiên Tôn Chi Cảnh thì là một tòa hành cung bảo vật không tồi.

Ví dụ, Tần Cửu Ca đến một nơi thì liền có thể trực tiếp đặt tòa hành cung này ở một nơi trong Hư Không, sau đó Tần Cửu Ca có thể đi vào nghỉ ngơi một khoảng thời gian.

Sau khi Tần Cửu Ca hấp thu hoàn toàn ý niệm này của Luân Hồi Đại Đế, Tần Cửu Ca cảm giác chính hắn có thể nắm trong tay cung điện này.

Cũng coi như là là một kinh hỉ quá mức với Tần Cửu Ca.

“Thôi, trước tiên mang Vương Đằng ra ngoài đã.”

Tần Cửu Ca nhìn Vương Đằng ở đâu đó trong Đế Cung nhẹ giọng nói.

Nếu bây giờ Tần Cửu Ca đã không muốn giết Vương Đằng, vậy tiếp tục để cho hắn tản tỏa ra dư nhiệt trên người mình.

Thắp sáng cho Tần Cửu Ca.

.....

“Vương huynh, sao ngươi lại ở chỗ này chứ.”

Trong một cung điện, Vương Đằng đang dò xét cảnh vật bên cạnh mình, hoàn cảnh nơi này tương đối thích hợp với người tu luyện Luân Hồi đại đạo.

Mà hắn tu luyện chính là Tinh Thần Đại Đạo, hơn nữa ngay cả Nhân Hoàng chi cảnh cũng không có, hoàn cảnh nơi này đối với hắn mà nói cũng có cũng được cũng không có cũng không sao.

“Vương huynh, sao ngươi lại ở đây chứ.”

Một đạo thanh âm vang lên trong đại điện của Vương Đằng, khiến Vương Đằng có chút kích động trong lòng.

Ở trước mắt Vương Đằng, một thiếu niên tuấn mỹ làn da trắng nõn như ngọc cười ha hả nhìn hắn, nhưng lại giống như quan hệ bằng hữu thân thiết.

“Đạo Tử, sao ngươi cũng tới nơi này rồi.”

Vẻ mặt của Vương Đằng vui mừng nhìn Tần Cửu Ca từ trong hư không nào đó đi ra nói, vừa rồi khi hắn gặp lại vị cường giả thần bí kia trong lòng, tuy rằng ngoài mặt hắn khá là bình tĩnh, thế nhưng khẩn trương hay không thì chỉ có hắn biết.

Hắn có thiên tư xuất chúng như thế nào, cũng chưa từng gặp qua một tôn đại đế.

Khẩn trương và kích động là hiện tượng bình thường, nếu người bình thường nhìn thấy loại tồn tại này của Đại Đế nhất định là sẽ run rẩy.

“Không biết vì sao ta cũng bị một trận khí tức cổ quái đưa đến nơi này.”

Tần Cửu Ca nhìn trên mặt Vương Đằng cũng toát ra một chút thần sắc tò mò nói, hiện tại vẫn muốn làm hảo bằng hữu cùng với nam chính thần tử Vương Đằng này một khoảng thời gian.

“Ừ, Đạo Tử cũng tới nơi này như vậy mà.”

Vương Đằng nhất thời cảm thấy vừa rồi không chỉ có một mình hắn bị trận khí tức cổ quái kia đưa tới nơi này.

Chẳng qua Vương Đằng cũng không biết Đạo Tử có phải cũng nhìn thấy người thần bí cường đại kia hay không.

“Đạo Tử, lúc ta vừa tới đây có một vị tồn tại rất cường đại trước mặt ta, thực lực của hắn sâu không lường được.”

Sắc mặt của Vương Đằng hơi ngưng tụ nói với Tần Cửu Ca, ở trong phần mộ có thể có thực lực cường đại như vậy, còn không phải là loạn sát ở đây.

Nhưng may mà Vương Đằng cảm thấy cường giả kia khôn giống như những tồn tại làm sát vô tội, cho nên hắn âm thầm thở dài ở trong lòng.

“Đạo Tử hình như không gặp được, vị cường giả kia thậm chí có thể là một Thần Linh vượt qua Thiên Tôn.”

Ngữ khí của Vương Đằng rất nhỏ nói với Tần Cửu Ca, người lúc nãy kia chắc chắn là người cường đại nhất mà hắn từng gặp, khí tức sắp đè chết linh hồn của hắn rồi.

Rất nhanh Vương Đằng liền nói một vài cảm nhận của hắn đối với cường giả kia với Tần Cửu Ca.

Bọn họ cũng được Tần Cửu Ca trợ giúp rời khỏi tòa Đế Cung này.

Mà lúc này bên ngoài Đế Cung, có lượng lớn yêu nghiệt lơ lửng trên không trung, vẻ mặt có vẻ rất là ngưng trọng.

“Vừa rồi có người ở đây leo lên Thiên Tôn Lộ.”

Ánh mắt của một vị yêu nghiệt vây quanh Đế Cung nhìn về phía con đường thông thiên cổ lộ đủ để chấn động tất cả mọi người, đây chính là Thiên Tôn Lộ trong truyền thuyết.

Bước vào Thiên Tôn Lộ mới có thể trở thành một đời Thiên Tôn.

“Mẹ kiếp, nơi đó cũng đã có người đã bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh.”

Bỗng nhiên lại có mắt của người nhìn sang một bên khác, nơi đó bây giờ cũng có một Đại Đạo tràn ngập khí tức nóng bức, nhưng không cần cảm nhận cũng cũng biết Thiên Tôn Lộ kia yếu hơn rất nhiều so

với bên này.

Nhưng cũng tản ra khí tức rất cường đại, pháo hoa ngút trời.

“Hiện tại lại có hai vị yêu nghiệt đã bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh sao? Quá khủng bố rồi.”

Một nữ tử có diện mạo xinh đẹp ánh mắt khiếp sợ nhìn tình cảnh này, yêu nghiệt bây giờ đều khủng bố như vậy sao, điều này khiến nàng là một Thượng Cổ Thiên Kiêu bò ra trong tộc sẽ nghĩ như thế nào?

“Xem ra ta cũng phải nhanh chóng bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh thôi.”

Nữ tử có diện mạo xinh đẹp thở dài nói trong lòng, nàng cảm thấy tuổi tác của hai người bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh vừa rồi cũng không lớn.

Ít nhất là không lớn bằng nàng, nhưng người ta đã bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh rồi.

Đại thế chi tranh, chậm một bước, từng bước một.

“Đợi đã, Đại Đạo Yêu Nghiệt bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh kia đang khiêu khích Đạo không biết là dạng Đại Đạo Pháp Tắc gì này.”

Có người đột nhiên nhìn thấy cỗ Đại Đạo rõ ràng là yếu hơn rất nhiều này phát ra một đạo áp bức nóng cháy về phía này, trông có vẻ giống như là khiêu khích.

Thế nhưng khi pháo hoa đại đạo này tới thì vẫn luôn dừng bước không tiến, do do dự dự.

“Thật cường đại.”

Một đạo thanh âm mê hoặc âm u nói.

Sâu trong hỏa diễm đại đạo có một mỹ nữ có tướng mạo tuyệt đẹp, trong đôi mắt to nhu tình như nước, ba ngàn sợi tóc đen càng lộ ra mị lực của nàng, tròng mắt đỏ nhạt, càng làm nổi bật lên sự quyến rũ của nàng.

Nhìn có vẻ nhẹ nhàng và xinh đẹp vô cùng, thế nhưng trên người nàng lại toát ra sát khí sắc bén, nữ tử có vẻ ngoài tuyệt sắc này chắc chắn là một người giết ra từ trong thi sơn huyết hải.

“Không hổ là Đế Chủ của ta.”

Chương 354: Đế Chủ

Chương 354: Đế Chủ

Người này diện mạo tuyệt mỹ nữ tử lộ ra mỉm cười nói, trong ánh mắt nàng lộ ra một tia giật mình.

Nàng trời sinh gần đạo, có được thân thể hỏa mị, nhưng cho dù là người bên cạnh nàng cũng không biết nàng còn có năng lực nhìn thấu một góc quỹ tích Khí Vận tương lai.

Khi nàng còn rất nhỏ đã biết mình sắp phải đi theo một thiếu niên tương lai trở thành chí cường giả.

Nàng đã chờ đợi một thời gian dài rồi.

Mà khoảng thời gian trước, trong lòng nàng có cảm ứng rất lớn, vị Đế Chủ trong vận mệnh của mình sắp xuất hiện ở trong mộ của hoàng đế.

Cho nên nàng vốn dĩ đã sớm có thể bước vào Thiên Tôn Cự Đầu Chi Cảnh ở bên ngoài, áp cảnh giới của mình luôn luôn đến Nửa Bước Thiên Tôn Chi Cảnh.

Khi ở đây nàng cảm thấy càng ngày càng mãnh liệt, Đế Chủ trong vận mệnh của mình ở chỗ này.

Khi nàng bước vào Thiên Tôn Chi Lộ đã cảm thấy được một tu sĩ khác cũng bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh chắc là Đế Chủ trong vận mệnh của mình.

Điều này làm cho nàng rất kích động trong lòng, đương nhiên lúc kích động cũng mang theo một chút thăm dò, Đế Chủ trong vận mệnh tương lai của mình thực lực hiện tại thế nào?

Mà hiện tại bọn họ ở cùng thời điểm, cho nên lúc này chính là cơ hội thăm dò tốt nhất.

Nhưng không làm cho nàng thất vọng chính là nàng cảm giác được vị Đế Chủ đồng cảnh giới trong vận mệnh của mình có thể nghiền nát chết nàng.

Nhưng điều này không chỉ không làm cho nàng buồn mà còn khiến

nàng cảm thấy phấn khích.

Không như vậy, dựa vào cái gì cứ phải đi thần phục người khác như vậy, trong lòng nàng cũng cao ngạo đến cực điểm.

Trước kia nàng chỉ là công chúa của một quốc gia, khi nàng còn nhỏ đất nước tan cửa nát nhà, vì thế nàng mới bắt đầu lưu lạc.

May mà vận khí của nàng không tệ, được một đạo thống thu làm đệ tử lớn lên trở thành một vị thánh nữ, đồng thời nàng cũng từ từ đạt được cơ duyên trở thành một tôn Nhân Hoàng.

“Thật mạnh.”

Sắc mặt của Viêm Linh Cơ càng thêm hưng phấn, Đế Chủ tương lai của mình càng cường đại thì nàng lại càng hưng phấn.

Đoàng.

Viêm Linh Cơ cảm thấy pháo hoa đại đạo của mình hoàn toàn thần phục đại đạo Đế Chủ tương lai của mình.

Viêm Linh Cơ lúc này mang theo một tia yêu sắc kiều mị.

Mà bây giờ ánh mắt của Tần Cửu Ca nhìn pháo hoa đại đạo này, vẻ mặt bình tĩnh.

Hắn có thể nhìn thấy người phát ra áp bức với hắn, diện mạo của người này quả thật rất kinh diễm.

Nhưng dám phát ra công kích với hắn thì sẽ chết.

“Đế… Công tử xin chờ một chút.”

Viêm Linh Cơ nhận thấy Đế Chủ trong vận mệnh của mình tấn công mình, vội vàng dùng thần thức của mình truyền âm nói với Tần Cửu Ca.

“Tiểu nữ tử muốn đi theo Vu công tử.”

Thần sắc của Viêm Linh Cơ nhanh chóng quyến rũ cười nói, phải nhanh chóng nói cho Đế Chủ tương lai của mình một tiếng, bằng không cứ bị trọng thương như vậy thì thật sự là không có lời.

Khuôn mặt của Tần Cửu Ca vẫn bình tĩnh, cũng không vì nữ tử tuyệt sắc yêu mị này nói muốn đi theo mình mà có biểu cảm gì.

Tần Cửu Ca trong nháy mắt liền đi về phía nữ tử mặc hỏa mị phục này, nàng đã hoàn toàn hiện ra mỹ cảm hỏa diễm thiêu đốt. Mặc vào hỏa mị phục này thật đúng là nhiệt tình như lửa.

“Ngươi có tư cách gì.”

Mắt Tần Cửu Ca nhìn chằm chằm Viêm Linh Cơ bình thản nói, thật đúng là không phải là người nào cũng có thể đi theo hắn, cho dù người này là một nữ tử tuyệt sắc, cho dù nàng có Thiên Tôn Chi Cảnh.

“Làm ấm giường….”

Viêm Linh Cơ cười khẽ một tiếng nói ở trong lòng, chẳng qua là bây giờ nàng không dám nói như vậy.

“Ta có thể vì công tử mà làm bất cứ chuyện gì, công tử bảo ta giết ai, Linh Cơ sẽ giết người đó.”

“Linh Cơ có thể là thanh kiếm sắc bén nhất trong tay công tử.”

Viêm Linh Cơ từ từ đi đến bên cạnh Tần Cửu Ca, tản ra khí tức đại đạo của mình, tỏ vẻ mình không phải là một bình hoa không có thực lực.

“Thủ hạ có thể làm việc của ta nhiều như vậy thì sao ta phải dùng ngươi.”

Tần Cửu Ca thản nhiên đứng, ánh mắt nhìn chằm chằm vào nữ tử yêu mị tràn ngập hỏa diễm này.

Hắn nói không sai, thủ hạ của người như hắn muốn cái gì mà không có.

“Hơn nữa vì sao phải lựa chọn ta.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nhìn nữ tử quỳ gối trước mặt mình có mỹ cảm hỏa diễm thiêu đốt này.

Tuy hắn không sợ người đi tới bên cạnh hắn không mang theo ý tốt, nhưng bây giờ lại có một nữ tử tự nhiên muốn đi theo hắn thì không thể, hơn nữa Tần Cửu Ca còn không biết nguyên nhân.

“Từ lúc Linh Cơ sinh ra tới nay đã có thể nhìn thấy một góc tương lai của người khác, Linh Cơ cảm thấy tương lai công tử…. Có thể độc đoạn vạn cổ, chúng đạo độc tôn.”

Sắc mặt của Viêm Linh Cơ lúc này rất trịnh trọng nói với Tần Cửu Ca, nàng ở trong mộng thường mơ thấy Đế Chủ tương lai của mình đưa lưng về phía chúng sinh, dáng vẻ độc đoạn năm tháng trường hà.

Đó mới là chí cường giả chân chính.

Người mà nàng muốn thần phục trong tương lai chính là như vậy, người khác thì không được, trước kia cũng có người muốn nàng thần phục, dù sao đi chăng nữa thì nàng thật sự là quá mị hoặc.

Trên người không chỉ có nhiệt tình như lửa mà còn có nhu mỹ (nhẹ nhàng xinh đẹp) như nước.

Là nữ tử tuyệt sắc hiếm có.

Nhưng trong lòng Viêm Linh Cơ thật sự không hề để ý tới những người đó, không có chút ý nghĩ nào.

Người nàng muốn quỳ phục phải là vị Đế Chủ trong mộng của mình.

Mà bây giờ người này đang đứng trước mắt của nàng.

Chương 355: Cứ bên cạnh ta là được

Chương 355: Cứ bên cạnh ta là được

“Công tử…”

Viêm Linh Cơ nũng nịu nói một tiếng với Tần Cửu Ca, lúc này trong tay nàng đột nhiên phát ra một đạo tiểu hỏa diễm, tuy rằng đóa tiểu hỏa diễm này không lớn, nhưng lại thần bí cường đại, có năng lượng nồng đậm.

“Thú vị, hệ thống điều tra một chút tin tức của người này.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nói với hệ thống ở trong đầu.

Trong lòng hắn cũng có một chút tò mò về nữ tử trông có vẻ nhiệt tình như lửa này rốt cuộc là có thể nhìn thấy một góc vận mệnh tương lai hay không.

Nếu có thể dùng tốt năng lực này thì thật sự rất hữu dụng.

“Đinh, hồi bẩm chủ nhân, nữ tử này rất đặc thù, quả thật có thể nhìn thấy một tia hình ảnh tương lai, chỉ là có thể xem nhẹ không nhớ.”

Thanh âm của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca, đang hồi bẩm Tần Cửu Ca.

Nghe được âm thanh hệ thống trong đầu mình, ánh mắt Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn nữ tử nhu mỹ quỳ gối trước mặt hắn, cả người tràn ngập hỏa diễm.

“Ngươi là tùy tùng chính thức đầu tiên của ta, ngươi tên là gì.”

Tần Cửu Ca bình tĩnh lấy tay nâng khuôn mặt nữ tử dường như có hỏa diễm thiêu đốt đang quỳ gối trước mặt hắn lên nhẹ giọng nói.

Trước đó hắn cũng chưa từng nhận bất cứ một tùy tùng nào cả, dù sao cũng không phải là người nào cũng có thể làm tùy tùng của hắn.

Tần Cửu Ca cảm thấy trên người nữ tử giống như hỏa diễm này có năng lực như vậy trên người, hơn nữa thực lực của nàng cũng có Thiên Tôn Chi Cảnh, miễn cưỡng có thể coi là tùy tùng đầu tiên của hắn.

“Tiểu nữ tử Viêm Linh Cơ.”

Mắt của Viêm Linh Cơ tựa như có hỏa diễm thiêu đốt trên người khẽ ngâm nói, lúc này trong ánh mắt to của nàng hiện lên một tia kiều mị.

Cái miệng nhỏ nhắn hồng nhuận trực tiếp liếm lòng bàn tay Tần Cửu Ca, cho thấy mình hoàn toàn thần phục.

“Đứng lên đi.”

Tần Cửu Ca nhìn Viêm Linh Cơ nhàn nhạt nói, thật không ngờ mình còn có đãi ngộ như vậy.

Bây giờ Tần Cửu Ca và Viêm Linh Cơ còn đang ở trong vòng vây của đại đạo khí tức của bọn họ.

Người bên ngoài không nhìn thấy tình hình của bọn họ lúc này.

Vương Đằng cũng đang ở phía dưới, Đạo Tinh Nữ Đế cũng ở phía dưới, mà xung quanh có rất nhiều Thiên Tài Yêu Nghiệt đến từ các nơi đang nhìn về phía này.

“Sau này ngươi cứ ở bên cạnh ta là được.”

Tần Cửu Ca nhìn Viêm Linh Cơ bình tĩnh nói, nữ tử này hình như toàn thân đều là hỏa diễm thiêu đốt không giống với những người trước kia.

Bởi vì Viêm Linh Cơ này là tùy tùng của hắn, là người thần phục của hắn.

“Có chuyện gì thì ta phân phó ngươi trước.”

Tần Cửu Ca nếu nói Viêm Linh Cơ muốn làm tùy tùng của mình thì bất kể là làm gì cũng nhất định phải hoàn thành chuyện hắn phân phó.

“Ừm.”

Viêm Linh Cơ liếm liếm đầu lưỡi nhỏ hồng nhuận của mình, trừng mắt nhìn Tần Cửu Ca nói.

Thật là một dáng vẻ nhiệt tình như lửa, Tần Cửu Ca khẽ thở dài trong lòng, nếu không phải hắn có định lực tốt và đã gặp qua quá nhiều nữ tử tuyệt sắc, cứ như vậy, còn một dáng vẻ vâng lời răm rắp.

Tần Cửu Ca thật sự sợ tương lai mình sẽ không thể chịu nổi, may mà định lực bây giờ của Tần Cửu Ca đã cực kỳ cao rồi, không đến mức sẽ xảy ra trò cười cho thiên hạ thấy.

“Chúng ta đi xuống đi.”

Tần Cửu Ca cười khẽ một tiếng nói với Viêm Linh Cơ, một báu vật như vậy nếu bị bọn Hư Nhược Tuyết nhìn thấy thì không biết là còn xảy ra chuyện gì nữa.

May mà dáng vẻ của những nữ tử ở bên cạnh Tần Cửu Ca ở bên đều là dáng vẻ nhất ngôn cửu đỉnh.

Lúc này, Tần Cửu Ca chầm chậm đi ra từ trong Hỏa Diễm Đại Đạo của Viêm Linh Cơ.

Chân đạp hư không, di chuyển trong nháy mắt.

Trong một bước là có thể đạp qua vô số địa vực, đây chính là năng lực cơ bản nhất của Thiên Tôn Chi Cảnh.

Cường đại hơn rất nhiều so với Nhân Hoàng Chi Cảnh.

Mà Viêm Linh Cơ ngắm nghía đóa pháo hoa này trong tay, từng bước

từng bước đi theo phía sau Tần Cửu Ca, khóe miệng mỉm cười.

“Nhìn xem, đó chính là hai người bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh lúc nãy.”

Nhìn thiếu niên áo trắng thở một cái là đến bên cạnh bọn họ và nữ tử cả người thiêu đốt hỏa diễm thoáng có chút kính ý nói.

Vừa rồi bọn họ hình như đã nhìn thấy hai cỗ đại đạo này đụng vào nhau.

Nhưng làm cho bọn họ không thể tưởng tượng được chính là có một nam một nữ đi ra từ nơi này, mà khí tức trên người bọn họ phát ra chính là Thiên Tôn Chi Cảnh.

Mà bọn họ cũng không dám tới gần, dù sao đây cũng là hai vị yêu nghiệt đã bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh cũng không phải là người mà bọn họ có thể so sánh.

“Đạo Tử, đây là….”

Vương Đằng lúc này rất khó hiểu, hắn biết lúc Đạo Tử tiến vào bên trong mộ của hoàng đế thì không có nữ tử này bên cạnh.

Mặc dù trong lòng Vương Đằng rất thích Tinh Nguyệt của mình, nhưng trong lòng Vương Đằng không thể không thừa nhận, nữ tử cả người này như là thiêu đốt hỏa diễm này thật xinh đẹp, ở một mức độ nào đó còn xinh đẹp hơn Tinh Nguyệt.

Vương Đằng nghĩ nghĩ, giống như chột dạ mà liếc mắt nhìn Đạo Tinh Nữ Đế.

“Tùy tùng.”

Chương 356: Chiến tranh đạo thống

Chương 356: Chiến tranh đạo thống

Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn Vương Đằng nói, hắn cũng không muốn giấu diếm chuyện của Viêm Linh Cơ với người khác.

Mà Viêm Linh Cơ bên cạnh Tần Cửu Ca liếc mắt nhìn Vương Đằng mỉm cười, ngọn lửa trong tay nhảy lên càng chiếu sáng vẻ đẹp của

nàng.

Vương Đẳng ngay lập tức mỉm cười một nụ cười mà nam nhân đều hiểu với Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca cũng không nhìn Vương Đẳng nữa, hắn yên lặng niệm một tiếng ở trong đầu.

Khi Tần Cửu Ca khẽ động một cái, tòa Đế Cung khổng lồ vốn thuộc về Vương Đẳng cứ lắc lư kịch liệt như vậy trong ánh mắt mọi người ở đây.

Làm cho con người ta chấn động lạ thường.

Đột nhiên, có vài người từ xa đi tới bên người Viêm Linh Cơ, trong đó có cả nam và nữ, trong đó có một nam tử trẻ tuổi vào nhìn thẳng Tần Cửu Ca, nhìn Viêm Linh Cơ đứng ở phía sau Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca nhìn ra nam tử trẻ tuổi này trong lòng nhất định là thích Viêm Linh Cơ đã trở thành tùy tùng này của mình.

Nhưng việc này thì có liên quan gì đến hắn.

Trong những người này có một người đi về phía Viêm Linh Cơ.

“Thánh Nữ chúng ta nên trở về thôi.”

Một lão phụ nhân có nếp nhăn rất sâu trên mặt, vẻ mặt thâm trầm nói với Viêm Linh Cơ, bây giờ nàng cũng không biết là xảy ra chuyện gì, thánh nữ trong Đại Đạo Tiên Giáo của mình cứ như vậy mà đi theo phía sau nam tử bạch y này.

Tình hình này khiến bà sững sờ.

Nàng cũng không biết đến thân phận của nam tử bạch y này, nhưng bây giờ Thánh Nữ trong giáo của mình giống như là muốn đi theo bên người nam tử bạch y này vậy.

Không cần biết vì sao Thánh Nữ nhà mình muốn đi theo bên người nam tử bạch y này, thế nhưng Thánh Nữ trong gia giáo nhà mình nhất định không thể tới gần nam tử khác.

Quy củ trong giáo là Thánh Nữ chỉ có thể gả cho Thánh Tử.

Đây là quy củ đã được định ra từ khi lập giáo tới nay của Đại Đạo Tiên Giáo bọn họ, ai cũng không thể phá.

Hơn nữa trong lòng nàng cũng có tư tâm, bởi vì Thánh Tử trong Đại Đạo Tiên Giáo của bọn họ chính là tộc nhân của nàng.

Vốn dĩ nàng và những người còn lại trong giáo nhìn thấy Thánh Nữ bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh, trong lòng vô cùng vui vẻ.

Bởi vì trong Đại Đạo Tiên Giáo bọn họ lại sắp có thêm một vị Thiên Tôn.

Thế nhưng còn Viêm Linh Cơ còn chưa nói gì, một đạo Đại Đạo Pháp Tắc cực kỳ cường đại trực tiếp đánh bay bọn họ.

“Cút.”

Một đạo thanh âm bình tĩnh như kim lôi rơi xuống đất vang lên bên tai những người này, khiến cho vẻ mặt của lão phụ nhân vừa rồi chấn động đến mức hoảng hốt, khóe miệng chảy ra một lượng lớn máu tươi, tròng mắt đều trắng bệch.

Gục luôn xuống đất.

“Nguyệt hộ pháp.”

Nam tử trông có vẻ trẻ tuổi vừa rồi đứng ở bên cạnh bà lão này hướng về phía lão phụ nhân kêu gào một tiếng, bọn họ vừa mới tiến vào, cho nên cũng không hiểu rõ quá chuyện, mặc dù biết vị này là Cự Đầu vừa mới bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh.

Nhưng không thể ngờ được tên Thiên Tôn này không nói vũ đức như vậy, trực tiếp động thủ với Nguyệt hộ pháp yếu ớt hơn hắn rất nhiều này.

“Ngươi thân là một vị Thiên Tôn mà lại dám động thủ với người trong Đại Đạo Tiên Giáo của ta như vậy, có phải muốn khơi ra chiến tranh đạo thống hay không.”

Trong ánh mắt bình tĩnh của nam tử trẻ tuổi này mang theo một chút phẫn nộ nói với Tần Cửu Ca.

Trong Tiên Vực hiện nay, Thiên Tôn chính là lão tổ trấn áp đạo thống một phương, Tồn Tại như vậy dựa theo quy củ giữa các đại đạo thống chỉ là không thể tùy ý ra tay.

Đặc biệt là tùy ý ra tay với những người dưới đạo thống thiên tôn khác

Bởi vì nếu cường giả Thiên Tôn Chi Cảnh có thể tùy ý ra tay, nếu

không cẩn thận sẽ khơi ra Thiên Tôn Đại Chiến.

Uy năng của Thiên Tôn có thể hủy thiên diệt địa, sinh linh lầm than chỉ là chuyện nhỏ.

Đương nhiên quy củ mơ hồ này cũng chỉ là có Thiên Tôn đạo thống, Thần Ma đạo thống và Thiên Tôn Nhất Hạ đạo thống là không cần tuân thủ.

Người trước là bởi vì quá mạnh, người sau lại là vì quá yếu.

Cho nên vừa rồi bọn họ không trực tiếp tìm tên bạch y Thiên Tôn này, mà là nói với Thánh Nữ nhà mình.

Chính là vì tránh bị vị Thiên Tôn này lấy cớ ra tay.

“Tại hạ là Đại Đạo Tiên Giáo Thánh Tử Tiên Trần, các hạ không sợ lão tổ trong giáo ta đến báo thù sao?”

Ngữ khí của nam tử có diện mạo anh tuấn nhìn chằm chằm vào Tần Cửu Ca nói rất chậm, một trong những chuyện mà hắn đắc ý nhất trong đời chính là mình xuất thân từ Đại Giáo Đại Đạo Tiên Giáo bất hủ.

Phụ thân của mình còn là giáo chủ hiện tại của Đại Đạo Tiên Giáo, một vị Cự Đầu của Thiên Tôn Chi Cảnh kỳ cựu.

Đây cũng là vốn liếng mà hắn kiêu ngạo, lúc Viêm Linh Cơ xuất hiện ở trong giáo cũng đã thầm định trong lòng, đạo lữ tương lai của hắn chính là nữ tử vừa nhu mỹ vừa mê hoặc này.

Cũng biết được, Viêm Linh Cơ trông có vẻ bình dị gần gũi, nhưng nội tâm lại cao ngạo vô cùng.

Cho dù hắn làm con trai của một giáo chủ Đại Giáo Bất Hủ cũng không có thực lực khiến nàng cam tâm tình nguyện thần phục.

Nhưng cũng không biết xảy ra chuyện gì, ngay sau khi Viêm Linh Cơ đặt chân vào Thiên Tôn Chi Cảnh ở đây, xem ra cũng không muốn đi theo bọn họ.

“Thánh nữ ngươi đây là ý gì.”

Chương 357: Vong ân phụ nghĩa

Chương 357: Vong ân phụ nghĩa

Tuy rằng đã đoán ra là gì, nhưng bọn họ vẫn muốn xác nhận một chút.

Cho nên một nam tử trung niên đứng ở bên cạnh Đại Đạo Tiên Giáo Thánh Tử lớn tiếng nói với Viêm Linh Cơ.

“Linh Cơ đa tạ sự vun đắp tình cảm mấy năm nay của Tiên Giáo, nhưng bây giờ Linh Cơ đã tìm được quyết định sau này, tin tưởng giáo chủ sẽ hiểu.”

Vẻ mặt của Viêm Linh Cơ lúc này bình tĩnh nói với Đại Đạo Tiên Giáo Thánh Tử này, bình thường nàng đều nhìn ra Thánh Tử này có ý với nàng, thế nhưng bản thân Viêm Linh Cơ không hề có một tia ý nghĩ nào với Thánh Tử này.

Cho dù tài năng của người này cũng rất không tầm thường, bối cảnh thâm hậu, nhưng cũng không có hấp dẫn gì đối với nàng.

Tuy rằng tương lai vị Đại Đạo Tiên Giáo Thánh Tử này có thể trở thành một tôn cường giả, thế nhưng nhất định không thể nào trở thành người trong mộng mà nàng đã nhìn thấy được.

Đó mới là chí cường giả chân chính.

“Linh Cơ, ngươi thật sự không để ý đến tình cảm nhiều năm như vậy của chúng ta sao?”

Vị Đại Đạo Tiên Giáo Thánh Tử này âm trầm nhìn Viêm Linh Cơ nói.

Bản thân Viêm Linh Cơ rất lâu trước kia chỉ là một công chúa đáng thương bị người đuổi giết mà thôi.

Thế nhưng được một vị hộ pháp trong Đại Đạo Tiên Giáo của bọn họ cứu, sau đó nàng vẫn luôn sống ở Đại Đạo Tiên Giáo, sau khi Viêm Linh Cơ chầm chậm lộ ra thiên tư yêu nghiệt, liền trở thành một Thánh Nữ ở trong Đại Đạo Tiên Giáo.

“Thánh Tử, thỉnh ngươi tự trọng, vẫn là gọi ta Thánh Nữ đi.”

Viêm Linh Cơ bình thản nhìn vị Đại Đạo Tiên Giáo Thánh Tử này, vốn dĩ nàng không có bất cứ quan hệ gì với Thánh Tử này.

Trước kia, bởi vì phụ thân hắn là giáo chủ, không thể không nói chuyện với hắn, nhưng hoàn toàn dựa trên điều kiện tiên quyết là có thể đạt được lượng lớn cơ duyên.

“n đức của giáo chủ, sau này có cơ hội Linh Cơ sẽ báo đáp.”

Viêm Linh Cơ bình tĩnh nói với Đại Đạo Tiên Giáo Thánh Tử.

Giáo chủ hiện tại của Đại Đạo Tiên Giáo đúng là đối xử với nàng không tệ, không chỉ cho nàng rất nhiều tài nguyên tu luyện, ngay cả một vài bí cảnh trong giáo cũng để cho nàng đi vào.

“Thánh Nữ ngươi đây là vong ân phụ nghĩa.”

Một vị lão giả đứng bên cạnh Thánh Tử âm trầm nói với Viêm Linh Cơ, vị Thánh Nữ trong gia giáo nhà mình này sẽ không phải là coi trọng tiểu bạch kiểm này đấy chứ.

Bọn họ dạy Thánh Nữ này thiên tư tung hoành, hơn nữa bây giờ đã bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh rồi.

“Lão già, ngươi cũng xứng nói chuyện như vậy với ta.”

Ánh mắt Viêm Linh Cơ híp lại, trong tay nhảy lên một đoàn khói lửa, nhẹ giọng nhìn lão giả kia nói.

Tuy nàng là Đại Đạo Tiên Giáo Thánh Nữ, cũng thiếu Đại Đạo Tiên Giáo một ân tình, nhưng có liên quan gì tới lão già này.

“A a a a.”

Lão giả này ngay lập tức thống khổ kêu lên.

Khi Viêm Linh Cơ nhẹ giọng nói, lão giả lên tiếng châm chọc nàng từ từ tự bốc cháy.

Loại cảnh tượng này nhìn có vẻ có chút quỷ dị.

“Thánh Nữ, ngươi….”

Những người trong Tiên Giáo bên cạnh Tiên Trần Thánh Tử khác lập tức có người tức giận nói với Viêm Linh Cơ, tình huống bây giờ xem Thánh Nữ của nhà này thật sự sắp không còn nữa rồi.

“Về sau không còn Đại Đạo Tiên Giáo Thánh Nữ nữa, chỉ có tùy tùng của công tử.”

Khóe miệng Viêm Linh Cơ trêu đùa nói với mọi người trong Đại Đạo Tiên Giáo, lúc này nàng nhẹ nhàng đi đến phía sau Tần Cửu Ca, tỏ vẻ tất cả của mình đều do Tần Cửu Ca làm chủ.

“Thiên Tôn xin cho Đại Đạo Tiên Giáo ta mặt mũi.”

Tiên Trần Thánh Tử lại nhìn Tần Cửu Ca mang theo lửa giận nói, thật không ngờ bọn họ đi ra một lần liền mất đi Tiên Giáo Thánh Nữ của mình, cái này thì ai mà có thể ngờ tới được.

Hơn nữa Tiên Giáo Thánh Nữ của bọn họ tương lai còn có thể là thê tử của hắn, dù sao đây cũng là quy củ vẫn còn tồn tại từ sau khi Đại Đạo Tiên Giáo được thành lập cho tới nay.

Nhưng bây giờ lại không còn gì cả.

“Đi thôi.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca bình thản, cũng không thèm nhìn cái người được gọi là Tiên Trần Thánh Tử này, hiện tại nếu đã đoạt được cơ duyên trên tay Vương Đằng, như vậy chính là thời điểm cắt rau hẹ rồi.

“Thánh Nữ, ngươi vẫn nên suy nghĩ cho thật kỹ, bằng không tương lai sẽ hối hận thì sao.”

Trong ánh mắt của Tiên Trần sinh ra tà niệm nhàn nhạt, lần này nếu muốn mang Viêm Linh Cơ trở về thì hắn làm thế nào cũng phải thuyết phục được phụ thân hạ chỉ gả Viêm Linh Cơ cho hắn.

Khi Tiên Trần nói xong câu đó, hắn cảm giác giống như mình bị một đạo khí tức khó hiểu áp chế, làm cho hắn không thở nổi.

Phịch.

Trong ánh mắt Tiên Trần tràn đầy hoảng sợ, hai chân của hắn bất giác quỳ xuống.

“Không, ngươi không thể làm như vậy.”

Tiên Trần lớn tiếng gào với Tần Cửu Ca. Hắn là người có thân phận rất lớn, đường đường là Thánh Tử của Đại giáo Bất Hủ, nếu quỳ xuống trước mắt bao người thì Tiên Trần cảm thấy không chỉ là mặt mũi của mình mà ngay cả mặt mũi của phụ thân mình cũng không còn nữa rồi.

Phù phù.

Hai chân của Tiên Trần khụy xuống đất, ánh mắt của hắn khi nhìn Tần Cửu Ca đứng ở phía xa xa kia dần dần đỏ lên.

Trông hắn lúc này giống như đang dùng hết sức của mình để đứng lên vậy.

Tiên Trần cảm giác bản thân mình hoàn toàn không có sức hoàn thủ lại.

“Ta chính là con trai của giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo, tên Thiên Tôn nào ở đây dám ra tay với ta?”

Tiên Trần lớn tiếng hô to rồi nhìn thẳng vào Tần Cửu Ca, Hoàng Đạo Chi Khí trên thân hắn bộc phát ra một cách cực kỳ mãnh liệt và phóng thẳng về phía Tần Cửu Ca.

Bản thân hắn không phải là kẻ yếu gì cả, ngược lại với thân phận là Thánh Tử của một Bất Hủ Đại Giáo, thiên tư cùng tài nguyên không thiếu một thứ gì, thực lực của Tiên Trần quả thật là vô cùng cường đại, dù sao tuổi của hắn cũng không còn nhỏ gì.

“Các hạ thân là một cường giả Thiên Tôn, việc lấy lớn hiếp nhỏ một chẳng khác nào tự hao tổn thanh danh của chính mình.”

Lão giả đứng bên cạnh Tiên Trần nhìn về phía Tần Cửu Ca rồi bắt đầu lên tiếng một cách tức giận.

Lấy lớn hiếp nhỏ ư?

Trong mắt của những người ở đây thì bất kỳ một ai có thể bước vào Thiên Tôn chi cảnh thì đều có số tuổi không nhỏ.

Bọn hắn chắc chắn sẽ không bao giờ chịu chấp nhận có một thiên tài cùng tuổi tác với bọn hắn mà đã đạt tới Thiên Tôn cảnh giới, cảnh giới của bọn hắn vẫn còn cách khá xa Thiên Tôn.

Thế nên trong tiềm thức bọn hắn đã nghĩ rằng những cường giả Thiên Tôn Cảnh đều sẽ có tuổi tác không nhỏ, dù là thiên tài yêu nghiệt cỡ nào thì cũng phải mất vài trăm năm mới có thể tu luyện tới cảnh giới như thế.

Thế nên nhìn ở khía cảnh nào thì tên Thiên Tôn này đều lớn hơn Tiên Trần nhiều.

“Lấy lớn hiếp nhỏ sao? Thú vị thật!”

Chương 358: Đưa Ma Chủng vào người hắn trước

Chương 358: Đưa Ma Chủng vào người hắn trước

Tần Cửu Ca nhếch miệng cười khẽ, tại trong giới tu hành của Tiên Vực thì bề ngoài là thứ không đáng tin nhất, nhưng đôi khi ta lại không thể không tin.”

Tỉ như việc bề ngoài của Tần Cửu Ca hiện tại vô cùng trẻ trung, trẻ

một cách vô lý, nên một khi hắn thật sự bộc lộ tu vi bản thân ra thì ngoại trừ những người biết sự tích của hắn thì chắc chắn không có ai nghĩ rằng đây chỉ là một thiếu niên mười mấy tuổi.

Dù cho có thông minh tới mấy thì cũng sẽ nghĩ rằng đây chắc chắn là một lão yêu quái sống không biết bao nhiêu năm, chỉ là do hứng thú nên mới để bề ngoài trẻ đẹp thế thôi.

Người ta hay nói những lão bất tử thì thích trẻ hóa bản thân.

Linh hồn mới là thứ phản ánh tuổi thật chính xác nhất.

“Ai nói ta lớn hơn ngươi chứ? Tuổi tác của ta hiện tại chỉ mới mười bảy tuổi mà thôi! Ngươi tin không? Ta và ngươi cùng thế hệ đó!”

Tần Cửu Ca cười khẽ một tiếng, hắn mặc kệ dáng vẻ bất ngờ xen lẫn không tin của Tiên Trần.

Tại Tiên Vực này thì trong vòng ba ngàn tuổi thì đều được tính là cùng thế hệ cả, dù sao một khi tu luyện tới cảnh giới nhất định thì thọ nguyên tất cả mọi người đều được kéo dài một cách khủng bố.

Thần sắc của Tiên Trần lúc này đã phản ánh hoàn toàn tâm tư của y, y hoàn toàn không tin một chữ nào Tần Cửu Ca vừa nói, tuy nhiên Viêm Linh Cơ đứng kia khi nghe lời này thì hai mắt sáng lên, theo nàng thì vị Đế Chủ trong mộng này của mình chắc chắn sẽ không nói dối.

Còn về phần Đạo Tinh Nữ Đế thì thần sắc hơi kỳ lạ, nàng biết rằng những lời của tên Đạo Tử Tần Tộc này hoàn toàn là sự thật.

Đừng nhìn Đạo Tinh Nữ Đế trước tới nay luôn bị coi là công cụ, luôn đi bên cạnh Tần Cửu Ca mà lầm, ngay cả nàng khi nghe tin tức Tần Cửu Ca đã bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh thì cũng nhận được bất ngờ không nhỏ.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân mà Nữ Đế vẫn luôn nghe theo lời mà Tần Cửu Ca.

Còn một số nguyên nhân khác như Tần Cửu Ca là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc, thân phận lớn đúng là có thể làm gì thì làm.

Dù sao trong Cổ Tộc người ta có ít nhất hơn mười vị Cổ Chi Đại Đế, thậm chí trong đó không thiếu những Đại Đế đỉnh phong gánh chịu trên chín Thiên Mệnh.

Dưới tình huống không vi phạm chuẩn mực hay lợi ích của nàng quá lớn thì nàng không muốn sinh ra mâu thuẫn với một Cổ Tộc to lớn thế này.

Tuy nhiên vẫn còn một nguyên nhân trọng yếu khác.

Đó chính là thiên phú của tên Tần Cửu Ca này quả thật là lớn tới mức nghe rợn cả người, có thể nói người như vậy chỉ cần không chết thì chắc chắn sẽ trở thành một vị Đại Đế gánh chịu thiên mệnh, bước vào Đế Đạo.

Hơn nữa với trực giác của mình, vị Đạo Tinh Nữ Đế này có thể cảm nhận được tên Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc này chắc chắn sẽ không chịu dừng bước ở vị trí Đại Đế.

Với tiền đề là bản thân không bị nguy hại, nàng nguyện nghe theo Tần Cửu Ca.

Nàng dám thề rằng dù ở trong thời đại của nàng thì tuyệt đối cũng không tồn tại một người nào có thiên phú nghịch thiên như Tần Cửu Ca.

Trong thời đại nàng làm Cổ Chi Đại Đế thì cũng không tìm được ai như thế.

Nhưng đó đã là quá khứ rồi, hiện tại nàng đã tìm được.

Bỗng nhiên trong mắt Tần Cửu Ca hiện lên một vệt ánh sáng, Ám Kính của hắn bắt đầu đánh về phía Tiên Trần, nhưng mà chỉ một lúc sau Tần Cửu Ca đã dừng lại.

Trên thân của Tiên Trần cũng có một ấn ký do một tồn tại cực kỳ cổ lão để lên, Đại Đạo Chủng Ma của bản thân vẫn chưa đạt được tới mức không thèm nhìn tồn tại cổ lão này.

Tất cả chỉ là do cảnh giới của hắn chưa đủ, nếu không thì Tần Cửu Ca có thể trực tiếp khống chế Tiên Trần.

Tần Cửu Ca thấy Tiên Trần thì chắc chắn biết trong lòng y sẽ không phục, ban đầu Tần Cửu Ca định trực tiếp khống chế tên Tiên Trần này.

Nhưng hiện tại kế hoạch này không thể thành công được rồi.

“Thôi được rồi, trước tiên đem Ma Chủng vào người hắn trước đi rồi tính gì tính sau, dù cho không thể khống chế hắn thì cũng có thể ảnh

hưởng được tới hắn phần nào."

Tần Cửu Ca nhìn Tiên Trần đang giãy dụa tại kia thì nói thầm.

Đừng nhìn từ đầu tới giờ Tần Cửu Ca luôn áp chế hoàn toàn Tiên Trần, nhưng trong lòng y vẫn cực kỳ cẩn thận.

Nếu như tên Tiên Trần này đã vì Viêm Linh Cơ mà kết thù kết oán với hắn thì không cần biết tương lai y có thể gây phiền phức cho Tần Cửu Ca hay không, hiện tại Tần Cửu Ca sẽ tiêu trừ hậu hoạn ngay.

Tiêu diệt bất kỳ nhân tố bất lợi nào dù nó chỉ mới vừa chỉ trong trứng nước.

"Tốt, có thể đi rồi!"

Tần Cửu Ca nhìn sang Viêm Linh Cơ rồi nói, mặc kệ Tiên Trần vẫn còn đang ra sức giãy dụa, Ma Chủng đã được trồng vào người của y rồi.

Hắn không cần biết tâm tư hiện tại của Tiên Trần là gì, chỉ cần chọc tới hắn thì Tần Cửu Ca sẽ diệt cỏ tận gốc.

Sau khi đợi Tần Cửu Ca đi xa thì Tiên Trần mới hít sâu một hơi rồi đứng lên, chỉ là trong mắt hắn tràn ngập hận ý.

Tên Thiên Tôn áo trắng này khiến cho hắn mất hết mặt mũi trước biết bao nhiêu người thế này, thù này không báo thề không làm người.

Tiên Trần nghĩ tới đây thì nhanh chóng móc một cái Linh Trần Bàn ra, sau đó hồi báo tất cả chuyện từ nãy tới giờ cho phụ thân của mình, cũng là giáo chủ của Đại Đạo Tiên Giáo.

Ban đầu Tiên Trần nghĩ rằng chỉ cần hồi bào chuyện này cho phụ thân mình thì chắc chắn phụ thân sẽ nổi giận vô cùng, chỉ là một cường giả Thiên Tôn mà thôi, Đại Đạo Tiên Giáo vẫn có thể đắc tội được.

Tuy nhiên sau khi nghe xong đầu đuôi câu chuyện thì giáo chủ của Đại Đạo Tiên Giáo quả thật nổi giận vô cùng, nhưng đối tượng không phải tên Thiên Tôn kia mà lại là chính bản thân Tiên Trần.

"Lăn chỗ khác, lão tử không có đứa con trai như ngươi, ngươi gây chuyện thị phi trong giáo thì thôi đi, hiện tại ngươi biết người ngươi vừa đắc tội là ai sao?"

m thanh của giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo vang lên bên tai Tiên Trần, không khó để nghe được vẻ giận dữ trong đó.

Một tiếng bộp vang lên, trên mặt của Tiên Trần lập tức xuất hiện một dấu tay cực to, phụ thân hắn mượn nhờ món bảo vật này để đánh hắn một bàn tay.

Một chưởng này không nhẹ tý nào, nó khiến cho quai hàm của Tiên Trần lệch hẳn ra.

Tất cả người của Đại Đạo Tiên Giáo, bao gồm cả Tiên Trần có mặt ở đây đều thấy lạnh cả người.

Giáo chủ vậy mà lại ra tay nặng nề với Thánh Tử như vậy, phải biết từ trước tới nay giáo chủ luôn yêu thương con mình hết mực.

“Phụ thân, Linh Cơ đã chạy theo tên kia rồi.”

Tiên Trần vẫn còn thấy không phục nên lại lớn tiếng la to.

Trên mặt hiện rõ vẻ phẫn nộ.

Con của mình bị đánh thảm như vậy, người làm cha lại co đầu rút cổ như thế sao?

Hơn nữa trong lòng của phụ thân mình thì Viêm Linh Cơ đã là con dâu tương lai rồi.

Hiện tại con dâu tương lai chạy đi theo người khác, Tiên Trần không tin cha mình còn có thể nhẫn nhịn được.

“Thôi, thôi, xem ra con đường trưởng thành của ngươi trước tới nay luôn thuận buồm xuôi gió nên có vài đạo lý ngươi không hiểu được.”

Giáo chủ của Đại Đạo Tiên Giáo thở dài một hơi rồi lên tiếng, đứa con trai này của mình thiên phú vô cùng tốt, tuy nhiên Đạo Tâm vẫn còn quá non nớt.

Thế nên hiện tại suy nghĩ của y là giờ thân thể còn khỏe, có thể sinh thêm một người khác hay không!

Chương 359: Từ đầu đến chân

Chương 359: Từ đầu đến chân

“Phụ thân.”

Tiên Trần nói lớn về phía cha mình, trong lòng của hắn lúc này vẫn cảm giác cực kỳ không phục, vị đạo lữ Viêm Linh Cơ của hắn chớp mắt đã bị người khác cướp mất.

Khi Tiên Trần nhớ lại dáng người vũ mị của Viêm Linh Cơ cộng với thực lực hiện tại đã là Thiên Tôn Cảnh của nàng thì Tiên Trần càng không thể nhịn nổi, người vừa sở hữu thiên phú với dung mạo như thế không phải nói bỏ là bỏ được.

Thử hỏi xem có bất kỳ nam nhân nào mà không động tâm trước một nữ tử như thế chứ.

Nếu như có thì chỉ có thể là thái giám mà thôi.

“Đừng kêu ta là phụ thân, ta không có đứa con trai ngu ngốc như ngươi.”

Tiên Phàm – giáo chủ của Đại Đạo Tiên Giáo nạt thẳng vào mặt Tiên Trần với giọng nói cực kỳ tức giận, trong đó pha lẫn thất vọng cực độ, đây không lẽ chính là hố cha trong truyền thuyết hay sao?

“Trần nhi, mặc dù Viêm Linh Cơ mang ân huệ chúng ta nhưng không thể bắt ép nàng quá mức, nếu không thì ân huệ có to lớn cỡ nào cũng sẽ bị mài mòn một cách sạch sẽ, một khi chuyện đó xảy ra thì mối quan hệ giữa chúng ta và Viêm Linh Nhi sẽ biến mất.”

Giáo chủ của Đại Đạo Tiên Giáo lại lên tiếng một lần nữa, lần này là với giọng điệu bình tĩnh hơn đôi chút, lần đầu tiên khi chứng kiến Viêm Linh Cơ thì hắn đã biết chắc rằng nữ tử cháy bỏng như lửa nóng này tương lai không thể nào là hạng người bình thường được.

Thế nên khi đó hắn mới chịu chiếu cố Viêm Linh Cơ một xíu, dù sao hắn khá là tin tưởng vào ánh mắt của mình, coi như đây là một cuộc đầu tư lâu dài, dù sai cũng không quá lỗ.

Mà sự thật cũng đã chứng minh lựa chọn của hắn là đúng, tuổi tác của Viêm Linh Cơ thậm chí còn không bằng con mình là Tiên Trần, nhưng thực lực của nàng đã vượt xa con mình không ít.

Chỉ với số tuổi nhỏ như thế mà hiện tại nàng đã bước lên được Thiên Tôn Cảnh, người này dù đặt ở bất kỳ châu vực nào thì đều có thể được coi là một thiên tài yêu nghiệt, một Thiên Tôn Cự Đầu.

“Dù nàng không thể trở thành đạo lữ của ngươi nhưng tuyệt đối

không thể đẩy nàng làm địch nhân, ngươi hiểu chưa?”

Giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo lại vung tay đánh Tiên Trần thêm một phát nữa, hắn sợ rằng đứa con trai này của mình không nhớ kỹ những lời vừa rồi.

Trong mắt của hắn hiện tại tràn đầy sự bình tĩnh, không bởi vì đó là con của mình mà nhẹ tay hơn một chút nào cả.

Đối với những người có xuất xứ từ đạo thống thế lực đẳng cấp này như bọn hắn thì ai cũng sẽ mang trong mình một thái độ cao ngạo tận từ xương tủy, tuy nhiên có người thì biểu hiện ra bên ngoài, còn có người thì giấu trong lòng.

Đứa con này của mình lại là người biểu hiện sự cao ngạo ra thẳng bên ngoài.

“Hiện tại bản thể của ta không có mặt tại đó được, nếu như bản thể của ta đang có mặt ở gần ngươi thì chắc chắn ngươi không chỉ chịu một ít thương thế như vậy đâu.”

m thanh của giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo tiếp tục vang lên.

“Nhanh chóng đi bồi tội, cố gắng mà biểu hiện thái độ tốt nhất của ngươi ra ngoài, không thể lộ ra một chút bất kính nào.”

“Trần nhi, vi phụ nói thế không phải là khiến ngươi mất mặt, ta chỉ đang muốn cứu ngươi mà thôi.”

Giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo nhìn Tiên Trần rồi nói, lời của hắn là sự thật, hắn chỉ đang muốn cứu con mình chứ không phải là hại y.

“Thế nhưng, phụ thân…”

Trong mắt của Tiên Trần hiện tại đã mang theo một ít nước mắt.

Trong lòng của y hiện tại vẫn cho rằng tất cả việc này điều là lỗi của tên Thiên Tôn áo trắng kia, dù là cường giả Thiên Tôn Cảnh vẫn phải cung kính y vô cùng, Tiên Trần không nghĩ ra vì sao với thân phận của mình mà vẫn phải e ngại tên Thiên Tôn bí ẩn kia.

Một tiếng bộp nữa vang lên.

“Không có nhưng nhị gì nữa, tự coi lại thân phận của mình đi.”

“Nhanh chóng đi thỉnh tội.”

…

Hiện tại vẫn có không ít người đang xoay quanh Đế Cung.

“Xem ra tòa Cổ Điện to lớn này sắp sửa biến mất rồi.”

Có người hiện tại vẫn đang đi vòng quanh Đế Cung để tìm cơ hội tiến vào, dù sao chỉ cần nhìn vẻ ngoài thì đã có thể đoán được trong đó chứa đựng không ít cơ duyên to lớn.

Trong mắt của nhiều người lộ ra vẻ tiếc nuối cực độ.

Tòa đại điện to lớn lại còn tỏa ra một khí tức cổ đại vô cùng này xuất hiện trước mặt mọi người như một viên sao băng, chớp qua một cái liền biến mất, không ai trong số họ thật sự đạt được chỗ tốt từ nó cả.

“Công tử, ngài cần thiếp thân làm gì thì có thể lập tức phân phó.”

Viêm Linh Cơ mặc Hỏa Mị Phục trên người lên tiếng, hai ngón tay nàng chơi đùa với một tia lửa trông rất mê người.

Ánh mắt của nàng cong lại như trăng khuyết, gương mặt vũ mị mà mê người, nếu như để cho những người đã biết Viêm Linh Cơ nhìn thấy bộ dạng hiện tại của nàng thì chắc chắn bọn hắn sẽ nghĩ đây là Viêm Linh Cơ giả mất.

Nói thế nào thì trước kia tuy Viêm Linh Cơ trông rất dễ nói chuyện, khóe miệng nàng có vẻ như luôn nở nụ cười và khi tiếp xúc với ai thì luôn vui tươi.

Nhưng chỉ cần ngươi sống gần và tiếp xúc với Viêm Linh Cơ một thời gian đủ dài thì ngươi sẽ biết nàng là một người lạnh lùng khó gần ra sao.

Tổng kết lại thì tuy mặt ngoài nàng biểu hiện rằng nàng là một người nhiệt tình như lửa, lại mang theo một chút yếu đuối như nước.

Nhưng thật chất nàng lại là một người lạnh lùng cao ngạo như một khối băng vĩnh cửu.

Nghe được nữ tử đứng bên cạnh tên Đạo Tử Cổ Tộc này lên tiếng thì Đạo Tinh Nữ Đế cảm giác hơi hiếu kỳ một chút, người nữ tử có vẻ ngoài nóng bỏng như lửa này cũng là một thiên tài có tu vi Thiên Tôn Cảnh, thậm chí còn là người tài ba trong Thiên Tôn Cảnh.

Nhưng một người như thế lại hạ mình trước Tần Cửu Ca như vậy làm gì?

Lại còn nói kính xin phân phó?

Với bản tính của nam nhân thì hắn không ăn sạch ngươi từ đầu đến chân mới là lạ đó.

Từ đầu đến chân không chừa bất kỳ một chỗ nào.

Chương 360: Bản Nguyên Thần Linh

Chương 360: Bản Nguyên Thần Linh

Nữ tử này đúng là loại không biết giữ sự trong sạch, Đạo Tinh Nữ Đế nhếch miệng cười khinh, loại nữ tử này tuy rất được nam nhân hoan nghênh.

Nhưng trong lòng của những nữ nhân khác thì người này còn có nhiều cái tên khác nhau.

Như trà xanh, bích liên,…

Nhưng trong mắt của nhiều nam tử thì đó là hảo muội muội của hắn.

“Ngươi không được nói năng lực của ngươi cho bất kỳ người nào khác biết, biết chưa?”

Tần Cửu Ca hoàn toàn không thèm để ý dáng vẻ mê người cùng với đôi mắt long lanh của Viêm Linh Cơ, hắn là một người hết lòng vì nghiệp lớn.

Đúng thế, trước tới nay các ngươi đã nghĩ sai về Tần Cửu Ca rồi.

Nữ nhân chỉ có thể ảnh hưởng tốc độ rút kiếm của Tần Cửu Ca mà thôi.

“Được rồi!”

Ánh mắt của Viêm Linh Cơ như cố gắng chơi đùa Tần Cửu Ca, miệng nhỏ nàng chép hai cai, đôi mắt mở to hết cỡ.

Nàng biết năng lực của bản thân hoàn toàn không giống bình thường, thậm chí ở một mức độ nào đó nó còn đáng sợ phi thường.

Đây là lý do từ trước tới giờ chưa từng có ai biết được bí mật này

của nàng, Tần Cửu Ca là người đầu tiên biết được về năng lực đặc biệt này.

“Ngươi đã tu luyện tới Thiên Tôn Cảnh rồi, điều này đại biểu cho việc ngươi đã xác định Đại Đạo của bản thân xong xuôi, thế nên ở phương diện này ta cũng không thể giúp ích quá nhiều gì cho ngươi.”

Tần Cửu Ca nói thẳng với Viêm Linh Nhi một câu, tên thị nữ Viêm Linh Cơ tự động thần phục này của mình hiện tại đã tu luyện lên Thiên Tôn Chi Cảnh rồi, tại Thái Cổ Tiên Vực thì cũng được coi là cường giả một châu.

Viêm Linh Cơ cũng đã lĩnh ngộ được không ít Đại Đạo Pháp Tắc thuộc về nàng rồi.

Nhưng mà nói thế nào thì nói, Viêm Linh Cơ cũng là một tùy tùng chính thức của hắn, sau này còn làm việc cho hắn nữa, Tần Cửu Ca giúp ít cho nàng một tý cũng là chuyện bình thường mà thôi.

Do hiện tại vẫn không giúp gì được quá nhiều nên Tần Cửu Ca không quan tâm tới Viêm Linh Cơ nữa mà chuyển trọng tâm chú ý sang Vương Đằng, hắn còn một nhiệm vụ hệ thống chưa hoàn thành.

Khi nghĩ tới Phiên Thiên Đế Ấn thì Tần Cửu Ca chắc chắn những Chí Bảo dạng này không thể thoát khỏi tay nhân vật chính được.

“Khí Vận Thần Tử Vương Đằng cùng với Khí Vận Thần Tử Loạn Không sau khi đánh nhau một trận thì Khí Vận của cả hai đã bị hạ xuống không ít, nếu như kế hoạch này có tác dụng lớn như thế thì dùng lại cũng không sao, coi như là phát huy một chút tác dụng cuối cùng của tên Khí Vận Thần Tử Vương Đằng này.”

Những tên Khí Vận Thần Tử ngu ngốc thế này không dùng thì tiếc lắm.

Trong một vực sâu nọ đang có một khí tức không rõ đang tỏa ra với tần suất vô cùng kỳ lạ.

Nếu như đứng bên trên vực sâu đó mà nhìn xuống thì người nhìn chắc chắn sẽ thấy đây là một vực sâu không đáy, không có tới một bóng người.

Tuy nhiên hiện tại lại có một tiếng nổ lớn vang lên từ phía dưới, nhưng âm thanh đó chỉ tồn tại được hai tới ba giây liền trực tiếp biến mất, giống như nó chưa từng xuất hiện vậy.

“Đúng là trời không phụ ta, không ngờ kiếp này của Loạn Không ta lại tiềm được một phần bản nguyên của Thần Linh, ha ha ha.”

Bỗng nhiên dưới vực sâu kia phát ra một âm thanh cực kỳ cuồng vọng, âm thanh này vang vọng khắp nơi vắng vẻ, khỉ ho cò gáy này.

Tại Thái Cổ Tiên Vực này thì bất kỳ vật gì chỉ cần có liên quan tới hai chữ Thần Linh thì đều sở hữu cộng dụng cực kỳ cường đại chứ đừng nói là bản nguyên của một vị Thần Linh.

“Vương Đằng, ngươi chờ đó cho ta, lần này ta chắc chắn sẽ tìm được cơ hội để giết chết ngươi.”

Loạn Không gào thét một cách lớn tiếng như bị điên, cơ duyên lần này mà lão thiên đưa hắn thật sự là quá lớn rồi.

Hận ý của Loạn Không đối với Vương Đằng lúc này cực kỳ mãnh liệt, chưa nói tới việc dáng vẻ mê gái cực kỳ đáng khinh của Vương Đằng, dù sao đối với một nam tử cặn bã từng nếm trải vô số bụi hoa như Loạn Không thì dáng vẻ của Vương Đằng cực kỳ đáng ghét.

Tuy vậy Loạn Không vẫn cảm thấy Vương Đằng ngốc tới mức đáng thương, y hoàn toàn bị vị hôn thê gì đó khống chế để đối phó bản thân.

Với tính cách của Vương Đằng thì chắc chắn sau khi y ra khỏi Đế Phần thì y sẽ sử dụng lực lượng của Vương gia đối phó mình.

Điều này là điều mà Loạn Không không muốn nhìn thấy nhất, dù sao trong mắt của hắn thì thực lực của thế lực sau lưng Vương Đằng không tệ tý nào, bị một thế lực như thế nhằm vào không phải là chuyện dễ chịu gì.

Dù sao từ đầu tới đuôi Loạn Không vẫn chưa thể làm rõ chuyện gì đang xảy ra chung quanh hắn nữa, hắn không dò ra được nguyên nhân mình bị nhằm vào là gì.

Hắn chỉ đoán được sơ sơ rằng nữ tử mà Vương Đằng ưa thích muốn lợi dụng hắn để diệt trừ Vương Đằng.

“Nhưng mà dù thế nào thì thù này giữa ta và ngươi là sự thật, Vương Đằng.”

m thanh của Loạn Không lại tiếp tục vang lên giữa vực sâu sâu thẳm, hiện tại Vương Đằng đang muốn tìm mọi cách để chơi chết hắn, đây là lý do chính mà Loạn Không không muốn bỏ qua Vương Đằng.

Chương 361: Đại Đạo Độc Hành, Uy Áp Vạn Cổ

Chương 361: Đại Đạo Độc Hành, Uy Áp Vạn Cổ

“Công tử, nếu như sau này ngài có thời gian thì công tử có thể đi tới Đạo Châu.”

Viêm Linh Cơ sau khi thay một bộ trang phục khác thì nói với Tần Cửu Ca bằng một giọng điệu cực kỳ nhu hòa, hiện tại nàng không mặc bộ Hỏa Mị Phục như khi nãy mà là một bộ váy dài xanh lam nhạt.

Bộ Hỏa Mị Phục khi nãy Viêm Linh Cơ mặc đã lột tả hoàn toàn dáng người ma quỷ của nàng, nhưng bộ váy xanh nhạt khi này lại khiến khí chất của Viêm Linh Cơ trở nên ôn nhuận, nhẹ nhàng hơn hẳn.

Bộ váy này tuy không ôm sát cơ thể nhưng lại mỏng những nơi cần thiết, cặp đùi khi lộ khi hở kia chứng tỏ rằng đây chắc chắn là một vưu vật trời sinh.

“Chỗ ở trước kia của nô gia là ở Đại Đạo Tiên Giáo tại Đạo Châu, ở nơi đó nô gia biết một chỗ có cơ duyên không nhỏ.”

Viêm Linh Cơ nhìn qua Tần Cửu Ca với ánh mắt long lanh, nếu nhìn kỹ thì ta có thể thấy hai hàng lông mi của Viêm Linh Cơ cực kỳ dài và được chải chuốc tỉ mĩ.

Thật ra cơ duyên đó là do Đại Đạo Tiên Giáo khai quật ra được, tuy nhiên do chưa tới thời gian hiện thế nên hiện đó vẫn là một vật vô chủ.

Nếu như giáo chủ của Đại Đạo Tiên Giáo biết được chuyện Viêm Linh Cơ không chỉ thần phục tên Thiên Tôn áo trắng này mà còn kể ra bí mật của Đại Đạo Tiên Giáo một cách dễ dàng như thế này thì không biết hắn có thổ huyết mà chết không nữa.

Bọn hắn cung cấp nuôi dưỡng Viêm Linh Cơ một cách miễn phí lâu như thế, dù là một con chó cũng có lòng cảm ân chứ đừng nói là một con người.

“Về sau rồi nói.”

Tần Cửu Ca không thèm quan tâm mà chỉ nhìn về phía tòa cung điện

nho nhỏ trong tay mình, đây chính là Đế Cung của Luân Hồi Đại Đế khi nãy.

Sau khi lấy được truyền thừa từ một tia ý niệm của Luân Hồi Đại Đế thì Tần Cửu Ca có thể điều khiển tòa Đế Cung to lớn khi nãy.

Đây quả thật là một cơ duyên không tệ, dù sao loại Đế Cung này cũng khá là đáng tiền.

“Vâng, tùy theo công tử vậy!”

Viêm Linh Cơ nhẹ nói một tiếng rồi để hai ngón tay lên đôi môi căng mộng của mình rồi cười khẽ, vị Đế Chủ này của bản thân thật thú vị, dù tuổi nhỏ nhưng lại trấn định phi thường.

Tuổi tác hiện tại của Viêm Linh Cơ lớn hơn Tần Cửu Ca rất nhiều.

Nhưng dù thế nào thì nàng cũng không thể quên được khí chất của vị Đế Chủ trưởng thành kia, đó là loại khí chất cả đời này nàng cũng không thể quên được.

Đại Đạo Độc Hành, Uy Áp Vạn Cổ.

Bởi vì Viêm Linh Cơ không thể quên được hình bóng ấn tượng đó trong đầu nên nàng mới bất chấp tất cả, không thèm quan tâm gì mà trực tiếp thần phục Tần Cửu Ca.

Nếu không thì Viêm Linh Cơ đâu có rãnh mà vứt bỏ toàn bộ những gì mình có, phản bội lại Đại Đạo Tiên Giáo trợ giúp mình bấy lâu nay để chạy theo Tần Cửu Ca.

Đây chính là sức mạnh của tính ngưỡng, nó là cảm giác sùng kính được khắc sâu vào trong xương, chính Tần Cửu Ca chính là người mà Viêm Linh Cơ tưởng niệm hằng đêm khi nhìn lên bầu trời đầy sao.

Đôi khi Viêm Linh Cơ cũng nghĩ thầm không biết bóng lưng to lớn kia sẽ đã chịu đựng những gì để trở nên mạnh mẽ như thế.

“Nhưng hiện tại tuổi tác của hắn cũng nhỏ thật.”

Trong mắt Viêm Linh Cơ như xuất hiện tia sáng, khóe miệng nàng nở một nụ cười nhạt, khi nhìn qua Tần Cửu Ca thì nàng có thể xác định đây là người mà nàng chờ đợi bấy lâu nay.

Chỉ có điều hiện tại thực lực cả hai vẫn chênh lệch hơi lớn, tuổi tác cũng vậy.

Nhưng mà nếu Viêm Linh Cơ đã xác định đây là người mình chắc chắn sẽ đi theo thì nàng sẽ không hối hận.

“Ngươi đã sở hữu bảo vật thích hợp bản thân chưa?”

Tần Cửu Ca giống như cảm nhận được ánh mắt của Viêm Linh Cơ cứ nhìn mình nên hắn liền lên tiếng.

Đây chính là tùy tùng đầu tiên của hắn, lại còn là một cường giả Thiên Tôn Cảnh nữa chứ, chắc chắn Tần Cửu Ca sẽ không bạc đãi nàng rồi.

“Phía trước có một tòa cung điện chứa đựng rất nhiều bảo vật, ngươi nhanh chóng đi vào đó rồi đoạt tất cả đồ vật trong đó ra đây cho ta, ta sẽ ban cho ngươi một món bảo vật thích hợp ngươi.”

Tần Cửu Ca lại lên tiếng để sai sử Viêm Linh Cơ, vừa nói ánh mắt của hắn vừa liếc sang tòa đại điện đang tỏa ra hào quang nhàn nhạt kia/

Cả hai người bọn hắn đã rời khỏi Đế Cung một khoảng cách không ngắn rồi, nhưng do thần thức của Tần Cửu Ca quá cường đại nên hắn vẫn có thể cảm nhận được nơi này có không ít bảo vật.

Có bảo vật thì đương nhiên không thể thiếu Tần Cửu Ca được rồi.

Dưới trướng của Tần Cửu Ca chưa bao giờ nuôi kẻ nhàn rỗi cả, cho dù là yêu nữ tuyệt sắc, vũ mị mê người như Viêm Linh Cơ này thì cũng không ngoại lệ.

Ban đầu Tần Cửu Ca tính tự hắn sẽ tới đó để thăm dò và tính toán, nhưng hiện bên cạnh hắn đã có một tùy tùng, lại còn là một tùy tùng có tu vi Thiên Tôn Cảnh nữa chứ, tội gì mà không dùng?

Phải biết rõ tất cả Thiên Tôn Cảnh đều không được đi vào trong Đế Phần, thế nên có thể nói rằng tại đây Viêm Linh Cơ chính là một trong những tồn tại cường đại nhất.

“Mau đi đi, nếu không thì chúng ta sẽ bị Đế Phần truyền tống ra ngoài đó.”

m thanh của Tần Cửu Ca lại tiếp tục được vang lên, mặc dù cả hai người bọn hắn đã đột phá Thiên Tôn ở trong đây nhưng điều đó không có nghĩa hạn chế Thiên Tôn Cảnh của Đế Phần mất đi hiệu lực.

Khi vừa đột phá lên Thiên Tôn bọn hắn đã bị pháp tắc của Đế Phần dần dần xa lánh rồi.

Hiện tại Viêm Linh Cơ cùng với Tần Cửu Ca vẫn có thể ở lại đây một phần là vì may mắn, đợi một khoảng thời gian nữa thì chắc chắn cả hai sẽ bị đá ra ngoài ngay lập tức.

“Được thôi.”

Ánh mắt của Viêm Linh Cơ nhìn Tần Cửu Ca với thần sắc ai oán, nàng như đang muốn biểu đạt cảm xúc nào đó.

Nhưng mà mặc dù vậy Viêm Linh Cơ vẫn nghe theo lệnh của Tần Cửu Ca mà bay tới chỗ của hắn chỉ.

Đúng như suy nghĩ của Tần Cửu Ca, với thực lực hiện tại của nàng thì trong Đế Phần này không có ai xứng làm đối thủ cả.

Tần Cửu Ca chỉ đứng tại chỗ, nhắm hai mắt lại rồi quay sang phương hướng Viêm Linh Cơ vừa rời đi.

Chương 362: Tư chất Cấm Kỵ Thần Linh

Chương 362: Tư chất Cấm Kỵ Thần Linh

“Các ngươi nhanh chóng giao bảo vật trên tay của mình ra, ta sẽ không giết các ngươi, nếu không thì… Các ngươi tự hiểu.”

Ở bên ngoài cung điện, Viêm Linh Cơ đưa khẽ tay lên miệng rồi cười một tiếng, tuy nhiên những lời nàng nói ra không hề nhẹ nhàng như biểu hiện của nàng tý nào, trước mắt Viêm Linh Cơ hiện tại là một đám người với vẻ mặt như lâm đại địch.

Một nữ tử nhỏ nhắn ôn nhuận như vậy khiến cho người khác chỉ coi lời nàng là lời nói đùa mà thôi.

“Ngươi nghĩ ngươi là ai? Dám cuồng vọng như thế?”

“Đừng nghĩ rằng ngươi có sắc đẹp thì bản công tử sẽ nhẹ tay với ngươi?”

“Có phải ngươi tới đây để thỏa mãn bản công tử phải không?”

Rất nhiều âm thanh đồng loạt vang lên, dưới đó còn có một vị nam tử trẻ tuổi nhìn Viêm Linh Cơ với ánh mắt cực kỳ vũ mị rồi lên tiếng, âm thanh của hắn là to nhất trong tất cả.

Mặc dù hắn không thể cảm nhận được thực lực cụ thể của nữ tử này nhưng hắn ỷ vào vị trưởng lão Nửa Bước Thiên Tôn đi theo bên cạnh nên hắn không sợ ai trong Đế Phần này cả.

Tại nơi không xuất hiện cường giả Thiên Tôn Cảnh như Đế Phần thì có thể nói Nửa Bước Thiên Tôn là vô địch rồi.

“A, ngươi chắc không?”

Viêm Linh Cơ lại cười khẽ một tiếng, giữa các ngón tay nàng như có đóm lửa đang nhảy nhót, mặc dù nó không lớn nhưng lại có thể chiếu khuôn mặt của Viêm Linh Nhi sáng bừng lên, vô cùng động lòng người.

“Ta đếm tới ba, các ngươi khôn hồn mà giao bảo vật trong tay lên, nếu không thì ta sẽ cho các ngươi nếm thử món đồ chơi này.”

Viêm Linh Cơ vuốt vuốt Diễm Hỏa trong tay mình ra rồi che miệng cười khẽ.

“Ba.”

“Hai.”

“Một.”

Những người ở đây đều là người tài cao gan lớn, thế nên trong lúc Viêm Linh Cơ đếm số thì không ai thèm quan tâm cả, dù có quan tâm thì cũng là quan tâm cái khác.

Trong những người ở đây thì không khó để nhận biết có cả Nửa Bước Thiên Tôn Cảnh, thế nên đây là những người cường đại nhất Đế Phần.

“Tiểu cô nương là đệ tử của môn phái hay thế lực nào thế? Một thời gian sau ta tới đó để cướp ngươi đi.”

Một nam tử trẻ tuổi tiếp tục lên tiếng về phía Viêm Linh Cơ, hắn vừa nói vừa cười ha hả, giọng điệu tràn đầy vẻ cợt nhả, nhưng mà dù sao dung mạo của Viêm Linh Cơ không thể chê vào đâu được.

Nếu như có thể thưởng thức được nó thì lần đi vào Đế Phần này chắc chắn không lỗ rồi.

Tôn Phàm nghĩ rằng những nữ đệ tử mà trước kia hắn chơi đã là tuyệt sắc lắm rồi, tuy nhiên nếu lấy các nàng ra mà so sánh với Viêm Linh Cơ ở trước mắt này thì bọn hắn chỉ là những nữ tử phàm tục tràn đầy dơ bẩn mà thôi.

Tướng mạo của nữ tử này quả thật là kinh diễm quá mức cho phép, không có bất kỳ nam nhân bình thường nào khi nhìn thấy nàng mà giữ được bình tĩnh cả.

“Các ngươi hưởng thụ cho thật tốt.”

Viêm Linh Cơ chỉ buông xuống một câu rồi trực tiếp đưa tay ra, trên người của tên nam tử vừa lên tiếng khi nãy tức khắc bốc cháy.

“A, a a a.”

“Má nó, sao không dập lửa được?”

“Bà cô, chúng ta cho, chúng ta cho hết, cầu ngài dập tắt những ngọn lửa này dùm với.”

Vô số tiếng kêu thảm vang lên, tên nam tử vừa lên tiếng khi nãy đã biết hắn xong rồi, tên trưởng lão kia hận không thể đánh chết đứa con trai của tông chủ này của mình, nữ tử nhìn nhu nhu nhược nhược kia không ngờ lại chính là một cự đầu Thiên Tôn Cảnh.

Hiện tại dưới kia có vô số ngọn lửa đang bốc cháy rừng rực, nhìn xán lạn vô cùng.

“Ta đã cho các ngươi cơ hội dâng bảo vật lên rồi, giờ không phải là lỗi của ta.”

Viêm Linh Cơ hoàn toàn không bị những lời cầu xin, kêu thảm ở dưới ảnh hưởng một xíu nào, nàng chỉ cười tủm tỉm rồi nhìn tất cả những thứ này.

Bộ dáng hiện tại của Viêm Linh Cơ có thể diễn tả bằng cụm từ tàn nhẫn vô tình nhưng lại cực kỳ diễm lệ.

“Cũng được, không sai.”

Tần Cửu Ca nhìn tất cả thứ này thì cũng không tránh khỏi gật đầu, hắn không cảm thấy việc giết người đoạt bảo của Viêm Linh Cơ sai ở đây cả.

Xem ra bản thân Viêm Linh Cơ là một người tâm ngoan thủ lạt sẵn rồi, đúng là hợp với tính tình của Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca có thể không thèm để ý tu vi của Viêm Linh Cơ cao bao nhiêu, dù cho nàng có tu vi cao hơn nữa nhưng tính cách mềm yếu, không quả đoán tàn nhẫn thì Tần Cửu Ca cũng sẽ không vun trồng tài nguyên cho nàng, tâm tính mới là mấu chốt.

“Thiên tư với tu vi của nữ tử này đều không tệ.”

Đạo Tinh Nữ Đế sau khi rời khỏi Vương Đằng một khoảng thì lập tức truyền âm cho Tần Cửu Ca.

Dù nói thế nào thì Đạo Tinh Nữ Đế vẫn giữ được ánh mắt của một vị Đại Đế, việc nhìn người đối với nàng cũng không quá khó khăn.

Thân là một Đại Đế thì nàng hoàn toàn sở hữu tư cách để đánh giá Viêm Linh Cơ.

“Trời sinh đã gần với Đại Đạo, tu vi bây giờ đã là Thiên Tôn Cảnh, không biết vì sao người như thế này lại nguyện bỏ hết mọi thứ rồi đi theo sau lưng làm tùy tùng của ngươi nữa.”

Đạo Tinh Nữ Đế khi nhắc tới việc này thì cũng hơi không hiểu, một nữ tử dù ở thiên phú, thực lực hay nhan sắc đều không thể bắt bẻ này vì sao lại nguyện làm một tùy tùng cho Tần Cửu Ca trong lần gặp mặt đầu tiên.

Mặc dù Tần Cửu Ca có tiềm lực to lớn như thế nào thì trong lòng của một yêu nghiệt Thiên Tôn Cảnh đều mang một ngạo khí to lớn, nhất là đối với người trời sinh đã thân cận với Đại Đạo như Viêm Linh Cơ nữa.

Trong lòng của Đạo Tinh Nữ Đế thì loại yêu nghiệt như Viêm Linh Cơ dù đặt ở thời đại trước kia nàng vẫn là một yêu nghiệt.

Có thể nói rằng Viêm Linh Cơ sở hữu tư chất của một Cấm Kỵ Thần Linh.

Chương 363: Nhan sắc ta quá đẹp

Chương 363: Nhan sắc ta quá đẹp

Thế nên dù thế nào ít nhất Tần Cửu Ca cũng phải đạt tới Thần Linh thì Viêm Linh Cơ mới có thể dễ dàng thần phục như vậy chứ.

Hơn nữa còn một điều khó giải thích, đó chính là vì sao trong lần gặp đầu tiên thì Viêm Linh Cơ lại biết Tần Cửu Ca sở hữu tiềm năng to lớn?

Đạo Tinh Nữ Đế suy nghĩ một hồi thì chỉ có thể đoán rằng Viêm Linh Cơ muốn mượn cơ hội này để bò lên giường của Tần Cửu Ca, từ đó mượn nhờ tài nguyên của Tiên Cổ Tần Tộc để tu hành rồi trưởng thành.

Khi nghĩ tới đây thì Đạo Tinh Nữ Đế không nhịn được mà nở một nụ cười lạnh, những nữ tử như thế này nàng đã gặp nhiều rồi, không ai là có kết cục tốt cả.

“Chắc là do nhan sắc của ta quá đẹp nên nàng mới đi theo.

Tần Cửu Ca chỉ cười một tiếng rồi nói, hắn không giải thích gì cho Đạo Tinh Nữ Đế cả.

Năng lực của Viêm Linh Cơ có thể nói là quá bất hợp lý và không thể tưởng tượng được.

“Đúng rồi, lúc nào ngươi mới có thể giải quyết xong tên Vương Đằng này? không lẽ cứ để hắn bám lấy ta như thế sao?”

Ánh mắt của Đạo Tinh Nữ Đế khi nói tới chuyện này thì cũng nheo lại, nếu như không phải nàng kiêng kỵ thân phận và thực lực của Tần Cửu Ca thì nàng đã trở mặt từ lâu rồi.

Nàng không hiểu vì lý do gì mà Tần Cửu Ca lại tốn nhiều thời gian để đối phó tên Vương Đằng này, nếu đổi lại thành nàng thì chuyện đã xong từ lâu rồi.

“Sắp xong rồi.”

Tần Cửu Ca nhìn Vương Đằng vẫn còn ngồi tu luyện ở xa thì quay sang nói với Đạo Tinh Nữ Đế.

Trên người của Vương Đằng vẫn còn có rất nhiều Khí Vận, có thể tận dùng một khoảng thời gian nữa.

“Yên tâm, ta còn chưa ngu ngốc tới mức đi đắc tội với một vị Nữ Đế.”

Tần Cửu Ca đối đáp với Đạo Tinh Nữ Đế một cách bình tĩnh, sau đó thì như cảm nhận được gì, Tần Cửu Ca nhanh chóng quay sang Vương Đằng rồi cười một nụ cười thân thiện.

“Đa tạ ân cứu mạng của công tử.”

Vương Đằng mới vừa tỉnh lại trong trạng thái tu luyện nhìn Tần Cửu Ca với ánh mắt cảm kích, trong lòng của Vương Đằng thì địa vị của Tần Cửu Ca càng lúc càng được tăng cao.

“Vương huynh khách khí quá.

Tần Cửu Ca cười nhạt rồi nói với Vương Đằng, mà lúc này thì Viêm Linh Cơ đã trở về bên người của Tần Cửu Ca.

Thần thái của nàng vẫn nhẹ nhàng như lúc đi, nàng hất bộ váy lam dài của mình lên rồi cười một tiếng, nụ cười này của nàng tuy hơi lạnh nhưng vô cùng mê người.

Người khác khi thấy một màn này thì sẽ bị mê tới thần hồn điên đảo, khó mà tự thoát ra được.

“Việc công tử giao phó đã được hoàn thành.”

Viêm Linh Cơ nói nhẹ với Tần Cửu Ca, nàng lấy viên Nhẫn Trữ Vật chứa vô số bảo vật từ trong túi rồi đưa cho Tần Cửu Ca.

Tiện thể nàng còn vẻ hai vòng trong tay của Tần Cửu Ca rồi le lưỡi cười một tiếng, trong bộ dáng rất nghịch ngợm.

“Có một vài con kiến nhỏ không có mắt đều đã bị ta thanh trừ hết rồi, công tử không có ý kiến gì phải không?”

Viêm Linh Cơ khi nói những lời này thì đầu cúi gầm xuống, hai chân chuyện động liên tục, cho người khác cảm giác rằng việc nàng giết một vài ‘con kiến nhỏ’ đều là do bọn chúng sai.

Nàng không có tội gì cả, nàng là người bị ăn hiếp nên chỉ có thể phản kháng lại mà thôi.

“Ngươi sử dụng cái Tiên Thiên Hỏa Thần Tác này tạm đi.”

Tần Cửu Ca không thèm nhìn vào trong Nhẫn Trữ Vật mà Viêm Linh Cơ đưa mình, hắn trực tiếp lấy một thanh vũ khí từ Nhẫn Trữ Vật của mình ra rồi đưa cho Viêm Linh Nhi.

Đây là một sợi dây thừng có màu đỏ như lửa, sợi dây thừng này dài vài mét, trên đó tỏa ra một luồng thần quang khiếp người, vừa nhìn liền biết không phải vật phàm.

Đây chính là một trong số những bảo vật mà Tần Cửu Ca vô tình

đoạt được, không phải là bảo vật của Tần Tộc.

Khi lấy được thì Tần Cửu Ca cảm thấy nó khá ổn nên mới giữ lại.

“Đa tạ công tử.”

Viêm Linh Cơ chớp chớp hai mắt to tròn của nàng rồi nói với Tần Cửu Ca.

“Được rồi, chúng ta ra ngoài trước đi.”

Tần Cửu Ca tiếp tục lên tiếng, Viêm Linh Cơ không giờ phút nào là không dụ hoặc hắn cả, nhưng trông Tần Cửu Ca giống người không có định lực sao?

Hiện tại lực bài xích trong Đế Phần càng lúc càng lớn rồi, Tần Cửu Ca cảm giác được hiện tại là thời điểm nên đi ra.

Tần Cửu Ca nhìn về phía Viêm Linh Cơ cùng Đạo Tinh Nữ Đế rồi cười lớn, lần thu hoạch này cũng không tệ lắm.

“Không chỉ thu hoạch được không ít Khí Vận Điểm mà còn bước vào Thiên Tôn Cảnh nữa chứ, vô tình còn thu được một tùy tùng Thiên Tôn Cảnh với thiên phú bất khả hạn lượng.

Đương nhiên việc tùy tùng này có phải là mỹ nữ hay không cùng không trọng yếu.

Đúng vậy, các ngươi phải tin tưởng Tần Cửu Ca, hắn không phải là người nông cạn như thế!

Nhưng quả thật là không tệ.

Chương 364: Tạ lỗi

Chương 364: Tạ lỗi

Bên ngoài Đế Phần.

Tiên Trần lúc này đã rời khỏi Đế Phần, tuy nhiên gương mặt hắn vẫn tràn đầy vẻ khó chịu, phụ thân của hắn bắt hắn phải đi xin lỗi Tần Cửu Ca một cách chân thành, nếu không thì sẽ không nhận hắn làm con trai nữa.

Thế nên Tiên Trần đang cố gắng đè cảm xúc bất lực của bản thân

xuống, dù thế nào hắn cũng phải nghe lời của phụ thân.

Nhưng mà hắn không biết Tần Cửu Ca ở đâu trong Đế Phần nên chỉ có thể ra ngoài rồi đợi trước.

“Thật sự phải tới mức đó sao, phụ thân!”

Tiên Trần vẫn không phục, hắn hướng về phía hư ảnh của giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo rồi lên tiếng.

Một tiếng bộp vang lên.

Mặt của Tiên Trần lại bị đánh thêm một phát nữa, những người xung quanh tuy rất muốn cười nhưng lại cố gắng để nhịn, trong khoảng thời gian này Thánh Tử của bọn hắn không biết đã bị đánh bao nhiêu lần rồi.

Dù chỉ hỏi một câu thôi thì đáp lại chính là một bạt tay, hơn nữa giáo chủ hoàn toàn không thèm quan tâm xung quanh có người nào khác nữa hay không, điều này khiến cho Tiên Trần mất mặt vô cùng.

“Đừng nói nhảm nữa, một lát ta để cho ngươi làm gì thì ngươi phải làm như thế!”

Giáo chủ của Đại Đạo Tiên Giáo vẫn nói với ngữ khí bình thản, hắn ở Đạo Châu xa xôi, cách Thần Châu một khoảng rất xa, dù cho Truyền Tống Trận nhưng nhiều tin tức rất khó truyền tới.

Nhưng danh hào của yêu nghiệt đệ nhất Thần Châu Tần Cửu Ca thì hắn vẫn có nghe thấy.

Với lại trùng hợp là, ở một khoảng thời gian trước giáo chủ của Đại Đạo Tiên Giáo đã từng đi tới Thần Châu và nghe được danh hào của Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc đã tới đây.

Đồng thời biết được rằng sắp tới y sẽ đi đến Thiên Châu.

Nghĩ tới đây thì giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo lập tức cảm thấy không ổn, tính cách của đứa con trai này của hắn ra sao thì hắn là người biết rõ nhất.

Trong lòng hắn vẫn mang theo một ít may mắn, nhưng không ngờ lo lắng của hắn lại trở thành sự thật.

May là chuyện này vẫn có thể sửa chữa lại được, điều này khiến hắn không khỏi thở dài một hơi.

May mà con của hắn vẫn chưa đắc tội tới chết với Tần Cửu Ca, tình huống trước mắt là tình huống tốt nhất rồi.

Oanh.

Chớp mắt Tần Cửu Ca đã đi ra từ trong Đế Phần, thần sắc của hắn bình tĩnh, khi nhìn thấy Tiên Trần trước đây không lâu đã từng có xích mích với mình đứng ở kia thì cũng không có cảm xúc gì quá lớn, thậm chí khi thấy phụ thân của y là giáo chủ của Đại Đạo Tiên Giáo cũng thế.

Cả hai đều không đáng để hắn chú ý.

Tần Cửu Ca nhanh chóng cất bước đi, tuy bước chân của hắn trông vô cùng nhẹ nhàng nhưng chớp mắt hắn đã đi được một khoảng vô cùng xa.

Viêm Linh Cơ đi sau lưng hắn đương nhiên cũng có tốc độ không chậm.

Khi này đám người Tần Cửu Ca đã trở thành tiêu điểm của vô số người có mặt tại đây, tuy nhiên tiêu điểm lần này lại là Viêm Linh Cơ.

Thứ hấp dẫn tất cả mọi người ở đây không chỉ là vẻ đẹp tuyệt sắc của Viêm Linh Cơ mà còn là tu vi của nàng, khi rời khỏi Đế Phần thì nàng trực tiếp phóng thích khí tức của mình mà không thèm giấu giếm tý nào.

Hóa Diễm Đại Đạo Pháp Tắc rực cháy xung quanh nàng.

Nhìn qua thì giống như nàng là sủng nhi trời sinh của Hỏa Diễm Đại Đạo vậy, khí chất của nàng càng thêm khiến người khác không thể rời mắt hơn Tần Cửu Ca.

“Thánh Nữ.”

Giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo vẫn nhìn Viêm Linh Cơ với ánh mắt ôn hòa, ban đầu thì địa vị của nàng hơi thấp hơn hắn một chút, nhưng hiện tại thì khác, địa vị của nàng đã hơi vượt qua hắn rồi.

Dù sao người ta cũng là một cường giả Thiên Tôn Cảnh, mấu chốt là nàng trẻ hơn hắn rất nhiều.

Và trọng yếu nhất chính là người nam nhân đứng trước Viêm Linh Nhi kia.

Ánh mắt của giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo tập trung lên người của thiếu niên áo trắng mà thậm chí hắn còn không thể cảm nhận được khí tức.

Chỉ nhìn qua thôi thì hắn đã cảm nhận được trên người thanh niên này có đại khủng bố, tuy bản thể của hắn không xuất hiện trực tiếp ở nơi này nhưng hắn vẫn có thể cảm nhận được tu vi của Tần Cửu Ca hiện tại là Thiên Tôn Cảnh, điều này vượt xa khỏi dự đoán của hắn.

“Thiếu Niên Chí Tôn, nhi tử ngốc nhà ta thật là!”

Sắc mặt của giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo tối sầm lại, đứa con trai này của mình hiện tại cũng đã không còn nhỏ nữa, nếu như so sánh hắn với vị Đạo Tử trước mặt này thì thật sự là thua kém quá nhiều.

Điều này làm hắn tức tới mức muốn đánh đứa con trai ngu ngốc của mình một trận.

Tiên Trần đứng cạnh thì bỗng cảm giác lạnh hết cả sống lưng, ánh mắt của y bất tri bất giác liếc sang phụ thân bên cạnh.

Tuy giáo chủ của Đại Đạo Tiên Giáo hận không thể một tay đánh chết tên phế vật này, con hư tại mẹ mà, nhưng dù sao đây cũng là cốt nhục thân sinh của mình, không thể thấy chết mà không cứu được.

Trước kia do thiên phú của Tiên Trần cũng không tệ nên hắn mới nhắm một mắt mở một mắt cho y làm xằng làm bậy, nhưng có vẻ hiện tại không thể để chuyện đó tiếp diễn được.

Nếu để nó tiếp tục thì không chỉ nguy hại tới tính mạng của Tiên Trần mà còn có thể liên lụy tới hắn nữa.

Người ta hay gọi là hố cha.

Chương 365: Một trăm ngàn năm

Chương 365: Một trăm ngàn năm

“Đạo Tử, tiểu nhi nhỏ tuổi, không hiểu chuyện mà thôi!”

Giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo bỏ qua những suy nghĩ tạp nham trong lòng, khi nói những lời này thì hắn còn thấy ngại dùm con hắn, nếu

luận về mặt tuổi tác thì đứa con này của hắn lớn hơn vị Đạo Tử này nhiều.

Có thể nói ra còn nhỏ không hiểu chuyện đã chứng minh da mặt của hắn dày phi thường.

Nhưng tại Tiên Vực thì thực lực vi tôn, thực lực của Tần Cửu Ca vượt xa đứa con trai này của hắn thế nên nhiều người sẽ tự động bỏ qua tuổi thật của Tần Cửu Ca.

“Ta sẽ mang Tiên Trần về trong giáo để nhốt lại hối lỗi, trong vòng một trăm ngàn năm không để hắn bước ra ngoài một bước, khẩn cầu Đạo Tử tha thứ!”

Giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo tiếp tục lên tiếng, trên mặt hắn hiện rõ một tia kính ý trước Tần Cửu Ca, nếu như trước kia khi gặp mặt thì hắn còn có thể nói Tần Cửu Ca với tư cách là một trưởng bối, tuy nhiên hiện tại thì vị Đạo Tử này đã có thực lực ngang hàng với hắn, tiềm lực của người ta còn hơn xa hắn nữa.

Chỉ cần mấy ngàn năm nữa thì có thể dễ dàng siêu việt hắn.

Thế nên hắn chỉ có thể dùng tư thái ngang hàng, thậm chí là kèo dưới để nói chuyện.

Giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo nghĩ tới đây thì không khỏi cười khổ, ban đầu hắn đã nghĩ thiên tư của hắn là có thể tung hoành ngang dọc, nhưng khi gặp được Tần Cửu Ca thì hắn cảm thấy mình chả là cái thá gì cả.

“Phụ thân, một trăm ngàn năm thật sự quá lâu rồi!”

Tiên Trần đứng bên cạnh giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo sau khi nghe tới đây thì quả thật là sợ tới ngây người, đây là cha ruột của hắn ư?

Không lẽ mẹ mình đã đội nón xanh cha mình à?

Nếu không thì sao có người cha ruột nào đối xử ác với con mình như thế chứ? Phải biết ở Thái Cổ Tiên Vực này thì một Nhân Hoàng Cảnh như hắn vẫn được tính là thế hệ trẻ tuổi.

Với tâm tính của hắn thì sao có thể chịu được một trăm ngàn năm chứ?

“Im miệng, nếu như ngươi không chịu thì dù cho có là mẹ ngươi cũng không cứu được ngươi!”

Giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo vội quát một tiếng, trong mắt hiện lên hai tia hàn mang khiếp người, chỉ là một trăm ngàn năm mà thôi, đối với những người như bọn hắn thì một lần bế quan là xong, đứa con này của mình đúng là chưa qua rèn luyện.

Chỉ là một một trăm ngàn năm thôi mà cũng không nhịn được thì sao có thể trở thành Thiên Tôn hay Thần Linh được?

Quả thật là không khác nào người si nói mộng cả, ngươi nghĩ rằng ngươi có thiên phú như vị trước mắt này sao?

“Đại Đạo Tiên Giáo hoan nghênh Thánh Nữ trở về, lúc nào cũng được.”

Thần sắc của giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo khi nhìn sang Viêm Linh Nhi cũng vô cùng hôn hòa, hắn tự hỏi bản thân thì thấy rằng khi ở Đại Đạo Tiên Giáo thì mọi người đối xử với Viêm Linh Cơ khá tốt.

Viêm Linh Cơ thấy thế thì cũng cười nhẹ một cái nhưng không nói gì thêm, nàng có thể thấy được vị giáo chủ này đang muốn rút ngắn quan hệ với nàng.

Tuy nhiên nàng thật sự có nhiều tình cảm với Đại Đạo Tiên Giáo.

“Không biết Đạo Tử thấy thế nào?”

m thanh của giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo tiếp tục vang lên, nói sao thì nói, hắn vẫn là cha ruột của Tiên Trần, hắn không hy vọng con mình vì đắc tội người mà đạo tử thân vong, chỉ muốn y tu luyện thật tốt.

Trong lúc nói thì giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo cũng thuận thế truyền âm cho Tần Cửu Ca.

“Tiên Giáo nguyện ý bồi thường ba ngàn Viêm Đạo Hỏa cho Đạo Tử.”

Sau khi nói câu này thì trong lòng giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo cảm thấy vô cùng đau lòng, dù sao đó cũng là ba ngàn Viêm Đạo Hỏa, không phải là rau cải trắng ngoài chợ.

Đây chính là Chí Bảo thiên sinh địa dưỡng, giá trị của nó vượt xa những bảo vật khác.

Tác dụng của có thể kéo dài từ Thiên Tôn tới Thần Linh Cảnh, hơn nữa đối với Thần Linh Cảnh cũng có thể phát huy ra tác dụng to lớn.

Ánh mắt của Tần Cửu Ca khi này nhìn Tiên Trần cực kỳ bình tĩnh, có một vị giáo chủ của Bất Hủ Đại Giáo làm cha quả thật là vô cùng

thoải mái, tối thiểu là biết được người nào nên đắc tội người nào không nên đắc tội.

Tần Cửu Ca cũng không sợ tên Tiên Trần này có thể làm phiền gì hắn.

Dù sao trên người y đã sẵn có Đại Đạo Ma Chủng rồi.

“Được thôi!”

Tần Cửu Ca lập tức mở miệng đồng ý, mặc dù vị giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo này không có mặt trực tiếp ở đây, đồng nghĩa với việc ba ngàn Viêm Đạo Hỏa cũng không có sẵn ở đây nhưng Tần Cửu Ca không sợ y quịt tiền không trả.

Một là đối với những người có địa vị như thế này thì chắc chắn sẽ không nói dối trong những trường hợp này, với lại càng không nói dối trước mặt Tần Cửu Ca.

“Sau bảy ngày thì đồ vật sẽ được đưa tới trước mặt của Đạo Tử.”

Giáo chủ của Đại Đạo Tiên Giáo hiện tại mới có thể thở dài một hơi, nếu như vị Đạo Tử này không đồng ý thì việc này không dễ giải quyết như thế đâu.

Bản thân hắn chắc chắn sẽ không nỡ quân pháp bất vị thân mà giết đứa con trai này, nếu như vị Đạo Tử này cứ tiếp tục kiên trì thì hắn chỉ có nước đi tới Tần Tộc để bồi tội.

Hoặc chọn một cách ngu ngốc hơn đó chính là gia nhập vào thế lực đối địch của Tiên Cổ Tần Tộc, nhưng việc làm này quả thật là ngu xuẩn tới cực điểm.

Chương 366: Ta muốn ngươi chết

Chương 366: Ta muốn ngươi chết

Một lát sau thì giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo liền kéo theo con trai Tiên Trần rời đi, lần này hắn đã thật sự hạ quyết tâm quản giáo thật tốt đứa con trai này rồi.

“Công tử, cách đối nhân xử thế của giáo chủ Đại Đạo Tiên Giáo này rất tốt, nhưng đứa con trai của hắn lại…”

Giọng nói của Viêm Linh Cơ nhẹ nhàng, trong ánh mắt lóe lên hàn quang nhìn Tiên Trần nói, ít nhất nàng đã sống rất lâu ở Đại Đạo Tiên Giáo rồi, hơn nữa cái tên Tiên Trần này cứ luôn thích tìm cơ hội đến bên cạnh nàng.

Cho nên nàng vẫn hiểu rất rõ tính cách của tên Thánh Tử Đại Đạo Tiên Giáo này.

Xem dáng vẻ cho dù là đối mặt với Tần Cửu Ca nhưng trong lòng chắc chắn là không phục.

“Không có việc gì.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca hàm chứa ý cười nhìn Viêm Linh Cơ một cái, Tần Cửu Ca đương nhiên biết trong lòng tên Tiên Trần này vẫn không phục mình, nhưng hắn cần Tiên Trần phục sao?

Không phục thì đánh chết, chỉ đơn giản như vậy thôi.

“Võ Tôn mau tới đi.”

Tần Cửu Ca nhìn xa xa nhẹ giọng nói, xem ra nam chính Võ Tôn có vẻ sắp mang theo người của Vạn Thần Thiên Sơn của hắn tới, Tần Cửu Ca cảm thấy được, Đại Đạo Ma Chủng mình đặt trên người Võ Tôn thể hiện những điều này với Tần Cửu Ca.

Nam chính Võ Tôn đang nhanh chóng đi tới Thiên Châu Cảnh.

“Thôi, giết chết nam chính Võ Tôn này trước đã.”

Tần Cửu Ca âm thầm nghĩ trong lòng, Khí Vận trên người nam chính Loạn Không và nam chính Vương Đằng thật sự là quá đủ, nhất thời vẫn chưa tiêu diệt được.

Nhưng nam chính Võ Tôn này lại có thể giải quyết khá nhanh.

.....

Trong châu vực cách Thiên Châu không xa lắm.

Trong ánh mắt của một nam tử mặc hắc y tản ra sát khí mãnh liệt nhìn về phương xa.

Ở sau lưng hắn có nhiều vị Yêu Nghiệt có khí tức cường đại đi theo.

” Đạo Tử Cổ Tộc, ta muốn ngươi chết.”

Nam tử mặc hắc y này tất nhiên chính là Võ Tôn đang đi tới Thiên Châu, lúc trước, hắn không tiêu hao ở Nhân Hoàng Chi Cảnh nữa.

Trực tiếp lợi dụng tài nguyên trước kia của lão tổ lập ra Đạo Võ Thiên Cung của mình đột phá đến Thiên Tôn Chi Cảnh.

Khi biết được Võ Tôn mới tới Đạo Thiên Cung không lâu cứ như vậy mà đột phá đến Thiên Tôn Chi Cảnh, có rất nhiều đệ tử ở Vạn Thần Thiên Sơn khiếp sợ.

Phải biết rằng tuổi tác của Võ Tôn này vẫn chưa lớn mà đã đạt tới Thiên Tôn Chi Cảnh, thiên tư như vậy cho dù là trong rất nhiều Bất Hủ đạo thống đều thuộc về Thiên Kiêu.

Đương nhiên đây không phải là nguyên nhân chủ yếu làm cho bọn họ khiếp sợ, nguyên nhân chủ yếu nhất là Đại Đạo Pháp Tắc mà Võ Tôn này tu luyện chính là Đại Đạo Pháp Tắc rất cường đại Trường Sinh đạt tới Pháp Tắc.

Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc có thể nói là một Đại Đạo Pháp Tắc rất lạ thường, uy lực cường đại.

Thật không ngờ, một người mới tới Vạn Thần Thiên Sơn của bọn họ vốn dĩ vẫn là người của Nhân Hoàng Chi Cảnh, nhanh như vậy đã bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh rồi.

Chuyện này làm cho rất nhiều người trong Vạn Thần Thiên Sơn hiểu được một đạo lý.

Bên ngoài cũng có Yêu Nghiệt cực kỳ cường đại tồn tại.

“Ta đã bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh, Nhân Hoàng hèn mọn chả là cái gì với ta cả.”

Thần sắc của Võ Tôn lúc này hơi có chút âm trầm, thù diệt đạo thống, Võ Tôn cũng sẽ không quên.

.....

Tần Đế Thành.

Tần Cửu Ca trở về từ trong mộ đế liền trực tiếp đến Tần Đế Thành, mà Vương Đằng còn ở nơi đó rèn luyện một chút, cho nên Tần Cửu Ca lập tức đặt Ma Chủng trên người hắn, dù sao thì bây giờ Vương Đằng cũng không phòng bị hắn.

Làm như vậy vẫn rất thoải mái, rau hẹ xanh mướt lại béo ngậy như

thế này, Tần Cửu Ca thường sẽ không buông tay.

Trong một đại điện.

“Ca ca, người này là ai?”

Tần Ấu Vi mặc hắc y híp mắt nhìn nữ tử sau lưng ca ca mình, ngay từ cái nhìn đầu tiên nàng thấy nữ tử này thì đã cảm thấy địa vị của mình có nguy hiểm rất lớn.

Bởi vì nữ tử này thật sự là quá đặc biệt, dù sao Tần Ấu Vi cũng cảm thấy nhất định tương lai của nữ tử này là cưỡng đoạt chủ lực của ca ca với nàng.

Những người khác phải đứng sang một bên.

“Tiểu muội muội, ta là tùy tùng của công tử, không có quan hệ gì khác.”

Viêm Linh Cơ không hổ là nữ tử sống lâu như vậy, khóe miệng cười ha hả nhìn Tần Ấu Vi mới chỉ cao thắt lưng, cũng không biết vị đế chủ này của mình có tính cách như thế nào.

Nàng sống lâu như vậy, vừa nghe được lời của tiểu cô nương áo đen này liền biết trong lòng nàng đang suy nghĩ cái gì.

Cho nên đã tỏ rõ ý nghĩ của mình trước, dù sao thì nàng cũng vừa mới đi tới bên người đế chủ, người thân cận với đế chủ trước kia có thể xử lý tốt quan hệ liền xử lý tốt quan hệ.

Hơn nữa, hiện tại vốn dĩ là nàng không có quan hệ đặc thù gì với đế chủ.

“À.”

Tần Ấu Vi giống như nghĩ đến điều gì đó, trên mặt chậm rãi lại trở nên lãnh khốc, làm cho người ta vừa nhìn đã biết cô bé này có dáng vẻ người sống chớ lại gần.

Nhưng giọng điệu Tần Ấu Vi hơi bình thản, hẳn là mình đã suy nghĩ nhiều.

“Ca ca, trong khoảng thời gian này sao huynh không dẫn muội ra ngoài.”

Ánh mắt Tần Ấu Vi hơi ủy khuất nhìn Tần Cửu Ca đứng ở một bên nói, lần Tần Cửu Ca đi tới mộ Đế này không mang theo Tần Ấu Vi và

Hư Nhược Tuyết.

Hư Nhược Tuyết là vì muốn bế quan trong Tần Đế thành, mà Tần Ấu Vi lại là Tần Cửu Ca cố ý để lại Tần Đế Thành, dù sao thực lực của nàng thật sự quá yếu ớt.

“Chờ sau này ngươi có thực lực giống như ca ca rồi thì ngươi có thể luôn luôn đi theo bên người ca ca.”

Tần Cửu Ca mỉm cười với Tần Ấu Vi, Tần Ấu Vi thân là một nữ chính, tương lai trưởng thành chắc chắn là khó có thể tưởng tượng được.

Chương 367: Ảnh toàn thân của vợ ngươi rất đẹp

Chương 367: Ảnh toàn thân của vợ ngươi rất đẹp

Muốn trưởng thành đến Thiên Tôn Chi Cảnh, quả thực đơn giản như ăn cơm uống nước.

“Ừm.”

Tần Ấu Vi vòng đầu nhỏ của mình vào bên hông Tần Cửu Ca. Bình thường, Tần Ấu Vi thích nhất là làm như vậy, nàng cảm thấy làm như vậy thì thân mật nhất với ca ca của mình.

Viêm Linh Cơ nhìn một màn này, trên mặt xuất hiện nụ cười khó hiểu, dựa vào trực giác của nữ tử, nàng cảm giác Tần Ấu Vi này chắc chắn có vấn đề.

Sau khi Tần Cửu Ca trở lại Tần Đế Thành, kỳ vật kinh thiên chấn động Thiên Châu trong Thiên Châu Táng Tiên Thần Vực kia vẫn luôn làm rung động tất cả mọi người, Cửu Long Lạp Quan như muốn khởi hành.

Tin tức này vừa mới được tung ra đã quét qua toàn bộ Thiên Châu, làm rất nhiều Yêu Nghiệt Thiên Tài đi tới nơi này từ các châu vực khác cuộn lên sóng to gió lớn.

Đây chính là tin tức cực kỳ khủng khiếp đối với bọn họ.

Cho nên rất nhanh đã có rất nhiều Yêu Nghiệt đi tới Táng Tiên Thần Vực này, ngay cả Tần Tộc Thiên Tôn ở trong Tần Đế Thành khi nghe

được tin tức này cũng lập tức báo cho Tần Tộc.

Tin tức này rất quan trọng.

“Hắn tới rồi.”

Tần Cửu Ca âm thầm nói ở trong lòng, Tần Cửu Ca biết nam chính Võ Tôn kia đã đến Thiên Châu rồi, Tần Cửu Ca vẫn khá là coi trọng Võ Tôn, dù sao thì trên người Võ Tôn vẫn còn có manh mối Lật Thiên Đế Ấn của mình.

“Ảnh toàn thân của vợ ngươi rất đẹp.”

Khóe miệng Tần Cửu Ca lộ ra nụ cười khó hiểu, không những dáng người của Cổ Nguyệt Nhi rất tốt mà làn da cũng mềm mại.

“Nghĩ cách giao thứ này cho Võ Tôn.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nhìn một nơi nào đó bình tĩnh nói, hắn cảm thấy nam chính Võ Tôn vẫn cảm thấy rất hứng thú với ảnh chụp toàn thân thê tử của mình.

Ít nhất là Tần Cửu Ca tin tưởng Võ Tôn nhất định là muốn biết là ai chụp được, đương nhiên chủ yếu nhất là trong lòng Võ Tôn nhất định sẽ sinh ra một chút ý nghĩ kỳ quái với nữ chủ của mình.

Chắc chắn là nam nhân nào cũng không chịu nổi chuyện này.

Càng đừng nói đến nam chính kiểu này, hơn nữa cho dù bề ngoài nam chính Võ Tôn không thèm để ý, nhưng trong lòng chắc chắn không thể đối đãi với Cổ Nguyệt Nhi như trước kia nữa.

Thế là đủ rồi.

“Vâng.”

Ở gần Tần Cửu Ca có một đạo thanh âm vang lên, tất nhiên là Thiên Tôn Tần tộc ở lại chỗ này, cho dù thực lực của Tần Cửu Ca có vượt qua hắn hay không, hắn vẫn phải làm theo chuyện mà Tần Cửu Ca phân phó.

“Cũng không biết ngươi chịu nổi việc có chút xanh trên đầu hay không.”

Thần sắc của Tần Cửu Ca cổ quái, dù sao thì trong lòng Tần Cửu Ca cũng không có chút cảm giác nào với nữ chính Cổ Nguyệt này, nhưng Võ Tôn này nhất định không phải như vậy.

Tần Cửu Ca rất chờ mong nam chính Võ Tôn nhìn thấy cảnh tượng trong lưu ảnh thạch này, trong lòng ngẫm lại thì có một loại cảm giác rất cấm kỵ.

“Thôi, ta vẫn nên tự mình đi thì hơn.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca hơi nheo lại, hắn vẫn khá là muốn nhìn thấy cảnh tượng kia.

“Thật sự làm như vậy là không tốt.”

Tần Cửu Ca tự giễu cười trong lòng nói, nhưng vẫn cần nhanh chóng giải quyết xong nam chính này

.....

Trong một thành trì cổ ở Thiên Châu.

Tần Cửu Ca một thân bạch y rất nhanh đã đến thành trì của nam chính Vũ Tôn.

Bây giờ Hư Nhược Tuyết đang bế quan trong Tần Đế Thành, Viêm Linh Cơ đang luyện hóa Chí Bảo mà Tần Cửu Ca giao cho nàng.

Cho nên, Tần Cửu Ca đi ra một mình.

“Chính là nơi này.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nhìn cổ điện to lớn, dù sao hắn cũng đã đặt Đại Đạo Ma Chủng trên người Võ Tôn.

Cho dù không thể khống chế hắn, cũng có thể dễ dàng dò xét chỗ ở của Võ Tôn.

“Võ Tôn, ở đâu.”

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, hắn còn thật sự cứ trực tiếp ngả bài ra với Võ Tôn như vậy.

Chẳng qua lúc này trên mặt Tần Cửu Ca đang có mặt nạ.

“Ai.”

Võ Tôn đang tu luyện ngay lập tức mở mắt khi nghe được những lời này, nghi hoặc nói.

Còn tu vi hiện tại đã là một vị Thiên Tôn Chi Cảnh rồi, mà nếu bây

giờ đã có người có thể truyền âm đến bên người hắn thì nhất định cũng là một nhân vật Thiên Tôn Cự Đầu.

Nhân vật như vậy, chắc chắn là có thể khiến cho hắn coi trọng.

“Các hạ tìm ta có việc gì.”

Võ Tôn lớn tiếng nói với bốn phía.

Hắn tin tưởng Thiên Tôn truyền âm cho hắn chắc chắn có thể nghe được.

“Có một thứ tốt, đoán rằng ngươi sẽ khá thích.”

Vừa rồi Vũ Tôn nghe được giọng nói vang lên lần nữa, chẳng qua thanh âm này có mang theo một tia quỷ dị.

“Các hạ không cần giả thần giả quỷ.”

Vũ Tôn lúc này khí tức bộc phát, giống như là thị uy với người nói chuyện, bởi vì hắn cũng là một vị Cự Đầu Thiên Tôn Chi Cảnh.

“Tin tưởng ta, ngươi nhất định sẽ cảm thấy hứng thú.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca giống như xuyên thấu qua không gian hư vô, hơi hơi nhìn Võ Tôn.

“Là về chuyện của Cổ Nguyệt Nhi.”

Thanh âm Tần Cửu Ca lại vang lên bên tai Võ Tôn.

“Nguyệt Nhi.”

Võ Tôn khẽ nhẩm trong miệng nói, có liên quan gì đến Nguyệt Nhi, phải biết rằng hiện tại Nguyệt Nhi đang ở trong tòa đại điện này.

“Cái này cho ngươi.”

Đạo thanh âm kia lại vang lên bên tai Võ Tôn, chẳng qua lần này có một tảng đá đen sẫm ở trước mặt Võ Tôn.

Vẻ mặt của Vũ Tôn lúc này cũng mang theo một tia hiếu kỳ, liền đem thần thức của mình đi vào dò xét.

Mà không nhìn thì không sao, vừa nhìn, Võ Tôn cảm thấy trên đầu hắn có một cái mũ xanh mướt.

Sau khi Võ Tôn nhìn thấy cảnh tượng trong Lưu Ảnh Thạch thì không thể bình tĩnh tu luyện được nữa.

Chương 368: Muội còn giả vờ?

Chương 368: Muội còn giả vờ?

Trong cổ điện.

Võ Tôn một thân hắc y sắc mặt vô cùng âm trầm, hắn đã thể hiện thái độ cực kỳ phẫn nộ lên mặt.

Ầm một tiếng, Võ Tôn xé nát viên Lưu Ảnh Thạch trên tay mình, lúc này ánh mắt của hắn nhìn vẻ mặt hồn nhiên đang tu luyện trong hư không của Cổ Nguyệt Nhi.

Võ Tôn thở ra một hơi thật sâu, ánh mắt từ từ nhắm lại, trong lòng không ngừng cảnh cáo mình không thể tức giận, không thể tức giận.

Nhưng mà còn chưa qua bao lâu, hai mắt Võ Tôn bạo khởi, ánh mắt đỏ bừng giống như dã thú vậy.

“Võ Tôn ca ca huynh làm sao vậy.”

Cổ Nguyệt Nhi lúc này cũng phát hiện Võ Tôn không bình thường, ngữ khí rất nhẹ nhàng nói với Võ Tôn.

Nàng cũng là vừa mới từ Cổ Tiên Giáo tới đây, chủ yếu là nàng muốn đi theo bên cạnh Võ Tôn ca ca của nàng.

“Nguyệt Nhi, Võ Tôn ca ca trước kia đối xử không tệ với ngươi đi, chúng ta cũng được coi như là thanh mai trúc mã đi.”

Võ Tôn hít sâu một hơi rồi nói với Cổ Nguyệt Nhi.

Hắn và Cổ Nguyệt Nhi chắc chắc là người yêu giống như thanh mai trúc mã, nhưng thật không ngờ vậy mà Cổ Nguyệt Nhi cho người khác tùy ý nhìn thấy thân thể của mình, còn bị người khác lưu lại ảnh.

Đối với nam nhân mà nói thì đó là một sai lầm không thể tha thứ.

Dù sao thì ai mà thích trên đỉnh đầu mình có một cái mũ xanh mướt cơ chứ.

“Võ Tôn ca ca, chúng ta đương nhiên là thanh mai trúc mã rồi.”

Trên mặt Cổ Nguyệt Nhi lộ ra nụ cười rất hồn nhiên nhìn Võ Tôn nói.

“Bây giờ muội còn dám nói như vậy sao, thật sự là làm ta ghê tởm muốn chết.”

“Huynh…. Thật sự là ghê tởm ta muốn chết sao.”

Ánh mắt Võ Tôn nổi lên giận dữ quát Cổ Nguyệt Nhi, vốn dĩ trong khoảng thời gian này tâm tình của hắn cũng không tốt, bây giờ lại biết được thanh mai trúc mã của mình bị người ta nhìn thấy hết rồi.

Hơn nữa nhìn dáng vẻ này còn là do chính nàng tự nguyện, là tự cởi quần áo trên người mình xuống, không phải là người khác ép buộc.

Điều này càng làm cho bây giờ nhìn thấy vẻ mặt hồn nhiên của Cổ Nguyệt Nhi thì Võ Tôn càng thêm ghê tởm.

Mà lúc này trong lòng Cổ Nguyệt Nhi ngay lập tức cảm nhận được hàn ý.

Nàng không ngu xuẩn, lúc này nàng đã đoán được nguyên nhân gì khiến Võ Tôn ca ca luôn thân thiết với nàng trở thành dáng vẻ hiện tại.

“Võ Tôn ca ca, rốt cuộc là có chuyện gì.”

Tuy rằng sắc mặt của Cổ Nguyệt Nhi hơi tái nhợt một chút, nhưng vẫn muốn giả vờ mạnh mẽ một chút, dù sao thì nàng cũng có thể phản bác mà.

Dù sao thì chỉ cần nàng không thừa nhận, nói là người khác vu hãm, như vậy không phải là xong rồi sao?

Dù sao trước kia Võ Tôn ca ca của mình đều rất tin tưởng mình.

Thật ra ngày đó cởi y phục của mình ra trước mặt Cổ Tộc Đạo Tử kia làm Cổ Nguyệt Nhi rất hối hận trong lòng.

Cho dù là vì mình lấy sự an toàn tính mạng của Võ Tôn ca ca ra mà suy nghĩ, nhưng đó cũng là cho một nam nhân khác ngoại trừ Võ Tôn ca ca ra nhìn thấy thân thể trắng nõn nà của mình.

Phải biết rằng, cho dù là Võ Tôn ca ca lớn lên cùng nàng, thanh mai trúc mã của nàng cũng chưa từng nhìn thấy thân thể của nàng.

Cho nên cái tên Cổ Tộc Đạo Tử là nam tử đầu tiên nhìn thấy thân thể bóng loáng trắng nõn của nàng.

Ngay từ đầu nàng cảm thấy cho dù mình nói tin tức này với Võ Tôn ca ca thì Võ Tôn ca ca cũng sẽ không làm gì nàng, nhưng trong khoảng thời gian này nàng cũng cảm nhận được trong lòng Võ Tôn ca ca rất khó chịu, rất áp lực.

Mấy ngày nay Võ Tôn ca ca của nàng cũng đã trải qua rất nhiều, chỗ mình sinh sống từ nhỏ đã không còn, tâm huyết của Võ Tôn ca ca bao nhiêu năm cứ như vậy mà hóa thành mây khói.

Hơn nữa, chuyện này vốn dĩ không phải là chuyện vẻ vang gì, cho nên trong lòng Cổ Nguyệt Nhi bây giờ không muốn Võ Tôn ca ca của mình biết được chuyện kia.

“Muội còn giả vờ.”

Võ Tôn phẫn nộ gào to lên với Cổ Nguyệt Nhi, bây giờ Võ Tôn cảm giác được sự phản bội rất nghiêm trọng.

“Hình ảnh lúc muội cởi quần áo bây giờ đang ở trên tay huynh, lúc nãy ta cũng đã xem rồi.”

Võ Tôn vung Lưu Ảnh Thạch mà mình suýt nữa thì bóp nát lên với Cổ Nguyệt Nhi, mắt tràn đầy màu đỏ tươi.

Thật không ngờ, cho dù là đã đến mức này rồi mà Cổ Nguyệt Nhi vẫn không thừa nhận, điều này làm cho Võ Tôn cảm thấy rất vô vị trong lòng.

Khi Võ Tôn nói xong câu đó, trong lòng Cổ Nguyệt Nhi ngay lập tức chấn động.

Đạo Tử Cổ Tộc kia thế nhưng còn lưu lại video nàng cởi quần áo.

Điều này làm cho Cổ Nguyệt Nhi một trận băng hàn trong lòng.

Đây chắc chắn là Đạo Tử Cổ Tộc kia đã sớm mưu tính xong cả rồi.

Trong đầu nàng hiện ra khuôn mặt ôn hòa của Đạo Tử Cổ Tộc kia, nhưng giờ phút này nàng nhìn thế nào cũng đều là Tồn Tại giống như ác ma.

Chương 369: Cổ Nguyệt Nhi tan

vỡ

Chương 369: Cổ Nguyệt Nhi tan vỡ

Mắt của Cổ Nguyệt Nhi phiếm lệ nhìn Võ Tôn ca ca của nàng, lúc này nàng không biết nên nói gì.

Chỉ hy vọng Võ Tôn ca ca của nàng có thể tin tưởng nàng.

“Võ Tôn ca ca, huynh nghe muội nói, tình huống lúc đó là có người muốn giết huynh, nhưng huynh… Huynh không phải là đối thủ của hắn, cho…cho nên đó là lý do tại sao muội mới.”

Cổ Nguyệt Nhi vô cùng nghẹn ngào nói với Võ Tôn ca ca của nàng.

Lúc ấy khi Đạo Tử Cổ Tộc kia lấy tính mạng Võ Tôn ca ca của nàng ra để uy hiếp, nàng chỉ có thể khuất phục.

Dù sao nàng cũng không dám lấy tính mạng của Võ Tôn ca ca ra để làm thí nghiệm này.

“Võ Tôn ta chưa từng uất ức như vậy, không cần sự cứu giúp của một nữ tử.”

Võ Tôn lúc này lớn tiếng phẫn nộ quát Cổ Nguyệt Nhi, hắn vốn đã rất tức giận rồi, bây giờ lại nghe được những lời này của Cổ Nguyệt Nhi thì trong lòng càng đặc biệt tức giận hơn.

Nói như vậy không phải là nói Võ Tôn hắn là một người dựa vào nữ nhân mới có thể sống hay sao.

Sao Võ Tôn luôn luôn cực kỳ kiêu ngạo trong lòng có thể tiếp nhận được điều này.

“Nói, là ai.”

Vẻ mặt của Võ Tôn vô cùng tức giận nói với Cổ Nguyệt Nhi, hiện tại hắn muốn giết người, nếu mình không thể xuống tay được với Cổ Nguyệt Nhi, vậy giết người kia trước.

“Là … là Đạo Tử Cổ Tộc kia.”

Ngữ khí của Cổ Nguyệt Nhi nghẹn ngào nói với Võ Tôn, nàng biết hiện tại nàng chính là loại nữ tử không tuân thủ nữ tắc trong mắt Võ Tôn ca ca của mình.

“Võ Tôn ca ca, huynh phải tin tưởng muội.”

Cổ Nguyệt Nhi lớn tiếng khóc lóc nói với Võ Tôn, nàng hy vọng đúng như nàng nghĩ, Võ Tôn ca ca của mình sẽ không bởi vì chuyện này mà trách cứ nàng.

Dù sao nàng cũng đứng ở phương diện bảo vệ Võ Tôn ca ca để suy xét vấn đề.

Nhưng nàng đã sai.

“Tin tưởng muội, bây giờ muội muốn huynh lấy cái gì để tin tưởng muội đây.”

Võ Tôn lại lớn tiếng giận dữ quát Cổ Nguyệt Nhi, nhưng đây chính là thanh mai trúc mã của mình.

Cứ lộ hết ra ở trước mặt nam nhân khác như vậy, muốn hắn phải tiếp nhận điều này như thế nào.

Nói xong, Võ Tôn liền sắc mặt âm trầm đi ra ngoài đại điện, hiện tại hắn thật sự muốn mạng của Đạo Tử Cổ Tộc kia.

Mà Cổ Nguyệt Nhi lúc này lại ngồi dưới đất khóc.

Chỉ chốc lát sau, tòa đại điện này dần dần cũng chỉ có tiếng khóc nhỏ của Cổ Nguyệt Nhi.

Thút thít, thanh âm thút thít vang lên trong tòa đại điện này.

Làm cho người ta vừa nghe liền biết có người ở chỗ này nhỏ giọng nức nở. Bỗng nhiên, một đạo thanh âm vang lên bên tai Cổ Nguyệt Nhi.

“Có phải ngươi cảm thấy Võ Tôn ca ca của ngươi không hiểu ngươi hay không.”

Thanh âm này vang vọng bên tai Cổ Nguyệt Nhi.

Mà Cổ Nguyệt Nhi nghe được tin tức này đột nhiên quay đầu, ánh mắt thẳng tắp nhìn một vị bạch y thiếu niên không biết đi vào đại điện từ lúc nào.

“Là ngươi, tất cả đều là ngươi hại ta.”

Thanh âm của Cổ Nguyệt Nhi lớn tiếng hô to với Tần Cửu Ca, trong ánh mắt vô cùng căm hận.

Tất cả bất hạnh của mình đều là do người này tạo thành, hiện tại Võ Tôn ca ca của mình đối xử với mình như vậy chính là bởi vì người này.

“Là ta làm cho ngươi thành như vậy sao? Cẩn thận ngẫm lại chẳng lẽ không phải là vì Võ Tôn ca ca của ngươi không tin tưởng ngươi mà thành sao?”

Lúc này Tần Cửu Ca mỉm cười nói với Cổ Nguyệt Nhi, lúc này thường đều là thời điểm nội tâm của kiểu nữ tử này lơi lỏng nhất.

“Ngươi suy nghĩ chút đi, nếu trong lòng Võ Tôn ca ca của ngươi rất là tin tưởng ngươi thì còn xuất hiện vấn đề này sao?

Tần Cửu Ca chậm rãi đi đến bên cạnh Cổ Nguyệt Nhi, hơi nâng cằm nàng lên, nhẹ giọng nói với Cổ Nguyệt Nhi.

Kỳ thật lời Tần Cửu Ca nói đúng là không có gì sai.

Loại chuyện này thật ra nếu sự tín nhiệm giữa hai người đủ lớn thì hoàn toàn không có vấn đề gì cả.

“Ta mặc kệ, những thứ này đều là ngươi hại.”

Cổ Nguyệt Nhi lớn tiếng giận dữ quát Tần Cửu Ca, nếu không phải tạ người này thì bây giờ nàng đã có thể sống một cuộc sống rất tốt với Võ Tôn ca ca của mình rồi.

Chính là người này đột nhiên xông vào cuộc sống của bọn họ, không chỉ làm mất đi đạo thống của Võ Tôn ca ca, còn lấy tính mạng của Võ Tôn ca ca ra uy hiếp nàng.

Nghĩ đến đây, khi Cổ Nguyệt Nhi nhìn lại về phía Tần Cửu Ca, trong lòng có một cỗ sát ý mãnh liệt với hắn.

“Đừng nhìn ta bằng ánh mắt đó, cho dù cho ngươi trăm năm nữa thì ngươi cũng chưa chắc có thể đạt tới Thiên Tôn Chi Cảnh.”

Tần Cửu Ca nhẹ giọng cười nhạt nói, thật ra thực lực nữ chính của Vũ Tôn này cũng không kém, thiên phú cũng không tồi.

Nhưng cho dù Cổ Nguyệt Nhi có dựa vào Khí Vận của Võ Tôn và tài nguyên trong Cổ Tiên Giáo cũng rất khó có thể bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh trong vòng trăm năm.

“Ngươi sẽ không được chết thoải mái.”

Trong ánh mắt Cổ Nguyệt Nhi tràn đầy cừu hận nhìn Tần Cửu Ca nói, nàng dám khẳng định Lưu Ảnh Thạch trong miệng Võ Tôn ca ca vừa rồi chính là tên Cổ Tộc Đạo Tử này cố ý cho.

Chương 370: Võ Tôn không tin tưởng ngươi hoàn toàn

Chương 370: Võ Tôn không tin tưởng ngươi hoàn toàn

Nàng bị lừa.

Ngay từ đầu Đạo Tử Cổ Tộc này đã không muốn buông tha cho mình và Võ Tôn ca ca.

Thân thể của mình cũng bị nhìn thấy vô ích rồi.

Bay giờ Cổ Nguyệt Nhi đã có ý niệm muốn chết.

“Lớn tiếng kêu đi, dù sao bây giờ cũng không có ai nghe được thanh âm của ngươi đâu.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt cười, bây giờ hắn là một Cự Đầu của Thiên Tôn Chi Cảnh, hơn nữa còn là một Cự Đầu rất cường đại của Thiên Tôn Chi Cảnh.

Cho nên Tần Cửu Ca có thể rất dễ dàng bố trí một không gian trận ở chỗ này.

Tiến vào cũng là thần không biết quỷ không hay.

Chỉ cần Tần Cửu Ca không nói, không có ai có thể biết hắn ở chỗ này.

Cho dù là nam chính Võ Tôn có cùng cảnh giới với Tần Cửu Ca cũng không thể biết được.

Cho nên hiện tại trong tòa đại điện này chỉ có Tần Cửu Ca và nữ chính Cổ Nguyệt Nhi ở dưới đất.

“Hiện tại cũng không biết Võ Tôn ca ca của ngươi sẽ đối xử với ngươi như thế nào? Ngươi nghĩ chuyện giống như vậy của ngươi nghiêm trọng cỡ nào với một nam nhân hay không?”

Giọng nói lúc này của Tần Cửu Ca có chút nhẹ nhàng nói với Cổ

Nguyệt Nhi.

“Ngươi rốt cuộc muốn thế nào.”

Cổ Nguyệt Nhi rống giận một tiếng nói với Tần Cửu Ca.

Sau đó Cổ Nguyệt Nhi ôm hai chân mảnh khảnh của mình nức nở, vì sao lại như vậy chứ.

“Kỳ thật Võ Tôn ca ca của ngươi chưa từng chân chính đặt ngươi ở trong lòng hắn.”

Tần Cửu Ca nhẹ giọng nói với Cổ Nguyệt Nhi, lúc này trên người Tần Cửu Ca tản ra một loại tâm ma.

Đây là một loại ma khí có thể ảnh hưởng đến con người mà Tần Cửu Ca mang theo trên người.

Vô cùng quỷ dị.

“Ngươi nghĩ xem, nếu một nam tử thật sự yêu ngươi đến tận xương tủy mà không thể tin thanh mai trúc mã của mình trong sạch sao?”

“Nếu Vũ Tôn ca ca của ngươi hoàn toàn tin tưởng ngươi, có cái gì có thể cản trở được các ngươi.”

“Nói cho cùng, vẫn là trong lòng Võ Tôn ca ca của ngươi không hoàn toàn tin tưởng ngươi.”

Trên mặt Tần Cửu Ca tỏ vẻ rất hòa nhã nhìn Cổ Nguyệt Nhi nói.

Kỳ thật một nữ tử bình thường hoàn toàn có thể nghĩ như vậy.

Dù sao nếu ngay cả người mình yêu sâu đậm cũng không tin lời mình thì có thể nói trong lòng nam nhân này chắc chắn yêu nàng được sao?

Rõ ràng là đáng để nghi ngờ, ngay cả tín nhiệm cơ bản nhất cũng không có thì sao mà yêu đương được.

“Không thể, Võ Tôn ca ca yêu ta.”

Hai mắt của Cổ Nguyệt Nhi đều đỏ ửng lớn tiếng quát Tần Cửu Ca, bây giờ trong lòng nàng rất hỗn loạn.

Kỳ thật trong lòng Cổ Nguyệt Nhi không phải là không có một tia ý niệm như vậy trong đầu.

Suy cho cùng cơ bản chuyện này chỉ cần Võ Tôn ca ca của nàng tin tưởng nàng là được rồi.

Như vậy thì sẽ không có chuyện gì nữa rồi.

Hơn nữa vừa rồi nàng rõ ràng đã chuẩn bị giải thích rõ ràng cho Võ Tôn ca ca.

Nhưng biểu hiện của Võ Tôn ca ca lại làm cho nàng lúc ấy thoáng có chút lạnh lẽo trong lòng.

Không chỉ không nghe lời giải thích của nàng mà còn mắng nàng.

Điều này khiến cho Cổ Nguyệt Nhi cực kỳ khổ sở trong lòng, nhìn thanh mai trúc mã Võ Tôn ca ca của mình đối xử với mình như vậy.

Cổ Nguyệt Nhi không thương tâm buồn bã ở trong lòng là không thể.

Nếu huynh yêu muội thì nên tin tưởng muội.

Đây là điều mà Cổ Nguyệt Nhi vẫn luôn rất tin tưởng ở trong lòng.

Trước đây, khi Võ Tôn ca ca của nàng bị đồn có quan hệ thân thiết với những nữ tử tuyệt sắc khác thì ở trong lòng Cổ Nguyệt Nhi vẫn luôn cảnh cáo mình rằng mình nhất định phải tin tưởng Võ Tôn ca ca.

Không thể hoài nghi tình cảm giữa Võ Tôn ca ca và nàng.

Nhưng hiện tại Võ Tôn ca ca của nàng lại không đối xử với nàng như vậy.

“Yêu ngươi, ha ha ha.”

“Chẳng qua trước kia Võ Tôn coi trọng thế lực Cổ Tiên Giáo sau lưng ngươi, bởi vì ngươi có thể mang đến cho hắn lợi ích thâm hậu, ta hiểu rõ hơn tính cách Võ Tôn ca ca của ngươi hơn ngươi đó.”

Thần sắc Tần Cửu Ca bình tĩnh nói với Cổ Nguyệt Nhi.

Trong ánh mắt của hắn có ma khí nhàn nhạt vờn quanh.

Làm cho người ta chỉ cần liếc mắt một cái là sẽ trầm luân vào.

“Ngươi suy nghĩ một chút, Võ Tôn có như vậy hay không.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng nói Cổ Nguyệt Nhi, đồng thời không thương

tổn nàng.

“Đừng không nói chuyện, nếu ngươi không tin, ta còn có biện pháp có thể cho ngươi thấy rõ bộ mặt thật của Võ Tôn.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nói với Cổ Nguyệt Nhi, thần thái tương đối thoải mái.

“Không, Võ Tôn ca ca của ta tuyệt đối không phải như ngươi nghĩ.”

Thanh âm Cổ Nguyệt Nhi có vẻ rất khó chịu, nàng dù sao cũng đã ở bên cạnh Võ Tôn ca ca một thời gian rất dài, chắc chắn là biết tính cách Võ Tôn ca ca của nàng như thế nào.

Cho dù bên ngoài Cổ Nguyệt Nhi hoàn toàn không đồng ý với Đạo Tử Cổ Tộc này, nhưng trong lòng cũng không thể không thừa nhận một phần tin tức và lý do mà Đạo Tử Cổ Tộc này nói là đúng.

Chương 371: Võ Tôn ca ca chắc không phải người như vậy

Chương 371: Võ Tôn ca ca chắc không phải người như vậy

Những lời này của Tần Cửu Ca đã đâm một đao thật sâu vào trong lòng nàng.

“Đừng nói không tin, ngươi ngẫm lại vừa rồi Võ Tôn ca ca của ngươi nói như thế nào, sau đó nghĩ một chút ngươi đã vì hắn mà bỏ ra cái gì?”

Tần Cửu Ca nhẹ giọng cười nói với Cổ Nguyệt Nhi.

Bây giờ sau khi hắn tiến vào Thiên Tôn Chi Cảnh, hắn có thể sử dụng Đại Đạo Ma Khí càng cường đại hơn trước.

Giống như Cổ Nguyệt mà loại người Liên Cảnh Giới này, nếu không phải vì nàng là nữ chính thì Tần Cửu Ca chỉ cần ma niệm trong nháy mắt là Cổ Nguyệt Nhi sẽ bị khống chế.

“Ta can tâm tình nguyện.”

Cổ Nguyệt Nhi lau nước mắt trong mắt mình, có vẻ rất tự tin nói với Tần Cửu Ca.

Chỉ là hai tay Cổ Nguyệt Nhi hơi siết chặt một chút.

Thanh âm của Cổ Nguyệt Nhi bình tĩnh mang theo cảm giác khẩn trương.

“Thật là một người can tâm tình nguyện.”

Tần Cửu Ca giống như nghe được chuyện rất buồn cười, có chút trào phúng nhìn Cổ Nguyệt Nhi.

Dường như là nhìn thấu nội tâm Cổ Nguyệt Nhi.

“Thôi, ngươi xem hiện tại Võ Tôn ca ca của ngươi sẽ đối xử với ngươi như vậy, ha ha ha.”

Tần Cửu Ca nhìn Cổ Nguyệt Nhi ôm lấy hai chân mình nhẹ giọng cười nói.

“Vậy chúng ta hãy chờ xem.”

Tần Cửu Ca nhẹ giọng nói với Cổ Nguyệt Nhi.

Ngược lại hắn muốn nhìn xem Võ Tôn đối mặt với hắn như thế nào, dù sao nếu thật sự nghiêm túc mà tính, hắn giả làm một lần “Lão Vương cách vách”.

Không… Là lão Tần bên cạnh.

Chuyện như vậy thật sự đặt trên đầu bất kỳ nam nhân nào cũng khó mà có thể chịu đựng được.

Tần Cửu Ca cũng không ở chỗ này nữa, chuyện hắn đã làm xong chuyện mà hắn muốn làm ở đây, hiện tại phải xem Võ Tôn sẽ xử lý như thế nào.

Chắc phải vui lắm.

“Võ Tôn ca ca không phải người như vậy, Võ Tôn ca ca tuyệt đối không phải người như vậy…. Tuyệt đối sẽ không.”

Cổ Nguyệt Nhi giọng nói nghẹn ngào nhỏ giọng nức nở nói.

Lúc này trên khuôn mặt xinh đẹp của nàng lưu lại không ít nước mắt, bàn tay nắm chặt.

Có vẻ rất bất lực.

Võ Tôn ca ca, Nguyệt Nhi là vì huynh, vì sao huynh không nguyện ý nghe Nguyệt Nhi giải thích.

Cổ Nguyệt Nhi bất lực thê lương hò hét ở trong lòng, nhưng tất nhiên không thể nghe được lời trong lòng nàng.

Cho dù Tần Cửu Ca không thể nghe được bây giờ Cổ Nguyệt Nhi đang nghĩ cái gì trong lòng nhưng cũng có thể đoán được ít nhiều.

Nhưng những thứ này không có quan hệ quá lớn với Tần Cửu Ca hắn.

“Ngược lại bây giờ muốn xem phản ứng của Võ Tôn.”

Tần Cửu Ca nhẹ giọng niệm đạo ở trong lòng, vừa nghĩ đến trên đầu Võ Tôn có một cái mũ màu xanh biếc thì không hiểu sao Tần Cửu Ca liền muốn cười.

Tần Cửu Ca cảm thấy cảm giác này chính là cảm giác giữa lão Vương và lão Vương.

“Bây giờ Võ Tôn lại ở đó.”

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn một phương hướng nhẹ giọng nói.

Vừa rồi Võ Tôn nổi giận loạn lên với Cổ Nguyệt Nhi, hiện tại trong lòng nhất định là phẫn nộ đến cực điểm.

“Hắn là đang tìm ta.”

Mắt Tần Cửu Ca híp lại, trên mặt cười lạnh nhạt, xem ra trong lòng Võ Tôn cũng đoán được người vừa rồi đưa Lưu Ảnh Thạch cho hắn là ai.

Nhưng Tần Cửu Ca không hề để ý.

Dù sao giữa hắn và Võ Tôn là đối địch.

“Ngươi ở đâu.”

“Ta biết ngươi nghe được lời của ta, bây giờ ngươi hẳn là vẫn ở xung quanh đây, chuẩn bị xem chuyện cười của ta đi.”

Mấy đạo thanh âm vang lên ở một nơi cách đó không xa.

Tần Cửu Ca vừa nghe liền biết là thanh âm của Võ Tôn.

“Cho dù sau lưng ngươi có Cổ Tộc Tồn Tại, Võ Tôn ta cũng nhất định sẽ khiến ngươi trả giá đắt.”

Lúc này trong giọng nói của Võ Tôn có sự phẫn nộ mà người khác hoàn toàn có thể nghe được cũng cảm nhận được.

Lưu Ảnh Thạch bị Đạo Tử Cổ Tộc kia đưa đến tay hắn có thể nói là làm hắn nhục nhã đến cực hạn.

Trong Lưu Ảnh Thạch chính là thanh mai trúc mã từ nhỏ đến lớn của hắn.

Vốn dĩ là Võ Tôn muốn sau khi hợp nhất Đạo Võ Thiên Cung của mình xong thì sẽ thành hôn với thanh mai trúc mã Cổ Nguyệt Nhi của mình, nhưng xảy ra chuyện này làm cho Võ Tôn không còn đối xử hòa nhã với Cổ Nguyệt Nhi như trước nữa.

Vừa nghĩ đến việc mình còn chưa từng nhìn thấy ảnh toàn thân thanh mai trúc mã, bây giờ lại bị người lợi dụng đạo thống khác tấn công người của hắn để nhìn rồi.

Hơn nữa quan trọng nhất là, trong lòng hắn còn cảm thấy đây không phải là điều quan trọng nhất.

Trong lòng Võ Tôn điều càng quan trọng hơn là trong tình huống lúc đó nhất định chỉ có hai người vị Đạo Tử Cổ Tộc kia và Cổ Nguyệt Nhi.

Cô nam quả nữ, còn ở chung một phòng.

Hơn nữa có vẻ còn là Cổ Nguyệt Nhi tự nguyện, điều này làm cho Võ Tôn giống như ăn phải đồ gì đó rất ghê tởm trong lòng.

Ai mà chịu được chuyện này.

Chương 372: Vị hôn thê của ngươi rất tuyệt vời

Chương 372: Vị hôn thê của ngươi rất tuyệt vời

Bây giờ trong lòng Võ Tôn nhất định là chính hắn cũng không tiếp nhận được chuyện như vậy.

Hơn nữa khi hắn nhìn về phía Cổ Nguyệt Nhi, trong đầu Võ Tôn sẽ

hiện lên hình ảnh vị Đạo Tử Cổ Tộc kia cười tủm tỉm nhìn hắn.

Trong ánh mắt tràn ngập vẻ trào phúng.

Vị Đạo Tử Cổ Tộc kia vừa cười, vừa cởi bỏ quần áo của Cổ Nguyệt Nhi.

Vừa nghĩ đến đây, trong lòng Võ Tôn lại càng thêm khó chịu.

“Ta nhất định sẽ giết ngươi.”

Trong ánh mắt Võ Tôn có sát khí nhàn nhạt nói về phía xa xa trong hư không.

Hắn cũng không biết khi nào Đạo Tử Cổ Tộc kia bước vào Thiên Tôn Chi Cảnh.

Nhưng vừa rồi người kia, trực giác trong lòng hắn chính là vị Thiên Tôn đưa Lưu Ảnh Thạch kia chính là Đạo Tử Cổ Tộc vây đánh đạo thống của mình.

Điều này cũng đại biểu cho việc thực lực của Đạo Tử Cổ Tộc kia bây giờ đã đạt tới Thiên Tôn Chi Cảnh.

Nghĩ đến chuyện này, trong lòng Võ Tôn có một loại cảm giác đã sống nhiều năm như vậy ở nơi đó.

Tuổi của Đạo Tử Cổ Tộc kia có thể nói là trẻ hơn hắn rất nhiều.

Mà hiện tại cảnh giới cụ thể giữa bọn họ lại giống nhau.

Cái này có thể nhìn ra được ở bên cạnh, thiên phú của hắn còn lâu mới bằng vị Cổ Tộc Đạo Tử kia.

Điều này làm cho Võ Tôn vẫn luôn kiêu ngạo về thiên phú của mình cảm thấy rất không dễ chịu.

“Bộp, bộp, bộp.”

Nhưng Võ Tôn còn chưa kịp mở miệng, mấy đạo tiếng vỗ tay thanh thúy trong hư không vang lên bên người hắn.

“Thật không ngờ, Võ Tôn công tử lại hào phóng như vậy, tương lai nhất định có thể thành đại khí.”

Một đạo thanh âm vang lên bên tai Võ Tôn, làm cho sắc mặt Võ Tôn lúc này rất là xanh đỏ.

“Ra đây, có gì mà không dám đi ra.”

Võ Tôn giận dữ hét lên với một nơi trong hư không, đây chắc chắn chính là Đạo Tử Cổ Tộc kia.

“Ngươi không thể biết, đêm đó tuyệt vời đó, vô cùng tiêu hồn thấu xương, tuy rằng không trực tiếp làm gì nữ tử kia, nhưng ngoại trừ như vậy ra thì nàng rất không tồi.”

“Vị hôn thê của ngươi thật tuyệt vời.”

Từng đạo thanh âm vang lên bên tai Võ Tôn, lúc này sắc mặt Võ Tôn giống như xanh mét.

Trong lòng Võ Tôn càng thêm phẫn nộ không thể diễn tả.

Đây là muốn làm nhục hắn đến chết.

Điều này cũng làm cho trong lòng Võ Tôn sinh ra một tia oán niệm với Cổ Nguyệt Nhi.

Vì sao ngươi phải đi tới chỗ hắn, còn chủ động trước mặt hắn, đây không phải là ném thể diện của Võ Tôn hắn xuống đất mà đánh sao?

“Nguyệt Nhi, ngươi thật sự khiến ta tổn thương.”

Võ Tôn gằn ra từng chữ ở trong miệng, sự trong sạch của Nguyệt Nhi của hắn cứ như vậy mà không còn.

Chuyện này bảo hắn phải làm sao đây.

“Quên đi, chỉ cần ngươi hiến Cổ Nguyệt Nhi cho ta, ta sẽ buông tha ngươi, nếu không thì… ngươi biết hậu quả mà.”

Thanh âm Tần Cửu Ca truyền đến bên tai Võ Tôn lần nữa, mà thanh âm lần này là ẩn chứa Đại Đạo Pháp Tắc Chi Lực.

Cho nên khi nghe được những lời này của Tần Cửu Ca, trong lòng Võ Tôn đã dần dần tỉnh táo lại.

Hắn biết được người vây đánh đạo thống của hắn là ai từ vị thần linh sư tôn kia của mình.

Là thân phận gì, nói không ngoa, cho dù hắn trở thành Thần Tử của Vạn Thần Thiên Sơn cũng không thể so sánh với thân phận của vị Đạo Tử Cổ Tộc này.

Trong lòng Võ Tôn thật sự vô cùng muốn giết chết Đạo Tử Cổ Tộc này, nhưng điều làm cho Võ Tôn rất khó chịu chính là nếu hắn muốn giết Cổ Tộc Đạo Tử này thì có một đạo núi rất lớn mà Võ Tôn nhất định phải bước qua.

Ngọn núi này chính là Cổ Tộc đằng sau Đạo Tử Cổ Tộc này.

“Ngươi nói xem, bây giờ ngươi muốn một nữ tử đã hỏng thân thể làm gì.”

Thanh âm Tần Cửu Ca lại truyền đến bên tai Võ Tôn một lần nữa, nội dung của thanh âm này càng làm cho Võ Tôn cực kỳ phẫn nộ trong lòng.

“Ha ha, cho dù là nữ tử ta không muốn, cũng nhất định sẽ không đưa cho ngươi.”

Thanh âm của Võ Tôn lúc này thoáng có chút càn rỡ, ngữ khí đã có chút không đúng.

“Ồ, phải không?”

Trên mặt Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, bàn tay vừa động, liền truyền câu nữ tử ta không muốn cũng không thể đưa cho ngươi mà Võ Tôn vừa nói đến bên tai Cổ Nguyệt Nhi.

Cổ Nguyệt Nhi còn đang ở trong đại điện đang nghe Võ Tôn ca ca của mình nói những lời này, một trận bi thương trong lòng.

Mình ở trong mắt Võ Tôn ca ca chính là một nữ tử không tuân thủ nữ tắc sao?

Hơn nữa còn là nữ tử Võ Tôn ca ca không cần.

Bây giờ trong lòng Cổ Nguyệt Nhi có một thứ gọi là tro tàn sinh ra.

“Nói đi, ngươi muốn làm gì?”

Võ Tôn lúc này cũng có chút hối hận trong lòng, vừa rồi mình sao có thể nói ra lời này?

May mà bây giờ Cổ Nguyệt Nhi không ở bên cạnh hắn, bằng không nếu Cổ Nguyệt Nhi nghe được những lời này thì trong lòng Võ Tôn sẽ trách cứ mình một chút.

Nói như thế nào thì Cổ Nguyệt Nhi cũng là thanh mai trúc mã của hắn, hắn nói như vậy rất không tốt.

Chương 373: Thiên Tôn chi chiến

Chương 373: Thiên Tôn chi chiến

Vẻ tàn nhẫn hiện rõ trên mặt Võ Tôn, tên Đạo Tử của Cổ Tộc này xem hiện tại không kém gì hắn cả.

Tối thiểu cảnh giới của cả hai đều là Thiên Tôn Cảnh.

Nhưng nêu như thật sự cả hai đánh nhau thì người có xác xuất bại cao hơn chắc chắn là hắn rồi/

Dù sao sau lưng người ta là một thế lực cực kỳ cường đại, nội tình của y không phải người như hắn có thể so sánh được.

Phanh.

Không đợi Võ Tôn tiếp tục lên tiếng, một tia Pháp Tắc cực kỳ lăng lệ đã nhanh chóng đánh về phía Võ Tôn.

Trong mắt của Võ Tôn khi này bỗng dần dần xuất hiện vẻ hoảng sợ.

Trong các trận chiến của Thiên Tôn thì tuy rất bình tĩnh nhưng lại có một cảm giác áp bách cực lớn.

Đối với những nhân vật như bọn hắn thì chuyện khống chế phạm vi phá hoại xuống mức thấp nhất không phải là chuyện gì quá khó.

Theo cảm thụ của Võ Tôn thì đòn công kích của tên Cổ Tộc đang không biết đứng đâu này đang hướng thẳng tới hắn.

Mặc dù các cường giả Thiên Tôn Cảnh sẽ không bị thụ thương một cách dễ dàng nhưng cũng không thể phủ nhận nguy hại của các đòn đánh chứa Đại Đạo Pháp Tắc là vô cùng lớn.

“Ngươi dám?”

Sắc mặt Võ Tôn cứng lại, thần sắc của hắn nổi giận mà nhìn về một nơi hư không đằng xa.

Mặc dù giữa cả hai người vẫn có một khoảng cách nhưng hắn vẫn có thể cảm nhận được phương hướng của tên Đạo Tử kia.

Tên Cổ Tử này đang muốn làm gì thế?

Được quan sát thân thể hôn thê của hắn một cách miễn phí, sau đó còn quay lại chiếu cho hắn xem.

Không chỉ phái người đưa đoạn clip đó đến đây để nhục nhã hắn mà hiện tại còn muốn giết chết hắn nữa.

Dù là người có tốt tính cỡ nào cũng không thể nhẫn nhịn trước tình cảnh này chứ đừng nói là Võ Tôn.

Trong mắt của tên Đạo Tử Cổ Tộc này thì Võ Tôn hắn chỉ là một con sâu kiến có thể tùy ý chơi đùa hay sao?

Hắn không thể làm gì được hay sao?

Võ Tôn không cam lòng, nếu vậy thì việc hắn cố gắng tu luyện đều trở nên vô nghĩa.

Lý do chính mà hắn cố gắng tu luyện cho tới ngày hôm nay đó chính là muốn xưng Tôn, muốn trở nên vô địch thiên hạ.

Hắn muốn trở thành người mà được vạn người kính ngưỡng, hắn muốn dùng võ vi Tôn, thậm chí ngay cả danh hào trong tương hai hắn cũng đã suy nghĩ ra luôn rồi.

Võ Tổ, Võ Đạo Chi Tổ.

Nhưng hiện thực lại đánh một bạt tai đầy đau điếng lên mặt hắn.

Võ Tôn gầm lên một tiếng đầy giận dữ, Trường Sinh Đại Đạo thông thiên cũng hiện ra sau lưng hắn, nó trùng trùng điệp điệp, tràn đầy khí tức trường sinh.

Bất kỳ ai vừa nhìn vào thì đều có thể thấy rõ sinh mệnh khí tức nồng đậm trong đó.

Mà lúc này đã có không ít người trong cổ điện cảm nhận được trận chiến vừa mới bộc phát.

Dù sao Võ Tôn cũng không cố ý ẩn tàng Đại Đạo Pháp Tắc ba động của mình.

“Ngươi là Thiên Tôn, ta cũng là Thiên Tôn, Võ Tôn ta cũng không cần sợ ngươi.”

Võ Tôn tiếp tục gầm lên một tiếng đầy giận dữ, trong khoảng thời gian này thì trong lòng hắn cũng cực kỳ biệt khuất cùng ức chế, Đạo Vũ Thiên Cung mà hắn khổ tâm gầy dựng bị hủy diệt trong chớp

mắt.

Vị hôn thê còn chưa cưới bị khi nhục, mà người tạo nên tất cả thứ này đang ở gần đây.

Tất cả những điều này gộp lại khiến cho tâm tình của Võ Tôn táo bạo tới cực điểm.

“Tên Võ Tôn này muốn làm gì thế? Hắn không biết nơi này là địa bàn của Vạn Thần Thiên Sơn sao? Trước khi ra đi Thần Chủ còn cố tình dặn dò cho chúng ta là không được gây chuyện, giờ thì tốt rồi, vừa nói thì Thiên Tôn Chi Chiến đã bộc phát.”

Một nam tử với tướng mạo anh tuấn đứng cạnh đại điện của Võ Tôn lên tiếng với ngữ khí âm trầm vô cùng, tên nam tử này mặc dù có tướng mạo anh tuấn nhưng giữa vầng trán của hắn lại hiện rõ ra một vệt hàn khí.

Chỉ cần là một người giỏi về quan sát tướng mạo thì đều sẽ khẳng định đây chắc chắn là một người có nội tâm âm y cực kỳ.

“Hắn thật sự coi bản thân hắn là Thần Tử tương lai của Vạn Thần Thiên Sơn sao?”

Vị nam tử với tướng mạo anh tuấn này nhìn sang một lão giả kế bên rồi lên tiếng.

Hắn tên là Thần Quân, chính là một trong những ứng cử viên sáng giá cho vị trí Thần Tử thế hệ này của Vạn Thần Thiên Sơn, hoặc có thể nói là người sáng giá nhất.

Tuy nhiên sau khi tên Võ Tôn này tới đây thì tất cả đều trở nên khác biệt.

Tên Võ Tôn này không chỉ có một vị Thần Linh làm sư phụ, sư tổ của hắn lại còn là vị lão tổ kia của Vạn Thần Thiên Sơn nữa.

Nếu như sau lưng của tên Võ Tôn này chỉ có một tôn Thần Linh thôi thì sẽ không quá ảnh hưởng tới việc tuyển chọn Thần Tử trong thế hệ này.

Nhưng với thái độ như hiện tại của vị lão tổ kia thì lại khác, đó là việc mang tính chất quyết định tới việc tuyển chọn Thần Tử.

Dù sao nếu trong lần tuyển chọn Thần Tử mà xuất hiện một nhân vật như thế thì một người như Võ Tôn dù là người ngoài thì cũng có thể

trở thành Thần Tử.

Chương 374: Tự tay kết liễu

Chương 374: Tự tay kết liễu

Đương nhiên tiền đề của việc này chính là thiên phú cùng thực lực của Võ Tôn phải vô cùng cường đại.

Mà trùng hợp là Võ Tôn hoàn toàn đáp ứng được tất cả những điều kiện kể trên.

Điều này khiến cho những tên thiên tài yêu nghiệt trong Vạn Thần Thiên Sơn rất khó chịu.

Nhất là bản thân Thần Quân.

“Pháp trưởng lão, ngươi cũng thấy rồi đó, người có tính cách giống như Võ Tôn thì sao có thể trở thành Thần Tử của Vạn Thần Thiên Sơn được.”

Thần Quân đứng cạnh vị Pháp trưởng lão kế bên rồi lên tiếng.

Vị Pháp trưởng lão này là một người thuộc phe trung lập trong Vạn Thần Thiên Sơn.

Lần này phái hắn ra xuất hành với bọn hắn thì tên này cũng mang trong mình một trọng trách khác là khảo thí mọi người.

Muốn xem xem ở bên ngoài thì bọn hắn có biểu hiện ra sao.

“Đúng thật là hơi lỗ mãng một chút.”

Tên Pháp trưởng lão nhìn Võ Tôn đang bộc phát Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc cực kỳ cường đại ở xa rồi nhíu mày nói.

Thật ra trong lòng của hắn cũng không quá ưa thích tên ngoại lai vừa đến liền muốn tranh đoạt vị trí Thần Tử của bọn hắn này.

Dù nói sao thì nói, ngoại trừ tên Võ Tôn này thì tất cả các thiên tài yêu nghiệt tranh đoạt vị trí Thần Tử đều là người được Vạn Thần Thiên Sơn bồi dưỡng từ nhỏ đến lớn.

Tên Võ Tôn này là sau này mới gia nhập vào bọn hắn, nếu không phải sau lưng hắn có một vị Thần Linh làm sư phụ và vị tồn tại kia

thì hắn hoàn toàn không có một chút cơ hội nào để tranh đoạt vị trí Thần Tử.

Coi như là thiên phú, yêu nghiệt của hắn có dị thường hơn đi chăng nữa thì cũng không thể được.

Mà lúc này Võ Tôn cũng không biết suy nghĩ trong lòng của mọi người xung quanh.

Võ Tôn dạo này đã trong trạng thái nóng nảy vô cùng, giống như một thùng thuốc nổ có thể nổ tung bất kỳ khi nào.

Khi biết tên Đạo Tử không đội trời chung của mình đang có mặt ở gần đây thì hắn không thể nhịn thêm nổi nữa.

Vị Đạo Tử Cổ Tộc kia giống như một người đứng xem, điều khiến tất cả mọi thứ của hắn, mà hắn chỉ là một con rối mặc cho người điều khiển.

Điều này khiến tâm tình của Võ Tôn khó mà bình tĩnh lại được.

Thêm việc tên Đạo Tử này cùng lắm cũng chỉ là Thiên Tôn Cảnh, lại còn là một tên vừa mới bước vào Thiên Tôn Cảnh nữa chứ.

Tất cả đều thôi thúc Võ Tôn tự tay kết liễu người này.

“Trường Sinh Đạo Pháp, Đại Đạo Trường Sinh.”

Võ Tôn đứng trên không trung rồi hét lớn về hư không, thần thức của hắn đã dò xét thấy được vị trí mà tên Đạo Tử kia đang ẩn nấp.

Tuy nhiên khi Đạo Pháp của hắn đánh tới nơi đó thì lại không gây ra bất kỳ gợn sóng nào cả.

“Ở đâu rồi?”

Võ Tôn cảm nhận được trong lòng hụt hẫn vô cùng, rõ ràng đều là Thiên Tôn Cảnh nhưng tới hiện tại hắn còn không thể tìm tới vị trí ẩn nấp của tên Đạo Tử kia.

Mà tên Đạo Tử Cổ Tộc kia lại có thể dễ dàng công kích hắn.

Chênh lệch giữa cả hai lớn tới mức hắn không thể không thừa nhận.

“Không ổn!”

Võ Tôn lúc này bỗng cảm thấy một luồng nguy cơ hiện lên, một

luồng khí tức không ổn đang tới gần.

Khí tức này bao phủ hoàn toàn Võ Tôn, bản thân hắn đang cảm thấy thọ nguyên của mình dần dần giảm bớt.

“Đây là lực lượng của Thời Gian.”

“Thời Gian Đại Đạo!”

Vị Pháp trưởng lão đứng phía dưới khi thấy một màn này cũng nhịn không được mà lên tiếng kinh hô.

Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc tuyệt đối là một Đại Đạo Pháp Tắc đáng sợ tới cực điểm, bất kỳ người nào nương theo Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc để tiến vào Thiên Tôn Cảnh đều là những cường giả chân chính, trăm năm khó gặp, thậm chí là trở thành tồn tại cường đại hơn.

“Ung dung vạn cổ, thời gian thoi đưa!”

“Đây là Đại Đạo Pháp Tắc của vị Thiên Tôn nào đó?”

Ánh mắt của Pháp trưởng lão Vạn Thần Thiên Sơn ngưng lại, bất kỳ vị Thiên Tôn nào sở hữu Đại Đạo Pháp Tắc dạng này tuyệt đối là một yêu nghiệt cái thế.

Không cần biết ở đâu thì Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc vẫn luôn là một trong những Đại Đạo Pháp Tắc đỉnh cấp nhất.

“Pháp trưởng lão, tên Võ Tôn kia bắt đầu chọc một vị yêu nghiệt bất khả hạn lượng kìa, đó là mối huy cho tương lai của Vạn Thần Thiên Sơn đó.”

Thần Quân đứng bên cạnh Pháp trưởng lõa rồi bắt đầu lên tiếng, ánh mắt của hắn rất nặng nề.

Không cần biết là vì nguyên nhân gì, tên Võ Tôn này cuối cùng cũng chỉ là một kẻ ngoại lai mà thôi.

Vừa gia nhập vào Vạn Thần Thiên Sơn liền trêu chọc một tên thiên tài yêu nghiệt lĩnh ngộ Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc.

Điều này chắc chắn sẽ khiến cho đại bộ phận cao tầng của Vạn Thần Thiên Sơn cảm thấy khó chịu.

Nếu như chỉ là một Thiên Tôn bình thường thì không ai quan tâm cả, nhưng nếu như đối phương là một thiên tài lĩnh ngộ được Thời Gian

Đại Đạo Pháp Tắc thì ngay cả các trưởng lão của Vạn Thần Thiên Sơn cũng không dám đắc tội.

Việc này có nhiều nguyên nhân, một là những tên thiên tài yêu nghiệt có thể lĩnh ngộ được Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc như thế này có tiền đồ cực kỳ to lớn.

Chương 375: Chúng bạn xa lánh

Chương 375: Chúng bạn xa lánh

Hơn nữa thế lực có thể bồi dưỡng được một thiên tài như thế này chắc chắn không phải là một thế lực vô danh nhỏ yếu gì.

“Người như thế này thật sự có thể đánh bại chúng ta để trở thành Thần Tử của Vạn Thần Thiên Sơn sao?”

Trong mắt Thần Quân khi này hiện rõ vẻ khinh miệt.

Thần Quân hắn ít nhất vẫn sinh sống từ nhỏ tới lớn trong Vạn Thần Thiên Sơn này, so về mối quan hệ và phát triển nhân mạch thì hắn quen hơn Võ Tôn nhiều.

Đây chính là ưu thế lớn nhất của hắn đối với Võ Tôn.

Vị Pháp trưởng lão này của Vạn Thần Thiên Sơn chính là một vị trưởng lão điển hình của phái bảo thủ.

Là loại người không muốn đắc tội với bất kỳ ai cả.

Thế nên việc Võ Tôn không thông báo cho Vạn Thần Thiên Sơn từ sớm rằng bản thân y có một đối thủ kinh khủng như thế thì chắc chắn sẽ khiến rất nhiều người có ý kiến trái chiều.

“Trở về ta sẽ nói cho Hội Trưởng Lão.”

Vị Pháp trưởng lão của Vạn Thần Thiên Sơn lên tiếng một cách đạm bạc, không cần biết là vì lý do gì, tên Võ Tôn này đã có một địch nhân như thế mà không báo là sai.

Trên hư không.

“Trường Sinh Quyết, Vạn Vật Trường Sinh!”

Võ Tôn đang bị Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc khốn nhiễu nên hắn

gầm lên một tiếng đầy nổi giận.

Đây chính là Đạo Pháp át chủ bài của hắn, cũng chính là chiêu thức hắn lĩnh ngộ từ Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc.

Thiên phú của Võ Tôn không thể không nói là cực kỳ cường đại, hơn nữa bản thân hắn hiện tại lại còn là một cường giả Thiên Tôn, một tồn tại có địa vị cao trên Tiên Vực.

Thế nên Đạo Pháp này được Võ Tôn phát huy một cách hoàn toàn, uy lực của nó cực kỳ cường đại, cường đại tới mức khiến cho hư không quanh Võ Tôn dần dần xuất hiện vết nứt.

“Phá cho ta!”

Võ Tôn rống to ra xung quanh, hắn muốn đánh cho tên Đạo Tử Cổ Tộc đang trốn xung quanh đây xuất hiện.

“Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc quả nhiên khá mạnh.”

Tần Cửu Cả đứng ở một nơi hư không mà Võ Tôn không thể tìm thấy được rồi từ từ lên tiếng, ánh mắt của y bình tĩnh, không chút lo lắng nào.

Tên Khí Vận Chi Tử Võ Tôn này không chỉ có tu vi Thiên Tôn Cảnh để lĩnh ngộ được Đại Đạo Pháp Tắc, thậm chí hắn còn lĩnh ngộ được một Đại Đạo Pháp Tắc cường đại như thế này nữa.

Nếu đối thủ của hắn không phải là một tồn tại như Tần Cửu Ca thì chắc chắn hắn sẽ không thảm như bây giờ, tương lai của hắn cực kỳ sáng lạn.

Khi Đạo Pháp này bạo phát hoàn toàn thì tất cả mọi người đứng xung quanh Đại Điện đều cảm thán liên tục, đại bộ phận đều là cảm thán sự cường đại của Võ Tôn.

Đây chính là một cường giả Thiên Tôn, là một trong những căn cơ của bất kỳ Đạo Thống nào.

Khi Võ Tôn thể hiện ra năng lực cường đại như thế thì có rất nhiều người cảm thấy hiếu kỳ, không biết tên đối thủ bí ẩn có thể đánh cho Võ Tôn chật vật như thế này là ai.

Tần Cửu Ca nhìn Võ Tôn đang lộ ra vẻ mặt dữ tợn thì chỉ cười nhạt một cái, chơi đùa những tên Khí Vận Chi Tử như thế này thật sự là quá thú vị.

“Có lẽ còn có thể thú vị hơn nữa!”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca khi này liếc sang Pháp trưởng lão cùng với những tên đệ tử Vạn Thần Thiên Sơn đang nhìn kia.

Từ sau khi hắn trở thành một cường giả Thiên Tôn thì hư không đã không còn ngăn cách âm thanh nữa.

Dù đứng ở xa và trong hư không thì hắn vẫn có thể dễ dàng nghe được đối thoại giữa hai người dưới kia.

“Đạo Thống bị diệt, hôn thê chưa cưới bị khi nhục, nếu như hắn còn bị chúng bạn xa lánh thì tốt quá.”

Hai mắt của Tần Cửu Ca nheo lại, lúc này hắn không còn giấu mình trong hư không nữa mà từ từ bước ra ngoài.

Dù sao sớm muộn gì hắn cũng sẽ hiện thân gặp mà Võ Tôn mà thôi.

Võ Tôn nhìn thiếu niên áo trắng anh tuấn trước mắt với vẻ mặt tái nhợt, y như có thể thấy được vẻ trào phúng trong ánh mắt của Tần Cửu Ca.

Mặc dù Tần Cửu Ca hoàn toàn không có vẻ hay suy nghĩ gì trào phúng Võ Tôn cả.

“Ngươi là Đạo Tử của một Cổ Tộc lớn, cả hai chúng ta không oán không cừu, sao ngươi lại đối xử với ta như thế?”

Võ Tôn nói ra nghi hoặc lớn nhất của mình, mặc dù trên con đường thành công của hắn thì hắn đã đắc tội với không ít người, thậm chí có một vài người thuộc các Cổ Tộc Đạo Thống cổ lõa.

Nhưng trong trí nhớ của Võ Tôn thì hắn hoàn toàn chưa đắc tội vị thiếu niên áo trắng này.

“Vì cái gì?”

Võ Tôn nói với Tần Cửu Ca một cách tức giận, hắn không phải là người ngu, những thiên tài yêu nghiệt có bối cảnh cứng rắn như Tần Cửu Ca chưa bao giờ là đối tượng hắn sẽ đi đắc tội cả.

Nếu như bắt buộc phải đắc tội thì Võ Tôn cũng sẽ chọn cách thông minh hơn.

“Bởi vì Cổ Nguyệt Nhi rất tốt.”

Thần sắc của Tần Cửu Ca nhìn Võ Tôn vô cùng kỳ quái.

Vừa rồi Tần Cửu Ca đã thử sử dụng chiêu thức Tuế Nguyệt Như Toa mà hắn đã lĩnh ngộ trong Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc lên người của Võ Tôn, xem ra hiệu quả cũng không tệ.

Ban đầu tóc của Võ Tôn còn đen nhánh, hiện tại đã chấm điểm một xíu tóc trắng.

Mặc dù rất ít nhưng mà vẫn tồn tại.

Chương 376: Chưa phải chiêu thức hoàn thiện

Chương 376: Chưa phải chiêu thức hoàn thiện

“Lực lượng của Thời Gian Pháp Tắc thật sự cường đại.”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong lòng, đòn vừa rồi của Tần Cửu Ca cũng chưa phải là chiêu thức hoàn thiện.

Tuy thế nó đã tạo thành ảnh hưởng không nhỏ đến với Võ Tôn.

Ngươi nghĩ nó chỉ khiến cho tóc đen của Võ Tôn trở thành tóc trắng sao? Không, nó đang hao mòn thọ nguyên của Võ Tôn một cách từ từ.

“Có ý gì?”

Trong mắt của Võ Tôn hiện lên một tia không hiểu, rất tốt là sao?

Nhưng cho dù như thế Võ Tôn vẫn cảm nhận được đó không phải là ý tốt lành gì.

Võ Tôn vẫn rất thông tuệ, một lát sau hắn đã hiểu đại khái nghĩa của câu nói đó.

Điều này đủ khiến cho Võ Tôn tức giận phi thường.

“Đủ rồi.”

Một âm thanh vang lên bên tai Võ Tôn, điều này khiến ánh mắt hắn hơi nheo lại.

Đây là âm thanh của vị trưởng lão Vạn Thần Thiên Sơn phái đi cùng bọn hắn.

Hiện tại thần thái của vị Pháp trưởng lão kia vô cùng uy nghiêm.

Pháp trưởng lão chỉ cần nhìn thôi là có thể đoán được bối cảnh của vị công tử đang đánh nhau với Võ Tôn có bối cảnh không nhỏ.

“Xin hỏi vị Thiên Tôn này đến từ đâu?”

Ánh mắt của Pháp trưởng lão nhìn Tần Cửu Ca vô cùng bình tĩnh.

Câu hỏi đến từ đâu này của y có ý nghĩa muốn hỏi xuất xứ của Tần Cửu Ca là gì, đến từ đạo thống hay Cổ Tộc nào.

Nếu như đó không phải là một đạo thống hay thế lực gì đó to lớn thì Vạn Thần Thiên Sơn nhất định sẽ trợ giúp Võ Tôn diệt đi địch nhân này.

Dù sao Võ Tôn cũng là một trong những người có bối cảnh khá to lớn tại Vạn Thần Thiên Sơn này mà.

Nếu lĩnh ngộ pháp tắc Thiên Tôn phía sau Thời Gian đại đạo này có rất nhiều cường đại đạo thống, Pháp trưởng lão sẽ chuẩn bị hòa giải quan hệ của hắn và Võ Tôn trong lúc đó.

Dù sao trong mắt Pháp trưởng lão vẫn là dĩ hòa vi quý.

Có điều ở trong lòng Pháp trưởng lão, đạo thống của vị Thiên Tôn sở hữu Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc này hẳn không phải quá đặc biệt.

Bởi vì dựa vào thân phận bình thường trước đây của Võ Tôn thì hoàn toàn không tiếp xúc đến loại tầng lớp này của bọn họ.

“Tần tộc.”

Tần Cửu Ca nhìn Pháp trưởng lão chân đạp hư không của Vạn Thần Thiên Sơn thản nhiên nói.

Thiên Tôn chi cảnh Thiên Châu không biết có biết đến Tần Tộc Thần Châu hay không, dù sao Thần Châu cách nơi này thật sự là quá xa.

Không nghĩ Thiên Châu gần như vậy, hơn nữa Thiên Tôn cũng không phải nhân vật đầu sỏ sẽ chủ động đi tìm hiểu ngoại giới.

“Tần tộc.”

Vị Pháp trưởng lão này ngoài miệng nhẹ giọng nói, biểu tình có chút nghi hoặc, xem bộ dáng là đang nhớ lại ở Thiên Châu có thế lực nào mang họ Tần hay không?

Nhưng trong đầu vị Pháp trưởng lão này cấp tốc vận chuyển, hắn vẫn không thể tìm được đạo thống họ Tần cường đại trong Thiên Châu.

“Chẳng lẽ là gia tộc lánh đời?”

Trong lòng Pháp trưởng lão hơi nghĩ đến, cổ tộc đạo thống cường đại trong Thiên Châu vẫn còn một ít.

Tuy rằng chưa bì được với Vạn Thần Thiên Sơn của bọn họ, nhưng mà cũng có thể khiến cho Vạn Thần Thiên Sơn bọn họ coi trọng.

Dù sao một cổ tộc đạo thống lánh đời khẳng định phải có đủ thực lực để lánh đời.

Nếu không có thực lực cường đại để chống đỡ bên trong, gia tộc lánh đời cũng chỉ là một chuyện cười.

Nhưng cho dù là gia tộc lánh đời ở Thiên Châu khẳng định cũng sẽ có một chút tiếng gió truyền ra.

Pháp trưởng lão vẫn biết không ít gia tộc ẩn thế ở Thiên Châu hoặc ở lân cận Thiên Châu.

Nhưng hắn nghĩ tới nghĩ lui trong đầu vẫn không có thế lực cổ xưa lấy Tần làm họ.

Bỗng nhiên.

Vẻ mặt vị Pháp trưởng lão Vạn Thần thiên sơn này lóe lên một tia chấn kinh, hắn vừa tới Thiên Châu, thời gian trước cũng vẫn luôn ở trong Vạn Thần Thiên Sơn tu hành.

Nhưng cũng không đại biểu hắn chưa từng nghe một vài chuyện.

“Không có khả năng, vị nhân vật kia theo đồn đại vẫn là Nhân Hoàng.”

Vẻ mặt Pháp trưởng lão nặng nề, hắn chỉ nghe nói vị kia hiện tại vẫn chỉ là một người bước vào Nhân Hoàng cảnh, còn không biết rõ vị kia đã đạt đến Thiên Tôn cảnh.

Cuối cùng bên trong Đế Phần phát sinh chuyện gì vẫn không lưu truyền phổ biến ở ngoại giới.

Pháp trưởng lão không biết rõ cũng rất bình thường, bên trong đoạn thời gian kia, Pháp trưởng lão cũng không chủ động đi tìm hiểu chuyện phát sinh ở bên ngoài.

“Là Tần Tộc ở Thần Châu sao?”

Ngữ khí vị Pháp trưởng lão Vạn Thần Thiên Sơn có chút nặng nề nhìn nam tử áo trắng trong hư không nói.

Đối phương cũng là một Thiên Tôn cảnh, cho nên hắn không cảm giác được tuổi thật của đối phương, không cách nào thông qua nhìn

tuổi tác để phán đoán vị này.

Vị Tần Đạo Tử Thần Châu được đồn đại kia có số tuổi đặc biệt nhỏ.

Tối thiểu đối với hắn mà nói, vị Tần Đạo Tử Thần Châu kia vẫn là trẻ con chưa lớn.

Tần Cửu Ca cười một tiếng, trưởng lão Vạn Thần Thiên Sơn này thật sự có ý tứ.

Tuy Tần Cửu Ca không nói chuyện, nhưng vẻ mặt Pháp Chính ở cách Tần Cửu Ca không xa càng ngày càng có chút trầm mặc.

Trong lòng Pháp Chính càng nghĩ càng cảm thấy nam tử mặc áo trắng này thật sự có khả năng là Thần Châu Tần.

“Võ Tôn, ngươi về trước đi.”

Chương 377: Vị Tần kia ở Thần Châu

Chương 377: Vị Tần kia ở Thần Châu

Vị trưởng lão Pháp Chính của Vạn Thần Thiên Sơn này trầm mặc một hồi, con mắt nhìn Võ Tôn, lớn tiếng nói.

Võ Tôn đang đi tới nghe lời Pháp Thiên Tôn của mình nói, mắt híp lại.

Xem ra Pháp trưởng lão này sẽ không bởi vì mình mà đắc tội vị Cổ tộc Đạo Tử này.

Lúc này bàn tay Võ Tôn hơi siết chặt, vẻ mặt có chút giận dữ.

Trong lòng của hắn tràn đầy không cam lòng, lúc đầu cho là bây giờ phía sau mình có đạo thống Vạn Thần Thiên Sơn khổng lồ như vậy, không nói không sợ Cổ tộc Đạo Tử này.

Vậy cũng có thể cho mình một ít che chở.

Nhưng hiện tại dạng này không phải suy nghĩ dạng kia trong lòng Võ Tôn.

“Võ Tôn, ngươi còn không mau nói rõ ràng.”

Lúc này Thần Quân lớn tiếng giận dữ nói với Võ Tôn.

Hắn phải thừa lần cơ hội này để Võ Tôn mất mặt trước vị Pháp trưởng lão trước mặt.

Như vậy đối với tương lai hắn tranh đoạt Thần Tử Vạn Thần Thiên Sơn sẽ càng có thêm lực, chỉ cần hắn lợi dụng biểu hiện lần này của Võ Tôn, lại thêm Võ Tôn mới vào Vạn Thần Thiên sơn đã mâu thuẫn cùng một tên Thiên Tôn nhìn lai lịch bất phàm.

Kéo Võ Tôn xuống vẫn có khả năng rất lớn.

Thần Quân rất cẩn thận quan sát được trong ánh mắt Võ Tôn toát ra bất mãn, lúc này không làm ra chuyện thì lúc nào làm?

Võ Tôn nhìn tình huống này, vẻ mặt áp lực, có điều hắn vẫn rất nhanh đến bên người vị Pháp trưởng lão này.

“Là vị Tần kia ở Thần Châu sao?”

Trong ánh mắt Pháp trưởng lão hiện lên một chút hàn quang với Võ Tôn, nói.

Nếu thật sự là Thần Châu Tần, vậy Võ Tôn này thật sự chọc phải phiền toái không nhỏ cho Vạn Thần Thiên Sơn.

Tin tức này nếu để cho hội trưởng lão của Vạn Thần Thiên Sơn biết, dù cho phía sau Võ Tôn này có một sư tôn Thần Linh cũng sẽ có trừng phạt không nhỏ.

Trừ phi là vị kia của Vạn Thần Thiên Sơn đi ra bảo vệ Võ Tôn, như thế Võ Tôn mới không có ảnh hưởng quá lớn.

Võ Tôn hờ hững, kỳ thật hắn cũng không rõ ràng lắm nam tử áo trắng một mực nhục nhã hắn cụ thể là người Cổ Tộc nào.

Sư tôn của hắn Linh Thiên Thần Linh đối với chuyện này cực kỳ kiêng kỵ.

Cho nên hắn cũng không nói quá rõ ràng.

Chỉ nói cho hắn nam tử mặc áo trắng này có lai lịch rất lớn, lớn đến trình độ nào đó, ngay cả sư tôn Thần Linh của hắn hiện tại cũng không nói với hắn..

“Ngươi có biết ngươi chọc phải phiền phức lớn cho Vạn Thần Thiên Sơn chúng ta hay không?”

Trong mắt Pháp trưởng lão có lửa giận, bây giờ nghĩ lại thật sự chính là vị Tần kia ở Thần Châu.

Lúc đầu Pháp trưởng lão nhìn Võ Tôn khó chịu, bây giờ thấy loại tình huống này càng khó chịu.

“Sẽ để sư tôn ngươi xử trí.”

Ngược lại ánh mắt vị Pháp Chính trưởng lão Vạn Thần Thiên Sơn này mang theo nhu hòa nhìn Tần Cửu Ca đứng trong hư không.

“Đạo Tử sao không tới Vạn Thần Thiên Sơn ta ngồi một chút.”

Dáng vẻ vị Pháp Chính trưởng lão này mang theo ý thân thiện nói với Tần Cửu Ca.

Tuy Vạn Thần Thiên Sơn bọn họ cũng là đạo thống cực kỳ cổ xưa, nhưng mà cùng Thần Châu Tần có chênh lệch rất lớn.

Có điều Vạn Thần Thiên Sơn bọ họ kiêng kị thì kiêng kị, nhưng vị Pháp trưởng lão này cũng không có bộ dáng biểu hiện thấp kém với Tần Cửu Ca.

“Pháp trưởng lão làm như vậy không tốt.”

Ánh mắt Võ Tôn rất bình tĩnh nói với Pháp Chính.

Hắn vừa rồi còn chiến đấu với Đạo Tử Cổ tộc này, hiện tại đạo thống chuyển tay sau lưng hắn liền muốn tiếp người khác đi.

Đây là trắng trợn đánh vào mặt hắn.

Còn muốn đánh bịch bịch.

“Nếu Pháp trưởng lão khăng khăng làm như vậy, Võ Tôn cũng chỉ có thể rút khỏi Vạn Thần Thiên Sơn.”

Thời điểm Võ Tôn nói xong câu đó, vẻ mặt Pháp trưởng lão hơi căng thẳng, xem ra thù hận của Võ Tôn và có khả năng cực lớn là Đạo Tử Tần tộc tới từ Thần Châu này còn không nhỏ.

Nếu không sao Võ Tôn lại nói lời như vậy.

Có điều đây không phải tìm khó xử cho hắn sao?

“Võ Tôn ngươi cần phải biết, đây chính là đại nghịch bất đạo.”

Trong ánh mắt vị Pháp trưởng lão Vạn Thần Thiên sơn này rõ ràng toát ra bất mãn với Võ Tôn.

Hắn phải đứng trên lập trường đạo thống suy tính rõ ràng vấn đề phải trái.

Những quái vật khổng lồ như bọn hắn khó mà dễ dàng gây chiến

Lúc này Võ Tôn không đáp lời Pháp trưởng lão, mà là mắt vẫn đang ngó chừng vị nam tử có khuôn mặt tuấn lãng ở xa kia.

Võ Tôn biết lai lịch của người này cực lớn, nhưng mà không nghĩ tới ngay cả Thiên Tôn trưởng lão hằng cổ đạo thống của Vạn Thần Thiên Sơn lại nhìn thấy hắn cũng sẽ trở nên thận trọng.

“Pháp trưởng lão, người này và ta có mối thù to lớn, hi vọng Pháp trưởng lão có thể giúp ta một tay.”

Ngữ khí của Võ Tôn lúc này có chút nặng nề nhìn Pháp Chính trưởng lão nói.

Một mình hắn xem ra đánh không được với Đạo Tử Cổ Tộc này, tuy trong lòng hắn cũng không muốn thừa nhận.

Nhưng vừa rồi hắn và Cổ tộc Đạo Tử này giao thủ trong bóng tối kết quả cũng hiểu rõ.

Thực lực Cổ tộc Thiên tôn này ở trên hắn.

“Trở về Thiên Sơn rồi nói, còn nữa, Vạn Thần Thiên Sơn cũng không nhất định muốn ngươi.”

Chương 378: Nguyệt nhi hận ngươi

Chương 378: Nguyệt nhi hận ngươi

Con mắt Pháp Chính trưởng lão yên lặng nhìn Võ Tôn nói, tuy thực lực thiên phú của Võ Tôn đều rất không tệ, cho dù đặt ở trong đông đảo yêu nghiệt của Vạn Thần Thiên Sơn cũng thế, nhưng mà truyền thừa xa xưa của Vạn Thần Thiên Sơn cũng không nhất định phải truyền cho tên Võ Tôn này.

Nghe được lời Pháp trưởng lão, Võ Tôn đè nén tâm tình, hắn không

ngốc, hiện tại Vạn Thần Thiên Sơn đối với hắn là một bối cảnh to lớn.

Hắn cũng không thể bởi vì chuyện hiện tại mà vứt bỏ bối cảnh này.

Hắn ở trong Vạn Thần Thiên Sơn là bởi vì nguyên nhân sư tôn Thần Linh của hắn và vị lão tổ viễn cổ kia có địa vị rất cao.

Cho nên hắn mới nói với vị Pháp trưởng lão cũng là muốn thăm dò địa vị của mình ở Vạn Thần Thiên Sơn.

Như vậy về sau hắn làm chuyện gì cũng sẽ đúng mực.

Hiện tại trong lòng Võ Tôn đã biết địa vị của mình trong mắt những bộ phận cao tầng ở Vạn Thần Thiên Sơn.

Lòng Võ Tôn cười lạnh, xem ra người ngoài thì vẫn sẽ là người ngoài.

Nếu hiện tại đứng trước mắt hắn là vị yêu nghiệt Chí Tôn sinh ra lớn lên ở nơi Vạn Thần Thiên Sơn này, kết quả khẳng định là không giống vậy.

“Xem ra vẫn phải cướp đoạt vị trí thần tử ở trong Vạn Thần Thiên Sơn trước, như vậy mới có thể sống yên chân chính là Vạn Thần Thiên Sơn.”

Trong lòng Võ Tôn yên lặng nghĩ đến, cho dù hiện tại sau lưng hắn có sư tôn của mình, nhưng vấn đề từ nhỏ mình không lớn lên trong Vạn Thần Thiên Sơn vẫn luôn không may.

Võ Tôn đặt quyết tâm hắn nhất định phải đoạt vị trí thần tử Vạn Thần Thiên Sơn tới tay.

Còn lúc trong lòng Võ Tôn đang nghĩ chuyện, hắn chợt nhìn thấy sắc mặt yên lặng của Cổ Nguyệt Nhi.

“Đinh, Khí Vận Nữ Chủ Cổ Nguyệt Nhi và Khí Vận Chi Tử Võ Tôn không đoàn kết, chủ nhân thu được ba vạn điểm khí vận.”

m thanh hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca nghe được hệ thống của mình, trong lòng cười khẽ một tiếng.

Dù mối quan hệ có tốt như thế nào thì đối với Tần Cửu Ca cũng bình thường mà thôi.

Dù sao trên đầu Võ Tôn vĩnh viễn mang theo một chiếc mũ xanh kể từ lần gặp Cổ Nguyệt Nhi phía sau đại điện kia.

“Cảm giác cho người khác mang nón xanh thật không tệ.”

Trong lòng Tần Cửu Ca nghĩ đến, nam nhân, trong lòng chung quy sẽ có một chút ác thú vị.

Tuy Cổ Nguyệt Nhi từ trong đại điện đi ra, cũng không có giống như Võ Tôn nghĩ trực tiếp chạy đến bên cạnh hắn, sau đó lộ ra thân thiết thường ngày nhìn hắn, gọi hắn Võ Tôn ca ca.

Mà là con mắt yên lặng, trên mặt không chút biểu tình.

Hiện tại sau khi Võ Tôn tỉnh táo lại, trong lòng thầm nghĩ không ổn.

Lần này hắn thật sự làm tổn thương Cổ Nguyệt Nhi không nhỏ.

Nhưng mà hắn vừa nghĩ đến trên đầu mình mang theo một cái mũ màu xanh, trong lòng Võ Tôn bất tri bất giác bùng nổ.

“Công tử có hứng thú đi Vạn Thần Thiên Sơn ngồi một chút không?”

Pháp Chính trưởng lão mỉm cười nói với Tần Cửu Ca, hiện tại bọn họ muốn hiểu rõ tình huống.

“Phía dưới này đi.”

Mắt Tần Cửu Ca nhìn Võ Tôn và Cổ Nguyệt Nhi, mục đích chuyến này của hắn đã đạt được.

Tiếp đó liền chờ là có thể từ từ ép chết tên Võ Tôn này.

Thần Linh và tổ sư gia Đạo Võ Thiên Cung phía sau Võ Tôn vẫn còn là vấn đề tương đối.

“Ha ha ha.”

Khóe miệng Tần Cửu Ca cười lớn một tiếng, phá vỡ hư không mà đi, chỉ có điều trước khi hắn đi, truyền âm nói cho Võ Tôn.

“Còn thật nhuận.”

Lời Tần Cửu Ca nói cũng không mịt mờ, do Pháp Chính Thiên Tôn đứng ở bên người Võ Tôn cũng có thể nghe được.

Có điều Pháp Chính cũng không hiểu rõ từ cực kỳ nhuận này có ý tứ

gì.

Nhưng trong lòng Võ Tôn thì rất rõ ràng lời Tần Cửu Ca vừa truyền cho hắn có ý gì.

Cho nên Võ Tôn vừa mới bình tĩnh tâm tình một chút, trong lòng lại lần nữa lửa giận ngút trời.

.....

Một chỗ trên hư không.

“Khí vận của Võ Tôn hẳn là còn không sai biệt lắm.”

Tần Cửu Ca nhẹ giọng nói, khí vận của Võ Tôn trong mắt hắn đã là đến giới hạn để bị chém giết.

“Sắp rồi, thu hoạch một lần còn thiếu không nhiều lắm.”

Lúc này Tần Cửu Ca cũng không đi thật, mà ở chỗ tối nhìn khí vận chi nữ Cổ Nguyệt Nhi một chút, lúc này trong lòng Cổ Nguyệt Nhi có cảm giác mê mang với thanh mai trúc mã Võ Tôn cùng nhau lớn lên từ nhỏ.

Quả nhiên, sau khi Tần Cửu Ca đi, Võ Tôn đè xuống tạp niệm trong lòng mình, vẻ mặt thân thiện chuẩn bị đi đến bên người Cổ Nguyệt Nhi.

Nhưng mà Cổ Nguyệt Nhi cũng không để ý tới Võ Tôn, một thân một mình về tới đại điện của mình.

Lúc vừa đi, vành mắt Cổ Nguyệt Nhi phiếm hồng, nước mắt trong mắt như sắp rơi ra.

“Nguyệt Nhi, ta….”

Võ Tôn hướng về phía Cổ Nguyệt Nhi lớn tiếng hô, nhìn thấy thanh mai trúc mã của mình như thế này, trong lòng Võ Tôn cũng rất khó chịu.

“Võ Tôn ca ca, Nguyệt Nhi hận ngươi.”

Cổ Nguyệt Nhi vừa khóc vừa nói với Võ Tôn, lời Võ Tôn vừa nói hiện tại vẫn luôn vang vọng bên tai nàng.

Trong lòng Cổ Nguyệt Nhi đã hạ quyết định, muốn trở về trong Cổ Tiên Giáo bế quan, khoảng thời gian này không muốn tiếp tục nhìn

thấy Võ Tôn ca ca.

Nàng vốn thích quấn bên người Võ Tôn ca ca nhất, nhưng bây giờ lại không muốn ở bên cạnh hắn, ít nhất là mười năm tương lai.

Bởi vì lần này Võ Tôn ca ca tổn thương nàng thật sự quá lớn.

“Một tay châm ngòi ly gián chơi rất tuyệt nha.”

Tần Cửu Ca ở sâu trong chỗ tối nhìn một màn dưới đất này, khóe miệng cười khẽ nói.

Tư vị chính tay phá vỡ một đôi thanh mai trúc mã vẫn rất không tệ.

Trong đại điện phong vị cổ xưa.

Cổ Nguyệt Nhi nhào vào trên giường của mình nhỏ giọng khóc, nàng rõ ràng chuyện gì cũng suy nghĩ vây quanh Võ Tôn ca ca, bản thân lúc trước mặc kệ tình huống thế nào cũng đều cực kỳ tin tưởng Võ Tôn ca ca.

Nhưng Võ Tôn ca ca lại không thể tin tưởng nàng một lần.

Càng nghĩ trong lòng Cổ Nguyệt Nhi càng thấy cực kỳ bi ai.

Tần Cửu Ca đang âm thầm quan sát Khí Vận Nữ Chủ Cổ Nguyệt Nhi sau khi rời đi một chút, xem ra vết nứt giữa Cổ Nguyệt Nhi và Khí Vận Chi Tử Võ Tôn không có khả năng loại bỏ.

Chương 379: Lại là ngươi

Chương 379: Lại là ngươi

Mà lúc này ở một nơi trong Thiên Châu.

Lúc đầu Vương Đằng đang tìm cơ duyên bảo vật không biết rõ thế nào gặp được Loạn Không.

Thoáng một cái có thể nói là kẻ thù gặp mặt đặc biệt đỏ mắt, Loạn Không thấy tên Đạo Tử Cổ tộc kia không ở bên người Vương Đằng, trong lòng lập tức nổ lên sát cơ bốn phía.

Đạt được bộ phận truyền thừa Thần Linh nên tu vi Loạn Không tăng mạnh, tuy vẫn ở Nhân Hoàng Cảnh như trước, nhưng đã đề cao mấy tầng.

Vương Đằng gặp lại Loạn Không trong nháy mắt liền mở ra hình thức thoát thân.

Trong lòng Vương Đằng rất rõ ràng, ban đầu bản thân cũng không phải là đối thủ của Loạn Không này, hiện tại xem ra, tu vi Loạn Không lần nữa tăng cao rất nhiều, Vương Đằng hiện tại càng không thể nào là đối thủ của Loạn Không.

“Ta xem ngươi chạy trốn tới đâu.”

Vẻ mặt Loạn Không dữ tợn nhìn Vương Đằng nói, hiện tại Vương Đằng có thể nói là lên trời không có đường, xuống đất không có cửa.

Hiện tại thực lực mặt ngoài của hắn có thể nói là nghiền ép tên Vương Đằng này.

Còn không tin không thể đánh chết Vương Đằng?

“Không tốt rồi.”

Vương Đằng nhìn Loạn Không vẫn một mực đuổi theo hắn liền hét lớn trong lòng, mấy ngày nay trong lòng hắn đều là có loại cảm giác, nơi này tồn tại cơ duyên của hắn.

Cho nên Vương Đằng liền một mình tìm kiếm ở nơi này, không nghĩ tới cơ duyên gì cũng chưa tìm được, lại xui xẻo gặp được Loạn Không.

Lúc Vương Đằng khi nhìn thấy Loạn Không, trong lòng đều đang mắng mẹ, lúc nào tới không được, nhất định muốn tới lúc bên cạnh hắn không có người.

“Để mạng lại.”

Loạn Không nhìn Vương Đằng trong ánh mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, đối với nam tử liếm cẩu không phân trắng đen này, trong lòng của hắn rất thống hận, tên liếm cẩu này bị nữ nhân kia tùy tiện lợi dụng.

Lúc đầu, ở bên trong Đế Phần, Loạn Không lúc đầu còn muốn điều tiết một chút quan hệ của hắn và Vương Đằng.

Nhưng mà hiện tại không thể nào, bởi vì chí bảo quan trọng nhất trên người hắn bị đoạt đi.

Luân Hồi Đế Kính chính là đồ vật Loạn Không coi trọng nhất, nó bị đoạt đi, tình trạng phẫn nộ trong lòng Loạn Không có thể nghĩ mà biết.

Oanh, ầm ầm.

Khí vận thần tử Loạn Không hiện tại không hổ là tồn tại Nhân Hoàng Cảnh, tốc độ có thể nói là miểu sát Vương Đằng.

Cho nên Loạn Không không lâu lắm liền đuổi tới trước mặt Vương Đằng, linh khí trong tay bạo phát, lập tức đánh Vương Đằng ngã xuống đất.

“Phốc.”

Vương Đằng chịu một kích này của Loạn Không, ngã xuống đất không dậy nổi, trong miệng phun máu tươi.

Hơi thở suy yếu rất nhiều.

Trong đồng tử Vương Đằng nhìn từng bước của Loạn Không, trong lòng hơi có chút bất đắc dĩ.

Lúc đầu hắn cho là nơi này có cơ duyên của hắn, nhưng mà không nghĩ tới cũng là chỗ bị mất mạng.

Vương Đằng gặp được Loạn Không liền mở ra hình thức thoát thân trước tiên, nhưng không nghĩ tới chính là, hận ý của tên Loạn Không này đối với hắn vô cùng cường liệt.

Đang nhìn Vương Đằng sử dụng bảo vật thoát đi, Loạn Không cũng trực tiếp sử dụng bảo vật bên trong mình, ngươi trốn ta đuổi.

Cho tới bây giờ, Vương Đằng hao hết linh lực, biến thành dê đợi làm thịt.

“Tinh Nguyệt.”

“Kiếp sau làm phu thê tiếp.”

Trong lòng Vương Đằng có chút bi ai nói.

Cũng trách hắn, bị ma quỷ ám ảnh, vì cái gọi là Tạo Hóa một mình đi tới nơi này.

Có điều ngay lúc trong lòng Vương Đằng xuất hiện tình trạng bi ai.

Công kích của Loạn Không lại không đánh tới hắn, trong ánh mắt Vương Đằng có chút mê mang.

Chẳng lẽ là Loạn Không thiện ý quá độ, không chuẩn bị giết hắn?

Nhưng đây tuyệt đối là không có khả năng nha.

“Vương huynh, người này cho ngươi đánh chết, tiêu trừ mối hận trong lòng.”

Một thanh âm vang lên bên tai Vương Đằng, có vẻ rất thân thiện.

“Đạo Tử.”

Lúc Vương Đằng khi nghe đến cái thanh âm này, trong lòng lập tức kích động, không nghĩ tới mệnh Vương Đằng hắn không đến đường cùng.

Quả nhiên là mạng mình bên trong có quý nhân.

Vương Đằng ở trong lòng thầm nói, hắn từ lần kia sau khi Tần Cửu Ca dùng dược chữa trị thương thế trên người Tinh Nguyệt xong, Vương Đằng ở trong lòng quyết định Cổ tộc Đạo Tử này liền là quý nhân bên trong mạng hắn.

“Đa tạ Đạo Tử cứu giúp.”

Vương Đằng giãy dụa đứng lên, trong ánh mắt tràn đầy sát ý, hiện tại phía bên mình có Tần Đạo Tử tương trợ, còn sợ chỉ là một tên Loạn Không sao?

“Lại là ngươi.”

Vẻ mặt Loạn Không dữ tợn nhìn thiếu niên áo trắng đứng ở bên cạnh Vương Đằng rống to, không nghĩ tới vốn lập tức liền muốn đánh chết Vương Đằng lại bốc lên tên Cổ tộc Đạo Tử này.

Đã một lần rồi, lần này lại thế nữa.

Trong lòng Loạn Không đã sinh ra sát ý to lớn đối với hắn.

“Coi như không tệ.”

Tần Cửu Ca nhìn khí vận đã xuống rất nhiều của Loạn Không rồi mỉm cười trong lòng nói, hắn mới từ nơi đó của Võ Tôn trở về không mấy ngày, hắn liền cảm ứng được hai tên khí vận thần tử này lại đánh nhau.

Khiến trong lòng Tần Cửu Ca rất cao hứng, cho nên Tần Cửu Ca liền chậm rãi từ một nơi bí mật gần đó nhìn xem Vương Đằng bị Loạn Không đuổi theo đánh như thế nào, Tần Cửu Ca cũng không có ý ra tay.

Bởi vì hắn đang chờ đợi một thời cơ.

Giữa khí vận thần tử chiến đấu cũng không chỉ là chém chém giết giết, tu vi đạo pháp tranh phong mà thôi.

Còn có tranh đấu giữa khí vận nhưng không thấy được.

Khí vận tranh đấu cực kỳ mấu chốt, tuy là không nhìn thấy sờ không được, nhưng là quan trọng nhất.

Cho nên Tần Cửu Ca một mực chờ đợi.

“Vương huynh, ta đánh người này thành trọng thương, Vương huynh tới đánh chết hắn, để Vương huynh báo thù.”

Chương 380: Ngươi cũng sẽ không có kết quả tốt

Chương 380: Ngươi cũng sẽ không có kết quả tốt

Tần Cửu Ca thân thiện nhìn Vương Đằng nói, lúc này trong mắt Tần Cửu Ca hiện lên vẻ băng lãnh.

Tuy là dù cho Tần Cửu Ca chính tay giết tên khí vận thần tử Loạn Không này không có vấn đề, nhưng mà nếu để Vương Đằng đánh giết Loạn Không, khí vận giữa hai người bọn hắn sẽ cuồng mất.

Thời điểm đó Vương Đằng cũng liền có thể đồng thời diệt trừ.

Cái này gọi nhất tiễn song điêu, mua bán kiếm lời.

“Được, đa tạ Đạo Tử, đa tạ Đạo Tử.”

Trong ánh mắt Vương Đằng tràn đầy vẻ cảm kích nói với Tần Cửu Ca, tên Cổ tộc Đạo Tử này thật sự là xem hắn như bằng hữu nha.

Còn để hắn chính tay giải quyết đi kẻ thù của mình Loạn Không, đối với hắn thật sự là quá tốt rồi.

Vương Đằng cũng không suy nghĩ nhiều, cuối cùng chính hắn lại không biết trên người hắn có loại vật khí vận này.

Cũng không biết hậu quả sinh ra sau khi hắn giết Loạn Không.

“Không thể, các ngươi không thể giết ta, sau lưng của ta có Thanh Loan cổ quốc.”

Loạn Không mới vừa rồi bị đại đạo pháp tắc của Tần Cửu Ca gây thương tích, hoảng sợ nói với Vương Đằng.

Hắn hiện tại không có cách nào, Cổ tộc Đạo Tử này hiện tại là Thiên Tôn cảnh, không chế một người ở Nhân Hoàng cảnh như hắn quá đơn giản.

Hiện tại hắn vừa đổi vị trí với Vương Đằng.

Người vô lực hiện tại là hắn.

“Đi chết đi.”

Vương Đằng lớn tiếng giận dữ nói với Loạn Không, tên nam tử này không những thương tổn Tinh Nguyệt, hơn nữa còn muốn giết mình.

Cho nên ở trong lòng Vương Đằng, Loạn Không là phải giết.

Phù phù.

Vương Đằng hoàn toàn không hạ thủ lưu tình, trực tiếp ra tay độc ác với Loạn Không bị Tần Cửu Ca khống chế.

Mà Vương Đằng và Loạn Không đều không phát hiện là, đồ vật đặc biệt quan trọng nào đó trên người bọn hắn biến mất ngay lúc đó.

Khí vận giữa bọn hắn đồng thời điên cuồng hạ xuống.

“Phốc.”

Loạn Không không cam lòng cặp mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm Vương Đằng, hắn không nghĩ tới lúc đầu sau khi bản thân đoạt xá muốn làm ra một sự nghiệp lẫy lừng trong Tiên Vực, nhưng còn chưa phát triển đến cảnh giới kiếp trước của hắn thì hắn đã không còn.

“Ngươi cũng sẽ không có kết quả gì tốt.”

Loạn Không nhìn Vương Đằng có chút dữ tợn cười một tiếng, bên cạnh tên Vương Đằng này có một nữ nhân vẫn muốn hại hắn.

Hơn nữa Vương Đằng vẫn tin tưởng nữ tử kia như vậy.

Cho nên Loạn Không có thể khẳng định tương lai Vương Đằng không có kết quả gì tốt.

Nói xong một câu phía sau kia, mắt Loạn Không dần mờ đi.

Hoàn toàn không còn sự sống.

“Đa tạ Đạo Tử, để ta báo cái đại thù này.”

Hiện tại trong lòng Vương Đằng rất là thoải mái, tên Loạn Không này vẫn muốn giết chết hắn, nhưng mà không nghĩ tới bây giờ lại chết ở trên tay của hắn.

“Không cần khách khí.”

Tần Cửu Ca cười cười nói với Vương Đằng, hiện tại nếu có nhân vật đại năng có thể tra xét khí vận người khác ở nơi này, khẳng định có thể phát hiện lúc đầu khí vận trên người Vương Đằng đặc biệt nồng đậm thoáng cái trở nên mỏng hơn rất nhiều.

“Bởi vì ngươi cũng sắp chết.”

Trong lòng Tần Cửu Ca có chút bình tĩnh nói, khí vận trên người Vương Đằng cũng đã đến đường chém giết, là hoàn toàn có thể chém giết.

“Được, hiện tại chúng ta có thể trở về Tần Đế thành.”

Tần Cửu Ca cười nói với Vương Đằng, còn kém một chuyện cuối cùng, Vương Đằng cũng liền có thể chết cùng với Loạn Không.

“Đinh, khí vận thần tử Loạn Không đã chết, chúc mừng chủ nhân thu được mười vạn điểm khí vận.”

m thanh hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca, thanh âm này hoàn toàn chứng minh khí vận thần tử Loạn Không đã chết.

Thứ ở trên người Loạn Không Tần Cửu Ca cũng không bỏ qua, cuối cùng nghĩ đến loại khí vận thần tử mang theo bảo vật trên mình khẳng định là rất quý giá.

Cho dù đối với Tần Cửu Ca mà nói cũng không phải bảo vật gì cực kỳ tốt, nhưng mà có chút cũng là rất không tệ.

.....

“Vì sao hiện tại ta cảm giác từ nơi xa đã trôi qua cái gì.”

Ở một chỗ trong đại điện Đạo Tinh Nữ Đế nhíu mày, ngay lúc vừa rồi nàng cảm giác cỗ thân thể này của mình giống như là mất đi vật rất

quan trọng.

Nhưng mà Đạo Tinh Nữ Đế cũng không xem xét được cái gì.

“Rốt cuộc là thứ gì?”

Vẻ mặt Đạo Tinh Nữ Đế hơi có chút khó chịu nghi ngờ nói.

“Nữ Đế, một lần cuối cùng, đồ vật đoạn thời gian trước ta đưa cho ngươi ngươi phải để Vương Đằng ăn hết.”

Một thanh âm vang lên bên tai Đạo Tinh Nữ Đế, để lúc này ánh mắt Đạo Tinh Nữ Đế sáng lên, đạo thanh âm này là Cổ tộc Đạo Tử kia, nàng là hoàn toàn nghe ra.

“Cuối cùng muốn giải quyết Vương Đằng cho sao?”

Trên mặt Đạo Tinh Nữ Đế bỗng nhiên loé lên ý cười, nói thật, Vương Đằng đối với nàng vẫn rất không tệ.

Nhưng mà so sánh có khả năng bỏ đi đồ vật trong đầu mình, Đạo Tinh Nữ Đế vẫn cảm thấy phải giết chết tên Vương Đằng này tương đối tốt.

“Tuy là đáy lòng hiện tại quả thật có chút không nỡ bỏ.”

Đạo Tinh Nữ Đế nhẹ giọng nói, đáy lòng của nàng muốn giết chết Vương Đằng, có điều Đạo Tinh Nữ Đế cảm thấy nguyên nhân này là bởi vì phản ứng bản năng của cỗ thân thể này.

Cuối cùng phân hồn Tinh Nguyệt của nàng trước đây là vị hôn thê của Vương Đằng, hơn nữa nhìn bộ dáng quan hệ vẫn rất không tệ.

Cho nên Đạo Tinh Nữ Đế cũng không suy nghĩ nhiều.

“Nhanh, hi vọng hắn có thể tuân thủ hứa hẹn.”

Đạo Tinh Nữ Đế ở trong lòng ngưng trọng nói, hiện tại nàng có một chút lo lắng, cuối cùng cái đồ vật Cổ tộc Đạo Tử để trong đầu nàng tuyệt đối là rất khủng bố.

Nếu không, dựa vào lực lượng bản thể của nàng sẽ không giải trừ không được.

Chương 381: Ngươi không giữ

chữ tín

Chương 381: Ngươi không giữ chữ tín

Vương Đằng vừa mới trải qua thời khắc sinh tử vừa trở lại trong đại điện của mình liền thấy thê tử tương lai Tinh Nguyệt của mình bưng lấy một chén linh dược cho hắn.

Khiến trong lòng Vương Đằng cảm động tột cùng, trong lòng cảm thán có vợ như vậy còn cầu mong gì.

“Tinh Nguyệt, ngươi khổ cực rồi.”

Vương Đằng thân thiết nói với Đạo Tinh Nữ Đế, trong lòng của hắn lúc này cảm thấy rất thoải mái.

Thê tử của mình chuẩn bị cho hắn canh linh dược đại bổ, cái này còn không tốt sao?

Vương Đằng lúc này không thấy cái gọi là đạm mạc toát ra từ trong ánh mắt thê tử Tinh Nguyệt của hắn.

“Uống thuốc.”

Đạo Tinh Nữ Đế nhẹ giọng nói với Vương Đằng, lúc nói trên mặt vẫn mang theo nụ cười.

Nhìn Ma Chủng trong đầu Đạo Tinh Nữ Đế, Tần Cửu Ca cười lạnh.

Tràng cảnh này dường như ở kiếp trước đã xuất hiện qua.

Đều là thê tử ở nhà chuẩn bị thuốc thang cho phu quân của mình.

“Cảm ơn Tinh Nguyệt, qua một thời gian ngắn ta lập tức để trong tộc gửi thư mời cho tộc ngươi.”

Vương Đằng trực tiếp uống hết canh linh dược Đạo Tinh Nữ Đế đưa tới, lúc uống trên mặt vẫn mang theo ý cười.

Hắn là nghĩ đến dáng dấp Tinh Nguyệt mặc áo cưới đỏ gả cho hắn.

“Chuyện gì xảy ra, sao trong đầu mơ màng như thế.”

Sau khi uống xong canh linh dược Đạo Tinh Nữ Đế làm cho hắn, Vương Đằng lập tức cảm giác toàn thân mình không còn chút sức lực nào.

“Tinh Nguyệt, đây là có chuyện gì.”

Ánh mắt Vương Đằng mơ màng nhìn Đạo Tinh Nữ Đế khuôn mặt lạnh lùng nói.

Nhưng còn không chờ được Đạo Tinh Nữ Đế đáp lại, Vương Đằng cảm giác trên người mình có một cỗ ám lưu tràn ngập trong đầu của hắn.

Phù phù.

Vương Đằng đổ vào bên người Đạo Tinh Nữ Đế, khóe miệng vẫn còn mỉm cười, thoạt nhìn vừa rồi trong lòng Vương Đằng rất cao hứng.

Nhưng mà Vương Đằng không nghĩ tới lúc đầu cảm thấy thoát đại kiếp sinh tử, cho dù đến chết cũng không hiểu vì sao mình bị Tinh Nguyệt yếu hại

“Được rồi, chuyện ngươi muốn ta làm ta đã làm được, kế tiếp còn muốn ta làm thế nào.”

“Hiện tại hẳn là có thể giúp ta giải trừ vật trong đầu kia.”

Đạo Tinh Nữ Đế nói với vật kia trong đầu mình, lúc này trong lòng Đạo Tinh Nữ Đế nói không khẩn trương là không có khả năng.

Nhưng mà lúc này tiểu nhân Tần Cửu Ca trong đầu Đạo Tinh Nữ Đế cũng không nói chuyện, để Đạo Tinh Nữ Đế nhắm mắt lại.

“Ngươi sẽ không gạt ta đúng không.”

Lúc Đạo Tinh Nữ Đế nói xong câu nói này, khí tức trên thân bạo phát ra.

“Nếu ngươi dối gạt ta, chờ bản thể bản đế tới nhất định không buông tha ngươi.”

Thần thức trong đầu Đạo Tinh Nữ Đế rung chuyển, nhìn ra được trong lòng đặc biệt phẫn nộ.

Không nghĩ tới, nàng đường đường là Nữ Đế cứ như vậy để cho người khác trêu đùa lợi dụng vô ích.

“Nói chuyện đi, tại sao không nói chuyện.”

Đạo Tinh Nữ Đế lớn tiếng hô với Ma Chủng Tần Cửu Ca gieo xuống trong đầu.

Có điều lúc Đạo Tinh Nữ Đế nói câu này, trong đầu của nàng đặc biệt đau.

“Ngươi làm gì ta?”

Đạo Tinh Nữ Đế lớn tiếng kêu ở trong đầu, hiện tại nàng đã biết rõ, nàng bị tên Cổ tộc Đạo Tử kia đùa nghịch.

Hắn chưa từng có dự định buông tha mình.

“A, a a.”

Lúc này não hải Đạo Tinh Nữ Đế tựa như muốn nổ tung, đau nhức vô cùng kịch liệt.

“Ngươi không giữ chữ tín.”

Lúc này Đạo Tinh Nữ Đế nổi giận quát trong đại điện, nhưng mà hoàn toàn không có người nào đáp lại nàng.

Ngay lúc vừa rồi Đạo Tinh Nữ Đế thành công tiêu trừ sạch một đạo chắn cuối cùng trên người mình.

Khí Vận của Khí Vận Thần Tử Vương Đằng luôn đi theo bảo vệ nàng

Lúc này trong mắt Đạo Tinh Nữ Đế tràn đầy hận ý với Tần Cửu Ca.

Nàng bị đùa giỡn.

Tất cả những thứ này đều chỉ là kế hoạch của tên Cổ tộc Đạo Tử kia.

“Ngươi muốn thế nào, nếu như ngươi muốn nghĩ khống chế lại ta, sợ là suy nghĩ nhiều rồi.”

Đạo Tinh Nữ Đế lúc này lớn tiếng nói trong đầu của nàng, tuy nàng cảm giác không giải trừ được vật này, nhưng mà cũng tự tin dựa vào bản thể nàng thực lực Đại Đế, cũng không sợ ảnh hướng lớn bao nhiêu tới bản thể

“Đa tạ Nữ Đế khoảng thời gian này tương trợ Cửu Ca, Nữ Đế có thể làm như vậy, vì sao không lưu lại giúp Cửu Ca.”

Tần Cửu Ca ở trong đầu Đạo Tinh Nữ Đế mặt mang ý cười nói với Đạo Tinh Nữ Đế, Đại Đạo Ma Chủng Tần Cửu Ca thả trong đầu Đạo Tinh Nữ Đế có thể tương liên với ý nghĩ của Tần Cửu Ca.

Cho nên lúc này Ma Chủng nói chuyện trong đầu Đạo Tinh Nữ Đế

liền là Tần Cửu Ca nói bằng chính miệng mình ở xa.

“Lại nói. . . Nữ Đế ngươi cho rằng còn có thể chạy trốn sao?”

m thanh Tần Cửu Ca lần nữa vang lên trong đầu Đạo Tinh Nữ Đế, khiến thần thức trong đầu Đạo Tinh Nữ Đế kích động không thôi.

“Quỳ xuống.”

Lời nói của Tần Cửu Ca vang lên bên tai Đạo Tinh Nữ Đế, nội tâm của Đạo Tinh Nữ Đế lúc này là một vạn điểm không muốn quỳ xuống, nhưng mà cổ thân thể này lại không nghe theo sai sử của Đạo Tinh Nữ Đế.

Tuy là thân thể vẫn đang giãy dụa, nhưng mà hiện tại thân thể của Đạo Tinh Nữ Đế cũng đã chậm rãi quỵ xuống.

Ầm đùng.

Hai đầu gối Đạo Tinh Nữ Đế lắc lư quỳ xuống, vẻ mặt vừa tức giận vừa hoảng sợ.

“Cũng không tệ lắm phải không, Nữ Đế.”

Chương 382: Xin chủ nhân thương tiếc

Chương 382: Xin chủ nhân thương tiếc

Ở xa Đạo Tinh Nữ Đế, một thân ảnh chậm rãi từ trong hư không nổi lên.

Chính là Tần Cửu Ca, Tần Cửu Ca lợi dụng xong Vương Đằng chém giết khí vận thần tử Loạn Không, trong lòng liền quyết định chú ý ngay lập tức diệt trừ Vương Đằng.

Loại sinh vật như khí vận thần tử này, muốn diệt trừ hắn phải ở lúc hắn không cường đại mới tốt

Có điều không giống với khí vận thần tử Loạn Không, Tần Cửu Ca đối thái độ Vương Đằng là lợi dụng Đại Đạo Ma Chủng khống chế lại.

Vương Đằng hiện tại đang tiếp thụ cải tạo của Đại Đạo Ma Chủng.

Cuối cùng ai bảo hắn và Vương Đằng là "bằng hữu" chứ?

"Lăn."

Mắt Đạo Tinh Nữ Đế hiện lên hàn ý, lớn tiếng quát Tần Cửu Ca lớn, lúc này trong lòng Đạo Tinh Nữ Đế đối với Tần Cửu Ca vừa là thống hận, vừa là kiêng kị.

Thống hận là vì Tần Cửu Ca không giữ chữ tín, kiêng kỵ là, vậy kia của Tần Cửu Ca ở trong đầu của mình thật đúng là bá đạo phi phàm.

Chính mình đường đường Đại Đế cũng chịu ảnh hưởng lớn như vậy.

Hắn nói quỳ liền quỳ, không có chút nào uy nghiêm nào của một vị Nữ Đế.

"Nữ Đế thân thể mềm mại vẫn là cực kỳ hấp dẫn Cửu Ca."

Tần Cửu Ca hơi nâng khuôn mặt Đạo Tinh Nữ Đế quỳ trên mặt đất lên, giống như không thấy ánh mắt Đạo Tinh Nữ Đế muốn phun trào lửa giận.

"Ngươi không tuân thủ hứa hẹn, không sợ Tần tộc phía sau ngươi bị phiền phức sao?"

Đạo Tinh Nữ Đế đè nén tâm tình nói với Tần Cửu, không nghĩ tới tên Cổ tộc Đạo Tử này thật sự là gan lớn lớn mật như thế.

Vừa rồi thần thức của Đạo Tinh Nữ Đế vẫn luôn giãy dụa trong đầu nàng, có điều nàng phát hiện cũng không có một chút tác dụng.

"Sợ nha, có điều nếu là dạng như Nữ Đế thế này, Cửu Ca tại sao phải sợ."

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng cởi quần áo trên người Đạo Tinh Nữ Đế xuống.

"Sau đó tốt nhất ở chỗ này của ta thành thật một chút, bằng không. . ."

Tần Cửu Ca cởi đai lưng bên hông Đạo Tinh Nữ Đế xuống cầm trong tay.

Tiếp theo, Tần Cửu Ca nhẹ giọng nói bên tai Đạo Tinh Nữ Đế.

"Cửu Ca thế nhưng là một nam nhi nhiệt huyết, mà Nữ Đế hiện tại là một nữ tử yếu đuối."

“Nữ Đế chọc Cửu Ca không nhịn được, chắc hẳn trong lòng Nữ Đế khẳng định sẽ biết sẽ phát sinh chút gì.”

Tần Cửu Ca vừa nói bên tai Đạo Tinh Nữ Đế vừa cởi nội y Đạo Tinh Nữ Đế xuống, làm quần áo trên người Đạo Tinh Nữ Đế tán loạn.

“Xin chủ nhân thương tiếc.”

Lúc Tần Cửu Ca khuấy động quần áo Đạo Tinh Nữ Đế, sắc mặt Đạo Tinh Nữ Đế biến hóa nói với Tần Cửu Ca.

Có điều lúc Đạo Tinh Nữ Đế mới nói xong câu đó, trong mắt của nàng tràn đầy vẻ khó tin.

Nàng làm một đời Nữ Đế làm sao có thể nói như vậy với một tên nam nhân, còn là tên nam nhân có đại thù với mình.

“Trên mình Nữ Đế rất dễ chịu, không biết rõ bên trong có phải càng dễ ngửi hơn hay không”

Tần Cửu Ca tiện tay bỏ đai lưng của Đạo Tinh Nữ Đế vào nhẫn chứa đồ của mình, khóe miệng cười nhạt nhìn Đạo Tinh Nữ Đế quỳ gối dưới chân hắn.

Tần Cửu Ca còn thật không sợ Đạo Tinh Nữ Đế trả thù, uy lực Đại Đạo Ma Chủng ai dùng người nấy biết, dù cho Đại Đạo Ma Chủng khống chế Đạo Tinh Nữ Đế không phải bản thể của nàng, nhưng mà đối với bản thể nàng cũng là có tính kìm hãm cực lớn.

“Ngươi dám khinh bạc ta?”

Mắt Đạo Tinh Nữ Đế giống như là muốn phun lửa nhìn Tần Cửu Ca, tên Tần Cửu Ca này lá gan còn thật không nhỏ, rõ ràng dám đối xử như thế với một Nữ Đế.

“Sao ngươi nói khinh bạc?”

“Đây chính là Nữ Đế ngươi vừa mới chính miệng nói với Tần Cửu Ca, muốn Cửu Ca thương tiếc ngươi.”

“Ha ha ha.”

Tần Cửu Ca nhìn Đạo Tinh Nữ Đế quần áo không đủ, trong ánh mắt tràn đầy lửa giận, nhẹ giọng cười nói.

Hắn không có nói sai.

Là Đạo Tinh Nữ Đế này vừa mới chính miệng nói với hắn.

Tần Cửu Ca gạt người làm gì?

“Ngươi vô sỉ.”

Vẻ mặt lúc này của Đạo Tinh Nữ Đế có thể nói là cực kỳ bi phẫn, người dạng này, nếu là bản thể của nàng ở nơi này, nhất định muốn chém dạng người như Tần Cửu Ca này.

“Ta vô sỉ? Cửu Ca còn có chuyện vô sỉ hơn, Nữ Đế có muốn xem thử hay không?”

Tần Cửu Ca nhẹ giọng nói bên tai Đạo Tinh Nữ Đế, lúc nói lại cởi áo khoác Đạo Tinh Nữ Đế xuống.

“Yên tâm, sẽ không làm gì ngươi.”

Mắt Tần Cửu Ca nhìn Đạo Tinh Nữ Đế bộ dáng vội vã cuống cuồng, sợ Tần Cửu Ca thừa dịp khống chế lại nàng, làm xằng làm bậy với nàng.

Tần Cửu Ca nhìn một màn, trong lòng cười nhạt, quả nhiên mặc kệ là dạng thực lực gì, nữ tử dạng tu vi gì thì đối với trong sạch thân thể mình cũng cực kỳ coi trọng.

“Tuy là ta sẽ không làm gì ngươi, nhưng mà nếu là ngươi có một chút động tĩnh không an phận, Cửu Ca ngược lại là muốn nếm thử tư vị Nữ Đế.”

Tần Cửu Ca nâng đầu Đạo Tinh Nữ Đế lên, con mắt cười nhìn chằm chằm ánh mắt Đạo Tinh Nữ Đế.

“Dáng dấp Nữ Đế cũng là không tệ, trong lòng Cửu Ca kỳ thực rất hiếu kỳ, bản thể Nữ Đế có thể cảm nhận tình huống thân thể của mình hay không?”

Mắt Tần Cửu Ca hơi híp lại nhìn Đạo Tinh Nữ Đế nói, Đạo Tinh Nữ Đế nơi này dù sao cũng là phân hồn, nhưng mà liên hệ giữa phân hồn và bản thể rất lớn.

“Cho nên nói, ta nếu là đối với ngươi có hành động lời nói gì, bản thể của ngươi có phải cũng có thể tuỳ tiện cảm nhận được hay không.”

Vẻ mặt Tần Cửu Ca có chút hiếu kỳ, nếu là như thế, nếu hắn không tham dự sinh hoạt của khí vận thần tử Vương Đằng, Vương Đằng còn không thoải mái muốn bay lên.

Cuối cùng cái này cùng một thể hai hồn không sai biệt lắm, có điều một thể hai hồn có chỗ tốt của một thể hai hồn, loại này có tuyệt diệu của loại này.

Có điều, Đạo Tinh Nữ Đế cũng không để ý tới lời Tần Cửu Ca, mà là hừ lạnh một tiếng.

Nàng mới sẽ không thừa nhận đấy là đúng.

Chương 383: Dạy bảo Nữ Đế

Chương 383: Dạy bảo Nữ Đế

Bản hồn cùng phân hồn dù sao cũng ở cùng một thể chất, dù cho phân hồn không thể ảnh hưởng gì quá lớn đối với bản thể nhưng vẫn có thể khiến cho thân thể hơi phản ứng.

Chuyện này dù sao cũng không phải là một chuyện nhỏ gì.

“Nếu như ngươi dám thừa cơ này mà làm chuyện đó với Bản Đế thì chắc chắn Bản Đế sẽ quậy long trời lở đất Tiên Cổ Tần Tộc các ngươi.”

“Dù cho là Đại Đế trong tộc ngươi có đích thân đứng ra ngăn cản thì Bản Đế chắc chắn sẽ không bỏ qua cho ngươi đâu.”

Đạo Tinh Nữ Đế hiện tại tuy quỳ dưới chân của Tần Cửu Ca nhưng nàng vẫn không quên lớn tiếng đe dọa hắn, trong từng lời nói đều mang theo một vẻ uy nghiêm không nhỏ, đây chính là khí thế của một tôn Nữ Đế.

Đạo Tinh Nữ Đế tuy quỳ nhưng nàng có thể ngước đầu lên và nói Tần Cửu Ca với vẻ mặt bình tĩnh.

Tuy vẻ ngoài bình tĩnh như vậy nhưng khí tức mà nàng đang tỏa ra xung quanh đã bán đứng nàng, không cần nghĩ cũng biết nàng đang tức giận tới mức muốn xé xác Tần Cửu Ca.

“Thú vị thật, không hổ là phân hồn của một Nữ Đế viễn cổ, tính tình thật là quật cường.”

Tần Cửu Ca từ từ cởi sạch từng kiện quần áo trên người của Đạo Tinh Nữ Đế, hiện tại nàng đã lộ ra hai bờ vai trắng nõn.

Trong mắt của Tần Cửu Ca khi nhìn về phía Đạo Tinh Nữ Đế thì tràn

đầy ý cười, Thượng Cổ Nữ Đế quả nhiên có tính tình cường liệt, thật thú vị.

“Cửu Ca thích nhất là thuần phục những nữ tử giống như Nữ Đế.”

“Thế nên ta xin ngươi yên tĩnh và an phận một chút.”

“Nữ tử càng cường liệt thì mới càng thú vị chứ.”

Tần Cửu Ca lấy quần áo của Đạo Tinh Nữ Đế đưa lên mũi để ngửi ngửi một chút rồi khẽ cười, sau đó hắn lấy Nhẫn Trữ Vật của Đạo Tinh Nữ Đế lên.

Tần Cửu Ca lấy y phục của mình ra rồi ném cho Đạo Tinh Nữ Đế, còn y phục của nàng thì hắn bỏ vào trong Nhẫn Trữ Vật của mình.

“Không còn cái khác đâu, một người ngươi mặc cái này, hai là ngươi không cần mặc y phục.”

Tần Cửu Ca chỉ vào bộ quần áo hắn vừa lấy ra rồi nói với Đạo Tinh Nữ Đế.

Một khi bắt đầu công cuộc thuần phục thì phải thuần phục tâm linh trước, nếu không thì khó mà thành công được.

“Ngươi thật sự là khinh người quá đáng.”

Đạo Tinh Nữ Đế nhìn bộ quần áo mà Tần Cửu Ca ném lên người mình mà nghiến răng liên tục, cái gì mà không được mặc đồ chứ, đồ của nàng cùng với Nhẫn Trữ Vật đã bị ngươi lấy đi hết rồi, thật là vô liêm sỉ.

Hơn nữa vừa nhìn qua thì Đạo Tinh Nữ Đế đã biết được đây là quần áo dành cho nam giới chứ không phải nữ.

Không cần nghĩ cũng biết bộ đồ này chính là của tên Đạo Tử trước mắt này.

“Muốn mặc thì mặc, không mặc thì thôi ta cũng không ép, dù sao ngươi cũng có thể dùng năng lực của mình để che giấu thân thể của ngươi, khiến cho người khác không thể nhìn xuyên được, nhưng ngươi nghĩ những tên có thực lực cao hơn phân hồn của ngươi có thể nhìn thấu được thuật che mắt đó không?”

Tần Cửu Ca vừa nói vừa cởi thứ che chắn cuối cùng trên người của Đạo Tinh Nữ Đế ra, hắn như hoàn toàn không quan tâm tới ánh mắt như muốn bốc lửa của Đạo Tinh Nữ Đế.

“Ta cho ngươi một lúc để suy nghĩ, trước tiên ta xử lý tốt tên kia cái đã.”

Tần Cửu Ca sờ lên đầu của Đạo Tinh Nữ Đế như cách hắn sờ đầu một con thú cưng, sau đó hắn dần dần đi tới bên cạnh Vương Đằng, hiện tại Tần Cửu Ca đã cảm nhận được Vương Đằng đã hoàn toàn bị Đại Đạo Chủng Ma khống chế.

Đối với Vương Đằng thì Tần Cửu Ca không có cảm giác gì cả.

Dù cho Vương Đằng đem hắn coi thành một người bạn chân chính, thậm chí đối với y thì hắn giống như một thần tượng sống, một tấm gương để noi theo, nhưng điều đó cũng không khiến cho Tần Cửu Ca buông tha cho y.

Vương Đằng nếu có trách thì chỉ có thể trách bản thân hắn quá ngu mà thôi.

“Ting, khống chế được Khí Vận Thần Tử Vương Đằng, chúc mừng chủ nhân thu được một trăm hai mươi ngàn Khí Vận Điểm.”

Khi Tần Cửu Ca đi tới bên người của Vương Đằng thì âm thanh của hệ thống cũng vang lên trong óc Tần Cửu Ca.

“Vương huynh lên đường bình an, Đạo Tinh Nữ Đế của ngươi cứ để cho ta chiếu cố là được rồi.”

Tần Cửu Ca nói với Vương Đằng bằng một giọng tiếc thương, cả hai như bằng hữu lâu ngày không gặp vậy.

Việc này khiến cho Đạo Tinh Nữ Đế đang quỳ ở kia cười lạnh không ngừng, bạn bè à?

Mặc dù nàng chiếm cứ cỗ thân thể này là không đúng nhưng linh hồn của Tinh Nguyệt đã gần như tiêu tán, nàng không còn là vị hôn thê của Vương Đằng nữa.

Nhưng nếu như nàng không chiếm cứ thân thể này của Tinh Nguyệt thì liệu Tần Cửu Ca có đùa bỡn vị hôn thê của Vương Đằng như cách hắn làm với Võ Tôn không?

Câu trả lời đã quá rõ ràng rồi.

Hiện tại bạn bè đều chơi như thế sao?

Thật sự là bạn tốt đó!

Chương 384: Yêu tà đến cực điểm

Chương 384: Yêu tà đến cực điểm

Tại Tiên Vực có một câu nói cực kỳ nổi tiếng, vợ của bạn cũng là của tôi.

Đạo Tinh Nữ Đế chỉ dám suy nghĩ trong lòng thôi thì đã cảm thấy cực kỳ đáng thương cho Vương Đằng, người thật sự xem Tần Cửu Ca là một người bạn.

Đúng là đáng thương mà, tên Vương Đằng này suốt ngày bên tai nàng lải nhải Tần Cửu Ca nghĩa bạc vân thiên, là một trong những Đạo Tử Cổ Tộc đối xử bình đẳng với mọi người.

Dù sao trước đó bất kỳ truyền nhân hay Đạo Tử của bất kỳ đạo thống thế lực nào đều kiêu ngạo tới cực độ, còn về phần những người có tính cách như Tần Cửu Ca biểu diễn cho Vương Đằng thì lại hiếm thấy vô cùng.

“Bái kiến Ma Chủ.”

Vương Đằng khi này đột nhiên mở hai mắt ra, nhưng trong mắt hắn lúc này lại tràn đầy vẻ trắng xám.

Vương Đằng quay sang nhìn Đạo Tinh Nữ Đế với không chút mảnh vải che thân đang quỳ dưới kia mà hoàn toàn không có phản ứng gì.

Giống như nàng chỉ là một người qua đường cực kỳ bình thường vậy.

“Đây rốt cuộc là thủ đoạn gì thế?”

Đạo Tinh Nữ Đế khi hít một hơi thật sau thì cũng không thể bình tĩnh lại được, với thủ đoạn này thì tên Đạo Tử Cổ Tộc kia thật sự vô cùng kinh khủng.

Đạo Tinh Nữ Đế âm thầm hỏi bản thân một chút, với kiến thức của một vị Đại Đế Thượng Cổ như nàng thì nàng vẫn không nhận ra được thủ đoạn của Tần Cửu Ca.

“Thật sự là yêu tà đến cực điểm.”

Đạo Tinh Nữ Đế nhìn sang bộ quần áo mà Tần Cửu Ca quăng cho mình.

Trong lòng nàng đang vô cùng xoắn quýt, nếu như mặc vào thì đây là y phục của hắn, nếu như không mặc thì thậm chí nàng còn không thể làm được bất kỳ chuyện gì khác.

Quần áo được tạo nên từ tu vi trong mắt của những cường giả chân chính thì đều là không khí cả.

Thế nên Đạo Tinh Nữ Đế đã bị đưa vào thế cực kỳ bất đắc dĩ, nhưng nàng vẫn cắn răng cầm bộ quần áo mà khi nãy Tần Cửu Ca quăng xuống cho nàng lên.

Sau đó mặc vào.

Đạo Tinh Nữ Đế bỗng cảm nhận được trên người có một mùi hương của nam nhân thoang thoảng qua.

“Ta thật sự muốn bỏ phân hồn này đi quá.”

Đạo Tinh Nữ Đế nói thầm trong lòng, nếu như không phải phân hồn này có thể mang lại một chỗ tốt không nhỏ cho bản thân trong tương lai thì nàng đã vứt bỏ nó từ lâu lắm rồi.

“Thật là khó ngửi!”

“Đã suy nghĩ kỹ rồi?”

Tần Cửu Ca nhìn sang Đạo Tinh Nữ Đế đang mặc đồ của mình với vẻ mặt buồn cười, không nói cái khác, khi vị Nữ Đế này mặc đồ của nam nhân thì nàng tỏa ra một khí chất rất đặc biệt.

“Lần đầu tiên ta gặp phải người có khí chất giống thế này là ở một nữ tử ở Hạ Giới, nàng ta tên là Cơ Tiên Nguyệt.”

Tần Cửu Ca khi nhìn thấy hình ảnh Đạo Tinh Nữ Đế mặc đồ nam thì bỗng nhớ tới vị Khí Vận Nữ Chủ Cơ Tiên Nguyệt kia.

Dù sao trong kiếp sống của Tần Cửu Ca hắn chỉ gặp phải một người ưa thích nữ mặc nam trang đó chính là Cơ Tiên Nguyệt ở Hạ Giới mà thôi.

Với lại Cơ Tiên Nguyệt là vị Khí Vận Nữ Chủ đầu tiên ưa thích hắn.

“Về sau nếu có cơ hội thì xuống đó gặp mặt nàng ta một lần, nếu không thì công sức ta truyền Tiên Hoàng Đạo Pháp cho nàng không lẽ

là tốn không sao?”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong đầu, hắn đã đầu tư một chút cho vị Khí Vận Nữ Chủ đó rồi.

Mặc dù đó không đáng là gì nhưng Tần Cửu Ca không thích đầu tư lỗ vốn.

“Nữ Đế cảm thấy như thế nào?”

Tần Cửu Ca nhìn sang Đạo Tinh Nữ Đế vẫn còn quỳ trên mặt đất, tuy nhiên trên người nàng lại đang mặc quần áo của hắn rồi hỏi.

Mặc dù nhan sắc của nàng không phải là loại tuyệt sắc nhất trong những người mà Tần Cửu Ca đã từng gặp qua nhưng bất kỳ một cự đầu Đại Đế nào như Đạo Tinh Nữ Đế đều sở hữu một khí chất đặc biệt.

Một khi nữ tử xinh đẹp tới một mức độ nhất định thì khí chất mới là thứ quyết định chứ không còn là nhan sắc bình thường nữa.

“Đừng có vội mà đắc ý, chờ bản thể của ta xuống tới đây thì ngươi biết lúc đó đã muộn rồi.”

Đạo Tinh Nữ Đế vẫn nhìn Tần Cửu Ca với ánh mắt sắc lạnh rồi lên tiếng, bản thể của nàng dù sao cũng là một tồn tại Đại Đế đã từng uy chấn vạn cổ, một tiếng hiệu lệnh của nàng có thể khiến cho không ít người đi chịu chết.

“A.”

Tần Cửu Ca nhìn sang Đạo Tinh Nữ Đế hiện tại vẫn còn mạnh miệng như vậy thì nhịn không nổi mà cười một tiếng.

“Chờ bản thể của Nữ Đế buông xuống đây thì chắc hài tử giữa ta và ngươi đã lớn được một hai tuổi rồi.”

Tần Cửu Ca nhìn sang Đạo Tinh Nữ Đế rồi nói, sau khi nghe xong câu nói này thì mặt của Đạo Tinh Nữ Đế lúc đỏ lúc trắng.

Trong mắt nàng hiện đầy sát ý.

“Thế nên Nữ Đế cố mà thành thật một chút đi.”

Tần Cửu Ca đi tới bên người của Đạo Tinh Nữ Đế rồi tiếp tục cởi quần áo mà nàng vừa mặc vào ra.

“Ngươi!!”

Đạo Tinh Nữ Đế hiện tại có thể nói là lửa giận công tâm, từ trước tới nay chưa từng có ai dám nhục nhã nàng như thế này cả.

Chương 385: Thân thể trần truồng đi ra ngoài

Chương 385: Thân thể trần truồng đi ra ngoài

Nàng vừa rồi đã cố gắng nhịn xuống sự khó chịu trong người để mặc quần áo của hắn đưa, sao hắn lại có thể tiếp tục làm như thế?

Khi nàng muốn cố gắng phản kháng thì cả người nàng như mất đi toàn bộ sức lực, nàng không thể vận dụng bất kỳ lực lượng nào của bản thân để chống trả lại cả.

Nàng chỉ có thể rên rỉ trong vô lực, do không thể phản kháng được nên nàng chỉ có thể cắn răng tiếp nhận mà thôi.

Nhưng mà khi nghe xong những lời này của Tần Cửu Ca thì Đạo Tinh Nữ Đế im lặng, không nói chuyện nữa.

Nàng hiện tại thật sự sợ rằng Tần Cửu Ca dám nói dám làm, dù sao nàng bây giờ chỉ là thịt cá nằm trên thớt.

Cả đời của Đạo Tinh Nữ Đế chưa từng gặp chuyện nào như vậy cả.

Bởi vì mặc kệ là ở vào lúc nàng thiếu niên hay là khi nàng trở thành một cự đầu uy chấn toàn bộ Tiên Vực thì nàng đều là người cường đại nhất trong cùng thế hệ.

Sau lưng nàng cũng là một thế lực đạo thống cực kỳ cổ lão.

“Ngươi cái gì mà ngươi? Nữ Đế hiện tại nên nhận rõ tình hình của bản thân mình đi, nếu không thì…!”

Tần Cửu Ca tiếp tục nhìn Đạo Tinh Nữ Đế rồi nở một nụ cười tà mị, ánh mắt hắn nhìn xuống dưới rồi hai tay bắt đầu không an phận.

Tất cả những việc này đã biểu hiện ra lời tiếp theo hắn muốn nói là gì rồi.

“Nữ Đế chắc chắn không muốn mang một thân thể trần truồng để đi

ra ngoài gặp người khác đúng không?”

Tần Cửu Ca nhìn Đạo Tinh Nữ Đế đang thay đổi sắc mặt liên tục rồi lên tiếng, Tần Cửu Ca là người dám nói dám làm, Đạo Tinh Nữ Đế tinh chắc điều này.

Đối với Tần Cửu Ca thì đối phó nữ nhân cực kỳ đơn giản, chỉ cần nắm trong tay thân thể các nàng là được, các nàng mãi mãi sẽ không trốn thoát được lòng bàn tay của các ngươi.

“Xem như ngươi lợi hại đó!”

Đạo Tinh Nữ Đế trừng mắt chằm chằm vào Tần Cửu Ca, trong miệng gằn từng chữ.

Sau đó nàng tiếp tục gom lại quần áo mà Tần Cửu Ca vừa cởi trên người nàng ra sau đó mặc vào.

Dù sao hiện tại nàng hoàn toàn không sở hữu một bộ y phục nào cả, cả Nhẫn Trữ Vật cùng y phục cũ của nàng đều đã bị Tần Cửu Ca cướp hết.

…

Đối với Vương Đằng thì Tần Cửu Ca cũng không có ý kiến gì, hắn vẫn để cho y ở lại Thiên Châu một mình trưởng thành, dù sao Vương Đằng cũng được tính là ‘bằng hữu’ của hắn mà.

Đạo Tinh Nữ Đế lúc này đi theo Tần Cửu Ca không rời nửa bước, giống như đã chấp nhận số phận rồi, nàng không mở miệng nói gì Tần Cửu Ca nữa.

Nhưng mà trong lòng của Tần Cửu Ca biết rõ, vị Đạo Tinh Nữ Đế này chắc chắn đang nghĩ trong lòng cách để liên lạc với bản thể sau đó giáng lâm xuống đây.

Tuy nhiên Tần Cửu Ca không hề quan tâm gì, không nói tới việc nàng hiện tại còn lâu mới có đủ lực lượng để thức tỉnh được bản thể, dù nàng có cách để thức tỉnh bản thể sau đó kêu gọi bản thể hàng lâm tại nơi này thì Tần Cửu Ca cũng không sợ.

Vì sao à?

Bởi vì Tần Cửu Ca đã an bài một Đại Đạo Ma Chủng trong phân hồn của Đạo Tinh Nữ Đế.

Vị Đạo Tinh Nữ Đế này thật sự là không hề biết tình cảnh của nàng

thật sự nguy cấp ra sao.

Nàng nghĩ rằng bản thân là phân hồn của một vị Đại Đế thì muốn làm gì thì làm sao?

Việc này sao có thể xảy ra chứ!

Sao nàng dám chứ!

Hiện tại lý do mà Tần Cửu Ca không xuất thủ đối phó Đạo Tinh Nữ Đế chỉ là hắn muốn dẫn bản thể của nàng ra để dễ bề đối phó mà thôi.

Tần Đế Thành.

Trong một Cổ Điện, Viêm Linh Cơ đang mặc một bộ lam y nhạt màu đang nhìn một vị nữ tử sắc mặt lạnh lẽo mặc bạch y.

Bên người của nữ tử mặc bạch y kia còn có một tiểu nữ hài đang vuốt ve gấu.

Con gấu kia liên tục kêu lên ê a nha, ê a nha.

“Tiên tử thật đẹp.”

Viêm Linh Cơ che miệng cười khẽ rồi nói với nữ tử mặc bạch y ở phía đối diện.

Nàng vừa mới luyện hóa xong Chí Bảo mà Đế Chủ ban cho nàng rồi đi ra ngoài thì tình cờ gặp ngay nữ tử trước mặt này.

“Cửu Ca lại đi tìm người ở đâu về nữa rồi!”

Hư Nhược Tuyết nói thầm trong lòng với vẻ vừa tự hào vừa bất đắc dĩ, sau khi nàng bế quan đi ra ngoài thì đã biết được sự tồn tại của Viêm Linh Cơ qua Tần Ấu Nhi.

Nàng tự hào là bên người Tần Cửu Ca lúc nào cũng sẽ xuất hiện những nữ tử không chỉ có tướng mạo xuất chúng mà còn sở hữu thực lực cực kỳ cao cường.

Điều này chứng minh cho ánh mắt của nàng cực kỳ đúng.

Tuy nhiên việc nàng bất đắc dĩ lại là mỗi một khi bên người Tần Cửu Ca xuất hiện một nữ tử mới thì Hư Nhược Tuyết lại cảm thấy bối rối.

Ai bảo hiện tại tuổi tác nàng còn nhỏ, thực lực vẫn chưa trưởng thành.

Nàng chưa đủ thực lực để áp chế toàn bộ các nữ tử bên người của Tần Cửu Ca xuống.

Chương 386: Khí Vận Đạo Tử

Chương 386: Khí Vận Đạo Tử

Nhưng mà khi nhìn thấy nữ tử này thì Hư Nhược Tuyết lại cảm thấy hơi nghi ngờ.

Bởi vì nữ tử vừa nhìn như được bao phủ trong liệt diễm này lại là một cường giả Thiên Tôn Cảnh.

Mặc dù uy nghiêm của Thiên Tôn được Viêm Linh Cơ giấu rất kỹ nhưng dù sao Hư Nhược Tuyết đã gặp không ít cường giả Thiên Tôn trong tộc của nàng, nàng có thể đoán được nữ tử trước mắt này đã là một cường giả Thiên Tôn hàng thật giá thật.

Phải biết rằng hiện tại Hư Nhược Tuyết thậm chí còn chưa thể đặt chân lên Nhân Hoàng Cảnh nữ.

Mà vị nữ tử với tướng mạo nghịch thiên như thế này lại là một Thiên Tôn Cảnh rồi.

Một vị cường giả Thiên Tôn lĩnh ngộ được Đại Đạo Pháp Tắc dù đặt ở bất kỳ đâu thì đều sẽ ăn ngon mặc sướng.

Một khi đột phá lên Thiên Tôn Cảnh thì rất ít người có thể thuần phục dưới trướng người khác lắm.

“Nghe nói ngươi là tùy tùng của Cửu Ca?”

Hư Nhược Tuyết nhìn sang Viêm Linh Cơ rồi lên tiếng, có thực lực cùng với tướng mạo như thế này khiến cho nàng cảm thấy cực kỳ áp lực.

Dù sao trong lòng nàng lập chí muốn trở thành thê tử của Tần Cửu Ca, dù không thể là duy nhất nhưng nàng muốn trở thành chính thất.

Nếu như thê tử chính thống thậm chí còn không có thực lực bằng một tùy tùng nữ tính bên người phu quân mình thì thật sự là không ổn một chút nào.

“Đúng thế, chủ mẫu.”

Viêm Linh Cơ nhìn Hư Nhược Tuyết rồi trả lời với vẻ hơi cung kính, nàng liếc mắt liền có thể thấy được chắc chắn Hư Nhược Tuyết có xuất thân từ các đại tộc cực kỳ cổ lão kia.

Với lại nàng còn đang ở bên người Đế Chủ và mang thân phận hôn thê, thế nên chắc chắn nàng là nữ tử của Đạo Tử, là chủ mẫu của mình.

Mặc dù trong lòng nàng vẫn không quá công nhận nhưng mặt ngoài nàng nhất định phải thể hiện sự tôn trọng của mình ra.

Sau khi nghe xong lời cùng với thái độ của Viêm Linh Cơ thì Hư Nhược Tuyết chỉ gật đầu một cái, nàng không rõ Tần Cửu Ca lừa gạt nữ tử này ở đâu và bằng cách nào, nhưng nàng cũng không vội đưa ra ý kiến về vấn đề này.

Chỉ là trong lòng nàng hơi không hài lòng một chút mà thôi.

“Tiểu nữ tử Viêm Linh Cơ tham kiến chủ mẫu.”

Trong ánh mắt Viêm Linh Cơ phảng phất như có một tia chớp sáng lướt qua, nhẹ giọng nói với Hư Nhược Tuyết.

Trên người vị chủ mẫu này tản ra khí tức giống cửu thiên hàn băng, làm cho người ở bên cạnh nàng cảm thấy được từng cỗ từng cỗ khí tức rét lạnh.

Hoàn toàn không giống với khí tức diễm diễm hỏa diễm tản ra từ trên người nàng, nếu có người nhìn từ nới xa, sẽ cảm thấy hai nữ tử này trên người mỗi người đều có khí tức không giống nhau đứng chung một chỗ rất không hài hòa.

Một bên khói lửa bốc cháy, một bên lạnh lẽo thấu lòng người.

Thường gọi là băng hỏa trọng thiên.

Nói chung là những người có sự khác biệt hoàn toàn như vậy sẽ không bao giờ đi cùng nhau.

.....

“Đinh, phát hiện Khí Vận Đạo Tử Lục Trần.”

“Khí Vận lộ tuyến: Lão Tổ Lưu.”

“Giai đoạn tu vi hiện tại: Thái Hư Chi Cảnh (có thể khôi phục tu vi Thiên Tôn Cửu Trọng Đỉnh Phong).”

“Tuổi: Linh hồn: 28, Cơ thể: 200.000 năm.”

“Thân phận: cung chủ Vạn Cổ Ma Cung.”

Thanh âm của hệ thống vang lên bên tai Tần Cửu Ca đang phi hành đến Tần Đế thành, làm cho ánh mắt Tần Cửu Ca híp lại.

Mẹ kiếp, lúc này hắn mới giải quyết xong hai tên nam chính kia, lại có ngay một tên Khí Vận Đạo Tử, nghe thấy liền cảm nhận được Khí Vận đã vượt xa nam chính tầm thường.

“Nữ Đế, đừng làm trò vớ vẩn gì đó đấy.”

“Nếu không thì Nữ Đế muốn lộ ra chút gì đó trước mặt tất cả mọi người rồi?”

Tần Cửu Ca nhìn Đạo Tinh Nữ Đế bị mình dùng chí bảo Khổn Tiên Thằng trong tộc buộc cổ lại nói.

Khổn Tiên Thằng là do một vị Đại Cấm Kỵ cực kỳ cường đại chế tạo từ thời đại rất xa xưa.

Sau đó không biết qua bao nhiêu năm liền lưu truyền đến trên tay Tiên Cổ Tần Tộc.

Lúc trước Tần Cửu Ca cảm thấy trong tộc có bảo bối tốt như vậy, không có một tia do dự liền trói Khổn Tiên Thằng này ở trên cổ Đạo Tinh Nữ Đế.

Đạo Tinh Nữ Đế nghe thấy thì hừ lạnh một tiếng, đợi sau khi bản thể Tô Tỉnh của nàng đến Thiên Châu này, nhất định phải khiến cho Tần Cửu Ca này quỳ xuống mà cảm nhận tư vị của tù nhân này.

“Ở đó.”

Lúc này ánh mắt Tần Cửu Ca nhìn về phía xa xa.

Dưới cảm ứng của Tần Cửu Ca, Khí Vận Đạo Tử Lục Trần kia ở một bên.

…

Cùng lúc đó nằm trên một thiên sơn khổng lồ.

Xung quanh thiên sơn này có ma khí ngập trời bao phủ.

Thật sự là khủng bố đến cực điểm.

Trong một đại điện u ám, lúc này trên đại điện chủ tọa có một vị mặc dù có diện mạo bình thường, nhưng khí tức trên người lại âm u cực đoan.

“Mẹ kiếp.”

“Ta là ai?”

“Ta đang ở đâu?”

Người tản ra khí tức âm u trên đại điện chủ tọa này, vẻ mặt của thanh niên có diện mạo bình thường rất khiếp sợ, trong ánh mắt càng có vẻ không thể tưởng tượng nổi lóe lên.

Vừa rồi hắn còn ở trong quán bar cùng những “công chúa quán bar” kia vui vẻ chơi đùa, thật không ngờ mới chơi được một nửa hắn liền không biết vì sao mình lại tới nơi này.

“Đây là nơi nào?”

Chương 387: Xuyên việt

Chương 387: Xuyên việt

Trong lòng Lục Trần lúc này có nghi hoặc rất lớn, đây là diễn xuất thế hệ mới sao? Xung quanh lại còn chân thực như vậy.

Nhưng Lục Trần cẩn thận hồi tưởng lại trong đầu, không thể nhớ ra là hắn đã tham gia diễn kịch quy mô lớn gì.

Hơn nữa lúc ấy rõ ràng là hắn đang ở trong quán bar địa phương, chơi cùng với những “công chúa quán bar”.

Gần quán bar lúc đó cũng không có diễn kịch.

“Thuộc hạ bái kiến cung chủ.”

Một đạo thanh âm suýt nữa khiến Lục Trần mất giọng nói chấn động vang lên bên tai hắn.

“Đây là ai?”

Trong lòng Lục Trần vô cùng chấn động, hắn vừa rồi nhìn thấy nơi này không hề có người.

Bây giờ tại sao đột nhiên xuất hiện một người.

Sao có thể xuất hiện ra vậy?

Giờ phút này Lục Trần giống như là đã làm mới thế giới quan của mình.

“Chẳng lẽ là tiên nhân.”

Lục Trần lúc này giống như rơi vào tình cảnh nguy nan.

Những chuyện xuất hiện trước mặt hắn bây giờ hoàn toàn đã lật đổ tất cả cuộc sống bình thường của hắn, cái này hoàn toàn không khoa học.

Hoàn toàn phá vỡ chủ nghĩa duy vật mà hắn đã tin vào trong suốt cuộc đời của mình.

“Cung chủ, xin người nghĩ biện pháp.”

“Dưới Thiên Sơn có mấy Thiên Tôn Cự Đầu đang nhìn chằm chằm như hổ rình mồi, đệ tử môn nhân trong cung lúc này vô cùng lo lắng.”

Hắc y nhân quỳ trong đại điện lớn tiếng nói với Lục Trần ngồi trên chủ điện.

Lúc này bên ngoài Thiên Sơn một mảng dồn ép, ma khí ngút trời, người bình thường đã sớm bị cảnh tượng này dọa chết.

“Nếu Cung chủ vẫn không ra tay, thậm chí Vạn Cổ Ma Cung sẽ có nguy cơ bị diệt.”

Người quỳ gối trong đại điện nhìn Lục Trần nói một lần nữa.

Tình huống gì đây, chuyện gì đang xảy ra vậy?

Trong lòng Lục Trần có thể nói là hoảng sợ đến cực điểm, diễn xuất gì còn có nguy hiểm đến tính mạng.

“Không đúng, đây chắc không phải là diễn kịch.”

Trong lòng Lục Trần bình tĩnh mang theo vẻ khẩn trương nói.

Vừa rồi, ánh mắt Lục Trần quan sát bốn phía, khí tức sát phạt trong đại điện cực kỳ nặng.

Hơn nữa những cột nhà to lớn đen kịt tản ra khí tức cổ xưa hoàn toàn không thể là người của thế giới kia của hắn chế tạo ra.

Đó là phép màu.

Đột nhiên.

Trong đầu Lục Trần có rất nhiều thông tin tràn vào, làm cho mắt của Lục Trần lật ngược hết lên, may mà hắc y nhân quỳ trong đại điện lúc này cũng không ngẩng đầu, cho nên không hề phát hiện ra chỗ không đúng của cung chủ mình lúc này.

Bởi vì bình thường vị cung chủ Vạn Cổ Ma Cung này của bọn họ vẫn luôn là người hỉ nộ vô thường, đệ tử môn nhân chỉ cần chọc một chút vào vị cung chủ này của bọn họ sẽ bị giết hại thảm hại.

Cho nên bọn họ vẫn luôn cẩn thận từng li từng tí ở trước mặt cung chủ của mình.

“Ngươi đi xuống trước đi.”

Lục Trần lắc mạnh đầu mình cắn răng, cố nén chấn động trong đầu, thanh âm bình tĩnh nói với hắc y nhân quỳ trong đại điện.

“Nhưng mà….”

Ngữ khí của Tiêu Phong quỳ trong đại điện có chút chần chờ nói với cung chủ trên đại điện.

Hiện tại bên ngoài bị vây vòng trong vòng ngoài, nếu cung chủ vẫn không ra tay thì đệ tử trưởng lão của Vạn Cổ Ma Cung nhất định sẽ chết hơn phân nửa.

“Không có gì, chẳng lẽ ngươi muốn phản bác ta sao.”

Lục Trần vừa nói, không khí xung quanh đại điện giống như ngưng đọng hết cả lại.

Bây giờ trong đầu Lục Trần đã tiếp nhận rất nhiều ký ức của chủ nhân thân thể này.

Cho nên hắn biết bây giờ phải nói chuyện với cấp dưới của hắn như thế nào, nếu không bị người khác nhận ra sẽ không tốt.

“Vâng, thuộc hạ tuân mệnh.”

Lúc này Tiêu Phong rất hối hận trong lòng, vừa rồi sao hắn có thể nói ra những lời như vậy chứ?

Lần này nếu để cung chủ ghi lại trong lòng thì đời này của hắn chẳng phải là sắp xong rồi sao?

Rất nhanh, Tiêu Phong đã rời khỏi đại điện, một mình Lưu Lục Trần ở trên chủ vị đại điện trống rỗng này.

“Ta đây là xuyên việt rồi, ta xuyên qua rồi.”

Điều mà trong lòng Tiêu Phong không biết chính là, mắt vị cung chủ này của hắn lóe ra tinh quang gào thét trong lòng.

Đây chính là ông trời chiếu cố hắn đó.

Trong thế kỷ 21, hắn cũng chỉ là một thanh niên thường xuyên lên mạng, chơi game, đọc tiểu thuyết, thường được gọi là trạch nam.

Cũng được nhiều bạn học nữ gọi là kẻ thua cuộc.

Nhưng thật không ngờ, bây giờ hắn xuyên qua rồi, này thì không giống nữa rồi.

Mọi người đều biết người xuyên không là gì!

Đó là con trai của thiên mệnh, con trai của thế giới.

Ma nữ, thánh nữ, tiên nữ, thần nữ, nữ đế, yêu tinh gì đó đều sẽ vây quanh loại người này.

Thỉnh thoảng còn có người tự nguyện tới sưởi ấm giường cho hắn.

Cuộc sống này không phải là thần tiên sao?

Rất sảng khoái.

“Thời của Lục Trần ta rốt cuộc cũng sắp tới rồi.”

Lục Trần trong lòng lớn tiếng cười, ở trong thế giới kia của hắn, khoa học kỹ thuật cực kỳ phát triển, nhưng không hề có sự phát triển của võ đạo, tiên đạo huyền đạo.

Cũng là tin vào nơi vô tiên vô thần vô quỷ.

Nhưng giải trí lại phát triển rất nhanh, cũng có thể bay lên trời, nhưng phải dựa vào ngoại vật.

Và ngành công nghiệp tiểu thuyết văn học mạng cũng phát triển đến tột cùng.

Trí tưởng tượng cũng rất lớn.

Chương 388: Năm tên Thiên Tôn

Chương 388: Năm tên Thiên Tôn

Hơn nữa trong những tiểu thuyết mạng này đều có một điểm chung, chính là người xuyên không nhất định là nhân vật chính.

Mà làm nhân vật chính.

Không phải là tất cả nữ tử xinh đẹp mà hắn nhìn thấy đều sẽ thích hắn, yêu hắn, muốn ngừng mà không thể ngừng được với hắn hay sao?

Trong lòng Lục Trần lúc này đã nghĩ đến cuộc sống tốt đẹp sau này của mình.

Trong đầu Lục Trần cũng đã phác họa ra kế hoạch chi tiết đẹp đẽ cho cuộc sống sau này của hắn.

“Nhưng lúc này lại có chút khó khăn.”

Đối với việc này Lục Trần cười lạnh trong lòng, khó khăn gì có thể làm khó được nhân vật chính trời sinh như hắn.

“Mẹ kiếp, có năm tên Thiên Tôn vây giết Vạn Cổ Ma Cung ta.”

Vẻ mặt Lục Trần lúc này lại có chút hoảng hốt.

Hắn biết được từ trong trí nhớ của của thân thể mà mình chiếm cứ được này, Thiên Tôn đã đủ để thành lập đạo thống xưng bá một phương ở Thái Cổ Tiên Vực rồi.

Thiên Tôn quả là Cự Đầu Chi Cảnh không thể nói đùa.

“Không hoảng, thực lực thân thể này của ta cũng là một tôn Thiên Tôn Chi Cảnh, nhưng mà…”

Lúc này trong lòng Lục Trần trầm xuống, thực lực thân thể này của hắn là Thiên Tôn Chi Cảnh không sai, nhưng dù sao thì linh hồn khống chế thân thể này là hắn.

Hơn nữa thân thể này của hắn hình như đang bị trọng thương.

“Có chút phiền toái.”

Lục Trần thoáng có chút khẩn trương ở trong lòng, dù sao thì đây chính là trận chiến đầu tiên từ khi hắn đến dị giới.

“Nhưng chắc là cũng không quá khó khăn.”

“Nhưng vẫn phải hành sự cẩn thận, như vậy mới có tư cách làm một nhân vật chính đạt tiêu chuẩn.”

.....

Tần Đế Thành.

Lúc này Tần Cửu Ca cũng không biết tình hình của Lục Trần, tuy rằng nam chính của lão tổ Lưu Phái rất ít nhưng không phải là không có.

“Ca ca.”

Tần Ấu Vi nhìn một thiếu niên áo trắng ở phía xa xa, ánh mắt như tỏa sáng.

Rất nhanh.

Tần Ấu Vi liền ném Y Y ngốc nghếch trong ngực nàng ra phía bên cạnh.

Vốn dĩ Y Y ở trong ngực Tần Ấu Vi, lại chuẩn bị ngủ ở trong ngực nàng.

Cho nên lúc ấy Y Y không có bất kỳ phòng bị gì.

Trong nháy mắt Tần Ấu Vi ném Y Y ra ngoài, tâm trạng Y Y nứt ra.

Nó bị ném xuống đất.

Điều này chọc cho vẻ mặt của Y Y cực kỳ phẫn nộ, vừa rồi trong lòng còn cảm thấy người này không giống những người khác, thật không ngờ lại đối xử với Y Y đáng yêu như vậy.

Đầu Y Y hơi hơi bĩu môi với Tần Cửu Ca, thuyền nhỏ hữu nghị nói lật liền lật, còn có thể tin tưởng lẫn nhau nữa hay không đây.

Ném Y Y đáng yêu như vậy xuống đất, đi ôm cái tên đại xấu xa kia, hắn có cái gì tốt?

Có lông ấm không?

Ngay cả lông cũng không có, không hề đáng yêu một chút nào.

“Ca ca.”

Tần Ấu Vi vòng quanh Tần Cửu Ca nhỏ giọng nói.

“Tử muội khống.”

Đạo Tinh Nữ Đế nhìn một màn này thì trong lòng khinh thường nói.

Này vừa nhìn là biết có vấn đề.

Cho dù hiện tại không thể nói đúng bất cứ điều gì.

Nhưng trong lòng lại có thể tức giận mắng Tần Cửu Ca vô số lần.

Dù sao thì ngay tại lúc này, Đạo Tinh Nữ Đế đã mắng tất cả của Tần Cửu Ca.

“Nhưng trên người nàng lại có nhiều khí hỗn độn như vậy, nàng là tình huống gì.”

Lúc này mắt của Đạo Tinh Nữ Đế nhìn Tần Ấu Vi nói, vẻ mặt của nàng mang theo một chút nghi hoặc.

Khí Hỗn Độn nồng đậm như thế thì sao có thể ở trên người một nữ hài tử nhỏ như vậy.

Điều này là hoàn toàn không khoa học.

“Chẳng lẽ là thể chất đó.”

Đạo Tinh Nữ Đế hồi tưởng lại một chút ở trong lòng, thể chất đó ở trong lịch sử Tiên Vực đều là Tồn Tại vô cùng khủng bố.

“Vận khí của hắn tốt như vậy sao?”

Đạo Tinh Nữ Đế quả thật có chút ghen tị trong lòng, có thể chất giống như tiểu cô nương này là có thể làm đồ đệ của nàng.

Tần Ấu Vi cũng nhìn thấy Đạo Tinh Nữ Đế, trong mắt tràn đầy vẻ lạnh nhạt.

Vừa nhìn là biết chính là nô lệ của ca ca, đừng tưởng rằng nàng tuổi còn nhỏ thì không biết cái gì.

Đó là Tần Cửu Ca cho rằng như vậy, dù sao thì nói như thế nào, trước kia Tần Cửu Ca là một người sống ở Lam Tinh, cho nên ý niệm trong lòng phần nhiều vẫn lấy trước kia làm chủ.

Bởi vậy, tuy Tần Cửu Ca vẫn luôn cảm thấy Tần Ấu Vi có tâm tư khác thường gì với hắn, nhưng không hoàn toàn hiểu rõ đời sống nội tâm chân chính của Tần Ấu Vi.

Tần Ấu Vi vừa nhìn đã biết nữ tử này chắc chắn không có uy hiếp gì với nàng.

Hoàn toàn không phải là đối thủ của nàng.

Trong lòng Tần Ấu Vi coi trọng nhất có hai đối thủ, vốn dĩ chỉ có một, nhưng trong khoảng thời gian này lại có thêm một người.

Phần còn lại hoàn toàn không được Tần Ấu Vi để vào mắt.

Thứ nhất là Hư Nhược Tuyết, đây là một nữ tử cực kỳ thông minh, không chỉ có dung nhan vô địch mà còn có bối cảnh thâm hậu, càng quan trọng hơn là biết làm sao để hiểu chuyện ở bên cạnh ca ca.

Thứ hai chính là Viêm Linh Cơ cách nàng không xa, điều này tất cả là bởi vì thông qua mấy ngày nay Tần Ấu Vi đã quan sát thấy Viêm Linh Cơ này là loại nữ tử rất mị hoặc.

Không có mấy người có thể chống lại được sự hấp dẫn của nữ tử như Viêm Linh Cơ.

Điểm này đừng thấy Tần Ấu Vi nhỏ, nhưng chuyện nên hiểu thì đều hiểu, không nên hiểu cũng đã hiểu rồi.

Chương 389: Không có liêm sỉ

Chương 389: Không có liêm sỉ

“Tu luyện cũng không tệ lắm.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt sờ sờ đầu Tần Ấu Vi nói.

Thiên phú của nữ chính Tần Ấu Vi thật sự là vô cùng cường đại, tuy rằng còn chưa thể so sánh với hắn, nhưng cho dù là Trung Quốc Thiên Tư ở Tiên Cổ Tần Tộc cũng đủ để được xưng là đỉnh cao.

Không cần biết là đang ở đâu thì đều là đối tượng được bảo vệ trọng điểm.

“Ừm.”

Tần Ấu Vi khẽ gật đầu, thái độ hờ hững với người khác trong mắt bình thường biến thành thái độ dễ gần.

Hư Nhược Tuyết bên cạnh nhìn mà trợn trắng mắt một trận.

“Được rồi, trở về nghỉ ngơi đi.”

Tần Cửu Ca nhìn Viêm Linh Cơ quyến rũ và thanh thuần kết hợp nói, Thiên Tôn tự nguyện làm tùy tùng hắn như vậy, Tần Cửu Ca cũng sẽ không bạc đãi người như vậy.

Viêm Linh Cơ ném cho Tần Cửu Ca ánh mắt quyến rũ khẽ cười một tiếng rồi rời đi.

“Tiểu Ấu Vi muội cũng sẽ đi tu luyện đúng không.”

Tần Cửu Ca nhìn Tần Ấu Vi nói, mấy ngày nay hắn có chút mệt mỏi, cho nên muốn thả lỏng bản thân một phen.

Tuy rằng Tần Ấu Vi không muốn, nhưng cũng đi đến ôm lấy Y Y bị nàng ném xuống đất.

“Ê nha nha nha, ê nha nha a.”

Y Y bị Tần Ấu Vi ôm trong ngực gắt gao giãy dụa, đây là làm gì?

Một thái độ gọi là đến khua là đi với nó.

Nó có phải là một con thú nhỏ như vậy không?

Hoàn toàn không phải, tuyệt đối không phải.

Nhưng khi nhìn thấy Tần Ấu Vi lấy ra một viên đá tản ra từng trận hồng quang từ trong Nhẫn Trữ Vật thì ánh mắt Y Y dường như đã thẳng một chút.

Ngon, ngon quá.

Y Y ôm gặm lấy tảng đá lớn hơn đầu nó, ánh mắt hơi nheo lại, cười lên giống như mặt trăng cong cong.

Nhìn các nàng đều đã đi rồi, ánh mắt Tần Cửu Ca nhìn dáng người uyển chuyển của Hư Nhược Tuyết, khóe miệng mỉm cười.

Trong nháy mắt liền ném Hư Nhược Tuyết lên trên giường, sau đó trực tiếp tự mình đi vào.

“Ngươi đang làm gì vậy?”

Nhưng lúc này Đạo Tinh Nữ Đế vẫn chưa đi, nàng nhìn thấy một màn này thì trên mặt có chút hồng nhuận.

Đêm nay tâm trạng của Đạo Tinh Nữ Đế nổ tung, bởi vì Tần Cửu Ca căn bản không cho nàng ra khỏi đại điện này.

Một vài âm thanh kỳ lạ truyền vào trong tai nàng.

“Không biết liêm sỉ.”

Trong lòng Đạo Tinh Nữ Đế tức giận mắng Tần Cửu Ca một tiếng, đây hoàn toàn chính là một **.

.....

Tần Cửu Ca tiêu dao một đêm nhưng không hề quên tình hình của nam chính Lục Trần kia, sáng sớm đã bảo Thiên Tôn Tần Tộc điều tra đạo thống được gọi là Vạn Cổ Ma Cung kia.

“Đinh, tuyên bố nhiệm vụ chủ tuyến.”

“Trở thành thần tử của Thiên Đế Thần Điện.”

“Nhiệm vụ hoàn thành, đạt được trăm vạn Khí Vận Điểm.”

Khi Tần Cửu Ca vừa chuẩn bị đi tới mộ đế, thanh âm của hệ thống vang lên bên tai hắn.

“Đây là thứ gì vậy.”

Trong lòng Tần Cửu Ca lúc này có nghi hoặc không nhỏ, Thiên Đế Thần Điện này là thứ gì, còn muốn hắn trở thành thần tử của Thiên Đế Thần Điện?

“Hệ thống, Thiên Đế Thần Điện này là cái gì.”

Tần Cửu Ca cũng không biết Thiên Đế Thần Điện mà hệ thống trong đầu mình nói là cái gì, cũng không biết nó ở đâu.

Điều này có một chút khủng khiếp rồi.

Từ nhỏ Tần Cửu Ca đều sống ở trong Tiên Cổ Tần Tộc, trong Cổ Trục của Tần Tộc ghi lại rất nhiều chuyện trong Tiên Vực.

Cho nên kiến thức của Tần Cửu Ca là rất nhiều, cho dù là những Cự Đầu sống mấy chục vạn năm kia cũng chưa chắc là đã biết nhiều bằng Tần Cửu Ca, dù sao lịch sử Tiên Cổ Tần Tộc cũng cực kỳ xa xôi.

Đạo thống cổ tộc được ghi lại trong cổ quyển cũng rất nhiều, trên cơ bản chỉ cần đạo thống cổ tộc có đại danh khí thì Tiên Cổ Tần Tộc đều biết.

Tần Cửu Ca thật sự không biết gì về Thiên Đế Thần Điện mà hệ thống nói với Tần Cửu Ca lúc nãy.

Vừa nhìn là biết Thiên Đế Thần Điện này là tên của một đạo thống.

Tần Cửu Ca tỏ vẻ hắn chưa từng nghe qua cái tên đạo thống Thiên Đế Thần Điện này trong Tiên Vực.

“Đinh, Thiên Đế Thần Điện là một tòa thần điện đạo thống được truyền thừa qua rất nhiều kỷ nguyên.”

Tần Cửu Ca khẽ thở dài trong lòng, hệ thống này của mình nói cũng không khác gì so với không nói.

“Còn gì nữa không?”

Tần Cửu Ca nói với trong đầu mình hệ thống, đây mà là tin tức hữu hiệu gì?

“Đinh, chỉ biết một tia truyền thừa của Thiên Đế Thần Điện nằm ở Đạo Châu, Thiên Đế Thần Điện là cấm kỵ trong cấm kỵ, còn lại không thể dò xét được.”

Hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

“Thôi, xem ra muốn đạt được trăm vạn Khí Vận Điểm này thật đúng là cần thời gian.”

Tần Cửu Ca nhẹ giọng nói, hệ thống đã nói đây là nhiệm vụ manh mối chính, cho nên nhất định là cần một chút thời gian, vì vậy hiện giờ Tần Cửu Ca không hề vội.

“Nghe cái tên Thiên Đế Thần Điện hẳn là có liên quan đến Thiên Đế trong truyền thuyết.”

Tần Cửu Ca trong lòng âm thầm nghĩ, dù sao Thiên Đế Thần Điện cũng là lấy danh nghĩa Thiên Đế, nếu nói không có quan hệ gì với vị Thiên Đế trong truyền thuyết kia, đánh chết Tần Cửu Ca hắn cũng không tin.

“Đau đầu.”

Tần Cửu Ca hơi nói, đạo thống tràn ngập khí tức thần bí giống như vậy là làm cho người ta kiêng kỵ nhất.

“Ừ~o(*▽¯*)o.”

Một đạo thanh âm hơi mềm mại từ trong đại điện truyền tới, mang theo chút lười biếng.

“Nhược Tuyết vẫn không tốt lắm.”

Chương 390: Ngoan ngoãn, thông minh

Chương 390: Ngoan ngoãn, thông minh

Tần Cửu Ca ở trong lòng cười nhạt một tiếng nói, tuy rằng hắn và Hư Nhược Tuyết không thành hôn, theo lý mà nói thì không thể đụng vào Hư Nhược Tuyết.

Loại cổ tộc này của bọn họ cực kỳ xem trọng mấy thứ như huyết mạch của bản thân này.

Đương nhiên Tần Cửu Ca đụng rồi cũng không sao, nhưng điều này có nghĩa là tương lai Tần Cửu Ca nhất định phải cưới Hư Nhược Tuyết mới được.

Dù sao Hư Nhược Tuyết người ta cũng là một Đế Nữ của Đế Tộc, thân phận siêu phàm.

Mà Hư Không Đế Tộc lại tốt hơn Tiên Cổ Tần Tộc, nếu Tần Cửu Ca không đùa giỡn Đế Nữ của Hư Không Đế Tộc bọn họ, như vậy không tốt với bất cứ ai trong Hư Không Đế Tộc và Tiên Cổ Tần Tộc.

Nếu đùa giỡn với Đế Nữ của bọn họ, trong lòng những cao tầng của

Hư Không Đế Tộc nhất định sẽ có ý kiến.

Dù sao thì ở một mức độ nào đó Hư Không Đế Nữ cũng tượng trưng cho thể diện của Hư Không Đế Tộc bọn họ.

Nhưng nếu Hư Nhược Tuyết không phải Đế Nữ của Hư Không Đế Tộc thì cho dù Tần Cửu Ca đùa giỡn nàng một trăm lần thì cũng không ai nói gì.

Đây là vấn đề thân phận, cho dù là Tần Cửu Ca cũng phải đặc biệt chú ý.

Đêm qua Tần Cửu Ca hoạt động quá lợi hại, bây giờ vẻ mặt đều có chút dư vị.

Tần Cửu Ca cũng sẽ không làm ra chuyện thủy loạn chung khí, đương nhiên quan trọng nhất đúng là Hư Nhược Tuyết thật đúng là không tệ.

Nghe lời nhu thuận, tư thế gì cũng nguyện ý.

Chỉ cần là Tần Cửu Ca đưa ra, Hư Nhược Tuyết hoàn toàn sẽ không nói ra lời cự tuyệt.

Đây chính là nguyên nhân Tần Cửu Ca tương đối thích Sở U Cơ và Hư Nhược Tuyết.

Bởi vì cả hai đều ngoan ngoãn, thông minh.

Nghe lời vĩnh viễn là điều kiện quan trọng nhất để Tần Cửu Ca lựa chọn nữ tử.

Tuy Tần Cửu Ca đã từng làm chuyện đó với nữ đế mang long hoàng chân thể kia, nhưng Tần Cửu Ca không hề có cảm giác gì với nàng.

.....

Một nơi nào đó ở Thiên Châu.

Trong khoảng thời gian này, tâm tình Võ Tôn thật sự rất khó chịu, thanh mai trúc mã Cổ Nguyệt Nhi của hắn đã trở lại Cổ Tiên Giáo.

Nhìn dáng vẻ của Cổ Nguyệt Nhi, Võ Tôn biết trong lòng Cổ Nguyệt Nhi sợ là đã tràn ngập thất vọng với hắn.

Về việc này thì thật ra Võ Tôn muốn đi tới Cổ Tiên Giáo xin lỗi Cổ Nguyệt Nhi.

Nhưng khi Võ Tôn vừa nghĩ đến toàn thân trên dưới của Cổ Nguyệt Nhi đều bị Đạo Tử Cổ Tộc kia nhìn thấy hết rồi, còn quay lại hình động để làm nhục nhã hắn.

Tâm trạng của Võ Tôn đã nổ tung rồi.

Cho nên tạm thời Võ Tôn từ bỏ ý nghĩ này.

Dù sao loại hành vi này của Cổ Nguyệt Nhi nói nghiêm trọng một chút chính là đội mũ xanh cho hắn.

“Võ Tôn, ngươi còn muốn tranh đoạt Thần Tử Thiên Sơn hay không.”

Pháp trưởng lão mặt không biểu tình nói với Võ Tôn, cảm thụ mà Võ Tôn cho hắn trong khoảng thời gian thật sự rất không tốt.

“Sao Trưởng lão có thể nói ra những lời như vậy?”

Võ Tôn đè nén tức giận trong lòng mình nói với Pháp trưởng lão.

Hắn cũng rất có ý kiến với Pháp trưởng lão này.

Chỉ là hắn có chút lo ngại thế lực Vạn Thần Thiên Tôn phía sau Pháp trưởng lão, những thế lực này rất có sự hỗ trợ rất lớn với việc tranh đoạt Vạn Thần Thần Tử Thiên Sơn của hắn.

“Lá gan thật lớn, ngươi chính là người mới tới Vạn Thần Thiên Sơn ta, thật không ngờ đã gây ra phiền toái lớn như vậy cho Vạn Thần Thiên Sơn chúng ta.”

Thần Quân đứng ở một bên ánh mắt mang theo một tia âm lãnh nói với Võ Tôn, lai lịch của bạch y thiên tôn tới đây vào khoảng thời gian trước đã rõ ràng.

Nhưng càng rõ ràng, bọn họ càng khó chịu với Võ Tôn, ngươi vừa tới Vạn Thần Thiên Sơn liền gây phiền toái cho Thiên Sơn.

“Cút, Võ Tôn ta làm việc như thế nào cần phải nói với ngươi sao?”

Võ Tôn cười lạnh nói với thần quân từ nhỏ sống ở Vạn Thần Thiên Sơn, thần quân này hoàn toàn không biết mình có bao nhiều phân lượng, ngay cả Thiên Tôn Chi Cảnh cũng không có, còn muốn nói chuyện với hắn?

“Ngươi!”

Sắc mặt Thần Quân thoáng có chút đỏ như máu, Võ Tôn này rõ ràng

chính là xem thường hắn, dáng vẻ không để hắn vào mắt.

“Đủ rồi, nói đủ chưa.”

Ánh mắt của Pháp trưởng lão lóe hàn quang nói với Võ Tôn và Thần Quân, đương nhiên chủ yếu là nói với Võ Tôn.

“Võ Tôn, Thiên Sơn bên kia truyền đến tin tức, bảo các ngươi tìm kiếm một món chí bảo ở Thiên Châu, chỉ cần ai trong các ngươi có thể tìm được trước thì liền phong người đó làm Thần Tử Thiên Sơn.”

Khi những lời này của Pháp trưởng lão phát ra, không chỉ trong mắt của Võ Tôn hiện lên một tia sáng mà thần quân cũng lóe lên một tia sáng.

Người tranh đoạt Thần Tử của Vạn Thần Thiên Sơn đương đại, cũng không chỉ có hai người Võ Tôn và Thần Quân.

Dù sao đạo thống như Vạn Thần Thiên Sơn rất khổng lồ, bên trong Thiên Sơn có không ít mạch hệ.

Mà mỗi mạch hệ đều là quan hệ cạnh tranh, thế hệ này của bọn họ không hề xuất hiện Chí Tôn Yêu Nghiệt đỉnh cấp có thể trấn áp một đời, cho nên thế hệ này của Vạn Thần Thiên Sơn có mấy vị yêu nghiệt có thể đồng thời tranh giành vị trí Thần Tử Thiên Sơn.

Mà bây giờ tìm kiếm chí bảo là có thể trở thành Thần Tử đương đại của Vạn Thần Thiên Sơn, đây chính là chuyện vô cùng lớn đối với bọn họ.

Chương 391: Thần Tử

Chương 391: Thần Tử

“Điều này rất có lợi với hai người các ngươi, các ngươi có biết không?”

Pháp trưởng lão nhìn Vũ Tôn và Thần Quân nói, hai người này đúng lúc đang ở trong Thiên Châu, không phải ngay từ đầu bọn họ đã chiếm cứ địa hình có lợi sao?

Đến trước chắc chắn là có lợi.

“Cho nên bây giờ hai người các ngươi nhất định phải chuẩn bị sẵn sàng.”

Pháp trưởng lão nhàn nhạt nói với hai người bọn họ.

Thần Quân hừ lạnh với Võ Tôn một tiếng rời khỏi nơi này.

Ngôi vị Thần Tử Thiên Sơn vô cùng quan trọng đối với hắn.

Vì vậy, hắn phải sớm chuẩn bị.

Nhìn bộ dáng ngang tàng của Thần Quân, trong mắt Võ Tôn hiện lên hàn quang, nếu có cơ hội nhất định phải giết thần quân này.

Đương nhiên điều kiện tiên quyết là không thể để cho người của Vạn Thần Thiên Sơn biết, bởi vì nếu biết, cuộc sống của Võ Tôn cũng sẽ không dễ chịu.

.....

“Rau hẹ nhỏ, ngươi chạy đi đâu vậy?”

Tần Cửu Ca chắp hai tay sau lưng, chân đạp hư không trong lòng nhẹ giọng cười nói, rau hẹ chính là rau hẹ, nam chính đối đãi thật lòng với hắn Vương Đằng kia cũng chỉ là rau hẹ mà thôi.

Mà vị hôn thê của Vương Đằng cũng đã trở thành vật trong lòng bàn tay của hắn.

Nam chính như Võ Tôn làm sao có thể thoát khỏi vận mệnh bị cắt.

“Công tử có chuyện gì phân phó sao?”

Viêm Linh Cơ nói với Tần Cửu Ca, ánh mắt cuối cùng toát ra một tia ngoài ý muốn, thật không ngờ vị công tử này của nàng còn là một người phong lưu thú vị.

Sáng sớm hôm nay, Viêm Linh Cơ tận mắt nhìn thấy nữ tử khí chất hàn sương kia, lông mày có chút đau đớn đi ra.

Điều này cho thấy đêm qua vị công tử này của nàng rất dũng mãnh.

Tần Cửu Ca nhìn Viêm Linh Cơ thanh thuần mang theo mị hoặc, trong mắt có vẻ lưu chuyển khó hiểu, có thể nói Viêm Linh Cơ và Hư Nhược Tuyết là hai loại khí chất tuyệt sắc hoàn toàn không giống nhau.

Nếu có thể cùng nhau, nhưng đừng quá sảng khoái.

Đương nhiên Tần Cửu Ca cũng chỉ là suy nghĩ một chút, cũng không

có hành động thực tế gì.

Hoặc nói ít nhất là bây giờ không được.

“Viêm Hỏa Đại Đạo của ngươi tu luyện thế nào rồi?”

Tần Cửu Ca cười nhạt nhìn Viêm Linh Cơ nói, thiên phú của Viêm Linh Cơ rất tốt, hơn nữa thân là sủng nhi của Viêm Hỏa Đại Đạo, Viêm Linh Cơ một tay khống hỏa thuật ở Thiên Tôn Chi Cảnh đều rất mạnh mẽ.

Loại sủng nhi hỏa diễm trời sinh này khiến rất nhiều người hâm mộ.

Một nữ tử vừa tuyệt sắc lại có thực lực như vậy thì chỉ cần không phải là một thái giám thì đều sẽ thích.

Nhưng Tần Cửu Ca cũng không phải loại người tinh trùng thượng não, cho nên tuy rằng Viêm Linh Cơ rất nghe theo lời nói của hắn, rất ngoan ngoãn, Tần Cửu Ca cũng không làm gì nàng.

“Hồi bẩm công tử, tu luyện vẫn bình thường.”

Viêm Linh Cơ liếm liếm đầu lưỡi nhỏ hồng nhuận của mình, ánh mắt giống như bảo thạch vừa lớn vừa sáng bóng.

Rất hấp dẫn.

Khuôn mặt đế chủ của mình thật sự là nam tử đẹp nhất mà nàng từng gặp qua, Viêm Linh Cơ tin rằng những nữ yêu tinh thích song tu đại đạo nhất định là cực kỳ yêu thích vị đế chủ này của mình.

“Tốt.”

Sắc mặt của Tần Cửu Ca mỉm cười nói, bỗng nhiên, Tần Cửu Ca nghĩ đến một chủ ý khó hiểu.

“Có hệ thống có cổ pháp nào mà Viêm Linh Cơ và Hư Nhược Tuyết đồng thời tu luyện hay không.”

Tần Cửu Ca vẫn luôn cảm thấy hắn không phải là một người đứng đắn, cho nên Tần Cửu Ca hoàn toàn có thể làm ra một vài chuyện không đứng đắn.

“Không phải trước kia ngươi đã từng nói ngươi có rất nhiều song tu cổ pháp hay sao?”

Tần Cửu Ca nói với hệ thống của bản thân trong đầu mình lần nữa,

có một khoảng thời gian, Tần Cửu Ca lúc đầu tự mình đưa một song tu cổ pháp cho tiểu mỹ nữ xà.

Dù sao thì tiểu mỹ nữ xà kia chính là thân thể đỉnh nô trời sinh, không thể không cần.

Đương nhiên với ánh mắt hiện tại của Tần Cửu Ca có chút chướng mắt tiểu mỹ nữ xà kia, nhưng dù sao muỗi nhỏ hơn nữa thì cũng là thịt.

Cho nên sau khi tiểu mỹ nữ xà kia lớn lên, Tần Cửu Ca sẽ để cho nàng tu luyện song tu cổ pháp cao thâm hơn, như vậy đối với Tần Cửu Ca sau này sẽ càng tốt hơn.

“Đinh, chủ nhân muốn như thế nào?”

Hệ thống trong đầu Tần Cửu Ca trở lại.

“Đồng thời thích hợp cho Viêm Linh Cơ và Hư Nhược Tuyết.”

Trong ánh mắt Tần Cửu Ca có dao động, ngữ khí bình tĩnh nói.

Hư Nhược Tuyết thân mang Hư Không Chi Thể, tuy loại thể chất này rất cường đại, thế nhưng cũng không hề có lợi ích thực tế gì đối với Tần Cửu Ca song tu cùng nàng.

Thế nhưng chỉ cần sau khi có song tu cổ pháp, viên phòng với Hư Nhược Tuyết lần nữa đối với Tần Cửu Ca mà nói thực lực của hắn rất có thể được tăng lên.

Tuy rằng mỗi một lần đều tăng không nhiều lắm, thế nhưng chỉ cần số lượng nhiều lên, có thể mang đến không ít lợi ích cho Tần Cửu Ca.

Đi về phía trước đừng xem thường song tu đại đạo, song tu đại đạo cũng vô cùng cường đại ở trong đông đảo đại đạo, người có thể luyện thành song tu đại đạo cũng rất cường đại.

Chương 392: Song Tu Thuật

Chương 392: Song Tu Thuật

“Đinh, có một quyển song tu thuật tên là Viêm Tuyết Tiên Ma đạo pháp có thể thỏa mãn được điều kiện của chủ nhân.”

Hệ thống lại nói ở trong đầu Tần Cửu Ca, kỳ thật có rất nhiều song

tu thuật, thế nhưng có thể đồng thời thỏa mãn hai loại nữ tử có đại đạo pháp tắc hoàn toàn không giống nhau Viêm Linh Cơ và Hư Nhược Tuyết thì ít đi rất nhiều.

“Được, chính là cái này rồi.”

Tần Cửu Ca âm thầm nói ở trong lòng, mua thứ này thì sẽ không bị lỗ.

Dù sao nghiêm khắc mà nói, Tần Cửu Ca mua cái này cũng là vì tăng thực lực của chính hắn.

Thật sự, mua những thứ này hoàn toàn là vì tăng thực lực của hắn.

Hoàn toàn chính là vì thực lực, hoàn toàn không có những tư tưởng xấu xa khác.

“Đinh, chúc mừng chủ nhân đạt được Viêm Tuyết Tiên Ma Đạo Pháp, trừ ba vạn Khí Vận Điểm.”

Thanh âm của hệ thống ở trong đầu Tần Cửu Ca, song tu đạo pháp này thật sự rất đắt.

Tốn ba vạn Khí Vận Điểm của Tần Cửu Ca.

Sau khi hệ thống trừ đi Khí Vận Điểm phía trên bảng điều khiển hệ thống của Tần Cửu Ca, trong tay Tần Cửu Ca liền xuất hiện một quyển trục đồng thời tản ra hỏa diễm và khí tức hàn tuyết.

“Bảo bối tốt.”

Tần Cửu Ca nhìn song tu đạo pháp trong tay, trong lòng khẽ thở dài, hệ thống xuất phẩm tất là tinh phẩm, lời này đúng là không giả.

“Ngươi đưa cái này cho Nhược Tuyết, ngươi cũng có thể tu luyện.”

Tần Cửu Ca nhìn Viêm Linh Cơ mỉm cười nói, hắn cảm thấy nếu có thể song tu tăng cảnh giới ngược lại cũng không tệ.

“Được, công tử.”

Thanh âm Viêm Linh Cơ kéo rất dài, ánh mắt chớp chớp cười nói với Tần Cửu Ca.

Mà khi Viêm Linh Cơ cầm quyển trục của Tần Cửu Ca trong tay, không hiểu sao sắc mặt có chút hồng nhuận.

Thoáng mang theo chút thâm ý nhìn Tần Cửu Ca.

Nàng cũng không phải Tiểu Bạch, vẫn biết loại đạo pháp này là cái gì.

“Công tử thật xấu xa.”

Viêm Linh Cơ nhìn Tần Cửu Ca che miệng cười khẽ một tiếng, nghĩ nàng không hiểu gì cái gì sao?

Tuy rằng nàng chưa gặp qua loại song tu đạo pháp này được mấy lần, thế nhưng sau khi nhìn thấy nội dung của quyển trục trong tay thì Viêm Linh Cơ liếc mắt một cái liền nhìn ra quyển trục này ghi chép đạo pháp gì.

Nhưng Viêm Linh Cơ vẫn sao chép một bản đạo pháp này vào trong trong quyển trục của mình.

Viêm Linh Cơ cũng không biết đây là loại tâm lý gì.

Dù sao trong lòng Viêm Linh Cơ cũng hoàn toàn không có bất kỳ một tia lực phản kháng nào với nam tử vĩ đại trong mộng của mình.

Không có sức chống cự, hoặc là nói không muốn chống lại.

Nếu như ngươi đã từng trải qua thời điểm trống rỗng vào ban đêm, tại thời điểm mình bất lực nhất, là vị nam tử trong mộng quay lưng lại với chúng sinh nhìn nàng từ xa, cho ngươi có động lực trong bóng

tối, ngươi sẽ cảm nhận được loại tâm tình này.

Sau khi quốc gia của Viêm Linh Cơ tiêu tan, là một quá trình chạy trốn một mình.

Khi đó trong lòng Viêm Linh Cơ là một mảnh mờ mịt.

Cho đến khi nàng có năng lực có thể dò xét một chút tương lai, thỉnh thoảng Viêm Linh Cơ sẽ nhìn thấy một nam tử trong Hạo Hạn Vô Tận Tinh Không ở trong mộng.

Bình thường Viêm Linh Cơ cũng luôn suy nghĩ, nam tử như vậy đến tột cùng có tồn tại hay không?

Thật ra nếu ở trong mộ đế, Viêm Linh Cơ không tìm được Tần Cửu Ca.

Sau khi Viêm Linh Cơ trở thành Thiên Tôn thì nàng cũng sẽ đi khắp nơi trong Tiên Vực để tìm kiếm đế chủ trong mộng của nàng.

Bởi vì đó là người quan trọng nhất trong cuộc đời nàng.

“Viêm Tuyết Tiên Ma Đạo Pháp, thời thơ ấu của đế chủ thật thú vị.”

“May mà đến sớm, nếu đế chủ bây giờ không phải là thời thơ ấu, thật đúng là thiếu đi rất nhiều niềm vui đó.”

Viêm Linh Cơ ở trong lòng cười khẽ một tiếng nói, trong ánh mắt nàng lóe lên ánh sáng, trong lòng nàng đã từng chứng kiến thời kỳ thành niên của đế chủ thật ra cũng không loại sợ hãi gì đó với đế chủ còn đang ở thời niên thiếu.

Kính sợ và sùng bái yêu thích là nhiều hơn, nhưng nếu có cơ hội, thật ra Viêm Linh Cơ muốn trêu chọc đế chủ thời thơ ấu một chút.

Tâm trạng này của nàng hơi có chút phức tạp.

“Nếu chờ thực lực của ta vượt qua đế chủ thời thơ ấu, ngược lại có thể thử một lần.”

Khóe miệng Viêm Linh Cơ khẽ mỉm cười, giống như là nghĩ tới cái gì đó.

.....

Mấy ngày nay, trong Táng Tiên Thần Vực của Thiên Châu lại truyền ra thanh âm vô cùng lớn.

Có không ít Thiên Tôn Cự Đầu đã khẳng định Cửu Long Lạp Quan trong Tiên Thần Vực sẽ xảy ra chuyện.

Táng Tiên Thần Vực.

Bị vô số cự xích giống Thông Thiên Thần Thạch lôi kéo một cái quan tài bằng đồng thật lớn đang lắc lư.

Là ngươi, vậy mà là ngươi, ngươi thế mà lại còn ở đây?

“Cũng đúng, loại sinh linh như ngươi cho dù bị Thiên Đế phong ấn cũng không thể chết, hoặc là nói lúc trước Thiên Đế không hề muốn muốn giết chết ngươi.”

“Tồn tại của Thiên Đế như vậy cũng sẽ không để ngươi ở trong lòng.”

“Nhưng kỳ thật bây giờ ta muốn biết lúc trước tại sao ngươi lại cãi lời Thiên Đế hơn.”

“Phải biết rằng ngươi cũng được coi như là đồ nhi của Thiên Đế.”

Chương 393: Hắn trở về rồi

Chương 393: Hắn trở về rồi

Từ trong quan tài bằng đồng phát ra từng trận thanh âm, trong mấy đạo thanh âm khí thế giống như mang theo khí tức đến từ hồng hoang hỗn độn, cổ xưa đến cực điểm.

Lúc quan tài bằng đồng phát ra âm thanh, mấy con cự long xung quanh quan tài cổ kia giống như là còn sống, mở to hai mắt nhìn chằm chằm vào nơi hư không cách đó không xa.

Bỗng nhiên, chỗ hư không kia thoáng xuất hiện từng trận từng trân dao động.

“Ma Đế thật không ngờ đến nay mà ngươi còn nhớ rõ ta.”

Một đạo thanh âm vô cùng thanh lạnh vang vọng trong không gian này, không lâu sau, có một người tràn ngập khí tức hư vô trên người xuất hiện ở trước mặt quan tài đồng to lớn.

“Vận mệnh, bổn đế nhất định nhớ kỹ trong lòng.”

Trong quan tài bằng đồng, tồn tại thần bí được xưng là Ma Đế hừ lạnh một tiếng nói.

Vận mệnh này đã được vị tồn tại kia dạy dỗ qua từ nhỏ, cho dù là thời kỳ đỉnh phong của hắn cũng không phải là đối thủ của vận mệnh.

Khi vị tồn tại trong quan tài bằng đồng nói xong câu đó, phiến không gian này nhất thời yên tĩnh vô cùng.

Giống như là đã qua một lúc rồi hoặc là đã qua rất lâu sau đó rồi.

“Hắn trở về rồi.”

Ánh mắt của vận mệnh bình tĩnh nhìn xa xa nói, ngay lúc vận mệnh nói xong câu “hắn trở về” này rồi thì, cổ quan bằng đồng ngay lập tức chấn động kinh khủng.

Chín con cự long kéo quan tài cổ bằng đồng cũng đồng thanh gào thét, làm cho bên trong Táng Tiên thần vực vô cùng yên tĩnh tràn ngập thanh âm.

Qua một hồi lâu, thanh âm của những con rồng bằng đồng này mới chậm rãi tạm dừng.

“Còn muốn biết gì nữa không?”

Giọng nói của vận mệnh bình tĩnh nói về phía quan tài bằng đồng, nàng quen biết người được chôn ở trong quan tài cổ bằng đồng này.

Im lặng một lúc.

“Ta muốn biết tại sao lúc trước ngươi lại cãi lời vị kia?”

Người trong quan tài lớn phát ra thanh âm, ngữ khí thoáng mang theo chút nghi hoặc.

Vận mệnh này không chỉ có bối cảnh thâm hậu, sinh ra trong vận mệnh đại đạo, hơn nữa thiên tư tuyệt thế, lúc trước ở thời đại kia có thể được gọi là người giỏi nhất, càng kinh khủng hơn là vị tồn tại kia tự mình dạy dỗ, vinh dự như vậy chỉ có vận mệnh độc hưởng.

“Đạo bất đồng.”

“Ta có đạo của ta, hắn có đạo của hắn.”

“Ta tự tin ta có thể sánh vai hắn.”

“Nếu dựa theo đạo của hắn mà đi, ta vĩnh viễn cũng không sánh vai được với hắn, chứ đừng nói là vượt qua hắn.”

Tuy rằng giọng nói lúc này của vẫn mệnh rất bình tĩnh, nhưng đại đạo nổ vang vào lúc nói chuyện, lòng người khiếp sợ.

“Ha, ha ha.”

“Ta hiểu rồi, ngươi đây là muốn chứng minh cho vị kia xem.”

Trong quan tài bằng đồng lại truyền ra thanh âm, chẳng qua lần này mang theo chút ý cười.

Loại cảm xúc này chính là một tiểu hài tử không chịu sự quản giáo của trưởng bối, muốn độc lập trưởng thành, sau khi đạt được thành tựu nhất định muốn chứng minh với trưởng bối.

Thật thú vị, thú vị.

Ma Đế nằm trong quan tài bằng đồng trong lòng cười khẽ, có lòng can đảm, có dũng khí cư nhiên lại muốn sánh vai vị kia thậm chí còn muốn vượt qua.

Không.

Vận mệnh vừa nghe ma đế nói, vẻ mặt khẽ biến lập tức đáp lại.

“Ta đã biết hắn ở đó rồi, nhưng có vẻ như bây giờ hắn không nhớ hắn là ai?”

Ánh mắt vận mệnh chợt lóe, bình tĩnh nói với người trong quan tài bằng đồng.

“Không nhớ mình là ai sao? Làm sao có thể, đừng nói đùa nữa, đó là Thiên Đế của Độc Đoạn Vạn Cổ, Đạo Tôn ở trong mắt hắn đều là con kiến.”

“Có phải là ngươi cảm thụ sai rồi không, người mà ngươi nói không phải là vị kia, mà là… Huyết mạch của vị kia.”

Người trong quan tài bằng đồng lại phát ra thanh âm nói, giọng nói mang theo nghi hoặc.

Luân Hồi không có điểm cuối, chỉ có thiên đế trường tồn, hai câu này cũng không phải nói đùa.

“Không thể nào.”

Kho vận mệnh nghe được những lời này thì vẻ mặt không bao giờ thay đổi lập tức có biến hóa, sau đó hừ lạnh một tiếng nói.

Thiên Đế sư tôn trên danh nghĩa của mình có thể nói là trái tim bằng đá, hoàn toàn không thèm để ý tới tình cảm nam nữ.

Nhớ lúc trước…..mình….

“Nếu là huyết mạch Thiên Đế, nhất định sẽ có chỗ khác.”

“Nhưng tình huống cụ thể thì ta cũng không hiểu rõ lắm.”

Vẻ mặt của vận mệnh có chút trầm mặc, vị sư tôn trên danh nghĩa của nàng cũng không biết nghĩ như thế nào, lúc ấy bên người nhiều Cửu Thiên Huyền Nữ, Thập Tam Vĩ Tiên Hồ, Hồng Mông Nữ Đế nguyện ý hầu hạ hắn.

Nhưng hắn hoàn toàn không thèm để ý.

Chương 394: Tranh đấu giữa Viêm Linh Cơ cùng Hư Nhược Tuyết

Chương 394: Tranh đấu giữa Viêm Linh Cơ cùng Hư Nhược Tuyết

“Vì sao ngươi lại xuất hiện tại Thái Cổ Tiên Vực.”

Vận Mệnh Thần Nữ như nghĩ tới điều gì đó, nàng quay sang quan tài đồng thâu trước mặt này rồi nói với vẻ cực kỳ bình tĩnh, dù sao đã trôi qua một khoảng thời gian không ngắn, dù ngay cả bản thân nàng cũng không thể nhớ được tất cả mọi chuyện.

“Ta cũng không rõ.”

Sinh linh Thái Cổ nằm trong Cổ Quan kia lên tiếng trả lời, hắn cũng không biết vì sao bản thân lại xuất hiện ở đây nữa.

Trong vũ trụ mênh mông này thì hắn chỉ có thể thụ động đi theo Cổ Quan này mà thôi.

Hắn không thể quyết định được vị trí đến của quan tài đồng thau này, vì một vài nguyên nhân trong quá khứ mà hắn không thể chui ra khỏi tòa Cổ Quan này.

“Được rồi, hỏi ngươi cũng như không.”

Vận Mệnh Thần Nữ nói với vẻ khinh thường, việc này không cần đoán thì cũng biết được chắc chắn là bố cục của vị kia rồi.

Mặc dù nàng là hóa thân của Vận Mệnh Đại Đạo nhưng nàng lại không thể khống chế được vận mệnh của bản thân, điều này nói ra ai mà tin tưởng chứ?

Thế nên nàng muốn đánh vỡ cái vận mệnh đáng chết này, nàng muốn thoát khỏi khống chế của sư tôn mình.

“Gặp lại sau!”

Vận Mệnh Thần Nữ nhìn về phía tinh không xa xa, nơi đó chính là vị trí của nhiều Cấm Kỵ tại Thái Cổ Tiên Vực này.

Sau khi nói xong câu đó thì Vận Mệnh Thần Nữ trực tiếp bay tới thẳng đó.

Có một số việc nàng cần đi tìm hiểu cái đã.

“Một kiếp này chắc chắn ta sẽ thắng ngươi!”

“Ta phải chứng minh cho ngươi thấy Đạo của ta hoàn toàn không thua gì Đạo của ngươi.”

…

Tại Tần Đế Thành.

Hư Nhược Tuyết với khí chất băng lạnh đang nhìn Tần Cửu Ca với ánh mắt lạnh lùng, hắn muốn cho nàng tu luyện công pháp gì thế này/?

Viêm Tuyết Tiên Ma Đạo Pháp! Tuy nghe tên như vậy nhưng đây rõ ràng là một quyển Song Tu Công Pháp mà, hơn nữa hắn lại còn yêu cầu Viêm Linh Cơ mang nó tới cho nàng nữa.

Hư Nhược Tuyết vừa nhìn một cái thì liền biết Tần Cửu Ca có ý đồ xấu xa gì.

“Quả nhiên, một nữ tử như Viêm Linh Cơ cứ lởn vởn ở trước mắt như thế thì không có một nam nhân nào là giữ mình được cả, nhưng mà…”

Ánh mắt của Hư Nhược Tuyết nheo lại khi nhìn về phía Viêm Linh

Cơ, nàng nghĩ thuần, tên nữ tên Viêm Linh Cơ này thân là một cường giả Thiên Tôn Cảnh nhưng sao lại có thể thuần phục dưới chân Tần Cửu Ca một cách dễ dàng như thế được.

Thế nên Hư Nhược Tuyết nghĩ chắc chắn việc Viêm Linh Cơ tiếp xúc với Tần Cửu Ca là có một kế hoạch xấu xa gì.

“Vừa mới gặp đã tự xưng là tùy tùng, đây mà là tùy tùng à?”

Hư Nhược Tuyết tiếp tục cười lạnh trong lòng, vừa gặp mặt liền thuần phục và tự xưng là tùy tùng của Tần Cửu Ca sao, có tùy tùng nào như nàng không?

Tùy tùng gì mà sắp leo lên giường của chủ nhân luôn thế!

Có tùy tùng nào giống thế này sao?

Thất sự là vô liêm sỉ mà!

Viêm Linh Cơ nhìn Hư Nhược Tuyết đang đứng đó thay đổi sắc mặt thì cười nhẹ một cái ở trong lòng, trong nội tâm của nàng thật sự không có quá nhiều suy nghĩ gì về Hư Nhược Tuyết, hoặc có thể nói nàng hoàn toàn không xem Hư Nhược Tuyết là chủ mẫu của nàng.

Dù sao nàng ta chỉ đến sớm hơn nàng một chút mà thôi, tu vi còn không bằng Viêm Linh Cơ nàng mà, y lấy gì so với mình?

Viêm Linh Cơ đã yêu thầm vị Đế Chủ trong lòng của mình một cách điên cuồng.

Chính bản thân nàng đã suy nghĩ rằng tất cả mọi người trong Thái Cổ Tiên Vực không có ai là xứng đáng được với Đế Chủ cả, ngay cả bản thân nàng cũng thế!

Huống chi chỉ là một Hư Nhược Tuyết mà thôi;.

Đây chính là lý do mà vừa gặp mặt Viêm Linh Cơ đã tự xưng bản thân là tùy tùng, là thuộc hạ của Tần Cửu Ca.

Thế nhưng Hư Nhược Tuyết lại không tự biết thân biết phận, không ngờ y lại còn dám dùng thân phận vợ của Tần Cửu Ca.

Đừng thấy rằng dù gặp ai Viêm Linh Cơ cũng mỉm cười tiếp đón mà lầm, nỗi cao ngạo trong lòng nàng lớn hơn bất kỳ ai ở đây.

Dù sao những cường giả Thiên Tôn Cảnh trong môn phái trước kia của nàng cũng không thể khiến cho nàng cảm thấy kính ngưỡng

được.

Tuy nhiên khi đứng trước mặt Tần Cửu Ca thì nàng lại cảm thấy rằng thân phận của nàng quá thấp, dung nhan không đủ đẹp, thực lực không đủ mạnh, nàng không xứng trở thành chủ nhân của Đế Chủ.

“Ngươi cũng muốn tu luyện nó?”

Hư Nhược Tuyết nhìn về phía Viêm Linh Cơ rồi lên tiếng, sau đó nàng nhìn về phía quyển trục trên tay mình.

“Hồi bẩm chủ mẫu, đúng như vậy!”

Viêm Linh Cơ che miệng cười khẽ một cái, lần này nàng không phủ nhận mà còn mạnh dạn thừa nhận.

Dù sao nàng cũng không phải là tiểu tam hay gì cả, có gì mà không dám thừa nhận chứ?

“Chủ mẫu có gì muốn nói sao?”

Viêm Linh Cơ lần này lại hỏi ngược lại Hư Nhược Tuyết, dù sao đôi khi cấp dưới cũng có cơ hội thăng chức.

“Không có gì!”

Hư Nhược Tuyết cố gắng bình phục tâm tình của mình rồi lên tiếng trả lời Viêm Linh Cơ.

Chương 395: Cơ duyên cao hơn cả Thần Cách

Chương 395: Cơ duyên cao hơn cả Thần Cách

Nàng cảm thấy việc so sánh so đo với Viêm Linh Cơ là một chuyện không đáng, nàng chỉ quan tâm địa vị của mình trong lòng Tần Cửu Ca ra sao mà thôi.

Tần Cửu Ca thì hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra giữa Hư Nhược Tuyết cùng với Viêm Linh Cơ cả, hiện tại hắn đang một thân một mình đi tới Táng Tiên Thần Vực.

Bởi vì hắn cảm thấy đang có một khí tức vô danh hấp dẫn hắn.

…

“Xem ra ngươi cũng muốn chuẩn bị Viễn Độ Tinh Không rồi, ta thấy ta cũng sắp đi.”

Một âm thanh phát ra từ quan tài đồng thau, tiếng của nó vang vọng không gian âm u xung quanh.

Ban đầu hắn tới đây cũng không vì mục đích gì cả, chỉ là ngẫu nhiên đi tới nơi này mà thôi.

“Bên ngoài đang có một vài con kiến nhỏ.”

“Ha ha ha, đoán chừng có người muốn dựa vào ta để thu được cơ duyên nào đó rồi, cũng được, gặp nhau đã là một duyên phận.”

“Cơ duyên ta đã cho các ngươi, không biết ai sẽ là người may mắn dành được đây.”

“Thái Cổ Tiên Vực dù sao cũng là Chư Tiên Chi Địa, chắc chắn nơi này có nhiều yêu nghiệt trưởng thành hơn nơi khác nhiều.”

“Nếu tính toán thời gian thì Thần Cách cũng sắp giáng lâm tại Thái Cổ Tiên Vực rồi.”

“Không biết lần này có bao nhiêu thiên kiêu sẽ đạt được một bước kia nữa, nhưng mà đây cũng không phải chuyện mà ta phải quan tâm.”

m thanh liên tục phát ra từ trong quan tài đồng thau kia, chín con Cự Long cũng liên tục thét dài, chúng như đang muốn đáp lại những lời vừa rồi.

“Thiên Đế Chi Thân hiện tại đang ở trong Thái Cổ Tiệc Vực, điều này đại biểu cho việc các ngươi có thứ gì đó có thể hấp dẫn được Tiên Đế.”

“Không biết có tên ngốc nào tốt số có thể ở bên cạnh Thiên Đế không, đó là một cơ duyên còn cao hơn cả Thần Cách nữa đó.”

“Nếu như có người trở thành Thiên Phi thì sợ rằng những Cửu Thiên Huyền Nữ kia sẽ nổi lên sát tâm mất, ha ha ha.”

m thanh trong Cổ Quan cũng dần dần bình tĩnh lĩnh, chín con Cự Long cũng bay lên và kéo theo Cổ Quan.

“Rống rống rống.”

Chín con Cự Long bằng đồng liên tục kêu gào, bọn hắn nhanh chóng kéo Cổ Quan bay về một hướng khác.

“Đưa các ngươi một tia Đế Huyết, hi vọng thế hệ này của Tiên Vực có thể xuất hiện vài tên Chí Cường Giả.”

m thanh cổ lão tiếp tục vang lên từ trong Cổ Quan, tiếp theo đó là vài giọt máu chứa đầy Thần Tính bay ra.

Giọt máu này chứa đựng một luồng năng lượng như có thể hủy thiên diệt địa.

Một giọt máu chứa đựng năng lượng lớn tới mức có thể đè nát chư thiên vạn giới dần dần rơi xuống.

Mà lúc này bên ngoài hư không của Táng Tiên Thần Vực.

Có vài đôi mắt đột ngột xuất hiện.

Tại một khoảng khắc kia thì tất cả mọi người xung quanh đây đều cảm nhận được một khí tức cực kỳ cường đại xuất hiện trong chỗ sâu của Táng Tiên Thần Vực.

“Đế Uy thế này thì chỉ có đồ vật liên quan tới Đại Đế mà thôi.”

Một vị Thiên Tôn người mặc Hắc Y nấp sâu trong hư không lên tiếng với vẻ kích động, chỉ bằng khí tức thôi mà tất cả bọn hắn đều bị thứ kia áp chế gắt gao.

Cổ khí tức kia có thể áp chế tất thảy mọi thứ trong Chư Thiên Vạn Giới.

“Lão quỷ, thật ra ngươi có thể lấy thứ này.”

Một vị Thiên Tôn khác đang nắp trong hư không cũng nói một cách âm trầm, đây dù sao cũng là Đế Vật, đồ vật liên quan tới Đại Đế, trong đạo thống của bọn hắn chưa từng xuất hiện Đại Đế.

Thế nên dù thấy bọn hắn cũng chưa từng thấy qua chứ đừng nói là có được.

Khi thấy nơi này xuất hiện bảo vật của Đại Đế thì bọn hắn biết rằng công sức bản thân chờ đợi bao nhiêu ngày nay hoàn toàn không uổng phí một tý nào.

“Đế Huyết!”

“Đây chính là Đế Huyết!”

Có một vị Thiên Tôn đang núp trong bóng tối bỗng kinh hô lên, không ngờ thứ này lại chính là Đế Huyết.

Đế Huyết đối với những người như bọn hắn chính là một cơ duyên to lớn vô cùng.

Thậm chí trong đó còn có thể chứa đựng một số Đại Đế Pháp Tắc nữa.

Cho dù chỉ là một tia mà thôi thì cũng có thể giúp cho bọn hắn cảm ngộ được cực kỳ nhiều thứ.

“Nhìn xem, cổ quan tài kia bắt đầu di chuyển rồi.”

Một vị Thiên Tôn khác đứng trong hư không lúc này cũng lên tiếng, hắn nhìn vào nơi xa xôi trong hư không đằng kia, mơ hồ có thể thấy được một hình bóng chín con cự long đang kéo một cỗ quan tài đồng thau bay đi.

“Nó bay đi đâu thế?”

Tên Thiên Tôn này tiếp tục lên tiếng với giọng điệu nghi ngờ, hình ảnh cửu long kéo quan này vô cùng thần bí, trong lòng của bọn hắn tuy tò mò nhưng lại không biết nó có nguồn gốc ra sao.

Có một vài đại năng thông thiên đã đoán rằng bên trong quan tài đồng thau kia đang có một vị tồn tại Cấm Kỵ tọa lạc, đương nhiên đó cũng chỉ là suy đoán mà thôi.

Có thể trong đó chỉ là một cái quan tài rỗng không chừng.

“Nếu không thử cản không cho nó bay đi thử không?”

Có một vị Thiên Tôn đưa ra ý kiến, Cửu Long Kéo Quan này chắc chắn chứa đựng một bí mật cực kỳ kinh thiên.

Mà chắc chắn bí mật đó sẽ giúp cho người biết được tìm được một cơ duyên to lớn.

“Ngươi muốn chết thì tự đi một mình đi, ta không ngăn ngươi lại đâu.”

Chương 396: Dành cho Võ Tôn

Chương 396: Dành cho Võ Tôn

Sau khi lời của tên Thiên Tôn kia vừa dứt thì một vị Thiên Tôn khác lập tức lên tiếng phản bác.

Bất kỳ Thiên Tôn nào đều sở hữu cho mình một tuổi thọ cực kỳ dài, từ đó khiến cho lòng tự tin của nhiều người cao lên nhiều.

“Bản thân không dám thì nói thẳng là không dám đi, có cơ duyên nào mà không mang theo một số nguy hiểm không?

Vị Thiên Tôn vừa đưa ra đề nghị kia lại lên tiếng vẻ vẻ mặt khinh thường, mặc dù bản thân hắn cũng không phải là dám làm việc vừa nói nhưng vẫn phải diễn vì sỉ.

Tuy nhiên chắc chắn vẫn có một số người gan lớn, có một vài Thiên Tôn trong các Đạo Thống lớn bàn bạc với nhau một chút sau đó tất cả đều không thèm quan tâm tới Đế Huyết nữa, bọn hắn nhanh chóng bay về phía Hư Không để truy tìm Cửu Long Kéo Quan kia.

Bọn hắn nghĩ rằng trong đó chắc chắn đang chứa đựng một sinh linh cao cấp nhất.

Khi bỏ qua cơ hội này thì không biết tương lai khi nào mới có thể gặp lại.

Chỉ với khí tức thôi mà sinh linh trong quan tài kia đã có thể áp chế hết tất cả bọn hắn rồi, điều này thật sự là bất khả thi.

Tại Thái Cổ Tiên Vực bây giờ thì người có thể trấn áp một Châu chỉ là một cường giả Thiên Tôn mà thôi.

Chỉ cần tấn thăng thành Thiên Tôn Cảnh là có thể khống chế được hàng tỷ tỷ sinh linh.

Tuy nhiên chưa tới lúc bọn hắn tới quan tài đồng thau kia thì bọn hắn đã thấy được một trong số chín con Cự Long kia trợn mắt nhìn họ, chỉ với một ánh nhìn thôi thì bọn hắn đã thấy linh hồn bản thân run rẩy rồi, điều này chủ yếu tới từ chênh lệch cảnh giới quá lớn.

“Thật là khủng khiếp!”

Một vị Thiên Tôn khi thấy một màn này thì nhịn không được mà lên tiếng.

Khí tức vừa rồi thật sự là quá cường đại.

Những Thiên Tôn khác thì cảm thấy may mắn trong lòng, may mà khi nãy bọn hắn không có chạy ra đó, nếu không thì người bị chấn nhiếp tới mức ngu ngốc là bọn hắn rồi.

“Chín con cự long kia ít nhất cũng là Thiên Tôn Cảnh Đỉnh Phong, thậm chí còn có thể là Nửa Bước Thần Linh.”

Tại một chỗ tối gần đó.

Tần Cửu Ca nhìn sang con cự long đang bay kia rồi lên tiếng, với cảm nhận của hắn thì chín con Cự Long này cực kỳ mạnh mẽ.

Bỗng nhiên Tần Cửu Ca nhìn về một hướng, trên mặt treo một nụ cười kỳ lạ.

Sinh vật như Khí Vận Chi Tử này thật sự là kỳ lạ, chỗ nào có cơ duyên thì chắc chắn sẽ có mặt của y.

“Xem ra mấy giọt Đế Huyết này là chuẩn bị dành cho Võ Tôn!”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca cũng không có quá nhiều sự thay đổi khi nhìn thấy thanh niên mặc áo đen kia.

Lúc này bên trong hư không.

Không ít cường giả Thiên Tôn đang ngó chừng giọt Đế Huyết kia.

Tuy nhiên lại không ai dám tiến lên tới gần nó cả, dù sao chỉ là vài giọt Đế Huyết thôi thì cùng đủ để đè chết bọn hắn rồi.

Chỉ với uy thế thôi thì vài giọt Đế Huyết đã dọa cho nhiều Thiên Tôn ở đây phải xanh mặt không dám tới gần.

“Những giọt Đế Huyết này lại còn có thể chạy nữa à?”

Những Thiên Tôn luôn chú ý tới những giọt Đế Huyết kia khi thấy một màn này thì cũng không nhịn được mà kinh ngạc, Đế Huyết lại còn có thể tự chạy, thật sự là thêm kiến thức.

Những giọt Đế Huyết này hóa thành nhiều đạo hồng quang khác nhau rồi bay đi, tốc độ của bọn chúng nhanh tới mức có khi Thiên Tôn cũng không thể đuổi theo.

Võ Tôn khi này thì còn đang ẩn giấu trong bóng tối để quan sát tất cả những thứ này.

Hắn đang muốn quan sát tình hình rồi mới xuất thủ sau, Võ Tôn ban

đầu định đợi tới lúc những tên Thiên Tôn này đánh nhau loạn hết cả lên rồi hắn mới định xuất thủ.

Dù sao thực lực của hắn nếu đem ra so sánh thì cũng không phải là quá xuất chúng lắm, thế nên hắn muốn làm ngư ông để tối đa hóa lợi ích.

Hắn luôn muốn tìm Chí Bảo mà Thần Chủ của Vạn Thần Thiên Tôn luôn nói tới.

Nhưng mà sau khi cảm nhận được động tĩnh của Táng Thiên Thần Vực thì hắn đã âm thầm ẩn nấp ở xung quanh.

“Vậy mà nó lại bay về hướng này.”

Ngữ khí của Võ Tôn hơi kinh ngạc một chút, những giọt Đế Huyết kia ban đầu cách hắn vô cùng xa, nhưng hiện tại chúng lại đang bay tới đây như có mục tiêu vậy.

“Đây quả thật là một thời cơ tốt.”

Võ Tôn cười lớn trong lòng một cái, đây chính là vận khí, Đế Huyết không bay chỗ khác mà lại bay thẳng về hướng của hắn/

Đây không phải chứng minh đó là cơ duyên của hắn sao?

Quả nhiên khi cơ duyên tới thì muốn tránh cũng tránh không được.

Võ Tôn nhìn những giọt Đế Huyết đang dần dần bay tới hắn thì trong lòng kích động không thôi, Đế Uy trên Đế Huyết hiện tại đã tiêu tán đi gần hết rồi.

Hiện tại chúng đã đạt tới mức độ bản thân hắn có thể lấy được rồi, nếu như giống như ban đầu thì Đế Uy của nó hoàn toàn giết chết được một cường giả Thiên Tôn.

“Đây là của ta, của ta.”

Võ Tôn cố nén vẻ kinh hỉ trong lòng, nếu như sau khi hắn cầm được vài giọt Đế Huyết này thì hắn có thể khiến tu vi của bản thân càng thêm thâm hậu.

Tuy nhiên một tiếng oanh lớn đã kéo Võ Tôn về tới thực tế.

“Ai? Ai dám đánh lén ta?”

Võ Tôn hét to một tiếng, vì đợt đánh lén khi nãy mà những giọt Đế

Huyết kia đã bay đi mất.

“Chuyện gì xảy ra?”

“Vị Thiên Tôn nào lại thích chơi đánh lén thế?”

Chương 397: Cung chủ Đại Đạo Tiên Cung

Chương 397: Cung chủ Đại Đạo Tiên Cung

Sau khi Võ Tôn nói xong những câu này thì miệng hắn cũng đã bắt đầu trào máu tươi.

Đại Đạo Pháp Tắc khi nãy vừa công kích hắn cực kỳ cường đại, Võ Tôn thông qua đòn đánh lén khi nãy đã phán đoán được người ra tay với hắn không phải là hạng người vô danh, ít nhất thực lực của y hoàn toàn không thua gì hắn.

“Không, Đế Huyết của ta.”

Võ Tôn nhìn về phía mấy giọt Đế Huyết đang bay đi thì la lớn, hắn buồn bực vô cùng, ban đầu hắn đã có cơ hội cướp đi những giọt Đế Huyết.

“Còn phải để ngươi sống thêm một khoảng thời gian nữa, nếu không thì sao ta có thể tìm được Phiên Thiên Đế Ấn chứ!”

Tần Cửu Ca nhìn Võ Tôn hiện tại hơi chật vật thì cười nhẹ, sao có thể giao Đế Huyết cho Võ Tôn được.

Rau hẹ thì phải làm đúng phận sự của rau hẹ.

Sâu trong hư không Táng Tiên Thần Vực.

Quan tài đồng thau kia giống như vừa phát ra một tiếng vang.

“Vừa rồi vừa có một tia khí tức của Thiên Đế, không lẽ ta vừa cảm thụ sai!”

“Tinh Không Cổ Đạo rộng lớn, Thái Cổ Tiên Vực chỉ là một vực trong đó mà thôi.”

“Ta sẽ đi tới nơi nào đây?”

…

“Ta muốn Đế Huyết!”

Ngay những cường giả Thiên Tôn đang nhao nhao tranh đoạt Đế Huyết tại Táng Tiên Thần Vực thì một âm thanh lành lạnh vang lên, xung quanh lại còn có hàn băng hạ xuống.

“Cực Hàn Đại Đạo Pháp Tắc, là cung chủ của Dao Đài Tiên Cung sao?”

Một tên Thiên Tôn ở nơi này bỗng nhiên khựng lại, tại Thiên Châu này nếu nói có người nào sở hữu Cực Hàn Đại Đạo Pháp Tắc mạnh mẽ như thế này thì chỉ có cung chủ Dao Đài Tiên Cung kia mà thôi.

Tuy nhiên khi tên Thiên Tôn kia lên tiếng thì không ai để ý tới hắn cả.

“Nơi này có tới tận ba giọt Đế Huyết lận, Dao Đài Cung Chủ làm như thế không tốt lắm đâu.”

Lại một vị Thiên Tôn cười lạnh một cái rồi nhìn sang một chỗ trong hư không, vừa rồi y đã ra tay cướp đi hai giọt Đế Huyết, mà nơi này cũng chỉ có ba giọt mà thôi.

Phải biết rằng tuy thực lực của vị cung chủ Dao Đài Tiên Cung này tuy mạnh nhưng cũng không thể cùng lúc đối mặt tất cả mọi người ở đây được.

Tuy nhiên sau khi tên Thiên Tôn kia vừa dứt lời thì một cỗ khí tức rét lạnh tới cực điểm lượn quanh hắn mọt cái, khiến cho hắn bị đóng băng ngay lập tức.

Chỉ có người nào tu luyện Cực Hàn Đại Đạo Pháp Tắc tới mức cực kỳ cao thâm thì mới sở hữu được uy lực to lớn như thế thôi.

Những Thiên Tôn đứng xung quanh khi thấy một màn này thì đều trầm mặc xuống.

Ban đầu vị cung chủ Dao Đài Tiên Cung này có danh tiếng to lớn tại Thiên Châu là vì thực lực của nàng vô cùng xuất chúng, nhưng còn một lý do khác nữa đó chính là nàng đồng thời cũng là Thần Nữ đứng hàng đệ nhất trên Thần Nữ Bảng của Thiên Châu.

Người đứng thứ hai trên bảng chính là Thánh Nữ của Dao Đài Tiên Cung, Hoa Khinh ngữ.

Cung chủ của Dao Đài Tiên Cung dựa vào nhan sắc tuyệt trần của mình cộng thêm thực lực viễn siêu đại đa số người khác để thu hoạch được danh tiếng, thế nên thanh danh của nàng vượt xa những người khác.

Tuy nhiên khi nhắc thì mọi người chỉ thường nhắc tới dung mạo tuyệt trần của nàng mà thôi, rất ít người quan tâm tới thực lực tuyệt trần của nàng.

Mà lúc này vị cung chủ Dao Đài Tiên Cung này đã thể hiện ra thực lực cường đại của bản thân rồi.

“Thiên Tôn Đỉnh Phong, xem ra nàng cũng sắp tấn thăng lên Thần Linh Cảnh rồi.”

Bất kỳ vị Thiên Tôn nào ở đây đều là người có kiến thức phi phàm cả, sau khi thấy cung chủ Dao Đài Tiên Cung xuất thủ thì ai nấy đều biết rõ cảnh giới của nàng đạt tới mức nào.

Khí thế mà cung chủ Dao Đài Tiên Cung quả thật là quá cường đại.

Thiên Tôn Đỉnh Phong, thậm chí qua một đoạn thời gian nữa thì cung chủ Dao Đài Tiên Cung còn có thể bước một bước lên Thần Linh Cảnh.

“Tin tức này được truyền ra thì chắc chắn toàn bộ Thiên Châu đều sẽ bị chấn động.”

Một vị Thiên Tôn nhìn về phía cung chủ Dao Đài Tiên Cung đang đạp mây mà đứng ở kia thì không khỏi cảm thấy mê luyến.

Hắn cùng vị cung chủ Dao Đài Tiên Cung này chính là yêu nghiệt cùng thời với nhau, tuy nhiên nàng lại có thiên phú cao hơn hắn rất nhiều.

Đương nhiên trước kia thứ hắn để ý tới cung chủ Dao Đài Tiên Cung chỉ là dung mạo tuyệt trần của nàng mà thôi.

Nhưng hiện tại thì khác, thứ khiến hắn bất ngờ chính là tu vi kinh khủng của nàng.

Cung chủ Dao Đài Tiên Cung gần như đã không xuất thủ tại Thiên Châu trong một trăm năm nay rồi, thế nên không có ai là có thể ước lượng sức mạnh cụ thể của nàng.

“Ngươi thế mà đã sắp chạm tới ngưỡng cửa Thần Linh rồi?”

Một vị Thiên Tôn ngước lên cung chủ Dao Đài Tiên Cung rồi lên tiếng, hắn ban đầu nghĩ rằng với nhiều Thiên Tôn như hiện tại thì hắn đã có thể dễ dàng thắng được nàng, nhưng hiện tại thì lại khó mà đủ được.

“Ba giọt Đế Huyết này bản tọa chỉ muốn hai thôi, chừa lại một giọt cho các ngươi tranh đoạt.”

Cung chủ Dao Đài Tiên Cung nói với những tên Thiên Tôn này, mặc dù hiện tại nàng đang nói chuyện với những tên Thiên Tôn ở dưới nhưng ánh mắt của nàng lại nhìn chằm chằm vào Tần Cửu Ca.

“Bằng vào thực lực của bản tôn thì xứng với hai giọt Đế huyết, ngươi có ý kiến gì không.”

Cung chủ Dao Đài Tiên Cung nói với những vị Thiên Tôn ở đây với giọng điệu bình tĩnh, hiện tại nàng đã là Thiên Tôn Đỉnh Phong rồi, ở nơi này nàng là cường đại nhất.

“Làm sao thế? Không nguyện ý à?”

Chương 398: Sư đồ cùng giường

Chương 398: Sư đồ cùng giường

Cung chủ Dao Đài Tiên Cung nhìn những Thiên Tôn ở đây với hai mắt đầy hàn quang.

Thật ra không chỉ nàng muốn bá đạo như thế mà là một linh hồn khác trong người nàng muốn như vậy.

Ban đầu nàng không muốn trực tiếp biểu lộ thực lực của mình ra luôn, dù sao nàng cũng muốn ẩn giấu thực với những lão quái vật trong đạo thống to lớn kia.

“Nếu như cung chủ đã muốn thì bản tôn cũng không đoạt của ngươi làm gì.”

Một vị Thiên Tôn mặc đồ đỏ hơi sợ hãi một chút, vị Cung chủ Dao Đài Tiên Cung này quả thật là cường đại.

Trong Tiên Vực này cường giả vi tôn, thế nên lúc này khi không đánh lại được Cung chủ Dao Đài Tiên Cung thì bọn hắn chỉ có thể làm như thế mà thôi.

Dù sao hai giọt Đế Huyết kia đã làm trong tay của nàng ta rồi, hiện tại muốn cướp lại thì phải trả một cái giá rất lớn, hơn nữa còn chưa chắc là có thể lấy được.

“Quá bá đạo.”

Tần Cửu Ca nhìn Cung chủ Dao Đài Tiên Cung trực tiếp cướp hai giọt Đế Huyết về tay sau đó rồi nói.

Nhưng mà việc khiến Tần Cửu Ca để ý là hắn thấy giống như cung chủ Dao Đài Tiên Cung kia đang nhìn hắn.

“Có vẻ ngươi giống như rất để ý tới hắn, ngay cả vật trận quý như Đế Huyết ngươi cũng đoạt cho hắn.”

“Ta rất hiếu kỳ về lai lịch của ngươi, ngươi đã cộng sinh với ta tới mấy vạn năm!”

Dao Đài Tiên Cung nói với linh hồn trong cơ thể mình.

“Hừ, ăn thua gì tới ngươi?”

Linh hồn trong cơ thể Cung chủ Dao Đài Tiên Cung hừ lạnh một tiếng rồi nói.

“Ngươi chính là ta, ta chính là ngươi, nếu như ngươi lại tiếp tục hỏi nhiều như vậy thì ngươi tin ta lấy cơ thể ngươi đi ngủ với hắn không?”

“Hơn nữa lại còn là kiểu cởi trống trơn, tư thế gì cũng được, hơn nữa lại để cho giai thoại sư đồ cùng giường truyền đi khắp nơi.”

“Ngươi dám sao?”

Cung chủ Dao Đài Tiên Cung khi nghe tới lời này thì nói trong lòng một cách giận dữ, lại dám dùng thân thể của nàng đi để ngủ với một nam nhân khác sao? Điều này bị truyền ra thì tất cả lão quái vật cùng thế hệ với nàng sẽ cười chết mất.

Tại Thiên Châu này nàng có thanh danh thanh tâm quả dục, hoàn toàn không có hứng thú với bất kỳ nam tử nào khác.

Bản thân nàng cũng đã giữ gìn trong sạch vài vạn năm, tính tuổi tác thì nàng có thể làm tổ tông của Tần Cửu Ca.

Nói một cách khác thì Tần Cửu Ca chỉ đáng làm cháu nàng mà thôi.

Muốn bắt nàng ngủ cùng hắn?

Năm mơ đi.

Lại còn khiến cho đồ đệ của nàng lên ngủ cùng, không lẽ muốn thanh danh của nàng mất hết hay sao?

“Ngươi biết rõ ta mà, ta dám hay không thì ngươi đã có câu trả lời rồi.”

Linh hồn trong cơ thể cung chủ Dao Đài Tiên Cung cười lạnh rồi nói, có chuyện gì mà nàng không dám chứ.

Thế nên mọi thứ trở nên trầm mặc.

“Được rồi, trong khoảng thời gian này ta nghe ngươi, nhưng ngươi không thể dùng cơ thể của ta để làm chuyện đó.”

Cung chủ Dao Đài Tiên Cung cắn chặt hàm răng của mình rồi nói ra, dù sao bản thân nàng không dám lấy chuyện này ra để đánh cược, dù sao nàng đã sinh sống một thời gian dài cùng với linh hồn trong cơ thể mình.

Y thật sự có thể lấy thân thể của nàng để làm chuyện đó.

Linh hồn nằm trong cơ thể của nàng kia hoàn toàn không giống bản thân nàng một xíu nào cả.

Thậm chí có thể nói nó có một tính cách hoàn toàn tương phản với nàng.

Tuy nhiên đó không phải là chuyện khiến nàng nhức đầu nhất.

Thứ khiến cho nàng nhức đầu nhất chính là linh hồn nữ tính trong cơ thể nàng có khả năng điều khiển thân thể của nàng.

Có thể nói linh hồn kia khi điều khiển thân thể này thì y chính là cung chủ của Dao Đài Tiên Cung.

Tựa như lời của linh hồn kia vậy, cả hai người bọn nàng tuy hai là một.

Mặc dù trong lòng của cung chủ Dao Đài Tiên Cung vẫn không tin lời nói đó.

“Đã lâu không gặp, cung chủ.”

Tần Cửu Ca khi thấy ánh mắt của cung chủ Dao Đài Tiên Cung liếc sang mình thì cũng cười đáp lễ.

Vị cung chủ Dao Đài Tiên Cung này hơi thú vị hơn rồi đó.

“Hừ.”

Tuy nhiên việc ngoài dự liệu của Tần Cửu Ca lại diễn ra, vị cung chủ này lại hừ lạnh một tiếng với hắn.

Tuy âm thanh này cực kỳ nhỏ bé nhưng nó không thể thoát khỏi thính giác kinh người của Tần Cửu Ca.

“Là hắn.”

Khi Tần Cửu Ca xuất hiện trước mặt cung chủ Dao Đài Tiên Cung thì Võ Tôn đứng trong hư không cũng nhận ra Tần Cửu Ca là ai, khi này sát ý của hắn nổi lên ngút trời.

Tuy nhiên hiện tại Võ Tôn lại không dám ra tay với Tần Cửu Ca, dù sao thực lực hiện tại của hắn dù cho có liều mạng cũng không thể là đối thủ của y được, hơn nữa đạo thống sau lưng hắn cũng không cường đại bằng Tiên Cổ Tần Tộc.

Điều này khiến cho hắn cực kỳ khổ sở.

Thực lực không bằng người ta thì thôi đi, không ngờ ngay cả thế lực sau lưng cũng không bằng được.

Địa vị của cả hai trong thế lực mình sinh sống cũng chênh lệch một trời

một vực.

Thế nên bước tiếp theo trong kế hoạch của Võ Tôn chính là trở thành Thần Tử của Vạn Thần Thiên Sơn, điều này khiến cho Tần Cửu Ca không dám tùy ý động thủ với hắn.

“Ngươi qua đây một chút.”

Chương 399: Đãi ngộ nhân vật chính

Chương 399: Đãi ngộ nhân vật chính

Cung chủ Dao Đài Tiên Cung hiện tại cũng lên tiếng nói với Tần Cửu Ca, tuy nhiên sắc giọng của nàng lại hơi tức giận, thật ra hiện tại nàng cũng không biết nói thế nào với Tần Cửu Ca nữa.

Không lẽ trực tiếp nói nàng muốn đưa Đế Huyết cho Tần Cửu Ca sao? Nhưng vật trân quý giống Đế Huyết sao có thể tặng người một cách dễ dàng như vậy được.

Điều này có thể khiến Tần Cửu Ca hiểu lầm nàng gì không?

Giống như là khiến cho Tần Cửu Ca nghĩ rằng nàng đang yêu hắn chẳng hạn.

Thế nên hiện tại cung chủ Dao Đài Tiên Cung hoàn toàn không có một chút kinh nghiệm nào trong việc này.

Cung chủ Dao Đài Tiên Cung cũng chỉ là một lão xử nữ vạn năm tuổi mà thôi, thậm chí có thể nói là một người ngớ ngẩn trong tình cảm.

Dù sao từ khi xuất sinh cho tới nay thì nàng luôn mang trong mình thân phận cao quý, thần sắc lúc nào cũng lạnh như băng đối với người ngoài.

Lúc này tuy trong lòng Tần Cửu Ca vẫn có chút hiếu kỳ nhưng hắn vẫn lựa chọn đi đằng sau lưng nàng.

Dù sao hắn hoàn toàn có sức để tự vệ, cho dù là một Thiên Tôn Cảnh Đỉnh Phong cũng không thể làm gì được hắn.

Mà đúng lúc này, vô số cường giả Thiên Tôn khi thấy một màn này thì trong lòng lại cảm thấy một cảm giác vô danh.

Đây chính là lần đầu tiên mà vị cung chủ Dao Đài Tiên Cung kia chủ động mời một nam tử vào nói chuyện.

Tuy nhiên một thời gian ngắn sau thì một lớp bình chướng ngăn lên, khiến cho mọi người không thể nhìn trộm được nữa.

“Cung chủ có chuyện gì muốn nói cho Cửu Ca sao?”

Tần Cửu Ca nhìn cung chủ Dao Đài Tiên Cung đang dần dần đi xa ra khỏi mình sau đó mỉm cười hỏi, không nói việc khác, chỉ riêng khí chất của cung chủ Dao Đài Tiên Cung thôi thì cũng đủ đưa nàng lên Thần Nữ Bảng rồi.

Tần Cửu Ca còn cảm nhận được trên người của cung chủ Dao Đài Tiên Cung mang một khí tức cực kỳ cổ lão, cùng với một khí tức chỉ

có người cầm quyền lâu năm mới có.

Dù sao nàng chính là người cầm lái của Dao Đài Tiên Cung, đạo thống cao cấp nhất Thiên Châu này.

Loại người này có thể quyết định được sự sống chết của vô số người.

Nhưng dù sao Tần Cửu Ca đã cảm thấy vị cung chủ Dao Đài Tiên Cung này thật thú vị.

“Bản… Bản cung muốn làm một giao dịch với ngươi.”

Cung chủ Dao Đài Tiên Cung sau một hồi trầm mặc thì cũng bắt đầu lên tiếng.

Giữa hai trán nàng hiện lên một đạo Mị Ý nhàn nhạt.

Cung chủ Dao Đài Tiên Cung nghĩ một hồi thì thấy được đây là biện pháp ổn thỏa nhất, nàng không muốn việc mình đưa Đế Huyết sẽ khiến Tần Cửu Ca nghĩ tới điều gì đó không hay.

Cho nên nàng mới nảy ra ý tưởng sử dụng một trận giao dịch để hợp pháp hóa đưa Đế Huyết vào tay hắn.

Trong khoảng thời gian này nàng đã bị linh hồn trong người kia dọa liên tục, thế nên khi nói những lời này với Tần Cửu Ca thì nàng mới vội vàng như vậy.

“Mời cung chủ nói.”

Tần Cửu Ca vẫn nở một nụ cười trên mặt rồi nói với cung chủ Dao Đài Tiên Cung, trong lòng hắn cũng hơi hiếu kỳ, không biết rốt cuộc cuộc giao dịch kia sẽ giao dịch cái gì.

“Bản cung sẽ lấy hai giọt Đế Huyết ta vừa mới lấy được đưa cho ngươi, đây có thể coi là một loại đầu tư được không?”

Cung chủ Dao Đài Tiên Cung khẽ cắn răng một cái rồi lên tiếng, việc này rõ ràng là do linh hồn trong cơ thể nàng đang tác quai tác quái.

“Đa tạ cung chủ.”

Tần Cửu Ca nhắm hai mắt lại, hiện trong lòng hắn đang có chút nghi ngờ về hành động vừa rồi, hắn với vị cung chủ này không hề thân quen một chút nào.

Nếu như nói quen biết thì hắn là đệ tử Hoa Khinh Ngữ của nàng mới

biết được hắn chứ.

Tối thiểu là Hoa Khinh Ngữ thân với Tần Cửu Ca hơn.

Nhưng mà Tần Cửu Ca cũng không từ chối hai giọt Đế Huyết đưa tới cửa được, đáp ứng là được rồi, chỗ tốt như thế từ chối thì phí lắm.

Đối với những người cứ tìm đủ loại nguyên nhân để tặng đồ cho hắn thì Tần Cửu Ca đã gặp nhiều rồi.

Tuy nhiên người hào khí được như vị cung chủ trước mắt thì Tần Cửu Ca rất ít khi gặp được.

Đế Huyết này đối với cường giả Thiên Tôn là một cơ duyên to lớn.

Cung chủ Dao Đài Tiên Cung khi thấy Tần Cửu Ca chịu nhận hai giọt Đế Huyết thì thở nhẹ một hơi.

Đối với nàng thì hai giọt Đế Huyết này quả thật là có chỗ tốt không nhỏ, tuy nhiên tất cả những gì nàng làm đều đã bị linh hồn kia quan sát.

Cung chủ Dao Đài Tiên Cung vừa hồi tưởng lại tình cảnh kia thì không thấy dễ chịu chút nào.

Đây chính là tác hại khi bị bắt ép làm chuyện bản thân không muốn.

“Được rồi, không có chuyện gì!”

Cung chủ Dao Đài Tiên Cung nói với Tần Cửu Ca một cách bình thản, nàng cũng có ý định thông qua hai giọt Đế Huyết này để đầu tư lên người bản thân một chút.

Tuy nhiên tình huống cụ thể nàng chỉ có linh hồn trong người nàng biết rõ nhất mà thôi.

Khi nói xong câu nói này thì cung chủ Dao Đài Tiên Cung lập tức phá toái hư không mà đi ngay lập tức.

Giống như vừa này người ở đây không phải là nàng vậy.

“Thú vị thật, vị cung chủ Dao Đài Tiên Cung kia gặp phải khó khăn gì mà lại muốn ta giúp giải quyết thế, hay là có việc gì đặc biệt?”

Tần Cửu Ca nhìn về hướng cung chủ Dao Đài Tiên Cung vừa rời đi rồi lẩm bẩm, hắn hoàn toàn không tin tưởng lý do đầu tư của nàng vừa nói.

Hơn nữa hiện tại Tần Cửu Ca cảm thấy hơi hiếu kỳ một chút, loại đãi ngộ được một mỹ nhân khung quốc khuynh thành băng lãnh tới cực độ đưa cơ duyên không phải là là đãi ngộ của nhân vật chính thôi sao?

Từ khi nào mà Tần Cửu Ca hắn lại có đãi ngộ như thế?

“Khí vận trên người mình đã cao tới mức đó rồi sao?”

“Cảm giác được ăn bám quả thật không tồi!”

Chương 400: Thiên Đế Thư Viện

Chương 400: Thiên Đế Thư Viện

Tần Cửu Ca chuyển mắt mình sang hai giọt Đế Huyết đang từ từ tỏa ra thần uy, đây quả thật là một đại bảo bối đó.

Dù cho là thân phận như Tần Cửu Ca thì cũng không thể tìm được đồ chơi này một cách đơn giản.

Nếu như không phải những tồn tại Thần Linh kia đã bị quy ước là không được tùy tiện xuất thủ tại Tiên Vực, thêm việc hai giọt Đế Huyết này có thể nói là trực tiếp xuất hiện, không có dự cảnh nào dự báo được, thế nên lượn quanh đây chỉ có các cao thủ Thiên Tôn Cảnh mà thôi.

Thần Linh hoặc là Thần Ma Cảnh, hoặc các cường giả dánh chịu thiên mệnh có sự chênh lệch rất lớn.

Tần Cửu Ca nhìn xem những Thiên Tôn kia đang cực lực tranh đoạt một giọt Đế huyết sau đó nhìn lại hai giọt Đế Huyết trên tay mình, quả thật là chênh lệch giữa người với người khiến người khác tức chết mà.

“Kỳ ngộ như thế đáng ra phải ở trên người của những tên Khí Vận Chi Tử kia chứ? Sao lại là ta?”

“Chưởng môn của một đạo thống to lớn không biết vì lý do giò lại đưa một đồ vật cực kỳ quý giá cho thanh niên nàng mới chỉ vừa gặp có vài lần, sau đó…”

“Sau đó vị chưởng môn đó từ từ ưa thích thanh niên mà mình tặng đồ, hoặc có thể nói là từ đầu nàng đã thích rồi.”

Tần Cửu Ca từ từ tưởng tượng, dù sao chuyện như thế quả thật là hoàn toàn không khoa học một xíu nào.

“Nàng đang gặp phải một phiền toái lớn nào sao?”

Tần Cửu Ca chỉ có thể đưa ra lý do này mà thôi, tuy nhiên nó vẫn chưa đủ thuyết phục để giải thích cho tình hình trước mắt này.

“Đến lúc đó rồi tính sau đi!”

“Dù sao quyền quyết định cũng nằm trong tay ta.”

“Hiện tại ngươi cao hứng như thế làm gì, về sau ngươi có thể hứa với ta là không làm những chuyện như vậy được không?”

Dao Đài Cung Chủ cố nén phẫn nộ rồi lên tiếng, nói thật nàng đã sinh sống không biết bao nhiêu vạn năm rồi, nàng có thể khẳng định số cảm xúc nàng sinh ra trong khoảng thời gian này nhiều hơn tất cả cảm xúc trong mấy vạn năm của nàng sinh sống.

“Ha ha, ngươi tốt nhất là duy trì trạng thái hiện tại của mình đi, nếu như ngươi lại tiếp tục duy trì bộ dáng lạnh như băng của ngươi thì có không ít hậu quả không tốt sẽ xảy ra.

“Dù sao con đường của ngươi đi cũng không phải là trở thành Cực Hàn Chi Thần.”

Vị linh hồn trong cơ thể của Dao Đài Cung Chủ tiếp tục lên tiếng, mặc dù Dao Đài Cung Chủ tu luyện Cực Hàn Đại Đạo Pháp Tắc nhưng bản thân nàng thì không phải, thế nên mới cần nhiều cảm xúc như thế này để trung hòa.

Đây cũng là lý do trong khoảng thời gian này nàng bắt cộng sinh thể làm nhiều chuyện như thế.

“Ngươi còn muốn làm gì?”

Dao Đài Cug Chủ dám thề rằng linh hồn trong cơ thể mình chắc chắn có một bí mật không thể cho ai biết với tên Đạo Tử Cổ Tộc kia.

“Không phải ngươi muốn bước vào Thần Linh Chi Đạo sao?”

“Bản thân ta biết rõ một chỗ có chứa đựng cơ duyên này, không biết là ngươi muốn biết hay không thôi.”

Linh hồn trong cơ thể Dao Đài Cung Chủ bắt đầu lên tiếng, y không nói dối một xíu nào, bản thân y thật sự biết rõ một nơi có khả năng

rất lớn có Thần Cách.

“Nói mau, ở nơi nào?”

Dao Đài Cung Chủ nghe tới đây thì bắt đầu không thể giữ được bình tĩnh của bản thân, nàng đã dừng bước ở Thiên Tôn Đỉnh Phong này quá lâu rồi, cảnh giới tiếp theo chính là Thần Linh Cảnh trong truyền thuyết.

Tuy chỉ cách có một bước thôi mà Dao Đài Cung Chủ hoàn toàn không có một tý đầu mối gì cả, tuy trong Dao Đài Tiên Cung của nàng có Thần Linh trấn giữ, nhưng từ xưa đến nay Thần Linh toàn là nhờ vào lĩnh ngộ của bản thân, với lại đạo của vị Thần Linh kia cũng không phải là Cực Hàn Đại Đạo Pháp Tắc.

Trợ giúp đến từ Thần Linh tuy hữu dụng nhưng thật sự hiệu quả cũng không phải là mấu chốt, đó là còn chưa kể tới việc hai Đại Đạo Pháp Tắc khồng liên quan gì đến nhau.

Thật ra Dao Đài Cung Chủ cũng đã cảm nhận được việc bản thân đã chạm tới bình cảnh từ lâu rồi, nàng đạt tới cảnh giới Thiên Tôn Đỉnh Phong không phải chỉ là ngày một ngày hai.

Dựa theo suy đoán của nàng thì còn phải chờ ít nhất mười vạn năm nữa mươi có thể hiểu thấu đáo được một phần của bình cảnh.

Thế nên khi nghe thấy linh hồn thần bí trong người mình tuyên bố có manh mối về Thần Linh Cảnh thì nàng rất để ý.

“Thiên Đế Thư Viện tại Đạo Châu.”

Linh hồn trong người Dao Đài Cung Chủ lại tiếp tục lên tiếng, tuy nhiên khi nói câu này thì nàng như nghĩ tới gì đó mà trầm mặc không nói.

Thiên Đế Thư Việc có thể nói là một thế lực đỉnh phong tại Đạo Châu, gần như đại đa số thế lực tại Đạo Châu đều cung kính nó có thừa.

Không ai dám có một xíu nào bất kính đối với Thiên Đế Thư Viện cả.

Yêu cầu cơ bản và thấp nhất để tiến vào Thiên Đế Thư Viện chính là Thái Hư Cảnh, hơn nữa Thái Hư Chi Cành khi vào đó cũng chỉ là những đệ tử ghi chép sách vở hạng bét mà thôi.

Dựa trên chất lượng của đệ tử thì đã có thể thấy được sự cường đại

của Thiên Đế Thư Viện.

Hơn nữa nếu muốn trở thành một vị trưởng lão của Thiên Đế Thư Viện thì phải có tu vi ít nhất là một cường giả Thiên Tôn Cảnh.

Chương 401: Bệnh thích sạch sẽ

Chương 401: Bệnh thích sạch sẽ

Điều này cực kỳ đáng sợ, Thiên Tôn Cảnh là người hoàn toàn có đủ tư cách làm người cầm lái cho một đạo thống đỉnh tiêm trong bất kỳ châu vực nào, nhưng tại Thiên Đế Thư Viện thì chỉ xứng đáng làm một vị trưởng lão.

“Thiên Đế Thư Viện?”

Dao Đài Cung Chủ khi nghe tới đây thì bắt đầu cảm thấy hiếu kỳ, thanh danh của Thiên Đế Thư Viện tại Thiên Châu không phải là quá lớn, có thể nói rằng tại Thiên Châu này thì nó hoàn toàn không nổi danh tý nào.

Tuy nhiên đó chỉ là đối với những đạo thống, thế lực phổ thông mà thôi, chứ đối với những thế lực đỉnh phong như các nàng thì danh hào của Thiên Đế Thư Viện như sầm rền bên tai.

Bởi vì một thế lực nếu không đủ mạnh thì hoàn toàn không có tư cách biết tới Thiên Đế Thư Viện.

“Chỉ cần vào trong Thiên Đế Thư Viện để bồi dưỡng là được, chắc chắn trong đó có Thần Linh Chi Đạo thích hợp với ngươi nhất.”

Linh hồn trong cơ thể Dao Đài Cung Chủ bắt đầu lên tiếng.

Linh hồn kia tên là Khinh Nguyệt, Dao Đài Cung Chủ thì tên Yêu Nguyệt.

“Chỉ cần sau khi tiến vào Thiên Đế Thư Viện ngươi nghe theo chỉ dẫn của ta thì ta chắc chắn sẽ giúp ngươi đột phá vào Thần Linh Chi Đạo.

…

“Võ Tôn thật sự là có sức chịu đựng tốt đó.”

Sau khi Dao Đài Cung Chủ phá toái hư không sau đó rời đi thì Tần Cửu Ca luôn để tầm mắt của mình ngó chừng Khí Vận Chi Tử Võ

Tôn.

Bất kỳ nam nhân nào khi biết được vị hôn thê của mình bị Tần Cửu Ca ức hiếp như thế thì chắc chắn sẽ đi tìm y để liều mạng.

Những Khí Vận Chi Tử kia chắc chắn sẽ không ngoại lệ.

Thậm chí là bọn hắn còn có thể kích động hơn người bình thường rất nhiều lần nữa.

Tần Cửu Ca hoàn toàn không thích Khí Vận Chi Nữ Cổ Nguyệt Nhi kia bởi vì hắn không thích những thứ đã từng qua sử dụng rồi, Cổ Nguyệt Nhi thân là thanh mai trúc mã sinh hoạt từ nhỏ đến lớn với Võ Tôn.

Võ Tôn với Khí Vận Thần Tử Vương Đằng là hai thái cực hoàn toàn khác biệt nhau.

Vương Đằng là loại nhân vật chính hào hoa phong nhã mang theo thiện lương trong lòng, hắn luôn lấy quân tử chi lễ để đối đãi với Tinh Nguyệt, Tần Cửu Ca đoán rằng nếu như Tinh Nguyệt không nói ra muốn động phòng với hắn thì Vương Đằng vẫn sẽ giữ tâm lý thái giám đó mãi.

Thế nên Tần Cửu Ca không ngại xem Đạo Tinh Nữ Đế làm đồ chơi.

Nhưng Võ Tôn thì khác, Tần Cửu Ca đoán chừng Cổ Nguyệt Nhi đã sớm bị Võ Tôn khám phá rồi.

Tần Cửu Ca là một người có bệnh thích sạch sẽ, nữ tử chỉ cần bị nam nhân khác tiếp cận qua thì Tần Cửu Ca sẽ không đụng tới.

Dù cho Cổ Nguyệt Nhi có còn là tấm thân xử nữ hay không.

Còn lại một giọt Đế Huyết, có rất nhiều Thiên Tôn đang tranh đoạt, hiện tại Thiên Tôn tranh đoạt Đế Huyết so với vừa nãy còn nhiều hơn.

Dù sao nơi này là nơi cuối cùng xuất hiện tin tức Đế Huyết, Thiên Tôn ở đây cũng đã thông qua Phù Truyền Tin phát tin tức cho Cổ Tộc của mình.

Sau khi Thiên Tôn dẫn đầu nhận được tin tức trực tiếp phá vỡ hư không chạy đến bên này.

Biết nơi này xuất hiện ba giọt Đế Huyết, trong đó hai giọt đều bị Dao Đài Cung Chủ Tiên Cung cướp đoạt.

Lúc ấy ánh mắt của mấy mệnh Thiên Tôn dẫn đầu lóe lên.

Dù sao vì Đế Huyết đắc tội một tên Thiên Tôn cũng không phải không được, hơn nữa còn là hai giọt Đế Huyết.

Nhưng mà lúc bọn họ biết Dao Đài Cung Chủ nhiều năm không xuất thủ hiện tại rõ ràng đã đạt đến Thiên Tôn Cảnh đỉnh phong, cho nên tâm tình kia của bọn họ đều chậm rãi đè ép xuống.

Ở Thiên Châu, Thiên Tôn Cảnh đỉnh phong đã có thể làm trời của bọn họ.

"Đế Huyết là của bản tôn."

Ngay tại lúc ánh mắt của Thiên Tôn ở đây nhìn chằm chằm vào giọt Đế Huyết thần uy trên không trung, một đạo âm thanh đủ để uy chấn hư không vang lên trong hư không.

Tên Thiên Tôn này vừa ra tay liền dùng Đại Đạo Pháp Tắc của mình bao vây giọt Đế Huyết kia lại.

"Lôi Thiên Tôn, ngươi không cố gắng ở Thần Lôi Đạo Sơn của ngươi tu hành cho tốt, vậy là lại tới nơi này."

Khi nghe thấy âm thanh này lại thêm xung quanh tản ra Lôi Quang Đại Đạo Pháp Tắc, trong ánh mắt một tên Thiên Tôn cảnh giác nói với một chỗ trong hư không, có khả năng tu luyện Đại Đạo Pháp Tắc thuộc tính Lôi thành dạng này, ở Thiên Châu ngoại trừ tên Lôi Thiên Tôn này tạm thời không rõ còn có ai khác.

Lôi Thiên Tôn này cũng không phải là một con hàng đơn giản, Thần Lôi Đạo Sơn ở Thiên Châu tuy rằng không phải là Đạo Thống đỉnh tiêm, nhưng mà Thần Lôi trong Thiên Sơn cũng có một nhân vật dẫn đầu trong thất trọng Thiên Tôn, chính là tên Lôi Thiên Tôn này.

"Tiểu hữu cũng ở nơi này?"

Con mắt Lôi Thiên Tôn ở Thần Lôi Đạo Sơn này bỗng nhiên nhìn Võ Tôn, vẻ mặt không che giấu được niềm vui.

Mấy năm trước hắn ta được Võ Tôn trợ giúp qua, chính xác mà nói là vị sư tôn Thần Linh kia của Võ Tôn trợ giúp.

Theo Lôi Thiên Tôn này yêu ai yêu cả đường đi, lúc đối đãi với Võ Tôn cũng giống như đối đãi với lão hữu.

Trước kia hắn ta là bởi vì Võ Tôn có một sư tôn là Thần Linh, nhưng

mà hiện tại khiến vẻ mặt Lôi Thiên Tôn kinh ngạc chính là, Võ Tôn hiện tại rõ ràng cũng đặt chân tới Thiên Tôn Cảnh.

“Lôi tiền bối cũng tới, khụ khụ.”

Chương 402: Không người không dám đắc tội

Chương 402: Không người không dám đắc tội

Sắc mặt Võ Tôn lúc này mang theo vẻ tươi cười, lúc đầu hắn còn cảm thấy bản thân không có bất kỳ một tia cơ hội nào cướp đoạt giọt Đế Huyết này, nhưng mà hiện tại sau khi vị Lôi Thiên Tôn này đi tới nơi này, trong lòng Võ Tôn lại xuất hiện tâm tư muốn cướp giọt Đế Huyết này.

Bởi vì thực lực của tên Lôi Thiên Tôn này ở nơi này đều là đứng đầu, mà mình và sư tôn đối với Lôi Thiên Tôn có ân tình rất lớn.

“Tiểu hữu, chuyện gì xảy ra thế? Sao trên người ngươi lại có thương thế.”

Lúc Lôi Thiên Tôn đi tới nơi của Võ Tôn, đột nhiên nhíu mày, hắn ta đối với tiểu hữu này của mình thế nhưng là cực kỳ để ý.

Tương lai của Võ Tôn tuyệt đối là sáng lạn, ít nhất là sáng hơn cả tương lai của hắn ta.

Hơn nữa sau lưng Võ Tôn còn có một sư tôn Thần Linh, trong lòng Lôi Thiên Tôn là cực kỳ để ý Võ Tôn.

“Là ai làm ngươi bị thương, Lôi Thiên Hành ta sẽ không bỏ qua cho hắn ta.”

Sắc mặt Lôi Thiên Tôn này lập tức có chút dữ tợn, lúc đầu hắn ta là một người đặc biệt coi trọng ân tình, lại càng không cần nói, sư đồ Võ Tôn đối với hắn ta có đại ân đức.

Nghe được lời Lôi Thiên Tôn nói với hắn, vẻ mặt Võ Tôn chứa đầy cảm xúc cảm động, nhưng mà lúc này trong lòng Võ Tôn cũng rầu rĩ.

Nếu nói cho vị Lôi tiền bối này hắn bị thương thế nào, cái kia thật ra là làm hại Lôi Thiên Tôn.

Dù sao tính tình vị Lôi Thiên Tôn này rất nóng nảy, nếu để cho Lôi Thiên Tôn đối đầu vị Đạo Tử Cổ tộc kia, xác suất lớn là Lôi Thiên Tôn không dễ chịu.

Lúc này Võ Tôn còn đang giãy dụa, tên Đạo Tử Cổ tộc kia hại hắn thật thê thảm, vừa nghĩ tới khoảng thời gian này tên Đạo Tử Cổ tộc kia vẫn luôn tiêu diêu tự tại, trong lòng Võ Tôn liền rất khó chịu.

Có lẽ bằng vào thực lực cao của Lôi Thiên Tôn trong thất trọng Thiên Tôn, tên Đạo Tử Cổ tộc này rất khó tìm hắn để gây sự.

Con mắt Võ Tôn lúc này hung ác mang theo một chút đỏ, cắn chặt hàm răng của mình, mặc dù sư tôn của mình một mực cảnh cáo hắn hiện tại không thể trêu chọc tên Đạo Tử Cổ tộc kia.

Nhưng mà Võ Tôn thật sự là cực kỳ khó nuốt xuống khẩu khí kia trong lòng mình.

“Tiểu hữu cứ nói đừng ngại, Lôi Thiên Hành ta không có người không dám đắc tội.”

Vẻ mặt Lôi Thiên Tôn uy nghiêm đáng sợ nhìn Thiên Tôn quanh nơi đây một chút, hiện tại Võ tiểu hữu đã đến Thiên Tôn Cảnh.

Cho nên người có thể đủ đả thương hắn khẳng định cũng là một tên Thiên Tôn.

Vẻ mặt Võ Tôn có một cỗ tàn nhẫn, khoảng thời gian này hắn vô cùng muốn tìm một chút phiền toái cho tên Đạo Tử Cổ tộc kia.

Nhưng sư tôn mình vẫn luôn yên lặng, mà thực lực của mình không tạo được thương tổn với tên Đạo Tử Cổ tộc kia.

Lợi dụng Lôi Thiên Tôn này tạo một chút phiền phức cho tên Đạo Tử Cổ tộc kia cũng không phải là không thể được.

“Mời vừa rồi là ai đả thương Võ tiểu hữu của ta, tự mình đứng ra, nếu không đừng trách Lôi Thiên Hành ta không khách khí.”

Lôi Thiên Tôn lúc này nhìn Thiên Tôn đứng trong hư không nói.

Lúc này không ít Thiên Tôn ở đây trực tiếp lắc đầu, biểu thị không phải là mình làm.

Bỗng nhiên Võ Tôn cảm nhận được khí tức của tên Đạo Tử Cổ tộc kia, vẻ mặt tràn đầy hung ác.

Dường như là cảm nhận được hận ý của Võ Tôn đối với nam tử bạch y ở phía xa kia.

Lúc này Lôi Thiên Tôn không có tâm tư đoạt lấy giọt Đế Huyết kia.

“Là ngươi đả thương Võ tiểu hữu của ta.”

Trong lòng Lôi Thiên Tôn mặc dù có chút giật mình, cùng cảnh giới Thiên Tôn lại có thể đả thương Võ tiểu hữu, nhưng mà cũng không suy nghĩ nhiều, chỉ cho là nguyên nhân vì Võ tiểu hữu chỉ vừa mới bước vào Thiên Tôn Cảnh.

Phải biết là bản thân Lôi Thiên Tôn hắn ta cũng cảm thấy nếu là mình cùng cảnh giới với Võ tiểu hữu là đánh không lại hắn.

Nhưng không nghĩ tới là, hiện tại lại có thể có người ở cùng cảnh giới lại có khả năng đả thương Võ tiểu hữu.

“Ngươi tốt nhất tới quỳ xuống bồi tội với Võ tiểu hữu, nếu không da thịt ngươi chịu khổ rồi.”

Hiện tại vẻ mặt Lôi Thiên Tôn có chút uy nghiêm đáng sợ, Võ tiểu hữu của mình là người ngươi có thể khi dễ sao?

Lúc này vẻ mặt Thiên Tôn trên không trung đều có chút cổ quái.

Tuy bọn hắn không biết rõ Thiên Tôn áo trắng này có thân phân gì, nhưng mới vừa rồi tên Dao Đài Cung Chủ kia rõ ràng có biết hắn.

Mà thực lực của Dao Đài Cung Chủ cũng đã đến Thiên Tôn Cảnh đỉnh phong.

Nếu là bình thường có người trong bọn họ chắc chắn sẽ không để ý mà giúp Lôi Thiên Tôn một chút sức lực.

Nhưng bây giờ lại không thể như vậy.

“Nói chuyện đi.”

Lôi Thiên Tôn lớn tiếng hướng về phía Tần Cửu Ca nói, hắn ta là loại Thiên Tôn có tính khí nóng nảy, cho nên nhìn thấy vẻ mặt Thiên Tôn áo trắng đả thương Võ tiểu hữu của mình là cực kỳ phẫn nộ.

“Ta sao?”

Lúc này Tần Cửu Ca đứng thẳng trong hư không nhìn Khí Vận Chi Tử Võ Tôn lộ ra nụ cười cổ quái.

Cái tên Khí Vận Chi Tử Võ Tôn đây là hố tên Thiên Tôn này, hoặc là nói, trong lòng Võ Tôn cảm thấy bằng vào tên Lôi Thiên Tôn trong Thiên Tôn thất trọng này có thể tạo thành uy hiếp cho hắn.

Cũng có thể nói, ngươi xem lại bản thân đi.

Chương 403: Bảo đao chưa cũ

Chương 403: Bảo đao chưa cũ

“Không phải ngươi thì là ai?”

Lôi Thiên Tôn hướng về phía Tần Cửu Ca nhếch mép cười một tiếng, tuy người này cũng có thực lực là Thiên Tôn Cảnh, nhưng mà so với hắn ta là người dẫn đầu Thiên Tôn Cảnh thất trọng mà nói cũng không tính là cái gì.

Thiên Tôn Cảnh nhất cảnh một tầng, hắn ta là Thiên Tôn thất trọng cảnh giới dẫn đầu chỉ cần khởi chiến với Thiên Tôn áo trắng này, Thiên Tôn áo trắng này tuyệt đối bị hắn ta nghiền ép.

“Thoạt nhìn bộ dáng Võ tiểu hữu đối với ngươi không phải quá tốt.”

Tần Cửu Ca nghe được câu này, suy nghĩ trên mặt càng thêm cổ quái.

Kỳ thật Lôi Thiên Tôn này đối với hắn như thế cũng là tình huống bình thường, cuối cùng hiện tại thực lực ngoài mặt của hắn chính xác mà nói là có khoảng cách rất lớn với Lôi Thiên Tôn này.

Hơn nữa đầu người bên cạnh Khí Vận Chi Tử và những Khí Vận Chi Tử kia đều là đầu sắt, chỉ cần trên người Khí Vận Chi Tử có nguy hiểm, những người bằng hữu bên cạnh Khí Vận Chi Tử khẳng định sẽ đứng ra.

Cái này gọi là vầng sáng của nhân vật chính.

“Đắc tội Võ tiểu hữu ta, chẳng cần biết ngươi là ai, đều phải trả giá tương đương.”

Biểu tình Lôi Thiên Tôn uy nghiêm đáng sợ nói với Tần Cửu Ca.

Võ tiểu hữu đối với hắn ta có ân tình to lớn, hắn ta đắc tội một tên Thiên Tôn có cái gì không được?

Hơn nữa ở trong lòng Lôi Thiên Hành, tên Thiên Tôn áo trắng ở phía

xa không có tư cách tạo thành uy hiếp gì với hắn ta.

Mà lúc này Võ Tôn ở một bên trầm mặc.

Hiện tại hắn đang lợi dụng Lôi Thiên Tôn thăm dò tên Đạo Tử Cổ tộc này.

Rốt cuộc cho dù trong lòng hắn vẫn luôn biết tên Đạo Tử Cổ tộc này rất mạnh nhưng mà cũng không biết hắn mạnh cỡ nào.

Tuy là trong lòng Võ Tôn dù cho không muốn thừa nhận, nhưng mà trong đáy lòng của hắn vẫn thừa nhận rằng, thực lực tên Đạo Tử Cổ tộc này cường đại hơn hắn một chút.

Nhưng mà, Thiên Tôn đỉnh phong thất trọng như Lôi Thiên Tôn đối với tên Đạo Tử Cổ tộc này khẳng định sẽ có ảnh hưởng không nhỏ.

Dù nói thế nào, khoảng cách tu vi tên Đạo Tử Cổ tộc này và Lôi Thiên Tôn thật sự là quá lớn.

“Vốn tâm tình hôm nay vẫn rất tốt, nhưng tâm tình bây giờ lại không phải quá tốt.”

Lôi Thiên Tôn dữ tợn cười một tiếng với Tần Cửu Ca, bóp chết một tên cảnh giới Thiên Tôn nhất trọng đối với hắn ta mà nói cũng không có khó khăn gì quá lớn.

Lúc Lôi Thiên Tôn lớn tiếng nói, Đại Đạo Pháp Tắc trên mình xoay quanh hướng về Tần Cửu Ca.

Xem ra vị Lôi Thiên Tôn này sau khi biết Võ tiểu hữu của mình bị vị này bắt nạt thì không còn bao nhiêu tâm tư đoạt lấy giọt Đế Huyết này.

Cái này biểu hiện mức độ coi trọng của Lôi Thiên Tôn với Võ Tôn.

Ngay cả Đế Huyết cũng không sánh nổi tầm quan trọng của Võ Tôn trong lòng hắn ta.

Đại Đạo Pháp Tắc phía sau vị Lôi Thiên Tôn này vang lên tiếng sấm sét xung quanh Tần Cửu Ca.

Hắn ta thân là một tên Thiên Tôn thất trọng đã sớm tu luyện Đại Đạo Pháp Tắc của mình lên tới một cấp độ cao thâm.

Lúc này chỗ giữa thiên địa giống như khuếch đại ra một màu sắc khác.

Thiên lôi đầy trời bao vây Tần Cửu Ca lại một chỗ.

m thanh đùng đùng đùng vang vọng bên cạnh Tần Cửu Ca, phần lớn những lôi đình to lớn này chỉ trong chốc lát đã hóa thành từng đầu lôi xà gào thét hướng về Tần Cửu Ca.

“Không nghĩ tới, nhiều năm như vậy không còn thấy Lôi Thiên Tôn xuất thủ, hiện tại Lôi Thiên Tôn thật sự chính là bảo đao chưa cũ.”

Một tên Thiên Tôn mặc áo xám nhìn một màn này trong lòng tràn đầy kiêng kỵ với Lôi Thiên Tôn Thần Lôi Đạo Phủ.

Không nghĩ tới bây giờ Lôi Thiên Tôn đã tu luyện Đại Đạo Pháp Tắc của mình cường đại như thế, xem ra Lôi Thiên Tôn này thật sự có khả năng có thể trở thành một tôn Thần Linh Cảnh.

Tuyệt đối không nên xem thường, tên Lôi Thiên Tôn này chỉ còn một chút cơ hội bước vào Thần Linh Cảnh.

Người bình thường hoàn toàn không có cơ hội.

“Cái tên Thiên Tôn áo trắng thảm rồi.”

Đa số Thiên Tôn nơi này lúc này đang nhìn một màn này, đã có không ít Thiên Tôn dẫn đầu biểu thị tên Thiên Tôn áo trắng này sắp xong đời.

“Vốn là sau này sẽ có một tiền đồ tốt đẹp, cứ như vậy không còn.”

“Có điều tên Thiên Tôn áo trắng này khẳng định có không ít quan hệ với Dao Đài Cung Chủ, cho nên về sau ở cảnh nội Thiên Châu khẳng định sẽ lại nhấc lên gió tanh mưa máu lần nữa.”

Phần lớn Thiên Tôn ở đây đối với tình huống tên Thiên Tôn áo trắng này là không coi trọng, dù sao Lôi Thiên Tôn chính là một tôn Thiên Tôn dẫn đầu có thực lực cao tới thất trọng, muốn làm một tên Thiên Tôn cảnh giới chỉ có nhất trọng không cần để ý sắc mặt.

“Vạn Hóa Lôi Pháp.”

Vị Lôi Thiên Tôn này gầm thét một tiếng lớn với Tần Cửu Ca, lúc này Đại Đạo Pháp Tắc của Lôi Thiên Tôn nổ vang.

Thiên địa quanh thân giống như hóa thành một cái lôi vực, mà Tần Cửu Ca bên trong chỗ sâu lôi vực lúc này lại lộ ra vẻ cô đơn.

Từng đạo thiên lôi to bằng cánh tay đánh xuống Tần Cửu Ca.

Rất nhiều Thiên Tôn ở đây đối với tình huống của Thiên Tôn áo trắng này đều không quá lạc quan.

Dù sao thực lực tu vi Lôi Thiên Tôn vượt qua Thiên Tôn áo trắng này rất nhiều.

“Công kích đạo pháp dạng này có lẽ có thể triệt để bức thực lực của hắn ra.”

Võ Tôn đứng ở cách đó không xa nhắm con mắt lại, nói thật, lần này hắn hố Lôi Thiên Tôn này, để Lôi Thiên Tôn làm dò đường một lần.

Nhưng mà khiến tất cả Thiên Tôn ở đây không nghĩ tới chính là, Thiên Tôn áo trắng này không bị thương bởi công kích của Lôi Thiên Tôn, thậm chí cũng không lui lại nửa bước.

“Làm sao có thể, đây là tình huống gì?”

Không chỉ có Thiên Tôn ở đây không nghĩ tới, ngay cả Võ Tôn cũng không nghĩ tới, mà có cảm giác kinh hãi nhất chính là tên Lôi Thiên Tôn này.

Hắn ta rất tự tin với Vạn Hóa Lôi Pháp của mình.

Cho dù là người cùng cảnh giới với hắn ta cũng không có khả năng khinh địch tiếp nhận những công kích của đạo pháp này như vậy.

Mà Tần Cửu Ca chịu những lôi đình cường đại này cũng không có bất cứ chuyện gì, ngược lại trên người hắn hiện lên thần quang lờ mờ.

Chương 404: Đạo Pháp Ngụy Thần Linh

Chương 404: Đạo Pháp Ngụy Thần Linh

“Hắn rõ ràng hấp thu Thiên Lôi Đại Đạo Pháp Tắc của ta, chẳng lẽ hắn cũng là một Thiên Tôn tu hành Thiên Lôi Đại Đạo.”

Lúc này Lôi Thiên Tôn nhìn tình huống của Thiên Tôn áo trắng như vậy, trong lòng có thể nói là nhấc lên sóng lớn vạn trượng.

Đại Đạo Pháp Tắc của mình hiện tại lại là đồ vật có chất dinh dưỡng của người khác.

“Cũng không tệ lắm.”

Tần Cửu Ca cảm nhận thiên lôi lưu chuyển khắp nơi bên trong thân thể của mình, trong lòng vẫn tương đối vui vẻ.

Không nói đến chuyện bản thân Tần Cửu Ca tu luyện Thiên Lôi Đại Đạo Pháp Tắc, quan trọng nhất là, Tần Cửu Ca cảm giác Thiên Lôi Đại Đạo Pháp Tắc này đối với hắn giống như cúi đầu xưng thần.

Cho nên đủ loại nguyên nhân này hội tụ vào một chỗ liền tạo nên một màn này, Tần Cửu Ca hút thiên lôi của tên Lôi Thiên Tôn này vào trong cơ thể, biến thành của mình.

“Lại tới đi.”

Lúc này trong lòng Lôi Thiên Tôn tuy rất khiếp sợ với loại tình huống này, nhưng hắn ta vẫn áp đi cỗ khiếp sợ này của mình xuống..

Lôi Thiên Tôn an ủi bản thân ở trong lòng, có lẽ nguyên nhân vừa rồi là vì bản thân không dùng nhiều thực lực.

Lại thêm tên Đạo Tử Cổ tộc này tu luyện Thiên Lôi Đại Đạo, đủ loại tình huống hợp lại, trong lòng Lôi Thiên Tôn tự tìm cho mình một lời giải thích.

Hiện tại phát sinh chuyện trên mình vị Thiên Tôn áo trắng này như vậy, không thể tưởng tượng nổi.

“Đạo Pháp, Sấm Dậy Càn Khôn.”

Vẻ mặt Lôi Thiên Tôn quát to một tiếng, giống như là đang tăng khí thế cho mình, dù sao một màn vừa rồi kia có ảnh hưởng không nhỏ với hắn ta.

Rõ ràng tu vi của hắn ta cao hơn nhiều so với tên Thiên Tôn áo trắng này, nhưng công kích của hắn ta lại không có một chút tác dụng với tên Thiên Tôn áo trắng này.

Đây hoàn toàn không khoa học.

Ánh mắt Lôi Thiên Tôn nhìn Tần Cửu Ca đứng bên trong lôi vực, vẻ mặt không hiểu sao có chút hoảng sợ, tên Thiên Tôn áo trắng này hiện tại thật sự là quá bình tĩnh, một chút cũng không để ý đạo pháp công kích của Thiên Tôn có tu vi cao hơn hắn nhiều như vậy.

Lôi vực vô cùng nhiều, lôi vực trên không trung có vô số thiên lôi hóa thành lôi xà, thậm chí có vạn trượng thiên lôi hóa thành Lôi Long.

Mỗi đầu lôi đình đều hướng về Tần Cửu Ca mở to miệng ra, trong không gian xung quanh còn có từng trận tiếng long ngâm.

Giống như tất cả thiên lôi công kích Tần Cửu Ca hóa thành Lôi Xà và Lôi Long đều là Chân Long.

Hoàn cảnh xung quanh cũng đã hoàn toàn biến thành màu bạc, thiên lôi và lôi xà che khuất bầu trời, Lôi Long giống như đang tuyên cáo uy nghiêm của bọn chúng.

“Đây là Đạo Pháp Thần Linh sao? Lôi Thiên Tôn hiện tại có thể tu luyện Đạo Pháp Thần Linh sao?”

Đạo Pháp Thiên Tôn cũng không có uy lực cường đại như vậy.

Có Thiên Tôn nhìn thấy một màn như thế này, trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi, Thiên Tôn Cảnh có khả năng tu luyện thành công Đạo Pháp Thần Linh, chính là tồn tại đủ để chấn động hơn mười châu.

Còn chưa nói ở Thiên Châu cảnh nội, cho dù là Thần Châu cảnh nội cổ xưa nhất trong truyền thuyết cũng có thể sáng chế danh khí không tầm thường.

“Không, không phải, đây không phải Đạo Pháp Thần Linh, Lôi Thiên Tôn còn chưa cường đại như vậy.”

“Đây là bản Đạo Pháp ngụy Thần Linh không hoàn chỉnh.”

Một tên Thiên Tôn khác đè xuống tình trạng chấn động trong lòng mình, tuy đây không phải là Đạo Pháp Thần Linh thật, chỉ là Đạo Pháp ngụy Thần Linh, hơn nữa còn là bản không hoàn chỉnh, nhưng mặc kệ như thế nào thì cũng có liên hệ với hai chữ Thần Linh.

Cứ như vậy là đủ, bất kỳ danh từ gì có quan hệ với Đạo Pháp Thần Linh liền cường đại.

“Lôi Thiên Tôn này không hổ là một trong Thiên Tôn cường đại nhất Thiên Châu, rõ ràng có khả năng thành công tu luyện Đạo Pháp ngụy Thần Linh này.”

Thiên Tôn ở đây không có người nào không cảm thán trước Đạo Pháp tên Lôi Thiên Tôn sử dụng ra lúc này, bọn họ ở đây nhiều Thiên Tôn dẫn đầu như vậy không biết có một ai có khả năng tu luyện thành công Đạo Pháp Thần Linh hay không.

Lôi Thiên Tôn này xác thật là mạnh hơn bọn họ nhiều.

“Cảnh giới tu vi Lôi Thiên Hành đều cường đại hơn Đạo Tử Cổ tộc này, hơn nữa còn tu luyện Đạo Pháp ngụy Thần Linh, như thế này hắn là có thể bức ra được nội tình tên Đạo Tử Cổ tộc này.”

Võ Tôn nhìn Lôi Thiên Tôn lợi dụng Đại Đạo Pháp Tắc Thiên Lôi biến ảo của mình tạo thành lôi vực khiến người ta sợ hãi, trong lòng có chút ngưng trọng nói.

Lôi vực này của Lôi Thiên Tôn có thể nói là vô cùng cường đại, bên trong lôi vực uy danh hiển hách, chiếu sáng vạn phần ánh sáng trong mảnh thiên địa này

Trong lòng hắn biết tên Đạo Tử Cổ tộc này rất mạnh, lại thêm nội tình trên người hắn, thực lực chân chính khẳng định không chỉ là cảnh giới Thiên Tôn nhất trọng.

Nhưng hiện tại hắn đối mặt thế nhưng là một Thiên Tôn thực lực cao tới thất trọng, còn nắm trong tay Đạo Pháp ngụy Thần Linh, cho nên đối với Tần Cửu Ca vô cùng e dè thì lúc này trong Võ Tôn cũng có chút muốn nhìn tên Đạo Tử Cổ tộc này thảm thương.

Ngay cả một vài Thiên Tôn không biết chi tiết về Tần Cửu Ca càng bảo trì quan điểm tình huống không tốt đối với Tần Cửu Ca.

Đạo Pháp Ngụy Thần Linh của Lôi Thiên Tôn này thật sự là lực trùng kích quá mức cường đại đối với bọn họ.

Chương 405: Giá họa cho Lôi Thiên Hành

Chương 405: Giá họa cho Lôi Thiên Hành

“Nếu hắn bởi vậy mà trọng thương, ta có thể tìm cơ hội giết chết hắn, giá họa cho Lôi Thiên Hành, như thế cho dù Đạo Thống sau lưng hắn tìm phiền toái cũng không có khả năng tìm tới trên đầu ta.”

Lúc này vẻ mặt Võ Tôn uy nghiêm đáng sợ nói trong lòng, xem ra khoảng thời gian này Võ Tôn quả thật là bị hành động của Tần Cửu Ca làm ghê tởm rồi.

Điên cuồng trong lòng hắn không ngăn chặn, nếu có thể nói, hắn muốn mượn đao giết người, mượn Lôi Thiên Tôn không biết tình huống cụ thể giết chết tên Đạo Tử Cổ tộc này.

Sau này cho dù Đạo Thống phía sau tên Đạo Tử Cổ tộc này tìm tới cửa, đó cũng là tìm Lôi Thiên Tôn này, dù sao nói thế nào, sau lưng hắn không chỉ có một tôn Thần Linh tồn lại, còn có thế lực Vạn Thần Thiên Sơn đỉnh cấp Đạo Thống.

Những thân phận này của Võ Tôn cũng rất đáng tiền.

Ít nhất trong lòng Võ Tôn nghĩ như vậy.

Tất nhiên nếu Tần Cửu Ca biết trong lòng Võ Tôn nghĩ như vậy, trong lòng Tần Cửu Ca khẳng định sẽ cười lạnh.

Cái gì gọi là bối cảnh?

Khí Vận Chi Tử xuất thân "bần hàn" như vậy tất nhiên không biết rõ.

Lúc này từng đầu lôi đình so với vừa rồi còn cứng hơn hướng về Tần Cửu Ca đánh xuống, như cửu thiên lôi đình tạ thế.

Tất cả mọi người bị một màn kinh thế hoàn tục này làm kinh sợ.

Mà vẻ mặt Tần Cửu Ca lúc này nhìn ngàn vạn thiên lôi công kích hắn lại không nhúc nhích chút nào, thậm chí trong ánh mắt hắn lạnh nhạt, khóe miệng có chút trào phúng.

Bình thường Thiên Tôn Cảnh nhất trọng gặp phải loại tình huống này khẳng định kết quả hoặc là chết hoặc là bị thương.

Nhưng cho dù hắn không ra tay, Lôi Thiên Tôn này cũng không nhất định có thể đến gần người hắn.

Ầm.

Tất nhiên tình huống của Tần Cửu Ca, Lôi Thiên Tôn rõ ràng là không biết, hắn ta hiện tại chỉ muốn báo thù cho Võ tiểu hữu của mình.

Giáo huấn Thiên Tôn áo trắng này một chút trước.

Để hắn nhận ra tình huống của mình, đừng tưởng rằng đến cảnh giới Thiên Tôn thì có thể tùy ý đắc tội một vài người.

Nhưng mà không nghĩ tới là, lúc Đạo Pháp Ngụy Thần Linh này của hắn ta đánh vào tên Thiên Tôn áo trắng này, trên mình tên Thiên Tôn áo trắng này có kim quang nồng đậm lập lòe bốn phía.

Những thiên lôi vạn trượng này đánh tới trên mình Thiên Tôn áo trắng lại quay trở về trên người mình.

Quả thật là dùng đạo pháp của mình công kích mình.

“Không tốt rồi.”

Con ngươi Lôi Thiên Tôn lập tức mở to, trong lòng lớn tiếng kêu, đó là tình huống gì.

Đạo Pháp Ngụy Thần Linh của mình đánh lên người Thiên Tôn áo trắng rõ ràng không có chuyện gì, hơn nữa còn di chuyển thương tổn của Đạo Pháp dời cho hắn ta.

Phải biết là vừa rồi hắn không hạ thủ lưu tình với Thiên Tôn áo trắng, cho nên bên trong mỗi một đạo sấm này đều ẩn chứa sức mạnh cực kỳ mạnh.

Bây giờ dưới tình huống hắn ta không có phòng bị, lực lượng thiên lôi này toàn bộ hướng về hắn ta, hoàn toàn có khả năng tạo thành thương tổn không nhỏ đối với hắn ta.

“Kim quang hộ thể.”

Tròng mắt Lôi Thiên Tôn đều muốn nổ tung, đó là cái thứ đồ gì, vậy mà có thể trả thương tổn của hắn ta trở về, đây là muốn đánh chết hắn ta sao?

Kẻ thù ngay cả tổn thương cũng có thể di chuyển, hơn nữa tu vi của bọn họ còn cách lớn như thế.

Tên này nếu cùng cảnh giới với hắn ta không bị chơi chết mới là lạ.

Hiện tại Lôi Thiên Hành xem ra đã biết vì sao Võ tiểu hữu mình vẫn luôn khâm phục, cùng cảnh giới lại không đánh được người này.

Đây mẹ nó là tình huống gì?

Đừng nói Võ Tôn không đánh được, hắn ta làm không tốt cũng phải lật thuyền.

Nếu năng lực không có giới hạn như vậy, người chiến đấu cùng hắn khẳng định đều khó chịu muốn chết.

Ầm ầm ầm.

Còn không chờ Lôi Thiên Tôn suy nghĩ quá nhiều, toàn bộ lôi đình vạn trượng hắn ta vừa mới đánh ra đều đánh vào người hắn ta.

Những công kích này đều là Lôi Thiên Tôn, tính thương tổn cực lớn,

cho dù là Lôi Thiên Tôn sau khi chịu một kích này của hắn ta cũng không chịu nổi.

Tất nhiên khó chịu trên thân thể còn không phải là khó chịu nhất.

Thương tổn trong lòng Lôi Thiên Tôn còn khó chịu hơn so với trên mình, đánh một Thiên Tôn có tu vi nhỏ yếu hơn mình nhiều như vậy, người ta không hề động, đứng ở nơi đó cho ngươi đánh, không nói không đả thương được, Đạo Pháp của mình còn công kích trở lại mình.

Thứ đồ chơi không nói võ đức.

“Đây là tình huống gì?”

Lúc này không chỉ trong lòng Lôi Thiên Tôn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, rất nhiều Thiên Tôn xung quanh khi nhìn thấy tình huống này cũng mê mang một trận.

Vậy mà có thể đánh vạn trượng lôi đình của vị Lôi Thiên Tôn này trở lại.

Hơn nữa đối tượng công kích trở lại chính là bản thân Lôi Thiên Tôn.

Cái này quá mức đáng sợ.

Chương 406: Thần Bảo Hộ

Chương 406: Thần Bảo Hộ

“Đây là vì sao?”

Võ Tôn nhìn một màn này, nội tâm nhấc lên sóng to gió lớn, hắn sống nhiều năm như vậy cũng không nhìn thấy loại tình huống này.

Chẳng lẽ tên Đạo Tử Cổ tộc này ở Thiên Tôn Cảnh nhất trọng đã cường đại như vậy sao?

Chính mình sao có thể đấu với hắn, còn báo mối thù vũ nhục Nguyệt Nhi thế nào?

Lúc này tất cả mọi người nín thở nhìn thân ảnh vị Thiên Tôn áo trắng bên trong lôi vực.

Diện mạo Thiên Tôn áo trắng cực kỳ tuấn tú, nếu không phải biết

đây là một tôn Thiên Tôn Cảnh dẫn đầu, đoán chừng rất nhiều người sau khi nhìn thấy hắn đều cảm thấy đây chỉ là một thiếu niên mười bảy mười tám tuổi.

Một vị thiếu niên cực kỳ xinh đẹp mà thôi.

Bên trong lôi vực giống như diệt thế này, trong đó tràn đầy màu bạc, phủ đầy lôi đình.

Mà lúc này trung tâm lôi vực có vô số Lôi Xà, Lôi Long xoay quanh Tần Cửu Ca hờ hững đứng đó.

Kim quang nhàn nhạt trên người chớp động, nhìn lên vô cùng thần kỳ.

Lôi đình không gần, tuấn lãng trần tiên.

Ở trước mặt Tần Cửu Ca có một bảng ngoại trừ hắn thì không ai nhìn thấy.

“Thần Bảo Hộ, mặc dù có chút quý, nhưng mà dùng lúc này thật ra bộ dáng cũng không tệ.”

Tần Cửu Ca nhìn danh tự Thần Bảo Hộ hiện phía trên bảng hệ thống của mình.

“Thần Bảo Hộ.”

“Điểm Khí Vận: Mười lăm vạn.”

“Tác dụng: Đạo Pháp cường giả dưới cảnh giới Thần Linh có thể phản hồi một trăm phần trăm (một tháng chỉ có thể mở ra một lần).”

Khóe miệng mỉm cười, dựa vào cái gì ta phải chơi bình thường với các loại người chơi bình dân này?

Từ đầu đến cuối Tần Cửu Ca đều không quên hắn là một tên xài hack, vẫn là loại xài hack siêu cấp.

Bây giờ mình còn có nhiều điểm khí vận như vậy, không mua mua trong thương thành của hệ thống thật có lỗi với bản thân.

Trong thời gian này Tần Cửu Ca thu thập được không ít điểm khí vận từ những khí vận trên người nhân vật chính.

Vẫn là rất giàu có.

“Mặc dù thời gian có hạn chế, nhưng cũng coi là đáng giá.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca nhìn bộ dạng không thể tin nổi của Lôi Thiên Tôn, khẽ cười một tiếng.

Sinh hoạt của xài hack ngươi hiểu không?

Đồ khốn nạn nhà ngươi!

Vừa hay lần này Tần Cửu Ca cũng đang thăm dò thử thực lực Lôi Thiên Tôn có Thiên Tôn thất trọng này.

Ánh mắt Tần Cửu Ca nhìn Khí Vận Chi Tử Võ Tôn, trong ánh mắt hiện lên một chút ý cười không rõ.

Võ Tôn tuyệt đối là có chuyện gì giấu diếm tên Lôi Thiên Tôn này, nếu không cảnh giới Thiên Tôn ra tay với hắn hoàn toàn không có chút chỗ tốt nào.

Thật sự là mang theo chút ý tứ, đây là Khí Vận Chi Tử đang hố người sao?

Hoặc là nói không có tên Lôi Thiên Tôn này cũng không để hắn vào mắt.

“Trên người hắn khẳng định là có bí bảo.”

Lôi Thiên Tôn lúc này nhìn Tần Cửu Ca trong lòng hơi bình tĩnh nói, hắn ta mới không tin người chỉ có cảnh giới Thiên Tôn nhất trọng bằng vào bản thân lại có thể tránh thoát Đạo Pháp Ngụy Thần Linh của hắn ta.

Đương nhiên để hắn ta giật mình không phải cái này, mà là toàn bộ công kích Đạo Pháp Ngụy Thần Linh của mình đánh trở về cho mình.

Cho nên ở trong lòng Lôi Thiên Tôn cho rằng tên Thiên Tôn áo trắng này khẳng định là có bảo vật gì không tầm thường.

Hơn nữa còn có khả năng là chí bảo có chủng loại có thể phản hồi lại công kích của người khác.

“Như thế đại biểu rằng thế lực sau lưng tên Thiên Tôn áo trắng này tuyệt đối là không thể khinh thường, hoặc là nói khí cận tên Thiên Tôn áo trắng này rất cường đại, dù sao đây là chí bảo đạo pháp Thiên Tôn cũng đều có phản kích.”

Lôi Thiên Tôn hít sâu một hơi, đè ép tâm tình của mình, lúc này trong

lòng hắn ta đoán tên Thiên Tôn áo trắng này hoặc là một vị hiệp khách cảnh giới Thiên Tôn độc hành, chỉ là khí vận tương đối tốt, thu được món chí bảo này, hoặc là hắn đến từ một Đạo Thống rất cường đại, món chí bảo này là đồ vật tương tự nội tình bên trong Đạo Thống của bọn họ.

Lúc mày trong lòng Lôi Thiên Tôn hi vọng tên Thiên Tôn áo trắng này chỉ là vận khí tốt mới thu được cái chí bảo này, nếu không….

Ánh mắt Lôi Thiên Tôn nhìn Võ Tôn đang trầm mặc một cái.

Nếu không thật sự chính là một đống phiền toái, dù sao sau lưng Võ Tôn có Thần Linh tồn tại, mà sau lưng hắn ta không có Thần Linh.

“Ngươi đánh xong rồi, nên tới lượt ta.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca nhìn Lôi Thiên Tôn bình thản nói, nào có người bị đánh lại không đánh trả.

Có điều lúc Tần Cửu Ca nói xong câu đó, một tiếng hừ lạnh vang lên bên trong lôi vực thiên địa, lập tức nghiền nát mảnh lôi vực ra.

“Ngươi thật sự là phiền toái.”

Một tên nữ tử tướng mạo tuy là tuyệt mỹ nhưng xung quanh lại lạnh lùng xuất hiện phía xa Tần Cửu Ca.

Lúc này người bên ngoài không biết trong lòng Yêu Nguyệt Dao Đài Cung Chủ lần nữa hừ lạnh một tiếng, ánh mắt bất thiện nhìn Lôi Thiên Tôn này.

Ngươi nếu muộn một chút nữa là sẽ chết!

Nhất định muốn chờ lúc mình chưa đi để giết người này.

Lúc đầu có thể mắt không thấy tâm không phiền, nàng thật sự chịu không nổi linh hồn nữ tử Khinh Nguyệt trong cơ thể nàng.

Chỉ cần cái tên Lôi Thiên Tôn này muộn thêm một chút, đợi đến khi bản thân hoàn toàn không cảm nhận được tình huống ở đây rồi lại giết hắn không được sao?

Yêu Nguyệt ở trong lòng kỳ thật cũng phun tào đến cực điểm với Khinh Nguyệt trong cơ thể của mình, ngươi nói ngươi che chở hắn ta như vậy còn không phải bởi vì nhớ hắn ta hay sao?

Nhưng sao ngươi không tự làm ra một cái thân thể đến giúp đỡ hắn

ta đi.

Nhất định muốn dùng thân thể của mình, đây là ý gì.

Ngươi để cho người khác nhìn Dao Đài Cung Chủ nàng thế nào, ngươi muốn Tần Cửu Ca có ý kiến với nàng?

Chương 407: Võ tiểu hữu có ý gì

Chương 407: Võ tiểu hữu có ý gì

“Lôi Thiên Hành, ở nơi này lấy lớn hiếp nhỏ cũng không tốt đâu.”

Yêu Nguyệt nhìn Lôi Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, nàng lại không thể đem oán khí này phát lên người Tần Cửu Ca, cho nên Lôi Thiên Tôn này là một đối tượng trút giận rất tốt.

“Yêu Nguyệt Thiên Tôn, chuyện này không có quan hệ gì với ngươi.”

Lúc này mắt Lôi Thiên Hành vẫn luôn giật giật, hắn ta hiện tại có thể xác nhận bản thân vì Võ Tôn mà chọc phải một phiền toái thế nào.

Đây là Yêu Nguyệt cung chủ hiện tại của Dao Đài Tiên Cung.

Lôi Thiên Hành cảm nhận một chút thực lực bây giờ Chí Tôn của Yêu Nguyệt này, chỉ cảm thấy sâu không lường được.

Bỗng nhiên một thanh âm truyền đến bên tai Lôi Thiên Tôn, khiến vẻ mặt Lôi Thiên Tôn đại biến.

Thực lực Dao Đài Cung Chủ Yêu Nguyệt này hiện tại rõ ràng là cảnh giới Thiên Tôn cửu trọng.

Còn cao hơn hắn ta hai trọng.

Hơn nữa hiện tại xem ra Yêu Nguyệt cung chủ rõ ràng đứng ở bên Thiên Tôn áo trắng.

Lúc đầu Lôi Thiên Tôn cũng cảm giác mình có lẽ có khả năng không làm gì được tên Thiên Tôn áo trắng này, càng chưa nói hiện tại bên cạnh hắn còn có một vị Yêu Nguyệt cung chủ cảnh giới Thiên Tôn cửu trọng đỉnh phong.

Lôi Thiên Tôn lúc này nhìn về hướng Võ Tôn, nhưng mà khiến Lôi Thiên Tôn không nghĩ tới là, hiện tại Võ Tôn không thấy tăm hơi đâu.

“Đây là tình huống gì, chẳng lẽ…Chẳng lẽ Võ tiểu hữu hắn cố tình không nói tình huống này cho ta.”

Lôi Thiên Tôn nghĩ đến đây, trong lòng của hắn ta lạnh buốt.

Hắn ta đối với Võ Tôn là thật tình.

Lôi Thiên Hành cũng không tin Võ Tôn vừa rồi ở đây sẽ không hiểu rõ tình huống này.

Hơn nữa Võ Tôn và tên Thiên Tôn áo trắng này thoạt nhìn là có cừu hận, khẳng định là hiểu rõ nội tình của tên Thiên Tôn áo trắng này.

“Võ tiểu hữu là muốn làm gì?”

Trong lòng Lôi Thiên Tôn lạnh lùng nói, hắn ta không phải người ngu, hiện tại nhìn tình huống này rõ ràng là hắn ta bất lợi, cung chủ Yêu Nguyệt của Dao Đài Tiên Cung này rõ ràng là đứng bên cạnh tên Thiên Tôn áo trắng này.

Hơn nữa hắn ta cũng giống những Thiên Tôn xung quanh kia, thấy cung chủ Yêu Nguyệt này che chở tên nam tử kia trong lòng cũng có chút ghen tỵ.

Yêu Nguyệt cung chủ ở Thiên Châu chính là thần nữ tuyệt sắc đệ nhất, vẫn là loại nữ tử quyền cao chức trọng, đoán chừng nam tử ở Thiên Châu Cảnh Nội không có mấy ai mà không có ý tưởng khác với nàng.

Lôi Thiên Tôn đương nhiên cũng không ngoại lệ, mà còn là người để ý nhất trong nhóm kia.

“Yêu Nguyệt cung chủ, ta và ngươi quen biết nhiều năm như vậy, ngươi muốn vì người này mà đối phó với ta.”

Lôi Thiên Tôn nhìn Yêu Nguyệt lớn tiếng nói, hắn và cung chủ Yêu Nguyệt là nhân vật yêu nghiệt cùng một thời kỳ, chính xác mà nói là hiện tại đa số Thiên Tôn trở thành người chưởng đà các Đạo Thống ở Thiên Châu đều cùng một thời kỳ.

Lôi Thiên Tôn bản danh Lôi Thiên Hành ở trong thời đại kia của Yêu Nguyệt cung chủ cũng là một trong những yêu nghiệt cấp cao nhất.

Có điều Yêu Nguyệt cung chủ cũng không để ý tới Lôi Thiên Tôn này, dù sao nàng và Lôi Thiên Tôn cũng không quen, thật ra là cho dù cùng thế hệ yêu nghiệt với nàng, Yêu Nguyệt cung chủ cũng không

quen.

Biết tên Lôi Thiên Tôn này cũng chỉ là bởi vì thực lực của hắn ta đã lọt vào mắt Yêu Nguyệt cung chủ.

“Lăn.”

Tâm tình Yêu Nguyệt cung chủ bây giờ rất bùng nổ, nếu không phải nguyên nhân bởi vì Khinh Nguyệt trong cơ thể mình, nàng và nam nhân đều sẽ không nói một câu.

Lúc Yêu Nguyệt cung chủ nói xong câu đó, sau lưng nàng có một cỗ khí tức cực lạnh xuất hiện.

Bao phủ giữa thiên địa này.

Nháy mắt Đại Đạo Pháp Tắc Thiên Lôi của Lôi Thiên Tôn hình thành Lôi Vực bị đánh tan từng mảnh.

“Phốc.”

Trong miệng Lôi Thiên Tôn phun ra máu tươi, con mắt nhìn Yêu Nguyệt cung chủ, thế này căn bản không hạ thủ lưu tình.

“Có lúc hối hận.”

Lôi Thiên Tôn lớn tiếng hét, mắt thấy hiện tại hắn ta ở trước mặt Yêu Nguyệt cung chủ không chiếm được bất cứ ưu thế gì.

Nháy mắt liền phá hư không mà đi, hơn nữa trong lòng hắn ta có một chút nghi hoặc, cần Võ Tôn giải thích một chút, nếu không trong lòng hắn ta sẽ cảm thấy rất khó chịu.

“Đuổi theo hay không.”

Trong lòng Yêu Nguyệt Dao Đài Cung Chủ cười lạnh một tiếng nói với nàng, nếu lấy tính cách nàng đuổi theo, Tần Cửu Ca cho dù chết hắn cũng không để trong lòng.

Nhưng mà nàng thân bất do kỷ, lúc đầu lấy tính cách của nàng căn bản là không có khả năng bị bất luận kẻ nào hiếp bức, nhưng mà linh hồn trong thân thể nàng thật sự là hiểu rõ nàng, biết nàng sợ cái gì.

Vừa nghĩ tới buổi tối nàng khống chế thân thể mình tiếp đó để Khinh Ngữ và nàng một chỗ hầu hạ tên Đạo Tử Cổ tộc này, trong lòng Yêu Nguyệt lập tức rùng mình.

“Trước không đuổi theo, để xem hắn ta định làm gì.”

Khinh Nguyệt trong thân thể Dao Đài Cung Chủ trầm mặc một hồi, bình tĩnh nói.

“Hừ.”

Lại một tiếng hừ lạnh vang lên bên tai Tần Cửu Ca, làm Tần Cửu Ca có cảm giác không thể hiểu được, hắn rõ ràng không đắc tội qua Dao Đài Cung Chủ này, vì sao mấy lần Dao Đài Cung Chủ này biểu hiện ra tâm tình như vậy.

Rất nhanh Dao Đài Cung Chủ lại lần nữa phá hư không mà đi, mà lần này rõ ràng bay càng nhanh hơn.

Nàng sợ lại có chuyện phát sinh.

“Thú vị, thú vị, chẳng lẽ Dao Đài Cung Chủ nhìn dáng dấp ta đẹp nên thích ta.”

Chương 408: Đế Pháp

Chương 408: Đế Pháp

Tần Cửu Ca một tay nhẹ xoa mặt mình, có vẻ hơi không biết xấu hổ nhẹ giọng nói.

Nếu không vì sao thần nữ đệ nhất danh chấn Thiên Châu Dao Đài Cung Chủ lại có thể giúp hắn như vậy?

Tất nhiên đây cũng chỉ là Tần Cửu Ca nói đùa, hắn cũng biết dạng người như Dao Đài Cung Chủ này không có khả năng nông cạn như vậy.

Tuy rằng diện mạo của hắn đúng thật là tuấn mỹ, không phải người nào cũng sở hữu.

“Quên đi, mặc kệ nàng.”

Tần Cửu Ca nhẹ giọng nói trong lòng, hiện tại xem ra Dao Đài Cung Chủ này không có ác ý với hắn.

Vậy thì cũng không ở trong danh sách đối tượng săn giết của Tần Cửu Ca.

“Lôi Thiên Hành, Lôi Thiên Tôn.”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong lòng, tên Lôi Thiên Tôn này mặc kệ là nguyên nhân gì ra tay với hắn, dù sao cũng chỉ có một con đường chết.

Chỉ là bởi vì hiện tại tu vi Tần Cửu Ca đến cảnh giới Thiên Tôn, cho nên nếu cường giả Thiên Tôn Cảnh ra tay với hắn, Đế Pháp trong thân thể Tần Cửu Ca cũng sẽ không phát động.

Đại Đế Pháp Tắc đều chỉ vì bảo vệ sinh mệnh của Tần Cửu Ca, mà không phải chỉ cần Tần Cửu Ca bị công kích liền ra tay.

Cạnh tranh cùng cảnh giới sẽ không thể nào can thiệp.

Có điều Tần Cửu Ca có rất nhiều biện pháp đối phó với tên Lôi Thiên Tôn này, lúc cuối cùng hắn quan sát được Lôi Thiên Tôn có chút oán hận với Khí Vận Chi Tử Võ Tôn.

Tần Cửu Ca cũng không sợ Lôi Thiên Tôn này thoát khỏi lòng bàn tay hắn.

“Nàng còn cướp giọt Đế Huyết còn lại đi.”

Tần Cửu Ca nhìn Đế Huyết vừa rồi bị Lôi Thiên Tôn kia dùng Đại Đạo Pháp Tắc Thiên Tôn vây không cánh mà bay, trong lòng không hiểu sao lại buồn cười, không cần phải nói, giọt Đế Huyết này bị Dao Đài Cung Chủ vừa rồi thuận tay lấy đi rồi.

“Coi trọng Đế Huyết như vậy còn cho ta hai giọt, đây không phải có ý với ta thì là gì?”

Tần Cửu Ca trong lòng không biết xấu hổ cười nhẹ, tuy là hắn biết đây không phải là thật.

“Thôi kệ, vốn đều là của ta, coi như ta cho ngươi phí xuất thủ lần này.”

Nếu Dao Đài Cung Chủ này không tới, Tần Cửu Ca khẳng định sẽ thu hết mấy giọt Đế Huyết này vào tay.

Hiện tại trong lòng Dao Đài Cung Chủ tưởng là trợ giúp hắn, nhưng thật ra là đang giúp bản thân nàng thu được một giọt Đế Huyết.

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, cười cười với Thiên Tôn bốn phía, trong nháy mắt liền rời khỏi nơi này.

....

Tần Đế Thành.

Lúc này Hư Nhược Tuyết cảm thấy địa vị của mình bị hao tổn nghiêm trọng, bởi vì EQ nữ tử giống như đốt hỏa diễm lên trên người thật sự là quá cao.

Ngay trong khoảng thời gian này liền cùng Tần Ấu Vi trêu chọc ở cùng một chỗ với vị Thánh Linh kia.

Xem ra hiện tại nội tâm Tần Ấu Vi trở nên khá yêu thích Viêm Linh Cơ.

“Không được, ta cũng muốn gấp rút đột phá cảnh giới.”

Hư Nhược Tuyết ở trong lòng bình tĩnh nói, thực lực của nàng hoàn toàn không đuổi kịp nhịp bước Cửu Ca, nếu nàng còn một mực như vậy, sau đó có thể thường xuyên ở bên người Cửu Ca cũng là một chuyện lớn.

Dù sao thực lực quá yếu, lưu lại ở bên cạnh Cửu Ca cũng không giúp được một tay.

Mà Viêm Linh Cơ này lại có thể, cái này vừa so sánh liền kéo khoảng cách ra.

“Hôm nay vào Nhân Hoàng.”

Lúc này Hư NHược Tuyết ngồi xếp bằng trên trời cao, phía sau đột nhiên xuất hiện một con đường vàng son lộng lẫy.

Lúc này rất nhiều cường giả xuất hiện bên trong Tần Đế Thành đều có chút kinh ngạc nhìn một màn này.

Tốc độ này cho dù ở trong Tiên Cổ Tần tộc bọn họ cũng là thuộc về hàng ngũ đứng đầu.

Hiện tại bên trong Tần tộc bọn họ ngoại trừ Đạo Tử Tần Cửu Ca và mấy vị yêu nghiệt Chí Tôn kia, thế hệ trẻ tuổi cũng không có người bước vào Nhân Hoàng Cảnh.

Khoảng thời gian này trong tộc truyền đến tin tức, trong tộc lục tục có mấy vị yêu nghiệt Chí Tôn bước vào Nhân Hoàng lộ trở thành NHân Hoàng.

Hơn nữa còn có một tin tức quan trọng hơn, Đạo Tử yêu nghiệt nhất

danh xưng Tần U Tiên cường vẫn luôn sinh hoạt ở Thiên Đế Thư Viện trở về.

Tần U Tiên chính là Đỉnh Cấp Yêu Nghiệt Chí Tôn trong Tiên Cổ Tần Tộc, tuy cùng tộc với Tần Cửu Ca nhưng không hề có quan hệ cụ thể gì.

Trong Tiên Cổ Tần Tộc rất nhiều vị cho dù là ở trong Hão Hạn Thần Châu đều là Tồn Tại Đỉnh Cấp Yêu Nghiệt Chí Tôn.

Đương nhiên nếu phải xếp hạng thì nhất định là phải trừ Tần Cửu Ca ra.

Dù sao nếu tính cả Tần Cửu Ca vào mà nói thì thật đúng là không dễ xếp hạng.

Nếu xếp bọn họ và Tần Cửu Ca vào cùng một chỗ, là một loại áp lực rất lớn đối với bọn họ.

Tuy Tần Tộc Yêu Nghiệt Chí Tôn phần lớn đều là nam tử, nhưng Yêu Nghiệt Chí Tôn là nữ tử cùng thế hệ với Tần Cửu Ca trong Tiên Cổ Tần Tộc cũng có mấy người, trong đó nữ tử Chí Tôn Yêu Nghiệt nhất có hai người, một người trong đó chính là Tần U Tiên này.

Khi còn nhỏ đã ra ngoài du hành với trưởng lão trong tộc, ngoại trừ những ngày đặc biệt thì rất ít khi trở về Tần Tộc.

Tần U Tiên lớn tuổi hơn Tần Cửu Ca không ít, nhưng dựa theo quan hệ tuổi tác của Thái Cổ Tiên Vực thì Tần U Tiên cùng một thế hệ với Tần Cửu Ca.

Ai bảo người trong Thái Cổ Tiên Vực sống lâu quá.

Nghiêm khắc mà nói thì hàng chục ngàn tuổi vẫn là thế hệ trẻ.

Chương 409: Chờ không kị

Chương 409: Chờ không kị

Trên trời của Tần Đế Thành lúc này.

“Hư không vạn trượng, Bách Luyện Thành Hoàng.”

“Bây giờ ta đã là tầng bảy Thái Hư Cảnh Giới, vốn dĩ không nên nhanh như vậy, nhưng chí bảo mà tộc đã cho ta hẳn là có thể giúp

ta.”

Thật ra lúc Hư Nhược Tuyết mới tới Thiên Châu còn chưa tới Thái Hư Thất Trọng Chi Cảnh, nhưng ai bảo bình thường nàng rất chịu khó, hơn nữa nàng còn mang đến chí bảo “Bách Luyện Thành Hoàng” từ trong tộc tới và sự trợ giúp của Tần Cửu Ca.

Nàng cũng không ăn ít thiên tài địa bảo bình thường, cho nên trong khoảng thời gian này Hư Nhược Tuyết từ từ bước vào Thái Hư Thất Trọng Cảnh Giới.

Kỳ thật Hư Nhược Tuyết vẫn phải đợi một thời gian ngắn mới đột phá tốt nhất.

Nhưng lúc này Hư Nhược Tuyết thật sự là chờ không kịp nữa rồi, hơn nữa Hư Nhược Tuyết lại thấy bên người Tần Cửu Ca xuất hiện một Viêm Linh Cơ có dung nhan và ngoại hình không hề thua kém mình, thực lực còn có Thiên Tôn Chi Cảnh.

Hư Nhược Tuyết càng thêm sốt ruột.

Hơn nữa bây giờ Hư Nhược Tuyết cảm thấy được rõ ràng, bề ngoài Viêm Linh Cơ chính là cung kính có thừa với nàng, kỳ thật nội tâm không hề cung kính với nàng như vậy.

Viêm Linh Cơ còn trắng trợn ám chỉ trước mặt nàng, nàng chính là có ý tứ với chủ nhân Tần Cửu Ca của mình.

Hư Nhược Tuyết không tức giận Viêm Linh Cơ muốn sưởi ấm giường cho Cửu Ca, mà là khó chịu thực lực của mình bây giờ ngay cả nữ tử bên cạnh Tần Cửu Ca cũng không áp chế được.

Đây mới là điều mà nàng tức giận nhất, phải biết rằng từ lúc xuất hiện bên người Cửu Ca thì thực lực của Hư Nhược Tuyết nàng vẫn luôn mạnh nhất trong các nữ tử bên cạnh Cửu Ca.

Mà bây giờ lại hoàn toàn không còn nữa.

“Thái Hư Bát Trọng phá cho ta.”

Hư Nhược Tuyết ở trong lòng giận dữ một tiếng nói, cho dù cảnh giới của nàng là tồn tại đứng đầu trong cùng thế hệ, nhưng đây vẫn còn lâu nữa mới đủ.

Cảnh giới như vậy ngay cả bóng lưng của Cửu Ca cũng không nhìn thấy.

Ngay cả hồ ly tinh bên cạnh hắn cũng không trấn áp được.

Theo lời của Hư Nhược Tuyết vừa dứt, thực lực trên người Hư Nhược Tuyết tăng vọt lên.

“Cửu Trọng lại phá cho ta.”

Hư Nhược Tuyết nhìn nàng thành công đột phá đến Thái Hư Bát Trọng, trong lòng gào thét.

Nàng muốn một cổ tác khí đột phá đến Nhân Hoàng Chi Cảnh, như vậy mới có thể kéo gần khoảng cách xa xôi không thể đạt được với Cửu Ca.

Đoàng.

Chí bảo trong tộc trên người Hư Nhược Tuyết bay lên, che chở sau lưng Hư Nhược Tuyết, lấp lánh thần huy to lớn.

Rất nhanh, Hư Nhược Tuyết cũng đột phá thành công Thái Hư Cửu Trọng.

Lúc này Hư Nhược Tuyết hung hăng cắn răng, mà khóe miệng nàng lúc này không hiểu sao lại chảy ra một dòng máu tươi.

“Đế nữ, không thể đột phá nữa.”

Một vị cường giả Tần Đế Thành đứng trong hư không lo lắng lớn tiếng nói với Hư Nhược Tuyết, hiện tại Hư Nhược Tuyết hình như hoàn toàn không ý thức được tình hình của mình như thế nào.

Bây giờ nàng đã đột phá không ít cảnh giới, nếu như còn đột phá nữa thì cho dù là Hư Nhược Tuyết có là Đế Nữ của Hư Không Đế Tộc cũng tổn hại căn cơ.

Thế nhưng Hư Nhược Tuyết bây giờ giống như không nghe được cường giả Tần Đế Thành này nói chuyện.

Hơi thở của Hư Nhược Tuyết vẫn đang liên tiếp tăng lên.

Lúc này có một bộ phận cường giả trong Tần Đế Thành nhìn thấy một màn này mà lắc đầu, vốn có thể đột phá từ Thái Hư Thất Trọng Cảnh Giới đến Thái Hư Cửu Trọng Cảnh Giới đã được xem như không tồi rồi.

Chỉ cần Hư Nhược Tuyết từ từ tĩnh dưỡng một thời gian, lấy các loại thiên tài địa bảo, linh đan tiên dược uống vào, thì Hư Nhược Tuyết

bước vào Nhân Hoàng Lộ trở thành một tôn Nhân Hoàng là chuyện dư sức.

Nhưng hiện tại Hư Nhược Tuyết vẫn đang đột phá, thật sự không tốt.

Ầm một tiếng, đại đạo kim quang lấp lánh sau lưng Hư Nhược Tuyết ầm ầm sụp đổ.

Trong miệng Hư Nhược Tuyết nằm trên cao cũng phun ra một ngụm máu tươi.

“Đế nữ.”

“Đế nữ.”

Cường giả Tiên Cổ Tần Tộc ở trên cao của Tần Đế Thành đều rất lo lắng hét lên với Hư Nhược Tuyết, nếu Hư Nhược Tuyết xảy ra vấn đề ở đây thì không đề cập đến nơi Hư Không Đế Tộc đó có qua được hay không.

Đạo Tử nhà mình nhất định không qua được chỗ này.

“Phù, phù.”

“Sơ suất rồi, cho rằng có chí bảo trong tộc, còn tưởng rằng nhất cổ tác khí có thể đột phá đến Nhân Hoàng.”

Hư Nhược Tuyết ngã ở trên cao đang áp chế thương thế trên người mình, sắc mặt tái nhợt nói, món bảo vật mà Hư Không Đế Tộc cho nàng kia vô cùng quý trọng.

Món chí bảo kia cũng là sự chắc chắn quan trọng nhất khi Hư Nhược Tuyết dám trực tiếp từ Thái Hư Thất Trọng Cảnh Giới đột phá tới Nhân Hoàng Cảnh Giới.

Lần này là lòng nàng quá nóng nảy, quá nóng lòng muốn gần với cảnh giới của Tần Cửu Ca một chút.

Viêm Linh Cơ này thật sự là mang đến cho nàng uy hiếp quá lớn.

“Nhược Tuyết, sao ngươi lại ngốc như vậy chứ.”

Bỗng nhiên, đúng lúc Hư Nhược Tuyết muốn cố gắng chống đỡ mình chữa thương, một đạo thanh âm làm cho nàng say mê vang lên bên tai nàng.

“Cửu Ca, ta…”

Trong mắt Hư Nhược Tuyết bất giác chảy một giọt nước mắt, nàng ngã vào trong ngực ấm áp nhẹ giọng nói, ở đây nàng cảm thấy đây là thời điểm an toàn nhất của mình.

“Thực lực còn chưa tới, làm sao có thể đột phá cảnh giới loạn lên như vậy?”

Chương 410: Ngươi sẽ ghét ta

Chương 410: Ngươi sẽ ghét ta

Cửu Ca ôm Hư Nhược Tuyết vào trong ngực thanh âm khẽ thở dài một tiếng, Hư Nhược Tuyết thật sự là có chút sốt ruột.

Chỉ cần chờ một chút.

“Ta không muốn cách ngươi quá xa.”

Hư Nhược Tuyết ho nhẹ một tiếng ở trong ngực Tần Cửu Ca nói, vẻ mặt thoáng có chút uể oải, nàng vẫn chưa đột phá thành công.

Nghe được lời nói của Hư Nhược Tuyết trong ngực mình, Tần Cửu Ca hơi sửng sốt, trong lòng hơi thở dài, hắn thật sự không ngờ tới loại tình huống này.

Trong lòng Tần Cửu Ca đã đoán ra đại khái tâm tư của Hư Nhược Tuyết.

Nhưng với nguyên nhân như vậy thì Tần Cửu Ca cũng chỉ có thể thở dài.

Cảnh giới đột phá của hắn thật sự là quá nhanh.

Tuổi của hắn còn không lớn hơn Hư Nhược Tuyết, nhưng tu vi cũng đã vượt xa Hư Nhược Tuyết.

Trong khoảng thời gian này Tần Cửu Ca chính là thấy tu vi của Hư Nhược Tuyết tương đối kém, cho nên rất nhiều nơi đều không đưa nàng đi cùng.

Dù sao thực lực của Hư Nhược Tuyết mạnh hơn một chút nữa mới tốt nhất.

“Cửu Ca, ngươi giống như là Kim Sí Đại Bằng giương cánh bay cao kia, mà ta chỉ là một con chim hoàng yến ngay cả bóng lưng ngươi cũng không nhìn thấy.”

“Ta sợ… Sợ tương lai ngươi sẽ… ngươi sẽ ghét ta.”

Hư Nhược Tuyết nói những lời này một cách ngắt quãng, mắt nhắm lại, hoàn toàn ngã vào trong ngực Tần Cửu Ca.

Xem ra vừa rồi mạnh mẽ đột phá cảnh giới đã để lại di chứng.

Tần Đế Thành.

Trong một đại điện rất là u hương.

“Nào, uống cái này đi.”

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca mỉm cười nói với Hư Nhược Tuyết trong ngực mình, vừa rồi Hư Nhược Tuyết chỉ là hậu quả của việc cưỡng ép đột phá Nhân Hoàng Cảnh Giới mà không đột phá thành công.

Nói nghiêm trọng cũng không nghiêm trọng, dù sao trên người Tần Cửu Ca và Hư Nhược Tuyết đều có rất nhiều thiên tài địa bảo trị liệu loại thương thế này, cho nên cũng không tổn hại căn cơ tu vi của Hư Nhược Tuyết.

“Ừm.”

Sắc mặt Hư Nhược Tuyết lúc này hồng nhuận, vừa rồi nàng đang hôn mê, bởi vậy không hề có khả năng cử động, mà giờ phút này toàn bộ thân thể của nàng đều ở trong ngực Cửu Ca.

Cuộn tròn, chân tuyết của nàng đều nằm trên người Cửu Ca, tư thế này tương đối xấu hổ.

“Việc tu luyện không nên vội vàng, không thể quá nhanh.”

“Đi tốt Đại Đạo của mình là được rồi, trên người ngươi có sự truyền lại của Hư Không Đại Đế, không thể lãng phí.”

Tần Cửu Ca hôn lên cần cổ trắng nõn của Hư Nhược Tuyết, nhẹ giọng nhìn mắt nàng nói.

Tốc độ tu luyện của hắn rất nhanh, Hư Nhược Tuyết nói như thế nào thì cũng là Đế Nữ của Hư Không Đế Tộc, tuy Hư Không Đế Tộc không bằng Tiên Cổ Tần Tộc, bình thường Hư Không Đế Nữ cũng sẽ không chênh lệch lớn với tu vi của Cổ Tộc Đạo Tử như vậy.

Nhưng ai bảo Đạo Tử Cổ Tộc này là Tần Cửu Ca?

Mười mấy tuổi đã bước vào Thiên Tôn Cự Đầu Chi Cảnh.

Điều này đã phá vỡ kỷ lục ghi chép trong Thái Cổ Tiên Vực từ trước đến nay.

“Qua khoảng thời gian này, ta muốn đi tới Hư Không Đế Tộc tiếp nhận truyền thừa của đế tộc ta, như vậy có lẽ có thể gần ngươi hơn một chút.”

Hư Nhược Tuyết ở trong ngực Tần Cửu Ca nhỏ giọng nói, thanh âm nhỏ bé, hai tay nàng vòng quanh bên hông Tần Cửu Ca.

Tựa đầu mình vào trong ngực Tần Cửu Ca, nhẹ giọng mang theo chút do dự nhỏ giọng nói.

“Tối nay, nếu Tuyết hầu hạ Cửu Ca, tư thế gì cũng đều…đều được. ”

……

“Vết thương chưa khỏi đã như vậy rồi?”

Ở một nơi xa xa đại điện, Viêm Linh Cơ che miệng phát ra nụ cười như chuông bạc, không cần đoán nàng cũng biết công tử chủ nhân của mình chữa thương cho Hư Nhược Tuyết kia sẽ chữa thương đến mức độ nào.

“May mà ta đang có thực lực Thiên Tôn Cảnh Giới cho nên không hề sợ ngươi, ha ha ha ha.”

Viêm Linh Cơ cười trộm như chuông tuyết ở trong lòng, may mà hiện tại thực lực của nàng cao hơn Hư Nhược Tuyết này, bằng không hiện tại Hư Nhược Tuyết sẽ không gắt gao đè ép nàng.

“Thực lực không mạnh, còn muốn làm thê tử của đế chủ, ngươi xứng sao?”

Viêm Linh Cơ thoáng có chút cười lạnh trong lòng, thực lực ngay cả Nhân Hoàng Cảnh Giới cũng không có, cũng không biết tự tin từ đâu tới.

Dù sao thì Viêm Linh Cơ cũng không biết.

……

Ngày hôm sau.

Tần Cửu Ca cũng không làm gì Hư Nhược Tuyết, chỉ đơn giản ôm nàng ngủ một chút, thật sự là không làm gì cả.

Tin hắn đi, Tần Cửu Ca không tham tiền sắc.

Bởi vì trên người Hư Nhược Tuyết còn có thương thế.

Nhưng hình như thương thế cũng lớn lắm, dù sao trên người Tần Cửu Ca và Hư Nhược Tuyết đều có linh dược trị liệu loại thương thế này.

“Đạo Tử, trong tộc muốn ngài dành thời gian trở về một chuyến.”

Một vị cường giả Nửa Bước Thiên Tôn của Tần Đế Thành cung kính nói với Tần Cửu Ca.

“Trở về làm gì?”

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca có chút tò mò, bình thường lấy thân phận của hắn không cần biết là ở bên ngoài bao lâu thì đều hoàn toàn không có vấn đề gì.

Bây giờ nếu trong tộc đã bảo hắn dành thời gian trở về một chuyến thì nhất định là có chuyện.

Nhưng hẳn là không phải chuyện lớn gì, bởi vì nếu là chuyện lớn thì trong tộc đã sớm truyền tin tới cho hắn.

“U Tiên Thần Nữ trong tộc đã trở lại.”

“Trong tộc muốn Đạo Tử theo U Tiên Thần Nữ đi tới Thiên Đế Thư Viện bồi dưỡng.”

Cường giả Nửa Bước Thiên Tôn này cung kính nói với Tần Cửu Ca lần nữa, bây giờ Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ không chỉ có một lãnh tụ Đạo Tử trẻ tuổi một thế hệ nữa, vừa rồi trong tộc được mời đến, Tần Tộc đã phong hai vị thần nữ.

Điều này thật đáng kinh ngạc, tuy xưng hô thần tử thần nữ như vậy ở ngoại giới rất thưa thớt bình thường, nhưng ở trong chủng tộc đỉnh phong như Tiên Cổ Tần Tộc thì có vẻ hoàn toàn không giống.

Chương 411: Cùng về Thiên Đế Thư Viện

Chương 411: Cùng về Thiên Đế Thư Viện

Nếu như nói Tần Cửu Ca được là lãnh tụ của thế hệ trẻ Tiên Cổ Tần Tộc, hai vị thần nữ kia chính là lãnh tụ của một thế hệ nữ tử trẻ tuổi của Tần Tộc.

“Hai người bọn họ sao?”

Trong đầu Tần Cửu Ca ngay lập tức nhớ lại cuộc sống của hắn và hai người được gọi là Thần Nữ Tần Tộc kia.

Hai người bọn họ trước khi Tần Cửu Ca được sinh ra, vẫn luôn là Yêu Nghiệt đứng đầu trong tộc, tất cả mọi người trong tộc đều ôm kỳ vọng rất lớn đối với các nàng.

Chẳng qua, hai người kia đều không ở trong Tần Tộc, cho nên sau khi Tần Cửu Ca sinh ra chỉ ở cùng các nàng một thời gian ngắn.

“Thú vị, đều lăn lộn thành Thần Nữ, xem ra là lăn lộn ở bên ngoài rất tốt.”

Tần Cửu Ca nghĩ đến hai vị kia trong lòng, thiên phú của hai vị kia là ngoại trừ hắn ra thì là người cường đại nhất trong thế hệ trẻ mà Tần Cửu Ca nhìn thấy cho tới bây giờ.

Ở vị trí Thái Cổ Tiên Vực Đỉnh Cấp Yêu Nghiệt Chí Tôn.

Chân chính Tồn Tại có thể đối địch với Đỉnh Cấp Yêu Nghiệt của Cấm Kỵ Cổ Tộc trong Thái Cổ Tiên Vực.

“Bảo ta với nàng cùng nhau đến Thiên Đế Thư Viện bồi dưỡng?”

Tần Cửu Ca ở trong lòng cười nhạt một tiếng, kỳ thật hắn cũng không biết mấy năm nay hai vị tỷ tỷ của hắn này ở đâu trong Tiên Vực, đặc biệt là Tần U Tiên có tính cách nữ tổng tài bá đạo giống như Tần Cửu Ca kiếp trước.

Vừa lạnh vừa ngự tỷ, lớn lên trông có vẻ không tồi, nhưng mà tính tình thật sự không tốt.

Tần Cửu Ca không hề chú ý đến các nàng.

Thế nhưng thật không ngờ là các nàng lại đi tới trong Thiên Đế Thư Viện.

Tần Cửu Ca còn tưởng rằng vẫn luôn tìm kiếm cơ duyên ở bên ngoài cơ.

Từ xa tới sớm đã đi vào trong Thiên Đế Thư Viện.

“Ghi chép trong tộc ở Thiên Đế Thư Viện này vô cùng thần bí, tuy rằng nghe tên là có liên quan đến Thiên Đế trong truyền thuyết, nhưng trong tộc không ghi chép chi tiết, nhiều nhất cũng chỉ là nói một chút về cường giả của Thiên Đế Thư Viện thôi.”

Tần Cửu Ca âm thầm nghĩ ở trong lòng, nội tâm hắn rất tò mò vì sao khi còn bé phụ thân không nói cho mình biết thiên đình là cái gì.

Cho nên khi đó hắn tìm khắp Tần Tộc Thư Khố, nhưng cũng không có ghi chép gì, cảm giác duy nhất có chút có liên quan đến Thiên Đình chính là Thiên Đế Thư Viện này, nhưng thư khố trong tộc cũng không có ghi chép cụ thể gì về nó.

Hơn nữa ghi chép cũng rất đơn giản, giống như là một thế lực đạo thống bình thường, chỉ là tên có chút kỳ quái mà thôi, cho nên Tần Cửu Ca lúc ấy không hề để ý đến nó.

Dựa theo suy nghĩ trong thư của Tần Cửu Ca, trong tộc nhất định là có tri thức về Thiên Đế Thư Viện và Thiên Đình, nhưng lại giấu đi.

Không cho tộc nhân bình thường biết, mà Tần Cửu Ca lúc ấy lại quá nhỏ, biết những người bên ngoài trông có vẻ hoàn toàn không có lợi ích gì.

“Truyền lời tới trong tộc, nói qua một thời gian nữa ta sẽ trở về.”

Tần Cửu Ca nói với người vừa nói chuyện.

Hắn cũng muốn xem xem Thiên Đế Thư Viện trông như thế nào, xong chuyện nơi này rồi thì tới cũng không tệ.

Nhưng bây giờ Tần Cửu Ca trước tiên phải giải quyết xong nam chính Võ Tôn kia mới được.

Đây mới là chuyện quan trọng nhất trước mắt đối với Tần Cửu Ca.

“Vâng, Đạo Tử.”

Cường giả Nửa Bước Thiên Tôn Cảnh Giới này cung kính nói với Tần Cửu Ca, nếu Đạo Tử đã nói một đoạn thời gian trở về thì qua một thời gian ngắn nữa sẽ trở về, dù sao trong tộc cũng không nói cần Đạo Tử trở về gấp.

“Võ Tôn à, Võ Tôn, bây giờ ngươi cảm thấy sau lưng mình có một tôn Thần Linh Sư Tôn và Vạn Thần Thiên Sơn thì cảm thấy ta không còn

cách nào nữa sao?"

Trên mặt Tần Cửu Ca toát ra một tia trào phúng, hắn biết được tâm tư Võ Tôn, cho rằng sau lưng có Vạn Thần Thiên Sơn và một tôn Thần Linh Sư Tôn của mình thì không cần sợ hắn nữa.

Thật ngây thơ.

Đế phần của Thiên Châu.

Nơi này đã có rất nhiều Thiên Tài Yêu Nghiệt từ bốn phía xông vào Đế Bộc ở đây, cũng có không ít đã tiến vào trong đó, nhưng không ai biết thứ quý giá nhất trong này đã bị cướp đi.

"Lần này đắc tội với Lôi Thiên Hành."

Ở nơi tối tăm, trong mắt của Võ Tôn một thân áo xám hiện lên một tia hối hận, ai có thể ngờ tới Dao Đài Cung Chủ kia lại trở về giúp Cổ Tộc Đạo Tử này?

Dao Đài Cung Chủ không phải thanh danh ở Thiên Châu luôn là loại băng sơn mỹ nhân sao?

Nhưng nhìn tình huống bây giờ, Dao Đài Cung Chủ có phải là quan tâm Đạo Tử Cổ Tộc này quá nhiều hay không.

"Lần này thất sách rồi, không chỉ không làm ra được căn nguyên của Cổ Tộc Đạo Tử này, còn đắc tội với Lôi Thiên Hành."

Tâm trạng Vũ Tôn lúc này có chút phiền não, dù sao ở một mức độ nào đó Lôi Thiên Hành có thể làm một thanh đao của hắn.

Hắn có thể thông qua ân tình để khiến Lôi Thiên Hành ra tay vài lần.

Nhưng bây giờ muốn như vậy đã không thể nữa rồi.

Dù sao Lôi Thiên Tôn người ta cũng không phải là kẻ ngốc gì, trải qua lần này trong lòng nhất định là đã có phòng bị với hắn.

Khiến cho người ta trong tình huống không biết gì mà đắc tội với nhân vật lớn như vậy.

Nhưng lúc ấy Võ Tôn cũng sợ nói cho Lôi Thiên Tôn, hắn cũng sẽ không lựa chọn giúp đỡ Võ Tôn.

Ai biết những ân tình kia ở trước mặt này là tốt hay xấu, nói như thế thì lòng người cũng cách một lớp da bụng.

“Lần này thật sự là có chút bị cừu hận che mắt.”

Võ Tôn ở trong lòng nặng nề thở dài một tiếng, hắn cảm giác từ khi mình gặp được Tần Cửu Ca này thì không hề có chuyện tốt gì.

Tất cả chuyện bất hạnh của mình, Đạo Tử Cổ Tộc này đều sát bên, hơn nữa mỗi một chuyện đều là chủ mưu.

Đối với hắn thì Tần Cửu Ca chính là một mốc chủ lớn.

“Lần sau nhất định phải sắp xếp xong rồi mới hành động.”

Võ Tôn trầm mặc một hồi sau đó cảnh cáo chính mình nói, trong khoảng thời gian này thật sự là đả kích hắn đến mức có chút khó chịu.

“Chờ sau khi mình đoạt được Thần Tử Vạn Thần Thiên Sơn, nhất định phải đi Cổ Tiên Giáo bồi tội với Nguyệt nhi.”

Chương 412: Giết người đoạt bảo

Chương 412: Giết người đoạt bảo

Lúc này Võ Tôn lại nhớ tới thanh mai trúc mã Cổ Nguyệt Nhi của mình, trong lòng Cổ Nguyệt Nhi bây giờ nhất định là hận chết hắn.

Nhưng tính tình đại nam tử trên người Võ Tôn thật sự quá lớn, cho nên cho dù là đến bây giờ, Võ Tôn cũng không nói được một câu xin lỗi với Cổ Nguyệt Nhi.

Mà sau khi Võ Tôn trải qua nhiều chuyện như vậy, ngẫm lại chính mình một chút.

“Quên đi, không muốn những thứ này nữa.”

Võ Tôn lắc lắc đầu mình, những chuyện này càng nghĩ càng phiền.

“Trong này nhất định là có thứ tốt, nhưng ta lại không vào được.”

Vẻ mặt của Vũ Tôn tỏ vẻ rất đáng tiếc, thực lực hiện tại của hắn đã là Cự Đầu Thiên Tôn Chi Cảnh, cho nên là không vào được nơi tràn ngập truyền thuyết này.

“Đó là cái gì?”

Đột nhiên, đôi mắt Võ Tôn vốn có vẻ buồn bực đột nhiên mở to, vừa rồi hắn vẫn luôn nhìn phía bên kia, mà lúc nãy hắn thấy được một người bị một đám người chặn lại, sau đó bị ngăn cản mà lấy ra một bảo vật trong Nhẫn Trữ Vật của mình giết chết bọn họ.

Bởi vì Võ Tôn ở nơi rất hẻo lánh, hơn nữa hắn lại là một Thiên Tôn Cự Đầu, lúc này không ai phát hiện ra hắn.

Mà người vừa rồi cầm bảo vật phát ra thần quang giết địch lúc nãy cũng đang nhìn bốn phía, bởi vì vị trí của người kia rất hẻo lánh, Võ Tôn đoán rằng ngoại trừ mình ra thì không có ai nhìn thấy một màn vừa rồi.

“Hảo gia hỏa, đây là tặng bảo vật cho ta rồi.”

Võ Tôn ở trong lòng cười lạnh một tiếng, hiện tại vốn dĩ tâm tình của hắn đã không tốt, trong tay lại thiếu bảo vật, phải biết rằng hắn không phải Tần Cửu Ca, cho nên rất nhiều thứ mà Tần Cửu Ca cảm thấy thứ bình thường thì trong mắt hắn chính là chí bảo.

“Đồ vật trong tay hắn nhất định là một món chí bảo.”

Võ Tôn cảm nhận một chút thứ trong tay người kia giống như ngọc tỷ của hoàng đế, trong lòng có vẻ rất vui mừng.

Phải biết rằng thực lực của người cầm bảo vật này chỉ cần Nhân Hoàng Cảnh Giới.

Mà Nhân Hoàng Cảnh Giới đối với Thiên Tôn như hắn mà nói thì không có gì khác so với con kiến.

“Đúng lúc bây giờ bên cạnh cũng không có người, cho nên ta muốn giết người đoạt bảo.”

Ánh mắt Võ Tôn lúc này nhìn chằm chằm thân ảnh người kia, bây giờ hắn muốn giết người đoạt bảo.

Võ Tôn cười dữ tợn, hắn muốn phát ra toàn bộ oán khí trong khoảng thời gian này lên trên người người này.

.....

“Ai?”

Đường Cổ lớn tiếng quát bốn phía, lúc này vẻ mặt của hắn khẩn

trương một cách khó hiểu.

“Hắn là ta lo lắng nhiều rồi, sau khi tự mình đạt được bảo vật này, vẻ mặt đã trở nên khẩn trương hơn trước kia một chút.”

Đường Cổ trong lòng thoáng an ủi mình một chút, cảm thụ được hơi thở bốn phía, trong lòng hít sâu một hơi, xem ra còn thật sự là mình suy nghĩ quá nhiều.

Vừa rồi không phải đã giết một đám người không có ý tốt rồi sao?

Hắn tên là Đường Cổ, người của Thiên Châu, lần này nghe nói đế phần được mở ra, liền xông vào trong đế phần, vốn dĩ hắn chưa từng nghĩ tới sẽ đạt được lợi ích to lớn gì ở chỗ này.

Dù sao ai cũng biết, những thứ tốt kia cũng không phải là thứ mà người như hắn có thể đạt được.

Nhưng giống như ông trời đang chiếu cố hắn, để hắn đạt được một món chí bảo nghịch thiên.

Mặc dù Chí bảo này rất không trọn vẹn, nhưng uy lực của nó lại cường đại có thừa.

Thật ra thực lực của những người vừa nãy chuẩn bị cướp đồ của hắn không chênh lệch với hắn là bao, nhưng sau khi hắn dùng chí bảo này, bọn họ hoàn toàn không phải là đối thủ của hắn.

Điều này càng thêm xác nhận rằng mình đạt được bảo vật này là một kiện bảo vật đủ để mình có thể quật khởi ở đại thế.

Thế nhưng còn chưa đợi Đường Cổ suy nghĩ gì tiếp thì một đạo linh lực bay qua, đầu của hắn liền rơi xuống đất.

Mà người giết hắn chính là Võ Tôn vừa rồi vẫn luôn ở trong bóng tối quan sát.

“Thật sự là một kiện bảo vật.”

Võ Tôn một chưởng liền đập cho Đường Cổ còn chưa nhắm mắt lại tan thành tro bụi.

Vẻ mặt của hắn bây giờ có vẻ cao hứng vô cùng, hiện tại trong tay hắn cầm kiện bảo vật mà Đường Cổ vừa sử dụng lúc này.

“Ha ha ha, Võ Tôn ta lại có thể quật khởi.”

Võ Tôn lúc này cười to vài tiếng, cười đến mức vô cùng hưng phấn, hắn cũng không phải là người chưa từng chưa từng trải đời, nhưng đẳng cấp của bảo vật mà hắn cầm trên tay lúc này thì hắn thật sự chưa từng thấy qua.

Nhưng đột nhiên, Võ Tôn cảm giác bảo vật trong tay mình không thấy đâu nữa.

Chuẩn xác mà nói, ngay cả bàn tay cầm bảo vật của hắn cũng không thấy đâu.

“A, a a a”

Vũ Tôn lúc này không phụ bộ dáng có chút điên cuồng ngang ngược vừa rồi, trên mặt có vẻ thống khổ hiện lên.

Hồi nãy, không chỉ có bảo vật hắn vừa mới đạt được không thấy đâu, ngay cả bàn tay hắn cầm bảo vật cũng không thấy đâu.

“Xảy ra chuyện gì, xảy ra chuyện gì.”

Võ Tôn cực kỳ thống khổ lớn tiếng rống lên, tuy hắn đã là một cường giả Thiên Tôn Chi Cảnh, cho nên khiếm khuyết trên thân thể rất dễ dàng bù đắp.

Nhiều nhất chỉ cần một khắc đồng hồ là có thể mọc bàn tay bị mất vừa rồi.

Nhưng hiện tại nguyên do không phải đơn giản là mất đi bàn tay, chỗ bàn tay bị đứt của hắn có đại đạo pháp tắc thương tổn nồng nặc.

Điều này khiến hắn rất khó chịu.

Vẻ mặt hiện tại của Vũ Tôn rất điên cuồng, phải biết rằng đó là bảo vật vừa rồi mới bị hắn cướp đi, ngay cả bàn tay cũng chưa cầm nóng đã mất rồi.

Mà ở nơi Võ Tôn không nghe được thanh âm.

Một đạo thanh âm hệ thống vang lên.

“Đinh, chúc mừng chủ nhân đạt được Phiên Thiên Đế Ấn, hoàn thành nhiệm vụ, đạt được mười ba vạn Khí Vận Điểm.”

“Ra đây, ra đây cho ta.”

Chương 413: Cổ Nguyệt Nhi không tồi

Chương 413: Cổ Nguyệt Nhi không tồi

Võ Tôn lúc này thoáng có chút điên rồ gào to khắp nơi, mắt hắn đỏ bừng mang theo sự cảnh giác rất sâu.

Người này nếu đã có thể cướp đi đồ vật trong tay hắn trong nháy mắt, còn chém bàn tay của hắn xuống, chứng tỏ thực lực của người ra tay này mạnh hơn hắn, nếu không thì không thể như vậy được.

“Cướp bóc cũng không chỉ thuộc về ngươi.”

Một đạo thanh âm truyền vào lỗ tai Võ Tôn, làm cho Võ Tôn lúc này càng thêm kích động.

Bởi vì hắn nghe ra người cướp đi bảo vật của hắn và chém một bàn tay của hắn là ai.

“Lại là ngươi, lại là ngươi, vì sao ngươi luôn âm hồn bất tán như vậy, vì sao?”

Võ Tôn lúc này lớn tiếng gào thét với hướng vừa phát ra giọng nói lúc nãy, Cổ Tộc Đạo Tử kia giống như chính là ác mộng riêng của hắn.

Mà mình giống như là con rối của hắn, vẫn bị hắn khống chế.

Loại cảm giác này rất là vô lực, cũng rất khó chịu.

“Bởi vì Cổ Nguyệt Nhi không tồi.”

Thanh âm này quanh quẩn bên tai Võ Tôn, hơn nữa giống như còn mang theo nụ cười trào phúng.

“Ngươi đủ vô sỉ.”

Trong mắt Võ Tôn lúc này hiện lên vẻ thống khổ, vết sẹo này là mãi mãi là cái hố mà hắn không thể nào qua được.

“Cút, cút cho ta.”

Quanh người Võ Tôn nổi lên khí tức Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc, chẳng qua lúc này trong khí tức mang theo oán khí rất sâu nặng,

những oán khí này là oán khí của Võ Tôn với Tần Cửu Ca.

Đoàng.

Khí tức Đại Đạo Pháp Tắc của Vũ Tôn đánh tới chỗ vừa truyền đến thanh âm lúc nãy.

Thế nhưng lại hoàn toàn không đánh trúng người.

“Phốc.”

Ngược lại là Võ Tôn phun ra một ngụm máu, ánh mắt của hắn ngay lập tức nhìn về phía sau hắn.

Nhìn thấy người hắn thống hận nhất trong khoảng thời gian này mang vẻ mặt tươi cười nhìn hắn.

“Giết ngươi.”

Võ Tôn nhìn Tần Cửu Ca dữ tợn nói, tuy rằng trong lòng hắn biết mình không phải là đối thủ của Đạo Tử Cổ Tộc này, nhưng hiện tại không thử thì sao có thể cam tâm được.

“Hệ thống, Khí Vận của Võ Tôn hắn là sắp hết rồi đi.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca híp lại nhìn Võ Tôn, đồng thời hỏi hệ thống ở trong lòng mình.

Nam chính Võ Tôn khó giết chính là bởi vì hắn có một tôn Thần Linh Sư Tôn, đây mới là đáng sợ nhất.

Nếu như sau khi Võ Tôn chết mà vị thần linh kia không thèm quan tâm đến bất cứ chuyện gì báo thù cho Võ Tôn, như vậy đối với Tần Cửu Ca mà nói cũng không phải là tin tức tốt gì.

Khi Tần Cửu Ca đối mặt với một tôn thần linh chân chính, ngoại trừ gọi lão tổ trong tộc ra thì không có biện pháp tốt nào khác.

“Đinh, Khí Vận của nam chính Vũ Tôn đã đến dưới tuyến chém giết, có thể chém giết.”

Quả nhiên, nam chính Võ Tôn lúc này có thể bị Tần Cửu Ca chém giết, nhưng Tần Cửu Ca hiện tại đang cân nhắc chuyện sau khi chém giết Võ Tôn này.

“Thông qua Võ Tôn để khống chế Vạn Thần Thiên Sơn cũng không tệ.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca lúc này có vẻ có chút tà khí, hắn đã nghĩ ra nên xử lý nam chính Vũ Tôn này như thế nào rồi.

Giết chết mãi mãi là biện pháp ngu xuẩn nhất ở trong lòng Tần Cửu Ca, dù sao thì sau lưng Võ Tôn còn có Thần Linh Tồn Tại.

Mà bây giờ cho dù Tần Cửu Ca không sợ thần linh, nhưng cũng sẽ không ngông cuồng tự đại cảm thấy mình là một Cự Đầu Thiên Tôn Chi Cảnh liền có thể không để thần linh vào mắt.

Nói một câu không dễ nghe, thần linh sau lưng Võ Tôn đồng thời cũng đang kiêng kỵ Cổ Tộc sau lưng hắn, mà không phải kiêng kỵ hắn.

“Năm tháng trôi thật nhanh.”

Tần Cửu Ca đã nghĩ ra biện pháp tốt ở trong lòng, vậy thì mau đi làm, mắt của hắn ngay lập tức hiện ra vẻ tàn nhẫn.

Cho nên chuyện trước mắt chính là trấn áp Võ Tôn.

Xung quanh Tần Cửu Ca lúc này có Đại Đạo Khí Tức khó hiểu nhấp nháy ở giữa nơi thiên địa này.

“Đây là xảy ra chuyện gì vậy?”

Vẻ mặt Võ Tôn có chút hoảng sợ, hắn cảm nhận được sinh cơ chi khí bên trong Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc của mình đang từ từ biến mất.

Nhìn trông có vẻ lúc này Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc của hắn gặp phải Đại Đạo Pháp Tắc khắc chế lẫn nhau.

Này rất khó chịu, tình huống hiện tại là thực lực của Đạo Tử Cổ Tộc này cường đại hơn hắn, cho nên loại này khắc chế quan hệ hoàn toàn đối với hắn.

“Hiện tại ta nhất định không phải đối thủ của hắn, ta vẫn cần phải nhẫn nại một khoảng thời gian mới được.”

Võ Tôn ở trong lòng trầm mặc nói, đây là nhận thức rõ ràng nhất của hắn đối với bản thân, tuy rằng hắn kiêu ngạo không muốn thừa nhận người khác.

“Lần sau tất giết ngươi”

Ánh mắt Võ Tôn lạnh lẽo nói với Tần Cửu Ca trong lòng.

Hiện tại tuy rằng hắn không phải là đối thủ của Đạo Tử Cổ Tộc này, thế nhưng cũng không có nghĩa là sau này hắn không phải là đối thủ của Đạo Tử Cổ Tộc này.

Võ Tôn vẫn rất tự tin với bản thân mình, cho dù bây giờ gặp phải Tần Cửu Ca, Võ Tôn cũng không cảm thấy mình cách Tần Cửu Ca quá xa.

Rất nhanh, Võ Tôn hướng một phương hướng trong nháy mắt nghiền nát hư không rời đi.

Chương 414: Không thể nào

Chương 414: Không thể nào

Nhưng sau một khắc trên mặt Võ Tôn liền có vẻ xanh mét hiện lên.

Nơi này đã bị không gian kết giới, hơn nữa xem ra còn là vừa lập vừa rồi.

“Ngươi tàn nhẫn.”

Võ Tôn cắn răng nhìn Tần Cửu Ca trên mặt có ý cười nhàn nhạt oán hận nói.

Tâm của Võ Tôn hiện tại rất lạnh, nếu bây giờ Đạo Tử Cổ Tộc này đã làm ra động tác lớn như vậy thì chắc chắn là có ý gì đó với hắn rồi.

Mà ý nghĩ này chính là muốn tiêu diệt hắn.

“Liều mạng với ngươi.”

Võ Tôn giận dữ nói một tiếng, hiện tại hắn không còn đường lui khác để đi.

Trên người Võ Tôn phát ra sức sống rất nồng đậm, làm cho Võ Tôn giờ phút này có vẻ trẻ ra một chút.

Đây là do Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc gây ra, tu luyện Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc này là có thể tăng cường tuổi thọ của người sử dụng.

Đây cũng là chỗ lợi hại của Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc.

Nếu bình thường sau khi Võ Tôn sử dụng Trường Sinh Đại Đạo Pháp

Tắc của mình, xung quanh hắn nhất định sẽ hình thành một mảnh Trường Sinh lĩnh vực, nhưng hiện tại lại hoàn toàn không bày ra.

Bởi vì có một cỗ Đại Đạo Pháp Tắc hoàn toàn trái ngược với Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc của Võ Tôn đang ăn mòn hắn.

Đối đầu giữa Cự Đầu Thiên Tôn Chi Cảnh kỳ thật chính là chinh phạt giữa song phương Đại Đạo Pháp Tắc, đừng nhìn bề ngoài trận đấu yếu hơn rất nhiều, nhưng cái này đáng sợ hơn đấu tranh hồ tiếu trong hoa rất nhiều.

Chỉ cần sơ sẩy một chút sẽ dẫn đến hậu quả sụp đổ của một quy tắc.

Võ Tôn mắt thấy Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc của mình không địch lại Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc của Cổ Tộc Đạo Tử này, trong mắt đột nhiên hiện ra vẻ sợ hãi trước kia chưa từng có.

Đây là sợ chết, dù sao có thể trường sinh thì ai không sợ chết.

“Chuyện này không có khả năng, chuyện này không thể nào.”

Võ Tôn bỗng nhiên trừng to mắt nhìn lão đại, vừa rồi hắn cảm nhận được Đại Đạo Pháp Tắc rất quen thuộc từ trên người Đạo Tử Cổ Tộc này.

“Sao ngươi cũng lĩnh ngộ Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc.”

Thần sắc Võ Tôn hoảng sợ nhìn Tần Cửu Ca vẻ mặt cười nhạt, đây là chuyện hắn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi nhất từ khi sinh ra đến bây giờ.

Trên người Cổ Tộc Đạo Tử này cư nhiên không chỉ có hai Đại Đạo Pháp Tắc, hiện tại xem ra ít nhất có cái.

Vậy mà lại có ba Đại Đạo Pháp Tắc!

Đoạn thời gian trước, trong lòng Võ Tôn kỳ thật đã đoán ra Cổ Tộc Đạo Tử này đã lĩnh ngộ hai Đại Đạo Pháp Tắc ở Thiên Tôn Chi Cảnh.

Thế nhưng thật không ngờ, bây giờ vậy mà lại là ba Đại Đạo Pháp Tắc.

Hơn nữa làm cho Võ Tôn cảm thấy khiếp sợ nhất chính là Cổ Tộc Đạo Tử này đồng thời có cả Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc và Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc.

Theo lý mà nói cho dù một Thiên Tôn có thể đồng thời có được mấy

Đại Đạo Pháp Tắc nhưng những Đại Đạo Pháp Tắc này cũng không thể là tương đối.

Mà bây giờ Đại Đạo Pháp Tắc trên người Cổ Tộc Đạo Tử này chính là tương đối.

Bây giờ trong lòng Võ Tôn vô cùng chấn động, phải biết rằng trước kia hắn cũng chuẩn bị tu luyện hai Đại Đạo Pháp Tắc, sau đó lại tiến quân Thiên Tôn Chi Cảnh.

Nhưng Võ Tôn không thành công, bởi vì chuyện sau này nên hắn cũng từ bỏ ý nghĩ này.

Bởi vì điều này có thể không phải là một chuyện tốt với hắn.

Người tu luyện hai Đại Đạo Pháp Tắc còn chưa chắc cường đại hơn hắn.

Nhưng chung quy đối với Võ Tôn mà nói là một chuyện đáng tiếc.

Mà hiện tại Cổ Tộc Đạo Tử này lại tu luyện thành công ba Đại Đạo Pháp Tắc, đây đã là vượt qua tưởng tượng của Võ Tôn.

“Ngươi lại có thể tu luyện nhiều Đại Đạo Pháp Tắc như vậy.”

Võ Tôn cảm nhận được sức sống trong Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc trên người mình vẫn luôn từ từ tiêu tán.

Khiếp sợ nhìn Tần Cửu Ca nói.

Thật sự là hiện thực này làm hắn giật nảy mình.

Đương nhiên nếu Võ Tôn biết Tần Cửu Ca có thể đồng thời tu luyện rất nhiều Đại Đạo Pháp Tắc thì không biết có phải là dọa chết hắn hay không.

“Có vấn đề gì không?”

Tần Cửu Ca nhìn Võ Tôn cười nhạt một tiếng, đối với người trong Tiên Vực bây giờ mà nói, có thể tu luyện một Đại Đạo Pháp Tắc tiến quân Thiên Tôn Cảnh Giới đã cực kỳ cường đại rồi, hai cái đã được xem như hành động nghịch thiên.

Mắt Tần Cửu Ca khẽ lóe lên, khí tức xung quanh Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc dần dần nồng đậm lên.

Chẳng qua lần này không phải của Võ Tôn, mà là của Tần Cửu Ca,

Tần Cửu Ca khi thăng cấp Thiên Tôn Cảnh Giới một lần đã lĩnh ngộ rất nhiều Đại Đạo Pháp Tắc.

Võ Tôn tu luyện Trường Sinh Đại Đạo Pháp Tắc bao nhiêu năm cũng chỉ là một Đại Đạo Pháp Tắc trong rất nhiều Đại Đạo Pháp Tắc mà Tần Cửu Ca tu luyện.

“Ngươi định giết ta?”

“Ta biết ta hiện tại hẳn không phải là đối thủ của ngươi, nhưng chỉ bằng sức lực của mình thì không thể giết được ta.”

Vẻ mặt của Võ Tôn lúc này cười to, xem ra Đạo Tử Cổ Tộc này còn muốn giết hắn, nhưng Võ Tôn hắn cũng không phải ăn chay.

Hắn cũng không phải là thứ mặc cho người ta chém giết.

“Thần Linh Đạo Pháp.”

Chương 415: Bỏ qua đồ nhi ta

Chương 415: Bỏ qua đồ nhi ta

Võ Tôn lấy ra một quyển trục nhìn có vẻ rất bình thường ra từ trên người mình bình tĩnh nói trong lòng, thần sắc hơi ngưng tụ, Võ Tôn biết mình chỉ có thể thông qua thứ này để chạy thoát thân, mà không thể thông qua nó để đánh chết Đạo Tử Cổ Tộc này.

Ai cũng biết Đạo Tử Cổ Tộc như thế này là khó giết nhất.

Khi Võ Tôn lấy ra thần linh quyển trục nhìn có vẻ tầm thường đến cực điểm này, xung quanh hắn ngay lập tức xuất hiện một thân ảnh khổng lồ chiếu rọi ở bên cạnh hắn.

“Sư tôn cứu ta.”

Võ Tôn lớn tiếng kêu lên với đạo thân ảnh này, sau khi đạo thân ảnh này đi ra thì trong lòng hắn đã bất giác thở phào nhẹ nhõm.

Bây giờ nếu sư tôn của hắn đã đi ra thì như vậy có nghĩa là bây giờ mạng của hắn đã được bảo toàn.

“Các hạ, có thể bỏ qua cho đồ nhi này của ta không?”

Hai đồng tử của thân ảnh thần linh này nhìn chằm chằm Tần Cửu Ca

nói, hắn làm một tôn Cấm Kỵ Tồn Tại của Thần Linh Cảnh Giới, dưới tình huống bình thường, Thiên Tôn cũng không có tư cách khiến hắn động khẩu.

Một kích tùy ý của hắn là có thể đánh chết Thiên Tôn, chỉ là cảnh tượng hiện tại lại hoàn toàn bất đồng với những thứ kia.

Ngay cả lão tổ tông của hắn cũng không dám đắc tội với Thiên Tôn này.

Vị đạo thống lão tổ kia của hắn là Cấm Kỵ Tồn Tại có thể dạo chơi trong thời gian trường hà.

“Các hạ cũng không muốn vô duyên vô cớ kết thù với Vạn Thần Thiên Sơn đi.”

Ánh mắt Linh Thiên Thần Linh trông có vẻ rất là bình tĩnh nói với Tần Cửu Ca.

Võ Tôn hiện tại là thần tử dự bị của Vạn Thần Thiên Sơn, cho nên có một số việc Tần Cửu Ca không thể tùy ý làm với Võ Tôn.

“Ngươi đang uy hiếp ta.”

Tần Cửu Ca nhìn Linh Thiên Thần Linh lúc này phảng phất cao cao tại thượng cười khẽ nói, đây chính là đang dùng Vạn Thần Thiên Sơn bên cạnh uy hiếp hắn.

“Không dám, chỉ là cảm thấy giết đồ nhi này của ta không có lợi gì với các hạ, tục ngữ nói oan gia nên giải không nên kết, Đạo Tử thấy thế nào.”

Lúc này trên mặt Linh Thiên Thần Linh lộ ra nụ cười nhàn nhạt, hắn tin một người có thể trở thành Đạo Tử trong loại tộc quần đỉnh cao này chắc chắn sẽ không ngu xuẩn.

Nói như thế nào thì Vạn Thần Thiên Sơn cũng có vài tôn Thần Linh Cấm Kỵ trong đạo thống, hơn nữa còn có hai vị lão tổ du đãng ở trong thời không trường hà.

Sự cạnh tranh của đồng bối trong một cổ tộc đỉnh phong vô cùng kịch liệt, cho nên Linh Thiên Thần Linh cảm thấy cho dù là Cổ Tộc Đạo Tử này cũng phải chú ý vấn đề này một chút.

Đắc tội với một con quái vật khổng lồ không phải là một hành động khôn ngoan.

“Không ra sao cả.”

Khóe miệng Tần Cửu Ca lộ ra vẻ trào phúng nhàn nhạt, sư tôn Linh Thiên Thần Linh của nam chính này có phải là có chút ấu trĩ hay không.

Thật sự cảm thấy mình là một Thần Linh Cấm Kỵ có thể trấn áp hết thảy sao?

“Nhưng cũng không phải không có khả năng hòa giải.”

Tần Cửu Ca lúc này cũng lấy ra một quyển trục từ trong Nhẫn Trữ Vật của mình, nhẹ nhàng ném qua.

So về nội tình thì hắn hoàn toàn không thua kém bất kỳ kẻ nào.

Lúc này Linh Thiên Thần Linh nhìn quyển trục đang phát ra thần quang mà tay Tần Cửu Ca ném ra híp mắt lại.

Trong này nhất định là một nhân vật lớn, chắc chắn là cường đại hơn hắn nhiều.

“Các hạ mời nói.”

Linh Thiên Thần Linh ngay lập tức âm thầm lo lắng cho đồ đệ của mình ở trong lòng một phen, xem ra bản hậu có đại đạo thống không hề giống nhau.

“Cái giá phải trả chính là chết.”

Tần Cửu Ca cười nhạt với Võ Tôn lúc này đang nhỏ yếu như vậy, làm sao có thể buông tha cho hắn.

Khi Tần Cửu Ca nói chuyện, quyển trục tràn ngập thần quang trong tay Tần Cửu Ca chớp động.

Đạo thân ảnh này hướng thẳng về phía Linh Thiên Thần Linh, không có nửa điểm do dự.

“Không ổn.”

Linh Thiên Thần Linh lúc này trong lòng kinh hãi, hiện tại hắn cảm nhận được một cỗ khí tức khiến cho hắn nhất định phải coi trọng.

Loại Đạo Tử Cổ Tộc này thật đúng là có thể làm cho người ta đau đầu.

Bảo vật thần trục trên người thật sự là nhiều vô kể.

“Tôn nhi cẩn thận, vi sư đi nghênh chiến trước.”

Linh Thiên Thần Linh nhìn đạo quyển trục này ở bên cạnh hắn xé rách một không gian, ánh mắt ngưng trọng nói với Võ Tôn, lần này thật đúng là không dễ làm.

Quá mạnh rồi, quyển trục này tản ra mạc đại thần uy mang đến cho Linh Thiên Thần Linh cảm giác thật sự là quá cường đại.

May mắn đây chỉ là một đạo quyển trục, chỉ cần Tôn nhi chống đỡ một chút ở trong tay Cổ Tộc Đạo Tử, chờ hắn phá vỡ không gian là được.

Linh Thiên Thần Linh không có tâm tư dây dưa với Đạo Tử Cổ Tộc trên người tràn đầy chí bảo quyển trục này, trước tiên trở về Vạn Thần Thiên Sơn rồi nói sau.

Hắn cũng không có tâm tình đại chiến với quyển trục này, tranh thủ phá vỡ không gian này mới là đạo lý cứng rắn.

“Sư tôn cẩn thận”

Võ Tôn nhìn Linh Thiên Thần Linh bị đạo quyển trục này kéo vào trong khe nứt không gian kia có vẻ có chút lo lắng nói, mà lúc Võ Tôn ở nơi Linh Thiên Thần Linh và đạo quyển trục kia đánh nhau, ánh mắt liếc mắt nhìn Tần Cửu Ca đang cười nhạt ở xa xa.

Tần Cửu Ca này cười làm cho hắn tê dại.

“Chỗ dựa của ngươi bây giờ không còn nữa đi.”

Mắt Tần Cửu Ca nhìn Võ Tôn bình tĩnh nói, chỗ dựa của Võ Tôn cũng chỉ là một phong ấn quyển trục của Tần Cửu Ca mà thôi.

Sau lưng Tần Cửu Ca lúc này có bày ra mấy Đạo Đại Đạo Pháp Tắc, trong nháy mắt liền vây quanh Võ Tôn.

“A, ngươi đã làm gì ta?”

Võ Tôn trừng mắt nhìn Tần Cửu Ca, hắn cảm giác được pháp tắc trên người mình đang từ từ bị ăn mòn.

“Ma chủng trồng xuống cho ta.”

Chương 416: Sư tôn cứu ta

Chương 416. Sư tôn cứu ta

Lúc này Võ Tôn cảm thấy trạng thái của mình hoàn toàn không đúng, hắn cảm nhận được có khí tức gì đó đang lưu chuyển trong người mình.

Mà lúc này sư tôn Linh Thiên Thần Linh của hắn lại không thể cảm nhận được trạng thái của Võ Tôn.

“Ngươi đã làm gì ta rồi?”

Ánh mắt Võ Tôn lúc này rất cương quyết nhìn Tần Cửu Ca cách đó không xa lớn tiếng quát.

“Sư…. Sư tôn.”

Võ Tôn dường như dùng hết sức của mình để hét lên về phía khe nứt không gian Linh Thiên Thần Linh vừa tiến vào.

Bây giờ hắn biết mình hoàn toàn không phải là đối thủ của Đạo Tử Cổ Tộc này, cho nên vẫn phải dựa vào sư tôn của mình mới được.

Hơn nữa lúc này Võ Tôn cảm giác trên người mình rất không bình thường.

“Ngươi…Ngươi đã dùng thủ đoạn gì rồi?”

Võ Tôn dùng Đại Đạo Pháp Tắc để công kích Tần Cửu Ca, trong ánh mắt của hắn xuất hiện vẻ thống khổ, mà giờ phút này những công kích này có vẻ nhợt nhạt vô lực như vậy.

Đoàng, đoàng đoàng.

Trong đầu Võ Tôn có đại lượng khí tức chảy vào, trong nháy mắt chiếm đầy tư tưởng trong đầu hắn.

“Được rồi, hoàn thành công việc.”

Tần Cửu Ca nhìn một màn này của Võ Tôn, ánh mắt chớp động, lần này Võ Tôn không thể trốn thoát khỏi mình nữa.

Vốn dĩ ngay từ đầu khi Tần Cửu Ca gặp Võ Tôn, hắn cũng đã hạ Đại Đạo Ma Chủng cho Võ Tôn, nhưng những lúc đó Tần Cửu Ca khá là kiêng kỵ Khí Vận trên người Võ Tôn, cho nên để Đại Đạo Ma Chủng

bí mật trên người Võ Tôn.

Mà thời khắc này Đại Đạo Ma Chủng bí mật trên người Võ Tôn đã có thể bày ra hoàn toàn.

Trong mắt Võ Tôn hiện lên một tia sáng màu đen, rõ ràng Võ Tôn bây giờ không phải là Võ Tôn của trước kia nữa.

Hơn nữa ngay cả sư tôn Linh Thiên Thần Linh của hắn cũng không thể nhìn ra loại này.

“Hảo gia hỏa, thật không ngờ Linh Thiên Thần Linh này vẫn là rất được đó.”

Bây giờ Tần Cửu Ca nếu đã giải quyết xong nam chính Võ Tôn này, bởi vậy hiện tại hắn đang cảm nhận sự tranh đấu của Linh Thiên Thần Linh trong khe nứt không gian.

Chiến đấu giữa các thần linh vẫn là ác hiếm thấy.

Quyển trục này là tộc trưởng Tiên Cổ Tần Tộc, phụ thân của Tần Cửu Ca dùng để phòng thân cho Tần Cửu Ca.

Tuy phụ thân của Tần Cửu Ca cũng chỉ là một tôn Thần Linh Cấm Kỵ Tồn Tại, nhưng cảnh giới thì cao hơn Linh Thiên Thần Linh này nhiều.

Tôn hiệu của phụ thân Tần Cửu Ca là Thiên Hoang Thần Linh, một tôn Thần Linh Cấm Kỵ Tồn Tại uy chấn Thái Cổ Tiên Vực.

Chẳng qua Thiên Hoang Thần Linh bây giờ không chân thật như Linh Thiên Thần Linh này của Vũ Tôn.

Chẳng qua đạo này của Tần Cửu Ca là phụ thân hắn tiện tay làm một cái mà thôi, không hề có linh trí của phụ thân Tần Cửu Ca, mà đạo quyển trục này của Võ Tôn thì rõ ràng là Linh Thiên Thần Linh làm rất dụng tâm.

Là mang theo một tia linh hồn của Linh Thiên Thần Linh.

Trên người Tần Cửu Ca tất nhiên cũng có quyển trục như Võ Tôn, nhưng đây là Tần Cửu Ca cố ý làm như vậy.

“Cho dù là diễn trò cũng phải làm cho xong.”

Giờ phút này Tần Cửu Ca cảm nhận được Linh Thiên Thần Linh đang nghiền nát những không gian bình phong này, nhưng mà đây chính là

kế hoạch của Tần Cửu Ca, bởi vì nếu sau khi sử dụng thần linh quyển trục quá cường đại, Linh Thiên Thần Linh sao còn mang Võ Tôn ở trong tay mình chạy trốn?

“Chúng ta cũng đến đi.”

Tần Cửu Ca mang theo ý cười nhìn Võ Tôn đã bị mình khống chế trong lòng yên lặng nói.

Diễn trò cho Linh Thiên Thần Linh.

Võ Tôn ở trong đầu nghe được ý chỉ của Tần Cửu Ca, rất nhanh hắn liền ra sức công kích Tần Cửu Ca, trông có vẻ vô cùng hung dữ mạnh mẽ.

Tần Cửu Ca và Võ Tôn không phải là đánh nhau nhỏ gì, mà là thật sự đánh kiểu từng quyền từng quyền vào da thịt.

Rất nhanh, Tần Cửu Ca đã đánh suy tàn Pháp Tắc Khí Tức của Võ Tôn.

“Sư tôn cứu ta.”

Võ Tôn đã bị Tần Cửu Ca khống chế lớn tiếng hô về phía khe nứt không gian, lúc này Võ Tôn nên làm như vậy.

Dù sao thực lực của hắn và Tần Cửu Ca đúng là chênh lệch rất lớn.

Mà lúc này ở trong một chỗ không gian khác, Linh Thiên Thần Linh trong lòng rất kinh ngạc với vị thần linh trước mặt mình.

Thần linh quyển trục rõ ràng là không cố ý làm, thế nhưng cho dù là như vậy, bên trong xuất hiện thần linh này cũng là treo hắn lên đánh.

“Dáng vẻ này không được.”

“Tôn Nhi còn ở bên ngoài.”

Linh Thiên Thần Linh trong lòng tự suy ngẫm về tình cảnh hiện tại, đồ nhi Võ Tôn của mình hẳn không phải là đối thủ của Đạo Tử Cổ Tộc kia.

Cho nên hắn nhất định phải nhanh chóng giải quyết đấu tranh bên này mới được.

Bằng không chính là trí mạng với Võ Tôn.

“Các hạ, lần sau lại đánh tiếp.”

Linh Thiên Thần Linh đánh ra một đạo thần linh công phạt chi thuật tới thần linh trước mặt mình, sau đó liền nhanh chóng đánh tới chỗ không gian này, may mà khoảng không gian này cũng không vững chắc lắm.

Cho nên sau khi Linh Thiên Thần Linh âm thầm đánh vào chỗ này vài lần, khoảng không gian này liền xuất hiện một khe nứt rất sâu.

“Đạo Tử Cổ Tộc này thật sự rất mạnh, cũng không biết là có bảo vật gì mà lại có thể vây khốn một tôn thần linh một hồi.”

Linh Thiên Thần Linh trong lòng suy nghĩ một chút, đây là sự chênh lệch của nội tình.

Ra ngoài rồi.

Chương 417: Ngươi có thích Đạo Tử Tần Tộc không

Chương 417: Ngươi có thích Đạo Tử Tần Tộc không

Mắt của Linh Thiên Thần Linh lóe lên, trong lòng hơi kích động nhìn một khe nứt thật lớn của không gian nói, rất nhanh sau khi xuất hiện khe nứt ở khoảng không gian này, bàn tay của hắn đánh ra một đạo thần pháp bao lấy Võ Tôn vào lúc này.

Chỉ trong một cái chớp mắt, Linh Thiên Thần Linh liền mang Võ Tôn đi tới một nơi rất xa xôi.

“Mọi chuyện đã làm xong, hết thảy đều nằm trong kế hoạch.”

Tần Cửu Ca nhìn cảnh tượng Linh Thiên Thần Linh mang theo Võ Tôn chạy trốn thì ngoài mặt có vẻ rất tức giận, nhưng trong lòng Tần Cửu Ca lại tràn ngập ý cười với cảnh tượng trước mặt.

Kế hoạch đã sắp xếp xong rồi, biểu hiện tiếp theo của Võ Tôn hắn là sẽ không làm hắn thất vọng.

.....

Trong Dao Đài Tiên Cung.

Rất nhiều nữ tử mặc bạch y rất mỏng manh đang đi lại khắp nơi, vẻ mặt các nàng đều mang theo một tia khẩn trương.

Bởi vì hôm nay là là một ngày rất trọng đại với Dao Đài Tiên Cung các nàng.

Dao Đài Cung Chủ đương thời của Dao Đài Tiên Cung các nàng tuyên bố bế quan trùng kích Nửa Bước Thần Linh Chi Cảnh.

Đây là một chuyện thú vị như thế nào.

Căn cứ theo những Thiên Tôn trưởng lão trong tiên cung nói, Dao Đài Tiên Cung các nàng ước chừng qua ngàn năm thì có thể sinh ra một vị Tồn Tại Nửa Bước Thần Linh Chi Cảnh.

Mà Dao Đài Tiên Cung khi đó nhất định có thể tiến thêm một bước nâng cao địa vị đạo thống của mình ở Thiên Châu.

Thậm chí Độc Bá Thiên Châu cũng không phải không thể.

Trong một nơi của đại điện có mùi thơm nhàn nhạt, có hai thần nữ tuyệt sắc một lớn một nhỏ ngồi trong đại điện.

“Lần này, tuy rằng ta truyền tin tức bên ngoài là bế quan nhằm mục đích đặt chân vào Nửa Bước Thần Linh, thế nhưng thực ra là đi tới Đạo Châu Thiên Đế thư viện.”

“Cho nên chuyện của tiên cung trong khoảng thời gian này là do ngươi phụ trách có biết không?”

Trên mặt của Dao Đài Cung Chủ mang theo ý cười thân thiện nhìn đồ nhi duy nhất của mình Hoa Khinh Ngữ nói.

Đồ nhi của mình làm việc, nàng vẫn rất yên tâm.

Dù sao mấy năm nay, nàng cũng không ít lần phân phó đồ nhi của mình làm việc.

“Vâng, sư tôn.”

Hoa Khinh Ngữ cung kính nói với Dao Đài Cung chủ, tuy nàng không biết sư tôn của mình muốn đi làm gì, nhưng nàng làm đồ nhi nhất định là ủng hộ.

“Ngươi làm việc, ta yên tâm.”

Dao Đài Cung Chủ cười nói với Hoa Khinh Ngữ.

Nhưng sau khi nàng nói xong câu đó thì đại điện liền trở nên vô cùng yên tĩnh.

Rất nhanh, phần yên tĩnh này đã bị Dao Đài Cung Chủ phá vỡ.

“Ngươi có thích Đạo Tử Cổ Tộc kia không?”

Khi những lời này của Dao Đài Cung Chủ phát ra, đại điện này càng trở nên yên tĩnh hơn.

“Sư tôn, người đang nói cái gì vậy.”

Vẻ mặt của Hoa Khinh Ngữ ngồi trong đại điện lúc này có chút cổ quái nhìn sư tôn của mình, lần đầu tiên nàng nghe được sư tôn của mình nói chuyện này trước mặt mình.

Hoa Khinh Ngữ dám khẳng định, trong những năm nàng và sư tôn sinh sống cùng nhau, Đạo Tử Cổ Tộc kia là nam tử mà sư tôn của mình nói đến nhiều nhất.

Trước kia sư tôn của mình hoàn toàn là dáng vẻ người lạ chớ lại gần.

Chứ đừng nói đến loại sinh vật như nam nhân, đối với sư tôn của mình đó là sinh vật cả đời cũng không có khả năng nhắc tới.

Nam nhân chỉ ảnh hưởng đến tốc độ rút kiếm của sư tôn mình.

Sư tôn của mình có chút giống tu sĩ tu luyện Vô Tình Đại Đạo, chẳng qua đối tượng vô tình giống như là bất luận là nam tử nào đó.

“Đồ nhi… Đồ nhi một lòng hướng về Đại Đạo không có ý nghĩ khác.”

Hoa Khinh Ngữ nhìn thanh âm sư tôn của mình có vẻ càng ngày càng nói càng nhỏ, kỳ thật nữ tử nào trong Cổ Tộc đạo thống thì đều có một tia động tâm với nam tử như Tần Cửu Ca, đây là tình huống hoàn toàn không thể tránh khỏi.

Ai bảo Tần Cửu Ca ưu tú như vậy.

Sau khi gặp Tần Cửu Ca, tuy rằng ngoài mặt Hoa Khinh Ngữ không muốn nói ra, nhưng trong lòng vẫn muốn thừa nhận Cổ Tộc Đạo Tử này là nhân vật Tiên Vực Chí Tôn thật sự.

Mà sau khi ở chung với Đạo Tử Cổ Tộc này trong một thời gian ngắn, Hoa Khinh Ngữ cảm thấy những người được gọi là Yêu Nghiệt Chí Tôn mà mình nhìn thấy trước kia đều là bùn đất, không đáng nhắc tới.

“Hảo một lòng hướng tới Đại Đạo, không hổ là đồ nhi của ta, chính là phải như vậy.”

“Tu sĩ đời này của ta là như vậy đi.”

Lúc này trong lòng Dao Đài Cung Chủ hừ lạnh với Khinh Nguyệt một tiếng, mà lại tỏ ra rất thân thiết với Hoa Khinh Ngữ.

Trong khoảng thời gian này, linh hồn trong cơ thể mình đã thấm nhuần rất nhiều tư tưởng đáng sợ đối với mình.

Điều làm cho nàng cảm thấy sợ hãi nhất chính là, linh hồn trong cơ thể mình muốn khiến cho mình và đồ nhi Hoa Khinh Ngữ của mình chung giường với Đạo Tử Cổ Tộc kia.

Muốn chết, muốn chết.

Chỉ cần Dao Đài Cung Chủ nghĩ đến chuyện này thì trong lòng chính là một trận sợ hãi, cho nên bây giờ nàng phải ngăn chặn đồ đệ của mình xuất hiện loại tình huống này trước.

“Vừa nhìn đã biết Đạo Tử Cổ Tộc kia không phải là loại người tốt đẹp gì, ngươi tốt nhất là nên ít lui tới với hắn.”

Chương 418: Có ý tứ với Bạch Y Thiên Tôn kia

Chương 418: Có ý tứ với Bạch Y Thiên Tôn kia

Dao Đài Cung Chủ nói với Hoa Khinh Ngữ, ngữ khí có phần oán khí mà ai cũng có thể nghe ra được.

Đương nhiên oán khí này là loại khó chịu với Tần Cửu Ca ở trong mắt Dao Đài Cung chủ, nhưng trong mắt Hoa Khinh Ngữ lại không phải như vậy.

“Đúng vậy, sư tôn.”

Hoa Khinh Ngữ che miệng cười khẽ một tiếng, dễ nghe như chuông bạc, lời nói hiện tại của sư tôn mình mang theo cảm giác một tia u oán.

Đây là lần đầu tiên sau nhiều năm Hoa Khinh Ngữ cảm nhận cảm giác khác ngoại trừ rét lạnh ra từ trên người sư tôn của mình.

“Nhưng sư tôn, thời gian trước đế phần bên kia truyền ra tin tức băng sơn mỹ nhân Dao Đài Cung Chủ vậy mà lại động tâm với một Bạch y Thiên Tôn đó ạ.”

Lúc này Hoa Khinh Ngữ nhìn Dao Đài Cung Chủ cười đùa một tiếng, lúc trước tin tức này được truyền tới Dao Đài Tiên Cung không biết là đam làm bao nhiêu trưởng lão và đệ tử của Tiên Cung khiếp sợ.

Cho dù là hiện tại trong Dao Đài Tiên Cung vẫn là đang lưu truyền tin tức này.

Tin tức này càng truyền càng mạnh, thậm chí còn có mấy phiên bản lưu truyền ra ngoài.

Ví dụ như, Bạch Y Thiên Tôn gì đó vứt bỏ Dao Đài Cung Chủ hiện tại Yêu Nguyệt, khiến Yêu Nguyệt cung chủ sinh ra lửa giận thông thiên, sau đó Yêu Nguyệt cung chủ phát tiết phần khó chịu này của mình lên người những Thiên Tôn khác.

Còn có Cự Đầu Yêu Nguyệt cung chủ đa phần là Thiên Tôn chi cảnh trong tay đoạt được hai giọt đế đế huyết, sau đó đem hai giọt máu đế này toàn bộ giao cho tên Bạch y Thiên Tôn kia.

Yêu Nguyệt cung chủ tức giận, lấy một gã Thiên Tôn trấn áp tất cả tin tức.

Mặc dù có rất nhiều loại tin tức, nhưng nội dung cốt lõi của nhiều tin tức như vậy vẫn không thay đổi.

Chính là Dao Đài Cung Chủ nhất định là có ý tứ với bạch y thiên tôn kia.

Khi tin tức này truyền đến các đại đạo thống Cổ tộc ở Thiên Châu, có rất nhiều người đứng đầu đạo thống Cổ Tộc lớn tiếng kinh hô không thể nào, sau đó trong lòng bọn họ liền cảm thấy một trận đau đớn.

Dao Đài Cung chủ chính là đệ nhất thần nữ ở thời đại của bọn họ, hơn nữa cũng là đệ nhất thần nữ ở Thiên Châu hiện tại.

Bị một tên nam nhân đoạt lấy như vậy.

Đây là điều mà họ hoàn toàn không muốn tin.

“Được, bây giờ lại dám cãi nhau với sư tôn.”

Dao Đài cung chủ lúc này thoáng có chút tức giận nói với Hoa Khinh Ngữ.

Hiện tại bên ngoài cư nhiên đều truyền ra tin tức như vậy, điều này làm cho trong lòng Dao Đài Cung chủ bây giờ có chút sợ hãi.

Tin đồn bên ngoài đáng sợ cỡ nào, trong lòng nàng đã biết.

Nếu như mặc kệ thì có phải qua một khoảng thời gian ngắn nữa sẽ truyền ra tin tức Dao Đài Cung Chủ nàng không gả cho bạch y thiên tôn kia không được sao.

“Sư tôn, người nói những tin tức kia có phải là thật không? Hì hì hì hì.”

Vẻ mặt của Hoa Khinh Ngữ cười cười nhìn sư tôn của mình, bây giờ tâm tình của sư tôn đã thay đổi mấy lần rồi.

Đây là chuyện mà căn bản trước kia khó có thể tưởng tượng được với sư tôn của mình.

Cư nhiên sinh ra cảm xúc như vậy với một nam tử, đây là chuyện hoàn toàn không khoa học.

Điều này cũng khiến cho Hoa Khinh Ngữ xác định ở trong lòng rằng sư tôn của mình và Tần Đạo Tử chắc chắn là có cái gì đó.

Bởi vì nếu không nói như vậy, dựa vào trái tim kiêu ngạo của sư tôn mình thì làm sao có thể sinh ra một chút cảm xúc với một nam tử, nhất định là có quan hệ cho nên mới sinh ra cảm xúc.

“Không có, một bọn nói bậy nói bạ.”

Khuôn mặt xinh đẹp của Dao Đài Cung Chủ hơi chuyển động một chút, hừ lạnh một tiếng về phía bên kia.

.....

Tần Đế Thành.

Từ sau khi Tần Cửu Ca lợi dụng Đại Đạo Ma Chủng để khống chế nam chính Võ Tôn thì liền nhàn nhã trong Tần Đế thành một hồi.

Ví dụ như dạy Tần Ấu Vi một ít Kinh Cổ Đạo Pháp, mầm non tốt như Tần Ấu Vi cũng không thể để cho Tần Cửu Ca lãng phí.

Trời sinh Hỗn Độn đạo thể, bất kể là loại thể chất này ở thời đại nào thì cũng đều là thể chất đỉnh cao, tương lai chỉ cần không ngã xuống thì ít nhất cũng trở thành một tôn Thiên Tôn Cự Đầu Tồn Tại.

Đương nhiên Thiên Tôn Cự Đầu Chi Cảnh khó có thể đuổi kịp ở trong mắt người khác chỉ là cảnh giới khởi đầu của nàng mà thôi.

Tần Cửu Ca muốn bồi dưỡng Tần Ấu Vi thành loại yêu nghiệt có thể trở thành thành chí tôn đỉnh cao tiên vực.

Về phần Viêm Linh Cơ, bây giờ nàng đã đến Thiên Tôn Chi Cảnh rồi, cho nên đạo đồ của nàng đã định ra rồi.

Tần Cửu Ca giúp đỡ nàng cũng không nhiều lắm.

“Ấu Vi, đạo thương pháp này không phải tu như vậy.”

Tần Cửu Ca cười sờ sờ cái đầu nhỏ chỉ cao ngang hông mình của Tần Ấu Vi nhẹ giọng nói.

“Ò.”

Lúc này Tần Ấu Vi tỏ ra rất khó chịu.

Ánh mắt của nàng nhìn về phía ca ca Tần Cửu Ca của mình, thật là đẹp trai.

Bỗng nhiên, trong mắt Tần Ấu Vi dao động một chút.

“Ca ca, huynh cầm tay dạy Ấu Vi có được không.”

“Như vậy thì Ấu Vi nhất định có thể học nhanh hơn.”

Chương 419: Ấu Vi đau quá

Chương 419: Ấu Vi đau quá

Thanh âm Tần Ấu Vi có chút cầu xin nhìn Tần Cửu Ca, dáng vẻ vô cùng đáng thương.

“Được.”

Tần Cửu Ca nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Tần Ấu Vi, vung trường thương màu đen.

“y da, trẹo chân rồi.”

Con ngươi trong mắt Tần Ấu Vi lưu chuyển một chút, còn chưa đợi Tần Cửu Ca phản đối, lập tức ngã lên người Tần Cửu Ca.

“Ấu Vi đau quá.”

Tần Cửu Ca: “...”

“Bị trẹo chân rồi.”

Tần Ấu Vi nhỏ giọng nói với Tần Cửu Ca, hoàn toàn không nhìn vẻ mặt không chút thay đổi của Tần Cửu Ca.

Với thực lực hiện tại của Tần Ấu Vi mà lại nói chân mình bị trẹo rồi thì trong lòng Tần Cửu Ca không tin.

Đừng thấy Tần Ấu Vi bây giờ tuổi còn nhỏ, nhưng hiện tại thiên phú của nàng cũng kém Tần Cửu Ca ở tuổi này không ít.

Thiên phú nào khác dám nói tốt hơn Tần Ấu Vi?

Cho dù là những Đỉnh Cấp Chí Tôn Yêu Nghiệt trong Tiên Cổ Tần Tộc cũng không nhất định có Yêu Nghiệt của Tần Ấu Vi lúc này.

Nhiều nhất cũng chỉ kẻ tám lạng người nửa cân với Tần Ấu Vi.

Ví dụ như mấy Yêu Nghiệt ở trong Tiên Cổ Tần Tộc chỉ dưới Tần Cửu Ca.

“Trẹo chân rồi.”

Tần Ấu Vi nhỏ giọng nói với Tần Cửu Ca vài tiếng, nhưng nàng cũng biết là không lừa được người ca ca này của mình.

“Trên người ca ca thật ấm áp.”

Tần Cửu Ca: “...”

Ta là ca ca của ngươi, ngươi đối xử với ta như vậy có được không?

“Tuổi tác không lớn, ma tâm lại không ít, không biết trong đầu ngươi lúc nào cũng suy nghĩ cái gì vậy?”

Tần Cửu Ca có chút bất đắc dĩ nhìn Tần Ấu Vi giống như bạch tuộc nằm sấp trên người mình, nữ chính muội muội này của mình luôn làm ra những hành động không phù hợp với lứa tuổi này của mình như vậy.

“Đạo Tử, tất cả đều đã chuẩn bị xong, chúng ta có thể trở về tộc rồi.”

Một giọng nói vang lên bên tai Tần Cửu Ca, lúc trước Tiên Cổ Tần

Tộc cũng đã truyền đến tin tức muốn Tần Cửu Ca hồi tộc một chuyến.

Chẳng qua ở chỗ này Tần Cửu Ca còn có một số việc chưa xử lý xong, cho nên ở đây chờ một khoảng thời gian.

Bây giờ nếu đã xử lý xong những chuyện này, bước tiếp theo chính là phải trở về Tần Tộc.

“Được, ngày mai sẽ trở về.”

Tần Cửu Ca hơi trầm mặc một hồi, nói với một chỗ ở trong hư không.

Bây giờ phải trở về một chuyến, sau đó phải theo U Tiên Thần Nữ trong tộc đi tới Đạo Châu Thiên Đế thư viện.

Kỳ thật Tiên Vực lớn như vậy, lúc Tần Cửu Ca được sinh ra ở Tiên Cổ Tần Tộc cũng đã nghĩ kỹ trong lòng rồi, muốn lĩnh hội một chút sự rộng lớn của Tiên Vực.

Trong lòng Tần Cửu Ca có rất nhiều nghi hoặc, ví dụ như lần này sau khi đến Thiên Châu gặp mặt Phật Tộc Linh Thần Tử kia, còn có Thông Thiên Yêu Hầu có danh hiệu Tề Thiên Đại Thánh kia của hắn.

Tất cả những điều này rất giống với thần thoại và truyền thuyết của hắn ở kiếp trước.

Mà muốn làm rõ những chuyện này, một biện pháp tốt nhất bây giờ chính là đi tìm một số tư liệu trong Tiên Cổ Tần Tộc, sau đó mới đi những nơi đó xem xem.

“Vâng.”

Trong hư không truyền ra thanh âm cung kính nói Tần Cửu Ca.

“Về trong tộc của ca ca sao?”

Tần Ấu Vi nhỏ giọng nói với Tần Cửu Ca, đó chính là tộc quần của ca ca mình, đừng thấy tuổi tác của nàng nhỏ, nhưng thật ra trong lòng Tần Ấu Vi biết tộc quần sau lưng ca ca này của mình chắc chắn là rất cường đại.

Còn trong một vài tộc quần cường đại, đối với muội muội không có quan hệ huyết thống thì rất khó để khiến cho người ta chấp nhận.

Dù sao thì ai cũng biết, tộc quần coi trọng nhất chính là quan hệ

huyết mạch của bản thân tộc nhân.

Muội muội không có quan hệ huyết thống như nàng thật ra rất khó được chấp nhận ở trong những tộc kia.

“Muội lại đang suy nghĩ cái gì?”

Tần Cửu Ca sờ sờ đầu Tần Ấu Vi, vẻ mặt nhàn nhạt cười nói.

Suy nghĩ của muội muội này của mình sao mà vẫn luôn có vẻ trưởng thành như vậy.

Chẳng lẽ là do Khí Vận quá mức nồng đậm trên người nàng dẫn đến.

Tần Cửu Ca bất đắc dĩ nghĩ đến ở trong lòng.

“Không có gì đâu ca ca.”

.....

Hạo Hãn Thần Châu.

Nơi này là một trong những châu vực cổ xưa cường đại nhất trong Thái Cổ Tiên Vực, thậm chí có thể nói là châu vực cường đại nhất.

Thần Châu có rất nhiều Cự Nghiệt Đạo Thống Cổ Tộc sinh sống, chỉ cần những Cổ Tộc ẩn nấp trong bóng tối ở Thần Châu hơi động thủ một chút, hàng tỷ ngôi sao trên trời đều sẽ chấn động.

Trong khoảng thời gian này, trong Hão Hạn Thần Châu có mấy đại cơ duyên xuất thế.

Cũng xuất hiện rất nhiều Cái Thế Yêu Nghiệt Chí Tôn, những Yêu Nghiệt Chí Tôn này đang viết lên uy danh của mình ở Thần Châu.

Nhưng cho dù là xuất hiện nhiều Thiên Tài Yêu Nghiệt như vậy, nhưng không ai dám nói mình là đệ nhất Yêu Nghiệt Chí Tôn ở Thần Châu.

Điều này rất không khoa học vào trước đây.

Dù sao vị nào trong bọn họ cũng đều đủ để lưu lại một dấu vết của yêu nghiệt đỉnh cao trong lịch sử Thần Châu, ai phục ai?

Nhưng cho dù đã thời gian dài rồi, mặc dù vị kia không lộ diện trong Thần Châu, nhưng cũng không có Yêu Nghiệt Chí Tôn nào dám quên người kia.

Chương 420: Vậy ta là cái gì

Chương 420: Vậy ta là cái gì

Tiên Cổ Tần Tộc.

Không ai biết chủng tộc này mạnh mẽ và cổ xưa như thế nào.

Trong tay bọn họ nắm trong tay rất nhiều Tinh Thần Cổ Giới.

Mỗi ngày đều có Yêu Nghiệt Chí Tôn của Hạ Giới tiến vào Thượng Giới sau đó được Tần Tộc sử dụng.

Mà tộc nhân thì càng nhiều hơn rồi.

Trên một nơi của tiên sơn, có rất nhiều thần cầm bay lượn quanh quẩn ở chỗ này, thần thú nhỏ mà ngoại giới khó gặp cũng chỉ là thưa thớt bình thường ở chỗ này.

“Hắn sắp trở về rồi nhỉ.”

Mắt của một nữ tử mặc đế phục kim sắc bình tĩnh nhẹ giọng nói về phía xa xa, nàng là đệ nhất Yêu Nghiệt Chí Tôn Tần U Tiên dưới Đạo Tử trong Tiên Cổ Tần Tộc.

U Trung Tiên, Cửu U Chi Tiên.

Nàng trời sinh Hoang Cổ Thánh Thể, trên có thể đánh cửu thiên tập địa dưới có thể đánh vạn cổ hoàng tuyền, trên trời dưới đất nàng là độc tôn.

Khi lời đồn Hoang Cổ Thánh Thể đại thành chính là lúc hoành kích đại đế.

Cho nên có thể tưởng tượng được trình độ thiên phú yêu nghiệt của Tần U Tiên, có thể nói như vậy, nếu không phải trong thế hệ này của Tiên Cổ Tần Tộc xuất hiện Đạo Tử Tần Cửu Ca.

Nhân vật dẫn đầu hiện tại của Tiên Cổ Tần Tộc chính là Tần U Tiên thân mang Hoang Cổ Thánh Thể này.

Vốn dĩ nếu Hoang Cổ Thánh Thể xuất hiện ở một vài địa phương nhỏ thì nói không chừng thể chất thiên phú này sẽ bị chôn vùi.

Nhưng thật trùng hợp Tần U Tiên có Hoang Cổ Thánh Thể sinh ra trong Tiên Cổ Tần Tộc, như vậy Hoang Cổ Thánh Thể có thể tu luyện

đến trình độ đáng sợ cỡ nào liền có thể tưởng tượng được.

“Hồi bẩm thần nữ, Đạo Tử đang trên đường trở về rồi.”

Một đạo thanh âm rất cung kính vang lên trong tai của Tần U Tiên.

“Tốt, trở về là tốt rồi, ngoại giới đều nói hắn là đệ nhất Chí Tôn ở Thần Châu, vậy ta là cái gì?”

Giọng nói của Tần U Tiên lúc này rất bình tĩnh, nàng mang Hoang Cổ Thánh Thể trong mình từ nhỏ, sinh ra chính là để trấn áp Tồn Tại Tiên Vực Yêu Nghiệt.

Ai dám nói nàng ở dưới người khác.

Ai dám nói, Hoang Cổ Thánh Thể này của nàng không bằng người khác?

“Ta bước vào Nhân Hoàng Lộ trở thành Nhân Hoàng ở trong thư viện đã một thời gian rồi, ta đã ở cảnh giới vô địch.”

Quanh người Tần U Tiên lấp lánh ánh sáng rực rỡ gì đó, nếu có nhân vật cự đầu lĩnh ngộ được Đại Đạo Pháp Tắc ở đây thì nhất định sẽ kinh hô ra tiếng.

“Đại Đạo Pháp Tắc Chi Lực.”

Tần U Tiên này rõ ràng chính là nhân vật yêu nghiệt lĩnh ngộ được Đại Đạo Pháp Tắc lúc ở Nhân Hoàng Cảnh Giới.

“Thư viện và lão tổ trong tộc đều nói đế lộ sắp xuất hiện rồi, thời đại thành thần làm đế đã bắt đầu.”

“Đời này ta nhất định phải trấn áp được tất cả địch nhân trở thành nữ đế trên thế gian.”

Tuy rằng giọng nói lúc này của Tần U Tiên không lớn, nhưng những thần thú tiên thú xung quanh nàng đồng thanh kêu lên hình như là đang cung kính nghênh đón nữ đế tồn tại tương lai trấn áp chư thiên.

Những lời này của Tần U Tiên không phải tùy ý nói lung tung, đây là nàng tự tin với bản thân mình.

Tiên Cổ Tần Tộc trong Tiên Vực đúng là tộc quần đỉnh cao cổ xưa nhất, nhưng cũng không có nghĩa là đạo thống cổ xưa bên ngoài không thể địch lại Tần Tộc.

Hơn nữa Tiên Vực lớn như vậy, cổ xưa như vậy, ai biết sẽ có thần thể trấn áp chư thiên xuất hiện từ một nơi nào đó.

Nàng sinh sống ở trong Thiên Đế Thư Viện, có bao nhiêu Yêu Nghiệt Chí Tôn đến từ khắp nơi.

Bao nhiêu nhân vật vô địch đến từ thời đại tự phong vô cùng xa xôi của đời này.

Nhưng Tần U Tiên đi lại ở chư thiên vạn giới nhiều năm như vậy, chuyên môn áp chế những yêu nghiệt có thần thể thánh thể.

Những thể chất có uy danh vô cùng lớn như Thần Vương Thể, Đại Đạo Chí Tôn Thể, Cửu U Bất Diệt Thể,… gì đó đều không phải là đối thủ của Hoang Cổ Thánh Thể nàng.

“Đạo Tử đệ đệ, tuy rằng trong tộc đồn đãi ngươi đã vào cảnh giới Thiên Tôn Cự Đầu, nhưng cảnh giới cũng không đại biểu cho rất nhiều vấn đề.”

Tần U Tiên một thân đế phục kim sắc, ánh mắt như điện nhẹ giọng bình tĩnh nói.

Thiên Tôn Cảnh Giới ở trong lòng nàng chẳng qua là cảnh giới sớm muộn gì cũng phải bước vào mà thôi.

Không có gì là không thể, ở trong mắt người ngoài là thiên tôn cảnh giới cuối cùng, ở trong mắt nàng chẳng qua chỉ là một cảnh giới đi ngang qua mà thôi.

Chương 421: Thành công nhận truyền thừa rồi quay lại

Chương 421: Thành công nhận truyền thừa rồi quay lại

Không gian đại điện.

“Nghe nói, Đạo Tử đã đặt chân vào cảnh giới Thiên Tôn Cự Đầu, đây thật sự là khởi đầu lịch sử Tiên Vực.”

“Đúng vậy, phỏng chừng cho dù là những chí cường giả được ghi lại trong cổ sử của Tiên Vực thì ở tuổi giống như Đạo Tử cũng không bằng Đạo Tử.”

“Quá kinh người, ai mà biết Đạo Tử của chúng ta tu luyện như thế nào.”

Trong không gian đại điện này có mấy đạo thanh âm vang lên, vô cùng kính nể Đạo Tử Tần Cửu Ca của bọn họ.

Ai có thể tưởng tượng được tương lai nhất định là nhân vật trong truyền thuyết ngay trước mắt bọn họ.

Vẫn là tộc nhân của bọn họ.

“Ta trở về rồi.”

Một đạo thanh âm vang lên trong đại điện vô cùng yên tĩnh, lúc này trong đại điện có không ít trưởng lão Thiên Tôn Cự Đầu Tần Tộc đang ở hư không.

“Cung nghênh Đạo Tử.”

Người vẫn đang chờ đợi trong hư không đại điện đồng thanh nói với thân ảnh ở một nơi trong không gian đại trận.

Sau khi khí tức của không gian đại trận chậm rãi tiêu tán.

Mấy đạo thân ảnh ở trong đại điện hiện ra.

“Cửu Ca, ngươi đến đế điện một chuyến đi.”

Một đạo thanh âm khi Tần Cửu Ca xuất hiện ở trong tòa không gian đại điện này thì liền vang lên bên tai Tần Cửu Ca.

Đây là truyền âm của phụ thân Tần Cửu Ca Thiên Hoang Thần Linh truyền cho Tần Cửu Ca.

“Được.”

Tần Cửu Ca mỉm cười với những trưởng lão Tần Tộc trong không gian đại điện, sau đó liền mang theo người xung quanh mình rời khỏi nơi này.

“Khí tức trên người Đạo Tử khiến ta khó có thể cảm thụ được, hơn nữa trên người Đạo Tử còn loáng thoáng tản ra Khí Tức của Đại Đạo Pháp Tắc, Đạo Tử thật sự đã bước vào cảnh giới Thiên Tôn.”

Sau khi Tần Cửu Ca rời khỏi không gian đại điện này trong nháy mắt, có mấy đạo thanh âm khiếp sợ vang lên ở đây.

Vốn dĩ trong tộc vẫn có nhiều Thiên Tôn trưởng lão khi biết được Đạo Tử trong gia tộc bước vào cảnh giới Thiên Tôn Cự Đầu thì phản ứng đầu tiên trong lòng bọn họ là không thể nào.

Bởi vì họ biết tuổi của Đạo Tử nhà mình nhỏ như thế nào.

Ở tuổi còn nhỏ như vậy đã bước vào cảnh giới Thiên Tôn Cự Đầu thì chính là người đầu tiên trong Vạn Cổ Trường Hà.

Đây không chỉ là phá vỡ nhận thức của bọn họ mà còn là phá vỡ nhận thức của tất cả mọi người ở Thái Cổ Tiên Vực.

.....

“Bây giờ các ngươi sắp xếp ở đây một chút, chút nữa nói chuyện với các ngươi.”

Tần Cửu Ca nói với Viêm Linh Cơ và Hư Nhược Tuyết.

Trải qua khoảng thời gian ở chung này, Tần Cửu Ca cảm giác hai người này không đối lập lắm.

Có lẽ bởi vì tính cách hoàn toàn khác nhau của bọn họ gây ra.

Dù sao các nàng cũng đều là một đời Yêu Nghiệt Chí Tôn, có tính cách của mình là hoàn toàn bình thường.

“Cửu Ca, ta về tộc trước, chờ ta thành công nhận truyền thừa trong tộc rồi lại đến tìm ngươi.”

Hư Nhược Tuyết cắn răng mình, nhẹ nhàng nói với Tần Cửu Ca.

Thực lực của nàng bây giờ đang rớt xuống rất nhiều.

Đương nhiên cũng chỉ là so sánh với người xung quanh Tần Cửu Ca, mà nếu so sánh với mình, đã là rất thành công rồi.

“Được, ngươi tự quyết định.”

Vẻ mặt Tần Cửu Ca nhu hòa cười nói với Hư Nhược Tuyết.

Hiện tại thực lực của Hư Nhược Tuyết thật ra đã vô cùng cường đại rồi, ít nhất là như vậy trong những đồng bối ở Thần Châu.

Nhưng cách hắn càng ngày càng xa.

“Vậy ta sẽ đi trước.”

Hư Nhược Tuyết đi đến bên cạnh Tần Cửu Ca nhẹ nhàng hôn một cái, liền nhanh chóng bay về phía không gian đại điện của Tần tộc.

Trong Tần tộc cũng có không gian đại trận hướng về phía Hư Không Đế Tộc, chẳng qua là chỉ có thể đến đại trận bên ngoài Hư Không Đế Tộc, muốn tiến vào bên trong thì lại không có khả năng.

“Nhiều cường giả quá.”

Lúc này ánh mắt của Viêm Linh Cơ chợt lóe lên nói, nàng cảm thấy xung quanh mình có rất nhiều nhân vật cự đầu Thiên Tôn Chi Cảnh.

“Bây giờ các ngươi cứ ở chỗ này đi, ta đi qua trước.”

.....

“Cũng không biết U Cơ tiếp nhận truyền thừa như thế nào.”

Lúc Tần Cửu Ca đi tới đế điện trong tộc, trong lòng âm thầm nghĩ đến.

Tần Cửu Ca cũng không quên một thánh nữ tuyệt sắc mà nàng mang về từ hạ giới.

Lúc Tần Cửu Ca rời khỏi Tần Tộc đã đưa cho Sở U Cơ một phần cơ duyên rất lớn, cho nên trong khoảng thời gian Tần Cửu Ca rời khỏi Tần tộc, Sở U Cơ chính là vẫn luôn tiếp nhận truyền thừa kia.

“Hẳn là không có chuyện gì.”

Tần Cửu Ca nhíu mày nói, đạo truyền thừa trong tộc đúng là rất khó để thành công tiếp nhận, dù sao đó cũng là truyền thừa đủ để nghịch thiên cải mệnh.

“Qua một khoảng thời gian nữa thì vào xem một chút.”

Tần Cửu Ca âm thầm nghĩ trong lòng, Sở U Cơ vẫn rất nghe lời, Tần Cửu Ca không ngại bên người có thêm một thị nữ vừa xinh đẹp vừa nghe lời vừa có năng lực.

Chương 422: Không thể nhảy nhót trước mặt ngươi nữa

Chương 422: Không thể nhảy nhót trước mặt ngươi nữa

Tần tộc đế điện.

“Hoang, Cửu Ca đứa nhỏ nghe lời như vậy đến bây giờ còn chưa lập gia đình, có phải hơi chậm rồi không.”

Trong đế điện lúc này, một nữ tử tuyệt sắc thân mặc váy đỏ rực nhẹ giọng nói với nam tử cả người đang có hơi thở hỗn độn vây quanh cách đó không xa.

Nàng là mẫu thân của Tần Cửu Ca đương nhiên là quan tâm đến đại sự cả đời của Tần Cửu Ca nhất.

“Không cần quan tâm Cửu Ca, tiểu tử này ngươi không biết là có nhiều hoa đào, có rất nhiều nữ tử tuyệt sắc bên người, hoàn toàn không thiếu người làm con dâu của ngươi đâu.”

Nam tử bị hỗn độn khí vây quanh có chút bất đắc dĩ nói với nữ tử tuyệt sắc mặc váy dài đỏ rực.

Thê tử này của mình quá mức sủng nịch Tần Cửu Ca.

“Vậy thì tốt rồi, vậy thì tốt rồi.”

Nghe được phu quân của mình nói, trong lòng nàng rất cao hứng.

“Tiêu chuẩn kép.”

Tần Hoang chửi bới ở trong lòng, thê tử của mình có chút chán ghét đối với việc nam tử khác nạp thiếp.

Nhưng đối với con trai mình thì là một cảnh tượng khác.

Hy vọng con trai mình tìm cho mình thật nhiều con dâu, nhưng tầm nhìn lại rất cao.

Thân phận không cần cao, không cần thiên phú bất cường giả, không cần không nói gì nghe nấy với con trai của mình.

Đây chính là tiêu chuẩn mà vợ mình đặt ra cho con dâu của mình.

“Ca nhi tới rồi.”

Mắt của Tần tộc thần hậu sáng ngời, giống như là cảm nhận được khí tức của Tần Cửu Ca, có chút kích động nói.

Đứa con trai này của mình vẫn luôn là niềm kiêu hãnh trong lòng nàng.

Sau khi đến cảnh giới này của bọn họ rất khó có hậu duệ, mà một khi sinh ra hậu đại, thiên phú nhất định là rất tốt.

Nhưng thiên phú nghịch thiên như Tần Cửu Ca là không có khả năng.

Tần Cửu Ca quá đặc thù, không chỉ đối với Tiên Cổ Tần tộc mà là đối với toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực đều rất đặc thù.

“Cửu Ca tham kiến phụ thân, mẫu thân.”

Thanh âm Tần Cửu Ca vang lên ở trong đại điện này, Tần Cửu Ca tới nơi này vẫn rất nhanh, dù sao cũng đã sinh sống ở chỗ này rất nhiều năm rồi.

“Ca nhi tới rồi, mau ngồi đi.”

Tần tộc thần hậu nhìn Tần Cửu Ca nhẹ giọng nói, nhi tử của mình mình không yêu thương thì ai yêu thương.

“Cửu Ca, lại đây.”

Tần Hoang cũng rất yêu thương đứa con trai này của mình, Cửu Ca khiến hắn ngồi vững ở vị trí tộc trưởng Tiên Cổ Tần Tộc.

Đương nhiên, quan trọng hơn là trên người Cửu Ca chảy dòng máu của hắn.

Loại cảnh giới này của hắn có thể có hậu duệ là rất đáng quý.

“Ngươi đã đặt chân vào cảnh giới Thiên Tôn, quả nhiên là chí tôn của Tiên Cổ Tần Tộc ta xuất thế.”

Tần Hoang niềm nở cười to nói với Tần Cửu Ca có dáng vẻ vô cùng tuấn tú.

“Ha ha, những Viễn Cổ Chí Tôn trong tộc lần này sợ là không thể nhảy nhót trước mắt ngươi nữa.”

Tần Hoang nhìn Tần Cửu Ca rất là vui mừng nói.

Dù sao Tiên Cổ Tần Tộc cũng có lịch sử xa xôi như vậy, cho nên trong tộc có nhân vật Yêu Nghiệt Chí Tôn từ thời đại chư đế, thời đại Táng Tiên, thời đại Tiên Cổ,…

Mà trong khoảng thời gian này, giống như là cảm nhận được đại thế sắp bắt đầu, từng Chí Tôn Tồn Tại trong tộc cũng đang thức tỉnh.

Hiện tại đã thức tỉnh không ít, mà trong lòng những chí tôn trẻ tuổi này có thể nói là rất ngạo.

Dù sao thì ai bảo bọn họ là yêu nghiệt cường đại trong thời đại của mình.

Đặc biệt là thời đại chư đế, khi đó một vị lão tổ Tần tộc dự cảm nếu có quá nhiều thiếu niên sẽ có đế lộ sắp bắt đầu, cho nên dưới tình huống đế lộ cuối thời đại chư đế đã lui, phong ấn mấy nhân vật yêu nghiệt chí tôn xuất hiện ở kiếp này.

“Cửu Ca ngươi không biết trong khoảng thời gian này, trong mạch hệ này có không ít Viễn Cổ Chí Tôn Yêu Nghiệt xuất thế, thậm chí có Thiên Tôn Yêu Nghiệt xuất thế, trong kiếp này muốn thành đế.”

Ánh mắt Tần Hoang hơi ngưng tụ nói với Tần Cửu Ca, những yêu nghiệt viễn cổ trong tộc bọn họ Tần Cửu Ca chỉ có thể tự mình ra tay.

Nhất mạch này của bọn họ không thể ra tay.

Dù sao bọn họ đều là cùng một tộc.

Trưởng giả của các mạch hệ không cho phép vãn bối ra tay, không thể phá hỏng quy củ.

“Ồ?”

Ánh mắt Tần Cửu Ca hơi nheo lại, Tiên Cổ Tần Tộc nhiều yêu nghiệt hắn biết, dù sao cũng là Cổ Tộc Cấm Kỵ của Tiên Vực.

Trong tộc có thể đạt được danh hiệu yêu nghiệt bên ngoài nhiều vô số kể.

Mà cũng không thiếu một vài đỉnh cấp yêu nghiệt chí tôn.

Bây giờ phụ thân nói những lời này, phỏng chừng là trong khoảng thời gian hắn đi ra ngoài, trong tộc có không ít yêu nghiệt chí tôn đã xuất thế.

Hơn nữa có một vài người còn nhảy nhót vui vẻ.

“Có một số việc, không cần phụ thân nói nhiều, Cửu Ca tự giữ chừng mực một chút là được.”

Chương 423: Đế lộ của kiếp này

Chương 423: Đế lộ của kiếp này

Tần Hoang nhìn nhi tử của mình nhẹ giọng nói, ý tứ của hắn chính là chỉ cần không đánh chết những yêu nghiệt chí tôn kia là được.

Những người khác thì tùy ý.

Trong khoảng thời gian này, trong tộc thỉnh thoảng có Viễn Cổ Chí Tôn Yêu Nghiệt xuất thế, làm cho mình có chút phiền muộn trong lòng.

Những Viễn Cổ Yêu Nghiệt Chí Tôn này đại bộ phận đều là có Thần Linh Cấm Kỵ Lão Tổ Tồn Tại.

Cho nên chỉ cần không phải phạm phải chuyện lớn gì, trong tộc cũng sẽ không truy trách tội gì.

“Hài nhi hiểu rõ.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nói với phụ thân mình.

“Ha ha. Ăn cơm ăn cơm.”

Tần Hoang lớn tiếng cười nói với Tần Cửu Ca, nhi tử này của mình lúc ấy đánh cho một Viễn Cổ Chí Tôn Yêu Nghiệt đến mức tự bế.

Lúc ấy trong tộc còn truyền thành một đoạn giai thoại.

.....

Trong một đại điện của Tần tộc.

“Điện hạ, vị trong tộc kia đã trở lại.”

Một đạo Nhân Hoàng mặc lam y cung kính nói với nam tử có diện mạo ôn nhuận trước mặt hắn.

“Hắn đã trở lại rồi sao? Trong tộc đều nói hắn là thiếu niên đại đế kiếp này, ngay cả lão tổ cũng nói kiếp này không nên tranh đấu với Đạo Tử trong tộc, tránh né một kiếp, chờ đợi kiếp sau.”

Nam tử có diện mạo ôn nhuận này sau khi nghe thuộc hạ của mình nói xong, vẻ mặt hơi đổi.

Thật không ngờ mình tự phong thời đại chư đế, kiếp này xuất thế, sau khi tỉnh lại, thần linh lão tổ nhất mạch của mình tự nhủ phải chuẩn bị tốt cho việc lại phong thêm một đời nữa.

Khi nghe lão tổ của mình nói những lời này, trong lòng Tần Quân Phàm hắn đã chửi thề rất nhiều.

Quỷ mới biết hắn đã tự phong mình trong thần thạch bao nhiêu năm.

Dù sao ít nhất mấy trăm vạn năm là mưa phùn.

Hắn là Chí Tôn Yêu Nghiệt tự phong thần thạch trong Tiên Cổ Tần Tộc cuối thời Chư Đế.

Để làm gì?

Chính là vì đế lộ của kiếp này.

Nhưng lão tổ của mình đột nhiên tự nói với mình chuẩn bị tâm lý cho một đời nữa dưới tình huống mình tràn đầy tham vọng đại chí.

Lúc ấy có thể tưởng tượng được trong lòng Tần Quân Phàm là tư vị gì.

“Ai, nghe nói tuổi tác của hắn cũng không bằng cả số lẻ của mình, nhưng thực lực cũng là Thiên Tôn cảnh giới.”

“Thật sự là mẹ nó khó tin.”

Tần Quân Phàm chửi bới Đạo Tử Tần Tộc hiện tại ở trong lòng.

Đây vẫn là mẹ nó.

Đối với hắn mà nói, Đạo Tử Tần Cửu Ca này chính là một tên trẻ con.

Trẻ ranh, ranh con.

Ranh con Đạo Tử Tần Cửu Ca.

Thế nhưng thực lực của người ta đã đến Thiên Tôn Cự Đầu.

“Nhưng cho dù thực lực của ngươi cũng có Thiên Tôn Cảnh Giới, nhưng ta không chuẩn bị bỏ qua kiếp này.”

“Đế Lộ ai thắng ai thua còn chưa có kết luận.”

.....

Cảnh tượng này xảy ra ở rất nhiều đại điện trong Tiên Cổ Tần Tộc.

Dù sao trong khoảng thời gian Tần Cửu Ca đi ra ngoài, rất nhiều Viễn Cổ Chí Tôn Yêu Nghiệt của Tiên Cổ Tần Tộc đã xuất thế.

Khí rất nhiều Viễn Cổ Chí Tôn Yêu Nghiệt khi nghe được trên đầu bọn họ có một Đạo Tử Tồn Tại thì tâm của bất cứ ai cũng sẽ không được thoải mái.

Đặc biệt là Viễn Cổ Chí Tôn Yêu Nghiệt có thực lực đã đạt tới cảnh giới Thiên Tôn Cự Đầu.

Bọn họ tự phong mình nhiều thời gian như vậy chính là vì Đế Lộ, hiện tại trong tộc mình đã có một Thiếu Niên Đại Đế Tồn Tại, đặt bọn họ ở dưới thân.

Ai sẽ sảng khoái trong lòng?

Đạo điện.

“Linh Cơ, chút nữa cần ngươi ra tay.”

Tần Cửu Ca sau khi ăn xong yến tiệc ở đế điện liền trở lại trong đại điện của mình.

“Ừm.”

Ánh mắt Viêm Linh Cơ có chút khiêu khích nhìn Tần Cửu Ca, vị thiếu niên đế chủ này thật sự nhìn thế nào cũng đẹp trai.

“Những Viễn Cổ Chí Tôn Yêu Nghiệt trong tộc ai cũng kiêu ngạo, nhưng ta còn ngạo nghễ hơn bọn họ.”

Tần Cửu Ca cười khẽ nhìn Viêm Linh Cơ nói, đây là ở nơi nào?

Đây là sào huyệt của Tần Cửu Ca trong Tiên Cổ Tần Tộc.

Nếu có người trong những Viễn Cổ Yêu Nghiệt Chí Tôn xuất thế kia còn không nhận rõ đây là thời đại của ai thì Tần Cửu Ca sẽ nói cho bọn họ biết, đây là thời đại của ai?

Hiện tại ai là đế?

Chương 424: m Dương thần tử

Chương 424: m Dương thần tử

Tần tộc, m Dương cổ điện.

Nơi này là nơi ở của một vị yêu nghiệt Chí Tôn thời đại táng tiên tự phong tại thế của Tiên cổ Tần tộc.

Trời sinh khống chế Đại Đạo m Dương, một đời thanh niên ở thời đại táng tiên trở thành Nhân Hoàng, sau đó hàng năm chậm rãi tu luyện tới Nhân Hoàng đỉnh phong chi cảnh.

Đồng thời vị m Dương thần tử này cũng là một trong những nhân vật yêu nghiệt Chí Tôn cường đại nhất thức tỉnh trong tổ địa Tiên cổ Tần tộc trong khoảng thời gian này.

“Ta muốn tiên vực vi tôn.”

Một âm thanh theo khí từ m Dương cổ xưa tản ra từ tòa đại điện này truyền tới.

Lập tức có hai khí tức cổ đạo dao động khác nhau tản ra xung quanh đại điện.

Vừa thần bí vừa cổ xưa.

“Là m Dương thần tử.”

Lúc này, xung quanh m Dương cổ điện có không ít khí tức cường đại hiện lên, vẻ mặt của bọn họ đều lộ ra xúc động.

Dù sao đây là thời điểm m Dương thần tử của bọn họ bước vào Thiên Tôn.

“Tần tộc ta càng ngày càng cường đại, không chỉ có thiếu niên đạo tử tồn tại, hơn nữa hiện tại những Chí Tôn yêu nghiệt viễn cổ kia từng người đang chậm rãi đặt chân vào cảnh giới Thiên Tôn.”

“Tần tộc ta thật sự hưng thịnh.”

Một tên Thiên Tôn Tần tộc mặc áo đen cảm nhận được cỗ khí tức càng ngày càng cường đại kia, từ đáy lòng cảm thán nói.

Tên Tần tộc viễn cổ thần tử m Dương Chí Tôn này ở trong tộc cũng lưu lại uy danh không nhỏ.

Trời sinh m Dương Nhãn, đáng sợ tột cùng.

“Đúng vậy, những quái vật trong tộc kia dường như đều thương lượng, đều xuất thế ở đây.”

Thanh âm một vị Thiên Tôn đứng bên cạnh vị Thiên Tôn vừa mới nói kia có chút hưng phấn nói

Hiện tại Tần tộc càng ngày càng cường đại, đối với bọn họ sau đó mà nói là một chuyện rất tốt.

Ở trong mắt tộc nhân có trí tuệ chân chính, dạng nhân vật thiên kiêu như thế này xuất hiện trong tộc càng nhiều càng tốt.

Đương nhiên điều kiện tiên quyết là những tên yêu nghiệt cường đại này không thể tàn sát lẫn nhau.

“m Dương thần tử đặt chân tới cảnh giới Thiên Tôn đối với Đạo Tử khẳng định là không thể nào chịu phục, càng chưa nói đối với việc sắc phong hai thần nữ mới kia trong tộc.

Tên Thiên Tôn này nhìn nam tử anh tuấn đang vây xung quanh m Dương Đại Đạo, tiếp đó nhìn Thiên Tôn bên cạnh mình thở dài nói.

Đây là bệnh chung của yêu nghiệt, hơn nữa mặc kệ là yêu nghiệt thời đại nào đều là dạng này.

m Dương thần tử trong tộc có thể nói là yêu nghiệt đỉnh phong, chẳng qua là sinh không gặp thời, sinh ở thời đại táng tiên bên trong thời đại tràn đầy hắc ám kia.

Đừng nói thành đế, lúc ấy cho dù là trở thành một tôn Thần Linh cũng là rất khó.

Ầm ầm.

Ngay lúc hai tên Thiên Tôn Tần tộc này đàm luận, nơi này đã có không ít cường giả Tần tộc vây tới.

Vẻ mặt may mà, dù sao đây cũng là một tôn Thiên Tôn Cảnh cự đầu xuất thế.

“Thần đạo của m Dương đạo huynh có hi vọng.”

Vẻ mặt Tần Quân Phàm ôn hòa, từ bên trong cổ điện của mình cảm nhận được động tĩnh bên này, cho nên hắn ta liền tới.

Dù sao khoảng cách giữa cổ điện của hắn ta và cổ điện của m Dương thần tử này cũng không phải rất xa.

“Ngược lại có thể.”

Lúc Tần Quân Phàm nhẹ nói xong câu nói này, một âm thanh khác vang lên bên tai hắn ta.

“Thái Cổ Thánh Thể thần nữ U Tiên.”

Tần Quân Phàm khi nghe đến thanh âm này trong lòng hơi động một chút, âm thanh bình tĩnh nói.

Nếu như nói vị Đạo Tử Tần Cửu Ca hiện nay là một tòa núi lớn trong lòng tất cả mọi người, vậy thì vị Tần U Tiên Thái Cổ Thánh Thể này cũng là một tòa núi không nhỏ.

Lúc này, Tần U Tiên một thân đế phục màu vàng bỗng nhiên xuất hiện bên người Tần Quân Phàm.

Ở xung quanh Tần U Tiên có ngũ trảo Chân Long màu vàng kim nhàn nhạt xoay quanh.

Khiến Tần U Tiên có vẻ giống như một tôn Nữ Đế hạ xuống.

“Ngươi rất mạnh.”

Tần Quân Phàm nhìn Tần U Tiên này mắt hơi nheo lại nói.

Thiên phú thực lực của Tần U Tiên quả nhiên danh bất hư truyền.

Thái Cổ Thánh Thể trấn áp chư thiên vạn giới cũng không phải nói chơi.

“Ngươi cũng không tệ.”

Tần U Tiên tựa hồ là nghe được lời Tần Quân Phàm nói, con mắt màu vàng nhàn nhạt nhìn hắn ta nói.

“Một nữ tử lộ bá khí ra ngoài, Đạo Tử thế hệ này của tộc ta thế mà không phải nàng?”

Tần Quân Phàm khẽ nhíu mày ở trong lòng nói thầm.

Nữ tử mặc đế phục màu vàng này cho dù ở thời đại kia của hắn ta cũng có thiên phú vô cùng kinh khủng.

Nói không chừng hắn ta cũng bị trấn áp một đầu.

“Ta càng ngày càng tò mò với Đạo Tử thế hệ này.”

Trong lòng Tần Quân Phàm cười khẽ nhìn Tần U Tiên nói, hắn ta ở một đời kia của hắn ta cũng là một tôn thần tử, tên là Quân Thiên thần tử.

Kỳ thực mỗi một thời đại của Tần tộc đều sẽ có mấy thần tử thần nữ xuất thế, mà mỗi người kia ở thời đại thu được danh hiệu thần tử yêu nghiệt đều không phải nhân vật đơn giản gì.

Dù cho không phải người cường đại nhất trong cùng thế hệ của thời đại Tần tộc kia, nhưng cũng chắc chắn là đỉnh tiêm trong một nhóm kia..

Quân Thiên thần tử hắn ta cũng không ngoại lệ, hơn nữa hắn ta vẫn là một tôn thần tử đã đặt chân đến cảnh giới Thiên Tôn.

“Đến cùng là dạng yêu nghiệt đỉnh phong gì để trong tộc không cử hành Thiên Chiến đã quyết định quyền sở hữu vị trí Đạo Tử.”

Khóe miệng Tần Quân Phàm lộ ra nụ cười, trong ánh mắt toát ra vẻ tò mò.

Trước đây Tần tộc cũng có Đạo Tử xuất thế, nhưng khi đó toàn bộ đều là sau khi quyết định tiến hành Thiên Chiến.

Mà hắn ta thông qua mạch hệ cường giả của mình biết được, Đạo Tử Cổ tộc hiện này giống như là Đạo Tử tự nhiên, hoàn toàn không cử hành Thiên Chiến gì cả.

“Sắp xuất hiện rồi.”

Ánh mắt Tần Quân Phàm nhìn hướng cổ điện mỉm cười nói.

Hiện tại dù sao bọn họ đều ở trong một tộc, cho nên gặp được vị Đạo Tử kia cũng không khó.

Chương 425: Đạo Tử hiện tại là vị nào

Chương 425: Đạo Tử hiện tại là vị nào

“Bái kiến m Dương Thiên Tôn.”

Lúc khí tức pháp tắc đại đạo xung quanh m Dương đại điện chậm rãi tiêu tán, một tên nam tử tướng mạo có chút âm nhu xuất hiện ở một

chỗ trên cao.

“Cảnh giới Thiên Tôn không hổ là cảnh giới Thiên Tôn, hiện tại ta có cảm giác mình có thể một quyền đấm chết mình của trước kia.”

Vẻ mặt tên m Dương thần tử này có chút âm hàn nói.

“Chào các ngươi.”

Ánh mắt m Dương Thần Tử bỗng nhiên nhìn về mấy người đứng ở hư không phía xa cười cười.

Những tên yêu nghiệt Chí Tôn Tần tộc đứng ở chỗ này không có một tên nào là cùng thế hệ với hắn ta.

Tuy tên m Dương thần tử này hướng về bọn Tần Quân Phàm nói chuyện, nhưng ánh mắt của hắn ta lại chỉ nhìn chằm chằm Tần U Tiên.

“Vị thần nữ này có hứng thú làm đạo lữ của ta hay không?”

m Dương Thần Tử mấp máy đôi môi đỏ thắm của mình, hướng về phía Tần U Tiên cười cười.

Trên người cô gái này có một cổ bản nguyên chi lực hấp dẫn hắn ta.

“Thái Cổ Thánh Thể, hắn là vị tôn Thái Cổ Thánh Thể trong tộc nói.”

Vị m Dương Thần Tử này tà mị cười một tiếng với Tần U Tiên, vị tôn Thái Cổ Thánh Thể này nếu kết hợp với hắn ta, đối với hắn ta mà nói có thể có lợi ích khổng lồ.

Đương nhiên, hiện tại m Dương Thần Tử cũng chỉ nghĩ ở trong lòng mà thôi.

Hắn ta lại không ngốc, hiện tại Thái Cổ Thánh Thể sao có thể vừa ý hắn ta.

Hơn nữa mạch hệ cấm kỵ phía sau Thái Cổ Thánh Thể cũng sẽ không để tình huống như thế phát sinh.

Hắn ta hiện tại chỉ đùa giỡn vài câu mà thôi, thật sự để cho hắn ta làm cái gì đó hoàn toàn là không có khả năng.

“Lăn.”

Hai mắt màu vàng óng của Tần U Tiên mở ra, lớn tiếng nói với m

Dương Thần Tử.

Trong ánh mắt có vẻ chán ghét.

Nàng không thích những nam nhân có ác tâm kia, không có nam tử nào có thể tiến vào mắt nàng.

Đối với nàng mà nói, nam tử là thứ gì?

Nghe được lời Tần U Tiên, m Dương Thần Tử cũng chỉ cười cười, cũng không nói gì.

Hắn ta vừa rồi chỉ là trong lòng có chút cao hứng, bởi vì hắn ta vừa mới xuất thế, cho nên lúc này nói hơi nhiều một chút.

Ánh mắt tên m Dương Thần Tử này quan sát bốn phía, trên mặt vẫn luôn mang theo nụ cười.

“Đạo Tử hiện tại là vị nào?”

Lúc m Dương Thần Tử nói ra câu này, không khí xung quanh hắn ta đều hơi có chút yên tĩnh.

Trong ánh mắt của đa số Thiên Tôn đều chớp động hiện lên vẻ không hiểu.

Tên m Dương Thần Tử này tự phong tại thế từ thời đại táng tiên là một trong những người từ nhảy vui vẻ nhất từ lúc xuất thế tới nay.

Thiên phú của mình không thể, trời sinh m Dương Nhãn, khống chế m Dương Đại Đạo.

Kỳ thật bọn họ đã sớm biết lúc vị m Dương Thần Tử này đặt chân đến cảnh giới Thiên Tôn sẽ đi tìm vị kia.

Dù sao thời địa của vị m Dương Thần Tử này, hắn chính là yêu nghiệt đỉnh phong tồn tại.

Hiện tại đã xuất thế, khẳng định là muốn thử nước của Đạo Tử hiện nay một chút.

Phải biết nếu như m Dương Thần Tử có thể trấn áp Đạo Tử đương thời, không chỉ hắn ta có cơ hội trở thành Đạo Tử đương thời cực lời, hơn nữa còn sẽ có đủ loại quyền hạn.

Đạo Tử Tần tộc không chỉ có riêng một cái tên gọi mà thôi, quyền lợi của Đạo Tử Tần tộc là đặc biệt lớn.

Rất nhiều chí bảo Tần tộc, cổ pháp Đạo Kinh chỉ cho Đạo Tử xem.

Cho nên có rất nhiều yêu nghiệt viễn cổ đều cực kỳ thèm thân phận của Tần Cửu Ca.

Lúc này không chỉ có mấy vị yêu nghiệt Tần tộc ở nơi này, trong bóng tối thật ra còn có không ít yêu nghiệt Chí Tôn ở đây.

Bọn họ những người này người nào không phải là chủ tâm cao khí ngạo, ai mà không phải là người lộng triều thời đại của mình?

Để bọn họ cúi đầu xưng thần với một tên trẻ con tuổi chưa tới hai mươi, cái này ở trong lòng của bọn hắn cũng không tiếp nhận được.

Dù cho thực lực của tên trẻ con này đã đến cảnh giới Thiên Tôn.

“Đạo Tử ở đâu.”

“m Dương muốn chứng Đạo cho Đạo Tử.”

Vẻ mặt m Dương thần tử mỉm cười nhìn bốn phía lớn tiếng nói, cái gọi là chứng đạo thật ra là cùng đánh một trận.

Hắn ta biết, hiện tại khẳng định xung quanh hắn ta có rất nhiều yêu nghiệt Chí Tôn và trưởng lão trong tộc đang âm thầm quan sát, dù sao hiện tại cái này không chỉ là Chí Tôn tranh giành, viễn cổ đương thời cũng tranh giành.

Phải biết rằng hiện tại chưởng quản Tần tộc chính là nhất mạch Tần Cửu Ca kia.

Mà phần lớn bộ phận yêu nghiệt Chí Tôn tự phong tại thế bọn họ đến từ viễn cổ này hiện nay cũng không phải người chủ mạch Tần tộc.

Như vậy có thể biết được, bình thường tài nguyên trân quý cũng không có cái gì.

Nhưng mà có chút tài nguyên vô cùng hiếm có, khẳng định sẽ ưu tiên cung cấp cho chủ mạch của mình.

Đây không có gì đáng trách, cuối cùng mạch hệ nào làm chủ cũng sẽ như thế.

Mà hắn ta đây là tranh thủ tài nguyên cho nhất mạch của mình.

Dù sao chỉ có cường giả mới xứng nói chuyện trên đời này.

“Ngươi tìm công tử có chuyện gì.”

Chương 426: Chỉ là tiểu thị nữa

Chương 426: Chỉ là tiểu thị nữa

Một âm thanh mị hoặc truyền ra từ chỗ giữa thiên địa.

Đa số người ở đây chỉ cần nghe được âm thanh này trong ánh mắt đều sẽ hiện lên một chút kinh diễm.

Dù cho chỉ nghe âm thanh không nhìn thấy người cũng biết người tới là một vị giai nhân tuyệt sắc.

Bởi vì cảm giác mị hoặc trong loại âm thanh kia thật sự là quá mức xuất chúng.

“Công tử hiện tại có việc, ngươi có chuyện gì thì nói với ta đi.”

Quả nhiên, lúc nữ tử vừa nói chuyện kia xuất hiện trước mặt bọn họ, ánh mắt rất nhiều người đều chớp mạnh.

Người này mặc váy dài đỏ rực, mị ý và ngây thơ trên người nữ tử giống như tự nhiên mà thành, hơn nữa càng không thể tưởng tượng nổi là, hai cái loại này hoàn toàn không cùng cảm giác lại được dung hợp lại cùng nhau.

Cho nên loại cảm giác này thật sự là quá có năng lực trùng kích.

Lửa và nước kết hợp.

“Ngươi là ai?”

Ánh mắt vị m Dương Thần Tử này nhìn nữ tử váy đỏ cách mình không xa.

Bây giờ hắn ta ngạc nhiên không phải là mỹ mạo của nữ tử áo đỏ, mà là thực lực của nàng.

Đây là một tôn cảnh giới Thiên Tôn cự đầu tồn tại.

“Tiểu nữ chỉ là một tiểu thị nữ nhỏ bé không đáng kể làm bộ đáng thương bên người công tử.”

Viêm Linh Cơ che miệng nhẹ nhàng cười một tiếng nhìn m Dương

Đạo Tử, vẻ mặt mang theo một chút u oán.

Nếu cái biểu tình này xuất hiện ở một thời điểm khác, nói không chừng bọn họ cho là Đạo Tử kia của mình khi dễ nữ tử này tiếp đó không chịu trách nhiệm.

Là một tên Đạo Tử tra nam.

“Chỉ là tiểu thị nữ?”

Thoáng một cái, sắc mặt m Dương Thần Tử cũng không quá tốt, đây là một tôn Thiên Tôn cự đầu, đừng nhìn bên trong Tần tộc có rất nhiều tôn Thiên Tôn cự đầu, nhưng mà cảnh giới Thiên Tôn đặt ở ngoại giới đủ để trấn áp một châu.

Bên cạnh loại yêu nghiệt như hắn ta sẽ có rất nhiều Nhân Hoàng đi theo, thê nhưng không có một tôn Thiên Tôn cự đầu đi theo.

Bởi vì cảnh giới Thiên Tôn đã coi như là cảnh giới có thể trường sinh.

Không có vị Trường Sinh giả nào nguyện ý là thuộc hạ của người khác.

“Đạo Tử ngược lại là có phúc lớn.”

Vẻ mặt tên m Dương thần tử này hơi đổi, đây chính là một tôn Thiên Tôn tuyệt sắc, nói với hắn ta vị Đạo Tử kia không ăn vụng, trong lòng m Dương Thần Tử hoàn toàn không tin.

“Công tử nói với ta, nếu như có người có ý gì với hắn, đầu tiên ta đến đánh một trận.”

Lúc này vẻ mặt Viêm Linh Cơ thoáng chốc đã trở nên sắc bén hơn rất nhiều.

Viêm Hỏa Đại Đạo hiện lên xung quanh nàng, hiện tại váy dài màu đỏ mặc trên người Viêm Linh Cơ dường như biến thành tiên tử trong biển lửa, đang lắc lư thu hút rất nhiều ánh mắt người khác.

“Đạo Tử xem thường ta như vậy.”

Vẻ mặt m Dương Thần Tử lúc này cười to một tiếng, chỉ có điều bên trong nụ cười này mang theo từng tia hàn ý.

Xem ra trong lòng vị Đạo Tử đương thời trong tộc mình này rất ngạo mạn.

Một cỗ kiêu ngạo khắc sâu trong xương.

Nếu không ngay tại lúc này vậy mà để cho thị nữ thiếp thân của mình tới trước..

Đây chính là trắng trợn xem thường hắn ta.

Trong lòng m Dương Thần Tử hiểu rõ, vị Đạo Tử trong tộc kia hiện tại khẳng định đang nhìn ở trong bóng tối.

Nói không chừng là đang ở ngay bên cạnh.

“Đạo Tử đương thời lại đối xử với tiền bối như thế.”

m Dương Thần Tử cười lạnh nói với bốn phía.

Hắn ta hoàn toàn có thể làm tiền bối của Tần Cửu Ca, dù cho không tính những năm tháng hắn ta bị phong ấn ở bên trong thần thạch kia, tuổi thật của hắn ta cũng lớn hơn nhiều so với Tần Cửu Ca.

Nhưng hiện tại cũng không có ai đáp lại hắn ta.

“Quên đi, diệt ngươi trước.”

m Dương Thần Tử cười to một tiếng, hiện tại đã có chuyện mình muốn làm, diệt một tên trước cũng không phải là không thể.

“Phụng lệnh công tử trấn áp m Dương.”

Viêm Linh Cơ nhìn một màn này, trên mặt nở nụ cười hướng về phía thiên địa nhẹ giọng nói ra.

m thanh Viêm Linh Cơ tuy không lớn, nhưng ở đây vị nào không có khả năng tai nghe bát phương, cho nên người ở chỗ này đều nghe được lời vị Thiên Tôn tuyệt sắc này nói.

Ngay tại lúc Pháp Tắc Đại Đạo m Dương xung quanh vị m Dương Thần Tử này hiện lên, trong lòng bàn tay Viêm Linh Cơ xuất hiện một hồng quang bốc lửa mang chí bảo đánh tới m Dương Thần Tử.

“Thiên phú tu vi của nữ tử này không tệ.”

Hai tay Tần U Tiên đặt phía sau yên lặng nhìn một màn này, tuy rằng đây là chiến đấu giữa cảnh giới Thiên Tôn, nhưng mà nàng vẫn đưa ra lời bình.

“Là rất cường đại, làm ta đối với Đạo Tử đương thời của tộc ta càng

tò mò.”

Tần Quân Phàm nhìn Viêm Linh Cơ nhẹ giọng nói ra, trên mình Viêm Linh Cơ này không có huyết mạch Tiên Cổ Tần tộc, cho nên nàng cũng không phải người Tiên cổ Tần tộc.

Mà không phải người Tiên cổ Tần tộc có khả năng tiến vào bên trong tổ địa Tần tộc khẳng định là có quan hệ với người của Tần tộc.

Cho nên khi nữ tử này nói mình chỉ là tiểu thị nữ của vị Đạo Tử kia, trong lòng của hắn ta ngược lại là tin tưởng.

Nhưng mà như thế càng làm trong lòng hắn ta hiếu kỳ với vị Đạo Tử hiện tại..

Ngay cả một thị nữ làm ấm giường cho mình cũng mạnh như vậy, vậy bản thân hắn sẽ mạnh cỡ nào?

“U Tiên thân nữ hiểu rõ thực lực của Đạo Tử?”

Chương 427: Không nói muốn trấn áp tỷ tỷ

Chương 427: Không nói muốn trấn áp tỷ tỷ

Tần Quân Phàm nhìn Tần U Tiên mỉm cười nói.

Dù sao vị Tần U Tiên này thế nhưng là yêu nghiệt Chí Tôn đương thời của Tiên cổ Tần tộc, khẳng định hiểu biết nhiều hơn một chút so với người từ thời đại Chu Đế như hắn ta.

“Rất mạnh.”

Tần U Tiên hừ lạnh một tiếng nói với Tần Quân Phàm, tuy rằng trong nội tâm nàng không nguyện ý thừa nhận, nhưng mà đây là sự thật.

Nàng khinh thường nói dối như thế.

“Đa tạ U Tiên tỷ tán dương Cửu Ca như vậy.”

Một thanh âm bỗng nhiên vang lên bên tai Tần U Tiên, để trong lòng Tần U Tiên và Tần Quân Phàm xuất hiện một tia rung động.

Bọn hắn vừa rồi hoàn toàn không cảm nhận được khí tức gì đến gần.

“Đạo Tử.”

Ánh mắt Tần U Tiên chớp động nhìn thiếu niên áo trắng từ xa đi tới, trên mặt của hắn vẫn ôn hòa tuấn lãng như trước đây, khí chất vẫn tiên dật như thế.

Đại Đạo quanh thân giống như bị hắn chỉ huy, Pháp Tắc Đại Đạo xung quanh dường như đặc biệt thích đệ đệ này của nàng.

Đế Tôn Đại Đạo trời sinh.

Tần U Tiên đi qua nhiều nơi như vậy, gặp qua rất nhiều người, nhưng mà phải nói người khiến nàng khó quên nhất chính là Đạo Tử Tần Cửu Ca trong tộc mình.

Trưởng thành đến mức nàng cũng phải thừa nhận rằng không có ai sánh kịp.

Tiên Đạo Tử Tần Cửu Ca, danh chấn Hạo Hãn Thần Châu.

Tần Cửu Ca có thanh danh lớn như vậy, mặc dù đầu tiên là dựa vào thực lực nghịch thiên của bản thân Tần Cửu Ca, nhưng mà không thể phủ nhận là bề ngoài Tần Cửu Ca cũng có rất nhiều khí lực.

Dù sao Đạo Thống Tiên Tử trong Thần Châu nhiều như vậy, Thần Nữ Yêu Nữ đều say đắm dung nhan Tần Cửu Ca.

Dáng dấp tuấn tú thật sự là được thêm điểm.

“Đây chính là Đạo Tử?”

Lúc này trên mặt Tần Quân Phàm mang theo nụ cười nhìn tiên tử áo trắng đi từ đằng xa tới.

Đừng nhìn hắn ta ngoài mặt mỉm cười, nhưng lúc này trong lòng hắn ta đã nhấc lên sóng lớn.

Thực lực vị Đạo Tử này trong cảm giác của hắn ta cuồn cuộn giống như vực sâu, sâu không lường được.

“Đạo Tử, là Đạo Tử.”

“Nhìn kìa, Đạo Tử tới.”

“Đạo Tử đương thời Tần Cửu Ca.”

Lúc Tần Cửu Ca xuất hiện trong mảnh thiên địa này, toàn bộ mọi ánh

mắt đều tụ tập trên người hắn.

Rất nhiều người ở đây đều bị khí chất trên người thiếu niên áo trắng xuất hiện ở nơi này thuyết phục.

Cho dù là người vẫn luôn nhìn Viêm Linh Cơ và m Dương Thần Tử chiến đấu cũng nhìn về phía Tần Cửu Ca.

“Đây chính là Đạo Tử đương thời Tần Cửu Ca sao?”

“Hoàn toàn không cảm nhận được hắn tu luyện Đại Đạo Pháp Tắc gì?”

“Một Đạo Tử thế này thật sự đáng sợ.”

Lúc này rất nhiều yêu nghiệt Chí Tôn viễn cổ đang âm thầm quan sát đều kinh ngạc thốt lên, đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy Đạo Tử đương thời Tiên cổ Tần tộc.

Người này sau khi bọn hắn xuất thế liền bị trưởng bố của mình thông báo tốt nhất nên né tránh cả đời.

“Bái kiến Đạo Tử.”

Không đợi bọn họ suy nghĩ nhiều, từng âm thanh cung kính nói với Tần Cửu Ca.

Rất nhiều người bên trong Tiên Cổ Tần tộc không tự giác hô lên với Tần Cửu Ca.

Không ít đệ tử Tần tộc lộ mặt cuồng nhiệt với Tần Cửu Ca.

Đây là tín ngưỡng của rất nhiều đệ tử bình thường trong Tiên cổ Tần tộc, từ nhỏ bọn họ đều nghe truyền thuyết về Đạo Tử của mình mà lớn lên.

Những âm thanh này khiến trong lòng trưởng lão Tần tộc ở đây hơi hồi hộp một chút.

Thế hệ Đạo Tử Cổ tộc này trong lòng đệ tử bình thường tồn tại giống như thần.

“U Tiên tỷ, gần đây vẫn ổn chứ?”

Tần Cửu Ca mỉm cười nói với Tần U Tiên, đồng thời cũng đang đánh giá Tần Quân Phàm đứng bên cạnh Tần U Tiên.

Tần Cửu Ca nhìn nam tử tướng mạo ôn nhuận này là yêu nghiệt Chí Tôn viễn cổ, về phần thời đại nào Tần Cửu Ca cũng không biết.

“Hiện tại sao Đạo Tử lại thật đáng giận với tỷ tỷ như vậy.”

Tần U Tiên nhìn Tần Cửu Ca cười lạnh một tiếng nói, có lẽ là trước đây, người đệ đệ này của mình buông lời muốn mạnh mẽ trấn áp nàng.

Có điều thời điểm đó Thái Cổ Thánh Thể trên người Tần U Tiên không thức tỉnh, lại thêm muốn rời khỏi Tần tộc, cho nên lúc đó nàng không sửa đệ đệ Đạo Tử này của nàng.

“Sao hiện tại không nói muốn trấn áp tỷ tỷ?”

Tần U Tiên bình tĩnh nói với Tần Cửu Ca, lúc nhỏ nàng đã được báo rằng, tương lai mình sẽ phải thành hôn cùng đệ đệ nhỏ hơn mình rất nhiều này.

Khiến người luôn chán ghét nam tử như nàng không thể nào tiếp nhận được.

Đây là một đoạn chuyện cũ không dám nhỡ lại của nàng.

“Nếu U Tiên tỷ muốn, hiện tại Cửu Ca cũng có thể trấn áp U Tiên tỷ.”

Tần Cửu Ca mặt mang nụ cười nói với Tần U Tiên, tỷ tỷ của mình thoạt nhìn cái gì cũng tốt, chỉ là không thích nam tử.

Đương nhiên loại chuyện này trong Tiên vực cũng không phải là chuyện gì cực kỳ ly kỳ.

Tần U Tiên nghe lời Tần Cửu Ca nói, trong lòng hừ lạnh một tiếng, hiện tại mình khẳng định không phải là đối thủ của Tần Cửu Ca.

dù sao thực lực của nàng còn chưa đến Thiên Tôn cảnh giới.

Rất nhanh nàng đã khôi phục lại bộ dáng lạnh lẽo người lạ chớ gần kia.

“Vị tỷ tỷ kia đâu?”

Tần Cửu Ca mỉm cười nói với Tần U Tiên, hai tỷ tỷ trong tộc của hắn đều là yêu nghiệt Chí Tôn đương thời của Tần tộc.

“Không biết.”

Trong lòng Tần U Tiên đè tâm lý muốn hành hung người đệ đệ này của mình xuống, thản nhiên nói.

Nàng biết Tần Cửu Ca nói vị tỷ tỷ kia là ai.

“Vị tỷ tỷ kia không ở đây thật đúng là không vui.”

Tần Cửu Ca chỉ cần vừa nhìn Tần U Tiên, trong đầu luôn sẽ hiện lên một vị tộc tỷ yêu nghiệt khác.

Đương nhiên khiến cho Tần Cửu Ca cảm giác có ý tứ chính là, vị tỷ tỷ kia của mình hình như ưa thích nữ tử.

Không thích nam tử là rất bình thường, nhưng mà tỷ tỷ kia của hắn ưa thích nữ tử, ưa thích nữ tử!

“Quên đi, lần sau gặp rồi nói sau.”

Chương 428: Bất phân thắng bại

Chương 428: Bất phân thắng bại

Tần Cửu Ca than nhẹ một tiếng, tỷ tỷ kia của mình chơi vui hơn, tính cách khác hoàn toàn với vị U Tiên tỷ tỷ này.

Trêu chọc mới càng có ý tứ.

“Vị huynh đài này xưng hô như thế nào?”

Tần Cửu Ca khẽ cười nói với Tần Quân Phàm, cả người giống như tắm trong gió xuân.

“Tần Quân Phàm.”

Lúc này Tần Quân Phàm đứng bên cạnh Tần Cửu Ca mỉm cười nói, khí thế của

hắn ta hiện tại bị Tần Cửu Ca ép xuống hoàn toàn.

Làm cho hắn ta lúc này có vẻ cực kỳ bình thường.

Ầm.

Lúc Tần Cửu Ca đang muốn nói chuyện, chỗ hư không giữa thiên địa truyền ra từng trận âm thanh.

“Nữ tử kia vậy mà lại có thể bất phân thắng bại với m Dương Thần Tử.”

Một âm thanh kinh hô vang lên ở nơi này.

“Không thể tưởng tượng nổi, thật đúng là không thể tưởng tượng được.”

“Đúng nha, một thị nữ làm ấm giường bên người Đạo Tử đương thời có thể bất phân thắng bại với m Dương Thần Tử, vậy thực lực Đạo Tử đương thời này…..”

Lúc này đã có không ít yêu nghiệt Chí Tôn Viễn Cổ không nói gì.

Chỉ là hoảng sợ trong mắt bọn hắn đã thể hiện nội tâm của bọn họ.

Đây chỉ là một thị nữ làm ấm giường, chỉ là một thị nữ làm ấm giường!

Cứ như vậy có thể bất phân thắng bại cùng m Dương Thần Tử.

“Công tử, còn kém một chút, thật xin lỗi.”

Viêm Linh Cơ bỗng nhiên xuất hiện bên người Tần Cửu Ca, mũi chân xoay một vòng, giống như làm sai chuyện gì đó.

Công tử để nàng đi tấm áp m Dương Thần Tử kia, thế mà không trấn áp thành công.

Còn kém một chút.

Thực lực tên m Dương Thần Tử kia cũng rất cường đại.

“Buổi tối công tử muốn trừng phạt Linh Cơ thế nào đều được.”

“Yêu tinh.”

Tần Quân Phàm nghe được lời nữ tử bên cạnh Đạo Tử, nói thầm trong lòng.

Cũng không biết vị Đạo Tử trong tộc này có ăn tiêu dạng nữ tử này hay không.

Không thể không nói, vị Đạo Tử này diễm phúc rất tốt.

Đừng nói Đạo Tử không ăn nữ tử này, hắn ta là một nam tử tuyệt đối sẽ không tin loại chuyện hoang đường này.

“Hiện tại ngươi chưa tu luyện Viêm Hỏa Đại Đạo thành hình triệt để, đương nhiên là không được.”

Tần Cửu Ca nhìn Viêm Linh Cơ hơi có chút khó chịu thản nhiên nói.

Thiên phú bản thân Viêm Long Cơ cũng rất cường đại, trời sinh Hoả Diễm Sủng Nhi.

Một tay Khống Hỏa Chi Thuật xuất thần nhập hóa.

Nhưng dù sao cũng không phải sinh ra trong đại tộc này của bọn họ, cho nên vẫn không đủ nội tình.

“Há, chủ yếu là trên người hắn có một kiện chí bảo, ta không đánh vỡ được.”

Viêm Linh Cơ cắn miệng nhỏ của mình đỏ lên, mở to một đôi mắt to nhìn Tần Cửu Ca nói.

Chủng tộc của công tử thật đúng là quá kinh người, lúc đầu Viêm Linh Cơ cảm thấy nội tình của mình rất cường đại, nhưng mà hiện tại Viêm Linh Cơ lại không cho rằng như vậy.

Trên người Thiên Tôn lĩnh ngộ m Dương Đại Đạo vừa mới giao chiến cùng mình kia có một kiện chí bảo Thông Thiên.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao bọn họ vẫn một mực giằng co không xong được.

“Tiên tử thần uy.”

Sau khi Tần Quân Phàm khi nghe được lời Viêm Linh Cơ nói, khóe miệng đều có chút run rẩy.

Ngươi cũng biết người vừa rồi là ai?

Tiên cổ Tần tộc m Dương Thần Từ lưu lại từ thời đại Táng Tiên.

Yêu nghiệt Chí Tôn ở thời đại Táng Tiên đều có khả năng có thể đặt chân đến cảnh giới Thần Linh.

Người như vậy có thể đánh ngang tay với ngươi, ngươi vậy mà còn không thỏa mãn.

Trong lòng Tần Quân Phàm không tự chủ có chút thèm muốn vị trí Đạo Tử này trong tộc của mình.

Nữ tử dạng này không những mỹ mạo kinh người như thế, ngay cả thiên phú thực lực đều cường đại như vậy.

Dù cho nàng không làm thị nữ làm ấm giường bên người Đạo Tử, ở ngoại giới cũng tuyệt đối là những truyền nhân siêu cấp Đạo Thống.

Không làm thần nữ uy danh hiển hách ở ngoại giới, rõ ràng là thích nam tử nhận làm chủ nhân.

Hiện tại Tần Quân Phàm có chút không hiểu vị thần nữ tuyệt sắc này, nữ tử như thế này dù cho làm thê tử chính quy của bất kỳ thần tử nào trong tộc cũng hoàn toàn có thể.

Hiện tại rõ ràng chỉ làm một thị nữ làm ấm giường cho một nam tử.

“Điều đó không có khả năng.”

Lúc này trong hư không bộc phát ra một hơi thở cực kỳ mạnh, m Dương Đại Đạo vờn quanh trong thiên địa.

“Sao ta có thể đánh không được một thị nữ.”

Vẻ mặt m Dương thần tử có chút dữ tợn, đây đối với hắn ta mà nói là một chuyện vô cùng nhục nhã.

Người vừa chiến đấu với hắn ta tự xưng là thị nữ của Đạo Tử đương thời.

Mà thị nữ khẳng định là đánh không được chủ nhân của mình.

Cái này đã biểu lộ ra được hắn ta hoàn toàn không thể nào là đối thủ của Đạo Tử đương thời trong tộc.

Mà lúc này đây đã có không ít yêu nghiệt Tần tộc và trưởng lão cảm nhận được kết quả trận đấu trong hư không vừa rồi.

Kết quả này làm lòng bọn họ trầm mặc.

Chương 429: Thiên Tôn khi chưa đến hai mươi

Chương 429: Thiên Tôn khi chưa đến hai mươi

Đây là m Dương thần tử trong tộc, nhân vật thần tử một đời, đặt ở

trong Tiên vực chắc chắn là trấn áp tất cả sự tồn tại.

m Dương Thần Tử cho dù là bên trong những yêu nghiệt Chí Tôn viễn cổ này ở trong tộc bọn hắn cũng thuộc về cấp độ đỉnh tiêm.

Một bộ phận cực lớn yêu nghiệt Chí Tôn viễn cổ ở nơi này của Tần tộc cũng không bằng m Dương Thần Tử này.

Mà bây giờ m Dương Thần Tử ngay cả thị nữ làm ấm giường của Đạo Tử trong tộc cũng không đánh được, cái này hoàn toàn nằm ngoài dự tính của bọn họ.

“Xem ra Đạo Tử đương thời cường đại là sự thật.”

Một tên Tần tộc yêu nghiệt viễn cổ nói ngưng trọng nói thầm.

Thời điểm bọn hắn vừa xuất thế cực kỳ kiêng kỵ với Đạo Tử đương đại trong tộc, dù sao tuổi tác của người ta còn không lớn hơn số lẻ của bọn họ, nhưng mà có tu vi như vậy, nói không kiêng kị là không có khả năng.

Nhưng cũng chính bởi vì tuổi tác Đạo Tử đương thời thật sự là quá nhỏ, cho nên bọn họ cũng nghĩ đến rất nhiều vấn đề.

Nói thí dụ như, Đạo Tử tuổi tác nhỏ như vậy lĩnh ngộ Đại Đạo Pháp Tắc sâu bao nhiêu?

Sợ là xem như hắn tu luyện từ trong bụng mẹ cũng mới tu luyện được vài chục năm.

“Chẳng lẽ chúng ta thật sự phải ở dưới đứa trẻ này sao?”

Một âm thanh khác vang lên từ một nơi bí mật gần đó, tuổi tác Đạo Tử này thật sự là quá nhỏ, để bọn hắn thần phục đứa trẻ như này thật sự là có chút để người khác khó mà tiếp nhận.

“Thực lực vi tôn.”

Tên Thiên Tôn vừa nói chuyện kia thản nhiên nói, tuổi tác của Đạo Tử để bọn hắn quên pháp tắc căn bản nhất là thực lực vi tôn trong Tiên vực.

.....

Một chỗ sâu trong hư không.

Có mấy thân ảnh to lớn trên mình xoay quanh Hỗn Độn khí tức nhìn

một màn này, lộ ra vẻ yên tĩnh.

“m Dương không kém.”

Sau nửa ngày, một bóng người to lớn trong đó bình tĩnh nói, hiện tại hắn ta chỉ có thể nói những lời m Dương không kém này.

Chuyện khác cũng không cần thiết nói.

Dù sao m Dương ngay cả thị nữ bên người Đạo Tử cũng không thắng được là sự thật.

“Lần này Đạo Tử mang tới cho chúng ta kinh hỉ lớn như vậy.”

Một bóng người to lớn khác nhìn theo Viêm Linh Cơ phía sau Tần Cửu Ca nhẹ giọng nói ra.

Nữ tử lĩnh ngộ Viêm Hỏa Đại Đạo này thiên phú không kém gì yêu nghiệt đỉnh cấp trong tộc bọn hắn.

“Tiểu tử Cửu Ca này, ta nhìn lớn lên, lúc nhỏ liền biết tương lai hắn bất phàm, nhưng mà không nghĩ tới hiện tại chưa tới hai mươi đã trở thành Thiên Tôn cự đầu, bên người còn có Thiên Tôn đi theo.”

“Không thể tưởng tượng nổi, thật là không thể tưởng tượng nổi nha..”

“Già rồi, già rồi, tương lai là dạng người tuổi trẻ như Đạo Tử.”

“Ha ha ha, Trấn Thiên Thần Linh ngươi cũng sẽ cảm giác đến mình già? Không phải ngươi luôn luôn không chịu nhận mình già sao?”

Tôn thân ảnh vừa mới nói kia cười lớn nói, ngay cả một tôn Thần Linh cũng cảm thấy mình già, năng lực thiên phú Đạo Tử đương thời biểu hiện ra không những để yêu nghiệt cùng thế hệ hắn sinh lòng tuyệt vọng.

Ngay cả những Thần Linh như bọn hắn cũng có chút cảm thán.

“Ngươi nói Cửu Ca lúc nào thì vượt qua chúng ta?”

Trấn Thiên Thần Linh trầm mặc một hồi nói với mấy thân ảnh khác bên cạnh mình.

Đứa trẻ mình nhìn từ nhỏ tới lớn chậm rãi lớn lên, tu vi cũng đang nhanh chóng nâng cao, loại tâm tình này rất kỳ diệu.

“Ít nhất cũng cần vạn năm.”

Có Thần Linh suy tư một chút nói, vạn năm kỳ thực cũng chỉ là một lần thời gian Thần Linh bọn hắn bế quan.

Cho nên, hắn ta nói Tần Cửu Ca muốn trở thành một tôn Thần Linh chỉ cần vạn năm là tán thưởng Tần Cửu Ca cực cao.

“Có phải có chút nhanh quá hay không.”

Trấn Thiên Thần Linh hơi có chút nghi vấn nói, vạn năm trở thành một tôn Thần Linh, trong lịch sử Tiên Vực cũng không có ghi lại.

“Thiên Tôn không đến hai mươi…”

Trấn Thiên Thần Linh: “….”

Cái khác Tần tộc Thần Linh: “…..”

Lúc nói ra những lời này, Tần tộc Thần Linh ở đây đều là vẻ mặt yên lặng.

Thiên Tôn không đến hai mươi, trong lịch sử Tiên Vực cũng hoàn toàn không có.

“Sợ là lần này trong lòng m Dương chịu đả kích rất nghiêm trọng.”

Trấn Thiên Thần Linh có chút thở dài nói, m Dương Thần Tử cũng là một tôn Chí Tôn yêu nghiệt rất không tệ, thiên phú của hắn ta cũng là tiên vực đỉnh.

Nhưng mà đáng tiếc là xuất thế ở thời nay.

Thời đại này chú định không phải thuộc về hắn ta.

Chương 430: Tần Thần Tôn

Chương 430: Tần Thần Tôn

“Về sau có chuyện gì có thể tới tìm ra trước tiên.”

Viêm Linh Cơ đứng sau lưng Tần Cửu Ca sau đó quay về hướng m Dương Thần Tử rồi lên tiếng.

Tuy nhiên Viêm Linh Cơ nhìn m Dương Thần Tử mà nói nhưng tất cả các Chí Tôn Yêu Nghiệt đến từ viễn cổ quan sát từ phía xa xa kia đều

biết lời này là nói cho bọn hắn nghe.

Muốn khiêu chiến Đạo Tử đương đại của Tần Tộc thì phải vượt qua cửa ải nàng trước đã.

Tất cả mọi người ở đây hiện tại đều cực kỳ mong muốn bản thân cũng có một thị nữ vừa mê người lại vừa có thực lực cường đại như vậy.

Có thể nói là đại đa số nam tử có mặt tại đây đều rất hâm mộ Tần Cửu Ca.

Nếu chỉ có mỹ mạo không thì chắc chắn có không ít người sẽ không hâm mộ hay có cảm xúc gì cả.

Bởi vì tại Tiên Vực này là nơi thực lực vi tôn chứ không phải là xưng tôn bằng sắc đẹp.

Tuy nhiên trên người nữ tử nóng bỏng này thì không chỉ sở hữu một vẻ đẹp khiến người khác phải xấu hổ, nàng còn sở hữu tu vi và chiến lực cực kỳ cao, có thể so với Thần Tử Tần Tộc.

Tổ hợp kiểu này chả trách tất cả mọi người đều đang hâm mộ Tần Cửu Ca.

“Đạo Tử, m Dương Thần Tử mặc dù rất mạnh nhưng hắn không phải là Yêu Nghiệt Viễn Cổ Chí Tôn mạnh nhất vừa rời khỏi phong ấn, trong tộc hiện tại có vài tên mạnh hơn m Dương Thần Tử nhiều.”

Tần Quân Phàm nhìn sang Tần Cửu Ca rồi nói, hắn cảm giác được bản thân mình không phải là đối thủ của vị Đạo Tử đương đại này.

Tuy nhiên Tiên Cổ Tần Tộc truyền thừa cực kỳ lâu đời và xa xưa, chắc chắn trong đó sẽ xuất hiện vài cái tên kinh thiên động địa.

“Một số vị mà ngươi nói chắc chắn đã bao gồm ngươi rồi phải không?”

Vị Tần Quân Phàm trước mắt mình này cũng có thực lực không thể khinh thường, không cần đánh cũng biết y mạnh hơn tên m Dương Thần Tử khi nãy không ít.

“Đạo Tử cứ nói đùa.”

Tần Quân Phàm chỉ cười khẽ một tiếng rồi đáp lại Tần Cửu Ca, tuy nhiên hiện tại ánh mắt của hắn lại hơi lấp lóe, như muốn nói điều gì đó.

Điều này chứng minh lời Tần Cửu Ca vừa nói không sai tý nào.

Mặc dù m Dương Thần Tử là một vị Chí Tôn đến từ Táng Tiên Thời Đại, nhưng y lại là thiên tài của Chư Đế Thời Đại.

Thế nên Tần Quân Phàm bước vào Thiên Tôn Cảnh sớm hơn m Dương Thần Tử rất nhiều.

Tại Táng Tiên Thời Đại thì vạn vật đều diệt, chư thiên náo động, không ai là may mắn thoát khỏi.

m Dương Thần Tử đã tự phong ấn bản thân vào trong Thần Thạch khi chưa đột phá lên Thiên Tôn, còn Tần Quân Phàm thì sau khi đột phá lên Thiên Tôn hắn mới tự phong ấn mình.

“Thực lực của Đạo Tử chắc chắn là mạnh hơn ta rồi.”

Tần Quân Phàm vẫn giữ vẻ mặt mỉm cười rồi nói với Tần Cửu Ca, lời này không phải là lời khách sáo.

Tuy y vô cùng tự tin vào thực lực của mình nhưng y cũng vô cùng kiêng kỵ vị Đạo Tử bá đạo vô song này.

Không ai tin thực lực của vị Đạo Tử này lại yếu hơn cả thị nữ của hắn cả.

“Tại hạ Thần Tôn, bái kiến Đạo Tử.”

Bỗng nhiên một âm thanh to lớn vang lên giữa thiên địa, khiến cho tất cả mọi người ở nơi này đều cảm nhận được một luồng áp bách to lớn.

“Tần Thần Tôn của Chư Đế Thời Đại, xưng Tôn trong đám Thần, Tần Thần Tôn.”

Khi âm thanh kia vừa dứt thì lập tức có người kinh hô.

Rất hiển nhiên đây lại là một vị Viễn Cổ Chí Tôn Yêu Nghiệt khác vừa phá phong ấn chui ra, nhìn bộ dạng chắc là người đã bước vào Thiên Tôn Cảnh một thời gian khá dài.

“Thần Tôn, ngươi thức tỉnh rồi à?”

Ánh mắt của Tần Quân Phàm lập tức nghiêm lại, hắn nhìn về nơi hư không vừa phát ra giọng nói rồi lên tiếng hỏi.

Tên Tần Thần Tôn này chính là người cùng một thời đại với hắn, cả

hai người cũng được coi như là kẻ cạnh tranh của nhau.

“Vua của ngươi là Tiên Thần Tử đã xuất thế thì sao ta có thể chịu lạc hậu thua kém được chứ.”

m thanh vĩ ngạn kia lại vang lên một lần nữa.

Mà lúc này tại cách Tần Cửu Ca không xa bỗng xuất hiện một nam tử mặc một bộ áo khoác đỏ đột ngột xuất hiện.

“Tuy nhiên hiện tại ta cũng không phải tới tìm ngươi, người ta tìm là Đạo Tử đương đại.”

Tên nam tử tên là Tần Thần Tôn này hướng về phía Tần Cửu Ca rồi cười ha hả nói.

“Đạo Tử, ta chính là Thần Tử của Táng Tiên Thời Đại, nếu có cơ hội ta muốn giao thủ với Đạo Tử một phen.”

Tần Thần Tôn bỗng nói với giọng điệu nghiêm túc.

Hắn tên là Tần Thần Tôn, trong tộc xưng hắn là Tôn Thần Tử, đương thời hắn xuất thế là vì thu hoạch được xưng hào Đạo Tử, trấn áp thế gian, tuy nhiên không ngờ vừa xuất thế lại gặp một tên quái thái thế này.

Tần Thần Tôn khi nghe được những tin tức về Tần Cửu Ca thì cực kỳ khó chịu, không ai hiểu rõ cảm thụ của hắn cả, chờ đợi trong phong ấn từ Chư Đế Thời Đại để lánh đời, khi vừa xuất thế lại gặp ngay đúng tên quái thai này, thật là nghiệp chướng.

“Đạo Tử, trước tiên tại hạ đi tu luyện, lần sau gặp mặt lại nói chuyện tiếp!”

Chương 431: Ta nghĩ ngươi muốn đè ta xuống

Chương 431: Ta nghĩ ngươi muốn đè ta xuống

Tần Quân Phàm nhìn sang Tần Cửu Ca rồi cười cười nói, hiện tại hắn ở đây cũng không cảm thấy dễ chịu lắm.

Dù sao thực lực mang tới một áp bách không nhỏ cho hắn.

Một lát sau Tần Quân Phàm đã biến mất ở nơi này.

Tần Thần Tôn hiện tại thì đang nhìn yêu nữ nãy giờ cứ nhìn chằm chằm vào mình không chớp mắt này với vẻ mặt im lặng.

“Biết rồi, biết rồi, muốn chiến Đạo Tử thì trước tiên phải đánh thắng được ngươi phải không?”

Tần Thần Tôn nhìn nữ tử như đang muốn bốc lửa bên cạnh Tần Cửu Ca rồi lên tiếng.

Nữ tử này thực lực mạnh như thế sao lại không đi xông xáo đi, ở yên bên người một tên Đạo Tử như thế này làm thị nữ là vì gì cái gì?

Tự mình đi làm Thần Nữ của các Đạo Thống khác không thơm hơn sao?

Thích cảm giác bị áp chế sao?

…

Hiện tại một số tin tức đã được truyền ra khắp Tiên Cổ Tần Tộc, điều này khiến cho không ít tộc nhân cảm thấy không thể tin nổi.

Chỉ một vị thị nữ của Đạo Tử đương thời thôi mà lại có thể đánh ngang tay với m Dương Thần Tử.

Điều này cực kỳ kinh người, ai nấy đều thán phục vị thị nữ kia không biết rốt cuộc nàng có sức mạnh tới mức nào, điều khiến cho bọn hắn càng kiêng kỵ hơn chính là ngay cả thị nữ đã mạnh như thế, không biết vị Đạo Tử này mạnh tới mức nào nữa.

Không ai biết rõ, cũng không ai dám đứng ra làm con chim đầu đàn đó cả.

Dù sao cho dù là vị thị nữ làm ấm giường kế bên Đạo Tử bọn hắn cũng không đánh thắng được.

Nếu như tràn đầy tự tin đi khiêu chiến Đạo Tử, cuối cùng ngay cả một người thị nữ cũng không đánh thắng được thì quả thật là chết cười.

Thấy tấm gương m Dương Thần Tử ở đằng kia không?

Hơn nữa Đạo Tử trong tộc là người bọn hắn muốn khiêu chiến là khiêu chiến sao?

Trong tộc có quy định, không trở thành Thần Tử Thần Nữ thì hoàn toàn không có tư cách khiêu chiến Đạo Tử.

Đạo Điện.

Đây chính là đại điện đặc biệt dành cho Tần Cửu Ca.

“Chủ nhân nhẹ một chút với.”

Tần Cửu Ca: “…”

Ta làm gì ngươi? Ta có làm gì đâu mà sao cảm giác ngươi không có ý tốt với ta thế?

Ta xem ngươi như cấp dưới, ngươi xem ta là cái gì?

Ta nghĩ ngươi muốn đè ta xuống, nhưng ta lại không có chứng cứ.

“Linh Cơ, không được nói như thế này tới công tử, nó sẽ khiến công tử sinh ra tâm tư không tốt.”

Tần Cửu Ca nhìn sang Viêm Linh Cơ với vẻ mặt không nhịn nổi nụ cười, nếu như không phải định lực của bản thân tốt thì Viêm Linh Cơ đã bị Tần Cửu Ca ăn sạch rồi.

Vừa rồi hắn chỉ đem cảm ngộ của mình đối với Hỏa Pháp Tắc truyền cho Viêm Linh Cơ một xíu thôi, tuy quá trình có hơi ám muội…

Nhưng Tần Cửu Ca thề rằng trong toàn bộ quá trình hắn vô cùng trong sạch, không có ý nghĩ kỳ quái nào cả, đúng rồi, hoàn toàn không có.

“A.”

Viêm Linh Cơ trợn mắt nhìn Tần Cửu Ca, thật sự là không biết xấu hổ, vừa rồi y không phải chính nhân quân tử như thế.

Tuy nhiên Viêm Linh Cơ phải công nhận Đế Chủ khi chưa trưởng thành thật sự là đùa vui, nàng muốn tiếp tục như thế này.

“Được rồi, trong khoảng thời gian này ngươi cố gắng cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc tại đây, chờ chừng nào ngươi hoàn toàn lĩnh ngộ được thì những tên kia hoàn toàn không phải là đối thủ của ngươi.”

Tần Cửu Ca mỉm cười rồi nói với Viêm Linh Cơ.

m Dương Thần Tử mặc dù rất mạnh nhưng Tần Cửu Ca cảm thấy

tương lai của Viêm Linh Cơ sáng hơn nhiều.

Bởi vì đứng sau lưng nàng chính là hắn.

“Được rồi.”

Khi ôm Viêm Linh Cơ thì Tần Cửu Ca như hoàn toàn không cảm nhận được ngón tay của nàng đang xoa đều sau lưng hắn vậy.

Tuy lực mà Viêm Linh Cơ sử dụng không lớn nhưng Tần Cửu Ca hoàn toàn có thể cảm nhận được nhiệt độ trên người và trên ngón tay của nàng.

Vừa rồi khi hắn truyền ngộ cảm ngộ của Hỏa Đại Đạo Pháp Tắc thì tuy cả hai đều trên giường ngọc, nhưng Tần Cửu Ca không làm một thứ gì cả.

Khi này bỗng Tần Cửu Ca lại nghĩ tới tiểu mỹ nhân xà.

“Tiểu mỹ nhân xà mà ta nuôi hiện tại hẳn là đã cao lớn hơn không ít đó, tuy nhiên có vẻ không có tác dụng gì lớn lắm.”

Tần Cửu Ca cười cười một cách bất đắc dĩ trong lòng, lúc trước sao hắn biết bản thân lại tiến vào Thiên Tôn Cảnh một cách nhanh chóng như vậy đâu, thế nên không cần sử dụng tới tiểu mỹ nhân xà kia.

“Được rồi, dù sao nói thế nào nàng cũng là của ta.”

“Nuôi nuôi cũng không tốn quá nhiều, lỡ sau này có kinh hỉ gì thì sao?”

…

Yêu Thần Điện.

Đây chính là những yêu tộc trong Tần Tộc sinh hoạt.

Tiên Cổ Tần Tộc là một thế lực cực kỳ khổng lồ, thế nên trong số sở hữu không ít yêu tộc, cho dù là những yêu thú cường đại vô cùng trong Chư Thiên cũng có mặt tại đây.

Mặc dù những yêu thú hi hữu đều không có tập tính tụ tập thành quy mô lớn nhưng số lượng trong Tần Tộc vẫn khá là khả quan.

Những yêu thú này có không ít con là được các cường giả của Tần Tộc chộp từ Chư Thiên Vạn Giới về đây, tuy nhiên vẫn có một số là Tần Tộc tự mình bồi dưỡng.

Trong một tòa cổ điện nằm sâu trong Yêu Thần Điện.

Trong một mảnh hồ đỏ rực, có một con tiểu xà đang cuộn mình lại.

Trên người đầu tiểu xà này có bảy loại màu sắc, mỗi một màu đều toát lên vẻ diễm lệ.

Bên cạnh ao thì là một tồn tại cực kỳ cường đại đang đứng.

Chương 432: Ta muốn lấy nó làm Đạo Lữ

Chương 432: Ta muốn lấy nó làm Đạo Lữ

“Vị tiểu chủ này có lẽ có cơ hội tiến hóa thành một đầu Cửu Thải Thôn Thiên Mãng, mặc dù chỉ có một chút cơ hội nhưng cũng thật sự ghê gớm rồi.”

Vị lão giả đứng cạnh ao nói một cách hưng phấn.

Nếu như Xà mạch Yêu Thần Điện hiện tại có thể bồi dưỡng được một đầu Cửu Thải Thôn Thiên Mãng thì chắc chắn địa vị của Xà mạch sẽ được tăng lên nhanh chóng.

“Đạo Tử cũng đã quay trở về tộc rồi, không biết hắn có nhớ đầu tiểu xà này hay không nữa?”

Thanh âm của lão giả này nhỏ dần, cuối cùng là thở dài một hơi.

Đầu tiểu xà này được Đạo Tử mang về từ ngoại giới, bọn hắn cũng cảm nhận được cảm tình không muốn xa rời của nó đối với Đạo Tử, nhưng đây là chuyện chuyện chắc chắn sẽ không thể thành công.

Không ai xem trọng đầu tiểu xà này cả.

Ngay cả bọn hắn, người đặt hy vọng lên người của nàng cũng không coi trọng việc đó có thể thành công.

“Tê tê tê tê!”

Một âm thanh vang lên.

“Các trưởng lão tốt!”

Một âm thanh vô cùng nhu thuận vang lên trong đại điện, lúc này đầu tiểu xà trong hồ kia cũng bắt đầu mở hai mắt mình ra.

Từ từ đầu tiểu xà bảy màu kia dần dần hóa hình thành một nữ tử mặc đồ trắng.

Hai bàn chân trắng loáng của nàng dạo bước trên hư không.

Cả khuôn mặt của nàng toát lên một vẻ đẹp thanh thuần lạ kỳ, người khác nhìn vào thì liền biết đây là một tiểu nữ tử với tâm tư đơn thuần.

Mà thứ khiến người khác khó quên nhất chính là việc trên mặt của tiểu nữ tử ngây thơ này lại thoắt ẩn thoắt hiện vẻ mị hoặc.

Loại cảm giác này thật sự là khiến cho bất kỳ nam nhân đều mê ly.

“Ngươi hiện tại cảm thấy ra sao?”

Một vị trưởng lão nhìn nàng với dáng vẻ khẩn trương.

Đầu tiểu xà này vừa rồi đã hút mỗi người bọn hắn một giọt huyết, đương nhiên là tất cả bọn hắn đều tự nguyện đưa ra.

Bởi vì tất cả mọi người hiểu được tiềm lực của nàng cực kỳ cao.

Đương nhiên quan trọng nhất chính là quan hệ giữa nàng và Đạo Tử không bình thường.

Đây chính là con rắn bên người của Đạo Tử.

Chắc chắn không thể nào là một con rắn bình thường cả.

“Hồi bẩm trưởng lão, có thể!”

Thanh Diên nói với một chất giọng vô cùng nhu nhược, hiện tại nàng đã cảm thấy tu vi mình đang tăng lên nhanh chóng.

Oanh.

Thanh Diên cảm nhận trong cơ thể mình đang có một khí tức vô danh đang lưu chuyển.

Sau lưng nàng xuất hiện một Xà Ảnh to lớn.

“Đây chính là Thượng Cổ Thôn Thiên Mãng.”

Xung quanh bây giờ càng có nhiều người tụ tập hơn.

Nhưng mà cái bóng của Thượng Cổ Thôn Thiên Mãng này xuất hiện nhanh và biến mất cũng rất nhanh.

Khi có càng nhiều yêu thú tụ tập sang đây thì hư ảnh đó đã biến mất rồi.

“Thiên phú của đầu tiểu xà này thật sự là không tệ, mặc dù không đạt tới tầng thứ như các yêu nghiệt đỉnh phong trong tộc nhưng cũng được tính là top đầu rồi.”

Một vị trung niên mặc áo đen nói với giọng điệu vui mừng, với lại hắn còn biết đầy tiểu xà này vẫn chưa tiến hóa lên Cửu Thải Thôn Thiên Mãng, đợi sau này nó trở thành Cửu Thải Thôn Thiên Mãng thì tiềm lực của nó còn có thể tăng cao nhiều.

Mặc dù lúc đó nàng vẫn không thể bằng vào đó mà sánh ngang với các yêu nghiệt đỉnh cấp tại Tần Tộc nhưng chắc chắn cũng không kém quá nhiều.

Yêu Thần Điện mặc dù thuộc quyền sở hữu của Tiên Cổ Tần Tộc nhưng điều đó không có nghĩa là trong đây không tồn tại cạnh tranh, tương phản, cạnh tranh trong Yêu Thần Điện cực kỳ thảm khóc.

Người vừa lên tiếng chính là trưởng lão chuyên môn quản lý Xà Yêu, thế nên khi trong Xà mạch xuất hiện một thiên tài cường đại như thế thì trong lòng hắn rất cáo hứng.

“Phụ thân, ta muốn lấy nó làm đạo lữ.”

Một người thanh niên đứng cạnh trung niên áo đen kia lên tiếng.

Người thanh niên này vô cùng ưa thích khi nhìn thấy dáng vẻ nhu nhược của Thanh Diên.

Đầu tiểu xà này không chỉ có huyết mạch của Thượng Cổ Thôn Thiên Mãng mà còn sở hữu một nhan sắc khiến người khác yêu thương.

“Cút đi chỗ khác, ngươi muốn hố chết cha ngươi à?”

Khi trưởng lão áo đen kia nghe lời của thanh niên thì thần sắc vô cùng hung dữ, như muốn đánh đứa con trai này của mình một trận.

Thiếu niên vừa lên tiếng nghe tới đây thì ngây người tại chỗ.

“Nó có một xíu quan hệ với Đạo Tử đương thời.”

Trưởng lão áo đen khi này mới lên tiếng giải thích cho con trai của mình.

Hắn biết rõ tiểu mỹ nữ xà này có một chút quan hệ với Đạo Tử đương thời, điều này không thể đùa giỡn được.

“A… Cái này…”

Thanh niên kia nghe tới đây thì giật mình một cái, đây chính là rắn của Đạo Tử.

Vừa nghĩ tới đây thì thanh niên kia đã dẹp bỏ toàn bộ tâm tư trong đầu mình ra chỗ khác.

Không ai trong tộc dám đụng vào đồ của vị Đạo Tử kia cả.

“Công tử!”

Bỗng nhiên vị tiểu mỹ nhân xà kia lại kêu lên một tiếng.

Thanh âm này chứa đầy sự kinh hỉ.

Mà lúc này tất cả cường giả từ lớn tới nhỏ đang có mặt tại đây đều quay người về một phía và cúi người chào.

“Tham kiến Đạo Tử.”

Chương 433: Không biết cũng tốt

Chương 433: Không biết cũng tốt

Một lát sau thì Thanh Diên nhanh chóng bay thẳng vào người của Tần Cửu Ca.

“Gần đây sinh hoạt có tốt không!”

Đây không phải ai khác ngoài Tần Cửu Ca cả.

Tần Cửu Ca vỗ vỗ sau lưng Thanh Diên rồi lên tiếng nói.

Không ngờ tiểu mỹ nhân xà này lại bắt đầu nảy sinh tình cảm với mình.

Tần Cửu Ca có thể cảm nhận được tâm tình này một cách cực kỳ rõ

ràng.

“Nhưng mà sao nó có thể biết được huynh trưởng của nó đã bị khống chế hoàn toàn, mà người khống chế lại đang đứng trước mặt nó!”

Tần Cửu Ca nhìn liếc sang Thanh Diên một cái rồi nghĩ thầm trong lòng.

Ban đầu hắn chỉ hâm mộ thể chất Đỉnh Lô của nàng mà thôi, không hơn không kém.

Tần Cửu Ca cũng chỉ coi nàng là một sinh linh có tư cách làm Đỉnh Lô của mình chứ không thêm vào bất kỳ tình cảm dư thừa nào khác cả, tuy nghe vô cùng phũ phàng nhưng là sự thật.

Hiện tại Thanh Diên mới ý thức được sự thất lễ của bản thân, ánh mắt của nàng khi nhìn sang Tần Cửu Ca đã bắt đầu đỏ ửng.

Mặc dù về mặt tuổi tác thì nàng lớn hơn Tần Cửu Ca không ít, nhưng đây là dựa theo tuổi tác của nhân loại.

Nếu dựa theo tuổi tác của yêu thú thì nàng vẫn còn khá là nhỏ tuổi.

Có thể nói là nó vẫn chưa thành niên, nhưng điều này không đại biểu nó không biết chuyện gì.

Nhân loại rất xem trọng việc chênh lệch địa vị.

“Công tử, ta xin lỗi!”

Thanh Diên nhanh chóng buông Tần Cửu Ca ra, đầu nhỏ của nàng cúi cúi xuống nhìn mặt đất.

Dựa theo thân phận của nó trong tộc thì nó không thể làm chuyện như vừa nãy được.

Địa vị và thân phận của cả hai chênh lệch quá to lớn.

“Không có chuyện gì đâu!”

Tần Cửu Ca vuốt vuốt đầu nhỏ của Thanh Diên, Đỉnh Nô này của hắn thật sự là quá dính người.

Tuy nhiên như thế này lại tốt.

Tuy hơi ngốc một chút, nhưng điều đó khiến nàng có thể không biết bản thân trở thành Đỉnh Nô của hắn, đây chưa chắc không phải là

chuyện tốt.

Rất nhiều chuyện không biết mới là một loại hạnh phúc, bởi vì đôi khi càng biết nhiều thì càng cực khổ chứ không được thêm gì.

“Hệ thống, nếu như hiện tại ta lấy Nguyên m của nó đi thì ta có thể đề thăng bao nhiêu tu vi.”

Tần Cửu Ca quay sang hỏi hệ thống trong đầu mình, tiểu mỹ nhân xà này nhìn có vẻ vẫn có địa vị khá cao trong Xà mạch nhất tộc tại Yêu Thần Điện, tuy nhiên đối với Tần Cửu Ca mà nói thì chút địa vị này chả là cái gì cả.

Hoàn toàn không đáng để nhắc tới.

Hiện tại dù cho Tần Cửu Ca có yêu cầu hoặc là dùng sức mạnh với tiểu mỹ nhân xà này thì Yêu Thần Điện chắc chắn không dám hó hé dù chỉ là một câu, còn về tâm tư của nàng ra sao thì đó không phải điều Tần Cửu Ca quan tâm.

Tốt nhất là phục tùng theo mệnh lệnh của bản thân, nếu như không phục tùng thì cũng chả sao, chỉ là trên tư tưởng mà thôi chứ kết quả cũng chỉ là một.

“Ting, với tình hình trước mắt thì Nguyên m của nàng tuy có tác dụng nhưng rất nhỏ bé trong việc tăng tiến tu vi của ngài.”

m thanh của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca, điều này khiến hắn thở dài một hơi.

Quả nhiên hắn đoán không sai, tu vi của hắn tăng lên quá nhanh, với điều kiện cùng với thể chất của tiểu mỹ nhân xà này chắc chắn không theo kịp tiến độ, hiệu quả không quá lớn.

“Hệ thống, điều này có biện pháp nào khắc phục không?”

Tần Cửu Ca lại hỏi hệ thống một lần nữa, hắn nhìn tiểu mỹ nhân xà đang nhu thuận bên người, với sắc đẹp của nàng thì nói nếu Tần Cửu Ca không có suy nghĩ bậy bạ gì thì chắc chắn là nói dối.

Người thân cận nhất bên cạnh của tiểu mỹ nhân xà này chỉ có một mình bản thân mà thôi, mình muốn làm gì nó thì nó đều phải đồng ý tiếp nhận hết.

Hoặc là nói hắn không thèm quan tâm suy nghĩ của nàng.

“Ting, hồi bẩm chủ nhân, chủ nhân có thể đề thăng thể chất của

nàng lên một bậc, nếu như phối hợp với vài giọt máu tươi của chủ nhân nữa thì chắc chắn ở lúc nào Nguyên m của nó cũng giúp ít nhiều cho chủ nhân."

"Nếu làm như thế thì hiệu quả đi theo cả đời, cho dù tu vi của chủ nhân có tăng lên Thần Ma Cảnh đi chăng nữa thì hiệu quả vẫn còn."

Hệ thống trong đầu Tần Cửu Ca lên tiếng.

Khi Tần Cửu Ca nghe xong lời nói của hệ thống thì nhịn không được mà híp mắt lại một tý.

Hiện tại xem ra thì cũng chỉ có cách đó là tốt nhất mà thôi.

Dù sao hắn không lãng phí Nguyên m của đầu tiểu xà này được.

"Vậy chọn cách đó đi, mua sắm!"

Tần Cửu Ca nói thầm trong đầu mình.

Nói đi thì cũng phải nói lại, tuy bỏ chút tiền ra để nâng cấp thể chất cho nàng nhưng hiệu quả lại đi cùng với số tiền bỏ qua, hiệu quả này lại đi theo mãi, quả thật là không tồi.

Đầu tiểu mỹ nhân xà này cứ từ từ nuôi là được rồi, dù sao đối với Tần Cửu Ca thì nuôi thêm nàng cũng không tốn thêm quá nhiều tài nguyên.

Tần Cửu Ca không định dưỡng nàng trở thành một thuộc hạ đắc lực như Viêm Linh Cơ.

Thiên phú của nàng hoàn toàn không có tư cách so sánh với Hư Nhược Tuyết cùng với Viêm Linh Cơ.

Tần Cửu Ca nghĩ rằng trong sinh hoạt sở hữu một Đỉnh Nô như thế này cũng được coi là không tệ.

"Ting, chúc mừng chủ nhân mua sắm thành công!"

Chương 434: Khí Vận Điểm chưa bao giờ là đủ

Chương 434: Khí Vận Điểm chưa bao giờ là đủ

m thanh của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca, khi mua sắm hoàn tất thì Tần Cửu Ca qua sang quan sát Thanh Diên, quả nhiên thân thể nàng có hơi biến hóa một xíu.

“Hiện tại chỉ cần chủ nhân lấy vài giọt máu tươi của ngài ra để nuôi nấng đầu Thôn Thiên Mãng này là được, sau đó là hiệu quả sẽ hiện ra ngay.”

m thanh hệ thống vang lên.

“Cũng không tệ lắm.”

Tần Cửu Ca nhìn sang Khí Vận Điểm ít ỏi còn lại của bản thân rồi nói thầm, lần nâng cấp này tốn không ít Khí Vận Điểm của hắn.

Vốn ban đầu hắn còn không ít, tuy nhiên do hiệu quả tốt nên đi theo đó là giá tiền cực kỳ cao.

“Loại đồ vật như Khí Vận Điểm không bao giờ là đủ.”

Tần Cửu Ca cười cười bất đắc dĩ, không ai ngại Khí Vận Điểm của mình nhiều cả.

“Tuy nhiên cũng coi như là đầu tư có lời đi.”

Tần Cửu Ca nhìn sang Thanh Diên rồi nghĩ thầm trong lòng.

Lần nâng cấp này không chỉ một lần là hao hết, mỗi một khi Thanh Diên tấn cấp hay là tăng cao tu vi thì chỗ tốt mà Nguyên m của nàng mang cho Tần Cửu Ca cũng càng lúc càng lớn.

“Công tử, trên người ta… có chút…”

Bỗng nhiên Thanh Diên rên nhẹ một tiếng bên người của Tần Cửu Ca, hiện tại nó cảm giác được trong người mình như đang có một ngọn lửa đang cháy.

“Không có gì, công tử mang ngươi đi trị liệu một xíu là hết.”

Tần Cửu Ca nhìn Thanh Diên đang đỏ ửng cả hai má rồi nói.

Nói xong thì Tần Cửu Ca ôm hoàn toàn Thanh Diên vào ngực sau đó bay về một Đại Điện phía xa xa.

“Quả nhiên nàng là rắn của Đạo Tử, may mà ta không có sinh ra tâm tư gì khác.”

Thanh niên vừa mới nói những lời khi nghĩ lại thì cảm thấy cực kỳ sợ hãi, khi nãy hắn vậy mà lại dám giành đồ với Tần Cửu Ca.

Không cần Đạo Tử xuất thủ, nếu thật sự xảy ra chuyện gì thì cha mình sẽ tự tay thanh lý môn hộ.

…

Tại một Cổ Điện.

Tiên Vận phiêu miểu, có mùi thơm nhàn nhàn bao phủ xung quanh.

“Ngậm đi, nó giúp ít cho ngươi đấy.”

“Công tử, thật…Thật muốn làm như thế sao?”

Vài âm thanh đứt quãng vang lên.

“Điều này không khiến cho thân thể công tử bị ảnh hưởng gì sao?

Một âm thanh nghe có vẻ nhu nhược vang lên.

“Nhanh uống đi, nó giúp ít cho thân thể của ngươi đó.”

m thanh tiếp theo vang lên, nó chắc chắn thuộc về Tần Cửu Ca.

“Được!”

Thanh Diên nhìn công tử với vẻ mặt ôn hòa, hai mắt nàng phát sáng rồi nói.

Nói xong Thanh Diên nhanh chóng đút ngón tay đang chảy máu của công tử vào miệng mình rồi hấp thụ máu tươi trên đó.

Vừa rồi công tử mang nó vào trong cổ điện sau đó vạch một đường trên ngón tay mình cho nó uống.

Thanh Diên biết rõ trong lòng, dù tính thực lực hay là địa vị công tử đều hơn mình quá nhiều, thế nên máu tươi của y chắc chắn cũng vô cùng quý giá.

Về phần vì sao muốn ngậm ngón tay của công tử thì đó là do Thanh Diên là một con rắn.

Đây không phải là chủ ý của Tần Cửu Ca.

Hắn không cần làm như thế làm gì.

Công tử nói làm như vậy sẽ giúp ít cho nó nhiều nên nó liền tin, trong lòng Thanh Diên không có suy nghĩ bậy bạ nào khác.

Dù sao nó tin tưởng rằng Đạo Tử sẽ không bao giờ hại nó, trong lòng của nó thì công tử chính là người tốt nhất trên thế giới này.

“Ting, nâng cấp hoàn thành.”

Khi Thanh Diên hấp thụ một phần máu tươi của Tần Cửu Ca thì thông báo hệ thống lập tức vang lên.

Thiên Chiến chính là một trận quyết đấu truyền thống của Tần Tộc nhằm dùng để tìm ra Đạo Tử đương thời.

Ở trong quá khứ thì Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc có chế độ tuyển chọn rất khác với Tần Cửu Ca, bọn hắn hoàn toàn không có quyền lực lớn như y, hơn nữa bọn hắn không ai là có được đông đảo Thần Linh xác nhận như Tần Cửu Ca cả.

Việc tuyển chọn Đạo Tử được tổ chức bằng phương thức tổ chức một trận chiến trong nhiều Thần Tử Thần Nữ, người nào thắng tới cuối cùng thì sẽ có tư cách trở thành Đạo Tử.

Tần Cửu Ca là một ngoại lệ khó ai mà bắt chước được, từ xưa đến nay chưa từng có ai đạt được Nhân Hoàng Cảnh khi mới vừa bước vào tuổi thiếu niên như y cả.

Trong lịch sử của Tần Tộc cũng chưa từng có thiên tài nào như thế, việc Thiếu Niên Nhân Hoàng là minh chứng rõ ràng nhất cho việc tương lai Tần Cửu Ca chắc chắn sẽ tấn thăng lên Thần Linh.

Đây chính là công nhận chung của tất cả Thần Linh trong Tần Tộc, thậm chí việc trở thành Thần Linh cũng chỉ là bước đầu tiên của y mà thôi.

“Công tử, có phải là có chuyện gì vừa xảy ra hay không?”

Viêm Linh Cơ đứng sau lưng Tần Cửu Ca rồi nói.

Trong mắt của nàng thoáng hiện lên một vẻ tàn nhẫn, những tên không có mắt này, nếu không phải bọn hắn cùng một tộc với chủ nhân thì chúng không còn toàn thây đâu.

“Không có chuyện gì lớn đâu.”

Tần Cửu Ca chỉ cười nhạt một cái rồi lên tiếng, không cần đoán cũng biết được có một vị Thần Tử đến từ viễn cổ vừa mới thức tỉnh.

Nếu không thì sao lại có người dám cả gan khiêu chiến mình chứ.

Tần Cửu Ca thân là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc, thân phận và địa vị của hắn tại Tần Tộc là rất cao cấp.

Chương 435: Đạo Tử cùng với tồn tại khi xưa

Chương 435: Đạo Tử cùng với tồn tại khi xưa

“Coi như là làm nóng người trước khi đi vậy.”

Tần Cửu Ca nhìn sang Viêm Linh Cơ hiện tại đang vô cùng tức giận rồi lên tiếng.

Hắn sắp đi tới Thiên Đế Thư Viện tại Đạo Châu để rèn luyện, lần này coi như là kiểm nghiệm thực lực của mình.

“Công tử ngài muốn đi đâu thế?”

Viêm Linh Cơ nghe Tần Cửu Ca nói như thế thì bỗng cảm thấy khẩn trương cực kỳ, bản thân thật vất vả mới có thể gặp được vị Đế Chủ trong mộng này, Viêm Linh Cơ không muốn tách khỏi vị Đế Chủ này.

“Thiên Đế Thư Viện tại Đạo Châu.”

Tần Cửu Ca nhìn xa xăm rồi lên tiếng.

Khí Vận Chi Tử Lục Trần cũng đang ở đó.

…

Mấy ngày nay bầu không khí trong Tiên Cổ Tần Tộc vô cùng trầm lặng, dù sao vị Viễn Cổ Chí Tôn Yêu Nghiệt kia đã đưa ra Thiên Chiến với Tần Cửu Ca – Đạo Tử đương thời của Tần Tộc.

Thiên Chiến không phải là thứ ai cũng có tư cách đưa ra, Đạo Tử của Tần Tộc không phải là ai cũng có thể khiêu chiến.

Nhưng dựa trên một tin tức đáng tin thì ngươi đưa ra Thiên Chiến chính là vị Thiên Tôn khi xưa của Tần Tộc.

Bản thân hắn là Thần Tử khi xưa của Tần Tộc, có người còn nói hắn chính là vị Thần Tử mạnh thứ hai vào thời đại đó, hoặc nếu nói đúng

thì trong số những Thần Nữ, Thần Tử đang tự phong ấn thì hắn chính là người mạnh nhất.

Nhưng tại thời kỳ viễn cổ kia hắn lại gặp phải một tồn tại có thiên phú quá cao, đối thủ của hắn là một tồn tại chấn động cổ kim, đi trước cả dòng sông thời gian.

Vị tồn tại kia đã áp chế tên Thần Tử này tới mức không thể thở nổi, tới mức mà y gần như tự bế và phải tự phong ấn mình.

Y lánh đời để tìm kiếm thời đại thuộc về mình, tuy nhiên cả ba lần thức tỉnh y đều bị thiên tài của thời đại đó trấn áp.

Thật sự là khổ cực tới cực điểm.

“Ngươi có nghe nói chưa, vị Tiên Thần Tử trong tộc kia đã chuẩn bị xuất thủ rồi đó.”

“Nghe nói hắn là một nhân vật cực kỳ cổ lão trong tộc, tại thời đại của hắn thì hắn đã từng sắp đạt được vị trí Đạo Tử.”

Có người biết rõ một vài thông tin về tên Đạo Tử kia.

Mặc dù tại thời kỳ của bản thân thì Tiên Thần Tử bị một thiên tài độc đoán vạn cổ trấn áp, nhưng nếu xét rộng ra thì ngoại trừ tên thiên tài kia, Tiên Thần Tử hoàn toàn thắng áp đảo đối với tất cả mọi người.

Dù sao không phải ai cũng có tư cách giao thủ với vị tồn tại kia lúc nhỏ.

Tại một nơi giống như Tiên Cảnh, có vô số Tiên Hoa Thần Dược.

Nơi này có Tiên Tuyền chảy vào liên tục, chúng liên tục nuôi dưỡng Tiên Hoa Thần Dược ở nơi này.

“Tiên Thần Tử, ngươi thử cảm giác xem Đạo Tử đương thời này với vị tồn tại khi xưa mà ngươi đối đầu xem thử ai là người có thiên phú cao hơn.”

Một âm thanh vang lên trong hư không, mang theo Đạo m to lớn.

Khi câu nói này vừa dứt thì ngay cả không khí xung quanh cũng bị dần ngưng tụ.

“Tu vi của Đạo Tử đương đại thật sự là quá kinh khủng.”

Một âm thanh khác vang lên theo, chỉ có điều âm thanh này giống như là Tiên m, khiến người khác không thể nắm lấy.

“Thiên tài Yêu Nghiệt ở thời đại này công nhận là hơi nhiều.”

“Chưa bàn tới vị Đạo Tử chưa tới hai mươi tuổi đã tấn thăng Thiên Tôn kia, ngay cả Thái Cổ Thánh Thể đã từng trấn áp Hắc Ám Náo Động tại Táng Tiên Thời Đại kia cũng đã xuất thế.”

“Theo lịch sử ghi chép thì một khi Thái Cổ Thánh Thể Đại Thành thì có sức mạnh đánh ngang tay với cả Đại Đế.”

“Thế nên vị Thái Cổ Thánh Thể kia là người có Đại Đế Chi Tư.”

“Tuy nhiên dù là như vậy, vị Thái Cổ Thánh Thể kia vẫn bị Đạo Tử đương thời của chúng ta áp chế xuống.”

“Ngươi nói xem Đạo Tử đương thời có đáng sợ hay không?”

“Về phần câu hỏi khi nãy của ngươi là vị Đạo Tử này với vị tồn tại khi xưa ai lợi hại hơn thì ta không quá chắc chắn.”

“Ta không có tư cách để trả lời câu hỏi này, hai người bọn hắn đều có tư chất độc đoán vạn cổ, nhưng mà nếu để so sánh sơ thì vị Đạo Tử đương thời này có lẽ hơi cường đại hơn một chút.”

“Dù sao ở cùng tuổi của y thì vị kia hoàn toàn không có được tu vi đó.”

“Nhưng vị tồn tại kia khi tấn thăng lên Thiên Tôn thì đã lĩnh ngộ được chín Đại Đạo Pháp Tắc, điều này đã kinh thiên động địa, là một việc rung động cổ kim lịch sử.”

“Mà Đạo Tử này của tộc ta thì theo truyền ngôn chỉ lĩnh ngộ được ba đầu Đại Đạo Pháp Tắc mà thôi, nhưng nói đi thì phải nói lại, tuổi tác của hắn quá nhỏ, có thể lĩnh ngộ và tu luyện được ba đầu Đại Đạo Pháp Tắc đã là khinh thường cổ kim rồi.”

m thanh kia lại vang lên một lần nữa.

Thật ra trong lòng hắn khá là đáng tiếc, trong mắt của hắn thì vị Đạo Tử này quả thật là còn quá trẻ, do tuổi trẻ nên y không muốn ở lâu tại Nhân Hoàng Cảnh quá lâu nên đã vội vàng tấn thăng.

Dẫn tới việc y chỉ mới lĩnh ngộ được ba đầu Đại Đạo Pháp Tắc.

Nếu như Tần Cửu Ca chịu lĩnh ngộ thêm một vài Đại Đạo Pháp Tắc

rồi mới tấn thăng thì trên đời này ai có thể địch được?

Đáng tiếc, thật là đáng tiếc!

Việc Đạo Tử đương thời chỉ lĩnh ngộ ba đầu Đại Đạo Pháp Tắc chắc chắn sẽ là một khuyết điểm nho nhỏ.

Mặc dù ở hiện tại thì nó không quá lớn nhưng đến cảnh giới như bọn hắn thì chênh lệch dù chỉ một xíu cũng sẽ như một trời một vực.

“Nhưng mà thế hệ này thật sự là ghê gớm.”

Chương 436: Ta tùy hứng, có được không?

Chương 436: Ta tùy hứng, có được không?

Người được xưng là Tiên Thần Tử sau khi trầm mặc một hồi thì liền lên tiếng, ngay cả Thái Cổ Thánh Thể cũng xuất thế sao, ghê gớm thật.

Thái Cổ Thánh Thể có thể nói là một thể chất sở hữu vô số chiến tích vang dội trong quá khứ.

Không ai là không sinh ra lòng kiêng kỵ đối với nó cả.

Đạo Tử thân là người có thể áp chế được Thái Cổ Thánh Thể thì có thể là người yếu sao?

“Vậy mà ngươi lại còn muốn truyền tin ngươi đưa ra Thiên Chiến với Tần Cửu Ca sao?”

m thanh kia lại vang lên thêm một lần nữa, tên Tiên Thần Tử này trông không giống người đần độn lắm mà?

Tại sao hắn lại khiêu chiến Thần Tử tại thời đại này?

“Ta tùy hứng, có được không?”

“Mẹ nó chứ, mấy lần ta xuất thế đều bị người khác trấn áp, ta không cam lòng, có được không?”

“Ha ha ha!”

Tuy tiếng cười vang đi cực kỳ xa nhưng bất kỳ ai có thể nghe được nó đều thấy được trong đó chất chứa một sự căm phẫn và bi thương tới cực độ.

Ai có thể nghĩ được hắn đường đường là một vị Thần Tử của Cấm Kỵ Cổ Tộc mà lại trải qua nhiều đau thương đến vậy, hết bị người này trấn áp tới bị người kia trấn áp.

Vận mệnh của hắn phải nói là quá xui xẻo, tại thời đại của mình thì gặp một tồn tại cường đại vượt xa nhận thức, có thể nói là hỗn độn khai thiên, tinh hà lượn quanh, chư thiên chấn động.

Về sau xuất thế mấy lần thì bị trấn áp hết máu lần, thảm nhất là một thế này, vừa xuất thế liền được cao nhân trong tộc thông báo đương thời Tần Tộc có một vị Đạo Tử chấn thế, không ai sánh vai được.

Ai có thể lý giải được tâm tình của hắn hiện tại?

“Ngươi muốn xuất thủ sao? Vị Đạo Tử này của chúng ta chắc chắn sau này sẽ đi tới độ cao của những tên quái vật kia, hiện tại không xuất thủ thì chắc chắn sau này sẽ hối hận đó.”

“Dù sao những nhân vật tôn quý như vậy dù đếm trong dòng sông thời gian thì cũng ít tới thương cảm, bất kỳ khi nào gặp được mà không luận đạo thì sẽ mang lòng tiếc nuối.”

“Thời không bao la, nhưng những tồn tại như thế lại có mấy người?”

…

Thiên Chiến sắp nổi.

Khi những người thuộc Tần Tộc biết được tin tức này thì không giấu nổi sự chấn động, đây chính là Thịnh Đạo Đại Chiến to lớn nhất của Tần Tộc, Luận Đạo Chi Chiến.

Trong lịch sử thì số lượng Thiên Chiến diễn ra chỉ đếm được trên đầu ngón tay, dù sao không phải ai cũng có tư cách đứng ra tổ chức Thiên Chiến, thậm chí là tham gia cũng không được.

Cũng không phải thời đại nào cũng có người mang theo Đại Đạo Chi Tư tồn tại.

Đạo Tử có địa vị chí cao vô thượng trong Tiên Cổ Tần Tộc.

Thế nên trong mấy ngày nay không khí trong Tần Tộc càng lúc càng náo nhiệt hơn.

Rất nhiều tộc nhân của Tần Tộc nguyên bản vẫn đang bế quan nay đã xuất quan chuẩn bị, bọn hắn mặc kệ tu luyện mà trực tiếp tìm cách để nhìn thấy tận mắt cuộc chiến khổng lồ này.

Dù là những đệ tử, trưởng lão sinh hoạt ở ngoại giới khi nghe được tin tức này thì cũng nhanh chóng chạy về Tổ Địa để tham gia.

Bởi vì ai cũng biết rằng chắc chắn cuộc chiến này sẽ được ghi vào sử sách của Tần Tộc.

Ngay cả những Cổ Tộc Đạo Thống cường đại phụ thuộc Tần Tộc cũng nghe được phong thanh mà nhanh chóng chuẩn bị, tìm cách chứng kiến trận chiến này.

Dù sao đây chính là trận chiến tranh đấu ngôi vị Đạo Tử của chủ tộc, có thể nói đó chính là lãnh tụ tối cao của bọn hắn sau này.

Trên một tòa Tiên Sơn.

Tiên Vân phiêu miểu, linh khí lượn quanh.

“Yêu Thần Tử, Đạo Thần Tử cùng Tiên Thần Tử đều đã bộc lộ muốn tổ chức Thiên Chiến, không biết Yêu Thần Tử có ý định gì hay không?”

Một âm thanh vang vọng khắp cả Tiên Sơn.

“Ai, ban đầu ta muốn tu dưỡng một đoạn thời gian rồi mới đi Tộc Hội để bái kiến vị Đạo Tử truyền kỳ kia, không ngờ bọn hắn lại muốn mở Thiên Chiến, nếu thế thì sao ít đi ta được.”

“Yêu Thần Tử ta mà sợ chiến đấu sao??”

“Ta muốn xem xem Đạo Tử đương thời có thật sự mạnh như trong lời đồn hay không.”

“Nếu như hắn không đủ mạnh thì sau này đừng ra ngoài, tránh mất mặt của Tần Tộc chúng ta, ta sẽ thay vị trí của hắn để trở thành Đạo Tử, khi đó hắn sẽ trở thành tùy tùng trên Đế Lộ của ta.”

m thanh này mang theo vô tận yêu lực, chấn nhiếp nhân tâm.

Tần Thiên Yêu hắn thiên tư tung hoành, khi chỉ đạt tới cảnh giới Thiên Tôn đã độc chiến mấy vị Phật Tôn của Phật Tộc, vô đình cùng cảnh, được phong Thần Tử chi vị.

Chỉ là một Đạo Tử thậm chí còn không lớn bằng số lẻ trong tuổi của

hắn mà thôi, sợ gì mà không chiến chứ?

Tần Tộc hiện tại chỉ biết tới Đạo Tử đương thời, hiện tại bọn hắn nên biết thêm Yêu Thần Tử, Tần Thiên Yêu."

…

Tại một vùng Thâm Uyên ma khí ngập trời, đây chính là Thánh Địa cho các tộc nhân Tần Tộc tu luyện Ma Công.

Ma Đạo cũng được tính là một Đạo trong Chư Thiên Vạn Đạo, Tần Tộc sẽ không phản đối việc tộc nhân theo Ma Đạo, thậm chí còn rất cổ vũ bọn hắn.

Dù sao Ma Đạo cũng được xếp là một Đạo có thứ hạng khá cao.

Bên trong Tần Tộc sở hữu không ít tồn tại Thiên Tôn có xuất thân từ Ma Đạo, thậm chí còn có cả Ma Đạo Thần Linh.

"Đồ con rùa Ma Thần Tử nhà ngươi, tu luyện Ma Công nhiều năm như thế mà không ai biết danh tiếng, nhanh chóng đi vào Tộc Địa tham gia Thiên Chiến, lấy thanh danh về cho lão tử nhà ngươi!"

Một âm thanh vang lên rõ ràng trong Thâm Uyên u ám này, từng lời nói đều dẫn động nham tương bắn tung tóe.

Vừa nghe âm thanh liền biết đây chính là một tôn Thông Thiên Cổ Ma.

"Biết rõ."

Khi âm thanh kia vừa dứt thì một âm thanh khác vô cùng lạnh lùng tiếp tục vang lên.

Hắn chính là Ma Thần Tử của Chư Đế Thời Đại, tự phong để đặt chân Đế Đạo ở thế này, hắn muốn trở thành Ma Đế trấn áp chư thiên.

Chương 437: Bao gồm cả hắn sao?

Chương 437: Bao gồm cả hắn sao?

Tiên tuyền như thác, tiên cầm thần thú ở khắp chư thiên cùng nhau

vui đùa ở đây.

“U Tiên, hiện tại nếu so sánh thì thực lực của ngươi vẫn quá yếu so với những tên Thần Tửu kia.”

“Lần Thiên Chiến này ngươi không cần tham gia”

“Đáng tiếc, thân là Thái Cổ Thánh Thể vậy mà lại không thể tham gia Thánh Chiến như thế!”

Một âm thanh mang theo thần uy vô tận vang lên.

“Phụ thân, ngươi… Ngươi nói thử xem có phải U Tiên không thể so sánh bằng hắn phải hay không?”

Nữ nhân mặc đồ hoàng đế khi nghe những lời kia thì thần sắc trở nên trầm thấp vô cùng.

Những người tham gia Thiên Chiến lần này trừ hắn ra thì không có ai là yêu nghiệt của thời đại này cả.

Nghe được lời của nữ nhi mình thì người vừa lên tiếng cũng dần dần xuất hiện trong hư không.

Mặt của hắn phủ đầy sự trầm mặc.

Trong lòng hắn cực kỳ rõ rằng, nữ nhi này của hắn trời sinh hiếu chiến vô cùng, bản thân nàng cũng có tư cách để hiếu thắng, dù sao dù thời kỳ nào thì Thái Cổ Thánh Thể cũng là một thể chất mạnh mẽ, đặt nàng ở thời đại nào thì nàng đều là Chí Tôn Yêu Nghiệt Đỉnh phong của Tần Tộc.

Thậm chí nếu ở thời đại khác thì Đạo Tử chính là dành riêng cho nàng.

Tuy nhiên ở thời đại này thì thậm chí ngay cả tư cách tranh đoạt Đạo Tử chi vị nàng cũng không có.

Bởi vì tất cả những chí tôn yêu nghiệt tham gia Thiên Chiến đều là những Chí Tôn đến từ viễn cổ.

Đương nhiên đây cũng không phải là nguyên nhân chủ yếu nhất, nguyên nhân chủ yếu nhất chính là tại cùng thế hệ còn có một thiên tài vượt lên trên tất cả.

“Đều là người của một thời đại, vì sao thực lực của hắn có thể so sánh với những Chí Tôn Yêu Nghiệt Viễn Cổ, mà ta hiện tại chỉ mới

Nhân Hoàng Cảnh!”

“Dựa theo tuổi tác thì hắn mới chỉ là đệ đệ của ta đó.”

Tần U Tiên hiện tại vẫn vô cùng buồn bực, nàng mặc dù tại Thiên Đế Thư Viện cũng được coi là một nhân vật phong vân, là Chí Tôn Yêu Nghiệt có tên trên Thiên Đế Bảng.

Dù sao ở độ tuổi này của nàng mà đã tấn thăng lên Nhân Hoàng Cảnh thì đã được coi là vô cùng thiên tài rồi.

Nhưng nếu so sánh với vị đệ đệ trong tộc kia thì nàng hoàn toàn thua hết tất cả/=,

“U Tiên, ngươi không cần tự cho bản thân quá nhiều áp lực, tương lai còn dài, chờ Thái Cổ Thánh Thể của ngươi đạt tới Đại Thành thì không có bao nhiêu người trẻ tuổi trên đời này đánh lại được ngươi.”

Tên nam tử kia bắt đầu chuyển sang giọng điệu ôn nhu, hắn giống Thiên Hoang Thần Linh, cả hai cực kỳ kiêu ngạo với hậu đại của mình.

Nữ nhi của mình sở hữu Thái Cổ Thánh Thể, trên đời này có gì kiêu ngạo hơn được à?

“Bao gồm của hắn sao?”

Cổ Hoàng Thần Linh: “…”

Trong con ngươi của Cổ Hoàng Thần Linh hiện lên vẻ bất đắc dĩ, điều này là điều hắn không dám nói, mặc dù hắn có thể nói những Chí Tôn Yêu Nghiệt kia đều nằm trong số những người mà hắn nói, tuy nhiên Đạo Tử đương thời thì lại khác.

Tại trong vòng của các Thần Linh Tiên Cổ Tần Tộc bọn hắn thì Đạo Tử Tần Cửu Ca chính là đại nhân vật, là tương lai của Tần Tộc, hắn chính là người cầm lái sau này.

“Phụ thân, ngay cả ngươi cũng không xem trọng ta sao?”

Tần U Tiên nhìn Cổ Hoàng Thần Linh hiện vẫn chưa lên tiếng thì thở dài một hơi, không ngờ ngay cả phụ thân của nàng cũng không dám nói sau này nàng có thể đánh bại được Đạo Tử.

Cổ Hoàng Thần Linh: “…”

“Được rồi, hỏi ngài cũng như không!

Hai con ngươi của Tần U Tiên trợn trắng mà nhìn Cổ Hoàng Thần Linh, người phụ thân này của mình thật là, ngay cả an ủi cũng không biết.

…

Đạo Điện

“Cửu Ca, đây là…”

Thiên Hoàng Thần Linh nhìn Tần Ấu Vi mặc váy đen dài bên cạnh Tần Cửu Ca, ánh mắt của hắn hơi lấp lóe một tý.

Không lẽ con mình có…

Nghĩ đến đây thì ánh mắt của hắn khi nhìn về phía con trai mình cũng bắt đầu không đúng.

Hắn biết bên người của con mình không thiếu các tuyệt sắc vây quanh, chỉ là không ngờ còn nhỏ như thế mà…

“Đây là muội muội mà ta nhận được.”

Tần Cửu Ca kéo Tần Ấu Vi từ bên người mình ra ngoài sau đó giải thích với phụ thân mình.

Không biết người phụ thân này của mình nghĩ cái gì trong đầu nữa.

Con của hắn là dạng người như vậy sao?

“Khục.”

Thiên Hoang Thần Linh hơi xấu hổ, hắn vội ho để che giấu đi sự lúng túng của mình, nhưng một lát sau hắn đã cười tươi sau đó nhìn về phía Tần Ấu Vi.

Vừa rồi khi hắn đến đây thì biểu lộ của tiểu nữ hài này cực kỳ lạnh lùng, nhưng sau khi biết mình là phụ thân của Tần Cửu Ca thì nàng lại chuyển từ lạnh lùng sang khẩn trương.

Nàng cố gắng trưng ra bộ mặt thân thiện nhưng lại đầy lo lắng.

Giống như là ra mặt người nhà vậy, dù sao trước khi biết mình là phụ thân của Tần Cửu Ca thì nàng hoàn toàn không khẩn trương tý nào.

Đây cũng là nguyên nhân mà Thiên Hoang Thần Linh nhìn Tần Cửu

Ca với ánh mắt kỳ quái.

Hắn chính là một vị Thần Linh, việc cảm thụ được tâm tình hay suy nghĩ của ngươi khác cũng không phải là chuyện quá khó khăn gì.

Cảm xúc tuy giống nhưng vẫn có thể phân biệt được.

Nhưng sau đó Thiên Hoang Thần Linh bỗng cảm thấy trên người của Tần Ấu Vi có gì đó không đúng.

Hai mắt Thiên Hoang Thần Linh chớp động, mặc dù hắn không thể nhìn ra được thể chất cụ thể của tiểu nữ tử bên người con trai mình là gì nhưng hắn tối thiểu cũng là một vị Thần Linh.

Hắn có thể cảm nhận được rõ ràng Hỗn Độn Chi Khí cứ thi thoảng lại lượn quanh thân thể của Tần Ấu Vi.

Đây chắc chắn không phải một thứ mà một tiểu nữ hài nên có.

Nhưng mà Thiên Hoang Thần Linh cũng không dò hỏi gì thêm, dù sao tiểu nữ tử này cũng là người của Tần Cửu Ca.

Chương 438: Chín Đại Đạo Pháp Tắc

Chương 438: Chín Đại Đạo Pháp Tắc

“Cửu Ca, Thiên Chiến sẽ được tổ chức vào ba ngày sau, đã có không ít Chí Tôn Yêu Nghiệt Viễn Cổ trong tộc rục rịch muốn động rồi.”

“Có một vài yêu nghiệt thiên phú rất đáng sợ.”

Thiên Hoang Thần Linh chớp mắt, nhìn Tần Cửu Ca rồi nói, mặc dù hắn biết rõ con trai của hắn là yêu nghiệt trong yêu nghiệt, nhưng dù sao số tuổi của y cũng quá nhỏ, đây lại là Thiên Chiến nữa.

“Cửu Ca, ngươi tiết lộ cho phụ thân một xíu đi, khi đặt chân lên Thiên Tôn Cảnh ngươi đã lĩnh ngộ bao nhiêu đầu Đại Đạo Pháp Tắc.

Hai con mắt của Thiên Hoang Thần Linh lấp lóe liên tục.

Hắn biết chắc chắn đứa con trai này của mình sẽ không chỉ lĩnh ngộ ba đầu Đại Đạo Pháp Tắc, tuy nhiên hắn lại không rõ số lượng cụ thể là bao nhiêu.

Bí mật trên người của đứa nhi tử này của mình thật sự nhiều lắm.

“Chín cái thôi!”

Tần Cửu Ca nhìn qua phụ thân của mình một cái rồi khẽ cười, thật ra đây vẫn là hắn khiêm tốn.

Chín cái sao?

Tần Cửu Ca sợ nếu như hắn nói thật thì Thiên Hoang Thần Linh sẽ chịu không nổi mất.

Dù sao nếu thông tin có người lĩnh ngộ hơn chín đạo Đại Đạo Pháp Tắc được lan truyền ra thì bất kỳ thế lực nào cũng bị dọa sợ.

Dù cho ngươi có cao cao tại thượng thế nào, thậm chí ngay cả Thần Linh của Thiên Sơn Hà cũng thế.

Khi nghe được lời của Tần Cửu Ca thì Thiên Hoang Thần Linh chấn động mãnh liệt.

Lấy tâm cảnh của một vị Thần Linh như hắn vậy mà cũng khó có thể giữ được bình tĩnh.

Hắn biết đứa con trai này của mình là một yêu nghiệt chân chính, tuy nhiên hắn không ngờ lại yêu nghiệt tới mức độ này.

Chín cái Đại Đạo Pháp Tắc.

Thiên Hoang Thần Linh hít một hơi thật sâu vào, hắn nhìn Tần Cửu Ca với ánh mắt ngưng trọng.

Thiên Chiến lần này chắc chắn là vật trong túi của con trai mình rồi.

Tổ địa của Tiên Cổ Tần Tộc mênh mông vô tận, có thể nói là một thông thiên đại thế giới.

Mấy ngày nay tộc nhân của Tần Tộc sẽ bề bộn nhiều việc, nhiều cường giả trước đây ẩn cư nay đều đã hiện thân.

Tại một nơi trong vũ trụ mênh mông, đây chính là nơi Vấn Đạo của Tiên Cổ Tần Tộc, cũng là nơi tổ chức Thiên Chiến.

“Các ngươi nói thử xem lần này vị Thần Tử nào có thể trổ hết tài năng, hay là Đạo Tử trấn áp tất cả như bình thường?”

Trong mảnh không gian mênh mông này thì một vị Thiên Tôn đang

bàn với những người xung quanh.

Đây chính là Đạo Tử chi tranh, người nào có thể một mình áp chế toàn bộ Tiên Cổ Tần Tộc chứ.

“Không biết rõ nữa, ta có chút lo lắng, thiên phú của Đạo Tử là thứ không cần bàn nữa rồi, tuy nhiên những Chí Tôn Yêu Nghiệt Viễn Cổ kia cũng không phải quả hồng mềm.”

Một vị Thiên Tôn khác đứng gần đó lên tiếng.

Đạo Tử rất mạnh, nhưng những Chí Tôn Yêu Nghiệt kia cũng hoàn toàn không kém tý nào.

Hơn nữa những Chí Tôn Yêu Nghiệt kia đã từng trải qua vô số tuế nguyệt lắng động, điều này sẽ khiến bọn hắn càng thêm đáng sợ.

Mà Đạo Tử đương đại thậm chí còn không đến hai mươi tuổi.

Chỉ là một tiểu hài tử.

“Thật sự là chờ mong.”

Lời tuy vậy nhưng không ai dám thật sự chắc chắn được kết quả cuối cùng sẽ ra sao cả.

Ai cũng có ưu nhược riêng của mình.

Ở nơi này không chỉ có các cường giả Thiên Tôn mà còn có nhiều tiền bối của Tần Tộc.

“Tuổi tác của Đạo Tử quả thật là còn quá nhỏ, nếu như tất cả đều một tuổi thì chắc chắn Đạo Tử sẽ chiến thắng.”

Một vị tiên tử tuyệt sắc mặc áo tím lên tiếng nói.

Nàng chính là người ủng hộ kiên định của Đạo Tử, có thể gọi tắt mà mê trai.

“Đúng vậy, ta cũng nghĩ là Đạo Tử sẽ thắng.”

Bên cạnh tiên tử áo tím kia là một vị nữ tử tuyệt mỹ nhưng hơi nhỏ nhắn một xíu.

Nàng vô cùng chung tình với Đạo Tử, tuy nhiên đó chỉ là tương tư đơn phương mà thôi.

Nàng muốn ở giá cả đời vì Đạo Tử.

“Ta… Ta nghĩ rằng các ngươi chỉ đơn thuần thèm muốn sắc đẹp của Đạo Tử mà thôi.”

“Cút!”

“Ta nghĩ rằng lần này chắc Đạo Tử sẽ thất bại.”

Một vị nam tử đứng cạnh đưa ra cái nhìn của mình, hắn rất ghen ghét vị Đạo Tử này.

Dù sao vị Đạo Tử kia chỉ cần nói một câu thôi thì sẽ có vô số nữ tử tuyệt sắc bò lên giường cho y thưởng thức, hơn nữa lại còn là vô cùng tự nguyên.

Không nói người khác, hai người cạnh mình chắc chắn sẽ cởi hết mà leo lên giường Đạo Tử ngay khi có cơ hội.

Khó chịu, trong lòng hắn cực kỳ khó chịu.

Người trong lòng của hắn lại đi ưa thích một nam tử khác, điều này thật sự là tra tấn người.

Dù cho nam tử kia là Đạo Tử đi chăng nữa thì đả kích vẫn rất to lớn.

Khi tất cả bọn hắn đang nói chuyện phiếm thì vô số người dần dần đi tới.

“Thiên Chiến.”

Một âm thanh to lớn vang vọng toàn bộ vũ trụ, chấn động không gian xung quanh.

Vô số Thần Thú trong không gian đang gầm thét.

Đột nhiên xung quan phiến tinh không này xuất hiện Tiên m liên tục.

Chương 439: Cùng lên đi

Chương 439: Cùng lên đi

“Tuế nguyệt thôi đưa, ta lại trở về.”

“Ai dám lên chiến một trận với Tiên Thần Tử ta?”

“Sợ gì Tiên Thần Tử ngươi? Bản tôn mà sợ ngươi à? Trước tiên lấy ngươi làm món khai vị vậy.”

Khi Tiên Thần Tử vừa dứt câu thì tại một nơi khác Ma Khí trùng thiên.

“Ma Thần Tử cùng Tiên Thần Tử, hai người này đều là những Chí Tôn bất diệt tự phong trong tộc bao nhiêu năm tháng.”

Khi hai người này vừa xuất hiện thì kinh hô vang lên khắp nơi.

Đây chính là Chí Tôn yêu nghiệt của Tiên Cổ Tần Tộc, bọn hắn chỉ là Thần Tử dưới trướng Đạo Tử mà thôi.

“Không cần, các ngươi cùng tiến lên đi.”

Bỗng một âm thang khác vang lên, lời này khiến cho vô số người hoảng sợ.

“Thời gian của ta đang gấp.”

Thanh âm nhàn nhạt vang vọng khắp tinh không.

Rất nhiều người khi nghe được hai câu nói này thì đều im lặng, chỉ hai câu thôi mà mang một uy lực lớn vô cùng.

Có thể nói là cực kỳ cuồng vọng.

Khi tất cả mọi người vẫn đang bị hai câu nói kia làm cho khiếp sợ thì trong hư không xuất hiện một nam tử với tướng mạo anh tuấn từ từ đi tới.

“Đạo Tử đương đại?”

Tiên âm tràn ngập không gian, một vị nam tử xinh đẹp tới cực hạn cũng xuất hiện tại không gian này.

Tất cả đều nhìn Đạo Tử đương đại với ánh mắt cực kỳ ngưng trọng.

Khi Tiên Thần Tử cuối cùng cũng đã lộ diện thì ở một nơi khác cũng xuất hiện một tòa cổ quan tỏa ra khí tức u ám.

“Đạo Tử thật sự là quá tự tin rồi!”

Một âm thanh lạnh lùng truyền từ trong Cổ Quan ra ngoài, xung quanh khí tức hắc ám vây quanh.

“Thời gian ta có hơi gấp nên chỉ có thể chọn cách giải quyết nhanh chóng mà thôi.”

Tần Cửu Ca nhìn sang Tiên Thần Tử cả người đầy Tiên Khí cùng với Ma Thần Tử đang ở trong Cổ Quan rồi lên tiếng.

Tên Tiên Thần Tử này vậy mà lại có cảnh giới Thiên Tôn Tam Cảnh, quả thật là không tệ.

Mà tên Ma Thần Tử này cũng có tu vi không yếu, cũng là Thiên Tôn Nhị Trọng.

Lúc này Tần Cửu Ca từ từ bước về vị trí trung ương của phiến tinh không này.

Mỗi một bước của Tần Cửu Ca thì đều sẽ sinh ra một đóa sen vàng.

Sau lưng của hắn dần xuất hiện một đầu Đại Đạo.

Đại Đạo Pháp Tắc sau lưng Tần Cửu Ca như muốn thông thiên, trấn áp toàn bộ phiến tinh không này.

“Mời các tiền bối muốn đoạt Đạo Tử Chi Vị bước ra đây.”

Không cho mọi người chờ lâu, khi Tần Cửu Ca đi tới trung tâm thì hắn quay sang nhìn tất cả rồi lên tiếng.

m thanh của Tần Cửu Ca tuy không lớn nhưng lại có thể truyền ra khắp các ngóc ngách trong tinh không.

Vô số tộc nhân của Tiên Cổ Tần Tộc đều nghe được lời nói của Đạo Tử đương đại.

Thoáng một cái có càng nhiều đệ tử của Tiên Cổ Tần Tộc nhìn Tần Cửu Ca với một ánh mắt hoàn toàn khác.

Đặc biệt là các nữ đệ tử, có một số thậm chí còn nhịn không được mà kêu thành tiếng.

Đây chính là Đạo Tử đương thời của bọn hắn, Tần Cửu Ca.

Dù cho đối mặt với vô số Chí Tôn Yêu Nghiệt Viễn Cổ vừa thức tỉnh thì hắn cũng dám phách lối đến như vậy.

Đây quả thật là tư thái của Thông Thiên Yêu Nghiệt Chí Tôn.

“Ha ha ha, Đạo Tử có khí phách to lớn thật, đúng là không khỏi

khiến người khác sinh lòng kính ngưỡng."

"Đã thế thì Tần Đạo ta cũng muốn lĩnh giáo phong thái của Đạo Tử đương thời một chút."

Một vị nam tử tiên phong đạo cốt, tay cầm phất trần từ từ bước ra từ hư không, trên mặt y hiện vẻ mỉm cười đạm mạc.

Sau lưng hắn cũng xuất hiện một đầu Thông Thiên Đại Đạo, tản ra Đạo m liên tục.

"Đạo Thần Tử, Tần Đạo!"

Có một vị cường giả nhận ra người tới ra ai nên đã kinh hô thành tiếng, đây chính là Tần Đạo, Đạo Thần Tử của Tiên Cổ Tần Tộc, lại một tên Chí Tôn Yêu Nghiệt Viễn Cổ xuất thế.

"Nếu như Đạo Tử đã mời một cách lịch sự nho nhã như thế thì ta thân là tiền bối sao có thể cự tuyệt Đạo Tử chứ!"

"Tính luôn Tần Thiên Yêu ta!"

Bỗng giữa không trung lại xuất hiện một âm thanh, âm thanh này mang theo ngàn vạn Yêu Lực, một nam tử với bộ dáng tuấn dật xuất hiện và cười ha hả nói.

Không ngờ vị Đạo Tử đương đại này lại có thể tự tin đến mức đó.

Nhưng mà có phải là hắn coi thường những Chí Tôn Yêu Nghiệt bọn hắn quá rồi không? Ngay cả bọn hắn mà cũng không thèm để vào mắt sao?

"Yêu Thần Tử Tần Thiên Yêu, hắn chính là vị Thiên Tôn năm đó một mình trấn áp mấy vị Thiên Tôn ngoại tộc."

Khi vị nam tử có tướng mạo yêu dị kia xuất hiện thì thông tin của hắn cũng được lan truyền khắp nơi, có cường giả Tần Tộc nói với ánh mắt kiêng kỵ.

Sự tích của tên Yêu Thần Tử này vẫn được ghi lên sử sách của Tần Tộc.

Tiên Cổ Tần Tộc đã ghi chép lại rất nhiều Yêu Nghiệt Chí Tôn đã từng xuất hiện tại Tần Tộc, đương nhiên người được ghi chép ít nhất cũng có địa vị là Thần Tử.

Mà thế hệ này người được vinh dự ghi chép cũng không nhiều, đứng

đầu trong số đó là Tần Cửu Ca.

“Còn vị nào không?”

Chương 440: Tử khí tung hoành ba vạn dặm

Chương 440: Tử khí tung hoành ba vạn dặm

Tần Cửu Ca đảo mắt sang hư không rồi tiếp tục lên tiếng.

Hắn biết rõ có không ít các Chí Tôn Yêu Nghiệt Viễn Cổ vừa xuất thế, nhưng hiện tại dám đứng trước mặt hắn để yêu cầu Thiên Chiến cũng chỉ có vài người mà thôi.

“Đạo Tử, cảnh giới của chúng ta đều là Thiên Tôn Cảnh, nhưng mà tiểu cảnh giới của ta lại hơi cao một chút, thế nên ta sẽ tự áp chế tu vi để đánh nhau.”

Tiên Thần Tử nhìn về phía Tần Cửu Ca rồi mỉm cười nói, sự kiêu ngạo trong lòng hắn không cho phép hắn lấy toàn lực ra để đánh với Tần Cửu Ca.

“Không cần, các vị chỉ cần sử dụng cảnh giới nguyên bản của mình là được rồi.”

Tần Cửu Ca tiếp tục đảo mắt một vòng rồi nói thêm.

Mà khi câu nói này của Tần Cửu Ca vừa dứt thì tất cả những Chí Tôn Yêu Nghiệt có mặt tại hiện trường đều híp mắt lại.

Vị Đạo Tử này trông có vẻ rất ngông cuồng.

“Không cần nói nhảm thêm điều gì nữa, nếu như Đạo Tử đương đại đã dám tự tin như thế thì chúng ta sợ gì chứ?”

Đạo Thần Tử lúc này cũng không còn giữ vẻ mỉm cười nữa mà quay sang nói với mọi người.

Không biết rõ thực lực của vị Đạo Tử này ra sao?

“Nếu như mọi người đã không muốn làm chim đầu đàn thì để tại hạ tới trước cho.”

Khi Đạo Thần Tử vừa dứt lời thì trong tinh không vang lên vô số Đạo m.

Tử khí đầy trời bắt đầu đánh về phía Tần Cửu Ca.

“Đây chính là Ngụy Thần Tháp mà Đạo Thần Tử tu luyện, Tử Khí tung hoành ba vạn dặm.”

Có người thấy Đạo Tử Thần sử dụng Đạo Pháp thì nhanh chóng lên tiếng giải thích.

Đây chính là Đế Pháp trong truyền thuyết, nhưng trong tất cả Thiên Tôn trong tộc đều biết Tiên Cổ Tần Tộc có sở hữu một môn Đạo Pháp diễn sinh từ Đế Pháp chính là Ngụy Thần Tháp.

Đây chính là Tử Khí tung hoành ba vạn dặm.

“Chuyện này là không thể xảy ra được, sao Tử Khí tung hoành ba vạn dặm lại không thể ảnh hưởng tới Đạo Tử một chút nào?”

Tuy đòn công phạt vừa rồi của Đạo Thần Tử cực kỳ mãnh liệt nhưng vị Đạo Tử này vẫn đứng yên trên không trung.

Thậm chí hắn còn chả phải cần di chuyển một tý nào.

“Nhìn, đó là cái gì thế?”

Có người trong tinh không khi nhìn thấy sau lưng Tần Cửu Ca đang dần ngưng tụ một thân ảnh to lớn thì vội la to.

Thân ảnh to lớn sau lưng Đạo Tử như muốn đè sập toàn bộ không gian nơi này vậy.

“Dị Tượng Tiên Vương Lâm Cửu Thiên.”

“Đây chính là Dị Tượng Tiên Vương Lâm Cửu Thiên sao?”

“Từ khi nào mà Đạo Tử lại tu luyện được Dị Tượng bá đạo như Tiên Vương Lâm Cửu Thiên Thế? Thật sự là làm cho người khác xấu hổ.”

Vô số người trong tinh không khi thấy một màn này thì đều bị dọa cho phát sợ.

“Bí mật trên thân vị Đạo Tử này quả thật là hơi nhiều một chú.”

Đứng phía xa có hai bóng người to lớn đang thảo luận.

Oanh, Tử Khí tung hoành ba vạn dặm của Đạo Thần Tử bị phá giải một cách dễ dàng bằng hư ảnh Tiên Vương sau lưng Tần Cửu Ca.

Khi tay của Đạo Tử chuyển động thì hư ảnh Tiên Vương sau lưng của hắn cũng chuyển động theo, chỉ một đòn đã đánh bay Đạo Thần Tử ra xa.

“Làm sao có thể thế được!”

“Phốc!”

Đạo Thần Tử cảm thụ một kích này với vẻ mặt khó tin.

“Được rồi, xem ra Đạo Tử đương thời cũng không phải quả hồng mềm gì, tại hạ tới đây.”

Khi thấy Đạo Thần Tử bị đánh bại chỉ với một chiêu thì tất cả Thần Tử ở đây đều nhìn nhau với vẻ trầm mặc.

Bọn hắn biết rõ vị Đạo Tử này có thực lực vô cùng cường hãn, tuy nhiên không ngờ Đạo Thần Tử uy danh hiển hách thậm chí lại còn không đỡ nổi một đòn của hắn.

Trong mắt Tiên Thần Tử hiện tại toát ra chiến ý cực kỳ nồng nặc, ba lần xuất thế hắn đều bị trấn áp hết ba lần, tuy nhiên điều đó cũng không đại biểu Đạo Tâm hắn đã bị mất.

Vừa rồi vị Đạo Thần Tử tuy không phải là quá nổi danh, nhưng y là một vị Chí Tôn Yêu Nghiệt Viễn Cổ hàng thật giá thật, tuy uy danh không hiện nhưng là một trong số những người đứng đầu.

Tuy nhiên lại bị Tần Cửu Ca trấn áp trong một đòn.

Tiên Thần Tử thấy tới đây liền biết thực lực của vị Đạo Tử này cao hơn bọn hắn nghĩ rất nhiều.

“Tần Lâm Tiên của Tần Tộc muốn khiêu chiến với Đạo Tử đương đại.”

Tiên Thần Tử nhìn Tần Cửu Ca đứng ở kia với ánh mắt bình tĩnh, khi hắn nói xong câu đó thì tinh không xung quanh chấn động, Tiên Đạo Chi Khí lập tức bộc phát, sau lưng của hắn cũng xuất hiện một hư tướng to lớn.

Đó chính là một mảnh hải dương rộng lớn màu vàng, trong đó xuất hiện vô số đóa hoa sen.

“Đây chính là Dị Tượng Khổ Hải Chủng Kim Liên.”

“Đúng là Khổ Hải Chủng Kim Liên rồi.”

“Tiên Thần Tử không hổ là Chí Tôn Yêu Nghiệt tại thời đại Tiên Cổ, việc hắn có Đại Đạo dị tượng là chuyện bình thường.”

Khi mảnh hải dương vàng óng này được trưng ra thì vô số tiểu bối của Tần Tộc nói một cách chấn kinh.

Trong số bọn hắn thì đa số chỉ nghe được tên của vị này mà thôi chứ không biết quá rõ cụ thể người này.

Thông tin về vị Tiên Thần Tử mà được mọi người ghi nhớ sâu nhất chính là hắn xuất thế ba lần thì đều bị trấn áp ba lần.

“Vạn Tiên Lăng Không, Đại Đạo Để Ta.”

Tiên Thần Tử nhìn Tần Cửu Ca rồi lên tiếng một cách lạnh nhạt, sau đó Dị Tượng Khổ Hải Chủng Kim Liên nhanh chóng bao phủ toàn bộ.

Những đóa hoa sen trong mảnh hải dương vàng óng kia tỏa ra khí tức hoang vu cực hạn.

Chúng nhanh chóng đụng vào hư ảnh Tiên Vương Lâm Cửu Thiên của Tần Cửu Ca, nhưng mà vị Tiên Thần Tử này vừa nhìn liền biết là mạnh hơn Đạo Thần Tử nhiều.

Khi dị tượng của hai bên va chạm nhau thì ba tiếng phốc vang lên

“Phốc, phốc, phốc!”

Chương 441: Một người không đủ

Chương 441: Một người không đủ

Ánh mắt của Tiên Thần Tử trợn to ra, khi cả hai dị tượng chạm vào nhau thì hắn cảm giác bản thân hắn mới là Thiên Tôn Nhất Trọng, còn tên Đạo Tử kia chính là Thiên Tôn Tam Trọng.

Tuy nhiên Tiên Thần Tử không hổ là Chí Tôn Thần Tử từ thời đại Tiên Cổ, mặc dù hắn đang ở thế yếu nhưng vẫn có thể chóng đỡ được hư ảnh của Tiên Vương.

Trong vũ trụ mênh mông, cả hai dị tượng chạm nhau gây ra một ba động cực kỳ lớn.

“Đại Đạo Phong Tiên.”

Tiên Thần Tử khi cảm nhận được Dị Tượng của mình chắc chắn không phải là đối thủ của Dị Tượng Tiên Vương Lâm Cửu Thiên thì nhanh chóng tế ra Đại Đạo Pháp Tắc mà bản thân lĩnh ngộ, đó chính là ba đầu Thông Thiên Đại Đạo.

Tiên Phạt Đại Đạo, Phong Thần Đại Đạo, Phá Toái Đại Đạo.

Tiên Thần Tử một mình sở hữu ba đầu Đại Đạo Pháp Tắc.

Đây quả thật là Tiên Vực Chí Tôn, ai cũng không ngờ người như Tiên Thần Tử lại bị trấn áp hết lần này tới lần khác, không biết những đối thủ của y là người cường đại tới mức nào nữa.

“Không tốt, không có khả năng!”

Đột nhiên Tiên Thần Tử như cảm nhận được gì đó, ánh mắt của hắn hiện rõ vẻ không tin.

Hắn lại cảm giác ba đầu Đại Đạo Pháp Tắc hắn tu luyện bao nhiêu năm đang thần phục vị Đạo Tử trước mắt này.

“Đại Đạo Pháp Tắc trên người hắn chắc chắn không chỉ ba cái.”

Tiên Thần Tử kinh hãi cực độ, vị Đạo Tử đương thời này chắc chắn không phải chỉ lĩnh ngộ ba đầu Đại Đạo Pháp Tắc như truyền ngôn đã miêu tả.

“Ta tới cho, một người không đủ!”

Trong vũ trụ mênh mông kia vang lên một âm thanh nhàn nhạt.

Tuy không lớn nhưng nó đủ uy chấn toàn bộ vũ trụ mênh mông.

Khi âm thanh kia vừa vang lên thì vài đầu Đại Đạo Pháp Tắc lập tức xuất hiện.

“Ha ha, xem ra Đạo Tử đương đại cực kỳ tự tin về thực lực của mình đó.”

“Ta Tần Quân Phàm biết chắc bản thân không phải là đối thủ của Đạo Tử, nhưng ta cũng muốn các tiểu bối của Tần Tộc biết tới sự tồn tại cua Tôn Thần Tử ta.”

m thanh kia tiếp tục vang lên, một đầu Thông Thiên Đại Đạo tiếp tục xuất hiện.

“Tôn Thần Tử của Chư Đế Thời Đại.”

“Không ngờ ngay cả Tôn Thần Tử cũng tới đây.”

“Tôn Thần Tử chính là vị Thần Tử có uy danh hiển hách tại Chư Đế Thời Đại đó!”

Thoáng một cái tất cả mọi người ở đây đều trở nên rung động tới cực điểm, Chư Đế Thời Đại chính là thời đại gần với hiện tại nhất, thế nên thanh danh của các Thần Tử thời đại đó thường thịnh hơn những người khác.

“Quân Phàm cũng đi tham gia náo nhiệt đi!”

Tại sâu trong hư không, một vị Tiên Ảnh to lớn bao trùm không gian lên tiếng, hắn chính là phụ thân của Tần Quân Phàm, Hạo Thiên Thần Linh của Tần Tộc.

Lần Thiên Chiến này đã kinh động vô số Thần Linh trong tộc, ở xung quanh phiến tinh không kia đang có rất nhiều Thần Linh của Tần Tộc đang vây xem.

“Thực lực của Quân Phàm rất mạnh, nhưng chỉ sợ không phải là đối thủ của Đạo Tử, đáng tiếc.”

Một đạo Tiên Ảnh khác nhìn về phía cuộc chiến dưới kia rồi lên tiếng, Tần Cửu Ca quả thật là áp chế tất cả Thiên Tài Yêu Nghiệt cùng thế hệ một cách gắt gao.

Treo đánh Chí Tôn Thần Tử cùng thế hệ.

Hiện nay chỉ có các Chí Tôn Thần Tử của các thời đại trước mới có tư cách giao thủ với hắn.

Ngay cả nữ nhi người mang Đế Huyết của mình nếu so với hắn cùng ảm đạm vô quang.

“Ngươi nói thử xem nếu tất cả những tên Thần Tử này tập hợp lại và đối phó với Tần Cửu Ca thì bọn hắn có thể là đối thủ của hắn được không?”

Một Tiên Ảnh trầm mặc một xíu rồi lên tiếng.

Tôn Thần Tử là con hắn, trời sinh phi phàm, vừa sinh ra đã chú định

là Chí Tôn, tuy nhiên xui vì thời đại này lại còn có người còn yêu nghiệt hơn.

“Không biết rõ, Tiên Thần Tử, Ma Thần Tử, Tôn Thần Tử, Yêu Thần Tử, Đạo Thần Tử, năm vị Chí Tôn Yêu Nghiệt Viễn Cổ này đều có Thần Linh Chi Tư, chỉ cần bọn hắn an ổn tu luyện thì sẽ có thể thành Thần.”

“Tất cả bọn hắn đoàn kết lại thì không giống như một cộng một bằng hai đâu.”

“Vậy chúng ta rửa mắt mà đợi.”

Một đạo Tiên Ảnh nhìn sang nơi khác rồi lên tiếng.

Giữa tinh không.

Mặc dù Ngụy Thần Tháp của Đạo Thần Tử bị Tiên Vương Lâm Cửu Thiên đánh bay nhưng hắn hiện tại vẫn đứng ngạo nghễ tại không trung.

“Đạo Thần Tử, chúng ta đoàn kết lại để chiến đấu với Đạo Tử đương thời, ngươi thấy sao?”

Tiên Thần Tử lên tiếng, nhờ dị tượng phía sau mà lời nói của hắn càng trở nên thần dị hơn, ánh mắt của hắn cũng dần dần ngưng trọng.

Tên Đạo Tử này đã thể hiện ra được thực lực có thể trấn áp hắn rồi, số lượng Đại Đạo Pháp Tắc mà tên Đạo Tử này tu luyện chắc chắn có thể khiến cho người khác cảm thấy ngoài ý muốn.

Kết hợp với những lời đồn từ ngoại giới thì Tiên Thần Tử cả gan đoán số lượng Đại Đạo Pháp Tắc mà Đạo Tử tu luyện không dưới năm đầu.

Thậm chí là vượt qua khỏi năm cái.

Hắn hiểu thực lực của vị Đạo Tử này hơn bất kỳ Thần Tử nào khác ở đây.

Bởi vì hắn đã từng gặp được phong thái của tồn tại kia khi còn bé, càng nhìn hắn càng thấy thân ảnh của cả hai người càng lúc càng giống nhau.

Thậm chí Đạo Tử hiện tại còn kinh khủng hơn tồn tại khi xưa.

Tiên Thần Tử hít sâu một cái rồi nhìn sang Đạo Tử đang đứng ở không trung,

Không ngờ một thế này lại là một thế thảm nhất của bản thân.

Trước kia khi xuất thế thì ít nhất hắn cũng quét ngang vô số đối thủ, sống ung dung một thời gian rồi mới bị trấn áp.

Hiện tại thì hắn mới xuất thế, chỉ vừa mới xuất thế mà thôi.

Lập tức gặp được Cấm Kỵ Chí Tôn đương đại.

Không sai, hiện tại trong lòng của Tiên Thần Tử thì Tần Cửu Ca đã sánh được với vị tồn tại kia rồi.

Thậm chí là…

Chương 442: Cảm thấy bất lực

Chương 442: Cảm thấy bất lực

Tiên Thần Tử không dám suy nghĩ thêm gì nữa.

Từ sâu trong linh hồn hắn cảm nhận được uy áp mà Tần Cửu Ca sơ ý thả ra xung quanh, giống như hắn đang đứng trước vị tồn tại kia vậy.

“Được rồi, ta muốn xem thử xem Đạo Tử mạnh hơn ta bao nhiêu.”

Đạo Thần Tử khi này đã ổn định được tâm thần của mình, đòn Tiên Vương Lâm Cửu Thiên khi nãy quả thật là vô cùng khó chịu.

Hiện tại đã có ba tôn Thần Ảnh uy áp tinh không, đằng sau mỗi vị đều có Đại Đạo Pháp Tắc.

“Tam Thần chiến Đạo!”

“Hiện tại coi như Đạo Tử có bại thì chắc chắc vị trí Đạo Tử sẽ thuộc về Tần Cửu Ca.”

“Dù sao hắn vừa mới dễ dàng trấn áp hai vị Thần Tử Chí Tôn Viễn Cổ.”

“Đạo Tử thật sự là đại khủng bố!”

Bây giờ xung quanh tinh không này có rất nhiều Yêu Nghiệt cùng thế

hệ với Tần Cửu Ca đang quan sát trận chiến Chí Tôn này.

“Thật cường đại.”

Hoang Cổ Thánh Thể Tần U Tiên nhìn chằm chằm vào cảnh tượng Tần Cửu Ca trấn áp Viễn Cổ Chí Tôn Yêu Nghiệt trong tộc, trong lòng có một cỗ cảm giác vô lực.

Từ khi Tần Cửu Ca ra đời tới nay, luôn luôn áp chế nàng khắp nơi, mỗi khi nàng đột phá cảnh giới, luôn cảm thấy mình có thể áp chế được đệ đệ này, nhưng hiện thực luôn tát cho nàng một bạt tai.

“Nghe phụ thân nói, sắp tới hắn cũng phải đi Thiên Đế Thư Viện với ta.”

Vẻ mặt của Tần U Tiên hiện lên vẻ khó hiểu, nghĩ tới điều này không hiểu sao tâm trạng lại tốt lên.

Cảm giác mình bị hắn trấn áp có chút khó chịu, nhưng nếu để cho tất cả mọi người trong Thiên Đế Thư Viện đều cảm nhận được, vậy thì cũng không tồi.

.....

Tinh Không Hão Hạn, vẻ mặt của mấy vị Viễn Cổ Chí Tôn Thần Tử xung quanh Tần Cửu Ca đều nặng nề nhìn hắn.

Hiện tại trong lòng bọn họ cảm nhận được một cảm giác vô lực.

Bọn họ hoảng sợ nhìn tóc mình, vừa rồi bọn họ còn chỉ là tóc đen thuần túy, vậy mà bây giờ lại có tóc màu trắng, điều này là không thể đối với bọn họ.

Dù sao sinh mệnh lực của bọn họ vẫn vô cùng dồi dào.

Vẫn chưa đến mức tóc đen biến thành tóc trắng.

Bởi vì đó là dấu hiệu của việc sinh mệnh lực đang mất đi của họ.

Hiện tượng này tuyệt đối không thể nào xảy ra với bọn họ.

Nhưng hiện tại bọn họ cảm nhận được sinh mệnh lực của mình đang dần mất đi, mặc dù là cực kỳ chậm, nhưng đây quả thật là sự thật.

“Đây là Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc.”

Tiên Thần Tử túm một sợi tóc bạc trên đầu mình, vẻ mặt vô cùng

khiếp sợ, vị Đạo Tử này của bọn họ vậy mà lại còn nắm trong tay Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc.

Phải biết rằng Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc xếp ở vị trí cao nhất trong tất cả các Đại Đạo Pháp Tắc.

Bây giờ xem ra, vị Đạo Tử hiện tại trong tộc này lĩnh ngộ Đại Đạo Pháp Tắc lại còn là là Đại Đạo Pháp Tắc cường đại nhất.

“Yêu Thần Tử, Ma Thần Tử hiện tại không ra tay thì còn đợi tới khi nào?”

Tiên Thần Tử cảm nhận được sinh mệnh lực trên người mình bị trôi đi, lớn tiếng quát Yêu Thần Tử và Ma Thần Tử còn chưa động đậy.

Hiện tại cảnh tượng này chỉ có ba người bọn họ đánh không lại vị Đạo Tử hiện giờ ở trong tộc này.

Bọn họ thân là Viễn Cổ Chí Tôn Thần Tử nếu cùng tiến lên mà còn không thắng được Đạo Tử đương nhiệm, quả thật có chút mất mặt.

“Được.”

Yêu Thần Tử và Ma Thần Tử liếc nhau một cái, thoáng có chút ngưng trọng đáp lại một tiếng.

Vị Đạo Tử trong tộc bọn họ trên người tuyệt đối không phải Thiên Tôn có nhiều nhất ba Đại Đạo Pháp Tắc được đồn đãi ở trong tộc.

Vừa rồi, bọn họ cũng cảm nhận được trên người Đạo Tử này tản ra Đại Đạo Pháp Tắc bất đồng khí tức.

Nhưng màn tiếp theo này sẽ khiến cho bọn họ cả đời khó quên.

“Không thể nào, đây là…. Đại Đạo Pháp Tắc Trường Sinh.”

“Đó là Không Gian Đại Đạo Pháp Tắc.”

“Chí Dương Đại Đạo Pháp Tắc… ”

“m Dương Đại Đạo Pháp Tắc…”

…

Đột nhiên, ở nơi tinh không này, xuất hiện chín Đại Đạo Pháp Tắc màu sắc không giống nhau bắc ngang ở trong tinh không.

Chiếu sáng phiến tinh không này đến mức chói mắt hết cả mắt.

Thoáng cái này, không chỉ vẻ mặt của năm đại Viễn Cổ Thần Tử trong tinh không ngây dại.

Ngay cả Tần Tộc Thần Linh nằm ở sâu trong hư không tinh không cũng phải trừng mắt nhìn một màn khó tin này.

“Thật sự là chín Đại Đạo Pháp Tắc.”

Nằm ở một nơi hư không tối tăm, Thiên Hoang Thần Linh hít sâu một hơi, tuy rằng nhi tử của mình đã nói cho mình biết hắn có chín Đại Đạo Pháp Tắc, nhưng bây giờ hắn được tận mắt chứng kiến chấn động như vậy cũng không thể nói đơn giản được.

“Vị trí Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc rất ổn định, hoàn toàn không có một tia ngoài ý muốn nào.”

Vẻ mặt của Thiên Hoang Thần Linh dần dần hồi phục lại, không ngoài ý muốn, tin tức Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc Tần Cửu Ca lĩnh ngộ chín Đại Đạo Pháp Tắc ở Thiên Tôn Chi Cảnh chấn động toàn tộc.

Chương 443: Ra tay vô cùng tàn bạo

Chương 443: Ra tay vô cùng tàn bạo

“U Tiên cả đời này cũng không thể vượt qua hắn.”

Cổ Hoàng Thần Linh nhìn thấy một màn này, trong lòng thở dài một hơi, hắn biết nữ nhi của mình muốn vượt qua vị Đạo Tử này là chuyện không có khả năng.

Lần này, Tiên Vực đều phải chấn động vì Đạo Tử Tần Cửu Ca.

Bởi vì Tiên Vực lại có một tôn Chí Tôn Yêu Nghiệt có thể trở thành người đi trước của Độc Đoạn Vạn Cổ.

Thiếu Niên Đại Đế đã không thể biểu hiện ra Yêu Nghiệt của Tần Cửu Ca lúc này.

“Người đi trước của lịch sử, người đi trước của Độc Đoán Vạn Cổ, đây là Chí Cường Giả của tương lai.”

Lúc này Tiên Thần Tử run rẩy nhìn chín Đại Đạo Pháp Tắc bắc ngang qua tinh không.

“Thời Gian, Không Gian, Trường Sinh, Sinh Mệnh…”

“Chín Đại Đạo Pháp Tắc, mẹ nó ta sao lại xui xẻo như vậy.”

Trong lòng Tiên Thần Tử cực kỳ khó chịu, đây là tình huống gì.

Hắn vừa mới xuất thế đã bị sinh linh như vậy trấn áp.

Ai thảm bằng hắn chứ?

Vừa rồi hắn đã cảm thấy vị Đạo Tử đương nhiệm này không khác gì vị kia cho lắm, nhưng hiện tại lại cảm thấy Đạo Tử còn kinh khủng hơn vị kia một chút.

Phải biết rằng vị này tuổi còn nhỏ như vậy, nhưng thành tựu đạt được đã vượt qua thời đại của hắn đã nhìn thấy Chí Cường Giả kia.

“Không ổn.”

Đột nhiên, trong lòng Tiên Thần Tử xuất hiện một tia khẩn trương, chín Đại Đạo Pháp Tắc của Đạo Tử ở xa xa đang vây quanh Tiên Vương Cự Ảnh.

“Thời Gian.”

Tần Cửu Ca nhìn bọn Tiên Thần Tử lạnh nhạt nói, đối với loại Viễn Cổ Chí Tôn Thần Tử dám khiêu chiến với địa vị của mình trong tộc này, Tần Cửu Ca không hề có ý định hạ thủ lưu tình.

Khi Tần Cửu Ca nói ra hai chữ thời gian, trong tinh không có một cỗ khí tức khủng bố vây quanh năm vị Viễn Cổ Chí Tôn Thần Tử bọn họ.

Mấy Viễn Cổ Chí Tôn Thần Tử hoảng sợ nhìn nhau, bọn họ cảm thấy giờ khắc này có một cỗ hơi thở chết chóc.

“Không Gian.”

Tần Cửu Ca nhìn bọn họ lần thứ hai rồi nhàn nhạt lên tiếng.

Lúc này, những Viễn Cổ Chí Tôn Thần Tử này từng người từng người một bị ngăn cách, vốn nhìn có vẻ là khoảng cách rất gần, hiện tại lại giống như cách một khoảng thời gian không gian vô tận vậy.

“Đáng sợ.”

Tiên Thần Tử cảm thấy trước kia khi tranh phong với vị kia không có một màn trước mắt này làm cho người ta kinh hãi này.

“Chí Dương.”

.....

“Sinh mệnh.”

.....

“Trường Sinh.”

.....

Trong tinh không, năm vị Chí Tôn Thần Tử bị dày vò giống như đang ở địa ngục.

Chí Dương Đại Đạo Pháp Tắc làm cho bọn họ có cảm giác mình đang ở sâu trong ánh mặt trời nóng rực, Sinh Mệnh Pháp Tắc rút đi sinh mệnh lực làm cho bọn họ cảm thấy sợ hãi khó hiểu.

Chín Đại Đạo Pháp Tắc của vị Tần Tộc Đạo Tử, mỗi một đạo đều làm cho bọn họ cảm giác tựa như không thể địch lại.

“Được rồi, kết thúc rồi.”

Tần Cửu Ca nhìn năm vị Viễn Cổ Chí Tôn Thần Tử đã bị mình đánh có chút nghiêm trọng, nhàn nhạt nói.

Tinh không lúc này, không có ai không cảm thấy khiếp sợ với cảnh tượng tàn bạo.

Nhìn cảnh tượng này, rất nhiều người trên người đều có một cảm giác lạnh như băng cảnh tượng, vị Đạo Tử trong tộc mình bình thường trông có vẻ ôn nhuận nho nhã, nhưng thật không ngờ chỉ cần ra tay thì chính là tàn bạo như vậy.

.....

Trận Thiên Chiến này nhất định phải ghi chép trong lịch sử của Tiên Cổ Tần Tộc.

Đương nhiên so với một tin tức khác, sự trải qua và kết quả của trận Thiên Chiến này có vẻ không quan trọng như vậy.

Đạo Tử đương nhiệm của Tiên Cổ Tần Tộc thân mang chín Đại Đạo Pháp Tắc ở cảnh giới Thiên Tôn, chấn động cổ kim.

Không ai biết tương lai của vị Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc này còn cường đại cỡ nào.

Tiên Cổ Tần Tộc vì chuyện Tần Cửu Ca hiện ra chín Đại Đạo Pháp Tắc mà đặc biệt mở một cuộc họp trong tộc.

Nhưng ngoại trừ những Thần Linh Cao Tầng Tần Tộc ra, không ai biết lần họp trong tộc này rốt cuộc là nói cái gì.

Nhưng những Thần Linh Tần Tộc kia lại nhìn thấy Tần Cửu Ca, trong

mắt tràn đầy sự nhiệt tình.

Nhiệt tình hơn bao giờ hết.

Thiếu Niên Thiên Tôn hơn nữa lại còn lĩnh ngộ chín Đại Đạo Pháp Tắc, nếu trước kia còn không dám nói như vậy, nhưng hiện tại hoàn toàn có thể nói được như vậy.

Đạo Tử Tần Cửu Ca chính là thời thơ ấu của Chí Cường Giả.

Tiên Cổ Tần Tộc rất có thể sẽ vì vị Đạo Tử Yêu Nghiệt chưa từng xuất hiện này mà tiến thêm một bước.

Mặc dù Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ là Cấm Kỵ Cổ Tộc Đỉnh Phong ở Thái Cổ Tiên Vực, nhưng cũng không có nghĩa là trong Tiên Vực không có Cấm Kỵ Cổ Tộc có thể địch lại.

Hơn nữa đây là ở trong phiến tinh vực Thái Cổ Tiên Vực này, Những Tinh Vực Cổ Xưa khác cũng có Đỉnh Phong Cấm Kỵ Cổ Tộc như vậy.

Trên Tinh Không Đế Lộ cũng tồn tại không ít Cấm Kỵ Tồn Tại.

Tiên Cổ Tần Tộc chưa từng xuất hiện Chí Cường Giả, nhưng hiện tại đã có rồi.

Nếu Đỉnh Phong Cấm Kỵ Cổ Tộc giống như bọn họ muốn tiến thêm một bước, nhất định phải có Chí Cường Giả mầm non như Tần Cửu Ca.

Chương 444: Tộc muốn ngươi lưu lại huyết mạch

Chương 444: Tộc muốn ngươi lưu lại huyết mạch

Trên tiên vân, một nơi trong Đạo Đài.

“Cửu Ca, trong Thiên Đế Thư Viện có một Thần Linh có quan hệ sâu xa với Tần Tộc ta, khi đi đến bên đó, nếu có phiền toái gì có thể trực tiếp tìm nàng là được.”

Trong mắt Thiên Hoang Thần Linh mang theo vẻ thân thiện nói với Tần Cửu Ca, nhi tử này của mình đã triệt để chinh phục Thần Linh trong Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ.

Không chỉ là Thiếu Niên Thiên Tôn, còn lĩnh ngộ chín Đại Đạo Pháp Tắc, đây đã là ma sát các đời Yêu Nghiệt Chí Tôn Thần Tử của Tiên Cổ Tần Tộc trên mặt đất rồi.

Đừng nói đồng đại vô địch gì cả, trong tộc đã tin tưởng Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc Tần Cửu Ca càn quét các thê hệ, bất khả chiến bại.

“Chuyện Thiên Đế Thư Viện, trên đường đi tới U Tiên sẽ giải thích tình hình cho ngươi.”

Thiên Hoang Thần Linh thoáng có chút sủng nịch nhìn Tần Cửu Ca nói.

Đứa con trai này của hắn khiến hắn vô cùng kiêu ngạo, bây giờ Cửu Ca đã là Yêu Nghiệt Chí Tôn khai sáng lịch sử Tần Tộc.

Ngay cả tộc trưởng đời thứ nhất sáng lập Tiên Cổ Tần Tộc cùng tuổi cũng không có con trai Yêu Nghiệt này của mình.

“Ừm.”

Tần Cửu Ca nhìn phụ thân mình, bình tĩnh gật gật đầu, hắn đã hiểu rõ Đạo Châu Thiên Đế Thư Viện hơn rất nhiều trong khoảng thời gian này.

Nơi đó có thể xem như là nơi thiên đường Yêu Nghiệt Chí Tôn hội tụ.

Hơn nữa, Tần Cửu Ca còn chưa quên nhiệm vụ chủ tuyến hệ thống của mình, trở thành Thần Tử của Thiên Đế Thần Điện.

Thiên Đế Thần Viện cụ thể ở nơi nào, Tần Cửu Ca mơ hồt, hoàn toàn không biết thông tin chi tiết.

Mà Thiên Đế Thư Viện và Thiên Đế Thần Điện chắc chắn là có liên hệ không nhỏ.

Nói không chừng Tần Cửu Ca đến Thiên Đế Thư Viện có thể hiểu được một số chuyện liên quan đến Thiên Đế Thần Điện.

“Còn có, khụ, ý trong tộc muốn ngươi sớm lưu lại huyết mạch trong tộc.”

Thiên Hoang Thần Linh thoáng có chút xấu hổ nhìn Tần Cửu Ca nói.

Đây không phải là ý của một mình hắn, mà là ý của tất cả Thần Linh Tần Tộc.

Dù sao thiên phú yêu nghiệt như vậy của Tần Cửu Ca không lưu lại huyết mạch, những Đại Đế Tồn Tại trấn áp tộc vận trong tộc đều ngứa ngáy.

“Ý của tộc là cho ngươi kết hợp với Hoang Cổ thánh thể, như vậy rất có thể sẽ sinh ra Chí Tôn, tuy rằng thiên phú của hài tử ngươi hẳn là không sánh bằng ngươi, nhưng chắc chắn là có thể trấn áp Thần Tử thế gian.”

Thiên Hoang Thần Linh thở ra một hơi thật sâu, nhìn Tần Cửu Ca hòa nhã nói.

Việc này cũng đã được phụ thân của Tần U Tiên là Hoang Cổ Thánh Thể Tần Hoàng Thần Linh đồng ý, dù sao nếu hai Chí Tôn Cực Kỳ Yêu Nghiệt này không có huyết mạch lưu lại cũng là một loại tổn thất rất lớn với Tần Tộc.

Hơn nữa, đây cũng là sự bảo hộ tốt nhất cho huyết mạch cấm kỵ của Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ.

Hoang Cổ Thánh Thể Tần U Tiên và Đạo Tử Tần Cửu Ca đều là Yêu Nghiệt Chí Tôn có huyết mạch Cấm Kỵ Tần Tộc.

Sự kết hợp giữa bọn họ nhất định là kết quả có thể tối đa hóa huyết mạch Cấm Kỵ của Tần tộc.

“Phụ thân, tương lai việc này có rất nhiều thời gian, hài nhi còn trẻ, không vội loại chuyện này.”

Tần Cửu Ca có chút bất đắc dĩ nhìn phụ thân mình nói, những lão tổ tông trong tộc cùng một tư tưởng với mẫu hậu hắn, hơn nữa những lão tổ kia còn ác độc hơn.

Trực tiếp bảo hai người yêu nghiệt nhất trong tộc kết hợp.

Có vẻ hoàn toàn không để ý đến cảm nhận của Tần U Tiên.

“Không còn trẻ nữa, đều đã sắp rồi…”

Sắc mặt Thiên Hoang Thần Linh khẽ biến, làm thế nào hắn cũng không thể nói câu sắp mười tám rồi kia ra được.

Suy cho cùng thì tuổi này thực sự là quá nhỏ.

Thế nhưng vừa nghĩ đến tốc độ nâng cao tu vi của đứa con trai này, trong lòng hắn liền có vẻ lo lắng.

Cảnh giới Thiên Tôn đều rất khó sinh sản hậu đại, chứ đừng nói chi là sau khi đến Thần Linh.

Lúc ấy bọn họ có thể sinh ra Cửu Ca vẫn là một đại cơ duyên.

“Được rồi, ngươi xem mà làm đi.”

Thiên Hoang Thần Linh có vẻ đau đầu nhìn nhi tử của mình, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

“Ngươi chuẩn bị một chút đi, vài ngày nữa sẽ xuất phát.”

Thiên Hoang Thần Linh dịu dàng nói với Tần Cửu Ca.

Nghe nói Thiên Đế Thư Viện có chút ngọn nguồn sâu xa với vị kia, nếu Cửu Ca có thể đạt được một tia, nhất định là rất có ích cho con đương sau này của Tần Cửu Ca.

.....

Đạo Điện.

“Công tử, chủ ~ nhân, ta có thể ở cùng không.”

“Cái gì ta cũng biết làm, làm ấm giường cũng biết…”

Viêm Linh Cơ mở to đôi mắt to tròn nhìn Tần Cửu Ca dịu dàng nói.

“Ở nơi đó công tử nhất định là thiếu người chăm sóc, cái gì Linh Cơ cũng có thể làm…”

“Linh Cơ rất giỏi đó….”

Viêm Linh Cơ liếm liếm đầu lưỡi nhỏ hồng nhuận với Tần Cửu Ca, trong mắt phảng phất như muốn chảy ra nước vậy.

“Nếu có cái gì không có mắt, Linh Cơ sẽ thay công tử thu thập.”

Tần Cửu Ca: “…”

Tài giỏi?

Tần Cửu Ca hít sâu một hơi, may mắn hiện tại định lực của hắn tràn đầy.

Tựa hồ bên cạnh có một tùy tùng như vậy cũng không tệ.

Tần Cửu Ca suy nghĩ một chút, liền khẽ gật đầu.

Hắn không phải là vì Viêm Linh Cơ nói rất giỏi mới ngồi như vậy đâu.

Ừm, hoàn toàn không.

Chương 445: Là rồng thì phải cuộn mình, hổ thì phải nằm xuống

Chương 445: Là rồng thì phải cuộn mình, hổ thì phải nằm xuống

Đạo Châu, địa linh nhân kiệt, số lượng cường giả nơi này xếp hàng đầu ở trong đông đảo châu vực Tiên Vực.

Rất nhiều thông thiên cường giả đều sinh ra từ nơi này.

Rất nhiều thế lực đạo thống ở nơi này đều là Cổ Tiên Triều, lấy quốc độ để thống trị thế lực dưới trướng.

“Người thật đẹp, có hứng thú tán gẫu với bổn hoàng không?”

Trên người một con sư tử khổng lồ thân thể màu vàng kim có thể ngồi một vị nam tử mặc thanh y, nam tử này cười ha hả nhìn nữ tử xinh đẹp đang phi hành phía trước mặc váy dài màu lam nhạt nhẹ giọng nói.

“Bổn hoàng là Vũ Hóa Tiên Triều Thái Tử, muốn đi tới Thiên Đế Thư Viện, xem ra các tiên tử cũng muốn đi tới Thiên Đế Thư Viện, sao chúng ta không cùng nhau đồng hành?”

“Nếu đến Thiên Đế Thư Viện rồi, ta còn có thể chiếu cố Tiên Tử.”

Nghe được thanh âm này một thì vẻ mặt của một nam tử mặc bạch y có chút cổ quái, vì sao loại chuyện này lại xảy ra với hắn?

Quả nhiên, bên cạnh nữ tử xinh đẹp sẽ có chút phiền toái.

“Cút.”

Tần Cửu Ca nhìn người đàn ông mặc áo xanh ngồi trên người sư tử lông màu hoàng kim, trong ánh mắt hiện lên ý cười.

Loại này vừa nhìn là biết kiểu ỷ vào sau lưng mình có đạo thống Cổ

Tộc cường đại, sau đó thích giả vờ.

Trong kiếp trước của hắn, loại này gọi là phú nhị đại.

Nhưng nếu tính như vậy thì hắn mới là phú nhị đại cao cấp nhất trong Tiên Vực này.

Thật không ngờ lần này hắn khiêm tốn xuất hành, vậy mà lại gặp phải loại chuyện này.

“Ha ha.”

Khóe miệng của Tần U Tiên đứng bên cạnh Tần Cửu Ca có nụ cười không thể che dấu được.

Sao đạo đệ này của mình lại nhận được đãi ngộ như vậy?

Không phải luôn là đạo đệ này của mình cưỡng đoạt người khác sao?

Đừng tưởng rằng nàng không biết chuyện hắn cướp công chúa từ một đạo thống.

Bây giờ công chúa vẫn được nuôi trong điện như một con thú cưng.

Còn hoàn toàn không cho phép nàng đi ra ngoài, xem ra chính là coi nàng công chúa kia là độc chiếm của mình rồi.

“Sao tiên tử lại bật cười?”

Vũ Thiên Hành nhìn sắc mặt của Tần U Tiên thoáng có chút âm trầm, hắn thân là tiểu thái tử đương nhiệm của Vũ Hóa Tiên Triều, huynh trưởng của mình còn là Vũ Đế thanh danh hiển hách của Thiên Đế Thư Viện, chưa bao giờ bị người khác trực tiếp kêu cút đi cả.

Mấy ngày nay là ngày Thiên Đế Thư Viện của Đạo Châu thần bí khó lường thu nhân học sinh, hắn cũng biết trong khoảng thời gian này có rất nhiều Yêu Nghiệt của các châu vực khác chuẩn bị tiến vào Thiên Đế Thư Viện.

Cho nên vừa rồi hắn cũng chỉ là rất lễ phép chào hỏi mấy vị tiên tử ở xa xa.

Không hề có xúc phạm gì.

Ít nhất là hắn cảm thấy như vậy.

Nhưng nam tử ở bên cạnh các nàng kia lại hoàn toàn không giữ thể

diện cho hắn, phải biết rằng đây là ở Đạo Châu, mà không phải ở các châu vực khác.

Vũ Hóa Tiên Triều bọn họ chính là bá chủ của Đạo Châu.

Ca ca của hắn Vũ Đế trấn áp Yêu Nghiệt Đạo Châu vạn năm, là thuộc về Yêu Nghiệt Chí Tôn của Cổ Xưa Chí Cực.

Là rồng ngươi phải nằm bò ra, là hổ ngươi phải nằm xuống.

Với lại người đàn ông nào mà không thích mỹ nhân?

Dù sao Vũ Thiên Hành hắn thích nhất là nữ tử xinh đẹp.

Nếu là nữ tử xinh đẹp bình thường thì trong lòng Vũ Thiên Hành hắn hoàn toàn không thèm để ý đến.

Thế nhưng mấy vị nữ tử xinh đẹp hai lớn một nhỏ trước mắt như vậy, thật sự là khó có thể nhìn thấy.

Đặc biệt là nữ tử quyến rũ mặc váy dài màu lam nhạt kia, tuy rằng khuôn mặt của nàng trông có vẻ vô cùng thanh thuần, nhưng từ trên người lại phát ra cỗ mị ý kia không thể nào che dấu được.

Đây là một tuyệt sắc tiên tử, hoàn toàn không thua kém gì Tiên Tử nổi tiếng từ lâu trong Thiên Đế Thư Viện.

Thậm chí nếu cộng thêm khí chất trên người nàng, Vũ Thiên Hành biết, mình chắc chắn là đã gặp phải nhân vật Tiên Tử hiếm thấy trên thế gian.

Hơn nữa nữ tử mặc kim hoàng đế phục trên người cũng xinh đẹp tuyệt trần.

Còn có vị tiểu cô nương trông có vẻ còn rất nhỏ này, tuy bây giờ còn nhỏ, nhưng cho dù là hiện tại cũng nhìn ra được sau khi nàng lớn lên cũng sẽ giống như một vị Tiên Tử của châu vực.

“Đủ rồi, Thiên Hành Thái tử, trong tộc mấy lần cảnh cáo bảo ngươi không được gây chuyện rắc rối trong khoảng thời gian này, sao ngươi không nghe?”

Một đạo thanh âm vang lên ở nơi thiên địa này, khi Vũ Thiên Hành nghe được thanh âm này thì sắc mặt khẽ biến.

Đây là Thiên Tôn của Vũ Hóa Tiên Triều bọn họ, lần này đặc biệt tới hộ tống hắn và mấy vị tiểu bối trong tộc đi tới Thiên Đế Thư Viện để

tiến hành tuyển chọn.

Ánh mắt Vũ Thiên Hành hơi mang theo chút không cam lòng nhìn vị nữ tử quyến rũ có dáng vẻ cực đẹp kia, hắn thề đây là tiên tử xinh đẹp nhất mà hắn từng thấy, không ai có thể đẹp được như vậy.

“Bất quá, tuy rằng việc này là Thái Tử tộc ta làm không đúng, nhưng ngươi cũng không thể nói lời vô lễ này với Thái Tử tộc ta.”

Vị Thiên Tôn của Vũ Hóa Tiên Triều này hừ lạnh một tiếng, nếu không phải cảm thấy thực lực của mấy vị này không yếu thì nói chuyện với Vũ Hóa Tiên Triều Thái Tử như vậy chính là tử tội.

“Thú vị.”

Tần Cửu Ca nhìn mấy người tự xưng là Vũ Hóa Tiên Triều thản nhiên cười cười, hắn cũng chỉ vừa mới từ hư không truyền tống đại trận đến nơi này.

Khoảng cách giữa Thần Châu và Đạo Châu thật sự là quá xa xôi, hơn nữa diện tích châu vực của Đạo Châu cũng mênh mông vô tận.

Cho nên Tần Cửu Ca từ hư không đại trận đi ra sau đó cũng không thể đến Thiên Đế Thư Viện luôn.

“Công tử, xử lý những người này như thế nào.”

Mắt của Viêm Linh Cơ hướng tới công tử nhà mình hỏi, trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn.

Người nói ra những lời điên cuồng như thế này, nàng luôn luôn giết trước rồi nói sau.

“Chờ một chút, lại có người tới.”

Vẻ mặt Tần Cửu Ca thoáng có chút khó hiểu, bởi vì hệ thống trong đầu hắn lại lên tiếng.

“Đinh, phát hiện nam chính Vũ Đế.”

“Khí Vận Lộ Tuyến: Tiên Thiên Thần Thai Thành Đạo.”

“Thân phận: Vũ Hóa Tiên triều đương đại thái tử.”

“Tu vi: Thiên Tôn Tam Trọng.”

“Huynh trưởng của mình là một nam chính, ta nói sao trên người hắn

có thể có một cỗ Khí Vận quấn quanh được chứ.”

Chương 446: Qùy xuống

Chương 446: Qùy xuống

Tần Cửu Ca vừa mới nhìn thấy Vũ Thiên Hành này, trong lòng liền biết bên cạnh người thân cận với hắn chắc chắn là có một nhân vật chính.

Hiện tại quả nhiên là như vậy, huynh trưởng của hắn là một nhân vật chính.

Khi Tần Cửu Ca đang suy nghĩ một chút trong đầu, một đạo âm thanh của giao long vang lên ở trên bầu trời.

“Huynh trưởng, là huynh trưởng.”

Vũ Thiên Hành khi nghe được đạo long ngâm này, thần sắc ngay lập tức trở nên vui vẻ, con rồng này là do huynh trưởng mình nuôi.

“Huynh trưởng.”

Vũ Thiên Hành hô to về phía phát ra tiếng giao long, đây là huynh trưởng của mình, uy chấn Đạo Châu vạn năm, được xưng là tồn tại của Vũ Đế trong Thiên Đế Thư Viện.

Hơn nữa luôn luôn đối xử rất tốt với mình.

“Quỳ xuống.”

Lúc này từ trên bầu trời này truyền đến một đạo thanh âm lạnh nhạt.

Thanh âm có vẻ cực kỳ lạnh lùng này lại khiến Vũ Thiên Hành kinh hỉ không thôi.

Vị huynh trưởng này của mình luôn luôn rất coi trọng thể diện của Tiên Triều, cũng luôn luôn yêu thương mình.

Vừa rồi người kia nói ra chữ này với mình, huynh trưởng của mình nhất định là cũng nghe được.

Cho nên hiện tại trong lòng hắn chắc chắn là khó chịu với nam tử áo trắng này.

Vừa nghĩ đến đây, trong lòng Vũ Thiên Hành cực kỳ hưng phấn, ở trong mắt hắn chỉ cần là người ca ca của mình muốn đối phó thì nhất định là sẽ đối phó được.

“Ngươi không nghe thấy sao? Ca ca của ta bảo ngươi quỳ xuống.

Ánh mắt Vũ Thiên Hành có chút kiêu ngạo nhìn Tần Cửu Ca nói, lúc này trong lòng hắn đã nghĩ ra cách xử lý mấy vị mỹ nhân bên cạnh nam tử áo trắng này.

“Ta bảo ngươi quỳ xuống.”

Đạo thanh âm cực kỳ lạnh lùng này lần thứ hai truyền tới từ trên bầu trời.

“Ta? Đại ca có phải ngươi nói nhầm rồi hay không?

Trong mắt Vũ Thiên Hành lúc này tràn đầy vẻ không thể tin được, bảo hắn đường đường là Cửu Thái tử của Vũ Hóa Tiên Triều quỳ xuống trước mặt người khác, đây không chỉ là đánh vào mặt mình, mà còn đánh vào mặt của cả tòa tiên triều của Vũ Hóa Tiên Triều.

“Bảo ngươi quỳ xuống, sao bây giờ ngươi dám không nghe lời ta?”

Bỗng nhiên, ở trước mắt Vũ Thiên Hành xuất hiện một con giao long màu hoàng kim thật lớn, có một vị nam tử diện mạo cực kỳ bình thường đứng trên lưng Giao Long.

“Đại ca, ta….”

Ngữ khí của Vũ Thiên Hành lúc này mang theo một chút ủy khuất, ngoại trừ quỳ xuống trước phụ hoàng mẫu hậu và lão tổ của hắn ra thì hắn sẽ không quỳ xuống trước bất kỳ kẻ nào.

“Bảo ngươi quỳ thì ngươi phải quỳ.”

Lúc này trong mắt Vũ Thiên Hành tràn đầy vẻ khó tin, đại ca luôn luôn yêu thương mình nhất, hôm nay lại bảo hắn quỳ xuống trước mặt người khác.

Giờ phút này hắn hoài nghi là mình đã nghe lầm.

“Huynh trưởng…”

“Quỳ xuống.”

Nam tử đứng trên lưng Giao Long màu hoàng kim rực rỡ diện mạo

vô cùng bình thường nhàn nhạt nói với Vũ Thiên Hành một lần nữa.

“Vâng….”

Giọng nói của Vũ Thiên Hành thoáng có chút khàn khàn nhìn đại ca của mình, Chí Tôn Yêu Nghiệt trấn áp Đạo Châu vạn năm này.

Phịch.

Hai chân Vũ Thiên Hành quỳ xuống ở trong hư không, vẻ mặt lúc này của hắn không còn kiêu ngạo ương ngạnh như vừa rồi.

Đầu của Vũ Thiên Hành bây giờ thấp đến ngực mình, đây là vũ nhục lớn nhất trong đời hắn.

“U Tiên Tiên Tử, lâu rồi không gặp vẫn khỏe chứ.”

Tướng mạo của nam tử tên là Vũ Đế cực kỳ bình thường, mắt bình tĩnh nhìn Tần U Tiên nói, hắn danh chấn Đạo Châu, thanh danh truyền khắp Thiên Đế Thư Viện.

Mà Tần U Tiên cũng có thanh danh cực lớn giống như vậy ở trong Thiên Đế Thư Viện, hắn tất nhiên là phải nhận ra.

Tuy tu vi cảnh giới của Tần U Tiên không cao bằng hắn, nhưng mà danh tiếng trong Thiên Đế Thư Viện lớn hơn hắn một chút.

Bởi vì vị Tần U Tiên này mang trong mình Hoang Cổ Thánh Thể trong truyền thuyết, là tương lai nhất định có thể trấn áp Tồn Tại ở thiên đường.

Hơn nữa nàng đến từ châu vực cách nơi này vô cùng xa xôi, tuy rằng không biết nàng đến từ thế lực đạo thống nào, nhưng đạo thống của nàng chắc chắn là rất cường đại.

Tại sao?

Cũng bởi vì nàng mang trong mình Hoang Cổ Thánh Thể mà dám xuất hiện ở Đạo Châu, không ai dám nổi lên tâm tư lệch lạc gì với nàng.

Hoặc là nói người dám có tâm tư lệch lạc với nàng đều không còn.

Sức hấp dẫn của Hoang Cổ Thánh Thể cũng không cần phải nói nhiều, đó là Tồn Tại mà bao nhiêu Yêu Nghiệt Chí Tôn Trời Sinh ngưỡng vọng.

Kỳ thật trong Thiên Đế Thư Viện có rất nhiều địa phương khác nhau, rất nhiều Chí Tôn Yêu Nghiệt của các thế lực đạo thống cổ tộc khác nhau.

Nhưng cũng không phải mỗi một Chí Tôn Yêu Nghiệt đều ở trong Thiên Đế Thư Viện đều để lộ thân phận của mình ra ngoài.

Mà Thiên Đế Thư Viện cũng sẽ bảo vệ tốt tin tức đệ tử không muốn tiết lộ thân phận của mình ra ngoài.

Hơn nữa không có ai dám đòi tin tức của đệ tử thư viện với Thiên Đế Thư Viện, cho dù là Vũ Hóa Tiên Triều hắn cũng không có tư cách này.

Tần U Tiên tất nhiên cũng sẽ không nhàn rỗi đến buồn chán mà tiết lộ thân phận của mình ra ngoài.

Mà Tiên Cổ Tần Tộc làm rất thích hợp với phương diện này, chỉ cần không phải là Tần U Tiên các nàng chủ động tiết lộ thân phận, ngoại trừ bề trên của Thiên Đế Thư Viện ra thì không ai biết chuyện Thần Nữ của Cổ Tộc Cấm Kỵ Đỉnh Phong đến Thiên Đế Thư Viện tu hành, một bộ phận tin tức công bố Tiên Cổ Tần Tộc duy nhất đem Đạo Tử Tần Cửu Ca tới Tiên Vực.

Dù sao bọn họ cần một Chí Tôn Yêu Nghiệt đủ để trấn áp tất cả đứng ra.

Giơ lên ngọn cờ đương đại cho Tiên Cổ Tần Tộc.

Những tin tức giống Tần U Tiên khác, cho dù là Tiên Cổ Tần Tộc thì không phải ai cũng biết.

Hơn nữa Tần U Tiên ở Tần Tộc luôn luôn rất thần bí, tin tức của nàng, Tần Tộc bảo quản vẫn rất tốt.

Cho dù có tộc nhân biết Tần U Tiên mang trong mình Hoang Cổ Thánh Thể, nhưng cũng không thể ra khỏi đất tổ của Tần Tộc được, chứ đừng nói là mang tin tức đến Đạo Châu cách Hão Hạn Thần Châu xa vô cùng.

“Vũ Đế, ngươi lại dạy được một đệ đệ tốt đó.”

Ngữ khí của Tần U Tiên cực kỳ lạnh lùng nói với vị nam tử đứng trên người Giao Long này, bây giờ tuy nàng chỉ là Nhân Hoàng Cảnh Giới nhưng khí thế lại tràn đầy.

“Xá đệ đã đắc tội nhiều rồi, hy vọng U Tiên Tiên Tử thứ lỗi.”

Mặt của nam tử tên Vũ Đế này có chút áy náy nhìn Tần U Tiên nói.

Lai lịch của vị Hoang Cổ Thánh Thể này vô cùng phi phàm, Đỉnh Phong Yêu Nghiệt ở Thiên Đế Thư Viện đều biết điều này.

Tùy hắn kiêu ngạo, nhưng chắc chắn không phải hạng người không có lý trí gì.

“Còn không mau bồi tội với vị Tiên Tử này đi.”

Chương 447: Phế đi là tốt nhất

Chương 447: Phế đi là tốt nhất

Thần sắc của Vũ Đế cực kỳ bình tĩnh nói với Vũ Thiên Hành, vị đệ đệ này của hắn háo sắc, hắn biết, nhưng thật không ngờ lần này lại đá lên thiết bản.

“Xin…Lỗi.”

Vũ Thiên Hành nhỏ giọng nói với Tần U Tiên, bây giờ hắn đã mất hết thể diện ở trước mặt mấy vị Tiên Tử này.

“U Tiên Tiên Tử thấy thế nào?”

Ánh mắt Vũ Đế lúc này bình tĩnh liếc mắt nhìn một vị nam tử bên cạnh Tần U Tiên.

Hắn cảm thấy rằng người đàn ông này mang lại cho hắn một cảm giác rất khác với những người khác.

“Ta cảm thấy phế đi là tốt nhất, miễn cho sau này lại gây ra tai họa cho nữ tử khác.”

Còn không đợi Tần U Tiên nói chuyện, một đạo thanh âm nhàn nhạt từ bên người Tần U Tiên truyền đến.

“A, các hạ phải biết phải tha cho người khác.”

Mắt Vũ Đế bình thản nhìn nam tử bên cạnh Tần U Tiên, bạch y nam tử này cho hắn cảm giác đầu tiên chính là tuấn mỹ.

Hắn đoán rằng mấy Tồn Tại có khí chất như núi trong Thiên Đế Thư

Viện cũng không tuấn mỹ bằng bạch y nam tử này.

“Phế một trăm rồi.”

Khi Tần Cửu Ca nói ra những lời này, trong ánh mắt của Viêm Linh Cơ bên cạnh hắn toát ra sát ý, nàng quyết tâm muốn làm đế chủ đệ nhất tùy tùng cũng không phải là ngoài miệng nói.

Đoàng.

Viêm Linh Cơ trực tiếp nghiền nát hư không, trước mặt Vũ Đế muốn phế bỏ đệ đệ Vũ Thiên Hành của hắn.

“Thiên Tôn.”

Lúc này trong lòng Vũ Thiên Hành vô cùng kinh hãi, thật không ngờ một nữ tử tuyệt sắc nhìn có vẻ chỉ là bình hoa lại là một Cự Đầu của Thiên Tôn Cảnh Giới.

“To gan.”

Vị Vũ Đế Vũ Hóa Tiên Triều thấy một màn này, thần sắc không bình tĩnh như vừa rồi nữa mà có chút tức giận.

Hắn đã nể mặt lắm rồi, thế nhưng thật không ngờ bạch y nam tử này lại bá đạo như thế.

Vũ Đế hai tay chộp một cái chuẩn bị bảo vệ Vũ Thiên Hành sau lưng mình.

Thế nhưng vào khoảnh khắc hắn định ra tay, một Đạo Pháp khác đã cản hắn lại.

“Thiên Tôn?”

Vẻ mặt của Vũ Đế lúc này khẽ biến, lại nhìn về phía vị bạch y nam tử bên cạnh Tần U Tiên, trong mắt toát ra vẻ ngưng trọng.

Đây lại là một tôn Thiên Tôn.

Mà ngay trong khoảnh khắc Vũ Đế bị ngăn cản, Vũ Thiên Hành lớn tiếng kêu thảm thiết một tiếng.

Tu vi của hắn không còn nữa, đã bị phế.

“Không biết mắt chó của ngươi nhìn ở đâu, nô gia chỉ thuộc về công tử.”

Bên tai Vũ Thiên Hành, gió thơm thổi qua, một trận cười khẽ truyền đến bên tai Vũ Thiên Hành.

Mặc dù đây là giọng nói rất nhu hòa, nhưng trong lòng Vũ Thiên Hành lúc này thì đây là thanh âm của ma quỷ.

Bởi vì thứ quan trọng nhất của hắn đã bị phế bỏ.

Tu vi không còn.

Điều này đáng sợ hơn cả cái chết với người trong Tiên Vực.

“Đại ca.”

Vũ Thiên Hành bi thương hô to một tiếng với Vũ Đế, tu vi của hắn không còn, hắn xong rồi.

Mà nguyên nhân tạo thành như vậy lại chỉ là mấy câu nói của hắn.

“Các hạ bá đạo.”

Lúc này Vũ Đế nhắm mắt lại một chút, sau đó rất nhanh mở ra nhìn Tần Cửu Ca nói.

Ở trước mặt hắn phế đi đệ đệ của hắn, đây là hoàn toàn không để hắn vào trong mắt.

Nhưng lúc này Vũ Đế không hề mất đi lý trí, hắn đè nén tức giận trong lòng mình, nhìn bạch y Thiên Tôn này nói.

“Món nợ này, Vũ Đế ta sẽ trả lại.”

Nói xong, Vũ Đế liền bắt lấy Vũ Thiên Hành, nghiền nát hư không mà đi.

Hắn cũng không phải là cảm thấy mình đánh không lại bạch y Thiên Tôn này và vị nữ thiên tôn xinh đẹp bên cạnh hắn.

Mà là kiêng kỵ Tần U Tiên.

Hắn cảm nhận được Tần U Tiên này đã tế xuất ra một kiện chí bảo vờn quanh bên cạnh hắn.

“Công tử, chúng ta không đưa hắn cho…”

Nhìn vị nam tử tên Vũ Đế vừa nghiền nát hư không rời đi vừa nãy, ánh mắt Viêm Linh Cơ híp lại, người không có ý tốt với công tử như

vậy đều phải chết.

Nếu không phải nàng cảm thấy thực lực của mình không đủ, vừa rồi đã thuận thế giết chết hắn rồi.

“Không vội.”

Tần Cửu Ca nhìn Vũ Đế mang theo Vũ Thiên Hành rời đi, thản nhiên nói.

Vừa rồi chỉ là hắn ngứa mắt Vũ Thiên Hành này, cho tới bây giờ chỉ có hắn nhớ thương tuyệt sắc khác, nhưng thật không ngờ bây giờ lại có người nhớ thương hắn.

Dám như vậy với hắn, chỉ có thể đi trên con đường chết này thôi.

Hiện tại để cho hắn cảm thụ chuyện còn đáng sợ hơn cả cái chết một chút, hơn nữa Tần Cửu Ca còn âm thầm dùng Đại Đạo Pháp Tắc phá hủy nội bộ của hắn một phen.

Tu vi không còn thật khiến cho người ta tuyệt vọng.

Khí Vận của Vũ Thiên Hành này không hề dồi dào, cho nên hiện tại chỉ cần không giết hắn, ảnh hưởng rất nhỏ đến Khí Vận của Tần Cửu Ca, Khí Vận Điểm mà Tần Cửu Ca đạt được cũng rất ít.

Vừa rồi khi Viêm Linh Cơ phế đi Vũ Thiên Hành hắn, hệ thống trong đầu hắn liền nhắc nhở hắn đạt được một vạn Khí Vận Điểm.

Mặc dù không nhiều, nhưng phải biết rằng muỗi nhỏ cũng là thịt.

“Đi thôi.”

Tần U Tiên âm thầm nhìn đệ đệ Đạo Tử của mình, thật sự là bá đạo như trong tộc tương truyền.

Phế đi tu vi của người khác càng độc ác hơn việc tiêu diệt hắn.

Dù sao, phế nhân không có tu vi không cần biết ở đâu trong Tiên Vực cũng là sinh linh tầng dưới cùng.

Thử nghĩ một chút, Vũ Thiên Hành không có tu vi tương lai còn có hy vọng đáng nói gì nữa?

Nhưng nàng không biết nói gì, bởi vì nàng cũng không có hảo cảm với Vũ Thiên Hành.

Phế thì đã phế rồi, nếu không phải nàng còn hơi bận tâm đến Vũ Đế, lúc Vũ Thiên Hành nói ra những lời kia với nàng thì hắn cũng đã không còn.

Người khác có lẽ là cực kỳ coi trọng Vũ Hóa Tiên Triều sau lưng Vũ Đế và Vũ Thiên Hành, nhưng đối với bọn họ mà nói cũng chính là chuyện đó.

Trong Thái Cổ Tiên Vực có đạo thống cần bọn họ chú ý, nhưng trong những đạo thống này không hề bao gồm Vũ Hóa Tiên Triều.

Trong lòng người khác cực kỳ kiêng kỵ Vũ Hóa Tiên Triều, nhưng trong lòng bọn họ không hề kiêng kỵ.

Không nhìn thấy khi thấy Tần U Tiên ở chỗ này thì Vũ Đế liền không dám ra tay sao?

Trong lòng Vũ Đế biết đạo thống Cổ Tộc sau lưng Tần U Tiên chắc chắn là cường đại hơn Vũ Hóa Tiên Triều.

Loại chuyện này thì chỉ cần không phải là loại ngu xuẩn gì thì có thể thông qua một vài chi tiết trong Thiên Đế Thư Viện là hiểu được.

“Nhưng lần này, có lẽ ngươi có chút phiền toái rồi.”

Chương 448: Cửu thập cửu trọng Tiên Nhai

Chương 448: Cửu thập cửu trọng Tiên Nhai

Tần U Tiên bỗng nhiên cười nói, phải biết rằng không có ai ở đây biết thân phận của Tần Cửu Ca.

Đương nhiên có lẽ một số bề trên trong Thiên Đế Thư Viện có thể căn cứ vào thân phận của nàng mà suy đoán ra Tần Cửu Ca là ai.

Nhưng Vũ Hóa Tiên Triều bọn họ chắc chắn không biết, mà sau khi không biết thân phận tần Cửu Ca, dựa vào thế lực Vũ Hóa Tiên Triều không hề e ngại một vị Thiên Tôn.

Vì vậy, một vài rắc rối sẽ sắp đến cửa rồi.

Nhưng nếu như Vũ Hóa Tiên Triều biết thân phận của vị đệ đệ này của mình…

Tần U Tiên sắc mặt cổ quái, ai dám ra tay với Đạo Tử Tần Tộc?

“Trong Thiên Đế Thư Viện có một vị Thần Linh có quan hệ rất tốt với tộc, ngươi nhất định là biết, hiện tại ta cảm thấy tên Vũ Đế kia gặp được ngươi xem như là xui xẻo quấn thân rồi.”

“Có lẽ là như vậy đi.”

Tần Cửu Ca dắt tay Tần Ấu Vi đang mang vẻ mặt lạnh lùng mỉm cười nói với Tần U Tiên.

Kỳ thật loại hắn loại này chính là hàng mốc, là loại ai gặp phải thì sẽ gặp xui xẻo.

“Đạo Châu vốn là có nam chính Lục Trần, hiện tại lại đến nam chính Vũ Đế, vừa tới nơi này liền xuất hiện đồ vật quái quỷ này, thật không biết hệ thống phán đoán những nhân vật chính này như thế nào, chẳng lẽ chỉ cần là thân mang Đại Khí Vận thì coi như là nhân vật chính?”

Tần Cửu Ca hơi suy nghĩ ở trong lòng, hiện tại xem ra cũng chỉ có ý nghĩ này là gần với những câu hỏi của hệ thống của mình nhất.

“Thôi, chỉ cần có thể cung cấp cho ta điểm số mệnh là được.”

Tần Cửu Ca âm thầm nghĩ trong lòng, chỉ cần có thể cung cấp cho hắn chút Khí Vận là được.

Những người khác không quan trọng.

“Sau này, loại nhân vật chính này có thể kết hợp với nhau để đối phó với mình không.”

Không hiểu sao trong lòng Tần Cửu Ca có chút cổ quái, loại tình huống này thật sự là có thể phát sinh.

Dù sao đều là nhân vật chính, ai cũng không ngu xuẩn.

“Giữa Thiên Đế Thư Viện Thiên Đình và Thiên Đế Thần Điện có quan hệ gì, có quan hệ gì với vị trong truyền thuyết kia?”

Lúc này trong lòng Tần Cửu Ca bỗng nhiên nảy ra không ít nghi vấn, nghe kiểu gì thì cũng thấy tên Thiên Đế Thư Viện có liên quan đến vị kia.

Những vấn đề này, cho dù hắn là Tiên Cổ Tần Tộc cũng không tìm được đáp án.

.....

Thiên Đế Thư Viện cực kỳ cổ xưa trong lịch sử của Đạo Châu, có người đồn đại Thiên Đế Thư Viện chính là đạo thống cổ xưa nhất của Đạo Châu.

Đương nhiên Thiên Đế Thư Viện không hề giống như những đạo thống khác thu tất cả nhân tài vào để dùng, mà là giảng dạy cởi mở.

Chỉ cần ngươi có tư cách được Thiên Đế Thư Viện công nhận thì liền có thể vào trong đó để trở thành môn sinh.

Bản thân Thiên Đế Thư Viện cũng sẽ bồi dưỡng một vài Yêu Nghiệt Chí Tôn để xử lý một số việc.

Nhưng phần lớn vẫn là Chí Tôn đến từ chư thiên vạn giới, các châu vực lớn.

Ở Đạo Châu có một câu, chính là chỉ cần ngươi có tư cách tiến vào trong Thiên Đế Thư Viện, cho dù ngươi bị cấm kỵ đuổi giết ở bên ngoài, chỉ cần ngươi không ra khỏi Thiên Đế Thư Viện thì sẽ hoàn toàn không có chuyện gì.

Có thể tưởng tượng được địa vị của Thiên Đế Thư Viện ở Đạo Châu lớn như thế nào.

Sở dĩ Thiên Đế Thư Viện dám như vậy, chính là bởi vì bọn họ có nội tình cường đại.

Lời đồn đãi, trong Thiên Đế Thư Viện có mấy tôn Thông Thiên Cấm Kỵ, bọn họ chưa từng xuất hiện trên thế gian, nhưng đạo thống cổ xưa của Đạo Châu toàn bộ đều tin trong Thiên Đế Thư Viện có mấy tôn Thông Thiên Cấm Kỵ.

Không biết bọn họ đến từ đâu, cũng không biết vì sao phải ngủ ở đây, hoặc là đang chờ cái gì đó.

Trong khoảng thời gian này, chuyện chiêu sinh của Thiên Đế Thư Viện được truyền khắp Đạo Châu đỉnh cấp đạo thống, những Đạo Châu đỉnh cấp đạo thống này chỉ cần là có Yêu Nghiệt tự tin đối với mình thì phần lớn đều tiến quân vào Thiên Đế Thư Viện.

Đế Sơn.

Nơi này là nơi Thiên Đế Thư Viện dùng để tuyển chọn đệ tử môn nhân.

Lời đồn Đế Sơn có cửu thập cửu trọng tiên giai, chỉ cần có thể đặt chân lên thập trọng tiên giai là có thể trở thành môn sinh ngoại viện của Thiên Đế Thư Viện.

“Đạo Quân Tiên tới rồi, Đạo Châu có Đại Đạo Tiên Tử xưng là Đạo Quân Tiên.”

Ở trong không trung Đế Sơn, một nữ tử hình như lúc nào cũng ở trong hư vô đạp không.

“Truyền thuyết nói, vị Đạo Quân Tiên này ở một nơi bí cảnh đạt được một đạo cơ duyên cực kỳ cổ xưa, sau đó được bề trên của Thiên Đế Thư Viện coi trọng, để cho nàng trực tiếp tiến vào nội viện Thiên Đế Thư Viện, có thể nói là Yêu Nghiệt Vô Cùng.”

Trong những người này có một người nhìn Đạo Quân Tiên thân ở trong hư vô khí tức hâm mộ nói, tuy rằng hắn cũng là trong Yêu Nghiệt của Đạo Châu, thế nhưng bây giờ hắn còn đang vì tiến vào ngoại viện Thiên Đế Thư Viện mà cố gắng, mà người khác cũng lại trực tiếp được bề trên của Thiên Đế Thư Viện tự mình chiêu vào nội viện.

Chênh lệch trong đó thật sự là quá lớn.

“Đạo Quân Tiên một trong tam tiên.”

“Thân mang Đại Đạo Dị Tượng trăng sáng trên biển, còn có cổ xưa truyền thừa, cũng không biết tương lai người nào có thể khiến cho nữ tử này ung phục dưới thân.”

Trong đám Đạo Châu Yêu Nghiệt này, một nam tử diện mạo thoáng có chút anh tuấn nhìn Đạo Quân Tiên nhỏ giọng nói.

Người nào có thể hàng phục nữ tử này là nghi vấn trong lòng rất nhiều Yêu Nghiệt Chí Tôn ở Đạo Châu.

Dù sao thì người ta thật sự là quá ưu tú.

Chương 449: Cấm dục Đạo Cô Đạo Quân Tiên

Chương 449. Cấm dục Đạo Cô Đạo Quân Tiên

Tuy trong ngoại viện của Thiên Đế Thư Viện nhiều Thần Nữ Tiên Tử,

nhưng nếu nói đến người có danh tiếng nhất thì phải thuộc về Tam Tiên, Đạo Châu Đạo Quân Tiên, Đại Đạo Đích Tiên Trời Sinh.

Đế Nữ đương nhiệm của Đạo Châu Đạo Tộc, trấn áp Đạo Châu cùng thời, tao nhã vô cùng.

“Đạo Quân Tiên muốn tới Đế Sơn rồi.”

Ở xung quanh Đế Sơn có người nhìn vị Đạo Quân Tiên đạp không kia kinh hô nói.

Đạo Quân Tiên đã sớm truyền ra tin tức được vào nội viện Thiên Đế Thư Viện, cho nên nàng không cần phải bước vào Đế Sơn, nhưng phàm là Chí Tôn Yêu Nghiệt tự tin với bản thân mình đều sẽ cách một khoảng thời gian lại đến Đạp Đế Sơn.

Bởi vì Đế Sơn ở trong mắt học sinh của Thiên Đế Thư Viện chính là biện pháp đơn giản nhất để kiểm tra mình.

“Lần trước Đạo Quân Tiên bước vào Đế Sơn Ngũ Thập Tiên Giai, không biết lần này Đạo Quân Tiên có thể lên mấy tầng?”

“Không biết nàng có thể bước vào tiên giai tầng sáu mươi Đế Sơn hay không.”

“Ai, chúng ta chỉ cầu có thể bước vào tiên giai tầng mười của Đế Sơn là được.”

Nhìn Đế Sơn trước mặt phát ra thông thiên thần quang, có người đang cảm thán.

Người này càng không giống người hơn người kia, bọn họ đều còn đang cố gắng làm thế nào để tiến vào Thiên Đế Thư Viện, nhưng người khác sinh ra chính là mạng Chí Tôn Yêu Nghiệt, được bề trên của Thiên Đế Thư Viện tự mình chiêu nhập vào nội viện, điều này hoàn toàn không có gì có thể so sánh.

Đoàng.

Khi Yêu Nghiệt dưới Đế Sơn nhìn Đạo Quân Tiên nói, Đạo Quân Tiên chân đạp hư không đôi mắt nhàn nhạt liếc mắt nhìn Đế Sơn một cái.

Toàn thân hiện ra, mặc trường bào màu đen, tóc đen tùy ý xõa trên vai, hai chân thẳng tắp thon dài, ánh mắt bình tĩnh, giống như đã thoát ra khỏi thế gian này, làm cho người ta cảm thấy trên đời này không có chuyện gì có thể làm cho nàng rung động.

Tuy rằng toàn bộ thân thể của vị Đạo Quân Tiên này đều bao ở trong trường bào màu mực, thế nhưng vẫn có thể cảm nhận được dáng người uyển chuyển của nàng.

Trên người nàng mang theo một cỗ khí chất cấm dục.

Giống như chỉ cần có tâm tư lệch lạc gì đó với nàng thì chính là chuyện tội lỗi.

“Nghe nói, vị Đạo Quân Tiên này tu luyện Đạo Pháp được lưu lại từ Thời Viễn Cổ, nghiễm nhiên là một vị đạo cô rồi, thật đáng tiếc.”

Một yêu nghiệt mặc quần áo màu lam ánh mắt nhìn một dáng vẻ đạo cô Đạo Quân Tiên hiện lên vẻ ái mộ.

Đạo Châu Đạo Quân Tiên ở trong Thiên Đế Thư Viện nổi danh là tiên tử của hệ cấm dục.

Dù sao người ta cũng là tu luyện Thanh Tâm Quả Dục Tam Thanh Đạo Pháp từ nhỏ.

Là nữ tử mà nam đệ tử nào trong thư viện cũng nhìn thấy nhưng không với tới được.

“Là rất đáng tiếc, vì sao tiên tử tuyệt mỹ như vậy cứ phải tu luyện cái loại công pháp tàn ác vô nhân đạo này.”

Một người khác bên cạnh nam tử mặc y phục màu lam trên người vừa nói chuyện vừa rồi khẽ thở dài nói, Đạo Châu Đạo Quân Tiên từ nhỏ tu luyện đạo pháp không phải là kiểu mà thường ngày bọn họ hay nói kia.

Mà là một loại đạo pháp từ thời cổ đại lưu truyền tới nay, Tam Thanh Đạo Pháp.

Người tu luyện thoát ly khỏi thế gian, sau khi tu luyện không còn chuyện gì có thể làm cho tâm của các nàng dao động.

Một việc điển hình nhất của loại công pháp này chính là người tu luyện không có tình cảm nam nữ.

Hoặc là nói, trong lòng đã dụi tắt đi loại tình cảm này rồi.

Quá vô tình, đại đạo vô tình.

“Nhìn kìa, Đạo Quân Tiên muốn lên Đế Sơn”

Bỗng nhiên, có người hướng về phía của Đạo Quân Tiên nói ra tiếng.

Trong nháy mắt phát ra giọng nói kia, tất cả Yêu Nghiệt dưới Đế Sơn đều nhìn Đạo Quân Tiên trên cao.

.....

“Đạo cô tốt.”

Ở một nơi nào đó gần Đế Sơn, Tần Cửu Ca liếc mắt nhìn Đạo Quân Tiên ở trên cao Đế Sơn, bộ dáng Đạo Quân Tiên này quả thực giống dáng vẻ của đạo cô trong đạo quán kiếp trước của hắn.

Đương nhiên nếu như có thể cuộn 3000 sợi đen của áo choàng của vị Đạo Quân Tiên này lại cùng nhau, như vậy nhất định lại càng giống với đạo cô trong đạo quán kiếp trước của Tần Cửu Ca.

“Sao, Đạo Tử đệ đệ ngươi động tâm rồi, ngươi sẽ không lại muốn minh đoạt đấy chứ.”

Mắt Tần U Tiên ở bên cạnh Tần Cửu Ca mang theo một tia hào quang nhìn Đạo Tử đệ đệ này của mình, nếu Đạo Tử đệ đệ của mình thật sự minh đoạt Đạo Quân Tiên này thì nhất định là muốn gây ra chuyện lớn ở Thiên Đế Thư Viện.

Trong lòng nàng vừa nghĩ đến những thứ này thì tâm trạng của nàng đều sẽ xuất hiện một cỗ ác ý thú vị khó hiểu.

Thật sự là Đạo Quân Tiên này quá thoát tục.

Nếu một người phụ nữ có khí chất thoát tục như vậy bị một người đàn ông chế ngự thì đến lúc đó xem Đạo Quân Tiên này còn có thể giả mạo như thế nào ở trước mặt nàng.

“Cướp trắng trợn thì sao?”

Tần Cửu Ca buồn cười nhìn tỷ tỷ trên danh nghĩa của mình.

“Đinh, phát hiện nữ chính, Đạo Quân Tiên.”

“Thân phận: Đế Nữ Đạo Tộc, Truyền Thừa Giả một phần của Thiên Đế”

“Tu vi: Nhân Hoàng Nhị Trọng.”

Một đạo thanh âm hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca, khiến cho ánh mắt Tần Cửu Ca lúc này hiện lên một tia sáng ngời.

Loại tuyệt sắc tiên tử xuất hiện bên cạnh nhân vật chính này, quả nhiên ngoại trừ trở thành nữ chính ra thì không có lựa chọn nào khác.

Chương 450: Ta vẫn luôn rất khiêm tốn

Chương 450: Ta vẫn luôn rất khiêm tốn

“Ngươi còn thật sự là nghĩ như vậy?”

Tần U Tiên hừ lạnh một tiếng, trong tộc Đạo Tử đệ đệ của mình vẫn luôn không gần nữ sắc.

Đơn giản mà nói, trong lòng những nữ tử trong tộc, Đạo Tử Tần Cửu Ca của các nàng chính là nam thần cấm dục.

Nhưng thật không ngờ, bản tính sắc lang khi ở bên ngoài đã bị nàng nhìn thấy không sót một chút nào.

Sắc lang, vô cùng sắc lang, chẳng qua vẻ bề ngoài của hắn đã che dấu bản thể thân là sắc lang của hắn.

“Nữ tử này, ta còn thật sự muốn biết một chút.”

Tần Cửu Ca hơi suy nghĩ trong lòng, nguyên nhân chủ yếu không phải Đạo Quân Tiên là nữ chính, cũng không phải bởi vì nàng là cấm dục tiên tử, mà là hệ thống đưa ra thân phận người thừa kế của Thiên Đế.

Đây là lần đầu tiên Tần Cửu Ca gặp được người nhận truyền thừa Thiên Đế do hệ thống đưa ra, mặc dù chỉ là một bộ phận, nhưng trong lòng Tần Cửu Ca cũng rất coi trọng.

“Ngươi không thể làm bậy, cho dù là ngươi giết Vũ Đế thì cũng không phải chuyện lớn gì với trong tộc, nhưng nếu ngươi cương quyết với Đạo Quân Tiên này, trong tộc cũng có chút khó mà thực hiện.”

“Sau lưng nàng là Đạo Tộc, hơn nữa trong Thiên Đế Thư Viện bảo hộ nàng rất kỹ, ngươi cũng biết thái độ trong tộc với Thiên Đế Thư Viện.”

Tần U Tiên tối đen nhìn Tần Cửu Ca nói, tuy Tần Tộc hoàn toàn

không sợ Thiên Đế Thư Viện nhưng hai chữ Thiên Đế Thư Viện và Thiên Đế này dính vào nhau.

Hai chữ này là điều cấm kỵ với bất kỳ Cấm Kỵ Cổ Tộc nào, không ai chủ động nhắc tới hắn.

Nàng cũng là bởi vì sau khi ở Thiên Đế Thư Viện mới hiểu được một chút bề ngoài của câu chuyện này.

“Yên tâm đi, ta luôn luôn rất khiêm tốn.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nói với Tần U Tiên, hắn luôn luôn rất khiêm tốn, điểm này không thể hoài nghi hắn.

Tần U Tiên hơi bình tĩnh lại, nhìn Viêm Linh Cơ, bên cạnh hắn có nữ tử tuyệt mỹ như vậy, hắn là sẽ không làm ra chuyện gì khác thường chứ.

Tuy Tần U Tiên không quan tâm đến Viêm Linh Cơ bên cạnh Tần Cửu Ca, nhưng trong lòng nàng không thể không thừa nhận đây chắc chắn là yêu cơ.

Hơn nữa cảm giác nàng tự nguyện trở thành của riêng của Tần Cửu Ca.

Nhưng bỗng nhiên một khắc sau, sắc mặt Tần U Tiên đại biến.

Tần Cửu Ca ở bên cạnh nàng đã biến mất.

“Ngươi còn thật sự là khiêm tốn, khiêm tốn đến mức trực tiếp cường đoạt đạo cô sao?”

Đế Sơn cao ngất.

“Nhìn kìa, lại có người muốn lên Đế Sơn rồi.”

Có người nhìn thấy trên Đế Sơn có một vị nam tử mặc bạch y đang đứng thì kinh ngạc nói, nam tử áo trắng này lên Đế Sơn với tốc độ rất nhanh.

Phần lớn những người dưới Đế Sơn lúc này đều nhìn Đạo Quân Tiên, bởi vì lần này tốc độ lên của Đế Sơn Đạo Quân Tiên nhanh hơn lần trước, rõ ràng thành tích lên Đế Sơn lần này của Đạo Quân Tiên đã tốt hơn lần trước.

Nhưng bây giờ ngày càng có nhiều người nhìn vào người nam tử bạch y vừa lên Đế Sơn vừa rồi.

“Thật nhanh.”

Nhìn tốc độ của lên Đế Sơn tiên giai của nam tử bạch y kia, có người kinh hô phát ra tiếng nói.

“Còn nhanh hơn tốc độ lên Đế Sơn của Đạo Quân Tiên vừa rồi.”

Đế Sơn bởi vì Đạo Quân Tiên cho nên có không ít người ở chỗ này.

Nam tử bạch y vừa rồi mới đạp lên Đế Sơn này trong nháy mắt đã đến tầng mười của Đế Sơn.

Điều này cũng đã đạt tới tiêu chuẩn để tiến vào ngoại viện Thiên Đế Thư Viện rồi, chuyện này rất khó khăn với những Yêu Nghiệt khác, nhưng ở trước mặt nam tử bạch y này tựa như là chuyện vặt vãnh vậy.

Mà Đạo Quân Tiên lúc này không hề cảm nhận được phía sau có người còn đi lên nhanh hơn cả nàng, sắc mặt vẫn vô cùng bình tĩnh, nàng từng bước từng bước đi lên phía trên cùng của Đế Sơn.

Đế Sơn của Thiên Đế Thư Viện có áp lực rất lớn với những người muốn bước lên.

Đây là thiên địa đại thế, có thể đè chết người sống.

Càng lên trên Đế Sơn, loại thiên địa đại thế này lại càng nặng, mỗi một tầng thiên địa đại thế nặng hơn gấp vạn lần so với thiên địa đại thế tầng dưới.

Cho nên đây cũng là nguyên nhân vì sao Đế Sơn của Thiên Đế Thư Viện khó lên.

Đế Sơn không chỉ là khảo nghiệm thiên phú của một người, mà còn là khảo nghiệm đạo tâm của một người.

Chỉ có thiên phú không có đủ đạo tâm, Thiên Đế Thư Viện sẽ không cần.

“Lần trước ta bước vào tiên giai năm mươi tầng, hy vọng lúc này ta có thể bước vào trên sáu mươi tầng.”

Mắt như một mảnh u tuyền Đạo Quân Tiên khẽ nói.

Tuy nàng đã được nội viện của Thiên Đế Thư Viện tuyển vào, nhưng nàng biết nguyên nhân nàng được nội viện Thiên Đế Thư Viện chiêu nhập là vì nàng đạt được truyền thừa kia, mặc dù cũng có cả thiên

phú của nàng nữa, nhưng nguyên nhân chủ yếu nhất chắc chắn là truyền thừa kia.

Có được truyền thừa này nên địa vị của nàng trong Thiên Đế Thư Viện rất đặc biệt.

“Nhân vật như vậy đến tột cùng là tài giỏi đến mức như thế nào.”

“Ta có thể đuổi kịp bước chân của nhân vật như vậy không?”

Đạo Quân Tiên âm thầm thở dài trong lòng, người khác nhìn thấy nàng là Đạo Châu Đại Đạo Tiên Tử, thiên phú tuyệt thế, thế nhưng chỉ có nàng biết bây giờ nàng nhỏ bé cỡ nào ở trước mặt Tồn Tại.

Phải biết rằng nàng chỉ là có được một tia truyền thừa của nhân vật cấp bậc kia, đã có rất nhiều bề trên của Thiên Đế Thư Viện cực kỳ cực kỳ thân thiện với nàng.

Bỗng nhiên, mắt của Đạo Quân Tiên hơi chớp động, nhìn về một nơi.

“Nam tử này thật tiên.”

Đạo Quân Tiên nhàn nhạt liếc mắt nhìn nam tử cũng đi lên trên Đế Sơn, trong lòng có chút dao động.

“Vì sao lại cảm thấy hắn có chút không giống.”

Đạo Quân Tiên dừng bước, lúc này trong lòng nàng cảm thấy khi nhìn về phía nam tử kia thì có chút khác thường.

Chương 451: Ngươi có nguyện ý hầu hạ ta?

Chương 451: Ngươi có nguyện ý hầu hạ ta?

Đây không phải vì dung mạo của nam tử kia vô cùng tuấn mỹ, dù sao nàng thì cũng không phải người trông mặt mà bắt hình dong.

Đối với dung mạo của hắn nhiều nhất cũng chỉ có thể tán thưởng một tiếng trong lòng, khuôn mặt của nam tử này thật đẹp.

Sau đó không thể có một chút ảnh hưởng đến nàng.

“Thật nhanh.”

Đôi mắt sâu thẳm của Đạo Quân Tiên chợt lóe, tốc độ lên Đế Sơn của nam tử bạch y này còn nhanh hơn nàng.

“Làm sao có thể?”

Đạo Quân Tiên trong lòng dao động nhìn một màn trong nháy mắt vừa rồi nói, tâm tình của nàng đã sớm vô cùng bình thản nhưng lúc này lại phập phồng.

Nam tử áo trắng này lại lên mười tầng tiên giai trong nháy mắt, đây chắc chắn là không thể nào.

Ít nhất là nàng chưa bao giờ gặp bất cứ ai có thể lên Đế Sơn nhanh như vậy.

Xung quanh Đế Sơn.

“Sao có thể, mắt của ta không nhìn nhầm chứ.”

Vừa rồi có người vẫn luôn nhìn nam tử bạch y đang lên Đế Sơn kia, bởi vì dung nhan của nam tử áo trắng quả thật làm cho người ta phải nhìn nhiều hơn một chút.

“Sao vậy tiểu sư muội.”

Nhìn dáng vẻ tiểu sư muội của mình giống như là nhìn thấy quỷ, ánh mắt của Sư Thanh có chút khó hiểu hỏi.

“Sư huynh, ngươi nhìn xem…”

Ngón tay của vị nữ tử được nam tử gọi là tiểu sư muội thoáng có chút run rẩy chỉ vào nam tử bạch y trên Đế Sơn kia.

Một ngón tay này không quan trọng, trong nháy mắt nam tử áo trắng lại đi lên mười tiên giai.

“Xảy ra chuyện gì vậy, chẳng lẽ là đại thế dưới đáy trời trên Đế Sơn không còn nữa sao?”

Sư Thanh nhìn theo hướng ngón tay tiểu sư muội của mình, hoảng sợ nhìn nam tử bạch y trên Đế Sơn.

Đây là tốc độ thần tiên gì vậy.

Cho dù là Đạo Quân Tiên cũng không thể nhanh như vậy.

Trên một đám mây.

“Tốc độ lên Đế Sơn của người này thật nhanh.”

“Xem ra trong Thiên Đế Thư Viện lại xuất hiện một tôn Yêu Nghiệt rồi, Thế Gian Yêu Nghiệt nhiều khiến người ta cảm thán, trong nội viện Thiên Đế Thư Viện lại càng có nhiều hơn, hy vọng sau khi hắn đi sẽ không bị đả kích.”

“Ai, chỉ có trải qua trong Thiên Đế Thư Viện mới biết được Yêu Nghiệt của Thế Gian nhiều.”

Giây tiếp theo…

“Mẹ kiếp, sao có thể nhanh như vậy.”

“Mẹ nó này là yêu quái đi.”

.....

“Hắn là ai?”

Ánh mắt của Đạo Quân Tiên nhìn nam tử áo trắng cách mình không xa, trong lòng thoáng có chút nghi hoặc.

Tốc độ lên Đế Sơn này đã không thể dùng hai chữ Yêu Nghiệt để hình dung.

Bỗng nhiên, mắt của Đạo Quân Tiên chợt lóe, nàng cảm giác nam tử áo trắng này đang nhìn nàng.

“Thiên phú đạo tâm thật cường đại.”

Đạo Quân Tiên thoáng cảm thán một chút ở trong lòng, sau đó liền bình tĩnh trở lại.

Chuyên tâm đi lên phía trên của Đế Sơn, bây giờ đã đến tiên giai của cấp độ này rồi, cho dù là nàng cũng cảm thấy khá mệt mỏi rồi.

Do đó bây giờ nàng không thể phân tâm nữa.

Đột nhiên, Đạo Quân Tiên đang chậm rãi bước lên mấy tầng tiên giai lại cảm thấy được một cảm giác không đúng.

Nàng nhìn về phía sau lưng mình, liền thấy được nam tử bạch y vừa rồi còn ở dưới mình đang ở phía sau nàng.

“Tiên tử thật đẹp, ngươi có nguyện ý hầu hạ ta không?”

Dưới ánh mắt kinh hãi của Đạo Quân Tiên, nam tử bạch y này mỉm cười nói ra những lời đại nghịch bất đạo như vậy.

Đạo Quân Tiên còn chưa nói gì, nam tử bạch y trực tiếp vây quanh thân thể nàng.

Thân thể của Đạo Quân Tiên đơ ra giống như tượng điêu khắc.

Phía dưới Đế Sơn.

“Sau này đừng để cho bất luận kẻ nào biết đây là tộc đệ của ta.”

Tần U Tiên thở dài một tiếng che mặt nói, Đạo Tử đệ đệ này của mình thật sự là không sợ chết.

Thực sự rất háo sắc.

“Ta lại cảm thấy là nữ tử này may mắn, có thể được công tử coi trọng.”

Viêm Linh Cơ nhìn một màn này che miệng cười khẽ một tiếng, đây là suy nghĩ chân thật trong lòng nàng.

“Hừ, có thể được ca ca coi trọng là phúc phận mấy đời của nàng, nếu nàng không quý trọng, về sau nàng sẽ hối hận.”

Sắc mặt Tần Ấu Vi lãnh đạm hừ một tiếng, nàng và Viêm Linh Cơ đều nghĩ giống nhau.

Nhưng không giống như họ nghĩ.

Tất cả Yêu Nghiệt xung quanh Đế Sơn bất kể có phải là Yêu Nghiệt của Thiên Đế Thư Viện hay không thì khi nhìn thấy một màn trên Đế Sơn, thân thể của họ đều cứng lại một chút.

Nhưng rất nhanh, rất nhiều Yêu Nghiệt dưới Đế Sơn đều toát ra lửa giận ở trong lòng.

To gan lớn mật, cực kỳ xấc xược.

Tần Cửu Ca có háo sắc không?

Ôm Đại Đạo Tiên Tử Đạo Quân Tiên này vào lòng không phải là nguyên nhân Tần Cửu Ca háo sắc, mà là bởi vì trên người Đạo Quân Tiên này có hai tầng thân phận là số mệnh nữ chính và Thiên Đế bộ phận truyền thừa giả.

Tần Cửu Ca luôn luôn có tính cách như vậy.

Thật ra chuyện phá hoại nữ chính và nam chính chính là đang kiếm Khí Vận Điểm cho chính mình.

Tần Cửu Ca luôn luôn không từ chối loại chuyện này.

Dù sao cũng không phải hắn chịu thiệt.

Hơn nữa, Đạo Quân Tiên này là nữ tử mà hiện nay Tần Cửu Ca thấy có thể khiến cho nam tử có cảm giác cấm dục nhất.

Dáng vẻ thoát tục trên người nàng cộng thêm tính cách quá vô tình đặc biệt này nữa làm cho Tần Cửu Ca cảm thấy có một loại cảm giác khó hiểu.

“Ngươi… Ngươi thật to gan.”

Chương 452: Đuổi kịp ta rồi nói sau

Chương 452: Đuổi kịp ta rồi nói sau

Trong mắt Đạo Quân Tiên lúc này vẫn cực kỳ khiếp sợ và không thể tưởng tượng nổi, nàng lớn như vậy vẫn chưa từng bị nam tử nào chạm vào tóc, huống chi là bị nam tử ôm vào trong ngực, cảnh tượng bây giờ đã phá vỡ tâm tình bao nhiêu năm nay trong lòng nàng.

“Lá gan không lớn, sao có thể có được trái tim của Tiên Tử?”

Tần Cửu Ca vòng xung quanh Đạo Quân Tiên này mỉm cười nói, thực lực của Đạo Quân Tiên này ngay cả Thiên Tôn cũng không có, hơn nữa vừa rồi nàng hoàn toàn không có chút phòng bị nào, làm sao có thể là đối thủ hiện tại của Tần Cửu Ca?

Thiên địa đại thế của nơi Đế Sơn này vẫn ảnh hưởng rất nhiều đến Đạo Quân Tiên, nhưng không ảnh hưởng mấy đến hắn.

Tất cả những nguyên nhân này cùng với việc lúc này Đạo Quân Tiên bị hắn ôm vào trong ngực không có chút lực phản kháng nào.

“Nếu nam chính của nàng nhìn thấy cảnh này thì tốt biết bao.”

Trong mắt Tần Cửu Ca lóe lên ánh sáng, Đạo Quân Tiên này là nữ

chính, như vậy trong miệng của nàng nhất định là có nam chính thuộc về nàng.

Nhưng bây giờ hình như đã bị hắn cắt râu rồi.

Nhưng điều này vẫn chưa đủ, bây giờ tuy không bị nam chính của nàng biết, nhưng sau nam chính của nàng cũng sẽ biết.

“Buông ta ra.”

Đạo Quân Tiên hoảng loạn nói với nam tử áo trắng đang ôm mình, bao nhiêu năm nay nàng chưa từng có một tia dao động tâm tình nào, bây giờ gần như đã đại loạn rồi.

Lúc này hai tay của nàng đang giãy giụa, nhưng hình như không hề có tác dụng gì.

“Tóc của Tiên Tử thật sự là tuyệt mỹ.”

Tần Cửu Ca cương quyết kéo Đạo Quân Tiên vào trong ngực mình, xoa xoa ba ngàn thanh ti của nàng, giống như không nhìn thấy những Thiên Tài Yêu Nghiệt tràn đầy lửa giận xung quanh Đế Sơn.

Đạo Quân Tiên này không hổ là Tiên Tử giống như đạo cô, cảm thấy ba ngàn thanh ti của nàng càng nhu thuận hơn.

Nữ chính hệ cấm dục thật đúng là không giống với nữ chính có tính cách khác.

“Các hạ, nơi này là Đế Sơn của Thiên Đế Thư Viện, không nên làm càn ở chỗ này, buông Tiên Tử ra.”

Khi Tần Cửu Ca còn đang ôm lấy Đạo Quân Tiên này, ở trên tiên giai phía dưới của Tần Cửu Ca, có mấy Yêu Nghiệt Chí Tôn là nam nhân lớn tiếng rống giận với Tần Cửu Ca.

Khi bọn họ nhìn thấy một màn này, trong lòng không biết đã phát điên đến mức nào.

Đây là Đạo Quân Tiên một trong tam tiên của Thiên Đế Thư Viện, một Đại Đạo Tiên Tử mang theo cảm giác cấm dục, là Tồn Tại mà tất cả bọn họ đều chỉ có thể nhìn mà không thể với tới được.

Mà bây giờ lại bị một nam tử xa lạ mạnh mẽ ôm vào trong ngực mình ở trước mặt bọn họ, đây là làm càn đến mức nào chứ?

Cho nên bọn họ cũng trực tiếp xông lên Đế Sơn, chuẩn bị giáo huấn

cho nam tử bạch y này.

“Ngươi đang dạy ta làm việc sao?”

Tần Cửu Ca nhìn mấy nam tử cách tiên giai của mình còn rất nhiều khẽ cười nói.

Người có thể dạy hắn làm việc còn chưa sinh ra đâu, hoặc là nói căn bản không tồn tại người như vậy.

“Đuổi kịp ta trước rồi nói sau.”

Tần Cửu Ca ngửi ngửi Đạo Quân Tiên trong ngực mình nhàn nhạt nói.

Đây là ở trong Đế Sơn, bây giờ hắn còn ở trên tiên giai Đế Sơn, mà mấy người kia còn cách hắn một đoạn tiên giai rất lớn.

Tần Cửu Ca nói xong, cười khẽ nhìn bọn họ một cái, ôm Đạo Quân Tiên lại, sau đó trực tiếp tiến lên phía trên của Đế Sơn.

Tầng 37….

Tầng 47….

Tầng 57…..

Trong nháy mắt, Tần Cửu Ca đã đến tầng sáu mươi bảy trong ánh mắt kinh hãi của mọi người xung quanh Đế Sơn.

Thiên địa đại thế trên Đế Sơn này giống như không có bất cứ một chút tác dụng nào với hắn.

“Điều này không có khả năng, không thể nào, tuyệt đối không thể.”

Trên một tiên vân trên tòa Đế Sơn này, nam tử mặc trang phục đánh dấu đệ tử nội viện Thiên Đế Thư Viện nhìn một màn này thì trong lòng chấn động.

Hắn thân là đệ tử nội viện của Thiên Đế Thư Viện, biết một vài chuyện ghi chép về Đế Sơn trong Thiên Đế Thư Viện.

Có rất ít nhân vật có thể nói là Đế Tử có thể đi tới trên tầng tám mươi của Đế Sơn, nhưng tốc độ của bọn họ cũng chắc chắn không thể nhanh như nam tử áo trắng thần bí này.

“Tuyệt đối không có khả năng, hắn là ai? Hắn là ai? Hắn rốt cuộc là

ai?”

Dáng vẻ của Liễu Viêm lúc này giống như là gặp quỷ nhìn nam tử áo trắng trên Đế Sơn, vừa rồi lúc hắn khiếp sợ, nam tử áo trắng trên Đế Sơn lại trực tiếp bước vào tầng bảy mươi.

Tầng 71….

Tầng 72…

“Tám mươi tầng rồi, tám mươi tầng rồi, Chí Tôn giống như Đế Tử.”

Liễu Viêm nhìn thấy một màn này, ánh mắt của hắn đã giống như muốn nổ tung, đây lại là một nhân vật giống như Đế Tử.

Đại Đạo Đế Tử, Trời Sinh Chí Tôn.

“Không đúng, tầng tám mươi mốt, tầng tám mươi hai. . . ”

“Hắn ta sẽ không phải là muốn… Lên tầng 90 đi.”

Liễu Viêm lúc này kích động đến mức ngay cả lời nói cũng không rõ ràng, đây là Chí Tôn trong Chí Tôn, Đế Tử trong Đế Tử.

Thật ra trong Thiên Đế Thư Viện có một phương pháp có thể cân nhắc Yêu Nghiệt Chí Tôn ngoại giới, chính là thông qua Đế Sơn này.

Chương 453: Ngươi có biệt hậu quả?

Chương 453: Ngươi có biệt hậu quả?

Có thể tiến vào ngoại viện Thiên Đế Thư Viện toàn bộ đều là Yêu Nghiệt có thể bước lên tiên giai thập trọng ở trên Đế Sơn, mà Yêu Nghiệt Chí Tôn có thể từ ngoại viện Thiên Đế Thư Viện tiến vào nội viện Thiên Đế Thư Viện ít nhất cũng phải là Yêu Nghiệt Chí Tôn bước vào tiên giai bốn mươi tầng.

Mà nhân vật có thể bước vào tiên giai trên tầng tám mươi có một loại xưng hô chính là Đế Tử.

Đương nhiên trong tám mươi tầng Đế giai lại có rất nhiều bất đồng.

Khoảng cách giữa tầng tám mươi và tầng tám mươi mốt còn lớn hơn

khoảng cách từ tầng thứ nhất đến tầng tám mươi, cho nên nói trong Đế Tử cũng có chênh lệch rất lớn.

Thế nhưng ở trước mặt nam tử áo trắng này, những chênh lệch này hình như đều không tồn tại.

“Không thể nào, hắn lại còn mang theo một nữ tử, đây là muốn chống lại song tầng thiên địa đại thế.”

Đệ tử nội viện Thiên Đế Thư Viện Liễu Viêm ngoài miệng co giật, vẻ mặt tràn đầy vẻ khó tin.

Không biết vị Chí Tôn Đế Tử này từ đâu xuất hiện, trong ngực lại còn có một nữ tử.

Loại người còn mang theo người lên Đế Sơn như hắn nhất định phải chống đỡ được thiên địa đại thế từ trong hai tầng Đế Sơn mới được, bằng không chỉ cần nữ tử trong lòng hắn không chịu nổi cỗ thiên địa đại thế đến từ Đế Sơn này mà nói thì nàng trực tiếp sẽ bạo thể mà chết.

Mà xem ra, nữ tử trong ngực nam tử áo trắng này là không thể chống lại một tia thiên địa đại thế đến từ Đế Sơn này, cho nên toàn bộ những thiên địa đại thế này đều được nam tử áo trắng khiêng.

“Chín mươi tầng, tầng chín mươi rồi, Thiên Đế Thư Viện cũng phải chấn động rồi.”

…

“Hắn là ai?”

Đạo Quân Tiên bị Tần Cửu Ca mạnh mẽ ôm vào trong ngực lúc này không bận tâm đến sự xấu hổ của mình nữa, bây giờ nàng nhìn tiên giai của hắn tràn đầy vẻ khiếp sợ trong lòng.

Quỷ biết tâm tình đã sớm không dao động bao nhiêu năm của nàng, lúc này đã bị vị nam tử áo trắng này làm cho chấn động bao nhiêu lần.

Hiện tại nam tử áo trắng ôm nàng ở trong ngực đã đến Đế Sơn tầng chín mươi tiên giai, đây đã là điều mà bao nhiêu lâu nay chưa từng xuất hiện ở trong Thiên Đế Thư Viện.

Hơn nữa nam tử áo trắng này còn thay mình chống lại thiên địa đại thế đến từ Đế Sơn này, trong lịch sử Thiên Đế Thư Viện ghi lại chưa

từng xuất hiện chuyện như vậy.

Vốn một mình mình có thể bước vào Đế Sơn tiên giai cấp độ rất cao đã là chuyện cực kỳ vĩ đại, chứ đừng nói là mang theo một gánh nặng.

Tình huống này chưa từng xuất hiện trong ghi chép lịch sử của Thiên Đế Thư Viện.

“Ngươi là ai?”

Đạo Quân Tiên nghi ngờ hỏi nam tử áo trắng chôn đầu mình vào trong ngực hắn lần nữa, tuy rằng lúc này tư thế của nàng rất không đứng đắn, nhưng nàng vẫn phải nói ra nghi vấn lớn nhất trong lòng mình.

“Người tương lai ngươi phải hầu hạ.”

Tần Cửu Ca cười càng ôm chặt Đạo Quân Tiên vào trong ngực hơn một chút.

Nghe được nam tử áo trắng này nói, sắc mặt của Đạo Quân Tiên ngay lập tức xanh mét, xem ra trong lòng nàng đã phẫn nộ đến mức ngay cả nói cũng không nói nên lời.

Tuy Thiên Phú Đạo Tâm của nam tử áo trắng này có thể nói là cao vượt lên hết mọi người ở Thiên Đế Thư Viện, nhưng giọng điệu của hắn thật sự là quá thiếu đánh.

“Ngươi khinh bạc ta như vậy, có biết là có hậu quả gì không?”

Thần sắc của Đạo Quân Tiên lúc này biến hóa vài lần nhìn mặt Tần Cửu Ca nói, nàng thân là Đạo Tộc Đế Nữ, đệ tử của nội viện Thiên Đế Thư Viện, bị một nam tử khinh bạc như vậy, lại còn là ở trước mặt mọi người như thế.

Phải biết rằng sau đó không cần biết như thế nào, nam tử áo trắng này nhất định phải gặp tai nạn.

Lãnh đạo của Thiên Đế Thư Viện cực kỳ coi trọng thân phận người nhận truyền thừa của nàng.

Chờ những lãnh đạo của Thiên Đế Thư Viện biết chuyện mình bị nam tử xa lạ khinh bạc, nói không chừng phải tức giận với nam tử áo trắng này.

“Khinh bạc, sợ là ngươi chưa từng thấy qua khinh bạc hơn thế này,

chút này đã là cái gì?"

Tần Cửu Ca cười Đạo Quân Tiên khẽ sờ một cái ở bên hông, làm cho thân thể của Đạo Quân Tiên ngay lập tức chấn động càng thêm cứng ngắc hơn so với vừa nãy.

Lúc Tần Cửu Ca trêu chọc Đạo Quân Tiên, hắn cũng không nhàn rỗi, Tần Cửu Ca đang yên lặng cảm nhận thiên địa đại thế đến từ Đế Sơn, thiên địa đại thế trên Đế Sơn này rất là kỳ diệu, tuy rằng bước vào tiên giai cao hơn và tu vi của mình có quản, nhưng nhiều hơn vẫn là một loại khảo nghiệm với Thiên Phú và Đạo Tâm.

Tu vi lúc đạp tiên giai không phải đặc biệt quan trọng, nhưng cũng là một nhân tố ảnh hưởng không nhỏ.

Lúc này xung quanh Đế Sơn có không ít Yêu Nghiệt Chí Tôn trên người phát ra thần quang đến.

Mắt bọn họ đều nhìn chằm chằm vào nam tử áo trắng lúc này đang ở Đế Sơn tầng chín mươi.

Hiện tại trong lòng rất nhiều người đều đè xuống chuyện người mà nam tử áo trắng này ôm là ai.

"Tầng chín mươi mốt rồi."

Trên bầu trời lân cận Đế Sơn có một vị nam tử tóc đỏ rực nhìn chằm chằm Tần Cửu Ca trên Đế Sơn.

Vừa rồi nam tử áo trắng này dừng lại ở Đế Sơn tiên giai chín mươi một hồi, tất cả mọi người ở đây đều cho rằng hắn sẽ dừng lại ở chỗ này, dừng lại ở đây.

Thế nhưng thật không ngờ chưa qua bao lâu, nam tử áo trắng này lại lên một tầng.

"Trong ghi chép lịch sử của Thiên Đế Thư Viện chỉ có bảy vị nhân vật Chí Tôn bước lên Đế Sơn tiên giai từ chín mươi tầng trở lên, trong bảy vị Chí Tôn đó có năm vị vừa mới bước vào tiên giai chín mươi tầng, còn có hai vị cao hơn một chút bước vào tiên giai chín mươi mốt tầng."

Ánh mắt của nam tử trên người có Đại Đạo Thần Quang ngưng trọng nhìn nam tử áo trắng trên Đế Sơn tiên giai nói.

Hiện tại nam tử áo trắng không biết đến từ đâu này đã là kỷ lục cao

nhất được ghi lại trong lịch sử Thiên Đế Thư Viện.

“Xem ra, hắn còn có khả năng bước vào tiên giai chín mươi hai tầng, phá vỡ kỷ lục lịch sử Thiên Đế Thư Viện.”

Chương 454: Phá kỷ lục

Chương 454: Phá kỷ lục

Nam tử phát ra Đại Đạo Thần Quang đè xuống khiếp sợ trong lòng mình nói.

Dù sao cũng chưa có ai có thể bước vào tiên giai với tốc độ nhanh như vậy giống nam tử áo trắng này.

“Hắn đã lên tầng chín mươi hai.”

“Kỷ lục Đế Sơn của Thiên Đế Thư Viện bị hắn phá.”

“Đáng sợ đến cực điểm, nội viện Thiên Đế Thư Viện có một vị Chí Tôn có thể áp chế Chí Tôn rồi.”

Nam tử tóc đỏ rực nhìn nam tử áo trắng trên Đế Sơn tiên giai ngưng giọng nói.

Nam tử áo trắng thần bí này chỉ trong chốc lát đã phá vỡ kỷ lục đế sơn của Thiên Đế thư viện.

“Hắn vẫn chưa dừng lại, vẫn đang đi.”

“Không… Không đời nào.”

Xung quanh Đế Sơn có Yêu Nghiệt đang nhìn một màn này, trong mắt bọn họ đã hoàn toàn biến sắc rồi.

“Tầng chín mươi bốn.”

“Chín mươi lăm tầng rồi.”

“Chín mươi sáu tầng rồi.”

……

“Chín mươi chín tầng rồi.”

Giờ phút này tất cả Yêu Nghiệt xung quanh Đế Sơn đều lơ lửng trên

không nhìn nam tử áo trắng trên Đế Sơn tiên giai kia.

Tất cả mọi người buông chuyện trong tay mình ra, mắt đều nhìn chằm chằm một màn này.

Đây là chuyện thông thiên đại sự chắc chắn sẽ được ghi lại trong lịch sử Thiên Đế Thư Viện.

“Hắn còn đứng ở nơi đó làm gì?”

Trên cao Đế Sơn có một vị Yêu Nghiệt run rẩy nhìn nam tử áo trắng đứng ở trên tiên giai tầng chín mươi chín.

Mọi người đều biết, Đế Sơn tiên giai chỉ có chín mươi chín tầng, đương nhiên cũng có người hoài nghi trên Đế Sơn này có trăm tầng tiên giai.

Nhưng không ai biết tình hình cụ thể.

Dù sao ngay cả từ chín mươi tầng trở lên của Đế Sơn trong ghi chép lịch sử cũng chỉ có vài vị bước lên trên, đếm trên đầu ngón tay.

Chứ đừng nói là tiên giai tầng thứ 100.

“Hắn muốn chuẩn bị lên tầng một trăm sao, nhưng Đế Sơn này không phải không có tầng một trăm sao?”

“Bên ngoài đồn đãi Thiên Đế Thư Viện Đế Sơn tiên giai chỉ có chín mươi chín tầng, nhưng mà…nhưng tầng một trăm đúng là tồn tại, chẳng qua chưa bao giờ bày ra bên ngoài.”

Bỗng nhiên, bên cạnh những Yêu Nghiệt trên không trung này xuất hiện một vị lão giả trên người có khí tức cực kỳ bình tĩnh kích động nhìn Đế Sơn nói.

Nhìn qua trên người vị lão giả đột nhiên xuất hiện này không có một tia tu vi, nhưng cũng là bởi vì nhìn qua lão giả này không có một tia tu vi, cho nên thần sắc của những người bên cạnh hắn lúc nhìn hắn đều nặng nề.

Người ở đây không có ai là kẻ ngốc cả, cho nên việc đột nhiên xuất hiện một người nhìn có vẻ không có một tia tu vi nào thì trong lòng đều đã đoán được cái gì đó.

“Tầng một trăm Tiên Giai, chẳng qua tầng thứ nhất trăm đã sớm ẩn trong hư không rồi. hắn …có thể khai sáng lịch sử Đế Sơn sao?”

Lão giả tóc bạc trắng tràn đầy kích động trong ánh mắt, từ khi Thiên Đế Thư Viện thành lập tới nay, tuy Thiên Kiêu Chí Tôn đếm không xuể, cho dù là Đế Tử có thể trấn áp đại thế cũng không hiếm thấy, nhưng chính là không có người giống như vị này.

“Tra, tra cho ta, hắn đến từ đâu? Thuộc về đạo thống phương nào?”

Vị lão giả này nói một tiếng với hư không bên cạnh mình, sau đó nhìn nam tử áo trắng trên Đế Sơn tiên giai kia một lần nữa.

Hắn có thể bước vào tầng một trăm Tiên Giai Đế Sơn hay không?

“Ngươi…”

Ánh mắt của Đạo Quân Tiên ở trong ngực Tần Cửu Ca lúc này thoáng mang theo một chút chớp động nhìn Tần Cửu Ca.

Thiên Phú Đạo Tâm của nam tử áo trắng không biết tại sao xuất hiện ở nơi này thật sự là quá mức cường đại.

Đã mang theo nàng còn có thể tiến vào Đế Sơn tiên giai chín mươi chín tầng, đây hoàn toàn không để Đế Sơn Thiên Đế Thư Viện vào mắt.

“Sao, động tâm rồi, nghĩ thông suốt rồi, muốn hầu hạ ta rồi?”

Tần Cửu Ca nhìn nữ chủ số mệnh này Quân Tiên cười khẽ một tiếng nói.

Loại nữ tử nhìn có vẻ thoát tục này, vẫn vui vẻ hơn một chút, khi chơi càng có một loại cảm giác kích thích hơn.

“Cút.”

Vẻ mặt của Đạo Quân Tiên hơi lạnh, mắng nam tử áo trắng đang ôm chặt lấy mình một tiếng.

Vốn những lời thô lỗ như vậy không thể nào phát ra từ miệng nàng, bây giờ nói ra rồi chứng tỏ nội tâm của nàng đã cảm thấy cực kỳ xấu hổ.

“Ha, thú vị.”

Trên mặt Tần Cửu Ca hiện lên một nụ cười, hắn thích nhất là dạy bảo loại nữ tử có tính cấm dục này.

“Bây giờ ngươi đang ở trong tay ta, nếu ta có suy nghĩ gì không tốt

với ngươi, ngươi cũng không có một tia kháng cự."

"Cho nên sau này ngươi muốn nói chuyện lại với ta."

Khi Tần Cửu Ca nói xong, ngón tay hắn nhẹ nhàng vẽ lên mặt Đạo Quân Tiên.

"Thật sự là động vào sẽ vỡ."

Tần Cửu Ca nhẹ giọng thổi một hơi ở bên tai Đạo Quân Tiên, làm cho cổ Đạo Quân Tiên ngay lập tức trở lên hồng nhuận.

"Đăng đồ tử (nhân vật dâm đãng nổi tiếng)."

Đạo Quân Tiên nổi giận mắng một tiếng, giờ phút này Tiên Tử Thần Nữ cấm dục gì đó đã hoàn toàn không tồn tại.

Nàng sắp bị nam tử áo trắng này làm cho phát điên.

"Mắng hay lắm, một ngày người khác không mắng ta ta đều sẽ cảm thấy khó chịu."

"Ngươi mắng ta thì người chịu thiệt là ngươi."

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, nhìn loại cảm giác Tiên Tử ở trên trời rơi xuống phàm trần này thật đúng là không tồi.

Ai bảo khí chất này trên người Đạo Quân Tiên quá nồng đậm.

"Vô sỉ đến cực điểm, sao trên đời có thể có hạng người vô sỉ như ngươi?"

Chương 455: Tầng một trăm

Chương 455: Tầng một trăm

Lúc này sắc mặt của Đạo Quân Tiên bi phẫn đến cực điểm, đây là thời điểm nàng cảm giác vô lực nhất.

"Tiên Tử hạ phàm trần, ha ha."

Tần Cửu Ca cười to một tiếng, sau đó không nhìn Đạo Quân Tiên trong ngực mình nữa, nhân vật này cần từ từ dạy dỗ.

"Ta cảm giác trên tiên giai chín mươi chín tầng còn có một tầng."

Sắc mặt Tần Cửu Ca mang theo một chút nghi hoặc nhìn phía trên mình, cảm giác này khi hắn đến tiên giai chín mươi chín tầng mới xuất hiện.

“Ngươi còn ở chỗ này làm gì?”

Tuy lúc này Đạo Quân Tiên chịu sự khống chế của Tần Cửu Ca, nhưng hiện tại nàng vẫn không cho Tần Cửu Ca sắc mặt tốt gì như cũ.

Trong lòng Đạo Quân Tiên lúc này rất hoảng loạn, nhưng không quên, chỉ cần nam tử áo trắng này xuống Đế Sơn thì nàng liền có thể giải thoát.

“Tầng một trăm Tiên Giai.”

Tần Cửu Ca trêu chọc nàng một tiếng, đừng nói mùi hương trên người Đạo Quân Tiên này là loại rất đặc biệt, Tần Cửu Ca tỏ vẻ cũng không tệ lắm.

“Ha ha, Đế Sơn này từ xưa đến nay đều chỉ có tiên giai chín mươi chín tầng, lấy đâu ra tầng một trăm Tiên Giai?”

Đạo Quân Tiên ở trong ngực Tần Cửu Ca cười lạnh một tiếng, vốn trước kia nàng chưa từng biết châm chọc người khác, nhưng hiện tại nàng biết rồi.

Nàng muốn đả kích nam tử áo trắng này.

Nam tử áo trắng này hôm nay không chỉ mang đến cho nàng sự sỉ nhục cả đời khó quên, hơn nữa nàng còn bị Thiên Phú Đạo Tâm của hắn đả kích nghiêm trọng.

“Thiên Thượng Tiên Tử vậy mà lại châm chọc người khác? Thật kỳ lạ.”

Tần Cửu Ca nhìn chằm chằm vào mắt của nữ tử trong ngực, đừng nói mắt của Tiên Tử tựa như thoát tục này đều rất đẹp.

“Ngươi trốn cái gì? Còn sợ ta ăn ngươi ở đây sao?”

Lúc Tần Cửu Ca và Đạo Quân Tiên này “hữu hảo” giao lưu, thần thức trong đầu hắn cũng không dừng lại, ở trên tiên giai chín mươi chín tầng tràn ngập thiên địa đại thế này tìm kiếm cái gì đó.

“Chín mươi chín tầng, ngươi còn muốn làm gì, còn không mau đi xuống.”

Đạo Quân Tiên lúc này hoàn toàn không có siêu phàm thoát tục như lúc mới xuất hiện, nàng thoáng cắn răng nói chuyện với nam tử áo trắng này.

Hiện tại sợ là xong rồi, lấy Thiên Phú mà nam tử này bày ra mà nói thì không chừng Thiên Đế Thư Viện sẽ che chở hắn, đương nhiên điều kiện tiên quyết là hắn tiến vào trong Thiên Đế Thư Viện.

“Trăm tầng.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nói, trong mắt hiện lên màu sáng.

Quả nhiên, cảm thụ của hắn là không có sai lầm.

Đế Sơn tiên giai này có trăm tầng, chỉ là vẫn ẩn trong hư không, nếu không phải thần thức của Tần Cửu Ca cường đại, còn quan sát cẩn thận, nói không chừng cũng không quan sát thấy.

“Làm sao có thể?”

Đạo Quân Tiên yếu ớt nói một tiếng, nàng ở Thiên Đế Thư Viện không ít thời gian, cho tới bây giờ cũng chưa từng nghe qua Đế Sơn tiên giai có trăm tầng.

Tin tức Thiên Đế Thư Viện truyền ra bên ngoài về Đế Sơn đều chỉ có chín mươi chín tầng.

Một người thoạt nhìn vừa mới tới trong Thiên Đế Thư Viện, đã dám nói Đế Sơn tiên giai này có trăm tầng?

“Vô tri.”

Tần Cửu Ca buông Đạo Quân Tiên này xuống, nhàn nhạt nhìn tầng chín mươi chín tiên giai mình đang ở.

Mà sắc mặt của Đạo Quân Tiên được Tần Cửu Ca buông xuống hồng nhuận lên ngay lập tức.

“Khụ.”

Vẻ mặt của Đạo Quân Tiên lúc này vô cùng khó chịu, nếu không phải nàng còn ở bên người vị nam tử áo trắng này, Đế Sơn này đối với thiên địa đại thế của mình được hắn chống đỡ 99,999%, mà nàng chỉ chống lại một tia.

Nói không chừng hiện tại nàng cũng đã bạo thể mà chết.

“Chỉ đây còn là Đại Đạo Tiên Tử của Đạo Châu nổi tiếng?”

Lúc này Tần Cửu Ca ngay lập tức nhìn sắc mặt đỏ bừng của Đạo Quân Tiên cười nhạo nói.

“Ngươi….”

Sắc mặt của Đạo Quân Tiên hồng nhuận vô lực nói với nam tử áo trắng này, không ở trong ngực nam tử áo trắng này mà nói, nàng thật đúng là cảm thấy chính bản thân không chịu nổi cỗ này đến từ Đế Sơn thiên địa đại thế.

“Cảm nhận một chút thiên địa đại thế nơi này đi, đây là trình độ cả đời ngươi cũng khó có thể đạt tới, có lợi rất lớn với việc vỡ kính sau này của ngươi.”

Tần Cửu Ca nhìn Đạo Quân Tiên cười nhạt nói, những lời này hắn nói là thật, thiên địa đại thế trên Đế Sơn này đối với bất kỳ sinh linh nào mà nói, chỉ cần chống lại thì sẽ có lợi ịch rất lớn.

“Ta không cần.”

Đạo Quân Tiên hừ lạnh một tiếng, tuy rằng nàng biết nam tử áo trắng này nói là đúng, nhưng giọng nói thật sự là quá độc, cho dù là dùng tâm tình hiện tại của nàng đều khó chịu.

Cái gì gọi là ngươi cả đời khó có thể đạt được.

“À.”

Nói xong, Tần Cửu Ca lại phóng ra một tia thiên địa đại thế mình thay Đạo Quân Tiên chống đỡ, nhất thời Đạo Quân Tiên này phun ra một ngụm máu tươi, nhưng không nói một câu nào.

“Lại cố chấp như vậy.”

Nói chuyện, Tần Cửu Ca ôm lấy Đạo Quân Tiên đã ngã quỵ nửa người, khẽ nói.

Tính tình của Đại Đạo Tiên Tử cũng không hiền lành gì.

“Cần ngươi quản.”

Đạo Quân Tiên được Tần Cửu Ca ôm lên lạnh lùng nói, lúc này nàng cảm thấy mình không còn một chút riêng tư nào ở trước mặt nam tử áo trắng này.

Chương 456: Ngươi thích bị ngược đãi à?

Chương 456: Ngươi thích bị ngược đãi à?

“Nếu ta mặc kệ, sớm muộn gì ngươi cũng phải chết ở chỗ này.”

Thanh âm ôn nhuận của Tần Cửu Ca truyền vào trong tai của nàng, tuy Đạo Quân Tiên lúc này vẫn còn lạnh lùng, nhưng lại không biết vì sao trong lòng lại có một cỗ ấm áp khó hiểu.

“Đinh, thái độ của nữ chính đối với chủ nhân đã có chút thay đổi, đạt được năm ngàn Khí Vận Điểm.”

“Ngươi có sở thích bị ngược đãi à?”

Tần Cửu Ca nhìn Đạo Quân Tiên trong ngực mình với ánh mắt cổ quái, vừa rồi bản thân vừa vuốt ve vừa trào phúng nàng, dù là bất kỳ người nào thì cũng sẽ phản cảm với hắn.

Đó là còn chưa kể tới những nhân vật như tiên tử trên trời này nữa, vừa sinh ra liền đã được đứng trên người khác một bậc rồi.

“Không lẽ vừa bắt đầu ta đối xử độc ác với nàng như vậy nên hiện tại chỉ cần ta đối xử tốt một xíu với nàng thì nàng đều sẽ cảm thấy biết ơn ta?”

“Đây chính là vật cực tất phản trong truyền thuyết sao?”

“Hay là do ta quá đẹp trai?”

“Tiểu đạo cô cấm dục không thẹn với tên.”

“Đây quả thật là một bảo bối để khai thác Khí Vận Điểm.”

Vị Khí Vận Nữ Chủ này thật sự là quá đặc biệt, hoặc cũng có thể nàng có tính cách như vậy.

“Lăn.”

Đạo Quân Tiên lên tiếng với tên nam tử áo trắng trước mặt, mặc dù hiện tại nàng đang nằm trong ngực của hắn nhưng ngữ khí của nàng vẫn băng lãnh như bình thường.

“Ha ha, thú vị thật.”

“Để ta mang ngươi đi nhìn tầng một trăm trong Đế Sơn.”

Tần Cửu Ca cười khẽ một tiếng, sau đó hắn vòng vị Khí Vận Nữ Chủ này bên hông, ấn đầu nàng vào giữa ngực của mình rồi bắt đầu di chuyển.

“Ơ!”

Khuôn mặt của Đạo Quân Tiên bây giờ càng lúc càng hồng hơn, hiện tại nàng đã bắt đầu ngửi được mùi cơ thể trên người của nam tử này rồi.

Mặc dù rất dễ chịu nhưng trên người của hắn vẫn mang theo một khí tức đặc biệt, là một khí tức nam nhân vô cùng nồng đậm.

Tần Cửu Ca ấn đầu của Đạo Quân Tiên vào sâu hơn tý nữa sau đó nheo mắt nhìn về phía hư không.

“Tầng một trăm của Tiên Giai, ta tới đây.”

Nói xong thì sau lưng Tần Cửu Ca hiện lên chín đầu Đại Đạo Pháp Tắc, trong chín mươi chín tầng còn lại của Tiên Giai thì người ngoài không thể thấy được hình ảnh bên trong.

Thế nên việc chín đầu Đại Đạo Pháp Tắc hiện ra sau lưng của Tần Cửu Ca vẫn là một bí mật.

Mà khi chín đầu Đại Đạo Pháp Tắc hiện ra thì Đạo Quân Tiên là người duy nhất chứng kiến cảnh này, nàng hiện rõ vẻ chấn động.

“Ngươi, sao ngươi có thể lĩnh ngộ được chín đầu Đại Đạo Pháp Tắc.”

Đạo Quân Tiên trong ngực Tần Cửu Ca nói một cách lấp bấp.

Đây chính là chín đầu Đại Đạo Pháp Tắc đó, cho dù là thiên tài yêu nghiệt cũng không thể làm được.

Dù cho là nàng, Đạo Quân Tiên, người có danh là Đại Đạo Tiên Nữ danh chấn Đạo Châu thì khi bước vào Thiên Tôn Cảnh nàng cũng chỉ lĩnh ngộ được nhiều nhất ba đầu Đại Đạo Pháp Tắc mà thôi, đó là còn nhờ thiên thời địa lợi nhân hòa.

Nếu như cơ hội không thuận lợi thì hai cái đã là quá sức nàng rồi.

Nhưng trên người nam tử áo trắng trông có vẻ cực kỳ lỗ mãng này lại sở hữu một lần chín đầu Đại Đạo Pháp Tắc.

“Còn có nữa, ngươi có muốn nhìn thêm một cái nữa không?”

Tần Cửu Ca nhìn Đạo Quân Tiên trong ngực mình rồi mỉm cười nói, thật ra ngay cả bản thân hắn cũng không biết vì sao mình lại có thể lĩnh ngộ vô hạn Đại Đạo Pháp Tắc.

Hoặc có thể nói Tần Cửu Ca cảm giác hắn giống như là ba ngàn Đại Đạo hắn làm chủ.

“Muốn.”

Đạo Quân Tiên hiện tại cố gắng đè xuống lòng xấu hổ của mình để lên tiếng yêu cầu Tần Cửu Ca.

Việc sở hữu một lần chín đầu Đại Đạo Pháp Tắc đã đủ để nam tử áo trắng này chấn động cổ kim, nếu như hắn sở hữu tới mười đầu thì Đạo Quân Tiên không dám tưởng tượng ngoại giới sẽ phản ứng ra sao khi biết được tin tức này.

“Nếu như chịu phụng dưỡng bên người ta thì ta sẽ cho người xem.”

Tần Cửu Ca nhìn Đạo Quân Tiên rồi nói nhẹ một câu, vị Đạo Cô này thật sự là quá thú vị.

Tính tình vô cùng bướng bỉnh.

Khí chất lại đi theo hướng cấm dục.

Việc chơi đùa nàng thật sự rất vui.

“Ngươi đừng có mơ.”

Đạo Quân Tiên khi nghe thấy lời của Tần Cửu Ca thì nhanh chóng đổi giọng.

Tuy nhiên chỉ một giây sau thì gương mặt của nàng đã đỏ bừng hết cả lên.

“Ngươi… Ngươi quá vô sỉ.”

Không ai biết rõ một giây vừa rồi nàng đã trải qua những gì!

“Trước tiên để ngươi tham quan tầng một trăm của Tiên Giai cái đã.”

Tần Cửu Ca chỉ cười nhạt một tiếng sau đó rồi nói, chín đầu Đại Đạo Pháp Tắc của Tần Cửu Ca nhanh chóng xông thẳng vào hư không trước mặt.

“Ta thật sự muốn nhìn xem thử xem tầng một trăm Tiên Giai này có mở hay là không?”

m thanh của Tần Cửu Ca vang vọng khắp không gian.

Chương 457: Mầm mống Chí Cường Giả

Chương 457: Mầm mống Chí Cường Giả

“Tầng chín mươi chín của Tiên Giai, nếu như có thể đi lên thêm một tầng nữa thì có thể xưng là mầm mống Chí Cường Giả.”

“Từ sau khi Tiên Cổ qua đi thì Thái Cổ Tiên Vực chưa từng sinh ra thêm một vị Chí Cường Giả nào khác cả, không lẽ thế hệ này sẽ xuất hiện một người sao?”

“Tuy nhiên vẫn còn hơi thiếu một chút, nếu như có thể bước vào tầng thứ một trăm của Tiên Giai thì mới chứng minh được hắn là mầm mống của Chí Cường Giả, tuy nhiên tới đây đã là không tệ rồi!”

Trên không trung phía trên của Đế Sơn xuất hiện một vị lão giả, trên người hắn hoàn toàn không có khí tức của tu vi, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm vào tầng thứ chín mươi chín của Đế Sơn.

Mặc dù hắn không rõ tình huống bên trong lắm nhưng điều đó cũng không khiến hắn bớt khẩn trương hơn được.

Thái Cổ Tiên Vực mặc dù là nơi khởi nguyên của vị tồn tại kia, nhưng từ sau khi thời đại Tiên Cổ qua đi thì nơi này không sản sinh ra thêm một vị Chí Cường Giả nào khác cả.

Việc này quả thật là hơi mất mặt vị tồn tại kia.

“Vừa rồi hắn hình như đã cưỡng ép ôm một nữ tử nội viện vào trong ngực, thật sự là thiếu niên phong lưu.”

Trong mắt của vị lão giả này toát ra vẻ bất đắc dĩ, nếu như thế lực sau lưng của vị nữ tử kia mà gây chuyện thì Thiên Đế Thư Viện bọn hắn cũng khó giải quyết.

Ai biểu trên người của nữ tử kia có một tia truyền thừa của vị kia, mặc dù chỉ là một tia nhưng đó cũng là truyền thừa.

Chỉ cần bất kỳ chuyện nào liên quan tới vị kia thì trong mắt của các sinh linh cổ lão thì đều là một chuyện to lớn.

“Tiền bối, ngài nghĩ rằng tên nam tử kia có thể đi vào tầng một trăm của Tiên Giai hay không?”

Bỗng nhiên một vị nam tử sở hữu Thần Quang Đại Đạo đứng bên cạnh lão giả kia lên tiếng.

“Không biết.”

Lão giả tóc trắng nhẹ lắc đầu, mầm non Chí Cường Giả đâu phải là người có thể dễ dàng phỏng đoán được.

Tuy nhiên một giây sau trong ánh mắt vẩn đục của của lão giả xuất hiện một tia tinh quang sáng ngời.

“Mầm mống Chí Cường Giả, quả nhiên là mầm mống Chí Cường Giả.”

Lão giả tóc trắng này cực kỳ kích động, bởi vì Tần Cửu Ca hiện tại đã bước lên tầng một trăm.

…

“Cảm giác cũng không quá khó lắm.”

Tần Cửu Ca cười cười rồi nhìn chín đầu Đại Đạo Pháp Tắc sau lưng mình, chỉ cần một đòn thôi thì cánh cửa của tầng một trăm đã được mở ra.

Ít nhất đối với hắn thì việc này cũng không quá khó khăn.

Tần Cửu Ca cảm giác như một trăm tầng của Tiên Giai này giống như một món bảo vật đo lường xem xét gì đấy.

“Thấy chưa tiểu đạo cô, tới tầng một trăm rồi này.”

Tần Cửu Ca trêu chọc tiểu đạo cô trong ngực mình chút, hiện tại Đạo Quân Tiên còn hiện rõ vẻ không tin trên mặt.

Khi nàng nhìn thấy nam tử áo trắng này trực tiếp đánh vỡ hư không để đi lên tầng một trăm thì nàng đã ngây người rồi.

Thật sự có tầng một trăm sao?

Đầu của nàng bây giờ vẫn còn ông ông.

“Thiên Địa Đại Thế trên này quả thật là khác biệt, dù chỉ đứng một tý thôi ta cũng đã cảm thấy một xíu áp lực rồi.”

Tần Cửu Ca không quan tâm tới Đạo Quân Tiên trong ngực mình nữa mà nói nhẹ.

Khi nghe được lời của Tần Cửu Ca thì Đạo Quân Tiên thật sự muốn đánh hắn một bạt tay.

Lời của ngươi là lời của người nói sao?

Nếu như tầng một trăm này mà chỉ có một xíu áp lực thì không lẽ chín mươi chín tầng vừa rồi hoàn toàn không có áp lực nào hay sao?

Phải biết rõ khi đi tới tầng thứ bốn mươi Đạo Quân Tiên đã bắt đầu cảm thấy áp lực rồi, từ đó tới giờ nàng đã cố gắng cẩn thân từng li từng tý.

“Tiểu đạo cô, ngươi vô cùng thú vị đó.”

Tần Cửu Ca nhìn sang Đạo Quân Tiên vẫn còn đang ngơ ngác trong ngực mình thì không nhịn được mà tiếp tục cười.

“Làm sao, thích ta rồi à?”

Lời của Tần Cửu Ca khiến cho thân thể của nàng hơi run rẩy một tý.

Sau đó Đạo Quân Tiên hừ lạnh một tiếng rồi không nói gì nữa, giờ nàng không có cách nào để thoát khỏi ma trảo của tên nam tử áo trắng này rồi.

Ai mà biết khi nàng nói thêm một câu nào nữa thì liệu tên này có làm gì nàng hay không.

Hiện tại nàng biết rõ nếu như hắn bỏ mặt nàng ở lại đây không quan tâm thì người thiệt nhất vẫn sẽ là nàng mà thôi.

“Tại tầng một trăm của Tiên Giai này thì Thiên Địa Đại Thế có tác dụng Tôi Thể khá tốt, ngươi muốn ở lại đây một xíu không?”

Tần Cửu Ca nhìn xuống Đạo Quân Tiên rồi lên tiếng, Thiên Địa Đại Thế nơi này quả thật là có chỗ tốt rất lớn đối với tu sĩ, chỉ có điều đó là đối với Tần Cửu Ca, còn người khác thì sẽ bị áp lực đè chết ngay lập tức.

Nhưng nếu như có người nhận được sự che chở của hắn thì khác.

“Thả ta ra.”

Đạo Quân Tiên tiếp tục hừ lạnh một tiếng rồi nói, ở trong hoàn cảnh này nàng không có bất kỳ tâm tư nào về việc tu luyện nữa.

Chương 458: Ngươi vô cùng phàm tục

Chương 458: Ngươi vô cùng phàm tục

“Cứ tu luyện như thế này đi, ta muốn nhìn thử xem liệu Đạo Quân Tiên danh chấn Đạo Châu liệu có được thanh tâm quả dục giống như lời đồn đãi bên ngoài hay không, để ta xem ngươi có thể thật sự Thái Thượng Vong Tình, siêu phàm thoát tục hay không!”

Tần Cửu Ca lúc này từ từ lên tiếng, đối với hắn thì đây chỉ là một trò chơi nhỏ thú vị mà thôi.

Là người từng bước đẩy vị tiểu đạo cô này tới bờ vực sa đọa, cảm giác này quả thật rất kỳ diệu.

“Đừng có mơ!”

“Vậy xem ra tin đồn Đại Đạo Tiên Tử có thể Thái Thượng Vong Tình là giả rồi, nếu như vậy thì chắc hẳn tiên tử có cảm xúc gì đó với ta phải không?”

“Nếu không thì vì sao bình thường ngươi Thái Thượng Vong Tình, tu luyện không bị sao, nhưng khi ở trong ngực ta thì ngươi lại không tu luyện được?”

“Lời đồn về việc ngươi siêu thoát là giả, ngươi vẫn vô cùng phàm tục.”

Tần Cửu Ca vẫn tiếp tục trêu chọc Đạo Quân Tiên, sau khi nói xong thì hắn quay sang nhìn Tiên Giai trước mắt.

Hắn cảm nhận được trên đó chắc chắn có đồ tốt.

“Chí Bảo hay là truyền thừa?”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong lòng, sau đó hắn nhanh chóng nhắm mặt lại để thả Thần Trí của mình ra, hắn từ từ xem xét cẩn thận toàn bộ một trăm tầng của Tiên Giai.

“Đồ tốt!”

Đột nhiên trong mắt của Tần Cửu Ca bắn ra hai tia tinh quang, hắn đã cảm nhận được một vùng hư vô vô cùng khả nghi, chỗ này chắc chắn không phải là hiện tượng bình thường.

Khi Tần Cửu Ca cảm nhận được mảnh khu vực thần bí này thì khí tức trên thân chấn động, hắn trước tiên đánh ngất xỉu Đạo Quân Tiên.

Có một số việc vẫn chỉ mình mình biết vẫn tốt hơn.

“Ngươi là cái thứ gì, đi ra cho ta!”

Ánh mắt Tần Cửu Ca hơi nheo lại, Đạo Pháp trong tay nhanh chóng bắn thẳng về phía hư không kia, trong này chắc chắn có một đồ vật không tầm thường.

Khi Tần Cửu Ca đã đánh mấy đòn vào vùng hư không đó thì trong đó xuất hiện một đồ vật tràn ngập Tiên Quang.

“Chạy đi đâu?”

Tần Cửu Ca mừng rỡ trong lòng, đồ vật tồn tại ở nơi này thì không cần nghĩ cùng biết nó vô cùng phi phàm.

Dù sao tại tầng một trăm này Thiên Địa Đại Thế quả thật là quá cường đại.

May mà thứ đồ tràn ngập Tiên Quang này không phải là bay thẳng về một hướng, khi nó bay ra thì nó bắt đầu như một con ruồi không đầu, bay loạn khắp nơi.

“Bảo bối tốt!”

Ánh mắt Tần Cửu Ca lấp lóe, Pháp Tắc lượn quanh người hắn, hắn sử dụng lực lượng mình để bao bộc thứ đồ kia lại.

“Muốn chạy sao, ngươi trốn đi đâu?”

Tần Cửu Ca cười lạnh trong lòng một tiếng, thứ đồ chơi này chắc chắn không thể chạy thoát khỏi lòng bàn tay của hắn được.

Oanh.

Thứ này hình như cũng sở hữu linh trí, khi nó biết bản thân không thể chạy thoát khỏi đây thì cũng bắt đầu trở nên yên tĩnh.

“Ngươi chạy đi đâu được!”

Tần Cửu Ca trực tiếp lấy tay không bắt lấy thứ đồ kia.

“Bắt được rồi!”

Thần sắc của hắn hiện rõ vẻ vui mừng, vật này nhìn sơ qua thì rất hung, nhưng trong tay hắn thì lại không có tý sức chống cự nào.

“Một tòa Tháp?”

Thần sắc Tần Cửu Ca hơi đổi một tý, xem ra đây là một kiện Bảo Khí.

“Hệ thống, đây là đồ vật đẳng cấp gì?

Tần Cửu Ca quay sang hỏi hệ thống trong đầu mình.

Bằng vào ánh mắt và kinh nghiệm của Tần Cửu Ca thì hắn không thể đánh giá ra được đây là thứ gì cả.

Thế nên có thể thấy đẳng cấp của nó vô cùng cao.

“Ting, Hồng Mông Đế Tháp (Đã bị phong ấn)”

“Hồng Mông sơ thủy, Hỗn Độn vừa sinh, Vạn Đạo chấn động.”

m thanh của hệ thống vang lên bên tai của Tần Cửu Ca, những thông tin vừa rồi khiến sắc mặt hắn ngưng trọng hẳn lên.

“Chí Bảo, cuối cùng ta cũng có một kiện Chí Bảo có thể theo ta một đời.”

Tần Cửu Ca nói thầm trong lòng, dù sao những Chí Bảo khác mặc dù dùng tốt, nhưng tất cả đều không thể lọt vào mắt xanh của Tần Cửu Ca được.

Những thứ có thể khiến hắn mang theo bên người cũng ít ỏi vô cùng.

“Nên ra ngoài rồi.”

Tần Cửu Ca nhìn xuống Đạo Quân Tiên vừa bị mình đánh ngất xỉu khi nay thì cười nhẹ.

Chắc hẳn hiện tại bên ngoài Tiên Sơn vô cùng náo nhiệt đó.

…

Nhanh chóng chiêu mộ tên nam tử áo trắng vừa rời khỏi Đế Sơn kia

vào Nội Viện ngay.”

“Phải bảo vệ hắn cho thật tốt, về phần Đạo Tộc thì để ta đi giải thích là được.”

Lão giả áo trắng nhanh chóng phân phó cho một vùng hư không bên cạnh, tuy nhiên khi nói tới chữ cuối cùng thì thần sắc hắn hơi khựng lại, đồng thời hiện lên một nụ cười khổ.

Chỉ hi vọng mầm mống Chí Cường Giả kia không làm gì quá đáng đối với Đế Nữ của Đạo Tộc.

Bằng không thì hắn cũng không tiện nói cái gì với những sinh linh cực kỳ cổ lão trong Thiên Đế Thư Viện và Đạo Tộc.

Có cách thì vẫn có, nhưng nếu như bỏ lỡ vị mầm mống Chí Cường Giả này thì quả thật là quá đau.

“Ra rồi!”

Chương 459: Những gì có thể ta đều đã làm rồi

Chương 459: Những gì có thể ta đều đã làm rồi

Vị lão giả tóc trắng xóa này lên tiếng, hai mắt đục ngầu của hắn nhìn thẳng vào Đế Sơn.

Ngay cả người với tâm cảnh như hắn mà cũng dần dần cảm thấy kích động.

Bởi vì một khi hắn có thể bồi dưỡng thành công mầm mống Chí Cường Giả này thì Thái Cổ Tiên Vực sẽ sinh ra được một vị Chí Cường Giả nữa.

Tuy nhiên một màn tiếp theo lại khiến cho lão giả thở dài một hơi, không biết nói gì hơn nữa, quả nhiên là thiếu niên phong lưu.

“Thằng nhãi con này thật là, ôm Đế Nữ của Đạo Tộc vào lòng mà không hề nao núng gì!”

“Nếu như chỉ là một Đế Nữ bình thường của Đạo Tộc thì không sao, nhưng nàng lại là một trong những người mang trong mình truyền thừa.”

“Hi vọng hai người bọn hắn có thể âm thầm giải quyết chuyện này trong hòa bình, nếu không thì ta phải đau đầu thêm một khoảng nữa rồi.”

Lão giả tóc trắng thở dài một cái, những tên này đúng là không khiến người khác phải đỡ lo.

Không trung xung quanh Đế Sơn.

“Hắn đi ra, toàn bộ Tiên Giai đều đã bị đặt chân đến, kỷ lục của Thiên Đế Thư Viện đã bị phá.”

“Quả thật là đáng sợ tới cực điểm, ngay cả tầng thứ chín mươi chín mà hắn cũng bước lên được.”

“Ta dám cá rằng nếu như tương lai người này không vẫn lạc thì hắn chắc chắn sẽ là Chí Tôn của Tiên Vực.”

Ánh mắt của vô số yêu nghiệt hiện tại dán thẳng vào người của Tần Cửu Ca.

Tên này là một đại địch đối với tất cả bọn hắn, trong Thiên Đế Thư Viện chưa từng xuất hiện một tên nào có thiên phú cao như thế này.

Đương nhiên trong mắt của những người xung quanh thì Tần Cửu Ca đã là Chí Tôn Đệ Tử rồi.

Trong mắt của những cường giả cổ đại tại Thiên Đế Thư Viện thì đây chính là mầm mống của Chí Cường Giả.

“Ngươi… Ngươi vừa làm gì ta.”

Trên không trung của Đế Sơn, âm thanh của Đạo Quân Tiên run lên một cách run rẩy khi giao lưu với nam tử áo trắng kia.

Vừa rồi nàng bị đánh ngất nên tất cả mọi chuyện xảy ra trong thời gian đó nàng không biết rõ.

“Những gì có thể thì ta đều làm rồi.”

“Không ngờ thân thể của ngươi lại mềm như vậy.”

Tần Cửu Ca nhìn tiểu đạo cô trong ngực mình một cách buồn cười, hắn nhìn giống người không có đạo đức như vậy sao?

Nghe được những lời của nam tử áo trắng này thì Đạo Quân Tiên đã nghĩ tới việc tự vẫn.

“Dưới cái nhìn của mọi người, Đại Đạo Tiên Tử – Đạo Quân Tiên ngươi nằm trong ngực của một nam tử khác, ngươi nghĩ mọi người sẽ có suy nghĩ ra sao?”

“Vừa rồi ta chỉ muốn tốt cho ngươi thôi.”

Đạo Quân Tiên: “…”

“Ngươi chớ không tin, nếu như ngươi có thể vượt qua được chỉ trích của đại chúng thì mới có thể siêu thoát thế tục được, nếu như ngay cả những chỉ trích kia ngươi cũng chịu không nổi thì nói gì tới siêu thoát nữa.”

Tần Cửu Ca lên tiếng với giọng điệu ta chỉ muốn tốt cho ngươi.

Đạo Quân Tiên: “…”

Hiện tại trong lòng Đạo Quân Tiên vô cùng khó chịu, nếu như nàng không thể đánh thắng nam tử áo trắng này thì chắc chắn nàng đã ấn hắn xuống đất để hành hung rồi.

Ngươi muốn tốt cho ta chứ không phải là muốn sàm sỡ ta?

Thậm chí đánh ngất xỉu ta một cách bất ngờ.

“Ta… Ta muốn đánh chết ngươi!”

Đạo Quân Tiên cắn chặt hàm răng, nàng dồn hết sức lực của mình để giơ tay đánh thẳng về hướng Tần Cửu Ca, tuy nhiên khi chưa chạm tới hắn thì gương mặt nàng đã đỏ hết cả lên.

Nàng từ từ thu bàn tay về.

Một cảnh này đều đã bị tất cả Chí Tôn Yêu Nghiệt xung quanh thấy được.

Tuy nhiên trong mắt của bọn hắn thì đây không khác nào một tràng cảnh liếc mắt đưa tình cả.

“Vũ Đế chắc chắn sẽ chết tâm.”

“Vũ Đế dù sao cũng đã âm thầm nói muốn lấy Đạo Quân Tiên làm vợ, hơn nữa có vẻ Đạo Tộc cùng Vũ Hóa Tiên Triều cũng có ý định này.”

“Nghe nói trong mấy năm sắp tới thì Vũ Hóa Tiên Triều sẽ đi tới Đạo Tộc để cầu duyên.”

“Nhưng hiện tại thì…”

Khi các yêu nghiệt nam tính xung quanh thấy được một màn này thì cũng hơi đau lòng.

Mặc dù bọn hắn cũng thích vị Đại Đạo Tiên Tử – Đạo Quân Tiên này.

Nhưng bọn hắn rất tự biết người biết ta, bọn hắn biết rõ về giá trị bản thân mình, mặc dù trước mặt của nhiều người thì bọn hắn có thể tự xưng mình là thiên tài yêu nghiệt nhưng trong Thiên Đế Thư Viện thì người hơn bọn hắn có rất nhiều.

Thế nên có rất nhiều người ở đây tuy thích Đạo Quân Tiên nhưng chưa từng có ý nghĩ kết duyên với nàng.

“Vũ Đế cũng không dễ chọc, hắn chính là một vị Yêu Nghiệt Chí Tôn của nội viện đó, uy chấn Đạo Châu trên vạn năm rồi, hắn còn là Đại Thái Tử của Vũ Hóa Tiên Triều nữa.”

“Vũ Hóa Tiên Triều là một Đạo Thống đứng đầu tại Đạo Châu này, thậm chí có thể nói là bá chủ tại đây, ngay cả Thần Linh trong truyền thuyết cũng có.”

“Nam tử áo trắng kia bị đưa vào thế khó rồi.”

“Nhưng với thiên phú của mình thì chắc chắn nam tử áo trắng này sẽ

được Thiên Đế Thư Viện bảo hộ.”

Khi tên này vừa dứt lời thì tất cả Chí Tôn Yêu Nghiệt xung quanh đều đồng loạt trầm mặc.

Điều này cũng đúng, dù sao từ khi bọn hắn vào Thiên Đế Thư Viện tới nay thì chỉ có một mình nam tử áo trắng trước mắt là đi được tới tầng một trăm của Tiên Giai mà thôi.

“Nhưng chắc chắn Vũ Đế sẽ không yên tâm.”

Chương 460: Danh Sách Chí Tôn

Chương 460: Danh Sách Chí Tôn

“Nhóc con, ngươi còn không mau chóng thả Đế Nữ của Đạo Tộc ta ra!”

Một âm thanh vang lên bên tai Tần Cửu Ca như đến từ hư vô.

Khi Tần Cửu Ca nghe được âm thanh này thì thần sắc của hắn hơi khựng lại, đây là một tồn tại mạnh mẽ hơn hắn rất nhiều.

Chắc hẳn là một Cấm Kỵ Thần Linh.

“Tiểu tử, chắc ngươi cũng không muốn đắc tội với Đạo Tộc đâu, trước tiên thả nàng ra đi.”

m thanh kia lại vang lên bên tai của Tần Cửu Ca thêm một lần nữa, tuy nhiên giờ lại mang theo một chút bất đắc dĩ.

“Lão tiền bối nói đúng.”

Tần Cửu Ca để Đạo Quân Tiên từ ngực mình xuống, hắn cười cười rồi quay sang nói với một vùng hư không, Tần Cửu Ca đã đạt được mục đích của mình nên hắn mới cho vị Thần Linh này một bộ mặt.

“Ngươi…”

Khi Đạo Quân Tiên bị Tần Cửu Ca buông xuống thì nàng giống như một con thú cưng bị xù lông.

Khi nam tử áo trắng này thả nàng xuống thì hắn còn tiện tay bóp eo nàng một cái nữa.

“Làm sao, tiên tử không nỡ ngực của ta à?”

Tần Cửu Ca nhìn sang Đạo Quân Tiên hiện tại không còn khí chất siêu thoát chúng sinh rồi cười nói.

Sau khi lời vừa dứt thì hắn trực tiếp bước một bước về phía nàng.

Nó khiến cho Đạo Quân Tiên dọa tới mức lùi về sau.

“Nhóc con, ngươi có muốn vào nội viện của Thiên Đế Thư Viện hay không?”

Bỗng nhiên vị lão giả kia đi tới bên người của Tần Cửu Ca rồi lên tiếng, hai mắt hắn lấp lóe một ánh sáng chói lòa.

Hiên tại hắn không muốn quan tâm những điều khác nữa, hắn chỉ muốn mời thiếu niên áo trắng trước mặt này vào nội viện mà thôi, khi đó thì nói gì cũng được!

“Vào Thiên Đế Thư Viện ta thì ngươi trực tiếp sẽ xếp vào Danh Sách Chí Tôn, ngươi còn sẽ là người đứng đầu.”

Lão giả tóc trắng tiếp tục lên tiếng thuyết phục Tần Cửu Ca, trong Thiên Đế Thư Viện thì nội viện còn được gọi là Danh Sách Chí Tôn, vị Đế Nữ nhờ mang trên mình một tia truyền thừa của vị kia nên mới được trở thành một trong Danh Sách Chí Tôn.

Qua đây là có thể thấy được Danh Sách Chí Tôn trọng yếu ra sao với Thiên Đế Thư Viện.

Thật ra bản thân hắn có thể quyết định được danh ngạch tham gia vào Danh Sách Chí Tôn, nhưng nếu như đưa lên làm người đầu bảng thì một mình hắn không thể quyết định được.

Nhưng mà bản thân hắn có lòng tin rất lớn đối với Tần Cửu Ca, nếu như y gia nhập vào Thiên Đế Thư Viện thì chắc chắn vị trí đứng đầu Danh Sách Chí Tôn sẽ thuộc về y.

Những sinh linh cổ lão cực độ kia khi thấy một mầm mống Chí Cường Giả thì chắc chắn sẽ không bỏ qua.

Thiên phú này phù hợp với vị trí đó.

Tần Cửu Ca nghe được lời của vị lão giả kia thì ánh mắt hơi động lòng.

Khi hắn tới đây thì Tần U Tiên đã phổ cập một ít kiến thức về Thiên

Đế Thư Viện cho hắn.

Những kiến thức này đã bao gồm những chuyện liên quan tới Danh Sách Chí Tôn.

Bởi vì nàng cũng là một trong những người thuộc Danh Sách Chí Tôn tại Thiên Đế Thư Viện.

Đây chính là địa vị mà Thiên Đế Thư Viện ban cho các Thiên Tài Yêu Nghiệt đứng đầu.

Gặp Danh Sách Chí Tôn thì không khác nào gặp Thần Linh vậy.

Nghe được lời của lão giả tóc trắng thì Đạo Quân Tiên đứng xa xa cũng nhịn không được mà kinh hãi.

Nàng cũng là một trong những người trong Danh Sách Chí Tôn nên nàng biết vị trí nàng trọng yếu và đáng sợ ra sao.

Thiên Đế Thư Viện khống chế danh ngạch tham gia Danh Sách Chí Tôn một cách cực kỳ gắt gao.

Phải biết rõ dù là nàng, người có danh xưng Đại Đạo Tiên Tử danh chấn Đạo Châu nhưng cũng phải nhờ mang trong mình truyền thừa nhỏ nhoi liên quan tới vị kia nên mới có thể trở thành Danh Sách Chí Tôn.

Nếu không thì nàng hoàn toàn không có cơ hội.

“Được.”

Sau khi trầm mặc một lúc thì Tần Cửu Ca trực tiếp đáp ứng, thân phận này thì tuy đối với hắn chỉ là dệt hoa trên gấm nhưng mà dù sao có cũng hơn không.

“Được, tốt lắm, tốt lắm, Thiên Đế Thư Viện ta lại có thêm một vị yêu nghiệt thuộc Danh Sách Chí Tôn.”

Vị lão tóc trắng khi nghe tới đây thì cực kỳ kích động, đây chắc chắn là một chuyện lớn ghi vào sử sách của Thiên Đế Thư Viện.

Mầm mống Chí Cường Giả gia nhập nội viện Thiên Đế Thư Viện.

…

Lúc này ở một nơi hư không phía xa Đế Sơn.

Vô số quân sĩ người mặc kim giáp tiến thẳng về phía Đế Sơn.

Người dẫn đầu nguyên một binh đoàn này là một người mặc Giao Long Phục, ánh mắt của hắn hiện rõ sự phẫn nộ.

“Thù này không báo, Vũ Hóa Tiên Triều ta còn có thể sinh hoạt tại Đạo Châu nữa hay sao?”

Chương 461: Diễm phúc không cạn

Chương 461: Diễm phúc không cạn

Thiên Đế Thư Viện chấn động, một vị nam tử thần bí xuất hiện và bước vào tầng chín mươi chín của Tiên Giai, thậm chí còn có lời đồn rằng hắn đã tìm được tầng thứ một trăm rồi.

Đương nhiên nhiều người không có mặt tại hiện trường khi nghe thấy tin tức này thì phản ứng đầu tiên là không tin.

Dù sao chín mươi chín tầng Tiên Giai của Đế Sơn chính là tin tức chính thống Thiên Đế Thư Viện truyền ra, tầng thứ một trăm chỉ là truyền thuyết mà thôi.

Nhưng khi càng ngày có càng nhiều người đều cùng nhau truyền ra một tin tức thì những người không tin kia cũng dần dần tin tưởng.

Thế nên tin tức Thiên Đế Thư Viện vừa thu nhận một vị địa tử có thiên tư cao ngút, đủ sức quét sạch toàn bộ thiên tài còn lại truyền ra nhanh chóng.

Dù sao tại Thiên Đế Thư Viện chưa từng có ai thấy được tầng thứ một trăm chứ đừng nói là bước vào.

Đế Sơn.

Hiện tại Tần Cửu Ca từ từ đặt chân trong hư không, ánh mắt hắn nhìn xung quanh một cách lạnh nhạt.

Lão giả kia sau khi nói bản thân hắn có thể đạt được vị trí đứng đầu trong Danh Sách Chí Tôn xong thì không biết đã chạy đi đâu rồi.

Trước khi đi lão còn nói là muốn đem tin tức này nói cho một vài tồn tại.

Sau đó còn nói sẽ có người tới đón hắn về Thiên Đế Thư Viện.

“Làm sao, muốn đánh ta à?”

Tần Cửu Ca nhìn sang vị Đại Đạo Tiên Tử hiện đã hết siêu phàm thoát tục kia rồi cười nói.

“Ngươi…”

Hai hàng lông mày của Đạo Quân Tiên hơi nhíu lại, thần sắc nàng phẫn nộ mà nhìn nam tử trước mặt, khi vừa nhìn thấy hắn thì Đạo Quân Tiên lập tức nhớ lại những lúc bản thân khổ cực bất lực khi nãy.

“Làm sao, tiểu đạo cô vẫn muốn làm gì ta sao?”

“Hay ngươi vẫn nhớ ôm ấp của ta?”

Tần Cửu Ca nhìn Đạo Quân Tiên rồi nói tiếp, những người có tính cách cấm dục như tiểu đạo cô này vô cùng thú vị.

Khi nghe được lời của nam tử áo trắng này thì Đạo Quân Tiên hừ lạnh một tiếng, nhanh chóng rời khỏi đây.

Hiện tại nàng đã không còn là đối thủ của y, với lại hắn còn sắp trở thành người đứng đầu Danh Sách Chí Tôn nữa.

Lời vừa rồi của vị lão giả tóc trắng kia tuy những người xung quanh không nghe được nhưng nàng lại nghe được một cách rất rõ ràng.

Thân phận của nam tử áo trắng này chắc chắn cũng vô cùng kinh người.

Hiện tại chung quanh Đế Sơn đã xuất hiện vô số Thiên Tài Yêu Nghiệt, có nhiều người đang nhìn chằm chằm nàng và Tần Cửu Ca.

Thần sắc của bọn hắn mang theo cả kiêng kỵ lẫn khó chịu.

Những lời vừa rồi của vị lão giả kia bọn hắn hoàn toàn không nghe được, bởi vì khi nói chuyện lão giả đã ngăn cách không gian xung quanh rồi.

Tuy nhiên bọn hắn lại thấy được cảnh nam tử này ôm Đạo Quân Tiên, nữ thần trong lòng vô số người vào lòng.

Quỷ mới biết cả hai đã làm gì trong Tiên Giai rồi.

Điều mà bọn hắn kiêng kỵ chính là thiếu niên áo trắng này có thiên phú cùng Đạo Tâm quá cường đại, chắc chắn hắn sẽ được vào nội viện của Thiên Đế Thư Viện.

“Công tử thật mạnh.”

Bỗng nhiên bên người Tần Cửu Ca xuất hiện ba vị nữ tử, nữ tử vừa lên tiếng là người mặc một bộ đồ xanh lam nhạt, nàng nhìn Tần Cửu Ca với ánh mắt quyến rũ.

Vị Đế Chủ trong mộng này của nàng quả nhiên là quá cường đại, dù chỉ là thiếu niên kỳ thôi mà cũng không giấu nổi vẻ phong quang đấy.

Ba người này không ai khác ngoài Tần U Tiên, Viêm Linh Cơ cùng Tần Ấu Vi.

“Ca ca, thật mạnh.”

Tần Ấu Vi cũng không trưng ra một khuôn mặt lạnh nữa mà quay sang mỉm cười với Tần Cửu Ca, tuy vậy nhưng trong mắt nàng như có kế hoạch gì đó.

Mặc dù nàng cảm thấy nữ tử kia có thể được ca ca coi trúng là phúc phận của nàng nhưng nàng không muốn có thêm bất kỳ một nữ tử nào chia sẻ ca ca của nàng.

“Thật muốn nhanh chóng lớn lên.”

“Thân thể nhỏ như thế này không làm gì được cả!”

“Chắc chắn ca ca cũng không thích.”

Tần Ấu Vi thở dài trong lòng, có một số việc nàng biết khá rõ.

Hiện tại khi nhìn thấy bên người ca ca liên tục xuất hiện nhiều loại ong bướm thì trong lòng nàng cũng cảm thấy khó chịu.

Nhiều hồ ly tinh như vậy, còn có con hồ ly tinh lớn nhất ở cạnh nữa, Tần Ấu Vi lại nhìn xuống thân thể của mình, nếu như nói nàng không thất vọng thì là giả.

“Nếu không sau này ta…”

Hai mắt Tần Ấu Vi lóe lên vẻ sát khí, hiện tại mặc dù tuổi của nàng còn nhỏ nhưng ca ca đã nói thiên phú của nàng cực kỳ cường đại.

“Không được, nếu làm vậy thì ca ca sẽ không vui.”

Tần Ấu Vi lại trấn an bản thân, nếu như ca ca mất hứng thì trong lòng nàng cũng sẽ cảm thấy khó chịu lây luôn.

Chỉ cần ca ca cao hứng thì nàng cũng sẽ cao hứng, ngược lại nếu ca ca cảm thấy buồn thì nàng cũng sẽ cảm thấy buồn.

Ca ca chính toàn bộ cuộc sống của nàng.

“Ngươi đang suy nghĩ gì thế?”

Tần Cửu Ca đi tới trước mặt Tần Ấu Vi sau đó lấy tay bế nàng lên, hắn còn chà chà cái mũi của nàng rồi nói.

Cô muội muội này của mình không biết có phải là do từ nhỏ đã không có người thân nên hiện tại gặp ai cũng lộ ra vẻ mặt lạnh như băng.

Vẻ mặt của nàng không phải là thứ mà trẻ con tuổi của nàng nên có.

Chương 462: Gây sự với Cấm Kỵ Đạo Tử

Chương 462: Gây sự với Cấm Kỵ Đạo Tử

“Nàng đang nghĩ về việc tâm của ca ca nàng lại bị phân đi một phần.”

Viêm Linh Cơ nhìn Tần Ấu Vi hiện đang có sắc mặt u ám thì mỉm cười lên tiếng.

Trong khoảng thời gian này nàng liên tục sinh hoạt chung một chỗ với Tần Ấu Vi nên có thể nói nàng là người hiểu Tần Ấu Vi hơn ai hết, đó là còn chưa kể tới tâm tư cẩn thận của nàng.

Viêm Linh Cơ đã nhìn ra được Tần Ấu Vi cũng có suy nghĩ với người ca ca này của mình, tuy nhiên Tần Ấu Vi cũng không phải là muội muội ruột của chủ nhân nên cũng không có gì quan trọng cả.

Khi nghe được lời của Viêm Linh Cơ thì sắc mặt của Tần Ấu Vi đột nhiên biến đổi, sau đó nàng nhanh chóng vùi đầu vào trong ngực Tần Cửu Ca, sợ rằng những lời vừa rồi sẽ khiến hắn tức giận.

“Móa nó, kia là U Tiên, một trong Tam Tiên của Thiên Đế Thư Viện phải không?”

Nhiều người xung quanh khi thấy một màn này thì đều giật mình không ngớt.

“Chính là Tần U Tiên, người sở hữu Thái Cổ Thánh Thể sao?”

“Bên cạnh hắn vậy mà lại còn có Tần U Tiên sao? Tuy nhiên nữ tử mặc áo lam bên cạnh hắn cũng đẹp không kém.”

Tất cả mọi người ở dưới đều bàn luận một cách xôn xao.

Nam tử áo trắng này đúng thật là diễm phúc không cạn, bên cạnh ai nấy đều là tuyệt sắc một vùng.

Đột nhiên đúng lúc này thì một âm thanh chấn động lớn vang lên gần Đế Sơn.

“Vũ Đế, là Vũ Đế tới rồi!”

“Không lẽ Vũ Đế đã biết rõ chuyện Đạo Quân Tiên bị một nam nhân xa lạ phi lễ sao?”

Những yêu nghiệt đang tụ tập xung quanh đều tỏ ra không hiểu, sao tin tức lại có thể truyền đi nhanh thế được!

Chắc chắn Vũ Đế tới đây không phải là để tìm Tần U Tiên rồi, mục tiêu của hắn rõ ràng là nam tử áo trắng đứng kia.

Lúc này một nam tử dẫn đầu đội quân kia lên tiếng.

“Thú vị, từ trước đến nay chỉ có ta mới có quyền đi gây sự với người khác, chưa từng có người nào chủ động đi tìm phiền phức với ta cả.”

“Muốn chết thì cũng đừng làm trực tiếp như vậy chứ?”

“Xem ra ở đây ta quá vô danh rồi, bất kỳ con chó con mèo nào cũng dám đụng ta.”

Tần Cửu Ca nghe được những lời ở dưới truyền tới thì trên mặt hiện rõ nụ cười.

Mà Tần U Tiên đứng bên cạnh khi nghe xong những lời của Vũ Đế thì cũng nén ý cười liên tục.

Đi gây sự với cả Cấm Kỵ Đạo Tử sao?

Hắn sợ rằng bản thân chết không đủ nhanh à?

Nhưng mà khi Tần Cửu Ca chuẩn bị mở miệng nói chuyện thì một âm thanh khác vang lên, chấn động toàn bộ Đế Sơn.

“Tuổi còn nhỏ mà dám nói chuyện láo xược như thế sao? Vũ Hóa Tiên Triều dạy dỗ Thái Tử như vậy sao?”

m thanh này như vang lên từ giữa Thiên Địa, không dò ra được nguồn gốc sâu cạn, Đạo Uy liên tục.

Tất cả yêu nghiệt đứng xung quanh Đế Sơn hiện tại đều chấn động không ngừng, chủ nhân của âm thanh này chắc chắn vô cùng cường đại, về cảnh giới thì không thể nào thấp hơn Thiên Tôn được, thậm chí là Thiên Tôn Đỉnh Phong, lớn mật hơn nữa thì có thể đoán đây là giọng của một vị Thần Linh.

Dẫn đầu đoàn quân mặc kim giáp xa xa chính là một cường giả danh chấn Đạo Châu, là một vị Vương thất, Việt Vương Vũ Việt.

Đứng bên cạnh Việt Vương chính là Đại Thái Tử Vũ Đế cùng với Tiểu Thái Tử Vũ Thiên Hành.

Chỉ bất quá gương mặt của Vũ Thiên Hành hiện rõ vẻ oán độc.

Sau khi Việt Vương nghe âm thanh này xong thì thần sắc cũng trở nên chấn động, chủ nhân của âm thanh này mạnh hẳn hơn hắn.

Hắn là một trong những cường giả Thiên Tôn uy tính lâu năm, có rất ít Thiên Tôn Cảnh mạnh hơn hắn tồn tại ở Đạo Châu này.

Phải biết thanh danh của hắn đã uy chấn tại Đạo Châu này mấy ngàn năm rồi.

Nhưng âm thanh kia chỉ vang lên thôi đã khiến cho hắn bị thương rồi.

Thế nên tu vi của chủ nhân âm thanh kia ra sao đã không cần nhiều lời.

“Không thể được, chuyện này không thể xảy ra được!”

Việt Vương liên tục lắc đầu không tin, hắn bị suy đoán của mình dọa tới mức nói không ra lời, chủ nhân của âm thanh này ít nhất cũng là một vị Thần Linh.

Nhưng vì sao vị Thần Linh này lại đả thương hắn?

Hắn chưa từng đắc tội bất kỳ vị Thần Linh nào? Hơn nữa trong Vũ Hóa Tiên Triều bọn hắn cũng không phải là không sở hữu Thần Linh.

Bất kỳ thế lực nào sở hữu Thần Linh thì khi đi ra ngoài cũng sẽ khó bị các Thần Linh khác khi dễ.

“Là Linh Nhi tỷ tỷ.”

Tần U Tiên khi nghe thấy âm thanh này thì thần sắc vui mừng, đây chính là một vị Thần Linh có quan hệ rất thân với Tiên Cổ Tần Tộc.

Vị Thần Linh có tên là Linh Nhi này vô cùng chiếu cố nàng từ khi nàng gia nhập Thiên Đế Thư Viện tới nay.

“Cấm Kỵ Thần Linh?”

Tần Cửu Ca nói thầm trong lòng, chắc hẳn đây chính là vị Thần Linh có quan hệ rất tốt và sâu với Tần Tộc mà cha mình đã từng nhắc qua.

“Cửu Ca Đạo Tử, ngươi nghĩ ta nên xử lý những người này như thế nào?”

Chương 463: Hắn còn phải cảm ơn ta

Chương 463: Hắn còn phải cảm ơn ta

Một âm thanh u nhã vang lên bên tai của Tần Cửu Ca, điều này khiến hai mắt hắn híp híp lại.

Xem ra suy nghĩ của mình không sai, vị Thần Linh mà cha mình nói tới chính là vị Linh Nhi Thần Linh này.

“Ngoại trừ người tên Vũ Đế cùng với Vũ Thiên Hành ra thì tất cả những người còn lại khó thoát tội chết.”

Trong mắt Tần Cửu Ca hiện rõ vẻ tàn nhẫn, ngươi phạm ta một chút ta liền diệt toàn tộc của ngươi.

Ta chẳng cần biết ngươi là ai.

Người nào phạm ta người đó chết!

Chỉ là một con sâu kiến như Vũ Hóa Tiên Triều thôi thì Tần Cửu Ca

hoàn toàn không cần để tâm, nhưng nó lại dám bò lên người mình thì hắn cũng không ngại phủi rớt nó.

Trước tiên giết, giết tới mức long trời lở đất, máu chảy thành sông.

Còn về lý do không giết tên Vũ Đế này thì bởi vì một phần Tần Cửu Ca sợ Khí Vận Phản Phệ, một phần là vì Tần Cửu Ca muốn thu hoạch một chút lợi tức từ trên người hai tên này.

Có thể nói là chăn heo, vỗ béo sau đó mới giết lấy thịt.

“Được rồi!”

Vị Linh Nhi Thần Linh này chỉ trầm mặc một hồi liền đáp lại lời Tần Cửu Ca.

Mặc dù nàng biết làm như thế chẳng khác nào gây chiến với Vũ Hóa Tiên Triều, sẽ gây nên một cơn bão tại Đạo Châu, nhưng Đạo Tử Tần Tộc đã nói vậy thì nàng chỉ cần làm thế là được rồi.

Dù sao đối với một quái vật khổng lồ như Tần Tộc thì Vũ Hóa Tiên Triều chỉ là một con kiến mà thôi, khi biết được thân phận thật sự của Tần Cửu Ca thì sợ rằng các Thần Linh của Vũ Hóa Tiên Triều còn phải tự mình tạ lỗi.

“Thần Linh, chúng ta đã phạm vào tội gì?”

Lúc này bên ngoài Đế Sơn.

Việt Vương hiện đang cực kỳ hoảng sợ mà cảm nhận xung quanh, vị Thần Linh kia đã buông lĩnh vực của mình xuống.

Bọn hắn đã bị một vị Thần Linh bao vây.

“Thần Linh các hạ, chúng ta đã làm gì mạo phạm tới ngài sao?”

Việt Vương nhìn bốn phía xung quanh rồi la lớn, chút sức mạnh này của hắn hoàn toàn không đủ để ảnh hưởng tới một Thần Linh Lĩnh Vực.

“Ngươi đã đắc tội với người không nên đắc tội!”

m thanh tĩnh mịch kia lại vang lên lần nữa, mà hiện tại tất cả các yêu nghiệt quanh Đế Sơn cũng nghe được câu nói này.

“Người của Vũ Hoá Tiên Triều đã bị bao vây rồi!”

“Đó không phải là Việt Vương của Vũ Hóa Tiên Triều sao? Hắn chính là một vị cường giả Thiên Tôn lâu năm đó.”

“Ta nghe nói gần đây tiểu thái tử của Vũ Hóa Tiên Triều bị một nam tử xa lạ đánh phế, khi lão tổ của Vũ Hóa Tiên Triều biết chuyện này thì lòng cực kỳ phẫn nộ, không lẽ nam tử áo trắng này chính là người phế tiểu thái tử của Vũ Hóa Tiên Triều sao?”

Lúc này một vị yêu nghiệt đứng xem ở dưới mở miệng nói chuyện, thật ra tin tức tiểu thái tử của Vũ Hóa Tiên Triều bị người phế là một tin tức cơ mật, rất ít người biết.

Mà hắn vừa vặn là một trong số ít người biết được chuyện này, nhưng mà ban đầu hắn không nghĩ sâu xa thêm, nhưng khi thấy được Vũ Hoá Tiên Triều đã điều động quân đội tới đây thì hắn mới ngờ ngợ đoán ra được gì đó.

“Cái gì? Tiểu thái tử của Vũ Hoá Tiên Triều đã bị người khác phế đi rồi à?”

Rõ ràng là rất nhiều thiên tài yêu nghiệt nơi này đều chưa biết được tin tức này, dù sao chuyện cũng chưa xảy ra bao lâu, thêm người hữu tâm phong tỏa tin tức, những người kia biết được tin tức này cũng đã tốn một cái giá không nhỏ.

“Xem ra người phế đi tiểu thái tử của Vũ Hóa Tiên Triều không ai khác ngoài thanh niên mặc áo trắng này.”

Khi biết chuyện thì tất cả mọi người bắt đầu bàn luận.

Ban đầu mọi người tưởng vị thiếu niên áo trắng này sẽ gặp phải tai ương, nhiên tình hình hiện giờ thì hoàn toàn ngược lại.

Không ai ngờ rằng bên cạnh nam tử này lại có một vị Thần Linh bảo hộ.

Nghĩ tới đây thì vô số người trầm mặc xuống không nói.

Có thể điều động được một vị Thần Linh xuất thủ dùm mình, tồn tại thế này rất hiếm trên Thái Cổ Tiên Vực.

Dù sao không có một vị Thần Linh nào nhàm chán tới mức thích làm những chuyện như thế này cả, trừ phi trong thế lực đó không thiếu Thần Linh, hơn nữa đệ tử kia phải có mầm mống và thiên tư cực tốt.

“Ngươi là Thần Linh, không được xuất thủ tới môn hạ của Thần Linh

khác.”

Khi sắp tới bước đường cùng thì Việt Vương hô lớn ra xung quanh.

Mặc dù hắn là một cường giả Thiên Tôn nhưng trước mặt một Thần Linh thì hắn chả là gì cả.

“Ngươi đã đắc tội với người không nên đắc tội, khi lão tổ của các ngươi biết thân phận thật của y thì hắn hắn sẽ cảm ơn ta vì đã giết ngươi nữa.”

m thanh này như một lá bùa đòi mạng vang lên bên tai Việt Vương, những lời vừa rồi khiến hắn chấn động vô cùng.

Ai là người không nên đắc tội tới?

Vũ Hóa Tiên Triều bọn hắn gần đây chưa từng đi gây sự với bất kỳ ai.

Tộc quy rõ ràng quy định, không cho bọn hắn đi gây sự với người khác.

“Vũ Đế, ngươi và Thiên Hành có phải còn có chuyện gì chưa nói cho chúng ta biết phải không?”

Ánh mắt của Việt Vương khi nhìn sang Vũ Đế cùng Vũ Thiên Hành vô cùng âm trầm.

Nếu nói về việc gần đây Vũ Hóa Tiên Triều bọn hắn đã từng muốn gây hấn với ai thì chỉ có thanh niên kia mà thôi, người đã ra tay phế Vũ Thiên Hành.

Nhưng Đại Thái Tử Vũ Đế chỉ nói đối phương là một tên Thiên Tôn chứ không nói gì thêm.

Không lẽ…

Thần sắc Việt Vương ngưng lại, Đại Thái Tử cùng Tiểu Thái Tử chắc chắn đã che giấu điều gì đó với hắn.

“Nếu như lão tổ các ngươi biết thân phận của người kia thì hắn sẽ cảm kích việc ta giết ngươi!”

“Đó chính là Cấm Kỵ Đạo Tử!”

Một tiếng oanh vang lên, Việt Vương thân là người từng trải qua biết bao mưa gió hiện cũng cảm giác đầu mình như muốn nổ tung.

“Xong.”

“Tất cả đều xong rồi!”

Chương 464: Bản thân hắn đang ở Cấm Kỵ

Chương 464: Bản thân hắn đang ở Cấm Kỵ

“Cấm Kỵ Đạo Tử.”

“Không thể nào, sao nhân vật ở đẳng cấp đó có thể xuất hiện ở đây được.”

Sắc mặt của Vũ Hóa Tiên Triều Việt Vương khi nghe thấy lời nói của Thần Linh này thì trở lên hoảng sợ, trong đầu hắn giống như bị chấn động vậy.

Sau đó trong lòng hắn vẫn không tin đây là sự thật.

Bởi vì đây là người chết.

Cho dù hắn thân là Thiên Tôn lão làng của Viễn Cổ đạo thống cũng phải cung kính đối đãi với Cấm Kỵ Đạo Tử.

Hai chữ Cấm Kỵ đã có thể trấn áp hắn rồi.

Sắc mặt Việt Vương xanh mét nhìn tiểu thái tử Vũ Hóa Tiên Triều Vũ Thiên Hành đứng tại chỗ không biết phải làm gì, là hắn nói cho một vị lão tổ trong Vũ Hóa Tiên Triều biết, hắn bị một vị Thiên Tôn xa lạ không biết tên phế đi.

Mà vị lão tổ kia cùng vô cùng cưng chiều Vũ Thiên Hành.

Hơn nữa Vũ Thiên Hành là Cửu Thái tử đương nhiệm của Vũ Hóa Tiên Triều, Vũ Hóa Tiên Triều cũng trực tiếp phái mình dẫn Thánh Vệ Quân đi đến bên này.

Chính là bắt giữ vị Thiên Tôn dám phế bỏ Vũ Hóa Tiên Triều Cửu Thái Tử của bọn họ.

“Ngươi… Ngươi hại chết Tiên Triều rồi.”

Vẻ mặt Việt Vương lúc này cực kỳ khó coi nhìn Vũ Thiên Hành nói,

chọc ai không chọc lại cứ phải chọc đến Tồn Tại này.

Tuy rằng ở trong lòng hắn rất không muốn tin đây là sự thật, nhưng hiện tại ở trước mặt hắn chính là có một tôn Thần Linh Cấm Kỵ chính miệng nói với hắn.

Thần Linh Cấm Kỵ.

Thần Linh Cấm Kỵ là gì?

Chính là Tồn Tại chí cao vô thượng nhất trong Tiên Vực.

Người tu luyện tới cảnh giới này thì phần lớn đã sớm vô tình vô dục, đại đạo cao nhất rồi.

Người có cảnh giới giống như vậy sẽ ra tay vì hậu bối sao?

Không.

Phải biết rằng cho dù là Đại Thái Tử Vũ Đế Yêu Nghiệt nhất hiện tại của Vũ Hóa Tiên Triều bọn họ đã chết, Thần Linh Cấm Kỵ của bọn họ xác suất cao là sẽ không ra tay.

Bởi vì có tư cách của Thần Linh Cấm Kỵ cũng chỉ là có tư chất như vậy mà thôi, không có nghĩa là tương lai hắn nhất định có thể bước vào Thần Linh Cấm Kỵ.

Cho nên trong mắt những Thần Linh Cấm Kỵ này có Thần Linh Cấm Kỵ Yêu Nghiệt như vậy, cũng vẻn vẹn chỉ là hiếm hơn so với những Yêu Nghiệt bình thường một chút mà thôi.

Nhưng nếu nói có gì khác biệt rất lớn, kỳ thật không có.

Bởi vậy, Vũ Đế trong lòng Thần Linh Cấm Kỵ của Vũ Hóa Tiên Triều bọn họ cũng chỉ có chút phân lượng mà thôi.

Hơn nữa chỉ là ở trong lòng một tôn Thần Linh Cấm Kỵ Lão Tổ.

Những Thần Linh Cấm Kỵ khác của Vũ Hóa Tiên Triều ngay cả tên Vũ Đế cũng không biết.

Nhưng tình huống bây giờ là Thần Linh vây giết bọn họ giống như vẫn luôn âm thầm bảo vệ bạch y nam tử kia vậy.

Một tôn Thần Linh là hộ người bảo vệ Đạo.

Ai có thể được đối đãi như vậy?

Cấm Kỵ Đạo Tử bình thường cũng chưa chắc đã có đãi ngộ như vậy.

Không, chuẩn xác mà nói 99% Cấm Kỵ Đạo Tử cũng không thể nào có đãi ngộ như vậy.

Mà Cấm Kỵ Đạo Tử có thể có đãi ngộ như vậy, nghĩ đến thân phận của hắn cũng chỉ có thể là một tôn trong Hão Hạn Thần Châu ở phía chân trời xa xôi.

Vốn dĩ dựa vào khoảng cách giữa Đạo Châu và Hão Hạn Thần Châu thì tuyệt đại đa số tin tức đều không thể truyền tới.

Thế nhưng thật sự là một tôn trong Hão Hạn Thần Châu thì quá nổi danh rồi.

Là Đạo Tử mà chủng tộc đó ở Thần Châu đặc biệt ra mắt.

Thần Châu Đích Tiên Đạo Tử Tần Cửu Ca.

Vừa nghĩ đến đây, trong mắt của vị Việt vương này tràn đầy hoảng sợ.

“Thần linh các hạ, trong chuyện này có phải có hiểu lầm gì không?”

Vẻ mặt Việt Vương của Vũ Hóa Tiên Triều càng thêm trầm trọng, bởi vì những quân sĩ mà hắn mang tới từ trong Vũ Hóa Tiên Triều đang dần dần chết hết.

Cái chết không tiếng động, như thể họ chưa bao giờ xuất hiện trên thế giới này vậy.

Nhưng Việt Vương biết đây chỉ là một thủ đoạn nhỏ của Thần Linh mà thôi, nàng căn bản chưa sử dụng hết sức.

“Vũ Hóa Tiên Triều ta nguyện ý bồi tội cho vị kia.”

Trên mặt Việt Vương đấu tranh, bởi vì Đạo Pháp của vị Thần Linh âm thầm ở trong bóng kia không hề biến mất.

Hiện tại hắn cảm thấy cho dù dựa vào tu vi thâm hậu của mình cũng không thể chống đỡ được một lúc.

Dường như là trầm mặc một hồi, nhưng rất nhanh, Việt Vương liền kêu thảm một tiếng.

Thân Thiên Tôn của hắn không còn nữa rồi, quả vị cũng tiêu tán.

“Việt Vương.”

Mắt của Vũ Đế đỏ bừng nhìn vương điện trong Vũ Hóa Tiên triều hóa thành huyết thủy lớn tiếng kêu lên.

Đây là vương điện cao cấp nhất trong Vũ Hóa Tiên Triều bọn họ.

Ở Tiên Vực hiện nay, Thần Linh không thể dễ dàng ra tay, Thiên Tôn giống như Việt Vương chính là đại biểu đỉnh cao.

“Trong Tiên Triều ta cũng có Thần Linh Cấm Kỵ Lão Tổ, các hạ có phải là hơi quá đáng rồi không.”

Lúc này Vũ Đế trầm giọng nói, hiện tại trong lĩnh vực Thần Linh này cũng chỉ có vài người sống sót.

Vũ Đế hắn và Vũ Thiên Hành.

Còn có Việt Vương mất đi thân thể Thiên Tôn và Thiên Tôn Quả Vị, còn lại toàn quân của Vũ Hóa Tiên Triều bị diệt.

Tổn thất như vậy cũng là rất lớn với Vũ Hóa Tiên Triều.

Bởi vì lần này bọn họ mang quân đội là quân đội giàu danh tiếng nhất của Vũ Hóa Tiên Triều.

Nhưng cũng không có ai đáp lại nỗi buồn của Vũ Đế.

Sao Thần Linh có thể nói chuyện với người trần thế được.

Lần đầu tiên, Vũ Đế cảm thấy vô lực.

Đây là đã bị khinh miệt rồi.

“A.”

Việt Vương của Vũ Hóa Tiên Triều lớn tiếng rống giận một tiếng, hắn là một Cự Đầu của Thiên Tôn Cảnh Giới.

Vốn có thể Đại Đạo khó biến mất, nhưng hiện tại lại vì một Thần Linh mà chết.

Hắn không cam lòng.

Chương 465: Hắn thân ở trong

Cấm Kỵ (2) Đoàng.

Chương 465: Hắn thân ở trong Cấm Kỵ (2)

Đoàng.

Trong tiếng gầm giận dữ của Việt Vương, hồn Thiên Tôn của hắn bị nghiền nát từng khối từng khối một.

Thiên Tôn ở trước mặt Thần Linh cũng chỉ là nhân vật bé như con kiến mà thôi.

Khi lĩnh vực Thần Linh ở nơi này tiêu tán, trên không trung vốn dĩ có rất nhiều người, bây giờ không còn một vết tích gì cả.

Duy nhất chỉ có Vũ Đế ngã trên không trung và Vũ Thiên Hành hai mắt ngây ngốc.

Bọn họ nằm mơ cũng không ngờ tới chỉ vì Vũ Thiên Hành nhất thời nổi lên sắc tâm mà liền chôn vùi nhiều quân đội của Vũ Hóa Tiên Triều như vậy.

“Không.”

Khuôn mặt của Vũ Đế đỏ như máu giận dữ kêu lên một tiếng với không trung.

Xung quanh Đế Sơn.

“Rốt cục Vũ Hóa Tiên Triều đã đắc tội với nhân vật gì vậy, mà gặp phải đại kiếp nạn như vậy.”

Mắt của một Yêu Nghiệt mặc lam y nhìn cảnh tượng xa xa trên cao, trong lòng khiếp sợ nói.

Hiện tại mắt của hắn nhìn vị nam tử bạch y đứng ở trên cao Đế Sơn, trong ngực ôm một tiểu cô nương, trong mắt tràn đầy vẻ kiêng kỵ.

Bây giờ chỉ cần không phải là kẻ ngốc, đều biết vị nam tử bạch y bước vào tiên giai trăm tầng nhất định là thân phận phi phàm.

Thậm chí….

Ánh mắt của hắn dần dần ngưng trọng, chỉ có loại Cổ Tộc đẳng cấp này mới có kiểu quyết đoán này, Thần Linh vì chí tôn hộ đạo.

Cấm Kỵ Cổ Tộc.

Bốn chữ này sẽ mãi mãi đè nặng trong lòng mọi người ở Tiên Vực.

Đây là Cự Nghiệt bắc ngang qua đỉnh cao Thái Cổ Tiên Vực.

Thái Cổ Tiên Vực mênh mông như vậy, Cấm Kỵ Cổ Tộc không tới mười ngón tay, đương nhiên Tiên Vực rốt cuộc có mấy tôn Cấm Kỵ Cổ Tộc, cũng chỉ có người cũng là Cấm Kỵ Cổ Tộc mới biết được.

Những người không phải là Cổ Tộc Cấm Kỵ khác không thể biết được những điều này.

Đương nhiên không loại trừ một vài thế lực Viễn Cổ khác biết những chuyện này.

Ví dụ như, Thiên Đế Thư Viện mà bọn họ đang ở.

Không có tên Cấm Kỵ, nhưng cho dù là người trong Cổ Tộc Cấm Kỵ cũng sẽ không tùy ý trêu chọc Tồn Tại như vậy.

“Cấm Kỵ.”

“Hắn thân ở trong Cấm Kỵ.”

Đáp án như vậy đã hiện lên trong lòng rất nhiều Yêu Nghiệt xung quanh Đế Sơn.

Không có một người, không có một phương đạo thống nào dám xem nhẹ Tồn Tại như vậy.

“Hắn là con trai của Cấm Kỵ.”

Ở một nơi trong hư không xung quanh Đế Sơn, vẻ mặt của Đạo Quân Tiên chấn động nhìn một màn vừa rồi.

Vốn nàng đã đi rồi, nhưng giữa đường bỗng nhiên cảm nhận được nơi này có động tĩnh kịch liệt, nàng liền trở về.

Nàng cũng không phải là dạng ngu xuẩn gì, đang nhìn tình huống có Thần Linh Hộ Đạo cho vị bạch y nam tử kia, thiên phú sau khi kết hợp với hắn biểu hiện ra, trong lòng Đạo Quân Tiên đã đại khái đoán ra được bạch y nam tử phi lễ với nàng này có thân phận gì.

“Đạo Tử Thần Châu Tần Cửu Ca.”

“Hắn đẹp như trong truyền thuyết, nhưng không hề ôn hòa hữu lễ

như trong truyền thuyết."

"Đích Tiên Đạo Tử cái gì, hắn chính là một tên háo sắc."

Đạo Quân Tiên hừ lạnh một tiếng ở trong hư không, ở trong rất nhiều đỉnh phong đạo thống Cổ Tộc của châu vực lưu truyền Thần Châu Đích Tiên Đạo Tử này là một nam tử ôn nhuận nho nhã, khí chất phi phàm, khuôn mặt tuấn lãng.

Nhưng dáng vẻ vừa rồi thể hiện ra trước mặt nàng hoàn toàn là háo sắc.

Lại còn thích cưỡng ép.

Chỉ có khí chất phi phàm, khuôn mặt tuấn lãng, thiên phú Đạo Tâm vô địch trong lời đồn là thật, những thứ khác đều là giả.

Tin đồn đã làm nàng nhầm lẫn.

Nhưng thiên phú Đạo Tâm của hắn thật sự là có chút mạnh thái quá.

Chín mươi chín tầng tiên giai có vẻ như không có ảnh hưởng gì tới hắn, còn tìm thấy được trăm tầng tiên giai.

"Vì sao Vũ Hóa Tiên Triều lại có mâu thuẫn gì đó với hắn?"

Vẻ mặt của Đạo Quân Tiên lúc này có chút tò mò, theo lý thuyết chỉ cần đầu cao tầng của Vũ Hóa Tiên Triều bọn họ bình thường cũng sẽ không có mâu thuẫn gì với Tồn Tại như vậy.

Cho dù là chủng tộc Đạo Tộc của nàng cũng sẽ không sinh ra mâu thuẫn với chủng tộc như vậy.

Tuy Đạo Tộc là Đạo Châu Ẩn Thế Cổ Tộc, thực lực của bọn họ nổi tiếng trên toàn Thái Cổ Tiên Vực.

Nhưng khi gặp phải chủng tộc này, cũng sẽ nhượng bộ.

Có một khoảng cách rất lớn giữa ở dưới Cấm Kỵ và Cấm Kỵ.

Mà vừa nghĩ đến đây sắc mặt của Đạo Quân Tiên này đột nhiên biến đổi.

Nếu Bạch y nam tử khi dễ nàng này là vị Đạo Tử Thần Châu trong truyền thuyết kia, nàng không phải là bị khi dễ vô ích rồi.

Đạo Tộc có thể vì chuyện này mà gây phiền phức với Đạo Tử Thần

Châu hay không?

Trong lòng Đạo Quân Tiên đại khái đã đoán được kết quả của chuyện này.

Ngay cả khi gây rắc rối cũng chắc chắn là một kết cục rất đơn giản.

Hơn nữa rất có thể thuận nước đẩy thuyền.

“Cho nên ta đã bị …khi dễ vô ích rồi?”

Chương 466: Cắt đứt Long Mạch

Chương 466: Cắt đứt Long Mạch

Trong Đế Sơn tiên giai trên cao, vạn người chú ý.

Hình ảnh một nam tử bạch y tuấn lãng ôm một tiểu cô nương trong lòng ở trong mắt mọi người ở đây.

“Ca ca, bọn họ đều đang nhìn huynh.”

Đầu nhỏ của Tần Ấu Vi thò ra từ trong ngực Tần Cửu Ca, nhẹ nhàng nói bên tai Tần Cửu Ca.

“Không sao.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng sờ sờ đầu nhỏ của Tần Ấu Vi mỉm cười nói.

“Ca ca ta vạn cổ vô song, nhất định là tiêu điểm.”

Tần Ấu Vi đột nhiên khẽ nói ở một bên mặt của Tần Cửu Ca, nói xong cái đầu nhỏ bé của nàng ửng đỏ lại chui vào trong ngực Tần Cửu Ca, có thể thấy nàng rất thích nơi này.

“Khí Vận của Vũ Hóa Tiên Triều tách rời.”

Bỗng nhiên, Tần Cửu Ca nhìn thấy trên mặt Vũ Đế có sự phẫn nộ và bất lực nhàn nhạt nói, đối với Tiên Triều mà nói thì cái gì là quan trọng nhất?

Không phải là một Thiên Tôn có thực lực cường đại nào đó, cũng không phải rất nhiều quân đội, mà là Khí Vận, Tiên Triều Khí Vận.

Tiên Triều Khí Vận có tác dụng rất quan trọng với Tiên Triều.

Đứt Tiên Triều Khí Vận chính là chặt đứt căn cơ của Tiên Triều và hủy diệt hàng ngàn vạn sinh linh trong Tiên Triều.

Ánh mắt Tần Cửu Ca bỗng nhiên nhìn Vũ Đế lúc này, khẽ cười một tiếng.

Lúc nam chính Vũ Đế này mới đi ra, thần sắc vẫn rất lạnh nhạt, làm cho người ta cảm thấy hắn sâu không lường được, nhưng dáng vẻ chật vật hiện tại này làm cho người ta rất khó tin là cùng một người.

Nếu không phải lúc này trong lòng Tần Cửu Ca có mưu đồ của mình, thì liên diệt Vũ Đế rồi.

Tuy nhiên rau hẹ phải tươi tốt mới ngon.

“Được, Cửu Ca Đạo Tử.”

Khi Tần Cửu Ca nói xong câu đó, bên tai hắn lại vang lên Thần Linh vừa nói chuyện.

Tuy nàng là Thần Linh của Thiên Đế Thư Viện, nhưng không phải là loại lão sư ở trong đó.

Mà là người giống như trợ giáo, khách khanh, cho nên không thuộc về Thiên Đế Thư Viện quản lý.

.....

Ở vị trí Đạo Châu hơi dựa vào phía tây.

Nơi này là một mảnh đất màu mỡ, có rất nhiều sinh linh sinh sống, đồng thời cũng có rất nhiều đạo thống Cổ Tộc cắm rễ ở đây.

Nơi này có một tôn Tiên Triều trải qua bao nhiêu năm tháng, Vũ Hóa Tiên Triều.

Đột nhiên, Vũ Hóa Tiên Cung vốn có tiên khí lượn lờ có thần quang chấn động.

“Vị Tồn Tại nào đến?”

Một đạo thanh âm truyền ra từ Vũ Hóa Tiên Cung, vô cùng thần uy.

Thế nhưng rất nhanh, giọng nói này phẫn nộ kêu to một tiếng.

“To gan, ngươi đang cắt đứt long mạch của Vũ Hóa Tiên Triều ta.”

Thanh âm vốn đang rất hòa nhã kia ngay lập tức nổi giận.

Có người đang cắt đứt căn cơ long mạch của Vũ Hóa Tiên Triều.

Đây là đang cắt đứt Khí Vận của Vũ Hóa Tiền Triều hắn.

“Vũ Hóa Tiên Triều Khí Vận tách rời.”

Một đạo thanh âm giống như là truyền đến từ không gian không xác định vang lên trên bầu trời Vũ Hóa Tiên Cung.

“Rầm.”

Lúc thanh âm không biết truyền đến từ đâu vang lên, một con kim long ẩn trong mây mù của Vũ Hóa Tiên Cung than khóc kêu một tiếng.

Thanh âm bi phẫn, chấn động mấy trăm vạn dặm xung quanh.

“Khí Vận kim long thanh khóc, long mạch đã đứt rồi.”

Vừa rồi đạo thanh âm truyền đến từ Vũ Hóa Tiên Cung chấn động phẫn nộ nói.

Đối với người trong phái Vũ Hóa Tiên Triều của hắn chắc chắn là một tôn Thần Linh Cấm Kỵ, Cự Đầu của Thiên Tôn Cảnh Giới không thể động tay động chân với Tiên Triều Khí Vận vô cùng kiên cố của bọn họ được.

“Vì sao Thần Linh lại động thủ với Vũ Hóa Tiên triều ta.”

Đạo thanh âm kia lại truyền đến từ trong Vũ Hóa Tiên Triều, nhưng lần này mang theo cơn thịnh nộ.

Khí Vận Kim Long là căn cơ của Vũ Hóa Tiên Triều bọn họ, nếu không còn Khí Vận Kim Long nữa thì Vũ Hóa Tiên Triều cũng chắc chắn không thể sống sót được bao lâu nữa.

“Cấm kỵ chi phạt.”

Thanh âm không chứa một tia tình cảm truyền đến trong Vũ Hóa Tiên Hoàng, làm cho mắt của Vũ Hóa Tiên Hoàng hiện lên vẻ khiếp sợ.

Cấm kỵ chi phạt, là Cấm Kỵ Cổ Tộc trong truyền thuyết Tiên Vực thường nói khi xử lý sự tình với bên ngoài.

Nhưng Vũ Hóa Tiên bọn họ đã từng trêu chọc Cấm Kỵ sao?

Không, hoàn toàn không.

Bọn họ gặp phải người Cấm Kỵ đều đi đường vòng, chưa từng tranh chấp với bậc Tồn Tại kia.

Lúc này Vũ Hóa Tiên Hoàng còn chưa kịp suy nghĩ nhiều, một đạo Pháp Tắc từ trên trời rơi xuống đánh vào xung quanh Vũ Hóa Tiên Cung.

Ngay lập tức các sinh linh ở xung quanh Vũ Hóa Tiên Cung kêu rên không ngừng.

.....

“Vũ Hóa Tiên Triều phế rồi.”

Ánh mắt của một Yêu Nghiệt ở vùng lân cận của Đế Sơn nặng nề nói, cho dù Vũ Hóa Tiên Triều có Thần Linh Cấm Kỵ nhưng bậc Tồn Tại kia sẽ không ra tay.

Hoặc là nói, không dám ra tay, nếu như bọn họ ra tay thì tính chất này liền thay đổi rồi.

“Trong lòng Vũ Đế lúc này sợ là sụp đổ rồi.”

Có Yêu Nghiệt nhìn đồng tử của Vũ Đế đỏ bừng thở dài nói, cũng không biết sao bọn họ chọc tới tên Đạo Tử Thần Châu kia.

“Vũ Đế vốn dĩ có tiền đồ tốt như vậy nhưng sợ là sau này sẽ không dễ sống.”

Yêu Nghiệt này nhìn Vũ Đế trước kia uy chấn Thiên Đế Thư Viện nói, tuy rằng bây giờ Vũ Đế chưa thể trở thành một pho tự ở trong Thiên Đế Thư Viện, nhưng nội viện có lời đồn, sợ là qua vài năm nữa là có thể.

Nhưng bây giờ chắc chắn là không thể nữa rồi.

Chương 467: Chỉ con kiến mà thôi

Chương 467: Chỉ con kiến mà thôi

Đế Sơn.

“Các hạ, có thể thả cho môn sinh này của ta một con đường sống không.”

Bỗng nhiên, có một đạo thanh âm vang lên ở bên tai Tần Cửu Ca.

Nói xong, Vũ Đế và Vũ Thiên Hành cách Tần Cửu Ca ở một nơi không xa bị cuốn lên, mà thân ảnh người này cũng hiện ra, chẳng qua là vẫn bị thần quang bao phủ, làm cho người ta nhìn không thấy diện mạo của nàng ở bên trong.

“Người cứu mạng nhân vật chính đã tới?”

Tần Cửu Ca nhìn một màn này nhàn nhạt cười, đây là việc mà hắn đã sớm đoán được, dù sao nhân vật chính không có người cứu mạng như vậy thì sao có thể được gọi là nhân vật chính đây?

Nhưng đây chính là suy nghĩ trong lòng Tần Cửu Ca.

Không cứu nam chính này, sau này Tần Cửu Ca còn gặt hái rau hẹ tươi tốt như thế nào đây?

Long Mạch của Vũ Hóa Tiên Triều đã đứt, mà Vũ Đế với tư cách là nam chính sẽ ra sao?

Nhất định là thời cơ cuồn cuộn không ngừng tới tìm hắn.

Nhưng đó là trước đây rồi.

“Điều kiện.”

Tần Cửu Ca nhìn thân ảnh kia nhàn nhạt nói, tuy hắn chuẩn bị tạm thời tha cho nam chính Vũ Đế này.

Nhưng trước khi buông tha, vẫn phải thu hoạch một chút đồ vật trước.

“Đa tạ các hạ, bồi lễ ở bên này.”

Vẻ mặt của người thần bí vừa cứu Vũ Đế và Vũ Thiên Hành lúc nãy trầm mặc một chút, liền giao Nhẫn Trữ Vật trong tay mình cho vị Cấm Kỵ Đạo Tử này.

Đồ tốt cuối cùng của Nhẫn Trữ Vật này thật sự không ít.

Dù sao hắn cũng là một tôn Thần Linh.

Tặng những thứ trong này tặng người khác, trái tim hắn có chút đau.

Nhưng nếu không tặng nhiều, không tặng đắt một chút, ai biết Cấm Kỵ Đạo Tử này có nguyện ý buông tha cho môn sinh này của hắn hay không.

Rất ít người biết, thật ra trước kia Vũ Đế đã giúp đỡ hắn một việc nhỏ, mà lúc ấy hắn cũng nhìn ra Vũ Đế này có thiên tư bất phàm.

Cho nên liền thu Vũ Đế làm đệ tử ký danh, cũng chính là môn sinh.

Chẳng qua tin tức này chưa từng truyền ra bên ngoài.

“Các hạ đối xử với Vũ Đế này rất tốt.”

Thần thức của Tần Cửu Ca thăm dò một phen ở trong Nhẫn Trữ Vật mà Thần Linh này đưa tới cười nói với hắn.

Đồ đạc trong Nhẫn Trữ Vật của một vị Thần Linh cũng thật sự không tồi, cho dù là dùng ánh mắt của Cấm Kỵ Đạo Tử hắn cũng cảm thấy mấy thứ này rất tốt.

Nói thế nào thì người ta cũng là một tôn Thần Linh.

“Hy vọng sau này các hạ hảo hảo quản giáo.”

Tần Cửu Ca nhìn Vũ Đế khuôn mặt dữ tợn cười khẽ một tiếng nói, chỉ là con kiến mà thôi.

Nếu không phải bởi vì thân phận nhân vật chính của hắn thì Tần Cửu Ca đã sớm chặt hắn rồi.

Nhưng mắt của Tần Cửu Ca hiện lên một tia hàn quang, câu nói đại nạn không chết tất có hậu phúc này chính là để hình dung những nhân vật chính này.

Sau khi trải qua khó khăn lớn như vậy, sau một khoảng thời gian nữa nhân vật chính Vũ Đế nhất định sẽ có đại cơ duyên.

Nhưng nó chưa chắc là của hắn vào thời điểm đó.

“Đa tạ các hạ thủ lưu tình.”

Vị thần linh này nhìn Tần Cửu Ca bình tĩnh nói, hắn không thể trêu được cũng không muốn trêu vào kiểu người Cấm Kỵ Cổ Tộc này.

Sau đó, hắn một tay xách Vũ Đế và Vũ Thiên Phàm mang, vỡ vụn hư

không rời đi.

Mà nhìn thấy một màn này, thần sắc của Yêu Nghiệt xung quanh Đế Sơn đều ngưng trọng.

Trong lòng bọn họ suy đoán xác suất rất lớn chính là Đạo Tử Cấm Kỵ Tần Cửu Ca ở Hão Hạn Thần Châu cách Đạo Châu vô cùng xa xôi.

Vừa rồi người kia rất có thể là một tôn Thần Linh Cấm Kỵ.

Mà Thần Linh ở trước mặt hắn cũng chỉ có thể dùng bảo vật đổi người, đây là mức độ đáng sợ thế nào chứ.

“Đạo Tử Thần Châu Tần Cửu Ca.”

“Hắn hẳn là Đích Tiên Đạo Tử Thần Châu Tần Cửu Ca rồi.”

Những Yêu Nghiệt này có nhỏ giọng nói, ngoại trừ vị Tồn Tại kia ra, bọn họ cũng không chưa nghĩ ra được còn ai có thể diện như vậy.

Trong những Cấm Kỵ Cổ Tộc khác cũng có tin tức Đạo Tử ở bên ngoài, nhưng không ai có danh tiếng như vị Thần Châu Tồn Tại kia.

Hoặc là nói, cũng chỉ có vị Đạo Tử Thần Châu trong truyền thuyết kia có thiên phú Đạo Tâm như thế.

Yêu Nghiệt xung quanh Đế Sơn nhìn nam tử tuấn mỹ áo trắng này, có rất nhiều sắc mặt đều hiện lên vẻ cung kính.

Trăm tầng Đế Sơn tiên giai nói phá liền phá, trong lịch sử Thiên Đế Thư Viện không có nhân vật như vậy.

“Cửu Ca Đạo Tử, Vũ Hóa Tiên Triều Khí Vận đã vỡ, đây là lễ vật bồi tội mà Lão Tổ Cấm Kỵ bọn họ đưa cho Đạo Tử.”

Bỗng nhiên, thanh âm của vị Thần Linh kia lại vang lên bên tai Tần Cửu Ca, sau khi nghiền nát Khí Vận của Vũ Hóa Tiên Triều kia, Thần Linh Cấm Kỵ của bọn họ tìm tới nàng.

Không phải để trả thù, nhưng mà muốn bồi tội, bởi vì họ đã biết một số chuyện vào lúc đó rồi.

Vào lúc vị Thần Linh này nói, đồng thời ở trong tay Tần Cửu Ca xuất hiện một Nhẫn Trữ Vật toát ra thần quang, vừa nhìn Nhẫn Trữ Vật này liền biết đây là loại cực kỳ quý giá, giá trị không nhỏ.

“Đa tạ ngươi.”

Tần Cửu Ca nhìn một nơi nào đó ở trong hư không mỉm cười nói, phụ thân của mình và những lão quái vật trong tộc luôn sắp xếp ổn thỏa những chuyện bên cạnh hắn.

Ví dụ như ai ở bên cạnh hắn hộ đạo, lúc trước kia ở Hạ Giới, bởi vì vấn đề hạn chế thực lực ở Hạ Giới, cho nên ở bên cạnh hắn là giao long Nửa Bước Thiên Tôn Cảnh Giới.

Chương 468: Ta có thể đi theo ngài không

Chương 468: Ta có thể đi theo ngài không

Một con giao long kia ở Hạ Giới có thể được gọi là Tồn Tại vô địch.

Đương nhiên bây giờ giao long kia không có thực lực hộ đạo cho Tần Cửu Ca, nhưng nó cũng là vận may, lúc trước ở Hạ Giới hộ đạo cho Tần Cửu Ca một lần.

Sau đó Tần Cửu Ca đi lên từ Hạ Giới, giao long này đã được tộc nhân của chúng nó cung cấp đồ ăn ngon.

Hoàn toàn không muốn động tay làm gì cả.

Dù sao ai bảo nó là tọa kỵ của Tần Cửu Ca.

Bây giờ ở Thượng Giới rồi, trong tộc lại mạnh tay sắp xếp một tôn Thần Linh Hộ Đạo ở bên cạnh hắn.

Đây chính là Thần Linh Hộ Đạo.

Đãi ngộ chưa từng xuất hiện trong lịch sử Tiên Vực.

“Có lúc cảm thấy những lão quái vật trong tộc còn rất đáng yêu.”

Tần Cửu Ca ở trong lòng mỉm cười nói, tuy rằng bình thường những lão quái vật này quy củ rất nhiều, nhưng ở phương diện bảo hộ hắn này thì thật sự không cần phải nói.

Sau lưng hắn có một Cự Đầu đủ để làm cho cả Thái Cổ Tiên Vực đều chấn động.

“Ta đây là có thể tùy ý dạo chơi sao?”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng nói, bây giờ ở Tiên Vực không ai có thể có được đãi ngộ như hắn.

“Xin hỏi là Đạo Tử Thần Châu Tần điện hạ phải không?”

Bỗng nhiên, lúc Tần Cửu Ca đang suy nghĩ mấy chuyện, một đạo thanh âm vang lên bên tai Tần Cửu Ca, thanh âm mang theo vẻ cung kính.

Điện hạ là tôn xưng của Đạo Châu đối với nam tử, dù sao thì Đạo Châu đa phần là lấy hình thức tiên triều làm thế lực.

Mà ở trước mặt Tần Cửu Ca bỗng nhiên xuất hiện một vị tiên tử xinh đẹp, ánh mắt của nàng hiện lên sự nóng bỏng, trong có vẻ rất sùng bái Tần Cửu Ca.

“Có việc gì không?”

Mắt của Tần Cửu Ca nhàn nhạt nhìn nữ tử tuyệt sắc đứng trước mặt mình, tuy rất đẹp, nhưng trong mắt Tần Cửu Ca cũng chỉ là bình thường mà thôi.

Viêm Linh Cơ và Hư Nhược Tuyết,… bên cạnh mình có ai không thể so sánh với tuyệt sắc này.

Ở trong mắt hắn, kỳ thật sau khi diện mạo của nữ tử đạt đến một trình độ nhất định, khí chất của các nàng mới là mấu chốt nhất.

Khí chất tốt và độc đáo mới là tiêu chuẩn lớn nhất để Tần Cửu Ca đo lường nữ tử.

Tất nhiên ngoại hình là điều kiện tiên quyết.

Hiện tại tuy rằng diện mạo của nữ tử ở trước mặt hắn không tồi, nhưng khí chất không có nhiều đặc thù.

“Cửu Ca điện hạ, ta… Ta có thể đi theo bên cạnh người không?”

Ánh mắt của nữ tử có diện mạo xinh đẹp này sáng quắc nhìn Tần Cửu Ca, trước kia người luôn ở trong truyền thuyết, thật không ngờ hiện tại lại xuất hiện ở trước mặt mình.

Nếu nàng không nắm bắt cơ hội này, nàng sẽ rất tự trách chính mình.

“Không được.”

Tại sao?

Sau khi nghe được lời của Thần Châu Cửu Ca điện hạ nói, trong lòng Y Tâm Nhiên lập tức có chút ủy khuất, trong mắt nàng hình như đã có lệ quang lóe lên.

Phải biết rằng diện mạo và thiên phú của nàng ở Đạo Châu cũng rất có tiếng.

Mà nàng lại xuất phát từ trong thế lực lớn của Đạo Châu, bình thường vẫn ở trong gia tộc, thuộc loại nữ tử như tiểu thư khuê các.

Hiện tại có thể nói ra những lời như vậy trước mặt nhiều người như vậy, đối với nàng mà nói là một thách thức rất lớn.

“Thực lực không đủ, thiên phú không được.”

Tần Cửu Ca nhìn vị nữ tử khuôn mặt tuyệt sắc đứng trước người hắn, ánh mắt bình tĩnh nói.

Tuy rằng nữ tử này dám đưa ra thỉnh cầu này với hắn ở nơi có nhiều Yêu Nghiệt xung quanh Đế Sơn như vậy đã khá là có dũng khí rồi.

Thế nhưng muốn làm tùy tùng của Tần Cửu Ca hắn, không có thực lực không có thiên phú là không thể thành công.

Ngay cả khi ngươi trông xinh đẹp nhưng vẫn không được như cũ.

Không phải ai cũng là Viêm Linh Cơ.

“Ta có thể trở nên mạnh mẽ, thiên phú không đủ cũng có thể thông qua nỗ lực mà thay đổi.”

Thần sắc của nữ tử xinh đẹp tên là Y Tâm Nhiên này bây giờ giống như có chút quật cường nói với Tần Cửu Ca.

“Chờ sau này thực lực của ngươi có thể rồi, thiên phú cũng được rồi thì lại tới tìm ta đi.”

Tần Cửu Ca nhìn nữ tử này cười nhạt nói, nữ tử này thiên phú nhất định là thuộc về cấp bậc Thiên Tài Yêu Nghiệt, nhưng không hề xuất chúng trong mắt hắn.

Ít nhất thực lực của Viêm Linh Cơ tùy tùng đầu tiên của mình bây giờ đã là Cự Đầu Thiên Tôn Cảnh Giới, hơn nữa còn có năng lực thần bí kia.

Vẫn là đại đạo sủng nhi trời sinh, một tay khống chế hỏa thuật Độc Bộ Thiên Tôn.

“Công tử thật vô tình.”

Mà Viêm Linh Cơ sau lưng Tần Cửu Ca che miệng cười khẽ nói, lại là một người muốn đi theo bên cạnh công tử, nhưng người như công tử sao có thể thu tùy tùng một cách tùy ý được?

Nghĩ nghĩ trong lòng, Viêm Linh Cơ ngay lập tức trở nên kiêu ngạo, ít nhất nàng là nàng được công tử thu làm tùy tùng.

“Nhưng ta rất thích.”

Ánh mắt Viêm Linh Cơ nhìn chằm chằm sau lưng Tần Cửu Ca, mắt lóe lên, đầu lưỡi nhỏ hồng nhuận trong miệng liếm lên.

Thật sự muốn nếm thử vị trí của Tần Ấu Vi.

Vị trí của Tần Ấu Vi nên đổi người rồi.

Nàng bá chiếm trên đó đã đủ lâu rồi.

“Vậy phải làm sao mới lọt vào mắt điện hạ?”

Y Tâm Nhiên khẽ cắn môi mình, mắt có vẻ bật khóc lóe lên, mình nhất định phải trở thành tùy tùng của vị này.

“Ít nhất cũng phải có tư cách Thần Linh.”

Chương 469: Danh Sách đứng đầu

Chương 469: Danh Sách đứng đầu

Tần Cửu Ca nhìn nữ tử này nhàn nhạt nói, kỳ thật hắn nói thế là vẫn còn ít, tư cách Thần Linh cũng chỉ là có cơ hội mà thôi.

“Được, chờ ta có tư cách Thần Linh rồi thì lại tới tìm điện hạ.”

Giọng nói của Y Tâm Nhiên trầm xuống, trong mắt hiện lên hào quang nhìn Tần Cửu Ca nói.

Nàng tin rằng nàng có thể, mặc dù bị từ chối, nhưng bây giờ ít nhất có một mục tiêu phấn đấu.

Rất nhanh, nàng nhìn thật sâu vào nam tử như đích tiên này, giống

như là muốn ghi nhớ hắn trong lòng.

Mà sau khi nàng rời đi, vẻ mặt của Yêu Nghiệt xung quanh Đế Sơn đều đang biến hóa.

Vừa rồi nữ tử tuyệt sắc kia và vị Đạo Tử Thần Châu Tần Cửu Ca này nói chuyện với nhau, bọn họ cũng nghe được, cho nên lúc này trong lòng bọn họ là một trận ĐM.

Nếu nữ tử xinh đẹp vừa rồi đã có thể xuất hiện ở Đế Sơn, hơn nữa khí tức trên người nàng cũng không kém, vậy nhất định cũng là một Thiên Tài Yêu Nghiệt, hơn nữa diện mạo còn rất xinh đẹp.

Nữ tử tuyệt sắc như vậy tự mình chủ động đi theo vị nam tử nào đó, ý tứ biểu đạt như vậy còn chưa rõ ràng sao?

Nhưng người ta còn không coi trọng, nếu là bọn họ thì đã sớm đồng ý rồi.

Nhưng khi bọn họ vừa nghĩ đến người này là ai, trong lòng liền trầm mặc.

Người ta có tư cách này.

Hơn nữa, lần này Đạo Châu phải chấn động vì Đạo Tử Thần Châu này.

.....

Không đến mấy ngày tin tức Vũ Hóa Tiên Triều Khí Vận Kim Long bị chém đã truyền khắp Đạo Châu.

Mà Đạo Châu cũng biết một tin tức khác kinh người hơn, vị kia của Thần Châu đã tới.

Lần này, không cần biết là Sinh Linh của chủng tộc gì trong Đạo Châu thì vẻ mặt đều trở lên ngưng trọng.

Đương nhiên cũng có không ít Sinh Linh Yêu Nghiệt không biết vị Thần Châu kia, nhưng dưới sự phổ biến của những người biết bên cạnh bọn họ, bọn họ cũng đã biết.

Thiên Đế Thư Viện.

Rất nhiều cung điện tràn ngập thần quang lơ lửng trên bầu trời, xung quanh vô số cung điện này có thần cầm tiên trẻ bay múa.

Dưới cung điện cũng có không ít đạo cung tồn tại.

Những thứ này đều chỉ là một bộ phận nhỏ của Thiên Đế Thư Viện mà thôi.

Thiên Đế Thư Viện trải qua bao nhiêu thời đại, trải qua bao nhiêu năm tháng, quy mô của bọn họ đã vô cùng lớn rồi.

Trong một tòa cung điện khắp nơi đều là hư vô khí tức.

“Trẻ chí cường giả đã xuất hiện chưa?”

Thanh âm cực kỳ cổ xưa ở trong tòa cung điện này nhàn nhạt vang lên, như vậy thiên hàng thần cách hẳn là cũng sắp rồi, xem ra Đế Lộ cũng không còn xa nữa.

.....

“Các ngươi biết không, vị Thần Châu kia đến Thiên Đế Thư Viện ta, hơn nữa đã được chiêu vào trong nội viện rồi.”

Trong một tòa đạo cung ở ngoại viện Thiên Đế Thư Viện, ở đây có rất nhiều yêu nghiệt.

“Ta còn biết một tin tức kinh người hơn, bây giờ các ngươi nhất định không biết.”

Mắt của một vị nam tử tuấn tú khẽ động nói với những người trong cung này.

Bởi vì hắn có một vị ca ca ở nội viện Thiên Đế Thư Viện, cho nên có vài tin tức biết được nhanh hơn một chút so với rất nhiều đệ tử ngoại viện Thiên Đế Thư Viện.

“Tin tức gì.”

Có người ở bên cạnh vị tuấn tú nam tử này tò mò nhìn hắn nói, còn có tin tức kinh người hơn?

“Vị Đạo Tử đến từ Thần Châu kia vừa mới vào thư viện đã được xếp vào Danh Sách Chí Tôn, hơn nữa còn là Danh Sách đứng đầu.”

Nam tử tuấn tú này nhỏ giọng nói với bọn họ, khi vừa mới biết được tin tức này, trong lòng hắn cực kỳ khiếp sợ, nhưng sau khiếp sợ cũng cảm thấy là đương nhiên.

Dù sao thì cũng là vị kia.

“Danh Sách thứ nhất trong Danh Sách Chí Tôn.”

“Danh Sách thứ nhất, bao nhiêu năm chưa từng xuất hiện, vị kia trực tiếp tới đây chính là Danh Sách thứ nhất?”

Lúc nghe được tin tức này, không có một người nào trong Đạo Cung này không vừa cảm thấy khiếp sợ lại vừa cảm thấy đương nhiên.

Sau đó theo tin tức này truyền ra, Thiên Đế Thư Viện càng ngày càng có nhiều người biết, vị Đạo Tử đến từ Thần Châu kia được Thiên Đế Thư Viện lập làm Danh Sách đầu tiên trong Danh Sách chí tôn.

“Nghe nói vị Đạo Tử Thần Châu kia hiện giờ còn chưa tới hai mươi.”

“Còn chưa tới hai mươi…”

Thiên Đế Thư Viện theo càng ngày càng nhiều Yêu Nghiệt biết Đạo Tử Thần Châu kia đến, cho nên tin tức về Đạo Tử Thần Châu kia bị rất nhiều người đào ra.

“Nghe nói lúc hắn sinh ra, kim quang lưu chuyển trăm vạn dặm trong thiên địa, ngọc trong miệng Ngọc Kỳ Lân mà đến, Chân Long Chân Hoàng vây quanh hắn, chân tiên khí vờn quanh.”

“Không chỉ vậy, còn nghe nói dường như có vô số Đại Đạo Pháp Tắc bày ra ở bên cạnh hắn.”

Tất nhiên vẫn có những tin đồn như vậy.

“Vị kia là chí tôn trời sinh, nhưng có lời đồn rằng hắn hoàn toàn không gần nữ sắc, trong nhiều đạo thống cổ xưa như Thần Châu có bao nhiêu tiên tử thần nữ muốn lên giường kia cũng không có đường vào.”

“Nghe nói vị kia không thích nữ tử.”

“Nghe nói vị nữ tử không thích nữ tử xinh đẹp kia, hơn nữa vừa rồi đã từ chối một người ở Đế Sơn bên kia.”

“Nghe nói….”

“Nghe nói…. Vị kia có thể thích nam tử, chư vị……”

Nếu Tần Cửu Ca biết.

Tần Cửu Ca: “Sao ta lại không biết?”

Chương 470: Đại Đạo Pháp Tắc thứ ba

Chương 470: Đại Đạo Pháp Tắc thứ ba

Trong một đại điện xung quanh Đế Sơn.

Nơi này là nơi Thiên Đế Thư Viện dùng để chiêu đãi một vài Thiên Tài Yêu Nghiệt đến Thiên Đế Thư Viện học tập.

“Thời gian xây dựng Thiên Đế Thư Viện cực kỳ lâu, mà Thư Viện lại chia làm nội viện và ngoại viện.”

“Chỉ có Yêu Nghiệt thể hiện xuất sắc ở ngoại viện mới có thể được tuyển vào trong nội viện, đương nhiên cũng có rất ít ví dụ trực tiếp tuyển từ bên ngoài vào trong nội viện.”

Sắc mặt Tần U Tiên khẽ biến liếc mắt nhìn Tần Cửu Ca lúc này, chuẩn xác mà nói loại ví dụ này là ít đến đáng thương, lúc trước cho dù là nàng tiến vào Thiên Đế Thư Viện cũng là bắt đầu từ đệ tử ngoại viện, sau đó nàng biểu hiện xuất sắc mới được Thiên Đế Thư Viện chiêu nhập vào nội viện.

Vũ Đế kia cũng rèn luyện ở ngoại viện Thiên Đế Thư Viện.

Mà phải biết rằng tương lai nàng nhất định có thể trấn áp Hoang Cổ Thánh Thể Thiên Đường, Hoang Cổ Thánh Thể chính là Cái Thế Thánh Thể ở đã từng trấn áp hắc ám động.loạn thời đại táng tiên, ngay cả cái này cũng không trực tiếp được tuyển vào nội viện.

Có thể tưởng tượng được nếu muốn trực tiếp tiến vào nội viện Thiên Đế Thư Viện là việc khó khăn cỡ nào.

“Mặc dù nói Thiên Đế Thư Viện là một thư viện, nhưng diện tích nội viện bên trong chắc chắn không thua gì một Tinh Thần Giới có diện tích trung bình.”

Tần U Tiên bình tĩnh nhìn Tần Cửu Ca đang khiêu khích con gấu nhỏ trong ngực mình, rất khó để tin là hắn đang chăm chú nghe.

“Trong nội viện Yêu Nghiệt cũng chia làm các đẳng cấp khác nhau.”

“Đẳng cấp cao nhất chính là Danh Sách, Danh Sách Chí Tôn.”

“Danh Sách Chi Vị vốn cũng chỉ có chín vị trước khi ngươi tới, nhưng cộng thêm ngươi sau đó thì bây giờ có mười vị.”

“Trong đó ngươi cần phải chú ý một chút Danh Sách Hạo Thiên trong Danh Sách, hắn hẳn là người Cấm Kỵ Cổ Tộc, Thiên Phú Đạo Tâm của hắn cũng không kém, chẳng qua không phô trương như ngươi.”

“Tâm tư của Danh Sách Hạo Thiên rất âm trầm, trước mắt biểu hiện ra chính là nắm trong tay hai Đại Đạo Pháp Tắc, một Ngũ Hành Đại Đạo, một cái khác là Phá Diệt Đại Đạo.”

“Nhưng….nhưng theo ta phỏng đoán hắn còn nắm giữ Đại Đạo Pháp Tắc thứ ba.”

Tần U Tiên thở ra một hơi thật sâu, sắc mặt lúc này có chút khó chịu nhìn đệ đệ Đạo Tử của mình, hắn lại đang khiêu khích nữ tử bên cạnh hắn.

Nếu không phải trong tộc nói cho ta biết, muốn nói rõ ràng cho ngươi biết kiến thức về Thiên Đế Thư Viện, ta….

“Đạo Tử, ngươi cũng không nên xem thường Danh Sách Hạo Thiên này, Cấm Kỵ Cổ Tộc sau lưng hắn sợ là không kém Tiên Cổ Tần Tộc ta.”

“Gần đây ngươi không phải ra tay tàn nhẫn với Vũ Hóa Tiên Triều Đại thái tử Vũ Đế trong nội viện sao? Còn chém diệt Khí Vận Kim Long của Vũ Hóa Tiên Triều sao?”

“Quan hệ giữa Hạo Thiên Danh Sách và Vũ Đế rất tốt, nói không chừng bọn họ sẽ âm thầm tính kế ngươi.”

Tần U Tiên xa thẳm nhìn Đạo Tử đệ đệ của mình lần nữa nói, nếu không phải mình đánh không lại hắn, dựa tính cách trước kia của mình thì chính là hai cái tát.

“Bề ngoài Hạo Thiên Danh Sách tuyệt đối không có khả năng động thủ với ngươi, dù sao hắn cũng rất kiêng kỵ thân phận của ngươi.”

“Chuẩn xác mà nói, trong Thiên Đế Thư Viện không có ai là không kiêng nể thân phận của ngươi.”

Lần này, thân phận của mình đã bị bại lộ trong mắt người có tâm.

Dù sao nữ tử có thể đi theo Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc cũng nhất định không nhiều lắm.

Hơn nữa thân thể mình có Hoang Cổ Thánh Thể, thể chất như vậy cộng thêm đủ loại sự tình, chỉ cần có người dụng tâm điều tra liền nhất định là có thể biết thân phận của mình.

Bọn họ sẽ căn cứ vào những tin tức điều tra ra, phỏng đoán ra xác suất lớn là nàng cũng là sinh ra trong Tiên Cổ Tần Tộc.

“Ta nói xong, ngươi còn có gì muốn hỏi không?”

Vẻ mặt Tần U Tiên lại xù lông một lần nữa, nàng lại nhìn thấy Tần Cửu Ca trêu chọc con gấu nhỏ trong ngực hắn.

Tần U Tiên lại nhìn thấy con gấu nhỏ lông trắng tinh khiết kia, trong lòng cũng muốn sờ một chút.

“Cũng không biết ngươi là thần thú tới từ đâu, nhưng gấu nhỏ ngươi lại giống thần thú nhưng lại không giống thần thú, là cái gì vậy.”

Tần U Tiên hít sâu một hơi, mỉm cười nhìn Tần Cửu Ca nói.

Vừa rồi nàng cảm nhận được hơi thở của con gấu nhỏ trong ngực Tần Cửu Ca.

Nàng phát hiện khí tức trên người con gấu nhỏ màu trắng tinh khiết trong ngực Tần Cửu Ca rất kỳ quái.

“Nó không phải thần thú, là một tôn Thánh Linh.”

Tần Cửu Ca quay đầu đưa Y Y vừa mới tỉnh lại cho Ấu Vi, nhìn Tần U Tiên thản nhiên nói.

Đồ chơi Y Y này vẫn là ăn rồi lại ngủ ngủ rồi lại ăn, trừ phi Tần Cửu Ca đánh thức nó, bằng không nó sẽ ngủ tiếp cho đến khi năng lượng trong thân thể nó tiêu hóa hết.

“Y nha nha, y nha nha.”

Lông của Y Y lúc này càng thêm tinh khiết trắng nõn, nhưng hình thể của nó vẫn còn chưa trưởng thành vẫn giống như trước kia.

Y Y híp mắt nhỏ của mình ôm Thượng Cổ Thần Thạch to bằng mình lên gặm.

Chương 471: Cấm Kỵ Uyên Tộc

Chương 471: Cấm Kỵ Uyên Tộc

Chuyện đầu tiên sau khi nó tỉnh lại chính là tìm Tần Cửu Ca đòi ăn, nhưng nó phát hiện bên cạnh Tần Cửu Ca lại xuất hiện vài tên xấu xí, người sau còn xấu hơn cả người trước.

Cũng không biết Tần Cửu Ca nghĩ gì.

Cơm khô nó không thơm sao?

Sinh linh nữ tử có gì tốt.

Y Y nó đã sớm nhìn thấu hết thảy.

Chỉ có ăn mới là vương đạo, những thứ khác đều là bàng môn tả đạo.

“Thánh Linh? Đạo Tử thật may mắn.”

Tần U Tiên khi nghe thấy Đạo Tử đệ đệ của mình nói, trong lòng cũng hơi hâm mộ một chút, Thánh Linh là sinh linh quý giá hơn thần thú nhỏ.

Loại đồ chơi này sau khi lớn lên nhất định là Cự Đầu Cảnh Giới Thiên Tôn, đương nhiên Thiên Tôn chỉ là cảnh giới cơ sở của sinh linh như chúng nó mà thôi.

“Những gì người nói vừa này ta đã biết rồi, Hạo Thiên Danh Sách kia là người gì trong Cấm Kỵ Cổ Tộc.”

Mắt của Tần Cửu Ca hơi nheo lại nhìn Tần U Tiên nhàn nhạt nói, Tiên Vực có bao nhiêu tôn Cấm Kỵ Cổ Tộc, có Cổ Tộc Cấm Kỵ nào, Tần Cửu Ca thân là Tiên Cổ Tần Tộc Đạo Tử trong lòng tất nhiên là biết.

“Hẳn là Uyên tộc, Cấm Kỵ Uyên Tộc, tên thật của Hạo Thiên Danh Sách hẳn là Uyên Hạo Thiên.”

Tần U Tiên thần sắc trầm mặc một chút, sau đó hướng về phía Tần Cửu Ca nói.

Cấm Kỵ Uyên Tộc sinh hoạt ở trong vực sâu vạn cổ, cường giả yêu nghiệt trong tộc cũng vô cùng nhiều.

Nếu thế hệ Tiên Cổ Tần Tộc không có Đạo Tử Tần Cửu Ca xuất thế, đồng bối của Cấm Kỵ Uyên Tộc bọn họ và Tiên Cổ Tần Tộc hiện tại không khác biệt cho lắm.

Nhưng đời này Tiên Cổ Tần Tộc xuất hiện một Đạo Tử Tần Cửu Ca liền đè chết bọn họ.

“Cấm Kỵ Uyên Tộc, trong tộc lấy tính toán làm danh nghĩa, một tay chư thiên tính và thiên cơ tính, tính hết chư thiên vạn giới.”

Tần Cửu Ca ở trong lòng hơi suy nghĩ một chút về chuyện Cấm Kỵ Uyên Tộc này, ở Tiên Vực Cấm Kỵ Cổ Tộc đều là có chút hiểu biết lẫn nhau.

Mỗi một Cấm Kỵ Cổ Tộc đều có đặc điểm riêng, ví dụ như Cấm Kỵ Uyên Tộc này chính là lấy chư thiên tính tận mà uy chấn Thái Cổ Tiên Vực.

Vận mệnh thần điện chính là có năng lực thấu hiểu vận mệnh tương lai của sinh linh, khiến cho dù là cùng là Cấm Kỵ Cao Tầng Cổ Tộc cũng kiêng kỵ.

“Quan hệ với nhân vật chính rất tốt, xem ra bọn họ nhất định sẽ tụ tập cùng một chỗ.”

Tần Cửu Ca trong lòng cười nhạt một tiếng nói, dựa vào tính cách kia của nhân vật chính, bên người nhất định sẽ có các loại trợ lực đi theo.

Không nhìn thấy mấy ngày trước khi Tần Cửu Ca ở Đế Sơn, Vũ Đế kia được một Thần Linh thần bí cứu, đây không phải là kỹ năng hóa hiểm thành an của nhân vật chính sao?

Đương nhiên cũng là Tần Cửu Ca cố ý rồi.

Đạo Tộc.

Đây là một gia tộc ẩn thế tại Đạo Châu, thanh danh của Đạo Tộc khá là tốt trên toàn Tiên Vực.

Tại một Đại Điện cổ kính.

“Quân Tiên, khục, trong tộc đã biết rõ chuyện của ngươi rồi, ngươi đi xuống trước đi.”

Đạo Ly nhìn về phía Đạo Quân Tiên đang ngồi ở dưới kia với thần sắc bất đắc dĩ, ban đầu khi hắn nghe được tin tức nữ nhi của mình bị một nam tử ôm ấp trước mặt công chúng thì có thể nói hắn đã nổi một trận lôi đình.

Tuy nhiên sau khi hắn nghe ngóng được tin tức về thân phận của

nam tử kia thì trong lòng hắn cảm thấy cực kỳ do dự.

Nếu như đối phương là một người không có bối cảnh hoặc chỉ có bối cảnh bình thường thôi thì Đạo Ly đã phá toái hư không đánh hắn rồi.

Nhưng nếu như đó chính là người đến từ Thần Châu kia thì Đạo Ly cần phải suy nghĩ thêm một chút.

Dù sao bên người y đang có một Thần Linh hộ tống, vị Thần Linh kia còn vừa mới đánh gãy Long Mạch Khí Vận của Vũ Hoá Tiên Triều người ta kìa.

Đối với một Tiên Triều có truyền thừa từ vạn cổ thì Long Mạch Khí Vận cực kỳ quan trọng, nhưng dù thế thì sau khi Long Mạch Khí Vận bị hủy cũng không ai dám đứng ra lên tiếng chỉ trích thiếu niên áo trắng kia, những tồn tại cổ lão đang ngủ say trong Vũ Hóa Tiên Triều cũng không có ai đi ra báo thù cả.

Nếu không phải Vũ Hóa Tiên Cung của Vũ Hóa Tiên Triều hiện tại vẫn còn là một vùng phế tích thì chắc mọi người còn tưởng rằng không có chuyện gì xảy ra nữa chứ.

“Phụ thân, không lẽ ngươi không thể làm chủ được cho ta trong chuyện này sao?”

Đạo Quân Tiên nhìn phụ thân của mình rồi hừ lạnh một tiếng, bản thân bị tên sắc lang kia khi dễ cực kỳ thê thảm.

Không chỉ bị cưỡng ép ôm vào ngực mà hắn còn đánh ngất nàng một đoạn thời gian không ngắn, ai mà biết trong khoảng thời gian đó hắn đã làm được chuyện gì rồi.

Đạo Quân Tiên chưa bao giờ tin tưởng vào phẩm hạnh của tên đó cả.

Thật ra bản thân nàng cũng biết việc đi gây sự với tên Đạo Tử đến từ Thần Châu kia là một việc không tưởng, không có ai trong tộc sẽ đồng ý với yêu cầu này của nàng cả.

“Ngươi còn trẻ, còn phải tiếp xúc nhiều, tiếp xúc với nhiều người có nhiều chỗ tốt lắm.”

Chương 472: Ưu tú hơn Vũ Đế không biết bao nhiêu lần

Chương 472: Ưu tú hơn Vũ Đế không biết bao nhiêu lần

Đạo Ly ho một tiếng rồi nói, ánh mắt hắn khi nhìn sang Đạo Quân Tiên mang rõ sự lúng túng trong đó, trong Tộc Hội thật ra đã có thảo luận về chuyện này rồi, ý kiến của tất cả mọi người chính là chuyện lớn hóa chuyện nhỏ, chuyện nhỏ biến thành không.

Chờ một thời gian sau liền đem dư âm của chuyện này đè xuống.

Dù sao thời gian có thể san bằng tất cả mọi thứ.

"Hừ!"

Đạo Quân Tiên đứng giữa Đại Điện cười lạnh một tiếng, ngươi muốn nữ nhi của ngươi tiếp xúc gì nữa?

Bị ép ôm lấy rồi mà ngươi còn muốn ta làm gì nữa?

Phải tiến thêm một bước nữa thì gia tộc mới vừa lòng hay sao?

"Người trẻ tuổi kia rất ưu tú, nếu mà so sánh thì tên đó ưu tú hơn Đại Thái Tử Vũ Đế của Vũ Hóa Tiên Triều không biết bao nhiêu lần, thế nên việc ngươi tiếp xúc nhiều hơn với hắn là một chuyện không tồi đâu."

"Tuyệt đối không nên giữ tư tưởng bảo thủ như vậy, tìm hiểu thêm về thiên tài yêu nghiệt đương thời có thể giúp ích rất lớn đối với con đường sau này đó."

Đạo Ly nói với Đạo Quân Tiên bằng một gương mặt thân thiện, nói ở bất kỳ khía cạnh nào thì người nữ nhi này của mình cũng vô cùng tốt.

Trên người không chỉ có dị tượng Hải Thượng Thăng Minh Nguyệt, trọng yếu nhất chính là trên người của nàng có một phần truyền thừa của tồn tại kia.

Đây chính là chuyện quan trọng nhất.

Do Đạo Quân Tiên sở hữu thứ này nên nàng không chỉ có thân phận đặc biệt tại Thiên Đế Thư Viện mà ngay trong Đạo Tộc thân phận nàng cũng không phải bình thường.

"Còn về chuyện ngươi bị khi dễ thì yên tâm, trong tộc sẽ đứng ra vì ngươi, còn vi phụ ta thì chắc chắn sẽ làm chủ cho nữ nhi của mình."

Bỗng nhiên khi này thái độ của Đạo Ly thay đổi ngay lập tức, hắn nói

với thần sắc nghiêm túc, trên người tỏa ra chính khí dầy đặc.

Để cho người khác kìm lòng không nổi mà tin đó là sự thật.

“Thật sao?”

Đạo Quân Tiên giật mình trước những điều này, nàng vô thức mở miệng hỏi lại, trong lòng hơi có chút lo lắng.

Thật ra đây chỉ là nàng vẫn còn ấm ức mà thôi, nếu thật sự gia tộc với phụ thân nàng đi tìm tên sắc lang kia để làm rõ thì nàng lại cảm thấy lo lắng.

Do địa vị của nàng trong gia tộc cũng không thấp nên nàng biết rất rõ nhà mình.

Thực lực của tộc với thực lực của các Cấm Kỵ Cổ Tộc có thể nói là chênh lệch như trời và đất.

“Có chuyện gì à? Không tin phụ thân sao?”

Đạo Ly nói với Đạo Quân Tiên bằng thái độ nghiêm túc, thật ra trong lòng hắn có điên mới đi tìm vị Đạo Tử kia để gây sự.

Cấm Kỵ Cổ Tộc không phải là dễ trêu, chênh lệch giữa Đạo Tộc và Tần Tộc lớn ra sao hắn là người rõ hơn ai hết.

Những Cấm Kỵ Thần Linh trong tộc không ai sẽ đồng ý lần gây sự này đâu.

Những lời này của Đạo Ly cốt chỉ là để dò la thái độ của nữ nhi mình mà thôi.

“Thật ra… Không cần đâu, bản thân ta…”

Đạo Quân Tiên hiện tại rất do dự, dù sao nếu như nàng nói bản thân có thể đối phó được với vị Đạo Tử kia thì không chỉ phụ thân nàng không tin mà ngay cả bản thân nàng cũng không tin được.

“Không cần phải nói nữa, nữ nhi ta bị người khác khi dễ tới mức này mà người làm cha như ta còn không thể lấy lại danh dự cho con hay sao?”

Đạo Ly lại tiếp tục lên tiếng, trong mắt lấp lóe không yên.

Có thể thấy được lời nói và suy nghĩ của hắn cũng không đồng nhất với nhau.

“Nếu không có chuyện gì muốn nói thì phụ thân ta đi trước đây.”

Đạo Ly nhìn Đạo Quân Tiên một cách nhi hòa sau đó phá toái hư không, rời khỏi tòa đại điện này!

Hiện tại Đạo Quân Tiên thì vẫn còn trong do dự, thần sắc muốn nói lại thôi, nàng muốn nói gia tộc và phụ thân không cần đi gây chuyện với tên Đạo Tử kia.

Dù sao chênh lệch của cả hai thật lớn.

Nhưng mà dù thế nào nàng cũng không thể nói nói ra khỏi miệng được.

Thế nên khi nhìn cha mình phá toái hư không rời đi thì Đạo Quân Tiên vẫn không thể mở miệng.

…

Nội viện của Thiên Đế Thư Viện.

Đây chính là nơi mà tất cả thiên tài yêu nghiệt của toàn bộ Thiên Đế Thư Viện đều hướng tới.

“Đây chính là nội viện của Thiên Đế Thư Viện sao?”

Một âm thanh lạnh lùng vang lên từ hư không, người vừa lên tiếng đứng trên cao nhìn xuống rồi nói.

“Trong nội viện có rất nhiều thiên tài yêu nghiệt của Thiên Đế Thư Viện, thậm chí còn có không ít yêu nghiệt Chí Tôn Thiên Tôn Cảnh.”

“Yêu cầu để được tiến vào nội viện là vô cùng khó khăn, tuy nhiên qua nhiều năm tích lũy thì trong này cũng có không ít thiên tài yêu nghiệt.”

Tần U Tiên nhìn sang Tần Cửu Ca đứng bên cạnh rồi nói, nội viện của Thiên Đế Thư Viện có diện tích cực lớn, đối với những chí tôn đã đạt được điều kiện vào nội viện thì chỉ cần bọn hắn cần thì sẽ có một nơi ở trong này.

“Tiểu tử, động phủ của ngươi ở đằng kia.”

Chương 473: Tự gây thì chỉ có

tự trả mà thôi

Chương 473: Tự gây thì chỉ có tự trả mà thôi

Bỗng nhiên bên tai của Tần Cửu Ca truyền tới âm thanh của lão giả tóc trắng khi trước.

Mà lão giả tóc trắng kia cũng xuất hiện ngay lập tức.

“Thật ra trong nội viện này không có quy củ gì cả, tất cả đều rất dễ chịu.”

Vừa nói lão giả này vừa cười híp mắt lại, đối với lão thì có thể đào được vị mầm non Chí Cường Giả này về Thiên Đế Thư Viện đã là một thành công cực kỳ lớn rồi.

Tần Cửu Ca quay sang hướng mà lão giả vừa chỉ, hắn thấy được một ngọn núi thông thiên.

Mặc dù nói đây là một tòa động phủ nhưng rõ ràng những ngọn núi tỏa ra thần quang xung quanh này cũng thuộc về Tần Cửu Ca.

“Được rồi, ngươi xử lý chuyện nơi này tốt đi, tộc tưởng của Đạo Tộc muốn gặp mặt nói chuyện với ngươi một tý, ngươi có muốn đáp ứng không?”

Lúc này lão giả ho nhẹ rồi lên tiếng, hắn không tin Tần Cửu Ca đã quên việc y từng khi dễ con gái người ta.

Hiện trong lòng Tần Cửu Ca xuất hiện một cảm xúc không tên, hắn bỗng nhớ tới Tiểu Đạo Cô mà mình vừa khi dễ khi trước, không lẽ phụ thân của nàng đã tìm tới cửa rồi sao?

“Không lẽ là đi gây sự với ta?”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong đầu, dù sao nếu nói thật lòng thì Tần Cửu Ca không tin cao tầng của Thiên Đế Thư Viện không nói này nói nọ mình, việc của Tần Cửu Ca làm có hại thanh danh của Thiên Đế Thư Viện.

Tuy nhiên tất cả đều bị thiên phú cùng với thân phận của mình ép xuống nên bọn hắn không dám làm gì mà thôi.

“Tiểu oa nhi, những chuyện giống như thế này thì lão đầu tử ta không thể gánh giúp ngươi được, nợ bản thân tự gây ra thì chỉ có thể

tự đi trả mà thôi.”

“Thế nên ngươi có muốn gặp hắn hay không?”

Lão giả tóc trắng này vẫn nói với dáng vẻ cười tươi, trong mắt hắn còn hiện rõ ý cười, xem ra nếu như Tần Cửu Ca không chịu gặp người kia thì người kia cũng không làm gì được y cả.

Nhưng không lẽ những mầm mống của Chí Cường Giả đều vô sỉ như thế sao?

Chơi xong mà không thèm nhận trách nhiệm.

“Được.”

Tần Cửu Ca gật nhẹ đầu cho lão giả tóc trắng biết, nếu như hắn biết suy nghĩ trong đầu y hiện tại thì hắn sẽ trả lời ngay lập tức.

Ta vô sỉ như thế thì làm sao?

Vì sao lại đi phụ trách chứ?

Chơi miễn phí không vui sao?

Không ai có thể bắt hắn chịu trách nhiệm được.

“Ngươi chuẩn bị trước một tý đi.”

Sau khi nói xong thì vị lão giả tóc trắng kia đi khỏi nơi này với nụ cười nở rộ trên miệng, sau khi lôi kéo được Tần Cửu Ca vào Thiên Đế Thư Viện thì ước nguyện của hắn cũng đã hoàn thành rồi.

…

Động phủ của Tần Cửu Ca là một tòa Tiên Sơn chọc thẳng lên trời mây, có thể nói là một ngọn Tiên Sơn thông thiên.

Mặc dù nó được xưng là động phủ nhưng trên đó có không ít cung điện xa hoa.

Đãi ngộ mà Thiên Đế Thư Viện đưa mình quả thật là không tệ chút nào.

Trong một tòa cung điện trên đó.

“Tên Vũ Đế kia hiện tại có phải đang ở Thiên Đế Thư Viện hay không?”

Tần Cửu Ca đang ngồi tại chủ vị, hắn liếc mắt nhìn Tần U Tiên phía dưới rồi lên tiếng nói, theo suy đoán của hắn thì Khí Vận Thần Tử Vũ Đế chắc chắn có mặt trong nội viện của Thiên Đế Thư Viện.

“Đúng thế!”

Tần U Tiên nhìn Tần Cửu Ca rồi gật nhẹ đầu, thật ra Vũ Đế ở trong nội viện của Thiên Đế Thư Viện hiện tại là lựa chọn an toàn nhất.

“Nếu đúng như ta đoán thì Vũ Đế hiện tại đang ở trong nội viện, hắn đang cố gắng thu hoạch được tư cách tiến vào Danh Sách Chí Tôn rồi sau đó xuất hiện trước mặt của ngươi.”

“Với lại Danh Sách Chi Tranh trong Thiên Đế Thư Viện lại sắp bắt đầu rồi.”

“Hắn chỉ cần bước vào Danh Sách Chí Tôn thì tất cả nguy hiểm trước đó đều được giải trừ.”

Tần U Tiên nhìn Tần Cửu Ca với thần sắc kích động, những lời nàng nói hoàn toàn là sự thật, một khi Vũ Đế thu hoạch được tư cách trong Danh Sách Chí Tôn thì hắn sẽ được Thiên Đế Thư Viện bảo hộ một cách hoàn toàn.

“Phải làm sao thì mới có thể trở thành Danh Sách Chí Tôn?

Tần Cửu Ca nheo mắt lại sau đó nhìn về phía Tần U Tiên, do chỉ mới tham gia vào Thiên Đế Thư Viện nên hắn vẫn chưa biết được phương thức làm thế nào để tấn thăng lên Danh Sách Chí Tôn, thân phận của hắn hiện tại là được đặc cách thăng lên.

Thế nên trình tự ra sao để đi từ từ lên hắn hoàn toàn không biết gì cả.

“Rất phiền phức, có thể nói là phải trải qua rất nhiều công đoạn khó khăn, giống như khi đạp lên Đế Sơn Tiên Giai thì ít nhất phải đi qua được năm mươi tầng, đương nhiên năm mươi là con số tối thiểu phải đạt được rồi, Đạo Quân Tiên bị ngươi ôm ấp kia chính là một trong những Danh Sách Chí Tôn leo Tiên Giai thấp nhất.”

Khi Tần U Tiên nói ra câu này thì trên mặt của nàng nhịn không được mà hiện rõ vẻ kiêu ngạo, bởi vì nàng cũng là một trong những Danh Sách Chí Tôn, hơn nữa tiềm lực còn của nàng được xếp vào top 3 trong số tất cả Danh Sách Chí Tôn trong Thiên Đế Thư Viện, thậm chí còn có thể xếp vào vị trí thứ nhất.

Những lời này của nàng còn có hàm ý là số tầng Tiên Giai mà nàng leo được vượt xa Đạo Quân Tiên.

Chương 474: Gạt giò Vũ Đế

Chương 474: Gạt giò Vũ Đế

Mặc dù thực lực hiện tại của nàng mới chỉ là Nhân Hoàng Cảnh nhưng điều này không đại diện cho việc số tầng Tiên Giai nàng leo được thấp hơn những Danh Sách Chí Tôn khác.

Dù sao số lượng Tiên Giai leo lên không phụ thuộc vào tu vi mà còn phụ thuộc vào thiên phú, Đạo Tâm, tu vi chỉ đóng một phần nhỏ trong đó mà thôi.

“Còn cần gì nữa?”

Tần Cửu Ca bóp nhẹ Y Y trong ngực một phen sau đó ngước nhìn Tần U Tiên rồi nói tiếp, Danh Sách Chí Tôn có địa vị siêu nhiên như thế trong Thiên Đế Thư Viện thế nên chắc chắn nó không dễ dàng đạt được như thế này.

“Còn có Danh Sách Chi Chiến nữa.”

“Còn cần phải trải qua Danh Sách Chi Chiến, chiến đấu cùng với những người cùng đẳng cấp khác.”

“Những hạt giống Danh Sách Chí Tôn nếu có thực lực cường đại thì sẽ bị các Thần Linh phong ấn tu vi cho bằng đối thủ của y sau đó chiến đấu.”

“Tuy nhiên muốn đi vào Danh Sách Chi Chiến thì còn cần phải trải qua vài thủ tục khác nữa.”

Tần U Tiên nhìn Tần Cửu Ca bằng ánh mắt ghen tỵ, không cần trải qua Danh Sách Chi Chiến mà trực tiếp tấn thăng lên Danh Sách Chí Tôn, đoán chừng chỉ có vị Đạo Tử đệ đệ này của nàng là có tư cách đó mà thôi.

“Vào thời điểm hiện tại thì người có tư cách cạnh tranh Danh Sách Chí Tôn cùng với Vũ Đế trong Thiên Đế Thư Viện chỉ có mấy người mà thôi, hơn nữa Vũ Đế lại còn là người có hy vọng nhất nữa.”

Tần U Tiên tiếp tục lên tiếng, Vũ Đế vốn đã vào Thiên Đế Thư Viện được một thời gian không ngắn, tại Đạo Châu y cũng là một vị Chí

Tôn áp chế toàn bộ người cùng thời.

Thế nên y có thể làm được chuyện này cũng không phải là điều gì quá bất khả thi.

“Trở thành Danh Sách Chí Tôn sẽ được Thiên Đế Thư Viện bảo vệ, đúng thật là kế hoạch tốt mà!”

Tần Cửu Ca cười nhẹ rồi nói, ánh mắt của hắn hiện liếc sang Viêm Linh Cơ đang đứng sau lưng mình xoa vai một cách nhu hòa.

“Ngươi có nguyện ý tham gia Danh Sách Chí Tôn hay không?”

Muốn cản Vũ Đế thì phải tham gia vào Danh Sách Chi Chiến, nhưng hiện tại Tần Cửu Ca đã là một vị Danh Sách Chí Tôn rồi, lại còn là người cạnh tranh đệ nhất nữa chứ nên chắc chắn hắn không thể tham gia được.

Nếu như bản thân hắn không thể tham gia thì Tần Cửu Ca đoán chắc vị Khí Vận Thần Tử Vũ Đế kia sẽ trăm phần trăm đoạt được danh ngạch tham gia vào Danh Sách Chí Tôn.

Nhưng mà cái gì cũng có ngoại lệ, Tần Cửu Ca nhìn Viêm Linh Cơ đứng cạnh mà ý cười đầy mặt.

Bản thân không được trực tiếp ra tay nhưng để thủ hạ ra tay là đủ rồi.

Bản thân chỉ cần chỉnh đốn Viêm Linh Cơ lại một phen là đủ để gạt giò Vũ Đế rồi.

Trong mắt Tần Cửu Ca hiện rõ vẻ tàn nhẫn, hắn không tin bằng nhiêu đây mà Vũ Đế lại còn có thể lật kèo được.

“Công tử yêu cầu ta tham gia Danh Sách Chi Chiến kia sao? Ngài muốn ta tranh đoạt danh ngạch tấn thăng lên Danh Sách Chí Tôn?”

Viêm Linh Cơ lên tiếng, tuy nhiên hai tay nàng vẫn không quên tiếp tục xoa bóp cho Tần Cửu Ca.

“Làm sao, không nguyện ý đi à?”

Tần Cửu Ca kéo Viêm Linh Cơ vào trong ngực rồi nói nhỏ.”

Về phần Y Y thì đã bị hắn quăng ra ngoài từ nãy rồi, mặc dù lông của Y Y cực kỳ dễ chịu nhưng dù thế nào nó cũng không dễ chịu như ôm Viêm Linh Cơ được.

Những lần câu dẫn của Viêm Linh Cơ thật sự đã phát huy tác dụng, đối với điều này thì Tần Cửu Ca cũng không quá chống cự, mặc ngoài hắn đối với Viêm Linh Cơ vô cùng chính nhân quân tử nhưng vụng trộm hắn cũng ăn vụng nàng để giải quyết tâm nguyện cho nàng thôi.

Đúng vậy, tất cả là vì tốt cho nàng!

“Công tử nói gì cũng đúng.”

Viêm Linh Cơ hiện lên vẻ mặt vừa lo sợ vừa vui mừng, nàng vậy mà nằm trong ngực của công tử.

Đây chính là vị trí mơ ước của nàng trong mơ.

Mà cách Tần Cửu Ca không xa đó chính là Tần U Tiên, khi nàng nhìn thấy một màn này thì trong lòng vô cùng đậu đen rau muống.

Đây chính là tùy tùng sao?

Sợ rằng tùy tùng này là tùy tùng trên giường đó.

“Tất cả thông tin thì ta đã nói xong hết rồi, hiện tại tới khi Danh Sách Chi Chiến diễn ra thì còn khoảng một tháng nữa, đến lúc đó khi Vũ Đế trở thành Danh Sách Chí Tôn thì với thân phận của ngươi thì ngươi cũng khó mà làm gì được hắn.”

“Thiên Đế Thư Viện cực kỳ bảo vệ Danh Sách Chí Tôn, đều này không cần phải nghi ngờ.”

Tần U Tiên nhìn một màn trước mắt mà không biết nên nói gì, ngoại giới luôn đồn đoán rằng Đạo Tử Thần Châu Tần Cửu Ca không gần nữ sắc.

Nhưng không biết những Thần Nữ ái mộ Tần Cửu Ca kia khi khi thấy Đạo Tử trong mộng của mình có hình dáng như hiện tại thì sẽ đau lòng ra sao.

Hoặc có thể các nàng sẽ kích động.

Bởi vì điều đó chứng tỏ các nàng còn có cơ hội…

“Tiểu oa nhi, tộc trưởng Đạo Tộc tới.”

Khi Tần Cửu Ca đang dạy bảo Viêm Linh Cơ thì âm thanh của lão giả tóc trắng kia lại vang lên bên tai hắn.

“Có chuyện gì sao công tử?”

Sắc mặt Viêm Linh Cơ đỏ bừng khi nhìn Tần Cửu Ca, vừa rồi công tử đã chú tâm truyền Đạo Pháp cho nàng trên chiếc giường Thiên Linh Ngọc kia.

Chiếc giường Thiên Linh Ngọc này chính là một kiện Chí Bảo công tử mang từ trong tộc ra, nó vô cùng thích hợp để tu luyện.

Chương 475: Lá gan của nàng càng lúc càng lớn

Chương 475: Lá gan của nàng càng lúc càng lớn

Sau khi được truyền thụ Đạo Pháp thì nàng cảm giác bản thân vô cùng cường đại.

“Trước tiên ngươi cứ tu luyện cho tốt Đạo Pháp mà ta truyền thụ cho ngươi đi, hiện tại Vũ Đế có cùng cảnh giới với ngươi, khả năng ngươi không phải là đối thủ của hắn đâu.”

Tần Cửu Ca phủi chân nhỏ của Viêm Linh Cơ đang đặt lên đùi mình ra chỗ khác, ánh mắt của hắn nhìn sang nàng rồi nghĩ thầm, tùy tùng này gan lớn như thế rồi sao?

“Vũ Đế rất mạnh, hơn nữa trên thân hắn chắc chắn sẽ xuất hiện một vài đồ vật không yếu, thế nên khi đối đầu với hắn thì ngươi cần cẩn thận hơn một chút.”

Tần Cửu Ca nói xong thì trong mắt không khỏi hiện lên vẻ bất đắc dĩ, Viêm Linh Cơ lại đưa một tay lên người hắn.

Ai mà nhịn nổi cơ chứ!

Tuy nhiên Tần Cửu Ca cũng không quên chính sự, hắn chưa bao giờ hoài nghi Khí Vận trên người của Khí Vận Thần Tử Vũ Đế sẽ ít cả, nếu nói một cách chính xác thì Tần Cửu Ca chưa bao giờ hoài nghi về vận may của những tên Khí Vận Chi Tử.

Nếu như không phải có bản thân thì thật sự không ai là có thể trấn áp được những tên Khí Vận Chi Tử mang trên mình Đại Khí Vận kia cả.

Trong lòng của Tần Cửu Ca thì ngay cả Tần U Tiên, người mang

trong mình Thái Cổ Thánh Thể thậm chí còn không đánh bại được Vũ Đế!

Đương nhiên khi Tần Cửu Ca nói ra thì không ai trong Thiên Đế Thư Viện là tin tưởng cả.

Tần U Tiên thân là Danh Sách Chí Tôn danh chấn Thiên Đế Thư Viện, sao nàng có thể đánh không thắng được Vũ Đế chứ?

Trong mắt của nhiều thiên tài yêu nghiệt của Thiên Đế Thư Viện thì Danh Sách Chí Tôn là đại diện cho những nhân vật đỉnh phong nhất.

“Biết~o(￣▽￣)o

Trong mắt Viêm Linh Cơ hiện rõ sự mỉm cười, từ sau khi nàng bị công tử kéo vào ngực thì nàng đã bắt đầu thăm dò sự nhẫn nại mà công tử dành cho mình.

Trước tiên nàng đưa một chân qua, khi thấy công tử không bị quá phản cảm thì lá gan của nàng càng lúc càng trở nên lớn hơn.

“Thần Linh Đạo Pháp mà công tử chỉ bảo Linh Cơ đã lĩnh ngộ được một xíu rồi, những ngày sau chỉ cần lĩnh ngộ được thêm một chút nữa là nhập môn.”

Bỗng nhiên trong lúc nói thì hai mắt Viêm Linh Cơ sáng lên, cả người nàng đổ sập vào ngực của Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca: “…”

Ta không phải người như thế…

“Ngươi cứ tu luyện trước đi, ta có chuyện.”

Tần Cửu Ca cố gắng trấn an bản thân để không chú ý tới hai tay không an phận của Viêm Linh Cơ, hắn nói nhẹ trong lòng rằng mình là chính nhân quân tử, bản thân là chính nhân quân tử.

Chính cái búa ấy!

Tùy tâm sở dục mới là Tần Cửu Ca ta, sau khi nghĩ tới đây thì trong mắt Tần Cửu Ca hiện lên một vẻ tà ý, hắn cúi xuống hôn nhẹ Viêm Linh Cơ một cái.

Dù sao Viêm Linh Cơ cũng là tùy tùng của bản thân, ai bắt mình phải tuân theo thế tục làm gì?

Bản thân không hưởng thụ thì ai hưởng thụ chứ?

Không lẽ bản thân lại đem tặng Viêm Linh Cơ cho người khác sao? Khiến cho Viêm Linh Cơ sống cô độc trong cả quãng đời còn lại?

Đây không phải là tác phong của Tần Cửu Ca.

Viêm Linh Cơ đã là tùy tùng của mình rồi thì cả đời nàng chỉ có thể thuộc về một mình mình.

Mặc kệ là tim của nàng hay thân thể của nàng thì đều thuộc về Tần Cửu Ca.

Không ai có thể cầm đi được.

“Ngô, ngô, ngô!”

Viêm Linh Cơ quấn hai tay của mình vòng qua cổ của Tần Cửu Ca, trong mắt nàng xuất hiện vẻ may mắn.

Cuối cùng nàng cũng đã bắt được Đế Chủ khi còn bé rồi.

Giấc mông của nàng đã được thực hiện rồi.

…

Trong một nơi hư không tại Thiên Đế Thư Viện, Tần Cửu Ca vừa rời khỏi giường của Viêm Linh Cơ lúc này hiện rõ vẻ đoan trang, người khác vừa nhìn liền biết đây là một nhân vật thân thiện với phẩm hạnh thuần khiết.

Khí chất văn nhã, ôn nhuận như ngọc, có thể nói là một vị Thần Tử không gì để chê.

Đương nhiên đây chính là những phản ứng đầu tiên của người ngoài khi gặp mặt Tần Cửu Ca lần đầu.

Nếu như đã sinh sống và quen thuộc với Tần Cửu Ca rồi thì ngoại trừ những người mê trai như Viêm Linh Cơ, Hư Nhược Tuyết và Tần Ấu Vi ra thì ai cũng mắng hắn là một tên sắc lang, Tần U Tiên là một ví dụ điển hình.

Lần thứ nhất nhìn thấy Đạo Quân Tiên liền cưỡng ép ôm nàng ta vào trong ngực.

Đây không phải sắc lang thì là gì?

Nếu như không phải sau lưng hắn là một quái vật khổng lồ như Tiên Cổ Tần Tộc, hắn còn là Đạo Tử với thân phận tôn quý thì chắc hắn đã bị Đạo Tộc tháo ra tám khối từ lâu rồi.

Đương nhiên nói đi thì cũng phải nói lại, nếu như không phải sau lưng hắn là một quái vật thông thiên như Tần Tộc thì hắn cũng không dám ngông cuồng như thế.

Nếu đặt Tần Cửu Ca ở hiện đại thì hắn chính là những công tử chuyên trêu hoa ghẹo nguyệt.

Ỷ sau lưng mình có gia thế nên làm gì cũng được.

“Tiểu hữu không hổ là Đạo Tử của Thần Châu, tuổi còn nhỏ đã có tu vi Thiên Tôn Cảnh, thật khiến cho ta xấu hổ khi nhìn thấy.”

Bỗng bên tai Tần Cửu Ca vang lên một âm thanh vô cùng cởi mở.

Chương 476: Đạo Ly bán con gái

Chương 476: Đạo Ly bán con gái

Khi âm thanh kia vừa vang lên thì bên cạnh Tần Cửu Ca liền xuất hiện một nam tử khoác áo khoác đen, hắn nhìn Tần Cửu Ca với ánh mắt mỉm cười.

“Tiểu hữu có biết vì sao ta tìm tới ngươi không?”

Đạo Ly khi vừa chứng kiến Tần Cửu Ca thì không nhịn được mà cảm thán trong lòng, loại nhân vật như thế này vạn cổ không xuất hiện, trong lịch sử dài đằng đẵng chắc hắn cũng chỉ có độc nhất một mình hắn mà thôi.

Vị Đạo Tử đến từ Thần Châu này chính là yêu nghiệt có thiên phú cao nhất mà hắn từng thấy từ trước đến nay.

Nhưng mà khi Đạo Ly nghĩ tới việc đại khuê nữ bản thân cưng như trứng bị nam tử trước mắt này cưỡng ép ôm vào lòng thì không nhịn được mà nổi nóng.

Nếu không phải do kiêng kỵ thân phận Đạo Tử Tần Tộc thì giờ Tần Cửu Ca đã bị hắn đánh tới gần chết rồi.

“Muốn ta phụ trách?”

Tần Cửu Ca nở một nụ cười nhạt sau đó nói với Đạo Ly, đây chính là chỗ tốt khi ngươi có bối cảnh to lớn, dù tại Thiên Đế Thư Viện hắn cưỡng ép ôm Đạo Quân Tiên vào lòng thì hắn không cần lo lắng gì cả, lúc đó hắn cũng đã tính được phản ứng của Đạo Tộc rồi.

Dù nghĩ thế nào thì Đạo Tộc cũng không có khả năng ra tay với hắn, bởi vì trong những Đại Tộc thông thiên thế này thì điều cần phải suy tính rất nhiều, nhiều tới mức bọn hắn sẽ không đám đụng chạm gì tới Tần Cửu Ca.

Thế nên Tần Cửu Ca có thể nói là tuyệt đối an toàn.

Đánh cũng không được, giết càng không xong.

Thế nên chỉ có thể ủy khuất Đạo Quân Tiên mà thôi.

“Vì sao tiểu hữu không nghĩ là ta tới đây để trả thù?”

Ánh mắt của Đạo Ly lấp lóe, vị Đạo Tử Tần Tộc này có vẻ cũng khá là thông minh.

Tần Cửu Ca nghe được lời này của tộc trưởng Đạo Tộc thì không khỏi cười nhẹ, đây không phải là một chuyện rõ như ban ngày sao?

“Ha ha, nếu như tiểu hữu muốn nói nhanh gọn thì ta cũng không đi lòng vòng làm gì, nói thế nào thì nói Đạo Tộc ta cũng là một Ẩn Thế Cổ Tộc, Đế Nữ trong tộc bị một nam tử xa lạ ôm ấp công khai như thế sẽ ảnh hưởng không tốt tới thanh danh của tộc ta.”

Ánh mắt Đạo Ly nhìn thẳng vào Tần Cửu Ca, nếu như vị Đạo Tử Thần Châu này đồng ý thì hai bên đều được lợi, nhưng nếu như hắn không đồng ý thì bản thân cũng không biết phải làm thế nào.

“Đạo tiên tử dung mạo tuyệt mỹ, sao Cửu Ca có thể không đồng ý được, nhưng mà an bài như thế này không biết Đạo tiên tử có biết rõ không?”

Tần Cửu Ca mỉm cười sau đó nói với Đạo Ly, thật ra ban đầu hắn đã nghĩ kỹ sau này nên làm thế nào rồi, Đạo Quân Tiên thân là Khí Vận Nữ Chính của Vũ Đế, nếu như Vũ Đế biết được tin tức Đạo Quân Tiên nằm trong ngực hắn thì không biết y sẽ nghĩ như thế nào.

Lại thêm việc trước đó dù đối mặt với Vũ Đế hay là người ngoài thì Đạo Quân Tiên đều lộ ra bộ dáng kiêu ngạo xuất trần, siêu thoát thế tục, nhưng người như vậy lại chịu nằm trong ngực của một nam nhân khác, chắc chắn Vũ Đế sẽ bạo tẩu.

Không ai muốn đội một cái mũ xanh trên đầu cả.

Đây cũng chính là một trong những nguyên nhân chủ yếu cho việc hắn cưỡng ép ôm Đạo Quân Tiên sau đó tiến vào Tiên Giai.

Bởi vì từ một khắc kia thì Đạo Quân Tiên chỉ có thể là của hắn.

“Bên phía Quân Tiên thì ta hy vọng Đạo Tử có thể thân cận nàng thêm một chút, nếu không thì ta cũng không dễ xử lý.”

Trong mắt Đạo Ly hiện rõ vẻ xấu hổ, dù sao khiến cho một nam tử lạ mắt đi tiếp cận nữ nhi ruột thịt của mình không phải là chuyện quang vinh gì, rất khó để nói cho Đạo Quân Tiên.

Hơn nữa trước mặt Đạo Quân Tiên bản thân hắn đã nói một cách vô cùng hùng hồn là sẽ đi gây sự với Tần Cửu Ca.

“Được rồi, về phía Quân Tiên thì Cửu Ca sẽ tiếp xúc nhiều hơn.”

Khi Tần Cửu Ca nói xong câu này thì trong mắt hắn hiện lên một tia âm mưu, Đạo Tộc sau lưng vị Tiểu Đạo Cô cấm dục kia đã đồng ý bản thân rồi, Đạo Quân Tiên còn có cách nào chống lại mình sao?

Đương nhiên là không rồi.

Tiểu Đạo Cô kia hiện tại cũng chỉ là một chướng ngại vật nhỏ mà Tần Cửu Ca cần chinh phục mà thôi.

Ta phải chơi Khí Vận Nữ Chính ngay trước mặt vị Khí Vận Thần Tử Vũ Đế kia.

Nghĩ tới đây thôi thì Tần Cửu Ca đã cảm thấy hơi kích động rồi.

Dù sao không có nhiều người có thể để Tần Cửu Ca cảm nhận được cảm giác như trên người của Đạo Quân Tiên.

“Được rồi, ta cũng sẽ về làm công tác tư tưởng cho Đạo Quân Tiên.”

Mặc dù trong đầu Đạo Ly vô cùng thương con giá của mình, nhưng khi nghĩ tới con rể tương lai của bản thân là vị Đạo Tử Thần Châu này thì hắn lại cảm thấy hơi cao hứng.

Dù sao nếu so sánh với một Vũ Hoá Tiên Triều nhỏ nhoi thì vị Đạo Tử của Tần Tộc này mạnh hơn Vũ Đế về mọi mặt, từ gia thế cho tới thiên phú.

Hơn nữa không chỉ là ưu tú hơn một chút, vị Đạo Tử này hoàn toàn

áp chế Vũ Đế.

Nghĩ đi nghĩ lại thì Đạo Ly vô cùng hài lòng, hắn nheo mắt lại nhìn về phía Tần Cửu Ca.

Dù ở góc độ nào thì Tần Cửu Ca đều là một nhân tuyển thích hợp nhất, nhan sắc thì tuấn mỹ không ai sánh được, tu vi thiên phú thì chấn động xưa nay, Đạo Tâm kiên định phi phàm, đừng nói là toàn bộ Đạo Tộc, ngay cả tìm trên toàn bộ Đạo Châu, hoặc nói rộng hơn là toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực cũng không thể tìm ra được người thứ hai sánh được với hắn.

Nghĩ tới đây thì Đạo Ly không khỏi nghĩ thầm, đây chắc hẳn là cơ duyên cho nữ nhi mình.

Chương 477: Ai tin ngươi thì chỉ có xui xẻo

Chương 477: Ai tin ngươi thì chỉ có xui xẻo

Nếu như Đạo Tộc có thể móc nối được quan hệ với một thế lực như Cấm Kỵ Tần Tộc thì nữ nhi mình sẽ trở thành con dâu của Cấm Kỵ Cổ Tộc, không chừng tương lai nàng còn có thể ngồi lên vị trí Cấm Kỵ Thần Hậu.

Mặc dù nghe rất là bất khả thi, nhưng là người thì phải có mơ ước chứ, nếu như không có giấc mơ thì khác gì cá ướp muối đâu.

“Ngày sau gặp lại.”

Đạo Ly mỉm cười chào tạm biệt Tần Cửu Ca, mặc dù hắn không thể làm gì đứa con rể này nhưng tương lai y chắc chắn sẽ trở thành con rể của hắn.

Dù sao Đế Nữ của Đạo Tộc cũng không phải là một thân phận nhỏ nhoi gì, dù cho là Cấm Kỵ Cổ Tộc cũng không thể trực tiếp nuốt lời.

Nhưng nhìn ở góc độ nào thì tiểu tử này cũng không lỗ.

Nghĩ tới chuyện này thì Đạo Ly nghiến răng không ngừng.

Hiện tại vấn đề mà Đạo Ly lo lắng nhất chính là làm thế nào để đối mặt và giải thích chuyện này cho nữ nhi mình.

Hắn chỉ có thể trông chờ vào thủ đoạn của vị Đạo Tử Thần Châu kia thôi, để xem y có thể cua được nữ nhi thanh tâm quả dục kia của mình hay không.

“Trước đó có phải ngươi đã tính được tới một màn này rồi phải không?”

Bỗng nhiên bên người Tần Cửu Ca xuất hiện lão giả tóc trắng khi trước.

“Tiền bối cứ nói đùa.”

“Sao Cửu Ca lại có thể là người ham mê nữ sắc như thế được chứ?”

“Lúc này Tần Cửu Ca ta cũng chỉ là thuận nước đẩy thuyền mà thôi.”

Tần Cửu Ca nhìn lão giả đứng cạnh rồi mỉm cười nói nhẹ, thân phận của lão giả này trong Thiên Đế Thư Viện chắc chắn là rất lớn, thậm chí hắn còn có thể là viện trưởng hoặc mang chức vị tương đương.

“Ha ha ha, trong lòng của tiểu tử ngươi xấu lắm, ai mà tin lời ngươi nói chứ, sớm muộn ngươi cũng chịu xui xẻo mà thôi.”

Lão giả tóc trắng khi nhìn gương mặt vô tội của Tần Cửu Ca khi trả lời thì nhịn không được mà cười lớn một trận, từ khi y ôm vị Đế Nữ của Đạo Tộc kia vào trong ngực thì hắn đã biết rõ trong đầu của vị mầm non Chí Cường Giả này có rất nhiều ý đồ xấu xa.

“Tiền bối, vãn bối muốn xin một danh ngạch hạt giống danh sách, không biết tiền bối có thể giải quyết?”

Như nghĩ tới điều gì đó, Tần Cửu Ca quay người sang nói với lão giả tóc trắng trước mặt, danh ngạch này đương nhiên không phải là chuẩn bị cho hắn, đây chính là danh ngạch hắn xin để trải đường cho Viêm Linh Cơ, mục đích cuối cùng là đánh bại Vũ Đế.

Nếu muốn tham gia Danh Sách Chi Chiến thì trước tiên phải trở thành hạt giống trước đã.

“Không phải ngươi đã bước Danh Sách Chí Tôn rồi sao?”

Nghe được lời thỉnh cầu của Tần Cửu Ca thì lão giả hơi có chút kinh ngạc, hắn quay sang nhìn Tần Cửu Ca rồi hỏi.

Việc đã trở thành Danh Sách Chí Tôn thì không được tham gia Danh Sách Chi Chiến là một chuyện thường thức ai cũng biết.

“Bên cạnh ta có một nữ tử, nàng là tùy tùng của ta, ta muốn đưa nàng tham gia Danh Sách Chi Chiến.”

Tần Cửu Ca liếc sang lão giả tóc trắng với gương mặt bình tĩnh rồi nói, mục tiêu của hắn chính là Khí Vận Thần Tử Vũ Đế, đồng thời hắn cũng muốn xem thử kết quả của việc dạy dỗ Viêm Linh Cơ.

"Tùy tùng? Tham gia Danh Sách Chi Chiến? Tiểu tử ngươi thật quyết đoán đó!"

"Danh Sách Chi Chiến chính là cuộc chiến quyết định xem ai là người tiến vào Danh Sách Chí Tôn, nếu như để cho tùy tùng của ngươi tham gia thì…"

Ánh mắt của lão giả tóc trắng kia khi nhìn Tần Cửu Ca lúc này đã mang theo một chút kinh hãi.

Tiểu tử này thật sự là gan lớn, hắn lại dám để cho tùy tùng của mình tham gia vào Danh Sách Chi Chiến!

Nếu như không thành công thì được thôi, nhưng lỡ như tùy tùng đó thành công và tiến vào Danh Sách Chí Tôn thì không biết những tên đệ tử nội viện của Thiên Đế Thư Viện cảm giác ra sao?

"Tiểu tử, ngươi tự tin vào tùy tùng của mình như thế sao?"

Ánh mắt vẩn đục kia của lão giả tóc trắng nhìn thẳng chằm chằm vào Tần Cửu Ca, hắn lên tiếng với chất giọng nghiêm túc, chỉ bằng lời này của Tần Cửu Ca thì hắn đã cảm giác được vị tùy tùng kia cũng là một Chí Tôn Yêu Nghiệt không tệ.

"Trừ ta ra thì nàng không yếu hơn đại đa số người trong Danh Sách Chí Tôn."

Tần Cửu Ca nhìn về phía lão giả sau đó lên tiếng một cách bình tĩnh, thiên phú của Viêm Linh Cơ xác thật vô cùng cường đại, dù cho là đặt trong Tiên Cổ Tần Tộc thiên phú của nàng cũng thuộc hàng cao nhất, đương nhiên là không tính bản thân Tần Cửu Ca vào.

Tuy khi tấn thăng lên Thiên Tôn Cảnh thì nàng chỉ lĩnh ngộ duy nhất một đầu Đại Đạo Pháp Tắc nhưng nàng chính là Thần Nữ trời sinh của Viêm Hỏa Đại Đạo, là người có thể đi tới tận cùng của Viêm Hỏa Đại Đạo.

Lại thêm có mình tương trợ sau lưng, việc tấn thăng lên Danh Sách Chí Tôn không phải là chuyện gì quá khó khăn.

"Khá lắm, đó có phải là vị nữ tử mặc đồ xanh lam nhạt hay đứng bên cạnh của ngươi không? Nếu ngươi không nói thì ta cũng không chú ý

tới nàng, ta chỉ nghĩ nàng là một thị nữ làm ấm giường cho ngươi mà thôi.”

Lão giả tóc trắng lên tiếng nói, hắn chỉ để ý một mình Tần Cửu Ca, ai mà quan tâm một nữ tử nhỏ nhoi bên cạnh hắn chứ?

Nếu như không phải vì nàng là tùy tùng của Tần Cửu Ca thì với người có tu vi như hắn thì cần gì nhớ?

Ngươi đang đi trên đường thì ngươi sẽ chủ động dừng lại xem một con kiến và nhớ nó sao?

“Danh ngạch hạt giống thì cũng không phải là thứ dễ lấy lắm, dù sao đây cũng là một chuyện lớn, cần tuyển chọn kỹ càng.”

“Nhưng mà ngươi đã nói như vậy thì lão đầu tử ta sẽ cố nghĩ một số biện pháp cho ngươi, ngươi đợi mấy ngày sau ta sẽ báo tin cho.”

Chương 478: Lấn ta quá đáng

Chương 478: Lấn ta quá đáng

Lão giả tóc trắng nhìn Tần Cửu Ca một cách trầm ngâm, mầm non của Chí Cường Giả mặc dù không có đãi ngộ đặc biệt gì tại Thiên Đế Thư Viện nhưng trong bóng tối thì sẽ có.

Đây gọi là quy tắc ngầm, bất kỳ thế lực nào cũng sẽ có.

Hơn nữa dựa trên tự tin của Tần Cửu Ca thì vị thị nữ kia có thiên phú không tồi, thế nên hắn vô cùng vui lòng giúp Tần Cửu Ca giải quyết chuyện nhỏ này.

Tuy nhiên hắn cũng phải cân nhắc cảm thụ của các đệ tử nội viện khác trong Thiên Đế Tư Viện, nếu như trực tiếp để một người không phải hạt giống tham gia vào Danh Sách Chi Chiến thì sẽ khiến người khác có suy nghĩ không hay, đồn đoán cũng không tốt.

Trong một cung điện của Thiên Đế Thư Viện.

“Người kia quả thật là lấn ta quá đáng, lấn ta quá đáng!”

Một vị nam tử mặc Giao Long phục nói một cách lớn tiếng, hắn gầm rú ra xung quanh, trong mắt hắn rõ từng tia máu đỏ chót, hắn vừa nhận được tin tức rằng việc giữa hắn và Đạo Quân Tiên đã thất bại rồi.

Đạo Tộc đã phái ra một vị cao tầng đi tới Vũ Hóa Tiên Triều để làm rõ chuyện này.

Đạo Tộc sẽ không thông gia với Vũ Hóa Tiên Triều.

Lý do cho tất cả chuyện này là vì sao?

Vũ Hóa Tiên Triều đương nhiên biết rõ lý do đằng sau đó, tất cả đều là do vị Đạo Tử của Cấm Kỵ Thế Lực ở Thần Châu kia.

“Hắn phế đi đệ đệ của ta, còn chặt đứt Khí Vận Kim Long của Vũ Hoá Tiên Triều ta, huyết cừu ngập trời như vậy nếu ta không báo thì ta thế không làm người, thề không làm người!”

Vũ Đế rống giận liên tục, bất kỳ thứ gì tiện tay đều đã bị hắn ném ra đằng xa hết rồi, hiển nhiên trong lòng hắn đã thống hận Tần Cửu Ca đến cực độ.

“Xem ra chỉ có thể thu hoạch được vị trí trong Danh Sách Chí Tôn sau đó đi tìm Hạo Thiên huynh, xem Hạo Thiên huynh có biện pháp nào hay không!”

Sau khi nện xong nhiều đồ vật bên cạnh thì Vũ Đế cũng lấy lại được một chút xíu bình tĩnh, hắn hít sâu một hơi rồi tự trấn an bản thân, dù sao lực lượng của một người cũng có hạn.

Vị Hạo Thiên huynh trong miệng hắn chính là huynh đệ sống chết của hắn, là một trong những Danh Sách Chí Tôn của Thiên Đế Thư Viện.

“Tần Cửu Ca, vào lúc mà Vũ Đế ta thành Đế thì cũng là lúc mà ngươi phải chết!”

m thanh của Vũ Đế vang vọng ra khắp cung điện.

…

Thông Thiên Thần Phong.

Trong nội viện của Thiên Đế Thư Viện tổng cộng sở hữu mười tòa Thông Thiên Thần Phong, ban đầu thì chỉ có chín tòa mà thôi, nhưng sau khi Tần Cửu Ca đến thì bỗng nhiên nội viện của Thiên Đế Thư Viện liền xuất hiện thêm một tòa Thông Thiên Thần Phong mới.

Đây chính là tượng trưng cho Danh Sách Chí Tôn của Thiên Đế Thư Viện, chỉ có những người thuộc Danh Sách Chí Tôn mới có thể thu hoạch được Thông Thiên Thần Phong.

Bên trong Thiên Đế Thư Viện thì đệ tử không thuộc Danh Sách Chí Tôn thì thậm chí còn có người không thể thu được một tòa động phủ cho riêng mình, mà cho dù có thì linh khí của nơi đó cũng kém xa Thông Thiên Thần Phong này.

Trên Tiên Thiên Linh Ngọc Sàng.

"Công tử thật sự là xấu mà, vậy mà lại bắt ta dùng… Dùng…"

Viêm Linh Cơ đang nằm trên giường nhìn Tần Cửu Ca bằng ánh mắt u oán, vừa rồi Tần Cửu Ca vậy mà không chịu chân chính ăn nàng, hắn chỉ mở ra lối riêng.

Hắn bắt nàng dùng…

"Nhưng mà về sau còn nhiều thời gian lắm, công tử nếu như không chịu ăn ta thì để ta chủ động ăn công tử đi!"

Viêm Linh Cơ liếm bờ môi hồng nhuận phơn phớt của mình, trong hai mắt của nàng xuất hiện hai ngọn lửa chấy rực, trong đầu nàng hiện tại toàn là hình bóng của Tần Cửu Ca.

Ai nói chỉ có nam tử mới có thể cua nữ tử?

Viêm Linh Cơ nàng sẽ tự thân cua công tử.

Nàng muốn đè công tử của bản thẫn uống để trở thành nữ nhân của Đế Chủ.

"Nhưng mà thực lực hiện tại của ta vẫn còn quá mức nhỏ yếu, khẳng định không phải là đối thủ của công tử, chỉ có thể đợi tới một thời cơ tốt!"

Viêm Linh Cơ nghĩ thầm trong lòng mình, nếu như bản thân gặp được Đế Chủ vào khi thực lực của hắn vẫn còn chưa cường đại thì tốt biết mấy, lúc đó thì nàng có thể mặc sức đùa giỡn hắn trên giường.

Bản thân muốn làm gì thì liền làm cái đó.

Ai có thể quản nàng được chứ?

Nhưng hiện tại thực lực của công tử lại mạnh mẽ hơn nàng rất nhiều, đánh thì đánh cũng không lại, câu dẫn cũng không xong, với nàng sợ làm quá thì sẽ khiến cho công tử giận nàng.

"Thật là tức mà, không biết có cách nào để công tử hoàn toàn bất

động để ta dễ hành động không nhỉ?”

“Thật giống như không có cách nào cả…”

Thần sắc Viêm Linh Cơ hiện rõ vẻ khó chịu, nếu như có biện pháp nào có thể giữ cố định Đế Chủ lại thì lúc đó bản thân muốn làm gì mà không được?

Nhưng làm sao có thể làm được điều đó đây!

Điều này khiến người khác vô cùng khó chịu.

“Công tử thật sự là quá quắt, vì hắn mà hiện tại miệng ta vẫn còn đau.”

Chương 479: Y Y không đáng yêu sao?

Chương 479: Y Y không đáng yêu sao?

Viêm Linh Cơ vuốt vuốt bàn tay trơn nhẵn của mình, trong mắt hiện rõ ngọn lửa dục vọng, hiện tại công tử đã tiến tới một bước này rồi, không còn cách bước cuối cùng quá lâu đâu.

Hẳn là sắp rồi.

“Nếu như công tử vẫn cứ như thế thì ta sẽ không tiếc giá nào để đẩy ngã công tử.”

Viêm Linh Cơ giống như là đang tự động viên bản thân, hai tay nàng giơ lên, miệng nuốt nước bọt liên tục.

Bỗng nhiên Viêm Linh Cơ nghe được một âm thanh kẽo kẹt, nàng nghĩ rằng công tử đã xong việc nên trở về, tuy nhiên một giây sau sắc mặt nàng biến hóa ngay lập tức.

Bởi vì người tới không phải công tử Tần Cửu Ca của mình.

Người tới chính là muội muội trên danh nghĩa của công tử, Tần Ấu Vi.

Lúc này Tần Ấu Vi đang nhìn Viêm Linh Cơ bằng ánh mắt rét lạnh, nhất là khi nàng thấy Viêm Linh Cơ đang nằm trên giường của Tần Cửu Ca.

Nàng biết rõ nữ tử này sẽ câu dẫn ca ca nàng.

“Y nha nha, ê nha nha.”

Lúc này Y Y trong ngực Tần Ấu Vi bắt đầu cảm thấy không dễ chịu, nó trực tiếp gào lên kháng cự, vừa rồi tiểu chủ nhân còn đối xử tốt với nó mà, sao giờ lại đối xử với Y Y đáng yêu như thế rồi?

Trong lòng Y Y quan niệm rằng ai có ngực sẽ là mẹ, còn về phần Tần Cửu Ca thì là chủ nhận chính thức của nó, bởi vì trên người của Tần Cửu Ca có quá nhiều đồ ăn ngon.

Giống như Thái Cổ Thần Thạch, Thái Sơ Nguyên Quáng, Tiên Thiên Tiên Khí, tất cả những thứ này đều là mỹ vị nhân gian.

Thế nên nó mặc dù bị Tần Cửu Ca quăng đi quăng lại, giống như khi vừa rồi, người quái dị kia chỉ vừa sáp vào Tần Cửu Ca thôi thì hắn đã quăng bản thân ra và đi lên giường rồi.

Thật sự là quá vô sỉ.

Y Y không đáng yêu bằng một tên người quái dị kia sao?

Trong mắt Tần Cửu Ca thì lông của Y Y không sánh bằng người quái dị kia sao?

Sau đó thì nó liền đi tìm tiểu chủ nhân Tần Ấu Vi của nó, bởi vì Tần Ấu Vi cũng thường xuyên đút những thiên tài địa bảo cho nó ăn, thế nên trong lòng nó thì Tần Ấu Vi chính là vị chủ nhân thứ hai của nó.

Thế nên khi tìm được Tần Ấu Vi thì nó liền dắt tiểu chủ nhân của mình tới đâu.

Nhưng hiện tại nó lại mới là người chịu khổ.

Mặc dù không bị ném ra ngoài nhưng nó đang bị tiểu chủ nhân siết chặt vào lòng.

“Xuống dưới!”

Tần Ấu Vi lên tiếng ra lệnh cho Viêm Linh Cơ đang nằm trên Tiên Thiên Linh Ngọc Sàng kia.

Nếu như hiện tại không phải do nàng còn chưa có đủ thực lực để đánh bại nữ tử này thì nàng đã cho yêu nữ kia biết vị trí thực sự của nàng ta là ở đâu.

“Nha, tuổi còn nhỏ mà không chịu học tập cho tốt, học toàn cái gì đâu không?”

“Giờ ta nói ta và công tử chưa từng xảy ra chuyện gì ngươi tin không?”

Viêm Linh Cơ nhìn sang người muội muội trên danh nghĩa của công tử này rồi lên tiếng, tất cả những suy nghĩ của Tần Ấu Vi đã hiện rõ trên mặt của nàng!

Tối thiểu nhất Viêm Linh Cơ cũng đã nhìn ra vị Tần Ấu Vi này cũng có ý nghĩ xấu đối với công tử, dù sao cả hai cũng không phải là huynh muội ruột thịt.

Thế nên Viêm Linh Cơ liếm môi mình vài cái sau đó mỉm cười nhìn về phía Tần Ấu Vi.

“Hừ!”

Tần Ấu Vi thì cười lạnh một cái, không làm gì sao? Vậy ngươi nằm trên giường của ca ca rồi lộ bắp đùi mình ra làm gì?

Nói thẳng ra là ngươi muốn câu dẫn ca ca của ta, nghĩ đi nghĩ lại thì Tần Ấu Vi lại càng thêm tức giận, nên nàng càng siết mạnh Y Y hơn.

Y Y kêu la liên tục, chuyện không liên quan tới Y Y mà.

Đây không phải do Y Y.

Sao lại bóp ta làm chi?

Y Y cảm thấy bản thân vô cùng ủy khuất.

“Thân thể của ngươi quá nhỏ, không có tiền vốn gì cả.”

Viêm Linh Cơ nhìn Tần Ấu Vi với thần sắc ngả ngớn, tuổi còn nhỏ lại muốn đấu với nàng sao? Ngươi lấy cái gì để đấu? Ngươi có cái gì à?

Nghe được những lời này của Viêm Linh Cơ thì Tần Ấu Vi lại tiếp tục hừ lạnh một tiếng nhưng nàng không phản bác, bởi vì những lời đó là lời nói thật.

Đây cũng chính là lý do mà nàng vô cùng không cam lòng, sao nàng không sinh ra sớm hơn mấy năm.

Tần Ấu Vi thờ dài trong lòng liên tục, đúng là quá nhỏ cũng là một cái tội, dù biết như vậy nhưng nàng vẫn không thể làm gì cả.

Thế nên nàng lại siết Y Y thêm một cái nữa.

Y Y: “????”

Y Y đáng yêu ta đã làm gì sai?

Y Y muốn nhảy ra khỏi ngực của Tần Ấu Vi nhưng nó lại bị nàng cưỡng ép ôm vào trong ngực.

Tần Ấu Vi nhìn xung quanh với ánh mắt không cam lòng, những lời này của Viêm Linh Cơ đã tạo thành một tổn thương không nhỏ trong lòng của nàng.

Tuy sát thương không mạnh nhưng lại tràn đầy tính vũ nhục.

Ban đầu Tần Ấu Vi đã có gắng để bản thân vào trạng thái tâm như chỉ thủy, nhưng sau khi nghe những lời này của Viêm Linh Cơ thì nàng lại bắt đầu có ý nghĩ muốn xử lý nữ tử này.

“Hô!”

Tần Ấu Vi hít một hơi thật sau, ánh mắt của nàng nhìn thẳng về phía Viêm Linh Cơ sau đó cúi xuống nhìn vào ngực mình, hai bàn tay xiết chặt.

“Ê a nha, ê a nha!”

Y Y hiện tại đã bắt đầu xù lông rồi, nó thề về sau gặp những tình huống thế này nữa thì nó trốn được bao xa nó sẽ trốn.

Chương 480: Thân thể có lớn nhanh không?

Chương 480: Thân thể có lớn nhanh không?

Tràng cảnh này đã tạo cho nó một bóng ma tâm lý không nhỏ.

Bản thân liên quan quần gì mà bị lôi vào thế?

“Chúng ta đi!”

Ánh mắt của Tần Ấu Vi vẫn vô cùng rét lạnh, nàng không muốn ở lại đây thêm một phút một giây nào nữa.

Nói thế nào thì nói nàng cũng không có tiền vốn to lớn như nữ nhân này.

Với lại hiện tại khi nhìn thấy nữ nhân này thì trong đầu nàng sẽ tự động toát ra hình ảnh Tần Cửu Ca làm không ít chuyện cùng với nàng ta.

…

“Ngươi có chuyện gì à?”

Tần Cửu Ca nhìn xuống Y Y đang cố gắng chen vào giữa ngực mình rồi lên tiếng, trong mắt của nó còn thoáng hiện nước mắt.

“Ê a nha, ê a nha!”

Y Y chỉ về phía cửa cung điện kia rồi kêu to liên hồi, thần sắc của nó vô cùng ủy khuất.

“Ấu Vi bị sao?”

Tần Cửu Ca nhìn sang Tần Ấu Vi trầm mặc đứng kế, sau khi nghe xong lời của Y Y kể khổ thì hắn nhịn không được mà cười rộ lên.

Lúc ấy bản thân chỉ là kìm lòng không được.

Dù sao ôm Viêm Linh Cơ trong ngực, cộng thêm việc nàng cứ câu dẫn hắn như thế nên hắn chỉ hơi giải trí một tý.

Tần Cửu Ca cảm thấy Viêm Linh Cơ cũng không tệ lắm, mình bảo làm gì thì liền làm ấy.

“Cố gắng tu luyện đi, trên người ngươi mang theo Hỗn Độn Đạo Thể, chính là thể chất tu luyện trời sinh, thể chất của ngươi chính là một trong những thể chất cường đại nhất Tiên Vực.”

Tần Cửu Ca vuốt vuốt đầu nhỏ của Tần Ấu Vi rồi lên tiếng, Hỗn Độn Đạo Thể của Tần Ấu Vi chính là Đạo Thể có thể so sánh được với Thái Cổ Thánh Thể, hơn nữa trên người của nàng lại mang theo Khí Vận nghịch thiên, cộng thêm sự bồi dưỡng của mình nữa.

Có thể nói tương lai của nàng mạnh hơn Tần U Tiên rất nhiều.

“Thân thể có lớn lên nhanh không?”

Tần Ấu Vi có vẻ hơi chần chờ một chút, một lát sau nàng nhìn về phía Tần Cửu Ca rồi lên tiếng, nếu như tu luyện làm nàng không thể

lớn lên một cách nhanh chóng thì đó cũng không phải là việc trọng yếu gì.

Tần Cửu Ca: "…"

Thật ra trong người Tần Cửu Ca mang theo Thời Gian Đại Đạo Pháp Tắc, hắn có thể giúp cho một người có tu vi không cao lớn lên nhanh chóng, đương nhiên điều này là vi phạm quy tắc.

Dù là người thực hiện hay tiếp nhận thì đều không tốt cả.

"Ngươi cứ tu luyện thật tốt là được rồi!"

Tần Cửu Ca sờ lên đầu nhỏ của Tần Ấu Vi một cách bất đắc dĩ sau đó đưa Y Y cho nàng chơi.

Con Thánh Linh Thú này có vẻ rất ưa thích khí tức của Hỗn Độn Đạo Thể trên người của Tần Ấu Vi, chỉ cần khi bản thân không cần nó nữa thì nó liền lăn tới ngực của nàng.

"Ê a nha, ê a nha!"

Trước kia Y Y vẫn luôn rất ngoan ngoãn và thích ôm Tần Ấu Vi nhưng hiện tại thì nó lại mang vẻ kháng cự thấy rõ.

Xem ra sau khi đi vào trong đại điện kia cùng Tần Ấu Vi đã khiến cho nó chịu không ít khổ.

"Cố gắng tu luyện thật tốt."

Tần Cửu Ca ho nhẹ một tiếng, hắn lấy ra một Túi Trữ Vật nhỏ từ trong Túi Trữ Vật của bản thân, trong này chứa đựng không ít đồ tốt, hơn nữa đều là thứ mà Y Y thích ăn.

Khi Y Y thấy được Túi Trữ Vật kia thì không khỏi sáng hai mắt lên.

"Tất cả những thứ này cho ngươi, Ấu Vi."

Tần Cửu Ca không đưa túi đồ ăn kia cho Y Y mà trực tiếp giao nó vào tay Ấu Vi.

Con Thánh Linh Thú này từ trước tới nay luôn là ai có đồ ăn thì nó sẽ hướng về phía người đó.

Nhưng lần này khi nhìn thấy túi đồ ăn trong tay của Ấu Vi thì nó hơi do dự một tý, nhưng một lát sau nó vẫn duỗi móng vuốt về phía Tần Ấu Vi.

Tần Cửu Ca cười khẽ một tiếng liền rời đi, hắn đối xử với vị muội muội Khí Vận Thần Nữ này không tệ một tý nào.

…

Cổ điện.

“Ngươi không hề có một chút danh khí nào ở trong Thiên Đế Thư Viện cả, nếu như muốn cầm được Hạt Giống Danh Sách thì ngươi cần khiến bản thân nổi tiếng ở trong Thiên Đế Thư Viện này.”

Viêm Linh Cơ đang nằm trên giường ngọc còn Tần Cửu Ca thì đang nằm trên đùi nàng.

Tần U Tiên: “Ngươi gọi thứ này chỉ là tùy tùng của mình sao?”

Tần Cửu Ca sờ lên đôi tay lạnh buốt của Viêm Linh Cơ rồi nói, không nói việc khác, bàn tay của nàng sờ vào cực kỳ dễ chịu.

Mặt ngoài thì trông giống hắn đang chiếm tiện nghi của Viêm Linh Cơ, nhưng trên thực tế thì hắn chỉ đang giúp cho nàng giữ ấm mà thôi.

Chủ nhân tốt như hắn rất khó tìm.

“Nếu như muốn để một người xa lạ trở thành một trong những hạt giống tranh đoạt Danh Sách Chí Tôn thì không phải chuyện dễ dàng, lão già kia cũng khó mà điều đình được, tốt nhất là hiện tại ngươi cố gắng để bản thân trở nên nổi tiếng, tới khi đó thì lão đầu kia sẽ dễ dàng hơn một chút.”

Tần Cửu Ca nhìn Viêm Linh Cơ đang sờ loạn lên người mình, thần sắc hắn bắt đầu trở nên khó chịu, cứ như thế này thì ai có thể chịu nổi chứ.

“Công tử nói gì thì Linh Cơ liền làm theo.”

Viêm Linh Cơ nhẹ nhàng lấy một miếng trái cây từ trong dĩa ra đút về phía Tần Cửu Ca.

Chương 481: Công tử dạy ngươi một vài cách chơi khác

Chương 481: Công tử dạy ngươi một vài cách chơi khác

Có thể thấy được nàng yêu vị Đế Chủ trong mộng này của mình tới chết.

Có đôi khi Tần Cửu Ca cũng thắc mắc rằng không biết trong mộng nàng đã thấy cái gì mà khiến cho nàng say mê bản thân hắn như vậy.

Tần Cửu Ca cảm giác nếu như hiện tại hắn muốn lấy mạng của nàng thì nàng hoàn toàn có thể dâng lên không chút do dự.\

Đương nhiên Tần Cửu Ca không ngu ngốc như thế, muốn lấy mạng của Viêm Linh Cơ làm gì?

“Ta nghe ngóng được rằng ngoại trừ bước vào Đế Sơn thì còn có nhiều cách khác để tạo dựng thanh danh trong Thiên Đế Thư Viện này.”

Tần Cửu Ca nhìn sang Viêm Linh Cơ rồi lên tiếng, thấy thế thì nàng cũng cầm một miếng linh quả lên đưa vào miệng của Tần Cửu Ca.

Đây quả thật quá là tra tấn người mà!

Ai có thể chịu được tất cả những thứ này chứ!”

“Trước tiên ngươi bước vào Tiên Giai đi!”

Tần Cửu Ca ôm Viêm Linh Cơ vào trong ngực sau đó nuốt miếng linh quả trước miệng mình.

“Tuy nhiên để ngày mai đi, đêm nay ngươi ở đây với ta, công tử dạy ngươi một vài cách chơi khác.”

Tiếng cười của Tần Cửu Ca vang vọng trong khắp đại điện, lần trước quả thật là chơi chưa hết hứng, lần này còn cả đêm dài để từ từ, kiếp trước thân là một người trái đất nên Tần Cửu Ca biết nhiều cách chơi rất thú vị.

Hơn nữa cảm giác cũng không tệ.

Tần Cửu Ca khi này đã trải nghiệm được cảm giác của những tên phú nhị đại kiếp trước, nhưng khác một cái là hiện tại Tần Cửu Ca có thể tùy ý hơn bọn hắn.

Dù sao tại Tiên Vực này thì chỉ cần là một mỹ nữ bình thường thôi cũng xứng so sánh với các minh tinh đỉnh cấp của kiếp trước rồi.

Mà loại nữ tử tuyệt sắc tại Thái Cổ Tiên Vực như Viêm Linh Cơ thì càng tuyệt hơn nữa.

“Được ~o(￣▽￣)o!”

Viêm Linh Cơ khẽ cắn môi một cái rồi nói, trong mắt nàng hiện rõ vẻ chờ mong, lần trước công tử hoàn toàn không khách khí một tý nào.

Không biết từ đâu công tử học được những điều thú vị như vậy!

Trong lòng nàng hơi chờ mong!

…

Ngày kế tiếp, trước Đế Sơn Tiên Giai của Thiên Đế Thư Viện.

Nơi này luôn luôn là nơi có không ít người tụ tập, dù sao nếu muốn bước vào trong Thiên Đế Thư Viện thì bắt buộc phải bước lên mười tầng đầu của Tiên Giai.

“Lần trước vị Đạo Tử đến từ Thần Châu kia cưỡng ép ôm Đạo Quân Tiên vào trong ngực rồi đạp lên tầng một trăm của Tiên Giai, đó quả thật là một khung cảnh chấn động, một màn đó các ngươi không thể chứng kiến ở nơi nào khác đâu, quả thật không hổ danh là Đạo Tử Thần Châu.”

Trong một vùng hư không xung quanh Đế Sơn thì có một vị nam tử tóc như hỏa diễm lên tiếng, khi hắn nói ra câu này thì trong mắt hắn hiện rõ vẻ hâm mộ.

Hắn không dám nói thực lực của hắn có thể gần bằng được vị Đạo Tử kia, dù cho hiện tại nếu chỉ tính tu vi thì hắn hoàn toàn ngang bằng với Tần Cửu Ca nhưng hắn lại không dám nói như thế.

Thậm chí hắn còn không dám khoác lác bản thân có thể làm chuyện giống như Tần Cửu Ca dù hắn có thể làm được.

Phía sau của Đại Đạo Tiên Tử – Đạo Quân Tiên chính là một trong các ẩn thế cổ tộc – Đạo Tộc, nếu như hắn dám làm như Tần Cửu Ca thì không cần biết có thành công hay không, hắn cũng chỉ còn một con đường chết.

Dù sao Đạo Tộc cũng không phải một Đạo Tộc hiền lành gì.

Dám đối xử với Đế Nữ bọn hắn như thế thì chắc chắn không thể nào còn sống nguyên vẹn được.

“Đúng vậy, do nghe được sự tích lần trước của vị Đạo Tử kia nên ta mới tới đây đó!”

Đứng bên cạnh vị nam tử tóc đỏ rực kia còn một người nữa, hắn cũng lên tiếng cảm khái.

Đúng là không so sánh thì sẽ không có bi thương, chuyện mà thậm chí bọn hắn nghĩ còn không dám nghĩ lại bị người khác làm được một cách dễ dàng.

Hơn nữa đặc biệt là người đó còn có thể sinh hoạt như không có chuyện gì xảy ra cho tới hôm nay.

“Xem ra cao tầng của Đạo Tộc đang muốn mượn Tần Cửu Ca để tạo dựng mối quan hệ với Tiên Cổ Tần Tộc.”

Nam tử tóc như hỏa diễm lên tiếng, hiện tại vẫn chưa có tin tức gì về thái độ của Đạo Tộc truyền ra là minh chứng lớn nhất cho chuyện này, điều đó chứng tỏ Đạo Tộc đã dàn xếp ổn thỏa hết rồi.

Nhưng nếu như thế thì không lẽ Đại Đạo Tiên Tử của Đạo Tộc bị Tần Cửu Ca ôm vào ngực một cách miễn phí sao?

Nghĩ tới đây thì không ít thiên tài yêu nghiệt xung quanh đau lòng không thôi.

Đây chính là Đại Đạo Tiên Tử siêu thoát tất cả, phong hoa tuyệt đại, người mà bọn hắn kính ngưỡng hằng ngày đó.

Thân nàng mặc một áo bào đen như mực, trên đầu là ba búi tóc đen tuyền, nàng còn sở hữu một khí chất mà bất kỳ nam tử nào nhìn vào đều sẽ không tự chủ được mà nhẹ tay với nàng.

Nhưng khi bọn hắn nghĩ tới Đạo Quân Tiên thì hình ảnh nàng bị Tần Cửu Ca ôm vào lòng sẽ hiện lên, dù xóa thế nào cũng không thể xóa được.

Với lại điều khiến cho mọi người mơ màng nhất đó chính là vị Đạo Tử Thần Châu kia không lẽ chỉ ôm Đạo Tiên Tử thôi sao? Hắn không có ý tưởng gì khác hay sao?

Thân là nam nhân nên bọn hắn hoàn toàn không tin Tần Cửu Ca không làm gì.

Chương 482: Ngươi cho rằng ngươi là ai

Chương 482: Ngươi cho rằng ngươi là ai

Ngược lại dù đặt bản thân vào tình huống của Tần Cửu Ca thì không ai bảo đảm mình có thể giữ vững được lý trí cả.

Và vì thế nên bọn hắn cũng không tin vị Đạo Tử Thần Châu kia sẽ có định lực tốt hơn bọn hắn.

Dù sao Đạo Quân Tiên cũng sở hữu sắc đẹp và khí chất quá đặc biệt.

“Các ngươi nhìn xem, tầng mười của Tiên Giai lại xuất hiện thân ảnh của một người kìa!”

Bỗng nhiên có một vị yêu nghiệt nhìn liếc sang Đế Sơn rồi hô to, phải biết rõ trong số những thiên tài yêu nghiệt đứng ở đây thì chưa ai là bước được lên tầng thứ mười của Đế Sơn cả.

Phần lớn trong bọn hắn chỉ bước lên được tầng sáu bảy hoặc tám thôi, đương nhiên cũng có người bước được lên tới tầng chín nhưng số lượng rất ít ỏi.

Thế nên sự xuất hiện của một người bước lên được tầng thứ mười của Tiên Giai vô cùng thu hút sự chú ý.

“Thật là một nữ tử xinh đẹp.”

Lúc này có một thanh niên khác cũng hô lên, trong mắt hắn như xuất hiện hai ngọn lửa, dù sao nữ tử đẹp như vậy tại Đạo Châu cũng không có quá nhiều.

Trên người nàng không chỉ sắc đẹp tuyệt trời mà còn có khí chất nóng bỏng như lửa kia nữa, vô cùng thu hút ánh nhìn.

“Lại là một tiên tử của Cổ Tộc Đạo Thống!”

Khi người này vừa lên tiếng thì tất cả mọi người cũng quay sang nhìn về phía nữ tử trên Tiên Giai kia.

Nữ tử này xác thật là đẹp quá mức quy định.

“Thật mạnh, nàng đã bước vào tầng Tiên Giai tiếp theo rồi.”

Ánh mắt của Lâm Tinh nhìn về phía Tiên Giai mang theo một ngọn lửa nóng rực, hắn cảm giác khi bản thân vừa nhìn thấy vị tiên tử này lần đầu tiên thì hắn đã yêu say đắm nàng.

Vẻ ngoài của nàng thật sự là quá đẹp.

Vẻ tuyệt mỹ của nữ tử này trong lòng hắn đã sánh vai được với Đạo Quân Tiên rồi.

Đối với những mỹ nữ đỉnh cấp như thế này thì nhan sắc thuần túy không còn là thứ để so sánh được rồi, chỉ có thể so sánh khí chất giữa các nàng ai hơn ai kém mà thôi.

Đạo Quân Tiên tỏa ra một khí chất hồn nhiên, khiến người khác không dám xâm phạm, còn vị Tiên Tử đang leo tới tầng mười một của Tiên Giai kia thì mang theo mình một khí chất vừa yêu mị vừa thanh thuần, quả là một sự kết hợp chết người.

“Nếu như ta có thể lấy được vị tiên tử này thì tốt biết mấy!”

Trong mắt Lâm Tinh hiện rõ tà ý, nữ tử như thế này nếu như có thể song tu với hắn thì chắc chắn sẽ vô cùng thoải mái.

Dù có bắt Lâm Tinh hắn đánh đổi bằng ba ngàn năm tuổi thọ thì hắn cũng đồng ý.

“Nằm mơ đi, ngươi không biết thân phận của nữ tử này à?”

Bỗng nhiên khi Lâm Tinh vừa lên tiếng thì nam tử bên cạnh y lập tức phản bác lại.

Người này hoàn toàn chưa quên được khung cảnh khi Tần Cửu Ca vừa bước ra khỏi Đế Sơn Tiên Giai, hắn chính là một trong những người chứng kiến tận mặt một màn đó.

Thế nên hắn biết được nữ tử tuyệt sắc kia chính là người bên cạnh của Tần Cửu Ca.

“Ha ha, Lâm Tinh ta có gì mà ngại chứ? Ta cần biết nàng là ai sao?”

Lâm Tinh nhìn sang vị yêu nghiệt kế bên rồi từ từ nói, hắn chính là người truyền thừa chính của một trong các thế lực lớn nhất Đạo Châu, không lẽ hắn không xứng với một nữ tử xa lạ sao?

“Nàng là người của Đạo Tử Thần Châu.”

Nam tử kia cũng không giải thích gì nhiều mà chỉ nói thêm một câu, chỉ bất quá trong mắt của y hiện rõ vẻ trào phúng.

Còn ngươi là ai?

Ngươi cho rằng ngươi là ai?

Ngươi muốn lên trời hái trăng xuống à?

Nếu ngươi thật sự lợi hại thì ngươi đi tranh đoạt người của vị Đạo Tử kia đi!

“Đạo Tử Thần Châu?”

Nghe được những lời này thì Lâm Tinh hoàn toàn không để ý tới vẻ châm chọc của tên nam tử kia nữa.

Hắn lập tức trầm mặc lại.

Trước đó hắn đã bị cao tầng trong Đạo Thống cảnh báo rằng phải cẩn thận vì bọn hắn biết hắn rất thích các mỹ nhân.

Phải biết rõ tên tiểu thái tử kia của Vũ Hoá Tiên Triều do không có mắt sau đó đắc tội vị kia thôi mà hiện tại Khí Vận Kim Long của người ta cũng bị chém mất!

Bản thân tên đó cũng trở thành một tên phế vật.

“Nàng bước lên tầng hai mươi của Tiên Giai rồi.”

Người nãy giờ vẫn luôn nhìn chằm chằm nữ tử kia lại lên tiếng một lần nữa.

Không ngờ trong Thiên Đế Thư Viện lại xuất hiện một nữ tử có nhan sắc đủ để sánh vai cùng với Tam Tiên, thiên phú của nàng cũng không quá tệ.

Đương nhiên nếu như tiếp theo nàng chứng minh thiên phú của mình đủ cường đại thì Tam Tiên sẽ được đổi thành Tứ Tiên mấy hồi.

“Tầng ba mươi Tiên Giai!”

“Nàng đã lên được tầng ba mươi của Tiên Giai!”

Dần dần mọi người cũng nghe được thông tin và tụ tập xung quanh Đế Sơn để chứng kiến vị nữ tử có nhan sắc sánh ngang được với Tam Tiên này.

“Tầng bốn mươi của Tiên Giai, nàng có thể là người thay đổi từ Tam Tiên Thiên Đế Thư Viện thành Tứ Tiên Thiên Đế Thư Viện.”

“Vị nữ tử tuyệt sắc kia là ai?”

Khi nữ tử kia bước lên tới tầng bốn mươi thì trong đầu mọi người

vẫn đang tự hỏi thân phận của vị tiên tử này là gì?

Dù sao đại đa số người ở đây đều là những người không tận mắt chứng kiến cảnh Tần Cửu Ca đi ra khỏi Đế Sơn.

Chương 483: Không ngờ chân còn có thể

Chương 483: Không ngờ chân còn có thể

“Nàng đã lên tầng thứ năm mươi của Tiên Giai, tầng thứ năm mươi của Tiên Giai!”

Hiện có không ít thiên tài yêu nghiệt đứng xung quanh Đế Sơn, tất cả bọn hắn đều vô cùng kích động, phải biết rằng ngay cả Đạo Quân Tiên ngoại trừ lần bị Tần Cửu Ca cưỡng ép ôm vào ngực kia thì bình thường nàng cũng chỉ leo lên được tầng thứ năm mươi chín trên Tiên Giai mà thôi.

Nói một cách chuẩn xác thì có rất ít người trong Thiên Đế Thư Viện có đủ khả năng để leo lên tầng thứ sáu mươi của Tiên Giai.

Mà lúc này Viêm Linh Cơ mặc Hỏa Mị Phục đang nhìn con đường phía trước sau đó thở mạnh một hơi, khi bước vào tầng thứ năm mươi của Tiên Giai nàng đã bắt đầu cảm thấy cố hết sức rồi.

“Không biết bằng cách nào mà công tử có thể một hơi đi tới tầng một trăm nữa?”

Viêm Linh Cơ lúc này bỗng nhớ tới hình bóng của công tử trong đầu, nhưng mà khi nghĩ tới tối ngày hôm qua thì gương mặt nàng bỗng nhiên trở nên đỏ bừng.

Không biết từ đâu mà công tử lại học được nhiều cách chơi như vậy nữa.

Mặc dù hắn không có bước ra một bước cuối cùng nhưng nàng cảm giác được giờ có bước hay không cũng không khác gì nhay cả.

“Không ngờ… Không ngờ bàn chân vậy mà còn có thể…”

Viêm Linh Cơ nghĩ tới đây liền xấu hổ tới mức muốn kiếm một cái lỗ để chui vào, điều này đã khiến cho tâm cảnh của nàng hơi trở nên bất ổn một chút.

Những chuyện mà công tử hướng dẫn mình làm thú vị tới mức mà ngay cả người có tính cách yêu dị như mình cũng phải cảm thấy hưng phấn.

“Giờ phải cố gắng tập trung leo Tiên Giai thôi, không thể cô phụ sự kỳ vọng cùng bồi dưỡng của công tử đối với ta được.”

Viêm Linh Cơ cố gắng tự trấn an bản thân sau đó điều chỉnh lại tâm tính của mình, nàng trấn áp tất cả suy nghĩ không đâu trong đầu mình ra ngoài.

Công tử đối xử với nàng thật sự là quá tốt, không chỉ cho Chí Bảo tu luyện đỉnh cấp cho mình mà hắn lại còn đưa cho bản thân không ít thiên tài địa bảo quý hiếm.

Nếu như chỉ đạp lên tới tầng năm mươi mà nàng đã dừng lại thì chính bản thân Viêm Linh Cơ còn cảm thấy có lỗi với công tử.

Viêm Linh Cơ hít thở sâu một hơi, khi mở mắt ra thì trong mắt của nàng chỉ còn hai chữ kiên định mà tiến.

“Nàng còn muốn tiến thêm nữa!”

Những thiên tài yêu nghiệt khi thấy một màn này thì đều không nhịn được mà há hốc mồm khiếp sợ, vị nữ tử tuyệt sắc này vậy mà không chịu ở yên ở tầng năm mươi mà nàng còn muốn tiến thêm nữa.

Tầng năm mươi đã là con số rất cao tại Thiên Đế Thư Viện rồi.

Dù sao khi Đạo Quân Tiên tấn thăng lên Danh Sách Chí Tôn thì nàng cũng mới đạt tới tầng năm mươi chín của Tiên Giai mà thôi, nhưng Đạo Quân Tiên có thể coi là một ngoại lệ, dù sao trên người nàng có một phần truyền thừa của vị tồn tại kia, nên tại Thiên Đế Thư Viện nàng có một số đặc quyền đặc biệt.

“Tầng năm mươi ba, không lẽ nàng muốn xông lên tầng thứ sáu mươi sao?”

Một vị yêu nghiệt nam tính khác nói với vẻ hốt hoảng, thời gian trước nghe được tin tức Đạo Tử Thần Châu trực tiếp đặt chân lên tầng thứ chín mươi chín của Tiên Giai, thậm chí hắn còn đã tìm được tầng một trăm đã là chấn động lắm rồi.

Tin tức đó khiến cho không ít thiên tài yêu nghiệt đánh mất đấu chí.

Tuy vị tiên tử hiện tại chỉ mới muốn đạp lên tầng sáu mươi mà thôi

nhưng đây cũng đã là kinh khủng lắm rồi, tuy không thể rung động được như Đạo Tử Thần Châu, không, phải nói là cả hai không thể so sánh được với nhau, nhưng đại đa số mọi người đều ăn ý không nhắc tới Tần Cửu Ca, thế nên tin tức một nữ tử muốn đạp vào tầng sáu mươi Tiên Giai là một tin tức chấn động.

Vào lúc bình thường chỉ cần có thiên tài yêu nghiệt bước vào Tiên Giai thì sẽ thu hút sự chú ý không nhỏ, khi hắn bước lên được tầng thứ mười thì tin tức sẽ được lan truyền nhanh chóng, tuy có rất nhiều người bước lên được tầng tám tầng chín nhưng cả hai không thể đánh đồng với nhau được.

Giữa cả hai là một cửa ải to lớn cần phải vượt qua.

“Tầng năm mươi chín!”

“Tiên Tử này đã bước tới tầng năm mươi chín rồi, không biết nàng có thể đặt chân lên tầng sáu mươi hay không!”

Ánh mắt của vô số người xung quanh hiện đều đặt vào Đế Sơn, bọn hắn muốn biết xem kết quả của vị tiên tử này sẽ đạt tới độ cao bao nhiêu.

Trong khoảng thời gian gần đây tuy cũng xuất hiện một vài yêu nghiệt, ngoại trừ Tần Cửu Ca, nhưng vị tiên tử này chính là yêu nghiệt mạnh nhất trong số đó/

“Tầng sáu mươi, tiên tử này đã bước lên được tầng sáu mươi!”

Lúc này Viêm Linh Cơ đã bước một bước lên tầng thứ sáu mươi, phía dưới mọi người cũng kinh hô không ngừng.

“Khó trách nàng sẽ hầu hạ bên người của Cửu Ca Điện Hạ, ta xác thật không bằng nàng!”

Cách Đế Sơn không xa đang có một vị nữ tử mặc đồ trắng đang quan sát Viêm Linh Cơ, nàng thở dài liên tục.

Nàng biết rõ người đang bước trong Tiên Giai kia là ai.

Bởi vì khi lần trước nàng biểu đạt ý nguyện của bản thân cho Cửu Ca Điện Hạ thì đã gặp qua nữ tử này.

“Thiên phú cùng Đạo Tâm của nàng ta thật quá mạnh, có thể nói là có tư chất tiến vào nội viện của Thiên Đế Thư Viện, còn ta bây giờ thậm chí còn không bước lên nổi tầng thứ năm mươi của Tiên Giai

nữa, khó trách Cửu Ca Điện Hạ không nhìn trúng bản thân.”

Chương 484: Tầng tám mươi

Chương 484: Tầng tám mươi

Y Tâm tuy biết rõ nhưng trong mắt không tránh khỏi vẻ thất lạc.

Với tính cách của nàng thì việc nàng đi tới trước Tần Cửu Ca và nói lên ý nguyện của mình đã là một chuyện rất đáng gờm rồi.

Tuy nhiên lại bị Cửu Ca Điện Hạ cự tuyệt.

Điều này đối với một người từ nhỏ đã được cưng chiều như một công chúa như nàng cảm thấy vô cùng khó chịu.

“Ta nhất định phải vượt qua nữ tử này, sau đó đứng trước mặt Cửu Ca Điện Hạ mới được.”

Y Tâm động viên bản thân, nàng tin tưởng bản thân nhất định sẽ trở thành tùy tùng của Cửu Ca Điện Hạ.

Một màn kia tại Đế Sơn của Cửu Ca Điện Hạ đã ghi dấu ấn sâu trong lòng nàng rồi.

Thiên tư phi phàm, tuyệt đại vô song, tuấn mỹ vô cùng, bất kỳ một từ hình dung nào của thế gian đều không đủ diễn ta Tần Cửu Ca.

Nếu như không phải nghĩ rằng thân phận của mình không đủ thì chắc chắn Y Tâm sẽ chiêu Cửu Ca làm phò mã cho mình.

Nếu như Cửu Ca Điện Hạ không đồng ý thì nàng sẽ trói hắn về, gạo nấu thành cơm, đương nhiên tiền đề là Cấm Kỵ Cổ Tộc sau lưng của hắn không quản chuyện này.

Nhưng mà chuyện đó có thể nói là một điều bất khả thi, không có Cấm Kỵ Cổ Tộc nào mặc kệ chuyện như thế này cả, bất kỳ Cấm Kỵ Cổ Tộc nào đều sẽ vô cùng coi trọng huyết mạch của Đạo Tử.

Nếu không thì trên Thái Cổ Tiên Vực đã xuất hiện vài nhân vật cổ lão đi bắt Tần Cửu Ca về để gạo nấu thành cơm rồi.

Nếu như có thể sinh được một hài tử kế thừa huyết mạch của Tần Cửu Ca thì tương đương tương lai của Cổ Tộc Đạo Thống đó vô cùng quang minh.

“Thật mạnh, hiện nàng ta đã tới tầng sáu mươi bảy rồi!”

Khi Y Tâm nhìn về phía nữ tử tùy tùng Tần Cửu Ca thì nàng cực kỳ hâm mộ.

Nàng không phải hâm mộ việc nữ tử này có thể bước vào tầng thứ sáu mươi bảy, nàng hâm mộ việc nữ tử này có thể ở bên cạnh của Cửu Ca Điện Hạ.

Đây chính là chuyện nàng hâm mộ nhất.

Xung quanh Đế Sơn.

“Tra, nhanh chóng đi tra cho ta, tiên tử này là ai, ta muốn cưới nàng làm Thái Tử Phi.”

Một vị nam tử tướng mạo anh tuấn mặc Giao Long Phục đang phân phó cho thị vệ của mình tìm hiểu thông tin về Viêm Linh Cơ, hắn cảm giác bản thân đã yêu vị tiên tử vừa thanh thuần vừa vũ mị này.

Xung quanh cũng vang lên không ít âm thanh giống nhau.

Vị tiên tử đang xông vào Tiên Giai này thật sự đã khiến không ít người ở đây động lòng.

Tuy nhiên qua một lúc.

Tên thị vệ của Càn Khôn Tiên Triều kia quay lại và quỳ dưới chân chủ tử mình một cách run rẩy rồi nói.

“Thái Tử điện hạ, đó chính là người của Đạo Tử Thần Châu đó!”

Sau khi nghe được lời của thị vệ mình thì vị thái tử của Càn Khôn Tiên Triều đổ mồ hôi lạnh liên tục.

Kém một chút bản thân kéo gia tộc mình chết chung rồi

“Tầng bảy mươi chín, tầng tám mươi!”

Khi Viêm Linh Cơ tiến lên được tới tầng thứ tám mươi thì tất cả mọi người ở đây đều trừng hai mắt tới mức như muốn lòi ra, vị tiên tử tuyệt sắc này đã đặt chân lên tầng thứ tám mươi của Tiên Giai.

Chiến tích này có thể nói là đỉnh tiêm dù đặt ở trong nội viện của Thiên Đế Thư Viện, dù sao những Chí Tôn Đế Tử có thể đặt chân lên tầng thứ chín mươi Tiên Giai cũng là những tồn tại đếm được trên đầu ngón tay từ xưa đến nay.

Hiện tại khi đứng trên tầng tám mươi của Tiên Giai thì trên đầu Viêm Linh Cơ đã đổ mồ hôi liên tục, nàng không ngờ Tiên Giai lại khó đi như thế, nàng dùng hết toàn lực của bản thân thì cũng chỉ mới tiến lên được tầng thứ tám mươi mốt mà thôi.

Mặc dù chiến tích này đã đủ để treo lên đánh đại đa số các thiên tài yêu nghiệt có mặt trong Thiên Đế Thư Viện nhưng Viêm Linh Cơ vẫn hơi có chút không cam lòng.

Tuy nhiên nghĩ đi nghĩ lại thì Viêm Linh Cơ vẫn rời khỏi Tiên Giai và bước xuống dưới.

Khi Viêm Linh Cơ đi từ Đế Sơn Tiên Giai tới thì nhiều yêu nghiệt nam tính cũng bắt đầu bu lại từ xung quanh.

Có người cười lễ phép với Viêm Linh Cơ, biểu hiện sự phong độ của mình, cũng có người giả bộ như lơ đãng để lộ Chí Bảo của bản thân ra.

“Lăn!”

Viêm Linh Cơ lạnh giọng nói với tất cả nam tử đang dần dần xúm tới nàng.

Nàng không biết nghĩ cũng biết được tâm tư trong lòng của những nam tử này là gì.

Tuy nhiên sau khi gặp được nam nhân như công tử thì trong mắt Viêm Linh Cơ tất cả bọn hắn đều là rác rưởi cả, không có gì đáng để chú ý.

“Tiên tử, vì sao ngươi lại nặng lời như thế!”

Một trong những tên nam tử đang tiến dần về phía Viêm Linh Cơ nghe vậy thì bắt đầu lên tiếng hỏi, mà trong lúc nói hắn còn cố lộ ra nụ cười bản thân hắn cho là đẹp trai nhất.

“Nô gia đã có chủ nhân!”

Bỗng nhiên Viêm Linh Cơ nở một nụ cười cực kỳ tươi sau đó nhìn tất cả mọi người rồi nói, nói xong nàng phóng thẳng về một hướng.

Khi Viêm Linh Cơ nói bản thân nàng có chủ nhân thì tất cả thiên tài yêu nghiệt xung quanh đều đứng hình, bọn hắn đồng thời cảm giác được vô cùng hoang đường.

Chương 485: Có chủ nhân

Chương 485: Có chủ nhân

Vị tiên tử tuyệt mỹ này vậy mà lại có chủ nhân?

Có chủ nhân!

Không phải bằng hữu cũng không phải là đạo lữ, thứ nàng nói chính là chủ nhân!

Chủ nhân có tính chất hoàn toàn khác với đạo lữ hay bằng hữu đó.

Nếu như chủ nhân trong miệng của vị tiên tử tuyệt sắc này nói là một vị nữ tử thì còn tốt, nếu như là một tên nam tính thì trong lòng bọn hắn sẽ đố kỵ tới chết mất.

“Tiên tử đã nói bản thân nàng có chủ nhân, xong thật rồi, ta cảm giác Đạo Tâm của ta sắp phá toái rồi.

Tên nam tử vừa phát ngôn kia thậm chí còn như muốn khóc.

Tiên tử tuyệt sắc dạng này lại có chủ nhân rồi ư?

Nếu như đó chỉ là lời nói đùa thì tốt, còn như đó là sự thật thì…

“Ta muốn giết hắn!”

Nam tử kia lại lên tiếng một lần nữa, lần này hắn nghiến răng nghiến lợi liên tục, việc một tiên tử tuyệt sắc như thế này lại có chủ nhân đã giáng một đòn cực mạnh lên tâm lý hắn.

“Nàng chính là người của vị Đạo Tử Thần Châu kia!”

Bỗng nhiên có một âm thanh vang lên bên tai của nam tử vừa nói.

Sau đó nó lan ra khắp cho tất cả mọi người.

Điều này khiến cho tất cả thiên tài yêu nghiệt ở đây đều chấn chấn động vài phút, vị tiên tử tuyệt sắc này lại là người của Đạo Tử Thần Châu kia, vậy chẳng phải chủ nhân mà nàng nhắc tới chính là vị Đạo Tử đó?

Đột nhiên nam tử vừa rồi phát ngôn hai câu cuồng ngôn phun máu một cái rồi gục xuống.

Khí tức trên người hắn liên tục bị suy yếu, trong mắt hắn hiển rõ vẻ khó tin.

Tiên tử tuyệt sắc kia lại là một cường giả Thiên Tôn Cảnh.

“Dám vô lễ với chủ nhân ta, đáng chết!”

Một âm thanh mị hoặc vô cùng vang lên bên tai của nam tử đó.

Khi lời vừa dứt thì nam tử kia cũng bắt đầu không còn phản ứng nữa, xung quanh không có ai dám đi lên giúp đỡ nam tử này cả.

Dù sao bọn hắn khi biết chủ nhân trong miệng của Viêm Linh Cơ là ai thì tất cả đều ngưng trọng vô cùng.

Không ai ngờ tới một thiên tài bước vào được tầng thứ tám mươi mốt của Đế Sơn Tiên Giai lại chỉ là một thị nữ của Đạo Tử Thần Châu cơ chứ.

Chỉ là một thị nữ mà thôi đã có thể áp chế tất cả bọn hắn rồi.

Mà khi tin tức này truyền ra thì toàn bộ Đế Sơn đều chấn động.

Khi tin tức được lan truyền rộng rãi thì tất cả môn sinh ngoại viện cùng nội viện của Thiên Đế Thư Viện đều biết tới sự tồn tại của một thiên tài yêu nghiệt bước chân lên tầng thứ tám mươi mốt của Tiên Giai.

Hơn nữa đó còn là một vị tiên tử tuyệt sắc.

Khi những nam tử trong Thiên Đế Thư Viện nghe được tin tức này thì trong lòng bọn hắn đều xuất hiện vài suy nghĩ bậy bạ.

Nhưng khi tin tức vị tiên tử kia chính miệng thừa nhận bản thân nàng có chủ nhân truyền ra thì không biết bao nhiêu chí tôn yêu nghiệt trong Thiên Đế Thư Viện đau lòng không nói ra lời.

Tiên tử tuyệt sắc vậy mà lại có chủ nhân…

Khi bọn hắn biết rõ chủ nhân của vị tiên tử kia chính là Đạo Tử Thần Châu thì tất cả tâm tư không an phận trong đầu bọn hắn đều biến mất, giống như là bị dội một chậu nước lạnh vậy.

Lấy tính cách của vị kia, người vừa mới gặp liền cưỡng ép ôm Đạo Quân Tiên vào lòng thì vị tiên tử tuyệt sắc kia sao vẫn còn nguyên vẹn được?

Khổ sở, khó chịu, với sự hâm mộ vô cùng.

Tiên Chung Chi Địa,

Nơi này là một địa phương khác của Thiên Đế Thư Viện có thể giúp cho môn sinh chứng minh thiên phú.

Chỉ bất quá nơi này khác với Đế Sơn một chỗ là nó nằm bên trong Thiên Đế Thư Viện, còn Đế Sơn Tiên Giai thì nằm ở bên ngoài.

“Tám mươi mốt tầng sao, vẫn còn được!”

Tần Cửu Ca nhìn sang Viêm Linh Cơ hiện tại đang nằm nhu thuận như một con mèo con thì bắt đầu nhịn không được tà ý trong lòng.

Viêm Linh Cơ thật sự là nghe lời mình, ngay cả chuyện như thế mà nàng vẫn vâng lời.

“Tại Tiên Chung Chi Địa này tổng cộng có mười tám Tiên Chung, ít nhất ngươi cần gõ vang chín cái mới đạt yêu cầu!”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca khi nhìn Viêm Linh Cơ cực kỳ nhu hòa, nữ tử tuyệt sắc lại còn nghe lời như thế này luôn khiến Tần Cửu Ca ưa thích.

“Vâng, công tử!”

Trên mặt của Viêm Linh Cơ hiện rõ một tia mị ý, nàng nhìn Tần Cửu Ca rồi cười nói, trong lòng nàng không chỉ muốn gõ vang chín lần Tiên Chung mà ít nhất phải là mười hai cái trở nên, dạng này thì nàng mới cảm thấy mình có đủ tư cách đứng bên người của công tử.

Cũng sẽ không khiến cho công tử phải thất vọng.

Qua một lúc.

Trong Thiên Đế Thư Viện xuất hiện mười lăm tiếng chuông lớn vang lên, chấn động toàn bộ thiên tài yêu nghiệt trong Thiên Đế Thư Viện.

Bởi vì số lượng người có thể gõ được mười lăm lần Tiên Chung tại Thiên Đế Thư Viện cũng không có nhiều.

“Xin người vừa gõ vang mười lăm lần Tiên Chung đi lên ghi tên ở Thanh Vân Bảng.”

Chương 486: Ai là Tần Cửu Ca

Chương 486: Ai là Tần Cửu Ca

Một âm thanh to lớn vang lên, dựa theo quy củ của Thiên Đế Thư VIện từ xưa đến nay thì bất kỳ người nào gõ được mười lăm lần Tiên Chung thì đều có thể ghi tên hoặc danh hiệu của mình xuống Thanh Vân Bảng.

“Chủ nhân Tần Cửu Ca!”

Một lát sau tất cả các chí tôn yêu nghiệt trong Thiên Đế Thư Viện cũng nhìn thấy một cái tên mới xuất hiện trên Thanh Vân Bảng.

Không ngờ tên mà vị tiên tử vừa rồi đặt cho bản thân chính là năm chữ to này.

Chủ nhân Tần Cửu Ca, thật sự khiến người khác vừa ghen ghét vừa đố kỵ cực kỳ với tên Đạo Tử Thần Châu kia.

“Người vừa mới gõ vang mười lăm lần Tiên Chung để lại tên là Chủ nhân Tần Cửu Ca.”

“Tần Cửu Ca là ai?”

Khi những yêu nghiệt khác thấy được tên trên Thanh Vân Bảng thì vô cùng bất ngờ, bọn hắn không rõ nhân vật Tần Cửu Ca này là ai cả.

Chắc chắn vị tiên tử vừa đánh vang Tiên Chung mười lăm lần không thể nào có tên là chủ nhân Tần Cửu Ca được, thế thì chỉ có thể lý giải dựa trên mặt chữ đó chính là chủ nhân của nàng là Tần Cửu Ca.

Nhưng ai là người có thể khiến cho một vị tiên tử vừa có nhan sắc vừa có thiên phú như vậy xưng làm chủ nhân, thế nên có không ít người đều đang hứng thú không biết Tần Cửu Ca là ai.

Vị Tần Cửu Ca này rốt cuộc là thần thánh phương nào.

Đương nhiên đại đa số người vẫn không biết được họ tên đầy đủ của Đạo Tử Thần Châu.

…

Vũ Cung, nơi này chính là nơi ở của Vũ Đế trong Thiên Đế Thư Viện.

“Phanh!”

Một âm thanh lớn vang lên từ trong Vũ Cung.

“Vũ huynh, có chuyện gì khiến người tức giận như thế vậy.”

Trong Vũ Cung lúc này cũng vang lên một tiếng vọng nhàn nhạt.

Khi âm thanh này vang lên thì một nam tử mặc áo đen từ từ bước vào, trên mặt hắn là một nụ cười nhẹ nhàng, khiến cho người nào đối diện với hắn đều cảm thấy vô cùng thoải mái.

“Hạo Thiên huynh, dạo gần đây ngươi có nghe tin tức về vị nữ tử mới xuất hiện trong Thiên Đế Thư Viện không?”

Lúc này trong mắt Vũ Đế hiện rõ từng tơ máu, ban đầu hắn tưởng rằng Đạo Tâm của mình rốt cuộc cũng đã có thể bình tĩnh lại, nhưng sau khi nghe chỉ một vị thị nữ bên người của tên kia thôi cũng bước lên được tầng thứ tám mươi mốt của Tiên Giai thì hắn cảm nhận được một cảm giác thất bại to lớn.

Bởi vì ngay cả hắn cũng chỉ mới tiến lên được tầng thứ bảy mươi tám của Tiên Giai mà thôi, hắn còn chưa bước vào tầng thứ tám mươi, mặc dù hắn tự tin lần sau bản thân sẽ đột phá lên tầng tám mươi nhưng đó là về sau này.

“Vũ huynh, ngươi phải cố gắng bình tĩnh lại, ngươi biết rõ đây chính là thị nữ của một vị Cấm Kỵ Đạo Tử đó.”

Nam tử tên là Hạo Thiên này lúc nào cũng mang theo một nụ cười tươi trên miệng, khiến người khác nghĩ hắn là một người luôn lạc quan.

“Hạo Thiên huynh, ngươi có thể giúp ta một lần hay không.”

Vũ Đế nhìn sang Hạo Thiên, người có tình nghĩa sống chết với mình rồi nói, lần trước hắn cũng đã đi tìm Uyên Hạo Thiên để nhờ giúp đỡ nhưng do hắn không có ở cung điện nên bản thân chỉ có thể để lại lời nhắn.

“Hạo Thiên huynh, ta biết sau lưng ngươi cũng là một Cổ Tộc to lớn nên ngươi cũng không sợ gì hắn.”

Vũ Đế nhìn thẳng vào Uyên Hạo Thiên rồi nói, ban đầu hắn cũng không biết sau lưng vị huynh đệ này của mình là một Cổ Tộc lớn mạnh tới thế, chuyện này tới tận sau này mình mới biết.

Sau khi biết sau lưng Hạo Thiên huynh là một Cấm Kỵ Cổ Tộc thì Vũ Đế càng trân quý tình nghĩa giữa hắn và Hạo Thiên huynh hơn.

Mà tên Uyên Hạo Thiên này đối xử với hắn thật sự không tệ, hắn vẫn nhớ tình nghĩa của cả hai khi ở nội viện.

Ban đầu bản thân Vũ Đế cũng có thể trở thành Danh Sách Chí Tôn.

Chương 487: Còn sống mới còn tất cả

Chương 487: Còn sống mới còn tất cả

Tuy nhiên do lần tranh đoạt danh ngạch khi trước Vũ Đế bận đi tìm một cái Đế Tàng, nơi rất có thể chứa đựng bảo tàng của Đại Đế.

Mặc dù lúc đó hắn không tìm được vị trí cụ thể của Đế Tàng nhưng hắn cũng đã thu thập được không ít tin tức của nó.

Chủ nhân của nó là một vị Đại Đế ở Chư Đế Thời Đại, tên là Võ Đế, hắn dùng Võ xưng Đế.

“Vũ huynh, Cổ Tộc chúng ta vô cùng kiêng kỵ Cổ Tộc sau lưng tên Tần Cửu Ca kia, Cấm Kỵ Cổ Tộc của bọn hắn có thể nói là đã đứng ở đỉnh cao của Thái Cổ Tiên Vực, tuy Cổ Tộc của ta có cùng địa vị với nó nhưng Vũ huynh ngươi phải biết là giữa các Cấm Kỵ Cổ Tộc rất kỵ việc sát phạt nhau, thậm chí ngay cả Thần Linh cũng không thể phái ra!”

Uyên Hạo Thiên giải thích cho hảo hữu của mình một cách bất đắc dĩ, quan hệ giữa các Cấm Kỵ Cổ Tộc vô cùng phiền phức.

Một khi các Cấm Kỵ Cổ Tộc tranh phạt nhau thì toàn bộ Chư Thiên Vạn Giới đều sẽ rung động.

Hơn nữa Cấm Kỵ Cổ Tộc cũng vô cùng chú trọng địa vị.

Nói một câu khó nghe thì tuy hắn chính là con trai trưởng của tộc trưởng Cấm Kỵ Uyên Tộc, nhưng địa vị của hắn không thể nào so sánh được với tên Đạo Tử kia.

Hắn không phải là Đạo Tử của Cấm Kỵ Uyên Tộc, cũng không phải con trai duy nhất của tộc trưởng Uyen Tộc, thế nên nói độ coi trọng trong tộc của cả hai hoàn toàn như trời và đất.

“Vậy phải làm sao bây giờ hả Hạo Thiên huynh, ta thật sự nuốt không trôi cục tức này!”

Trong âm thanh của Vũ Đế chứa đầy sự cừu hận, tên Cấm Kỵ Đạo Tử kia thật sự là khinh người quá đáng, Vũ Hóa Tiên Triều sau lưng mình sẽ không chịu xuất thủ.

Dù sao thực lực sai biệt của cả hai quá lớn.

Nói thật thì bản thân Vũ Đế cũng muốn thăm dò thử xem thái độ của Hạo Thiên huynh ra sao, muốn xem xem giữa hai Cấm Kỵ Cổ Tộc này có cừu hận gì hay không mà thôi.

Vũ Đế đương nhiên biết rõ chuyện muốn Cấm Kỵ Uyên Tộc sẽ ra mặt đòi lại công bằng cho bản thân là điều không thể, thế nên hắn chỉ muốn xem giữa cả hai có tranh chấp gì đó hay không.

Dù sao những chuyện giữa các Cấm Kỵ Cổ Tộc với nhau người như hắn sao có thể biết rõ được.

Nếu như cả hai có mâu thuẫn từ trước thì tốt nhất, hắn có thể lợi dụng điều này để thao tác, nói không chừng còn có thể cho Cấm Kỵ Uyên Tộc một lý do để xuất thủ.

Mặc dù không có khả năng nhưng vẫn phải thử mà đúng không?

Dù không được cũng không mất gì.

“Trước tiên Vũ huynh hãy thắng được Danh Sách Chi Chiến đi rồi tính sau, chờ sau khi Vũ huynh trở thành Danh Sách Chí Tôn thì cho dù cho Cấm Kỵ Đạo Tử cũng không thể tùy ý ra tay với ngươi.”

Uyên Hạo Thiên sau khi nghĩ ngợi một lúc rồi nói ra, việc trở thành Danh Sách Chí Tôn có thể nói là điều bắt buộc phải làm rồi, cả hai không biết rõ khi nào Tần Cửu Ca sẽ xuống tay với Vũ Đế.

Ngươi không thấy người hộ đạo của y là một vị Thần Linh sao?

Hắn muốn tiêu diệt một Đạo Thống hay một người thì hắn thậm chí còn không cần tìm một lý do đó?

Mặc dù không biết vì sao tên Đạo Tử kia tới giờ vẫn chưa giết chết Vũ Đế, có thể đối với y thì Vũ Đế chỉ là một con sâu kiến không đáng quan tâm, nhưng dù sao đó cũng là một chuyện tốt.

Vì còn sống thì mới còn tất cả!

Vũ Đế cũng đã từng suy nghĩ lý do vì sao Tần Cửu Ca không giết bản thân, hắn đoán chừng y một là khinh thị hắn, hai là hơi kiêng kỵ tầm ảnh hưởng của Thiên Đế Thư Viện.

“Ta nghĩ bằng vào thực lực của Vũ huynh thì lấy được một danh ngạch tấn thăng lên Danh Sách Chí Tôn cũng không quá khó.”

Uyên Hạo Thiên nhìn sang Vũ Đế rồi nói, đây không phải là nịnh hót hay là lời khen tặng gì cả, đây chính là sự thật, lần trước vốn Vũ Đế đã trở thành quán quân rồi, nhưng do vướng chuyện mà không thể tham gia được.

“Sau khi trở thành Danh Sách Chí Tôn thì tốt nhất ngươi có thể tìm một vị Thần Linh trong Thiên Đế Thư Viện rồi bái hắn làm thầy.”

Uyên Hạo Thiên nhìn xem vị hảo hữu duy nhất trước mặt mình rồi không khỏi thở dài, trong lòng cảm thấy không đành, nếu như không xảy ra chuyện này thì chắc chắn sau khi trở thành Danh Sách Chí Tôn thì Vũ Đế sẽ bái được một vị Thần Linh tốt làm sư phụ.

Nhưng hiện tại thì việc đó trở nên khó hơn rất nhiều.

Dù sao ai trong Thiên Đế Thư Viện cũng biết được việc Vũ Đế và Đạo Tử Thần Châu kia có thù với nhau.

Uyên Hạo Thiên cũng biết những Đạo Tử Cấm Kỵ này không khác gì một quả bom nguyên tử di động vậy, nếu không cẩn thận thì nó liền nổ ngay, ai đứng gần thì chỉ có nước tự nhận xui xẻo mà thôi.

“Nếu như Vũ huynh không tìm thấy một vị Thần Linh nào để bái sư thì cũng chỉ có thể… Đợi Vũ huynh ngày sau tấn thăng lên Đại Đế rồi báo thù mà thôi.”

Uyên Hạo Thiên do dự một xíu rồi đưa ra đề nghị của mình, dù sao không ai muốn xuất thủ gây sự với một vị Cấm Kỵ Đạo Tử cả.

Dù cho là bản thân hắn cũng không dám.

“Đương nhiên việc ưu tiên hàng đầu hiện tại chính là trở thành một vị Danh Sách Chí Tôn, sau khi vào được Danh Sách Chí Tôn thì ta sẽ quy hoạch lộ tuyến tương lai cho Vũ huynh.”

Chương 488: Chính nhân quân tử Tần Cửu Ca

Chương 488: Chính nhân quân tử Tần Cửu Ca

“Xem ra phụ thân của Đạo Quân Tiên đã giấu diếm nàng không ít.”

Lúc này Tần Cửu Ca nhìn Đạo Quân Tiên đứng ở giữa đại điện không biết phải nói gì, âm thầm nói trong lòng.

Tần Cửu Ca không hề làm khó Đạo Tộc, cũng không hề chuẩn bị làm khó Đạo Tộc.

Vị tộc trưởng Đạo Tộc kia cũng biết rõ điểm này, nhưng vị tộc trưởng Đạo Tộc kia không nên nói như vậy ở trước mặt nữ nhi này của hắn.

“Ngươi muốn làm sao.”

Đạo Quân Tiên nhìn Tần Cửu Ca nằm trên chủ vị lạnh lùng nói, phụ thân của nàng nói với nàng muốn gây rắc rối với vị Thần Châu Đạo Tử này.

Cho nên Đạo Quân Tiên trở về Thiên Đế Thư Viện suy nghĩ rất lâu cảm thấy mình muốn chủ động tìm tên Đạo Tử sắc lang này nói chuyện một chút.

Nếu không thì tên Thần Châu Đạo Tử vừa mới đến Đạo Châu đã chém đứt Khí Vận Kim Long của Vũ Hóa Tiên Triều này vì chuyện này mà gây rắc rối cho Đạo Tộc cũng không phải là chuyện không thể.

“Xem ra Tiên Tử vẫn rất để ý đến chủng tộc của mình.”

Bỗng nhiên Tần Cửu Ca xuất hiện bên cạnh Đạo Quân Tiên, từ trên cao nhìn xuống khóe miệng hàm chứa ý cười nhìn nàng.

“Chính nhân quân tử như ta làm sao có thể có suy nghĩ sai trái chứ?”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nâng mặt của Đạo Quân Tiên lên, ánh mắt hơi nheo lại nhìn nàng.

“Ngày mai Thiên Đế Thư Viện tranh giành Danh Sách thì ngươi ngồi bên cạnh ta đi.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng cầm lấy thanh ti tản ra sau lưng của Đạo Quân Tiên, đặt lên mũi ngửi ngửi.

Đừng nói, khí tức trên người Đạo Quân Tiên là dễ ngửi nhất.

Hắn muốn đùa nam chính Vũ Đế kia tới chết.

Nữ chính của ngươi bây giờ đang ở bên cạnh ta, nhưng ngươi có biện pháp gì ngăn cản ta chứ?

Phải biết rằng ngay cả Đạo Tộc sau lưng nàng đều âm thầm đồng ý mình.

“Lần trước ôm nàng thì ngươi không có ở đây, không nhìn thấy, nhưng lần này ta muốn ở dưới mí mắt của ngươi.”

Thiên Thang Đế Tràng.

Lúc này trong Thiên Thang Đế Tràng có rất nhiều học sinh của Thiên Đế Học Viện, hơn nữa trên người mỗi một người đều tản ra Thông Thiên Thần Quang, hiển nhiên đều là nhân vật cấp bậc Thiên Kiêu.

“Danh Sách chi tranh, đệ nhất tranh, Đạp Thiên Thang.”

“Mời Danh Sách.”

Giọng nói của một vị lão giả tóc bạc trắng truyền khắp Thiên Thang Đế Tràng.

Xung quanh Thiên Thang Đế Tràng có rất nhiều chỗ ngồi, những Yêu Nghiệt Chí Tôn trong học viện này khi nghe được thanh âm này, đều dần dần tìm được vị trí rồi sau đó ngồi xuống.

Trong ánh mắt của tất cả Chí Tôn Yêu Nghiệt ở đây đều tràn đầy sự kích động, Danh Sách chi tranh có thể nhìn thấy những Yêu Nghiệt đứng đầu Thiên Đế Thư Viện.

Bình thường những nhân vật cấp bậc hạt giống Danh Sách luôn luôn là Tồn Tại thần long thấy đầu không thấy đuôi.

“Hạt giống Danh Sách của lần này có bảy người.”

“Vũ Đế, Tinh Vương, Nguyệt Điện, Chấn Lôi Khiếu, Tôn Yêu, Tuyết Phi, Viêm Linh Cơ.”

“Trong đó lại dựa vào tỷ lệ thắng của Vũ Đế là lớn nhất, Tinh Vương thứ hai, gần đây Đạo Viêm Tiên Tử Viêm Linh Cơ và Tuyết Phi luôn luôn rất khiêm tốn cũng không yếu kém, mà những hạt giống Danh Sách khác không nổi trội bằng mấy vị này.”

Ở xung quanh Thiên Thang Đế Tràng có không ít người đang nhỏ giọng thảo luận với nhau, trong Thiên Đế Thư Viện có thể trở thành một tôn hạt giống Danh Sách Chí Tôn trong tuyệt thế Yêu Nghiệt Chí Tôn rồi.

Phải biết rằng có thể người có thể đi tới Thiên Đế Thư Viện thì người nào không phải là Yêu Nghiệt Chí Tôn danh chấn một phương,

chứ đừng nói là tiến vào trong nội viện Thiên Đế Thư Viện trổ hết tài năng trở thành một tôn hạt giống Danh Sách, đây càng là khó càng thêm khó.

“Trong bảy vị hạt giống Danh Sách có hai người đều là Tiên Tử.”

“Đúng vậy, chẳng qua điểm bất đồng giữa các nàng là Tuyết Phi danh hoa vô chủ, mà Viêm Linh Cơ lại là danh hoa đã có chủ, thật đáng tiếc.”

“Đừng nói với ta chuyện Viêm Tiên Tử có chủ, ta không chịu nổi.”

Vẻ mặt của nam tử lớn lên trông trắng nõn vừa nói chuyện vừa rồi hiện lên vẻ khổ sở, chỉ cần vừa nghĩ đến chuyện này, hắn liền cảm giác Đạo Viêm Tiên Tử trong lòng hắn không còn thuần khiết nữa.

“Xin hỏi mọi người Tuyết Phi là ai?”

Một vị nam tử có diện mạo tuấn lãng nhỏ giọng hỏi người bên cạnh mình, hắn mới đến nội viện Thiên Đế Thư Viện trong khoảng thời gian gần đây, cho nên chỉ cần không phải là một vài nhân vật phong vân có thực lực rất cường đại thì hắn đều không biết.

“Xem ra gần đây Tuyết Phi quá khiêm tốn, ngay cả các học đệ tiến vào nội viện rồi cũng không biết.”

Nam tử mặt trắng vừa nói chuyện lúc nãy thở dài một tiếng nhìn nam tử tuấn lãng nói.

“Tuyết Phi vốn là có cơ hội trở thành một trong tam tiên của Thiên Đế Thư Viện, diện mạo cũng tuyệt mỹ, người lại thiện lương, chẳng qua thật sự là quá mức khiêm tốn.”

Từ Lãng thở dài thật sâu một tiếng, kỳ thật Tuyết Phi cũng là tình nhân trong mộng của hắn, nhưng đôi mắt thuần khiết của Tuyết Phi thật sự là làm cho hắn khó có thể nổi lên tâm tư xấu xa gì đó trong lòng.

Tinh khiết đến mức làm cho người ta không nỡ phá hư.

Đạo Quân Tiên là loại siêu thoát thế tục khiến cho người ta không dám mang tâm tư gì, mà Tuyết Phi lại là kiểu làm cho người ta không nỡ nổi lên tâm tư gì xấu xa với nàng.

Thanh âm nói chuyện của Tuyết Phi cũng yếu đuối mỏng manh, cảm thấy chỉ cần có một cơn gió nhẹ cũng có thể thổi bay nàng đi.

Lương thiện vô cùng tận, trong mắt dường như cũng mang theo nhu thủy.

Mà tại thời điểm những Thiên Tài Yêu Nghiệt của Thiên Đế Thư Viện trao đổi với nhau, một cái thang tản ra đại đạo tử quang dường như từ bên kia tới bên này vậy.

Chương 489: Chính nhân quân tử Tần Cửu Ca (2)

Chương 489: Chính nhân quân tử Tần Cửu Ca (2)

“Nhìn kìa, đó là Vũ Đế và Hạo Thiên Danh Sách.”

Xung quanh đế trường có không ít đôi mắt Yêu Nghiệt nhìn hai nam tử trên cao tọa đế tràng kinh ngạc hô lên, trong đó người có diện mạo rất bình thường chính là Vũ Đế, mà tướng mạo tuấn lãng chính là Hạo Thiên Danh Sách một trong mười Danh Sách của Thiên Đế Thư Viện.

“Đạo Viêm Tiên Tử Viêm Linh Cơ tới rồi.”

Bỗng nhiên lại có người nhìn thấy có mấy thân ảnh xuất hiện ở nơi xa xa, trong đó một vị chính là Đạo Viêm Tiên Tử Viêm Linh Cơ gần đây rất có thanh danh trong Thiên Đế Thư Viện.

“Đệ Nhất Danh Sách.”

“Đệ Nhất Danh Sách của thập đại chí tôn Danh Sách.”

Nhìn nam tử tuấn dật bên cạnh Viêm Linh Cơ có đồng tử Yêu Nghiệt co rụt lại, đây chính là Đạo Tử Cấm Kỵ đến từ Thần Châu kia.

Cái khác trước không nói, diện mạo của tên Cấm Kỵ Đạo Tử này quả thật là tuấn mỹ đến mức có chút kỳ quái.

“Sao Đại Đạo Tiên Tử Đạo Quân Tiên đi theo sau lưng hắn, chẳng lẽ…”

Có người nhìn thấy vị nữ tử xinh đẹp mặc trường bào màu đen sau lưng vị đệ nhất Danh Sách này thì kinh hãi kêu lên, sao Đạo Quân Tiên lại ở bên cạnh đệ nhất Danh Sách này?

Đại Đạo Tiên Tử Đạo Quân Tiên làm một trong tam tiên của Thiên Đế

Thư Viện, còn có rất nhiều người đã từng gặp qua.

“Không phải nói là giữa Đạo Quân Tiên và đệ nhất Danh Sách có ân oán sao? Vì sao bây giờ lại cảm thấy hai người bọn họ không có ân oán gì.”

Sắc mặt Từ Lãng có chút khó hiểu nhìn Đạo Quân Tiên và đệ nhất Danh Sách trong truyền thuyết nói.

Tuy rằng hắn cũng không tận mắt nhìn thấy hành vị đệ nhất Danh Sách cưỡng ép ôm Đại Đạo Tiên Tử Đạo Quân Tiên ở trong ngực lên Đế Sơn.

Nhưng trong lời đồn, vị Đạo Quân Tiên này vô cùng thống hận hành vi của tên đệ nhất Danh Sách này, đương nhiên bọn họ không cần nghĩ cũng biết Đạo Quân Tiên nhất định là cực kỳ chán ghét hắn.

Dù sao việc này liên quan đến sự trong sạch của nữ tử.

Nhưng bây giờ tại sao lại là tình huống này?

“Không thể nào, không thể.”

Trong lòng Từ Lãng khiếp sợ nói, hắn bỗng nhiên cảm giác Đạo Tử đến từ Thần Châu là một cao thủ trêu chọc nữ tử.

“Sao Quân Tiên lại ở bên cạnh hắn.”

Vũ Đế ngồi bên cạnh Uyên Hạo Thiên thấy Đạo Quân Tiên ngay lập tức có chút kích động.

Trong lòng hắn vẫn luôn rất thích Đạo Quân Tiên, dù sao thì bọn họ cùng thuộc về một trong những Yêu Nghiệt Chí Tôn đứng đầu Đạo Châu, hơn nữa sau lưng bọn họ đều là Đạo Châu Đỉnh Cấp Cổ Tộc đạo thống.

Tuy nói Vũ Hóa Tiên Triều của hắn yếu hơn Đạo Tộc rất nhiều, nhưng bọn họ cũng rất cường đại.

Vũ Hóa Tiên Triều và Đạo Tộc cũng đã duy trì quan hệ tốt trong nhiều năm, cho nên thật ra Vũ Hóa Tiên Triều và Đạo Tộc có chút ý định muốn kết thông gia, đương nhiên cũng chỉ là ý định mà thôi.

Nhưng đây đã là một khởi đầu rất tốt, bởi vì ai cũng biết Đạo Quân Tiên nhiều năm qua đều không thân cận nam tử.

“Vũ huynh, bình tĩnh đã.”

Uyên Hạo Thiên híp mắt nhìn Thần Châu Đạo Tử trong truyền thuyết, quỷ biết những Thiên Tài Yêu Nghiệt trong Cấm Kỵ Cổ Tộc của bọn họ đã nghe được bao nhiêu chuyện về Thần Châu Đạo Tử này.

Những lão quái vật trong tộc bọn họ rất coi trọng vị Thần Châu Đạo Tử này.

Nếu không phải bởi vì nhân vật này xuất thế trong Tiên Cổ Tần Tộc, lão quái vật bọn họ ngủ say trong thời gian không gian nếu không cướp hắn lại, nếu không sẽ tiêu diệt hắn.

Chỉ có hai lựa chọn này và sẽ không có lựa chọn nào khác.

Mà rất nhiều Cấm Kỵ Yêu Nghiệt Chí Tôn đều vô cùng kiêng kỵ Thần Châu Tiên Cổ Tần Tộc Đạo Tử này,.

Bất kể là Chí Tôn Yêu Nghiệt đương thời, hay là rất nhiều Chí Tôn Yêu Nghiệt của Thời Đại như Thời Đại Táng Tiên, Thời Đại Chư Đế, Thời Đại Tiên Cổ,…đều là kiêng kỵ vô cùng, mấy năm nay khi Viễn Cổ Chí Tôn Yêu Nghiệt lần lượt tỉnh lại trong tộc bọn họ nghe nói đương thời có Thiên Tôn chưa đến hai mươi tuổi thì đều không tin ngay từ đầu.

Bởi vì ngay cả trong thời đại của họ cũng không có nhân vật như vậy xuất hiện.

Cấm Kỵ Yêu Nghiệt Chí Tôn bọn họ đều biết Cấm Kỵ Tần Tộc đương thời xuất hiện một nhân vật vô cùng xuất chúng.

“Quân Tiên.”

Vũ Đế Hư Không đứng lên, ánh mắt nhìn Đạo Quân Tiên, nhưng lúc này Đạo Quân Tiên lại không nhìn Vũ Đế này.

Nàng không có hảo cảm gì với Vũ Đế, đương nhiên cũng không có ác cảm gì.

Ít nhất là trước kia vẫn luôn như vậy.

“Ngươi rất thân với hắn sao?”

Mắt của Tần Cửu Ca ngả ngớn nhìn thoáng qua Đạo Quân Tiên cười khẽ nói, ít nhất lúc hắn đến, Đạo Quân Tiên và Vũ Đế này hẳn là còn chưa tới bước kia.

Đạo Quân Tiên thấy mắt của Tần Cửu Ca nhìn về phía nàng, hừ lạnh

một tiếng.

Nàng cảm thấy mình không thể nào duy trì được tâm trạng bình tĩnh ở trước mặt người này.

Vừa nhìn thấy hắn liền cảm thấy mình không có một chút riêng tư nào.

Đạo Quân Tiên biết đây là mình có ma chướng, nếu như mình không thể nào duy trì được tâm trạng bình tĩnh ở trước mặt hắn thì thái thượng vô tình của chính là nói bậy.

Sau đó Tần Cửu mỉm cười nhìn thoáng qua Viêm Linh Cơ bên cạnh mình một cái.

Ánh mắt Viêm Linh Cơ lưu chuyển một chút, tựa hồ là hiểu được cái gì, sau đó bay tới vị trí thuộc về Danh Sách.

Mà lúc này Tần Cửu Ca đột nhiên dừng bước, trực tiếp ôm Đạo Quân Tiên đang rối bời vào trong ngực.

Đạo Quân Tiên; "**"

Chương 490: Ta muốn giết hắn

Chương 490: Ta muốn giết hắn

Lần này, cả Thiên Thê Đế Tràng hình như đều trở lên yên lặng.

Bây giờ Thiên Tài Yêu Nghiệt xung quanh Thiên Thê Đế Tràng, có người lau lau mắt mình, tựa như là nhìn thấy chuyện gì đó không thể tưởng tượng nổi.

Mà cách Tần Cửu Ca không xa, vẻ mặt Vũ Đế lại càng khó coi như là ăn phải cái gì đó, Đạo Châu có không ít lời đồn đại, Đại Đạo Tiên Tử Đạo Quân Tiên sắp cùng Vũ Đế của Vũ Hóa Tiên Triều kết hôn.

Đương nhiên trong này có một số tin tức là do Vũ Đế cố ý thả ra.

Nhưng bây giờ là tình huống gì đây?

"ĐM, Đệ Nhất Danh Sách trực tiếp cưỡng ôm Đại Đạo Tiên Tử lên lần nữa."

"Đệ Nhất Danh Sách không hổ là Đệ Nhất Danh Sách, thật sự là quá

cường hãn.”

“Xem ra Đệ Nhất Danh Sách làm chuyện như vậy đã không phải là lần đầu tiên.”

Không ít Yêu Nghiệt xung quanh Thiên Thê Đế Tràng đều hít mũi một cái khi thấy một màn này.

Bọn họ cảm giác thủ đoạn gây án này của Đệ Nhất Danh Sách đã rất lão luyện rồi.

Mà loại cảm giác này làm cho bọn họ rất khó chịu trong lòng.

“Đạo Viêm Tiên Tử kia chính là thị nữ của Đệ Nhất Danh Sách…”

“Nghe nói U Tiên Tiên Tử và Đệ Nhất Danh Sách đi rất gần nhau.

“Hiện tại Đại Đạo Tiên Tử lại bị cưỡng ôm lấy lần nữa, không, trước kia một lần là mạnh mẽ ôm lấy, nhưng lúc này đây nên giải thích như thế nào?”

Nhìn một màn cách đây không xa này, vẻ mặt của tất cả Yêu Nghiệt trong Thiên Đế Thư Viện đều khiếp sợ nói.

Đế Sơn tiên giai lần đó có thể nói là Đạo Quân Tiên sơ suất, bị Đệ Nhất Danh Sách này đánh bất ngờ.

Dù sao ở trong Đế Sơn tiên giai, Đạo Quân Tiên không có bất kỳ lực phản kháng nào với Đệ Nhất Danh Sách có thể bước vào tiên giai trăm tầng này.

Nhưng tình huống lúc này lại có chút quỷ dị.

“Ngươi….”

Lúc này trong ánh mắt của Đạo Quân Tiên bị Tần Cửu Ca đặt ở trong ngực một lần nữa toát ra vẻ khiếp sợ, nàng không thể nào ngờ tới nam tử này lại lớn mật như vậy.

Phải biết rằng nơi này có rất nhiều học sinh và lão sư của Thiên Đế Thư Viện.

Sao hắn dám làm vậy?

Lúc này trong đầu Đạo Quân Tiên có chút mê man, đây cũng không phải là Đế Sơn lần trước, lúc đó xung quanh không có lão sư trưởng bối của Thiên Đế Thư Viện, nhưng hiện tại có.

Trong một nơi hư không xung quanh Thiên Thê Đế Tràng.

“Tiểu Oa Oa thật sự là quá to gan.”

Thương Khánh bất lực nhìn một màn ở trên cao này, phải biết rằng hiện tại đang có tranh chấp về Danh Sách, trong sáng tối không biết có bao nhiêu đôi mắt đang nhìn nơi này.

Phần lớn những lão sư của Thiên Đế Thư Viện cũng đều đang nhìn một màn này, nói không chừng Đạo Tộc cũng có những tộc nhân khác ở đây.

“Ta muốn giết hắn.”

Vũ Đế thở ra một hơi thật sâu, ánh mắt hiện lên sát ý, bề ngoài thoạt nhìn không có chuyện gì, nhưng gân xanh trong tay hắn nổi lên cho thấy nội tâm hắn không bình tĩnh.

Hắn cảm giác Thần Châu Đạo Tử này cố ý làm như vậy.

Đây là Đạo Châu Đại Đạo Tiên Tử – Đạo Quân Tiên.

Là tình nhân trong mộng của biết bao nhiêu Yêu Nghiệt Chí Tôn ở Đạo Châu và Thiên Đế Thư Viện, Tiên Tử bao nhiêu người chỉ có thể nhìn mà không thể với tới.

Hành động này của Thần Châu Đạo Tử này làm cho rất nhiều Thiên Tài Yêu Nghiệt ở đây đều không thoải mái trong lòng.

“Nếu không phải đánh không lại hắn, lão tử thật muốn tiêu diệt sự huênh hoang của hắn.”

Từ Lãng nhìn một màn này, răng của hắn đều ngứa ngáy, nếu thật sự không cảm thấy đánh không lại Đệ Nhất Danh Sách này thì hắn đã sớm lên rồi.

Đây là đem Tiên Tử hạ phàm trần sao?

Hơn nữa còn bị người khác cưỡng ép kéo xuống.

“Buông ta ra.”

Sau khi Đạo Quân Tiên khiếp sợ một lúc, lập tức giãy dụa trong ngực Tần Cửu Ca.

“Yên lặng một chút không được sao?”

“Giống ngủ trên giường như mọi khi vậy.”

Tần Cửu Ca nhìn quanh bốn phía cười khẽ một tiếng, hắn cũng không phải không cảm nhận được ánh mắt từ bốn phương tám hướng xung quanh.

Nhưng chuyện này có liên quan gì đến hắn?

“Ngươi….”

“Ngươi như vậy không sợ Đạo Tộc ta trở mặt với ngươi sao?”

Lúc này Đạo Quân Tiên không giãy dụa trong ngực Tần Cửu Ca nữa, mà là nhìn mặt Tần Cửu Ca, ánh mắt của nàng tựa như bốc lên lửa giận, bởi vì nàng cảm thấy giãy dụa hình như cũng vô dụng.

“Ta không làm gì ngươi, không có xúc phạm ngươi, sao phải trở mặt?”

“Vừa rồi chỉ là sờ sờ xương cho ngươi, muốn xem thể chất thiên phú của ngươi như thế nào?”

“Sờ xương mà thôi, Cửu Ca không biết Tiên Tử đang suy nghĩ cái gì? Chẳng lẽ là động phàm tâm với Cửu Ca?”

Ánh mắt Tần Cửu Ca hơi nhìn Vũ Đế lúc này mặt ngoài vẫn rất bình tĩnh, trong lòng cười nhạt một tiếng.

“Trên đầu có chút màu xanh lá cây càng thân thiện với môi trường.”

“Tiểu oa nhi, được rồi, về vị trí của mình trước đi.”

Bỗng nhiên, khi Tần Cửu Ca đang chuẩn bị tiến thêm một bước sờ xương với Đạo Quân Tiên, một đạo thanh âm già nua truyền đến tai của Tần Cửu Ca.

Chương 491: Đệ Nhất Chí Tôn nhìn xuống tất cả

Chương 491: Đệ Nhất Chí Tôn nhìn xuống tất cả

Thanh âm già nua có vẻ rất bất lực, con của chí cường giả này thật ngông cuồng.

Nhưng ai lại để cho hắn có nội tình ngông cuồng đây?

Thân phận con của chí cường giả này hắn cũng biết, mà khi biết thân phận con của chí cường giả này thì hắn cũng rất cảm thán trong lòng.

Thân phận Cấm Kỵ Đạo Tử này cũng rất có mặt mũi ở Thiên Đế Thư Viện.

Mặc dù nói trong Thiên Đế Thư Viện bọn họ có mấy vị Tối Thượng Sinh Linh Tồn Tại, không giống như những đạo thống Cổ Tộc khác sợ Cấm Kỵ Cổ Tộc, nhưng không thể không nể mặt.

Dù sao thì về mặt tổng thể thực lực của Cấm Kỵ Cổ Tộc vẫn mạnh hơn Thiên Đế Thư Viện rất nhiều, chỉ là bọn họ có được mấy Sinh Linh Tối Thượng rất cổ xưa, đó là Tồn Tại đủ để cho Cấm Kỵ Cổ Tộc kiêng kỵ không thôi.

Sau khi nghe được thanh âm quen thuộc này, Tần Cửu Ca nở nụ cười, sau đó trong nháy mắt liền đến vị trí thuộc về mình, nằm ở nơi dễ thấy nhất của Thiên Thê Đế Tràng.

Vì sao trong Thiên Đế Thư Viện nhiều Yêu Nghiệt Chí Tôn muốn tranh đoạt vị trí Danh Sách chí tôn như vậy, chính là bởi vì Danh Sách chí tôn ở Thiên Đế Thư Viện có địa vị phi phàm.

Làm bất cứ điều gì cũng đều có đãi ngộ rất tốt.

Ví dụ như vị trí của Tần Cửu Ca trong Thiên Thê Đế Tràng này, không cần Tần Cửu Ca nói, Thiên Đế Thư Viện sẽ tự sắp xếp cho hắn.

Mười chí tôn vị, cao ở trên trời.

Trong đó lại lấy vị trí Đệ Nhất Danh Sách trên tất cả vị trí chí tôn, nhìn xuống tất cả.

Nhưng bây giờ mười chí tôn Danh Sách trong Thiên Đế Thư Viện chỉ có vài người đến, không đến đông đủ, cho nên nơi này trống không ít vị trí, nhưng vẫn không có ai dám ngồi ở phía trên như cũ.

Mà mấy hạt giống Danh Sách kia hiện tại đều trở về vị trí của mình.

“Làm bên cạnh ta, cũng được.”

Tần Cửu Ca thả từ trong ngực Đạo Quân Tiên ra, chỉ chỉ vị trí bên cạnh mình, cười nói với nàng.

Lúc này Đạo Quân Tiên rất trầm mặc, hiện tại nàng vẫn luôn bình phục cảm xúc nội tâm của mình.

Nàng sắp phát điên rồi, đã hai lần rồi.

“Muốn sờ xương?”

Khi Tần Cửu Ca nói ra những lời này, thân thể Đạo Quân Tiên đều rung động một chút, xem ra chuyện sờ xương này với chuyện Tần Cửu Ca này là trí nhớ đặc biệt mới.

“Mỗi ngày chỉ biết đùa giỡn Tiên Tử, cũng không biết tu vi của mình đã tăng lên bao nhiêu?”

Khi thanh âm này vang lên, một nữ tử tuyệt sắc mặc đế phục màu vàng xuất hiện ở trên bầu trời.

“Sao ngươi lại tới đây.”

Tần Cửu Ca nhìn nữ tử tuyệt sắc mỉm cười nói, thanh danh của tỷ tỷ trên danh nghĩa mình ở Thiên Đế Thư Viện cũng rất lớn, một trong tam tiên U Tiên Tiên Tử.

“Ta chính là một trong những Danh Sách, lại đây xem cuộc tranh đấu Danh Sách trong viện có cái gì không thể không?”

Tần U Tiên nhìn Tần Cửu Ca cười lạnh một tiếng nói, vừa rồi nàng vẫn luôn nhìn Đạo Tử đệ đệ này đối xử với và mình là Thiên Đế Thư Viện Tam Tiên Đạo Quân Tiên này.

Còn sờ xương?

Đó là ngươi chạm vào người đi.

Nhưng nhìn thấy mình giống như dáng vẻ không nhiễm bụi trần của Đạo Quân Tiên ở trước mặt mình bây giờ lại như vậy ở trước mặt đệ đệ, trong lòng cảm giác vẫn rất sảng khoái.

“Đến đã đến rồi, ngồi đi.”

Tần Cửu Ca nhìn Đạo Quân Tiên và Tần U Tiên cười nhạt một tiếng nói.

Mà ánh mắt của hắn lại nhìn Vũ Đế đang ở Thiên Thê Xa Xôi, trong mắt chỉ có lạnh nhạt.

Lại nhìn một nam tử có tướng mạo anh tuấn cách mình không xa,

ánh mắt hơi nheo lại, nếu hắn không nhìn lầm, vị này chính là một trong mười hạo thiên Danh Sách, sau lưng là Cấm Kỵ Uyên Tộc Uyên Hạo Thiên.

Uyên Hạo Thiên ngồi ở vị trí của mình tựa hồ cảm nhận được ánh mắt Tần Cửu Ca, hai mắt nhìn nhau, liền mỉm cười một chút với Tần Cửu Ca, làm cho người ta cảm giác ôn hòa hữu lễ.

“Cấm Kỵ Uyên Tộc, thú vị….”

Bỗng nhiên, trên bầu trời ở đây xuất hiện một con cự long toàn thân vảy đen, con ngươi của hắc long này rất lớn, vô cùng dọa người.

“Tôn Yêu tới rồi.”

Có Yêu Nghiệt xung quanh Thiên Thê Đế Tràng nhìn một màn này, nhỏ giọng kinh hô nói, Tôn Yêu này trời sinh yêu trung chí tôn, hung hăng tàn nhẫn đến cực điểm, cho dù là trong Thiên Đế Thư Viện cũng vẫn bá đạo như vậy.

Bông tuyết rải rác đầy trời, một nữ tử mặc quần áo màu lam nhạt chậm rãi đi ra, xinh đẹp quyến rũ, khí tức trên người càng khiến người ta yêu thương.

“Tuyết Phi.”

Nhìn người hình như là thiên tiên trong tuyết, không ít nam nhân Yêu Nghiệt Thiên Đế Thư Viện đang nhìn nữ tử xinh đẹp này lộ ra có chút ái mộ nói.

Danh tiếng của Tuyết Phi ở trong Thiên Đế Thư Viện lão sinh là rất lớn, nhưng cũng không có danh tiếng lớn lắm giữa đệ tử vừa mới tiến vào hoặc là tiến vào không bao lâu.

“Tinh Vương.”

“Chấn Lôi Khiếu.”

“Nguyệt điện.”

“Vũ Đế.”

“Còn có Đạo Viêm Tiên Tử Viêm Linh Cơ.”

“Bảy hạt giống Danh Sách của Thiên Đế Thư Viện đương đại.”

Chương 492: Chân trần mới là đẹp nhất

Chương 492: Chân trần mới là đẹp nhất

Rất nhiều Yêu Nghiệt ánh mắt sáng quắc nhìn bảy Yêu Nghiệt đang đứng thẳng trong hư không, tuy rằng bảy Danh Sách này không thể nói đại biểu cho một đời yêu nghiệt mạnh nhất của Thiên Đế Thư Viện, thế nhưng cũng có thể nói rõ chất lượng sinh nguyên của Thiên Đế Thư Viện.

“Đạo Viêm Tiên Tử Viêm Linh Cơ, Đạo Tử dạy dỗ rất tốt.”

Tần U Tiên ngồi bên cạnh Tần Cửu Ca nhìn Viêm Linh Cơ xa xa được Yêu Nghiệt Thiên Đế Thư Viện xưng là Đạo Viêm Tiên Tử cười khẽ một tiếng.

Nhưng tuy rằng trên mặt Tần U Tiên đang cười, nhưng trong lòng lại rất coi trọng nữ tử tuyệt sắc này vẫn luôn ở bên cạnh Đạo Tử đệ đệ của mình.

Nữ tử tuyệt sắc tên là Viêm Linh Cơ này thiên phú đạo tâm đều rất mạnh, bằng không làm sao có thể ở trong Đế Sơn tiên giai bước lên tiên giai tám mươi mốt tầng.

Tầng tầng kia đã nằm ở Yêu Nghiệt Chí Tôn Cao Cấp nhất Thiên Đế Thư Viện.

Thật không ngờ, Đạo Tử đệ đệ của mình lại còn biết dạy dỗ người.

“Ngươi cảm thấy Linh Cơ có thể trở thành một tôn Danh Sách không.”

Tần Cửu Ca ánh mắt lười biếng nhìn Đạo Quân Tiên ngồi bên cạnh mình cười nhạt nói.

“Nói rồi, ngươi cởi giày ra, chân trần mới đẹp.”

“Tiểu đạo cô chân trần mới là đẹp nhất. ”

“Cút.”

“Sờ xương….”

“Đại Đạo Thiên Thê Cửu Đạo, mỗi một đạo đều xuất hiện hư ảnh giống với tu vi của các ngươi, nếu mà các ngươi đánh bại Thiên Thê Hư Ảnh mới có thể lên một tầng.”

“Mà càng lên một tầng hư ảnh thì càng thêm cường đại hơn so với hư ảnh lần trước.”

Ở trên bầu trời, một nam tử trung niên mặc bạch sắc đạo phục trầm giọng nhìn bảy vị Yêu Nghiệt tản ra khí tức cường đại ở trước mặt mình nói.

“Chỉ có bước lên Thiên Thê Cửu Đạo mới có thể tiến hành vòng tiếp theo.”

Hư ảnh phía trên Thiên Thê Cửu Đạo là ấn ký của các đời khiêu chiến Thiên Thê hoặc là Chí Tôn Yêu Nghiệt tự mình chủ động tự nguyện lưu lại, đương nhiên những Yêu Nghiệt này có tu vi cao cũng có tu vi yếu.

Mà nếu cùng tu vi, bình thường mà nói chỉ cần song phương chênh lệch không lớn, thì chắc chắn là hư ảnh thua, dù sao thì nói như thế nào, hư ảnh cũng không phải là một tôn sinh linh chân chính.

Đương nhiên cũng có vài hư ảnh Chí Tôn Yêu Nghiệt vô địch giống như thế.

“Các ngươi nghe hiểu rồi thì tự mình lên Thiên Thê đi.”

“Người thứ nhất lên Thiên Thê Chín Tầng có thể đạt được đại đạo tiên duyên ở phía trên.”

Khi nam tử mặc đạo phục màu trắng này vừa dứt lời, bảy hạt giống Danh Sách của Thiên Đế Thư Viện đương đại đồng loạt hướng về Đại Đạo Thiên Thê ở xa xa.

.....

“Thật không ngờ Đạo Viêm Tiên tử này lại mạnh mẽ như vậy, lại có thể ngang hàng với Vũ Đế.”

“Tuyết Phi và Tôn Yêu cũng không kém.”

Một lúc sau Thiên Tài Yêu Nghiệt xung quanh Thiên Thê Đế Tràng ở Thiên Đế Thư Viện đang nhìn một màn này ở trên Đại Đạo Thiên Thê nhỏ giọng nói.

Đạo Viêm Tiên Tử gần đây mới xuất hiện lợi hại như vậy, giống như

Vũ Đế hiện tại đạt giải quán quân đang ở cùng vị trí Thiên Thê Bát Đạo.

“Cảm giác Đạo Viêm Tiên Tử này cũng có thể có cơ hội trở thành một Chí Tôn Danh Sách.”

Nhìn nữ tử tuyệt sắc trên Đại Đạo Thiên Thê, thanh âm Lâm Hồn có chút rung động nói.

Hiện tại ở trên Đại Đạo Thiên Thê này, Đạo Viêm Tiên Tử và Vũ Đế cùng ở tầng tám.

Vị trí Danh Sách.

“Ừm, sao ta lại cảm thấy được hắn muốn giả vờ, Khí Vận bộc phát?”

Tần Cửu Ca nhìn Vũ Đế trên Đại Đạo Thiên Thê ngưng giọng nói, thật không ngờ Khí Vận trên người nhân vật chính nồng đậm như vậy, phải biết rằng hắn đã bỏ ra không ít khổ công phu ở trên người Viêm Linh Cơ.

Đương nhiên không phải loại các ngươi nghĩ, luôn dễ dàng nghĩ lệch lạc.

Sinh mệnh tinh hoa gì đó là mỗi ngày cho ăn, đó là có dinh dưỡng cỡ nào.

Lúc này trên Đại Đạo Thiên Thê, tuy rằng Viêm Linh Cơ và Vũ Đế ở cùng một Thiên Thê, nhưng người sáng suốt đều nhìn ra, Vũ Đế lúc này hình như càng thêm cường thế một chút.

“Ta đủ để khiến ngươi giả bộ?”

Tần Cửu Ca nhìn Vũ Đế trên tầng tám của Thiên Thê, cười khẽ một tiếng.

“Hệ thống, có cái gì có thể làm cho ta quấy nhiễu trạng thái của Vũ Đế này.”

Tần Cửu Ca ở trong đầu nhàn nhạt hỏi hệ thống của mình, hắn làm sao có thể để cho nhân vật chính giả bộ?

“Đinh, Khí Vận Tiên Đại, có thể ngăn chặn lực Khí Vận của nhân vật chính trong một thời gian nhất định.”

Hệ thống trả lời.

“Vậy thì chính là Khí Vận Tiên Đại này.”

Tần Cửu Ca sau khi nhìn lướt qua giá cả của Khí Vận Tiên Đại này liền quyết định mua bảo vật này, cũng không đắt, dù sao cũng chỉ có thể làm cho Khí Vận của nhân vật chính bị áp chế trong một thời gian nhất định.

“Đinh, chúc mừng chủ nhân đạt được Khí Vận Tiên Đại.”

Hệ thống trong đầu Tần Cửu Ca lại vang lên.

Mà sau khi thanh âm vang lên, trong tay Tần Cửu Ca liền xuất hiện một cái túi tơ vàng, có khí tức khó hiểu lưu chuyển ở phía trên.

Lúc Tần Cửu Ca cầm trong tay Khí Vận Tiên Đại này, lúc này Vũ Đế ở trên Đại Đạo Thiên Thê ầm ầm cảm thấy có chút khó chịu trong lòng.

“Chuyện gì đang xảy ra.”

Lúc này Vũ Đế ôm ngực mình, trên mặt có gân xanh nổi lên, ngay lúc này hắn cảm thấy mình đã mất đi cái gì đó.

“Không xong rồi.”

Chương 493: Người đầu tiên vào Thiên Thê Cửu Đạo

Chương 493: Người đầu tiên vào Thiên Thê Cửu Đạo

Nhìn hư ảnh đối chiến với mình hung mãnh tiến công về phía mình, Vũ Đế hoảng loạn trốn đi, hiện tại trạng thái của hắn không tốt lắm, cần hèn mọn một chút.

Nhưng nếu không thể nhanh chóng đến Thiên Thê Cửu Đạo thì hắn liền vô duyên với cơ duyên, phải biết rằng cơ duyên kia đối với hắn mà nói cũng rất tốt.

Mà lúc này Viêm Linh Cơ liếc mắt nhìn tình huống của Vũ Đế một cái, thế công của nàng lại càng thêm hung hãn.

“Đạo Viêm Tiên Tử đánh bại hư ảnh tầng thứ tám, Đạo Viêm Tiên Tử là người đầu tiên tiến vào Thiên Thê Cửu Đạo.”

Nhìn Đạo Viêm Tiên Tử Viêm Linh Cơ là người đầu tiên đến Thiên

Thê Cửu Đạo, ánh mắt mọi người đều không giống nhau, bởi vì vị trưởng lão Thiên Đế Thư Viện vừa rồi nói, người đầu tiên đến Thiên Thê Cửu Đạo sẽ cho cơ duyên đại đạo tiên duyên.

Đây chính là thứ tốt được ghi chép trên kỳ vật bảng.

Nó là loại hình giống với hồng mông tử khí trong truyền thuyết và hỗn độn khí, chẳng qua không có hai cao cấp kia mà thôi.

Hiện tại Viêm Linh Cơ đến Thiên Thê Cửu Đạo đã có thể đi xuống, dù sao vị trưởng lão kia nói chỉ cần bước lên Thiên Thê Cửu Đạo là có thể tiến hành vòng tiếp theo, cũng không có nói muốn đột phá Thiên Thê Cửu Đạo.

“Đạo Viêm Tiên Tử sẽ không còn muốn khiêu chiến Thiên Thê Cửu Đạo chứ.”

Nhìn Viêm Linh Cơ lúc này còn đứng ở trên Thiên Thê Cửu Đạo, thanh âm yêu nghiệt xung quanh Thiên Thê Đế Tràng đều có chút run rẩy nói, Thiên Thê Cửu Đạo, đạo thứ chín Thiên Thê chắc chắn là vị trí Thiếu Niên Chí Tôn mới có thể lưu lại ấn ký.

Trong Thiên Đế Thư Viện nói Thiếu Niên Chí Tôn chính là nói Danh Sách thiếu niên, đạo thứ chín Thiên Thê hư ảnh nhất định là vị trí Danh Sách thiếu niên mới có thể lưu lại ấn ký.

“Thật sự, Đạo Viêm Tiên Tử lại thật sự lên Thiên Thê Cửu Đạo.”

“Không hổ là Đạo Viêm Tiên Tử thanh danh nổi lên trong đoạn thời gian gần đây, không chỉ có tuyệt sắc, ngay cả thiên tư đạo tâm cũng cường đại như vậy.”

Nhìn Viêm Linh Cơ đặt chân lên Thiên Thê Cửu Đạo có người kinh hô ra nói, Đạo Viêm Tiên Tử này nếu có thể đánh bại Thiên Thê thứ chín đạo hư ảnh thì có tư cách Danh Sách.

“Chẳng lẽ Thiên Đế Thư Viện ta muốn từ Thiên Đế Tam Tiên trở thành Thiên Đế Tứ Tiên sao?”

Nhìn Viêm Linh Cơ lúc này ở trên Thiên Thê Cửu Đạo, có Yêu Nghiệt hoảng sợ nói, thiên phú Đạo Viêm Tiên Tử này thật cường đại.

“Nhưng nghe nói Đạo Viêm Tiên Tử chỉ là một thị nữ bên cạnh vị đệ nhất trình kia, xem Viêm Tiên Tử bình thường vẫn luôn đấm chân ấn vai cho Danh Sách thứ nhất, có phải có chút ủy khuất cho Đạo Viêm Tiên Tử hay không?”

Ngữ khí của Yêu Nghiệt này có vẻ có chút chua xót, dù sao có thể có tiên tử làm đạo lữ như vậy là rất tốt.

Nếu có thể có một nữ tử như Đạo Viêm Tiên Tử, hắn nhất định sẽ cung phụng Đạo Viêm Tiên Tử giống như nữ thần.

Thế nhưng Đệ Nhất Danh Sách của người ta trực tiếp để cho Đạo Viêm tiên tử xoa vai đâm lưng.

Thật đáng giận.

“Ha ha, tuổi trẻ, ban ngày ấn những thứ này, ai biết Đạo Viêm Tiên Tử buổi tối cho Đệ Nhất Danh Sách ấn cái gì?”

“Ngươi nói nếu bên cạnh ngươi có Đạo Viêm Tiên Tử, vẫn là một bức nhu thuận nghe lời, ngươi nói buổi tối ngươi để cho nàng ấn cái gì?”

Xung quanh Thiên Thê Đế Tràng, Từ Lãng bĩu môi nói với nam tử vừa rồi đang nói chuyện bên cạnh mình.

Nếu Đệ Nhất Danh Sách là một chính nhân quân tử cũng tốt, như vậy cảm giác còn có một tia hy vọng Đạo Viêm Tiên Tử là thân thể sạch sẽ, nhưng mà bây giờ bọn họ chính là tận mắt nhìn thấy Đệ Nhất Danh Sách này trực tiếp Thiên Đế Thư Viện ôm Đạo Quân Tiên vào trong ngực ở trước mặt sư sinh.

Thần Châu Đạo Tử không gần nữ sắc cái gì, Thần Châu Đạo Tử đối với nữ tử vô cùng lạnh lùng, những thứ này toàn bộ là lời đồn, rõ ràng là Đạo Tử Thần Châu cường chiếm Tiên Tử.

Hắn không bao giờ tin lời đồn nữa.

Người nào truyền ra Thần Châu Đạo Tử kia không gần nữ sắc?

Đứng ra đây chịu đánh đi.

Đại Lộ Thiên Thê.

“Làm sao có thể.”

Lúc này thần sắc Vũ Đế có chút hoảng loạn, hắn cảm giác hiện tại trạng thái của hắn không đúng lắm.

“Là bởi vì gần đây Đạo Tâm của mình không ổn định sao?”

Trong lòng Vũ Đế lập tức nghĩ đến có phải gần đây mình bởi vì

chuyện Đạo Quân Tiên và Vũ Hóa Tiên Triều khiến trong lòng mình không yên tĩnh lại được.

Nhưng Vũ Đế không hổ là một nhân vật chính, sau một thời gian ngắn hoảng loạn liền ổn định lại tâm trạng, tìm chuẩn cơ hội đánh bại hư ảnh trên Thiên Thê thứ tám.

“Vũ Đế cũng lên Thiên Thê Chín Đạo, không biết Vũ Đế lựa chọn cái gì? Tiếp tục hay không.”

Nhìn Vũ Đế danh chấn trong Thiên Đế Thư Viện cũng bước lên Thiên Thê Cửu Đạo, có người lẩm bẩm nói.

“Mau nhìn xem, Đạo Viêm Tiên Tử đi ra, Đạo Viêm Tiên Tử qua Thiên Thê Cửu Đạo, có tư cách Danh Sách.”

Còn không đợi thanh âm tán thưởng Vũ Đế chấm dứt, một vị nữ tử tuyệt mỹ từ trong đại đạo Thiên Thê này đi ra.

“Thật không ngờ Thiên Thê Cửu Đạo đệ nhất danh là Đạo Viêm Tiên Tử, xem ra thực lực của Đạo Viêm Tiên Tử sâu không lường được.”

“Mau nhìn, Đạo Viêm Tiên Tử đi tới chỗ của Đệ Nhất Danh Sách.”

“Công tử, đây là Đại Đạo Tiên Duyên.”

Viêm Linh Cơ qua Thiên Thê Cửu Đạo xinh đẹp bay đến bên người Tần Cửu Ca, cung kính đặt một đống đồ vật màu đỏ trong tay mình ở trước mặt Tần Cửu Ca.

Ở trong lòng nàng, qua Thiên Thê Cửu Đạo thì có là gì?

Còn không quan trọng bằng việc làm cho công tử của mình vui vẻ.

Ngay khi Viêm Linh Cơ sẽ lấy được Đại Đạo Tiên Duyên Đặt từ Thiên Thê Cửu Đạo ở trong tay Tần Cửu Ca.

Học sinh Thiên Đế Thư Viện xung quanh Thiên Thê Đế Tràng đều nổ tung.

Chương 494: Hư ảnh Thiếu Niên Đại Đế

Chương 494: Hư ảnh Thiếu Niên Đại Đế

“Sao uy áp lại mạnh như vậy?”

Ánh mắt Tần U Tiên lúc này không chớp động nhìn thiên kiếp to lớn này, trong mắt tràn đầy vẻ chấn động.

Nàng cũng là dòng chính của Tiên Cổ Tần Tộc giống như vậy, tuy rằng địa vị không cao bằng Đạo Tử đệ đệ của nàng, nhưng cũng bất phàm như nhau.

Cảnh tượng Thiên Tôn độ kiếp, nàng cũng đã từng tận mắt nhìn thấy.

Nhưng chưa từng có một lần Thiên Tôn độ kiếp có thiên kiếp khủng bố của đạo tử đệ đệ như nàng.

Kim vân che trời, tiên vân cái thế.

“Đại Đạo Thiên Thê đang in xuống hư ảnh của Đệ Nhất Danh Sách.”

Bỗng nhiên, xung quanh Thiên Thê Đế Tràng có Yêu Nghiệt nhìn xa xa Đại Đạo Thiên Thê, có một đạo nhân ảnh giống như đang chậm rãi thành hình ở hư vô không gian.

Cả người đạo nhân ảnh này có hỗn độn khí vây quanh, vẻ mặt lạnh nhạt, sau lưng có bày ra Thông Thiên Tiên Ảnh.

Mà lúc này trên Đại Đạo Thiên Thê Thứ Chín Đạo bỗng nhiên xuất hiện hơn một trăm tôn hư ảnh, khí tức trên người mỗi một hư ảnh đều cực kỳ cường đại, mà trong hơn một trăm hư ảnh lại có cửu tôn khí tức cường đại nhất.

Trong chín tôn hư ảnh này mỗi một hư ảnh trên người tản mát ra khí tức đều đủ để trấn áp hết thảy.

“Hư Ảnh Thiếu Niên Đại Đế.”

“Hư ảnh trên người Cửu Đạo có Thông Thiên Đế Quang là Đại Đế lưu lại ấn ký trên Đại Đạo Thiên Thê trong ghi chép lịch sử của Thiên Đế Thư Viện.”

Lúc này không chỉ là học sinh Thiên Đế Thư Viện xung quanh Thiên Thê Đế Tràng, ngay cả ánh mắt sư phụ học viện ẩn nấp xung quanh cũng nhìn chằm chằm chằm vào hư ảnh kinh thanh nói.

Hư ảnh có thể tản mát ra khí tức trấn áp chư thiên chỉ có những Thiếu Niên Đại Đế kia mới được.

“Đó là thời niên thiếu của Vô Chung Đại Đế.”

Có người nhìn một đạo bóng lưng phảng phất cũng đủ để đè sập chư thiên thân ảnh kinh hô, đại đạo vô thủy cũng không chung, đây là Vô Chung Đại Đế.

Thiếu niên Vô Chung Đại Đế thành danh, khi còn nhỏ đã đánh chết con của chân long, thành đế ở thời đại hắc ám nhất Thái Cổ Tiên Vực, dưới đại đạo áp chế nghịch thiên thành đế, là Đại Đế trong Thời Đại Táng Tiên.

“Truyền thuyết trong màu đen đó. Trong những năm tháng tối, Vô Chung Đại Đế một mình phong ấn ba vị Đại Đế, uy chấn chư thiên vạn giới, được xưng là một trong những Đại Đế cường đại nhất trong lịch sử Tiên Vực.

Lúc này ánh mắt Từ Lãng ở Thiên Thê Đế Tràng chăm chú nhìn thân ảnh trên Đại Đạo Thiên Thê phương xa, Thành Danh Đế Khí của Vô Chung Đại Đế chính là Vô Chung Tiên Tháp, mà lúc này tòa bảo vật hình tháp mạo hiểm tiên quang kia đang ở sau lưng vị thân ảnh kia.

Giống như đang chiếu rọi chư thiên.

Vô Chung Đại Đế đang di chuyển trong bóng tối. Trong loạn tuế nguyệt, lấy một người độc chiến ba vị đại đế, hơn nữa thành công trấn áp sự tích, ở trong cổ quyển tiên vực viết một nét mực nặng nề.

“Nghe nói, trước kia thời thơ ấu của Vô Chung đại đế tu hành trong Thiên Đế Thư Viện, cũng lưu lại đại đạo ấn ký ở trong Thiên Thê, thật không ngờ là thật.”

Xung quanh Thiên Thê Đế Tràng một vị yêu nghiệt tản ra thần quang ánh mắt ngưng trọng nói, Uy danh vô chung đại đế hắn cũng là như sấm bên tai.

Thái Cổ Tiên Vực đỉnh phong đại đế.

Trấn áp ba vị Đại Đế trong Thời Đại Táng Tiên, vạn tộc cộng tôn, chư thiên đều chấn động.

Hiện tại có không ít Yêu Nghiệt Chí Tôn nhìn hư ảnh mạo hiểm thần quang xuất hiện ở trên Thiên Thê Cửu Đạo, đều rõ ràng hơn một vài chuyện.

Vì sao Thiên Đế Thư Viện có địa vị phi phàm như vậy ở trong Đạo Châu, thậm chí đến mức không ai dám chọc vào.

Hơn nữa cho dù là những Cấm Kỵ Cổ Tộc nằm trên cao Tiên Vực

cũng kiêng kỵ Thiên Đế Thư Viện phi phàm, trong lúc đó sẽ không ra tay.

Có lẽ có đôi khi ngay cả Cấm Kỵ cũng sẽ nhượng bộ cho Thiên Đế Thư Viện, có không ít nguyên nhân hẳn là đại đế đỉnh phong như Vô Chung Đại Đế từng tu hành ở Thiên Đế Thư Viện, mà Thiên Đế Thư Viện đối với loại Tồn Tại này của bọn họ cũng có ân tình rất lớn.

Đương nhiên đây cũng không phải là nguyên nhân chính khiến cổ tộc có đôi khi nhượng bộ Thiên Đế Thư Viện.

“Vô Chung Đại Đế đạo ấn đi ra.”

Thương Khánh nhìn hư ảnh ngưng trọng sau lưng có một tòa tiên tháp nói, đây là vô chung đại đế có đại đạo vô thủy cũng không chung, tiên vực đỉnh phong đại đế một trong.

Đại Đạo Thiên Thê thứ chín đạo Thiên Thê mặc dù là kiểm tra một cái yêu nghiệt có Danh Sách tư cách hay không đồ đạc, thế nhưng mỗi lần cùng bọn họ đối chiến bình thường nói chung đều là thứ chín đạo Thiên Thê hư ảnh yếu nhất.

Đừng nói Vô Chung Đại Đế sẽ không xuất hiện, Hư Ảnh Đại Đế khác cũng sẽ không dễ dàng xuất hiện, trừ phi Yêu Nghiệt cùng có tư cách đại đế xuất hiện mới có hư ảnh thiếu niên đại đế xuất hiện.

Thế nhưng Vô Chung Đại Đế ở trong đại đạo Thiên Thê lưu lại ấn ký sau đó liền chưa từng xuất hiện qua.

Hiện tại đây là Vô Chung Đại Đế đại đạo ấn ký lần đầu tiên xuất hiện, cũng là chủ động xuất hiện một lần.

Lúc này đặt chân vào hư không chín đạo hư ảnh là rõ ràng mạnh hơn hư ảnh khác.

Bởi vì chín đạo hư ảnh này bản thể đều là Đại Đế, vạn tộc cộng tôn Đại Đế.

Chương 495: Nội tình của Thiên Đế Thư Viện

Chương 495: Nội tình của Thiên Đế Thư Viện

“Một đạo hư ảnh kia hẳn là Hồng Thiên Nữ Đế, hai tay đẩy ngang

Hồng Thiên Nữ Đế ba ngàn châu."

"Thật không ngờ ngay cả nàng cũng đi ra."

"Nàng so với Vô Chung Đại Đế còn cổ xưa hơn."

Thương Khánh nhìn một người trung ương nhất trong chín vị đại đế rõ ràng là nữ nhân thân ảnh vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi nói.

Đây chính là Hồng Thiên Nữ Đế, không biết có bao nhiêu cổ xưa Đại Đế.

Thương Khánh nhìn Tần Cửu Ca lúc này bị kim sắc thiên lôi vây quanh thần sắc khó hiểu, Hồng Thiên Nữ Đế này ở thời đại của nàng cũng có chí cường giả, nhưng trong thời gian dài đằng đẵng cũng không có trở thành một chí cường giả.

Nghe nói là vì tình mà tổn thương, thầm mến vị cao cư thiên đình kia, nhưng cũng không có thành công, sau đó thẹn quá hóa giận, đương nhiên cũng không có ai biết tình huống xác thực.

"Hồng Thiên Nữ Đế và Vô Chung Đại Đế đều là Tiên Vực Đỉnh Phong Đại Đế, một người có thể địch lại ít nhất ba vị Đại Đế Đỉnh Phong Đại Đế."

"Hai vị này xuất thế là muốn làm gì? Chẳng lẽ..."

Khi Thương Khánh nhìn Tần Cửu Ca trong hư không một lần nữa, trên mặt hiện ra ý cười, đây chính là trong Đại Đạo Thiên Thê những hư ảnh chủ động xuất hiện.

Hiện tại cũng không chỉ có Hồng Thiên Nữ Đế và Vô Chung Đại Đế, ngoại trừ hai vị Đại Đế này ra còn có bảy vị Hư Ảnh Đại Đế, bảy vị Đại Đế này tuy rằng không có Hồng Thiên Nữ Đế và Vô Chung Đại Đế cường thế, thế nhưng có thể trở thành một tôn Đại Đế ai là hạng người bình thường.

"Hư Không Đại Đế."

"Khai sáng Hư Không Đế Tộc Hư Không Đại Đế."

Tần U Tiên nhìn phía sau phảng phất là vô tận hư không một cái hư ảnh nói, đó là Hư Không Đại Đế, Hư Không Đế tộc sáng lập giả, Hư Không Đế Tộc cùng Tiên Cổ Tần Tộc là thân cận, cho nên Tần U Tiên hiểu rất rõ Hư Không Đại Đế.

Cái loại này có thể đem Hư Không Đại Đạo luyện thành như vậy,

nhìn qua cổ kim tiên vực, nàng chỉ có thể nghĩ đến Hư Không Đại Đế.

“Nội tình của Thiên Đế Thư Viện thật sự làm cho người ta khiếp sợ a, khó trách những lão quái vật trong tộc để cho ta tu hành trong Thiên Đế Thư Viện, nhiều đại đế đỉnh phong như vậy cộng thêm nội tình mình có được, đủ để cho trong tộc kiêng kỵ.”

Tần U Tiên nhìn chín đạo hư ảnh lúc này đang ở trên đại đạo Thiên Thê khẽ nói, nội tình Thiên Đế Thư Viện thật sự đáng sợ.

Phải biết rằng đây tuyệt đối không phải toàn bộ nội tình của Thiên Đế Thư Viện, bởi vì còn có một ít cự đầu cổ xưa cũng không thích lưu lại ấn ký của mình trên thế gian, cho nên có thể tưởng tượng được nội tình cường đại của Thiên Đế Thư Viện.

Trong hư không.

Lúc này Tần Cửu Ca còn đang ở trong mây vàng đầy trời, xung quanh có vô số lôi kiếp oanh trên người hắn.

Nhưng những lôi kiếp này cũng không thể mang đến thương tổn gì cho Tần Cửu Ca.

“Đại đạo tiên quang lâm thân, Đệ Nhất Danh Sách đột phá.”

“Thiên Tôn lật lọng”.

Lúc Tần Cửu Ca nheo mắt nhìn về phía hang trăm hư ảnh qua lại trên phía Đại Đạo Thiên Thê

“Thiếu niên Đại Đế?”

Bỗng nhiên, Tần Cửu Ca nhìn vào chín hư ảnh trong hàng trăm hư ảnh phía trước, lần đầu tiên hắn cảm nhận được chín hư ảnh này có lẽ chính là Đại Đế thời niên thiếu.

“Hư Không Đại Đế?”

Tần Cửu Ca nhìn về phía chín hư ảnh, trong số chúng, dường như có một hư ảnh có khí tức của Hư Không, vị Đại Đế có thể phát ra khí tức Hư Không nồng đậm như thế, ngoài Hư Không Đại Đế của Hư Không Đế Tộc, Tần Cửu Ca không thể nghĩ tới vị Đại Đế nào khác.

“Vô Chung Đại Đế?”

Hư ảnh Đại Đế thứ hai mà Tần Cửu Ca nhận ra là Vô Chung Đại Đế của Đại Đạo Vô Thủy Diệc Vô Chung (Đại Đạo không có bắt đầu và

không có kết thúc), vì phía sau Vô Chung Đại Đế có một tòa tiên tháp quá đỗi chói mắt.

Nhưng mà, Tần Cửu Ca chỉ có thể dựa vào kiến thức của bản thân để nhận ra Hư Không Đại Đế và Vô Chung Đại Đế. Vì Hư Không Đại Đế và Vô Chung Đại Đế rất dễ nhận ra.

Phía sau Hư Không Đại Đế toàn là hư vô, còn phía sau Vô Chung Đại Đế thì phản chiếu hình ảnh tiên tháp, vậy nên, đây chính là hai vị Đại Đế dễ nhận ra nhất.

“Hư ảnh ngay phía trước Vô Chung Đại Đế là của vị nào?”

Ánh mắt Tần Cửu Ca chợt sáng lên khi nhìn vào vị Đại Đế đứng trước nhất trong chín vị Đại Đế, thậm chí còn đứng trước vị trí của Vô Chung Đại Đế một hư ảnh.

Thực chất, vị trí như thế thể hiện rõ rằng vị Đại Đế đó mạnh hơn ở một khía cạnh nào đó.

Hiện giờ, vị trí đầu tiên trong hư ảnh của chín vị Đại Đế là một vị Nữ Đế, Vô Chung Đại Đế của Danh Chấn Tiên Vực chỉ có thể đứng thứ hai, mà Hư Không Đại Đế xếp thứ ba.

Vị Nữ Đế đó đang đứng trước Vô Chung Đại Đế, điều này có nghĩa chiến lực của Nữ Đế còn mạnh hơn Vô Chung Đại Đế.

“Bọn họ muốn ra tay với ta?”

Chương 496: Tại sao ta không được đối xử như thế?

Chương 496: Tại sao ta không được đối xử như thế?

Tần Cửu Ca vừa nói vừa nhìn về phía Hư Không Đại Đế ở giữa chín vị Đại Đế, nhìn tư thế đó, đúng là muốn ra tay với hắn.

“Ngươi rất mạnh, đánh bại ta sẽ nhận được truyền thừa của ta.”

Bỗng, hư ảnh của Vô Chung Đại Đế nói với Tần Cửu Ca một cách bình tĩnh, hắn cho rằng Hư Không Đạo Ấn tại nơi này của Vô Chung Đại Đế có một đoạn ký ức của Vô Chung Đại Đế, tất nhiên chỉ có một ít.

Những hư ảnh của các Đại Đế khác tại nơi này cũng giống vậy, đều có một ít ký ức của bản thân họ.

Nhưng mà, hắn vẫn nhớ sứ mệnh của mình, tìm người thừa kế cho Vô Chung Đại Đế.

Bản năng của hắn khiến hắn cảm nhận được rằng người thiếu niên này rất mạnh, đủ điều kiện nhận truyền thừa của hắn.

“Ta là Vô Chung.”

Hư ảnh bình tĩnh nhìn Tần Cửu Ca mà nói. Khi hắn nói, sau lưng hắn dường như có bầu trời đầy sao đang xoay chuyển. Hắn là Vô Chung, Đại Đế mạnh nhất của Thái Cổ Tiên Vực.

“Đánh bại ta sẽ nhận được truyền thừa của ta.”

Nữ Đế đứng bên cạnh Vô Chung Đại Đế nhìn về phía Tần Cửu Ca, chỉ là lúc Hồng Thiên Nữ Đế nhìn về phía Tần Cửu Ca, trong ánh mắt nàng có một chút suy tư.

“Ta là Hồng Thiên.”

Tiếng của chín vị Đại Đế đồng thanh vang lên.

“Chín người chúng ta, ngươi đánh bại được ai thì sẽ nhận truyền thừa của người đó.”

Lúc Hồng Thiên Nữ Đế bình tĩnh nói với Tần Cửu Ca, thực ra nàng vừa hồi tưởng lại một số thứ.

Nàng cảm thấy người thanh niên này hơi quen thuộc.

Nhưng nàng cũng chỉ là Đạo Ấn của Hồng Thiên Nữ Đế mà thôi, vậy nên, nàng không biết rất nhiều chuyện liên quan đến bản thể.

Khi những người này nói ra tên của chính mình, vẻ mặt của Yêu Nghiệt Chí Tôn của Thiên Đế Thư Viện xung quanh Thiên Thê Đế Tràng lập tức có sự thay đổi lớn.

Trong Tiên Vực, chín vị Đại Đế này đều có tên tuổi lẫy lừng.

Đưa một vị ở đây ra cũng đủ để trấn áp cả thế giới.

Trên trời.

“Tại sao trước đây ta không được đối xử như thế này?”

Tần U Tiên hơi khó chịu nhìn chín vị Đại Đế trên hư không, trước đây, nàng cũng từng bước lên Cửu Đạo Thiên Thê nhưng không có gì xuất hiện.

Hay có thể nói, tình trạng như nàng mới là bình thường.

Ghi chép lịch sử trong Thiên Đế Thư Viện có loáng thoáng đề cập đến chuyện truyền thừa. Nhưng sau đó, không ai nhận được truyền thừa. Vì thế, đa số đều đã quên đi chuyện này.

Nhưng hiện tại, truyền thừa trong truyền thuyết xuất hiện rồi, mà một khi xuất hiện chính là truyền thừa của chín vị Đại Đế. Chuyện này đủ để làm chấn động Tiên Vực.

Đừng thấy nàng kiêng kỵ trực hệ của Tần tộc, nhưng hiện giờ, đối với nàng, truyền thừa của Đại Đế cũng rất quan trọng.

Không phải ai cũng là Đạo tử Tần Cửu Ca luôn mang bên mình pháp chỉ bảo vệ của Đại Đế.

Không phải ai cũng có tận mấy bảo vật trên người.

Tiên Cổ Tần Tộc chỉ có một Đạo tử Tần Cửu Ca.

Trong đầu xuất hiện hạt giống cảm xúc giống như khi trước bước lên Thiên Thê Đại Đạo, tại sao lúc ấy, khi bản thân đã lên tới Thiên Thê Đại Đạo, những truyền thừa này đều không xuất hiện.

Lẽ nào là không thấy được họ?

Bọn họ càng nghĩ càng cảm thấy đây là một câu chuyện đau thương.

So với Tần U Tiên, bọn họ càng cần truyền thừa của Đại Đế vì trong Đạo Thống Cổ tộc của bọn họ không có sự tồn tại của Đại Đế.

Đối với bọn họ mà nói, truyền thừa của Đại Đế chắc chắn là truyền thừa phi thường.

Lúc đó, tại hư không.

Dưới bầu trời đầy mây vàng, lôi kiếp, Tần Cửu Ca càng giống một thần tử của Đại Đạo.

Hay cũng có thể nói, bản thân Tần Cửu Ca chính là thần tử của Đại Đạo.

“Ta muốn chín cái.”

Tần Cửu Ca nhìn chín vị hư ảnh Đại Đế trên Thiên Thê Đại Đạo, nở một nụ cười rồi nói.

Trước đây không thấy, giờ nếu đã gặp được thì muốn truyền thừa của cả chín vị Đại Đế này.

Gặp được cái lợi thì tại sao lại không muốn?

“Ừ.”

Hồng Thiên Nữ Đế bình tĩnh nhìn Tần Cửu Ca.

Một câu đã muốn ăn hết truyền thừa của chín vị Đại Đế bọn họ, đây chính là sự tự tin của kẻ mạnh sao?

Nhưng mà, phải biết rằng ở thời đại của nàng, nàng cũng được coi là đứa con của Cường giả Chí Tôn.

“Nhóc con, đừng bốc đồng.”

Lúc đó, Thương Khánh hơi lo lắng, truyền âm cho Tần Cửu Ca, trước mặt hắn bây giờ là chín vị Đại Đế kinh tài tuyệt diễm của Tiên Vực đấy.

Mặc dù Tần Cửu Ca là đứa con của cường giả nhưng Hồng Thiên Nữ Đế cũng là đứa con của cường giả mà.

Hơn nữa, ở đây còn có hư ảnh thời tuổi trẻ đỉnh cao của Vô Chung Đại Đế.

“Chán sống.”

Vũ Đế của chín lối Thiên Thê Đại Đạo quan sát cảnh tượng này, trong lòng cười nhạo.

Cái gì gọi là ngu ngốc?

Chính là thế này!

Còn thật sự cho rằng bản thân bất khả chiến bại chính là cảnh giới tối cao?

Đây còn là Hồng Thiên Nữ Đế, Vô Chung Đại Đế, Hư Không Đại Đế… chín vị Đại Đế đó.

Có thể nhận được truyền thừa của một vị Đại Đế đối với bất cứ ai cũng là cơ hội rất lớn rồi.

Còn nói muốn chín đạo?

Ngươi tưởng ngươi là ai?

Chương 497: Ngông cuồng

Chương 497: Ngông cuồng

“Có chỗ cho ngươi lên tiếng à?”

Không biết có phải Tần Cửu Ca nghe được những lời Vũ Đế vừa nói hay không, đột nhiên bên tại Vũ Đế truyền tới giọng của Tần Cửu Ca.

Lúc Vũ Đế vừa nghe thấy giọng nói đó, ầm một tiếng, Vũ Đế bị Tần Cửu Ca đánh xuống từ Thiên Thê Cửu Đạo.

“Ở đây không có chỗ cho ngươi lên tiếng.”

“Ngươi”.

Bị Tần Cửu Ca đánh xuống từ Đại Đạo Thiên Thê, vẻ mặt của Vũ Đế có chút dữ tợn, nhưng không biết sau đó nghĩ tới điều gì nên cố nén lại cảm xúc trong lòng.

“Đợi ta đoạt được kho báu của Võ Đế và truyền thừa của Võ Đế rồi tìm ngươi tính sổ sau.”

Vũ Đế thầm chế nhạo trong lòng, trong mắt hắn, tên đạo tử Cổ tộc này quá kiêu ngạo, mà sau này, kiêu ngạo sẽ khiến hắn phải trả giá đắt.

Bản thân hắn phải âm thầm chịu đựng, sau đó tìm cơ duyên để vươn lên.

Thế lực đằng sau tên đạo tử Cổ tộc này rất hơn, nếu hắn không tìm được một Đạo duyên hoặc Cổ tộc đủ để khiến bản thân thấy an toàn thì sâu trong lòng hắn vẫn sẽ bất an.

Cảm giác bị người khác coi như con kiến thực sự không dễ chịu chút nào.

Lúc Vũ Đế đang suy nghĩ, ánh mắt hắn hướng về phía Uyên Hạo Thiên đang ở trên cao phía xa kia, Uyên tộc cấm kỵ là Cổ tộc có thể dựa dẫm mà hắn nghĩ tới đầu tiên.

Bởi vì hắn và Uyên Hạo Thiên có vẻ quen thuộc hơn.

“Đầu tiên dành lấy vị trí trong Danh Sách Chí Tôn, sau đó tiến đến đó để chiếm lấy kho báu của Võ Đế.”

Vũ Đế thầm nghĩ, hắn cũng đâu phải kẻ ngốc, thế lực đứng sau Thần Châu Đạo tử này rất mạnh, nếu hắn lựa chọn đối đầu thì người chịu thiệt thòi mãi mãi sẽ là hắn.

Bởi vậy, hắn đã âm thầm hạ quyết định chặng đường dự kiến cho tương lai.

“Bước đầu tiên là phải đành dược Danh Sách Chí Tôn.”

…

Tần Cửu Ca đứng trên khoảng không thờ ơ nhìn hư ảnh của chín vị Đại Đế ở phía xa, hắn muốn truyền thừa của cả chín vị Đại Đế.

“Lâu lắm rồi mới xuất hiện hậu bối ngông cuồng như thế.”

“Nhưng mà, ta thích.”

Hư ảnh của Vô Chung Đại Đế bình tĩnh nhìn về phía Tần Cửu Ca, hắn không tức giận vì mầm non Chí Cường Giả có sức mạnh này, phải biết rằng khi ấy, đến hắn còn kém mầm non Chí Cường Giả một chút.

Mặc dù thành tích của hắn không kém hơn những vị con cháu của Chí Tôn Cường giả trong lịch sử.

“Đợt chút.”

Khi hư ảnh của Vô Chung Đại Đế nói chuyện, ánh mắt hắn đột nhiên hướng về phía Vũ Đế bị Tần Cửu Ca đánh xuống từ Cửu Đạo Thiên Thê.

Dường như Vô Chung Đại Đế nghĩ tới điều gì đó.

“Ngươi mang trong mình khí tức từ dòng máu của một người bạn tốt của ta năm đó, khi ấy ta đã hứa sẽ để lại truyền thừa của mình cho hậu nhân ưu tú của hắn, bây giờ gặp ngươi, tất nhiên sẽ không nuốt lời.”

Vô Chung Đại Đế bình thản nhìn Vũ Đế đang ở trên không, năm đó, bản thể của hắn cố ý giữ lại đoạn ký ức này trên người hắn, vậy nên dù đã qua nhiều năm, hắn không hề quên đi.

Người thanh niên mang trong mình dòng màu của người bạn đó dù thiên phú không xuất sắc bằng mầm non Chí Cường Giả nhưng cũng không tệ.

Dù hắn chỉ là một Đại Đạo Ấn Ký của Vô Chung Đại Đế nhưng vẫn có mắt nhìn người.

Thiên phú, đạo tâm của người thanh niên này đều được, nếu có thêm lời hứa của hắn, cũng tính là đủ điều kiện để nhận được truyền thừa.

Nếu như không có dòng máu của người bạn cũ, lựa chọn đầu tiên của hắn chắc chắn là mầm non Chí Cường Giả.

Nhưng nếu đã có lời hứa của bản thể thì tất nhiên hắn phải thực hiện lời hứa đó.

Vũ Đế nghe thấy lời của hư ảnh Vô Chung Đại Đế, vẻ mặt lập tức trở nên vui mừng.

Đúng là dụng tâm trồng hoa, hoa chẳng nở, vô tình cắm liễu, liễu lại xanh.

Bản thân không làm gì cả mà cũng có cơ duyên đến tay mà lại còn là cơ duyên lớn như thế.

Phải biết rằng hư ảnh của chín vị Đại Đế này là hắn dẫn ra.

Mỗi khi nghĩ tới đây, Vũ Đế lại nhìn Tần Cửu Ca với vẻ mặt lộ rõ sự châm biếm.

Là ngươi dẫn hư ảnh của chín vị Đại Đế tới nhưng truyền thừa mạnh nhất của vị Đại Đế lại chủ động rơi trên người kẻ khác, mà kẻ này lại chính là kẻ thù của ngươi.

Nực cười, thật quá nực cười, đây gọi là tự nhuộm trắng cho người

khác may váy cưới.

Lúc này, trong hư không xung quanh Thiên Thê Đế Trường, nét mặt của yêu nghiệt đang đứng trong hư không của Thiên Đế Thư Viện có chút thay đổi.

Khi ánh mắt nhìn vào danh sách thứ nhất, vẻ mặt không thể giải thích nổi.

Suy cho cùng, dù nói sao thì hư ảnh của chín vị Đại Đế đều được dẫn ra từ danh sách thứ nhất.

Dù cho người đầu tiên không muốn hoặc không dành được thì cũng không nên rơi vào tay Vũ Đế.

“Đây là lời hứa của ta năm đó.”

Hư ảnh của Vô Chung Đại Đế có chút áy náy khi nhìn về phía Tần Cửu Ca, dù sao bản thân cũng là do người thanh niên này dẫn ra ngoài.

Nhưng hắn không thể không thực hiện lời hứa năm xưa, dù gì hậu nhân của người bạn tốt đó cũng không tồi.

“Ha ha ha ha.”

“Hắn xứng không?”

“Ta nói rồi, ta muốn truyền thừa của cả chín vị Đại Đế, một đạo cũng không thể thiếu.”

Tần Cửu Ca quan sát tình cảnh này, trong ánh mắt có chút giễu cợt, có vẻ như hắn đánh giá thấp số mệnh của những vị Khí Vận Thần Tử này rồi.

Người khác dẫn hư ảnh Đại Đế tới nhưng cơ duyên lại đến với nhân vật chính của số mệnh.

Nhưng hiện tại có hắn ở đây, là của hắn thì sẽ luôn là của hắn, nhân vật chính của số mệnh cũng sẽ là hắn, không thể lấy thì cướp.

“Vô Chung Đại Đế, Cửu Ca không phải những người thế hệ sau không tôn kính các vị Đại Đế xa xưa, nhưng giờ Cửu Ca tuyên bố tại đây, truyền thừa của Vô Chung Đại Đế, Cửu Ca muốn có nó.”

Chương 498: Ai đến cũng không được

Chương 498: Ai đến cũng không được

“Ai đến cũng không dễ nói chuyện, dù đó là người, Vô Chung Đại Đế.”

Tần Cửu Ca nhìn một vòng bốn phía Thiên Đế Thư Viện, cười lớn.

Không phải hắn thấy hiếm lạ gì truyền thừa của Vô Chung Đại Đế, chỉ là hắn không muốn truyền thừa này giao cho Khí Vận Thần Tử – Vũ Đế.

Theo lý mà nói, một mình hắn chỉ cần truyền thừa của một vị Đại Đế là được rồi, nhưng hắn cũng không muốn để lại truyền thừa cho người khác.

Đặc biệt là lúc có Khí Vận Thần Tử ở bên cạnh, quỷ mới biết lúc vận may bùng phát, Khí Vận Thần Tử sẽ lấy đi mấy truyền thừa trong số này.

“Ngươi…”

Lúc này, Vũ Đế trong không trung nghe thấy lời của Đạo Tử Thần Châu, mặt hơi tái xanh.

Vũ Đế hắn chưa bao giờ bị người khác nói như vậy.

Ở Đạo Châu, ngay cả trong Thiên Đế Thư Viện, Vũ Đế hắn cũng là yêu nghiệt.

Ai dám nói hắn không xứng với truyền thừa.

“Ờ, nếu như ta nhất định phải giao truyền thừa của ta cho hắn thì sao?”

Hư ảnh của Vô Chung Đại Đế nhìn Tần Cửu Ca cười, đứa con của Chí Cường giả này thật quá bá đạo.

“Giết hắn, khiến truyền thừa của Đại Đế không có ai để chọn, hoặc là Đại Đế có thể chọn giao truyền thừa của mình cho người khác, chỉ cần không phải là hắn, vãn bối sẽ chấp nhận.”

“Bởi vì hắn và vãn bối có ân oán, sớm muộn gì cũng có một người chết.”

“Vãn bối làm vậy là vì không muốn để uy danh của Đại Đế bị hạ thấp, giao cho hắn là làm mấy uy danh của Đại Đế.”

“Người chết lấy truyền thừa của Đại Đế thì có tác dụng gì?”

“Đến lúc ấy, người kế thừa của Đại Đế chết rồi, còn không phải là xỉ nhục uy danh của Đại Đế hay sao?”

Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn hư ảnh của Vô Chung Đại Đế, hắn giống như đang trình bày một chuyện thật, người giao truyền thừa cho Vũ Đế, hắn cũng chỉ có thể vừa lấy được thì chết.

Đương nhiên còn một câu hắn không nói, nếu Vô Chung Đại Đế giao truyền thừa của mình cho người khác, Tần Cửu Ca cũng có thể giết người kế thừa của Đại Đế để đoạt lấy truyền thừa bởi vì là của hắn thì mãi mãi là của hắn.

“Hạt giống Chí Cường Giả thật bá đạo”.

Cách xa Tần Cửu Ca, vẻ mặt Thương Khánh cứng lại, thế hệ này của mầm non Chí Cường Giả rất tốt, thể hiện ý kiến rất rõ ràng, chính là truyền thừa của Vô Chung Đại Đế không thể giao cho Vũ Đế.

Giao cho Vũ Đế cũng chỉ là giao cho một cái xác mà thôi.

Mà nguyên nhân chính là vì ta đã giết hắn.

Ở nơi đông người, đã trình bày rất rõ ràng, Vũ Đế phải chết.

“Lần tới có một số Đạo Thống Cổ Tộc phải cân nhắc một số chuyện có đáng hay không.”

Thương Khánh thầm nghĩ, vốn dĩ mượn thiên phú của Vũ Đế là nguyên nhân có rất nhiều Đạo Thống Cổ Tộc đến kết thân.

Dù sao thì thiên phú của Vũ Đế thực sự tốt, đáng để kết thân.

Lúc đầu, có rất nhiều Đạo Thống Cổ Tộc chú ý vị Đạo Tử Thần Châu kia chứ sẽ không để ý đến nhân vật nhỏ bé như Vũ Đế.

Đương nhiên, đối với Đạo Tử Thần Châu mà nói, Vũ Đế là một nhân vật nhỏ, nhưng đối với các Đạo Thống Cổ Tộc bọn họ mà nói thì lại không phải là nhân vật nhỏ bé gì, Vũ Đế trong mắt của bọn họ chính là yêu nghiệt phi thường.

Nhưng hiện giờ, trong tình hình này, vị Đạo Tử Thần Châu ấy thẳng thắn tuyên bố rằng Vũ Đế phải chết, vậy nếu sau này bọn họ còn kết thân với Vũ Đế, chắc chắn sẽ đắc tội Đạo Tử Thần Châu.

Dưới tình huống đã biết đến tiền đề này, trong lòng ai cũng sẽ cân nhắc thật kỹ lưỡng.

Nhưng điều duy nhất chắc chắn được là ngày tháng sau này, Vũ Đế sẽ không dễ sống.

“Sao hắn dám.”

Vũ Đế giữa không trung, vẻ mặt dữ tợn, tên Đạo Tử Thần Châu này không hề coi trọng hắn.

Vũ Đế hắn cũng là một thế hệ của nhân vật Thiên Kiêu Chí Tôn, thấy sắp đạt được truyền thừa của một vị Đại Đế đỉnh cao lại tên Đạo Tử Thần Châu này ngăn cản.

Hiện tại, hắn cảm thấy lòng mình sắp nổ tung.

“Đại Đế, ta có thể.”

Vũ Đế không tiếp tục im lặng nữa mà hét lên với Vô Chung Đại Đế trên Đại Đạo Thiên Thê, hiện giờ nếu như hắn vẫn im lặng, nói không chừng cơ duyên này sẽ không dành cho hắn nữa.

“Hắn nói hắn có thể, ngươi thấy sao.”

Hư ảnh của Vô Chung Đại Đế bình thản nói với Tần Cửu Ca đang chắp tay ra sau, mầm non Chí Cường Giả này rất tự tin, hắn tin rằng trong tương lai, bản thân hắn có thể trấn áp mọi thứ.

“Đồ sâu bọ.”

Tần Cửu Ca nhìn Vũ Đế rồi nói với Vô Chung Đại Đế, lúc hắn nói, pháp quy dày đặc không trung phía sau chín vị Đại Đế, Tiên Vương Pháp Tướng ngồi xếp bằng, tinh hà xoay chuyển, kim quang óng ánh.

Dường như mặt trời và mặt trăng đều không còn ánh sáng.

Giống như một vị Đại Đế chân chính hành tẩu giữa chư thiên vạn giới.

“Làm sao chứng minh hắn không đáng nhắc tới, là sâu bọ.”

Vô Chung Đại Đế cười trừ, thái độ của tên mầm non Chí Cường Giả

này làm hắn nhớ tới bản thân lúc còn trẻ, cũng là tự tin bản thân bất bại trong thiên hạ như thế.

Thiếu niên dù là tuổi trẻ bồng bột nhưng cũng phải có thực lực, tài năng tương xứng với sự tự tin.

Nếu không, loại tự tin này sẽ thành tự kiêu.

“Đấu một trận thì sao?”

Vô Chung Đại Đế vừa cười, vừa nhìn về phía Vũ Đế, tu vi của vãn bối mang trong mình dòng máu của người bạn ấy hiện giờ đã đạt tới Thiên Tôn cấp ba, còn tu vi của mầm non Chí Cường Giả dù vừa đột phá cũng mới đạt tới cảnh giới Thiên Tôn cấp hai.

“Hắn không xứng.”

Ngay lúc Vô Chung Đại Đế vừa dứt lời, một giọng nói vọng lại trong không gian của thiên địa, dù âm thanh này rất nhỏ nhưng cũng đủ để bất cứ ai ở đó đều nghe thấy.

“Đủ rồi, ta nhịn ngươi lâu lắm rồi, còn không phải là ngươi dựa dẫm vào thế lực Cổ Tộc phía sau ngươi à?”

“Bàn về tu vi, cảnh giới, chiến lực, Vũ Đế ta không hề thua kém ngươi.”

Chương 499: Ngoài bối cảnh thì ngươi hơn ta gì nữa?

Chương 499: Ngoài bối cảnh thì ngươi hơn ta gì nữa?

Khi Vũ Đế nghe thấy những lời xúc phạm này, hắn hét lên một tiếng, cảm xúc hắn kìm nén trong khoảng thời gian này hoàn toàn bộc phát.

Sau khi vận khí từ kim long của Vũ Hóa Tiên Triều bị cắt đứt, những tộc trưởng trong tộc trách móc hắn, lại thêm sự yêu thích đã lâu của bản thân, thậm chí còn có cơ hội liên hôn cùng Đạo Quân Tiên, vậy mà còn bị tên Đạo Tử Thần Châu này xỉ nhục.

Mà hiện giờ, trước mặt học trò và giáo viên của Thiên Đế Thư Viện, hắn còn nói thẳng rằng bản thân không xứng đấu với hắn.

Đây là xúc phạm cực mạnh đến nhân cách.

Thực chất, trong mắt Vũ Đế, tên Đạo Tử Thần Châu này chỉ là sinh ra ở nơi tốt hơn hắn mà thôi.

Nếu như Vũ Đế hắn cũng có được sinh ra ở bối cảnh tốt như thế, hắn cảm thấy bản thân còn có thể ưu tú hơn tên Đạo Tử Thần Châu này.

“Vũ Hóa Tiên Pháp.”

Vũ Đế hét lên một tiếng, bây giờ hắn không cần nhẫn nhịn nữa, hắn phải ở trước mắt tất cả thầy trò của Thiên Đế Thư Viện, đường đường chính chính đánh bại tên Đạo Tử Thần Châu này.

Chính vì vậy, Vũ Đế vừa ra tay đã dùng đến Vũ Hóa Tiên Pháp nổi tiếng nhất của hoàng thất Vũ Hóa Tiên Triều, đây chính là Ngụy Thần Vương Pháp.

Ngay cả về lực tấn công cũng không kém hơn bao nhiêu so với Thần Vương Pháp.

“Ngoài bối cảnh ra thì ngươi còn gì hơn ta.”

Vũ Đế nói ra tiếng lòng, hắn không muốn giết tên Đạo Tử Thần Châu này, vì trong lòng hắn biết rõ hắn không giết được Đạo Tử Thần Châu, mà còn là loại giết không chết.

Nhưng hắn chỉ cần ép Đạo Tử Thần Châu mang bảo vật hộ thân ra là đã thắng rồi.

Thấy Đạo Tử Thần Châu không tránh, trong mắt Vũ Đế hiện lên một chút sự vui mừng.

Hắn biết tên Đạo Tử Thần Châu này rất ngạo mạn, cho nên trong Vũ Hóa Tiên Pháp này còn có sức mạnh của bảo vật lúc trước hắn lấy được ở cấm địa.

Tiên Thiên Thần Trâm, đây chính là bảo vật Tiên Thiên. Từ khi hắn lấy được, hắn chưa bao giờ để nó xuất hiện trước mặt mọi người.

Bâu giờ, Tiên Thiên Thần Trâm tăng thêm sức mạnh cho Vũ Hóa Tiên Pháp và tu vi Thiên Tôn cấp ba của hắn, chỉ cần tên Đạo Tử Thần Châu này chủ quan, Vũ Đế tin rằng vẫn có cơ hội lớn khiến tên Đạo Tử Thần Châu này bị thương.

“Tiên Thiên Thần Trâm, quả là cơ duyên tốt.”

Lúc Vũ Đế tấn công, Hồng Thiên Nữ Đế quan sát hắn, ánh mắt dao động, tên Vũ Đế này sức mạnh của bảo vật trong tiên pháp nhưng

không giấu được nàng.

Mà Tiên Thiên Thần Trâm là bảo vật Tiên Thiên, vô cùng quý giá, nói chung là đối với thần linh cũng giúp ích không ít.

“Bảo ngươi là sâu bọ, ngươi còn không tin?”

Tần Cửu Ca đứng trên hư không, trong mắt chứa đựng ý cười, châu chấu đá voi không biết lượng sức.

Nhưng hắn ở đây chính trò cười, không biết tự lượng sức mình.

Ầm.

Vũ Hóa Tiên Pháp cộng thêm sức tấn công của bảo vật trong tay Vũ Đế, đánh về phía Tần Cửu Ca, nhưng Tần Cửu Ca không phản ứng gì.

“Không thể nào, nhất định là hắn dùng bảo vật phòng ngự.”

Vũ Đế quan sát tình huống này, cực kỳ kinh hoàng, một chiêu chứa toàn bộ sức mạnh của bản thân, cộng thêm sức mạnh của bảo vật lại không để lại bất kỳ dấu vết nào trên người của tên Đạo Tử Thần Châu kia, rốt cuộc là hắn đã dung bảo vật phòng ngự gì.

“Đại Đế, như vậy không công bằng, hắn mang theo bảo vật mà Cổ Tộc đứng sau hắn đưa cho, vô hiệu hóa tấn công của ta.”

Vũ Đế mang theo căm uất, nói với Vô Chung Đại Đế ở phía xa. Trong lòng hắn, là đè bẹp bối cảnh chứ không phải là thực lực của hắn bị đè bẹp.

Chắn chắn là tên Đạo Tử Thần Châu kia dung bảo vật nên mới có hiện tượng này.

“Hắn không dung bảo vật, dung bảo vật gì cũng vô dụng, chỉ là đạo pháp phòng ngự đơn thuần mà thôi.”

Vô Chung Đại Đế trên Đại Đạo Thiên Thê nghiêm túc nhìn Tần Cửu Ca thờ ơ đứng trong hư không.

Vừa rồi, không có hơi thở của bảo vật xung quanh mầm non Chí Cường Giả, vì vậy, hắn hoàn toàn dựa vào tu vi của bản thân.

Đương nhiên, nếu Tần Cửu Ca biết những chuyện mà Vô Chung Đại Đế nghĩ tới, nhất định sẽ âm thầm cười nhạo.

“Các người không hiểu cái gì gọi là plug-in, đồ bảo vệ lúc trước dung

điểm số mệnh để mua vẫn còn mà."

"Không thể, chắc chắn không thể."

Sau khi Vũ Đế nghe thấy lời của Vô Chung Đại Đế, trên mặt hắn toàn là sự kinh hoàng, trong chốc lát, hắn dường như cảm thấy rằng hư ảnh của Vô Chung Đại Đế đang lừa hắn.

Tu vị hiện tại của hắn là Thiên Tôn Tam Trọng, còn thêm cả Ngụy Thần Vương Tiên Pháp trong tộc, còn lén đưa thêm sức mạnh của Tiên Thiên Bảo Vật, sao có thể không khiến tên Thần Châu Đạo Tử kia bị thương.

"Lẽ nào chênh lệch giữa ta và hắn quá lớn."

Lúc này, Vũ Đế không ngừng nghi ngờ chính mình, dù sao thì tình cảnh này cũng khiến hắn hoài nghi nhân sinh của chính hắn.

"Không thể nào, sự chênh lệch của ta và hắn không thể lớn đến thế được."

Rất nhanh, nội tâm của Vũ Đế đã buông bỏ ý nghĩ này, mắt hắn đỏ hoe, cả đời hắn chưa bao giờ gặp phải tình huống như thế này.

"Chắc chắn hắn dung bảo vật, hắn dùng bảo vật của Cổ tộc."

"Thế lực phía sau hắn đã cho hắn bảo vật, Đại Đế, các vị nhìn cho rõ, chắc chắn là hắn đã dùng bảo vật."

Vũ Đế hét lên với hư ảnh của Vô Chung Đại Đế, trong mắt hắn hiện lên màu máu, đối với hắn, tình huống này thực sự là sự đả kích không nhẹ.

Toàn lực tấn công của bản thân lại không gây ra chút thương tích nào cho người có tu vi kém hơn hắn, trên đời này còn có chuyện gì bi thương hơn không?

Có!

Bị phản bội! (Bị cắm sừng!)

Chương 500: Chắc chắn hắn đã dùng bảo vật

Chương 500: Chắc chắn hắn đã dùng bảo vật

Bỗng nhiên, Vũ Đế nhìn về phía Đạo Quân Tiên ở bên ngoài hư không, không thấy còn tốt, một khi đã thấy, vẻ mặt càng thêm bi thương.

Cảm xúc của Đạo Quân Tiên không hề dao động.

Cảnh tên đạo tử đó vào hướng mặt về phía ngực Đạo Quân Tiên lại hiện lên trong tâm trí hắn.

Mà vừa nãy, hắn còn cảm thấy Đạo Quân Tiên đang lặng lẽ quan sát tên Thần Châu Đạo Tử kia, khiến hắn trở thành người đàn ông vô cùng nhục nhã.

Hắn cũng bị phản bội rồi.

Dường như trên đầu hắn đang đội một chiếc mũ không rõ màu sắc.

“A, hộc.”

Bỗng nhiên, trong miệng Vũ Đế phun ra không ít máu tươi, trong mắt có vô số tia máu, nhưng Đạo Quân Tiên vẫn không nhìn hắn dù chỉ một lần.

“Đại Đế, chắc chắn hắn đã dùng bảo vật.”

Vũ Đế cảm thấy thê lương, tay che ngực, nói với hư ảnh của chín vị Đại Đế trên Đại Đạo Thiên Thê.

“Đủ rồi, hắn thực sự không dùng bảo vật hộ thân, chẳng lẻ bổn đế không thấy được chuyện nhỏ này hay sao?”

Vô Chung Đại Đế nhìn về phía người mang trong mình dòng máu của bạn thân, vốn dĩ hắn cảm thấy vãn bối này chỉ kém hơn mầm non Chí Cường Giả trước mắt này một chút, nhưng không ngờ rằng, giờ chỉ mới thua, trong lòng đã không ổn định đến thế.

Có lúc, đạo tâm còn quan trọng hơn cả thiên phú, thua mầm non Chí Cường Giả cũng không mất mặt.

Mặc dù trong thâm tâm, hắn cũng rất ngạc nhiên, tại sao tiên pháp của Vũ Đế lại không tạo thành bất cứ nguy hiểm gì đối với người mầm non Chí Cường Giả này, vậy nên, ngay trong khoảnh khắc đầu tiên, hắn đã dùng thần thức để cảm nhận hơi thở tỏa ra từ mầm non Chí Cường Giả.

Nhưng thực sự không có hơi thở của bảo vật, cũng chính là khi nãy, vị mầm non Chí Cường Giả này chỉ dùng tu vi của bản thân, chịu đựng tiên pháp của Vũ Đế để bản thân không bị thương.

“Không hổ là mầm non Chí Cường Giả, thật đáng sợ.”

Lúc Vô Chung Đại Đế đang suy nghĩ, ánh mắt đột nhiên liếc sang Hồng Thiên Nữ Đế bên cạnh, vì Hồng Thiên Nữ Đế cũng là mầm non Chí Cường Giả.

“Không thể nào, chắc chắn hắn dùng bảo vật phòng ngự.”

Vũ Đế thẫn thờ ngồi trong hư không, ánh mắt trống rỗng, chuyện này chắc chắn là chuyện khiến hắn khó tin nhất trong cuộc đời này.

Thiên Thê Đế Tràng trên trời cao, vô số yêu nghiệt chí tôn của Thiên Đế Thư Viện và giáo viên của học viện đều đang ngây người nhìn cảnh tượng kinh thiên này.

Trong Thiên Đế Thư Viện, rất nhiều yêu nghiệt biết Vũ Đế mạnh như thế nào, hắn là yêu nghiệt chí tôn vạn năm mới có của Uy Chấn Đạo Châu, tương lai có thể đạt được Thần Đạo của yêu nghiệt.

Phải biết rằng đa phần danh sách có cùng cảnh giới trong Thiên Đế Thư Viện đều chưa chắc là đối thủ của Vũ Đế.

Từ nhỏ, phụ thân Vũ Hóa Tiên Hoàng của Vũ Đế đã đặt tên cho Vũ Đế là “Đế”, chứng tỏ Vũ Đế vừa ra đời đã kinh tài tuyệt diễm.

Thông thường, người có thể dùng “Đế” đặt tên, chữ “Đế” này vận vào nhân quả của trời.

“Vũ Đế thế mà không chịu được đòn đánh đầu tiên trong tay hắn?”

Uyên Hạo Thiên nhíu này, hắn không hề nghĩ tới tình hình lúc này.

Đối với thực lực của người bạn tốt này, trong lòng Uyên Hạo Thiên vẫn quen thuộc hơn, mà chính vì quen thuộc nên mới tin.

Đối với hắn, Vũ Đế cũng rất khó giải quyết.

Mà hiện giờ, toàn bộ sức mạnh của Vũ Đế lại không đủ để khiến Thần Châu Đạo Tử bị thương.

Điều này có phải là đang chứng minh bản thân…

…

“Mạnh quá.”

Đạo Quân Tiên nhìn về phía người con trai anh tuấn đang đứng giữa hư không, thầm nhủ trong lòng.

Đối với người con trai mà bản thân chưa gặp bao giờ, sau đó, khi gặp mặt thì cưỡng ép, trong tim nàng có một loại cảm xúc khó hiểu.

Tất nhiên không phải là kiểu thích ấy.

Mà là một loại tình cảm rất phức tạp.

“Ngươi cảm thấy sau này ngươi có thể thoát khỏi lòng bàn tay của ta à?”

Không biết từ lúc nào, Tần U Tiên bên cạnh Đạo Quân Tiên nở nụ cười, nhìn về phía Đạo Quân Tiên – người ở Thiên Đế Thư Viện nhưng lại mang dáng vẻ vô cùng thoát tục.

Từ khi đệ đệ đạo tử kia đến Thiên Đế Thư Viện, Đạo Quân Tiên giống như gặp phải thiên địch, cũng không còn dáng vẻ vô cùng thoát tục kia nữa.

Được coi là tiên nữ hạ phàm, chỉ là bị người ta kéo xuống, mà người đó chính là tên đạo tử – đệ đệ của chính mình.

“Cần ngươi quan tâm?”

Đạo Quân Tiên hiếm khi nhìn Tần U Tiên, lạnh lùng nói, nàng cảm thấy tên Tần U Tiên này với nàng cùng là một trong tam tiên của Thiên Đế Thư Viện, hiện giờ hắn đang xem trò cười của nàng.

Chương 501: Ngươi sao xứng với truyền thừa Đại Đế?

Chương 501: Ngươi sao xứng với truyền thừa Đại Đế?

“Đồ sâu bọ, sao xứng được với truyền thừa của Đại Đế?”

Tần Cửu Ca nhìn Vũ Đế trên không trung, cười một tiếng rồi nói với Vô Chung Đại Đế, tình huống vai chính của số mệnh gặp phải plug-in thì phải làm sao?

Xem ra giờ là plug-in đấu với nhân vật chính của số mệnh.

Rốt cuộc là ai khiến hắn trở thành plug-in siêu cấp chứ?

Trên không trung, Vũ Đế nghe thấy lời Tần Cửu Ca nói, sắc mặt đổi sang màu máu đỏ.

Đây là sự xấu hổ, nhục nhã.

Khiến trái tim vốn đã chịu tổn thương nay lại thêm phần khó chịu.

Giống như bị thương nặng còn bị người ta đâm thêm một đao.

Nghe Tần Cửu Ca nói xong, Vô Chung Đại Đế im lặng một lúc.

Thân là Đại Đế, hắn tất nhiên muốn có một người kế thừa ưu tú, đương nhiên, hắn biết rằng thiên phú của huyết mạch của người bạn kia không sánh được mầm non Chí Cường Giả.

Cho dù trận này, Vũ Đế thua mầm non Chí Cường Giả, hắn cũng sẽ không nói gì.

Nhưng hắn thua khó coi đến thế, mà sau khi thua còn có tâm lý như vậy, khiến cho trong lòng hắn có chút phản cảm.

Ai có thể đảm bảo bản thân cả đời vô địch, bất bại chứ?

“Đấu với ta một trận, nếu hòa thì sẽ cho người truyền thừa.”

Vô Chung Đại Đế bình tĩnh nhìn mầm non Chí Cường Giả, với tình huống hiện tại, hắn đã từ bỏ Vũ Đế.

“Ta muốn chín cái.”

Tần Cửu Ca nghe thấy lời của Vô Chung Đại Đế, đột nhiên nhìn hư ảnh của chín vị Đại Đế trên Đại Đạo Thiên Thê, trầm giọng nói, khí tức trên người hắn trở nên mạnh mẽ hơn.

Thiên tinh bao quanh, pháp tắc bay lượn trên trời cao, hỗn độn chi khí tăng cường, Tần Cửu Ca áo trắng như tuyết, bay lên cao, lớn tiếng nói với hư ảnh của chín vị Đại Đế.

“Văn bối muốn có truyền thừa của cả chín vị Đại Đế.”

“Chư vị tiền bối cùng lên đi.”

“Ta vô địch, các vị tiền bối cứ tùy ý.”

“Ta vô địch, các vị tiền bối cứ tùy ý.”

Giọng nói nhẹ nhàng vang lên trong khu vực Thiên Thê Đạo Tràng, khiến cho vô số học trò yêu nghiệt chí tôn và lão sư tại hiện trường nhìn không chớp mắt.

Lúc bọn họ nghe thấy câu nói này, còn có người cho rằng bản thân nghe nhầm.

Trận đầu phải đấu với hư ảnh của chín vị Đại Đế, thậm chí, trong chín vị Đại Đế còn có Đại Đế đỉnh cao như Hồng Thiên Nữ Đế, Vô Chung Đại Đế, Hư Không Đại Đế.

Phải biết rằng vào thời Thiên Tôn, Hồng Thiên Nữ Đế và Vô Chung Đại Đế cùng nhau che chở, trấn áp yêu nghiệt chí tôn thời viễn cổ, trong ghi chép lịch sử của Tiên Vực, có hai vị Đại Đế đều có kỷ lục lịch sử là một mình chiến thắng ít nhất ba vị Đại Đế.

Bầu trời xung quanh Thiên Thế Đế Trường, càng ngày càng nhiều yêu nghiệt thiên tài sở hữu thần quang đến theo dõi trận Đế Trường này.

Ban đầu, xung quanh Thiên Thê Đế Trường không có nhiều người đến thế.

Nhưng khi hư ảnh của chín vị Đại Đế bị Tần Cửu Ca dẫn ra ngoài, những người có mặt ở Thiên Thê Đế Trường lập tức truyền tin cho người quen.

Mà những ai nhận được tin tức đều gác lại chuyện đang làm để đến đây.

Dù sao thì đây cũng là chín vị Đại Đế trong truyền thuyết.

Ngay cả đây chỉ là hư ảnh do Đại Đạo Ấn Ký để lại nhưng vẫn đủ để khiến trái tim bọn họ rung động không thôi.

Trong các thiên tài yêu nghiệt ở Thiên Đế Thư Viện, mặc dù đa phần đều có bối cảnh từ những đạo giáo cường đại từ cổ xưa.

Nhưng không có mấy đạo giáo có đồ vật của Đại Đế.

Đến đồ vật của Đại Đế còn không có, nói gì đến tận mắt nhìn thấy Đại Đế.

Không phải ai cũng là Tần Cửu Ca, có thể gặp mặt Đại Đế trong tộc mà không gặp trở ngại gì, cũng không phải ai có bối cảnh là Cổ tộc Cấm Kỵ.

“Hắn chính là Thần Châu Đạo Tử, có vẻ khôi ngô, anh tuấn.”

Lúc này, trên bậc thang thứ tám của Đại Đạo Thiên Thê, một nữ tử đẹp tựa tiên nữ trong tuyết nhìn về phía chàng trai mang bạch y, lạnh lùng đang đứng trong hư không.

Mặc dù nàng không phải là người nông cạn chỉ nhìn vẻ bề ngoài nhưng bạch y nam tử này quả thực khiến nàng kinh ngạc.

Nàng đã gặp không ít chàng trai đẹp trai nhưng đẹp như thế này lại là lần đầu tiên nhìn thấy.

“Đích tiên tuyệt thế, đại đạo phi phàm, Thần Châu Đạo Tử này quả là danh bất hư truyền.”

Nam tử bên cạnh nữ tử đẹp tựa tiên nữ trong tuyết bình tĩnh lên tiếng, trong khoảng thời gian này, hắn đã xem rất nhiều tài liệu liên quan đến Thần Châu Đạo Tử.

Lúc trước, trong lòng hắn vẫn là bán tín bán nghi nhưng sau khi tận mắt gặp được Thần Châu Đạo Tử mới hiểu được thế nào là danh bất hư truyền.

Trong hư không, Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn về phía chín hư ảnh đang phát ra đế quang trên Đại Đạo Thiên Thê.

Hắn đã nghe nói về chín vị Đại Đế trên Thiên Thê, rất mạnh, hoặc là nói những người có thể trở thành Đại Đế là những nhân vật mạnh nhất ở thời đại của bọn họ.

Nếu không làm sao bọn họ có thể trở thành Đại Đế trấn áp đạo trời.

“Thiếu niên, ngươi rất mạnh, bổn đế không thể không thừa nhận chuyện này, thậm chí bản đế có thể nói rằng cảnh giới của người còn mạnh hơn ta một chút, nhưng nếu ngươi muốn có truyền thừa của chín vị Đại Đế, có phải là hơi tham lam không?”

Bỗng, hư ảnh của một vị Đại Đế có máu đầy trời phía sau Hư Không Đại Đế nói với Tần Cửu Ca.

Hắn là Phạt Tiên Đại Đế, ở thời đại của hắn, hắn chinh chiến khắp nơi, yêu nghiệt đỉnh cao của Tiên Vực ba nghìn châu.

Sau đó, hắn thuận lợi mang theo thiên mệnh đạt tới cảnh giới của Đại Đế.

Mà hắn trở thành Đại Đế, tâm tư nên có vẫn có.

Chương 502: Phạt Tiên Đại Đế

Chương 502: Phạt Tiên Đại Đế

Thực ra hắn cảm thấy trình độ của bản thân không phải là đối thủ của mầm non Chí Cường Giả, đối với hắn, thừa nhận cảnh giới của bản thân không bằng một hậu bối cũng chẳng có vấn để gì.

Bởi hắn là một Đại Đế, vị Đại Đế trấn áp đạo trời.

“Nhưng mà, nếu ngươi đã tự tin như thế, bổn đế cũng không phải là người nhỏ nhen, đánh bại ta sẽ nhận được truyền thừa của ta, nếu ngươi không dùng đến truyền thừa này, ngươi có thể tặng cho người khác.”

Hư ảnh của Phạt Tiên Đại Đế từ từ đạp vào hư không, chầm chậm bước xuống Đại Đạo Thiên Thê.

Lúc này, biển máu phía sau hắn dường như trở nên chân thực hơn, như thể chỉ sau một khoảnh khắc, máu tươi sẽ trào ra từ biển máu vô tận ấy.

“Bổn đế Phạt Tiên, vào thời Chư Đế, từ sớm đã mang theo thiên mệnh xưng đế, đánh bại ra sẽ có được hơi thở của huyết hải, bên trong có lĩnh hội về Huyết Hải Đại Đạo của ta, dám đấu không.”

Xung quanh Phạt Tiên Đại Đế của thời Chư Đế dường như có huyết khí ngưng kết.

Đây là sát khí, rõ ràng vị Phạt Tiên Đại Đế này đã sát phạt vô số sinh mệnh.

Chỉ dựa vào sát khí của Phạt Tiên Đại Đế thôi cũng đã khiến rất nhiều cường giả đạo tâm không ổn định sợ mất mật.

Bởi sát khí này không phải là sát khí thông thường.

Mà khi giọng nói của Phạt Tiên Đại Đế truyền xuống, Tiên Vương Cự Ảnh phía sau Tần Cửu Ca lập tức cầm Hồng Mông Đế Tháp đánh về phía huyết hải đằng sau Phạt Tiên Đại Đế.

Ầm.

Khi Hồng Mông Đế Tháp của Tần Cửu Ca va vào huyết hải, sắc mặt của hư ảnh Phạt Tiên Đại Đế có thay đổi lớn, hắn cảm thấy huyết

hải của mình bị đánh tan rồi.

“Sao có thể?”

Phạt Tiên Đại Đế kinh ngạc nhìn hư vô vô tận bao quanh Tần Cửu Ca, sao cảnh giới của hắn lại có thể mạnh đến thế?

“Mầm non Chí Cường Giả quả thật khủng khiếp, một chiêu đã đánh tan huyết hải của ta.”

“Bổn đế phục rồi.”

Trên mặt Phạt Tiên Đại Đế có chút cô quạnh, là một vị Đại Đế, tấm lòng nên có thì phải có.

Lúc trước, hắn đã xác định rằng bản thân sẽ thua mầm non Chí Cường Giả, nhưng không ngờ rằng sẽ thua thảm như thế.

Một chiêu đã bại.

“Người đứng đầu danh sách chỉ dùng một chiêu đã trấn áp Phạt Tiên Đại Đế, hắn đáng sợ quá.”

Vô số yêu nghiệt của Thiên Đế Thư Viện vây quanh Thiên Thê Đạo Tràng không thể tưởng tượng nổi khi chứng kiến cảnh này.

Vốn dĩ bọn họ cho rằng đây sẽ là trận đấu long tranh hổ đấu, dù sao người mà người đứng đầu danh sách phải đối mặt là một vị Đại Đế viễn cổ, còn là người có sức mạnh vang danh khắp trời – Phạt Tiên Đại Đế.

Không ngờ rằng trận này là sự trấp áp từ một phía.

Hiện tại, bọn họ có thể hiểu vì sao Vũ Đế chỉ như sâu bọ, vì trận đầu tiên này thực sự khủng bố quá.

“Còn vị Đại Đế nào lên không?”

Lúc này, xung quanh Tần Cửu Ca có vô số kim qunag bao quanh, giống như một đấng chí tôn tiên đạo, áp bức khắp trời.

Đương nhiên tình hình hiện tại của Tần Cửu Ca còn đáng sợ hơn cả áp bức khắp trời, hắn đang áp bức chín vị Đại Đế viễn cổ.

“Không cần đấu nữa, bổn đế tự nhận trình độ không bằng ngươi, cho người truyền thừa.”

Bỗng nhiên, một hư ảnh trong chín hư ảnh của Đại Đế nhìn về phía Tần Cửu Ca, cười nói, lúc vị mầm non Chí Cường Giả này ra tay với Phạt Tiên Đại Đế, hắn đã cảm nhận được rằng với trình độ của mình, hắn không phải là đối thủ.

Không có gì mất mặt hết, yếu chính là yếu, yếu chính là yếu.

“Bổn đế – Hỗn Nguyên Đại Đế, truyền thừa là Hỗn Nguyên Tiên Châu, bên trong có cảm xúc của ta đối với Hỗn Nguyên Đại Đạo, hy vọng ngươi có thể đối xử tốt với nó.”

Hư ảnh của Hỗn Nguyên Đại Đế cười lớn, rồi từ từ lùi về, hoà vào trong Đại Đạo Thiên Thê.

Hắn đã hoàn thành sứ mệnh của bản thân, xem ra người kế thừa này cũng tốt.

Sau khi Hỗn Nguyên Đại Đế lên tiếng, lại có vài vị Đại Đế nở nụ cười, lùi về sau, để truyền thừa đến trước mặt Tần Cửu Ca.

Bọn họ đều biết, với cảnh giới của bản thân, họ không phải đối thủ của mầm non Chí Cường Giả, mà mỗi một người trong số họ đều từng có thời bất khả chiến bại của riêng mình, việc hợp lực với nhau để đánh bại một tiểu bối lại chuyện không thể xảy ra.

“Nhanh quá, vốn dĩ có hư ảnh của chín vị Đại Đế, chớp mắt chỉ còn lại ba vị, Hồng Thiên Nữ Đế, Vô Chung Đại Đế, Hư Không Đại Đế.”

Chương 503: Truyền thừa Nữ Đế cho ngươi

Chương 503: Truyền thừa Nữ Đế cho ngươi

“Linh Cơ ngươi qua đây, truyền thừa của Nữ Đế này cho ngươi!”

Tần Cửu Ca đứng trong hư không rồi nhìn Viêm Linh Cơ ở xa xa rồi lên tiếng, hắn cười nhẹ một cái như không có chuyện gì xảy ra, nếu như Hồng Thiên Nữ Đế này đã nói rằng truyền thừa của nàng chỉ thích hợp với nữ tử, mà bên cạnh hắn hiện thì thì cũng không có quá nhiều người phù hợp điều kiện, chỉ có Viêm Linh Cơ cùng Tần Ấu Vi là thích hợp nhất mà thôi.

Tần Ấu Vi hiện tại Đại Đạo chưa thành, nếu như tùy tiện tiếp nhận truyền thừa đỉnh cấp của vị Hồng Thiên Nữ Đế này thì sợ rằng không

thể thích ứng ngay được.

Thế nên nhân tuyển thích hợp nhất hiện tại không ai khác ngoài Viêm Linh Cơ, tùy tùng của mình.

Tần U Tiên thậm chí còn không nằm trong phạm vi cân nhắc của Tần Cửu Ca.

Dù sao Viêm Linh Cơ nguyện ý dâng hiến tất cả mọi thứ của nàng lên cho hắn, lại còn nói gì nghe nấy, đối với những thuộc hạ vâng lời thì Tần Cửu Ca chưa từng tiếc một cái gì cả.

“Ta?”

Sau khi nghe được lời kêu gọi của công tử thì thần sắc của Viêm Linh Cơ lập tức ngây người ra, vừa rồi nàng không nghe được đoạn Hồng Thiên Nữ Đế nói rằng truyền thừa của nàng chỉ thích hợp với nữ tử.

“Công tử đối xử với nô gia…”

Sau khi Viêm Linh Cơ ngây người một lúc lâu thì trong mắt nàng như xuất hiện một dòng nước, dáng vẻ này của nàng khiến cho không ít nam tử xung quanh bị mê hoặc.

“Danh Sách Đệ Nhất lại đem truyền thừa của Hồng Thiên Nữ Đế truyền cho tùy tùng của mình, Viêm tiên tử.”

Khi nói thì Tần Cửu Ca nói thẳng ra cho tất cả mọi người biết chứ không phải là chỉ truyền âm riêng cho Viêm Linh Cơ, thế nên tất cả mọi người có mặt ở đây đều có thể nghe được rất rõ ràng.

Mà bởi vì nghe được nên trên mặt bọn hắn ai nấy đều cảm giác vô cùng khó tin.

Bọn hắn còn tưởng bản thân mình nghe lầm nữa!

Danh Sách Đệ Nhất muốn đem truyền thừa của Hồng Thiên Nữ Đế, một Đại Đế Đỉnh Phong tại Tiên Vực giao cho một người thị nữ?

Trong đầu của tất cả mọi người ở đây đều đồng loạt xuất hiện một câu hỏi trong đầu.

Ngài còn thiếu tùy tùng hay là thị nữ gì không?

Thậm chí kêu chúng ta đi làm ấm giường cũng được nữa!

Ngài thích tư thế gì thì chúng ta đều có thể thỏa mãn cho ngài, chỉ

cần ngài phân cho chúng ta một truyền thừa của Đại Đế là được rồi.

“Danh Sách Đệ Nhất thật sự là quá hào khí, vậy mà hắn lại có thể trực tiếp kêu thị nữ của mình tiếp nhận truyền thừa của Hồng Thiên Nữ Đế?”

Trong hư không xung quanh có vô số ánh mắt của các Chí Tôn Yêu Nghiệt đang chú ý vào nơi này, khi nhìn về phía Viêm Linh Cơ thì bọn hắn không giấu được vẻ hâm mộ trong mắt mình.

Đây chính là truyền thừa của Hồng Thiên Nữ Đế đó.

Thậm chí có không ít các yêu nghiệt nữ tính vô cùng quan tâm tới thực lực đang nảy ra suy nghĩ có nên bay xuống dưới đó hỏi xem được đi theo Tần Cửu Ca để làm thị nữ hay không!

Dù sao có thể làm thị nữ cho Danh Sách Đệ Nhất cũng không phải là điều gì mất mặt, thậm chí là còn có thể kiếm lời.

Bởi vì nhan sắc của Danh Sách Đệ Nhất vô cùng tuấn lãng phi phàm, bối cảnh lại mạnh mẽ tới cực độ, thực lực thì không còn phải bàn cãi.

Đây quả thật là thỏa mãn toàn bộ yêu cầu trong việc chọn Đạo Lữ của tất cả các nàng.

“Ngươi có thấy được không? Đạo Tử đệ đệ này của ta thật sự là đối xử vô cùng tốt với người của hắn? Ngươi còn chưa thấy tâm động sao?”

Tại vùng hư không trên trời cao, Tần U Tiên đang đứng bên cạnh Đạo Quân Tiên rồi lên tiếng khuyến khích, nói thật, ngay cả bản thân nàng cũng đang vô cùng hâm mộ vị thị nữ bên người đệ đệ kia.

Truyền thừa của Hồng Thiên Nữ Đế dù tính trong những truyền thừa từng được khai quật ra trong quá khứ thì vẫn là một trong những truyền thừa đỉnh cấp nhất.

Bên trong Tiên Cổ Tần Tộc cũng sở hữu người có truyền thừa ngang với Hồng Thiên Nữ Đế, nhưng đó là các vị tồn tại cổ lão cổ xưa nhất, có thể nói tồn tại của bọn hắn là một loại cấm kỵ.

Tuy nhiên cùng tộc nhưng nàng rất khó lấy được các truyền thừa của các tồn tại cổ xưa đó.

“Ta nói cho ngươi biết trước, ta thấy chắc chắn ngươi không thể

thoát khỏi ma trảo của Đạo Tử đệ đệ ta đâu, ha ha."

Tần U Tiên nhìn xem Đạo Quân Tiên đang vô cùng bình tĩnh đứng cạnh rồi lên tiếng khẽ cười, vừa rồi nàng nghĩ tới bộ dạng ủy khuất của Đạo Quân Tiên khi đứng bên cạnh Tần Cửu Ca thì không nhịn nổi mà nở nụ cười.

Thêm cảnh Đạo Quân Tiên bị đệ đệ của mình cưỡng ép đè xuống nữa, biểu cảm của nàng vô cùng tức cười.

"Nếu như ngươi muốn trở nên mạnh hơn thì ngươi có thể thử tiếp xúc với hắn một chút, nói đi nói lại thì ngươi cũng đâu có lựa chọn nào khác đâu, thậm chí với tính cách của hắn thì ta sợ rằng ngày nào hắn sẽ Bá Vương ngươi..."

Chương 504: Còn gì chưa dùng qua?

Chương 504: Còn gì chưa dùng qua?

"Công tử!"

Viêm Linh Cơ mắt như thu thủy, nàng đứng bên cạnh Tần Cửu Ca rồi nhẹ giọng nói.

Từ nãy tới giờ nàng vẫn trong trạng thái không tin được những gì tai nàng vừa nghe, tuy nàng là tùy tùng của công tử nhưng đây dù sao cũng là truyền thừa của Hồng Thiên Nữ Đế mà?

"Ngươi cứ cố gắng tiếp nhận nó thật tốt là được!"

Tần Cửu Ca thấy bộ dáng này của Viêm Linh Cơ thì cười nhạt một tiếng, hắn muốn bồi dưỡng Viêm Linh Cơ thành một tôn Nữ Đế, nếu thành công thì hắn vô cùng nở mày nở mặt.

Bởi vì tùy tùng của hắn vậy mà chính là một vị Nữ Đế.

Một xíu việc nhỏ hắn cũng có thể sai khiến Linh Cơ đi làm.

Hoặc có thể nói rằng có việc thì Linh Cơ làm, không có việc thì làm Linh Cơ.

"Được rồi!"

Viêm Linh Cơ khẽ cắn môi một cái rồi nhìn thoáng qua công tử, công tử đối xử tốt với nàng như thế này thì nàng phải cố gắng suy nghĩ làm sao để báo đáp công tử.

“Còn cái gì trên người mình mà công tử chưa dùng qua đây?”

Viêm Linh Cơ nghĩ thầm trong lòng, hình như là tất cả đều đã được dùng qua rồi, thôi kệ nó, đêm nay phải báo đáp công tử thật tốt mới được.

Viêm Linh Cơ thật sự là không nghĩ ra cách gì hay để báo đáp cho công tử cả.

“Mau đi đi!”

Tần Cửu Ca vuốt tóc cho Viêm Linh Cơ một cái rồi cười nhạt, đối với loại tùy tùng vừa xinh đẹp vừa mạnh lại còn vừa vâng lời như thế này thì Tần Cửu Ca luôn sẵn lòng trợ giúp nàng, chỉ cần có cơ hội là được.

“Vâng!”

Viêm Linh Cơ hít sâu một hơi, nàng đi tới bên người của Hồng Thiên Nữ Đế, thần sắc của nàng khi đối mặt với Hồng Thiên Nữ Đế trong truyền thuyết thì vô cùng bình tĩnh.

“Khi nhìn ngươi ta lại nghĩ tới bản thân của ta trong quá khứ, khi xưa ta cũng là tùy tùng của một nam tử, nhưng cuối cùng hắn lại không cho ta được một kết quả!”

Hồng Thiên Nữ Đế nhìn về phía Viêm Linh Cơ rồi nói, trong mắt nàng hiện rõ vẻ cô đơn, bởi vì hiện tại nàng đã không nhớ rõ được dung mạo của người đó rồi.

“Hi vọng ngươi có một kết cục tốt đẹp.”

Hồng Thiên Nữ Đế lại lên tiếng, nàng chỉ cần nhìn ánh mắt của Viêm Linh Cơ thì liền biết nữ tử này có tình cảm với mầm non Chí Cường Giả kia.

Sau khi nói xong thì Hồng Thiên Nữ Đế cũng không cho cơ hội Viêm Linh Cơ lên tiếng mà trực tiếp chuyển truyền thừa vào đầu của nàng.

Trong lúc truyền thừa thì con mắt của Hồng Thiên Nữ Đế dần dần nhìn về nơi xa, sau đó nàng rơi một giọt nước mắt.

Thì ra Đại Đế cũng có thể rơi lệ.

…

“Truyền thừa của ta giao cho ngươi, hy vọng ngươi có thể đối xử tử tế với nàng!”

Vô Chung Đại Đế khi này nhìn về phía Tần Cửu Ca rồi lên tiếng, lý do hắn không đem truyền thừa của mình truyền cho con cháu của vị hão hữu kia vô cùng đơn giản, bởi vì hắn đã cảm nhận được Đạo Tâm của tên Vũ Đế kia không đủ mạnh.

Mà hắn thân là một vị Đại Đế, hắn muốn rằng truyền thừa của mình có thể lưu danh vạn cổ.

“Cửu Ca đa tạ Vô Chung Đại Đế!”

Tần Cửu Ca nhìn hư ảnh của Vô Chung Đại Đế rồi lên tiếng, tên Vận Khí Thần Tử này thật là thảm, hiện tại truyền thừa của y cũng đã bị hắn chiếm làm của riêng rồi.

…

Việc trên Thiên Đế Đế Tràng không ngừng khiến cho Thiên Đế Thư Viện chấn động, đồng thời nó cũng làm toàn bộ Đạo Châu rung chuyển, thậm chí chúng còn có xu hướng lan ra các Châu Vực xung quanh, dù sao sự kiện chín hư ảnh của chín vị Đại Đế xuất hiện quả thật là có ảnh hưởng quá lớn.

Mà việc vị Đạo Tử Thần Châu kia có thể đoạt được truyền thừa của cả chín vị Đại Đế cũng là một tin tức lớn.

Thông Thiên Thần Phong, trụ sở của Danh Sách Đệ Nhất.

“Tư thế trước mắt là gì thế công tử, lần trước nô gia vẫn chưa chơi chán mà!”

Tần Cửu Ca: “…”

Ta là người đứng đắn, ngươi là tùy tùng của ta, vì sao quan hệ của cả hai là phát triển tới mức này vậy?

Tác giả: “Tất cả đều là do những tên độc giả háo sắc kia!”

Sau lần Đại Đạo Thiên Thê này thì có bốn vị yêu nghiệt chí tôn đủ điều kiện để tham dự lần Danh Sách Chi Chiến tiếp theo.

Theo thứ tự là Đạo Viêm Tiên Tử – Viêm Linh Cơ, Vũ Đế, Tuyết Phi, Tinh Vương, bốn người này chính là bốn người tranh đoạt danh

ngạch tấn thăng lên Danh Sách Chí Tôn tiếp theo.

Mà trong bốn người này thì Đạo Viêm Tiên Tử – Viêm Linh Cơ chính là người sở hữu danh khí lớn nhất, dù sao tin tức nàng được Tần Cửu Ca nhường cho truyền thừa của Hồng Thiên Nữ Đế đã được truyền ra vô cùng rộng rãi.

Truyền thừa của Hồng Thiên Nữ Đế trực tiếp khiến cho Viêm Linh Cơ gần như có thể nói là nổi tiếng ngang bằng Đạo Quân Tiên trong Thiên Đế Thư Viện, thậm chí nếu so sánh thì hiện danh khí của nàng còn nhiều hơn một chút.

Tam Tiên của Thiên Đế Thư Viện hiện đang có xu hướng chuyển hóa thành Tứ Tiên.

Dù sao Đạo Viêm Tiên Tử là người mang truyền thừa của Hồng Thiên Nữ Đế, nàng hoàn toàn có tư cách này.

Đương nhiên còn một việc khiến mọi người đều động tâm đó chính là trên tay của Danh Sách Đệ Nhất Chí Tôn, cũng chính là Tần Cửu Ca đang sở hữu truyền thừa của tám vị Chí Tôn Đại Đế, ai dám nói bản thân không động tâm?

Nếu như không phải vì thân phận của Đạo Tử Thần Châu vô cùng cứng rắn thì nói không chừng đã có vô số người âm thầm xuất thủ rồi.

Chương 505: Nàng cần tuân theo quy củ

Chương 505: Nàng cần tuân theo quy củ

Truyền thừa của Đại Đế không phải là thứ hàng bán ngoài chợ, không phải ai cũng có tầm mắt và cơ duyên như Tần Cửu Ca, giao truyền thừa của Đại Đế cho thị nữ mình mà không hề do dự nào.

Nếu như bọn hắn sở hữu truyền thừa của một vị Đại Đế thôi thì đừng nói là thị nữ, ngay cả cha mẹ hoặc con cháu của mình bọn hắn cũng sẽ không thèm nhận mặt, có khi còn có thể trở mặt thành thù nữa.

Với lại tuy nói thế nhưng trong bóng tối không phải là không có người đoán được dụng ý của Tần Cửu Ca, bọn hắn có thể thấy được

Danh Sách Đệ Nhất đang muốn bồi dưỡng thị nữ của mình trở thành một vị Thần Linh, thậm chí là một tôn…

Bọn hắn đoán khá đúng, chỉ là Thiên Tôn thôi thì Tần Cửu Ca vẫn chướng mắt, nhiêu đó là không đủ để làm tùy tùng của y.

Việc Danh Sách Đệ Nhất chịu bỏ truyền thừa của Hồng Thiên Nữ Đế mà giao cho thị nữ của mình cũng đã khiến cho không ít yêu nghiệt nữ tính trong thư viện sáng mắt hết cả lên, bọn hắn nghĩ rằng nếu như có thể trở thành tùy tùng của Tần Cửu Ca thì nói không chừng bọn hắn có thể được y nhìn trúng, may thì được ban thưởng một truyền thừa của Đại Đế.

Đương nhiên mọi người cũng biết tỷ lệ của việc này rất nhỏ, nhưng cũng không phải là không có khả năng?

Tuy nhiên khi bọn hắn nhớ lại những mỹ nữ mà Danh Sách Đệ Nhất từng cự tuyệt thì bọn hắn lại hơi do dự một xíu.

Bọn hắn sợ rằng nếu như bọn hắn vẫn bị Tần Cửu Ca cự tuyệt thì sự tình sẽ trở nên vô cùng xấu hổ.

Dù sao ở ngoại giới các nàng thân cũng là thiên tài yêu nghiệt danh chấn một vùng, là Tiên Tử Thần Nữ trong mắt của người khác, nếu như các nàng xin làm thị nữ mà vẫn bị cự tuyệt thì sẽ vô cùng mất mặt đó.

Thông Thiên Thần Phong.

Tần Cửu Ca đang trên Tiên Thiên Linh Ngọc Sàng dạy bảo một vài Đạo Pháp kỳ quái thì bỗng nhiên híp mắt lại, hắn cảm nhận được lão đầu kia lại tới rồi.

…

Chí Tôn Điện, đây chính là Cổ Điện chuyên dụng của Tần Cửu Ca.

“Tiểu oa nhi ngươi làm như thế thì không công bằng, sao có thể tiếp tục tổ chức Danh Sách Chi Chiến được nữa đây!”

Ánh mắt của Thương Khánh lộ ra vẻ bất đắc dĩ, hắn nhìn nam tử tuấn kiệt trước mặt mình rồi nói, chuyện trên Đại Đạo Thiên Thê đã được truyền ra khắp Thiên Đế Thư Viện, thế nên chuyện Vũ Đế bị Danh Sách Đệ Nhất nói thẳng là không xứng với truyền thừa của Đại Đế cũng được truyền ra ngoài.

Vị mầm non Chí Cường Giả này có thể nói là hoàn toàn không nể mặt Vũ Đế một chút nào.

Thậm chí có thể nói là phách lối tới cực điểm.

Hậu quả của chuyện này chính là Vũ Đế đã hoàn toàn trở thành một trò cười trong Thiên Đế Thư Viện.

Dù sao một đòn toàn lực của ngươi lại không thể khiến cho Danh Sách Đệ Nhất tổn thương một chút nào, mặc dù đoán chừng bọn hắn cũng không làm khá hơn được.

Nhưng nhân tính là như thế, Vũ Đế vẫn trở thành trò cười.

“Sao Linh Cơ lại không thể lên Danh Sách Chí Tôn?”

Tần Cửu Ca nhìn về phía lão giả tóc trắng này rồi cười nhẹ nói, hắn muốn bồi dưỡng Viêm Linh Cơ trở thành một vị trong Danh Sách Chí Tôn, hơn nữa với thiên phú cùng với truyền thừa của Hồng Thiên Nữ Đế thì nàng hoàn toàn đủ tư cách đó/

“Thiên phú của nàng quả thật không tệ, có thể nói nàng xứng đáng có một danh ngạch trong Danh Sách Chí Tôn, tuy nhiên nàng không phải là ngươi, nàng phải tuân theo quy củ mới được.”

Thương Khánh nhìn thẳng vào vị mầm non Chí Cường Giả rồi nói, danh ngạch Danh Sách Chí Tôn trong Thiên Đế Thư Viện cực kỳ cao quý, thế nên việc tuyển chọn ai là người được tấn thăng và có tư cách là một điều vô cùng nghiêm ngặt.

Đương nhiên đó là không tính tới Tần Cửu Ca, hắn là tiền lệ xưa nay chưa từng có của Thiên Đế Thư Viện.

Việc Tần Cửu Ca có thể trở thành Danh Sách Chí Tôn và tấn thăng lên Danh Sách Đệ Nhất đã trải qua vô số lần thương thảo của các tồn tại Cấm Kỵ.

Đối với yêu nghiệt có thiên phú chấn động cổ kim như vậy thì cho hắn một số đặc quyền là điều đương nhiên.

“Tiếp theo là tới trận chiến của bọn hắn, nếu như thị nữ của ngươi có thể chiến thắng thì nàng sẽ trở thành một Danh Sách Chí Tôn.”

“Nhưng mà tiểu tư ngươi thật sự là hào phóng, truyền thừa của Hồng Thiên Nữ Đế mà ngươi cũng đưa thẳng cho thị nữ của mình, nói thật, lão già ta cũng thấy hâm mộ dùm.”

Ánh mắt của Thương Khánh có chút cười khổ, hiện tại tu vi của hắn còn cách Đại Đế rất xa, truyền thừa của một vị Đại Đế Đỉnh Phong thật sự có sức hút không nhỏ đối với hắn.

“Thật ra ta đang muốn thay một vị phó viện trưởng trong Thiên Đế Thư Viện tới đây để hỏi ngươi một chút là hắn có thể thu thị nữ của ngươi làm đệ tử không?”

Thương Khánh nhìn Tần Cửu Ca rồi lên tiếng, Viêm Linh Cơ mang theo truyền thừa của Hồng Thiên Nữ Đế nên tương lai của nàng không thể nào tầm thường được, đó là chưa tính tới thân phận thị nữ của Tần Cửu Ca, thế nên một vài vị Cấm Kỵ Thần Linh trong Thiên Đế Thư Viện đang muốn thu Viêm Linh Cơ làm đồ.

Chương 506: Lần này ta gặp nguy hiểm rồi

Chương 506: Lần này ta gặp nguy hiểm rồi

“Linh Cơ xin nhận những hảo ý của những tiền bối, nhưng Linh Cơ ở bên cạnh công tử là được rồi!”

Bỗng nhiên Viêm Linh Cơ đang vò vai cho Tần Cửu Ca trực tiếp lên tiếng, nàng cười một cách nhu hòa rồi nhìn thẳng vào Thương Khánh.

Thân phận đệ tử Thần Linh gì đó hoàn toàn không có chút sức hấp dẫn nào đối với nàng, thậm chí nó còn không kích thích bằng tối hôm qua, công tử thật sự là quá…

Cái gì cũng biết cả…

“Nếu như Linh Cơ không nguyện ý thì chỉ có thể đa tạ hảo ý của tiền bối mà thôi.”

Tần Cửu Ca vỗ nhẹ vào tay của Viêm Linh Cơ rồi nhìn sang Thương Khánh cười nhẹ, sau đó lên tiếng.

Hắn cũng không có ý định cho Viêm Linh Cơ đi bái một người khác làm thầy, bản thân hắn dạy bảo là đủ rồi.

Hơn nữa công việc chủ yếu của Viêm Linh Cơ không phải là tu luyện.

“Được rồi, nếu như các ngươi đã nói như thế thì ta sẽ quay về truyền

tin một tý, tiện thể đánh gãy ý nghĩ của những Thần Linh khác luôn."

Thương Khánh nhìn sang vị mầm non Chí Cường Giả trước mặt này cùng với Viêm Linh Cơ người mang truyền thừa của Hồng Thiên Nữ Đế bên cạnh, mặc dù bên ngoài ai nấy đều đồn rằng Viêm Linh Cơ là tùy tùng của vị Danh Sách Đệ Nhất này nhưng bằng vào quan sát của mình, Thương Khánh có thể khẳng định quan hệ của cả hai không phải là tùy tùng với chủ nhân bình thường.

Tiểu oa nhi thật sự là phong lưu đó.

…

Tại một cổ điện bên trong Thiên Đế Thư Viện, nơi này chính là nơi ở của một trong Thập Đại Danh Sách Chí Tôn – Danh Sách Hạo Thiên.

"Hạo Thiên huynh, ngươi phải giúp ta một chút, ta cảm giác thực lực của nữ tử kia rất mạnh, sợ rằng lần này ta sẽ gặp nguy hiểm rồi."

Vũ Đế đứng trong đại điện nói với vẻ trầm mặc, hắn nhìn Uyên Hạo Thiên bằng ánh mắt lo lắng, ban đầu hắn đã nghĩ việc hắn đạt được vị trí Danh Sách Chí Tôn đã là việc mười phần chắc chín rồi.

Nhưng sau khi trải qua sự kiện trên Đại Đạo Thiên Thê thì hắn không còn tự tin như ban đầu nữa.

Hắn cảm giác được rằng thực lực của nữ tử kia vô cùng cường đại, thêm sau lưng nàng còn có Cấm Kỵ Đạo Tử chống lưng nữa.

Mặc dù trong lòng của Vũ Đế cực kỳ hận tên Đạo Tử Thần Châu kia nhưng hắn không thể thừa nhận rằng tên Đạo Tử kia có thiên phú và thực lực cực kỳ cường đại, bối cảnh lại còn thâm hậu dọa người.

Nữ tử kia vốn đã có thực lực không yếu rồi, vậy mà giờ nàng lại thu được truyền thừa của Hồng Thiên Nữ Đế nữa, ai mới biết trong truyền thừa của mình Hồng Thiên Nữ Đế đã truyền cái gì lại.

Dù không biết nhưng không ai dám cho rằng truyền thừa đó yếu cả.

Tất cả tụ chung lại khiến cho giờ lòng của Vũ Đế rối như tơ vò, hiện hắn không thể suy nghĩ thêm gì nữa.

Hắn muốn lấy được vị trí Danh Sách Chí Tôn, việc thanh danh của hắn bị hư hao thì cũng chỉ là một chuyện nhỏ mà thôi, trọng yếu nhất là việc trở thanh Danh Sách Chí Tôn có thể đạt được sự bảo hộ từ Thiên Đế Thư Viện.

Chỉ có khi nào hắn trở thành một trong các Danh Sách Chí Tôn thì hắn mới có thể cảm giác được an toàn.

Sau khi trở thành Danh Sách Chí Tôn rồi đi đoạt bảo khố của Võ Đế, đây chính là kế hoạch hoàn mỹ trong đầu của Vũ Đế

“Vũ huynh, không phải là ta không giúp ngươi, nhưng quả thật bản thân ta cũng không có cách nào tốt trong trường hợp này cả, lần này chỉ có thể coi là khảo nghiệm về thực lực cùng cảnh giới của ngươi mà thôi, ta không thể làm gì cả.”

Uyên Hạo Thiên nhìn vị hảo hữu trước mặt này với sắc mặt bất đắc dĩ, vị hảo hữu này của mình trước kia vô cùng tự tin với bản thân.

Có thể nói y tự tin rằng bản thân có thể vô địch cùng cảnh giới.

Nhưng sau khi trải qua chuyện y đánh một đòn toàn lực vào người của vị Đạo Tử Thần Châu kia nhưng đối phương lại không hề hấn gì thì Vũ Đế lại bắt đầu trở nên hoài nghi bản thân.

“Vũ huynh, ngươi phải tin tưởng vào bản thân!”

Uyên Hạo Thiên nhìn Vũ Đế bằng ánh mắt bình tĩnh rồi nói, hắn đã cảm nhận được tâm lý của Vũ huynh đã như có gì đó biến mất, thứ biến mất đó chính là một tín niệm, một tín niệm bản thân vô địch.

“Được rồi!”

Vũ Đế đáp lời của Uyên Hạo Thiên một cách trầm mặc, tuy nhiên trong tay hắn lại đang nắm chặt một viên đan dược đỏ rực cùng với một bảo vật hình châm.

Đây chính là thu hoạch của hắn trong một bí cảnh viễn cổ, cả hai vô cùng trân quý.

…

“Bí Bảo ta đưa cho ngươi ngươi biết cách dùng không?”

Tần Cửu Ca nhìn Viêm Linh Cơ sau lưng mình rồi lên tiếng, mặc dù hắn biết rõ chiến lực của Viêm Linh Cơ đối với những người cùng cảnh giới rất mạnh nhưng hắn cũng biết rõ sự đột biến của những tên Khí Vận Thần Tử kia.

Vô địch cùng cảnh giới chỉ là một điều bình thường đối với bọn hắn, vượt cấp chiến đấu mới là thao tác thông thường.

Tần Cửu Ca vẫn cảm thấy không yên tâm, thế nên hắn mới ban cho Viêm Linh Cơ một kiện Chí Bảo mà hắn cảm thấy không tệ.

Nhưng mà đây không phải là mưu đồ hàng đầu của Tần Cửu Ca, đả kích Khí Vận mới là thủ đoạn căn bản của Tần Cửu Ca.

“Ta biết rồi, công tử!”

Ánh mắt của Viêm Linh Cơ nhìn Tần Cửu Ca với vẻ mỉm cười rồi nói.

“Sau ngày hôm nay ngươi chính là Danh Sách Chí Tôn”

“Là loại chuyên làm ấm giường sao?”

Chương 507: Hiểu Phong danh sách và Tàn Nguyệt danh sách

Chương 507: Hiểu Phong danh sách và Tàn Nguyệt danh sách

Tiên Thiên Đạo Trường, đây chính là nơi Vấn Đạo của các thiên tài yêu nghiệt trong Thiên Đế Thư Viện, chung quanh là trận pháp mà các Cấm Kỵ Thần Linh bố trí, trừ phi cùng là Thần Linh, hoặc ít nhất là những tồn tại sở hữu thực lực ngang với Thần Linh thì mới phá vỡ được lớp bình phong này.

Hiện trong Tiên Thiên Đạo Trường có vô số Yêu Nghiệt Thiên Tài sở hữu Tiên Quang đang ngồi chờ, người có tu vi thấp nhất trong số bọn hắn đã là Nhân Hoàng Cảnh, thậm chí trong số đó còn có những cường giả Thiên Tôn nổi danh.

“Lần này chắc chắn Vũ Đế sẽ cố gắng trả thù Đạo Viêm Tiên Tử.”

Có không ít thiên tài yêu nghiệt đang ngồi thảo luận một cách kịch liệt, chủ đề đương nhiên là Danh Sách Chi Tranh.

Khi thời gian bắt đầu điểm, tất cả mọi người đều nhìn Vũ Đế đang đứng trên Đạo Trường rồi bàn luận, dạo này thanh danh của Vũ Đế trong Thiên Đế Thư Viện có thể nói là mất sạch.

Dù sao người mở miệng nói hắn căn bản không xứng với truyền thừa chính là người thuộc Đệ Nhất Danh Sách đó.

Với lại sự thật cũng đã chứng minh được đứng trước Đệ Nhất Danh Sách thì Vũ Đế cũng chỉ là một con kiến mà thôi.

Một kích toàn lực của Vũ Đế hoàn toàn không thể làm Đệ Nhất Danh Sách bị thương một tý nào, điều này còn diễn ra trước mặt tất cả mọi người nữa.

Sau khi trải qua chuyện đó thì ai cũng biết Đạo Tâm của Vũ Đế nhận phải một tổn thương cực lớn, đương nhiên đặt ở trên người bất kỳ ai thì cũng sẽ cảm thấy Đạo Tâm bị tổn thương mà thôi.

"Đạo Viêm Tiên Tử ta nghe nói là tùy tùng của Danh Sách Đệ Nhất, đương nhiên theo tin tức ngầm thì nàng còn là thị nữ làm ấm giường nữa."

Khi lời này vừa dứt thì không ít tiếng thở dài vang lên, không biết là tiếng thở dài này là vì việc Vũ Đế muốn đối phó Đạo Viêm Tiên Tử hay là việc Đạo Viêm Tiên Tử có thể là ấm giường của Danh Sách Đệ Nhất.

"Lần này khác lần trước nhiều, cuộc tranh đấu này hoàn toàn dựa vào thực lực cùng cảnh, không biết trong bốn người Chí Tôn Yêu Nghiệt đó ai sẽ thắng đây."

Khi nhìn Vũ Đế đang đứng trên Tiên Thiên Đạo Trường thì ai nấy đều cảm thán sự cường đại của hắn, đương nhiên nó cũng khiến mọi người càng thấy được Danh Sách Đệ Nhất cường đại ra sao.

"Nhìn, là Hiểu Phong danh sách cùng với Tàn Nguyệt danh sách, không ngờ vào lần Đại Đạo Thiên Thê Chi Tranh bọn hắn không xuất hiện mà giờ bọn hắn lại tới."

Bỗng nhiên hiện tại có người la lớn lên, cùng lúc đó là phía xa xa kia cũng xuất hiện hai thân ảnh mặc đồ màu lam nhạt xuất hiện.

Hiểu Phong danh sách cùng với Tàn Nguyệt danh sách tuy không phải xuất thân từ cùng một Cổ Tộc nhưng quan hệ giữa hai người bọn hắn vô cùng tốt.

Bình thường đều là cả hai cùng nhau xuất hiện.

"Ngươi nghĩ Vũ Đế có thể chiến thắng được không Tàn Nguyệt? Lúc trước ngươi và hắn là cùng một thời kỳ đó?"

Hiểu Phong nhìn về phía Vũ Đế đang đứng trên Tiên Thiên Đạo Tràng rồi lên tiếng hỏi nam tử tuấn dật bên cạnh mình.

Vũ Đế và Tàn Nguyệt là hai người cùng một thời kỳ tại Thiên Đế Thư Viện, thế nên chắc chắn hắn hiểu về y hơn mình nhiều.

“Vũ Đế rất mạnh.”

Nghe được câu hỏi của Hiểu Phong thì trong mắt Tàn Nguyệt hiện lên một tia kiêng kỵ, hắn nói thực lực của Vũ Đế mạnh là hoàn toàn có lý do chứ không phải là nói đại, bản thân hắn đã từng trải nghiệm qua rồi.

Có một tin tức mà ngoại giới chưa từng biết được, đó chính là hắn từng đối chiến cùng với Vũ Đế, đương nhiên lúc ấy cũng không phải là đánh nhau chết sống, chỉ là thăm dò lẫn nhau mà thôi.

Nhưng tuy vậy hắn cũng đã có thể cảm giác được thực lực của Vũ Đế cực kỳ cường đại, hoàn toàn xứng đáng đứng vào Danh Sách Chí Tôn.

“Nhưng mà gần đây ta nghe nói tên Vũ Đế kia đánh một kích toàn lực lên người của Danh Sách Đệ Nhất và tên kia hoàn toàn không bị gì cả, có khi nào là nói quá lên không?”

Tàn Nguyệt vẫn nhìn về phía Tiên Thiên Đạo Trường rồi híp mắt nói, hắn và Vũ Đế là người cùng một thời kỳ nên hắn biết rõ y mạnh mẽ ra sao, thế nên hắn cũng không quá tin tưởng vào tin đồn mà mấy ngày nay lưu truyền trong Thiên Đế Thư Viện.

Bởi vì thậm chí ngay cả hắn cũng không nghĩ rằng có thể thắng được Vũ Đế nếu cả hai ở cùng cảnh giới.

“Không phải nói quá, lúc ấy ta còn nghe nói tại hiện trường còn xuất hiện hư ảnh của nhiều vị Đại Đế, vị Danh Sách Đệ Nhất kia hoàn toàn không sử dụng thủ đoạn nào khác ngoài thực lực để ngạnh kháng, thậm chí là các Chí Bảo phòng thủ cũng không.”

Khi Hiểu Phong danh sách nói lời này thì thần sắc vô cùng ngưng trọng, hắn cũng không dám tuyên bố bản thân nhận một đòn toàn lực từ Vũ Đế mà không tổn thương gì, điều này chứng tỏ vị Đạo Tử Thần Châu kia chỉ coi Vũ Đế là một con kiến hôi mà thôi.

“Lúc ấy ta không đi, thật sự là quá đáng tiếc, hy vọng hôm nay có thể thấy được dáng vẻ Danh Sách Đệ Nhất xuất thủ.”

Tàn Nguyệt từ từ đóng hai mắt lại, khi Đại Đạo Thiên Thê xuất hiện thì hắn đang tiếp nhận một truyền thừa quan trọng, thế nên lúc đó hắn mới không xuất hiện.

Tuy nhiên sau khi nghe tin tức trên Đại Đạo Thiên Thê xuất hiện chín đạo hư ảnh của Đại Đế thì hắn thấy vô cùng hối hận.

Bởi vì đó chính là Đại Đế.

Chương 508: Hối hận không kịp

Chương 508: Hối hận không kịp

Một tồn tại chí cao vô thượng.

Sau lưng bọn hắn tuy cũng có Cổ Tộc cường đại chống lưng nhưng trong tộc cũng chưa từng xuất hiện tồn tại nào bước tới Đại Dế.

“Ngươi nhìn xem có phải hắn là Danh Sách Đệ Nhất không?”

Đột nhiên một lúc sau, một âm thanh không nhỏ vang lên, tất cả ánh mắt của mọi người tại Tiên Thiên Đạo Trường đều tập trung vào phương hướng kia.

Đối với những người lần đầu chứng kiến dáng vẻ của Tần Cửu Ca thì bọn hắn chỉ có thể nói là quá dễ nhìn.

“Tần Cửu Ca, lần này ta sẽ để cho ngươi hối hận không kịp.”

Vũ Đế ngồi ở đằng xa xa kia nghiến răng nghiến lợi nói thầm, thần sắc hắn cực kỳ dữ tợn.

Trong khoảng thời gian này thì trong lòng hắn đã tích lũy không ít nộ khí rồi, hơn nữa có thể nói hắn đã đạt tới giới hạn.

Nên hắn muốn dạy một bài học cho tên Đạo Tử tự đại này.

Hắn muốn tên Đạo Tử Thần Châu này không dám ra tay với bản thân trong Thiên Đế Thư Viện, nên hắn đã lên một kế hoạch.

Hiện Tần Cửu Ca đang ngồi trên một cái ghế dựa, Viêm Linh Cơ đứng đằng sau và đẩy đi, Tiên Quang bắn ra bốn phía xung quanh.

Trong ngực của hắn còn có một sinh linh lông tóc bù xù, nếu nhìn sơ qua thì giống như là một đầu gấu nhỏ.

Đại Đạo Chi Quang lượn lờ xung quanh không ngớt, khung cảnh Tần Cửu Ca ngồi đó và một nữ tử tuyệt mỹ như Viêm Linh Cơ đứng sau đẩy xe khiến cho không ít người ở đây chấn kinh.

Thật là một hình tượng duy mỹ.

“Hắn chính là Danh Sách Đệ Nhất sao?”

Tần Nguyệt nheo mắt lại đánh giá vị nam tử tuấn dật đang ngồi trên ghế dựa kia, bản thân hắn cũng là một nam tử tuyệt mỹ ít có trên thế gian, thậm chí tính riêng trong Thiên Đế Thư Viện thì hắn cũng là mỹ nam thuộc hàng top đầu.

Tuy nhiên khi gặp được Danh Sách Đệ Nhất thì hắn lập tức cảm thấy bản thân không xứng với danh hiệu mỹ nam đẹp nhất nữa.

“Tiên Tử đẩy xe, tên Danh Sách Đệ Nhất này cũng thật là phô trương, xem ra lời đồn là thật rồi, vị Đạo Viêm Tiên Tử này sợ rằng đã hoàn toàn là người của Danh Sách Đệ Nhất.”

Có người sau khi thấy một màn này thì hâm mộ tới cực độ, vị Danh Sách Đệ Nhất này quả thật là sinh ra tại vạch đích rồi.

Thanh danh của Đạo Viêm Tiên Tử hiện tại trong Thiên Đế Thư Viện hoàn toàn không thấp hơn so với Đại Đạo Tiên Tử, hơn nữa nàng còn là hạt giống của Danh Sách Nhất Tôn, hạt giống của Danh Sách Chí Tôn.

Bỗng nhiên lúc này Tần Cửu Ca ngước mặt lên rồi nhìn Vũ Đế trên Tiên Thiên Đạo Tràng một cái, sau đó hắn cười nhẹ rồi coi như không có chuyện gì xảy ra.

Bộ dáng bình tĩnh vô cùng, giống như Vũ Đế không phải là người đáng để hắn quan tâm vậy.

“Khí Vận trên người của tên kia vẫn còn nhiều thật, xem ra rau hẹ đã tới ngày phải thu hoạch rồi.”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm trong lòng, hiện tại Khí Vận trên người của Vũ Đế vẫn còn rất sung túc, điều này nói rõ rằng trong một khoảng thời gian gần sắp tới thì hắn sắp đón chào một cơ duyên to lớn, hoặc là nhiều cơ duyên gia thân.

“Danh Sách Chi Tranh sắp bắt đầu, xin mời bốn vị hạt giống Danh Sách lên Tiên Thiên Đạo Trường.”

Tần Cửu Ca lên tiếng, âm thanh của hắn như thiên lôi vang lên giữa thiên địa.

Đây chính là vòng cuối cùng của Danh Sách Chi Tranh, người nào thắng thì người đó có thể Danh Sách thứ mười một của Thiên Đế Thư Viện.

Khi trở thành Danh Sách thứ mười một thì người đó có thể thu hoạch được một tòa Thông Thiên Thần Phong cùng với mấy trăm tòa cung điện.

Đương nhiên việc thu được một tòa Thông Thiên Thần Phong và mấy trăm tòa cung điện chỉ là ưu đãi vô dụng nhất khi trở thành Danh Sách Chí Tôn, đãi ngộ mà Thiên Đế Thư Viện dành cho bọn hắn không thể chỉ là chút xíu này được.

Có một vài kiến trúc cùng với mật quyển của Thiên Đế Thư Viện chỉ cho phép các Danh Sách Chí Tôn lĩnh ngộ cùng đặt chân vào.

“Trận đầu tiên là giữa Tuyết Phi cùng Viêm Linh Cơ.”

Một lúc sau thì có một vị lão sư Thiên Tôn Cảnh của Thiên Đế Thư Viện bước lên Tiên Thiên Đạo Trường rồi lên tiếng, đây chính là hình thức thi đấu của trận cuối cùng này, tất cả người tham gia đều sẽ được Thần Linh sử dụng Thần Linh Chi Pháp để phong cấm tu vi, tiến hành Đạo Tranh.

Người thắng cuối cùng mới có thể có được một vị trí trong Danh Sách Chí Tôn.

Mặc dù nhìn rất đơn giản nhưng chỉ khi nào ngươi bước được tới bước này nó mới trực tiếp như thế.

Trong Thiên Đế Thư Viện thì cũng chỉ có nhiêu đó danh ngạch để bước vào được vòng này.

Ngoại trừ người như Viêm Linh Cơ là được đặc cách để tham gia tranh đấu ra thì tất cả mọi người còn lại đều trải qua vô vàng khảo nghiệm mới đến được tới đây.

Vị lão sư của Thiên Đế Thư Viện kia vừa nói xong thì một vị Tiên Tử tuyệt mỹ đã xuất hiện trên Tiên Thiên Đạo Đài, nàng giống như là Tiên Tử trong tuyết vậy.

“Tuyết Phi.”

“Người có danh xưng Tuyết Tiên – Tuyết Phi!”

Nhìn vị tiên tử tuyệt mỹ vừa xuất hiện trên Tiên Thiên Đạo Đài kia thì tất cả ánh mắt xung quanh đều dồn về phía đó.

“Công tử, Linh Cơ đi trước!”

Viêm Linh Cơ như cảm nhận được ánh mắt của công tử đang nhìn

thẳng vào Tuyết Phi trên kia thì hơi không vui, ánh mắt của nàng hơi giật giật một xíu.

Từ trước đến nay nàng luôn tự cảm giác rằng bản thân chưa từng xứng với vị Đế Chủ tương lai, hoặc có thể nói là ngay cả công tử hiện tại nàng cũng thấy bản thân không xứng, nên nàng rất lưu ý tới các tuyệt sắc xuất hiện quanh người công tử.

Nói trực tiếp một tý đó chính là nàng muốn tìm một nữ tử nào đó có thể hơi chút xứng với công tử, nhưng cho tới tận hiện tại thì nàng tìm hoài vẫn không thấy được có bất kỳ nữ tử nào thậm chí là hơi xứng với công tử của nàng.

“Được!”

Tần Cửu Ca gật nhẹ đầu coi là đáp ứng Viêm Linh Cơ, sau đó hắn nhắm hai mắt lại.

Với thực lực của Viêm Linh Cơ thì không khó để đánh bại Tuyết Phi này.

Vấn đề mà Tần Cửu Ca vẫn quan tâm từ đầu tới giờ chỉ là Khí Vận Thần Tử Vũ Đế mà thôi/

“Trận thứ hai, Vũ Đế đối chiến với Tinh Vương.”

Vòng cuối cùng của Danh Sách Chi Chiến này tổng cộng có ba trận đấu, hai trận đầu tiên được tiến hành cùng một lúc với nhau.

Điều này khiến cho trận đấu diễn ra có năng suất hơn.

“Sao? Ngươi không lo lắng tý nào cho vị tiểu thị nữ kia của ngươi à?”

Chương 509: Lấy thân báo đáp thì sao?

Chương 509: Lấy thân báo đáp thì sao?

Tần U Tiên không biết khi nào đã đi tới bên người của Tần Cửu Ca, nàng hỏi Tần Cửu Ca với giọng điệu nghi ngờ, từ trước đến nay nàng tin chắc trên người Tần Cửu Ca có một bí mật động trời nào đó, nhưng nói đi thì cũng phải nói lại, ai mà không sở hữu một bí mật chứ?

“Vũ Đế không phải là nhân vật đơn giản dì, dù là ta ở trong Nội Viện thì cũng có thể nghe được không ít tin tức về Vũ Đế.”

Tần U Tiên tiếp tục lên tiếng, sau khi nói xong thì nàng như nghĩ tới điều gì đó, khóe miệng nàng hơi nhếch lên một tý, nàng mới nhớ lại khung cảnh hôm trước khi mà người đệ đệ này của mình hành Vũ Đế một cách thê thảm.

“Đúng rồi, có việc cần hỏi ngươi này, gần đây tên Vũ Đế và Hạo Thiên danh sách có động tác gì mới không?”

Tần Cửu Ca vẫn nhìn thẳng vào Tiên Thiên Đạo Đài rồi lên tiếng, Vận Khí của Vũ Đế hiện tại đang giống như một dòng suối phun trào liên tục, dựa trên kinh nghiệm đã xử lý không ít Khí Vận Chi Tử của Tần Cửu Ca thì hắn đoán được sắp tới Vũ Đế sẽ gặp phải một cơ duyên to lớn.

“Không rõ ràng lắm, nhưng nếu như ngươi thật sự muốn biết thì vẫn có một vài con đường để làm rõ.”

Tần U Tiên nhìn Tần Cửu Ca với ánh mắt nghi ngờ, nàng đang suy nghĩ xem rốt cuộc người đệ đệ này của mình đang có mưu đồ gì.

“U Tiên tỷ giúp ta đi điều tra một xíu, cảm ơn.”

Tần Cửu Ca lúc này mới quay sang nói với Tần U Tiên rồi cười một tiếng, bộ dáng của hắn hiện tại vô cùng sáng lạn nhẹ nhàng.

Đương nhiên đó là đối với những người không biết bản chất thật của Tần Cửu Ca, nếu như lần đầu đầu bọn hắn gặp Tần Cửu Ca và y lộ ra bộ dáng này thì chắc chắn bọn hắn sẽ nghĩ Tần Cửu Ca là một thiếu niên lạc quan, nho nhã.

“Chỗ tốt gì?”

Tần U Tiên cười lạnh một tiếng rồi nhìn thẳng vào người đệ đệ này của mình, ngươi thấy ngươi chỉ cần cười một tiếng là đủ để ta làm việc không công cho ngươi hay sao?

Ngây thơ!

Tần U Tiên nàng trước tới nay chưa từng xem mặt mà đánh giá vấn đề cả!

“Lấy thân báo đáp thì sao?”

Tần U Tiên tiếp tục cười lạnh một lần nữa? Ngươi nghĩ ta là những

tiểu muội muội mê trai đó sao?

“Được rồi, lần này nể mặt ngươi là đệ đệ ta nên ta giúp ngươi một chút cũng được.”

…

“Trận đầu tiên Viêm Linh Cơ thắng.”

Không ngoài dự đoán của Tần Cửu Ca, trận đầu tiên giữa Tuyết Phi và Viêm Linh Cơ thì Viêm Linh Cơ đã thắng.

Mà trận thứ hai thì cũng không quá khó đoán, Vũ Đế trực tiếp tiến thẳng vào vòng trong.

“Trận thứ hai Vũ Đế thắng!”

“Trận đấu cuối cùng diễn ra giữa Vũ Đế cùng Viêm Linh Cơ.”

Vị lão sư Thiên Tôn Cảnh kia nhìn quanh một vòng rồi mới tuyên bố trận cuối cùng.

Xung quanh đang có vô số thiên tài yêu nghiệt của Thiên Đế Thư Viện đang nín thở quan sát trận đấu cuối cùng này.

Đây chính là trận chiến cuối cùng để tranh đoạt vị trí trong Danh Sách Chí Tôn.

Đây chính là Danh Sách Chí Tôn cao cao tại thượng đó.

“Công tử, không phụ sự kỳ vọng của ngài!”

Viêm Linh Cơ với vẻ hơi mệt mỏi bay thẳng về phía Tần Cửu Ca để báo tin, nàng tiếp tục ra sau lưng và đẩy Tần Cửu Ca đi.

“Nếu như ta trở thành Danh Sách Chí Tôn thì ban đêm có ban thưởng gì không?”

Viêm Linh Cơ cúi thấp người xuống kế bên tai của Tần Cửu Ca rồi nói nhẹ.

“Công tử biết thật nhiều đó!”

“Nhưng lần này ta muốn ta là người chủ động.”

Viêm Linh Cơ cúi sát xuống bên tai của Tần Cửu Ca rồi nói, trong mắt nàng hiện rõ vẻ hưng phấn, lần này nàng muốn nằm trên.

“Khi quyết đấu với Vũ Đế ngươi cần cẩn thận vạn phần!”

Tần Cửu Ca không để ý tới lời trêu chọc của Viêm Linh Cơ, quả thật qua khoảng thời gian vừa rồi thì lá gan của nàng lớn hơn không ít, có thể nói là từ lần đáp ứng nguyện vọng trước cho nàng thì nàng càng lúc càng dạn hơn rồi.

“A!”

Khi Viêm Linh Cơ nghe những lời này của Tần Cửu Ca thì cũng dần dần trở nên nghiêm túc, cả công tử đã nhắc như thế thì nàng càng không thể lơ là cảnh giác được.

Vũ Đế rất mạnh, đây là điều nàng biết rất rõ.

“Vũ huynh, chỉ cần ngươi có thể thắng được trận Vấn Đạo Chiến này thì ngươi có thể trở thành một trong Danh Sách Chí Tôn, đến lúc đó thì dù cho có là Cấm Kỵ Đạo Tử cũng không thể ra tay với ngươi được đâu!”

Uyên Hạo Thiên nheo mắt lại rồi nói với Vũ Đế, tuy nhiên ánh mắt của hắn luôn dán chặt vào Tần Cửu Ca đang ngồi trên ghế dựa kia, bản thân hắn vẫn rất kiêng kỵ tên Cấm Kỵ Đạo Tử này, không phải, có thể nói là tất cả thiên tài yêu nghiệt trong các Cổ Tộc Cấm Kỵ đều kiêng kỵ tên Đạo Tử Tần Tộc này.

Nếu như không phải y sinh ra trong một Cổ Tộc Cấm Kỵ thì tất cả bọn hắn đã sử dụng thế lực sau lưng để đè chết tên này từ lâu rồi.

Nhưng bởi vì hắn cũng là người của Cấm Kỵ Cổ Tộc nên không ai dám ra tay với hắn cả.

“Được rồi!”

Vũ Đế gật đầu một cách đầy bình tĩnh, ánh mắt của hắn nhìn thẳng vào Đạo Viêm Tiên Tử đứng cạnh Tần Cửu Ca, hắn muốn cho tên Tần Cửu Ca kia một bài học, dù sao nơi này cũng là trong Thiên Đế Thư Viện, chỉ cần hắn không làm gì quá mức thì thế lực sau lưng y hoàn toàn không làm gì được hắn cả.

“Trận cuối cùng, Vũ Đế đối đầu với Viêm Linh Cơ.”

Một canh giờ sau vị lão sư của Thiên Đế Thư Viện đứng lên đài cao bắt đầu tuyên bố, sau trận đấu cuối cùng này thì vị Danh Sách Chí Tôn thứ mười một sẽ được sinh ra.

“Nhớ kỹ Chí Bảo mà ta đưa cho ngươi!”

m thanh của Tần Cửu Ca vang lên bên tai của Viêm Linh Cơ, hắn vô cùng xem trọng tên Khí Vận Thần Tử này.

Đặc biệt là khi Khí Vận của hắn đang phun trào như suối như thế kia nữa, điều này không thể khiến cho Tần Cửu Ca không cảnh giác được.

“Vâng!”

“Nếu như trận đấu này mà Vũ Đế thắng thì sợ rằng Danh Sách Đệ Nhất cũng không tiện mà ra tay đối phó y.”

Tàn Nguyệt đứng xa xa quan sát cả hai người cũng bắt đầu lên tiếng bình luận.

Thật ra cho dù Vũ Đế không trở thành Danh Sách Chí Tôn thì Thiên Đế Thư Viện cũng không cho phép học sinh giết chóc ở trong thư viện, nhấn mạnh là ở trong thư viện.

Nếu như không phải ở trong Thiên Đế Thư Viện thì dù Vũ Đế có bị ai đánh giết Thiên Đế Thư Viện cũng không quá quan tâm.

“Danh Sách Chí Tôn được Thiên Đế Thư Viện bảo hộ, lần này chắc chắn Vũ Đế phải sử dụng tuyệt chiêu áp đáy hòm của bản thân rồi, bằng không một khi hắn thất thủ thì chắc chắn Danh Sách Đệ Nhất sẽ ra tay với hắn, lúc đó thì quả thật là vô phương cứu chữa.”

Thiên Đế Thư Viện sẽ không cho phép Vũ Đế cứ núp mãi ở trong Thư Viện.

Chương 510: Mưu đồ

Chương 510: Mưu đồ

Tiên Thiên Đạo Đài.

“Sao? Bị công tử nhà ta đánh tới mức hư mắt rồi à?”

Viêm Linh Cơ lúc này từ từ đi lên Tiên Thiên Đạo Đài rồi nhìn xuống Vũ Đế nói, vừa nói nàng vừa che miệng cười khẽ, nếu nói một cách công tâm thì tên này quả thật rất xui xẻo.

Nhưng mà ai bảo hắn khiến cho công tử khó chịu, đáng đời hắn.

“Giờ ngươi cứ cười đi, một xíu ngươi khóc cho coi.”

Vũ Đế vẫn nhìn thị nữ của cừu nhân mình một cách bình tĩnh, bình tĩnh tới nổi không được bình thường.

Lời Vũ Đế vừa dứt thì sau lưng của hắn xuất hiện nhiều đầu Thông Thiên Đại Đạo.

“Đáng sợ, Vũ Đế lĩnh ngộ những Đại Đạo này sâu thật!”

Khi thấy nhiều đầu Thông Thiên Đại Đạo xuất hiện sau lưng Vũ Đế thì mọi người đều giật mình không ngát, tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm một màn này không chớp mắt.

Khí tức của những Đại Đạo sau lưng Vũ Đế đã sâu tới một trình độ nhất định, điều này đại biểu cho việc hắn lĩnh ngộ những Đại Đạo này vô cùng sâu.

“Nhưng mà Đạo Viêm Tiên Tử cũng không yếu, Viêm Hỏa Đại Đạo sau lưng nàng giống như muốn hóa thành thực chất.”

Thần sắc của Hiểu Phong danh sách khi nhìn một màn này thì cũng đầu ngưng trọng, Đạo Viêm Tiên Tử này quả thật là quá cường đại, nàng có tư chất để trở thành một Danh Sách.

“Hỏa Diễm Sủng Nhi, trời sinh Hỏa Diễm Tiên Tử!”

Dù cho các trưởng lão cùng học sinh ở đây thì ai nấy cũng đều bị Viêm Hỏa Đại Đạo sau lưng Viêm Linh Cơ làm cho chấn kinh.

Đôi khi đem một đầu Đại Đạo Pháp Tắc tu luyện tới cực hạn cũng sẽ trở nên vô cùng cường đại.

Nhưng mà theo tình huống bình thường thì càng nhiều Đại Đạo Pháp Tắc sẽ chứng tỏ thực lực của Thiên Tôn đó càng cao thâm hơn.

“Khí Vận trên người Vũ Đế quá nồng rồi, xem ra trở thành Danh Sách Chí Tôn là một bước ngoặt cực lớn trong vận mệnh của Vũ Đế.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca nhìn thẳng vào người của Vũ Đế trên Tiên Thiên Đạo Đài rồi lên tiếng, hắn đã thấy được Khí Vận của Vũ Đế đang nhao nhao muốn phun trào rồi, điều đó đại biểu lần tranh đấu này cực kỳ trọng yếu trong vận mệnh y.

“Khí Vận Tiên Đại cũng không có quá nhiều tác dụng đối với y!”

Tần Cửu Ca thật ra đã sớm lấy Khí Vận Tiên Đại của mình ra rồi, đồ

chơi này có sức ảnh hưởng vô cùng nhỏ bé đối với Khí Vận Thần Tử.

Đặc biệt là vào tình huống này.

“Thú vị thật, ngươi nghĩ ta không trị được ngươi ư?”

Tần Cửu Ca nhìn Vũ Đế với ánh mắt bình tĩnh, hắn muốn phá hoại.

“Thanh Đế Tháp.”

Thần sắc của Viêm Linh Cơ cũng bắt đầu trở nên ngưng trọng hơn, tên Vũ Đế này cường đại hơn nàng tưởng tượng nhiều, may mà công tử đã ban Chí Bảo cho bản thân, đó chính là Thanh Đế Tháp.

Vũ Đế khi thấy một màn này thì cũng cười lạnh, hắn biết rõ thứ trên tay nữ tử này chính là đồ vật của tên Đạo Tử Thần Châu kia.

Vô sỉ! Đối với việc này thì Vũ Đế chỉ có thể mắng hai chứ vô sỉ mà thôi.

Lần trước tại trước mặt hư ảnh của chín vị Đại Đế chắc chắn Tần Cửu Ca đã sử dụng một Chí Bảo nào đó mới có thể đối kháng được một đòn toàn lực của mình mà không bị tổn hại gì.

Thứ mà thậm chí ngay cả hư ảnh của chín vị Đại Đế cũng nhìn không thấu được.

Dù sao Vũ Đế không muốn tin một đòn toàn lực của mình không thể khiến cho Tần Cửu Ca chịu một xíu tổn thương nào được.

Hiện tại y lại còn dám lấy Chí Bảo của mình đưa cho thị nữ sử dụng nữa chứ!

Tuy nhiên dù cho mọi người có biết thì cũng không ai nói gì cả.

Chỉ cần không phải loại Chí Bảo sử dụng một lần ra thì tất cả những cái khác đều được cho phép.

Bởi vì muốn sử dụng Chí Bảo thì cũng cần có thực lực, nếu như không có thực lực thì khi sử dụng Chí Bảo người bị tổn thương chỉ có chính bản thân mà thôi.

Đương nhiên đó là không tính những Chí Bảo sử dụng một lần!

“Hoang Vu Tiên Chung.”

Vũ Đế cười lớn trong lòng, từ nhỏ vận khí hắn đã vô cùng tốt rồi, cơ

duyên mà mọi người khác không gặp được thì hắn lại đạt được một cách dễ dàng, dễ tới mức như nhặt.

Tiên Thiên Thần Châm cùng với Hoang Vu Tiên Chung chính là hai loại Chí Bảo cấp cao nhất mà hắn có được.

Tiên Thiên Thần Châm chủ sát phạt, Hoang Vu Tiên Chung chủ phòng ngự.

Một công một thủ, có thể nói là vô địch.

Oanh.

Thanh Đế Tháp trong tay của Viêm Linh Cơ đánh thẳng vào Hoang Vu Tiên Chung.

Trên Tiên Thiên Đạo Đài cũng phát ra Đạo Uy cường đại.

“Chỉ là gợn sóng toát ra thôi mà lại cường đại tới thế sao?”

Không ít yêu nghiệt của Thiên Đế Thư Viện đang ngồi xung quanh đều nhìn chăm chú vào hư không.

Thực lực của hai cá nhân này đều cực kỳ cường đại, thậm chí một số Danh Sách Chí Tôn cũng không dám tuyên bố là thắng được bọn hắn.

“Thời cơ tốt!”

Trong mắt của Vũ Đế hiện lên vẻ khác lạ, trong Hoang Vu Tiên Chung hắn đã cất giấu sẵn Tiên Thiên Thần Châm, hắn muốn trong thời điểm Vấn Đạo đánh trọng thương nữ tử này.

Sắc mặt của Vũ Đế lạnh lại, nếu như Tần Cửu Ca đã mang tới thống khổ cho hắn thì hắn nhất quyết tìm về trên người của thị nữ này.

Chương 511: Bi phẫn của Vũ Đế

Chương 511: Bi phẫn của Vũ Đế

“Có hành động mờ ám?”

Lúc này Tần Cửu Ca đang ngồi trên tiên ỷ xung quanh Tiên Thiên Đại Đài khẽ nheo mắt lại, tâm tư của nhân vật chính lại rất nhiều, nếu không phải vì hắn muốn cắt rau hẹ, cho dù là ở trong Thiên Đế Thư Viện thì Tần Cửu Ca dám ra tay trấn áp Vũ Đế.

Đương nhiên nhất định sẽ tìm một tên tuổi, nếu không thì sẽ không qua được phía ngoài của Thiên Đế Thư Viện.

“Muốn chết.”

Thần thức của Tần Cửu Ca bỗng nhiên cảm nhận được gì đó, vẻ mặt hơi cười nhạo một chút.

Ngươi còn muốn làm gì nữa?

“Ta không thể đánh lại ngươi, nhưng ta vẫn còn hack.”

Sắc mặt Tần Cửu Ca ngay lập tức hiện lên một tia quỷ dị, hệ thống của hắn bình thường cũng cảm thấy không có tác dụng gì, đó là vì thật ra có rất nhiều thứ đều có ở trong đời thực.

Ngoại trừ việc không có một vài chí bảo đỉnh cấp ra, hắn muốn cái gì mà không có chứ?

Cho dù muốn Tiên Tử Thần Nữ của đạo thống Cổ Tộc, thì hắn cũng có thể lấy được ngay trong ngày hôm sau.

“Hệ thống, cho Viêm Linh Cơ một lần lực phòng ngự, muốn bao nhiêu Khí Vận Điểm trực tiếp khấu trừ là được.”

Tần Cửu Ca nói nhỏ với hệ thống của mình trong đầu mình.

Ngoại trừ mua đồ ra thì hệ thống của hắn còn có không ít tác dụng.

Bằng không, không phải hệ thống quá phế đối với hắn sao?

“Đinh, Viêm Linh Cơ đã đạt được lực phòng ngự một lần, hao phí năm ngàn Khí Vận Điểm.”

“Phụ vào một đạo lực Đại Đạo.”

Khi hệ thống nói xong, lúc này xung quanh Viêm Linh Cơ đang ở trên Tiên Thiên Đạo Đài có một đạo lớp phòng ngự ngoại trừ Tần Cửu Ca ra thì không ai có thể nhìn thấy.

Trong hư không Tiên Thiên Đạo Đài.

“Ta muốn ngươi nợ máu trả bằng máu trước.”

Lúc này trong lòng Vũ Đế trở nên tức giận, hắn không đánh thắng được Thần Châu Đạo Tử kia, còn không đấu lại thị nữ của Thần Châu Đạo Tử này sao?

Đoàng, đoàng, đoàng.

Nhưng thật không ngờ một giây sau, trong mắt Vũ Đế tràn đầy chấn động, Hoang Vu Tiên Chung của mình bị tháp trong tay nữ tử này ngăn trở.

Đương nhiên đây không phải là chuyện khiến hắn khiếp sợ nhất, hắn phát hiện Tiên Thiên Thần Châm trong tối của mình bị một cỗ đồ vật nào đó ngăn trở.

Bỗng nhiên, Vũ Đế ở trên Tiên Thiên Đạo Đài trên hư không thấy được trong mắt Tần Cửu Ca toát ra vẻ cười nhạo.

Trong lòng hắn có một cảm giác đây chắc chắn là Thần Châu Đạo Tử này làm.

Hắn trắng trợ trợ giúp thị nữ của mình, hoàn toàn không có quy củ của Cố Thiên Đế Thư Viện.

“Hắn đang âm thầm ra tay.”

Trong lòng Vũ Đế không thể tưởng tượng nổi mà thốt ra những lời này, bằng không Tiên Thiên Thần Châm mình âm thầm sử dụng chắc chắn không thể không có chút tác dụng nào.

Phải biết rằng, vừa rồi chính là sắp đắc thủ rồi.

Mà xem ra Đạo Viêm Tiên Tử kia không hề phòng bị gì.

“Nhất định là hắn đang ra tay.”

Vẻ mặt Vũ Đế lập tức nứt ra, bởi vì hắn lại nhìn thấy ý cười trong mắt Thần Châu Đạo Tử này.

Đó là một nụ cười chế giễu.

“Phì.”

Trong đầu Vũ Đế đang suy nghĩ những chuyện này, mắt Viêm Linh Cơ sáng lên, vừa rồi quả thật nàng không cảm nhận được thương ý trong bóng tối.

Nhưng trong nháy mắt vừa rồi nàng cảm thấy đây là một thời cơ tốt để có thể làm Vũ Đế bị thương nặng.

“Đụng.”

Viêm Hỏa Đại Đạo Pháp Tắc sau lưng Viêm Linh Cơ vây xung quanh hư không của phiến Tiên Thiên Đạo Đài này.

Xung quanh Tiên Thiên Đạo Đài này giống như là một mảnh hỏa vực, chiếu sáng Viêm Linh Cơ giống như tinh linh trong lửa.

Đẹp động lòng người. Khiến người ta mê đắm.

“Sao cảm thấy vừa rồi có một cỗ sức lực nào đó đang giúp ta.”

Mặc dù mặt của Viêm Linh Cơ lúc này không có cảm xúc, nhưng trong lòng lại có chút nghi hoặc, đạo pháp công kích mình vừa đánh về phía Vũ Đế không mạnh đến mức như vậy.

Nhưng cho dù lúc này trong lòng Viêm Linh Cơ nghi hoặc, nhưng cũng không biểu hiện ra mặt.

Mà lúc này học sinh và lão sư của Thiên Đế Thư Viện xung quanh Tiên Thiên Đạo Tràng cũng không biết lúc này Đạo Viêm Tiên Tử đang suy nghĩ cái gì.

Bọn họ chỉ là thấy Đạo Viêm Tiên Tử đánh Vũ Đế tiếng tăm lừng lẫy ở Thiên Đế xuống Tiên Thiên Đạo Đài.

“Đạo Viêm Tiên Tử thật cường đại, ngay cả Vũ Đế cũng không phải là đối thủ.”

Rất nhiều Yêu Nghiệt Chí Tôn xung quanh Tiên Thiên Đạo Tràng đều nhìn chằm chằm Đạo Viêm Tiên Tử trong biển lửa lúc này đang phảng phất như một mảnh Hỏa Hải Đạo Đài.

“Thật mạnh, nhưng còn không phải là tùy tùng của Đệ Nhất Danh Sách sao?”

Lức này có một vài nữ Chí Tôn Yêu Nghiệt nhìn Viêm Linh Cơ đại triển thần uy trên Tiên Thiên Đạo Đài, không ít khóe miệng hơi bĩu môi.

Ở trong lòng các nàng, Đạo Viêm Tiên Tử này bây giờ có thành tựu như vậy còn không phải là công lao của Đệ Nhất Danh Sách.

Nếu như các nàng cũng có sự bồi dưỡng của Đệ Nhất Danh Sách, nói không chừng còn cường đại hơn Đạo Viêm Tiên Tử này.

Khi đó đứng ở nơi này không phải là Đạo Viêm Tiên Tử gì, mà là Vân Tiêu Tiên Tử, hay rất nhiều Tiên Tử khác,…

“Tùy tùng của Đệ Nhất Danh Sách bây giờ đã là một tôn Danh Sách, tin tức như vậy không biết gây ra bao nhiêu động tĩnh ở Thiên Đế Thư Viện.”

Đúng vậy, vốn chỉ là một câu nói đùa, nhưng thật không ngờ Đạo Viêm Tiên Tử thật sự trở thành Chí Tôn thứ mười một của Thiên Đế Thư Viện.

Chương 512: Vì sao không thích nhận thua?

Chương 512: Vì sao không thích nhận thua?

Xung quanh Tiên Thiên Đạo Tràng lúc này có không ít Thiên Tài Yêu Nghiệt đều sáng quắc nhìn Đạo Viêm Tiên Tử giống như đang ở trong biển lửa.

Thật đẹp, có cao gầy, tu vi khí chất cũng không cần phải nói.

Thật không biết Đệ Nhất Danh Sách có thể nắm giữ tuyệt sắc như vậy hay không.

Dù sao thì bọn họ cũng không kiềm chế được.

“Hắn đang trợ giúp tiện nhân này.”

Bỗng nhiên, một nam tử giãy dụa đứng lên trong một mảnh phế tích, trong mắt hắn tràn đầy tức giận, lần trước chính là ngươi đã dùng thủ đoạn gì đó đối phó ta.

Lần này lại làm như vậy, thật nghĩ ta không nhìn ra sao?

“Tiểu tiện nhân này gian lận, hắn đang âm thầm ra tay.”

Vũ Đế tức giận kêu lên với mọi người, vừa rồi hắn lại nhìn thoáng qua Thần Châu Đạo Tử kia, bởi vì vừa rồi Thần Châu Đạo Tử này còn âm thầm truyền âm cho hắn.

Nội dung truyền âm khiến hắn nổi giận.

“Vừa rồi hắn đã ra tay.”

Vũ Đế lớn tiếng nói với mọi người xung quanh Tiên Thiên Đạo Tràng một lần nữa, hắn không thể mất vị trí Chí Tôn Danh Sách này.

“Vũ Đế sao ngươi lại nói Đệ Nhất Danh Sách âm thầm ra tay?”

Trần lão sư của Thiên Đế Thư Viện vẫn luôn chủ trì trận hỏi chiến này cạn lời nhìn Vũ Đế nói, hắn không cảm nhận được người khác ra tay hay sao?

Vừa rồi Đệ Nhất Danh Sách người ta rõ ràng là không ra tay.

Người xung quanh cũng không phải người mù, thần thức cũng không phế, sao không biết Đệ Nhất Danh Sách có ra tay hay không?

“Hắn thật sự đã ra tay, vừa rồi hắn còn truyền âm cười nhạo ta.”

Lúc này Vũ Đế nghe được lão sư Thiên Đế Thư Viện này nói, trong lòng có sự bi phẫn khó hiểu, trong ngực liền ào một tiếng, có không ít máu tươi phun ra.

“Thiên phú của Vũ Đế này lại rất tốt, nhưng vì sao luôn không thích nhận thua vậy.”

Ngay lập tức có không ít Thiên Tài Yêu Nghiệt xung quanh Thiên Đế Thư Viện khi nghe Vũ Đế nói liền nhao nhao lên tiếng.

Mà Vũ Đế khi nghe được những người bình thường cung kính với mình lên tiếng bình luận về mình thì trong mắt tràn đầy máu đỏ.

Vừa rồi rõ ràng chính là Thần Châu Đạo Tử này âm thầm ra tay.

“Được rồi, ta lại muốn tính toán với ngươi vì sao luôn phải oan uổng bổn tự.”

“Danh Sách này luôn luôn là quang minh chính đại, tại sao lại lén lút ra tay? Hết lần này đến lần khác vu khống Danh Sách này, phải biết rằng mọi người đều nóng nảy.”

“Vũ Đế ngươi đáng tội gì.”

Thanh âm giống như Đại Đạo, khiến cho hồn phách như muốn bay ra.

“Ngươi vu hãm ta mấy lần, lần trước vu hãm ta ở trước mặt chín vị Đại Đế Hư Ảnh, bây giờ lại vu khống ta ở trước mặt nhiều người như vậy, bản Danh Sách tính cách tốt cũng sẽ trở nên không tốt.”

Lúc này Tần Cửu Ca nhìn chằm chằm vào Vũ Đế nhàn nhạt nói, mình không chỉ là một Đạo Tử Cấm Kỵ, cũng là một tôn Chí Tôn Danh Sách ở trong Thiên Đế Thư Viện.

Ngươi vu khống mình như vậy không tốt cho lắm nhỉ?

Ý tứ ngầm là nói mình ra tay đối phó với ngươi, Thiên Đế Thư Viện hẳn là cũng sẽ không nói gì chứ.

“Ngươi….hừ hừ.”

Vũ Đế hít sâu một hơi áp chế phẫn nộ trong lòng mình, cúi đầu xuống, không nhìn về phía Thần Châu Đạo Tử này nữa.

“Vũ Đế, ngươi vu khống Đệ Nhất Danh Sách như vậy sợ là không tốt lắm, lần trước ở trước mặt Hư Ảnh của chín vị Đại Đế cũng vậy, thật không ngờ lần này vẫn như vậy.”

Có Yêu Nghiệt cười lạnh nhìn Vũ Đế nói, tên Vũ Đế này trước kia khi ở Thiên Đế Thư Viện, hắn đã ngứa mắt với hắn ta rồi, nhưng vẫn có chút kính nể thực lực của hắn, nhưng thật không ngờ Vũ Đế này mấy lần thua cũng không muốn nhận thua.

Phẩm chất như vậy sợ là không được rồi.

Đương nhiên trong lòng hắn cũng chỉ là muốn lộ diện trước mặt Đệ Nhất Danh Sách, đổi lại câu tục ngữ chính là muốn lấy lòng Đệ Nhất Danh Sách này một chút, dù sao ai cũng biết Đệ Nhất Danh Sách là đi ra từ Cấm Kỵ Cổ Tộc, hơn nữa còn là Đạo Tử Cấm Kỵ của Hão Hạn Thần Châu danh trấn tứ phương.

Trong tay hắn nhất định là có rất nhiều thứ tốt, điểm này không ai phủ nhận.

“Vừa rồi rõ ràng là ta đang ngồi ở chỗ đó, ra tay ở đâu?”

Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn Vũ Đế nói, vừa rồi ai thấy được hắn ra tay?

Không ai thấy nó cả.

Kỳ thật cũng không phải hắn ra tay, mà là hệ thống của hắn ra tay.

“Đinh, Đạo Tâm của nhân vật chính Vũ Đế bị hao tổn, đạt được tám ngàn Khí Vận Điểm.”

Lúc Tần đang Cửu Ca nhìn Vũ Đế, hệ thống ở trong đầu hắn lên tiếng nói.

“Quả nhiên, đây mãi mãi không phải là vụ mua bán lỗ vốn mà.”

Tần Cửu Ca âm thầm nghĩ trong lòng, loại rau hẹ của nhân vật chính này chính là Hương.

“Nói đi, phải bồi thường tổn thất tinh thần và một số chi phí khác như thế nào.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nhìn Vũ Đế nói, không nhân cơ hội kiếm một vài đồ vật trên người Vũ Đế sẽ khiến hắn cảm thấy có lỗi với mình.

“Nếu không bồi thường, có tin ta cho ngươi không thể ra khỏi Thiên Đế Thư Viện này hay không.”

Thanh âm Tần Cửu Ca truyền đến trong tai của Vũ Đế, làm cho vẻ mặt Vũ Đế đã có chút tức giận, hắn đang uy hiếp mình.

Thế nhưng lần tranh đoạt Danh Sách Chí Tôn này thất bại, thật sự là không có lực phản kháng gì ở trước mặt hắn.

Hắn muốn ẩn nhẫn, hắn muốn ẩn nhẫn đến đi tới bảo tàng Vũ Đế của mình.

“Hô, vừa rồi là ta cảm nhận sai rồi, Danh Sách không có ra tay.”

Bỗng nhiên, trên mặt Vũ Đế bình tĩnh lộ ra một nụ cười, bây giờ không phải là lúc hắn trở mặt với Đạo Tử Cấm Kỵ này.

Nếu như mình chiếm được vị trí Chí Tôn, thì cho dù cũng không sợ có chút phân tranh với hắn.

Nhưng bây giờ thì không được.

Bởi vì hắn không có được vị trí Danh Sách Chí Tôn.

“Vì biểu đạt áy náy của ta với Đệ Nhất Danh Sách, có thể để cho Đệ Nhất Danh Sách tùy ý lựa chọn một kiện bảo vật ở trong Nhẫn Trữ Vật của ta.”

Chương 513: Khẩu vị quá lớn

Chương 513: Khẩu vị quá lớn

Vũ Đế rất hào phóng nhìn quanh bốn phía nói, hắn đã giấu Tiên Thiên Thần Châm và Hoang Vu Tiên Chung đi.

Dù sao cũng không ở trong Nhẫn Trữ Vật này.

Không có mấy kiện bảo vật đối với hắn mà nói cũng không phải là vấn đề lớn.

Hắn làm như vậy cũng là sợ Đệ Nhất Danh Sách thật sự chặn hắn trong Thiên Đế Thư Viện.

Dù sao hắn cũng phải đi ra ngoài tìm kiếm bảo tàng Vũ Đế.

Đây chính là bảo tàng Vũ Đế, chỉ cần hắn đạt được, hắn lại có thể quật khởi lần nữa, thậm chí căn cứ theo tin tức của hắn, trong kho báu Vũ Đế không chừng có truyền thừa của Vũ Đế.

“Ta muốn cây kim kia.”

Tần Cửu Ca mặt không đổi sắc nhìn Vũ Đế nói, tựa hồ chỉ cần Vũ Đế không đồng ý, hắn liền sai người chặn Vũ Đế ở trong Thiên Đế Thư Viện.

“Có phải Đệ Nhất Danh Sách có khẩu vị quá lớn hay không.”

Gân xanh trên tay Vũ Đế có chút nổi lên, đây là đang đoạt căn cơ của hắn.

Nhưng nếu hắn không cho, hắn sợ mình không đi tới kho báu Vũ Đế được.

“Sao lại không muốn cho?”

Sắc mặt của Tần Cửu Ca hơi trầm xuống nhìn Vũ Đế nói, mắt dường như hơi nheo lại.

“Đưa, đương nhiên đưa.”

Vũ Đế thở ra một hơi thật sâu, trên mặt tràn đầy bình tĩnh nhìn Thần Châu Đạo Tử.

Sát ý rong lòng hắn với Thần Châu Đạo Tử này càng nồng đậm thêm một phần.

Nói xong, Vũ Đế mỉm cười lấy ra một cây kim màu sắc cực kỳ cổ xưa đặt ở trước mặt Tần Cửu Ca.

“Nếu Vũ Đế rộng lượng như vậy, Danh Sách này cũng không phải là người nhỏ mọn, cứ như vậy mà quên mấy lần vu hãm bản Danh Sách đi.”

Tần Cửu Ca nhìn Vũ Đế mỉm cười nói, trước tiên lấy một cây Tiên

Thiên Thần Châm của hắn, từ từ lấy hết, bởi vì nếu một lần lấy hết thì hắn sợ trong lòng Vũ Đế sẽ nổi lên tâm nghịch phản.

Rau hẹ phải lấy từ từ.

Trên người hắn chắc chắn có một hồi đại cơ duyên.

“Đệ Nhất Danh Sách rộng lượng, Đệ Nhất Danh Sách quả nhiên là chân hào kiệt.”

Rất nhiều đệ tử Thiên Đế Thư Viện ở đây đều tán thưởng Tần Cửu Ca.

Trong những người này rốt cuộc có bao nhiêu là thật tâm thật ý, Vũ Đế không cần đoán cũng biết rất nhiều người đều đang lấy lòng vị Thần Châu Đạo Tử này.

Dù sao không nói đến Cấm Kỵ Cổ Tộc sau lưng Thần Châu Đạo Tử, chính là nói bây giờ Thần Châu Đạo Tử còn nắm truyền thừa của tám vị Viễn Cổ Đại Đế trong tay.

Ai mà không muốn tám Đạo Đại Đế Truyền Thừa này?

Nhưng ai mà dám cướp?

“Được rồi, lần này Thiên Đế Thư Viện sinh ra vị Chí Tôn thứ mười một, Đạo Viêm Tiên Tử Viêm Linh Cơ.”

“Thập Nhất Danh Sách Chí Tôn Viêm Linh Cơ.”

Một vị lão sư của Thiên Đế Thư Viện lớn tiếng nói với mọi người, ngay lập tức có rất nhiều người dùng ánh mắt có chút nóng rực nhìn Viêm Linh Cơ, thật sự là một người tuyệt mỹ.

.....

Trận chiến Chí Tôn Danh Sách của Thiên Đế Thư Viện lần này đã kết thúc, mà người đạt được Danh Sách Chí Tôn không phải là Vũ Đế tiếng rất lớn trước đây, mà là Đạo Viêm Tiên Tử Viêm Linh Cơ xuất hiện đột xuất này.

Danh Sách Chí Tôn thứ mười một này rất thú vị.

Chính là tùy tùng của Đệ Nhất Danh Sách, đương nhiên cũng có người đồn rằng Danh Sách thứ mười một là thị nữ thiếp thân của Đệ Nhất Danh Sách.

Thông Thiên Thần Phong.

Đây là Thông Thiên Thần Phong đặc biệt mở ra cho Danh Sách thứ mười một mới sinh ra.

“Không cần, ta ở chỗ này là được rồi.”

Viêm Linh Cơ nhìn lão sư đặc biệt mở cho nàng một tòa Thông Thiên Thần Phong mỉm cười nói, trong Thông Thiên Thần Phong khác làm gì có nơi thoải mái như thế này.

Ở đây có công tử, ở đó có sao?

Vị lão sư Thiên Tôn cầm Chí Bảo Khai Sơn trong tay không nói gì, xem ra nói giữa Danh Sách thứ mười một và Đệ Nhất Danh Sách không có quan hệ mờ ám, hắn cũng không tin.

“Xem ra, đây sẽ trở thành Thông Thiên Thần Phong đầu tiên trong Thiên Đế Thư Viện bị chủ nhân vứt bỏ.”

Vị lão sư Thiên Đế Thư Viện này lắc đầu, nhưng những thứ này nên đưa cho Danh Sách Chí Tôn vẫn nhất định phải chuẩn bị tốt, mà có muốn hay không thì cũng là chuyện của bọn họ.

“Phần thưởng của công tử đâu?”

Viêm Linh Cơ ngậm một ngón tay mảnh khảnh của mình vào trong miệng, trong mắt phát ra sự quyến rũ.

“Muốn ngậm sao?”

.....

Thông Thiên Thần Phong.

“Tin tức mà ngươi muốn đã có rồi, Vũ Đế và Uyên Hạo Thiên đã đi ra ngoài trong khoảng thời gian trước rồi, hơn nữa sau khi trận chiến Danh Sách kết thúc, bọn họ cũng lén lút rời khỏi Thiên Đế Thư Viện.”

Nhìn Tần Cửu Ca còn lười biếng nằm trên đùi của mình, Tần U Tiên bất lực, đây thật sự là tùy tùng của ngươi sao?

Có thể đừng vũ nhục hai chữ tùy tùng này không, đổi cái khác đi, gọi là thị nữ thiếp thân đi.

“Biết rồi.”

Tần Cửu Ca ném Y Y đang ngủ trong ngực mình sang một bên, dù sao bây giờ thứ này lại đang ngủ, mà Y Y đang ngủ chỉ cần không phải là Tần Cửu Ca đặc biệt đánh thức, nó phải ngủ say một thời gian.

Đương nhiên loại ngủ say này của chúng gọi là tu luyện.

Tần Cửu Ca nhìn Tần U Tiên mỉm cười nói, hắn biết nhân vật chính Vũ Đế muốn đi ra ngoài trong khoảng thời gian này, cho nên hắn âm thầm ra tay, liền bám ma chủng vào người Vũ Đế.

Đương nhiên ma chủng này hoàn toàn không khống chế được nhân vật chính Vũ Đế, nhưng nhìn vị trí của hắn thì vẫn có thể làm được.

Chương 514: Ngươi gọi đây là đơn thuần?

Chương 514: Ngươi gọi đây là đơn thuần?

“Chờ một chút, tỷ dẫn Ấu Vi đi dạo xung quanh đi.”

Tần Cửu Ca nhìn Tần U Tiên mỉm cười nói, rốt cục cũng đến khâu thú vị nhất, cắt rau hẹ.

Loại rau hẹ này chính là cắt xén.

“Ngươi muốn làm gì?”

“Nhất định là đã động tâm tư xấu rồi.”

Tần U Tiên nhìn Đạo Tử đệ đệ của mình nói, nàng cảm thấy trong lòng Đạo Tử này chắc chắn đang có tâm tư xấu xa rất lớn.

“Không có, Tần Cửu Ca ta là người như vậy sao?”

Tần Cửu Ca nhìn Tần U Tiên cười khẽ một tiếng, rau hẹ xem ngươi chạy đi đâu.

.....

Trong Thông Thiên Thần Phong, chờ Tần Cửu Ca mang theo Viêm Linh Cơ đi ra ngoài, Tần U Tiên bình tĩnh nhìn Tần Ấu Vi mặc quần áo màu đen trước mặt mình.

“Tỷ tỷ, có thể xin tỷ một chuyện không.”

Bỗng nhiên, trên mặt Tần Ấu Vi hiện ra một nụ cười, nụ cười rất xán lạn, rất trẻ trung hoạt bát.

“Có chuyện gì?”

Tần U Tiên nhìn Tần Ấu Vi trước mặt mình mỉm cười nói, tuy rằng nàng không cảm thấy rất cảm lạnh với Đạo Tử đó, nhưng không hiểu sao trong lòng lại thích nữ hài này.

Nàng trông giống như một nữ hài trẻ trung và hồn nhiên mà không có bất kỳ suy nghĩ xấu xa nào.

“Có thuốc nào có thể gây mê ca ca không.”

“Hoặc là nói tu luyện cái gì để sau này có thể đem ca ca cho…Cho…”

Vẻ mặt Tần Ấu Vi giống như ngây thơ nhìn Tần U Tiên mỉm cười nói, nhưng khi Tần U Tiên nghe được lời của nữ hài mà mình cho rằng rất ngây thơ này nói, trên mặt nàng đã dần dần không giữ được nụ cười nữa.

Lập tức cứng ngắc một lúc, ánh mắt dường như rất khó tin nhìn Tần Ấu Vi trước mặt mình.

Tần U Tiên sâu kín thở dài: “Ngươi gọi đây là đơn thuần?”

.....

Đạo Châu Tiên Hoàng Châu Vực.

Nơi này là một nơi rất truyền kỳ, muốn nói châu nào có nhiều cấm địa nhất, nhất định phải nhắc tới Tiên Hoàng Châu Vực này.

Rất nhiều Hoàng Đình Tiên Triều ngồi ở đây, tranh phạt giữa Hoàng Đình Tiên Triều cũng cực kỳ nhiều.

Có Cổ Lão đồn rằng nói nơi này có triển khai một trận Thông Thiên Đại Chiến, những Thiên Tôn Cự Đầu kia giơ tay nghiền nát sơn hà, thậm chí có Thần Linh xuất thủ, cho nên dần dần lưu lại một vài thứ, sau đó còn có sự biến đổi của tự bản thân Tiên Vực, làm cho một nơi dần dần biến thành cấm địa.

Tử Trần Tiên Triều.

Đây là một Tiên Triều cao cấp nằm trong Tiên Hoàng Châu Vực, được coi như là đạo thống khá cường đại ở Đạo Châu, dù sao trong Tử Trần Tiên Triều cũng có một tôn Cự Đầu Thiên Tôn của Cảnh Giới

Tồn Tại.

Đạo thống Cổ Tộc có Thiên Tôn Cảnh Giới tọa trấn ở đâu cũng có thể.

Dù sao chung quy lại có rất ít đạo thống Cổ Tộc mới có thể có được Thần Linh Cấm Kỵ.

“Mau đuổi theo, Lục Trần cung chủ nói muốn Tử Trần Tiên Triều tiểu công chúa sống xót.”

Ở trong một nơi ở bình nguyên, mấy người tản ra khí tức ma đạo mãnh liệt đuổi theo một hướng.

Bọn họ là đệ tử của Vạn Cổ Ma Cung, mà Vạn Cổ Ma Cung ở đây chính là trời chính là đất, mà tu vi của Lục Trần cung chủ có Thiên Tôn Cửu Trọng chính là thiên địa.

“Lục Trần cung chủ sắp thống nhất Tiên Hoàng Châu Vực này, thật không ngờ Tử Trần Tiên Triều này không biết tốt xấu gì, lại dám không theo?”

“Lục Trần cung chủ thiên thu vạn tại, thống nhất giang hồ.”

“Thiên thu vạn tại, thống nhất giang hồ.”

“Mặt trời mọc phương đông, chỉ có cung chủ bất bại.”

“Mặt trời mọc phương đông, chỉ có cung chủ bất bại.”

Trong mắt những người mặc hắc y tràn đầy cuồng nhiệt với Lục Trần cung chủ trong miệng bọn họ.

Có thể thấy Lục Trần cung chủ cường đại trong miệng bọn họ đã xâm nhập sâu vào trong lòng bọn họ.

“Lần này, Lục Trần cung chủ xuất quan, còn có ai trong Tiên Hoàng Châu Vực có thể địch lại?”

“Tử Trần Tiên Triều này vậy mà còn không ngoan ngoãn đưa một vị công chúa của mình lên ma cung, thật không biết bọn họ đang suy nghĩ cái gì?”

Ánh mắt của một tên có khí tức cường đại nhất trong đám hắc y nhân này tràn đầy khinh thường nói, Tử Trần Tiên Triều cái gì? Cuối cùng đều phải thần phục dưới chân Lục Trần cung chủ.

“Tiểu công chúa của Tử Trần Tiên Triều hẳn là ở phía trước, bắt nàng hiến cho cung chủ.”

Hắc y nhân phát ra khí tức cường đại nhất nhìn xung quanh trầm giọng nói.

Chỉ cần bắt được tiểu công chúa của Tử Trần Tiên Triều này, địa vị của hắn ở trong Vạn Cổ Ma Cung liền có thể được tăng lên rất nhiều.

.....

“Thú vị, mặt trời mọc phương Đông, chỉ có ta là bất bại.”

“Còn thiên thu vạn tại, thống nhất giang hồ?”

“Lục Trần? Nhân vật chính Lục Trần hẳn là không sai.”

Bỗng nhiên, ở chỗ mà bọn hắc y nhân vừa xuất hiện lúc nãy, một nam tử bạch y tuấn dật trong tay dắt theo một vị nữ tử xinh đẹp mặc quần áo màu đỏ rực dần dần xuất hiện.

“Thật không ngờ ra ngoài truy tìm Vũ Đế lại có thu hoạch ngoài ý muốn, không tệ.”

Nam tử tuấn dật trong lòng suy nghĩ một chút, xem ra Lục Trần cung chủ trong miệng đám hắc y nhân kia chính là nhân vật chính xuyên không.

Không nghĩ rằng hắn lại xuất hiện ở đây.

“Vũ Đế bọn họ bây giờ cũng ở gần Tử Trần Tiên Triều.”

“Chó cắn chó?”

“Trước tiên tìm hiểu tình hình một chút.”

Tần Cửu Ca khẽ nói trong lòng, hắn có thể tin tưởng chỉ cần có đại cơ duyên thì sẽ không thiếu đi sự xuất hiện của những nhân vật chính kia.

Đặc biệt là những đại cơ duyên kia ở bên cạnh bọn họ.

“Trước tiên nhìn nhân vật chính này, đây chính là nhân vật chính đầu tiên của ta.”

“Vũ Đế bọn họ cũng ở chỗ này.”

Chương 515: Ma Thần Tượng

Chương 515: Ma Thần Tượng

“Tâm Nhiên tỷ tỷ, chúng ta đi nhanh đi.”

Tử Linh Hi có chút sốt ruột nhìn nữ tử xinh đẹp bên cạnh mình nói, nàng không muốn làm nữ nhân của Vạn Cổ Ma Cung cung chủ kia đâu.

Nàng vừa nghĩ đến cung chủ Vạn Cổ Ma Cung kia đã mấy chục vạn tuổi thì trong lòng nàng liền muốn nôn.

Còn muốn trâu già ngặm cỏ non?

Còn là nàng vẫn còn non nớt như vậy?

Nằm mơ giữa ban ngày à.

“Có chuyện gì với ngươi vậy? Có người đuổi giết ngươi sao?”

Y Tâm Nhiên nhìn biểu muội này của mình khẽ nói, mẫu thân nàng là

tỷ tỷ ruột của mẫu thân nàng, cho nên hai người bọn họ tất nhiên là quen biết nhau.

“Vạn Cổ Ma Cung cung chủ muốn cưỡng hôn ta, ta không muốn gây áp lực cho tộc, cho nên một mình trốn thoát.”

Tử Linh Hi lè ra đầu lưỡi nhỏ của mình, vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn tỷ tỷ của mình nói.

Cũng không biết vốn dĩ trước đây Vạn Cổ Ma Cung bị những đạo thống cường đại kia vây đánh vì sao lại không có việc gì, bây giờ lại càng ngày càng cường đại.

Phải biết rằng lúc trước nghe đồn cung chủ Vạn Cổ Ma Cung Lục Trần bị trọng thương.

Nhưng bây giờ chỗ nào giống bị trọng thương chứ?

“Cung chủ Lục Trần của Vạn Cổ Ma Cung? Lão ma đầu kia?”

Vẻ mặt khi Y Tâm Nhiên nghe được lời của biểu muội này của mình nói thì hơi biến đổi, Lục Trần cung chủ này đang rất có danh tiếng ở Tiên Hoàng Châu Vực.

Dù sao khu vực quanh đây cũng không có đỉnh phong đạo thống của Thần Linh kia tọa trấn, cho nên lão ma đầu có được Cảnh Giới Thiên Tôn Đỉnh Phong quả thật có thể hoành hành bá đạo ở khu vực này.

“Nghe nói lần trước mấy đại đạo thống vây đánh tấn công Vạn Cổ Ma Cung, lão ma đầu Lục Trần kia lại mở ra Ma Thần Tượng ngàn vạn năm chưa từng mở ra của Vạn Cổ Ma Cung bọn họ, trấn áp bốn phương.”

“Hơn nữa lúc ấy ma đầu kia lộ ra tu vi không hề giống như bị trọng thương.”

Trong mắt của Tử Linh Hi hiện lên một tia bất đắc dĩ nói, bởi vì lần trước Tử Trần Tiên Triều bọn họ cũng vây đánh trong đạo thống của Vạn Cổ Ma Cung.

Lão ma đầu kia lúc này muốn cưỡng hôn nàng phỏng chừng chính là vì trả thù lần trước Tử Trần Tiên triều lão tổ vây công Vạn Cổ Ma Cung.

“Tâm Nhiên tỷ, chúng ta đi nhanh đi, đệ tử lão ma đầu kia ở ngay phía sau.”

Vẻ mặt của Tử Linh Hi hơi lo lắng nhìn biểu tỷ của mình nói, nàng đang chạy trốn khỏi sự truy bắt của đệ tử trong cung của lão ma đầu kia, thật không ngờ lại gặp được vị tỷ tỷ này của mình ở trên đường.

“Muội về tộc với ta đi.”

Y Tâm Nhiên trầm mặc một chút nhìn Tử Linh Hi nói, trước đây nàng đã rời khỏi Đế Sơn, bởi vì trong tộc của nàng có tin tức truyền đến nói nơi này muốn mở ra một cấm địa.

Đương nhiên cũng không ai biết được tin tức của nơi cấm địa kia, chỉ là dựa theo kinh nghiệm trong quá khứ mà cảm thấy lần này có một vài cơ duyên.

Thế nhưng ai mà ngờ được bây giờ lại gặp phải chuyện này, mà Tử Linh Hi có quan hệ vô cùng tốt với nàng, nếu là ngồi yên không để ý thì trong lòng nàng nhất định sẽ không yên tâm.

.....

Một tòa Thông Thiên Sơn Mạch, nơi này ma khí ngập trời, cho dù là xung quanh người Linh Dược Tiên Thảo cũng có ma khí nhàn nhạt vờn quanh.

Ma Cung Điện, nơi ở của cung chủ đương nhiệm Lục Trần của Vạn Cổ Ma Cung.

“Ha ha ha, lúc trước những lão già kia còn vây đánh tiểu gia ta, thật sự là không biết sống chết.”

Vẻ mặt của Lục Trần ngồi trên vị trí chủ vị của Ma Cung Điện có chút hưng phấn, đương nhiên không chỉ có một ngày này làm cho hắn hưng phấn như thế, phải biết rằng lúc hắn xuyên qua chỉ là một thanh niên bình thường không có gì cả.

Kỳ thật nói hắn là thanh niên bình thường đều là coi trọng hắn rồi, nói cách khác phù hợp với thực tế hơn chính là kẻ thua cuộc.

Nhưng bây giờ hắn chính là hoàng đế ở đây, không, còn hơn cả hoàng đế.

Bởi vì hắn có thực lực chí cao vô thượng, tuy rằng hiện tại tu vi của hắn vẫn chưa khôi phục được thực lực mà thân thể này của hắn vốn có, nhưng bây giờ tay cầm ma thần tượng, hơn nữa còn có một loại đan dược có thể khiến hắn ra tay hết sức ba lần, hắn chính là tồn tại vô địch ở đây.

Hơn nữa thân thể này của hắn còn là một tòa cung chủ của đại đạo thống, thủ hạ có rất nhiều người có thể cung cấp cho hắn sử dụng.

Một câu nói của hắn có thể khiến cho toàn bộ thành viên của đạo thống không biết đã tồn tại bao nhiêu năm này động đậy.

“Những lão già kia còn muốn vây đánh ta, tiểu gia ta vô cùng thống hận.”

Lục Trần lạnh lùng khẽ cười trong lòng, nếu không phải Khí Vận của hắn phi phàm, cơ duyên xảo hợp đánh thức Ma Thần Tượng trong Vạn Cổ Ma Cung, hơn nữa còn có một viên đan dược có thể khiến cho mình toàn lực xuất thủ ba lần, nói không chừng giờ phút này hắn đã hóa thành một đống xương trắng rồi.

“Thái Cổ Tiên Vực là nơi tốt, Tiên Tử Thần Nữ lại nhiều, nếu mình không hưởng thụ một chút thì thật có lỗi với bản thân.”

Trong lòng Lục Trần hiện lên một tia tà niệm, nơi hắn sống kiếp trước cũng có một số tác giả văn học trên mạng đang viết tiểu thuyết, trong đó người để lại cho hắn ấn tượng nhất chính là Tiểu Hà do Anh Tuấn viết, cũng không tệ lắm.

Còn luôn luôn bỏ phiếu cho hắn, đều nói là người bỏ phiếu là người đẹp trai nhất, lúc ấy sau khi hắn bỏ phiếu của mình thì quả nhiên phát hiện mình đã trở nên đẹp trai.

Mà mỗi một người xuyên không dưới ngòi bút của tác giả đều có một xưng hô thống nhất, gọi là nhân vật chính.

Khí Vận ngập trời, muốn gì có đó.

Tuy thỉnh thoảng những nhân vật chính này gặp phải một vài nguy hiểm, nhưng đây chắc chắn là điềm báo cơ duyên của những người như bọn họ.

Mà những Thiên Tôn Cự Đầu vây công Vạn Cổ Ma Cung lần trước, lúc ấy tình huống rất là nguy cấp, nhưng khi hắn vừa tới, liền có kinh vô hiểm giải quyết vấn đề.

“Bây giờ vẫn phải khiêm tốn một chút, nhưng thật ra chỉ cần không xuất hiện đã đụng phải boss thì sẽ không có chuyện gì to tất với ta.”

Chương 516: Càn quét hết

những nơi không phục

Chương 516: Càn quét hết những nơi không phục

Lục Trần đè nén tà niệm trong lòng mình khẽ nói, vẫn phải khiêm tốn một chút mới là an toàn nhất.

Dựa theo kịch bản mà nói, hiện tại cơ hội gặp được boss của hắn còn nhỏ hơn là việc chỉ nạp tiền một lần là được Vinh Quang Thủy Tinh.

“Bẩm báo cung chủ, đã có không ít đạo thống thần phục, nhưng vẫn có một vài đạo thống Cổ Tộc không thần phục.”

Bỗng nhiên, ở trên tòa đại điện này, một nam tử mặc hắc y vẻ mặt cung kính nói với Lục Trần.

Đây là cung chủ chắc chắn sẽ được ghi vào sử sách Vạn Cổ Ma cung của bọn họ, bởi vì Lục Trần cung chủ đã cứu vãn Truyền Thừa Ma Cung.

“A, vẫn còn đạo thống?”

Trong mắt Lục Trần toát ra sát ý nhàn nhạt, tuy rằng hắn chỉ mới tới Tiên Vực này, nhưng vẫn hiểu một số đạo lý, chính là ngàn vạn lần không nên có lòng nhân từ.

“Ba ngày sau tập kết đệ tử Ma cung đi càn quét những người không phục.”

Trong mắt Lục Trần lóe lên vẻ tàn nhẫn, đạo thống xung quanh hắn đều hiểu rõ tình hình thực lực cơ bản, không ai có thể so sánh với Ma Thần Tượng của mình.

Đương nhiên điểm quan trọng nhất chính là bây giờ hắn là cung chủ của Vạn Cổ Ma Cung, muốn lập uy, thì phải lập uy vào thời khắc này.

Không thể để cho người bên ngoài cảm thấy thực lực hiện tại của Vạn Cổ Ma Cung Cung Chủ bị giảm xuống, thậm chí ngay cả thực lực của Thiên Tôn cũng không có.

Khoảng thời gian trước Vạn Cổ Ma Cung bị một vài đạo thống vây đánh, nếu như hắn không xuyên qua thì không chừng nguyên thân kia sẽ bị thất bại thảm hại.

Vốn dĩ là chủ nhân của thân thể này đang tìm kiếm cơ duyên trong một cấm địa, nhưng thật không ngờ lại bị trọng thương.

“Cũng không biết những người đó sao lại biết trên người nguyên thân bị trọng thương?”

Lục Trần yên lặng nghĩ ở trong lòng, nguyên thân bị trọng thương, dựa vào tính cách của hắn nhất định sẽ không nói cho những người khác.

Nhưng nếu những người đó không biết nguyên thân bị trọng thương thì ai dám vây đánh Vạn Cổ Ma Cung?

“Hoặc là bên người nguyên thân có nội quỷ, căn cứ vào nguyên thân không giống như bình thường mà có thể đoán được, hoặc là lúc nguyên thân bị trọng thương, có người ở bên cạnh âm thầm nhìn thấy.”

Trong đầu Lục Trần cẩn thận suy nghĩ những vấn đề này, tuy hắn là người xuyên việt, nhưng bây giờ thực lực của hắn không cường đại cho lắm, cho nên có thể cẩn thận một chút thì vẫn nên cẩn thận một chút thì tốt hơn.

Chỉ có cẩn thận mới có thể có được càng nhiều mỹ nhân tuyệt sắc trong tương lai.

“Thôi trước không cần quan tâm, hiện tại việc cấp bách là tất cả mọi người tin tưởng thực lực của ta không giảm xuống là được.”

Lục Trần phất phất tay ý bảo nam tử áo đen quỳ trong đại điện đi ra ngoài, hiện tại hắn nhất định phải cường thế bá đạo đối với bên ngoài, bởi vì chỉ có như vậy mới có thể chấn nhiếp những người không có ý tốt.

“Tiên Vực Chí Tôn ta đã quyết định rồi.”

“Chúa Giê-xu đến cũng vô dụng.”

.....

Trong khoảng thời gian này Tiên Hoàng Châu Vực ào ào vũ bão, mà bàn tay to sau lưng rất nhiều người đều biết là ai.

Cung chủ Lục Trần của Vạn Cổ Ma Cung.

Ai cũng không ngờ tới, tin tức Vạn Cổ Ma Cung cung chủ bị trọng thương là giả, ngày đó đỉnh cấp đạo thống lão tổ của rất nhiều nơi ở

đây xuất thủ lại bị Lục Trần đánh trở về.

Hơn nữa Lục Trần còn buông lời tàn nhẫn, hắn muốn sau một tháng những đạo thống này bồi thường đủ thứ cho hắn, bằng không hắn sẽ ra tay đồ sát tộc.

Lần này, có rất nhiều đạo thống Cổ Tộc trong Tiên Hoàng Châu Vực rất sợ hãi, dù sao trong mắt bọn họ, tu vi của Lục Trần vẫn luôn ở Thiên Tôn Đỉnh Phong Cảnh, tu vi như vậy chính là vô địch ở Tiên Hoàng Châu Vực.

Đạo Nguyệt Tiên Triều.

“Bái kiến công tử.”

Trong một tòa đại điện kim bích huy hoàng, nam tử mặc tử kim long phục chấn động cúi thắt lưng của mình xuống, đầu cũng không dám ngẩng cực kỳ cung kính nói.

Nếu có người của Đạo Nguyệt Tiên Triều nhìn thấy thân phận của vị này cúi thắt lưng này thì sợ là sẽ sợ ngây người.

Bởi vì đây là Tiên Chủ đương nhiệm của Đạo Nguyệt Tiên Triều, uy chấn Tiên Hoàng Châu Vực, chính là một Cự Đầu của Thiên Tôn Cảnh Giới.

Thế nhưng giờ phút này lại cúi đầu với một nam tử tuấn dật trong cung điện của mình.

“Công tử tới đây có chuyện gì sao?”

Y Thần rất cẩn thận nhìn bạch y nam tử đang ngồi trên ghế điện nói, ngữ khí rất là thấp kém, xem ra là rất sợ khiến cho nam tử này phản cảm, tim hắn vẫn luôn đập thình thịch cho đến bây giờ.

Loại nhân vật này tới đây làm gì?

Có biết ngươi xuất hiện ở đâu thì ở đó liền rất căng thẳng hay không.

“Có một số việc phải làm mà thôi.”

“Không cần phải căng thẳng như vậy.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nhìn chủ của Tiên Triều này nói, tuy rằng Tần Tộc không có đạo thống nào rất cường đại nào ở Đạo Châu, nhưng là có một Thần Linh ở đây.

Trước kia chủ của Tiên Triều này từng nhận ân huệ của Thần Linh kia, cho nên sau khi biết Tần Cửu Ca muốn đi đến Tiên Hoàng Châu Vực, vị Thần Linh kia đã sớm thông báo cho Y Thần và Tần Cửu Ca.

Coi như là để cho Tần Cửu Ca thông qua đạo thống địa phương để hiểu rõ tình huống hắn phải biết, dù sao nhiều người vẫn dễ làm việc hơn.

Và đó là người địa phương.

“Điều tra những chuyện xung quanh Vạn Cổ Ma Cung trong khoảng thời gian này, phải tỉ mỉ một chút.”

Tần Cửu Ca nhìn Y Thần khẽ nói, bây giờ hắn đang suy nghĩ làm thế nào để xử Khí Vận Đạo Tử xuyên việt này.

Có lẽ là đồng hương gặp đồng hương, nhưng có lẽ cũng không phải, dù sao ai mà biết hắn đến từ đâu?

“Tuân mệnh.”

Chủ của Đạo Nguyệt Tiên Triều này cung kính nhìn vị bạch y nam tử trước mặt mình nói, hắn biết thân phận của nam tử này, mà chính là bởi vì biết cho nên hắn hiểu rõ nếu Tiên Hoàng Châu Vực đạo thống Cổ tộc biết vị công tử này tới, sợ là toàn bộ Tiên Hoàng Châu Vực đều phải run lên.

“Công tử có cần một vài…hầu hạ”

Chương 517: Sao tỷ không nói gì thế?

Chương 517: Sao tỷ không nói gì thế?

Mắt của Đạo Nguyệt Tiên Chủ hơi nâng lên nhìn thoáng qua vị trước mặt mình, lộ ra một chút thần sắc.

Ẩn ý của hắn là nói công tử có cần một ít nữ tử đến hầu hạ hay không.

Dù sao cũng nghe nói tuổi của công tử này còn nhỏ, đang ở thời điểm huyết khí phương cương, sợ là không có sức chống cự với nữ tử xinh đẹp.

Mà chỉ cần thông qua quan hệ này để lấy lòng công tử này, hắn cảm giác đời này của mình đã có hy vọng rồi.

“Không cần, ngươi đi xuống đi.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nói với chủ của Tiên Triều này, hắn không giống thú ngựa, đến đâu ai dâng lên nữ tử hắn đều muốn.

“Được.”

Đạo Nguyệt Tiên Chủ cúi đầu cung kính nói với vị công tử này, tuy rằng Đạo Nguyệt Tiên Triều hắn là đạo thống không hề tồi ở Tiên Hoàng Châu Vực, bọn họ có hai vị Thiên Tôn Cự Đầu.

Nhưng ở trước mặt công tử này hoàn toàn là chuyện không đáng nhắc tới.

Sau đó, Đạo Nguyệt Tiên Chủ chậm rãi ra khỏi tòa đại điện này.

“Hô, Tồn Tại như vậy sao có thể tới Tiên Hoàng Châu Vực? Nhưng đây có lẽ là cơ duyên của Đạo Nguyệt Tiên Triều ta.”

Đạo Nguyệt Tiên Chủ ra khỏi đại điện thở dài một hơi âm thầm nói trong lòng.

Cổ thoại nói, chỗ nguy hiểm khẳng định có đại cơ duyên, mà chỗ càng nguy hiểm lại càng có đại cơ duyên bên cạnh.

Mặc gì bây giờ vị Thần Châu Đạo Tử này là một Tồn Tại có thể lấy mạng hắn bất cứ lúc nào, nhưng nếu hắn có thể lợi dụng tốt cơ hội này, nói không chừng sẽ có thông thiên đại cơ duyên đến với mình.

“Tâm Nhiên sắp trở lại rồi, có muốn. . .”

Y Thần trong lòng khẽ tự hỏi một vài chuyện, nhưng hắn vẫn rất tôn trọng suy nghĩ của nữ nhi của mình.

.....

“Tâm Nhiên tỷ tỷ, nghe nói khoảng thời gian trước tỷ tới Thiên Đế Thư Viện phải không?”

Ánh mắt Tử Linh Hi cong cong giống như một vầng trăng nhỏ, kéo cánh tay Y Tâm Nhiên, xinh đẹp nhìn biểu tỷ của mình hỏi.

Với thân phận của nàng thì nàng có thể biết được những tin tức này.

“Ừm.”

Khi Tử Linh Hi nhắc tới Thiên Đế Thư Viện, theo lòng rõ ràng chính là không yên lòng, trong mắt chợt lóe, cũng không biết đang suy nghĩ cái gì.

“Gần đây nghe nói Thần Châu Đạo Tử kia tới Thiên Đế Thư Viện, hơn nữa vừa vào thư viện chính là Đệ Nhất Danh Sách, Tâm Nhiên tỷ tỷ đã từng nhìn thấy hắn chưa?”

Khi Tử Linh Hi nhắc tới người này, sắc mặt có chút hồng nhuận, kỳ thật Tiên Hoàng Châu Vực cách rất xa nơi ở của Thiên Đế Thư Viện.

Nhưng sau khi thanh danh của một người lớn đến một mức độ nhất định thì có thể bỏ qua một vài khoảng cách.

“Ừm, sao Tâm Nhiên tỷ tỷ lại không nói lời nào?”

Hình như cảm thấy Tâm Nhiên tỷ tỷ của mình trầm mặc, trong ánh mắt Tử Linh Hi lộ ra một tia tò mò, tỷ tỷ này của mình luôn luôn không giấu giếm mình chuyện gì.

Bây giờ lại làm sao vậy?

“Không có gì, sắp đến hoàng cung rồi, chúng ta đi vào đi.”

Y Tâm Nhiên nhìn mặt muội muội bên cạnh mình nộ ra một nụ cười, mình có thể nói gì đây?

Nói tỷ tỷ Tâm Nhiên của ngươi bị vị Thần Châu Đạo Tử kia cự tuyệt ở trước mặt rất nhiều người?

“Được rồi.”

Tử Linh Hi khẽ híp mắt lại, nàng dựa vào cảm giác của mình kết luận Tâm Nhiên tỷ tỷ của mình chắc chắn là có chuyện gì đó.

.....

“Đạo thống tiếp theo là nhà nào?”

Lục Trần hơi nghiêng tựa vào ghế dựa của mình, ánh mắt bình tĩnh nhìn một vị nữ tử bên cạnh mình nói, hắn muốn xuất thủ lập uy ở Tiên Hoàng Châu Vực này.

Vừa rồi hắn đã để cho các đệ tử và trưởng lão của Vạn Cổ Ma Cung ra tay tiêu diệt một đạo thống chỉ có Nửa Bước Thiên Tôn.

Nửa bước Thiên Tôn kia lại cứng rắn, chính là cái gọi là chính đạo khí tức mười phần.

Mà Lục Trần sao có thể để ý nghiền nát bọn họ chứ?

Bây giờ đang lập uy!

“Hồi bẩm cung chủ, là Đạo Nguyệt Tiên Triều, bọn họ có được hai vị Thiên Tôn.”

Nữ tử đứng ở bên cạnh Lục Trần cung kính nói, nàng vốn là con gái của một vị trưởng lão trong Vạn Cổ Ma cung. Nhưng trong trận chúng đạo vây công Vạn Cổ Ma Cung, phụ thân của nàng đã chết.

Vốn nàng cũng muốn chết, nhưng ngay tại thời khắc bị oanh nát, vị Ma Cung cung chủ này của mình ra tay cứu nàng.

Cho nên nàng liền chủ động ở bên cạnh Lục Trần hầu hạ.

“Hai vị Thiên Tôn sao? Lại có thể gặm được, lệnh cho chúng đệ tử trưởng lão đi tới Đạo Nguyệt Tiên Triều.

Khi Lục Trần nói xong câu đó, bên cạnh hắn có ma khí ngập trời bộc phát, rất nhiều yêu thú che trời, người mặc hắc y tản ra khí tức cực kỳ cường đại đồng thanh đáp.

Vạn Cổ Ma Cung cung chủ cường thế càn quét Tiên Hoàng Châu Vực.

“Cung chủ, phía trước chính là biên giới của Đạo Nguyệt Tiên Triều.”

Trâm Lạc cung kính nhìn Lục Trần cung chủ của Vạn Cổ Ma Cung bên cạnh mình. Xung quanh Lục Trần lúc này là ma khí ngập trời, vô số đại ma khét tiếng ở Tiên Hoàng Châu Vực cũng đang vây quanh hắn.

Cảnh tượng này đúng là vạn ma tề tụ, yêu quái nhảy múa.

“Đừng quên mối thù xương máu mà Đạo Nguyệt Tiên Triều gây ra với Vạn Cổ Ma Cung ta lần trước.”

Lục Trần lúc này đang ngồi trên ma bằng với đôi cánh dang rộng hơn một nghìn thước, cố gắng kìm nén tâm trạng của mình, đưa mắt nhìn đệ tử của Ma Cung ở xung quanh, bình tĩnh nói.

Mặc dù giọng nói của hắn rất bình thản, nhưng uy lực trong đó lại vô cùng mạnh mẽ.

Ma khí xung quanh gần như đã đạt tới mức độ thực chất hóa.

Chương 518: Ngoại trừ cái mạng ra thì không còn gì cả

Chương 518: Ngoại trừ cái mạng ra thì không còn gì cả

“Hồi bẩm cung chủ, bọn ta không quên.”

Sau khi nghe Lục Trần nói vậy, vô số đệ tử của Vạn Cổ Ma Cung bên cạnh hắn đều trầm giọng nói. Ánh mắt của rất nhiều người bọn hắn đã trở nên đỏ như máu.

Lần trước Đạo Nguyệt Tiên Triều và các đạo thống khác đã bao vây tấn công Vạn Cổ Ma Cung, khiến Vạn Cổ Ma Cung bọn hắn phải gánh chịu thương vong nặng nề, phần lớn trung tầng của Nhân Hoàng Cảnh Giới đều đã chết.

Ngoài cung chủ, một vị thái thượng trưởng lão thuộc Thiên Tôn Cảnh Giới cũng phải chịu vết thương đại đạo.

Mặc dù là người trong ma đạo, nhưng bọn hắn cũng có người thân và bằng hữu của mình, và phần lớn đều đang ở trong Vạn Cổ Ma Cung.

Những người đã chết lần trước đương nhiên có người thân và bằng hữu của bọn hắn.

Nếu như cung chủ không xuất sơn, thì bọn hắn thân là đệ tử của Vạn Cổ Ma Cung chắc chắn cũng không tránh khỏi cái chết.

“Tốt, vậy thì tốt.”

“Các nhi lang, chúng ta hãy tiến thẳng đến Đạo Nguyệt Tiên Triều. Nếu bọn hắn không chịu thần phục, chúng ta sẽ khiến nơi đó máu chảy thành sông.”

Lục Trần đột nhiên rời khỏi ghế của mình, bước vào trong hư không với vẻ mặt bình thản. Hắn mặc một chiếc áo choàng màu đen, chắp hai tay sau lưng, sau lưng mơ hồ xuất hiện hư ảnh của Ma Long.

“Tuân lệnh cung chủ.”

Các đệ tử của Vạn Cổ Ma Cung có mặt nhìn cung chủ đứng trong hư không, lớn tiếng hét to. Đây là người mạnh nhất của Tiên Hoàng

Châu Vực, là ma đạo cự nghiệt có cảnh giới Thiên Tôn Cửu Trọng Đỉnh Phong Cảnh Giới.

Bầu trời ở đây dường như đã trở nên âm u đáng sợ vì những tên yêu ma này, khiến nơi này giống như một luyện ngục trần gian.

Lục Trần ở trên hư không quét mắt nhìn xung quanh, mặc dù hắn vẫn mang vẻ mặt thản nhiên, nhưng trong lòng hắn lúc này lại vô cùng vui vẻ.

Nói thế nào đi nữa, trước khi đến Tiên Vực này, hắn chỉ là một tên thanh niên cực kỳ bình thường, không có địa vị trong xã hội, muốn tiền không tiền, muốn gái không gái. Ngoại trừ cái mạng của mình ra, hắn chẳng còn gì cả.

Nhưng ở đây thì khác, hoàn toàn khác. Ở đây hắn là cung chủ của Vạn Cổ Ma Cung, thủ lĩnh của đại đạo thống, có quyền điều khiển vô số ma đầu.

Ngoài ra, hắn còn là đỉnh phong cự đầu Thiên Tôn Cửu Trọng. Có ai mà không nể hắn? Có ai mà không sợ hắn?

Hắn có thể làm bất cứ điều gì hắn muốn, những nữ tử tuyệt đẹp từng nằm ngoài tầm với giờ đã nằm trong tầm tay hắn.

“Tiên Vực, vạn cổ tuế nguyệt, ai có thể đứng trên đỉnh cao. Nay ta đã đến, đỉnh cao đó sẽ là của ta.”

Lục Trần lúc này đang đứng trong không trung, chắp hai tay sau lưng, áo choàng đen nhảy múa trong gió, nhìn về phía xa nhẹ giọng nói. Chỉ có lúc này hắn mới cảm thấy mình thật ngầu.

“Đạo Nguyệt Tiên Triều, có thể bị diệt trong tay của ta, cũng xem như là vinh dự của các ngươi.”

...

Đạo Nguyệt Tiên Triều.

Vô số đại điện nguy nga lộng lẫy toạ lạc, trên bầu trời ngập tràn linh khí nồng đậm. Đây là hoàng thành của Đạo Nguyệt Tiên Triều, đồng thời cũng là thành trì thông thiên- nơi sinh sống của hoàng thất Đạo Nguyệt Tiên Triều.

Lẽ ra Đạo Nguyệt Hoàng Thành lúc này phải ồn ào náo nhiệt, nhưng bây giờ lại có phần hiu quạnh.

“Ma khí ngập trời, chắc hẳn là do đại ma tụ tập xung quanh hoàng thành.”

Trên bầu trời của Đạo Nguyệt Tiên Triều, ánh mắt Đạo Nguyệt Tiên Chủ nhìn về phía xa, trầm giọng nói. Hắn đã cảm nhận được ma khí ngút trời kia.

“Người của Vạn Cổ Ma Cung đã đến, có vẻ như lão ma này không hề bị thương. Bằng không, sao lại dám ra tay với Đạo Nguyệt Tiên Triều ta.”

Đạo Nguyệt Tiên Chủ nói với giọng nặng nề. Lúc trước, trong những đạo thống tấn công Vạn Cổ Ma Cung có Đạo Nguyệt Tiên Triều bọn hắn.

Mặc dù lần trước bọn hắn cũng tấn công Vạn Cổ Ma Cung, nhưng phải biết rằng Đạo Nguyệt Tiên Triều của hắn cũng rất mạnh. Cho dù là Vạn Cổ Ma Cung muốn lập uy, cũng không nên chọn người mạnh trước như vậy.

Trừ phi cung chủ của Vạn Cổ Ma Cung có tự tin rất lớn.

Bằng không, nếu bọn hắn không thể nuốt được Đạo Nguyệt Tiên Triều, điều đó sẽ ảnh hưởng đến sĩ khí của các đệ tử và trưởng lão của Vạn Cổ Ma Cung, tổn hại đến thể diện của Vạn Cổ Ma Cung.

Hơn nữa, nếu như bọn hắn thất bại, các đạo thống cổ tộc khác ở ngoại giới sẽ đối xử với Vạn Cổ Ma Cung thế nào?

Do đó, nếu bây giờ Vạn Cổ Ma Cung tấn công Đạo Nguyệt Tiên Triều bọn hắn, điều đó không hề có lợi với Vạn Cổ Ma Cung, bởi vì Đạo Nguyệt Tiên Triều cũng không phải là quả hồng mềm.

“Nếu như trước đây ngươi đến, ta còn sợ ngươi bảy phần, vậy mà ngươi lại đến ngay lúc này.”

Đạo Nguyệt Tiên Chủ cười nhạo trong lòng nói. Lục lão ma đầu của Vạn Cổ Ma Cung chắc chắn không phải là tên ngốc, vậy nên hắn dám khẳng định Lục lão ma đầu đã nắm được gì đó.

Nếu như là lúc trước, có lẽ hắn đã cầu cứu ngoại viện. Còn bây giờ sao, Lục lão ma đầu ngươi có mạnh đi nữa, thì có dám vượt qua vị công tử kia tấn công nơi này không?

Chương 519: Chí Tôn Cốt

Chương 519: Chí Tôn Cốt

“Tần điện hạ, sao ngài lại ở đây?”

Bên ngoài Tiên Ngọc Điện.

Y Tâm Nhiên mặc kim tơ hoa lệ nhìn nam tử áo trắng đang cho cá ăn bên ao cá, nói với vẻ mặt kinh ngạc.

Nơi đây là cung điện của phụ thân nàng, còn nàng là công chúa đương thời của Đạo Nguyệt Tiên Triều, nhưng tại sao Tần điện hạ vang danh Thiên Đế Thư Viện lại xuất hiện ở đây.

“Là ngươi?”

Tần Cửu Ca nhìn nữ tử từng lên tiếng muốn đi theo mình ở Thiên Đế Thư Viện, cười khẽ nói. Trên đời này, chữ duyên vẫn là thứ khiến người ta khó hiểu nhất.

Tuy nhiên, Tần Cửu Ca nhanh chóng bị thu hút bởi nữ tử tuyệt đẹp bên cạnh Y Tâm Nhiên. Đương nhiên không phải là hắn háo sắc, mà là âm thanh của hệ thống trong đầu hắn phát ra.

“Ting, phát hiện Khí Vận Thần Nữ Tử Linh Hi.”

“Tu vi: Thái Hư Ngũ Trọng.”

“Thể chất: Sở hữu Chí Tôn Cốt.”

“Khí Vận Lưu: bị khoét Chí Tôn Cốt, thức tỉnh Chí Tôn Thần Huyết.”

“Tâm Nhiên tỷ tỷ, ngươi biết vị điện hạ và tỷ tỷ này sao?”

Trong mắt Tử Linh Hi loé lên một tia tò mò, nhìn nam tử tuấn tú đang ngồi trên xe đẩy lúc này, thật sự quá đẹp mắt.

Đúng là tuyệt sắc mỹ nam, giống như đại đạo chung linh. Cho dù ngồi trên xe đẩy cũng có cảm giác như khí tức tiên linh đang vây quanh hắn, đại đạo nổ vang ở bên cạnh hắn.

Còn nữ tử mặc váy dài đỏ như lửa đứng sau lưng đẩy xe cho hắn cũng là một mỹ nhân hiếm có ở Tiên Vực.

Vốn dĩ nàng cảm thấy mình và Tâm Nhiên tỷ tỷ đã là đệ nhất mỹ nhân ở Tiên Vực, nhưng bây giờ, nàng lại không sánh được với nữ tử tuyệt đẹp trước mặt này.

Đó là bởi vì khí chất của nữ tử tuyệt đẹp này quá xuất chúng.

“Một người đến từ Thư Viện.”

Tần Cửu Ca cười khẽ nhìn Khí Vận Thần Nữ này. Thật sự rất thú vị, hắn phát hiện ra rằng Khí Vận Chi Nữ hay Khí Vận Nữ Chủ không ai là không đẹp, tất cả đều là tuyệt sắc thiên hương.

“Sư huynh ở Thiên Đế Thư Viện.”

Tử Linh Hi kinh ngạc thốt lên sau khi nghe nam tử tuấn tú đáp lại. Ở Đạo Châu, chỉ cần đạo thống cổ tộc nào có cự đầu ở Thiên Tôn Cảnh Giới, sẽ biết được sự đáng sợ của Thiên Đế Thư Viện.

Đột nhiên, dường như Tử Linh Hi nghe thấy điều gì đó, kinh ngạc nhìn nam tử đang ngồi trên xe đẩy với đôi mắt long lanh.

“Ngươi là Tần điện hạ?”

Tử Linh Hi kinh ngạc nhìn nam nhân trước mặt nàng lúc này. Không ngờ hôm nay nàng vừa mới nhắc tới Tần Cửu Ca xếp hạng nhất trong danh sách của Thiên Đế Thư Viện hôm qua, bây giờ hắn đã ở ngay trước mặt nàng.

Ánh mắt nhìn Khí Vận Thần Nữ của Tần Cửu Ca loé lên. Dáng vẻ của Khí Vận Thần Nữ có chút ngốc nghếch.

“Không biết hiện tại nàng đã gặp được Khí Vận Nam Chủ của mình chưa?”

“Hiện tại con đường khí vận của nàng vẫn chưa mở ra, xem ra Khí Vận Nam Chủ vẫn chưa xuất hiện.”

“Thật thú vị, phải bị người khác khoét Chí Tôn Cốt mới có thể mở được con đường khí vận của mình.”

Tần Cửu Ca nhìn Tử Linh Hi với vẻ mặt khó tả. Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy nhân vật chính chưa mở ra con đường khí vận của mình.

Hắn cảm thấy đây lại là một Khí Vận Thần Nữ mà hắn có thể chơi được.

Mà lúc này, vẻ mặt của Y Tâm Nhiên vẫn luôn chú ý đến Tần Cửu Ca đã có hơi cứng lại.

Nàng cảm thấy hình như Tần điện hạ có hứng thú với biểu muội của

mình. Nếu không thì tại sao Tần điện hạ lại nhìn biểu muội của mình nhiều như vậy.

Suy nghĩ một lát, Y Tâm Nhiên đột nhiên hạ cánh tay đang ôm Tử Linh Hi xuống, nụ cười hoà nhã trên mặt nàng cũng từ từ biến mất, khiến Tử Linh Hi lúc này có chút khó xử.

Nhưng nàng cũng không nghĩ nhiều, chỉ là tỷ tỷ ở trước mặt vị Tần điện hạ này hình như không được tự nhiên cho lắm.

Lúc Tử Linh Hi đang định nói gì đó, một luồng khí tức ngột ngạt đã đè xuống Đạo Nguyệt Hoàng Thành.

“Không ổn, là người của Vạn Cổ Ma Cung.”

Lúc Tử Linh Hi cảm nhận được luồng khí tức này, vẻ mặt lập tức căng thẳng. Cung chủ của Vạn Cổ Ma Cung kia muốn cướp nàng về làm phu nhân.

Một lão ma đầu lớn tuổi lại còn muốn gặm cỏ non như nàng.

Mỹ nhân như nàng sao có thể đồng ý?

Mặc dù Tử Linh Hi chưa từng nhìn thấy Tần lão ma đầu- cung chủ của Vạn Cổ Ma Cung trong truyền thuyết, nhưng ở Tiên Hoàng Châu Vực có tin đồn rằng Lục lão ma đầu này mặt xanh nanh vàng, suốt ngày giương nanh múa vuốt.

“Tâm Nhiên tỷ tỷ, những lão ma đầu kia đến rồi.”

Tử Linh Hi lo lắng nhìn Tâm Nhiên tỷ tỷ của mình, vội vàng nói. Sức mạnh đáng sợ của những lão ma đầu kia không phải đạo thống nào của Tiên Hoàng Châu Vực cũng có thể chống lại. Phải nhanh chóng báo cho phụ thân mình mới được.

Như vậy các nàng mới có thể phản kháng một chút.

Nhưng ngoài dự đoán của Tử Linh Hi, hình như Tâm Nhiên tỷ tỷ của nàng lúc này lại không hề lo lắng.

...

Trong khoảng không cách xa Đạo Nguyệt Hoàng Thành, lúc này có vô số thân ảnh toả ra ma khí vây quanh bầu trời. Ngoài ra còn có rất nhiều yêu thú đang bay lượn trên không trung, cảnh tượng này khiến người ta vô cùng chấn động.

“Bẩm báo cung chủ, bảy vị vương điện đã đến, chúng ta có thể tấn công Đạo Nguyệt Hoàng Thành bất cứ lúc nào.”

Trâm Lạc kính cẩn nói với Lục Trần đang đứng trên ma bằng. Vốn dĩ Vạn Cổ Ma Cung bọn hắn có mười tám vị vương điện, nhưng trong cuộc tấn công lần đó đã có tám vị vương điện đã chết và ba vị vương điện khác bị trọng thương. Hiện tại, bọn hắn đang tu dưỡng ở trong ma cung.

Vậy nên lần này chỉ có bảy vị vương điện và một vị thái thượng trưởng lão đến Đạo Nguyệt Tiên Triều.

Vốn dĩ thực lực của Vạn Cổ Ma Cung bọn hắn đã giảm đi rất nhiều, nhưng vì một trong bảy vị vương điện kia đã đột phá, vậy nên bọn hắn hiện tại đã có ba vị cự đầu Thiên Tôn.

Chiến lực đỉnh phong cũng được tăng cường.

Đương nhiên, điều quan trọng hơn là tu vi của cung chủ Vạn Cổ Ma Cung bọn hắn đã đạt đến Thiên Tôn Cửu Trọng, và Ma Thần Tượng ở trong tay hắn.

Đây mới là nguyên nhân chính khiến bọn hắn dám tấn công Đạo Nguyệt Tiên Triều.

Chương 520: Thần phục hay chết

Chương 520: Thần phục hay chết

“Tốt lắm, đầu tiên hãy khiến nơi này đổ một chút máu.”

Lục Trần nhìn đám đệ tử và trưởng lão toát ra khí tức ma đạo, bình thản nói. Mặc dù giọng nói của hắn không lớn, nhưng tất cả sinh linh có mặt đều có thể nghe thấy.

Đột nhiên, mấy chục thân ảnh xuất hiện trên bầu trời, và người đứng đầu đương nhiên là Đạo Nguyệt Tiên Chủ.

“Thế nào, Lục cung chủ muốn đến đây uống trà sao?”

Đạo Nguyệt Tiên Chủ nhìn Lục Trần ở trên hư không, cười lạnh nói. E rằng hôm nay Lục lão ma đầu ra ngoài không xem lịch rồi.

Mới vừa rồi hắn truyền âm cho công tử hỏi phải làm thế nào. Công tử chỉ nói với hắn một chữ.

Giết.

Như vậy là có ý gì?

Nghĩa là bảo hắn cứ mạnh tay giết sạch đám người này.

Vốn dĩ hắn còn hơi lo lắng, nhưng bây giờ thì không còn nữa.

“Có vẻ như ngươi đang rất tự tin.”

Lục Trần nhìn về phía Đạo Nguyệt Tiên Chủ đang mặc long phục tím vàng cách hắn không xa, lạnh lùng nói. Vốn dĩ hắn còn nghĩ có thể thu phục Đạo Nguyệt Tiên Triều này, dù sao thì Đạo Nguyệt Tiên Triều quả thực là có thực lực.

Nhưng hiện tại xem ra không được rồi.

“Bổn cung chủ sẽ đi thẳng vào vấn đề, thần phục hay là chết.”

“Thần phục hay là chết.”

Giọng nói này giống như mang theo sức mạnh của đại đạo, truyền khắp toàn bộ Đạo Nguyệt Hoàng Thành.

Lúc Lục Trần nói ra câu này, sau lưng có một cỗ ma lực ngút trời, vô số đệ tử ma đạo xung quanh hắn cũng tỏa ra ma lực của mình, khiến trời đất ở đây dường như biến thành Ma Vực.

“Làm sao đây tiên chủ?”

Đã có rất nhiều cường giả của Đạo Nguyệt Tiên Triều nhìn Vạn Cổ Ma Cung Cung Chủ với ánh mắt sợ hãi. Hắn thực sự rất mạnh, cả Tiên Hoàng Châu Vực này không biết có thể tìm được người nào mạnh giống Lục lão ma đầu hay không.

Vào lúc Đạo Nguyệt Tiên Chủ chuẩn bị lên tiếng, ánh mắt Lục Trần đột nhiên đầy vẻ chấn động.

Hắn cảm thấy có một vị tuyệt thế cự đầu đang ở đây.

Nhưng hắn không thể lộ ra vẻ kinh ngạc, bởi vì hiện tại hắn đã là cung chủ của Vạn Cổ Ma Cung.

“Công tử đã nói, giết hết những người này, không chừa lại một ai.”

Đột nhiên, một tiên tử tuyệt đẹp mặc váy dài đỏ rực như lửa xuất hiện giữa trời đất. Trên tay nàng cầm một toà bảo tháp, nhìn Lục Trần lạnh lùng nói.

Người đến đương nhiên là Viêm Linh Cơ.

“To gan, ngươi dám vô lễ trước mặt cung chủ.”

Lục Trần còn chưa kịp lên tiếng, một giọng nói nghiêm nghị đã vang lên từ nơi đang toả ra ma khí mạnh mẽ.

Hắn vừa mới đột phá Thiên Tôn Cảnh Giới, vốn dĩ còn đang định tìm người thử sức, không ngờ lại có người đưa tới cửa sớm như vậy. Bây giờ hắn phải thể hiện thật tốt trước mặt cung chủ mới được.

“Huyết Vương Điện, Huyết Vương Điện ra tay rồi.”

Sau khi giọng nói nghiêm nghị này vang lên trong không trung, rất nhiều đệ tử và trưởng lão của Vạn Cổ Ma Cung đều trở nên kích động. Bởi vì Huyết Vương Điện là một trong ba Thiên Tôn mà Vạn Cổ Ma Cung bọn hắn hiện đang sở hữu.

“Thiên Tôn Nhất Trọng, nàng không phải là người đang núp trong bóng tối kia. Để Huyết Vương Điện kiểm tra trước cũng tốt, cho dù có thua cũng sẽ không có vấn đề gì lớn.”

Trong lòng Lục Trần khẽ nói. Vừa rồi hắn thực sự cảm nhận được một áp lực vô cùng mạnh mẽ.

“Đúng là một nữ tử xinh đẹp, nếu có được nàng thì tốt quá rồi.”

Ánh mắt Lục Trần lộ ra vẻ thèm muốn, bởi vì nữ tử mặc y phục đỏ như lửa này thực sự quá đẹp. Cho đến hiện tại, nàng là nữ tử đẹp nhất mà hắn từng thấy.

Lục Trần cảm thấy nếu như mình có được nàng thì tốt biết mấy.

“Cút.”

Lúc Huyết Vương Điện của Vạn Cổ Ma Cung ra tay đánh về phía Viêm Linh Cơ với vẻ mặt dữ tợn, một ngọn lửa đại đạo lập tức thiêu đốt tất cả đệ tử của Vạn Cổ Ma Cung.

“Aaaaa!”

Ngọn lửa hừng hực lập tức thiêu sống biển người vô tận của các đệ tử của Vạn Cổ Ma Cung. Thoáng chốc, một số lượng lớn đệ tử của

ma cung đã bị thiêu rụi thành tro bụi.

“Ngươi dám.”

Nhìn ngọn lửa ngút trời xung quanh nữ tử, vẻ mặt của Huyết Vương Điện trở nên dữ tợn. Nữ tử kỳ lạ này hiện đang tàn sát các đệ tử của Vạn Cổ Ma Cung hắn, làm vậy chả khác nào đáng thẳng vào mặt Vạn Cổ Ma Cung hắn trước mắt vô số người.

“Ta sẽ bắt ngươi phải trả giá.”

Huyết Vương Điện giận dữ gầm lên. Nữ tử này đã khiến hắn bẽ mặt trước mặt cung chủ, hắn nhất định phải hạ nữ tử này. Bằng không, đường đường là vương điện của Vạn Cổ Ma Cung như hắn, sao có thể tung hoành ở Tiên Hoàng Châu Vực này được nữa?

Ngay lập tức, núi thây biển máu xuất hiện sau lưng Huyết Vương Điện của Vạn Cổ Ma Cung. Quả nhiên hắn là kẻ đã tàn sát hàng trăm vạn người.

“Huyết Hải Phù Đồ.”

Trong mắt Huyết Vương Điện loé lên huyết sắc, đây là chiêu thức hắn lĩnh ngộ được khi mới đột phá Thiên Tôn Cảnh Giới. Huyết Hải Phù Đồ hủy diệt vạn vật, vô cùng mạnh mẽ. Cả bầu trời lúc này đã bị nhuộm thành màu đỏ như máu.

“Nhãi nhép.”

Chương 521: Huyết Hải Phù Đồ

Chương 521: Huyết Hải Phù Đồ

Một giọng nói lạnh nhạt đột nhiên vang lên trong không gian, đạo hoả ngút trời trực tiếp vây quanh huyết hải, phát ra âm thanh xèo xèo, huyết hải lập tức bốc cháy với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

“Không thể nào, Huyết Hải Phù Đồ của ta, aaaaa.”

Huyết Vương Điện nhìn cảnh này với vẻ mặt chấn động. Hắn ở cảnh giới Thiên Tôn Nhất Trọng, nữ tử kỳ lạ này cũng ở cảnh giới Thiên Tôn Nhất Trọng.

Nhưng hắn lại thấy mình hoàn toàn không phải đối thủ của nữ tử kỳ

lạ này.

“Đủ rồi.”

Một giọng nói vang lên giữa trời đất, khiến hàng vạn dặm ngập tràn ma khí.

“Ta bảo dừng tay.”

Nhìn thấy nữ tử tuyệt sắc này liên tiếp đánh lui thuộc hạ của mình, Lục Trần lúc này cũng không thể ngồi yên. Phải biết rằng lần này Vạn Cổ Ma Cung bọn hắn đến đây để trả thù. Nếu như một vị Thiên Tôn vương điện bị thương nặng lúc này, Vạn Cổ Ma Cung bọn hắn còn mặt mũi nào nữa sao?

Nhưng sau khi nghe Lục Trần lên tiếng, Viêm Linh Cơ lại cười lạnh một tiếng, ngươi là cái thá gì mà dám ra lệnh cho ta?

Trên đời này chỉ có công tử mới có thể ra lệnh cho nàng, những người khác đều không thể.

Lúc giọng nói của Lục Trần vang lên, Viêm Linh Cơ không những không dừng lại mà còn ra tay nặng hơn.

“Aaaaaa.”

Vẻ mặt của Huyết Vương Điện hiện lên sự đau đớn. Những ngọn lửa ngút trời này đều là lửa của đại đạo, là sức mạnh đại đạo có thể thiêu đốt cả Thiên Tôn.

“Thật tàn nhẫn.”

Nhìn thấy nữ tử tuyệt sắc thiêu đốt Huyết Vương Điện bằng lửa đại đạo, Lục Trần biết nếu bây giờ hắn còn không ra tay, mọi chuyện sẽ kết thúc tại đây.

Lục Trần hít một hơi thật sâu, âm thầm kích động đan dược trong đan điền của mình. Đan dược này có thể khiến hắn phát huy thực lực vô thương của nguyên thể.

Thực lực của nguyên thể là tuyết thế cự đầu Thiên Tôn Cửu Trọng Cảnh Giới, cũng là nhân vật không ai trong Tiên Hoàng Châu Vực có thể đánh bại được.

Mà Ma Thần Tượng kia còn đáng sợ hơn, nhưng hắn sẽ không dùng nó tùy tiện, bởi vì với trình độ của Ma Thần Tượng nhiều nhất cũng chỉ ra tay được vài lần.

Bây giờ chỉ cần hắn đích thân ra tay một lần ở đây, hắn có thể một lần nữa tuyên bố với Đạo Nguyệt Tiên Triều rằng, sức mạnh của hắn không hề suy giảm.

“Lui xuống đi.”

Ngay khi Lục Trần chuẩn bị trấn áp nữ tử này, một thần trận xuất hiện từ trong hư không bắt đầu bao vây hắn.

“Trước tiên, hãy tiêu diệt hết những người này.” Một giọng nói lạnh nhạt vang lên giữa trời đất, thần quang ngút trời toả ra khắp nơi, khí tức tiên đạo cũng dâng trào. Thần trận dường như có uy lực ngút trời, trực tiếp vây lấy Tần lão ma đầu- cung chủ của Vạn Cổ Ma Cung ở Tiên Hoàng Châu Vực.

“Làm sao có thể? Mẹ nó, không lẽ ta vừa ra trận đã gặp phải boss?”

Lúc này, Lục Trần đang bị thần trận vây lấy đứng yên tại chỗ, không thể tưởng tượng nổi nói.

Phải biết rằng vừa rồi hắn đã bí mật kích động một lần đan dược, chứng tỏ tu vi hiện tại của hắn đã là cảnh giới Thiên Tôn Cửu Trọng Cảnh Giới rồi.

“Kẻ nào đang vây hãm cung chủ?”

Nhìn thấy cung chủ nhà mình bị bao quanh bởi trận pháp không biết từ đâu đến, vẻ mặt của tất cả đệ tử và trưởng lão của Vạn Cổ Ma Cung đều lập tức thay đổi.

Cung chủ Lục Trần của bọn hắn là tuyệt thế cự đầu Thiên Tôn Cửu Trọng, sao có thể bị một trận pháp khống chế?Nhưng hiện tại sự thật đang ở ngay trước mặt, khiến bọn hắn không thể không tin.

Và điều này cho thấy rằng chắc chắn có một vị đại năng thông thiên đang ẩn mình trong bóng tối.

“Không nghe thấy công tử nói gì sao? Giết hết những người này cho ta.”

Viêm Linh Cơ nhìn đám người Đạo Nguyệt Tiên Triều, lạnh lùng nói. Nói xong thì đi thẳng vào trong ma vân bắt đầu tàn sát, giống như đang đi vào cõi không người vậy.

Bất cứ nơi nào nàng đi qua đều vang lên tiếng kêu gào thảm thiết, ma khí cũng dần dần tiêu tan.

“Không.”

Lúc Lục Trần bị kẹt trong thần trận nhìn thấy cảnh này, trong mắt lóe lên tơ máu. Những người của Vạn Cổ Ma Cung này đều là thuộc hạ của hắn, là xuất thân của hắn từ sau khi xưng bá ở Tiên Hoàng Châu Vực.

Trong lúc vô số đệ tử của Vạn Cổ Ma Cung đang chết thảm, Lục Trần cũng không cam lòng chịu vây hãm, trực tiếp bộc phát Đại Đạo Pháp Tắc, mạnh mẽ tác động lên thần trận bao quanh hắn, nhưng lại không có tác dụng gì.

Mỗi khi hắn bộc phát khí tức tấn công thần trận, nhiều lắm cũng chỉ có thể phát ra một vài âm thanh nhỏ.

“Không phải ta vừa ra trận đã gặp phải boss thật chứ?”

Nhìn nữ tử tuyệt đẹp đang đại sát tứ phương trên bầu trời, Lục Trần lúc này mới bình tĩnh suy nghĩ.

Chẳng lẽ trong khoảng thời gian này hắn đã quá nóng nảy, hay là Đạo Nguyệt Tiên Triều này có thế lực đằng sau rất lớn. Nếu không sao lại có người có thể dùng thần trận vây hãm một đỉnh phong cự đầu có tu vi Thiên Tôn Cửu Trọng như mình.

“Hắn là ai?”

Đột nhiên, Lục Trần đang bị bao vây bởi thần trận nhìn thấy một nam tử áo trắng ở phía xa đang bước lên hư không.

Lục Trần cảm thấy trận pháp vây quanh mình là do nam tử này tạo ra.

“Hắn đang nhìn ta.”

Vẻ mặt Lục Trần hơi thay đổi, bởi vì hắn nhìn thấy nam tử áo trắng đang nhìn mình với nụ cười đầy hàm ý.

Nụ cười đó khiến hắn rùng mình, đây là cảm xúc chưa từng xuất hiện ở hắn, giống như mọi thứ mình làm đều nằm trong kiểm soát của hắn.

“Aaaaa.”

Lục Trần tức giận hét lên. Hắn cảm nhận được đại trận này đang luyện hóa hắn, khiến hắn vô cùng đau đớn.

“Mặt trời mọc ở phương đông, vì ngươi bất bại. Ngươi cho rằng ngươi là Đông Phương Bất Bại, nhưng ta có thể cho ngươi trở thành Đông Phương Bất Bại.”

Tần Cửu Ca đứng trong hư không nhìn Lục Trần trong thần trận với ánh mắt lạnh nhạt.

Chương 522: Đông Phương Bất Bại thất sự

Chương 522: Đông Phương Bất Bại thất sự

Nếu khẩu hiệu của ngươi đã là mặt trời mọc ở phương đông, duy ta bất bại, vậy thì ta sẽ cho người trở thành Đông Phương Bất Bại, cũng xem như là phúc lợi của kẻ xuyên không như ngươi.”

Vừa nghĩ tới đây, trong lòng Tần Cửu Ca có một sự xấu xa khó tả. Mấy kẻ xuyên không như thế này muốn làm gì, hắn còn không rõ sao?

Đương nhiên là trái ôm phải ấp, thê thiếp đầy nhà, muốn chọn ai thì chọn.

Tất nhiên, đây cũng là suy nghĩ của rất nhiều nam tử.

“Hệ thống, có thể sử dụng Khí Vận Điểm triệt tiêu khí vận phản phệ không?”

Tần Cửu Ca hỏi thầm hệ thống của mình. Hiện tại chắc chắn không thể giết được Khí Vận Đạo Tử này, nhưng hắn có thể dùng Khí Vận Điểm để triệt tiêu một lần phản phệ do làm tổn thương nam chính. Chỉ cần không phải là loại phản phệ như kiểu giết chết nhân vật chính là được.

“Ting, hồi bẩm chủ nhân có thể.”

Người xuyên không gặp người xuyên không, chắc chắn phải có đại lễ, sao có thể thiếu phần của hắn được?

“Ta sẽ cho ngươi trở thành Đông Phương Bất Bại thực sự.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca lộ ra ý cười. Suy nghĩ đầu tiên của người xuyên không đến đây chắc chắn sẽ là xưng vương xưng bá, sau đó là vô địch thiên hạ.

Đương nhiên, điều mà hầu hết nam tử xuyên không muốn làm liên quan rất nhiều đến phần thân dưới của bọn hắn.

Nhưng nếu đã là người xuyên không giống nhau, đương nhiên Tần Cửu Ca sẽ cho "đồng loại" một vài phúc lợi.

"Tốt, hệ thống lát nữa hãy dùng Khí Vận Điểm của ta triệt tiêu phản phệ của khí vận."

Tần Cửu Ca nói khẽ với hệ thống trong lòng. Hắn muốn biến người xuyên không này thành những "nam nhân" trong hoàng cung kiếp trước.

Lúc Tần Cửu Ca nói chuyện với hệ thống xong, ánh mắt nhìn về phía Lục Trần lúc này đang bị vây trong thần trận, ma uy vạn dặm, quả nhiên là cự ma.

Lúc này, Tần Cửu Ca mơ hồ nhìn thấy thôn phệ đại đạo xuất hiện ở phía sau.

Phải dùng Đại Đạo Pháp Tắc với tên Lục Trần này mới được, bởi vì chỉ có vết thương do Đại Đạo Pháp Tắc gây ra mới đủ mạnh. Đương nhiên, nếu như tu vi của bản thể Lục Trần cao hơn Tần Cửu Ca, thì vẫn có cơ hội phục hồi.

Nhưng ai bảo tu vi của Khí Vận Đạo Tử hiện tại mới hồi phục đến Nhân Hoàng Cảnh Giới?

Sức mạnh nguyên thân của hắn không phải là sức mạnh của hắn.

"Vì hạnh phúc của Khí Vận Nữ Chủ tương lai của ngươi, ngươi sẽ phải làm quan trong cung ít nhất một vạn năm nữa."

...

Lục Trần đang giãy dụa trong thần trận lúc này đã có linh cảm không thể giải thích được. Trước giờ hắn chưa từng có cảm giác này, nên nó khiến hắn có chút sợ hãi.

Hơn nữa, hắn cảm thấy cảm giác sợ hãi này càng ngày càng nghiêm trọng.

"Chuyện này là sao vậy?"

Lục Trần hít sâu một hơi, ánh mắt dần dần trở nên nghiêm trọng, loại cảm giác này sẽ không đến một cách tình cờ, vậy nên hắn lúc này mới hết sức chú ý.

Lục Trần bất an âm thầm lấy ra một bức tượng từ trong Nhẫn Trữ Vật của mình. Đây là vũ khí bí mật của hắn, Ma Thần Tượng.

“Không ổn, kẻ nào đã cố định thực lực của ta?”

Vẻ mặt của Lục Trần lạnh như băng, vốn dĩ hắn cũng xuyên không tới đây không lâu, tu vi Thiên Tôn Cửu Trọng của nguyên thân cũng chỉ mới khôi phục đến Nhân Hoàng Tam Trọng.

Nhưng hắn đã khôi phục với một tốc độ rất nhanh.

Chẳng qua là sau khi kích hoạt đan dược trong cơ thể mình, tu vi của hắn đã lên đến Thiên Tôn Cửu Trọng.

“Sức mạnh của ta đang từ từ giảm xuống, trận pháp này đang làm tu vi của ta giảm dần.”

Ngay sau đó, Lục Trần đã phát hiện ra có điều gì đó không ổn với mình, tu vi Thiên Tôn Cửu Trọng của hắn đang từ từ giảm xuống.

“Thiên Tôn Bát Trọng rồi.”

“Thiên Tôn Thất Trọng rồi… không thể hạ thấp hơn nữa.”

Lục Trần nhìn nam tử áo trắng tuấn mỹ ở phía xa với vẻ mặt kinh ngạc. Trong lòng hắn cảm thấy hắn đã thực sự gặp phải boss ngay khi mới ra trận, lại còn là boss lớn nữa chứ.

“Không thể nào, ta chỉ mới xuất hiện thôi, sao lại gặp phải boss như vậy? Theo diễn biến của cốt truyện, ít nhất cũng phải đợi đến khi ta hồi phục đến Thiên Tôn Cảnh Giới, thì loại boss này mới xuất hiện mà.”

Lục Trần sợ hãi nghĩ thầm trong lòng, lúc này hắn không thể duy trì vẻ mặt bình thản nữa rồi, bởi vì hắn biết rõ, nếu lộ ra chuyện mình không phải Thiên Tôn Cửu Trọng, hắn sẽ phải chết rất thảm.

“Không thể tụt xuống nữa, nếu tụt xuống nữa là xong đời, phải mau trốn đi thôi.”

Lục Trần giận dữ gào lên trong lòng, ma quang trong tay chấn động mạnh, đây là uy lực của Ma Thần Tượng.

Ma Thần Tượng mạnh hơn nhiều so với Thiên Tôn Cảnh Giới, nhưng đương nhiên là không thể đạt đến sức mạnh của Thần Linh.

Chẳng qua là giữa Thần Linh và Thiên Tôn, nếu như phân chia một

cách chặt chẽ, thì Ma Thần Tượng đang ở Bán Bộ Thần Linh.

Nhưng cũng vô cùng mạnh mẽ.

Ầm ầm ầm.

Lục Trần kích động Ma Thần Tượng trong tay, trong trận pháp lúc này dường như có Thông Thiên Thần Ma đang âm thầm do thám.

Ma khí âm u vô tận vờn quanh trong thần trận.

“Sao đến cả Ma Thần Tượng cũng không thể phá vỡ trận pháp này.”

Chương 523: Gặp boss

Chương 523: Gặp boss

Vẻ mặt Lục Trần vô cùng kinh ngạc, tình huống hiện tại đã hoàn toàn vượt quá dự liệu của hắn.

Những gì hắn nghĩ là chỉ cần hắn tế ra Ma Thần Tượng thì sẽ có thể thoát khỏi đây, nhưng trong tình huống này, Ma Thần Tượng chỉ có thể rung chuyển trận pháp được một chút mà thôi.

“Đúng là gặp phải boss mẹ nó rồi.”

Hai mắt Lục Trần đỏ như máu, chỉ nghĩ đến việc mình vừa xuất trận đã gặp phải boss, hắn cảm thấy cả người đều bất ổn. Trong tiểu thuyết mạng viết bởi mấy nhà văn chết tiệt kia đâu có viết như vậy.

“Mẹ nó dám gạt ta.”

Lục Trần căm hận trong lòng, hắn thề rằng nếu có thể quay lại, hắn sẽ kề dao vào đầu những tên tác giả viết truyện trên mạng kia, mẹ nó toàn là viết bậy viết bạ.

Ngươi dám gọi đây là tiểu quái lấy kinh nghiệm?

“Cung chủ.”

Các đệ tử và trưởng lão của Vạn Cổ Ma Thần xung quanh thấy cung chủ của mình vẫn bị mắc kẹt trong trận pháp thì kinh ngạc trong lòng, sau đó cũng không thể ngăn được cảm giác sợ hãi.

Phải biết rằng Lục Trần cung chủ Vạn Cổ Ma Cung của bọn hắn là

nhân vật bất khả chiến bại trong Tiên Hoàng Châu Vực, nhưng hiện tại lại bị một trận pháp nhỏ bé như vậy vây hãm. Nếu chuyện này lan truyền ra ngoài, sẽ tạo ra một cơn địa chấn trên toàn bộ Tiên Hoàng Châu Vực.

“Còn quan tâm đến cung chủ của mình? Các ngươi không quan tâm tính mạng của mình sao?”

Trong ma vân vạn trượng này, một nữ tử giống như chiến thần trong lửa trực tiếp đánh ra vô số ngọn lửa thiêu đốt cả trời đất.

Thoáng chốc, ma vân cuồn cuộn biến thành hoả vân vạn dặm, chiếu sáng toàn bộ Đạo Nguyệt Hoàng Thành.

“Tỷ tỷ này mạnh quá.”

Tử Linh Hi dựa vào người Y Tâm Nhiên, nhỏ giọng nói. Nàng cảm thấy nữ tử tuyệt đẹp trong bộ váy đỏ rực này còn mạnh hơn cả phụ thân nàng.

“Tâm Nhiên tỷ tỷ, nàng và Tần điện hạ là tình lữ sao?”

Tử Linh Hi đưa mắt nhìn Tâm Nhiên tỷ tỷ của mình nói. Nàng mới chỉ nghe danh tiếng của Tần Cửu Ca đứng đầu Thiên Đế Thư Viện, còn về danh tiếng của người khác thì chưa từng nghe tới.

Nàng cảm thấy tỷ tỷ tuyệt đẹp bên cạnh Tần điện hạ có lẽ là tình lữ của Tần điện hạ, dù sao thì hai người cũng là trai tài gái sắc như vậy mà.

“Không đâu, chắc là tỳ nữ của hắn.”

Y Tâm Nhiên im lặng một lúc rồi nhìn Tử Linh Hi nói nhỏ, không khó để nghe ra được sự cô đơn trong giọng nói của nàng.

Nàng biết tên của nữ tử tuyệt đẹp này, và cũng biết nàng là chí tôn xếp hạng thứ 11 của Thiên Đế Thư Viện, và cũng là người đi theo hạng nhất. Nhưng trên thực tế, bất cứ ai tinh mắt đều có thể nhìn ra được hạng thứ 11 này là tỳ nữ thiếp thân của hạng nhất.

“Ồ, một nữ tử xinh đẹp và mạnh mẽ như vậy mà lại là tỳ nữ của Tần điện hạ.”

Trong mắt Tử Linh Hi loé lên sự bất ngờ, rốt cuộc ánh mắt của Tần điện hạ kia phải cao đến mức nào?

...

“Mẹ kiếp, ta bị sao vậy?”

Lúc này, sức mạnh của Lục Trần trong thần trận đang từ từ suy giảm. Hiện tại hắn chỉ là cảnh giới Thiên Tôn Nhị Trọng. Chẳng qua là cũng có một tin tốt, đó là hắn đã từ từ khoét được một lỗ nhỏ trên thần trận bằng Ma Thần Tượng.

Chỉ cần một lúc nữa, Lục Trần nghĩ rằng mình có thể ra ngoài.

“Không ổn.”

Đột nhiên, Lục Trần phun ra một ngụm máu, hai tròng mắt hắn cảm giác như sắp bay ra ngoài.

Sau đó hắn run rẩy dùng một tay chạm vào phần dưới của mình.

Không đụng vào thì không sao, vừa đụng vào thì hai mắt Lục Trần đã đầy tơ máu.

“Mẹ nó, lão tử muốn ** ngươi.”

Lục Trần dường như vẫn chưa thể tin được, tay còn lại cũng run rẩy đưa xuống sờ nửa thân dưới của mình.

Nhưng dù có sờ thế nào, hắn cũng không thể sờ được đồ chơi của hắn.

Trống rỗng và lạnh lẽo, giống như nơi này chưa từng có thứ gì trước đây.

Nó là cả mạng sống của hắn đó.

“Aaaaa.”

Hai mắt Lục Trần đỏ bừng, hắn bây giờ cảm thấy cuộc đời này không còn gì để luyến tiếc.

Nó là cả mạng sống của hắn. Không có thứ đồ chơi đó, cho dù hắn có quyền lực và sức mạnh to lớn đến đâu, thì cũng không thể cảm thấy vui vẻ.

Bởi vì hắn là một nam tử bình thường với tình yêu dành cho những mỹ nhân tuyệt đẹp, chứ không phải là mấy tên thái giám trong hoàng cung ở kiếp trước.

“Thật tàn nhẫn, đây là vết thương của đại đạo. Với sức mạnh hiện tại của ta, không thể nào khôi phục lại được. Xem ra cho dù là Thiên

Tôn đang sử dụng đại dược cũng không thể nào khôi phục lại được.”

Lúc Lục Trần sờ vào phần dưới của mình, hắn chỉ muốn chết đi cho rồi.

Phải biết rằng trong khoảng thời gian này, hắn luôn nghĩ cách thống trị Tiên Hoàng Châu Vực, sau đó thì tận hưởng hạnh phúc với mỹ nhân.

Đạo thống cổ tộc nào ở đây cũng có mỹ nhân tuyệt sắc, hắn đã nghe ngóng xong xuôi từ lâu rồi.

Chỉ cần đợi đến khi hắn thống trị nơi đây, hắn sẽ ra tay với những nữ tử tuyệt đẹp đó.

Nhưng không ngờ rằng hắn còn chưa được hưởng thụ giây phút đó, đã mất đi “công cụ” của mình rồi.

Phải biết rằng hắn vẫn luôn âm thầm trị thương trong thời gian này, nên hắn không hề đi mua vui ở đâu cả.

Bởi vì hắn cũng không phải là kẻ ngốc, hắn vẫn biết chuyên nào nặng, chuyện nào nhẹ.

Nhưng hiện tại…

Chương 524: Thiến Lục Trần

Chương 524: Thiến Lục Trần

“Mạng sống của ta, ta phải báo thù cho ngươi.”

Lục Trần cúi đầu gầm lên, vẻ mặt vô cùng tức giận. Ma Thần Tượng trong tay nổi lên ma quang, toàn bộ thần trận lập tức ngập tràn khí tức yêu ma.

Huyết quang ngút trời, mái tóc đen của Lục Trần lúc này đã chuyển sang màu đỏ như máu, trông cực kỳ quái dị, đây chính là Thông Thiên Yêu Ma.

“Ta mẹ nó phải gặp được ngươi.”

Lục Trần cầm Ma Thần Tượng trong tay giống như ma đạo thần vương, hung hăng đánh vào thần trận đang vây hãm hắn.

- của hắn mất rồi, hắn còn gì để tính phúc nữa?

Chuyện này khiến Lục Trần mất đi lý trí.

Trong khoảng không ở phía xa.

Trong mắt Tần Cửu Ca đứng trong hư không hiện lên sự vui vẻ. Thôn phệ đại đạo thực sự rất hữu dụng, trực tiếp thiến đi * của Lục Trần.

Chẳng qua ánh mắt Tần Cửu Ca nhìn lên bầu trời lúc này lại có một sự dao động không thể giải thích được.

Hắn là Đại Đạo Khí Vận đang tác oai tác quái. Dù sao thì Tần Cửu Ca đã tạm thời phế đi * của Khí Vận Đạo Tử Lục Trần.

Tuy nói là tạm thời, nhưng sau này Tần Cửu Ca sẽ biến cái tạm thời đó trở thành vĩnh viễn. Nhưng mà cái tạm thời đó ít nhất cũng phải kéo dài một vạn năm, trừ phi Lục Trần hiện tại hack game, trực tiếp đạt đến cảnh giới Thần Linh.

Nhưng điều này rõ ràng là rất khó xảy ra.

“Nếu bây giờ không giết được hắn, vậy thì cứ giữ lại giày vò cũng được.”

Tần Cửu Ca nói thầm trong lòng, nhìn Lục Trần thi triển ma uy bên trong thần trận.

Phản phệ của Khí Vận Đạo Tử quá lớn, nhưng Tần Cửu Ca tin rằng với sự may mắn của Khí Vận Đạo Tử, cơ duyên của Lục Trần trong tương lai chắc chắn sẽ không nhỏ.

Vẫn nên giữ hắn lại một thời gian nữa, như vậy sẽ vui hơn một chút.

Tần Cửu Ca vừa suy nghĩ, vừa tiện tay khoét một lỗ trên thần trận, cố ý để cho Lục Trần trốn thoát.

Trong lòng Tần Cửu Ca biết, thực lực vốn có của Khí Vận Đạo Tử này chắc chắn không phải là Thiên Tôn Cảnh Giới, chỉ là trong tay có một vài bảo vật mà thôi.

“Cơ hội tốt.”

Sau khi Tần Cửu Ca cố ý để lộ ra một lỗ hổng trong thần trận, vẻ mặt Lục Trần đột nhiên sửng sốt. Không ngờ vừa rồi mình không để ý đến chỗ này, nếu không thì hắn đã ra ngoài từ lâu rồi.

“Cho ngươi nổ tan nát này.”

Tâm trạng Lục Trần càng trở nên cáu kỉnh từ khi con * của mình bị thiến.

Đương nhiên, với bất kỳ nam tử nào để ý đến việc tính phúc nửa đời sau của mình, cũng không thể giữ được sự bình tĩnh.

Đây là tính phúc đó.

“Cung chủ ra rồi, cung chủ ra rồi.”

Lúc này, trong đám đệ tử của Vạn Cổ Ma Cung đang kêu gào thảm thiết, có người hét lớn nói. Vạn Cổ Ma Cung bọn hắn lúc này đã chịu thương vong nặng nề, nữ tử yêu dị kia thực sự quá đáng sợ.

Xung quanh nàng toả ra đạo hoả ngút trời, thiêu sống bọn hắn từ từ cho đến chết.

Ngoài ra, xung quanh còn có cường giả của Đạo Nguyệt Tiên Triều hỗ trợ.

“Chỉ cần cung chủ ra ngoài, chúng ta sẽ được cứu.”

Một trong những đệ tử của Vạn Cổ Ma Cung trong biển lửa hừng hực hét lên với những người xung quanh. Ngoài cung chủ ra, không ai trong Vạn Cổ Ma Cung bọn hắn có thể là đối thủ của nữ tử yêu dị này.

“Mọi người cố lên, một lúc nữa thôi yêu nữ này sẽ chết.”

Tên đệ tử vừa nói lại rống lên lần nữa, trong lòng bọn hắn luôn tin tưởng rằng, cung chủ của bọn hắn là bất khả chiến bại. Sở dĩ cung chủ bị vây hãm, chắc chắn là do đám người này đã dùng thủ đoạn bẩn thỉu.

Nhưng những thủ đoạn này thường không đến được nơi thanh nhã, sức mạnh cũng chỉ là cơ bản.

“Muốn ta chết sao? Nhưng bây giờ người chết là người.” Một giọng nói yêu kiều vang lên trong biển lửa. Ầm một tiếng, biển lửa lập tức thiêu rụi đám đệ tử vừa lên tiếng, ngay cả tro cốt cũng không còn.

Đột nhiên, một tiếng nổ lớn vang lên, ma khí ngút trời tràn ra tứ phía, quét qua mọi thứ trong phạm vi vạn dặm.

Nó thậm chí còn nuốt chửng cả biển lửa này.

“Cung chủ của chúng ta ra rồi, cung chủ ra rồi.”

Lúc ma khí quét qua nơi này, các đệ tử của Vạn Cổ Ma Cung còn sót lại không khỏi cười lớn nói.

Bây giờ cung chủ của bọn hắn đã thoát ra, người ở đây sao có thể chống lại bọn hắn?

“Mặt trời mọc ở phía đông, chỉ có cung chủ là bất bại.”

“Mặt trời mọc ở phương đông, chỉ có cung chủ là bất bại.”

“Thiên thu vạn tái, nhất thống giang hồ.”

“Thiên thu vạn tái, thống nhất giang hồ.”

Những đệ tử còn sót lại của Vạn Cổ Ma Cung sau khi nhìn thấy cung chủ ma khí ngút trời của bọn hắn thoát ra, rất nhiều người đã không kiềm được lớn tiếng reo lên, lộ ra tâm trạng vui sướng và sùng bái cung chủ của bọn hắn lúc này.

Hai câu này là do cung chủ truyền ra, vậy nên bọn hắn đoán rằng cung chủ thích hai câu này. Thậm chí đã có trưởng lão ma cung quy định dùng hai câu này làm nghi thức của đệ tử trong cung với cung chủ.

“Mặt trời mọc ở phương Đông, vì ta bất bại, hahaha.”

Hai mắt Lục Trần lúc này đỏ như máu, tức giận bật cười, tiện tay đánh mấy tên đệ tử ma cung đang vui vẻ reo hò bên cạnh mình vào sâu trong đất.

Nếu như trước đây nghe được hai câu này, chắc chắn hắn sẽ rất vui vẻ.

Vì điều đó chứng tỏ hắn là người có quyền lực tối cao ở đây. Nhưng hiện tại nghe thấy mấy câu này, hắn chỉ cảm thấy sự lạnh lẽo ở đũng quần của mình.

Hắn đã thực sự trở thành

“Đông Phương Bất Bại.”

Chương 525: Trở thành thái

giám thật rồi

Chương 525: Trở thành thái giám thật rồi

Lục Trần giẫm lên hư không, nhìn nam tử áo trắng phía xa với ánh mắt dữ tợn, trong lòng ngập tràn sát khí.

Sau khi bị thiến, hắn cảm thấy bản thân không thể nói chuyện giống như trước nữa.

“Ta nhất định phải giết ngươi, không, ta nhất định phải thiến ngươi.”

Lục Trần cảm thấy thân dưới của mình trống rỗng khó tả, sát khí mạnh mẽ cứ tuôn ra từ trong lồng ngực.

Hắn trở thành thái giám thật rồi.

“Bây giờ ta không thể tính phúc nữa.”

“Trở thành thái giám trong hoàng cung kiếp trước rồi.”

Lục Trần ở trên hư không nhỏ giọng nói, trong mắt không biết từ bao giờ đã có một giọt lệ.

Hai tay hắn đan chặt vào nhau, gân xanh nổi lên đến mức mắt thường có thể nhìn thấy, ma khí xung quanh tàn phá bừa bãi, hỗn loạn đến cực điểm.

Hắn không cam tâm.

Hắn đã thực hiện được ước mơ của bao người?

Phải biết rằng xuyên không đến dị giới là ước mơ của rất nhiều người ở đó!

Cứ nghĩ rằng mình xuyên không về quá khứ sẽ xưng vương xưng bá. Tiên nữ, thần nữ, thánh nữ, yêu nữ, ma nữ tuyệt đẹp sẽ để hắn tùy ý lựa chọn. Nhưng bây giờ, cho dù hắn có sức mạnh thế nào đi nữa, nhưng… hắn lại không còn khả năng làm chuyện đó nữa.

Hắn đang cực kỳ khổ, đây là một trong những nỗi đau lớn nhất của nam nhân. À không, có thể gọi đó là nỗi buồn đầu tiên lớn nhất.

Lúc Lục Trần xuyên không, hắn vẫn cảm thấy có chút kỳ quái, tại sao mình không được vào cốt truyện phế vật nghịch tập thường gặp?

Nhưng mình xuyên không vào tình huống này lẽ nào không tốt sao?

Trở thành cung chủ ma cung, có vô số đệ tử và trưởng lão dưới trướng để chỉ huy, ngoài ra còn có một sức mạnh khủng khiếp.

Tuy rằng lúc đầu gặp rất nhiều nguy hiểm, nhưng không phải cũng bị hắn hoá giải hết sao?

Chẳng phải điều đó chứng tỏ hắn là nhân vật chính trong các tiểu thuyết mạng ở kiếp trước sao?

Ngoài ra, hắn cũng là người cực kỳ cẩn thận và khiêm tốn. Hắn đã phải xem xét rất kỹ lai lịch, thực lực và tình hình hiện tại của các đạo thống rồi mới quyết định ra tay.

Không phải đến Tân Thủ Thôn đánh tiểu yêu quái sao?

Nhưng bây giờ…

“Ta cũng muốn ngươi trở thành thái giám.”

Vừa nghĩ tới sau này hắn sẽ là thái giám, các mỹ nhân tuyệt đẹp sẽ không liên quan gì đến hắn nữa, đôi mắt đỏ như máu của Lục Trần nhìn chằm chằm nam tử áo trắng ở phía xa, tức giận nói.

Nếu không tự mình trải qua nỗi đau này, chắc chắn sẽ không bao giờ hiểu được.

Vô số mỹ nhân tuyệt đẹp của hắn.

Đã không còn nữa rồi.

“Mau nộp mạng ra đây.”

Lục Trần gầm lên đánh về phía nam tử áo trắng. Hiện tại hắn đang tận dụng sức mạnh Thiên Tôn Cảnh Giới còn dư lại của mình, xem thử có thể hạ gục nam tử áo trắng này hay không.

Nếu hắn không ra tay với nam tử áo trắng bây giờ, hắn sẽ cảm thấy có lỗi với bản thân, cảm thấy có lỗi với thứ trong đũng quần mình.

“Ma Vực Tôn Thiên.”

Trong lòng Lục Trần vô cùng phẫn nộ, vậy nên vừa ra tay đã là sát chiêu, toàn bộ ma khí giữa trời đất lập tức vây lấy Lục Trần.

Một trận vực khổng lồ có một không hai được hình thành, bên trong

ma khí dâng lên ngút trời, giống như sắp được chuyển hóa thành thực chất.

“Thế nào, muốn ra tay với ta sao?”

Tần Cửu Ca nhìn cảnh này cười lạnh. Bây giờ chỉ mới thiến ngươi, mà đã như vậy rồi sao?

Vẫn còn non lắm.

Có thể học người khác làm Đông Phương Bất Bại không đây!

Thiến thì cũng bị thiến rồi.

Không làm nam tử thực sự được nữa rồi sao?

“Điện hạ cẩn thận, người ta đồn rằng ma đầu này có tu vi Thiên Tôn Cửu Trọng Cảnh Giới.”

Đột nhiên, Tử Linh Hi vẫn luôn kéo tay Y Tâm Nhiên hét lên với Tần Cửu Ca. Mặc dù nàng không biết vừa rồi Tần điện hạ làm sao giam được lão ma đầu này, nhưng phải biết lão ma đầu này hiện tại đã ra ngoài rồi.

Hơn nữa, tu vi của lão ma đầu này là Thiên Tôn Cửu Trọng, còn Tần điện hạ hiện tại chỉ được đồn là Thiên Tôn Nhị Trọng mà thôi.

Cho dù Tần điện hạ có yêu nghiệt đến đâu, cũng không thể đánh bại được Lục lão ma Thiên Tôn Cửu Trọng với tu vi Thiên Tôn Nhị Trọng của mình.

Lúc Tử Linh Hi lên tiếng, Lục Trần lập tức nở một nụ cười dữ tợn, hắn cảm thấy dao động khí tức trên người nam tử áo trắng này chỉ có Thiên Tôn Nhị Trọng.

Mặc dù bản thân hiện tại đã giảm mất mấy tầng cảnh giới, không còn là cảnh giới Thiên Tôn Cửu Trọng ban đầu, nhưng hắn vẫn còn cảnh giới Thiên Tôn Ngũ Trọng.

“Đợi ta bắt được ngươi, ta sẽ thiến ngươi ngay lập tức. Nhìn ngươi trắng trẻo yếu ớt thế này, nếu như bị ném vào trong tay mấy nam tử trong cung, bọn hắn chắc hẳn sẽ thích kiểu như ngươi lắm.”

Lục Trần cười lạnh trong lòng. Tuy rằng vừa rồi hắn bị thần trận trấn áp, nhưng không có nghĩa là trong tay nam tử áo trắng này vẫn còn thần trận như vậy.

Hơn nữa, tu vi của nam tử áo trắng này chỉ là Thiên Tôn Nhị Trọng, nên đối phó với hắn cũng không phải là quá khó.

“Không ổn.”

Chương 526: Cung chủ bỏ trốn

Chương 526: Cung chủ bỏ trốn

Vừa tới gần nam tử áo trắng, hắn đột nhiên nhìn thấy nam tử áo trắng lấy ra một trận bàn toả ra đại đạo thần quang.

Hắn rất quen thuộc với thứ đồ chơi này, chẳng phải đây là trận bàn vừa mới khống chế hắn sao?

“Tại sao hắn vẫn còn nó?”

Lục Trần sửng sốt trong lòng, sao ngươi mẹ nó vẫn còn nó.

Chết tiệt, đây không phải là boss cuối của ta sao, chỉ là xuất hiện bây giờ thì có hơi sớm rồi.

Lúc này, trong lòng Lục Trần đã đoán được nam tử áo trắng này hẳn là chí tôn yêu nghiệt của đỉnh cấp đạo thống. Nói không chừng còn là Chí Tôn của cấm kỵ cổ tộc trong ký ức của nguyên thân.

Bằng không, sao trên người hắn lại có nhiều thần trận có sức mạnh đáng sợ như vậy.

“Phải mau chóng rút lui, nếu không sẽ bị kẹt trong thần trận này một lúc nữa. Nếu như tu vi của mình lại bị tụt xuống, một khi bị những người này nhìn thấy, mình sẽ tiêu đời.”

Lục Trần cắn lưỡi mình thật mạnh, buộc hắn lúc này phải giữ bình tĩnh.

Nếu bây giờ manh động, hắn sẽ còn mất đi nhiều hơn cây gậy sinh mạng của mình. Nếu như tu vi của mình bị lộ ra ngoài, rất có khả năng sẽ bị người của Tiên Hoàng Châu Vực quốc này đánh chết.

“Tiểu tử, ngươi chờ đó cho ta, sau này ta sẽ khiến ngươi trở thành thái giám.”

Lục Trần thầm nói những lời cay nghiệt với nam nhân áo trắng. Nếu không làm gì đó, hắn cảm thấy mình sẽ tức chết mất. Cho dù có bỏ

chạy cũng phải mắng rồi mới chạy.

Nói xong, Lục Trần lập tức lấy ma khí ngút trời đi về hư không vụn vỡ phía xa, trong lòng hắn lúc này đang vô cùng bất an.

Nếu lần này mình dùng hết sức mạnh của viên đan dược, bị người khác phát hiện ra ngươi không phải là tu vi Thiên Tôn Cửu Trọng, vậy thì mọi chuyện sẽ thực sự kết thúc.

“Cung chủ, ngươi làm sao vậy?”

“Cung chủ, cung chủ.”

Nhìn cung chủ mình đưa ma khí vô tận đến trước mặt nam tử áo trắng, bọn hắn còn nghĩ rằng mình đã được báo thù.

Nhưng không ngờ rằng cung chủ vừa mới đến trước mặt nam tử áo trắng, đã lập tức quay đầu đi về phía hư không vụn vỡ ở hướng ngược lại.

Điều này khiến bọn hắn hoang mang, phải biết rằng thực lực của Lục Trần là Thiên Tôn Cửu Trọng, đứng đầu ma đạo của Tiên Hoàng Châu Vực.

Nhưng bọn hắn nhanh chóng hiểu ra được điều gì đó, nhìn nam tử áo trắng đứng trong hư không với ánh mắt sợ hãi.

“Mau chạy đi.”

Vài đệ tử còn sót lại của Vạn Cổ Ma Cung đột nhiên hét lên, xung quanh có vô số người lập tức chạy trốn.

Nếu vừa rồi bọn hắn còn có dã tâm phản kháng, thì bây giờ đã hoàn toàn biến mất.

Vì cung chủ của bọn hắn đã bỏ trốn.

Vậy bọn hắn còn ở lại chịu chết sao?

“Đến cũng đến rồi, còn muốn rời đi?”

Lúc bọn hắn đang muốn chạy trốn, một ngọn lửa vô tận lập tức vây lấy thiêu sống bọn hắn.

“Tỷ tỷ này thật là lợi hại. Tâm Nhiên tỷ tỷ, tỷ thấy có đúng không?”

Tử Linh Hi đứng cách xa biển lửa, nhìn Viêm Linh Cơ với vẻ ngưỡng

mộ nói. Tỷ tỷ bên cạnh Tần điện hạ mạnh quá.

Bây giờ nàng đã có thể chắc chắn rằng tỷ tỷ này mạnh hơn phụ thân nàng.

Nghe những lời của muội muội đứng bên cạnh mình nói, trong lòng Y Tâm Nhiên không khỏi dậy sóng.

Vạn Cổ Ma Cung.

Đây là căn cứ của Vạn Cổ Ma Cung, cũng là Ma Đầu Cung khét tiếng ở Tiên Hoàng Châu Vực.

“Phụt!”

Đột nhiên, một nam tử được bao quanh bởi ma khí bước ra từ trong hư không vụn vỡ của ma sơn. Tóc hắn đỏ như máu, trong mắt cũng ngập tràn tơ máu.

“Aaaaa, ta muốn phế ngươi, ta muốn phế ngươi.”

Lục Trần ở trên đỉnh ma sơn phẫn nộ gầm lên. Giọng nói của hắn lúc này có chút chói tai.

Trên đỉnh Vạn Cổ Ma Sơn không có đệ tử ma cung nào, vậy nên không ai nghe thấy được giọng nói chói tai của Lục Trần lúc này.

Nếu như giọng nói của Lục Trần lúc này bị đệ tử của hắn nghe thấy, Lục Trần không dám đảm bảo rằng mình có ý muốn giết người hay không.

“Giọng của ta, giọng của ta.”

Lục Trần bây giờ cũng cảm thấy mình có gì đó không ổn, vội vàng che miệng của mình lại.

Thậm chí hắn còn cảm thấy râu mình đang rụng xuống.

Thứ ở đũng quần của hắn không phải là vết thương da thịt, mà là vết thương do Đại Đạo Pháp Tắc gây ra.

Điều này khiến hắn hoàn toàn bất lực.

“Không, không được, ta nhất định phải khôi phục nó, nhất định phải khôi phục bản thân, nếu không trên đời này còn có gì vui nữa?”

Trong mắt Lục Trần đầy sự đau khổ. Nếu như không có thứ đồ chơi

này, thế giới hắn đang sống còn gì vui nữa?

“Vết thương của Đại Đạo Pháp Tắc phải dùng linh dược quý giá nhất mới chữa được. Theo trí nhớ của nguyên thể, tuy trong cung có vô số linh dược quý giá, nhưng linh dược có thể chữa lành vết thương do Đại Đạo Pháp Tắc gây ra cho thiên tôn thì e rằng không có.”

Lục Trần lúc này đang cố gắng lục lọi trí nhớ, hắn sắp phát điên lên rồi, chỉ cần hắn bình tĩnh lại, nửa thân dưới của cơ thể sẽ có cảm giác trống rỗng.

Nhưng nghĩ tới nghĩ lui, Lục Trần từ từ nhắm mắt lại. Một lúc sau, hắn mới hít sâu một hơi rồi mở mắt ra.

Hắn phải bình tĩnh lại, phải bình tĩnh lại.

Chương 527: Phù hợp với cốt truyện

Chương 527: Phù hợp với cốt truyện

“Lai lịch của nam tử áo trắng đó rất lớn, hắn xuất hiện ngay lúc này chắc là để mình lập mục tiêu xa, nhưng sau này chắc chắn hắn sẽ bị ta giẫm dưới chân.”

Lục Trần cẩn thận nhớ lại một vài cốt truyện được viết trong tiểu thuyết của các tác giả mạng ở kiếp trước.

“Anh Tuấn Của Tiểu Hà từng viết rằng, nhân vật chính xuất hiện kiểu này chắc chắn là để tạo ra kẻ địch lớn nhất trong tương lai ngay từ lúc bắt đầu, sau đó sẽ làm bẽ mặt nhân vật chính, nhưng sẽ không hại được nhân vật chính, bởi vì những nhân vật phản diện đó khinh thường nhân vật chính.”

Sau khi bình tĩnh lại một lúc, Lục Trần từ từ nhớ lại những cốt truyện mà hắn từng đọc trên mạng.

“Nhân vật phản diện rất kiêu ngạo, không coi nhân vật chính yếu ớt ra gì. Sau đó nhân vật chính phấn đấu trở nên mạnh hơn, cơ duyên không dứt, làm gì cũng thành công.”

“Các mỹ nhân tuyệt đẹp ngày đêm nhung nhớ… Bỏ đi, cái kế tiếp.”

Lục Trần vừa nghĩ đến chuyện đó lại cảm thấy đau lòng, bên trong

đũng quần vô cùng lạnh lẽo.

“Hừ, hiện tại hoàn cảnh của ta hoàn toàn phù hợp với cốt truyện mà tác giả trên mạng đã miêu tả. Gặp phải đại phản diện, bản thân không địch lại chịu nhục nhã, nhưng lúc đó lại không chết được, có lẽ là vì đại phản diện khinh thường việc giết mình, hoặc là sức mạnh của mình khiến đại phản diện không thể ra tay sát hại.”

“Đúng, đúng vậy, tình huống của ta hoàn toàn phù hợp với cốt truyện của những tác giả trên mạng kia.”

Lục Trần cười lớn trong lòng nói. Xem ra sau này mình chắc chắn sẽ khôi phục lại được đồ chơi của mình, hạ bộ của hắn chỉ bị phế tạm thời mà thôi.

“Đợi sau này vùng lên, ta nhất định sẽ khiến ngươi trở thành thái giám, nữ tử tuyệt sắc bên cạnh ngươi sẽ phải dâng lên cho ta.”

Lục Trần cười điên cuồng không dứt, chỉ là trong mắt vẫn còn những giọt lệ. Không biết cuối cùng sẽ như thế nào, nhưng tình hình hiện tại chính là hắn đã không còn chức năng của hạ bộ.

“Người đâu, truyền lệnh xuống. Bế sơn một năm, mở ra Hộ Cung Đại Trận.”

Lục Trần đột nhiên hét lớn về phía chân núi. Vạn Cổ Ma Cung này chính là căn cơ của hắn, nếu như nó bị phá hủy hoàn toàn, chắc chắn sau này hắn sẽ gặp bất lợi.

Giọng nói của Lục Trần xuyên qua mây xanh, bay thẳng đến tất cả các cung điện dưới Vạn Cổ Ma Sơn.

“Vâng.”

Sau khi nghe mệnh lệnh của cung chủ, mặc dù những đệ tử của Vạn Cổ Ma Cung ở lại đây lúc này không biết nguyên do, nhưng cũng không ảnh hưởng đến việc bọn hắn thi hành mệnh lệnh.

Trong Vạn Cổ Ma Cung, cung chủ Lục Trần chính là hoàng đế.

...

Lục Trần cung chủ của Vạn Cổ Ma Cung đã dẫn vô số đệ tử và trưởng lão đột kích Đạo Nguyệt Tiên Triều, nhưng điều khiến mọi người không ngờ tới là, ngoại trừ Lục lão ma đầu cung chủ của Vạn Cổ Ma Cung ra, toàn bộ đều đã bị giết sạch.

Vụ việc này đã gây náo động cả Tiên Hoàng Châu Vực, rất nhiều người đều đang đoán rằng, rốt cuộc là ai đã giết nhiều người của Vạn Cổ Ma Cung như vậy.

Chẳng qua có tin đồn rằng đó là do hai thanh niên Chí Tôn có xuất thân vô cùng hùng mạnh đã ra tay.

Sau đó, rất nhiều đạo thống cổ tộc của Tiên Hoàng Châu Vực đã có suy nghĩ, đây không phải là lúc Vạn Cổ Ma Cung suy yếu nhất sao?

Tên thiên tôn vương điện của Vạn Cổ Ma Cung kia được đồn rằng đã bị đã bị một nam tử áo trắng Chí Tôn trấn áp.

Vậy nên Vạn Cổ Ma Cung hiện tại chỉ còn hai tên thiên tôn, hơn nữa trong đó còn có một tên lúc trước đã bị trọng thương.

Nghe nói Lục lão ma đầu bị mắc kẹt trong thần trận lần này cũng đã bị thương không ít. Bằng không, hắn đã không chạy trốn mà bỏ qua tính mạng của đệ tử và trưởng lão trong cung như vậy.

Đạo Nguyệt Tiên Triều.

Trong hoàng cung của Đạo Nguyệt Tiên Triều lúc này, Y Tâm Nhiên trầm mặc nhìn ngọc bội trong tay mình, vẻ mặt có chút ảm đạm. Hiện tại, nàng không dám nói chuyện khi ở bên cạnh hắn.

Hắn hoàn mỹ như vậy, còn mình thì không chỉ thiên phú và đạo tâm không bằng tỳ nữ bên cạnh hắn, mà ngay cả dung nhan mình thường kiêu ngạo cũng không so được với nữ tử bên cạnh hắn.

“Thế nào rồi, đã nghĩ kỹ chưa? Trên người vị muội muội kia của ngươi đang có Chí Tôn Cốt trong truyền thuyết đấy.”

Đột nhiên, một giọng nói chậm rãi phát ra từ nhân trung của Y Tâm Nhiên.

“Chỉ cần ngươi khoét xương của nàng, cấy ghép vào cơ thể của chính mình, chẳng phải thiên phú của ngươi sẽ tăng vọt hay sao? Đến lúc đó, ngươi có ở bên cạnh hắn cũng không cần phải tự ti nữa.”

“Bởi vì đó chính là Chí Tôn Cốt sở hữu sức mạnh cực lớn. Chỉ cần ngươi có nó, cho dù ngươi ở bên cạnh hắn, ngươi cũng sẽ không yếu hơn nữ tử kia đâu.”

“Thế nào, ngươi vẫn không động tâm sao?”

Giọng nói này âm u lạnh lẽo giống như người ở dưới Cửu Tuyền.

“Biến đi, nàng là muội muội của ta, làm sao ta có thể khoét xương của nàng được.”

Y Tâm Nhiên siết chặt ngọc bội trong tay, khóe miệng cười lạnh nói.

“Haha, muội muội thì sao chứ? Ngươi phải nghĩ cho kỹ, nếu ngươi không có Chí Tôn Cốt kia, thì với thiên phú của mình, phải mất bao nhiêu năm nữa ngươi mới đuổi kịp người mình muốn theo đuổi?”

“Tin ta đi, nếu ngươi đợi đến khi muội muội ngươi yêu người đó, muốn ở bên cạnh ngươi đó, thì nghĩ thử xem, với Chí Tôn Cốt nàng sở hữu, ngươi có nghĩ rằng hắn sẽ từ chối không?”

“Nhưng chỉ cần ngươi có được Chí Tôn Cốt, thì nói không chừng người ở bên cạnh hắn sẽ là ngươi. Hãy suy nghĩ thật kỹ, đồ nhi ngoan.”

Chương 528: Bí cảnh

Chương 528: Bí cảnh

Đạo Nguyệt Tiên Triều.

“Điện hạ, bên ngoài có rất nhiều người muốn bái kiến công tử.”

Tử Linh Tây mặc váy tiên màu tím chớp đôi mắt to nhìn Tần Cửu Ca nói.

Vị Thần Châu Đạo Tử này uy lực như vậy, đầu tiên đã nhốt Lục lão ma đầu tu vi Thiên Tôn Cửu Trọng vào trong thần trận, sau đó còn một mình doạ cho Lục lão ma đầu sợ hãi bỏ chạy.

Thực lực của bản thân vô cùng mạnh mẽ, vừa ra tay đã trấn áp ma cung Huyết Vương Điện bỏ chạy.

“Điện hạ, bọn hắn đều là người của đạo thống cổ tộc của Tiên Hoàng Châu Vực, bọn hắn đều muốn tới gặp điện hạ.”

Tử Linh Hi nhìn Tần Cửu Ca đang cho cá ăn, mỉm cười hoà nhã nói.

Tần điện hạ này không chỉ tuấn tú, mà còn rất mạnh mẽ.

“Có Cổ Tiên Triều, Linh Tâm Tiên Triều, Vạn Nguyệt Tiên Triều và rất nhiều đạo thống lâu đời và hùng mạnh khác đều đã tới.”

Tử Linh Hi nhìn Tần điện hạ giống như người ở trong tranh lúc này, hiện tại chỉ vì Tần điện hạ mà rất nhiều đạo thống cổ xưa hùng mạnh đã đến thăm Đạo Nguyệt Tiên Triều.

“Điện hạ, ngươi có muốn đi không?”

Tử Linh Hi nhìn Tần Cửu Ca, khóe miệng cong lên cười nói.

Lần này, không chỉ có các vị trưởng bối của đạo thống tới đây, mà còn có rất nhiều yêu nghiệt chí tôn nổi danh của Tiên Hoàng Châu Vực.

“Nghe nói lát nữa sẽ có cuộc thảo luận về chuyện bí cảnh, không biết điện hạ có hứng thú không?”

Tử Linh Hi nhìn Tần điện hạ đang ngồi trên xe đẩy cho cá ăn, nhỏ giọng nói. Lần này phụ thân nàng cũng tới.

“Ồ, có bí cảnh sao?”

Tần Cửu Ca nhìn bóng dáng xinh đẹp giống như tử tiên tinh linh cách mình không xa, trong mắt hiện lên một tia nghi ngờ.

Hắn không nghi ngờ về việc những người đó muốn thảo luận về bí cảnh, mà chỉ thắc mắc không biết khi nào cốt truyện khí vận của Khí Vận Thần Nữ này sẽ được mở ra. Đến lúc đó, Khí Vận Thần Nữ này sẽ hấp dẫn hắn hơn.

Hiện tại Tử Linh Hi vẫn chưa mở cốt truyện khí vận, nên nàng không hề hấp dẫn trong mắt Tần Cửu Ca.

“Đúng vậy, nghe nói bí cảnh lần này khá lớn, có rất nhiều người muốn vào trong đó.”

Cảm thấy Tần điện hạ dường như có hứng thú với bí cảnh mà mình đang nói, Tử Linh Hi lập tức vui vẻ.

Nàng đang định giải thích kỹ hơn với Tần điện hạ, nhưng tỷ tỷ của nàng đã xuất hiện cắt ngang.

“Công tử, phụ hoàng có lời mời.”

Y Tâm Nhiên mỉm cười dịu dàng, chậm rãi đến gần Tần Cửu Ca nói khẽ.

“Đi xem thử vậy.”

Tần Cửu Ca im lặng một lúc, nhìn Y Tâm Nhiên cười nhẹ nói. Nếu đã là bí cảnh, hắn cảm thấy nó phải có quan hệ gì đó với nhân vật chính.

Lúc Tần Cửu Ca nói xong, Y Tâm Nhiên phát hiện hạng 11 không ở bên cạnh Tần Cửu Ca, nên định tiến lên đẩy xe cho Tần Cửu Ca.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, Y Tâm Nhiên cảm thấy hơi khó chịu.

“Tâm Nhiên tỷ tỷ, Tâm Nhiên tỷ tỷ, ngươi cứ bận việc của mình đi, ta sẽ đưa điện hạ tới đó.”

Tâm Linh Hi vẫn luôn nở nụ cười trên môi, chớp chớp mắt nhìn Tâm Nhiên tỷ tỷ của mình nói.

Nhưng trước khi Y Tâm Nhiên kịp nói gì, Tử Linh Hi đã cầm lấy tay của xe đẩy sau lưng Tần Cửu Ca.

“Tâm Nhiên tỷ tỷ, Linh Hi đi trước đây.”

Tử Linh Hi mỉm cười tinh nghịch, nói với Y Tâm Nhiên đang đứng đờ tại chỗ.

Nói xong, nàng đẩy chiếc xe Tần Cửu Ca đang ngồi, chậm rãi đi về phía cổ điện.

Mà hai bàn tay của Y Tâm Nhiên lúc này đã bắt đầu nắm chặt.

...

Đạo Nguyệt Cổ Điện.

Toà cổ điện này là đại điện để Đạo Nguyệt Tiên Triều tiếp đãi khách từ bên ngoài tới.

Trong đại sảnh xa hoa lộng lẫy, mấy chục thân ảnh toát ra khí thế mạnh mẽ đang đứng ở trong đó.

“Đạo Nguyệt Tiên Chủ, ta và ngươi là người quen cũ, rốt cuộc vị đó có lai lịch như thế nào?”

Một trong mấy chục thân ảnh nhìn về phía Đạo Nguyệt Tiên Chủ nói với nụ cười thân thiện, trong mắt hắn lóe lên tia sáng.

Vị thiên tôn có thể trấn áp Lục lão ma đầu thực sự khiến bọn hắn tò mò về thân thế của hắn.

“Phải, phải, Đạo Nguyệt Tiên Chủ không được úp mở như vậy.”

Sau khi nghe tiên chủ của Cổ Tiên Triều nói vậy, rất nhiều tiên chủ của các tiên triều có mặt cũng hùa theo. Không biết từ khi nào mà Đạo Nguyệt Tiên Triều lại có một vị thiên tôn uy lực như vậy.

Vừa ra tay đã trấn áp được Lục lão ma đầu.

Mặc dù Lục lão ma đầu đã trốn thoát, nhưng không ai phủ nhận sức mạnh khủng khiếp của thiên tôn trấn áp Lục lão ma đầu trong tin đồn.

Sau khi nghe tin Lục lão ma đầu bị một thiên tôn trấn áp, rất nhiều nhân vật của Tiên Hoàng Châu Vực đã vô cùng kinh hãi.

Đó là Lục lão ma đầu đó.

Còn có tin đồn rằng tu vi của thiên tôn áo trắng đó chỉ là Thiên Tôn Nhị Trọng. Tin tức này không những không làm cho những lão hồ ly như bọn hắn khinh thường, mà càng khiến bọn hắn chú ý tới thiên tôn áo trắng đó hơn.

Có thể nắm giữ thần trận nhốt được Thiên Tôn Cửu Trọng, thì thân phận của thiên tôn áo trắng đó chắc chắn không tầm thường.

“Được rồi, lát nữa các ngươi đừng ăn nói bậy bạ trước mặt người đó. Cổ tộc sau lưng người đó có thể dễ dàng xử lý chúng ta.”

“Nếu như chúng ta chọc giận người đó, Tiên Hoàng Châu Vực cũng không cần tồn tại nữa.”

Đạo Nguyệt Tiên Chủ nhìn những tiên chủ đạo thống ở Tiên Hoàng Châu Vực như mình bình tĩnh nói.

Đây thực sự không phải là hắn đang nói quá, mà Thần Châu Đạo Tử thực sự có sức mạnh như vậy.

“Thật mạnh.”

Chương 529: Còn trẻ như vậy sao?

Chương 529: Còn trẻ như vậy sao?

Sau khi nghe Đạo Nguyệt Tiên Chủ nói vậy, sắc mặt của rất nhiều chủ nhân đạo thống đã có chút thay đổi.

Đạo Nguyệt Tiên Chủ đã nói như vậy, có nghĩa là xuất thân của thiên tôn áo trắng này phải cực kỳ lớn.

Đột nhiên, vẻ mặt của Đạo Nguyệt Tiên Chủ đông cứng lại.

“Bái kiến công tử.”

Đạo Nguyệt Tiên Chủ nhìn thấy thân ảnh ngồi trên chiếc xe đẩy vừa tiến vào đại điện thì kính cẩn nói.

Những người xung quanh cũng không phải kẻ ngốc, tất cả đều cung kính hô to.

“Công tử, đây là chút tâm ý của ta, xin ngươi nhận cho.”

Sau khi nhìn thấy thiên tôn áo trắng nổi danh ở Tiên Hoàng Châu Vực mấy ngày nay, tiên chủ Cổ Tiên Triều dẫn đầu lấy ra một đoá hoa chín màu từ Nhẫn Trữ Vật của hắn.

“Công tử, đây là lần đầu tiên chúng ta gặp nhau. Đây là Tiên Ngọc Đạo Hoa, xin công tử nhận lấy.”

Thái độ của tiên chủ Cổ Tiên Triều rất hèn mọn, cung kính đặt Tiên Ngọc Đạo Hoa ở trước mặt Tần Cửu Ca.

Sau đó, những người khác trong đại điện nhìn thấy cảnh này, cũng lập tức lấy ra những thứ mà bọn hắn cho là tốt từ trong Nhẫn Trữ Vật của mình ra, cung kính đưa đến trước mặt Tần Cửu Ca.

“Đây chính là thiên tôn trấn áp Lục lão ma đầu sao? Nhìn khí tức trên người, hắn nhất định còn rất trẻ.”

“Còn trẻ như vậy sao?”

Phía sau những vị chủ nhân tiên triều có không ít người có tu vi yếu hơn đang nhỏ giọng bàn tán.

Tuy bọn hắn không cảm nhận được tuổi tác cụ thể của thiên tôn áo trắng, nhưng thông qua dao động xung quanh thiên tôn áo trắng, bọn hắn có thể cảm nhận được rằng tuổi tác của hắn không lớn.

Tần Cửu Ca nhìn cảnh này với vẻ mặt bình tĩnh, đương nhiên hắn biết những người này đang suy nghĩ những gì.

“Đa tạ công tử đã giúp bọn ta diệt trừ một tai hoạ lớn của Tiên Hoàng Châu Vực.”

Nhìn thấy vị thiên tôn áo trắng này không nói gì, Cổ Tiên Chủ cũng không dám lộ ra vẻ thất lễ, cung kính nói.

Sức mạnh này thật khủng khiếp, mạnh hơn hắn rất nhiều.

“Sau này nếu như công tử có chuyện gì, ngươi có thể phân phó cho bọn ta.”

Cổ Tiên Chủ cười khẽ nhìn Tần Cửu Ca. Hắn cảm thấy thiên tôn áo trắng này nhất định có lai lịch không tầm thường.

Người làm tiên chủ tiên triều như hắn cũng không phải làm chơi, con mắt nhìn người vẫn còn rất tốt.

“Đây là tiểu nữ Cổ Huân Nhi, mau lại đây, diện kiến công tử.”

Cổ Tiên Chủ nói với một nữ tử trong đám hậu bối trẻ tuổi ở phía sau, trong mắt hiện lên vẻ cưng chiều.

Đây là hậu bối mà hắn yêu thương nhất, nếu không cũng không dẫn theo bên mình như vậy.

Sau khi Cổ Tiên Chủ nói xong, một nữ tử thướt tha trong bộ váy màu xanh bước ra từ phía sau những vị tiên chủ, xuất hiện trước mặt Tần Cửu Ca.

Mặc dù không phải quá xinh đẹp, nhưng khí chất trên người nàng lại làm cho người ta rung động.

“Diện kiến điện hạ.”

Cổ Huân Nhi nhìn nam tử tuấn tú trước mắt, mỉm cười nhẹ nhàng nói. Nữ tử trong Tiên Hoàng Châu Vực sẽ xưng hô với chí tôn yêu nghiệt nam là điện hạ, để đại diện cho lễ nghi.

Tần Cửu Ca nhìn Cổ Huân Nhi khẽ gật đầu, xem như là đã biết.

“Đến đây, đến đây.”

“Các ngươi mau đến đây làm quen với công tử.”

Sau khi Cổ Tiên Chủ để nữ nhi của mình lộ mặt trước vị thiên tôn áo trắng có lai lịch phi phàm này, rất nhiều tiên chủ tiên triều có mặt tại đó cũng bắt hậu bối của mình diện kiến Tần Cửu Ca.

Có thể làm người đứng đầu của những đạo thống hàng đầu trong Tiên Hoàng Châu Vực, không ai là kẻ ngốc cả. Thiên tôn áo trắng này vừa nhìn đã biết là người của đạo thống có lai lịch rất lớn rồi.

Nếu có thể kết chút giao tình với hắn, không biết sẽ có bao nhiêu lợi ích.

“Tại hạ Diệp Lương Thành bái kiến thiên tôn.”

Một nam tử anh tuấn mặc trường phục xanh nhạt nhìn Tần Cửu Ca nói với vẻ mặt đầy ẩn ý.

“Tại hạ…”

“Tại hạ…”

Sau một lúc, các thiên tài yêu nghiệt của Tiên Hoàng Châu Vực được các trưởng bối của bọn hắn đưa đến trước mặt Tần Cửu Ca.

Điều thú vị là khi đối mặt với Tần Cửu Ca, các thiên tài yêu nghiệt nam có người thì tỏ ra nịnh nọt, có người thì tỏ ra cực kỳ bình tĩnh. Trong khi phần lớn các thiên tài yêu nghiệt nữ lại hành động như thể đang chờ được chọn vậy.

Nếu những người ở Tiên Hoàng Châu Vực kia nhìn thấy nữ thần trong lòng bọn hắn quyến rũ một nam nhân trước mặt nhiều người, không biết bọn hắn sẽ nghĩ gì.

“Thật thú vị.”

Tần Cửu Ca cũng có thể nhìn thấy rõ ràng có vài nữ yêu nghiệt đang ngang nhiên quyến rũ mình.

Tần Cửu Ca cảm thấy nếu hôm nay ra bảo các nàng lên giường mình, các nàng cũng sẽ nguyện ý.

Phần lớn thiên tài yêu nghiệt của Tiên Hoàng Châu Vực có mặt ở đây đều ở cảnh giới Thái Hư, mà Tần Cửu Ca ở trước mặt bọn hắn lại là cự đầu Thiên Tôn Cảnh Giới.

“Bọn ta muốn cùng nhau tiêu diệt Vạn Cổ Ma Cung. Không biết công tử nghĩ thế nào?”

Chương 530: Hai phần ba

Chương 530: Hai phần ba

Sau khi các thiên tài yêu nghiệt đều đã bái kiến thiên tôn áo trắng, Cổ Tiên Chủ cung kính nhìn Tần Cửu Ca nói.

Lúc Cổ Tiên Chủ nói ra câu này, bất kể là chủ nhân tiên triều hay tộc trưởng cổ tộc đều mang vẻ mặt nghiêm nghị.

Thực ra đây cũng là một trong những nguyên nhân chính khiến bọn hắn đến đây. Bọn hắn muốn nhân cơ hội này tiêu diệt Vạn Cổ Ma Cung trong một lần, nhưng trong lòng bọn hắn vẫn còn kiêng kỵ Vạn Cổ Ma Cung.

Bởi vì Lục lão ma đầu thực sự đã nổi tiếng ở Tiên Hoàng Châu Vực quá nhiều năm, nên hầu hết những người ở đây đều khiếp sợ trước danh tiếng hàng nghìn năm của Lục lão ma đầu.

Bọn hắn đến Đạo Nguyệt Tiên Triều bái kiến thiên tôn áo trắng trấn áp Lục lão ma đầu trong truyền thuyết là để xem người này có muốn ra tay hay không. Nếu như hắn muốn ra tay, bọn hắn có thể nắm chắc hơn.

“Các ngươi cứ xử lý toàn bộ cung điện của Vạn Cổ Ma Cung. Cung chủ của bọn hắn đương nhiên không cần các ngươi đối phó.”

Tần Cửu Ca nhìn vẻ mặt của những chủ nhân tiên triều này lập tức biết được bọn hắn đang nghĩ gì.

Chẳng qua Tần Cửu Ca cũng thích vẻ đẹp của người trưởng thành.

Hắn muốn cho Lục Trần- người xuyên không giống mình một bất ngờ lớn.

“Đa tạ công tử, đa tạ công tử.”

Sau khi nghe thấy câu trả lời của Tần Cửu Ca, tất cả mọi người có mặt đều nở nụ cười, kính cẩn đáp lại.

Có sự tham gia của nhân vật này, lần này Vạn Cổ Ma Cung chắc chắn sẽ tiêu đời.

“Công tử, có một bí cảnh sắp được mở ra ở đây. Nếu như công tử không chê, hai phần ba vật phẩm mà Cổ Tiên Triều của ta thu được sẽ thuộc về công tử.”

Đột nhiên, Cổ Tiên Chủ ở bên cạnh lại một lần nữa cung kính nói với Tần Cửu Ca.

Trong mắt hắn loé lên tia sáng, rất nhiều lợi ích dành cho nam tử áo trắng có lai lịch phi phàm và Thiên Tôn Cảnh Giới này đều đã được hắn nghĩ kỹ trước khi tới đây.

Nhìn thì có vẻ hắn thiệt thòi, nhưng nếu có thể thân thiết hơn với vị công tử này, thì có chi gấp mười lần hắn cũng không ngại.

Sau khi Cổ Tiên Chủ nói xong, rất nhiều tiên chủ của các tiền triều khác đều thầm mắng hắn là cáo già.

Làm như vậy mặc dù Cổ Tiên Triều mất đi vài thứ trong bí cảnh, nhưng rất có khả năng hắn sẽ nhận được sự hảo cảm của thiên tôn áo trắng này.

“Có lòng là được rồi.”

Giữa hai hàng lông mày của Tần Cửu Ca lộ ra ý cười, xem ra ở đâu cũng không thiếu những người như vậy.

Nhưng đây thường là loại người có cuộc sống tốt nhất.

Tần Cửu Ca không từ chối, đương nhiên cũng sẽ không đồng ý.

“Đến lúc đó rồi hẵng nói.”

Tần Cửu Ca thờ ơ nhìn Cổ Tiên Chủ. Với thân phận của mình ở đây, có cái gì mà hắn không có được.

Cho dù hắn muốn Cổ Huân Nhi, e rằng vị Cổ Tiên Chủ này cũng sẽ ngoan ngoãn tắm rửa sạch sẽ cho nàng, sau đó đưa nàng lên giường của mình.

“Được rồi, ta phải nghỉ ngơi rồi.”

Tần Cửu Ca hiện tại vẫn muốn quay trở lại hướng dẫn Viêm Linh Cơ luyện Viêm Linh Song Tu Đại Pháp.

Đó là điều mà Tần Cửu Ca muốn làm bây giờ.

...

Năm ngày sau.

Tiên Hoàng Châu Vực lại một lần nữa dậy sóng, rất nhiều đạo thống đã hợp lực lại để chuẩn bị bao vây tấn công Vạn Cổ Ma Cung một lần nữa.

Phải biết rằng lúc này mới cách cuộc tấn công Vạn Cổ Ma Cung lần trước chưa được bao lâu.

Các đệ tử và trưởng lão của Vạn Cổ Ma Cung nghe được tin này đều lộ ra vẻ kinh hãi.

Vạn Cổ Ma Cung.

“Không thể, không thể nào, những kẻ đó sao lại dám tấn công ta?”

Trong đại sảnh vang lên một giọng nói vô cùng chói tai, sắc mặt Lục Trần lúc này trắng bệch, ngồi trên chủ vị của đại điện hét lớn.

Phải biết rằng lúc hắn xuyên không đến đây, là vào khoảnh khắc Vạn Cổ Ma Cung đang bị rất nhiều đạo thống vây công, nhưng lúc đó đã bị hắn mạnh mẽ trấn áp.

Đó là lý do mà những người đó không dám ra tay với hắn.

“Chắc chắn là do hắn tổ chức, chính là hắn.”

Đột nhiên, trong lòng Lục Trần lập tức khẳng định rằng nam tử áo trắng kia chính là kẻ cầm đầu cuộc tấn công của Vạn Cổ Ma Cung lần này.

“Ngươi khiến ta trở thành thái giám, lại còn muốn vây quét căn cứ của ta.”

“Lần này, chỉ cần ngươi tới đây, ta sẽ cho ngươi xuống dưới Hoàng Tuyền.”

Khuôn mặt trắng bệch của Lục Trần hiện lên sự hung dữ, trong Vạn Cổ Ma Cung này hắn có một chiêu thức bí mật.

Có thể giết chết bất kỳ người nào dưới Thần Linh.

“Lúc trước nguyên thân có để lại Thần Vương Chú ở đây. Vốn dĩ ta định để nó lại để đánh boss lớn, nhưng không ngờ vừa tới đây đã gặp phải boss.”

“Thử hỏi xem có người xuyên không nào xui xẻo như ta không?”

Giọng nói bén nhọn của Lục Trần vang lên trong đại điện trống rỗng. Hắn còn có một vũ khí thông thiên, nhưng vũ khí này phải mượn bối cảnh và Ma Thần Tượng của Vạn Cổ Ma Cung.

Chương 531: Người đứng đầu của Thiên Đế Thư Viện

Chương 531: Người đứng đầu của Thiên Đế Thư Viện

Đó là vũ khí không thể sử dụng được cho đến khi Vạn Cổ Ma Cung bị phá hủy.

Thần Vương Chú.

Nghe đồn, nó có thể giết chết bất kỳ người nào dưới Thần Linh.

Thậm chí chỉ cần tu vi của người sử dụng đủ mạnh, thì ngay cả Thần Linh cũng có thể bị thương.

Tuy nhiên, một khi Thần Vương Chú được sử dụng, Vạn Cổ Ma Cung tồn tại nhiều năm sẽ biến mất.

“Ta không quan tâm nữa, ngươi cắt đường con cháu của ta, ta sẽ hủy đi thần hồn của ngươi.”

Lục Trần u ám nói. Vốn dĩ hắn còn muốn đợi mình mạnh hơn rồi mới nghĩ cách đối phó nam tử áo trắng.

Nhưng nam tử áo trắng kia vậy mà lại dẫn người tấn công Vạn Cổ Ma Cung. Có vẻ như hắn đã sẵn sàng để tiêu diệt mình và Vạn Cổ Ma Cung.

“Đây là ngươi tự tìm đến, đừng trách ta.”

...

“Công tử, tất cả đều đã chuẩn bị xong.”

Trên bầu trời Đạo Nguyệt Tiên Triều, vô số người toát ra khí tức mạnh mẽ, nhìn thiên tôn áo trắng ngồi trên chiếc xe đẩy ở đằng xa.

Mặc dù trên người hắn lúc này không có khí tức của tu vi, nhưng không một ai ở đây dám khinh thường hắn.

Trong khoảng thời gian này, rất nhiều chủ nhân của đạo thống tiên triều nhận được một vài tin tức của Đạo Nguyệt Tiên Chủ.

Vị công tử này là người xếp hạng nhất của Thiên Đế Thư Viện.

Nói cách khác, trong khoảng thời gian này, Đạo Châu đang có Thần Châu Đạo Tử uy danh lừng lẫy.

Những thiên tôn như bọn hắn chỉ cần nghe ngóng một chút là biết được lai lịch của Thần Châu Đạo Tử.

“Ừm.”

Tần Cửu Ca nhìn đội quân tiên triều đông đúc ở đây, trong lòng vô cùng bình tĩnh. Những đội quân này có chiến lực rất tốt, sẽ càn quét mọi thứ trong bất kỳ Tinh Thần Giới nào.

Nhưng nó lại chẳng là gì ở Tiên Vực.

Mỗi trận chiến giữa các đạo thống Tiên Vực vẫn lấy chiến lực đỉnh phong làm trọng.

Những đội quân tiên triều này chỉ có nhiệm vụ dọn dẹp tàn tích sau các trận chiến mà thôi.

“Được rồi, khởi hành đến Vạn Cổ Ma Cung.”

Sau khi nhận được lời khẳng định của Thần Châu Đạo Tử, Cổ Tiên Chủ bay tới trước vô số đại quân hét lớn.

Lần trước cũng là những đạo thống này, nhưng lần này lại còn đông hơn lần trước.

Lần này, bọn hắn chủ yếu tiết lộ một vài tin tức cho các đạo thống khác trong Tiên Hoàng Châu Vực.

Đó là lý do tại sao bọn hắn sẵn sàng hợp sức tấn công Vạn Cổ Ma Cung.

“Linh Hi, hắn thực sự là Đạo Tử Thần Châu sao?”

Phía sau vô số đội quân là một nhóm nam nữ anh tuấn xinh đẹp. Trên người mỗi người bọn hắn đều toát ra thần quang rực rỡ.

“Ừm.”

Tử Linh Hi nhìn Tiêu Ngọc Nhi, người được mệnh danh là đệ nhất yêu nghiệt của Tiên Hoàng Châu Vực gật đầu, xem như đã trả lời.

Đây là Tiêu Ngọc Nhi, người được mệnh danh là đệ nhất Yêu Nghiệt và tiên tử của Tiên Hoàng Châu Vực.

“Quả nhiên là có uy lực như trong truyền thuyết.”

“Người ta đã là Thiên Tôn Nhị Trọng rồi, mà ta lớn tuổi hơn hắn cũng chỉ mới ở Nhân Hoàng Cảnh Giới.”

Một nữ tử cao gầy có đôi chân dài mảnh khảnh, thở dài nhìn Tử Linh Hi nói.

Phải biết rằng nàng được gọi là yêu nghiệt chưa từng thấy ở Tiên Hoàng Châu Vực vạn năm, nhưng hiện tại nàng cũng chỉ mới đột phá Nhân Hoàng Cảnh Giới.

“Cũng không biết đến bao giờ mới có thể trở thành Thiên Tôn.”

Tiêu Ngọc Nhi ủ rũ thở dài. Đừng thấy hiện tại nàng đã là Nhân Hoàng, nhưng không biết nàng còn cách Thiên Tôn bao xa nữa đây.

“Ngọc Nhi tỷ tỷ cố lên, Linh Hi tin Ngọc Nhi tỷ tỷ.”

Tử Linh Hi nhìn nữ tử nổi danh ở Tiên Hoàng Châu Vực đã lâu, vẫy vẫy nắm tay trắng nõn của mình, nở một nụ cười thân thiện nói.

Bất cứ ai gặp phải một người như Tần điện hạ đều sẽ có tâm trạng như vậy.

...

Vạn Cổ Ma Sơn.

Dãy núi dài vô tận bao quanh ma sơn thông thiên, ma khí ngút trời, vô số tu sĩ ma đạo lúc này đều đặt chân vào trong hư không.

Những tu sĩ ma đạo ở đây đều có vẻ mặt vô cùng nghiêm trọng.

Bọn hắn đều biết lát nữa là thời điểm nguy hiểm nhất với Vạn Cổ Ma Cung, nếu như làm không tốt sẽ có nguy cơ bị tiêu diệt.

“Các nhi lang, có người muốn hại đến ma cung của ta, các ngươi nói phải làm sao đây?”

Đột nhiên, một nam tử toả ra khí tức ma đạo cực kỳ nồng đậm giẫm lên hư không, phía sau hắn mơ hồ xuất hiện ma vượn thông thiên.

Hắn là vị Thiên Tôn cuối cùng của Vạn Cổ Ma Cung, ngoài Lục Trần cung chủ và Huyết vương điện.

Lần trước hắn đang dưỡng thương ở ma cung, nên không đi cùng đại

quân càn quét Tiên Hoàng Châu Vực.

“Giết, giết, giết.”

“Tiêu diệt bọn hắn.”

Nơi này được vây quanh bởi ma khí, cả bầu trời đã được bao trùm bởi huyết sắc.

“Được rồi, sau khi tiêu diệt bọn hắn, Vạn Cổ Ma Cung của chúng ta sẽ có thể kiểm soát hoàn toàn Tiên Hoàng Châu Vực.”

“Đến lúc đó, Vạn Cổ Ma Cung ta sẽ cai trị Tiên Hoàng Châu Vực.”

Vẻ mặt của Quỷ Thiên Vương vô cùng đáng sợ, trong lòng hắn đương nhiên biết rõ lần này Vạn Cổ Ma Cung bọn hắn có nhiều nguy hiểm như thế nào, nhưng thân là thái thượng trưởng lão của Vạn Cổ Ma Cung, cho dù có chạy trốn, hắn tin rằng đám tiên chủ của Tiên Hoàng Châu Vực cũng sẽ không bỏ qua cho hắn.

Không làm thì thôi, nếu đã làm thì phải làm cho đến chót. Dứt khoát liều mạng đánh một trận, biết đâu sẽ có bước ngoặt như lần trước.

Nơi sâu nhất của Ma Cung Điện.

Chương 532: Thần Vương Chú

Chương 532: Thần Vương Chú

Nơi đây cực kỳ tối tăm, xung quanh toàn là hài cốt của sinh linh. Ngay giữa đại điện có một huyết trì cuồn cuộn. Bên trong huyết trì thỉnh thoảng sủi bọt như suối nước nóng.

Yêu dị đến cực điểm, âm u đến đáng sợ.

Tiếng keng, keng, keng đột nhiên vang lên trong đại điện, khiến cho huyết trì đại điện lúc này càng ngập tràn cảm giác kỳ quái.

“Là ngươi ép ta.”

Vẻ mặt Lục Trần lúc này rất dữ tợn, bây giờ hắn chỉ còn một cơ hội dùng đan dược để sử dụng sức mạnh của nguyên thân, nhưng lần trước hắn đã nhìn thấy trong tay nam tử áo trắng có vẻ là boss kia còn một thần trận nữa.

Nếu lần này hắn sử dụng cơ hội cuối cùng của mình mà vẫn không diệt trừ được hắn, vậy thì đến lúc đó, người gặp nguy hiểm sẽ là bản thân mình.

“Một khi Thần Vương Chú thoát ra, mặc dù Vạn Cổ Ma Cung sẽ sụp đổ trong ít nhất là mười vạn năm nữa, nhưng miễn là bản thân có thể báo được mối thù này, Vạn Cổ Ma Cung có biến mất thì đã sao, sau này ta có thể xây lại một cái khác.”

Ánh mắt Lục Trần thoáng hiện lên một tia tàn nhẫn. Hắn cảm thấy từ khi đệ đệ mình không còn nữa, tâm trạng hắn càng thích nổi giận hơn.

Lúc trước, hắn không thích giết người tùy ý, nhưng hắn đã giết rất nhiều đệ tử của Vạn Cổ Ma Cung trong thời gian này.

Và lý do tại sao các đệ tử của ma cung bị giết là vị bọn hắn đã hô khẩu hiệu mặt trời mọc phương đông, vì cung chủ bất bại.

“Ta sẽ tiêu diệt ngươi trước, sau đó nữ tử kia của ngươi sẽ là của ta.”

Giọng nói như vịt của Lục Trần vang lên trong đại điện u ám.

“Thần Vương Chú cần máu tươi của vô số sinh vật để làm chất dẫn, may là nguyên thân đã thu thập rất nhiều trong những năm qua, thêm phần của ta nữa chắc là đủ rồi.”

“Sử dụng chú này giết ngươi, để xem ngươi dùng cách nào để trốn thoát.”

“Hửm?”

“Có ai đó đang âm thầm ra tay với ta?”

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca hơi thay đổi, ánh mắt nhìn về phía Vạn Cổ Ma Sơn, hắn cảm thấy có người đang bí mật ra tay với hắn.

“Thật thú vị, có vẻ như là Lục Trần rồi.”

Tần Cửu Ca lúc này đang đứng trong hư không, ánh mắt nhìn về phía Vạn Cổ Ma Sơn.

Cảm giác đó có chút kỳ lạ.

“Muốn dùng thần chú giết ta sao?”

“Uy lực của thần chú này cũng không tồi.”

Tần Cửu Ca hơi nheo mắt lại, cảm nhận sự khác biệt ở bản thân. Đây là khí tức của Đại Đạo Pháp Tắc, cảm giác như thần chú này dùng máu của vô số sinh linh hiến tế để gọi chú ngữ đại đạo của Tiên Vực đến.

“Nếu thiên tôn của người bình thường thì chắc chắn sẽ mất mạng, nhưng nếu là ta thì… Người nằm xuống sẽ là ngươi.”

Tần Cửu Ca nhắm mắt lại giống như đang cảm nhận điều gì đó.

Đột nhiên, trong mắt Tần Cửu Ca lóe lên tia sáng, cảm giác bị đại đạo chú ngữ vây quanh đã biến mất.

Thần chú của Đại Đạo Pháp Tắc sẽ làm tổn thương đến Thiên Tôn khác, nhưng với Tần Cửu Ca hắn thì không hề hấn gì.

Vạn Cổ Ma Sơn lúc này.

Lục Trần đang ngồi trong huyết trì phun ra một ngụm máu, cả khuôn mặt đều đã đỏ như máu.

“Không thể, không thể nào.”

“Tuyệt đối không thể như vậy.”

Lục Trần tức giận rống to, vừa rồi hắn đã sử dụng Thần Vương Chú.

Lúc đầu hắn cảm thấy mình sử dụng Thần Vương Chú rất tốt, nhưng chỉ một khắc sau, Thần Vương Chú dường như không còn giá trị.

“Thần Vương Chú có thể giết chết bất kỳ ai dưới Thần Linh. Đó là sức mạnh của Đại Đạo Pháp Tắc, làm sao có thể thất bại được?”

Ánh mắt Lục Trần đầy vẻ khó tin, phải biết rằng Thần Vương Chú gắn liền với sức mạnh của Đại Đạo Pháp Tắc thần bí và khó lường nhất.

“Không, ta không cam tâm.”

Giọng nói khàn khàn của Lục Trần vang lên trong Huyết Hải Đại Điện. Hắn không cam tâm, Thần Vương Chú là vũ khí lớn nhất trong tay hắn. Nếu vũ khí này không thể tiêu diệt nam tử áo trắng, sau này mình chắc chắn phải co đầu rụt cổ trước hắn rồi.

Hình như vừa rồi hắn không phải trả giá gì cả, nhưng một đòn vừa rồi đã làm mất đi 1/5 nền tảng của Vạn Cổ Ma Cung đã, tinh huyết trong cơ thể hắn cũng tiêu hao không ít.

“Thần Vương Chú sẽ hủy diệt ngươi.”

Lục Trần lúc này rất không cam tâm, vậy nên hắn lại phát động Thần Vương Chú.

Nhưng một khắc tiếp theo, ánh mắt Lục Trần lộ ra vẻ kinh hãi, trong miệng đầy máu tươi, tóc hắn cũng lập tức bạc trắng. Bây giờ hắn có thể chắc chắn, Thần Vương Chú không thể làm tổn thương đến nam tử áo trắng.

“Điều này tuyệt đối không thể. Thần Vương Chú có thể giết chết bất kỳ ai dưới Thần Linh, sao lại không có tác dụng với hắn?”

Rõ ràng là cho tới bây giờ, trong lòng Lục Trần vẫn không tin đây là sự thật.

“Phù, ta phải bình tĩnh, ta phải bình tĩnh. Đây là đại boss, hiện tại ta không hạ được hắn là chuyện bình thường, nhưng chỉ cần ta cố gắng phát triển, hắn sớm muộn gì cũng sẽ bị tiêu diệt.”

Lục Trần hít sâu một hơi, nhắm mắt lại. Hiện tại hắn cần phải bình tĩnh lại, hắn là người xuyên không, còn nam tử áo trắng kia là cái thá gì?

Trong mắt những người xuyên không, những người ở đây chẳng khác gì thổ dân.

“Không được, ta phải chạy trốn trước.”

Lục Trần khẽ cau mày, bây giờ Thần Vương Chú đã không có tác dụng gì với n tử áo trắng, nếu như mình dùng sức mạnh lần cuối cùng của đan dược mà vẫn không chế ngự được hắn, mình thực sự sẽ phải chết rất thảm.

“Ta không quan tâm ma cung nữa.”

Lục Trần đã hạ quyết tâm, nếu thấy có gì không ổn, hắn sẽ lập tức bỏ chạy.

Dù sao thì ba mươi sáu kế, chạy là thượng sách.

Chương 533: Chạy là thượng sách

Chương 533: Chạy là thượng sách

“Vạn Cổ Ma Cung đã làm nhiều việc ác trong nhiều năm qua. Hôm nay, ta và nhiều đạo thống ở Tiên Hoàng Châu Vực đã hợp sức đến đây trấn áp ma cung.”

“Còn không đưa tay chịu trói.”

Trên bầu trời của dãy ma sơn vô tận, vô số quân sĩ mặc giáp đen đang đứng thẳng lưng.

“Hahaha, cơn gió nào lại thổi lũ nhãi nhép lần trước đến đây vậy?”

Một tiếng cười kỳ lạ vang lên giữa trời đất.

“Lần trước bị cung chủ ta đánh cho chạy tán loạn, sao lần này các ngươi còn dám tới đây?”

Quỷ Thiên Tôn đột nhiên xuất hiện trong hư không, nhìn vô số đại quân trước mặt cười lớn nói. Hắn nói đúng, lần trước những đạo thống này đã tấn công Vạn Cổ Ma Cung bọn hắn rất khí thế.

Nhưng kết quả thì thế nào?

Cung chủ đương thời của Vạn Cổ Ma Cung bọn hắn vừa ra tay, thoáng chốc đã đẩy lui những đạo thống này.

“Lần trước là lần trước, nhưng lần này thì hoàn toàn khác.”

Cổ Tiên Chủ nghe Quỷ Thiên Tôn của Vạn Cổ Ma Cung nói vậy thì cười lạnh đáp lại.

Lần trước là lần trước, bây giờ là bây giờ.

Lần này bọn hắn tự tin hơn rất nhiều, có Thần Châu Đạo Tử hỗ trợ, bọn hắn còn phải lo lắng gì chứ?

Nghe Cổ Tiên Chủ nói vậy, Quỷ Thiên Tôn lập tức nhìn nam tử áo trắng một cách khó hiểu, ánh mắt cũng dần trở nên nghiêm trọng. Hắn biết những đạo thống này dám tới đây vây quét Vạn Cổ Ma Cung bọn hắn chính là vì người kia.

Nam tử áo trắng đó thực sự rất mạnh.

“Các hạ thực sự muốn động vào Vạn Cổ Ma Cung bọn ta?”

“Phải biết rằng Vạn Cổ Ma Cung ta là đạo thống lâu đời đã được lưu truyền trong nhiều năm. Nếu như bọn ta bị dồn vào đường cùng, thiết nghĩ các hạ sẽ không được yên ổn đâu.”

Quỷ Thiên Tôn nhìn Tần Cửu Ca với vẻ mặt vô cùng kiêng kỵ. Mặc dù hắn không biết thân phận của nam tử áo trắng này là gì.

Nhưng dựa vào việc hắn có thể lấy ra thần trận giam cung chủ trong một khoảng thời gian, đương nhiên lai lịch của hắn không phải là tầm thường.

“Điện hạ phải cân nhắc thật kỹ.”

Quỷ Thiên Tôn lại lạnh lùng nói, phải biết rằng Vạn Cổ Ma Cung bọn hắn cũng có chút lai lịch.

Viêm Linh Cơ nghe thấy Quỷ Thiên Tôn nói vậy thì che miệng cười, còn dám bảo công tử suy nghĩ cho kỹ?

Ngươi lại tìm đường chết rồi.

“Công tử, hay là để ta đi trước. Ta sẽ lôi hắn đến trước mặt công tử.”

Viêm Linh Cơ nhìn công tử nhà mình cười nhẹ nói. Người không có mắt nhìn như vậy thật đáng chết.

“Không cần đâu.”

Tần Cửu Ca khẽ lắc đầu, nhìn Quỷ Thiên Tôn với vẻ mặt lạnh nhạt. Nếu loại người này không liên quan nhiều đến nhân vật chính, vậy thì cứ giết thôi.

Bước ra một bước, hoa sen nở rộ trong hư không, xung quanh là khí tức hỗn độn.

Tần Cửu Ca cũng không làm gì hoa mỹ, hắn đưa tay lên, vỗ nhẹ về phía dưới.

Ầm ầm ầm.

Đột nhiên trong mắt của Quỷ Thiên Tôn, một bàn tay hư vô khổng lồ từ trên trời vỗ về phía hắn.

“Không ổn, chạy mau.”

Con ngươi của Quỷ Thiên Tôn không ngừng lóe lên vẻ kinh sợ, lập tức hét lớn về phía xung quanh.

Nhưng trước khi Quỷ trưởng lão của Vạn Cổ Ma Cung trốn thoát, bàn tay to lớn chạm tới bầu trời đã trực tiếp đè hắn vào sâu trong lòng đất.

“Quỷ trưởng lão.”

“Quỷ trưởng lão.”

Những đệ tử còn lại xung quanh Vạn Cổ Ma Sơn đều chấn động trước cảnh tượng này.

Phải biết rằng đây là thái thượng trưởng lão của Vạn Cổ Ma Cung bọn hắn.

Cự đầu Thiên Tôn Cảnh Giới gây chấn động Tiên Hoàng Châu Vực không biết bao nhiêu năm, là nhân vật khiến cho vô số đạo thống cổ tộc phải run sợ.

Nhưng vào lúc này lại bị nam tử áo trắng dùng một tay trấn áp.

“Quỷ Thiên Tôn vậy mà lại bị một tay trấn áp.”

Các vị chủ nhân tiên triều nhìn thấy cảnh này đều rất kinh ngạc. Mặc dù bọn hắn đã biết vị Thần Châu Đạo Tử này rất mạnh, nhưng không ngờ lại mạnh đến mức độ này.

“Quỷ Thiên Tôn dù sao cũng là cự đầu Thiên Tôn Nhị Trọng, vậy mà lại bị điện hạ dùng một tay trấn áp, điện hạ thực sự rất mạnh.”

Tử Linh Hi đứng trong đám thiên tài yêu nghiệt lập tức kinh ngạc thốt lên.

Vị Quỷ trưởng lão của Vạn Cổ Ma Cung này là nhân vật vẫn luôn áp bức Tiên Hoàng Châu Vực.

Khi còn bé, nàng đã nghe hoàng thúc và những người khác nói vị Quỷ trưởng lão của Vạn Cổ Ma Cung này đáng sợ như thế nào, nhưng bây giờ lại không thể đỡ được một chưởng của vị điện hạ trẻ tuổi này.

“Mạnh thật, quả nhiên là chí tôn.”

Rất nhiều thiên tài yêu nghiệt trong Tiên Hoàng Châu Vực biết được

thân phận của Tần Cửu Ca đều cảm thán nói.

Vị Quỷ trưởng lão của Vạn Cổ Ma Cung là nhân vật nổi danh mấy vạn năm ở Tiên Hoàng Châu Vực.

Nhưng bây giờ lại có kết cục như vậy.

“Làm sao có thể, đó là Quỷ trưởng lão mà.”

Nhìn thấy thái thượng trưởng lão của Vạn Cổ Ma Cung bọn hắn thê thảm như vậy, vẻ mặt của các đệ tử Vạn Cổ Ma Cung xung quanh đều thay đổi, không còn dáng vẻ như vừa rồi nữa.

Chương 534: Xin cung chủ ra tay

Chương 534: Xin cung chủ ra tay

Phải biết rằng Quỷ trưởng lão là một trong hai Thiên Tôn còn lại trong Vạn Cổ Ma Cung hiện tại.

“Mau mở Hộ Cung Đại Trận.”

Có người trong đám đệ tử của Vạn Cổ Ma Cung hét lên một tiếng, khiến toàn bộ đệ tử của Vạn Cổ Ma Cung lập tức hành động.

Bọn hắn cũng muốn liều mạng, nhưng bây giờ Quỷ trưởng lão của bọn hắn đã chết, cũng có nghĩa là chiến lực cao nhất của hắn đã không còn nữa, bọn hắn có gì để liều mạng nữa?

Bây giờ chỉ có dựa vào Hộ Cung Đại Trận mới có thể kháng cự được một chút.

Bởi vì bọn hắn đã sớm chuẩn bị xong xuôi, vậy nên chỉ mất một lúc, toàn bộ Vạn Cổ Ma Sơn đã được bao phủ bởi hào quang.

Đây là một trong những nền tảng của Vạn Cổ Ma Cung bọn hắn, Hộ Cung Đại Trận. Chỉ là đại trận này cần có sự đồng ý của cung chủ đương thời của Vạn Cổ Ma Cung mới có thể mở ra.

Nhưng trước khi hào quang bao phủ toàn bộ nơi đây, đột nhiên lại có một tiếng nổ vang lên, lách cách giống như tiếng kính vỡ.

“Sao Hộ Cung Đại Trận của chúng ta lại bị vỡ?”

Vô số đệ tử của Vạn Cổ Ma Cung nhìn thấy cảnh này thì kinh hãi, Hộ Cung Đại Trận của bọn hắn vỡ rồi. Phải biết rằng lần trước bị tấn công, cung chủ không hề mở Hộ Cung Đại Trận, vậy nên lần đó bọn hắn đã rất thê thảm.

Nhưng không ngờ lần này Hộ Cung Đại Trận lại biến mất thế này.

“Mau chạy thôi.”

“Chạy mau, chạy mau.”

Lúc này, rất nhiều đệ tử của Vạn Cổ Ma Cung hét lên, rất nhiều người đều đã vội vàng chạy trốn. Nếu cứ tiếp tục chiến đấu, thì đó không phải là liều mạng, mà là chịu trận.

“Cung chủ còn chưa ra tay.”

Đột nhiên, rất nhiều đệ tử của Vạn Cổ Ma Cung đang chạy trốn nghe được câu này, trong mắt lóe lên ánh sáng khó hiểu.

Phải rồi, cung chủ của Vạn Cổ Ma Cung bọn hắn vẫn chưa ra tay.

“Cung chủ, cung chủ, Vạn Cổ Ma Cung ta đang gặp nguy hiểm, xin cung chủ ra tay.”

“Xin cung chủ ra tay.”

“Xin cung chủ ra tay.”

Ngày càng nhiều đệ tử Ma Cung tin rằng chỉ cần cung chủ của bọn hắn ra trận thì sẽ trấn áp được tất cả.

Nhưng qua một lúc lâu, vẫn không có âm thanh nào vang lên ngoại trừ tiếng la hét thê thảm của các đệ tử Ma Cung.

“Lẽ nào cung chủ đi rồi sao?”

Nhìn các đệ tử trong cung của mình bị đội quân tiên triều tàn sát, hiện tại đã có rất nhiều người sinh ra nghi ngờ với cung chủ của mình.

Vạn Cổ Ma Sơn lúc này là một núi thây biển máu.

Không biết trong một khắc đã có bao nhiêu đệ tử của Ma Cung phải chết.

“Công tử, cung chủ của bọn hắn vẫn chưa ra tay.”

Vẻ mặt của Cổ Tiên Chủ lúc này không hề thả lỏng, bởi vì nhân vật quan trọng nhất vẫn chưa xuất hiện, mà đó còn là một con cá lớn.

“Không phải là trốn chứ?”

Cổ Tiên Chủ nhìn về phía Vạn Cổ Ma Cung hoang tàn lúc này, nghi ngờ hỏi. Không có lý nào mà đến tận bây giờ, Lục lão ma đầu vẫn chưa xuất hiện.

“Không thể nào, mặc dù tính cách Lục lão ma đầu tàn bạo, nhưng hắn rất coi trọng việc lưu truyền đạo giáo nhà mình, không lẽ nào lại bỏ trốn như vậy được.”

Đạo Nguyệt Tiên Chủ trầm tư nhìn Cổ Tiên Chủ. Cung chủ của Vạn Cổ Ma Cung rất chú trọng việc lưu truyền, trong lòng rất nhiều đạo thống cổ tộc cấp cao đều công nhận điều đó.

“Nhưng tình huống trước mắt…”

Cổ Tiên Chủ khẽ nói, sở dĩ Vạn Cổ Ma Cung bọn hắn có thể trấn áp Tiên Hoàng Châu Vực là bởi vì bọn hắn có Lục lão ma đầu có thể trấn áp mọi thứ.

Lục lão ma đầu có Thiên Tôn Cửu Trọng Cảnh Giới, chắc chắn là người có tu vi cao nhất ở Tiên Hoàng Châu Vực.

Vạn Cổ Ma Cung mà không có Lục lão ma đầu, thì nhiều nhất cũng chỉ mạnh bằng một nhà của bọn hắn mà thôi.

“Hắn trốn rồi.”

Tần Cửu Ca nhìn chung quanh, lạnh nhạt nói. Tuy hắn không biết Lục Trần lúc trước đối mặt với tình huống này như thế nào, nhưng Lục Trần hiện tại không phải là Lục Trần lúc trước, mà là một người xuyên không.

Người xuyên không thì có tình cảm gì với Vạn Cổ Ma Cung hiện tại chứ?

Hơn nữa, hắn đã cảm nhận được Lục Trần lúc này đang trốn ở đâu.

“Các ngươi xử lý mọi việc ở đây trước, ta sẽ đi một mình xem xét.”

Tần Cửu Ca nhìn Cổ Tiên Chủ và Đạo Nguyệt Tiên Chủ nói khẽ. Hắn cảm thấy khí vận của Lục Trần đang bùng nổ, có vẻ như Lục Trần đang có cơ duyên trước mắt.

“Có lẽ ngươi đang ở chỗ này.”

Nói xong, Tần Cửu Ca bay thẳng về một hướng, hắn biết Lục Trần lúc này đang ở đó.

Xem ra khí vận của Khí Vận Đạo Tử Lục Trần đang bùng nổ.

Vừa bị thương đã gặp được cơ duyên, không tồi, không tồi, không hổ là đồ chơi yêu thích của hắn.

...

Tiên Ngọc Sơn Mạch.

Đây là một trong những dãy núi lâu đời nhất ở Tiên Hoàng Châu Vực.

Trong dãy núi vô tận này đang phát ra vô số tiếng gầm.

“Lạc Phi Yên, ngươi còn muốn chạy đi đâu?”

Trong dãy núi hùng vĩ cổ xưa này, một nữ tử đeo khăn che mặt đang ôm ngực bay nhanh.

Còn phía sau lưng nàng là vài nam tử áo đen đang đuổi theo sau.

“Lạc Phi Yên, ngươi trúng tình độc rồi. Để ta xem ngươi chạy được đến đâu, còn không mau ngoan ngoãn đưa tay chịu trói, lát nữa đừng trách ta không khách khí.”

Đột nhiên, tên áo đen dẫn đầu rống to với nữ tử, trên mặt hiện lên vẻ dâm tà.

“Cút.”

Chương 535: Tiên Ngọc Thần Thể

Chương 535: Tiên Ngọc Thần Thể

Lạc Phi Yên nghe vậy cũng không quay đầu lại, lạnh lùng đáp lại một tiếng. Nếu không phải lần này sơ ý trúng độc, nàng đã giết hết những tên này, không chừa lại một ai.

“Hahaha, tiểu nương tử tức giận rồi.”

“Để xem ngươi chạy đi đâu.”

“Hahaha.”

...

“Bỏ đi, Ma Cung đã không còn nữa, cùng lắm thì sau này xây dựng lại lần nữa.”

Một nam tử áo xám bước ra từ hư không vụn vỡ, trong mắt ngập tràn huyết nộ.

Căn cơ của hắn ở Tiên Vực đã không còn nữa. Cho dù là bây giờ trái tim hắn cũng đang đau âm ỉ.

Đương nhiên, đây không phải là chuyện đau đớn nhất trong lòng Lục Trần. Chuyện đau đớn nhất chính là chuyện mà bây giờ hắn thậm chí còn không dám nghĩ tới.

“Ta sẽ giết chết ngươi.”

“Tiếng gì vậy?”

Khuôn mặt trắng bệch của Lục Trần hiện lên một tia nghi ngờ, sao lại có người ở sâu trong Tiên Ngọc Sơn Mạch này được?

“Thực lực không mạnh, làm ta sợ muốn chết.”

Sau khi Lục Trần dùng thần thức cảm nhận tu vi của mấy người ở đây, tâm trạng căng thẳng của hắn lập tức thả lỏng. Hắn sợ nam tử áo trắng kia phái người hay tự mình tới tìm hắn.

Sau khi biết rằng ngay cả Thần Vương Chú cũng không thể giết được nam tử áo trắng, trong lòng Lục Trần thầm hạ quyết tâm, sẽ không đi tìm hắn cho đến khi khôi phục được sức mạnh của nguyên thân.

“Vẫn nên bay tới đây thôi.”

Vẻ mặt của Lục Trần hơi thay đổi, trong thần thức của hắn, những nam tử mặc đồ đen này đang đuổi theo một nữ tử.

“Bỏ đi, càng ít rắc rối càng tốt.”

Sau khi suy nghĩ một lúc, Lục Trần không có ý định cứu nữ tử kia. Việc quan trọng nhất đối với hắn bây giờ là tìm được một nơi để tu dưỡng.

“Đừng để nàng chạy thoát, nàng có Tiên Ngọc Thần Thể, chính là cơ thể song tu trời sinh. Thiếu chủ đặc biệt ra lệnh phải bắt sống nàng.”

Đột nhiên, tên cầm đầu mấy người áo đen ở đằng xa lớn tiếng hét lên.

Đây là người mà thiếu gia của bọn hắn đặc biệt ra lệnh phải bắt sống.

Không thể qua loa được.

“Cái gì, Tiên Ngọc Thần Thể? Làm sao có thể?”

Vẻ mặt Lục Trần lập tức biến đổi khó lường. Hắn có trí nhớ của tiền thân, vậy nên rất nhiều thể chất chí bảo của Tiên Vực, hắn đều biết đó là gì.

Và đương nhiên hắn cũng biết Tiên Ngọc Thần Thể này.

Tiên Ngọc Thần Thể là cơ thể tu đạo trời sinh, và nó cũng là một cơ thể song tu đỉnh cấp, có thể mang lại lợi ích to lớn cho những người song tu với nó.

“Người ta đồn rằng một trong những lợi ích của người song tu với Tiên Ngọc Thần Thể chính là bồi bổ thần hồn, khôi phục, củng cố sức mạnh và chữa lành vết thương.”

Lục Trần lẩm bẩm một mình, sau khi nói tới sức mạnh chữa lành vết thương, dường như mắt hắn đã sáng lên rất nhiều.

Khôi phục và củng cố sức mạnh không phải là điều mà hắn thiếu nhất bây giờ sao?

Thực lực của hắn hiện tại chỉ là Nhân Hoàng Cảnh Giới, nhưng thực lực của nguyên thân thì đã đạt tới cảnh giới Thiên Tôn Cửu Trọng.

Chỉ cần hắn và nữ tử này song tu với nhau, lợi ích dành cho hắn không thể nói hết được.

Mặc dù không thể làm hắn từ Nhân Hoàng Cảnh Giới lên Thiên Tôn Cảnh Giới trong thoáng chốc, nhưng nhất định có thể nâng cao tu vi của hắn lên rất nhiều.

“Nhưng… ta…”

Vẻ mặt Lục Trần đột nhiên trở nên dữ tợn, siết chặt bàn tay, gân xanh giống như muốn nổ tung.

Bây giờ hắn là phế nhân, cho dù muốn dùng Tiên Ngọc Thần Thể khôi phục sức mạnh cũng không làm được.

Điều mà những nam tử bình thường làm được, hắn lại không làm được.

“Tuy nhiên, nếu đã gặp được Tiên Ngọc Thần Thể, cũng không có lý do gì để bỏ qua cả.”

Lục Trần suy nghĩ một lúc, nếu đã gặp được Tiên Ngọc Thần Thể, hắn không có lý do gì để bỏ qua cả.

Mặc dù hiện tại hắn không thể nếm thử Tiên Ngọc Thần Thể, nhưng không có nghĩa là sau này hắn không thể.

Hơn nữa, dùng những thứ khác cũng khá là thú vị.

Trong lòng suy nghĩ như vậy, Lục Trần chậm rãi đi theo phía sau đám người áo đen. Hiện tại thực lực của hắn không phải là cự đầu đỉnh phong Thiên Tôn Cửu Trọng.

Mọi thứ phải được thực hiện một cách cẩn thận.

...

“Phụt.”

Lạc Phi Yên trên bầu trời ôm ngực, phun ra mấy ngụm máu. Nàng cảm nhận được mình sắp kiệt sức, nhưng nàng biết nếu như mình dừng lại, tính mạng của mình sẽ nằm trong tay của người khác.

Đương nhiên còn gì khó chịu với nàng hơn chuyện này. Đối với một nữ tử tuyệt sắc như nàng mà nói, một khi bị khống chế vận mệnh, chắc chắn sẽ còn thê thảm hơn cái chết.

“Không được, ta phải trốn đi thôi. Nếu không sớm muộn gì cũng bị bọn hắn đuổi kịp.”

Lạc Phi Yên khẽ cau mày, nếu cứ tiếp tục như thế này, chắc chắn nàng sẽ bị đuổi kịp.

Ánh mắt Lạc Phi Yên lóe lên sự tàn nhẫn. Nếu như cứ tiếp tục chạy trốn như vậy, chắc chắn nàng sẽ không có hy vọng thoát khỏi tay bọn hắn.

Sau đó, Lạc Phi Yên cắn đầu lưỡi mình, lập tức bay về phía xa. Chỉ là lúc này đầu óc nàng có chút choáng váng, đây là di chứng của việc

nàng cưỡng ép thiêu đốt tinh huyết của mình cùng với tình độc trong cơ thể nàng gây ra.

“Sao đột nhiên nàng lại bay nhanh như vậy?”

Chương 536: Ta chơi cho ngươi xem

Chương 536: Ta chơi cho ngươi xem

Đám người áo đen theo sau Lạc Phi Yên tức giận gào lên. Bọn hắn chỉ còn một chút nữa là đuổi kịp Lạc Phi Yên, nhưng bọn hắn không ngờ nàng lại đột nhiên bay nhanh như vậy, đã sắp bay ra khỏi phạm vi thần thức của bọn hắn.

“Mau đuổi theo, nàng sắp kiệt sức rồi, chúng ta chỉ cần đuổi theo một lúc nữa là được.”

Người mặc áo đen dẫn đầu tức giận quát lên. Hắn cảm thấy Lạc Phi Yên có thể bay nhanh như vậy, hẳn là đã sử dụng một loại bí pháp nào đó. Nhưng sử dụng bí pháp thì phải trả một cái giá rất lớn, và chắc chắn sẽ yếu đi sau một khoảng thời gian.

“Vâng.”

Nghe lão đại của mình nói vậy, đám người mặc đồ đen bên cạnh cũng nhanh chóng đuổi theo.

Chỉ cần bắt được nữ tử này, bọn hắn sẽ nhận được phần thưởng lớn của thiếu gia, ai mà không động lòng trước phần thưởng chứ?

...

“Thật thú vị, có vẻ như Khí Vận Nữ Chủ đang bị truy sát, sau đó tình cờ được nam chính cứu, rồi bắt đầu một loạt các câu chuyện tình thù.”

Tần Cửu Ca lúc này đang ở trong khoảng không, lạnh nhạt nhìn cảnh tượng bên dưới. Với thần thức của mình, Lục Trần không có tu vi Thiên Tôn Cửu Trọng, mấy tên áo đen và Khí Vận Nữ Chủ đều không truy ra được vị trí của hắn.

“Ting, phát hiện Khí Vận Nữ Chủ Lạc Phi Yên.”

“Tu vi: Nhân Hoàng Tam Trọng.”

“Thể chất: Tiên Ngọc Thần Thể.”

Quả nhiên là như vậy, trong lúc thần thức của Tần Cửu Ca cảm nhận được nữ tử đó đang chạy trốn, âm thanh của hệ thống trong đầu hắn lập tức vang lên.

“Tiên Ngọc Thần Thể? Quả nhiên thể chất của Khí Vận Nữ Chủ chắc chắn phải tốt rồi.”

Sau khi nghe thấy giọng nói của hệ thống trong đầu mình, vẻ mặt của Tần Cửu Ca hơi thay đổi, đây là Tiên Ngọc Thần Thể.

Kiến thức của hắn cũng rất uyên thâm, nên hắn biết được thể chất của Tiên Ngọc Thần Thể.

“Nếu như không có ta, e rằng người xuyên không như ngươi đã may mắn rồi.”

Tần Cửu Ca nhìn Lục Trần lúc này đang đi theo phía sau đám người áo đen với vẻ mặt kỳ quái.

Đây là cơ thể song tu rất tốt.

Chỉ cần có thể song tu với Khí Vận Nữ Chủ này, thì với bất kỳ ai cũng đều có lợi.

Nếu không phải Tần Cửu Ca đã phế bỏ * của Lục Trần, có lẽ hắn đã sớm ăn Tiên Ngọc Thần Thể này để lấy lại sức mạnh.

“Ngươi ngay cả * cũng không có, vậy mà vẫn muốn hưởng thụ đãi ngộ này sao?”

Tần Cửu Ca cười thầm trong lòng. Khí Vận Đạo Tử Lục Trần ngay cả * cũng không còn nữa, còn muốn làm ăn cái gì đây?

Cho dù ta ban cho ngươi mỹ nhân đẹp tuyệt trần, ngươi có thể làm được gì cơ chứ? Đương nhiên vẫn có thể học hỏi phương pháp của các thái giám trong cung lúc trước.

“Nhưng vì hiện tại ngươi đang vô dụng, vậy nên để ta chơi cho ngươi xem. Vừa hay ta cũng muốn nếm thử Tiên Ngọc Thần Thể có mùi vị thế nào.”

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca hơi thay đổi, hắn nhìn ra được Khí Vận Nữ Chủ đã trúng tình độc. Hơn nữa cũng sắp đến thời gian tình độc phát

tác rồi.

“A Di Đà Phật, cứu người là làm việc thiện. Ngay cả Linh Thiền Tử cũng nói ta có duyên với Phật, đương nhiên phải ra tay cứu người rồi.”

“Vào trong hang động bí mật.”

Tần Cửu Ca lặng lẽ nhìn Khí Vận Nữ Chủ thoáng chốc thoát khỏi tầm mắt của đám người áo đen, sau đó bay về phía một sơn động.

Nàng vẫn rất cẩn thận, khi bay vào trong sơn động, nàng đã tiện tay bố trí Hư Không Trận xung quanh hang, sau đó ngã vào trong động như sắp ngất đi.

“Thật thú vị, đây gọi là nhặt xác sao?”

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca hơi thay đổi, việc lát nữa hắn làm không phải là nhặt xác giống như kiếp trước sao?

...

“Tinh Thần Cổ Tông, sớm muộn gì ta cũng sẽ tiêu diệt các ngươi.”

“Thiên Tung Tinh Thần… ta sẽ giết ngươi.”

Lạc Phi Yên ngã vào trong sơn động, nói với mặt mê man. Trên mặt nàng có một vệt ửng hồng khó hiểu.

Đây là hiện tượng nàng đã bị trúng độc tình.

“Không được, ta phải chịu đựng.”

Lạc Phi Yến lúc này đang vô cùng thống khổ. Nàng cảm thấy trong ngực có một ngọn lửa hừng hực khó tả, đầu óc nàng bây giờ hoàn toàn trống rỗng.

“Ưm… ưm… ưm.”

Hai tay Lạc Phi Yên lúc này đã bắt đầu rục rịch, nhưng vẫn kiềm chế cơ thể mình, cố gắng giữ cho đầu óc tỉnh táo.

Nhưng tình độc trong người khiến nàng không thể duy trì trạng thái tỉnh táo như trước.

“Ưm… ưm…”

Lạc Phi Yên lúc này càng thêm quyến rũ động lòng người, y phục trên người cũng bị nàng tự mình xé nát, lộ ra làn da trắng như tuyết.

“Đừng, đừng.”

Khóe miệng Lạc Phi Yên khẽ nhúc nhích, hai tay tùy ý di chuyển trên người mình. Lúc này tình độc đã hoàn toàn bùng phát trong cơ thể nàng.

...

“Nàng đang ở trong đó.”

Lục Trần nhìn vào trong sơn động phía xa, hắn vẫn luôn đi theo Lạc Phi Yên. Với thân phận của nguyên thân, trong nhẫn trữ vật của hắn vẫn còn rất nhiều bảo vật, đương nhiên có thể theo kịp tốc độ Lạc Phi Yên.

“Thật thú vị, có nên đi vào xem thử không?”

Chương 537: Xuân dược sao?

Chương 537: Xuân dược sao?

Lục Trần suy nghĩ một lúc, nếu như tự mình đi vào, tự vệ chắc chắn có thể tự vệ rồi, nhưng hình như hắn đi vào cũng không làm được gì.

“Thật ra dùng tay cũng không tệ.”

Trong lòng Lục Trần có suy nghĩ xấu xa, hắn cảm thấy từ khi mình bị phế, đã không còn dấu vết khoái cảm của nam nhân.

Bây giờ hắn phải lấy lại sự uy nghiêm của nam nhân, cho dù là dùng tay đi nữa

“Khoan đã, chuyện gì đang xảy ra vậy?”

Đột nhiên, vẻ mặt của Lục Trần thay đổi, hắn cảm giác mình lúc này không còn chút sức lực.

“Đây là xuân dược sao?”

Thoáng chốc, đầu óc của Lục Trần cũng trở nên mơ hồ, hắn cảm thấy trạng thái của mình giống như bị trúng tình độc.

Ánh mắt Lục Trần dần dần trở nên mờ mịt, hai tay hắn cũng đang tự vuốt ve chính mình.

Đột nhiên, Lục Trần ngã xuống với vẻ mặt mê man, đập xuống mặt đất.

Ầm một tiếng!

Rất mãnh liệt.

Chỉ là hiện tại trên người hắn không có thứ gì, khiến Lục Trần có chút khó chịu.

Nhưng điều này không ảnh hưởng đến việc Lục Trần chống tay xuống đất để chống đẩy.

Lục Trần lúc này cũng đang thở gấp trong miệng.

Ầm một tiếng, hình như Lục Trần đã dùng lực quá mạnh, ngay cả tảng đá dưới thân cũng không chịu nổi, trực tiếp nổ tung.

Nhưng Lục Trần lúc này dường như vẫn chưa thoả mãn, lại lao thẳng tới một tảng đá to lớn, bắt đầu chống đẩy kịch liệt.

“Lần gần đây nhất ta chơi nhân vật chính như thế này là ở Thiên Châu. Hắn bị Thái Địch yêu quái làm. Nhưng ngươi cũng trâu bò thật, có thể làm với tảng đá.”

“Lại còn to và cứng như vậy.”

“Hắn rất mạnh, ngươi cũng không yếu.”

Phía trên sơn động lúc này, Tần Cửu Ca không nói nên lời, nhìn Lục Trần lúc này đang ra sức làm với một tảng đá.

Hắn cảm thấy Lục Trần đã bị mình làm hư.

Thực ra trong lòng Tần Cửu Ca hơi hối hận vì đã phế Lục Trần sớm như vậy.

Nếu không thì chắc chắn lúc này sẽ vui hơn.

Nếu như lúc này cái đó của Lục Trần vẫn chưa bị Tần Cửu Ca phế bỏ, hắn mà làm ở đây một lần, đoán chừng cho dù cái đó của Lục Trần không hỏng, nhưng về sau nhất định sẽ đau không thể tả.

“Bỏ đi, ngươi ở ngoài chơi với đá đi, ta vào trong thay ngươi hưởng

thụ đêm xuân đáng giá ngàn vàng đây."

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca có chút thờ ơ, nhưng thật ra trong lòng hắn lúc này cũng có chút vui vẻ.

Vận Khí Đạo Tử làm với đá bên ngoài hang động, còn mình thì vào sơn động chơi thiên mệnh nữ chủ của hắn, chuyện này rất thú vị.

"Cứ từ từ tận hưởng, hi vọng sau khi ngươi tỉnh lại, phía dưới sẽ không bị hư."

Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn Lục Trần đang ra sức chống đẩy với một cục đá.

Ngươi chơi với đá ngoài này đi, ta vào trong tìm kiếm niềm vui đây.

Sau khi cười xong, ánh mắt của Tần Cửu Ca dần dần di chuyển về phía sơn động. Với thần thức của hắn, đương nhiên hắn biết chính xác chuyện gì đang xảy ra trong sơn động lúc này.

"Vừa đúng lúc, tốt lắm."

Tần Cửu Ca không biết đã nhìn thấy gì nói khẽ. Xem ra Khí Vận Nữ Chủ này có chút thân phận, nhưng đối với hắn mà nói, chơi là chơi, xong chuyện còn dám gây phiền phức với mình sao?

...

Trong sơn động lúc này.

Sắc mặt Lạc Phi Yên đỏ bừng, y phục trên người đã bị nàng xé nát từ lâu.

"Ta muốn..."

Lạc Phi Yên lúc này đã hoàn toàn chìm trong tình độc, ý thức trong đầu đã trở nên mơ hồ.

Ầm một tiếng, trận pháp bên ngoài sơn động đã bị Tần Cửu Ca phá tan.

"Thật thú vị, đã thành như vậy rồi."

Người đi vào đương nhiên là Tần Cửu Ca. Lúc nhìn vào Khí Vận Nữ Chủ, ánh mắt hắn có hơi lay động.

Thân hình cũng được đó.

Sau đó Tần Cửu Ca chậm rãi đi tới trước mặt Lạc Phi Yên.

“Ngoan, tự mình di chuyển đi.”

Trong lòng Tần Cửu Ca cười một tiếng, phong toả cửa vào của sơn động. Còn Lạc Phi Yên sau khi ngửi được khí tức toả ra từ trên người Tần Cửu Ca, trong mắt hiện lên sự mê ly.

Nhưng ngay sau đó, Lạc Phi Yên y phục không chỉnh tề đẩy Tần Cửu Ca vừa đến xuống đất, bắt đầu gặm cắn Tần Cửu Ca một cách dữ dội.

Hành động mạnh mẽ đến mức Tần Cửu Ca lúc này cũng có chút kinh ngạc. Ai đã cho Khí Vận Nữ Chủ uống tình độc mạnh như vậy?

Đây không phải hời cho Lục Trần sao?

May là mình thích giúp đỡ người khác.

“Bỏ đi, ngươi cứ tự mình di chuyển, ta sẽ không phản kháng.”

Lúc Tần Cửu Ca nói xong câu này, ánh mắt nhìn Khí Vận Nữ Chủ lúc này hiện lên chút kinh ngạc. Đúng là Khí Vận Nữ Chủ, không có hàng nào là xấu cả.

Lạc Phi Yên giống như hiểu được ý của người nằm ở dưới người mình, hoặc là tình độc lúc này đã ngấm quá sâu, nên nàng trực tiếp xé rách y phục của Tần Cửu Ca.

...

Bên ngoài hang động lúc này.

Lục Trần đang ôm một hòn đá lớn, cố gắng thực hiện động tác mà anh ghi nhớ trong đầu, thường được gọi là bài tập chống đẩy.

Hắn làm không biết mệt mỏi, sau khi một hòn đá lớn bị nghiền nát, Lục Trần lại đi tìm một hòn đá khác.

Cái sau lớn hơn cái trước, cái sau cứng hơn cái trước.

Phong cảnh bên ngoài động hoàn toàn khác.

Xuân quang bùng nổ, vô cùng tuyệt vời.

Chương 538: Khi nãy ngươi chủ

động ra sao!

Chương 538: Khi nãy ngươi chủ động ra sao!

Trong sơn động.

“Sao ngươi lại tự nhiên bất động thế?”

Tần Cửu Ca cuối xuống nhìn mỹ nhân trong ngực mình rồi cười nhẹ một tiếng nói, vừa rồi ngươi rất cứng rắn mà.

Sao hiện tại lại lộ ra bộ dáng một mỹ nhân lạnh như băng như thế?

“Lăn!”

Lạc Phi Yên lên tiếng một cách lạnh lùng, trong mắt như muốn ngấn lệ, trong sạch của nàng đã bị mất rồi.

Đây chính là sự trong sạch bao nhiêu năm của nàng đó, vậy mà lại bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

“Làm sao? Vừa rồi chính ngươi là người phi lễ ta trước mà!”

“Một nam tử giữ mình trong sạch từ xưa đến nay như ta lại bị ngươi đè xuống ô nhục, ngươi nói xem ngươi có cần phải bồi thường cho ta không?”

Nói tới đây thì Tần Cửu Ca đưa tay vuốt nhẹ mái tóc của Lạc Phi Yên ra đằng sau.

“Lăn ra chỗ khác, đừng đụng vào người ta.”

Lạc Phi Yên sau khi nghe những lời này của Tần Cửu Ca thì nàng bắt đầu muốn tự sát luôn cho rồi, hai tay nàng nắm chặt vào quần áo tàn tạ của mình rồi lập tức đứng dậy, nhưng không ngờ khi vừa muốn đứng lên thì một nỗi đau to lớn kéo tới.

“Ai bảo khi nãy ngươi dùng sức như thế làm gì, nói đi nói lại thì ta hoàn toàn không ép buộc gì ngươi cả, chính bản thân ngươi muốn đè ta xuống mà thôi.”

Tần Cửu Ca tiếp tục cười nhạt rồi lên tiếng, lời hắn nói có chỗ nào sai sao?

Từ đầu tới cuối không phải là đều do Lạc Phi Yên chủ động sao?

Chỉ có trời và hắn mới biết vừa rồi nàng chủ động tới mức nào.

Với lại bản thân chỉ là một người muốn đi giúp đỡ người khác và lấy đó làm niềm vui mà thôi, khi nãy thấy không nỡ nên bản thân mới hy sinh mình để giải quyết tổn thương do tình độc.

“Sao? Ngươi đã quên khi nãy ngươi chủ động tới mức nào rồi à?”

Bỗng nhiên Tần Cửu Ca quơ tay một cái, hắn lấy ra một thứ có hình dạng như khối đá rồi lượn lờ trước mắt của Lạc Phi Yến.

Đây chính là Lưu Niệm Thạch, may mắn là khi nãy hắn đã kịp ghi chép lại cảnh tượng Lạc Phi Yên chủ động ra sao rồi.

Dù sao hắn cũng cần thứ gì đó để nhìn trong những lúc nhàm chán mà, những nữ tử chủ động như thế không có nhiều đâu.

“Ngươi…”

Lạc Phi Yên sau khi thấy được Lưu Niệm Thạch trong tay của Tần Cửu Ca thì thần sắc trở nên cực kỳ bi phẫn, trong Lưu Niệm Thạch thì quả thật nàng cực kỳ chủ động.

Hơn nữa bộ dáng lại còn giống như một nữ tử dục cầu bất mãn vậy.

“Ngươi không biết đâu, vào lúc ta vừa bước vào đây thì đã phát hiện ngươi trúng Tình Độc, sau đó ngươi liền phóng tới và sờ soạng khắp người ta.”

“Ta thân là một người tốt nên cũng không muốn sinh mệnh của một nữ tử như hoa như ngọc biến mất trước mặt ta.”

Tần Cửu Ca vừa nói vừa kéo cánh tay của Lạc Phi Yên về phía mình.

“Làm lại tất cả chuyện giống vừa rồi cho ta, nếu không thì ta sẽ phát tán đoạn Lưu Niệm Thạch này cho tất cả mọi người cùng coi.”

Tần Cửu Ca cúi xuống bên tai của Lạc Phi Yến rồi nói nhỏ, loại cảm giác bị người khác chủ động quả thật không tệ tý nào.

“Ngươi… Không có khả năng!”

Lạc Phi Yến quay đầu sang một hướng khác rồi bắt đầu vùng vẫy, nàng vừa định đứng dậy thì đã bị Tần Cửu Ca cưỡng ép kéo xuống.

“Dù sao vừa rồi ngươi cũng đã làm rồi, làm thêm một lần nữa thì có gì mà không được chứ? Bằng không thì tới khi ta truyền những hình

ảnh này ra ngoài thì ngươi nghĩ xem, lúc mẫu thân và phụ thân của ngươi thấy được những thứ này thì họ sẽ có phản ứng ra sao?"

"Tới khi đó thì mặt mũi của phụ thân cùng mẫu thân của ngươi có phải là sẽ mất hết không? Còn các hảo hữu của ngươi nữa!"

"Chắc hẳn ta nghĩ trong lòng của ngươi cũng không thích tình cảnh như vậy đâu!"

"Thế nên hiện tại phục thị ta cho tốt là lựa chọn duy nhất của ngươi, sau này không có chuyện gì xảy ra, ai nấy đều vui cả."

Tần Cửu Ca hơi ngậm vành tai của Lạc Phi Yên một chút rồi lên tiếng tiếp.

"Ngược lại, nếu như ngươi không chịu hầu hạ ta cho tốt thì không còn cách nào khác, ta đành phải lưu truyền những hình ảnh này ra bên ngoài rồi."

Lời của Tần Cửu Ca như ma âm cứ bám mãi vào tai của Lạc Phi Yên

Trong sơn động, thần sắc của Tần Cửu Ca bỗng nhiên thay đổi khi phát hiện có vẻ bản thân đã chơi hỏng vị Khí Vận Nữ Chủ này.

"Được rồi, dù sao bản thân cũng không phải là người phụ trách."

Tuy nhiên một giây sau thì Tần Cửu Ca lại cười nhạt một tiếng, bản thân hắn chỉ mang một thái độ chơi đùa khi đối xử với vị Khí Vận Nữ Chủ này mà thôi, hắn không có ý tưởng gì khác cả.

"Xem ra ngươi đã tỉnh rồi."

Tần Cửu Ca nhìn Lạc Phi Yên hiện tại đã bắt đầu run hai chân rồi lên tiếng, Tình Độc trong người của Lạc Phi Yên ngấm rất sâu, dù cho tới lần thứ hai rồi mà trong người Lạc Phi Yên vẫn còn ẩn chứa một số độc tố.

"Vừa rồi ngươi rất tốt."

Tần Cửu Ca vặn người một cái rồi nói nhẹ bên tai của nàng, khi Tần Cửu Ca vừa lên tiếng thì hai tay của Lạc Phi Yên nắm chặt lại.

"Sao? Muốn báo thù ta không?"

"Được rồi, hiện tại dù ta có hỏi gì thì chắc hẳn ngươi cũng không trả lời ta, giờ ta phải đi rồi."

Chương 539: Nhất định sẽ giết ngươi!

Chương 539: Nhất định sẽ giết ngươi!

Tần Cửu Ca đem quần áo của mình nhét vào ngực của Lạc Phi Yên, hiện tại nàng không có y phục để mặc, hơn nữa bản thân Tần Cửu Ca cũng muốn tìm lại nàng.

“Ngươi là người của Lạc tộc, đệ tử của Tinh Thần Cổ Tông, nếu như sau này ngươi vẫn có thể phục thị ta thật tốt như thế thì ta sẽ giúp ngươi khống chế Tinh Thần Cổ Tông.”

Lúc này Tần Cửu Ca quay người lại rồi nói với Lạc Phi Yên, vừa rồi hắn cũng đạt được một số tin tức từ trong Nhẫn Trữ Vật của nàng, hắn biết được nàng đến từ Lạc tộc tại Đạo Châu, đồng thời của là đệ tử của Tinh Thần Cổ Tông.

Thông qua một số tin tức trong Nhẫn Trữ Vật của Lạc Phi Yên, cộng thêm quan sát tính cách thì Tần Cửu Ca có thể xác định được đây là loại Khí Vận Nữ Chủ có tâm cơ nhưng lại mang trong mình một lo lắng lớn.

Đương nhiên chuyện này không quá khó để nhìn ra, đổi những nữ tử khác khi bị ép buộc tới mức này thì phần lớn sẽ lựa chọn tự sát.

Nhưng Lạc Phi Yên không những không tự sát mà nàng lại còn chấp nhận yêu cầu vô lý của Tần Cửu Ca.

Việc nàng sợ Tần Cửu Ca giết nàng đã hiện rõ trên mặt.

Hoặc cũng có thể là do Tần Cửu Ca quá đẹp rồi!

Thế nên tổng thể là không khó để nhìn ra tính cách của Lạc Phi Yên.

“Được không?”

Sau khi nói xong những lời vừa rồi thì Tần Cửu Ca vẩy vẩy đầu tóc của Lạc Phi Yên một cái.

“Qua một đoạn thời gian xem thử biểu hiện của ngươi như thế nào, nếu như phụ thị ta cho tốt thì việc giúp ngươi khống chế Tinh Thần Cổ Tông chỉ là một cái phất tay, nếu không thì…”

Tần Cửu Ca dừng lại không nói nữa, hắn quay đầu rời khỏi sơn động.

Qua một lúc sau.

“Ta muốn giết ngươi, chờ sau khi là xong chuyện thì ta nhất định sẽ giết ngươi!”

Sau khi Tần Cửu Ca đi ra ngoài thì Lạc Phi Yên từ từ nắm chặt tay lại, nàng từ từ cầm quần áo mình lên rồi nói với âm thanh khàn khàn, qua chuyện vừa rồi thì nàng đã khóc sạch nước mắt của bản thân rồi.

Hiện tại nàng không thể chết được, nàng còn mang trong mình thù lớn chưa trả, nàng cứu mẹ mình ra khỏi gia tộc hoàn toàn không có một chút tình cảm nào kia, nàng cũng muốn chính tay đâm chết cừu nhân của mình, cũng chính là Thánh Tử đương đại của Tinh Thần Cổ Tông.

Tuy nhiên những lời vừa rồi của nàng hoàn toàn không có chút lực lượng nào cả, một là do nàng không có tu vi to lớn, hai là bởi vì nàng không có thực lực, ba là nàng không có bối cảnh thâm sâu.

Hơn nữa nàng còn cảm nhận được nam tử vừa rồi còn là một cường giả Thiên Tôn Cảnh nữa chứ.

Đây chính là Thiên Tôn Cảnh đó! Mặc kệ đặt ở nơi nào thì cường giả Thiên Tôn đều là tồn tại trấn áp một phương, đặt ở Tinh Thần Cổ Tông thì cũng sẽ được tôn lên làm Thái Thượng Trưởng Lão.

Tinh Thần Cổ Tông cũng không sở hữu nhiều cường giả Thiên Tôn Cảnh.

“Có thể lợi dụng hắn không?”

Trong mắt Lạc Phi Yên hiện rõ sự tàn nhẫn, vừa rồi nàng cảm nhận được nam tử áo trắng kia chắc chắn sở hữu một bối cảnh to lớn sau lưng, đương nhiên đây chỉ là con đường cuối cùng khi nàng không còn cách nào khác mà thôi.

“Má nó chứ!”

Thần sắc của Lục Trần vẫn bo phẫn như cũ, hiện tại sau khi suy nghĩ một hồi lâu thì hắn cũng không nghĩ ra được là ai có động cơ làm chuyện này, bản thân hắn cũng chỉ vừa xuyên qua mà.

Tại Thái Cổ Tiên Vực thì hắn làm gì có địch nhân nào?

Bỗng nhiên trong đầu Lục Trần như nghĩ tới gì đó, bản thân hắn chỉ vừa tới Thái Cổ Tiên Vực nên không thể nào có địch nhân được, thế nên chỉ còn có thể là địch nhân của tiền thân, đương nhiên phải là người mà hắn mới vừa đắc tội.

Người có thể thần không biết quỷ không hay làm hắn ra như thế này chắc chắn phải là người có tu vi siêu việt hắn không biết bao nhiêu lần.

“Được rồi, đứng ở đây thì chắc chắn cũng không điều tra ra được gì thêm, giờ phải nghĩ xem đi đâu để phát triển tiếp đây.”

Lục Trần cố gắng nhịn xuống đau sót của bản thân trong khoảng thời gian này lại, hắn muốn báo thù, nhưng vấn đề là hiện tại hắn không có thực lực để báo thù.

Thế nên hắn muốn phát dục một cách hèn mọn.

“Dựa theo ký ức của tiền thân thì trong Tinh Thần Cổ Tông có một cơ duyên cực kỳ to lớn, ban đầu tiền thân muốn một thời gian sau sẽ tiến vào Tinh Thần Cổ Tông, nhưng không ngờ lại bị bản thân ta đoạt xá.”

Lục Trần đang suy nghĩ phương hướng phát triển sau này của bản thân.

Hiện tại hắn đã không còn là Cung Chủ của Vạn Cổ Ma Cung uy chấn Tiên Hoàng Châu Vực, hiện hắn chỉ là một người có thực lực Nhân Hoàng Cảnh thế nên làm chuyện gì cũng phải từng li từng tý.”

“Được rồi, trước tiên bước vào Tinh Thần Cổ Tông!”

Trong lòng của Lục Trần đã quyết định, không có Vạn Cổ Ma Cung làm hậu trường thì hắn sợ rằng sau này tài nguyên tu luyện sẽ không đủ.

…

“Công tử, tất cả đệ tử còn thừa của Vạn Cổ Ma Cung đều ở nơi này, không biết công tử muốn xử trí như thế nào?”

Cổ Tiên Chủ Thần nhìn nam tử áo trắng trước mặt mình bằng một thái độ cực kỳ cung kính, Vạn Cổ Ma Cung thiếu đi cung chủ Lục Trần của bọn hắn thì không là cái thá gì cả.

Đương nhiên dù nói thế nhưng dù sao Vạn Cổ Ma Cung cũng là một

thế lực không nhỏ, một mình bọn hắn chắc chắn sẽ không ăn hết được, thế nên nơi này mới xuất hiện nhiều thế lực của Tiên Hoàng Châu Vực như thế.

“Giết đi!”

Chương 540: Đã tới lúc xử lý Vũ Đế

Chương 540: Đã tới lúc xử lý Vũ Đế

Tần Cửu Ca nhìn xuống đám đệ tử Ma Cung đang nằm đằng kia rồi lên tiếng, trong số những người có không ít tên là tùy tùng trùng thành với Lục Trần, đã vậy thì giết sạch đi, đỡ phiền phức.

“Vâng!”

Nghe được lời của Tần Cửu Ca thì Tiên Hoàng Chủ cùng với Đạo Nguyệt Tiên Chủ đều trầm giọng đáp ứng, giết hết cũng được, xong mọi chuyện một cách nhanh chóng.

Một lát sau thì một cảnh tượng đồ sát đơn phương diễn ra tại Vạn Cổ Ma Sơn.

“Giờ cũng tới lúc xử lý các ngươi rồi, Vũ Đế cùng Uyên Hạo Thiên!”

Tần Cửu Ca thì không thèm quan tâm cuộc đồ sát diễn ra chỉ với một câu nói của mình đằng kia, hắn nhìn về phía xa xa rồi nhẹ giọng nói, Vũ Đế cùng Uyên Hạo Thiên đã là mục tiêu của hắn từ lâu rồi, kéo dài thêm thì cũng không được gì.

“Nhưng mà Hạo Thiên Danh Sách quả thật là một phiền toái không nhỏ tý nào.”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm, Hạo Thiên Danh Sách này dù sao cũng là người của Cấm Kỵ Uyên Tộc, trên người hắn hắn mang theo một số thủ đoạn bảo mệnh.

…

Tại một Bí Cảnh trên Tiên Hoàng Châu Vực.

“Hạo Thiên huynh, ngươi nghĩ chúng ta có thể cầm được truyền thừa của Võ Đế hay không?”

Vũ Đế trầm mặc một hồi lâu rồi lên tiếng nói, hai mắt hắn nhìn chằm chằm vào Uyên Hạo Thiên, truyền thừa của Võ Đế không phải là thứ dễ dàng lấy được, dù sao Võ Đế cũng là Đại Đế danh chấn một thời.

“Vũ huynh cứ yên tâm, mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên, ngươi chỉ cần làm tốt chuyện của mình là được rồi.”

Uyên Hạo Thiên nhìn Vũ Đế một cái rồi lên tiếng an ủi, thật ra trước kia chắc chắn Vũ Đế sẽ không mở miệng hỏi câu ngu ngốc như vậy đâu, tuy nhiên do bị vị kia trấn áp cùng đè nén quá nên giờ hắn mới mất tự tin như vậy.

Tuy trạng thái của y hiện tại có chút ũ rũ nhưng Hạo Thiên tin chắc Vũ Đế sẽ tự vực dậy trong tương lai không xa.

Sự sụp đổ của Vạn Cổ Ma Cung đã gây ra những biến động khủng khiếp tại Tiên Hoàng Châu Vực.

Ai cũng không ngờ rằng đạo thống ngất trời đã thống trấn áp Tiên Hoàng Châu Vực hàng vạn năm cứ như vậy mà biến mất.

Tất nhiên chuyện xảy ra tiếp theo cũng khiến Tiên Hoàng Châu Vực chấn động không nhẹ.

Tinh Thần Cổ Tông danh chấn Đạo Châu muốn nhận đệ tử ở Tiên Hoàng Châu Vực, tin tức này lập tức càn quét khắp Tiên Hoàng Châu Vực.

Vì danh tiếng của Tinh Thần Cổ Tông sớm đã truyền khắp Đạo Châu bao năm nay.

Là đạo thống cổ xưa như Vũ Hoá Tiên Triều, trong tông có thần linh trấn thủ.

Trong một ngôi đền cổ tại Đạo Nguyệt Tiên Triều.

“Gần đây bên cạnh Tử Linh Hi có điều gì khác thường không?”

Tần Cửu Ca nằm trong lòng Viêm Linh Cơ, hỏi Viêm Linh Cơ, Khí Vận Chi Lộ của Tử Linh Hi vẫn chưa mở nhưng Tần Cửu Ca vẫn phải để ý.

Thời gian này, hắn để Viêm Linh Cơ âm thầm quan sát mọi thứ xung quanh Tử Linh Hi, chính là để xem khi nào Khí Vận Chi Lộ của Tử Linh Hi mở ra.

“Không có.”

Viêm Linh Cơ nhìn công tử của mình, cười nói một cách nhẹ nhàng, đúng là thời gian này Tử Linh Hi rất bình tĩnh, không có chuyện đặc biệt gì xảy ra.

“Chì là gần đây Tử Linh Hi và Y Tâm Nhiên cùng tham gia tuyển chọn đệ tử của Tinh Thần Cổ Tông.”

Hình như Viêm Linh Cơ nhớ ra, nói với Tần Cửu Ca, chuyện Tinh Thần Cổ Tông đó tuyển chọn đệ tử ở Tiên Hoàng Châu Vực là chuyện rất lớn.

Nghe thấy lời của Viêm Linh Cơ, trong lòng Tần Cửu Ca âm thầm suy xét, thông qua việc quan sát thời gian gần đây, hắn phát hiện khí vận của Tử Linh Hi lúc như bộc phát, lúc lại hạ xuống, đây chính là một tín hiệu.

“Thôi vậy, từ từ quan sát.”

Nét mặt Tần Cửu Ca không thay đổi, ánh mắt lại có chút sâu sắc, hắn cảm thấy giữa Từ Linh Hi và Y Tâm Nhiên có mối liên hệ nào đó, giống như sự hỗn loạn của khí vận.

Cho trong lòng Tần Cửu Ca có một suy đoán mạnh dạn.

Nhưng mà vẫn phải từ từ quan sát thêm, dù sao hai tên này cũng không thoát khỏi lòng bàn tay hắn được.

…

Tôn Cổ Tiên Mạch.

“Vũ huynh, phải làm sao đây?”

Uyên Hạo Thiên sắc mặt mang vẻ nghiêm trọng, nhìn về nơi thần quang phát ra mãnh liệt, vốn dĩ hắn và Vũ Đế định âm thầm, lặng lẽ thăm dò bí cảnh ở nơi này, nhưng không ngờ rằng ở trong này có kích hoạt một số cấm chế.

Chính vì thế, bây giờ, bao quanh bí cảnh này là Thần Quang Đại Chấn, toàn bộ dãy núi ngập trong ánh sáng.

Mà chính họ cũng bị cơ chế phòng thủ của bí cảnh đuổi ra bên ngoài.

“Hết cách rồi, chỉ có thể đợi một lúc nữa rồi vào.”

Vẻ mặt Vũ Đế hơi cô quanh, không ngờ rằng bọn họ chờ đợi cơ duyên của Võ Đế bấy lâu nhưng đến giờ vẫn chưa có được.

“Được, đợi một lát.”

Nghe xong, Uyên Hạo Thiên cũng gật đầu, giờ hắn cũng không nghĩ được cách gì.

“Chúng ta chuẩn bị trước ở đây một chút, trong tay ta có một thần trận, đợi một lát nếu có tình huống đặc biệt phát sinh thì cũng có thể ứng phó.”

Uyên Hạo Thiên im lặng một lát, nhìn Vũ Đế rồi nói, hắn dám khẳng định rằng đợi lát nữa sẽ có rất nhiều người đến, cho nên việc chuẩn bị trước là điều cần thiết.

“Được.”

Chương 541: Linh Hi, ta đến cưới nàng

Chương 541: Linh Hi, ta đến cưới nàng

Lúc đó, tại Tiên Hoàng Châu Vực.

Trên một dị thú cổ xưa, mạnh mẽ, nam tử anh tuấn mặc trang phục màu lam bình tĩnh nhìn xuống.

“Theo lời của trưởng lão trong tông, sẽ có cơ duyên cực kỳ lớn hiện thế, cũng không biết là cái gì.”

Ánh mắt của chàng trai khôi ngô đầy lạnh lùng, như thể tồn tại để thống trị mọi thứ.

Hắn là Thiên Tung Tinh Thần, Thánh Tử đương thời của Đạo Châu Tinh Thần Cổ Tông, là người trấn áp vô số yêu nghiệt ở Đạo Châu.

Cũng là một người trong lứa môn sinh từ rất lâu của Thiên Đế Thư Viện.

“Hử? Chỗ đó có Đại Đạo Thần Quang, có chuyện gì xảy ra à?”

Nam tử anh tuấn tên Thiên Tung Tinh Thần này nhìn vị trí Tôn Cổ Tiên Mạch rồi nói.

“Thần quang tràn ngập, đạo âm tứ tán, có cơ duyên hiện thế.”

“Lát nữa phải đi xem sao.”

“Hẳn là Linh Hi đang ở đó, cũng không biết hiện tại nàng ấy thế nào.”

Sau khi quan sát Tôn Cổ Tiên Mạch, ánh mắt của chàng trai anh tuấn nhìn về phía của Tử Trần Tiên Triều bằng ánh mắt dịu dàng.

“Linh Hi, ta đến cưới nàng rồi.”

…

Tôn Cổ Tiên Mạch.

Hiện tại, nơi đây có dị thú đầy trời, không ít yêu nghiệt mang đầy thần quang trên người đang bao vây xung quanh.

“Tử Trần Tiên Chủ đến sớm quá.”

Trên không trung của Tôn Cổ Tiên Mạch, trên chiến xa được kéo bởi dị thú, một người trung niên mặc áo có rồng vàng vừa cười vừa nhìn về phía nam tử mặc trang phục có rồng tím vàng.

“Ha ha ha, Linh Nguyệt Tiên Triều cũng không đến muộn.”

Người đàn ông được gọi là Tử Trần Tiên Chủ cười lớn rồi nói, Tử Trần Tiên Triều bọn họ ở gần nhất, đương nhiên sẽ đến sớm nhất.

“Nghe nói tiểu công chúa của nhà người và vị đó đi rất gần. Trong lòng ta hơi ghen tị đấy.”

Linh Nguyệt Tiên Chủ nói với Tử Trần Tiên Chủ, hắn là người của Tiên Hoàng Châu Vực nên chắc chắn sẽ biết người thực sự làm Vạn Cổ Ma Cung bị huỷ diệt là ai.

“Không thể nói, khó nói lắm.”

Sau khi nghe thấy lời của Linh Nguyệt Tiên Chủ, sắc mặt của Tử Trần Tiên Chủ thay đổi, nói nhỏ với Linh Nguyệt Tiên Chủ.

Đối với chuyện này, sao hắn dám nói mò.

Ai biết vị đó nghĩ gì.

“Ha ha, không nói gì thì trước tiên xin chúc mừng Tử Trần Tiên Chủ, sau này còn phải nhờ cậy nhiều.”

Linh Nguyệt Tiên Chủ rất thân thiện, cười lớn với Tử Trần Tiên Tử, mặc kệ có tiến triển gì không, nhưng hiện tại tiểu công chúa của bọn họ đúng là có quen biết vị đó, cái này đáng để hắn nịnh bợ.

Linh Nguyệt Tiên Chủ rất biết cách xử lý, chậm rãi nói chuyện vui vẻ cùng Tử Trần Tiên Tử.

“Các người đến cả rồi, vậy không phải là ta đến muộn.”

Bỗng nhiên, một âm thanh khác phát ra từ một bên của phía trên dãy núi, một con giao long có hàng chục đôi cách dài trăm mét lập tức xuất hiện.

“Đạo Nguyệt Tiên Chủ, dạo này vẫn khoẻ chứ?”

Linh Nguyệt Tiên Chủ nói với Đạo Nguyệt Tiên Chủ bằng vẻ mặt nịnh hót, hiện giờ, trong lòng của những người đứng đầu tại Tiên Hoàn Châu Vực đều cực kỳ sợ hãi hai người, một người là Đạo Nguyệt Tiên Chủ của Đạo Nguyệt Tiên Triều, người còn lại là Tử Trần Tiên Chủ.

Bởi vì theo tin tức của các tiểu đạo, công chúa của Đạo Nguyệt Tiên Triều – Y Tâm Nhiên và tiểu công chúa của Tử Linh Hi của Tử Trần Tiên Triều đều có khả năng ở bên cạnh vị đó, mà điều này là đủ rồi.

“Vẫn ổn.”

Đạo Nguyệt Tiên Chủ xuống khỏi người giao long, nói với tinh thần thoải mái.

Thời gian qua, vẫn có không ít đạo thống thăm hỏi Đạo Nguyệt Tiên Triều của hắn.

Dạo này, Đạo Nguyệt Tiên Triều của hắn trở thành đạo thống có quyền thế mạnh mẽ ở Tiên Hoàng Châu Vực.

Thậm chí còn có danh xưng đạo thống hàng đầu của Tiên Hoàng Châu Vực.

“Vị đó có đến không?”

Linh Nguyệt Tiên Chủ niềm nở, nói với Đạo Nguyệt Tiên Chủ, hắn muốn hỏi thăm vị đó một chút.

Lần trước, lúc rất nhiều tiên ở Tiên Hoàng Châu Vực tới thăm hỏi vị đó, hắn đang bế quan nên đã lỡ mất cơ hội.

“Không rõ.”

Đạo Nguyệt Tiên Tử thản nhiên lắc đầu, sao hắn biết được vị đó có nhìn trúng cơ duyên ở Tiên Hoàng Châu Vực của bọn họ không.

Có lẽ trong mắt bọn họ, đây là cơ duyên hiếm có, nhưng trong mắt người khác có khi lại chẳng đáng gì.

Mà đây lại là chuyện hoàn toàn có khả năng.

Bỗng nhiên, phía trên của Tôn Cổ Tiên Mạch xuất hiện một dị thú khổng lồ dài vạn trượng, giống rồng nhưng không phải rồng, giống rắn nhưng không phải rắn, có một nam tử anh tuấn đang đứng trên dị thú.

Dị thú khổng lồ khiến tứ phương tan tác, giống như một con Tinh Không Cự Thú, theo sự xuất hiện của dị thú, xung quanh của Tôn Cổ Tiên Mạch đều có sức nóng trào ra.

“Tinh Thần Cổ Tông?”

Tại sao con dị thú to như núi này lại xuất hiện ở đây, không ít tiên chủ của Tiên Hoàng Châu Vực có mặt tại đó liếc mắt nhìn, dị thú này chính là cự thú đặc biệt của Tinh Thần Cổ Tông.

Cũng không biết là loài nào, nhưng không thể phủ nhận rằng, cự thú này cực kỳ mạnh mẽ.

“Thiên Tung Tinh Thần?”

Lúc này, tại một địa điểm khác của Tôn Cổ Tiên Mạch, cùng với Uyên Hạo Thiên, Vũ Đế nhìn chàng trai khôi ngô tuấn tú ở trên dị thú, nói.

Đây là Chí Tôn Thiên Kiêu lâu đời hơn cả Đạo Châu.

Thiên Tung Tinh Thần.

Tên của hắn chính là Thiên Tung Tinh Thần, chứ không phải danh hiệu của hắn là Thiên Tung Tinh Thần.

Có tin đồn rằng lúc Thiên Tung Tinh Thần sinh ra, vô số thiên thạch của Đạo Châu Tinh Thần Cổ Tông rơi xuống, dường như chúng rơi xuống từ tinh không xa xôi, vô tận.

Mỗi viên thiên thạch này đều toả ra màu sắc của tinh không, rực rỡ chói mắt.

Khiến cho tông chủ của Tinh Thần Cổ Tông đang mải nghĩ tên, trong đầu cha của Thiên Tung Tinh Thần đột nhiên xuất hiện cái tên này.

Cũng chính là tên của người con trai tuấn tú đang đứng trên dị thú kia

Thiên Tung Tinh Thần.

Chương 542: Đại Đếc chuyển thế

Chương 542: Đại Đếc chuyển thế

Thiên Tung Tinh Thần thành danh từ khi còn niên thiếu, uy chấn Đạo Châu, gặp Thiên Tôn Chi Cảnh giết Thiên Tôn Chi Cảnh, sau khi thành danh, một mình chu du Tiên Vực, Châu Vực khác, nghe nói, hắn là người bất bại đương thời.

Thực tế cũng chứng minh rằng tất cả tin tức về Thiên Tung Tinh Thần không phải là giả, có Thiên Kiêu Chí Tôn từ thời Chư Đế cổ xưa thức tỉnh bị đánh bại sau ba quyền, khiến cho dị thú trong tông phải cúi đầu.

“Ngươi quen người này?”

Uyên Hạo Thiên ở bên cạnh Vũ Đế, nghiêm túc nhìn vị nam tử trên thân dị thú, hắn cảm giác người con trai anh tuấn tên Thiên Tung Tinh Thần này rất mạnh.

“Hắn là chí tôn trước ta một thế hệ, với thời đại đó của hắn, hắn vô định trên khắp Đạo Châu.”

Vũ Đế nhìn nam tử khôi ngô trên lưng dị thú rồi nói, trước đây rất lâu, trên Đạo Châu đều là danh hiệu của chàng trai anh tuấn này.

“Có lời đồn rằng hắn là Đại Đế chuyển thế.”

Vũ Đế ngắt lời, tin tức Thiên Tung Tinh Thần là Đại Đế chuyển thế được lưu truyền từ rất lâu rồi, cũng không biết truyền đi từ nơi nào, từ lúc nào.

Dù sao trong các Đạo Châu đỉnh cấp, Đạo Thống cấp cao đều nói như vậy.

“Đại Đế chuyển thế?”

Nghe xong lời của Vũ Đế, vẻ mặt Uyên Hạo Thiên càng nghiêm trọng, là Cấm Kỵ Cổ Tộc, hắn tất nhiên biết rằng tồn tại cấp Đại Đế là thần hồn chuyển thế.

Mà người là Đại Đế chuyển thế nhất định có sức mạnh Yêu Nghiệt Chí Tôn.

Trong lịch sử của Tiên Vực không thiếu ghi chép về những chuyện sau khi trở thành Đại Đế, muốn cao hơn một tầng, nhưng không có con đường nào để tiến tới, nên chuyện chuyển thế, chuyển kiếp là cực kỳ cá biệt.

Đương nhiên cũng không nhiều, vì việc chuyển thế của Đại Đế tồn tại sẽ có rất nhiều nguy hiểm, nếu như sau khi chuyển thế, lúc còn nhỏ, yếu bị giết thì phải làm sao?

Phải biết rằng người đầu thai phải đạt được một tu vi nhất định mới có thể thức tỉnh ký ức của kiếp trước.

“Thú vị, ngươi và tên Thiên Tung Tinh Thần kia thân không?”

Uyên Hạo Thiên im lặng một lúc rồi hỏi Vũ Đế, Thiên Tung Tinh Thần nếu như đúng là chuyển thế của Đại Đế, cho dù là Cấm Kỵ Cổ Tộc cũng sẽ coi trọng hắn.

Dù sao thì Đại Đế trong Cấm Kỵ Cổ Tộc cũng không nhiều.

Đại Đế trong Cấm Kỵ Cổ Tộc của bọn họ cũng không nhiều, theo hắn phỏng đoán, có lẽ là không quá mười vị Đại Đế.

Chỉ cần là Cấm Kỵ Cổ Tộc thì đều sẽ có thể có sự tồn tại của Đại Đế, chỉ là có nhiều hay ít.

Nghe tộc trưởng – phụ thân nói rằng Tiên Cổ Tần Tộc và một Cấm Kỵ Cổ Tộc khác trong những cấm kỵ này là mạnh nhất, Đại Đế chắc hẳn nhiều hơn mấy vị.

“Có chút quan hệ, không phải là thân thiết nhưng cũng thuộc loại đủ để nói chuyện với nhau.”

Vũ Đế nói với Uyên Hạo Thiên, hắn và Thiên Tung Tinh Thần cùng được biết đến là Yêu Nghiệt Chí Tôn của Đạo Châu đỉnh cấp, Đạo Thống cũng có qua lại nên cũng coi là quen biết.

…

“Linh Hi, ta đến tìm nàng.”

Thiên Tung Tinh Thần đứng trên dị thú, nhìn chăm chú về phía Tử Trần Tiên Chủ, hắn cảm nhận được rằng người này có quan hệ huyết thống với Linh Hi ở kiếp này.

Lúc đầu, hắn đi du ngoạn ở bên ngoài, bỗng nhiên có cơ duyên giúp hắn thức tỉnh ký ức của kiếp trước.

Lúc đó, hắn nhận ra rằng bản thân đúng là chuyển kiếp của một vị Đại Đế.

Đại Đế từ thời đại Tiên Cổ, uy chấn trong dòng chảy của lịch sử, tồn tại của Chư Thiên Vạn Giới.

Ban đầu, hắn cũng không chắc chắn bản thân là chuyển thế của Đại Đế, trước đây, tin tức hắn là do Đại Đế đầu thai ở Đạo Châu chỉ là do chuyện đế binh nhận chủ từ rất lâu trước đó.

Đương nhiên đó cũng không phải vũ khí thường được biết đến của Đại Đế Chí Bảo, mà là chỉ binh khí Đại Đế đã từng dùng.

“Kiếp trước, ta một đời Đại Đế, người đời nói Đại Đế có được vạn vật nhưng ta biết rằng ta không thể yêu nàng.”

“Linh Hi, ta dựa vào ký ức của huyết mạch để tìm nàng.”

“Còn nhớ ta không?”

“Đời này ta là Thiên Tung Tinh Thần, nhất định phải cưới nàng làm vợ.”

Nam tử anh tuấn đứng trên dị thú tự nhủ với chính mình, rưng rưng nước mắt.

Hắn trấn áp thiên đạo, Đại Đế uy chấn vạn tộc nhưng cũng có chuyện không cam lòng.

Bỗng nhiên, sắc mặt của Thiên Tung Tinh Thần thay đổi, hắn cảm nhận được một luồng khí tức rất mạnh mẽ.

Hiện tại, sau khi thức tỉnh phần lớn ký ức, hắn đã đạt tới tu vi Thiên Tôn cấp chín.

Có thể xem như một nửa Thần Linh, chỉ quan sát đến khi nào, dựa vào hình thức gì để tiến vào Thần Linh Chi Đạo.

Chỉ chờ tới khi thần cách rơi xuống, hắn sẽ có thể trở thành Thần Linh, đương nhiên cách để trở thành Thần Linh đó, hắn còn không

khinh thường như thế.

Thiên Tung Tinh Thần dần dần khôi phục lại dáng vẻ lạnh lùng.

Hắn luôn luôn có dáng vẻ như thế, chỉ là vừa nãy nhìn thấy phụ thân kiếp này của Linh Hi nên mới hơi kích động.

Đột nhiên, Thiên Tung Tinh Thần nhìn về phía Uyên Hạo Thiên bên cạnh Vũ Đế.

Lúc Vũ Đế và Uyên Hạo Thiên nhận ra Thiên Tung Tinh Thần đang nhìn bọn họ, trong lòng cũng có biến đổi.

“Đời sau của Vũ Hoá?”

“Không đúng, huyết mạnh không thuần, có lẽ chỉ là hậu nhân từ chi thứ, không phải dòng chính của hắn, dòng chính của Vũ Hoá cũng không ở Thái Cổ Tiên Vực.”

Thiên Tung Tinh Thần thầm nghĩ khi nhìn thấy Vũ Đế, Vũ Hoá tất nhiên là Vũ Hoá Đại Đế, cũng là Đại Đế cùng thời với hắn, là bạn tốt của hắn ở kiếp trước.

“Huyết mạch của Uyên tộc?”

Thiên Tung Tinh Thần lại nhìn sang Uyên Hạo Thiên, đây là người của Cấm Kỵ Uyên Tộc.

Bỗng nhiên, trên hư không của Tôn Cổ Tiên Mạch, có một nam một nữ đạp không mà tới.

Nam tử tuấn mỹ, nữ tử tuyệt sắc.

Xung quanh nam tử có âm thanh của Đại Đạo Oanh Minh ẩn hiện, vô số pháp tắc vây quanh người hắn.

Chương 543: Không có phần của chúng ta

Chương 543: Không có phần của chúng ta

“Tần Cửu Ca.”

Lúc Vũ Đế và Uyên Hạo Thiên nhìn thấy vị nam tử đó, vẻ mặt rất

nghiêm trọng, sao hắn lại xuất hiện ở đây.

Lúc bọn hắn đi, không hển nói với bất kỳ ai ở Thiên Đế Thư Viện, sao Tần Cửu Ca biết được bọn hắn đang ở đây?

Thiên Tung Tinh Thần đứng trên cự thú nheo mắt nhìn nam tử tuấn mỹ, sắc mặt thay đổi.

Vào thời hắn bất bại, từ sớm đã trấn áp những người cùng thế hệ tại Đạo Châu, cho dù cách yêu nghiệt chí tôn của Đạo Châu Tiên Vực không xa, yêu nghiệt từ thời xa xưa đều đã bị trấn áp.

Mà lúc đó, hắn không thức tỉnh nhiều ký ức, khi hắn đã thức tỉnh càng nhiều ký ức, bản thân hắn càng tự tin mình bất bại.

Không vì lý do gì, chính vì hắn là chuyển thế của một vị Đại Đế, cả trời rung chuyển, vạn tộc tôn trọng, cung kính.

Đó là niềm tin chôn sâu trong xương tuỷ, sự kiêu ngạo trong huyết mạch.

Nhưng bây giờ, hắn cảm thấy trong người của nam tử cách đó không xa kia có chân huyết cuồn cuộn, giữa mỗi bước chân đều âm ỷ có tiếng vọng của Đại Đạo Chi m.

“Bái kiến công tử.”

Chủ các Tiên Triều có mặt ở đó đều nhìn về phía nam tử, thái độ cung kính.

Giờ phút này, đã có không ít yêu nghiệt thiên tài đến từ Tiên Hoàng Châu Vực hoặc bên ngoài Tiên Hoàng Châu Vực vây quanh bốn phía Tôn Cổ Tiên Mạch.

Rất nhiều cặp mắt đều nhìn chăm chú chàng trai được những Tiên Triều Chi Chủ tôn kính, sùng bái.

“Rất mạnh.”

Có người trong số những yêu nghiệt vây quanh Tôn Cổ Tiên Mạch cất tiếng, bọn họ không cần đánh cũng biết rằng bạch y nam tử đó rất mạnh.

Trên người hắn có sự trấn áp nào đó ẩn hiện.

“Tinh, phát hiện Khí Vận Nam Chủ.”

“Tên: Thiên Tung Tinh Thần.”

“Thân phận: Đại Đế chuyển thế.”

“Tu vi: Thiên Tôn cấp chín.”

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca, khiến Tần Cửu Ca âm thầm quan sát nam tử anh tuấn đang đứng trên dị thú khổng lồ.

“Chắc là Khí Vận Nam Chủ của Tử Linh Hi, nhưng mà dù sao cũng là chuyển thế của Đại Đế.”

Tần Cửu Ca thầm nghĩ, không ngờ rằng Khí Vận Chi Lộ chưa mở của Tử Linh Hi lại là Khí Vận Nam Chủ có lai lịch không hề nhỏ.

Bỗng nhiên, xung quanh Tôn Cổ Tiên Mạch, Đại Đạo Thần Quang lại bộc phát dữ dội, Tiên Quang chiếu rọi cả toà Tôn Cổ Tiên Mạch, thậm chí đã từ từ khuếch tán về hướng của toàn bộ Tiên Hoàng Châu Vực.

“Uy áp khủng bố quá, sợ là sẽ làm chấn động cả Đạo Châu.”

Vẻ mặt Đạo Nguyệt Tiên Chủ cực kỳ nghiêm trọng, ban đầu hắn cho rằng cơ duyên lần này đối với Tiên Hoàng Châu Vực bọn họ mà nói, dù sao thì động tĩnh ban đầu không hề nhỏ nhưng cũng không phải là quá lớn.

Nhưng tình hình của Tôn Cổ Tiên Mạch giống như muốn chiếu rọi tới toàn bộ Tiên Hoàng Châu Vực.

“Xem ra, sợ là không có phần của chúng ta rồi.”

Tử Trần Tiên Chủ đứng cạnh Đạo Nguyệt Tiên Chủ cũng mang theo vẻ mặt rất nghiêm túc, Đại Đạo Thần Quang dẫn bọn họ tới đây không kịch liệt như bây giờ.

“Quan sát tình hình, xem có thể lấy một ít ở phía sau không.”

Đạo Nguyệt Tiên Chủ gượng cười, nói với Tử Trần Tiên Chủ, ai biết được chuyện gì đây chứ.

“Đế Quang, xem ra ở đây có một truyền thừa của Đại Đế, mà còn xác suất rất lớn sẽ là truyền thừa hoàn chỉnh của Đại Đế.”

Thiên Tung Tinh Thần đứng trên dị thú khổng lồ, nhìn về phía Tôn Cổ Tiên Mạch đang phát ra thần quang dữ dội.

Kiếp trước, hắn là một vị Đại Đế nên vẫn rất quen thuộc với đế quang này.

“Trước mắt sợ là không vào được.”

Thiên Tung Tinh Thần bình tĩnh quan sát đế quang bộc phát với mức độ nồng đậm, với cấp độ của đế quang này, chắc chắn không vào được.

Chỉ có đợi đế quang từ từ tiêu tan mới được, xem ra vừa nãy, Đại Đạo Thần Quang dẫn dụ hắn tới chỉ là mở màn mà thôi.

Nhưng mà, hắn không để ý những điều này, truyền thừa hoàn chỉnh của Đại Đế hắn cũng không để tâm, hắn đã hồi phục phần lớn ký ức, hiện tại chỉ muốn đi tìm Linh Hi của hắn.

Mà lúc Đại Đế Chi Quang bộc phát mãnh liệt ở Tiên Hoàng Châu Vực.

Vô số chủng tộc, đạo thống lâu đời ở Đạo Châu đều ngập tràn tiên quang.

Thiên Đế Thư Viện.

Bên trong đại điện xa xưa tĩnh mịch, dường như, đây là nơi tối tăm nhất thế gian, một cỗ quan tài cổ đại đang rung động.

“Truyền thừa của Đại Đế, truyền thừa hoàn chỉnh của Đại Đế, ở phía Tây.”

“Khiến cho chí tôn cảm thấy bản thân đủ tư cách tranh đấu ở thư viện đều đi về phía Tây của Đạo Châu.”

…

Vũ Hoá Tiên Triều.

“Các vị, long mạch đã đứt, muốn cứu vãn thì buộc phải dùng tới khí vận của đế binh trấn áp Tiên Triều, vậy nên mong rằng các vị có thể thay cho Vũ Hoá Tiên Triều ta giành lấy đế tàng.”

Vũ Hoá Tiên Chủ mặc long phục, vẻ mặt rất kích động, hiện tại, Vũ Hoá Tiên Triều bọn họ rơi vào nguy hiểm, Khí Vận Kim Long đã đứt, nếu như không còn không nghĩ ra cách, Vũ Hoá Tiên Triều sẽ hoàn toàn sụp đổ.

“Thông báo cho Vũ Đế, để nó dốc hết sức tranh đoạt báu vật để trấn áp khí vận cho Vũ Hoá Tiên Triều ta.”

“Vâng.”

…

Đạo tộc.

Trong Ẩn Thế Cổ Tộc hùng mạnh, huyền bí nhất Đạo Châu.

“Để để tử và nữ đế trong tộc đi đi.”

“Mang một vài thiên tôn, nếu không, chắc chắn các ngươi không dành được lợi ích gì.”

“Vâng.”

Chương 544: Tìm Linh Hi

Chương 544: Tìm Linh Hi

Tinh Thần Cổ Tông.

Trừ Thiên Đế Thư Viện ra, đạo thống hùng mạnh, lâu đời nhất Đạo Châu.

Thánh tử đương thời – Thiên Tung Tinh Thần sắp thành bán thần linh.

“Hình như Tinh Thần đang ở đó, các ngươi qua đó trợ giúp nó, dốc hết sức để nó đoạt được nhiều báu vật.”

Bên trong đại điện mà chỉ cần ngẩng đầu lên là thấy vũ trụ mênh mông của Tinh Thần Cổ Tông, một vị trưởng lão bình tĩnh căn dặn.

Không ngờ rằng Đạo Châu lại có Đại Đạo Thần Quang thâm hậu đến thế, chỉ có truyền thừa hoàn chỉnh của Đại Đế mới có Đại Đạo Thần Quang nồng đậm như thế.

Lúc Đạo Châu ở Tôn Cổ Tiên Mạch phát ra Đại Đạo Thần Quang kịch liệt hơn, không chỉ Thiên Đế Thư Viện, đạo tộc, Tinh Thần Cổ Tông – những đạo thống tồn tại lâu đời này lên tiếng, những đạo thống cổ tộc có Thiên Tôn đứng đầu cũng biết rằng phía Tây Đạo Châu có đại cơ duyên hiện thế.

Mà người cầm lái của những Đạo Thống Cổ Tộc này đều không ngoại lệ, đều để những yêu nghiệt dưới trướng của mình tiến về Tiên

Hoàng Châu Vực, đều muốn thử xem có thể đoạt được ít vận may nào không.

Lúc này, không chỉ Đạo Châu có đại cơ duyên hiện thế, Tiên Vực ba ngàn Châu Vực, trong mỗi Châu Vực đều có cơ duyên lớn nhỏ khác nhau bộc phát.

Mỗi một hiện thế của cơ duyên đều sẽ tạo ta một thế hệ yêu nghiệt thiên tài, thậm chí còn tạo ra một vài yêu nghiệt chí tôn, vạn vật tiến hoá, cá vượt long môn.

Nếu như quan sát cực kỳ cẩn thận, tỉ mỉ pháp tắc trong Tiên Vực, chắc chắn sẽ không khó để phát hiện ra có một loại khí tức chí cao vô thượng (tối thượng) đang từ từ ngưng tụ.

Tiên Hoàng Châu Vực.

Ban đầu, có rất nhiều người ở Tôn Cổ Tiên Mạch trở về Đạo Thống Cổ Tộc của mình, vì đã có không ít Đạo Thống Cổ Tộc lờ mờ biết được cơ duyên ngất trời kia không có nhiều quan hệ với bọn họ.

Đương nhiên, sau khi thần quang bạo phát, chấn động Tôn Cổ Tiên Mạch, Tiên Hoàng Châu Vực, càng ngày càng nhiều Đạo Thống Cổ Tộc không ở Tiên Hoàng Châu Vực đến đây.

Thần quang mênh mông, tiên khí tung hoành, bên trong Tôn Cổ Tiên Mạch bỗng chốc xuất hiện một vực sâu chôn giấu vô số thần thần kiếm.

Vực sâu mênh mông, kiếm khí ngút trời, dường như không nhìn thấy tận cùng.

Đạo Nguyệt Tiên Triều.

Thiên Tung Tinh Thần không đợi ở Tôn Cổ Tiên Mạch nữa, dù sao lúc nào mở ra, hắn cứ đến cướp là được.

Chuyện quan trọng nhất bây giờ là phải tìm Linh Hi.

“Linh Hi có muốn ở bên công tử không?”

Tần Cửu Ca nhìn Khí Vận Thần Nữ – Tử Linh Hi trong cung điện, khẽ cười, nói, hắn dường như đã thấy được trong tương lai, Tử Linh Hi thường tới nơi này, trở về từ Tôn Cổ Tiên Mạch, hắn lập tức gọi Tử Linh Hi đến bên cạnh mình.

Tử Linh Hi vẫn luôn ở trong lòng bàn tay hắn.

Có lúc, cảm giác nửa chừng cũng không tệ.

“Hả… Ta… Ta…”

Tử Linh Hi nghe thấy lời của Tần Cửu Ca, lập tức hốt hoảng, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng.

Đôi tay cũng không biết nên để ở đâu.

Mặt cúi thấp như trầm xuống vực sâu nhưng ngực lại trắng như tuyết.

Nàng cũng không biết phải nói những gì.

Nếu nói đối với thần từ trời sinh này, nàng không có tình cảm gì thì chính nàng cũng không tin nổi.

Dù sao từ khi nàng ra đời đến giờ, nam tử ưu tú nhất mà nàng gặp được chính là Thần Châu Đạo Tử.

Đối với những nam tử ưu tú hơn mình rất nhiều, đa số phụ nữ đều không có sức kháng cự.

Thực ra, nếu như Khí Vận Chi Lộ của Tử Linh Hi được mở ra vào lúc này, sức kháng cự đối với Tần Cửu Ca chắc chắn sẽ được tăng cường.

Nhưng giờ phút này, Khí Vận Chi Lộ của Tử Linh Hi chưa mở ra, điều này đã hạ thấp lực phòng ngự của bản thân nàng.

Theo như Tần Cửu Ca nghĩ, nếu như sau khi bản thân có được Tử Linh Hi, hắn quay đầu vứt bỏ nàng, tiếp theo sẽ nói nàng sao xứng được với ta.

Tần Cửu Ca tin rằng Khí Vận Chi Lộ của Tử Linh Hi chắc chắn sẽ mở ra trước.

Thậm chí Tần Cửu Ca còn cảm giác rằng Tử Linh Hi sẽ hét lên câu nói trứ danh đó, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, đừng ức hiếp thiếu nữ nghèo như ta, sau đó Tử Linh Hi sẽ bật hack.

Nhưng mà, Tần Cửu Ca không định làm thế.

Ở thế giới trước, có một nữ tác giả cực kỳ nổi tiếng từng nói.

Muốn đạt được một người phụ nữ, các tốt nhất là phải…

“Sao thế, không muốn?”

Tần Cửu Ca cười, nhìn Tiểu Linh Hi, dù Khí Vận Nam Chủ của nàng là Đại Đế chuyển thế, hắn cảm thấy lai lịch của Tử Linh Hi cũng không đơn giản.

“Bị đoạt mất xương chí tôn, thức tỉnh chí tôn thần huyết, còn có một nam chủ đến từ thời xa xưa, hình như có dáng vẻ rất mạnh mẽ.”

Tần Cửu Ca thầm nghĩ, bất giác bật cười, dù sao thì giờ chính hắn muốn giành trước.

“Tỷ tỷ của ta…”

Tử Linh Hi ngắm khuôn mặt tuấn mỹ ngay gần nàng, trong lòng lập tức căng thẳng, không biết phải nói gì, nàng cảm thấy hình như bản thân không có tư cách nói không.

Nhưng nàng không qua được cửa ải trong lòng mình, nàng đâu phải kẻ ngốc, thời gian qua, nàng cảm nhận được một chút cảm xúc của tỷ tỷ.

Tỷ tỷ của mình thích Tần điện hạ, mà thông qua một số tin tức, nàng cũng biết chuyện trước đây, tỷ tỷ của mình bị Thần Châu Đạo Tử này từ chối.

Khi biết được chuyện này, trong lòng Tử Linh Hi tức khắc hiểu được tại sao tỷ tỷ của mình lại có dáng vẻ không tự tin trước mặt Tần điện hạ.

“Ta cứu Tiên Triều của nàng, có cần cân nhắc phải làm gì đó để thể hiện không?”

Tần Cửu Ca vén mái tóc của Tử Linh Hi, nhẹ nhàng nói, nếu như Tần Linh Hi không đồng ý, Tần Cửu Ca không ngại dùng đến thủ đoạn này.

“Hoặc là nói, đối với ta, trong lòng nàng không có cảm giác gì à?”

Giọng nói của Tần Cửu Ca vờn quanh tai Tử Linh Hi, hiện giờ, trước khi Khí Vận Nam Chủ của nàng đến, Tần Cửu Ca phải khiến gạo nấu thành cơm.

Chương 545: Tử Trần Tiên Chủ

thật có phúc

Chương 545: Tử Trần Tiên Chủ thật có phúc

“Ta…”

Trong lòng Tử Linh Hi đang có hai tâm tình đang đánh lộn, một cái là phục tùng Tần điện hạ, cái khác là cảm xúc khó hiểu.

Giống như trong sâu thẳm, bản thân đánh mất đi thứ gì đó.

“Lại không phải là bắt nàng làm gì?”

Tần Cửu Ca thấy Khí Vận Thần Nữ không phản kháng mình, trên mặt lập tức có nét vui vẻ, dáng vẻ của Khí Vận Thần Nữ vẫn chưa mở được Khí Vận Chi Lộ thật là tốt.

Có lẽ bản thân quá hoàn mỹ?

Nếu như sau khi có được nàng, vứt bỏ nàng, Tần Cửu Ca cảm giác nàng có thể bộc phát khí vận tại chỗ, sau đó mở ra con đường nghịch thiên, ngay cả khoét xương cũng phải xếp phía sau.

Nói xong, Tần Cửu Ca ôm ngang Tiểu Linh Hi lên, đi về phía cung điện riêng của mình.

Tử Linh Hi cực kỳ bối rối, vùi toàn bộ cơ thể vào trong vòng tay đang ôm lấy mình.

Tần Cửu Ca che giấu khí tức của Tử Linh Hi, vì hắn phải “ăn sạch” Tử Linh Hi trước khi tên Thiên Tung Tinh Thần kia đến.

Thực ra, nếu như Thiên Tung Tinh Thần kia đến chậm một chút, hắn cũng sẽ không “ăn sạch” Khí Vận Nữ Thần này nhanh như thế.

Nhưng ai bảo hắn đến nhanh thế chứ?

Đây không phải là tự hắn tìm mũ đội cho mình à?

Bên ngoài cung điện.

“Tử Trần Tiên Chủ thật có phúc.”

Đạo Nguyệt Tiên Chủ ngưỡng mộ nhìn cháu gái của mình bước vào đại điện, không thấy quay lại, trong lòng lập tức đoán được một số chuyện.

Hắn cũng không cần đoán cũng biết Tử Trần Tiên Chủ nghĩ thế nào, trong lòng chắc chắn là vui lòng.

Mà sợ là cô cháu gái này chạy không thoát rồi, mặc kệ là tự nguyện hay không tự nguyện, trong lòng Đạo Nguyệt Tiên Chủ thì đều là đã định.

…

Một đêm không lời, nửa đêm thổi tiêu.

Tôn Cổ Tiên Mạch, đã có không ít yêu nghiệt Đạo Thống Cổ Tộc ở đây.

Không biết vì sao, nơi đây xuất hiện vô số thần kiếm, xem ra cũng là một cơ duyên lớn.

Khi một vị yêu nghiệt chí tôn dùng sức mạnh pháp quy tắc của mình kích động năm thanh thần kiếm rồi đạt được thanh lớn nhất trong đó, trong lòng không ít người ở đây đều biết được rằng vực thẳm đó dùng để làm gì, dùng thế nào.

Rất nhanh, một lúc sau, không ít yêu nghiệt cảm thấy thiên phú, thực lực của bản thân rất mạnh đều thử thứ này.

Hiện tại, người có thể kích động, dẫn ra nhiều thần kiếm nhất là một yêu nghiệt của Thiên Đế Thư Viện.

Đương nhiên, hiện tại, kỷ lục này đã bị danh sách Hạo Thiên của Thiên Đế Thư Viện phá vỡ.

“Danh sách Hạo Thiên của Thiên Đế Thư Viện mạnh quá, thế mà có thể dẫn ra mười tám thanh thần kiếm.”

“Đúng vậy, ai nói không phải chứ, ban nãy, người có thể dẫn ra nhiều nhất là tám thanh, không ngờ danh sách Hạo Thiên này thế mà dẫn một mạch mười thanh.”

Hiện giờ, trên hư không xung quanh Tôn Cổ Tiên Mạch, không ít yêu nghiệt thiên tài đều đang nhìn một màn này mà cảm thán, trên không của Tôn Cổ Tiên Mạch là một thanh thần kiếm phát ra khí tức mạnh mẽ.

Mỗi thanh thần kiếm ở đây đều là một báu vật tốt.

Bây giờ, danh sách Hạo Thiên của Thiên Đế Thư Viện có thể dẫn ra mười tám thanh thần kiếm một lần, khiến cho người có mặt ở đó

không khỏi ghen tị, ngưỡng mộ.

Bỗng nhiên, ở phía khác có Kiếm Vũ Lăng Không, thần kiếm đủ loại màu sắc đung đưa.

“Là Vũ Đế của Thiên Đế Thư Viện, đáng sợ quá, hắn dẫn ra được hai mươi năm thanh thần kiếm.”

Lúc giọng nói đầy kinh ngạc này vang lên, không ít ánh mắt của mọi người xung quanh đều hướng về Vũ Đế, Vũ Đế của hiện tại càng thêm chói mắt.

Nhưng một lúc sau, tất cả ánh mắt đều như muốn nổ tung.

“Tử khí tung hoành ba vạn dặm, tiên vân bao trùm phía trên kim long.”

“Đại Đạo Chi m vang khắp Tiên Hoàng Châu Vực.”

“Đây chính là người đứng đầu danh sách à?”

“Vô số thần kiếm vây quanh thân, khơi dậy trật tự thiên địa trên thân.”

“Thực sự quá khủng bố.”

Vẻ mặt của không ít đệ tử có thần quang phát ra trên thân của Thiên Đế Thư Viện đều nghiêm túc nhìn về phía bạch ý nam tử khôi ngô, anh tuấn đang ngồi xếp bằng trên không trung của Tôn Cổ Tiên Mạch.

Như một thiếu niên bất bại ngồi xếp bằng trên hư không.

“Mạnh quá.”

Bất kể có phải là đệ tử của Thiên Đế Thư Viện hay không, mọi ánh mắt đều hướng về phía nam tử anh tuấn ngồi xếp bằng trong hư không của Tôn Cổ Tiên Mạch.

Ban đầu, lúc bọn họ đang dẫn thần kiếm trong vực sâu ra ngoài, nhưng lại bị khí tức lúc dẫn dắt thần kiếm của bạch ý nam tử này trấn áp.

“Dẫn ra bao nhiêu thần kiếm đây?”

Xung quanh Tôn Cổ Tiên Mạch, có Thiên Tôn vẻ mặt nghiêm trọng, nhìn bạch y nam tử đang ngồi ngay ngắn trong không trung, xung

quanh là thần kiếm đấy trời.

Càng đáng sợ hơn là thần kiếm từ vực thẳm ra ngoài càng ngày càng nhiều.

“Điện hạ mạnh quá.”

Tử Linh Hi ở Tôn Cổ Tiên Mạch, ánh mắt hơi cong lên, nói.

“Hả, mạnh chỗ nào?”

Viêm Linh Cơ bên cạnh Tử Linh Hi nói, trong mắt nàng ánh lên sự trêu ghẹo.

Mạnh, là mạnh ở đâu?

“Thực lực của điện hạ…”

Bỗng dưng nghĩ tới cái gì, mặt Tử Linh Hi đỏ lên.

Nàng cũng ý thức được vấn đề.

“Gào.”

Chương 546: Ai điếm ô thân thể nàng?

Chương 546: Ai điếm ô thân thể nàng?

Bỗng nhiên, một dị thú khổng lồ bay tới, đứng trên dị thú chính là Thánh Tử Thiên Tung Tinh Thần của Tinh Thần Cổ Tông.

Rất nhanh, trong giây phút ấy.

Thiên Tung Tinh Thần kích động nhìn Viêm Linh Cơ bên cạnh Tử Linh Hi.

Trong mắt hắn ngập tràn hưng phấn, đây là Linh Hi của hắn.

Hắn tìm thấy Linh Hi của mình rồi.

Nhưng một khắc sau, tâm trạng Thiên Tung Tinh Thần nổ tung, hắn cảm thấy Linh Hi Nguyên m của mình không còn nữa.

Linh Hi Nguyên m của hắn không còn nữa.

Trên trán của Linh Hi toả ra mị sắc nhàn nhạt, trong lòng hắn không tin đây là thật.

“Linh Hi, ta là Tinh Thần đây.”

Bỗng nhiên, Thiên Tung Tinh Thần xuất hiện bên cạnh Tử Linh Hi, trong ánh mắt có sự vui mừng lẫn sợ hãi, cùng sự đau khổ ẩn sâu.

Hắn vẫn đến muộn một bước.

Ai đã huỷ hoại Linh Hi của hắn.

Tần Cửu Ca ngồi trên hư không của Tôn Cổ Tiên Mạch, trong đầu vang lên tiếng của hệ thống.

“Chúc mừng chủ nhân đạt được năm nghìn điểm khí vận.”

m thanh của hệ thống làm cho ánh mắt của Tần Cửu Ca ánh lên sự vui vẻ, xem ra công phu hôm qua không uổng phí.

Bất cứ người con trai nào bị Tần Cửu Ca giành thế này, nhất định trong lòng rất khó chịu.

Càng không cần nhắc tới nam tử này là Đại Đế chuyển thế.

Chỉ là anh bảo hắn là Khí Vận Nam Chủ cơ?

Trong mắt Tần Cửu Ca, đây chỉ là một cây rau hẹ xanh mơn mởn.

“Ta không quen ngươi, ngươi là ai.”

Tử Linh Hi nhíu mày nhìn người con trai trước mặt, nói một cách đầy nghi ngờ, nàng còn không quen biết Thiên Tung Tinh Thần của Đạo Châu, phải biết rằng nàng còn chưa ra khỏi Tiên Hoàng Châu Vực bao giờ, không có bất kỳ quan hệ gì với yêu nghiệt bên ngoài Tiên Hoàng Châu Vực.

Càng không cần nói đến Thiên Tung Tinh Thần của Uy Chấn Đạo Châu.

“Linh Hi.”

Thiên Tung Tinh Thần đang chuẩn bị nói, sau đó nhíu mày, thực sự vào thời đại Tiên Cổ, chín hắn ngưỡng mộ Linh Hi, mà hiện tại, hình như ký ức của Linh Hi cũng chưa khôi phục.

“Linh Hi, là ai đã điếm ô thân thể nàng, nói cho ta, ta đi giết hắn.”

Thiên Tung Tinh Thần hít sâu một hơi, nói với Tử Linh Hi, là ai dám huỷ hoại thân thể Linh Hi lúc nàng vẫn chưa khôi phục ký ức.

Hắn phải giết kẻ đó.

Hắn cũng tin rằng bản thân làm được, bởi vì hắn là Đại Đế chuyển thế.

Vừa nghĩ tới người con gái mình vẫn luôn ái mộ từ thời Tiên Cổ ở kiếp này lại bị người khác phá thân, Thiên Tung Tinh Thần giận dữ gào thét trong lòng.

Phải biết rằng từ thời đại Tiên Cổ, bản thân vẫn ái mộ Linh Hi, đến giờ vẫn không thay đổi.

Nhớ năm đó, khi hắn còn trẻ, thực lực cũng không mạnh.

Một lần, trong đêm, một đêm cực kỳ tịch mịch, mặt trăng sáng tỏ trên bầu trời.

Bỗng nhiên, dường như có một cỗ quan tài cổ xưa hạ xuống từ mặt trăng, ngay lúc hắn muốn đi xem, cổ quan tự động mở ra, sau đó xuất hiện một tiên tử tuyệt sắc, lạnh lùng.

Mặc váy dài trắng, dưới ánh trắng chiếu rọi là một tiên tử sinh động.

Khung cảnh ấy luôn ở trong lòng hắn, không hề mất đi, dù cho hắn trở thành Đại Đế uy chấn khắp trời cũng không thể quên được.

Mặc dù sau này hắn không có được vị tiên tử ấy, nhưng tối thiểu, hắn biết được tên của vị tiên tử đó.

Kiếp này, hắn thức tỉnh ký ức, muốn đặt chân vào Đế Đạo một lần nữa sau đó đi tìm vị tiên tử kia, cũng chính là Linh Hi, nhưng ký ức của huyết mạch tình cờ cho hắn cảm nhận được Linh Hi đang ở kiếp này, thông qua hàng loạt cuộc tìm kiếm, theo dõi huyết mạch.

Hắn đã tìm được đến đây.

Ban đầu, hắn cảm thấy đây hoàn toàn là ông trời đang giúp hắn, muốn đến bù cho hắn.

Nhưng thời khắc này, sự thật khiến trái tim hắn rất khó tiếp nhận.

Tiên tử ánh trăng của bản thân từ khi còn nhỏ.

Bạch nguyệt quang của bản thân.

Mất rồi, mất rồi, còn có khả năng thành mộc nhĩ đen.

A, a, a, a.

Trong lòng Thiên Tung Tinh Thần tràn đầy bi thương, kiếp trước, hắn cũng chưa từng chạm vào bất cứ chỗ nào của bạch nguyệt quang trong lòng hắn.

Bạch nguyệt quang của hắn ơi, đây là tiên tử không thể mạo phạm trong lòng hắn.

Cùng lúc đó, trong tâm trí của Tần Cửu Ca đang ở trên Tôn Cổ Tiên Mạch.

“Tinh, chúc mừng chủ nhận thu được năm nghìn điểm khí vận.”

“Tinh, Khí Vận Nam Chủ vô cùng đau lòng, chúc mừng chủ nhân thu được năm nghìn điểm khí vận.”

“Tinh,… chúc mừng chủ nhân thu được năm nghìn điểm khí vận.”

“Tinh…”

“Tinh…”

Lúc này, Tần Cửu Ca hơi ngây người, đây là cái rau hẹ gì?

Béo thế!

Hơn nữa vẫn còn tiếp tục.

Nếu như Khí Vận Nam Chủ có thể luôn có sức lực thế này, lần này, Tần Cửu Ca sẽ có thể kiếm được rất nhiều.

Xem ra Khí Vận Nam Chủ thực lực càng mạnh, khí vận thu được sau khi tạo thành tổn thương lại càng nhiều.

Tên Đại Đế chuyển kiếp này cung cấp cho hắn điểm khí vận rất không tồi.

Xem ra không uổng phí chuyện hôm qua bản thân hắn làm với trên thân thể của Tử Linh Hi.

Lại nói, Tử Linh Hi cũng được, dù sao người ta cũng là một vị công chúa, bình thường giáo dưỡng rất tốt.

Chương 547: Nguyệt Lượng Tiên Tử

Chương 547: Nguyệt Lượng Tiên Tử

Đương nhiên cội nguồn của việc Tần Cửu Ca làm là để ngăn chặn hành vi sau này của Khí Vận Nam Chủ.

Cũng như tục ngữ nói, ngươi bất lực, ta lên.

Ta làm phu quân của thê tử tương lai của ngươi.

Tiện thể phá Đạo Tâm của Khí Vận Nam Chủ.

Vẫn là câu nói đó, dù sao hắn xung không chịu thiệt.

Đến người chí cao vô thượng như Đại Đế cũng không thể nhìn thấy chữ tình.

“Ta không quen ngươi, xin công tử tự trọng.”

Ở bên dưới, Tử Linh Hi lạnh lùng nhìn chàng trai ấy, mặc dù nàng chơi háo sắc, nhưng là thích nhan sắc của Tần điện hạ, đối với nam tử đến bên nàng một cách đột ngột như thế thì không có hảo cảm.

Lại nói, nàng đã cùng Tần điện hạ như thế rồi, hiện giờ trong lòng của Tử Linh Hi, ngoài Tần điện hạ ra thì không còn chỗ cho bất cứ nam tử nào.

Lúc Tử Linh Hi nói xin công tử tự trọng, trái tim của Thiên Tung Tinh Thần nguội lạnh phân nửa.

Nhưng rất nhanh, Thiên Tung Tinh Thần chịu đựng nỗi đau trong lòng, an ủi bản thân, thầm nghĩ rằng tiên tử dưới trăng hiện tại vẫn chưa đánh thức ký ức, cho nên mới bị người khác động vào cơ thể, chỉ cần Linh Hi hồi phục ký ức thì sẽ không như vậy nữa.

“Hô!”

Thiên Túng Tinh Thần hít sâu một cái, sắc mặt của hắn từ từ bình tĩnh lại, mặc dù hai tay vẫn còn bóp chặt nhưng dù thế nào thì hiện tại hắn cũng đã bình tĩnh lại được hơn đôi chút.

Hắn chính là chuyển thế của một Đại Đế, tuy nhiên thời khắc này

vẫn chưa thể nói là hoàn chỉnh được.

Thiên Túng Tinh Thần nhìn sang Tử Linh Hi khi này, hắn mắt trở nên thâm thúy, gương mặt khi bé của Nguyệt Lượng Tiên Tử cùng cô bé này dần dần được hắn sát nhập vào.

Đây chính là Nguyệt Lượng Tiên Tử, là ánh trăng của hắn.

Tuy nhiên Nguyệt Lượng Tiên Tử trong trí nhớ còn sót của lại của hắn có thể nói là u lãnh tới cực điểm, tuy nhiên Tử Linh Hi thì khác, nàng vừa tinh nghịch lại mang theo một xíu thẹn thùng, thậm chí còn mang trong mình vẻ cao quý của một công chúa, dù vậy cũng không thiếu đi cái hoạt bát của phàm tục.

Mà hiện tại thì âm thanh của hệ thống cũng vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

Điều này cũng khiến cho Tần Cửu Ca lau mắt mà nhìn vị Khí Vận Chi Tử trước mắt này, vì sao những tên rau hẹ trước kia không được hữu dụng như thế này đi.

Không lẽ tên Khí Vận Chi Tử lần này yêu say đắm Khí Vận Nữ Chủ hơn nên mới có chuyện này xảy ra sao?

Nói thế nào thì nói, trong mắt của Tần Cửu Ca thì tên Khí Vận Chi Tử này vẫn là một rau hẹ cực tốt.

Hơn nữa đầu hành lại vô cùng xanh biếc.

Đại Đế chuyển thế thì sao?

Ta muốn thì đầu ngươi vẫn đổi màu xanh lá như thường!

Mà hiện tại Thiên Túng Tinh Thần cũng trở lại Dị Thú của bản thân, hắn đang nghĩ tới một vài sự việc.

Đầu tiên là hắn đang suy nghĩ xem ai là người đã làm ô uế Nguyệt Lượng Tiên Tử trong lòng mình, đây là một chuyện cực kỳ nghiêm trọng.

Khi nghĩ tới chuyện này thì lòng hắn đã cảm thấy thống khổ tới mức chịu không nổi, phải biết rõ Nguyệt Lượng Tiên Tử chính là nữ tử hoàn mỹ nhất trong trí nhớ của hắn.

Từ nhỏ nàng đã luôn là tiên tử trong lòng của hắn là, là ánh trăng soi đường cho hắn.

Điều này không liên quan tới việc thực lực của hắn có cường đại hay không, đây chính là những hồi ức mỹ hảo khi xưa, nàng chính là nữ tử tinh khiết nhất!

“Đừng để ta biết ngươi là ai!”

Thiên Túng Tinh Thần đã phán tử hình cho người nào dám làm ô uế ánh trăng của hắn, bất kỳ ai tới cũng không thể cản được.

Thậm chí hiện tại Thiên Túng Tinh Thần còn không có tâm tư quan tâm tới chuyện Bí Cảnh nữa rồi, hắn muốn đi tìm phụ thân của Linh Hi để hỏi cho rõ ràng mọi chuyện.

Nếu không thì hắn không thể tiếp tục giữ bình tĩnh được nữa.

“Linh Hi, ngươi biết hắn không?”

Trong mắt của Viêm Linh Cơ như lóe lên gì đó, nàng quay sang hỏi Tử Linh Hi, vừa rồi nam tử tuấn dật đứng trước Tử Linh Hi cực kỳ cường đại, thậm chí có thể nói là y cường đại hơn nàng rất nhiều.

“Không biết!”

Tử Linh Hi trả lời vị thị nữ luôn đi bên cạnh Tần Điện Hạ này một cách cực kỳ chắc chắn, thật ra trong nội tâm của nàng cũng giữ lại một chút xíu bí mật, đó chính là khi đối diện với nam tử kia thì trong lòng của nàng đã sinh ra một loại cảm xúc rất kỳ diệu, tuy nhiên nàng quả thật không biết nam tử kia là ai cả.

Nên nàng đã giấu việc đó đi, nàng không muốn vì việc này mà khiến cho cái nhìn của Điện Hạ về nàng bị thay đổi.

Sau khi nữ tử trao đi tấm thân của mình với nam tử khác thì trong lòng nàng ta sẽ xuất hiện một cảm giác lo được lo mất.

Thế nên Tử Linh Hi sợ rằng chuyện này sẽ khiến cho điện hạ không cao hứng.

Đây chính là suy nghĩ hiện tại trong lòng của Tử Linh Hi.

“Vậy sao hắn lại tới tìm ngươi?”

Viêm Linh Cơ nhìn Tử Linh Hi bằng thần sắc kỳ lạ, nàng cũng không làm rõ được rốt cuộc tình huống hiện tại là gì nữa?

Bỗng nhiên Tần Cửu Ca đang ngồi xếp bằng trên Tôn Cổ Tiên Mạch cười nhạt một tiếng.

Thật ra nếu như không phải tên Khí Vận Chi Tử lần này xuất hiện quá sớm thì Tần Cửu Ca cũng không vội vàng khai đao với Tử Linh Hi như vậy.

Dù sao Tử Linh Hi hiện tại vẫn chưa bắt đầu đi lên con đường Khí Vận Chi Nữ, nàng không có quá nhiều tác dụng với Tần Cửu Ca.

Tác dụng duy nhất là cho Tần Cửu Ca đùa vui mà thôi.

Chương 548: Ta chọn ngươi!

Chương 548: Ta chọn ngươi!

Nhưng mà hắn đã xuất hiện bên người của Khí Vận Thần Nữ rồi thì làm Khí Vận Chi Tử của nàng cũng không tệ.

“Thú vị thật, xem ra vị Đại Đế chuyển thế này coi trọng Tử Linh Hi hơn trong tưởng tượng mình nhiều.”

Tần Cửu Ca nói thầm một tiếng, âm thanh của hệ thống khi nãy đã không ngừng vang lên trong đầu hắn, điều này chứng tỏ tên Đại Đế kia quả thật đã yêu Tử Linh Hi vào tận xương tủy, yêu say đắm mà không thể tự dứt ra được.

Bằng không thì sao Tần Cửu Ca lại đạt được nhiều Khí Vận Điểm như thế được!

Trong lúc Tần Cửu Ca đang suy nghĩ linh tinh thì chung quanh hắn đã bắt đầu xuất hiện không ít Thần Kiếm trên thân xuất hiện Đại Đạo Chi Quang, mỗi một thanh đều mang trong mình Thông Thiên Chi Lực.

“Người kia là ai?”

Một vị nam tử đạp trên hư không nhìn về phía Tần Cửu Ca rồi lên tiếng, hắn chính là một yêu nghiệt chí tôn vừa xuất thế, chuẩn bị tới đây để đoạt cơ duyên.

Trên Tôn Cổ Tiên Mạch đã có xuất hiện không ít thiên tài đến từ vô số thế lực khác nhau, không nhiều người ở đây nhận ra nam tử đang ngồi xếp bằng trên hư không của Tôn Cổ Tiên Mạch kia chính là Tần Cửu Ca.

“Hắn chính là Đạo Tử của Thần Châu, là Danh Sách Đệ Nhất của Thiên Đế Thư Viện.”

Một âm thanh vang lên bên người tên yêu nghiệt chí tôn vừa lên tiếng, người vừa nói cũng là một trong các thiên tài mới nổi gần đây.

“Nghe có vẻ mạnh đó, có thể chiến một trận không?”

Hiển nhiên người vừa lên tiếng cũng là một tên thuộc phần tử hiếu chiến, chính là loại người vừa thấy thiên tài liền muốn nhào vào chiến một trận.

“Không phải ta đả kích ngươi đâu Thần Chiến, nhưng trước tiên ngươi phải lo chuyện đánh thắng được tùy tùng của người ta cái đã.”

Thần Tuyệt nhìn đệ đệ của mình với ánh mắt bất đắc dĩ, mặc dù Thần gia bọn hắn cũng là một Ẩn Thế Cổ Tộc tại Đạo Châu, thiên tài trong tộc cũng xuất hiện tầng tầng lớp lớp, nhưng mà không một ai có đủ khả năng để sánh vai với hàng Danh Sách trong Thiên Đế Thư Viện chứ đừng nói là vị Đạo Tử kia.

“Vị tùy tùng kia của y cũng là người thuộc Chí Tôn Danh Sách!”

Lúc này Thần Tuyệt tiết lộ một thông tin động trời cho đệ đệ của mình nghe, con trai trưởng của bất kỳ Cổ Tộc nào trên Thái Cổ Tiên Vực đều biết được Chí Tôn Danh Sách của Thiên Đế Thư Viện khủng bố ra sao.

Đó chính là những chí tôn yêu nghiệt đỉnh cấp tại Đạo Châu này, thế nên vị Danh Sách Đệ Nhất này sở hữu một tùy tùng cũng thuộc Chí Tôn Danh Sách là một việc kinh khủng cực độ.

“Cường đại đến thế sao?”

Khi nghe được những lời này của ca ca thì trong lòng Thần Chiến cũng không còn tâm tư sánh vai với vị Đạo Tử kia nữa, đối nhân xử thế cần phải có tự tin, nhưng cũng cần phải có biết thân biết phận.

Cảnh tượng này cũng bắt đầu trình diễn khắp nơi tại Tôn Cổ Tiên Mạch, dù sao không phải tất cả mọi người ở Đạo Châu đều từng gặp qua Tần Cửu Ca, cũng không ai biết gần đây xuất hiện một nhân vật nghịch thiên như thế.

Nhưng mà dù vậy mọi người cũng đã biết được một thông tin đó chính là có một vị nam tử thần bí ngồi xếp bằng trong hư không thôi cũng có thể dẫn động vô số Thần Kiếm lượn quanh.

Vì mọi người đều đã dần biết rõ thân phận của Tần Cửu Ca nên vô số người đều nhìn chăm chú vào y.

Bỗng nhiên Tần Cửu Ca từ từ đứng dậy trong hư không, Thần Kiếm vẫn tiếp tục bay xung quanh hắn.

Bất kỳ một cây nào trong số đó đều là thứ mà người thường khó mà thấy được chứ đừng nói là chạm tay vào đến.

Mỗi một thanh đều có thân phận cùng giá trị tôn quý cực kỳ.

Bình thường thì những Thần Kiếm này chọn chủ vô cùng khó khăn, luôn luôn khó chịu với tất cả mọi người mà không chọn được ai phù hợp, nhưng giờ phút này chúng lại tranh nhau chạy tới Tần Cửu Ca, không còn bất kỳ một tia thận trọng nào.

“Hâm mộ thật!”

“Đúng thế, có nhiều Thần Kiếm như vậy thì ngay cả ta cũng không biết nên chọn cái nào.”

“Bản thân ta thì muốn hết tất cả số này luôn.”

Khi thấy Tần Cửu Ca đứng dậy thì vô số yêu nghiệt đứng xung quanh lên tiếng đầy hâm mộ.

Những thứ này đều là các Thần Kiếm hiếm có, còn những thanh mà bọn hắn chọn được chỉ là hàng phổ thông mà thôi.

“Ta lấy ngươi đi!”

Khi này thì Tần Cửu Ca cũng đã chọn xong kiếm của bản thân, hắn nhìn xung quanh một lượt rồi chọn một thanh gần với bản thân nhất.

Thanh này rõ ràng có sức mạnh cao hơn những thanh khác nhiều.

Tần Cửu Ca từ từ nắm nó trong tay, Thần Quang phố chiếu khắp nơi.

…

“Tần Cửu Ca, ta nhất định phải giết ngươi!”

Chương 549: Ánh trăng sáng thật sự biến thành Hắc Mộc Nhĩ

Chương 549: Ánh trăng sáng thật sự biến thành Hắc Mộc Nhĩ

Thiên Túng Tinh Thần nhìn Tần Cửu Ca trên Tôn Cổ Tiên Mạch với thần sắc bạo ngược, qua một khoảng thời gian hắn đã tra được Ánh Trăng Sáng của hắn đang ở bên người ai.

Nữ tử bên người Linh Hi kia cũng đã chứng minh cho chuyện này.

Thế nên việc Ánh Trăng Sáng của hắn bị phá thân do ai đã quá rõ ràng rồi.

Dù đó không phải Tần Cửu Ca thì chắc chắn cũng là người bên cạnh y, dù sao trong khoảng thời gian này Linh Hi chỉ ở bên cạnh Tần Cửu Ca mà thôi.

Giống như xác định cho suy nghĩ của Thiên Túng Tinh Thần, khi Tần Cửu Ca hạ xuống từ trên không trung thì Tử Linh Hy lập tức đi tới bên cạnh y, Tần Cửu Ca cũng nhéo một phát lên mặt của nàng.

Điều này đã hoàn toàn chứng minh được ai là người phá thân của Linh Hi.

“A, a, a!”

Cho dù Thiên Túng Tinh Thần là một vị Đại Đế chuyển thế, nhưng giờ này hắn cũng mang trong người lửa giận ngút trời.

Đây không phải là khi dễ Linh Hi chưa khôi phục ký ức chứ là gì?

Nếu như Linh Nhi đã khôi phục ký ức của bản thân thì sao nàng có thể bị nam tử trước mắt này phá thân một cách dễ dàng như thế được?

“Cho dù ngươi là hậu duệ của Tần Tộc thì ta nhất định sẽ để ngươi trả giá đắt.”

Thiên Túng Tinh Thần nhìn về hướng Tần Cửu Ca rồi trầm giọng nói, tuy Tần Tộc là một thế lực rất mạnh, bản thân hắn biết rõ điều này, nhưng thì sao?

Mà hiện tại trong đầu của Tần Cửu Ca vang lên âm thanh của hệ thống liên tục.

“Chúc mừng chủ nhân, Khí Vận Chi Tử Thiên Túng Tinh Thần phẫn nộ tới cực điểm, chúc mừng chủ nhân thu được ba ngàn Khí Vận Điểm.”

“Khí Vận Chi Tử…, Chúc mừng chủ nhân thu được ba ngàn Khí Vận Điểm.”

“Chúc mừng chủ nhân thu được…”

Khi Tần Cửu Ca nghe thấy âm thanh liên tục vang lên trong đầu mình thì cũng hơi sững sờ một xíu, từ khi nào Khí Vận Điểm lại dễ kiếm như vậy? Điều này có từ trước kia rồi hay gần đây mới có thế? Hoặc chỉ riêng tên Khí Vận Chi Tử này đặc biệt mà thôi.

Nhưng mà việc có được Khí Vận Điểm một cách nhanh chóng như thế này cũng là một chuyện tốt, không ai từ chối việc mình nhiều tiền cả.

“Thú vị, xem ra bản thân có thể liên tục nhổ lông dê của tên này rồi.”

Thần sắc của Tần Cửu Ca quái dị vô cùng, nếu như tên Thiên Túng Tinh Thần này vẫn tiếp tục cung cấp nhiều Khí Vận Điểm cho hắn thì Tần Cửu Ca có thể giải quyết một số vấn đề nan giải rồi.

Ví dụ như là sẽ mua được một số đồ vật trước kia Tần Cửu Ca không đủ Khí Vận Điểm.

“Nhổ lông dê sao? Việc này đúng sở trường của ta rồi.”

Lúc này Tần Cửu Ca đột nhiên ôm Tử Linh Hi vào trong ngực rồi cưỡng hôn nàng.

“Ô, ô ô!”

Thần sắc của Tử Linh Hi cũng ngơ ngác, sao Tần Điện Hạ lại trực tiếp hôn nàng ở nơi đông người như thế này?

Thật sự là quá thẹn thùng mà.

Tần Cửu Ca vừa hôn vị Khí Vận Thần Nữ này vừa nhìn tên Thiên Túng Tinh Thần ở xa xa kia.

m thanh của hệ thống liên tục vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

“Chúc mừng chủ nhân thu được Khí Vận Điểm…”

“Chúc mừng chủ nhân thu được Khí Vận Điểm…”

“Chúc mừng chủ nhân thu được Khí Vận Điểm…”

Nghe được âm thanh của hệ thống vang lên liên tục trong đầu mình thì Tần Cửu Ca càng cười tươi hơn nữa.

Tên Khí Vận Nam Chính này quả nhiên là một con dê béo, nhổ lông

dê cũng thật sự là quá dễ dàng.

Với lại nó cũng chứng thực một suy nghĩ của Tần Cửu Ca, làm như vậy quả nhiên là có tác dụng.

Xem ra không phải do tên này đặc thù hơn người khác mà là do Hệ Thống của bản thân đã tiến hóa, nó có thể thu được Khí Vận Điểm bằng cách này.

Nhưng dù nói sao thì nói, đây đều là chuyện trăm lợi mà không có một hại nào.

Việc cần làm tiếp theo của Tần Cửu Ca chính là điên cuồng nhổ lông dê.

Dù vẫn đang suy nghĩ những vấn đề trên nhưng Tần Cửu Ca cũng không nhàn rỗi, lưỡi của hắn vẫn tiếp tục tung hoành trong miệng của Tử Linh Hi.

Mà giờ phút này vô số thiên tài yêu nghiệt của các Đạo Thống Cổ Tộc đứng xung quanh đều đã hóa đá hết, ai nấy đều trợn to hai mắt của mình.

Tên này đang làm gì thế?

Đây không phải cung điện riêng của ngươi đâu!

Không kiêng nể gì như vậy sao?

“Đúng là nghiệp chướng mà!”

Không ít các thiên tài yêu nghiệt tại Tiên Hoàng Châu Vực khi thấy một màn này thì than nhẹ.

Đạo Tử Thần Châu vừa tới đã cầm được công chúa của Tử Trần Tiên Triều cầm xuống rồi sao?

Cấp tốc thật.

“Đúng là háo sắc thì vẫn chỉ là háo sắc, không thay đổi được bản chất của mình.”

Đạo Quân Tiên đang đứng bên người của cường giả Đạo Tộc than nhẹ, trong lòng nàng cũng vô cùng chập trùng, nàng không bảo trì được vẻ lạnh nhạt xem thường hết thảy nữa.

“Đây chính là tên Đạo Tử Thần Châu mà trong tộc đã nói sao?”

Đứng cạnh Đạo Quân Tiên là một vị nam tử tản ra tiên quang tuấn lãng, hắn nhìn xuống muội muội của mình rồi lên tiếng, Đạo Quân Tiên là muội muội ruột của hắn.

Mà hắn chính là Đạo Tri Đạo, Đế Tử đương đại của Đạo Tộc.

Tên Đạo Tri Đạo của hắn được đặt với kỳ vọng hắn sẽ hiểu rõ được Đại Đạo.

Chương 550: Mất trí sao?

Chương 550: Mất trí sao?

“Nghe nói có một số người trong tộc đã bắt đầu an bài thông gia với Vũ Hóa Tiên Triều, nhưng về sau nghe nói do vị này nên vụ thông gia đó đã bị hủy bỏ.”

“Sau đó… Hình như phụ thân đã quay lưng bán ngươi đi phải không?”

Đạo Tri Đạo khi nhắc tới việc này thì trên mặt nhịn không được mà nhịn ra ý cười, sau khi muội muội biết được phụ thân đi tìm Tần Cửu Ca không phải là để gây sự với y mà là đi bán nàng thì từ đó nàng không còn để ý tới phụ thân nữa.

“Loại người này thật sự là phong lưu ăn vào trong xương rồi.”

Vị Đế Tử Đạo Tộc này cười to rồi nói, lời hắn nói cũng không sai.

Nếu như ngươi có thực lực, địa vị và thân phận thì đây gọi là phong lưu, nếu như ngươi không có những thứ trên thì sẽ bị gọi là háo sắc.

“Háo sắc chính là háo sắc, có gì tốt mà nói chứ.”

Đạo Quân Tiên lạnh giọng lên tiếng, hiện tại trên người Tần Cửu Ca đã bị nàng gắn lên nhãn hiệu háo sắc rồi, rửa kiểu gì cũng không sạch được.

“Ting, chúc mừng chủ nhân thu được Khí Vận Điểm.”

Thần sắc Tần Cửu Ca sảng khoái tới cực độ, lần thứ nhất liền thu hoạch được nhiều Khí Vận Điểm như thế quả là ngoài ý muốn, giờ trong mắt của hắn thì tên nam chính này không khác gì một miếng thịt béo bỡ cả.

Tử Linh Hi trong ngực hắn chính là thủ đoạn hiệu quả nhất.

“n ~ ~”

Tử Linh Hi hiện tại hoàn toàn không có sức chống cự nào, nàng chỉ có thể mặc cho Tần Cửu Ca bài bố.

Thiên Túng Tinh Thần khi thấy cảnh này thì càng không nhịn được, đây chính là Bạch Nguyệt tiên tử trong lòng hắn đó.

Nàng chính là ánh trăng sáng của hắn.

Sao hắn có thể để cho người khác tùy ý chà đạp nàng trước mặt hắn được.

Sao mà có thể chịu được.

“Đủ rồi!”

Thiên Túng Tinh Thần chân đạp hư không bay thẳng về phía Tần Cửu Ca, hắn rống lên một tiếng đầy giận dữ, hiện tại hắn vẫn chưa có toàn bộ ký ức của một vị Đại Đế thế nên hắn vẫn chưa đạt được cảnh giới vô dục vô cầu kia.

Sau khi Thiên Túng Tinh Thần gầm lên một tiếng đầy nổi giận thì Tinh Hà mênh mông vô tận hiện rõ sau lưng hắn đập thẳng về phía Tần Cửu Ca.

Hắn không muốn nhìn Bạch Nguyệt tiên tử trong lòng hắn bị chà đạp như thế.

Mà khi Tần Cửu Ca thấy tên Khí Vận Nam Chính này bắt đầu chịu không được thì cũng nở một nụ cười.

Đại Đế chuyển thế sao?

Ngươi thực sự coi bây giờ là thời đại của ngươi?

Đại Đế nhưng không có thực lực thì không là cái thá gì trước mặt Tần Cửu Ca cả.

Bản thân Tần Cửu Ca cũng đã từng chơi một vị Nữ Đế rồi, Đại Đế chuyển thế tính là gì?

Tần Cửu Ca thấy thế thì vẫn không làm ra thủ đoạn ứng đối gì, hắn vẫn tiếp tục giở trò với Tử Linh Hi một cách không kiêng nể.

Hệ thống trong đầu hắn đang liên tục tăng Khí Vận Điểm.

Trong lúc Tinh Hà vô tận của Thiên Túng Tiên Thần đánh về phía Tần Cửu Ca thì sau lưng Tần Cửu Ca cũng lấp lóe Tiên Quang.

Ngươi là Đại Đế chuyển thế sao?

Nhưng kế bên ta thì ngươi không là cái gì cả.

Thời đại đã thay đổi rồi.

Khi Thiên Túng Tinh Thần đánh về phía Tần Cửu Ca thì tất cả mọi người tại Tôn Cổ Tiên Mạch đều cảm thấy chấn kinh, đối với những người biết Thiên Túng Tinh Thần là ai thì bọn hắn càng chấn kinh hơn nữa.

Sao tự nhiên khi không tên thiên tài yêu nghiệt của Đạo Châu này lại đi tấn công Đạo Tử Thần Châu thế?

Mất trí sao?

Nhưng nhìn không giống tý nào.

Vậy tại sao tên Thiên Túng Tinh Thần này lại đột nhiên xuất thủ với Đạo Tử Thần Châu?

Mặc dù nhiều người ở đây đều biết rằng Thiên Túng Tinh Thần rất cường đại nhưng đối phương chính là Đạo Tử của Thần Châu, là người đứng đầu Danh Sách Chí Tôn của Thiên Đế Thư Viện đó!

Nếu như không phải là mất trí thì không ai làm chuyện dại dột như vậy cả.

“Tên Thiên Túng Tinh Thần này ta nghe nói là đã có được chiến lực ngang với Nửa Bước Thần Linh, xem ra truyền ngôn không sai.”

Xung quanh Tôn Cổ Tiên Mạch có không ít tồn tại tu vi cao thâm, khi bọn hắn thấy vị yêu nghiệt chí tôn danh chấn Đạo Châu mấy chục vạn năm này xuất thủ thì trong lòng cũng cảm thấy sợ hãi thán phục.

Không hổ là người trấn áp Đạo Châu mấy chục vạn năm.

Thực lực của hắn đã bắt đầu siêu việt Thiên Tôn rồi, có thể nói là gần ngang với Thần Linh.

“Điện hạ, ô ô ô ~~~”

Tử Linh Hi tựa hồ cũng cảm nhận được đang có một công kích cường đại đang hướng về phía bên này, nàng muốn hé miệng để cảnh báo nhưng nàng không thể tránh khỏi sự ôm ấp của Tần Cửu Ca.

Hơn nữa nàng cảm thấy vị Tần Điện Hạ này giống như là càng cảm

thấy hưng phấn hơn.

Lưỡi của hắn càng thêm không kiêng nể gì.

Một tiếng oanh vang lên.

Tinh Hà vô tận trong tay của Thiên Túng Tinh Thần gần như đã chạm tới Tần Cửu Ca rồi, nhưng một khắc sau dị biến nảy sinh.

Sau lưng Tần Cửu Ca xuất hiện một Pháp Chỉ tỏa ra thần quang khắp trời áp thẳng xuống Thiên Túng Tinh Thần.

“Không tốt.”

Thiên Túng Tinh Thần sau khi nhìn thấy đạo Pháp Chỉ áp về phía bản thân thì kia bắt đầu chấn kinh, giờ hắn đã cảm thấy hơi hối hận rồi, khi nãy não của mình công nhận là hơi không minh mẫn.

Nhưng nguyên nhân cũng là do tên Đạo Tử Thần Châu này đi quá giới hạn trước.

Chương 551: Dù bị truy sát cũng phải trấn áp ngươi

Chương 551: Dù bị truy sát cũng phải trấn áp ngươi

Trước mặt nhiều người như thế mà y dám làm nhục tiên tử của hắn.

Thử hỏi trong trường hợp này thì ai có thể bình tĩnh cho được chứ? Ảnh hưởng của Bạch Nguyệt tiên tử mang lại cho hắn khi bé thật sự là quá lớn.

Bạch Nguyệt tiên tử trong lòng của hắn luôn là một vị trí thần thánh không thể bị xâm phạm.

Nhưng giờ phút này tên nam tử xa lạ đó lại dám khinh nhục Bạch Nguyệt tiên tử thần thánh của hắn.

Không sai, việc vừa rồi mà Tần Cửu Ca làm trong mắt của Thiên Túng Tinh Thần chính là khinh nhục Tử Linh Hi.

Nếu như hiện tại hắn có đủ thực lực thì sẽ trở tay đập chết tên Đạo Tử Thần Châu này ngay lập tức.

Dù cho có phải gánh vô tận nhân quả, thừa nhận sự truy sát khắp chư thiên của Tần Tộc cũng được.

Dù trả bất kỳ cái giá nào đi nữa thì hắn cũng muốn trấn áp tên Đạo Tử Thần Châu này.

Nhưng trong một nháy mắt khi hắn vừa xuất thủ thì trong lòng hắn đã bắt đầu cảm thấy không ổn.

Hiện tại hắn không có thực lực của Đại Đế.

Tuy chiến lực bây giờ của hắn ngang với Nửa Bước Thần Linh, thậm chí có thể chiến thắng một vị Nửa Bước Thần Linh.

Nhưng mà các thiên tài của Cấm Kỵ Cổ Tộc này chính là những người khó giết nhất.

Đó là chưa tính tới Cấm Kỵ Đạo Tử như Tần Cửu Ca.

Nhưng nếu đã chọn cách xuất thủ thì hắn sẽ không dừng tay lại.

“Phốc!”

Tinh Hải vô tận của Thiên Túng Tinh Thần lập tức bị đạo Pháp Chỉ tỏa ra kim quan khắp trời này đè nát, mà bản thân hắn cũng bị trọng thương không nhẹ.

“Tinh Thần!”

Một âm thanh già nua vang lên giữa thiên địa, trong nháy mắt toàn bộ nơi này như biến thành một vùng Tinh Hải, nhưng dù vậy cũng khó khăn lắm mới chặn được Pháp Chỉ kia.

Hiển nhiên vị tồn tại cổ lão vừa lên tiếng kia cũng không phải là đối thủ của Pháp Chỉ, y hừ lạnh một tiếng rồi tế một viên hạt châu ra, quăng thẳng lên trời.

Tần Cửu Ca thấy một màn này thì thần sắc thay đổi, hiện tại chưa phải là lúc để giết tên nam chính này, nếu không thì hắn sẽ chịu phản phệ từ một lượng Khí Vận không nhỏ.

Hơn nữa Tần Cửu Ca còn muốn dựa vào tên nam chính này để cày thêm một số Khí Vận Điểm.

Nói sao thì nói, người quan trọng nhất của Thiên Túng Tinh Thần cũng đang ở bên cạnh hắn, mình cũng có thể chơi lúc nào cũng được.

Thế nên việc cày điểm cũng không phải là quá khó.

Thiên Túng Tinh Thần không hổ là yêu nghiệt Thiên Tôn Cửu Trọng, chiến lực ngang với Nửa Bước Thần Linh, dù cho Tinh Hải Vô Tận bị chấn bể nhưng khí tức của y vẫn sâu như thâm uyên.

“Xin Đạo Tử tha tội.”

Người vừa ngăn chặn Pháp Chỉ của Tần Cửu Ca bỗng xuất hiện trên hư không.

Đó là một lão giả, mặc dù dáng vẻ nhỏ gầy nhưng khí tức của hắn mênh mông vô tận như tinh không vậy.

Bên cạnh tên lão giả kia chính là Thiên Túng Tinh Thần vừa bị Tần Cửu Ca trấn áp.

Nhưng mà Tần Cửu Ca hoàn toàn không thèm quan tâm tới tên lão giả kia một chút nào, hắn vẫn tiếp tục hôn Tử Linh Hi mà không chú ý tới Thiên Túng Tinh Thần dù chỉ một chút.

Đương nhiên đây không phải là do Tần Cửu Ca đang tận hưởng Tử Linh Hi mà là hắn đang tính toán xem bản thân sẽ đạt được bao nhiêu Khí Vận Điểm.

Mặc dù mỗi lần hắn chỉ lấy được có mấy ngàn nhưng bù lại số lượng lại cực nhiều.

Hơn nữa nó còn không ngừng tăng trưởng.

Hiển nhiên vị Thiên Túng Tinh Thần này vẫn không chịu nổi.

“Chờ sau khi ta khôi phục Đế Vị thì dù cho bị Cứu Cực truy sát ta cũng phải trấn áp ngươi!”

Thiên Túng Tinh Thần cưỡng ép đóng hai mắt mình lại, một tay hắn nắm chặt lại, hắn là chuyển thế của Đại Đế, sự kiêu ngạo ăn sâu vào trong xương cốt, huyết mạch của hắn rồi.

Nếu bình thường thì chắc chắn Thiên Túng Tinh Thần sẽ không làm những việc như vậy, nhưng hắn sẽ.

Chỉ bởi vì tên Đạo Tử Thần Châu này xâm phạm Bạch Nguyệt tiên tử của hắn.

Khi thấy Bạch Nguyệt tiên tử nằm trong ngực của nam tử khác thì hắn đã bắt đầu không áp chế được nộ khí trong lòng mình rồi.

“Được rồi!”

Tần Cửu Ca từ từ đẩy Tử Linh Hi từ trong ngực mình ra, ánh mắt của hắn nhìn thẳng vào Thiên Túng Tinh Thần.

Hắn biết trong lòng của tên nam chính này chắc chắn đang muốn nổ tung nhưng Tần Cửu Ca không quan tâm, hắn đã thu được số lượng Khí Vận Điểm rồi.

Trong đầu Tần Cửu Ca hiện tại.

“Ting, trong lòng Khí Vận Nam Chính đang chịu đả kích thật lớn, chúc mừng ký chủ thu được năm ngàn Khí Vận Điểm.”

“Ting, chúc mừng ký chủ thu được…”

“Ting, chúc mừng ký chủ thu được…”

“Ting, chúc mừng ký chủ thu được…”

“Ting, chúc mừng ký chủ thu được…”

“Ting, chúc mừng ký chủ thu được…”

Tần Cửu Ca thấy thế thì không khỏi vui vẻ, tên này quả nhiên là một con dê béo đó.

Nhổ lông dê liên tục.

“Ô ô ô.”

Tử Linh Nhi sau khi rời khỏi ngực của Tần Cửu Ca thì cả gương mặt đỏ sẫm, nhưng mà nàng lại nhìn về phía Thiên Túng Tinh Thần phía xa với cặp mắt giận dữ.

Hiện tại nàng đã biết chính tên này là người vừa tấn công Tần Điện Hạ với nàng.

Ban đầu nàng không phản cảm gì với nam tử này cả, nhưng giờ phút này nàng lại cảm thấy Thiên Túng Tinh Thần cực kỳ ghê tởm.

“Ting, Khí Vận Thần Nữ Tử Linh Hi bắt đầu phản cảm nam chính, chúc mừng chủ nhân thu được hai vạn Khí Vận Điểm.”

Sau khi Tử Linh Hi thể hiện ra phản cảm đối với Thiên Túng Tinh Thần thì trong đầu Tần Cửu Ca cũng vang lên âm thanh của hệ thống.

Khi này Tần Cửu Ca nhìn về phía Thiên Túng Tinh Thần với ánh mắt đầy ý cười.

Khí Vận Thần Nữ hiện tại là của ta, ngươi lấy gì để đấu với ta nữa?

Ta còn không chơi chết ngươi được sao?

Chương 552: Rút khỏi Tinh Thần Cổ Tông

Chương 552: Rút khỏi Tinh Thần Cổ Tông

“Vũ huynh, cơ hội của chúng ta đã đến.”

Ở Tôn Cổ Tiên Mạch lúc này, Uyên Hạo Thiên nhìn cảnh tượng trên hư không, trong mắt lóe lên tia sáng.

Mặc dù hắn không biết tại sao yêu nghiệt chí tôn của Đạo Châu lại ra tay với Tần Cửu Ca.

Nhưng sự thật bây giờ là Thiên Túng Tinh Thần và vị Đạo Tử Thần Châu này đã kết thù với nhau.

Vậy là được rồi.

“Hạo Thiên huynh, ngươi muốn…”

Sau khi nghe Hạo Thiên huynh bên cạnh mình nói vậy, ánh mắt Vũ Đế hơi nheo lại.

Hắn cũng nghĩ đến vài chuyện.

“Kẻ thù của kẻ thù chính là bằng hữu.”

“Nếu Thiên Túng Tinh Thần thực sự là đại đế chuyển thế như trong lời đồn, chúng ta kết giao với người như vậy chắc chắn là chuyện có lợi với chúng ta.”

“Hiện tại rất nhiều người đều sợ hắn với Tần Cửu Ca có thù với nhau, nên không dám kết thân với hắn, nhưng chúng ta thì khác.”

…

“Tinh Thần, sao ngươi lại đột nhiên ra tay với hắn?”

Trên bầu trời của Tôn Cổ Tiên Mạch, Lão Tổ Tinh Thần Cổ Tông âm thầm truyền âm cho Thiên Túng Tinh Thần.

Trong tông hắn, vị Thiên Túng Tinh Thần này chính là yêu nghiệt có tư chất đại đế, vậy nên ngay cả hắn cũng phải cư xử thận trọng. Nếu đệ tử khác gây chuyện lớn đến như vậy, thì hắn đã xử đệ tử đó từ lâu rồi.

Nhưng Thiên Túng Tinh Thần thì không thể, hắn là hy vọng vùng lên của Tinh Thần Cổ Tông bọn hắn hiện tại.

Là nhân vật chí tôn có thể lên được rất nhiều tầng.

Thiên Túng Tinh Thần không thể chết.

“Không có gì đâu.”

Thiên Túng Tinh Thần nhắm mắt lại, bị chèn ép thế này là chuyện bao nhiêu năm nay hắn chưa được trải qua.

Hắn đã trải qua vô số năm ở kiếp trước.

Và ở thời đại đó của hắn, hắn là người duy nhất có thể chèn ép người khác.

Nhưng hiện tại, hắn lại bị người khác chèn ép.

“Tinh Thần, chuyện này không cần biết lý do là gì, ta hy vọng ngươi hiện tại…”

Trong lòng Tinh Thần Cổ Tông Lão Tổ thở dài một hơi. Thực ra đây cũng là do lão tổ bọn hắn không tốt, nếu như Tinh Thần Cổ Tông bọn hắn cũng là cấm kỵ cổ tông, mọi chuyện chắc chắn sẽ tốt hơn bây giờ.

“Không thể nào.”

Thiên Túng Tinh Thần nghe lão tổ đương thời của tông môn mình nói vậy, trong lòng hắn vô cùng bình tĩnh. Hắn hiểu được suy nghĩ trong lời nói của Tinh Thần Cổ Tông Lão Tổ, nhưng sao hắn có thể làm vậy được. Xin lỗi?

Không thể nào hắn làm được chuyện đó.

Không nói đến sự kiêu ngạo từ trong xương tủy của một vị đại đế, chỉ nói đến chuyện hậu duệ Tần Tộc này đã làm ô uế Nguyệt Quang Tiên Tử ở ngay trước mặt hắn, hắn không thể nào nói lời xin lỗi với

Tần Cửu Ca.

Nghe Thiên Túng Tinh Thần nói vậy, vẻ mặt Tinh Thần Cổ Tông Lão Tổ trở nên bối rối.

Nếu cứ như vậy, Tinh Thần Cổ Tông của hắn thực sự sẽ rất khó xử.

Thiên Túng Tinh Thần là chí tôn yêu nghiệt nhất từ trước đến nay của Tinh Thần Cổ Tông hắn, tuyệt đối không thể từ bỏ.

Cơ hội để một vị đại đế xuất hiện trong Tinh Thần Cổ Tông bọn hắn đang nằm trong tay Thiên Túng Tinh Thần.

Ngoại trừ Thiên Túng Tinh Thần, Tinh Thần Cổ Tông không còn chí tôn yêu nghiệt nào có cơ hội mang theo thiên mệnh bước lên ngôi vị đại đế.

Nhưng nếu như vậy, thì phải đắc tội với vị Đạo Tử Thần Châu này.

Đây cũng là điều mà toàn bộ Tinh Thần Cổ Tông không muốn nhìn thấy.

Dường như cảm nhận được sự khó xử của lão tổ của tông môn mình.

Thiên Túng Tinh Thần cười lớn, tinh hà dạo chơi sau lưng hắn.

“Từ hôm nay, Thiên Túng Tinh Thần ta sẽ rút khỏi Tinh Thần Cổ Tông, sau này mọi việc Thiên Túng Tinh Thần ta làm sẽ không liên quan đến Tinh Thần Cổ Tông, bất cứ chuyện gì của Tinh Thần Cổ Tông cũng sẽ không liên quan đến ta. Cho dù ta chết thì cũng không liên quan đến Tinh Thần Cổ Tông.”

Thiên Túng Tinh Thần cười lớn, hắn không muốn vì chuyện này mà liên lụy đến tông môn kiếp này, vậy nên hắn sẽ gánh chịu một mình .

Hắn là đại đế chuyển thế, sao có thể bỏ đi sự kiêu ngạo trong lòng?

Có lẽ người bình thường sẽ không hiểu, đại đế một đời không thể yếu hơn người khác.

Đây là niềm tin, là ý chí bất khả chiến bại.

Hơn nữa, hắn không nghĩ rằng mình sẽ chết.

Trước khi chuyển thế, hắn đã chuẩn bị đường lui cho mình.

Ngay cả khi đã trôi qua hàng vạn năm, đường lui của hắn chắc chắn

vẫn còn tồn tại.

Xung quanh Tôn Cổ Tiên Mạch lúc này, lúc vô số người của đạo thống cổ tộc nhìn thấy vị Đạo Châu Chí Tôn này, có người lộ ra vẻ hâm mộ, nhưng cũng có người lộ ra vẻ giễu cợt.

Mặc dù bọn hắn không hiểu tại sao vị chí tôn này lại đột nhiên ra tay với Đạo Tử Thần Châu.

“Mấy trò cũ rích.”

Tần Cửu Ca cười thầm trong lòng. Tại sao lúc nào cũng có nhân vật chính cảm thấy mình rút khỏi tông môn đạo thống, sẽ không có ai đến tông môn đạo thống của mình gây phiền phức nữa?

Chẳng qua là hiện tại, Tần Cửu Ca tạm thời sẽ không gây chuyện với Tinh Thần Cổ Tông.

Không phải vì vấn đề về danh tiếng, mà là vì hắn đã có kế hoạch khác.

Chương 553: Phải khiến hắn trả giá

Chương 553: Phải khiến hắn trả giá

“Tinh Thần, ngươi đi mau.”

Tinh Thần Cổ Tông Lão Tổ lại nghiêm nghị nói với Thiên Túng Tinh Thần. Hiện tại, Thiên Túng Tinh Thần đã nói hắn muốn rút khỏi Tinh Thần Cổ Tông, nếu như mình đợi lát nữa mới tiếp tục ra tay thì đúng là đuối lý.

Lúc đó, Tinh Thần Cổ Tông bọn hắn sẽ thật sự đắc tội với vị Đạo Tử Thần Châu.

Hơn nữa, hắn hiện tại sắp không chống lại được pháp chỉ toả ra thần uy ở trên bầu trời.

Sức ép của thứ này lên hắn thực sự quá kinh khủng.

“Đa tạ lão tổ.”

Thiên Túng Tinh Thần bình tĩnh đáp lại. Vừa rồi, hắn đột nhiên ra

tay với Tần Cửu Ca cũng là vì hắn nhìn thấy cảnh Nguyệt Quang Tiên Tử của mình bị làm nhục, vậy nên hắn đã vô cùng tức giận.

Giờ phút này, tuy rằng trong lòng hắn vẫn còn phẫn nộ, nhưng so với vừa rồi đã tốt hơn rất nhiều.

Trong lòng Thiên Túng Tinh Thần lúc này đã suy nghĩ rõ ràng, chắc chắn Nguyệt Quang Tiên Tử vẫn chưa thức tỉnh ký ức trước đây của mình, vậy nên mới bị tên đạo tử tiểu nhân kia cướp mất nguyên âm.

Chỉ cần đợi đến khi Nguyệt Quang Tiên Tử khôi phục trí nhớ, hắn có thể đưa Nguyệt Quang Tiên Tử rời khỏi Đạo Tử Thần Châu.

Nguyệt Quang Tiên Tử trong trí nhớ của hắn là người không nhiễm bụi trần, vô dục vô cầu, sao có thể động lòng với nam nhân?

“Đi mau.”

Tinh Thần Cổ Tông Lão Tổ đột nhiên phun ra một ngụm máu, truyền âm nói với Thiên Túng Tinh Thần với vẻ mặt dữ tợn.

Nếu Thiên Túng Tinh Thần không rời đi, hắn cũng không nắm chắc mình có thể cứu được hắn.

“Đa tạ lão tổ.”

Thiên Túng Tinh Thần hít sâu một hơi, ánh mắt nhìn về phía Tần Cửu Ca và Nguyệt Quang Tiên Tử của mình. Khi trở về, hắn sẽ khiến tên Đạo Tử Thần Châu này phải trả giá.

Nhìn thấy lão tổ của tông môn mình sắp không thể chịu đựng được nữa, Thiên Túng Tinh Thần không hề do dự, lấy ra một quyển trục từ trong Nhẫn Trữ Vật của mình.

Đây là chí bảo, một loại chí bảo xây dựng không gian đại đạo, chuyên dùng để chạy trốn.

“Sao lại muốn bỏ chạy?”

Tần Cửu Ca nhìn con đường hư vô nhanh chóng được xây dựng trước mặt Thiên Túng Tinh Thần, Đại Đạo Pháp Tắc sau lưng hắn trực tiếp đâm vào con đường hư vô này.

Thiên Túng Tinh Thần lộ ra vẻ chế giễu. Không gian đại đạo của mình đã được âm thầm tu luyện đến trình độ thâm sâu. Người ở cảnh giới Thiên Tôn Nhị Trọng mà cũng muốn phá vỡ đại lộ không gian của hắn sao.

Nhưng một giây tiếp theo, trong mắt Thiên Túng Tinh Thần lộ ra vẻ kinh ngạc. Người ta đồn rằng Đạo Tử Thần Châu này còn rất trẻ, sao có thể tu luyện không gian đại đạo vững chắc hơn hắn được.

“Không được, ta phải mau chóng rời đi.”

Sau lưng Thiên Túng Tinh Thần lúc này là một tinh hà mênh mông đang được hình thành. Nếu không phải vì kiêng kỵ thế lực sau lưng Đạo Tử Thần Châu, hắn tin rằng mình có thể trấn áp Đạo Tử Thần Châu.

Mặc dù Đạo Tử Thần Châu rất mạnh, nhưng hắn hoàn toàn không sợ.

Mạnh hay không mạnh chỉ có thử mới biết được.

Một vài người chưa thử đã chịu thua, chắc chắn là bọn nịnh nọt.

Chỉ có thử mới biết được mình thảm hại thế nào.

Chỉ có thử mới biết được mình đủ mạnh hay chưa.

Ầm, đột nhiên vào lúc này, Tôn Cổ Tiên Mạch chấn động tiên quang, vô cùng sáng chói.

“Linh Lực Triều Tịch, đây là Linh Lực Triều Tịch.”

Xung quanh Tôn Cổ Tiên Mạch lúc này, vẻ mặt rất nhiều người đều đang chấn động. Đây là thứ có thể hội tụ linh khí trời đất đến cực điểm.

Linh khí như thủy triều, vô cùng vô tận.

Linh Khí Triều Tịch là bảo vật rất tốt với tất cả sinh linh.

Hiện tại đã có khá nhiều thiên tài yêu nghiệt ngồi trên trời cao hấp thụ linh khí trong Linh Khí Triều Tịch.

“Không quan tâm nữa, mình phải đi trước thôi.”

Thiên Túng Tinh Thần nhìn thấy khe hở cực lớn đột nhiên xuất hiện trên Tôn Cổ Tiên Mạch, trầm giọng nói.

Hiện tại, e rằng hắn không thể trấn áp tên Đạo Tử Thần Châu này. Chỉ có nhanh chóng khôi phục cảnh giới trấn áp chư thiên của kiếp trước, hắn mới có thể trấn áp Đạo Tử Thần Châu này.

“Ở đây có đế quang mạnh mẽ, nhất định là bên trong có Đế Nguyên.

Chỉ cần lấy được Đế Nguyên, ta có thể kích phát thần ma chi đạo, trở thành một vị thần ma.

“Cũng không biết vị đại đế nào đã bỏ Đế Nguyên ở đây, xem ra tấm lòng cũng thật rộng rãi.”

Sắc mặt Thiên Túng Tinh Thần lạnh đi. Vốn dĩ hắn muốn thăm dò phương pháp thứ ba để trở thành thần ma, nhưng tình huống hiện tại khá đặc thù, mà phương pháp này lại quá hão huyền rồi.

Ngay cả hắn cũng không chắc mình sẽ trở thành thần ma loại thứ ba, Hồng Mông Thần Ma.

Kế hoạch tệ nhất của hắn bây giờ là ngưng tụ thần cách, đốt cháy thần ma chi đạo, sau đó trở thành một vị thần ma chân chính.

Nhưng nếu không thể trở thành Hồng Mông Thần Ma trong truyền thuyết, trong lòng hắn sẽ luôn có một chút tiếc nuối.

“Đợi đến khi ta chiếm được Đế Nguyên ở bên trong, ta sẽ tới tìm ngươi tính sổ.”

Thiên Túng Tinh Thần cười lạnh trong lòng. Hắn cũng có đường lui của mình, đừng tưởng rằng ngươi có Tần Tộc chống lưng thì muốn làm gì thì làm.

Đại đế đã muốn lấy mạng của ngươi, không ai có thể cản nổi.

Hắn muốn nhanh chóng trở thành đại đế, sau đó đến trấn áp Đạo Tử Thần Châu này.

Thoáng chốc, Thiên Túng Tinh Thần bùng phát sức mạnh tinh thần căn nguyên của mình, khiến hư không của Tôn Cổ Tiên Mạch rung chuyển.

Chương 554: Ta cần thỏa thuận

Chương 554: Ta cần thỏa thuận

“Sức mạnh của thần linh.”

“Thiên Túng Tinh Thần vậy mà lĩnh ngộ được sức mạnh khổng lồ như sức mạnh của thần linh.”

Rất nhiều người đứng trong bóng tối của Tôn Cổ Tiên Mạch đều kinh

ngạc nhìn lên bầu trời xung quanh Thiên Túng Tinh Thần có vẻ như sắp bị nghiền nát.

“Khả năng cao Thiên Túng Tinh Thần này là đại đế chuyển thế. Nếu không sẽ không thể nào lĩnh ngộ được sức mạnh căn nguyên của thần linh.”

Rất nhiều Thiên Tôn có thực lực cao như tầng bảy, tám hoặc chín nhìn Thiên Túng Tinh Thần với vẻ mặt nghiêm nghị. Năng lượng Thiên Túng Tinh Thần phát ra lúc này chắc chắn là sức mạnh thần linh trong truyền thuyết.

Nhưng sức mạnh thần linh chỉ có thần linh mới khống chế được, nhưng tại sao Thiên Túng Tinh Thần có tu vi Thiên Tôn Cửu Trọng lại sử dụng được sức mạnh của thần linh?

Chỉ có hai cách giải thích, một là kế thừa sức mạnh của thượng cổ thần linh, hai là trước kia phải đi đến cảnh giới thần linh.

Vậy nên rất nhiều người đều đoán rằng Thiên Túng Tinh Thần này thực sự có khả năng là đại đế chuyển thế.

“Vụt.”

Đồng thời, khi Thiên Túng Tinh Thần tung ra sức mạnh thần linh, khuôn mặt hắn trở nên đỏ bừng. Với hắn mà nói, tung ra sức mạnh căn nguyên của thần linh cũng là một chuyện cực kỳ hiếm thấy.

Nhưng cũng có chuyện tốt là Thiên Túng Tinh Thần đã xông vào được bí cảnh.

“Ta cần một lời giải thích, tốt nhất là cho ta một lời giải thích.”

Tần Cửu Ca nhẹ giọng nói với Tinh Thần Cổ Tông Lão Tổ vừa mới chống lại sức mạnh của pháp chỉ.

Hắn vẫn còn một số kế hoạch cho Tinh Thần Cổ Tông này, vậy nên hiện tại hắn vẫn chưa có ý xử Tinh Thần Cổ Tông.

Nhìn thấy Thiên Túng Tinh Thần chạy trốn vào trong bí cảnh, Tần Cửu Ca không hề quan tâm. Thiên Túng Tinh Thần chỉ là Khí Vận Nam Chủ mà thôi, không phải là nhân vật chính.

Nhân vật chính thực sự chính là Tử Linh Hy- Khí Vận Nữ Chủ đang ở bên cạnh hắn.

Hắn tin vận may của Khí Vận Thần Nữ chắc chắn phải hơn của Khí

Vận Nam Chủ.

Đương nhiên khả năng tìm bảo vật cũng sẽ mạnh hơn.

“Chúng ta cũng vào thôi.”

Tần Cửu Ca nhìn Tử Linh Hy cười khẽ. Bên cạnh dẫn theo một con chuột săn kho báu sao không tìm được bảo vật cơ chứ?

“Ừm.”

Tử Linh Hy cúi đầu, dịu dàng nói. Đừng nhìn Tần Cửu Ca đối xử với nàng như đồ chơi mà lầm tưởng, đó là một trong những thủ đoạn đối phó với Khí Vận Nam Chủ này mà thôi, nhưng tình cảm trong lòng Tử Linh Hy với Tần Cửu Ca đã không còn như trước.

Vị danh nhân ở kiếp trước của Tần Cửu Ca nói đúng.

Cách dễ nhất và nhanh nhất để chinh phục nữ nhân chính là chinh phục thân thể của nàng.

Chỉ cần có được thân thể của nàng, nữ tử bình thường sẽ ngoan ngoãn nghe lời nam nhân.

Tất nhiên, cách này đã không còn được áp dụng vào thời của Tần Cửu Ca.

Bởi vì đã có nhiều nữ tử dùng cơ thể của mình để đổi lấy tiền, thậm chí có người còn không quan tâm đến cơ thể của mình.

Nhưng trong Thái Cổ Tiên Vực, nếu muốn có được trái tim nữ tử, thân thể của nàng chính là điểm quan trọng nhất.

Dùng thân thể như một bước đột phá là điều vô cùng quan trọng.

Bởi vì nữ tử trong Tiên Vực chỉ cần không phải loại đại đạo thải âm bổ dương, những người còn lại đều rất coi trọng sự trong trắng của mình.

Ví dụ như Tử Linh Hy- Khí Vận Thần Nữ bên cạnh Tần Cửu Ca hiện tại.

...

Tôn Cổ Tiên Mạch.

“Vũ Đế, chúng ta cũng phải nhanh chóng vào trong.”

Uyên Hạo Thiên nhìn Vũ Đế bên cạnh nói. Trong tay bọn hắn có rất nhiều tin tức liên quan đến bên trong bí cảnh.

Nếu như bọn hắn không tận dụng một cách hiệu quả thì thực sự lãng phí.

“Ừm.”

Vũ Đế khẽ gật đầu, chỉ có tiến vào mới có thể giành được cơ duyên.

Chỉ cần hắn lấy được truyền thừa của Võ Đế, hắn có thể lên được mấy tầng tu vi.

Nếu tìm thấy Thiên Túng Tinh Thần và hợp lực với hắn, điều đó cũng mang lại lợi ích to lớn cho bọn hắn.

...

Tương tự như vậy, nhiều đạo thống cổ tộc xung quanh Tôn Cổ Tiên Mạch đã cử những tộc nhân ưu tú nhất của bọn hắn vào đó để chiếm đoạt bảo vật.

Xem ra cơ duyên bùng phát lần này thật sự không nhỏ. Cho dù bọn hắn không biết đây là đế tàng, thì cũng phải biết cơ duyên lần này chắc chắn không nhỏ.

“Khó xử rồi đây.”

Tinh Thần Cổ Tông Lão Tổ ở trên hư không thở dài. Hiện tại thật sự rất khó xử, nhưng cũng không còn cách nào khác, bởi vì Thiên Túng Tinh Thần là thánh tử của Tinh Thần Cổ Tông bọn hắn.

Nhất định phải đặt chân lên đế đạo, dẫn dắt yêu nghiệt chí tôn Tinh Thần Cổ Tông bọn hắn lên một tầng cao mới.

Bọn hắn không thể từ bỏ Thiên Túng Tinh Thần.

“Xem ra sẽ phải cấm tông rồi.”

Tinh Thần Cổ Tông hơi suy nghĩ trong lòng. Hiện tại Tinh Thần Cổ Tông hắn chỉ có thể đóng sơn môn tránh đầu ngọn gió. Đây nhất định là thời khắc nguy hiểm nhất với Tinh Thần Cổ Tông bọn hắn.

“Không biết Tinh Thần Cổ Tông sau này sẽ như thế nào?”

“Đi vào thôi?”

Càng ngày càng nhiều chí tôn yêu nghiệt xung quanh Tôn Cổ Tiên Mạch tỏ vẻ phấn khích khi nhìn thấy vết nứt không gian ở bên trên. Với những yêu nghiệt như bọn hắn mà nói, tài nguyên gì đó chắc chắn không so được với những người trong cổ tộc cấm kỵ.

Nhưng ai lại muốn thiên phú của mình yếu hơn người khác.

Khi sức mạnh của mình với những yêu nghiệt chí tôn khác có khoảng cách, điều đầu tiên bọn hắn nghĩ là những yêu nghiệt đó có vô số chí bảo hộ thân, tài nguyên vô tận, vậy nên những người đó mới trở thành chí tôn trong các yêu nghiệt.

Ví dụ như Tần Cửu Ca, thực ra rất nhiều người cảm thấy Tần Cửu Ca đang dựa vào cổ tộc mạnh mẽ sau lưng mình.

Chương 555: Bọn ta không có ý xấu

Chương 555: Bọn ta không có ý xấu

Giống như tác giả tiểu thuyết Tiểu Ha Anh Tuấn ở kiếp trước của Tần Cửu Ca đã nói.

“Ngoại trừ ngầu ra, ta chả có gì cả.”

Đương nhiên, không ai phủ nhận được đạo thống hùng mạnh, lâu đời và thần bí sau lưng Tần Cửu Ca, và cũng không ai phủ nhận Tiểu Ha Anh Tuấn ngoại trừ ngầu ra thì không có gì khác biệt.

Vì đây là sự thật không thể chối cãi.

Nhưng loại chuyện như thế này, ngươi bảo xem chí tôn yêu nghiệt như bọn hắn có phục hay không?

Chắc chắn là không phục rồi.

Nhưng không còn cách nào khác, bọn hắn chỉ có thể tranh giành đủ tài nguyên rồi từ từ phát triển bản thân thôi.

...

Tinh hà vô tận, tinh không rộng lớn, nơi đây giống như một thế giới thực vậy.

Hoa cỏ cây cối, mặt trời, mặt trăng và các vì sao đều có ở đây.

Kể cả sơn mạch vô cùng vô tận.

Linh khí bên trong vô cùng nồng đậm, thậm chí có thể nói rằng đã đạt tới một phần mười linh khí của chủng tộc Tần Cửu Ca.

Đây là con số cực kỳ cao, còn nồng đậm hơn linh khí trong các đại đạo thống.

Đột nhiên, một thân ảnh mặc áo xanh bước ra từ trong hư không, sắc mặt có chút tái nhợt.

“Linh khí thật nồng đậm, xem ra đây là một trong những nơi ở của vị đại đế rồi.”

Nam tử áo xanh nhìn quanh bốn phía, nói khẽ. Đại đế bọn hắn ngoài chỗ ở chính của mình ra, còn có rất nhiều chỗ ở khác, những nơi như vậy được ngoại giới gọi là tiểu hành cung.

Bí cảnh này rõ ràng là một tiểu hành cung.

Nam tử áo xanh đó đương nhiên là Thiên Túng Tinh Thần vừa tiến vào đây.

Thiên Túng Tinh Thần không hổ là đại đế chuyển thế, từ những dấu vết để lại ở đây đã có thể đoán ra bí cảnh giống như thế giới nhỏ này từng là nơi ở của đại đế trước đây.

“Đế quang nồng đậm, rất tốt, ông trời cũng đang giúp ta. Xem ra Đế Nguyên của vị đại đế đó đang ở đây, chỉ cần ta lấy được Đế Nguyên, khôi phục lại một chút thực lực, ta sẽ trấn áp ngươi.”

Thiên Túng Tinh Thần nói thầm trong lòng. Kể từ khi hắn xuất thế tới nay, trong lòng chưa từng thấy khó chịu với một sinh linh như vậy.

Chỉ có tên Đạo Tử Thần Châu làm ô uế Nguyệt Quang Tiên Tử của hắn mới có vị trí này trong lòng hắn.

Tên Đạo Tử Thần Châu đó thực sự đã chạm đến giới hạn trong lòng hắn.

“Ai đó, mau ra đây.”

Đột nhiên, Thiên Túng Tinh Thần bình tĩnh nói với hư không, ánh mắt nhìn chằm chằm vào một nơi.

Hắn cảm thấy có người đang ở đó.

“Tinh Thần Thánh Tử, là bọn ta, xin đừng tức giận.”

Dưới ánh mắt của Thiên Túng Tinh Thần, có hai người chậm rãi bước ra từ trong hư không.

Chính là Vũ Đế của Vũ Hoá Tiên Triều và Uyên Hạo Thiên của Uyên Tộc cấm kỵ.

“Tinh Thần Thánh Tử đừng tức giận, bọn ta không có ý xấu.”

Uyên Hạo Thiên cười nói với Thiên Túng Tinh Thần, hắn không có ý xấu gì cả.

Vừa rồi hắn và Vũ Đế đã dùng bí pháp cấm kỵ lần theo dấu và tìm đến đây.

Đương nhiên bọn hắn cũng không ngờ lại gặp được Thiên Túng Tinh Thần một cách tình cờ như vậy.

“Các ngươi có chuyện gì sao?”

Thiên Túng Tinh Thần nhìn Vũ Đế và Uyên Hạo Thiên, nheo mắt nói. Thực ra hắn cũng đã tiếp xúc với tổ thượng của hai người này, đặc biệt là Vũ Hoá Đại Đế- tiên tổ của Vũ Đế.

“Thánh tử, vị huynh đệ này của ta cũng có thù oán với tên Đạo Tử Thần Châu kia.”

Uyên Hạo Thiên trực tiếp nói ra nguyên nhân chính khiến bọn hắn tìm đến Thiên Túng Tinh Thần.

Giữa Vũ Đế và Đạo Tử Thần Châu cũng có thù oán.

Và vừa rồi ai mà không biết rằng, Thiên Túng Tinh Thần có một mối thù rất lớn với Đạo Tử Thần Châu.

Câu nói này rõ ràng đã đặt Vũ Đế và Thiên Túng Tinh Thần vào cùng một vị trí.

Bọn hắn đều có thù với Đạo Tử Thần Châu.

“Các ngươi muốn nói gì?”

Vẻ mặt của Thiên Túng Tinh Thần hơi thay đổi, không ngờ Đạo Tử Thần Châu lại gây chuyện với khá nhiều người.

“Ta muốn liên thủ với Tinh Thần Thánh Tử để đối phó với hắn.”

Vũ Đế hít sâu một hơi, nhìn Thiên Túng Tinh Thần nói với vẻ mặt nặng nề.

Đừng tưởng hắn bây giờ không phải là đối thủ của Thiên Túng Tinh Thần, nhưng trong lòng Vũ Đế, hắn chắc chắn có thể sánh ngang với Thiên Túng Tinh Thần.

“Ồ, ngươi dựa vào đâu mà muốn liên thủ với ta?”

Thiên Túng Tinh Thần nhìn hậu duệ Vũ Hoá và đệ tử Uyên Tộc với vẻ mặt bình tĩnh.

Hắn hỏi cũng rất thẳng thắn.

Các ngươi có gì mà muốn liên thủ với ta?

Hắn không phải là người có thể tùy tiện tìm người đối phó với Đạo Tử Thần Châu.

Trong lòng hắn cũng rất kiêu ngạo, muốn hợp lực với Thiên Túng Tinh Thần hắn thì cũng phải có tư cách.

Chỉ có thù hận với Đạo Tử Thần Châu thôi là chưa đủ.

“Bọn ta có thể cung cấp một số thông tin về nơi này cho Tinh Thần Thánh Tử. Với sức mạnh của Thánh Tử và tình báo của bọn ta, chúng ta chắc chắn sẽ cùng nhau thu được những lợi ích lớn hơn.”

Vũ Đế nhìn vị Tinh Thần Thánh Tử này, nghiêm nghị nói. Đương nhiên những gì hắn nói bây giờ là sự thật.

Thiên Túng Tinh Thần có sức mạnh của Thiên Tôn Cửu Trọng, hắn và Uyên Hạo Thiên thì có rất nhiều tin tức về bí cảnh này.

Đây được gọi là liên minh mạnh mẽ.

“Ồ.”

Lúc Thiên Túng Tinh Thần nghe Vũ Đế và Uyên Hạo Thiên nói xong, một cảm xúc khó tả lóe lên trong con ngươi của hắn.

Hai người bọn hắn may mắn có được tin tức ở đây, không biết bọn hắn có biết trong này có bảo vật lớn như Đế Nguyên hay không.

Thế nhưng, Thiên Túng Tinh Thần không suy nghĩ quá lâu mà lập tức

gật đầu. Hắn của hiện tại không phải là đại đế trấn áp chư thiên của thời đại Tiên Cổ, vậy nên hắn phải hết sức cẩn thận, hắn biết rất rõ điểm này.

Hiện tại, thực lực của hai người này không tệ, cộng thêm có tin tức bảo vật ở đây.

Thiên Túng Tinh Thần đã đồng ý mà không cần suy nghĩ nhiều.

“Đa tạ Thánh Tử.”

“Đa tạ Thánh Tử.”

Chương 556: Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ đứng sau

Chương 556: Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ đứng sau

Vũ Đế và Uyên Hạo Thiên gật đầu khi nhìn thấy vị Tinh Thần Thánh Tử này gật đầu, trong lòng bọn hắn cũng rất vui vẻ. Nếu Thiên Túng Tinh Thần này là loại người cực kỳ bảo thủ, bọn hắn thực sự cũng không biết làm sao.

Bọn hắn hiện tại cũng đang phải mạo hiểm rất lớn.

“Thánh Tử, ta biết ở đây có một chỗ bị đế trường ở trấn áp. Ngoài sức mạnh của mình ra thì không thể dùng được bất cứ thứ gì khác.”

Vũ Đế nhìn Thiên Túng Tinh Thần nói với giọng nghiêm trọng. Trong mắt hắn loé lên một tia điên cuồng.

...

“Viêm Linh Cơ, ngươi có biết cái gì gọi là không biết tự lượng sức mình và câu chuyện bọ ngựa bắt ve, chim sẻ chực sẵn không.”

Tần Cửu Ca nghe thấy cuộc trò chuyện của Vũ Đế và Khí Vận Nam Chủ ở trong đầu thì nở nụ cười, trong lòng lập tức hiểu rõ.

Mau đi tìm bảo vật tốt đi. Chí bảo gì đó, thần dược gì đó, thuốc trường sinh bất tử gì đó, mau tìm hết cho ta.

Các ngươi muốn lừa ta sao?

Cứ nằm mơ đi.

“Thật thú vị.”

Tần Cửu Ca nghe thấy được hết cuộc nói chuyện giữa Vũ Đế và Thiên Túng Tinh Thần ở trong đầu, nhưng hiện tại hắn không có ý định ngăn lại.

Người đưa tài lộc tới như vậy, Tần Cửu Ca sẽ không từ chối.

“Đi thôi, chúng ta cũng tìm bảo vật ở đây.”

Tần Cửu Ca nhìn Tử Linh Hy bên cạnh, khẽ nói. Trong mắt hắn loé lên tia sáng, Tử Linh Hy chính là Khí Vận Nữ Chủ.

Khí Vận Nữ Chủ là gì?

Chính là người chiêu tài, là chuột săn kho báu của hắn.

Mặc dù hiện tại cốt truyện khí vận của Tử Linh Hy vẫn chưa mở ra, nhưng Khí Vận Thần Nữ nói thế nào vẫn là một người may mắn.

Hiện tại Tần Cửu Ca đã âm thầm có trong tay chú chuột Vũ Đế, nhưng ai lại chê mình có thêm nhiều chuột chứ?

Hơn nữa còn là Khí Vận Thần Nữ có năng lực.

Hắn cảm thấy các bậc tiền bối ở thế giới trước nói đúng, làm sao có thể nhanh chóng chiếm được trái tim nữ tử?

Quả nhiên như vậy là nhanh nhất.

Đương nhiên là phải có điều kiện, điều kiện tiên quyết ở kiếp trước là đẹp trai, giàu có, cao lớn, thường được gọi tắt là cao phú soái.

Đáng tiếc, tác giả Tiểu Ha mà hắn thích ở kiếp trước chỉ có hai trong ba điều kiện này, đẹp trai cao ráo, nhưng lại không có liên hệ gì với hai chữ giàu có.

Thật đáng buồn.

Điều kiện tiên quyết của kiếp này cũng không khác kiếp trước là bao, cũng phải có tiền tài (tài nguyên quý giá), nhan sắc (anh tuấn phi phàm), còn cao thì không cần phải nói rồi.

Ngoài ra còn phải có một lai lịch hùng mạnh.

Trừ những người không phải là nữ tử bình thường ra, tất cả những người còn lại đều không cưỡng lại được Tần Cửu Ca.

Nếu Khí Vận Nữ Chủ mở ra cốt truyện khí vận, nàng sẽ có khả năng miễn nhiễm nhất định với Tần Cửu Ca.

Nhưng Tử Linh Hy hiện tại vẫn chưa mở ra cốt truyện khí vận của mình.

Với Tử Linh Hy mà nói, Tần Cửu Ca là thần long cư ngụ trên chín tầng mây, còn nàng chỉ là nữ tử quê mùa ở một nơi nhỏ bé.

Suy nghĩ này của nàng chưa từng thay đổi cho đến tận bây giờ.

Có thể được Tần Cửu Ca nhìn trúng, trong lòng nàng cũng cảm thấy khó tin.

Thậm chí nàng còn thấy kinh ngạc cho đến tận bây giờ.

“Vâng.”

Viêm Linh Cơ và Tử Linh Hy đồng thời gật đầu. Các nàng cảm thấy đây là thời điểm dễ dàng nhất để các nàng thăm dò bí cảnh này.

Bởi vì công tử (điện hạ) đang ở đây.

...

“Tại sao, tại sao, tại sao ta không bằng nàng, sao ta không bằng nàng?”

Ở một nơi nào đó trong bí cảnh, một nữ tử mặc y phục quý giá, nhắm đôi mắt đẫm lệ, lẩm bẩm nói.

Lúc Tần điện hạ ôm Tử Linh Hy muội muội của nàng trước mặt mọi người, nàng cũng đang ở xung quanh Tôn Cổ Tiên Mạch.

Nàng đã nhìn thấy rõ ràng cảnh tượng lúc đó.

Trong lòng nàng lúc đó có một cảm giác không nói nên lời.

Nàng chỉ cảm thấy rằng nếu như mình đối mặt với muội muội này một lần nữa, nàng không đảm bảo rằng mình sẽ có thể thân thiết như trước.

Đây là cảm giác buồn bực khi bị phản bội.

Cảm giác giống như muội muội của nàng đã phản bội nàng.

Sao lại là nàng mà không phải là ta.

“Ta nói rồi, chỉ cần ngươi khoét xương của nàng rồi đắp lên người ngươi, người trong lòng nam tử kia không phải là ngươi sao?”

Đột nhiên, trước mặt nữ tử tuyệt đẹp mặc bộ váy vàng sang trọng này xuất hiện một hư ảnh.

Hư ảnh này nhìn đồ nhi của mình, lạnh nhạt nói.

Đồ nhi này của mình mặc dù thiên phú không quá mạnh, nhưng tâm địa lại thiện lương nhân hậu, chỉ là nàng không thích người thiện lương.

Người có tâm địa thiện lương không thể sống lâu trong thế giới này.

“Nhìn xem, ngươi không có thực lực, ngay cả vòng tay của người mình thích cũng không có được.”

“Ngươi nói xem ngươi có khó chịu không?”

“Đó là muội muội của ngươi, còn ngươi là tỷ tỷ. Muội muội của ngươi mới quen biết Tần điện hạ của ngươi được bao lâu? Nhưng nàng đã được ngủ say trong lòng vị Tần điện hạ kia của ngươi, còn ngươi thì sao?”

“Vẫn là thích nhưng không có được.”

“Tại sao ư? Chính là vì ngươi không đủ thiên phú, nhưng muội muội ngươi lại có.”

Hư ảnh lại tiếp tục nói khẽ trước mặt Y Tâm Nhiên. Nàng là người trong ma đạo, đương nhiên muốn lôi kéo đồ đệ của mình vào trong ma đạo.

Nhưng trái tim của Y Tâm Nhiên rất nhân hậu. Từ khi nàng đến chỗ của đồ đệ mình, trái tim của nàng vẫn luôn thuần khiết và nhân hậu, cho đến lần ở Thiên Đế Thư Viện.

Nàng biết cơ hội của mình sắp đến.

Chương 557: Thần Dược Bất Tử

Chương 557: Thần Dược Bất Tử

“Thần Dược Bất Tử đã xuất hiện.”

Tin tức này lan truyền rất nhanh trong bí cảnh, bởi vì ngay trung tâm bí cảnh đã bộc phát thần quang.

Chiếu sáng một vùng lớn trong bí cảnh.

“Thần Dược Bất Tử, vậy mà lại là Thần Dược Bất Tử trong truyền thuyết.”

Khi nghe được tin này, rất nhiều người của đạo thống cổ tộc tiến vào bí cảnh đều vô cùng sửng sốt.

Đây là Thần Dược Bất Tử trong truyền thuyết.

Thần dược là gì chứ?

Là linh dược của các vị thần linh.

Giá trị nhất định sẽ khác nhau, nếu không phải vì thần linh không vào được bí cảnh này, nói không chừng đã âm thầm lấy đi thần dược này từ lâu rồi.

Trong mắt vô số người ở đây, Thần Dược Bất Tử này bằng với một mạng sống.

Trên thế giới này, ngoài một số đạo thống cổ tộc đỉnh phong, thật sự không có nhiều thế lực có được những thứ như vậy.

“Thần Dược Bất Tử, chỉ cần ta có được Thần Dược Bất Tử này, chắc chắn sẽ khôi phục đến Bán Bộ Thần Linh.”

Thiên Túng Tinh Thần nghe thấy tin này, nói với vẻ mặt bình tĩnh.

Thực lực cảnh giới của hắn hiện tại chỉ là Thiên Tôn Cửu Trọng. Tu vi này vốn đã rất cao rồi, nhưng giữa hắn và thần linh vẫn còn khoảng cách rất lớn.

Cho dù khoảng cách đến Bán Bộ Thần Linh cũng không nhỏ, nhưng hiện tại chiến lực của hắn cũng không yếu hơn Bán Bộ Thần Linh bao nhiêu.

“Chúng ta hãy chia nhau ra hành động.”

Thiên Túng Tinh Thần nhìn Vũ Đế và Uyên Hạo Thiên bên cạnh, khẽ

nói. Vừa rồi bọn hắn tìm được rất nhiều thứ tốt, nhưng không có chí bảo nào có thể khiến hắn động tâm.

Bây giờ có thần dược trường sinh xuất hiện, vậy thì mục đích đầu tiên của hắn sẽ là lấy được Thần Dược Bất Tử.

Khoảng cách giữa hắn và Thần Dược Bất Tử vừa xuất hiện cũng không phải quá xa.

"Ừm."

Vẻ mặt của Vũ Đế hơi thay đổi, hắn cũng có chút dè dặt. Hiện tại là lúc nên tách khỏi Thiên Túng Tinh Thần này một thời gian, hắn phải đi tìm truyền thừa của Võ Đế.

Về phần Thần Dược Bất Tử vừa xuất thế, xem ra hắn cũng không lấy được, không bằng đi tìm truyền thừa mình có thể lấy được.

Nhưng ngay sau đó một tin tức khác đã đến.

Thần Dược Bất Tử đã bị Đạo Tử Thần Châu lấy được.

Đạo Tử Thần Châu trực tiếp trấn áp hai vị Thiên Tôn muốn tranh giành Thần Dược Bất Tử với hắn.

Đồng thời nuốt một phần Thần Dược Bất Tử, chịu thiên kiếp tại chỗ nhưng không hề bị thương, trở thành cự đầu Thiên Tôn Tam Trọng, chấn động toàn bộ đạo thống cổ tộc ở đó.

Còn hai nữ tử bên cạnh Đạo Tử Thần Châu cũng khó tin không kém.

Nữ tử tuyệt đẹp mặc váy dài đỏ rực lửa dùng Khống Hoả Chi Thuật, thiêu sống hai tên Thiên tôn muốn giành thần dược với Đạo Tử Thần Châu.

Nữ tử được Đạo Tử Thần Châu ôm trước mặt mọi người cũng tìm được chí bảo.

Nàng đúng là một người rất may mắn, mặc dù nữ tử đó lấy được bảo vật, nhưng vừa quay đầu lại đã đưa nó cho Đạo Tử Thần Châu.

...

Tiếp theo lại xuất hiện vài món bảo vật trong bí cảnh, thậm chí lại xuất hiện một viên Thần Dược Bất Tử nữa.

Nhưng viên Thần Dược Bất Tử đó đã được chuyển hóa.

Đối mặt với sự truy đuổi của rất nhiều người, nó trực tiếp phá tan hư không, tẩu thoát không một chút dấu vết, không ai có thể tìm ra.

Vị trí mà Thần Dược Bất Tử xuất hiện lúc này được bao quanh bởi rất nhiều thiên tài yêu nghiệt.

“Đồ vô sỉ, dâm tặc, ta hận không thể…”

Nhìn Tần Cửu Ca lại cười đầy hàm ý trước mặt mình, sắc mặt Đạo Quân Tiên lạnh lùng, nói thầm trong lòng.

Đạo Tộc các nàng cũng vừa mới nhận được tin tức, đến đây tìm thử xem có thể lấy được viên Thần Dược Bất Tử kia hay không.

Nhưng trước khi tộc nhân của nàng đến, đã có tin tức nói rằng Thần Dược Bất Tử đang nằm trong tay Đạo Tử Thần Châu.

Nhưng nàng đã lỡ đến đây rồi.

Sau đó xảy ra cảnh tượng trước mặt nàng lúc này.

Tần Cửu Ca trực tiếp đặt tay lên người nàng…

Còn là chỗ ở ngay giữa ngực.

Hắn còn nói hoa mỹ là để đẩy nhanh quá trình trổ mã.

Nói chỗ đó của ngươi quá nhỏ, sau này sẽ khó phục vụ ta trong chuyện gì đó.

Những lời hắn vừa nói khiến Đạo Quân Tiên giận dữ.

Sau này ai muốn phục vụ ngươi chứ?

Ngươi nghĩ ngươi là ai?

Nàng muốn phản kháng.

Nhưng nàng buồn bã nhận ra rằng, mình không thể đánh bại người này.

Tộc nhân của nàng cũng không đến đây, đó là điều quan trọng nhất, nhưng đã có rất nhiều người vây ở xung quanh.

“Nghe đồn Đạo Tộc Đế Nữ bị Đạo Tử Thần Châu bắt được thân tâm, xem ra là thật rồi.”

Nhiều người xung quanh nhỏ giọng nói.

Vẻ mặt bọn hắn nhìn Đạo Quân Tiên cũng đã khác trước.

Nhiều nữ tử bày ra vẻ mặt ghen tị, trong khi các nam tử cũng nhìn Tần Cửu Ca với ánh mắt ghen tị.

Đây là đại đạo tiên tử của Đạo Châu, đế nữ đương thời của Đạo Tộc.

Ở trong lòng bọn hắn, nàng là tiên nhân từ trên trời rơi xuống.

Nhưng có vẻ như Đạo Tử Thần Châu muốn chơi là chơi.

Nếu để bọn hắn làm chuyện này, bọn hắn mà không bị đánh ra thành bã, cũng xem như là mạnh mẽ lắm rồi.

Cũng có người trong cuộc biết, ban đầu vị Đạo Tử Thần Châu này đã đối xử thế nào với đại đạo tiên tử trong Đạo Tộc này.

Cực kỳ thô bạo.

Chỉ biết dùng sức mà thôi, tất nhiên trong lòng những người biết tình hình cụ thể lại càng hưng phấn hơn.

Chương 558: Thậm chí là Đại Đế

Chương 558: Thậm chí là Đại Đế

Thật mạnh. Bị ép buộc thú vị hơn là vâng lời rất nhiều.

Hơn nữa, nàng còn là một tiên tử nổi tiếng ở Đạo Châu.

Điều đáng kinh ngạc hơn là Đạo Tộc sau lưng không hề gây rối với vị Đạo Tử Thần Châu này.

Đương nhiên, đây cũng là điều nằm trong dự đoán của mọi người. Dù sao thì những đạo tộc chắc chắn sẽ không ăn no rửng mỡ trêu chọc Đạo Tử cấm kỵ.

Chỉ cần không quá đáng…

Chậc chậc, tình cảnh này với một vị tiên tử nổi danh một châu mà nói cũng là chuyện quá đáng lắm rồi.

Nhưng Đạo Tộc vẫn không quan tâm lắm. Theo lời mật báo, Đạo Tộc đã sẵn sàng dùng chuyện này để nói chuyện với chủng tộc phía sau

Đạo Tử Thần Châu.

Mặc dù Đạo Tộc không phải là cấm kỵ cổ tộc, nhưng tốt xấu gì cũng là chủng tộc viễn cổ được lưu truyền vô số năm, phi lễ với đế nữ của bọn hắn trước mặt nhiều người sẽ gây ra ảnh hưởng không tốt.

Trừ phi đã đính hôn.

Còn Tần Cửu Ca vốn đã quen với việc chơi gái miễn phí, nên không biết hắn có đồng ý hay không.

“Đừng cau mày ủ rũ, cười nhiều hơn mới đẹp.”

Tần Cửu Ca tạm thời từ bỏ ý định đẩy nhanh quá trình trổ mã cho Đạo Quân Tiên, bởi vì xung quanh lúc này thực sự có rất nhiều người.

Dáng vẻ Đạo Quân Tiên bị Tần Cửu Ca ôm trong lòng tùy ý chơi đùa, đã bị Vũ Đế đang trốn trong bóng tối nhìn thấy.

Nhưng hắn không đánh mất lý trí, chỉ đứng siết chặt tay ở đó với đôi mắt đỏ ngầu.

Hiện tại hắn không thể chọc vào tên Đạo Tử Thần Châu này.

Hắn sợ rằng Vũ Hoá Tiên Triều của mình sẽ phải gánh chịu kiếp nạn thêm một lần nữa vì hắn.

Sức mạnh hiện tại của hắn vẫn còn quá yếu.

Chỉ khi hắn từng bước trở thành thần linh, hay thậm chí là đại đế, hắn mới có thể tìm cách trả thù tên Đạo Tử Thần Châu này.

“Quân Tiên, ta nhất định sẽ khiến người này trả giá.”

Vũ Đế tức giận trong lòng, hiện tại hắn đang không ngừng tự nhủ bản thân phải chịu đựng.

Hắn phải chịu đựng, phải chịu đựng.

Chỉ là hắn đột nhiên cảm thấy trên đầu mình giống như có màu gì đó không giải thích được.

Bên phía Tần Cửu Ca lúc này, ánh mắt hơi liếc về phía Vũ Đế, khóe miệng cười nhẹ.

Ta sẽ chơi người trong thiên mệnh của ngươi ngay trước mặt của

ngươi, ngươi có thể làm gì được ta?

“Ting, Khí Vận Thần Tử Vũ Đế tức giận ngút trời, chúc mừng chủ nhân nhận được ba ngàn Khí Vận Điểm.”

“Ting, Khí Vận Thần Tử nổi giận, chúc mừng chủ nhân nhận được năm ngàn Khí Vận Điểm.”

“Ting, Khí Vận Thần Tử Vũ Đế thề phải tiêu diệt chủ nhân, chúc mừng chủ nhân nhận được tám ngàn Khí Vận Điểm.”

“Ting, Khí Vận Thần Tử Vũ Đế… Chúc mừng chủ nhân nhận được năm ngàn Khí Vận Điểm.”

“Ting,...”

Tần Cửu Ca nghe được những âm thanh này trong đầu mình thì khẽ mỉm cười, xem ra hắn thật sự đoán đúng.

Bây giờ hệ thống đã có vài thay đổi, hắn có thể nhận được Khí Vận Điểm thông qua những thủ đoạn như vậy.

Xem ra, chỉ cần khiến cho đạo tâm và tâm trạng của nhân vật chính thay đổi sẽ có thể nhận được Khí Vận Điểm.

Trước đây muốn nhận được Khí Vận Điểm khá khó khăn.

Tình hình hiện tại rất có lợi cho Tần Cửu Ca.

Khí Vận Điểm của Tần Cửu Ca cũng sẽ liên tục được tạo ra.

“Thật mềm…”

Tần Cửu Ca nhìn chằm chằm vào mắt Đạo Quân Tiên, cười khẽ nói. Nó thực sự rất mềm, Tần Cửu Ca không phủ nhận điểm này.

Đạo Quân Tiên là nữ tử tuyệt đẹp có khí chất cấm dục nhất mà Tần Cửu Ca từng thấy.

Tóc đen dài ngang vai, y phục màu đen, hương thơm vờn quanh người.

Cái gọi là nữ tử cúi đầu không thấy chân, nhân gian tuyệt sắc chính là nói Đạo Quân Tiên.

Nữ tử cúi đầu xuống, nếu như không thấy ngón chân của mình, chính là cực phẩm trong nhân gian.

Đạo Quân Tiên chính là cực phẩm.

“Đi ra.”

Đạo Quân Tiên đột nhiên nhìn thấy một đám người mặc y phục màu đen như mực, nhanh chóng thoát khỏi vòng tay của Tần Cửu Ca, bay nhanh về phía bên đó.

“Tại hạ là Đạo Tộc Đạo Tri Đạo, xin diện kiến đạo tử.”

Trong đám người mặc đồ đen vừa rồi, một người trông khá trẻ tuổi vừa nhìn tình hình của muội muội mình, vừa ho khan vài tiếng, sau đó nói với Tần Cửu Ca.

Hắn biết suy nghĩ trong mắt muội muội mình vừa rồi, nhưng tộc trưởng trong tộc cũng chính là phụ thân của hắn và Đạo Quân Tiên đã nói với hắn.

Chuyện giữa hai người bọn hắn, ngươi làm ca ca như hắn không nên xen vào.

Sau đó hắn cũng không biết mình phải làm thế nào.

“Ừm.”

Tần Cửu Ca bình tĩnh gật đầu, xem như đáp lại ca ca của Khí Vận Nữ Chủ Đạo Quân Tiên.

Mình thích chơi Đạo Quân Tiên, nhưng không thích chơi ca ca của Đạo Quân Tiên.

“Xá muội có gì không tốt, vẫn mong đạo tử rộng lòng tha thứ.”

Đạo Tri Đạo nhìn Đạo Tử Thần Châu, mỉm cười nói.

Trong lòng lại thầm mắng bản thân hèn hạ, người ta suýt chút nữa đã ** muội muội ngươi ở trước mặt ngươi, ngươi còn phải nói những lời tốt đẹp với hắn, đây là chuyện gì chứ?

Hắn thực sự là một tên hèn hạ.

Chương 559: Đây mà là ca ca sao?

Chương 559: Đây mà là ca ca sao?

Nhưng hèn hạ hay không cũng không ảnh hưởng đến thái độ hiện tại của hắn.

Dù sao thì phụ thân cũng đã nói với hắn rồi.

Còn Đạo Quân Tiên nhìn thấy thái độ của ca ca mình lúc này, thì không khỏi cảm thấy tức giận.

Đây mà là ca ca ruột sao?

Mọi người trong tộc đều nói rất hay, nói rằng muốn báo thù cho mình, sao trong nháy mắt lại trở thành thế này?

Bây giờ Đạo Quân Tiên hận không thể dùng búa đập chết ca ca mình.

“Lần sau ta sẽ giúp ngươi trổ mã một lần nữa.”

“Lần này cứ xem thử nó có phát triển hay không, nếu nó không phát triển thì đổi cách khác. Nếu nó phát triển thì… hãy đến lần nữa.”

Một lúc sau, Tần Cửu Ca bí mật truyền âm cho Đạo Quân Tiên, khiến tâm trạng đang dần bình tĩnh của Đạo Quân Tiên lại gợn sóng giống như hòn đá ném xuống nước.

Tần Cửu Ca cười cười, đưa đám người Viêm Linh Cơ rời đi.

Muốn chơi thì phải đợi đến lúc chín mùi.

Không chơi thì có lỗi với mình quá.

...

“Quân Tiên, ta…”

Đạo Tri Đạo trở lại bên cạnh Đạo Quân Tiên với vẻ mặt có chút xấu hổ.

Bởi vì hắn là ca ca của Đạo Quân Tiên nên làm như vậy quả thực rất vô đạo đức, nhưng đây là những gì phụ thân bọn hắn đã nói.

Hắn không thể làm trái lời phụ thân, hơn nữa hắn cũng đánh không lại tên Đạo Tử Thần Châu đó.

Đạo Tử Thần Châu hiện tại đã là cự đầu Thiên Tôn Tam Trọng. Hắn hơn Đạo Tử Thần Châu cả một thời đại mà chỉ mới là Thiên Tôn Nhị

Trọng.

Nói không chừng ngay cả những người đi theo Đạo Tử Thần Châu, hắn cũng đánh không lại.

“Đây mà là ca ca sao?”

Vẻ mặt Đạo Quân Tiên giống như muốn khóc, sự trong trắng của nàng đã mất hết rồi.

Nhưng nàng vẫn cố gắng kiềm chế.

Không được khóc, nếu mình khóc, chẳng phải sẽ khiến làm trò cười cho người khác sao.

“Khụ, thực ra Đạo Tử Thần Châu vẫn còn tốt, khụ khụ.”

“Có bao nhiêu nữ tiên tử, thần nữ muốn ở bên cạnh hắn dù là trong mộng…”

Đạo Tri Đạo lại ho khan nhìn muội muội mình nói. Hắn cũng không biết phải nói những gì.

Trong tộc đã nói rõ ràng, nếu như muốn gây chuyện với Đạo Tử Thần Châu thì phải cùng thời đại hoặc cùng cảnh giới.

Như vậy, dù có xảy ra vài mâu thuẫn nhỏ thì cũng chỉ là đám người trẻ tuổi giao đấu với nhau, không liên quan đến gia tộc.

Nhưng nếu sử dụng bất kỳ sức mạnh nào không nên sử dụng, vậy thì không hay cho lắm.

Tần Tộc sẽ đè chết người ta.

Những quy tắc này được đặt ra rõ ràng trong những đạo thống cổ tộc đỉnh phong bọn hắn. Sẽ không có gia tộc nào quan tâm đến chuyện giao đấu trong cùng thời đại.

Nếu nhúng tay vào thì thật mất mặt.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại.

Ai cùng thời đại, cùng cảnh giới có thể đánh bại Đạo Tử Thần Châu này chứ?

Nếu như hắn biết mình có thể xử được Đạo Tử Thần Châu này, hắn đã làm từ lâu rồi.

Nhưng vấn đề là hắn không đánh lại.

Điều thảm nhất và buồn nhất là hắn không thể đánh lại.

Ý của Đạo Tri Đạo đã rất rõ ràng, không chỉ có ta không phản đối việc ngươi đến với Đạo Tử Thần Châu, mà người trong tộc cũng không phản đối.

Nghe ca ca mình nói những lời này, Đạo Quân Tiên cười lạnh.

Dù thế nào đi nữa, nàng cũng sẽ không khuất phục.

Tuyệt đối sẽ không khuất phục.

Tuyệt đối không.

Đây là niềm tin trong lòng nàng. Tiên tử, ma nữ, thần nữ, đế nữ gì đó, nàng không cần biết, dù sao thì nàng không thể khuất phục trước Đạo Tử Thần Châu kia.

Nàng sẽ phản kháng.

Nàng sẽ phản kháng.

Đây là lần cố chấp cuối cùng của nàng.

...

"Đế Nguyên là thứ rất tốt."

"Ở đây có Đế Nguyên, còn việc tìm Đế Nguyên thì phải nhờ các ngươi rồi."

Tần Cửu Ca lúc này hơi nheo mắt lại. Mấy cơ duyên nhỏ Vũ Đế tìm được, Tần Cửu Ca không quan tâm, hắn quan tâm đến Đế Nguyên ở đây hơn.

Không phải hắn không cảm nhận được khí tức nồng đậm của đại đế ở đây.

Điều này chứng tỏ tiểu hành cung của đại đế này có sự tồn tại của Đế Nguyên.

Đế Nguyên hay còn gọi là trái tim của đại đế, đương nhiên không phải là trái tim thật của đại đế, mà là khí tức của đại đế ngưng tụ lại, vô cùng quý giá.

Nói cách khác, chỉ cần Tần Cửu Ca lấy được Đế Nguyên, hắn có thể nâng cao tu vi một lần nữa.

Căn cơ hắn đặt ở Thiên Tôn rất sâu, vậy nên hắn không lo mình thăng cấp quá nhanh sẽ khiến tu vi không ổn định.

Thế nhưng, mặc dù Tần Cửu Ca biết rằng ở đây có Đế Nguyên, nhưng không hề biết cụ thể nó ở đâu.

Vậy nên tất cả phụ thuộc vào Vũ Đế và Thiên Túng Tinh Thần, cộng thêm Khí Vận Thần Nữ bên cạnh hắn.

...

Ở phía đông của bí cảnh, Vũ Đế nhìn thấy đại đạo tiên tử của mình bị Đạo Tử Thần Châu tùy ý chơi đùa như vậy, trong lòng đã tức tới phát điên.

Nhưng may mắn là Vũ Đế không có nỗi nhớ nhung vô số năm giống như Thiên Túng Tinh Thần.

Thiên Túng Tinh Thần hoàn toàn coi Tử Linh Hy là bạch nguyệt quang của riêng mình.

Là hiện hữu của vô số kỷ niệm đẹp đẽ trong trái tim hắn.

Đó là lý do tại sao Thiên Túng Tinh Thần đã rất tức giận khi nhìn thấy Tần Cửu Ca ôm Tử Linh Hy trong tay.

Nhưng Vũ Đế lại có thể nhẫn nhịn.

Bởi vì Vũ Đế hắn là nam nhân chân chính.

Nam nhân chân chính không sợ trên đầu mình có màu.

“Cái gì đây?”

Vẻ mặt Vũ Đế hơi thay đổi, cảm nhận khí tức dao động xung quanh mình.

Vừa rồi hắn cảm thấy có thứ gì đó lướt qua xung quanh mình.

“Cái… Cái gì đây?”

Chương 560: Vẫn muốn ăn Thần

Dược Bất Tử

Chương 560: Vẫn muốn ăn Thần Dược Bất Tử

Vẻ mặt Vũ Đế lúc này rất nghiêm túc, vừa rồi chắc chắn có thứ gì đó bay tới bên cạnh hắn.

Ầm một tiếng.

Vũ Đế giơ tay đánh về một hướng, thực lực của Vũ Đế bây giờ cũng là thiên tôn, dùng toàn lực đánh vào hư không nhất định cũng sẽ ảnh hưởng rất lớn.

“Một cây linh dược? Làm sao có thể?”

Vũ Đế nhìn thứ bị mình đánh ra, trợn mắt há mồm nói.

Làm sao hắn có thể đánh ra một cây linh dược từ trong hư không, hay nói đây không phải linh dược, mà là thần dược.

Nhưng sao thần dược có thể tự mình di chuyển?

Lúc Vũ Đế vừa cho rằng viên thuốc này là thần dược, vẻ mặt hắn vui mừng khôn xiết. Mặc dù Thần Dược Bất Tử xuất hiện lần trước không có liên quan gì đến hắn, nhưng viên này chắc chắn là của hắn.

Hiện tại, không có sinh linh nào quanh đây ngoại trừ hắn.

Đây không phải chỉ dành riêng cho hắn sao?

Ông trời vẫn còn tốt với hắn.

“Nếu chiếm được Thần Dược Bất Tử, ta có thể phát triển tu vi của mình lên rất cao.”

Vũ Đế lúc này vô cùng hưng phấn, đây chính là số mệnh.

Số của hắn từ nhỏ rất tốt, đương nhiên đó là trước khi hắn gặp được Tần Cửu Ca, vận may của hắn vô cùng tốt.

Muốn gì được nấy, thăm dò bí cánh chắc chắn sẽ có bảo vật.

Nhưng sau khi gặp Tần Cửu Ca, hắn cảm thấy mình thật xui xẻo.

“Thần dược là của ta.”

Vũ Đế kìm nén tâm trạng phấn khích, đuổi theo hướng thần dược vừa bỏ chạy.

Thần dược tuy là thần dược nhưng chúng không có sức mạnh to lớn như thần linh.

Vậy nên ngay cả thiên tôn cũng có cách để bắt được chúng.

...

Ở một nơi cách vị trí vừa rồi của Vũ Đế không xa, Tần Cửu Ca nhìn về phía Vũ Đế, khóe miệng nở một nụ cười.

Nụ cười hồn nhiên cùng với gương mặt ngây thơ.

Giống như một thiếu niên tuấn tú vô hại.

Mặc dù Vũ Đế là đại hoàng tử của Đạo Châu Vũ Hoá Tiên Triều, và là một trong những yêu nghiệt mạnh nhất trong lịch sử Vũ Hoá Tiên Triều, nhưng hắn vẫn muốn ăn Thần Dược Bất Tử.

Nhưng đây là chuyện rất khó xảy ra.

Hắn chỉ có thể nhận được tối đa một nhánh Thần Dược Bất Tử từ Vũ Hoá Tiên Triều Lão Tổ.

Vũ Hoá Tiên Triều có Thần Dược Bất Tử, nhưng cũng chỉ là một phần của Thần Dược Bất Tử mà thôi, không phải là Thần Dược Bất Tử hoàn chỉnh.

Với thân phận của Vũ Đế đương nhiên biết những chuyện này.

Nhưng biết thì biết, bình thường Vũ Đế cũng không thể ăn Thần Dược Bất Tử.

Thần Dược Bất Tử trong tộc hắn cũng chỉ có những Thiên Tôn Cửu Trọng mới được sử dụng.

Có như vậy mới phát huy hết tác dụng to lớn của Thần Dược Bất Tử.

Đương nhiên thần linh cũng có thể sử dụng Thần Dược Bất Tử để tạo thần tính.

Nói chung là không thể tùy ý đưa Thần Dược Bất Tử cho tiểu bối.

Vũ Đế cũng không có phúc phần đó, có lẽ đợi đến lúc hắn phi thăng thành thần linh thì sẽ có.

Nhưng thời gian chờ đợi thì khỏi phải nghĩ cũng biết.

Chỉ là bây giờ hắn đã có cơ hội.

Chỉ cần lấy được Thần Dược Bất Tử trước mặt hắn lúc này, hắn có thể hưởng thụ một chút, có thể khiến căn cơ thâm hậu hơn.

“Ở đó.”

Vũ Đế đuổi theo khí tức của thần dược suốt cả đoạn đường, trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn không che giấu được, quanh đây hiện tại ngoài hắn ra thì không còn ai khác.

“Vậy mà lại sinh ra linh trí, Thần Dược Bất Tử chắc chắn là hàng thượng đẳng.”

Vũ Đế nhìn thứ ở phía xa sắp phá vỡ hư không chạy trốn, kích động nói.

Vừa rồi hắn vẫn luôn đuổi theo Thần Dược Bất Tử này. Hay lắm, thật sự rất thông minh, nếu như không phải thần trí của Vũ Đế hắn mạnh, hắn đã để Thần Dược Bất Tử này chạy thoát rồi.

“Tiểu tử, ta xem ngươi làm sao có thể chạy thoát.”

Vũ Đế cười lạnh một tiếng. Thần Dược Bất Tử này làm sao có thể thoát khỏi tay hắn?

Hắn cũng thật may mắn, sau khi tách khỏi Uyên Hạo Thiên và Thiên Túng Tinh Thần, thì gặp được Thần Dược Bất Tử.

“Hahaha…”

Thần Dược Bất Tử dường như nghe thấy giọng nói của Vũ Đế, phát ra tiếng cười kỳ lạ.

Chỉ dựa vào một mình tên này mà muốn bắt được nó?

Đúng là nằm mơ.

Mặc dù nó vừa mới sinh ra chỉ có chút trí tuệ, nhưng nó có khả năng chạy trốn.

Lão tổ tông nói phải, không muốn bị ăn thịt thì phải chạy thật nhanh.

Ba mươi sáu kế, chạy là thượng sách.

Thiên Tôn bình thường không thể bắt kịp nó.

“Cười? Đợi chút nữa ta sẽ khiến ngươi không cười được nữa.”

Vũ Đế nhìn Thần Dược Bất Tử trong hư không, lạnh lùng nói. Nếu chỉ dựa vào một mình hắn, thật sự không thể bắt được Thần Dược Bất Tử này.

Nhưng hắn cũng là đế tử của cổ lão đạo thống.

Trong tay cũng có chí bảo.

Đột nhiên, ánh mắt của Vũ Đế trở nên lạnh lẽo, hắn lấy từ trong Nhẫn Trữ Vật của mình ra một thứ giống như cây thước.

Giới Thước.

Đây là bảo bối tốt hắn mang theo bên mình, công dụng của thước Giới Thước rất mạnh mẽ, nó có thể bao quanh một vùng và tạo thành kết giới, và khoảng trống trong kết giới đó rất khó phá vỡ.

“Không ổn.”

Thần Dược Bất Tử nhìn Thước Giới toát ra dao động khí tức không gian trong tay Vũ Đế, khiến khí tức chung quanh nó dao động kịch liệt, xem ra phải chạy thật rồi.

Nó thông minh nên biết bản thân sẽ như thế nào nếu bị con người bắt được.

Không bị chặt ra từng khúc đã là may lắm rồi.

Chương 561: Chạy đi đâu?

Chương 561: Chạy đi đâu?

Khả năng cao là nuôi nó rồi rút máu, thật là tàn nhẫn.

Đây là những ký ức do lão tổ tông của nó để lại.

Những con người trong ký ức đó có thể làm mọi thứ với chúng.

Thần quang trên người Thần Dược Bất Tử chấn động, nó muốn chạy trốn, phải trốn thật xa, không thể bị con người bắt được, bị bắt là coi như xong đời.

Bộp.

Nhưng giây tiếp theo, khi nó cố gắng hết sức để thoát ra, không biết đã va phải vào cái gì.

Trực tiếp nhốt nó trong một khu vực nhất định.

“Con người không biết xấu hổ.”

Trong ý thức của Thần Dược Bất Tử lúc này ngập tràn hoảng sợ, vốn dĩ với tốc độ của con người này tuyệt đối không thể bắt được nó.

Nhưng hiện tại nó đang bị nhốt trong một khu vực nhất định.

Điều này thật khó chịu.

Nó muốn trốn thoát nhưng lại bị chặn lại bởi một kết giới không gian vô hình.

Sức mạnh của nó không đủ để phá vỡ kết giới không gian này.

Nếu như không thoát ra khỏi kết giới không gian này, nó sẽ giống như một con cừu non chờ bị làm thịt.

“Tiểu tử, để ta xem ngươi còn chạy đi đâu?”

Vũ Đế lúc này không khỏi nở nụ cười tự mãn, Thần Dược Bất Tử này đã thuộc về hắn.

Phải biết rằng trong tộc của hắn, không biết bao nhiêu vạn năm mới có thể lấy được một chút Thần Dược Bất Tử.

Và sau bao nhiêu năm tích lũy, Vũ Đế thậm chí còn không có được một cây Thần Dược Bất Tử hoàn chỉnh.

Khỏi cần nghĩ cũng biết, Thần Dược Bất Tử quý giá đến thế nào.

Tất cả đạo thống cổ tộc đều biết sự quý giá của Thần Dược Bất Tử.

Nó có thể chữa lành vết thương đại đạo của thiên tôn.

Trong bí cảnh, khi những người của Đạo Châu nhìn thấy Đạo Tử Thần Châu trực tiếp chia Thần Dược Bất Tử vừa lấy được ra thành nhiều phần, sau đó nuốt chửng một phần của nó mà không hề do dự.

Trong lòng những người có mặt đều cảm thấy khó chịu, cực kỳ khó chịu; ghen tị, cực kỳ ghen tị.

Chính là cảm giác rất nhiều cảm giác đan xen vào nhau.

Đó là Thần Dược Bất Tử, hoàn toàn có thể coi chúng là bảo vật chấn tộc của bọn hắn.

Thường thì những lão quái vật trong tộc sẽ không nỡ cho bọn hắn nhìn dù chỉ một lần.

Chứ đừng nói tới việc ăn nó.

Nếu lấy được Thần Dược Bất Tử thì nhất định phải giao cho người trong tộc, nếu như không giao thì sẽ bị đuổi khỏi tộc.

Đương nhiên, bọn hắn cũng có thể nhận được rất nhiều bảo vật từ trong tộc, và tộc của bọn hắn sẽ không đối xử tệ bạc với bọn hắn.

Nhưng những tài nguyên bảo vật đó sao có thể so sánh với Thần Dược Bất Tử?

Khi nhìn thấy Đạo Tử Thần Châu trực tiếp nuốt chửng Thần Dược Bất Tử giống như linh dược bình thường, trái tim bọn hắn như muốn nổ tung.

Ta là người, hắn cũng là người.

Tại sao giữa người và người lại khác nhau đến vậy?

Vậy nên vẻ mặt của Vũ Đế lúc này vô cùng hưng phấn, chỉ cần hắn có được Thần Dược Bất Tử này, cho dù có phải giao phần lớn Thần Dược Bất Tử cho tộc, thì với thân phận và địa vị của hắn, hắn vẫn có thể thưởng thức Thần Dược Bất Tử này.

Dù sao thì Thần Dược Bất Tử này cũng là do hắn lấy được, vậy nên hắn có thể yêu cầu gia tộc cho hắn một ít.

“Tiểu tử, để ta xem ngươi chạy như thế nào?”

Vũ Đế hung tợn nhìn Thần Dược Bất Tử va chạm với kết giới trên bầu trời. Hắn phải lấy Thần Dược Bất Tử cho bằng được.

Kẻ nào đến cũng vô dụng.

Trong khoảng thời gian này, hắn thực sự rất ấm ức, làm gì cũng bị tên Đạo Tử Thần Châu kia cản trở.

Cái gì mà cạnh tranh xếp hạng mười một của Thiên Đế Thư Viện, vốn dĩ không có cái gì gọi là chắc chắn cả.

Ngay cả đại đạo tiên tử Đạo Quân Tiên được liên hôn với hắn cũng bay đi mất.

Thậm chí hắn còn trái ôm phải ấp, ** Đạo Quân Tiên.

Không phải hắn chỉ đẹp hơn mình sao?

Không phải hắn chỉ có nhiều tài nguyên hơn mình sao?

Không phải chỉ có hậu thuẫn hơn mình sao?

Sao Vũ Đế hắn có thể phục được chứ?

Trong suy nghĩ của Vũ Đế, chỉ cần hắn có lai lịch và xuất thân giống như Tần Cửu Ca, hắn cũng sẽ làm được như vậy.

“Con đường vùng lên sẽ được bắt đầu bằng Thần Dược Bất Tử.”

Nan cũng được, chỉ cần hạng nhất không quan tâm là được.

Nhiều người trong số bọn hắn cũng không quan tâm.

“Cơn sóng này đã bị trang bị đè bẹp hoàn toàn.”

Nhìn cảnh tượng Vũ Đế bị nữ tử mặc váy đỏ trấn áp, rất nhiều yêu nghiệt ở xung quanh đều nói như vậy trong lòng.

Ai nói lai lịch không phải là sức mạnh của bản thân?

Bọn hắn có thể nhìn ra hầu hết sức mạnh của Vũ Đế bị trấn áp bởi nữ tử váy đỏ đều đến từ sức mạnh của Thần Vương Binh.

Rất nhiều người có mặt, cả nam lẫn nữ đều hâm mộ nữ tử váy đỏ tuyệt đẹp này, trong lòng bọn hắn đều thở dài thay cho Vũ Đế.

Đây là chuyện gì chứ?

Sự trấn áp đến từ trang bị.

Trong lòng Vũ Đế càng thêm căm phẫn.

“Thế gia tử đệ thật đáng giận.”

Vũ Đế kéo cơ thể sớm đã kiệt sức của mình vào trong hư không.

Chương 562: Đế Nguyên đang ở

đây

Chương 562: Đế Nguyên đang ở đây

Ở một sơn mạch um tùm.

“Có lẽ Đế Nguyên đang ở đây.”

Thiên Túng Tinh Thần híp mắt nhìn cung điện đổ nát ở phía xa. Hắn cảm nhận được đế khí ở đây là nồng đậm nhất.

Kiếp trước hắn cũng là một đại đế, cho dù trí nhớ của hắn hiện tại chưa hoàn toàn khôi phục, nhưng hắn vẫn cảm giác được nơi nào có đế khí nồng đậm nhất.

“Theo lời bọn hắn thì bí cảnh này là bí cảnh của Võ Đế. Có vẻ như Đế Nguyên ở đây cũng là Đế Nguyên của Võ Đế.”

Thiên Túng Tinh Thần cẩn thận nhớ lại những chuyện liên quan đến Võ Đế ở trong đầu.

Võ Đế là một đại đế có rất nhiều truyền kỳ được ghi lại trong Tiên Vực Cổ Sử, điều này bắt nguồn từ những mong muốn vĩ đại của hắn.

“Võ Đế truyền bá võ đạo đến chư thiên, đưa ra ba ý nguyện to lớn. Một là nguyện cho sinh linh trên thế gian đều có thể tu luyện, hai là nguyện cho sinh linh trên thế gian mạnh mẽ như rồng, ba là nguyện cho sinh linh trên thế gian chí tôn chí thánh.”

Lúc Võ Đế dẫn theo thiên mệnh bước vào cảnh giới đại đế, ba ý nguyện này đã chấn động chư thiên vạn giới, khiến vô số sinh linh phải quỳ xuống bái lạy.

Đây đúng là vị đại đế đặt cả thiên hạ ở trong lòng. Ở trong mắt người đó, dường như không có phân biệt chủng tộc, vô cùng quang minh chính đại.

“Không hổ là Võ Đế, ta nói vị đại đế vĩ đại nào lại đi đặt Đế Nguyên mình cực khổ ngưng tụ ở đây chứ. Thường thì những vị đại đế sẽ không làm như vậy, đó là Đế Nguyên đó. Về mặt này, ta thực sự không bằng ngươi.”

Thiên Túng Tinh Thần không khỏi cảm thán trong lòng, kiếp trước hắn cũng là một vị đại đế.

Đương nhiên hắn biết rõ cái gọi là Đế Nguyên quý giá như thế nào.

Các đại đế bình thường cho dù ngưng tụ Đế Nguyên, nhiều lắm cũng chỉ cho người thân nhất của mình một chút.

Nhưng Võ Đế kia lại trực tiếp đặt Đế Nguyên mình ngưng tụ được ở đây, để cho hậu bối tới tìm.

Không nói đến cảnh giới tu vi, chỉ nói đến khí độ thì hắn đã có thể được gọi là đại đế của thời đại.

Đó là Võ Đế được vạn tộc tộc kính trọng.

“Nếu ta lấy được Đế Nguyên của ngươi, ta nhất định sẽ truyền bá thanh danh Võ Đế của ngươi đến chư thiên vạn giới một lần nữa.”

Thiên Túng Tinh Thần hít sâu một hơi, nhìn cung điện phía xa với ánh mắt nghiêm túc. Đại đế xứng đáng được sinh linh của Vạn Cổ Tiên Vực và xung quanh Tiên Vực kính trọng.

Có lẽ mỗi một kỷ nguyên sẽ có một hoặc nhiều vị đại đế chấn động chư thiên, nhưng dù đã trải qua bao nhiêu kỷ nguyên, cũng không có nhiều đại đế trong Tiên Vực.

Đừng nhìn chín hư ảnh của đại đế xuất hiện ở Thiên Đế Thư Viện lần trước mà lầm tưởng, đó là những đại đế được Thiên Đế Thư Viện tích lũy không biết bao nhiêu năm qua.

Hơn nữa, có rất nhiều vị đại đế trong đó không ở cùng một thời đại. Có người ở thời đại tiên cổ, có người ở thời đại táng tiên, cũng có người ở thời đại chư đế, thậm chí còn có cả thời đại của Hồng Thiên Nữ Đế xa hơn nữa.

Mỗi một thời đại lại chia ra thành rất nhiều kỷ nguyên, cho dù là đại đế của một thời đại, cũng không nhất định phải ở trong cùng một kỷ nguyên.

“Đế Nguyên, ta tới đây.”

...

Ầm, ầm, ầm.

Vô số tiếng động lớn đột nhiên vang lên trong bí cảnh.

“Đế Nguyên, Đế Nguyên của ta.”

“Hừ, Tần Cửu Ca đáng chết.”

Vũ Đế hung bạo nhìn cảnh tượng trên bầu trời của bí cảnh lúc này.

Thần quang chấn động, giống như có một ngôi sao sáng chói đang đứng ở đó.

“Võ Đế ta dùng Đế Nguyên để mời chư vị, người nào có thể trấn áp chư thiên vạn giới, người đó sẽ nhận được một nửa Đế Nguyên của ta.”

“Người thắng sẽ đấu với ta một trận, để lấy được một nửa Đế Nguyên còn lại.”

Đột nhiên giọng nói này lan rộng khắp bí cảnh nhỏ bé.

“Hãy chấn áp chư thiên vạn giới để lấy được Đế Nguyên của ta.”

Giọng nói này trong phút chốc đã truyền ra toàn bộ bí cảnh.

Cảnh tượng này hiện ra trong hư không của bí cảnh trước mặt mọi người.

Kim quang rực rỡ, thần quang chiếu rọi khắp nơi, thần quang đại đế nổi lên.

“Chuyện gì vậy, chuyện gì đang xảy ra vậy, Đế Nguyên của ta?”

Vũ Đế nhìn kim quang ngập trời, sắc mặt thay đổi nói.

Sao đột nhiên lại xuất hiện chuyện này.

Lẽ ra phải là hắn bí mật đoạt lấy Đế Nguyên chứ, sao bây giờ lại giống như Đế Nguyên sắp xuất thế, khiến cho mọi người ai ai cũng biết.

“Không được, ta phải lấy được Đế Nguyên.”

Vũ Đế kìm nén tâm trạng trong lòng nói. Chỉ có lấy được Đế Nguyên, tương lai của hắn mới có thể đánh bại Đạo Tử Thần Châu.

Nhưng đột nhiên, sống lưng Vũ Đế trở nên lạnh lẽo, tinh thần trong mắt cũng dần dần bị dập tắt.

Hắn cố gắng nhìn về phía sau.

Phía sau hắn lúc này là một nam tử có dung mạo tuấn tú đang mỉm

cười nhìn hắn.

Sau khi nhìn thấy nam tử tuấn tú này, trên mặt Vũ Đế đầy vẻ khó tin.

Tại sao trước đây không giết hắn, mà bây giờ lại giết hắn.

Lúc trước hắn được người này thả vào ngày Yêu Thú, lúc đó là thời điểm tốt nhất để giết hắn.

Nhưng thay vì giết vào lúc đó, hắn lại ra tay vào lúc này.

Đây là Đại Đạo Pháp Tắc, hơn nữa còn là rất nhiều Đại Đạo Pháp Tắc đâm vào cơ thể hắn.

“Tại… tại sao?”

Chương 563: Như một trò đùa

Chương 563: Như một trò đùa

Vũ Đế hỏi câu hỏi cuối cùng trong đời mình, hai mắt hắn đỏ bừng như máu.

Bây giờ hắn sắp chết rồi, thực sự không cam tâm chút nào.

“Hết giá trị rồi, không phải nên chết đi sao?” Nam nhân tuấn tú bình thản nói, coi như là đáp lại Vũ Đế.

Nam tử tuấn tú đột nhiên xuất hiện sau lưng Vũ Đế đương nhiên là Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca vẫn luôn lợi dụng Ma Chủng để quan sát phương hướng của Vũ Đế. Mọi thứ về Vũ Đế đều bị hắn nắm trong lòng bàn tay.

Muốn trốn cũng trốn không được.

Vốn dĩ Tần Cửu Ca không định giải quyết Khí Vận Thần Tử Vũ Đế này, nhưng sau một loạt các hành động của hắn, hiện tại Đế Nguyên cũng không cần Vũ Đế phải tìm nữa.

Vậy nên Tần Cửu Ca đã tiện tay kết liễu hắn.

Không có gì quan trọng cả, chỉ là một nhân vật nhỏ mà thôi, không đáng để quan tâm.

“Vụt.”

Lúc Vũ Đế nghe thấy Tần Cửu Ca nói xong, thân ảnh của hắn cũng từ từ biến mất.

Đến chết hắn cũng không bao giờ biết rằng, mình chỉ là một con chuột săn kho báu của Tần Cửu Ca mà thôi.

Dùng xong thì giết.

Và liên minh giữa hắn và Thiên Túng Tinh Thần vào lúc này giống như một trò đùa vậy.

Hắn muốn kiểm soát vận mệnh của chính mình, nhưng từ đầu đến cuối chỉ là một món đồ chơi trong tay người khác.

Muốn giết thì giết, không có chỗ trống để giãy dụa.

Ai là người chơi cờ, ai là chốt thí trên bàn cờ?

Không ai ở Đạo Châu có thể nghĩ rằng chí tôn yêu nghiệt lừng danh hàng vạn năm ở Đạo Châu lại tan thành mây khói vào giờ phút này.

Không để lại một chút dấu vết.

“Chư vị, ta muốn lấy Đế Nguyên, mọi người không có ý kiến chứ.”

“Ai vừa nói câu này?” Trong hư không của bí cảnh, giọng nói của Võ Đế lại một lần nữa truyền khắp bí cảnh.

“Thiên Túng Tinh Thần.”

Giọng nói như sấm rền vang lên trong bí cảnh, sau đó một nam tử tuấn tú đột nhiên xuất hiện trên bầu trời.

Sau lưng hắn là tinh hải rộng lớn, bầu trời của bí cảnh dường như được tinh hải nhuộm thành màu của tinh không.

“Là ngươi đánh thức ta sao? Tu vi khá lắm, ngươi cách Thần Linh cũng không xa lắm đâu.”

Võ Đế bình tĩnh nói, Thiên Túng Tinh Thần lúc này thực sự rất mạnh.

“Đa tạ Võ Đế, ta muốn Đế Nguyên này.”

Thiên Túng Tinh Thần ở trong hư không nhìn hư ảnh của Võ Đế, cười nói. Sau khi hắn tiến vào cung điện, mặc dù vẫn chưa tìm được Đế Nguyên, nhưng vì nơi đó có đế khí nồng đậm khiến tu vi của hắn có thể tăng lên một chút.

Bây giờ hắn đã là Bán Bộ Thần Linh.

Mà trong bí cảnh này, Thần Linh không được phép bước vào.

Vậy nên vào lúc này, Bán Bộ Thần Linh như hắn là bất khả chiến bại.

Cho dù là Đạo Tử Thần Châu có dùng đế khí ở đây, hắn cũng không sợ.

Hiện tại hắn là vô địch nơi này.

Ta ở đây là bất khả chiến bại, không phải đánh với đại đế thì để ai đánh.

Sau khi Thiên Túng Tinh Thần khôi phục tu vi Bán Bộ Thần Linh, trong lòng càng thêm tự tin.

Hắn vẫn là đại đế của thời kỳ tiên cổ, trấn áp vô số chí tôn yêu nghiệt hào kiệt.

Vào thời đại đó của hắn, hắn chính là trời, là đất, là cả thế gian.

Trấn áp chư thiên thần giới, quét ngang bốn cõi Tiên Vực.

Ai đang xưng vô địch? Ai là hô bất bại?

Ở thời đại đó, chỉ có duy nhất một mình hắn mà thôi.

“Võ Đế, ngươi và ta giao đấu thôi.”

Thiên Túng Tinh Thần bình tĩnh nhìn hư ảnh của Võ Đế nói. Hắn là đại đế chuyển thế, hiện tại nhìn thấy Võ Đế cũng là đại đế, trong lòng tự nhiên cảm thấy ngứa ngáy.

Hắn muốn trấn áp đế cảnh.

Hắn muốn là người bất khả chiến bại trong thế giới này.

“Ngươi cho rằng ngươi là ai? Vậy mà dám vượt mặt bọn ta? Ta tới đánh với ngươi một trận.”

Đột nhiên, một giọng nói vang vọng cả mây xanh, chấn động chín tầng trời. “Nhãi nhép.”

Mặc dù Thiên Túng Tinh Thần nghe thấy giọng nói, nhưng hắn lại không thèm liếc nhìn người vừa nói.

Thuận tay đánh bay người vừa nói đi.

Hắn của lúc này là một đại đế đang tại thế.

“Thật mạnh mẽ, Thiên Túng Tinh Thần vậy mà lại mạnh đến như vậy.”

Vô số ánh mắt của các yêu nghiệt trong cổ tộc ảo thống đều nhìn chằm chằm vào Thiên Túng Tinh Thần đang chắp tay đứng thẳng trong không trung.

Sau lưng Thiên Túng Tinh Thần lúc này xuất hiện một hư ảnh có uy lực vô thượng.

Giống như đang phản chiếu những vì sao trên bầu trời.

“Ngươi là đại đế chuyển thế sao?”

Mặc dù hư ảnh của Võ Đế đang hỏi, nhưng hiện tại hắn đã chắc chắn Thiên Túng Tinh Thần này là đại đế chuyển thế.

Sau lưng Thiên Túng Tinh Thần đang chìm sâu trong hư không lúc này có đế khí.

Đây là thứ chỉ có đại đế hoặc đại đế chuyển thế mới có.

“Bổn toạ là Tinh Thần Cổ Đế.”

Thiên Túng Tinh Thần nhìn về phía hư ảnh của Võ Đế, bình thản nói. Hắn là Tinh Thần Cổ Đế của thời đại tiên cổ, là nhân vật chí tôn trấn áp của thời đại.

Hắn đủ tư cách để đối đầu với Võ Đế với thân phận ngang hàng.

“Ngươi rất mạnh, nhưng… ta cảm nhận được ở đây có người mạnh hơn ngươi.”

Võ Đế nhìn về phía Thiên Túng Tinh Thần cũng là đại đế giống mình, bình tĩnh nói.

“Ai có thể mạnh hơn ta?”

Thiên Túng Tinh Thần nhìn quanh khoảng không, thờ ơ nói. Người duy nhất ở đây khiến hắn kiêng kỵ chỉ có tên Đạo Tử Thần Châu kia.

Nhưng hiện tại hắn đã bước vào cảnh giới Bán Bộ Thần Linh.

Chương 564: Nhập ma

Chương 564: Nhập ma

Phải biết rằng trong bí cảnh này, nhiều lắm cũng chỉ có thể sử dụng tu vi Bán Bộ Thần Linh. Tên Đạo Tử chỉ dựa vào âm đức của tổ tiên sao có thể là đối thủ của hắn.

Đã nói rồi, ở đây hắn là bất khả chiến bại.

“Ngươi nhập ma rồi, Tinh Thần Cổ Đế.”

Đột nhiên, hư ảnh của Võ Đế nhìn Thiên Túng Tinh Thần, nói với ánh mắt bình tĩnh.

Hắn cảm thấy trên người Tinh Thần Cổ Đế có chút kỳ quái, giống như đang bị cái gì đó kích thích.

“Nhập ma thì nhập ma, chỉ cần ta mạnh lên, nhập ma thì có gì không được chứ?”

Nghe Võ Đế nói vậy, Thiên Túng Tinh Thần cười hờ hững, hắn nhập ma thì đã sao?

Nếu hắn là Phật, thiên hạ sẽ không có yêu ma.

Nếu hắn nhập ma, Phật cũng không cứu được hắn.

“Võ Đế, giao Đế Nguyên cho ta.”

Thiên Túng Tinh Thần nhìn Võ Đế, bình tĩnh nói. Hôm nay hắn muốn bước vào cảnh giới Thần Linh.

Đây không phải là hắn đang cuồng ngôn, hắn có tích lũy của kiếp trước, hôm nay hắn có thể trở thành Thần Linh bằng Đế Nguyên của Võ Đế.

Tuy nhiên, sau khi nghe Thiên Túng Tinh Thần nói xong, vẻ mặt Võ Đế lại trông rất kỳ lạ.

Bởi vì hắn cảm thấy Đế Nguyên của mình đã không còn nữa. Mặc dù Đế Nguyên của hắn đang ở trong hư không ở đây, nhưng không ai có thể nhìn thấy hư không đó.

Trừ phi người đó có thiên nhãn lực tối cao, có thể là chí tôn thần nhãn nhìn xuyên qua hư vô mới có thể lấy được.

“Ai đã trộm Đế Nguyên của ta?”

Trong lòng Võ Đế tuy rằng có chút tức giận, nhưng hắn càng thêm tò mò, ai có thể ở đây lấy đi Đế Nguyên của hắn?

Nhưng vào lúc này, bí cảnh đột nhiên rung chuyển.

Sấm sét vô tận bao quanh lấy nơi đây.

“Cửu cửu thiên tiêu lôi kiếp?”

“Chí tôn lôi kiếp?”

“Hỗn độn lôi kiếp?”

“Đó là hồng mông lôi kiếp?”

Lúc Võ Đế nói ra thiên kiếp cuối cùng, vẻ mặt hắn vô cùng chấn động.

Lôi kiếp cuối cùng là lôi kiếp của đại đế, lẽ nào hiện tại đang xuất hiện một vị đại đế nào trấn áp chư thiên?

Nhưng bí cảnh này không cho phép thần linh vào.

“Có người đang độ kiếp bằng Đế Nguyên của ta.”

Võ Đế nhìn lôi kiếp ngập trời trong bí cảnh với vẻ mặt kinh ngạc.

“Hắn vậy mà lại hấp thu hết đế khí trong Đế Nguyên của ta, thật là kinh người.”

“Năng lượng trong Đế Nguyên của ta vô cùng dồi dào, cho dù là thần linh cũng có ích lợi rất lớn.”

“Một tên thiên tôn có thể hấp thụ hết được sao?”

Võ Đế lúc này không còn nghĩ đến việc ai đã cướp Đế Nguyên của hắn, mà là đang suy nghĩ xem trên đời này có yêu nghiệt nào có thể khơi dậy vô số lôi kiếp như vậy, thậm chí là cả lôi kiếp của đại đế.

“Thiên Tôn Tứ Trọng.”

“Thiên Tôn Ngũ Trọng.”

“Thiên Tôn Lục Trọng.”

“Thiên Tôn Thất Trọng.”

“Người này vậy mà lại độ được bốn kiếp, hàng vạn kỷ nguyên qua chưa từng xuất hiện nhân vật như vậy.”

“Người độ kiếp mạnh nhất được chép trong cổ sử là Hồng Thiên Nữ Đế cũng mới chỉ độ được ba kiếp.”

Võ Đế đè nén tâm trạng kinh ngạc trong lòng, khóe miệng lẩm bẩm nói.

Trong cổ sử, Hồng Thiên Nữ Đế nhiều nhất cũng chỉ độ đủ ba kiếp, hơn nữa chỉ bắt đầu từ Thiên Tôn Nhất Trọng đến Thiên Tôn Tam Trọng, chứ không phải là Thiên Tôn Tứ Trọng lên Thiên Tôn Thất Trọng như hiện tại.

Kẻ trộm Đế Nguyên của hắn độ kiếp dễ như uống nước vậy.

“Nhãi nhép, hãy tiếp một chưởng này của ta.”

Đột nhiên, Tần Cửu Ca ở sâu trong lôi kiếp mở mắt ra, ánh mắt giống như có điện, nhấc tay lên, Tiên Vương Pháp Tướng khổng lồ sau lưng cũng theo đó nâng tay lên.

Vừa rồi hắn đã dùng Trọng Đồng Nhãn cộng thêm trí nhớ của Vũ Đế và sự trợ giúp của hệ thống, trực tiếp lấy được Đế Nguyên và nuốt chửng nó.

Hắn không cần phải nói lý lẽ, bởi vì hắn chính là lý lẽ.

Ầm một tiếng.

Thiên Túng Tinh Thần ngã xuống đất, không có phong thái của Đại Đế vừa rồi nữa.

Không thể nào, chuyện này không thể nào, hắn là Bán Bộ Thần Linh, sao có thể bị một tên chỉ có Thiên Tôn Thất Trọng trấn áp.

Hắn là người vô địch của thời đại, hắn là đại đế chuyển thế, sao có thể thua được?

“Không thể nào, chuyện này không thể nào.”

“Khoảng thời gian trước, hắn vừa mới vào Thiên Tôn Tam Trọng, sao bây giờ đã đạt tới Thiên Tôn Thất Trọng rồi.”

“Thật đáng sợ, sao lại đáng sợ như vậy.”

“Hắn… hack… hack game rồi…”

Lúc này, vô số yêu nghiệt của đạo thống cổ tộc xung quanh hư không đều kinh hãi nhìn về phía nam nhân tuấn tú được khí tức hỗn độn bao quanh.

Bọn hắn cảm thấy Đạo Tử Thần Châu này dường như không phải là người cùng đường với bọn hắn.

Bọn hắn đột phá một cảnh giới đã là chuyện vô cùng khó khăn.

Nhưng bây giờ người ta lại tăng từ Thiên Tôn Tam Trọng lên Thiên Tôn Thất Trọng.

“Hack rồi, chắc chắn là hack rồi.”

Không ai dám tin vào cảnh này, cũng không ai muốn tin vào cảnh này.

“Muội muội… ngươi chịu hắn rồi đúng không.”

Đạo Tri Đạo mặc y phục màu đen đứng trong hư không, nhìn Đạo Quân Tiên nói với vẻ mặt kinh ngạc.

Nhưng ngay sau đó, hắn nhận ra rằng đây không phải là điều người làm ca ca nên nói.

Chương 565: Sao ta có thể bại trận được

Chương 565: Sao ta có thể bại trận được

Hắn ho khan vài tiếng, điều chỉnh lại sắc mặt, không nhìn về phía muội muội bên cạnh mình nữa.

Bởi vì hắn cảm nhận được một ánh mắt sắc mặt đang nhìn mình.

Ánh mắt này như muốn giết người.

Không cần nhìn, Đạo Tri Đạo cũng biết đó là ánh mắt của muội muội mình ở bên cạnh.

“Ta tên Đạo Tri Đạo, trời sinh lĩnh ngộ đại đạo, nhưng xem ra ở trong mắt hắn, ta chỉ là một kẻ tầm thường, không tránh khỏi có chút buồn bực.”

Đạo Tri Đạo bỏ qua sự lạnh lùng trong mắt muội muội, hơi tủi thân nói.

Hắn là Đạo Tri Đạo- Đạo Tử của Đạo Tộc, vốn được sinh ra là người trấn áp bốn phương.

Nhưng lúc này hắn mới phát hiện ra khoảng cách cực lớn giữa mình và vị Đạo Tử đến từ Thần Châu này.

Lúc trước, hắn chưa từng thấy Đạo Tử Thần Châu nổi tiếng, chỉ thấy cùng lắm là thiên phú của hắn hơn mình một tầng mà thôi.

Nhưng lúc này xem lại, không phải chỉ hơn một tầng đâu.

Không biết đã hơn bao nhiêu tầng rồi.

Giống như xa tận chân trời, nếu như tu hành là một con đường, Đạo Tử Thần Châu đã ở một nơi mà bọn hắn không nhìn thấy được.

Còn Đạo Quân Tiên vừa nghe ca ca mình nói vậy thì cũng im lặng.

Đạo Tử Thần Châu đó có hình tượng rất háo sắc trong lòng nàng, nhưng không thể phủ nhận sự bất khả chiến bại của hắn.

Hắn đã vượt mặt các thiên tài yêu nghiệt của thế hệ mình rất xa, và không ai có thể sánh bước cùng hắn.

Rất nhiều người cảm thấy hơi buồn trong lòng.

...

“Không thể nào, không thể nào, ta là Bán Bộ Thần Linh mà.”

“Ta là đại đế chuyển thế.”

“Ta là chí tôn, lẽ ra ta phải trấn áp chư thiên, bất khả chiến bại trong thiên hạ.”

“Làm sao ta có thể bại trận được?”

Trên mặt của Thiên Túng Tinh Thần đang bị trấn áp lúc này đầy vẻ khó tin.

Hắn là đại đế chuyển thế, sao có thể thua được?

“Đồ nhãi nhép.”

Giọng nói lạnh nhạt lại truyền đến tai mọi người có mặt, khiến cho vô số người lúc này càng thêm chấn động, thậm chí có vài người đã run rẩy.

Quá mạnh, đây là thực lực của Đạo Tử Thần Châu sao?

Nâng cao tu vi đơn giản giống như ăn bánh uống nước vậy.

“Ngay cả những người hai mươi tuổi cũng không có ai là Thiên Tôn Thất Trọng.”

Đột nhiên, tin tức này xuất hiện trong đầu rất nhiều yêu nghiệt ở quanh hư không, cũng không một ai dám xem thường tuổi tác của Đạo Tử Thần Châu.

“Có khi nào hắn sẽ nhanh chóng trở thành thần linh không?”

Rất nhiều yêu nghiệt của đạo thống cổ tộc đã nghĩ đến chuyện này.

Tần Cửu Ca lúc này đang ở trên hư không nhìn về đám thiên tài yêu nghiệt của Đạo Châu bên dưới.

“Hắn hack sao?”

“Chỉ có thể miêu tả bằng bốn chữ thôi.”

“Tuyệt quá mẹ nó.”

“Bỏ đi, vẫn nên nói văn minh một chút, cũng không tệ.”

Tần Cửu Ca nói khẽ trong lòng. Hắn lấy được ký ức từ Vũ Đế, cùng với hệ thống và Trọng Đồng Nhãn đã được củng cố nhiều lần của mình, nhân lúc Võ Đế đang nói chuyện với Thiên Túng Tinh Thần, hắn đã lấy đi Đế Nguyên.

Ăn trộm sao?

Có lẽ đó là niềm vui của việc ăn trộm.

“Cho dù kiếp trước ngươi là đại đế chuyển thế, kiếp này ngươi không có tu vi đại đế nên cũng chẳng là gì trong mắt ta.”

Tần Cửu Ca cảm thấy tên Khí Vận Nam Chủ này chả có giá trị gì để

lợi dụng cả.

Cho dù có đi nữa, chắc chắn cũng rất ít.

Một quân cờ không còn giá trị thì giết thôi.

“Không sai, ta là đại đế chuyển thế, đời này ta còn chưa đặt chân lên đế đạo, làm sao ta có thể chết được.”

Vẻ mặt Thiên Túng Tinh Thần trở nên điên cuồng, hắn là đại đế, làm sao có thể chết được?

Hắn ấy vẫn chưa trưởng thành.

“Đáng chết.”

Tần Cửu Ca nhìn Thiên Túng Tinh Thần, lạnh nhạt nói. Tên Thiên Túng Tinh Thần này cũng không phải là nhân vật chính, mà chỉ là Khí Vận Nam Chủ của Khí Vận Thần Nữ Tử Linh Hy mà thôi.

Nhưng hiện tại, lần đầu tiên của Tử Linh Hy đã bị hắn lấy mất, khí vận giữa hai người bọn hắn cũng đã sớm đứt đoạn.

Mất đi khí vận với Khí Vận Thần Nữ, khí vận trên người Thiên Túng Tinh Thần cũng không còn bao nhiêu.

“Thật thú vị, nếu như ta không giết ngươi, vậy thì để Tử Linh Hy giết ngươi.”

Tần Cửu Ca mỉm cười trước ánh mắt hung bạo của Thiên Túng Tinh Thần, hắn cảm thấy trong lòng Thiên Túng Tinh Thần có một chấp niệm rất lớn.

“Từ lâu ta đã biết ngươi là đại đế chuyển thế, thậm chí còn biết giữa ngươi và Tử Linh Hy có một mối liên hệ rất đặc biệt.”

“Nói cách khác, Tử Linh Hy là… nữ thần trong kiếp trước của ngươi, người trong lòng của ngươi.”

“Vậy nên vào đêm trước khi ngươi tới đây, ta đã cho nàng… Ngươi hiểu phải không? Phải nói rằng mùi vị của người trong lòng đại đế thật không tệ.”

“Ồ, nhân tiện nói luôn với ngươi, ở trên giường, ta bảo nàng làm gì thì nàng làm đó, cái gì cũng dùng hết cả rồi. Sao nhìn ánh mắt ngươi như muốn giết ta vậy?”

“Có lẽ trong lòng ngươi, nàng là một nữ thần. Nhưng trong mắt ta, nàng chỉ là nữ tử hầu hạ ta mà thôi.”

“Muốn chơi thì chơi, dù sao cũng có quan hệ gì đâu.”

“Ta phải giết ngươi.”

Thiên Túng Tinh Thần nghe Tần Cửu Ca nói vậy thì nổi giận. Vốn dĩ với tính cách của hắn bất kể là nghe chuyện gì đi nữa, cũng sẽ không tức giận đến như vậy.

Nhưng đó là khi không nhắc đến nguyệt quang tiên tử của hắn.

Hơn nữa hắn lúc này cũng không còn là Tinh Thần Cổ Đế của thời đại tiên cổ, trí nhớ của hắn vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, nên hắn không có tâm trạng của đại đế.

Bạch nguyệt quang của mình, Thiên Túng Tinh Thần nhắm mắt lại, máu và nước mắt chảy ra từ mắt hắn.

Sau khi nghe những lời của Tần Cửu Ca, trong đầu hắn bất giác hiện lên cảnh tượng Nguyệt Quang Tiên Tử của mình đang ở trên giường chơi đùa cùng với hắn.

Vừa nghĩ đến cảnh đó, trái tim của Thiên Túng Tinh Thần như muốn nổ tung.

Chương 566: Tam tiên tử

Chương 566: Tam tiên tử

“Bỏ đi, ta không nói nhiều với ngươi nữa. Ta biết ngươi là đại đế chuyển thế, phía sau chắc chắn phải có đường lui, nhưng… ngươi cho rằng ta sẽ cho ngươi cơ hội sao?”

Tần Cửu Ca lúc này giống như thần linh, thần quang chấn động, trong tay bỗng nhiên xuất hiện một tấm kính toát ra thiên uy mạnh mẽ.

Đây chính là Luân Hồi Đế Kính, dùng để trấn áp luân hồi. Trong thời gian này, Luân Hồi Đế Kính đã dần dần quen với Tần Cửu Ca, đồng thời mở ra rất nhiều uy lực.

Ầm một tiếng, toàn bộ bí cảnh rung chuyển, đế quang nội dậy ở khắp mọi nơi.

“Đế Pháp Tinh Thần.”

Thiên Túng Tinh Thần lúc này đương nhiên không chấp nhận được số phận của mình. Đôi mắt đỏ như máu của hắn vô cùng yêu dị, đây là đế pháp của hắn.

Vốn dĩ hắn của hiện tại không thể sử dụng đế pháp, nhưng hiện tại hắn cũng không muốn quan tâm nhiều như vậy.

Hắn biết cố ý thi triển pháp đế sẽ gặp nguy hiểm và có kết cục thế nào.

Ngay lập tức, vô số ngôi sao huyết sắc xuất hiện xung quanh hắn.

Thần uy ngất trời, Tần Cửu Ca điều khiển đế kính đấu với Thiên Túng Tinh Thần có cảnh giới Bán Bộ Thần Linh.

Toàn bộ bí cảnh lúc này đã bị nhuộm đỏ.

Ai sẽ nắm giữ thế giới thịnh suy này?

Càn Châu.

Một nơi ở trong đạo thống của Cổ Xưa.

Vốn dĩ trước kia đạo thống rất vắng vẻ bây giờ lại có vẻ rất đông đúc, bởi vì khoảng thời gian này chính là thời điểm Linh Nguyệt Tiên Tông thu nhận đệ tử.

Ai ở Càn Châu mà không biết Linh Nguyệt Tiên Tông có ba tiên tử xinh đẹp động lòng người.

Đại tỷ Yến Trần Nguyệt, nhị tỷ Yến Nhan, tam tỷ Yến Uyển Nhi.

Ba nàng tiên xinh đẹp động lòng người này ai cũng đều có tính cách riêng biệt.

Đại tỷ Yến Trần Nguyệt diện mạo tuyệt mỹ, là mỹ nữ đoan trang cao quý, tông chủ đương nhiệm của Linh Nguyệt Tiên Tông.

Nhị tỷ Yến Nhan xinh đẹp lạnh lùng, là mỹ nữ xinh đẹp nhưng cũng vô cùng lạnh lùng, là đại trưởng lão đương nhiệm của Linh Nguyệt Tiên Tông.

Tam tỷ Yến Uyển Nhi ôn nhuận như ngọc, khiên cho người ngoài vừa nhìn vào liền thấy được đây là nữ xinh đẹp kiểu tiểu thư khuê các, là nhị trưởng lão đương nhiệm Linh Nguyệt Tiên Tông.

Nhưng ngàn vạn lần đừng thấy chưởng tông nhân của Linh Nguyệt Tiên Tông là ba vị nữ tử xinh đẹp này mà xem thường Linh Nguyệt Tiên Tông.

Trước kia có rất nhiều đạo thống ở Càn Châu muốn đánh nhắm vào Linh Nguyệt Tiên Tông, nhưng đều bị ba tiên tử xinh đẹp này đánh bại.

Một câu chuyện nổi tiếng nhất chính là có một người đứng đầu đạo thống cổ xưa trong Càn Châu muốn cưới Linh Nguyệt Tiên Tông tông chủ, còn muốn dùng biện pháp cưỡng chế, ép buộc.

Nhưng thật không ngờ chính là người đứng đầu đạo thống cổ xưa kia không chỉ không thể đoạt được Linh Nguyệt Tiên Tông tông chủ mà còn bị Linh Nguyệt tông chủ điên cuồng tát cho mấy cái ở trước mặt mọi người, mất hết mặt mũi.

Từ lúc đó trở đi danh tiếng của Linh Nguyệt Tam Tiên đã chấn động Càn Châu.

Cùng lúc đó có rất nhiều người ở Càn Châu đã biết ba vị đứng đầu của Linh Nguyệt Tiên Tông đều là Cự Đầu Thiên Tôn Cảnh Giới.

Khoảng thời gian đó, thật sự có thể nói Linh Nguyệt Tiên Tông đã làm chấn động cả tòa Càn Châu.

Chuyện của Nhất Tông Tam Thiên Tôn cũng được lưu truyền rộng rãi.

Hơn nữa ba Thiên Tôn này đều là tuyệt sắc nữ tử thì càng làm cho người ta lưu luyến.

Nhưng Càn Châu rất nhiều người đứng đầu cổ xưa đạo thống đều biết, tuy Linh Nguyệt Tam Tiên này rất cường đại, nhưng các nàng lại có một đệ đệ rất vô dụng.

Yến Cửu Trần.

Một đệ đệ cực kỳ vô dụng.

Trời sinh không thể tu luyện, nhưng hắn cũng may mắn.

Có tỷ tỷ là Linh Nguyệt Tam Tiên, trên cơ bản ở Càn Châu thì không ai dám chọc vào hắn.

Đương nhiên đó là ở trước mặt Linh Nguyệt Tam Tiên, không ai dám chọc Yến Cửu Trần, ở sau lưng thì không phải là dáng vẻ đó nữa.

Dù sao pháp tắc căn bản của Thái Cổ Tiên Vực là cường giả vi tôn.

Linh Nguyệt Tiên Tông.

Linh khí ở nơi này rất nồng đậm, xung quanh trân quý linh thảo khó có thể được nhìn thấy ở bên ngoài.

Trong cung điện.

“Phì, ta…. Tại sao ta không chết?”

“Chẳng lẽ có ai đó đã cứu ta?”

“Chờ đã, nơi này là nơi nào, đây không phải là thân thể của ta.”

Trong đại điện cổ kính này, có một nam tử tuấn dật đang lẩm bẩm nói ngoài miệng.

Vốn dĩ hắn đang lái xe không nghĩ tới giây sau lại bị một chiếc xe tải rất lớn đụng phải, sau đó hắn ngã xuống đất một cách đáng thương.

Sau đó, hắn đến đây.

“Cái gì, ta là phế vật trời sinh? Không thể tu luyện sao? Nhưng ta có ba vị Thiên Tiên tỷ tỷ danh chấn châu vực.”

“Quan trọng nhất là, ba vị Thiên Tiên tỷ tỷ này không có bất kỳ quan hệ gì với thân thể này của ta.”

“Ba tỷ tỷ rất yêu thương hắn, mà nguyên thân cũng rất tôn kính ba vị tỷ tỷ này của mình.”

“Mẹ kiếp, ngươi có bệnh à, có ba vị thiên tiên tỷ tỷ xinh đẹp như vậy, ngươi lại chỉ có sự tôn kính, thật sự là không bằng cầm. thú.”

“Khuôn mặt của Đại tỷ Yến Trần Nguyệt thật tuyệt mỹ.”

“Chỗ đó của Nhị tỷ Yến Nhan thật lớn, thật trắng, nếu như ta có thể ở đó…”

“Tam tỷ Yến Uyển Nhi lại vẫn luôn đi chân trần, thật là một đôi chân mềm…non…lại nhỏ nữa.”

Chương 567: Tiền thân phế vật

Chuong 567: Tiền thân phế vật

Khi trong lòng Yến Cửu Trần nói đến đây, yết hầu của hắn đều không tự giác được mà nuốt nước bọt một phen.

Nhìn kỹ, những nữ minh tinh kiếp trước của hắn đều không đẹp bằng ba vị tỷ tỷ của thân thể này của hắn.

Gì mà Dương Mễ, Địch Lệ Nhã Ba, Dương m,… đều không đẹp bằng ba tỷ tỷ của thân thể này của hắn.

Đặc biệt là khí chất tuyệt mỹ trên người mỗi vị tỷ tỷ của nguyên thân.

Nó thực sự khiến người ta không thể nào quên.

Bất kỳ một tỷ tỷ nào của nguyên thân tới thế giới nào của hắn 100% sẽ là ngôi sao hàng đầu, phong hoa tuyệt đại.

“Phế vật tiền thân, có ba tỷ tỷ như vậy, vậy mà hiện tại vẫn còn là đồng tử thân, thật sự là phế vật.”

Yến Cửu Trần không khỏi thầm mắng một tiếng, nguyên thân này có bệnh.

Có ba tỷ tỷ như vậy, còn không phải là ruột thịt, như vậy còn không quý trọng sao?

“Nhưng ta tới rồi, những thứ này đều phải thay đổi.”

“Chờ một chút, đây là cái gì vậy? Sao trên người ta lại có thứ này?”

Yến Cửu Trần bỗng nhiên nhìn đồ vật trên cổ mình lộ ra nghi vấn nói, trong trí nhớ nguyên thân của hắn thì không có thứ này.

Sau đó hắn chậm rãi dùng linh thức xem xét một cách rất không thuần thục.

Thật không ngờ, không kiểm tra thì tốt, vừa kiểm tra thì vẻ mặt của Yến Cửu Trần lập tức ngơ ra.

“Càn Thiên Tinh Thần Thích, còn có Diệt Đạo Chi Nhẫn (đao).”

“Cái gì? Cư nhiên còn có truyền thừa hủy diệt đại đạo, còn có thủy lợi của thần linh tu vi.”

“Ta sắp nghịch thiên rồi.”

Ha ha ha, ông trời đối với ta thật sự quá tốt.

“Chúa ơi, con yêu người.”

.....

Đạo Châu.

Trong một đại điện cổ xưa xa hoa trong Đạo Nguyệt Tiên Triều.

“Ngon không?”

Tần Cửu Ca nhìn Tử Linh Hi trong ngực mình khẽ nói, Thiên Túng Tinh Thần bị mình trấn áp ở trong Luân Hồi Đế Cảnh.

Mà Nguyệt Quang Tiên Tử của hắn lại ăn kem ở chỗ mình.

Cũng không biết Thiên Tung Tinh Trần biết và nhìn thấy thì trong lòng sẽ nghĩ như thế nào?

“Cũng không tệ lắm chứ?”

Tần Cửu Ca dùng tay Tử Linh Hi lau màu trắng bên miệng nàng, cười nói.

Đây là tự do, đây là tùy ý muốn làm gì thì làm.

Thiên Túng Tinh Thần ở dưới suối cũng phải có tri thức.

Những người tốt như hắn đã không còn nhiều trong năm nay.

“Đinh, phát hiện nhân vật chính Yến Cửu Trần.”

“Tu vi: Càn Nguyên Tam Trọng.”

“Lộ trình Khí Vận: Nhân vật chính của tỷ tỷ.”

Trong đầu Tần Cửu Ca bận rộn cả đêm bỗng nhiên vang lên một âm thanh của hệ thống.

Làm cho Tần Cửu Ca hơi ngẩn người.

Lập tức hiện ra một tia ý cười trên mặt.

Loại nhân vật chính số mệnh này hắn thích nhất, không cần nghĩ lệch.

Hiện tại Lục Trần Khí Vận Đạo Tử xuyên qua đang quan sát trong đầu Tần Cửu Ca, không thoát khỏi lòng bàn tay mình.

Khí Vận trên người nhân vật chính vẫn rất nồng đậm, Tần Cửu Ca còn định gặt hái rau hẹ của hắn một chút.

Nếu không những thứ tốt đến ở đâu?

Tinh Thần Đế Kiếm của Thiên Tung Tinh Trần có thể ở ngay chỗ hắn.

Đây chính là thứ tốt, lúc ấy kỳ thật ngay cả Hư Ảnh Vũ Đế cũng rất động tâm.

Chẳng qua vẫn rơi vào trong tay mình như cũ.

Về phần tên Cấm Kỵ Uyên Tộc kia, bây giờ Tần Cửu Ca không quan tâm, tốt nhất bây giờ người Cấm Kỵ Uyên Tộc vẫn bất động.

Đương nhiên điều kiện tiên quyết là Uyên Hạo Thiên kia không có chút uy hiếp nào đối với mình.

Mà nữ chính này lúc này cũng đang ăn kem ở chỗ mình.

Cũng bị mình nắm trong tay, thật không ngờ hiện tại lại xuất hiện một nhân vật chính, nhưng nhìn qua có vẻ không tồi.

“Khụ khụ khụ.”

Sắc mặt Tử Linh Hi đỏ bừng nhìn vị Tần điện hạ này, rất bá đạo với nàng.

Tinh Thần Cổ Tông.

“Tinh Thần của ta.”

Một đạo thanh âm vang lên trong Tinh Thần đại điện lúc này, mặc dù thanh âm bình tĩnh nhưng mang theo chút hàn ý.

Đó là Chí Tôn của Tinh Thần Cổ Tông bọn họ.

Là Chí Tôn có thể mang theo Tinh Thần Cổ Tông của bọn họ tăng thêm vài bước.

Đó là đứa con trai duy nhất của hắn.

Trong lịch sử Tinh Thần Cổ Tông được ghi lại đến bây giờ cũng mới xuất hiện một Thiên Túng Tinh Thần.

Trong mắt nhiều lão tổ của Tinh Thần Cổ Tông thì Thiên Túng Tinh Thần chính là đế tử có thể tranh ngôi vị đại đế đương nhiệm.

Sinh ra nhân vật như vậy trong thế giờ vô hình sẽ tiêu hao Khí Vận.

Về sau cũng không biết dựa vào Khí Vận của Tinh Thần Cổ Tông có thể sinh ra một vị đế tử vô song như Thiên Túng Tinh Thần nữa hay không.

“Truyền tin cho Loạn Cổ Hoàng Tộc, Tinh Thần Cổ Tông ta kiếp này tôn bọn họ là chí tôn, nhưng điều kiện tiên quyết là trấn áp Đạo Tử Thần Châu.”

“Không thể.”

“Tông chủ không đồng ý.”

“E là việc này phải thương nghị một chút mới được.”

“Tông chủ chuyện này….. vẫn phải thương lượng một chút với các lão tổ.”

“Đúng vậy, chúng ta cũng rất buồn về chuyện của Tinh Thần.

Khi có một vị nam tử mặc quần áo màu lam nhạt trong Tinh Thần Cổ Điện nói xong câu đó, thì trên người rất nhiều Cự Đầu trong Tinh Thần Cổ Điện tản ra khí tức pháp tắc đều lên tiếng rất nhanh.

Chuyện này cũng không phải là chuyện nhỏ.

Đây cũng không phải là xếp hàng đơn giản, làm không tốt sau này có thể bị coi phế vật mà bị vứt bỏ.

Dù sao giữa Tinh Thần Cổ Tông và Tồn Tại như vậy vẫn có sự chênh lệch rất lớn.

Nhưng Tinh Thần Cổ Tông bọn họ kiếp này không có Chí Tôn có thể tranh phong trong Đế Đạo, sau này muốn uống canh chỉ có thể đi theo phía sau người khác.

“Vậy các ngươi nói làm sao bây giờ?”

Vẻ mặt của Tinh Thần tông chủ lúc này tràn đầy lửa giận nhìn những trưởng lão xung quanh mình.

Đó là con trai duy nhất của ông.

Chương 568: Song thánh tử

Chương 568: Song thánh tử

“Cái này….”

Một trưởng lão nhìn tông chủ của bọn họ nói một cách rất do dự.

Bây giờ họ thực sự không biết phải làm gì.

Kỳ thật nếu là đạo thống bình thường thì tất cả các lão tổ của Tinh Thần Cổ Tông bọn họ Bây giờ đều sẽ đi trấn áp.

Nhưng đây không phải là đạo thống bình thường.

Đúng vào lúc nhân vật Cự Đầu trong Tinh Thần Cổ Điện này trầm mặc.

Keng keng keng!

Một đạo thanh âm giống như là truyền đến từ Viễn Cổ vang lên trong Tinh Thần cổ điện.

Ước chừng có mười ba tiếng chuông.

“Mười ba tiếng Tinh Thần Thánh Chung, có nhân vật cấp bậc Ngụy Đế Tử xuất thế.”

“Chẳng lẽ là Tinh Thần Thánh Tử?”

“Chắc là không phải, dù sao lời đồn Tinh Thần Thánh Tử ở trong bí cảnh…”

“Vậy Tinh Thần Cổ Tông ta khi nào mới xuất hiện một tôn Yêu Nghiệt cấp bậc Ngụy Đế Tử đây?”

Sau khi nghe được những tiếng chuông thánh này, vẻ mặt của mỗi một trưởng lão Tinh Thần Cổ Tông ở đây đều khiếp sợ vô cùng.

Phải biết rằng lần trước có thể làm cho nhân vật cấp bậc Ngụy Đế Tử của Thánh Chung Thập Tam vang lên chính là Thánh Tử Thiên Túng Tinh Thần đời này của bọn họ.

Lập tức, rất nhiều trưởng lão trong tòa đại điện này đều vọt tới chỗ thánh chung.

Trên mặt mỗi người bọn họ đều hiện lên vẻ kích động.

Chẳng lẽ là thiên hữu bọn họ Tinh Thần Cổ Tông.

Nếu không thì sao kiếp này của bọn họ lại xuất hiện một nhân vật cấp bậc Ngụy Đế Tử?

Nếu Tinh Thần Thánh Tử của bọn họ không ngã xuống, Tinh Thần Cổ Tông kiếp này của bọn họ là một tông Song Thánh Tử, tiềm lực thiên phú của mỗi một Thánh Tử đều đủ để xưng là Yêu Nghiệt Chí Tôn cấp bậc Ngụy Đế Tử.

Đương nhiên thiên phú của bọn họ có lẽ sẽ cao hơn, ví dụ như Tinh Thần Thánh Tử vang lên Thánh Chung Mười Ba Đạo, nhưng trong mắt Tinh Thần Cổ Tông lão tổ, Thiên Túng Tinh Thần chính là thiên phú cấp bậc Đế Tử.

Chỉ là thánh chung của bọn họ tối đa chỉ có thể đo ra thiên phú cấp bậc Ngụy Đế Tử.

Tinh Thần Thánh Chung.

Nơi này có Tinh Thần treo đầy trong hư không, chiếu rọi nơi này.

“Người này là ai mà lại có thể làm cho Thánh Chung Tinh Thần Cổ Tông ta vang lên mười ba tiếng, sánh vai với Thánh Tử đời trước.”

“Người này là Yêu Nghiệt phương nào?”

Lúc này rất nhiều người vây quanh Tinh Thần Cổ Tông Thánh Chung, ánh mắt của bọn họ bây giờ đều đang nhìn vào một nam tử mặc hắc y ở trên hư không.

Sau lưng nam tử kia mơ hồ vang lên Mười Ba Đạo Thánh Chung.

Điều này đại biểu cho Ngụy Đế Tử trong Tinh Thần Cổ Tông.

Vốn dĩ trong khoảng thời gian này chính là tổng tuyển cử của Tinh Thần Cổ Tông, cho nên bây giờ trong ngoài Tinh Thần Cổ Tông có rất nhiều Yêu Nghiệt ngoại lai.

Đương nhiên mỗi một Yêu Nghiệt Chí Tôn có thể đứng ở nơi này đều là Thiên Tài Yêu Nghiệt đã trải qua mấy tầng khảo nghiệm, có thể tiến vào Tinh Thần Cổ Tông làm đệ tử nội môn.

“Hắn là ai, lại có thể làm cho Cổ Tông Thánh Chung của ta vang lên mười ba tiếng, quá cường đại.”

Một vị đệ tử mặc tinh thần cổ bào ngưng trọng nói.

Thánh Chung Mười Ba Tiếng đại biểu cho Ngụy Đế Tử.

Đây là tổ huấn, nhưng rất nhiều năm qua, Tinh Thần Cổ Tông có thể đánh thức trên mười tiếng Thánh Chuông đã cực ít rồi, càng đừng nói đến việc vang lên Thánh Chung Mười Ba Tiếng gì.

Trong ghi chép lịch sử cũng chỉ có Tinh Thần Thánh Tử Thánh Chung Mười Ba Tiếng vang lên của đời này.

Nhưng bây giờ lại có một người khác.

“Người nào khiến Thánh Chung Mười Ba Tiếng của ta vang lên?”

Một giọng nói khí thế vang lên giữa nơi này, dẫn đến từng trận đạo uy.

“Văn bối Trần Lục tham kiến các vị tiền bối.”

Thanh âm đáp lại có chút khàn khàn.

“Tốt, sau ngày hôm nay ngươi trở thành đệ tử của ta, có dị nghị gì không?”

.....

Sau khi Tinh Thần Cổ Tông tổn thất một vị Chí Tôn Yêu Nghiệt cấp bậc tiềm lực Đế Tử, thật không ngờ lại chiếm được một tôn Tồn Tại tiềm lực Ngụy Đế Tử.

Thậm chí có thể không phải là Yêu Nghiệt Chí Tôn cấp bậc Ngụy Đế Tử.

Đương nhiên tiềm lực của Đế Tử chỉ là một phạm vi đại khái, ai cũng không biết bọn họ sẽ trưởng thành đến trình độ nào.

Mà tiềm lực của Đế Tử cũng có rất nhiều cấp bậc, không cần nói kỹ nữa.

Tinh Thần Cổ Tông đã có rất nhiều trưởng lão âm thầm nói Chí Tôn Yêu Nghiệt tên là Trần Lục kia là Thánh Tử đời sau.

Trần Lục ít nhất có tiềm lực thiên phú Ngụy Đế Tử lập tức có quyền thế rất mạnh trong Tinh Thần Cổ Tông.

.....

“Chạy đến Tinh Thần Cổ Tông rồi sao?”

Khóe miệng Tần Cửu Ca nằm ở trên đùi non mềm của Viêm Linh Cơ

hàm chứa ý cười khẽ nói ở trong lòng.

Điều này rất có thể là người xuyên không đồng hương đã bị phế mạng bởi chính mình. Căn Tử sau đó đi tới Tinh Thần Cổ Tông, còn đổi tên.

Nhưng bây giờ Tần Cửu Ca vẫn không muốn để ý tới hắn, từ từ chơi đùa, hắn còn trẻ có rất nhiều thời gian.

“Tử Linh Hi và Y Tâm Nhiên ở nơi đó có chuyện gì không?”

Tần Cửu Ca nhìn Viêm Linh Cơ nhàn nhạt nói, trong khoảng thời gian này hắn cũng không quan tâm tới Tử Linh Hi.

Mà Khí Vận trên người Tử Linh Hi thỉnh thoảng lại bộc phát.

“Theo quan sát của ta trong khoảng thời gian này, trên người Y Tâm Nhiên có một tôn Ma Đạo Thần Hồn.”

“Trong khoảng thời gian này hình như Tử Linh Hi đang thức tỉnh cái gì đó.”

Chương 569: Ký ức kiếp trước

Chương 569: Ký ức kiếp trước

Viêm Linh Cơ đút một Linh Quả trong miệng vào miệng của Tần Cửu Ca mỉm cười nói.

Trong khoảng thời gian này công tử bảo nàng để ý kỹ đến Tử Linh Hi và Y Tâm Nhiên.

“Có chút thú vị, xem ra Tử Linh Hi thật sự muốn thức tỉnh ký ức kiếp trước.”

Nhưng hắn là còn có đào cốt, chẳng lẽ là bị ta ảnh hưởng?

“Nguyệt Quang Tiên Tử của Thiên Túng Tinh Thần kiếp trước?”

“Bảo Tử Linh Hi tối nay lại tới một lần nữa, ta lại muốn xem xem nữ tử có thể làm cho Đại Đế chuyển thế si mê như vậy rốt cuộc là có gì thú vị.”

“Tối nay cùng nhau sao?”

“Ngươi không cần tới, ta muốn nhìn xem nữ tử như vậy khi thức tỉnh ký ức đối mặt với ta sẽ là cảnh tượng gì?”

Hắn tên là Tần Cửu Ca, biệt danh Tần Bạch Tần.

“Trấn áp ngươi một khoảng thời gian trước, qua một khoảng thời gian lại đến chơi đùa với ngươi.”

Tần Cửu Ca Tháp khẽ nói với Tử Linh Hi bị mình trấn áp ở trong Hồng Mông Đế.

Tử Linh Hi bây giờ vẫn lấy trí nhớ kiếp trước làm chủ.

Có vẻ khoảng thời gian này còn chưa thuần phục lắm.

Nhưng mà một khoảng thời gian lại đến dạy dỗ nàng.

Vẫn là câu nói kia, hắn có rất nhiều thời gian, cứ từ từ mà làm.

Không cần biết ngươi là ai, kiếp trước là Nữ Đế cũng được, Thần Linh cũng được, đến chỗ hắn rồi thì chỉ có hai chữ nghe lời.

Không vâng lời à?

Vậy thì rất dễ xử lý.

Ở bên cạnh hắn một khoảng thời gian rồi lại xem xem.

.....

“Vừa rồi là vị Thiên Tôn nào.”

Đạo Nguyệt Tiên Chủ ngưng trọng nói, vừa rồi vị kia tản ra khí tức cường đại hơn hắn một chút.

Cho nên vị vừa rồi nhất định là một Thiên Tôn.

Phải biết rằng Đạo Nguyệt Tiên Triều bọn họ bây giờ cũng mới có hai vị Thiên Tôn mà thôi.

Thiên Tôn đột nhiên xuất hiện này có uy hiếp rất lớn đối với bọn họ.

“Không biết.”

Một lão giả mặc y phục màu xám đứng cạnh Đạo Nguyệt Tiên Chủ trầm mặc một hồi nói, hắn đã sống rất lâu rồi, hắn rất quen thuộc với Thiên Tôn Cự Đầu trong Tiên Hoàng Châu Vực.

Nhưng hắn chưa từng cảm nhận được khí tức trên người Thiên Tôn xuất hiện vừa nãy.

Cho thấy rõ ràng Thiên Tôn vừa xuất hiện kia là một Thiên Tôn xa lạ.

“Vậy sẽ là ai đây?”

Trong mắt Đạo Nguyệt Tiên Chủ có nghi hoặc rất lớn, đây chính là nhân vật cấp bậc Thiên Tôn.

Tiên Hoàng Châu Vực lại có bao nhiêu Thiên Tôn đây?

Nhưng may mà bị Đạo Tử Thần Châu trấn áp rồi.

Nếu không thì nhất định là hắn có chút sợ hãi trong lòng.

Cự Đầu cấp bậc Thiên Tôn, ngoại trừ Thiên Đế Thư Viện trong Đạo Châu ra thì không có ai dám không để ý đến một Cự Đầu Cảnh Giới Thiên Tôn.

Người có nghi hoặc như vậy không chỉ Đạo Nguyệt Tiên Chủ và một Thiên Tôn Cự Đầu khác của Đạo Nguyệt Tiên Triều có, Y Tâm Nhiên vừa thấy một màn vừa rồi cũng có.

“Sao Đạo Nguyệt Tiên Triều có thể đột nhiên xuất hiện một Thiên Tôn?”

Lúc này Y Tâm Nhiên đứng bên cạnh cửa sổ cung điện của mình nhìn ra bên ngoài.

Nàng cũng bị động tĩnh vừa rồi thu hút.

“Thật không ngờ muội muội kia của ngươi thật đúng là có lai lịch.”

Bỗng nhiên, có một hư ảnh bay tới trước mặt Y Tâm Nhiên.

“Thiên Tôn vừa rồi chính là muội muội Tử Linh Hi của ngươi.”

“Không có gì phải giật mình, chắc là nàng là do một Tồn Tại Cổ Xưa chuyển thế.”

Hư ảnh này nhàn nhạt nói, quả nhiên người có Chí Tôn Cốt sao có thể là hạng người bình thường được đây?

“Bây giờ ngươi lấy gì để so sánh với nàng? Trên người nàng không chỉ có Chí Tôn Cốt mà còn có khả năng rất lớn là một thân chuyển thế của Tồn Tại Cổ Xưa, bây giờ ngươi hoàn toàn không thể so sánh

được.”

Đạo hư ảnh này nhìn vẻ mặt trầm mặc của Y Tâm Nhiên bình tĩnh nói.

Mà lúc này Y Tâm Nhiên cúi đầu xuống.

Nắm chặt bàn tay.

....

Nửa tháng đã trôi qua.

Trong khoảng thời gian này ban ngày thỉnh thoảng Tần Cửu Ca tu luyện, có lúc lại đùa giỡn với Tử Linh Hi trong Đế Tháp, đương nhiên chủ yếu là trêu ghẹo ký ức kiếp trước của Tư Linh Hi cùng với trêu chọc ký ức kiếp này của Tử Linh Hi.

So với Tử Linh Hi có ký ức kiếp này thì Tần Cửu Ca thích trí nhớ kiếp trước của Tử Linh Hi hơn.

Ừm, khá thú vị.

Mặc dù trí nhớ kiếp này của Tử Linh Hi là một công chúa cao quý, nhưng vẫn quá ôn nhu với Tần Cửu Ca.

Mà ký ức kiếp trước của nàng thì hoàn toàn không giống.

Dù sao Tần Cửu Ca so sánh trí nhớ hai đời của Tử Linh Hi thì càng thích chơi đùa với ký ức kiếp trước của nàng hơn.

Cũng không biết là đang ở trong trạng thái tâm lý gì.

“Đạo Tử, đã điều tra được thông tin của người mà ngài muốn rồi.”

Tần Cửu Ca đang tu luyện thì có một đạo thanh âm cung kính truyền đến vào tai của Tần Cửu Ca.

“Ừm, ngươi có thể đi xuống.”

Tần Cửu Ca nhìn quyển trục bên cạnh mình nhàn nhạt nói, hắn sai người đặc biệt đi tới Càn Châu của nhân vật chính Yến Cửu Trần điều tra một chút.

Hiện tại trong tay hắn chính là tin tức về Yến Cửu Trần và người thân đạo thống sau lưng hắn.

“Vâng”

Giọng nói vừa rồi lại cung kính vang lên.

“Ba vị tỷ tỷ, mỹ mạo giống như thiên tiên tỷ tỷ? có chút thú vị.”

“Từ phế vật trong truyền thuyết biến thành một Đại Yêu Nghiệt chấn động tứ phương trong thời gian nửa tháng.”

“Tác phong trước sau như một của nhân vật chính.”

Chương 570: Thiên kiêu yêu nghiệt

Chương 570: Thiên kiêu yêu nghiệt

Tần Cửu Ca nhìn tin tức trong tay mình rồi khẽ nói, lúc này Yến Cửu Trần có thể được gọi là danh tiếng lẫy lừng trong một thời gian.

Hiện tại Càn Châu đang tiến hành cái gọi là Đại Hội Vạn Tông, Yến Cửu Trần đã xuất hiện nổi bật.

“Ba vị thiên tiên tỷ tỷ xinh đẹp rất thú vị.”

Tần Cửu Ca lạnh nhạt cười, dù sao trong khoảng thời gian này hắn cũng không có chuyện gì để làm, nhân vật chính bị hắn thiến kia bây giờ đang âm thầm chăm chỉ tu luyện, thậm chí đã đến tu luyện đến kiểu tự ngược đãi mình.

Trong lòng Lục Trần nghĩ cái gì hắn biết hết.

Để báo mối thù bị thiến.

Vâng, đừng nói tổn thương này rất chí mạng với một nam tử.

Nhưng nam nhân thật sự không để ý đến việc mình không có chỗ đó.

Bởi vì như vậy sẽ không sợ lão Tần cách vách.

Rất có lý đi.

.....

Trong khoảng thời gian này người trong Càn Châu đạo thống đã bị tên phế vật thiếu tông chủ kia của Linh Nguyệt Tiên Tông làm cho

khiếp sợ một phen.

Thật không ngờ tên phế vật thiếu tông chủ của Linh Nguyệt Tiên Tông vậy mà lại đã âm thầm đến Nhân Hoàng Cảnh Giới.

Điều này hoàn toàn đảo lộn nhận thức của bọn họ đối với tên thiếu tông chủ phế vật của Linh Nguyệt Tiên Tông.

Linh Nguyệt Tiên Tông toàn tông trên dưới cũng là vô cùng khiếp sợ với sự việc này.

Tên thiếu tông chủ phế vật trong ấn tượng của bọn họ vậy mà lại là một Thiên Kiêu Yêu Nghiệt.

Phải biết rằng Càn Châu bọn họ không phải là đại châu gì, trong đạo thống Cổ tộc chỉ cần có một vị Thiên Tôn chính là nhất lưu đạo thống.

Điều này cũng cho thấy tư chất Yêu Nghiệt Thiên Tài trong Cổ Tộc của bọn họ không bằng Đạo Châu, có thể tưởng tượng được một Yêu Nghiệt của Nhân Hoàng Cảnh Giới có ý nghĩa gì.

Càn Châu Đạo Trần Thánh Địa.

Đạo Trần Thánh Địa là chí cao đạo thống đứng đầu của Càn Châu, cũng là thế lực đạo thống có Thần Linh tọa trấn trong Càn Châu, có thể nói là Bá Tuyệt Càn Châu.

Mấy ngày nay Đạo Trần Thánh Địa rất náo nhiệt.

Vạn Tông Đại Hội trăm năm mới có một lần ở Càn Châu lần này được cử hành ở đây.

Vạn Tông Đại Hội là đại hội mà Thiên Tài Yêu Nghiệt Càn Châu đều khao khát.

Đạo Trần Đạo Đài, nơi Vạn Tông Đại Hội lần này, rất nhiều Yêu Nghiệt Thiên Tài của Càn Châu muốn giẫm đạp đồng bối trở thành người giỏi nhất, trấn áp một đời.

“Trận tiếp theo, Thiếu Tông Chủ Linh Nguyệt Tiên Tông Yến Cửu Trần đối chiến với Phong Nguyệt Tiên Tông Phong Bất Giác.”

Khi thanh âm này truyền ra, không ít người xung quanh *, hiển nhiên vẫn rất có cảm xúc với trận quyết đấu vừa rồi.

“Thiếu Tông Chủ có thể được coi là kỳ tài, trước kia nhất định là che

dấu, quá Yêu Nghiệt."

"Ai nói không phải."

"Thật không ngờ, thật sự là thật không ngờ, Thiếu Tông Chủ đã giết đến trình độ có thể đánh một trận với Phong Bất Giác."

Tại chỗ ở của đệ tử tông môn Linh Nguyệt Tiên Tông, không ít Linh Nguyệt đệ tử cảm thán nói.

Ai có thể nghĩ đến nửa tháng trước còn là phế vật Yến Cửu Trần đại danh trong Linh Nguyệt tiên tông, hiện tại lại có thể đứng ở trên đạo đài đánh một trận với Phong Bất Giác có danh xưng là Yêu Nghiệt đời thứ mười của Càn Châu.

Trên đạo đài Đạo Trần Thánh Địa.

"Ngươi có thể đi tới nơi này đã là rất tốt với ngươi rồi, nhưng dừng lại ở đây đi."

Nam tử tuấn dật mặc quần áo màu đen bình tĩnh nhìn Yến Cửu Trần trước mặt hắn, tuy rằng trong khoảng thời gian này Càn Châu đều lưu truyền Linh Nguyệt Tiên Tông Yến Cửu Trần thiên phú vô song, nhưng đó là đối với Dung Tài ở Càn Châu mà nói.

Kỳ tài như vậy đối với hắn mà nói thì Yến Cửu Trần vẫn không phải là đối thủ của hắn.

"Ngươi thử xem."

Yến Cửu Trần nhìn tên Phong Bất Giác có danh xưng Thập Đại Yêu Nghiệt Càn Châu này cười lạnh nói.

Còn tưởng rằng hắn là phế vật Yến Cửu Trần trước kia sao?

Cảm thấy vừa rồi chính là thực lực thật của hắn?

Hắn mạnh đến mức nào ngay cả hắn hiện tại cũng không biết.

Trong tay mình còn có thần khí, hủy diệt Đại Đạo Truyền Thừa, là người mà ngươi có thể so sánh sao?

"Một chiêu trấn áp ngươi."

Phong Bất Giác nhìn vẻ mặt lãnh đạm của Yến Cửu Trần, mình có thực lực gì mà bản thân không biết?

Thật đúng là cho rằng bây giờ mình đang ở trong hàng ngũ Yêu Nghiệt Đỉnh Cấp của Càn Châu?

“Ta sẽ cho ngươi xem chênh lệch giữa chúng ta.”

Phong Bất Giác nhìn Yến Cửu Trần lúc này lộ ra nụ cười khinh thường.

“Phong Thiên chi thuật.”

Phong Bất Giác hét lớn trong lòng, bây giờ hắn muốn trấn áp Yến Cửu Trần nổi tiếng trong khoảng thời gian này ở trước mặt tất cả mọi người.

Cũng để cho tất cả mọi người ở Càn Châu biết thực lực của Mười Đại Yêu Nghiệt của Càn Châu.

Khi Phong Bất Giác hét lớn trong lòng, sau lưng hắn mơ hồ có một hoa văn màu đen thật lớn, làm cho phiến không gian này có vẻ có chút âm trầm khủng bố.

“Chỉ là con kiến hôi mà thôi.”

Yến Cửu Trần nhìn một màn này cười khẽ một tiếng, hắn không hề uổng công trong khoảng thời gian này.

Nhìn Phong Thiên chi thuật của Phong Bất Giác, sau lưng Yến Cửu Trần ngay lập tức có khí tức pháp tắc vây quanh.

“Hủy diệt đi.”

Đoàng một tiếng, Đạo Pháp giữa Phong Bất Giác và Yến Cửu Trần va chạm vào nhau, phát ra tiếng vang thật lớn.

Đệ tử Linh Nguyệt quan sát trên đài chiến lúc này.

“Cửu Trần sư huynh có thể thắng hay không?”

“Phong Bất Giác kia chính là một trong mười đời Yêu Nghiệt đời này của Càn Châu, vô cùng cường đại, cũng không biết Cửu Trần sư huynh có thể thắng hay không.”

Một nam đệ tử Linh Nguyệt Tiên Tông khẽ nói, tuy rằng khoảng thời gian trước Yến Cửu Trần sư huynh của bọn họ trấn áp Tồn Tại đệ nhất của Linh Nguyệt Tiên Tông, nhưng lần này đối mặt với Phong Bất Giác, một trong mười đại Yêu Nghiệt của Càn Châu.

Chương 571: Giấu rất kỹ

Chương 571: Giấu rất kỹ

Rất nhiều đệ tử cùng thuộc Linh Nguyệt Tiên Tông rất muốn Yến Cửu Trần thay Linh Nguyệt Tiên Tông bọn họ giành được vinh dự Mười Đại Yêu Nghiệt hiện tại của Càn Châu.

Nhưng không cần phải nghĩ đã biết đó là một điều rất khó khăn.

Đột nhiên, trong lúc đám đệ tử Linh Nguyệt Tiên Tông đang tự hỏi thì rất nhiều người xung quanh Đạo Đài đều trừng mắt.

“Vậy mà Yến Cửu Trần lại thắng.”

“Phong Bất Giác sư huynh, một trong Mười Đại Yêu Nghiệt của Càn Châu, lại bại.”

Không ít người tràn đầy sự khó tin nhìn cảnh tượng trước mắt.

Đây quả thực là đảo lộn trí tưởng tượng của rất nhiều người.

Dù sao Phong Bất Giác cũng là Chí Tôn Yêu Nghiệt đã uy chấn ở Càn Châu rất lâu rồi.

Mà Yến Cửu Trần cũng chỉ là Yêu Nghiệt mới nổi danh tứ phương gần đây thôi.

Cảnh giới tu vi của Yến Cửu Trần sư huynh cũng không cao Bằng Phong Bất Giác.

“Phong Bất Giác sư huynh lại bị đánh bại bởi một chiêu.”

“Làm sao có thể?”

Khi đạo thanh âm này được truyền ra, rất nhiều người xung quanh Đạo Đài cũng ý thức được vấn đề này.

Một chiêu đã bại.

Yến Cửu Trần này lại kinh khủng như thế.

Thật kinh khủng.

Một trong mười đời Yêu Nghiệt của Càn Châu lại không qua được một chiêu của Yến Cửu Trần.

Thực lực của Yến Cửu Trần chắc chắn có Chiến Lực Yêu Nghiệt xếp hạng top 3 trong mười đời Yêu Nghiệt của Càn Châu.

Nếu không thì không thể khủng bố như vậy.

Tầng trên cùng của đài quan sát Đạo Đài.

Nơi này có đại bộ phận người có quyền thế nhất cũng là cường đại nhất.

“Thật không ngờ, Linh Nguyệt Tiên Tông ngươi lại giấu sâu, lại có Thiên Tài Yêu Nghiệt như vậy, bây giờ mới thả ra.”

Một nữ tử mặc y phục màu đen ngồi ở đây nhìn một nữ tử mỉm cười nói.

Nàng chính là sư tôn của Phong Bất Giác đang đạo tranh vừa rồi, cũng là Phong Nguyệt Tiên Tông tông chủ đương nhiệm Phong Hoa Tuyết Tình, cường giả danh chấn Càn Châu hiện tại, một đời Cự Đầu Thiên Tôn Cảnh Giới.

“Trần Nhi rất mạnh.”

Yến Trần Nguyệt nghe vậy bình tĩnh nhìn Yến Cửu Trần đang ở dưới đất thu hút sự chú ý của vạn người nói.

Tuy rằng lúc này thần sắc nàng có vẻ rất bình tĩnh, nhưng sâu trong mắt nàng lại có nghi hoặc rất sâu.

Cửu Trần đệ đệ mà nàng biết, sao có thể cường đại như vậy?

Nhưng cảnh tượng đặt ở trước mặt nàng bây giờ, điều này khiến nàng không thể không tin.

Nhưng ở trước mặt người ngoài, nàng phải làm bộ như cái gì cũng biết.

Như vậy là để tốt cho Yến Cửu Trần, xem bộ dáng này xác suất rất lớn là Cửu Trần đệ đệ của mình đạt được cơ duyên gì đó mà có được.

Mà có thể làm cho Cửu Trần đệ đệ thay đổi cơ duyên to lớn như vậy nhất định rất phi phàm.

Nàng đương nhiên là muốn giữ bí mật cho đệ đệ của mình.

“Không đơn giản, giấu sâu như vậy, nếu không phải bởi vì lần này

Vạn Tông Đại Hội có phần thưởng kia thì nói không chừng các ngươi còn muốn giấu tiếp."

"Thật sự là giấu rất kỹ."

Phong Nguyệt Tiên Tông tông chủ híp mắt cười khẽ nói một tiếng, trong lòng nàng cảm thấy chuyện này chắc chắn có chút không đúng, bởi vì Yến Cửu Trần không cần phải vì Vạn Tông Đại Hội này mà che dấu thực lực lâu như vậy.

Nhưng nàng cũng không tiện tiếp tục truy cứu, dù sao thực lực của Linh Nguyệt Tiên Tông bày ở đó, có thể nói là vô cùng cường đại.

"Người chiến thắng, Linh Nguyệt Tiên Tông Thiếu Tông Chủ Yến Cửu Trần."

Rất nhanh, tin tức người chiến thắng là Thiếu Tông Chủ hiện tại của Linh Nguyệt Tiên Tông truyền ra, không có gì ngoài ý muốn làm cho đạo thống Cổ Tộc ở đây khiếp sợ.

Linh Nguyệt Tiên Tông đời này Yến Cửu Trần lại cường đại như vậy, như vậy vì sao trước kia hắn phải giả thành phế vật?

"Cửu Trần sư huynh là thật cường đại."

"Đúng vậy, đúng vậy."

Lúc này lại có không ít đệ tử Linh Nguyệt Tiên Tông khen ngợi, hiện tại đệ tử Linh Nguyệt Tiên Tông Yến Cửu Trần từ top 16 thăng cấp lên top 8.

Đây đã là rất cường đại rồi.

Bởi vì đây là Đại Hội Vạn Tông của toàn bộ Càn Châu, đừng nói top 8, cho dù top 100 cũng có thể được xưng là Thiên Tài Yêu Nghiệt ở Càn Châu.

"Trận tiếp theo Vạn Đạo Tông Lăng Hạ và Huyết Nguyệt Cổ Tông Trường Thắng."

Rất nhanh cuộc chiến tiếp theo đã bắt đầu.

Mà Yến Cửu Trần liền đi xuống nghỉ ngơi.

Một lúc nữa mới lại bắt đầu đạo tranh của hắn, viết lên truyền kỳ của hắn

...

Giờ phút này cách Đạo Trần Thánh Địa không xa, một nam tử trung niên mặc y phục màu tím cung kính thấp giọng nói chuyện với một vị nam tử.

Giọng nói rất khiêm tốn và cung kính.

Mà nếu có người Đạo Trần Thánh Địa nhìn một màn này mà nói, trong lòng nhất định vô cùng chấn động.

Bởi vì người này trông có vẻ rất giống với Nhị Cẩu Tử, nam tử trung niên mặc tử y chính là Đạo Trần Thánh Địa hiện tại Thánh Chủ Thiên Ly Thần.

Cự Đầu có tu vi cường đại Thiên Tôn Ngũ Trọng.

Danh chấn Càn Châu mấy trăm ngàn năm.

Chính là một trong những Cự Đầu Đỉnh Cấp của Càn Châu, nhưng bây giờ lại hèn mọn với một nam tử diện mạo rất trẻ tuổi, điều này làm cho người ta không khỏi suy nghĩ gì đó trong đầu.

Chương 572: Mị thuật khủng bố

Chương 572: Mị thuật khủng bố

“Công tử bên này mời.”

Đạo Trần Thánh Địa Thánh Chủ cung kính nhìn một nam một nữ bên cạnh mình, lúc này hắn cũng không phải là Chí Tôn danh chấn Càn Châu trước kia, mà phảng phất chính là một người dẫn đường.

Trong mắt Đạo Trần Thánh Chủ có vẻ chấn động, bậc Tồn Tại này sao có thể tới Càn Châu của hắn?

Đạo Châu và Càn Châu là châu vực liền kề, cho nên có một vài tin tức truyền đến trên tay cao tầng nơi này.

Đạo Châu xuất hiện vị Tồn Tại này, một vài Thiên Tôn Càn Châu cũng biết ở trong lòng.

Hắn là một trong những người mà hắn biết.

Vốn dĩ hắn đang tu luyện, thế nhưng đột nhiên hắn cảm nhận được

một cỗ khí tức cường đại.

Sau đó, hắn đến.

Mà hắn cũng là cơ duyên trùng hợp đã từng xem qua tranh chân dung của vị Đạo Châu Thiên Đế Thư Viện Đệ Nhất Danh Sách.

Hơn nữa trên người nam tử áo trắng tuấn dật này tản ra khí tức, và nữ tử xinh đẹp bên cạnh hắn.

Hắn biết hắn đã gặp được đại nhân vật trong truyền thuyết kia.

"Ừm."

Tần Cửu Ca nhìn vị Đạo Trần Thánh Chủ này nhàn nhạt lên tiếng nói, thực lực của Đạo Trần Thánh Chủ cũng không tệ.

Có Cảnh Giới Thiên Tôn Thất Trọng.

.....

"Trận tiếp theo Linh Nguyệt Tiên Tông Yến Cửu Trần và Vô U Tiên Tông Yêu Tiên Tử."

Khi thanh âm này được truyền ra, rất nhiều người ở đây đều kích động, trong đó đệ tử Linh Nguyệt Tiên Tông là hưng phấn nhất.

Đây là quyết chiến, quyết chiến.

Vừa rồi Yến Cửu Trần sư huynh của bọn họ từ top 8 vào top 4, sau đó từ top 4 vào top 2, đi tới trận chung kết lần này.

Linh Nguyệt Tiên Tông Yến Cửu Trần sư huynh của bọn họ một đường giết tới trận chung kết của Vạn Tông Đại Hội.

Đây là phế vật mà trước kia Linh Nguyệt Tiên Tông bọn họ truyền miệng sao?

Đây quả thực chính là một đời Chí Tôn Yêu Nghiệt.

Đệ tử Chí Tôn Yêu Nghiệt có thể chống đỡ đại kỳ của Linh Nguyệt Tiên Tông đời sau.

Thế hệ tông chủ tiếp theo của Linh Nguyệt Tiên Tông.

"Nhường lại rồi."

Yến Cửu Trần lộ ra một tia mỉm cười nhìn vị Tiên Tử xinh đẹp trước mặt mình.

Khuôn mặt nhỏ nhắn rất xinh đẹp, rất quyến rũ, vừa nhìn đã biết là Tiên Tử có sự quyến rũ từ trong xương cốt.

Tiên Tử như vậy ngay cả hắn cũng phải động tâm vài phần.

Thật sự là quá đẹp, giống như ba tỷ tỷ của mình.

Phong hoa tuyệt đại, giai nhân một thời.

“Thật không ngờ cuối cùng đối chiến với ta lại là Yến Cửu Trần sư huynh.”

Vị Yêu Tiên Tử của Vô U Tiên Tông này lúc này lại làm ra vẻ rất thân thiết nói.

Mà nàng cười một tiếng này làm cho không ít đệ tử tu vi không đủ xung quanh Đạo Đài đỏ bừng mặt, thậm chí sắc mặt của không ít trưởng lão của đạo thống Cổ Tộc đều có chút biến hóa.

Thật không ngờ Yêu Tiên Tử Vô U Tiên Tông này lại tu luyện mị thuật đến trình độ như vậy.

Một một nụ cười giống như là có thể làm cho người ta trở lên trầm luân.

Không hổ là một trong những YÊU NGHIỆT nổi tiếng nhất càn Châu hiện nay, đứng thứ hai trong Thập Đại Yêu Nghiệt.

Về phần Đệ Nhất Yêu Nghiệt thì đi tới Đạo Châu Tiềm Tu.

Cho nên Yêu Tiên Tử hôm nay chính là Đệ Nhất Yêu Nghiệt ở Càn Châu.

“Tiểu ca ca, chút nữa có thể nhường ta một chút hay không.”

Mắt của Yêu Tiên Tử hơi lóe lên nhìn Yến Cửu Trần cười khẽ một tiếng nói, khi nàng nói chuyện, đã có không ít để tử xung quanh Đạo Đài bên cạnh nàng đã hai mắt mê ly nhìn Yêu Tiên Tử ở trên Đạo Đài.

Tỏ ra vẻ yêu say đắm.

“Tỉnh lại.”

Lúc này trưởng bối có thực lực cường đại xung quanh Đạo Đài phát

ra khí tức cường đại, đánh thức đệ tử bên cạnh mình bị Yêu Tiên Tử mê hoặc.

Một màn này thật sự là quá mức khủng bố.

Thoáng cái liền làm cho đệ tử của nhiều Tông Môn Cổ Tộc say mê như vậy.

Không ít đệ tử đã tỉnh lại hoảng sợ nhìn Yêu Tiên Tử trên Đạo Đài.

Bọn họ vừa rồi đã bị thôi miên chỉ trong một hơi thở.

Nếu bọn họ đối đầu với Yêu Tiên Tử này, chỉ sợ không cần nàng động thủ thì mình đã không còn rồi.

“Mị thuật thật khủng bố.”

Yến Cửu Trần trên Đạo Đài âm thầm nói nói trong lòng, may mắn mình có Thần Linh Chi Khí hộ thể, chỉ là mị hoặc thuật của Nhân Hoàng Cảnh Giới vẫn không thể giúp hắn.

Mà Yêu Tiên Tử thấy mị thuật của mình không có chút tác dụng nào với Yến Cửu Trần, đôi mắt có chợt lóe lên chút kinh ngạc.

Nàng biết ngoại hình của mình cộng thêm thuật mị hoặc của mình có bao nhiêu hấp dẫn đối với nam nhân.

Có thể nói như vậy, chỉ cần nàng thi triển mị thuật của mình, đừng nói là Tồn Tại cùng cấp với nàng, cho dù là Yêu Nghiệt cao hơn nàng một chút cũng không có khả năng tránh thoát mị thuật của nàng.

“Chỉ là mị thuật mà muốn đánh ta? Thật sự là quá non nớt.”

“Đối với chuyện này ta chỉ có thể nói ngươi quá ngây thơ.”

Yến Cửu Trần cười lạnh một tiếng, liền đánh về phía Càn Châu Yêu Tiên Tử này.

Chỉ cần chờ hắn đánh bại Yêu Tiên Tử này, hắn liền có thể đạt được một lần phần thưởng của lần Vạn Tông Đại Hội này.

Đó là đồ vật rất trân quý đối với hắn, trân quý đến mức cho dù người khác lấy ra một kiện bảo vật cấp bậc Thiên Tôn để đổi cho hắn thì hắn cũng không đổi.

Hiện tại không phải lúc hắn thương hương tiếc ngọc, đạt được bảo vật kia trước đã rồi sau đó mới nghĩ đến những chuyện này cũng

không muộn.

Nữ nhân và bảo vật ai nặng ai nhẹ hắn biết.

Trên thế giới này không có thực lực sẽ giống như tiền thân của hắn bị người xem thường.

Chứ đừng nói là sở hữu mỹ nhân?

Nhưng lúc hắn đang đánh về phía Yêu Tiên Tử trên Đạo Đài.

Đột nhiên, tất cả các Tồn Tại cổ xưa và mạnh mẽ nhất của Càn Châu ở nơi cao nhất của Đạo Đài đều đứng dậy, đồng loạt nhìn về phía hai nam tử và một nữ tử ở xa xa.

Hai nam tử này một vị chính là Đạo Trần Thánh Địa Thánh Chủ.

Mà một nam một nữ kia lại không có nhiều người biết.

Biến cố này khiến nhiều người kinh ngạc.

“Đó là Đạo Trần Thánh Chủ.”

Chương 573: Ngụy Thiên Tôn Thuật

Chương 573: Ngụy Thiên Tôn Thuật

Không ít Đệ tử Đạo Trần Thánh Địa nhìn nam tử mặc áo tím trên không trung kinh hãi kêu lên.

Đó là một trong những Chí Tôn của Càn Châu, người đứng đầu Thánh Địa Đạo Trần Cổ Xưa.

Bình thường không có mấy người có thể nhìn thấy.

Nhưng ngay sau đó, không ít người ở đây đều rất chấn động.

Bởi vì bọn họ cảm giác vị Đạo Trần Thánh Địa Thánh Chủ danh chấn Càn Châu kia có chút hèn mọn với nam tử áo trắng bên cạnh hắn kia.

Đây là ngay cả bọn họ đều nhìn ra Đạo Trần Thánh Chủ có chút hèn mọn.

Những người đứng đầu Cổ Tộc đạo thống của nơi cao tầng nhất của

Đạo Đài ai mà nhìn không ra?

Đều là một đám người tinh.

Mà rất nhanh, điều làm cho tất cả mọi người ở đây càng thêm khiếp sợ chính là có mấy Thiên Tôn Cự Đầu trong Càn Châu này lại nhường chỗ ngồi đặc biệt ở chỗ cao nhất Đạo Đài của mình ra.

Mà chính hắn lại để cho người ta cầm một cái một lần nữa.

“Đây là ai, kinh khủng như vậy, ngay cả Đạo Trần Thánh Chủ cũng phải nhường chỗ.”

Có người trong những Cổ Tộc đạo thống này đều khiếp sợ nói.

Đây chính là Thánh Chủ của Đạo Trần Thánh Địa, Thiên Tôn Thất Trọng Cảnh Giới Khủng Bố Cự Đầu.

“Nam tử kia thật đẹp trai, khí chất quả thực chính là nam thần của ta.”

Đã có không ít nữ tử trong Đạo Thống Cổ Tộc nhìn Tần Cửu Ca lúc này ngồi trên đài cao thì thào nói.

Nam tử này thật tuấn dật, có cảm giác là nam thần hệ cấm dục.

Có rất nhiều nữ đệ tử xung quanh Đạo Đài đều đang nhìn Tần Cửu Ca, mà không ít nam đệ tử lại đang nhìn Viêm Linh Cơ bên cạnh Tần Cửu Ca.

“Thật… Thật là một tiên nữ xinh đẹp.”

Giờ phút này đã có không ít nam đệ tử đang len lén nhìn Viêm Linh Cơ đang xoa lưng cho Tần Cửu Ca.

Tuyệt đẹp, đẹp quá.

Cho dù là Yêu Tiên Tử cũng không có khí chất của nữ tử kia.

Trong số bọn họ có người muốn có thể làm chút chuyện tốt với nữ tử này, chẳng phải rất vui vẻ sao.

Mà Yến Cửu Trần trên Đạo Đài cũng hiện lên một tia kinh diễm, nữ tử kia thật tuyệt mỹ.

“Được rồi, tiếp tục thi đấu.”

Một lão giả trên Đạo Đài lớn tiếng hô lên với mọi người xung quanh Đạo Đài.

Mà Tần Cửu Ca đang ngồi trên đài cao có vẻ rất hứng thú nhìn trận đấu Trên Đạo Đài.

Chuẩn xác mà nói là nhìn nhân vật chính Yến Cửu Trần trên Đạo Đài.

Lại là một người xuyên việt.

Xem tình hình này là lại muốn giả vờ?

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, nếu để cho Yến Cửu Trần giả vờ, hắn không phải là quá thất bại sao?

Hiện tại dựa vào cảnh giới của hắn làm ra một chút chuyện ở trận quyết đấu này là không có ai có thể nhìn ra.

Từ từ để cho Yêu Tiên Tử này và Yến Cửu Trần đánh ngươi tới ta lui, để cho mọi người xung quanh hô to đã nghiền.

Nhưng hai khí tức trên Đạo Đài đều đang suy sụp.

Hơi thở đều rất không ổn định.

Không nói được là ai thắng ai thua.

“U Tiên Pháp.”

Yêu Tiên Tử trong sân bình tĩnh nhìn Yến Cửu Trần của Linh Nguyệt Tiên Tông này.

Nàng vừa rồi cảm nhận được một cỗ tu vi rất cường đại bộc phát ở trên người Yến Cửu Trần.

Điều này làm cho cả người nàng không ổn.

Hiện tại nàng chỉ có thể sử dụng Ngụy Thiên Tôn Thuật dưới đáy hòm của mình.

Đây chính là Ngụy Thiên Tôn Thuật.

Tu Vi Nhân Hoàng bình thường sao có thể chống đỡ được?

Lúc Yêu Tiên Tử này lạnh giọng nói chuyện trong lòng, xung quanh nàng có khí tức gì đó rót vào.

Làm cho nàng phảng phất như là một tôn ma nữ đến từ U Minh.

Trên Đạo Đài này đều biến thành U Vực, khí tức rất hàn sâm.

“Chỉ có vậy sao?”

Yến Cửu Trần cười lạnh một tiếng, lần này mình nhất định có thể đạt được Vạn Tông Đại Hội Đệ Nhất, có thể đạt được thứ kia.

“Tiên Vẫn.”

Đây là thứ mà Yến Cửu Trần ngộ ra từ trong Đạo Đại Đạo Pháp Tắc, rất cường đại.

Đây cũng là Đạo Pháp hắn đè đáy hòm, nhưng cũng rất tiêu hao linh lực linh thức, qua lần này, tiếp theo phải xem Yêu Tiên Tử này có thể chịu đựng được hay không.

“Không xong rồi.”

Nhìn Đạo Pháp này của Yến Cửu Trần, vẻ mặt của vị Yêu Tiên Tử Vô U Tiên Tông này vô cùng khiếp sợ.

Sao Yến Cửu Trần này có thể tu luyện đạo pháp cao thâm như vậy, hơn nữa còn tu luyện thành công.

Thật mạnh, đây là ý nghĩ duy nhất trong lòng Yêu Tiên Tử hiện tại.

Thật sự là rất cường đại.

“Cửu Trần sư huynh thật cường đại, xem ra lại…lại phải thắng nữa rồi.”

Lúc này một đệ tử của Linh Nguyệt Tiên Tông run rẩy nhìn một màn này nói, lần này nếu như Linh Nguyệt Tiên Tông Yến Cửu Trần sư huynh của bọn họ thắng thì Vạn Tông Đại Hội Đệ Nhất Danh chính là Linh Nguyệt Tiên Tông bọn họ.

“Đoàng một tiếng.”

Tiên Vẫn Đạo Pháp của Yến Cửu Trần trực tiếp đụng phải Yêu Tiên Tử, làm cho Yêu Tiên Tử phun thẳng ra máu tươi.

“Cửu Trần sư huynh uy vũ.”

Hiện trường đã có đệ tử của Linh Nguyệt Tiên Tông kích động kêu lên, bởi vì một màn này trông có vẻ là bọn họ Yến Cửu Trần Yến sư

huynh tất thắng.

Nhưng thật không ngờ, vị Yêu Tiên Tử vừa rồi kia còn có mang một bộ dạng sắp chết, sau một khắc dường như lại sống sót.

Đánh về phía Yến Cửu Trần khí tức đã suy giảm.

“Làm sao có thể?”

Chương 574: Thần Linh Chi Lực bảo vệ

Chương 574: Thần Linh Chi Lực bảo vệ

Không ít đệ tử xung quanh đều kinh hô lên nói, vừa rồi rõ ràng thấy tình hình là Yến Cửu Trần thắng lợi, Yêu Tiên Tử có kết cục thảm bại, nhưng sao sau một khắc lại đảo ngược.

“Phốc.”

Yến Cửu Trần uỳnh một tiếng ngã xuống dưới Đạo Đài.

Trong ánh mắt của hắn tràn đầy kinh hãi, vừa rồi Đạo Pháp Yêu Tiên Tử đánh về phía hắn chắc chắn không phải là loại uy lực mà một Nhân Hoàng Cảnh Giới có thể có được.

Có người âm thầm trợ giúp Yêu Tiên Tử kia nhằm vào hắn.

“Không thể nào.”

Dưới đạo đài, Yến Cửu Trần ngã xuống, nhìn về phía Càn Châu Yêu Tiên Tử đang đứng trên hư không của đạo đài.

Hắn có Thần Linh Chi Lực âm thầm bảo vệ, sao có thể bị một Nhân Hoàng nhỏ bé đánh bại được?

Lẽ nào tên Yêu Tiên Tử này và bản thân giống nhau, đều có Thần Linh Chi Lực bảo vệ?

“Ta tuyên bố, người chiến thắng trong đại hội thi đấu Vạn Tông lần này là yêu tiên tử của Vô U Tiên Tông.”

Ngay sau đó, một vị trưởng lão của nơi tổ chức lần này – Đạo Trần Thánh Địa bình tĩnh nói với mọi người xung quanh, dù âm thanh

không to nhưng bất kỳ ai ở đó cũng có thể nghe rõ.

“Yêu Tiên Tử, Yêu Tiên Tử, Yêu Tiên Tử.”

Rất nhiều người vây quanh Yêu Tiên Tử trên không trung cuồng nhiệt hô hào.

Những đệ tử vây xem đại hội thi đấu Vạn Tông lần này không biết gì về tình huống đặc biệt của Yến Cửu Trần và Yêu Tiên Tử.

Chỉ xem như vào giây phút cuối cùng, Yêu Tiên Tử bộc phát được con át chủ bài, đánh bị Hắc Mã Yến Cửu Trần, dù sao Yêu Tiên Tử người ta cũng là yêu nghiệt chí tôn đứng thứ hai trong Càn Châu thập đại yêu nghiệt.

Có con át chủ bài mạnh như thế thì có gì lạ chứ?

Lúc này, Linh Nguyệt Tiên Tông thì ngược lại, không khí đệ tử trong tông hiện giờ không hề sôi nổi.

Yến Cửu Trần, Yến sư huynh của bọn họ, ban nãy trông có vẻ sắp thắng rồi, sao chớp mắt đã thua rồi?

“Yến sư huynh.”

“Yến sư huynh.”

Nhìn Yến Cửu Trần bình tĩnh tiến về phía bọn họ, trong mắt của không ít đệ tử Linh Nguyệt Tiên Tông hiện lên sự tiếc nuối.

Lần này vốn dĩ Linh Nguyệt Tiên Tông bọn họ sẽ được ngẩng cao đầu hãnh diện.

Dù về nhì cũng là rất mạnh.

Nhưng trong mắt nhiều người, hạng nhất và hạng hai có khoảng cách rất lớn.

“Ta không sao.”

Yến Cửu Trần hít một hơi thật sâu, trong ánh mắt là sự không cam lòng.

Thật ra có tiếng tăm hay không cũng không quan trọng đến thế, quan trọng là phần thưởng của người đứng nhất trong đại hội thi đấu Vạn Tông lần này.

Đó mới là điều quan trọng nhất.

Vừa nãy, hắn sắp đạt được thứ đó rồi.

Nhưng không ngờ vấn đề lại xuất hiện vào lúc cuối.

“Tiểu Trần, đừng nản chí, lần này đệ thể hiện rất tốt, tỷ tý rất vui.”

Bỗng nhiên, một giọng nói niềm nở vang bên tai Yến Cửu Trần.

Giọng nói này khiến Yến Cửu Trần hơi khựng lại, nở nụ cười.

Bề ngoài rất ngây thơ, nhưng trong ánh mắt lại ẩn chứa dâm tà.

Đây là Thiên Tiên đại tỷ tỷ của nguyên thân – Yến Trần Nguyệt của hắn, cũng là tông chủ đương thời của Càn Châu Linh Nguyệt Tiên Tông, một nhân vật lớn đạt cảnh giới Thiên Tôn.

…

“Vừa nãy đáng lẽ tên Yêu Tiên Tử kia thua rồi, sao vào phút cuối lại là Cửu Trần thua nhỉ?”

Chỗ cao nhất của đạo đài, vẻ mặt của một nữ tử tuyệt sắc mặc bạch y thay đổi, vừa nãy trừ thời điểm lúc cuối cùng, trong mắt của những Thiên tôn khác tại đó, đệ đệ của mình luôn ở kèo trên.

Mà lúc Yến Cửu Trần ra chiêu cuối cùng, trong lòng nàng cũng đã ngầm tuyên bố rằng tên Yêu Tiên Tử kia chắc chắn sẽ thua.

Nhưng cảnh ban nãy đã đánh thẳng vào mặt nàng.

“Người này rất mình, mạnh hơn cả ta.”

Yến Trần Nguyệt lắc đầu, không nghĩ đến chuyện này nữa, dù sao có thể nhìn thấy đệ đệ mình tiến bộ đến trình độ này đã làm nàng rất vui mừng rồi.

Yến Cửu Trần của quá khứ là phế vật, nhưng Cửu Trần của hiện tại đã đứng trong danh sách những thiên tài hàng đầu Càn Châu, thậm chí có thể nói đã bước một chân vào danh sách yêu nghiệt đỉnh cấp của Càn Châu.

Hiện tại, nàng đang quan sát bạch y nam tử đang ngồi với dáng vẻ khoan thai trên vị trí chủ trì.

Rất mạnh, đó là phản ứng đầu tiên của nàng.

Ánh mắt hắn ung dung, ảm đạm uống linh trà trong tay.

Áo trắng như tuyết, ngũ quan tuấn lãng, dường như trên người hắn có một làn sương mờ.

Trong đáy mắt có sự thờ ơ.

Kết hợp thực lực của hắn và biểu hiện của Đạo Trần Thánh Chủ, chắc chắn nam tử này có bối cảnh rất lớn.

Nhưng gần đây, nàng không tìm hiểu những chuyện của thế giới bên ngoài, càng không rõ Càn Châu hoặc châu vực ở gần Càn Châu có ai phù hợp với tình hình này.

Bên dưới đạo đài có không ít đệ tử của các tông đang thao luận với nhau về trận đấu hôm nay.

Dù sao trong mắt tiểu bối bọn họ, đại hội thi đấu Vạn Tông kiểu này là biểu tượng của vinh dự, tuổi nhỏ còn rất tốt cho thanh danh của bản thân.

Có thể thăng lên hạng một trăm ở đại hội thi đấu Vạn Tông đã là chuyện khiến người ta cực kỳ tự hào rồi.

“Không ngờ luôn, thiếu tông chủ của Linh Nguyệt Tiên Tông lại có thể đánh một mạch tới trận chung kết.”

“Đúng vậy, đúng vậy, ai bảo không phải? Ngày trước nghe đồn hắn luôn luôn là một phế vật, nhưng hôm nay quan sát, so sánh với hắn thì chúng ta mới là phế vật.”

Chương 575: Bày tiệc tẩy trần

Chương 575: Bày tiệc tẩy trần

Có người không ngừng cảm thán, hoá ra thời gian gần đây, Linh Nguyệt thiếu tông chủ người ta vẫn luôn che giấu thiên phú thực sự của bản thân.

Thật là không hót thì thôi, một khi đã hót thì đúng là kinh người.

“Nhưng vẫn là Yêu Tiên Tử của Vô U Tiên Tông hơn một bậc.”

Rất nhanh, những người này bắt đầu bàn luận về Yêu Tiên Tử đạt hạng nhất của đại hội thi đấu Vạn Tông.

Đây là đại hội thi đấu Vạn Tông lần thứ nhất, mà Yêu Tiên Tử lại càng là vị tiên tử tuyệt sắc.

So với Yến Cửu Trần thì chuyện này càng có độ thảo luận hơn.

Đương nhiên cũng không ít người nghĩ về Tần Cửu Ca đang ở chủ vị của đài cao.

Khí chất thoát tục, giống như mỹ nam bước ra từ trong tranh.

Nếu không phải thực lực của mỹ nam tuyệt thế này quá mạnh, không dễ trêu trọc, nói không chừng mấy vị thánh nữ của Hợp Hoan Tông đang trêu ghẹo vị tuyệt thế mỹ nam này rồi.

“Không biết công tử đến Càn Châu của ta có chuyện gì? Nếu như có chuyện gì thì cứ sắp xếp thoải mái.”

Đạo Trần Thánh Chủ cung kính nói với Tần Cửu Ca, nói thật thì hiện giờ hắn rất sợ vị Đạo Tử Thần Châu này.

Nếu như vị này có bất kỳ thương tổn gì, chắc chắn người đen đủi chính là mấy người bọn hắn.

Lúc Đạo Trần Thánh Chủ nói câu này, đã có không ít người lãnh đạo của Đạo Thống Cổ Tộc bị hẫng một nhịp trong lòng dù không rõ thân phận của bạch y nam tử này.

Chuyện bạch y nam tử này là một nhân vật lớn có khả năng thông thiên là chuyện không thể lệch được.

Bằng không thì Đạo Trần Thánh Chủ danh chấn Càn Châu sao phải như thế?

Mà Đạo Thống hoặc Cổ Tộc phía sau bạch y nam tử này chắc chắn mạnh hơn cả Đạo Trần Thánh Địa, hơn nữa còn là mạnh hơn nhiều mới khiến Đạo Trần Thánh Chủ cung kính như thế.

“Lại đây xoay xem.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng nhấp một ngụm linh trà trong tay, nhẹ nhàng nói.

Tất nhiên hắn đến đây để xem xét Khí Vận Thần Tử này rồi.

“Vậy tối nay tại hạ sẽ bày tiệc tẩy trần cho công tử.”

Đạo Trần Thánh Chủ cung kính nói với Tần Cửu Ca, một mặt là hắn

không muốn đắc tội với vị Đạo Tử Thần Châu này, mặt khác lại muốn làm thân với vị Đạo Tử Thần Châu này.

"Ừ."

Tần Cửu Ca nheo mắt nhìn Yến Trần Nguyệt cách hắn không xa, từ trên người của cô gái này, Tần Cửu Ca cảm nhận được sự rung động của khí vận, rõ ràng nàng ấy chính là một trong ba người chị của Khí Vận Thần Tử Yến Cửu Trần.

Tần Cửu Ca hướng về phía nàng ấy, miệng mấp máy, hắn đang truyền âm.

Đột nhiên nghe được giọng nói của bạch y nam tử, ánh mắt Yến Trần Nguyệt trở nên sâu xa.

Cả người chuyển sang trạng thái rất căng thẳng.

Hắn nói, linh hồn hiện tại đang trong cơ thể của đệ đệ ngươi không phải linh hồn trong người đệ đệ ngươi ngày trước.

Hắn đoạt xá đệ đệ của ngươi!

Sau khi Yến Trần Nguyệt nghe thấy âm thanh mà bạch y nam tử lạ lẫm kia truyền tới, tâm trí nàng đập mạnh mấy lần, liên tưởng tới chuyện của nửa tháng gần đây, đệ đệ của mình từ một phế vật đến yêu nghiệt hạng nhất, danh chấn Càn Châu.

Có vẻ đúng rồi.

Dù sao đệ đệ của mình từ nhỏ đã là phế vật, sao trong nửa tháng đã mạnh lên vượt bậc được?

Nếu như tiến bộ không lớn còn được, nhưng đệ đệ của nàng tiến bộ thần tốc.

Quả thực không nên nhanh quá.

Tiến bộ kiểu này khiến cho ba tỷ muội nàng rất lo lắng.

Có lúc, tu vi tăng lên quá nhanh cũng không phải là chuyện tốt.

Còn là bay lên như thế này.

Trong khoảng thời gian này, nàng còn cảm thấy nguyên nhân tu vi của đệ đệ tăng lên thần tốc là do tìm thấy cơ duyên nên mới khiến hắn thăng cấp rất nhanh.

Về vấn đề cường giả chiếm xác trùng sinh, nàng cũng từng nghĩ tới, nhưng dựa vào tu vi cảnh giới Thiên Tôn của nàng, thêm một vài thứ nữa là có thể nhìn ra có phải là cường giả đoạt xá trùng sinh hay không.

Trước đây, nàng từng âm thầm dùng Thần Hồn Pháp dò xét đệ đệ của hiện tại, nhưng linh hồn của hắn so với trước đây không có gì khác biệt.

Trong quan niệm của bọn họ, cho dù là cường giả chiếm đoạt cơ thể để trùng sinh, thể xác dù là thể xác trước đây nhưng linh hồn tuyệt đối không thể giống y như đúc.

Vậy nên khi đó, trong tâm trí của nàng và hai vị muội muội đã loại trừ nguyên nhân cường giả đoạt xá trùng sinh.

Mà hiện tại, nàng có rất nhiều thắc mắc.

Đầu tiên, nàng và bạch y Thiên Tôn đó không thân thiết, tại sao người ta lại nói cho nàng?

Thứ hai, vị Thiên Tôn áo trắng này làm thế nào để nhìn ra được rằng đệ đệ của nàng không phải là đệ đệ ngày trước, mà là bị đoạt xá.

Phải biết rằng trước đây, nàng khẳng định đệ đệ của mình chưa gặp vị bạch y nam tử này bao giờ, vậy nên, hôm nay hắn mới chú ý đến, hay là đã điều tra từ lâu rồi?

Hoặc nói là, hắn nói mò nhưng mục đích cho việc đó là gì.

Nếu như tên bạch y nam tử này điều tra được từ lâu rồi, vậy tại sao tên này lại điều tra?

Lúc này, trong lòng Yến Trần Nguyệt có rất nhiều vấn đề, từ trước tới nay chưa thấy người con trai nào chưa gặp đệ đệ của mình mà đã nói rằng trong cơ thể của đệ đệ không phải là linh hồn trước đây của đệ ấy, quả thật có thể khiến người ta nảy sinh ra nhiều vấn đề hơn.

Nếu là ngày trước, Yến Trần Nguyệt không thể nào tin được, nhưng hiện giờ khác rồi.

Trong vòng nửa tháng, đệ đệ của mình nâng tu vi lên quá nhanh.

Nhanh đến mức trong lòng nàng tràn đầy lo lắng.

Như thể khôi phục cơ sở tu luyện ban đầu.

Kết hợp với lời của bạch y nam tử, trong lòng Yên Trần Nguyệt đã có vài phần tin tưởng.

“Thôi vậy, lát nữa đi gặp tên bạch y nam tử này.”

Yến Trần Nguyệt nhắm mắt lại, giọng nói cực kỳ lạnh nhạt.

Nếu đệ đệ của nàng đúng là bị cường giả đoạt xá, nàng phải đập vỡ linh hồn đang chiếm thân xác của đệ đệ nàng.

Đệ đệ của nàng, dù tu vi phế vật như thế nào cũng là đệ đệ nàng, không phải linh hồn ngoại lai khoác lên cơ thể của đệ đệ.

Chương 576: Đại Thánh Chủ cũng phải tự thân đón tiếp

Chương 576: Đại Thánh Chủ cũng phải tự thân đón tiếp

Lúc bấy giờ, ánh mắt Yến Trần Nguyệt nhìn về phía Yến Cửu Trần ở phía dưới, mà Yến Cửu Trần cũng nhìn nàn, cười rất ngọt ngào.

Thời gian này, hắn quá hạnh phúc rồi, thực lực, tu vi của bản thân đều thăng hạng rất nhanh, đương nhiên quan trọng nhất là có ba vị tỷ tỷ đẹp tựa thiên tiên.

Bây giờ hắn không thể có hành vi gì, nhưng đợi sau khi thực lực của hắn mạnh mẽ rồi, còn có khả năng làm một số chuyện.

Yến Trần Nguyệt cũng miễn cưỡng chào hỏi Yến Cửu Trần, trạng thái bây giờ của nàng hơi lơ đãng.

Bởi vì nếu trong thân thể đệ đệ là một linh hồn đoạt xá, nàng sẽ rất buồn nôn, căm hận.

…

Đại hội thi đấu Vạn Tông của Càn Châu đã kết thúc, khiến vô số người không nghĩ tới là, đứng thứ hai của đại hội thi đấu Vạn Tông lại là Yến Cửu Trần có danh tiếng mười mấy năm phế vật của Linh Nguyệt Tiên Tông.

Đại hội thi đấu Vạn Tông khiến càng nhiều người nhận ra rằng thiếu tông chủ Yến Cửu Trần của Linh Nguyệt Tiên Tông không phải là phế vật, mà là một yêu nghiệt thiên tài, hơn nữa còn là một trong những

yêu tôn hạng nhất của Càn Châu đương thời.

Chuyện này khiến cho Linh Nguyệt Tiên Tông ở Càn Châu càng có danh tiếng lớn hơn.

Mà đứng nhất của đại hội thi đấu Vạn Tông quả nhiên không nằm ngoài dự đoán của bọn họ, là Yêu Tiên Tử đã nổi danh từ lâu ở Càn Châu.

Đạo Trần Thánh Địa.

Đây là đạo thống lớn, lâu đời của Càn Châu, đương nhiên vị trí rất tốt.

“Nghe nói hôm nay có một nhân vật lớn đến thánh địa của chúng ta.”

“Đến Thánh Chủ cũng phải tự đón tiếp.”

Người trong Đạo Trần Thánh Địa lặng lẽ bán tán với người bên cạnh.

Nếu như không phải vì thê tử họ Vương của con trai của dì nhỏ của chồng của tỷ tỷ của mợ của hắn là đệ tử nội môn của Đạo Trần Thánh Địa, hắn chưa chắc có thể biết được tin tức này.

Dù sao hắn cũng là người nhỏ bé đến mức không thể nhỏ bé hơn nữa trong Đạo Trần Thánh Địa.

“Lớn thế á?”

Nam tử bên cạnh người vừa nói hỏi lại.

Có đạo thống nào ở Càn Châu còn mạnh hơn cả Đạo Trần Thánh Địa à?

Đến mức Thánh Chủ nhà mình còn phải tự tiếp đón.

Chuyện này đúng là vượt qua cả tưởng tượng của hắn.

…

Một chỗ trong cung điện.

Vô cung xa hoa, đây là toà cung điện tốt nhất trong Đạo Trần Thánh Địa.

Trong cung điện lúc này có không ít nữ tử trẻ tuổi ăn mặc cợt nhả đang khiêu vũ.

Ai cũng đang ở lứa tuổi dậy thì, trong mỗi cái nhíu mày, mỗi nụ cười đều toả ra sự mê hoặc.

“Lần này công tử có thể đến Càn Châu ta, đúng là phúc của Càn Châu ta.”

Đạo Trần Thánh Chủ ngồi ở vị trí chủ vị, cười nói, mời rượu Tần Cửu Ca đang ngồi ở chủ vị.

“Đúng thế, đúng thế, công tử tới Càn Châu chính là phúc khí của chúng ta.”

Lại có một vị Thiên Tôn nổi danh ở ngoại giới cười lớn, nói theo để phụ hoạ.

“Đúng, công tử đến Càn Châu là phúc khí của cả Càn Châu ta.”

“Người như công tử đến Càn Châu, nếu như chúng ta không làm tốt bổn phận của chủ nhà thì sẽ khiến người khác chê cười.

Sau khi Đạo Trần Thánh Chủ phát biểu nịnh Tần Cửu Ca, ngay sau đó lại có thêm mấy vị đứng đầu Càn Châu trở nên xu nịnh, nhao nhao lên tiếng.

Lúc này, Tần Cửu Ca cũng thấy buồn cười, bản thật thực sự có sức thu hút lớn đến thế cơ à?

Hay đơn giản là lấy lòng vì bối cảnh đứng sau mình?

Ừ, hẳn là loại thứ nhất, mình đẹp trai quá, đẹp trai tới mức khiến bọn họ gào thét.

Phản diện chính là phải làm màu, ra sân là được xu nịnh.

Mà nhân vật chính của Khí Vận ra sân thường bị nhục mạ, coi thường.

Đối với tình huống này, nhân vật chính của Khí Vận ở đối diện có sự lựa chọn khác biệt.

Yến Trần Nguyệt ngồi ở vị trí trước đại điện, bình tĩnh, giống như ban nãy nàng không hề nghe thấy lời của Tần Cửu Ca.

Nhưng nàng dành phần lớn thời gian để quan sát Tần Cửu Ca, giờ nàng đã biết thân phận của bạch y Thiên Tôn này, đúng là rất khủng bố.

Đa phần Thiên Tôn sống trong Tiên Vực đều biết sự đáng sợ của Thần Châu, càng biết rõ sự khủng bố của Cấm Kỵ.

Không có cách nào trêu chọc, không có cách nào chống lại.

Chỉ có Cấm Kỵ mới có thể đối kháng với Cấm Kỵ.

Lúc Tần Cửu Ca liếc nhìn Yến Trần Nguyệt, hắn biết hiện giờ trong lòng Yến Trần Nguyệt đang rất nóng ruột, bí bách.

Nhưng hắn không vội.

“Ha ha, Yêu Tiên Tử đứng đầu đại hội thi đấu Vạn Tông lần này, mời người lên nhận phần thưởng.”

Bỗng nhiên, Đạo Trần Thánh Chủ cười với Tần Cửu Ca, sau khi nói vài câu, lấy từ trong nhẫn chứa đồ của mình ra ba bảo vật.

Đây là phần thưởng cho ba người đứng đầu tại đại hội thi đấu Vạn Tông lần này.

Giờ cả ba người đứng đầu đại hội thi đấu Vạn Tông đều ở đây, hắn phát luôn một thể.

“Hạng nhất là Yêu Tiên Tử, mời lên.”

Đạo Trần Thánh Chủ vừa dứt lời, một nữ tử mặc áo lụa mỏng, dáng người uyển chuyển bước ra từ vị trí hàng cuối cùng đại điện, không cần nhìn mặt của Yêu Tiên Tử của Vô U Tiên Tông cũng biết nàng là vị mỹ nhân hiếm gặp.

“Lần này ngươi dành được hạng nhất, phần thưởng là một khối Tiên Thiên Thần Hồn Tinh, có lợi cho cả linh hồn, thần thức.”

Chương 577: Đổi Tiên Thiên Hồn Tinh

Chương 577: Đổi Tiên Thiên Hồn Tinh

Đạo Trần Thánh Chủ vừa nói vừa đặt thứ đồ đen như hòn đá màu mực vào tay Yêu Tiên Tử.

“Đa tạ Thánh Chủ.”

Yêu Tiên Tử cất thứ giống như cục đá màu đen kia vào nhẫn chứa đồ, thứ đồ chơi này rất có giá trị.

Thậm chí có thể nói, giá trị của phần thưởng của hạng hai và hạng ba cộng lại chưa chắc đã cao hơn Tiên Thiên Thần Hồn Tinh.

“Cái đó đáng ra là của ta.”

Lúc này, ở vị trí cuối cùng của đại điện, Yến Cửu Trần lạnh lùng, thầm nghĩ trong lòng.

Thời gian gần đây, đúng là hắn đang thiếu thứ này, vốn dĩ hắn cảm thấy đợi bản thân đạt được hạng nhất đại hội thi đấu Vạn Tông thì sẽ đạt được viên Tiên Thiên Thần Hồn Tinh này một cách thuận lợi.

Nhưng hiện giờ lại không thể.

“Đợi lát nữa xem có thể dùng đồ khác đổi với nàng ta được không.”

Yến Cửu Trần nhìn Yêu Tiên Tử ở phía đối diện, thầm nghĩ, xem ra bây giờ chỉ có biện pháp này thôi.

“Hạng nhì đại hội thi đấu Vạn Tông – Yến Cửu Trần.”

Ngay sau đó, chờ Yêu Tiên Tử ngồi xuống chỗ của mình, Đạo Trần Thánh Chủ gọi tên Yến Cửu Trần đang ngồi trong góc.

Nhưng bọn họ chỉ có thể ngồi ở hàng cuối cùng.

Yến Cửu Trần thận trọng bước đi, rất nhanh đã đến trước mặt Đạo Trần Thánh Chủ.

“Ha ha, gần đây nghe nói thiếu tông chủ của Linh Nguyện Tiên Tông từ trước tới nay luôn ẩn mình, khiến bản thân trở thành phế vật, đến giờ bộc phát, đã là yêu nghiệt tiêu chuẩn hạng nhất ở Càn Châu, tốt, tốt.”

Đạo Trần Thánh Chủ nhìn về phía Linh Nguyệt Tông Chủ cách mình không xa rồi nói.

Gần đây, hắn mới biết ở Càn Châu bỗng nhiên có nhân vật yêu nghiệt hạng nhất, dựa vào Linh Nguyệt Tiên Tông, chỉ cần sau này, yêu nghiệt này không tự tìm chết, căn bản đều là nhân vật lớn đỉnh cao của Càn Châu.

“Được rồi, được rồi, ngươi có thể đi xuống rồi.”

Đạo Trần Thánh Chủ vừa cười nói vừa đưa Thái Cổ Sơ Khoáng cho Yến Cửu Trần.

Đối với những yêu nghiệt có bối cảnh và thiên phú như thế này, hắn luôn đối đãi với thái độ hoà nhã.

Dù sao thì ai biết được trong những yêu nghiệt này, lúc nào sẽ xuất hiện cấp đỉnh cao chứ.

Làm như vậy đối với hắn mà nói có trăm lợi mà vô hại, hà cớ gì mà không làm?

Yến Cửu Trần quay về bên cạnh Yêu Tiên Tử rất nhanh.

“Cửu Trần có một thỉnh cầu, xin hỏi Yêu Tiên Tử có thể cam lòng rời xa thứ mình yêu thích để đổi cho tại hạ viên Tiên Thiên Thần Hồn Tinh kia không.”

Yến Cửu Trần mỉm cười, nói với Yêu Tiên Tử, hắn có dự cảm rất lớn rằng Yêu Tiên Tử sẽ đồng ý đổi.

Nói xong, Yến Cửu Trần lấy Thái Cổ Sơ Khoáng từ trong nhẫn chứa đồ của mình ra và một viên đá toả ra khí tức u ám.

“Tiên Tử, Cửu Trần biết giá trị của Thái Cổ Sơ Khoáng không sánh được với Tiên Thiên Thần Hồn Tinh, cho nên Cửu Trần đã lấy thêm một viên U Minh Thạch.”

Yến Cửu Trần để hai thứ toả ra ánh sáng kỳ dị lên bàn, đặt trước mặt Yêu Tiên Tử.

“Cái này…”

Sắc mặt Yêu Tiên Tử thay đổi, cho dù giá trị của Thái Cổ Sơ Khoáng và U Minh Thạch cộng lại vẫn kém hơn một ít so với Tiên Thiên Thần Hồn Tinh trong tay nàng.

Nhưng không có chênh lệch bao nhiêu, lại thêm việc U Minh Thạch có lợi cho nàng hơn những thứ khác.

Nói thật thì hiện giờ, nàng rung động rồi.

“Được…”

Nhưng khi Yêu Tiên Tử nói ra, ánh mắt nàng toát lên vẻ khác lạ.

Vừa nãy, giọng nói nàng nghe thấy lúc đang trong trận trung kết lại

xuất hiện.

Khi nàng đang quyết đấu với Yến Cửu Trần, chủ nhân của giọng nói này đã cho nàng một ít sức mạnh.

Nàng rõ chuyện này hơn bất cứ ai, trong lòng nàng hiểu rõ thực lực của bản thân rốt cuộc có mấy cân mấy lạng.

Bản thân nàng không thể nào chịu được chiêu cuối cùng của Yến Cửu Trần, hơn nữa bản thân cũng không thể đánh ra được đạo pháp mạnh như thế.

Chiêu đó là do chủ nhân của giọng nói ban này giúp nàng.

Mà hiện giờ nàng cũng không viết chủ nhân của giọng nói đó – người đã giúp nàng lúc đó là ai.

Mà vừa nãy, lúc chuẩn bị đổi Tiên Thiên Thần Hồn Tinh cho Yến Cửu Trần, giọng nói ấy lại vang lên.

Đừng đổi cho hắn.

Có cảm giác bá đạo, nhưng Yêu Tiên Tử không để ý.

Không đổi thì không đổi.

“Xin lỗi Cửu Trần công tử, viên Tiên Thiên Thần Hồn Tinh này đối với tiểu nữ là bảo vật vô giá không thứ gì thay thế đc, nên lần này không thể đổi cho Cửu Trần công tử rồi.”

Yêu Tiên Tử áy náy nhìn Yến Cửu Trần của Linh Nguyệt Tiên Tông.

Trong lòng nàng lại nảy sinh ra chút hứng thú với Yến Cửu Trần.

Rốt cuộc hắn đắc tội vị kia như thế nào?

Yêu Tiên Tử không biết được, nhưng nàng sẽ không mang Tiên Thiên Thần Hồn Tinh đi đổi.

“Vậy… Không sao.”

Yến Cửu Trần nghe thấy lời của Yêu Tiên tử, nở nụ cười.

Chỉ là nụ cười này nhìn thế nào cũng thấy hơi miễn cưỡng.

Gân xanh trên tay hắn cũng nổi lên.

Vừa nãy rõ ràng hắn thấy rằng Yêu Tiên Tử chuẩn bị đổi với hắn rồi.

Nhưng chớp mắt lại không đổi nữa.

Chuyện gì vậy?

Chương 578: Nói ra vấn đề của bản thân

Chương 578: Nói ra vấn đề của bản thân

“Nếu Cửu Trần công tử cần Tiên Thiên Thần Hồn Tinh, ở chỗ ta cũng có một viên.”

Bỗng nhiên, một giọng nói dịu dàng vang lên trong đại điện.

Sắc mặt Yến Cửu Trần trở nên kích động, hắn có thần linh giúp sức.

Hắn hiểu rất rõ công dụng của Tiên Thiên Thần Hồn Tinh.

Hắn vừa xuyên đến nên hiện giờ rất cần Tiên Thiên Thần Hồn Tinh, thời gian này, hắn cảm thấy một số tàn dư của nguyên thân vẫn còn trong cơ thể.

Yến Cửu Trần chuyển bị lợi dụng sự tác động của Tiên Thiên Thần Hồn Tinh, như vậy thì hắn chắc chắn không có nỗi lo về sau.

“Nhưng mà, ta lại có tò mò về ột chuyện, Tiên Thiên Thần Hồn Tinh có tác dụng lớn nhất là đối với linh hồn, thần thức, lẽ nào gần đây, linh hồn và thần thức của Cửu Trần công tử hơi…”

“Đây không phải là vấn đề nhỏ đâu.”

“Nếu như Cửu Trần công tử đồng ý, có thể nói ra vấn đề của bản thân, xem xem ta có thể giúp gì không.”

Tần Cửu Ca vừa nói vừa mỉm cười, chắc chắn không phải là hắn đang nói linh tinh, hắn đang cố ý nói cho Linh Nguyệt Tông Chủ, tỷ tỷ của nguyên thân Yến Cửu Trần nghe.

Ngươi nhìn xem, hiện giờ hắn cần bảo vật nuôi dưỡng linh hồn, thần thức.

Trong lòng có nghi ngờ gì không?

Nhưng lúc đó, Yến Cửu Trần cũng không ý thức được có điểm nào không đúng.

Lúc này, Tần Cửu Ca thái độ ôn hoà, lại có vẻ dịu dàng như ngọc.

Nghe thấy Đạo Tử Thần Châu bên cạnh mình mở lời, dù trong lòng Đạo Trần Thánh Chủ nghi ngờ nhưng cũng không nghĩ nhiều, chỉ coi như vị Đạo Tử Thần Châu này nói chơi thôi.

Nhưng sau khi nghe thấy những lời đó, Yến Cửu Trần ngoài mặt bình tĩnh nhưng trong ánh mắt lại xuất hiện sự cảnh giác, hắn rất nhạy cảm với hai chữ linh hồn.

Thời gian vừa qua, do hắn vừa mới "dung hợp" với linh hồn của nguyên thân, nên hắn âm thầm tìm kiếm những bảo vật có tác dụng bồi bổ linh hồn và thần thức.

Hắn không để cho ba vị Thiên Tiên tỷ tỷ thực lực cao cường của nguyên thân đi tìm.

Cũng không để cho người của Linh Nguyệt Tiên Tông đi tìm.

Hắn sợ người khác sẽ vì những chi tiết này mà phát hiện hắn không phải là linh hồn của tiền thân.

Lần trước Yến Cửu Trần biết đại tỷ tỷ của nguyên thân – Yến Trần Nguyệt âm thầm dùng đồ vật để thăm dò hắn.

Nhưng may thay lúc đó hắn nhanh trí dùng một đồ vật đặc biệt để che giấu quá khứ.

Nhưng đó chắc chắn không phải kế lâu dài.

Cho nên lần này hắn chuẩn bị dùng cơ hội tham gia đại hội thi đấu Vạn Tông lần này để có được Tiên Thiên Thần Hồn Tinh – thứ có ích cho linh hồn và thần thức.

Lấy được Linh Hồn Chi Bảo bằng cách này sẽ không khiến cho ba vị Thiên Tiên tỷ tỷ của nguyên thân nghi ngờ.

Ánh mắt Yến Cửu Trần hiện lên sự mờ mịt, người này vừa trông thấy là biết quý công tử từ đâu đến.

Trong thế giới của hắn gọi là phú nhị đại, cũng có lẽ là tam nhị đại.

Những người này hầu như đều không toan tính, nói đúng ra là không thể toan tính gì đối với nhân vật nhỏ bé như hắn.

Nhưng lời ban nãy hắn nói là có ý gì.

Chỉ đơn giản là hỏi thôi à?

Nội tâm của hắn trầm mặc một lúc, hắn là người xuyên không đến đây, khoảng thời gian này phải nói là cực kỳ nhạy cảm.

Sợ là nhân vật lớn của thế giới này nhìn thấu hắn, vậy thì hắn sẽ gặp chuyện phiền toái rồi.

Đừng nói không thể có được ba vị Thiên Tiên tỷ tỷ của nguyên thân, quan trọng hơn là nguy hiểm đến tính mạng.

Nếu biết hắn không phải là nguyên thân – Yến Cửu Trần, bọn họ chắc chắn sẽ truy sát hắn.

Đến lúc đó, hắn sẽ không còn nền tảng gì ở Tiên Vực.

“Yến Cửu Trần, còn không mau cảm ơn công tử.”

Đạo Trần Thánh Chủ bình tĩnh nói với Yến Cửu Trần, không quan tâm vị Đạo Tử Thần Châu này nói đùa hay không, nhưng Yến Cửu Trần phải cảm ơn.

Đây là quy tắc.

“Đa tạ công tử, linh hồn Cửu Trần không có vấn đề gì, chỉ cảm thấy Tiên Thiên Thần Hồn Tinh rất quý giá, muốn đổi một lần, cũng có thể sau này Cửu Trần sẽ dùng tới.”

Yến Cửu Trần hơi do dự, hắn không thể nói dạo này linh hồn của bản thân có vấn đề.

Cho dù mình đã bị tỷ ấy kiểm tra rồi.

Nhưng không sợ một vạn, chỉ sợ một lần chẳng may.

Có lẽ hắn có thể thu hoạch từ vị công tử có bối cảnh thâm hậu này, nhưng rủi ro rất lớn.

Hắn cũng không muốn mạo hiểm.

Nghe Yến Cửu Trần nói, Yến Trần Nguyệt chớp mắt, có lẽ đệ đệ của mình có hứng thú với Tiên Thiên Thần Hồn Tinh chứ không phải là xuất hiện vấn đề về linh hồn.

“Ồ.”

“Xem ra là ta hiểu lầm rồi, vốn dĩ ở đây ta có rất nhiều Tiên Thiên Thần Hồn Tinh và một vài bảo vật có ích cho linh hồn hơn cả Tiên Thiên Thần Hồn Tinh, xem ra ngươi không cần rồi.”

Tần Cửu Ca gượng cười, nhìn Yến Cửu Trần.

Vẫn có sự đề phòng cơ à.

Không phải là tên ngốc.

Nghe thấy lời Tần Cửu Ca, Đạo Trần Thánh Chủ cùng những nhân vật lớn của Càn Châu đều chớp mắt.

Không hổ là người của Cấm Kỵ Thần Châu.

Chính là có cái gì, mười phần hào khí.

Đến loại bảo vật như Tiên Thiên Thần Hồn Tinh cũng nói tặng là tặng.

Chương 579: Đúng là cẩn thận

Chương 579: Đúng là cẩn thận

Lần này chỉ vì đại hội thi đấu Vạn Tông mới khiến Đạo Trần Thánh Chủ nhịn đau, lấy Tiên Thiên Thần Hồn Tinh từ trong kho ra.

Không có ai ở hiện trường nghi ngờ lời của Đạo Tử Thần Châu, bởi vì người ta rất hào phóng.

Nói thật thì chỉ cần trong số bọn họ có người muốn cướp bóc của vị Đạo Tử Thần Châu này, chắc chắn rằng so với cướp bên trong của hàng trăm Thiên Tôn Đạo Thống còn được nhiều tiền hơn.

Thậm chí, nói không chừng cướp thần linh cũng có tiền.

Nhưng không có ai đi cướp cả.

Biết tình huống cụ thể trong lòng thần linh là cướp của thần linh khác cũng không cướp đồ trên người Đạo Tử Thần Châu.

Lúc này, Yến Cửu Trần đấu tranh trong lòng, hắn hơi mâu thuẫn về đồ vật của tên phú nhị đại này.

Nếu như có được bảo vật tu bổ linh hồn từ tên phú nhị đại này, thời

gian này hắn sẽ có thể giải quyết hết vấn đề của bản thân.

Rất mê hoặc.

“Không cần đâu, hiện giờ Cửu Trần không lấy ra được bảo vật gì khiến công tử động lòng, nên không cần nữa.”

“Mà ban nãy tại hạ chỉ muốn sưu tầm Tiên Thiên Thần Hồn Tinh, không phải là quá cần thiết.”

Yến Cửu Trần bình tĩnh nói.

Khiến cho người khác cảm thấy ban nãy hắn chỉ vì thích nên mới muốn đổi Tiên Thiên Thần Hồn Tinh của Yêu Tiên Tử, nhưng đối với hắn không quan trọng.

Yến Cửu Trần rất cẩn thận, mặc dù hắn không biết lời của tên phú nhị đại này có ý gì, có thể là cố ý, cũng có thể là vô ý, nhưng lúc bên cạnh tỷ tỷ của nguyên thân, hắn nhất định phải chú ý mọi chi tiết.

Chi tiết quyết định thành bại, chuyện có khả năng vạch trần hắn như thế này, hắn sẽ không làm chuyện gì hết.

“Đúng là cẩn thận.”

Lúc Tần Cửu Ca nghe thấy câu nói này của Yến Cửu Nguyệt, trong lòng không hiểu sao lại xuất hiện sự hứng thú.

Người xuyên không cẩn thận như thế này đúng là hiếm gặp.

“Vậy thì thôi.”

Tần Cửu Ca bình thản lên tiếng, hắn còn có cách khác để chơi Khí Vận Thần Tử, trong lòng đã có một kế hoạch.

“Vậy Cửu Trần cáo lui.”

Yến Cửu Trần bình tĩnh nói, sau đó trở về vị trí của mình.

Giống như những đệ tử bình thường khác.

“Uống rượu, uống rượu, tại hạ kính công tử một ly trước.”

Đạo Trần Thánh Chủ cung kính nói với Tần Cửu Ca, hắn không phát hiện ra có gì bất thường, chỉ cho rằng đó là giao tiếp đơn giản.

Sau đó lại là một tràng những lời nịnh hót bên tai Tần Cửu Ca.

“Hắn cố ý hay là vô tình.”

Yến Cửu Trần ngoài mặt trông có vẻ bình tĩnh nhưng từ đầu đến cuối, trong lòng hắn đã bắt đầu nghĩ đến vấn đề này.

Chuyện này rất quan trọng, quỷ mới biết nhân vật có lai lịch rất lớn kia có nhìn ra được sự khác thường của cơ thể mình không.

Hắn đến Thái Cổ Tiên Vực nửa tháng rồi, biết trong Tiên Vực có rất nhiều tồn tại cổ xưa có những năng lực vô danh.

Ai biết tên phú nhị đại của Tiên Vực này có nhìn ra được tình hình của mình không.

Yến Cửu Trần liếc mắt nhìn đại tỷ của mình, nhìn thấy nàng không có phản ứng gì, âm thầm thở phào một hơi.

Xem ra hiện giờ, tỷ tỷ của bản thân vẫn chưa nghĩ gì nhiều.

Cũng đúng, ban nãy mình vừa cẩn thận đến như thế, không để lộ gì cả.

Trừ khi tên phú nhị đại của Tiên Vực này là plug-in, không phải không có khả năng thấy được tin tức trên người mình.

Nhưng một giây sau, hắn nhìn đến mức sốc.

Tên phú nhị đại Tiên Vực này truyền âm cho hắn.

“Ta biết người không phải là Yến Cửu Trần chính gốc, nếu như không muốn bị vạch trần, tối nay đến đây gặp ta.”

Lúc giọng nói này truyền thẳng đến Yến Cửu Trần, ly rượu trong tay hắn run đến mức đổ hết ra ngoài.

“Sao có thể có chuyện đó được?”

Sau trong mắt của Yến Cửu Trần hiện rõ vẻ kinh hãi, tên phú nhị đại Tiên Vực này sao có thể nhìn thấu được bản thân không phải là Yến Cửu Trần?

Trong khoảng thời gian này bản thân vô cùng cẩn thân, bất kỳ chuyện gì làm cũng vô cùng cảnh giác mà.

Sao có thể có người nhìn ra hắn không phải là Yến Cửu Trần được chứ?

Mà điều càng khiến hắn khiếp sợ hơn đó chính là dù bản thân có lộ ra sơ hở gì khiến cho có người cảm thấy hắn không phải là Yến Cửu Trần thì người đó hẳn phải là một trong ba tỷ tỷ của mình.

Sao tên phú nhị đại của Tiên Vực này chỉ gặp qua mình vài lần mà lại có thể nói đúng như vậy?

Bọn hắn mới gặp không nhiều mà?

Xem ra tên phú nhị đại này thật sự sở hữu một bảo vật hoặc là một loại Nhãn Đồng nào đó có thể nhìn thấy thân phận thật của bản thân.

“Quả nhiên là Tiên Vực mênh mông, người tài ba xuất hiện liên tục, không thể khinh thường được.”

Yến Cửu Trần hít một hơi thật sâu, sắc mặt của hắn dần dần bình tĩnh lại.

Người khác xuyên việt thì toàn bộ đều thuận buồm xuôi gió, sao tới phiên hắn lại khác như vậy chứ?

Nhưng mà việc quan trọng nhất hiện tại là phải làm rõ xem tên phú nhị đại kia đã dùng cách gì để xác định thân phận của mình, rồi sau đó mới tính tới chuyện tiếp theo được.

…

Trận yến hội này cũng dần dần đi tới hồi kết.

Tần Cửu Ca cũng là người trải qua nhiều lần yến hội như thế nên hắn cũng đã xe nhẹ đường quen.

Hoặc có thể nói rằng hắn đã quen với việc được người sùng bái.

Đây cũng là một trong những lý do các con em thế gia hay lộ ra bộ dáng nhị thế tổ.

Bởi vì người nịnh nọt thật sự là quá nhiều.

Chương 580: Cá đã sa lưới

Chương 580: Cá đã sa lưới

Vào ban đêm Tần Cửu Ca mang theo Viêm Linh Cơ đi vào trong một Đại Điện bên trong Đạo Trần Thánh Địa.

“Công tử, nhẹ thôi.”

“Làm sao thế? Có chỗ nào không thoải mái sao?”

“Không… Không phải, rất dễ chịu.”

“Dễ chịu là tốt rồi, ta nói rồi, tu luyện môn công pháp này sao có thể khó chịu được chứ.”

Trên Tiên Thiên Thần Ngọc Sàng, Tần Cửu Ca đang chỉ đạo Viêm Linh Cơ tu luyện công pháp, chỉ đạo qua từng động tác.

“Trước tiên là thế này, sau đó như vậy, rồi ngậm lấy, có thể quấn nhưng tuyệt đối không thể nuốt vào, ngậm vật này vào thì sẽ có đại lượng năng lượng tuần hoàn dần dần trong cơ thể ngươi.”

“Nếu như nuốt vào thì quá lãng phí rồi.”

Tần Cửu Ca đem một viên hạt châu Sinh Mệnh Tinh Hoa đặt vào trong miệng của Viêm Linh Cơ.

Hắn thật sự đang dạy nàng tu luyện đó.

Sinh Mệnh Tinh Hoa dù sao cũng là đồ tốt, dù cho có là cường giả Thiên Tôn Cấp có khi cũng không có mà ăn đâu.

Hiện tại Viêm Linh Cơ đang ngồi trên Tiên Thiên Thần Ngọc Sàng để tu luyện, bản thân nàng cũng sắp đột phá rồi.

Từ trước đến nay Tần Cửu Ca chưa từng keo kiệt một thứ gì với những người toàn tâm toàn ý đi theo hắn cả.

Đặc biệt là đối với các nữ tử tuyệt sắc.

Nếu như Viêm Linh Cơ đã có thiên phú như thế thì Tần Cửu Ca cũng không ngại bồi dưỡng nàng một tý.

Dù sao nó cũng không khiến hắn tổn thất gì.

Dù cho là hạt châu Sinh Mệnh Tinh Hoa trong miệng Viêm Linh Cơ đang ngậm thì Tần Cửu Ca muốn bao nhiêu là có bấy nhiêu.

Dù sao hắn còn trẻ, tài nguyên trong Tần Tộc còn rất rất nhiều.

Bỗng nhiên sắc mặt của Tần Cửu Ca hơi đổi một tý.

“Hiện tại ngươi tu luyện ở đây trước đi, ta ra ngoài một tý.”

Tần Cửu Ca vỗ vỗ nhẹ vào mặt của Viêm Linh Cơ rồi mỉm cười nói.

Cá rốt cuộc đã sa lưới rồi.

…

Cổ Trần Điện, đây chính là Đại Điện xa hoa nhất của Đạo Trần Thánh Địa, chính là nơi tiếp đón những nhân vật có thân phận tối cao đến từ ngoài tông.

Giờ phút này Tần Cửu Ca đang ngồi trên Cao Tọa của Cổ Trần Điện, khí tức tỏ ra hơi bình thường.

Bên ngoài Cổ Trần Điện dần dần xuất hiện một nam tử áo trắng đang đi tới.

“Không biết công tử tìm ta có chuyện gì không? Hôm nay công tử truyền âm cho Cửu Trần là sao? Cửu Trần chính là Cửu Trần, sao Cửu Trần lại có thể là người khác được chứ?”

Nam tử áo trắng đang bước tới không ai khác mà chính là Yến Cửu Trần.

Lúc này thần sắc của Yến Cửu Trần nhìn Tần Cửu Ca đang ngồi trên Cao Tọa kia với thần sắc cung kính, đầu cúi rất thấp, có thể thấy được y đang vô cùng sợ hãi người ngồi đối diện kia.

Khí chất cũng bàng hoàng không biết làm gì.

Đương nhiên chỉ có những người nào không biết chút nào về nội tình của Yến Cửu Trần mới nghĩ như thế.

Đây chỉ là một người bình thường mà thôi, có chỗ nào đáng giá chú ý?

Sau khi Yến Cửu Trần dứt lời thì cả Đại Điện lâm vào yên lặng.

Không có người nào nói chuyện, cũng không có âm thanh khác vang lên.

Qua một lúc lâu.

“Cửu Trần công tử sống tốt thật, không hổ là người có thể đoạt xá một người dưới mí mắt của Thiên Tôn.”

Bỗng nhiên một âm thanh vang lên giữa Cổ Trần Điện, ngữ khí có vẻ rất khẳng định.

“Cửu Trần không hiểu công tử đang nói cái gì cả, Cửu Trần chính là Cửu Trần, làm gì có chuyện đoạt xá gì ở đây?”

“Từ nhỏ Cửu Trần đã sinh hoạt cùng ba vị tỷ tỷ, các nàng hẳn là người biết rõ nhất Cửu Trần có phải đã bị đoạt xá hay không.”

“Nếu như bản thân Cửu Trần hiện tại là người khác đoạt xá mà đến thì chắc chắn ba vị tỷ tỷ đã giết chết tại hạ rồi, thế nên hi vọng công tử không nên ăn nói lung tung, Cửu Trần đa tạ công tử.”

m thanh của Yến Cửu Trần tiếp tục vang lên, tuy nhiên lần này không khó nghe ra lửa giận được áp chế trong lời nói của y, dù cho ai bị nói là người đoạt xá đều sẽ cảm thấy bị xúc phạm.

Bộ dáng lúc này của hắn là minh chứng rõ nhất.

“Thật sự là Ảnh Đế, trước khi ngươi xuyên việt có phải ngươi là Vua Màn Ảnh không thế?”

Tần Cửu Ca thầm tán thưởng trong lòng, bất kỳ chi tiết hay biểu lộ nhỏ nào của Yến Cửu Trần cũng phát họa đúng nội tâm của hắn nên có, vô cùng giống như đang bị oan uổng.

Nếu như là người bình thường thì hẳn đã lừa gạt lâu rồi.

Nhưng ai bảo rằng hắn mang hack trong người đâu!

Ta có hack ta không cần giải thích gì cả.

“Xem ra cần đổi một loại phương thức khác.”

Tần Cửu Ca nhìn bộ dáng hiện tại của Yến Cửu Trần thì tròng lòng nghĩ thầm.

Tên Khí Vận Thần Tử này thật sự là thú vị, xem ra giờ dù có nói sao thì có chết hắn cũng không thừa nhận, Yến Cửu Trần chắc chắn đang nghĩ rằng bản thân sẽ không lấy ra được chứng cứ nào cả.

“Ngươi muốn ta lấy chứng cứ ra sao? Ngươi nghĩ vì sao ta chỉ vừa nhìn ngươi một lát thôi đã phát hiện ngươi có điều gì đó không đúng rồi? Hay là ngươi cần ta lột trần mặt nạ của ngươi trước mặt tỷ tỷ ngươi?”

“Được rồi, không nói nhiều nữa, dù sao trên người ta cũng có chứng cứ xác thật rồi, nhưng mà ta sẽ không làm gì đâu, ngược lại ta còn có thể giúp ngươi nữa.”

Tần Cửu Ca nhìn Yến Cửu Trần rồi từ từ lên tiếng, thần sắc lộ ra vẻ lười nhác tới cực độ.

Chương 581: Nhị thế tổ giống nhau

Chương 581: Nhị thế tổ giống nhau

Hắn thật sự không tham thứ gì trên người của Yến Cửu Trần cả.

“Nói thật đi, ta coi trọng tỷ tỷ kia của ngươi, ta muốn nàng!”

“Nếu như ngươi đồng ý giúp ta trong chuyện này thì ta không chỉ có thể giấu diếm việc ngươi không phải là Yến Cửu Trần ban đầu, ta còn có thể đưa cho ngươi năm khối Tiên Thiên Thần Hồn Tinh, chắc hẳn năm viên Tiên Thiên Thần Hồn Tinh là đủ chữa được tổn thương trên linh hồn của ngươi rồi.”

Tần Cửu Ca nhấp môi một ngụm trà xanh vào miệng rồi nói.

Ai nhìn vào cảnh này chắc hẳn sẽ nghĩ đây là một người vô cùng ôn hòa.

“Sau khi giúp ta chuyện này xong thì ngươi vẫn là Yến Cửu Trần như ban đầu, ngươi sẽ không có một chút xíu quan hệ nào tới ta nữa, nhưng nếu như ngươi không muốn giúp ta thì cũng được thôi, chuyện ngươi đoạt xá Yến Cửu Trần sẽ cấp tốc lưu truyền ra khắp Càn Châu chỉ trong sáng mai.”

“Đến lúc đó thì ba người tỷ tỷ sẽ làm gì ngươi ta cũng không chắc đâu, hẳn ngươi biết rõ hơn ta nhỉ?”

Ánh mắt Tần Cửu Ca hơi nheo lại, kế hoạch của hắn có thành hay không dựa vào việc tên Yến Cửu Trần có mắc câu hay không.

Sau khi Tần Cửu Ca nói xong thì bản thân liền lấy ra năm viên Tiên Thiên Thần Hồn Tinh để lên bàn, hơn nữa mỗi một khối đều tốt hơn khối trong Đại Điện kia nhiều.

“Đúng rồi, ta chỉ muốn chơi vị đại tỷ kia của ngươi mà thôi, nhị tỷ cùng tam tỷ kia ta để lại cho ngươi cũng được.”

“Thế nào? Ngươi chọn cách nào?”

Tần Cửu Ca nhìn Yến Cửu Trần với ý cười hiện rõ trên mặt, cái gì mà chỉ chơi đại tỷ của ngươi? Xem thường hắn à?

Yến Cửu Trần sau khi nghe được những lời của Tần Cửu Ca thì cũng trở nên vô cùng ngưng trọng, xem ra tên phú nhị đại Tiên Vực này hoàn toàn sở hữu chứng cứ mình đoạt xá Yến Cửu Trần.

“Má nó!”

Yến Cửu Trần tức giận trong lòng, ban đầu còn đang rất tốt mà, sao lại diễn biến thành như thế này rồi?

Yến Cửu Trần sau khi nghe xong mấy câu này thì thần sắc trở nên cực kỳ trầm mặc, trong lòng hắn đã xác định được trong tay của tên phú nhị đại Tiên Vực này chắc chắn đang nắm giữ một bằng chứng nào đó chứng minh hắn là người đoạt xóa Yến Cửu Trần chứ không phải là bản gốc.

Trong lòng của hắn hiện tại vẫn do dự vô cùng, hắn sợ rằng tên phú nhị đại Tiên Vực này sẽ mang bằng chứng đó giao cho ba người tỷ tỷ kia của hắn.

Nếu như vậy thì đừng nói là có được ba vị tỷ tỷ xinh đẹp như Thiên Tiên kia, nói không chừng bản thân còn có thể chết trong tay ba vị tỷ tỷ kia nữa.

“Không thể, không thể để tên này đưa chứng cứ cho ba vị tỷ tỷ được.”

Yến Cửu Trần gầm nhẹ một cái trong lòng, khuôn mặt cố nén vẻ dữ tợn lại, nếu như để cho ba người đó biết hắn không phải là Yến Cửu Trần ban đầu thì chắc chắn tương lai của hắn sẽ rất thảm.

Tối thiểu ba vị tỷ tỷ như Thiên Tiên kia sẽ không tiếc bất kỳ giá nào để đuổi giết hắn.

Đây chính là ba vị Thiên Tôn Cảnh đó.

Hiện tại hắn có hai loại thủ đoạn bảo mệnh, tuy nhiên đó hoàn toàn không đủ để chống lại sự truy sát của ba vị cường giả Thiên Tôn Cảnh.

“Nếu như công tử đã ưa thích đại tỷ của ta thì Cửu Trần vui vẻ trong lòng, nếu như công tử không chê thì Cửu Trần sẽ cố gắng giúp một phần sức mọn cho ngài.”

Yến Cửu Trần trầm mặc trong lòng, hiện tại hắn không có biện pháp nào khác hết.

Hắn chỉ có thể bán vị tỷ tỷ trên danh nghĩa này của mình mà thôi.

Thật ra còn có thể nghĩ theo một chiều hướng khác, dù sao bản thân có tới tận ba người tỷ tỷ, vì an nguy của mình mà bán đi một người thì có vấn đề gì đâu? Đối với lời nói muốn chơi tỷ tỷ hắn của tên phú nhị đại này thì Yến Cửu Trần vô cùng khinh bỉ trong lòng.

Quả nhiên dù ở nơi đâu thì những tên phú nhị đại như thế này cũng sẽ không thay đổi được.

Trong lòng chỉ thích chơi gái, đặc biệt là đối với những nữ tử xinh đẹp.

Phú nhị đại ở bất kỳ thế giới nào cũng không khác nhau là mấy.

Nhưng mà nếu chỉ như vậy thì Yến Cửu Trần cũng âm thầm thở dài một hơi.

Xem ra tên phú nhị đại Tiên Vực này chỉ nhờ vào một ít nguyên nhân mới biết được bản thân không phải Yến Cửu Trần, nhưng hắn cũng không có ác ý gì với mình.

Được rồi, nói một cách khác thì hắn không bị tên phú nhị đại này để vào mắt.

Hắn bị coi thường.

Giống như là sâu kiến làm sao có thể kết thân với voi vậy.

Nhưng mà chuyện này có khi lại là chuyện tốt, tối thiểu nhất thì chuyện của mình sẽ không bị bại lộ ra, chỉ cần như thế này là ổn rồi.

Tên phú nhị đại này trước mắt chỉ muốn thông qua bản thân để chơi đại tỷ của mình mà thôi.

Chứ không có ý tưởng gì khác đối với hắn cả.

“Ngươi làm sao để cho tỷ tỷ ngươi ăn viên đan dược này là được rồi.”

Bỗng nhiên Tần Cửu Ca lấy một viên đan dược hồng sắc trong Nhẫn Trữ Vật của mình rồi đưa tới trước mặt của Yến Cửu Trần.

“Vào ngày mai thì đại tỷ của ngươi phải ăn viên đan dược này vào

rồi, nếu không thì ta chắc chắn sẽ nói chuyện ngươi không phải là Yến Cửu Trần ra ngoài."

Sau khi Tần Cửu Ca nói xong câu này thì trước mắt Yến Cửu Trần lơ lửng một viên đan được màu hồng.

"Đi đi, ngày mai ta phải trong thấy thành quả, biết không?"

m thanh của Tần Cửu Ca tiếp tục vang lên trong đại điện, bất quá lần này không phải là cảm giác ôn hòa như khi nãy, thay vào đó là cảm giác rét lạnh.

Nhìn đan dược màu hồng trên tay, thần sắc của Yến Cửu Trần hiện tại vô cùng trầm mặc.

Tuy trầm mặc nhưng hắn vẫn lấy đan dược cùng với năm viên Tiên Thiên Hồn Tinh rồi sau đó nhanh chóng rời khỏi tòa Đại Điện này.

Sau khi Yến Cửu Trần vừa bay ra khỏi Đại Điện thì từ một góc khác, một bóng người từ từ xuất hiện.

Đó là một nữ tử với tướng mạo tuyệt sắc.

Nàng tới sớm hơn Yến Cửu Trần nhiều, chỉ bất quá nàng không hiện thân mà chỉ ẩn nấp ở nơi này xem xét.

Nữ tử kia không phải ai khác mà là chính đại tỷ của Yến Cửu Trần, Yến Trần Nguyệt, đây cũng chính là nữ tử mà Tần Cửu Ca mở miệng nói muốn chơi khi nãy.

"Đạo Tử Thần Châu vừa rồi có hơi vô lễ một xíu."

Yến Trần Nguyệt lạnh giọng nói một câu, ở trước mặt nàng mà dám nói chơi nàng, tên Đạo Tử Thần Châu này có phải là quá coi trọng chính hắn rồi hay không?

Nàng cũng không phải là loại nữ tử thích trèo cao.

Nói chơi nàng trước mặt của nàng, quả thật là quá gan lớn rồi, nếu không phải nàng kiêng kỵ thân phận của tên này thì chắc chắn đã diệt sát hắn ngay khi hắn vừa nói tới chủ đề đó rồi.

Nằm mơ mà chơi nàng!

Chương 582: Ta không chơi

được ngươi?

Chương 582: Ta không chơi được ngươi?

“Linh Nguyệt tông chủ bớt giận, Cửu Ca làm như thế cũng cốt là để cho tông chủ thấy được bộ mặt thật của tên kia, để ngươi biết rõ hắn chắc chắn không phải là đệ đệ của ngươi.”

“Hiện tại mọi chuyện đã rõ rành rành như thế rồi, chắc hẳn tông chủ cũng đã nhìn ra được hắn chắc chắn không phải Yến Cửu Trần khi xưa rồi.”

Tần Cửu Ca vẫn tiếp tục uống một hớp trà xanh rồi nhìn về phía nữ tử tuyệt sắc giữa đại điện rồi nói.

Sau khi nghe được lời của vị Đạo Tử Thần Châu này thì Yên Trần Nguyệt lạnh lùng hừ lạnh, trong nội tâm của nàng vẫn ôm một chút hy vọng.

Nàng vẫn tin rằng vừa rồi đệ đệ mình chỉ là do sợ thực lực của tên Đạo Tử này nên mới nói chuyện như thế.

Chứ không phải là do Yến Cửu Trần đã bị đoạt xá.

Bởi vì nàng không muốn đối mặt với tin tức đệ đệ của mình đã thật sự bị đoạt xá rồi.

Đoạt xá đồng nghĩa với cái gì?

Đoạt xá đồng nghĩa với cái chết.

Đệ đệ mà nàng nuôi nấng từ nhỏ đã chết.

Đây chắc chắn là một tin tức sấm sét giữa trời quang cho cả ba tỷ muội bọn nàng.

Dù cho trước kia đệ đệ của các nàng có phế vật cỡ nào thì đó cũng chính là đệ đệ thân tình bọn nàng nuôi dưỡng từ nhỏ.

Tên đệ đệ thiên phú cao tuyệt như hiện tại chắc chắn không thể so sánh được.

Nhưng tên đệ đệ giả này vẫn luôn đối xử thật tốt với các nàng trong nửa tháng nay, đặc biệt là tam muội.

Nếu như để cho hai nàng biết về tin tức này thì không biết các nàng

sẽ cảm thấy tuyệt vọng ra sao nữa.

Nàng còn muốn giãy dụa một xíu, có lẽ đệ đệ của mình không phải bị đoạt xá thì sao?

Chờ một hồi trở về thì hẳn là đệ đệ mình sẽ kể lại tất cả chuyện xảy ra ở đây cho nàng, để cho nàng giải quyết giùm hắn.

Nếu như vậy thì chắc chắn đệ đệ của mình chỉ là sợ hãi thân phận cùng với thực lực của tên Đạo Tử Thần Châu này nên mới bất đắc dĩ đáp ứng mà thôi.

Nhưng mà dù đang giãy dụa như thế nhưng trong lòng nàng cũng đã xác định được bảy tám phần rồi.

Nhưng lỡ như đó chỉ là do sợ hãi thì sao? Tâm lý may mắn ai cũng có cả.

Yến Trần Nguyệt nhanh chóng rời khỏi nơi này, nàng muốn về nhà xem xem đệ đệ sẽ xử lý chuyện này ra sao.

“Ta không chơi được ngươi à?”

Tần Cửu Ca từ từ mấp nước trà một cái, trên mặt hiện rõ ý cười, nếu như không phải vì trên người của ngươi có khí vận của Yến Cửu Trần che chở thì chỉ chơi một tông chủ như ngươi có gì mà khó chứ?

Nhưng mà cũng sắp rồi.

Tự giết lẫn nhau, đến lúc đó các ngươi tự hao hết khí vận trên người mình, như thế tất cả các ngươi đều sẽ bị ta chơi mà thôi.

Trong mắt Tần Cửu Ca hiện lên vẻ vui vẻ, có đôi khi chơi đùa với bọn hắn bằng cách khác cũng thú vị không kém.

Trấn áp bằng trí thông minh?

Đôi khi cứ làm người sau màn khống chế cũng không phải là không được.

Thật ra trong lòng Tần Cửu Ca cũng đoán ra được kết cục đại khái của tên Khí Vận Chi Tử này.

Yến Cửu Trần vừa xuyên qua đã nhận được một cơ duyên và biến trở thành tuyệt thế yêu nghiệt.

Sau đó đánh bại hết đối thủ cùng thế hệ, trấn áp cả tiền bối.

À đúng rồi, đương nhiên là hắn cũng sẽ "trấn áp" ba vị tỷ tỷ xinh đẹp như thiên tiên kia.

Bằng không thì sao trên người của Yến Trần Nguyệt lại sở hữu nhiều khí vận như vậy chứ?

Nàng mang số mệnh Khí Vận Nữ Chính.

Trở thành thê tử của cừu nhân đoạt xá đệ đệ mình.

Tuy có chút buồn cười nhưng lại là sự thật.

"Ta muốn nguyền rủa chết ngươi."

Tại một tiểu cung điện, Yến Cửu Trần đang nhìn Ám Hắc Sắc Pháp Tướng hiện rõ trước mặt mình.

Ban đầu thật ra hắn chưa thể sử dụng được Thiên Lôi Đại Ma Thần Pháp Tướng cường đại như thế, nếu như muốn sử dụng thì hắn phải thiêu đốt tinh huyết của chính bản thân mình thì mới có thể đánh được một kích Thiên Lôi Đại Ma Thần Pháp Tướng này.

Nghe nói nó có thể giết chết bất kỳ Thiên Tôn nào dưới Thần Linh Cảnh.

Mà lúc này trong một chỗ hư không trong Đạo Trần Thánh Địa, một đám ô vân từ từ hình thành sau đó hội tụ thành hình Thiên Lôi Đại Ma Thần Pháp Tướng trước mặt Yến Cửu Trần, nhưng hình dạng của nó to hơn Pháp Tướng của hắn gấp mấy lần.

Vừa nhìn liền cảm nhận được âm trầm kinh khủng, giống như có một tên Lôi Ma Thần Linh chân chính vừa hàng thế vậy.

"Là ngươi bức ta đó!"

Yến Cửu Trần nói thầm một tiếng sau đó phun một ngụm máu tươi lên người của tiểu Thiên Lôi Đại Ma Thần Pháp Tướng trước mặt mình.

Sau khi máu tươi nhiễm lên người của Pháp Tướng thì Ma Quang lấp lánh.

Vào giờ khắc này thì một Thiên Lôi Đại Ma Thần Pháp Tướng dần dần mở mắt ra.

Nó chính là thứ được Yến Cửu Trần kết hợp từ Thiên Lôi Đại Ma Thần Pháp Tướng cùng Pháp Tắc Chi Lực mà thành.

Khi Yến Cửu Trần lấy được nó thì trên đó ghi rõ ràng rằng có thể trấn sát bất kỳ tồn tại nào dưới Thần Linh Cảnh.

Oanh,

Một đạo Ngụy Thần Linh Chi Lực nhanh chóng lao thẳng từ trên trời xuống Đạo Trần Thánh Địa, tuy nhiên không ai có thể thấy được nó cả.

Ngụy Thần Linh trấn sát Thiên Tôn, không thể nào mà thất bại được nhỉ?

Cổ Trần Điện.

Lúc này Tần Cửu Ca đang ngồi trên Tiên Thiên Thần Ngọc Sàng để dạy bảo một số đặc thù trong công pháp tu luyện cho Viêm Linh Cơ.

“Có ít tài năng!”

Như là cảm nhận được điều gì đó, lông mày Tần Cửu Ca hơi nhếch lên, lại có người dám dùng loại thủ đoạn Cổ Ma này để trấn sát hắn sao?

Loại Cổ Ma Đại Pháp này cực kỳ hy hữu, có thể nói là ngoại trừ những truyền nhân dòng chính của Ma Tộc ra thì không ai có thể nắm giữ loại Cổ Ma Đại Pháp này cả.

Hoặc ít nhất phải triệu hoán được Ma Tôn hoặc Ma Thần Pháp Tướng mới được.

“Yến Cửu Trần muốn dùng Ngụy Ma Thần Pháp Tướng trấn sát ta sao? Có phải là ngươi hơi suy nghĩ viễn vong rồi không?”

Tần Cửu Ca cười nhẹ một cái rồi đứng dậy khỏi người của Viêm Linh Cơ, đoán chừng Yến Cửu Trần thấy bản thân chỉ có tu vi Thiên Tôn nên mới dùng loại Cổ Ma Đại Pháp này để trấn sát bản thân, nếu như là người khác thì không chừng đã bị loại Cổ Ma Đại Pháp thần bí khó lường này trấn sát rồi.

Nhưng đối với hắn mà nói thì xin lỗi, thân là nhà giàu nên trên người hắn sở hữu vô số Chí Bảo, nhiều tới mức ngươi không thể nào tưởng tượng ra được.

Tần Cửu Ca tự thân cũng là một Tu Ma Giả, gặp hắn thì dù là lão ma cũng phải biến thành tiểu ma.

“Kế hoạch coi như cũng tốt đó, chỉ cần giết chết ta thì không phải là

sẽ không nhận được bất kỳ phiền toái nào nữa sao?”

Chương 583: Xử trí ra sao?

Chương 583: Xử trí ra sao?

Ánh mắt của Tần Cửu Ca hiện tại như có thể nhìn xuyên qua hư không, hắn nhìn thẳng về một hướng của Đạo Trần Thánh Địa.

Nơi đó chính là một ma đầu cự đại xung quanh đầy rẫy lôi điện, nó tỏa ra khí tức vô cùng cổ lão.

“Muốn trấn sát ta sao? Ngươi cũng xứng?”

Một tiếng oanh vang lên, trong Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn của Tần Cửu Ca hiện lên một vệt u quang, nó bắn thẳng về phía kia.

Nếu như ngươi đã muốn dùng Cổ Ma Đại Pháp để diệt sát ta thì trước tiên ta giết Cổ Ma của ngươi đi.

Chỉ là một Cổ Ma Pháp Ngụy Thần Linh mà đã muốn giết hắn sao?

Người si nói mộng.

Trong một cung điện nhỏ tại Đạo Trần Thánh Địa.

“Phốc!”

Yến Cửu Trần phun thẳng một ngụm máu tươi lên nền đất, trong mắt của hắn hiện rõ vẻ huyết hồng.

Tiểu Thiên Lôi Đại Ma Pháp Tướng trước mặt hắn cũng dần dần vỡ tan thành từng mảnh, Pháp Tướng to lớn trong hư không kia cũng vỡ tan theo.

“Không thể nào, chuyện này không thể xảy ra được.”

Sau khi phun thêm nhiều ngụm máu tươi ra sàn thì thần sắc của Yến Cửu Trần run rẩy, vừa rồi hắn đã cảm nhận được một khí tức thậm chí còn cường đại hơn cả Ngụy Thần Linh Cổ Ma Pháp đánh tới.

“Chuyện này tuyệt đối không thể xảy ra được!”

Yến Cửu Trần nhìn về phía cung điện của tên phú nhị đại kia với vẻ mặt hoảng sợ.

Thiên Lôi Đại Ma Thần Pháp Tướng của hắn vậy mà lại bể nát một cách dễ dàng như vậy sao? Đây chính là việc mà một tên Thiên Tôn có thể làm được à?

Quả nhiên là cực kỳ khủng bố.

Vừa rồi hắn cùng tôn Thiên Lôi Đại Ma Pháp Tướng này là khí huyết thông nhau, việc Pháp Tướng phá toái cũng tạo thành một tổn thất không nhỏ đối với hắn.

Nếu như không phải hắn có Chí Bảo ép thân thì phản phệ vừa rồi đã đủ muốn mạng nhỏ của hắn.

Sau khi nuốt nước miếng mấy lần thì Yến Cửu Trần đã cưỡng ép nuốt xuống ngụm máu tươi muốn phun ra ngoài.

“Sao hắn có thể mạnh như vậy được?”

Yến Cửu Trần đè nén khí huyết sôi trào trong ngực mình, trong mắt hiện rõ vẻ không cam lòng.

Chắc chắn không có nhiều phú nhị đại có thiên phú cao như vậy ở Tiên Vực.

Nhưng vì sao bản thân lại gặp đúng hay hắn vậy?

“Hi vọng hắn không biết rõ người ra tay là ai.”

Yến Cửu Trần thở sâu một hơi, ánh mắt từ từ đóng lại, hắn đang cố gắng tự điều tức bản thân, vừa rồi phản phệ của Thiên Lôi Đại Ma Thần Pháp Tướng đối với hắn thật sự là quá cao.

Mà điều khiến hắn đau lòng nhất đó chính là Thiên Lôi Đại Ma Thần Pháp Tướng tương đương với một kiện chí bảo, nhưng giờ nó đã biến mất rồi.

Đây chính là Pháp Tướng có thể diệt sát bất kỳ ai dưới Thần Linh đó.

Đây chính là thứ cực kỳ trân quý trong việc giữ tính mạng cho hắn, có thể nói nó là một nửa cái mạng của Yến Cửu Trần.

“Được rồi, tổn thất một vị tỷ tỷ thì thôi vậy, cũng miễn cho sự việc bại lộ rồi bị ba Thiên Tôn truy sát.”

Yến Cửu Trần nhìn quanh rồi lên tiếng một cách lạnh lùng, nếu như tên phú nhị đại kia chỉ muốn chơi đùa tỷ tỷ mình thì cứ để hắn chơi.

Dù sao chỉ cần thân phận của mình không bại lộ thì hắn còn có cơ hội chiếm hữu hai tỷ tỷ còn lại.

Khi trước lựa chọn hàng đầu là sử dụng Thiên Lôi Đại Ma Thần Pháp Tướng để trấn sát Tần Cửu Ca, nhưng giờ không thành công nên chỉ có thể tuân theo lệnh của tên kia.

Trước tiên hắn cứ chịu khuất nhục như vậy trước đi, đợi tới lúc hắn tìm được Chí Bảo có thể khôi phục linh hồn mình thì không còn gì phải lo nữa.

…

“Linh Nguyệt tông chủ thấy thế nào?”

Bỗng nhiên có một âm thang vang lên trong chủ điện.

“Đạo Tử biết rõ ta đứng ở một nơi bí mật gần đó sao?”

Yến Trần Nguyệt từ từ đi ra với vẻ mặt bình tĩnh, nàng nhìn nam tử tuấn dật trước mắt rồi yên lặng.

Nàng rất tự tin rằng nàng chưa hề lộ qua một xíu khí tức nào.

“Đương nhiên biết rõ rồi!”

Tần Cửu Ca nhìn Yến Trần Nguyệt với vẻ mặt mỉm cười.

Trong lòng của Linh Nguyệt tông chủ hẳn là đã có câu trả lời rồi phải không? Không cần tại hạ nhiều lời làm gì nữa, nếu như vậy thì Linh Nguyệt tông chủ muốn xử trí tên cừu nhân đoạt xá đệ đệ ngươi này như thế nào?

m thanh của Tần Cửu Ca tiếp tục vang lên khắp đại điện.

Yến Nguyệt Trần hẳn đã xác định được Yến Cửu Trần có vấn đề rồi, giờ chỉ cần chờ khi nào nàng xuất thủ là được.

Lúc nàng động thủ cũng là lúc mà Tần Cửu Ca động thủ.

“Ngày mai rồi nói sau.”

Yến Trần Nguyệt nhắm hai mắt lại, thanh âm hơi có chút nghẹn ngào, đó dù sao cũng là đệ đệ mà nàng nuôi lớn từ nhỏ đó.

Thế mà lại bị người khác đoạt xá vào nửa tháng trước.

Khó trách từ nửa tháng trước thì chính nàng cũng cảm thấy trên người đệ đệ xuất hiện biến hóa rõ rệt, giống như là biến thành người khác vậy.

Ánh mắt của y khi nhìn ba tỷ muội nàng bắt đầu chuyển từ vẻ hâm mộ sang một tia háo sắc.

Việc này cả ba tỷ muội nàng đều cảm nhận được vô cùng rõ ràng, nhưng mà các nàng chỉ nghĩ ràng do đệ đệ của mình đã trưởng thành nên hắn mới như thế.

Dù sao chuyện nam tử háo sắc cũng là chuyện bình thường, không háo sắc mới là có vấn đề.

Chương 584: Khí Vận bùng nổ? Nhân vật chính có thể chạy thoát?

Chương 584: Khí Vận bùng nổ? Nhân vật chính có thể chạy thoát?

Đêm nay đương nhiên là một đêm mất ngủ với Yến Trần Nguyệt.

Đệ đệ được nàng và hai muội muội nuôi dưỡng từ nhỏ đã bị đoạt xá. Ngay cả người có tu vi Thiên Tôn như nàng cũng phải run rẩy trong lòng.

Đó là đệ đệ mà nàng đã nuôi dưỡng từ nhỏ, mặc dù không phải là người thân thích, cũng không có máu mủ ruột thịt, nhưng trong lòng ba tỷ muội nàng đã coi Yến Cửu Trần như người thân của mình.

Mặc dù bình thường nàng là tỷ tỷ nghiêm khắc nhất với Yến Cửu Trần, nhưng trong lòng nàng lại vô cùng yêu thương đệ đệ lúc trước của mình.

Cách đây rất lâu, có người ở trước mặt nàng nói, đệ đệ nàng Yến Cửu Trần là phế vật. Ngoài mặt nàng tỏ ra không quan tâm, nhưng tối ngày hôm đó, nàng đã đánh hắn một trận.

Không ai được nói đệ đệ nàng là phế vật.

Nhưng bây giờ, đệ đệ lúc trước của nàng đã chết rồi, chết rồi, đã chết thật rồi.

Là bị đoạt xá rồi chết, mà người đoạt xá đệ đệ nàng vẫn còn vui vẻ ở trước mặt các nàng suốt nửa tháng qua.

Điều nực cười nhất là, ba tỷ muội các nàng còn xem Yến Cửu Trần hiện tại là đệ đệ lúc trước.

“Nhị muội, nếu tam muội biết được tin này, không biết nàng sẽ đau lòng đến mức nào.”

“Nửa tháng nay, tam muội còn khen Cửu Trần hiểu chuyện.”

Vài giọt nước mắt lăn dài trên gò má xinh đẹp của Yến Trần Nguyệt. Yến Cửu Trần rất nghe lời và hiểu chuyện trong nửa tháng nay.

Nhưng hắn lại đoạt xá đệ đệ các nàng.

Thiên Tôn không biết khóc, nhưng hiện tại nàng đã khóc.

Đôi khi tình thân là một thứ rất kỳ diệu, cho dù tu vi có sâu đến đâu, địa vị có cao đến đâu, cũng sẽ vì thứ tình cảm này mà vui vẻ hoặc đau buồn.

...

Ngôn Dạ Chủ Điện.

“Tỷ tỷ, đây là cháo hạt sen bát bảo Yến Cửu Trần đã nấu gần đây, mời tỷ tỷ dùng thử.”

Đột nhiên, một giọng nói rất thân thiết vang lên trong cung điện. Sau giọng nói này, Yến Cửu Trần mặc áo trắng ở ngoài cửa bước vào trong cung điện.

Yến Cửu Trần lúc này hoàn toàn không nhìn ra được dáng vẻ đang bị thương.

Thần thái vẫn rất dịu dàng.

“Thời gian này tỷ tỷ vất vả rồi, trong lòng Cửu Trần rất… rất buồn, vậy nên đã đặc biệt nấu cháo tiên thiên bát bảo cho tỷ tỷ, hy vọng tỷ tỷ có thể nếm thử một chút.”

Yến Cửu Trần nở nụ cười thân thiết, nhìn Yến Trần Nguyệt đang ngồi trên chủ toạ của đại điện. Nửa tháng qua, hắn phát hiện ra rằng, ba vị tỷ tỷ của nguyên thân có cách bày tỏ tình yêu thương với nguyên thân khác nhau.

Đại tỷ Yến Trần Nguyệt giống như mẫu thân, nhưng lại nghiêm khắc hơn cả mẫu thân, nhưng trong lòng vẫn đối xử với Yến Cửu Trần rất tốt.

Nhị tỷ thì ngoài lạnh trong nóng, âm thầm quan tâm nguyên thân, không ép buộc Yến Cửu Trần làm chuyện gì cả.

Tình yêu thương của ba tỷ tỷ dành cho hắn đều được thể hiện ra ngoài.

Nhưng sau khi Yến Cửu Trần nói những lời này, đại tỷ cũng không cầm lấy cháo hạt sen bát bảo trong tay hắn rồi uống giống như trước.

Mà lại rất lạnh lùng, giống như vừa rồi Yến Cửu Trần chưa từng nói gì.

“Đại tỷ, đây là cháo Cửu Trần nấu.”

Yến Cửu Trần cảm thấy Yến Trần Nguyệt ngồi trên chủ toạ không nhúc nhích, sắc mặt hắn có chút thay đổi. Trong khoảng thời gian này, hắn rất nhạy cảm.

Một vài thay đổi nhỏ cũng phải chú ý.

Hiện tại, hắn cảm thấy ở đây có gì đó không đúng. Nếu là trước đây, đại tỷ của nguyên thân đã sớm uống xong bát cháo hạt sen bát bảo này rồi.

Nhưng bây giờ lại không như vậy, đây là điểm khác biệt so với trước đây.

“Ngươi đoạt xá của đệ đệ ta, hôm nay ta sẽ phải giết ngươi.”

Trong đại sảnh đột nhiên vang lên giọng nói âm u, khiến cho đại sảnh có chút lạnh lẽo.

Vào lúc giọng nói này vang lên, đầu của Yến Cửu Trần như muốn nổ tung.

Hắn lập tức hiểu ra tất cả.

Hắn bị tên phú nhị đại của Tiên Vực kia giở trò rồi. Cái gì mà ta chỉ muốn chơi tỷ tỷ của ngươi thôi, không có bất kỳ ý đồ gì với ngươi.

Hắn bị lừa rồi.

Bây giờ hắn sẽ xong đời, cái gì cũng không còn nữa.

Đại tỷ của nguyên thân đã biết chuyện hắn đoạt xá đệ đệ các nàng.

“Ngươi phải chết.”

Trong lòng Yến Cửu Trần gào thét dữ dội, hắn đã bị tên phú nhị đại của Tiên Vực lừa rồi.

Đùa giỡn với hắn như một con khỉ vậy.

Ầm một tiếng, Yến Trần Nguyệt đã đánh về phía Yến Cửu Trần.

“Tỷ tỷ, ta là Yến Cửu Trần, là Cửu Trần đây.”

Vẻ mặt Yến Cửu Trần lúc này lộ ra vẻ oan ức và đau lòng, giống như tỷ tỷ đã vu oan cho hắn thật vậy.

Ngay cả vẻ mặt của Yến Trần Nguyệt lúc này cũng có chút do dự và không đành lòng. Dù sao thì thân thể của người trước mặt vẫn là của đệ đệ nàng.

Hơn nữa, những chuyện mà Yến Cửu Trần làm trong thời gian này rất vừa ý nàng.

Nhưng vào khoảnh khắc tiếp theo, Yến Cửu Trần trực tiếp tế ra một bảo vật toả ra thần quang.

Hắn phải trốn thôi.

Thật sự là không chạy không được, Thiên Lôi Đại Ma Thần Pháp trong tay hắn đã bị chia năm xẻ bảy, không dùng được nữa.

Bây giờ chỉ có cách trốn thôi.

Hắn có hai cách để chạy trốn và một thủ đoạn để tấn công.

Một trong hai cách để chạy trốn chính là bây giờ hắn phải thi triển cái này.

“Muốn chạy sao?”

Yến Trần Nguyệt nhìn thấy cảnh này, vẻ mặt trở nên kích động. Sao nàng có thể để cho người đoạt xá đệ đệ nàng chạy trốn ở trước mặt nàng?

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, một giọng nói giống như phát ra từ

hư không vang lên trong đại điện và toàn bộ Đạo Trần Thánh Địa.

“Xin nữ tôn bỏ qua cho vị tiểu huynh đệ này.”

“Ta sẵn sàng đền tội cho nữ tôn thay tiểu huynh đệ này.”

Chương 585: Tiên Duyên Đạo Phủ

Chương 585: Tiên Duyên Đạo Phủ

Những tiếng nói này truyền khắp Đạo Trần Thánh Địa, khiến vô số cường giả bay lên không trung, ánh mắt mấy tên Thiên Tôn đều nhìn chằm chằm vào hư không.

Giọng nói vừa rồi phát ra từ trong hư không này.

Rất mạnh mẽ, vô cùng mạnh mẽ, ngay cả Đạo Trần Thánh Chủ hiện tại cũng cảm thấy chủ nhân của giọng nói vừa rồi rất có thực lực.

“Ai?”

Sau khi Đạo Trần nghe thấy giọng nói này, vẻ mặt cũng trở nên bối rối.

Mình biết một người mạnh mẽ như vậy từ khi nào?

Phải biết rằng hắn vừa mới đến Tiên Vực, sao có thể quen biết một người mạnh mẽ như vậy.

“Các hạ là?”

Ánh mắt Đạo Trần Thánh Chủ nhìn vào hư không, bình tĩnh nói.

“Tiên Duyên Đảo Phủ, Tiêu Dao Tử.”

Lúc giọng nói này vang lên lần nữa, một nam tử cầm phất trần trong tay, bước ra khỏi hư không.

Mỗi bước đi đều rất mạnh mẽ, giống như hoà thành một với đại đạo.

“Cái gì, Tiên Duyên Đảo Phủ? Vậy mà lại là Tiên Duyên Đảo Phủ.”

“Tiên Duyên Đảo Phủ của Tiên Châu?”

Sau khi vị nam tử này nói xong, rất nhiều người có mặt đều chấn động.

Trong Tiên Vực Tiên Châu Cảnh, có một đảo phủ rất nổi tiếng, được nhiều người biết đến với tên là Tiên Duyên Đảo Phủ, là một đạo thống rất nổi tiếng.

Truyền thuyết kể rằng, dưới phủ chủ của đảo phủ bọn hắn, có rất nhiều tầm đạo sứ, làm nhiệm vụ lưu lạc khắp nơi trong Tiên Châu.

Không ngờ trong Đạo Châu hiện tại cũng có tầm đạo sứ.

Chẳng qua là tu vi của tầm đạo sứ này thực sự rất cao. Có vẻ như đây là nhân vật đỉnh phong trong các tầm đạo sứ.

“Nữ tôn, nam tử này có quan hệ với Tiên Duyên Đảo Phủ ta, có thể giao hắn cho ta đưa về phủ không?”

Tầm đạo sứ của Tiên Duyên Đảo Phủ nhìn Yến Trần Nguyệt, cười dịu dàng nói.

Nam tử đột nhiên bước ra tên là Tiêu Dao Tử, là tầm đạo sứ trong đạo thống Tiên Duyên Đảo Phủ rất nổi tiếng của Tiên Châu.

Nói một cách chính xác, đây là nhân vật đỉnh cấp trong các tầm đạo sứ và tầm đạo tiên sứ.

Phiêu bạt khắp các khu vực xung quanh Tiên Châu.

Các tầm đạo sứ thông thường sẽ chỉ tìm kiếm tiên mầm ở Tiên Châu và những châu vực lân cận của Tiên Châu, nhưng tầm đạo tiên sứ lại phiêu bạt đến rất nhiều châu vực của Tiên Vực.

Các tầm đạo sứ thường có Thiên Tôn Cảnh Giới, trong khi tầm đạo tiên sứ thường có sức mạnh Thiên Tôn Thập, Bát, Cửu Trọng.

Tầm đạo sứ có địa vị rất cao trong Tiên Duyên Đảo Phủ, nhưng tầm đạo tiên sứ còn có địa vị cao hơn.

“Tiên Duyên Đảo Phủ, Tiêu Dao Tử?”

Yến Trần Nguyệt nghiêm nghị nhìn nam tử bước ra từ trong hư không, nàng cũng đã từng nghe đến danh tiếng của Tiên Duyên Đảo Phủ.

Một trong những điều nổi tiếng nhất về Tiên Duyên Đảo Phủ này là sự xuất hiện của một vị thần vương, làm rung động vô số châu vực.

Có thể nói, thần vương chính là cổ lão chí tôn.

Không cần nghĩ cũng biết, lai lịch của Tiên Duyên Đảo Phủ lớn đến thế nào, đó là một thần tôn đạo thống.

Điều đặc biệt hơn là, vị thần vương này không phải được Tiên Duyên Đảo Phủ bồi dưỡng từ nhỏ, mà đã được một tầm đạo sứ tìm được ở bên ngoài.

Lúc thần tôn được tìm thấy đã có Nhân Hoàng, nhưng vì không có xuất thân cổ lão đạo thống, dẫn đến căn cơ không tốt, nhưng hắn vẫn trở thành thần linh ở thời đại đó, hơn nữa còn tiến thêm một bước trở thành thần vương, lấy tên là Lăng Thiên Thần Vương.

Lăng Thiên đã trở thành Lăng Thiên Thần Vương, không thể không nhắc đến công lao của Tiên Duyên Đảo Phủ.

“Chuyện này hắn là không liên quan đến Tiên Duyên Đảo Phủ các ngươi.”

Yến Trần Nguyệt lạnh lùng nhìn Tiêu Dao Tử trong hư không. Theo lý mà nói, người đã đoạt xá đệ đệ của nàng không thể quen biết với người của Tiên Duyên Đảo Phủ.

Trừ phi trước khi đoạt xá, hắn là người của Tiên Duyên Đảo Phủ.

Nói cách khác, hắn là người có tiên duyên.

“Nữ tôn bớt giận, vị công tử này có tiên duyên với Tiên Duyên Đảo Phủ ta, vậy nên ta muốn đưa hắn về. Nếu các ngươi có mâu thuẫn gì, tại hạ sẵn sàng đứng ra hòa giải.”

Tiêu Dao Tử mỉm cười thân thiện, nhìn Yến Trần Nguyệt nói. Khí tức trên người hắn cũng vây quanh hư không.

Hắn là một cự đầu Thiên Tôn Bát Trọng Cảnh Giới, không có người nào ở đây là đối thủ của hắn.

Hắn có niềm tin rằng, mình có thể mang thiếu niên chí tôn có tiên duyên ngút trời này trở về.

Nghĩ đến đây, trong lòng Tiêu Dao Tử tràn đầy nhiệt huyết.

Vốn dĩ hắn định đến Đạo Châu để tìm xem có ai có tiên duyên hay không, chỉ là từ chỗ Càn Châu đi ngang qua mà thôi.

Nhưng không ngờ rằng, mình lại gặp được người có tiên duyên nồng

đậm như vậy.

Người có tiên duyên nồng đậm này đúng là không thể tưởng tượng nổi. Lần cuối cùng gặp được người có tiên duyên nồng đậm như vậy là lúc Lăng Thiên Thần Vương ở Nhân Hoàng Cảnh Giới.

Tầm đạo sứ của Tiên Duyên Đảo Phủ bọn hắn có phương pháp đặc biệt của riêng mình, tiên duyên tiên duyên cầu tiên vấn duyên.

Không chỉ có đủ thiên phú mà còn phải có duyên phận mới được.

Lần này, người sở hữu tiên duyên chắc chắn phải có duyên phận nào đó với Tiên Duyên Đảo Phủ của bọn hắn.

Có thể là người thừa kế của cường giả nào đó trong Tiên Duyên Đảo Phủ bọn hắn, cũng có thể là người giữ bảo vật lưu truyền ngoại giới của bọn hắn.

Nhưng chắc chắn đây phải là người có duyên phận và thiên phú rất cao mới có thể được Tiên Duyên Đảo Phủ bọn hắn nhìn trúng.

“Hòa giải? Đây là chuyện ngươi có thể hòa giải sao?”

Yến Trần Nguyệt nhìn Yến Cửu Trần với ánh mắt lạnh lùng. Bên trong cơ thể quen thuộc này lại là một linh hồn hoàn toàn xa lạ.

Chuyện này khiến nàng vô cùng ghê tởm và đau lòng.

“Tại hạ tự tin rằng mình có thể hòa giải.”

Chương 586: Sao lại muốn giết ta

Chương 586: Sao lại muốn giết ta

Tiêu Dao Tử cười khẽ nhìn Yến Trần Nguyệt. Hắn là người mạnh nhất ở đây, ai có thể ngăn cản hắn?

Hiện tại hắn chỉ là tiên lễ hậu binh mà thôi.

Nam tử có tiên duyên nồng đậm như vậy phải được đưa về bằng bất cứ giá nào.

Nếu được bồi dưỡng tốt, nói không chừng Tiên Duyên Đảo Phủ bọn

hắn đời này sẽ có thể xuất hiện một vị thần vương nữa.

Tiên Châu sẽ vì Tiên Duyên Đảo Phủ mà điên đảo một lần nữa.

Nghe Tiêu Dao Tử nói vậy, Yến Cửu Trần vui mừng khôn xiết. Xem ra Tiêu Dao Tử đến từ Tiên Duyên Đảo Phủ này rất mạnh, mà hắn thì coi trọng mình.

Tiêu Dao Tử này rất mạnh, Tiên Duyên Đảo Phủ sau lưng hắn cũng rất đáng sợ.

Mình được cứu rồi.

Đây là những gì Yến Cửu Trần đang nghĩ bây giờ.

Chỉ cần bây giờ hắn được cứu, sau này mọi chuyện đều có thể.

“Tại sao Linh Nguyệt Tông Chủ lại muốn giết đệ đệ mình?”

Rất nhiều tông chủ và tộc trưởng cổ tộc vây quanh bầu trời đều cảm thấy khó hiểu.

Không phải là Yến Cửu Trần là đệ đệ của Yến Trần Nguyệt sao?

Sao bây giờ lại thành ra thế này?

Tỷ tỷ giết đệ đệ?

Tuy nhiên, không ít tông chủ và tộc trưởng sau khi nhìn thấy cảnh này, cộng thêm một số tin đồn của ngoại giới gần đây, trong lòng bọn hắn đều đã có suy đoán.

“Tỷ tỷ, ta là Cửu Trần, sao ngươi lại muốn giết ta?”

Đột nhiên, Yến Cửu Trần buồn bã nhìn Yến Trần Nguyệt, trong mắt loé lên những giọt nước mắt.

“Trần nhi?”

Dường như cảm nhận được khí tức quen thuộc, ánh mắt Yến Trần Nguyệt có chút dịu dàng, nhưng giây tiếp theo lại trở nên lạnh lẽo.

Chỉ có xác là của đệ đệ, nhưng bên trong không phải linh hồn trước đây của hắn thì có ích gì?

“Ngươi có đồng ý không?”

Tiêu Dao Tử nhìn Yến Cửu Trần cười nói. Chỉ cần hắn mang được người có tiên duyên nồng đậm như vậy về trong phủ, công lao của hắn chắc chắn sẽ rất lớn.

“Đồng ý, vãn bối đương nhiên đồng ý.”

Nghe thấy Tiêu Dao Tử nói vậy, Yến Cửu Trần vội vàng đồng ý. Chuyện của hắn đã đổ bể, hiện tại xem ra chỉ có người tên Tiêu Dao Tử này mới có thể cứu được hắn.

Đợi đến khi tu vi đại thành, hắn sẽ chinh phục ba vị thiên tiên tỷ tỷ này của nguyên thân.

Lúc đó, hắn sẽ dùng thân thể của tiền thân chơi ba vị tỷ tỷ, nghĩ đến đây thật sự rất sướng.

“Rất tốt, nếu đã như vậy thì chúng ta đi thôi.”

Vẻ mặt Tiêu Dao Tử rất vui vẻ, lần này trở về đảo phủ, hắn nhất định làm vang danh của mình ở trong đảo phủ bằng người này.

Nói xong, Tiêu Dao Tử nắm lấy Yến Cửu Trần, chuẩn bị phá vỡ hư không rời đi.

“Còn dám đi?”

Một lòng bàn tay lạnh lẽo vỗ về phía Tiêu Dao Tử.

Rất nhiều người xung quanh nhìn thấy một chưởng này thì thay đổi sắc mặt, không ngờ thực lực của Linh Nguyệt Tông Chủ này lại mạnh đến như vậy.

Nhưng Tiêu Dao Tử nhìn thấy cảnh này lại rất bình tĩnh, giống như không hề để chuyện này vào mắt.

Ầm một tiếng, lòng bàn tay toả ra pháp tắc cực lạnh không ảnh hưởng gì đến Tiêu Dao Tử.

“Tiêu Dao Tử này quá mạnh.”

Đạo Trần Thánh Chủ nhìn cảnh này thì nghiêm giọng nói. Yến Trần Nguyệt- tông chủ của Linh Nguyệt Tiên Tông là nhân vật hàng đầu ở Càn Châu, nhưng nàng không phải là đối thủ của Tiêu Dao Tử này.

“Nếu không có việc gì, tại hạ xin đi trước.”

Tiêu Dao Tử cười cười, chuẩn bị phá vỡ hư không trở về Tiên Châu.

Hiện tại hắn đã tìm được người có tiên duyên tốt như vậy, đương nhiên muốn nhanh chóng trở về báo cáo tin tức này.

Chỉ khi đưa được người có tiên duyên nồng đậm này về Tiên Duyên Đảo Phủ, trong lòng hắn mới có thể thoải mái.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, vẻ mặt của Tiêu Dao Tử đã thay đổi.

Hắn cảm thấy một luồng khí tức mạnh mẽ ở xung quanh mình.

“Xin hỏi là vị nào vậy?”

Tiên Cổ Tần Tộc.

Trong đại điện cổ kính tràn ngập không khí hồng mông, không khí hỗn độn, tiên khí tiên thiên mà hầu như ngoại giới không thể nhìn thấy được. Các loại linh khí mà ngoại giới không có, tất cả đều có ở đây, thậm chí đã nồng đậm đến mức hoá thành chất lỏng.

Không cần nghĩ cũng biết, sự quý giá ở đây.

Ầm ầm ầm.

Ở đây đột nhiên phát ra âm thanh, khiến cho đại sảnh cực kỳ cổ kính này mất đi sự yên tĩnh hiu quạnh.

“Lão tổ ngủ say trong Thời Không Trường Hà tỉnh dậy nói, Chư Thiên Chiến Trường lập tức mở ra, để người vô địch trong tộc thống lĩnh tộc nhân tranh đoạt Bất Hủ Chiến Trường.”

“Tuân lệnh pháp chỉ phụ thân.”

Thoáng chốc, một giọng nói cung kính vang lên trong đại điện, và chủ nhân của giọng nói cung kính đó là Tần Hoang- tộc trưởng đương thời của Tiên Cổ Tần Tộc, Thiên Hoang Thần Linh nổi danh của Thần Châu.

Mà thân phận của người được tộc trưởng Tiên Cổ Tần Tộc kính trọng cũng đã được gọi ra, lão tổ của Tiên Cổ Tần Tộc.

Sinh linh tối thượng trên con đường tiến hóa.

Những lão tổ của những cổ tộc chí cực có không ít người là tộc trưởng của Tiên Cổ Tần Tộc đời trước hoặc các đời trước nữa.

Một số tộc trưởng của Tần Tộc đạt đến một cảnh giới nhất định sẽ không quản chính sự trong tộc nữa, sau đó sẽ thoái vị để chuyên tâm

tu luyện.

Người vừa nói chính là lão tổ của Tần Cửu Ca, gia gia ruột thịt của Tần Cửu Ca, và là một cổ lão cấm kỵ thuộc Thần Vương Cảnh Giới.

Chí Tôn Thần Điện.

Đây là Hạo Hãn Đại Điện, nơi nghị sự cao cấp của Tiên Cổ Tần Tộc.

Xung quanh đại điện này đã có mấy chục nhân vật cấm kỵ, trên người mang thần khí đang đạp lên hư không.

Đây vẫn chỉ là một bộ phận thần linh của Tiên Cổ Tần Tộc, ngay cả một phần trăm cũng chưa tới. Không cần nghĩ cũng biết, thực lực của Tiên Cổ Tần Tộc rất xứng với danh cấm kỵ cổ tộc.

“Đạo tử đâu?”

Chương 587: Chư Thiên Chiến Trường mở ra

Chương 587: Chư Thiên Chiến Trường mở ra

Đột nhiên, một thân ảnh mờ nhạt lên tiếng. Lúc hắn nói, dường như có tiếng vọng vang lên giữa trời đất.

“Bên chỗ Đạo Châu.”

Có người đáp lại.

“Chư Thiên Chiến Trường mở ra, Bất Hủ Chiến sẽ bắt đầu. Xin mời đạo tử quay về, thống lĩnh bộ tộc ta trấn áp bất hủ.”

“Hiện tại, danh hiệu vô địch của tộc ta đang thuộc về Tần Cửu Ca.”

Có người bình tĩnh nói. Mấy chục vị thần linh bọn hắn ở đây đều là người đứng đầu các chi mạch ở Tiên Cổ Tần Tộc.

Thực ra Tần Tộc không chỉ có chừng này chi mạch, nhưng chỉ chi mạch nào có thần linh mới đủ tư cách tham gia hội nghị này.

Chủ mạch của Tần Tộc chính là dòng dõi của Tần Cửu Ca. Thực lực trấn áp cả Tần Tộc, sở hữu phần lớn thần linh của Tiên Cổ Tần Tộc, ít nhất cũng có vài trăm vị, mà đây chỉ là ước tính sơ bộ nhất.

Con số chính xác cũng chỉ có người ở cấp bậc cao nhất trong Tần Tộc mới biết được.

Số còn lại chính là các chi mạch có khá nhiều thần linh tồn tại, những chi mạch khác thì ít hơn rất nhiều.

Nghe xong những lời này, ánh mắt của những người đứng đầu Tiên Cổ Tần Tộc chợt lóe lên. Trong Chư Thiên Chiến Trường này có tài nguyên vô cùng vô tận.

Một số tài nguyên trong đó thậm chí đến cả cấp cao của Tần Tộc cũng phải thèm thuồng.

“Tất cả đồng ý chứ?”

“Đồng ý.”

“Đồng ý.”

“Đồng ý.”

“Không có ý kiến.”

Ngay sau đó, thần linh của các chi mạch Tiên Cổ Tần Tộc trong đại điện lúc này đều phát biểu ý kiến.

Cho dù trong lòng rất nhiều thần linh không cam tâm, nhưng cũng không có cách nào khác.

Người vô địch đời này của Tiên Cổ Tần Tộc quả thực là Tần Cửu Ca-đạo tử mang chủ mạch của Tần Tộc.

Những viễn cổ chí tôn tự phong ở đủ mọi thời đại như thời đại tiên cổ, thời đại táng tiên, thời đại chư thiên đều không phải là đối thủ của đạo tử đương thời Tần Cửu Ca.

Hơn nữa, cho dù bọn hắn có liên thủ lại, cũng không thể nào đánh lại đạo tử. Người vô địch của Tần Tộc đời này cũng chỉ có thể là đạo tử Tần Cửu Ca.

“Nếu đã như vậy, Chư Thiên Chiến Trường mở ra, đạo tử sẽ dẫn dắt tộc nhân Tần Tộc trấn áp Bất Hủ Chiến Trường.”

...

Chẳng bao lâu sau, hội nghị cấp cao của Tần Tộc đã được truyền đến vô số tầng lớp của Tần Tộc. Rất nhiều ánh mắt của yêu nghiệt chí

tôn Tần Tộc đều lộ ra thần quang, đây Chư Thiên Bất Hủ Chiến đó.

Tần Tộc cũng có vô số quân đội, bọn hắn luyện tập ngày đêm chính là để một ngày nào đó có thể đặt chân lên Chư Thiên Chiến Trường tham dự Bất Hủ Chiến.

Và kể từ cuộc gặp gỡ cấp cao của Tần Tộc.

Vô số đội quân này đã có một đối tượng mới để dốc sức cống hiến.

Tần Cửu Ca- Tần Tộc Đạo Tử.

...

Tin tức tương tự đã quét qua vô số đạo thống cổ tộc trong Tiên Vực, ngay cả thế lực cấm kỵ cũng đặc biệt quan tâm tới chuyện này, vậy mới biết Chư Thiên Chiến Trường quan trọng đến thế nào.

Chư Thiên Chiến Trường, Bất Hủ Chiến.

Đó là một chiến trường thực sự, một nơi bất hủ, là sự hòa quyện của xương và máu.

Vô số chủng tộc sẽ phái thế lực của bọn hắn tiến vào.

Ở đó là vô cùng vô tận, không ai biết nó có lớn như Tiên Vực hay không.

Nhưng chắc chắn là sẽ ngoài sức tưởng tượng của mọi người.

Cho dù ngươi từ chủng tộc nào, cho dù ngươi ở Tiên Vực hay ở vô số Tinh Thần Giới vây quanh Tiên Vực đều có tư cách bước vào Chư Thiên Bất Hủ Chiến Trường.

Có những kẻ độc hành, có những thế lực đạo thống cổ tộc, và cũng có những thế lực liên thủ với nhau.

Chắc chắn sẽ rất đặc sắc. Tiên Vực rất rộng lớn, nói không chừng người trong Thái Cổ Tiên Vực và chư thiên vạn giới cả đời này cũng không đi hết được nơi mình đã sinh ra.

Mà Chư Thiên Bất Hủ Chiến Trường có thể nói là nơi quy tụ tất cả sinh linh trong vùng đất vô tận này.

Chỉ cần ngươi muốn vào thì sẽ có cách để vào, tất nhiên phải có chư thiên thông đạo.

Chư thiên thông đạo có thể được mở bởi cường giả, hoặc có thể được thiên địa mở ra, rất kỳ diệu.

...

Thiên Sứ Tộc.

“Tiểu Cửu Ca, ta tới tìm ngươi đay, lão tổ nói Chư Thiên Chiến Trường đã mở ra, đến lúc đó ta sẽ đến tìm ngươi. Hừ, lâu như vậy rồi, xung quanh ngươi nhất định phải có không ít hồ ly tinh đúng không, đúng là tức chết ta mà.”

“Ta đã tiếp nhận truyền thừa của Thập Nhị Dực Thiên Sứ, không biết ta có thể trấn áp được mấy con hồ ly tinh bên cạnh ngươi hay không.”

Trong cổ điện của Thiên Sứ Tộc, một nữ tử với đôi chân trần và đôi cánh trắng muốt sau lưng, không biết đang suy nghĩ gì mà khoé miệng khẽ nói.

Đã lâu như vậy rồi, không biết hắn còn nhớ nàng không?

Không nhớ cũng không sao, chỉ cần trấn áp hết những con hồ ly tinh xung quanh hắn là được. Như vậy thì hắn sẽ nhớ tới ta, haha ta thật thông minh.

...

Tiên Tộc.

Cổ tộc đỉnh cao của Tiên Châu tuy những năm gần đây có dấu hiệu suy yếu, nhưng vào một năm trước, một nữ tử Tiên Tộc mang dòng máu của tiên đế đã đến với Tiên Tộc, dòng máu thuần khiết đó đúng là hiếm có trong lịch sử.

Nàng đã được lão tổ Tiên Tộc phong là đế nữ, phụ trách thế hệ trẻ của Tiên Tộc.

“Ma chủ.”

“Linh Ngọc theo ý của ma chủ, đã tạo dựng một chỗ đứng vững chắc trong Tiên Tộc, hy vọng ma chủ giáng lâm.”

Chương 588: Chấn động Đạo

Trần Thánh Địa Đạo Châu.

Chương 588: Chấn động Đạo Trần Thánh Địa

Đạo Châu.

Tần Cửu Ca lúc này vẫn chưa biết những chuyện này.

Trong đầu hắn hiện tại còn đang nghi ngờ, sau khi hắn ly gián mối quan hệ của Khí Vận Thần Tử Yến Cửu Trần và Yến Trần Nguyệt, hắn đã nhận được một vạn Khí Vận Điểm.

Sau khi khiến Yến Trần Nguyệt giết chết Yến Cửu Trần, hắn cũng nhận được mười vạn Khí Vận Điểm, nhưng trước đây không thể có được nhiều Khí Vận Điểm như vậy.

Có vẻ như hệ thống hiện tại có thể nhận được nhiều Khí Vận Điểm hơn.

Đây là một chuyện tốt, Tần Cửu Ca rất muốn có được những chí bảo ở trong hệ thống.

Tuy nhiên, có một điều khiến Tần Cửu Ca nghi ngờ là, tại sao Yến Trần Nguyệt này vẫn còn khí vận quấn quanh người?

Chẳng phải khí vận của nàng sẽ biến mất sau khi giết Yến Cửu Trần sao?

Đoán chừng Tần Cửu Ca phải ở bên cạnh nàng một thời gian nữa mới được.

Cũng tốt thôi, dù sao cũng thuận tiện để ngắm hai vị thiên tiên tỷ tỷ còn lại của Yến Cửu Trần.

Hắn không có ý gì xấu đâu.

...

Cái chết của Yến Cửu Trần vẫn đang gây chấn động Đạo Trần Thánh Địa. Dù sao thì mấy ngày trước, Yến Cửu Trần vẫn là một yêu nghiệt mới nổi ở Càn Châu, nhưng giờ lại biến thành một đống xương trắng.

Yêu nghiệt như Yến Cửu Trần là một nhân vật được quan tâm ở bất kỳ đạo thống cổ tộc ở Càn Châu, cần phải được bảo vệ.

Nhưng hắn lại bị tàn sát ở độ tuổi rực rỡ nhất, khiến người khác không khỏi cảm thán.

Điều bất ngờ hơn là người giết Yến Cửu Trần vậy mà lại là đại tỷ Yến Trần Nguyệt của hắn.

Nhiều người trong các đạo thống cổ tộc ở Càn Châu đều biết rằng, tông chủ của Linh Nguyệt Tiên Tông rất yêu thương đệ đệ Yến Cửu Trần của mình.

Đạo Trần Thánh Địa.

Rất nhiều đệ tử và trưởng lão đóng quân ở Linh Nguyệt Tiên Tông đều không giấu được vẻ cô đơn.

Yêu nghiệt chí tôn Yến Cửu Trần mạnh nhất của bọn hắn vậy mà lại bị tông chủ mình chém chết.

Đúng là không thể tưởng tượng được.

“Các ngươi nói xem, tại sao tông chủ lại giết Cửu Trần sư huynh.”

Đột nhiên, trong cung điện, một đệ tử của Linh Nguyệt Tiên Tông nói với vẻ mặt buồn bã.

Yêu nghiệt mạnh nhất của Linh Nguyệt Tiên Tông bọn hắn đời này là Yến Cửu Trần sư huynh.

“Nghe nói…trong thời gian này, Cửu Trần sư huynh đã bị đoạt xá.”

Có người dùng thần thức kiểm tra xung quanh, cảm thấy không có ai ở gần đây thì thận trọng nói.

Lúc câu này được nói ra, rất nhiều người ở xung quanh đã lặng đi.

Bọn hắn cũng cảm nhận được sự thay đổi cực lớn của Cửu Trần sư huynh.

Rất nhiều người cảm thấy rằng Yến Cửu Trần sư huynh lúc trước chỉ đang giấu dốt mà thôi.

...

“Ting, phát hiện Khí Vận Thần Tử Yến Thánh, đại đạo như thánh, chí tôn trời sinh.”

“Tu vi: Nhân Hoàng Tam Trọng.”

“Anh tuấn phi phàm, nam tử tuyệt sắc, áp chế chư thiên bằng sắc đẹp. Trước mặt hắn, ngoại trừ một bộ phận nữ tử, những người khác đều sẽ gia tăng hảo cảm với hắn, có thể khiến rất nhiều nữ tử động lòng.”

“Thân phận: Biểu ca ở xa của Yến Trần Nguyệt.”

m thanh của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca, khiến vẻ mặt của Tần Cửu Ca có chút sững sờ. Bảng điều khiển của hệ thống hiện tại đã có thể giới thiệu chi tiết như vậy rồi sao, xem ra hệ thống của hắn vẫn luôn âm thầm nâng cấp.

Nhưng đây không phải là điều mà Tần Cửu Ca chú ý, điều khiến hắn chú ý là thuộc tính của nam chính lần này trên bảng điều khiển.

“Tuấn mỹ phi phàm, lẽ nào đây chính là dùng sắc chứng đạo trong truyền thuyết.”

Tần Cửu Ca im lặng nghĩ về nam chính lần này, đây là cái thứ gì vậy.

Nam chính ăn cơm mềm trong truyền thuyết. Nam chính kiểu này là loại người Tần Cửu Ca vẫn luôn ghen tị ở kiếp trước.

Nam nhân không ăn cơm mềm thì ăn gì?

Nam tử ăn cơm mềm là ngầu nhất, nam tử không ăn được cơm mềm thì có ích gì chứ?

Phú bà, đói đói, ôm ôm.

Đây mới là suy nghĩ mà nam nhân ở kiếp trước của Tần Cửu Ca nên có.

“Nếu như là kiếp trước, ta sẽ ghen tị với năng lực này.”

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca hơi thay đổi. Thành thật mà nói, nếu nam tử nào không ghen tị với năng lực này, chắc chắn nam tử đó có vấn đề.

“Hệ thống… khụ, có thể tước đi năng lực của nam chính hay không?”

Tần Cửu Ca chính trực nói ở trong đầu. Mặc dù hắn rất đẹp trai, nhưng nam tử nào lại không muốn có nhiều năng lực hơn?

Thế nhưng, người ngay thẳng như hắn không nghĩ như vậy. Hắn muốn tước đi năng lực của nam chính chủ yếu là vì muốn giải cứu những nữ tử tuyệt đẹp trong chư thiên vạn giới và Thái Cổ Tiên Vực

bị năng lực này của nam chính mê hoặc.

Thật đó, chỉ cần Tần Cửu Ca nghĩ đến chuyện rất nhiều nữ tử tuyệt đẹp bị năng lực này của nam chính mê hoặc, hắn liền cảm thấy đau lòng.

Bị tên nam chính mê hoặc trong độ tuổi như hoa như ngọc thế này, đúng là táng tận lương tâm.

Hắn muốn giúp những nữ tử đó thoát khỏi ma chưởng của nam chính càng sớm càng tốt.

Hãy gọi hắn là Tần Cửu Ca cứu với chúng sinh.

Về phần tại sao hắn muốn tước đi năng lực này của nam chính, chỉ là để cho vui mà thôi, hoàn toàn không có suy nghĩ gì khác.

“Ting, hồi bẩm chủ nhân, năng lực khí vận của Khí Vận Thần Tử Yến Thánh có thể bị tước đi, chỉ là phải cần Khí Vận Điểm.”

Giọng nói của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

“Thật ra chủ nhân không cần năng lực này, bởi vì chủ nhân đã đủ đẹp rồi.”

Tần Cửu Ca: “...”

...

Khôn Châu, châu vực nằm gần Càn Châu.

Tuyết Yêu Cung.

Trong một dòng suối trong vắt.

“Hử, sao lại có nhiều nữ đệ tử muốn theo đuổi ta như vậy? Ta thực sự không muốn ăn cơm mềm.”

Nam nhân mặc áo lam nhạt thở dài nói, hắn cũng không muốn như vậy.

Chương 589: Cơm mềm vẫn còn thơm lắm

Chương 589: Cơm mềm vẫn còn thơm lắm

Nhưng không có cách nào khác, khoảng thời gian trước, hắn vừa phát hiện ra có vẻ như mình rất hấp dẫn nữ tử.

Sau đó là hàng loạt cuộc gặp gỡ khiến hắn tin rằng mình có khả năng này.

Tuy nhiên, hắn cũng nhận ra rằng nữ tử có thực lực càng cao thì sức đề kháng với hắn sẽ càng mạnh.

Hắn chưa từng thử với nữ tử cảnh giới thần linh, à, ngay cả nhìn thấy cũng chưa.

Nhưng hắn cảm thấy khả năng của mình cũng không ảnh hưởng đến những nhân vật đó.

Có lẽ sau này sẽ khác.

Tu vi hiện tại của hắn mới chỉ là Nhân Hoàng Tam Trọng. Theo sự kiểm tra liên tục của hắn, những người bị ảnh hưởng nhiều là những người có tu vi thấp hơn hắn, thậm chí những người có tu vi cao hơn hắn cũng sẽ bị ảnh hưởng, nhưng ảnh hưởng không lớn.

Ngoài ra còn có tâm lý chống đối hắn.

“Sao năng lực này lại được sở hữu bởi một người vốn đã ngọc thụ lâm phong, phong lưu phóng khoáng như ta chứ?”

“Ta trước đây tuấn mỹ phi phàm, anh tuấn tiêu sái biết bao, không ngờ bây giờ lại có thêm cái năng lực này, đúng là dư thừa mà.”

Yến Thánh lắc đầu, thở dài một lần nữa.

Hắn cảm thấy năng lực này với hắn mà nói, chỉ là dệt hoa trên gấm.

Hắn bây giờ ngán ăn cơm mềm lắm rồi.

“Ta không thể ăn cơm mềm nữa.”

Đây là yêu cầu cơ bản mà Yến Thánh đưa ra cho mình lúc này.

“Yến Thánh, Sâm trưởng lão nói ngươi qua đó giúp nàng, có khoáng thạch cực phẩm.”

Đột nhiên, một giọng nói lạnh nhạt từ bên ngoài động phủ truyền đến.

“Được, được, đa tạ trưởng lão.”

Yến Thánh nhanh chóng đồng ý đứng dậy. Đây là kinh doanh vốn tự có, không làm thì phí quá.

Những chuyện tốt thế này trước đây sẽ không bao giờ tới lượt hắn, nhưng sau ngày hôm đó, những chuyện tốt đó đều là của hắn.

Bởi vì vị trưởng lão gọi hắn đến giúp là nữ nhân, mặc dù trông có hơi…

Nên nói thế nào nhỉ?

Yến Thánh cảm thấy tướng mạo của nàng có chút kỳ lạ trong thế giới Tiên Vực này.

Nhưng trưởng lão của Tuyết Yêu Cung lại thích nam tử tuấn tú.

Yến Thánh lúc trước là một người có tu vi Nhân Hoàng, ở trong Tuyết Yêu Cung này, cao không cao, thấp cũng không thấp.

Hắn của trước đây sẽ không có cách nào khiến cho vị trưởng lão kia coi trọng mình.

Nhưng hiện tại hắn đã được vị trưởng lão đó chiếm giữ.

Mặc dù trong lòng Yến Thánh rất đau khổ, nhưng nhìn thấy vô số tài nguyên và công pháp xung quanh mình, trái tim Yến Thánh dần bình tĩnh lại.

Đôi khi cơm mềm cũng rất thơm.

Đương nhiên, nếu đối tượng bị ăn cơm mềm có thể là nữ tử đẹp hơn một chút thì tốt biết mấy.

Nếu đó là dung nhan của yêu đế Tuyết Yêu Cung thì tốt biết mấy.

Nhưng tu vi của nàng thực sự quá cao.

Năng lực của hắn không có quá nhiều tác dụng.

“Xin trưởng lão chờ một chút, Yến Thánh sẽ lập tức đến đó.”

Cơm mềm vẫn còn thơm lắm.

“Các ngươi mau cút khỏi đây, chỗ này đã được Hoàng Kim Cự Nhân Tộc ta chiếm rồi.”

Lúc này, một tên hoàng kim cự nhân cực kỳ vạm vỡ trực tiếp đấm vào một ngọn núi bên ngoài Linh Nguyệt Tiên Tông.

Ngay sau đó, rất nhiều trưởng lão của Linh Nguyệt Tiên Tông đứng trong hư không, nhìn về phía hoàng kim cự nhân đập nát ngọn núi cách đó không xa với ánh mắt nghiêm trọng.

Rất mạnh mẽ, bọn hắn hoàn toàn có thể cảm nhận được.

Đó là một vị cự đầu Thiên Tôn Cảnh Giới của Hoàng Kim Cự Nhân Tộc.

Chưa kể những hoàng kim cự nhân này còn mạnh hơn nhiều chủng tộc trong cùng cảnh giới, ngay cả số lượng Thiên Tôn của Linh Nguyệt Tiên Tông hiện tại cũng không bằng bọn chúng.

Bây giờ Linh Nguyệt Tiên Tông bọn hắn chỉ có ba cự đầu Thiên Tôn Cảnh Giới.

Mà Hoàng Kim Cự Nhân Tộc lúc này lại có bốn cự đầu Thiên Tôn ở đây. Không cần nghĩ cũng biết, dòng máu Hoàng Kim Cự Nhân Tộc lúc này đã thức tỉnh mạnh mẽ cỡ nào.

“Linh Nguyệt Tiên Tông bọn ta ở đây vẫn luôn nước sông không phạm nước giếng, sao hôm nay Hoàng Kim Cự Nhân Tộc người lại ra tay với bọn ta?”

Một người mặc áo choàng xám trong số các trưởng lão đứng trong hư không, lạnh lùng nói với hoàng kim cự nhân vừa hét lên.

Lúc này, không được buông lỏng, nếu không đối phương sẽ cho rằng người yếu ớt.

“Đồ nhãi nhép.”

Hoàng kim cự nhân khinh thường liếc nhìn vị trưởng lão áo xám. Một tên nhãi nhép mới chỉ có Bán Bộ Thiên Tôn Cảnh Giới có tư cách gì nói chuyện trước mặt hắn?

Một tiếng ầm vang lên, thân thể vị trưởng lão áo xám trực tiếp bị nghiền nát, rất nhiều người có mặt đều không phản ứng kịp.

“To gan.”

Lúc hoàng kim cự nhân chuẩn bị bóp nát linh hồn trưởng lão áo xám, một giọng nói lạnh lùng vang lên giữa trời đất.

Ầm.

Lòng bàn tay của hoàng kim cự nhân bị khoét thủng một lỗ, khiến hoàng kim cự nhân tức giận gầm lên.

Vậy mà lại dám động thủ với Hoàng Kim Cự Nhân Tộc, đạo thống chỉ có ba vị Thiên Tôn Cảnh Giới này có thể không tồn tại được nữa rồi.

“Gào.”

Hoàng kim cự nhân cầm một cây gậy lớn toát ra khí tức pháp tắc nồng đậm, đập về phía chủ nhân của giọng nói vừa rồi.

Nhưng chủ nhân của giọng nói vừa rồi cũng hừ lạnh một tiếng, dẫn hoàng kim cự nhân vào trong hư không.

Chương 590: Sẽ có người tới cầu xin

Chương 590: Sẽ có người tới cầu xin

Nếu các nàng khai chiến ở đây, có thể nói đó sẽ là thảm hoạ của Linh Nguyệt Tiên Tông các nàng, và nó sẽ làm hỏng Hộ Tông Đại Trận của các nàng.

Lúc này, rất nhiều trưởng lão của của Linh Nguyệt Tiên Tông đứng trong hư không đều trầm mặc.

Trong khoảng thời gian này, rất nhiều chủng tộc viễn cổ ở Càn Châu đã thức tỉnh, sau đó cưỡng chế chiếm cứ những ngọn núi có linh lực nồng đậm làm đất tổ của mình.

Nhưng không ngờ là giờ đây, Linh Nguyệt Tiên Tông của các nàng cũng gặp phải kiếp nạn này.

Cũng không biết Linh Nguyệt Tiên Tông của các nàng có thể sống sót qua kiếp nạn này không.

...

Trong ngọn núi ở phía tây Linh Nguyệt Tiên Tông.

“Công tử, uống trà.”

Tần Cửu Ca đang ngồi trên chủ vị, còn Viêm Linh Cơ thì nhẹ nhàng đặt một tách linh trà mới pha trước mặt Tần Cửu Ca.

Nhưng ánh mắt của nàng lại có chút giận hờn, mấy ngày nay nàng sắp bị chơi hỏng rồi.

“Công tử, chúng ta không quan tâm đến chuyện bên ngoài sao?”

Sau khi Viêm Linh Cơ đặt linh trà trước mặt Tần Cửu Ca, thì xoa nhẹ bóp vai cho Tần Cửu Ca.

Bây giờ nàng cũng biết chuyện bên ngoài Linh Nguyệt Tiên Tông, nhưng mọi chuyện vẫn do công tử làm chủ.

Công tử nói giúp thì Viêm Linh Cơ nàng sẽ giúp, nói không giúp thì nàng sẽ không giúp.

“Không vội, đợi thêm một chút nữa, sẽ có người tới cầu xin chúng ta.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng nhấp một ngụm linh trà trong tay, trong mắt lóe lên ý cười.

Thực ra những tên Hoàng Kim Cự Nhân Tộc bên ngoài Linh Nguyệt Tiên Tông là do hắn âm thầm dẫn bọn chúng đến.

Mượn người của Hoàng Kim Cự Nhân Tộc để thực hiện một mục đích riêng.

Sử dụng hoàng kim cự nhân để bao vây Linh Nguyệt Tiên Tông.

Trong hai ngày qua, hắn cảm thấy Yến Trần Nguyệt rất coi trọng tông môn của mình.

Đúng, chính xác mà nói là vô cùng xem trọng.

Dù sao thì Yến Trần Nguyệt cũng là tông chủ của Linh Nguyệt Tiên Tông, hơn nữa Yến Trần Nguyệt có duyên lớn lên ở Linh Nguyệt Tiên Tông từ nhỏ.

Tất cả những điều này cộng lại khiến Yến Trần Nguyệt rất coi trọng tông môn này.

Đặc biệt là sau khi nàng biết đệ đệ mình đã chết, điều duy nhất mà Yến Cửu Ca nghĩ đến ngoài hai muội của nàng ra, chắc có lẽ chính là đạo thống này.

“Công tử thật hư.”

Viêm Linh Cơ trêu đùa nói, nàng cảm thấy công tử của mình lại có kế hoạch tốt (xấu) rồi.

“Tại sao bây giờ ta lại thích giở thủ đoạn nhỉ?”

Ánh mắt Tần Cửu Ca nhìn về phía Linh Nguyệt Tiên Tông dần trở nên thâm thúy, sau đó nói thầm ở trong lòng.

Hắn đã quyết định chơi Khí Vận Nữ Chủ này rồi, nói không chừng hắn còn có thể mua một tặng hai.

Khụ khụ, câu nói trên không phải là lý do chính .

Hắn vừa mới hỏi hệ thống, Khí Vận Thần Tử Yến Tháng kia có thể nói là thích vị biểu muội này của hắn từ nhỏ, nhưng lúc nhỏ tướng mạo xấu xí, thực lực yếu ớt khiến hắn vô cùng tự ti.

Vậy nên mãi đến bây giờ, hắn vẫn chưa tỏ tình với biểu muội Yến Trần Nguyệt của mình.

Nhưng theo suy đoán của Tần Cửu Ca, Yến Thánh có thiên mệnh khí vận, chắc chắn sẽ đến tìm Yến Trần Nguyệt.

Và chuyện mình nên làm lúc này là… nẫng tay trên của hắn.

…

“Đại tỷ, xem ra chúng ta không thể đánh bại Hoàng Kim Cự Nhân Tộc này. Số lượng Thiên Tôn ít nhất của tộc bọn hắn cũng hơn chúng ta đến bảy tám người.”

Trong hư không, nữ tử cao lớn mặc áo xanh đứng bên cạnh Yến Trần Nguyệt nghiêm nghị nói.

Linh Nguyệt Tiên Tông các nàng là đạo thống tiếng tăm lừng lẫy của Càn Châu, những điều này không có nghĩa là các nàng có nhiều lai lịch.

Người trong nhà mới biết lai lịch của nhà mình.

Linh Nguyệt Tiên Tông bây giờ chỉ có ba cực đầu Thiên Tôn Cảnh Giới, mà Hoàng Kim Cự Nhân Tộc ở đây lúc này có bốn hoàng kim cự nhân.

Hơn nữa, có vẻ như bốn hoàng kim cự nhân này chỉ là đang đi trước

mở đường cho Hoàng Kim Cự Nhân Tộc.

Phía sau chắc chắn vẫn còn hoàng kim cự nhân có Thiên Tôn Cảnh Giới.

“Không thì chúng ta đưa đệ tử môn nhân trốn đi.”

Yến Nhan nhìn Yến Trần Nguyệt nghiêm trọng nói, hiện tại Linh Nguyệt Tiên Tông các nàng đang phải đối mặt với sức mạnh hủy diệt.

Sức mạnh của những hoàng kim cự nhân vượt xa các nàng.

Nếu như không đi, Linh Nguyệt Tiên Tông sẽ chỉ có đường bị diệt.

“Trốn đi? Chúng ta có thể đi đâu? Lịch sử của Linh Nguyệt Tiên Tông chúng ta đã ở trong những ngọn núi này nhiều năm rồi. Nếu chúng ta bỏ chạy, căng cơ mấy trăm vạn năm của Linh Nguyệt Tiên Tông sẽ không còn.”

Yến Trần Nguyệt có chút mệt mỏi nói. Vốn dĩ việc đệ đệ chết đã ảnh hưởng rất lớn tới nàng, vậy nên thời gian này trạng thái của nàng không được ổn cho lắm. Không ngờ bây giờ lại xảy ra chuyện như vậy, đúng là khiến người ta phát bực.

“Vậy thì chúng ta có thể làm gì?”

Yến Nhan hỏi.

Linh Nguyệt Tiên Tông các nàng lúc này chỉ có ba vị Thiên Tôn, sao có thể chống lại Hoàng Kim Cự Nhân Tộc?

Nghe muội muội mình nói vậy, vẻ mặt của Yến Trần Nguyệt lập tức trầm xuống.

Bây giờ tam muội Yến Uyển Nhi của nàng đang chiến đấu với một hoàng kim cự nhân ở ngoại giới, nhưng nàng vẫn luôn ở thế hạ phong, chưa kể đến ở ngoại giới lúc này vẫn còn ba hoàng kim cự nhân có Thiên Tôn Cảnh Giới.

Dường như nghĩ đến điều gì đó, Yến Trần Nguyệt cắn nhẹ đôi môi đỏ mọng.

Nàng thực sự đã nghĩ đến một người có thể giúp nàng giải quyết vấn đề trước mắt.

Nhưng điều quan trọng là người ta có đồng ý giúp nàng hay không?

Hoặc nói là phải trả giá thế nào thì người đó mới chịu giúp nàng.

Chương 591: Đề cử vài món

Chương 591: Đề cử vài món

Vẻ mặt Yến Trần Nguyệt do dự, nàng biết rắc rối mà mình gặp phải có lẽ không đáng để nhắc tới trước mặt hắn, nhưng nàng thực sự không có hứng thú với Thần Châu Dao Tử này.

Tên Thần Châu Đạo Tử này vậy mà lại sống ở chỗ nàng, khiến nàng cảm thấy có một quả bom đang ở bên nàng từng giây từng phút.

Bản thân lại không dám dùng vũ lực đuổi hắn ra ngoài, đó là điều khó chịu nhất.

Thậm chí ngày hôm qua, lúc nàng đi ngang qua động phủ đó, có một âm thanh phát ra từ bên trong.

Cái gì, công tử đang dùng tay sao?

Công tử dùng…

Công tử dùng… sao?

Những giọng nói này khiến da đầu nàng tê dại, nếu không phải vì nàng cảm thấy mình không thể đánh bại Thần Châu Đạo Tử, có lẽ nàng đã đuổi tên Thần Châu Đạo Tử làm xằng làm bậy ở chỗ của nàng ra ngoài ngay lập tức.

“Tỷ tỷ, có cách nào không?”

Yến Nhan bình tĩnh nhìn tỷ tỷ mình nói. Tính tình của nàng vẫn luôn lạnh nhạt như vậy.

Hơn nữa, sau khi đệ đệ duy nhất của nàng qua đời, tính cách của nàng càng trở nên lạnh nhạt.

“Nếu như không còn cách nào khác, chúng ta chỉ có thể dẫn đệ tử đi tìm nơi khác.”

Vẻ mặt của Yến Trần Nguyệt lúc này có chút bất lực. Nàng cũng không cam tâm mất đi đất tổ tràn đầy linh khí như nơi này.

Nhưng nàng không còn cách nào khác, nếu như muốn bảo vệ toàn bộ

Linh Nguyệt Tiên Tông thì chỉ có thể làm như vậy.

Tam muội của các nàng đang bị người khổng lồ vàng đánh cho liên tiếp thoái lui.

Tình hình hiện tại chỉ dựa vào sức của Linh Nguyệt Tiên Tông các nàng sẽ không giữ được nơi đây.

“Tam muội bắt đầu liều mạng rồi.”

Yến Nhan nghiêm nghị nhìn về phía hư không bên ngoài tông môn, nơi đang nổ ra một trận chiến Thiên Tôn.

“Ngươi chờ thêm chút nữa, nếu như tam muội không chịu được nữa, ngươi cứ ổn định chỗ này trước, ta đi một lúc sẽ quay lại, có lẽ sẽ có cơ hội.”

Yến Trần Nguyệt im lặng một lúc rồi nói. Nàng cũng không thể đảm bảo mình có thể khiến Thần Châu Đạo Tử đó ra tay hay không.

Thậm chí có thể nói rằng, nàng không có gì chắc chắn.

Nàng không có quan hệ gì với Thần Châu Đạo Tử cả.

Bản thân cũng không có bảo vật nào có thể hấp dẫn được hắn.

...

“Đề cử vài món ta có thể mua.”

“Cần bao nhiêu Khí Vận Điểm là ta có thể nhận được.”

Lúc này, Tần Cửu Ca đang ngồi trên chủ vị, nói với hệ thống ở trong đầu.

Trong thời gian này, hắn đã kiếm được không ít Khí Vận Điểm.

Đúng là không tệ.

Ít ra cũng có thể đổi được rất nhiều thứ hay ho.

Nhưng đột nhiên hắn không thực sự biết mình phải mua cái gì.

Phải biết rằng ngay cả những người đứng đầu đạo thống cổ tộc cũng không giàu bằng hắn.

Thần khí cũng có vài cái, ngay cả Đế Binh trấn áp sơn hà vạn dặm

trong truyền thuyết, hắn cũng có trong tay.

Tần Cửu Ca lúc này rốt cuộc đã hiểu được câu nói của các đại lão giàu có ở kiếp trước.

Đôi khi nhiều tiền quá cũng không tốt.

Cảm giác như không thiếu thứ gì.

Thực ra quá nhiều tiền cũng là một phiền phức.

“Ting, đề cử cho chủ nhân những vật phẩm sau đây.”

“Ting, song tu đạo pháp, Song Phi Tiên Quyết.”

“Song tu cổ pháp, Tiên Ma Viêm Pháp.”

“Song tu thần pháp, Phật Đạo Đồng Tu.”

“Song tu tiên pháp, Vô Song Tiên Điển.”

“Song tu ma quyết, Dục Ma Đạo Công.”

“Song tu…, ...”

Tần Cửu Ca: “...”

Hệ thống, ta bảo ngươi đề cử cho ta vài món ta có thể mua và dùng được khó đến vậy sao?

Còn nữa, tại sao ngươi cứ đề cử song tu công pháp cho ta vậy?

Chẳng lẽ Tần Cửu Ca ta ở trong mắt ngươi là loại người như vậy sao?

Chỉ biết dùng song tu công pháp để nâng cao thực lực?

Ta cũng đã tu luyện rất chăm chỉ đó được chưa.

“Hệ thống, ngươi liệu mà nói cho ta biết, tại sao ngươi cứ đề cử mấy thứ này cho ta vậy?”

Tần Cửu Ca hít một hơi, bình tĩnh nói.

Người chính trực như hắn sao lại có hệ thống như vậy?

Hệ thống: “Ta đề cử theo số liệu những vật phẩm mà chủ nhân thường xem.”

Bình thường trong lúc rảnh rỗi, Tần Cửu Ca thích mua đồ trong Thương Thành của hệ thống.

Hắn cũng thường xem những thứ bản thân không mua được hoặc bây giờ chưa thích hợp để mua.

“Quên đi, chắc chắn là ngươi lầm rồi. Ngươi còn đề cử nào khác không?”

“Không phải là song tu công pháp, đề cử những thứ bình thường, chẳng hạn như thiên phú thần thông.”

Tần Cửu Ca bình tĩnh nói, hắn không cần công pháp để nâng cao tu vi, hắn khinh.

Về phần Viêm Linh Cơ và Hư Nhược Tuyết trước đây hoàn toàn là ngoài ý muốn.

Và cái gọi là thiên phú thông thiên chính là thứ giống như Trọng Đồng Nhãn của hắn.

Nhưng nói chung là thiên phú thông thiên này không phải là ngày mai ngày mốt mà có được.

Không thể ngày mai ngày mốt mà tu luyện được.

Nhưng Tần Cửu Ca có một hệ thống có thể giúp hắn sở hữu thiên phú thông thiên đó một lần nữa.

Nếu người trong Tiên Vực biết rằng ngày mốt Tần Cửu Ca sẽ sở hữu thiên phú thông thiên, chắc chắn sẽ gây náo loạn.

Chương 592: Tiên Thiên Đế Cốt

Chương 592: Tiên Thiên Đế Cốt

Khí Vận Điểm có thể mua bất kỳ thiên phú thông thiên ở trong hệ thống.

Đương nhiên tiền đề là phải có đủ Khí Vận Điểm.

Tần Cửu Ca trước kia thế nào cũng không dám nghĩ tới, những thứ thiên phú thông thiên này thực sự cần quá nhiều Khí Vận Điểm.

Vì thời gian này, Tần Cửu Ca đã lấy được rất nhiều điểm nên mới

dám nghĩ tới những thứ này.

“Ting, có những đề cử sau đây cho chủ nhân.”

“Tiên Thiên Đế Cốt.”

“Long Thần Thiên Lân.”

“Vận Mệnh Thần Nhãn.”

“Đế Thần Nhãn.”

...

Có rất nhiều, Tần Cửu Ca chỉ có thể nói không hổ là hệ thống, thiên phú thông thiên trong hệ thống đã không còn xuất hiện tại Thái Cổ Tiên Vực.

Nhưng không ngờ chúng lại còn ở trong hệ thống.

Nhưng nghĩ lại thì cũng bình thường, hệ thống là một thứ đặc biệt, không thể suy nghĩ theo lẽ thường được.

“Ta muốn Vận Mệnh Thần Nhãn.”

Tần Cửu Ca nhìn giá của Vận Mệnh Thần Nhãn, trong lòng khẽ chùng xuống, có thể dùng một chữ khái quát tình hình lúc này của hắn.

Nghèo.

Hắn vẫn là một tên nghèo, những thứ này quá đắt đỏ. Vận Mệnh Thần Nhãn cũng là vật phẩm hàng đầu trong thiên phú thông thiên của Thương Thành hệ thống.

Quá đắt, quá đắt rồi.

“Bỏ đi, trước tiên đi mua những thứ khác.”

Tần Cửu Ca thở dài một hơi, cứ tưởng rằng lần này hắn đã là đại gia, nhưng không ngờ mình vẫn là một tên hề.

Quá đắt.

“Nếu đã như vậy, trước tiên hãy lấy Tiên Thiên Đế Cốt.”

Tần Cửu Ca xem giá của các thiên phú thông thiên trong danh sách của hệ thống, và chỉ có Tiên Thiên Đế Cốt là thứ tốt nhất mà hắn có

thể mua được lúc này.

Thực ra Đế Thần Nhãn cũng không tệ, nhưng Tần Cửu Ca định tiết kiệm Khí Vận Điểm để lần sau mua Vận Mệnh Thần Nhãn, đó mới là đồng tử bất khả chiến bại.

Bản thân Tần Cửu Ca đã có một đồng tử chí cao vô thượng Trọng Đồng Nhãn rồi.

Nếu đợi đến khi Tần Cửu Ca mua Vận Mệnh Thần Nhãn trong Thương Thành của hệ thống, không biết điều gì sẽ xảy ra nếu hắn kết hợp hai con ngươi chí cao vô thượng này với nhau.

Thực ra mà nói, không thể có hai loại thiên phú thần thông cùng xuất hiện trên một người, huống chi là hai loại thiên phú thần thông đều là loại đồng tử, điều này hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng ai bảo hắn… không phải là người bình thường chứ?

Ầm, lúc Tần Cửu Ca mua Tiên Thiên Đế Cốt, trên người Tần Cửu Ca lập tức có một uy lực xuất hiện trong hang động.

“**.”

Trong mắt Tần Cửu Ca đột nhiên xuất hiện đế quang.

Sau lưng hắn có một khung xương phát ra dao động kỳ lạ.

Tần Cửu Ca cảm thấy trạng thái của mình vô cùng tốt.

“Đây là cảm giác vô địch sao?”

Trạng thái của Tần Cửu Ca lúc này rất kỳ lạ, có một cảm giác uy quyền khó tả.

Đột nhiên, một giọng nói truyền vào trong hang động này.

“Công tử, Yến Trần Nguyệt muốn gặp ngươi.”

“Bảo nàng đợi ở đại điện bên cạnh.”

Tần Cửu Ca bình thản đáp lại. Hắn biết tình hình bên ngoài Linh lúc này. Mấy tên hoàng kim cự nhân này rất mạnh, Linh Nguyệt Tiên Tông không thể đánh bại bọn chúng.

Đây cũng là điều mà hắn muốn.

“Vâng.”

...

“Công tử nói ngươi đợi ở đây một lát.”

Viêm Linh Cơ nhìn Yến Trần Nguyệt, che miệng cười khẽ. Nàng đã ở bên công tử rất lâu, nàng cảm thấy Yến Trần Nguyệt này chắc chắn gặp xui xẻo.

Yến Trần Nguyệt nghe Viêm Linh Cơ nói vậy thì cau mày. Bây giờ tam muội của nàng đang liều mạng với hoàng kim cự nhân có Thiên Tôn Cảnh Giới ở bên ngoài Linh Nguyệt Tiên Tông.

Đây không phải là thời điểm bình thường.

Mỗi phút mỗi giây đều là mạng sống.

Yến Trần Nguyệt thực sự muốn bỏ đi, lý trí nói cho nàng biết lát nữa Thần Châu Đạo Tử tới, hắn sẽ đưa ra những yêu cầu quá đáng.

Nhưng vừa nghĩ đến tam muội của mình vẫn còn ở bên ngoài, nàng đã kìm chế ý muốn rời đi.

Bây giờ người duy nhất có thể cứu Linh Nguyệt Tiên Tông chính là Thần Châu Đạo Tử này.

Ba tỷ muội nàng cộng lại cũng không phải là đối thủ của Hoàng Kim Cự Nhân Tộc.

“Xin đạo tử hãy cứu Linh Nguyệt Tiên Tông của ta, Yến Trần Nguyệt ta sẵn sàng trả thù lao.”

Yến Trần Nguyệt nhìn về phía trước, nói một cách bình tĩnh. Nàng tin rằng với tu vi của Thần Châu Đạo Tử, chắc chắn đã sớm biết mọi chuyện ở đây.

Bây giờ chỉ đang xem thử Thần Châu Đạo Tử có sẵn lòng giúp đỡ việc này hay không.

Chẳng qua không có ai lại vô duyên vô cớ cứu một đạo thống xa lạ cả, huống chi nếu như cứu các nàng, chắc chắn sẽ kết thù với Hoàng Kim Cự Nhân Tộc.

Không ai là kẻ ngốc tốt bụng cả, Thần Châu Đạo Tử này lại càng không phải. Nếu nàng vẫn muốn nhờ Thần Châu Đạo Tử ra tay, thì chắc chắn sẽ phải trả một cái giá nào đó. Thực ra chỉ cần những cái

giá này không quá cao, nàng sẽ đồng ý.

Nhưng chắc chắn sẽ có giới hạn.

“Thù lao? Công tử ta không thiếu cái gì, còn ham mấy thứ này của ngươi sao.”

Viêm Linh Cơ nhìn Yến Trần Nguyệt, che miệng cười nói. Thực ra nếu mà nói, theo sự hiểu biết của Viêm Linh Cơ thì nếu nàng lột sạch mình ra, có khi còn hấp dẫn công tử hơn là hai từ “thù lao” mà nàng vừa nói.

Đương nhiên theo lời công tử nói chính là, ta thích nhất là giúp đỡ người khác, vậy nên ta sẽ giúp ngươi bó xương siết eo thúc đẩy phát dục.

Còn Yến Trần Nguyệt nghe thấy Viêm Linh Cơ nói vậy thì im lặng, nàng biết Thần Châu Đạo Tử chắc chắn không thiếu những thứ tốt.

Chương 593: Sao ta lại giúp ngươi

Chương 593: Sao ta lại giúp ngươi

Nhưng nàng có trong tay một tin tức liên quan đến bí cảnh, cộng thêm một ít bảo vật tích lũy qua vô số năm trong tông của mình, có lẽ có thể khiến Thần Châu Đạo Tử ra tay.

Tin tức về bí cảnh trong tay nàng tuy không ở Càn Châu, nhưng có thể nói là cực kỳ quan trọng.

Có lẽ có thể đổi lấy cơ hội ra tay của Thần Châu Đạo Tử.

“Thù lao? Không biết Yến tông chủ muốn trả thù lao thế nào?”

Trong cung điện đột nhiên vang lên một giọng nói lạnh nhạt. Mặc dù động phủ của Linh Nguyệt Tiên Tông được gọi là động phủ, nhưng chỉ có vài cung điện trong đó.

Vừa rồi Tần Cửu Ca đang ở trong toà cung điện cách cung điện này không xa.

Lúc Tần Cửu Ca nghe những gì Yến Trần Nguyệt nói, trên mặt hắn hiện lên ý cười, cuối cùng cá cũng sa lưới.

Hắn cũng sợ rằng, nếu như Yến Trần Nguyệt sẵn sàng từ bỏ đất tổ của Linh Nguyệt Tiên Tông thì phải làm sao, hoặc nếu như Yến Trần Nguyệt thà bị đạo tiêu còn hơn là nhờ hắn giúp đỡ thì sao?

Nhưng bây giờ xem ra mọi thứ đều ổn.

Khí Vận Nữ Chủ Yến Trần Nguyệt này vẫn chưa đến mức ngu ngốc.

Nhờ mình thì tốt bao nhiêu.

Tiểu Tần Tần lại có suy nghĩ xấu xa gì đây?

“Hoàng Kim Cự Nhân Tộc là chủng tộc viễn cổ. Trong chủng tộc sống lại này chắc chắn sẽ có thần linh. Ngươi và ta không thân không thích, sao ta lại phải giúp ngươi?”

Tần Cửu Ca bình thản nhìn Yến Trần Nguyệt nói.

“Thân phận của hắn phi phàm, địa vị cao cả, thực lực mạnh mẽ và tướng mạo vô song. Trên trời không có, dưới đất chỉ có duy nhất mình Tần Cửu Ca hắn.

Với hắn mà nói, giải quyết nguy cơ này của Linh Nguyệt Tiên Tông không phải là chuyện quá khó khăn.

Nhưng tại sao ta phải giúp ngươi?

Chỉ vì chút sắc đẹp này của ngươi sao?

Thực ra trong lòng Yến Trần Nguyệt rất rõ ràng, vậy nên nàng mới đến đây với hai chữ thù lao.

“Ta có ba bảo vật.”

“Bảo vật thứ nhất trong ba bảo vật là Liệt Thiên Cốt Thương, bảo vật thứ hai…”

Lúc Yến Trần Nguyệt vừa nói vừa định lấy ra ba bảo vật, Tần Cửu Ca khẽ lắc đầu.

Hắn còn thiếu bảo vật sao?

Tần Cửu Ca híp mắt nhìn Yến Trần Nguyệt, chính hắn là người giở trò khiến Hoàng Kim Cự Nhân Tộc bao vây Linh Nguyệt Tiên Tông.

Ngày hôm qua, khi thần thức của Tần Cửu Ca bao phủ khu vực Linh Nguyệt Tiên Tông, hắn cảm nhận được sự thức tỉnh của Hoàng Kim

Cự Nhân Tộc, sau đó Tần Cửu Ca đã ghép chúng lại với nhau, dùng linh khí chí bảo thu hút bọn chúng về phía khu vực Linh Nguyệt Tiên Tông.

Bây giờ xem ra đã thành công.

Hoàng Kim Cự Nhân Tộc đã bao vây tấn công Linh Nguyệt Tiên Tông.

Sau đó tông chủ Linh Nguyệt Tiên Tông Yến Trần Nguyệt không địch lại hoàng kim cự nhân này, cầu cứu Thần Châu Đạo Tử hắn giữ lấy Linh Nguyệt Tiên Tông.

Yến Trần Nguyệt nghe vậy thì thay đổi sắc mặt, mặc dù kết quả nằm trong dự đoán của nàng, nhưng nàng cũng có chút bất lực, nàng không có bảo vật nào có thể hấp dẫn được Thần Châu Đạo Tử này cả.

Rất bất lực nhưng lại rất chân thật.

“Xem ra chỉ có thể làm như vậy thôi.”

Yến Trần Nguyệt thở dài trong lòng, xem ra nàng vẫn phải nói cho hắn biết tin tức về bí cảnh.

“Đạo Tử, ta có tin tức về bí cảnh, không biết công tử có hứng thú không?”

“Ồ, nói nghe xem.”

Tần Cửu Ca thờ ơ nói, nếu là người bình thường nói về bí cảnh gì đó thì sẽ không thể nào thu hút được hắn.

Nhìn thấy Thần Châu Đạo Tử lộ ra một chút hứng thú, sắc mặt Yến Trần Nguyệt lập tức thay đổi. Nếu có thể dùng tin tức bí cảnh khiến cho Thần Châu Đạo Tử ra tay, chắc chắn sẽ rất lời.

“Thật ra… thật ra tổ thượng của ta đã từng xuất hiện một nhân vật thông thiên thành đạo khác loại.”

Yến Trần Nguyệt im lặng một lúc thì nói. Thực ra tộc của nàng và hai muội muội là Yến Tộc ở Càn Châu.

Nhưng bởi vì một số chuyện trong tộc, tất cả các chi mạch đều đã bị giết.

Bây giờ đoán chừng cũng chỉ còn ba tỷ muội các nàng.

“Không có hứng thú.”

Tần Cửu Ca trực tiếp lên tiếng, thành đạo khác loại thật ra là một hình thức biểu hiện khác của thần vương. Thay đổi cụ thể có chút phức tạp, nhưng trên thực tế, thành đạo khác loại chính là chiến lực giống như thần vương.

Có thể nó quan trọng với người khác, nhưng đối với hắn thì đó chỉ là thứ có cũng được, không có cũng được mà thôi.

“Đạo tử nói đi, ta phải làm thế nào?”

Yến Trần Nguyệt khẽ nhắm mắt lại, trong lòng nàng thầm nghĩ chỉ cần những điều kiện của Thần Châu Đạo Tử không quá khắc nghiệt, nàng sẽ đồng ý.

“Cởi ra đi.”

Giọng nói của Tần Cửu Ca vừa dứt, trong lòng Yến Trần Nguyệt tức giận đến tột cùng, trong đáy mắt xuất hiện một màu đỏ như máu

Cởi cái gì chứ?

“Đạo tử, chuyện này không ổn.”

Yến Trần Nguyệt nhìn chằm chằm Thần Châu Đạo Tử này nói từng chữ một. Thật không ngờ, người này bề ngoài cũng là người hoà hoa phong nhã, nhưng không ngờ bên trong lại là một tên mặt người dạ thú.

Thật tiếc cho cái vẻ ngoài này.

Vô sỉ đến cực điểm.

“Không thể.”

“Tuyệt đối không thể.”

Nói xong, Yến Trần Nguyệt lạnh lùng nhìn Tần Cửu Ca, bình tĩnh nói, cố gắng kìm nén sự tức giận trong lòng.

Sau đó, nàng bay thẳng về phía bên ngoài của Linh Nguyệt Tiên Tông.

Chương 594: Bốn tên Hoàng Kim

Cự Nhân Nhưng vào lúc này.

Chương 594: Bốn tên Hoàng Kim Cự Nhân

Nhưng vào lúc này.

Bên ngoài Linh Nguyệt Tiên Tông, nhị trưởng lão của Linh Nguyệt Tiên Tông Yến Uyển Nhi đã nôn ra máu. Đại Đạo Pháp Tắc phía sau nàng lúc này vô cùng bất ổn, có vẻ như nàng đã bị Đại Đạo Pháp Tắc làm cho bị thương rất sâu.

“Công tử thật hư.”

Ở chỗ cách Tần Cửu Ca không xa, sắc mặt Viêm Linh Cơ có chút u ám, nhưng rất nhanh đã biến mất.

Bắt một tông chủ tiên tông làm việc này, đoán chừng cũng chỉ có mình công tử làm được như vậy.

Nhưng trong lòng nàng chắc chắn, công tử của mình không hề háo sắc.

Phải là người tiếp xúc thường xuyên với hắn mới biết được chuyện này.

Nhìn thì có vẻ háo sắc, nhưng thực ra trong lòng công tử luôn có những dự định riêng.

Trong mắt công tử dường như luôn có tinh hà ngập trời, ngàn vạn vì sao, khiến người ta không thể hiểu được, không thể nhìn thấu, nhưng may mắn thay, nàng vẫn luôn được ở bên cạnh công tử.

...

Hư không bên ngoài Linh Nguyệt Tiên Tông.

Lúc này đã có ba tên Hoàng Kim Cự Nhân Tộc ra tay, mỗi người trong bọn chúng đều là cự đầu Thiên Tôn Cảnh Giới, là những nhân vật có chiến lực vô song trong cùng cảnh giới.

Bên phía Linh Nguyệt Tiên Tông lại chỉ có hai Thiên Tôn.

Hơn nữa, cảnh giới của hai vị Thiên Tôn bên phía Linh Nguyệt Tiên Tông cũng không cao bằng Hoàng Kim Cự Nhân Tộc.

Điều này thật đáng xấu hổ, vốn dĩ số lượng Thiên Tôn bên mình đã

yếu hơn, vậy mà ngay cả tu vi cũng không bằng bên kia.

Làm sao mà đánh lại?

Nói không chừng một lát nữa Hoàng Kim Cự Nhân Tộc sẽ phái thêm hoàng kim cự nhân đến bao vây tấn công các nàng.

Cộng thêm một tên hoàng kim cự nhân chưa ra tay, tổng cộng đã có bốn tên hoàng kim cự nhân trên chiến trường.

Bốn tên hoàng kim cự nhân đã đánh Linh Nguyệt Tiên Tông thành ra như vậy.

Nếu như Hoàng Kim Cự Nhân Tộc lại phái ra vài tên hoàng kim cự nhân nữa, Linh Nguyệt Tiên Tông các nàng có còn sống được hay không?

“Phụt.”

Trong hư không, sắc mặt của Yến Uyển Nhi có chút tái nhợt. Đây là lần đầu tiên nàng đấu với Thiên Tôn trong Hoàng Kim Cự Nhân Tộc, vậy nên nàng là người gánh chịu nhiều nhất.

Hầu hết Thiên Tôn của Hoàng Kim Cự Nhân Tộc đều tu luyện sức mạnh Đại Đạo Pháp Tắc, được gọi là một đòn phá vạn pháp, cộng thêm thể trạng của chủng tộc bọn chúng thì đúng là phát huy hết tác dụng.

Chỉ cần trúng một đòn của chúng, ngay cả cự đầu Thiên Tôn cũng sẽ cảm thấy tê dại.

Nếu như chịu quá nhiều, Thiên Tôn bình thường sẽ bị thương nặng, bởi vì trong mỗi đòn đánh của chúng đều chứa đựng sức mạnh của Đại Đạo Pháp Tắc.

Sự đối đầu giữa các pháp tắc có thể nói là nguy hiểm nhất.

Nếu không cẩn thận, nói không chừng sẽ rơi vào kết cục pháp tắc tiêu tan, đây là vấn đề rất nghiêm trọng đối với một Thiên Tôn.

“Tam muội, ngươi lui xuống, để ta xử lý hai tên này.”

Yến Nhan đột nhiên đi tới bên cạnh Yến Uyển Nhi, quan tâm nói. Hai tên tam muội đang đối phó là hai tên mạnh nhất, còn tên mà nàng đang đối phó có vẻ như yếu hơn hai tên này.

Nói xong, sau lưng Yến Nhan đã bị hai luồng Đại Đạo Pháp Tắc bao

vây, toả sáng lấp lánh trong hư không.

Ầm một tiếng, Yến Nhan vậy mà lại lấy Đại Đạo Pháp Tắc do chính mình tu luyện, lao về phía hai tên Thiên Tôn Hoàng Kim Cự Nhân Tộc mà Yến Uyển Nhi vừa đối phó lúc nãy.

“Để ta cho ngươi chết.”

Trên người Yến Nhan được Đại Đạo Pháp Tắc bao phủ, ngay cả hư không xung quanh cũng có dấu hiệu đông cứng lại.

Nàng đã tu luyện Cực Hàn Đại Đạo Pháp Tắc và Thủy Chi Đại Đạo Pháp Tắc.

“Muốn chết.”

Hai tên hoàng kim cự nhân Thiên Tôn Cảnh Giới lao về phía Yến Nhan với vẻ mặt dữ tợn.

Một Thiên Tôn Nhị Trọng nhỏ bé có thể gây ra nguy hiểm gì với bọn chúng?

Thiên Tôn Cảnh Giới có thể nói là mỗi tầng cách nhau rất xa, chỉ sau khi đạt được Thiên Tôn Cảnh Giới, ngươi mới biết được khoảng cách to lớn giữa mỗi tầng.

Những sinh linh trong Thiên Tôn Cảnh Giới có thể chiến đấu vượt tầng, chắc chắn là thiên tài trong số những thiên tài, yêu nghiệt trong số những yêu nghiệt.

“Đừng, nhị tỷ.”

Yến Uyển Nhi nhìn thấy cảnh này, đau buồn xem lẫn tức giận hét lên. Nhị tỷ thực sự muốn liều mạng.

Bây giờ nó đã trở thành trận chiến giữa các pháp tắc, nhẹ thì chịu thương tích của đại đạo, nặng hơn thì bị phá vỡ bởi sức mạnh pháp tắc.

Mà lúc này, Yến Trần Nguyệt vừa bước ra khỏi động phủ của Tần Cửu Ca nhìn thấy cảnh này, hai mắt ngập tràn tơ máu.

Hoàng Kim Cự Nhân Tộc thực sự không để Linh Nguyệt Tiên Tông của nàng vào mắt.

Chủng tộc viễn cổ đều hống hách như vậy sao?Nhưng Hoàng Kim Cự Nhân Tộc bọn chúng chưa phải là nhóm quyền lực nhất trong số

những di tộc viễn cổ.

Bọn chúng dám làm như vậy, bởi vì trong bọn chúng có thần linh trấn giữ.

Một tiếng nổ vang lên, Yến Nhan liều mạng với một tên hoàng kim cự nhân.

Hư không xung quanh rung chuyển.

“Nhị muội.”

Nước mắt Yến Trần Nguyệt rơi xuống, lẽ nào sau khi mất đi đệ đệ, mình lại mất thêm muội muội nữa sao?

“Ngươi muốn đi đâu?”

Ngay khi Yến Trần Nguyệt chuẩn bị ra tay, một giọng nói truyền đến bên tai nàng.

Vừa rồi chỉ có ba tên hoàng kim cự nhân Thiên Tôn Cảnh Giới ra tay, mà ở đây có đến bốn người tên.

Một tên hoàng kim cự nhân chưa ra tay đang nhìn chằm chằm vào Yến Trần Nguyệt.

Lúc Yến Trần Nguyệt muốn xuất chiêu, nó đương nhiên cũng nhập cuộc, và nó mới là kẻ mạnh nhất trong bốn tên hoàng kim cự nhân trên chiến trường.

“Mau nộp mạng.”

Tên hoàng kim cự nhân rống to, sau đó đánh thẳng về phía Yến Trần Nguyệt.

Lại một trận chiến Thiên Tôn làm rung chuyển Càn Châu bắt đầu.

...

Trong động phủ của Tần Cửu Ca ở Linh Nguyệt Tiên Tông lúc này.

“Công tử, ngươi không ra tay sao?”

Viêm Linh Cơ nhẹ nhàng đút linh quả cho Tần Cửu Ca, trên mặt nở nụ cười nhẹ.

Bây giờ Linh Nguyệt Tiên Tông chắc chắn đang ở thế hạ phong, đoán

rằng không bao lâu nữa, Linh Nguyệt Tiên Tông các nàng sẽ bị đánh bại.

“Chúng ta cứ xem trước đã.”

Tần Cửu Ca nghe vậy thì cười nhạt, để xem Linh Nguyệt Tông Chủ nghĩ như thế nào.

Thành thì tốt, không thành thì cũng không sao, dù sao thì mình cũng không lỗ.

Nếu cách này không hiệu quả, thì đổi cách khác là được.

“Công tử, ăn cam đi.”

Đột nhiên, Viêm Linh Cơ mỉm cười chỉ vào miếng cam mà nàng đang cắn trong miệng, nháy mắt với Tần Cửu Ca, nhẹ nhàng nói.

Đôi môi nhỏ hồng hào đang ngậm miếng cam mọng nước.

“Đáng đánh đòn.”

Tần Cửu Ca híp mắt cười nhẹ, thuận thế ăn miếng cam trong miệng Viêm Linh Cơ.

Thành thật mà nói, cách ăn này đúng là có thể kích thích sự thèm ăn.

Đây là kinh nghiệm Tần Cửu Ca có được sau nhiều lần nếm trải.

Ăn ở mỗi nơi khác nhau là một trải nghiệm khác nhau.

Tay, miệng,...

Chương 595: Quỳ xuống

Chương 595: Quỳ xuống

“Nhị muội.”

Nhìn thấy nhị muội bị đánh đến mức khí tức rối loạn, Yến Trần Nguyệt hét to một tiếng.

Nhị muội này của nàng vẫn luôn đối đầu với hai tên hoàng kim cự nhân ở Thiên Tôn Cảnh Giới, và tên nào cũng có tu vi hơn nàng. Nếu như không phải nhị muội vẫn luôn liều mạng như vậy, nói không chừng nàng đã không ngăn nổi.

Ầm, đột nhiên Yến Uyển Nhi trưởng lão thứ hai của Linh Nguyệt Tiên Tông lại hộc máu, mà Đại Đạo Pháp Tắc sau lưng nàng lần này có chút không ổn định.

“Các ngươi chết hết đi.”

Tên hoàng kim cự nhân mạnh nhất trong bốn tên cười lớn với Yến Trần Nguyệt.

Hoàng Kim Cự Nhân Tộc bọn chúng được sinh ra trên thế giới này để trấn áp mọi thứ. Dung hợp thần cách, kế thừa thiên mệnh, bước lên đế đạo.

Đầu tiên, hãy bắt đầu với Linh Nguyệt Tiên Tông nhỏ bé này.

...

Bên ngoài động phủ có đánh nhau, bên trong động phủ cũng có đánh nhau.

Mặc dù cả hai đều là đánh nhau, nhưng ý nghĩa hoàn toàn khác nhau.

Ngươi hiểu không?

Hư không bên ngoài Linh Nguyệt Tiên Tông.

Lúc này bốn tên hoàng kim cự nhân đang được sức mạnh pháp tắc vây quanh, tên nào tên nấy ở đây cũng cao hơn một ngọn núi lớn.

Hoàng Kim Cự Nhân Tộc là một chủng tộc cổ xưa và mạnh mẽ trong số các di tộc viễn cổ ở Thái Cổ Tiên Vực.

Chúng sống giữa các ngọn núi, đứng lên sẽ cao bằng một ngọn núi, có kích thước to lớn so với các di tộc viễn cổ khác.

Vì thân hình to lớn và cứng rắn, cùng với sự hỗ trợ của Đại Đạo Pháp Tắc, bọn chúng thường không thể tìm thấy đối thủ ở cùng cảnh giới.

“Linh Nguyệt Tiên Tông ngươi còn không ngoan ngoãn quỳ xuống nghênh đón Hoàng Kim Cự Nhân Tộc ta.”

“Ngươi… thực lực không được tốt cho lắm.”

Một trong những tên hoàng kim cự nhân vạm vỡ nhất nhìn Yến Trần Nguyệt với vẻ mặt chế giễu. Hoàng Kim Cự Nhân Tộc bọn chúng là thần linh cổ tộc, trong huyết mạch có khí tức thần linh, trời sinh có liên quan mật thiết đến sức mạnh của Đại Đạo Pháp Tắc.

Làm thế nào những người này có thể chiến đấu với một sinh vật giống như chúng?

Trong chư thiên vạn tộc, Nhân Tộc là một chủng tộc rất kỳ lạ, kẻ mạnh có thể trấn giữ năm tháng, nhưng kẻ yếu ngay cả gà cũng không giết được.

Ngược lại, trong cùng một cảnh giới, phần lớn Nhân Tộc không thể so được với những chủng tộc kỳ lạ như bọn chúng.

“Quỳ xuống nghênh đón Hoàng Kim Cự Nhân Tộc ta, bằng không bọn ta sẽ giết hết Linh Nguyệt Tiên Tông các ngươi.”

Tên hoàng kim cự nhân kia cười nói. Tiên Vực coi trọng sức mạnh, đạo thống cổ tộc không có sức mạnh không có quyền lên tiếng.

“Cút.”

Yến Trần Nguyệt nhìn tên hoàng kim cự nhân trước mặt mình với ánh mắt lạnh lùng, muốn nàng đầu hàng sao? Nằm mơ đi.

“Không đầu hàng thì đánh cho ngươi đầu hàng.”

Tên hoàng kim cự nhân hung bạo lao về phía Yến Trần Nguyệt. Hoàng Kim Cự Nhân Tộc bọn chúng thích một phát ăn ngay, không cần biết chiêu thức của ngươi thế nào. Một chiêu của ta có sức mạnh trấn áp đại đạo.

“Tam muội cẩn thận.”

Đột nhiên, Yến Uyển Nhi nghe thấy giọng nói của nhị tỷ Yến Nhan. Lúc nghe thấy giọng nói của Yến Nhan, Yến Uyển Nhi chưa kịp chuẩn bị gì thì đã bị một nắm đấm khổng lồ tỏa ra kim quang đánh trúng.

Lập tức, Đại Đạo Pháp Tắc sau lưng Yến Uyển Nhi có dấu hiệu trở nên u ám, khí tức của Yến Uyển Nhi lúc này cũng dần yếu hơn.

Một đòn đánh lén của tên hoàng kim cự nhân vừa rồi ẩn chứa Đại Đạo Pháp Tắc mạnh mẽ.

Vết thương của nàng là vết thương của Đại Đạo Pháp Tắc.

“Tam muội.”

Yến Trần Nguyệt đang chiến đấu với tên hoàng kim cự nhân mạnh nhất, cũng thay đổi sắc mặt nhìn Yến Uyển Nhi.

Hiện tại, trong số ba người các nàng, Yến Uyển Nhi là người có thể sẽ gặp nguy hiểm đến tính mạng.

Hơn nữa, đoán chừng không bao lâu nữa, nàng và nhị muội Yến Nhan cũng sẽ bị đánh bại.

Bốn tên hoàng kim cự nhân này thực sự quá mạnh.

“Thần phục Hoàng Kim Cự Nhân Tộc, ta có thể tha mạng cho ngươi.”

Tên hoàng kim cự nhân đối diện với Yến Trần Nguyệt nhìn thấy cảnh này thì càng thêm kiêu ngạo. Chỉ cần nữ nhân kia bị đánh bại, hai người còn lại sẽ không thoát khỏi số phận bại trận.

Các nàng không thể làm gì được nữa.

Mà trong lòng Yến Trần Nguyệt lúc này cũng hiểu rất rõ, các nàng bại trận chỉ là chuyện sớm hay muộn, nhưng nàng không muốn từ bỏ mạng sống của mấy chục vạn đệ tử và tổ địa của Linh Nguyệt Tiên Tông.

Hơn nữa, tam muội của nàng đang chịu vết thương của Đại Đạo Pháp Tắc, có lẽ không thể chạy trốn được nữa.

“Ngươi dám.”

Hai mắt Yến Nhan ngập tràn lửa giận, tên hoàng kim cự nhân đối diện tam muội lúc này đã nhìn thấy cơ hội, trên người có Đại Đạo Pháp Tắc ngưng tụ mạnh mẽ, xem ra đã chuẩn bị để đánh ra chiêu cuối.

Nàng cảm thấy năng lượng trong đó rất lớn, nếu tam muội thực sự bị dính chưởng, chắc chắn sẽ gặp nguy hiểm đến tính mạng.

Yến Nhan thiêu đốt tinh huyết của mình, muốn lao đến cứu Yến Uyển Nhi, mà Yến Trần Nguyệt lúc này cũng muốn lao vào cứu Yến Uyển Nhi.

Nhưng ngay giây tiếp theo, cả hai đều bị chặn lại bởi những tên hoàng kim cự nhân mà các nàng đang giao đấu.

Nhìn thấy Yến Uyển Nhi sắp bị sức mạnh của Đại Đạo Pháp Tắc do hoàng kim cự nhân ngưng tụ đánh trúng.

Yến Trần Nguyệt nhắm mắt lại, huyết lệ chảy ra từ khóe mắt.

Miệng hơi hé mở.

“Ta cởi.”

...

Mà Tần Cửu Ca đang mây mưa trong động phủ lúc này nghe thấy giọng nói của Yến Trần Nguyệt, trên mặt lập tức lộ ra ý cười, quả nhiên là không ngoài dự đoán của hắn.

Đôi khi đổi cách chơi đùa các Khí Vận Nữ Chủ này sẽ khiến bản thân thoải mái hơn.

Hắn bây giờ không thích ép buộc cho lắm.

Hắn muốn các nàng tự tới.

Đừng tiên tử, đừng mà, xin tiên tử tự mình di chuyển, xin tiên tử tự trọng… Như vậy mới vui chứ.

Xin tiên tử tự trọng, Tần mỗ ta chưa từng ép buộc người khác.

Chương 596: Cấm Kỵ cũng có kẻ thù

Chương 596: Cấm Kỵ cũng có kẻ thù

Bên ngoài Linh Nguyệt Tiên Tông.

Lúc này, nhiều đệ tử của Linh Nguyệt Tiên Tông đang lo lắng nhìn về phía xa.

Mặc dù không thể nhìn thấy trận chiến Thiên Tôn nổ ra trong hư không, nhưng bọn hắn vẫn biết đối phương có vài tên cự đầu Thiên Tôn Cảnh Giới.

Chỉ riêng về số lượng, bọn chúng đã hơn Linh Nguyệt Tiên Tông bọn hắn.

“Ngươi nói xem tông chủ và hai vị trưởng lão của chúng ta có thể thắng được sao?”

Một vị trưởng lão của Linh Nguyệt Tiên Tông mặc đồ trắng nghiêm giọng hỏi người cũng là trưởng lão Linh Nguyệt Tiên Tông ở bên cạnh mình.

Bọn hắn chỉ là Bán Bộ Thiên Tôn Cảnh Giới, không đủ tư cách tham gia trận chiến này.

Chỉ có thể ở đây lo lắng mà thôi.

“Không biết, hi vọng đám người tông chủ có thể chiến thắng. Nếu không thì cơ nghiệp nhiều năm của Linh Nguyệt Tiên Tông chúng ta sẽ bị phá hủy.”

Vị trưởng lão Linh Nguyệt Tiên Tông bên cạnh vừa nói vừa thở dài. Mấy ngày nay, khi tông chủ bọn hắn trở lại, một số nơi ở Càn Châu đã có di tộc viễn cổ hoặc đạo thống bất hủ thức tỉnh.

Ở Càn Châu, rất nhiều đạo thống cổ tộc chiếm cứ những nơi có linh khí nồng đậm đều bị di tộc viễn cổ thức tỉnh trấn áp, sau đó những nơi đó bị di tộc viễn cổ chiếm đóng.

Cũng hết cách, thực lực không bằng người khác thì chỉ có thể chịu đựng.

Hiện tại, rất nhiều Thiên Tôn của các đạo thống cổ tộc đều có cảm giác này trong lòng, Tiên Vực đang dần dần bộc phát đại thế ngút trời.

Những chủng tộc viễn cổ đã ngủ yên ở nhiều nơi khác nhau, hoặc các cường giả đã bị phong bế qua nhiều thời đại viễn cổ đã xuất hiện.

Linh khí như thủy triều, những cự đầu cường giả ở mọi thời đại và mọi chủng tộc đang ngủ say sẽ được xuất hiện.

Thiên tài như mây, yêu nghiệt như mưa, dị thú kéo xe, chân long chân phụng bay lượn khắp nơi.

Vô số chí tôn yêu nghiệt trong chủng tộc sẽ được sinh ra.

Ngoại trừ những cấm kỵ bất hủ đó, ai dám nói mình sẽ bền vững đời đời ở thời đại này.

Những thiên tiên, thần nữ tranh nhau tỏa sáng, ai có thể một mình lãnh đạo**?

Ai sẽ có cấm kỵ.

Nhưng cấm kỵ cũng sẽ có kẻ thù, kẻ thù của cấm kỵ cũng là cấm kỵ.

...

Lúc Yến Trần Nguyệt nhắm mắt nói xong hai chữ đó, đôi tay vốn nắm chặt của nàng từ từ buông lỏng.

Có đôi khi, ngươi phải cúi đầu trước cuộc đời.

Nàng không muốn nhìn thấy cơ nghiệp do tổ tông để lại bị cướp đi, càng không muốn nhìn thấy đại đạo của tam muội bị tan biến.

Ầm, ngay khi Yến Uyển Nhi nhìn tên hoàng kim cự nhân ngày càng gần nàng, trên mặt nàng lộ ra một nụ cười khổ.

Hiện tại nàng không còn khả năng chiến đấu nữa.

Thế nhưng nàng vẫn không cam tâm, sẵn sàng cho nổ tung cơ thể của mình ngay khi tên hoàng kim cự nhân vừa đến, khiến nó cũng phải bị trọng thương.

Nhưng sau một lúc, nàng không cảm thấy một đòn tấn công nào xuất hiện.

“Cút, công tử nhà ta muốn nơi này, các ngươi có thể cút đi rồi.”

Lúc giọng nói này vang lên giữa trời đất, tên hoàng kim cự nhân đang lao về phía Yến Uyển Nhi trực tiếp nổ tung.

Không còn một chút xương cốt, chỉ còn lại một linh hồn thể.

“Ai?”

“Ai dám phá hủy thân thể của tộc nhân Hoàng Kim Cự Nhân Tộc ta?”

Tên hoàng kim cự nhân chỉ còn lại linh hồn thể kinh hãi nhìn chung quanh. Vừa rồi nó không cảm nhận được gì cả, vậy mà da thịt lại trực tiếp bị nổ tung.

Đúng là đáng sợ.

Phải biết rằng nó là hoàng kim cự nhân , cơ thể trời sinh của nó có sức mạnh vô song.

Hoàng Kim Cự Nhân Tộc có Thiên Tôn Cảnh Giới còn đáng sợ hơn nữa.

Cơ thể bằng xương bằng thịt của chúng thường sẽ kiên cố hơn những Thiên Tôn cùng cấp.

Một cơ thể mạnh mẽ một cách kỳ lạ.

Nhưng bây giờ thân thể của nó đã bị nghiền nát, đây không phải chỉ yếu hơn một chút, mà là khoảng cách giữa chân trời và góc biển.

Vẻ mặt của ba tên hoàng kim cự nhân còn lại cũng sửng sốt, đây là tình huống gì chứ?

Vừa rồi cũng là một tên hoàng kim cự nhân đó.

Một tên hoàng kim cự nhân cùng cảnh giới với thể chất vô song.

Nhân vật như thế nào mới có thể đập nát cơ thể của hoàng kim cự nhân, mà chỉ để lại linh hồn?

Trong khi ba tên hoàng kim cự nhân khác đang sững sờ, đột nhiên, một nữ tử tuyệt đẹp mặc trang phục màu đỏ quyến rũ, từ từ bước ra khỏi Linh Nguyệt Tiên Tông, mỉm cười nhìn bọn chúng.

Trên khuôn mặt nữ tử tuyệt đẹp này ửng hồng một cách kỳ lạ.

Vừa nhìn đã biết vừa rồi nàng đã làm gì.

Đương nhiên đây không phải là trọng tâm quan sát của bọn chúng.

Vấn đề là nữ tử tuyệt đẹp này vậy mà cũng có Thiên Tôn Cảnh Giới. Trong tình báo của bọn chúng, không có cự đầu Thiên Tôn nào như vậy.

Nhưng đây vẫn chưa phải là điểm quan trọng nhất, quan trọng là vừa rồi một tộc nhân của bọn chúng đã bị đánh tan thành từng mảnh.

Nhưng tu vi và khí tức mà Thiên Tôn tuyệt đẹp này toát ra chỉ có Thiên Tôn Nhất Trọng.

Sao nàng làm được như vậy?

“Trong tay nàng có thần khí, thậm chí nó có thể là thần vương khí.”

Tên hoàng kim cự nhân chiến đấu với Yến Trần Nguyệt vừa rồi nhìn vật trong tay của nữ tử tuyệt đẹp đang đứng ở phía xa, sắc mặt lập tức thay đổi.

Bảo vật quý giá trong tay nữ tử tuyệt đẹp này chắc chắn là một thần khí, thậm chí có thể là một thần vương khí.

Lúc nói về thần vương khí, ánh mắt của nó đầy vẻ tham lam.

Một thần khí thậm chí có thể là một thần vương khí.

Cho dù là tộc của bọn chúng cũng chỉ có ba cái, còn thần vương khí thì không biết có cái nào hay không.

Khả năng cao là không có thần vương khí, vậy nên không cần nghĩ cũng biết, việc có một thần vương khí xuất hiện trước mặt chúng là chuyện kinh ngạc như thế nào.

Nhưng sau khi lòng tham qua đi, trong lòng tên hoàng kim cự nhân này có chút sợ hãi.

Chủng tộc hay đạo thống nào có thể sở hữu chí bảo như thần vương khí này chứ.

Chương 597: Thần Linh?

Chương 597: Thần Linh?

E rằng lai lịch sẽ không nhỏ hơn Hoàng Kim Cự Nhân Tộc bọn chúng.

Nhưng vào lúc này, không phải tên hoàng kim cự nhân nào cũng suy nghĩ được như vậy.

“Con người, tốt hơn là ngươi nên quỳ xuống. Nếu không, đợi đến khi thần linh của Hoàng Kim Cự Nhân Tộc bọn ta đến, sẽ tiêu diệt ngươi.”

Tên hoàng kim cự nhân vừa chiến đấu với Yến Nhan lộ ra vẻ mặt dữ tợn.

Lúc Hoàng Kim Cự Nhân Tộc thức tỉnh và khôi phục, bọn chúng sẽ trở nên bất khả chiến bại. Một tông môn mà tông chủ chỉ có Thiên Tôn Cảnh Giới thì có lai lịch gì chứ?

Tình hình của tộc nhân vừa rồi, được nó cho là do chí bảo nằm trong tay nữ tử tuyệt đẹp này mà thôi.

Trong thâm tâm của nó, những chí bảo như vậy có thể là bảo vật mà nữ tử này tình cờ có được hoặc là bảo vật do tổ tiên truyền lại.

Trong lòng nó đoán, khả năng cao đó là bảo vật do tổ tiên của nữ tử này truyền lại, chỉ là bây giờ đang nằm trong tay nàng mà thôi.

Nếu là như vậy, nó không phải kiêng nể gì cả?

Tại sao ư?

Đó là vì thần khí hay thần vương khí đều vô cùng quý giá, không thể để hậu bối giữ thứ này được.

Bảo vật quá quý giá cũng không thể đem cho hậu bối của mình.

Đây là truyền thống của tất cả cổ tộc đạo thống.

Bởi vì nếu chí bảo như vậy giao cho hậu bối, nếu bị cổ tộc đạo thống bên địch chiếm được, bọn hắn có khóc cũng không có chỗ để khóc.

Nữ tử tuyệt đẹp này vậy mà có thứ như vậy trong tay, nó có thể chắc chắn rằng bảo vật này chỉ là thứ do tổ tông của nàng truyền lại.

Giữ chí bảo tổ tông khổ sở để lại như vậy thì có ích gì?

Bây giờ gặp phải nó, chí bảo này nên thuộc về nó thôi.

Tuy nhiên, khi nó vừa nói xong câu này, cơ thể nó vậy mà cũng bùm một tiếng nổ tung.

Lúc này, cảnh tượng lại là sự im lặng chết chóc.

Không chỉ Yến Nhan và Yến Uyển Nhi ngây người, mà cả hai tên hoàng kim cự nhân còn lại cũng choáng váng.

Cảnh tượng này diễn ra quá nhanh.

Gần như ngay khi vừa nói xong, tên hoàng kim cự nhân kia đã nổ tung mà chết.

Tàn nhẫn và quyết đoán.

Không hề do dự vì nó là tộc nhân của Hoàng Kim Cự Nhân Tộc trong di tộc viễn cổ.

Vẻ mặt của hai tên hoàng kim cự nhân còn lại xen lẫn sợ hãi và tức giận.

Đây là tộc nhân của bọn chúng.

Tộc nhân của di tộc viễn cổ Hoàng Kim Cự Nhân Tộc bọn chúng.

Chủng tộc sở hữu thần linh luôn là chủng tộc tối cao trong Tiên Vực.

“Các hạ, trong tộc bọn ta có thần linh, làm như vậy thì không tốt cho lắm.”

Vẻ mặt tên hoàng kim cự nhân mạnh nhất cũng không còn kiêu ngạo như khi đối mặt với Yến Trần Nguyệt vừa rồi nữa.

Nó đang sợ hãi, cực kỳ sợ hãi.

Một đòn tấn công đã làm tan nát cơ thể của những người bạn đồng hành của nó, chỉ để lại mỗi một linh hồn.

Vậy nếu đòn đó trúng nó thì hậu quả của nó là gì?

Thể xác chắc chắn cũng phải tan nát, chỉ còn lại mỗi linh hồn mà thôi.

Phải biết rằng thân thể tan nát lúc này không phải là thân thể tan nát như bình thường hay nói.

Đây là cơ thể đã bị đánh tan thành từng mảnh bởi sức mạnh thần linh của một loại thần khí, thậm chí là thần vương khí.

Nó chứa đựng khí tức của thần, gần như không thể khôi phục lại được.

Nghe tên hoàng kim cự nhân nói vậy, Viêm Linh Cơ cười nhạt, liếm liếm khóe miệng trắng nõn.

Đương nhiên việc đánh nát cơ thể của hai tên hoàng kim cự nhân có Thiên Tôn Cảnh Giới vừa rồi, không phải là chuyện mà nàng có thể làm được với tu vi của mình.

Công tử rất tốt với nàng.

Mấy ngày nay, công tử đã kích hoạt rất nhiều thần vương khí uy lực ngất trời, nhưng với tu vi của nàng, mỗi ngày nhiều nhất chỉ có thể đánh ra ba đòn.

Sau ba đòn, nàng không thể sử dụng thần vương khí vào ngày hôm đó nữa.

Dù chỉ có ba lượt đánh, nhưng như vậy là đủ.

Chỉ với một đòn sẽ làm tan nát cơ thể của hoàng kim cự nhân, nổi tiếng khắp nơi với cơ thể cường tráng của mình.

Không cần nghĩ cũng biết, điều này đáng sợ đến thế nào.

“Công tử nhà ta nói, ngươi có thể cút đi.”

Viêm Linh Cơ che miệng cười khẽ, nhìn những tên hoàng kim cự nhân còn lại. Nhãi nhép thế này không đáng để công tử coi trọng.

“Đúng rồi, hai người các ngươi có thể cút đi, hai người còn lại không đi được nữa rồi.”

Viêm Linh Cơ chỉ vào hai tên hoàng kim cự nhân đang trong thái linh hồn, cười tủm tỉm nói.

Từng cái nhíu mày, từng nụ cười của Viêm Linh Cơ khiến trái tim của vô số đệ tử và trưởng lão Linh Nguyệt Tiên Tông run lên.

Đúng là vô cùng quyến rũ.

Không biết nam tử thế nào mới có thể sở hữu một nữ tử như vậy, khiến nữ tử như vậy cam tâm tình nguyện làm những chuyện đó.

Vừa rồi do có Viêm Linh Cơ ra tay, đám người Yến Trần Nguyệt và mấy tên hoàng kim cự nhân đã được lộ ra trước mặt đệ tử và trưởng lão của Linh Nguyệt Tiên Tông.

Lúc này, Viêm Linh Cơ vừa bước vào hư không giống như một yêu tinh hút máu trước mắt mọi người.

Xinh đẹp, quyến rũ nhưng lại giết người như ngóe.

“Các hạ, Hoàng Kim Cự Nhân Tộc chúng ta cũng có Thần Linh Tồn Tại.”

Chương 598: Thần Linh thì sao?

Chương 598: Thần Linh thì sao?

Trong tứ tôn Hoàng Kim Cự Nhân, tôn Hoàng Kim Cự Nhân có thực lực cường đại nhất ngưng trọng nhìn trong tay Hư Không Đạp Lập không biết là nữ tử xinh đẹp Thần Khí hay là Thần Vương Khí nói.

Vì sao Hoàng Kim Cự Nhân Tộc dám hoành hành bá đạo ở Linh Nguyệt Tiên Tông? Chính là bởi vì Hoàng Kim Cự Nhân Tộc chính là Thần Linh Chủng Tộc.

Đừng nhìn Tần Cửu Ca không nhúc nhích bên người liền có Thần Linh lui tới, đó là bởi vì thân phận của hắn đủ cao, mới có Thần Linh vây quanh.

Phóng mắt nhìn bất kỳ một châu vực nào của Tiên Vực, cho dù là Thần Châu rộng lớn nhất, Thần Linh đều là Tồn Tại bất thế xuất.

Bất kỳ đạo thống Cổ Tộc nào cũng là nội tình trấn áp Khí Vận.

Mà trong Hoàng Kim Cự Nhân Tộc có Thần Linh Tồn Tại, hơn nữa còn không chỉ có một tôn.

Vì vậy, họ có đủ điều kiện để điên cuồng.

Cổ Tộc đạo thống có Thần Linh Tồn Tại chính là có tư cách kiêu ngạo.

Trên thực tế cũng đúng là như vậy, nếu Tần Cửu Ca không ở đây thì chẳng lẽ Hoàng Kim Cự Nhân Tộc không hoành hành bá đạo ở chỗ này?

“Thần Linh rất mạnh sao?”

Viêm Linh Cơ liếm liếm đôi môi hồng nhuận cười khẽ một tiếng, tuy rằng nàng chỉ là một người của Thiên Tôn Cảnh Giới, nhưng thân phận quan trọng nhất của nàng chính là tùy tùng của công tử.

Thân phận này không yếu hơn Thần Linh chứ?

Ở trong lòng nàng thân phận này còn vượt xa Thần Linh.

Đương nhiên quan trọng nhất là, phía sau nàng có công tử ủng hộ, đây mới là sức mạnh trọng yếu nhất của nàng.

Nàng cũng đã sớm xem mình là người của công tử.

Cho dù đó là khía cạnh này hay khía cạnh đó.

“Nói một lần cuối cùng, các ngươi có thể đi, hai linh hồn thể này liền ở lại chỗ này, xem như là bồi tội của các ngươi.”

Viêm Linh Cơ cười nhạt ra tiếng, Hoàng Kim Cự Nhân Tộc gì? Cũng chỉ là câu chuyện một câu nói của công tử mà thôi.

Nghe được những lời này, Hoàng Kim Cự Nhân kia trầm mặc, đó là linh hồn của tộc nhân nó, hơn nữa hai người bọn họ còn đều là Thiên Tôn Cảnh Giới.

Một đại gia như Thiên Tôn cũng rất quan trọng đối với Hoàng Kim Cự Nhân Tộc.

“Cổ La, ta đã thông tri cho tộc trưởng, chúng nó chắc sẽ lập tức tới đây.”

Bỗng nhiên, ở bên tai Hoàng Kim Cự Nhân cường đại nhất ở đây truyền đến một đạo thanh âm.

Chủ nhân của thanh âm này chính là một tôn Hoàng Kim Cự Nhân còn sống.

Tên của nó là Cổ La, mà Hoàng Kim Cự Nhân truyền âm cho nó được gọi là Cổ Khôi.

“Tộc trưởng sắp tới rồi sao?”

Cổ La nghe Cổ Khôi nói, vẻ mặt có chút kích động, bởi vì Hoàng Kim Cự Nhân tộc trưởng của bọn họ chính là một tôn Cổ Xưa Tồn Tại Nửa Bước Thần Linh, quan trọng hơn là trong tay tộc trưởng của chúng có một tôn Thần Khí.

Thực lực không chỉ cao tới Nửa Bước Thần Linh, trên tay còn có một tôn Thần Khí, cộng lại không cường đại hơn nữ tử tuyệt sắc này sao?

.....

Cùng lúc đó, ở một nơi nào đó một ngọn núi rộng lớn ở Càn Châu.

Nói nơi này cách Linh Nguyệt Tiên Tông gần thì cũng không gần, nói xa cũng không xa.

Trước kia phiến sơn lâm này có thể nói là huyên náo vô cùng, nhưng trong khoảng thời gian này, đang từ từ lắng xuống.

Mà ai cũng không nghĩ tới ở chỗ sâu nhất của dãy núi này có rất nhiều đại điện, mỗi một tòa đều to lớn vô cùng.

Khí tức Cổ Xưa càng đập vào mặt.

Trong một tòa đại điện có khí tức cổ xưa nhất trong những toà đại điện này.

Ai dám diệt thân thể tộc nhân Hoàng Kim Cự Nhân tộc ta? Thật là to gan.

Một đạo thanh âm nghe qua liền biết là đang vô cùng tức giận vang lên trong tòa đại điện này.

“Người đâu, gọi ba vị trưởng lão dậy đi trấn áp, không, ta cũng đi.”

Nói xong, một tôn Hoàng Kim Cự Nhân có hình thể còn khổng lồ hơn bốn tôn Hoàng Kim Cự Nhân vừa rồi đặt chân lên hư không.

Trong ánh mắt của nó có vẻ tức giận, nhân số tộc nhân của Hoàng Kim Cự Nhân chúng vốn đã ít hơn rất nhiều so với những chủng tộc khác.

Chứ đừng nói đến Hoàng Kim Cự Nhân thực lực cao tới Cảnh Giới Thiên Tôn.

Mỗi một tôn đều là bảo bối của Hoàng Kim Cự Nhân Tộc.

Hiện tại lại có hai tôn thân thể bị hư hại.

Điều đó có khả quan không?

Đây không phải là đánh vào mặt Hoàng Kim Cự Nhân của họ sao?

Nó bắt bọn họ phải trả giá.

.....

Mà lúc này ở Linh Nguyệt Tiên Tông xuất hiện một vị khách khó hiểu.

Tuyết Yêu Cung Yến Thánh.

Trong khoảng thời gian này, cuộc sống của Yến Thánh có thể nói là rất thú vị.

Từ khi hắn có năng lực kia thì cuộc sống càng ngày càng tốt.

Thậm chí hắn phát hiện năng lực của mình cũng có ảnh hưởng với Cảnh Giới Thiên Tôn, đương nhiên là ảnh hưởng rất nhỏ.

Vốn dĩ khoảng thời gian trước hắn sống rất tốt ở Tuyết Yêu cung, mấy ngày trước trong lòng bỗng nhiên có một tia rung động, sau đó trong đầu hắn liền hiện ra dung nhan biểu tỷ Yến Trần Nguyệt của hắn.

Yến Thánh suy nghĩ một chút liền nhiều lần cầu khẩn Sâm trưởng lão đồng ý cho hắn đi Càn Châu một lần, mà đúng lúc Sâm trưởng lão cũng chuẩn bị đi Càn Châu một chuyến, suy nghĩ một chút cũng đồng ý với cái tên có khí chất cực kỳ tốt này, khuôn mặt hiện giờ cũng là thỉnh cầu của đệ tử vô cùng tuấn mỹ.

Chương 599: Thánh Nhi tới đây

Chương 599: Thánh Nhi tới đây

Ở một vị trí cách nơi đóng quân của Linh Nguyệt Tiên Tông không xa.

Lúc này còn là lúc Yến Trần Nguyệt tiến vào trong động phủ tìm kiếm Tần Cửu Ca trợ giúp.

“Tiểu Thánh, phía trước có Cự Đầu đang chiến đấu, ngươi nghĩ cho kỹ tỷ tỷ kia của ngươi chính là Linh Nguyệt Tiên Tông tông chủ?”

Trên bầu trời.

Một nữ tử có dáng người có chút mập mạp híp đôi mắt vốn đã rất nhỏ của mình nhìn nam tử tuấn mỹ bên cạnh nói.

Nam tử này thật là đẹp trai, khí chất trên người còn rất mê người.

Nếu không phải nhìn tu vi của hắn chỉ có Nhân Hoàng Tam Trọng, không chừng nàng sẽ kết làm đạo tăng lữ cùng hắn.

“Sâm tỷ tỷ, không sao, cho dù phía trước có Thiên Tôn đang chiến đấu, ta cũng có Sâm tỷ tỷ và Tuyết Yêu cung, bọn họ có thể làm gì chúng ta chứ?”

Yến Thánh nhìn nữ tử mập mạp như heo bên cạnh mình hiện ra một tia tươi cười nhìn rất là thân thiện.

Nhưng trong lòng hắn lúc này cảm thấy vô cùng ghê tởm.

Diện mạo này của Sâm trưởng lão thật là làm cho người ta không dám khen ngợi, quá ghê tởm.

Bây giờ hắn chỉ muốn nhanh chóng nhìn thấy biểu tỷ Yến Trần Nguyệt của mình, đó mới là sắc đẹp tuyệt vời.

Cũng không biết chờ tỷ tỷ của mình nhìn thấy mình có thể trầm mê sắc đẹp của mình hay không.

Chỉ cần hắn ngâm nghĩ một chút thì trong lòng liền kích động.

“Cũng đúng, vậy được rồi, có cho thì bọn họ cũng không dám chọc vào Tuyết Yêu cung ta.”

Sâm trưởng lão này có vẻ rất hưởng thụ lời khen của Yến Thánh, biểu tình rất thoải mái.

Nam đệ tử này, không chỉ có người tuấn mỹ vô song, ngay cả nói chuyện cũng dễ nghe như vậy, chờ đến lúc tu vi của hắn tăng lên, nói không chừng nàng sẽ cho hắn một cơ hội theo đuổi mình.

“Trần Nguyệt tỷ tỷ, Thánh Nhi tới đây.”

Đây là chuyện xảy ra cùng với lúc Yến Trần Nguyệt vừa tiến vào Động phủ Tần Cửu Ca.

.....

“Đinh, nhắc nhở chủ nhân nhân vật chính Yến Thánh đang tới gần nơi này.”

Bỗng nhiên, thanh âm của hệ thống trong Tần Cửu Ca vang lên trong động phủ.

Điều này làm cho thần sắc của Tần Cửu Ca lập tức trở nên thú vị hơn một chút.

Nhân vật chính này thật sự sẽ đến, nhưng nhìn hệ thống bảng điều khiển hắn chỉ có tu vi Nhân Hoàng Tam Trọng, vậy nếu như lần này hắn không có ở đây, Yến Thánh sẽ giải quyết phiền toái lần này như thế nào?

Tần Cửu Ca phỏng đoán, Yến Thánh này hẳn là thông qua một lần giống như cảnh tượng này sau đó bởi vì những nguyên nhân không biết tên kia cứu Linh Nguyệt Tiên Tông.

Tiếp theo dựa vào cơ hội này cộng thêm khuôn mặt tuấn mỹ vô song của hắn chiếm được trái tim của Yến Trần Nguyệt.

Nhưng… Hình như lại bị hắn ngăn chặn.

Tiếp theo lại có đồ để chơi rồi, nhân vật chính đến thì sẽ có thứ để chơi.

Linh Nguyệt Tiên Tông ngoại tông.

“Đó là một con tuyết ưng, tuyết ưng thật lớn.”

Bỗng nhiên, nơi này có rất nhiều đệ tử Linh Nguyệt Tiên Tông nhìn thấy một con cự ưng toàn thân máu trắng đột nhiên xuất hiện ở nơi này.

Ngay cả lông vũ của con cự ưng này cũng trắng tinh khiết, ngay từ cái nhìn đầu tiên đã làm cho người ta biết giống loài của con cự ưng này chắc chắn rất cao quý.

“Nam tử phía trên thật đẹp trai.”

“Nam tử thật tuấn mỹ.”

Khi cự ưng kia chậm rãi hạ xuống, trong mắt nữ đệ tử của Linh Nguyệt Tiên Tông hiện ra những ngôi sao nhỏ lấp lánh nhìn Yến Thánh trên lưng cự ưng nói, người này thật là đẹp.

Nàng chưa từng thấy nam tử nào xinh đẹp như vậy.

Những lời như vậy nhanh chóng khiến cho những nữ đệ tử khác bên cạnh nàng đồng tình.

“Trần Nguyệt tỷ tỷ.”

Lúc này Yến Thánh đã đến Linh Nguyệt Tiên Tông, hắn nhìn Yến Trần Nguyệt lúc này có máu trên người tỏ ra rất thân thiết lớn tiếng nói.

Nếu không phải bởi vì Sâm trưởng lão bên cạnh hắn, hắn đã chạy tới hỏi thăm tình hình của Yến Trần Nguyệt rồi.

“Sâm trưởng lão có thể trợ giúp Linh Nguyệt Tiên Tông một lần không, đây là thỉnh cầu duy nhất của đệ tử cho đến bây giờ.”

Yến Thánh nhỏ giọng nói với trưởng lão có hình thể mập mạp bên người.

Hắn muốn nhân dịp này kiểm tra cảm giác tồn tại của mình ở trước mặt Trần Nguyệt tỷ tỷ.

Dù sao thì họ đã không gặp nhau trong nhiều năm.

Phỏng chừng ký ức của Trần Nguyệt tỷ tỷ về hắn ký ức cũng không sâu sắc.

Nếu không phải bởi vì khoảng thời gian trước bỗng nhiên hắn có loại năng lực như bây giờ có thể khiến dị tính sinh ra hảo cảm, hắn cũng sẽ không trở về Linh Nguyệt Tiên Tông.

“Nữ tử thật xinh đẹp.”

Bỗng nhiên, Yến Thánh đang đứng trên lưng Tuyết Ưng nhìn thấy

Viêm Linh Cơ mặc váy dài màu đỏ ở xa xa, trên mặt có vẻ khó hiểu.

Nữ tử này có vẻ còn đẹp hơn cả Trần Nguyệt tỷ tỷ của mình.

“Ta có thể có được nàng không?”

Trong lòng Yến Thánh đang hừng hực như lửa, nữ tử mặc váy dài màu đỏ này hắn thề là cho tới bây giờ đây là nữ tử tuyệt mỹ nhất đời này của hắn.

Nếu có được nàng thì sẽ sảng khoái biết bao.

Chương 600: Tình Thần Yến Thánh

Chương 600: Tình Thần Yến Thánh

Suy nghĩ một chút thì hỏa diễm trong mắt của Yến Thánh càng cháy to hơn.

Hắn tin vào khả năng của mình.

Tuy nói không thể ảnh hưởng lớn đến Cự Đầu Cảnh Giới Thiên Tôn nhưng chắc chắn là có ảnh hưởng.

Thế là đủ rồi.

Hắn muốn từ từ để cho những nữ nhân Thiên Tôn này trầm luân trong tay hắn.

Xin gọi hắn là Tình Thần Yến Thánh.

Đến lúc đó không chỉ có Càn Châu, Khôn Châu, thậm chí Đạo Châu và cả Tiên Vực đều có khả năng sẽ lưu truyền câu chuyện truyền kỳ về hắn.

“Mấy người các ngươi lại dám đánh Trần Nguyệt tỷ tỷ của ta, đều phải chết rất thảm, ta là Tuyết Yêu cung Yến Thánh, mà vị bên cạnh ta chính là Tuyết Yêu cung Sâm trưởng lão.”

Nói xong Yến Thánh chầm chậm đi xuống từ trên lưng Tuyết Ưng, xung quanh có dị tượng trôi nổi, hơn nữa không thể bắt bẻ khí chất trên người hắn, khiến cho rất nhiều nữ đệ tử của Linh Nguyệt Tiên Tông ở xung quanh chớp động hào quang trong mắt.

Thật sự quá phạm quy rồi, thật đẹp trai thật đẹp trai.

“Vị Tiên Tử này, chúng ta liên thủ cùng nhau tiêu diệt chúng nó được không?

Yến Thánh lộ ra nụ cười đẹp trai nhất của mình nhìn Viêm Linh Cơ đã cách mình không xa nói.

Hắn nhìn ra rồi, cảnh tượng này bây giờ hắn là nữ tử xinh đẹp mặc hồng y này làm rồi.

Vậy nói rõ thực lực của nữ tử này rất mạnh, thậm chí cho dù không có hắn cũng có thể giết chết mấy tôn Hoàng Kim Cự Nhân này.

Mà hắn vốn định cứu Trần Nguyệt tỷ tỷ của mình, như vậy nhất định là phải đối đầu với hai tôn Hoàng Kim Cự Nhân này.

Vốn trong lòng hắn vẫn có chút do dự, bởi vì nếu thực lực của Sâm trưởng lão không cường đại bằng địch nhân của Trần Nguyệt tỷ tỷ làm sao bây giờ?

Khi đó chắc là phải dọn ra khỏi Tuyết Yêu cung.

Nhưng hiện tại mình chỉ cần gắt gao đi theo phía sau nữ tử có thực lực siêu cường và tướng mạo tuyệt mỹ này, liền có thể dễ dàng giết chết mấy tôn Hoàng Kim Cự Nhân này.

Như vậy hắn không chỉ có thể thể hiện một chút ở trước mặt Trần Nguyệt tỷ tỷ, còn có thể nói chuyện với nữ tử xinh đẹp này, quan trọng nhất là hắn còn không cần xuất ra khí lực gì.

Đây được gọi là một mũi tên trúng ba con chim nhạn.

Vừa có thể thể hiện ở trước mặt Trần Nguyệt tỷ tỷ, còn có thể giành được hảo cảm của nữ tử tuyệt sắc này, dù sao nam tử có khuôn mặt cực kỳ đẹp mắt như hắn cộng thêm hành vi của mình, nữ tử nào mà không thích?

Hơn nữa còn không cần tốn nhiều sức để tiêu diệt mấy tôn Hoàng Kim Cự Nhân này, cứu vớt Linh Nguyệt Tiên Tông khỏi nước sôi lửa bỏng.

Như vậy chẳng phải là rất tốt sao?

Trong lòng Yến Thánh đã ảo tưởng chờ sau khi mình cứu vớt Linh Nguyệt Tiên Tông, mình chiếm được sự yêu quý của nữ đệ tử ở Linh Nguyệt Tiên Tông, còn có trái tim của Trần Nguyệt tỷ tỷ và hảo cảm

của nữ tử xinh đẹp này.

Và thiện cảm của một nữ tử có nghĩa là gì?

Đó chính là nhanh chóng tiến vào một đường tắt của đường hầm khác của các nàng.

Yến Thánh hắn là cao thủ tình trường, rất giỏi chơi đùa trong khoản này.

Giờ phút này ánh mắt của Yến Thánh vô cùng tự tin, hắn càng tin tưởng diện mạo và khí chất của mình.

Hắn có thể làm cho nữ tử mê đắm trong sắc đẹp của hắn.

Vốn dĩ Viêm Linh Cơ nhìn một màn này thì trong nội tâm cười khẽ một tiếng, đang chuẩn bị định bảo nam tử không biết từ đâu tới này cút đi.

Nhưng một giây sau trong đầu nàng có một âm thanh truyền vào.

Làm cho khuôn mặt của nàng hiện ra một nụ cười không thể giải thích được.

“Được.”

Nụ cười của Viêm Linh Cơ làm cho Yến Thánh cách đó không xa nhộn nhạo một chút ở trong lòng.

Quả nhiên mị lực của mình vẫn cường đại như vậy.

Cự Đầu Thiên Tôn Cảnh Giới đều sẽ bị mình ảnh hưởng, cũng không biết đợi đến khi hắn đến Thiên Tôn, năng lực của hắn sẽ khủng bố cỡ nào.

Yến Thánh được khẳng định hồi phục thì lòng tin trong lòng tăng vọt.

Hắn cảm giác giờ phút này mình đang lâng lâng, vạn người chú ý.

“Mấy người các ngươi từ đâu tới liền trở về nơi đó đi, đừng ở đây nữa.”

Yến Thánh lạnh giọng nói với hai tôn Hoàng Kim Cự Nhân còn lại, hắn mặc bạch y, đặt chân trên hư không lúc này có một hương vị khác.

Làm cho những nữ đệ tử khác của Linh Nguyệt Tiên Tông đều cảm thấy đây là một cường giả, hơn nữa sau lưng chắn chắn là có đại thế lực thông thiên.

Trên thực tế cũng chứng minh sau lưng nam tử này có thế lực thông thiên, nữ tử và nam tử kia tỏa khí tức có Cảnh Giới Thiên Tôn.

Lúc Yến Thánh nói xong câu đó, một cỗ khí tức khác một đạo cường đại đến ở nơi này.

“A, ngươi bảo Hoàng Kim Cự Nhân tộc ta cút đi?”

Một cỗ khí tức đủ để đè nát khí tức của Nhật Nguyệt Tinh Thần ầm ầm ở xung quanh Yến Thánh bộc phát ra.

Một cỗ khí tức này thật sự là rất nhanh, Sâm trưởng lão cảm nhận được cỗ khí tức này thì sắc mặt đại biến nhìn đệ tử mình yêu thích nhất.

Yến Thánh lúc này cũng luống cuống, hắn biết người mà mình đang đối mặt chắc chắn là một Cự Đầu Thiên Tôn Cảnh Giới.

Nhưng sau khi hoảng hốt một chút rồi thì hắn đang chầm chậm bình tĩnh lại.

Sau lưng hắn còn có Sâm trưởng lão và nữ tử tuyệt sắc có thực lực rất cường đại này.

Chương 601: Ngươi bảo Hoàng Kim Cự Nhân cút đi?

Chương 601: Ngươi bảo Hoàng Kim Cự Nhân cút đi?

Thực lực của nữ tử này chắc chắn rất cường đại, nhất định sẽ cùng hắn đối mặt.

Nếu nữ tử xinh đẹp này đánh mấy tôn Hoàng Kim Cự Nhân này, vậy nhất định là đứng một chiến tuyến với Linh Nguyệt Tiên Tông.

Mà mình tới trợ giúp Linh Nguyệt Tiên Tông, như vậy bọn họ không phải là đối tác tự nhiên?

Nhưng khi hắn quay đầu lại nhìn về phía của nữ tử xinh đẹp kia.

Nữ tử tuyệt sắc kia vậy mà lại không thấy đâu.

“Vừa rồi là ngươi bào Hoàng Kim Cự Nhân ta cút đi sao?”

Vẻ mặt Yến Thánh nổ tung.

Vừa rồi rõ ràng hắn nhìn thấy nữ tử xinh đẹp kia đang ở sau lưng mình, sao bây giờ lại không thấy đâu nữa?

Hắn còn muốn thể hiện một chút ở trước mặt nữ tử xinh đẹp này.

Đương nhiên chủ yếu nhất vẫn là muốn mượn thực lực của nữ tử xinh đẹp kia.

Nàng không phải trợ giúp Linh Nguyệt Tiên Tông sao?

Mà ta cũng là tới trợ giúp Linh Nguyệt Tiên Tông.

Đúng lúc bọn họ có thể liên thủ.

Nhưng bây giờ nàng đã biến mất.

Hơn nữa lúc này còn bị gặp mưa đêm, rất rõ ràng các tộc nhân khác của Hoàng Kim Cự Nhân tộc lại đi tới nơi này.

Chắc chắn còn là một Hoàng Kim Cự Nhân rất cường đại.

Nhưng bây giờ hắn có thể nhượng bộ không?

Nếu như nhượng bộ, không phải là hắn sẽ mất hết mặt mũi ở trước mặt Trần Nguyệt tỷ tỷ của mình sao?

“Các hạ, ta là người của Tuyết Yêu cung Khôn Châu.”

Lúc này Yến Thánh không có chút do dự nào trực tiếp nói ra hậu đài sau lưng mình.

Trong Tuyết Yêu cung bọn họ tuy rằng không có loại Tồn Tại như Thần Linh, nhưng cũng là Tuyết Yêu Cung Chủ có Thiên Tôn Cửu Trọng.

“Vừa rồi là ngươi bảo Hoàng Kim Cự Nhân tộc ta cút đi sao?”

Khi đạo thanh âm này vừa dứt, bỗng nhiên một đạo hư không bị xé rách ra, tổng cộng có bốn tôn Hoàng Kim Cự Nhân đi ra từ chỗ hư không này.

Trong đó có ba tôn có hình thể không khác gì Hoàng Kim Cự Nhân vừa rồi, nhưng trong đó có một tôn lớn hơn những Hoàng Kim Cự Nhân khác rất nhiều.

“Ta mặc kệ ngươi là tông môn gì, ngươi là người đầu tiên dám bảo Hoàng Kim Cự Nhân ta cút đi, đi chết đi.”

Vừa rồi Cổ Hành đã quét mắt qua nơi này một chút, phát hiện chúng nó có hai tôn Hoàng Kim Cự Nhân bị hư hại thân thể hoàn toàn, vậy đây đại biểu cho việc có hai tôn Hoàng Kim Cự Nhân bị hủy.

Hoàng Kim Cự Nhân chúng nó cường đại nhất cũng kiêu ngạo nhất chính là thân thể của chúng nó, hiện tại thân thể bị hủy diệt hoàn toàn, hai Hoàng Kim Cự Nhân này không thể cứu được.

Vẻ mặt của Cổ Hành lúc này nổi giận, lúc nó tới, nhân loại này còn đang nói ra những lời cuồng ngôn, thật sự là không muốn sống nữa rồi.

“Các hạ, nể mặt của Tuyết Yêu Cung ta đi.”

Sâm trưởng lão ở bên cạnh không thể nhìn tương lai của nàng bị đánh, tuy rằng trong lòng nàng rất kiêng kỵ tôn Hoàng Kim Cự Nhân này.

“Nể mặt ngươi, ngươi là cái thá gì chứ?”

Cổ Hành không nói nhảm, trực tiếp chuẩn bị trước đánh hai người này…..

“Sao bây giờ công tử không ra tay?”

Viêm Linh Cơ cũng không biết trở lại trong động phủ này từ lúc nào, vừa rồi nàng nhận được truyền âm của công tử, nói để cho nam tử kia xử lý chuyện này trước.

Muốn nàng lặng lẽ trở lại.

Xem ra công tử đã sớm biết có Hoàng Kim Cự Nhân khác tới.

“Chờ một chút.”

Tần Cửu Ca cảm thấy dao động bên ngoài của mấy tôn Hoàng Kim Cự Nhân, thần sắc không thay đổi.

.....

Mà bên ngoài Linh Nguyệt Tiên Tông lúc này, khuôn mặt của tên Hoàng Kim Cự Nhân có thực lực cường đại kia dữ tợn tùy ý ném Yến Thánh lung tung đi khắp nơi, nếu không phải nó còn không biết Tuyết Yêu cung là đạo thống cấp bậc gì, nó nhất định sẽ tiêu diệt hết mấy người dám nói năng lỗ mãng với Hoàng Kim Cự Nhân.

Nhưng lúc này Yến Thánh cũng thê thảm vô cùng, trên người không có một chỗ lành lặn.

Gần đây Yến Thánh vẫn tự hào về dung nhan phá tướng, tuy rằng phía sau có thể chữa trị, nhưng Yến Thánh lúc này đã chết tâm rồi.

Hắn bị treo cổ đánh ở trước mặt Trần Nguyệt tỷ tỷ, còn bị đánh hung ác ngang ngược như thế.

So với cảnh tượng hắn vừa mới đi ra, quả thực chính là một cái ở trên trời một cái ở dưới đất.

Không có khí chất xuất trần chỉ có vô cùng chật vật.

Lúc này Yến Thánh Đức có nghi hoặc rất lớn ở trong lòng, vừa rồi nữ tử xinh đẹp có thực lực cường đại kia đã đi đâu?

Có biết lão tử tới giúp Linh Nguyệt Tiên Tông, cũng chính là cùng chiến tuyến với ngươi không?

Lại vứt bỏ lão tử như vậy.

Yến Thánh trong lòng tàn nhẫn, hắn thề đợi sau khi hắn đạt được nữ tử kia, nhất định phải cho nàng biết tay.

“Thánh Nhi.”

Sâm trưởng lão của Tuyết Yêu cung nhìn tương lai của mình thê thảm như thế, thần sắc thoáng có chút giận dữ.

Nói như thế nào thì đây cũng là đệ tử Tuyết Yêu cung các nàng, làm sao có thể bị ngoại tộc bắt nạt?

Nhưng giờ phút này nàng cũng không có cách nào.

“A, a a a.”

Yến Thánh bi thảm gào thét, thực lực của hắn có thể nói là người bị đánh ở đây.

Hắn bị nữ tử xinh đẹp kia đùa giỡn.

Chương 602: Kiến hôi

Chương 602: Kiến hôi

“Sâm tỷ tỷ cứu ta.”

Yến Thánh lớn tiếng hô lên với Sâm trưởng lão, vừa mới hô thành tiếng, hắn tựa như quả bóng bị ném lên một ngọn núi lớn.

Cảnh tượng đẫm máu đến cực điểm.

Quần áo rách nát, không có chút khí chất nào.

Yến Thánh vừa mới xuất hiện chính là tuấn mỹ phi phàm, khí chất tuyệt thế, khiến cho người khác vừa nhìn còn tưởng rằng quý công tử nhà nào xuất thế.

Nhưng dáng vẻ hiện tại của Yến Thánh thật sự không có một tia dáng vẻ quý công tử.

Rất là chật vật.

“Con kiến hôi.”

Cổ Hành khinh thường nhìn nhân loại này một cái, thực lực gì vậy?

Chỉ thế này, thế này, thế này thôi.

Hắn còn tưởng rằng có bao nhiêu tàn nhẫn, không nhìn thấy vừa rồi có một nữ tử xinh đẹp sau khi nhìn thấy mình liền chạy trốn?

Danh tiếng của Hoàng Kim Cự Nhân tộc của bọn họ vẫn rất vang dội.

“Được rồi, nơi này thuộc về Hoàng Kim Cự Nhân tộc ta tiếp quản.”

Cổ Hành cũng không quan tâm đến nhân loại này nữa, thực lực yếu như vậy còn muốn học người khác giả bộ. tán tỉnh nữ tử?

Tỉnh dậy đi.

“Hả? vậy mà vẫn chưa đi.”

Cổ Hành tựa hồ là cảm nhận được khí tức nào đó từ trong Linh Nguyệt Tiên Tông truyền ra, thần sắc có chút nghi hoặc.

Trong này còn có cường giả?

“Cút ra đây cho ta.”

Không chờ Cổ Hành nói xong, một Hoàng Kim Cự Nhân đi theo hắn nổi giận gầm lên nói với bên trong Linh Nguyệt Tiên Tông.

Xem ra nó cũng cảm nhận được bên trong Linh Nguyệt Tiên Tông còn có cường giả.

Nhưng đột nhiên thân thể của nó lúc này cũng nổ tung.

Cảnh tượng lạnh lẽo ngay lập tức.

Lại có một vị Hoàng Kim Cự Nhân thực lực có Thiên Tôn Cảnh Giới thân thể nổ tung.

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

“Người nào dám như vậy với Hoàng Kim Cự Nhân tộc.”

Một đạo thanh âm phẫn nộ vang lên ở trong phiến thiên địa này.

Thân thể Hoàng Kim Cự Nhân nổ tung vừa rồi là huynh đệ ruột thịt của hắn.

Đột nhiên, khi Hoàng Kim Cự Nhân nói xong, nó liền bị đánh bay.

Mà đánh nó không phải là người khác, chính là tôn Hoàng Kim Cự Nhân vừa đánh Yến Thánh giống như chó.

Vẻ mặt Cổ Hành giờ phút này có chút run rẩy, nó là Cự Đầu Cổ Xưa Nửa Bước Thần Linh Cảnh Giới, ở thời đại viễn cổ, nó cũng cảm nhận được đạo huyết mạch khí tức vừa rồi.

Đây là huyết mạch Tiên Cổ Tần Tộc, hay là huyết mạch Tiên Cổ Tần Tộc nồng đậm như thế.

Nó sẽ không cảm nhận sai.

Bây giờ nó hối tiếc về hành vi vừa rồi của mình.

Nếu vừa rồi người bị mình đánh nửa sống nửa chết là người có huyết mạch Tần Tộc nồng đậm này, vậy cuộc sống tốt đẹp của nó có khả năng sẽ kết thúc.

“Vì sao Tộc trưởng đánh ta?”

Hoàng Kim Cự Nhân vừa rồi bị Cổ Hành một tay đánh xuống đất che

mặt mình, có vẻ rất là ủy khuất.

Nó rõ ràng là đang báo thù cho tộc nhân, sao có thể là kết quả này?

“Câm miệng lại.”

Nhưng lời nói của nó cũng không để cho tộc trưởng của bọn họ giải thích, ngược lại vẫn là một trận tức giận mắng.

Tộc trưởng nói xong, tâm của nó cũng đều rơi xuống đáy cốc.

“Tùy ta…. Vào bên trong bái kiến đại nhân.”

Hoàng Kim Cự Nhân tộc trưởng thoáng run rẩy thấp giọng nói.

Hắn đang run rẩy, hắn đang sợ hãi.

Mà lúc này người của Linh Nguyệt Tiên Tông ở đây nhìn thấy một màn này, vẻ mặt cực kỳ khiếp sợ, đây là tình huống gì?

Không phải vừa rồi còn là ngươi chết ta sống sao?

Sao bây giờ lại là tình huống này?

Ngươi có biết hay không cộng thêm một người vừa bị oanh nát này, tổng cộng các ngươi có ba tôn thân thể Hoàng Kim Cự Nhân bị đánh nát.

“Tộc trưởng người đang nói cái gì vậy?”

Thậm chí vừa rồi bị Cổ Hành chụp lại ngã trên mặt đất, Hoàng Kim Cự Nhân kia nghe được những lời này, vẻ mặt đến bây giờ còn cảm thấy mình nghe lầm.

Thân thể đệ đệ của nó vừa rồi bị một thanh chưởng đánh nát, ngoài ra còn có hai thân thể của tộc nhân Thiên Tôn Cảnh Giới bị đánh nát.

“Cùng ta tiến vào bái phỏng.”

Thân thể Cổ Hành lúc này đang run rẩy, Hoàng Kim Cự Nhân tộc nói thật còn có một tia sâu xa với chủng tộc kia, đương nhiên tia sâu xa này có thể nói là có cũng có thể nói là không có.

Tổ tiên của nó có một Hoàng Kim Cự Nhân tu vi có Thiên Tôn Cảnh Giới đã từng xem qua cửa ở trong chủng tộc kia.

Đúng, ngươi không nghe lầm, một tôn vô địch tổ thượng của nó đã

xem qua cửa ở Tiên Cổ Tần Tộc.

Cho nên huyết mạch khí tức của chủng tộc kia trồng thật sâu ở trên người vị tổ tiên kia.

Mà tôn Thông Thiên Hoàng Kim Cự Nhân kia chính là tổ tiên của nó, hắn là một trong những huyết mạch trực hệ của tổ tiên.

Bởi vậy khí tức huyết mạch của chủng tộc kia cũng chôn sâu trong nội tâm của nó giống như vậy, nhưng lại chưa từng quên.

Vốn nó còn cảm thấy mình cả đời này sẽ không tiếp xúc được với người Cổ Tộc kia, nhưng thật không ngờ đương thời bọn họ vừa mới thức dậy đã gặp được người Cổ Tộc kia, hơn nữa nó cảm nhận được mức độ nồng đậm huyết mạch của người này, chắc chắn là người có huyết mạch tinh khiết trong Cổ Tộc kia.

Huyết mạch tinh khiết và huyết mạch không tinh khiết chính là có sự bất đồng rất lớn.

Chương 603: Cứu hay không cứu?

Chương 603: Cứu hay không cứu?

“Bên trong tộc trưởng có người nào không?”

Một tôn Hoàng Kim Cự Nhân ngã xuống đất thần sắc hoảng sợ nhìn tộc trưởng của mình nói.

Lúc chúng nó tới đây không phải đã nói là tiêu diệt mấy người dám vũ nhục thể diện của Hoàng Kim Cự Nhân Tộc của chúng sao?

Sao bây giờ lại phải đi bái kiến hắn chứ?

“Đừng nói nữa, bên trong có một vị Tồn Tại chúng ta không thể trêu vào, chúng ta đi trước, chút nữa ngươi ngàn vạn lần không được nói chuyện, biết chưa?”

Cổ Hành lạnh lùng nói, nếu như nó cảm nhận không sai, vậy chúng nó thật đúng là muốn tự cầu nhiều phúc.

Dù sao vừa rồi nó còn đánh nam tử áo trắng bên ngoài đến mức dục tiên dục tử.

Nam tử áo trắng kia không quen biết với vị này còn được, nếu như quen biết thì nó liền tiêu rồi.

.....

Khi mấy tôn Hoàng Kim Cự Nhân này tới gần một động phủ nào đó của Linh Nguyệt Tiên Tông.

Tất cả Linh Nguyệt Tiên Tông ở đây bất kể là đệ tử hay là trưởng lão lúc này đều cực kỳ chấn động.

Vừa rồi không phải còn đang miệt thị Linh Nguyệt Tiên Tông bọn họ sao?

Nhưng bây giờ lại như thế này?

Họ đang sợ điều gì?

“Công tử, chúng ta cứu hay không cứu.”

Hiện tại đã có không ít đệ tử Linh Nguyệt Tiên Tông đang nhìn Yến Thánh bị đánh vào trong núi.

Nam tử áo trắng vừa rồi nói chuyện thê thảm đến cực điểm, xem ra cũng không biết vị trí kia có hỏng hay không, không thiếu nam đệ tử có chút ác ý trong lòng âm thầm nghĩ đến.

Mà giờ phút này trong lòng Yến Thánh nghẹn khuất, khuôn mặt kiêu ngạo trước kia của hắn cũng bị tôn Hoàng Kim Cự Nhân kia đánh hỏng.

Chưa kể đến y phục của hắn.

“Vừa rồi ta còn tưởng rằng hắn có thực lực và bối cảnh mạnh cỡ nào cơ?”

Rất nhanh ở đây đã có rất nhiều nam đệ tử Linh Nguyệt Tiên Tông nhỏ giọng trào phúng nói.

Lúc xuất hiện phô trương lớn như vậy, quả thực giống như đích tiên còn sống vậy.

Nhưng thật không ngờ lại hiện ra nguyên hình nhanh như vậy.

Nát rồi nát rồi, nát thật rồi.

“Đúng vậy, vừa rồi còn cảm thấy hắn lợi hại cỡ nào?”

“Nhìn thấy không có các vị sư muội sư tỷ, không có thế lực thực lực giả vờ chính là bộ dáng này.”

“Các ngươi có biết vì sao hắn lại giả vờ như vậy không? Đó là để lừa dối các tiểu nữ tử. ”

.....

Trong động phủ Linh Nguyệt Tiên Tông.

“Công tử chúng nó đang đi về phía chúng ta.”

Mắt của Viêm Linh Cơ xuyên thấu động phủ là thấy được mấy tôn Hoàng Kim Cự Nhân vốn thế hùng hổ nói.

“Cảm giác vẻ mặt của chúng nó đều rất cẩn thận, chẳng lẽ chúng nó biết thân phận của công tử?”

Lúc Viêm Linh Cơ đang nghĩ trong đầu.

Bên ngoài mấy tôn Hoàng Kim Cự Nhân đã dẫn dắt một tôn Hoàng Kim Cự Nhân cường đại nhất trong đó đi xuống bên ngoài tòa động phủ này.

Nhưng chúng nó chỉ là cung kính đứng ở bên ngoài.

“Xin hỏi bên trong có phải có Tần Tộc công tử hay không.”

Bỗng nhiên, Hoàng Kim Cự Nhân có thực lực cường đại nhất kia dùng ngữ khí cung kính nói vào trong động phủ.

Một lát sau, tuy rằng trong động phủ vẫn không có thanh âm truyền ra, nhưng nó vẫn cung kính đứng ở bên ngoài.

“Ừm.”

Qua một lúc, một đạo thanh âm nhàn nhạt truyền ra.

Lúc này trong lòng Tần Cửu Ca cũng có chút khó hiểu, Hoàng Kim Cự Nhân Tộc này chẳng lẽ có quan hệ gì với Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ sao?

Bằng không làm sao có thể chỉ cảm nhận được khí tức trên người mình liền khẳng định mình là người Tần Tộc.

“Tộc nhân của tại hạ có mắt không biết Thái Sơn, đụng phải công tử, ở đây vì muốn bồi tội với công tử, chặt đứt một tay mình để tạ tội.”

Nói xong, vị Hoàng Kim Cự Nhân tộc trưởng này không hề để ý tới tộc nhân bên cạnh khuyên can trực tiếp chém đứt một cánh tay như sơn mạch của mình.

Trong nháy mắt, máu bao trùm đại địa này.

Mà cánh tay rơi vào trong sơn mạch của Linh Nguyệt Tiên Tông, ầm ầm làm đổ nát rất nhiều sơn mạch.

“Tộc trưởng, người có tội gì vậy?”

Mấy tôn Hoàng Kim Cự Nhân ở đây đều vội vàng lên tiếng.

Tộc trưởng cụt tay là chuyện rất sỉ nhục với một chủng tộc Cổ Xưa.

“Không có gì.”

Cổ Hành vung một cánh tay còn sót lại cắn răng nói, chặt đứt một cánh tay đối với hắn mà nói cũng là thương thế không nhỏ.

Nhưng trong lòng nó hiện tại rất là sợ hãi, vừa rồi nó chính là đánh người bên ngoài kia nửa sống nửa chết.

Nếu người kia là bằng hữu của vị Tần Tộc công tử này thì Hoàng Kim Cự Nhân tộc thật đúng là có khả năng xuất thế và diệt thế rồi.

Nhưng vừa rồi lúc mình đánh người bên ngoài, vị Tần Tộc công tử này sao lại không tỏa ra khí tức của mình?

Nếu ngay từ đầu đã tỏa ra, nó tuyệt đối không dám đấm nam tử bạch y như vừa rồi.

“Các ngươi đi đi, nơi này không có chuyện gì của các ngươi đâu.”

Bỗng nhiên, ở trước mặt mấy tôn Hoàng Kim Cự Nhân này.

Một bạch y nam tử đứng chắp tay, vẻ mặt bình thản, khí độ cực kỳ cao quý.

Điều này làm cho mấy tôn Hoàng Kim Cự Nhân ở đây đều run rẩy trong lòng, trên người bạch y nam tử này tỏa ra khí tức thật cường đại, giống như một tôn Thiếu Niên Thần Linh.

“Công tử vừa rồi ta đánh một nam tử bên ngoài bị thương rất nặng, cũng…cũng không biết có phải là bằng hữu của công tử hay không, nếu là bằng hữu của công tử thì ta nguyện ý bồi thường.”

Khi Cổ Hành nhìn thấy nam tử giống như Thần Linh Thiếu Niên này, trái tim nó đang đập thình thịch.

Đây chắc chắn là huyết mạch dòng chính trong Tần Tộc, bằng không không thể tạo ra ảnh hưởng cường đại như vậy đối với nó.

Chương 604: Không liên quan đến ta

Chương 604: Không liên quan đến ta

Mà ở đây đã có rất nhiều đệ tử của Linh Nguyệt Tiên Tông nhìn một màn này, vẻ mặt đều trở nên ngốc rồi.

Đường đường là Viễn Cổ Di Tốc Hoàng Kim Cự Nhân tộc, đây chính là chủng tộc Thần Linh.

Không ít trưởng lão Linh Nguyệt Tiên Tông Nửa Bước Thiên Tôn Cảnh Giới đều biết Hoàng Kim Cự Nhân Tộc này uy danh trong Tiên Vực.

Chính là bởi vì biết trong lòng mới hoảng sợ.

Vừa rồi chúng nó còn đang đánh chết đánh sống, biểu tình kia chắc chắn là bộ dáng của thiên lão đại chúng nó lão nhị.

Một bộ dáng rất khinh thường Linh Nguyệt Tiên Tông bọn họ.

“Không phải bằng hữu của ta, không liên quan đến ta.”

Tần Cửu Ca nhìn Hoàng Kim Cự Nhân này nhàn nhạt nói, xem ra tổ tiên của Hoàng Kim Cự Nhân này nhất định là có chút liên hệ với Tần Tộc bọn họ.

“Làm sao ngươi nhận ra ta?”

Tần Cửu Ca nhìn Hoàng Kim Cự Nhân này nói.

Có một số Di Tộc Viễn Cổ tự phong ở các thời đại quả thật có chút quan hệ với Tần Tộc, nhưng số lượng có chút nhiều, cho nên ngay cả Tần Cửu Ca cũng không biết có chủng tộc kia.

Đương nhiên ngoại trừ một ít chủng tộc cường đại nổi tiếng chư thiên trung thành với Tần Tộc ra, lực lượng của những chủng tộc này

cho dù là Tần Tộc cũng sẽ khá tôn trọng.

“Tổ tiên ta từng dốc sức cho Tần Tộc.”

Cổ Hành cung kính nói, lúc này trong lòng nó âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Vừa rồi nhân loại bị nó đánh nửa chết nửa sống kia may mắn không phải là bằng hữu của vị chủ nhân huyết mạch tinh khiết của Tần Tộc này, bằng không vị lão tổ kia nhất định phải lột da nó.

Vị lão tổ từng dốc sức cho Tần Tộc kia đã đặt chân vào Thần Linh Chi Cảnh, là một số ít Thần Linh trong Hoàng Kim Cự Nhân tộc.

“Ừm, lời nói như vậy lại có chút xấu hổ.”

“Không có, không có, chúng nó va chạm với công tử nên bị trừng phạt như vậy.”

Cổ Hành nghe được lời này, vội vàng lên tiếng.

“Ba linh hồn kia ngươi liền mang đi đi.”

Tần Cửu Ca tiện tay ném ba linh hồn Hoàng Kim Cự Nhân đang run rẩy trước mặt Cổ Hành.

Nếu trước kia là Cổ Tộc có chút quan hệ với Tần Tộc, hơn nữa tộc trưởng này vẫn rất thức thời, hắn cũng không chuẩn bị luyện hóa ba linh hồn này.

“Đa tạ…tạ công tử.”

Cổ Hành thấy thế vội vàng thu ba linh hồn trước mặt lại.

Cho dù ba Hoàng Kim Cự Nhân này không có thân thể, nhưng vẫn có chiến lực không nhỏ.

Ít nhất mấy người này cũng là một Cự Đầu Cảnh Giới Thiên Tôn.

“Đa tạ công tử, đa tạ công tử.”

“Đa tạ công tử hạ thủ lưu tình.”

Trên mặt mấy tôn Hoàng Kim Cự Nhân không có thân thể này ngay lập tức lộ ra vẻ vui sướng, mặc dù lúc này thân thể của chúng không còn, nhưng ít nhất là đã bảo vệ được mạng sống.

“Không cần phải cảm ơn ta, coi như là tộc trưởng các ngươi cứu các ngươi.”

Tần Cửu Ca nhìn chúng nó nhàn nhạt nói.

Loại tộc trưởng Viễn Cổ Di Tộc này trong lòng vẫn rất thức thời.

Sống lâu rất có tác dụng, ít nhất là biết lúc nào thì nên nói cái gì.

Trước kia trong tiểu thuyết những người đứng đầu đạo thống Cổ Xưa kia thấy một người giết một người, cho dù nhìn thấy người có lai lịch rất lớn cũng kiêu ngạo ương ngạnh như cũ, đó là thật ngu xuẩn.

Không có một người đứng đầu Chủng Tộc Cổ Xưa rất ngu xuẩn, cho dù kiêu ngạo ương ngạnh, vậy cũng chắc chắn là có một phả hệ.

Người trong lòng không có phả hệ không thể làm chưởng tộc cổ tộc, nếu như làm rồi chính là thời điểm diệt vong chủng tộc của chúng.

Hoàng Kim Cự Nhân tộc trưởng biểu hiện như vậy mới là chính xác nhất.

“Vị công tử này có lai lịch gì, cũng chưa từng gặp hắn ở trong tông.”

Rất nhiều đệ tử Linh Nguyệt Tiên Tông trưởng lão ngưng trọng nhìn Tần Cửu Ca giống như một Thiếu Niên Thần Linh nói, công tử này chắc chắn là có lai lịch rất lớn, nhưng sao lại ở trong động phủ Linh Nguyệt Tiên Tông bọn họ, chẳng lẽ có quan hệ gì với Linh Nguyệt Tiên Tông bọn họ?

Nếu như có quan hệ với Linh Nguyệt Tiên Tông bọn họ thì bọn họ hời rồi, xem ai còn dám đối phó với bọn họ, ngay cả Hoàng Kim Cự Nhân tộc trưởng cũng phải chặt tay tạ tội ở trước mặt vị này.

Lúc này không ít đệ tử Linh Nguyệt Tiên Tông âm thầm nhỏ giọng thảo luận, công tử không biết từ đâu xuất hiện này mới là người có bối cảnh lớn như trời.

Về phần người vừa rồi kia lại là hàng giả.

Cho đến bây giờ, hàng giả kia còn bị treo trên núi lớn, so sánh với vị công tử trước mặt này lại có chút khác biệt.

“Công tử vậy chúng ta cáo lui, nếu công tử có nhu cầu gì, lúc nào cũng có thể thông báo cho ta.”

Cổ Hành cực kỳ cung kính nói, đầu của nó to bằng một ngọn núi không nhỏ, cảnh tượng cúi đầu này của nó ngẫm lại có chút buồn cười.

“Công tử, tộc ta đương kim xuất thế nếu công tử không ghét bỏ, nguyện ý mở đường cho Tần Tộc.”

Cổ Hành do dự một chút, vẫn nói ra lời nói trong miệng.

Hoàng Kim Cự Nhân tộc cũng cảm nhận được đại thế, chư thiên chiến trường mở ra mới xuất thế.

Nhưng đợi đến khi chúng tiến vào trong chư thiên chiến trường, chúng nó cũng không thể bá đạo giống như ở Càn Châu.

Nhưng nếu có thể đi theo sau lưng Tần Tộc vẫn có rất nhiều đầu mối.

Chủng tộc mở đường của Tần Tộc khẳng định nhiều, cũng không biết Hoàng Kim Cự Nhân tộc bọn họ có thể được nhìn trúng hay không.

“Đến lúc đó rồi nói đi .”

Chương 605: Danh vọng tăng vọt

Chương 605: Danh vọng tăng vọt

Tần Cửu Ca thản nhiên đứng lên nói, phỏng chừng qua vài ngày hắn liền trở về Tần Tộc, sau đó sẽ đi tới chư thiên chiến trường.

Nơi đó mới là chiến trường của Chư Thiên Anh Kiệt.

Đến lúc đó những Đạo Tử phong ấn trong những Cấm Kỵ Cổ Tộc khác cũng sẽ thống lĩnh Yêu Nghiệt Chí Tôn bá tuyệt trong tộc mình.

Đều là Đạo Cấm Kỵ, không có ai kiêng kỵ ai.

“Vâng.”

Nghe được vị huyết mạch dòng chính Tần Tộc này nói, trong lòng Cổ Hành vẫn có chút cao hứng, không cự tuyệt chính là kết quả rất tốt.

“Xin hỏi hỏi tên công tử.”

Cổ Hành lại trầm giọng hỏi, mức độ nồng đậm của huyết mạch dòng chính Tần Tộc này thật sự là quá cao.

Cho dù trong huyết mạch ký ức của nó cũng cực kỳ nồng đậm.

Loại chủng tộc này huyết mạch sớm đã không còn là người.

Đã đơn độc hóa thành một loại huyết mạch, rất là đặc thù.

“Tần Cửu Ca.”

Nghe nói, Tần Cửu Ca nhàn nhạt lên tiếng, Hoàng Kim Cự Nhân tộc miễn cưỡng coi như có thể.

Về phần chúng nó sau này có phúc phận hay không thì xem tạo hóa của chúng.

“Vậy ta xin phép cáo lui.”

Cổ Hành nhẹ nhàng lẩm bẩm vài tiếng, tiếp theo liền cung kính mang theo vài tên tộc nhân của nó nghiền nát hư không rời đi.

Trong lòng nó vẫn rất tò mò.

Cái loại truyền nhân huyết mạch đẳng cấp này hẳn là không phải ở Thần Châu sao?

Làm sao có thể tới Càn Châu cách Thần Châu xa xôi như vậy?

Nhưng đó không phải là những gì nó nên hỏi.

.....

Chuyện của Linh Nguyệt Tiên Tông gây ra sóng to gió lớn ở Càn Châu.

Thật không ngờ ngay cả Linh Nguyệt Tiên Tông thân là thế lực đỉnh phong tại Càn Châu cũng sẽ có nguy cơ diệt tông.

Những viễn cổ chủng tộc xuất thế kia thật sự là cường hãn, cũng không biết còn có bao nhiêu Cổ Tộc như vậy trong Tiên Vực.

Khẳng định là có không ít, dù sao lịch sử Tiên Vực thật sự là quá dài, có lẽ những Cổ Tộc Đạo Thống Đỉnh Phong hoặc là ở trong con đường tiến hóa trở thành Sinh Linh Cực Kỳ Tồn Tại biết.

Đương nhiên càng làm cho người ta chấn động chính là, rốt cuộc là

loại Tồn Tại gì khiến Hoàng Kim Cự Nhân tộc trưởng chặt cụt tay tạ tội?

Điều này không chỉ chấn kinh Cổ Tộc đạo thống nguyên bản của Càn Châu, ngay cả mấy cao tầng Viễn Cổ chủng tộc xuất thế ở Càn Châu cũng sợ hãi.

.....

Linh Nguyệt Tiên Tông.

Sau tai nạn, những đệ tử và trưởng lão sống sót của Linh Nguyệt Tiên Tông đều hơi bồn chồn, dưới sự tấn công, bao vây của Hoàng Kim Cự Nhân Tộc, Càn Châu có mấy Đạo Thống, Cổ Tộc có thể chống cự, sống sót được chứ?

Không có bao nhiêu, vậy nên, qua sự việc lần này, tiếng tăm của Linh Nguyệt Tiên Tôn sẽ tăng vọt lên ở Càn Châu.

Trong một đại điện của Linh Nguyệt Tiên Tông.

“Lần này, đa tạ công tử cứu giúp.”

Yến Trần Nguyệt bình tĩnh nói với Tần Cửu Ca đang ngồi ở vị trí chủ vị ở đại điện.

Lúc này đối mặt với vị Thần Châu Đạo Tử này, tâm tình rất phức tạp.

Có cảm kích, cũng có căm hận.

“Cảm ơn công tử cứu giúp.”

Yến Nhan và Yến Uyển Nhi không biết chị mình đã đồng ý với Tần Cửu Ca chuyện gì.

Chỉ biết rằng vị nhị công tử này đã cứu Linh Nguyệt Tiên Tông của bọn họ, mà thân phận của hắn cũng rất cao.

Theo thái độ của ba vị tông chủ Linh Nguyệt Tiên Tông, trong đại điện lập tức xuất hiện những lời lấy lòng.

Các trưởng lão thường ngày lạnh lùng trong mắt các đệ tử Linh Nguyệt hình như biến thành một người khác, không cần tiền mà hướng về Tần Cửu Ca đang ngồi trên chủ vị để nói lời nịnh hót.

“Vì sao lúc đó các hạ không giúp ta?”

Yến Thánh hơi đỏ mặt, nhìn tuyệt sắc nữ tử phía sau Tần Cửu Ca, truyền âm cho nàng.

Lúc đó, hắn căm ghét cô gái này đến chết mất, không phải đã nói là cùng hắn đối phó với Hoàng Kim Cự Nhân à?

Sao lúc đó chỉ có mình hắn bị đánh, cũng không ra tay cứu giúp.

Tên Hoàng Kim Cự Nhân kia nếu như không phải có điều kiêng dè Tuyết Yêu Cung mà hắn nhắc đến, nói không chừng đã đánh chết hắn từ lâu rồi.

Lúc đó, Sâm trưởng lão của Tuyết Yêu Cung ở bên cạnh, có thể tuỳ ý điều động đại thống của Thiên Tôn Cự Đầu thì không thể yếu được.

Nhưng Viêm Linh Cơ không hề để ý tới Yến Thánh.

Lúc sau, mặt của Yến Thánh càng đỏ hơn, hắn cảm thấy nữ tử tuyệt sắc này khinh thường hắn.

Quả thực, đây chính là sự nhục nhã lớn nhất đối với một người con trai.

Nhưng mà, Viêm Linh Cơ vẫn không để ý đến hắn.

Nhìn Yến Thánh hít một hơi thật sâu, buộc phải kìm nén cơn giận trong lòng.

Trong lòng cũng hơi nghi hoặc, chẳng lẽ năng lực đó của bản thân vô dụng à?

Nữ tử cảnh giới Thiên Tôn có lẽ cũng sẽ chịu ảnh hưởng của bản thân.

Một lúc sau, Yến Thánh bưng chén rượu lên, đi về phía Yến Trần Nguyệt.

“Trần Nguyệt tỷ tỷ, lần này, xin lỗi tỷ.”

Yến Thánh thở dài, vốn dĩ lần này là chuyện anh hùng cứu mỹ nhân hoàn mỹ, vậy mà bây giờ lại thành bộ dạng này.

“Không sao, Yến Thánh, không ngờ thực lực hiện giờ của đệ lại mạnh đến thế.”

Trong mắt Yến Trần Nguyệt ánh lên sự kinh ngạc, lúc mới gặp mặt người đệ đệ này của bản thân, khí chất trên người hắn cùng diện

mạo đó khiến nàng cũng không khỏi chấn động.

Yến Thánh nghe xong, trên mặt hiện lên sự ngượng ngùng, nếu như không có bộ dạng bị đánh lúc nãy, hiện giờ hắn sẽ rất tự tin.

“Lần này về gặp tỷ tỷ chủ yếu là bỗng dưng nhớ tỷ rồi.”

Chương 606: Để ta thay tông chủ

Chương 606: Để ta thay tông chủ

Lời của Yến Thánh mang theo một chút vị ấm áp, khiến cho không ít người trong đại điện nhìn về phía hắn, trong đại điện hơi yên tĩnh.

Nghe thấy lời của Yến Thánh, không ít người của Linh Nguyệt Tiên Tông cảm thấy Yến Thánh đã thích Tông chủ nhà bọn họ rồi.

Lúc đó, Tần Cửu Ca đang ngồi trên vị trí chủ vị không hiểu sao lại cười một tiếng.

“Các ngươi bảo mấy đệ tử nhảy được không?”

Tần Cửu Ca nâng ly rượu lên, bình thản nhấp một ngụm, lúc này, trong đại điện có không ít nữ đệ tử của Linh Nguyệt Tiên Tông đang nhảy múa.

Chỉnh tề, linh động.

Nhẹ nhàng, thanh thoát.

“Được, được.”

“Đẹp lắm, rất đẹp.”

“Rất đẹp, rất tốt.”

Nghe thấy lời của Tần Cửu Ca, trưởng lão của Linh Nguyệt Tiên Tông có mặt trong đại điện đều mang vẻ mặt cười ha ha.

Nữ đệ tử của Linh Nguyệt Tiên Tông bọn bọ đúng là múa rất đẹp.

Những nữ đệ tử này không chỉ xinh đẹp, đôi chân vừa trắng vừa thẳng, thân mặc áo mỏng tựa như hồ điệp đang nhảy múa trên đại

điện.

Người đẹp, múa cũng đẹp.

“Ta cảm thấy không đẹp.”

Tần Cửu Ca để ly rượu của mình xuống, chậm rãi lên tiếng.

Lúc giọng nói của Tần Cửu Ca truyền xuống, cả đại điện lập tức im lặng như tờ.

Lúc nghe thấy câu này, những trưởng lão Linh Nguyệt Tiên Tông rất đỗi sợ hãi.

Vị công tử này là ân nhân cứu mạng của bọn họ, bọn họ rất biết ơn vị công tử này, nhưng bọn họ cũng rất sợ.

Có thể khiến Hoàng Kim Cự Nhân Tộc cung kính như thế, thì diệt bọn họ chắc chắn cũng rất dễ dàng.

“Đúng, này mà đẹp á? Đây đúng là làm bẩn mắt công tử, các nàng mau cút xuống, đổi nhóm khác.”

Rất nhanh, một vị trưởng lão của Linh Nguyệt Tiên Tông ngăn chặn sự run rẩy trong lòng mình, quát các nữ đệ tử trong đại điện.

Không cần biết bọn họ thích hay không, chỉ cần công tử không thích xem, bọn họ sẽ cho các nữ đệ tử đang múa đó lui xuống ngay.

“Đổi nhóm khác.”

Lại có một vị trưởng lão của Linh Nguyệt Tiên Tông lên tiếng.

Giờ đây, trên mặt của mỗi nữ để tử Linh Nguyệt Tiên Tông đang múa trên đại điện đều có sự kinh hãi, hoảng sợ.

Bọn họ đều biết bản thân đang múa cho người như thế nào xem, vì biết nên mỗi lần múa, bọn họ đều dùng trạng thái hai trăm phần trăm sức lực để múa.

Thậm chí không ít hơn bình thường là bao.

“Không cần, nữ đệ tử nhảy cũng không có hứng là bao.”

“Nghe nói quý tông chủ nhảy không tồi, ta muốn xem thử.”

Tần Cửu Ca nến rượu trong tay mình, bình tĩnh nói.

Khi giọng nói của Tần Cửu Ca vang lên, âm thanh bên trong đại điện lại biến mất một lần nữa.

Khiến cho tông chủ của một tông múa cho người khác xem, chuyện này không chỉ là sự nhục nhã của tông chủ, mà còn là sự nhục nhã của tất cả đệ tử, trưởng lão trong tông.

Đại điện rất yên tĩnh, đã có không ít ánh mắt dồn về Yến Trần Nguyệt.

Đừng nói là người bình thường, có khi tông chủ của bọn họ đã phát điên lên rồi.

Dám để cho tông chủ của Linh Nguyệt Tiên Tông vang danh Càn Châu múa cho người khác xem trong chính đại điện của mình, đúng là phát điên mà.

“Khụ, công tử, thân phận của tông chủ chúng ta không thích hợp, hay là để ta thay tông chủ múa một điệu nhé.”

Bỗng nhiên, một giọng nói kiều mị vang lên trong đại điện.

Dứt lời, một nữ tử mặc hồng y nhẹ nhàng xuất hiện, nét mặt hiền hoà, nở nụ cười.

Nàng cởi giày của mình ra, đang chuẩn bị bắt đầu khiêu vũ.

Một tiếng: phịch.

Không đợi nữ trưởng lão của Linh Nguyệt Tiên Tông bắt đầu, một luồng khí màu đó đánh xuống vị nữ trưởng lão đó.

“Công tử nhà ta nói muốn tông chủ của các người khiêu vũ, không phải bảo ngươi nhảy, hiểu chưa?”

Người lên tiếng chính là người luôn ngồi phía sau Tần Cửu Ca – Viêm Linh Cơ.

Thoáng cái, trong đại điện trở nên vô cùng yên tĩnh.

Tình cảnh hiện giờ đúng là khó xử.

Nhưng bọn họ cũng không thể đuổi mấy người đó ra ngoài, thậm chí còn không thể nói lời khó nghe.

Vị công tử này vừa mới giúp đỡ Linh Nguyệt Tiên Tông bọn họ.

Có ơn cứu mạng.

Càng quan trọng hơn là thực lực của đạo thống sau lưng hắn không thể tưởng tượng được.

Tần Cửu Ca vẫn như thế, bình thản uống rượu trong ly, hắn muốn xem xem tông chủ của một tông khiêu vũ, chẳng lẽ không được à?

À, đúng rồi, phải nhảy bằng chân trần.

Không là không đẹp.

“Công tử, gần đây, tên Yến Thánh đó rất chịu khó chạy đến chỗ Yến Trần Nguyệt.”

“Mà ta cảm thấy trên người hắn có lực hút vô hình.”

Viêm Linh Cơ nói với Tần Cửu Ca bằng giọng điệu nhẹ nhàng, lời Tần Cửu Ca nói muốn tông chủ của Linh Nguyệt Tiên Tông khiêu vũ trên chân trần đã qua hai ngày.

Hai ngày này, Yến Thánh nhiều lần chạy đến phía trước đại điện của Yến Trần Nguyệt.

Nhưng toàn là đi vào không bao lâu đã đi ra rồi.

Viêm Linh Cơ luôn bí mật quan sát, phát hiện trên người Yến Thánh có lực hút vô hình.

Tất nhiên lực hút này vẫn chưa đạt tới trình độ có thể hấp dẫn nàng.

“Gần đây bên ngoài Linh Nguyệt Tiên Tông dường như có Hư Không Thông Đạo, hình như là dẫn đến nơi nào đó ở Hư Không Đại Lục.”

Viêm Linh Cơ lại lên tiếng.

Thực tế không chỉ khu vực Linh Nguyệt Tiên Tông xuất hiện Hư Không Thông Đạo, ở Càn Châu cũng có một vài chỗ xuất hiện loại đường hầm của hư không như thế này.

Chẳng qua hiện này vẫn chưa ổn định hoàn toàn, nên không có sinh linh nào tiến vào.

“Chư Thiên Thông Đạo.”

Chương 607: Năng lực bị phế?

Chương 607: Năng lực bị phế?

Ánh mắt Tần Cửu Ca tựa như nhìn thấu qua hư không, quan sát nơi xa tản ra Khí Tức Hư Vô của thông đạo, nói.

Xem ra thời gian mở ra chiến trường Chư Thiên vẫn còn sớm hơn so với hắn nghĩ.

Cũng là lúc hắn phải quay về Tần tộc rồi.

“Lực hấp dẫn của Yến Thánh là một năng lực đặc biệt của hắn, người không cần để ý.”

Tần Cửu Ca dường như nghĩ tới cảnh hôm qua chơi với Viêm Linh Cơ như thế nào, trên mặt có vẻ không hiểu.

Hình như trên người mình có kháng thể của Yến Thánh, bất kể cô gái nào bên cạnh hắn cũng vô cảm với Yến Thánh.

Mấy ngày trước, Tần Cửu Ca đã phát hiện một chuyện trong đại điện, đang nhớ lại những lời hệ thống nói lúc bắt đầu.

Dung mạo của chủ nhân tuấn mỹ hơn Yến Thánh.

Bây giờ nghĩ đến thì đúng là nguyên nhân này, nếu không thì Tần Cửu Ca cũng không nghĩ ra được nguyên nhân nào khác.

“Hệ thống, tại sao Yến Thánh ở bên cạnh ta thì năng lực đó của hắn lại vô dụng?”

Trong lòng Tần Cửu Ca cảm thấy rất kỳ lạ, hỏi hệ thống của mình.

“Tinh, dung mạo của chủ nhân có thể trị được dung mạo của Yến Thánh.”

Đúng là nguyên nhân này.

Trong lòng của Tần Cửu Ca đã biết rồi.

Vẫn là sự đẹp trai của hắn tạo thành.

…

Bên trong một đại điện Linh Nguyệt Tiên Tông.

“Trần Nguyệt tỷ tỷ, lúc đó, trong đại điện, sao tỷ có thể đáp ứng yêu cầu vô lễ như thế chứ.”

Yến Thánh căm uất nói.

Trần Nguyệt tỷ tỷ lẽ ra là hắn độc chiếm mới đúng.

Sao bây giờ lại bị người con trai khác đối đãi như thế?

“Đủ rồi, đệ đừng nhắc tới nữa.”

Yến Trần Nguyệt nghe thấy lời của biểu đệ ở xa này, vẻ mặt lập tức trở nên lạnh nhạt.

Nàng cũng không muốn, nhưng với tình hình khi ấy và thái độ của Thần Châu Đạo Tử kia, nếu không làm theo lời hắn, Yến Trần Nguyệt cảm giác vị Thần Châu Đạo Tử kia sẽ trở mặt.

Mà hậu quả sau khi trở mặt là Yến Trần Nguyệt nàng không đảm đương nổi, Linh Nguyệt Tiên Tông của nàng càng không gánh nổi.

“Nhưng mà, Trần Nguyệt tỷ tỷ, hắn thế mà dám đối với tỷ… như thế.”

Yến Thánh đau khổ nhắm mắt lại, tay nắm chặt.

Trần Nguyệt tỷ tỷ của hắn vậy mà bị người con trai khác bắt cởi giày để múa.

Nếu như không phải hắn đánh không lại thì đã lên dạy dỗ tên Thần Châu Đạo Tử kia từ lâu rồi.

“Ta nói đủ rồi, đệ không nghe rõ à?”

Yến Trần Nguyệt lạnh lùng nói với Yến Thánh.

Lúc nghe thấy lời của nàng, trong miệng Yến Thánh dường như có vết máu.

Lúc này, biểu cảm của Yến Thánh chính là cực kỳ chấn động, kinh ngạc, Trần Nguyệt tỷ tỷ của mình lại làm tổn thưởng hắn như thế.

Điều này lật đổ hình ảnh của Trần Nguyệt tỷ tỷ trong ký ức của hắn.

Yến Trần Nguyệt trong ký ức của hắn tuyệt đối không phải bộ dạng này.

Dù cho qua bao nhiêu năm, Yến Thánh vẫn luôn cảm thấy Yến Trần Nguyệt của hắn là một cô gái hoàn mỹ không tỳ vết.

Hơn nữa còn là cô gái rất dịu dàng.

Bỗng nhiên, trong đầu Yến Thánh nghĩ tới một chuyện gì đó rất khó tưởng tượng, biểu cảm hoảng sợ.

“Trần Nguyệt tỷ tỷ, có phải tỷ cảm thấy đạo thống phía sau tên Thần Châu Đạo Tử này rất lớn mạnh, thực lực cũng rất mạnh, nên cảm mến hắn.”

Yến Thánh không bận tâm, nói thẳng những chuyện hắn nghĩ ra.

Mà hắn càng nghĩ tới chuyện này thì càng cảm thấy rất có khả năng là thật.

Dù sao thì lúc trước tên Thần Châu Đạo Tử đó đã cứu ba tỷ muội họ và Linh Nguyệt Tiên Tông, đạo thống đằng sau còn mạnh như thế.

Đây không phải chính là chuyện cổ truyền thống của rất nhiều đạo thống nói trong Thần Nhị Đại à.

Đúng là đáng ghét.

“Cút.”

Yến Trần Nguyệt nghe thấy lời của Yến Thánh, quả thực giận không nói nổi, không nhìn thấy là nàng đang bị ép buộc à?

Còn ở đây vạch trần những vết sẹo của nàng?

Là lúc nhắc nàng bị “ăn chùa” à?

Cảm ơn, có hiếu quá.

“Trần Nguyệt tỷ tỷ, đúng là tỷ thay đổi rồi.”

Nước mắt lăn trên má Yến Thánh, Yến Trần Nguyệt tỷ tỷ trong ký ức của hắn không hung dữ với hắn như thế.

Dù hắn không được cưng chiều như Yến Cửu Trần, nhưng cũng rất được, nhưng bây giờ hoàn toàn không còn dáng vẻ đó nữa.

“Trần Nguyệt tỷ tỷ, tỷ xem mắt đệ này.”

Yến Thánh hít một hơi thật sâu rồi nhìn Yến Trần Nguyệt, chậm rãi nói.

Bây giờ hắn phải sử dụng đại chiêu của mình, cái này gọi là cưỡng

ép khống chế.

Thực ra, từ lâu hắn đã phát hiện bản thân có năng lực rất là kinh khủng, chính là dùng năng lực này để cưỡng ép, quyết rũ người khác phái.

Một loại là bị động, còn một loại là chủ động.

Đương nhiên thực lực cách biệt quá lớn cũng vô dụng.

Nhưng hiện giờ hắn phải thử, trong lòng hắn, Yến Trần Nguyệt tỷ tỷ là hắn độc chiếm, ai cũng không được phép động vào.

Lúc này, trong đại điện, trong lòng hắn đã gần như nổ tung.

Nhưng lúc này, năng lực đó của hắn hình như vô dụng rồi.

Chuyện này khiến hắn rất sợ hãi, bây giờ kiểu nếm thử này không chỉ là khống chế Yến Trần Nguyệt một chút, thoả mãn mong muốn kiểm soát của bản thân.

Cũng là muốn thử năng lực này của bản thân.

“Trần Nguyệt tỷ tỷ nhìn đệ đi.”

Yến Thánh lòng như lửa đốt, hắn lần này không thành công ắt thành nhân, kỳ thực năng lực mạnh mẽ này của hắn cũng không dùng lần nào, vì những người đó không đáng.

Vừa nãy, lúc hắn vào đại điện, đưa cho Yến Trần Nguyệt một ly nước, trong đó có đan dược đặc chế của Sâm trưởng lão, đương nhiên còn thêm một chút xíu đồ của hắn nữa.

Những thứ này làm tăng thêm năng lực đặc biệt này của hắn, theo như hắn phỏng đoán thì có lẽ tỷ lệ Yến Trần Nguyệt bị mê hoặc là không nhỏ, đến lúc đó sẽ gạo nấu thành cơm, khi ấy theo tính cách của Trần Nguyệt tỷ tỷ thì hắn là sẽ không làm gì hắn.

Nàng tuyệt đối không giết đệ đệ của mình, Yến Thánh vẫn hiểu tính cách của người chị này.

“Ngủ đi, ngủ đi, bé ngoan của ta.”

“Ngủ đi, ngủ đi, bé ngoan của ta.”

“Ngủ đi, ngủ đi, tiểu tỷ tỷ của ta.”

Yến Thánh vừa nhìn Yến Trần Nguyệt vừa thầm nói trong lòng, có thuốc của hắn, thêm vào Thôi Miên Đại Pháp từ viễn cổ mà hắn có được, bây giờ hắn phải khiêu chiến xem có thể tạo nên mức độ ảnh hưởng rất lớn đến tỷ tỷ không phải chị ruột của mình.

Chương 608: Giám sát ta?

Chương 608: Giám sát ta?

Hắn nhìn chằm chằm vào Yến Trần Nguyệt, nhưng bây giờ, khiến hắn hoàn toàn không ngờ đến là, Yến Trần Nguyệt hoàn toàn không bị ảnh hưởng gì.

Ngược lại còn lạnh lùng nhìn hắn.

Hai ngày nay, hồng y nữ tử bên cạnh vị Thần Châu Đạo Tử này nói với nàng rất nhiều lần là phải cẩn thận với biểu đệ ở xa của mình, thực ra nàng cũng không để ý.

Nhưng nghe nhiều rồi nên vẫn vô thức cảnh giác.

“Trần Nguyệt tỷ tỷ, tỷ sao vậy”

Yến Thánh kinh ngạc nhìn Yến Trần Nguyệt tỷ tỷ của mình, sao không có ảnh hưởng gì, sao lại có thể?

Nói sao thì cũng phải có một chút ảnh hưởng mới đúng.

Chẳng lẽ năng lực đó của mình mất rồi?

“Ban nãy đệ bảo phải làm gì với ta?”

Yến Trần Nguyệt lạnh lùng nói với Yến Thánh, nàng không thân thiết với đệ đệ này như Cửu Trần đệ đệ.

“Không có gì, không có gì.”

Yến Thánh nghe thấy lời của Trần Nguyệt tỷ tỷ, trên mặt toát mồ hôi.

Hắn vừa mới làm chuyện kia, tuyệt đối là chuyện đại nghịch bất đạo.

Bây giờ tỉnh táo lại nhưng vẻ mặt có sự run rẩy.

Vừa nãy chắc chắn là đầu óc hắn hơi mơ màng.

Đợi thực lực của hắn đạt tới cảnh giới Thiên Tôn thì sẽ tốt hơn chút, nhưng thực lực hiện tại của hắn mới là cảnh giới Nhân Hoàng.

Thực tế là một khi hắn nghĩ tới chuyện Trần Nguyệt tỷ tỷ bị ép phải nhảy trên chân trần thì trong long hắn sẽ rất khó chịu.

Lại thêm những lời Trần Nguyệt tỷ tỷ vừa nói với hắn.

“Không có gì à? Thật sao?”

Bỗng nhiên, một tiếng cười nhẹ nhàng vang lên trong đại điện, mà âm thanh này làm cho vẻ mặt của Yến Thánh lập tức trở nên khủng hoảng.

Là Thần Châu Đạo Tử đó.

Nhưng tại sao hắn có thể xuất hiện trong đại điện này bằng tốc độ nhanh như thế.

Vấn đề này cũng vang lên trong lòng Yến Trần Nguyệt.

Tại sao Thần Châu Đạo Tử đến đại điện nhanh như thế, hắn không biết chuyện xảy ra ở đây.

Rất nhanh, trong lòng Yến Thánh và Yến Trần Nguyệt đều đoán được đại khái rồi.

Tên Thần Châu Đạo Tử này hẳn là luôn theo dõi ở đây, nếu không thì không thể trùng hợp thế được.

“Ngươi đang giám sát ta?”

Yến Trần Nguyệt lạnh nhạt nói với Thần Châu Đạo Tử đi từ trong đại điện tới, bị người khác theo dõi là cảm giác khó chịu, càng không phải nói tới đó là bị con trai theo dõi.

“Cái này không quan trọng, quan trong là vừa rồi đệ đệ của ngươi làm những chuyện kỳ quái với ngươi.”

Tần Cửu Ca bình thản đi tới bên cạnh Yến Trần Nguyệt, vừa cười vừa nói.

Thực ra vữa nãy Yến Thánh có tình trạng như thế cũng là hiệu quả từ sự giúp sức của Tần Cửu Ca, nếu không thì Yến Thánh có gan lớn cũng không thể to như thế.

“Ngươi có tình cảm gì với Yến Trần Nguyệt?”

Tần Cửu Ca nhìn khuôn mặt tràn đầy sợ hãi của Yến Thánh, bình thản nói.

“Ta có thể thưởng nàng cho ngươi, nhưng ngươi phải đáp ứng cho ta một điều kiện.”

Lúc Tần Cửu Ca nói, đột nhiên khống chế người Yến Trần Nguyệt, kéo về bên mình.

Thực lực của hắn đã vượt xa Yến Trần Nguyệt từ lâu, lại từ vô ý thành cố ý, Yến Trần Nguyệt đương nhiên sẽ không có lực đánh trả.

“Được rồi, ngươi xem, bây giờ Yến Trần Nguyệt đang ở đây, chỉ cần ngươi đồng ý với điều kiện của ta, ngươi sẽ có được nàng.”

“Thế nào? Rất có lời đấy.”

“Bỏ qua thôn này chắc chắn không có điện này đâu.”

Tần Cửu Ca bình tĩnh nói, Yến Trần Nguyệt giống như một món đồ.

Bất cứ lúc nào cũng có thể bị hắn đưa cho bất cứ ai.

Yến Trần Nguyệt cực kỳ tức giận, đây chính là hoàn toàn không coi nàng là người.

Mà lúc này, trong lòng Yến Thánh bị lửa giận thiêu đốt, một mặt là tức giận, Trần Nguyệt tỷ tỷ của mình thế mà lại bị coi như một món đồ, tuỳ ý mà cho đi, mặt khác là giận vì tại sao hắn lại dám to gan như thế.

“Quỳ xuống, cô gái này, thưởng cho ngươi.”

Tần Cửu Ca bình tĩnh nói lại, chỉ có điều, lần này hắn quang minh chính đại vuốt chỗ đó của Yến Trần Nguyệt.

“Rất tuyệt vời.”

Tần Cửu Ca lại lên tiếng.

Giờ đây, Yến Trần Nguyệt cực kỳ lạnh lùng, bất cứ ai bị coi thành đồ vật cũng sẽ khó chịu.

“Nhanh lên, cho người ba giây suy nghĩ.”

Tần Cửu Ca nói xong, nhấc Yến Trần Nguyệt đang bị khống chế vào trong phòng, xem ra thật sự chuẩn bị giải quyết tại chỗ.

“Được, ta quỳ, chỉ là ngươi có thể đảm bảo rằng sau khi ta quỳ, tỷ ấy sẽ thuộc về ta à?”

Trong đầu Yến Thánh đột nhiên nghĩ tới thái độ Yến Trần Nguyệt đối với mình ban nãy, từ ngày hôm nay, hắn sẽ hoàn toàn đắc tội với Trần Nguyệt tỷ tỷ.

Qua hôm nay, hắn không còn cơ hội đạt được Yến Trần Nguyệt nữa, sau này Yến Trần Nguyệt chắc chắn sẽ đề phòng hắn.

Tương lai, nếu muốn có được vị tỷ tỷ này của mình, chắc chắn là vô cùng, vô cùng khó.

“Thuộc về ngươi.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca có chút khác lạ, thế mà vẫn còn ngốc thế, bug của nhân vật chính của Khí Vận?

Chẳng lẽ là có loại năng lực tạo cảm giác lâng lâng sau khi thích người khác giới.

Có thể nói, Tần Cửu Ca mới nhìn thấy nhân vật chính của khí vật ngốc nhất cho tới bây giờ.

Hoặc là trong lòng đứa trẻ này không có tình yêu tỷ đệ nồng đậm.

Vẻ mặt Tần Cửu Ca khác lạ, nhưng đến cả người mang tình tiết tình yêu mẹ con còn có, tình yêu tỷ đệ hình như cũng không phải là không có khả năng.

Trong lòng Yến Thánh chết lặng, từ từ quỳ xuống.

Tần Cửu Ca: ???

Thực sự có nhân vật chính của khí vận ngốc như thế á?

Đúng là tuyệt.

Sau khi Tần Cửu Ca nói xong câu này, đều có cảm giác Yến Thánh sẽ không quỳ.

Dù sao thì những nhân vật chính của khí vận trước đây không phải là kiểu ngông nghênh vô địch, quỳ trời, quỳ đất, quỳ phụ mẫu, quỳ sư tôn, những cái khác thì nhất quyết không quỳ.

Chương 609: Khuất phục cường giả

Chương 609: Khuất phục cường giả

Nhưng đến phiên Khí Vận Thần Tử – Yến Thánh này sao lại có thể có tình huống này?

Xem ra trong lòng của Khí Vận Thần Tử Yến Thánh chắc chắn có tình tiết tình yêu tỷ đệ, nếu không thì sao lại ngốc thế được.

Hoặc là nói hắn thực ra đang hình thành một loại tâm ma là cực kỳ muốn có được Yến Trần Nguyệt?

Mà còn có thêm một điều là hắn cũng không để ý đến tôn nghiêm của bản thân lắm.

Nhưng mà Tần Cửu Ca cũng không có đam mê như thế.

“Đùa ngươi đấy.”

Tần Cửu Ca thuận thế giải trừ khống chế cho Yến Trần Nguyệt, nhìn

Yến Thánh bằng ánh mắt chứa sự cười nhạo.

Nhân vật chính của khí vận ngốc quá.

Đùa ngươi, mà ngươi lại coi là thật.

Yến Trần Nguyệt được Tần Cửu Ca giải trừ khống chế, nhìn Yến Thánh bằng ánh mắt lạnh lùng, đối với chuyện này, với đệ đệ không biết cách nhau mấy đời này, nàng vốn dĩ không có ác ý.

Nhưng hiện tại là dần dần có ác ý rồi.

“Tinh, chúc mừng chủ nhân nhận được năm ngàn Khí Vận Điểm.”

“Tinh, chúc mừng chủ nhân nhận được năm ngàn Khí Vận Điểm.”

“Tinh, chúc mừng chủ nhân nhận được năm ngàn Khí Vận Điểm.”

Rất nhanh, tiếng của hệ thống nhanh chóng vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

Yến Thánh đang quỳ trên mặt đất như muốn bùng nổ, hắn bị chơi xỏ?

Trong lòng Yến Thánh, hắn không để ý tới tôn nghiêm của bản thân.

Từ lâu rồi, hắn đã quen với phép tắc cơ bản nhất của Tiên Vực, chính là tôn kính và khuất phục cường giả.

Nên khuất phục một chút thì khuất phục một chút, chỉ cần có thể đạt được những gì mình muốn thì không gì là không thể.

“Ta…”

Yến Thánh cũng không biết phải biểu đạt gì vào lúc này mới có thể thể hiện được sự phẫn nộ của mình.

Đây hoàn toàn là trêu đùa hắn như đồ đần.

Cũng trách vừa rồi thế mà lại tin, hắn bây giờ hận không thể tát cho bản thân ấy cái mới hả giận.

“Thú vị, ngươi là người đầu tiên để ta nhìn thấy dáng vẻ này.”

Tần Cửu Ca mỉm cười, nhìn Yến Thánh, có khi ban nãy, đến Yến Trần Nguyệt cũng nhìn Yến Thánh như nhìn đồ ngốc.

“Ngươi…”

Yến Thánh đỏ mặt, mặc dù hắn không biết lần đầu tiên mà Thần Châu Đạo Tử này nói là gì, nhưng chắc chắn không phải là lời gì tốt đẹp.

“Một Khí Vận Thần Tử nhỏ bé mà thôi, đến làm món khai vị cho ta cũng không đủ tư cách.”

Tần Cửu Ca thản nhiên nhìn Yến Trần, thầm nghĩ, còn không phải là nói láo, trong mắt Tần Cửu Ca, điểm quý giá nhất của loại Khí Vận Thần Tử dựa vào giá trị nhan sắc này là trên người hắn có năng lực hấp dẫn người khác giới.

“Hệ thống, ta muốn đoạt năng lực kia của hắn thì cần phải tiêu bao nhiêu điểm khí vận.”

Tần Cửu Ca nói với hệ thống trong đầu, dù hắn đã đủ đẹp trai, nhưng ai lại ghét mình đẹp tải thêm chút nữa chứ?

Dù sao hắn cũng không ghét mình đẹp thêm ít nữa.

“Tinh, chủ nhân có thể đoạt bảy phần mười năng lực của Yến Thánh, ba phần còn lại chủ nhân không đoạt được ở giai đoạn hiện tại.”

m thanh của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

“Thế cũng đủ rồi.”

Tần Cửu Ca thầm nói, năng lực này của Yến Thánh rất tốt, dù là bảy phần mười cũng lọt vào mắt của Tần Cửu Ca.

“Tinh, tước đoạt bảy phần mười năng lực thiên phú của Khí Vận Thần Tử Yến Thánh, tiêu hao một trăm ngàn điểm khí vận.”

Theo tiếng của hệ thống, Yến Thánh đang đứng trước mặt Tần Cửu Ca bỗng nhiên cảm thấy xung quanh mình có một luồng không khí kỳ lạ.

Mà loại không khí này khiến cho Tần Cửu Ca rung động, càng ngày càng nhiều.

Yến Trần Nguyệt liếc mắt nhìn Tần Cửu Ca.

Nàng cảm thấy trên người Tần Cửu Ca thay đổi không ít, mặc dù dung mạo không thay đổi nhưng hình như trên người hắn có một loại khí nào đó càng ngày càng nồng đậm.

Loại khí chất này đang gia tăng một cách vô hình.

Thường được gọi là khí chất vô hình, mà khí chất vô hình lại trí mạng nhất.

Đến cũng không khỏi nhìn thêm mấy lần.

Mà lúc này, trong lòng Yến Thánh lập tức dậy sóng.

Vừa nãy hắn cảm thấy mình thiếu đi một thứ gì đó rất quan trọng.

“Được rồi, ngươi có thể cút rồi, đừng ở đây ảnh hưởng việc lát nữa chúng ta làm.”

Tần Cửu Ca chậm rãi nói với Yến Thánh.

Cây rau hẹ này vẫn còn lưu hương, dù sao thì cũng không chạy thoát khỏi lòng bàn tay mình được, lại nói, nhân vật chính của khí vận chỉ dựa vào giá trị nhan sắc để ăn bám.

Tần Cửu Ca còn muốn xem Yến Thánh hấp dẫn những nữ chính thực lực mạnh mẽ như thế nào.

Hoặc là nói Tần Cửu Ca muốn xem sau khi Yến Thánh mất đi bảy phần năng lực còn có thể dùng những năng lực nào bù lại.

Đợi đến khi Yến Thánh bù được năng lực của bản thân, Tần Cửu Ca sẽ xuất hiện.

Cái này gọi là chuẩn bị nguồn năng lượng dự phòng.

Tần Cửu Ca muốn lấy lúc nào thì lấy lúc đó.

Năng lực của Yến Thánh còn được Tần Cửu Ca yêu thích.

“Ngươi…”

Yến Thánh tự động không để ý đến nửa câu đầu của Tần Cửu Ca, trong lòng suy nghĩ sâu xa về nửa câu sau, lát nữa phải ở đây làm rõ chuyện trong câu nói này.

Nhưng nơi đây là đại điện của Yến Trần Nguyệt.

Muốn làm gì ở đây?

Còn phải để hắn ra ngoài, lại kết hợp với vẻ cười cợt của tên Thần Châu Đạo Tử lúc đó, trong lòng Yến Thánh từ từ nứt ra.

Tại sao mấy ngày nay tên Thần Châu Đạo Tử này đều ở Linh Nguyệt Tiên Tông.

Đủ loại chuyện cộng lại khiến trong lòng Yến Thánh tức khắc hiểu rõ chuyện gì.

Lúc nãy nhìn Yến Trần Nguyệt trong tay Thần Châu Đạo Tử là một chút sức chống cự cũng không có.

“Các người… Các người thế mà lại ở đây…”

Chương 610: Thế này cũng thú vị

Chương 610: Thế này cũng thú vị

Yến Thánh càng nghĩ càng thấy bản thân phát hiện ra chuyện rất ghê gớm.

Vì sao đường đường là Thần Châu Đạo Tử lại giúp đỡ Linh Nguyệt Tiên Tông, hoá ra là thế.

“Được rồi, ngươi có thể cút rồi.”

Tần Cửu Ca phất tay, ném Yến Thánh ra ngoài cung điện.

Từ từ, Tần Cửu Ca nhìn vị tông chủ của Linh Nguyệt Tiên Tông – Yến Trần Nguyệt bằng ánh mắt tràn đầy ý cười.

“Tông chủ, chúng ta nên làm tròn lời hứa rồi, là tông chủ của một tông, ngươi không được nuốt lời đâu.”

“Nuốt lời trong tình huống này sẽ huỷ hoại danh dự của ngươi, nếu lần sau còn có người đánh vào Linh Nguyệt Tiên Tông, tông chủ lại nghĩ ra điều kiện để ta ra tay, vậy lần sau đúng là không biết có nên ra tay không.”

Tần Cửu Ca nhìn vẻ mặt thờ ơ có chút đỏ hồng của Yến Trần Nguyệt.

Nói xong, Tần Cửu Ca từ từ tiến lại gần Yến Trần Nguyệt, mà Yến Trần Nguyệt cũng bất giác mà lùi ra sau một bước.

Giống như Tần Cửu Ca là mãnh thú ăn người.

“Ta đáng sợ à?”

Tần Cửu Ca nhìn Yến Trần Nguyệt lùi ra sau, cười nói.

“Đừng quên là đây là chuyện ngươi hứa với ta.”

“Ta không ép ngươi.”

“Chuyện ngươi tự chọn, lại không dám tự gánh à?”

Bàn tay Tần Cửu Ca từ từ chạm lên mặt Yến Trần Nguyệt, sau đó từ từ đưa xuống.

Ban đầu, trong lòng Yến Trần Nguyệt vẫn còn chút kháng cự, nhưng đột nhiên nhớ tới chuyện Hoàng Kim Cự Nhân tộc.

Đôi mắt Yến Trần Nguyệt từ từ nhắm lại, bản thân còn có tông môn và hai người muội muội.

Đối đầu với Thần Châu Đạo Tử này chắc chắc là đâm đầu vào chỗ chết.

Lại thêm chuyện này là do bản thân đồng ý trước.

Thần Châu Đạo Tử chiếm lý lẽ.

“Da thịt mềm nhẵn, tông chủ bảo dưỡng không tệ.”

Tần Cửu Ca cảm nhận cảm xúc trong tay mình, nhẹ nhàng nói.

Đừng nói nữ tử trong tiên vực dù lớn tuổi như thế cũng rất non.

“Yến Thánh còn ở bên ngoài, vẫn chưa đi.”

Yến Trần Nguyệt nhắm mắt lại như đang nhận lệnh, nhưng nàng vẫn chú ý tới mặt mũi, trong giọng nói bình tĩnh lại mang theo sự run rẩy.

Vừa nãy, Yến Thánh không bị Tần Cửu Ca ném bay bao xa, bây giờ vẫn đang ở bên ngoài đại điện.

“Thế này càng thú vị.”

Yến Trần Nguyệt: “…”

“Cầm thú.”

Yến Trần Nguyệt hít một hơi thật sâu, cũng không biết nên nói

những gì, chỉ có thể nói hai chữ này.

“Cảm ơn đã nâng đỡ.”

Giọng nói của Tần Cửu Ca lại vang lên bên tai Yến Trần Nguyệt, khiến Yến Trần Nguyệt chết lặng.

Ngươi nói ngươi là Thần Châu Cấm Kỵ Đạo Tử, muốn kiểu con cái nào mà chẳng có, sao cứ phải nhớ thương nàng – xử nữ không biết đã bao nhiêu năm.

Yến Trần Nguyệt nhắm mắt lại, vẻ mặt tĩnh lặng trở lại, tiếp theo coi như bị chó nhìn đi.

“Ngươi tự cởi hay là ta cởi.”

Câu nói này khiến cho lửa giận trong lòng Yến Trần Nguyệt thực sự bùng lên, nhưng vẫn bị nàng ép xuống.

“Ta tự làm.”

Bị hắn thoát y, đoán là cũng không biết bị lợi dụng bao nhiêu.

Cho nên nàng nghĩ rằng vẫn là mình tự làm.

“Thôi vậy, ta tự làm.”

…

Bên ngoài đại điện lúc này, vẻ mặt Yến Thánh dữ tợn, hắn không nghe thấy âm thanh bên trong, nhưng cảnh bên trong hắn đã tưởng tượng trong đầu rồi.

Thường gọi là “màn ảnh nhỏ”.

“Ngươi cứ nhắm mắt lại làm gì, ta có làm gì ngươi đâu.”

Trong đai điện, Tần Cửu Ca từ từ buông bàn tay trên vai Yến Trần Nguyệt xuống rồi nói.

Hắn thật sự không làm gì mà.

Thật đấy.

Hắn lại không phải loại người không có nhân phẩm như thế.

Nghe thấy câu nói này, Yên Trần Nguyệt từ từ mở mắt ra, ánh mắt

chứa đựng sự phức tạp.

Thực sự lúc nàng nhắm mắt, tên Thần Châu Đạo Tử này không làm gì nàng cả.

Chính vì vậy nên sắc mặt nàng mới phức tạp như thế.

Dù sao thì bắt ép để xem cơ thể của một nữ tử, ngẫm lại sẽ biết nội tâm người con gái ấy sẽ kích động như thế nào.

Bình thường không phải là đòi sống đòi chết à.

Nàng đã nghĩ cả rồi, sau này sẽ bế quan ở hậu sơn của Linh Nguyệt Tiên Tông, không đến Thiên Tôn cấp cao thì không ra khỏi tông.

Dù cho ra khỏi tông cũng tuyệt đối không đến Thần Châu, cũng không muốn gặp tên Thần Châu Đạo Tử này nữa.

Cho đến lúc nãy, cách nhìn nhận của Yến Trần Nguyệt đối với Tần Cửu Ca luôn là kẻ háo sắc, không biết sau này còn hại bao nhiêu cô gái.

Nhưng giờ phút này lại có một ít thay đổi.

Tối thiểu là không động tay động chân với nàng trước.

Không thừa dịp này để nhân cơ hội ăn nàng.

“Ngươi… Ngươi không thừa cơ làm chuyện đó với ta?”

Yến Trần Nguyệt im lặng một lúc rồi nói nhỏ, mặc dù biết mình không bị mạo phạm, nàng cảm thấy rất vui, nhưng trong lòng lại có một chút cảm giác mất mát.

Kiểu mất mát này rất kỳ diệu.

Nhưng lúc Yến Trần Nguyệt nói ra, rất nhanh đã hối hận.

Bản thân nói ra câu này giống như những nữ tử mua vui đó.

Nhưng không nói sẽ thấy hơi khó chịu, dù nói sao thì mình vẫn là Linh Nguyệt Tiên Chủ danh chấn Càn Châu, mỹ nhân nổi danh Càn Châu.

Một người con trai rõ ràng có cơ hội, có điều kiện để làm một số chuyện với mình, nhưng người ta không làm.

Bày ở trước mắt cũng không làm.

Nàng không chỉ là tông chủ của Linh Nguyệt Tiên Tông mà còn là tiên tử đỉnh cấp ở Càn Châu.

Dù sao nàng cũng có lòng yêu cái đẹp.

Hoặc nói là mặc kệ là nữ tử trẻ tuổi hay gì, trong lòng nàng cũng có.

Cảm thấy tên Thần Châu Đạo Tử này đối với nàng không giống như thế, có cảm giác không ưng nàng.

Chê dung mạo của nàng?

Không cho ngươi, nhất định là ta cương quyết không cho ngươi mới được chứ không phải là ngươi không vừa mắt nên không muốn.

Trước là nàng chủ động, sau lại là coi thường dung mạo của nàng.

“Làm gì cơ?”

Chương 611: Thiên Địa Thông Đạo

Chương 611: Thiên Địa Thông Đạo

Tần Cửu Ca chậm rãi bước tới cửa đại điện, cười nói, người thuần khiết như mình sao biết làm chuyện đó là chuyện gì.

Những người ngày ngày nghĩ đến chuyện đó (một ít độc giả) chính là đồ háo sắc.

Mà Tần Cửu Ca là người đứng đắn.

Sau khi Tần Cửu Ca dứt lời, mặt Yến Trần Nguyệt bỗng nhiên đỏ lên.

Lần đầu tiên gặp chuyện kiểu này, thậm chí nàng còn coi Thần Châu Đạo Tử sẽ thừa cơ làm chuyện đó với nàng.

Chẳng lẽ là mình hiểu lầm hắn?

Nghĩ tới đây, trong lòng Yến Trần Nguyệt không khỏi tự cười giễu cợt chính mình, có lẽ nàng đã nghĩ sai từ ban đầu.

Nam tử này có thân phận gì, nàng biết, không chỉ biết, nàng còn biết

thân phân đó khủng bố bao nhiêu.

Muốn có được nữ tử có dung mạo như nàng không phải là quá đơn giản à.

Yến Trần Nguyệt im lặng, không lên tiếng, hiện giờ, tình hình này mới tốt.

Từ đầu nàng cảm thấy chán ghét Thần Châu Đạo Tử hơn là cảm kích, nhưng giờ thay đổi rồi.

Không thể không nói tình cảm của con gái đùng là dễ thay đổi.

Không biết mọi người có cảm thấy không, Tần Cửu Ca lại cảm thấy thế.

“Tinh, Khí Vận Nữ Chủ Yến Trần Nguyệt thay đổi cách nhìn về chủ nhân, chúc mừng chủ nhân thu được tám ngàn điểm khí vận.”

m thanh của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

Lúc Tần Cửu Ca nhìn Yến Trần Nguyệt lúc này, trong mắt có sự khác thường, tình huống gì đây?

Thế mà giờ còn có cảm giác tốt về ta.

Sự khác biệt này đúng là thần kỳ.

Giống như ban đầu ta muốn đạt được cơ thể của ngươi, người cảm thấy đau khổ đến mức đòi sống đòi chết, nhưng ngươi chỉ có thể đồng ý, nhưng đợi mấy ngày lại nói với ngươi chỉ muốn miệng và tay của ngươi thôi.

Ngươi bắt đầu mang ơn.

Người văn hoá kiểu này gọi là trước và sau khác biệt, nhưng trong mắt Tần Cửu Ca chính là “tiện”.

“Ngươi phù phiếm quá.”

Bỗng nhiên, Tần Cửu Ca nói với Yến Trần Nguyệt.

Thoáng cái, khiến cho mặt của Yến Trần Nguyệt càng đỏ hơn.

“Sau này gặp.”

Tần Cửu Ca cười một tiếng, đi đến bên Yến Trần Nguyệt, nâng

gương mặt đỏ ửng của Yến Trần Nguyệt lên rồi nói.

Yến Thánh ở đây không cần quan tâm nhiều, trong tay hắn, Yến Thánh không thể tạo lên sóng gió gì cả.

Yến Thánh bị hắn coi như heo mà nuôi, qua mấy ngày rồi thu hoạch.

Năng lực đó của hắn, Tần Cửu Ca cần hơi nhiều.

Giống như nhân vật chính của khí vận luôn bị Tần Cửu Ca giám sát, không thể chạy thoát.

…

Lúc này, bà ngàn châu của Châu Vực, mỗi một châu đều có số lượng khác nhau về thông đạo do trời đất mở ra.

Ai cũng không biết những Thiên Địa Thông Đạo đó sẽ đóng vào lúc nào.

Nhưng lại biết rằng những Thiên Địa Thông Đạo đó không phải thần linh bước vào, cảnh giới cao nhất là Bán Bộ Thần Linh.

Ngoài mặt là hạn chế thế lực bên trong các đạo thống cổ xưa.

Nhưng vẫn có người trong Cổ Tộc Đạo Thống nghĩ ra cách giải quyết từ lâu.

Rất nhiều Thiên Tôn trong Cổ Tộc Đạo Thống biết về chuyện của chiến trường Chư Thiên có thực lực dừng ở mức Thiên Tôn tầng chín hoặc Bán Bộ Thần Linh.

Như thế thì đợi đến khi bọn họ đi vào sẽ đột phá thành Thần Linh, đối với ai cũng có lợi.

Đối với Thiên Tôn cấp cao có cảnh giới Sinh Linh mà nói, thu được tài nguyên tốt ở bên trong, đương nhiên quan trọng nhất là đồ vật loại Thần Cách.

Thần Cách chính là điều kiện phải có để thành thần, đối với đa số sinh linh mà nói chính là như thế.

Đương nhiên có hơi kinh khủng, Thiên Tôn Sinh Linh sẽ thiêu đốt Thần Hoả Đại Đạo của mình sau đó trở thành Tiên Thiên Thần Linh.

Hợp lại với Thần Cách trở thành Thành Linh chính là Hậu Thiên Thần Linh, thần linh thiêu đốt Thần Hoả Đại Đạo của bản thân chỉ là

Tiên Thiên Thần Linh.

Giữa Tiên Thiên Thần Linh và Hậu Thiên Thần Linh không hề giống nhau.

Nơi nào đó ở Tiên Hoàng Châu Vực.

“Tâm Nhiên, ngươi không phải đi theo thế lực của đạo thống đến chiến trường Chư Thiên, chúng ta đi lẻ.”

Gần Hư Không Thông Đạo nào đó, Y Tâm Nhiên nhìn về phía thông đạo đang chậm rãi ngưng kết nhưng không thấy gì.

Đạo Châu có bảy Hư Không Thông Đạo do thiên địa tạo thành, gần sát ranh giới của Tiên Hoàng Châu Vực có một Hư Không Thông Đạo.

Nơi này đã có không ít người đến quan sát, trong rất nhiều đôi mắt đều là cảm giác nóng như lửa.

Nếu như có thể tìm được tạo hoá trong chiến trường Chư Thiên, đối với cuộc đời của chính mình cũng là một sự thay đổi cực kỳ lớn.

“Ngươi và những tộc nhân của người đi cùng nhau, đừng nói các người có thể thu được bảo vật tốt hay không, dù cho các người thu được bảo vật cực kỳ tốt, vậy cũng là của những lão tổ trong tộc của các ngươi, và ngươi sẽ không có quan hệ gì, biết chưa?”

Giọng nói đó vang lên trong đầu Y Tâm Nhiên.

Y Tâm Nhiên không được coi trong trong tộc như Thần Châu Đạo Tử, trong tộc, đạt được bảo vật, người được chọn đầu tiên chắc chắn không phải Y Tâm Nhiên, vậy Y Tâm Nhiên có thể đạt được tạo hoá gì chứ?

Chỉ có độc hành mới có thể có được bảo vật đầy đủ.

“Được rồi!”

Nghe được lời sư tôn Cửu U của mình này thì Y Tâm Nhiên trầm mặc một lúc rồi gật đầu đồng ý.

Nếu như có bất kỳ thân nhân nào của Y Tâm có mặt tại nơi này thì chắc chắn sẽ phát hiện vẻ mặt của nàng hiện tại khác hoàn toàn với lúc thông thường.

Nàng hiện rõ ra một khí chất như đã bước vào Ma Đạo.

Chương 612: Chí Tôn Cốt ở trước mặt cũng không đoạt được!

Chương 612: Chí Tôn Cốt ở trước mặt cũng không đoạt được!

“Đồ nhi ngoan, không phải là cùng một chỗ tiến nhập Ma Đạo với vi sư sung sướng hơn rất nhiều sao? Những nam nhân xấu xa kia sao có thể thú vị hơn việc nhập Ma Đạo được? Đồ nhi thấy thế nào?”

Cửu U – Sư tôn của Y Tâm Nhiên nói những lời này với gương mặt tràn đầy ý cười, bản thân quả nhiên không nhìn lầm, đồ nhi này của mình chắc chắn sở hữu một tiềm năng làm một cự đầu trong Ma Đạo.

Trong lòng không có nam nhân thì sẽ không bị ảnh hưởng tới tốc độ rút đao.

Nam nhân là cái thá gì chứ?

“Ta nhớ hắn.”

Ngay vào lúc Cửu U đang nhìn Y Tâm Nhiên với vẻ mặt đầy ý cười thì Y Tâm Nhiên nói ra một câu, lời này trực tiếp khiến cho Cửu U như muốn phun máu.

Cái quỷ gì thế?

Không phải là sau khi chặt đứt tơ tình, nhập vào Ma Đạo thì ngươi sẽ không còn những tình cảm nam nữ này vướng bận sao? Đáng ra lúc này ngươi phải một lòng hướng đạo chứ?

Sao lại có thể xảy ra tình huống này được?

Sao ngươi có thể nhớ hắn được? Không lẽ ngươi muốn làm sư phụ tức chết hay sao?

Hiện tại trong lòng Cửu U ngứa ngáy khó nhịn, tên đồ này này của mình không lẽ đang muốn làm mình tức chết hay sao?

“Chắc chắn ngươi sẽ không đạt được khối Chí Tôn Cốt đó đâu, nhưng nói đi thì phải nói lại, căn cơ của ngươi quá kém, thế nên sau này gặp phải bất kỳ thể cốt kỳ lại nào thì ngươi nhất định phải đoạt

lấy, có biết không?”

Cửu U chuyển sang giọng lạnh lùng rồi lên tiếng.

Đồ nhi này của mình bất kỳ điểm nào cũng vô cùng tốt, chỉ có tư chất là hơi kém một chút thôi, trên con đường tu hành này thì thiên tư cùng tư nguyên chính là hai thứ quan trọng nhất.

Nhưng Y Tâm Nhiên hoàn toàn không sở hữu cái nào trong cả hai.

Thật là tiếc Chí Tôn Cốt kia, không biết sau này có cơ hội gặp lại được cơ hội tốt như thế không nữa, nếu như sau này còn có thể gặp lại thì nhất định nàng phải bắt Y Tâm Nhiên đoạt lấy, đó chính là Chí Tôn Cốt đó.

Có truyền thuyết nói rằng trong Thiên Đình có một vị thần sở hữu Thiên Phú Thần Thông là Chí Tôn Cốt.

Nó có năng lực thông thiên triệt địa.

Khi nàng biết rõ người sở hữu Chí Tôn Cốt là Tử Linh Hi đã thức tỉnh ký ức của tiền kiếp thì Cửu U giận tới mức mém chút nữa đã chụp chết đồ nhi của mình.

Ngay cả Chí Tôn Cốt ở trước mặt mà cũng không đoạt lấy được, ngươi còn có tác dụng gì nữa chứ?

May mà sau này đồ nhi nàng cũng coi như là có chút lương tâm, chịu đạp vào Ma Đạo, Y Tâm Nhiên quả nhiên vẫn là một hạt giống tốt của Ma Đạo.

Tuy nhiên dù vậy tư chất của nàng cũng quá kém.

…

Tuyết Yêu Cung.

Sâm Hàn nhìn Yến Thánh với một vẻ mặt lãnh đạm tới cùng cực, trong đó không giấu nổi sự mệt mỏi, trước kia nàng còn xem Yến Thánh rất thuận mặc nhưng hiện tại thì khác, nàng càng nhìn y thì nàng càng cảm thấy tức giận.

Nàng không thể nói được tên Yến Thánh thiếu cái gì, nhưng giờ y đã không hấp dẫn được nàng nữa rồi.

Yến Thánh cũng đồng thời sở hữu cảm giác này.

Sau khi rời khỏi Linh Nguyệt Tông thì Yến Thánh cảm giác như bản thân hắn đã mất đi một thứ gì đó.

“Sâm tỷ tỷ, lưng ngươi có đau lắm hay không, hay là để cho Thánh Nhi xoa bóp cho ngươi được không?”

Yến Thánh nhìn vị Sâm trưởng lão của Tuyết Yêu Cung này với gương mặt nịnh nọt rồi nói.

Căn cơ của mình vẫn còn ở Tuyết Yêu Cung này, vị Sâm trưởng lão trước mắt dù sao cũng là trợ lực lớn nhất của bản thân.

“Lăn, ai cho ngươi kêu ta Sâm tỷ tỷ.”

Sâm Hàn trực tiếp bạt một bạt tai lên mặt Yến Thánh.

Tên Yến Thánh này kém chút nữa đã khiến cho nàng đắc tội với Hoàng Kim Cự Nhân Tộc, lúc ấy bản thân cũng ngu ngốc thật, sao lại không ngăn cản tất cả!

Giờ suy nghĩ lại thì nàng thấy mình ngu ngốc vô cùng.

Đáng ra nàng không nên mang tên chuyên môn tìm tai họa như thế này tới Tuyết yêu Cung.

May mà đương thời vị kia vẫn còn tồn tại, nếu không thì Tuyết Yêu Cung các nàng thật sự không dám tới Càn Châu này.

Hoàng Kim Cự Nhân Tộc có thể nói là mạnh hơn Tuyết Yêu Cung các nàng nhiều.

“Vâng, vâng, vâng!”

Yến Thánh ngã xuống đất với vô số nghi hoặc, không phải Sâm trưởng lão đã từ từ bị mình hấp dẫn rồi sao?

Sao hiện tại lại xảy ra chuyện này được?

…

Chuyện xảy ra giữa Y Tâm Nhiên cùng với Yến Thánh đều nằm trong khống chế của Tần Cửu Ca, còn về phần bản thân hắn thì hắn đang làm chuyện có ích cho bản thân.

Bảo đảm là chuyện có ích cho cơ thể.

Đây là một việc cực kỳ có lợi cho cơ thể, chứ không phải là những

chuyện mờ ám mà các ngươi đang nghĩ trong đầu.

“Thế nào? Có dễ chịu hay không!”

Trên Tiên Thiên Ngọc Sàng.

Tần Cửu Ca lại tiếp tục chỉ đạo Viêm Linh Cơ tu luyện Viêm Tuyết Song Tu Đại Pháp, đây chính là một công pháp tốt đó.

Tuyệt đối thích hợp Viêm Linh Cơ cùng Hư Nhược Tuyết vô cùng.

Mấy ngày sau Tần Cửu Ca sẽ trở về Tiên Cổ Tần Tộc để chuẩn bị cho Chư Thiên Chiến Trận.

Vì thế hắn phải đảm bảo việc thuộc hạ của mình có thực lực mạnh mẽ, như thế thì hắn mới không bị mất mặt được.

“Công tử, ta cảm giác nếu như có thể để nàng cùng tu luyện một chỗ với ta thì chắc chắn hiệu quả của công pháp này sẽ được nhân lên gấp nhiều lần.”

Chương 613: Tề Thiên Đại Thánh

Chương 613: Tề Thiên Đại Thánh

Viêm Linh Cơ liếm một vệt trắng bên miệng của nàng rồi nói một cách cực kỳ thân thiện.

Viêm Tuyết Song Tu công pháp đáng ra là công pháp cho cả nàng và Hư Nhược Tuyết cùng nhau tu luyện mới đạt được hiệu quả tốt nhất, nhưng giờ chỉ có một mình nàng tu luyện với công tử thì đương nhiên không có hiệu quả bằng rồi.

“Ngươi muốn…”

Tần Cửu Ca khi nhìn sang Viêm Linh Cơ thì đã lộ ra một vẻ mặt bất ngờ.

Đương nhiên Tần Cửu Ca biết rõ người mà Viêm Linh Cơ vừa nhắc tới là ai.

Việc cho các nàng đồng thời tu công pháp này thì có chút…

“Công tử sao thế, Linh Cơ nói sai ở đâu sao?”

Viêm Linh Cơ cười một cách quyến rũ, ánh mắt nàng lóe lên một vệt sáng không tên.

Vừa nhìn liền biết Hư Nhược Tuyết thua Viêm Linh Cơ trên phương diện này rất nhiều.

Ở phương diện này thì Viêm Linh Cơ có thể nói là tuyệt đối tự tin.

Tiếp theo thì Viêm Linh Cơ và Tần Cửu Ca lại tiếp tục quá trình tu luyện này.

…

Sau đó Viêm Linh Cơ cùng Tần Cửu Ca trờ về Nội Viện của Thiên Đế Thư Viện.

Lúc này dòng người trong Nội Viện của Thiên Đế Thư Viện vẫn rất lớn, nhiều thiên tài yêu nghiệt đang bế quan đã xuất quan để tiến đến Thiên Đế Thư Viện.

Nguyên nhân là vì Chư Thiên Chiến Trường.

Đồng thời trên Tiên Vực không có tiếng vang tý nào, vô cùng vô tận linh khí nhanh chóng tán ra khắp Chư Thiên Vạn Giới.

Một đại điện cổ lão trong Thiên Đế Thư Viện.

“Sau khi Chư Thiên Chiến Trường mở ra thì tất cả sinh linh ở khắp Chư Thiên Vạn Giới đều có thể tiến vào, Thiên Đế Thư Viện cũng sẽ thu hoạch được một cơ duyên to lớn.”

Một âm thanh cổ lão vang lên giữa cung điện này.

…

Vào giờ phút nào Tiên Vực cùng Chư Thiên Vạn Giới cũng có mầm mống Cường Giả được sinh ra.

Yêu Châu.

Đây chính là căn cứ của đại đa số Yêu Tộc trong Thái Cổ Tiên Vực, nơi đây Yêu Khí trùng thiên, có Kim Sí Đại Bằng Điểu vỗ cánh, Chân Long ngao du, Ngũ Thải Kỳ Lân đạp không, Tiên Hoàng bay múa.

Lúc này tại một nơi tên là Hoa Quả Sơn.

Đây chính là một Đạo Thống mới sinh ra gần vạn năm của Yêu Tộc.

Trên đó cư trú vô số Yêu Hầu, mỗi một con đều dũng mãnh thiện chiến.

Sơn chủ của bọn chúng chính là Tề Thiên Đại Thánh danh chấn Yêu Châu, yêu khí thông thiên, coi trời bằng vung, trên diệt cứu thiên dưới kích cửu u.

Vô số lôi đình hạ xuống tòa cự sơn trước mắt này.

“Đại vương đột phá, đại vương đột phá.”

Nhiều hầu tử tại Hoa Quả Sơn nhìn lôi đình trên bầu trời sau đó hô to.

Đây chính là đại vương của bọn hắn, bá chủ yêu châu, Tề Thiên Đại Thánh, tu vi thông thiên triệt địa, truyền thuyết thân hắn có Tiên Cốt, thiên khó diệt địa khó táng.

“Các huynh đệ, theo ta giết vào Chư Thiên Chi Địa, đoạt tạo hóa của Thiên Địa này.”

…

Không chỉ có yêu tộc của Yêu Châu mà còn rất nhiều chủng tộc kỳ lạ khác đang đi thẳng về Chư Thiên Chiến Trường.

Không ai biết Chư Thiên Bất Hủ Chiến Thế Giới được hình thành như thế nào, cũng không ai biết nó lớn bao nhiêu, dù sao nó nơi ở một nơi cực kỳ kỳ diệu, chỉ có thể đi vào từ Hư Không Thông Đạo được hình thành ở Tiên Vực hoặc được một vị Thần Linh mở thông đạo trong một thời điểm đặc thù.

Không ai biết rõ những thông đạo đó sẽ đóng lại vào khi nào, nhưng sau khi đóng thì mười năm sau nó sẽ không mở ra.

Có thể nói rằng chỉ cần ngươi tiến vào Chư Thiên Chiến Trường thì phải sinh tồn trong đó ít nhất mười năm.

Trong đó vẫn có sinh linh, được gọi là thổ dân.

Diện tích của Chiến Trường rất lớn, lớn đến mức không thể tưởng tượng được.

Sau khi sinh linh tiến vào từ Hư Không Thông Đạo thì sẽ bị truyền tống đến vị trí ngẫu nhiên, không ai biết nơi đó là nơi nào bởi vì tất

cả sẽ bị phân tán ra.

Chỉ có những thông đạo mà Thần Linh mở ra vào thời điểm đặc biệt thì mới có thể bảo đảm được những người đi cùng xuất hiện cùng vị trí với mình.

Điều này đối với đại đa số sinh linh tại Chư Thiên cực kỳ không công bằng, nhưng trên Tiên Vực này làm gì có công bằng chứ.

Việc tham gia Chư Thiên Chiến Trường đã là cơ hội cực kỳ lớn đối với bọn hắn rồi.

“Sau khi chia tay đến nay thì tiểu đạo cô không có vấn đề gì chứ?”

Vừa về tới Thiên Đế Thư Viện thì người đầu tiên mà Tần Cửu Ca gặp lại chính là Đạo Quân Tiên của Đạo Tộc, trên người nàng vẫn tràn đầy cảm giác Cấm Dục quen thuộc, bất kỳ nam nhân nào tiếp xúc với nàng đều sẽ không dám có suy nghĩ khinh bạc nàng.

Chỉ là hiện tại Đạo Quân Tiên đang đi bên cạnh một nam tử có hình dáng kỳ lạ, trên trán của y lại sinh ra một con mắt.

Đạo Quân Tiên khi thấy Đạo Tử Thần Châu đang đi thẳng về phía mình thì không khỏi hừ lạnh một tiếng.

Nàng đang muốn quay mặt để rời khỏi thì Tần Cửu Ca đột ngột lên tiếng.

“Ta vừa tới thì ngươi liền quay đi, có phải là hơi không lễ phép không?”

Tần Cửu Ca sau khi nói xong thì lập tức bay tới trước mặt cản đường đi của Đạo Quân Tiên, khóe miệng hắn hiện rõ nét mỉm cười.

Đạo Quân Tiên chỉ hừ lạnh một tiếng, không nói gì thêm.

Nhưng mà nam tử ba mắt bên người của Đạo Quân Tiên thì lại nhìn chằm chằm vào Tần Cửu Ca.

“Các hạ, đây chính là Đế Nữ của Đạo Tộc, ngươi làm như thế có phải là có chút quá mức rồi không?”

Chương 614: Dùng Thiên Địa Đại Thế luyện đan

Chương 614: Dùng Thiên Địa Đại Thế luyện đan

Sau khi nhìn Tần Cửu Ca một lúc lâu thì nam tử bên người của Đạo Quân Tiên kia cũng bắt đầu lên tiếng.

Nhưng điều khiến y tức giận hơn chính là dù bị nói như thế nhưng nam nhân kia vẫn không thèm quan tâm tý nào, hắn vẫn nói chuyện vui vẻ với Đạo Quân Tiên.

Bản thân y chính là Ngũ Hoàng Tử đương đại của Tam Nhãn Thần Tộc, thế lực của hắn có thực lực thông thiên.

Hiện tại Tam Nhãn Thần Tộc bọn hắn sắp xuất thế là vì muốn trấn áp tứ phương.

“Ting, phát hiện Khí Vận Chí Tôn, Tà Tôn.”

“Tu vi: Nửa Bước Thần Linh.”

“Thân phận: Đại Hoàng Tử đương đại của Tam Nhãn Thần Tộc (Thần Tử)”

“Con đường Khí Vận: Vô Địch.”

m thanh của hệ thống vang lên bên tai của Tần Cửu Ca, điều này khiến hắn hơi nheo mắt lại để nhìn thanh niên đứng cạnh Đạo Quân Tiên từ đầu tới giờ này.

Đây chính là một trong các tộc từ viễn cổ, Tam Nhãn Thần Tộc.

Loại Cổ Tộc này cực kỳ cường đại, thậm chí bọn hắn còn được xướng tên trong sách sử của Tần Tộc nữa, bọn hắn chỉ thua những Cấm Kỵ Thế Lực mà thôi.

Tần Cửu Ca nghe những lời của tên kia mà không nói gì, hắn vẫn đứng chắp tay như cũ, chỉ liếc mắt sang nhìn tên Tam Nhãn Thần Tộc kia một cái.

Tên tộc nhân trước mắt của Tam Nhãn Thần Tộc này không phải là Khí Vận Chí Tôn Tà Tôn mà hệ thống vừa thông báo.

Nhưng mà trên người của y vẫn có một số ít Khí Vận quấn quanh người, có vẻ là bằng hữu hoặc thân hữu gì đó với tên Tà Tôn kia.

Khi Tần Cửu Ca bắt đầu nhìn thẳng vào tên Tam Nhãn Thần Tộc kia thì xung quanh cũng bắt đầu xuất hiện một số năng lượng không tên.

“Phốc!”

Tà Việt lập tức phun một ngụm máu tươi từ miệng ra, thân thể của y đã bị uy áp vừa rồi phát ra từ người Tần Cửu Ca trấn trụ.

Đạo uy áp đó mạnh tới mức áp chế y tới mức không thể mở miệng nói gì được, không thể không phun một ngụm máu tươi ra.

“Ngươi!”

Tà Việt nhìn nam tử vừa đi tới bên cạnh Đạo Quân Tiên với ánh mắt cay độc, đạo uy áp vừa rồi đánh về phía mình chắc chắn là do tên nam tử trước mắt này phát ra.

“Chán thật, chút thực lực như thế mà cũng muốn đi cua gái sao?”

Tần Cửu Ca thấy thế thì thở dài rồi lên tiếng.

Không cần nhìn thì Tần Cửu Ca cũng có thể biết tên này có ý đồ không tốt với Đạo Quân Tiên.

Nhưng mà thân thể của Đạo Quân Tiên đã bị hắn tiếp xúc rồi, thế nên nàng chỉ có thể là của hắn mà thôi.

Sau khi Tần Cửu Ca vừa dứt lời thì sắc mặt của Đạo Quân Tiên lập tức chuyển lạnh, tên Đạo Tử Thần Châu này vẫn luôn trực tiếp như vậy!

Mặt tên Tam Nhãn Thần Tộc kia lúc trắng lúc xanh, từ trước đến nay chưa từng có người nào nói chuyện như vậy với hắn cả.

“Tiểu tử, đừng nghĩ rằng ngươi là người của Thiên Đế Thư Viện thì ta không dám động tới ngươi!”

Tà Việt nhìn Tần Cửu Ca với thần sắc rét lạnh, mặc dù Tam Nhãn Thần Tộc bọn hắn khá là kiêng kỵ Thiên Đế Thư Viện, có quy định là không thể động thủ với người của thư viện trong Thư Viện.

Nhưng chỉ cần ra khỏi Thiên Đế Thư Viện thì Tam Nhãn Thần Tộc vẫn có biện pháp đối phó.

“Mau cút đi chỗ khác, muốn cướp nữ nhân của ta à?”

Tần Cửu Ca không có hứng thú gây sự với tên này, y vẫn còn chưa đủ tư cách.

“Ngươi nói cái gì?”

Sắc mặt của Tà Việt càng trở nên tái nhợt, tên kia hoàn toàn không để mình vào mắt mà.

Vào lúc này trên Đế Sơn Tiên Giai xuất hiện quang mang to lớn.

“Có người đi vào Tầng Chín Mươi của Tiên Giai.”

Bỗng nhiên có người nhìn về phía Tiên Giai rồi kinh hô lớn.

Đây chính là người thứ hai trong thời đại này có thể bước lên được Tầng Chín Mươi của Tiên Giai.

Người đầu tiên đương nhiên là Tần Cửu Ca, còn người thứ hai chính là thiên tài thần bí trên kia.

Ngay lúc này một luồng quang mang khác lại xuất hiện.

Đây chính là người thứ ba có thể bước vào Tầng Chín Mươi của Thiên Đế Thư Viện.

Oanh, lại một quang mang khác bùng nổ, đây chính là tên thứ tư bước vào Tầng Chín Mươi.

Tà Việt sau khi thấy được ba đạo quang mang trên Tiên Giai thì không khỏi phấn chấn.

Bởi vì một trong số người vừa bước lên Tầng Chín Mươi kia chín là ca ca của y, Tà Tôn.

Tộc nhân có cảnh giới Nửa Bước Thần Linh của Tam Nhãn Thần Tộc.

“Tên kia vậy mà lại dùng Thiên Địa Đại Thế trên Tiên Giai để luyện Đan Dược.”

Một tiếng kinh hô vang lên, trong giọng nói mang theo đầy vẻ hoảng sợ cùng không thể tin.

Không ai ngờ có một thiên tài yêu nghiệt sau khi kháng trụ được Thiên Địa Đại Thế lại còn dám sử dụng nó để luyện đan dược.

Điều này rất đáng sợ, nó chứng minh rằng tên Chí Tôn Yêu Nghiệt kia hoàn toàn có khả năng chống lại Thiên Địa Đại Thế.

Đế Sơn Tiên Giai.

Hiện tại dưới chân núi đã bu đầy người rồi, trong mắt của mỗi một người đều hiện rõ vẻ chấn động,

Lại có người có thể sử dụng Thiên Địa Đại Thế trong Tầng Chín Mươi của Tiên Giai để luyện đan dược.

“Đây là ai, sao có thể khủng bố đến như thế?”

Đây là câu hỏi trong đầu rất nhiều thiên tài đang có mặt tại đây, việc sử dụng Thiên Địa Đại Thế để luyện đan dược quả là một chuyện bất khả tư nghị.

Việc này không chỉ yêu cầu một thiên phú cực cao trong chuyện luyện đan mà nó còn cần một Đạo Tâm vững chắc cực kỳ, từ lúc nào Thiên Đế Thư Viện bọn hắn xuất hiện một thiên tài như thế này?

“Nhìn bộ dạng của hắn thì có vẻ như hắn là người thuộc Tam Tộc Thần Nhãn gần nhất vừa mới xuất thế tại Đạo Châu.”

Một tên thiên tài với vốn kiến thức khá rộng nhanh chóng lên tiếng phỏng đoán.

Đạo Châu dù sao cũng là một đại châu trong Thái Cổ Tiên Vực, trong khoảng thời gian này thì nơi đó có không ít các Cổ Tộc cổ lão xuất thế, đứng đầu trong số chúng chính là Tam Nhãn Thần Tộc.

Chương 615: Huyền Thiên Đạo Đan

Chương 615: Huyền Thiên Đạo Đan

“Vậy mà hắn lại đang luyện đan dược cho Thiên Tôn, tên đó là một Luyện Đan Sư Thiên Tôn Cấp.”

“Thiên Kiếp gia thân, là một Luyện Đan Sư cấp Thiên Tôn.”

Tất cả mọi người xung quanh Đế Sơn khi thấy được một màn này thì đều sợ hãi than nhẹ, một màn này quả thật là quá bất khả tư nghị, có thể nói là vượt khỏi tầm hiểu biết của không ít người ở đây, chưa từng ai có thể nghĩ tới việc luyện đan ở trong Đế Sơn Tiên Giai cả.

“Không ngờ tên Thần Tử của Tam Nhãn Thần Tộc này lại còn là một tên Luyện Đan Sư cấp Thiên Tôn nữa.”

“Đúng vậy, xem ra đương thời Tam Nhãn Thần Tộc muốn quật khởi rồi.”

Không ít người thuộc Thiên Đế Thư Viện đứng xung quanh khi thấy một màn này đều lộ ra sắc mặt ngưng trọng, tên Thần Tử đương đại của Tam Nhãn Thần Tộc này quả thật là quá nghịch thiên rồi.

Không chỉ có thiên phú tu luyện yêu nghiệt tới cực độ mà còn sở hữu một thiên phú luyện đan quỷ tài như vậy.

Vào giờ phút này trên tầng thứ chín mươi của Tiên Giai, có một thân ảnh đang bình tĩnh ngồi xếp bằng.

Thân thể của y toàn bộ như đang được một luồng Thần Quang nhàn nhạt bao phủ.

Trước mắt của người này có một Cổ Đỉnh màu đồng thau, trên Đỉnh xuất hiện chín hư ảnh Thanh Long bao vây lấy, mỗi một đầu Thanh Long đều sở hữu một khí tức sâu không thấy đáy dù hình dáng cực kỳ nhỏ nhắn.

“Thanh Long Đỉnh, đây quả thật là chí bảo luyện đan đó.”

Tà Tôn thân mặc hắc y từ từ mở hai mắt của mình ra, hắn sở hữu tới ba con mắt nhưng chưa tới thời khắc chiến đấu thì hắn sẽ không mở con mắt thứ ba của mình ra.

“Nghe nói trong Thiên Đế Thư Viện này có một vị Đan Tu, vị lão tổ ấy ít nhất cũng là Thần Linh trở nên, trong tay hắn có một đạo Dị Hỏa Đế Viêm, không biết ta có thể thu được đạo Dị Hỏa đó từ tay hắn không nữa.”

Tà Tôn nghĩ thầm trong lòng, hắn đến Thiên Đế Thư Viện này không phải là vì cảm thấy chán.

Theo như nguồn tin chính xác mà hắn nhận được thì trong Thiên Đế Thư Viện có một vị Lão Tổ ít nhất là Thần Linh Cảnh đang sở hữu một đạo Dị Hỏa vô cùng cường đại cùng cổ lão, nó tên là Đế Viêm.

Dị Hỏa Đế Viêm.

Nếu như người sở hữu đạo Dị Hỏa này chỉ là một Đạo Thống Cổ Tộc bình thường thì Tà Tôn đã sớm ra lệnh cho cao tầng của Tam Nhãn Thần Tộc đi đoạt về rồi, nhưng xui rằng đối phương lại là Thiên Đế Thư Viện.

Sự cổ lão cùng cường đại của Thiên Đế Thư Viện khó mà diễn tả bằng lời được, chỉ là một Tam Nhãn Thần Tộc vẫn chưa đủ sức đối chọi với quái vật khổng lồ này.

Trong Thiên Đế Thư Viện có một sinh linh cứu cực trên con đường tiến hóa, ai mà không sợ chứ?

Bất kỳ thế lực đạo thống nào sở hữu một át chủ bài như vậy thì đều không thể bị coi thường, ngay cả Cấm Kỵ Cổ Tộc cũng không tùy tiện đắc tội.

Huống chi chỉ là một Tam Nhãn Thần Tộc bọn hắn?

“Hi vọng ta có thể hấp dẫn được vị lão tổ kia hiện thân.”

Tà Tôn nghĩ thầm sau đó tiếp tục làm việc của mình.

Dị Hỏa Đế Viêm có thể nói là một thứ cực kỳ trọng yếu đối với hắn, Tà Tôn cũng có dã tâm của riêng mình.

Hiện hắn đã bước đến cảnh giới Nửa Bước Thần Linh rồi, hắn muốn chuẩn bị đầy đủ đề bước vào Thần Linh, nhưng Tà Tôn lại không muốn sử dụng Thần Cách để tấn thăng Thần Linh.

Nếu như sử dụng Thần Cách để tấn thăng Thần Linh Cảnh thì đó chỉ là Hậu Thiên Thần Linh mà thôi, với dã tâm của mình thì Tà Tôn không cho phép bản thân là một Hậu Thiên Thần Linh, hắn muốn trở thành một Tiên Thiên Thần Linh.

Dị Hỏa Đế Viêm chính là một trong những đồ vật mà hắn cần chuẩn bị để tấn thăng thành Tiên Thiên Thần Linh.

Oanh, ầm ầm.

Ngay vào lúc Tà Tôn đang suy nghĩ miên mang thì giữa thiên địa bỗng vang lên vô số tiếng sấm, đây chính là Thiên Kiếp của Luyện Đan.

Nếu như bất kỳ đan dược nào đạt tới phẩm cấp Thiên Tôn thì chắc chắn sẽ dẫn tới Lôi Kiếp giáng lâm.

Lôi Kiếp cực kỳ kinh khủng, âm thanh ầm ầm vang lên khiến cho toàn bộ vùng hư không trên Đế Sơn như xuất hiện vết rách.

“Cửu Thiên Huyền Tiên Kiếp.”

Khi thấy Thiên Lôi Kiếp khắp nơi trên bầu trời thì có một vị nữ đệ tử nhỏ giọng thầm thì.

Dạng Lôi Kiếp như Cửu Thiên Huyền Tiên Kiếp chỉ xuất hiện khi đan dược kia là đan được Cực Phẩm trong Thiên Tôn mà thôi.

“Đó chính là Huyền Thiên Đạo Đan.”

Khi mọi người thấy được viên đan dược đang bị vô số Lôi Kiếp đánh vào trên trời kia thì một vị trưởng lão của Thiên Đế Thư Viện cũng nhận ra lai lịch của viên đan dược đó.

Đây chính là Huyền Thiên Đạo Đan đó.

Là một loại Đan Dược dù là Thiên Tôn Cảnh khi ăn vào cũng sẽ đạt được chỗ tốt cực lớn.

“Lần này có thể dẫn Dược Thần xuất quan được không?”

Vị trưởng lão của Thiên Đế Thư Viện này nói nhỏ một tiếng.

Yêu nghiệt có thể luyện được Huyền Thiên Đạo Đan thì chắc hẳn sẽ được Dược Thần tiếp kiến một lần.

Mà Dược Thần chính là trưởng lão có tạo nghệ sâu nhất trên Đan Đạo của Thiên Đế Thư Viện.

Luyện chế đan dược đối với Dược Thần quả thật là quá đơn giản.

Dù sao đây cũng là người đã từng luyện chế ra được Thần Đan, Dược Thần.

Khi vị trưởng lão này vẫn còn đang suy nghĩ lung tung thì đan cũng đã thành, đan hương phiêu tán khắp nơi.

Huyền Thiên Đạo Đạo chính thức được ra lò.

Chương 616: Dược Tiên – Dược Vân Vận

Chương 616: Dược Tiên – Dược Vân Vận

“Huyền Thiên Đạo Đan này vậy mà lại có thể sinh ra linh trí!”

Không ít người đứng xung quanh Đế Sơn đều nhìn viên đan dược đang tỏa ra Đan Hương trên bầu trời kia với vẻ khiếp sợ.

Viên đan dược này vừa được luyện thành liền liều mạng chạy về tứ phía, giống như nó biết rằng nếu nó không chạy thì nó sẽ bỏ mạng vậy.

Đan dược bay rất nhanh, tốc độ của nó có thể sánh ngang được một cường giả Thiên Tôn thông thường, nhưng mà may là nơi này là tầng chín mươi của Đế Sơn Tiên Giai.

Áp lực đến từ Thiên Địa Đại Thế đã ép cho viên đan dược này không thể động đậy hay chạy đi đâu hết.

“Không tồi, có thể luyện ra được Huyền Thiên Đạo Đan, rất không tệ.”

Bỗng nhiên một âm thanh từ tốn vang lên giữa thiên địa, sau khi nghe được âm thanh này thì Từ Tôn dần trở nên kích động.

Trong Thiên Đế Thư Viện hiện tại thì người có đủ khả năng đưa ra lời bình luận như vừa rồi chỉ có Dược Thần mà thôi.

Đây cũng là nguyên nhân chính hắn đến Thiên Đế Thư Viện.

Theo lời đồn thì vị Dược Thần này tính tình hỉ nộ vô thường, nhưng có một ưu điểm là thích bồi dưỡng hậu bối mà bản thân xem trọng.

Đương nhiên mục đích chủ yếu của Tà Tôn không phải là để vị Dược Thần này bồi dưỡng hắn, mục đích của hắn chính là Dị Hỏa Đế Viêm trong tay của Dược Thần.

“Đa tạ Dược Thần khích lệ.”

Tà Tôn đáp lại một cách đầy cung kính, đây chính là Dược Thần của Thiên Đế Thư Viện, tối thiểu cũng là một tồn tại Thần Linh, người này đáng được sự tôn trọng của hắn.

“Đây chính là Dược Thần, trong truyền thuyết đây chính là vị Thần Linh luyện dược, không ngờ trong đời ta lại có thể nghe được âm thanh của y.”

Một vị học sinh của Thiên Đế Thư Viện lên tiếng một cách kích động.

Trên trời có hai thân ảnh xuất hiện, một là một vị lão giả, người còn lại là một nữ tử, một nữ tử tuyệt mỹ.

Chỉ cần là người thuộc Thiên Đế Thư Viện thì đều có thể biết được vị nữ tử tuyệt sắc đứng bên cạnh lão giả kia là ai, đó chính là một trong Tam Tiên của Thiên Đế Thư Viện, Dược Tiên – Dược Vân Vận.

“Tiểu gia hỏa này ngươi rất có tiềm lực, lại còn là yêu nghiệt của Tam Nhãn Thần Tộc nữa, không tệ.”

Lão giả đứng kia vuốt vuốt râu mình rồi lên tiếng.

Tam Nhãn Thần Tộc từ trước đến nay không phải là một thế lực giỏi về luyện đan, trình độ luyện đan của bọn hắn thua kém rất nhiều người, vậy mà Tà Tôn lại có thể trở thành một Luyện Đan Sư Thiên Tôn, khó có được.

“Vận nhi, không phải ngươi luôn nói thiên phú luyện đan của ngươi vạn cổ vô song sao? Ở đây cũng có một vị thiên tài của Tam Nhãn Thần Tộc này, ngươi có muốn lên đài thi đấu cùng hắn không? Xem ai trình độ hơn một bậc?”

Lão giả nhìn thoáng qua viên đan dược tỏa ra Thần Quang trong tay của Tà Tôn rồi nói với vị nữ tử tuyệt sắc đứng cạnh.

Vị nữ tử tuyệt sắc kia mặc đồ luyện đan, khí chất trang nhã vô cùng, nhưng sau khi nghe được những lời vừa rồi thì sắc mặt nàng lạnh xuống.

“Đồ nhi chắc chắn thuật luyện đan của mình càng cao hơn một bậc.”

“Ha ha ha, Vận nhi nhà ta lại có lòng tin lớn như thế sao? Được rồi, chờ các ngươi cùng lên đài luyện đan là biết liền chứ gì, đan dược ai luyện tốt hơn thì ta đáp ứng một thỉnh cầu cho người đó, thế nào?”

Lão giả kia cười ha ha một tiếng, đồ nhi này của mình vẫn luôn nhăm nhe viên Dị Hỏa của mình, mấy ngày nay mình đã muốn đưa viên Dị Hỏa đó cho nàng rồi.

Nhưng sau khi thấy được gia hỏa Tam Nhãn Thần Tộc này thì trong lòng của y sinh ra một kế hoạch.

Đồ nhi của lão giả tên là Dược Vân Vận, chính là một trong Tam Tiên của Thiên Đế Thư Viện, Dược Tiên.

Nàng là người lấy luyện đan để nổi danh trong Thiên Đế Thư Viện.

Là yêu nghiệt luôn tu hành bên người của Dược Thần.

Nhưng lần này bởi vì Chư Thiên Chiến Trường nên mới xuất thế sớm hơn dự tính.

Trong Tam Tiên của Thiên Đế Thư Viện thì nàng là người có tu vi cường đại nhất, nàng nổi danh sớm hơn hai người còn lại trong Tam Tiên rất nhiều, hiện tại nàng đã là một cường giả Thiên Tôn Cảnh.

Lão giả thầm nghĩ là sẽ đưa viên Dị Hỏa trong tay mình cho Vân Vận,

nhưng mà khi thấy tên thiên tài yêu nghiệt luyện đan thuộc Tam Nhãn Thần Tộc này thì trong lòng hắn có một xíu suy nghĩ khác.

Đồ nhi này của mình trên con đường tu luyện cũng không phải là quá xuất sắc, nhưng trên con đường luyện đan thì phải công nhận nàng là một chí tôn yêu nghiệt không thể chối cãi.

Đây là một chuyện tốt, nhưng ở một góc độ nào đấy thì cũng là một chuyện xấu, nếu như không thể tìm được một đối thủ xứng đôi thì khó mà kích phát được tiềm lực trong người nàng ra một cách tối đa.

Dược Vân Vận hiện tại đang trong giai đoạn bình cảnh, thiên phú của nàng quá mức vô song nên không ai có thể lọt vào mắt của nàng cả.

Lão giả không muốn tình huống này diễn ra.

Mau mà hiện tại các Cổ Tộc viễn cổ đang dần dần xuất thế, vô số yêu nghiệt hiện thân, không thiếu những kỳ tài Luyện Đan vang danh chư thiên.

Chương 617: Chắc chắn không thất bại

Chương 617: Chắc chắn không thất bại

“Nếu như Dược Thần đã nói vậy thì vãn bối đương nhiên nguyện ý.”

Thần sắc Tà Tôn hiện rõ vẻ vui sướng, thật đúng là đi mòn gót giày tìm chẳng thấy, đến khi có được chẳng tốn công, đúng là chỗ tốt từ trên trời rơi xuống mà.

Dù cho lần này không thể đạt được Dị Hỏa Đế Viêm thì đạt được một lời hứa hẹn của Dược Thần cũng không lỗ.

Nếu như may mắn thì có thể dùng hứa hẹn đó để đổi lấy Đế Viêm mà.

“Được!”

Ánh mắt của Dược Thần khi nhìn sang Dược Vân Vận mang theo một xíu ý cười.

“Đồ nhi, nếu như ngươi có thể thắng thì ta sẽ lấy Đế Viêm trong tay ta đưa cho ngươi.”

Dược Thần nói một tiếng, đây chính là khích lệ một cách công khai.

Đồ nhi này của bản thân vẫn luôn muốn viên Dị Hỏa Đế Viêm kia, hiện tại mình để cơ hội ngay trước mắt nàng, chỉ cần có thể thắng liền có thể đạt được, đây cũng là dụng ý của Dược Thần.

“Nếu như ngươi không thắng được thì…”

Trong mắt Dược Thần lộ ra vẻ buồn cười cùng không tin, thực lực của đồ nhi mình rất mạnh, Dược Thần nghĩ rằng hắn chỉ cần hơi đẩy một xíu thôi là có thể kích phát được tiềm năng trong người của đồ đệ mình rồi.”

Tên Tam Nhãn Thần Tộc kia tuy cũng là thiên tài nhưng vẫn còn kém đồ nhi này của mình không ít.

Lời vừa rồi của Dược Thần chỉ là thuận miệng mà thôi, chứ trong thâm tâm của hắn chưa từng nghĩ tới khả năng tên Tam Nhãn Thần Tộc này sẽ thắng đồ nhi của mình.

Nhưng mà còn chưa đợi hắn nói xong thì Vân Vận đứng cạnh đã hừ lạnh một tiếng.

Nếu như so tài về thiên phú luyện thì nàng biết rõ bản thân mình không bằng người khác, nhưng nếu nói về thiên phú luyện đan thì nàng có thể tự tin rằng bản thân nàng vô địch cùng cảnh giới.

Ai có thể có thiên phú luyện đan cao hơn nàng được?

“Đồ nhi chắc chắn không thể thất bại!”

Dược Vân Vận nói một cách bình tĩnh, sao nàng có thể thua chứ? Ngoại trừ một số ít tồn tại được ghi chép ở trong Cổ Sử thì tại thế hệ này không có ai đủ khả năng phân cao thấp với nàng cả.

Chính nàng cũng đã nhìn ra được ý đồ của sư tôn mình, y chỉ đơn giản là thấy thiên phú trên con đường luyện đan của tên này khá là cường đại nên muốn nàng so tài với tên này.

Cuối cùng thì cũng muốn lấy tên Tam Nhãn Thần Tộc này ra để khích lệ bản thân, giúp cho bản thân nàng tiến xa hơn, hoặc ít nhất thì sư tôn muốn xem thử xem trình độ của nàng có sự tiến bộ hay không.

Nhưng mà dù cho thiên phú luyện đan của tên Tam Nhãn Thần Tộc này cũng khá là cường đại nhưng nàng hoàn toàn không có chút lo lắng nào.

“Được, vậy vi sư rửa mắt mà đợi.”

Dược Thần nhìn xem đồ nhi đắc ý nhất đời này của mình rồi cười ha hả nói, đồ nhi này của hắn có thiên phú không thể chê vào đâu được, chỉ có tính cách là hơi kiêu ngạo mà thôi.

Ngoại trừ si mê với luyện đan thì nàng hoàn toàn không có bất kỳ sở thích nào khác.

Vân Vận quay đầu lại và nhìn Tà Tôn một cách bình tĩnh, Huyền Thiên Đạo Đan khi nãy tên Tam Nhãn Thần Tộc này luyện ra thì nàng cũng có thể làm được, nếu như lấy ra so sánh thì không thể so ra được gì.

“Sau khi ngươi thắng ta thì ngươi có thể có được một giọt máu Bất Tử Thần Dược.”

Dược Vân Vận lên tiếng một cách nhẹ nhàng,

Khi Tà Tôn nhìn thẳng vào Dược Vân Vận thì không khỏi cảm thấy kinh diễm, nữ tử này thật đẹp mắt.

Khí tức phát ra trên người của nữ tử này giống như một gốc dược liệu vậy, thanh tân đạm nhã, tinh tế vô cùng.

Dù đứng xa hắn cũng có thể ngửi được mùi dược liệu mê người trên người nàng.

“Được!”

Tà Tôn thân cũng là một người quả quyết, hắn vô cùng tự tin vào kỹ thuật luyện đan của bản thân.

Hắn tin rằng khi đặt vào cùng thời đại thì chưa chắc Dược Thần có thể tốt hơn hắn.

“Nếu như tiên tử chiến thắng thì tại hạ đưa cho tiên tử hai giọt Dược Huyết của Bất Tử Thần Dược.”

Tà Tôn cười một tiếng rồi nói, hắn thân là Thần Tử của Tam Nhãn Thần Tộc nên không thể keo kiệt được, mặc dù hai giọt Dược Huyết của Bất Tử Thần Dược cũng trân quý nhưng không phải là hắn không lấy được.

So tài giữa Tà Tôn với Dược Tiên trong Tam Tiên nhanh chóng truyền ra khắp Thiên Đế Thư Viện.

Không ai ngờ được tên Tam Nhãn Thần Tộc kia lại có thiên phú cao tới mức đạp lên được tầng chín mươi của Đế Sơn Tiên Giai, tuy như vậy hắn lại còn có một thiên phú luyện đan hiếm có.

…

“Ting, phát hiện Khí Vận Nữ Chủ Dược Vân Vận.”

“Tu vi: Thiên Tôn Tam Trọng.”

“Thể chất: Thiên Dược Thần Thể.”

Ở một bên khác thì âm thanh của hệ thống vang lên trên đầu Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca không có hứng thú chơi đùa với tên Ngũ Hoàng Tử của Tam Nhãn Thần Tộc này nữa, vừa rồi hắn đã trấn áp y rồi.

Cướp gái của hắn sao?

Ngoại trừ tử lộ thì không còn đường nào khác đâu.

“Bọn hắn muốn thi đấu luyện đan?”

Tần Cửu Ca nghĩ thầm một xíu, Khí Vận Chi Tử so tài luyện đan với Khí Vận Nữ Chủ, không cần suy nghĩ cũng biết chắc chắn Khí Vận Chi Tử sẽ thắng.

Hơn nữa đây chắc chắn là lần đầu gặp mặt của cả hai.

“Đi qua nhìn một xíu xem sao.”

Chương 618: Ai cũng là kẻ có tiền

Chương 618: Ai cũng là kẻ có tiền

Sau khi biết được tin tức Đại Hoàng Tử (Thần Tử) của Tam Nhãn Thần Tộc sắp thi đấu với Dược Tiên danh chấn Thiên Đế Thư Viện thì mọi người đều sôi trào hết cả lên.

Đặc biệt là các đệ tử theo luyện đan trong Thiên Đế Thư Viện, ngay cả những người này cũng khó mà thấy Dược Tiên luyện đan chứ đừng nói là những đệ tử mới.

Không mất quá nhiều thời gian, mọi người đã bắt đầu thảo luận xem kết quả của cuộc thi đấu này là như thế nào.

Có người nhận định là chắc chắn Dược Tiên thắng, cũng có người nghĩ là Thần Tử của Tam Nhãn Thần Tộc sẽ thắng,

Dù sao Thần Tử của Tam Nhãn Thần Tộc là một địa vị không thấp.

Hơn nữa mọi người vẫn còn bị uy thế của chuyện dùng Thiên Địa Đại Thế luyện đan trên Đế Sơn Tiên Giai kia chấn động, viên Huyền Thiên Đạo Đan kia là một viên đan dược Thiên Tôn Cấp đó.

Đương nhiên người nghĩ Dược Tiên thắng vẫn nhiều hơn, thanh danh của nàng lan rộng ra khắp Thiên Đế Thư Viện từ rất lâu rồi, khó mà tiêu trừ trong chóc lát được.

Vì thế nên mọi người trong Thiên Đế Thư Viện bắt đầu cược, bọn hắn cược xem ai có thể thắng.

Đã có không ít người đã tham gia vào cuộc cá cược này.

Trong một cung điện nơi mà đang tụ tập người của Tam Nhãn Thần Tộc.

“Cơ hội kiếm lớn đây rồi, chúng ta mở hàng cược hết vào đại ca đi, tiện thể kiếm một món hời lớn luôn.”

Trong đại điện, tên Ngũ Hoàng Tử vẫn luôn đi sau Đạo Quân Tiên khi nghe thấy thông tin này thì vô cùng kích động.

Đại hoàng tử, đại ca của hắn, đồng thời cũng là Thần Tử của Tam Nhãn Thần Tộc sắp so tài luyện đan với người khác sao?

Vậy mà lại có người dám so tài luyện đan với đại ca hắn?

Bản thân hắn biết rõ trình độ luyện đan của đại ca mình cường đại cỡ nào.

“Thông tin này chính xác sao?”

Tà Việt hỏi lại một cách đầy hưng phấn.

Tà Việt dám khẳng định chắc rằng đại ca của hắn chắc chắn sẽ thắng trong cuộc tranh tài này.

Thế nên hắn muốn lợi dụng lần này để thu thập tài nguyên cho bản thân.

Trong Thiên Đế Thư Viện này thì tên nào cũng là kẻ có tiền.

Gần như tất cả đệ tử ở đây đều có một đạo thống cổ tộc không tệ duy trì sau lưng.

Tài nguyên quý hiếm chắc chắn không thiếu.

“Đã hỏi thăm rõ ràng rồi, có rất nhiều đệ tử của Thiên Đế Thư Viện đều tranh luận về kết quả của cuộc tranh tài này, thế nên chỉ cần chúng ta mở để cho tất cả mọi người đặt cược thì tuyệt đối sẽ lời to.”

Một tộc nhân khác của Tam Nhãn Thần Tộc lên tiếng một cách cung kính.

Nhiều đệ tử trong Thiên Đế Thư Viện tranh luận kịch liệt về chuyện này,

“Được rồi, vậy chúng ta sẽ mở đặt cược, chúng ta cược đại ca thắng.”

Tà Việt nói với thần sắc hưng phấn, kỹ thuật cùng với trình độ luyện đan của đại ca hắn chắc chắn là chấn động cổ kim.

Mình thân là đệ đệ nên mới biết được, còn người khác thì sao có thể biết được!

Cái này gọi là chênh lệch tin tức, nếu như bọn hắn quen thuộc đại ca như mình thì còn lâu bọn hắn mới nghĩ Dược Tiên sẽ chiến thắng.

Đúng là buồn cười tới cực điểm.

Đại ca của hắn là gì? Là một kỳ tài ngút trời, không chỉ có thiên phú tu luyện vô song mà còn có một thiên phú cực cao trong luyện đan.

“Lấy tất cả tài nguyên mà trong tộc cung cấp để cược đại ca ta thắng, chúng ta tự mình cầm cái, chắc chắn sẽ lời một vố lớn.”

Tà Việt càng nói càng kích động, giống như những tài nguyên kia đã tới tay hắn rồi.

Nhưng đây là một thời cơ kiếm tiền tốt.

“Cái này… Việc này không ổn một xíu nào, ngũ hoàng tử, chuyện này Đại Hoàng Tử có biết không?”

Tộc nhân của Tam Nhãn Thần Tộc có mặt trong đại điện hơi hơi do

dự một chút, những tài nguyên mà Tam Nhãn Thần Tộc cung cấp quá trân quý.

Mặc dù lợi nhuận rất nhiều nhưng phải biết một khi thua thì lỗ cũng sẽ rất nhiều.

“Đại ca ta có biết thì chắc chắn sẽ đồng ý, yên tâm đi, không lẽ đại ca ta còn có thể thất bại hay sao?”

Vẻ không vui thoáng hiện trên mặt của Tà Việt, một chí tôn yêu nghiệt như đại ca hắn sao có thể thất bại được chứ?

Trong mắt của hắn thì lần so tài này không khác gì đưa không tài nguyên cho Tam Nhãn Thần Tộc hắn cả.

“Nhanh làm đi, nếu có được hỏi thì nói là ngũ hoàng tử ra lệnh làm.”

…

Ngày mai là ngày quyết đấu giữa Tà Tôn cùng với Dược Tiên, thế nên có không ít người đã đánh hơi được lợi nhuận trong này và đã bắt đầu mở ra những phiên đặt cược, trong đố Tam Nhãn Thần Tộc là người tổ chức lớn nhất.

Nếu như cược Tà Tôn thắng thì ăn được 1.2, còn nếu như cược Dược Tiên thắng thì ăn gấp ba.

Chỉ cần thắng là ăn được vô số tư nguyên.

Chỉ có điều giờ mọi người vẫn chưa rõ được ai sẽ là người chiến thắng.

Nhưng mà khi thấy tỷ lệ của Tam Nhãn Thần Tộc đưa ra thì có nhiều người bắt đầu tin vào Tà Tôn hơn, nhưng trong Thiên Đế Thư Viện còn rất nhiều fan của Dược Tiên nên hai bên cũng một nửa một nửa.

Khi thấy được con số đặt cược thì thần sắc của Tà Việt kích động vô cùng, nếu như thắng thì bản thân có thể lấy được vô số tài nguyên đó

Nhiều tới mức có khi còn không thể đếm được.

Những lão gia hỏa trong tộc kia chắc chắn sẽ vui mừng vô cùng

Đồng thời Tà Việt cũng đang tìm kiếm xem tung tích của nam tử đánh mình hôm trước!

Chương 619: Kiếm một vố lớn

Chương 619: Kiếm một vố lớn

Tên kia quả thật là an gan hùm mật gấu mới dám đánh hắn!

Không biết hắn là ai sao?

Thân là ngũ hoàng tử của Tam Nhãn Thần Tộc, đệ đệ ruột của Thần Tử Tam Nhãn Thần Tộc, phải biết rằng đại ca của hắn là nhà vô địch trong tương lai.

Áp chế cùng thế hệ, chỉ có duy nhất đại ca hắn vô địch.

Thông Thiên Thần Phong.

Sau khi Tần Cửu Ca trở về Thiên Đế Thư Viện thì đã bị Tần Ấu Vi cuốn lấy.

“Tu luyện thế nào rồi?”

Tần Cửu Ca nhìn xuống Tần Ấu Vi rồi lên tiếng, Tần Cửu Ca vẫn rất coi trọng Hỗn Độn Đạo Thể của Tần Ấu Vi.

“Không biết khi nào ngươi mới có thể trưởng thành được nữa.”

Tần Cửu Ca thở dài trong lòng một cái, thiên phú của Tần Ấu Vi quả thật là không chê vào đâu được, chỉ có đều là tuổi đời hơi nhỏ mà thôi.

“Khục, Đạo Tử vừa về đã nhịn không nổi mà đi thăm Ấu Vi rồi, quả nhiên là ưa thích nàng ta dữ.”

Một âm thanh thanh thúy vang lên trong đại điện.

Khi câu nói này vừa dứt thì Tấn Ấu Vi trong ngực của Tần Cửu Ca bỗng cúi đầu thấp xuống.

Người vừa tới không phải ai khác ngoài Tần U Tiên, tỷ tỷ đồng tộc của Tần Cửu Ca.

“Có muốn kiếm lời hay không?”

Tần Cửu Ca không có tâm tư nói chuyện trời đất cùng với Tần U Tiên.

“Sao, kiếm lời như thế nào?”

Tần U Tiên nghe vậy thì nhanh chóng đáp trả, nhìn dáng vẻ của đệ đệ mình thì chắc chắn hắn đang có ý đồ xấu gì đó.

“Chuyện trong thư viện chắc hẳn ngươi phải rành hơn ta.”

“Chọn Dược Tiên sẽ thắng.”

“Cược hết tất cả, có bao nhiêu thì chơi bấy nhiêu.”

“Sắp tới chúng ta cũng phải quay về trong tộc rồi, kiếm thêm chút đỉnh không thơm sao?”

Tần Cửu Ca nhìn Tần U Tiên một cái rồi lên tiếng nói tiếp, mặc dù hắn biết chỉ cần hắn cược tên nhân vật chính Tà Tôn này thì chắc chắn sẽ chỉ lời không lỗ, nhưng tiền đề là không có sự xuất hiện của một Tần Cửu Ca như hắn.

Giờ hắn đã lựa chọn xuất thủ rồi thì đương nhiên phải bẫy Tam Nhãn Thần Tộc kia một vố rồi.

Vừa rồi Tần Cửu Ca đi một vòng quanh Đế Sơn và đã thu được tin tức Tà Tôn sắp so tài luyện đan với Dược Tiên cùng với việc Tam Nhãn Thần Tộc bắt đầu mở phiên cá cược.

Không ngờ bọn chúng lại dám để tỷ lệ một ăn ba, thật sự là khiến Tần Cửu Ca vui không gì để tả.

Với tất cả tiền bạc trên người Tần Cửu Ca thì một khi Tam Nhãn Thần Tộc thua chắc chắn bọn hắn sẽ đền tới cái quần lót cũng không còn.

Tuy làm như vậy thì hơi thất đức nhưng có liên quan gì tới hắn?

Chính bọn hắn để tỷ lệ như vậy, có chuyện thì bọn hắn phải chịu mà thôi.

Tam Nhãn Thần Tộc dám thiếu nợ hắn thử xem, ngày thứ hai sẽ có Thần Linh của Tần Tộc ẩn hiện trước cửa nhà bọn hắn ngay.

Tam Nhãn Thần Tộc dù thiếu ai thì thiếu nhưng chắc chắn không dám thiếu nợ Tần Cửu Ca.

“Gia hỏa nhà ngươi rất hư đó.”

Tần U Tiên nhìn Tần Cửu Ca rồi hừ lạnh một tiếng, tên đệ đệ Đạo Tử

này của mình quả nhiên là một bụng ý đồ xấu.

“Nhưng mà ngươi dám chắc chắn rằng Dược Tiên có thể thắng sao?”

Tần U Tiên trầm mặc một hồi rồi hỏi dò lại, các trưởng lão trong Thiên Đế Thư Viện cũng không đoán ra được ai là người thắng mà.

“Có thể.”

Tần Cửu Ca vẫn nói một cách cực kỳ bình tĩnh.

…

Tại phụ cận của một cung điện gần Đế Sơn, nơi này đang có vô số sinh tinh tụ tập.

“Ta cược một trăm ngàn cực phẩm Linh Thạch, ta cược Tà Tôn thắng.”

Có người hô vang.

“Ta cược ba kiện bảo vật Thiên Tôn, cược chắc chắn Dược Tiên sẽ thắng.”

Lại có một người khác lớn tiếng kêu lên, điều này khiến cho không ít người xung quanh cảm thán, người giàu quả nhiên chỗ nào cũng có.

Con trai của địa chủ quả nhiên là hào khí tận mây.

“Cược ba gốc Bất Tử Thần Dược cùng với một kiện Thần Khí.”

Một âm thanh lạnh lùng vang lên giữa đám người.

Mẹ nó.

Mọi người có mặt nghe vậy đều ngây người.

Bọn hắn không nghe lầm chứ, Bất Tử Thần Dược và thần khí?

Đây là thứ mà bọn hắn có thể chơi được sao, là Bất Tử Thần Dược và thần khí đó.

Thằng ngốc này đến từ nhà địa chủ nào vậy chứ?

Vậy mà lại có Bất Tử Thần Dược và thần khí?

Chắc là lừa đảo rồi, thật vớ vẩn.

Không sợ bị trưởng bối trong tộc hoặc Tam Nhãn Thần Tộc đập chết sao.

Vậy mà dám nói đến Bất Tử Thần Dược và thần khí?

Nếu là giả, người của Tam Nhãn Thần Tộc sẽ đánh chết ngươi. Nếu là thật, ngươi dám chắc lão tổ nhà mình sẽ không nhảy ra từ quan tài tìm ngươi, sau đó lấy nắp quan tài đập vào đầu ngươi sao.

Đánh chết thứ con cháu bất hiếu như ngươi.

Lấy thần dược và thần khí mà gia tộc khó khăn lắm mới có được ra đánh cược?

Cho dù giàu đến đâu cũng không nên chơi như vậy.

“Kẻ nào đang gây rối ở đây?”

Người của Tam Nhãn Thần Tộc không kiên nhẫn xua tay.

Tên phiền phức này ở đâu ra vậy, hắn có thể lấy ra thần dược và thần khí sao?

Ngay cả thần tử của Tam Nhãn Thần Tộc bọn hắn cũng không có.

“Mở cửa làm ăn, có vậy cũng không dám sao?”

Giọng nó đó lại vang lên, nhưng lần này lại toát ra hàn ý, khiến cho nhiều người có mặt ở đây phải quay đầu lại nhìn.

Tiểu tử này khá lắm, không nhìn thì không biết, vừa nhìn một cái đã khiến sắc mặt mọi người trở nên kỳ quái.

Nếu như là người khác, cho dù là thiên tài yêu nghiệt trong các cổ tộc như bọn hắn nói không chừng cũng không thể lấy ra những thứ đó.

Nhưng nếu là người này thì thật sự có thể lấy ra.

Chương 620: Bất Tử Thần Dược

Chương 620: Bất Tử Thần Dược

“Ngươi là…”

Tộc nhân của Tam Nhãn Thần Tộc mở trận đánh cược lúc này cũng

không phải đồ ngốc. Nó nhìn cảnh tượng xung quanh, trong lòng lập tức biết rằng, người vừa thốt ra những lời ngông cuồng đó, thực sự có thể lấy ra những thứ đó, chắc hẳn là một nhân vật lớn.

“Ta cược Dược Tiên thắng.”

Tần Cửu Ca nhìn người của Tam Nhãn Thần Tộc, chậm rãi nói.

Vừa nói, hắn vừa lấy trong tay ra một cây ánh sáng tỏa ra thần quang.

“Rít rít rít, rít rít rít.”

Cây ánh sáng toả ra thần quang trong tay Tần Cửu Ca kêu lên không ngừng kêu lên.

“Đừng sờ chỗ đó, sắp mất râu rồi.”

“Nếu cứ sờ chỗ đó, người ta sẽ chết mất.”

Lúc cây ánh sáng trong tay Tần Cửu Ca lớn tiếng kêu lên, ánh mắt của những người xung quanh đều nhìn về phía Tần Cửu Ca.

Vị Thần Châu Đạo Tử này chịu chơi thật, chẳng lẽ đệ tử cổ tộc như bọn hắn đều chơi như vậy sao?

Chẳng qua, sau khi cảm nhận được mùi thuốc nồng đậm và những lời huyên thuyên phát ra từ thứ này, có lẽ đây là một cây Bất Tử Thần Dược.

Bởi vì chỉ có Bất Tử Thần Dược mới có thể sinh ra trí tuệ như vậy.

“Ngươi còn kêu nữa, tối nay sẽ lấy máu ngươi cho Y Y ăn.”

Tần Cửu Ca vui vẻ trong lòng, cây Bất Tử Thần Dược này là cây nói nhiều nhất mà hắn từng thấy.

Bất Tử Thần Dược trong tay Tần Cửu Ca nghe vậy, đặc biệt là khi nghe thấy hai chữ Y Y từ miệng của Tần Cửu Ca, toàn thân nó lập tức run lên bần bật.

Nó có một quá khứ nghĩ lại mà sợ hãi.

Đó là một đêm tối mưa gió bão bùng đầy bi thương và bất lực, xảy ra trên một chiếc giường.

Bất Tử Thần Dược nó! Đường đường là một Bất Tử Thần Dược mà

lại bị một con gấu ôm lấy liếm.

Liếm một cách điên cuồng.

Chỗ nào cũng liếm, liếm một cách sạch sẽ.

Đúng là nghiệp chướng, kể từ đó nó không muốn gặp con gấu đó nữa.

Bất Tử Thần Dược ngậm miệng, nó thà bị ăn chứ không muốn bị con gấu đó liếm nữa.

“Vị công tử đây thật thực sự có thể lấy ra Bất Tử Thần Dược và thần khí để đặt cược.”

Người của Tam Nhãn Thần Tộc nói với vẻ mặt nghiêm nghị. Chuyện ở cấp bậc này, hắn không làm chủ được.

Ít nhất cũng phải có người như hoàng tử mới xử lý được.

“Hừ.”

Tần Cửu Ca thờ ơ đáp lại. Nếu như Tam Nhãn Thần Tộc không làm ăn với hắn, hắn sẽ phá hỏng chuyện của bọn chúng.

Không làm ăn với hắn mà dám lảng vảng ở đây?

Lúc này, những người nghe thấy tiếng hừ của Thần Châu Đạo Tử đều thay đổi sắc mặt. Vị Thần Châu Đạo Tử này đúng là có tiền có thế.

Lấy Bất Tử Thần Dược cùng thần khí ra đánh cược, nếu như hắn thua, ngay cả với thân phận của hắn, cũng chưa chắc có thể gánh được hậu quả.

Đương nhiên, đó là bởi vì bọn hắn không biết gia sản của Tần Cửu Ca. Nếu không phải sợ đám người của Tam Nhãn Thần Tộc này không dám đặt cược, Tần Cửu Ca thậm chí còn định lấy ra thần vương khí.

Nhưng chơi vậy thì quá nổi rồi.

Hơn nữa, phần lớn người của Tam Nhãn Thần sẽ không dám đánh cược thần vương khí với Tần Cửu Ca, tài nguyên đó vượt xa phạm vi của bọn chúng.

Thực ra, Tần Cửu Ca cũng sợ rằng ba cây Bất Tử Thần Dược và thần

khí đã vượt quá phạm vi tài nguyên của bọn chúng, sợ bọn chúng không dám đánh cược.

“Được, xin công tử chờ một chút.”

Vẻ mặt của người trong Tam Nhãn Thần Tộc vô cùng nghiêm trọng. Đây là kèo đặt cược lớn nhất cho đến hiện tại, nếu như thành công, Tam Nhãn Thần Tộc bọn chúng sẽ phát tài.

Không lâu sau đó, một nam tử mặc áo choàng tím xuất hiện bên phía Tam Nhãn Thần Tộc với khí thế vô cùng mạnh mẽ.

“Là ngươi.”

Người áo tím đi tới chính là ngũ hoàng tử của Tam Nhãn Thần Tộc Tà Việt ở bên cạnh Đạo Quân Tiên, bị Tần Cửu Ca đánh lăn xuống đất lần trước.

Vẻ mặt của Tà Việt trở nên khó hiểu, nó đã ra lệnh cho tộc nhân điều tra xem nam tử đã trấn áp nó là ai.

Trong vòng vài tiếng, tộc nhân đã thông báo cho nó biết về vị đạo tử cấm kỵ của Đạo Châu này.

Lúc đó hắn đã kiềm chế sự ngột ngạt ở trong lòng, Tam Nhãn Thần Tộc ở giai đoạn này thật sự không phải là đối thủ của cấm kỵ.

Cho dù lão tổ vẫn đang ngủ say của Tam Nhãn Thần Tộc bọn chúng tỉnh lại, cũng không có tác dụng gì, thậm chí có thể nói là hoàn toàn vô dụng.

Nhìn Thần Châu Đạo Tử trước mặt, cộng với những gì tộc nhân vừa nói với mình, trong đầu Tà Việt đã có một kế hoạch.

Nó không thể dựa vào sức mạnh của cổ tộc sau lưng để trả thù, nhưng nó có thể dựa vào trí tuệ của chính mình.

Vừa rồi tộc nhân của nó đã nói, Thần Châu Đạo Tử này đã đặt cược ba cây Bất Tử Thần Dược và một thần khí cho Dược Tiên chiến thắng trong cuộc thi đan dược.

Nếu Thần Châu Đạo Tử này dùng những thứ đó đặt cược cho ca ca Tà Tôn của nó, nó thật sự sẽ không dám đánh cược. Bởi vì trong lòng nó, ca ca của nó nhất định sẽ chiến thắng.

Làm thế chẳng phải tặng thần dược và thần khí này cho tên Thần Châu Đạo Tử này sao?

Nhưng nếu hắn đặt cược cho Dược Tiên thì… Khóe miệng của Tà Việt khẽ nhếch lên.

Nó muốn lấy Bất Tử Thần Dược và thần khí từ tên Thần Châu Đạo Tử này.

“Đạo tử à, chuyện xảy ra hôm qua là do tại hạ không đúng, xin đạo tử thứ tội.”

Tà Việt cung kính khom người, nói với Tần Cửu Ca.

Điều này khiến người khác tự hỏi, nó có phải là ngũ hoàng tử của Tam Nhãn Thần Tộc không.

“Đạo tử, vật đặt cược này có hơi lớn, nếu như đạo tử thua… Bọn ta cũng khó xử lắm.”

Tà Việt nghiêng đầu cười nói. Hắn làm như vậy gọi là lấy lùi làm tiến, nói trước đánh sau.

Ta đã nói trước với ngươi rồi đó, ta không muốn đánh cược với ngươi, bởi vì ta sợ nếu ta thắng, cổ tộc chống lưng cho ngươi không giao đồ ra, ta cũng không làm gì được ngươi…

Đây là những gì Tà Việt nghĩ trong lòng, nó muốn tên Thần Châu Đạo Tử này sập bẫy.

Chương 621: Có chơi có chịu

Chương 621: Có chơi có chịu

Một ý tưởng táo bạo loé lên trong đầu Tà Việt, nó muốn lừa lấy thần khí và Bất Tử Thần Dược trong tay Thần Châu Đạo Tử.

Nó vẫn còn nhớ thảm kịch bị trấn áp ngày hôm qua, mà nó lại là người có thù tất báo.

Nếu đã không thể sử dụng cổ tộc sau lưng mình để trấn áp, nó phải dùng trí tuệ của mình thôi.

“Đạo tử, chúng ta chỉ là chỗ đặt cược nhỏ, thắng hay thua thì cũng phải phải thừa nhận. Cho dù đó là chí bảo như Bất Tử Thần Dược hay thần khí, nhưng nếu đạo tử thua thì… bọn ta sẽ khó xử lắm.”

Tà Việt lại cung kính nói, giọng điệu giống như đang nghĩ cho Tần

Cửu Ca.

“Nếu đạo tử muốn đánh cược, hãy lấy những thứ nhỏ một chút sẽ tốt hơn.”

Giọng nói của Tà Việt cũng vang lên bên tai các để tử của Thiên Đế Thư Viện.

Những gì Tà Việt nói cũng không sai.

Thân phận Thần Châu Đạo Tử của ngươi quá cao, ta sợ cho dù có thắng cược, thế lực chống lưng cho Thần Châu Đạo Tử ngươi cũng sẽ không đưa cho ta, như vậy chẳng phải là ta mất trắng sao?

Nếu ta thắng, ta không dám tới đòi ngươi. Còn nếu ngươi thắng, ta không dám không đưa.

Chuyện này hoàn toàn không công bằng.

“Không sao, ba cây Bất Tử Thần Dược và một thần khí, ta vẫn có thể lấy ra được. Nếu như ta thua, mọi thứ sẽ là của ngươi.”

Tần Cửu Ca nhìn Tà Việt, mỉm cười nói. Trong đầu tên Tà Việt đang nghĩ những gì, Tần Cửu Ca biết rất rõ.

Sợ thân phận của hắn, nhưng lại muốn lấy Bất Tử Thần Dược và thần khí của hắn sao.

Cảm xúc này mâu thuẫn thật đấy.

Bây giờ phải nói rõ trước đã, đợi đến khi hắn thua cược, nếu như hắn quỵt nợ sau khi nói những lời này trước mặt người khác, điều đó sẽ làm hỏng danh tiếng của Thần Châu Đạo Tử và danh tiếng của Tần Tộc của hắn.

Các cổ tộc càng lâu đời, càng quan tâm đến danh tiếng của gia tộc mình.

Nếu như đệ tử trong tộc làm mất mặt cổ tộc của mình ở bên ngoài, không cần người khác phải ra tay, cổ tộc của người đó sẽ tự mình trấn áp những đệ tử làm mất mặt cổ tộc ở bên ngoài.

Nếu vị Thần Châu Đạo Tử này đã ở đây khoe khoang, vậy thì cứ nói trước tình hình trước mặt người khác. Nếu sau khi thua mà hắn không thừa nhận, Tần Tộc sẽ rất nhục nhã.

Sau đó Tần Tộc chắc chắn sẽ gửi Bất Tử Thần Dược và thần khí đến,

để bảo toàn thanh danh của Tần Cửu Ca.

Đương nhiên, vì Tần Cửu Ca địa vị đủ cao, cổ tộc sẽ tình nguyện trả giá để bảo toàn danh tiếng cho đệ tử.

“Đạo tử suy nghĩ kỹ một chút.”

Tà Việt đè nén sự vui mừng trong lòng. Thần Châu Đạo Tử này thật đúng là một tên ngốc lắm tiền, không biết được giá trị của Bất Tử Thần Dược và thần khí.

Thần Châu Đạo Tử này có tài nguyên nhưng ngu xuẩn, đây không phải là cơ hội tốt của nó sao?

“Không cần nghĩ nữa, có chơi có chịu. Dù thắng hay thua, ta cũng sẽ nhận, ở đây có rất nhiều người có thể làm chứng cho chúng ta.”

Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn Tà Việt nói. Đệ đệ của Khí Vận Chí Tôn này đúng là biết lợi dụng thời cơ.

Nhân vật chính của Vô Địch Lộ mang lại một cảm giác vô địch, một thần thoại bất bại cho những người xung quanh nó.

Đương nhiên, nếu như không có hắn, tên Tà Việt kia thực sự có thể kiếm được một bộn tiền nhờ cơ hội này.

“Đạo tử đang nghĩ…”

Tà Việt còn chưa nói xong thì đã bị Tần Cửu Ca cắt ngang.

“Ván cược này ngươi có chơi hay không?”

Tần Cửu Ca lại lạnh giọng nói, giống như đang nói không làm thì ta đi.

“Cược, cược, ta sẽ cược.”

Tà Việt nghe vậy thì vội vàng gật đầu, trong mắt hiện lên vẻ hưng phấn. Tài nguyên của tên đạo tử ngu ngốc này không lấy thì phí quá, hắn vẫn phải lấy thôi.

“Tốt lắm, vậy thì cứ làm theo quy củ, lập văn tự đi.”

Tần Cửu Ca nói.

“Vậy thì cứ theo ý của đạo tử, tất cả đều nghe theo ý của đạo tử.”

Tà Việt cung kính thấp giọng nói, chỉ là ở nơi sâu nhất trong mắt nó lại loé lên một tia sáng.

Thần Châu Đạo Tử này đã sập bẫy của nó.

...

Trong một toà cung điện.

“Khốn kiếp, Bất Tử Thần Dược và thần khí là thứ ngươi muốn cược là cược sao?”

Bộp một tiếng, Tà Việt của Tam Nhãn Thần Tộc vừa rồi còn đang cung kính nói chuyện với Tần Cửu Ca ở bên ngoài, bây giờ đã bị tát ngã xuống mặt đất.

“Ca ca, Thần Châu Đạo Tử kia rất ngu xuẩn, vậy mà dám lấy ra Bất Tử Thần Dược và thần khí ra đặt cược, tài nguyên như vậy lẽ nào chúng ta không lấy? Hơn nữa, chắc chắn chúng ta sẽ thắng ván cược này.”

Tà Việt ngã xuống mặt đất, che mặt của mình, khó hiểu nói.

Trong mắt nó, đây là một trò chơi tranh đoạt tài nguyên, tại sao lại không lấy một món hời như vậy?

“Ca ca, Thần Châu Đạo Tử kia vậy mà lại lấy ra ba cây Bất Tử Thần Dược và thần khí để đặt cho Dược Tiên giành chiến thắng, đây không phải là đang cho chúng ta tài nguyên sao?”

Tà Việt tức giận nhìn nam tử áo đen ngồi trên chủ vị ở trong đại điện.

Mặc dù ánh mắt của nam tử này rất bình tĩnh, nhưng không khó để nhìn ra sự cương quyết ở nơi đáy mắt.

Nó là Tà Tôn- thần tử của Tam Nhãn Thần Tộc, được xuất thế trước thời hạn để chiến đấu cho Tam Nhãn Thần Tộc bọn chúng.

Chương 622: Tam Tiên

Chương 622: Tam Tiên

“Tại sao mỗi lần nhắc đến Thần Châu Đạo Tử, trong lòng ta lại thấy sôi máu?”

“Giống như hắn là kẻ thù của đời ta vậy.”

Tà Tôn không để ý đến Tà Việt trong đại điện, trong lòng nó có một cảm giác khó hiểu. Mỗi lần nhắc đến tên Thần Châu Đạo Tử đó, trong lòng hắn sẽ có cảm giác này.

Giống như Thần Châu Đạo Tử này là kẻ thù lớn trong cuộc đời của nó vậy.

“Hơn nữa, cảm giác này ngày càng mãnh liệt hơn.”

Tà Tôn suy nghĩ một lúc, vẻ mặt ngày càng trở nên nghiêm trọng hơn.

Đây chắc chắn không phải là chuyện đùa, nhân vật có cấp bậc như hắn mới có được cảm giác chân thật này.

Thần Châu Đạo Tử đó chắc chắn sẽ gây khó dễ với nó trong tương lai.

“Lần này bỏ đi, ta sẽ không nói gì ngươi nữa, nhưng lần sau ngươi còn dám ở trong tộc nói đến Bất Tử Thần Dược và thần khí, ta sẽ không tha cho ngươi.”

Tà Tôn nhìn đệ đệ, bình tĩnh nói. Đó là Bất Tử Thần Dược và thần khí, ngươi là cái thá gì mà dám đánh cược mấy thứ đó với người khác.

Nếu không phải lần này nó đích thân xuất trận, nắm chắc được phần thắng, nó chắc chắn sẽ đánh chết đệ đệ mình mới cam lòng được.

“Nếu còn có lần sau, ta sẽ rút gân của ngươi.”

Lúc Tà Tôn nghe được tin này, vẻ mặt có chút khó chịu. Cái đồ phá gia chi tử, ngươi biết Bất Tử Thần Dược và thần khí quý giá cỡ nào không?

Bọn chúng được người trong tộc cho Bất Tử Thần Dược và thần khí, nhưng với số lượng cực kỳ ít, vậy nên những thứ đó vô cùng quý giá. Chỉ để bọn chúng dùng khi tiến vào Chư Thiên Chiến Trường, hiện tại bọn chúng vẫn chưa dùng được.

Nghe ca ca nói như vậy, Tà Việt không nhịn được nở một nụ cười. Hắn biết rõ ca ca của mình, nếu hiện tại ca ca nói như vậy, có nghĩa là chuyện này đã qua.

Dù sao thì Thần Châu Đạo Tử đã đặt cược cho đối thủ của ca ca,

đương nhiên ca ca với quyết tâm chiến thắng đã coi ba cây Bất Tử Thần Dược và thần khí kia là của mình rồi.

Nói không chừng trong lòng ca ca bây giờ đang rất vui mừng, khả năng rất cao chính là như vậy.

Ha ha, nếu như lần trước ngươi đánh ta, lần này ta sẽ lấy hết Bất Tử Thần Dược và thần khí của ngươi, đến lúc đó ngươi nhất định sẽ phải hối hận.

Luyện Đan Đạo Trường, đây là đạo trường trong Thiên Đế Thư Viện dành riêng cho các đệ tử và môn nhân luyện đan, bây giờ nơi này đã chật kín người.

Rất nhiều người biết lát nữa ở đây sẽ xảy ra chuyện gì.

Chí tôn yêu nghiệt Tà Tôn của cổ tộc viễn cổ sẽ so tài luyện đan với Dược Vân Vận- luyện đan chí tôn của Thiên Đế Thư Viện.

Không ai dám nói người nào trong hai người sẽ thắng.

“Ta nghĩ Dược Tiên sẽ thắng.”

Xung quanh đạo trường có người nghiêm túc nói. Vừa rồi hắn đã đặt cược rất nhiều vào Dược Tiên, trong lòng đương nhiên muốn Dược Tiên thắng rồi.

Có người nghe vậy thì khẽ lắc đầu, hắn cảm thấy có thể Tà Tôn kia sẽ thắng.

Nói thế nào thì Tà Tôn cũng là yêu nghiệt chí tôn còn sót lại từ thời viễn cổ, chắc chắn thuật luyện đan cũng phải ở đỉnh phong.

Đột nhiên, trong lúc mọi người xung quanh đạo trường đang thảo luận.

Từ xa, một nữ tử mặc đồ trắng được bao bọc bởi sức sống chậm rãi bước ra. Mặc dù chỉ bước một bước, nhưng nàng đã đến trung tâm của đạo trường.

“Dược Tiên, Dược Tiên, Dược Tiên.”

Xung quanh võ đường rất nhiều nam đệ tử của Thiên Đế Thư Viện kích động kêu lên, trong đó có một vài ánh mắt lộ ra vẻ khao khát.

Thiên Đế Thư Viện vốn có ba đại thiên tiên.

U Tiên Tần U Tiên, Quân Tiên Đạo Quân Tiên, Dược Tiên Dược Vân Vận.

Ba nữ tử tài hoa tuyệt sắc này đã là tam tiên từ khi đệ nhất chưa đến Thiên Đế Thư Viện.

U Tiên lạnh lùng kiêu ngạo, trấn áp tứ phương, bất khả chiến bại trong thế hệ của mình.

Quân Tiên cấm dục, đại đạo như tiên, tài sắc vẹn toàn.

Dược Tiên trầm lặng, điềm tĩnh động lòng người, đan thuật thông thiên.

Mỗi một nhân vật trong số ba vị thiên tiên này đều có những đặc điểm riêng biệt.

Sau này, lúc đệ nhất đến Thiên Đế Thư Viện, nữ tử tuyệt đẹp Viêm Linh Cơ dần dần có xu hướng trở thành thiên tiên thứ tư của Thiên Đế Thư Viện sau khi xếp hạng thứ mười một.

Nhưng dù có thêm một thiên tiên vào Thiên Đế Thư Viện, bọn hắn cũng không có cảm xúc gì, bởi vì chuyện đó không liên quan gì đến bọn hắn.

Thật đáng buồn.

Thiên tiên thứ tư Viêm Tiên Viêm Linh Cơ không liên quan gì đến bọn hắn cả.

Ba vị thiên tiên kia còn có thể mong đợi được một chút, nhưng vị thiên tiên thứ tư Viêm Tiên này thật vô vọng.

Theo lời đồn đại, thiên tiên thứ tư Viêm Tiên đã sớm ở trong Thông Thiên Thần Phong của đệ nhất.

Hơn nữa, thiên tiên thứ tư cũng đích thân nói, đệ nhất chính là chủ nhân của nàng.

Lúc đó, các đệ tử của Thiên Đế Thư Viện biết được chuyện này đã vô cùng ghen tị và buồn bã.

Bọn hắn không tin đệ nhất không làm bất cứ chuyện gì với thiên tiên thứ tư.

Chuyện gì ở đây chính là những chuyện nam tử có thể nghĩ ra. Đương nhiên là có hai tình huống, khiến thiên tiên thứ tư vẫn giữ

được sự trong trắng của mình.

Một là đệ nhất là bậc tu hành một lòng hướng đạo, không màng thế sự, không động lòng với bất kỳ nữ tử nào.

Hai là đệ nhất không thích thiên tiên thứ tư Viêm Tiên này.

Tuy nhiên, xác suất để hai tình huống trên xảy ra là vô cùng nhỏ.

Vậy nên tiên thiên thứ tư Viêm Tiên đã mất rồi.

Thân thể nàng đã không còn nữa. Những tiên tử đã bị nam nhân đè xuống, sẽ mất đi một phần thần tính trong lòng bọn hắn.

Lúc này, Dược Tiên bước ra, đứng trên hư không, trong tay nàng xuất hiện một cái đỉnh, trên đó có khắc chín con rồng màu tím vàng.

“Tử Kim Long Đỉnh, đó là dược đỉnh được Dược Thần sử dụng khi ở cảnh giới thiên tôn.”

Nhìn cái đỉnh trong tay Dược Tiên đang đứng thẳng trong không trung của đạo trường, đã có lão sư trong Thiên Đế Thư Viện kinh ngạc thốt lên.

Đó chính là Tử Kim Long Đỉnh.

Nó đã đạt đến chí bảo Bán Bộ Thần Khí.

“Tà Tôn cũng đến rồi.”

Có người nhìn về hướng khác nói.

Khí thế xuất trận của thần tử Tam Nhãn Thần Tộc thực sự không nhỏ, sau lưng hắn vậy mà lại có cự đầu Thiên Tôn Cảnh Giới đi theo.

Nam tử đứng sau Tà Tôn lúc này là Tà Việt, người đang đánh cược với Tần Cửu Ca.

Có thể thấy được tâm trạng của Tà Việt đang rất phấn khởi, giống như lát nữa sẽ có chuyện gì đó rất vui.

Sự thật cũng là như vậy, ai nghĩ đến việc lát nữa mình sẽ có ba cây Bất Tử Thần Dược và thần khí trong tay mà lại không vui cho được?

Chương 623: Nhất cố khuynh

nhân thành

Chương 623: Nhất cố khuynh nhân thành

“Dược Tiên đến sớm vậy.”

Tà Tôn nhìn Dược Tiên đứng trên không trung của đạo trường, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

Với thân phận của mình, nó đã từng thấy rất nhiều nữ tử tuyệt đẹp, bất kể đó là người của chủng tộc nào, nó cũng đã nhìn qua rất nhiều.

Hiện tại nó đang âm thầm đánh giá các nữ tử tuyệt đẹp bằng khí chất của các nàng.

Khí chất càng cao thì càng hấp dẫn.

Mặc dù Dược Tiên này chỉ lặng lẽ đứng đó, giống như cách ly khỏi thế giới.

Nhưng sự trầm lặng đó cùng với hương thuốc tỏa ra từ người nàng, tất cả những điều này càng khiến nữ tử tuyệt đẹp này chiếm được vị trí cao trong lòng Tà Tôn.

Thế nhưng, Dược Tiên giống như không nghe thấy những lời của Tà Tôn, nàng vẫn lặng lẽ đứng đó, xa cách mà độc lập.

Bắc phương hữu giai nhân,

Tuyệt thế nhi độc lập.

Nhất cố khuynh nhân thành,

Tái cố khuynh nhân quốc.

Chính là đang nói về Dược Tiên Dược Vân Vận.

Ngay cả khi Dược Vân Vận chỉ đứng đó mà không nói gì, cũng khiến người ta có cảm giác không nỡ nhìn thẳng.

“Đệ nhất kìa.”

“Là đệ nhất đó.”

Đột nhiên, Tà Tôn còn chưa kịp nói tiếp, một nam tử tuấn tú toả ra thần quang đại đạo, chậm rãi bước ra từ trong hư không, vẻ mặt

bình tĩnh, chắp tay đứng thẳng.

Nam tử này vừa xuất hiện, đã nhanh chóng làm cho nơi này chấn động. Dù sao thì trong Thiên Đế Thư Viện này không ai là không biết đến danh tiếng của đệ nhất. Hắn vừa vào thư viện đã trở thành chí tôn xếp đệ nhất ở trong danh sách.

“Không ngờ ngay cả đệ nhất cũng tới.”

Xung quanh có đệ tử của Thiên Đế Thư Viện kinh ngạc nói, đệ nhất cũng có hứng thú với đan dược sao?

“Ngươi không biết sao, đệ nhất đã đặt ba cây Bất Tử Thần Dược và thần khí cho Dược Tiên, đánh cược Dược Tiên sẽ chiến thắng.”

Có người cười khà khà nói, phổ cập kiến thức cho người không biết gì ở kế bên.

Tin sốc như vậy sao có thể để hắn chấn động một mình được?

Lấy Bất Tử Thần Dược và thần khí ra đánh cược, ở Thiên Đế Thư Viện này, ngoại trừ đệ nhất ra, thì không ai dám làm như vậy.

“Giàu đến mất nhân tính.”

Đây là điều duy nhất bọn hắn có thể nói về hành động của đệ nhất.

“Bái kiến Dược Thần.” Đột nhiên, hư không của đạo trường bị xé rách, một lão giả chậm rãi bước ra từ trong hư không.

Những người nhìn thấy thân ảnh này, bất kể là người thuộc chủng tộc nào, miễn là người ở đây đều sẽ lên tiếng một cách kính trọng.

Đây là Dược Thần, một vị thần linh chân chính, là chí tôn ở trên cao nhìn xuống Tiên Vực.

Một ý niệm trong đầu hắn cũng có thể nhìn thấu một Tinh Thần Giới.

“Ngươi nhìn Dược Tiên làm gì?”

Một mùi thơm đánh úp lại, Tần U Tiên đứng bên cạnh Tần Cửu Ca, cười nhạt một tiếng.

“Ta nói cho ngươi biết, cả đời Dược Tiên chỉ si mê đan dược, không quan tâm đến nữ nhi tình trường.”

“Hơn nữa, nàng đã từng nói nàng muốn gả cho nam tử nào có thuật

luyện đan cao hơn mình."

"Ngươi có biết luyện đan dược không?"

Tần U Tiên che miệng cười một tiếng. Đạo tử đệ đệ này của nàng tu vi thiên phú thì không cần phải nói, nhưng chưa từng nghe nói về việc hắn biết luyện đan.

"Ai nói ta không biết luyện đan?"

Tần Cửu Ca nghe vậy, vẻ mặt bình tĩnh lộ ra một tia kỳ quái. Hắn không biết luyện đan, nhưng hắn có hệ thống, có thể hack game.

"Ngươi biết luyện đan?"

"Đừng nói mớ nữa."

Tần U Tiên bật cười không chút do dự. Cuối cùng nàng cũng có thể chế giễu hắn về vấn đề này.

Chủng tộc càng lâu đời, càng sợ chí tôn yêu nghiệt đỉnh phong trong tộc bị phân tâm, đương nhiên chí tôn yêu nghiệt đỉnh phong ở đây là chỉ những người giống như bọn hắn.

Những thiên tài yêu nghiệt bình thường, ai quan tâm đến ngươi luyện cái gì?

Cho dù ngươi tu hành đan đạo và trận đạo cùng một lúc, cũng không ai quan tâm đến ngươi.

Nhưng nếu ngươi là chí tôn yêu nghiệt đỉnh phong, điều đó sẽ rất khó khăn.

Những lão tổ trong tộc sẽ không đồng ý cho ngươi tu hành nhiều môn cùng một lúc, trừ phi ngươi thực sự có thiên phú vô song trong những môn đó, có lẽ bọn hắn sẽ đồng ý.

Luyện đan? Luyện trận?

Chỉ cần tu vi đủ cao, những thứ này đều không thành vấn đề. Hơn nữa, trong một cổ tộc lớn mạnh, số người làm được chuyện này đang tăng lên, cũng không thiếu được phần của ngươi.

Đó là lý do tại sao Tần U Tiên lạnh lùng nói với Tần Cửu Ca mà không hề do dự.

Tiểu tử non nớt, không biết lông tóc đã mọc hết chưa, mới chừng ấy

tuổi mà dám vọng tưởng đến đan đạo.

Tính đi tính lại thì tu luyện cũng chưa được hai mươi năm, làm sao tu luyện được đan đạo?

Đan Quân chuyển thế sao?

Cho dù Tần Cửu Ca có biết một chút về đan đạo, thì theo suy đoán của Tần U Tiên, chắc cũng chỉ biết sơ sơ mà thôi.

“Nếu ta biết thì sao?”

Tần Cửu Ca nhìn Tần U Tiên, nói một cách bình tĩnh. Đương nhiên là hắn không biết, nhưng một người nam nhân không thể nói hai chữ không biết trước mặt một nữ tử.

Không biết là sự xúc phạm lớn nhất mà một nữ nhân dành cho nam nhân.

Tần U Tiên lại che miệng cười nhẹ, cũng không đáp lại nữa. Nói thế nào đi nữa, đệ đệ này của mình cũng là đạo tử trong tộc, vậy nên vẫn phải chừa cho hắn một chút mặt mũi.

Chương 624: Thân phận quá cao

Chương 624: Thân phận quá cao

“Hắn là Thần Châu Đạo Tử.”

Ngoài mặt, Tà Tôn bình tĩnh liếc nhìn Tần Cửu Ca, nhưng trong lòng nó lại đang cảm thấy vô cùng nghiêm trọng.

“Nhưng tại sao khí tức trên người hắn lại khiến ta khó chịu như vậy?”

Tà Tôn suy nghĩ trong lòng, khí tức từ Thần Châu Đạo Tử này phát ra khiến hắn cảm thấy rất bí bách, rất khó chịu.

Nó có dã tâm muốn áp đảo Thần Châu Đạo Tử này, hơn nữa còn rất mãnh liệt.

Thậm chí còn có một sự chán ghét trời sinh.

“Phụ thân nói ta là người có khí vận hiếm có ở vạn cổ. Trời không diệt được, đất không chôn được, chỉ cần ta không tự tìm đường chết,

ta nhất định sẽ áp đảo thời gian.”

Tà Tôn âm thầm nhớ lại lời phụ thân nói với mình khi còn bé. Từ nhỏ, vận khí của hắn đã rất tốt, gặp nạn sẽ có bảo vật. Hầu như chỉ cần nó rơi vào nơi nguy hiểm, nó có thể tìm ra vài bảo vật ở trong đó.

Tất nhiên, điều kỳ lạ nhất là những người chống lại nó, thê thiếp của hắn thậm chìa nữ nhi của hắn cũng sẽ thích nó một cách kỳ lạ.

Đây là điểm khiến nó có nghĩ thế nào cũng không ra.

Thật không thể tin được, rõ ràng nó là kẻ thù của những người đó, nhưng trải qua một số chuyện, nữ nhi của những người đó lại yêu nó một cách vô cớ.

Điều này cũng chứng thực rằng, trên người nó có vận khí rất lớn.

“Chẳng lẽ vị Thần Châu Đạo Tử này cũng là một người có đại khí vận?”

Tà Tôn chỉ có thể nghĩ như vậy, mới giải thích được tại sao mình lại có cảm giác thù địch với vị Thần Châu Đạo Tử chưa từng gặp mặt này.

“Có lời đồn đại ở thời viễn cổ rằng, giết chết người có đại khí vận có thể nhận được khí vận của bọn hắn, nhưng không biết nó có phải là sự thật không?”

Đôi mắt của Tà Tôn lóe lên một chút tham lam. Thuyết khí vận chỉ là chuyện hư ảo, nhưng không ai dám nói nó không có thật cả.

Người có thực lực càng mạnh, càng chú trọng đến khí vận.

Gặp được sinh linh có khí vận lớn giống như mò kim đáy bể, gần như là chuyện không thể.

“Thế nhưng, thân phận của hắn quá cao để có thể giết được.”

Tà Tôn nghĩ về vấn đề này, từ từ kìm nén tâm trạng trong lòng.

Mặc dù có khí vận tốt, nhưng cũng phải còn sống để tận hưởng.

“Không biết hắn có động thủ với ta hay không?”

Nếu nó đã có cảm giác cực kỳ chán ghét Thần Châu Đạo Tử, thì Thần Châu Đạo Tử rất có khả năng cũng có cảm giác này với hắn.

Tà Tôn vô cùng cảnh giác vị Thần Châu Đạo Tử này.

Thứ chưa biết mới là thứ đáng sợ nhất.

Trên hư không của đạo trường.

“Các ngươi bắt đầu luyện chế đi. Trong vòng một ngày, ai luyện chế ra đan dược có phẩm cấp cao hơn người đó sẽ thắng.”

Vừa rồi, Dược Thần của Thiên Đế Thư Viện cũng liếc nhìn Tần Cửu Ca, Tần Cửu Ca ở đây đang tản ra dao động rất lớn.

Ngay cả khi hắn nhìn thêm vài lần, thần quang đó vẫn sáng ngời, sau lưng có một cỗ uy lực không thể giải thích được, đây là một vị Đại Đạo Thần Tử.

Hắn chưa từng nhìn thấy nhân vật như vậy trong một thời gian dài.

Quả nhiên là đệ nhất của Thiên Đế Thư Viện.

Dược Thần vừa dứt lời, Dược Tiên Dược Vân Vận bước lên hư không, tay cầm Tử Kim Long Đỉnh, bên trên long đỉnh có một ngọn lửa màu tím đang bùng cháy, hiện ra màu sắc rực rỡ.

Tà Tôn cũng không nhiều lời, trực tiếp lấy ra một cái đỉnh lớn màu đen có tám tai, tám chân, quanh đỉnh là một con hắc long khổng lồ. Con hắc long này giống như đang sống, vô cùng sống động.

Đây là thứ nó lấy được trong một bí cảnh, có phẩm cấp rất cao, cũng là một bán bộ thần khí, không thể dễ dàng lấy ra được.

Tử Kim Long Đỉnh của Tần Vân Vận vô cùng cao quý, lúc luyện đan, chín con rồng vàng tím sẽ vây quanh, nuốt chửng cả trời đất.

Mà Tà Tôn cũng không chịu thua kém, hắc long lượn quanh, vô cùng uy lực. Khí thế luyện đan của hai người cực kỳ đáng sợ.

Trong lúc cuộc thi đan dược được tổ chức tại Thiên Đế Thư Viện diễn ra.

Những biến động khủng khiếp đã nổ ra ở nhiều Tinh Thần Giới.

...

Trường Sinh Tinh Thần Giới.

Đây là Tinh Thần Giới nổi tiếng với việc sản xuất linh dược kéo dài tính mạng, là đại giới có sức mạnh hàng đầu trong chư thiên vạn giới.

Có rất nhiều thế gia mang danh trường sinh trong Tinh Thần Giới này. Trong đó có Lý Gia, Vũ Gia và Thiện Gia là ba gia tộc đứng đầu Tinh Thần Giới, là trường sinh tam đại thế gia.

Một nơi ngập tràn linh khí, được bao bọc bởi linh dược.

Đây là nơi ở của Trường Sinh Lý Gia, đứng đầu trong trường sinh tam đại thế gia. Nghe đồn Trường Sinh Lý Gia có một vị lão tổ thần bí, tuy thực lực không mạnh, nhưng lại sống rất lâu.

Có một lần, khi tất cả mọi người đều cho rằng hắn sắp chết, hắn lại đột phá, gia tăng tuổi thọ lên rất nhiều, đây đúng là ước mơ của tất cả những người sắp chết.

“Cuối cùng cũng đạt tới Thiên Tôn Cửu Trọng Cảnh Giới, ta của hiện tại không nên chết dễ dàng như thế.”

Một giọng nói yếu ớt từ trong động phủ truyền ra, nhưng chung quanh lại không có khí tức của sinh linh, không cần lo lắng bị người khác nghe được. Chỉ là xung quanh thỉnh thoảng sẽ có tiên quang loé lên, chứng tỏ xung quanh đang có trận pháp vây quanh.

Thậm chí không chỉ dừng lại ở một trận pháp.

“Ta của hiện tại chỉ cần không đụng vào những cấm kỵ lâu đời kia, chắc chắn sẽ không có chuyện gì.”

“Đúng là không dễ dàng gì, không biết vất vả bao nhiêu năm rồi? Bản thân ta cũng không tính được nữa.”

“Haizz, ta của hiện tại may mắn lắm mới lên được Thiên Tôn Cửu Trọng, sắp đạt tới Thần Linh Cảnh Giới rồi. Đợi đến khi lên thần linh, cả Tiên Vực này sẽ mặc sức để ta tung hoành. Với tu vi của ta, cho dù có bước vào Chư Thiên Bất Hủ Chiến, cũng sẽ là đại lão nhất đẳng, hahaha.”

Chương 625: Lý Cửu Sinh

Chương 625: Lý Cửu Sinh

Người trong động phủ nói một lúc thì bắt đầu cười lớn.

Không phải hắn làm như vậy chỉ vì muốn sống lâu hơn sao?

Ai biết được sau khi hắn đến đây mới biết được sự tồn tại của Tiên Vực, trong lòng hắn đã kinh hãi cỡ nào.

Hắn tên là Lý Cửu Sinh, là nhi tử của lão tổ ở Trường Sinh Lý Gia rất lâu về trước. Thiên phú vô cùng bình thường, ừ, bất kể là trong mắt Lý Gia hay là những trường sinh thế gia khác, hắn là người vô cùng bình thường.

Bình thường vô vị chính là nói Lý Cửu Sinh hắn.

Nhưng chỉ có bản thân hắn mới biết, thiên phú của mình lợi hại đến mức nào, thậm chí có thể nói hắn là đệ nhất yêu nghiệt của Trường Sinh Tinh Thần Giới, hắn có một đặc điểm chính là ổn định.

Rất ổn định, vô cùng ổn định, ổn định như lão cẩu vạn năm tuổi.

“Bên trong Trường Sinh Tinh Thần Giới có một chư thiên thông đạo ở gần Thiện Gia, nhưng thông đạo hiện tại vẫn chưa ổn định, nên hắn vẫn chưa thể tiến vào.”

“Vẫn nên để bọn hắn vào trước rồi tới mình. Tránh việc thông đạo không ổn định tạo thành chấn động không gian, tiến vào trong sẽ có chút nguy hiểm.”

Nam tử có tướng mạo anh tuấn trầm ngâm một lúc nói.

Tuy rằng xác suất này rất nhỏ, nhưng trước đây đã từng xảy ra chuyện như vậy.

Nếu hắn không chắc chắn 100% về việc đang làm, hắn sẽ phải suy nghĩ rất lâu về điều đó.

“Cường giả mạnh nhất được Trường Sinh Tinh Thần Giới tiếp nhận cũng chỉ là Thiên Tôn Cửu Trọng, muốn tiến thêm nữa là chuyện hoàn toàn không có khả năng. Ta muốn thăng cấp thì phải tiến vào Tiên Vực. Nhưng cường giả Tiên Vực nhiều như vậy, nghe nói còn có rất nhiều thần linh, Thiên Tôn Cửu Trọng như hắn tới đó có phải là quá nguy hiểm không?”

“Thiên tôn vẫn còn quá yếu, nhưng chỉ cần những tên quái vật trong các đạo thống cổ tộc không chú ý đến ta, vậy thì sẽ không có chuyện gì.”

“Bước tiếp theo chính là tiến tới thần linh.”

...

Thiên Tiên Tinh Thần Giới, đây là một Tinh Thần Giới vô cùng cổ quái. Ở đây cho dù là phàm nhân hay tu sĩ, tất cả đều là nữ tử, ngay cả yêu thú cũng là giống cái.

Còn về vấn đề sinh sản, tất cả đều do một dòng sông không biết từ đâu chảy tới hỗ trợ. Chỉ cần uống vài ngụm nước ở dòng sông này, trong bụng ngươi sẽ có hài tử, và hài tử sinh ra chắc chắn cũng là nữ tử.

Có sinh linh cổ xưa đã từng nói rằng, trong dòng sông này có một sinh mệnh đại đạo nồng đậm và một đại đạo rất kỳ lạ. Sự kết hợp của bọn chúng khiến cho nước của con sông này có được năng lực như vậy.

Nữ Đế Tông.

Là đạo thống có thực lực và lai lịch lớn mạnh nhất trong Thiên Tiên Tinh Thần Giới. Nghe đồn đạo thống này có một nữ đế truyền thừa, tự xưng là Nữ Đế Tông."

"Cái gì, hệ thống, ngươi muốn ta làm cái gì? Nhiệm vụ cuối cùng, hạ gục Thần Châu Đạo Tử Tần Cửu Ca, bắt hắn làm hạ thần dưới váy ta?"

"Có gì sai sót ở đây không, ta là loại người đó sao?"

"Ting, phần thưởng khi nhiệm vụ thành công là thần vương pháp."

"Hệ thống, khụ, nhiệm vụ này có thể đơn giản hóa một chút được không. Cứ bắt đại tên nào thích ta là được rồi, không cần phải làm hạ thần dưới váy ta."

"Hệ thống, ngươi cũng biết bổn cô nương luôn giữ mình trong sạch, sao có thể làm được chuyện như vậy?"

Trong đại điện vô cùng hoa lệ của Nữ Đế Tông.

Lúc này, một nữ tử đang ngồi trên chủ vị của đại điện, đầu đội mũ phượng, người mặc tiên y màu vàng. Nàng chỉ ngồi ở đó thôi, cũng khiến người khác cảm thấy áp lực.

Nhưng không ai trong Nữ Đế Tông biết rằng, nữ đế bình thường luôn tỏ ra quyền lực, giống như một tông chủ đích thực đang thay đổi sắc mặt.

Lúc thì hừ lạnh, lúc thì bình tĩnh trở lại.

"Cái gì, truyền thừa của hai vị thần vương?"

"Còn có một thần vương khí? Đồ cẩu hệ thống, sao bây giờ ngươi lại rộng rãi như vậy?"

"Nhưng như vậy vẫn không ổn, bổn cô nương giữ mình trong sạch, sao có thể làm chuyện mất mặt như vậy. Phải biết rằng làm vậy sẽ không được chết yên ổn."

"Trừ phi chỉ cần có ai đó thích ta, thì nhiệm vụ xem như hoàn thành."

"Nếu như vậy, bổn cô nương sẽ đồng ý với nhiệm vụ của ngươi."

"Hử, nếu đã không đồng ý thì đổi ký chủ vậy?"

“Hệ thống chó má, ngươi nói xem ngươi là hệ thống của người ta phải không?”

“Quên đi quên đi, đến lúc đó ta sẽ xem thử, nếu như là một tên đẹp trai, ta sẽ cho hắn cơ hội theo đuổi ta, như vậy được rồi chứ.”

Lúc Thẩm Thượng Thư nói xong câu này, hệ thống trong đầu nàng im lặng xem như là thừa nhận, cũng không thể ép ký chủ của mình quá mức được.

“Hệ thống chết tiệt, ngươi là hệ thống của ta hay là của người khác vậy?”

“Người khác tạo ra ngươi sao? Cứ hướng về người khác như vậy.”

Chương 626: Đại Đạo Tiên Đan

Chương 626: Đại Đạo Tiên Đan

Thiên Đế Thư Viện.

“Dược Tiên vậy mà lại luyện ra được Đại Đạo Tiên Dược. Đáng sợ, thật đáng sợ.”

Lúc này, trên hư không của Luyện Đan Đạo Trường có vô số sấm sét xoay quanh, giống như lôi thần giáng thế.

Từng tiếng ầm ầm vang vọng trong hư không, khiến ánh mắt của vô số người trở nên nghiêm trọng khi nhìn thấy cảnh tượng ở trong hư không.

“Vậy mà lại là Đại Đạo Tiên Đan, cái này đã… đã là đan dược của Bán Bộ Thần Linh.”

Xung quanh có rất nhiều lão sư của Thiên Đế Thư Viện nhìn thấy cảnh tượng trên hư không thì kinh ngạc thốt lên.

Loại đan dược này đã dung hợp sức mạnh của pháp tắc, nó là đan dược hoàn hảo cho những cự đầu Thiên Tôn Cảnh Giới.

“Là một Đại Đạo Tiên Dược có thuộc tính không gian, quả nhiên là thần nữ của ta.”

Một đệ tử của Thiên Đế Thư Viện lẩm bẩm nói. Hoá ra trong ba vị thiên tiên, Dược Tiên thần bí nhất cũng là người mạnh nhất.

“Chắc là Dược Tiên thắng rồi, không cần phải thi đấu nữa, trừ phi thần tử của Tam Nhãn Thần Tộc có thể luyện ra đan dược dành cho thần linh mới có thể thắng được Dược Tiên.”

Nhưng không có sinh linh nào ở Thiên Tôn Cảnh Giới có thể luyện ra được đan dược cho thần linh.

Vậy nên lần này, người chiến thắng chắc chắn là Dược Tiên. Thoáng chốc, những người người đặt cược cho Dược Tiên rất muốn quỳ xuống bái lạy Dược Tiên.

Đây là ân nhân của bọn hắn, những người đặt cược rất nhiều tài nguyên cho Dược Tiên lập tức trở nên vui vẻ, lần này bọn hắn có thể kiếm được rất nhiều.

Còn vẻ mặt những người đặt cược cho Tà Tôn lúc này lại vô cùng khó coi, đặc biệt là những người đặt rất nhiều tài nguyên cho Tà Tôn.

Lần này thiệt hại lớn rồi.

Thế nhưng, trong lúc kẻ vui người buồn, một luồng sáng mạnh mẽ bùng lên ở bên cạnh Tà Tôn, cực kỳ chói mắt.

“Nó đang… đang luyện đan gì vậy?”

Thần uy phát ra từ Hắc Long Đỉnh của Tà Tôn và uy lực phát ra từ Dược Tiên đáng sợ chẳng kém gì nhau.

Rõ ràng cũng là đan dược dành cho Bán Bộ Thần Linh.

“Tốt lắm, làm ta có chút hồi hộp đấy. Ta còn tưởng ván này Vân Vận chắc chắn sẽ thắng.”

Dược Thần đứng trên hư không nhìn Tà Tôn với vẻ mặt thưởng thức. Ban đầu, hắn còn cảm thấy đồ nhi của mình nhất định sẽ thắng, nhưng nhìn những biến động xung quanh Tà Tôn lúc này, thực sự có thể đấu với Vân Vận một lúc.

“Hai người bọn hắn đúng là thiên tài luyện đan, người có thể sánh ngang với bọn hắn ở trong tộc chỉ đếm trên đầu ngón tay.”

Tần U Tiên lúc này đang kinh ngạc nhìn về phía hai người Dược Tiên và Tà Tôn. Nhìn những dao động luyện đan xung quanh hai người này, nàng biết được đan dược hai người này luyện ra đều là hàng cao cấp.

Dược Tiên và tên Tam Nhãn Thần Tộc này đều là cao thủ luyện đan.

“Thật sự rất khó quyết định trong hai người này, ai là người chiến thắng.”

“Nếu như vậy, mấy thứ kia của ngươi có thể sẽ mất hết.”

Tần U Tiên cảm thấy hơi đau lòng, đó là ba cây Bất Tử Thần Dược và thần khí đó. Trên người nàng cũng không có món đồ nào có thể so với Bất Tử Thần Dược và thần khí.

Nếu mất đi nhiều thứ tốt như vậy trong chốc lát, cho dù thân phận của đệ đệ mình có cao đến đâu, cũng phải chịu một số chỉ trích từ gia tộc.

“Không sao đâu, nhìn đi, sắp có bất ngờ rồi.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca lóe lên ánh sáng. Đương nhiên hắn không thể mất đi những thứ đó. Chẳng những không thể thua, mà còn phải thắng gấp mấy lần.

Ầm ầm ầm.

Hàng ngàn lôi kiếp giáng xuống từ bầu trời của Luyện Đan Đạo Trường, thiên uy rực rỡ làm chấn động cả hư không.

Bầu trời phía trên Dược Tiên có một viên đan dược loé lên lôi quang đang chậm rãi hình thành. Xem ra chỉ cần vượt qua lôi kiếp tôi luyện tiếp theo, nó sẽ trở thành bán bộ thần đan chân chính.

“Có vẻ như đan dược của Dược Tiên sắp hoàn thành rồi, không biết phẩm cấp cuối cùng sẽ như thế nào?”

Tần U Tiên lúc này vẫn đang tiếc cho mấy cây Bất Tử Thần Dược và thần khí, thà cho nàng mấy thứ đó còn hơn là đem đi đánh cược.

Còn Tần Cửu Ca thân là đạo tử của Tần Tộc, nhất định phải có danh dự mà hắn nên có.

Đã nói đặt cược Bất Tử Thần Dược và thần khí, thì có thua cũng phải nhận.

Dù sao thì cũng chỉ là Bất Tử Thần Dược và thần khí mà thôi, với gia sản của Tần Tộc thì vẫn có thể lấy ra được.

“Để xem sau khi trở về tộc, những lão quái vật không cùng huyết mạch với ngươi có nhân cơ hội này chỉ trích ngươi hay không.”

Tần U Tiên khẽ thở dài. Thắng thì không có chuyện gì, nhưng nếu Tần Cửu Ca thua mất những thứ này, vài lão quái vật trong tộc chắc chắn sẽ nói ra nói vào.

Đương nhiên, nó chẳng có tác động cụ thể nào đến Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca sẽ không để vài cây Bất Tử Thần Dược và thần khí làm lung lay vị trí của mình, chỉ là sẽ có những lời bàn tán không hay về hắn mà thôi.

“Bọn hắn mà dám nói, ta sẽ đánh hậu bối của bọn hắn. Đánh từng tên từng tên một, trấn áp toàn bộ bọn hắn.”

“Ngoài ra, ta sẽ trấn áp toàn bộ dòng dõi của bọn hắn, khiến bọn hắn không biết để mặt mũi ở đâu.”

Chương 627: Dược Thần có cùng cảnh giới thì cũng chưa chắc bằng

Chương 627: Dược Thần có cùng cảnh giới thì cũng chưa chắc bằng

Tần Cửu Ca lộ ra vẻ hoà nhã, mỉm cười nhìn Tần U Tiên. Hắn là vãn bối, ra tay với những lão quái vật kia thì không được hay cho lắm, nhưng rất nhiều hậu bối của bọn hắn đều cùng độ tuổi với hắn.

Tần U Tiên: “...”

“Đan dược của Tà Tôn cũng sắp hoàn thành rồi, xem ra phẩm cấp cũng tương đương với đan dược của Dược Tiên. Người chiến thắng có thể là nó, cũng có thể là Dược Tiên, còn phải xem đến cuối cùng, ai trong bọn hắn có kỹ năng cao hơn.”

Tần U Tiên lo lắng nói. Dù sao đây cũng là ba cây Bất Tử Thần Dược và thần khí của Tần Tộc.

Mặc dù những thứ đó thuộc về Tần Cửu Ca, nhưng chung quy bọn chúng vẫn thuộc về Tần Tộc. Nếu như thua Tam Nhãn Thần Tộc, bọn chúng sẽ về tay của ngoại tộc.

Tà Tôn nhìn sấm sét vô tận trên đỉnh đầu, vẻ mặt trở nên nghiêm nghị. Hôm nay nó phải dốc toàn lực luyện chế ra đan dược mà trước giờ nó chưa từng luyện ra, cũng là Bán Bộ Thần Đan, nhưng phải là

Bán Bộ Thần Đan xếp hàng đầu.

Ngoài ra, lát nữa nó phải thêm vào một thứ, đó là điểm nhấn của ngày hôm nay. Một giọt thần huyết, máu của các vị thần linh.

Một giọt thần huyết có thể trấn áp Vạn Cổ Tinh Thần. Nếu như thêm vào thành công, Bán Bộ Thần Đan nhất định sẽ có thể tiến hoá thêm một bước.

Chắc chắn sẽ giành được chiến thắng trong trận đấu lần này.

Như vậy, nó có thể lấy được thần dược và thần khí, đó chính là sự tham lam trong thâm tâm của hắn.

Còn có Dược Thần Đế Viêm, nó là một trong những thứ quan trọng để thiêu đốt thần ma đại đạo.

Nó phải trở thành tiên thiên thần linh.

“May là hiện tại mọi thứ vẫn tiến triển tốt đẹp.”

Tà Tôn nhìn đan dược đang dần hình thành trong hư không, trong lòng hít sâu một hơi.

Trong lòng nó lúc này bất giác có cảm giác tự hào.

Đệ nhất luyện đan sư dưới thần linh không phải nó thì có thể là ai. Ngay cả Dược Thần trong cùng cảnh giới với nó, cũng chưa chắc đã có thể luyện chế được loại đan dược này.

Ầm.

Xung quanh đan dược của Tà Tôn là thiên lôi cuồn cuộn đang liên tục đánh vào.

m thanh dữ dội này khiến cho sinh linh xung quanh Luyện Đan Đạo Trường khiếp sợ.

Uy lực lôi kiếp của đan dược này thật đáng sợ.

“Dùng thần huyết để luyện hóa thiên đan.”

Tà Tôn nhìn thiên đan có hoa văn huyết sắc trên Hắc Long Đỉnh, trong lòng run lên.

Đây là bước cuối cùng của nó, chỉ cần nó thành công, danh hiệu đệ nhất đan dưới thần đan sẽ thuộc về nó. Nữ tử tên Dược Tiên này

không phải là đối thủ của nó.

Lúc Tà Tôn đang nấu dung nhập thần huyết vào đan dược, một tia sét màu máu đang ngưng tụ ngay trên đầu nó. Tu la huyết sát, thiên đan yêu dị vô song.

“Thật đáng sợ, hiện tại xem ra đan dược Tà Tôn luyện ra còn mạnh hơn đan dược của Dược Tiên?”

Xung quanh có đệ tử của Thiên Đế Thư Viện nhìn thấy cảnh này thì nghiêm túc nói.

Đan dược Dược Tiên luyện chế vừa rồi có vẻ rất tốt, nhưng bây giờ xem ra đan dược Tà Tôn luyện chế ra còn tốt hơn một bậc.

“Không… không phải Tà Tôn sẽ thắng chứ?”

Rất nhiều đệ tử của Thiên Đế Thư Viện đặt cược cho Dược Tiên đều trầm mặc trong lòng. May là bọn hắn đặt cược không lớn, nếu không bây giờ bọn hắn sẽ lỗ chết mất.

“Nghe nói Thần Châu Đạo Tử đã đặt ba cây Bất Tử Thần Dược và thần khí, không phải hắn cũng mất trắng hết sao.”

Rất nhiều người đặt cược cho Dược Tiên không khỏi thầm nghĩ, nếu nghĩ kỹ lại thì hình như Thần Châu Đạo Tử còn thua thảm hơn bọn hắn rất nhiều, nghĩ như vậy sẽ khiến bọn hắn cảm thấy dễ chịu hơn.

Bản chất con người vốn phức tạp, lúc mình thua, nếu có người thua nhiều hơn mình, trong lòng sẽ bất giác vui mừng.

Và những người đã đặt cược cho Dược Tiên, tất cả đều bắt đầu mỉm cười.

Có thể làm giàu trong lúc tu luyện, cho dù là ít hay nhiều, trong lòng cũng sẽ vui vẻ.

“Hahaha, Thần Châu Đạo Tử cái gì? Quá ngu xuẩn, thực sự quá ngu xuẩn.”

“Ta không nắm chắc mà dám đánh cược với ngươi sao? Lát nữa, mấy lão tổ trong tộc sẽ phải khen ta nức nở, vì đã lấy được Bất Tử Thần Dược và thần khí. Hahaha, may là gặp phải tên đạo tử ngu xuẩn như vậy.”

Lúc này, Tà Việt đang đứng quanh Luyện Đan Đạo Trường, tuy ngoài mặt tỏ ra không có gì, nhưng trong lòng hắn lúc này đang không

ngừng cười nhạo.

Có gì vui vẻ hơn khi một người có thân phận cao hơn mình lại thua dưới chân mình chứ?

Nghĩ đến việc đường đường là Thần Châu Đạo Tử vậy mà lại bị mình chơi trong lòng bàn tay, khóe miệng Tà Việt không khỏi nhếch lên.

Mỉm cười không một chút kiêng kỵ.

Có một ca ca tốt thực sự rất quan trọng, đặc biệt là một ca ca tốt với sức mạnh như vậy.

Cái gì mà Thần Châu Đạo Tử?

Không phải vẫn bị nó chơi đùa trong tay sao? Ngươi cảm thấy lần trước ta nói chuyện khép nép với ngươi, không phải là để ngươi buông lỏng cảnh giác sao?

Chỉ khi ngươi cảm thấy ta hoàn toàn vô hại, ta sẽ từ từ đưa ngươi vào bẫy.

Tà Việt càng nghĩ càng hưng phấn, đợi đến hết hôm nay thật sự quá khó chịu.

Bất Tử Thần Dược và thần khí đang vẫy tay chào nó.

Trong đầu nó lúc này đã tưởng tượng đến cảnh, mình đem Bất Tử Thần Dược và thần khí về tộc.

Thật phấn khích.

Chương 628: Ai bẫy ai?

Chương 628: Ai bẫy ai?

“Lát nữa thôi, ngươi sẽ mất đi Bất Tử Thần Dược và thần khí.”

Tần U Tiên nhìn Tần Cửu Ca, lạnh nhạt nói. Mặc dù thần khí và Bất Tử Thần Dược đối với Tần gia mà nói cũng không phải là thứ quá quan trọng, nhưng thua như vậy thực sự khiến người khác cảm thấy khó chịu.

Nghe Tần U Tiên bên cạnh nói vậy, Tần Cửu Ca không hề chú ý, lúc này hắn đang nghĩ nên phá hủy đan dược của Tà Tôn như thế nào.

“Hệ thống, có cách nào phá nát đan dược của nó mà thần không biết quỷ không hay không?”

Tần Cửu Ca mặt không đổi sắc nói chuyện với hệ thống trong đầu. Hắn muốn phá hủy đan dược của Tà Tôn, đương nhiên sẽ phải mất rất nhiều Khí Vận Điểm, nhưng hắn không quan tâm.

Ta không biết luyện đan, nhưng ta biết hủy đan.

Ầm ầm ầm.

Hàng ngàn lôi kiếp giáng xuống từ bầu trời của Luyện Đan Đạo Trường, thiên uy rực rỡ làm chấn động cả hư không.

Bầu trời phía trên Dược Tiên có một viên đan dược loé lên lôi quang đang chậm rãi hình thành. Xem ra chỉ cần vượt qua lôi kiếp tôi luyện tiếp theo, nó sẽ trở thành bán bộ thần đan chân chính.

“Có vẻ như đan dược của Dược Tiên sắp hoàn thành rồi, không biết phẩm cấp cuối cùng sẽ như thế nào?”

Tần U Tiên lúc này vẫn đang tiếc cho mấy cây Bất Tử Thần Dược và thần khí, thà cho nàng mấy thứ đó còn hơn là đem đi đánh cược.

Còn Tần Cửu Ca thân là đạo tử của Tần Tộc, nhất định phải có danh dự mà hắn nên có.

Đã nói đặt cược Bất Tử Thần Dược và thần khí, thì có thua cũng phải nhận.

Dù sao thì cũng chỉ là Bất Tử Thần Dược và thần khí mà thôi, với gia sản của Tần Tộc thì vẫn có thể lấy ra được.

“Để xem sau khi trở về tộc, những lão quái vật không cùng huyết mạch với ngươi có nhân cơ hội này chỉ trích ngươi hay không.”

Tần U Tiên khẽ thở dài. Thắng thì không có chuyện gì, nhưng nếu Tần Cửu Ca thua mất những thứ này, vài lão quái vật trong tộc chắc chắn sẽ nói ra nói vào.

Đương nhiên, nó chẳng có tác động cụ thể nào đến Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca sẽ không để vài cây Bất Tử Thần Dược và thần khí làm lung lay vị trí của mình, chỉ là sẽ có những lời bàn tán không hay về hắn mà thôi.

“Bọn hắn mà dám nói, ta sẽ đánh hậu bối của bọn hắn. Đánh từng

tên từng tên một, trấn áp toàn bộ bọn hắn."

"Ngoài ra, ta sẽ trấn áp toàn bộ dòng dõi của bọn hắn, khiến bọn hắn không biết để mặt mũi ở đâu."

Tần Cửu Ca lộ ra vẻ hoà nhã, mỉm cười nhìn Tần U Tiên. Hắn là vãn bối, ra tay với những lão quái vật kia thì không được hay cho lắm, nhưng rất nhiều hậu bối của bọn hắn đều cùng độ tuổi với hắn.

Tần U Tiên: "..."

"Đan dược của Tà Tôn cũng sắp hoàn thành rồi, xem ra phẩm cấp cũng tương đương với đan dược của Dược Tiên. Người chiến thắng có thể là nó, cũng có thể là Dược Tiên, còn phải xem đến cuối cùng, ai trong bọn hắn có kỹ năng cao hơn."

Tần U Tiên lo lắng nói. Dù sao đây cũng là ba cây Bất Tử Thần Dược và thần khí của Tần Tộc.

Mặc dù những thứ đó thuộc về Tần Cửu Ca, nhưng chung quy bọn chúng vẫn thuộc về Tần Tộc. Nếu như thua Tam Nhãn Thần Tộc, bọn chúng sẽ về tay của ngoại tộc.

Tà Tôn nhìn sấm sét vô tận trên đỉnh đầu, vẻ mặt trở nên nghiêm nghị. Hôm nay nó phải dốc toàn lực luyện chế ra đan dược mà trước giờ nó chưa từng luyện ra, cũng là Bán Bộ Thần Đan, nhưng phải là Bán Bộ Thần Đan xếp hàng đầu.

Ngoài ra, lát nữa nó phải thêm vào một thứ, đó là điểm nhấn của ngày hôm nay. Một giọt thần huyết, máu của các vị thần linh.

Một giọt thần huyết có thể trấn áp Vạn Cổ Tinh Thần. Nếu như thêm vào thành công, Bán Bộ Thần Đan nhất định sẽ có thể tiến hoá thêm một bước.

Chắc chắn sẽ giành được chiến thắng trong trận đấu lần này.

Như vậy, nó có thể lấy được thần dược và thần khí, đó chính là sự tham lam trong thâm tâm của hắn.

Còn có Dược Thần Đế Viêm, nó là một trong những thứ quan trọng để thiêu đốt thần ma đại đạo.

Nó phải trở thành tiên thiên thần linh.

"May là hiện tại mọi thứ vẫn tiến triển tốt đẹp."

Tà Tôn nhìn đan dược đang dần hình thành trong hư không, trong lòng hít sâu một hơi.

Trong lòng nó lúc này bất giác có cảm giác tự hào.

Đệ nhất luyện đan sư dưới thần linh không phải nó thì có thể là ai. Ngay cả những Dược Thần trong cùng cảnh giới với nó, cũng chưa chắc đã có thể luyện chế được loại đan dược này.

Ầm.

Xung quanh đan dược của Tà Tôn là thiên lôi cuồn cuộn đang liên tục đánh vào.

m thanh dữ dội này khiến cho sinh linh xung quanh Luyện Đan Đạo Trường khiếp sợ.

Uy lực lôi kiếp của đan dược này thật đáng sợ.

“Dùng thần huyết để luyện hóa thiên đan.”

Tà Tôn nhìn thiên đan có hoa văn huyết sắc trên Hắc Long Đỉnh, trong lòng run lên.

Đây là bước cuối cùng của nó, chỉ cần nó thành công, danh hiệu đệ nhất đan dưới thần đan sẽ thuộc về nó. Nữ tử tên Dược Tiên này không phải là đối thủ của nó.

Lúc Tà Tôn đang nấu dung nhập thần huyết vào đan dược, một tia sét màu máu đang ngưng tụ ngay trên đầu nó. Tu la huyết sát, thiên đan yêu dị vô song.

“Thật đáng sợ, hiện tại xem ra đan dược Tà Tôn luyện ra còn mạnh hơn đan dược của Dược Tiên?”

Xung quanh có đệ tử của Thiên Đế Thư Viện nhìn thấy cảnh này thì nghiêm túc nói.

Đan dược Dược Tiên luyện chế vừa rồi có vẻ rất tốt, nhưng bây giờ xem ra đan dược Tà Tôn luyện chế ra còn tốt hơn một bậc.

“Không… không phải Tà Tôn sẽ thắng chứ?”

Rất nhiều đệ tử của Thiên Đế Thư Viện đặt cược cho Dược Tiên đều trầm mặc trong lòng. May là bọn hắn đặt cược không lớn, nếu không bây giờ bọn hắn sẽ lỗ chết mất.

“Nghe nói Thần Châu Đạo Tử đã đặt ba cây Bất Tử Thần Dược và thần khí, không phải hắn cũng mất trắng hết sao.”

Chương 629: Các dịch vụ

Chương 629: Các dịch vụ

Rất nhiều người đặt cược cho Dược Tiên không khỏi thầm nghĩ, nếu nghĩ kỹ lại thì hình như Thần Châu Đạo Tử còn thua thảm hơn bọn hắn rất nhiều, nghĩ như vậy sẽ khiến bọn hắn cảm thấy dễ chịu hơn.

Bản chất con người vốn phức tạp, lúc mình thua, nếu có người thua nhiều hơn mình, trong lòng sẽ bất giác vui mừng.

Và những người đã đặt cược cho Dược Tiên, tất cả đều bắt đầu mỉm cười.

Có thể làm giàu trong lúc tu luyện, cho dù là ít hay nhiều, trong lòng cũng sẽ vui vẻ.

“Hahaha, Thần Châu Đạo Tử cái gì? Quá ngu xuẩn, thực sự quá ngu xuẩn.”

“Ta không nắm chắc mà dám đánh cược với ngươi sao? Lát nữa, mấy lão tổ trong tộc sẽ phải khen ta nức nở, vì đã lấy được Bất Tử Thần Dược và thần khí. Hahaha, may là gặp phải tên đạo tử ngu xuẩn như vậy.”

Lúc này, Tà Việt đang đứng quanh Luyện Đan Đạo Trường, tuy ngoài mặt tỏ ra không có gì, nhưng trong lòng hắn lúc này đang không ngừng cười nhạo.

Có gì vui vẻ hơn khi một người có thân phận cao hơn mình lại thua dưới chân mình chứ?

Nghĩ đến việc đường đường là Thần Châu Đạo Tử vậy mà lại bị mình chơi trong lòng bàn tay, khóe miệng Tà Việt không khỏi nhếch lên.

Mỉm cười không một chút kiêng kỵ.

Có một ca ca tốt thực sự rất quan trọng, đặc biệt là một ca ca tốt với sức mạnh như vậy.

Cái gì mà Thần Châu Đạo Tử?

Không phải vẫn bị nó chơi đùa trong tay sao? Ngươi cảm thấy lần trước ta nói chuyện khép nép với ngươi, không phải là để ngươi buông lỏng cảnh giác sao?

Chỉ khi ngươi cảm thấy ta hoàn toàn vô hại, ta sẽ từ từ đưa ngươi vào bẫy.

Tà Việt càng nghĩ càng hưng phấn, đợi đến hết hôm nay thật sự quá khó chịu.

Bất Tử Thần Dược và thần khí đang vẫy tay chào nó.

Trong đầu nó lúc này đã tưởng tượng đến cảnh, mình đem Bất Tử Thần Dược và thần khí về tộc.

Thật phấn khích.

“Lát nữa thôi, ngươi sẽ mất đi Bất Tử Thần Dược và thần khí.”

Tần U Tiên nhìn Tần Cửu Ca, lạnh nhạt nói. Mặc dù thần khí và Bất Tử Thần Dược đối với Tần gia mà nói cũng không phải là thứ quá quan trọng, nhưng thua như vậy thực sự khiến người khác cảm thấy khó chịu.

Nghe Tần U Tiên bên cạnh nói vậy, Tần Cửu Ca không hề chú ý, lúc này hắn đang nghĩ nên phá hủy đan dược của Tà Tôn như thế nào.

“Hệ thống, có cách nào phá nát đan dược của nó mà thần không biết quỷ không hay không?”

Tần Cửu Ca mặt không đổi sắc nói chuyện với hệ thống trong đầu. Hắn muốn phá hủy đan dược của Tà Tôn, đương nhiên sẽ phải mất rất nhiều Khí Vận Điểm, nhưng hắn không quan tâm.

Ta không biết luyện đan, nhưng ta biết hủy đan.

“Ting, cung cấp các dịch vụ sau cho chủ nhân để phá hủy đan dược của Khí Vận Chí Tôn đó.”

“Cách thứ nhất: Bom nhân tạo, chủ nhân chỉ cần xông tới ném vào đan dược, Khí Vận Điểm tiêu hao bằng không.”

Tần Cửu Ca: “...”

“Cách thứ hai: Khống chế thiên kiếp, ta sẽ điều khiển ngàn vạn lôi kiếp phá nát viên đan dược này, tiêu hao năm vạn Khí Vận Điểm.”

“Cách thứ ba:...”

“Cách thứ tư:..”

“Ngươi thật chu đáo, liệt kê cho ta nhiều lựa chọn như vậy.”

Tần Cửu Ca hít sâu một hơi, ánh mắt dần dần tập trung vào lựa chọn thứ hai trong danh sách của hệ thống, khống chế thiên kiếp, điều khiển ngàn vạn lôi kiếp để nổ tung đan dược của Tà Tôn.

“Hệ thống khấu trừ năm vạn Khí Vận Điểm mua khống chế lôi kiếp.”

Tần Cửu Ca so sánh các phương pháp với nhau, khống chế lôi kiếp là cách tốt nhất.

“Ting, khấu trừ năm vạn Khí Vận Điểm của chủ nhân, lúc này hãy khống chế đan dược bằng lôi kiếp.”

Ngay khi thanh âm của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca, hắn đột nhiên cảm thấy trong đầu có lôi kiếp xẹt ngang qua.

Tần Cửu Ca nhắm mắt lại.

Và ngay khi hắn nhắm mắt lại, hắn giống như đang xuất hiện ở một thế giới khác.

Nơi này ngập tràn thiên lôi.

Tần Cửu Ca đột nhiên cảm thấy mình có thể trực tiếp điều khiển lôi kiếp đánh xuống đan dược.

Cảm nhận được năng lượng dao động bên trong cơ thể, Tần Cửu Ca nhếch miệng cười.

“Đây chính là cuộc sống khi hack game sao? Đúng là rất sảng khoái.”

“Cuộc sống khi hack game thật giản dị. Xem ra sau này nếu như có thể, ta sẽ cho ra một bộ sách mang tên cuộc sống hack game của ta.”

Tần Cửu Ca nghĩ đến đây, vẻ mặt ngày càng trở nên quái lạ.

Hệ thống của mình thực sự mạnh mẽ, ngay cả chuyện điều khiển lôi kiếp phá hủy đan dược của người khác cũng làm được.

Không hổ là hệ thống của Tần mỗ ta.

...

“Dược Tiên thành công rồi, đan dược của Dược Tiên được luyện ra rồi.”

“Xem ra rất có khả năng là bán bộ thần đan. Bán bộ thần đan đó, Dược Tiên vậy mà lại luyện ra được.”

Một đệ tử của Thiên Đế Thư Viện nhìn cảnh này không chớp mắt. Tu vi của Dược Tiên chỉ ở Thiên Tôn Cảnh Giới, vậy mà đã luyện ra được bán bộ thần đan. Nếu như đợi đến lúc Dược Tiên tiến vào Thần Linh Cảnh Giới, chắc chắn Dược Tiên sẽ nhanh chóng luyện ra thần đan.

Nghĩ đến đây, các đệ tử của Thiên Đế Thư Viện ở xung quanh đều nhìn Dược Tiên ở phía xa với ánh mắt nóng bỏng, bọn hắn lúc này tràn ngập khap khát với Dược Tiên.

Nếu lấy được Dược Tiên về nhà, chẳng phải tương lai sẽ lấy được Dược Thần về nhà sao? Nói không chừng còn có hai thân phận là dược thần và thần linh nữa.

Được như vậy thì quá tuyệt.

Có phải công hiệu của đan dược được thần linh luyện ra sẽ mạnh hơn rất nhiều không?

Chắc chắn rồi, được vậy thì quá đã.

Đương nhiên, không chỉ nam nhân muốn cưới Dược Tiên về nhà, mà rất nhiều nữ tử của Thiên Đế Thư Viện ở xung quanh cũng muốn đưa Dược Tiên đi.

Chương 630: Đan dược không được nổ

Chương 630: Đan dược không được nổ

Nam nhân là thứ gì chứ?

Nam nhân chỉ ảnh hưởng đến tốc độ rút kiếm của phụ nữ mà thôi.

Nữ nữ mới là tình yêu đích thực, chỉ có nữ nhân mới đem lại hạnh phúc cho nhau.

Nam nhân vừa nhìn đã nhớ thương thân thể của Dược Tiên, nhưng

nữ tử các nàng chỉ nghĩ đến đan dược do Dược Tiên luyện chế.

Trong lúc những người có mặt đang nhìn mỹ nhân tuyệt trần yên tĩnh trong hư không, Dược Tiên đưa tay ra, viên đan dược trên bầu trời chậm rãi bay vào tay nàng.

Nhưng Dược Tiên dường như không được vui vẻ cho lắm, bởi vì vẫn còn thiếu một bước cuối cùng, lôi kiếp tăng cường.

Dược Tiên từ từ đặt đan dược lên trên Tử Kim Long Đỉnh.

Lúc này, sấm sét vô tận bắt đầu đánh về phía Đại Đạo Tiên Đan này, ầm ầm ầm.

Sức mạnh của sấm sét trên bầu trời giống như vô tận, không bao giờ kết thúc. Đánh xuống Đại Đạo Tiên Dược mà không mất tiền.

Tần Cửu Ca dường như đang đắm chìm trong không gian khó hiểu kia nhìn thấy cảnh này thì điều khiển sức mạnh sấm sét từ từ đánh về phía đan dược.

Nếu đã không muốn Tà Tôn thắng, trước tiên hãy khiến đan dược của Dược Tiên mạnh hơn một chút.

Dần dần, những hoa văn trên viên đan dược của Dược Tiên ngày càng rõ ràng.

“Chuyện gì đã xảy ra? Sao ta lại cảm thấy phẩm chất của đan dược này càng ngày càng tăng nhỉ? Chẳng lẽ là vì lôi kiếp?”

Dược Tiên lúc này cũng nhìn lên viên đan dược trên bầu trời của mình, trong lòng nghi hoặc thốt lên. Cấp bậc của viên đan dược này cao hơn nàng dự tính một chút.

Nhưng nàng không nghĩ nhiều về điều đó, chỉ coi đó là sự may mắn của mình.

Nhưng ở phía bên kia, Tà Tôn lại không có may mắn như vậy.

“Chuyện gì đã xảy ra? Tại sao lôi kiếp đánh vào đan dược của ta lại tăng lên nhiều như vậy?”

Tà Tôn khó hiểu nhìn viên đan dược đang bị ngàn vạn lôi kiếp từ trời đánh xuống. Mặc dù đan dược phải chịu lịch kiếp bởi lôi kiếp, lôi kiếp càng lớn, phẩm chất của đan dược càng tốt, nhưng nếu nó quá lớn thì sẽ phản tác dụng.

Đan dược sẽ bị nổ tung.

“Đan dược nhất định không được nổ.”

Tà Tôn lúc này chỉ có thể cầu nguyện như vậy. Nếu như đan dược nổ tung, thì xem như đan dược nó luyện coi như mất trắng.

Mà Tà Việt lúc này không hề biết đến điểm này. Về việc luyện đan mà nói, đan dược trải qua lôi kiếp là chuyện bình thường, và một kẻ tay ngang cũng biết, đan dược trải qua lôi kiếp càng nhiều, phẩm chất của đan dược sẽ càng cao.

Nhìn lại hai viên đan dược trong hư không, rõ ràng uy lực của lôi kiếp bên phía đan dược của ca ca so mạnh hơn. Nghĩ đến đây, Tà Việt mỉm cười vặn vẹo.

Bây giờ nó càng nhìn vị Thần Châu Đạo Tử kia càng giống một kẻ ngu xuẩn tự dâng đồ tốt tới hắn. Không ngờ ngay cả Thần Châu Đạo Tử một thời cũng ngu xuẩn như vậy.

Cũng không thể trách Thần Châu Đạo Tử ngu xuẩn, mà là do hắn quá thông minh, vậy mà có thể lấy được Bất Tử Thần Dược và thần linh từ tay Thần Châu Đạo Tử.

Chuyện này đủ để nó khoe khoang một thời gian dài, đợi đến khi các đồng bọn của nó thoát ra, chuyện này đủ để bọn chúng nhìn mình với ánh mắt ngưỡng mộ.

“A Ngũ, mau đi lấy sổ sách của chúng ta. Nếu như ca ca ta thắng, chúng ta có thể thu được bao nhiêu thứ.”

Tà Việt nhìn lôi kiếp đánh vào đan dược của ca ca mình càng lớn, trong lòng hắn càng kích động.

Nó chưa từng thấy lôi kiếp đáng sợ như vậy, ca ca của của mình quả là thần tử đan đạo. Một Dược Tiên nhỏ bé làm sao sánh được với ca ca nó.

Đừng nói Dược Tiên này không có tư cách, ngay cả Thần Châu Đạo Tử cực kỳ kiêu ngạo học luyện đan từ nhỏ, cũng không thể so được với ca ca mình.

“Hồi bẩm ngũ hoàng tử, chỉ cần đại hoàng tử thắng, chúng ta… chúng ta sẽ phát tài.”

Lúc này, ngay cả Tà Ngũ cũng cực kỳ chấn động. Quỷ mới biết có

nhiều người đặt cược cho Dược Tiên như vậy, xem ra đó là vì Dược Tiên nổi danh ở Thiên Đế Thư Viện.

Đặc biệt là Thần Châu Đạo Tử vậy mà lại đặt cược một số vốn lớn như vậy. Bất Tử Thần Dược và và thần khí đó, đây là cơ hội để Tam Nhãn Thần Tộc bọn hắn kiếm được rất nhiều tiền.

“Lần này trở về gia tộc, với công lao bổn hoàng tử lập nên lúc này, thế nào cũng phải giao thực quyền cho ta. Không, chỉ mỗi thực quyền là không đủ. Những tài nguyên phong phú đó, ta sẽ lấy trước một phần.”

Suy nghĩ một lúc, đôi mắt của Tà Việt híp lại cùng với một nụ cười.

Phát tài rồi, phát tài rồi, phát tài đúng là sướng quá mà.

Tâm trạng hiện tại của Tà Việt đang rất vui vẻ. Nó cũng không phải là tên Thần Châu Đạo Tử ngu ngốc kia, không có gia sản giống như hắn. Cho dù bán máu thịt của nó đi, cũng chưa chắc bằng tiền của một cây Bất Tử Thần Dược.

Chuyện này mặc dù rất đáng buồn, nhưng đó là sự thật.

Bây giờ nếu đã có thể tay không bắt sói, đương nhiên Tà Việt vô cùng phấn khích.

Chương 631: Tiên Thiên Thần Hộ

Chương 631: Tiên Thiên Thần Hộ

“Có chuyện gì vậy? Sao ta cảm thấy đan dược của mình sẽ không chịu nổi.”

Lúc này, Tà Tôn ở trên bầu trời nhìn đan dược trên Hắc Long Đỉnh với vẻ mặt nghiêm trọng. Lúc này, những kẻ tay ngang nhìn vào sẽ cảm thấy đan dược luyện chế ra sẽ có phẩm chất rất cao, vì dù sao thì lôi kiếp đánh vào cũng thật đáng sợ.

Nhưng chỉ có người am hiểu mới biết, đan dược của nó đang bị tàn phá.

Đúng vậy, đan dược đang bị tàn phá, phần thân của đan dược không chịu nổi lôi kiếp đáng sợ như vậy.

Đương nhiên, nếu như cứ tiếp tục chịu đựng, phẩm chất của đan dược nhất định sẽ tăng lên, nhưng quan trọng là nó chịu không nổi.

“Nhất định không được nổ đan dược.”

Tà Tôn cầu nguyện trong lòng, đây là đan dược có phẩm chất cao nhất mà nó luyện chế được cho tới nay.

Xem như là nó đang đột phá chính mình.

Trong khi Tà Tôn đang cầu nguyện trong lòng, linh dược do Dược Tiên luyện chế ở đằng xa đã bắt đầu trải qua lần tôi luyện cuối cùng của lôi kiếp.

Lôi kiếp ầm ầm khiến cho Luyện Đan Đạo Trường lúc này chìm trong màn sét dày đặc.

“Hôm nay may mắn vậy sao?”

Dược Tiên nhìn đan dược mình luyện chế ra, lẩm bẩm nói ở trong lòng. Quá trình chịu lôi kiếp của đan dược là lúc luyện đan sư cảm thấy lo sợ nhất. Nếu như không cẩn thận để đan dược nổ tung, toàn bộ quá trình luyện đan vất vả coi như là công cốc.

Trước đây vào những lúc này, luyện đan sư bọn hắn sẽ chuẩn bị một số bảo vật để giúp đan dược chống lại thiên kiếp.

Đương nhiên lần này nàng cũng đã chuẩn bị bảo vật để chống lại thiên kiếp, nhưng đến lúc này, nàng vẫn chưa dùng đến bảo vật này, lôi kiếp cũng sắp kết thúc rồi.

Nàng cảm thấy phẩm cấp đan dược của mình không có vấn đề gì, vấn đề nằm ở chỗ lôi kiếp ngày hôm nay.

“Tại sao nó lại đáng sợ như vậy?”

Dược Tiên là người am hiểu về luyện đan và có đôi mắt tinh tường, không giống như những kẻ tay ngang ngoài kia. Nàng cảm giác được đan dược của Tà Tôn sắp không giữ được nữa.

Và chuyện này không phải do phẩm chất của đan dược Tà Tôn luyện chế gây ra.

“Lôi kiếp chết tiệt.”

Tà Tôn nhìn đan dược của mình đang chịu lôi kiếp, trong lòng thầm chửi thề một tiếng.

Nó có cảm giác lôi kiếp hôm nay cực kỳ không bình thường.

Nếu lôi kiếp của nó và Dược Tiên giống nhau, thì nó cũng không nói gì, nhưng hiện tại đan dược của Dược Tiên và nó luyện chế có phẩm cấp tương đương, có lẽ đan dược của nó có phẩm cấp cao hơn, nhưng lôi kiếp của nó lại đáng sợ hơn rất nhiều.

“Chết tiệt.”

Tà Tôn hít một hơi thật sâu, ép bản thân mình bình tĩnh lại, hiện tại nó chỉ có thể nghĩ theo hướng tốt nhất.

Sau lần lôi kiếp này, phẩm chất đan dược của nó nhất định sẽ được nâng cao lên một bậc.

“Tiên Thiên Thần Hộ.”

Tà Tôn thấy lôi kiếp càng ngày càng mạnh, trực tiếp lấy từ trong Nhẫn Trữ Vật ra một vật giống như cái bát, tỏa ra ánh sáng màu vàng kim.

Đây là một bảo vật tốt để chống lại lôi kiếp, bình thường nó sẽ không dễ dàng lấy ra.

Chỉ thấy lúc này, Tiên Thiên Thần Hộ trong tay Tà Tôn nhanh chóng chống lại lôi kiếp ở trung tâm.

“Có thể, có thể thành công rồi.”

Vẻ mặt Tà Tôn vui vẻ, nếu như sống sót qua lần lôi kiếp này, đan dược của hắn chắc chắn sẽ đánh bại được Dược Tiên.

“Sớm thôi, sớm thôi, sớm thôi.”

Trong mắt Tà Tôn ngập tràn vui mừng, lôi kiếp giúp đỡ nó rồi.

“Xong rồi, ngươi sắp mất đi Bất Tử Thần Dược và thần khí rồi.”

Tần U Tiên ở một phía khác nhìn thấy cảnh này, thì nhìn đệ đệ Đạo Tử của mình khẽ thở dài.

Phẩm chất đan dược của Tà Tôn hình như cao hơn của Dược Tiên, chỉ cần vượt qua lôi kiếp, Tà Tôn nhất định sẽ thắng.

Và Đạo Tử đệ đệ của mình cũng sẽ mất đi Bất Tử Thần Dược và thần khí.

“Nữ tử trong nhà, tóc dài não ngắn.”

Tần U Tiên: “...”

Nếu không phải hiện tại ta đánh không lại ngươi, thì ta đã lôi ngươi lên giường đánh chết rồi.

Giống như lúc nhỏ đánh ngươi vậy.

Đệ đệ thối, càng lớn càng không nghe lời, vẫn là lúc nhỏ đáng yêu hơn, ít nhất sẽ không cãi lại nàng.

Ngay khi Tần U Tiên hừ lạnh, các đệ tử của Thiên Đế Thư Viện đặt cược cho Tà Tôn đang vô cùng phấn khích.

Tất cả đều đang rêu rao với những người xung quanh rằng, mình đã đặt bao nhiêu thứ cho Tà Tôn.

“Ta đã đặt một viên Thái Cổ Thần Thạch cực phẩm.”

Một đệ tử của Thiên Đế Thư Viện nhìn những người xung quanh với vẻ mặt kiêu ngạo.

Thái Cổ Thần Thạch mà còn là cực phẩm vốn đã có giá trị rất cao rồi, lát nữa lại thu được nửa viên Thái Cổ Thần Thạch nữa, đúng là không có gì sướng bằng.

Ngay khi các đệ tử của Thiên Đế Thư Viện đang thảo luận xôn xao, Dược Thần đứng trong hư không lại nhìn Tà Tôn với ánh mắt nghiêm nghị.

Mặc dù tiểu tử này có thiên phú luyện đan rất tốt, nhưng lại tự tin quá mức, vừa rồi lại còn cho thêm thần huyết. Phải biết rằng đan dược được bổ sung thần huyết, phẩm chất đan dược sẽ tăng lên, nhưng cũng có thể khiến lôi kiếp tăng lên gấp bội .

Dược Thần không hề nghi ngờ lôi kiếp của Tiên Vực sẽ bị con người khống chế, hắn chỉ cảm thấy Tà Tôn lúc này có chút kiêu ngạo.

Đan dược nổ tung rồi, sẽ không còn gì cả.

Ngay từ đầu, hắn đã có ấn tượng tốt với đệ tử Tam Nhãn Thần Tộc có thiên phú mạnh mẽ này.

Dù sao thì người có thiên phú luyện đan như vậy trong Tam Nhãn Thần Tộc là rất hiếm, nhưng bây giờ trong lòng lại cảm thấy hơi thất vọng.

Ầm, ầm, ầm.

Vô số lôi kiếp giống như thiên xà oanh kích đan dược của Tà Tôn.

Đột nhiên, bùm một tiếng.

Một bên của Hắc Long Đỉnh bị nổ tung, đan dược trên đỉnh đang căng phồng lên, mắt thường cũng có thể nhìn thấy.

Càng ngày càng lớn, càng ngày càng lớn.

“Không được.”

Tà Tôn trợn to hai mắt, nếu như đan dược phát nổ, thật sự sẽ không còn gì nữa.

Nhưng may mắn thay, đan dược đã từ từ co lại, thiên kiếp ngập trời cũng từ từ tiêu tan.

Nhưng ngay khi Tà Tôn thở phào nhẹ nhõm, với một tiếng nổ lớn, một tia sét cực lớn mà Tà Tôn chưa từng nhìn thấy đã đánh thẳng vào đan dược.

Tà Tôn: “...”

Chương 632: Bán hết cũng không trả nổi

Chương 632: Bán hết cũng không trả nổi

Bùm một tiếng, mùi thuốc toả ra khắp nơi, nhân thuốc bay tứ tung, đan dược của nó đã nổ tung.

Với âm thanh của vụ nổ, khoảng không xung quanh dường như yên tĩnh lại.

Những người đang thảo luận về việc nên sử dụng tài nguyên từ vụ cá cược như thế nào lập tức ngây người.

Vừa rồi còn tốt lắm mà, không phải là sắp hoàn thành rồi sao?

Sao lại có thể nổ tung vào phút cuối cùng như vậy được?

Chẳng phải lôi kiếp sắp tan biến rồi sao?

Lúc này, Tần Cửu Ca điều khiển lôi kiếp lộ ra vẻ mặt kỳ quái. Mặc dù vừa rồi hắn tiêu hao Khí Vận Điểm, nhưng Khí Vận Điểm hắn vừa mới tiêu hao đã triệt tiêu khí vận của Tà Tôn.

Nhưng ngươi không tưởng tượng được niềm vui của việc cho nổ tung đan dược đâu, nó vui hơn nhiều so với việc luyện đan.

Thật sung sướng khi nghe tiếng nổ đó.

Tuy rằng quá trình có chút rườm rà, nhưng không sao, tiếp theo mới là phần biểu diễn của hắn.

Ta đã đặt cược Bất Tử Thần Dược và thần khí.

Theo quy tắc do chính các ngươi đặt ra, đặt một được ba.

Ba cây Bất Tử Thần Dược, các ngươi phải đền chín cây. Còn thần khí thì phải đưa cho ta ba thứ.

Không biết bán đi cái kia của các ngươi có đủ để đền cho ta không nữa?

“Không phải là sắp hoàn thành đan dược rồi sao?”

Nhìn cảnh tượng đan dược nổ tung trên bầu trời, có người nuốt nước miếng, kinh hãi nói. Rõ ràng vừa rồi chỉ cách việc xuất đan một bước cuối cùng thôi, tại sao đan dược lại phát nổ vào phút cuối cùng như vậy?

Đan dược nổ tung rồi, vậy là không còn lại gì nữa.

Mọi người đều sững sờ.

Mà người sững sờ nhất chính là Tà Việt vừa mới ảo tưởng trong đầu, sắc mặt nó tái nhợt, thân thể không kiềm được run lên.

Vừa rồi không phải sắp xuất đan rồi sao?

Sao khoảnh khắc cuối cùng lại trở nên như vậy?

Thua rồi, đây là chuyện duy nhất nó nghĩ đến. Nếu đan dược phát nổ, chẳng phải chứng tỏ là đại ca nó đã thua rồi sao?

Nếu đại ca nó chỉ so về luyện đan, thì thua chính là thua, nhưng bây giờ đại ca của nó không chỉ so về luyện đan.

Nó nghĩ rằng đại ca của nó chắc chắn sẽ giành chiến thắng, nên đã

dồn rất nhiều tài nguyên đặt cược cho đại ca của mình.

Thực ra, những mất mát đó cũng không ảnh hưởng quá nhiều, chỉ cần nó cắn răng chịu đựng thì cũng qua thôi.

Nhưng bây giờ…

Tà Việt nhìn Thần Châu Đạo Tử ở phía xa với ánh mắt kinh sợ, lúc này nó đã có suy nghĩ muốn chết.

Nó cảm thấy Thần Châu Đạo Tử cũng đang nhìn vào nó.

Một cảm giác sợ hãi khó hiểu dâng lên, Tà Việt cảm thấy nửa thân dưới mình sắp không cử động được nữa.

Với tỷ lệ đặt cược lên gấp ba lần, cho dù nó có bán cái đó của mình, nó cũng không trả nổi.

Bán thận?

Bán tim?

Hay bán cái đó?

Cho dù có bán hết, nó cũng không trả nổi.

Nó luôn cảm thấy đại ca của mình chắc chắn sẽ thắng, dù sao thì cả đời đại ca cũng chưa từng bại trận trong lĩnh vực luyện đan. Cho dù là những lão già trong tộc kia, cũng không có tư cách khiến cho đại ca thua.

Hơn nữa, không phải chính mắt nó đã thấy đại ca sắp giành chiến thắng rồi sao?

Thiên tôn được nó đưa theo từ trong tộc vừa rồi cũng vô cùng hớn hở, giống như nó mới là người sắp giành chiến thắng vậy.

“Trong cuộc thi luyện đan lần này, Dược Vân Vận đã thành công trong việc luyện chế ra bán bộ thần đan và giành chiến thắng.”

Thoáng chốc, người chiến thắng đã lộ diện, đan dược của Tà Tôn đến cuối cùng vẫn chưa được thành hình, đương nhiên là hắn đã thua.

Tà Tôn trên bầu trời đến bây giờ vẫn chưa hết ngây người. Mẹ nó, ông trời đang chơi ta mà.

Đan dược nó luyện ra chưa bao giờ nổ, tại sao bây giờ lại nổ?

Đúng là miếng ăn tới miệng còn rớt mất.

“Tiểu tử, nhớ kỹ đừng quá ảo tưởng, mà phải tập trung vào thực tế, đã hiểu hay chưa.”

Dược Thần bình tĩnh nhìn Tà Tôn nói.

Nó vẫn còn quá trẻ, không biết lôi kiếp sẽ có lúc thay đổi.

Tà Tôn trầm mặc, hiện tại nó không muốn nói chuyện, bởi vì trong lòng nó lúc này cũng nghĩ tới một chuyện.

Cái tên khốn Tà Việt, hiện tại bán ngươi đi có đáng giá bằng đan dược không?

Mà Tà Tôn cũng không hiểu tại sao đan dược của mình lại phát nổ, rõ ràng cũng là thao tác và quy trình giống như trước.

Ngay cả khi thần huyết được thêm vào khắc cuối cùng, nó vẫn còn rất chắc chắn.

Nó rất ít khi làm những việc mà mình không chắc chắn.

“Tiền bối, ngươi có cảm thấy lôi kiếp vừa rồi có vấn đề gì không?”

Tà Tôn trầm mặc một lúc, không nhịn được nói ra chuyện mình vừa trải qua.

Nó cảm thấy uy lực của lôi kiếp vừa rồi không đúng, nhưng nó lại không thể nói gì.

Nhưng hiện tại nó vẫn muốn giãy dụa một chút, một phần là vì Dị Hỏa Đế Viêm, một phần là vì số tài nguyên khổng lồ phải trả.

Chẳng lẽ lôi kiếp có vấn đề?

Chuyện này sao có thể, lôi kiếp chính là chí tôn pháp tắc của Tiên Vực, ai có thể ảnh hưởng đến lôi kiếp?

Nhưng cuối cùng nó vẫn muốn nhắc đến chuyện này.

Nghe thấy Tà Tôn nói vậy, vẻ mặt Dược Thần có chút không hài lòng.

Nói lôi kiếp có vấn đề, không phải đang nói hắn mù rồi sao?

Hắn là thần linh duy nhất có mặt, nếu như có phạm quy, sao hắn lại không biết?

Dược Thần nhìn Tà Tôn bằng vẻ mặt vô cảm, trong lòng càng thêm thất vọng.

Lôi kiếp có vấn đề gì chứ.

Không phải do kỹ thuật luyện đan của ngươi không đủ tốt sao.

Cũng vào lúc này, giọng nói của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

“Ting, nhiệm vụ hệ thống, cướp lấy Dị Hỏa Đế Viêm, nhận được ba vạn Khí Vận Điểm. Đi thôi chủ nhân, đến lúc ra vẻ rồi.”

Tần Cửu Ca nghe hệ thống của mình nói vậy, vẻ mặt trở nên kỳ quái, hệ thống của mình bây giờ đang ngày càng cao cấp.

Chẳng lẽ là do tu vi của mình cao lên sao?

Còn bảo hắn đi ra vẻ?

Tần Cửu Ca là người thích ra vẻ vậy sao?

Chương 633: Nguyện ý đổi Dị Hỏa Đế Viêm

Chương 633: Nguyện ý đổi Dị Hỏa Đế Viêm

“Khụ.”

Tần Cửu Ca ho nhẹ một tiếng, hét về phía Dược Thần trên trời cao:

“Tiền bối, vãn bối gần đây có tu luyện một cổ pháp, rất cần Dị Hoả Đế Viêm của tiền bối, không biết tiền bối có nguyện ý giao nó cho ta hay không?”

Giọng nói của Tần Cửu Ca đột nhiên vang lên trong Luyện Đan Đạo Trường, khiến không ít người kinh ngạc nhìn về phía hắn.

Rất nhiều người của Thiên Đế Thư Viện đều biết rằng, trong tay Dược Thần đang sở hữu Dị Hoả Đế Viêm xếp đệ nhất trên danh sách dị hoả của Tiên Vực.

Cũng có nhiều người muốn xin, nhưng không ai có thể lấy được nó từ tay Dược Thần.

Mà Tà Tôn nghe Tần Cửu Ca nói vậy, cũng nhanh chóng phản ứng lại.

Tại sao nó lại đồng ý so tài luyện đan với Dược Tiên?

Chẳng phải ngay từ đầu là vì muốn lấy được Dị Hoả Đế Viêm của Dược Thần sao?

“Tiền bối, tại hạ nguyện ý đổi bảo vật tương đương để lấy Dị Hoả Đế Viêm.”

Tà Tôn nhìn Dược Thần phía xa với vẻ mặt nghiêm nghị. Dị Hoả Đế Viêm là dị hoả xếp đệ nhất trên bảng xếp hạng. Bản thân không chỉ là bảo bối cực tốt, mà quan trọng hơn là đó là thứ giúp thiêu đốt thần ma đại đạo trở thành tiên thiên thần linh sau này.

Hai giọng nói một trước một sau, vang lên trong Luyện Đan Đạo Trường này.

Điều này làm cho bầu không khí xung quanh có chút nghiêm trọng.

Dị Hoả Đế Viêm không phải là thứ đơn giản.

Nó rất quý giá, không chừng Dược Thần đã có kế hoạch dùng cho mình rồi.

Nhìn thấy dáng vẻ trầm mặc của Dược Thần, vẻ mặt Tà Tôn có chút luống cuống, Dị Hoả Đế Viêm rất hữu dụng với nó.

Nhất định phải lấy được nó.

“Đạo tử điện hạ, ngươi không biết luyện đan, lấy Dị Hoả Đế Viêm để làm gì?”

Tà Tôn thân thiện nhìn Tần Cửu Ca cười nói. Hiện tại, công dụng chính của Dị Hoả Đế Viêm là dùng để luyện đan.

Một luyện đan sư có trình độ sẽ được trang bị một dị hoả mạnh mẽ.

Còn với những người không phải luyện đan sư mà nói, Dị Hoả Đế Viêm đã mất đi công dụng chính.

Nói đến đây, nụ cười trên mặt Tà Tôn càng lúc càng rõ ràng. Nó thân là yêu nghiệt chí tôn, cũng là chí tôn về phương diện luyện đan, hắn vẫn rất tự tin về thuật luyện đan của mình.

Phải nói là vô cùng tự tin.

Dược Thần cũng nhìn Thần Châu Đạo Tử với vẻ mặt nghi ngờ, công dụng quan trọng nhất của Đế Viêm Dị Hoả là luyện đan.

Hắn cũng biết một ít quy tắc của những chủng tộc viễn cổ kia, loại người giống như Thần Châu Đạo Tử không cần phải luyện đan.

Người trong tộc sẽ đưa đan dược trong tay cho hắn.

“Không cần, Dị Hỏa Đế Viêm của sư tôn là của ta, các ngươi không cần nghĩ nữa.”

Đột nhiên, một giọng nói vô cảm vang lên bên tai của những người có mặt.

Người nói chính là Dược Tiên Dược Vân Vận, một trong ba thiên tiên của Thiên Đế Thư Viện.

Tại sao cả hai người bọn hắn đều muốn Dị Hoả Đế Viêm thuộc về nàng?

“Hai vị công tử, Dị Hoả Đế Viêm trong tay bổn thần đúng là thuộc về đồ nhi này của ta.”

Đầu tiên Dược Thần áy náy nhìn Tần Cửu Ca, sau đó thì bình tĩnh nhìn Tà Tôn.

Hắn không có ý định giao

Dị Hoả Đế Viêm cho người ngoài.

“Tiền bối, Vân Vân hiện tại không thích hợp với Dị Hoả Đế Viêm. Nếu như giao Dị Hoả Đế Viêm cho ta, vãn bối có thể dạy Vân Vận một chút, nâng cao thuật luyện đan cho nàng.”

Ầm một tiếng, mặt đất giống như nổi dậy. Dược Vân Vận nghe thấy câu này thì giống như một con mèo xù lông, híp mắt nhìn chằm chằm vào Tần Cửu Ca.

Dược Vân Vận nhìn chằm chằm Tần Cửu Ca với vẻ mặt giận dữ. Với tâm trạng của nàng bây giờ, nàng rất muốn đánh tên Thần Châu Đạo Tử này một trận.

Ngươi biết luyện đan sao?

Được, cho dù người có biết luyện đan, nhưng trình độ luyện đan của ngươi có cao hơn ta không?

Ngươi có biết cách dùng từ không?

Ngươi có biết ý nghĩa của hai từ dạy bảo không?

Dược Vân Vận nhìn Tần Cửu Ca, trong lòng có chút chán ghét. Nàng ghét nhất là loại nam nhân thích ra vẻ.

Không phải nàng chưa từng gặp qua loại người này. Trước đây có rất nhiều người tự xưng là thần linh trẻ tuổi, rất am hiểu về thuật luyện đan gì đó.

Nói cái gì mà thuận tay cũng có thể luyện chế ra đan dược cao cấp, nhưng kết quả thế nào? Không phải chỉ muốn ra vẻ trước mặt nàng sao?

Nam nhân?

Haha.

Tà Tôn lúc này cũng cười, nó cho rằng nếu như cùng cảnh giới, chiến lực của nó sẽ không yếu hơn tên Thần Châu Đạo Tử này, nhưng nó lại cảm thấy thuật luyện đan của mình có thể đè bẹp hắn.

Đây là sự tự tin của nó, có thể trấn áp mọi thứ.

Không phải tên Thần Châu Đạo Tử này không có địa vị cao hơn nó, tài nguyên tốt hơn nó và thân thế mạnh hơn nó sao?

Trừ mấy thứ đó ra thì còn gì nữa đâu?

À, thêm một điều nữa là đẹp trai hơn hắn thôi sao.

Nhưng đẹp trai thì có ích gì chứ?

Đẹp trai có thể luyện đan không?

Nghe Tần Cửu Ca nói xong câu này, trong lòng Dược Thần có chút không vui. Nếu không phải vì thân phận của Tần Cửu Ca, hắn hiện tại đã vung tay rời đi.

Thật đó, nếu không vì người nói lời này là Tần Cửu Ca, hắn đã sớm vung tay rồi.

Ngay cả là Tà Tôn, nếu nó dám nói ra lời như vậy, hắn sẽ hất mặt rời đi ngay lập tức.

“Ta đã muốn Dị Hoả Đế Viêm, thì đương nhiên ta cũng là luyện đan

sư.”

Chương 634: Muốn trừ bao nhiêu thì trừ

Chương 634: Muốn trừ bao nhiêu thì trừ

Tần Cửu Ca nhìn Dược Tiên với vẻ mặt bình tĩnh. Thứ đồ chơi như Khí Vận Nữ Chủ, hắn nhìn thấy nhiều lắm rồi.

Thấy nhiều rồi nên cũng không có cảm giác gì.

Thực sự không còn cảm giác gì nữa.

Hắn muốn thử tát chết một Khí Vận Nữ Chủ.

Trước đây hắn luôn có một suy nghĩ, liệu những muội tử dễ thương và xinh đẹp đó có kêu lên oai oái khi bị tát hay không.

Có lẽ những muội tử xinh đẹp và dễ thương khóc lên sẽ rất đẹp.

Vì nhiều lý do, hắn chưa từng thực hiện ý tưởng như vậy ở kiếp trước, nhưng hắn của bây giờ hoàn toàn có thể làm được.

Nghĩ đến đây, Tần Cửu Ca ho một tiếng, nhìn Dược Tiên với vẻ mặt suy nghĩ.

Sau khi nói xong, Tần Cửu Ca đứng trên bầu trời cao với vẻ mặt bình tĩnh.

Nhìn thì có vẻ như Tần Cửu Ca bây giờ đang vô cùng bình tĩnh, nhưng lúc này hắn đang giao lưu với hệ thống trong đầu.

“Hệ thống, ta muốn một phần luyện đan thuật cấp thần linh.”

“Ngươi muốn trừ bao nhiêu Khí Vận Điểm thì trừ, không cần khách khí với ta.”

Tần Cửu Ca nhìn Khí Vận Điểm trên màn hình hệ thống của mình, nói thầm trong lòng.

Bây giờ hắn đang có rất nhiều Khí Vận Điểm, nhưng một giây sau, trái tim của Tần Cửu Ca lại xót xa.

Hắn bị trừ hơn một nửa Khí Vận Điểm.

Nhưng Tần Cửu Ca ngẫm lại cũng không thấy mình lỗ. Mặc dù những thuật luyện đan cấp thần linh này không thể lập tức khiến hắn luyện ra được đan dược cấp thần linh. À, thực ra đừng nói là đan dược cấp thần linh, ngay cả đan dược cấp thiên tôn, hắn cũng không luyện chế ra được.

Nói xong, trong đầu Tần Cửu Ca đột nhiên hiện lên rất nhiều kiến thức luyện đan.

Nhưng chỉ nhờ những kiến thức luyện đan này, hắn vẫn không thể luyện ra đan dược được.

"Vừa rồi lúc ngươi luyện đan…" (Tiểu Ha không viết nổi nữa, giản lược một vạn chữ)

Tần Cửu Ca nhìn Dược Tiên bình thản nói, giống như luyện đan chí tôn chân chính vậy.

Những kiến thức này, những kẻ tay ngang đó có thể không hiểu, ngay cả những luyện đan sư cấp thiên tôn cũng sẽ hiểu như không hiểu.

Nhưng lại có thể khiến người ta cảm thấy những thứ hắn nói rất cao cấp.

Chắc là như vậy.

Ngay cả Dược Thần ở bên cạnh đang nghe Tần Cửu Ca nói, trong mắt cũng dần dần lóe lên tia sáng.

Thần Châu Đạo Tử rất am hiểu về thuật luyện đan, xem ra hắn là cao thủ luyện đan rồi.

Lúc Dược Thần nghe được những lời của Thần Châu Đạo Tử lúc này, vẻ mặt của Dược Thần dần trở nên kích động, hắn cảm thấy mình có chút đồng cảm.

Lời nói của tên Thần Châu Đạo Tử này vậy mà có thể khiến hắn đồng cảm, tuy rằng chỉ là một chút, nhưng như vậy cũng là khá lắm rồi.

Còn Dược Vân Vận- đối tượng đang được Tần Cửu Ca nói đến lúc này, ban đầu nàng thờ ơ lắng nghe với vẻ mặt khinh thường, nhưng sau đó nàng lại cảm thấy, những gì Thần Châu này đúng là những gì đã xảy ra vừa rồi.

Dược Vân Vận cố gắng thử cách Tần Cửu Ca đang nói nếu ở trong tình huống của mình vừa rồi.

Đúng vậy.

Vừa rồi nếu như mình cho thêm linh dược chẳng phải sẽ tốt hơn sao?

Tiên Thiên Linh Chi nên giảm bảy phần, thêm một chút Hàn Ngọc Thảo để trung hòa dược tính chẳng phải sẽ tốt hơn sao?

Thế nhưng, ngay khi Dược Vân Vận đang định chuyên tâm lắng nghe, giọng nói của Tần Cửu Ca bỗng nhiên dừng lại.

Giống như cởi quần ra, mà không làm gì khác.

“Người thật sự biết thuật luyện đan?”

Dược Tiên kinh ngạc nhìn Thần Châu Đạo Tử ở phía xa. Những gì Thần Châu Đạo Tử vừa nói đã chỉ ra rõ ràng những khuyết điểm của nàng hiện tại.

Ngoài việc hiểu nàng rất rõ ra, ừm, biết rõ nàng từ trong ra ngoài, và phải có kiến thức đặc biệt phong phú về luyện đan mới có thể nói như vậy được.

Thuật luyện đan của Thần Châu Đạo Tử lợi hại như vậy sao?

“Thường thôi thường thôi, ta cũng không muốn học lắm.”

Giọng nói hờ hững của Tần Cửu Ca vang vọng bên tai Tà Tôn và Dược Tiên, khiến sắc mặt Tà Tôn lúc này có chút ửng đỏ.

Luyện đan là điều nó tự hào nhất trong cuộc đời này.

Nhưng bây giờ xem ra, nó chẳng là gì trước mặt Thần Châu Đạo Tử này.

“Nhưng muốn đánh bại hai người các ngươi chỉ cần dùng tay cũng đủ rồi.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn Tà Tôn. Mặc dù ta không biết luyện đan, nhưng dựa vào kiến thức luyện đan mà hệ thống cung cấp, ta chính là đại sư tại thế.

Hả?

Ngươi muốn xem ta luyện đan?

Không thể nào, ngươi có tư cách sao?

Dám bảo ta luyện đan cho ngươi?

Nằm mơ đi.

Chỉ cần ta không ra tay, ta sẽ mãi mãi là một đại sư luyện đan.

Am hiểu một cách toàn diện.

“Phải rồi, ta đã đặt cược cho Dược Tiên. Khi nào các ngươi gửi chín cây Bất Tử Thần Dược và ba kiện thần linh cho ta?”

Nói xong, sắc mặt Tần Cửu Ca lạnh đi, giống như chỉ cần Tà Tôn không giao ra, hắn sẽ động thủ.

“Khụ, khụ, Đạo Tử, tục ngữ có câu, oan gia nên giải không nên kết, ngẩng đầu không thấy cúi đầu thấy, làm việc gì cũng phải chừa lại mặt mũi để nhìn mặt nhau.”

Nghe Tần Cửu Ca nói vậy, Tà Việt vội vàng bay lên bầu trời, mỉm cười nhìn Tần Cửu Ca. Chín cây Bất Tử Thần Dược và thần khí, cho dù nó làm vịt cũng không lấy ra được.

Tà Việt cười xoà nói.

Tần Cửu Ca nhìn Tà Việt nhếch miệng nói: “Lẽ nào ngươi muốn nợ sao?”

Nói xong, Tiên Vương phía sau Tần Cửu Ca biến thành một bàn tay, trực tiếp tát Tà Việt xuống mặt đất, cũng không biết còn sống hay đã chết.

Đúng vậy, trong Thiên Đế Thư Viện không được động thủ với đệ tử, nhưng Tam Nhãn Thần Tộc không phải là đệ tử của Thiên Đế Thư Viện.

Hơn nữa, cho dù hắn ra tay với đệ tử của Thiên Đế Thư Viện, hắn tin Thiên Đế Thư Viện cũng sẽ không động vào hắn.

Bởi vì thân thế sau lưng hắn thực sự có thể để hắn làm càn.

Chương 635: Chín gốc Bất Tử

Thần Dược và ba kiện Thần Khí

Chương 635: Chín gốc Bất Tử Thần Dược và ba kiện Thần Khí

Lúc đầu ta chỉ muốn chơi với ngươi một chút mà thôi. Một con cá bị đập chết rồi, để ta xem kẻ nào dám gây phiền phức với hắn.

Ta không phải kẻ tầm thường không có lai lịch, dám nói mà không giữ lời với ta, ta đánh chết ngươi, lão tổ nhà ngươi có khi còn khen ta đó.

Lúc đầu cười vui vẻ lắm mà, bây giờ đến ngươi phải nếm trái đắng rồi.

Tà Việt bị đánh ngã xuống đất sắc mặt xanh trắng lại đỏ thêm, nó cũng cần thể diện, bị đập xuống đất như vậy trước mặt mọi người làm cho nó rất phẫn nộ trong lòng.

Nhưng bây giờ nó chỉ có thể áp chế cảm xúc của mình.

“Đạo Tử, làm như vậy không thích hợp cho lắm.”

Bây giờ Tà Tôn cũng không có tâm trạng quan tâm là rốt cuộc Thần Châu Đạo Tử này có thể luyện đan được hay không, lúc này đã không còn cần cái tất yếu kia nữa.

Đệ đệ này của nó nợ người ta Bất Tử Thần Dược và Thần Khí.

Giờ khắc này nó đã chém trái tim của Tà Việt.

Có thật, không phải giả.

“Có chơi có chịu, có nợ phải trả là chuyện hết sức bình thường, các ngươi muốn đổi ý?”

Giọng nói của Tần Cửu Ca càng ngày càng lạnh, ánh mắt nhìn chằm chằm Tà Tôn, nếu các ngươi có hành vi không trả nợ, một giây sau sẽ trấn áp thái độ của các ngươi ngay tại chỗ.

“Trước tiên trả lại tiền cho ta rồi lại tranh Đế Viêm với ta.”

Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn Tà Tôn, trông có vẻ cũng không có ý trào phúng, nhưng thật ra chính là đang nói ngươi ngay cả tư cách trả tiền ta cũng không có.

Những người nghèo không xứng nói chuyện.

“Đạo Tử, đây là hai chuyện khác nhau mà.”

Vẻ mặt của Tà Tôn thay đổi nhìn Tần Cửu Ca, nó sẽ không buông bỏ Đế Viêm này.

Dị Hỏa Đế Viêm có tác dụng rất to lớn đối với nó.

“Hôm nay mang chín gốc Bất Tử Thần Dược và ba kiện Thần Khí đến chỗ ta.”

“Bằng không hai huynh đệ các ngươi liền đầu thú ở đây.”

Tần Cửu Ca lười nói nhảm với mấy người này, trả tiền trước rồi nói sau, hắn không tin Tam Nhãn Thần Tộc dám không trả tiền cho hắn.

Nếu hắn không chiếm lý còn được, Tam Nhãn Thần Tộc cũng là Cổ Tộc rất cường đại, cho dù là dựa vào thân phận Tần Cửu Ca cũng không thể tùy ý xử lý bọn chúng.

Nhưng hiện tại người chiếm lý chính là hắn, lần này liền có thể chơi rồi.

“Đạo Tử, Ngũ hoàng tử tộc ta còn quá trẻ, cũng chỉ là nói đùa mà thôi, có thể xin Đạo Tử rộng lòng tha thứ một lần hay không.”

Bỗng nhiên, một vị Tam Nhãn Thần Tộc cảnh giới Thiên Tôn vẫn đi theo phía sau Tà Việt có chút cung kính nhìn Tần Cửu Ca.

Chín gốc Bất Tử Thần Dược này cho dù Tà Việt bán cũng không đáng nhiều tài nguyên như vậy.

Hơn nữa còn phải thêm ba thanh Thần Khí.

Ông trời ơi.

Bán Ngũ hoàng tử đi.

Vốn ngay cả nó cũng cảm thấy lần này Ngũ hoàng tử sẽ thắng, người của Tam Nhãn Thần Tộc cực kỳ tự tin với Đại hoàng tử.

Những lão quái vật trong tộc cũng nói thiên phú luyện đan của đại hoàng tử là độc nhất vô nhị.

Tu hành vô địch lộ, cùng cảnh giới vô địch, một đường chinh chiến, cả đời vô địch.

Lúc trước trong tộc biết thiên phú luyện đan của đại hoàng tử khủng

bố như thế, thì có chút hoài nghi đại hoàng tử có phải là người của Tam Nhãn Thần Tộc chúng hay không.

Dù sao thiên phú luyện đan chỉnh thể của Tam Nhãn Thần Tộc cũng không tốt, cho ra đời một đại hoàng tử quả thực là tổ tiên tích đức.

Đừng nói lần này là Ngũ hoàng tử thua chín gốc Bất Tử Thần Dược và Thần Khí, cho dù lần này là đại hoàng tử thua những thứ kia, đại hoàng tử chắc chắn sẽ bị trừng phạt rất nghiêm trọng.

Huống chi lúc này người chủ yếu truyền Bất Tử Thần Dược và Thần Khí là Ngũ hoàng tử.

Trong đầu nó đã tưởng tượng ra Ngũ hoàng tử trở lại trong tộc sẽ bị trừng phạt nghiêm trọng cỡ nào.

Tần Cửu Ca nghe được lời của Thiên Tôn Tam Nhãn Thần Tộc này, hắn nở nụ cười, cười có chút xán lạn.

Thật sự là cái gì A Miêu A Cẩu đều thích nói một vài điều kiện với hắn.

Tam Nhãn Thần Tộc xuất thế còn cảm thấy đương thời là thời kỳ huy hoàng nhất của chúng.

Được thôi, ngay cả trong thời kỳ rực rỡ nhất của chúng, chúng không có sự tự tin này.

Nhưng Thiên Tôn Tam Nhãn Thần Tộc kia còn chưa lên tiếng lần nữa, thân thể của nó đã bị một đạo thần quang khó hiểu bóp nát.

Trong nháy mắt đột nhiên xảy ra này làm cho tất cả mọi người ở đây ngoại trừ Tần Cửu Ca ra đều ngây dại, cho dù là mắt của Dược Thần lúc này cũng ngưng trọng, thực lực của người ra tay vừa rồi rất cường đại.

Thần tính rất mạnh, vừa nhìn đã biết là một tôn Thần Linh Cổ Xưa.

Thần Linh Hộ Đạo.

Trước kia đây chỉ là truyền thuyết, thật không ngờ hiện tại lại trở thành hiện thực trước mắt bọn họ.

Quả thực đáng sợ đến cực điểm.

Lần này sợ là Tam Nhãn Thần Tộc đã đầy rồi, chắc chắn không dám nợ nần.

Thiên Tôn Tam Nhãn Thần Tộc vừa nói chuyện lúc nãy coi như là đã bị phế rồi, bị Thần Linh ra tay, thần tính dính vào trên người nó, đời này vô vọng Đại Đạo, thậm chí là nguy hiểm đến tính mạng.

“Trong vòng nửa ngày, ta muốn nhìn thấy chín gốc Bất Tử Thần Dược và ba kiện Thần Khí của ta, cũng không thể thiếu.”

“Bằng không, ta phải đến tộc của các ngươi uống trà, khi đó….”

Tần Cửu Ca mặt không chút thay đổi nhìn Tà Tôn, tuy rằng ngươi luyện đan quả thật sẽ thắng, ta cũng sẽ không luyện đan, nhưng ta sẽ nổ đan.

Ngươi luyện đan ta nổ đan, cái này không phải có nghĩa là cái gì ngươi cũng không có sao.

Thần không biết quỷ không hay thổi bay đan của ngươi.

“Nhưng không phải là dáng vẻ của bây giờ.”

Chương 636: Sự tình đảo ngược quá nhanh

Chương 636: Sự tình đảo ngược quá nhanh

Thanh âm Tần Cửu Ca vang vọng vào tai Tà Tôn và Tà Việt, đặc biệt là lúc này Tà Việt sắc mặt tái nhợt.

Nó thậm chí còn hận không thể đánh chết chính mình.

Sự tình biến hóa quá nhanh, một giây trước trong lòng nó còn đang chúc mừng mình vì tộc đạt được Thần Khí cùng Bất Tử Thần Dược.

Nó đã nghĩ kỹ trở lại trong tộc, làm sao có thể tranh công cho lão tổ trong tộc.

Nội tình của Tam Nhãn Thần Tộc có Bất Tử Thần Dược cùng Thần Khí thì tăng cường không ít.

Nhưng hiện tại sự tình đảo ngược nhanh như vậy, nó thay trong tộc tổn thất chín gốc Bất Tử Thần Dược cùng ba thanh Thần Khí.

“Dược Thần, chuyện Dị Hỏa Đế Viêm liền làm phiền rồi.”

Tần Cửu Ca vẻ mặt bình thản nhìn Dược Thần ở một bên nói.

“Đạo Tử luyện đan thiên tư rất mạnh, thậm chí so với Vận Nhi còn mạnh hơn, xác thực có tư cách cũng có điều kiện đạt được Dị Hỏa Đế Viêm.”

Dược Thần trầm mặc một chút, nhưng hình như là nghĩ tới cái gì, lại nhìn đồ đệ Dược Vân Vận của mình, liền xem như đồng ý.

Kỳ thật hắn không muốn giao Dị Hỏa Đế Viêm cho người không có thiên phú luyện đan, nhưng vừa rồi Thần Châu Đạo Tử nói với Vân Vận, Dược Thần đại khái có thể phán định, Thần Châu Đạo Tử này biết luyện đan, hơn nữa hiện tại trình độ luyện đan cũng không tệ lắm.

Đương nhiên quan trọng nhất là để tâm đến một tôn Thần Linh vừa rồi âm thầm ra tay.

Đột nhiên, một bóng người từ trong tộc nhân Tam Nhãn Thần Tộc bay lên cao.

Ánh mắt trợn mắt nhìn Tần Cửu Ca, thần sắc cực kỳ phẫn nộ.

Tựa như Tần Cửu Ca nợ nàng bao nhiêu thứ trân quý vậy.

“Đinh, phát hiện nữ chính Tà Mị Nhi.”

“Tu vi: Nhân Hoàng Ngũ Trọng.”

Thanh âm của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca, làm cho ánh mắt Tần Cửu Ca hơi nhìn về phía nữ tử đột nhiên bay lên.

“Ngươi dựa vào cái gì mà đoạt đồ vốn thuộc về Tôn ca ca ta.”

Một đạo thanh âm có vẻ mềm mại vang lên trong thiên địa này, làm cho không ít người khó hiểu.

Đây là nữ tử đầu tiên dám nói chuyện với Đạo Tử Thần Châu như vậy.

“Mị Nhi mau tới đây.”

Tà Tôn nhìn thấy một màn này thì lo lắng hô lên với nữ tử mặc quần áo màu đen ở xa xa.

Đây là vị hôn thê từ nhỏ của nó, con gái nuôi của tộc trưởng Tam Nhãn Thần Tộc, đương nhiên cũng là em gái nuôi của nó, bình

thường kiêu căng bá đạo, thật không ngờ lại đi ra vào lúc này.

Tà Mị Nhi không thể giải quyết cảnh tượng hiện tại.

Nhưng khi Tà Tôn nói xong câu đó, Tà Mị Nhi trên cao đã bị Tần Cửu Ca hung hăng nắm chặt cổ, sắc mặt Tà Mị Nhi ngay lập tức đỏ bừng.

“Phụ mẫu của ngươi dạy dỗ ngươi như vậy sao?”

Tần Cửu Ca một tay hư không nắm lấy nữ chính này bình tĩnh nói, vừa rồi trong lòng hắn đang tưởng tượng nữ hài tử vừa đáng yêu vừa đẹp mắt như vậy bị đánh cho khóc lên còn có thể không đáng yêu.

Thật không ngờ bây giờ lại xuất hiện một người.

“Làm sao muốn ra mặt thay Tà Tôn?”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nhìn Tà Mị Nhi.

Loại nữ tử này cảm giác giống như là nữ chính ngốc bạch ngọt vẫn luôn đi theo nhân vật chính.

Đối với nhân vật chính mà nói đương nhiên rất tốt, nhưng đối với hắn mà nói chính là kẻ ngốc.

“Ngươi….”

Tà Mị Nhi bị Tần Cửu Ca bóp cổ sắc mặt đỏ bừng nhìn Tần Cửu Ca, thanh âm nói chuyện cũng đứt quãng.

“Rõ ràng là Tôn ca ca đến trước.”

Tà Mị Nhi có vẻ có chút rên rỉ hậm hừ nói, cũng không phải nó muốn hừ thành tiếng, thật sự là hiện tại Tần Cửu Ca một tay bóp chặt lấy nàng.

Bây giờ nàng nói như thể nàng đang rên rỉ.

Điều này làm cho Tần Cửu Ca nhìn nghiêng, sao lại cảm thấy nữ chính này có chút run rẩy?

Được nâng lên như một con gà con, giọng nói giống như đang thở hổn hển.

Nói thở hổn hển cũng không chính xác, chính xác là kiểu tiếng thở gấp.

“Buông Mị Nhi xuống.”

Tà Tôn nhìn vị hôn thê của mình chịu nhục nhã như thế, mặt không chút thay đổi lạnh lùng nói với Tần Cửu Ca.

Đạo Tử Thần Châu này quả thực là không coi ai ra gì.

Tà Mị Nhi cho dù không đề cập đến thân phận vị hôn thê của mình, vậy nó cũng là người của Tam Nhãn Thần Tộc, bây giờ lại bị treo ở giữa không trung như vậy, đây là hoàn toàn không giữ thể diện cho Tam Nhãn Thần Tộc của nó.

Nó chính là Thần Tử đương đại của Tam Nhãn Thần Tộc, nếu nhìn thấy một màn này mà không lên tiếng, vậy người ngoài sẽ như thế nào với Tam Nhãn Thần Tộc nó, trưởng lão Tam Nhãn Thần Tộc sẽ nói nó như thế nào?

Vì vậy không quan tâm đến phương diện gì, lần này nó nhất định phải lên tiếng.

“Ngươi nợ ta chín gốc Bất Tử Thần Dược cùng ba kiện Thần Khí, bằng không lấy thứ này làm thế chấp, thế nào?”

Tần Cửu Ca bóp cái cổ như ngọc của Tà Mị Nhi thản nhiên nói ra, hắn tất nhiên là chướng mắt loại nữ tử vẫn luôn ở bên cạnh nhân vật chính này, hắn có bệnh sạch sẽ.

Ai biết loại nữ chính này đã làm qua cái gì ở trước mặt nhân vật chính.

Trừ phi xác định những nữ chính này không có bất kỳ quan hệ gì với nhân vật chính, Tần Cửu Ca mới có thể lựa chọn chơi một chút.

Hắn cũng không phải gia súc, quen thuộc không tính toán loại, phẩm cách phải cao cấp trở lên.

Đạo Quân Tiên mới thú vị, loại này không có ý nghĩa.

Hiện tại hắn chỉ là muốn khiêu khích thần kinh của Tà Tôn này một chút mà thôi.

Chương 637: Gốc Bất Tử Thần Dược này tặng ngài

Chương 637: Gốc Bất Tử Thần Dược này tặng ngài

“Ngẫm lại xem chỉ cần ngươi có thể vứt bỏ nàng là có thể miễn trừ chín gốc Bất Tử Thần Dược cùng ba thanh Thần Khí, này không có lời sao?”

Tần Cửu Ca hoàn toàn không bận tâm đến học sinh ở thư viện Thiên Đế ở đây, trực tiếp thổi một hơi vào Tà Mị Nhi, nữ chính bị hắn hoài nghi có thuộc tính run rẩy này.

Lúc này Dược Thần lựa chọn lảng tránh, hiện tại đây là chuyện giữa Tam Nhãn Thần Tộc và Đạo Tử Thần Châu này, không liên quan đến chuyện của Thiên Đế thư viện, trong Tam Nhãn Thần Tộc không có đệ tử Thiên Đế thư viện.

Ngược lại Thần Châu Đạo Tử này còn là Danh Sách Đầu Tiên của Thiên Đế thư viện.

Mà Dược Tiên nhìn cảnh tượng này hừ lạnh một tiếng, vừa rồi còn cảm thấy Thần Châu Đạo Tử này là loại tu vi thiên phú nghịch thiên, thiên phú luyện đan cũng là chí tôn vô song, nhưng sau một màn này thì xem như hình tượng của Thần Châu Đạo Tử hoàn toàn sụp đổ.

“Một ngày sau, ta muốn ngươi lựa chọn, là lựa chọn nó hay là lựa chọn trả nợ Thần Dược cùng Thần Khí cho ta.”

Tần Cửu Ca bộp một tiếng, một tay trực tiếp buông ra, mà bởi vì vừa rồi Tần Cửu Ca nắm lấy cổ Tà Mị Nhi tùy tiện phong ấn tu vi của nó, sau khi bị Tần Cửu Ca buông ra, trực tiếp rơi xuống lòng đất.

Không hề có ý thương hương tiếc ngọc.

“Mị Nhi.”

Nhìn Tà Mị Nhi bị Tần Cửu Ca buông cổ ra cũng không đứng lên.

Tà Tôn nhanh chóng vọt xuống đất đón Tà Mị Nhi.

Nó vẫn còn rất yêu thương em gái nuôi của mình, tất nhiên, đồng thời cũng là vị hôn thê của nó.

“Dược Thần, vãn bối cũng không uổng phí, gốc Bất Tử Thần Dược này xem như là lễ vật tặng Dược Thần.”

Tần Cửu Ca lấy ra một gốc Bất Tử Thần Dược tản ra ngọc sắc quang mang từ trong Nhẫn Trữ Vật giao vào trong tay Dược Thần.

Hiện tại hắn tặng gốc cây này không phải viên Bất Tử Thần Dược biết ríu rít kia.

Gốc cây kia phẩm cấp rất cao, Tần Cửu Ca sẽ không chà đạp nó.

Chuẩn bị tự mình từ từ nuôi thả máu, có việc hay không có việc gì làm mấy chén máu của nó cũng không tệ lắm.

“Đạo Tử có tâm rồi.”

Dược Thần nhìn Thần Châu Đạo Tử này, trong lòng cảm thán không hổ là Chí Tôn Cổ Tộc, ra tay cực kỳ hào phóng, hơn nữa xem ra rất biết làm người.

Hắn cũng không có trực tiếp cường chiếm lấy, mà là dùng đồ vật đổi lấy.

Lần này, người khác cũng sẽ không nói dược thần của hắn cái gì đó.

Nghĩ xong, Dược Thần liền lấy ra một đóa Hỏa Diễm tản mát quang mang từ trong Nhẫn Trữ Vật của mình.

Khi Đạo Hỏa Diễm này vừa đi ra, nhiệt độ của đạo tràng luyện đan đã tăng lên rất nhiều.

“Đạo Tử cho.”

Theo những lời này của Dược Thần, hỏa diễm rất nhanh đã đến trong tay Tần Cửu Ca.

“Đinh, chúc mừng chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ, đạt được ba vạn Khí Vận Điểm.”

Khi ngọn lửa đến tay của Tần Cửu Ca, âm thanh của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

Mắt Tần Cửu Ca hàm chứa ý cười nhìn Tà Tôn, đây là nội tình chênh lệch, hắn có thể tùy ý xuất ra Bất Tử Thần Dược, ngươi có thể sao?

Lúc này so sánh với Tần Cửu Ca tay cầm Dị Hỏa Đế Viêm, Tà Tôn tiếp được Tà Mị Nhi bên kia rất là trầm mặc.

Lời vừa rồi bọn họ cũng nghe thấy.

Dùng Tà Mị Nhi có thể triệt tiêu chín gốc Bất Tử Thần Dược cộng thêm ba kiện Thần Khí, nếu như ở thời kỳ đỉnh cao nhất của Tam Nhãn Thần Tộc nhất định là sẽ không cân nhắc liền trực tiếp cự

tuyệt.

Đương nhiên nguyên nhân khiến chúng do dự chủ yếu vẫn là Tà Mị Nhi này chỉ là con gái nuôi của tộc trưởng, hơn nữa nó cũng không được tộc trưởng thích.

Toàn bộ lãnh đạo Tam Nhãn Thần Tộc đều biết tộc trưởng không thích con gái nuôi của nó.

Lời đồn có mệnh cách thiên sát cô tinh.

Trong tất cả các hoàng tử của Tam Nhãn Thần Tộc thì đại hoàng tử Tà Tôn đối với Tà Mị Nhi tốt nhất, những người khác cũng không cảm lạnh, bao gồm cả Tà Việt.

.....

Tần Cửu Ca lấy được Dị Hỏa Đế Viêm trở lại Thông Thiên Thần Phong, phát hiện ra nữ chính muội muội mà mình nhận có chút biến hóa.

“Sao muội lại cao lớn lên rồi.”

Tần Cửu Ca ho một tiếng nhìn Tần Ấu Vi trước kia chỉ cao tới thắt lưng của mình mà bây giờ lại có chiều cao sắp ngang tới bả vai hắn.

Nếu có người biết Tần Ấu Vi thay đổi lớn như vậy, không chừng trong lòng nghĩ đến Đạo Tử Thần Châu này đã cho nàng uống thuốc gì.

Nói Tần Cửu Ca có một đam mê gì đó.

Đương nhiên đây không phải là chuyện khiến Tần Cửu Ca khiếp sợ, khiếp sợ nhất chính là, tu vi của nữ chính muội muội này của hắn đang tăng lên nhanh chóng, là một loại tốc độ tăng lên rất nhanh.

Rất là khủng bố, tốc độ như vậy giống như là đang khôi phục tu vi vậy.

“Cao lên, còn không tốt sao? Ca ca không thích Ấu Vi cao lớn sao?”

Tần Ấu Vi có vẻ hơi ủy khuất nhìn ca ca mình nói, nàng cũng không biết những thay đổi này của mình là như thế nào.

Chỉ là cảm giác trong đầu có một cỗ ký ức khác đang thức tỉnh, đương nhiên cỗ ký ức kia cũng không can thiệp vào trí nhớ của nàng.

Chương 638: Ca ca không thích Ấu Vi sao?

Chương 638: Ca ca không thích Ấu Vi sao?

Tần Cửu Ca lúc này híp mắt nhìn muội muội mình, hắn liền nói mình nhận muội muội này tốt xấu gì cũng là một nữ chính.

Còn là nữ chính được hắn che chở trưởng thành, tiềm lực của nhân vật chính rất khủng bố.

Đương nhiên đó là dưới tình huống Tần Cửu Ca không phá hư, tiềm lực trưởng thành rất cường đại.

Nhưng Tần Cửu Ca cũng không hấp thu Khí Vận trên người Tần Ấu Vi, cho nên bây giờ lộ trình Khí Vận trên người nàng hắn là đang bộc phát.

“Ca ca làm sao vậy.”

Tần Ấu Vi lúc này rất sợ ca ca mình ghét bỏ bộ dáng hiện tại của mình.

Nàng cảm thấy mình lớn lên rất nhiều, à, là chỉ chiều cao.

Đừng nghĩ lệch lạc.

Nói xong, Tần Ấu Vi làm ra dáng vẻ trước kia vẫn làm với Tần Cửu Ca.

Muốn ôm ôm.

Nhưng Tần Cửu Ca ngây ngẩn cả người, Tần Ấu Vi không còn nhỏ như trước kia, cũng sắp đến vai hắn rồi.

Thật ra có thể nói chiều cao hiện tại của Tần Ấu Vi đã là khá cao rồi, lấy tiêu chuẩn kiếp trước của hắn mà nói.

Đương nhiên lấy tiêu chuẩn kiếp này không được, bởi vì nữ tử trong Tiên Vực đều cao gầy.

Xác suất này là ảnh hưởng của hoàn cảnh Tiên Vực đối với nữ tử bên này.

Hiện tại Tần Ấu Vi muốn Tần Cửu Ca ôm, Tần Cửu Ca thoáng có chút

không biết làm sao, cảm giác không giống như trước kia ôm Ấu Vi.

Rất đặc biệt.

“Sao thế, ca ca không thích Ấu Vi sao?”

Tần Ấu Vi nhìn Tần Cửu Ca không có phản ứng, có nước mắt sắp chảy ra.

Xong rồi, xong rồi, quả nhiên nàng biết ngay là ca ca vẫn thích nàng khi nàng không cao.

Trước kia trong ngực ca ca nàng muốn đi lên liền đi lên, hiện tại cảm giác không đi được.

Loại cảm giác này làm cho nàng nhất thời trống rỗng trong lòng.

Nhưng cũng có một chuyện làm cho nàng cảm giác đặc biệt hưng phấn.

Tu vi của nàng tăng lên thật nhanh, hơn nữa nàng còn cảm giác qua một khoảng thời gian tu vi sẽ tăng lên nhanh hơn.

Điều này là rất…

Nàng có một giấc mơ vẫn luôn được chôn cất trong trái tim của mình.

Nhưng để thực hiện ước mơ này phải vượt qua ca ca mình.

Nếu không nàng sẽ thất bại.

Ah ah ah, khó chịu.

“Sao muội có dáng vẻ hưng phấn như vậy.”

Tần Cửu Ca nhìn Tần Ấu Vi khẽ nói, vừa rồi hắn cảm thấy mình nhận ra muội muội này hình như không hiểu sao có chút hưng phấn.

Ngay từ đầu có vẻ bi thương, sau đó cũng không biết là nghĩ tới cái gì, sắc mặt bỗng nhiên có chút cao hứng.

“Ấu Vi, sau này muội không thể vọt vào lòng ca ca như trước đây nữa, biết chưa?”

Tần Cửu Ca có chút dịu dàng xoa xoa đầu Tần Ấu Vi, nếu còn vọt vào lòng hắn như trước kia, hắn thật sự chịu không nổi.

Thật sự ăn không tiêu, thật sự ăn không tiêu.

Bản thân Tần Ấu Vi là một tiểu cô nương cực kỳ xinh đẹp, bây giờ không hiểu sao đã trưởng thành, không những không có tàn tật, còn càng ngày càng linh hoạt.

Trên người cái loại khí tức u ám rét lạnh này càng thêm dày hơn.

Lạnh lẽo, vô cùng lạnh lẽo.

Giống như cái rét lạnh ở hàn tuyền dưới cửu u.

Đôi mắt của nàng càng có hàn quang thần tính, làm cho người ta cảm giác rất khủng bố.

Nói nàng đã bước vào Ma Đạo thì Tần Cửu Ca cũng tin.

“A, vì sao.”

Tần Ấu Vi cúi đầu, kéo áo bào màu đen của mình, giọng điệu trầm thấp nói, rất có bộ dáng một giây sau sẽ khóc.

Tần Cửu Ca: “……”

Nguyên nhân hắn cũng không nói nên lời.

Chẳng lẽ nói ngươi bây giờ chỗ nào cũng lớn rồi, không thể như vậy nữa sao?

Chính nhân quân tử Tần Cửu Ca hắn.

Tần Cửu Ca đang trầm mặc, trong đầu đột nhiên có truyền âm tới.

“Công tử, Tam Nhãn Thần Tộc Tà Tôn không muốn giao Tà Mị Nhi cho công tử, cụ thể bồi thường công tử Bất Tử Thần Dược cùng Thần Khí còn không biết tình huống.”

Đây là thanh âm của Viêm Linh Cơ, Tần Cửu Ca vừa trở về liền bảo Viêm Linh Cơ đi điều tra Tam Nhãn Thần Tộc ở bên kia.

Hiện tại đã là qua nửa ngày, tiếng gió nhất định sẽ lưu truyền ra ngoài.

Tần Cửu Ca nghe được tin tức liền mỉm cười, kết quả này đúng như hắn dự liệu.

Nhân vật chính bình thường đều rất chính trực.

Là sẽ không có chuyện bán đứng bằng hữu thân nhân, chứ đừng nói chi là người yêu của mình.

Nếu Tà Tôn nguyện ý đem vị hôn thê của mình tặng cho một nam nhân, Tần Cửu Ca sẽ phải bội phục người như vậy.

Quả thật là đàn ông chân chính.

Bởi vì chỉ có một người đàn ông thực sự mới không sợ có màu sắc trên đầu của họ.

Đương nhiên Tần Cửu Ca cũng không tham nữ chính kia, nói hắn có sở thích sạch sẽ, cái loại nữ chính từ nhỏ đã sống chung với nhân vật chính thì Tần Cửu Ca cũng không có chút ý nghĩ nào.

Võ Nguyệt Nhi là như vậy, Tà Mị Nhi này cũng là như thế.

So sánh chuyện đó, Tần Cửu Ca thật ra càng đau đầu về chuyện của Tần Ấu Vi hơn.

Vừa rồi Tần Ấu Vi đã nói với hắn, trong đầu nàng có một ký ức khác đang hồi sinh.

Mặc dù nàng nói với bản thân rằng ký ức đó hoàn toàn không ảnh hưởng đến nàng.

Thật ra trong lòng Tần Ấu Vi còn có một chuyện chưa nói, ký ức kia không những không ảnh hưởng đến nàng, thậm chí ký ức kia truyền ra tình cảm.

Cố lên, cố lên, cố lên, những điều trong trái tim của ngươi chắc chắn có thể đạt được.

Đương nhiên câu nói sau đó, Tần Ấu Vi không nói với Tần Cửu Ca.

Dù sao nếu bị ca ca hỏi là chuyện gì, nàng cũng xấu hổ mở miệng.

Chương 639: Thất vọng

Chương 639: Thất vọng

Một cổ điện, tòa cổ điện này nằm ở vị trí cách Đế Sơn không phải rất xa, đương nhiên cũng không gần.

Đây là thần điện của Tam Nhãn Thần Tộc.

Tam Nhãn Thần Tộc chính là Cổ Tộc có thực lực đứng đầu trong các tộc viễn cổ, chúng đỉnh phong ở thời kỳ Táng Tiên Trung Kỳ, khi Tam Nhãn Thần Tộc có thể nói là xưng bá mười mấy châu vực ở Tiên Vực, khống chế xung quanh Tiên Vực nhỏ yếu Tinh Thần Giới càng nhiều khủng bố.

Nhưng bởi vì Táng Tiên Thời Kỳ Cuối Cùng đủ loại đại kiếp nạn, Tam Nhãn Thần Tộc liền dần dần không rơi xuống, sau đó chậm rãi biến mất trên cõi đời này.

Thời đại Táng Tiên sau này mặc dù cũng từng xuất hiện tộc nhân Tam Nhãn Thần Tộc, nhưng đó cũng chỉ là lẻ tẻ, số lượng không nhiều lắm.

Nhưng kiếp này, Tam Nhãn Thần Tộc đang chậm rãi hồi phục, hơn nữa đã có không ít Thiên Tôn Tam Nhãn Thần Tộc tỉnh lại.

“Thần Tử, chuyện này các ngươi làm không tốt.”

Một đạo thanh âm lãnh đạm vang vọng trong đại điện, lúc này trong đại điện này có không ít Tam Nhãn Thần Tộc Thiên Tôn.

Mỗi một tôn trên người chúng nó tản mát ra tu vi khí tức dao động đều rất khủng bố.

“Ngũ hoàng tử làm việc cũng quá lỗ mãng, chuyện này chủ yếu vẫn là trách nhiệm của Ngũ hoàng tử ngươi.”

Trong đại điện, ở đây không ít Tam Nhãn Thần Tộc Thiên Tôn một vị khí tức như thâm uyên lão giả nhìn chằm chằm Tà Việt bình tĩnh nói.

Hiện tại Tà Việt rất sợ hãi, Tam Nhãn Thần Tộc Thiên Tôn ở đây đại bộ phận đều là người trong Tam Nhãn Thần Tộc hoàng tộc, đặc biệt là tam nhãn tộc nhân khí tức giống như Thâm Uyên, đây chính là Thần Linh của Tam Nhãn Thần Tộc, còn là Thần Linh xuất thân hoàng tộc, có tư cách xử lý chúng.

“Ngũ hoàng tử sau đó sẽ giao cho Đại Lý trong tộc xử lý.”

Khi những lời này vừa nói xong, sắc mặt Tà Việt trắng bệch trong đại điện, chỉ cần là người của Tam Nhãn Thần Tộc đều biết Đại Lý sẽ tồn tại như thế nào.

Đó là địa ngục đối với tộc nhân Tam Nhãn Thần Tộc, đương nhiên có lẽ chúng nó sẽ bởi vì mình là Ngũ hoàng tử của Tam Nhãn Thần Tộc mà hạ thủ lưu tình, nhưng nó cũng chắc chắn phải chịu một phen

khổ sở.

“Đại hoàng tử, lần này ngươi làm việc khiến ta rất thất vọng.”

Thần Linh Tam Nhãn Thần Tộc này bình tĩnh nhìn vị Thần Tử trong tộc mình.

Dị Hỏa Đế Viêm không có thì không có, có gì to tát, nếu ngươi kết giao bằng hữu với Đạo Tử Thần Châu kia thì càng đáng tự hào hơn việc ngươi đạt được Dị Hỏa Đế Viêm.

Dị Hỏa Đế Viêm có thể quan trọng bằng tình bạn với Thần Châu Đạo Tử sao?

Vẫn còn quá trẻ.

“Đúng vậy, thật không ngờ Thần Tử lại không biết điều như vậy, thật sự là làm lạnh lòng các trưởng lão.”

Bỗng nhiên, một tiếng cười lạnh truyền đến trong đại điện.

Sắc mặt của người nói chuyện mang theo một tia âm trầm, nó là hoàng tộc Tam Nhãn Thần Tộc, nhưng cũng không phải là con trai của tộc trưởng Tam Nhãn Thần Tộc đương thời, mà là hậu bối trực hệ của Thần Linh Tam Nhãn Thần Tộc trong đại điện.

Nếu không nó không dám nói như vậy ở đây.

Nó vẫn luôn không vừa mắt Tà Tôn, một bộ dáng tâm cao khí ngạo khinh thường bất luận kẻ nào.

Quả thật, Tà Tôn thân là Thần Tử, thiên phú của nó rất cường đại, có Chí Tôn Yêu Nghiệt Đỉnh Cấp Tiên Vực.

Nhưng nó rất ngứa mắt Tà Tôn.

Nói một câu không dễ nghe đã đến mức ghen tị.

Nhưng tuy rằng nó rất ghen tị với Tà Tôn, nhưng cũng không dám đối nghịch với nó ngoài mặt.

Nhưng lần này lại để cho nó tìm được cơ hội.

Tại sao?

Cũng bởi vì nó và Tà Việt đắc tội với Đạo Cấm Kỵ đương đại của Tần Tộc.

Được rồi, kỳ thật không thể nói là đắc tội, nhưng ít nhất ở chỗ người khác có ảnh hưởng không tốt, như vậy là đủ rồi.

Tà Ngộ biết tin tức này lúc ấy cũng không biết đã vui vẻ đến mức nào.

Đã đến lúc nó thể hiện.

“Tà Tôn, Tà Việt, các ngươi có biết các ngươi đã phạm phải bao nhiêu sai lầm không?”

Thanh âm Thần Linh của Tam Nhãn Thần Tộc trong đại điện cũng ngay lập tức lạnh xuống.

Xem ra là những lão gia hỏa như chúng quên phổ biến cho tiểu bối trong tộc một ít tri thức nên có.

Làm cho chúng vừa mới xuất thế đã có chút đắc ý vênh váo.

Kỳ thật đắc ý vênh váo cũng rất bình thường, dù sao người trong tộc nào sẽ nói thực lực tộc chúng nó rất yếu?

“Lão tổ, Việt Nhi sai sao?”

Tà Việt lúc này nhịn không được, phẫn nộ nói với vị Thần Linh lão tổ trong đại điện.

Tam Nhãn Thần Tộc bọn họ cũng là chủng tộc viễn cổ, ta chính là đánh cuộc với hắn mà thôi.

Thế hệ trẻ đánh cược không phải là rất bình thường sao?

“Ngươi còn không biết ngươi sai ở chỗ nào sao?”

Thần Linh Tam Nhãn Thần Tộc trong đại điện lạnh lùng nói lần nữa.

Ngũ hoàng tử này quả thực quá ngu xuẩn, hoàn toàn không xứng với hoàng tử Tam Nhãn Thần Tộc của nó.

“Thua Bất Tử Thần Dược cùng Thần Khí.”

Chương 640: Thua tình hữu nghị

Chương 640: Thua tình hữu nghị

Tà Việt nghe được lão tổ chúng nó nói, thấp giọng nói.

Thua Bất Tử Thần Dược cùng Thần Khí, đây chắc chắn sẽ trở thành vết nhơ cả đời rửa không sạch của nó.

Nếu trong tộc lấy thân phận ngũ hoàng tử bãi miễn nó, nó cũng không có gì lạ.

“Sai, ngươi sai không phải là thua Bất Tử Thần Dược cùng Thần Khí.”

“Ngươi sai ngay từ đầu không nên cùng Thần Châu Đạo Tử đánh cuộc.”

“Thật sự là ngu xuẩn đến cực điểm, ngươi cho rằng cho dù ngươi thắng Thần Châu Đạo Tử thì chúng ta sẽ tiếp nhận những thứ kia?”

“Nói cho ngươi biết, cho dù lúc ấy ngươi thắng, tộc ta cũng sẽ không thu, có lẽ ngươi cũng có thể nói chúng ta không dám nhận.”

Thần Linh Tam Nhãn Thần Tộc này nói xong, vẻ mặt càng thêm lạnh lẽo.

Thật đúng là cảm thấy lần này giáo huấn chúng là bởi vì thua Bất Tử Thần Dược cùng Thần Khí sao?

Nếu Tà Tôn và Tà Việt thắng.

Nó sẽ trở nên tức giận hơn.

Phải, nếu ngươi thắng, nó sẽ trở nên tức giận hơn.

Thua còn có thể có một chỗ đệm hòa giải, nếu thắng mà nói, Tam Nhãn Thần Tộc của chúng nó không chỉ không tiếp nhận những thứ kia, ngược lại sẽ cười rồi đem Thần Dược cùng Thần Khí, có lẽ còn phải thêm tâm ý của chúng nó sau đó đưa qua.

Thắng liền tương đương với hung hăng đắc tội cái kia Thần Châu Đạo Tử.

Thắng Thần Khí cùng Bất Tử Thần Dược, thua chính là tình hữu nghị của Đạo Tử Thần Châu.

Hai người này hoàn toàn không có trình độ so sánh.

“Lúc ấy các ngươi thua, nhưng nếu các ngươi có thể mượn chuyện này cùng Thần Châu Đạo Tử một chút hữu nghị mà nói, nói không chừng trong tộc không chỉ sẽ không trừng phạt các ngươi, thậm chí sẽ thưởng cho các ngươi.”

“Nhưng các ngươi đã làm gì, đã làm gì?”

Nói xong, hàn khí của Thần Linh Tam Nhãn Thần Tộc vây quanh đại điện.

“Không sai, ngươi có biết Tà Việt lần này mang đến phiền toái lớn cho tộc không?”

Tà Ngộ nhìn tình huống này trong đại điện, thần sắc càng thêm đắc ý.

Tà Tôn và Tà Việt này ở trong tộc thế hệ trẻ tuổi đều là một tay che trời tồn tại, nhưng Tà Sâm nó chính là khó chịu.

“Lão tổ, lời này nghiêm trọng rồi, tộc ta tốt xấu gì cũng là Viễn Cổ Thần Vương tộc, sao hôm nay lại biến thành bộ dáng này?”

Vẻ mặt Tà Tôn mang theo một chút phẫn nộ nhìn tôn Thần Linh trong Tam Nhãn Thần Tộc của chúng nó.

Tam Nhãn Thần Tộc của chúng nó cũng xuất ra một tôn Ngụy Đế Chủng Tộc, một tôn có thể đặt chân đế đạo lão tổ quả thực là tồn tại vô địch.

Tại sao lại làm như vậy.

“Ngươi không hiểu.”

Này Tam Nhãn Thần Tộc Thần Linh ánh mắt hơi hơi lên, cho dù trong tộc chúng nó xuất hiện một tôn Ngụy Đế thì sao.

Tam Nhãn Thần Tộc bọn họ vì sao phải ẩn thế trong Tiên Vực đại kiếp nạn, nhưng người khác thì hoàn toàn không cần?

Đây là chênh lệch, chênh lệch thật lớn, tựa như khoảng cách.

Đột nhiên, trong tai Thần Linh truyền đến âm thanh gì đó.

THẦN LINH thần sắc không thay đổi, nhìn Tà Tôn.

Các lão tổ trong tộc quyết định bồi thường chín gốc Bất Tử Thần Dược cùng Thần Khí, cộng thêm.

Ánh mắt Thần Linh bỗng nhiên hơi hơi nhìn chằm chằm Tà Tôn chậm rãi mở miệng nói.

“Cộng thêm Tà Mị Nhi.”

Khi thanh âm này vang lên trong đại điện, trong cả tòa đại điện không có chút thanh âm nào.

Rất nhiều ánh mắt đều tụ tập trên người Tà Tôn cùng Tà Việt.

Có người thở dài, cũng có sắc mặt trào phúng.

Đặc biệt là Tà Ngộ lúc này, sắc mặt đã muốn nở nụ cười lớn, nhưng có lẽ là bận tâm nơi này còn có Tam Nhãn Thần Tộc khác chi mạch tộc cũng không có cười to.

Nhưng trong ánh mắt của nó rõ ràng có sự mỉa mai nồng đậm.

Mà một bên nghe được Thần Linh trong đại điện nói, Tà Mị Nhi ngồi trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt vô lực.

Khóe miệng thậm chí có một tia vết máu dính vào, đây là lửa giận công tâm tạo thành.

“Không, không thể, điều này tuyệt đối không thể.”

Tà Tôn nhìn chằm chằm Thần Linh trong đại điện tức giận nói, đây không phải là đánh nát mặt của nó sao?

Phải biết rằng nó chính là Thần Tử của Tam Nhãn Thần Tộc, thể diện Tam Nhãn Thần Tộc.

Trừ phi Tam Nhãn Thần Tộc nó mạch này xảy ra vấn đề gì.

Vừa nghĩ đến Tà Tôn này sắc mặt đột nhiên trở nên khó chịu.

Nó nhất mạch kỳ thật là lúc ấy trải qua đại kiếp nạn chủ mạch, mà chính là chủ mạch trong tộc, cho nên lần lượt tiên vực đại kiếp nạn, nó nhất mạch cường giả tổn thất nhiều nhất.

Cũng vào lúc này, một đạo dao động không biết từ đâu truyền đến trong đầu nó.

Làm cho nó hoảng sợ.

Nó nhất mạch lão tổ đã sớm mặc kệ chuyện trong tộc.

Mà không có một vị lão tổ kia tọa trấn, nhất mạch này của nó kỳ thật cùng trong đại điện tà ngộ nhất mạch nhất mạch thực lực không sai biệt lắm.

Hơn nữa phụ thân cũng không thích Tà Mị Nhi.

Cộng thêm chi mạch còn lại trong tộc, đặc biệt là trong đại điện vị thần linh này mạch hệ không muốn đắc tội cái kia Thần Châu Đạo Tử.

Chúng nó cư nhiên bức cung.

Dùng Thần Dược cùng Thần Khí của nó nhất mạch bồi thường, không cần trong tộc.

Còn tặng Mị Nhi.

Chương 641: Thay đại ca đi bồi tội

Chương 641: Thay đại ca đi bồi tội

Tà Tôn nghĩ đến điều này thì trong lòng lửa giận ngút trời, trong lòng không hiểu sao lại thất vọng với chủng tộc mình vẫn luôn tự hào.

Đặc biệt là khi nhìn thấy những người như Tà Ngộ trong tộc dám gào thét trước mặt mình.

Điều này càng làm cho nó khó chịu hơn.

“Lão tổ, ta nguyện ý thay tộc đi bồi tội, coi như là thay đại ca bồi tội.”

Thanh âm Tà Ngộ chậm rãi vang lên trong đại điện.

Biểu tình của nó có vẻ có chút hưng phấn, nhưng rất nhanh liền bị nó che lấp.

Nhưng sâu trong mắt nó lại rõ ràng có vẻ kích động.

Lần này nó rốt cục giẫm một đạp lên đại ca trên danh nghĩa của mình.

Cảm giác này thật là sảng khoái.

“Lần nayd Đại ca các ngươi làm không tốt, nhưng ai bảo ta là tộc đệ của ngươi đây, lần này ta liền thay đại ca làm chủ một lần, mang Thần Dược Thần Khí, đương nhiên quan trọng nhất là…”

Ánh mắt Tà Ngộ dần dần nhìn về phía Tà Mị Nhi ngã trên mặt đất.

Trong mắt nó lóe lên một tia yêu dị.

Người đẹp như vậy, nếu mình có thể chiếm hữu thì tốt biết bao.

Nhưng nó chỉ là suy nghĩ.

Nhưng người như vậy nếu làm vị hôn thê cho vị ca ca này của mình, trong lòng nó cũng không cam lòng.

Tặng cho Thần Châu Đạo Tử chưa từng gặp mặt kỳ thật là một lựa chọn không tồi.

Dù sao cũng có thể dùng ca ca này ghê tởm mình này.

“Ta thấy mà dám.”

Bỗng nhiên, đang lúc Tà Ngộ chuẩn bị bắt Tà Mị Nhi, trên người Tà Tôn bộc phát khí tức kịch liệt.

Đoàng, Tà Ngộ không có chút chuẩn bị nào trực tiếp bị đánh bay.

“Ngươi….”

Tà Ngộ bị đánh ngã trên mặt đất lau máu trong miệng mình, có chút

dữ tợn nhìn Tà Tôn cách đó không xa, nó vẫn cao ngạo trước sau như một.

Và sự kiêu ngạo này là điều mà nó ghét nhất.

Dựa vào cái gì vị trí thần Tử trong tộc không thể cho nó làm?

Nhưng, ha ha, hiện tại ngươi phải nhìn nữ tử mình thích đưa đến tay người khác, trong lòng nhất định rất đau.

Ngươi càng đau lòng thì ta càng hạnh phúc.

“Người nào dám động đến Mị Nhi thì sẽ phải chết.”

Tà Tôn mặt như sương lạnh nhìn Tà Ngộ, Mị Nhi là vị hôn thê của nó, sao có thể để người khác tùy ý xử trí?

“Được rồi, buông chuyện này xuống trước, trong Thần Tử vị tộc truyền tin cho ngươi dỡ xuống trước.”

Thần Linh trong đại điện nhìn một màn trước mắt chậm rãi mở miệng nói, nó kỳ thật đối với hậu bối trong tộc phân tranh cũng không cảm thấy hứng thú, Thần Linh đã là sinh linh siêu thoát thế gian.

Nhưng trong lòng nó vẫn khá hướng về người của mình.

Càng đừng nói Tà Tôn cùng Tà Việt lần này làm việc thật sự là quá lỗ mãng.

Điều này làm cho trong lòng nó nổi lên một tia dao động.

“Về phần Tà Ngộ, ngươi liền mang theo thành ý trong tộc đi.”

Thần Linh phất phất tay, nhìn Tà Ngộ nói, lúc này đây xem như cho nó một cơ hội, xem nó có giữ được hay không.

“Vâng, vâng.”

Nghe được Thần Linh Mạch Hệ của mình nói, Tà Ngộ vội vàng cung kính gật đầu.

Tầm nhìn của nó xuất hiện một tia vui mừng.

Làm sinh linh, chuyện quan trọng nhất chính là phải biết liếm.

“Tôn ca ca.”

Tà Mị Nhi ngã trên mặt đất trong mắt hiện lên một tia không đành lòng, Tôn ca ca của mình vốn là Thần Tử trời sinh, vị trí Thần Tử trong tộc cũng chỉ có thể là Tôn ca ca, hiện tại bởi vì nguyên nhân của mình mà mất đi vị trí Thần Tử.

Trái tim của nó là rất đau đớn.

.....

Trong một tòa cung điện chung quanh Đế Sơn.

“Ngươi… Sao ngươi lại cao như vậy?”

Vẻ mặt của Viêm Linh Cơ không hiểu nhìn Tần Ấu Vi cao đến ngực mình như vậy trước mặt mình.

Không phải hôm qua mới đến thắt lưng mình sao?

Tại sao hôm nay lại đến ngực mình rồi?

Nghĩ đi nghĩ lại, ánh mắt Viêm Linh Cơ dần dần nhìn về phía công tử đang khắc khổ tu luyện.

Trong mắt nàng có vẻ quái dị.

Hơn nữa loại vẻ quái dị này càng ngày càng rõ ràng.

Có phải công tử đã nảy sinh một số suy nghĩ không thể miêu tả với Tần Ấu Vi hay không.

Sau đó sợ Tần Ấu Vi không đủ chiều cao, sau đó liền….

Viêm Linh Cơ bỗng nhiên ho nhẹ một tiếng, loại suy nghĩ này cũng không thể.

Muốn cái gì kỳ thật có thể tìm nàng, dù sao nàng cũng sẽ không cự tuyệt.

“Ngươi có phải bị công tử cho ăn cái gì không.”

Viêm Linh Cơ khẽ nói với Tần Ấu Vi, nếu như công tử cho ăn cái gì đó, vì sao chỉ qua một ngày nàng có thể cao như vậy?

“Không có.”

Tần Ấu Vi lạnh lùng nhìn nữ tử luôn đánh nhau trên giường ca ca.

Ồ, ha ha.

Sau đó, nàng phát hiện ra một vấn đề khác, rất lớn.

Nàng hoàn toàn không thể so sánh.

Ah, ah.

Một lần nàng nghe ca ca và nữ tử này chơi một trò chơi, được gọi là song.đỉnh tích.tuyết.

Đáng sợ.

“Hình như ngươi đối với công tử có mục đích gì không thể nói cho người khác biết, có muốn ta nói cho công tử hay không.”

Trên mặt Viêm Linh Cơ hiện lên một nụ cười, bỗng nhiên nằm bên tai Tần Ấu Vi nhẹ nhàng nói.

“Nếu công tử biết ngươi có loại mục đích này đối với hắn, ngươi xác định công tử sẽ không xa lánh ngươi?”

Chương 642: Nịnh bợ

Chương 642: Nịnh bợ

Nghe nữ tử này nói, sắc mặt Tần Ấu Vi chậm rãi xấu hổ.

Mình sao lại nghe được hoảng hốt như vậy.

Thật đúng là có khả năng.

Dù sao vừa rồi mình làm ra bộ dáng muốn ôm trước kia, ca ca cũng không để ý tới mình.

Nếu như biết mình đối với hắn có loại mục đích này mà nói, chẳng phải là muốn xa lánh chính mình sao.

Nhìn thần sắc biến hóa của Tần Ấu Vi, Viêm Linh Cơ che miệng cười khẽ, thân thể cao lớn, thật không ngờ trí tuệ không tăng thêm nhiều.

Hoặc, nàng là một kẻ ngốc về vấn đề này.

Bỗng nhiên, Tần Cửu Ca vốn đang siêng năng tu luyện ánh mắt chậm rãi mở ra.

Đôi mắt nhìn ra ngoài cung điện.

…

“Tam Nhãn Thần Tộc Tà Ngộ đến bái kiến Đạo Tử Thần Châu.”

Lúc này Tà Ngộ hoàn toàn không có bộ dáng kiêu ngạo như ở Tam Nhãn Thần Tộc, ngược lại là cung kính vô cùng.

Làm cho người ta cảm giác hoàn toàn giống như là thay đổi một người khác vậy.

Tà Ngộ bề ngoài không có biểu tình gì, nhưng nội tâm là vô cùng kích động.

Mẹ kiếp, Tà Tôn ngốc nghếch kia, không biết ôm đùi sao?

Nếu ôm lấy cái đùi Thần Châu Đạo Tử này, cả người đều là muốn cất cánh.

Hồ, cất cánh đi.

Và ta không biết nơi ngươi có thể bay.

Mặc dù nó Tà Ngộ thiên phú tu luyện cùng luyện đan thiên phú đều không cao như Tà Tôn, nhưng nó có một sở trường, mà chính là sở trường này làm cho nó ở Tam Nhãn Thần Tộc lăn lộn đều tương đối thoải mái.

Nó sẽ nịnh bợ.

Đã nghe nói về nịnh bợ bao giờ chưa?

Nịnh bợ nịnh bợ, nịnh bợ đến cuối cùng có tất cả mọi thứ.

Đây mới là đạo lý chí cường.

Đương nhiên nó không thích Tà Tôn, rất không thích.

Hiện tại nó thông qua một ít tin tức, biết được tên Thần Châu Đạo Tử kia ở gần Đế Sơn.

Bên cạnh có hai nữ tử.

Một lớn một nhỏ.

Ta thực sự có thể chơi.

Khụ.

Nhưng đó không phải là điều nó nên quan tâm.

Hiện tại nó cần phải nịnh bợ Thần Châu Đạo Tử này mới được.

Phải ra sức nịnh bợ, như vậy mới có lợi.

Điều này được gọi là nịnh bợ.

Nịnh bợ, mới làm người thượng nhân.

“Đạo Tử có ở đây không?”

Thần sắc Tà Ngộ lúc này càng thêm cung kính, hiện tại Đạo Tử Thần Châu của người khác có lẽ đang làm một ít vận động có ích cho thể xác và tinh thần.

Nó không thể làm phiền.

Quấy rầy chuyện như vậy hoàn toàn là muốn chết.

Cho nên lúc nó nói xong câu đó, vẫn cung kính đứng ở bên ngoài đại điện.

Nó rất hiểu biết.

Mà lúc này ở phía sau nó cũng đồng thời có một vị Thiên Tôn Cự Đầu thuộc mạch hệ của nó.

Lúc này, Tà Ngộ vẫn đang chờ đợi một cách cung kính, trong lòng nó hơi hoảng, dù cho nó muốn “nịnh bợ” Thần Châu Đạo Tử.

Nhưng nó chưa bao giờ tiếp xúc với Thần Châu Đạo Tử.

Là không rõ tính cách, tính khí của hắn.

“Nịnh bợ” cũng phải có kỹ năng “nịnh bợ”, nếu không có kỹ năng nịnh bợ thì chính là tìm cái chết.

Nó hiểu rất rõ chuyện này.

“Công tử bảo ngươi vào.”

Một giọng nữ bình tĩnh vang lên bên tai Tà Ngộ.

Nghe thấy giọng nói này, tinh thần Tà Ngộ trở nên kích động.

Xem ra nó vẫn có cơ hội nịnh bợ.

Bên cạnh Thần Châu Đạo Tử thế mà lại có con gái, thế này thì dễ xử lý rồi.

Lời nói bên gối của nữ tử là vũ khí đáng sợ nhất.

Nõ đã nghĩ xong việc lát nữa tặng nữ tử truyền âm kia qua gì.

Phụ nữ thường là vũ khí tốt nhất để đối phó đàn ông.

“Ngươi vào một mình.”

Bỗng nhiên, giọng nữ ban nãy lại vang lên.

Chuyện này khiến cho Thiên Tôn của Tam Nhãn Thần Tộc phía sau Tà Ngộ dừng bước.

Trong lòng Tà Ngộ hơi thấp thỏm.

Nhưng nó vẫn từ từ đi vào trong toà đại điện này.

Chỉ một lát, Tà Ngộ đã đến trung tâm đại điện.

“Bái kiến Đạo Tử.”

Tà Ngộ vừa tiến vào đã thấy hai người con gái tuyệt sắc, nhưng nó luôn luôn cúi đầu xuống thấp.

Không hề có ý định ngẩng đầu, mắt cũng không nhìn vào bên đó.

Một số người rất phản cảm với việc người khác nhìn vào nữ quyến của mình.

Nó không chắc Thần Châu Đạo Tử có tâm lý phản cảm như thế không, nhưng vẫn phải hành động cẩn thận mới là tốt nhất.

Bịch.

Không đợi Tần Cửu Ca lên tiếng, Tà Ngộ đã quỳ trên đất.

Vẫn không ngẩng đầu lên.

Tần Cửu Ca nhìn cảnh này, biểu cảm không đổi, sao người của Tam Nhãn Thần Tộc lại… tuỳ ý thế.

Hắn chưa nói gì đã quỳ rồi.

Và Tà Ngộ, Tà Việt, hai người, hai tính cách khác nhau.

“Đạo Tử, tộc ta xin nhận lỗi tại đây.”

Nói xong, Tà Ngộ đặt một nhẫn chiếc nhẫn trữ vật vào lòng bàn tay.

“Về chuyện của Tà Tôn và Tà Việt, sau khi Thần Linh Tộc ta biết được đã cực kỳ tức giận, cho nên đặc biệt phái ta tặng ba thần khí cùng chín cây Bất Tử Thần Dược cho Đạo Tử.”

Tần Ngộ lại cung kính nói, trong lòng nó không tiếc những thứ này, vì những thứ này truyền qua các đời Tà Tôn.

Thuộc về Tà Tôn tương lai.

Mặc dù lúc này nó cảm thấy hai cô gái cách nó không xa kia rất xinh đẹp, nhưng nó không nhìn, vẫn là cái mạng nhỏ của nó qua trọng hơn.

Lúc Tà Ngộ dứt lời, nó vẫn quỳ giữa đại điện, không nói câu gì.

Nhưng bỗng nhiên, nó cảm thấy đầu quay cuồng, chóng mặt.

Không lâu lắm.

Nó vẫn luôn ở trạng thái này.

Chương 643: Mâu thuẫn nội bộ

Chương 643: Mâu thuẫn nội bộ

“Tam Nhãn Thần Tộc Tà Ngộ, trong lòng vô cùng chán ghét Thần Tử Tà Tôn của tộc, muốn thay thế vị trí đó.”

“Làm chuyện độc ác, nhưng lại am hiểu lấy lòng người khác.”

Tần Cửu Ca ngồi ở vị trí chủ vị trong đại điện, nhấp một ngụm trà từ chén trà trong tay, thầm nghĩ.

Hắn vừa khiến cho tộc nhân của Tam Nhãn Thần Tộc hôn mê.

Mục đích chính của hắn là muốn dò xét trí nhớ của nó, Tam Nhãn Thần Tộc này thế mà lại có thực lực của cảnh giới Thiên Tôn.

Vậy nên chắc là sẽ biết một số chuyện nội bộ của Tam Nhãn Thần Tộc bọn họ.

Dò xét xong, đúng là hắn không đoán sai.

“Tam Nhãn Thần Tộc có mâu thuẫn nội bộ.”

“Chi của Tà Ngộ và chi của Tà Tôn đang tranh đoạt quyền thế.”

“Rất phù hợp với thiết lập nhân vật chính của khí vận.”

Tần Cửu Ca lắc đầu, thiết lập gia tộc của nhân vật chính của khí vận thường là loại như Tà Tôn.

Các chi trong tộc mâu thuẫn, sau đó chèn ép, làm hại lẫn nhau.

Đương nhiên cổ tộc kiểu này sẽ giống như cây già mục nát, sớm muộn gì cũng chết.

Nhưng trừ một tình huống.

Trong cổ tộc này xuất hiện một người có thể thống nhất người của tất cả các chi, ví dụ như nhân vật chính của khí vận.

Trời sinh đã là nhân vật xử lý vấn đề xuất hiện giữa các chi.

“Nịnh bợ tốt lắm.”

Tần Cửu Ca nhìn thấy rất nhiều chuyện nội bộ của Tam Nhãn Thần Tộc trong đầu Tà Ngộ.

Rất nhiều chuyện khiến hắn không đành lòng nhìn thẳng, nhưng Tà Ngộ chưa bao giờ nịnh bợ Thần Tử Tà Tôn.

Thậm chí rất ghét Tà Tôn.

“Thú vị.”

Tần Cửu Ca nhìn Tà Ngộ vẫn đang quỳ giữa đại điện, hô: “Tỉnh lại.”

Bây giờ, đã biết được rất nhiều chuyện từ Tà Ngộ, vậy thì có chuyện để làm rồi.

Tà Tôn bây giờ không dùng Đại Đạo Ma Chủng để khống chế được, nhưng tên Tà Ngộ này có thể dùng Ma Chủng để khống chế.

Nhưng mà, Tần Cửu Ca âm thầm khống chế Tà Ngộ.

Không để hắn biết bản thân bị khống chế.

Tần Cửu Ca tương đối tán thưởng tinh thần “thiểm cẩu” này của Tà

Ngộ và sự chán ghét đối với Tà Tôn.

Khi Tần Cửu Ca nói xong hai từ "tỉnh lại", tinh thần của Tà Ngộ đang quỳ dưới đất bắt đầu thay đổi.

Tà Ngộ từ từ tỉnh lại.

Mà lúc Tà Ngộ tỉnh lại, nội tâm hắn vô cùng chấn động.

Thần Châu Đạo Tử này thật khủng bố, cực kỳ khủng bố.

Nó không có phản ứng gì, ban nãy giống như ngủ thiếp đi.

Chuyện này không thể hiện cho việc Thần Châu Đạo Tử giết nó trong nháy mắt.

Phải biết nó cũng là một Thiên Tôn của Tam Nhãn Thần Tộc, trên người cũng có rất nhiều bảo vật quý hiếm.

Đương nhiêu, đáng sợ nhất không phải là Thần Châu Đạo Tử có thể giết nó ngay, khiến người ta sợ nhất là, nó không cảm thấy bất cứ điều gì, giống như ngủ thiếp đi.

Nghĩ đi nghĩ lại, trên mặt nó đã đổ mồ hôi tựa lúc nào, ngẩng đầu lên nhìn một chút.

Đây là doạ dẫm.

Nếu như ngươi biết người bên cạnh ngươi có thể giở bất kỳ thủ đoạn gì mà ngươi không biết, còn vào bất cứ lúc nào cũng có thể ra tay với ngươi, ngươi nói ngươi có thể bị doạ không.

Mà Thần Châu Đạo Tử này, ánh mắt như sao trời mênh mông, sâu xa khiến người ta chìm đắm.

Khí tức xung quanh hắn tựa như vực thẳm.

Từ trước tới giờ, Tà Ngộ chưa bao giờ gặp ai đáng sợ như thế.

Tựa như nó đang đứng trước một người giống như Thần Linh.

"Có phải ngươi muốn thay thế vị trí Tà Tôn?"

Bỗng nhiên, một giọng nói truyền tới tai Tà Ngộ, khiến nó bùng nổ trong nháy mắt.

Nó chưa bao giờ nói ra những suy nghĩ trong lòng, cho dùng là trong

Tam Nhãn Thần Tộc cũng không nói.

Coi như Tam Nhãn Thần Tộc có người nhận ra, chắc chắn cũng là nhân tài đã sống với nó rất lâu rồi nhận ra.

Thần Châu Đạo Tử này mới gặp nó lần đầu.

Nó tin chắc rằng nó chưa bao giờ gặp Thần Châu Đạo Tử.

Sao Thần Châu Đạo Tử biết được?

Tà Ngộ hoảng loạn, nó ngẩng đầu, nhìn Thần Châu Đạo Tử một lượt.

Nó cảm thấy hình như bản thân bị Thần Châu Đạo Tử nhìn thấu.

Tà Ngộ nghe xong câu nói của Thần Châu Đạo Tử, im lặng, không nói gì.

Đều là huyết mạch hoàng tộc của Tam Nhãn Thần Tộc, tại sao Tà Tôn lại là Thần Tử.

Mà bản thân lại không có tư cách trở thành Thần Tử.

Dù tư chất của nó không đủ, nhưng năng lực của nó, Tà Tôn trời sinh chí tôn, nhưng nó là trời sinh tốt số, đây là bản lĩnh gì?

Được thôi, thực chất quan trọng nhất là nó ghen ghét Tà Tôn, cực kỳ ghen tị.

“Có dự định trở thành Thần Tử của Tam Nhãn Thần Tộc không?”

Lại có một giọng nói vang lên bên tai nó.

Giọng nói này khiến Tà Ngộ dao động.

Nhưng chuyện quan trọng nhất là sao Thần Châu Đạo Tử lại biết.

Lại còn công khai nói ra với mình.

“Chẳng lẽ vừa nãy hắn đã làm gì mình à?”

Trong lòng Tà Ngộ càng nghĩ càng run rẩy.

Nếu không phải Thần Châu Đạo Tử đã làm gì nó thì ý nghĩ ở sâu trong nội tâm nó sao lại bị hắn biết?

Nhưng nó hoàn toàn không cảm thấy gì cả.

Dù cho vừa nãy, Thần Châu Đạo Tử không biết dùng thủ đoạn gì để mê hoặc nó, nó cũng sẽ không nói ra những lời đó.

“Hỏi ngươi thêm một câu, có muốn làm Thần Tử của Tam Nhãn Thần Tộc không?

Giọng nói của Tần Cửu Ca lại từ từ vang lên trong đại điện.

Lúc này, trên đầu Tà Ngộ càng đổ nhiều mồ hôi hơn.

Nó cúi đầu xuống thật thấp, cũng không biết là nguyên nhân gì, khiến cho trong đầu Tà Ngộ không ngừng xuất hiện dáng vẻ của Tà Tôn trong thế hệ trẻ của tộc.

Nhưng không im lặng bao lâu.

Tà Ngộ nở nụ cười, nhìn Thần Châu Đạo Tử.

Chương 644: Có nó thì Tam Nhãn Thần Tộc mới có tương lai

Chương 644: Có nó thì Tam Nhãn Thần Tộc mới có tương lai

“Ta đồng ý, ta đồng ý, chỉ cần Thần Tử có thể giúp ta làm Thần Tử của Tam Nhãn Thần Tộc, ta sẽ đưa Thần Nữ của Tam Nhãn Thần Tộc đến điện của Đạo Tử.”

Lúc này, trên mặt Tà Ngộ là nụ cười, nhìn về phía Thần Châu Đạo Tử.

Nó cảm thấy nó có một kỳ duyên to lớn, mặc dù nó biết chuyện này đối với Tam Nhãn Thần Tộc chắc chắn không phải là chuyện tốt.

Nhưng là chuyện tốt cho nó là được.

Tần Cửu Ca nhìn Tà Ngộ đang quỳ trên đất, từ từ cất giọng; “Bảo ngươi khi sư diệt tổ thì ngươi có làm không.”

Tam Nhãn Thần Tộc vẫn là cổ tộc không tồi, làm nơi nuôi chó cũng được.

Đây cũng chỉ là hắn chán nên muốn chơi thôi.

Chuyện sau đó có nhớ hay không lại là hai chuyện.

Nghe thấy lời của Thần Châu Đạo Tử, trên mặt Tà Ngộ có sự do dự, nó vẫn có cảm tình với Tam Nhãn Thần Tộc.

Nhưng nghĩ lại, Tam Nhãn Thần Tộc này theo như quá trình phát triển của hiện tại thì tương lai chắc chắn vẫn sẽ thuộc và Tà Tôn.

Đừng thấy hiện giờ Tà Tôn bị bãi nhiễm vị trí Thần Tử, nhưng đó chỉ là tạm thời.

Đợi qua thời gian này, trong tộc chắc chắn sẽ khôi phục vị trí Thần Tử cho Tà Tôn.

“Ta đồng ý nghe theo tất cả lời của Đạo Tử.”

Hai tay Tà Ngộ chắp thành quyền, cung kính nói.

Ban đầu nó tới chính vì muốn xem có cơ hội tạo quan hệ với Thần Châu Đạo Tử không.

Tên ngốc Tà Tôn, cơ hội tốt như thế này lại không chọn.

Quả thực là cực kỳ cạn lời.

May mắn là Tam Nhãn Thần Tộc có nó, Tam Nhãn Thần Tộc có nó thì mới có tương lai.

“Tà Tôn đó hoàn toàn không xứng đáng làm Thần Tử của Tam Nhãn Thần Tộc, nếu như sau này vẫn để nó làm Thần Tử của Tam Nhãn Thần Tộc, Tam Nhãn Thần Tộc chắc chắn không có tương lai.”

“Tam Nhãn Thần Tộc chúng ta chỉ có ở phía sau Đạo Tử mới có lối ra.”

“Tên ngốc đó của Tam Nhãn Thần Tộc đến mang giày cho Đạo Tử cũng không xứng.”

Tà Ngộ càng nói càng kích động, mặt cũng trở nên đỏ hơn.

Sau đó, Tà Ngộ đang quỳ trên đại điện lại nói.

“Trong Tam Nhãn Thần Tộc có một Thần Nữ, là chí tôn trời sinh, tu vi, thiên phú cũng không kém Tà Tôn là bao, sau này nhất định sẽ đưa tới bên cạnh Đạo Tử, làm trâu làm ngựa.”

…

“Đạo Tử Chí Tôn, tên nhóc Tà Tôn đó là rác rưởi, sao dám đánh cược

với Đạo Tử, nếu như Đạo Tử thích, Tà Tôn nên ngoan ngoãn dâng Thần Khí và Bất Tử Thần Dược cho Đạo Tử."

"Đúng rồi, còn có việc Đạo Tử nhìn trúng Mị Nhi, Tà Tôn nên ngoan ngoãn đưa Mị Nhi đi tắm rửa sạch sẽ, đưa lên giường Đạo Tử."

"Nếu như Đạo Tử không chê, ta còn có một muội muội, lớn lên là một…"

Tà Ngộ cũng không nhìn thấy sắc mặt của cô gái dáng người nhỏ bé trong đại điện, vẫn đang nói với tốc độ nhanh.

Đặc biệt là sau khi Tà Ngộ nói đến Thần Nữ của Tam Nhãn Thần Tộc, vẻ mặt càng kích động.

Nhưng không khí trong đại điện càng lạnh lẽo hơn.

"Khụ, ngươi đừng nói nữa."

Tần Cửu Ca nhìn Tần Ấu Vi, bình tĩnh nói, nói nữa thì hắn sẽ cảm thấy muội muội này của mình có khả năng sẽ làm thịt nó.

"Đúng là giỏi nịnh."

Tần Cửu Ca nhìn Tà Ngộ, từ từ nói, nịnh quá rồi, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy một nhân vật lớn cảnh giới Thiên Tôn nịnh hót như thế.

Nhân vật lớn có cảnh giới Thiên Tôn tốt xấu gì ở Châu Vực nhỏ một tẹo cũng là cấp bá chủ.

Mỗi một vị đều có sự kiêu ngạo của bản thân.

Dù sao Thiên Tôn của Tần Tộc đoán là cũng không nịnh hót như Tà Ngộ nịnh Tần Cửu Ca.

Nghe thấy lời của Thần Châu Đạo Tử, giọng nói của Tà Ngộ lập tức biến mất, hình như từ trước tới nay chưa nói thế bao giờ.

Nếu Thần Châu Đạo Tử không cho nói, nó sẽ không nói nữa.

Tà Ngộ quỳ trên đất, không nói một lời, vừa nãy nó nói nhiều rồi, còn không phải vì trong lòng mình rất sợ hãi à.

Trong đại điện lại trở nên im lặng.

"Ngươi cũng được, ta có thể để ngươi làm Thần Tử của Tam Nhãn

Thần Tộc, nhưng nếu ngươi phản bội ta thì sao?”

Bỗng nhiên, Tần Cửu Ca nói với giọng lạnh lùng, thực ra hắn cũng không phải lo lắng vấn đề này, nhưng lời nói xấu phải nhắc trước.

Mặc dù hắn chỉ có coi Tam Nhãn Thần Tộc như chó để nuôi, nhưng hắn cũng không muốn có chó không nghe lời.

Tần Cửu Ca không chọn dùng Đại Đạo Ma Chủng để khống chế hoàn toàn Tà Ngộ.

Hắn cảm thấy Tà Ngộ có một loại tà tính thiên phú, nói cách khác là phản diện trời sinh.

Loại tà tính này dùng Đại Đạo Ma Chủng để khống chế trực tiếp, có lẽ sẽ có điểm thiếu sót.

Điểm thiếu sót này sẽ khiến loại tà tính đó của Tà Ngộ không hoàn thiện.

Nhưng hiện giờ, thực chất cũng giống nhau, Tần Cửu Ca dùng Đại Đạo Ma Chủng để âm thầm giám sát Tà Ngộ mọi lúc, chỉ cần trong lòng nó có một chút phản bội.

Ngay lập tức, Tần Cửu Ca sẽ diệt Tà Ngộ hoặc khống chế lại.

Tà Ngộ không hiểu nhưng vẫn muốn thể hiện lòng trung thành, nhưng nó không biết nên thể hiện lòng trung thành thế nào mới hợp lí.

Bỗng nhiên, Tà Ngộ kêu lên một cách đau đớn.

Mắt nó có tia máu nổi lên.

“A, a, a.”

Chương 645: Sỉ nhục mặt mũi của Tam Nhãn Thần Tộc

Chương 645: Sỉ nhục mặt mũi của Tam Nhãn Thần Tộc

Tà Ngộ đau đớn, lăn lộn giữa đại điện, lúc này, nó khó chịu đến mức không lời nào có thể miêu tả được.

Một lúc lâu sau.

Tà Ngộ hướng về phía Tần Cửu Ca, cương quyết dập đầu mười mấy lần.

“Ta có thể kiểm soát sự sống chết của ngươi bất cứ lúc nào, ngươi tốt nhất nên hành sự thông minh một chút.”

Giọng của Tần Cửu Ca vang lên bên tai Tà Ngộ, khiến cho Tà Ngộ vội vàng khấu đầu.

…

“Ngộ nhi, Thần Châu Đạo Tử nói sao?”

Tà Ngộ ra khỏi đại điện, coi như không có chuyện gì xảy ra.

“Thần Châu Đạo Tử rất tốt, việc lần này Thần Tử của chúng ta làm đúng là quá đáng.”

Tà Ngộ nhìn Thiên Tôn cùng tộc bên cạnh mình bằng ánh mắt lạnh lùng.

Trước đây không có sự ủng hộ của Thần Châu Đạo Tử, nó luôn không dám tranh đoạt cũng không có tư cách tranh đoạt vị trí Thần Tử trong tộc.

Nhưng bây giờ, nó dám.

Trong lòng nó lúc này có một mục tiêu vĩ đại.

Nó phải làm con chó giỏi nịnh hót nhất bên cạnh Thần Châu Đạo Tử.

…

“Lập tức về tộc, chuẩn bị một chút.”

Tần Cửu Ca nhìn Viêm Linh Cơ bên cạnh một chút rồi nói, mấy ngày nay hắn phải về tộc rồi.

Về chuyện của Tà Tôn, đợi khí vận của hắn sắp tiêu hao hết rồi thì sẽ tiêu diệt nó.

Tà Ngộ bị hắn kiểm soát, để Tà Ngộ – tên phản diện nhỏ này dùng lợi dụng Tà Tôn lâu dài cũng được.

Dù sao cũng không thoát khỏi lòng bàn tay mình được.

Trụ sở Tam Nhãn Thần Tộc.

“Lão tổ, người không biết lần này Ngộ Nhi phải bất chấp bao nhiêu nguy hiểm mới có thể hoàn thành chuyện này đâu.”

Trong một toà đại điện, Tà Ngộ cung kính với ông lão toả ra khí tức đáng sợ đang ngồi trên vị trí chủ vị.

Đã về tới Tam Nhãn Thần Tộc, nó chắc rằng sẽ bị phá hoại ngay lập tức.

“Lần này Thần Tử và Tà Việt hại Tam Nhãn Thần Tộc ta mất nhiều bảo vật như thế, chính là sỉ nhục mặt mũi của Tam Nhãn Thần Tộc ta.”

Tà Ngộ lại cung kính lên tiếng, đôi mắt nó thoáng hiện lên tia máu đỏ.

Bây giờ, đằng sau nó có Thần Châu Đạo Tử ủng hộ, có một số chuyện nó sẽ to gan, dám làm.

Ví dụ như trói Tà Mị Nhi và Thần Nữ trong tộc trước rồi đưa tới bên cạnh Thần Châu Đạo Tử.

…

Hạo Hãn Thần Châu.

Thần Châu chính là châu vực lớn nhất trong ba ngàn tiên vực, địa vực của Tiên Vực.

Vậy nên Chư Thiên Thông Đạo ở nơi đây cũng nhiều nhất, dù đa phần đều không hình thành, nhưng vẫn có không ít cổ tộc, thiên tôn, yêu nghiệt đã vào đây mấy ngày.

Tạo Hoá Chung Thần Tú.

Nghe tên đã khiến cho người ta cảm thấy rất kỳ lạ, nhưng đây quả thực là tên của một vài nơi Thông Thiên Sơn Phong trên Thần Châu.

Tạo Hoá Chung Thần Tú là Ngự Thú Đạo Thống nổi danh trên Thần Châu sở thuộc Sơn Phong.

Ngự Thú Đạo Thống tên là Ngự Tiên Thần Tông.

Nghe tên là biết Ngự Thú Đạo Thống cổ xưa, lớn mạnh.

Ngự Tiên Thần, khống chế tiên thần.

Dù sao thì không đủ thực lực, tự tin thì ai dám lấy cái tên này?

Lúc này, Tạo Hoá Chung Thần Tú trong Sơn Phong.

Một nam tử quần áo lượt là, trắng trẻo, ánh mắt linh động đang vuốt ve đầu sư tử trước mắt.

Toàn thân con sư tử này là lông màu hoàng kim.

Nếu người có hiểu biết về Thần Thú ở đây chắc chắn sẽ có thể nhận ra con sư tử này là loại sư tử nào.

Sư tử Vô Uý.

Mà còn là một con Sư tử Vô Uý thuần chủng.

Sư tử Vô Uý ở thời đại xa xưa là sự tồn tại kinh khủng đến mức có thể chiến đấu với Chân Long Tiên Hoàng.

Trình độ hi hữu có thể hơn cả Chân Long Tiên Hoàng.

Không nói đến cảnh giới của bọn chúng mạnh hơn Chân Long Thiên Hoàng, mà là trình độ hiếm có.

Cho tới nay, Sư tử Vô Uý ở Tiên Vực và Chư Thiên vẫn không có bầy đàn như lời đồn.

Gặp được một con đã là rất may mắn rồi, nhìn thấy mấy con chính là cực kỳ may mắn.

Không ngờ rằng đến giờ, trong Ngự Thần Tiên Tông lại có một con Sư tử Vô Uý, còn là dòng thuần chủng như thế, đúng là không thể tưởng tượng nổi.

“Tú Nhi, qua mấy ngày nữa, ngươi và sư huynh, sư tỷ bọn họ cùng nhau vào địa phận Chư Thiên, ở đó có vô số yêu nghiệt thiên tài đến từ Tiên Vực, các Châu Vực và vô số Tinh Thần Giới.”

“Ở Ngự Tiên Thần Tông, con là yêu nghiệt thuần thú cấp chí tôn đỉnh cấp xưa nay hiếm gặp, trời sinh đã có trái tim Thất Khiếu Linh Lung có thể hiểu ý của vạn thú.”

“Nhưng tu vi của mình con không đủ, vậy nên vẫn phải chú ý đi cùng các sư tỷ.”

“Sau khi ra ngoài, có thể giúp con một lần là sư huynh, giúp con nhiều lần lại là những sư tỷ đó của con.”

“Nhất định phải nhớ, giúp con nhiều lần là sư tỷ, cho nên con ở bên cạnh các sư tỷ của con mới là tốt nhất.”

Người nói từ từ xuất hiện trước mặt nam tử tên Tú Nhi.

“Những sư huynh đó chắc sẽ chỉ giúp đỡ con những chuyện nhỏ bé, nhưng các sư tỷ của con rất tốt, nên đến lúc đó con phải đi theo các sư tỷ.”

“Biết chưa?”

Ông lão vừa xuất hiện này nhìn người đệ tử đắc ý nhất trong đời của mình, thái độ hoà nhã, nói.

Người đệ tử này, mặc dù thời gian nhập môn là ngắn nhất nhưng thiên phú lại mạnh nhất.

Nếu không phải là không đủ thời gian, Tú Nhi của mình chắc chắn sẽ có thể vượt qua những đệ tử khác của mình.

“Tú Nhi biết ạ.”

Chương 646: Thảo Nê Mã

Chương 646: Thảo Nê Mã

Tú Nhi là một nam tử trắng nõn, ngọt ngào, vừa cười vừa nhìn sư tôn.

Hắn biết những sư huynh đó dù không nói ghét hắn nhưng cũng không bảo thích hắn.

Đến lúc ở địa phận Chư Thiên, nhiều nhất cũng chỉ có thể giúp hắn một, hai lần là đã tốt rồi.

Nhưng các sư tỷ thì khác.

Các sư tỷ rất thích hắn, dù sao hắn cũng sáng sủa, dáng vẻ đơn thuần, vô hại.

Bình thường hắn cũng coi bản thân là niềm vui của các sư tỷ, nên hắn dám chắc lúc khó khăn, các sư tỷ sẽ giúp mình mấy lần.

Bỗng nhiên, “ầm” một tiếng, bên ngoài đỉnh Tạo Hoá Vô Chung Tú vang lên một âm thanh.

“Tú Nhi, có dám xuống ngựa đấu một trận không?”

“Nhưng, dù ngươi có xuống ngựa hay không cũng không quan trọng, lần này ngựa của người không chạy nhanh bằng ngựa của ta.”

“Ta tìm thấy một con Vô Thiên Thần Mã, tên là Thảo Nê Mã.”

Nghe thấy giọng nói bên ngoài đỉnh núi, Chung Tú Nhi nở nụ cười.

Tên ngốc này lại phải đưa tài nguyên cho mình rồi.

Ngự Tiên Thần Tông bọn hắn có thể để yêu thú mình nuôi chiến đấu.

Có lúc chỉ có thể để yêu thú của bản thân chiến đấu, mà cũng có lúc có thể để chủ nhân và yêu thú cùng đấu.

Thông thường, bên thua sẽ phải đưa tài nguyên cho bên thắng, tài nguyên do bọn họ tự chỉ định ngay từ đầu.

Mà hắn, Chung Tú Nhi, đã lấy được rất nhiều tài nguyên từ trên người tên ngốc kia.

Thực lực của hắn cũng không mạnh hơn thực lực của tên ngốc đó.

Nhưng lần nào cũng là hắn chiến thắng.

Tại sao?

Tại vì ngựa của hắn nhanh, Chung Tú Nhi hắn có một con ngựa có tốc độ vô song.

Nhanh như sấm, nhanh như chớp.

Đương nhiên đây chỉ là cách nói ví von, trên thực tế thì ngựa của hắn còn nhanh hơn cả tốc độ của sấm chớp.

Lần nào cũng chỉ có phần Tú Nhi hắn đánh người, chưa bao giờ có chuyện người khác đánh Chung Tú Nhi cả.

Phải biết rằng hắn là yêu nghiệt chí tôn đỉnh cao trong Ngự Tiên Thần Tú Tông, cũng rất nổi danh trên Hạo Hãn Thần Châunày.

…

Địa phận cựa Tây của Tiên Vực.

Nơi đây có một ngôi mộ, cực kỳ lớn, đồn rằng ở từng có đại chiến của Thần Linh, chôn xuống vô số Thiên Tôn, thậm chí còn có lời đồn rằng ở đây chôn cất Thần Linh.

“Ta trông mộ ba ngàn năm rồi, cuối cùng có thể ra khỏi nơi này rồi.”

“Ta vô địch rồi, nên ta xuất thế để chấn áp thế gian vô địch.”

Chớp ầm ầm, sáng rõ phá vỡ đám màn đen trên bầu trời, mưa to gió lớn ào ào trút xuống.

Nơi đây là một màu đen, bỗng nhiên có sấm chớp chiếu sáng.

Ở đó lại có một người đang đứng.

Hắn mặc áo xám, xuất hiện với cơ thể toàn màu máu, rất đáng sợ.

Hắn để lộ ra bàn tay trắng bệch, không giống tay của người thường chút nào.

“Ta tên Tây Thiên Chiến Hoàng, lúc trước cảm ứng Thiên Đạo, đã trấn thủ mộ của Chư Tiên ba ngàn năm, hôm nay ta nên ra ngoài rồi.”

“Ta muốn cái tên Tây Thiên Chiến Hoàng vang vọng trên Chư Thiên Tiên Vực.”

Ầm, sấm vang lên, tựa như đang hướng ứng cho lời của người canh mộ tên Tây Thiên Chiến Hoàng.

“Ai, cũng dám đến chỗ mộ Chư Tiên, lá gan không nhỏ, cũng tốt, để ta tiến về phía địa phận Chư Thiên sau đó dọn một lần cho sạch lũ rác rưởi các ngươi.”

Giọng nói của Tây Thiên Chiến Hoàng giống như âm thanh của thiên đạo, vọng lại ở nơi đất mộ Chư Tiên cô quạnh không người.

…

“Cũng không biết Nữ Đế giờ thế nào?”

Tần Cửu Ca trên hư không, trên mặt xuất hiện nét cười.

Lần này về Hạo Hãn Thần Châu nên gặp một vài người.

Ví dụ như Nữ Đế hắn chơi trong ao ở Long Hoàng, bây giờ được hắn nuôi mập mạp trắng trẻo.

Đạo Tử về Tần tộc.

Thông tin này được truyền khắp cả tộc với tốc độ nhanh chóng.

Nhưng bây giờ chỉ được nghe tin tức thôi chứ chưa có ai gặp được Đạo Tử.

Nhưng dúng là Đạo Tử đã về, vì nữ tử tuyết sắc luôn bên cạnh Đạo Tử đã về rồi, nàng bị rất nhiều người nhìn thấy.

Tiên Thánh Đạo Cung.

“Ài, lần này chắc lại là sư tỷ Tiên Linh Nhi thắng.”

“Đúng vậy, đúng vậy, không có cách nào.”

“Sư tỷ Tiên Linh Nhi giờ đúng là mạnh thật, thiên phú mạnh như thế, nói không chừng còn có thể so sánh với yêu nghiệt định cao trong một số cổ tộc.”

Xung quanh một toà đại điện.

Có rất nhiều đệ tử của Tiên Thánh Đạo Tống đang xem trận đấu trên đạo đài.

Bây giờ, Tiên Thánh Đạo Cung bọn họ có đệ tử khiêu chiến.

Người chiến thắng của lần khiêu chiến trước là một cô gái xinh đẹp bỗng dưng giết tới, cô gái xinh đẹp đó tên là Tiên Linh Nhi.

Mang một thể chất rất cô xưa, mạnh mẽ.

Sự uy áp trên người nàng có lúc còn chấn áp đến mức bọn họ không thể động đậy, rất đáng sợ.

“Linh Nhi sư tỷ, Linh Nhi sư tỷ.”

“Linh Nhi sư tỷ, Linh Nhi sư tỷ.”

Càng ngày càng nhiều người trong Tiên Thánh Đạo Cung đến xem Tiên Linh Nhi như một nữ hoàng khống chế Chư Thiên trên đạo đài, kích động gào thét.

Đây là yêu nghiệt mạnh nhất thế hệ này của Tiên Thánh Đạo Cung

bọn họ.

Nghe nói sư tỷ Tiên Linh Nhi này còn có bối cảnh dũng mãnh, là một yêu nghiệt hoang dã.

Mà trong mắt bọn họ, yêu nghiệt hoang dã càng nhiều sự huyền bí.

“Linh Nhi sư tỷ quả nhiên mạnh mẽ.”

Lúc này, nam tử bị Tiên Linh Nhi chấn áp trên đạo đài vẻ mặt hoà nhã, nhìn Tiên Linh Nhi.

Không ngờ tới, đúng là không ngờ tới.

Cái khu nhỏ bé chật hẹp này mà lại có tài năng tuyệt vời như thế.

Vừa xinh đẹp, tư chất vừa cao.

Nếu không phải hiện giờ hắn không thể bại lộ thân phận, nhất định hắn phải đưa Tiên Linh Nhi về.

Nam tử phủi quần áo của mình, mang theo nụ cười trên mặt, nhìn Tiên Linh Nhi nói: “Tối nay, Linh Nhi sư tỷ có thời gian không, ở đây sư đệ có một quyết bí pháp muốn lĩnh hội cùng sư tỷ.”

Trên mặt hắn toàn là nét cười, phối hợp cùng gương mặt điển trai đúng là có lực sát thương trời sinh đối với phái nữ.

Thực chất, Ngôn Luận Hắn rất được các nữ đệ tử ở Tiên Thánh Đạo Cung chào đón, nhưng trừ Tiên Linh Nhi này.

Tiên Linh Nhi lạnh lùng nhìn người con trai đứng trước mặt mình này, đến cuối đời nàng cũng không thể quên được chuyện đó.

Chính là chuyện khiến nàng cả đời này không muốn nhìn thấy đàn ông.

A a a a.

Nàng đường đường là tàn hồn đoạt xá của Nữ Đế vậy mà lại rơi vào chuyện như thế.

Lúc trước là ừm~ o(￣▽￣)o dáng vẻ này.

Sau khi nàng tỉnh lại, quần áo mất tiêu rồi.

Trên cơ thể trắng nõn, mịn màng của nàng thế mà lại…

Mỗi khi nghĩ tới dáng vẻ của bản thân trong huyết trì ở Long Hoàng Bản Nguyên khi ấy, nàng đều muốn tự sát.

Nhưng bây giờ nàng nghĩ tự sản không phải cách.

“Không cần.”

Chương 647: Giết chết đệ tử ngay giữa Đạo Cung

Chương 647: Giết chết đệ tử ngay giữa Đạo Cung

Tiên Linh Nhi lạnh lùng nhìn Ngôn Luận, nàng không thích bất cứ người con trai nào.

Cũng không muốn thấy ai cả.

Dứt lời, Tiên Linh Nhi bay tới vị trí của mình, hoàn toàn không cho Ngôn Luận chút mặt mũi nào.

Ngay lập tức, sắc mặt Ngôn Luận cũng trở nên khó coi.

Nói thế nào thì hắn cũng là con trai trưởng của một gia tộc, mà trong gia tộc của hắn cũng có Thiên Tôn có ảnh hưởng, là có thể thiên tôn cổ tộc có thể sánh với Tiên Thánh Đạo Cung.

Hắn là con trưởng của cổ tộc, đương nhiên có sự kiêu ngạo của riêng mình.

“Để cho ngươi ngạo mạn thêm một thời gian, đợi qua khoảng thời gian nay, ta ép ngươi lên giường xem ngươi còn kiêu ngạo nữa không.”

Ngôn Luận lạnh lùng tự nhủ trong lòng, hắn có biện pháp đối phó với những cô gái ngoài mặt cao ngạo thế này.

Nữ tử ngoài mặt kiêu căng, trong lòng chắc chắn…

Mà lúc đó, trên phía cao của Tiên Thánh Đạo Cung.

“Quả nhiên, Khí Vận Chi Nữ chính là Khí Vận Chi Nữ, bị ta hấp thụ nhiều khí vận như thế, bên cạnh vẫn có thể có kiểu khiêu khích khó hiểu này.”

Tần Cửu Ca ở trên cao, bình thản nhìn vào cảnh ban nãy.

Vừa rồi, nam tử kia vừa nhìn là biết là cục cưng tặng kinh nghiệm cho Khí Vận Chi Nữ.

Đối với Khí Vận Chi Nữ Tiên Linh Nhi có ác ý rất lớn.

Hắn vốn cũng không để ý tới cách nghĩ.

Nhưng dù sao cũng là Khí Vận Chi Nữ hắn từng chạm vào.

Cho nên Khí Vận Chi Nữ này cũng miễn cưỡng coi như người của hắn.

Mà nếu đã là người của hắn.

Rất nhanh.

"Ầm" một tiếng.

"Ngôn sư huynh sao thế, Ngôn sư huynh sao… sao đột nhiên lại…"

"Ngôn sư huynh mất rồi."

"Chuyện gì thế, chuyện gì thế?"

Xung quanh Tiên Thánh Vấn Đạo Trường lúc này, tất cả đều đứng hết lên, ánh mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Vừa nãy Ngôn sư huynh còn nhảy nhót vui vẻ, sao bây giờ lại mất rồi.

Mất rồi.

Bỗng nhiên, trên trời có máu tươi từ từ chảy xuống.

Rải đầy trên Vấn Đạo Đài.

Nhìn máu tươi trôi dạt xuống.

Xung quanh đạo đài có đệ tử không khỏi run rẩy hướng về trời cao nói: "Đây không phải là Ngôn sư huynh chứ."

Lời vừa dứt, tất cả mọi người kinh ngạc, xem ra đây có khả năng đúng là máu của Ngôn sư huynh.

Dù sao vừa nãy trên đạo đài có mỗi Ngôn sư huynh.

Nhưng ai có gan lớn thế, lại dám giết người trong Tiên Thánh Đạo Cung, lại còn giết yêu nghiệt của Đạo Cung?

“Kẻ phương nào, mà lại giết đệ tử của Tiên Thánh Đạo Cung ta.”

Đợi tất cả mọi người phản ứng lại.

Một âm thanh mang mười phần chấn áp vang lên giữa đất trời.

Nhưng mà, còn không đợi người nói câu này xuất hiện, một âm thanh khác đã vang lên, thuận tiện đánh người vừa nói ban nãy một chưởng, đánh cho âm thanh về lại bụng.

“Tiên Thánh không đón tiếp từ xa, mời Đạo Tử chuộc tội.”

Khi giọng nói này vang lên, ở hiện trường chỉ có người đã từng nghe giọng nói này mới có vẻ mặt kích động.

Vì chủ nhân của giọng nói này là Cung Chủ của Tiên Thánh Đạo Cung bọn họ, Tiên Thánh Thiên Tôn.

Dù người đứng đầu có cảnh giới thiên tôn ở Thần Châu không thể làm chuyện gì quá lớn, nhiều nhất cũng chỉ có thể xưng bá một phương.

Nhưng đạo thống, cổ tộc không có người đứng đầu có cảnh giới Thiên Tôn trấn giữ thì chính là sâu bọ.

Đạo thống, cổ tộc có sự trấn giữ của cảnh giới thiên tôn tối thiểu so với sâu kiến thì mạnh hơn rất nhiều.

Tiên Thánh Thiên Tôn chính là trụ chống trời của Tiên Thánh Đạo Cung bọn họ.

Bây giờ trụ chống trời của bọn họ nói thế, người đến này chắc chắn có thân phận rất lớn.

Lúc ấy, Tiên Linh Nhi ngồi trên vị trí xung quanh đạo trường, lúc nghe thấy hai chữ “Đạo Tử” mà Tiên Thánh Cung Chủ nhắc tới, trong lòng lập tức có sự rung động.

Nàng đời này mãi mãi không quên được trong một cung điện ở đây.

Lời Thần Châu Đạo Tử nói với nàng.

Được thôi, thực chất là đưa ra những lời đe doạ và hứa hẹn.

Ý của đối phương rất đơn giản, ngươi không phục tùng ta, ta sẽ khiến cho ngươi sống dở chết dở.

Lúc ấy nàng không có cách nào khác.

Lúc đó, nàng cũng chỉ vừa mới đoạt xá chủ nhân của thân thể này, mà thủ đoạn thần linh của đời trước cũng chưa phát huy nhiều. (Đời trước, thực lực Tiên Linh Nhi đạt cảnh giới Thần Linh, vì ở thời Chư Thiên nắm giữ hàng triệu lãnh thổ của đế quốc, cho nên được xưng là Nữ Đế, không phải thực lực là Nữ Đế.)

Đương nhiên dù cho nàng thể hiện được, cũng không chắc có bao nhiêu tác dụng.

Thực lực, năng lực của bọn họ chênh lệch nhau quá lớn.

Lúc này, sắc mặt Tiên Linh Nhi thay đổi nhanh chóng, đôi tay nàng cũng từ từ nắm lại.

Thậm chí đã nắm đến mức phát ra tiếng.

“Sư tỷ, tỷ sao thế?”

Lúc ấy, nữ tử ngồi cạnh Tiên Linh Nhi nhìn nàng bằng vẻ mặt sùng bái.

Hiện nay, tên tuổi của sư tỷ Tiên Linh Nhi ở Tiên Thánh Đạo Cung không cần lớn quá.

Đặc biệt là trong các nữ đệ tử.

Chỉ là nữ tử ép cho toàn bộ những người cùng thế hệ trong Tiên Thánh Đạo Cung không ngóc đầu lên nổi, đây chính là thần tượng của của nữ đệ tử bọn họ.

Càng là thần tương của nàng.

“Không có gì.”

Tiên Linh Nhi nhìn nam tử áo trắng tuấn mỹ ở phía xa, cúi đầu thấp xuống, im lặng không nói gì.

Sao hắn lại đến đây.

Sao hắn lại đến đây!

Đây là ác mộng của nàng, mà tu vi của nàng đã tăng lên, lại thêm

kiến thức thần linh từ kiếp trước.

Trước đây nàng có một suy đoán hoang đường nhưng giờ lại có một chút chân thực.

Hiện giờ gặp lại Thần Châu Đạo Tử, điểm suy đoán này lại càng dày đặc.

Thông qua huyết trì ở Long Hoàng Bản Nguyên, nàng thu được Long Hoàng Chi Thể.

Đây là thể chất đệ nhất, thậm chí sau này nếu có thể trưởng thành thành Long Hoàng Chân Thể thì quá là kinh khủng.

Đương nhiên chuyện này không quan trọng, quan trọng là nàng mơ hồ cảm thấy nguyên bản Long Hoàng Chi Thể của bản thân đang nảy sinh tâm lý sợ hãi với Thần Châu Đạo Tử này.

Có tâm lý sợ hãi không phải bản thân nàng, mà là nguyên bản Long Hoàng Chi Thể trên người nàng.

Sự sợ hãi với thể chất cùng loại.

Chương 648: Tỷ quen công tử kia à?

Chương 648: Tỷ quen công tử kia à?

Điều này chứng minh trên người Thần Châu Đạo Tử cũng có Long Hoàng Chi Thể, mà Long Hoàng Chi Thể của hắn chắc chắn cao cấp hơn của nàng.

Trên người Thần Châu Đạo Tử có Long Hoàng Chi Thể.

Giọng nói này luôn vang lên trong đầu nàng.

Tình huống này càng làm suy đoán của nàng sâu đậm hơn.

Mà vì sao Thần Châu Đạo Tử có thể có được Long Hoàng Chi Thể?

Tại sao?

Lúc suy nghĩ kia vang lên, bỗng nhiên trong đầu nàng giống như có động đất.

“Lần đó người ở hồ trong Long Hoàng Bản Nguyên có đúng là hắn?”

Ý nghĩ này vang lên, giống như một cây già cắm rễ, nảy mầm trong đầu nàng.

Lúc trước cùng lắm chỉ là suy đoán của nàng.

Dù sao tu vi của nàng lúc đó thực sự quá yếu.

Rất nhiều thứ không thể cảm nhận rõ ràng.

Nhưng cảm nhận tương đối rõ ràng.

Nhưng rất nhanh, trong đầu của Tiên Linh Nhi có nghi vấn rất lớn, nếu như là Thần Châu Đạo Tử, có phải có hơi không khoa học?

Dù sao thân phận của Thần Châu Đạo Tử muốn nữ tử tuyệt sắc thế nào mà không có, đừng nói là nữ tử tuyệt sắc, trưởng nữ, nữ tông chủ trong một số tiên tông cổ tộc cũng có cầu tất ứng với Thần Châu Đạo Tử.

Đoán là chỉ cần hắn mở lời, toàn bộ Thần Châu chắc chắn có rất nhiều đạo thống, cổ tộc đồng ý đưa Thánh Nữ, Thần Nữ có thực lực thuộc tộc của mình lên giường của Thần Châu Đạo Tử.

Thậm chí còn có hơi không đợi nổi.

Bởi vậy Thần Châu Đạo Tử không thiếu con gái, đặc biệt là những cô gái xinh đẹp.

Càng không phải nói vẻ ngoài của nàng lúc đó cũng không phải đẹp nhất.

Tu vi của nàng khi ấy rất thấp, bề ngoài cũng không chiếm ưu thế.

Thần Châu Đạo Tử chớp lấy thời cơ kia chiếm lấy nàng.

Còn không phải nói đùa à?

Nhưng trong lòng nàng đúng là có cảm giác như thế.

“Linh Nhi sư tỷ, tỷ quen công tử kia à?”

Nữ đệ tử Tiên Thánh Đạo Cung bên cạnh Tiên Linh Nhi có đôi mắt thanh tú, linh động, nhìn lại một lần rồi nói.

Đẹp trai, một người con trai rất đẹp trai.

Trái tim này rung động, trên mặt cũng đỏ lên.

Có thể khiến cho Cung Chủ nói chuyện cung kính như thế, vị công tử không biết đến từ đâu này chắc chắn rất mạnh.

Trong lòng nàng cũng có một vài suy nghĩ.

“Không quen, không biết.”

Tiên Linh Nhi nghe thấy thì đáp lại mấy câu với giọng lạnh lùng.

Bây giờ nàng đang cảm thấy nam tử trong huyết trì ở Long Hoàng lần đó đúng là có khả năng chính là tên Thần Châu Đạo Tử này.

Mặc dù không khoa học.

…

“Đạo Tử, có chuyện gì sao?”

Tiên Thánh Thiên Tôn cung kính nói với bạch y nam tử cách mình không xa, không nhắc gì tới chuyện đệ tử trong đạo cung bị giết thành mưa máu.

Đây không phải lúc để thể hiện.

Một lần thể hiện và những lần thể hiện sau này, hắn vẫn phải phân chia rõ ràng.

Nếu như lần này miễn cưỡng thể hiện, nói không chừng sau này hắn không còn khả năng thể hiện.

“Không có gì, chỉ là nhìn thấy một người mà thôi, không cần căng thẳng.”

Tần Cửu Ca nở nụ cười ấm áp.

Ánh mắt của hắn lúc này đã dán vào Khí Vận Chi Nữ Tiên Linh Nhi đang đứng ở Quan Chiến Đài ở xa.

Đúng là càng phát ra thuỷ linh.

Những Khí Vận Chi Nữ chỉ có thể lớn từ từ thì mới lâu tàn.

Nhớ đến chuyện xưa, cảm giác thiếu niên chơi mà không mất một phân tiền nào vẫn còn trong trí nhớ của hắn.

Từ sau lần đó, hắn có suy nghĩ khác về Khí Vận Chi Nữ.

Ban đầu hắn chỉ nghĩ đơn giản là giết các nàng là được, dù sao giết các nàng xong là hết chuyện.

Nhưng sau này, hắn phát hiện một con đường khác, càng có thể trấn áp các nàng.

Mà còn có thể sung sướng một lần, còn rất tiện.

Từ đó, hắn đổi sang tư tưởng khác.

Có lúc giết người không phải là con đường duy nhất.

Mọi con đường đều dẫn tới thành La Mã.

Nghiêm túc thì có thể coi Tiên Linh Nhi là giáo viên nhập môn của hắn.

Kiếp trước cũng có một vị giáo viên nhập môn, nhưng sao sánh với cái này thì xa quá.

Giáo viên nhập môn tốt.

“Haizz.”

Tần Cửu Ca thở dài trong lòng, không nghĩ đến chuyện giáo viên nhập môn nữa, ánh mắt hắn hướng về phía Tiên Linh Nhi, nở nụ cười.

Nhân vật chính của Khí Vận thường chỉ cần không có sự quấy rối của hắn thì tốc độ trưởng thành rất mạnh.

Dù là nhân vật chính của Khí Vận đã từng bị hắn hút mất khí vận.

Tiên Linh Nhi còn có mình nuôi dưỡng, thực lực bây giờ cũng được rồi.

“Hệ thống, có cách nào khiến cho thực lực của những nhân vật chính của Khí Vận bị ta khống chế tăng lên nhanh chóng không?”

Tần Cửu Ca đang tự hỏi trong đầu, dù hiện giờ có không ít nhân vật chính của Khí Vận bị hắn khống chế, nhưng có một, hai người thực lực không mạnh, trước khi đến Chư Thiên Chi Địa chỉ có mười năm thôi.

Mười năm nói dài cùng dài, mà ngắn cũng ngắn, dài là xem thời gian

của kiếp trước, ngắn là thời gian của kiếp này.

Lúc nhân vật lớn đương thời có cảnh giới Thiên Tôn một khi bế quan là đã dài trăm năm.

Mười năm còn không đủ để bọn họ nhét kẽ răng.

Nhưng không có ai lại đi bế quan trước Chư Thiên Chi Địa, không có ai ngu thế.

Địa vực Chư Thiên Chi Địa cực kỳ to lớn, linh dược sinh trưởng trong đó nhiều không kể xiết.

Mà quan trọng nhất là Chư Thiên Chi Địa không có thế lực của những bá chủ Tiên Vực kia.

Tiên Vực có rất nhiều bí cảnh bị các đạo thống lớn nắm giữ.

Dù cho có ít tài nguyên hoang dã, nhưng những cái đó không đủ cho vạn giới của trong Tiên Vực của Chư Thiên, không phải phần của người trong đạo thống lớn.

Nhưng Chư Thiên Chi Địa sẽ hoàn mỹ nếu so với những yêu nghiệt yếu kém mà Tần Cửu Ca tìm được.

Trong đó không có đạo thống, cổ tộc đỉnh cao, càng không có thế lực Cấm Kỵ, không có ràng buộc.

Chỉ là có thực lực thì ngươi có thể trưởng thành nhanh hơn.

Đương nhiên giống ưu thế của Tần Cửu Ca trong đó cũng rất lớn, chỉ là không lớn như ở Tiên Vực mà thôi.

Nghĩ xem, một cổ tộc có thể có bao nhiêu người có cảnh giới Thiên Tôn?

Chồng cũng có thể đè chết ngươi.

Nhưng đây vẫn là con đường lội ngược dòng tốt nhất cho những yêu nghiệt yếu kém.

Chương 649: Thiền Vu Nhân Vương Tộc (1)

Chương 649: Thiền Vu Nhân Vương Tộc (1)

“Bái kiến đạo tử.”

“Bái kiến đạo tử.”

Tần Cửu Ca qua đêm ở chỗ Tiên Linh Nhi nhanh chóng trở lại Tiên Cổ Tần Tộc.

Tất cả mọi người bất kể có thuộc thế hệ của Tần Cửu Ca hay không, chỉ cần nhìn thấy Tần Cửu Ca đều sẽ hô lên một cách cung kính.

Nhiều người trong số bọn hắn đã lộ ra vẻ mặt điên cuồng.

Tên tuổi của Thần Châu Đạo Tử rất nổi tiếng ở Thần Châu.

Đương nhiên ở Tần Tộc sẽ càng nổi tiếng hơn. Tất cả mọi người ở Tần Tộc đều biết, thời đại này của bọn hắn đã xuất hiện một chí tôn vô địch chân chính.

Không chỉ những yêu nghiệt ở mọi thời đại của Tần Tộc run sợ dưới chân của đạo tử, mà ngay cả các hộ pháp và trưởng lão của Tần Tộc cũng không phải là đối thủ của đạo tử.

Đây là điều mà rất nhiều hộ pháp và trưởng lão của Tần Tộc tự mình nói ra.

“Hắn lại mạnh hơn nữa rồi.”

Tôn Thần Tử và Tiên Thần Tử ở đằng xa liếc nhìn Tần Cửu Ca, cả hai đều thở dài một tiếng.

Tốc độ tu luyện thật kinh khủng.

Bởi vì hai người bọn hắn đã tích lũy nhiều năm, đương nhiên cảnh giới cũng theo đó mà thăng lên một cấp sau trận chiến bị chúng thần vây đạo.

Bọn hắn cảm thấy rằng tốc độ tu luyện của mình đã là nhanh lắm rồi.

Nhưng không so thì không biết, vừa so đã thấy sợ.

Bọn hắn rất muốn lớn tiếng nói một câu với Tần Cửu Ca.

Ngươi đúng là yêu quái mà.

Ngươi làm ơn đi ra ngoài hành hạ gia đình người khác. Chúng ta là huynh đệ cùng tộc, làm ơn tha cho bọn ta đi.

Một giọt máu đào hơn ao nước lã.

Đặc biệt là Tiên Thần Tử.

Không ai có thể hiểu được tâm trạng của hắn.

Nhìn Tiên Thần Tử bên cạnh mình, Tôn Thần Tử vốn đang phiền muộn, đột nhiên cảm thấy vui vẻ trở lại.

Mặc dù hắn thê thảm, nhưng hắn chắc chắn không phải là người thê thảm nhất.

Đúng là chuyện gì cũng phải so sánh mà.

Nếu như so với hắn thì mình cũng không thê thảm đến vậy.

Hahahaha.

Có lẽ Tiên Thần Tử là người thê thảm nhất, xuất thế được ba lần thì bị trấn áp cả ba lần.

Lần này là lần xuất thế thứ tư, vốn dĩ ngay cả chính hắn cũng cho rằng, đã đến lúc hành động rồi, đã đến lúc hắn trấn áp tất cả rồi.

Nhưng không ngờ…

Lại hỏng hết cả rồi.

Mỗi khi nghĩ đến chuyện này, Tôn Thần Tử đều cười lớn trong lòng, nhưng cười được một lúc, nước mắt hắn lại tuôn trào.

“Đạo tử thần kinh, ngươi xuất thế trễ hơn một chút không được sao?”

Tin tức đạo tử hiện thân nhanh chóng gây ra một làn sóng lớn trong nội bộ Tần Tộc.

“Nghe nói cảnh giới của đạo tử đã đạt được ít nhất là Thiên Tôn Nhị Trọng.”

“Không đúng, lão tổ ta nói, cảnh giới của đạo tử đã đạt đến Thiên Tôn Tứ Trọng trở lên.”

Hiện tại, rất nhiều tộc nhân của Tần Tộc đều đang thảo luận thực

lực hiện tại của đạo tử đã như thế nào rồi.

Lúc này cách lần chúng thần họp đạo đã qua một khoảng thời gian rồi.

Rất nhiều trưởng lão Thiên Tôn Cảnh Giới đều thẳng thắn nói rằng, sức mạnh của đạo tử đáng sợ hơn lần trước bọn hắn gặp đạo tử.

E rằng hắn đã đạt đến Thiên Tôn Tứ Trọng hoặc Ngũ Trọng trở lên.

Tốc độ tu luyện này đúng là không để người ta sống mà.

Trong đầu nhiều người vang lên một câu nói, miêu tả đạo tử Tần Cửu Ca lúc này.

Trấn áp người cùng thời đại, đẩy lùi cả cổ chí kim.

...

Ầm ầm ầm.

Trong khi mọi người đang cảm thán sức mạnh của đạo tử Tần Cửu Ca.

Đột nhiên, một tiếng động lớn vang lên trong cung điện nơi đạo tử Tần Cửu Ca đang sống.

“Đó là thiên tôn lôi kiếp, ở đây lại có ai đang độ kiếp sao?”

Rất nhiều người của Tần Tộc nhìn về phía đại điện, nơi đạo tử Tần Cửu Ca đang ở. Tần Tộc rất lớn, thực ra ở đây giống như một Tinh Thần Giới.

Mà vị trí của đạo tử Tần Cửu Ca nằm ở trung tâm của Tần Tộc Địa Vực.

Tộc nhân của Tần Tộc có thể sống xung quanh cung điện của Tần Cửu Ca đều là những người có địa vị cao.

Trong cung điện của Tần Cửu Ca có một nơi đặc biệt để độ kiếp, vậy nên Viêm Linh Cơ chuẩn bị đột phá đã được Tần Cửu Ca đưa vào Tần Tộc để độ kiếp.

“Xem cường độ của thiên kiếp có lẽ đây không phải đạo tử, khả năng cao chính là nữ tử tuyệt đẹp mà đạo tử đưa về từ ngoại giới.”

Rất nhanh đã có người biết chuyện tiết lộ tin tức.

Đạo tử đã mang về hai nữ tử từ ngoại giới.

Một lớn một nhỏ.

Nghe nói sức mạnh của nữ tử tuyệt đẹp lớn hơn và cao hơn là Thiên Tôn Nhất Trọng Đỉnh Phong Cảnh Giới.

Vậy nên lần độ kiếp này có lẽ là của nữ tử đó.

“Có thể làm nữ tử của đạo tử không biết là giấc mơ của bao nhiêu thiếu nữ trong tộc.”

Rất nhiều thiên tài yêu nghiệt của Tần Tộc đều thở dài thành tiếng.

Đạo tử hình như chưa từng hái hoa từ gia tộc mình.

Có rất nhiều người ở Tần Tộc tình nguyện làm ấm giường cho đạo tử mà không cần danh phận, nhưng cũng không có cửa rồi.

Lẽ nào câu nói đó đã ứng nghiệm?

Hoa nhà không thơm bằng hoa dại.

Còn có một câu nói, thê không bằng thiếp, thiếp không bằng trộm?

Nhưng may mắn là đạo tử của bọn hắn có phẩm chất tốt, là một người chân chính, ngọc thụ lâm phong, mỹ thiếu niên dịu dàng của Thần Châu.

Bọn hắn chưa từng nghe nói đạo tử làm chuyện không phải với thiếu nữ nhà người ta.

Nếu bọn hắn có thân phận của đạo tử, có lẽ bọn hắn đã làm những chuyện mà nam nhân thích làm.

Haizz, so sánh với đạo tử đúng là tự nhục mà.

Đặc biệt là về mặt nhân phẩm.

Nhiều người của Tần Tộc cảm thấy xấu hổ, đạo tử chưa từng bức hại bất kỳ nữ tử xinh đẹp nào trong gia tộc với thân phận của mình.

Đó là điều khiến bọn hắn ngưỡng mộ.

Thực ra có khá nhiều nam nhân trong gia Tần Tộc sẵn sàng kề cận với đạo tử.

Có khi đạo tử cũng thích long dương thì sao?

Vậy thì không phải bọn hắn được hời sao?

Suy nghĩ này cũng không có gì sai cả.

Chương 650: Thiền Vu Nhân Vương Tộc (2)

Chương 650: Thiền Vu Nhân Vương Tộc (2)

“Cửu Ca, trước khi đến Chư Thiên Chi Địa, người trong tộc hỏi ngươi có muốn đến Hỗn Độn Thánh Địa một lần không?”

Tần Cửu Ca trở về tộc, vốn dĩ đang định đi xem Sở U Cơ thế nào rồi.

Nhưng phụ thân của hắn Thiên Hoang Thần Linh đã đến tìm hắn.

“Hỗn Độn Thánh Địa? Ngoại giới có chuyện gì sao?”

Trên mặt Tần Cửu Ca lộ ra vẻ khó hiểu, hắn đã từng nghe đến Hỗn Độn Thánh Địa của Thần Châu, đó là đỉnh phong đạo thống của Thần Châu, là đỉnh phong đạo thống dưới cổ tộc cấm kỵ.

Có thể khiến phụ thân hắn đến tìm hắn để nói chuyện này, chắc chắn là ngoại giới đã xảy ra chuyện.

“Thiên Kiêu Đạo Hội mười vạn năm của Thần Châu đã mở ra.”

Lúc này, xung quanh Tần Hoang đang được một lớp mây mù bao phủ, vô cùng thần kỳ.

“Ý của mọi người trong tộc là để ngươi dẫn theo vài tên chí tôn Tử đi làm quen với yêu nghiệt trong các đại đạo thống ở Thần Châu.”

Tần Hoang nhìn nhi tử nhà mình nói khẽ. Mặc dù chư thiên thông đạo hiện nay đang dần được hình thành, nhưng vẫn chưa đến thời điểm tốt nhất để tiến vào.

Những chủng tộc cổ xưa như bọn hắn biết khi nào là thời điểm tốt nhất để tiến vào Chư Thiên Chi Địa.

Bây giờ vẫn chưa phải là lúc.

“Thần Châu Đạo Hội sẽ diễn ra trong vòng bảy ngày, sau bảy ngày sẽ trở về tộc. Tất cả người của Tần Tộc sẽ quản lý tộc ấn, tiến vào Chư Thiên Chi Địa lần này.”

Tần Hoang tiếp tục lên tiếng, đã đến lúc khiến ngoại giới thực sự biết đến lai lịch của Tần Tộc.

...

Thần Châu Cổ Tộc, Thiền Vu Cổ Tộc.

Thiền Vu Cổ Tộc là một dòng dõi của Nhân Tộc viễn cổ, nói chính xác đó là chủng tộc thuộc dòng dõi của Nhân Vương.

“Thần quân vô địch, thần quân xuất thế để trấn áp vạn vật.”

Tiếng sấm ầm ầm vang lên trong Thiền Vu Cổ Tộc.

“Ta là truyền nhân của thiên đế, nhất định phải tung hoành mọi nơi, trấn áp mọi thứ ở thế giới này.”

“Ta đã ngủ say một trăm vạn năm, còn ai có thể áp chế được ta?”

“Thiền Vu Cổ Tộc ta đã ngủ say trong vô số năm, thời đại này phải dành cho chúng ta.”

Nam tử chắp tay sau lưng bước vào hư không, trong lòng chậm rãi nói. Trong mắt hắn có kim quang, chấn động lòng người.

“Thần quân, tổ địa của gia tộc ta đã bị cướp đi vào vô số năm trước, xin thần quân làm chủ.”

Một thành viên của Thiền Vu Cổ Tộc nhìn nam tử tỉnh dậy từ trong cấm địa đang tỏa ra đại đạo thần quang, trên mặt đầm đìa nước mắt.

Thiền Vu Cổ Tộc ngày càng yếu đi trong những thế hệ gần đây.

Thần linh trong tộc không thể động thủ, bằng không thần linh của các cổ tộc khác cũng sẽ động thủ.

Và nếu như các vị thần linh không thể động thủ, thiên tôn trong Thiền Vu Cổ Tộc bọn hắn cũng không thể mạnh bằng thiên tôn của các cổ tộc khác.

Điều này đã dẫn đến việc tài nguyên của Thiền Vu Cổ Tộc ngày càng cạn kiệt.

Chuyện này thật đáng buồn.

May là thần quân ngủ say một trăm vạn năm của bọn hắn đã tỉnh lại.

Năm tháng huy hoàng của Thiền Vu Cổ Tộc bọn hắn cuối cùng cũng đến.

Thiền Vu Cổ Tộc là dòng dõi Nhân Vương viễn cổ. Dòng dõi Nhân Vương Tộc là một chủng tộc được tạo ra bởi những người có cống hiến to lớn cho Nhân Tộc trong lịch sử Nhân Tộc viễn cổ.

Mặc dù vẫn là huyết mạch của Nhân Tộc, nhưng nó đã dần dần tách biệt rõ ràng với Nhân Tộc bình thường.

“Thần quân, Cổ Nguyệt Tộc kia ỷ trong tộc của mình có thần nữ gả cho chi chính của Tần Tộc, nên đã làm xằng làm bậy ở miền đất này, cướp đoạt tổ địa của chúng ta.”

“Đặc biệt là năm nay, bọn hắn lại có một thần nữ khác được gả vào chi chính của Tần Tộc, vậy nên bọn hắn càng thêm càn rỡ.”

Thiền Vu Tiên Vũ buồn bã nhìn Thiền Vu Xán Ngũ đang đứng trên hư không, thần quân một trăm vạn năm trước của bọn hắn.

Lịch sử trong tộc đã ghi chép lại rằng, Xán Ngũ Thần Quân là thiên tôn vô địch trong thời đại của hắn.

Hắn là nhân vật đáng sợ, đã sớm bước được vào Thần Linh Cảnh Giới.

Nhưng Xán Ngũ Thần Quân chỉ là không tình nguyện dùng thần cách để thăng lên vị trí thần linh, khinh thường phế bỏ thần cách.

Xán Ngũ Thần Quân rong ruổi khắp Tiên Vực chư thiên mười vạn năm, sau lại trở về tộc, bế quan ở trong cấm địa. Lần bế quan này kéo dài một trăm vạn năm.

“Hiện tại, Cổ Nguyệt Tộc trở nên kiêu ngạo như vậy sao? Vậy mà lại dám lăm le tổ địa của Thiền Vu Cổ Tộc ta? Thực sự không để Thiền Vu Xán Ngũ ta vào mắt sao?”

Thiền Vu Xán Ngũ đứng trong hư không, nhìn những đệ tử trong tộc của mình đang quỳ dưới mặt đất với vẻ mặt bình tĩnh.

Xem ra trong một trăm vạn năm bế quan của hắn, Thiền Vu Cổ Tộc đã xảy ra rất nhiều chuyện .

Thực lực trong tộc cũng đã suy yếu hơn rất nhiều.

“Ba ngày sau, hãy đến Cổ Nguyệt Tộc, lấy lại tổ địa đã mất.”

“Về quan hệ thông gia của bọn hắn với Tần Tộc, ta sẽ tự xử lý.”

Thiền Vu Xán Ngũ nói với giọng điệu nhẹ nhàng, nhưng lại thoáng chút do dự.

“Ta và Vô Tận U Tộc xem như có chút quan hệ, lát nữa ta sẽ đến U Tộc một chuyến.”

Chương 651: Chư Thiên Thần Giới thần phục ta

Chương 651: Chư Thiên Thần Giới thần phục ta

Vẻ mặt Xán Ngũ trở nên lạnh lùng. Lại là người của Tần Tộc, trước đây hắn từng có xung đột với dòng chính của Tần Tộc. Không ngờ cho dù hắn bế quan một trăm vạn năm, Tần Tộc vẫn xung đột với hắn một lần nữa, mặc dù chỉ là gián tiếp.

Nhưng lần này hắn không sợ Tần Tộc.

“Ta thực sự muốn diệt trừ chủng tộc độc ác đó.”

Thiền Vu Xán Ngũ lạnh lùng nói ở trong lòng. Trong lòng hắn, bởi vì có những chủng tộc như vậy, Tiên Vực chư thiên mới mất cân bằng nghiêm trọng như vậy.

Tất cả các chủng tộc và sinh linh phải giữ lòng kính trọng với bọn hắn.

Nhưng Thiền Vu Xán Ngũ lại không cam lòng.

Hắn không chỉ ghét Tần Tộc, mà còn ghét những cổ tộc như Tần Tộc.

“Hãy để ta chấm dứt sự mất cân bằng trên thế gian này.”

“Ta là truyền nhân của Thiên Đế, có thể xem là người kế vị của Thiên Đình viễn cổ.”

“Trong Thiên Đình, có một vị thần tướng viễn cổ đã ngủ say trong Hỗn Độn Thánh Địa, ta phải gọi thần tướng tỉnh dậy.”

“Đã kết thúc.”

“Lúc đó, Thiên Đình thần tướng đương thời sẽ bảo vệ ta, Chư Thiên Vạn Giới sẽ phải thần phục ta.”

Lúc Thiền Vu Xán Ngũ nói câu này, vẻ mặt hắn vô cùng phấn khích.

Hắn luôn giấu một bí mật trong lòng, và hắn sẽ không bao giờ nói cho ai biết về bí mật này.

Bởi vì chỉ cần nói ra, hắn sẽ biến mất.

Sẽ có vô số cự nghiệt từ thời viễn cổ xa xưa tỉnh dậy bắt hắn.

Cổ tộc cấm kỵ chắc chắn cũng sẽ phái người đi bắt hắn, bọn hắn chắc chắn sẽ kết liễu thần linh, thậm chí còn không dừng ở thần linh.

Vì vậy, sau khi có được cơ duyên, hắn đã bế quan và bế quan mãi cho đến nay.

Một mặt là để nghiên cứu cơ duyên, mặt khác là để biến mất một khoảng thời gian.

Hắn mang theo truyền thừa của Thiên Đế của thời đại Thiên Đình viễn cổ.

Lúc đó, Thiền Vu Xán Ngũ biết tất cả những điều này, đã phát điên lên vì phấn khích.

Thiên Đế là nhân vật nào chứ?

Lúc trước hắn không biết, nhưng qua cơ duyên đó, hắn cũng biết được chút ít.

Và một chút ít đó đã khiến hắn cảm thấy thiên địa vô địch, kể cả những sinh linh tối thượng trên đường tiến hóa cũng không bằng.

Mà Thiền Vu Xán Ngũ hắn, đã nhận được truyền thừa của Thiên Đế.

Vô địch.

Trong lòng hắn chỉ có bốn chữ: hắn là vô địch.

...

“Ngươi hút máu là được rồi, không được hút tinh.”

Tần Cửu Ca nhìn mỹ nhân xà đang nằm trên giường, cười dịu dàng nói.

Hắn đưa một con yêu vật giống rắn Thiên Tôn Cảnh Giới lấy được từ trong tộc cho nó nuốt chửng.

Dù sao nàng cũng là yêu thú, đôi khi ăn thịt đồng loại có thể bổ sung một lượng huyết khí lớn cho mình.

Máu là tinh huyết của yêu thú, còn tinh là…

Tinh khí.

Đúng vậy, trên người yêu thú có huyết khí và tinh khí. Thanh Loan bây giờ vẫn còn quá nhỏ, thực lực vẫn còn chưa đủ.

Vậy nên việc hấp thụ huyết khí của yêu thú đã là tốt lắm rồi.

Không thể hút tinh khí.

“Ừm, ừm…”

Cái đầu nhỏ của Thanh Loan gật đầu với Tần Cửu Ca, trên mặt lộ ra vẻ ngoan ngoãn.

Sau khi nói xong, Thanh Loan bắt đầu ra sức hút huyết khí từ con yêu thú mà Tần Cửu Ca đưa cho nàng.

“Công tử, công tử, công tử.”

Một giọng nói mê người vang vọng trong đại điện của Tần Cửu Ca.

“Hửm? U Cơ.”

Tần Cửu Ca không cần quay đầu lại, hắn cũng biết nữ tử sắp bước vào đại điện của mình là ai.

Là Sở U Cơ Thánh Nữ được hắn đưa lên từ hạ giới.

Lúc trước ở hạ giới, hắn cảm thấy Sở U Cơ ngoan ngoãn nghe lời, hơn nữa còn có tư sắc xinh đẹp, lại còn rất có năng lực.

Vâng, nàng rất có năng lực.

Dù sao Sở U Cơ trước đó cũng là thánh nữ của thánh địa, làm việc gì cũng dễ dàng bắt tay vào việc.

Tần Cửu Ca hơi quay đầu lại, nhìn thấy Sở U Cơ trong bộ đồ đen.

Lúc này, đôi mắt của Sở U Cơ giống như đôi mắt của yêu phượng, có một ngọn lửa tà mị đang bốc cháy.

Nàng thậm chí còn xinh đẹp hơn trước, đương nhiên quan trọng nhất là khí chất của Sở U Cơ.

So với lúc ở hạ giới trước đây, đúng là hai người khác biệt.

Con giao long thuần huyết đã theo Tần Cửu Ca xuống hạ giới lúc trước đã thẳng thừng nói rằng, Sở U Cơ và Cơ Tiên Nguyệt là những nữ tử nông thôn.

Điều đó không phải là không có lý.

Sở U Cơ lúc đó thực sự là một nữ tử quê mùa, nhưng bây giờ thì khác.

“Ngươi tu luyện rất tốt.”

Tần Cửu Ca nhìn Sở U Cơ, thiên phú của nàng ban đầu quá mức bình thường.

Nhưng bây giờ nàng đã có cơ duyên hắn đã cho trước đây.

Thiên phú của nàng có lẽ sẽ được phát huy.

“Đa tạ công tử.”

Ánh mắt Sở U Cơ lay động, rất muốn xông lên ôm chặt lấy công tử nhà mình, nhưng lại sợ mình quá đột ngột, khiến cho công tử không thích.

Nàng vẫn còn tâm lý tự ti

“Ngươi nên cất giữ những bảo vật này.”

Tần Cửu Ca lấy ra vài bảo vật Thiên Tôn Cấp từ trong Nhẫn Trữ Vật của mình.

Sở U Cơ hiện tại còn quá yếu, một bảo vật Thiên Tôn Cấp cũng đủ cho nàng dùng rồi.

“Công tử, đây… đây là…”

Trên mặt Sở U Cơ lộ ra vẻ kinh ngạc, trước đây nàng cũng chỉ nhìn

thấy Nhân Hoàng Khí, chưa bao giờ nhìn thấy bảo vật như vậy.

Nàng cảm thấy rằng bảo vật trong tay công tử của mình chắc chắn vượt xa Nhân Hoàng Khí.

Nhưng nàng không từ chối bảo vật của công tử, bởi vì trong lòng nàng biết, bảo vật này rất quý giá với bản thân, nhưng với thân phận của công tử thì không thiếu mấy thứ này.

Sở U Cơ hiện tại rất cảm kích gia đình trước đây của mình.

Chương 652: Diệt

Chương 652: Diệt

Nếu như lúc trước, nàng không âm thầm hạ quyết tâm đi theo công tử, thì với thiên phú của nàng, nhiều nhất cũng chỉ có thể là nhân hoàng ở hạ giới.

Thậm chí có khả năng rất lớn là nàng không thể trở thành nhân hoàng.

Là công tử đã cứu giúp nàng.

Nàng rất muốn báo đáp, nhưng lại phiền não không biết phải báo đáp như thế nào, hình như công tử cũng không thiếu gì.

Tuy nhiên, ngay sau đó nàng lại cúi đầu xuống.

Có rồi.

Thần Châu Đạo Hội được diễn ra trong đạo thống nổi tiếng ở Thần Châu.

Ở Thần Châu rộng lớn, chỉ cần là các đạo thống nổi danh đều có thể được mời tham dự.

Hỗn Độn Thánh Địa.

Một trong những đạo thống mạnh nhất ở Thần Châu rộng lớn ngoại trừ một vài đạo thống cấm kỵ cổ xưa.

Đương nhiên, trong Thần Châu rộng lớn, vẫn có một vài đạo thống cổ tộc có cùng cấp độ với Hỗn Độn Thánh Địa.

Cũng có rất nhiều đạo thống cổ xưa được coi là hạng nhất trong Hỗn Độn Thánh Địa.

Thần Châu Đạo Hội bình thường được tổ chức ở đạo thống có cùng đẳng cấp với Hỗn Độn Thánh Địa.

Mười vạn năm một lần.

Lần này đến lượt Hỗn Độn Thánh Địa tổ chức Thần Châu Đạo Hội.

“Bái kiến Đạo Tử.”

Trên lưng một con chân long phát ra kim quang là một nam tử tuấn tú mặc áo trắng.

Chân long to lớn, khắp người có vảy rồng ánh vàng rực rỡ.

Nó có năm móng vuốt.

Đây là một con chân long cực kỳ oai phong.

Xuất hành trên một chân long, thực sự đáng sợ.

Ở đây có vài tên yêu nghiệt cũng tỏa ra thần quang, nhưng không ai trong số bọn hắn được ngồi trên chân long.

Bọn hắn không đủ tư cách.

Bởi vì ngồi trên lưng chân long chính là Đạo Tử Tần Cửu Ca.

Rất nhiều người của Tần Tộc ở xung quanh đều nhìn nam tử trên lưng chân long với ánh mắt kính trọng.

Đây là một con chân long, một con yêu thú đỉnh cấp thuần huyết của Long Tộc.

Đó là chân long ở Thiên Tôn Cảnh Giới.

“Xuất phát.”

Tần Cửu Ca nhìn những yêu nghiệt cùng tộc với mình, thản nhiên nói.

Ánh mắt hắn hơi chuyển về phía Viêm Linh Cơ và Sở U Cơ.

Sở U Cơ đã trưởng thành hơn rất nhiều.

Cuối cùng hắn cũng nhận ra lợi ích của Thập Đại Danh Khí.

Tuyệt vời không nói nên lời.

Hôm nay, hắn phải đến Thần Châu Đạo Hội.

Đi cùng với hắn còn có vài tên yêu nghiệt chí tôn và hộ đạo trưởng lão.

Đạo Tử du hành, người không phận sự miễn vào.

Đạo Tử xuất hành, trùng trùng điệp điệp, dị thú thiên kiêu tiếp bước đi theo.

...

Hỗn Độn Thánh Địa.

Nơi tổ chức Thần Châu Đạo Tử những ngày này.

Đạo thống cổ tộc ở Thần Châu tham gia đạo hội sẽ cử những yêu nghiệt mạnh nhất trong lực lượng của mình đến đây.

Đây là một nơi rất tốt để ra vẻ.

Chỉ cần thể hiện được phong thái bất khả chiến bại của mình tại Thần Châu Đạo Hội, ngươi sẽ có danh tiếng rất lớn ở Thần Châu.

Đây cũng là nơi thiên kiêu của Thần Châu chứng tỏ bản thân.

Trong một cổ điện của Hỗn Độn Thánh Địa.

“Thần tử, Thần Châu Đạo Hội lần này sẽ giao cho ngươi tổ chức. Không thể bôi nhọ danh tiếng của Hỗn Độn Thánh Địa, hiểu chưa?”

Trong một cỗ quan tài cổ xưa giữa đại điện, một giọng nói lạnh nhạt vang vọng khắp bốn phía.

“Nghe nói lần này, những đạo thống cổ tộc kia cũng sẽ phái người tới, bọn hắn…”

Lúc nhắc đến những cổ tộc kia sẽ phái người tới đây, sinh linh trong quan tài trầm mặc một lúc.

Những kẻ thống trị chân chính của Thần Châu vẫn là những gia tộc đó.

Không phải Hỗn Độn Thánh Địa bọn hắn.

“Ngươi nhớ kỹ phải tiếp đãi bọn hắn thật tốt, đợi đến khi tới Chư Thiên Chi Địa, có thể các ngươi sẽ có cơ hội hợp tác.”

“Trong tay các cổ tộc kia chắc chắn có không ít tin tức liên quan đến Chư Thiên Chi Địa.”

“Vâng.”

Xung quanh Hỗn Độn Thần Tử có một luồng khí tức đang lưu chuyển, trên mặt lộ ra một nụ cười nhạt.

...

Cổ Nguyệt Tộc.

Ầm ầm ầm.

“Ngươi là ai? Tại sao lại ra tay với Cổ Nguyệt Tộc ta?”

Một giọng nói yêu kiều đột nhiên vang lên.

Xung quanh mơ hồ có Đại Đạo Pháp Tắc ngưng tụ.

Nàng là Cổ Nguyệt Yên Nhiên của Cổ Nguyệt Tộc, là chí tôn yêu nghiệt dẫn dắt các thiên tài của Cổ Nguyệt Tộc đến tham dự Thần Châu Đạo Hội lần này.

Hiện tại, Cổ Nguyệt Tộc các nàng đang trên đường đi, nhưng lại bị tấn công bất ngờ.

“Diệt.”

Không ai đáp lại Cổ Nguyệt Yên Nhiên, chỉ có một giọng nói lạnh nhạt giống như chủ nhân của thiên địa vang lên.

Cộng thêm một vài tiếng nổ nữa.

Một lão giả hét lớn với Cổ Nguyệt Yên Nhiên: “Yên Nhiên Thần Nữ nhanh lên, lão hủ sẽ cản đường hắn.”

Lão giả vừa dứt lời, trong miệng liền phun ra một ngụm máu, hắn sắp không cản được nữa rồi.

Người đột nhiên tấn công bọn hắn quá mạnh.

Hắn chưa từng thấy một nhân vật ở Thiên Tôn Cảnh Giới có thực lực mạnh mẽ như vậy.

“Muốn đi sao? Các ngươi đi được sao?”

Giọng nói đó lại vang lên, lộ ra vẻ xem thường.

Hắn bế quan một trăm vạn năm, mang theo truyền thừa của thiên đế, đời này hắn sẽ là người vô địch.

Đừng nói những tên Thiên Tôn này, thêm vài người nữa cũng không đủ để hắn đánh.

Vinh quang của Thiền Vu Cổ Tộc từ bây giờ sẽ do hắn gánh vác.

Thiền Vu Xán Ngũ từ từ xuất hiện, trên người hắn ngập tràn thần quang sáng chói.

Giống như một thần tử đi qua Chư Thiên Vạn Giới.

“Ngươi là người của tộc nào? Ngươi có biết Cổ Nguyệt Tộc chúng ta có quan hệ thân thiết với Tần Tộc không?”

Chương 653: Xán Ngũ Thần Quân của Thần Châu

Chương 653: Xán Ngũ Thần Quân của Thần Châu

Cổ Nguyệt Yên Nhiên lau vết máu ở khóe miệng, lạnh lùng nhìn người vô duyên vô cớ tấn công bọn hắn.

Cổ Nguyệt Tộc bọn hắn cũng là một đại tộc, trong tộc cũng có thần linh tồn tại.

Và cũng có quan hệ với rất nhiều tộc khác.

Thiền Vu Xán Ngũ nghe thấy hai từ Tần tộc, trong mắt hiện lên vẻ lạnh lùng.

Không nhắc đến Tần Tộc thì không sao, vừa nhắc đến Tần Tộc thì hắn lại tức giận.

Nếu không phải thực lực hắn không đủ, hắn nhất định sẽ diệt trừ Tần Tộc.

Lại có mấy tiếng nổ vang lên, thực lực của Thiền Vu Xán Ngũ quá đáng sợ.

Nếu không phải hiện tại hắn hơi kiêng dè Cổ Nguyệt Tộc, thì hắn đã sớm quét sạch 90% tộc nhân của Cổ Nguyệt Tộc.

Hiện tại, hắn chỉ cần dạy cho bọn hắn một bài học đầu tiên.

Hơn nữa, trong tay Cổ Nguyệt Yên Nhiên kia nắm trong tay thần linh đạo pháp, hắn lúc này cũng không thể áp bức quá mức.

Chỉ cần đợi thêm một chút là được.

Lần này, thiên tài của Cổ Nguyệt Tộc tổn thất không ít, nhưng phần lớn đều đã chạy thoát.

“Thần quân vô địch, thế giới này sẽ do thần quân trấn áp Chư Thiên Vạn Giới.”

Một giọng nói đầy ý cười vang lên bên tai Thiền Vu Xán Ngũ.

“U Minh Đạo Tử nói đùa, thế giới này đã có U Minh Đạo Tử rồi.”

Nghe được giọng nói này, Thiền Vu Xán Ngũ đột nhiên nhìn về phía hư không, trên mặt lộ ra một nụ cười.

Đây là U Minh Đạo Tử đương thời của Vô Tận U Tộc.

Tên U Minh này không phải là người của thời đại này, mà là một nhân vật đã tồn tại rất lâu. Chẳng qua là U Tộc đời này không một ai có cùng cảnh giới có thể chiến thắng được hắn.

Vậy nên hắn chính là U Tộc Đạo Tử đương thời.

Cấm kỵ U Tộc còn được gọi là Vô Tận U Tộc, là một trong những cổ tộc cấm kỵ ở Thần Châu.

“Ta không thể so với thần quân, thần quân xuất thế, nhất định có thể bước lên Tiên Thiên Thần Linh, mang theo thiên mệnh bước vào thiên đạo.”

U Minh lại cười với Thiền Vu Xán Ngũ, trong mắt loé lên sự ngạc nhiên. Thiền Vu Xán Ngũ được mệnh danh là thần quân năm đó thật đáng sợ.

U Tộc đời này, ngoài hắn có thể tự tin kìm hãm được Thiền Vu Xán Ngũ ra, những chí tôn đỉnh cấp khác đều không chắc rằng mình có thể đánh bại hắn.

Mà Thiền Vu Xán Ngũ này cũng không được sinh ra từ cấm kỵ cổ tộc,

thiên phú tu luyện của hắn nhất định không có vấn đề gì.

Thiền Vu Xán Ngũ nghe vậy thì vẫn giữ nụ cười trên mặt.

Hắn sẽ không bị mấy câu vờ vịt của U Minh mê hoặc.

Lòng dạ của tên U Minh này cũng không tốt lắm.

Lần này, không phải muốn mượn tay mình thăm dò tên Thần Châu Đạo Tử kia sao?

Nhưng hắn cũng chẳng quan tâm.

Bởi vì hắn tự tin thiên tôn vô địch, nếu muốn đi trên Vô Địch Lộ, hắn không có cảm giác sợ hãi.

Hơn nữa, hắn cũng có hậu thuẫn.

Thần tướng Thiên Đình sẽ hộ đạo cho hắn, đến lúc đó chắc chắn sẽ không có bao nhiêu đạo thống dám động vào hắn?

Đoán chừng, chỉ cần hắn không trực tiếp đắc tội Tần Tộc, Tần Tộc sẽ không thèm để ý đến chí tôn thần tử có thần tướng của Thiên Đình hộ đạo như hắn.

Bây giờ vấn đề quan trọng nhất của hắn là phát triển.

Chỉ cần hắn phát triển, chư thiên sẽ phải run rẩy dưới chân hắn.

Hắn là Thiền Vu Xán Ngũ, Xán Ngũ Thần Quân của Thần Châu trăm vạn năm trước.

Hỗn Độn Thánh Địa.

Với tư cách là đạo thống có thế lực siêu cấp nhất của Thần Châu rộng lớn, đệ tử của bọn hắn có đến hàng trăm vạn người. Đương nhiên, những đệ tử đó không phải tất cả đều ở Thần Châu, có rất nhiều người trong số đó đang ở trong Tinh Thần Giới bị Hỗn Độn Thánh Địa khống chế.

Do đó, môn nhân đạo thống của bọn hắn có hơn mấy trăm vạn đệ tử.

Tiên khí quẩn quanh, linh khí tung hoành.

Rất nhiều dị thú đang vây quanh.

Có vô số tòa nhà mọc lên san sát như rừng, cung điện cổ kính xa hoa

càng nhiều vô số kể.

Lúc này, có vô số thần phù lóe lên, rất nhiều sinh linh của các chủng tộc đều đang bay lượn tại nơi đây.

Khí tức trên người các sinh linh đang bay trong không trung đều vô cùng mạnh mẽ.

Có dị thú kéo chiến xa lao tới, cung điện vàng son lộng lẫy vỡ tan trong hư không. Các thiên tài trẻ tuổi mang theo thần quang từ trong đó bước xuống.

Lần này, với tư cách là nơi tổ chức Thiên Kiêu Đạo Hội nổi tiếng nhất Thần Châu rộng lớn trong mười vạn năm, đương nhiên Hỗn Độn Thánh Địa đã thu hút thiên kiêu từ các chủng tộc khác nhau ở Thần Châu.

Hơn nữa, có tin đồn rằng, có thể sẽ có một vài nhân vật lớn đến đây.

Vậy nên lần này, khá nhiều đạo thống cổ tộc đã đến đây.

Thậm chí có những người không phải là người của Thần Châu rộng lớn cũng đến đây.

Bởi vì ai cũng biết, thực lực tổng thể của Thần Châu rộng lớn là mạnh nhất trong ba ngàn châu ở Tiên Vực.

Lần này, Thiên Kiêu Đạo Hội tập hợp rất nhiều đạo thống cổ tộc ở Thần Châu, rất đáng để mọi người bước đến.

Nói không chừng, ngươi có thể ôm được vài cái đùi lớn ở đây?

Phải biết rằng chỉ cần ôm được đùi của một đạo thống cổ tộc Thần Châu, đó là phước ba đời thậm chí là mười đời của các chủng tộc yếu ớt.

“Nguyệt điện hạ, gần đây ngươi mạnh lên không ít.”

“Không đâu, không đâu, làm gì có, tu vi của Uy Thánh Tử sao có thể tiến bộ nhanh đến như vậy.”

Chương 654: Hoàn toàn phù hợp với nhu cầu tuyển phò mã

Chương 654: Hoàn toàn phù hợp với nhu cầu tuyển phò mã

Rất nhiều lời khen ngợi lẫn nhau vang lên trong Hư Không Đạo Trường của Hỗn Độn Thánh Địa.

Vì Hỗn Độn Thánh Địa lúc này cần chiêu đãi rất nhiều người từ các cổ tộc đạo thống khác nhau, vậy nên bây giờ đã có rất nhiều cổ tộc đạo thống nhàn rỗi nói chuyện với nhau.

“Nghe nói lần này, người của những cổ tộc kia sẽ tới?”

Nghe được giọng nói này, các nhóm nhỏ vốn đang khen ngợi lẫn nhau đột nhiên im bặt.

Có bao nhiêu cổ tộc ở Thần Châu khiến người ta lo lắng khi nhắc đến?

Không phải bọn hắn không thể nhắc đến, nhưng trong lòng bọn hắn luôn có sự kính sợ với những chủng tộc đó.

“Hừ, những cổ tộc kia thực sự phái người đến đây sao?”

Có người nói với vẻ kinh ngạc.

Mặc dù trong khoảng thời gian này có lời đồn rằng, Thần Châu Đạo Hội lần này sẽ có người của các cổ tộc đó đến, nhưng nhắc tới chuyện này ở đây, trong lòng bọn hắn vẫn không khỏi run lên.

“Sẽ tới.”

Người mới lên tiếng hít sâu một hơi, sau đó trầm giọng nói.

Thực ra, hắn cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, dù sao thì Thần Châu Đạo Hội đã tổ chức rất nhiều lần, cũng không có người nào từ những cổ tộc kia tới.

Nhiều lắm cũng chỉ có một hoặc hai người được phái tới.

Nhưng lần này có tin đồn rằng, một người nào đó trong ba cự nghiệt viễn cổ sẽ đến đây.

Đoán chừng bọn hắn có vài lý do để xuất hiện trong hôm nay.

Nhưng dù lý do là gì, hôm nay bọn hắn cũng sẽ xuất thế.

Đây là một thách thức lớn đối với những yêu nghiệt trong đạo thống cổ tộc ngoại giới.

Hiện nay, thế hệ trẻ ở Thần Châu đều là thế hệ của Tần Cửu Ca, hơn nữa phần lớn đều là nhân hoàng.

Những nhân vật ở Thiên Tôn Cấp đều là những nhân vật từ thời đại viễn cổ.

(Những nhân vật Thiên Tôn Cấp mà Tần Cửu Ca gặp khi đi đến các châu vực khác đều đã già)

“Thần Châu Đạo Tử cũng đến chứ?”

Một nữ yêu nghiệt trong số mười mấy người đang tỏa ra tiên quang, kinh ngạc bật thốt thành tiếng.

Có một sự vui mừng khôn xiết ở nơi sâu thẳm trong đôi mắt của nàng.

Nàng rất hào hứng.

Mặc dù nàng là công chúa của một thần quốc nào đó ở Thần Châu, thân phận vô cùng tôn quý.

Nhưng từ nhỏ đến lớn, nàng vẫn luôn nghe về truyền thuyết của Thần Châu Đạo Tử Tần Cửu Ca ở Thần Châu.

Lúc sinh ra, tử khí tung hoành ba vạn dặm, chân long tiên phượng vây quanh, kỳ lân hàm ngọc bay đến.

Chí tôn trời sinh.

Diện mạo trích tiên.

Tất cả những người nhìn thấy đều nói hắn rất đẹp.

Phẩm hạnh tốt, tính cách dịu dàng, ngoại hình tuấn tú.

Điều này hoàn toàn phù hợp với yêu cầu tuyển phò mã của nàng.

Aaaaa.

“Có lẽ hắn sẽ tới.”

Nghe vậy, vẻ mặt của rất nhiều người bắt đầu trở nên nghiêm trọng hơn.

Chỉ cần là yêu nghiệt đỉnh phong trong đạo thống cổ tộc ở Thần Châu không thể không nghe đến cái tên này.

Hắn thường được biết đến với cái tên Thần Châu Đạo Tử.

Cái tên đó đã đại diện cho rất nhiều thứ.

“Thật sao?”

Công chúa thần quốc hào hứng nhìn những yêu nghiệt ở xung quanh nói, thậm chí nàng còn đứng bật dậy.

Cả người nàng phấn khích đến nỗi người khác có thể nhìn thấy.

Các nam yêu nghiệt ở xung quanh: “...”

Thực ra bọn hắn cũng rất ưu tú, được chưa?

Lần này, vì là đạo hội mười vạn năm mới tổ chức một lần ở Thần Châu, vậy nên đã có rất nhiều yêu nghiệt chí tôn đến đây.

Một số đến từ thời đại này, và một số thì không.

Rất nhiều yêu nghiệt không thuộc thời đại này cũng đang nói chuyện với những yêu nghiệt mà mình quen biết trong thời đại của mình.

Chủ đề trò chuyện của bọn hắn.

Có những vị tiên tử trong danh sách tiên tử ở Thần Châu.

Nhiều ngày sau sẽ có cuộc thảo luận ở Chư Thiên Chi Địa, nghĩ đến thôi cũng khiến người ta hưng phấn run lên.

Tất cả yêu nghiệt thiên tài trong Chư Thiên Tiên Vực Vạn Giới sẽ tiến vào Chư Thiên Chi Địa, đây mới là đại thế chân chính.

Ngươi sẽ không biết có bao nhiêu yêu nghiệt chí tôn cổ xưa đang ẩn náu trong Chư Thiên Tiên Vực.

Rất nhiều yêu nghiệt biến mất ở các thời đại của bọn hắn đều chưa chết. Chỉ cần những nhân vật như bọn hắn còn sống, nhất định sẽ tiến vào Chư Thiên Chi Địa.

Cũng có rất nhiều người đang thảo luận về chí tôn yêu nghiệt nổi tiếng nhất thời đại này ở Thần Châu.

Và khi nói về yêu nghiệt nổi tiếng ở Thần Châu, có một ngọn núi đè nặng lên vai tất cả mọi người.

Đó vẫn là Thần Châu Đạo Tử.

Hết cách, quá nổi tiếng chắc chắn cũng sẽ trở thành chuyện để mọi người âm thầm bàn tán.

...

Tần Cửu Ca giẫm lên lưng một con chân long thuần huyết, sau lưng hắn có đạo quang vây quanh.

Sau lưng Tần Cửu Ca còn có rất nhiều dị thú cổ xưa đang bay, và trên lưng mỗi con dị thú đều có một vị yêu nghiệt của Tần Tộc.

Những yêu thú này rất tự giác, tất cả đều đi theo sau lưng chân long thuần huyết một cách trật tự, không một con nào bay tới trước mặt chân long thuần huyết.

Rất nhiều dị thú nơi này đều đã bị diệt vong trong lịch sử Tiên Vực, đương nhiên, nói là tuyệt chủng cũng có chút không đúng.

Nhưng con số chắc chắn là rất ít.

Không biết mỗi loại dị thú trong Chư Thiên Tiên Vực có còn được mười con hay không.

Tuy nhiên, sức mạnh và cảnh giới của những con dị thú này không mạnh bằng chân long thuần huyết dưới chân Tần Cửu Ca.

Chân long thuần huyết dưới chân Tần Cửu Ca, ngay cả trong Yêu Thần Điện của Tần Tộc cũng có địa vị rất cao. Lần này, Tần Cửu Ca không yêu cầu nó đưa mình đi, mà là chân long thuần huyết tự nguyện chở Tần Cửu Ca.

Đây là ưu tiên dành cho các cổ tộc đỉnh phong của Thần Châu xuất hành, thần thú Thiên Tôn Cấp đều là thú cưỡi vận chuyển.

Chương 655: Linh Thiền Tử

Chương 655: Linh Thiền Tử

“Ting, phát hiện Khí Vận Chí Tôn Thiền Vu Xán Ngũ.”

“Thông tin về Khí Vận Chí Tôn như sau.”

“Họ tên: Thiền Vu Xán Ngũ.”

“Tu vi: Nửa Bước Thần Linh Đỉnh Phong (chỉ cần có thần cách sẽ lập

tức thăng lên thành thần linh)

Trong lúc Tần Cửu Ca đang nhắm mắt nghỉ ngơi trên lưng chân long thuần huyết, giọng nói của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca, khiến Tần Cửu Ca từ từ mở mắt ra.

Trong khoảng thời gian ở Hỗn Độn Thánh Địa, rất nhiều thiên kiêu lần lượt kéo đến.

Có người nhìn thấy một vị nam tử được bao quanh bởi thần quang sáng chói và đại đạo thiên âm, ngồi trên một con kỳ lân đỏ như lửa, khung cảnh xung quanh vô cùng kỳ diệu.

Sau lưng hắn mơ hồ còn có chân tiên dị tướng.

“Đây là Thần Vương Thể trong Thần Vương Cung ở Thần Châu. Nghe đồn, vị chí tôn này có thể sánh vai với các yêu nghiệt đỉnh cao trong các cổ tộc cấm kỵ. Sinh ra đã có chân tiên dị tướng vây quanh, sức mạnh của hắn vô cùng đáng sợ.”

“Thần Vương Thể đó có thể đánh với Chí Tôn Thể đỉnh cao .”

“Không phải Thần Châu có Thần Vương Thể là chuyện của mấy trăm vạn năm trước sao? Lẽ nào đây là Thần Vương Thể đó?”

Có thiên kiêu kêu lên với vẻ kinh ngạc.

Đây là chí tôn đỉnh cao xuất hiện ở Thần Châu trong một vạn năm qua, người sở hữu Thần Vương Thể.

Đây là nhân vật đáng sợ có thể lưu lại tên tuổi trong lịch sử Thần Châu.

“Nghe đồn, Thần Vương Thể đã sớm là một cự đầu Bán Bộ Thần Linh Cảnh Giới, hắn cũng tình cờ lấy được thần cách, có thể trở thành cự đầu Thần Linh Cảnh Giới từ lâu rồi.”

“Thật sao? Hắn có thể trở thành Thần Linh Cảnh Giới từ lâu rồi sao? Đáng sợ đến vậy ư?”

“Rất có khả năng là thật. Năm đó có thần linh truyền đạo ở Thần Châu, đã đặc biệt nhắc đến Thần Vương Thể này, nói rằng hắn có thể dễ dàng tiến vào Thần Linh Cảnh Giới.”

Rất nhiều thiên kiêu đều đang bàn tán với nhau.

Thần linh đã được gọi là những nhân vật cấm kỵ.

Trong dòng sông lịch sử, mục tiêu cả đời của thiên kiêu yêu nghiệt chính là Thần Linh Cảnh Giới.

Thần Vương Thể này vậy mà có thể bước vào Thần Linh Cảnh Giới bất cứ lúc nào, điều này sẽ khiến các thiên kiêu yêu nghiệt khác nghĩ thế nào?

Đột nhiên, có một giọng nói vang lên giữa trời đất.

Đó là một tăng nhân trẻ tuổi được bao quanh bởi Phật quang ngút trời. Sau khi hắn xuất hiện, trong hư không truyền đến Phật âm.

“Đó là chí tôn thiên kiêu của Phật Tộc.”

“Có Phật quang mạnh mẽ như vậy chắc chắn là yêu nghiệt của Phật Tộc ở Đại Tây Châu.”

“Lại là ai đây?”

Các thiên kiêu có mặt đều nói với vẻ mặt kinh ngạc.

Mặc dù Thần Châu rộng lớn và có lai lịch lâu đời nhất, nhưng trong các châu vực khác cũng có chí tôn yêu nghiệt.

Phật Tộc ở Đại Tây Châu nằm trong số đó.

Dù sao thì người của Phật Tộc thực ra cũng vô cùng đặc biệt.

“Linh Thiền Tử của Phật Tộc? Đây chính là Linh Thần Tử đương thời của Phật Tộc.”

Những người biết chuyện đều cảm thán nói.

Đạo hội của Thần Châu khác với Thiên Kiêu Đạo Hội của các châu vực khác.

Thực ra rất nhiều thiên kiêu yêu nghiệt ở Thần Châu đều coi thường những thiên kiêu yêu nghiệt của các châu vực khác.

Bọn hắn cũng có tư cách này.

Bởi vì sức mạnh tổng thể của bọn hắn thực sự cao hơn một bậc so với sức mạnh tổng thể của các thiên kiêu không thuộc châu vực ở Thần Châu.

Thậm chí không chỉ dừng lại ở một bậc.”

Nó đã không thể so sánh được nữa.

Vậy nên chỉ có người trở thành chí tôn yêu nghiệt ở Thần Châu, mới được chí tôn thiên kiêu trong Thần Châu công nhận.

“Trong Phật Tộc có một đế pháp cực kỳ cổ xưa nằm trong tay Phật Quốc, không biết liệu tên yêu nghiệt của Phật Tộc này đã từng tu luyện nó hay chưa.”

Có thiên kiêu vẫn luôn nhìn chằm chằm vào Linh Thiền Tử đang ngồi xếp bằng giống như một vị Phật Tổ giáng thế chân chính, cảm thán nói.

Những yêu nghiệt biết chuyện của Linh Thiền Tử chắc chắn rất kiêng dè hắn.

Đây là một chí tôn chân chính.

“Thần Châu Đạo Tử đâu?”

Thần Vương Thể chắp hai tay ra sau lưng, đứng trên hư không, ánh mắt đảo qua các yêu nghiệt ngồi xếp bằng ở xung quanh.

Mục đích duy nhất để hắn đến đây chính là Thần Châu Đạo Tử trong truyền thuyết.

Tần Cửu Ca Thần Châu Đạo Tử vô địch của thời đại này.

Hắn không để những yêu nghiệt khác vào mắt.

Chỉ có Thần Châu Đạo Tử Tần Cửu Ca mới xứng để hắn xem trọng.

Hắn có Thần Vương Thể, từ lúc sinh ra chưa bao giờ bại trận.

Đây không phải là hắn khiêu khích, mà là sự thể hiện tình cảm nồng nhiệt của hắn đối với các yêu nghiệt.

Hắn không có thù địch gì với Thần Châu Đạo Tử, mà chỉ có tinh thần chiến đấu giữa các thiên kiêu.

Trong đám thiên kiêu đang ngồi ở xung quanh.

“Thần Châu Đạo Tử còn chưa tới sao? Ta rất muốn gặp hắn.”

Ánh mắt của công chúa Thần Quốc vẫn luôn nhìn xung quanh.

Nàng thực sự muốn nhìn thấy một bên mặt của Thần Châu Đạo Tử

trong truyền thuyết.

Một bên mặt cũng đủ rồi.

Ahhhhhhh, trái tim của nàng đang đập điên cuồng.

Bịch bịch.

Đập loạn xạ.

Lần này nàng tới đây là vì nàng nghe nói Đạo Tử Thần Châu có thể sẽ trở lại, rất có khả năng hắn sẽ trở lại.

“Muội muội, chú ý hình tượng.”

Chương 656: Ta thay ngươi làm chủ

Chương 656: Ta thay ngươi làm chủ

Một nữ tử cao gầy khác mặc áo vàng kim ở bên cạnh công chúa Thần Quốc, ho nhẹ một tiếng.

Ánh mắt của nam thiên kiêu ở xung quanh đều nhìn về phía này.

Ta cũng thích náo nhiệt.

Hỗn Độn Thánh Địa ngày càng trở nên náo nhiệt với sự xuất hiện của những chí tôn yêu nghiệt cổ xưa và những chí tôn yêu nghiệt đến từ các châu vực khác.

Nhưng khi nhiều người có mặt đang nói chuyện, bọn hắn không khỏi nhắc đến một người.

Rất nhiều người cũng đang mong chờ hắn.

Thần Châu Đạo Tử sắp xuất hiện.

...

Trên lưng một con chân long thuần huyết.

Tần Cửu Ca mặc áo trắng như tuyết, ngồi xếp bằng trên đầu con chân long thuần huyết.

Một khí tức hỗn loạn mơ hồ bao quanh nó.

Hỗn Độn cách Tiên Cổ Tần Tộc rất xa.

Ít nhất là ngay cả một con thần thú Thiên Tôn Cảnh Giới cũng không thể đạt được trong phút chốc.

“Gầm.”

Đột nhiên, chân long dài vạn trượng gầm một tiếng về phía trước.

Vô số yêu thú đang bay lần lượt rơi xuống.

Cơ thể của một vài yêu thú thậm chí đã tê liệt, nhãn cầu của chúng cũng trở nên trắng dã.

Sức mạnh của chân long thật đáng sợ.

“Tối hôm qua, ngươi làm tốt lắm.”

Viêm Linh Cơ ngồi trên lưng tiên phượng nhìn nữ tử áo đen bên cạnh, trong mắt mang theo ý cười nhàn nhạt.

Nữ tử mặc áo đen chính là Sở U Cơ bước ra từ trong tạo hoá.

“Ngươi cũng rất có khả năng.”

Sở U Cơ cũng mỉm cười nhìn nữ tử áo đỏ, sắc mặt hơi thay đổi.

Sau đó là một sự im lặng, không ai biết phải nói gì.

Vốn dĩ, đêm qua chỉ là chuyện của một mình Sở U Cơ.

Chỉ là lúc sau lại trở thành chuyện của ba người.

Đáng sợ.

Thật đáng sợ.

Không có gì tốt để nói, điều này chỉ có thể gọi là chân thành đối đãi.

Ngoài ra cũng không có gì để nói.

...

Hỗn Độn Thánh Địa lúc này.

Đã có rất nhiều yêu nghiệt chí tôn tới đây, và mỗi người đều là thiên

kiêu của các gia tộc đạo thống ở khắp nơi.

Những người không có trình độ chắc chắn sẽ không dám đến đây.

Tại sao?

Là vì không có trình độ đến đây chỉ có mất mặt.

Thực sự rất mất mặt.

“Xán Ngũ Thần Quân, ngươi là Xán Ngũ Thần Quân.”

Trong thiên địa đột nhiên vang lên một thanh âm.

Sau khi nói xong, một tên yêu nghiệt hét lớn.

Vừa rồi, một số yêu nghiệt bọn hắn đã được ngộ đạo.

Ngộ Đạo Tiên Thạch.

Đây là thứ mà không biết bao lâu về trước Hỗn Độn Thánh Địa mới tìm được.

Nó được coi là một thứ tiêu khiển.

Đã có khá nhiều chí tôn yêu nghiệt đã khắc tên mình lên Ngộ Đạo Tiên Thạch này.

Mà nam tử vừa đến đang ngồi xếp bằng trước Ngộ Đạo Tiên Thạch một lúc.

Ngộ Đạo Tiên Thạch đang phát ra tiên quang mãnh liệt.

Nam tử ngồi xếp bằng vừa rồi đương nhiên cũng bị mọi người chú ý.

Sau đó, người đàn ông vừa rồi đã khắc tên mình lên Ngộ Đạo Tiên Thạch.

Thiền Vu Xán Ngũ.

Rất nhiều thiên kiêu cổ xưa từ trăm vạn năm trước nhìn thấy cái tên này, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc.

Đây là chí tôn vô địch của Thần Châu trăm vạn năm trước.

Là chí tôn vô địch giống như Thần Vương Thể của Thần Vương Cung.

Chỉ là bọn hắn không cùng một thời đại mà thôi.

“Không ngờ ngay cả Xán Ngũ Thần Quân và Thần Vương Thể cũng xuất thế. Quá đáng sợ, bọn hắn đều là những kẻ vô địch cùng thời đại vào rất nhiều năm trước.”

“Không ngờ mấy vị vô địch cùng thời đại cũng xuất thế.”

Có thiên kiêu cảm thán nói.

Xán Ngũ Thần Quân và Thần Vương Thể đều là những chí tôn được gọi là bất khả chiến bại trong cùng một thời đại.

Đương nhiên, rất nhiều kẻ bất khả chiến bại cùng thời đại này đã diệt trừ những yêu nghiệt của cổ tộc cấm kỵ ở bên ngoài.

Những yêu nghiệt cấm kỵ đó thường sẽ không hành tẩu ở ngoại giới.

Người của Thần Châu đương nhiên không biết tình hình cụ thể của bọn hắn, vậy nên bọn hắn đã bị diệt trừ ở bên ngoài.

“Còn có Nguyệt Dạ Tiên Tôn.”

Lúc giọng nói này vang lên, rất nhiều người có mặt đều kinh ngạc.

Nguyệt Dạ Tiên Tôn.

Đây cũng là chí tôn đỉnh cao của Thần Châu rộng lớn vào rất nhiều năm trước, cũng được mệnh danh là bất khả chiến bại của một thời đại.

“Ngươi đã giết bao nhiêu tộc nhân của Cổ Nguyệt Tộc lúc đến đây?”

Đột nhiên, một giọng nói lạnh nhạt vang lên xung quanh Ngộ Đạo Tiên Thạch.

Ngay sau đó, một nam tử phát ra thần quang nồng đậm bước tới, giọng điệu của nam tử này vô cùng lạnh nhạt.

“Ngươi thật to gan.”

Lúc nam tử này nói xong, chân tiên dị tướng sau lưng càng ngày càng rõ ràng.

Bên cạnh nam tử có một nữ tử, chính là Cổ Nguyệt Yên Nhiên của Cổ Nguyệt Tộc.

Còn thân phận của nam tử là Thần Vương Thể đương thời trong Thần Vương Cung.

Nói xong, áp lực trên người nam tử càng rõ ràng hơn.

Ngay cả uy lực của Thần Vương Thể này không phải dành cho các yêu nghiệt đang có mặt ở đây.

Nhưng những yêu nghiệt đó lại phải chịu áp lực.

Một áp lực vô hình.

Đây chính là thực lực của Thần Vương Thể Thần Châu.

“Yên Nhiên đừng khóc, ta sẽ thay ngươi làm chủ.”

Thần Vương Thể nhìn nữ tử bên cạnh với vẻ mặt dịu dàng.

Cổ Nguyệt Yên Nhiên là người cùng thời đại với hắn.

Có thể xem đó là hồng nhan tri kỷ của hắn.

“Ngươi quỳ xuống trước cho ta.”

Chương 657: Thần Vương Thể

Chương 657: Thần Vương Thể

Thần Vương Thể bộc phát uy lực càng ngày càng mạnh.

Đã có rất nhiều yêu nghiệt hét lên trong lòng.

Quá mạnh.

Quá kiên cường.

Sao có thể mạnh mẽ như vậy, kiên cường như vậy.

“Thần Vương Thể? Ta đã nghe nói qua về ngươi, là kẻ bất khả chiến bại đời trước của ta, nhưng gặp được ta ở thế giới này, ta mới là vô địch.”

“Về chuyện ta diệt trừ Cổ Nguyệt Tộc không phải chuyện của ngươi.”

Thiền Vu Xán Ngũ nhìn Thần Vương Thể với vẻ mặt bình tĩnh. Hắn

đã tính toán sai, không ngờ rằng các mối quan hệ của Cổ Nguyệt Tộc hiện tại lại mạnh mẽ như vậy.

Nhưng điều đó cũng không sao.

Hắn kiêng dè Thần Vương Thể này, nhưng không có nghĩa là hắn sợ hãi Thần Vương Thể này.

Hắn nói rồi, hắn tự tin thiên tôn vô địch đời này, cũng tự tin với truyền thừa của thiên đế.

Lúc giọng nói của Thiền Vu Xán Ngũ vang lên, bầu không khí xung quanh càng trở nên nghiêm trọng hơn.

Chân tiên dị tướng phía sau Thần Vương Thể ngày càng dày đặc, giống như một chân tiên sẽ lập tức xuất hiện từ phía sau Thần Vương Thể.

“Haha, tục ngữ có câu, oan gia nên giải không nên kết, chuyện này cứ kết thúc như vậy đi.”

Đột nhiên, một tiếng cười phá vỡ bầu không khí nghiêm trọng.

“Người của Vô Tận U Tộc?”

Rất nhanh đã có người nhìn thấy rất nhiều người đứng trên dị thú ở phía xa, kinh ngạc nói.

Mặc dù trước đó đã có tin đồn rằng một số cổ tộc cấm kỵ sẽ phái người đến đây.

Nhưng nhìn thấy những cổ tộc đó thực sự phái người đến, tất cả vẫn vô cùng kinh ngạc.

“Lần này xem như nể mặt ta được chứ.”

U Minh từ trên lưng dị thú bước xuống, nhìn Thần Vương Thể với nụ cười trên môi.

Mặc dù câu hắn nói là câu hỏi, nhưng giọng điệu của hắn lại là khẳng định.

Thiền Vu Xán Ngũ có vài phần giao tình với hắn.

Lần này, xem như nể tình Thiền Vu Xán Ngũ một lần.

Về phần Thần Vương Thể có nguyện ý hay không, không nằm trong

suy nghĩ của hắn.

Ai dám không nể mặt U Tộc cấm kỵ của hắn?

Thần Vương Thể im lặng, sau lưng Thiền Vu Xán Ngũ này có U Tộc cấm kỵ.

Quả thực rất khó giải quyết.

“Người kia chính là… đạo tử Tần Tộc.”

Lúc này, rất nhiều thiên kiêu yêu nghiệt ở đây đột nhiên cảm giác được một cỗ khí tức mạnh mẽ đang tới gần.

Ánh mắt của mọi người đều nhìn qua.

Mọi người có mặt đều vô cùng kinh ngạc.

Đây là Thần Châu Đạo Tử trong truyền thuyết.

Cuối cùng cũng gặp được người thật.

Bọn hắn đã nghe rất nhiều tin tức về vị Thần Châu Đạo Tử này, nhưng hầu như không có ai từng nhìn thấy hắn.

Các thiên kiêu tụ tập ở đây trông rất phấn khích, đặc biệt các nữ thiên kiêu càng trở nên kích động hơn.

Một số người thậm chí còn hét lên trong lòng.

Không thể không nói, cho dù là người ở thế giới nào, nữ tử theo đuổi minh tinh là điên cuồng nhất.

Những nữ tử theo đuổi minh tinh hiếm khi có lý trí, các nàng rất yêu thương và tôn trọng thần tượng của mình.

Và bây giờ siêu sao của Thần Châu chính là Thần Tộc Đạo Tử.

Ngôi sao mà các nữ tử thiên kiêu này theo đuổi chính là Thần Châu Đạo Tử.

Cuối cùng hắn cũng đến đây.

Lúc này hắn đang ngồi trên đầu chân long, áo trắng như tuyết, đi trong Chư Thiên Vạn Giới giống như một chân tiên thực sự.

Đại đạo trích tiên.

Khí chất của Tần Cửu Ca thực sự quá nổi bật.

“Đạo tử, Thần Châu Đạo

Tử, đời này của ta vậy mà lại được nhìn thấy Thần Châu Đạo Tử, ta thực sự quá hạnh phúc.”

“Đại đạo chi tử của Thần Châu, là chí tôn có thời gian tu luyện ngắn nhất ở mỗi một cảnh giới được ghi chép trong lịch sử Thần Châu.”

“Đúng vậy, nghe nói Thần Châu Đạo Tử hiện tại còn chưa đầy hai mươi tuổi đã đạt tới Thiên Tôn Cảnh Giới.”

Rất nhiều người nghe đến câu này đều im lặng.

“Tu luyện nhanh như vậy sao? Có khi nào căn cơ sẽ không vững không?”

Có người thấp giọng nói.

Tu luyện nhanh như vậy, có khi nào căn cơ không vững không?

Nếu căn cứ không vững chắc, sẽ không có lợi cho việc tu luyện sau này.

Tu luyện vẫn nên ổn định là tốt nhất.

Bọn hắn vẫn không hoàn toàn tin rằng, có một thiên tôn trẻ tuổi như vậy.

Mọi người đều ác ý nói ở trong lòng, ai cũng có lòng ghen tị cả.

“Cút, ngươi nghĩ Thần Châu Đạo Tử là ngươi sao? Haha.”

Nữ tử bên cạnh thiên kiêu vừa lên tiếng lập tức nổi giận.

Trực tiếp hét thẳng vào mặt hắn.

Nàng không muốn nghe bất kỳ ai nói xấu Thần Châu Đạo Tử.

“Tình huống này… giết người đền mạng, mượn nợ trả tiền, tất cả đều có lý lẽ chính đáng, U Tộc không cần quan tâm.”

Giọng nói lộ ra sự lạnh nhạt vang lên giữa trời.

Khiến cho vẻ mặt của tộc nhân của Vô Tận U Tộc khẽ thay đổi.

Đạo tử của U Tộc bọn hắn vừa rồi đã nói chuyện này xem như bỏ

qua, nhưng chỉ trong chốc lát, vị Thần Châu Đạo Tử này lại nói rằng bọn hắn không cần quan tâm.

Cùng lúc đó, rất nhiều thiên kiêu yêu nghiệt nhìn về phía Xán Ngũ Thần Quân và tộc nhân U Tộc vừa lên tiếng.

Tại sao bây giờ lại có cảm giác như có mùi thuốc súng vậy?

U Minh nhìn vị Đạo Tử Tần Tộc nổi tiếng ở Thần Châu này, sắc mặt thay đổi, trong mắt hiện lên vẻ không vui, mở miệng nói: "Bây giờ mà gây chiến ở trước mặt Hỗn Độn Thánh Địa thì không được hay cho lắm."

Nghe U Minh bên cạnh mình nói vậy, sắc mặt Thiền Vu Xán Ngũ không thay đổi.

Bây giờ không phải là lúc đụng độ với Thần Châu Đạo Tử hay là những yêu nghiệt khác, thần tướng còn chưa thức tỉnh, hắn muốn bảo toàn thực lực.

Mặc dù không hài lòng với Tần Tộc, nhưng hắn vẫn kiêng dè bọn hắn.

Trong khoảng thời gian này, có thể không đánh, hắn sẽ không đánh.

Hơn nữa, nhìn tình hình này có lẽ sẽ không đánh được.

Bởi vì bên hắn tạm thời có Vô Tận U Tộc, cũng là cổ tộc cấm kỵ.

Sau lưng là Hỗn Độn Thánh Địa, có lẽ sẽ không xảy ra chuyện gì to tát.

"Ta nói rồi, giết người đền mạng, mượn nợ đền tiền, chẳng lẽ U Tộc muốn nhúng tay vào chuyện này sao?"

Một tiếng nổ vang vọng ở nơi này.

Vô cùng bá đạo, hoàn toàn coi thường mặt mũi của U Tộc cấm kỵ.

Chương 658: Sao có thể sợ một tên Thần Vương Thể chứ

Chương 658: Sao có thể sợ một tên Thần Vương Thể chứ

Khi giọng nói của Thần Châu Đạo Tử vang lên, sắc mặt của trưởng lão tới từ U Tộc đang biến hóa.

Thần Châu có ba tôn Cấm Kỵ Cổ Tộc, tựa như thông thiên cự nghiệt nằm ngang trong châu vực cổ xưa này.

Tiên Cổ Tần Tộc, Vô Tận U Tộc, Trường Sinh Linh Tộc.

Ba tôn Cự Vô Bá.

Tất cả đều ở Cấm Kỵ Cổ Tộc Cổ Xưa.

Trong đó thực lực của Tiên Cổ Tần Tộc là hùng hậu nhất.

Đương nhiên cụ thể là hùng hậu đến tầng bao nhiêu thì cũng chỉ có người ở tầng cao nhất của bọn họ biết.

Cùng là Cự Vô Bá ở Thần Châu, nói giữa bọn họ không có một chút ma sát nào là điều không thể.

Có ma sát là chuyện bình thường, nhưng những cao tầng như bọn họ không phải kẻ ngốc, ai sẽ dễ dàng động thủ với Tồn Tại cùng đẳng cấp chứ?

Ánh mắt U Minh hơi nheo lại.

Thần Châu Đạo Tử này thật sự là không giữ thể diện cho hắn.

Chuyện mà hắn vừa nói lúc nãy cứ bỏ qua như vậy sao.

“Đạo Tử Tần Tộc chuyện này như vậy là xong rồi sao.”

Bỗng nhiên, người trong U Tộc cùng U Minh có người cười nói.

Nhưng không ai để ý đến hắn.

Làm cho hắn rất xấu hổ.

Làm cho sắc mặt U Tộc trưởng lão này ửng đỏ lên.

Đã bao nhiêu năm rồi hắn không cảm nhận được lạnh nhạt như vậy.

Không, hắn chưa bao giờ cảm nhận được sự lạnh nhạt như vậy.

Tần Cửu Ca đứng trên lưng Chân Long trên cao chắp tay nhàn nhạt nhìn U Tộc Nhất Mạch.

U Tộc Thần Châu cũng là Cấm Kỵ Cổ Tộc.

Là thế lực ngang hàng với Tần Tộc hắn.

Hiện tại xem ra hình như là cùng một chỗ với Khí Vận Chí Tôn Thiền Vu Xán Ngũ.

“Đạo Tử, Cổ Nguyệt Nhất Tộc này coi như là có chút quan hệ với Tần Tộc ta.”

Bỗng nhiên một đạo thanh âm vang lên trong tai Tần Cửu Ca.

Chính là một Thiên Tôn trưởng lão đi theo Tần Cửu Ca tới nói.

Nhưng Tần Cửu Ca nghe được thì sắc mặt cũng không có biến hóa.

“U Tộc muốn quản chuyện này sao? Cổ Nguyệt Nhất Tộc có chút quan hệ với Tần Tộc ta, các ngươi cũng quản?”

Tần Cửu Ca nhìn Khí Vận Chí Tôn này, thần sắc bình tĩnh.

Rất muốn động thủ tại chỗ.

Vẻ mặt của rất nhiều người xung quanh liền ngưng trọng.

Đạo Tử Thần Châu này rất bá đạo.

Xem ra Thiền Vu Thần Quân này đã diệt một bộ phận Thiên Kiêu của Cổ Nguyệt Nhất Tộc, mà tôn Thần Vương Thể này lại có chút quan hệ với Cổ Nguyệt Tộc.

Đương nhiên điều quan trọng nhất chính là Cổ Nguyệt Tộc này vậy mà lại có quan hệ với Tiên Cổ Tần Tộc.

U Minh nghe được những lời này thì sắc mặt khẽ động.

Hắn tự nhiên là biết Cổ Nguyệt nhất tộc cùng Tần tộc có một chút quan hệ.

Nhưng một chút quan hệ này hoàn toàn không đáng để Đạo Tử Tần Tộc ra tay, đây cũng là suy nghĩ nội tâm của Xán Ngũ Thần Quân lúc ấy.

Dù sao Cổ Nguyệt Nhất Tộc cùng Tiên Cổ Tần Tộc quả thật là không có bao nhiêu quan hệ.

Trong khoảng thời gian này trong lòng Thiền Vu Xán Ngũ vẫn là lấy khiêm tốn làm chủ.

Diệt một bộ phận Thiên Kiêu của Cổ Nguyệt Nhất Mạch cũng chỉ là vì xuất ra khí tức của Nhân Vương Tộc trước.

Trong khoảng thời gian hắn bế quan Cổ Nguyệt Nhất Mạch đã cướp đi không ít địa bàn của Thiền Vu Vương Tộc.

Mà thân là Thần Quân của Thiền Vu Nhân Vương Nhất Mạch, Thiền Vu Xán Ngũ tất nhiên là muốn thay người trong gia tộc báo thù.

Ánh mắt Tần Cửu Ca nhìn Thiền Vu Xán Ngũ.

Không thể phủ nhận Khí Vận Chí Tôn này rất cường đại.

Cho dù là trong Tần Tộc cũng rất ít Yêu Nghiệt có thể đạt tới cấp độ của Thiền Vu Xán Ngũ này.

“Không cần, nếu vị Thần Vương Thể này muốn thay Cổ Nguyệt Nhất Mạch báo thù, vậy tiếp theo chính là ta.”

Thiền Vu Xán Ngũ nhìn thấy tình huống này, sắc mặt không thay đổi.

Hiện tại xem ra giống như U Tộc không cường thế như Tần Tộc.

Hoặc là nói U Minh này không cường thế bằng Đạo Tử Tần Tộc.

Nhưng hắn là người vô địch cùng thời của Thần Châu vào trăm vạn năm trước, làm sao có thể sợ một tôn Thần Vương Thể chứ?

Thiền Vu Xán Ngũ cười lạnh.

Hắn chỉ là kiêng kỵ Thần Vương Điện sau lưng Tần Tộc và Thần Vương Thể này.

Về phần Thần Châu Đạo Tử và Thần Vương Thể nổi danh đã lâu này, hắn không hề sợ ai.

Đơn đả độc đấu hắn cảm giác mình cũng có thể trấn áp được Thần Châu Đạo Tử này.

Hắn có Thiên Đế truyền thừa cho nên mới ngông cuồng như thế.

Ngông cuồng vốn có, ngông cuồng có sức mạnh.

“Vậy…của ta rồi, Cổ Nguyệt Nhất Mạch cũng có quan hệ với ta, xem như là Cổ Tộc phụ thuộc Tần Tộc ta, ngươi cứ giết Cổ Nguyệt Thiên Kiêu như vậy, ai cho ngươi sức mạnh?”

Vừa dứt lời, đoàng một tiếng, đồng tử trong mắt Xán Ngũ trên không trung co rụt lại.

Vẻ mặt của hắn có chút khó tin.

Thần Châu Đạo Tử này dám trực tiếp động thủ ở trước mặt Hỗn Độn Thánh Địa và U Tộc Nhân.

Bây giờ hắn có chút kiêng kỵ Tần Tộc, cho nên hắn lợi dụng quan hệ giữa hắn và U Tộc, để U Tộc tỏ thái độ đứng về phía hắn một cách thích hợp, xem như nói cho người ngoài một lập trường.

Mặc dù hắn biết trong lòng U Minh này cũng không có hảo tâm gì với hắn.

Nhưng hắn không quan tâm.

Chỉ cần đợi đến khi hắn vượt qua khoảng thời gian này, để cho hắn đánh thức tên Thiên Đình Thần Tướng đang ngủ say kia là được.

Người xung quanh cũng đều bất ngờ, Đạo Tử Thần Châu trong truyền thuyết này lại khí phách như thế.

Hoàn toàn coi Chí Tôn Thiên Kiêu là vô vật.

Phải biết rằng Xán Ngũ Thần Quân này cũng đã là một Cổ Xưa Tồn Tại của Nửa Bước Thần Linh Cảnh Giới từ trăm vạn năm trước.

Nhiều năm như vậy, cho dù Xán Ngũ Thần Quân này không thăng lên Thần Linh Cảnh Giới, nhưng chiến lực của hắn chắc chắn vô cùng khủng bố.

“Thật là mạnh.”

Chương 659: Thấy ngứa mắt, không được sao?

Chương 659: Thấy ngứa mắt, không được sao?

Nhìn Đạo Tử Thần Châu này trực tiếp ra tay, rất nhiều Thiên Kiêu Yêu Nghiệt ở đây đều chấn động.

Người sành sỏi vừa ra tay liền biết có hay không.

Thực lực của vị Thần Châu Đạo Tử này quả nhiên cường hãn không gì sánh được.

“Thật là mạnh, thật là mạnh.”

Mắt của công tử Thần Quốc Thần Châu kia giống như là muốn toát ra sao vậy, nhìn Tần Cửu Ca đứng xa xa trên lưng Chân Long.

Điều này thật sự rất phù hợp với yêu cầu tuyển phò mã của nàng .

Không chỉ có ngoại hình tuấn mỹ, bối cảnh còn phi phàm, tính cách lại bá đạo hộ nhân như thế.

Yêu rồi, yêu rồi.

“Tỷ tỷ, ta có thể chọn Đạo Tử làm phò mã hay không.”

Hữu Dung là Thần Quốc Công Chúa nhỏ giọng hỏi tỷ tỷ bên cạnh mình.

Nếu có thể chiêu Thần Châu Đạo Tử làm mã của nàng thì nàng chắc chắn sẽ chết vì hạnh phúc mất.

Khụ.

“Thần Châu Đạo Tử, Thiền Vu Xán Ngũ ta và ngươi không có ân oán, không có cừu hận, sao bây giờ lại đến nông nỗi này?”

Ánh mắt Thiền Vu Xán Ngũ lạnh lẽo nhìn Tần Cửu Ca trên lưng Chân Long.

Nếu không phải thấy phía sau hắn có vài Tồn Tại ngay cả chính mình cũng không cảm thụ được khí tức và Tần tộc sau lưng hắn, thì hắn không sợ Thần Châu Đạo Tử.

“Đơn thuần là thấy ngươi ngứa mắt không được sao.”

Tần Cửu Ca nhìn Thiền Vu Xán Ngũ cười nhạt lên tiếng.

“Ta nói thẳng, ta thấy ngươi là khó chịu, làm sao đây?”

Lời này vừa nói ra, Thiền Vu Xán Ngũ tức giận, thật đúng là coi mình làm nhân vật?

Nếu ngươi không xuất thân từ Tần Tộc, ta liền trực tiếp trấn áp ngươi.

“Hai vị vừa mới tới mời ngồi, mời ngồi.”

Đang lúc bế tắc, có một tiếng cười truyền đến.

Trên người của người vừa tới tràn ngập hỗn độn khí.

Hiện tại có rất nhiều Thiên Kiêu Yêu Nghiệt đều đang nhìn nơi này, đương nhiên chủ yếu là nhìn Thần Châu Đạo Tử.

Nếu như người bình thường dám giống Thần Châu Đạo Tử ở đây, hắn liền trực tiếp xua đuổi hắn ra ngoài.

Nhưng nếu như là Thần Châu Đạo Tử này thì trong lòng hắn chỉ có thể cười khổ.

Tần Cửu Ca khẽ cười nhìn thoáng qua Thiền Vu Xán Ngũ.

Thần Quân thì sao?

Là Chân Long thì cũng phải nằm sấp ở đây cho hắn, là Chân Hoàng thì phải nằm ở chỗ này.

Sắc mặt Thiền Vu Xán Ngũ có chút xanh mét, đệ tử Cổ Tộc này thật sự làm cho người ta ghét.

Hắn muốn động thủ, nhưng ánh mắt nhìn thoáng qua vài nhân vật sau lưng Tần Cửu Ca rõ ràng là nhân vật cổ xưa của Tần Tộc thì liền cúi đầu.

Chờ thêm một chút, chờ hắn đánh thức Thiên Đình Thần Tướng.

Tần Cửu Ca trên lưng Chân Long vạn trượng đứng chắp tay, khí chất xuất trần.

“Vừa thấy Đạo Tử lỡ chung thân, kiếp này không còn nghĩ đến nam nhi khác nữa.”

Thần Quốc Công chúa ở xa trong một yến hội thiên kiêu mặt mày xinh đẹp hiện lên ánh sáng khó hiểu.

Mặc kệ vị Thần Châu Đạo Tử trong truyền thuyết này đang làm gì.

Nhưng khuôn mặt của vị Thần Châu Đạo Tử này quả nhiên là Tiên Vực Vô Song, Đại Đạo Chân Tiên.

Thêm Vạn Trượng Chân Long nữa, thật sự là quá giống người tình trong mộng của nàng.

“Ngươi thật là nhan khống.”

Vẻ mặt của mỹ nữ mặc trang phục cung điện bên cạnh Thần Quốc công chúa bất đắc dĩ nhìn muội muội của mình.

Muội muội này của mình theo hiểu biết của nàng chính là một nhan khống chính hiệu.

Vậy là muội có thích hắn không?

Hay là thèm muốn thân thể của hắn.

Hừ.

Hạ tiện.

Nhưng quả thật rất đẹp, thiên tư cường đại, bối cảnh cũng là Tồn Tại số một số hai của Tiên Vực.

Nghĩ đi nghĩ lại, trong mắt Thần Quốc công chúa cũng có chút dị sắc.

Thật ra nàng cũng là nhan khống.

Nhưng chỉ là âm thầm trong bóng tối.

Muội muội của nàng là biểu hiện rõ ra bên ngoài.

Một sáng một tối, một tỷ một muội.

Gấp đôi hạnh phúc.

Khụ.

“Thanh Ti vi quân lưu, đầu bạc cũng không rời.”

Không ít Thánh Nữ Thần Nữ của Thần Quốc Đại Giáo Cổ Tộc đạo thống đến Hỗn Độn Thánh Địa tham gia Thần Châu Đạo Hội lần này đều nhìn Tần Cửu Ca trên Chân Long.

Trong đó một Cổ Tộc Thánh Nữ cắt một phần tóc trên đầu của mình, vô cùng trân trọng đặt ở trong một cái hộp hình chữ nhật cổ kính.

Trong ánh mắt lưu chuyển dao động nhìn nam tử tuấn mỹ trên lưng Chân Long.

Rốt cục trong những năm sống trên đời cũng đã gặp được Đạo Tử Thần Châu.

Bây giờ có chết nàng cũng cam tâm tình nguyện.

“Không phải chỉ là đẹp trai một chút thôi sao? Không chừng tu luyện nhanh như vậy, căn cơ đã sớm bất ổn rồi.”

Nam nhân Cổ Tộc bên cạnh Thiên Kiêu nhìn một màn này thì tâm tình nổ tung.

Ai biết đây là nữ tử hắn vẫn luôn thầm thích trong lòng?

Mà vừa rồi nữ tử mình thích lại ở bên cạnh mình nói ra những lời như vậy.

Cho nên nam tử cũng phát ra nghi vấn giống như nam nhân Thiên Kiêu ở đây.

Đạo Tử Thần Châu ngươi dựa vào Cấm Kỵ Cổ Tộc trong truyền thuyết, tu luyện nhanh như vậy quả thật có thể nói ngươi thiên tư phi phàm.

Nhưng chắc chắn ngươi cũng dựa vào tài nguyên dồi dào của Cổ Tộc sau lưng ngươi.

Hơn nữa tốc độ tu luyện của ngươi thật sự là quá nhanh.

Đã sắp đến kiểu không thể tưởng tượng được rồi.

Nhưng ngươi lại rất thần bí, chưa từng nghe qua Thần Châu Đạo Tử có chiến tích gì.

Hơn nữa tuổi còn quá nhỏ, tốc độ tu luyện quá nhanh.

Cho nên Thiên Kiêu trong đạo thống Cổ Tộc Thần Châu, đặc biệt là nam nhân Thiên Kiêu trong lòng đều có chút hoài nghi với Đạo Tử Thần Châu.

Tốc độ tu luyện quả thật vô địch, nhưng mỗi một tầng cảnh giới mạnh hay không mạnh là một vấn đề rất lớn.

Phải biết rằng có đôi khi tu luyện quá nhanh cũng không tốt.

Còn có cái gì bạc đầu không rời?

Tỷ tỷ, tỷ đó là đơn phương đó.

Tỷ nhìn đệ bên cạnh tỷ đi.

Đệ cũng rất tốt.

Nam tử khóc rồi.

Chương 660: Mới bao nhiêu tuổi

Chương 660: Mới bao nhiêu tuổi

“Đạo Tử mời ngồi.”

Cả người Thần Tử có hỗn độn khí quấn quanh trên mặt thoáng có chút bất đắc dĩ.

Hiện tại đây là Thần Châu Đạo Hội do Hỗn Độn Thánh Địa tổ chức.

Tiên Cổ Tần Tộc Đạo Tử này chuẩn bị đánh nhau ở đây, đúng là có chút không nể mặt Hỗn Độn Thánh Địa.

Nhưng người khác hình như cũng có bối cảnh không cho Hỗn Độn Thánh Địa mặt mũi.

Điều này thật là khó xử.

Hỗn Độn Thần Tử có vẻ rất cung kính nhìn Tần Cửu Ca, về phần Xán Ngũ Thần Quân, lúc này Hỗn Độn Thần Tử cũng không nhìn về phía hắn.

Trong lòng Hỗn Độn Thần Tử vẫn rất rõ ràng nặng nhẹ.

Mặc dù Xán Ngũ Thần Quân là vô địch giả cùng thời trăm vạn năm trước, nhưng ở trong lòng hắn vẫn không thể nào so sánh với Đạo Tử Thần Châu.

Dù sao ai bảo Tiên Cổ Tần Tộc đứng sau lưng Đạo Tử Thần Châu chứ.

Cho nên tình huống lúc này cũng có chút khó hiểu.

Thiền Vu Xán Ngũ đứng ở nơi đó, hắn vốn là tiêu điểm, hiện tại lại không có người chú ý.

“Đạo Tử Thần Châu.”

Thiền Vu Xán Ngũ nhìn một màn này, hít một hơi thật sâu, trong lòng âm trầm nói.

Không hiểu sao cảnh tượng này có chút sỉ nhục.

Khi tới đây người mà Hỗn Độn Thần Tử nói chuyện đầu tiên là Đạo Tử Thần Châu không phải hắn.

Hơn nữa cho tới bây giờ cũng chưa từng nói với hắn một câu.

Đây thực sự là thể hiện thái độ của họ với thế giới bên ngoài.

Hỗn Độn Thánh Địa vẫn coi trọng Đạo Tử Thần Châu hơn một chút.

Nhưng điều này hình như rất bình thường.

“U Tộc Nhất Mạch có một số việc không thể quản.”

Tần Cửu Ca nhìn ánh mắt của U Minh bình thản nói, hình như chính là đang nói một sự thật mà thôi.

Bỗng nhiên, Thiền Vu Xán Ngũ nhìn cảnh tượng này, nụ cười trên mặt càng thêm nồng đậm một chút.

Thần Châu Đạo Tử này thật cuồng vọng.

Không phải ỷ vào Cổ Tộc có thực lực cường đại sau lưng mình sao?

Ỷ vào tài nguyên đằng sau càng nhiều sao?

Hơn nữa còn ỷ vào sau lưng có rất nhiều cường giả Cổ Xưa Hộ Đạo sao?

Nhưng Thiền Vu Xán Ngũ hắn đều không dập khuôn đều không đi tới bước này?

Nếu Thiền Vu Xán Ngũ hắn có bối cảnh và tài nguyên như hắn, Thiền Vu Xán Ngũ hắn không mạnh hơn Đạo Tử Thần Châu sao?

Hắn muốn diệt Thần Châu Đạo Tử này.

Ngươi bây giờ chưa tới hai mươi, ngay cả Thiên Tôn Cửu Trọng cũng không có.

Ngươi lấy gì để đánh ta?

Nghĩ đi nghĩ lại, Thiền Vu Xán Ngũ cười lạnh trong lòng, hôm nay sẽ làm cho ngươi mất hết danh dự.

“Hôm nay đúng lúc Đạo Tử Thần Châu ở đây, nói vậy trong lòng chư

vị ở đây đều rất tò mò thực lực của vị Thần Châu Đạo Tử này."

"Trong Thần Châu đồn rằng Đạo Tử Thần Châu thiên phú và sức chiến đấu cùng cảnh giới vô địch."

"Tại hạ bất tài, chính là Thiền Vu Xán Ngũ trăm vạn năm trước ở Thần Châu, người ngoài gọi ta là Xán Ngũ Thần Quân."

"Đương nhiên danh hiệu Thần Quân chính là lời khen ngợi của các đạo hữu khác, cũng không đáng nhắc tới."

"Thực lực tại hạ cũng không mạnh, chỉ là tiêu chuẩn bình thường mà thôi, lần này nhìn thấy Đạo Tử Thần Châu trong lời đồn xuất thế, trong lòng có chút ngứa ngáy, muốn cùng Đạo Tử Thần Châu luận bàn một phen, cũng không biết Đạo Tử Thần Châu có dám tiếp hay không."

Thiền Vu Xán Ngũ bỗng nhiên hướng bốn phía lớn tiếng nói, trong lòng hắn đang cười lạnh.

Đạo Tử Thần Châu này mới bao nhiêu tuổi?

Đồng cảnh giới sao có thể cường đại hơn hắn?

Hắn đã ở Cảnh Giới Thiên Tôn mài giũa rất lâu rồi.

Rất lâu là một triệu năm.

Hơn nữa trong tay hắn có bảo vật thiên đế truyền thừa, hắn vô địch đồng cảnh giới.

Về phần vì sao hắn phải khiêu chiến với Thần Châu Đạo Tử trước mặt mọi người, chính là bởi vì hắn muốn áp chế uy phong của Đạo Tử Thần Châu.

Lúc này trong lòng hắn rất khó chịu.

Nhưng hắn lại không thể trực tiếp động thủ, cho nên lúc này hắn lại nghĩ đến phương pháp này.

Dùng thực lực của chính hắn đánh bại Thần Châu Đạo Tử.

Như vậy hắn không chỉ có thể thở ra một hơi, quan trọng hơn là có thể sỉ nhục Thần Châu Đạo Tử.

Dù sao ngay từ đầu hắn đã nói thực lực của mình rất bình thường.

Mà nếu Đạo Tử Thần Châu này ngay cả mình cũng đánh không lại, chẳng phải là nói Đạo Tử Thần Châu ngay cả bình thường cũng không phải sao?

Thừa dịp bây giờ hắn còn nhỏ tuổi, mài giũa đồng cảnh giới không cường đại như mình.

Thiền Vu Xán Ngũ phải dạy cho Đạo Tử Thần Châu này một bài học.

Hắn muốn hung hăng ghê tởm Đạo Tử Thần Châu này một chút.

Và hắn rất tự tin.

Từ nhỏ hắn đã tắm máu Chân Long.

Còn dung hợp không ít bảo vật, vô địch ở thế hệ Thần Châu đồng đại của hắn.

Quan trọng hơn là thời gian tu luyện của hắn vô cùng dài, dài đến mức có thể mài giũa hoàn chỉnh mỗi cảnh giới của Thiên Tôn.

Chương 661: Khôn Thánh Tử

Chương 661: Khôn Thánh Tử

“Đúng, không thì để cho ta biết Đạo Tử Thần Châu trong truyền thuyết trước?”

Lại có một đạo thanh âm truyền đến nói, nhưng lại là người trong U Tộc.

“U Khôn ta đến trước.”

Vừa dứt lời, một nam tử trên người hắc y khuôn mặt lạnh lùng đi ra từ phía sau U Tộc tộc nhân.

Sau lưng hắn mơ hồ có Pháp Tắc ngưng tụ.

Mỗi một bước bước ra thì trời đất giống như bị chấn động.

“Đó là Khôn Thánh Tử của U Tộc Vô Tận.”

Có Thiên Kiêu ở đây kinh hô thành tiếng.

Thánh Tử Vô Tận U Tộc này từng đi ra một lần từ trong U Tộc, một người một kiếm liền chém chết một Thiên Tôn.

Lúc ấy có thể nói là chấn động không ít Cổ Tộc Thần Châu.

“Nực cười, hiện tại cũng không biết là tình huống gì, yêu mèo yêu chó há miệng ngậm miệng gì mà khiêu chiến với Đạo Tử tộc ta?”

“Không nhìn lại dáng vẻ của ngươi đi, ngươi xứng sao?”

Tần Cửu Ca còn chưa nói chuyện, có một nam tử đi theo sau lưng Tần Tộc cười lạnh nói.

“Ngươi mà cũng xứng giao thủ với Đạo Tử ta.”

Đoàng một tiếng, Tần Vô Tâm trong tay có Đại Đạo Chi Kiếm ngưng tụ lại.

Hắn vung một tay lên, có Pháp Tắc Chi Lực vô tận vây quanh.

Chỉ trong khoảng thời gian này, Tần Vô Tâm và Thánh Tử của Vô Tận U tộc này đã giao chiến với nhau.

“Đại Đạo Thiên Kiếm.”

Tần Vô Tâm lạnh lùng chém về phía Thánh Tử U Tộc này.

Một kiếm này giống như nghiêng trời.

Tên U Tộc Thánh Tử này trực tiếp bị đánh nát thân thể.

“Tần Tộc Thiên Kiêu này thật cường đại.”

Không ít Thiên Kiêu Yêu Nghiệt ở đây thấy một màn này đều kinh hô ra tiếng.

Trong Tiên Cổ Tần Tộc nổi tiếng nhất chính là Thần Châu Đạo Tử Tần Cửu Ca.

Những Yêu Nghiệt còn lại mất đi rất nhiều màu sắc dưới hào quang của Đạo Tử Thần Châu.

Cho nên không ít Yêu Nghiệt trong đạo thống Cổ Tộc ở Thần Châu cũng không quá để ý đến những Yêu Nghiệt khác trong Tần Tộc.

Nhưng giờ phút này một cảnh này lại nói cho bọn họ biết.

Tần Tộc ngoại trừ Đạo Tử Tần Cửu Ca ra, đều rất cường đại.

“Đây là Đại Đạo Thần Kiếm Tần Vô Tâm, là một Chí Tôn Thiên Kiêu

mấy trăm vạn năm trước của Tần Tộc, thật không ngờ, hiện tại lại cam tâm tình nguyện đi theo phía sau Đạo Tử Tần Tộc."

Có người nhận ra Đạo Pháp vừa rồi mà Yêu Nghiệt Tần Tộc này sử dụng, lại kết hợp với nhân vật Tần Tộc trong lịch sử Thần Châu.

Cho nên giờ phút này không khó đoán ra, người Tần Tộc xuất thủ này chính là Đại Đạo Thần Kiếm Tần Vô Tâm.

"Tần Tộc này thật khủng bố, quá khủng bố rồi."

"Đúng vậy, trong gia tộc người khác có thể có một vị nhân vật như Tần Vô Tâm đều đã hưng thịnh rồi, hiện tại xem ra nhân vật Tần Tộc giống Tần Vô Tâm còn không ít."

Tần Vô Tâm Tần Tộc này cầm trong tay một thanh thần kiếm, tựa như Đại Đạo Thần Tử, ở trên bầu trời sắc mặt lạnh lùng nhìn những U Tộc tộc nhân này.

Đặc biệt là U Minh của U Tộc.

Hắn cảm thấy nhất định là U Minh này muốn thử thực lực của Đạo Tử trong tộc.

Nhưng người đó xứng sao?

Hắn xứng sao?

Đến đánh với Đạo Tử.

Ta chỉ một kiếm là chém chết.

U Minh nhìn thấy một màn này, trong mắt có lửa giận đang thiêu đốt.

Hắn quả thật muốn thông qua đệ tử trong tộc mình để hiểu rõ thực lực của Đạo Tử Tần Tộc.

Thế nhưng thật không ngờ còn chưa hiểu rõ đã bị một người trong Tần Tộc chém.

Đây là đang đánh vào mặt U Tộc của hắn.

Có phải là Tần Tộc quá coi thường người khác hay không.

Là thật sự hoàn toàn không để U Tộc để vào mắt?

U Minh đè nén lửa giận trong lòng mình, ánh mắt nhìn về phía Thiền Vu Xán Nhiên.

Giống như là nói bây giờ đã đến lúc ngươi ra tay.

Lĩnh ngộ được ý tứ, trong tay Thiền Vu Xán Ngũ có linh khí rực rỡ xuất hiện.

Đây là tuyệt học của hắn.

Đại Đạo Tiên Chưởng.

Một Đạo Pháp cấp bậc Thần Vương, tuy hắn vẫn chưa tu luyện đến nơi đến chốn, nhưng uy lực chắc chắn vô cùng khủng bố.

Tần Vô Tâm nhìn một màn thì sắc mặt ngưng trọng, hắn biết tên Xán Ngũ Thần Quân này có thực lực bất phàm.

Nhưng lúc Tần Vô Tâm đang muốn tế xuất bảo vật của mình ra để ngăn cản tên Xán Ngũ Thần Quân này.

Một thanh âm nhàn nhạt vang lên trong tai hắn.

Đó là Đạo Tử.

Trên mặt Tần Vô Tâm thả lỏng ngay lập tức.

Hắn biết thực lực của Đạo Tử cường đại cỡ nào.

Lúc trước trận chiến đấu chúng thần vây đạo kia hắn cũng ở đây.

Sức chiến của Đạo Tử đồng cảnh giới nghiền ép hắn.

Đoàng một tiếng.

Thiền Vu Xán Ngũ một tay Đại Đạo Tiên Chưởng đánh vào trước mặt Tần Vô Tâm.

Nhưng theo linh khí tán đi, một đạo thân ảnh đứng ở trong sân.

Vừa rồi Đạo Đại Đạo Tiên Chưởng kia bị Tần Tộc Đạo Tử đón lấy.

Mắt Thiền Vu Xán Ngũ hiện lên vẻ kinh hãi, một Đại Đạo Tiên Chưởng của hắn vừa rồi chính là dùng bảy phần thực lực của nó, sao ngay cả một chút thương tổn Tần Cửu Ca cũng không có.

“Ra tay với Tần Tộc Thiên Kiêu ta, nên trảm.”

Tần Cửu Ca không nhìn ánh mắt cầu xin của Hỗn Độn Thần Tử, sau lưng có tiên quang nồng đậm hiện ra.

“Khí tức thật khủng bố, ta cảm thấy mình hoàn toàn không chịu nổi.”

Một Thiên Kiêu ở đây chấn động nhìn một màn này, chỉ cảm thấy Đạo Tử Thần Châu này ra tay thì hắn sẽ không thể hô hấp được.

Nếu như chiến đấu với Thần Châu Đạo Tử thì chỉ sợ cũng không cần hắn ra tay vài lần, uy áp của Thần Châu Đạo Tử liền có thể chấn trụ hắn.

Ánh mắt Tần Cửu Ca bỗng nhiên toát ra hai đạo kim quang.

Bắn thẳng vào Đan Vu Xán Ngũ.

“Đó là Trọng Đồng Nhãn, một trong những Trọng Đồng Nhãn của Thượng Cổ Chí Cường Nhãn.”

Chương 662: Tiên Vương Trấn Cửu Thiên

Chương 662: Tiên Vương Trấn Cửu Thiên

Rất nhiều người đều không biết trên người Đạo Tử Tần Tộc còn có Thượng Cổ Trọng Đồng Tử.

Thiên phú của Đạo Tử Thần Châu quả thực quá mức khủng bố.

Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn đã hoàn toàn có thể chế tạo ra một Chí Tôn vô địch.

Hiện tại trên người Đạo Tử Thần Châu lại còn có Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn, đây là hoàn toàn không cho những Yêu Nghiệt khác con đường sống.

Tần Cửu Ca chân đạp hư không.

Một đạo thần quang từ trong tay hắn đánh ra, sau lưng có một tôn Tiên Vương.

Bàn tay che trời.

Đế Uy gia trì.

Trọng Đồng Nhãn.

Tiên Vương Trấn Cửu Thiên.

Lúc này đủ loại thiên phú khủng bố hoặc thần thông đều xuất hiện trong tay tên Thần Châu Đạo Tử này.

“Không thể nào.”

Ánh mắt của Thiền Vu Xán Ngũ nổ tung, hắn cảm giác xung quanh mình tràn đầy Tiên Quang Đạo Pháp.

“A….”

Đột nhiên, sâu trong mắt Thiền Vu Xán Ngũ có huyết sắc ngưng hiện, vẻ mặt vô cùng hoảng sợ.

Một Pháp Tắc của hắn đã bị phá vỡ.

Thật mạnh, Đạo Tử Thần Châu này sao lại cường đại như vậy?

Là nhân vật Chí Tôn của Hão Hạn Thần Châu trăm vạn năm trước, sao hắn có thể chịu được sự lăng nhục như thế.

Hắn vẫn luôn cảm thấy sự chênh lệch giữa mình và Thần Châu Đạo Tử chẳng qua là bối cảnh Tần Tộc mà thôi.

Ngoại trừ bối cảnh ra, Thiền Vu Xán Ngũ hắn còn kém Thần Châu Đạo Tử này cái gì?

“Đạo Tử Thần Châu này rất cường hãn, lại trực tiếp đánh nát một Đại Đạo Pháp Tắc của Xán Ngũ Thần Quân.”

“Đạo Tử Thần Châu quả nhiên danh bất hư truyền, chính là nhân vật Chí Tôn Đồng Cảnh Giới.”

Xung quanh có Thiên Kiêu nhìn một màn này cảm thán nói.

Quả nhiên danh bất hư truyền.

Thần Châu Đạo Tử xuống tay cũng tàn nhẫn, trực tiếp đánh nát một Đại Đạo Pháp Tắc của Xán Ngũ Thần Quân.

“Xán Ngũ Thần Quân này chính là Chí Tôn có Nửa Bước Thần Linh Cảnh Giới, hiện tại lại bị Đạo Tử Thần Châu cảnh giới thấp hơn hắn đánh đến mức né tránh khắp nơi.”

Nhìn một màn này, càng ngày càng có nhiều người khiếp sợ nói ra.

Đều biết Thần Châu Đạo Tử rất cường đại, nhưng thật không ngờ lại mạnh mẽ như vậy.

Hoàn toàn không để ý sự chênh lệch của cấp độ tu vi.

“Chẳng lẽ bây giờ hắn muốn giết ta?”

Thiền Vu Xán Ngũ sau khi giao thủ với Đạo Tử Thần Châu, trong lòng mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng cũng không thể không thừa nhận thực lực của mình không cường đại như Thần Châu Đạo Tử.

Mà hiện tại xem ra, Đạo Tử Thần Châu này dĩ nhiên là muốn chém chết hắn trước mặt người Thần Châu.

Nhưng đúng lúc này, một đạo lệnh Thiền Vu Xán Ngũ cũng không ngờ tới đã xảy ra.

Một nơi cách đây rất xa, có một đạo thanh âm tràn ngập uy nghiêm vang lên ở chỗ này.

“Khoan đã, Đạo Tử dừng tay.”

Đạo thanh âm kia tựa như phá tan hư không đến nơi này.

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, một đạo uy áp khủng bố tựa như Đại Đạo Hàng Lâm lâm thế ở đây.

“Đạo uy áp này…. Là Thần Vương, một Thần Vương.”

Ở đây có vài tôn Cổ Xưa chấn động nhìn một màn này.

Khí tức của Tồn Tại cấp này đã vượt qua Thần Linh Cảnh Giới, đó là một tôn Thần Vương, vương trong thần.

Tồn Tại khủng bố như vậy cho dù là ở trong Cổ Tộc Cấm Kỵ cũng chắc chắn là nhân vật có nội tình mạnh nhất.

Sao một Tồn Tại như vậy có thể đột nhiên xuất hiện ở đây?

Không ít Yêu Nghiệt ở đây vô cùng chấn động.

Chẳng lẽ Thiền Vu Xán Ngũ này lại có bối cảnh Thần Vương?

“Bối cảnh của Xán Ngũ Thần Quân này quả thật hơi lớn một chút.”

Có Thiên Kiêu kinh hô thành tiếng.

“Đạo Tử, Xán Ngũ Thần Quân chính là Thần Tử trong Nhân Vương Nhất Mạch, Thiền Vu Nhất Mạch có đại ân với Nhân Tộc, Chư Thiên Tiên Vực Vạn Giới Nhân Tộc Khí Vận gia thân, không thể giết.”

Đạo thanh âm này lại vang lên trong thiên địa một lần nữa.

Mà Cổ Xưa Tồn Tại nghe được những lời này, thần sắc tràn đầy vẻ khó tin.

Thiền Vu Nhất Mạch này đúng là Nhân Vương Nhất Mạch, Nhân Vương Nhất Mạch có cống hiến rất lớn với Chư Thiên Nhân Tộc.

Thường thì sẽ không có ai dám diệt sạch Nhân Vương Nhất Mạch.

Chứ đừng nói là giết Thần Tử của Nhân Vương Nhất Mạch.

Đây là đang chống lại Khí Vận của cả Nhân Tộc.

“Hiện tại Đạo Tử Thần Châu không thể giết Xán Ngũ Thần Quân này được, cho dù có bối cảnh Cấm Kỵ cũng không thể.”

Xung quanh có người lên tiếng.

Nhân Tộc Khí Vận Lâm Thân Nhân Vương Điện Thần Tử chắc chắn có thể khiến cho Cấm Kỵ đạo thống coi trọng.

Bởi vì sau lưng bọn họ có Nhân Vương Điện, một tòa đạo thống vô cùng cổ xưa.

Là tổ miếu của Chư Thiên Tiên Vực Nhân Tộc.

Nhân Tộc có thể tiến vào Nhân Vương Điện đều là nhân tổ, đối với nhân tộc có cống hiến lớn.

Thiền Vu Nhất Mạch lão tổ đã vào Nhân Vương Điện.

Cho nên bọn họ hưởng thụ sự che chở của Nhân Vương Điện, bọn họ mặc kệ Cổ Tộc tranh phong bình thường, nhưng nếu có người muốn diệt Nhân Vương Thần Tử thì Nhân Vương Điện đều phải quản.

Lúc này sắc mặt Thiền Vu Xán Ngũ mừng rỡ, sao hắn lại quên mình là Thần Tử của Nhân Vương Nhất Mạch chứ?

Nếu Nhân Vương Điện Thần Tử không phạm vào chư thiên ác hành thì không thể giết.

Bởi vì tổ tiên của bọn họ đã có cống hiến rất lớn với Chư Thiên Nhân Tộc.

Chương 663: Thần Tử Nhân Vương Điện

Chương 663: Thần Tử Nhân Vương Điện

Cho dù đến mức độ nhất định phải bị tru sát cũng chỉ có thể do lão tổ trong Nhân Vương Điện đánh chết.

Trên mặt Thiền Vu Xán Ngũ có nụ cười lớn.

Mặt mũi Nhân Vương Điện ngay cả Cấm Kỵ Cổ Tộc cũng phải cho.

Bởi vì trên lưng bọn họ có Chư Thiên Nhân Tộc Khí Vận.

Bây giờ hắn cũng có một nền tảng tuyệt vời rồi.

Lúc này trên mặt U Minh cũng hiện lên một nụ cười.

Hắn cũng biết đứng sau Điện Nhân Vương chính là Tồn Tại Cổ Xưa như vậy.

Hòa Thiên Đế Thư Viện kỳ thật là một tính chất.

Đằng sau là cái bóng của vị Tồn Tại kia.

Nếu hắn ở trong tình cảnh của Thần Châu Đạo Tử, hắn sẽ lựa chọn nhân nhượng cho khỏi phiền.

Chỉ là mất đi một chút mặt mũi mà thôi.

Nhưng bây giờ là Đạo Tử Thần Châu này, xuất thế sẽ bị bẽ mặt.

Ha ha ha.

Cười chết hắn mất thôi.

Phải xem chuyện cười của Đạo Tử Thần Châu này.

Thiền Vu Xán Ngũ cũng nở nụ cười.

Vốn dĩ hắn không có bao nhiêu ân oán với Thần Châu Đạo Tử.

Lão tổ sau lưng Nhân Vương Điện chắc chắn sẽ hòa giải cho hắn.

“Thần Tử của Nhân Vương Điện?”

“Lần này, Đạo Tử Thần Châu phỏng chừng sẽ nhượng bộ rồi.”

Không ít người xung quanh đều lên tiếng trong lòng.

Địa vị của Nhân Vương Điện ở trong Chư Thiên Tiên Vực rất đặc thù.

Lúc này rất nhiều người đều nhìn về phía Đạo Tử Thần Châu có uy nghiêm lớn lao này.

Một giây trước vừa nói muốn diệt Thiền Vu Xán Ngũ, thật không ngờ một giây sau lại có người xuất hiện tới cứu.

“Người mà ta muốn giết thì ai đến cũng không được.”

Thanh âm Tần Cửu Ca bình tĩnh vang lên trong thiên địa.

Hiện tại hắn cảm thấy mình giết một vài nhân vật chính không cắn trả lớn lắm.

Mặc dù hắn không biết lý do tại sao.

Nhân vật chính này hiện tại có chút phiêu phiêu.

“Đạo Tử, nể mặt Nhân Vương Điện của ta một chút, Thiền Vu Nhất Mạch có cống hiến lớn với Nhân Tộc.”

Vị Thần Vương của Nhân Vương Điện trầm giọng nói.

Bây giờ Chí Tôn trẻ tuổi giống như Thiền Vu Xán Ngũ của Nhân Vương Điện ít đến đáng thương, chết một người thì mất một người.

Có vài nhân tộc mầm non không thể chết, nhân tộc mầm nhân chết rồi thì các thiên Nhân Tộc Tiên Vực sẽ chậm rãi suy nhược.

Nhân Vương Điện bọn họ chính là nhân tổ cùng nhau thành lập.

Chiếm cứ nhân tộc đại nghĩa.

Nụ cười trên mặt Thiền Vu Xán Ngũ cũng càng thêm rõ ràng.

Hắn cũng đã nghĩ đến tầng quan hệ này.

Bên này hắn có đại nghĩa nhân tộc.

Tổ tiên của hắn chính là một tôn Nhân Vương.

Ai giết hắn, phải thừa nhận nhân quả của Chư Thiên Nhân Tộc.

Chờ hắn qua khoảng thời gian này, đánh thức Thiên Đình Thần Tướng, thêm Nhân Vương Điện sau lưng nữa.

Hắn không kiêu ngạo thì ai kiêu ngạo?

Tần Cửu Ca không nói gì, một bước bước ra, trong thiên địa đều chấn động.

Sau lưng chín Đại Đạo Pháp Tắc chớp động.

Trong hư không bỗng nhiên xuất hiện một tấm kim sắc quyển trục, bao phủ cả phiến thiên địa này lại.

“Đạo Tử, không thể.”

Tôn Thần Vương của Nhân Vương Điện kia có vẻ có chút tức giận, hắn đã nể mặt Đạo Tử Thần Châu này lắm rồi.

Chút nữa hắn còn chuẩn bị bảo Thiền Vu Xán Ngũ xin lỗi Đạo Tử Thần Châu.

Thế nhưng Thần Châu Đạo Tử này lại trực tiếp tế xuất Đại Đế Pháp Chỉ vây quanh hắn.

Đây rõ ràng là muốn giết Đan Vũ Xán Ngũ trước mặt mọi người.

“Đạo Tử, Nhân Tộc đại nghĩa làm đầu.”

Thần Vương chống đỡ áp lực Pháp Chỉ của Đại Đế lớn tiếng hô lên với Thần Châu Đạo Tử.

Nhân Tộc đại nghĩa.

Cấm Kỵ Cổ Tộc cũng có không ít Nhân Tộc huyết mạch.

“Ta giết người còn cần quản ngươi là ai?”

Thanh âm nhàn nhạt của Tần Cửu Ca vang lên trong phiến thiên địa này.

Nhân Tộc Khí Vận?

Nhân Vương Điện?

Đại Nghĩa Nhân Tộc? Nhân Quả Nhân Tộc?

Đến thì đến, Tần Cửu Ca hắn chưa bao giờ sợ.

Có lẽ những người khác không dám giết người của Vương Điện.

Nhưng trong những người khác chắc chắn không bao gồm Tần Cửu Ca hắn.

Đoàng một tiếng, Đại Đạo giống như đang nổ vang.

“Ta là Thần Tử Nhân Vương Điện, Nhân Tộc Khí Vận Gia Thân, ngươi dám ra tay với ta?”

Thiền Vu Xán Ngũ lúc này cảm nhận được Tần Cửu Ca ra tay, trong lòng tràn đầy khiếp sợ.

Thật cường đại, xem ra hắn nhất định phải bước vào Thần Linh mới có thể trấn áp Đạo Tử Thần Châu này.

Nhưng hắn hiện tại vẫn chưa muốn bước vào Thần Linh Cảnh Giới.

Trên người hắn là có một quả Viễn Cổ Thần Cách, nhưng hôm nay bước vào Thần Linh Cảnh Giới cũng chỉ có thể trở thành một tôn Hậu Thiên Thần Linh.

Hắn không cam tâm.

Cho nên giờ phút này hắn lấy Nhân Vương Điện tạm thời áp chế Đạo Tử Thần Châu này một chút.

Sau lưng hắn có Nhân Tộc Khí Vận, không thể giết.

“Thú vị, ta còn không giết được ngươi sao?”

Tần Cửu Ca phảng phất là nghe được trò đùa hài hước nhất thế gian.

Vốn hắn còn muốn thả nuôi nhân vật chính này một khoảng thời gian.

Nhưng bây giờ hắn đã thay đổi sự chủ ý của mình.

Thuận tiện hắn còn muốn nhìn xem sau lưng Chí Tôn Khí Vận này còn xuất hiện chuyện khó hiểu gì.

Ngay lập tức.

Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn bộc phát.

Dị tượng sau lưng càng thêm mãnh liệt.

“Không thể.”

Nhân Vương Điện Thần Vương giận dữ.

Mà giờ phút này Thiền Vu Xán Ngũ đang cảm nhận được sát ý kịch liệt.

Cắn chặt răng.

Đây là đang ép hắn.

Bây giờ chỉ có thể đặt chân vào Thần Linh.

Thật không can tâm!

Chương 664: Hắn vậy mà không chịu nổi

Chương 664: Hắn vậy mà không chịu nổi

Nhân Vương Điện Thần Vương tức giận.

Xán Ngũ Thần Quân này chính là hạt giống Chí Tôn của lão tổ cổ xưa nhất trong Nhân Vương Điện tính ra có thể dẫn Chư Thiên Nhân Tộc đi tới đỉnh vạn tộc.

Hiện tại rất nhiều Chư Thiên Cổ Tộc đều chậm rãi xuất hiện.

Nếu Nhân Tộc muốn trở thành chủng tộc đỉnh phong ở Chư Thiên, nhất định phải có Chí Tôn Yêu Nghiệt dẫn dắt.

Mà Thiền Vu Xán Ngũ chính là hạt giống do Nhân Vương Điện nhân tổ chính miệng định ra.

Không thể giết.

Nhân Tộc Khí Vận Gia Thân, cũng không thể giết.

Thần Vương lấy ra một vật phẩm tỏa ra đạo quang từ trong Nhẫn Trữ Vật.

Chống lại Đại Đế Pháp Chỉ.

“Nhân Tộc Khí Vận Gia Thân, phải giữ lại tính mạng của Thiền Vu Xán Ngũ.”

Nghe được lời nói của tôn Nhân Vương Điện Thần Vương này, Thiền Vu Xán Ngũ thở phào nhẹ nhõm trong lòng.

Xem ra Nhân Vương Điện này thật sự là muốn bảo vệ hắn.

Nhưng sâu trong mắt hắn nhìn về phía Tần Cửu Ca có vẻ oán độc.

Hắn từ khi sinh ra đến bây giờ cũng chưa từng thảm như vậy.

Lần này nếu không phải là lão tổ của Nhân Vương Nhất Mạch hắn thì hắn đã mất rồi, hắn chưa từng chịu qua sự sỉ nhục như vậy.

Trong khoảng thời gian này hắn không có ý định trêu chọc Tần Cửu Ca.

Diệt Cổ Nguyệt Nhất Mạch hắn cũng có chừng mực.

Thế nhưng Tần Cửu Ca lại muốn chém tận giết tuyệt hắn.

Nhưng may mắn sau lưng hắn có Nhân Vương Điện, Chư Thiên Nhân Tộc Tổ Miếu.

Thiền Vu Xán Ngũ cười lạnh nhìn Tần Cửu Ca.

Sớm muộn gì hắn cũng phải trả lại lần này.

“Tần Cửu Ca, lần sau gặp mặt ta phải báo đáp ngươi thật tốt.”

Sắc mặt Thiền Vu Xán Ngũ hơi mang theo một tia cười nhạo nhìn Tần Cửu Ca.

Tổ tiên có người kỳ thật vẫn rất thoải mái.

Tương lai của hắn rất sáng lạn, hiện tại không cần liều mạng với Tần Cửu Ca.

“Ngươi không có lần sau nữa đâu.”

Tần Cửu Ca cười, dị tượng sau lưng càng thêm rực rỡ to lớn, dị tượng trên trán bỗng nhiên mở ra một con mắt.

Nếu có người biết tình huống này thì trong lòng nhất định vô cùng

chấn động.

Đạo Tử Thần Châu này lại còn dung hợp dị tượng và Thượng Cổ Trọng Đồng Nhãn vào cùng một chỗ.

Trọng Đồng Nhãn và Dị Tượng Tiên Vương Trấn Cửu Thiên, đưa một thứ bất kỳ trong hai thứ này cho người khác thì đều có thể tạo ra một Chí Tôn đỉnh cấp.

Hiện tại hai loại này dung hợp lại cùng một chỗ.

Uy lực cũng không đơn giản như một cộng một bằng hai.

“Tần Cửu Ca, ta là hậu đại của nhân tổ, hưởng thụ Nhân Tộc Khí Vận, ngươi dám giết ta?”

Sắc mặt Thiền Vu Xán Ngũ đại biến, hắn còn chưa đánh thức Thiên Đình Thần Tướng, hắn còn có tương lai tươi đẹp.

“Lớn mật.”

Thần Vương Nhân Vương Điện càng thêm tức giận, nếu như ở trước mặt hắn chém giết một nhân vật cấp bậc hạt giống của Nhân Vương Điện.

Hắn cũng không cần lăn lộn ở Nhân Vương điện.

Thanh âm này giống như chấn động chư thiên Tiên Vực vậy.

Bắn thẳng vào lãnh thổ Thần Châu.

Đại Đạo kim quang lấp lánh, có thần dị lóe lên.

Đây chính là Thần Vương.

Giơ tay nhấc chân có thể khiến thiên địa chấn động, pháp tắc ngưng tụ.

Mỗi một đạo kim quang động rực rỡ đủ để mang Thiên Tôn đi.

“Đạo Tử Thần Châu vậy mà lại hoàn toàn không có một tia phản ứng.”

Có Thiên Kiêu nhìn Đạo Tử Thần Châu vẫn bất động như núi thì vô cùng khiếp sợ.

Đạo Tử Thần Châu này hình như hoàn toàn không để Nhân Vương

Điện Thần Vương vào mắt.

Vẫn đánh tới Thiền Vu Xán Ngũ như cũ.

Phốc một tiếng.

Thiền Vu Xán Ngũ điên cuồng phun ra máu tươi, trong mắt có huyết sắc vô tận hiện ra.

Hắn vậy mà lại không chịu nổi Đạo Pháp của Tần Cửu Ca này.

Ầm.

Thiền Vu Xán Ngũ rốt cuộc nhịn không được nữa, trong lòng rống giận.

Bây giờ phải đặt chân lên Thần Linh.

Trấn áp Tần Cửu Ca này.

“Không cần.”

Ánh mắt của Nhân Vương Điện Thần Vương hiện lên một tia tàn nhẫn, hắn cũng phát cáu.

Hắn cảm thấy mình đã nể mặt Thần Châu Đạo Tử này lắm rồi.

Nhưng hắn lại không cho mình một chút mặt mũi nào.

Đoàng một tiếng, Thần Vương Pháp đánh về phía Tần Cửu Ca.

Ý định của hắn cũng không phải là muốn chém giết Thần Châu Đạo Tử này, mà là muốn bức lui hắn.

Nhưng giờ phút này Tần Cửu Ca vẫn bất động như cũ, thần sắc lạnh nhạt, hoàn toàn không có dục vọng nhìn qua tôn Thần Vương này.

Giống như coi Nhân Vương Điện Thần Vương này là một thằng hề.

Đột nhiên đúng lúc này, có một đạo thanh âm tựa như chấn động chư thiên vạn giới vang lên.

“Khi nào người trong Nhân Vương Điện có thể nhúng tay vào chuyện của Tần Tộc ta? Chỉ là Thần Vương đã dám ra tay với Đạo Tử tộc ta.”

Thanh âm này vừa dứt, một đạo hàn quang không biết từ bao xa hiện lên.

Một kiếm cũng đủ để lật đổ Đại Đạo.

Thần Vương của Tôn Nhân Vương Điện này hoảng sợ ngay lập tức.

“Nhân Vương Điện ta che chở Chư Thiên Nhân Tộc, hưởng Nhân Tộc Khí Vận Gia Thân, Tần Tộc ngươi vô duyên vô cớ ra tay với ta, không sợ Chư Thiên Nhân Tộc chửi bới sao?”

Thần Vương hoảng hốt, trực tiếp lấy ra pháp bảo mà mình dựa vào đây sinh tồn.

Nhân tộc đại nghĩa, công thần của Chư Thiên Nhân Tộc.

Trong thời đại hoang vu kia, là lão tổ trong Nhân Vương Điện của bọn họ cứu hộ Nhân Tộc.

Họ có công lớn.

Chính là công thần của Nhân Tộc, đối nghịch với bọn họ chính là đối nghịch với Chư Thiên Nhân Tộc Khí Vận.

Nhưng không ai đáp lại Thần Vương của Nhân Vương Điện này.

Đột nhiên một đạo Đại Đạo Chi Kiếm lại đánh tới.

Thần Vương sắc mặt tái nhợt, mặc dù hắn chính là một tôn Thần Vương, nhưng lần ra tay này nhất định là Tần Tộc Đại Đế.

Một đạo thần kiếm tràn ngập đế uy đảo qua.

Một kiếm chấn thiên địa.

Một kiếm hàn cửu thiên.

Đại Đạo sụp đổ, chư giới thần phục.

“Thần Đế Tần Tộc một kiếm trảm thần ma.”

Chương 665: Phiêu rồi

Chương 665: Phiêu rồi

Đây là Thần Đế Tần Tộc, ở đây có lão tổ kinh hô ra tiếng, Đại Đế của Tần Tộc xuất thế cũng chỉ có mấy tôn như vậy mà thôi.

Nổi tiếng nhất chính là Thần Đế Tần Tộc này.

Cầm trong tay Đế Khí thần đế kiếm, vu thần ma trảm thần ma.

Đại khủng bố.

Quả thực chính là muốn hủy diệt thiên địa.

“Tần Tộc Đại Đế, ta là Nhân Vương Điện Thần Vương, chẳng lẽ các ngươi đã quên cấm kỵ chi ước rồi sao?”

Thần Vương có vẻ thê thảm lớn tiếng gầm lên.

Cấm Kỵ Cổ Tộc cũng là Nhân Tộc Khí Vận.

Cho nên nghiêm khắc mà nói Nhân Vương Điện bọn họ đối với Cấm Kỵ Cổ Tộc cũng là có ân đức.

Đây cũng là nguyên nhân hắn dám ra tay trước mặt Đạo Tử Tần Tộc.

Ta có công đức vây quanh, ta là lão tổ nhân tộc.

Ngươi không thể ra tay với ta.

“Nhân Vương Điện? Mấy năm nay Nhân Vương Điện đã làm gì? Ỷ vào một đám lão gia hỏa của lão tổ mông âm, hiện tại lại dám ra tay với Đạo Tử Tần Tộc ta.”

“Mấy năm nay các ngươi thật sự hưởng phúc đủ rồi, phiêu rồi.”

Vừa dứt lời, đoàng một tiếng, trên người tôn Thần Vương của Nhân Vương Điện có thần huyết nhỏ xuống.

Ngay lập tức linh khí của phiến thiên địa này càng thêm nồng đậm.

“Chẳng lẽ Tần Tộc ngươi muốn đoạn tuyệt với Nhân Vương Điện ta sao? Chư thiên chi địa mở ra, Nhân Vương Điện ta cũng có Chí Tôn xuất thế, không thể sỉ nhục.”

Ngữ khí của Nhân Vương Điện Thần Vương có vẻ rất hoảng sợ.

Bên trong Nhân Vương Điện bọn họ kỳ thật cũng đã sớm ngứa mắt với mấy Cấm Kỵ Cổ Tộc này rồi.

Lần ra tay này không chỉ là muốn cứu một tôn hạt giống Chí Tôn Nhân Tộc này, còn có một tầng ý tứ chính là muốn thăm dò sức mạnh của Tần Tộc một chút.

Nhân Vương Điện bọn họ muốn trấn áp những Cấm Kỵ Cổ Tộc kia,

trở thành đại đạo thống duy nhất của chư thiên.

Nhân Vương Điện có truyền thừa Thiên Đình, có danh trên con đường tiến hóa, Nghiên Cực lão tổ đã sớm muốn xem có thể xây dựng lại Thiên Đình hay không.

“Nhân Vương Điện ngươi muốn tới thì tới, Tần Tộc ta sẽ tiếp, từ hỗn độn vô tận đến thời gian cận cổ của bây giờ, Tần Tộc ta sợ cái gì.”

Đoàng lại là một đạo tràn ngập đế uy thần kiếm đánh tới.

Thần huyết phiêu tán, vạn linh kêu rên.

Thần Đế Tần Tộc Hộ Đạo cho Đạo Tử Tần Tộc, chém diệt Nhân Vương Điện Thần Vương.

`

Chuyện này đã làm chấn động tất cả các tinh linh ở đây.

Bất kể có phải là nhân tộc hay không thì thái độ đều thay đổi.

Thần Châu Đạo Hội có thể không chỉ có nhân tộc, còn có rất nhiều chủng tộc kỳ lạ.

Thiên Tôn cũng có rất nhiều.

Nhưng không có lấy một vị Thần Linh.

Có điều lúc này lại có Thần Vương Điệp Huyết.

Thần Vương đấy.

Đó là sự tồn tại như thế nào?

Thần Linh có thể đưa một đạo thống thành thế lực trấn áp được cả một châu.

Càng huống chi là một vị Thần Vương.

Nhưng hôm nay lại có Thần Vương rơi xuống.

Trời đất đau khổ, nhật nguyệt cũng đang đau khổ than khóc.

Sự tồn tại này thế lại bị Thần Đế của Tần Tộc chém ở nơi này.

Mà lý do lại là ra tay đối với đạo tử.

Lần chém này!

Mặc dù có rất nhiều cổ tộc đều biết quan hệ của Cấm Kỵ Cổ Tộc và Nhân Vương Điện không tốt, nhưng cũng không đến mức như bây giờ.

Giờ đã hoàn toàn kéo mặt nạ xuống rồi.

“Đây chính là Đại Đế.”

Có người nhìn về phía Thần Huyết đang bay lả tả đầy trời.

Đây chính là Đại Đế Chi Uy.

Chủng tộc có Đại Đế chính là đạo thống tối cao.

Cho dù là Thần Vương cũng không chịu nổi một chiêu.

“Nghe nói Tần tộc có… có mấy vị Đại Đế như thế này.”

Có ông lão run rẩy nhìn tình cảnh này.

Ông sống rất lâu, nhưng đây cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Đại Đế ra tay.

“Chỉ sợ Nhân Vương Điện sẽ tức giận hơn, tranh chấp giữa Cấm Kỵ và Nhân Vương Điện, ta không can thiệp vào là tốt nhất.”

Ánh mắt của những nhân vật lớn tuổi biết một số chuyện bí mật lấp lánh.

Ngươi cho rằng đây chỉ đơn giản là Nhân Vương Điện muốn cứu những hạt giống chí tôn ở đây của bọn họ?

Thế là hiểu lầm người Nhân Vương Điện rồi.

Nhân Vương Điện đoán là muốn nhân cơ hội này thăm dò Tiên Cổ Tần Tộc.

Nhân Vương Điện đã có mâu thuẫn với Tần Tộc từ nhiều năm về trước.

Là Tổ Miếu của Khí Vận Nhân Tộc.

Ai muốn Cấm Kỵ Cổ Tộc tồn tại trên đầu mình chứ?

Không ai muốn cả.

Đặc biệt là hiện nay Nhân Vương Điện đưa ra một nhân vật có cấp bậc hạt giống chôn giấu bên trong lịch sử lâu đời.

Có suy đoán tồn tại từ xa xưa, Nhân Vương Điện muốn hạt giống này dẫn dắt Nhân Vương Điện trở thành Thiên Đình đời sau.

“Đạo Tử, không người thì tuỳ ý, không giết nổi thì tìm ta.”

Một giọng nói cổ xưa đầy uy nghiêm vang lên giữa đất trời.

Khiến cho vẻ mặt U Minh của U Tộc thay đổi, hắn cảm thấy câu nói này là nói với U Tộc bọn họ.

Xán Ngũ Thần Quân có xuất thân Nhân Vương Điện thì hắn biết, nếu không sao hắn có thể có tình bạn với Xán Ngũ Thần Quân.

Mà lúc này, sắc mặt của Thiền Vu Xán Ngũ rất căm hận.

Sao hắn ghét đệ tử của cổ tộc này thế?

Chính là vì bọn họ không đánh thắng được sẽ gọi người.

Ngày trước hắn và một người của Tần tộc đánh nhau thì có tình huống này, bây giờ lại là tình huống như thế.

Hắn xiết chặt thần cách trong tay mình, sắc mặt từ từ bình tĩnh lại.

“Ỷ vào danh tiếng của trưởng bối sau lưng thì có gì hơn chứ.”

Chương 666: Không cho phép sử dụng Đế Khí

Chương 666: Không cho phép sử dụng Đế Khí

Thiền Vu Xán Ngũ hít một hơi, ánh mắt hướng về phía Tần Cửu Ca.

Bây giờ hắn chỉ có một con đường sống.

“Có dám đường đường chính chính so tài với ta một trận không?”

Thiền Vu Xán Ngũ nói với Tần Cửu Ca bằng giọng bình tĩnh.

Vừa nãy hắn còn chưa đưa ra thủ đoạn.

Nếu như xuất chiêu này ra, hắn tin rằng bản thân sẽ vô định.

Tối thiểu là cảnh giới vô định.

“Đấu một trận công bằng, không cho phép sử dụng bất cứ Đế Khí nào.”

Thiền Vu Xán Ngũ lạnh lùng cất giọng, hắn cảm thấy nguyên nhân thua ban nãy là vì Đế Khí mà Thần Châu Đạo Tử đã lén sử dụng.

Nếu không hắn không thể mạnh hơn mình bao nhiêu.

“Đấu một trận công bằng?”

Tần Cửu Ca đặt chân trong hư không cứ như đang nghe thấy một câu chuyện cười lớn nhất thế gian.

Trên mặt hiện rõ vẻ chế giễu.

“Năm nay ta mười tám, ngươi bao nhiêu tuổi?”

Sắc mặt Tần Cửu Ca tràn đầy ý cười, năm nay ta mười tám, ngươi bao nhiêu tuổi.

Có ý tốt nói đấu một trận công bằng với ta?

Buồn nôn.

Không chỉ Tần Cửu Ca cười, trên mặt rất nhiều người có mặt tại đó cũng bất giác có ý cười.

Đúng vậy, đều biết Thần Châu Đạo Tử là thiên kiêu dị thường, cho nên rất nhiều người tự động không để ý đến tuổi tác của Thần Châu Đạo Tử.

Ta năm nay mười tám.

Ngươi là ông già của thời đại nào.

Dù nói đấu một trận công bằng.

Bây giờ từ cấp độ tuổi tác mà nói đã là hoàn toàn không công bằng rồi.

Cảm giác rất nhiều người xung quanh đang nín cười.

Trên mặt Thiền Vu Xán Ngũ cũng lúc xanh lúc trắng.

Cảm giác như tự vả vào mặt mình.

Kiểu như vang lên bốp, bốp.

“Những cái đó không quan trọng.”

“Quan trọng là bây giờ ngươi có dám quang minh chính đại đánh với ta một trận không?”

Trên mặt Thiền Vu Xán Ngũ xuất hiện huyết sắc.

“Thắng rồi ta sẽ đi theo ngươi, thua thì thả ta ra ngoài.”

Thiền Vu Xán Ngũ hít một hơi, đạo thống phía sau không bằng ngươi chính là kiểu như này.

Tần Cửu Ca cười.

Tên Thiền Vu Xán Ngũ thực sự đang đề cao bản thân quá rồi.

Lại còn thắng thì thả bản thân đi, thua thì đi theo mình?

Buồn cười quá.

Đây là có bao nhiêu tự tin vào bản thân mới có thể nói ra đây.

Thật là.

Tuỳ tùng của mình là ai làm thì có thể làm à?

Tối thiểu cũng phải như kiểu Viêm Linh Cơ mới được.

Haizz.

Thực lực mạnh cũng có thể làm.

Làm trong làm việc.

Chuyện Tần Cửu Ca phân phó, Viêm Linh Cơ đều có thể hoàn thành rất tốt.

“Vô vị, trấn áp ngươi rồi nói sau.”

Tần Cửu Ca bình thản cười, dị tượng tiên vương phía sau càng ngưng tụ lại.

Hai mắt bừng sáng lên.

Đế uy.

Trong tay xuất hiện một tháp chín tầng phát ra khí tức cổ xưa.

Thần quang rực rỡ tựa như muốn đánh sập Cửu Thiên.

Khiến cho những trưởng lão, lãnh đạo xung quanh run sợ trong lòng.

Thần Châu Đạo Tử này khủng bố quá.

Đại thế hôm nay sợ là sân khấu của vị Thần Châu Đạo Tử này rồi.

Thiền Vu Xán Ngũ nổ mắt, cỗ uy áp này muốn đánh tan hắn ngay tức khắc.

“Là ngươi ép ta.”

Thiền Vu Xán Ngũ ánh mắt dữ tợn, trong tay hắn có thần cách.

Hắn luôn không muốn dùng, bây giờ hắn phải dùng rồi.

Một tiếng "ầm".

Giữa đất trời nơi đây có lôi đình Cửu Thiên đánh xuống.

Sắc mắt Thiền Vu Xán Ngũ u ám, hắn phải đạt cảnh giới Thần Linh ngay bây giờ.

Hết cách rồi, thế hệ trước của Tần tộc chắc sẽ không ra tay với hắn, không vứt thể diện đi được.

Cho nên chỉ cần hắn đạt tới Thần Linh thì sẽ có thể thoát khỏi nơi này.

"Đây là độ kiếp Thần Linh, độ kiếp Thần Linh đấy."

Vô số người vây quanh quan sát sự chấn kinh này, trong bọn họ có rất nhiều người chưa nhìn thấy Thần Linh, càng huống chi là độ kiếp Thần Linh.

Không ngờ bây giờ lại có thể nhìn thấy độ kiếp Thần Linh.

Thiền Vu Xán Ngũ cảm thấy trạng thái của bản thân rất tốt, hắn đắm chìm trong lôi kiếp của Thần Linh, ánh mắt kiêu ngạo.

Nếu bây giờ có thể, hắn muốn ép chết tên Thần Châu Đạo Tử này.

Thiền Vu Xán Ngũ bị Thần Linh Chi Kiếp bao quanh, đã gần Thần Linh cực kỳ gần rồi.

Nhưng vẫn không đợi được đến khi Thần Linh Chi Kiếp bộc phát.

Trong mắt Thiền Vu Xán Ngũ toàn là hoảng sợ.

Hắn cảm thấy sự bộc phát của Tần Cửu Ca quá đáng sợ.

Mà hắn lúc này vẫn chưa đạt tới Thần Linh.

Phụt!

Hai mắt Thiền Vu Xán Ngũ đỏ như máu, hắn sắp có bị thăng tiến lên cảnh giới Thần Linh rồi.

Nhưng theo tiếng hét của Thiền Vu Xán Ngũ, một hình ảnh khổng lồ tựa như tay của đại đế bóp lấy Thiền Vu Xán Ngũ như đang bóp con kiến.

Toàn bộ tĩnh mịch, lặng ngắt như tờ.

“Chí cường giả còn nhỏ, vô địch đương thời, trần áp thiên tôn cùng cảnh giới như ép một con kiến.”

Không, có lẽ mầm non Chí Cường Giả không đáng sợ đến thế.”

Thế hệ trước của những tồn tại cổ xưa nhìn thấy cảnh này thì âm thầm run sợ, bây giờ Đạo Tử Tần tộc đều đáng sợ như thế, nếu như qua vài năm nữa thì có khi cả Tuế Nguyệt cũng bị đánh sập.

Chương 667: Đồ mà Thiên Đình để lại không phụ ta

Chương 667: Đồ mà Thiên Đình để lại không phụ ta

Vai hề nhảy nhót tầm thường.

Trong lòng Tần Cửu Ca, những cây rau hẹ này đều là tên hề nhảy nhót, hắn muốn giết lúc nào thì giết lúc đó.

Rau hẹ còn muốn lật trời?

Hắn vô địch trong thế hệ này.

“Đợi đã, thú vị, không hổ là Khí Vận Chí Tôn.”

Bỗng nhiên, ánh mắt Tần Cửu Ca hướng vế phía Thiền Vu Xán Ngũ vừa bị mình bóp nát, trên mặt xuất hiện biểu cảm lạ thường.

Vừa nãy hắn thực chất đã bóp nát xác thịt của Thiền Vu Xán Ngũ.

Trong mắt người ngoài, hắn thậm chí bóp nát của linh hồn của Thiền Vu Xán Ngũ.

Xán Ngũ Thần Quân tựa như đã biến mất trên đời này.

Nhưng Tần Cửu Ca lại không cảm thấy như thế.

Bởi vì hệ thống của hắn không có âm thanh nhắc nhở vang lên.

Vậy nên Thiền Vu Xán Ngũ vẫn chưa chết.

Hắn có thủ đoạn thông thiên nên tránh được kiếp này.

“Thú vị, ta đến tìm ngươi, cũng không tính là cho cuộc sống nhàm chán của ta thêm một chút niềm vui.”

Tần Cửu Ca chìm trong máu của Thần Vương, mắt hơi khép lại, khoé miệng mỉm cười.

Cảm nhận được rồi, ở trong đó, vốn dĩ muốn giết ngươi luôn.

Nhưng nếu ngươi đã thích đưa bảo vật cho ta, thế thì cứ từ từ.

…

Một nơi u ám.

Dường như ở đây không tồn tại giữa đất trời.

“Ha ha, ha ha ha.”

Bỗng nhiên có một âm thanh rất thống khoái vang lên ở đây.

“Không ngờ tới, không ngờ tới, đúng là không ngờ tới.”

“Dù ta không thực sự thành công.”

“Quả nhiên đồ mà Thiên Đình để lại không phụ ta.”

Tại vị trí bên cạnh nơi u ám này.

Trên mặt người con trai trần truồng tràn đầy ý cười.

Cái đ*o gì mà Thần Châu Đạo Tử.

Vẫn là để cho hắn chạy thoát rồi.

Nhưng thực chất hắn cũng không ngờ rằng bản thân có thể thoát được.

Dù sao hắn cũng chưa bao giờ nghĩ sẽ thử thứ đồ chơi đó.

Thứ đó cũng chỉ có một cái, cụ thể có thể dùng hay không hắn cũng không biết.

Nhưng không ngờ lần này lại thành công.

Đế phù chết thay.

Lừa trời dối đất.

Hắn cũng cảm thấy lần này bản thân chết chắc, nhưng kết quả là không chết, quả nhiên hắn có khí vận của người Chư Thiên che chở.

Không chết được.

“Tần Cửu Ca, chắc chắn bây giờ ngươi cho rằng ta chết chắc rồi, nhưng sợ là phải khiến ngươi thất vọng rồi.”

“Ta rất mong chờ gặp lại ngươi.”

“Lúc đó ta phải cho ngươi một bất ngờ lớn.”

Tiếng cười gian manh đáng sợ vang lên trong không gian.

Thiền Vu Xán Ngũ hắn không chết, ha ha ha.

Hắn muốn đánh thức Thần Tướng, có Thiên Đình Thần Tướng bảo vệ hắn, kết hợp với Nhân Vương Điện, đến lúc đó hắn cũng có thể có thế lực cổ xưa làm chỗ dựa, ai sợ ai?

…

Thần Châu Đạo Hội sẽ vì “cái chết” của Thiền Vu Xán Ngũ mà chịu ảnh hưởng.

Rất nhiều người thực chất chỉ coi cái chết của Thiền Vu Xán Ngũ như một loại thú vui.

Thế mà chọc tới Thần Châu Đạo Tử.

Không phải chính là đi chết à.

Mặc dù bọn hắn không biết nguyên nhân gì khiến Thần Châu Đạo Tử giết Xán Ngũ Thần Quân.

Trong âm thanh của đám Thiên Kiêu Yêu Nghiệt lấy lòng Tần Cửu Ca, dần dần không có ai nhắc đến chuyện Thiền Vu Xán Ngũ.

Không đáng được đề cập tới.

Đương nhiên trừ Tần Cửu Ca.

Được hưởng khí vận của Nhân Tộc lại thêm khí vận của chính mình, Thiền Vu Xán Ngũ vẫn có thủ đoạn.

Giả chết thoát thân ở trước mặt nhiều người như thế.

Đạo thống, cổ tộc lớn, trưởng lão, yêu nghiệt đến Thần Châu Đại Hội đến giờ vẫn vô cùng chấn động.

Thần Châu Đạo Tử thật sự quá mạnh.

Vũ đài Đại Thế này giống như cửa chuyên mở cho Thần Châu Đạo Tử.

“Đạo Tử, ta đợi sau khi vào Chư Thiên Chi Địa, nguyện cống hiến cho Đạo Tử.”

Rất nhiều người của các đạo thống, cổ tộc trong Thần Châu nhìn về Tần Cửu Ca đang ngồi trên vị chí chủ vị phía cao, sôi nổi cung kính mời rượu.

Trên mặt toàn là sự lấy lòng.

Đây cũng coi là lần đầu tiên cũng coi là lần cuối gặp vị Thần Châu Đích Tiên Đạo Tử này của rất nhiều người.

Không ít nữ tu hành giả ở hiện trường nhìn thấy Tần Cửu Ca thì đỏ mặt.

Thậm chí còn ngất xỉu.

Tất nhiên đây là một trong những thủ đoạn thu hút sự chú ý của Tần Cửu Ca. m

Các nàng nghĩ muốn dùng thủ đoạn này xem có thể thu hút Thần Châu Đạo Tử không.

Thủ đoạn không chính đáng xuất hiện không ngừng.

“Đạo Tử, ngươi rất mạnh, ta không bằng ngươi.”

Bỗng nhiên, một giọng nói vang lên trong Đạo Hội, trên mặt là sự cô đơn.

Hắn vừa mới ở đây, rất khâm phục thực lực của Thần Châu Đạo Tử.

Thiên kiêu yêu nghiệt xung quanh nhìn thấy người nói câu này, thở dài.

Sinh nhầm thời đại.

Phải biết Đạo Thần Vương Thể mặc kệ là ở thời đại nào cũng là thế hệ Chí Tôn.

Càn quét người cùng thế hệ, sự trấn áp vô địch.

Nhưng ở thời đại này thì không được.

Trên đầu bọn họ luôn có một người vô địch chân chính.

Thần Châu Đạo Tử, không ra tay thì thôi, một khi đã ra tay là diệt Chí Tôn Thần Quân một vạn năm trước.

Khủng bố, quá khủng bố.

Rất nhiều tồn tại cổ xưa sắc mặt nghiêm trọng, chiếu theo dạng này, Chư Thiên Chi Địa có khả năng hoàn toàn nằm trong tay của Thần Châu Đạo Tử.

Đế Lộ đó có phải cũng nằm trong tay Thần Châu Đạo Tử không?

Đâu là câu hỏi mà rất nhiều bạc trưởng lão đang suy nghĩ.

Nếu như Đế Lộ cũng nằm trong tay Thần Châu Đạo Tử.

Vậy trên đời này, thiên kiêu xưng đế còn phải nhìn sắc mặt của Thần Châu Đạo Tử à?

Nghĩ thế, sắc mặt của bọn họ trở nên khó coi.

Hy vọng những sinh linh chôn giấu trong cổ sử kia có thể áp được Thần Châu Đạo Tử.

Nếu không thì đúng là khó giải quyết.

“Ngươi cũng không tồi.”

Thấy Thần Vương Thể tản ra Thần Quang nồng đậm, Tần Cửu Ca cười nói.

Hắn không phải cuồng ma giết người, đối với yêu nghiệt chí tôn chủ động bày tỏ thiện chí như thế này, Tần Cửu Ca sẽ không đối xử lạnh lùng.

Những yêu nghiệt xung quanh thấy thế cũng lấy lòng Tần Cửu Ca.

Sau khi bọn họ nói xong, sắc mặt cũng có chút mong chờ.

Bọn họ đang mong chờ vị Thần Châu Đạo Tử này có thể nói với bọn họ câu ngươi cũng không tồi.

Lời như thế, bọn họ có thể mang đi chém gió rồi.

Nhìn.

Bọn họ không phải là yêu nghiệt chí tôn thì ai là yêu nghiệt chí tôn?

Đến Thần Châu Đạo Tử còn nói ta là yêu nghiệt, chẳng lẽ các ngươi dám phản bác Thần Châu Đạo Tử à?

Chương 668: Muốn xem phong thái của Tần Tộc

Chương 668: Muốn xem phong thái của Tần Tộc

Hoặc là nói thực lực, thiên phú của các ngươi mạnh hơn cả Thần Châu Đạo Tử à?

Nhưng khiến cho rất nhiều người thất vọng, Thần Châu Đạo Tử lại không nói.

Thần Châu Đạo Hội vốn dĩ là sân khấu của rất nhiều thiên kiêu ở Thần Châu, nhưng hiện tại lại là sân khấu của một mình Thần Châu Đạo Tử.

Nhưng vẫn còn có người không cam lòng.

“Nghe nói Tần tộc xuất hiện một thế hệ thiên kiêu yêu nghiệt, ngoài Đạo Tử Tần Cửu Ca, hình như không nghe nói đến danh tiếng của yêu nghiệt thiên kiêu nào khác.”

Ngay trên tiệc của Đạo Hội.

U Minh cũng ngồi ở chủ vị, đong đưa chén rượu, ánh mắt lạnh lùng.

Vừa nãy Tần Cửu Ca không cho U tộc chút mặt mũi nào.

Chuyện này khiến trong lòng hắn có khúc mắc.

Nhưng mà ta có cách khiến ngươi khó chịu.

Đúng, ta đánh không lại ngươi, nhưng những người khác của Tần tộc thì không ai có thể áp nổi thiên kiêu của U tộc ta.

Đây là mặt suy yếu của Tần Cửu Ca.

Đánh không lại ngươi chẳng là đánh không nổi người bên cạnh ngươi à?

Nghe thấy câu này, trên yến tiệc của Đạo Hội, có người hướng mắt lên.

Xem ra bây giờ U tộc muốn đánh cùng Tần Tộc rồi.

Đều là Thần Châu Cấm Kỵ, không ai sợ bối cảnh của ai cả.

Ta không khiêu khích nổi Tần Cửu Ca, vì ta biết bản thân không đánh được.

Nhưng ta đánh người bên cạnh ngươi, cũng có thể có hiệu quả.

Lúc này, Thần Châu Đạo Tử đã tới không ít đạo thống lớn có danh tiếng ở Thần Châu.

Yêu Thần Cung, sinh linh Hoàng Tộc Thái Cổ, Kim Ô Nhất Tộc vô thượng.

Trong đó có một con Kim Ô chính là cửu hoàng tử đương thời của Kim Ô Tộc, Ô Long.

m Dương Thần Tử của m Dương Giáo.

Thái tử Thái Hoàng Thần Triều, Thái Cơ Bá.

Côn Bằng Tộc rất nhanh đã danh chấn thiên hạ, Côn Bằng Vương đương thời của Côn Bằng Tộc.

Còn có rất nhiều sinh linh lớn mạnh cổ xưa đều ở nơi này.

Các thiên kiêu xung quanh nghe thấy U Minh nói, ánh mắt lay động, thiên kiêu trong Tần tộc ngoài Thần Châu Đạo Tử Tần Cửu Ca thì không ai có danh tiếng lớn như thế.

Nhưng ở đây, trừ U Minh thì không có ai ngu ngốc đi nói thế.

Bên ngoài, U tộc tối thiểu là có địa vị cổ tộc như Tần tộc.

Rất nhiều chuyện chỉ có U tộc mới dám nói ra.

Xem ra Đạo Tử U tộc hiện giờ đang không cam lòng.

Cũng đúng, đều là Cấm Kỵ Cổ Tộc, đều là thiên kiêu vô thượng, tại sao danh tiếng của Tần Cửu Ca lại nổi hơn?

“Tộc ta có ba vị Yêu Nghiệt, muốn xem phong thái của Tần tộc.”

Trên mặt U Minh là vẻ tươi cười.

Dù tận đáy lòng hắn vẫn thấy có khả năng rất lớn rằng bản thân không phải đối thủ của Tần Cửu Ca.

Nhưng hắn tuyệt đối không nói.

U Minh nói xong, đệ tử U tộc ngồi xuống, có hai nam tử và một nữ tử xuất hiện trong không trung.

Ba người nam, nữ này, cung kính nói với U Minh: “Bái kiến chủ nhân.”

Nói xong, quang thân ba người nam nữ phát ra khí tức của pháp tắc Đại Đạo.

Rõ ràng đây là ba thiên tôn có cảnh giới thiên tôn.

Ánh mắt của thiên kiêu xung quanh dồn về phía này, vẻ mặt không hiểu.

Đạo Tử U tộc là đang nói rõ vấn đề một cách biến tướng.

Nghe câu nói này, nhưng đây hoàn toàn không phải là đệ tử của U tộc, hoặc nói tuỳ tùng của U Minh hắn cũng là đệ tử của U tộc.

Người đi theo ta đều mạnh mẽ như thế.

Thần Châu Đạo Tử ngươi có được hay không.

Xem ra Đạo tử U tộc muốn quyết tâm ép Đạo Tử Tần tộc ở một khía cạnh nào đó.

U Minh nhìn ba sinh linh trên không trung, ánh mắt hiện lên sự vui vẻ.

Đây là nhưng hạt giống tốt hắn tìm được ở các nơi trên Thần Châu.

Thực lực của mỗi người đều rất mạnh.

Tần Cửu Ca nhìn cảnh này, từ từ nhấp một ngụm trà thanh, ánh mắt bình tĩnh.

Trong lòng Đạo Tử U tộc biết phải đấu với mình thì chắc chắn là hắn thua.

Nên hắn tìm cách hoà hoãn để giữ mặt mũi.

“Tần tộc Tần Vô Ưu, tự cảm thấy cách biệt với Đạo Tử quá lớn, trong lòng sớm đã quy thuận Đạo Tử.”

Còn không đợi Tần Cửu Ca lên tiếng, Tần tộc bên này đã có một nam tử trên thân toả ra Đại Đạo Thần Quang xuất hiện vang dội.

Vẻ mặt U Minh thay đổi.

Danh hiệu của Tần Vô Ưu thì hắn biết, hắn và Tần Vô Ưu đấu với nhau từ rất lâu rồi.

Lúc đó hắn dù thắng nhưng cũng không phải là chèn ép hoàn toàn.

Mà tên Tần Vô Ưu này rõ ràng không phải là tuỳ tùng của Tần Cửu Ca.

“Thôi vậy, vô nghĩa.”

Vẻ mặt U Minh thay đổi, ngay cả đến Tần Vô Ưu cũng chịu chủ động nói những lời như thế.

Mấy người tuỳ tùng có hắn không có xác xuất chiến thắng cao.

Địa vị của Tần Cửu Ca trong lòng những yêu nghiệt ở Tần tộc cao thế à?

Đến Viễn cổ Yêu nghiệt như Tần Vô Ưu cũng nguyện hạ thấp thân phận.

“Nhưng thế không được, dù gì U Minh huynh cũng nhắc đến rồi, vậy phải tiếp đãi cẩn thận một chút.”

Tần Cửu Ca mang theo nụ cười, nếu đã có người muốn đánh vào mặt hắn, hắn tất nhiên muốn đánh lại một cách thật hung hăng.

“Chiêu đãi cho tốt nhé.”

Tần Cửu Ca nói với Tần Tôn.

“Vâng, Đạo Tử.”

Chương 669: Hỗn Độn Thần Nữ

Chương 669: Hỗn Độn Thần Nữ

Vị yêu nghiệt Tần tộc tên Tần Vô Ưu này nhìn ba người của U tộc bằng ánh mắt kiêu ngạo.

Chỉ cần ở đây có hành vi nho nhỏ mạo phạm đến Đạo Tử, trong mắt hắn đã là không được phép rồi.

Đạo Tử chính là Thần của hắn.

Chỉ có người từng bị Đạo Tử đánh mới biết thực lực của Đạo Tử mạnh nhường nào.

Tần tộc có rất nhiều Yêu nghiệt Viễn cổ tự nguyện đi theo Đạo Tử, hắn là một người trong số đó.

Vẻ mặt U Minh có chút khó xử, trong lòng hắn không ngờ thế mà lại có yêu nghiệt cổ xưa của Tần tộc tự nguyện hạ thấp thân phân.

Tần Vô Ưu chính là Thiên Tôn cùng thời đại với hắn.

Thiên Tôn như này không phải đều mười phần kiêu ngạo à?

U tộc hắn cũng có Yêu Nghiệt như thế, nhưng vị đó là Lăng Tiêu kiêu ngạo.

Trong lòng U Minh co rúm lại, hắn đã lường được kết quả sắp tới.

Sau này, trong lòng hắn sẽ càng thêm khó chịu.

Nhưng U Minh hít một hơi thật sâu, không nhìn thấy thảm cảnh bên kia.

Bỗng nhiên, giữa sân vang lên một tiếng đàn.

Giống như âm thanh của Cửu Thiên, uyển chuyển, du dương.

Nhưng lại trong trẻo như nước chảy, Đại Đạo Thiên m.

“Hay, quả là âm thanh của tự nhiên.”

Có thiên kiêu khen.

Hắn nghe tiếng đàn này như say, như đắm, tâm thần rung động.

“Không biết là ai gảy.”

Một thiên kiêu nam tính thắc mắc.

Hắn thân mang cảnh giới Thiên Tôn cũng cảm thấy lay động khi nghe

tiếng đàn này.

Nghĩ chút thì biết, người gảy đàn có cầm nghệ cao đến cỡ nào.

“Chắc là Hỗn Độn Thần Nữ, nghe nói nàng ấy có cầm đạo trời sinh, có một viên Cầm Tâm.”

“Hỗn Độn Thần Nữ?”

Người nghe thấy câu này, trên mặt đều lộ vẻ kích động.

Hỗn Độn Thần Nữ thế mà xuất sơn rồi.

Nghe nói Hỗn Độn Thần Nữ là một cô gái lạnh lùng.

Chỉ có hứng thú với cầm nghệ.

Ngoài cầm nghệ ra thì không có hứng thú với cái gì nữa.

Người ta đồn rằng chỉ cần có người có cầm nghệ vượt qua Hỗn Độn Thần Nữ, thì sẽ có cơ hội làm Hỗn Độn Thần Nữ xiêu lòng.

Lúc này, âm thành xung quanh càng ngày càng nhiều.

Mỹ nhân thì dù ở nơi nào cũng có chủ đề bàn luận.

U Minh nở nụ cười, nhìn Hỗn Độn Thần Nữ: “Nghe nói thánh địa Hỗn Độn có Đạo m Hỗn Độn, chính là truyền thừa của thời đại Trường Cầm Đại Đế, mà người kế thừa là Thần Nữ của Thánh địa Hỗn Độn, cầm nghệ của nàng cực kỳ cao cường.”

Hắn đến đây còn có một mục đích, chính là cưới Thần Nữ của Thánh địa Hỗn Độn.

Muội muội ruột của Hỗn Độn Thần Tử.

Liên quan đến một chuyện rất quan trọng.

Hắn không thể ép buộc, vậy chỉ có thể dùng thủ đoạn khéo léo.

Bổ sung thêm là đánh vào vẻ kiêu căng của tên Thần Châu Đạo Tử tự phụ này.

Hỗn Độn Thần Tử mắt sáng lên, trả lời: “U tộc Đạo Tử nói đúng.”

Hắn cảm thấy người U tộc mang theo một nhiệm vụ nào đó đến đây.

“Tại hạ tìm tòi về cầm đạo trăm bạn năm, tự làm một khúc đàn để

Thần Nữ nghe xem có hợp tai không.”

Trên mặt U Minh là vẻ cười nhạo, nhìn về phía Tần Cửu Ca.

Mặc dù hắn tu luyện thiên phú sẽ có xác xuất rất lớn không bằng được Tần Cửu Ca.

Nhưng cầm đạo của hắn có thể nói là chèn ép được một trăm phần trăm những người ở đây.

Nói xong, U Minh lấy ra một trường cầm cổ kính.

Chậm rãi gảy đàn.

Tựa hồ như đang reo cùng tiếng đàn của Hỗ Độn Thần Nữ.

Không thông thạo cầm đạo chắc chắn biết, hiện giờ U Minh và Hỗn Độn Thần Nữ đang đấu đàn.

Một lát sau.

Sắc mặt U Minh nghiêm trọng, thở dài một cái, nói: “Cầm đạo của Hỗn Độn Thần Nữ, đã sắp đến Thần Đạo rồi, U Minh không sánh được.”

Mặc dù lúc này U Minh nói không bằng, nhưng sắc mặt của hắn lại không có vẻ buồn phiền, tổn thương.

Bởi vì hắn cảm thấy tiếng đàn của mình giống như đã đả động được vị Hỗn Độn Thần Nữ này.

Chuyện bọn họ thành thông gia có khả năng rất lớn sẽ thành công.

Cùng lúc.

“Chấn lôi rít gào, lôi kiếp thập phương.”

Tần Vô Ưu không cho đối thủ bất cứ cơ hội nào để thở dốc.

Đặc biệt là người dám khiêu chiến uy nghiêm của Đạo Tử.

Về phần đối thủ?

Trong lòng bọn họ trừ Đạo Tử Tần Cửu Ca, thì không có người nào có thể làm hắn kính nể.

Tần Vô Ưu một khi ra tay thì chính là sát chiêu.

Nhưng đới phương cũng không phải loại đơn giản.

“U Huyết Diệt Hồn.”

U Đại hô to một tiếng, hắn cũng không thể khiến cho Đạo Tử đứng sau mình mất mặt, cũng tung ra sát chiêu như thế.

Tần Vô Ưu vẻ mặt chế giễu, hắn là yêu nghiệt chí tôn viễn cổ của Tần tộc, đi theo Tần Cửu Ca.

Không phải vì Tần Cửu Ca là Tần tộc Đạo Tử nên hắn chọn khuất phục, mà vì thực lực của Đạo Tử.

Dù Đạo Tử không ra tay thì hắn cũng cảm thấy ngạt thở.

Khí tức khiến cho người ta ngạt thở đó làm cho hắn đời này khó quên.

m thanh ầm, ầm vang lên giữa phương trời này.

Thực lực hai bên đều rất mạnh.

Nhưng Tần Vô Ưu dù sao cũng là yêu nghiệt viễn cổ của Tần tộc, nên tiếp theo tất nhiên là Tần Vô Ưu ép U Đại mà đánh.

Trong lòng Tần Vô Ưu nhớ kỹ lời Đạo Tử phân phó phải “chiêu đãi thật tốt”.

Nghĩ tới, vẻ hung ác trên mặt Tần Vô Ưu lại càng rõ ràng.

Chương 670: Tiền đàn này miễn cưỡng coi như nghe được

Chương 670: Tiền đàn này miễn cưỡng coi như nghe được

Mà lúc này, U Minh đã mặc kệ trận chiến bên kia.

Bên đó chắc chắn là bị đánh.

Nhưng tình huống này lại khá tốt.

Tiếng đàn của hắn và Hỗn Độn Thần Nữ hài hoà hoà âm.

“Tiếng đàn của U tộc Đạo Tử cũng tốt lắm.”

Bỗng nhiên, một giọng nói thanh lãnh vang lên giữa đất trời.

Mây khói uốn lượn, mặt như hoa đào, nét mặt, cử chỉ như Đại Đạo hiền hoà.

Trước mặt để một cây cổ cầm.

Tản ra ánh sáng khác lạ.

Còn có lực lượng pháp tắc quấn quanh.

Khiến người khó mà nhìn ra đay là Thiên Tôn Cổ Cầm.

Da trắng, mỹ mạo, chỉ có đôi mắt như sương lạnh.

“Bái kiến Tần tộc Đạo Tử, U tộc Đạo Tử.”

Hỗn Độn Thần Nữ cúi đầu với Tần Cửu Ca và U Minh, coi như đã gặp.

“Thần Nữ, không biết ta có thể thảo luận cầm ý cùng Thần Nữ không?”

U Minh tươi cười, nhìn Hỗn Độn Thần Nữ.

Hắn nắm chắc rằng Hỗn Độn Thần Nữ sẽ đồng ý chuyện này.

Vì trong tay hắn có cầm phổ đã thất truyền từ lâu.

Khúc đàn hắn vừa tấu chính là cầm phổ đó.

Tin rằng Hỗn Độn Thần Nữ sẽ quan tâm.

Lão tổ của hắn từng nói trên người Hỗn Độn Thần Nữ có một loại thể chất có thể làm cho người ta ngộ đạo.

Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai.

Mà hắn có được U Thần Thể kết hợp với Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai không chỉ có thể sinh ra hậu bối thiên phú cực kỳ mạnh mẽ, còn có thể tăng cường tu vi của hắn, lạ còn có được một mỹ nhân tuyệt sắc.

Trong lòng U Minh cảm thấy rất hời.

“U Đạo Tử… tự nhiên…”

Lúc Hỗn Độn Thần Nữ đang do dự, chuẩn bị đồng ý.

“Tiếng đàn này miễn cưỡng nghe được.”

Một âm thanh chậm rãi vang lên.

Khiến vẻ mặt của thiên kiêu xung quanh tràn đầy kinh ngạc.

Thế mà có người nói tiếng đàn của U tộc Đạo Tử không ôn?

Đây không phải là đang nói mò sao?

Rõ ràng đàn tốt như thế.

Nhưng lúc nhìn rõ người nói là ai, tất cả đều ngậm miệng.

Xem ra Tần tộc Đạo Tử muốn bắt đầu khiêu khích rồi.

Vừa nãy U tộc Đạo Tử khiêu khích trước, nhưng bị chèn ép rồi.

Như tục ngữ nói, chèn ép không thành, ngược lại bị…

“À, nếu Đạo Tử đã thấy ta đàn không hay, vậy mời Thần Châu Đạo Tử đàn một khúc.”

U Minh bình tĩnh nói với Tần Cửu Ca.

Trong lòng hắn có một chút lửa giận, lại thêm mất phần cười nhạo.

M* nó, một tên tiểu tử miệng còn hôi sữa, thế mà dám nói cầm đạo của ông đây không ổn.

Cũng không biết lúc hắn biết cầm đạo, Tần Cửu Ca đang ở nơi đâu.

Chất lỏng?

Cầm đạo cũng là thứ mà ngươi có thể sờ được à?

“Học mấy ngày.”

Tần Cửu Ca trả lời một cách bình tĩnh.

U Minh nghe thấy câu này, nhếch miệng cười.

Hắn biết ngay cái tên Tần Cửu Ca số tuổi đầu không này chém gió mà.

Thế mà lại có trâu bay trên trời.

Tại sao ư?

Tại vị dưới đất đang có người chém gió.

U Minh không khách khí, cười thành tiếng chế nhạo Tần Cửu Ca.

Cầm đạo là sở trường của hắn.

Đến Hỗn Độn Thần Nữ trên cao lúc nghe thấy câu này trên mặt còn có chút tức giận.

Học mấy ngày đã có thể ở đây nói tiếng đàn khiến nàng cảm thấy không tồi là không ổn.

Nếu người này không phải là Tần tộc Đạo Tử, nàng đã đuổi đi rồi.

“Đạo Tử, tiếng đàn học mấy ngày thì đừng khoe khoang ở đây.”

U Minh cười nhạt, ở phần cầm đạo, hắn chèn ép Tần Cửu Ca, tiếp đến sẽ nhắm mắt gảy đàn.

Bỗng nhiên có một tiếng đàn vang lên giữa đất trời nơi đây.

Tựa như suối trong, lại tựa như nước ngọc cung đình.

Cao như trời xanh, sâu như Cửu U.

Lập tức, vẻ mặt của rất nhiều thiên kiêu nghe đàn đều tràn đầy sự say mê.

Hay, thực sự rất hay.

Hay hơn tiếng đàn của U tộc Đạo Tử.

Là ai?

Ai đàn ra tiếng đàn tuyệt diệu đến thế.

Tiếng châu lớn, châu bé rơi từ khay ngọc xuống vang lên.

Vô cùng yên tĩnh.

Sao lại có thể êm tai đến thế?

Hoàn toàn không giống âm nhạc của thế tục.

Thanh thuý lọt vào tai, Hỗn Độn Thần Nữ nghe được cũng hơi say mê.

U Minh lập tức kinh ngạc.

Đó là tiếng đàn thần tiên gì vậy?

Yêu rồi, yêu rồi.

Nhưng đột nhiên sắc mặt tối sầm lại.

Đệt, không phải Tần Cửu Ca nói mới học mấy ngày à?

Sao hắn có thể gảy đàn?

Lại còn đàn hay như thế.

Hắn vừa nói có mấy phút mà.

Sao giờ lại bị vả mặt rồi?

Thiên kiêu xung quanh nhìn ánh mắt U Minh cũng kích động.

Hiện trường vả mặt của U tộc Đạo Tử đang quá mức lắm rồi.

Mà bây giờ còn bị vả mặt tận hai lần.

Nhưng Thần Châu Đạo Tử sao lại biết gảy đàn?

Lại còn đàn rất hay nữa.

Học đánh đàn trong bụng mẹ?

Nhưng học đánh đàn trong bụng mẹ thì đến nay cũng mới mười tám.

Tiếng đàn vừa gảy giống đi vào tai người ta như âm thanh của Đại Đạo.

Lão cổ gọt dũa đạo cầm vô số năm còn không thể có tài nghệ cao như thế.

Ở đây không thiếu người có cầm đạo, giờ đây bọn họ nghe cũng là cảm thụ sâu sắc.

“Tại hạ hoàn toàn không sánh được với cầm nghệ của Thần Châu Đạo Tử.”

Nghe đến cuối, không ít đại gia cầm đạo của Thần Châu kích động, đứng dậy cúi đầu với Tần Cửu Ca.

Đây là lễ nghi cung kính nhất của mọi người dành cho người đồng đạo.

Nhưng giờ đây, U Minh càng khó chịu hơn.

Tuỳ tùng không phải là đối thủ, không ngờ ngay cả cầm đạo mà bản thân tự hào nhất cũng không phải đối thủ.

Đương nhiên điều khiến cho U Minh càng khó chịu hơn là, sau khi Hỗn ĐỘn Thần Nữ mở mắt, đôi mắt đẹp ấy vẫn luôn hướng về Tần Cửu Ca.

Trong đôi mắt còn có sự vui sướng mà người khác có thể trông thấy.

“Tần Đạo Tử, cầm đạo của ngươi sao lại tốt đến thế?”

Chương 671: Mời Đạo Tử dạy Cầm Nghệ

Chương 671: Mời Đạo Tử dạy Cầm Nghệ

Ánh mắt của Hỗn Độn Thần Nữ ánh lên sự tò mò.

Tuổi tác của Thần Châu Đạo Tử còn không bằng một phần nhỏ tuổi của nàng.

Sao tiếng đàn gảy ra lại còn tốt hơn cả nàng?

Lại còn anh tuấn như thế.

Bối cảnh lại tốt.

Nghĩ đi nghĩ lại, ánh mắt của Hỗn Độn Thần Nữ lại càng có thần thái.

Mà U Minh trông thấy cảnh này, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Cái này không phải nên là đãi ngộ của ta à?

Lúc này, tất cả ánh mắt đều hướng về phía Tần Cửu Ca đang đàn trong hư không.

Ánh mắt Hỗn Độn Thần Nữ cũng luôn hướng về đó.

Khiến cho trong mắt của người từ thánh địa Hỗn Độn tràn đầy vẻ khó tin.

“Đại đạo thiên âm, núi cao nước chảy, Đạo Tử đại tài.”

Ánh mắt Hỗn Độn Thần Nữ kích động, nhìn hào quang của nam tử anh tuấn đang gảy đàn.

Từ khi chào đời đến nay, nàng chưa động lòng bao giờ, hiện tại cảm thấy thoải mái.

Người quen nàng đều cảm thấy nàng là một "thạch nữ" (người con gái cứng nhắc).

Không thích nam tử.

Chỉ thích cầm đạo.

Nhưng chí có bản thân nàng mới biết không phải nàng không thích con trai, mà là không thích người con trai nào không hiểu cầm đạo.

Nhưng bây giờ, lúc nàng nhìn thấy Tần tộc Đạo Tử gảy đàn.

Tim nàng có chút trầm luân.

Bề ngoài thế gia, lại có thêm cầm đạo cao siêu.

Còn không phải là vị hôn phu trời sinh dành cho nàng à?

Ho một tiếng, Hỗn Độn Thần Nữ đỏ mặt.

U Minh ở một bên nhìn thầy cảnh này, sắc mặt càng xanh mét.

Lúc biết vị Hỗn Độn Thần Nữ này mang trong người Thiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, hắn đã coi Hỗn Độn Thần Nữ là tình yêu cấm kỵ chỉ thuộc về một mình hắn.

Bây giờ lại…

U Minh cảm thấy trên đầu mình đang có một chiếc mũ màu sắc nào đó.

Nhưng tình yêu cấm kỵ trong lòng hắn.

"Đạo Tử, tiêu nữ có một yêu cầu quá đáng."

Tựa như cảm thấy hơi ngại.

Sắc mặt của Hỗn Độn Thần Nữ thay đổi.

"Tiểu nữ muốn mời Tần Đạo Tử dạy cầm nghệ."

Ngữ khí của Hỗn Độn Thần Nữ hơi ngại ngùng, dù sao cũng là lần

đầu tiên nàng mời một nam tử bên ngoài ở lại.

Tới một mức nào đó thì cái này cũng coi như là lời tỏ tình.

Mà còn là ở Thần Châu Đạo Hội.

Ở nơi này có rất nhiều cổ tộc, đạo thống ở Thần Châu.

Có tin tức lớn thì rất nhánh sẽ truyền đến tai mọi người ở Thần Châu.

“Sau này có thời gian thì nói.”

Tần Cửu Ca vuốt đàn, nhìn Hỗn Độn Thần Nữ, ánh mắt bình tĩnh.

Ban ngày hắn có thời gian?

Buồn cười.

Tần mỗ hắn là người bình thường chỉ có thời gian vào ban đêm.

Hắn giống loại chính nhân quân tử có thời gian ban đêm.

Ban ngày làm gì có thời gian?

“Vậy xin hỏi khi nào Đạo Tử có thời gian?”

Hỗn Độn Thần Nữ cắn nhẹ đôi môi đỏ thắm, trong mắt dường như sắp có nước mắt rơi xuống.

Rưng rưng nước mắt.

Nhìn có vẻ rất đơn thuần.

Giọng nói của Hỗn Độn Thần Nữ lại thêm biểu cảm, khiến cho rất nhiều đệ tử của Thánh địa Hỗn Độn như muốn bùng nổ.

Đặc biệt là một vị nam tử mặc bạch y.

“Thần Nữ, ta có thể gảy đàn cho nàng, cầm đạo của ta cũng là đỉnh cao.”

Vị bạch y nam tử đó rất kích động, hô lên với Hỗn Độn Thần Nữ.

Lập tức, khu vực Thần Châu Đạo Hội trở nên im lặng.

Ánh mắt của rất nhiều người hướng về vị bạch y nam tử đó.

Đệ tử của thánh địa Hỗn Độn không hiểu chuyện chút nào.

Không thấy Thánh Nữ của bọn họ đang bày tỏ với Tần Tộc Đạo Tử à?

Mà trong đầu Tần Cửu Ca lúc này có tiếng hệ thống vang lên.

“Tinh, phát hiện Khí Vận Chi Tử, Diệp Lương Thần.”

“Khí Vận Chi Đạo: Simp Đại Đạo.”

“Nịnh bợ một người là simp, nịnh bợ mười người là thiểm sư, nịnh bợ một trăm người là thiểm vương, nịnh bợ ngàn người là thiểm hoàng, nịnh bợ vạn người là thiểm tôn, nịnh bợ triệu người là thiểm đế.”

“Thiểm của thiểm trong thiểm, hướng là người trong người.”

“Nịnh bợ là một loại kỹ thuật, nịnh bợ là một loại cao ngạo, chỉ cần biết nịnh bợ, không có cô gái nào không khuynh đảo vì ngươi.”

“Tu vi: Thiên Tôn cấp năm (Thiểm Tôn).”

m thanh hệ thống khiến cho Tần Cửu Ca đang đánh đàn sắc mắt ngưng lại.

Trên mặt hắn xuất hiện vẻ cổ quái.

Đệt, đâu là tổ tông của simp.

Một tên giỏi nịnh bợ, cũng có thể làm Khí Vận Chi Tử à?

Nhưng lời cũng không thể nói thế này, làm simp thực ra cũng là một loại học vấn.

Có thể nịnh thật giỏi.

May là hệ thống không cho bên nhận vật chính của khí vận có cấp bậc phán định làm Khí Vận Chi Tử.

Nếu không trong lòng Tần Cửu Ca hơi không thích ứng nổi.

Hộn Độn Thần Nữ hoàn toàn không để ý đến vị nam tử của thánh địa kia.

Trên mặt tràn đầy sự hy vọng, hướng về phía Tần Cửu Ca.

Khí Vận Chi Tử của Simp Chi Đạo – Diệp Lương Thần cười khổ.

Nhưng rất nhanh, nội tâm của hắn đã tỉnh lại.

Đại đạo mà hắn tu luyện rất đặc thù, là Simp Chi Đạo.

Chỉ cần hắn có thể nịnh bợ, tu vi sẽ có thể tăng lên một cách trơn tru.

Nịnh bợ.

Chỉ cần hắn thành tâm, thành ý, Nữ Thần sẽ vì hắn mà quay đầu.

Chỉ cần đối xử tốt với nàng, cuối cùng nàng sẽ hồi tâm chuyển ý, nhìn hắn một lần.

“Khi nào Đạo Tử có thời gian, ta có thể gọi lúc nào thì đến lúc đó, ban ngày, buổi tối đều được.”

Hỗn Độn Thần Nữ chuyển ánh mắt, nhìn Tần Cửu Ca, nở nụ cười quyến rũ.

Lúc câu nói này được nói ra, Simp Khí Vận Chi Tư – Diệp Lương Thần ở dưới bày ra vẻ mặt đau khổ.

Ngươi có thể nghĩ giống Nữ Thần của mình, đối tượng phải bám lấy của bản thân lại đang bám lấy người khác?

Mà người đó lại là con trai?

Thậm chí còn ở ngay trước mặt mình.

Diệp Lương thần cảm thấy con tim của mình giống như bị đâm bởi vô số kim châm.

Khó chịu, đau khổ.

“Diệp Lương Thần cố lên, ngươi giỏi nhất, ngươi là Simp Tôn giỏi nhất, Simp Đại Đạo nhỏ bé, chỉ có ngươi nâng đại đạo này lên, thế gian mới có ánh sáng rạng rỡ của Simp Đại Đạo.”

Chương 672: Simp Đại Đạo

Chương 672: Simp Đại Đạo

Diệp Lương Thần hít sâu một hơi, động viên bản thân.

Simp Đại Đạo hôm nay dù là đại đạo yếu nhất trong ba ngàn đại đạo.

Hắn là Thiên Tôn của Simp Đại Đạo làm sao chịu đựng được?

“Thần Nữ, nữ tử bên cạnh vị Đạo Tử đó quá nhiều, sợ là Thần Nữ không được chăm sóc tốt, chỉ có ta mới có thể quan tâm từng li từng tí cho Thần Nữ.”

Diệp Lương Thần nói với Hỗn Độn Thần Nữ trên cao.

Hắn đang nghĩ, Thần Nữ nghe thấy lời của hắn, trong lòng chắc chắn sẽ rất vui.

Có lẽ sẽ nói với hắn mấy câu?

Diệp Lương Thần một khi nghĩ tới thì trong lòng kích động dữ dội.

Có thể nói mấy câu với Nữ Thần, đó là hạnh phúc lớn nhất của hắn.

Hỗn Độn Thần Nữ nhíu mày, lại là tên đáng ghét phiền phức này, chẳng lẽ không biết đây là trường hợp quan trọng à?

Không phải là lúc trước sai hắn tìm cho mình Chân Long Cân Ma à.

Có cần phải phiền phức đến mức này không?

Lúc trước chỉ cảm thấy tên Diệp Lương Thần này đi theo mình thì tốt rồi.

Nhưng không ngờ tên simp chết tiệt này lại có ý nghĩ không yên phận với mình.

Ngày trước không nghĩ gì, ngươi thích bám thì bám, chẳng sao cả.

Nhưng bây giờ gặp được Tần Đạo Tử rồi, thì tên simp chết tiệt ngươi cút ra xa cho ta.

Đừng làm Đạo Tử hiểu lầm.

Lúc này, Hỗn Độn Thần Nữ nghĩ như thế.

Diệp Lương Thần bỗng nhiên cảm thấy tu vi của bản thân đang tăng lên.

Mà tốc độ tăng lên này không hề chậm.

“Ta lại sắp đột phá rồi.”

Nghĩ đến đây, trong lòng Diệp Lương Thần vừa vui lại vừa khó chịu.

Vui vì tu vi của bản thân lại sắp cao lên một bậc.

Khó chịu vì bản thân lại bị Nữ Thần ghét bỏ rồi.

Hắn lại tu luyện Simp Đại Đạo, chỉ có bị Thần Nữ ghét bỏ, tu vi của hắn mới có thể tăng lên.

Lần này tu vi tăng đến cấp độ đột phá, nghĩ cái thì biết, Thần Nữ của hắn bây giờ ghét bỏ hắn nhiều biết bao.

Tiếng "ầm", "ầm", "ầm" vang lên.

Diệp Lương thần biết bây giờ bản thân phải đột phá.

Nhưng trong đầu Tần Cửu Ca lúc này mờ mịt, toàn là dấu hỏi.

Má nó thế này cũng được á?

Simp thành đạo?

"Lão tổ tông của Simp nhất mạch?"

Tần Cửu Ca hít sâu một hơi, ánh mắt của hắn khi nhìn Diệp Lương Thần dần trở nên cổ quái.

Simp Đại Đạo.

Nhìn bộ dáng hiện tại thì có vẻ Đại Đạo này cũng khá là mạnh.

Tên Diệp Lương Thần này vừa bị Hỗn Độn Thần Nữ làm cho đau lòng và bây giờ y đã đột phá rồi.

Trong Thiên Tôn Cảnh thì việc tốn trăm năm để đột phá một tiểu cảnh giới đã là thiên tài trong thiên tài rồi.

Đương nhiên đó là loại trừ những tên xài hack ra.

Tên Diệp Lương Thần này vừa nãy tu vi không có biến động gì lớn.

Nhưng sau khi nghe Hỗn Độn Thần Nữ nói xong thì y liền thăng cấp.

Simp khiến bản thân trở nên cường đại.

Nếu như Tần Cửu Ca không xuất hiện thì không biết tên Simp Đại Đạo Diệp Lương Thần này có thể phát dương Simp Đạo ra khắp mọi nơi không nữa?

Rất có thể đấy chứ!

Bởi vì Diệp Lương Thần là Khí Vận Chi Tử!

Simp Đại Đạo chắc chắn sẽ lại tỏa ra hào quang sáng chói.

Diệp Lương Thần hoàn toàn không thoát khỏi dự kiến của Tần Cửu Ca.

Thiên Kiếp ầm ầm hạ xuống.

Diệp Lương Thần cũng từ Thiên Tôn Ngũ Trọng tấn thăng lên Thiên Tôn Lục Trọng.

Điều này khiến cho không ít người xung quanh hít một hơi lạnh.

Hỗn Độn Thánh Địa này quả nhiên là thiên tài xuất hiện tầng tầng lớp.

Vậy mà lại có người tại chỗ đột phá.

U Minh cũng đang nhìn về phía Diệp Lương Thần.

Từ nhỏ hắn đã tu hành một môn gọi là Vọng Long Thuật.

Có thể khám phá đa số mệnh cách của tất cả sinh linh.

Tại lúc Đan Vu Xán Ngũ chưa cường đại như hiện tại thì hắn đã từng sử dụng môn Vọng Long Thuật này để quan sát y.

Trên người của Đan Vu Xán Ngũ có một loại thế.

Loại thế này giống y chang thứ trên người của tên đệ tử Hỗn Độn Thánh Địa này.

Hoặc nói một cách khác là cả hai đều có khí vận lượn quanh.

Hơn nữa cực kỳ nồng đậm.

Bỗng nhiên giữa trời lại vang lên một tiếng đan.

m thanh này mỹ diệu tới cực điểm, dễ nghe vô cùng.

Nó khiến cho mọi người không thể phân tâm ra được.

“Phượng hữu quân hề, quân diệc hữu phượng hề.”

Tiếng đan dễ nghe vang lên bên tai của tất cả mọi người.

Khi nó vang lên thì vô số người thầm cản thán trong lòng, Hỗn Độn Thánh Địa lại sở hữu một vị Cầm Đạo Đại Sư như thế này.

Đây không thể coi là tỷ thí đàn khúc rồi.

Ít nhất phải có Đàn Hồn mới có thể tấu ra âm thanh tuyệt vời như vậy.

“Đàn Khúc của tên thiên kiêu Hỗn Độn Thánh Địa đang đánh thật sự là tuyệt vời, khúc đàn này như chưa từng xuất hiện trên thế gian!”

Tại đây cũng có một vị Thiên Tôn theo Cầm Đạo, y nhanh chóng lên tiếng nhận xét.

Hắn nghĩ thầm không lẽ Cầm Đạo lại có thể quật khởi một lần nữa sao?

Giờ lại có nhiều thiên kiêu tu luyện Cầm Đạo như vậy!

Thứ mà Diệp Lương Thần đang đàn tấu chính là thượng cổ danh khúc, Phượng Cầu Hoàng.

Sau khi nghe một hồi thì mọi người đều thay đổi sắc mặt.

Bọn hắn cảm giác được có vẻ tên thiên kiêu của Hỗn Độn Thánh Địa này đánh đàn còn hay hơn cả Đạo Tử Thần Châu nữa.

Nhưng mà không ai lên tiếng nhận xét cả, hoặc có thể nói là không ai dám lên tiếng.

Chương 673: Tiếng đàn của Tần Đạo Tử êm hơn

Chương 673: Tiếng đàn của Tần Đạo Tử êm hơn

“Hay, thật sự là quá hay, đây quả là một khúc đàn không tồn tại ở Tiên Vực.”

Bọn hắn không dám nhận xét nhưng không có nghĩa là U Minh không dám.

Sau khi U Minh nghe xong tiếng đàn thì sắc mặt vui mừng.

Với trình độ Cầm Đạo của bản thân thì U Minh có thể nghe được tên

thiên kiêu của Hỗn Độn Thánh Địa này có trình độ vô cùng cao.

Con ngươi của U Minh chuyển một cái.

Hắn không đánh được mặt của Tần Cửu Ca.

Nhưng tên thiên kiêu của Hỗn Độn Thánh Địa này hoàn toàn làm được.

Hơn nữa vừa xem thì liền biết tên thiên kiêu này ưa thích Hỗn Độn Thần Nữ.

Vậy thì y có chút xíu giá trị lợi dụng rồi.

Còn về phần y có thể cướp Hỗn Độn Thần Nữ của hắn hay không à?

Nếu có người dám hỏi thì U Minh sẽ kêu là ngươi mơ à?

Chỉ là lợi dụng một chút thôi.

“Nếu so tiếng đàn này với ngươi thì sao?”

U Minh hướng về Hỗn Độn Thần Nữ rồi cười nói.

Nếu như Tần Cửu Ca đã đánh mặt hắn thì hắn đương nhiên muốn đánh trở về rồi.

“Đương nhiên là tốt hơn tiểu nữ tử!”

Sắc mặt của Hỗn Độn Thần Nữ chần chờ một xíu nhưng vẫn nói ra.

Không ngờ, tên simp này lại có Cầm Đạo tốt như vậy.

“Vậy nếu như so sánh với Tần Đạo Tử thì sao?”

U Minh lại tiếp tục lên tiếng.

Sắc mặt của hắn cười lạnh, nếu như đánh mặt thì phải đánh một cách vang dội mới được.

“Đương nhiên là tiếng đàn của Tần Đạo Tử càng êm tai hơn chứ.”

Hỗn Độn Thần Nữ trả lời với không chút do dự nào.

U Minh: “????”

Ta vừa tự đánh mặt của mình sao?

Ánh mắt của Hỗn Độn Thần Nữ liếc sang Tần Cửu Ca.

Trên mặt của nàng hiện rõ áng đỏ, vừa nhìn liền biết có gian tình.

Mặc dù nàng ưa thích những nam tử biết đánh đàn.

Nhưng ở tình huống Cầm Nghệ của cả hai không sai biệt lắm thì gia thế bối cảnh trở nên cực kỳ trọng yếu.

Nàng biết rõ gia thế của tên Diệp Lương Thần này, trừ việc bản thân hắn là một tên Thiên Tôn thì đằng sau hắn không có bất kỳ gia tộc nào chống lưng cả.

Tần Tộc Đạo Tử thì ngược lại.

Không chỉ có trình độ Cầm Nghệ cao siêu mà bối cảnh cũng tốt vô cùng.

Thanh danh cực lớn tại Thần Châu.

Còn một việc trọng yếu hơn chính là người ta còn có bộ dáng xinh đẹp phi thường.

Ở thế giới nào thì sắc đẹp cũng là vũ khí mạnh mẽ để đối phó nữ nhân.

Sau đó thì nàng quay đầu lại xem Diệp Lương Thần, tướng mạo của y không thể nói là xấu nhưng cũng không quan hệ gì tới đẹp.

Có thể nói Diệp Lương Thần là một người bình thường không có gì lạ.

Người xung quanh cũng trầm mặc vô cùng, hoàn toàn không có ý kiến phản bác.

Mặc dù có một số người cảm nhận được rằng tên thiên kiêu của Hỗn Độn Thánh Địa kia đánh tốt hơn nhưng chắc chắn là không ai dám lên tiếng.

Không đáng.

Mà khi Hỗn Độn Thần Nữ vừa dứt lời thì thần sắc của Diệp Lương Thần ở phía xa hiện rõ vẻ không cam lòng.

Hắn nghĩ rằng là do bản thân mình quá yếu.

Yếu tới mức không đánh ra được một đàn khúc để nữ thần của mình

ưa thích.

Nhưng mà hắn vẫn âm thầm tự động viên.

“Có lẽ vào lần sau mình sẽ đánh ra một khúc đàn khiến cho nữ thần ưa thích!”

Lúc này Diệp Lương Thần lại bắt được ánh mắt mà Hỗn Độn Thần Nữ dành cho tên Đạo Tử Thần Châu kia.

Thần sắc của hắn trở nên khó chịu.

Đây chính là ánh mắt của trước tới nay hắn vô cùng khát vọng đó.

Nhưng giờ phút này nó lại hoàn toàn không thuộc về hắn.

Hắn không trách Hỗn Độn Thần Nữ, hắn cảm giác tất cả chỉ là do hắn không đủ ưu tú mà thôi.

Nhưng hắn nghĩ rằng bản thân có thể chơi nhạc tốt hơn Đạo Tử Thần Châu.

Diệp Lương Thần nghĩ tới đây thì nhịn không được mà lên tiếng hỏi: “Thần Nữ, ta cảm thấy bản thân đã chơi rất tốt rồi, ta nghĩ ta rất hợp với ngươi.”

Hắn vẫn muốn tranh một tý.

Lỡ đâu Thần Nữ bỗng nhiên hồi tâm chuyển ý thì sao?

Hỗn Độn Thần Nữ sau khi nghe tới đây thì sắc mặt biến hóa, nàng nhìn thoáng qua Đạo Tử Thần Châu rồi nói: “Khúc nhạc vừa rồi ngươi đánh hoàn toàn không hợp với tâm ý của ta, đồng thời nó cũng bình thường không có gì lạ.”

Sau đó Hỗn Độn Thần Nữ còn trừng mắt nhìn Diệp Lương Thần một cái.

Ý tứ kia vô cùng rõ ràng, đó chính là ngươi mau cút cho ta.

Diệp Lương Thần thấy thế thì không thể tin được.

Nữ Thần lại nhìn mình chằm chằm như vậy! Là do nàng đã chú ý tới hắn rồi sao?

Nếu như tiến thêm một bước nữa thì có phải là mình sẽ đi vào được nội tâm của nàng!

Có phải Nữ Thần thích hắn hay không?

Nghĩ tới đây thôi thì trong lòng hắn như muốn nổ tung rồi.

“Được, ta còn có thể đánh một khúc khác tốt hơn, nhưng chỉ là do ta không có một cây đàn tốt mà thôi.”

Diệp Lương Thần cố gắng ổn định tâm tình của mình rồi hô lớn với Hỗn Độn Thần Nữ.

Cầm Nghệ của hắn còn chưa được phát huy ra hoàn toàn.

Chủ yếu nhất là vì hắn chưa có một cây đàn đủ tốt.

Chỉ khi sở hữu một cây đàn tốt thì mới phát huy ra hết khả năng của hắn.

Bản thân hắn là một cường giả Thiên Tôn, nếu nói đúng thì hắn không thể thiếu một cây đàn tốt được.

Nhưng hắn đã lấy hết đồ tốt trên người mình để bán đi mua Chân Long Gân rồi.

Đó chính là Chân Long Gân đó.

Diệp Lương Thần lại không phải xuất thân từ Cổ Tộc, lại thêm những đồ tốt trước kia hắn tự bỏ tiền túi mua cho Hỗn Độn Thần Nữ nữa.

Thế nên hiện tại hắn cực kỳ nghèo.

Nhưng mà tất cả đều trở nên đáng giá.

“Có vị huynh đài nào vui lòng cho ta mượn đàn được không?”

Diệp Lương Thần chắp tay ôm quyền hô to về bốn phía.

Hắn muốn mượn một cây đàn tốt để đánh một bản khác cho nữ thần trong lòng mình.

Nhưng mà xung quanh lại không có ai đáp lại hắn.

Ai cho thì người đó là đồ đần.

Tên này rõ ràng ưa thích Hỗn Độn Thần Nữ, nhưng trước đó Hỗn Độn Thần Nữ lại vừa biểu đạt tâm ý của mình tới Tần Tộc Đạo Tử.

Không ai ngu tới mức cho mượn đâu.

Chương 674: Nhan sắc lại quá kém

Chương 674: Nhan sắc lại quá kém

“Huynh đài, dùng của ta này.”

Bỗng nhiên U Minh đứng trên đài cao cười cười rồi nhìn về phía Diệp Lương Thần, y trực tiếp ném một cây đàn tới trước mặt của Diệp Lương Thần.

Khúc đàn vừa rồi đã rất mỹ diệu rồi.

Hiện tại nếu như có thể lấy được một cây đàn tốt hơn thì chắc chắn tên Thiên Kiêu của Hỗn Độn Thánh Địa này sẽ có thể đánh ra một khúc đàn còn tốt hơn nữa.

Như thế thì sẽ có thể đánh mặt tên Đạo Tử Tần Tộc này.

Sau khi quăng đàn xuống thì U Minh cười cười khiêu khích về phía Tần Cửu Ca.

“Tạ ơn U Đạo Tử.”

Diệp Lương Thần nhìn về phía U Minh một cách bình tĩnh.

Hắn ưa thích Hỗn Độn Thần Nữ thế nên trước mặt của Hỗn Độn Thần Nữ hắn mới ngoan ngoãn phục tùng, nhưng ở bên ngoài thì hắn vẫn là thiên kiêu yêu nghiệt viễn cổ của Hỗn Độn Thánh Địa.

Thế nên hắn vẫn sở hữu cái chất tự ngạo của một thiên tài yêu nghiệt.

Cho dù đối phương có là Đạo Tử của một Cổ Tộc Cấm Kỵ.

Người có thể chết, máu có thể chảy nhưng tôn nghiêm không thể mất được.

Sau khi Diệp Lương Thần lấy được đàn thì khí chất trên người hắn như biến thành một người khác.

Thần sắc của hắn tiêu sái.

Ánh mắt hắn nhìn về phía Hỗn Độn Thần Nữ ở trên đài cũng tràn đầy ôn nhu.

Hai tay của hắn quần ma loạn vũ trên mặt đàn.

Tiếng đàn nhanh chóng vang lên khắp sân, vừa u nhã vừa mang theo một ít thâm ý.

Nhiều Cầm Đạo Đại Sư có mặt ở đây còn có thể nghe được một sự yêu thương to lớn ẩn chứa trong tiếng đàn.

Chỉ cần vừa nghe liền có thể cảm nhận được tình cảm sâu đậm đó.

“Tiếng đàn này rốt cuộc là gì mà lại dễ nghe đến vậy?”

Có vài thiên kiêu nữ tính có mặt tại đây đã hơi ánh lệ trong mắt, các nàng nhìn Diệp Lương Thần trên kia với vẻ cảm động.

Không ngờ tên thiên kiêu của Hỗn Độn Thánh Địa này lại đánh một khúc dễ nghe đến như vậy.

Hai tay của Diệp Lương Thần vẫn bay như gió.

Hắn cảm nhận được tình cảm ái mộ mà các nữ tử xung quanh dành cho mình.

Trên mặt hắn dần có lại sự tự tin.

Quả nhiên bản thân vẫn ưu tú.

Hắn vẫn có thể có lại Hỗn Độn Thánh Nữ.

Nghĩ đi nghĩ lại một hồi thì hắn vẫn quay sang nhìn Hỗn Độn Thần Nữ trên đài cao kia với ánh mắt cảm động.

Không ai biết lý do vì sao hắn gia nhập vào Hỗn Độn Thánh Địa cả, chỉ có bản thân hắn biết lý do chính mà hắn gia nhập vào đây là vì Hỗn Độn Thánh Nữ.

Từ trước tới nay hắn vẫn luôn cho rằng Hỗn Độn Thần Nữ không chú ý tới bản thân là vì mị lực của mình không đủ, nhưng sau khi thấy tình hình hiện tại thì hắn đã có thêm tự tin.

“Quả thật là không tệ, tuy nhiên sắc đẹp lại quá kém, không thể nào so sánh được với Tần Đạo Tử.”

Bỗng lúc này có một vị thiên kiêu nữ tính lên tiếng.

So sánh giữa hai người thì nàng càng có khuynh hướng chọn Tần Đạo Tử hơn.

Nhan sắc và bối cảnh của cả hai chênh lệch quá lớn.

Một tiếng phịch vang lên trong lòng Diệp Lương Thần.

Khi hắn nghe được câu nói này thì cảm thấy cực kỳ khó chịu, trong lòng hắn không phục, hắn nghĩ rằng ngoại trừ nhan sắc cùng với bối cảnh ra thì tên Tần Đạo Tử kia lấy gì để so với hắn.

Thế nên khi này tiết tấu của Diệp Lương Thần trở nên dồn dập hơn.

Tiếng đàn bỗng trở nên hỗn loạn.

Nhưng từ từ Diệp Lương Thần lại lấy lại trạng thái bình tĩnh.

Trong đầu của hắn dần dần xuất hiện một cảnh tượng, bầu trời hoa đào rơi lả tả, Hỗn Độn Thần Nữ đang nhìn hắn đánh đàn với ánh mắt ôn nhu.

Bỗng nhiên một khắc sau toàn bộ khung cảnh đều thay đổi.

Trong đầu lại xuất hiện một khung cảnh khác.

Đạo Tử Tần Tộc đang đánh đàn.

Hỗn Độn Thần Nữ lại thổi tiêu cho Tần Đạo Tử.

Khục (Không suy nghĩ đen tối)

Đàn tiêu hợp tấu, giống như một bức tranh hoàn mỹ.

Mà hắn giống như là một người ngoài.

“Không.”

Diệp Lương Thần sau khi chứng kiến một màn này thì trong miệng xuất máu tươi.

Trong lòng hắn gầm thét liên tục.

Lửa giận công tâm.

Khó chịu tới cực điểm.

Khi chứng kiến một màn này thì Diệp Lương Thần kém chút điên mất rồi.

Thổi tiêu.

Đánh đàn.

Khung cảnh khiến hắn sợ hãi này cứ liên tục xuất hiện đi xuất hiện lại trong đầu của hắn.

Dù làm thế nào cũng không thể ngăn chặn được.

Thế nên dẫn tới tiếng đàn của Diệp Lương Thần dần dần trở nên bất ổn.

Tâm của Diệp Lương Thần cũng không còn được ổn định.

“Tần Cửu Ca.”

Diệp Lương Thần hét lớn trong lòng một tiếng, hai mắt hắn đỏ từng tia máu.

Dù làm cách nào thì hắn cũng không thể xóa được hình ảnh Hỗn Độn Thần Nữ thổi tiêu cho Tần Cửu Ca.

Tuy một màn đó rất ấm áp nhưng lại không ấm áp với hắn một xíu nào.

Diệp Lương Thần thở một hơi thật sâu.

Hắn dần dần lấy lại bình tĩnh và cố gắng suy xét xem sao bản thân lại tưởng tượng ra hình ảnh như thế.

Chương 675: Cầm Đạo đã tới mức này rồi sao

Chương 675: Cầm Đạo đã tới mức này rồi sao

Nhưng mà hiện tại trong đầu của hắn lại xuất hiện hận ý đối với Tần Cửu Ca.

Vì sao Hỗn Độn Thần Nữ lại ưa thích hắn mà lại không ưa thích ta?

Rõ ràng là hắn đánh đàn tốt như vậy mà?

Không phải Hỗn Độn Thần Nữ thích nhất là những người đánh đàn tốt sao?

Đáng ra nàng phải ưa thích ta chứ, tại sao lại ưa thích tên Đạo Tử Tần Tộc kia?

“Hiện tại Thần Nữ chắc chắn là bị bề ngoài của tên kia mê hoặc mà thôi, chỉ cần ta biểu hiện tốt thì một khoảng thời gian nữa Thần Nữ chắc chắn sẽ hồi tâm chuyển ý mà thôi.”

Diệp Lương Thần cố gắng tự động viên bản thân.

Có lẽ thân thế của mình không thể so sánh được với Đạo Tử Tần Tộc.

Nhưng ta có một trái tim chân thành.

Nghĩ đến đây thì Diệp Lương Thần đã bình tĩnh trở lại và phục hồi trạng thái ban đầu.

Tiếng đàn của hắn đã trở về với vẻ du dương ban đầu.

Một lát sau tiếng đàn dừng lại.

Rất nhiều thiên kiêu vẫn còn choáng ngợp bởi sức hấp dẫn của khúc đàn vừa rồi.

Tên này rõ ràng là một thiên tài trời sinh chơi đàn rồi.

“Cầm Đạo của hắn đã tốt tới mức độ như thế này rồi sao?”

Hỗn Độn Thần Nữ hít một hơi thật sâu rồi nhìn kỹ lại tên Diệp Lương Thần này, nàng không thể không thừa nhận Cầm Đạo của tên này rất tốt.

Nhưng trong nội tâm của nàng lại hoàn toàn không thích tên này.

Khi tiếng đàn vừa dứt thì ánh mắt của nhiều người ở đây nhìn Diệp Lương Thần cũng bắt đầu mang theo vẻ kính nể.

Một lúc sau thì Diệp Lương Thần mới thoát ra được trạng thái vong ngã và trở về với bình thường, lúc này hắn nhìn thẳng về phía tên Tần Cửu Ca đứng ở kia với ánh mắt xuất hiện một tia cừu hận.

Khung cảnh mà ban đầu hắn nghĩ tới vô cùng tốt đẹp, chắc chắn là do tên này khiến cho nó trở nên như vậy.

Sao Hỗn Độn Thần Nữ lại có thể thổi tiêu cho một tên như thế này được.

Hai người bọn hắn không thể nào ăn ý như thế được cả.

Mà bản thân hắn lại giống như một người ngoài cuộc.

“Mặc dù thiên phú tu vi của Đạo Tử Tần Tộc rất cường đại, nhưng nếu bàn về đánh đàn thì…”

Diệp Lương Thần lên tiếng, khóe miệng hắn nhịn không được mà nở một nụ cười.

Hắn muốn chứng minh trước mặt nữ thần của mình.

Hắn, Diệp Lương Thần.

Có Cầm Đạo cao hơn Tần Đạo Tử rất rất nhiều.

Không phải Hỗn Độn Thần Nữ yêu thích Cầm Đạo sao?

Diệp Lương Thần tự tin Cầm Đạo của bản thân không thua một ai.

Nếu như muốn tuyển phu quân thì phải tuyển người như hắn này.

Với lại ở đây cũng có nhiều người như thế, chắc chắn tên Đạo Tử này sẽ không dám ra tay với hắn chỉ vì một chuyện nhỏ như thế này đâu.

Nếu như y thật sự ra tay thì danh tiếng của y sẽ không tốt một chút nào.

Những người như Đạo Tử chắc hẳn là rất xem trọng danh tiếng của mình.

Nhưng mà Tần Cửu Ca lại không thèm nhìn Diệp Lương Thần dù chỉ một chút.

Thấy bộ dáng này của Diệp Lương Thần thì Tần Cửu Ca không nhịn được mà cười lạnh.

Hắn chưa từng học đánh đàn, thậm chí ngày hôm nay là ngày đầu tiên hắn tiếp xúc với đàn, nhưng điều đó có trọng yếu không?

Hoàn toàn không trọng yếu một chút nào.

Bản thân hắn có hệ thống mà?

Cầm Nghệ vừa rồi của Tần Cửu Ca hoàn toàn là đổi từ hệ thống ra.

Hắn có hệ thống, hắn còn sợ gì nữa?

“Ting, nhiệm vụ Hệ Thống, đánh mặt của Khí Vận Chi Tử Diệp Lương Thần.”

“Khi hoàn thành nhiệm vụ thu hoạch được mười ngàn Khí Vận Điểm.”

m thanh của hệ thống vang lên trong đầu của Tần Cửu Ca.

“Hệ Thống, đổi Cầm Nghệ cao cấp hơn cho ta.”

Nếu như Hệ Thống đã nói như vậy thì Tần Cửu Ca không ngại đánh mặt tên kia trước mặt tất cả mọi người.

“Ting, chúc mừng chủ nhân đã thu hoạch được Cầm Nghệ của Thần Linh Cảnh”

Sau khi hệ thống nói xong thì Tần Cửu Ca ngồi xếp bằng trên không trung.

Tóc đen bay múa sau lưng hắn.

Mười ngón tay biến ảo không ngần.

m thanh như là Cửu Thiên Huyền m vang lên.

Sắc mặt của tất cả thiên tài yêu nghiệt xung quanh ngây ra như phỗng.

Thần khúc này không thể xuất hiện ở đây được, đây là thứ chỉ có Thần Tiên mới đánh được mà thôi.

“Đó là cái gì?”

Bỗng nhiên có một thiên kiêu nhìn về phía sau lưng Tần Cửu Ca rồi lên tiếng.

Ở nơi đó không biết từ khi nào đã xuất hiện một đóa hoa đang nở.

“Đó… Đó chính là Đại Đạo Chi Hoa.”

Một vị thiên kiêu khác biết thứ đó là thứ gì thì nhanh chóng lên tiếng một cách đầy hoảng sợ.

Vị Đạo Tử Thần Châu này khi nãy vậy mà không dùng ra toàn lực.

Thật sự là đáng sợ tới cực điểm.

Trên thế gian này lại còn có nam tử hoàn mỹ tới như thế này sao?

Ban đầu mọi người vẫn nghĩ rằng Cầm Nghệ của Diệp Lương Thần tốt hơn một bậc, nhưng sau khi nghe được tiếng đàn của Tần Cửu Ca thì bọn hắn hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào.

Quá xấu hổ.

Cầm Nghệ của tên Tần Đạo Tử này sớm đã xuất thần nhập hóa rồi, ban đầu chỉ là hắn khinh thường không dùng toàn lực mà thôi.

Mà hiện tại không ai biết đó có phải là toàn lực của Tần Cửu Ca chưa nữa.

Diệp Lương Thần đã hoàn toàn bị treo lên đánh rồi.

Chương 676: Đội nón xanh cho muội muội

Chương 676: Đội nón xanh cho muội muội

Tiếng đàn từ từ dừng lại.

Tất cả mọi người có mặt tại hiện trường đều nhìn chằm chằm vào Tần Cửu Ca.

Trong ánh mắt của mọi người thì hâm mộ có, kính ngưỡng có và cũng có ghen ghét.

Nhưng mà những người ghen ghét thì sau khi suy nghĩ lại đều phải thở dài một hơi.

Không có gì đáng để ghen ghét cả.

Nếu như chỉ chênh lệch một tý thì còn có cơ sở để mà ghen ghét, nhưng mà chênh lệch hiện tại quá lớn rồi, lớn tới mức chỉ có thể ngưỡng mộ mà thôi.

Lớn tới mức không sinh ra nổi lòng ghen tỵ.

Dù sao bọn hắn cũng không đứng trên cùng một cấp độ.

“Không được, không được rồi tỷ tỷ, trái tim của ta sắp không chịu nổi nữa rồi.”

Vị công chúa Thần Quốc ngồi cách đó không xa nhìn Tần Cửu Ca với ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống.

Cứ như thế này thì ai mà chịu cho nổi chứ.

Tất cả điểm tốt đều hội tụ trên người của người nam nhân này, dù sau này hắn quen nàng sau đó vứt bỏ thì nàng cũng cam tâm tình nguyện nữa.

Dù cho hắn có chơi nàng miễn phí thì nàng cũng sẵn sàng dâng hiến, có khi nàng còn cảm thấy đó là vinh hạnh của mình.

“Tỷ tỷ, tỷ tỷ.”

Sau khi công chúa Thần Quốc vừa dứt lời thì bỗng cảm thấy kỳ lạ, sao tỷ tỷ của nàng lại không chú ý tới nàng nữa rồi.

Nàng quay đầu sang nhìn về phía tỷ tỷ của mình.

Đúng là không nhìn thì không biết, vừa quay sang nàng liền bị giật mình.

Vị tỷ tỷ này của nàng vậy mà cũng đang nhìn chằm chằm vị Đạo Tử Tần Tộc kia với ánh mắt thất kễ,

Không lẽ… Tỷ tỷ lại muốn làm thê tử của người yêu muội muội mình à?

Đội nón xanh cho muội muội ruột thịt của mình sao?

Đáng giận thật!

Trên đời này sao lại có một người tỷ tỷ như vậy chứ.

Công chúa Thần Quốc bỗng cảm thấy tỷ tỷ của mình thật là đáng ghét.

Lại muốn cướp đi người trong lòng của muội muội mình, thật không biết nhường nhịn gì hết.

“Tỷ tỷ, không lẽ ngươi muốn tự tay đội nón xanh cho muội muội của ngươi sao?”

Công chúa Thần Quốc bỗng quơ quơ nắm đấm của bản thân.

“A, a, a!”

Giờ thì vị tỷ tỷ kia mới hoàn hồn lại, sau khi nghe được lời của muội muội mình thì nàng bỗng đỏ hết cả mặt.

Nhưng sau đó nàng liền quay sang nắm chặt lỗ tai của muội muội mình lên.

Cái gì gọi là đội nón xanh cho ngươi chứ?

Vị Tần Đạo Tử kia đã là người của ngươi rồi sao?

Hắn là của ngươi rồi sao?

“A a a, tỷ tỷ muốn cướp người yêu của muội muội nên muốn giết người diệt khẩu này, cứu mạng với!!!”

Công chúa Thần Quốc gào thét nhỏ.

Điều này khiến cho không ít thiên kiêu xung quanh quay sang nhìn về phía này.

Hai tỷ muội của Thần Quốc này quả nhiên vô cùng hấp dẫn ánh mắt người khác.

,,,

“Công tử không hổ là thiên nhân, không biết bằng cách nào công tử lại có thể tinh thông được nhiều thứ như vậy được!”

Viêm Linh Cơ ngồi ở một bên thấy một màn này thì không khỏi tự lẩm bẩm.

Trong mắt của nàng thì công tử không gì là không biết.

Không cần quan tâm đó là việc gì, đều không thể làm khó được công tử.

Đây chính là lý do chính mà nàng chịu đi theo sau lưng công tử.

“Những thứ mà công tử tinh thông là gì thế?”

Sở U Cơ cười nhạt rồi quay sang hỏi.

“Muốn cái gì thì có cái đó!”

Viêm Linh Cơ cũng không chịu thua kém, nàng quay sang cười một tiếng vũ mị với Sơ U Cơ rồi nói.

Đáng sợ.

Cả hai đều đáng sợ.

…

Diệp Lương Thần sau khi nghe tiếng đàn của Tần Cửu Ca thì thần sắc cực kỳ thống khổ.

Trong lòng hắn hiện tại thê lương không gì sánh nổi.

Tên Đạo Tử Thần Châu này sao lại có thể xuất sắc như thế được?

Dù là ngay trong lĩnh vực hắn tự tin nhất cũng không đấu được sao?

Ánh mắt của Hỗn Độn Thần Nữ hiện tại đã hoàn toàn say mê vào hình bóng của Tần Cửu Ca.

Nàng thề rằng từ xưa đến nay nàng chưa từng thấy bất kỳ một nam tử nào có thể hoàn mỹ được giống như thế này cả.

Về phần Diệp Lương Thần thì không cần phải nói tới, vừa nghĩ tới y thì sắc mặt của Hỗn Độn Thần Nữ đã lạnh xuống.

Không biết tên đó nghĩ gì mà lại dám luận bàn Cầm Đạo với Tần Đạo Tử nữa.

Thật sự là không biết tự lượng sức mình mà.

Tu vi của Diệp Lương Thần lại có sự tăng tiến.

Diệp Lương Thần bây giờ thì thống khổ tột cùng.

Ngay cả Cầm Đạo mà hắn cũng không thể so sánh được với Tần Cửu Ca thì hắn lấy gì mà so đây, chắc chắn Thần Nữ sẽ càng trở nên chán ghét hắn.

“Bóng đêm đêm mai là đẹp nhất, nếu như muốn tới thì đến đây vào đêm mai đi.”

Tần Cửu Ca thu đàn vào trong Nhẫn Trữ Vật của mình rồi lên tiếng nói với Hỗn Độn Thần Nữ.

Hệ thống đã nhắc cho hắn Hỗn Độn Thần Nữ là Khí Vận Nữ Chính rồi.

Xem ra nàng chính là Khí Vận Nữ Chính của tên Diệp Lương Thần

này.

Quả nhiên nếu như chỉ xem xét tình hình nếu không có sự xuất hiện của Tần Cửu Ca thì câu nói cứ simp đi, simp tới mức tận cùng thì cái gì cũng có là đúng.

Nếu như Tần Cửu Ca không chen ngang một chân vào thì Diệp Lương Thần đã thu được Hỗn Độn Thần Nữ vào tay hắn rồi!

Chương 677: Bán con gái cầu vinh

Chương 677: Bán con gái cầu vinh

Đương nhiên tất cả đều nằm ở trên tiền đề là Tần Cửu Ca không xuất hiện.

Một tiếng nổ lớn vang lên trong đầu Diệp Lương Thần.

Lời của rồi của Tần Cửu Ca không khác gì một quả bom nặng ký nổ giữa lòng của hắn.

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm vào Hỗn Độn Thần Nữ đứng ở phía xa xa kia.

Hắn hy vọng Nữ Thần của mình có thể từ chối lời mời này.

“Được, được lắm, tạ ơn Đạo Tử, vậy tiểu nữ tử hẹn Đạo Tử đêm mai cùng nhau ngắm hoa dưới trăng tại đây, mong Đạo Tử sẽ tới!”

Hỗn Độn Thần Nữ không chỉ không từ chối mà nàng còn lộ vẻ quyến rũ rồi cười nói với Tần Cửu Ca.

Điều này khiến cho Diệp Lương Thần ngay người.

Khi nào Hỗn Độn Thần Nữ mới cười như thế với bản thân đây!

Nếu như nàng chịu cười với hắn như thế thì hắn mất đi một vạn năm tuổi thọ cũng đáng giá.

Mười vạn năm cũng được!

“Không!”

Giờ phút này Diệp Lương Thần lửa giận công tâm.

Huyết sắc trong mắt hắn ngày càng nồng nặc.

Giờ phút này hắn đã trở nên phẫn nộ tới cực điểm.

Hắn không trách Nữ Thần của mình, hắn chỉ trách tất cả mọi thứ là vì tên Đạo Tử Tần Tộc này, hắn trách vì sao tên này lại không chịu cự tuyệt.

Vì sao Tần Cửu Ca lại không chịu cự tuyệt mà lại còn được đà làm tới?

Không lẽ hắn không thấy rằng mình cực kỳ yêu Hỗn Độn Thần Nữ sao?

Đây khác gì cướp Nữ Thần của hắn đâu!

Càng nghĩ thì Diệp Lương Thần càng kích động hơn.

Bỗng nhiên trong đầu của Diệp Lương Thần lại hiện lên tràng cảnh Tần Cửu Ca đánh đàn cùng với Hỗn Độn Thần Nữ thổi tiêu, lúc này Diệp Lương Thần nhìn về phía Tần Cửu Ca với vẻ tràn đầy giận dữ.

“Đây chính là Hỗn Độn Thần Nữ của Thánh Địa chúng ta, sao có thể ngắm hoa dưới trăng cùng với ngươi chứ!”

Diệp Lương Thần hiện tại chỉ có thể sử dụng thân phận của Thần Nữ để khiến cho Tần Cửu Ca từ bỏ ý đồ mà thôi.

Khi âm thanh của Diệp Lương Thần vang lên thì tất cả mọi người có mặt tại đây đều im lặng không nói.

Nhiều người nhìn về phía Diệp Lương Thần với ánh mắt đang nhìn một tên đần.

Không lẽ tên này không nhìn ra Hỗn Độn Thần Nữ đã chấp nhận rồi sao?

“Lương Thần quay lại đây, quay lại đây!”

Bỗng nhiên từ phía Hỗn Độn Thánh Địa xuất hiện một vị lão giả tóc trắng phơ đi ra, hắn hô lớn về phía Diệp Lương Thần.

Diệp Lương Thần dù sao cũng là một vị thiên kiêu viễn cổ của Hỗn Độn Thánh Địa, y cũng là người kế tục mà bản thân cực kỳ coi trọng.

Không thể để y làm loạn ở đây được.

“Lăn trở về!”

Không đợi Diệp Lương Thần có động tác gì khác thì một âm thanh uy nghiêm đã vang lên giữa vòm trời.

Nếu như tên này làm loạn hứng thú của vị Tần Đạo Tử này thì Hỗn Độn Thánh Địa bọn hắn không biết xử lý như thế nào đâu.

“Ha ha ha, ta đã biết, ta đã biết rồi!”

“Khẳng định là do các ngươi giở trò quỷ sau lưng tất cả mọi người!”

Sau khi Diệp Lương Thần nghe được âm thanh này thì trên mặt hắn xuất hiện một nụ cười lạnh rồi nói: “Có phải Hỗn Độn Thánh Địa của các ngươi tham lam, muốn mượn nhờ thế lực của Tần Tộc nên mới kêu Thần Nữ đi tiếp cận Đạo Tử Tần Tộc!”

“Đừng nói là các ngươi không biết rõ chuyện này, sâu trong Hỗn Độn Thánh Địa các ngươi có một viên Thiên Địa Thần Thai, các ngươi muốn mượn nhờ thế lực của Tần Tộc để nuôi dưỡng nó phải không!”

“Nếu không thì sao Thần Nữ lại đi tiếp cận Đạo Tử Tần Tộc làm gì!”

Diệp Lương Thần càng nói thì hắn lại càng cảm thấy mình tiếp cận được chân tướng.

Thần sắc hắn dần kích động.

Vị Thần Nữ hiện tại vẫn là Nữ Thần không ái mộ hư vinh của hắn.

Tất cả những gì nàng làm đều là do Hỗn Độn Thánh Địa đứng đằng sau thúc ép mà ra.

Thần Nữ chắc chắn không tự nguyện.

Thần Nữ vẫn rất thuần khiết và đơn thuần.

“Không ngờ tới bây giờ Hỗn Độn Thánh Địa lại làm ra chuyện như thế này, thật sự là không biết liêm sỉ mà.”

“Các ngươi làm việc này thì khác gì bán con gái để cầu vinh chứ!”

m thanh của Diệp Lương Thần càng lúc càng đau khổ hơn.

Hắn đang tự trách bản thân không có thực lực, không thể tự bảo vệ

được Nữ Thần của bản thân mình.

Hỗn Độn Thánh Địa vậy mà lại bán con gái cầu vinh.

Chắc chắn trong lòng của Nữ Thần cũng đang rất dày vò.

Thân thể của Hỗn Độn Thần Nữ đứng trên kia cũng run rẩy không ngừng.

“Người đâu, tới bắt tên Diệp Lương Thần này nhốt vào địa lao cho ta, ngay lập tức!”

Bỗng nhiên giữa trời có một nam nhân trung niên có tướng mạo cực kỳ uy nghiêm xuất hiện rồi lên tiếng nói, trong giọng nói của y tràn đầy tức giận.

Chương 678: Diệp Lương Thần to gan

Chương 678: Diệp Lương Thần to gan

Viêm Hoa rống một cách cực kỳ phẫn nộ đối với Diệp Lương Thần.

Hắn có biết đến tên đệ tử này.

Trước kia hắn cũng đã biết việc tên đệ tử này có tình cảm với Hỗn Độn Thần Nữ, nhưng hắn nghĩ chỉ cần Hỗn Độn Thần Nữ thể hiện rằng không ưa thích gì y thì y sẽ biết khó mà lui.

Nhưng không, tên Diệp Lương Thần này hoàn toàn không có tự giác gì cả.

Bây giờ Diệp Lương Thần cũng dần dần tỉnh táo lại.

Vừa rồi hình tượng kia cứ ám ảnh mãi trong đầu hắn nên hắn mới trở nên mất bình tĩnh và không coi ai ra gì như thế.

Hiện tại sau khi tỉnh táo lại và suy nghĩ kỹ càng thì hắn bắt đầu cảm giác không ổn.

Tuy nhiên khi Diệp Lương Thần nhìn lên thì hắn lại thấy Hỗn Độn Thần Nữ đang đứng trên không trung rồi run rẩy liên tục.

Trong lòng hắn dần trở nên kích động tiếp.

Quả nhiên mình không nghĩ sai.

Thần Nữ cũng chỉ là bị bức bách mà thôi.

Hiện tại khi bị nói trúng tim đen thì Thần Nữ cảm động tới nỗi run lên luôn rồi kìa.

“Thần Nữ hiện vẫn chờ ta giải cứu, chỉ có càng trở nên mạnh mẽ hơn nữa thì ta mới có thể giải cứu được Nữ Thần.”

Diệp Lương Thần tự an ủi bản thân.

Hắn luôn tự nói cho bản thân rằng chỉ có một mình hắn mới có thể mang lại hạnh phúc cho Hỗn Độn Thần Nữ mà thôi.

Ngoại trừ hắn thì không một ai có thể khiến cho nàng cảm thấy vui vẻ được nữa.

Có một vài trưởng lão của Hỗn Độn Thần Điện muốn đi tới đè Diệp Lương Thần xuống.

Hắn thấy vậy nhưng vẫn đứng đó và lộ ra vẻ mặt khinh thường. dù có chết thì hắn cũng muốn vạch trần bộ mặt giả dối của Hỗn Độn Thánh Địa này.

Lúc này thì Hỗn Độn Thần Nữ cũng dần dần nhìn thẳng về phía Diệp Lương Thần.

Thấy vậy thì Diệp Lương Thần càng kích động hơn nữa, hắn tự nói với bản thân.

“Hành vi của ta đã đạt được hảo cảm của Thần Nữ rồi, chỉ cần ta tiếp tục kiên trì thì chắc chắn Thần Nữ sẽ cho ta cơ hội mà thôi.”

Một khắc sau thì Hỗn Độn Thần Nữ mở miệng gào thét vào mặt Diệp Lương Thần:

“Lăn!”

Sắc mặt Diệp Lương Thần dại ra ngây tức khắc.

Vừa rồi Thần Nữ lại chịu lên tiếng với mình.

Nàng chịu nói với mình!

Đã bao lâu Thần Nữ không thèm quan tâm tới bản thân rồi!

Hiện tại nàng lại chịu mở miệng nói chuyện với mình!

Điều này khiến cho Diệp Lương Thần mừng như điên.

Còn về việc Hỗn Độn Thần Nữ nói cái gì thì trong lòng Diệp Lương Thần hoàn toàn không thèm để ý.

Diệp Lương Thần từ từ chỉnh đốn cơ mặt của mình, hắn lộ ra vẻ mặt mà hắn cho là đẹp trai nhất của bản thân rồi lên tiếng!

“Yêu ngươi một vạn năm!”

Hiện tại thì ngay cả Tần Cửu Ca cũng ngây dại khi thấy một màn này.

Đây quả thật là tên Khí Vận Chi Tử hèn nhất mà hắn từng được thấy.

Thật sự là không có thuốc chữa rồi!

Không lẽ tên này cũng là một tên Đại Đạo Kỳ Tại sao? Sao có thể hèn tới mức này được?

Tên này đã lún quá sâu vào tình yêu rồi!

Nhìn biểu lộ của Diệp Lương Thần mà Tần Cửu Ca cảm gác chắc chắn tên này là ông tổ của Simp phái hậu thế!

“Simp Nhất Mạch rất có thể sẽ phát dương quang đại trong tay của ngươi đó!”

Tần Cửu Ca lên tiếng với một giọng nói không giấu nổi sự tán dương.

Ai nói Simp không thể thành đạo?

Vậy tên trước mắt của hắn là cái gì đây?

Hỗn Độn Thần Nữ thấy thần sắc của Tần Cửu Ca thì sợ rằng y hiểu lầm, nàng nhanh chóng lên tiếng biện giải: “Đạo Tử đừng hiểu lầm, ta và hắn không có quan hệ gì cả, thậm chí cả hai còn không phải là bạn bè nữa.”

Diệp Lương Thần nghe vậy thì mặt đỏ hết cả lên, nhưng hắn vẫn cố gắng lên tiếng.

“Thần Nữ, không lẽ nàng quên Chân Long Gân mà ta đưa nàng sao?”

Diệp Lương Thần hít một hơi thật sâu.

Chắc chắn lời vừa rồi Thần Nữ không phải là nói cho hắn nghe.

Giả, chắc chắn là giả.

Nhưng tu vi của Diệp Lương Thần lại tăng lên.

“AAAA!”

Khi cảm nhận được tu vi của bản thân thì Diệp Lương Thần phẫn nộ tới cực điểm.

“Tất cả là tại vì ngươi!”

Diệp Lương Thần gầm một tiếng về thẳng phía của Tần Cửu Ca, hắn cảm giác được tất cả những chuyện này đều là do tên Đạo Tử Tần Tộc trước mắt này.

Chỉ cần tên này rời khỏi Hỗn Độn Thần Nữ thì chắc chắn nàng sẽ quay về bên cạnh mình mà thôi.

Khi lời của Diệp Lương Thần vừa dứt thì trên người hắn cũng dính một đòn cực kỳ cường đại.

Tần Cửu Ca vẫn giữ nét mặt bình tĩnh.

Hắn không phải người ra tay với Diệp Lương Thần, tại vì không đáng, hắn chỉ cảm thấy chơi đùa tên này rất vui mà thôi.

Người vừa rồi xuất thủ chính là trưởng lão của Tần Tộc.

Người dám vô lễ với Đạo Tử, nên giết.

Dù là thiên kiêu của Hỗn Độn Thánh Địa cũng không ngoại lệ.

Nhưng mà điều khiến cho tên trưởng lão Tần Tộc không nghĩ tới chính là dù chịu một đòn như vậy tên Thiên Kiêu Hỗn Độn Thánh Địa vẫn không có chuyện gì.

Điều này rất bất ngờ.

Dù sao tên trưởng lão này cũng là một cường giả Thiên Tôn Cảnh Đỉnh Phong.

Nhưng mà dù bất ngờ thì hắn cũng không có quá nhiều do dự, khi thấy Diệp Lương Thần vẫn không sao thì hắn định tiến lên đánh thêm một đòn nữa.

“Được rồi, để Hỗn Độn Thánh Địa giam hắn vào địa lao là được.”

Tần Cửu Ca lúc này mới từ từ lên tiếng.

Nếu như ngươi là Khí Vận Chi Tử theo Simp Nhất Mạch thì chắc chắn vị Thần Nữ kia có vị trí cực kỳ trọng yếu đối với ngươi phải không?

Vậy tới đêm đi, lúc đó mới là màn kịch chính!

Tốt nhất là làm trước mặt của Diệp Lương Thần.

“Vâng!”

Chương 679: Cơ duyên của Đan Vu Xán Ngũ

Chương 679: Cơ duyên của Đan Vu Xán Ngũ

Hỗn Độn Thánh Chủ lập tức lên tiếng nhận mệnh, khi đứng trước mặt tên Đạo Tử Tần Tộc này thì hắn cảm thấy vô cùng áp lực.

Cường đại, thật sự là quá cường đại.

Diệp Lương Thần cũng bị kéo đi.

Mà U Minh khi thấy một màn này thì sắc mặt cũng không có quá nhiều thay đổi.

Hắn chỉ cảm thấy bất ngờ khi Cầm Đạo của tên Đạo Tử Tần Tộc kia lại tốt như vậy mà thôi.

…

Ngay lúc này.

Tại một nơi vắng vẻ tại Hỗn Độn Thánh Địa.

Nơi này đen kịt một vùng, hoàn toàn không có bất kỳ một tia sáng nào soi vào được cả.

Tịch liêu không một bóng người.

Vừa nhìn liền biết nơi này không thích hợp cho sinh vật sống.

“Ha ha, cuối cùng Đan Vu Xán Ngũ ta cũng tìm được vị trí mà Thần Tướng ngủ say rồi.”

Bỗng nhiên một âm thanh cười to vang lên tại nơi này.

Một nam tử đang cười to trong bóng tối kia.

Đan Vu Xán Ngũ hắn rốt cục cũng có Hộ Đạo Giả vô địch rồi.

Một hồi lâu sau thì Đan Vu Xán Ngũ lấy một viên ngọc ra từ trong Nhẫn Trữ Vật của mình.

Đây chính là đồ vật truyền thừa của hắn, theo truyền thuyết thì nó là đồ của Thiên Đế truyền lại.

Tiên Thiên Cổ Thần Ngọc.

Trong đó có chứa đựng một đạo truyền thừa của Thiên Đế.

Tên là Đại Hóa Tự Tại Thiên Công.

Vô cùng cổ lão cùng cường đại.

Khi lấy được thứ đồ này thì Đan Vu Xán Ngũ vui mừng như điên.

Với lại sau khi tìm hiểu rõ về viên Cổ Ngọc này thì hắn biết rằng có thể dựa vào Tiên Thiên Cổ Thần Ngọc để đánh thức một vị Thần Tướng của Thiên Đình khi xưa, điều này làm cho nội tâm của Đan Vu Xán Ngũ như muốn nổ tung.

“Hãy thức tỉnh, Thần Tướng.”

Đan Vu Xán Ngũ nhìn một màn này với ánh mắt kích động.

Hắn đang suy nghĩ khi mình đánh thức được vị Thần Tướng này dậy thì không biết bản thân sẽ uy phong ra sao.

Một âm thanh to lớn vang lên giữa thiên địa.

Tuy nhiên không ai phát hiện ra dị thường ở nơi này cả.

Bởi vì nơi này cực kỳ vắng vẻ, bình thường không ai tới đây làm gì.

Chỉ có người nắm giữ Tiên Thiên Cổ Thần Ngọc mới có thể mở ra bí mật ở đây mà thôi.

Phía trước Đan Vu Xán Ngũ xuất hiện một vùng không gian ba động.

Khi thấy được tất cả thì nội tâm của Đan Vu Xán Ngũ rực cháy ngọn lửa báo thù, hắn muốn trả lại tất cả khuất nhục của mình.

Tất cả sỉ nhục mà Đạo Tử Tần Tộc cho hắn thì hắn nhất định phải trả lại.

“Ai gọi ta dậy!”

Một âm thanh cổ lão vang lên trong không gian, nó như xuất hiện từ thời kỳ hồng hoang hỗn độn.

“Tiền bối, là vãn bối, là vãn bối.”

Đan Vu Xán Ngũ gào thét lớn tiếng.

Vị Thần Tướng của Thiên Đình này không phải là nói dối, quả nhiên y có tồn tại.

Không phí phạm nhiều thời giờ hắn dùng để chuẩn bị như thế.

“Ngươi sao? Sao trên người ngươi lại có đồ của chủ nhân ta?”

m thanh tràn đầy uy áp kia lại vang lên một lần nữa.

“Thôi được rồi, nếu như ngươi đã lấy được đồ của chủ nhân ta thì coi như ngươi là người hữu duyên với Thiên Đình nhất mạch, ngươi tới đây đánh thức ta dậy là vì chuyện gì?”

Sau đó thì vị Thần Tướng kia lại nói thêm.

m thanh của hắn như Thiên Lôi oanh đỉnh, chấn động cả hư không.

“Quả nhiên là một tồn tại cực kỳ Cổ Lão, có thể nói là một Tồn Tại Cấm Kỵ!”

Đan Vu Xán Ngũ chứng kiến tất cả với ánh mắt không thể tin được.

Quá cường đại.

Hắn cảm giác trước mặt tồn tại này thì hắn không khác gì một con sâu kiến cả.

Nhưng mà may bản thân là người đánh thức vị tồn tại này, đây có thể nói là Hộ Đạo Giả tương lai của bản thân.

Trên mặt Đan Vu Xán Ngũ xuất hiện một nụ cười lạnh.

Đạo Tử Tần Tộc chắc chắn phải chết.

“Tồn tại Cổ Lão, ta hy vọng ngài có thể xuất thủ giúp ta một lần, ta muốn trấn áp một người có tu vi Thiên Tôn Cảnh.”

Đan Vu Xán Ngũ cúi đầu một cách cung kính sau đó nói với vị Thần Tướng kia.

Hắn có một suy nghĩ điên cuồng trong đầu.

Hắn muốn chứng minh trước mặt mọi người là hắn cũng có một Hộ Đạo Giả cường đại tới cực điểm.

Tần Cửu Ca có thì hắn cũng có.

Hắn có thể cảm nhận được vị tồn tại Cổ Lão trước mắt này có thực lực cực kỳ cường đại.

Tuyệt đối tên này không chỉ có tu vi Thần Linh, thậm chí còn có thể cao hơn Thần Vương nữa.

Đây là cảm giác trong cõi u minh của hắn.

m thanh trong hư không kia im bặc đi một hồi, nhưng một lát sau thì tồn tại kia cũng đồng ý.

Đan Vu Xán Ngũ nghe thế thì trên mặt hiện lên vẻ vui sướng nồng nặc.

Hiện tại hắn không tính xử lý tên Đạo Tử Tần Tộc kia.

Vì việc đó hoàn toàn không thực tế một xíu nào.

Nếu như sau này hắn muốn hành tẩu chư thiên thì hắn bắt buộc phải có một Hộ Đạo Giả vừa cường đại vừa cổ lão.

Vì không ai dám chắc liệu Tần Cửu Ca có tiếp tục ra tay với hắn không!

Chỉ khi nào hắn thể hiện ra sau lưng hắn cũng có một thế lực cổ lão và cường đại chống lưng thì mới có thể khiến cho người khác kiêng kỵ được.

Thần Tướng Thiên Đình xuất thế, chắc chắn sẽ khiến cho tất cả Cấm Kỵ chấn động.

Đến lúc đó thì chắc chắn vô số Cấm Kỵ Tồn Tại cùng Cấm Kỵ Thế

Lực sẽ nhận định hắn là người truyền thừa của Thiên Đình.

So Đạo Thống?

So bối cảnh?

Đan Vu Xán Ngũ hắn không kém gì Đạo Tử Tần Tộc cả.

Nghĩ đi nghĩ lại thì nét cười trên mặt Đan Vu Xán Ngũ càng nồng nặc.

Chương 680: Đạo là gì?

Chương 680: Đạo là gì?

Thần Châu Đạo Hôi.

“Chư vị, Đạo là gì?”

Bỗng nhiên một âm thanh vang lên trong Đạo Hội.

“Trong nội tâm ta có một nghi hoặc to lớn, rốt cuộc Đạo là gì?”

Người vừa lên tiếng là một truyền nhân của một thế lực cổ lão.

Trên Thần Châu Đạo Hội giờ đang có rất nhiều người đang luận Đạo cùng tranh xem Đạo ai mạnh hơn.

Sự huy hoàng của Thần Châu được thể hiện một cách vô cùng nhuần nhuyễn.

Vô số thiên kiêu yêu nghiệt ngồi luận đạo.

Đại Đạo Thần Quang tranh nhau chiếu rọi.

Vô số dị thú cổ lão ngồi xung quanh.

Cảnh tượng này vô cùng kỳ quái, nhưng mà trong sự kỳ quái đó lại mang theo một vẻ huy hoàng.

Đây mới là một khung cảnh đáng có của thế gian.

Rất nhiều yêu nghiệt đều bày tỏ nghi ngờ của mình trong Đại Hội này.

Lời vừa rồi cũng là nghi hoặc trong lòng của một thiên tài yêu nghiệt.

Đạo là gì?

Đại Đạo vô hình, Đại Đạo ba ngàn, vậy cuối cùng Đạo là gì?

Nghe được vấn đề của vị thiên kiêu kia thì vô số thiên tài yêu nghiệt có mặt tại đây đều trầm mặc.

Mặc dù bọn hắn cũng là thiên tài nhưng khi nghe được vấn đề này thì trong lòng bọn hắn cũng không biết nên trả lời như thế nào.

Đạo là gì?

Bọn hắn tu luyện Đạo!

Gì mà Hàn Băng Đại Đạo, Chí Dương Đại Đạo, Vô Tình Đại Đạo, Simp Đại Đạo,…

Nhưng đến cùng cái gì là Đạo?

Câu hỏi này bọn hắn không thể trả lời được.

“Ta nghĩ là Đạo nằm trong lòng, tu luyện Đại Đạo chính là tu luyện bản tâm.”

Một vị thiên kiêu sau khi trầm mặc một hồi thì lên tiếng.

Hắn nghĩ rằng Đại Đạo là vô hình, Đạo chỉ là một ý niệm ở trong lòng.

“Có lý, nhưng lại không bao quát được hết.”

Những thiên kiêu khác suy ngẫm một hồi thì từ từ lắc đầu.

Bọn hắn không nghĩ rằng như thế.

“Bần đạo nghĩ rằng Đạo có thể phân thành Kiếm Đạo, Quyền Đạo, Đao Đạo, Vô Địch Đạo, thế nên Đạo chỉ là một loại hình thức.”

Lại một vị thiên kiêu ngồi xếp bằng rồi nói.

Hắn là một tên Kiếm Tu, đồng thời cũng là một Đao Tu, lại còn là một Quyền Tu.

Thế nên hắn chỉ coi Đạo là một loại hình thức.

Giống như là Kiếm, Đao, Quyền vậy.

Nhưng mà đa số các thiên kiêu có mặt ở đây đều lắc đầu từ chối.

Hiển nhiên mọi người đều không chấp nhận lời giải thích này.

“Nam Mô A Di Đà Phật, bần tăng lại có một góc nhìn khác.”

Linh Thiền Tử chấp tay trước ngực rồi nhìn về phía Tần Cửu Ca cười nói: “Từ lúc từ biệt tới nay bần tăng vẫn luôn nhớ ngài đó.”

“Một ngày không thấy Đạo Tử bần tăng cảm giác như đã qua ba mùa thu, A Di Đà Phật.”

Sau khi nói xong thì thần sắc của Linh Thiền Tử dần trở nên to lớn.

Tần Cửu Ca nghe được lời của tên Linh Thiền Tử này thì cơ thể giật giật.

Sao hắn cứ cảm giác trên người của tên này có một tia không đúng vậy.

Nếu như nói theo kiếp trước thì là gay quá.

Linh Thiền Tử lại nói tiếp.

Phật quang xuất hiện xung quanh.

“Đạo là hình, Đạo cũng có thể là ý, Đạo có thể là bất kỳ vật gì, không cần câu nệ coi nó là bất kỳ hình thức nào cả.”

Một tiếng oanh vang lên, tất cả mọi người như thể hồ quán đỉnh.

Không ít thiên kiêu xung quanh cũng lên tiếng phụ họa.

“Theo ta thì Đạo chính là chí cao.”

U Minh trên trời cũng từ từ mở miệng.

“Các loại Đại Đạo Pháp Tắc mà chúng ta tu luyện bình thường chính là căn cơ của chúng ta, Đạo chiếm một bộ phận rất lớn của sinh mệnh chúng ta.”

“Lấy U Minh Đại Đạo mà ta tu luyện làm ví dụ đi, Đạo rất thâm ảo, chỉ cần lĩnh ngộ một cái cực sâu thì chúng ta sẽ tiến hóa lên một cấp độ cực kỳ cao.”

Nghe được lời của vị Đạo Tử U Tộc này thì nhiều thiên kiêu khác cũng gật đầu đồng ý.

Bọn hắn cũng cảm nhận được Đạo vô cùng thâm ảo.

Nếu như lĩnh ngộ sâu một Đạo thì đã có thể trở thành một tồn tại Cổ Lõa.

Sau đó Đạo Tử U Tộc lại lên tiếng.

Nhiều thiên kiêu xung quanh đều tán dương những ý kiến đó.

Càng nói thì U Minh lại càng mạnh.

“Đạo chính là…”

“Đạo là…”

Sau khi nói một hồi thì U Minh mở mắt ra, xung quanh hắn bắt đầu xuất hiện Đạo Quang.

Đây chính là biểu hiện của việc thiên địa cũng tán đồng đạo của hắn.

U Minh cực kỳ hài lòng với biểu hiện của bản thân, trong lòng hắn cũng có một ít lý giải về Đạo.

“Tần Đạo Tử nghĩ Đạo là gì?”

Do được thiên địa tán thành nên U Minh quay sang chĩa mũi dùi về phía Tần Cửu Ca.

Những lý giải này hắn phải tốn biết bao nhiêu năm tháng lắng đọng mới lĩnh ngộ được.

Tên Đạo Tử Thần Châu này lớn bao nhiêu?

Làm sao hắn có thể trả lời được vấn đề thâm ảo như thế được chứ!

Sau khi tiếng nói của U Minh vừa dứt thì đại đa số thiên kiêu yêu nghiệt đều quay sang nhìn về phía Đạo Tử Tần Tộc.

Chiến lực của Đạo Tử Tần Tộc đã được chứng minh là vô địch cùng thế hệ, bối cảnh thâm hậu cực độ.

Nhưng nếu như nói về việc lý giải Đạo thì đoán chừng y không lý giải sâu được đâu.

U Minh cười lạnh, mẹ nó, một tên con nít chưa mọc lông mà dám làm hắn mất mặt nhiều lần như vậy à.

Hắn nhất định phải đánh trả.

Chương 681: Ta chính là Đạo

Chương 681: Ta chính là Đạo

“Tuổi tác của Đạo Tử Tần Tộc nhỏ bé, hắn không biết ý nghĩa của Đạo cũng là chuyện bình thường.”

U Minh lên tiếng với một nụ cười xấu xa.

Mặc dù hắn nói như vậy nhưng không ít thiên kiêu đều nhìn Tần Cửu Ca với ánh mắt mong đợi.

Dù nói như thế nào thì Tần Cửu Ca cũng là một thiên tài vô địch cùng thế hệ tại Thần Châu,

“Đạo khả đạo, phi thường đạo.”

“Danh khả danh, phi thường danh.”

“Đạo sinh nhất, nhất sinh vạn vật.”

“Vạn vật sinh rồi vạn vật rơi.”

“Ta tức là Đạo!”

Một tiếng oanh vang lên.

Tử Khí Đông Lai ba vạn dặm.

Chỗ ngồi của Tần Cửu Ca cũng liên tục xuất hiện nhiều đóa Kim Liên.

Thần dị vô cùng.

Xung quanh lại có m Dương Nhị Khí lượn quanh.

Tất cả thiên tài yêu nghiệt xung quanh thấy thế thì đều choáng váng, tình huống này là gì thế?

Sao mọi thứ lại như thế này?

“Đây chính là Đại Đạo Chân Ngôn, đây chính là Đại Đạo Chân Ngôn đó.”

Một vị tồn tại Cổ Lão hô to.

Thậm chí còn có vài cường giả đốn ngộ.

“Đại Đạo Chân Ngôn, ngay cả Tiên Vực cũng công nhận lời nói của Đạo Tử.”

Có một vị thiên kiêu nữ tính hô to, ánh mắt nàng nhìn Tần Cửu Ca vô cùng rực cháy.

Vị Đạo Tử này vậy mà lại có thể nói Đại Đạo Chân Ngôn ra.

Quả nhiên tên này cuồng vọng không gì sánh được.

Hắn chính là Đạo!

Tần Cửu Ca ngồi trên bầu trời giống như một vị Thần Đế vậy.

Đại Đạo Thần Quang tỏa ra xung quanh

U Minh thấy một màn này thì hít một hơi thật sâu, cuối cùng hắn cũng biết lý do vì sao Trường Sinh Linh Tộc không muốn phái người tới đây rồi.

Đoán chừng bọn hắn biết rõ dù có phái người tới thì cũng sẽ bị áp chế mà thôi.

Có đôi khi chỉ cần bản thân không tới thì sẽ không bị mất mặt.

“Tới!”

Tần Cửu Ca nhìn về phương xa với ánh mắt chấn động.

Hắn cảm giác được có một tồn tại cực kỳ cổ lão đang chạy tới đây.

“Ai?”

“Ba động gì thế này?”

Cũng có nhiều người cảm giác được gợn sóng đặc biệt này.

“Tồn tại cổ lão đến từ phương nào thế? Đến Thánh Địa chúng ta mà không thông báo trước nên không tiếp đón được.”

Trên không trung của Hỗn Độn Thánh Địa lúc này có một lão giả xuất hiện.

Hai mắt của lão giả kia đục ngầu.

Hắn cảm giác được có một tồn tại còn cổ lão và cường đại hơn cả

hắn đang từ từ tiến lại đây.

Khí tức này cực kỳ cổ lão.

Khí tức này thì hắn chỉ từng cảm thấy trên người của vị lão tổ đang giấu mình trong tuế nguyệt trường hà kia mà thôi.

Nhưng y đang ẩn mình trong tuế nguyệt trường hà rồi, tuyệt đối không thể xuất hiện tại Tiên Vực lúc này.

“Sao tồn tại như thế này lại tùy ý hiện thân ở Tiên Vực được chứ!”

Lão giả lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

Những tồn tại cổ lão kia không phải đều chu du trong vũ trụ mênh mông sao!

Thái Cổ Tiên Vực cũng chỉ là một Vực ở trong vũ trụ mênh mông mà thôi, sao những tồn tại như thế này cứ thích xuất hiện tại Thái Cổ Tiên Vực vậy!

“Thật đúng là Chúng Đế Chi Hương!”

Càng ngày càng nhiều sinh linh cảm nhận được uy áp vô danh kia.

Một bên khác.

Đan Vu Xán Ngũ đứng từ xa với vẻ mặt vui vẻ.

Tồn tại Cổ Lão kia đồng ý Hộ Đạo cho hắn ba ngày.

Ba ngày!

Mặc dù thời gian không quá nhiều nhưng vẫn được coi là có rồi.

Thời gian ba ngày đã đủ hắn xử lý rất nhiều chuyện.

Tuy trong lòng của Đan Vu Xán Ngũ cũng có oán niệm đối với chuyện này.

Rõ ràng bản thân là người đánh thức tồn tại kia dậy.

Nhưng vì sao y chỉ đồng ý Hộ Đạo cho hắn ba ngày?

Không lẽ y không thể Hộ Đạo hắn mãi mãi hay sao?a

Hắn dù sao cũng là truyền nhân của Thiên Đế đó!

Tất cả Thiên Tướng trên Thiên Đình không phải đều tôn Thiên Đế làm chủ sao!

Giờ Thiên Đế mất tích.

Không phải những tên Thần Tướng kia nên tôn mình làm chủ sao?

Càng nghĩ thì oán niệm xuất hiện trong lòng Đan Vu Xán Ngũ càng nhiều.

Vì sao lúc nào sau lưng Tần Cửu Ca cũng có người hộ đạo!

Thậm chí người hộ đạo của y không phải là một vị Thần Linh.

Càng không phải là Thần Vương.

Mà đó chính là một vị Đại Đế gánh chịu Thiên Mệnh.

Điều này hoàn toàn không công bằng một chút xíu nào.

Nếu như hắn cũng có Đại Đế hộ đạo cho thì hắn hoàn toàn không sợ Tần Cửu Ca.

“Được rồi, ba ngày thì ba ngày vậy!”

Đan Vu Xán Ngũ tuy khó chịu nhưng hắn cũng chỉ có thể chấp nhận.

Dù sao có còn hơn không mà.

“Ban đầu ta còn muốn mưu đồ một khoảng thời gian, nhưng hiện tại hoàn toàn không có thời gian để lên kế hoạch.”

Trong lòng của Đan Vu Xán Ngũ đã có kế hoạch sẵn, nếu như kế hoạch này có thể thành công thì về sau hắn vẫn sẽ luôn có một lớp lá chắn.

Nhưng tên Thần Tướng này chỉ đồng ý hộ đạo hắn ba ngày.

Không làm lớn chuyện thì thật sự có lỗi với cơ hội trời cho này.

Nếu như hắn không chịu làm lớn thì ba ngày sau còn có ai biết sau lưng Đan Vu Xán Ngũ hắn đã từng có một tồn tại cực kỳ khủng bố như vậy hộ đạo.

Vậy thì hắn tốn công sức nhiều như vậy để làm gì?

Thế nên hắn muốn làm lớn, càng lớn càng tốt.

Lớn tới mức để tất cả mọi người biết rằng sau lưng hắn đang có một tồn tại cực kỳ cổ lão hộ đạo cho.

Dù cho ba ngày sau Thần Tướng rời đi thì chỉ cần y không nói.

Ai biết được chuyện đó nữa?

Không thể không nói, ý nghĩ này của hắn rất tốt, rất lớn gan.

“Ta tới, Tần Cửu Ca.”

Chương 682: Ngươi thật ngu

Chương 682: Ngươi thật ngu

Đan Vu Xán Ngũ nhìn về nơi xa, trong mắt hiện lên huyết sắc.

Trước đó không lâu hắn đã từng bị trấn áp ở đây.

Hiện tại hắn trở về.

Mang theo một vị Thần Tướng trở về theo.

Với lại vừa rồi hắn còn thông qua Nhân Vương Huyết Mạch để liên hệ người của Nhân Vương Điện đến.

…

“Tần Cửu Ca, ngươi không ngờ Đan Vu Xán Ngũ ta lại tới sao?”

Một tiếng hét lớn vang lên tại Thần Châu Đạo Hội.

Trong âm thanh kia mang theo một vẻ giễu cợt không thể che giấu.

Hiện tại Đan Vu Xán Ngũ cũng muốn tuyên bố cho tất cả mọi người rằng hắn cũng có người hộ đạo.

Khi âm thanh của Đan Vu Xán Ngũ vừa vang lên thì tất cả thiên kiêu yêu nghiệt đều lộ ra vẻ mặt khó tin.

Tên Đan Vu Xán Ngũ này không phải đã bị Đạo Tử Tần Tộc đập một bạt tai chết rồi sao.

Rõ ràng hôm qua bọn hắn thấy rất rõ ràng mà.

Sao hiện tại hắn còn sống tới bây giờ thế?

Sau khi vừa dứt lời thì Đan Vu Xán Ngũ thoải mái ngồi lên một chỗ trong Thần Châu Đạo Hội.

Hắn còn thoải mái ăn linh quả nữa chứ.

Trong mắt hiện rõ vẻ trêu tức.

Hắn muốn khiêu khích Tần Cửu Ca.

Nếu như y không xuất thủ thì sao thể hiện được sự bá đạo của người hộ đạo của mình được chứ.

Sau đó thì tất cả mọi người đều thấy được một màn đó.

Rồi sinh ra lòng kiêng kỵ đối với hắn.

Khi tin tức được truyền ra ngoài thì kế hoạch của hắn cũng hoàn thành.

“Sao hắn có thể còn sống nữa chứ!”

“Không phải Xán Ngũ Thần Quân đã chết rồi sao!”

“Chuyện đó sao có thể xảy ra được!”

Khi thất Xán Ngũ Thần Quân ngồi trên kia thì nhiều thiên kiêu đều không dám tin vào mắt mình.

Tên Xán Ngũ Thần Quân này đúng ra là đã bị đập chết rồi mà?

Sao hiện tại lại trở về thế?

Không lẽ hắn không sợ sẽ bị Tần Đạo Tử đập chết một lần nữa sao.

“Xem ra hắn có át chủ nào đó.”

Tần Cửu Ca nhìn Đan Vu Xán Ngũ rồi nghĩ thầm.

Đan Vu Xán Ngũ không có ngu như thế đâu.

Thật ra Tần Cửu Ca cũng không biết vì sao Đan Vu Xán Ngũ lại chọn cách quay lại đây.

Là do hắn quá ngu sao?

Nhưng nhìn hoàn toàn không giống chút nào.

Nếu dựa theo tính cách của các tên Khí Vận Chi Tử thì sau khi chạy

trốn thành công bọn hắn phải có một khoảng thời gian ngắn để phát dục chứ.

Tuyệt đối sẽ không ló mặt ra một cách tùy tiện.

Vậy thì tên Đan Vu Xán Ngũ này chắc chắn đang sở hữu một át chủ bài cực kỳ bá đạo, nếu không thì hắn sẽ không có biểu hiện như bây giờ.

“Làm sao? Khi thấy ta thì chắc hẳn Đạo Tử cảm thấy khiếp sợ lắm đúng không!”

Đan Vu Xán Ngũ cười nhẹ rồi nhìn Tần Cửu Ca.

Trong lòng hắn hiện tại ước gì Tần Cửu Ca ra tay với hắn thì chắc chắn Thần Tướng sẽ đứng ra để bảo vệ.

Mà hắn cũng không cần ra tay với Tần Cửu Ca, hắn không ra tay thì tồn tại cổ lão của Tần Tộc kia hoàn toàn không có lý do gì đụng hắn cả.

Thần Châu cũng không phải chỉ có một Cấm Kỵ Thế Lực là Tần Tộc.

Hơn nữa đối phương cũng không có khả năng xuất thủ đối phó một vị tồn tại có bối cảnh Thiên Đình.

Ban đầu hắn nghĩ rằng khi Tần Cửu Ca thấy hắn thì chắc chắn sắc mặt của y sẽ kinh ngạc phi thường.

Nhưng giờ phút này hắn cảm thấy như bản thân nghĩ sai rồi.

“Ngươi thật ngu!”

Tần Cửu Ca mặc dù không biết lý do vì sao tên Đan Vu Xán Ngũ này lại ngu ngốc tới mức tự mình đưa tới cửa.

Nhưng nếu như y đã thức thời như vậy thì mình không thu hoạch cũng phí.

Hiện tại hắn muốn đưa Đan Vu Xán Ngũ lên đường.

Về phần Khí Vận Phản Phệ thì Tần Cửu Ca đã sớm hỏi thăm hệ thống trong đầu mình rồi.

Hắn có thể dùng Khí Vận Điểm của mình để triệt tiêu Khí Vận Phản Phệ.

Trước kia không được nhưng hiện tại thì đã có thể rồi.

Thế nên Tần Cửu Ca mới lớn tiếng nói một câu vừa rồi.

Khi nghe câu nói của Tần Cửu Ca thì một vị trưởng lão của Tần Tộc trực tiếp nổi giận.

Vị trưởng lão đó nhanh chóng vỗ thẳng về phía Đan Vu Xán Ngũ.

Thân phận của Tần Cửu Ca quá cao, thế nên có rất nhiều người nguyện ý thay y xuất thủ.

Giờ Tần Cửu Ca hoàn toàn không có bất kỳ e ngại việc giết Khí Vận Chi Tử cả.

Một tiếng oanh vang lên giữa trời.

Mà người bị đánh là Đan Vu Xán Ngũ lại không chỉ không sợ mà còn nở một nụ cười cực tươi.

Trong mắt hiện vẻ đắc ý.

Tất cả đều đúng như kế hoạch của hắn.

Hắn chờ thời điểm này từ nãy tới giờ rồi.

Thần Tướng sắp xuất hiện hộ đạo cho hắn rồi.

Sau đó thì không ai dám lấy thế đè người hắn nữa.

“Ra đi, Thần Tướng.”

Đan Vu Xán Ngũ cười thành tiếng.

Tên Đạo Tử Thần Châu này thường thích lấy thế lực sau lưng để áp chế người khác.

Trước kia hắn không có.

Nhưng giờ thì hắn có người chống lưng rồi.

Hơn nữa bối cảnh của mình còn lớn hơn nhiều.

Người truyền thừa của Thiên Đình, ngươi nói xem thế lực có lớn hay không.

Người hộ đạo là Thần Tướng của Thiên Đình, ngươi nói xem thân phận có đủ cao hay không?

Nếu như thế vẫn là chưa đủ thì cái gì mới gọi là đủ.

Trong Thái Cổ Tiên Vực thì còn có ai có thân phận lớn hơn hắn sao?

Mặc dù cảnh giới của hắn chỉ có Thiên Tôn Cửu Trọng mà thôi nhưng thân phận lại là Thần Tử của Nhân Vương Điện nhất mạch, có một số việc hắn cũng được biết.

Thiên Đình Cổ Lão cực độ, không có thế lực nào tại Thái Cổ Tiên Vực có thể so sánh được.

Nó đã không bị một Thái Cổ Tiên Vực nhỏ nhoi giới hạn nữa rồi.

Mặc dù hắn vẫn không biết lý do vì sao bọn hắn biến mất.

Nhưng không một ai nghĩ rằng thế lực đó chết yểu cả.

Mà hiện tại thì Đan Vu Xán Ngũ hắn nói ở một chiều hướng nào đó thì chính là người thừa kế của Thiên Đình.

“Chút lòng thành!”

Chương 683: Ngụy Thần

Chương 683: Ngụy Thần

Đan Vu Xán Ngũ khi thấy một chưởng kia của trưởng lão Tần Tộc thì trong lòng hơi cảm thấy xem thường.

Hắn là Tiên Vực Chí Tôn.

Tại niên đại của mình thì hắn chính là người vô địch cùng thế hệ.

Dù vào lúc hắn tấn thăng Thần Linh thì quá trình bị đánh gãy nhưng không phải là hắn không có chút thu hoạch nào.

Hiện tại thực lực của hắn có thể nói là ngang ngửa với một vị Ngụy Thần.

Chiến lực cũng được tăng mạnh.

Hắn cảm giác sức mạnh của bản thân hiện tại hơn xa khi xưa, dù cho đối đầu với tên Đạo Tử Tần Tộc kia thì hắn cũng không sợ.

Tuy như vậy nhưng Đan Vu Xán Ngũ hoàn toàn không thèm phòng thủ trước một chưởng này.

Hắn muốn dùng bản thân làm mồi để câu người hộ đạo của bản thân ra.

Hắn muốn để tất cả mọi người ở đây biết rằng Đan Vu Xán Ngũ của hắn cũng có một người hộ đạo cường đại cổ lão, đằng sau hắn cũng có một thế lực mạnh mẽ.

Trong mắt Đan Vu Xán Ngũ hiện đầy kích động.

Một tiếng oanh vang lên.

Công kích của trưởng lão Tần Tộc trực tiếp đánh thẳng vào người của Đan Vu Xán Ngũ.

Đan Vu Xán Ngũ: "…"

Đã nói là hộ đạo ba ngày mà.

Sao không thấy đâu thế?

Tất cả thiên tài yêu nghiệt xung quanh khi thấy một màn này thì cũng trợn tròn mắt.

Tên Đan Vu Xán Ngũ này vì sao không chống cự gì thế.

Không lẽ lần trước Đạo Tử Tần Tộc đã đánh hắn tới mức choáng váng rồi sao.

Nếu không thì sao giờ hắn lại đần như thế được.

Phải biết trưởng lão Tần Tộc là một cường giả Thiên Tôn Cảnh cửu trọng đó.

Đan Vu Xán Ngũ nếu như không phòng thủ thì sao có thể không bị thương được.

Không chỉ mọi người mà ngay cả Đan Vu Xán Ngũ cũng cảm thấy nghi hoặc.

"Người hộ đạo của ta đâu?"

"Thần Tướng của ta đâu?"

Đan Vu Xán Ngũ đau tới mức muốn kêu ra tiếng.

Người hộ đạo của hắn sao lại không chịu xuất thủ thế?

Trong nội tâm của hắn đã bắt đầu hơi bất an.

Không lẽ tên Thần Tướng kia lừa hắn sao?

Việc nói hộ đạo cho hắn là giả sao?

Một lát sau thì Đan Vu Xán Ngũ lại nghĩ lại, chắc là do tên trưởng lão Tần Tộc này cấp bậc quá thấp, Thần Tướng Thiên Đình khinh thường không thèm xuất thủ.

Đúng rồi, chắc chắn là như vậy.

Càng nghĩ thì Đan Vu Xán Ngũ càng cảm giác suy nghĩ của mình là đúng.

Những tồn tại cổ lão như thế này đâu thể nào hạ mình mà bắt nạt một tên Thiên Tôn Cửu Trọng.

Nghĩ đến đây thì trong mắt Đan Vu Xán Ngũ hiện lên vẻ tàn nhẫn.

Nếu như hiện tại hắn đã thành một Ngụy Thần thì hắn đã có đủ thực lực chiến một trận với Tần Cửu Ca rồi.

Nếu như thắng thì hắn có thể danh chấn Thần Châu, chắc chắn sẽ có Cấm Kỵ Thế Lực chịu bồi dưỡng hắn.

Cho dù là thua thì cũng không có gì.

Nếu như Tần Cửu Ca dám hạ tử thủ thì Thần Tướng sẽ ra mặt, như vậy thì mục đích của hắn cũng đạt tới.

Thế nên mặc kệ là kết quả gì thì hắn cũng là người thắng sau cùng.

Bỗng nhiên một âm thanh vang lên bên tai hắn.

m thanh đó khiến cho Đan Vu Xán Ngũ vui mừng khôn xiết.

Thần Tổ của Nhân Vương Điện cũng tới đây.

Tần Tộc tự ý trấn sát một vị Thần Vương Thể của Nhân Vương Điện.

Điều này khiến cho không ít Thần Tổ tức giận.

Tiên Cổ Thần Tộc sắp xảy ra chuyện rồi.

“Ha ha, để Đan Vu Xán Ngũ ta lĩnh giáo bản lĩnh của Đạo Tử Tần Tộc ngươi.”

Đan Vu Xán Ngũ cười to, Thần Tổ của Nhân Vương Điện cộng thêm Thần Tướng.

Cho dù là Đạo Tử Tần Tộc cũng phải quay đầu nhường bước.

Đan Vu Xán Ngũ nói xong thì xung quanh hắn có Thần Đạo Chi Quang chớp động.

Mặc dù hắn không triệt để bước chân vào Thần Đạo nhưng hắn chỉ cách một đoạn ngắn mà thôi.

Hiện tại Đan Vu Xán Ngũ cảm giác trạng thái của hắn cực kỳ tốt.

“Tên này rốt cuộc đạt được tạo hóa gì mà lại có khí tức của Thần Linh thế?”

Thấy khí tức của Đan Vu Xán Ngũ thì nhiều thiên kiêu có mặt tại đây đều chấn động không ngớt.

Thực lực của Đan Vu Xán Vũ trong lần này không nhỏ một xíu nào, lực trùng kích rất lớn.

“Ta so chiêu với ngươi.”

Thấy Đan Vu Xán Ngũ bộc phát ra Thần Quang kịch liệt thì Thần Vương Thể không thể ngồi yên.

Khi nãy không có cơ hội để đánh một trận với tên Xán Ngũ Thần Quân này nên hắn cũng rất mong chờ.

Giờ có cơ hội nên chắc chắn hắn sẽ không lãng phí rồi.

Thần Vương Thể vẫn cực kỳ tự tin vào bản thân mình.

Dù đối phương có chạm tới Thần Linh Lĩnh Vực thì hắn vẫn không quá e ngại.

“Ngươi… Không đủ tư cách!”

Đan Vu Xán Ngũ lạnh mặt xuống, nếu như hắn chỉ là một Đan Vu Xán Ngũ với tu vi Thiên Tôn Cửu Trọng thì hắn sẽ sợ tên Thần Vương Thể Thể này mấy phần.

Nhưng giờ hắn đã chạm tới Thần Linh Chi Đạo rồi, hắn đã khác khi xưa.

Chỉ là một Thần Vương Thể thì không thể cản được bước tiến của

hắn.

Đan Vu Xán Ngũ trực tiếp đánh một chưởng ra, một chưởng này khiến cho Thần Vương Thể không thể tin được.

Y không thể ngờ thực lực của Đan Vu Xán Ngũ lại có thể cường đại tới như vậy.

Một tiếng phù vang lên, Thần Vương Thể lùi xa về sau hơn một trăm bước, trong miệng có máu tươi chảy ra.

Còn về phía Đan Vu Xán Ngũ thì vẫn đứng đó không ảnh hưởng gì.

Điều này khiến không ít người chấn kinh.

Tên Xán Ngũ Thần Quân này sao lại cường đại đến như thế được!

Chỉ một đòn thôi mà đã có thể bức lui Thần Vương Thể rồi sao.

“Ta đã nói ngươi không đủ tư cách rồi!”

Chương 684: Hắn cũng là truyền nhân của Thiên Đế?

Chương 684: Hắn cũng là truyền nhân của Thiên Đế?

Đan Vu Xán Ngũ cười lạnh.

Nếu như hắn đã dám tự mình tới đây thì hắn phải có át chủ bào/

Lần kia không chỉ hắn không chết mà thực lực còn được tăng cường lên rất nhiều.

Vô số sinh linh xung quanh trầm mặc.

Tên Xán Ngũ Thần Quân này quả thật rất cường đại.

Đạo Tử Tần Tộc hiện tại còn có thể là đối thủ của hắn được sao?

Cảnh giới của Đạo Tử Tần Tộc thậm chí còn chưa đạt tới Thiên Tôn Cửu Trọng, y thật sự có thể đánh bại một Đan Vu Xán Ngũ với cảnh giới Ngụy Thần sao?

Câu hỏi này hiện lên trong lòng của tất cả mọi người.

Dù sao cảnh Đan Vu Xán Ngũ một chưởng đánh Thần Vương Thể hộc máu quá có lực trùng kích.

“Đây chính là lực lượng của ngươi sao?”

Một giọng nói vang lên giữa thiên địa.

Người vừa lên tiếng không phải ai khác ngoài Tần Cửu Ca cả.

Sau đó một tiếng vang vang lên, trước mặt Đan Vu Xán Ngũ xuất hiện một bóng mờ.

“Không ổn!”

Trong lòng Đan Vu Xán Ngũ thầm than.

Không lẽ tên này còn nghĩ bản thân giống như lúc trước sao?

Trong tay Đan Vu Xán Ngũ xuất hiện một viên ngọc giản, đó chính là bảo vật được truyền từ tay Thiên Đế xuống.

Nó tỏa ra một thần quang kịch liệt.

Những Thần Quang đó bao quanh Đan Vu Xán Ngũ lại.

Món bảo vật này không chỉ có thể làm Thần Tướng thức tỉnh mà còn có thể dùng để phòng ngự, nó chính là một kiện Phòng Ngự chí bảo.

Đương nhiên chỉ có Thần Linh mới đủ để thôi động nó.

Trước đó vài ngày thì Đan Vu Xán Ngũ không có đủ lực lượng để sử dụng nó, nhưng giờ thì khác rồi.

Giờ hắn đã là một vị Ngụy Thần.

Đan Vu Xán Ngũ vô cùng tin tượng lực phòng ngự của kiện chí bảo này.

Hắn đã tưởng tượng được dáng vẻ tức nổ phổi của Tần Cửu Ca khi không thể làm gì được mình rồi.

Nhưng một giây sau dị biến nảy sinh.

Tần Cửu Ca tế một Tôn Tháp ra, khí tức của nó giống như đúc ngọc giản trong tay mình.

Không lẽ tên Tần Cửu Ca này cũng là truyền nhân của Thiên Đế sao?

Ý nghĩ này xuất hiện trong đầu của Đan Vu Xán Ngũ.

Mặt ngoài của hắn vô cùng bình tĩnh nhưng sâu trong nội tâm thì cực kỳ luống cuống.

Hắn không biết vì sao trên người của Tần Cửu Ca cũng có đồ vật của Thiên Đế.

Không lẽ y cũng là truyền nhân của Thiên Đế ư?

Ngay khi Đan Vu Xán Ngũ đang mãi suy nghĩ thì Tần Cửu Ca đã tế ra Hồng Mông Đế Tháp và đánh thẳng về phía hắn.

“Không thể như thế được!”

Đan Vu Xán Ngũ cảm giác được Tiên Thiên Cổ Thần Ngọc của mình đang run rẩy vì sợ.

Cảm giác này khiến cho hắn cũng cảm thấy sợ theo.

Bởi vì thân phận truyền nhân của Thiên Đế chính là thứ khiến hắn cảm thấy tự hào nhất từ xưa đến nay.

Việc này khiến cho hắn mất ngủ mấy ngày mấy đêm vì vui mừng.

Đan Vu Xán Ngũ tới tận hiện tại mới cảm thấy thật sự luống cuống.

“Trên người ngươi lại còn có đồ tốt như thế này sao?”

Tần Cửu Ca nhìn thấy Tiên Thiên Cổ Thần Ngọc trong tay của Đan Vu Xán Ngũ thì không khỏi sáng mắt lên.

Thứ này là đồ tốt đó.

Mặc dù hiện tại nó là của Đan Vu Xán Ngũ nhưng một giây sau nó sẽ là của hắn.

Một tiếng oanh vang lên.

Hồng Mông Đế Tháp đánh Đan Vu Xán Ngũ bay lên không trung.

Y cảm giác hiện tại mình như bị Đại Đạo đè lên vậy, không thể nhúc nhích được.

Vẻ mặt của Đan Vu Xán Ngũ đại biến, hắn cảm thấy có lẽ Ngụy Thần Cảnh vẫn không đủ để khiêu chiến với Tần Cửu Ca.

Không lẽ bản thân không phải là tồn tại vô địch cùng cảnh giới sao?

Sau khi cảm nhận được áp lực đang đè nặng lên người mình thì Đan Vu Xán Ngũ không khỏi phun một ngụm máu tươi.

“Xán Ngũ Thần Quân phun máu rồi.”

Không ít yêu nghiệt khi thấy cảnh này thì giật mình.

Đánh nhau chưa được bao lâu mà Đan Vu Xán Ngũ đã bị đánh tới mức phun máu rồi sao?

Chiến lực của Đạo Tử Tần Tộc quả nhiên là quá mức kinh khủng.

“Việc này sao có thể là thật được, thực lực của ngươi sao cao như thế!”

Đan Vu Xán Ngũ gào lớn.

Không thể tin được, việc này không thể nào là sự thật.

Sao tên Tần Cửu Ca này lại có thể có thực lực cường đại tới mức đó được.

Đan Vu Xán Ngũ run rẩy trong lòng, nhưng mà hắn thân vẫn là một chí tôn yêu nghiệt, hắn vẫn có vài tố chất cơ bản, hắn nhanh chóng bình ổn tâm tình của mình và phản ứng lại.

“Nhân Vương Pháp Tướng!”

Đan Vu Xán Ngũ không muốn che giấu nữa, Thần Lực xuất hiện sau lưng hắn một cách mãnh liệt rồi dần dần ngưng tụ thành một Pháp Tướng mênh mông.

Nó mang theo một cảm giác cực kỳ uy nghiêm.

Đây là Nhân Vương Pháp Tướng.

Một loại Thần Pháp mà chỉ có những thiên tài yêu nghiệt đứng đầu nhất của Nhân Vương Điện mới có thể lĩnh ngộ được.

Nhân Vương Pháp Tướng đụng vào Hồng Mông Đế Tháp của Tần Cửu CA.

Một tiếng ầm vang lên.

Xán Ngũ Thần Quân trực tiếp bị đánh bay xa ra ngoài, tất cả mọi

người đều yên lặng.

Mọi người khi thấy một màn này thì không còn gì để nói nữa rồi.

Thật sự là quá đáng sợ.

Ngay cả Đan Vu Xán Ngũ có cảnh giới Ngụy Thần vẫn không phải là đối thủ của Tần Đạo Tử.

“Đây chính là thực lực của Đạo Tử Tần Tộc sao?”

“Cho dù là Ngụy Thần Cảnh cũng không thể làm y tổn thương một xíu nào!”

“Xong rồi, đoán chừng chỉ khi nào Thần Linh xuất thủ thì mới ngăn cản được Tần Đạo Tử mà thôi.”

Chương 685: Chỉ là tên hề

Chương 685: Chỉ là tên hề

Trận chiến lần này của Tần Cửu Ca hoàn toàn có thể được xưng là Thí Thần Chi Chiến.

Đan Vu Xán Ngũ tuy chỉ là Nguỵ Thần nhưng trong đó vẫn mang theo một chữ Thần, y đã bước vào lĩnh vực của Thần rồi.

Đan Vu Xán Ngũ sau khi ổn định thân hình thì thấy một thân ảnh đang đứng trên cao nhìn xuống hắn.

“Rác rưởi.”

Đan Vu Xán Ngũ sau khi nghe được hai chữ đó thì kém chút đã tức tới mức ngất đi rồi.

Đây quả thật là quá vũ nhục người rồi.

“Ban đầu thì một khoảng thời gian sau ta mới giết ngươi, ít nhất cũng đợi sau khi ngươi trưởng thành lên, thu được một ít cơ duyên nữa, nhưng nếu như ngươi đã tự dâng bản thân tới đây thì ta cũng không tiện từ chối.”

Tần Cửu Ca vừa dứt lời thì lập tức xuất thủ.

Đan Vu Xán Ngũ nghe những lời này thì chấn động không ngừng,

không lẽ tên này từ đầu đã biết mình giả chết để thoát thân rồi sao?

Mà hắn sống tiếp chỉ vì Tần Cửu Ca muốn thông qua hắn thu hoạch được nhiều cơ duyên hơn.

Vậy bản thân khác nào một tên hề nhảy nhót trước mặt người khác chứ?

Nghĩ đến đây thì Đan Vu Xán Ngũ cảm thấy lồng ngực của mình nặng nề hơn bao giờ hết.

Hắn như là một con khỉ luôn nhảy nhót trong lòng bàn tay của người khác vậy.

Không khác gì một tên hề đang nhảy nhót.

Khi thấy Tần Cửu Ca không có ý định tha mình thì Đan Vu Xán Ngũ vội hô to.

“Tiền bối cứu ta.”

Mặc dù hắn thua nhưng nếu như mọi chuyện diễn ra theo đúng kế hoạch thì hắn cũng không lỗ.

Hắn muốn thể hiện rằng sau lưng hắn có một vị Thần Tướng chống lưng cho tất cả mọi người cùng coi.

Sau khi Đan Vu Xán Ngũ dứt lời thì trên thiên địa có Hỗn Độn Chi Khí đang bao phủ.

Thiên địa đại biến.

Pháp Tắc Chi Lực hội tụ.

Thanh âm ầm ầm vang lên.

Vô số Thiên Lôi rơi xuống.

Một thân ảnh mặc Kim Ngọc Giáp xuất hiện giữa trời.

Toàn bộ Hỗn Độn Thánh Địa đều bị bao phủ dưới hư ảnh này.

Khi thấy một màn này thì Đan Vu Xán Ngũ vui mừng khôn xiết, hắn biết rõ đây chính là vị Thần Tướng mà mình đã đánh thức.

“Tiền bối cứu ta.”

Nhiều thiên kiêu xung quanh khi thấy một màn này thì đều biết rõ lý do vì sao tên Đan Vu Xán Ngũ này dám tới đây để gây chuyện rồi.

Thì ra là sau lưng có người chống lưng.

Đan Vu Xán Ngũ vẫn tiếp tục cười to.

Không chỉ Tần Cửu Ca ngươi có người hộ đạo vô địch.

Ta cũng có.

Hơn nữa lại có bối cảnh còn lợi hại hơn nữa.

Đây chính là Thần Tướng của Thiên Đình.

Khi thân ảnh to lớn kia vừa hiện thế thì hiện trường như muốn nổ tung.

Không ai biết kia là tồn tại gì cả, khí tức trên người của y hoàn toàn không hợp với Tiên Vực.

Giống như y không phải người của Thái Cổ Tiên Vực vậy.

“Thứ trên người hắn không phải là Linh Lực.”

Có một Thiên Tôn tuổi tác hơi lớn lên tiếng.

Thứ vây quanh trên người của tên kia vậy mà hoàn toàn không phải là Linh Lực, chắc chắn y đến từ một nơi khác.

Bóng người to lớn kia nhìn về phía Tần Cửu Ca đang đứng cạnh Đan Vu Xán Ngũ rồi lên tiếng.

“Thiên.”

Tuy nhiên vừa nói tới đây thì ký ức của hắn như bị phong ấn lại, giống như hắn vừa bị xóa đi một phần ký ức.

Hắn cố gắng giãy dụa nhưng không thành công.

Sau đó khi nhìn về phía Tần Cửu Ca thì trong mắt hắn hiện lên một vẻ tàn nhẫn, hắn lập tức quay sang bóp nát Đan Vu Xán Ngũ.

Đan Vu Xán Ngũ lại bị người hộ đạo của mình bóp chết tới mức không thể chết thêm.

Một màn này không chỉ khiến cho các yêu nghiệt xung quanh khiếp

sợ mà ngay cả Tần Cửu Ca cũng sợ ngây người.

Hắn biết bản thân rất đẹp trai, đẹp tới mức có thể khiến cho các Chí Tôn nữ tính vì hắn mà xuất thủ.

Nhưng một màn này lại nằm ngoài dự đoán của hắn.

Bóng người to lớn thân mặc Kim Ngọc Giáp này vừa nhìn liền biết là át chủ bài của Đan Vu Xán Ngũ.

Nếu vậy thì đáng ra y phải bảo vệ chủ nhân của mình chứ.

Đan Vu Xán Ngũ đã dám một thân một mình đi tới nơi này thì chắc chắn hắn đã chuẩn bị vẹn toàn rồi, sao lại có thể bị át chủ bài của mình giết chết một cách tùy tiện như vậy được?

Đừng nói là nhục thân, ngay cả linh hồn cũng không thể thoát khỏi.

Khung cảnh xung quanh yên tĩnh như chết, còn ai dám nói cái gì nữa.

Đột nhiên trên không trung của Tiên Vực xuất hiện một luồng sức mạnh lạ lẫm.

Tần Cửu Ca nhìn lên không trung rồi lên tiếng: “Khí Vận, Khí Vận của Thái Cổ Tiên Vực phản phệ.”

Tên Đan Vu Xán Ngũ này không phải chết trên tay hắn mà là chết trên tay tên này.

Thế nên Khí Vận Phản Phệ là điều sẽ xảy ra.

Một tiếng oanh vang lên.

Thân ảnh kia trực tiếp bị đánh nổ.

Khí Vận của Tiên Vực vậy mà kinh khủng như thế, một tồn tại kinh khủng như vậy cũng không thể thoát được.

Hiện trường vô cùng yên tĩnh.

Tên Đan Vu Xán Ngũ kia tới cũng nhanh mà đi cũng nhanh.

Hắn thân là một thiên tài vô địch cùng thế hệ vậy mà lại chết một cách nhảm nhí như vậy.

Nhục thân bị diệt, linh hồn tiêu biến.

Lại còn bị người hộ đạo của chính mình bóp chết nữa chứ, có thể nói là chết một cách cực kỳ biệt khuất.

Đan Vu Xán Ngũ dù không phải là tử địch của Tần Đạo Tử nhưng kết cục phi thường đáng buồn.

Dù vậy nhưng không ai có mặt ở đây cảm nhận Đan Vu Xán Ngũ yếu cả.

Chương 686: Đám quái thai

Chương 686: Đám quái thai

“Thực lực của hắn…”

U Minh nhìn một màn này với thần sắc ngưng trọng, Tần Cửu Ca hiện tại như có toàn bộ chư thiên sau lưng.

Cùng là Đạo Tử của Cấm Kỵ Cổ Tộc.

Nhưng sau khi xuất thế thì U Minh hoàn toàn không so sánh được với Tần Cửu Ca.

Bản thân hắn cũng không ngờ chênh lệch giữa mình và Tần Cửu Ca lại to lớn đến như vậy.

Loại chênh lệch này gần như là không thể đuổi kịp được.

“Không biết những tên quái thai từ Thần Thoại Thời Đại xuất thế có thể trấn áp được Tần Cửu Ca không nhỉ?”

U Minh thầm nghĩ trong lòng.

Những thế lực cổ lão xa xưa như bọn hắn thì chắc chắn không thiếu các thiên tài yêu nghiệt.

Có nhiều yêu nghiệt thậm chí còn không cần thiết xuất thế nữa.

Những tên quái thai đến từ Thần Thoại Thời Đại là một ví dụ rõ ràng nhất.

Nhiều người trong số bọn hắn đã không còn hiện diện trên Thái Cổ Tiên Vực nữa rồi.

Nhiều người đã lặn lội trong Tuế Nguyệt Trường Hà, dòng dõi của

Thần Linh thậm chí còn không có quyền nói chuyện ở đó.

Chỉ có dòng dõi của Thần Vương thì mới hơi có một xíu quyền mà thôi.

Đa số là con ruột của Đại Đế.

Thậm chí còn có con của tồn tại Đạo Quân.

“Tranh phạt Đế Lộ, nếu như Tần Cửu Ca gặp mặt được những tồn tại kia thì không biết sẽ có chuyện gì xảy ra nhỉ?”

U Minh thở dài một cái.

Mặc dù hắn cũng không phải là người của thời đại này nhưng hắn cũng không dám tự so sánh bản thân với đám quái thai của Thần Thoại Thời Đại kia, còn có đám quái thai của Hỗn Độn Thời Đại, Thiên Đình Thời Đại nữa.

Đương nhiên nếu như hắn có thể sống lâu tới mức như vậy thì hắn cũng có thể trở thành một trong những tên quái thai đó.

Nhưng hắn hoàn toàn không có thời gian.

Hiện tại hắn chỉ có thể trông chờ sau khi tiến vào Chư Thiên Chi Địa thì hắn có thể gặp được một cơ duyên thông thiên nào đó.

Tần Cửu Ca cũng có vấn đề giống như hắn.

Chỉ cần cho y đủ thời gian thì y chắc chắn sẽ quét ngang tất cả.

…

Thần Châu Đạo Hội diễn ra trong bảy ngày.

Các thiên kiêu luận đạo lẫn nhau, tất cả đều cùng nhau lĩnh ngộ thiên địa, lĩnh ngộ tạo hóa.

Có một số di tích không tên bắt đầu xuất hiện trên Thái Cổ Tiên Vực.

Trong đó xuất hiện không ít sinh linh mạnh mẽ.

Tất cả đều cổ lão cực kỳ.

“Kỷ nguyên giao thế, Chư Thiên Tạo Hóa.”

Có một sinh linh mọc hai cánh sau lưng tự lẩm bẩm.

Không ai biết bọn hắn rời khỏi tại Thái Cổ Tiên Vực này bao lâu rồi, lần trở về này chính là vì Chư Thiên Tạo Hóa.

Ban đêm của Hỗn Độn Thánh Địa.

Minh Nguyệt sáng trưng trên không trung.

Nó chiếu thẳng xuống Hỗn Độn Thánh Địa.

“Hôm nay chắc hẳn Đạo Tử sẽ tới nhỉ!”

Tại một cung điện u tĩnh.

Hỗn Độn Thần Nữ chấp hai tay suy nghĩ.

Trước hoa dưới trăng.

Kiều nữ đỡ đàn.

Trích tiên gảy cầm.

Đây chính là hình tượng mà nàng luôn mong đợi trong đầu mình.

Nhưng một lát sau có tiếng cảnh báo vang lên khắp Hỗn Độn Thánh Địa.

Tiếng cảnh báo phát ra từ phía phòng giam.

Hỗn Độn Thần Nữ mặc dù vẫn có một số nghi vấn trong lòng nhưng chờ đợi Đạo Tử là chức trách của nàng, nàng không thể bỏ được.

“Thánh Địa dù sao cũng có nhiều cường giả mà, dù ta có qua cũng không được thêm ích lợi gì.”

Đây là suy nghĩ trong lòng của Hỗn Độn Thánh Địa.

Nếu như nàng vừa đi mà Tần Đạo Tử lại tới thì quả thật được không bù mất.

Tần Đạo Tử tới mà không thấy nàng thì chắc chắn hắn sẽ cảm thấy cực kỳ tức giận.

Vừa nghĩ tới đây thì Hỗn Độn Thánh Nữ lập tức không muốn đi nữa.

Nàng muốn ở lại đây để chờ đợi Đạo Tử.

“Nghiệt đồ Diệp Lương Thần lớn mật thật, ngươi dám cấu kết với ma đầu trong lao để trốn thoát sao?”

Một âm thanh to lớn vang lên, Hỗn Độn Thần Nữ lập tức biết lý do vì sao mọi thứ lại hỗn loạn như vậy rồi.

Diệp Lương Thần.

Là tên Simp kia.

Nhưng trong lòng Hỗn Độn Thần Nữ vẫn có một mối nghi hoặc lớn.

Tên Diệp Lương Thần này sao có thể cấu kết với ma đầu trong lao để bỏ trốn được chứ!

Lại còn có thể bỏ trốn thành công nữa!

Nhưng một giây sau thì Hỗn Độn Thần Nữ nhanh chóng vứt bỏ tạp niệm ra khỏi đầu.

Hiện tại vẫn là bên phía Đạo Tử trọng yếu hơn.

Chắc hẳn Đạo Tử đã sắp tới rồi.

Hỗn Độn Thần Nữ vẫn tiếp tục chờ đợi.

…

“Ha ha ha, các ngươi không ngờ tới chứ gì, sao các ngươi lại có thể ngờ được ta lại trốn ra ngoài được!”

“Đa tạ lão ma đầu ngươi!”

Tại một nơi bí ẩn trong Hỗn Độn Thánh Địa.

Diệp Lương Thần mặc một bộ áo đen rồi quay sang cảm ơn Hắc Ảnh bên cạnh.

Thật sự là không ngờ được.

Diệp Lương Thần vậy mà lại có thể gặp được một tôn Chân Ma trong địa lao.

Mặc dù đó là một tôn Chân Ma nhưng Diệp Lương Thần hoàn toàn không để ý.

“Đừng quên lời hứa của ngươi với ta!”

Chương 687: Simp tới cuối gì

cũng có

Chương 687: Simp tới cuối gì cũng có

Lão ma đầu kia cũng lên tiếng đáp trả.

Trời sinh y đã có một cặp mắt cổ quái.

Cặp mắt này có thể nhìn thấy một số đặc tính trên người của người khác.

Trên người của Diệp Lương Thần hắn thấy được vô số đốm sáng, những sinh linh như thế này chắc chắn có con đường tương lai cực kỳ rộng mở.

“Lão ma đầu yên tâm, Diệp Lương Thần ta cực kỳ coi trọng chữ tín.”

Diệp Lương Thần vỗ vỗ bộ ngực của mình rồi nói.

Nếu như lão ma đầu này đã cứu hắn từ trong địa lao ra thì Diệp Lương Thần hắn cũng không phải là người không biết ân đức!

Nếu như đủ khả năng thì hắn chắc chắn sẽ giúp.

“Vậy là tốt rồi!”

Lão ma đầu hừ lạnh một tiếng.

Dù cho thêm mười tên Diệp Lương Thần này thì chắc chắn hắn cũng không dám nói láo mình.

Mặc dù tương lai của hắn chắc chắn sẽ đi tới rất cao nhưng hiện tại thì hắn vẫn chưa trưởng thành, mình vẫn có thể dễ dàng bóp chết.

“Hiện tại ngươi muốn đi đâu thế?”

“Còn không mau trốn khỏi Hỗn Độn Thánh Địa này đi.”

Lão ma đầu hô to về phía Diệp Lương Thần.

Hỗn Độn Thánh Địa này vẫn có một vài át chủ bài chưa lật, ngay cả hắn cũng không dám khinh thường.

Nếu chậm một xíu nữa thì bản thân cũng trốn không thoát được đâu.

Bởi vì hắn biết mấy ngày nay vì tổ chức Thần Châu Đạo Hội nên an

ninh địa lao mới yếu kém như thế, một khi Hỗn Độn Thánh Địa lấy lại tinh thần thì chấp cánh khó thoát.

Thế nên hắn mới muốn mang theo tên Diệp Lương Thần này cùng đi.

“Không vội, không vội.”

“Ta còn muốn đi xem Thần Nữ của ta.”

Lão ma đầu: “…”

Lão tử tốn biết bao nhiêu công sức để cứu ngươi từ địa lao ra ngoài mà ngươi còn muốn đi nhìn Thần Nữ à?

Ngươi không biết bây giờ là lúc nào sao?

Diệp Lương Thần nghĩ về những lời mà Thần Nữ nói với mình khi sáng.

Trong lòng hắn quyết tâm.

Hắn đã tán nhiều nữ tử xinh đẹp rồi.

Đúng vậy.

Không nghe nhầm đâu.

Từ nhỏ hắn đã bắt đầu tán những nữ tử xinh đẹp bên cạnh rồi.

Nếu tính toán thì không có mấy trăm ngàn cũng có mấy chục ngàn mỹ nữ.

Cả đời hắn đều đi trên con đường theo đuổi mỹ nữ.

Nhưng tất cả đều không có ngoại lệ, không ai chịu thân cận với hắn cả.

Thậm chí có một vài người còn chán ghét hắn nữa.

Nhưng không liên quan, tất cả những chuyện đó đều không quan trọng trong lòng hắn.

Bởi vì nhiều nữ tử cuối cùng cũng bị hắn cua tới tay rồi!

Nói một cách thô tục thì chỉ cần simp, simp tới tận cùng thì cái gì cũng có cả.

Đây là đạo lý mà Thiên Tôn Simp Đạo như hắn lĩnh ngộ được.

Chỉ cần ngươi đủ kiên trì thì Nữ Thần cũng có thể bị cua tới tay.

Nếu như Nữ Thần vẫn chưa bị ngươi theo đuổi thành công thì chỉ là do ngươi chưa đủ kiên trì mà thôi.

Chỉ cần simp tới một mức nhất định thì tất cả đều sẽ nước chảy thành sông.

Có cái gì khó khăn đâu!

Thế nên, ngươi cứ cố gắng đi, sớm muộn sẽ có một ngày ngươi thành công mà thôi.

Nữ Thần chắc chắn sẽ bị ngươi làm cho cảm động.

Đương nhiên ngươi phải có đầy đủ tự tin, giống như việc Diệp Lương Thần từ trước đến nay đều cảm giác hắn không thua kém một ai cả.

Dù cho là Tần Đạo Tử kia cũng vậy, không ai lay động được lòng tự tin của hắn.

Lão ma đầu tức tới đỏ cả mặt.

Má nó.

Hắn cảm giác hắn đã cứu lầm người rồi.

Tên này thật sự là đã hết thuốc chữa, không cứu nổi.

“Hiện tại là lúc nào rồi mà ngươi còn nghĩ những chuyện như thế!”

Lão ma đầu hận không thể tát chết Diệp Lương Thần.

“Do ngươi không biết rõ rồi lão ma đầu, Đại Đạo mà ta tu luyện có hơi chút đặc thù, nếu như lần này ta không chịu đi qua đó thì chắc chắn Đạo Tâm sẽ xuất hiện vết rách.”

Diệp Lương Thần hít một hơi thật sâu.

Đừng nhìn bộ dáng hiện tại của hắn là trấn định, không quan tâm, nhưng trong lòng hắn đang như có vạn tiễn xuyên tâm.

Nữ Thần của mình cùng nhau ngắm trăng cùng với một người khác, nỗi đau này thì ai mà thấu nổi chứ.

Không lẽ Simp Nhất Đạo hoàn toàn không có cơ hội tỏa sáng sao?

Không lẽ Simp phải chịu cảnh chết không yên lành sao?

Diệp Lương Thần không chịu tin sự thật đau lòng này.

Hắn vẫn đang nghĩ chắc chắn trong lòng Hỗn Độn Thần Nữ chỉ là bị ép thôi chứ không phải tự nguyện.

“Thật sự là không có tiền đồ.”

…

Một bên khác.

Tần Cửu Ca đang xử lý những đồ vật còn sót lại của Đan Vu Xán Ngũ.

“Tiên Thiên Cổ Thần Ngọc, thật sự không tệ.”

Tần Cửu Ca nhìn khối Thần Ngọc đang tỏa ra ánh sáng trong lòng bàn tay mình rồi nói.

Đan Vu Xán Ngũ này dù sao cũng là một Viễn Cổ Chí Tôn.

Trên thân hắn chắc chắn có không ít đồ tốt rồi.

Nhất là khối Thần Ngọc kia, đó là thứ khiến Tần Cửu Ca động tâm nhất.

“Trong đó vẫn còn chứa đựng một cổ năng lượng cực kỳ tinh thuần, hắn không chịu hấp thu à?”

Tần Cửu Ca cảm nhận một hồi thì thấy được trong Cổ Ngọc vẫn còn một luồng năng lượng vô danh cực kỳ tinh thuần.

Loại năng lượng này không yếu một chút nào.

“Dù sao cũng tiện nghi ta.”

Chương 688: Thần Linh Chi Kiếp?

Chương 688: Thần Linh Chi Kiếp?

Tần Cửu Ca lập tức hấp thu hết tất cả mà không có chút do dự nào.

Dù sao chỉ có ngu mới không hấp thu thôi.

“Năng lượng nồng nặc thật.”

Năng lượng chứa đựng trong khối Cổ Thần Ngọc này quả thật quá kinh khủng,

Tần Cửu Ca có thể cảm nhận được rõ tu vi của hắn đang từ từ tăng cao.

Tiếng ầm ầm vang lên trong đại điện Tần Cửu Ca đang ở.

Thiên Kiếp bao phủ.

Thiên lôi vang rền khắp nơi.

“Ai đang độ Thần Linh Chi Kiếp thế?”

Những thiên kiêu có mặt xung quanh Đại Điện của Tần Cửu Ca lập tức đằng không mà lên.

“Ai đang tấn thăng Thần Linh.”

Thần Vương Thể cũng bay lên không trung để quan sát.

Một màn ở phía xa kia quá to lớn, quá kinh khủng, chỉ có Thần Linh Chi Kiếp thì mới có thanh thế kinh khủng như thế mà thôi.

“Là ai? Không lẽ Hỗn Độn Thánh Địa sắp sinh ra một vị Thần Linh mới hay sao?”

Có người thấy một màn này thì nói với ánh mắt lấp lóe.

Một vị Thần Linh hoàn toàn có thể khiến cho nội tình của Hỗn Độn Thánh Địa tăng cường không ít.

Nếu như Thần Linh này là của Hỗn Độn Thánh Địa thì sức mạnh tổng hợp của thế lực này có thể tiến thêm một nấc thang.

“Chắc là tên yêu nghiệt Thiên Tôn Cửu Trọng nào đó Hỗn Độn Thánh Địa tham gia Thần Châu Đạo Hội mà thôi.”

Có người khác cũng đưa ra suy đoán, mọi người đều nhìn về phía các cao tầng của Hỗn Độn Thánh Địa.

Ngay cả cao tầng của Hỗn Độn Thánh Địa cũng cực kỳ ngơ ngác.

Thế nên chắc chắn đây không phải là người của bọn hắn rồi.

“Đó là ai?”

Nhiều người hiện rõ vẻ nghi hoặc trên mặt, cuối cùng Thần Linh Chi Kiếp đột nhiên xuất hiện này là của ai?

Ban đầu có người suy đoán là Thần Vương Thể.

Nhưng khi thấy Thần Vương Thể cũng đang đứng đây chung với bọn hắn thì suy đoán đó đã bị bác bỏ.

“Hình như thanh thế đó được truyền từ Đại Điện của Tần Đạo Tử.”

Khi này cũng có thiên kiêu nhận ra vị trí của dị động xuất hiện.

Mọi người đều kinh ngạc, không lẽ Thần Linh Chi Kiếp này là do Đạo Tử Tần Tộc đem tới hay sao?

Vậy thì chẳng lẽ Đạo Tử Tần Tộc đã đi tới Thần Linh Cảnh rồi sao?

Dù sao đây chính là Thần Linh Chi Kiếp đó.

“Không thể nào, vào buổi sáng thì Tần Đạo Tử mới chỉ có Thiên Tôn Thất Trọng mà thôi, sao có thể tấn thăng lên Thần Linh trong thời gian ngắn như thế được chứ?”

Trên mặt Hỗn Độn Thần Tử hiện rõ vẻ nghi hoặc.

Nhưng vị trí mà ba động truyền tới chính là Đại Điện mà Đạo Tử Tần Tộc ở.

“Không lẽ cường giả bên người của Tần Đạo Tử đột phá sao?”

Một lát sau thì mọi người đều tán đồng với suy đoán này.

Việc một vị trưởng lão của Tần Tộc tấn thăng lên Thần Linh cũng không phải là chuyện gì quá lạ lùng.

Trong Tần Tộc không thiếu Thần Cách mà những thời đại trước để lại.

Có yêu nghiệt hay trưởng lão của bọn hắn đột phá lên được Thần Linh cũng không phải là chuyện gì quá hiếm lạ.

Tiếng sét vang rền khắp Hỗn Độn Thánh Địa, ánh sáng chiếu sáng cả vùng trời.

Dù là trời tối thì cũng như ban ngày.

“Người độ kiếp đi ra rồi kìa!”

Lời vừa dứt thì một bóng người xuất hiện trong hư không.

Trên đầu là Vạn Thiên Lôi Kiếp hạ xuống.

Khiến cho không ít người sợ hãi.

Nếu như bọn hắn là người đang độ kiếp thì bọn hắn chỉ còn một con đường chết mà thôi.

Tại thời khắc này thiên địa như mất hết âm thanh.

Tiên Khí tràn ngập, Đạo Vận bao quanh.

Tiên huy mông lung chiếu rọi khắp nơi, Kim Liên tuôn ra như suối.

Một nam tử áo trắng từ từ bước ra.

“Đây chính là Đạo Tử Tần Tộc.”

Có người run rẩy lên tiếng, người vừa độ Thần Linh Chi Kiếp kia là Đạo Tử Tần Tộc sao?

Điều này không thể xảy ra được, sao Tần Đạo Tử lại tấn thăng lên Thần Linh được chứ.

Khi sáng hắn mới chỉ là Thiên Tôn Thất Trọng thôi mà.

Đây là lý do chính mọi người không nghĩ người độ kiếp lại chính là bản thân Tần Đạo Tử.

Thiên Tôn là Thiên Tôn, Thần Linh là Thần Linh.

Làm gì có Thiên Tôn nào độ Thần Linh Chi Kiếp chứ!

Nhưng một màn trước mắt này lại nói cho mọi người biết đó là sự thật.

Lúc này thì ánh mắt của Diệp Lương Thần cũng nhìn về phía kia

“Không thể được, chuyện đó không thể là sự thật được.”

Diệp Lương Thần run rẩy, hắn cảm giác chỉ riêng uy áp mà tên Tần Đạo Tử kia phát ra thôi cũng đủ để trấn áp hắn rồi.

Chuyện này là một đả kích không nhỏ đối với hắn.

Mặc dù hắn là một Thiên Tôn theo Simp Đạo, nhưng điều này cũng không đại biểu hắn không có kiêu ngạo của bản thân.

Thiên phú của hắn cũng rất cường đại.

Hoặc nói một cách khác thì Simp Đại Đạo quá kinh khủng.

Hắn là một thiên kiêu chí tôn cổ lão, tốc độ tu luyện có thể nói là viễn siêu tất cả người cùng thế hệ.

Nhưng hiện tại hắn cảm giác nếu đứng trước Đạo Tử Thần Châu thì hắn không khác nào một con giun dế cả.

“Khí tức thật khủng bố!”

Lão ma đầu khi thấy một màn này thì cũng hít sâu một hơi.

Loại cảm giác này quá đáng sợ.

“Thiên kiêu đáng sợ thật, nếu như ta có thể giữ gìn mối quan hệ với thiên kiêu như thế này thì còn cần tên này làm gì?”

Lão ma đầu nghĩ thầm rồi nhìn sang Diệp Lương Thần đang đứng như chết lặng.

Dưới cảm giác của hắn thì thiên phú của tên Diệp Lương Thần này cũng rất khủng bố.

Nhưng nếu so sánh với vị đang đứng trên hư không kia thì không khác nào đom đóm so với ánh sao.

Không thể so sánh được.

Bỗng nhiên Lôi Kiếp biến mất.

Loại Thiên Kiếp không khác gì tai nạn này bỗng biến mất trước mặt vô số thiên kiêu.

“Có chuyện gì mới xảy ra thế?”

Chương 689: Lục Đạo Luân Hồi Quyền

Chương 689: Lục Đạo Luân Hồi Quyền

Người người lên tiếng đầy kinh hãi.

Thần Linh Chi Kiếp kinh khủng như thế này sao có thể biến mất một cách dễ dàng như thế được chứ.

“Lục Đạo Luân Hồi Quyền, một quyền đánh tan Lôi Kiếp.”

Hỗn Độn Thánh Chủ cũng có mặt ở đây, hắn nhanh chóng lên tiếng giải thích và nhìn về phía Tần Cửu Ca đang xếp bằng.

Xếp bằng trong hư không, lưng quay về phía chúng sinh.

Chư Thiên Tiên Vực như đều đang quỳ trước thiếu niên áo trắng này.

Tất cả mọi người đều cảm giác bản thân thấp kém hơn Tần Cửu Ca rất nhiều.

Thương sinh quỳ lạy, vạn cổ giai trầm.

“Chuyện này sao có thể là sự thật được!”

Diệp Lương Thần nhìn về phía thân ảnh kia rồi tự gào thét trong lòng, vậy mà bản thân hắn lại xuất hiện suy nghĩ muốn quỳ lạy.

“Công tử lại đột phá rồi, khoảng cách lại bị bỏ xa thêm một đoạn nữa.”

Viêm Linh Cơ nhìn sang thân ảnh đang xếp bằng trong hư không kia rồi cười nói, hiện tại nàng chỉ muốn lập tức tới bên cạnh hắn để làm một con mèo nhu thuận, biết nghe lời mà thôi.

Như thế là thoải mái nhất.

“Đuổi thế nào cũng không kịp.”

Sở U Cơ thở dài một hơi, ban đầu nàng nghĩ mình tiếp thu tạo hóa kia thì sẽ có thể giảm thiểu chênh lệch giữa nàng và Tần Cửu Ca.

Nhưng tràng cảnh hiện tại nói cho nàng biết là nàng chỉ có nước mơ mà thôi.

Chênh lệch của cả hai không bao giờ được san bằng cả.

“Thiên Tôn bát trùng.”

Tần Cửu Ca ngồi xếp bằng ở nơi hư không chậm rãi thở ra một hơi.

Nền tảng ban đầu của hắn rất vững chắc.

Lần này, hắn lấy được năng lượng từ Ngọc cổ thần Tiên Thiên từ Thiền Vu Xán Ngũ.

Đột phá một cách đương nhiên.

“Tại sao lại nhìn ta như vậy?”

Tần Cửu Ca nhìn xung quanh và cười nhẹ.

Mỗi lần hắn đột phá quả thực có quá nhiều động tĩnh.

Nhưng không thể đổ lỗi cho hắn vì điều đó.

Người xuất sắc có khiêm tốn đến đâu cũng là người xuất sắc.

Đôi mắt của Tần Cửu Ca nhìn thấy Diệp Lương Thần và bóng đen bên cạnh hắn.

Tần Cửu Ca không cần nghĩ cũng biết rằng bóng đen là một nhân vật giống như một lão gia gia.

“Trăng trước hoa, nữ thần mời, sao không làm?”

Tần Cửu Ca cười liếc qua Diệp Lương Thần.

Đứa con Simp Đại Đạo Khí Vận.

Có thứ để chơi rồi.

Tần Cửu Ca nhanh chóng bỏ đi dưới ánh mắt chằm chằm của mọi người.

“Mẹ kiếp, nhất định là công tử đi tìm Hỗn Độn Thần Nữ.”

Vẻ mặt Viêm Linh Cơ lộ ra một chút khó chịu.

Rõ ràng bên người hắn có một nữ tử như nàng.

Tuy rằng trên danh nghĩa nàng là tín đồ của nam tử.

Nhưng ai cũng hiểu.

Không hiểu thì đến bây giờ cũng nên hiểu.

Mặc dù nàng không phản đối việc có những nữ tử khác xung quanh công tử.

Nhưng trong lòng sẽ luôn hơi khó chịu.

Sở U Cơ nhìn Viêm Linh Cơ và mỉm cười mà không nói.

Không phải Viêm Linh Cơ đối với nàng mà nói là người đến sau sao?

Nhưng không sao, chỉ cần nàng có thể đứng ở bên cạnh công tử là được.

Những người khác đối với thánh nữ hạ giới như nàng mà nói cũng không quan trọng.

Công tử thực sự là một nam nhân hiếm có trên đời.

…

“Cung điện của nữ thần ở đây.”

Diệp Lương Thần nhìn vào bên trong.

Hắn vẫn còn nhớ rất rõ ràng về nơi ở của nữ thần.

Đây là điều mà một truy tùy giả như hắn phải rõ ràng.

“Mặc kệ là ai ở thánh địa, nhất định không biết lá gan mình lớn như vậy, dám thừa dịp bây giờ đến cung của nữ thần.”

Diệp Lương Thần chậm rãi hít một hơi và nhìn về phía cung điện với đôi mắt sáng ngời.

Xung quanh chỉ có duy nhất một mình hắn.

Lão ma đầu kia đã ẩn mình rồi.

“Nữ thần, nữ thần.”

Diệp Lương Thần có vẻ hơi phấn khích.

Giải phóng ý thức và di chuyển về phía cung điện.

“Không thể nào.”

Diệp Lương Thần đột nhiên kích động.

Khi hắn đến, hắn vẫn tưởng tượng rằng nữ thần của mình không cam tâm tình nguyện.

Chỉ là nhiệm vụ được Hỗn Độn Thánh Địa giao cho nàng.

Hắn biết rằng có một Hỗn Độn Thần Thai ở Hỗn Độn Thánh Địa.

Cho đến nay, Hỗn Độn Thần Thai vẫn chưa bị Hỗn Độn Thánh Địa thuần hóa.

Người ta ước tính rằng các cấp trên của Hỗn Độn Thánh Địa muốn sử dụng sức mạnh của thế giới bên ngoài để khuất phục Hỗn Độn Thần Thai.

Mà đạo tử của Tần tộc là thế lực bên ngoài tốt nhất.

Lúc này, Diệp Lương Thần thông qua ý thức tâm linh của mình phát hiện ra rằng Hỗn Độn Thần Nữ thực sự đang ngượng ngùng trước mặt Tần Cửu Ca.

Như một nữ sinh nhỏ.

Điều này hoàn toàn khác với khi ở trước mặt hắn.

Khi đối mặt với mình, nàng là một nữ thần cao cao tại thượng nhưng khi đối mặt Tần Cửu Ca, nàng lại nhỏ bé như vậy.

“Đừng.”

Nhìn thấy cảnh này, Diệp Lương Thần thực sự khóc trong lòng.

Điều này thực sự rất đau đớn.

Cảm giác như niềm tin bị sụp đổ.

Một lúc sau, đôi mắt của Diệp Lương Thần vặn vẹo.

“Tiện nhân này.”

Diệp Lương Thần nhỏ giọng khàn khàn quát lên.

Tại sao tiện nhân này lại kiêu ngạo như vậy trước mặt hắn nhưng trước mặt Tần Cửu Ca này, nàng lại cực kỳ khiêm tốn.

Giống như người mẹ kia.

Tần Cửu Ca có gì hơn hắn?

Không phải chỉ là bối cảnh, thực lực và ngoại hình sao?

Còn gì nữa không?

Đột nhiên, một giọng nói phát ra từ cung điện.

“Nữ thần, ngươi cảm thấy Diệp Lương Thần như thế nào? Dường như hắn rất thích ngươi.”

Chương 690: Ta và hắn không có quan hệ gì

Chương 690: Ta và hắn không có quan hệ gì

Khi Diệp Lương Thần nghe thấy giọng nói, hắn lập tức tập trung tinh thần.

Mặc dù lúc này trong lòng hắn mắng nữ thần là tiện nhân nhưng nếu trong trái tim nữ thần có vị trí của hắn, hắn sẽ không bận tâm đến quá khứ của nàng.

Vị trí của một người bạn là rất có thể.

Hắn thực sự muốn nữ thần nói với hắn rằng hắn là bạn của nàng.

Nếu có thể càng tiến xa hơn.

Trái tim hắn run lên.

Sau đó, một giọng nữ khác phát ra từ cung điện.

Rất hấp dẫn, rất quyến rũ, rất mềm mại.

Dù sao, nàng trông không giống Hỗn Độn Thần Nữ trước mặt người khác chút nào.

“Đó là đệ tử bình thường của Thánh Địa, ta và hắn không có quan hệ gì.”

Một giọng nam vang lên: “Nếu lấy động vật để so sánh, hắn là con gì trong lòng ngươi?”

“Nó chỉ là một con Simp, hoàn toàn là Simp.”

“Ta không quan tâm đến hắn.”

Giọng nói của Hỗn Độn Thần Nữ có vẻ hơi quyến rũ.

Ầm một tiếng, tâm trí của Diệp Lương Thần như muốn nổ tung khi nghe những lời này.

“Tiện nhân, tiện nhân, tiện nhân.”

Diệp Lương Thần càng gầm gừ hơn, hắn muốn vùng lên, hắn muốn báo thù.

Bây giờ nữ thần này coi thường Diệp Lương Thần hắn.

Hắn sẽ chứng minh cho nàng thấy.

“Sông có khúc, người có lúc, chớ khinh thường thiếu niên ta nghèo.”

Sau một tiếng gầm nhẹ, Diệp Lương Thần đi về phía bên ngoài Hỗn Độn Thánh Địa.

Hắn muốn chứng minh bản thân.

Chứng minh rằng hắn không tệ hơn Tần Cửu Ca.

Chớ bắt nạt thiếu niên nghèo.

Không phải bởi vì Tần Cửu Ca có xuất thân hơn hắn sao?

Có gì đặc biệt hơn người đâu chứ.

Hắn, Diệp Lương Thần, muốn tự mình tạo ra một sự tồn tại của đạo thống cổ đại.

Trong cung điện của Hỗn Độn Thần Nữ vào lúc này.

Tần Cửu Ca nhìn Hỗn Độn Thần Nữ đầy kinh ngạc.

Nữ tử này thực sự có thể làm điều đó.

Dù nói thế nào, Diệp Lương Thần trước đây là một nam nhân rất tốt với nàng.

Dù thế nào cũng có chút tình cảm chứ.

Chẳng lẽ đây là sự bất lực của đứa con Simp sao?

Ngay từ đầu ngay cả nữ chủ cũng rất chán ghét.

Quá thảm hại.

Khốn khổ thay, hắn có thể ăn liên tiếp vài ngụm cơm.

Cảm nhận được Diệp Lương Thần bỏ đi, Tần Cửu Ca mỉm cười với Hỗn Độn Thần Nữ.

Lúc này hắn nhận được âm thanh thông báo từ hệ thống, đạt được điểm số mệnh.

Điều này có nghĩa là trong lòng Diệp Lương Thần nhất định đã có dao động lớn.

Điều này đối với hắn hiện tại mà nói cũng đã đủ rồi.

“Nữ thần xin tự trọng, bây giờ thật sự đã quá muộn, sau này Cửu Ca sẽ tới quấy rầy.”

Tần Cửu Ca đẩy Hỗn Độn Thần Nữ đang định nằm trên người hắn ra.

Mặc dù nữ thần tốt nhưng đừng mê đắm rượu.

Hắn muốn xem Diệp Lương Thần đang làm gì.

Nếu có cơ duyên gì thì tốt nhất.

.....

Lúc này, Diệp Lương Trần sắc mặt âm trầm.

Hắn cảm thấy bị phản bội.

Bị nữ thần của mình phản bội.

Mặc dù Hỗn Độn Thần Nữ là nữ thần mà hắn theo đuổi, nhưng trong lòng hắn, Hỗn Độn Thần Nữ là món thịt cấm của hắn.

Đó là người sớm muộn gì cũng sẽ thuộc về hắn.

Nhưng lúc này, thịt cấm lại mắng mình.

Trong lòng Diệp Lương Thần rất hận Hỗn Độn Thần Nữ.

Chính là lúc trước có bao nhiêu yêu thì bây giờ có bấy nhiêu hận.

Tình yêu là một mối hận thù sâu sắc.

“Lão ma đầu, chúng ta mau đi thôi, ta muốn báo thù, ta muốn trở nên mạnh mẽ hơn.”

Diệp Lương Thần giờ phút này dữ tợn nói với bóng đen trước mặt.

Sông có khúc.

Người có lúc.

Cuối cùng Diệp Lương Thần hắn cũng sắp quật khởi, để cho nữ thần nhìn kỹ nhìn xem rốt cuộc ai mới là chân mệnh thiên tử của nàng.

“Đúng rồi, nữ nhân là cái gì? Chỉ là thứ chỉ ảnh hưởng đến tốc độ của nam nhân, có ích lợi gì?”

Lão ma đầu âm trầm nói.

Diệp Lương Thần tại thời điểm là Diệp Lương Thần mà hắn muốn.

Hắn rất thích.

“Đi thôi.”

Lão ma đầu dẫn Diệp Lương Thần trực tiếp hóa thành một tia sáng, hướng về không gian bị phá vỡ bên ngoài Hỗn Độn Thánh Địa.

Và điều bọn hắn đã không nhìn thấy là có một thứ không thể giải thích được trên cơ thể của Diệp Lương Thần.

“Lần sau gặp nhau. Nuôi thả khí vận chi tử là chuyện ta thích làm nhất.”

Trong một chỗ hư không.

Tần Cửu Ca mắt hàm chứa ý cười nhìn Diệp Lương Thần vỡ vụn hư không.

Bây giờ vì sao hắn không giết loại người mang theo khí vận này.

Dựa theo lệ thường, loại người như bọn hắn bình thường đều nhất định sẽ tiến vào chư thiên chi địa.

Bên trong có rất nhiều cơ duyên.

Nhưng Tần Cửu Ca có cường đại đến đâu cũng chỉ là một người.

Cho dù phía sau có tiên cổ Tần tộc.

Nhưng chư thiên chi địa thật sự là quá lớn.

Cho nên nói không có khả năng hắn đều đụng phải tất cả cơ duyên bên trong.

Điều này là bình thường.

Thế giới không thể luôn luôn xoay quanh một mình ngươi.

Sinh linh mang đại khí vận ở bên trong chắc chắn là như cá gặp nước.

Bọn hắn có thể tìm thấy một số cơ duyên tốt.

Những người như vậy thường được gọi là Tầm Bảo Thử.

Về phần vì sao muốn tiêu diệt Thiền Vu Xán Ngũ, đơn giản là Tần Cửu Ca cảm thấy hắn không vừa mắt.

Hơi nhảy.

Tục ngữ nói, nhảy sẽ bị đánh, không phải là không có lý do.

Giết? Thả hổ về rừng?

Trong mắt Tần Cửu Ca, Diệp Lương Thần thậm chí không phải là một con mèo.

Chương 691: Bốn Đoàn Thần Quân

Chương 691: Bốn Đoàn Thần Quân

“Hy vọng lần sau gặp mặt, ngươi có thể tặng ta một món quà lớn, nếu không, ta có lỗi với Đan Vu Xán Ngũ vì để ngươi sống lâu như vậy.”

Trong mắt Tần Cửu Ca hiện lên một sự lạnh lẽo, nếu lần sau Diệp Lương Thần không mang cho hắn đủ chỗ tốt.

Cứ giết trước đi.

…

Thần Châu Đạo Hội sẽ sớm kết thúc.

Bảy ngày Thần Châu Đạo Hội có thể nói đã gây ra sóng gió ở Thần Châu.

Không ít đạo thống cổ tộc Thần Châu đều nhìn thấy đạo tử Tần tộc nổi danh từ lâu ở Thần Châu.

Đạo tử Tần tộc ở Thần Châu danh tiếng rất lớn.

Nhưng không nhiều người nhìn thấy.

Thần Châu Đạo Hội khiến cho không ít người thấy đạo tử Tần Cửu Ca.

Điều này cũng làm cho rất nhiều sinh linh nhìn thấy đạo tử Tần Cửu Ca khoe khoang với những sinh linh bên cạnh mình.

Đặc biệt là sinh linh nữ.

“Ngươi đã gặp đạo tử Tần Cửu Ca chưa?”

“Tướng mạo đúng là trích tiên hạ phàm, quả thực tuyệt đẹp.”

Có trưởng nữ hoàng triều nói với các muội muội của mình.

Vẻ mặt mang theo một chút kiêu ngạo.

Lúc này đây các trưởng bối hoàng triều mang theo nàng đi phía trước.

Mặc dù chỉ ngồi ở vị trí cuối cùng.

Nhưng đó cũng có thể nhìn thấy dung nhan của đạo tử Tần Cửu Ca.

Khoảnh khắc nhìn thấy dung nhan của Tần Cửu Ca, trái tim nàng sắp tan chảy.

Ướt đẫm.

“Thật sao? Tỷ tỷ mau nói cho ta biết diện mạo của đạo tử như thế

nào.”

.....

Cung điện nối tiếp nhau, suối bay thác nước hùng vĩ.

Vô số tiên sơn san sát.

Mây mù lượn lờ, linh khí ngang dọc.

Lúc này có một lối đi đầy sương mù.

Bên trong tỏa ra khí tức cổ xưa làm cho sinh linh bên dưới Thiên Tôn chung quanh cảm thấy hít thở không thông.

“Bẩm đạo tử, tứ quân đoàn đã tập kết xong, xin đạo tử truyền lệnh.”

Tần Vô Tâm cuồng nhiệt nhìn Tần Cửu Ca lúc này đang ngồi xếp bằng trên tiên sơn.

Đạo tử của bọn hắn.

“Được rồi.”

Tần Cửu Ca mở mắt quét qua bốn đoàn thần quân trước mặt.

Mỗi một đạo quân đều có tám ngàn tám trăm tám mươi tám người.

Thanh Long quân đoàn cưỡi giao long, một người một rồng, khôi giáp màu xanh.

Tiên Thiên quân đoàn, một người một binh, khôi giáp huyết sắc, chủ sát phạt.

Hổ Bí quân đoàn, trời sinh dũng mãnh, mỗi một người đều có năng lực chiến đấu vượt xa người ngoài.

Chí Tôn quân đoàn, đều là thiên kiêu yêu nghiệt do Tần tộc lôi kéo từ các gia tộc cổ đại đạo gia hoặc trực thuộc, sức mạnh tổng thể là mạnh nhất.

“Thanh Long quân đoàn chuẩn bị hoàn thành, nguyện vì đạo tử công phạt chư thiên chi địa.”

“Tiên Thiên quân đoàn chuẩn bị hoàn thành, nguyện vì đạo tử công phạt chư thiên chi địa.”

Hổ Bì quân đoàn chuẩn bị hoàn thành, nguyện vì đạo tử công phạt chư thiên chi địa."

"Chí Tôn quân đoàn chuẩn bị hoàn thành, nguyện vì đạo tử công phạt chư thiên chi địa."

Giọng nói như sấm dưới chín tầng trời, chấn động lòng người.

Đây là bốn quân đoàn mà tiên cổ Tần tộc đặc biệt chỉ chuẩn bị cho một mình hắn.

Chỉ thuộc về một mình hắn.

Tần Cửu Ca chính là chủ nhân của bọn hắn.

Trong đó thực lực kém cõi nhất đều có nửa bước Thiên Tôn đỉnh phong.

Còn lại đều là cảnh giới Thiên Tôn hàng đầu.

Chỉ bằng việc Tần tộc cho Tần Cửu Ca tứ quân đoàn là có thể càn quét rất nhiều thế lực đạo thống cổ xưa ở Tiên vực.

Thực lực đáng sợ của Tần tộc từ điểm này có thể thấy được.

"Bẩm đạo tử, trong tộc đã chuẩn bị xong, mời đạo tử đồng hành."

Một giọng nói cung kính vang lên bên tai Tần Cửu Ca.

Lúc này đây Tần tộc cũng không phải là một chút người đi qua.

Cũng không phải chỉ có Tần Cửu Ca bên cạnh có quân đoàn, một ít yêu nghiệt viễn cổ chí tôn bên người cũng có quân đoàn như vậy.

Đương nhiên thực lực của những quân đoàn này hoàn toàn không có cách nào so sánh với Tần Cửu Ca.

Chư thiên giáng lâm.

Cùng lúc này, Chư Thiên Vạn Giới cùng Tiên Vực đều có đạo thống cổ tộc lục tục tiến vào.

Cũng vào lúc này, trong ba ngàn châu Tiên Vực mỗi ngày đều truyền ra tin tức một hai thiên chi kiêu tử xuất thế.

Cũng có rất nhiều sinh linh cường đại độc hành.

Chư thiên chi địa trở nên hỗn loạn.

.....

Tiên vực nói chư thiên chi địa thật ra theo lý giải cũng có thể gọi nó là một thế giới khác.

Chư thiên chi địa này cũng không phải lúc mở ra.

Phải ở thời gian cụ thể mới có thể mở ra đối với người trong Tiên Vực.

Chư thiên chi địa rất lớn, vô cùng tận.

Không có ai đi hết vùng đất này.

Không biết bao nhiêu.

Là nơi chuyên môn tiến hành các cuộc chiến bất hủ của chư thiên.

Bên trong cũng có sinh linh bản địa, cũng có đạo thống sinh linh bản địa.

Đương nhiên người mạnh nhất chỉ có thể tồn tại ở chư thiên chi địa chính là Thiên Tôn cửu trùng.

Chỉ có đến lúc chư thiên chi địa mở ra sinh linh bản địa mới có thể đột phá.

Cũng chính vào lúc này, cơ duyên của chư thiên chi địa mới có thể toát ra như măng mọc mùa xuân.

Lúc này Thanh Thiên Vực có thể nói là gió nổi mây bay.

Hoàng triều Thanh Tiêu vốn danh chấn Thanh Thiên Vực hiện giờ lại có nguy cơ bị tiêu diệt.

Chương 692: Thuận theo thì sống, nghịch thì chết

Chương 692: Thuận theo thì sống, nghịch thì chết

Lý do là thế này.

Tam hoàng tử phế vật của hoàng triều Thanh Tiêu từ nhỏ đã chịu hết

vô số khổ cực.

Sau đó rốt cục trải qua vô số năm trở thành một cường giả số một.

Ngay lập tức hắn tập kết vô số cường giả đánh vào hoàng triều Thanh Tiêu.

Hoàng triều Thanh Tiêu.

“Ha ha ha.”

Triệu Bất Phàm dữ tợn nhìn thành trì thật lớn xa xa.

Bao nhiêu năm, đã bao nhiêu năm rồi?

Mình chịu đựng bao nhiêu ngày tháng tháng.

Bây giờ cuối cùng cũng có thể báo thù.

Không chỉ như thế, tiếp theo hắn phải nắm trong tay cả tòa Thanh Thiên Vực.

Đến lúc đó những kẻ đã bắt nạt hắn trước kia hắn sẽ giết từng người một.

Cũng có thể để lại nữ nhân, để cho các nàng trở thành trò chơi của hắn.

Những thê nữ của địch nhân đó hắn đều muốn chơi hết tất cả.

Vừa nghĩ đến đây, thần sắc Triệu Bất Phàm càng thêm điên cuồng hơn.

Khi còn nhỏ hắn bị bức bách thảm hại đến mức nào.

Bây giờ hắn điên rồ như ra sao.

“Báo, bệ hạ, Thanh Thiên Vực có vô số sinh linh đáp xuống.”

Bỗng nhiên, một nam tử quỳ gối trước mặt Triệu Bất Phàm run rẩy nói.

Vị bệ hạ Triệu Bất Phàm trước mặt hắn tính cách đã không còn dịu dàng như trước.

Thậm chí hơi bạo ngược.

Còn đặc biệt thích nữ sắc, mấy ngày nay hắn càng vô nữ bất hoan.

Nghe được thuộc hạ của mình nói, Triệu Bất Phàm nhíu mày, chẳng lẽ là cảnh tượng lời dạy xưa để lại đã xuất hiện?

Chư thiên giáng lâm.

“Mặc kệ, nếu bọn hắn dám khiêu khích ta, ta nhất định giết bọn hắn.”

Triệu Bất Phàm trầm giọng nói, đây là địa bàn của hắn.

Ai tới thì chết kẻ đó.

Thiên Vương lão tử tới cũng không được.

“Báo, hoàng thành Thanh Tiêu có một bảo vật rơi xuống.”

Lại có người đến quỳ gối trong đại điện cung kính nói với Triệu Bất Phàm.

Trên mặt Triệu Bất Phàm hơi mừng rỡ, thứ hắn thích nhất chính là bảo vật.

“Đạo Tử, vị trí chúng ta sắp đến là Thanh Thiên Vực của Chư Thiên Chi Địa.”

Trên lưng một con chân long thuần huyết, Tần Vô Tâm cung kính nói với Tần Cửu Ca.

Kỳ thật hắn cũng là Yêu Nghiệt có thể một mình lĩnh quân đoàn tranh phạt Chư Thiên Chi Địa ở Tần Tộc.

Nhưng hắn đã bỏ cuộc.

Hắn muốn đi theo bước chân của Đạo Tử Tần Cửu Ca, không chỉ hắn, Tần Tộc có một vài Yêu Nghiệt Thiên Tài rất muốn đi theo bên người Đạo Tử.

Đương nhiên cũng có Bất Hủ Yêu Nghiệt Tần Tộc muốn một mình lĩnh quân tranh phạt chư thiên.

Những Yêu Nghiệt kia cũng có dã tâm của mình.

Nhưng bọn họ phải nghe Đạo Tử Tần Cửu Ca điều lệnh.

Người không nghe, trảm.

Vị trí mà bịn họ đến lần này chính là Thanh Thiên Vực của Chư

Thiên Chi Địa.

“Hợp nhất lại toàn bộ đạo thống trong Thanh Thiên Vực.”

“Người thuận theo thì sống, người không thuận theo thì chết.”

Nghe được lời nói của Đạo Tử, Tần Vô Tâm kích động đáp lại.

Đạo Tử không hổ là Đạo Tử.

Vừa đến Thanh Thiên Vực liền trực tiếp chuẩn bị chiếm lĩnh toàn bộ Thanh Thiên Vực.

Bá đạo.

Tần Cửu Ca nói xong, ánh mắt nhìn về một vị trí nào đó ở Thanh Thiên Vực.

Từ giờ trở đi nơi này chính là căn cơ của hắn ở Chư Thiên Chi Địa.

.....

“Thanh tiêu nữ hoàng, hiện tại các ngươi còn không thúc thủ chịu trói, ngươi còn chờ cái gì?”

Một giọng nói lạnh lùng vang lên ở trong rất nhiều cung điện.

Nói xong, một nam tử mặc hoàng bào ánh mắt âm trầm nhìn nữ tử cũng mặc hoàng bào giống như vậy ở phía đối diện.

Đây là hoàng chủ đời này của Thanh Tiêu Hoàng Triều.

Một trong những muội muội của hắn, Triệu Linh Nhi.

Lão bất tử này, cho dù là truyền ngôi vị hoàng đế cho một nữ tử cũng không muốn truyền cho ta.

Thật đáng chết.

Vẻ mặt của Triệu Bất Phàm càng ngày càng nổi giận, từ nhỏ lão bất tử đã thiên vị.

Thật không ngờ đến chết cũng thiên vị.

“Triệu Bất Phàm cuối cùng người nhớ đến ngươi chính là Tam hoàng tử Thanh Tiêu Hoàng Triều ta, nếu bây giờ ngươi đi, bổn hoàng không nhắc lại việc trước kia của ngươi nữa.”

Thanh Tiêu Nữ Hoàng đặt chân vào hư không lạnh lùng nói.

Trông có vẻ lại là mười phần sức mạnh.

“Ha ha ha, để cho ta đi? Ngươi có biết chuyện các ngươi đã làm với ta từ nhỏ hay không, mẫu thân ngươi đào trộm tiên cốt của ta, càng đáng ghét hơn chính là, nàng còn nối tiên cốt cho ngươi.”

“Lão bất tử kia sau khi biết cũng mặc kệ, ngươi bảo ta đi thế nào?”

“Ngươi có biết mấy năm nay, ta đã sống thế nào không?”

Nói xong, Triệu Bất Phàm lạnh lùng, nói: “Hôm nay chắc chắn sẽ tiêu diệt Thanh Tiêu Hoàng Thành.”

Mấy năm nay hắn rất khổ sở, nếu không gặp sư tôn thì bây giờ chưa chắc đã có hắn.

“Diệt thành để cúng tế sư tôn.”

Trong mắt Triệu Bất Phàm hiện lên huyết sắc, là khát vọng máu tươi.

Mấy năm nay, vì để nâng cao thực lực của mình.

Hắn cũng nuốt không ít máu tươi của sinh linh.

Vẫn là sư tôn nói đúng.

Miễn là ngươi có sức mạnh, bất cứ điều gì ngươi làm cũng đúng.

Trước kia là mình ngốc, còn tuân thủ nhân nghĩa đạo đức gì đó, lễ nghĩa liêm sỉ.

Nhưng sau đó thì sao?

Mình bị đào trộm tiên cốt, rút tiên huyết, thê thảm đến cực điểm.

Năm đó hắn đã chịu bao nhiêu là khổ sở.

Bây giờ những người này sẽ trả lại cho hắn.

Triệu Bất Phàm không nói chuyện với muội muội của mình nữa.

Huyết cừu chỉ có thể dùng máu tươi để bồi thường.

Phiến thiên địa này ngay lập tức kêu rên không ngừng.

Đại quân của Triệu Bất Phàm trực tiếp tấn công vào Thanh Tiêu

Hoàng Thành.

“Nữ hoàng bệ hạ, quân ta không phải là đối thủ của phản quân.”

Chương 693: Ta đào Tiên Cốt trong người ta cho hắn

Chương 693: Ta đào Tiên Cốt trong người ta cho hắn

Giọng nói của một lão giả già mang theo lo lắng nhìn nữ tử bên cạnh mình nói.

Nữ tử này đầu đội mũ phượng, da trắng xinh đẹp, miệng ngậm chu đan.

Có vẻ ung dung hoa quý, tôn quý đến cực điểm.

Khí tức của người ở cao vị lâu càng làm cho nữ tử này thêm mê người vài phần.

“Thật sự không có cách gì sao?”

Thanh Tiêu Nữ Hoàng nhìn hai phiến đại quân giao chiến.

Trong lòng bất đắc dĩ.

Chuyện kia đã dao động căn cơ của Thanh Tiêu Hoàng Triều.

Hiện giờ là thời kỳ suy yếu nhất của Thanh Tiêu Hoàng Triều.

Lời nói vừa rồi của nàng cũng chẳng qua là chỉ là đang phô trương thanh thế mà thôi.

Nội tình của Thanh Tiêu Hoàng Triều còn có bao nhiêu, nàng là người rõ ràng nhất.

“Thanh Tiêu Hoàng Triều ta sắp bị diệt sao? Là tự chuốc lấy diệt vong.”

Thanh Tiêu nữ hoàng nói xong ánh mắt chảy ra một chút lệ.

Lúc trước khi Tam ca ca của mình còn nhỏ.

Mẫu thân của mình cũng chính là đương kim Hoàng thái hậu đào tiên cốt trên người Tam ca lên sau đó cấy vào trong thân thể của mình.

Lúc ấy nàng còn nhỏ, tuy rằng trong lòng cảm thấy không thích hợp, nhưng cũng không có cách nào, chỉ có thể yên lặng nhìn.

Sau đó thời gian dài, ngay cả nàng cũng không thèm để ý chuyện này nữa.

Nhưng thật không ngờ chính là tam hoàng tử Triệu Bất Phàm bị đào tiên cốt kia đã trở về.

Còn cường thế quật khởi, mẫu thân nàng phái người đuổi giết hắn.

Nhưng hắn không bị giết chết.

Ngược lại, sau khi nhiều lần truy đuổi, ca ca này của mình càng ngày càng cường đại, càng ngày càng cường đại, thậm chí đến tồn tại ngay cả phụ hoàng cũng không làm gì được.

“Nếu thật sự là không có cách nào, ta liền đào tiên cốt trong thân thể cho hắn.”

Thanh Tiêu Nữ Hoàng cắn răng nói.

Tuy nếu nói bây giờ nàng đào tiên cốt ra thì nhất định cảnh giới sẽ bị rơi xuống, nếu nghiêm trọng thì còn có thể nguy hiểm đến tính mạng.

Bởi vì tiên cốt này đã hòa làm một thể với nàng.

Bây giờ đào nó ra thì không khác gì muốn mạng sống của chính mình.

Nhưng bây giờ thực sự không có cách nào.

Chỉ có thể làm như thế.

“Không thể, nữ hoàng bệ hạ không thể, Triệu Bất Phàm kia lòng lang dạ thú, cho dù nữ hoàng bệ hạ rút tiên cốt ra, vậy Triệu Bất Phàm nhất định cũng sẽ không bỏ qua cho Thanh Tiêu Hoàng Triều.”

Nữ tử xinh đẹp bên cạnh lão giả cúi đầu nói.

Tam hoàng tử Triệu Bất Phàm chắc chắn là có thể làm ra chuyện như vậy.

Thanh Tiêu nữ hoàng bất đắc dĩ, nàng cũng chỉ có thể đánh cuộc một ván.

Không có cách nào khác.

Nhưng ít nhất bây giờ vẫn phải đánh trước.

“Triệu Bất Phàm, ta sẽ tới gặp ngươi.”

Nói xong, Thanh Tiêu nữ hoàng không để ý đại thần bên người ngăn trở, bay vào trong hư không.

Quanh thân toát ra thanh sắc hỏa diễm.

Đây là Thanh Tiêu Thần Hỏa của Thanh Tiêu Hoàng Triều truyền thừa đến nay.

“Tiểu muội, muội cũng không phải là đối thủ của ca ca ta.”

Triệu Bất Phàm nhìn tiểu muội của mình tự mình ra trận.

Trong lòng sao có thể không biết, nhất định là bên trong Thanh Tiêu Hoàng Triều này là không có người.

Bằng không làm sao có thể để nữ hoàng tự mình lên ra trận.

Triệu Bất Phàm lạnh lẽo, trên người tiểu muội này chính là có đồ của hắn.

Ngay lập tức trong lòng bàn tay đã có huyết khí.

Ma khí quấn quanh, giống như một tôn cổ ma.

Xuất ra một chưởng, giống như một góc bầu trời sụp đổ, thiên giáng lưu tinh.

Song phương đối chọi cùng một chỗ.

Nhưng không lâu sau đó, trong tay Triệu Bất Phàm tế xuất một đạo ma binh.

Thần sắc tàn nhẫn, vỗ xuống Thanh Tiêu nữ hoàng.

Phốc một tiếng, Thanh Tiêu nữ hoàng miệng phun máu tươi, bàn tay nhỏ che ngực mình.

Trong đôi mắt đẹp đẽ tràn đầy vẻ khó tin.

Tam ca của nàng hiện giờ cũng quá cường đại đi.

Lúc này Triệu Bất Phàm cũng không nhàn hạ thoải mái, trực tiếp

rống lên với cường giả sau lưng hắn: “Hôm nay tiêu diệt Thanh Tiêu Hoàng Thành, một người cũng không lưu.”

Hắn ghét những người ở đây.

Hắn muốn trả thù.

“Tam ca, nếu ta đem tiên cốt trả lại cho ngươi, có phải ngươi có thể buông tha cho con dân của Thanh Tiêu hoàng thành hay không.”

Thanh Tiêu nữ hoàng cố nén khí huyết trong ngực mình nhìn Tam ca của nàng.

Nàng không đành lòng nhìn thấy con dân của mình cứ như vậy mà chết.

Sắc mặt Triệu Bất Phàm hiện lên một tia rét lạnh, tuy rằng tiểu muội này của mình hiện tại bị thương, nhưng cũng không có nghĩa là nàng không có chiến lực.

Nếu như có thể không phí một binh một tốt giải quyết nàng.

Vậy thì quá tốt.

Triệu Bất Phàm suy tư một lát, liền đáp: “Được.”

Chỉ cần nàng không có tiên cốt còn phải là không mặc mình xử trí.

Lúc Thanh Tiêu nữ hoàng đang muốn lấy tiên cốt trong thân thể ra.

Một giọng nói hét lớn truyền đến: “Phụng mệnh lệnh của Đạo Tử, toàn bộ thế lực đạo thống của Thanh Thiên Vực đều phải thần phục, người không thần phục thì phải chết.”

Nói xong, một nam tử trên người tản ra thần quang bước ra từ trong hư không.

Sau lưng có mấy con giao long lơ lửng trên cao.

Trên lưng mỗi một con Giao Long đều có người đứng.

Khí thế ngập trời, làm cho tất cả mọi người ở đây đều chấn động nhìn một màn này.

Đây là cường giả từ đâu tới?

Chỉ phát ra khí tức cũng đã làm cho bọn họ cảm thấy run rẩy.

Đặc biệt là một nam tử phía trước, sau lưng mơ hồ có thần hỏa bộc phát.

Phía trước nam tử bỗng nhiên lại xuất hiện một nữ tử.

Dung nhan tuyệt sắc, khí chất như tiên.

Giống như bước ra từ trong bức tranh vậy.

Chỉ thấy tuyệt sắc nữ tử nhìn xuống phía dưới, vẻ mặt lãnh đạm: "Mệnh lệnh của công tử, Thanh Thiên Vực thần phục."

"Người không phục, trảm."

Chương 694: Cút

Chương 694: Cút

Thanh âm thanh lạnh mang theo sự hờ hững.

Làm cho rất nhiều cường giả Thanh Thiên Vực phía dưới phẫn nộ không thôi.

Ngươi nghĩ ngươi là ai?

Bảo ta thần phục thì ta phải thần phục?

Tuy cường giả Cự Đầu bên cạnh ngươi nhiều, nhưng ta nơi này cũng không kém.

Rất nhanh có một người cười to nói: "Ngươi là người từ đâu tới, tại sao..."

Nhưng hắn còn chưa nói xong.

Ầm một tiếng, giống như bắn pháo hoa vậy, người vừa nói chuyện liền trực tiếp nổ tung.

Không lưu lại thứ gì.

Vẻ mặt của Viêm Linh Cơ rét lạnh, mệnh lệnh của công tử chính là trời của nàng chính là đất của nàng.

Một vụ nổ này làm cho vẻ mặt của bất kể là người bên Triệu Bất Phàm hay là người bên Thanh Tiêu Nữ Hoàng bên này đều vô cùng nghiêm trọng.

Cường giả Nhân Hoàng Cảnh Giới này lại cứ như vậy mà mất rồi.

Chẳng lẽ nữ tử này là Cự Đầu Khủng Bố của Thiên Tôn Cảnh Giới.

Vừa nghĩ đến đây, rất nhiều người hít sâu một hơi.

Lại nhìn người trên lưng Giao Long, những người này không phải đều là Cự Đầu của Thiên Tôn Cảnh Giới chứ?

Cha mẹ tổ tiên ơi.

Lần này thoáng cái liền xuất hiện vài tôn Thiên Tôn Cự Đầu, làm cho nhịp tim đập rất nhanh.

Hơn nữa quan trọng nhất là, công tử trong miệng nữ tử tuyệt sắc này là ai?

Không ngờ có thể có được Thiên Tôn Cảnh Giới Cự Đầu làm thuộc hạ.

Đây là chuyện trong lòng bọn họ thật sự nghĩ cũng không dám nghĩ.

Hiện tại Thanh Tiêu nữ hoàng và Bất Phàm bệ hạ cũng mới Thiên Tôn Cảnh Giới.

“Nói một câu nữa, trong vòng một ngày toàn bộ Thanh Thiên Vực phải thần phục đạo thống Cổ Tộc, người không thần phục diệt tộc.”

Thanh âm rét lạnh thấu xương lần thứ hai phát ra từ trong miệng Viêm Linh Cơ.

“To gan.”

Một tiếng lạnh vang lên từ sau lưng Triệu Bất Phàm.

Viêm Hỏa Đào Đào, ngược lại giống như biển lửa vậy.

“Đây là Thần Quyền Tôn của Quyền Chấn Bát Phương đi, thật không ngờ ngay cả hắn cũng đi theo phía sau Triệu Bất Phàm.”

Có người khiếp sợ nói, Thần Quyền Tôn này chính là một Cự Đầu của Thiên Tôn Cảnh Giới.

Thật không ngờ ngay cả hắn cũng đi theo Triệu Bất Phàm.

Triệu Bất Phàm này vô cùng tự tin tiêu diệt Thanh Tiêu Hoàng Triều.

“Cút.”

Ánh mắt Viêm Linh Cơ khinh thường nhìn Thiên Tôn ra tay này.

Nhưng Viêm Linh Cơ còn chưa xuất thủ.

Tần Vô Tâm ở một bên trong tay cầm kiếm, trực tiếp vung về phía Thần Quyền Thiên Tôn.

Chỉ là Thiên Tôn Một Trọng mà thôi.

Một kiếm chém chết.

Kiếm vừa rơi xuống.

Trong nháy mắt máu tươi rơi xuống từ dưới bầu trời, tạo thành một cơn mưa máu.

Vị Thiên Tôn danh chấn Thanh Thiên Vực này cứ như vậy mà chết.

“Cổ huynh, Cổ huynh, a a a.”

Nhìn thấy một màn này, ánh mắt Triệu Bất Phàm đã muốn nổ tung rồi, tuy hắn đã dần dần vào ma đạo, nhưng cũng không có nghĩa là hắn coi thân nhân bằng hữu xung quanh trở thành vật phẩm tùy ý có thể vứt bỏ.

Thần Quyền Thiên Tôn đây chính là bằng hữu đã giúp đỡ hắn rất lâu.

Cũng là một Cự Đầu của Thiên Tôn Cảnh Giới.

Bây giờ cứ như vậy mà bị chém rồi.

Ánh mắt Triệu Bất Phàm hiện lên vẻ thống khổ, nếu không phải nhìn thấy đối diện có mấy Cự Đầu Cảnh Giới Thiên Tôn, thì hắn đã sớm lên đánh rồi.

“Thần phục hoặc chết.”

Viêm Linh Cơ nhìn quanh bốn phía, giống như một nữ đế cao cao tại thượng nhìn xuống chúng sinh.

Ở trong ngực công tử nàng là một nữ tử nhu thuận, tùy công tử muốn thế nào thì nàng đều nguyện ý.

Cho dù như này như kia rồi sau đó lại ấy ấy đều có thể.

Mà ở bên ngoài, nàng chính là nữ đế chinh chiến.

“Nếu ta có thực lực như nàng thì tốt biết bao.”

Thanh Tiêu nữ hoàng che ngực sắc mặt tái nhợt hiện lên vẻ hâm mộ.

Nàng cảm giác thực lực của nữ tử này và nam tử kia cường đại hơn nàng rất nhiều.

“Nhưng công tử trong miệng nàng là ai? Ngay cả Cảnh Giới Thiên Tôn cũng chỉ có thể trở thành thuộc hạ của hắn? Thực lực của công tử kia kinh người đến mức nào?”

Trên mặt của Thanh Tiêu nữ hoàng rõ ràng có chấn động.

Tâm trạng đều đang run rẩy.

Ngay cả Thiên Tôn Cự Đầu cũng chỉ là thuộc hạ của công tử trong miệng nữ tử này, vậy thực lực bản thân công tử này không phải thông thiên sao?

“Thần phục hoặc chết.”

Viêm Linh Cơ quay đầu nhìn thoáng qua Thanh Tiêu nữ hoàng lạnh lùng nói.

Xem ra nếu Thanh Tiêu nữ hoàng không thần phục, người chết ngay sau đó chính là Thanh Tiêu nữ hoàng.

Trên mặt Thanh Tiêu nữ hoàng lộ ra vẻ chần chờ.

Nữ tử này khí thế hùng hổ, chỉ riêng đội hình hiện trường này, nàng đã cảm thấy không thể đối phó được.

Càng đừng nói công tử thần bí trong miệng nữ tử xinh đẹp này.

Hơn nữa đến từ Triệu Bất Phàm uy hiếp, Thanh Tiêu nữ hoàng không chần chờ nữa, mở miệng nói: “Ta nguyện ý thần phục.”

Thanh Tiêu nữ hoàng vừa nói ra lời này, các đại thần trong Thanh Tiêu Hoàng Triều vội vàng hô lên: “Không thể, nữ hoàng bệ hạ không thể.”

Đây chính là nữ hoàng hiện tại của Thanh Tiêu Hoàng Triều.

Làm sao có thể thần phục dưới người khác.

Nếu người thần phục là một nữ tử thì tốt, nếu người thần phục là một nam tử thì xong rồi.

Không có mấy nam tử nào có thể chống cự được khuôn mặt xinh đẹp của Thanh Tiêu nữ hoàng.

Viêm Linh Cơ mặc kệ Thanh Tiêu nữ hoàng này có phải là nữ tử xinh đẹp hay không.

Hiện tại nhiệm vụ công tử giao cho nàng chính là muốn Thanh Thiên Vực thần phục.

Thống nhất Thanh Thiên Vực.

Chương 695: Chân long

Chương 695: Chân long

Công tử có thực lực như vậy, Thiên Tôn trong tứ đại quân đoàn cũng không biết có bao nhiêu.

Hơn nữa qua một khoảng thời gian nữa trong quân đoàn nhất định sẽ xuất hiện Thần Linh.

Ánh mắt Viêm Linh Cơ nhìn chằm chằm Triệu Bất Phàm lạnh lùng nói: “Thần phục hoặc là chết.”

Người mạnh nhất trong sân ở dưới cảm giác của nàng chính là nam tử này.

Sắc mặt của Triệu Bất Phàm âm trầm, thực lực của mấy người này đều rất cường đại, một chọi một hắn cũng không sợ lắm.

Nhưng bọn họ có vài tôn Thiên Tôn Cự Đầu.

Mình không phải là đối thủ.

Nhưng hai chữ thần phục này chưa từng xuất hiện trong đầu hắn.

“Ta… Thần phục.”

Triệu Bất Phàm híp mắt lại, cúi đầu xuống, cũng chính là lúc này.

Hắn thừa dịp Viêm Linh Cơ quay đầu, tế xuất ra một đạo quyển trục.

Đây là cuộn mà sư phụ hắn đưa cho hắn.

Bên trong ẩn chứa uy lực cực lớn.

Muốn hắn thần phục?

Nằm mơ đi.

“Không ổn.”

Thanh Tiêu nữ hoàng vẫn nhìn Triệu Bất Phàm kinh hô ra tiếng.

Năng lượng ẩn chứa trong quyển trục kia thật lớn, nếu nổ tung mấy người kia, tiếp theo không phải là Triệu Bất Phàm muốn đối phó với mình sao?

Mà ngay tại thời điểm trong quyển trục này bộc phát ra uy lực khủng bố.

Một đạo hư không nghiền nát, có một cái là chân long thuần huyết tản ra khí tức cổ xưa cường đại chầm chậm xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Vảy vàng lấp lánh dưới ánh mặt trời.

Thân thể chân long khổng lồ nằm ngang trước mặt mọi người.

“Đó là Chân Long, là Chân Long.”

Thanh Tiêu Hoàng Triều có cường giả run rẩy nhìn, đây là Chân Long, Chân Long ghi chép trong cổ sử.

Hắn từng nhìn thấy trong hình ảnh tổ tông lưu lại.

“Trên lưng Chân Long có người.”

“Trên lưng Chân Long có người.”

Phát hiện này so với phát hiện Chân Long càng làm cho người ta rung động hơn.

Trên lưng Chân Long vậy mà lại có người?

Loại Tồn Tại nào có thể làm cho một con Chân Long cam tâm tình nguyện trở thành tọa kỵ.

Hơn nữa Chân Long này tản ra khí tức còn khủng bố hơn cả Thanh Tiêu nữ hoàng bọn họ.

Loại Tồn Tại nào có thể có Chân Long làm tọa kỵ?

Thanh Tiêu nữ hoàng và Triệu Bất Phàm trong lòng kinh hãi nghĩ.

Càng kinh khủng chính là sau lưng Chân Long còn có rất nhiều người đi theo.

Bên trong người rất nhiều khí tức tản ra còn cường đại hơn bọn họ.

“Kém nhất đều là Nửa Bước Thiên Tôn?”

Thanh Tiêu nữ hoàng run rẩy, dưới cảm nhận của nàng, những người này chia làm bốn phương chính, trong đó tuyệt đại đa số đều là cảnh giới nàng không thể cảm nhận được.

Vậy chứng tỏ thực lực của những người này đều cường đại hơn nàng.

Cho dù nàng có thể cảm nhận được thực lực kém nhất cũng là nửa bước Thiên Tôn.

“Người như vậy tới từ đâu?”

Không chỉ có người ở đây tự hỏi, Thanh Tiêu nữ hoàng cũng không thể nào nghĩ ra được.

Từ khi nào Thanh Thiên Vực xuất hiện lại thế lực như vậy?

Các vực khác cũng chưa từng nghe nói có thế lực như vậy xuất hiện?

“Chẳng lẽ là Chư Thiên trong truyền thuyết sắp đến?”

“Thế lực bên kia?”

Thanh Tiêu nữ hoàng khẩn trương tự hỏi trong lòng, nàng làm thiên tôn cự đầu vì nơi này, tất nhiên là biết một số bí ẩn.

Ở bên này truyền thuyết vô số kỷ nguyên một luân hồi, có cường giả thế giới Cổ Xưa sắp đến nơi này.

“Nhưng điều này cũng quá khủng bố rồi.”

Thanh Tiêu nữ hoàng căn cứ vào dấu vết lão tổ lưu lại là có thể suy đoán ra sinh linh sắp đến rất khủng bố.

Lão tổ từng gặp qua một đạo thống có hơn mười vị Thiên Tôn.

Thế lực như vậy cũng đủ để trấn áp toàn bộ bọn họ rồi.

Nhưng tình cảnh hiện tại này?

Mấy chục vị Thiên Tôn?

Mấy trăm vị Thiên Tôn?

ĐM ít nhất mấy ngàn Thiên Tôn.

Mà vừa rồi Triệu Bất Phàm đánh quyển trục bộc phát ra công kích, đã trực tiếp bị Chân Long kia tiêu diệt trong một hơi Chân Long Viêm.

Không còn lại thứ gì.

“Không ổn.”

Triệu Bất Phàm nhìn cảnh tượng này, vẻ mặt hoảng sợ, trong lòng đoán được một tình huống.

Tất cả những người này đến từ bên đó à?

Hắn phải trốn.

Hắn không muốn thần phục người khác, chỉ có thể chạy trốn.

Nhưng một giây sau, đồng tử Triệu Bất Phàm dữ dội.

Người đàn ông trên lưng Chân Long đã chú ý đến hắn.

Nam tử bạch y hơn cả tuyết, trên người mơ hồ có tiên quang lưu chuyển, dáng người thon dài, tựa như chân tiên trong truyền thuyết.

Trong mắt không ít nữ sinh linh ở đây hiện lên rõ ràng vẻ si mê.

Dung nhan nam tử như vậy có từ đâu?

“Thật đảm đảm, lại dám ra tay.”

Tần Vô Tâm cầm kiếm lên đánh tới, tựa như vạn kiếm quy làm một, trong thiên địa xuất hiện rất nhiều kiếm ảnh vung về phía Triệu Bất Phàm.

Thanh Thiên Vực hư không đều giống như bị một kiếm này cắt phá.

Rất nhiều người đều cho rằng Triệu Bất Phàm sẽ bỏ mạng dưới những kiếm ảnh này.

Thực lực của kiếm tu này trông có vẻ cường đại hơn Triệu Bất Phàm rất nhiều.

“Không ổn.”

Triệu Bất Phàm hoảng sợ, trực tiếp nghiền nát hư không chuẩn bị chạy trốn.

Nam tử này thực lực cường đại, tự mình đánh hình như cũng không phải đối thủ.

Nhưng hắn phải trốn thoát, và nam tử không thể ngăn cản hắn.

Ngay khi vẻ mặt Triệu Bất Phàm lộ ra vẻ vui sướng, lúc này hắn đã tiến vào trong hư không, chỉ cần tiến vào trong hư không, Cự Đầu Thiên Tôn Cảnh Giới cũng không thể tìm được hắn.

Mà đúng lúc này, một đạo tay giống như bạch ngọc trực tiếp nắm hắn lên.

Giống như nhéo gà con mà hắn nhéo.

“Làm sao có thể.”

Chương 696: Phân Thân Đại Đạo

Chương 696: Phân Thân Đại Đạo

Triệu Bất Phàm sợ hãi trong lòng, đây là thực lực gì mà trực tiếp có thể bắt hắn ra từ trong hư không.

Triệu Bất Phàm bộc phát Thiên Tôn Uy Thích, nhưng giống như đá chìm biển rộng, không có một chút phản ứng.

Sau đó bộc phát.

Vẫn không có chút phản ứng nào.

Trái tim Triệu Bất Phàm lạnh như băng.

Đột nhiên, phụt một tiếng, miệng Triệu Bất Phàm phun ra rất nhiều máu tươi.

Tròng mắt sắp nổ tung ra.

Hắn không cam lòng, bị đào tiên cốt thật vất vả mới đi tới bước này.

Tiếp theo ầm một tiếng, thân thể Triệu Bất Phàm trực tiếp vỡ vụn.

Tất cả mọi người của Thanh Thiên Vực nhìn thấy một màn này, thần sắc chấn động.

Bất Phàm Thiên Tôn chính là Đỉnh Cấp Cự Đầu của Thanh Thiên Vực, đó là một Thiên Tôn.

Thế nhưng ở trước mặt vị này liền chỉ giống như con kiến hôi bình thường mà thôi.

Trực tiếp bóp nát.

Cảm giác thị giác như vậy thật sự là quá rung động.

Nam tử đứng trên lưng Chân Long khổng lồ tựa như một tôn thần đệ cao cao tại thượng, nhìn xuống mọi chuyện.

“Chân Thần lâm thế.”

Có người run rẩy nói.

Nam tử này không phải là Chân Thần sao?

“Thú vị, phân thân?”

Tần Cửu Ca trên lưng Chân Long nhìn một nơi nào đó bình tĩnh nói.

Người bị hắn bóp nát thông qua hệ thống nhắc nhở là một người mang khí vận.

Mà vừa rồi hắn bóp nát chỉ là một phân thân của người kia.

“Tu luyện phân thân đại đạo, lại còn tu luyện khá tốt.”

Tần Cửu Ca thâm sâu nhìn một nơi nào đó của Thanh Thiên Vực, con kiến hôi mà thôi, không đề cập đến một phân thân bị mình bóp nát, thực lực bản tôn giảm mạnh.

Cho dù thực lực của hắn không giảm, cũng chỉ là con kiến hôi mà thôi.

Hơn nữa một cỗ năng lượng bản nguyên của hắn thông qua phân thân truyền đến trên người bản tôn Triệu Bất Phàm.

Triệu Bất Phàm trốn không thoát.

“Bái kiến công tử.”

Thanh Tiêu nữ hoàng nhìn một nam tử tựa như thần dinh nhìn nàng, vội vàng cúi đầu cung kính nói.

Mạnh mẽ ngăn chặn nỗi sợ hãi trong lòng mình.

Nếu là Triệu Bất Phàm thì nàng còn có thực lực và can đảm đấu một trận.

Nhưng ở trước mặt vị này, ngay cả tâm phản kháng nàng cũng không dám dâng lên.

“Thỉnh công tử dời bước.”

Thanh âm Thanh Tiêu nữ hoàng lại cung kính vang lên.

Trái tim nàng trở lên nóng như lửa.

Những người này chắc chắn là những người đến từ những nơi đó trong truyền thuyết cổ xưa.

Hơn nữa căn cứ tin tức viễn cổ lưu lại lại kết hợp thực lực của những người này.

Nàng suy đoán những người này cho dù là ở nơi đó cũng là thế lực siêu nhiên.

Cho dù không phải thế lực siêu nhiên cũng chắc chắn là thế lực đỉnh cấp.

Tần Cửu Ca bình tĩnh gật gật đầu, hiện tại hắn sắp đến ở Thanh Thiên Vực, vậy tích hợp Thanh Thiên Vực lại trước.

.....

Ngày hôm nay Thanh Thiên Vực phát ra tin tức khiến người ta phát run.

Thân nhân Bất Phàm Thiên Tôn danh chấn Thanh Thiên Vực bị diệt sát toàn bộ, ngay cả Thiên Tôn Bất Phàm cũng bị trấn giết.

Tin tức này đến quá mức đột ngột, làm cho tất cả mọi người cảm thấy không thể tưởng tượng được.

Một khoảng thời gian trước chuyện Thiên Tôn Bất Phàm dẫn quân công vào Thanh Tiêu Hoàng Triều còn truyền lại.

Rất nhiều người đều cảm thấy Thiên Tôn Bất Phàm chính là Thanh Thiên Thần Hoàng đời sau.

Nhưng còn chưa qua mấy ngày, Thiên Tôn Bất Phàm bị giết, thân nhân thuộc hạ toàn bộ bị chém diệt.

Chấn động vô cùng.

Thanh Tiêu Hoàng Triều.

Trên hoàng cung hoàng tọa.

Nơi này hoàng khí tung hoành, đó là một cỗ khí tức hoàng đạo nồng đậm, nhân hoàng cổ xưa.

“Công tử, thân nhân của Triệu Bất Phàm đã chém diệt toàn bộ, trong đó có ba vị Thiên Tôn, hơn mười vị Nhân Hoàng.”

Viêm Linh Cơ ở trong đại điện cung kính nói với Tần Cửu Ca.

Tình hình như thế nào thì nói như thế đó.

Hiện tại không phải trên giường, thanh âm không thể nhu tình lả lướt.

Chỉ có nữ tử như vậy mới có thể làm cho công tử vui vẻ.

Dù sao nữ tử tuyệt sắc bên người công tử không ít, nếu không có cả trong lẫn ngoài thì không có bao nhiêu sức cạnh tranh.

Nghe được lời này, Thanh Tiêu nữ hoàng ở đây hít một hơi khí lạnh, Triệu Bất Phàm này thật sự là mạnh.

Nàng vừa rồi còn cảm thấy thuộc về Triệu Bất Phàm kể cả hắn thì nhiều nhất cũng chỉ có hai ba Thiên Tôn.

Nhưng thật không ngờ hắn lại có năm vị Thiên Tôn.

Nếu không phải vị trước mặt này, mình nhất định không phải là đối thủ của Triệu Bất Phàm.

“Ừm.”

Tần Cửu Ca nhàn nhạt gật gật đầu, Triệu Bất Phàm loại người thân cận bên cạnh nhân vật chính căn bản không có kết quả tốt.

“Thanh Thiên Vực tổng cộng có năm tòa đạo thống có Thiên Tôn, bỏ

đi Thanh Tiêu Hoàng Triều cùng Triệu Bất Phàm thuộc về, còn lại ba tòa."

Viêm Linh Cơ lại cung kính nói.

Là một tín đồ có khả năng.

Những chuyện này nhất định là phải làm đúng chỗ cho công tử.

Như vậy bất kể là ở bên ngoài hay là trong khuê phòng, nàng đều là người được sủng ái nhất.

Đây cũng là một trong những cơ hội cẩn thận của nàng.

"Trong vòng một ngày, toàn bộ Thanh Thiên Vực nhất định thần phục dưới chân công tử."

"Sao lại căng thẳng như vậy?"

Trên Thanh Tiêu đại điện, ánh mắt Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn Thanh Tiêu nữ hoàng.

Lúc này nữ hoàng ở trên Thanh Thiên Vực vạn người này hoàn toàn không có một tia khí chất của người trong hoàng cung ở trước mặt Tần Cửu Ca.

Giống như một nữ tử bị ủy khuất.

"Bẩm công tử, lần đầu gặp người trong Chân Long, trong lòng sợ hãi."

Thanh Tiêu nữ hoàng thấp giọng nói.

"Đa tạ công tử cứu Thanh Tiêu Hoàng Triều ta."

Thanh Tiêu nữ hoàng hít sâu một hơi lại thấp giọng nói.

Cảm xúc bên trong của nàng rất phức tạp.

Tần Cửu Ca nhấp nhấp trà xanh trong tay, vẻ mặt bình tĩnh.

Chuyện có tiên cốt trên người nữ tử này làm sao có thể giấu được hắn đây?

Trong đại điện bỗng nhiên trở nên an tĩnh.

"Tiên cốt trên người ngươi bị cấy sai rồi."

Chương 697: Simp tới cuối gì cũng có

Chương 687: Simp tới cuối gì cũng có

Lão ma đầu kia cũng lên tiếng đáp trả.

Trời sinh y đã có một cặp mắt cổ quái.

Cặp mắt này có thể nhìn thấy một số đặc tính trên người của người khác.

Trên người của Diệp Lương Thần hắn thấy được vô số đốm sáng, những sinh linh như thế này chắc chắn có con đường tương lai cực kỳ rộng mở.

“Lão ma đầu yên tâm, Diệp Lương Thần ta cực kỳ coi trọng chữ tín.”

Diệp Lương Thần vỗ vỗ bộ ngực của mình rồi nói.

Nếu như lão ma đầu này đã cứu hắn từ trong địa lao ra thì Diệp Lương Thần hắn cũng không phải là người không biết ân đức!

Nếu như đủ khả năng thì hắn chắc chắn sẽ giúp.

“Vậy là tốt rồi!”

Lão ma đầu hừ lạnh một tiếng.

Dù cho thêm mười tên Diệp Lương Thần này thì chắc chắn hắn cũng không dám nói láo mình.

Mặc dù tương lai của hắn chắc chắn sẽ đi tới rất cao nhưng hiện tại thì hắn vẫn chưa trưởng thành, mình vẫn có thể dễ dàng bóp chết.

“Hiện tại ngươi muốn đi đâu thế?”

“Còn không mau trốn khỏi Hỗn Độn Thánh Địa này đi.”

Lão ma đầu hô to về phía Diệp Lương Thần.

Hỗn Độn Thánh Địa này vẫn có một vài át chủ bài chưa lật, ngay cả hắn cũng không dám khinh thường.

Nếu chậm một xíu nữa thì bản thân cũng trốn không thoát được đâu.

Bởi vì hắn biết mấy ngày nay vì tổ chức Thần Châu Đạo Hội nên an ninh địa lao mới yếu kém như thế, một khi Hỗn Độn Thánh Địa lấy lại tinh thần thì chấp cánh khó thoát.

Thế nên hắn mới muốn mang theo tên Diệp Lương Thần này cùng đi.

“Không vội, không vội.”

“Ta còn muốn đi xem Thần Nữ của ta.”

Lão ma đầu: “…”

Lão tử tốn biết bao nhiêu công sức để cứu ngươi từ địa lao ra ngoài mà ngươi còn muốn đi nhìn Thần Nữ à?

Ngươi không biết bây giờ là lúc nào sao?

Diệp Lương Thần nghĩ về những lời mà Thần Nữ nói với mình khi sáng.

Trong lòng hắn quyết tâm.

Hắn đã tán nhiều nữ tử xinh đẹp rồi.

Đúng vậy.

Không nghe nhầm đâu.

Từ nhỏ hắn đã bắt đầu tán những nữ tử xinh đẹp bên cạnh rồi.

Nếu tính toán thì không có mấy trăm ngàn cũng có mấy chục ngàn mỹ nữ.

Cả đời hắn đều đi trên con đường theo đuổi mỹ nữ.

Nhưng tất cả đều không có ngoại lệ, không ai chịu thân cận với hắn cả.

Thậm chí có một vài người còn chán ghét hắn nữa.

Nhưng không liên quan, tất cả những chuyện đó đều không quan trọng trong lòng hắn.

Bởi vì nhiều nữ tử cuối cùng cũng bị hắn cua tới tay rồi!

Nói một cách thô tục thì chỉ cần simp, simp tới tận cùng thì cái gì cũng có cả.

Đây là đạo lý mà Thiên Tôn Simp Đạo như hắn lĩnh ngộ được.

Chỉ cần ngươi đủ kiên trì thì Nữ Thần cũng có thể bị cua tới tay.

Nếu như Nữ Thần vẫn chưa bị ngươi theo đuổi thành công thì chỉ là do ngươi chưa đủ kiên trì mà thôi.

Chỉ cần simp tới một mức nhất định thì tất cả đều sẽ nước chảy thành sông.

Có cái gì khó khăn đâu!

Thế nên, ngươi cứ cố gắng đi, sớm muộn sẽ có một ngày ngươi thành công mà thôi.

Nữ Thần chắc chắn sẽ bị ngươi làm cho cảm động.

Đương nhiên ngươi phải có đầy đủ tự tin, giống như việc Diệp Lương Thần từ trước đến nay đều cảm giác hắn không thua kém một ai cả.

Dù cho là Tần Đạo Tử kia cũng vậy, không ai lay động được lòng tự tin của hắn.

Lão ma đầu tức tới đỏ cả mặt.

Má nó.

Hắn cảm giác hắn đã cứu lầm người rồi.

Tên này thật sự là đã hết thuốc chữa, không cứu nổi.

“Hiện tại là lúc nào rồi mà ngươi còn nghĩ những chuyện như thế!”

Lão ma đầu hận không thể tát chết Diệp Lương Thần.

“Do ngươi không biết rõ rồi lão ma đầu, Đại Đạo mà ta tu luyện có hơi chút đặc thù, nếu như lần này ta không chịu đi qua đó thì chắc chắn Đạo Tâm sẽ xuất hiện vết rách.”

Diệp Lương Thần hít một hơi thật sâu.

Đừng nhìn bộ dáng hiện tại của hắn là trấn định, không quan tâm, nhưng trong lòng hắn đang như có vạn tiễn xuyên tâm.

Nữ Thần của mình cùng nhau ngắm trăng cùng với một người khác, nỗi đau này thì ai mà thấu nổi chứ.

Không lẽ Simp Nhất Đạo hoàn toàn không có cơ hội tỏa sáng sao?

Không lẽ Simp phải chịu cảnh chết không yên lành sao?

Diệp Lương Thần không chịu tin sự thật đau lòng này.

Hắn vẫn đang nghĩ chắc chắn trong lòng Hỗn Độn Thần Nữ chỉ là bị ép thôi chứ không phải tự nguyện.

“Thật sự là không có tiền đồ.”

…

Một bên khác.

Tần Cửu Ca đang xử lý những đồ vật còn sót lại của Đan Vu Xán Ngũ.

“Tiên Thiên Cổ Thần Ngọc, thật sự không tệ.”

Tần Cửu Ca nhìn khối Thần Ngọc đang tỏa ra ánh sáng trong lòng bàn tay mình rồi nói.

Đan Vu Xán Ngũ này dù sao cũng là một Viễn Cổ Chí Tôn.

Trên thân hắn chắc chắn có không ít đồ tốt rồi.

Nhất là khối Thần Ngọc kia, đó là thứ khiến Tần Cửu Ca động tâm nhất.

“Trong đó vẫn còn chứa đựng một cổ năng lượng cực kỳ tinh thuần, hắn không chịu hấp thu à?”

Tần Cửu Ca cảm nhận một hồi thì thấy được trong Cổ Ngọc vẫn còn một luồng năng lượng vô danh cực kỳ tinh thuần.

Loại năng lượng này không yếu một chút nào.

“Dù sao cũng tiện nghi ta.”

Chương 698: Thống nhất Thanh Thiên Vực Vạn Yêu Cốc.

Chương 698: Thống nhất Thanh Thiên Vực

Vạn Yêu Cốc.

Thế lực đỉnh cấp trong Thanh Thiên Vực.

Cốc chủ chính là một Thông Thiên Đại Yêu Thiên Tôn Cảnh Giới.

Trong Vạn Yêu Cốc lúc này tràn ngập yêu khí, rất nhiều yêu thú đang gào thét.

“Cái gì, Bất Phàm thất bại? Làm sao có thể?”

Nói xong, Vạn Yêu Tôn đột nhiên đứng lên, thần sắc khiếp sợ.

Triệu Bất Phàm sao có thể thua?

Hắn rõ ràng cường đại như vậy.

Bên người còn có mấy vị Thiên Tôn, ở Thanh Thiên Vực này chính là Tồn Tại vô địch.

“Hồi bẩm cốc chủ, phò mã Bất Phàm quả thật thất bại, hơn nữa thế lực thuộc về hắn cũng bị giết sạch toàn bộ.”

Một con ngưu yêu quỳ gối trong đại điện run rẩy nói: “Phò mã Bất Phàm cũng bị giết.”

Ngưu yêu thân hình khổng lồ run rẩy, ở trong mắt nó phò mã Bất Phàm vô cùng cường đại.

Thậm chí có thể nói là tồn tại vô địch.

Thế nhưng nghe nói tồn tại vô địch như vậy bị một người không biết từ đâu tới giết chết, hơn nữa còn bị một chưởng bóp nát.

Đổi lại trước đây nó hoàn toàn không tin điều này.

“Không thể, không thể nào, Bất Phàm cường đại như vậy, sao có thể chết ở Thanh Thiên Vực.”

Vạn Yêu Tôn đi lại trong đại điện, vẻ mặt rất lo lắng.

Vạn Yêu Tôn bỗng nhiên nhướng mày, mình và Triệu Bất Phàm chính là quan hệ thân thích, nếu tiêu diệt người của Triệu Bất Phàm liên lụy đến mình, vậy mình thật đúng là thịt cá trên bàn.

Đột nhiên, có một đạo thanh âm truyền vào trong tai Vạn Yêu Tôn, làm cho sắc mặt Vạn Yêu Tôn mừng rỡ.

“Ta biết Bất Phàm sẽ không dễ dàng chết.”

Triệu Bất Phàm đến tìm hắn.

.....

“Báo, bên ngoài có rất…rất rất nhiều cường giả.”

Vạn Yêu Tôn đang nói chuyện với một đạo hư ảnh.

Một giọng nói làm gián đoạn cuộc trò chuyện của họ.

“Nhất định là bọn họ.”

Triệu Bất Phàm âm trầm tức giận mắng, thuận tiện giết chết Yêu vừa tiến vào.

Hắn không chết, bây giờ nhất định phải che dấu, tuyệt đối không thể để cho bọn họ biết.

“Các vị đến nơi này có chuyện gì?”

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm vang lên trên Vạn Yêu Cốc.

Vạn Yêu Tôn bề ngoài rất bình tĩnh nhìn những người này.

Trong thực tế trái tim đập nhanh vô cùng.

- Đâu ra nhiều cường giả như vậy?

Nó cảm thấy như nó là con kiến trước mặt những người này.

“Thống nhất Thanh Thiên Vực.”

Viêm Linh Cơ giống như một nữ đế bình thường đứng trên hư không lạnh lùng nói với Vạn Yêu Thiên Tôn.

Cường giả Tần Tộc sau lưng nàng ánh mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm Vạn Yêu Thiên Tôn.

Phảng phất chỉ cần Vạn Yêu Thiên Tôn nói ra lời không theo, liền trực tiếp tiêu diệt nó.

“Cái này? Có thể để cho tại hạ suy nghĩ vài ngày không.”

Sắc mặt Vạn Yêu Thiên Tôn cung kính nhìn nữ tử này.

Nó muốn kéo dài một vài ngày.

Quan hệ giữa nó và Triệu Bất Phàm là người thân không thể giấu được bao lâu.

Nó muốn nhân cơ hội chạy trốn, còn có ai muốn thần phục dưới người khác?

“Suy nghĩ mấy ngày?”

Viêm Linh Cơ bỗng nhiên quyến rũ cười, nụ cười này làm cho thiên địa đều phai màu.

“Cũng không phải không thể.”

Khi Vạn Yêu Thiên Tôn nghe được mấy câu sau, sắc mặt hiện lên vui sướng.

Trong một vài ngày nó chạy và chạy đến các khu vực khác.

Đến lúc đó, thiên cao mặc cho nó bay, biển rộng mặc cho nó vượt, ai nguyện ý làm chân chó của người khác thì đi mà làm, dù sao Vạn Yêu Thiên Tôn nó cũng không muốn.

Nhưng ngay khi trên mặt Vạn Yêu Thiên Tôn lộ ra vui sướng, vẻ mặt Viêm Linh Cơ bỗng nhiên từ quyến rũ biến thành lạnh lẽo nói: “Chết rồi thì có rất nhiều thời gian suy nghĩ.”

Nói xong, mười Thiên Tôn Cự Đầu Tần Tộc sau lưng Viêm Linh Cơ trực tiếp đánh về phía Vạn Yêu Thiên Tôn.

“Không ổn rồi.” Vạn Yêu Thiên Tôn lộ ra vẻ hoảng sợ, những người này rất bá đạo.

Nó chỉ là đưa ra yêu cầu muốn suy nghĩ một thời gian đã bị đánh giết.

“Giết.”

Viêm Linh Cơ tựa như đang nói chuyện rất bình thường.

Vạn Yêu Thiên Tôn này vừa nhìn đã không thành thật, giết một trăm rồi.

Bên người công tử thiếu Thiên Tôn sao?

Có Thiên Tôn vì công tử dốc sức.

“Ngươi dám.”

Vẻ mặt Vạn Yêu Thiên Tôn cũng nổi giận.

Cái này cũng quá là không coi trọng nó rồi?

Vạn Yêu Thiên Tôn phản kháng trước mặt thực lực tuyệt đối không có một chút lực phản kháng nào.

Cuối cùng nó chỉ có thể bị giết chết trong tiếng gầm giận dữ.

Mà lúc này ở một vị trí nào đó phụ cận Vạn Yêu Cốc.

“Phụ thân, phụ thân.”

Một người nửa rắn diện mạo thanh thuần trong mắt ngấn đầy nước mắt nhỏ bé khóc lóc.

Đó là cha nàng.

“Nguyệt Nhi chúng ta mau đi, chúng ta còn sống mới có thể thay phụ thân báo thù.”

Triệu Bất Phàm thần sắc dữ tợn nhìn một màn trên bầu trời, những người đó quả thực khinh người quá đáng.

Chờ hắn có đủ thực lực nhất định phải chém giết những thứ này.

Phải biến nữ tử đang nói chuyện thành nữ nô, để cho nàng ngày đêm chịu đựng đòn roi của mình.

“Bất Phàm ca ca, chúng ta thật sự có cơ hội báo thù sao?”

Ánh mắt Tiêu Nguyệt Nhi đỏ bừng nhìn ca ca Bất Phàm bên cạnh mình.

Những người đó quá mạnh mẽ.

Nàng hận không thể giết chết toàn bộ bọn họ ngay bây giờ.

Ném nữ tử đang nói chuyện kỹ viện để cho vô số nam tử cưỡng bức.

Triệu Bất Phàm vuốt ve đầu Tiêu Nguyệt Nhi thấp giọng đè nén giận dữ quát: “Tin tưởng ca ca Bất Phàm, chúng ta nhất định có thể báo thù, chúng ta đi tìm sư tôn trước đã.”

“Ừm, Nguyệt Nhi tin tưởng ca ca Bất Phàm, nhất định có thể báo thù

cho Nguyệt Nhi.”

Chương 699: Tứ phương thần phục

Chương 699: Tứ phương thần phục

Trong thanh âm Tiêu Nguyệt Nhi mang theo nức nở.

Ca ca vẫn luôn có thể mang lại cho nàng hy vọng.

Nàng nguyện ý tin tưởng ca ca Bất Phàm lúc này đây cũng có thể mang đến hy vọng cho nàng.

Hơn nữa nàng biết sau lưng ca ca Bất Phàm là có một tôn sư tôn thực lực cường đại.

Nghĩ đến cường giả vô địch kia, trong lòng Tiêu Nguyệt Nhi hiện lên kỳ vọng.

.....

Tôn Tiên Hoàng Triều.

Đây là một hoàng triều khác của Thanh Thiên Vực ngoại trừ Thanh Tiêu Hoàng Triều ra.

“Phụ hoàng, chúng ta phải làm gì bây giờ?”

Trong một đại điện rực rỡ xán lạn.

Một thanh niên mặc kim long phục có vẻ rất cấp bách nhìn phụ hoàng của mình.

Họ nhận đã được tin.

Trong Thanh Thiên Vực đột nhiên xuất hiện một hàng cường giả thực lực khủng bố.

Phóng ngôn muốn tất cả thế lực Thanh Thiên Vực thần phục.

Tôn Tiên Hoàng Triều bọn họ tất nhiên là nhận được tin tức.

Nam tử trung niên trong đại điện có tướng mạo tương đối giống nam tử trẻ tuổi trầm tư một lát nói: “Chúng ta thần phục bọn họ.”

Nam tử trẻ tuổi vừa nghe thấy thì rất khó chịu.

Chẳng lẽ Tôn Tiên Hoàng Triều hắn phải cầu sinh ở dưới chân người khác sao?

Hắn không cam lòng, ai có thể chịu đựng được từ dưới vạn vạn người rơi xuống trình độ như vậy?

“Nhưng chúng ta cũng phải tranh thủ điều kiện tốt.”

Tôn Tiên Hoàng Chủ trầm giọng nói.

Họ không thể thần phục vô ích.

Để tranh thủ điều kiện.

Mà hắn cũng có vốn liếng này, bởi vì hắn là một Cự Đầu Thiên Tôn Cảnh Giới.

Hắn tin tưởng một Thiên Tôn Cự Đầu ở nơi nào cũng rất được coi trọng.

.....

Linh khí mờ mờ, rất nhiều hoa nở ở chỗ này.

Giống như một biển hoa bình thường giống nhau.

“Tiên Tử, Vạn Hoa Cung chúng ta nguyện ý thần phục.”

Lúc này Viêm Linh Cơ đã mang theo không ít Tần Tộc Thiên Tôn đi tới nơi này.

Binh đã ở dưới thành.

Không có gì để nói.

Thần phục hoặc chết, ở trước mặt thực lực tuyệt đối, bất kỳ âm mưu quỷ kế nào cũng không có tác dụng.

Mà cung chủ Vạn Hoa Cung rất thức thời.

Khi Viêm Linh Cơ vừa đến, nàng liền tỏ rõ thái độ nguyện ý thần phục.

“Hoàng hậu Thanh Tiêu Hoàng Triều bái kiến công tử.”

Viêm Linh Cơ lạnh lùng nói, sau đó trực tiếp mang theo Tần Tộc

Thiên Tôn đi tới nơi của một thế lực trong Thanh Thiên Vực.

Cung chủ Vạn Hoa Cung vẫn còn lưu lại vẻ khiếp sợ trên mặt.

Chỉ sợ Thanh Thiên Vực này phải thay đổi rồi.

“Công tử trong miệng nữ tử này là ai? Lại có được nhiều Thiên Tôn Cự Đầu đi theo như vậy.”

Cung chủ Vạn Hoa Cung dung nhan cực đẹp nhìn Viêm Linh Cơ đi xa thì thào tự nói.

Thực lực của những người này đều quá mức khủng bố.

Công tử trong miệng bọn họ rất khiến người ta chú ý.

.....

Tôn Tiên Hoàng Triều.

“Chúng ta nguyện ý thần phục, nhưng ta dù sao cũng là một Thiên Tôn Cự Đầu, trong thế lực quý giá tính toán an bài ta như thế nào.”

Sắc mặt Trầm Thánh Khuyển có một tia sợ hãi nhìn những người này.

Rất nhiều cường giả, còn có vài nhân vật còn cường đại hơn hắn.

“A, ngươi muốn đưa ra điều kiện?”

Viêm Linh Cơ thoáng có chút đùa giỡn nhìn Hoàng Chủ Tôn Tiên Hoàng Triều này.

Chẳng lẽ làm Hoàng Chủ thì đều có chút tự tin?

Nhưng lúc nữ hoàng trước bên kia muốn làm nữ nô của công tử.

“Không phải, chẳng qua thực lực ở hạ thiên tôn cảnh giới vẫn có thể phát huy không ít tác dụng.”

Tôn Tiên Hoàng Chủ mang theo vẻ tươi cười nhìn Viêm Linh Cơ.

Hắn tin tưởng bằng vào thực lực của Thiên Tôn, hơn nữa chính là Thiên Tôn Thanh Thiên Vực, hắn đối với vị đại nhân vật kia nhất định là có tác dụng rất lớn.

“Xem ra còn có điều kiện? Nói cho ta nghe đi.”

Thần sắc Viêm Linh Cơ lại có chút quyến rũ.

Làm cho Thẩm Long bên cạnh Tôn Tiên Hoàng Chủ nhìn choáng váng.

Hắn thật muốn nữ tử tuyệt sắc này.

Còn xinh đẹp hơn Thái tử phi của hắn rất nhiều.

Tôn Tiên Hoàng Chủ vui vẻ, xem ra vị đại nhân vật kia mới tới nơi này, vội vàng cần một Thiên Tôn địa phương làm hướng dẫn, cho nên hắn đi qua, chỉ cần không yêu cầu quá mức thì vị đại nhân vật kia đều sẽ đồng ý.

"Này…này làm sao không biết xấu hổ, nhưng nếu quý thế lực nguyện ý đem thế lực địa vực vốn thuộc về tại hạ giao cho Tôn Tiên Hoàng Triều chúng ta tự mình quản lý thì quá tốt."

Tôn Tiên Hoàng Chủ mang theo vui mừng trên mặt, nếu như vậy, về sau chỉ là đại biểu cho trên đầu hắn có người, nhưng cũng không trở ngại hắn làm mưa làm gió ở chỗ này.

Trên mặt Viêm Linh Cơ tràn đầy ý cười, lạnh lùng nói: "Giết, không lưu lại một ai của Tôn Tiên Hoàng Thất."

Tôn Tiên Hoàng Chủ: "...."

Sao lại không giống như với suy nghĩ của hắn.

Sao ngươi không làm theo thường lệ?

Hóa Long Vực

Một đại điện gần Thanh Thiên Vực, thực lực tổng thể còn lớn mạnh hơn cả Thanh Thiên Vực.

Nhưng điểm khác biệt so với Thanh Thiên Vực là đa phần thế lực của Hóa Long Vực là yêu tộc.

Dạo này, Hóa Long Vực cũng không tầm thường.

"Ta chính là Thượng Cổ Thần Sơn Kim Sí Tiểu Bằng Vương, trong ba ngày, nếu như tất cả yêu tộc đạo thống của Hóa Long Vực không thần phục, giết hết, một ngọn cỏ cũng không để sót."

Trên không trung, một con Kim Sí Đại Bàng Điểu kim quang đầy mình, mắt như lưỡi đao lạnh lùng cất giọng.

Nói xong, con Kim Sí Đại Bàng Điểu này hóa thành hình người.

Người khoác áo vàng, cực kỳ lộng lẫy, ánh mắt sắc bén.

“Ngươi là kẻ nào? Cũng dám nói ra cuồng ngôn? Muốn chết.”

Một giọng nói mang theo thế lực lớn mạnh truyền ra từ trong Hóa Long Vực.

Lúc này, cung chủ Long Tượng Cung – Thượng Thiên dứt lời, ánh mắt Kim Sí Tiểu Bằng Vương sáng lên.

Cung chủ Long Tượng Cung danh chấn Hóa Long Vực tắt thở.

Người vây quanh Long Tượng Cung phẫn nộ.

Nhưng lại không có ai dám tiến lên.

Con Kim Sí Đại Bàng này mạnh quá.

“Ba ngày, ta cho tất cả thế lực của Hóa Long Cung ba ngày, ba ngày sau nếu không thần phục, chó gà cũng không tha.”

Sau đó, dưới thực lực tuyệt đối của Kim Sí Tiểu Bằng Vương, toàn bộ Hóa Long Cung thần phục Thượng Cổ Thần Sơn.

Mà Kím Sí Tiểu Bằng Vương vốn chuẩn bị nghỉ ngơi mấy ngày thì lại có mấy vị khách đặc biệt tới.

Chương 700: Nữ hoàng nhảy thoát y

Chương 700: Nữ hoàng nhảy thoát y

Thanh Tiêu Hoàng Triều.

Toàn bộ thế lực của Thanh Thiên Vực lúc này đều đã thần phục.

Vì kẻ không thần phục đã chết hết rồi.

Máu tươi chảy khắp Thanh Thiên Vực ba ngày ba đêm, một số con sông đã biến thành huyết hà.

Châu Vực gần Thanh Thiên Vực đều biết rằng tại Thanh Thiên Vực xuất hiện một thế lực khủng bố.

Lúc này, trong hoàng cung của Thanh Tiêu Hoàng Triều.

Tần Cửu Ca nghịch Thiên Tôn Khí trong tay, hơi nheo mắt.

Rau hẹ chín rồi, Triệu Bất Phàm không hổ là vai chính của khí vận ở phương này.

Nhanh như thế đã tìm thấy di tích viễn cổ.

Bỗng nhiên, lúc Tần Cửu Ca đang xem xét vấn đề.

Một tiếng "két".

Cửa cung điện được mở ra.

Cô gái mặc áo vàng, trên người toàn là khí tức Hoàng Đạo xuất hiện.

Nữ tử da trắng như tuyết, dung nhanh cực đẹp.

Tóc đen bao quanh, môi đỏ tươi tắn, uy nghiêm, diễm lệ, ngọc thể trắng nõn, mảnh mai.

"Triệu Linh Nhi tham kiến công tử."

Người tới chính là Thanh Tiêu Nữ Hoàng, nhưng thần thái của nàng lúc này lại hơi thấp thỏm.

Hai tay đặt ở phía trước không thể để yên.

Tần Cửu Ca một tay vuốt Thiên Tôn Khí trong tay, chậm rãi nói: "Có chuyện gì à?"

Mặc dù Thanh Tiêu Nữ Hoàng này xinh đẹp nhưng quan tâm hắn làm gì?

Mỹ nhân trên đời nhiều như thế, sao cái gì là hắn phụ trách.

Sợ là phải * đấy.

Đương nhiên trình độ này thực sự tìm đến hắn là không tồn tại * đâu.

Thanh Tiêu Nữ Hoàng đứng trong đại điện, khẽ cắn môi, giống như đang động viên chính mình, không nói tiếng nào, thả luôn tóc đang cuốn trên đầu xuống.

Tóc đen dài tới mông.

Thanh Tiêu Nữ Hoàng vốn dĩ tính cách ngang ngược nay lại có chút dịu dàng.

Nhân Hoàng ngang ngược và dáng vẻ dịu dàng kết hợp lại lại có chút khác biệt.

Nhìn một cái, như tiên nữ giáng trần.

Tần Cửu Ca mặt không đổi sắc, hắn lại không phải những độc giá ham mê sắc đẹp đó.

Dường như Thanh Tiêu Nữ Hoàng nghĩ tới điều gì đó, thái độ còn đang giãy dụa, nhưng một lúc sau, giống như đã tìm được lý do cho bản thân.

Ngón tay như ngọc chậm rãi cởi hoàng bào xuống.

Lộ ra da thịt như mỡ dê, ngọc thể trắng nõn.

Dung nhan như tranh vẽ, tóc đen, mông cong, tạo thành một hình ảnh như tiên.

Quả là cảnh đẹp cho người ý vui.

Thanh Tiêu Nữ Hoàng yêu kiều đưa tay cởi hoàng bào xuống tận hông, là kiểu mức độ che đi một nửa.

“Thú vị, đây chính là sự quyết đoán của Hoàng Chủ à?”

Tần Cửu Ca thản nhiên cất lời, ngón tay gõ vào Thiên Tôn Khí.

Xem ra vị Thanh Tiêu Nữ Hoàng này rất coi trọng vấn đề tiên cốt của bản thân.

Thực chất mình muốn giải quyết vấn đề tiên cốt của nàng thì cũng không nên quá đơn giản.

Hắn là ai chứ?

Vô số thời đỉnh cao của Thái Cổ Tiên Vực, chẳng có nổi mấy sinh linh có thể so với hắn.

“Linh Nhi nghĩ tới nghĩ lui, đối với sự cứu giúp của công tử, Thanh Tiêu Hoàng Triều ta không có gì để báo đáp, chỉ có thể hiến thân, mong công tử không chê.”

Thanh Tiêu Nữ Hoàng khẽ cắn đôi môi đỏ thắm, ngón tay ngọc ngà

tiếp tục kéo hoàng bào trên thân xuống.

Rất nhanh đã thoát y rồi.

Dứt lời, hoàng bào trên thân Thanh Tiêu Nữ Hoàng vẫn chưa rơi xuống hết, nàng đi tới trước mặt Tần Cửu Ca.

Vừa đi, hoàng bào còn lại trên cơ thể dần dần tuột xuống.

Nàng đã suy nghĩ rất lâu, khoảng cách giữa nàng và vị công tử tới từ bên ngoài này quá lớn.

Trừ cách này ra, nàng không nghĩ được bất cứ cách nào khác có thể khiến vị công tử này cứu giúp nàng.

Dung mạo đẹp như tiên của vị công tử này khiến nàng hạ quyết tâm.

Nếu như là một tên xấu xí.

Xin lỗi, từ chối sự xấu xí.

Nam tử háo sức, nữ tử chẳng lẽ không háo sắc?

Đó là tương đối, chỉ là con gái háo sắc không để lộ ra bên ngoài, là ở trong lòng.

Nam tử háo sắc thường thể hiện trên mặt.

Lúc vị công tử như tiên này đạp Chân Long rồi xuống nơi này, Thanh Tiêu Nữ Hoàng đã bao năm không rung động thực chất đã có chút lay động.

Sau đó, nàng đã tìm cho mình một lý do, nhờ vị công tử này trợ giúp cho vết thương của tiên cốt.

Nên mới xuất hiện cảnh này.

“Thú vị, ngươi cảm thấy ta rất háo sắc?”

Tần Cửu Ca bình tĩnh quan sát Thanh Tiêu Nữ Hoàng trong đại điện lúc này.

Chẳng lẽ trước mặt người khác, hắn luôn có dáng vẻ cực kỳ háo sắc?

Hai chữ “chính trực” này đúng là hoàn toàn dành riêng cho hắn.

Thanh Tiêu Nữ Hoàng nghe thấy câu này, cơ thể yêu kiều dần dần

bất ổn, rưng rưng nước mắt, nàng cùng rất mơ hồ.

Mỗi ngày đều bị tiên cốt tra tấn đến mức không muốn sống nữa.

Bây giờ không dễ gì mới nhìn thấy hy vọng.

Lại thêm dung mạo của vị công tử này quá đẹp trai.

Đây là tác động tâm linh.

Ban nãy, sau khi vào đại điện, nàng đang nghĩ mình hiến thân là vì nguyên nhân xin trợ giúp, còn nhiều hơn là vì bị nhan sắc, thực lực của vị công tử này chinh phục.

“Công tử phẩm hạnh chính trực, chỉ là Linh Nhi cảm thấy lần này công tử đến, bên cạnh lại không có cô gái nào có thể chăm sóc công tử, nên mới tự tiện chủ trương…”

Thanh Tiêu Nữ Hoàng thấp giọng.

Lúc nàng nói những lời này đã chủ động không để ý tới mỹ nữ mặc váy dài màu lam nhạt và mỹ nữ xinh đẹp mặc áo đen bên cạnh công tử.

Về phần nữ tử tuổi tác còn nhỏ thì bị nàng bỏ qua luôn.

Hoàn toàn không nghĩ đến nàng.

Người như công tử hẳn là không phải người như thế.

Lại nói, công tử thường thích những cô gái tuyệt sắc dáng người cao gầy.

Vị đó nhìn là biết muội muội tầm thường của công tử.

“Nếu như công tử chê, Linh Nhi sẽ quay đầu đi ngay, tuyệt đối không quấy rầy công tử.”

Chương 701: Sống chết cũng đi theo công tử

Chương 701: Sống chết cũng đi theo công tử

Tinh thần của Triệu Linh Nhi trầm xuống, nàng là Nữ Hoàng của

Thanh Thiên Vực.

Luôn luôn cao quý, nhìn xuống chúng sinh, từ trước đến này chưa bao giờ có dáng vẻ như này.

Tần Cửu Ca lạnh lùng, trong mắt Thanh Tiêu Nữ Hoàng, vấn đề tiên cốt là phiền phức vô cùng lớn, mà ở trong tay mình thì mấy mấy phút là giải quyết xong.

Là chuyện tiện tay mà thôi.

Một chuyện không có bất kỳ quan hệ gì với lợi ích, muốn làm thì làm, không muốn làm thì thôi.

“Mặc quần áo rồi đi đi.”

Tần Cửu Ca nhìn Thanh Tiêu Nữ Hoàng, bình thản cất tiếng.

Dung mạo Thanh Tiêu Nữ Hoàng đúng là cực phẩm.

Nhưng hắn cũng không phải là người kiểu ai đến cũng không từ chối.

Nếu như ai đến cũng không từ chối thì không biết bên cạnh có bao nhiêu giai lệ.

Thanh Tiêu Nữ Hoàng nghe thấy câu này, sắc mặt hơi tái nhợt, trong mắt vị công tử này, bản thân không có tí sức quyến rũ nào à?

Mình kém như vậy sao?

Phải biết rằng nàng rất tự tin vào dung mạo của bản thân, xung quanh có không ít nhân vật lớn lúc nhìn thấy nàng thì cực kỳ cung kính.

Nhưng trong lòng nàng biết những người con trai đó nhớ nhung nàng.

Tần Cửu Ca nhìn Thanh Tiêu Nữ Hoàng, gượng cười, nháy mắt đã đi tới trước mặt nàng, từ từ kéo hoàng bào đã trượt xuống của nàng lên.

Lúc ấy, đương nhiên không tránh khỏi sự tiếp xúc.

Ngón tay chạm vào da thịt trắng nõn nà.

Lúc này, trên mặt Thanh Tiêu Nữ Đế rõ ràng đã ửng đỏ.

Đây là người con trai đầu tiên mà nàng tiếp xúc.

Còn là một nam tử đẹp trai như thế.

Dung mạo đỉnh cao.

Tần Cửu Ca không quan tâm suy nghĩ của Thanh Tiêu Nữ Hoàng, bình tĩnh nói thẳng bên tai nàng: "Cho ngươi viên đan dược này, có thể giải quyết vấn đề hiện tại của ngươi, nhưng sau này nếu ngươi dám có ý đồ khác…"

Trong long Tần Cửu Ca, Thanh Tiêu Nữ Đế chẳng có địa vị gì cả.

Đơn giản mà nói thì chỉ là một nhân vật nhỏ bé mà thôi.

Nếu đã có thể giúp nàng bất cứ lúc nào thì cũng có thể hủy diệt nàng vào bất cứ lúc nào.

"Đa tạ công tử, đa tạ công tử."

Thanh Tiêu Nữ Hoàng lập tức vui mừng, dù vị công tử này cũng không tiếp nhận mình.

Nhưng có thể giúp nàng khôi phục tiên cốt bị tổn thương là rất tốt rồi.

Nghĩ vậy, Thanh Tiêu Nữ Hoàng nhìn đích tiên nam tử trước mặt, trong lòng không kiềm chế được sự xúc động, muốn hôn một cái.

Không chỉ vì vị công tử này giúp nàng chữa trị tiên cốt bị tổn thương, cũng vì hắn thực sự rất đẹp trai.

"Triệu Linh Nhi thề dù sống hay chết cũng sẽ đi theo công tử."

Giống như là thể hiện quyết tâm của mình, Thanh Tiêu Nữ Hoàng cởi luôn hoàng bào trên thân xuống.

Lộ ra toàn bộ ngọc thể trắng nõn.

Không khí trong cung điện bỗng trở nên mập mờ.

Thanh Tiêu Nữ Hoàng ngẩng đầu, nhìn chằm chằm vào khuôn mặt của nam tử anh tuấn cách mình rất gần.

Không hề giấu giếm.

Tần Cửu Ca cười thành tiếng, bay về phía ngoài đại điện.

Đối với hắn, người để ôm ấp quá nhiều rồi, hắn cũng hết cách.

Lát sau, trong đại điện chỉ còn lại một mình Thanh Tiêu Nữ Hoàng.

Ánh mắt Thanh Tiêu Nữ Hoàng phức tạp, nàng vừa mừng rỡ, lại vừa có chút mất mát.

Mừng vì vấn đề tiên cốt của bản thân đã có cách giải quyết.

Mất mát vì thực sự bản thân không có chút sức hấp dẫn nào với công tử à?

…

“Công tử, trong Hóa Long Vực xuất hiện một tia tiên quang, có vẻ là Chí Tôn Thần Tàng xuất thế.

Lúc này, trong một đại điện khác.

Viêm Linh Cơ đang xoa chân cho Tần Cửu Ca, Sở U Cơ đang đấm lưng.

Đúng là hưởng “Tề nhân chi phúc”.

“Chúng ta cũng nghe ngóng được rồi, bên trong Thanh Thiên Vực có một cấm địa, nghe nói bên trong có chứa Tiên Linh.”

Viêm Linh Cơ mỉm cười, nhắc lại.

Chư Thiên Chi Địa rất lớn, vô cùng, vô tận, bảo vật, thần dược chắc chắn rất nhiều.

Đấy là một khu bảo địa.

Nhưng hiểu biết của bọn họ về Chư Thiên Chi Đại cũng giới hạn ở tin tức truyền lại từ xa xưa của Tần tộc.

Mà qua bao nhiêu năm, song núi, nhật nguyệt biến hóa, giá trị của những tin tức đó cũng không lớn.

Chủ yếu vẫn phải dựa vào bản thân họ.

Những yêu nghiệt dòng chính của Tần tộc đều mang theo thuộc hạ cũng không biết đang ở nơi nào.

Bọn họ cũng không biết bên cạnh mình đang tồn tại cái gì.

“Xung quanh Thanh Thiên Vực có Hóa Long Vực và Vô Tận Hải, Tiên Hoàng Vực, Cổ Yêu Vực, Loạn Cổ Vực, vân vân, mấy đại vực nữa.”

“Rất nhiều vực lớn nhỏ, bây giờ chỉ biết Hóa Long vực có một nhóm thần thú và loài thượng cổ giáng thế, rất giống với nhóm thần thú và thượng cổ dị chủng của Thượng Cổ Thần Sơn.”

Đôi tay nhỏ um tùm của Viêm Linh Cơ sờ lung tung thân dưới của Tần Cửu Ca.

Cũng không biết sờ đến cái gì, mặt lập tức đỏ lên.

“Thượng Cổ Thần Sơn? Bọn chúng đúng là may mắn, gặp được ta, đợi chút xem xem chỗ bọn chúng có con Tiên Hoàng nào không, bắt cho các ngươi làm thú cưỡi.”

Tần Cửu Ca cất lời như đang nói về một chuyện nhỏ nhặt, vẻ mặt bình tĩnh.

Giống như Thượng Cổ Thần Sơn là thế lực gì đó hạ đẳng.

Thực ra người biết Thượng Cổ Thần Sơn là thế lực như thế nào thì trong lòng cũng sẽ rất sợ hãi.

Bởi vì Thượng Cổ Thần Sơn là một trong những thế lực chủ chốt của Cấm Kỵ Đạo Thống Yêu Đình.

Yêu Đình chính là Cấm Kỵ Đạo Thống của Tiên Vực Yêu Tộc.

Cũng là một trong hai Cấm Kỵ Đạo thống cực lớn của Chư Thiên Tiên Vực.

Yêu chủ Đế Tuấn của Yêu Đình là một con Tam Túc Kim Ô Thần Thú, uy chấn Chư Thiên Tiên Vực.

Dám lớn tiếng nói bắt Tiên Hoàng của Thượng Cổ Thần Sơn làm thú cưỡi, sợ là ngoài Tần Cửu Ca thì chẳng có ai cả.

“Công tử ra tay, muôn đời đều phục, Thượng Cổ Thần Sơn đó nếu thức thời thì nên chủ động đưa Tiên Hoàng ra.”

Chương 702: Chí Tôn Thần Tàng

Chương 702: Chí Tôn Thần Tàng

Bàn tay trắng trẻo của Sở U Cơ đặt ở cổ Tần Cửu Ca, đôi mắt ánh lên vẻ quyến rũ, trong mắt nàng, công tử vô địch.

Cho dù là Yêu chủ Đế Tuấn của Yêu Đình cũng không phải là đối thủ của công tử.

Tần Cửu Ca nghe xong, nhấp một ngụm trà xanh, mắt sáng lên, bây giờ là lúc rau hẹ chín rồi, nên cắt thôi.

Tần Cửu Ca chỉ xem những vai chính của thiên địa đó như rau hẹ, muốn cắt lúc nào thì cắt.

Bọn chúng cũng chỉ xứng làm rau hẹ của Tần Cửu Ca.

…

Tiên Thiên Chân Trì.

Xa xưa, Thanh Thiên Vực đồn rằng ở đây chon vùi một tồn tại vô địch đến từ thế giới khác.

Đương nhiên ở đây luôn không có động tĩnh gì.

Cho nên người của Thanh Thiên Vực dần dần từ bỏ nơi này.

“Sư tôn, ở đây thật sự có truyền thừa chí tôn ạ?”

Triệu Bất Phàm cung kính hỏi một ông lão.

Hắn thoát được Vạn Yêu Cốc thì đến chỗ sư tôn ở, sau đó, sư tôn đưa hắn đến đây.

Vị trí của Chí Tôn Thần Tàng trong truyền thuyết của Thanh Thiên Vực.

Ông lão bình thản, nhìn Triệu Bất Phàm: “Nơi này đúng là có truyền thừa của chí tôn xa xưa.”

Lúc đang nói, ánh mắt ông lão hiện lên một tia sáng.

“Vậy thì tốt quá, sư tôn mau đưa con qua đi, chỉ cần con đạt được Chí Tôn Thần Tàng thì có thể trấn áp người đó rồi.”

Vẻ mặt Triệu Bất Phàm cực kỳ kích động, vị Chí Tôn trong lời đồn đó khi ấy là sự tồn tại trấn áp Chư Thiên vạn cổ.

Chỉ cần bản thân có được truyền thừa đó.

Treo tên nam tử kia lên đánh tuyệt đối không phải là chuyện gì khó cả.

Đến lúc đó chèn ép tên nam tử đó trước, sau đó mấy vị mỹ nữ lớn nhỏ bên cạnh hắn còn không phải để mặc hắn đùa giỡn à.

Muốn chơi thế nào thì chơi.

“Được, Bất Phàm đừng vội, phía trước chính là vị trí của Chí Tôn Thần Tàng đó.”

Ông lão hiền hòa, cười với Triệu Bất Phàm.

Tựa như một ông lão hòa ái, thân thiện.

…

“Tiên Thiên Chân Trì, quả nhiên vai chính của khí vận của bên Thiên Địa Khí Vận tăng cường có tỷ lệ tìm thấy bảo vật nhiều hơn rất nhiều so với những sinh linh khác.”

Nơi nào đó trong hư không.

Tần Cửu Ca thản nhiên nhìn cây rau hẹ này tiến vào bí cảnh.

Hắn cảm giác đây là nơi mai tang của một tồn tại cổ xưa.

Chỉ là hắn cũng không biết vị trí cụ thể ở chỗ nào.

Nhưng có người biết mà.

Đi theo sau là được rồi.

“Sư tôn, ở đây ạ?”

Triệu Bất Phàm vui mừng nói với sư tôn.

Lúc này, hắn đã tiến vào địa cung của Tiên Thiên Chân Trì.

Nơi này có vô số trận pháp và ám đạo (lối đi bí mật), có những trận pháp dù là Thiên Tôn thì chỉ cần không cẩn thận cũng sẽ bị thương.

Nhưng cái này không khiến Triệu Bất Phàm sợ hãi.

Ngược lại lại rất hưng phấn.

Vì vị trí càng nguy hiểm, cơ duyên chắc chắn càng lớn, hắn cũng biết đạo lý này.

“Bất Phàm, đi bên kia, ta cảm nhận được khí tức mà truyền thừa để lại.”

Huyền Thiên Lão Tổ lộ ra vẻ kích động, bảo Triệu Bất Phàm nhìn sang bên kia.

Trong mắt hắn hiện lên một ít màu máu.

Chủ thượng muốn hồi phục, thời đại thống nhất ngàn vực cuối cùng đã tới.

Vì thời khắc này, hắn không biết đã chuẩn bị bao nhiêu năm rồi.

Trên danh nghĩa đồ nhi nhưng hắn đã lựa chọn hạt giống rất tỉ mỉ.

Hạt giống hồi phục của chủ thượng.

Lúc này, Triệu Bất Phàm nghe thấy lời của sư tôn, tinh thần càng kích động hơn.

Không nghĩ đến, thật sự không nghĩ tới.

Bản thân lại có thể đạt được truyền thừa chí tôn của xưa trong truyền thuyết của Thanh Thiên Vực.

Đúng là đại nạn không chết, về sau có phúc.

Rất nhanh, Triệu Bất Phàm đi theo sư tôn, đến gần một tế đàn có đầy đạo tích xung quanh.

Triệu Bất Phàm nhìn thấy tế đàn, cực kỳ vui mừng.

Trong đầu hắn đã tưởng tượng đến cảnh bản thân có được truyền thừa của vị chí tôn đó, sau đó trở thành chí tôn mới.

“Trên này chính là truyền thừa của vị chí tôn kia.”

Triệu Bất Phàm run rẩy nhìn bộ hài cốt trên tế đàn.

Toàn thân hài cốt đó này có màu hoàng kim, thể hiện ra một loại mỹ cảm cao quý.

Khí tức mà hài cốt toả ra tựa như vực sâu, làm cho người ta rung động.

“Cuối cùng thì Triệu Bất Phàm ta có thể vùng lên rồi, ha ha ha.”

Triệu Bất Phàm không nhịn được mà cười một cách điên cuồng.

Mấy ngày nay, hắn từ trên mây rơi xuống đáy biển.

Ai chịu nổi như thế chứ?

Nhưng may mắn, giờ Triệu Bất Phàm hắn lại có thể vươn lên.

Nam tử đó chắc chắn không ngờ được, hắn không chỉ còn sống, còn thu được truyền thừa mạnh như thế.

Mà lúc Triệu Bất Phàm chuẩn bị thu hài cốt hoàng kim trên tế đàn vào.

Trên tế đàn có một giọng nói chậm rãi vang lên.

“Bao nhiêu vạn năm rồi, bao nhiêu vạn năm rồi, bổn thần đã qua bao nhiêu vạn năm, cuối cùng có thể hồi phục rồi.”

m thanh thể hiện rất kích động.

Trong ánh mắt hoảng sợ của Triệu Bất Phàm, bộ hài cốt kim sắc trên tế đàn lung lay, từ từ đứng dậy.

Con mắt trên đầu lâu màu vàng bộc phát ra một luồng ánh sáng lớn, đi thẳng vào đầu Triệu Bất Phàm.

“Chuyện gì vậy?”

Triệu Bất Phàm chấn động, chuyện gì vậy?

Bây giờ hắn là lúc ta thu được cơ duyên mà?

Nhưng giờ lại là tình huống gì vậy.

“Sư tôn? Nên làm gì?”

Triệu Bất Phàm lúc này luống cuống, nghe thấy lời của bộ hài cốt kim sắc, trong lòng hắn có dự cảm không lành.

Chẳng lẽ đây là kế hoạch của bộ kim sắc hài cốt này?

Kết hợp lời đồn của Thanh Thiên Vực, trong lòng Triệu Bất Phàm lạnh buốt.

Hắn rất hoảng, cho nên cầu cứu sư tôn.

Nhưng sư tôn bình thường luôn đáp ứng hắn vô điều kiện, bây giờ

lại nhanh chóng đi đến bên tế đàn.

Cung kinh nói: “Bái kiến chủ thượng, cung nghênh chủ thượng trở về, chủ thượng nhất định có thể bước vào đỉnh cao của Chư Thiên một lần nữa.”

Chương 703: Có tư cách để bổn thần đoạt xá

Chương 703: Có tư cách để bổn thần đoạt xá

Huyền Thiên Lão Tổ quỳ trên đất, nói với kim sắc hài cốt trên tế đàn một cách cuồng nhiệt.

Sự cuồng nhiệt trong ánh mắt khiến người khác vừa nhìn đã nhận ra ngay.

Triệu Bất Phàm cực kỳ chấn động.

Đây là sư tôn của hắn mà.

Sư tôn. Giúp hắn mấy chục vạn năm.

Sao có thể yết kiến kim sắc hài cốt trước mặt này được?

Chẳng lẽ? Trong đầu Triệu Bất Phàm cứ nghĩ, ánh mắt càng ngày càng thất thần.

“Chủ thượng, đây là người mang Thân Hoài Tiên Cốt và tiên huyết đến cho ngài, tiên cốt trên người hắn mặc dù từng bị lấy ra, nhưng mấy vạn năm nay lại xuất hiện trở lại.”

Huyền Thiên Lão Tổ nói với kim sắc hài cốt với thái độ cực kỳ cung kính, thậm chí giọng điệu đã đến mức hèn mọn.

Khiến cho Triệu Bất Phàm phát run.

Ai có thể ngờ được sư tôn ở luôn bên cạnh mình mấy chục vạn năm lại tính kế mình?

“Được, được, được, đợi bản thần khôi phục tu vi, nhập vào Đế Đạo, đến lúc đó sẽ không quên phần của ngươi.”

Giọng điệu của kim sắc hài cốt này ngắt quãng, ngập ngừng cười.

“Bao nhiêu kỷ nguyên chưa nói, giờ nói chuyện lại có chút khó chịu.”

Kim sắc hoàng kim lại cười một cách cứng nhắc.

Lập tức, hai mắt rực lửa, nhìn về phía Triệu Bất Phàm, giống như Triệu Bất Phàm là một miếng thịt béo thơm ngon.

“Tiên cốt bị moi lại có thể xuất hiện lại, đúng là hiếm thấy, ngươi có tư cách được bổn thần đoạt xá.”

Kim sắc hài cốt dáng vẻ ngạo mạn, nhìn Triệu Bất Phàm rồi nói.

Hắn có vốn liếng.

Vì hắn chính là Thần Vương, tàn hồn của Thần Vương trấn áp vạn vực, tại Chư Thiên Chi Địa, Thần Vương đại diện cho trời, cho đất, không gì là không thể.

Lúc trước, vì hắn quá ngông cường, bị mấy vị Thần Vương khác dùng vô số chi bảo trấn áp ở đây, chuẩn bị dùng thời gian vô tận để diệt thần hồn của hắn.

Nhưng cái này không diệt được hắn.

Mà giờ hắn lại ra ngoài rồi.

Lấy khí thế càn quét Chư Thiên mà ra ngoài.

“Tiểu tử, có thể được ta đoạt xá là hạnh phúc của ngươi, còn không mau quỳ xuống tạ ơn.”

Hài cốt kim sắc nói với Triệu Bất Phàm, tựa như chuyện bị hắn đoạt xá là chuyện khiến cho người ra cực kỳ kiêu hãnh.

Mặc dù hắn chỉ là tàn hồn, nhưng cũng là tàn hồn của Thần Vương.

Bây giờ cũng có thực lực của Thiên Tôn cấp chín.

Chính là sự tồn tại vô địch ở Chư Thiên Chi Địa ngày nay.

Chư Thiên Chi Địa hiện giờ tuyệt đối không có thần linh xuất hiện.

Thần hồn muốn xuất hiện cũng phải qua một khoảng thời gian.

Cho nên giờ thực lực Thiên Tôn cấp chín lại thêm Thần Vương Đạo Pháp, hắn, vô địch ở Chư Thiên Chi Địa, không ai có thể đánh bại hắn.

“Sư tôn, ngươi thế mà lại…”

Giờ phút này, Triệu Bất Phàm vẫn như cũ, không muốn tin sư tôn luôn ở bên cạnh hắn lại là vì nhòm ngó thể chất Thân Hoài Tiên Cốt và tiên huyết của hắn.

Hắn rất đau khổ.

Đây là nỗi đau bị người thân phản bội.

“Đến đi, để ta đoạt xá ngươi đi.”

Hài cốt kim sắc cười lớn, đưa thần hồn đi thẳng vào tâm trí của Triệu Bất Phàm.

Huyền Thiên Lão Tổ ở bên cạnh cười, tựa như đã nhìn thấy dáng vẻ chủ thượng của hắn chinh phạt Chư Thiên.

Sau khi thần hồn của hài cốt kim sắc nhập vào tâm trí, Triệu Bất Phàm cực kỳ đau đớn.

Hắn đang giãy dụa, hắn đang phản kháng.

Tại sao lúc hắn còn nhỏ đã đủ thảm rồi, bây giờ lại còn thảm hơn?

“Mạng của ta do ta quyết, không phải do trời.”

Triệu Bất Phàm nổi giận, mạng của hắn do chính hắn định đoạt, không ai có thể lấy đi.

Dù tên này là tồn tại chí tôn trong truyền thuyết của Thanh Thiên Vực.

Giống như trời đất cảm nhận được Triệu Bất Phàm không cam lòng.

Tàn hồn của Thần Vương trong đầu Triệu Bất Phàm hét lên thảm thiết: “Trong tâm trí ngươi sao lại có Thượng Cổ Tiên Thần Liên.”

Tàn hồn Thần Vương đó liên tục kêu thảm thiết.

Nghe ra rằng tàn hồn Thần Vương muốn ra khỏi tâm trí Triệu Bất Phàm nhưng không thoát ra được.

Nhưng tiếng gào thét Thần Vương từ từ dừng lại.

Mà Triệu Bất Phàm vẫn luôn run rẩy, ánh mắt đỏ bừng, cười lớn.

Nếu tàn hồn Thần Vương giết hắn trước, sau đó mới đi vào thần hồn của hắn thì hắn đúng là hết cách.

Nhưng tàn hồn Thần Vương lại tự đại, muốn tiến vào tâm trí hắn lúc hắn còn sống, đây còn không phải là dâng mạng lên cho hắn à?

Thần hồn của hắn vốn rất ổn định, lại có thêm Thượng Cổ Tiên Thần Liên hắn có được ở Thần Hồn Chi Bảo từ vạn năm trước, thần hồn của hắn quả thực không thể quá ổn định.

Nhưng vừa nãy hắn cũng cửu tử nhất sinh, may mắn là hắn thắng cược rồi.

“Sư tôn tốt của ta, giờ đến ngươi rồi.”

“Đồ nhi không chết, ngược lại còn có được tạo hoá cực lớn, sư tôn bất ngờ không?”

Triệu Bất Phàm nhìn người sư tôn này của hắn với vẻ mặt dữ tợn, bản thân coi hắn là người thân thiết nhất.

Nhưng hắn lại luôn tính kế mình.

Triệu Bất Phàm không để ý đến dáng vẻ cầu xin của sư tôn, giết hắn bằng một chưởng.

Tiêu hoá xong thực lực mạnh mẽ của tàn hồn Thần Vương.

Hắn cảm thấy dù nam tử kia đứng trước mặt hắn, hắn cũng không sợ.

“Cho dù ra sao, Triệu Bất Phàm ta vẫn là người chiến thắng cuối cùng.”

Tiếng cười của Triệu Bất Phàm vang lên trong động, rất điên cuồng.

Nhưng bỗng nhiên, có một tràng tiếng vỗ tay khiến vẻ mặt Triệu Bất Phàm lúc này thay đổi.

Chương 704: Món khai vị

Chương 704: Món khai vị

Tiếng vỗ tay giòn giã vang lên trong hang động làm cho động cổ yên tĩnh lúc này có một loại cảm giác kỳ dị. Biểu cảm của Triệu Bất Phàm

đột nhiên trở nên cực kỳ căng thẳng, chỉ có hắn và sư tôn của hắn biết về việc đến đây, ngay cả Tiêu Nguyệt Nhi hắn cũng không nói.

Sao bây giờ lại có người?

”Là ngươi.”

Đột nhiên Triệu Bất Phàm nhìn một nơi nào đó, vẻ mặt nổi giận.

Chính là người này hại nhà hắn nhà tan cửa nát, toàn bộ thế lực thuộc về hắn bị giết chết. Ngay cả chính mình cũng bị hại giống như chó nhà có tang vậy.

“Ngươi vậy mà không mang theo ai bên người ? Ha ha ha, ông trời thật là đối tốt với ta quá.”

Triệu Bất Phàm cười lạnh lùng nhìn nam tử đến từ thế giới khác.

Vừa nhìn là biết thân phận nam tử này ở dị thế bên kia rất cao quý.

Bên người lại có nhiều Thiên Tôn hàng đầu đi theo như vậy.

Nhưng hiện tại nam tử này quá mức kiêu ngạo, bên người lại không mang theo một Thiên Tôn nào.

Chẳng lẽ hắn cảm thấy mình vẫn là mình trước kia sao?

“Bản tôn vừa vặn mới hấp thu năng lượng khổng lồ, vốn còn không biết tìm ai thử tay trước, thật không ngờ bây giờ ngươi lại tới.”

Sắc mặt Triệu Bất Phàm lạnh lùng, hiện tại hắn cũng không phải là hắn mấy ngày trước. Hắn hấp thu tàn hồn Thần Vương vô cùng mạnh mẽ. Bóp chết nam nhân này không phải là giống như chơi hay sao?

Triệu Bất Phàm giờ phút này cũng không do dự nữa, trực tiếp ra tay trước để ngăn chặn nam nhân trốn thoát.

“Vạn Pháp Lăng Không.”

Triệu Bất Phàm ra tay, lòng bàn tay lao về phía Tần Cửu Ca như một bầu trời đầy sao khổng lồ. Đây là độc môn cổ pháp hắn tu luyện mấy vạn năm, ra tay một phát chính là sát chiêu.

Lúc này, Tần Cửu Ca đang nắm giữ Hồng Mông Đế Tháp, như thể một đại đế giáng lâm.

Sau lưng có bầu không khí tiên vương dị tượng. Tiên khí vờn quanh, ngàn vạn đạo vận gia thân.

Thân tháp xuất tế, trực tiếp trấn áp Triệu Bất Phàm. Một âm thanh ầm ầm vang lên trong hang động này. Hồng Mông Đế Tháp dùng khí thế vô địch đánh nát tinh không của Triệu Bất Phàm.

“Không thể nào.”

Triệu Bất Phàm nhìn một màn này với vẻ mặt kinh ngạc, tại sao Đạo pháp của hắn lại mỏng manh như vậy?

Sau đó, đã xảy ra một chuyện khiến Triệu Bất Phàm càng thêm sợ hãi. Tòa tháp phá vỡ bầu trời đầy sao vô tận do Đạo pháp tạo ra, nó lao về phía hắn. Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn cảnh này, tiên vương dị tượng sau lưng càng thêm càng thêm dày đặt giống như diều hâu bắt gà con lao về phía Triệu Bất Phàm.

Vẫn đang suy nghĩ về việc phải làm gì với chính mình?

Trời hết mưa rồi, Triệu Bất Phàm lại cảm thấy bản thân xong rồi.

”Không.”

Triệu Bất Phàm phát ra tiếng gầm tê tâm liệt phế.

Tại sao nam nhân này mạnh mẽ như vậy? Rõ ràng mình đã hấp thu năng lượng tàn hồn của Thần Vương mà. Ở thời điểm hấp thu tàn hồn Thần Vương Cảnh xong, trong lòng hắn cảm thấy hắn vô địch ở Thiên Tôn chi cảnh, nhưng bây giờ cảnh tượng này giáng mạnh vào hắn:

“Ta không cam lòng, không cam lòng.”

Triệu Bất Phàm mắt đỏ như máu nói với Tần Cửu Ca.

Hắn đã trải qua bao nhiêu khổ cực, ngay cả sư tôn kính yêu nhất của mình cũng tiếp cận hắn có mục đích.

Tuy nhiên kết quả cuối cùng vẫn sẽ phát triển theo hướng tốt. Nhưng thật không ngờ nửa đường lại mọc ra một người không thể giải thích được hủy hết tất cả của hắn.

Triệu Bất Phàm càng nghĩ hắn càng tức giận trong lòng, nói: “Muốn ta chết, ngươi cũng phải trả giá đắt.”

Sau khi nói xong, ngọn lửa vô tận bùng cháy xung quanh Triệu Bất

Phàm. Ầm một tiếng, cơ thể hắn phồng lên.

Đây là muốn tự bạo, muốn chết cùng Tần Cửu Ca.

Triệu Bất Phàm cũng là một kẻ tàn nhẫn, sau khi cảm thấy không thể trốn thoát, hắn sẵn sàng chết cùng Tần Cửu Ca.

“Ấu trĩ, chỉ là con kiến lật trời mà thôi.”

Nhìn cảnh này, Tần Cửu Ca khẽ mỉm cười, và bóng đen khổng lồ của tiên vương phía sau hắn càng trở nên đông cứng. Hồng Mông Đế Tháp trên không trung trực tiếp hấp thụ Triệu Bất Phàm và biển lửa vô tận xung quanh hắn. Sự hấp thu này làm cho Hồng Mông Đế Tháp lóe lên mấy tia sáng. Có vẻ như đã có một sự tăng cường nhẹ.

“Thân thể và linh hồn của Thiên Tôn cảnh giới cộng thêm năng lượng tàn hồn Thần Vương là một món khai vị tốt.”

Tần Cửu Ca thu hồi Hồng Mông Đế Tháp, nhân tiện cũng thu hồi đầu lâu sắc vàng.

Đây chính là thi cốt Thần Vương Cảnh Giới, nếu luyện thành bảo vật, nhất định sẽ là cấp bậc thần khí.

Làm không tốt còn có thể trở thành một thanh Ngụy Thần Vương Khí.

Tàn hồn Thần Vương kia coi như là chết rất đáng giá.

“Khí vận mà nhân vật chính của mảnh thiên địa này mang đến có hơi thiếu.”

Tần Cửu Ca nhìn bảng điều khiển hệ thống của mình nói.

Hắn cảm giác cho dù mình không đoạt cơ duyên của Triệu Bất Phàm cũng có thể tiêu diệt hắn.

Đơn giản mà nói chính là khí vận của mảnh thiên địa này còn chưa đủ tạo thành nguy hại cho hắn.

Chương 705: Người may mắn tiếp theo là ai?

Chương 705: Người may mắn tiếp theo là ai?

Có lẽ là biến hóa của hệ thống, mà cũng có lẽ là biến hóa của mảnh thiên địa này.

Tần Cửu Ca ở đây sát khí vận nhân vật chính cũng không bị thiên địa phản phệ. Đây là một tin tốt cho Tần Cửu Ca. Dù sao sát khí vận của nhân vật chính trong Tiên Vực muốn không bị thiên địa phản phệ thì cần điểm khí vận của bản thân triệt tiêu. Nhưng ở nơi này hắn có thể tùy tiện giết, hơn nữa giết nhân vật chính mang khí vận còn có thể đạt được điểm khí vận. Mặc dù so với Tiên Vực ít hơn nhiều.

“Đây cũng là một tin tức tốt, về sau vẫn nên nuôi bọn hắn thành lợn đi, nuôi nói không chừng sẽ thỉnh thoảng cống hiến cho mình một ít bảo bối.”

Tần Cửu Ca cảm thụ được những dao động trong Hồng Mông Đế Tháp, lại nhìn thi hài Thần Vương Cảnh Giới, trong lòng hắn vẫn rất hài lòng. Tuy rằng Tần tộc không thiếu Thần Vương Chí Tôn, còn có nhiều nữa là đẳng khác, nhưng muốn nói hài cốt Thần Vương, cũng có, nhưng vậy thì rất ít.

Các vị Thần Vương bình thường không thể chết. Tôn Thần Vương này thật sự là quá xui xẻo. Không chỉ bị mấy Thần Vương thực lực mạnh mẽ trấn áp ở nơi này, dùng chí bảo cùng thời gian vô tận mài diệt thần hồn.

Nhưng mà như vậy thật ra tôn Thần Vương này còn không chết được.

Tiếp theo vận khí cực kỳ xui xẻo gặp được nhân vật chính khí vận.

Chết làm chất dinh dưỡng cho nhân vật chính khí vận. Đương nhiên hiện tại những thứ này đều là của Tần Cửu Ca. Lúc này Tần Cửu Ca thật sự cảm nhận được niềm vui của việc thu hoạch rau hẹ.

Cho dù hắn thân là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần tộc nhưng hài cốt Thần Vương cảnh quá mức quý giá, đối với hắn cũng giống nhau.

“Người may mắn tiếp theo là ai?”

Tần Cửu Ca lộ ra nụ cười hồn nhiên đi ra khỏi động phủ. Thời tiết tốt, rau hẹ rất nhiều…

“Bất Phàm ca ca, Bất Phàm ca ca.”

Trong một hẻm núi yên tĩnh, Tiêu Nguyệt Nhi khuôn mặt đầy nước mắt, che mặt khóc lớn. Mệnh bài của Bất Phàm ca ca trên tay nàng

đã tan tành. Điều này có nghĩa là Bất Phàm ca ca của nàng đã chết.

“Bất Phàm ca ca, ta muốn báo thù cho ngươi, ta muốn báo thù.”

Hai mắt Tiêu Nguyệt Nhi đỏ lên, nắm chặt hai tay, rống to.

Trong đầu nàng bỗng nhiên hiện lên hình ảnh nam tử kia, Tiêu Nguyệt Nhi quyết định đối tượng đầu tiên muốn báo thù chính là hắn.

“Nhưng mà ta không phải là đối thủ của hắn, không phải đối thủ của hắn.”

Tiêu Nguyệt Nhi càng nghĩ càng rơi nước mắt. Nàng còn không phải là đối thủ của Bất Phàm ca ca, làm sao có thể là đối thủ của nam tử kia đây?

Chỉ có điều đang lúc Tiêu Nguyệt Nhi khóc thương tâm thì có một âm thanh vọng đến tai nàng.

“Cung phụng ta, ta giúp ngươi trừ bỏ đại địch, Chư Thiên Chi Địa không có ai là đối thủ của ta.”

Trong thanh âm tà ác mang theo vẻ mê hoặc.

Làm mê hoặc kẻ khác.

Hóa Long Vực mấy ngày nay lần thứ hai lại bộc phát ra tiên quang kịch liệt làm cho trong mắt không ít sinh linh vực chung quanh hiện lên khát vọng.

Ngay sau đó, Hóa Long Vực đồn đãi xuất hiện một yêu nghiệt viễn cổ, là chí tôn yêu nghiệt bản địa, từng vô địch tại khu vực này. Vốn là rất nhiều người ở Hóa Long Vực đều cảm thấy yêu nghiệt bản địa sẽ cùng những thần thú dị thú đánh một trận, sau đó bị trấn áp.

Dù sao đạo lý một núi không có hai hổ ai cũng hiểu, mà thực lực của những thần thú dị thú kia ở ngoài mặt mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Ngay từ đầu không ít người đều cảm thấy tên yêu nghiệt bản địa kia sắp bị trấn áp. Nhưng điều khiến tất cả mọi người thật không ngờ tới chính là, rất nhiều thần thú dị thú ở Thượng Cổ Thần Sơn lại thần phục dưới tay của tôn chí tôn yêu nghiệt đó.

Trong lúc nhất thời, danh tiếng yêu nghiệt kia vang khắp nơi, có vô số thế lực đầu nhập…

Mà lúc này Tần Cửu Ca trở lại Thanh Tiêu hoàng triều hạ mấy chỉ ý.

Sửa Thanh Tiêu hoàng triều thành Thiên Cung, bản thân Tần Cửu Ca làm Thiên Cung cung chủ.

Tiếp theo lại để cho Thiên Tôn Tần tộc ra ngoài tìm bảo vật cơ duyên.

Lực lượng tìm kiếm phân tán như vậy lớn hơn nhiều so với tìm kiếm bảo vật một chỗ.

“Công tử, tiên quang Hóa Long vực mấy ngày nay càng thêm dày đặc, chúng ta có nên ra tay hay không.”

Viêm Linh Cơ nhẹ nhàng xoa cánh tay Tần Cửu Ca chậm rãi nói. Vốn dĩ Hóa Long Vực bị một đám thượng cổ thần thú cùng dị thú chiếm nhưng nhưng mà mấy ngày, đám thần thú cùng dị thú thượng cổ thần sơn kia lại đều thần phục dưới tay một kẻ thần bí.

Nàng đã nghe được một số tin tức đối với những thần thú cùng dị thú này, có thể suy đoán ra chúng đều là sinh linh của thượng cổ thần sơn.

“Còn có một Thiên Tôn của chúng ta lúc đi tới Hóa Long Vực bị kẻ thần bí đột nhiên xuất hiện ở nơi đó đánh bị thương.”

Viêm Linh Cơ lại nói lần nữa, lúc nói giọng nói có hơi lạnh lẽo.

Tần tộc Thiên Tôn đã chiếm được không ít đại vực xung quanh Thanh Thiên Vực. Hơn nữa đều là khi Thiên Tôn Tần tộc vừa đến, thế lực thổ dân nơi đó toàn bộ cúi đầu xưng thần. Cho dù là người đạo thống cổ tộc từ Tiên Vực giáng lâm cũng không nằm ngoài.

Một bộ phận người biết danh tiếng Tần tộc tiên vực càng mừng rỡ như điên. Ở Tiên Vực bọn hắn không có tư cách làm chủng tộc phụ thuộc tần tộc, nhưng ở chỗ này bọn hắn có cơ hội.

Thật không ngờ, bên cạnh bọn hắn lại có một gã chí tôn yêu nghiệt dòng chính Tần tộc giáng lâm. Đây nhất định là cơ duyên lớn của bọn hắn.

”Ta sẽ tự mình đến đó.”

Chương 706: Chưa đủ tư cách

Chương 706: Chưa đủ tư cách

Đôi mắt của Tần Cửu Ca dường như đang nhìn vào đâu đó trong khoảng không.

“Tinh! Phát hiện khí vận chí tôn, Băng Vũ.”

“Tu vi: Thiên Tôn Cửu Trọng.”

“Địa điểm: Hóa Long Vực.”

Lúc này, thanh âm của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca, làm cho ánh mắt Tần Cửu Ca lóe lên. Quả nhiên mùa xuân đã đến, rau hẹ nhiều hơn rồi.

Hắn đang suy nghĩ, Triệu Bất Phàm có thể mang đến cho hắn một loại bảo bối tốt như bộ hài cốt Thần Vương. Vậy bảo vật mà khí vận Chí Tôn Băng Vũ tặng hắn là cũng được.

Mấy ngày nay hắn luyện chế hài cốt Thần Vương kia một chút, qua vài ngày hắn là có thể có được một con rối rất mạnh. Ngược lại cũng không sai, lấy hài cốt Thần Vương luyện chế con rối, phỏng chừng ngoại trừ Tần Cửu Ca ra còn không có ai. Nếu tin tức này truyền ra ngoài chỉ sợ toàn Tiên Vực đều chấn động dữ dội.

Hài cốt Thần Vương làm con rối, quả thực quá đáng sợ. . .

Hóa Long Vực.

Lúc này Hóa Long Vực đang bùng nổ một cuộc chiến dữ dội.

“Ngươi rất mạnh mẽ, nhưng muốn ta thần phục ngươi còn chưa đủ tư cách.”

Trong hư không, Kim Sí Tiểu Bằng Vương khóe miệng dính máu dữ tợn nhìn một nam tử mặc hắc y ở phương xa. Nam tử toàn thân đều bị hắc y bao vây, kín không kẽ hở.

Xung quanh có pháp tắc cổ xưa bao quanh. Giọng hắc y nam tử cực kỳ bình thản: “Ngươi cảm thấy ngươi còn có biện pháp khác sao?”

Để có thể quật khởi ở Chư Thiên Chi Địa, hắn đã mưu tính bao nhiêu năm? Bây giờ là lúc để bắt đầu kế hoạch. Không ai có thể ngăn cản hắn.

“Muốn sống thì thần phục ta, bằng không ngươi cũng giống như mấy đồng bọn của ngươi, chết không toàn thây.”

Giọng hắc y nam tử lạnh nhạt giống như đang nói một chuyện nhỏ vậy. Nhưng chỉ có người ở hiện trường biết, thủ đoạn của nam tử áo đen này tàn nhẫn đến nhường nào. Những thần thú dị chủng không thần phục đều bị hắn giết chết.

“Ha ha, sao, ngươi cũng xứng để ta thần phục?”

“Ngươi cho rằng ngươi là Đạo Tử Tần tộc sao?”

Kim Sí Tiểu Bằng Vương nhìn nam tử áo đen bằng vẻ mặt khinh thường. Cũng không xem lại mình là cái dạng quỷ quái gì. Lại còn muốn hắn thần phục? Mơ đi. Kim Sí Tiểu Bằng Vương cả đời phục nhất chính là Đạo Tử Tần tộc trong truyền thuyết kia. Về phần những yêu nghiệt thiên tài khác ở trong mắt hắn chỉ có hai chữ, ha ha.

“Tần tộc? Tần tộc kia sao? Bọn hắn có xuống nữa không? Nếu gặp phải thì sẽ quét sạch bọn hắn.”

Hắc y nam tử bình tĩnh nói. Nếu như ở thế giới kia, cho dù người khác cho hắn mượn một trăm lá gan, hắn cũng không dám động thủ với người Tần tộc. Nhưng bây giờ là trong Chư Thiên Chi Địa. Lúc này thần linh cũng không có một vị. Ở nơi này Thiên Tôn Cửu Trọng hắn chính một sự tồn tại bất khả chiến bại.

“Dựa vào ngươi mà còn đòi quét sạch Đạo Tử Tần tộc? Ha ha ha, không biết tự lượng sức mình, ta ở trước mặt người đó cũng không biết có thể chống đỡ được một chiêu hay không.”

Ánh mắt Kim Sí Tiểu Bằng Vương hiện lên vẻ châm chọc. Sự tồn tại của Đạo Tử Tần tộc mạnh mẽ ở tiên vực đạo thống cổ tộc như sấm bên tai. Ngay cả tiểu yêu hậu của bọn hắn Yêu Đình cũng cực kỳ kính sợ Đạo Tử Tần tộc, thẳng thắn mà nói, rất có khả năng hắn sẽ không phải là đối thủ của Đạo Tử Tần tộc.

Lai lịch tiểu yêu hậu của bọn hắn lại lớn kinh người. Ở một mức độ nào đó cũng không thua kém Đạo Tử tần tộc.

“Nếu Đạo Tử Tần tộc ở đây, sợ là ngươi phải quỳ trên mặt đất dập đầu mấy cái, liên tục nói cha à, thật xin lỗi.”

Giọng nói Kim Sí Tiểu Bằng Vương tỏ ra cực kỳ khinh thường nhìn nam tử áo đen. Cái gì vậy? Hắn mà cũng xứng so với Đạo Tử Tần hay sao? Nếu Tần Cửu Ca ở đây nghe lời Kim Sí Tiểu Bằng Vương nói nhất định trong lòng rất cảm thán, Kim Sí Tiểu Bằng Vương này hoàn toàn là một mầm mống trời sinh biết kéo thù hận. “Cũng được, hiện

tại xử lý ngươi trước rồi nói sau.”

Hắc y nam tử nghe được Kim Sí Tiểu Bằng Vương cứ ca ngợi Đạo Tử Tần tộc là trời, là sự tồn tại bất khả chiến bại. Mà hắn lại là rác rưởi, không là gì cả, ở trước mặt Đạo Tử Tần tộc không chịu nổi một chiêu. Ngay cả những người có tính khí tốt hơn cũng không thể chịu đựng được. Huống chi hắn vẫn có chút thù hận đối với Tần tộc.

Những lời này đối với hắn rất chướng tai. Hắc y nam tử cầm trong tay một thanh quyền trượng màu đen, tản ra khí tức cổ xưa, bao phủ mảnh thiên địa này lại.

Vô số hắc khí trực tiếp vây giết Kim Sí Tiểu Bằng Vương. Nhưng đột nhiên một giọng nói vang lên bên tai nam tử áo đen làm cho hắc y nam tử lộ vẻ tức giận. Toàn bộ thế lực của hắn bị một đám Thiên Tôn không biết đến từ đâu tiêu diệt hết.

Thủ đoạn hung ác.

Mà ngay tại thời điểm này, trên ngọn núi cao khổng lồ này có vô số yêu thú đang cung kính hành lễ ở phía xa.

“Là ngươi dám đả thương người Tần tộc ta? Không biết chữ chết được viết như thế nào sao?”

Một giọng nói lãnh đạm vang vọng giữa một mảnh thiên địa.

Chương 707: Đạo Tử Tần Tộc thật

Chương 707: Đạo Tử Tần Tộc thật

Tiếng của hắn vang vọng toàn bộ bầu trời.

Nhưng thân ảnh mặc hắc y khi này chỉ híp mắt lại.

Xung quanh Tiên Sơn có không ít Thần Cầm Dị Thú, tất cả đều cùng nhau rống ro.

Bởi vì bọn chúng cảm nhận được chí tôn của bọn hắn, chủng tộc đỉnh cấp trong hàng Dị Thú – Chân Long, một tồn tại mang trong mình Chân Long Khí Tức cực kỳ nồng đậm.

“Người của Tần Tộc ta là người mà ngươi có thể đụng vào sao?”

Thanh âm của hắn như pháp chỉ, chỉ một hơi liền oanh sát tên áo đen kia.

Kim Sí Tiểu Bằng Vương trực tiếp ngây dại, thần sắc của hắn giật mình không thôi.

“Má nó, không lẽ đó là Đạo Tử Tần Tộc thật?”

Thời khắc này thì nó cũng vô cùng mộng bức.

Chư Thiên Chi Địa to lớn như vậy, không ai biết bản thân sẽ giáng lâm vào vị trí nào đâu.

Cho dù nhiều thế lực, đạo thống cổ tộc mạnh mẽ có Thần Linh chỉ đường nhưng chỉ có thể truyền tống tới một mảnh khu vực cụ thể, không có ai được tự chọn địa điểm cho mình cả.

Chưa bao giờ nó nghĩ rằng bản thân có thể gặp phải vị Đạo Tử trong truyền thuyết kia.

Hiện tại Kim Sí Tiểu Bằng Vương muốn trang bức một lần trước mặt của Đạo Tử Tần Tộc.

Đương nhiên điều kiện đầu tiên là tên trước mắt này phải là Đạo Tử Tần Tộc trong truyền thuyết mới được.

Chỉ khi trang bức trước mặt Thần Tượng thì cảm giác thành công cũng tăng cao.

“Thật cường đại, nam tử này tuấn mỹ thật.”

Không ít nữ tử đang bị nam tử áo đen giam cầm nhìn về phía Tần Cửu Ca đang đứng trên đầu Chân Long rồi cảm thán.

Tiêu chuẩn của sinh linh Tiên Vực khá là giống như, gu thẩm mỹ cũng vậy.

Ngoại trừ một vài chủng tộc đặc biệt ra thì nam tử như Tần Cửu Ca luôn có thể lọt vào mắt xanh của tất cả mọi người.

Nam tử thân mặc bạch y, như tiên lâm trần thế vậy.

Đại Đạo Tự Tiên.

“Sao có người lại đẹp trai được tới mức như vậy chứ.”

Đã có không ít sinh linh trầm mê trước sắc đẹp của Tần Cửu Ca, mặc

kệ là cả nam hay nữ.

Tâm thần của tất cả đều đang run rẩy.

Có một vài nam tử có đam mê khác với người thường.

Không ít người áo đen đứng xung quanh thấy một màn này mà lòng đầy kinh hãi.

“Là ngươi dám xuất thủ với người của Tần Tộc ta? Chiếm đoạt Hóa Long Vực?”

Tần Cửu Ca nhìn chằm chằm vào tên Khí Vận Chí Tôn – Băng Vũ rồi nói.

Ngữ khí của hắn lạnh lùng, tên Khí Vận Chí Tôn này hay thật, mình còn chưa tìm tới hắn mà hắn đã tự tìm tới bản thân trước rồi, đây không phải là tìm đường chết chứ là gì nữa?

Sau khi vừa dứt lời thì sau lưng Tần Cửu Ca xuất hiện mười vị Thiên Tôn, tất cả đều nhìn Băng Vũ với ánh mắt lạnh như băng.

Lúc này tất cả người áo đen đều run rẩy lên rồi.

Má nó, tọa kỵ là Chân Long thì thôi đi, lại còn có nhiều Thiên Tôn đi theo như vậy, không lẽ tên này chính là truyền nhân của dòng chính Tần Tộc sao?

Bọn hắn đều là thổ dân của Chư Thiên Chi Địa thế nên bọn hắn không biết quá rõ về Tần Tộc lắm, chỉ có Băng Vũ là biết được chút chút.

“Giết sạch những tên này, một tên cũng không để lại.”

Tần Cửu Ca lên tiếng một cách lạnh lùng, ánh mắt của hắn nhìn thẳng vào tên áo đen có thực lực mạnh nhất.

Người đó không phải ai khác ngoài Khí Vận Chí Tôn Băng Vũ.

“Vâng, tuân theo chỉ lệnh của Đạo Tử.”

Tất cả Thiên Tôn của Tần Tộc đều cúi đầu nhận mệnh.

Sau đó tất cả đều bộc phát ra chấn động mãnh liệt.

Tất cả lao tới những tên áo đen kia như hồng thủy.

“Nhiều Thiên Tôn Tần Tộc như vậy sao?”

Giờ phút này người của Kim Sí Bằng Điểu Vương cũng bắt đầu nhịn không được nữa mà run rẩy.

Vẻ bá khí khi nãy đã hoàn toàn biết mất.

Hiện tại hắn đã xác định được đây chắc chắn là vị Đạo Tử Tần Tộc trong truyền thuyết rồi.

Chỉ có vị Đạo Tử Tần Tộc kia mới có khí tức khiến cho toàn bộ thân thể cùng tâm thần hắn run rẩy như thế này.

Dù là Tiểu Yêu Hậu trong Yêu Đình cũng không thể khiến hắn cảm nhận được áp lực như hiện tại.

Chỉ có nam nhân này mới xứng được xưng là Đạo Tử Tần Tộc.

Huyết tinh sát phạt, điều này chú định tương lai của hắn là một đường quét ngang.

Khóe miệng của Tần Cửu Ca hiện ra một nụ cười khi nhìn Băng Vũ đang đứng bất động.

Thân là người có thế lực sau lưng, Tần Cửu Ca không dùng thì phí.

Những người có xuất thân cao như hắn nếu như không biết cách sử dụng thủ hạ thì quả thật là quá ngu.

Ánh mắt của Băng Vũ khi thấy một màn này thì đen lại.

Má nó, nếu ngươi giỏi thì tự đấu tay đôi với ta này.

Vừa gặp mặt không nói gì liền để thuộc hạ vây công, đây mà là hảo hán sao?

Ngươi khi dễ chúng ta ít người sao?

Nhưng tuy bên bọn hắn có nhiều người hơn thật nhưng thực lực tổng hợp của cả hai bên chênh lệch quá lớn, không thể nào so sánh được.

“Ngươi muốn trốn sao?”

Tần Cửu Ca đứng chấp tay nhìn một màn này rồi cười lạnh.

Giờ đúng thật là thời điểm vạn vật khôi phục, rau hẹ lớn cũng nhanh

ghê.

“Việc mấy ngày trước ngươi đả thương người của Tần Tộc, hôm nay ta muốn xử lý.”

Sau khi nói xong thì Tần Cửu Ca vung một thanh trường kiếm tản ra Thần Huy.

Đây chính là thanh kiếm tự đi theo Tần Cửu Ca trong Kiếm Phần.

Tần Cửu Ca cầm thần kiếm trong tay, thêm Đại Đạo Pháp Tắc kinh khủng gia trì.

Một kiếm đánh ra như chém ngang thiên khung.

Tần Cửu Ca trước tới nay vẫn chưa biết rõ cực hạn của bản thân hắn ở đâu.

Bởi vì hắn chưa từng gặp đối thủ nào xứng tầm để hắn đánh hết sức cả.

Chương 708: Nhị thế tổ

Chương 708: Nhị thế tổ

“Tới đúng lúc thật.”

Có câu nói là bắt giặc thì bắt vua trước.

Những Thiên Tôn này có vẻ rất tự tin vào thực lực Đạo Tử của bọn hắn.

Tát cả đều tản ra, không một ai ở lại để bảo vệ cho tên Đạo Tử kia.

“Sau khi ta bắt được ngươi thì mọi việc cũng xong rồi.”

Băng Vũ bộc phát ra khí tức kinh khủng, không ít Thần Thú và Dị Thú trên Cổ Thần Sơn đều lộ ra vẻ mặt sợ hãi.

Chỉnh tên áo đen này là người đưa bọn chúng lên Cổ Thần Sơn Mạch rồi trấn áp toàn bộ.

Hiện tên áo đen này lại muốn xuất thủ một lần nữa.

Tiên Vương Cự Ảnh sau lưng Tần Cửu Ca cũng đang tay cầm Thần Kiếm, vô số Đại Đạo Pháp Tắc Chi Lực gia trì.

Một kiếm này của Tần Cửu Ca thậm chí còn có thể chém chết Bán Thần.

Tần Cửu Ca không có thời gian để đợi cọng rau này trưởng thành thêm được nữa.

Kiếm Trảm Cửu Thiên.

Đại Đạo Quy Nhất.

Hư không nơi này nổ tung, Tiên Quang tung hoành.

Một tiếng oanh vang lên, Băng Vũ bị đánh bay ra xa, miệng phun máu tươi liên tục.

Tất cả sinh linh có mặt tại hiện trường đều ngây ra như phỗng.

Đặc biệt là Kim Sí Tiểu Bằng Vương.

Đối với việc thực lực của người áo đen này cường đại ra sao thì hắn hiểu rõ hơn ai hết.

Nếu như y không đủ cường đại thì sao có thể trấn áp và thu phục nhiều sinh linh trên Thần Sơn!

Nhưng dù là mạnh mẽ như vậy cũng bị Tần Cửu Ca đánh bại trong một kiếm.

Băng Vũ lúc này cũng ngây người ra như phỗng.

Má nó, đánh thì có thể thua nhưng sao ta lại không thể chống đỡ dù chỉ một chiêu của hắn?

Bỗng nhiên Băng Vũ cảm nhận được vẻ cười nhạo trong mắt Tần Cửu Ca.

Trong lòng tức giận.

Băng Vũ nhìn Tần Cửu Ca bằng cặp mắt đỏ như máu rồi nói: “Lại một tên Nhị Thế Tổ dựa vào tổ tông.”

“Người giống như ngươi thì ngoại trừ tổ tông ra còn có cái gì chứ?”

“Ngươi chỉ là do có một vị cha tốt, một thế lực tốt, nếu như không phải là Đạo Tử của Tần Tộc thì ngươi không là cái gì hết.”

Ở trong mắt của Băng Vũ thì những tên Đạo Tử này chỉ là do có một

người cha tốt, nếu không thì không thể nào hắn có chiến lực cao như vậy được.

Tần Cửu Ca lộ ra thần sắc cổ quái: "Vừa rồi ngươi nói cái gì, ta nghe không rõ lắm, ngươi nói lại cho ta một lần nữa."

"Ha ha, có gì khó đâu, ta nói rằng chỉ là do ngươi sinh ra trong một gia đình tốt, có bối cảnh tốt, nếu không thì ngươi không có gì đặc biệt cả."

Băng Vũ như nghĩ tới thân thế của bản thân, hắn nổi giận và hô to.

Tần Cửu Ca nhìn thẳng vào Băng Vũ rồi cười nhẹ, hắn nói: "Ta thích nhất việc người khác nhục nhã ta bằng những lời này."

Băng Vũ: "…"

Sắc mặt Băng Vũ đen lại, như hắn vừa ăn một cục phân vậy.

Cực kỳ khó chịu.

Khó chịu tới nỗi hắn không thể nói thêm được bất kỳ lời nào nữa.

Hắn không biết nói thêm gì.

"Bẩm Đạo Tử, tất cả mọi người đều đã bị chém giết hết!"

Một vị Thiên Tôn Tần Tộc bẩm báo với Tần Cửu Ca.

Lần này tất cả người mà Tần Tộc phái ra toàn bộ đều là Thiên Tôn, thực lực mạnh hơn đối phương rất nhiều.

Thế nên không cần quá nhiều thời gian, tất cả người của đối phương đều bị diệt sạch.

"Tốt lắm."

Tần Cửu Ca gật nhẹ đầu

Tất cả sinh linh có mặt trên Cổ Thần Sơn khi thấy một màn này thì chấn động không ngớt.

Thế lực sau lưng của tên Đạo Tử này cường đại thật.

Chỉ bằng một màn vừa rồi cũng có thể chứng minh được thế lực sau lưng vị Đạo Tử này cường đại tới mức không thể đong đếm nổi.

Cho dù là những sinh linh không biết uy danh của Tần Tộc cũng đoán ra được.

“Đạo Tử Tần Tộc thật đúng là đáng sợ, nói một lời liền diệt toàn bộ một Đạo Thống.”

Kim Sí Tiểu Bằng Vương hoàn toàn tin tưởng người trước mắt là Tần Đạo Tử trong truyền thuyết, kính ngưỡng của hắn như hoàng hà, thao thao bất tuyệt.

Ánh mắt của hắn khi nhìn Tần Cửu Ca cũng dần thay đổi.

Nếu như muốn hỏi việc mà nó muốn làm nhất bây giờ là gì thì nó sẽ trả lời ngay là đi lên liếm Tần Cửu Ca một cái.

Thật ra cũng không phải không thể.

Đương nhiên tiền đề là Tần Đạo Tử không ngại.

“Đạo Tử vô địch, Đạo Tử vô địch thiên hạ, bọn chúng chỉ là thổ dân mà thôi, không đáng để Đạo Tử quan tâm.”

Nghĩ là làm, Kim Sí Tiểu Bằng Vương trực tiếp tiến lên liếm Tần Cửu Ca.

Nếu như có ai là người quen của Kim Sí Tiểu Bằng Vương thấy một màn này thì có khi người đó sẽ giật mình tới mức rơi cằm ra.

Đây chính là Kim Sí Tiểu Bằng Điểu từng diệt một Đạo Thống với không một cái chớp mắt sao?

Nghe được lời của Kim Si Tiểu Bằng Điểu thì Băng Vũ trực tiếp phun một ngụm máu tươi ra.

Thật sự là bị tức điên mà.

Mặc dù Băng Vũ cực kỳ đau lòng trước những thuộc hạ của mình nhưng hắn biết giờ không phải là để thương tâm.

Hắn thân là một tồn tại sinh sống ở nơi này rất lâu rồi, sao lại không có một ai át chủ bài phòng thân chứ.

Trong tay hắn xuất hiện một tấm Hư Không Trận Pháp.

Đây chính là thứ mà hắn tốn biết bao nhiêu tiền cổ mới tìm được trong một Di Tích Cổ Xưa.

Rất trân quý, thậm chí ngày bình thường hắn còn không nỡ lấy ra để xem.

Nhưng mà Băng Vũ lập tức lấy ra sử dụng với không chút do dự nòa, hắn bóp nát Hư Không Trận Bàn rồi trốn vào trong Hư Không.

Tần Cửu Ca chỉ nhìn một màn này nhưng không có xuất thủ ngăn cản.

Hắn muốn chăn heo.

Chương 709: Đúng là nghèo

Chương 709: Đúng là nghèo

Thời tiết bây giờ lạnh thật.

Tên phế vật Khí Vận Chi Tử như ngươi không xứng với Khí Vận Chi Tử.

Thân là nhân vật chính mà trên người lại có quá ít đồ tốt.

Ngươi nói thử xem ngươi xứng không? Xứng đáng với Khí Vận Chi Tử không? Ngươi xứng đáng làm nhân vật chính sao?

Thật sự là mất mặc với các tiền bối của ngươi.

Tần Cửu Ca hận không thể đem Băng Vũ ra mắng một trận.

Vừa rồi hắn đã sử dụng Thần Thức để cảm nhận và thấy được tên Khí Vận Chi Tử lần này là một tên nghèo đúng nghĩa.

Đủ tiêu chuẩn để trở thành một hộ nhà nghèo, trên người của hắn ngoại trừ Hư Không Trận Bàn ra thì không có đồ gì tốt cả.

Ngay cả Nhẫn Trữ Vật cũng không có.

Đúng là nghèo.

Điều này khiến cho ngay cả Tần Cửu Ca phải hoài nghi liệu tên này có đúng là Khí Vận Chi Tử không, hay là hệ thống có trục trặc gì đó.

“Cứ nuôi trước đi.”

Tần Cửu Ca thở dài một cái vì tên Khí Vận Chi Tử nghèo đói này.

Thật sự là quá nghèo.

Y chính là người nghèo nhất trong số tất cả các Khí Vận Chi Tử mà Tần Cửu Ca từng gặp.

Nhưng mà Tần Cửu Ca vẫn thưởng cho tên Băng Vũ đang trốn trong Hư Không kia hai bạt tai.

Những lúc nên đánh thì phải đánh, nếu không thì tên này chắc chắn sẽ không có động lực để cố gắng.

Không hề có động lực thì Tần Cửu Ca cũng khó lấy được bảo bối gì lắm.

Băng Vũ đang trốn trong Hư Không chịu hay bạt tai của Tần Cửu Ca thì phun ra một ngụm máu tươi.

“Ta nhất định sẽ trở lại.”

Thanh âm rít gào xé rách thiên không.

Sự bi phẫn của nó khiến người nghe rơi lệ.

“Ba ngày sau Hóa Long Vực hoàn toàn bị thống nhất, bất kỳ ai đưa ra lời dị nghị nào đều bị giết.”

Tần Cửu Ca quay đầu sang nói với Kim Sí Tiểu Bằng Vương, trong mắt hiện lên một xíu suy nghĩ.

Con chim này hình dáng cũng không tệ.

Nướng ăn chắc chắn rất ngon.

Nói đi cũng phải nói lại, đã lâu rồi hắn chưa được ăn thứ gì ra hồn, trước mắt hắn khá là nhớ ăn mặn.

Đột nhiên thân thể của Kim Sí Tiểu Bằng Vương lắc một cái, hắn cảm nhận được bản thân như bị một Đại Hung nhằm vào.

Ánh mắt của nó dần dần trở nên hoảng sợ.

Bởi vì ánh mắt mà Tần Đạo Tử nhìn nó càng lúc càng không đúng.

Ánh mắt của y lại xuất hiện vẻ thòm thèm.

“Không lẽ Đạo Tử có đam mê đó sao?”

Kim Sí Tiểu Bằng Điểu run lên sợ hãi, nếu như thật sự Đạo Tử có đam mê như vậy thì nó rất xoắn quýt, không biết bản thân nên thỏa mãn hay không thỏa mãn Đạo Tử nữa.

Nếu như không cho thì Đạo Tử muốn bắt lấy nó chắc không cần tốn quá hai chiêu.

Nhưng nếu cho thì thú thân của mình khó mà giữ được.

Tần Cửu Ca nhìn Kim Sí Tiểu Bằng Vương rồi từ từ lên tiếng: "Thần phục hay là chết!"

Chỉ cần con Kim Sí Tiểu Bằng Điểu này lộ ra một chút xíu vẻ không thần phục thôi thì Tần Cửu Ca đạt được ý nguyện rồi.

Tất cả những thứ trên người con chim này đều không thoát khỏi dạ dày của hắn.

Kim Sí Tiểu Bằng Vương nghe xong thì lập tức trả lời một cách đầy kích động: "Ta thần phục, ta nguyện ý thần phục."

"Không cần điều kiện gì sao?"

Tần Cửu Ca hỏi lại với vẻ không cam lòng, trước mắt hắn thật sự muốn ăn thịt chim.

"Không có, không có điều kiện gì cả, hoàn toàn không có."

Kim Sí Tiểu Bằng Vương lắc mạnh đầu rồi nói.

Sao có thể muốn điều kiện được chứ, nếu như một người bình thường mở miệng muốn nó thần phục thì chắc chắn nó sẽ không chịu đồng ý.

Nhưng nếu đối phương là Tần Đạo Tử là khác, vị này có thanh danh cùng bối cảnh quá to lớn.

Phản kháng làm gì?

Trực tiếp nằm yên hưởng thụ không tốt hơn sao?

"Tần Đạo Tử, ta là Cơ Bá, thuộc Kim Sí Đại Bằng Điểu nhất mạch, ngoại nhân gọi ta là Kim Sí Tiểu Bằng Vương, Đạo Tử có thể gọi thẳng tên ta là Cơ Bá."

Kim Sí Tiểu Bằng Vương rất hài lòng với cái tên của mình, khi nói ra thì thần sắc của hắn mang theo vẻ kích động.

Trời sinh Cơ Tính.

Bá vương trong bầy yêu.

Tên gọi là Cơ Bá.

“Cơ Bá!”

Tần Cửu Ca sau khi nghe được tên của con Kim Sí Tiểu Bằng Điểu này thì cũng thay đổi sắc mặt.

Những Thần Thú Tộc này thật sự rất đặc biệt, dù trong việc lấy lên cho hậu bối cũng thế.

“Cơ Hoàng là gì của ngươi!”

Tần Cửu Ca nhìn Kim Sí Tiểu Bằng Điểu rồi hỏi.

Yêu nghiệt nổi danh nhất tại Chư Thiên Tiên Vực thuộc Kim Sí Đại Bằng Điểu có tên là Cơ Hoàng.

Thượng Cổ Thần Sơn chính là trụ cột của Yêu Đình.

Cơ Hoàng đương nhiên cũng là chí tôn yêu nghiệt của một Cấm Kỵ Thế Lực.

Những sinh linh có thể được Tần Cửu Ca nêu tên đương nhiên đều là Chí Tôn một đời vô địch.

Cơ Hoàng đương nhiên cũng khong ngoại lệ.

Tần Cửu Ca mặc dù cảm nhận được hai chữ Cơ Bá cũng khá bá khí phi phàm, nhưng vẫn có điều gì đó là lạ.

Kim Sí Tiểu Bằng Điểu sau khi nghe Tần Cửu Ca nói tới cái tên đó thì trong mắt hiện rõ huyết sắc, đó chính là sỉ nhục cả đời của nó.

“Hồi bẩm Đạo Tử, đó chính là tộc huynh của ta/”

Nhưng nếu Đạo Tử đã hỏi thì nó chỉ có thể hồi báo một cách chi tiết.

“Nhìn dáng vẻ của ngươi không khó đoán ra được y và ngươi có thù hằn gì đó đúng không?”

Tần Cửu Ca nói một cách từ tốn, khi Cơ Bá nhắc tới hai chữ Cơ Hoàng thì vẻ huyết sắc trong mắt không thể giấu được.

Chỉ cần không phải bị mù là có thể nhìn ra ngay.

“Hồi bẩm Đạo Tử, ta và hắn xác thật có thù.”

Kim Sí Tiểu Bằng Vương lên tiếng, Cơ Hoàng và nó mặc dù đều xuất xứ từ cùng Kim Sí Đại Bằng Điểu nhất tộc nhưng không phải là cùng một mạch.

Lúc đầu nó chính là yêu nghiệt kiệt xuất của Kim Sí Đại Bằng Điểu nhất mạch.

Cơ Hoàng chỉ là một Bằng Điểu tạp huyết.

Việc nó xem thường Cơ Hoàng là một điều bình thường.

Chương 710: Nội tâm hèn hạ

Chương 710: Nội tâm hèn hạ

Tiếp đó, Cơ Bá kể một lượt chuyện thù hận giữa mình và Cơ Hoàng cho Tần Cửu Ca nghe.

Càng nghe, vẻ mặt của Tần Cửu Ca càng thay đổi.

Cơ Hoàng này không phải cũng là một sinh linh đại khí vận đấy chứ.

Mà cũng rất có khả năng.

Nhưng đến lúc đó thì quan sát xem sao.

“Phải nói là cũng chỉ có Đạo Tử mới xứng với Tiểu Yêu Hậu, cũng không biết Cơ Hoàng đó lấy đâu ra tự tin mà cảm thấy bản thân xứng với Tiểu Yêu Hậu.”

Kim Sí Tiểu Bằng Vương càng nói càng kiêu ngạo.

Cảm thấy như nó chính là Tần Cửu Ca.

Khiến cho sinh linh của Thượng Cổ Thần Sơn xung quanh nhìn đến mức ngây ngốc, Kim Sí Tiểu Bằng Vương luôn kiêu ngạo đâu rồi?

Giờ là Kim Sí Tiểu Bằng Vương giả à?

“Đạo Tử, ta kể cho người, vị Tiểu Yêu Hậu đó nhìn cũng được, là một Thuỷ Linh, Thuỷ Linh, cả Yêu Đình đều không thèm yêu thân.”

Cơ Bá càng nói, tinh thần càng kích động.

Toàn bộ yêu đình, yêu danh của Tiểu Yêu Hậu được lưu truyền rộng rãi.

Mặc kệ là Thần Thú loại nào, Thượng Cổ Dị Chủng.

Chỉ cần nhìn thấy Tiểu Yêu Hậu thì không một ai bị mệ hoặc bởi vẻ đẹp của nàng.

Nhưng điều khiến cho rất nhiều các yêu lão trong tộc phẫn nộ chính là Tiểu Yêu Hậu lại đính hôn với với Cơ Hoàng.

Con chim tạp huyết.

Tức chết Cơ Bá nó rồi.

Bỗng nhiên, Kim Sí Tiểu Bằng Vương ngậm miệng lại.

Vì nó cảm thấy một luồng sát ý, là vị nữ tử đằng sau Đạo Tử truyền đến.

Rất hiển nhiên, chắc chắn đây là một người con gái thích Đạo Tử.

Nó cũng hiểu chuyện nữ tử ghen tuông.

Mà những chuyện này lại không phải là chuyện nó có thể dính vào.

Nhưng nó vẫn bày ra vẻ mặt nam nhân đều hiểu cho Đạo Tử.

He he he he he.

Tần Cửu Ca lại không để ý đến Kim Sí Tiểu Bằng Vương bên ngoài lạnh lùng nhưng nội tâm hèn hạ.

Tiếp theo, để cho Viêm Linh Cơ trông coi Hoá Long Vực, để Thiên Tôn Tần Tộc chỉnh đốn tài nguyên nơi này.

Về phần sinh linh nguyên bản của Thượng Cổ Thần Sơn thì để toàn bộ cho Cơ Bá quản lý.

Nhưng Kim Sí Tiểu Bằng Vương này không chịu, nhất định để cho Tần Cửu Ca cưỡi nó.

Nó phải ở bên cạnh Tần Cửu Ca.

Khiến người sợ hãi.

…

“Ban nãy, ngươi lại làm gì đấy.”

Tần Ấu Vi mặc hắc kim giáp, dáng người có lồi có lõm, sắc mặt lạnh lùng, nhìn về phía Viêm Linh Cơ trên giường Tiên Thiên Linh Ngọc.

Nàng vốn muốn đến tìm ca ca.

Nhưng ca ca thì không thấy, lại thấy Viêm Linh Cơ đang mặc quần áo.

Đây là đại điện của ca ca.

Viêm Linh Cơ đến đây làm gì?

“Ngươi xuống đây cho ta.”

Hiện giờ, Tần Ấu Vi càng ngày càng không sợ Viêm Linh Cơ rồi, lúc này lại càng lạnh lùng với nàng.

“Hi hi hi hi (tiếng cười khanh khách)～”

Viêm Linh Cơ che miệng, cũng không hồi phục, từ từ cởi luôn váy áo của mình xuống, chỉ vào nơi đó rồi khẽ cười.

Im lặng là sự khinh bỉ chí mạng nhất.

Thoáng cái, dường như Tần Ấu Vi chịu đả kích nghiêm trọng.

Cắn môi, hai tay nắm chặt, rơm rớm nước mắt.

Mặc dù chiều cao của nàng vẫn đang tăng, nhưng chỗ đó lại không có.

Đã là con gái sống với nhau lâu như thế, chuyện của con gái, nên hiểu, không nên hiểu, nàng đều đã hiểu được khá nhiều.

Lúc trước dù nàng cảm thấy hơi khó chịu.

Nhưng bây giờ Viêm Linh Cơ làm thế trước mặt nàng, khiến nàng càng khó chịu hơn.

Hành vi nhỏ nhưng tính nhục mạ lại cực mạnh.

“Công tử trong nội điện.”

Viêm Linh Cơ cũng thôi trêu chọc Tần Ấu Vi, nói với nàng.

Tuổi nhỏ không học hành cho tốt, ngày ngày làm gì chứ.

Tần Ấu Vi lạnh lùng "hừ" một tiếng, đi thẳng vào nội điện.

Nàng không muốn nhìn cảnh này chút nào.

Đúng là ác mộng.

Tiếp đó, Tấn Ấu Vi đi thẳng vào nội điện, nhào luôn vào trong lòng Tần Cửu Ca đang tu luyện.

Hu hu hu.

Tần Cửu Ca: "…"

Tần Cửu Ca hít một hơi sâu, Tần Ấu Vi lớn lên rất nhiều, mà thực lực cũng mạnh hơn nhiều.

Tần Ấu Vi không phải đang tu luyện mà là đang khôi phục tu vi.

Hai loại hoàn toàn không giống nhau.

Tần Cửu Ca hít một hơi, chậm rãi nói: "Ấu Vi, muội lớn rồi, có một số chuyện phải chú ý một chút."

Tần Ấu Vi quả thực cao hơn trước rất nhiều, cũng lớn hơn rất nhiều.

Tần Ấu Vi: "QAQ"

Không nghe, không nghe, muội không nghe, không hiểu, không hiểu, muội không hiểu.

Ca ca không phải nên ôm lấy muội muội à?

Dù bọn họ không có qua hệ máu mủ.

Nhưng là ca ca và muội muội mà.

Tần Cửu Ca biểu lộ vẻ mặt bất đắc dĩ, hắn thực chất rất cưng chiều Tần Ấu Vi, nhưng hắn tin rằng cho dù là Thần Nữ dòng chính của Cấm Kỵ Cổ Tộc cũng không được hưởng đãi ngộ như Tần Ấu Vi.

Tần Cửu Ca cũng không cưỡng ép đuổi Tần Ấu Vi đi.

Thời gian chầm chậm trôi qua.

Tần Ấu Vi ngẩng cái đầu nhỏ lên, nhỏ giọng: "Ca ca, gần đây muội cảm nhận được một sự kêu gọi nào đó."

Dứt lời, Tần Ấu Vi lại vùi đầu vào trong ngực Tần Cửu Ca, giống như một con đà điểu.

“Kêu gọi? Kêu gọi gì?”

Tần Cửu Ca nghe xong thì thấy nghi hoặc.

Tần Ấu Vi vẫn luôn tu luyện bên cạnh hắn.

Từ trước tới nay chưa từng ra ngoài.

Sau đó lại là sự im lặng.

Tần Ấu Vi vẫn như vậy, nhào vào trong lòng Tần Cửu Ca, bất động.

Lát sau, Tần Ấu Vi mới nói cho Tần Cửu Ca nguyên nhân cụ thể.

Mấy ngày nay, nàng cảm thấy có một lực lượng hấp dẫn nàng, mà cảm giác này rất mãnh liệt.

“Cụ thể ở hướng nào đó, muội có thể cảm nhận được không?”

Chương 711: Đại Tế Sư

Chương 711: Đại Tế Sư

Tần Cửu Ca nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn, tinh xảo của Tần Ấu Vi, cười nói.

Thuận tiền sờ lên chiếc mũi lóng lánh.

Nhưng chuyện lại lại khiến Tần Ấu Vi đỏ mặt, vâng dạ: “Có thể cảm nhận được, luồng khí tức đó ở hướng Bắc.”

Tần Cửu Ca nheo mắt, rốt cuộc là chuyện gì khiến Tần Ấu Vi có cảm giác bị thu hút?

Nhưng mặc kệ thế nào, hắn cũng phải đưa Tần Ấu Vi đến đó xem sao.

…

Hỗn Độn Vực.

Đây là Chư Thiên Chi Địa, một trong chín vực của khu vực phụ cận lớn nhất mà Tần Cửu Ca đại diện.

Thế lực nơi này không có người đến từ Tiên Vực.

Nhưng trong Hỗn Độn Vực có một cấm địa cực lớn có ánh sáng hỗn độn hiện hữu.

Khiến cho vô số sinh linh đi về hướng đó.

Rất nhanh, đã có sinh linh cổ lão vạch trần, bên trong cấm địa hỗn đọn đó có một đài cao vạn mét.

Tên là Trảm Tiên Đài, không ai biết Trảm Tiên Đài này đến từ đâu, nhưng mọi người đều biết trên Trảm Tiên Đài chắc chắn có đồ tốt.

Hỗn Độn Vực sôi động hơn trong một thời gian.

Qua mấy hôm, Thanh Thiên Vực và rất nhiều đại vực quanh Thanh Thiên Vực đều bị Tần Cửu Ca phái Thiên Tôn Tần Tộc chinh phục.

Không ai dám không tuân lệnh.

Tất cả Đạo thống, Cổ tộc trong những vực này đều biết rằng trên đầu bọn họ có một thế lực khổng lồ.

Thiên Cung.

Thế lực của Thiên Cung cũng giống như quả cầu tuyết, càng lăn càng lớn, khiến cho cường giả trong rất nhiều vực bị chấn động.

“Đạo Tử, để ta đưa ngài đi.”

Kim Sí Tiểu Bằng Vương đã hoàn toàn không có loại ngạo khí bên ngoài, khiến người ta cảm thấy đây rốt cuộc có phải là Kim Sí Tiểu Bằng Vương của Diệt Long Tượng Công không.

Dứt lời, ánh mắt Kim Sí Tiểu Bằng Vương có chút cảnh giác, nhìn về phía Chân Long kia.

Đều nói Kim Sí Đại Bàng ăn Chân Long, nhưng cũng là tương đối.

Nếu như thực lực của Chân Long vượt qua Kim Sí Đại Bàng thì bị ăn lại chính là Kim Sí Đại Bàng.

Hỗn Độn Vực.

Một nơi hư vô cổ xưa.

Nơi này được người của Hỗn Độn Vực gọi là Cấm Khu Sinh Mệnh.

Cấm khu của Sinh Mệnh, từ tên đã có thể biết được thần bí cổ xưa của khu vực này.

“Hỡi Tế Tự vĩ đại, nghe thấy đệ tử Băng Vũ của người kêu gọi không? Lại có người đến Chư Thiên Chi Địa rồi, sinh linh đồ thán, đệ tử cũng bị một người đến từ bên đó đánh bại rồi. Đệ tử vô năng, không phải là đối thử của nam tử đó, cảm thấy hổ thẹn với sự bồi dưỡng của Tế Tự.”

Lúc đó, Băng Vũ bị Tần Cửu Ca đẩy vào hư không đã chạy thoát được, cung kính nói với hư không phía xa trong hắc động.

Trong ánh mắt hắn là sự không cam lòng.

Người của thế giới khác có thể sánh được với bọn họ?

Đặc biệt là nam tử kia, nhìn cái là biết là truyền nhân của thế lực cấp cao ở bên kia.

Tài nguyên có được cũng càng nhiều hơn.

Nếu như Băng Vũ hắn có được cơ duyên như thế.

Sao lại có thể thua nam tử đó được?

Lát sau, Băng Vũ vẫn cung kính nhìn vào hư không của hắc động.

Nơi này có một tồn tại cực kỳ cổ xưa, cũng là sư tôn của hắn, sư tôn nuôi hắn dưỡng hắn từ nhỏ.

Bỗng nhiên, sau khi Băng Vũ dứt lời, một chùm thần quang phát ra từ một cây ở hư không trong hắc động.

“Đây là chí tôn dược chuyên dùng để rèn luyện thể xác.”

Ngữ khí của Băng Vũ rất run rẩy.

Tay hắn cầm lấy cây thuốc phát ra thần quang, trong ánh mắt là niềm vui, thích thú.

Đây là chí tôn dược, là thuốc có thể rèn luyện thể xác đến cảnh giới chí tôn.

“Ta có được cây chí tôn dược này thì có thể rèn luyện thể xác đến cảnh giới.”

“Gần đây có không ít sinh linh muốn vào Hỗn Độn Cấm Địa, đệ tử

cảm thấy hắn cũng sẽ tới, đệ tử định lúc đó sẽ dùng máu rửa nỗi nhục trước đây."

Băng Vũ oán hận.

Trước đây hắn không dám nói thế.

Nhưng giờ hắn dám.

Vì Hỗn Độn Cấm Địa và những cấm địa khác của Hỗn Độn Vực không giống nhau.

Mà còn rất không giống nhau.

Trong này, Sinh Khí Đạo Pháp Thần Thức cũng vô dụng.

Chỉ có thể xác hữu dụng.

Sinh linh có thể xác càng mạnh mẽ thì ở đây lại càng dũng mãnh.

Mà thể xác của hắn sẽ dũng mãnh đầy phi thường, thậm chí đã mạnh đến giới hạn Thiên Tôn.

Nhưng nếu ở trong Hỗn Độn Cấm Địa, hắn, Băng Vũ là vô định.

Dưới Thần Linh, hắn vô địch.

Dứt lời, Băng Vũ nuốt luôn cây chí tôn dược trước mặt xuống.

Lập tức, Băng Vũ cảm thấy thể xác của bản thân lại tăng lên với tốc độ khủng khiếp.

Khí tức toả ra xung quanh Băng Vũ càng khiến người kinh sợ.

Không ít cây cỏ bốn phía khô héo trong nháy mắt.

"Hỗn Độn Cấm Địa có một con suối Sinh Mệnh, trước đây vẫn luôn muốn tìm cơ hội đến, nhưng lại không đi, lần này đi trấn áp Đạo Tử, cướp lấy Nước Suối Sinh Mệnh."

…

"Nơi này do Ma Thần Giáo ta quản lý, ngươi không phận sự thì cút hết cho ta."

Trên hư không của Hỗn Độn Cấm Địa.

Có mấy con cự long toả ra ma uy nằm ngang ở không trung, phun ra

ngọn lửa cháy rực.

Tứ phía có không ít sinh linh mang ánh mắt cực kỳ dè chừng mấy con cự long và mười mấy vị Thiên Tôn bên cạnh cự long.

Thế lực như này ở Hỗn Độn Vực quả thực có thể xông pha.

Người của Ma Thần Giáo đương nhiên có thể cho rằng như thế.

Hai hôm nay, Ma Thần Giáo bọn hắn rơi xuống một vực nhỏ rất gần Hỗn Độn Vực.

Đột nhiên thấy Hỗn Độn Vực có tiên quang xuất hiện.

Trong lòng rất vui mừng.

“Dựa vào đâu mà các ngươi ngang ngược như thế, độc chiếm Hỗn Độn Cấm Địa thuộc về Hỗn Độn Vực.”

Những người kia xem thường dáng vẻ của bọn hắn, còn bao vây Hỗn Độn Cấm Địa, không cho phép bất kỳ sinh linh nào tiến vào.

Cuối cùng có sinh linh tính tình nóng nảy nhịn không nổi đạp vào hư không, phẫn nộ mắng bọn hắn.

Kẻ nào đó.

Từ thế giới khác đến thì chính là người trên người?

Phải biết rằng cũng không phải là không có yêu nghiệt thiên tôn của Chư Thiên Chi Địa chém giết những yêu nghiệt thiên tôn đến từ thế giới khác.

Bỗng nhiên, một luồng ma quang hiện lên, ma khí tung hoành.

Thiên Tôn bản địa vừa nói chuyện lúc này đã bị chém rụng trong một kiếm như vậy.

Lập tức, khu vực này không còn âm thanh nào.

Người của Ma Thần Giáo sao lại mạnh thế?

Vị Thiên Tôn vừa nói chuyện là một Thánh Chủ của một Thánh Địa ở Hỗn Độn Vực đấy.

Thực lực có cảnh giới hơn Thiên Tôn một cấp.

Bị giết trong nháy mắt như vậy?

Thực lực này cũng khủng bố quá.

Thảo nào dám nói chuyện như thế.

“Không phục thì chết.”

Chương 712: Hoa Thần Tử

Chương 712: Hoa Thần Tử

Một giọng nói tràn đầy ma tính vang lên trong không gian.

Vừa dứt lời, một nam tử hai tay chắp sau lưng, quanh người ngập tràn ma khí đạp chân trên không trung.

Trong ánh mắt ma tà mang theo sự kiêu ngạo.

Gà đất chó sành gì, dám ở đây phản đối Ma Thần Giáo bọn hắn?

Ma Thần Giáo bọn hắn là Đại Giáo cấp cao trong Tiên Vực.

Trừ Cấm Kỵ Cổ Tộc Đạo Thống ra thì là thế lực dũng mãnh nhất.

Mà Ma Không hắn chính là yêu nghiệt chí tôn cấp cao của Tiên Vực.

Ở đây chỉ cần không gặp phải người của thế lực Cấm Kỵ, Ma Không hắn chính là người vô địch.

Mà cho dù gặp phải người của thế lực Cấm Kỵ, hắn cũng có lòng tin đánh một trận.

Mà giờ này, không có người của Cấm Kỵ, hắn còn không giết bừa?

Chư Thiên Chi Địa lớn như thế, Ma Thần Giáo bọn hắn sao có thể gặp được thế lực Cấm Kỵ đến đây chứ?

Cho nên nơi này bọn hắn tuỳ ý mà xưng bá.

Không ngờ rằng Ma Thần Giáo bọn hắn vừa rơi xuống Chư Thiên Chi Địa, gần đó đã xuất hiện một cơ duyên lớn.

Đây không phải là trời quan tâm bọn hắn à?

Ma Thần Giáo bọn hắn nhất định phải quật khởi tại Chư Thiên Chi

Địa này.

Sinh linh xung quanh nhìn cảnh này, ai cũng dám giận như không dám lên tiếng.

Thực lực tổng thể của Ma Thần Giáo này là vô địch ở Hỗn Độn Vực.

Thời gian trôi qua từng giây một.

Sinh linh xung quanh Hộn Độn Cấm Địa tới ngày càng nhiều.

“Kẻ nào lại không để cho sinh linh Hỗn Độn Vực ta vào Hỗn Độn Cấm Địa?”

Bỗng nhiên, có vô số kiếm quang vung về phía Ma Thần Giáo.

Vô số kiếm quang chuyển động, chiếu sáng con mắt của không ít sinh linh.

“Là Hoa Thần Tử.”

Có người nhìn thấy cảnh này thì kích động nói.

Đây là Hoa Thần Tử – yêu nghiệt chí tôn cấp cao của Hỗn Độn Vực bọn hắn, danh xưng Kiếm Tiên, ra một kiếm, vạn pháp rơi.

“Hắn đến đấu với tồn tại đến từ thế giới khác à?”

Không ít Thiên Kiêu Yêu Nghiệt bản địa lộ ra ánh mắt hy vọng.

Ma Thần Giáo này đúng là cường thế quá mức.

Lại không để cho ai ngoài người của Ma Thần Giáo đi vào.

“Mỗi người các ngươi thế này đi, cơ duyên trời định ai cũng có phần, các ngươi như thế này không sợ quá tải à?”

Vị yêu nghiệt chí tôn Hoa Thần Tử này lạnh lùng nói với Ma Không.

Chẳng lẽ thực sự cho rằng Ma Thần Giáo có thể hoành hành vô địch ở đây à?

Người khác không quản, Hoa Thần Tử hắn sẽ quản.

Ma Không cười khinh bỉ: “Chỉ ngươi?”

Không phải Ma Không hắn xem thường thiên kiêu yêu nghiệt của Hỗn Độn Vực mà là thực sự coi thường.

Thực lực tổng thể của Chư Thiên Chi Địa không chỉ là bối cảnh bên trong không thể so sánh.

Mà yêu nghiệt thiên tài mới thực sự không có gì để so sánh.

Ma Không không muốn ra tay nên để cho người khác trong Ma Thần Giáo ra tay.

Rất nhanh, yêu nghiệt nổi danh ở Hỗn Độn Vực này đã bị thiên kiêu của Ma Thần Giáo đánh bay.

Khiến cho không ít sinh linh bản địa lộ ra vẻ thất vọng.

Chẳng lẽ sinh linh đến từ thế giới đó đều là trời sinh đã mạnh à?

Bên ngoài Hỗn Độn Cấm Địa rất yên tĩnh.

Ở đây có rất nhiều sinh linh bản địa phẫn nộ nhìn người của Ma Thần Giáo.

Thời gian trôi qua, Chư Thiên Chi Địa dù cho không phải người của đạo thống cổ xưa bản địa cũng biết có người từ thế giới khác đến đây.

Mà rất nhiều sinh linh phổ biến của thế giới khác đều mạnh hơn sinh linh bản địa.

Cũng coi thường sinh linh bản địa.

Có cổ tộc đạo thống của thế giới khác đến giết, giết, giết, sau đó trấn áp.

Có sinh linh của Hỗn Độn Vực mở miệng, mang theo sự bi thương.

Ma Thần Giáo đến từ thế giới bên ngoài thật ngông cuồng.

“Có Tiên Quang.”

Bên ngoài Hỗn Độn Cấm Địa đột nhiên có sinh linh ngạc nhiên hô to.

Sau đó, càng nhiều sinh linh náo động muốn di chuyển.

“Các vị tiền bối của Ma Thần Giáo, tiểu nữ tử có lễ ở đây.”

Bỗng nhiên, giữa đất trời có tuyết rơi xuống.

Bầu trời đầy hoa tuyết này phủ xuống, biến nơi đây thành một nơi

khác.

Trong bầu trời tuyết đó, mười mấy nữ tử với đôi chân trần từ từ bước ra.

Trên người mỗi cô gái mặc một bộ quần áo màu xanh.

Nhan sắc đều rất xinh đẹp, đặc biệt là nữ tử dẫn đầu.

Trước tiên đừng nói dung mạo cực kỳ đẹp, đôi chân thẳng tắp khiến người ta nháo nhào, rục rịch.

Khiến cho không ít sinh linh nam tính ở hiện trường nuốt nước bọt.

Nếu như cưới về nhà, sau đó chơi đùa một chút, còn không phải sướng chết.

Đương nhiên rất nhiều sinh linh ở Hỗn Độn Vực chỉ là có ý nghĩa này, nhưng không có cái gan đó.

Vì những nữ tử này đều là đệ tử trong Phiêu Miểu Cung của Hỗn Độn Vực.

Nữ tử dẫn đầu kia là Cung chủ đương thời của Phiêu Miểu Cung.

Không chỉ thực lực mạnh mẽ, bối cảnh ở trong Hỗn Độn Vực thuộc hàng nhất nhì.

“Ô, không ngờ trong Hỗn Độn Vực còn có dung nhan tuyệt sắc đến mức này. Tốt, tốt.”

Bỗng nhiên, vẻ mặt Ma Không thay đổi, tủm tỉm cười, nhìn về phía Cung chủ của Phiêu Miểu Cung.

Trên mặt còn lộ vẻ bậy bạ.

Khiến cho không ít trưởng lão, tông chủ của đạo thống cổ tộc trên Hỗn Độn Vực phẫn nộ.

Người bên ngoài này có vẻ còn có chủ ý với Phiêu Miểu Cung Chủ?

“Phải thế nào thì chúng ta mới có thể vào trong.”

Phiêu Miểu Cung Cung chủ đối mặt với những ánh mắt đó, mặt không biến sắc, bình tĩnh nói.

Chương 713: Có chuyện gì không?

Chương 713: Có chuyện gì không?

Lần này nhất định phải vào được Hỗn Độn Cấm Địa, vì trong đó có Nước Suối Sinh Mệnh có thể cứu chữa cho sư tôn của nàng.

“Ngươi thần phục ta, ta sẽ để cho ngươi vào.”

Ánh mắt Ma Không vẫn hướng về Phiêu Miểu Cung Chủ, tủm tỉm cười.

Không ít sinh linh xung quanh nếu không phải là đánh không lại người của Ma Thần Giáo.

Thì đã lên giáo huấn bọn chúng từ lâu rồi.

Lúc này, vẻ mặt của Phiêu Miểu Cung Chủ có chút thay đổi, nàng đánh không nổi những kẻ này nhưng khiến nàng thần phục, làm sao có thể?

Kẻ ngu cũng biết tuyệt sắc mỹ nhân giống nàng thần phục một nam nhân thì sẽ bị làm gì.

Nhưng nàng đánh không lại những kẻ này thì không vào được Hỗn Độn Cấm Địa.

Không vào được thì làm sao nói đến chuyện tìm Nước Suối Sinh Mệnh cứu giúp sư tôn của mình?

Ma Không và các đệ tử xung quanh của Ma Thần Giáo lộ vẻ tà dâm.

Ma Thần Giáo bọn hắn vốn là Ma Giáo, chuyện cưỡng ép, dụ dỗ bọn hắn làm cũng không ít.

Phiêu Miểu Cung Chủ im lặng, tay ngọc nắm chặt, nàng rất muốn ra tay nhưng không đủ thực lực.

Đột nhiên, “ầm” một tiếng, một đệ tử Ma Thần Giáo vốn đang đặt chân trên không trung bị đánh bay.

Khiến cho những đệ tử Ma Thần Giáo còn lại giận dữ.

Ở Hỗn Độn Vực còn có người dám ta tay với Ma Thần Giáo bọn họ?

“Là ai?”

Ma Không chân đạp hư không, phía sau có một thân ảnh ẩn hiện, ma viêm ngập trời, tản ra ma khí vạn cổ.

Xung quanh, có không ít sinh linh kinh hoàng, đây là kẻ mạnh nào vậy?

“Bổn tôn Băng Vũ, có vấn đề gì không?”

Băng Vũ thân mặc áo đen chậm rãi bước ra từ hư không, bình tĩnh quan sát Ma Không.

Hắn còn phải vào Hỗn Độn Cấm Địa lấy Nước Suối Sinh Mệnh.

Sao có thể thoả hiệp như thế.

“Chỉ ngươi?”

Ma Không nhìn Bằng Vũ bằng biểu cảm cực kỳ khinh thường, dáng vẻ muốn bao nhiêu ngạo mạn có bấy nhiêu ngạo mạn.

Trong mắt hắn, yêu nghiệt bản địa của Chư Thiên Chi Địa chính là thổ dân.

Một số điển cố, điển tịch tu luyện hoàn toàn không đúng, đừng nói đánh thắng sinh linh cùng cảnh giới.

Cho dù sinh linh tiên vực mạnh yếu hơn bọn hắn một cảnh giới, bọn hắn cũng nhất định có thể đánh được.

Về phần một cảnh vừa rồi, hắn thấy hoàn toàn là do đánh lén tạo thành.

Băng Vũ cảm thấy sự khinh thướng sâu đậm của Ma Không, trong lòng hơi nhói đau.

Lúc hắn chưa được sư tôn nuôi dưỡng, rất nhiều người nhìn hắn như thế.

“Rác rưởi.”

Một đệ tử Ma Thần Giáo bên cạnh Ma Không mở miệng châm chọc.

Khiến cho Băng Vũ hận không thể đi lên tát luôn cho tên đệ tử Ma Thần Giáo kia mấy bạt tai.

Đứng trước mặt nữ thần của mình nói mình rác rưởi, đổi lại là ai cũng không nhịn được.

Nhưng Băng Vũ vẫn nén sự phẫn nộ trong lòng xuống.

Một đệ tử Ma Thần Giáo hắn còn không sợ nhưng nếu như những đệ tử của Ma Thần Giáo này cùng lên thì hắn cũng không chiếm được lợi thế.

Băng Vũ quay đầu nhìn Phiêu Miểu Cung Chủ, nở một nụ cười hiền hoà rồi nói: “Phiêu Miểu Cung Chủ, chúng ta tập hợp người rồi liên thủ đồ ma đi.”

Giọng điệu rất nhẹ nhàng.

Hắn chỉ quen Phiêu Miểu Cung Chủ, trong lòng tự nhiên tương đối thích nữ tử tuyệt sắc này.

Nhưng Phiêu Miểu Cung Chủ luôn đặt tu luyện lên hàng đầu, không phải đang bế quan thì chính là đang trên đường bế quan.

Bây giờ nếu như không phải nàng tìm kiếm Nước Suối Sinh Mệnh, có khi vẫn đang bế quan.

Chuyện Phiêu Miểu Cung Chủ tìm kiếm Nước Suối Sinh Mệnh, rất nhiều đạo thống cổ tộc ở Hỗn Độn Vực biết.

Bởi vì nàng từng gửi tin tức trả giá cao cho Nước Suối Sinh Mệnh.

Cũng có không ít người biết nguyên nhân, trước đây, Cung chủ đời trước của Phiêu Miểu Cung bị thương rất nghiêm trọng, cần Nước Suối Sinh Mệnh cứu giúp rất gấp.

Không ít người ái mộ Phiêu Miểu Cung Chủ đã bắt đầu đi tìm kiếm từ sớm.

Vì tìm được Nước Suối Sinh Mệnh, Phiêu Miểu Cung Chủ thích mình thì sẽ lời to.

Băng Vũ hắn vào Hỗn Độn Cấm Địa tìm Nước Suối Sinh Mệnh chưa chắc không có ý định này.

Lúc lời của Băng Vũ cất lời, hư không nơi đây bị vỡ vụn.

Từ trong hư không vỡ vụn đó, một con Kim Sí Đại Bàng Điểu khổng lồ chậm rãi bước ra.

Toàn thân toả ra kim quang lấp lánh.

Lông chim như tên nhọn, thu hút lòng người.

Trên thân Kim Sí Đại Bàng Điểu toả ra khí tức rất kinh khủng, ánh mắt hung dữ, vừa nhìn là thấy không lương thiện.

“Đây là thế lực phương nào?”

Đối mặt với cảnh tượng này, không ít người run rẩy.

Vì trên lưng con Kim Sí Đại Bàng Điểu khủng bố này chở mấy người.

Nam tử đẹp như tiên nhân, mà nữ tử cũng là nhan sắc tuyệt mỹ.

Khiến cho không ít người nhìn đến ngơ ngác.

Đặc biệt là vị nam tử đó, khiến cho không ít người cảm thán, trên thế gian lại có nam tử đẹp đến vậy.

“Là ngươi.”

Băng Vũ liếc mắt đã nhận ra tên đạo tử từ nơi khác đến giết sạch thuộc hạ của hắn, nhìn Tần Cửu Ca với ánh mắt căm hận.

Lần trước nếu không phải hắn có Hư Không Trận Bàn thì đã không giữ nổi cái mạng nhỏ của hắn.

Kẻ thù gặp nhau, đỏ cả mắt, nhưng hắn vẫn nhịn.

Bây giờ, ở bên ngoài không phải là đối thủ nhưng nếu vào bên trong Hỗn Độn Cấm Địa, hắn chính là người vô địch.

Người của Ma Thần Giáo cũng nhìn người trên lưng Kim Sí Đại Bàng Điểu.

Nhìn một cái không căng thẳng, nhìn cái nữa thì giật mình đạp ngựa.

Ma Không ban nãy ngang ngược với người ngoài lại càng sợ hãi.

“Đệt, sao lại đụng phải vị thần này?”

Chương 714: Nhìn gì mà nhìn

Chương 714: Nhìn gì mà nhìn

Băng Vũ nắm chặt hai tay, trong ánh mắt ánh lên sự sỉ nhục.

Đang ở trước mặt nữ thần.

Mà hắn và tên đạo tử này lại có đãi ngộ khác biệt một trời một vực.

Hắn vào thì bị gọi là rác rưởi, mà tên nam tử kia lại được thủ lĩnh của Ma Thần Giáo gọi chủ động mời vào.

Đây là cách biệt một trời một vực, lại còn ở trước mặt mọi người.

Mặc dù đây là bình thường.

Dù sao nam tử đó vừa nhìn là biết là người có thân phận rất cao ở thế giới đó.

Nhưng kiểu làm đặc thù này, nội tâm kiêu ngạo của Băng Vũ cảm thấy nhục nhã.

“Nhìn gì mà nhìn, tên bất lực nhà ngươi.”

Kim Sí Tiểu Bằng Vương lại cười khinh bỉ Băng Vũ.

“Ngươi…”

Băng Vũ cảm thấy bản thân muốn bùng nổ rồi, tròng mắt hiện lên màu máu.

Là đàn ông thì không nhịn nổi.

Lúc này, Hỗn Độn Cấm Địa lại có tiếng nổ vang dội.

Sinh linh tụ tập xung quanh cũng ngày càng nhiều.

Sắc mặt Ma Không thay đổi, nếu như hôm nay Đạo Tử ở đây, hắn không thể để sinh linh khác bước vào, cơ duyên trong đó không phải đều là của Đạo Tử à?

Mặc dù hắn sẽ không trêu chọc Đạo Tử này.

Nhưng nếu vô duyên vô cớ may áo cưới cho Đạo Tử thì hắn cũng không không tình nguyện.

Hành vi bao vây cấm địa thành thuộc về thế lực của mình thì không thể để sinh linh lớn mạnh nào tiến vào.

Nếu không thì chính là may áo cưới cho sinh linh lớn mạnh.

Cho nên không suy nghĩ nhiều, Ma Không sai người của Ma Thần Giáo đang bao vây cấm địa tản đi.

Bây giờ hắn không phải người mạnh nhất ở đây, hành vi bao vậy chính là đi chết hoặc may áo cưới cho người khác.

Mà sinh linh của Hỗn Độn Vực ở xung quang không biết ý nghĩ của Ma Không.

Rất nhiều sinh linh cảm thấy nhân vật lớn đến từ thế giới khác lên tiếng đồng ý cho bọn chúng tiến vào.

Lát sau, không ít sinh linh bản địa cảm ơn Tần Cửu Ca.

Sinh linh nữ tính lại càng nhìn Tần Cửu Ca bằng ánh mắt quyến rũ.

Mà Tần Cửu Ca lại không quan tâm tên Ma Không này có ý đồ gì.

Hắn cũng sẽ không ngăn Băng Vũ tiến vào, nếu Băng Vũ không vào, ngươi tìm bảo vật cho hắn à?

Lát sau, đa phần sinh linh đã tiến vào trong Hỗn Độn Cấm Địa.

…

“Sao lại nhiều cự thú thế.”

“Thực lực cự thú ở đây đều rất mạnh, đáng sợ quá.”

Không ít sinh linh tiến vào Hỗn Độn Cấm Địa vẫn chưa đi vào sâu đã hối hận rồi.

Hỗn Độn Cấm Địa không hổ với cái tên cấm địa.

Bên trong có số lượng lớn các Hỗn Độn dị thú.

Những Hỗn Độn dị thú này đều không có linh khí, nhưng thân thể cao lớn của bọn chúng chính là vũ khí mạnh nhất.

Một quyền hạ xuống, một nhân hoàng rơi ngay tại trận.

Mặc dù mỗi một dị thú đều không phải là đối thủ của Thiên Tôn nhưng không chịu nổi nhiều dị thú như thế, lại còn rất khó đánh chết.

Đây chính là để cho rất nhiều sinh linh khổ không tả nổi.

Thiên Tôn ở Hỗn Độn Vực có chiến lực cấp cao, có bao nhiêu người chứ.

Hiện giờ, đa phần người tiến voà Hỗn Độn Vực là sinh linh cảnh giới nhân hoàng.

Đối với bọn chúng thì những Hỗn Độn dị thú này chính là cửa ải rất lớn.

Đã có không ít tu sĩ chủ động rời khỏi Hỗn Độn Cấm Địa.

“Đệt, ai đó? Mạnh thế.”

Hiện đã có không ít thiên tôn không còn sức lực nào, tốc độ đều dần chậm lại.

Bỗng nhiên có người nhìn vào một chỗ, ở đó co người đang tiến lên với tốc độ không có gì cản nổi, ngay tức khắc đã bỏ lại bọn hắn ở đằng sau.

“Chính là nam tử anh tuấn cưỡi trên lưng thần thú Kim Sí Đại Bàng.”

Có nữ tử mở miệng, lúc này, trong ánh mắt nàng đã tràn ngập ánh sao.

Đẹp trai quá, nếu như nàng có thực lực, nàng nhất định phải bắt nam tử kia lên giường để làm xằng làm bậy.

Đáng tiếc, nam tử đó chắc chắn sẽ không đồng ý.

Vì nam tử có nhan sắc như thế, nhân phẩm nhất định rất tốt.

Không, nhân phẩm nhất định tốt.

Mà chắc chắn không đa tình.

Gì? Ngươi nói bên cạnh hắn có bao nhiêu nữ tử xinh đẹp?

Gọi là tệ?

Không!

Đó gọi là gia đình của tất cả nữ tử, không phải cặn bã.

Kêu ta không có bản lĩnh giữ hắn lại.

“Mạnh quá, mạnh quá.”

Càng ngày càng nhiều sinh linh nhìn về phía thên ảnh tuyệt trần đó để cảm thán.

Thiên kiêu yêu nghiệt như thế này ở đâu là bọn hắn chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng.

Một ngóc ngách bên trong, Ma Không đang mang theo đệ tử Ma Thần Giáo đi về phía sâu trong Hỗn Độn Cấm Địa.

Nhìn thân ảnh kia, ánh mắt Ma Không hiện lên sự kinh sợ, như này cũng đáng sợ quá.

Hắn thân là Thánh tử của Ma Thần Giáo, luôn cảm thấy bản thân không bằng nhưng đạo tử Cấm Kỵ, nhưng cũng không hẳn là cách biệt quá lớn.

Nhưng cảnh tượng hiện giờ lại nói cho hắn biết một cách dữ dội, khoảng cách giữa hắn và nam tử đó là cực kỳ lớn.

“May là các lão tổ dạy dỗ tốt, gặp được người có thế lực xuất hành, nên né thì né, thực sự là đại cơ duyên gì đó cũng phải quan sát tình huống xem tranh hay không tranh.”

Ma Không cảm thấy kiêu ngạo một cách sâu sắc thay cho lão tổ của mình, hắn có đệ tử biết vâng lời.

Chương 715: Ta phải vô địch

Chương 715: Ta phải vô địch

Lúc này, chỗ sâu nhất của Hỗn Độn Cấm Địa.

Nơi này là một vùng hư không đen tối, khiến cho người ta không nhìn được bất cứ thứ gì.

Nhưng bỗng nhiên, nơi đây có vô số ánh sáng tựa như ánh sao thoáng hiện.

Càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều, khiến người ta rung động.

Mà trên hư cao có một vị trí tràn đầy khí tức Hỗn Độn, khiến người ta chấn động là, ở trên đó lại có một sinh linh đang ngồi.

Sinh linh này hình người, toàn thân mang theo khí tức Hỗn Độn cực kỳ nồng nặc.

Bỗng nhiên, sinh linh này mở mắt.

Đó là đôi mắt tràn đầy hư vô.

“Kiếp này, ta phải vô địch.”

Giọng nói khàn khàn vang lên nhưng nhiều hơn chính là sự uy nghiêm vô tận.

Nó là Hỗn Độn Tử, sinh ra trong Hỗn Độn Hư Vô, hcisnh là truyền nhân của chủng tộc Hỗn Độn hùng mạnh.

Hỗn Độn Tộc lớn mạnh có thể theo tới thời đại Thiên Đình, chỉ vì vấn đề sinh sản của Hỗn Độn Tộc, Hỗn Độn Tộc từ từ suy yếu.

Đến giờ cũng không biết ngoài nó ra thì còn có người Hỗn Độn Tộc nào nữa không.

Tại sao Hỗn Độn Tộc trời sinh vô địch?

Vì bọn chúng trời sinh thân thể Hỗn Độn, toàn tộc đều là thân thể Hỗn Độn trong truyền thuyết, ngươi nói xem có mạnh không?

Nhưng vì bọn chúng quá mạnh, đến mức gần như không có khả năng sinh sản đời sau.

Càng đừng nói, cả tộc bọn chúng cón có tại hoạ trời giáng trên người.

“Ta ngửi thấy khí tức Hỗn Độn, là sinh linh có thần thể Hỗn Độn hiện thế à?”

Hỗn Độn Tử nó, trong ánh mắt tràn đầy khát vọng.

Nó sót lại ở đây từ rất lâu tới giờ, đã không có trạng thái hoàn toàn, cần khí Hỗn Độn tinh khiết để bổ sung gấp.

Mà sinh linh có Hỗn Độn Thần Thể kia lại phù hợp với mục tiêu của nó.

“Ta muốn ăn ngươi, thế gian này không có sinh linh nào là đối thử qua ta.”

Ánh mắt tràn đầy hư vô của Hỗn Độn Tử ánh lên một chút tình cảm.

Theo giọng nói của Hỗn Độn Tử, tất cả Hỗn Độn dị thú xung quanh đều từ từ đứng dậy.

Con mắt đục ngầu của bọn chúng hướng về phía Hỗn Độn Tử.

Đây chính là chủ thượng của bọn chúng, dòng máu trong bọn chúng phải thần phục sinh linh này.

Hỗn Độn Tử bình tĩnh nhìn lướt qua những Hỗn Độn cự thú này, có chút hài lòng, gật đầu.

“Hỗn Độn Thần Thể, ta đến đây.”

“Nhưng trước khi ăn ngươi thì ăn mấy sinh linh khác vậy, cho ngươi sống thêm mấy ngày nữa.”

Trong ngôn ngữ của nó, nó không để bất kỳ sinh linh nào trong Chư

Thiên Chi Địa vào mắt.

Vì ở Chư Thiên Chi Địa này không có sinh linh nào chịu nổi ba chiêu của nó.

“Ngươi là ai?”

“Còn không mau cút đi cho ta.”

Có người lạnh lùng hô lên với sinh linh phía xa, hiện tại trong Hỗn Độn Cấm Địa, từng giây từng phút cũng có thể là bảo vật, hắn mới không có hứng thú làm gì với sinh linh vô danh này.

Sinh linh này bình tĩnh nhìn người vừa nói chuyện.

Biểu cảm vô tình, không có bất kỳ rung động, tình cảm nào.

Còn không đợi ngươi đó nói lặp lại, “bùm”, một thân, toàn bộ thân thể hắn nổ tung, không sót lại dấu vết nào.

Giống như chưa từng có mặt trên thế gian này.

Tiếp đó, xung quanh nó có mấy chục Hỗn Độn cự thú lao nhanh đến.

“Mấy con kiến này, lại dám đến đây, giết hết, một con cũng không chừa.”

Sinh linh bình tĩnh lên tiếng, tựa như trong mắt nó, chúng sinh đều là sâu bọ.

Cực kỳ lạnh lùng, khiến người ta cảm thấy ngạt thở.

m tiết của Hỗn Độn Tử vừa xuống, toàn bộ Hỗn Độn cự thú xung quanh gào thét, lao về bốn phía.

…

“Đến đây chỉ có thể sử dụng sức mạnh của thân thể à?”

Tần Cửu Ca nắm tay Tần Ấu Vi dạo bước trong Hỗn Độn Cấm Địa, vẻ mặt bình thản, tựa như nơi này chỉ là một địa điểm bình thường, không có gì kỳ lạ.

Nhưng tiếng gào thét của vô số Hỗn Độn cự thú xung quanh lại thể hiện sự đáng sợ của nơi này.

Tần Cửu Ca nâng bàn tay của mình lên, chớp mắt, nơi này có một

cấm chế cổ quái, ngoại trừ sức lực của thân thể, bất cứ lực lượng nào khác đều không dùng được.

Nơi này cực kỳ tốt đối với người tu hành thể xác.

“Ca ca, muội cảm thấy ở đây có một tồn tại rất đáng sợ.”

Tần Ấu Vi hơi nheo mắt, nắm tay Tần Cửu Ca chặt hơn.

Nàng cảm thấy ở đây có một loại nguy hiểm khó lường.

Nhưng sự nguy hiểm này đàng kêu gọi nàng.

“Không sao.”

Tần Cửu Ca nhẹ lắc đầu, dù cho nơi này không thể sử dụng lực lượng nào ngoài thân thể, hắn vẫn là vô địch.

Hy vọng tình cảnh ở đây có thể mang tới cho hắn một ít niềm vui.

Dù sao vô địch quá cũng vô vị.

Mong rằng ở đây có bất ngờ.

Nghe Tần Cửu Ca nói, khuôn mặt lạnh lùng Tần Ấu Vi dần dần có nụ cười.

Có đáng sợ thế nào, chỉ cần có ca ca ở bên cạnh là được rồi.

Mấy nữ nhân đáng ghét đó bây giờ không ở bên cạnh ca ca, chỉ có mình mình.

Nghĩ đi nghĩ lại, bàn tay đang nắm tay ca ca lại càng nắm chặt hơn.

Vốn dĩ lúc đến đây còn có một người nữa nhưng nàng lại chủ động đi săn giết Hỗn Độn cự thú.

Vậy nên hiện giờ, chỉ có mình nàng ở đây.

“Khủng bố lớn? Có nhiều khủng bố? Có thể khiến ta sử dụng toàn lực không?”

Tần Cửu Ca bình thản nở nụ cười, ánh mắt nhìn xuyên qua hư không, dường như đang nhìn vào vị trí nào đó.

Chương 716: Ngươi tưởng ngươi

là Tần Đạo Tử à?

Chương 716: Ngươi tưởng ngươi là Tần Đạo Tử à?

“Ha ha, cuối cùng cũng đến được đây.”

Trong ánh mắt Băng Vũ có chút tàn nhẫn, hiện giờ, trong Hỗn Độn Cấm Địa, ở đây chỉ có thể sử dụng sức mạnh thể xác.

Mà lực lượng thân thể của hắn vô song, cực kỳ mạnh mẽ.

Trong những sinh linh hắn gặp được, không ai có thể mạnh hơn thân thể hắn.

Trên thực tế cũng chính là như vậy, đến giờ, hắn đã giết mấy người khiêu khích hắn.

Dưới tay hắn những Hỗn Độn cự thú đó cũng không sống được bao lâu.

“Đến lúc đi tìm Nước Suối Sinh Mệnh rồi.”

Bỗng nhiên, Băng Vũ lạnh lùng nói, đợi sau khi hắn tìm thấy Nước Suối Sinh Mệnh, hắn sẽ đi làm phiền Tần Cửu Ca.

Lần trước, phần lớn thuộc hạ chết dưới tay hắn, thậm chí đến hắn cũng suýt thì tèo.

Giờ hắn muốn báo thù.

Nhưng trên mặt hắn vẫn có vẻ kiêng dè.

Dù hắn nói thế nào thì ở trong Hỗn Độn Cấm Địa hắn là vô địch.

Nhưng nghĩ đến cảnh bị hắn chém giết lần trước, trong tâm trí hắn vẫn có chút sợ hãi.

Nam nhân kia có thực lực giống như Thần Để.

Không có cách nào làm cho người ta không kiêng dè.

“Nghe sư tôn nói, trong Hỗn Độn Cấm Địa có một tồn tại đáng sợ, nếu như liên thủ với nó, trấn áp tên nam tử kia là chuyện dễ trở bàn tay?”

Trong đầu Băng Vũ bỗng nhiên hiện lên một kế hoạch.

Sư tôn của hắn rất cổ lão, biết rất nhiều chuyện, sư tôn từng nói trong Hỗn Độn Cấm Địa có một nỗi kinh hoàng rất lớn.

Mà đại khủng bố đó lại có chút nguồn gốc với sư tôn.

Đây cũng là nguyên nhân mà hắn dám đi tìm đại khủng bố đó để tìm sự giúp đỡ.

Băng Vũ nghĩ một lúc thì đưa ra một quyết định, tìm tồn tại đáng sợ đó trước sau đó liên thủ trấn áp nam tử đó.

…

“Ha ha ha, ta giàu rồi, ta phất rồi.”

Trong ánh mắt Hư Không là sự vui vẻ và thích thú, nhìn về phía nước suối có khí tức Sinh Mệnh ở phía xa.

Không ngờ vận may của Ma Không hắn lại tốt thế.

Thế mà lại cho hắn gặp được thứ tốt như thế.

Lúc này, trên mặt đệ tử Ma Thần Giáo bên cạnh hắn cũng là sự vui mừng.

Việc Nước Suối Sinh Mệnh này chắc chắn là Thánh tử ăn đầu lớn nhưng bọn chúng cũng có thể uống canh.

Nhưng lúc Ma Không đang cười lớn chuẩn bị thu lại Nước Suối Sinh Mệnh trước mặt này.

Một tiếng cười khác vang lên.

“Là ngươi?”

Ma Không nhìn nam tử cũng đang ở gần Nước Suối Sinh Mệnh, lạnh lùng cất tiếng.

Người đến lại là Băng Vũ bị hắn cười nhạo ở bên ngoài.

Tên này vốn cũng tìm thấy Nước Suối Sinh Mệnh, nhưng nhìn dáng vẻ còn sớm hơn hắn một chút, vận may cũng coi là tốt nhưng vận may cũng không đến nơi đến chốn vì đụng phải Ma Không hắn.

Cho nên Nước Suối Sinh Mệnh này chắc chắn sẽ không có bất kỳ quan hệ gì với Băng Vũ.

“Sao thế? Ngươi còn muốn lấy cái này?”

Nhìn nam tử có vẻ có ý đồ với sinh mệnh này, Ma Không khinh thường, cười nhạo.

Thổ dân có chút thực lực mà còn muốn lật trời?

Cho là ngươi nhìn thấy Nước Suối Sinh Mệnh thì ngươi sẽ có phần?

Phải biết rằng, thực lực mới là quan trọng nhất, ngươi đến thực lực còn không có thì làm sao giữ được Nước Suối Sinh Mệnh?

“Cút, thừa dịp tâm trạng đang tốt, trước hết tha cho ngươi một mạng, nếu như không chịu thì đánh cho đến mẹ ngươi cũng không nhận ra ngươi.”

Ma Không lại lạnh lùng nói.

Làm thiên kiêu cấp cao của Tiên Vực, một trong những truyền nhân dòng chính của Ma Thần Giáo viễn cổ, hắn có tư cách này.

“Rõ ràng là ta tìm thấy Nước Suối Sinh Mệnh trước, tại sao phải nhường cho ngươi?”

Trong lòng Băng Vũ phẫn nộ, tên dẫn đầu của Ma Thần Giáo này luôn khinh thường mình ra mặt, mở miệng, ngậm miệng đều là cười nhạo.

Khiến cho lòng tự trong rất mạnh mẽ của Băng Vũ cảm thấy cực kỳ nhục nhã.

Vừa nãy ở bên ngoài, Ma Thần Giáo nhiều người, thế đông, mình không phải là đối thủ của chúng.

Nhưng bây giờ, bên cạnh thủ lĩnh của Ma Thần Giáo không có nổi mấy tên đệ tử Ma Thần Giáo.

Mà lại còn là ở trong Hỗn Độn Cấm Địa.

Dựa vào thân thể cực kỳ dũng mãnh, Băng Vũ hắn không sợ bất cứ kẻ nào, thậm chí có thể một đánh mười.

Trong mắt Băng Vũ ánh lên sự lạnh lùng, lại càng có thêm sát ý.

Hắn muốn xử lý mấy tên Ma Thần Giáo này ở đây, báo mối thù nhục nhã.

Ma Không thấy Băng Vũ cách đó không xa vẫn không đi, tức giận nói: "Đồ rác rưởi nhà ngươi, còn không mau chóng chút đi cho bổn thánh tử, nếu không chút nữa cho ngươi xuống hoàng tuyền đấy."

"Nói lại lần nữa, là ta nhìn thấy trước, muốn cút cũng là các ngươi cút."

Băng Vũ lửa giận ngút trời, nói với mấy người Ma Không.

Hắn đến đây sớm hơn bọn chúng.

"Ha ha, ngươi cho rằng ngươi là Tần Đạo Tử à? Tên rác rưởi như ngươi mà cũng có tư cách bảo bổn thánh tử nhường á?"

Chương 717: Mạnh nhất Thiên Tôn cảnh

Chương 717: Mạnh nhất Thiên Tôn cảnh

Lời Ma Không vừa dứt thì ánh mắt Băng Vũ lập tức đỏ lên.

Lại là tên Đạo Tử kia, mẹ nó, vì sao đi tới đâu cũng sẽ có người nể mặt của y, kiêng kỵ y, thậm chí là cung kính nữa.

Còn đối với bản thân thì lại mở miệng trào phúng.

Băng Vũ hắn kém tên Đạo Tử kia ở điểm nào?

"Muốn chết!"

Băng Vũ thật sự là nhịn không nổi nữa rồi, trực tiếp xuất thủ đánh về phía Ma Không.

Ở nơi này không ai có thể khiến cho hắn kiêng kỵ cả.

Bàn tay của hắn xé rách hư không, giống như Vạn Sơn đè xuống, đánh thẳng về phía Ma Không.

Tam Thập Ức Cự Tượng Chi Lực đánh thẳng về phía Ma Không.

"Sao có thể mạnh như thế được!"

Ma Không lúc này mới cảm giác có gì đó không đúng, trong mắt hiện rõ vẻ chấn kinh.

Nhục thân của tên thổ dân này sao có thể cường đại tới mức đó được.

Một tiếng phù vang lên, Ma Không bị đòn đánh của Băng Vũ đánh bay ra ngoài.

Sắc mặt của y cũng không khá hơn là bao, cả khuôn mặt đã đỏ bừng lên vì tụ huyết.

Sau đó Ma Không chỉ có thể ôm ngực sau đó phun vài ngụm máu rồi ngất xỉu.

Sau khi trang bức thành công thì trên mặt của Băng Vũ hiện lên nụ cười đắc ý.

Tại Hỗn Độn Cấm Địa chỉ có thể sử dụng lực lượng của nhục thân, vì thế nên hắn tự tin rằng mình sẽ vô địch ở đây.

Tiếp xuống hắn cần phải sỉ nhục tên Ma Không này một tý.

Chỉ cần sỉ nhục tên Ma Không này càng thảm thì hắn càng cao hứng.

Mà động tĩnh ở bên này thì cũng càng lúc càng lớn.

Nó bắt đầu hấp dẫn không ít sinh linh lại đây.

Điều này càng khiến cho nội tâm của Băng Vũ cảm thấy thoải mái hơn, dưới cái nhìn của vô số người thì việc đánh mặt luôn luôn vui vẻ.

Băng Vũ lúc này chỉ hận không thể ngửa mặt lên trời để hét dài một tiếng đầy sảng khoái.

Loại cảm giác này có thể khiến cho người ta nghiện.

Đặc biệt là khi thấy gương mặt không thể tin nổi của đối phương, tất cả đều khiến cho Băng Vũ lâng lâng như trên mây.

Thống khổ của địch nhân chính là liều thuốc tốt nhất.

Những sinh linh khác khi xuất hiện ở đây thì cũng kinh hô/

“Băng Vũ Thiên Tôn này cường đại thật, hắn vậy mà có thể trấn áp được cả tên đệ tử Ma Thần Giáo cực kỳ phách lối khi nãy.”

“Đúng thế, Băng Vũ Thiên Tôn thật là đáng sợ.”

“Có vẻ như tại Hỗn Độn Vực này không còn ai đủ sức đánh một trận với Băng Vũ Thiên Tôn nữa rồi.”

Càng ngày càng có nhiều sinh linh mở miệng cảm thán.

Băng Vũ Thiên Tôn thật sự là quá cường đại.

“Ha ha ha.”

Thần sắc của Băng Vũ càng lúc càng hưng phấn, bởi vì hắn thấy được ngay cả Phiêu Miểu Cung Chủ cũng đến đây.

Có câu nói rằng chỉ cần nữ tử đủ tốt thì Thần Linh cũng bị phế.

Nữ Thần đứng cạnh thì đương nhiên động lực tăng gấp đôi rồi.

Chiêu thức của Băng Vũ cũng ngày càng tàn nhẫn hơn, hắn muốn cường thế trấn áp tên đệ tử của Ma Thần Giáo này trước vô số sinh linh.

“Chấn Thiên Địa, Đăng Vạn Cổ!”

Băng Vũ cười lớn một tiếng sau đó đánh thẳng xuống Ma Không cùng những tên đệ tử Ma Thần Giáo kia.

Lực lượng kinh khủng bạo phát từ người của Băng Vũ.

Thần thái của Băng Vũ lúc này giống với những tên quái thai thượng cổ sử dụng sức mạnh nhục thân để trấn áp hết thảy.

Ma Không tiếp nhận lực lượng kia thì trực tiếp bị đánh bay về phía rất xa, trong miệng chảy ra máu tươi, cả cánh tay đều gãy không còn hình dạng.

Tên Băng Vũ Thiên Tôn này thật sự là mạnh tới mức khủng khiếp.

“Thực lực của nhục thân Băng Vũ Thiên Tôn có lẽ là mạnh nhất trong Thiên Tôn Cảnh rồi, không có bất kỳ Thiên Tôn nào mà có nhục thân mạnh tới mức như thế này cả.”

Có sinh linh hít sâu một hơi rồi lên tiếng.

Những tên đệ tử Ma Thần Giáo này hoàn toàn không yếu một chút nào, nhất là tên dẫn đội kia, bất kỳ một người nào trong những tên đệ tử này đều có thể dễ dàng trấn áp Hoa Thần Tử.

Từ đây đã có thể thấy sức mạnh của tất cả rồi.

Nhưng dù người cường đại như thế cũng bị Băng Vũ Thiên Tôn trấn áp.

Quá kinh khủng.

Băng Vũ nhìn ánh mắt sùng bái xung quanh thì vui sướng vô cùng.

Hắn không muốn lại bị người khác xem thường nữa.

Băng Vũ quay sang nói chuyện với Ma Không một cách lạnh lùng.

“Ngươi chỉ là tên rác rưởi mà thôi.”

Khi nói lại câu nói này chi Ma Không thì trong lòng hắn cũng đang bắt đầu rỉ máu.

Trong đầu của hắn xuất hiện lại cảnh tên Đạo Tử Tần Tộc kia trấn áp mình rồi nói câu này.

Nếu như tên Đạo Tử kia cũng có mặt ở đây thì chắc chắn mình phải trấn áp hắn, sỉ nhục để rửa đi mối hận này.

Ma Không lau máu tươi trên khóe miệng của mình, ánh mắt của hắn cực kỳ không cam lòng, bản thân hoàn toàn không tu luyện nhục thân thế nên đặt trogn Hỗn Độn Cấm Địa hắn vô cùng bị động.

“Cho dù nhục thể của ngươi có cường đại như chăng nữa thì sao? Trong mắt của ta thì ngươi vẫn chỉ là rác rưởi mà thôi.”

Ma Không nhìn Băng Vũ với ánh mắt vừa căm hận vừa khinh thường, vừa rồi bên ngoài kia không dám làm gì hắn, đợi sau khi vào đây mới dám động thủ, không phải là rác rưởi hèn nhát thì là cái gì?

“Ngươi nói sao?”

Băng Vũ nhìn vế phía Ma Không với cặp mắt chứa đầy lửa giận rồi nói: “Dù cho tên Đạo Tử kia có mặt tại chỗ này thì ta vẫn có thể trấn áp hắn được, đến lúc đó ta sẽ cho ngươi thấy được vị Đạo Tử mà ngươi tôn sùng chả là cái thá gì cả.”

Đạo Tử gì chứ, tới nơi này thì chỉ có nước bị hắn đánh phế mà thôi.

“A, ngươi nói thật chứ?”

Chương 718: Sâu kiến thì chỉ có

thể là sâu kiến

Chương 718: Sâu kiến thì chỉ có thể là sâu kiến

Bỗng nhiên một âm thanh quen thuộc vang lên giữa mảnh thiên địa này, vô số sinh linh cũng quay sang nhìn lại.

Đây chính là nhân vật mà các đệ tử Ma Thần Giáo cũng phải cung kính đón chào.

“Thật sự là một tên bất lực, ngay cả tên bất lực như ngươi cũng nằm mơ muốn giao thủ với Đạo Tử sao? Ngươi có thể chống nổi một chiêu của Đạo Tử là có thể được coi trọng lắm rồi.”

Kim Sí Tiểu Bằng Vương ban đầu chém giết trong Hỗn Độn Thánh Địa cũng tới đây, vừa đến liền chế nhạo Băng Vũ.

Một tên thổ dân nho nhỏ thôi mà cũng muốn vọng tượng trấn áp Đạo Tử à? Đó không phải nằm mơ giữa ban ngày chứ là gì?

“Đạo Tử, hãy để Cơ Bá ta đến trấn áp tên không biết trời cao đất dày này!”

Thần Thú vốn là chủng tộc lấy nhục thân làm vinh, đó là còn chưa nói tới Đỉnh Cấp Thần Thú trong số các Thần Thú, trong Hỗn Độn Cấm Địa này thì sức mạnh của Cơ Bá không bị giảm đi quá nhiều.

Thế nên hắn hoàn toàn đủ khả năng xin ứng chiến.

“Không cần đâu.”

Tần Cửu Ca chỉ lắc đầu nhẹ một cái, nếu như để Kim Sí Tiểu Bằng Vương xuất thủ thì chắc chắn sẽ bị tên Băng Vũ này lật kèo đánh mặt, hắn lại có thể trang bức thêm một lần nữa.

“Băng Vũ ta hôm này sẽ trấn áp ngươi!”

Sau khi đánh bại được hết đệ tử của Ma Thần Giáo thì hắn tăng mạnh tự tin, hắn muốn nhờ vào nó để đánh bại tên Đạo Tử này.

Sau khi thấy đòn công kích chứa đựng lực lượng của ba tỷ Cự Tượng thì Tần Cửu Ca không quan tâm, ngay cả Tần Ấu Vi đứng kế cũng đứng yên bất động.

Giống như là cả hai không thèm chú ý tới vậy.

Thấy cảnh này thì Băng Vũ càng tức giận hơn nữa, hai người này hoàn toàn không đem hắn để vào mắt đó.

“Sâu kiến thủy chung chỉ có thể làm sâu kiến mà thôi, coi như đổi một chỗ khác thì ngươi có thể hóa rồng được sao?”

Trên thân Tần Cửu Ca bạo phát ra Khí Huyết cực kỳ kinh khủng.

Khí tức của hắn như muốn đè sập toàn bộ Chư Thiên Vạn Giới.

Vô số Khí Huyết nhanh chóng hóa thành một đầu Chân Long cùng một đầu Chân Hoàng trong tay Tần Cửu Ca.

Sau đó y đánh một chưởng ra, vô số Khí Huyết sôi trào, như muốn chấn vỡ cả hư không.

Băng Vũ thấy cảnh này thì sắc mặt đại biến, thân là một thể tu chính gốc nên hắn hiểu được một màn này đại diện cho cái gì.

Một tiếng oanh vang lên, đòn công kích của Băng Vũ chạm vào Chân Long cùng Chân Hoàng của Tần Cửu Ca.

Kết quả khác với suy nghĩ cả hai sẽ ngang nhau của mọi người xung quanh, chỉ trong nháy mắt thôi thì đòn công kích của Băng Vũ đã bị đụng nát.

Tiếp đó Chân Long Chân Hoàng đánh thẳng vào người của Băng Vũ, hắn bị cắm sâu vào trong mặt đất và không thể động đậy được một tý nào.

Khung cảnh xung quanh trực tiếp yên tĩnh.

Đây chính là thực lực củ Đạo Tử Tần Tộc sao?”

Ma Không khi thấy một màn này thì rung động không thôi, tuy hắn nói Băng Vũ là rác rưởi nhưng trong nội tâm của hắn rất vẫn khiếp sợ trước tên thổ dân này.

Trước mặt y hắn hoàn toàn không có sức hoàn thủ nào.

Mà nhìn lại thì tên kia thậm chí còn không thể đụng vào được vạt áo của Tần Đạo Tử nữa.

Băng Vũ sau khi nằm yên một lúc thì nhan chóng đứng lên, trên Khí Huyết trên người hắn dần dần hóa thành một mảnh Huyết Sắc Trường Hà.

Đây chính là tiêu chí của Nhục Thân Thành Thánh.

Hắn nhanh chóng xuất thủ một lần nữa, vì hắn tự tin nhục thân của mình là vô địch trong Thiên Tôn Cảnh.

Sau đó Băng Vũ lại bị Tần Cửu Ca một quyền đánh gục.

“Không tệ, ngươi vậy mà có thể tiếp nhận hai quyền của ta mà vẫn còn sống, ta còn tưởng rằng dù một quyền ngươi cũng không gánh được chứ.”

Tần Cửu Ca lên tiếng với ngữ khí bình thản.

Giống như việc chịu được hai quyền của hắn là chuyện vô cùng bình thường vậy.

Khi Băng Vũ nghe thế thì chịu không được mà phun một ngụm máu tươi.

Quá nhục nhã rồi.

“Ca ca chờ ta, để cho người như thế này giao thủ với ca ca thật sự là làm bẩn tay của ca ca, chờ Ấu Vi trưởng thành Ấu Vi sẽ giúp ca ca giải quyết bọn hắn.”

Tần Ấu Vi nhìn Băng Vũ với ánh mắt lạnh lẽo, nếu thực lực của nàng đủ mạnh thì đã có thể diệt người này được rồi.

“Nhiều sinh linh thật, các ngươi tụ tập nơi này làm gì thế?

Bỗng nhiên giữa thiên địa vang lên một âm thanh.

Tất cả khi chú ý sang thì lập tứ thấy một người đang bước trên đầu của một con Hỗn Độn Cự Thú.

Điều này cực kỳ bất khả thi, không ai có thể thuần phục một con Hỗn Độn Cự Thú được cả.

Sinh linh vừa tới khi thấy Tần Ấu Vi thì lập tức kinh hô.

“Hỗn Độn Thần Thể?”

Tần Ấu Vi cũng nhìn sang sinh linh kia.

Nàng cảm nhận được đây chắc là tồn tại kinh khủng nhất mà nàng từng cảm nhận được.

Và nàng cũng thấy rằng trên người nàng và hắn có một hấp dẫn vô hình.

Hấp dẫn giữa bản nguyên.

“Ngươi là Hỗn Độn! Hỗn Độn tiền bối, Băng Vũ bái kiến Hỗn Độn tiền bối.”

Sau khi tên kia không phản ứng gì thì Băng Vũ lại lên tiếng: “Văn bối là đệ tử của Đại Tế Sư.”

“Ngươi là đệ tử của hắn sao? Đệ tử của lão gia hỏa kia cũng xuất thế rồi à.”

Chương 719: Nợ nhân tình

Chương 719: Nợ nhân tình

Sau khi nghe được ba chữ Đại Tế Sư thì sinh linh tên Hỗn Độn kia cũng quay sang hỏi thăm Băng Vũ.

Hắn còn thiếu lão gia hỏa kia một nhân tình.

Sau đó Hỗn Độn quay sang nhìn Tần Cửu Ca.

“Ngươi rất cường đại, ta không muốn trêu chọc ngươi, nhưng ta muốn người kế bên ngươi, ngươi chỉ cần đem nàng giao cho ta thì ta có thể làm bằng hữu của ngươi.”

“Với thân phận của ngươi thì ngươi chắc chắn phải biết thân phận của ta, sau này chắc chắn ta sẽ vô địch vạn cổ, làm bằng hữu với ta là một điều kiện cực kỳ có hời rồi.”

Hỗn Độn nói với Tần Cửu Ca vô cùng tự tin.

Nó không muốn trêu chọc nam tử này, nhưng nó muốn Hỗn Độn Thần Thể, điều này không ai ngăn cản được cả.

Nó tin tưởng nam tử này sẽ làm ra lựa chọn chính xác.

Tần Cửu Ca cười, cười một cách cực kỳ tươi rồi nói: “Ngươi là cái thá gì chứ?”

Lời của Tần Cửu Ca vừa dứt thì trong mắt của Hỗn Độn Tử xuất hiện một tia sát khí.

Nó ngủ say qua vô số tuế nguyệt, không ai dám nói như thế trước mặt nó cả.

Nhưng mà vì thực lực của nam tử trước mắt này sâu không lường được nên Hỗn Độn Tử mới cố gắng nhịn lại.

Nhục thân phi thường đáng sợ và lại còn là truyên nhân của Cổ Tộc nữa.

Nó không muốn hạ sát thủ với người này, tại vì thế lực sau lưng của y quá cường đại, nếu như hắn thật sự lỡ tay giết chết Tần Cửu Ca thì thế lực kia chắc chắn sẽ truy sát hắn tới chân trời góc biển, thậm chí Tinh Không Đế Lộ cũng không thoát được.

Nhưng Hỗn Độn Thần Thể là thứ mà nó nhất định phải lấy được.

Chỉ cần thôn phệ hết Hỗn Độn Thần Thể thì cho dù là những mầm mống Chí Cường Giả được ghi chép trong Cổ Sử kia có xuất hiện thì hắn cũng không sợ.

“Ngươi phải suy nghĩ cho thật kỹ, dù ngươi có là truyền nhân dòng chính của Cổ Tộc nhưng điều đó không có nghĩa là ta không dám giế ngươi.”

Hỗn Độn Tử trầm giọng nói.

Hắn kiêng kỵ nhưng điều đó không có nghĩa là hắn sợ hãi.

Thân là một trong những sinh linh cường đại và cổ xưa nhất của Chư Thiên Chi Địa.

Tuy nhiên hắn không phải sinh linh bản thổ của Chư Thiên Chi Địa mà chỉ ngủ say ở đây thôi.

Ánh mắt Băng Vũ hiện lên vẻ hưng phấn, xem ra không cần hắn phải ra tay rồi, vị tồn tại cổ lão này muốn cứng chọi cứng với Tần Cửu Ca.

Nhưng một giây sau ánh mắt của Tần Cửu Ca lại đặt trên người của Băng Vũ.

Điều này khiến cho hắn cảm thấy hơi sợ hãi một chút, cảnh tượng bị trấn áp khi nãy vẫn còn rõ mồn một trong đầu.

“Ngươi qua đây, ta và sư tôn của ngươi hơi có hơi quen biết mọt chút, ở chỗ này ta sẽ hộ tống ngươi một đoạn.”

Hỗn Độn Tử nhìn Băng Vũ rồi lên tiếng.

Nể mặt của sư tôn Đại Tế Sư của hắn nên nó muốn bảo vệ tên này một chút.

Khi thấy một màn này thì tất cả mọi người đều sợ ngây người.

Hiện tại chỉ cần không phải là người ngu liền có thể thấy được sự cường đại của sinh linh vừa xuất hiện này.

Có thể khống chế được Hỗn Độn Cự Thú trong Hỗn Độn Thánh Địa thì không phải cường đại chứ là gì.

Băng Vũ nghe vậy thì hưng phấn tới cực độ.

Vận khí của hắn thật sự là quá tốt rồi.

Trong mắt của Băng Vũ hiện lên vẻ cười nhạo.

“Ngươi khác với hắn ở chỗ nào?”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca thấy một màn này thì cũng lên tiếng theo, rõ ràng đang chỉ cả hai đều là rác rưởi mà thôi.

“Tới thêm một tên nữa cũng chả sao, thậm chí ta còn cảm thấy thoải mái nữa, bởi vì giết những tên như ngươi ta hoàn toàn không phải chịu bất kỳ phản phệ nào.:

Lời của Tần Cửu Ca vừa dứt thì hắn lập tức đánh thẳng về phía Băng Vũ đang đứng sau lưng Hỗn Độn Tử.

Ngươi nghĩ là nơi này là sân nhà của ngươi thì ta không dám ra tay sao?

“Cuồng vọng.”

Hỗn Độn Tử khi thấy tên truyền nhân Cổ Tộc này trực tiếp xuất thủ với Băng Vũ thì tức giận.

Sư tôn của Băng Vũ đã từng cho mình một ân tình, mình không thể đứng nhìn đệ tử của y bị giết chết được.

Một tiếng oanh vang lên, Hỗn Độn Tử đánh thẳng về phía Tần Cửu Ca.

“Được rồi, trước tiên diệt ngươi để rút Bản Nguyên Lực Lượng ra cho Ấu Vi ăn.”

Vô số khí huyết trên người của Tần Cửu Ca bộc phát, đánh thẳng về phía Hỗn Độn Tử.

Một khắc sau thì tất cả nhưng hành tinh nổ tung.

Toàn bộ Cấm Địa đều nghe một tiếng vang to lớn.

Ánh mắt của Hỗn Độn Tử bắt đầu trở nên ngưng trọng.

Mặc dù nó kiêng kỵ tên truyền nhân Cổ Tộc này nhưng không đồng nghĩa là nó sợ.

Nhưng sau khi đánh một chiêu thì nó phát hiện sức mạnh của tên truyền nhân Cổ Tộc này mạnh hơn dự đoán của nó rất nhiều.

“Ngươi giao Hỗn Độn Thần Thể cho ta thì ta sẽ giao hắn cho ngươi.”

Sau khi cảm thấy bản thân sẽ không làm gì được tên truyền nhân Cổ Tộc này thì Hỗn Độn Tử bắt đầu bàn điều kiện, trong mắt nó hiện lên một tia tàn nhẫn.

Chỉ cần nó có thể hấp thu được Bản Nguyên Lực Lượng trên người Tần Ấu Vi thì nó sẽ trở thành tồn tại đỉnh cấp trong những tên quái thai thượng cổ.

m thanh của Hỗn Độn Tử vừa dứt thì thần sắc Băng Vũ lộ ra vẻ hoảng sợ.

“Tiền bối…”

Băng Vũ hô lên một tiếng đầy run rẩy.

Bản thân hoàn toàn không thể nào là đối thủ của tên Tần Đạo Tử này được.

“Ngươi cho rằng ngươi là quái thai thượng cổ thì ngươi rất mạnh sao?”

Chương 720: Giết quái thai thượng cổ thử

Chương 720: Giết quái thai thượng cổ thử

Tần Cửu Ca vẫn giữ thần sắc bình tĩnh rồi lên tiếng nhìn Hỗn Độn

Tử, sinh linh này vừa xuất hiện thì hắn đã biết lai lịch của nó rồi.

Tộc nhân của Hỗn Độn Tộc.

Đương nhiên ở phương diện thực lực thì hoàn toàn có thể xưng nó là quái thai cổ đại.

Đây là những sinh linh được coi là có hạt giống Chí Cường Giả.

Tần Tộc cũng có nhưng những tên như vậy không có mặt trong Tần Tộc.

“Trước tiên ta muốn giết một tên quái thai thượng cổ thử.”

Một tiếng oanh vang lên, Tần Cửu Ca không nói nhảm nhiều nữa mà trực tiếp bộc phát khí tức, đánh thẳng về phía Hỗn Độn Tử.

“Thiên phú của ngươi quả thật rất không tệ, về sau nhất định có thể sánh ngang được với chúng ta nhưng ngươi không có thời gian đâu.”

Hỗn Độn Tử đứng trên hư không, trên thân xuất hiện vô số Hỗn Độn Chi Khí, thần sắc đạm mạc.

Tên truyền nhân Cổ Tộc này từ thiên phú cho tới thực lực đều vô cùng mạnh mẽ.

Tuy nhiên thời gian tu luyện của hắn quá ngắn, với những sinh linh như nó thì đã được rèn luyện qua vố số tuế nguyệt.

Chỉ cần muốn thì nó lập tức có thể chụp chết một tên Thiên Tôn.

Vừa rồi nó cũng không xuất toàn lực của mình ra.

Hỗn Độn Tử chân đạp hư không, quanh thân xuất hiện khí tức cổ lão, ánh mắt trở nên trắng dã.

“Hỗn Độn Thần Pháp, Tiền Thần Ma Diệt.”

Một cự chưởng hư vô xuất hiện từ một nơi xa xôi, trực tiếp đánh thẳng về phía Tần Cửu Ca.

Thân là một quái thai đã ngủ say cùng tồn tại biết bao nhiêu năm tháng, đương nhiên hắn sở hữu vô số Thần Pháp uy chấn chư thiên.

“Sư tôn nói không sai, tôn tồn tại này thật sự là quá kinh khủng.”

Băng Vũ âm thầm nuốt nước miếng, thần sắc chấn động dị thường.

Hắn cảm giác nếu như đặt mình trên vị trí của Tần Cửu Ca thì chắc chắn hắn đã chết rồi.

Những tên quái thai thượng cổ này thật sự là quá kinh khủng.

“Chưởng pháp sao? Ta cũng biết mà!”

Bỗng nhiên trên bàn tay Tần Cửu Ca xuất hiện kim quang sáng chói.

Như là uy áp đè sập chư thiên, cũng là chưởng pháp và cũng đồng thời rơi từ trên trời xuống.

“Ngươi thì tính là cái gì mà dám có ý đồ với nàng?”

Tần Cửu Ca sau khi nghe mục tiêu của tên Hỗn Độn Tử này là Tần Ấu Vi thì trong lòng đã phán quyết tử hình rồi.

Đây là lần đầu tiên có sinh linh nào đó dám đặt mục tiêu trên người của Ấu Vi, Tần Cửu Ca mặc kệ nó có phải là sinh linh uy chấn chư thiên hay không, bất kỳ ai dám đặt mục tiêu lên người Ấu Vi đều phải chết.

“Không tốt.”

Trong mắt Hỗn Độn Tử xuất hiện một tia kinh ngạc, nó thân là quái thai thượng cổ sao lại không thể trấn áp được một tên thiên kiêu đương thời được chứ.

Nó cảm nhận đòn tấn công của Tần Cửu Ca trên bầu trời kia thì sắc mặt thay đổi.

Rấy cường đại, nếu như tương lai người này không chết thì chắc chắn sẽ trở thành quái thai thượng cổ, thậm chí là hơn thế nữa.

“Lần sau ta tới trấn áp ngươi.”

Hỗn Độn Tử cảm thấy không ổn thì nhanh chóng bay theo một đạo Thần Phong, cuốn cả Băng Vũ đi luôn, hắn phá toái hư không trở về chỗ sâu nhất trong Cấm Địa.

Hiện tại nó cũng chỉ mới vừa thức tỉnh mà thôi, lực lượng bản thể chưa được phát huy ra hoàn toàn.

Chờ sau khi hắn khôi phục sức mạnh thì sẽ quay trở lại.

“Chậm rồi, để ta xem ngươi trốn đi đâu được!”

Một trận pháp đủ để phong ấn Thần Linh xuất hiện trên bầu trời.

Vô số Hỗn Độn Cự Thú bị vây lại.

Nhưng mà thân làm một quái thai thượng cổ, nhiêu đây chưa đủ để làm khó hắn.

Trên người hắn bộc phát Thần Quang, đây chính là Chí Bảo của Hỗn Độn Tộc.

Có thể phá toái hư không mà chạy.

Vào thời điểm chạy trốn thì Hỗn Độn Tử còn ra lệnh tất cả Hỗn Độn Cự Thú lao tới tấn công Tần Cửu Ca.

“Ta xem ngươi chạy được bao xa! Nghĩ là chỉ một mình ngươi có người à? So người đông thế mạnh thì ta chưa sợ ai bao giờ.”

Tần Cửu Ca nhìn về phía Hỗn Độn Tử đang mang theo Băng Vũ trốn đi thì cười nhẹ một tiếng.

“Linh Cơ, ngươi kêu gọi tất cả Thiên Tôn Tần Tộc tới đây cho ta, truyền đạt mệnh lệnh của ta, san bằng toàn bộ Hỗn Độn Cấm Địa này.”

“Ta muốn Hỗn Độn Cấm Địa triệt để biến thành Hỗn Độn Tử Địa.”

Thanh âm của Tần Cửu Ca vẫn bình tĩnh nhưng nhiều sinh linh có mặt tại đây đều sợ hãi tới cực độ.

Triệu tập Thiên Tôn đi diệt Cấm Địa, biến Hỗn Độn Cấm Địa thành Hỗn Độn Tử Địa.

Việc này thật sự là quá tàn nhẫn.

Cấm Địa có thể được xưng là Cấm Địa bởi vì nơi đó thường là nơi cực kỳ nguy hiểm cùng đáng sợ.

Giống như việc Hỗn Độn Cấm Địa sở hữu vô số Hỗn Độn Cự Thú vậy.

Dù là vây giết thì cũng có thể giết chết nhiều Thiên Tôn.

Nhưng mà đó chỉ là khu vực bên ngoài của Hỗn Độn Cấm Địa thôi.

Khu vực sâu trong đó thì không ai trong đây biết rõ cả.

Nhưng mọi người đều đoán được chắc chắn bên trong một một đại khủng bố nào đó.

“Vâng.”

Chương 721: Tuân lệnh Đạo Tử, Diệt Cấm Địa

Chương 721: Tuân lệnh Đạo Tử, Diệt Cấm Địa

Viêm Linh Cơ nói một cách ngưng trọng, nàng không nói mang vẻ cười đùa như trước nữa rồi.

Nàng biết rõ lần này công tử đã thật sự nổi giận.

Một lát sau thông qua trận pháp truyền tin thì Viêm Linh Cơ đã thông báo cho tất cả Thiên Tôn Tần Tộc tập hợp lại và đi tới nơi này.

Những Thiên Tôn kia đa số đang ở vòng ngoài thu phục các cổ tộc đạo thống khác.

Nhưng chỉ cần mệnh lệnh của Tần Cửu Ca đưa xuống thì tất cả sẽ tập hợp lại.

Tần Cửu Ca không có hứng thú với việc tự mình đi mò mẫm trong Hỗn Độn Cấm Địa để tìm Hỗn Độn Tử cùng Băng Vũ.

Hắn muốn trực tiếp lật toàn bộ Hỗn Độn Cấm Địa lên, dù là dưới ba tấc đất cũng sẽ không tha.

Hắn muốn giết chết tất cả Hỗn Độn Cự Thú có mặt tại đây, hắn muốn xem thử xem tên quái thai thượng cổ kia có thể đào vong đi đâu được.

“Tại Dị Giới không biết tên này là người như thế nào nhỉ?”

Cung chủ Phiêu Miểu Cung khi thấy một màn này thì cũng giật mình, trong mắt nàng hiện lên một tia hiếu kỳ.

Có thể nói ra lời bá khí như vậy thì chắc chắn hắn cũng là một đại nhân vật.

Viêm Linh Cơ thu hồi tất cả Dòng Suối Sinh Mệnh lại.

Tất cả sinh linh có mặt tại hiện trường đều không dám hó hé nửa lời.

Mà đồng thời trong lúc này thì tất cả Thiên Tôn nhận được lệnh của Tần Cửu Ca cũng đang dần dần phá toái hư không đi đến đây.

Mặc dù bọn hắn không biết cho chuyện gì mà khiến cho Đạo Tử có lửa giận lớn như vậy.

Nhưng bất kỳ ai dám chọc giận Đạo Tử thì đều không thoát khỏi con đường chết.

Thanh Thiên Vực.

Tần Vô Tâm đang trấn thủ Thiên Cung Bản Doanh, hắn cầm Đại Đạo Thần Kiếm trong tay, một kiếm chém chết yêu thú Nhân Hoàng cảnh rồi lạnh giọng nói về phía hư không.

“Tất cả Thiên Tôn Tần Tộc nghe lệnh, toàn bộ đi theo ta tới Hỗn Độn Vực, theo Đạo Tử diệt Hỗn Độn Cấm Địa.”

Cảnh tượng như vậy diễn ra tại không ít nơi trong Chư Thiên Chi Địa.

Viêm Linh Cơ đã thông báo cho bọn hắn là Đạo Tử đang muốn làm một vố lớn.

Hỗn Độn Vực có một sinh linh chọc giận Đạo Tử, Đạo Tử hạ lệnh hủy diệt tất cả sinh linh có mặt trong nơi Cấm Địa mà tên kia đang trốn.

“Thế lực thật khủng khiếp.”

Thanh Tiêu Nữ Hoàng sau khi thấy cảnh này thì khiếp sợ không thôi.

Chỉ cần nhìn thôi cũng thấy được địa vị của vị công tử kia tại Dị Gới lớn tới cỡ nào.

“Không biết hắn đang muốn làm gì nữa.”

Thanh Tiêu Nữ Hoàng nhấp nháy môi hồng của mình, ánh mắt hiện rõ sự hiếu kỳ, ai có gan chọc giận vị kia vậy?

Đó không phải là tìm đường chết sao?

Sau khi suy nghĩ một hồi thì Thanh Tiêu Nữ Hoàng quyết định rằng bản thân sẽ đi tới đó một chút để xem xem có chuyện gì.

Nói thế nào thì nói, bản thân cũng đã là người của Tần Cửu Ca rồi.

Thanh Tiêu Nữ Hoàng sau khi nghĩ tới việc bản thân cũng là người của hắn thì đỏ hết cả mặt lên.

Lời vừa rồi mang theo một ma lực lạ kỳ.

…

Trong Hỗn Độn Vực cũng xuất hiện tin tức giống như vậy.

Có một vị công tử đến từ Dị Giới đang muốn hủy diệt toàn bộ Hỗn Độn Cấm Địa.

Lần đầu khi nghe tin tức này thì tất cả mọi người đều tỏ ra không tin.

Hỗn Độn Cấm Địa có thể được xưng là Cấm Địa tuyệt đối là vì một lý do nào đó.

Không có đủ nội tình, thực lực thì làm sao xứng xưng Cấm Địa được chứ?

Hỗn Độn Cấm Địa chính là một trong những Cấm Địa cổ xưa nhất tại Hỗn Độn Vực này.

Hỗn Độn Cự Thú trong đó nhiều vô số kể, thế nên nhiều Thiên Tôn sau khi nghe được tin tức này thì chỉ cười khẩy.

Bọn hắn chỉ nghĩ rằng tên công tử kia chỉ nóng đầu lên và nói cho vui, chưa tìm hiểu kỹ về Hỗn Độn Cấm Địa.

Mặc dù Hỗn Độn Cấm Địa chỉ là một nơi Cấm Địa trên khắp Chư Thiên Chi Địa mà thôi nhưng tuyệt đối không thể khinh thường được.

“Thế lực đến từ thế giới khác kia chỉ có thể thất bại mà về thôi.”

Rất nhiều sinh linh lắc đầu không tin, đúng thật là còn trẻ, bọn hắn nghĩ Chư Thiên Chi Địa không có nhân vật kinh khủng à?

Bên trong Hỗn Độn Cấm Địa ngoại trừ vô số Hỗn Độn Cự Thú ra thì còn có không ít tồn tại cổ lão.

Đây chính là thứ mà vô số thế lực trong Hỗn Độn Vực đều có ghi chép lại.

…

“Tiền bối, chỗ này của chúng ta an toàn sao?”

Băng Vũ nuốt nước miếng một cái rồi nói.

Trong lúc trốn đi thì hắn đã nghe được tên Đạo Tử kia muốn gọi người để hủy diệt toàn bộ Hỗn Độn Cấm Địa.

“Yên tâm, Hỗn Độn Cấm Địa không đơn giản như ngươi tưởng tượng đâu, bọn hắn vào bao nhiêu thì chết bấy nhiêu.”

Hỗn Độn Tử hiện rõ vẻ giễu cợt trên mặt.

Nếu như đây là thế giới ở ngoài kia thì xin lỗi, hắn đã nhanh chóng gom hết đồ đạc để chạy trốn rồi.

Tuyệt đối sẽ không tiếp tục ở chỗ này.

Nhưng Hỗn Độn Cấm Địa thì khác, nơi này là Chư Thiên Chi Địa.

Tồn tại vô địch trong Cổ Tộc tên kia rất khó để nhúng tay vào trong đây.

Hơn nữa giai đoạn hiện tại chỉ có sinh linh Thiên Tôn Cảnh có mặt mà thôi.

Nếu như ngươi gọi mười tên, hai chục tên, thậm chí là một trăm tên Thiên Tôn Cảnh thì tất cả đều sẽ bị chôn thây trong Hỗn Độn Cấm Địa mà thôi.

Đây chính là lời khẳng đỉnh của Hỗn Độn Tử dành cho Hỗn Độn Cấm Địa.

“Bản thể của ta sắp khôi phục hoàn toàn rồi, đợi lúc đó bọn hắn tới bao nhiêu ta giết bấy nhiêu.”

Chương 722: Tập hợp đầy đủ

Chương 722: Tập hợp đầy đủ

Hỗn Độn Tử hiện tại vẫn còn nhớ thương Hỗn Độn Thần Thể.

Hỗn Độn Thần Thể thật sự quá trọng yếu đối với hắn.

Bằng không thì hắn rãnh hay sao mà đi trêu chọc tên truyền nhân Cổ

Tộc kia làm gì?

Nếu như không có ích lợi lớn lao thì việc này lợi không bù được mất.

“Ngươi đi tìm sư tôn của ngươi, kêu hắn xuất thủ đi.”

Hỗn Độn Tử quay sang Băng Vũ rồi lên tiếng nói.

Mặc dù sư tôn của Băng Vũ không thể ra tay nhưng y cũng có thể giúp hắn một chút.

“Được rồi.”

Sau đó thì Băng Vũ nhanh chóng truyền tin liên lạc sư tôn của hắn.

“Nếu muốn tiêu diệt Hỗn Độn Cấm Địa của ta thì ta thử xem ngươi có đủ tư cách hay không!.”

Hỗn Độn Tử hiện lên vẻ mặt lạnh như băng, hắn sống nhiều năm như vậy và chỉ có Tần Cửu Ca là người dám phát ngôn rằng hủy diệt Hỗn Độn Chi Địa.

Nhưng đây là Chư Thiên Chi Địa, không phải là nhà của ngươi.

…

Mấy ngày nay không ít thế lực trong Hỗn Độn Vực xuất hiện nhiều Thiên Tôn khí tức cổ lão.

Mới ban đầu thì không có bao nhiêu, sinh linh nơi này cũng không quá để ý làm gì.

Nhưng theo thời gian trôi qua thì tất cả mọi người đều giật mình hốt hoảng.

Số lượng Thiên Tôn mới xuất hiện là quá nhiều.

Khi nhìn về phía thanh niên vẫn đang ngồi xếp bằng trên không trung của Hỗn Độn Cấm Địa thì ai nấy đều sợ hãi.

Thế lực sau lưng vị này đáng sợ thật.

Cho đến nay nam tử này vẫn thủ ở cửa ra vào của Hỗn Độn Cấm Địa, phòng hờ có sinh linh nào muốn chạy trốn ra ngoài.

Vị này thật sự muốn tiêu diệt toàn bộ Hỗn Độn Cấm Địa sao?

“Thanh Long Quân Đoàn đã chuẩn bị xong, nguyện vì Đạo Tử công phạt Hỗn Độn Thánh Địa”

“Tiên Thiên Quân Đoàn đã chuẩn bị xong, nguyện vì Đạo Tử công phạt Hỗn Độn Thánh Địa”

“Dũng Tướng Quân Đoàn đã chuẩn bị xong, nguyện vì Đạo Tử công phạt Hỗn Độn Thánh Địa”

“Chí Tôn Quân Đoàn đã chuẩn bị xong, nguyện vì Đạo Tử công phạt Hỗn Độn Thánh Địa”

Vô số Thiên Tôn tỏa ra khí tức khủng bố xếp hàng chỉnh tề báo cáo với Tần Cửu Ca.

Thanh âm uy chấn cửu thiên.

“Công tử, tất cả Thiên Tôn của Tần Tộc cùng Thiên Tôn chúng ta thu thập được đều ở nơi đây hết.”

Viêm Linh Cơ nói với Tần Cửu Ca một cách cung kính.

Sau lưng Tần Cửu Ca như một cự ảnh Tiên Vương ẩn hiện, giống như Đại Đế uy chấn Tiên Vực vậy.

Hồng Mông Đế Tháp nằm ở trên không trung của Hỗn Độn Cấm Địa, chiếu rọi tứ phương.

Viêm Linh Cơ cầm Thần Kiếm của Tần Cửu Ca đứng bên cạnh.

Sở U Cơ mặc dù lúc này tu vi trong có vẻ không đủ nhưng cũng chạy từ Thanh Thiên Vực đến đây, nàng cũng cầm Thần Kiếm đứng bên cạnh Tần Cửu Ca.

Nhìn tình cảnh hiện tại thì có khi có người còn hiểu nhầm thành có công tử nào đang dắt theo hai tiên tử tuyệt sắc của mình du ngoạn nữa chứ.

Sinh linh của Hỗn Độn Vực cũng chầm chầm lượn quanh nơi này.

Ánh mắt của bọn hắn khi thấy một màn này là vô cùng khiếp sợ.

“Áo trắng tiên nhân hạ phàm.”

Cung chủ Phiêu Miểu Cung khi nhìn Tần Cửu Ca cũng không nhịn được cảm thán.

Ban đầu nàng nghĩ rằng lời muốn tiêu diệt toàn bộ Hỗn Độn Cấm Địa của vị công tử này chỉ là sấm to mưa nhỏ mà thôi.

Nhưng hiện thực lại cho nàng một bạt tai đầy đau đớn, vị công tử này thật sự muốn tiêu diệt Hỗn Độn Cấm Địa.

“Nhiều Thiên Tôn như vậy sao, đây chắc chắn là truyền nhân của Đạo Thống Cổ Tộc ở thế giới kia.”

Trong mắt cung chủ Phiêu Miểu Cung hiện lên một ánh sáng, bên người của công tử kia có nhiều Thiên Tôn đi theo như vậy thì chắc chắn không cần nghĩ cũng biết địa vị của hắn cao tới mức nào.

“Thật là đáng sợ.”

Những sinh linh đứng xung quanh chỉ quan sát thôi cũng thấy tâm thần không yên trước khí thế trùng thiên này.

Bọn hắn cảm nhận được bất kỳ vị Thiên Tôn nào có mặt ở đây đều vô cùng đáng sợ.

Trên người bọn hắn mang theo một khí chất Thiết Huyết Sát Phạt.

“Nếu như đội hình này muốn diệt Hỗn Độn Vực ta thì không tốn quá nhiều thời gian đâu.”

Cung chủ Viêm Hỏa Cung nói với giọng run rẩy, Viêm Hỏa Cung bọn hắn đã được tính là Đạo Thống đỉnh cấp Hỗn Độn Vực rồi, nhưng bọn hắn cũng chỉ có hai tên Thiên Tôn mà thôi.

Phiêu Miểu Cung cũng chỉ có hai vị Thiên Tôn.

Chỉ cần hai vị Thiên Tôn thôi là đã được tính là một Đạo Thống đỉnh cấp tại Hỗn Độn Vực rồi.

Nhưng số lượng Thiên Tôn trước mắt bọn hắn thật sự là quá nhiều, nếu như bọn chúng muốn diệt Hỗn Độn Vực thì không cần tốn quá một ngày.

“Mấy ngày sao? Ngươi nghĩ diệt toàn bộ Hỗn Độn Vực của chúng ta mà cần tới mấy ngày sao, ngươi đề cao chúng ta quá rồi.”

Một vị người cầm lái của một Đạo Thống đỉnh cấp tại Hỗn Độn Vực khác lên tiếng.

“Tốn mấy ngày đã là cho chúng ta mặt mũi lắm rồi, nếu như bọn hắn thật sự muốn diệt thì chắc cần nửa canh giờ là đủ, với lại nửa canh

giờ này đã là trạng thái lý tưởng nhất, nếu như chúng ta tập hợp lại cùng một chỗ thì có khi không cần tới nửa canh giờ đâu."

Sau đó hắn lại nói ra lời mà mọi người đều đồng ý.

Chương 723: Ngươi đã nghĩ về cái giá mà ngươi phải bỏ ra chưa?

Lời này mặc dù không nể mặt cung chủ của Viêm Hỏa Cung chút nào nhưng nó đồng thời cũng không nể mặt mình.

Người khác muốn diệt mình chỉ cần nửa canh giờ, thậm chí là ít hơn.

"Nếu công tử sau khi công tử này diệt Hỗn Độn Cấm Địa xong rồi và muốn khống chế Hỗn Độn Vực thì chúng ta phải làm thế nào? Thần phục hay là không?"

Cung chủ Viêm Hỏa Cung bỗng nghĩ tới một việc rồi nói ra.

Nếu như vị công tử này sau khi diệt Hỗn Độn Cấm Địa xong và muốn khống chế Hỗn Độn Vực thì sao? Tình huống của bọn hắn sẽ trở nên cực kỳ xấu hổ.

Thần phục hay là không đây!

Nếu như thần phục thì bọn hắn lại cảm thấy hơi không cam tâm, thân là người cầm lái của một thế lực đỉnh cấp tại Hỗn Độn Vực, là một tồn tại cao cao đại thượng, nhưng nay chỉ có cúi đầu mà sống.

Bọn hắn sao có thể chịu được.

Nhưng nếu như không thần phục thì thế lực khổng lồ của công tử kia chắc chắn sẽ ép bọn hắn thành mảnh vỡ.

"Cái này…"

Tất cả mọi người có mặt ở đây khi nghe thấy lời này thì đều xanh mét.

Bọn hắn không biết nên làm thế nào cả.

"Có lẽ người ta hoàn toàn không nhìn trúng mảnh đất chút xíu này

thì sao!”

Cung chủ Viêm Hỏa Cung lại cười ha hả rồi nói.

Có khi người ta không thèm quan tâm bọn hắn làm gì.

Khi nói câu này ra thì cung chủ Viêm Hỏa Cung cũng tự giễu một chút.

Những cường giả Thiên Tôn như bọn hắn vậy mà cũng có ngày cầu xin sự ghét bỏ của người khác.

Mặc đù điều này rất khó tin nhưng nó lại là sự thật.

Vô số âm thanh ầm ầm vang lên khắp Hỗn Độn Cấm Địa.

“Ngươi thật sự muốn chọc Hỗn Độn Cấm Địa chúng ta sao?”

“Ngươi suy nghĩ đại giới mà ngươi phải bỏ ra chưa?”

Vô số Hỗn Độn Cự Thú bay đến, tất cả sinh linh đang quan sát một màn này lại tiếp tục chấn động.

Nếu như tất cả số Hỗn Độn Cự Thú này vây công bọn hắn thì không ai có thể thoát được cả.

Sau khi lời kia vừa dứt thì một sinh linh trên thân tỏa đầy Hỗn Độn Chi Khí đứng trên đầu một con Hỗn Độn Cự Thú mở miệng nói.

Khi nó nhìn quân đoàn Thiên Tôn sau lưng Tần Cửu Ca thì trong lòng của nó cũng xuất hiện sóng to gió lớn.

Nó biết tên nam tử này là một truyền nhân của Cổ Tộc.

Nó cũng biết chắc chắn nam tử này có địa vị rất cao.

Nhưng không ngờ địa vị của hắn lại có thể cao tới mức này.

Từ số lượng Thiên Tôn mà tên này có thể điều động là có thể biết được rồi.

Theo suy nghĩ của nó thì tên này nhiều nhất cũng chỉ có thể mang theo mấy trăm Thiên Tôn đi theo mà thôi.

Đó đã là khi nó xem trọng tên nam tử này lắm rồi.

Trước kia hắn chưa bao giờ gặp tình cảnh như thế này, khi trước

cùng lắm là chỉ có mười vị, thậm chí là trăm vị Thiên Tôn mà thôi.

Nhưng một màn hôm nay lại nói cho nó biết một sự thật, tất cả suy tính của nó đều sai.

“Giết ngươi còn cần bỏ ra cái giá gì sao?”

Tần Cửu Ca đang ngồi xếp bằng trước Hỗn Độn Cấm Địa mở miệng hỏi, thần sắc của hắn nhìn Hỗn Độn Tử như nhìn một người đã chết.

Giết nó cần trả cái giá lớn sao?

Dù cho phải trả một cái giá đắc thì Tần Cửu Ca cũng muốn tiêu diệt nó.

“Ngươi thật sự muốn liều tới mức ngươi chết ta sống sao?”

Hỗn Độn Tử nhìn Tần Cửu Ca với ánh mắt tức giận.

Nếu như nhiều Thiên Tôn như vậy muốn vây công Hỗn Độn Cấm Địa thì có thể Hỗn Độn Cấm Địa sẽ bị diệt thật.

Nhưng nó cũng có lá bài tẩy của mình.

“Ha ha ha, người như ngươi cũng muốn ngươi chết ta sống với Đạo Tử ta? Không chịu nhìn lại bản thân của mình à, ta hỏi một câu, ngươi xứng sao?”

Kim Sí Tiểu Bằng Vương lúc này cười lạnh về phía Hỗn Độn Tử.

Đúng là không biết tự lượng sức mình.

Nếu như tại Tiên Vực hay Chư Thiên Vạn Giới mà ngươi dám nói câu đó thì năm sau mộ phần của ngươi cỏ cũng mọc cao ba thước rồi.

Đó là chưa cần tới Đạo Tử tự mình động thủ, trước đó sẽ có không ít tồn tại cổ lão của các cổ tộc tới đây trấn áp ngươi rồi.

Thật sự là không ở Tiên Vực không biết sợ mà.

“Tất cả người của Thái Cổ Thần Sơn đều đi theo Đạo Tử trấn áp Hỗn Độn Cấm Địa, diệt sạch sinh linh bên trong.”

Kim Sí Tiểu Bằng Điểu thần phục với Tần Cửu Ca nên hắn cũng phải đưa ra thành ý của bản thân mới được.

Đây quả là một cơ hội trời cho.

Sau khi nói xong thi Kim Sí Tiểu Bằng Vương xông thẳng về phía Hỗn Độn Cấm Địa, hóa thân thành bản thể rồi tàn sát tứ phương.

Thân là thiên kiêu của Thái Cổ Thần Sơn, chiến lực của Kim Sí Tiểu Bằng Điểu cường đại dị thường.

Không mất thời gian quá lâu sau thì vô số Hỗn Độn Cự Thú đã chết.

“Tất cả người của Thiên Cung, giết vào Hỗn Độn Cấm Địa.”

Sau khi nói xong thì Viêm Linh Cơ tay cầm Thần Kiếm, đôi mắt tràn đầy Hàn Quang.

Một tiếng oanh vang lên, tất cả Thiên Tôn thuộc Thiên Cung đều bộc phát ra công kích cường đại nhất của mình để đánh thẳng vào Hỗn Độn Cấm Địa.

Bên phía bên kia thì Hỗn Độn Cự Thú chết đi như rạ.

Mà ánh mắt của Tần Cửu Ca luôn đặt trên người của Hỗn Độn Tử.

Ánh mắt của Hỗn Độn Tử cũng đặt trên người của Tần Cửu Ca.

Xung quanh có Hỗn Độn Chi Khí bao quanh.

“Ngươi thật sự muốn làm như thế sao?”

Chương 724: Bản thể của Hỗn Độn Tử

Hỗn Độn Tử hỏi lại Tần Cửu Ca một lần nữa, thời khắc này nội tâm của nó đã bắt đầu thấy luống cuống rồi.

Gặp một lần nhiều Thiên Tôn như thế thì ai mà không cảm thấy hoảng hốt chứ.

Ánh mắt của Tần Cửu Ca vẫn bình tĩnh, hắn không nói nhảm nhiều mà chỉ nhìn chằm chằm vào Hỗn Độn Tử mà thôi.

Hắn muốn xem thử xem tên Hỗn Độn Tử này còn có thủ đoạn nào.

Hắn biết rõ một vài thông tin về các tên quái thai thượng cổ này.

Đại bộ phận đều là những sinh linh người không ra người mà yêu

không ra yêu.

Có thể được gọi dưới cái tên quái thai cổ đại đã chứng minh bọn chúng không thuộc hàng tầm thường rồi.

Đều là những tên đi một con đường khác.

Hỗn Độn Tử chỉ nhìn Tần Cửu Ca và thấy rằng hắn có vẻ không có ý định ra lệnh cho thủ hạ của mình dừng tàn sát Hỗn Độn Cự Thú lại.

Trong mắt nó hiện lên một tia huyết mang.

Những Hỗn Độn Cự Thú này mặc dù nhiều nhưng cuối cùng vẫn chỉ là có số lượng nhất định.

Những Hỗn Độn Cự Thú từng bị các sinh linh từ ngoài vào giết chết chỉ là chín trâu mất một sợi lông mà thôi.

Nhưng hiện tại có tới mấy ngàn Thiên Tôn vây giết Hỗn Độn Cự Thú đó.

Có vị chỉ cần giơ tay thôi là mấy chục con Cự Thú hóa thành mưa máu.

Thân là Hỗn Độn Tộc, tộc quần có thể khống chế Hỗn Độn Cự Thú nên Hỗn Độn Tử đau lòng dị thường.

Đây đều là vốn liếng để bộ tộc hắn quật khởi trong tương lai đó.

Chết một chút thì nó hoàn toàn không cần phải quan tâm, nhưng chết nhiều như vậy thì không thể bỏ mặt rồi.

Nhưng mà giờ này nó cũng không dám có hành động gì thiếu suy nghĩ, tên truyền nhân Cổ Tộc này từ nãy tới giờ vẫn luôn ngó chừng mình.

Nhưng thời gian càng kéo lâu thì phía bất lợi vẫn là nó mà thôi.

Cho tới hiện tại thì trong số Thiên Tôn Tần Cửu Ca mang tới thậm chí còn chưa có thương tích chứ đừng nói là tử trận.

Đây là điều rất bình thường.

Hỗn Độn Cự Thú nếu muốn giết một tên Thiên Tôn thì phải sử dụng kế vây giết, dù vậy vẫn chưa chắc chắn có thể giết được y.

Dưới tình huống số lượng của Thiên Tôn nhiều như hiện tại thì Hỗn

Độn Cự Thú không có cơ hội phản kháng chút nào.

“Ngươi cho là ngươi tất thắng rồi sao?”

Hai mắt của Hỗn Độn Tử bắt đầu trở nên huyết hồng, nó đang cưỡng ép khôi phục bản thể của bản thân lại.

m thanh ầm ầm vang lên trong Hỗn Độn Vực.

Nó cực kỳ muốn Hỗn Độn Thần Thể, chỉ cần nó hấp thụ được Bản Nguyên Lực Lượng của Hỗn Độn Thần Thể là dù trong đám quái thai thượng cổ nó cũng sẽ là chí tôn.

Giờ khắc này có vô tận hư không xuất hiện trên Hỗn Độn Vực.

Trong vô tận hư không đó đang có một con mắt to nhìn chằm chằm Tần Cửu Ca với không chút tình cảm nào.

Đây chính là quái thai thượng cổ.

Nhưng tên quái thai đáng ra phải bị mai táng từ rất lâu rồi.

Thân thể mà nó hành tẩu ở ngoại giới chỉ là một hóa thân nho nhỏ mà thôi.

“Quả nhiên ghi chép của tổ tiên là thực sự, bên trong Hỗn Độn Cấm Địa này ẩn chứa một tồn tại kinh khủng.”

Cung chủ Phiêu Miểu Cung khi thấy một màn này thì chấn động vô cùng.

Mặc dù nàng là một cường giả Thiên Tôn nhưng đứng trước mặt quái vật này nàng vẫn cảm giác mình nhỏ bé phi thường.

“Cấm Địa thật đúng là Cấm Địa.”

Không ít người đứng đầu của các đạo thống đỉnh cấp của Hỗn Độn Vực thở dài than nhẹ, bọn hắ biết một chút về nội tình của Hỗn Độn Vực.

Nhưng hiện tại bọn hắn mới thật sự chính thức cảm nhận được sự đáng sợ của nó.

Sau ngày hôm nay thì nếu Hỗn Độn Cấm Địa không bị diệt thì chắc chắn sẽ không ai dám tiến vào đó nữa.

Dù sao biết có một tồn tại kinh khủng như thế này tọa trấn thì ai mà

dám vào nữa.

Nếu như chọc tồn tại này tức giận thì dù là mạng của gia tộc còn không giữ được chứ đừng nói là của bản thân.

“Thật mạnh.”

Trong mắt Viêm Linh Cơ hiện lên vẻ ngưng trọng, thực lực của bản thể

Hỗn Độn Tử quả nhiên mạnh mẽ, chỉ nhìn thôi cũng đủ khiến nàng cảm thấy ngạt thở rồi.

Nhưng mà sau khi nàng nhìn sang công tử đang ngồi xếp bằng thì nàng nở một nụ cười khẽ.

Trong lòng nàng thì công tử là tồn tại vô địch, tất cả người cùng thế hệ tại Tiên Vực đều không ai là đối thủ cả, thế nên những tên quái thai này cũng không thể sánh được.

“Hỗn Độn Tộc trong truyền thuyết sao? Nhân số của tộc ngươi ta nhớ là ít đến thương cảm, đoán chừng hiện tại cũng chỉ còn một mình người là tộc nhân của Hỗn Độn Tộc mà thôi.”

“Đáng tiếc ngươi lại chọ vào ta.”

Lời của Tần Cửu Ca vừa dứt, trong mắt của hắn đã xuất hiện hàn quang lạnh lẽo, hắn biết rõ lý do vì sao nơi này hấp dẫn Ấu Vi.

Từ lần đầu tiên nhìn thấy Hỗn Độn Tử thì hắn đã đoán được lý do.

Hỗn Độn Thần Thể có thể nói là một món Chí Bảo khó mà chối từ đối với Hỗn Độn Tộc.

Cả hai đều đồng căn đồng nguyên, tất cả đều xuất phát từ Hỗn Độn.

Nhưng mà ở một góc độ nào đó thì Hỗn Độn Thể của Ấu Vi cao hơn Hỗn Độn Tộc một chút, trừ phi là huyết mạch đỉnh cấp của Hỗn Độn Tộc sẽ ngang ngang với Ấu Vi.

Và những tồn tại như vậy không xuất hiện quá nhiều, trong sử sách của Tần Tộc cũng chỉ ghi chép được vài vị mà thôi.

Tiên Vương sau lưng Tần Cửu Ca đánh một chưởng vào thẳng cấm chế của Hỗn Độn Cấm Địa.

Hắn đã thấy được vị trí của Băng Vũ, trước tiên diệt tên này trước đi

rồi nói.

Chương 725: Tới khi hoang tàn thì thôi

Chương 725: Tới khi hoang tàn thì thôi

Oanh! Oanh! Oanh!

Chưởng pháp sáng chói đánh thẳng về phía Hỗn Độn Cấm Địa.

“Cấm Chế này chính là thứ được ta chế tạo từ Chí Bảo không phải của thế giới này, chỉ là Thiên Tôn Cảnh mà cũng muốn đánh bể sao?”

Hỗn Độn Tử trên hư không cười lạnh về phía Tần Cửu Ca.

Bản thể của nó được ngủ say trong trận pháp này.

Thế nên nó sớm đã nâng cấp trận pháp của nơi này lên vô số lần.

Nó tự tin rằng trong Chư Thiên Chi Địa hiện tại hoàn toàn không có sinh linh nào đủ sức mở ra cả.

Quả nhiên, đòn công kích của Tần Cửu Ca hoàn toàn không có tác dụng nào.

Nhưng mà không đợi Băng Vũ cười ra tiếng thì vô số công kích mang theo Đại Đạo Pháp Tắc Chi Lực bay tới.

Càng thêm đáng sợ là trên đầu Tần Cửu Ca còn có một tôn Tháp tỏa ra Đế Uy đáng sợ.

Hỗn Độn Tử khi thấy tòa tháp này thì trong mắt tỏ ra vẻ hoảng sợ.

Nó cảm nhận được một khí tức cực kỳ đáng sợ tỏa ra từ tòa tháp này.

Rầm rầm rầm, Hồng Mông Đế Tháp đè lên Cấm Chế sau đó phát ra khí tức làm người khác sợ hãi.

“Ô ô ô!”

Không ít Hỗn Độn Cự Thú kêu to, chúng ngã xuống như ngã rạ.

Không qua một lúc thì đã thấy nơi này trở thành núi thây biển máu,

máu chảy thành sông.

Ban đầu Hỗn Độn Cấm Địa còn tràn đầy Hỗn Độn Cự Thú, nhưng nay lại trở nên trống không lạ thường.

Tất cả cường giả Thiên Tôn đều dừng lại nhìn một cách đầy tôn kính về phía Đạo Tử của bọn hắn.

Đế Tháp hoành không, Đạo Tử chân đạp hư không.

Một tháp chấn diệt vô số Cự Thú, áo trắng vẫn như trích thiên lâm thế, tiên quang chiếu rọi khắp nơi.

“Diệt sạch Cấm Địa tới khi nó hoang tàn thì thôi.”

m thanh bình tĩnh của Tần Cửu Ca vang lên.

Khi lời vừa dứt thì một tiếng crac vang lên, Hỗn Độn Tử không thể tin vào mắt mình.

Hắn thấy được Cấm Chế đang từ từ vỡ nát.

“Tuân Đạo Tử, diệt Cấm Địa.”

Vô số Thiên Tôn la lên.

Sau khi nói xong thì tất cả đều bộc phát Đại Đạo Pháp Tắc Lực Lượng lao vào trong.

Tất cả nơi mà bọn hắn đi qua đều trở nên hoang tàn.

Dưới đại thế cuồn cuộn thì dù là một cọng cỏ cũng không thể xuất hiện được.

“Can đảm thật, xem ra ta cần cho ngươi nếm thử lực lượng của bản thể ta mới được.”

Hỗn Độn Tử thấy thế thì nổi giận, từ lần gặp đầu tiên tới nay nó chưa từng được tên truyền nhân Cổ Tộc này nể mặt lần nào cả.

Bản thân đã nể mặt hắn lắm rồi, nhưng hắn lại được một tấc lại lấn thêm một thước, không để nó vào mắt chút nào.

Đôi mắt của Hỗn Độn Tử bắn ra một vệt Thần Quang thẳng về phía Tần Cửu Ca.

Thân là tộc nhân cuối cùng của Hỗn Độn Tộc, thủ đoạn mà hắn sở

hữu có thể nói là nhiều không đếm xuể, cho dù nội tình của hắn có hơi kém những tên truyền nhân của Cổ Tộc này nhưng cũng không kém quá nhiều.

Đây cũng là một trong những lý do mà hắn dám đối mặt với Tần Cửu Ca.

“Thiên Tôn Cửu Trọng, mỗi một trọng là một tầng trời khác nhau!”

Hỗn Độn Tử quyết định trước tiên bắt tên dòng chính Tần Tộc này trước đi rồi nói gì thì nói.

Nếu như tất cả những tên Thiên Tôn Tần Tộc có mặt ở đây đều ra tay với hắn thì dù có bung hết bản lĩnh ra hắn cũng không chịu nổi được.

“Ở thế giới của ngươi thì chắc hẳn ngươi là một tồn tại vô địch cùng thế hệ, nhưng nếu so sánh ngươi với những tên quái thai cổ đại kia thì chênh lệch vẫn không nhỏ.”

Hỗn Độn Tử từ từ mở miệng, nhưng còn chưa đợi hắn dứt câu thì Tần Cửu Ca đã bước ra một bước rồi đấm thẳng về phía Hỗn Độn Tử.

“Người chết thì không cần nói nhiều như vậy!”

Tiên Vương Cự Ảnh đằng sau Tần Cửu Ca như muốn ngưng thực.

Hỗn Mông Đế Tháp bay lên tay cự ảnh đằng sau Tần Cửu Ca, bộ dáng như muốn trấn áp trời đất.

Ánh mắt Hỗn Độn Tử biến đổi.

Hắn đánh một chưởng ra, Hỗn Độn Chi Khí bọc xung quanh.

Oanh.

Bản thể của Hỗn Độn Tử bắt đầu giao phong với Tần Cửu Ca, sau một hồi thì sắc mặt của Hỗn Độn Tử đại biến, lực lượng nhục thân cùng với lực lượng Pháp Tắc của tên truyền nhân Tần Tộc này thật sự quá khủng khiếp.

“Không thể nào, sao ngươi lại có thể sở hữu chín đạo Pháp Tắc Chi Lực được!”

Hỗn Độn Tử la to một tiếng rồi bị đánh bay xuyên qua con Hỗn Độn Thú dưới kia.

Đầu Hỗn Độn Cự Thú kia lập tức hóa thành một mảnh huyết vụ.

Tình huống này khiến Bằng Vũ ngây dại, sau khi tên quái thai này lộ ra bản thể thì đúng ra hắn phải áp chế tên tộc nhân Tần Tộc này chứ.

Chiến lực của Hỗn Độn Tử là thứ mà ngay cả sư tôn của hắn cũng tán thưởng.

Sau khi lộ ra bản thể của mình thì chiến lực của Hỗn Độn Tử ít nhất tăng lên mấy cấp bậc.

Theo suy nghĩ của Băng Vũ thì tên truyền nhân cổ tộc này nhiều nhất chỉ có thể đánh ngang tay với Hỗn Độn Tử mà thôi, sau đó thì cả hai sẽ ngồi xuống bàn điều kiện.

Nhưng sao Hỗn Độn Tử lại bị tên truyền nhân Cổ Tộc đánh bay được!

Không lẽ tin đồn những tên quái thai này có thể trấn áp tuế nguyệt là giả sao?

Hỗn Độn Tử bị đánh bay xuyên qua con Hỗn Độn Thú kia lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Tên này truyền nhân Cổ Tộc này lại có thể tu luyện ra được chín đầu Đại Đạo Pháp Tắc.

“Ngươi rất mạnh, nhưng chỉ là do nãy ta bất ngờ trước việc ngươi sở hữu chín đầu Đại Đạo Pháp Tắc mà thôi.

Hỗn Độn Tử hít một hơi thật sâu, cố gắng bình phục tâm tình của mình.

Hắn lại ra tay một lần nữa, Hỗn Độn Tử hóa thành Hư Vô Cự Thủ đánh thẳng về phía Tần Cửu Ca, trên đó có đầy Hỗn Độn Chi Khí quấn quanh.

Tiếng giao thủ vang vọng toàn bộ không gian.

Bản thân của Hỗn Độn Tử cũng theo đó tiếp cận Tần Cửu Ca.

Thể chất của nó cường đại tới mức không người nào có thể tưởng tượng ra được, thể chất cường đại là một trong những lý do chính yếu khiến hắn có thể bước chân vào hàng ngũ quái thai cổ đại.

Đếm từ cổ chí kim tới nay thì không có nhiều người có thể cứng đối cứng với nó.

Đây là một trong những đặc điểm cơ bản của Hỗn Độn Tộc.

Cả hai đánh với nhau thành một đoàn, thiên địa run rẩy, hư không kêu thầm.

Chương 726: Nghịch tu Thiên Tôn

Chương 726: Nghịch tu Thiên Tôn

“Tên quái thai thượng cổ này thật sự có chút bản lĩnh đó.”

Viêm Linh Cơ thấy cảnh này thì bắt đầu có cái nhìn khác về những tên quái thai thượng cổ này.

Đây là trận chiến của công tử mà diễn ra lâu như vậy.

Trước kia công tử đều là hoàn toàn áp chế đối phương.

Mà hiện tại thì tên quái thai thượng cổ này lại có thể đánh qua đánh lại được với Đạo Tử.

Mặc dù vừa nhìn cũng thấy được tên quái thai thượng cổ kia đang rơi vào thế hạ phong nhưng đây cũng là minh chứng cho việc y cực kỳ mạnh mẽ.

Tần Cửu Ca cảm nhận được nhục thân cường đại của tên Hỗn Độn Tử này thì hơi kinh ngạc một xíu.

Những tên quái thai cổ đại này sống quá lâu, do có vô số thời gian chống lưng nên bọn hắn từ từ luyện toàn bộ nhục thân, máu huyết, gân cốt của mình.

Luyện tới mức cực hạn.

Thậm chí còn có tên quá nhàm chán nên rèn luyện ngược lại cảnh giới của mình, biện pháp này tên là Nghịch Tu Thiên Tôn.

“Lấy bản nguyên của ngươi để bồi bổ nội tình của Ấu Nhi mới được.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca phát lạnh, tên quái thai cổ đại này hoàn toàn không yếu, chỉ có điều là hắn không thể so được với mình thôi.

Trên thân của Tần Cửu Ca bộc phát vô số khí tức, một âm thanh vang vọng từ trong nhục thân Tần Cửu Ca ra ngoài.

Thân là một đời Chí Tôn vô địch, Tần Cửu Ca luôn là người trấn áp cổ kim ở tất cả phương diện.

Nhục thân đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Hỗn Độn Tử cũng bộc phát ra tất cả sức mạnh nhục thân đánh tới Tần Cửu Ca.

Lực lượng to lớn tới cực hạn này thậm chí còn có thể đánh nát cả Hư Không.

Đột nhiên ánh mắt của Hỗn Độn Tử tahy đổi.

Bản thể của hắn lại bị đánh bay về trên người một con Hỗn Độn Thú khác, dư uy bạo phát theo sau khiến cho con Hỗn Độn Thú đó hóa thành bọt máu.

“Chiến lực của Đạo Tử Tần Tộc quả nhiên đáng sợ vô song, may mà trước đó ta nghe theo lời của trưởng bối.”

Kim Sí Tiểu Bằng Vương nhìn một màn này mà không giấu nổi sự rung động.

Hỗn Độn Tử là tồn tại ra sao đương nhiên nó biết rõ.

Những quái thai thượng cổ kia chính là những sinh linh đã chinh chiến Đế Lộ.

Mạnh mẽ tới khủng khiếp, mỗi một tên điều là Chí Tôn trấn áp cùng thế hệ.

Nhưng không ngờ lại bị tên Đạo Tử Tần Tộc trẻ tuổi này đánh tới chết.

Khi Tần Cửu Ca đang đè Hỗn Độn Tử để đánh tới chết thì Thiên Tôn của Thiên Cung đã thanh trừ gần hết Hỗn Độn Thú rồi.

Bốn chữ máu chảy thành sông cũng không đủ để diễn tả khung cảnh hiện tại.

Trước kia Hỗn Độn Thú nhiều như đại dương, bao phủ khắp nơi, nay lại chỉ còn lèo tèo hai ba móng.

Những Hỗn Độn Thú ở bên ngoài Hỗn Độn Cấm Địa đều đã chết

sạch.

Sau khi diệt hết tất cả Hỗn Độn Cự Thú bên ngoài Hỗn Độn Thánh Địa thì những Thiên Tôn của Tần Tộc nhanh chóng xuất phát vào sâu trong Cấm Địa.

“Đạo Tử Tần Tộc, ngươi dám giết ta?”

“Ta chính là huyết mạch của dòng chính Hỗn Độn Tộc, trên Đế Lộ vẫn còn một vị tổ tông của ta, nếu như ta mà chết đi thì chắc chắn bọn hắn sẽ không tiếc bất kỳ giá nào để giết ngươi.”

Bỗng nhiên âm thanh của Hỗn Độn Tử vang lên giữa hư không, y cảm nhận được rõ sát ý của Tần Cửu Ca.

Thế nên nó nhanh chóng dời người chống lưng của bản thân ra.

Đương nhiên nó cũng không biết vị tổ tông kia có còn tồn tại hay không, nhưng giờ đã tới thời khắc sống còn, hắn chỉ có thể lấy ngựa chết làm ngựa sống.

Tộc này của bọn hắn chỉ còn một hai móng mà thôi.

Nếu như tổ tông hắn còn sống thì một khi bản thân bị giết, chắc chắn tổ tông sẽ không tiếc hết thảy để báo thù.

Bất kỳ ai giết chết Hỗn Độn Tộc thì trên người sẽ mang theo một khí tức bý ẩn.

Bất kỳ tộc nhân nào của Hỗn Độn Tộc đều cảm nhận được khí tức này.

“Buồn cười.”

Tần Cửu Ca lộ ra thần sắc chế giễu, chỉ có sau lưng ngươi có người sao?

Cấm Địa này của ngươi còn bị ta gọi mấy ngàn tên Thiên Tôn đến để giết không còn một móng.

Ngươi nghĩ trên Đế Lộ Tần Tộc không có người sao?

Khôi hài thật sự.

Tần Cửu Ca không do dự một chút nào, hắn mở ra toàn bộ Pháp Tắc Chi Lực, khiến cho Hỗn Độn Tử như gặp quỷ.

Y cảm nhận được tên Đạo Tử Tần Tộc này không chỉ có chín đầu Đại Đạo Pháp Tắc.

Khi cảm nhận được điều này thì phản ứng đầu tiên của y là không tin.

Nhưng sau khi cảm thụ kỹ lại thì Hỗn Độn Tử trực tiếp hoảng sợ.

“Ta không cần Hỗn Độn Thần Thể nữa, chúng ta ngưng chiến, ta giao Băng Vũ cho ngươi!”

Hỗn Độn Thần Tử la lớn, hiện tại đã tới thời khắc sinh tử, mặt mũi không còn quan trọng nữa.

“Chậm rồi.”

m thanh bình tĩnh của Tần Cửu Ca vang lên.

Không ai được nhắm tới Ấu Vi cả.

Chương 727: So bối cảnh thì ngươi lớn hơn ta được sao?

Chương 727: So bối cảnh thì ngươi lớn hơn ta được sao?

Có âm mưu với ai không được, lại đi có âm mưu nhắm vào Ấu Vi, đây không phải là tìm đường chết chứ là gì!

Tần Cửu Ca cực kỳ hận những sinh linh cố tình nhằm vào Ấu Vi như tên này.

Tần Cửu Ca tiếp tục bộc phát lục lượng đánh thẳng về phía Hỗn Độn Tử.

Y muốn chạy trốn nhưng Hồng Mông Đế Tháp đã chặn hết đường, chạy đi dâu cũng không thể thoát được.

“Đại Tế Sư cứu ta.”

Hỗn Độn Tử quay về một phía khác rồi la lớn, y đang tìm kiếm sự trợ giúp đến từ sư tôn của Băng Vũ.

Nhưng giờ khắc này lại không ai đáp lại lời kêu gọi đó cả, giống như chỗ đó không có bất kỳ ai.

Băng Vũ cũng nhìn về phía đó với vẻ mặt kinh hoàng.

Hắn không ngờ ngay cả quái thai thượng cổ cũng không phải đối thủ của tên truyền nhân Cổ Tộc này.

Việc này khiến co người khác không khỏi chảy mồ hôi lạnh.

Tuy nhiên qua một lúc sau thì ở phương hướng Hỗn Độn Tử vừa kêu cứu xuất hiện một tấm màn đen bao phủ tất cả, trên không trung vang lên tiếng sét to lớn.

“Hãy độ lượng những kẻ không biết tự lượng sức mình, ta chắc chắn sẽ bắt Hỗn Độn Tử tự giao một nửa bản nguyên của hắn cho ngươi, coi như là lễ vật bồi tội.”

Một âm thanh hư vô mờ mịt vang lên giữa thiên địa.

“Lão già ngươi đừng có mà giả thần giả quỷ nữa, ngươi tin ngươi chỉ cần nói thêm một câu nữa thì ta sẽ gọi Đại Đế trong tộc truy sát ngươi không?”

“Ngươi cũng biết mà, đối với những tồn tại như đỉnh cấp Đại Đế thì hoàn toàn có cách để đánh thẳng vào nơi này.”

“Với lại hiện tại ta cũng có thể khiến ngươi không thể tự rời khỏi ổ chó của mình.”

Tần Cửu Ca hoàn toàn không quan tâm, hắn chỉ quay sang rồi nói vài câu một cách cực kỳ nhẹ nhàng.

Lão già chết dẫm, ngươi cho ngươi là ai chứ?

So bối cảnh thì ngươi lớn hơn được ta sao?

Khi lời của Tần Cửu Ca vừa dứt thì toàn bộ tấm màn đen kia cũng trở nên mỏng đi rất nhiều.

Vừa nhìn liền biết y cực kỳ kiêng kỵ lời của Tần Cửu Ca nói, hoặc nói đúng hơn là kiêng kỵ Đại Đế sau lưng Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca cười lạnh, đúng là không thể hiểu nổi! Đại Tế Sư đứng sau lưng Băng Vũ và Hỗn Độn Tử không thể nào có tu vi vượt quá Thần Linh Cảnh.

Vì trong Chư Thiên Chi Địa chỉ có Nửa Bước Thần Linh là lớn nhất thôi, đừng nói là một tên Thần Linh, dù cho là Đại Đế có mặt ở đây thì Tần Cửu Ca cũng dám giết.

“Ngươi dám chọc ta thì ta chắc chắn sẽ khiến cho Hỗn Độn Tộc của ngươi diệt tộc.”

Tần Cửu Ca không do dự nữa, nếu như tên Đại Tế Sư này dám xuất thủ thì hắn dám để cho một ngàn vị Thiên Tôn xung quanh bao vây hắn lại.

Oanh sát cả ngày lẫn đêm.

“A a a…”

Hỗn Độn Tử rống lên một cách đầy đau thương, khí tức xung quanh hắn trở nên hỗn loạn không chịu nổi.

Tần Cửu Ca bốc một đoàn năng lượng tỏa ra ánh sáng chói lòa từ trong người Hỗn Độn Tử ra.

Đây chính là bản nguyên lực lượng của Hỗn Độn Tộc, trong cơ thể của Ấu Vi cũng có năng lượng giống như thế này.

Mà Hỗn Độn Tử sau khi mất đi bản nguyên thì ánh mắt cũng trở nên trắng dã, không sống được bao lâu.

Tộc nhân của Hỗn Độn Tộc một khi mất đi bản nguyên thì sẽ lập tức tiểu tán giữa thiên địa.

“Ta mong kiếp sau đầu thai ngươi có một con mắt tốt hơn, có thể phân biệt được ai là người nên chọc ai là người không nên chọc.”

Tần Cửu Ca đi tới bên cạnh Hỗn Độn Tử rồi từ từ lên tiếng.

Tiếp đó hắn đánh một chưởng ra, thân thể của Hỗn Độn Tử trực tiếp tiêu tán giữa hư không.

Không để lại bất kỳ dấu vết nào cả.

Tất cả sinh linh khi thấy một màn này thì đều nhìn nam tử áo trắng trước mắt với cặp mắt run rẩy.

“Mạch thượng thân như ngọc, công tử thế vô song.”

Sở U Cơ ôm thần kiếm đứng xa xa nhìn một màn này mà hai mắt dần trở nên mê ly, trong mắt của nàng thì thân ảnh của công tử trực tiếp trở nên cực kỳ hoàn mỹ.

“Cho ngươi cái này này Ấu Vi, ngươi cứ hấp thu nó đi.”

Tần Cửu Ca đem Hỗn Độn Bản Nguyên lấy được từ trong người của Hỗn Độn Tử giao cho Tần Ấu Vi.

Tần Ấu Vi thân là người sở hữu Hỗn Độn Thể nên vô cùng phù hợp hấp thụ thứ này.

Đây cũng là một trong nguyên nhân chính Tần Cửu Ca diệt sát Hỗn Độn Tử.

Tần Ấu Vi tiếp nhận Hỗn Độn Bản Nguyên mà ca ca đưa cho mình, ánh mắt của nàng nhìn ca ca dần trở nên khác biệt.

Sau khi hấp thu đoàn lực lượng bản nguyên này thì chắc chắn thực lực của mình sẽ có thay đổi về chất.

Tuy nhiên vẫn chưa đủ để đánh bại ca ca.

Tần Cửu Ca hoàn toàn không thèm quan tâm tâm tư nhỏ của Tần Ấu Vi, ánh mắt của hắn lúc này đặt trên người của Băng Vũ.

Sau khi giết Hỗn Độn Tử thì đương nhiên người tiếp theo sẽ là Băng Vũ rồi, một tên không có tác dụng gì thì giữ lại làm chi?

“Các hạ…”

Đại Tế Sư thấy ánh mắt hiện tại của Tần Cửu Ca thì vội lên tiếng, ngữ khí hơi có vẻ thấp kém.

Băng Vũ dù sao cũng là đệ tử của hắn, hắn không thể trơ mắt nhìn đệ tử chết trước mặt mình được.

“Đừng hoảng hốt, người chết tiếp theo chắc chắn là ngươi.”

Chương 728: Tại sao muốn truy cùng diệt tận như thế?

Chương 728: Tại sao muốn truy cùng diệt tận như thế?

Tần Cửu Ca nheo mắt lại, nhìn về phía tên Đại Tế Sư tỏa ra khí tức hắc ám này.

Từ đầu hắn đã không có ý định buông tha tên này rồi.

Mặc dù Đại Tế Sư không phải hổ, lời nói của hắn cũng không mang

tới tý uy hiếp nào.

Nhưng nếu như hắn đã dám nhúng tay thì phải có tinh thần chịu chết.

Sau khi nghe được lời của Tần Cửu Ca thì sâu trong mắt của Đại Tế Sư hiện rõ vẻ khủng hoảng.

Thì ra từ đầu tên này đã không tính buông tha mình rồi.

Đại Tế Sư sau khi nghĩ tới điều này thì nhanh chóng sử dụng tấm màn đen phá toái hư không, bỏ trốn đi nơi khác.

Nhưng khi hắn chỉ vừa nâng hai tay của mình lên thì trong mắt hiện rõ vẻ hoảng sợ.

Toàn bộ phiến thiên địa này đều đã bị một kiện Chí Bảo phong tỏa, hắn không thể thoát khỏi được.

Tâm cơ thật sâu, mặc dù ban đầu mình cũng không có ý định cứu Hỗn Độn Tử nhưng y đã chuẩn bị đầy đủ để giữ mình lại rồi.

Khi bản thân đến đây thì nơi này vẫn chưa bị phong tỏa, thế nên kết giới này là vừa được bố trí.

“Các hạ, ta và ngươi không oán không cừu, sao các hạ còn muốn truy cùng diệt tận như thế?”

Ánh mắt của Đại Tế Sư xuất hiện rõ vẻ khủng hoảng, hắn nhìn Tần Cửu Ca từ từ từ bước tới rồi lên tiếng nói.

Trước tới nay hắn chưa từng trêu chọc tên truyên nhân Cổ Tộc này mà.

“Không oán không cừu sao? Từ lúc ngươi xuất hiện ý định muốn động thủ thì ngươi đã là cừu nhân của ta rồi.”

Tần Cửu Ca kêu gọi một tiếng, một ngàn tên Thiên Tôn xung quanh nhanh chóng vây giết tên Đại Tế Sư này,

Toàn bộ vùng thiên địa này đều đã bị phong tỏa, mình chỉ cần từ từ mài chết hắn là được.

Còn những Thiên Tôn còn thừa của Tần Tộc thì đều bị Tần Cửu Ca đuổi đi càn quét chỗ sau trong Cấm Địa.

Nội tình của một tên quái thai cổ đại có lẽ cũng không quá tệ đâu.

…

Sau khi bị Thiên Tôn Tần Tộc càn quét thì Hỗn Độn Cấm Địa trở nên cực kỳ hoang tàn.

Tất cả đều bị càn quét hết.

Tất cả sinh linh có mặt tại đây khi thấy một màn này thì chỉ có thể núp và cầu mong bọn chúng đừng tìm được mình mà thôi.

Tất cả đồ vật, thứ gì có giá trị đều sẽ bị bưng đi hết, Hỗn Độn Cấm Địa chỉ còn lại một mảnh biển máu.

Từ nay về sau Hỗn Độn Cấm Địa sẽ chỉ còn tồn tại ở trong lịch sử mà thôi.

Mà điều khiến cho các sinh linh của Hỗn Độn Cấm Địa hoảng sợ chính là tên Đạo Tử Cổ Tộc đến từ thế giới khác kia lại còn hạ lệnh kêu gọi Hỗn Độn Vực thần phục.

Bất kỳ ai không thần phục đều sẽ bị diệt.

Điều này khiến cho vô số người cầm lái của các Cổ Tộc Đạo Thống có mặt trong Hỗn Độn Vực khác cười khổ không thôi.

Cái gì tới thì cũng sẽ tới thôi, chạy không thoát được.

Không ai dám phản kháng cả, cũng không ai có gan cự tuyệt.

…

Ở một cổ vực xung quanh Hỗn Độn Vực.

“Tiểu mỹ nhân, ngươi chạy trốn đi đâu rồi.”

Một âm thanh lớn vang lên giữa bầy trời, âm thanh này khiến cho một nữ tử đang chạy trốn phía trước trở nên càng hoảng hốt hơn.

“Ngoan ngoãn thần phục chủ thượng của ta không tốt hay sao? Ở đây ngươi chỉ cần ngoan ngoãn thần phục thì ngươi sẽ có vô số vinh hoa phú quý, hưởng hoài không hết.”

“Chủ thượng của ta chính là sinh linh có Đại Khí Vận đó.”

m thanh kia lại tiếp tục vang lên, lần này thì nữ tử không chỉ hoàng hốt mà thần sắc cũng trở nên tức giận.

Xen lẫn trong đó là vẻ thống khổ.

Nàng với tộc nhân chỉ vừa đến nơi này mà thôi.

Nàng từ xưa đã có vận khí khá tốt, vừa mới tới nhưng đã gặp được một cơ duyên và tình cờ đạt được nó.

Nó giúp nàng có một loại thể chất kỳ lạ.

“Hoàng Chủ, chúng ta làm gì bây giờ?”

Một lão giả tỏa ra khí tức Nhân Hoàng nhìn sang nữ tử bên cạnh rồi hỏi.

Bọn hắn không còn cách nào khác cả, bọn hắn đã đến bước đường cuối cùng rồi.

May mà bọn hắn còn có cường giả Nhân Hoàng tọa trấn, nếu không tất cả đều đã bị bắt đi hết rồi.

Nhưng đối phương lại có tới mấy tôn Nhân Hoàng.

Chỗ cơ duyên này không phải là thứ mà bọn hắn nên ngấp nghé.

Nhưng ai có thể chống lại cám dỗ của cơ duyên cơ chứ.

Nữ tử được lão gia hô là Hoàng Chủ vội suy nghĩ.

Trong mắt của nàng có Đạo Vận lưu chuyển trông vô cùng thần dị.

Tuy nhiên kế bên đó lại hiện rõ ưu sầm nồng đậm.

Nàng không biết phải làm gì bây giờ, sinh linh cường đại hơn bọn hắn quả thật có rất nhiều.

Xét đến cuối cùng thì bọn hắn không nên tới nơi này.

Nhưng Chư Thiên Thông Đạo ở giới bọn hắn sắp đóng lại rồi, nếu như không chịu nắm bắt cơ hội thì bọn hắn hoàn toàn không có cơ hội nhìn ngắm thế giới ngoài kia.

Với lại, nếu như đi vào thì lỡ như nàng có thể chứng kiến được thân ảnh của hắn thì sao.

Từ miệng của Vạn Đạo Thánh Chủ thì nàng biết được dù đặt trong Tiên Vực thì Cổ Tộc sau lưng hắn cũng là một Cổ Tộc đỉnh phong.,

Trấn áp Tiên Vực, uy hiếp chư thiên.

Nàng giống như cũng biết được suy nghĩ của mình vô cùng viễn vông nên chỉ có thể tự giễu cười một tiếng, có lẽ hắn đã sớm quên mất nàng rồi.

Khi đó bản thân thật sự là ngây ngốc, lại dám ưa thích một người như thế, tuy nhiên dù cho nàng một cơ hội làm lại thì nàng cũng sẽ ngốc như vậy, nàng vẫn sẽ ưa thích hắn.

Ai bảo hắn quá đẹp làm gì, lại còn cứu được Đại Chu Hoàng Triều.\

Chương 729: Tiểu công chúa vẫn luôn nhớ ngươi

Chương 729: Tiểu công chúa vẫn luôn nhớ ngươi

Khi cảm nhận được tâm tình tuyệt vọng của người sau lưng mình thi Cơ Tiên Nguyệt cắn răng mở miệng nói: “Các ngươi còn nhớ được vị công tử đến từ Thượng Giới mấy năm trước sao? Các ngươi chỉ cần kiên trì thêm một thời gian thì công tử sẽ trờ về, lúc đso hắn sẽ cứu chúng ta ra khỏi đây.”

Ngữ khí của Cơ Tiên Nguyệt chứa đầy sự khẳng định, giống như nàng là nữ nhân của vị công tử kia vậy.

Nàng chắc chắn vị công tử kia sẽ xuất hiện.

Sau khi nghe lời của Hoàng Chủ thì trong đầu của không ít người cùng xuất hiện thân ảnh như Thiên Thần Hạ Phàm kia.

Thân ảnh đó quả thật là quá ăn sâu vào trí nhớ, hắn giết Nhân Hoàng chỉ bằng cách để tọa kỵ hà hơi một cái.

Không chỉ thế mà cảnh giới của hắn lại còn đạt tới Nhân Hoàng nữa chứ.

Phải biết rằng lúc đó tuổi tác của vị công tử kia còn nhỏ hơn cả Hoàng Chủ hiện tại.

“Tuân chỉ.”

Sau khi nghe như vậy thì trong lòng mỗi người đều hiện ra một tia hy vọng.

Nếu như vị công tử kia có thể tới thì chắc chắn sẽ giải quyết vấn đề bọn hắn một cách dễ như trở bàn tay mà thôi.

Tuy có một số người lên tinh thần lại nhưng nhiều người khác thì hoàn toàn không có bất kỳ hy vọng nào, thậm chí có người nghe thế lại còn lộ ra vẻ càng tuyệt vọng hơn.

Đây chắc hẳn là những lời mà Hoàng Chủ nói ra để an ủi bọn hắn thôi.

Thần sắc của Cơ Tiên Nguyệt sau khi nói xong những lời vừa rồi thì cũng trầm mặc, tuy nàng có phương pháp để liên lạc với vị công tử kia nhưng mấy năm nay nàng hoàn toàn không nỡ sử dụng nó.

Chỉ cần nàng thông qua môn công pháp hắn truyền lại là có thể liên lạc với hắn rồi.

Lý do nàng không chịu sử dụng thì có rất nhiều, có phần là vì nàng cũng đã trưởng thành hơn xưa, không còn là vị công chúa ngây thơ như hồi đó nữa, một phần là vì nếu như nàng liên lạc nhưng hắn lại mặc kệ không trả lời thì chắc chắn sẽ rất thương tâm.

Với lại giờ cho dù hắn nguyện ý giúp đỡ thì nơi này lớn như thế, có khi hắn đang ở một phương trời xa xôi nào đó rồi.

Nghĩ đi nghĩ lại thì trong mắt của Cơ Tiên Nguyệt ánh lên một giọt nước mắt.

Đoạn ký ức cùng với hắn đối với nàng giờ như một giấc mộng dài vậy.

Cơ Tiên Nguyệt lập tức lau nước mắt rồi nhỏ giọng thầm thì.

“Có lẽ ngươi sẽ không nhớ được tiểu công chúa đến từ Thanh Vân Giới, nhưng tiểu công chúa vẫn luôn nhớ đến ngươi.

…

Hỗn Độn Vực.

Thời khắc này toàn bộ Hỗn Độn Vực đã bị Tần Cửu Ca tiếp quản.

Lý niệm của Tần Cửu Ca rất rõ ràng và trực quan.

Bất kỳ chỗ nào ta nhìn thấy thì đều là của ta, không tuân theo thì bị trấn áp hết.

“Bẩm công tử, trong một Tiểu Vực bên cạnh Hỗn Độn Vực xuất hiện một nơi Cấm Địa”

Phiêu Miểu cung chủ giờ này cúi đầu một cách cung kính báo cáo cho Tần Cửu Ca.

Trong mắt hắn hiện lên vẻ tò mò cùng sợ hãi.

Tò mò là vì vị công tử đến từ thế giới khác này lại nhẫn tâm tiêu diệt tất cả Thiên Tôn dám có ý kiến.

Còn là loại hài cốt không còn nữa.

Có thể nói là không có bất kỳ chỗ trống nào để mặc cả.

Ngoại trừ phục tùng thì ngươi không thể được có bất kỳ suy nghĩ nào khác nữa.

Sau khi vị công tử này tiếp quản toàn bộ Hỗn Độn Vực thì hắn liền hỏi nàng ở gần nơi này có chỗ nào đặc biệt không, tốt nhất là những nơi như Hỗn Độn Cấm Địa.

Điều này khiến cho nội tâm của nàng chấn kinh không ít, ngài diệt Cấm Địa chưa đủ sao, lên cơn ghiền rồi à?

Thật sự là quá hung tàn.

Nhưng nàng thật sự biết gần đây có một nơi cũng có tiếng tăm nhất định.

Không chỉ là nàng, bất kỳ Thiên Tôn nào của Hỗn Độn Vực đều cho ra một cái tên giống nhau.

Lôi Vực, nơi mà vô tận Lôi Đình hội tụ lại.

“Công tử, có truyền ngôn nói rằng bên trong Lôi Vực có một tòa Lôi Đình Cấm Địa, bên trong có một tôn Lôi Thú chướng quản Lôi Phạt.”

“Có lời đồn rằng nó chính là hậu đại của tọa kỵ Lôi Thần.”

Phiêu Miểu cung chủ nói với vẻ kiêng kỵ vô cùng.

Con Lôi Thú kia chắc chắn là một tồn tại chí tôn vo song, kiệt ngạo vô cùng.

Vào thật lâu trước kia thì nó đã từng xuất thế một lần, lần đó nó tiêu diệt toàn bộ sinh linh của một Vực.

Bốn chữ Sinh Linh Đồ Thán cũng không đủ để miêu tả tình hình khi đó.

Một vị cường giả Thiên Tôn trực tiếp bị con Lôi Thú đó đánh chết tươi.

Đáng sợ tới cực điểm.

Tần Cửu Ca ngồi phía trên thì lộ ra một vẻ mặt bất ngờ, tuy mọi người ở dưới đang nói nhưng sự chú ý của hắn lại tập trung vào một chuyện khác.

Sao nàng lại tới đây, lại còn cách mình không xa nữa chứ?

Tần Cửu Ca có thể thông qua công pháp mà Cơ Tiên Nguyệt tu luyện để cảm ứng được nàng.

Thêm việc nàng còn chủ động liên lạc với hắn nữa.

Tần Cửu Ca nheo mắt lại, hắn không có bất kỳ tình cảm đặc thù nào với Cơ Tiên Nguyệt cả.

Khi đó việc hắn bồi dưỡng nàng chỉ là một hành động tiện tay mà thôi.

Hắn chỉ muốn thử nghiệm một suy nghĩ trong đầu mình.

Chương 730: Trấn áp Lôi Thú

Chương 730: Trấn áp Lôi Thú

Lôi Vực.

Lôi Vực cách Hỗn Độn Vực một hải dương, hai vực đều là đại vực trong toàn khu này, nhưng cả hai hoàn toàn không giao lưu gì cả.

Tin tức của cả hai về nhau rất hạn chế.

“Ngươi có nghe nói chưa? Có một tên mang mấy cái Thiên Tôn Thần Tử tới để trấn áp Lôi Vực, không có bất kỳ Đạo Thống nào dám phản kháng cả.”

“Ngươi đang nói tồn tại kinh khủng chỉ ba chưởng là giết chết một Thiên Tôn đúng không?”

Có người đáp lại một cách run rẩy.

Đoạn thời gian trước thì ở Lôi Vực xuất hiện một tồn tại bí ẩn, hắn hành tẩu khắp Lôi Vực, thực lực ngập trời.

Hơn nữa sau lưng hắn còn có mấy chục tên Thiên Tôn tự xưng là Thần Tử.

Điều này cực kỳ kinh khủng đối với toàn bộ Lôi Vực.

Tên kia vừa tới liền buông lời muốn khống chế Lôi Vực lại.

Điều này đương nhiên vấp phải sự phản đối của không ít cổ tộc đạo thống bản địa.

Sau đó cũng có mấy chục tên cường giả Thiên Tôn hợp tác lại, bọn hắn muốn tuyên bố địa bàn nơi này bọn hắn làm chủ.

Có một vị Thiên Tôn còn dám mở miệng khiêu khích nữa.

Nhưng không cần nhiều ngày, vị Thiên Tôn dám mở miệng khiêu khích kia đã bị Thần Tử thần bí kia đánh chết với ba chưởng, hài cốt không còn.

“Nghe nói vị Thần Tử kia tuyên bố rằng hắn muốn trấn áp Lôi Thú này, thu phục nó làm tọa kỵ của mình, chúng ta nên đi theo xem một xíu.”

Sinh linh kia lại tiếp tục lên tiếng.

Không lẽ trong đời này bọn hắn còn có cơ hội để thấy được dung nhan thật sự của Lôi Thú sao?

“Việc có thể thần phục trước chủ thượng của ta chính là quang vinh của ngươi đó, thực lực của các ngươi quá mức nhỏ yếu, nếu như không muốn bị khi phụ tại đây thì chỉ có nước đầu nhập vào thế lực mạnh hơn mà thôi.”

“Mà trên địa vực này thì chủ thượng ta chính là tồn tại cường đại nhất, nếu như không phải là vì ngươi đã thu được cơ duyên kia thì ngươi còn không xứng để thần phục chủ thượng ta.”

Linh Động nói một cách khinh thường về phía Cơ Tiên Nguyệt.

Loại nữ tử Hạ Giới này nếu không phải là có cơ duyên xảo hợp có thể nuốt được viên trái cây kia thì sao nàng có thể bị nhìn trúng được chứ.

Trên Tiên Vực có biết bao nhiêu thiếu nữ muốn thần phục dưới gối của chủ thượng mà không được.

Ngươi cho là một tên nữ tử Hạ Giới như ngươi sao có đủ tư cách?

Linh Động chỉ cần liếc sơ qua là có thể biết được nữ tử này là người đến từ Hạ Giới.

Khí tức của người Tiên Vực với nơi khác rất khác nhau, trừ phi là ở lâu trên Tiên Vực mới có thể bị đồng hóa.

Nếu không thì dù che giấu thế nào cũng khó mà che giấu được.

“Các ngươi đừng có quá phận, ngươi có biết Hoàng Chủ của chúng ta có chút quan hệ với Tần Tộc tại Thượng Giới không?”

Lão giả Nhân Hoàng Cảnh đứng sau lưng Cơ Tiên Nguyệt lúc này phun một ngụm máu tươi ra rồi la lớn.

Bọn hắn chạy trốn mấy ngày nay, hết trốn đông tới trốn tay nhưng vẫn không thể thoát khỏi một màn này.

Tới bước đường cùng nên bọn hắn mới phải đem danh hào của vị công tử ra hù những tên này.

Nhưng mà trong thâm tâm của bọn hắn cũng không quá xác định là cách này liệu có hiệu quả hay không, lỡ như vị công tử kia không có bối cảnh lớn bằng những tên trước mắt thì sao?

Ngay cả tình huống cơ bản của vị công tử kia bọn hắn còn không biết rõ nữa, chỉ biết là trên Thượng Giới gia tộc của hắn rất lớn, nhưng lớn tới mức nào thì không thể biết được.

“Tần Tộc? Tần Tộc nào thế?”

Trong mắt Linh Động hiện lên vẻ khác lạ, Tần Tộc đầu tiên mà hắn nghĩ tới trong đầu chính là Tiên Cổ Tần Tộc mà Thần Tử đề cập tới.

Nhưng sau khi suy nghĩ một chút thì hắn lại tự giễu!

Chỉ là một tiểu nữ tử từ Hạ Giới sao có thể có dính líu đến Tiên Cổ Tần Tộc được chứ, dù là chó của Tiên Cổ Tần Tộc thì chưa chắc nàng đã biết chứ đừng nói là đệ tử.

Thật là buồn cười.

Nếu như nàng thật sự quen biết một con chó của Tiên Cổ Tần Tộc thì

hắn nguyện viết ngược tên của mình lại.

Thế nên trong lòng hắn đã bài trừ khả năng đó là Tiên Cổ Tần Tộc.

Đoán chừng nữ tử này chỉ nhận biết một tên họ Tần hoàn toàn không rõ lai lịch mà thôi.

“Đi theo Thần Tử nhà ta chắc chắn ngươi sẽ được hưởng cả đời vinh hoa phú quý.”

Dù sao thì vị nữ tử trước mắt này cũng là một tuyệt sắc giai nhân.

Tên nữ tử Hạ Giới này vận khí cũng tốt thật, không biết vì lý do gì mà nàng lại có thể vô tình nuốt được một viên Thánh Quả, đây chính là thứ mà ngay cả Thần Tử của hắn cũng cực kỳ coi trọng đó.

Hiện tại Thánh Quả không còn thì hắn chỉ có thể đưa vị nữ tử này đế bên người của Thần Tử mà thôi.

“Nếu không Hoàng Chủ ngài cứ…”

Có người đứng cạnh nhỏ giọng nói với Cơ Tiên Nguyệt, hiện tại muốn sống thì bọn hắn chỉ có một con đường để chọn mà thôi.

Nhưng còn chưa đợi hắn nói xong thì thân thể của hắn đã nổ ra thành từng mảnh.

Những người Đại Chu Hoàng Triều đứng xunh quanh đều kinh hãi trước cảnh tượng này.

Đây là lần đầu tiên bọn hắn thấy Hoàng Chủ của bọn hắn tự trấn sát người phe mình.

“Ai dám nói những câu như thế nữa thì ta giết người đó rồi mới tự sát.”

Chương 731: Đánh mặt bản Đạo Tử

Chương 731: Đánh mặt bản Đạo Tử

m thanh thanh lãnh vang vọng khắp không trung.

Điều này khiến cho không ít cường giả của Đại Chu ngậm miệng lại.

Uy nghiêm của Nữ Hoàng vẫn còn rất lớn trong lòng bọn hắn.

Vị vừa bị Nữ Hoàng trấn sát chính là hoàng thân quốc thích, lại còn là cánh tay đắc lực nữa.

Nhưng chỉ vì một câu nói không đầy đủ nên đã bị trấn sát.

“Công tử, không biết ngài còn nhớ tiểu công chúa thân mặc nam trang hay không nữa!”

Cơ Tiên Nguyệt lộ ra vẻ tuyệt ý, nàng chuẩn bị tự vẫn để chứng minh trong sạch.

Tuổi nhỏ không nên gặp phải người quá mức kinh diễm, nếu không thì mãi mãi cũng sẽ không bao giờ nhìn trúng được người khác.

Công tử thân mặc thần y như thiên thần hạ phàm, hình ảnh này đã in sâu trong đầu của Cơ Tiên Nguyệt.

“Thật đúng là có mắt không tròng, vậy trước tiên ta bắt ngươi rồi sau đó từ từ khiến ngươi thần phục vậy.”

Linh Động lộ ra ánh mắt khinh thường, chỉ là một nữ tử Hạ Giới mà thôi, cho dù dưới đó ngươi có thân phận ra sao thì lên tới đây ngươi cũng phải cuộn mình lại, ngươi chỉ là một nhành cỏ dại có thể bị chà đạp bất kỳ lúc nào.

Linh Động giơ tay ra, bàn tay hắn hóa thành một đạo thần quang bắn thẳng về Cơ Tiên Nguyệt.

Chỉ là sâu kiến mà thôi mà cũng dám không biết điều như vậy à.

“Không lẽ mọi thứ kết thúc như vậy sao?”

Cơ Tiên Nguyệt nhắm mắt lại, nàng đánh một chưởng thẳng vào đầu của mình.

Nhưng thời khắc này mọi thứ đều trở nên yên tĩnh.

Thời gian như muốn chậm lại.

“Tiểu thị nữ của ta còn chưa được ta hưởng thụ sao lại muốn chết muốn sống thế này? Đây không phải là đánh mặt bản Đạo Tử sao?”

Một âm thanh nhàn nhạt vang lên.

Ánh mắt của Cơ Tiên Nguyệt mở to, vừa rồi hình như nàng vừa nghe

được âm thanh của Tần công tử.

Nhưng sao điều đó có thể xảy ra được, Tần công tử sao có mặt tại đây!

Chắc chắn là ảo giác, sắp chết người ta thường nói là sẽ xuất hiện ảo giác mà.

Nghĩ đến đây thì Cơ Tiên Nguyệt định tự đánh thêm hai bàn tay cho bản thân chết hẳn.

Nhưng mà khi nàng vừa giơ bàn tay lên thì cánh tay nàng đã bị một nam tử xa lạ chặn lại.

“Đã lâu không gặp.”

Một âm thanh bình thản truyền vào tai của Cơ Tiên Nguyệt, điều này khiến cho đầu của nàng như bị quá tải.

Thân thể ngây dại ra.

Sau đó nàng thấy mình bị ôm vào ngực.

Biến cố bất thình lình này khiến cho Linh Động cũng kinh ngạc không thôi.

Tên này là ai thế, sao lại dám cả gan cướp nữ tử của Thần Tử?

“Lớn mật, đây chính là nữ tử mà gia chủ nhà ta nhìn trúng, ngươi còn không mau thả tay xuống”

Lúc này Linh Động nổi giận phi thường.

Nữ tử này đã ăn Thánh Quả nên chắc chắn nàng phải trở thành đỉnh nô của chủ thượng.

Làm sao có thể để người khác tùy ý tiếp xúc chứ.

“Chủ thượng chúng ta chính là Thiên Thần Tử của Thiên Thần Giáo, ngươi muốn tìm đường chết thì đi chỗ khác, chúng ta không rãnh.”

Linh Động như muốn xuất thủ, hắn không thể nhịn được khi thấy đỉnh nô của chủ thượng tiếp xúc da thịt với người khác.

Nếu như y mà biết được chuyện này thì y không lột da mình mới là lạ đó.

“Thiên Thần Giáo? Là một Thần Giáo phụ thuộc vào Loạn Cổ Hoàng Tộc sao?”

Tần Cửu Ca chỉ cười nhạt một cái.

Khi nghe được bối cảnh của Linh Động thì không ít người xung quanh giật nảy cả mình, dù sao Thiên Thần Giáo chính là một Thần Giáo cực lớn trên Chư Thiên, là thế lực đứng top đầu.

Nhưng còn chưa đợi Linh Động dứt lời thì thân thể của hắn trực tiếp nổ tung, không còn bất kỳ thứ gì lưu lại.

Những sinh linh xunh quanh thấy một màn này thì giật mình, người này gan lớn thật, dám giết người của Thiên Thần Giáo.

“Các ngươi báo cho Thần Tử gì đó của các ngươi lăn được bao xa thì lăn bấy nhiêu, Lôi Vực này ta muốn.”

Khi nghe qua tình trạng của Lôi Vực thì Tần Cửu Ca cũng đã hơi hơi đoán được rồi.

Quả nhiên nơi này có một Thần Giáo phụ thuộc Loạn Cổ Hoàng Tộc tọa trấn.

Loạn Cổ Hoàng Tộc có ân oán đời đời với Tiên Cổ Tần Tộc, đương nhiên Tần Cửu Ca phải biết nhiều thông tin hơn rồi.

Thiên Thần Giáo chính là một trong các thế lực đỉnh cấp của Loạn Cổ Hoàng Tộc.

Đến tận hiện tại thì Cơ Tiên Nguyệt vẫn chưa tỉnh hồn trước những chuyện đang xảy ra.

Nàng không dám tin đây là sự thật.

Nàng sợ rằng bản thân chỉ cần động đậy một xíu thì tất cả sẽ bể nát, những thứ này chỉ là huyễn tưởng của nàng mà thôi.

Nhưng một lúc sau ánh mắt của Cơ Tiên Nguyệt từ từ trở nên ướt mèm.

Nàng từ từ chạm tay lên người của công tử, đúng thật là người sống rồi.

“Để tất cả những Thiên Tôn còn thừa tới đây để tiếp thu Lôi Vực, người nào dám không theo…”

“Giết!”

m thanh đạm mạc của Tần Cửu Ca vang lên, những sinh linh xung quanh muốn mở miệng châm chọc nhưng một giây sau bọn chúng liền hóa thành huyết thủy.

Sau khi âm thanh của Tần Cửu Ca vừa dứt thì sau lưng hắn xuất hiện mấy chục vị Thiên Tôn tỏa ra Pháp Tắc Khí Tức.

“Tùy thân có mấy chục vị cường giả Thiên Tôn đi theo hộ tống, đây là tồn tại nào thế!”

Có người thấy một màn này thì giật mình không ngớt.

Tại Lôi Vực thì Thiên Tôn đã là chiến lực đỉnh cấp nhất rồi.

Nhưng sau lưng vị này lại có mấy chục tên Thiên Tôn, hơn nữa lực lượng của bọn hắn cũng thuộc hàng đỉnh cấp, không chỉ thế, nghe giọng điệu của hắn thì những người này còn chưa phải là toàn bộ.

Tên này là tên nào thế.

Sao Lôi Vực lại thu hút toàn những quái thai như thế này tới vậy.

Tất cả mọi người thuộc Đại Chu Hoàng Triều đều lộ ra thần sắ kích động.

“Trước tiên giết hết những người này đi.”

Chương 732: Ai dám chọc Thiên Thần Giáo

Chương 732: Ai dám chọc Thiên Thần Giáo

Tần Cửu Ca liếc sang đám người đang truy đuổi Đại Chu Hoàng Triều rồi lên tiếng, những người này là người của Thiên Thần Giáo, không có lý nào Tần Cửu Ca lại buông tha bọn hắn cả.

Trước kia Thiên Thần Giáo đã từng giết Thiên Kiêu của Tần Tộc rồi.

“Vâng.”

Những Thiên Tôn Tần Tộc vẫn chưa xuất thủ thì tất cả người của Thiên Thần Giáo đều bị giết sạch rồi.

“Ai dám chọc Thiên Thần Giáo chúng ta.”

Bỗng nhiên một tiếng hét lớn vang lên, một người xuất hiện trên không trung..

Xung quanh hắn có Pháp Tắc Chi Lực lượn quanh.

Đây chính là một vị Thiên Tôn của Thiên Thần Giáo.

“Ta chính là Thiên Tôn của Thiên Thần..”

Nhưng mà còn chưa đợi tên kia dứt lời thì đã có mấy vị Thiên Tôn của Tần Tộc bay lại vây sát rồi.

Quan hệ giữa Tiên Cổ Tần Tộc và tất cả thế lực thuộc Loạn Cổ Hoàng Tộc đã xấu tới mức gặp mặt là giết.

Tên Thiên Tôn của Thiên Thần Giáo này chắc cũng như cảm nhận được điều gì đó không đúng, trong mắt hắn hiển rõ vẻ bối rối.

Những tên Thiên Tôn này đều tỏa ra khí tức giống như Cổ Tộc đó.

Hơn nữa lực lượng huyết mạch cũng giống nhau.

“Các ngươi là người của Tần Tộc sao?”

Thiên Tôn của Thiên Thần Giáo quát to một tiếng, sau đó hắn nhanh chóng phá tóa hư không để đào tẩu.

Đây chính là Chư Thiên Chi Địa.

Nếu như bọn hắn gặp lại người của Tiên Cổ Tần Tộc thì bị giết cũng coi như đáng đời, không ai vì hắn mà dám trả thù cả.

Nhìn tên Thiên Tôn đang bị người của Tần Tộc đuổi giết kia thì Tần Cửu Ca không chú ý nữa.

“Công tử.”

Cơ Tiên Nguyệt thấy Tần Cửu Ca như được Tiên Quang bao phủ thì cả người nàng như muốn hư thoát.

Ánh mắt của nàng dần dần mê ly.

Nàng cảm nhận được rõ khí tức của công tử, Cơ Tiên Nguyệt hận sao nơi này không phải là cung điện xa hoa.

Nàng muốn không kè dè chút nào mà xà vào lòng của công tử.

Thân là nữ tử của Hoàng Thất nên nàng cũng biết rõ một chút kỹ thuật trong phòng.

Mặc dù trước tới nay nàng chưa từng thực hành qua nhưng nàng muốn bản thân trải nghiệm một chút, mà đối tượng để nàng trải nghiệm không ai khác ngoài Tần Cửu Ca.

Vẫn giống như xưa, hắn vẫn là nam tử hoàn mỹ nhất trong mắt nàng.

Cái mũi, ánh mắt, hai tai, tất cả đều tạo nên một hình tượng hoàn mỹ.

“Hoàng Chủ, ngươi có làm sao không?”

Những người của Đại Chu Hoàng Triều thấy một màn này thì không dám tin vào mắt mình, chưa bao giờ bọn hắn thấy một mặt khác này của Hoàng Chủ, bộ dạng của nàng hiện tại giống như một tiểu nữ tử.

…

Tiên Thiên Phủ.

Đây chính là một trong nhưng đạo thống đỉnh cấp tại Lôi Vực, Tần Cửu Ca vừa tới liền đặt trọng điểm lên đây.

Ban đầu phủ chủ của Tiên Thiên Phủ cũng mang trong mình lửa giận ngập trời.

Nhưng sau khi hắn nhìn thấy mấy chục vị Thiên Tôn sau lưng Tần Cửu Ca thì hắn lập tức tắt máy.

“Công tử.”

Tại trong một cung điện, sau khi cởi toàn bộ Hoàng Bào xuống thì trên mặt của Cơ Tiên Nguyệt hiện rõ vẻ thẹn thùng.

Hiện tại nàng không còn là vị Hoàng Chủ nắm trong tay sinh mệnh của vô số sinh linh nữa.

Nàng chỉ là một tiểu thị nữ bên người của công tử mà thôi.

“Sao ngươi lại còn mặc nam trang?”

Trong mắt Tần Cửu Ca hiện lên vẻ khác lạ, trong nhiều nữ tử mà hắn

từng gặp thì quả thật Cơ Tiên Nguyệt có chiếm một góc vắng vẻ trong lòng của hắn.

Không phải bởi vì dung nhan của nàng, mà bởi vì vẻ đẹp sau khi nàng khoác lên mình bộ nam trang.

Khi ngươi thử tưởng tượng hình ảnh một vị nữ tử dung nhan tuyệt sắc khoác lên mình bộ nam trang thì chắc chắn ngươi sẽ cảm thấy vô cùng kích thích.

Đặc biệt là khi vị nữ tử này thể hiện ra bản thân nàng cực kỳ nhu nhược trước mặt ngươi.

“Từ nhỏ Tiên Nguyệt đã bị phụ hoàng bồi dưỡng như một người nam nhi, với lại từ nhỏ ta cũng thích mặc đồ nam.”

Cơ Tiên Nguyệt vội vang lên tiếng: “Nếu như công tử không thích thì Tiên Nguyệt sẽ đổi hết.”

Ngữ khí của nàng lộ rõ vẻ sợ sệt, nàng sợ rằng vì lý do này mà công tử sẽ không thích mình.

Ánh mắt của Tần Cửu Ca như chứa đựng tâm tư gì đó, xem ra cô nàng này hoàn toàn không biết tâm lý của nam nhân.

Rất nhiều độc giả rất thích thể loại như thế này đó.

Nữ giả nam trang rất có kích thích.

“Không cần, về sau ngươi cứ mặc đồ nam rồi phụng dưỡng bên người ta là được.”

Lời của Tần Cửu Ca khiến cho Cơ Tiên Nguyệt cảm động như muốn khóc.

…

Lôi Đình Cấm Địa.

Nơi này là Cấm Địa nổi danh nhất của Tiên Vực.

Bởi vì nghe đồn bên trong đó có một con Lôi Thú đang ngủ say.

Trên hư không của Lôi Đình Cấm Địa đang có một vị nam tử trẻ tuổi ngồi xếp bằng.

Sau lưng hắn là một cự ảnh như Thần Đế đang ngồi.

Dung mạo cụ thể của nam tử trẻ tuổi kia đã bị sương mù hoàn toàn che khuất.

“Tức chết lão tử!!”

Ánh mắt của nam tử trẻ tuổi kia xuất hiện một tia sát ý, tên truyền nhân Tần Tộc kia quả nhiên không coi ai ra gì cả.

Ngươi nghĩ ngươi là người của Tần Tộc thì ngươi đã vô địch rồi à?

Không lẽ ngươi nghĩ ngoài Tiên Cổ Tần Tộc của ngươi ra thì những Cấm Kỵ Thế Lực khác không tồn tại sao?

Người khác sợ Tiên Cổ Tần Tộc bởi vì khi chọc vào thì cái giá quá lớn, bọn hắn hoàn toàn không chịu nổi, nhưng Thiên Thần Giáo bọn hắn không sợ.

Bởi vì sau lưng bọn hắn la đối thủ truyền kiếp củaTiên Cổ Tần Tộc – Loạn Cổ Hoàng Tộc.

Có thể trở thành đối thủ truyền kiếp của Tiên Cổ Tần Tộc thì Loạn Cổ Hoàng Tộc sao có thể yếu được.

“Ở nơi này cũng có một vị truyền nhân của Loạn Cổ Hoàng Tộc, chúng ta cứ dụ tên truyền nhân Tần Tộc vào đây rồi vây giết hắn.”

Thiên Thần Tử nói xong thì mái tóc bay múa, trong mắt hiện rõ sát ý.

Người mà người khác không dám giết, hắn dám.

Truyền nhân Tần Tộc?

Hiện tại dù chưa biết đó là truyền nhân nào của Tần Tộc nhưng hắn hoàn toàn không sợ.

Chỉ cần bản thân có thể giết được tên kia thì Loạn Cổ Hoàng Tộc nhất định sẽ bảo vệ bản thân.

Với lại sau đó còn có thể nhận được phần thưởng không nhỏ.

Một cổ Thần Uy bắn ra xung quanh, khiến cho tất cả mọi người ở đây đều cảm thấy tâm thần run rẩy.

Thiên Thần Tử mạnh mẽ hơn bọn hắn rất nhiều.

Thân là yêu nghiệt cao cấp nhất của Thiên Thần Giáo, thiên phú kinh khủng của Thiên Thần Tử cao bao nhiêu đương nhiên không cần

nhiều lời.

Thậm chí còn có tài nguyên vô số do Cấm Kỵ Cổ Tộc cung cấp, thực lực của Thiên Thần Tử đã vượt qua một số yêu nghiệt trong các Cấm Kỵ Cổ Tộc rồi.

“Truyền tin cho truyền nhân của Loạn Cổ Hoàng Tộc, hỏi hắn có hứng thú cùng nhau diệt sát một tên truyền nhân của Tiên Cổ Tần Tộc không?”

Chương 733: Thật là to

Chương 733: Thật là to

Thiên Thần Tử tóc bạc bay múa, sâu trong đôi mắt có lôi đình chớp động.

Khí tức xung quanh hắn làm cho người ta cảm thấy như rơi xuống Lôi Uyên.

“Tần Tộc Đích Hệ, ta muốn nhìn xem Tần Tộc Đích Hệ có thực lực giống với lời đồn bên ngoài hay không, hoặc nói là danh bất xứng thực.”

Thanh âm lạnh nhạt ầm ầm vang lên ở Lôi Đình Cấm Địa.

Hơn nữa hoàn cảnh xung quanh Lôi Đình Cấm Địa, làm cho sinh linh tâm thần ở xung quanh nơi này run rẩy, làm cho người ta hít thở không thông.

Thần Tử đến từ dị giới này thật đáng sợ.

Đáng sợ đến mức khiến người ta khó có thể phản kháng.

Đây là một nhân vật khủng bố ba chưởng đã tiêu diệt được Thiên Tôn.

.....

“Công tử, Thiên Tôn của chúng ta đã nắm trong tay một bộ phận Lôi Vực rồi.”

Viêm Linh Cơ cung kính nói với Tần Cửu Ca.

Ánh mắt hiện lên một tia khó hiểu.

Bởi vì nàng nhìn thấy nữ tử mặc nam trang bên cạnh công tử.

Mặc dù là mặc trang phục nam tử, nhưng nàng vẫn có thể nhận ra đây là người đứng đầu Hoàng Triều được công tử cứu.

Cũng là người hạ giới.

Nhưng làm cho nàng nghi hoặc trong lòng chính là công tử hình như quen biết những người hạ giới này.

Vị Hoàng Triều Chi Chủ này hình như còn có chút ý nghĩ đối với công tử.

Hơn nữa nhìn thấy một màn này vào bây giờ, nàng cảm giác công tử có chút không đúng.

Cảm thấy là công tử bảo vị Hoàng Triều Chi Chủ này mặc quần áo nam tử.

Ách ách ách

Nếu không vì sao một Hoàng Triều Chi Chủ lại mặc nam y đây?

“Thế lực còn sót lại của Thiên Thần Giáo đều dựa vào Lôi Đình Cấm Địa bên kia.”

Viêm Linh Cơ cung kính nói lần nữa.

Là một tùy tùng đủ tư cách, những việc này nàng ở bên ngoài đều làm rất tốt.

Những nữ tử còn lại bên cạnh công tử không có thực lực như nàng.

Đây cũng là nguyên nhân công tử vẫn luôn mang nàng ở bên người.

Công tử cũng không phải là nam tử nông cạn như vậy, chỉ thích niềm vui thể xác.

Điểm này nàng đã sớm biết, chỉ có nữ tử trong ngoài đều giỏi mới có thể làm bạn vĩnh viễn.

Lại nói một hồi, Viêm Linh Cơ chuẩn bị rời khỏi đại điện để đi xử lý một vài sự vụ bên ngoài.

Đừng bao giờ nghĩ rằng quản lý rất nhiều sinh linh là một chuyện đơn giản.

Chuyện tài nguyên tu hành mỗi ngày của mỗi người chính là một vấn đề rất lớn, ngoài ra còn có rất nhiều chuyện.

Có thể quản lý nhiều người như vậy, có thể thấy được năng lực của Viêm Linh Cơ vô cùng xuất chúng.

“Công tử, có chuyện gì không?”

Đôi mắt to yêu dị của Viêm Linh Cơ lóe sáng nhìn công tử nhà mình.

Khi nàng chuẩn bị đi, công tử lại gọi nàng ở lại.

Theo bản năng, nàng cảm thấy không đúng.

“Công pháp kia tu luyện như thế nào rồi?”

Viêm Linh Cơ nghe được thanh âm của công tử, cổ trắng nõn mềm mại lập tức hồng nhuận lên.

Công tử giao cho nàng công pháp gì?

Còn không phải bộ công pháp có thể làm cho người sử dụng hai bên đều có thể tăng tu vi lên.

Chuyện có thể làm cho tâm tình thân thể của hai bên đều cực kỳ sung sướng.

“A.”

Cơ Tiên Nguyệt nhỏ giọng kinh hô một tiếng, nhìn nữ tử giúp công tử xử lý sự tình này sau khi nghe được lời của công tử, trên mặt lộ ra sắc mặt như vậy.

Trong lòng nàng có một tia suy đoán.

Mà chuyện kế tiếp làm cho nàng càng thêm xác định trong lòng.

“Ngay tại chỗ này?”

Viêm Linh Cơ giống như là muốn chảy ra nước, ánh mắt quyến rũ nhìn về phía Tần Cửu Ca trên ghế cao.

Chẳng lẽ đây là ban ngày ban mặt muốn tuyên cái gì gì đó sao?

Thật kích thích.

Nhìn công tử nhà mình không nói gì, Viêm Linh Cơ chậm rãi cởi bỏ

quần áo ngoài cùng của mình xuống.

Không bởi vì có Cơ Tiên Nguyệt ở đây mà xấu hổ.

Dù sao cũng đều nữ có cái gì?

“Cái này, cái kia, ta….”

Sắc mặt Cơ Tiên Nguyệt đại biến, nàng chưa từng gặp qua cảnh tượng như vậy, lập tức không biết nên làm cái gì bây giờ.

Nàng muốn đi, nhưng không có sự cho phép của công tử, nàng không dám đi.

Quần áo của nữ tử trong đại điện càng ngày càng ít, ánh mắt Cơ Tiên Nguyệt càng ngày càng hồng nhuận.

Hai tay cũng không biết đặt ở đâu.

Nhưng may mà Tần Cửu Ca không hoang đường đến mức độ này, một làn gió mạnh thổi qua, ôm Viêm Linh Cơ vào trong ngực.

Cơ Tiên Nguyệt hai tay che mắt mình, nhưng lại không nhịn được nhìn trộm từ khe hở hai tay.

“Mềm mềm mại mại, đong đa đong đưa, nhìn ngang thành núi, quả nhiên khó có thể khống chế.”

“Hoành Phê, thật lớn.”

Một tiếng cười to vang lên trong đại điện, mang theo sự xấu hổ vô cùng.

Khiến Cơ Tiên Nguyệt nghe được lời này theo bản năng cúi đầu nhìn một chút.

Không hiểu sao lại biết một vài ý nghĩa.

Tần Cửu Ca bên này cũng không để Thiên Thần Tử vào mắt, cho dù biết Thiên Thần Tử chuẩn bị liên thủ với một người ở Đích Hệ của Loạn Cổ Hoàng Tộc vây giết hắn, trong lòng hắn cũng không thèm để ý.

Con kiến phạm thiên vẫn là con kiến.

……

“Cái gì? Người tới của Tần Tộc Đích Hệ có thể là hắn.

Thiên Thần Tử khiếp sợ nghe tin tức của Thiên Tôn thuộc về mình điều tra được.

Tin tức này làm cho hắn chấn động không nhẹ.

Đích Hệ Thiên Kiêu thuộc về Tần Tộc không ít, sao lại gặp được hắn?

Ánh mắt Thiên Thần Tử đang biến đổi thất thường, nếu Tôn Tần Tộc Đích Hệ kia là hắn, vậy chuyện này sẽ không dễ làm.

Bóng của người, vỏ của cây.

Một số người thậm chí không nhìn thấy nó, nhưng hắn biết sự khủng khiếp của những người đó.

Mà Đạo Tử hiện nay của Tần Tộc thuộc về người trong số đó.

Lúc Thiên Thần Tử đang trầm mặc.

Một tiếng cười to truyền vào trong đại điện của Thiên Thần Tử.

“Thiên Thần Tử, đã lâu không gặp hy vọng ngươi vẫn khỏe.”

Vừa dứt lời, một nam tử mặc trường phục màu vàng bước vào.

Trên người nam tử có một loại khí chất hoàng hoàng đại thế.

Tại sao người Tần Tộc kia lại không dám động thủ?

Đôi mắt Hoàng Chiến hiện lên một tia đùa cợt.

Chẳng lẽ Tiên Vực Chư Thiên chỉ có Đạo Tử Tần Tộc uy áp thiên hạ thôi sao?

Chẳng lẽ Loạn Cổ Hoàng Tộc hắn không được?

Chương 734: Lôi Đình Bổn Nguyên

Chương 734: Lôi Đình Bổn Nguyên

Làm Thiên Kiêu Chí Tôn Loạn Cổ Hoàng Tộc, Hoàng Chiến hắn đã sớm muốn đánh một trận với hắn.

Thắng, hắn làm Thiên Kiêu của Loạn Cổ Hoàng Tộc nhất định có thể được đãi ngộ tốt nhất trong tộc.

Thiên Thần Tử không quan tâm đến sự đùa cợt trong mắt Hoàng Chiến.

Thật sự là tin đồn về nam tử kia quá mức khủng bố.

Yêu Nghiệt Thiên Thần Giáo cùng thời với nam tử kia đều đã loại trừ hắn ra ngoài.

Bằng không, trong lòng khó tránh khỏi có chút vô lực.

Điểm này Thiên Thần Tử cũng biết, nếu hắn cũng là thế hệ Thiên Thần Giáo mà nói, trong lòng khó tránh khỏi cũng sẽ sinh ra tuyệt vọng.

“Có dám động thủ hay không?”

Hoàng Chiến lại trầm giọng nói, nếu lần này có thể vây giết Tần Tộc Đạo Tử danh chấn Tiên Vực Chư Thiên, thanh danh Hoàng Chiến hắn sẽ giẫm lên Tần Tộc Đạo Tử mà lên ngôi.

Đến lúc đó thanh danh đệ nhất Chí Tôn Yêu Nghiệt lưu truyền của Chư Thiên Tiên Vực chính là hắn.

Đôi mắt màu bạc của Thiên Thần Tử hiện lên một tia tàn nhẫn.

Một đơn này nếu làm thành, thanh danh Thiên Thần Tử của hắn cũng sẽ chấn động ở trong các Tiên Vực Chư Thiên.

Hơn nữa chắc chắn có thể trở thành đối tượng bồi dưỡng trọng điểm của Loạn Cổ Hoàng Tộc.

Đương nhiên cũng có chỗ có hại, nghĩ cũng không cần nghĩ cũng Tần Tộc sẽ đuổi giết hắn.

Nhưng Loạn Cổ Hoàng Tộc cũng giống như là Cấm Kỵ Cổ Tộc, thực lực nội tình cũng không chênh lệch nhiều lắm so với Tần Tộc.

“Động thủ, nhưng chúng ta phải lên kế hoạch một chút, chúng ta trước tiên đưa hắn vào Lôi Đình Cấm Địa.”

Thiên Thần Tử suy nghĩ một lát, liền chuẩn bị tiến hành dựa theo kế hoạch vốn đã nghĩ ra.

Vừa rồi hắn nghe được Tần Tộc Đích Hệ kia có thể là Đạo Tử Tần

Tộc, trong lòng đã do dự rồi.

Ánh mắt Thiên Thần Tử lóe lên một chút, vẫn nói một chút về tin tức mình biết về Lôi Đình Cấm Địa.

Vốn dĩ hắn chuẩn bị độc chiếm tạo hóa trong Lôi Đình Cấm Địa.

Nhưng bây giờ rõ ràng là không thể.

“Cái gì, trong Lôi Đình Cấm Địa có Lôi Đình Bổn Nguyên?”

Nghe được lời của Thiên Thần Tử, trong mắt Hoàng Chiến tràn đầy cuồng nhiệt.

Không nghĩ tới đây vậy mà lại có sự tồn tại của Lôi Đình Bản Nguyên.

Khó trách Thiên Thần Tử vẫn ở lại nơi này.

Kỳ thật khi Chư Thiên hàng lâm, hắn và Thiên Thần Tử đồng thời bị hàng lâm đến một nơi cách không xa.

Sau đó đi qua một lần bí cảnh, bọn họ đã gặp phải rồi.

Nhưng Thiên Thần Tử lại không chọn ở cùng hắn, mà chọn tiếp tục ở trong Lôi Vực.

……

Sau một trận mưa mây, cả đại điện đều tràn ngập mùi khiến người ta trầm luân.

“Khụ khụ khụ.”

Cơ Tiên Nguyệt cảm thấy chuyện xảy ra hôm nay nhất định có thể làm cho nàng cả đời khó có thể quên.

Muốn quên cũng không quên được.

Lúc ấy nàng không đi được, bởi vì công tử không bảo nàng rời khỏi tòa đại điện này.

Đương nhiên nàng cũng không chủ động nói muốn đi.

Xem một bộ phim bom tấn.

Viêm Linh Cơ đã nuốt một vài thứ, ánh mắt mỉm cười nhìn Cơ Tiên

Nguyệt, dù sao cũng đều là nữ tử, bị nhìn cũng không có gì ngượng ngùng.

Nhìn công tử đi rồi, Cơ Tiên Nguyệt lấy dũng khí nhỏ giọng hỏi Viêm Linh Cơ: "Xin hỏi Tiên Tử, có…. Cái gì đặc biệt không?"

Thanh âm Cơ Tiên Nguyệt rất nhỏ, nếu không phải Viêm Linh Cơ đứng ở bên cạnh nàng thì sẽ không nghe được.

Viêm Linh Cơ liếm liếm đầu lưỡi, ánh mắt hơi có ý cười, nói: "Tự mình đi nếm thử không phải là biết rồi sao?"

Chẳng lẽ còn muốn tự mình truyền thụ bằng miệng.

Nghe được lời này, khuôn mặt vốn đã hồng nhuận của Cơ Tiên Nguyệt càng thêm đỏ.

Thân thể lảo đà lảo đảo đứng lên.

Đứng không vững nữa rồi.

Cảm giác chứng kiến một bộ phim bom tấn rất khó chịu.

Từ giờ khắc này trở đi, hình tượng công tử cao quý đến cực điểm như tiên nhân hoàn toàn sụp đổ.

.....

Lôi Đình Cấm Địa.

Trong khoảng thời gian này người trong Thiên Thần Giáo vốn chiếm lĩnh Lôi Vực lần lượt bị một thế lực cường thế khác trục xuất.

Tất cả những người không theo đều bị trấn áp.

Cường thế bá đạo, làm cho sinh linh Lôi Vực thổn thức không thôi, khoảng thời gian trước thế lực vốn cường thế như vậy hiện giờ lại bị người khác đuổi ra ngoài.

Giống như gà rơi xuống nước.

Nhưng sau đó có một tin tức khác làm chấn động Lôi Vực sinh linh.

Khoảng thời gian trước, Thần Tử ba chưởng kia đã đánh chết một Thiên Tôn, buông lời, muốn ước chừng cỗ thế lực chi chủ cực kỳ bá đạo kia đánh một trận ở Lôi Đình Cấm Địa.

Tin tức này có thể nói là đã kích nổ tâm tình của Lôi Vực sinh linh.

Bởi vì lần này bọn họ sẽ nhìn thấy một trận chiến Thiên Tôn khủng bố.

Một phương là Thần Tử ba chưởng kia đã đánh chết một Thiên Tôn đến từ dị thế giới, sau lưng có mấy chục Thiên Tôn đi theo.

Mà thế lực bên kia trông có vẻ càng khủng bố hơn.

Nhưng cũng không ai từng thấy thế lực chi chủ kia ra tay ở Lôi Vực.

Cũng không biết chiến lực của vị kia như thế nào.

Nhưng tất cả mọi người nói thẳng đây hẳn là một trận chiến có thể đánh đến nhật nguyệt lật đổ, tinh thần lưu chuyển thế lực ngang nhau.

Thực lực của tên Thần Tử kia đều thấy rõ, nhưng thực lực của đại thế lực chi chủ kia cũng chưa từng thấy qua.

Nhưng nếu có thể nắm trong tay thế lực khổng lồ như vậy, không cần nghĩ nhiều thực lực của nam tử kia chắc chắn cũng rất cường đại.

Cho nên đại bộ phận sinh linh Lôi Vực đều suy đoán là thế lực chiến đấu ngang nhau.

“Ngươi có chắc là hắn sẽ đến không?”

Hoàng Chiến ở trong bóng tối truyền âm cho Thiên Thần Tử.

Nếu như tôn Tần Tộc Đích Hệ kia không tới, công sức mà bọn bỏ ra không phải là vô ích rồi sao?

“Đừng hoảng hốt, ta có thể tiết lộ ra tin tức nơi này có Lôi Đình Bổn Nguyên.”

“Hơn nữa ta còn phóng ra tin tức hẹn hắn tới nơi cấm địa này đánh một trận, cho nên hắn nhất định sẽ tới.”

Lúc này Thiên Thần Tử ngồi xếp bằng trên hư không Lôi Đình Cấm Địa có vẻ rất chắc chắn nói.

Mỗi một tôn Thiên Kiêu Yêu Nghiệt đều vô cùng cao ngạo.

Gặp phải người khiêu khích, nhất định sẽ tới, huống chi hắn còn thả

ra tin tức Lôi Đình Cấm Địa có Lôi Đình Bản Nguyên.

Tần Tộc Đích Hệ kia nhất định sẽ tới.

Chương 735: Người thứ mấy?

Chương 735: Người thứ mấy?

Vài ngày sau.

“Chuyện gì đang xảy ra vậy? Chẳng lẽ hắn sợ?”

Đến thời gian ước định, ánh mắt Thiên Thần Tử có vẻ nghi hoặc, chẳng lẽ tôn Tần Tộc Đích Hệ kia sợ hãi sao?

Nói như vậy, những gì mà bọn họ bố trí không phải sẽ không có tác dụng gì sao.

Hoặc là nói, tôn Tần Tộc Đích Hệ kia nhìn ra ý đồ của bọn họ?

“Lan truyền tin tức, nếu như hắn không dám đến, liền sớm cút về Lôi Vực.”

Thiên Thần Tử hít sâu một hơi nói với một Thiên Tôn bên cạnh.

Vì sao tên Tần Tộc Đích Hệ kia không tới?

……

“Công tử, chúng ta có đi không?”

Sở U Cơ nắm bả vai Tần Cửu Ca chậm rãi mở miệng nói.

Tin tức kia, đã sớm nhấc lên sóng to gió lớn ở Lôi Vực.

Công tử tất nhiên là đã sớm biết, “Đi tất nhiên là muốn đi, nhưng khi nào thì đi phải xem tâm tình của ta.”

Tần Cửu Ca lười biếng mở miệng nói.

Ngươi bảo ta đi thì ta phải đi?

Ngươi là cái thứ gì chứ!

Ta sẽ treo ngươi vài ngày thì sao? Một đám cặn bã, hắn mới không có tâm tư gì để tiếp nhận khiêu chiến gì.

Bọn họ muốn chờ ở nơi đó thì cứ chờ ở nơi đó đi, chờ khi nào hắn muốn đi thì sẽ đi tới vỗ tay.

Cứ để họ phơi ở đó trước đi.

“Ca ca, đây là người thứ mấy?”

Tần Ấu Vi vốn đang tu luyện trong một tòa cung điện cất bước nặng nề đi tới trước mặt Tần Cửu Ca sinh lòng khó chịu nhìn Cơ Tiên Nguyệt đang đấm chân ca ca.

Thấy được tình huống này, nàng biết mình nảy sinh lòng ghen tuông.

Lại một người nữa tới, lại một người nữa tới.

Tần Ấu Vi cảm thấy trái tim mình sắp nổ tung.

Nàng muốn trưởng thành, thực lực nhanh chóng trưởng thành.

Nàng có thực lực rồi thì sẽ có một tia năng lực thực hiện chính pháp tại chỗ ca ca.

Nghe Tần Ấu Vi nói, ánh mắt Tần Cửu Ca lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

Hắn cũng chưa từng chủ động trêu chọc muội tử, nhưng muội tử luôn dán ngược lại, hắn có thể có biện pháp gì?

Quá hấp dẫn, chẳng lẽ cũng là lỗi của hắn?

Muốn trách cũng chỉ có thể trách mị lực của hắn quá lớn.

Quá nhiều muội tử muốn được dán lên

Nhưng làm sao có thể trách hắn chứ?

Này, sự quyến rũ chết tiệt này.

Làm một người chính trực không gần nữ sắc khó như vậy sao?

Ta thực sự chỉ muốn một tình yêu thuần khiết ngọt ngào mà thôi.

.....

Cứ như vậy lại qua ba ngày, Lôi Vực lan truyền xôn xao trận chiến ở Lôi Đình Cấm Địa chẳng những không trầm xuống, mà ngược lại càng thêm nóng bỏng.

Có tin tức truyền ra, tên thế lực khủng bố chi chủ khinh thường đánh

một trận với Thiên Thần Giáo Thần Tử.

Nói thẳng ra, ngươi không xứng đáng.

Kiêu ngạo đến cực điểm, chính là kiêu ngạo như vậy, ngươi không xứng đánh với ta.

Ngươi là ai?

Ta là ai?

Danh tính của cả hai có thể so sánh sao?

Một con kiến hôi trên mặt đất gào thét quyết đấu với ngươi, ngươi sẽ đáp ứng sao?

Rõ ràng, người đứng đầu thế lực khủng bố kia coi Thần Tử Thiên Thần Giáo là con kiến trên mặt đất.

Loại tiện tay có thể vỗ chết.

Tin tức này làm cho người của Thiên Thần Giáo tức giận vô cùng, đây là lần đầu tiên có người xem thường Thiên Thần Giáo như vậy.

Sau đó lại truyền ra tin tức.

Để cho Thiên Thần Tử ở đó chờ, chờ khi nào hắn có thời gian liền đi xem Lôi Đình Cấm Địa, thuận tiện trấn áp Thiên Thần Tử một chút.

Mẹ kiếp, chuyện này thật sự là quá kiêu ngạo.

“ĐM Tần Tộc”

Sau khi Thiên Thần Tử nghe được tin tức này suýt chút nữa đã tức giận rồi.

Thiên Thần Tử ngồi xếp bằng trên hư không Lôi Đình Cấm Địa khi nghe được những lời này, đã muốn tức lên rồi.

Nói như thế nào thì hắn cũng là Đỉnh Cấp Chí Tôn trong Tiên Vực.

Thiên Thần Giáo cũng là Đại Giáo Nhất Đẳng.

Là đạo thống ngay cả thế lực cấm kỵ cũng phải chú ý.

“Quá kiêu ngạo rồi.”

Hoàng Chiến cũng cảm thán Tần Tộc Đích Hệ này đúng là quá kiêu

ngạo, một chút mặt mũi cũng không cho Thiên Thần Tử.

“Nhưng kiêu ngạo như vậy, xác suất lớn là hạng người vô não.”

Thiên Thần Tử phẫn nộ, thoáng bình ổn tâm tình một chút.

Một Tần Tộc Đích Hệ ỷ vào sau lưng mình có thế lực lớn.

Đột nhiên, lúc Thiên Thần Tử đang bình phục tâm tình, tiếng sấm trong Lôi Đình Cấm Địa chấn động, tựa như trời nghiêng.

Lôi Đình vô tận vang lên ầm ầm ở trong Lôi Đình Cấm Địa.

Từng đạo lôi đình đánh vào trong cấm địa.

Làm cho không ít sinh linh vây quanh Lôi Đình Cấm Địa vội vàng bay về phía xa xa.

“Thiên lôi thật khủng bố.”

Có sinh linh hoảng sợ nhìn Lôi Đình Cấm Địa giáng xuống thiên lôi cuồn cuộn.

Mỗi một đạo thiên lôi này đều tráng kiện như một cây cổ thụ vạn năm.

Cảm nhận thị giác của oanh kích trước mắt quá chấn động rồi.

Thiên lôi từ trên trời giáng xuống đã nhuộm thành màu trắng bạc.

Bỗng nhiên, trong Lôi Đình Cấm Địa truyền ra tiếng sấm rền.

Mặt đất đang rung động ầm ầm.

“Gào.”

Một đạo thanh âm tựa như Lôi Đình Cự Thú Thượng Cổ từ Lôi Đình Cấm Địa vang lên từ trong ra ngoài.

Làm cho mắt, miệng và lỗ tai của không ít sinh linh nghe được thanh âm này đều chảy máu.

Nghiêm trọng đến mức ngã xuống đất không thể đứng dậy.

“Lôi Thú, đây là tiếng của Lôi Thú.”

Chương 736: Tranh đoạt

Chương 736: Tranh đoạt

Thiên Tôn của Lôi Vực kinh hoảng nói.

Trong Lôi Đình Cấm Địa này có một tôn Lôi Đình Cự Thú Thượng Cổ, có thực lực ngập trời.

Lần trước Lôi Thú xuất hiện cách hiện tại hơi xa một chút.

Hơn nữa lần trước xuất hiện, Lôi Thú rời khỏi Lôi Đình Cấm Địa, phun ra Lôi Viêm, chém chết sinh linh đều đang sống sờ sơ của một vực.

Phải biết rằng trong vực kia có Thiên Tôn Tồn Tại.

Có thể tưởng tượng được sự đáng sợ của Lôi Thú này.

Hiện tại lại xuất hiện một lần nữa, điều này làm cho Lôi Vực sinh linh ở đây rất hoảng sợ.

“Một con Lôi Thú tốt.”

Ánh mắt Thiên Thần Tử hiện lên một tia chấn động, cảm nhận được khí tức của con Lôi Thú này, rất có thể là một con Lôi Đình Chi Thú có huyết mạch cực kỳ tinh khiết.

Theo tiếng nổ vang của Tháp vang lên, trong Lôi Đình Cấm Địa càng thêm chấn động.

“Gào gào gào.”

Lôi Thú chậm rãi xuất hiện trước mắt mọi người.

Thân hình vô cùng khổng lồ, tứ chi khỏe mạnh, toàn thân tràn đầy lân giáp màu trắng bạc.

Đầu giống như Kỳ Lân, đuôi chính là đuôi rồng.

Thân thể vô cùng khổng lồ quấn quanh lôi đình, ầm ầm vang lên.

Đôi mắt to như chuông đồng lóe ra nhìn sinh linh xung quanh.

Khoang miệng phun ra một luồng khí vang lên tiếng sấm.

“Một con Lôi Thú tốt.”

Ánh mắt Hoàng Chiến cũng nhìn về phía Lôi Thú này.

Hắn biết tin tức của Lôi Thú nhiều hơn Thiên Thần Tử một chút.

Lúc này con Lôi Thú trước mặt hắn chắc chắn là cực phẩm trong Lôi Thú.

Là huyết mạch hiếm có.

“Thiên Thần Tử, hai chúng ta dựa vào bản lĩnh để tranh đoạt lôi thú này thế nào?”

Đối với Lôi Thú này, trong lòng Hoàng Chiến cũng muốn.

Nghe được lời của Hoàng Chiến, ánh mắt Thiên Thần Tử hiện lên một tia khó chịu, nhưng cũng không nói gì, xem như là chấp nhận.

Loạn Cổ Hoàng Tộc chính là bối cảnh của hắn, có thể không trêu chọc sẽ không trêu chọc.

Ngay cả khi cả hai đều thân thuộc nhau.

Thiên Thần Tử hít sâu một hơi nhìn về phía Lôi Thú, nếu Lôi Thú này bị hắn thuần phục thì thế lực của hắn sẽ tăng vọt ở Chư Thiên Chi Địa.

“Vậy ta sẽ đến trước.”

Hoàng Chiến cầm trong tay một cây trường thương tản ra khí tức chân long nồng đậm đánh về phía Lôi Thú.

Đối với loại cự thú này trước hết phải đánh phục mới được.

“Long chiến tại dã, hoàng đạo cửu thiên.”

Hoàng Chiến rót linh khí vào trường thương trong tay, một thương đánh ra, dường như hư không đều muốn tan vỡ.

Đây là một cỗ thương ý cực kỳ tinh thuần, thẳng hướng lên trời.

Ở sau lưng Hoàng Chiến mơ hồ có Đại Đạo Pháp Tắc hiện lên, Hoàng Chiến này đã dung nhập Pháp Tắc Chi Lực vào trong trường thương.

“Quả nhiên Yêu Nghiệt Loạn Cổ Hoàng Tộc khủng bố.”

Thiên Thần Tử nhìn thấy một màn này cảm thán nói, tuy rằng hắn có tự tin không kém Hoàng Chiến này, nhưng Hoàng Chiến hẳn là không phải là Loạn Cổ Hoàng Tộc Đỉnh Cấp Chí Tôn.

Từ trên người Hoàng Chiến liền có thể thấy được Yêu Nghiệt trong Loạn Cổ Hoàng Tộc khủng bố cỡ nào.

Lôi thú đặt chân lên cao trong Lôi Đình Cấm Địa tựa hồ cảm nhận được thương ý ngập trời của Hoàng Chiến, gầm lên vài tiếng, nhưng vẻn vẹn chỉ là gầm vài tiếng.

Không có hành động nào thêm nữa.

Khi thương mang của Hoàng Chiến quét tới trên người Lôi Thú, lưu lại không ít dấu vết trên lân giáp Lôi Thú.

“Tên Thiên Kiêu này thật khủng bố.”

Sinh linh xung quanh nhìn một màn này mà khiếp sợ nói.

Thật lâu trước kia khi Lôi Thú xuất thế có rất nhiều Thiên Tôn vây đánh nó, nhưng đều không thể lưu lại một chút dấu vết trên lân giáp Lôi Thú.

Nhưng hiện tại tên Yêu Nghiệt dùng thương này lại có thể sinh ra dấu vết trên lân giáp Lôi Thú, cái này rất đáng sợ.

Phải biết rằng chỗ cường hãn nhất của Lôi Thú chính là một thân lân giáp.

Tiếp theo Hoàng Chiến lại hướng Lôi Thú oanh không ít đạo pháp cổ xưa cường đại, đem lân giáp lôi thú đều đánh nát một khối, nhưng ngoại trừ chọc lôi thú càng thêm nổi giận ra cũng không có tác dụng gì khác.

“Thiên Thần Tử, giao cho ngươi.”

Hoàng Chiến ôm ngực nói với Thiên Thần Tử, ánh mắt của hắn cực kỳ không cam lòng, nhưng hắn quả thật không hàng phục được con Lôi Thú này.

Sâu trong mắt Thiên Thần Tử hàm chứa ý cười, hắn sớm đã biết xác suất Hoàng Chiến này không hàng phục được Lôi Thú này…

Làm sao hắn có thể không lưu lại một tay?

Hắn ở Lôi Đình Cấm Địa lâu như vậy sao lại không có một chút tiến

thủ chứ?

Thiên Thần Tử chậm rãi bay lên không trung, nhìn Lôi Thú trong mắt tràn đầy khinh thường, trong tay xuất hiện một viên đá lóe ra Lôi Đình.

Hòn đá này thỉnh thoảng có tiếng sấm.

Mà sau khi lấy tảng đá này ra, đôi mắt to như chuông đồng của Lôi Thú chớp chớp.

“Quả nhiên là hữu dụng.”

Thiên Thần Tử trong lòng mừng rỡ, loại Chân Lôi Thạch này quả nhiên hữu dụng đối với Lôi Thú.

Nhưng Chân Lôi Thạch này thật sự là quá trân quý.

Nếu không phải bởi vì muốn hàng phục con Lôi Thú này, trong lòng Thiên Thần Tử luyến tiếc lấy ra.

Khi sinh linh xung quanh nhìn thấy Lôi Thú giống như thân cận với Thần Tử đến từ thế giới khác, ánh mắt hiện lên một tia hâm mộ.

Thực lực của con Lôi Thú này vô cùng khủng bố, nếu có thể thành công hàng phục thì nhất định là một chiến lực cường đại.

Nhưng Lôi Thú khi nhìn thấy trong tay Thiên Thần Tử chỉ có một khối Chân Lôi Thạch, mũi xì ra khí, trong mắt hiện ra cảm xúc nhân tính hóa.

“Mẹ nó, nghèo nàn.”

Chương 737: Muốn tính kế hắn?

Chương 737: Muốn tính kế hắn?

Tựa hồ cảm nhận được ý thức mà Lôi Thú muốn biểu đạt, trên mặt Thiên Thần Tử hiện lên một tia xấu hổ.

Chưa từng có ai dám nói Thiên Thần Tử hiện tại của Thiên Thần Giáo là một kẻ nghèo nàn.

Mà lúc Thiên Thần Tử đang chuẩn bị xuất ra một quả Chân Lôi Thạch nữa thì một con Kim Sí Đại Bằng khổng lồ đáp xuống nơi này.

Từ trên lưng Kim Sí Đại Bằng một người có thần tư tuấn tú chậm rãi đi xuống, đạo cốt tiên linh, xung quanh có thần huy bao phủ tựa như thần dinh nam tử.

Nam tử sau lưng còn có vài nữ tử xinh đẹp, lại hình thành một phong cảnh đẹp.

Tần Cửu Ca, bạch y tuyệt thế, thần huy bao phủ, tựa như tiên nhân trên trời hạ phàm trần.

Nữ tử phía sau đều có khí chất riêng.

Mãnh liệt đến mức giống như là tới để du ngoạn.

Không hợp với cảnh giết chóc ở đây.

Làm cho người ta cảm thán, thế lực chi chủ này thật biết cách chơi.

“Ngươi rốt cục cũng tới.”

Thiên Thần Tử nhìn thấy Tần Cửu Ca, ánh mắt biến đổi mạnh mẽ, thật sự là Tần Tộc Đạo Tử Tần Cửu Ca.

Trong lòng hắn không hoảng hốt là nói dối.

Nhưng hắn tốt xấu gì cũng là một tôn Chí Tôn Yêu Nghiệt, rất nhanh liền bình phục tâm tình.

Nhưng làm cho vẻ mặt của Thiên Thần Tử âm trầm chính là Tần Cửu Ca hoàn toàn không nhìn về phía hắn.

Lại là nhìn Lôi Thú trên hư không Lôi Đình Cấm Địa.

Sau đó lại chậm rãi nhìn về phía hắn nói: “Ngươi gấp đến mức đầu thai như vậy?”

Thiên Thần Tử nghe được lời này vẻ mặt càng thêm âm trầm, nếu đổi lại là người khác nói chuyện với hắn như vậy, đã sớm bị hắn đập cho một trận rồi.

Một cường giả xung quanh Thiên Thần Giáo cũng tức giận nhìn Tần Cửu Ca.

Nhưng lúc hắn đang chuẩn bị nói chuyện, một đạo hàn quang lóe xuống, trong nháy mắt liền chém xuống tôn Thiên Thần Điện Thiên Tôn mang vẻ mặt giận dữ kia.

Làm cho người của Thiên Thần Giáo tức giận vô cùng.

Còn chưa nói chuyện, vẻn vẹn chỉ là mang vẻ mặt khó chịu, ngươi liền trực tiếp giết?

Cái này cũng quá là không để Thiên thần giáo vào mắt đi.

“Ngươi quá kiêu ngạo, thật cho rằng Tần Tộc ngươi một tay che trời ở Chư Thiên Chi Địa sao?”

Thiên Thần Tử đè nén lửa giận trong lòng mình, lạnh lùng nói với Tần Cửu Ca, xung quanh tràn ngập hàn khí.

Những Yêu Nghiệt của Cấm Kỵ Cổ Tộc luôn luôn khinh thường đạo thống Cổ Tộc bên ngoài.

“Đánh một trận trên Lôi Đình Cấm Địa hư không.”

Thiên Thần Tử lạnh lẽo nhìn Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca lạnh nhạt cười cũng không để ý tới Thiên Thần Tử, lại bình thản nói với một chỗ nào đó của hư không: “Nếu đã tới rồi, liền cùng nhau lên đi.”

Muốn giở trò trước mặt hắn, không thua gì đùa giỡn đại đao trước mặt Quan Công.

“Ngươi cảm thấy ở Lôi Đình Cấm Địa thiết lập một thứ gì đó, ta nhìn không ra?”

Vẻ mặt Tần Cửu Ca hàm chứa sự đùa cợt nhìn Thiên Thần Tử, muốn đối phó hắn như vậy sao, đây là đang khinh thường hắn sao?

Vừa dứt lời, xung quanh Tần Cửu Ca hiện lên vô số đạo văn, hư không vào giờ khắc này đều bị vây quanh.

“Người Loạn Cổ Hoàng Tộc ra ngoài cho Bản Đạo.”

Tần Cửu Ca bình tĩnh đánh bốn phía, thật cho rằng những Thiên Tôn của hắn mấy ngày nay không làm chuyện gì sao?

Hắn đã sớm phái Thiên Tôn đi giết toàn bộ người thuộc Đích Hệ của Loạn Cổ Hoàng Tộc ở chỗ này.

Một Đích Hệ của một Loạn Cổ Hoàng Tộc nho nhỏ còn muốn tính kế hắn?

Chỉ là chuyện vớ vẩn mà thôi.

“Ha ha, quả nhiên là Tần Tộc Đạo Tử Tần Cửu Ca, làm quen một chút ta là Hoàng Tộc Hoàng Chiến.”

Hoàng Chiến từ từ đi ra từ trong một mảnh hư không.

Ánh mắt hiện lên một tia dị sắc, vừa rồi hắn ra tay thu phục Lôi Thú, nhưng che giấu đi khí tức huyết mạch độc đáo của Loạn Cổ Hoàng Tộc của mình.

Nhưng chính là như vậy, Đạo Tử Tần Tộc này vẫn liếc mắt một cái nhìn ra hắn.

“Bổn Đạo Tử cũng không có thói quen nói chuyện với một vài người chết.”

Tần Cửu Ca không nói nhảm, nhàn nhạt nói với Hoàng Chiến và Thiên Thần Tử.

“Các ngươi không phải muốn khiêu chiến Bổn Đạo sao? Bổn Đạo Tử liền cho các ngươi cơ hội này.” Tần Cửu Ca phong tỏa xung quanh hư không, cười to lên tiếng.

Nếu không phải gần đây có chút nhàm chán thì sao Tần Cửu Ca có thể để ý tới loại kiến nhỏ này đây?

“Ngươi quá kiêu ngạo.”

Thiên Thần Tử cũng không quá do dự, thúc dục tay phải của mình, hung hăng chộp về phía Tần Cửu Ca.

Bàn tay phải của hắn tỏa ra ánh sáng lấp lánh.

Đây cũng không phải là bàn tay bình thường, mà là bàn tay của một tôn Thần Vương.

Uy năng vô cùng to lớn, làm Thiên Thần Tử của Thiên Thần Giáo, sao hắn có thể không có con bài tẩy thuộc về mình?

Tay phải của hắn chính là lá bài tẩy của hắn, một bàn tay Thần Vương.

Đương nhiên bàn tay Thần Vương này bị hắn cấy ghép tiến vào trong cơ thể mình.

Dựa vào tay Thần Vương này, Thiên Thần Tử trấn áp vô số Thiên

Chương 738: Chỉ vậy thôi sao?

Chương 738: Chỉ vậy thôi sao?

Tần Cửu Ca thản nhiên lập một quyền hóa chưởng, không có bất kỳ sự thừa thãi nào, một chưởng đi xuống, làm cho không gian xung quanh đều xuất hiện khe nứt.

Ánh mắt Thiên Thần Tử khẽ biến, nhất thời lại đánh xuống một chưởng.

Ầm một tiếng.

Thiên Thần Tử còn chưa qua mấy chiêu trực tiếp bay ngược ra ngoài, trên mặt tràn đầy máu đỏ.

Không một tiếng động.

Tất cả sinh linh ở đây đều ngây người một chút.

Trận chiến này không phải là ngươi đánh tới ta đánh lui, trận chiến có thế lực ngang nhau sao?

Nhưng này…

Hoàn toàn không phải là cách mở đầu chính xác.

Tất cả sinh linh đều hít một hơi khí lạnh.

Tôn này chính là đến từ dị thế giới dùng ba chưởng liền đánh chết một Thần Tử Thiên Tôn.

Sao lại dễ dàng bị nam tử như tiên nhân này một chưởng đánh bay?

Thiên Thần Tử bị đánh bay sắc mặt âm trầm, mạnh mẽ ép máu bên miệng xuống.

Đôi mắt của hắn tràn đầy chấn động.

Tại sao hắn lại mạnh mẽ như vậy?

Mình đây chính là tay của Thần Vương, ra tay liền kèm theo Thần Linh Chi Lực.

Hoàng Chiến ở một bên hoảng sợ nhìn Tần Cửu Ca.

Đạo Tử hiện tại của Tiên Cổ Tần Tộc này mạnh như vậy sao?

Hắn cảm thấy Đạo Tử Tần Tộc rất cường đại, nhưng nhiều nhất cũng chỉ cảm thấy mạnh hơn mình một chút.

Nhưng bây giờ nhìn thế nào cũng không giống như mạnh hơn một chút.

“Rác rưởi.”

Tần Cửu Ca từ trên cao nhìn xuống nói với Thiên Thần Tử, sinh linh xung quanh đều trở lên ngây ngốc.

Đây thật sự là nghiền ép.

Hơn nữa nam tử cực kỳ tuấn tú này còn dùng tâm linh công kích.

Rác rưởi.

Có một bộ phận sinh linh cảm thấy nguyên nhân Tần Cửu Ca ngay từ đầu không nghênh chiến là vì sợ hãi Thần Tử đến từ thế giới khác này, bởi vậy mới không nghênh chiến.

Nhưng một màn trước mắt bọn họ lại hung hăng đánh vào mặt bọn họ.

Đương nhiên càng nhiều là sinh linh cảm thấy Tần Cửu Ca và Thiên Thần Tử năm mươi năm mươi, sắc mặt cũng đại biến.

Đây đâu phải là năm mươi năm mươi.

Đây là khác nhau một trời một vực.

Thiên Thần Tử ôm ngực, lại ra tay lần nữa.

“Thiên Thần Chưởng.”

Ngày hôm đó Thần Tử đánh ra chưởng pháp đạo kim quang lấp lánh này, ở sau lưng Thiên Thần Tử mơ hồ có một đạo Thiên Thần đứng thẳng, tản ra thần huy vô cùng vô tận.

Lúc này đây Thiên Thần Tử đánh một chưởng về phía Tần Cửu Ca, trong lòng bàn tay mang theo ngàn vạn thần lực.

Hắn vận chuyển thần linh lực ẩn chứa trong bàn tay hơn phân nửa ở

trên đạo chưởng này.

Làm cho tuyệt học Thiên Thần Chưởng của Thiên Thần Giáo càng thêm khủng bố.

“Thiên Thần Chưởng ngược lại có thể.”

Tần Cửu Ca cảm thụ được Thiên Thần Tử đánh ra Thiên Thần Chưởng, khẽ gật đầu.

Thiên Thần Giáo này vẫn có chút nội tình, không hổ là đạo thống có thể trở thành đại giáo nhất lưu Chư Thiên Tiên Vực.

Một chưởng này có thể diệt sạch rất nhiều Thiên Tôn Cự Đầu.

Nhưng thật đáng tiếc, người đối mặt lần này là hắn.

Ánh mắt Tần Cửu Ca thâm sâu, mặt mang theo nụ cười.

Hắn chơi đủ rồi, không muốn cùng Thiên Thần Tử qua nhà nữa, lại đây trấn áp hắn thật sự chỉ là thuận tay mà làm.

Mục đích chân chính của hắn hôm nay là Lôi Thú trong Lôi Đình Cấm Địa.

Tần Cửu Ca tế xuất một quyền, mãnh liệt oanh kích Thiên Thần Tử.

Lần này, ánh mắt Thiên Thần Tử hoàn toàn đổi màu.

Một đạo khí tức vô cùng khủng bố đánh bay hắn, thân thể thẻ trầy xước vang lên.

“Nam tử này thật đáng sợ.”

Có Lôi Vực sinh linh run rẩy, đây chính là nhân vật khủng bố tam chưởng đánh chết Thiên Tôn.

Có một loại thống khổ gọi là ngươi coi người khác là đối thủ, người khác cảm thấy ngươi chỉ là một con kiến hôi tiện tay có thể vỗ chết mà thôi.

Loại cảm nhận này làm cho người ta rất khó chịu.

“Chỉ có vậy mà còn muốn đánh với ca ca ta?”

“Chỉ có vậy, chỉ có vậy thôi, chỉ có vậy thôi sao?”

Tần Ấu Vi cầm một thanh trường thương màu đen, ánh mắt cực kỳ khinh thường nhìn Thiên Thần Tử, là thứ gì mà dám đánh với ca ca?

Chờ nàng trưởng thành, người này ngay cả tư cách đánh nàng cũng không có.

Cơ Tiên Nguyệt nhìn lolita mặc váy đen bên cạnh, ánh mắt hiện lên một tia tò mò.

Lolita này là muội muội của công tử?

Ngay từ đầu nàng còn tưởng rằng công tử có sở thích kỳ quái gì đó.

Thế giới này tuy rằng không có cách nói năm năm kiếm máu, tử hình không lỗ.

(Thật ra là năm năm, Tiểu Ha còn cố ý tra một chút) Khụ khụ khụ

Nhưng cũng xem như là tuổi trưởng thành.

Hiện tại xem ra trong lòng công tử vẫn rất chính trực.

Công tử ở trong đại điện đối đãi với nữ tử mặc váy dài màu lam nhạt kia nhất định là một lần ngoài ý muốn.

Lúc ấy nàng cũng không dám nhìn, đương nhiên là không dám quang minh chính đại nhìn.

Vẫn trộm nhìn vài lần.

Thật đáng sợ, tựa như cự long vậy.

Sao có thể nuốt nó xuống…

Hơn nữa biểu tình còn tự nhiên như vậy.

“Tiểu muội muội, muội là muội muội của công tử đi.”

Cơ Tiên Nguyệt trong lòng nghĩ đã ra một kế hoạch, nàng vừa mới đến nơi này, mấy nữ tử khác bên cạnh công tử vừa nhìn liền đối với công tử có ý nghĩ không thể cho người khác biết.

Cho nên các nàng nhất định không phải là thống nhất mặt trận.

Nhưng Lolita này thì khác.

Làm muội muội của công tử, nhất định không có tâm tư xấu đối với

ca ca của mình.

Chương 739: Quá phức tạp

Chương 739: Quá phức tạp

Nói như vậy, trước tiên là chuyện tạo quan hệ tốt với lolita này vô cũng quan trọng.

Cơ Tiên Nguyệt đã lập kế hoạch tương lai của mình trong khoảng thời gian này.

Sắc mặt Tần Ấu Vi lạnh lẽo nhìn nữ tử này, nghĩ cũng không cần nghĩ nàng cũng biết nữ tử này nhất định cũng muốn đánh nhau với ca ca trên giường.

Đối với nữ tử như vậy, nàng sẽ cho sắc mặt tốt?

Không một cái tát tát chết nữ tử này đã là tốt rồi.

Cơ Tiên Nguyệt cảm thấy thái độ của tiểu muội muội này đối với mình không thân thiện lắm, sắc mặt thay đổi, nhưng vẫn mỉm cười.

Tần Ấu Vi trầm mặc một hồi, thản nhiên nói: “Phải mà cũng không phải.”

Bây giờ, sau này thì nói không chừng.

Đối mặt với đáp án như vậy thì trong đầu Cơ Tiên Nguyệt là một mảnh sương mù, cái gì gọi là phải mà cũng không phải.

Chẳng lẽ lolita này không phải muội muội của công tử?

Nhưng vì sao lại gọi là công tử ca ca?

Không hiểu, mối quan hệ quá phức tạp.

.....

Thiên Thần Tử lúc này bị Tần Cửu Ca đánh vào trong mặt đất.

Tiếp theo Thiên Thần Tử không kịp kêu sợ hãi, lại bị một chưởng đánh trúng.

Tiếng ầm ầm làm sụp đổ không ít sơn mạch xung quanh.

Rất nhiều sơn mạch từng mạch từng mạch nứt ra.

Sự im lặng.

Sự im lặng tuyệt đối.

Sự im lặng của cái chết.

Vị Thần Tử đến từ thế giới khác bị một chưởng tiếp một chưởng vỗ xuống đất.

Không thể nhúc nhích được chút nào.

Tất cả mọi người, kể cả người của Thiên Thần Giáo, trong mắt đều là vẻ không thể tin được.

Cảnh tượng tại hiện trường thật sự quá bạo lực và đẫm máu rồi.

Thần Tử Dị Giới cường đại như vậy không thể chịu nổi mấy lần công kích của nam tử Này.

Hơn nữa đáng sợ nhất chính là tên này tiên nam tử trông có vẻ vẫn là dáng vẻ không để ý mà ra tay.

Hoàn toàn không nghiêm túc.

Giống như một con mèo và một con chuột.

“Công tử rốt cuộc cường đại cỡ nào.”

Viêm Linh Cơ liếm liếm đôi môi hồng nhuận, ánh mắt lóe sáng.

Phương diện đó cường đại, nàng đã lĩnh giáo qua.

Thế nhưng thực lực phương diện này cường đại, nàng một chút cũng không biết.

Thực lực của công tử ở trong mắt nàng, chỉ có tám chữ hình dung.

Sâu không lường được, mênh mông sâu sắc.

Quả nhiên không hổ là người nàng đi theo.

Lúc trước lần đầu tiên nhìn thấy công tử, nàng đã coi công tử trở thành chủ nhân cả đời của mình.

Thực lực của chủ nhân cũng lần lượt nghiền ép người khác chinh phục chính mình.

Bỗng nhiên, một đạo thân ảnh áo trắng từ trên bầu trời chậm rãi đặt chân lên hư không.

Giống như một tôn dinh thự bình thường giống nhau.

Khuôn mặt tuấn dật, mái tóc đen nhánh, da thịt còn đẹp hơn nữ tử rất nhiều.

Không ít nữ sinh linh xung quanh nhìn thấy nam tử đặt chân vào hư không này, trong mắt hiện lên hào quang.

Nhưng khi các nàng nhìn thấy nam tử mang tới vài nữ tử, ánh mắt liền tắt lửa.

Mấy nữ tử này đều là tuyệt sắc nhân gian, làm cho các nàng cùng là nữ nhân rơi lệ.

“Công tử quả nhiên không hổ là tình nhân trong mộng của ta.”

Cơ Tiên Nguyệt nhìn một màn này, lẩm bẩm nói.

Ai quy định chỉ có nam tử mới có người tình trong mộng?

Nữ tử cũng có giống vậy.

“Không thú vị, một chút áp lực cũng không có.”

m thanh mờ nhạt giống như cọng rơm cuối cùng đè bẹp lạc đà.

Làm cho Thiên Thần Tử vốn bị thương có chút nghiêm trọng cảm giác nội tâm bị bạo kích, còn là loại bạo kích rất kịch liệt.

Ánh mắt Tần Cửu Ca chậm rãi nhìn về phía Hoàng Chiến, bình tĩnh nói: “Ngươi cũng đến chơi một chút?”

Vừa dứt lời, đồng tử Hoàng Chiến co rụt lại, Tần Cửu Ca vậy mà lại hướng về phía hắn.

“Không ổn.”

Hoàng Chiến bạo quát một tiếng, nghiền nát hư không, chuẩn bị chạy trốn, hiện tại nếu như không trốn, chút nữa phỏng chừng sẽ không có cơ hội.

“Chỉ có mấy người các ngươi còn chưa đủ, gọi quái thai cổ đại Loạn Cổ Hoàng Tộc các ngươi tới, bọn họ hẳn là có thể cùng ta qua hai tay.”

Tần Cửu Ca không phải khinh thường hai người này, mà là thật khinh thường hai người này.

Sau lưng hắn mơ hồ có một bàn tay khổng lồ tản ra thần quang.

Chậm rãi nắm Hoàng Chiến lên, giống như nhéo gà con.

“Có hộ thể thần quang?”

Lúc Tần Cửu Ca đang nắm Hoàng Chiến, trên người Thiên Thần Tử xa xa bộc phát ra quang mang kịch liệt.

Thiên Thần Thể?

Tần Cửu Ca bình tĩnh quay đầu nhìn về phía Thiên Thần Tử bị hắn đánh vào trong mặt đất.

Hắn cảm giác trên người Thiên Thần Tử mang đại khí vận, nhưng cũng không phải là sinh linh như nhân vật chính.

Đây là sinh linh mang khí vận.

Cho nên hắn cũng không chuẩn bị giữ lại tính mạng của hai người này.

Lại không thể mang đến cho hắn lợi ích giữ lại ăn tết sao?

“Thần Tử quả nhiên mang thiên thần thể.”

Người của Thiên Thần Giáo xung quanh nhìn một màn này, trong mắt dấy lên ngọn lửa hừng hực.

Bọn họ kỳ thật cũng không biết Thần Tử có phải có thể chất khủng bố Nhất Thiên Thần Thể trong Thiên Thần Giáo hay không.

Có tin đồn Thần Tử mang Thiên Thần Thể, nhưng cũng có tin đồn Thần Tử có thể trở thành Thiên Thần Tử chỉ là bởi vì thiên phú của bản thân hắn.

Cũng không có Thiên Thần Thể.

Nhưng bây giờ cảnh này rõ ràng nói với họ.

Thần Tử của bọn họ mang Thiên Thần Thể.

Đây là thể chất Chí Tôn Đỉnh Cấp Chư Thiên.

Là chỉ kém thể chất vô địch Hoang Cổ Thánh Thể này một bậc.

“Thần Tử hiện ra Thiên Thần Thể hẳn là có thể đánh nhau cùng với Tần Tộc Đạo Tử.”

Chương 740: Đón được ba chưởng là rất giỏi

Chương 740: Đón được ba chưởng là rất giỏi

Thiên Tôn có Thiên Thần Giáo tự tin mở miệng nói.

Là Thiên Tôn lâu đời của Thiên Thần Giáo, tất nhiên là rất rõ ràng loại thể chất Thiên Thần Thể khủng bố này.

“Ngươi cho rằng ngươi vô địch sao?”

Thiên Thần Tử dữ tợn từ trên mặt đất bay lên, ánh mắt hiện lên một tia bạo ngược.

Hắn vốn không muốn sớm bại lộ tin tức mình mang Thiên Thần Thể.

Chuẩn bị lúc tranh phạt Đế Lộ, lại bày ra Thiên Thần Thể của mình.

Nhưng bây giờ tất cả điều này không thể tùy theo hắn nữa rồi.

Sau lưng Thiên Thần Tử lại hiện lên một tôn cự ảnh.

Giống như Chân Thần nắm trong tay vạn vật sinh linh.

Mạnh hơn nhiều so với lúc đầu.

“Ta muốn thổi bay ngươi.”

Sau lưng Tần Cửu Ca cũng có tiên vương cự ảnh bày ra. Cả hai cái bóng khổng lồ tỏa ra ánh sáng rực rỡ va vào nhau, bạo phát linh lực trùng kích bao trùm mảnh thiên địa này. Một tiếng nổ, một bóng người bị thổi bay ra khỏi vụ va chạm. Chỉ có một người vẫn đặt chân trên hư không như cũ. Đó là Tần Cửu Ca. Thiên Thần Tử sau lưng bị đánh bay dần dần nghiền nát. Mắt Thiên Thần Tử đỏ ngầu, vì sao thi triển Thiên Thần Thể rồi mà hắn vẫn không phải là đối thủ của người này?

“Không thể nào, không thể nào, thực lực của ngươi sao có thể mạnh

như vậy? ”

Thiên Thần Tử tóc bạc bay phần phật gầm nhẹ một tiếng. Thua thảm hại như vậy là một cú đả kích rất lớn đối với hắn. Ánh mắt sinh linh quanh vây sợ hãi nhìn vị nam tử tuấn dật đặt chân vào hư không kia ung dung trấn áp một nhân vật cấp thần tử, quả thực cực kỳ khủng bố.

”Công tử quá đẹp trai.”

Tim Viêm Linh Cơ run lên dữ dội, ai có thể chống lại loại mê hoặc này chứ? Không chỉ Viêm Linh Cơ, phàm là nữ sinh linh nhìn thấy cảnh này đều không không khỏi run lên.

“Mạch thượng nhân như ngọc, công tử thế vô song, thật sự là phong hoa tuyệt đại.”

Đột nhiên, ở chỗ sâu trong hư không có một đôi mắt quan sát cảnh này.

“Đây hẳn là dòng chính của những chủng tộc kia, thật sự là đáng sợ, cũng không biết trong lịch sử Long cung có chí tôn nào tương tự như hắn hay không”

Thân ảnh ẩn núp ở trong hư không nghĩ. Long cung làm bá chủ tuyệt đối của hải vực vô tận gần đây, thiên kiêu yêu nghiệt trong cung là cực kỳ nhiều. Tần Cửu Ca nhìn đôi mắt đỏ như máu của Thiên Thần Tử, thản nhiên mở miệng nói:

“Thiên kiêu bình thường không tiếp được một chưởng của ta, ngươi có thể đón được ba chưởng đã rất giỏi, nếu ngươi không đến chọc ta, hẳn là sẽ có tương lai tươi sáng, nhưng ai bảo ngươi lại đến chọc ta?”

Thiên kiêu bình thường không tiếp được một chưởng của ta, ngươi có thể đón được ba chưởng đã rất giỏi.

Hắn thật kiêu ngạo.

Nghe đi nghe đi đây có phải là lời người nói không?

Đây có phải là lời của con người không?

Làm nhục người ta cũng không cần làm đến mức ấy. Có điều Viêm Linh Cơ các nàng biết, công tử đúng là đang khen Thiên Thần Tử này.

“Thần tử dị giới ba chưởng diệt sát Thiên Tôn thế nhưng chỉ có thể

tiếp nhận ba chưởng của nam tử."

Có sinh linh run rẩy nói, vậy nếu đổi lại như vậy, Thiên Tôn có thể tiếp nhận một chưởng của nam tử trích tiên này hay không?

Quá mức khủng bố, nhất thời bốn phía đều vang lên thanh âm hít vào.

"Tần Cửu Ca, ta không tin ngươi có thể bất bại!"

Phun một ngụm máu, Thiên Thần Tử nhìn Tần Cửu Ca với ánh mắt hung dữ.

Ai trên đời này có thể nói mình bất bại? Không ai có thể!

"Ta hy vọng ai đó có thể gây áp lực cho ta."

Tần Cửu Ca thản nhiên cười cười, vô địch không phải đồng nghĩa với hắn sao?

"Nhưng rất đáng tiếc, không có ai có thể gây áp lực cho bản Đạo Tử."

Vừa dứt lời, tiên vương cự ảnh xuất hiện sau lưng Tần Cửu Ca, giống như một vị đại đế đi dạo trên thiên đình.

Một chưởng ầm ầm đánh vào Thiên Thần Tử. Thiên Thần Tử lộ vẻ tuyệt vọng. Hắn vốn cho mình cho dù không phải là đối thủ của Đạo Tử Tần tộc, nhưng tuyệt đối là chênh lệch không xa. Nhưng thực tế quá tàn nhẫn. Hắn ngay cả một sợi lông của Tần Cửu Ca cũng không thể đụng vào được. Đó là một cú đả kích lớn. Chênh lệch giữa hai người bọn hắn cách xa vạn dặm, cơ bản cũng không phải chỉ cách một cái cấp bậc yêu nghiệt.

"Ngươi muốn giết ta sao?"

Thiên Thần Tử lộ vẻ hoảng sợ nhìn Tần Cửu Ca đang đánh về phía mình. Làm thần tử của đại giáo đỉnh cấp Chư Thiên Tiên Vực, làm sao Thiên Thần Tử có nguy cơ bị giết chết?

"Hoàng Chiến huynh cứu ta."

Thiên Thần Tử hoảng sợ kêu to, lần đầu tiên hắn cảm nhận được hơi thở tử vong khiến hắn run sợ trong lòng. Những người mạnh mẽ hơn nữa cũng sợ hãi khi đối mặt với cái chết. Đặc biệt là yêu nghiệt có thể sống rất lâu khi đối mặt với cái chết sẽ có tâm lý sợ hãi hơn. Càng sống lâu càng sợ chết. Có điều lời cầu cứu của Thiên Thần Tử

chắc chắn đã thất bại. Lúc này ngay cả bản thân Hoàng Chiến cũng khó có thể tự bảo vệ mình.

“Người Tần tộc dừng tay, chúng ta chính là người của Thiên Thần giáo, chẳng lẽ Tiên Cổ Tần tộc ngươi muốn quyết liệt triệt để với Thiên Thần giáo ta sao?”

Thiên Tôn ở đây lớn tiếng quát lạnh lùng.

Thiên phú của Thiên Thần Tử đời này của hắn rất là yêu nghiệt khủng bố. Là chí tôn tương lai chinh chiến Đế Lộ. Tuyệt đối không thể ngã xuống ở chỗ này.

”Thiên Thần giáo? Quyết liệt triệt để? Chỉ bằng vào các ngươi?”

Chương 741: Ta muốn ngươi chết

Chương 741: Ta muốn ngươi chết

Tần Cửu Ca cười lạnh nhìn Thiên Tôn của Thiên Thần giáo. Còn triệt để quyết liệt với Tiên Cổ Tần tộc? Hắn có xứng không? Hắn xứng bao nhiêu? Tựa hồ cảm thấy lời mình nói cũng có chút buồn cười, sắc mặt Thiên Tôn của Thiên Thần giáo hiện lên vẻ xấu hổ. Quả thực Tiên Cổ Tần tộc không cần phải để ý cảm nhận của Thiên Thần giáo bọn họ.

“Đạo Tử, ta biết một tin tức rất quý giá, chỉ cần ngươi thả ta ra, ta sẽ nói cho ngươi biết.”

Thiên Thần Tử mắt thấy chưởng này đánh về phía mình, vội vàng lớn tiếng nói. Hắn cũng không muốn chết, hắn còn có tương lai rất sáng chói. Có điều phảng phất không nghe được lời của Thiên Thần Tử, chưởng lớn vẫn đánh tới hắn.

Anh mắt Thiên Thần Tử lóe lên không ngừng, cắn răng một cái, lớn tiếng kêu lên: “Ta biết căn nguyên đại lục này ở nơi nào.”

Khi Thiên Thần Tử nói xong câu đó, tiên vương cự chưởng mới chậm rãi dừng lại trước mặt Thiên Thần Tử.

“Nói.”

Tần Cửu Ca lạnh nhạt nhìn Thiên Thần Tử nói. Mặc dù Thiên Thần

Tử này không phải là nhân vật chính khí vận, nhưng cũng là sinh linh mang đại khí vận, biết một ít chuyện người khác không biết là chuyện rất bình thường.

Thiên Thần Tử trở nên im lặng, tựa hồ đang suy nghĩ nói như thế nào, nói cái gì đó. Nhưng mà chờ hắn suy nghĩ vài giây, Tần Cửu Ca lại nâng chưởng về Thiên Thần Tử lại lần nữa. Thiên địa bản nguyên rất quý giá, thế nhưng muốn làm điều kiện sống là không thể được.

“Thiên địa bản nguyên ở gần một hải vực.”

“Chỉ có ta biết thiên địa bản nguyên ở nơi nào.”

Thiên Thần Tử nhìn tiên vương cự chưởng tới gần, trong lòng càng phát hoảng. Đạo Tử Tần tộc này thật sự tốt xấu gì cũng không nghe. Ngay cả thần vật như thiên địa bản nguyên cũng không thèm để ý.

Tần Cửu Ca lười để ý tới Thiên Thần Tử, chờ ngươi chết, ta lấy trí nhớ của ngươi, trực tiếp nhìn không phải là tốt hơn sao? Còn cần rắc rối như vậy? Trong ánh mắt hoảng sợ của Thiên Thần Tử, cự chưởng ẩn chứa đại đạo pháp tắc chi lực đánh vào trên người hắn.

“Thiên Thần Tử.”

Hoàng Chiến sợ hãi nhìn Tần Cửu Ca, có người nói biết tin tức của thiên địa bản nguyên, hắn lại không có một chút động lòng, tâm tính này quả thực đáng sợ.

Tần Cửu Ca quay đầu, lạnh nhạt nhìn Hoàng Chiến, thực lực của Hoàng Chiến không mạnh mẽ như Thiên Thần Tử. Bởi vì đây không phải là bản tôn của hắn. Cấm kỵ dòng chính cổ tộc sao có thể dễ giết như vậy? Hoàng Chiến sợ hãi nhìn Tần Cửu Ca, bản tôn của hắn lúc này ở trong chỗ cấm địa, mặc dù phân thân này chết, bản tôn cũng sẽ không chết, nhưng bản tôn cũng tuyệt đối sẽ tổn thất một bộ phận chiến lực.

“Tần Đạo Tử…”

Hoàng Chiến đang chuẩn bị mở miệng nói chuyện, nhưng ngay sau đó phân thân này của hắn đã bị đánh nát. Mà lúc này Hoàng Chiến ở xa trong cổ vực điên cuồng phun máu, ánh mắt bi phẫn.

“Tần Cửu Ca, ta muốn ngươi chết.”

Nói xong, Hoàng Chiến bắt đầu liên hệ với thuộc hạ của mình. Nhưng điều khiến hắn sợ hãi hơn đã xảy ra. Thuộc hạ của hắn không

có mấy người phản ứng lại hắn. Xác suất lớn không phản ứng với hắn có nghĩa là đã chết.

Tần Cửu Ca chậm rãi đi đến bên cạnh thi thể Thiên Thần Tử. Lòng bàn tay tản ra ma khí vô tận. Một lát sau, thi thể Thiên Thần Tử đã bị hắn thu vào Hồng Mông Đế Tháp. Thiên Thần Tử có thiên thần thể là chất dinh dưỡng khá tốt. Hồng Mông Đế Tháp có thể hấp thu năng lượng sinh linh bổn nguyên để tăng cường bản thân. Tần Cửu Ca cảm thấy thi thể sinh linh khá tốt đều sẽ vứt hết trong Hồng Mông Đế Tháp. Hãy để nó tiêu hóa và hấp thụ, tăng cường.

”Thiên địa bản nguyên? Nhưng thật ra thật là may mắn.”

Tần Cửu Ca trích xuất một ít tin tức từ trong đầu Thiên Thần Tử, ánh mắt hiện lên một sự ngạc nhiên. Loại đồ chơi như thiên địa bản nguyên này đối với hắn cũng rất có lợi. Sau đó, Tần Cửu Ca phất phất tay về phía người Thiên Thần giáo đã bị Thiên Tôn tần tộc khống chế, ý bảo tiêu diệt toàn bộ. Cho dù những chuyện này bị Thiên Thần giáo biết, cũng không có gì. Bọn hắn đã không có tư cách để làm cho Tần Cửu Ca lo lắng.

“Tiếp theo là ngươi.”

Tần Cửu Ca nhìn sâu vào Lôi Đình Cấm Địa, vừa rồi khi hắn trấn áp Thiên Thần Tử cùng Hoàng Chiến lôi thú đã trốn vào sâu trong cấm địa. Tần Cửu Ca khá ham thích nó. Không phải là cơ thể mà là tôn thú của nó. Mà lúc này lôi thú đã trở về sâu trong Lôi Đình Cấm Địa, toàn thân nó đều run rẩy. Đôi mắt to bằng chuông đồng hiện lên vẻ cảnh giác. Trong bóng tối nó cảm thấy rằng có ai đó muốn gây bất lợi cho nó. Chẳng mấy chốc sự xuất hiện của Tần Cửu Ca lóe lên trong tâm trí nó. Vừa rồi lúc bọn bọn hắn đánh nhau, nó lập tức trở lại trong Lôi Đình Cấm Địa bởi vì hơi sợ hãi người kia. Thế giới bên ngoài quá đáng sợ, thà ở nhà còn hơn.

“Nam tử trích tiên này muốn làm gì?”

Lôi vực sinh linh xung quanh hoảng sợ nhìn Tần Cửu Ca đặt chân vào hư không. Lúc này nội tâm của bọn bọn hắn cực kỳ chấn động. Vừa rồi Tôn Thần Tử từ dị thế kia bị nam tử trích tiên này đánh chết. Tất cả các thi thể đã được đưa vào một tòa tháp. Hài cốt không còn, Thiên Tôn thuộc hạ đều bị bắt. Thời gian trong chốc lát tựa như thay trời đổi đất.

“Công tử muốn làm gì?”

Viêm Linh Cơ tò mò nhìn công tử. Lúc này công tử đang ở trên bầu

trời Lôi Đình Cấm Địa. Vô số lôi đình tráng kiện đánh vào người công tử, nhưng đối với công tử không có chuyện gì xảy ra. . Ngược lại những lôi đình màu trắng bạc này chiếu sáng công tử như lôi thần giáng thế.

“Đây là muốn nhục thân vượt qua Lôi Đình Cấm Địa à.”

Sinh linh ở nơi tối tăm cực kỳ rung động nhìn cảnh này nói. Mục đích của nam nhân này, nó cảm thấy như thể mình đã nhìn ra. Mượn Lôi Đình Cấm Địa mài giũa thân thể của mình, tôi luyện huyết nhục của mình.

“Thân thể thuần khiết vượt qua ngàn vạn thiên lôi.”

Sinh linh trong bóng tối đều muốn nổ tung, thân thể người này mạnh mẽ hơn rất nhiều so với tộc bọn nó. Rốt cuộc ai mới là sinh linh nổi danh bằng thân thể mạnh mẽ?

“Cũng không tệ lắm.”

Tần Cửu Ca đặt chân lên hư không Lôi Đình Cấm Địa, vô số tia sét lóe lên sâu trong đôi mắt của hắn.

“Nhưng vẫn không đủ.”

Chương 742: Lôi Thần Dẫn

Chương 742: Lôi Thần Dẫn

Tần Cửu Ca trầm mặc một chút, năng lực rèn thân thể của Lôi Đình Cấm Địa vẫn rất mạnh mẽ. Loại thiên lôi cuồn cuộn này là điều kiện mà những nơi khác chưa từng có. Tần Cửu Ca lấy ra một món đồ tản ra hơi thở cổ xưa từ trong trữ vật giới, bè ngoài giống như đá kim cương kiếp trước của Tần Cửu Ca. Vật tản ra hơi thở cổ xưa trên người có lôi đình đi động khó hiểu làm cho người ta cảm thấy nó chính là lôi đình được tạo ra mà đến.

“Đây là Lôi Thần Dẫn.”

Không ít sinh linh trong bóng tối ở lôi vực tràn ngập cảm giác chấn động. Gã công tử này lấy Lôi Thần Dẫn ra làm gì? Lôi Thần Dẫn chính là thứ chuyên dẫn lôi. Vẫn là Lôi Thần Dẫn lớn như vậy. Bình thường Lôi Thần Dẫn hơi lớn một chút đã có thể để cho người ta ở nơi thiên lôi tụ tập đánh đến mấy ngày mấy đêm. Hiện tại gã công tử này lấy Lôi Thần Dẫn lớn như vậy là muốn làm gì? Ở trong Lôi Đình

Cấm Địa lấy Lôi Thần Dẫn không thua gì sắc lang trong mấy ngàn vạn năm chưa từng được chạm đến nữ tử tuyệt sắc, bỗng nhiên xuất hiện một tiên tử không có bất kỳ sức chống cự nào. Đó là khẳng định là vô cùng chói mắt. Tiếng sét ầm ầm giáng xuống vị công tử đúng như dự đoán.

”Thật sảng khoái.”

Sau khi Tần Cửu Ca xuất Lôi Thần Dẫn ra, ngồi xếp bằng trong hư không Lôi Đình Cấm Địa. Sấm sét liên tục bắn phá thân thể của Tần Cửu Ca.

“Đó là Tiên Thiên thần lôi? Lôi kiếp có thể đánh chết Thiên Tôn trong lời đồn phải không?”

Sinh linh xung quanh tụ tập ở lôi đình trên đầu Tần Cửu Ca run rẩy nói. Nam tử trích tiên này gan thật lớn, dám ở Lôi Đình Cấm Địa xuất Lôi Thần Dẫn ra, đây chẳng phải là khiêu khích sao? Trong Lôi Đình Cấm Địa có vô số sấm sét đánh vào Tần Cửu Ca. Lôi thần lớn như vậy dẫn ra thiên lôi quá mức khủng bố. Khung cảnh tại hiện trường nổ tanh tách giống như muốn muốn hủy diệt thế giới. Trong mắt tất cả sinh linh đều là màu bạc trắng.

“Không chỉ có Tiên Thiên thần lôi, vậy… Đó là Huyết Thần lôi?”

Sinh linh xung quanh vây quanh Lôi Đình Cấm Địa mỗi một lần kinh ngạc hô lớn là biểu hiện cho việc xuất hiện một trận thần lôi mới đánh vào trên người công tử này. Có điều suốt mấy ngày sấm sét cũng không làm cho gã công tử này bị một chút thương tổn. Ngược lại càng làm cho làn da của hắn càng thêm bóng loáng trắng nõn mềm mại. Hơn nữa thân thể của hắn vậy mà còn tản mát ra từng luồng hương thơm. Khuôn mặt thanh tú như ngọc, khí chất giữa từng cử chỉ. Để cho nữ tử nhìn thấy quả thực phải hâm mộ ghen tị hận chết. Một vài nữ nhân thiên kiêu ở đây mắt tràn đầy vẻ khác thường.

“Giống như cắn công tử một cái vậy.”

Viêm Linh Cơ vẫn nhìn công tử của mình. Sau khi nhìn thấy công tử trải qua nhiều lôi kiếp trùng kích như vậy, da thịt trên người vốn giống như ngọc càng đẹp hơn. Hơn nữa quan trọng nhất là, trên người công tử lại tản ra từng luồng hương thơm của thịt. Thân thể công tử bị sét đánh lại tản mát ra mùi thịt, cắn có ngon hơn không.

Trên hư không Lôi Đình Cấm Địa.

”Nếu thường xuyên ở chỗ này bị sét đánh mà nói, nhất định thân thể có thể mạnh hơn một chút.”

Tần Cửu Ca nhướng mí mắt bình tĩnh nói. Thiên lôi trong Lôi Đình Cấm Địa này đối với việc rèn luyện thân thể cực kỳ có lợi. Tất nhiên điều kiện tiên quyết là chịu đựng. Sinh linh xung quanh đương nhiên cũng biết Lôi Đình Cấm Địa của Lôi Vực đối với việc rèn luyện thân thể cực kỳ có lợi. Trước kia có một ít thiên kiêu yêu nghiệt tự cho là thân thể vô song đến Lôi Đình Cấm Địa dùng thiên lôi tẩy lễ. Nhưng không ít người đều bị đánh thành máu thịt lẫn lộn thật là thê thảm. Cho nên lúc này thiên kiêu trước kia từng tới Lôi Đình Cấm Địa luyện thân thể đang nhìn cảnh này trong lòng sinh ra cảm giác: ”Ta là ai? Ta đang ở đâu? Làm sao mà hắn lại mạnh như vậy? Chẳng lẽ ta là phế vật trời sinh?”

Tần Cửu Ca hai mắt đầy sấm sét nhìn về phía sâu trong Lôi Đình Cấm Địa.

“Ta cho ngươi hai sự lựa chọn.”

“Thứ nhất, thành tọa kỵ thần phục ta.”

“Thứ hai, ta đi vào trấn áp ngươi, làm một bữa tiệc lôi thú, mùi thịt dị thú như ngươi chắc là không tệ.”

“Ta hy vọng ngươi chọn thứ hai.”

Lôi thú ở sâu trong cấm địa Lôi Đình: “???”

Quả nhiên là ngươi thèm khát thân thể của ta, hạ tiện!

Những lời này cũng không phải đơn độc truyền âm, cho nên sinh linh ở gần đều nghe được.

“Đây là chí tôn đỉnh cấp sao?”

Có nữ sinh linh lẩm bẩm nhìn Tần Cửu Ca trên hư không. Bọn hắn gặp phải con lôi thú trong truyền thuyết kia chắc chắn là đi vòng quanh. Ngay cả thần tử đến từ dị giới, vừa rồi dùng ba chưởng giết chết một vị Thiên Tôn, chủ yếu cũng là dụ dỗ lôi thú mà thôi. Đánh giá trong lòng tên thần tử kia cũng chắc chắn là kiêng kỵ lôi thú. Nhưng nam tử trích tiên này đã đe dọa trực tiếp. Có vẻ như hắn không coi trọng lôi thú chút nào. Cũng không thèm để ý giá trị của lôi thú. Phải biết rằng đây chính là huyết mạch tọa kỵ của Thượng Cổ Lôi Thần trong lời đồn. Cực kỳ giá trị.

“Gầm gừ.”

Như cảm thấy bị xúc phạm, một tiếng rống thót tim đột nhiên phát ra từ Lôi Đình Cấm Địa. Nhưng chỉ là một tiếng gầm rú, lại khiến vô số sinh vật khiếp sợ, không dám cùng nó tranh đoạt.

“Lôi thú này quá đáng sợ, ai có thể hàng phục nó?”

Chương 743: Thu Lôi Đình Bản Nguyên rồi lui

Chương 743: Thu Lôi Đình Bản Nguyên rồi lui

Sinh linh còn ẩn núp ở trong bóng tối, ánh mắt toát ra vẻ thở dài. Trên thực tế, Long Cung đã sớm biết nơi này có một con cự thú vô song, hơn nữa nó vẫn là một con lôi thú có huyết mạch cường hãn của lôi thú viễn cổ. Đối với huyết mạch của lôi thú viễn cổ, bọn hắn không thể không muốn khuất phục nó, nhưng lôi thú bị vây sâu trong Lôi Đình Cấm Địa, chiến lực vốn đáng sợ ở chỗ này càng thêm đáng sợ. Mạnh mẽ thu phục nhất định sẽ tử chiến với lôi thú.

“Liệu hắn có thể thu phục nó không? Chắc là…”

Sinh linh ẩn trong bóng tối lắc đầu, tuy rằng nó không cảm thấy ai có thể thu phục được con lôi thú này nhưng cảm giác của nam nhân trích tiên này cho nó thật sự là quá đáng sợ.

“Nhân loại, ngươi cứ lui như vậy đi, ta giao Lôi Đình bản nguyên lại cho ngươi.”

Sâu trong Lôi đình Cấm Địa có tiếng gầm rống truyền ra. Tuy rằng thanh âm chấn động thiên địa, nhưng mọi người đều có thể nhận ra rằng có sự kiêng kỵ trong tiếng rống này.

”Nam tử trích tiên hẳn là sẽ thu Lôi Đình bản nguyên rồi lui đi thôi.”

“Không sai, có thể đạt được một mảnh Lôi Nguyên mà không có chút tổn thương nào cũng là rất tốt. ”

Có người đoán thực lực của lôi thú cực kỳ đáng sợ, hơn nữa đây là ở trong Lôi Đình Cấm Địa, lôi thú có thể khống chế lôi đình vô tận tồn tại. Có thể đạt được Lôi Đình bản nguyên thì cực kỳ tốt. Tần Cửu Ca đặt chân vào hư không Lôi Đình Cấm Địa thản nhiên lắc đầu. Xem ra con lôi thú này không có duyên với hắn. Cho dù là thượng cổ thần

sơn cũng có không ít thần thú muốn thành tọa kỵ cho hắn. Cho lôi thú cơ duyên này nhưng nó không tranh thủ thì trách ai? Ngươi đi thượng cổ thần sơn hô một câu: Có thần thú nào muốn thành tọa kỵ của Đạo Tử Tần Cửu Ca hay không? Chỉ chốc lát thôi có được mấy con luôn.

“Gan lớn quá, ngay cả mệnh lệnh của Đạo Tử cũng dám làm trái.”

Kim Sí Tiểu Bằng Vương cười lạnh một tiếng, con lôi thú này xem ra là ở Chư Thiên Chi Địa này đã lâu rồi, cảm thấy mình rất lợi hại. Nói cách khác là ngông cuồng, cực kỳ ngông cuồng. Đặc biệt là lúc này ở trong Lôi Đình Cấm Địa, nó có thể khống chế vạn lôi ai cũng không sợ. Nhưng phải biết rằng ở trước mặt vị này ngươi chính là sinh vật lớn hơn con kiến hôi một chút mà thôi. Kim Sí Tiểu Bằng Vương quyết định bây giờ phải biểu hiện trước mặt Đạo Tử, dang rộng đôi cánh tỏa ra ánh sáng vàng đậm và lao vào trong Lôi Đình Cấm Địa. Nó là một thần thú, thân thể vô cùng mạnh mẽ, điểm này Lôi Đình còn không thương tổn được nó.

Thiên Tôn Tần tộc còn lại cũng cười lạnh như nhau. Cái gì vậy? Ngươi cho rằng người rất quý giá sao? Cho dù là tọa kỵ của Thượng Cổ Lôi Thần cũng không dám liều như vậy. Tiếp theo có không ít Thiên Tôn Tần tộc cùng xông vào trong Lôi Đình Cấm Địa. Loại chuyện nhỏ này còn muốn Đạo Tử làm, vậy đám người bọn hắn có ích lợi gì? Bọn hắn chỉ biết nấu ăn sao? À, đến loại cảnh giới này của bọn hắn cũng không cần nấu ăn.

“Thủ hạ có thế lực thật là dễ làm việc.”

“Gã công tử này ra lệnh một tiếng, nhiều Thiên Tôn như vậy đều phải nghe theo.”

Không ít sinh linh quanh vây nhìn thấy cảnh này cảm thán nói. Cái này gọi là thế lực lớn! Là thương hiệu! Làm gì cũng có thuộc hạ (đàn em). Nếu có thể có được một nửa danh tiếng của nam tử này bọn hắn cũng thỏa mãn rồi. Nhiều nhân vật hùng mạnh như vậy đều cam chịu làm thuộc hạ của nam tử này. Quả thực quá sợ hãi, không cách nào tưởng tượng đạo thống sau lưng nam tử này đáng sợ cỡ nào. Sau đó, một trận chiến kinh hoàng đã nổ ra ở sâu trong Lôi Đình Cấm Địa. Dư âm chiến đấu đều đã truyền ra bên ngoài. Làm cho sinh linh bên ngoài cảm nhận được dư âm run sợ. Tần Cửu Ca cũng không quan tâm chiến đấu trong Lôi Đình Cấm Địa. Lôi thú rất mạnh mẽ, đặc biệt là trong Lôi Đình Cấm Địa, sức chiến đấu của nó khẳng định không ngừng tăng lên. Nhưng làm thần thú của Thiên Tôn cự đầu của Tần tộc và thượng cổ thần sơn, bọn hắn có yếu đi không ? Đặc biệt bây giờ là dùng phương pháp vây giết.

“Xuất hiện đi, đã nhìn lâu như vậy.”

Tần Cửu Ca đột nhiên nói với một khoảng hư không nào đó. Trong ánh mắt lóe lên một màu sắc lạ. Lúc hắn trấn áp Thiên Thần Tử với Hoàng Chiến, kỳ thật cũng đã cảm nhận được có một ánh mắt đang quan sát hắn trong bóng tối. Bây giờ vừa vặn xử lý xong những chuyện này, Tần Cửu Ca muốn nhìn xem là ai đang một mực ở chỗ tối quan sát nơi này. Mà khi Tần Cửu Ca vừa dứt lời, một nữ tử trên đầu có hai cái sừng nhỏ linh lung bái lạy Tần Cửu Ca một cái.

“Tiểu nữ tử Long Liên tham kiến công tử.”

“Long nhân tộc?”

Trong mắt Tần Cửu Ca lóe lên một chút kinh ngạc, mặc dù hắn gặp rất nhiều chủng tộc, nhưng chưa từng gặp Long tộc. Điều này liên quan nhiều đến tuổi tác của hắn.

”Đúng là Long nhân tộc, Long Liên chính là người của Long cung này, lần này nhìn thấy công tử thật sự là trùng hợp.”

Chương 744: Từ hôn

Chương 744: Từ hôn

Long Liên vội vàng nói, nếu bị chí tôn yêu nghiệt này cho rằng mình có ác ý, nàng nhất định sẽ chết.

”Long cung? Có chuyện gì vậy?”

Tần Cửu Ca hơi híp mắt, hắn biết một ít tin tức về Chư Thiên Chi Địa. Hắn ở Hỗn Độn Vực, Thanh Thiên Vực, Lôi Vực kỳ thật đều ở trong cùng một khối đại lục. Đương nhiên Chư Thiên Chi Địa còn có đại lục khác, mà các đại lục đều cách hải dương vô tận. Thế lực trong hải dương vô tận thần bí hơn thế lực trên đại lục rất nhiều. Vừa nhìn đã biết Long cung này thế lực đạo thống trong hải dương vô tận.

”Hồi bẩm công tử, ta muốn cầu cứu công tử.”

Long Liên cắn răng nói. Nàng đi tới đất liền là muốn tìm thế lực trên đất liền cầu cứu. Thế lực trong hải dương mênh mông của các nàng đều bị vị hôn phu trên danh nghĩa của muội muội nàng hứa hẹn và bọn hắn sẽ không manh động.

Nói một cách đơn giản. Chính là vị hôn phu trên danh nghĩa của muội muội quật khởi. Muốn tìm muội muội báo mối thù từ hôn nhục nhã năm đó. Ai có thể biết thiên tài năm đó ngã xuống qua ba mươi năm lại quật khởi?

Hơn nữa hiện tại hắn đã trưởng thành, còn mang theo thế lực mình xây dựng bao vây công kích Long cung.

Tần Cửu Ca bình tĩnh, một kẻ Long Nhân tộc bị mình phát hiện tìm mình cầu cứu, vì sao mình phải đồng ý? Nếu không phải nhìn thấy trên người Long Nhân tộc này có khí vận, hắn lười nói chuyện với nàng.

Trên người người long nhân này có khí vận đặc thù như nhân vật chính. Mặc dù rất mỏng, nhưng cũng có. Điều này có nghĩa là bên người nàng có một cây rau hẹ xanh mượt.

Vùng biển vô tận. Nơi đây là thiên đường của vô số chủng tộc sinh sống dưới biển. Hải vực vô tận diện tích cũng không nhỏ hơn một ít đại lục, thậm chí ở một mức độ nào đó mà nói còn lớn hơn một chút. Đại dương vĩnh viễn là nơi bí ẩn nhất. Long cung là một trong những thế lực cổ xưa mạnh mẽ nhất trong vùng biển này, hoành hành một phương.

Cung chủ thì càng nổi tiếng. Một thân thực lực đáng sợ không gì sánh được, trong hải vực mênh mông này là cường giả đỉnh cấp. Nội tình Long cung cộng thêm thực lực của cung chủ trong một hải vực vô tận chắc chắn là đỉnh cấp tồn tại. Thế nhưng mấy ngày nay Long cung luôn luôn rất bình tĩnh yên hòa náo nhiệt hẳn lên. Nguyên nhân

chính là vị hôn phu trên danh nghĩa của tiểu công chúa Long cung lúc trước trở về báo thù.

Từ rất lâu trước kia, Long cung chi chủ cùng một thế lực chi chủ lớn khác ước định hôn sự. Ngươi sinh ra nhi tử, ta sinh ra nữ nhi, ta sẽ gả nữ nhi cho nhi tử của ngươi. Ngược lại cũng thế.

Vốn sự việc cứ định ra như vậy, rất nhiều người đều cảm thấy đây là một mối lương duyên tốt đẹp, cho đến một lần xảy ra sự việc ngoài ý muốn. Thế lực lớn sinh ra nhi tử kia bị thương vô cùng nghiêm trọng, và hắn dường như sắp chết. Càng khiến người ta khó chịu hơn là thế lực lớn đó lại sụp đổ chỉ sau một đêm.

Sụp đổ hoàn toàn.

Trận biến cố này có thể nói là đến nhanh hơn cả một cơn bão, khiến mọi người khó có thể phản ứng kịp. Tiếp theo bởi vì đại thế lực chi chủ bị thương quá nặng mà chết.

Nhưng nhi tử của hắn không chết. Nhi tử của hắn chính là đối tượng đính hôn của tiểu công chúa Long cung. Lần này, khung cảnh trở nên kỳ lạ. Trước kia đính hôn thực lực đạo thống song phương tuy rằng có chênh lệch, nhưng đại thế lực kia cũng không kém Long cung nhiều lắm. Cho nên hai bên đính hôn có thể nói là môn đăng hộ đối. Vốn dĩ, cái này cũng không có gì.

Bởi vì chỉ cần Long cung không ra mặt cự tuyệt hôn ước, các tiểu công chúa Long cung đều sẽ gả cho nhi tử của các đại thế lực. Nhi tử của đại thế lực chi chủ kia nghe nói thiên phú cũng cực cao. Rất nhiều người đều cảm thấy cuối cùng hắn sẽ gia nhập vào Long cung, trở thành con rể quý của Long cung.

Lúc đó ngay cả bản thân Nhi tử của đại thế lực chi chủ cũng nghĩ như vậy. Nhưng có một chuyện khiến tất cả sinh linh đều không ngờ tới đã xảy ra. Thực lực của hắn trong ba năm vẫn lùi bước, cứ lùi bước.

Tuy nói không có lùi thành phế vật nhưng cũng chẳng liên quan gì đến hai từ thiên tài cả. Sau đó, chuyện gây khiếp sợ hơn đã xảy ra. Tiểu công chúa Long cung, đối tượng đính hôn với hắn một ngày nọ tới cửa thăm hỏi.

Sau lưng còn có vị cường giả chịu trách nhiệm bảo hộ tiểu công chúa. Tiểu công chúa Long cung đã trả lại hôn thư trước mặt nhi tử của vị đại thế lực chi chủ kia.

Nàng nói: “Hôn nhân của ta do ta làm chủ, trưởng bối sắp xếp hôn nhân ta không thích, ta hy vọng ngươi có thể hiểu.”

Lúc đó tiểu công chúa Long cung áy náy nói với Giao Viêm, cũng chính là nhi tử của đại thế lực chi chủ. Nàng rất chân thành, đích thân tới nhà thăm. Phải biết rằng lúc đó thân phận tiểu công chúa Long cung cao quý hơn Giao Viêm rất nhiều. Theo lý thuyết thì thành ý này rất lớn, không chỉ tự mình tới cửa thăm hỏi mà còn đưa không ít đan dược cho Giao Viêm.

Lúc đó trên người Giao Viêm không có loại đan dược cực kỳ quý giá này. Những đan dược kia đối với Giao Viêm có thể nói là đưa than trong ngày tuyết rơi. Có điều những thứ này trong ánh mắt Giao Viêm chỉ là giả dối. Đây là một sự xúc phạm nghiêm trọng đối với hắn. Giao Viêm vứt những đan dược quý giá mà tiểu công chúa Long cung đưa cho hắn trên mặt đất. Sau đó tức giận mắng tiểu công chúa Long cung.

“Tiểu tiện nhân ngươi ta còn chướng mắt.”

“Cái thứ gì dám hủy hôn ta.”

“Chờ ta trưởng thành nhất định sẽ để cho tiện nhân như ngươi làm nô bộc, sẽ diệt cả Long cung.”

Lúc đó Giao Viêm cảm thấy lòng tự trọng của mình bị chà đạp dữ dội. Hắn nghĩ là, lúc đó hắn khó khăn như vậy, ngươi làm vị hôn thê của lão tử không phải nên tới trấn an lão tử sao? Vậy mà còn dám hủy hôn lão tử!

Sau đó Giao Viêm bị cường giả Long cung bắt lại trấn áp. Nhưng tiểu công chúa Long cung cảm thấy trong lòng áy náy đã cầu xin cho hắn, lúc này cường giả Long cung mới thả Giao Viêm ra.

Chương 745: Bao vây Long Cung

Chương 745: Bao vây Long Cung

Viêm Long cung.

Đây chính là đối tượng bị tiểu công chúa Long cung từ hôn, Viêm long vương hiện giờ cũng được người ngoài tôn xưng là Oải Chủy Long Vương Giao Viêm. Không sai, Giao Viêm bây giờ có một biệt hiệu danh chấn tứ hải.

Oải Chủy Long Vương.

Hiện giờ Oải Chủy Long Vương quật khởi, chuyện năm đó lại bị khơi lại lần nữa. Có điều chuyện xưa biến thành, thiếu niên nhiệt huyết Oải Chủy Long Vương quật khởi. Là chuyện xưa của thiếu niên nhiệt huyết quật khởi đánh tan tất cả.

Trong đại điện của Viêm Long cung.

“Ha ha ha, ta thấy Long cung của ngươi hiện giờ còn có thủ đoạn gì, năm đó hành động từ hôn của Long Yên Nhiên đã làm ta tan nát cõi lòng, bây giờ bản Oải Chủy Long Vương đã trở về, ta muốn ngươi làm nô lệ.”

Trong ánh mắt Giao Viêm hiện lên một sự vui sướng, hắn ở đại điện rống giận thành tiếng. Bao nhiêu năm, bao nhiêu năm rồi, mình chịu nhiều khổ sở như vậy, bây giờ rốt cục đã quật khởi. Hắn muốn cho tiểu công chúa Long cung lúc trước hủy hôn làm nữ nô, làm một nữ nô đời đời kiếp kiếp cho hắn. Trong lòng hắn nắm chắc điều này. Hiện giờ hắn không chỉ có thực lực bản thân đại thành, sau lưng còn có đạo thống cổ xưa ủng hộ. Thế lực hải vực vô tận này đều bị hắn mua chuộc hoặc uy hiếp không dám ra tay. Bây giờ Long cung bị cô lập không có viện binh, hoặc là thần phục hắn, hoặc là diệt vong. Chỉ có hai con đường này mới có thể đi.

Kỳ thực xét từ tâm trạng bây giờ của hắn, những gì tiểu công chúa Long cung đã làm với hắn vào thời điểm đó không có gì sai. Dù sao người ta đã nói rõ không thích hôn nhân sắp đặt, hơn nữa còn đến cửa thăm hỏi còn tặng không ít đan dược cực kỳ quý giá.

Lúc đó thân phận người ta còn cao như vậy. Vì thế bất kể nhìn từ điểm nào, người ta cũng không làm sai. Nhưng đối tượng xảy ra là hắn thì lại không được. Trong mắt hắn, ngươi nên quỳ liếm lão tử. Cái gì tiểu công chúa Long cung, nếu ngươi là vị hôn thê của ta, cũng chỉ có thể cả đời là vị hôn thê của ta, là nữ nô của ta. Ngươi có tư cách gì? Ngươi dựa vào cái gì dám hủy hôn với lão tử? Cũng có thể nói là lòng tự trọng của nam tử làm hại, dù sao bây giờ Oải Chủy Long Vương hắn rất sảng khoái.

“Truyền lệnh xuống, bảy ngày sau nếu Long cung không giao tiểu công chúa của bọn hắn cho ta làm nữ nô, bản Oải Chủy Long Vương sẽ đem đại quân tiêu diệt bọn hắn.”

Giao Viêm lạnh như băng hét ra bên ngoài đại điện. Giờ phút này ánh mắt hắn hiện lên vẻ hồng nhiệt. Phảng phất như đã nhìn thấy bộ dạng tiểu công chúa Long cung lúc trước khinh thường hắn đang quỳ

liếm mình. Vẫn là một bộ dạng bị mình ép buộc. Càng nghĩ đến nội tâm của hắn lại càng vui vẻ. Ai bảo lúc trước nàng hủy hôn?

“Cái gì tiểu công chúa Long cung, ta muốn cho ngươi chủ động trở thành nữ nô của ta.”

Trong lòng Giao Viêm vô cùng sảng khoái. Bảy ngày sau, tiểu công chúa Long cung cao cao tại thượng, tôn quý đến cực điểm kia sẽ quỳ liếm mình. Ha ha ha ha.

“Ta còn chưa có được thiên địa bản nguyên trong truyền thuyết mà đã mạnh mẽ như thế, nếu chiếm được chẳng phải ta sẽ phi thiên hay sao?”

Vẻ mặt Giao Viêm càng phát ra hưng phấn. Hắn có một bí mật. Lúc trước hắn từ một thiên tài đột nhiên biến thành một phế vật là có nguyên nhân. Nguyên nhân cụ thể đều hiểu. Đều là lão Đổng ca. Trên người hắn có một sư tôn. Đương nhiên trong nội tâm của hắn bây giờ đã liệt sư tôn này trở thành thứ cấm kỵ rồi. Lúc đó sư tôn giao cho hắn một công pháp vô cùng cổ xưa, gọi là Nguyên Quyết. Chỉ cần cắn nuốt thiên địa vạn nguyên là có thể thành cường giả. Những năm gần đây, hắn nuốt vô số bản nguyên, nuốt những bản nguyên này xong, hắn trở nên mạnh mẽ. Nhưng từ đầu đến cuối chưa từng nuốt thiên địa bản nguyên. Đó là nguồn gốc của sức mạnh cực đại. Trước đây không có cơ hội, nhưng bây giờ hắn có. Hắn nhận được tin tức, qua một thời gian ngắn hải vực này sẽ bộc phát ra Linh Lực Triều Tịch một lần. Mà thiên địa bản nguyên rất có khả năng sẽ xuất hiện trong đợt Linh Lực Triều Tịch này.

“Hồi bẩm long vương, Viêm Long quân đã chuẩn bị xong.”

Bỗng nhiên, từ trong đại điện tiến từ chính điện một giao long bước vào và quỳ xuống trước Giao Viêm một cách kính cẩn.

Giao Viêm lộ vẻ hài lòng.

Viêm Long quân của hắn thường gọi là đại quân Oải Chủy vẫn rất mạnh mẽ.

“Chuẩn bị đi, bây giờ chúng ta sẽ bao vây Long cung.”

.... Giờ phút này không khí Long cung rất khẩn trương. Năm đó Giao Viêm bị tiểu công chúa từ hôn đã trở về. Vẫn là dùng cách đặc biệt bá đạo, quân lâm thiên hạ. Không chỉ thực lực trở nên cực kỳ mạnh mẽ, thế lực sau lưng cũng cực kỳ đáng sợ.

Giữa một tòa Long điện.

“Oải Chủy Long Vương kia quả thực khinh người quá đáng, khinh người quá đáng!”

Theo tiếng mắng chửi vang lên. Xoảng một tiếng, một cái bình hoa cực kỳ quý giá bị đập nát.

“Người đâu, chúng ta huy động đại quân quyết tử cùng Oải Chủy Long Vương!”

Vừa rồi tiếng tức giận mắng chửi lại vang lên, thật sự là quá tức giận. Lại dám động thủ với Long cung của hắn. Có điều tựa hồ nghĩ tới điều gì, long vương bèn gọi người đi.

Bây giờ Long cung của bọn hắn cũng không phải là đối thủ của Oải Chủy Long Vương. Mà lúc này trong đại điện này có một nữ tử tuyệt sắc mặc váy dài màu ngọc bích đang ngồi.

Tóc của nữ nhân mềm mại như lụa. Dung nhan cực đẹp, da thịt mềm mại. Đôi mắt trong suốt, lần đầu tiên nhìn sẽ thấy nữ tử này rất linh động. Nhưng sau đó trong sâu thẳm đôi mắt của nữ nhân có một nỗi buồn có thể nhìn thấy được.

Đột nhiên, thanh âm ầm ầm vang lên bên ngoài Long cung. Vô số tiếng chém giết vang vọng khắp trời làm cho không ít cường giả trong Long cung cả thấy khiếp sợ. Chẳng lẽ là Oải Chủy Long Vương kia đánh đến rồi sao?

”Long Yên Nhiên ngươi ra đây cho bản long vương!”

“Mau ra đây cho bản long vương!”

Từng tiếng quát lạnh vang lên trong Long cung. m thanh vẫn vây quanh Long cung, làm cho không ít cường giả ở Long cung lộ vẻ tức giận. Giao Viêm này quá càn rỡ.

“Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, bản Oải Chủy Long Vương tới báo thù mối nhục năm đó.”

Chương 746: Ngươi không hối hận?

Chương 746: Ngươi không hối hận?

Lúc Giao Viêm nói những lời này, mặt cười lạnh lẽo. Lúc trước mối nhục bị từ hôn trong ký ức của hắn vẫn còn mới mẻ. Mỗi khi nghĩ đến thời khắc đó, hắn đều bùng nổ ý nghĩ muốn đập tan mọi thứ. May mắn thay, bây giờ hắn đã thành công. Cá muối trở mình.

“Giao Viêm ngươi chớ quá đáng!”

Thanh âm tràn ngập uy lực áp chế vang lên. Bây giờ Giao Viêm đã đến cửa nhà khiêu khích. Chuyện này cũng quá xem thường Long cung bọn hắn rồi.

“Quá đáng? Quá đáng sao?”

Giao Viêm cười lạnh nhìn một vài người từ Long cung đi ra. Hắn có được gọi là quá đáng không? Hắn cảm thấy không quá đáng chút nào.

“Nếu như nói quá đáng, tiểu công chúa của các ngươi đối với ta càng quá đáng hơn.”

Giao Viêm lửa giận ngút trời, trong đầu hắn bây giờ vẫn hiện lên cảnh tượng từ hôn kia.

“Cảnh tượng các ngươi khi nhục ta đến bây giờ ta vẫn nhớ rõ, còn có gì quá đáng hơn so với việc hủy hôn nữa hả?”

Giao Viêm vừa dứt lời, một chưởng vỗ về phía một tòa kiến trúc chung quanh Long cung. Ầm một tiếng, tòa nhà đầy vết nứt, rạn nứt và vỡ tan.

“To gan!”

Có cường giả Long cung thật sự là nhìn không nổi nữa, Long cung của bọn hắn ở hải vực vô tận này luôn luôn uy danh hiển hách, chưa bao giờ có chuyện bị bao vây, chứ đừng nói chi là hủy diệt kiến trúc Long cung trước mặt bọn hắn.

“Đến vừa đúng lúc.”

Nhìn cường giả Long cung đang đánh tới mình, mặt Giao Viêm lộ ra vẻ trào phúng, những người này chưa từng ý thức được bây giờ hắn, Oải Chủy Long Vương mạnh mẽ cỡ nào. Giao Viêm hóa thành thân giao long, vọt về phía Thiên Tôn thành danh đã lâu ở hải vực vô tận này. Ầm một tiếng, Giao Viêm biến thành thân giao long đụng vào tên cường giả Long cung kia. Nhưng làm cho tất cả mọi người không thể tưởng tượng được là, Giao Viêm lui ra sau mười bước mà cường

giả Long cung lại lui về phía sau trăm bước. Điều này chẳng phải chứng minh thực lực của Giao Viêm mạnh hơn cường giả Long cung thành danh đã lâu này rất nhiều hay sao? Nghĩ như vậy, nhất thời sinh linh vây quanh đều hít một hơi khí lạnh. Ánh mắt nhìn Oải Chủy Long Vương đặt chân vào hư không, tràn ngập kiêng kỵ.

Bao nhiêu năm rồi? Oải Chủy Long Vương này đã đến trình độ có thể đánh một trận với cường giả Long cung còn chiếm thế thượng phong. Quả thực kinh khủng quá. Cảm nhận được sinh linh xung quanh khiếp sợ, tán thưởng, hâm mộ, trong lòng Giao Viêm rất hài lòng, bởi vì đây là thứ hắn muốn.

Có điều làm Giao Viêm khó chịu chính là Long Yên Nhiên vậy mà lại không có tỏ ra vẻ cực kỳ hối hận. Điều này làm cho trái tim hắn rất khó chịu. Trong mắt hắn, chỉ cần khi hắn triển khai thực lực thiên phú vô cùng đáng sợ ra thì tiểu công chúa

Long cung lúc trước từ hôn hắn nhất định sẽ lộ ra vẻ mặt hối hận, bởi vì vì nàng đã mất đi một phu quân có thể trở thành cao thủ đáng sợ, hơn nữa còn bức ép phu quân vốn thuộc về nàng bức về phía đối đầu.

“Nhìn thấy thực lực của ta mạnh mẽ như bây giờ, ngươi không hối hận sao?”

Giao Viêm nhìn Long Yên Nhiên lạnh lùng nói, hắn muốn chính tai nghe được tiểu công chúa Long cung cực kỳ kiêu ngạo này nói với mình ba chữ ta hối hận. Nghĩ đến đó trái tim hắn cực kỳ phấn khích.

“Chỉ là ngay từ đầu ta không muốn loại hôn nhân sắp đặt này, cũng không liên quan gì đến thực lực của ngươi.”

“Không hối hận.”

Long Yên Nhiên bình tĩnh nhìn Giao Viêm. Lúc trước nàng quả thật nghĩ như vậy. Nàng không biết tương lai Giao Viêm đã định hôn ước với mình sẽ như thế nào. Ngoại trừ lần đó ra nàng cũng chưa từng gặp mặt Giao Viêm. Tại sao nàng lại giao hạnh phúc hôn nhân của mình cho một người chưa từng gặp? Hơn nữa lúc đó thái độ của nàng đã rất tốt, cũng không ỷ lại sau lưng mình là Long cung mà mạnh mẽ áp bức Giao Viêm. Cho nên lúc trước nàng có gì sai?

Mà Giao Viêm nghe được những lời này thì trong mắt nổi giận. Lúc đó chẳng phải thấy thiên phú của mình không có, thực lực thấp, mới từ hôn hay sao, bây giờ lại ở đây nói như thế khiến cho hắn vô cùng ghê tởm.

“Bảy ngày, Oải Chủy Long Vương ta cho các ngươi bảy ngày, bảy ngày sau nếu Long cung các ngươi không thần phục ta, đến lúc đó ta sẽ cho các ngươi đẹp mắt.”

Lời Giao Viêm giống như âm thanh hoàng tuyền vang lên trong tai mọi người ở Long cung. Chờ hắn nắm trong tay Long cung, nhất định phải sỉ nhục tiểu công chúa cực kỳ kiêu ngạo này, ai bảo nàng dám hủy hôn với hắn?

Lôi Vực.

“Giúp ngươi thì có lợi gì?”

Tần Cửu Ca nhấp một ngụm trà xanh trong tay, bình thản nhìn Long Nữ vẫn đang quỳ trong đại điện.

Sau khi diệt Lôi Thú ở chỗ sâu nhất của Lôi Đình Cấm Địa, bọn họ đã trở lại đây.

Có nghĩa là, cuối cùng Lôi Thú dập đầu với Tần Cửu Ca để xin tha thứ.

Nhưng Tần Cửu Ca đã cho nó một cơ hội, không trân trọng thì đừng trách hắn nữa.

Đừng nói huyết mạch của loại Thượng Cổ Dị Thú này ăn ngon.

Mà Long Nữ bị Tần Cửu Ca phát hiện cũng luôn ở phía sau Tần Cửu Ca tới giờ.

Từ lời của Long Nữ, Tần Cửu Ca biết được một số chuyện.

Trong lòng hắn lúc này có một vài suy đoán.

Nhưng hắn cũng sẽ không ra trực tiếp ra tay.

Bên đó phải ăn, bên này cũng phải ăn.

Hai bên ăn mới là vương đạo.

Chương 747: Toàn bộ thần phục ta

Chương 747: Toàn bộ thần phục ta

Long Nữ quỳ trên đại điện, chớp mắt không yên.

Bây giờ đã hoàn toàn không có thời gian rồi.

Nàng có thể đụng phải cường giả mạnh nhất chính là Trích Tiên nam tử này.

Trừ hắn ra thì ai cũng không cửu nổi Long Cung rộng lớn của nàng.

Nghĩ một lúc, ánh mắt Long Liên nhắm lại, chuẩn bị mở lời.

“Ngươi sẽ không muốn hiến thân đấy chứ?”

Giọng nói bình thản vang lên trong đại điện, khiến cho Long Liên đang nhắm mắt đỏ mặt.

Không sai, vừa nãy nàng thực sự có ý nghĩ này.

Mà phản ứng của Long Liên lập tức khiến cho Tần Cửu Ca thấy buồn cười.

Tại sao luôn có con gái hiến thân cho mình?

Chẳng lẽ mình giống kẻ háo sắc lắm à?

Quả nhiên, đẹp trai chính là ưu thế.

Lần trước là Thanh Tiêu Nữ Hoàng, giờ lại có một dị tộc.

Coi hắn thành cái gì vậy?

Luôn có người ôm ấp, ai chịu nổi?

May là bên cạnh mỹ nhân vây quanh nhưng hắn cũng không có tư tưởng hoa của nhà không thơm bằng hoa dại.

Đời của người đẹp trai chính là giản dị, khiêm tốn như vậy đó.

Hắn không lĩnh hội được.

Lúc này, vẻ mặt của Long Liên thay đổi, chính nàng cũng không biết vị công tử này cần gì.

Trông hắn có vẻ không cần gì cả.

“Ta muốn toàn bộ Long Cung các ngươi thần phục ta.”

Tần Cửu Ca chậm rãi nhấp một ngụm trà, bình thản nói.

Bên kia đã có Thiên Địa Bản Nguyên thì nhất định cần một thế lực lớn một tay khống chế bản địa.

Chủng Địa Đầu Xà đối với hoàn cảnh xung quanh bản thân và những đồ vật đặc biệt, cụ thể ở chỗ nào, chắc chắn biết nhiều hơn hắn.

Long Liên chớp mắt, với điều kiện này, dù là với thân phận của nàng thì cũng không thể nói linh tinh.

Nhưng vừa nghĩ tới tình trang Long Cung bên đó.

Long Liên trầm giọng: "Nếu công tử có thể đưa Long Cung ta vượt qua khó khăn, Long Cung ta ắt sẽ nghe theo lệnh của công tử."

Tần Cửu Ca nghe xong cũng chỉ cười một cái, chẳng lẽ hắn thèm muốn Long Cung à?

Nói thật thì hắn còn không coi trong Long Cung của Chư Thiên Chi Địa, tình hình bên trong rất hạn chế, dù chắn chắn có cường giả nhưng cũng không có mấy người.

Hắn chỉ vì có thể thuận lợi tìm thấy Thiên Địa Bản Nguyên ở đó mà thôi.

…

"Ầm, ầm, ầm."

Vô số lôi kiếp chấn động.

"Tu vi của nàng ta cao quá, giờ lại bộc phát rồi."

Sở U Cơ nhìn Viêm Linh Cơ đang bị vây trong vô số lôi đình, trong ánh mắt là sự ghen tị không thể che giấu.

Loại này gọi là thiên phú.

Nàng hưởng không ít tạo hoá nhưng vẫn không đuổi kịp bước chân của bọn họ.

Nhưng may mắn có thể ở bên cạnh công tử bưng trà rót nước.

Thuận tiện he he he.

Nếu không thì nàng đã tự kỷ rồi.

"Hừ, còn không phải là ca ca cho nàng ta ăn những thứ đồ tốt gọi là

Sinh Mệnh Tinh Hoa đó à, ta ăn thì cũng thế."

Tần Ấu Vi khinh thường nhìn Viêm Linh Cơ đang ở trong không trung.

Nếu không phải vì người phụ nữ này, trong lòng ca ca chắc chắn là nàng.

"A, cái gì gọi là Sinh Mệnh Tinh Hoa?"

Sở U Cơ nghe thấy Tần Ấu Vi nhắc tới Sinh Mệnh Tinh Hoa, ánh mắt ánh lên sự tò mò.

Chẳng lẽ ăn cái Sinh Mệnh Tinh Hoa đó sẽ có thể tăng tu vi một cách nhanh chóng?

Nhưng vì sao công tử không cho nàng ăn Sinh Mệnh Tinh Hoa?

Chẳng lẽ vì cảm thấy tu vi của nàng không đủ, vẫn chưa thể ăn à?

Nghĩ tới đó, Sở U Cơ thầm hạ quyết tâm, nhất định phải cố gắng nâng cao tu vi để cho công tử cho nàng ăn Sinh Mệnh Tinh Hoa.

Ăn nhiều vào, ăn phần lớn.

Viêm Linh Cơ độ xong Thiên Tôn, nở nụ cười, hướng mắt về phía Tiểu La Lỵ.

Nàng biết tên Tiểu La Lỵ này vẫn đang ghen.

Nhưng không sao, dù sao Tiểu La Lỵ cao lớn hơn chút thì trong mắt nàng vẫn là Tiểu La Lỵ.

Tại sao?

Ngực không chìm, không cách nào quyến rũ người khác.

Ngực nhỏ xíu, còn muốn ra ngoài quyến rũ người khác?

Nằm mơ.

Viêm Linh Cơ nhìn Sở U Cơ thân mặc áo đen, bình thản nói: "Sinh Mệnh Tinh Hoa là đồ tốt, đợi công tử cho ngươi, nhất định phải nắm cho thật chắc."

"Trong đó ẩn chứa năng lượng vô tận, ăn vào không chỉ ngon mà lợi ích càng lớn, sẽ cho ngươi rất nhiều năng lượng."

Viêm Linh Cơ nói thêm, nhưng lần này, nàng hướng ánh mắt khiêu khích nhìn về phía Tiểu La Lỵ.

Giữa các nàng cũng không có ác ý gì.

Chỉ là thường hay trêu chọc nhau mà thôi, đương nhiên cũng có thể nói là các nàng đều đang khoe khoang với nhau.

Khoe khoang đồ sao, đương nhiên là đồ mà công tử Tần Cửu Ca cho mỗi người các nàng rồi.

Tần Ấu Vi lạnh lùng cười thành tiếng.

Dù trong lòng hơi khó chịu nhưng lúc này không thể thể hiện ra trước mặt cô gái này được.

Tần Ấu Vi kiên cường, xưa nay chưa từng khuất phục.

Cùng lắm đợi lát nữa đi tìm ca ca đòi ăn Sinh Mệnh Tinh Hoa, đến lúc đó lại đi đấu khẩu với nữ tử này.

Nếu không phải uy lực của Tần Cửu Ca đủ trấn áp được Viêm Linh Cơ.

Không chừng sẽ loạn ra chuyện gì rồi, thậm chí sẽ có thể hình thành cảnh Tu La.

Đương nhiên đó là do nam tử không đủ sức điều khiển.

Một toà cổ điện.

Vừa rồi Viêm Linh Cơ, Tần Ấu Vi, Sở U Cơ đang đợi Tần Cửu Ca xuất quan.

Sau đó gặp mặt liền mở hội đấu khẩu.

Nhưng dường như nói đến mệt rồi, các nàng lại cùng nhau ngắm toà cung điện này.

Trong cung điện này có người con trai quan trong nhất trong đời các nàng, không có người thứ hai.

Bên trong cổ điện tản ra khí tức cổ xưa mạnh mẽ.

Có tiên khí tràn ngập, khiến cho người ta cảm thấy trong cung điện này có một tiên nhân ngồi xếp bằng.

“Công tử xuất quan rồi.”

“Ca ca xuất quan rồi.”

Chương 748: Làm gì có chuyện mà công tử không làm được chứ

Chương 748: Làm gì có chuyện mà công tử không làm được chứ

Viêm Linh Cơ, Tần Ấu Vi, Sở U Cơ mang vẻ mặt mừng rỡ.

Công tử của các nàng rất ít khi bế quan, lần bế quan này chắc chắn là có một số chuyện cần làm.

Mà công tử nói muốn đi Vô Tận Hải Vực.

Cho nên chắc chắn không phải là bế quan thời gian dài.

Ba cô gái ở đó, mỗi người đều mong chờ xem công tử làm gì ở trong đó?

Rất nhanh, cửa được mở ra, Tần Cửu Ca ra rồi.

Áo trắng như tuyết, tuấn tú vô song, điều này có thể khiến công chúa Thần Quốc gặp một lần đã muốn sinh khỉ con nhan sắc đỉnh cao.

“Đây là Thần Vương Khôi Lỗi, thực lực đúng là tốt, vượt qua dự đoán của ta.”

Tần Cửu Ca luyện thi cốt Thần Vương đó thành Thần Vương Khôi Lỗi.

Thể xác của Thần Vương cộng thêm thủ pháp luyện chế đặc biệt của Tần Cửu Ca khiến cho Thần Vương Khôi Lỗi này rất mạnh.

“Còn có chuyện gì mà công tử không thể làm chứ.”

Sở U Cơ ánh mắt long lanh nhìn Tần Cửu Ca bạch y tuyệt thế.

Trong mắt nàng, công tử hoàn mỹ, thế gian không có bất kỳ nam tử nào sánh bằng công tử.

Quá hoàn mỹ, khiến cho nàng cảm thấy bản thân vốn không có tư cách ở bên cạnh công tử.

Tần Cửu Ca nhìn về phía mấy cô gái, nhẹ nhàng cười nói: “Đi, công tử đưa các ngươi đi Vô Tận Hải Dương cắt rau hẹ.”

“Hôm nay Giao Viêm ta tập hợp mấy chục tộc ở Hải Vực ở đây để cùng nhau trấn áp Long Cung.”

Giao Viêm đặt chân trong không trung, hướng về phía mấy toà đại điện của Long Cung mà quát.

Xung quanh Giao Viêm có vô số gợn sóng dao động, phát ra khí tức doạ cho người khác hoàn toàn không dám động đậy.

Phía sau nó còn có thế lực của đủ loại chủng tộc.

Đây chính là lực lượng của nó.

Thế lực lớn ở vùng Hải Vực đều bị nó – đã qua thăm hỏi rồi, có một số xu hướng không muốn đối nghịch Hạo Hãn Long Cung, nhưng cũng hứa sẽ không trợ giúp cho Long Cung.

Thế là đủ rồi.

Bên trong Hạo Hãn Long Cung có cường giả nhưng bên nó cũng có mà.

“Hạo Hãn Long Cung ngươi có thần phục ta không?”

Giao Viêm bước lên trước một bước, lạnh lùng quát: “Long Yên Nhiên, đến hôm nay thì ngươi đã hối hận chưa?”

Lúc này, nó cảm thấy cực kỳ khoái chí.

Quá đã.

Còn kiểu vả mặt nào khoái hơn chuyện này chứ?

Có, đó chính là vả mặt trước mặt mọi người.

Hương vị của kiểu vả mặt này cực kỳ thoải mái.

Long Yên Nhiên làm nhục nó thì phải trả lại gấp nội.

“Tiểu nữ có gì sai.”

Long Yên Nhiên bình tĩnh nhìn Giao Long, đáp lại, nàng có gì sai chứ?

Nếu ngươi biết phu quân tương lai của ngươi là một phế vật mà hôn

nhân giữa ngươi và hắn là kiểu bị cưỡng chế.

Ngươi đồng ý không?

Đổi góc độc mà nói, ngươi biết vị hôn thê của ngươi là cô gái xấu xí nhất thiên hạ, hôn nhân cũng là do trưởng bối định đoạt, lại không có sự gật đầu đồng ý của mình, ngươi đồng ý không?

Đây chính là so sánh.

Chuyện thường ở đời người.

Lúc đó, nàng cũng cảm thấy hơi không hợp lễ nghĩa.

Cho nên nàng đã lén lút thăm hỏi Giao Viêm này.

Còn mang đến không ít đan dược chất lượng tốt.

Chuẩn bị âm thầm giải quyết chuyện này.

Nhưng đến trưởng bối còn không biết, chỉ có người hộ đạo của mình biết.

Lúc đó nàng đã rất cẩn thận nói chuyện với Giao Viêm.

Dù cho lúc đó Giao Viêm gào thét quát mắng nàng, nàng cũng âm thầm chịu đựng.

Sau chuyện đó, nàng cũng không để cho người hộ đạo đuổi cùng giết tận Giao Viêm.

“Sai chính là sai ở việc ngươi từ hôn.”

Tinh thần Giao Viêm sảng khoái hơn, cười khinh bỉ.

Từ hôn?

Còn không phải là sự nhục nhã lớn nhất đối với nó à?

Long Yên Nhiên vốn mang vẻ mặt bình tĩnh, lúc nghe tới câu này thì hơi tức giận.

Chẳng lẽ tìm kiếm chân ái của mình là sai à?

Bản đối hôn nhân sắp đặt là sai à?

Lúc đó nàng tưởng tượng phu quân tương lai của mình là trích tiên trên trời hạ phàm, cùng một thế hệ, chiến lực vô song, mà lại còn

phải thêm điều kiện là cực kỳ đẹp trai.

Mà Giao Viêm lúc đó đáp ứng được mấy điều kiện?

Một cái cũng chẳng được!

Không chỉ không có thực lực thiên phú, nhan sắc cũng chỉ là kiểu bình thường.

Quan trọng nhất là nàng rất phản đối mối hôn sự không có tình cảm gì này.

Lúc đó, mỗi khi nghĩ đến trên người mình có thêm một người con trai xa lạ đi vào đi ra.

Nàng cảm thấy rất buồn nôn.

Chẳng lẽ để cho chuyện bi thảm như này xảy ra trên người nàng?

Không thể nào!

Tuyệt đối không thế!

Ý trung nhân của nàng chỉ có thể là Thiên Tông Thần Tử, anh tuấn bất phàm.

Ngươi có thể nói nàng hơi vật chất, nhưng nàng cũng không phải cặn bã, càng không dây dưa Giao Viêm.

Đây là điều kiện tìm phu quân của nàng, ngươi không phù hợp thì tự đi tìm phần của mình đi.

Nàng đã nghĩ xong dáng vẻ của chân ai tương lai của mình rồi.

“Hôm nay ta không chỉ lấy Long Cung ngươi mà còn phải lấy cả ngươi, nghe nói ngươi còn có một tỷ tỷ ruột, vừa hay đến lúc đó để ta hưởng thụ một chút “tề nhân chi phúc”.

“Cũng coi như ngươi bù đắp cho ta.”

Chương 749: Giao Viêm là Oải Chủy Long Vương thần bí

Chương 749: Giao Viêm là Oải Chủy Long Vương thần bí

Giao Viêm vui sướng nhìn về phía nữ thần mà trước đây bản thân khó có thể với tới.

Còn từ hôn với ta?

Giờ ta sẽ khiến ngươi chủ động hầu hạ ta.

Mà ta còn muốn tỷ muội các ngươi cùng làm.

Song phi!

Những lời này đều là Giao Viêm truyền âm cho mình Long Yên Nhiên, sinh linh xung quanh không nghe được.

Mà Long Yên Nhiên nghe được những lời này, vẻ mặt càng ngày càng trở nên khó coi.

Giao Viêm này không chỉ có ý đồ với Hạo Hãn Long Cung của nàng còn có ý đồ với mình và tỷ tỷ.

“Giao Viêm, ngươi quá đáng lắm.”

Long Yên Nhiên nghe thấy những lời này thì không nhịn nổi.

Chuyện quá đáng như thế, sao nàng có thể đồng ý được.

Giao Viêm cũng không giận, nhìn về phía Long Yên Nhiên, tràn đầy châm biếm: “Ngươi cho rằng hôm nay có thể thoát khỏi đây?”

Lúc lời của Giao Viêm vang lên, xung quanh nó xuất hiện mấy tên dẫn đầu tản ra khí tức khủng bố.

Đây đều là Thiên Tôn, còn là Trung Vị Thiên Tôn thuộc cấp bốn, cấp năm.

Những Thiên Tôn này hộ đạo cho Giao Viêm nó, thực sự không nên quá sướng.

“Chúng ta bái kiến Long Vương.”

Sau khi mấy vị Thiên Tôn này xuất hiện thì đều cung kính lên tiếng, nói với Giao Viêm.

m thanh vang vọng nơi đây, khiến cho vô số sinh linh xung quanh nhìn về phía Giao Viêm.

Tiện thể còn có mấy sinh linh nhìn về phía mấy vị Trung Vị Thiên

Tôn đột nhiên xuất hiện đó.

“Quần áo mà mấy vị Thiên Tôn đó mặc không phải là…”

Có sinh linh nhìn quần áo mà mấy vị Thiên Tôn đó mặc trên người rồi run rẩy nói.

Đây là thế lực cổ xưa, thế mà lại xuất hiện.

Mà Thiên Tôn của thế lực đó lại còn gọi Giao Viêm là Long Vương!

Kỳ thật bọn chúng có không ít người biết Viêm Long Điện Điện chủ Giao Viêm còn có một cái tên khác, Oai Chuỷ Long Vương.

Nhưng bọn chúng đều cảm thấy Oai Chuỷ Long Vương này chỉ là một cái danh hiệu đơn giản mà thôi.

Dù sao thực chất không ít giao nhân và long nhân lớn mạnh đều gọi bản thân là cái gì đó vương.

Phần lớn mọi người chỉ coi như nghe chuyện cười.

Nhưng cảnh trước mắt này đã kích động bọn chúng một cách triệt để.

Vì những Thiên Tôn đó đều thuộc về một thế lực cổ xưa, đó là Trung Bộ, bá chủ của Vô Tận Hải Dương.

Long Vương Điện.

Giao Viêm lại là một vị Long Vương của Long Vương Điện.

“Ta biết rồi, ta biết rồi, Giao Viêm là Oai Chuỷ Long Vương của Long Vương Điện, là vị Long Vương thần bí nhất đó.”

Có người bất ngờ lên tiếng.

Mười mấy năm trước có tin tức truyền từ Long Vương Điện ra, nói Long Vương Điện mới có một vị Long Vương đến.

Đương nhiên không ai nghĩ vị Long Vương của Long Vương Điện đó là Giao Viêm.

Bởi vì hai người có không ít chênh lệch.

Vị tân Tấn Long Vương của Long Vương Điện đó trong lời đồn là vô cùng tuấn lãng, là loại soái khi hấp dẫn của Tộc trưởng tộc Mỹ Nhân

Ngư.

Nhưng Giao Viêm và soái khí lại không dính dáng gì đến nhau.

“Các ngươi đứng dậy đi.”

Giao Viêm nhìn sinh linh xung quang đều đang có dáng vẻ kinh ngạc.

Trong lòng nó lại càng thoải mái hơn.

Cảm giác sảng khoái khi ẩn giấu thân phận nhiều năm rồi bộc phát, thời khắc này muốn khoái bao nhiêu thì có bấy nhiêu khoái chí.

Ta ngả bài, ta chính là Tân Tấn Long Vương của Long Vương Điện.

Ngoại hiệu Oai Chuỷ Long Vương.

Mà cường giả của Hạo Hãn Long Cung chứng kiến cảnh này, sầm mặt, tiêu rồi, lát nữa là tiêu hết rồi.

Giao Viêm này thế mà lại là một vị Long Vương của Trung Bộ Vô Tận Hải Vực, thế lực cực kỳ bá chủ – Long Vương Điện.

Quả thực đang sợ.

Phải nói lúc này, trong bọn chúng có người không hội hận là không có khả năng.

Nếu vị Long Vương của Long Vương Điện này là phò mã của bọn chúng thì tốt rồi.

“Giết hết cho ta.”

Giao Viêm hiện giờ không muốn lãng phí thời gian nữa.

Trấn áp trước những kẻ này rồi nói sau, đến lúc đó Hạo Hãn Long Cung còn không phải là nghe lời mình à?

Sinh linh trong đó còn không phải là mình muốn xử lý thế nào thì xử lý như thế à?

Lúc cường giả của Hạo Hãn Long Cung đang nhìn cảnh này, trong lòng có chút tuyệt vọng.

Không ngờ đấy, Giao Viêm này thế mà lại là Oai Chuỷ Long Vương của Long Vương Điện!

Thân phận này khiến bọn chúng cảm thấy bất lực.

Mà lúc này, phía Hải Vực này có một chỗ hư không vạch ra.

Dường như muốn thôn tính, tiêu diệt cả vùng biển này.

“Đó là gì thế?”

“Là Thần Để trong truyền thuyết à?”

“Mẹ, con nhìn thấy tiên nhân rồi, kích động quá.”

“Đệt, đó là thần tiên gì vậy.”

“Trích tiên hạ phàm rồi à?”

Càng ngày càng nhiều sinh linh nhìn về nơi hư không vỡ vụn kia.

Một mỹ nữ tuyệt trần mặc váy xanh lam bước ra từ sâu trong mảnh hư không vỡ vụn.

Đằng sau cô gái thoắt ẩn thoắt hiện ngàn vạn hoả diễm đang cháy.

Như một Thần Nữ của Hoả Diễm Đại Đạo giáng lâm nơi này.

Toả ra khí tức khiến cho không ít thiên kiêu, yêu nghiệt ở đây sợ hãi.

Một vị Thiên Tôn của Hoả Diễm Đại Đạo mạnh mẽ, còn có một nữ tử có nhan sắc tuyệt mỹ.

Trên người nữ tử này toả ra khí tức chấn áp rất nhiều người bọn chúng.

“Cô gái đẹp quá.”

Ánh mắt Giao Viêm ánh lên sự kinh ngạc, cô gái này chắc chắn là một trong những cô gái đẹp nhất mà nó từng thấy trong đời.

Quả thực có thể so sánh với Long Hậu của Long Vương Điện – người đẹp có một không hai tại Vô Tận Hải Vực để so sánh.

“Đại Công chúa.”

Chương 750: Oải Chủy Nhất Tiếu

Chương 750: Oải Chủy Nhất Tiếu

Có cường giả của Hạo Hãn Long Cung tinh mắt thấy được Long Liên phía sau chân long.

Đây là Đại Công chúa của Hạo Hãn Long Cung bọn chúng.

Theo giọng nói vừa cất lên, Giao Viêm cũng nhìn về phía Long Liên, trong mắt nó ánh lên vẻ tàn bạo.

Trong suy đón của nó, lúc đó, người đứng sau ủng hộ Long Yên Nhiên từ hôn chính là Long Liên này.

Long Liên nổi tiếng là người yêu thương muội muội Long Yên Nhiên của mình.

Việc Long Yên Nhiên từ hôn chắc chắn có Long Liên đứng sau.

“Công tử, bây giờ…”

Long Liên chần chừ nói với Tần Cửu Ca đang ngồi xếp bằng trên lưng chân long.

May mắn công tử tới kịp, nếu không Hạo Hãn Long Cung bọn chúng có thể qua kiếp nạn này hay không chính là một vấn đề.

“Diệt đi.”

Tần Cửu Ca nhìn Giao Viêm, quả nhiên hệ thống trong đầu lên tiếng nhắc nhở Giao Viêm này là Nhân vật chính của Khí vận.

Loại vai chính của khí vận thì trường hợp trên này sẽ có thể xuất hiện cơ duyên nào đó?

Đều không cần nói, chính là lúc nó gặp nguy cơ cực lớn.

Người tốt Tần Cửu Ca đương nhiên sẽ tiễn Giao Viêm một đoạn rồi.

Lúc Tần Cửu Ca vừa dứt lời, một luồng Thần Quang phá hư không, đánh về phía Giao Viêm.

“Không xong.”

Giao Viêm kinh ngạc, sợ hãi, Thần Quang này là nhắm tới nó.

Vừa mới gặp mặt đã động thủ?

Những người này tới đến thân phận của nó cũng không biết mà đã dám ra tay với nó?

Nó chính là Oai Chuỷ Long Vương của Long Vương Điện – thế lực cấp bá chủ ở Vô Tận Hải Vực đó.

Đi nghe ngóng Long Vương Điện là gì đi chứ.

Lại dám ra tay với nó.

“Long Vương bí kỹ, Oai Chuỷ Nhất Tiếu.”

Giao Viêm hoá thân vào hư không, hướng về phía Kim Sí Tiểu Bằng Vương vừa ra tay mà cười lớn.

Là Oai Chuỷ Long Vương của Long Vương Điện, sao nó có thể không có tuyệt chiêu đặc biệt của mình được.

Long Vương bí kỹ, Oai Chuỷ Nhất Tiếu, đây chính là nguyên nhân chính để nó có thể trở thành một vị Long Vương của Long Vương Điện.

Phàm là người nghe thấy tiếng cười của mình thì lực chiến đấu đều yếu ớt, còn là yếu ớt không não.

Hỏi ngươi sợ không đấy.

Tiếng cười của Giao Viêm lập tức truyền đi bốn phía.

Khiến cho không ít sinh linh bịt tai gào khóc.

Đây là tấn công sóng âm, đáng sợ quá.

“Long Vương bí kỹ, Oai Chuỷ Nhất Tiếu quả là đáng sợ.”

Xung quanh có Thiên Tôn rõ ràng đã từng nghe loại chiêu thức này.

“Nghe đồn Tân Tấn Long Vương của Long Vương Điện có một chiêu cực tấn công sóng âm kỳ đáng sợ, giờ xem ra hẳn là Oai Chuỷ Nhất Tiếu rồi.”

Một Thiên Tôn kiêng dè.

Những Long Vương của Long Vương Điện đều có chiêu thức đặc biệt của riêng mình, mỗi một vị đều là cường giả chấn áp tứ hải.

“Cái gì vậy?”

Kim Sí Tiêu Bằng Vương vừa ra tay, cười đểu, loại công kích sóng âm này quả thực có chút lề lối.

Nhưng giờ đối với thực lực trước mắt thì không có tác dụng gì.

“Thần Kiếm Trảm.”

Kim Sí Tiểu Bằng Vương cầm trong tay một thanh kiếm lớn toả ra ngàn vạn Thần Quang, chém một nhát về phía Giao Viêm.

Bùm một tiếng.

Hư không xung quanh dường như xuất hiện vết rách.

Lúc này, Giao Viêm hộc máu miệng, trên mặt tràn đầy chấn động.

Còn có người mạnh đến thế ư, là cường giả đến từ đâu?

Mà nhìn dáng vẻ vị cường giả này thì là nghe theo lệnh của nam tử anh tuấn ngồi xếp bằng trên lưng chân long.

Không thể không nói rằng lúc nhìn thấy nam tử đang ngồi xếp bằng trên lưng chân long, trong lòng nó nảy sinh ra một chút ghen ghét.

Đẹp quá, đến người con trai như nó còn cảm thấy rất đẹp.

“Tên tiện nhân này.”

Giao Viêm bỗng nhiên trông thấy Long Yên Nhiên đang nhìn chằm chằm vào nam tử ngồi xếp bằng trên lưng chân long.

Nó chưa từng gặp nam tử này sao?

Cần nhìn như thế à?

Giao Viêm biết dù bây giờ Long Yên Nhiên đã không phải là vị hôn thê của mình nữa nhưng dù sao lúc trước cũng là vị hôn thế trên danh nghĩa của nó.

Tối thiểu thì lúc có không ít sinh linh ở đây nhìn thấy phản ứng của Long Yên Nhiên lại nhìn Giao Viêm nó bằng một ánh mắt kỳ quái.

“To gan, Viêm Long Vương chính là Oai Chuỷ Long Vương, vị Long Vương thứ chín của Long Vương Điện ta, các ngươi lại dám ra tay với Oai Chuỷ Long Vương của Long Vương Điện ta.”

Một vị Thiên Tôn của Long Vương Điện giận dữ quát lên với Thiên

Tôn Tần tộc.

Long Vương Điện cổ xưa, hùng mạnh không phải là thứ mà những thế lực ở đây có thể so sánh.

Dám ra tay với Long Vương của Long Vương Điện bọn chúng, đúng là chê mạng quá dài.

Mà lời của vị Long Vương Long Vương Điện vừa dứt.

Lại có một nhát kiếm được vung ra, một kiếm ra, cửu thiên rơi.

Mang lớp lớp Thần Quang rực rỡ.

“Long Vương Điện là cái thá gì? Dám hô to gọi nhỏ trước mặt công tử.”

Viêm Linh Cơ cười khinh bỉ, chẳng lẽ người bây giờ đều tự tin thế à?

Nước mật tự tin.

Rầm, rầm, rầm.

Thiên Tôn của Long Vương Điện đó kêu một tiếng thảm thiết đã bị Kim Sí Tiểu Bằng Vương chém chết.

“Á, đây là sức mạnh gì, vậy mà lại mạnh mẽ, bá đạo như thế, đến Thiên Tôn của Long Vương Điện cũng là nói đánh thì đánh, đáng sợ quá.”

Sinh linh xung quanh cực kỳ chấn động.

Đại danh của Long Vương Điện ở trong Vô Tận Hải Vực chắc chắn là danh tiếng lớn.

Ra tay đánh chết Thiên Tôn của Long Vương Điện chắc chắn là đang tuyên chiến với Long Vương Điện.

Còn là kiểu không chết thì không thôi.

“Hạo Hãn Long Cung có ngoại viện mạnh mẽ kiểu này từ lúc nào đấy?”

Sinh linh xung quanh ánh mắt tràn đầy chấn động.

Mấy người này mạnh quá.

Nói thẳng Long Vương Điện là cái thá gì.

Đáng sợ nhất là vị nam tử vẫn luôn ngồi xếp bằng trên lưng chân long đó, trong ánh mắt lại không có bất kỳ dao động gì.

Xung quanh hắn lại không toả ra khí tức mãnh liệt nhưng chỉ là ngồi ở đó thôi cũng khiến người ta cảm thấy giống như Thần Để giáng thế.

“Manh quá, đây là không hề để Long Vương Điện vào mắt.”

Chương 751: Chỉ là con kiến hôi

Chương 751: Chỉ là con kiến hôi

Ánh mắt Long Liên ánh lên sự sùng bái, nam tử bá đạo như thế thì ai mà không thích?

Đặc biệt là người trai lại còn anh tuấn thế này.

Không cần tự ra tay đã có cường giả ra tay tiêu diệt hết.

Phu quân trời sinh đó.

Nhưng Long Liên bỗng cảm thấy có ánh mắt đang nhìn nàng chòng chọc.

Giống như là đang cảnh cáo nàng.

Long Liên vội vàng thu lại sự hoảng loạn trong lòng.

Bây giờ không thể trêu đùa khiến cho nữ tử bên cạnh công tử không vui.

Nàng biết nữ tử bên gối đó là đáng sợ nhất.

“Là ai chém Thiên Tôn của Long Vương Điện ta?”

Bỗng nhiên, một giọng nói hùng hậu vang lên giữa đất trời.

Cuộn lên sự dao động trong hư không.

Người vẫn chưa tới đã khiến vô số sinh linh ở đó cảm thấy áp lực cực kỳ lớn.

Đây là một cường giả đáng sợ.

Oai Chuỷ Long Vương Giao Viêm dám đến vây giết Hạo Hãn Long Cung, quả nhiên là có lực lượng.

Giao Viêm vừa nghe thấy giọng nói này, trên mặt nở nụ cười, cứu viện của nó đến rồi.

“Là người của Long Vương điện.”

“Hẳn là Thiên Tôn đỉnh cấp của Long Vương điện.”

Có sinh linh run rẩy nói.

Long Vương điện ở hải vực vô tận khẳng định là thế lực cấp bậc bá chủ, cũng có mấy người đỉnh cấp Thiên Tôn. Theo âm thanh vừa rồi, chung quanh có sát khí cuồn cuộn đánh úp lại.

“Đệ ngũ long vương của Long Vương điện, Sát Long Vương.”

“Là Sát Long Vương!”

Nhìn sát khí vô biên đánh tới, một lão vương tám phần Thiên Tôn khiếp sợ nói.

Người tới chính là đệ ngũ Long Vương trong truyền thuyết của Long Vương điện.

Long Vương điện đồn đãi có một kẻ đỉnh cấp Thiên Tôn mang theo sát khí vô tận giống như một tu la, chính là đệ ngũ Long Vương.

“Ai giết Thiên Tôn của Long Vương điện ta hả?”

Một người cao lớn có hai chiếc sừng trên đầu từ từ bước ra khỏi sát khí vô tận. Ánh mắt tung hoành bạo ngược, làm cho người ta vừa nhìn là biết đây không phải là người lương thiện gì.

Hiện trường vốn rất ồn ào nhất thời yên tĩnh. Đệ ngũ long vương của Long Vương điện giáng lâm, chúng nó đã bao giờ gặp được đại nhân vật như vậy đâu? Không ít ánh mắt sinh linh nhìn Kim Sí Tiểu Bằng Vương bên kia.

“Chính là ta đây.”

Kim Sí Tiểu Bằng Vương cũng không sợ, thẳng thắng thừa nhận, người của Long Vương điện quả thật rất khủng bố. Nếu chỉ có lời nói của riêng mình, chắc chắn phải do dự, nhưng bây giờ cũng không chỉ có nó mà, làm chó săn của đạo tử, một tay đấm đủ tư cách.

Sau lưng nó có Tần đạo tử, cho nên trực tiếp thừa nhận không hề sợ hãi.

Nó biết sâu sắc lợi ích của việc trở thành chó săn.

“Muốn chết!”

Đệ ngũ long vương bị chọc giận như vậy thì đại nộ một tiếng.

Những kẻ này không chỉ tiêu diệt Thiên Tôn Long Vương điện của bọn hắn, khẩu khí còn càn rỡ như thế. Lúc này Giao Viêm cười khẩy, thực lực đệ ngũ long vương của Long Vương điện cực kỳ mạnh mẽ. Cảnh giới Thiên Tôn không có bao nhiêu người có thể thắng được đệ ngũ long vương. Đây chính là chỗ dựa vững chắc cho Giao Viêm, sức mạnh của hắn, long vương của Long Vương điện.

Nhưng ngay khi đệ ngũ long vương của Long Vương điện chuẩn bị ra tay, đôi mắt hắn sợ hãi, bởi vì lúc này có vài Thiên Tôn tản ra hơi thở khủng bố dần dần vây quanh hắn. Những người này đều là Thiên Tôn. Hắn cũng mới đến thôi, cũng không hiểu rõ tình huống nơi này. Vừa rồi hắn cảm nhận được một Thiên Tôn của Long Vương điện bị chém giết, lập tức chạy tới nên cũng không biết tình huống ở đây.

Đệ ngũ long vương Long Vương điện danh chấn hải vực nhanh chóng trực tiếp phá vỡ khoảng không và muốn trốn thoát. Lúc này hắn cảm thấy vô cùng hối hận, ai biết ở đây lại có nhiều cường giả đáng sợ như vậy. Hiện tại chỉ có đi Long Vương điện cầu viện binh. Nhưng điều phát sinh tiếp theo làm cho hắn càng sợ hãi hơn. Khoảng hư không này thế mà đã bị giam cầm, hắn trốn không thoát.

“Ta là đệ ngũ long vương của Long Vương điện, các ngươi dám giết ta, Long Vương điện nhất định sẽ không bỏ qua cho các ngươi.” đệ ngũ long vương gào thét thê thảm. Mẹ kiếp, đến sớm rồi, nếu biết nơi này khủng bố như vậy, giết hắn hắn cũng không đến.

“Đệ ngũ long vương của Long Vương điện sắp bị bắt được như vậy sao?”

Vẻ mặt chí tôn bát tinh thành chấn động.

Chẳng lẽ mấy người sau lưng vị công tử thần bí này đều là Thiên Tôn? Vừa rồi bọn hắn vẫn chưa chú ý tới.

“Quả thực, đệ ngũ long vương Long Vương điện ở trước mặt vị này chỉ là con kiến hôi.”

Có sinh linh Long cung ánh mắt run rẩy nhìn cảnh này.

Bọn nó biết chắc chắn đại công chúa đã tìm được một nhân vật cực kỳ khủng bố.

“Giết đi.”

Nam tử tuấn dật ngồi xếp bằng trên lưng một con chân long thật lớn ung dung mở miệng nói. Mà khi thanh âm Tần Cửu Ca vang lên, những Thiên Tôn Tần tộc đi theo Tần Cửu Ca càng thêm hung mãnh.

“Điện hạ, điện hạ, điện hạ, tiểu long có mắt không biết Thái Sơn, có mắt không biết Thái Sơn!”

Đệ ngũ long vương gào thét thê thảm, hắn cảm giác đệ cửu long vương của Long Vương điện bọn hắn đã chọc trúng phiền toái lớn.

Người có thể lấy chân long làm tọa kỵ làm sao có thể không có bối cảnh lớn? Hắn không phải là một kẻ ngốc. Hắn biết ai có thể trêu chọc, ai không thể.

Giờ khắc này nội tâm hắn không chỉ oán giận đệ cửu Long Vương. Ngươi đã chọc trúng ai vậy hả? Đệ ngũ long vương Long Vương điện oai phong uy lực khắp hải vực lúc này giống như một con giun đất nhỏ cuộn mình.

“Tiểu long có mắt không biết Thái Sơn, có mắt không biết Thái Sơn, xin điện hạ tha mạng, xin điện hạ tha mạng.”

Đệ ngũ long vương lớn tiếng gào thét.

Lúc này hắn không còn một chút uy nghiêm gì của đệ ngũ long vương. Hắn chỉ muốn sống.

“Không thể nào.”

Sinh linh hải vực vô tận nhìn cảnh này vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi, mắt trợn to. Đây không phải là đệ ngũ long vương của Long Vương điện danh chấn hải vực sao? Bây giờ nhìn thế nào cũng là một con sâu.

Tình huống này thật sự là khiến chúng nó muốn nổ tròng mắt. Có điều chỉ có trong lòng đệ ngũ long vương rõ ràng, những người này chắc chắn là đám người đến từ dị thế.

Hơn nữa thế lực bên kia cũng chắc chắn rất lớn, bằng không ngươi để cho một Thiên Tôn chân long cảnh giới thuần huyết làm tọa kỵ,

không phải thế lực rất lớn thì con chân long nào sẽ cam tâm tình nguyện?

Nghe tiếng gào thét của đệ ngũ long vương, không ít sinh linh xung quanh nhìn Giao Viêm với ánh mắt kỳ lạ.

Đệ ngũ long vương của Long Vương điện hiện tại tựa như một con sâu.

“Không được, ta phải chạy trốn.”

Chương 752: Ta cảm giác mình muốn chết

Chương 752: Ta cảm giác mình muốn chết

Đôi mắt của Giao Viêm hiện lên vẻ tàn nhẫn, thế nào nó cũng không nghĩ tới cảnh tượng hiện tại này.

Thực lực của đệ ngũ long vương mạnh mẽ như vậy nhưng ngay cả thuộc hạ của người ta cũng đánh không lại.

Hắn thừa nhận rằng hắn đã hoảng sợ.

“Một ả tiện nhân!”

Giao Viêm lại liếc mắt nhìn Long Yên Nhiên một cái.

Không nhìn thì không sao, vừa nhìn thì trong lòng bỗng nổi cơn thịnh nộ. Ánh mắt Long Yên Nhiên dường như đang dán chặt trên người nam tử kia. Kiểu ánh mắt này hắn chưa bao giờ thấy. Long Yên Nhiên chính là vị hôn thê trên danh nghĩa của hắn, hắn cảm thấy như bị cắm sừng.

Giao Viêm càng nghĩ càng tức giận trực tiếp đánh vào Long Yên Nhiên, trước khi đi hắn phải giết chết tiện nữ này trước.

“Không được rồi.”

Long Liên một mực quan sát Giao Viêm. Lúc này nàng cũng nhìn ra ý nghĩ của Giao Viêm, nhất thời hoảng sợ hô lên một tiếng, lấy thực lực của Giao Viêm, ở gần muội muội mình gần như vậy, giết chết muội muội cũng không khó.

“Ta muốn giết chết con ả tiện nhân ngươi!”

Giao Viêm nhỏ giọng rống giận một tiếng. Giờ khắc này, Giao Viêm giống như có ngàn vạn lực lượng khổng lồ bổ sung vào trong cơ thể, cực kỳ đáng sợ. Xung quanh hư không đều đang chấn động. Long Yên Nhiên vẫn nhìn chằm chằm vào tiên nhân ngồi xếp bằng trên lưng chân long, đột nhiên cảm thấy sát khí dâng lên.

Sắc mặt nhất thời tái nhợt. Bây giờ thực lực của Giao Viêm mạnh hơn nàng rất nhiều.

Muốn giết nàng vẫn có thể làm được.

“Tạm biệt tỷ tỷ.”

Đối mặt với cuộc tấn công bất ngờ Giao Viêm, nàng cũng không có sức lực phản kháng.

“Long Yên Nhiên ta đến chết cũng không hối hận vì đã hủy hôn với ngươi.”

Long Yên Nhiên tự biết mình sắp chết, hô lên tiếng lòng mình. Tại sao hôn nhân của nàng mà nàng lại không thể tự làm chủ? Nhưng ngay khi Long Yên Nhiên nhắm mắt lại chuẩn bị tiếp nhận cái chết, một luồng ánh sáng lạnh cắt xuống. Một kiếm này giống như chặt đứt vạn cổ, cắt lìa tuế nguyệt. Ánh sáng thần thánh vô tận lóe lên, chiếu sáng thiên địa.

Ầm một tiếng, dưới ánh mắt hoảng sợ của Giao Viêm, kiếm quang đó đánh vào người hắn. Giao Viêm bị kiếm quang đánh xuống đất, phun máu điên cuồng giống như một con chó chết, không còn khí chất độc tôn như vừa rồi.

Khung cảnh bỗng trở nên im lặng.

“Ta chưa chết à? Là công tử vô địch đẹp trai kia ra tay sao?”

Long Yên Nhiên nhìn công tử ngồi xếp bằng trên lưng chân long đẹp trai đệ nhất thế giới mà si mê nói nhỏ.

Quá đẹp trai!

Những kẻ đẹp trai thường đê tiện, không được, không được, ta cảm thấy mình đang rơi vào tay giặc. Nếu lúc trước người đính hôn với lão nương chính là công tử này thì lão nương còn hủy hôn làm gì? Còn không mau gạo nấu thành cơm, bằng không người ta chạy mất

thì nàng sẽ thiệt thòi lớn.

Cái gì? Không phải ngươi phản đối hôn nhân sắp đặt sao? Long Yên Nhiên: Đó là tên xấu xí Giao Viêm, chứ công tử vô song như thế này, thực xin lỗi, ta tự đóng gói mình đưa đến phủ, cũng không cần vị công tử này động thủ, ta tự mình tắm rửa sạch sẽ, thơm tho.

“Vừa rồi một kiếm kia chém lên người ta, ta cảm giác mình sắp chết.”

Một Thiên Tôn xung quanh áp chế nỗi sợ hãi trong lòng mình. Một kiếm này quá mức khủng bố. Dưới kiếm này phảng phất như Thiên Tôn đều là một con kiến hôi nhỏ bé.

“Làm sao có thể?”

Thần sắc Giao Viêm sợ hãi, vừa rồi hắn không chỉ sử dụng toàn bộ thực lực của mình mà còn âm thầm vận dụng một món chí bảo. Nhưng cho dù là như vậy, cũng chỉ là khó khăn chịu đựng được một kiếm vừa rồi mà thôi.

“Ta muốn chạy trốn, ta muốn chạy trốn, cho ta thêm ba mươi năm, ta nhất định vượt qua hắn.”

Trong lòng Giao Viêm tự mình cổ vũ cho mình. Trước đây cho hắn ba mươi năm, hắn có thể phát triển đến mức hiện tại. Hắn tin tưởng lần này cho thêm ba mươi năm nhất định có thể trở thành tồn tại mạnh mẽ hơn. Đến lúc đó lại một lần nữa ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây.

Ánh mắt Giao Viêm hiện ra màu máu, nhiều năm như vậy con đường trưởng thành của hắn cũng không phải là không đạt được thứ tốt.

“Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, lần sau trở về ta nhất định sẽ trấn áp ngươi.”

Giao Viêm nuốt một ngụm máu, thân thể dần dần hóa thành hư vô. Đây là một bí pháp của hắn, có thể cho hắn di động trong nháy mắt. Không có cách nào đặc biệt có thể giữ hắn lại.

“Công tử, chúng ta có đuổi theo không?”

Viêm Linh Cơ nhìn công tử bên cạnh mình nói. Tần Cửu Ca ung dung lắc đầu, hắn có thể thoát khỏi truy tung của mình sao? Hiển nhiên không được, cứ để hắn làm con chuột săn kho báu cho mình đi. Tần Cửu Ca cảm giác có một ánh mắt nhìn thẳng hắn, hắn cũng nhìn về

phía ánh mắt kia.

“A, vị công tử này nhìn ta là có hứng thú với ta sao?”

Trong lòng Long Yên Nhiên nhất thời kinh ngạc kêu to một tiếng, vị công tử đẹp trai không lối thoát kia vừa nhìn nàng một cái. Nàng cảm thấy choáng váng.

Chương 753: Chân Long Thần Sào?

Chương 753: Chân Long Thần Sào?

Cung điện Long cung.

“Bái tạ công tử.”

Long vương cúi đầu cung kính trước Tần Cửu Ca. Cúi đầu này của hắn rất chân thành. Nếu không có vị công tử này, hắn cảm giác Long cung của bọn hắn đã không chống đỡ được kiếp nạn này.

Tần Cửu Ca ngồi ở chủ vị ung dung thưởng thức một hớp trà xanh. Trong mắt bọn hắn đây là ân cứu mạng, nhưng trong mắt hắn chẳng qua chỉ là chuyện tiện tay làm mà thôi.

Việc bọn hắn biết ơn và không biết ơn không ảnh hưởng gì đến Tần Cửu Ca.

“Yên Nhiên đa tạ công tử ra tay tương trợ, bằng không nói không chừng Yên Nhiên đã chết rồi.”

Long Yên Nhiên cất bước nhỏ đi vào đại điện, cúi đầu với Tần Cửu Ca một cái. Đôi mắt ngấn nước.

“Không phải là muội muội ta…”

Sâu trong mắt Long Liên hiện lên một chút kinh ngạc, nàng cảm giác tâm tình của muội muội mình không đúng. Nếu là những nam nhân khác, nàng giơ tay ủng hộ, nhưng nếu như là vị công tử này, nội tâm nàng thật sự không tán thành lắm. Cảm giác như muội muội đang cướp người trong lòng của mình vậy. Đương nhiên quan trọng nhất là khoảng cách thân phận giữa muội muội và vị công tử này quá lớn. Lúc trước cho dù nàng biết muội muội mình đi hủy hôn cũng không ngăn cản, nguyên nhân chính là vì vấn đề môn đăng hộ đối. Trong

quan niệm của nàng, môn không đăng hộ không đối về sau cũng không có kết quả tốt đẹp gì.

“Long cung của ta nguyện ý thần phục công tử, công tử nói cái gì chúng ta sẽ làm cái đó.”

Long Vương thương lượng với đại nữ nhi của mình một chút thì nhanh chóng đưa ra quyết định thần phục vị công tử này. Vừa nhìn đã biết công tử này là nhân vật cấp bậc thần tử thế lực lớn từ dị thế. Hiện giờ bởi vì ở Chư Thiên Chi Địa sinh linh dị thế giáng lâm đã gió nổi mây bay tạo thành thế lực biến hóa vô cùng lớn. Chỉ cần một chiêu không cẩn thận thì thế lực cấp bậc bá chủ của Chư Thiên Chi Địa sẽ bị lật đổ. Đây không phải là điều không thể xảy ra. Lấy vị công tử này làm ví dụ, nếu công tử này muốn tiêu diệt Long cung của bọn hắn thì không phải là một chuyện rất đơn giản sao? Hiện tại thần phục vị công tử này, chờ sau này hắn trở thành chí tôn vô thượng ở Chư Thiên Chi Địa, không phải Long cung của bọn hắn cũng cất cánh sao? Thật ra hắn cũng có chút ý đánh cuộc, dù sao ai biết tương lai của vị công tử này sẽ như thế nào?

Tần Cửu Ca hơi gật đầu.

Long Vương coi như cũng có nhận thức, nếu hắn nói ra một chữ không, hoặc là ỷ vào mình là Long cung chi chủ mặc cả với mình thì Tần Cửu Ca cũng không ngại huyết tẩy lần nữa. Sau khi Tần Cửu Ca gật đầu, hưng phấn nhất không phải là long vương mà là Long Yên Nhiên. Tuy rằng nàng biết thân phận của vị công tử này nhất định rất cao, nhưng cũng có thể hắn thích kiểu long nữ như nàng thì sao? Nghe nói một số nam tử nhân loại có sở thích kỳ lạ, chính là thích long nữ.

Vốn rất chán ghét nam tử có loại sở thích này nhưng đột nhiên nàng cảm thấy nếu công tử có sở thích này thì tốt biết bao.

Thích long nữ.

A hi hi.

Sau đó Tần Cửu Ca lại ăn một bữa tiệc tối, chuyển qua đại điện mà long chủ đặc biệt sắp xếp cho hắn.

Qua một đêm.

“Chân Long Thần Sào?”

Tần Cửu Ca nhìn thấy tin tức của long chủ đưa cho hắn. Nếu đã đi

tới hải vực vô tận này thì nhất định phải đạt được thiên địa bản nguyên. Nói như thế nào thì Long cung cũng là địa đầu xà nơi này, tất nhiên bọn hắn biết nhiều thứ hơn mình.

“Đúng vậy công tử, chính là Chân Long Thần Sào.”

“Thời gian gần đây hải vực vô tận xuất hiện một chấn động thật lớn, đó chính là một hang ổ cực lớn tản mát ra long uy, theo phụ vương đoán, thứ mà công tử muốn hẳn là ở bên trong đó.”

Long Yên Nhiên lộ ra nụ cười hấp dẫn nhất nhìn vị công tử. Chuyện đưa tin cho vị công tử này vốn không phải do nàng làm mà là phụ thân của nàng làm. Có điều bị nàng tranh thủ tới. Gửi tin tức cũng là một cơ hội tiếp cận. Chỉ cần tiếp cận nhiều hơn, vị công tử này nhất định sẽ sinh ra cảm giác đối với mình.

Điểm này làm tiểu công chúa Long cung vẫn rất tự tin. Nàng luôn biết mình xinh đẹp. Cho dù là thánh nữ của tộc Mỹ Nhân Ngư cũng không đẹp bằng nàng.

“Ừm, ngươi lui xuống đi.”

Tần Cửu Ca bình tĩnh gật đầu, ý bảo nàng có thể đi xuống.

“Công. . . Công tử không cần ai xoa bóp sao? Yên Nhiên muốn báo đáp ân tình của công tử.”

Giọng Long Yên Nhiên hơi đứt quãng. Nàng cảm giác chỉ cần mình lấy lòng đàng hoàng, không sợ không đeo đuổi được công tử. Có điều khi nàng nói xong câu đó, nàng cảm thấy có một ánh mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm vào nàng.

“Không cần.”

Tần Cửu Ca lắc đầu, tối nay hắn muốn hoang đường một lần, song Cơ song phi có hiểu không?

Một cung điện ở Long cung.

“Có gì trong miệng ngươi.”

“Ngươi cũng không kém, trên ngực có cái gì đó.”

Ánh mắt Viêm Linh Cơ phức tạp nhìn một nữ tử khác bên cạnh mình. Nực cười, sao có thể nực cười như vậy! Đương nhiên càng nực cười chính là, nàng vậy mà còn làm theo. Vừa nghĩ đến đêm qua, cho dù lấy tâm của Lão Tư Cơ nàng cũng nhận không đủ. Công tử rất biết

chơi. Cùng lúc đó, Sở U Cơ người trần như nhộng nhìn Viêm Linh Cơ bên cạnh với ánh mắt phức tạp. Ánh mắt rất phức tạp, cũng không biết nên nói cái gì.

“Làn da của ngươi thật đẹp.”

Sở U Cơ là người đầu tiên lên tiếng và nói làn da của mỹ nữ này thực sự rất đẹp. Mềm mại và tinh tế, cảm giác chạm nhẹ một cái là có thể chảy nước.

Đây mới là báu vật của nhân gian, đây là tuyệt thế giai nhân, nàng xinh đẹp như vậy, cho dù là nữ nhân cũng chịu không nổi. Đôi mắt to quyến rũ gần như có thể khiến bất cứ ai chìm đắm. Thực lực lại cường đại, hơn nữa còn rất nghe lời. Căn cứ vào biểu hiện đêm qua, nàng biết mức độ nghe lời của nữ tử này không kém nàng.

Đáng sợ quá!

“Của ngươi cũng rất đẹp.”

Chương 754: Chân Long Chi Thể

Chương 754: Chân Long Chi Thể

Viêm Linh Cơ nuốt cái gì đó, đột nhiên cảm thấy rằng nữ nhân này biết rất nhiều, nếu sau này mình có thể thu phục nàng và đứng về phía nàng, hai người ở bên nhau chẳng phải sẽ thú vị hơn một mình Hư Nhược Tuyết sao? Đến lúc đó Hư Nhược Tuyết chắn chắn là tức chết.

Không biết như thế nào, cũng có lẽ là xung đột tên hoặc tính cách không phù hợp, nàng cũng không thích Hư Nhược Tuyết. Vừa nghĩ đến Hư Nhược Tuyết kiêu ngạo mạnh mẽ, trong lòng nàng khó chịu. Đương nhiên đây cũng không phải thù hận gì, nàng chỉ cảm thấy Hư Nhược Tuyết không xứng làm chính cung của công tử.

“Đến lúc đó giao lưu một chút nhé?”

Viêm Linh Cơ cười quyến rũ với Sở U Cơ, sóng mắt dao động.

Nàng cảm thấy nữ nhân này hiểu ý mình.

“Ừ.”

Trên mặt Sở U Cơ lộ ra thần sắc cổ quái, nhìn về phía đối diện nữ

nhân, nàng rất muốn nói với công tử một câu, người mà ngươi thu nhận không phải là kẻ bám gót đấy chứ!

Sau đó lại là một hồi im lặng, khung cảnh lúc này quả thực có chút khó xử.

…

“Công tử, Chân Long Thần Sào nằm ở phía đông hải vực vô tận, cách nơi này cũng không xa lắm.”

Từ sáng sớm, Long Yên Nhiên đã tới cung điện của Tần Cửu Ca, nói cho Tần Cửu Ca nghe tin tình báo về Long cung. Ánh mắt nàng trong suốt, khuôn mặt trắng như tuyết.

“Nghe đồn Chân Long Thần Sào xuất hiện lần này là Chân Long Thần Sào lâu đời nhất trong lịch sử ghi chép từ trước đến nay.”

“Đến lúc đó sẽ xuất hiện rất nhiều chủng tộc thống trị trong biển.”

Long Yên Nhiên lại nói, nhưng lần này nàng không nói chuyện thẹn thùng như trước. Bởi vì nàng cảm thấy ánh mắt đó lại nhìn mình, ánh mắt rất lạnh lùng .

“Ừm.”

Tần Cửu Ca suy nghĩ một chút liền chuẩn bị đi.

Dù sao đến lúc đó ai chiếm được thiên địa bản nguyên thì hắn cứ đoạt lấy thôi.

. . .

“Phốc phốc.”

Giao Viêm té trên mặt đất điên cuồng phun máu, trong mắt tràn ngập vẻ bạo ngược.

“Đợi, đợi ta ba mươi năm nữa, ta nhất định sẽ áp chế ngươi, để cho những nữ nhân bên người ngươi quỳ trước mặt ta cầu xin ta buông tha cho ngươi.”

Nói xong, Giao Viêm lại phun ra mấy ngụm máu, lần này trọng thương, nếu không có vật bảo mệnh sợ là đã ngã xuống đất.

“Bây giờ ta đang ở đâu?”

Giao Viêm giãy dụa đứng dậy nhìn quanh bốn phía, rất nghi hoặc. Nơi này là đâu? Hắn cũng không biết nó sẽ được dịch chuyển đến đâu. Dù sao tình huống lúc đó rất khẩn cấp, căn bản không có thời gian suy nghĩ.

“Tại sao quanh đây lại có chân long khí mạnh mẽ như vậy?”

Giao Viêm cố gắng hết sức để cảm nhận linh khí dao động bốn phía. Năng lượng ẩn chứa trong này quả thực khủng bố. Bỗng nhiên, đôi mắt Giao Viêm cứng lại, hắn cảm giác có một đôi mắt tràn ngập hơi thở cổ xưa đang nhìn nó.

“Là ai? Ai đấy? Mau ra đây cho ta! ”

Sắc mặt Giao Viêm rất căng thẳng, hiện tại hắn đang bị trọng thương, sức chiến đấu giảm đi rất nhiều, đây là thời điểm nguy hiểm nhất đối với hắn.

“Không ngờ, thật không ngờ, vậy mà lại để cho ta gặp được Chân Long Chi Thể, thật sự là quá tốt.”

Một thanh âm bất diệt truyền vào tai Giao Viêm làm cho hắn càng thêm hoảng sợ.

“Đừng sợ tiểu oa nhi, lão phu không có ác ý với ngươi, ngược lại đối với ngươi mà nói là một vận may lớn.”

Nơi này lại vang lên thanh âm tựa hồ bất hủ một lần nữa.

“Tiểu oa nhi cơ duyên của ngươi đã đến, lão phu muốn nhận ngươi làm đồ đệ.”

Sắc mặt Giao Viêm có chút kinh ngạc, rõ ràng là hắn đã gặp được một vị cường giả cổ xưa, mà vị cường giả này lại muốn thu nhận hắn làm đồ đệ.

Thật tuyệt vời.

Có điều hắn đã có một vị mỹ nữ sư tôn từ lâu, hiện tại bái một gã sư tôn cũng không hay lắm. Nhưng rất nhanh, Giao Viêm bèn quyết định bái nhân vật rất mạnh mẽ này làm sư phụ.

“Sư tôn tại thượng, nhận của đồ nhi một lạy.”

Giao Viêm trực tiếp quỳ trên mặt đất dập đầu ba cái, tiếng vang thật lớn, hắn cũng không vận dụng linh lực bảo hộ thân thể. Thậm chí còn túa máu làm cho mọi người cảm thấy rất chân thành. Bóng người

trong bóng tối nhìn thấy cảnh này vui mừng cười ha ha vài tiếng, cảm thấy đồ đệ mình thu được rất hiếu thuận, tình cảm.

Sau một lúc. Cảm giác được đồ đệ của mình bị trọng thương, mắt lão giả lóe lên sát ý.

“Đồ nhi, vết thương trên người là do ai làm?”

Giọng của lão giả rất tức giận.

Nếu như đả thương đồ đệ bảo bối chân long bản nguyên của mình, hắn hận không thể giết chết người đả thương đồ nhi của hắn. Chân Long Chi Thể quá mức quý giá.

“Hồi bẩm sư tôn, là một nam tử cướp đoạt vị hôn thê của ta.”

Nghe sư tôn mình vừa nhận không lâu hỏi han, trên người Giao Viêm nhất thời cảm thấy rét buốt, đây chính là sỉ nhục cả đời hắn. Hắn phải rửa sạch mối nhục này!

Tiếp theo Giao Viêm thêm mắm thêm muối, thêm một ít lời của mình, kể toàn bộ sự việc cho sư tôn của mình nghe.

“Gan lớn thật sự đấy, đồ nhi chớ sợ, chờ lần sau chúng ta nhìn thấy hắn nhất định sẽ tiêu diệt hắn.”

Lão giả khí phách lộ ra ngoài nhìn Giao Viêm nói. Hắn thật sự tức giận, nếu người kia làm tổn thương Chân Long Chi Thể quý giá, hắn nhất định sẽ nghiền nát người kia thành tro bụi.

“Từ nay về sau, nếu đồ nhi lại đi ra ngoài, thì báo tên của ta, gặp phải người đánh không lại thì báo bảy chữ.”

“Chân Hoàng Thần Nhân Tế Bang Ngạnh.”

Trong hải vực vô tận này, danh hào Chân Hoàng Thần Nhân Tể Bang Ngạnh của hắn có thể nói là uy danh hiển hách. Ở hải vực vô tận còn không có mấy người có thể đối nghịch với hắn. Khi bảy chữ này vừa hạ xuống, một luồng áp lực hỗn loạn đột nhiên ập đến xung quanh.

Tựa hồ bảy chữ này có ma lực.

Chương 755: Hạo Hãn Long Vương chưa chết

Chương 755: Hạo Hãn Long Vương chưa chết

Phía đông hải vực vô tận.

Nơi này đột nhiên bộc phát linh khí triều tịch dị thường kinh khủng, làm cho thế lực toàn bộ xung quanh đều chú ý nơi này. Vạn Kiếm Thần Tông chính là một trong số đó.

Mấy năm nay có thể nói Vạn Kiếm Thần Tông danh tiếng lừng lẫy. Nguyên nhân chính là bọn hắn cho ra đời một tôn thần tử, một kẻ mà người khác càng đánh thì hắn càng lại cường đại.

Quả thực chính là Tiểu Cường đánh không chết.

“Yêu Tiên ta tới đây, mặc kệ ngươi đứng bên người ai, ta nhất định sẽ có được ngươi.”

Trong một cung điện của Vạn Kiếm Thần Tông có thanh âm chậm rãi vang lên.

Tựa hồ yêu tiên này rất quan trọng với hắn.

Nếu Giao Viêm ở nơi này, khẳng định biết yêu tiên này là ai.

Bởi yêu tiên chính là sư tôn đầu tiên của nó.

Một đại mỹ nhân nũng nịu.

Hải vực vô tận chính là một nơi rộng lớn vô biên không biết lớn cỡ nào. Có vô số chủng tộc tồn tại trong đại dương. Đương nhiên trong hải vực vô tận còn có đảo lớn nhỏ, có một số đảo diện tích rất lớn, phía trên cũng có thế lực của nhân tộc hoặc các chủng tộc khác.

“Phía trước công tử chính là nơi của Chân Long Thần Sào.”

Long Yên Nhiên ngọt ngào nói với nam tử đang ngồi xếp bằng trên lưng thuần huyết chân long giống như tiên giáng thế. Sau đó lại là một ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía nàng. Long Yên Nhiên có vẻ hơi ngượng ngùng. Bây giờ nữ nhân thật đúng là, ngay cả nam tử tốt cũng sẽ không chia sẻ. Thật ích kỷ! Những thứ tốt đẹp là để chia sẻ, nếu như ngươi không chia sẻ thì không thể trở nên lớn hơn và mạnh mẽ hơn.

“Haizzz”

Long Liên thở dài một hơi, sâu kín nhìn thoáng qua muội muội mình, nàng cảm giác muội muội của mình hết thuốc chữa rồi. Trước kia

không phát hiện, tiểu cô nương này vậy lại là một người ham mê nhan sắc. Trách sao lại hủy hôn với Giao Viêm. Hạo Hãn Long Vương nhìn thấy tiểu nữ nhi của mình, sắc mặt hơi thay đổi, hắn biết nữ nhi nhà mình có tâm tư. Nếu như vị công tử này có thể để ý tới tiểu nữ nhi thì chắc chắn là vô cùng tốt. Nhưng có khả năng người ta xem thường nàng. Dù sao bên người vị công tử này cũng có mấy người tuyệt sắc, đặc biệt là nữ tử cao gầy mặc váy dài màu lam nhạt kia,

dung nhan, khí chất, hắn cảm thấy trong hải vực vô tận có rất ít người có thể so sánh với nữ nhân đó chứ đừng nói là vượt qua.

Không phải nói quá nếu có thể được vị công tử này coi trọng , đối với Long cung không thua gì một bước lên trời.

Lúc này Tần Cửu Ca ngồi xếp bằng một mình trên thuần huyết chân long.

Giống như một thiếu niên xuất hành. Xung quanh đi theo Viêm Linh Cơ, Sở U Cơ, Tần Ấu Vi, còn có một con Kim Sí Đại Bàng đê tiện và một ít Thiên Tôn Tần tộc thực lực cường đại.

Sau khi Hạo Hãn Long Vương cảm thán vài tiếng thì mang theo cường giả Long cung đi về phía trước mở đường cho Tần Cửu Ca. Dù sao trong hải vực này còn có không ít cự thú không có linh trí, nếu đụng phải công tử, Hạo Hãn Long Vương cảm giác mình không gánh nổi. . .

“Hạo Hãn Long Vương ngươi vậy mà còn chưa chết.”

Bỗng nhiên, có bốn sinh linh tản ra hơi thở cổ xưa từ trong biển sâu lao ra, ánh mắt không thiện cảm nhìn Hạo Hãn Long Vương.

Tất cả chúng đều là bá chủ trong vùng biển sâu này. Mỗi người đều không yếu hơn Hạo Hãn Long Vương, thậm chí một số thậm chí còn mạnh hơn ở một mức độ nào đó.

“Hạo Hãn Long Vương ngươi đã già rồi, hải vực ngươi thống trị nên giao cho người trẻ tuổi như chúng ta.”

Một nam tử trung niên mặc giáp đen nhìn Hạo Hãn Long Vương cười nói. Nam nhân cười to đến nỗi nhiều sinh linh hải vực xung quanh đều có thể nghe thấy.

“Đúng vậy, Hạo Hãn Long Vương nên rút lui nhường cho hiền tài.”

Tiếp theo ba cường giả đỉnh cấp biển sâu khác đều lên tiếng. Có hàn

quang lóe lên trong mắt bọn hắn. Long cung Hạo Hãn chính là long cung có tiếng lâu đời, bảo vật trong cung chắc chắn rất nhiều, nếu như có thể diệt trừ Long cung, ba tòa long cung bọn hắn chắc chắn kiếm được một khoản lớn.

“Không biết Hạo Hãn Long Vương ngươi nghĩ như thế nào?”

Đông Hải long vương lại lên tiếng, thanh âm rất lạnh. Chỉ cần Hạo Hãn Long Vương ngươi dám nói ra một chữ không, mấy cường giả lo vương đỉnh cấp của bọn hắn sẽ ngay lập tức động thủ tại chỗ.

Cảnh tượng im lặng trong một lúc. Có điều, đang nghe được mấy long vương cùng cảnh giới với mình thậm chí còn cao hơn một cảnh giới nói, Hạo Hãn Long Vương cười khẩy.

Ánh mắt cực kỳ khinh thường. Nếu như trước đó, hắn gặp phải tình huống này nhất định là xám xịt chạy trốn chứ chắc chắn không dám tranh phong với mấy vị long vương này. Nhưng mà cố tình hôm nay bọn hắn tìm tới. Hạo Hãn Long Vương chắp tay mà đứng, có vẻ rất là ung dung chậm rãi không có chút sốt ruột. Thậm chí trên mặt còn mang theo nụ cười. Không biết còn tưởng rằng hắn đang gặp lại bạn cũ.

Hiện giờ Long cung Hạo Hãn bọn hắn chính là thuộc hạ của vị đại nhân kia.

Tục ngữ nói đánh chó phải ngó mặt chủ.

Ngươi đánh hắn không phải tương đương với việc ngươi đánh vào mặt vị công tử kia sao?

“Các ngươi có biết ta bây giờ là thuộc hạ của ai không? Bây giờ ta đang mở đường cho người đó.”

“Giết ta cũng không sao, nhưng nếu làm chậm trễ hành trình của vị công tử kia. . .”

“Thì cho dù các ngươi có hơn mười mạng cũng không đủ chết.”

Chương 756: Tin hay không thì tùy

Chương 756: Tin hay không thì tùy

Câu cuối cùng của Hạo Hãn Long Vương bạo quát ra. Sau đó vẻ mặt hắn trở nên bình thản, tựa hồ đang nói các ngươi muốn giết ta thì giết ta đi, nhưng hậu quả làm chậm trễ vị kia thì các ngươi tự mình gánh chịu.

Mặc dù sắc mặt của Hạo Hãn Long Vương lúc này rất là bình thản, nhưng nội tâm của hắn sảng khoái đến nổ tung. Ta thích nhìn bộ dáng các ngươi muốn đánh ta nhưng không dám đánh đấy. Sau lưng ta có vị công tử kia các ngươi có dám động thủ với ta?

Ánh mắt Hạo Hãn Long Vương cực kỳ bình tĩnh làm cho ánh mắt long vương trong biển sâu thay đổi. Công tử? Nghe giọng điệu Hạo Hãn Long Vương, ánh mắt của mấy vị long vương lập lòe. Nhìn bộ dáng này, Hạo Hãn Long Vương cũng không giống như nói dối. Nhưng rốt cuộc sự tồn tại như thế nào có thể khiến một cho một long vương cam tâm tình nguyện tôn xưng là công tử? Phải biết rằng thực lực của Hạo Hãn Long Vương cũng không yếu hơn mỗi cường giả bọn hắn bao nhiêu.

“Ngươi đừng ở đây lừa gạt chúng ta, tùy tiện tạo ra một vị công tử không có thật, ngươi nghĩ rằng chúng ta sẽ tin sao?”

Nam tử mặc quần áo màu vàng bên cạnh Đông Hải long vương lạnh lùng nói. Hạo Hãn Long Vương là cảnh giới Thiên Tôn cự đầu tồn tại rất cao. Cho dù là thế lực cấp bậc bá chủ trong hải vực vô tận cũng không có khả năng làm cho tồn tại như vậy thần phục, huống chi hắn cảm giác Hạo Hãn Long Vương thần phục không phải là một thế lực mà là một người. Điều này thậm chí còn vớ vẩn hơn. Thân phận Hạo Hãn Long Vương của ngươi cũng không kém chúng ta.

“Tin hay không thì tùy, hôm nay ta đứng ở trước mặt các ngươi, các ngươi cứ việc giết ta.”

Hạo Hãn Long Vương cười khẩy, sau đó bước ra một bước, nhắm mắt lại tựa hồ đang nói ta cho các ngươi giết, các ngươi dám giết sao? Bộ dáng Hạo Hãn Long Vương làm cho ánh mắt bốn long vương hải vực phải giật mình.

Mẹ kiếp, không phải là sự thật chứ. Nhìn thế nào thì Hạo Hãn Long Vương cũng không phải kẻ ngốc, nghĩ như vậy, Đông Hải long vương nhất thời cảm thấy lời Hạo Hãn Long Vương nói rất có khả năng là thật. Đột nhiên, xa xa chậm rãi xuất hiện không ít bóng dáng, càng thêm kinh khủng hơn chính là có một con chân long.

Vừa nhìn thấy người tới, ánh mắt Hạo Hãn Long Vương tràn đầy ý cười, trực tiếp đi đến chỗ người ngồi trên lưng chân long.

“Đông Hải, xem ra đây là sự thật.”

Tây Hải long vương nuốt một ngụm nước bọt, áp chế chấn động trong lòng.

Cảm giác của hắn con mẹ nó quá chân thật. Công tử Hạo Hãn Long Vương nhắc đến thật sự tồn tại. Có thể để cho Hạo Hãn Long Vương cùng địa vị với bọn hắn cúi đầu xưng thần, tồn tại như vậy sao bọn hắn có thể chọc được?

“Làm sao bây giờ? Nên làm gì bây giờ?”

Thân thể Tây Hải long vương hơi run rẩy, lúc này hắn hận không thể tát mình mấy cái. Mẹ nó không hỏi thăm tình huống tốt xấu đã ra tay. Trong lòng Đông Hải long vương cũng đang phát run. Lão đệ à, ta cũng không biết.

“Đi, đi với ta đến bái kiến vị đại nhân kia.”

Rất nhanh, Đông Hải long vương run rẩy nói với những long vương bên cạnh. Hắn cảm thấy rằng ngay cả con chân long đó cũng có thể tiêu diệt hắn. Vậy thì không phải là tọa kỵ của người ta cũng mạnh hơn mình sao? Vậy thì ta đây còn giãy dụa cái khỉ gì nữa!

…

“Hả?”

Tần Cửu Ca hơi mở mắt, thờ ơ nhìn bốn long vương cùng thuộc hạ của bọn hắn.

“Bái kiến công tử.”

Lúc này Đông Hải long vương hình như sắp tê liệt, ánh mắt hắn tràn đầy sợ hãi. Nam tử trẻ tuổi ngồi trên lưng thuần huyết chân long thần sắc bình tĩnh lãnh đạm, toàn thân toát ra khí chất cao quý tựa hồ thương sinh trong mắt hắn đều là chuyện nhỏ. Bên người có vài nữ tử đủ kiểu nhan sắc, đều xinh đẹp tuyệt mỹ. Nhẹ như kinh hồng, mái tóc đen rủ xuống, môi đỏ răng trắng, xuất trần thoát tục, các nàng tựa như tiên tử trên trời, dáng người xinh đẹp động lòng người, có thể nói là phong hoa tuyệt đại. Làm cho nữ long vương duy nhất trong bốn long vương cũng thấy ảm đạm thất sắc.

“Chúng ta biết công tử ở đây cho nên cố ý đến bái kiến.”

Ánh mắt Đông Hải long vương hơi lóe lên, bèn cung kính nói với vị

công tử này. Giống như bọn hắn thật sự đặc biệt chờ ở chỗ này để bái kiến vị công tử này một lần. Ba long vương còn lại xung quanh Đông Hải long vương nghe được những lời này của Đông Hải long vương thì trong lòng khen đỉnh quá đỉnh, thật sự là đỉnh của chóp!

Chúng ta tới đây đặc biệt chờ đợi công tử, chính là vì bái kiến ngài một lần, chắc chắn không phải tới đây quấy rối. Hạo Hãn Long Vương ở bên cạnh ánh mắt khiếp sợ nhìn cảnh này.

Mẹ kiếp, còn có thể chơi như vậy sao? Sao bây giờ lại biết nói như vậy? Vừa rồi không phải các ngươi rất kiêu ngạo ở trước mặt ta hay sao? Sao bây giờ lại như thế này. Mau tái hiện lại dáng vẻ lúc nãy của các ngươi đi.

Ánh mắt Đông Hải long vương hơi lấy lòng nhìn Hạo Hãn Long Vương bên cạnh. Ngay cả ánh mắt nữ long vương cũng tràn đầy vẻ lấy lòng. Tần Cửu Ca bình thản cười cười, vừa rồi những người này đang làm gì tất nhiên hắn biết hết, nhưng hắn cũng không có tâm tư quản mấy người này.

Bọn hắn cũng cực kỳ cung kính hèn mọn nhìn hắn, sợ hắn tức giận. Không thể không nói xuất thân vô địch thật là tốt.

Loại người này hoàn toàn không dám bất kính với hắn. Đương nhiên cũng là mấy long vương này nhận thức tốt, biết phân biệt nặng nhẹ. Nói cách khác là cũng có đầu óc, cũng không phải là sinh linh mất trí. Nếu đổi lại là một sinh linh mất trí, ngày này sang năm thân nhân của hắn ắt sẽ dâng hương, cỏ mọc chắc hơn ba thước. Cảm giác vị công tử này cũng không có ý giết bọn hắn, trong lòng mấy long vương đều hít sâu một hơi. Bọn hắn cảm giác như vừa rồi mình vừa dạo một chuyến ở quỷ môn quan, quá mức mạo hiểm.

“Bồi thường cho hắn một chút đi, coi như là chào hỏi của các ngươi.”

Tần Cửu Ca nhìn mấy long vương đang bái lạy thì nhàn nhạt nói.

Hôm nay nói như thế nào Hạo Hãn Long Vương cũng xem như thuộc hạ của mình. Cho một quả táo có thể làm cho thuộc hạ càng thêm nghe lời, đạo lý này hắn vẫn hiểu rõ.

“Được được, tất nhiên rồi, tất nhiên rồi.”

Chương 757: Thần Tử đỉnh cấp

Đông Hải long vương vội vàng cúi đầu cung kính nói. Đôi mắt của hắn cuối cùng cũng được thả lỏng. Không phải là hắn cam tâm chịu thua kém, nhưng thật sự là ở trước mặt tên công tử này, hắn cảm nhận được một sự uy phong áp lực cực kỳ lớn trước nay chưa từng có.

Đông Hải long vương và ba long vương còn lại cung kính bái lạy Tần Cửu Ca lần nữa, sau đó nhị đau lấy bảo vật quý giá từ trong trữ vật giới của mình giao cho Hạo Hãn Long Vương. Ánh mắt bọn hắn tràn đầy hâm mộ ghen tị.

Hạo Hãn Long Vương này sao lại may mắn được kết bạn với loại nhân vật khủng bố này. Tại sao những người gặp công tử này không phải là bọn hắn? Thật là hâm mộ và ghen tị chết đi được. Chẳng lẽ là do Hạo Hãn Long Vương có vài nữ nhi xinh đẹp? Càng nghĩ bọn hắn càng cảm thấy như vậy.

“Công tử, cái này. . .”

Hạo Hãn Long Vương cầm mấy bảo vật bốn long vương bồi thường cho hắn, trong lòng không khỏi sảng khoái.

Trước kia bởi vì mình già đi, thực lực giảm xuống rất nhiều, trong hải vực không ít Long cung chi chủ trêu chọc hắn, thậm chí còn dùng lời khiêu khích hắn. Mấy long vương trước mắt này cũng cười nhạo hắn.

Nhưng giờ đây bởi vì vị công tử này mà bọn hắn đều cung kính với mình, còn tặng lễ vật xin lỗi. Cảm giác này rất sảng khoái. Nhưng hắn nhận ra những thay đổi này là ai đã mang lại cho nó.

“Ngươi tự cầm đi.”

Tần Cửu Ca bình tĩnh nói, mấy thứ này hắn còn chướng mắt.

“Cám ơn công tử, cám ơn công tử.”

Hạo Hãn Long Vương nghe được lời này, vội vàng cung kính nói. Giờ khắc này nó rất cảm kích vị công tử này, trong lòng không khỏi bái phục.

Tần Cửu Ca đi xa.

Đông Hải long vương với mấy long vương còn lại hít thở không khí.

Thật kinh khủng. Vị công tử này thật sự là quá đáng sợ.

“Công tử này hẳn là đến từ thế giới bên kia.”

Đông Hải long vương cảm giác Tần Cửu Ca cách bọn hắn rất xa, nhỏ giọng nói. Nếu không phải vì thực lực của hắn cũng không tệ lắm thì đã không chịu nổi nữa trước mặt vị kia từ lâu.

“Hẳn là thần tử đỉnh cấp đến từ thế giới bên kia.”

Tây Hải long vương tỏ vẻ đồng ý gật gật đầu, chuyện chư thiên giáng lâm dĩ nhiên bọn hắn biết. Bọn hắn cảm giác vị công tử này cho dù là ở bên kia cũng là tồn tại đỉnh cấp. Hai long vương còn lại cũng rất tán thành. Mà lúc này các đệ tử trong cung của bọn hắn cũng không dám nói chuyện.

Nam tử ngồi trên lưng thuần huyết chân long đối với bọn hắn là tồn tại mà cả đời bọ hắn không có khả năng chạm tới.

Cung chủ luôn tôn quý vô địch trong mắt bọn hắn ở trước mặt vị kia giống như là một con chó Hachiba vậy. Vẫn luôn gật đầu khom lưng.

…

“Yêu Tiên, ta đến đây, Lâm Vô Triệt ta nhất định phải chinh phục ngươi.”

Hôm nay theo tiếng nói của Vạn Kiếm Thần Tông, một luồng kiếm quang rực rỡ áp chế vô số cự thú hải vực.

“Là Vô Triệt sư huynh xuất thế, Nhất Kiếm Tây Lai Lâm Vô Triệt sư huynh!”

“Vô Triệt sư huynh xuất thế, còn ai dám đấu với vạn Kiếm Thần Tông nữa.”

Vô số tiếng khen ngợi vang lên ở Vạn Kiếm Thần Tông. Bởi vì thần tử Lâm Vô Triệt của Vạn Kiếm Thần Tông đã xuất thế. Một kiếm chém diệt một Thiên Tôn cự yêu khủng bố.

Tiếp theo, điều khiến cho Vạn Kiếm Thần Tông cảm thấy khiếp sợ chính là, thần tử Lâm Vô Triều sư huynh của bọn hắn vừa mới xuất thế không bao lâu đã đánh nhau với người ta.

“Ai có thể đánh với Vô Triều sư huynh chứ?”

Thiên Kiêu của Vạn Kiếm Thần Tông khiếp sợ nói. Ở trong mắt bọn

hắn, Lâm Vô Triệt sư huynh chính là vô địch.

Tiếp theo lại có tin tức truyền đến, sư huynh đang đánh nhau với một gã tên Giao Viêm. Rồi hết tin tức này đến tin tức khác. Người tên Giao Viêm kia vậy mà có thể đánh nhau với Vô Triệt sư huynh của bọn hắn mấy canh giờ không phân thắng bại.

Tại một nơi ở hải vực.

Giao Viêm vốn được một lão giả thần bí cứu giúp, vừa đi ra đã đụng phải Lâm Vô Triệt. Sau đó thì trực tiếp đánh nhau. Bởi vì hai bên có thể nói là tình địch. Vị sư tôn đầu tiên của Giao Viêm chính là Yêu Tiên có mỹ danh lớn lao ở hải vực. Trong lòng Giao Viêm, từ lâu hắn đã coi sư tôn xinh đẹp là vật cấm của mình rồi.

Dung nhan tuyệt mỹ cùng dáng người uyển chuyển như vậy. Giao Viêm tỏ vẻ Yêu Tiên sư tôn chỉ có thể là của hắn, cũng chỉ có thể thuộc về hắn. Mà tên Lâm Vô Triều này chính là tùy tùng của Yêu Tiên sư tôn. Yêu Tiên sư tôn mà Giao Viêm rất yêu thích. Điều này làm cho Giao Viêm mang tật cuồng sư tôn sao có thể nhịn được? Cho nên bọn hắn vừa thấy mặt thì đánh nhau.

“Công tử, Chân Long Thần Sào nằm ở dưới đáy biển, bên trong có vô số Cự Thú Biển Sâu cùng với vô số chủng tộc dưới biển.”

Hạo Hãn Long Vương giới thiệu nơi này cho Tần Cửu Ca.

Chân Long Thần Sào nằm ở một Thâm Uyên dưới biển sâu.

Bên trong sâu không thấy đáy, trong đó sở hữu vô số Cự Thú Biển Sâu cùng với nhiều chủng tộc kỳ lạ khác nhau.

Các chủng tộc kia thì tất cả đều sở hữu trí tuệ cao, còn những cự thú kia thì tuy không có trí tuệ nhưng thực lực đều vô cùng mạnh mẽ.

“Nếu như giết Cự Thú Biển Sâu thì có thể thu được một tia Sát Phạt Khí Huyết, có thể tăng cường bản thân.”

Long Yên vội vàng bổ sung.

Trong mắt của nàng hiện rõ vẻ chờ mong, xem ra nàng đang hi vọng Tần Cửu Ca khen ngợi nàng.

Chương 758: Ta đi một mình

Chương 758: Ta đi một mình

Nếu như Giao Viêm thấy được cảnh này thì chắc chắn trong lòng sẽ thổ huyết liên tục.

Thần Nữ Long Yên lạnh lùng băng sơn đối với hắn nhưng trước mặt Tần Cửu Ca lại xum xuê như vậy, thật sự là khó tin nổi.

Đây là chuyện mà tất cả nam nhân đều không thể chịu đựng được.

“Các ngươi tự hành động đi.”

Tần Cửu Ca quay sang nói với các Thiên Tôn Tần Tộc sau lưng.

Những bí cảnh theo hướng tầm bảo này kỵ nhất là đi nhiều người cùng nhau.

Chưa nói tới việc hiệu suất thấp, nếu như đi nhiều người cùng nhau thì đội hình quá chói mắt, cơ duyên cũng không chiếu cố cho tất cả được.

Thế nên những Thiên Tôn Tần Tộc này cần một sân chơi để tôi luyện bản thân, nơi này là một nơi phù hợp.

Huống chi Chân Long Thần Sào cũng là Cơ Duyên Chi Địa cho thế hệ trẻ tuổi, trong đó cũng có hạn chế của riêng mình, tuổi tác của đại đa số các tên Thiên Tôn này đều đã vượt qua hạn chế rồi, bọn hắn không thể đi vào mà chỉ có thể giết Cự Thú hấp thu sát khí ở ngoài mà thôi.

“Vâng.”

Những Thiên Tôn Tần Tộc đứng sau hô to.

“Về phần các nàng thì.”

Tần Cửu Ca quay sang nhìn về phía Viêm Linh Cơ, tựa hồ đang suy nghĩ kế hoạch gì đó.

Thiên phú cùng với thực lực của Viêm Linh Cơ cực kỳ không tệ, hơn nữa nàng còn có thủ đoạn mà bản thân cho, Tần Cửu Ca không quá lo lắng về vấn đề an toàn của nàng.

Hắn cũng cảm giác được từ khi đi theo sau lưng mình thì Viêm Linh Cơ gần như không chịu bất kỳ tôi luyện nào.

Viêm Linh Cơ không phải là loại Chí Tôn Vạn Cổ Vô Song như mình

nên nàng cần phải tách riêng ra để tự tìm cơ duyên.

“Công tử, ta tự đi một mình được.”

Viêm Linh Cơ giống như là nhìn ra được ý định của công tử mình nên nàng tự động đứng ra.

Đúng thật là sau khi đi theo công tử thì nàng gần như không trải qua lần tôi luyện nào, nàng gần như không có cơ hội để ra tay.

Đương nhiên nguyên nhân trọng yếu nhất vẫn là do công tử quá mức lợi hại.

Mặc kệ là ở đâu thì công tử đều có thể quét ngang tất cả.

Có đôi khi công tử cũng khiến nàng thấy đau.

“Ta muốn đi cùng ca ca.”

Thấy Tần Cửu Ca đang nhìn mình thì Tần Ấu Vi nhanh chóng lên tiếng, đôi mắt nàng mở to như muốn cầu xin.

Hai tay bấu vào áo, mắt như rướm lệ.

Nàng như muốn nói bản thân còn nhỏ, còn rất nhỏ, không thể như thế được.

Như thế thì nàng sẽ không chịu nổi được.

Đương nhiên chỉ có mình nàng biết tâm tình hiện tại của nàng ra sao, nàng cực kỳ vui khi thấy rốt cuộc nữ nhân đáng giận này cũng rời khỏi Tần Cửu Ca.

Hiện tại ca ca là của mình rồi.

Hắc hắc hắc.

Tiếp theo Tần Ấu Vi đi đến bên người của Tần Cửu Ca rồi siết tay của hắn lại.

Nàng nhìn Tần Cửu Ca với ánh mắt ủy khuất.

Tần Cửu Ca:…

“U Cơ cùng với Ấu Vi thì cứ đi theo ta đi, những người còn lại thì tự làm chuyện của mình.”

Sau khi suy tư một lát thì Tần Cửu Ca lên tiếng.

Sở U Cơ cùng với Tần Ấu Vi không đủ tu vi để một mình sinh tồn ở đây, nếu như để cả hai tự đi một mình thì không biết sẽ xảy ra vấn đề gì nữa.

Đi theo hắn là tốt nhất rồi.

Sau khi nghe xong lời của Tần Cửu Ca thì trong mắt Tần Ấu Vi giấu không nổi vẻ vui mừng, quá tốt rồi, nữ nhân đáng ghét kia không còn bên người của ca ca nữa.

Về phần Sở U Cơ thì nói thật là trước tới nay Tần Ấu Vi chưa từng lo lắng.

Sở U Cơ không thể nào là đối thủ của nàng được.

Sau khi lên kế hoạch hết rồi thì tất cả mọi người đều đi làm nhiệm vụ của mình, Tần Cửu Ca thì tiến vào Chân Long Thần Sào.

“Yên Nhiên, ngươi không sao chứ?”

Sau khi Tần Cửu Ca đi vào thì Long Yêu thở dài một tiếng rồi nói với muội muội mình.

Ngươi đừng có mà làm chuyện ngu ngốc gì đó.

…

“Tên điên Lâm Vô Triệt nhà ngươi!”

Giao Viêm nhìn về phía nam tử đang bị trọng thương ở phía xa xa với ánh mắt khiếp sợ.

Nam nhân này rõ ràng là một người điên rồi.

Điên tới mức không thể điên lại được nữa.

Nhưng hết lần này tới lần khác thì y lại là một tên điên với thiên phú cực kỳ cao.

Ban đầu nó đã tưởng thực lực của bản thân tăng lên rất nhiều rồi.

Hắn tự tin rằng bản thân đã đủ lực lượng để áp chế hoàn toàn tên Lâm Vô Triệt này, nhưng tên này thật sự là quá khó chịu, y như một con gián bất tử vậy.

Dù bị hắn đánh tới mức bị trọng thương nhưng chỉ cần một khoảng thời gian cực kỳ ngắn sau thì hắn lập tức hồi phục trở lại.

Đáng sợ hơn nữa không chỉ vết thương được hồi phục, thực lực của y lại còn tăng tiến nữa chứ.

Lâm Vô Triệt cười lạnh một tiếng, hắn chính là một tồn tại càng bị đánh càng mạnh.

Thế gian này có ai còn có thể giết hắn được nữa?

Chỉ có hắn được giết người khác thôi chứ người khác làm gì có cửa giết được hắn.

Lâm Vô Triệt như cảm nhận được ba động nào đó, sâu trong mắt của y hiện lên một ngọn lửa.

“Chờ một hồi ta tới thu thập ngươi sau.”

Sau khi nói xong thì Lâm Vô Triệt bay về một hướng khác.

“Không lẽ là sư tôn của Yêu Tiên tới rồi?”

Thần sắc của Giao Viêm mừng rỡ, nếu như thật sự là sư tôn của Yêu Tiên tới thì bản thân càng có bảo đảm hơn.

“Không biết tiểu tiện nhân kia thế nào rồi!”

Thần sắc của Giao Viêm trở nên bạo ngược, trước khi bị Long Yên Nhiên từ hôn thì hắn cực kỳ thoải mái cùng với tự hào về vị hôn thê này.

Lúc đó nó đã nghĩ tới việc cưới Long Yên Nhiên về rồi ôm bắp đùi của Hạo Hãn Long Vương rồi.

Nhưng tiện nhân kia lại dám từ hôn nó.

Việc này là việc không thể nào tha thứ được.

Giao Viêm lại nhớ về ánh mắt mà Long Yên Nhiên nhìn nam tử kia, trong đó bao gồm sùng bái cùng với đói khát.

Đối mặt nó thì như một nữ thần cao cao tại thượng, trước mặt tên kia thì lại như vậy.

Sự chênh lệch này khiến cho hắn thổi phừng lên ngọn lửa ghen ghét trong lòng.

“Không cần phải sợ, đồ nhi của ta, chờ sau khi ngươi thu được Thiên Địa Bản Nguyên thì bất kỳ thiên kiêu nào cùng phải cúi đầu xưng thần trước mặt ngươi, không cần biết tên đó là ai.”

Chương 759: Ấu Vi còn nhỏ

Chương 759: Ấu Vi còn nhỏ

Bỗng nhiên bên người của Giao Viêm xuất hiện một lão giả tóc trắng xóa.

Ngữ khí của y cực kỳ chắc chắn.

Theo tin tức thì Thiên Địa Bản Nguyên đang nằm trong Chân Long Thần Sào.

Năng lượng trong Thiên Địa Bản Nguyên cực kỳ to lớn, nếu như đồ nhi này của mình hấp thu được nó, cộng thêm Chân Long Chi Thể nữa thì chắc chắn hắn sẽ trở thành một tồn tại cực kỳ khủng bố.

“Vâng!”

Giao Viêm gật đầu một cách nặng nề.

Sau đó hắn bước chân đi vào Chân Long Thần Sào, trên đường đi hắn đã giết không ít Cự Thú, thực lực cũng tăng lên không ít.

Không hổ là một yêu nghiệt.

Một bên khác.

Tần Cửu Ca sau khi mang theo Tần Ấu Vi cùng Sở U Cơ tiến vào Chân Long Thần Sào thì hoàn toàn không thèm sát phạt.

Những sinh linh có trí tuệ khi cảm nhận được khí tức bạo ngược trên người của Tần Cửu Ca thì đều trốn xa xa.

Còn về những con Cự Thú không có trí tuệ kia thì Tần Cửu Ca chỉ tiện tay giết chết vài con mà thôi.

Đi một lúc lâu thì trước mặt Tần Cửu Ca xuất hiện một đại điện cổ lão to lớn.

Sau khi tiến vào tòa đại điện này thì thần sắc của Tần Cửu Ca đại biến.

Bởi vì bên trong cung điện này chứa đầy khí tức sắc dục.

Chúng rất dễ mê hoặc tâm trí người khác.

Má nó, ngươi đừng có mà làm ẩu, Ấu Vi còn bên cạnh ta đó!

Tần Cửu Ca ho nhẹ một cái, ánh mắt như có như không của hắn liên tục đưa về phía Tần Ấu Vi.

Hắn hy vọng Tần Ấu Vi còn nhỏ nên chưa hiểu những chuyện này.

Sở U Cơ thì chắc chắn là hiểu rõ tất cả thứ này rồi.

Dù sao nàng đã được Tần Cửu Ca điều giáo trong một khoảng thời gian.

“Ca ca, đây là mùi gì thế?”

Tần Ấu Vi nhìn lên Tần Cửu Ca với ánh mắt thiên chân vô tà, trong đó hoàn toàn không trộn lẫn bất kỳ tạp chất nào khác.

Loại ánh mắt này khiến cho Tần Cửu Ca hơi cảm thấy hổ thẹn.

Xem ra Ấu Vi vẫn còn nhỏ, vẫn chưa hiểu thứ gì cả, bản thân sao có thể nghĩ nàng như vậy!

Tần Cửu Ca nhìn thoáng qua Sở U Cơ.

Quả nhiên không hổ là người có kinh nghiệm, mới đây thôi thì ánh mắt của nàng đã bắt đầu trở nên không đúng rồi.

Không chỉ thế nàng còn quay sang trêu chọc hắn bằng đầu lưỡi của mình nữa.

Tần Cửu Ca: “…”

Ngay lúc Tần Cửu Ca nhìn chằm chằm vào tòa đại điện trước mặt thì Tần Ấu Vi đứng cạnh có chút không đúng.

Ai nói nàng không hiểu chứ!

Nhưng mà nàng sợ rằng khi nàng thể hiện ra nàng không thuần khiết như Tần Cửu Ca tưởng tượng thì sau này phúc lợi sẽ giảm đi rất nhiều.

“Đây là một loại mùi có thể khiêu gợi ra bản năng của sinh linh.”

Tần Cửu Ca đánh thẳng về một chỗ trong đại điện, nơi đó bỗng truyền ra một tiếng kêu thảm thiết.

Thanh âm như vừa rên rỉ vừa kêu đau.

“Thần Yêu!”

Sắc mặt của Tần Cửu Ca thay đổi, đây chính là một loài Hải Yêu khá là hi hữu đó, mặc dù linh trí không quá cao nhưng lại có một loại bản lĩnh cực kỳ thông thiên.

Đó chính là nó có thể phun ra một loại mùi giúp cho hai người đang song tu phấn khích hơn.

Nói dễ hiểu có thể coi nó là dầu bôi trơn của kiếp trước.

Đương nhiên thứ mà nó phát ra có tác dụng mạnh hơn dầu bôi trơn rất nhiều.

“Ti ti ti tơ.”

Thần Yêu kêu thảm một cách thống khổ, trong mắt nó hiện đầy huyết sắc.

Nó như muốn giết chết tên vừa tổn thương nó.

Nhưng mà một khắc sau thì đầu Thần Yêu này đã bị Tần Cửu Ca đánh nát.

“Công tử, sao ngài lại giết tên Thần Yêu này thế?”

Ánh mắt của Sở U Cơ nhìn sang Tần Cửu Ca bỗng trở nên tràn đầy u oán.

Thần Yêu này chính là thứ tốt đó, đến lúc chơi đùa thì có thể để nó phóng ra khí tức kia, tốt biết bao nhiêu.

Khi đó chắc chắn sẽ chơi rất vui.

“Trong người của Thần Yêu hiện có mấy viên Thần Đan đó, các ngươi ăn đi.”

Tần Cửu Ca lấy vài viên Thần Đan từ người của Thần Yêu ra đưa tới trước mặt của Tần Ấu Vi cùng với Sở U Cơ.

Đây chính là bảo bối tốt đó, Thần Yêu vốn là vô cùng hi hữu, đây còn là Thần Yêu Thiên Tôn Cảnh nữa chứ.

Tần Ấu Vi nhận rồi gật đầu, trong Thần Đan của Thần Yêu có một loại công hiệu là giúp bảo trì thanh xuân một thời gian cực kỳ, khiến cho da dẻ càng thêm láng miệng.

Hơn nữa còn có thể giúp bản thân cao lên.

Cao lên cao lên, ta muốn cao lên.

“Đây là thứ gì?”

Bỗng nhiên Tần Cửu Ca thấy một tấm lệnh bài cổ xưa màu đen nằm bên cạnh Thần Yêu.

Lệnh bài này cho hắn một cảm giác như nó là một chìa khóa để mở ra một chỗ Cấm Địa nào vậy.

Cùng lúc đó thì Giao Viêm cũng đang chém giết một con Cự Thú Biển Sâu, hắn cũng thu được một tấm lệnh bài y như của Tần Cửu Ca.

Đương nhiên khi Giao Viêm lấy được tấm lệnh bài đó thì Tần Cửu Ca cũng quan sát được toàn bộ.

Tầm Bảo Thử thì cũng chỉ có thể là Tầm Bảo Thử mà thôi.

Trốn không thoát được!

Tại một nơi nào đó của Chân Long Thần Sào.

“Giết, giết, giết, giết, thống khoái thật!”

Lâm Vô Triệt chém chết một con Cự Thú trước mặt mình rồi lộ ra thần sắc tàn nhẫn.

Như một tôn Tu La trời sinh.

Sát phạt chính là đạo của hắn.

“Ơ! Đây là thứ gì thế?”

Bỗng nhiên Lâm Vô Triệt thấy một tấm lệnh bài màu đen, hắn cầm lên rồi nhìn với ánh mắt cực kỳ nghi hoặc.

Trực giác nói cho hắn biết đây là một thứ cực kỳ hữu dụng.

Chương 760: Lệnh bài màu đen

Chương 760: Lệnh bài màu đen

“Thân là tùy tùng của công tử, ta sao có thể yếu kém hơn người khác được.”

Sau khi đi vào Chân Long Thần Sào thì có thể nói Viêm Linh Cơ đã trải qua một đường sát phạt liên tục.

Trong Chân Long Thần Sào thì thứ không thiếu nhất đó chính là Cự Thú.

Trên mặt của Viêm Linh Cơ hiện tại là kiên định và lạnh lùng, hoàn toàn không có thần sắc vũ mị thường thấy khi nàng ở bên người của Tần Cửu Ca.

Viêm Linh Cơ trước kia dù sao cũng là Thần Nữ của một Đạo Thống to lớn, hơn nữa nàng còn là một vị chí tôn yêu nghiệt đỉnh cấp, trong lòng sao không có háo thắng chi tâm được?

Người khác đánh giá nàng như thế nào thì nàng mặc kệ, dù nàng đều biết những lời đánh giá đó không hay nhưng nàng chọn cách không quan tâm.

Gì mà sủng vật được Đạo Tử nuôi bên người.

Có người còn hỏi liệu nàng có xứng để làm tùy tùng cho Tần Cửu Ca hay không nữa.

Bọn hắn chỉ nghĩ rằng nàng nhờ vào kỹ năng giường chiếu nên mới được Tần Cửu Ca giữ lại.

Thậm chí ngay cả những Thiên Tôn của Tần Tộc cũng có người mang suy nghĩ như thế, chỉ là bọn hắn không dám nói thẳng trước mặt nàng mà thôi.

Đương nhiên nàng hoàn toàn không để ý những lời nói đó.

Nhưng mà nàng muốn chứng minh cho người khác thấy rằng bản thân không chỉ có thể phục thị công tử trên giường mà nàng còn là một tùy tùng xứng đáng.

Có thể đánh có thể làm, là một phụ tá đắc lực của công tử.

Một lát sau thì trước mặt của Viêm Linh Cơ cũng xuất hiện một khối lệnh bài màu đen.

…

Giao Viêm đánh giết tất cả Cự Thú Biển Sâu mà hắn gặp phải nên trên tay hắn đã sớm dính đầy máu tươi của chúng.

Khí huyết trên người hắn hiện tại cực kỳ đáng sợ, nó khiến cho người vừa nhìn vào liền giật mình, ngắm lâu thì sẽ lui bước.

“Cái kia chính là Thần Linh Tiên Duẩn!”

Bỗng nhiên thần sắc của Giao Viêm trở nên vui vẻ.

Đây chính là Thần Linh Tiên Duẩn đó, trong hàng Bất Tử Thần Dược thì nó cũng được coi là dược liệu hàng đầu.

Trên khắp Chư Thiên Vạn Giới đều công nhận giá trị của nó.

Thứ này còn có tác dụng lớn đối với những sinh linh như hắn nữa.

“Hống hống hống!”

Lúc Giao Viêm định tiến lên để lấy gốc Thần Linh Tiên Duẩn kia thì một đầu Cự Thú Biển Sâu quay sang gầm thét vào mặt của hắn.

Giao Viêm cười lạnh, có gì có thể ngăn chặn hắn lấy Thần Linh Tiên Duẩn được nữa?

Dù cho ông trời tới đây cũng chỉ có nước nhượng bộ lui binh mà thôi.

Thân là một yêu nghiệt đỉnh cấp, hắn không mất quá nhiều thời gian để xử lý con Cự Thú Biển Sâu kia!

Nhưng mà một khắc sau thì mặt của Giao Viêm tối sầm lại.

Bởi vì đang có một đàn Cự Thú đang tới.

Mặc dù thực lực của chúng không cường đại như con Cự Thú vừa rồi nhưng tụi nó có tới bảy tám con.

Bản thân hắn vừa rồi cũng tốn hao một số thủ đoạn mới có thể giải quyết được con Cự Thú vừa rồi.

Hao tổn không nhỏ.

“Mẹ nó, chơi luôn!”

Giao Viêm không cam lòng, hắn không muốn buông tha cơ duyên trước mặt mình như thế này.

Hắn cắn chặt hàm răng, thật sự muốn chửi thề.

Sao lại có nhiều Cự Yêu Biển Sâu như thế!

“Hống, hống, hống!”

Qua nửa ngày thì con Cự Yêu cuối cùng cũng đã ngã xuống, Giao Viêm cũng không khá hơn là nhiêu.

Nhưng vì Thần Linh Tiên Duẩn, vì Bảo Dược Thiên Tôn đỉnh cấp.

Tuy nhiên một khắc sau thì Thần Linh Tiên Duẩn biến mất.

Không còn tăm tích!

Giao Viêm: ???

Lão tổ khổ sở xử lý nhiều Cự Yêu Biển Sâu như vậy để làm gì? Sao Thần Linh Tiên Duẩn lại biến mất rồi!

“Y Y tới đây!”

Một âm thanh vang lên bên tai Giao Viêm.

Sau đó trước mặt của hắn xuất hiện một con gấu trắng như tuyết.

Đương nhiên nếu như nhìn kỹ thì sinh vật đó cũng không giống gấu lắm, chỉ cùng lắm là thuộc họ gấu mà thôi.

“Ê a nha, ê a nha nha!”

Sinh linh đó còn quay lại trưng ra một bộ mặt quỷ như muốn khiêu khích hắn.

Nó quay mông sang Giao Viêm rồi chạy về phía chủ nhân của âm thanh vừa rồi.

Đáng nhắc tới chính là việc trong tay con gấu kia đang cầm Thần Linh Tiên Duẩn!

“A nha nha, a nha nha nha.”

Một con thú nhỏ toàn thân trắng như tuyết kêu lên với Giao Viêm, vẻ mặt rất là kiêu ngạo.

Dường như đang nói ngươi đánh ta đi, ngươi đánh ta đi.

Kế tiếp lại vỗ vỗ cái mông trắng như tuyết với Giao Viêm.

Ánh mắt nhỏ có vẻ cực kỳ khinh thường.

Hơn nữa là muốn có bao nhiêu khinh thường thì sẽ có bấy nhiêu khinh thường.

Thậm chí, một màn kế tiếp, làm cho lửa giận trong ánh mắt Giao Viêm càng thêm kịch liệt.

Con thú nhỏ toàn thân trắng như tuyết này trực tiếp cắn nuốt từng miếng từng miếng gốc thần linh tiên măng.

Trong nháy mắt đã ăn hết một nửa rồi.

Thứ tốt như vậy lại bị một con súc sinh lãng phí, quả thực là thiên lý bất dung.

“Ta ĐM nhà ngươi.”

Vậy mà lại có ngươi hái đào của hắn?

Không, đây còn không phải là con người, là một sinh linh loại gấu.

Hái đào của nó thì không nói, còn ăn thần linh tiên măng vốn nên thuộc về nó ở trước mặt nó?

Chương 761: m thầm hãm hại

Chương 761: m thầm hãm hại

Đây thật sự là thúc thúc có thể nhịn, thím nhịn không được, không phải chính ngươi thừa nhận hết thảy, ngươi đương nhiên phải nhịn được.

Giao Viêm quát lớn một tiếng, trực tiếp hướng vọt tới sinh linh loại gấu này.

Hiện tại còn dư lại nửa gốc cây Thần Linh Tiên Măng, đoạt lại còn có thể giảm bớt một phần tổn thất.

Nếu qua một chốc nữa, Thần Linh Tiên Măng này bị ăn xong, trái tim nó sắp nổ tung rồi.

Bảo vật tốt như vậy lại bị một con súc sinh lãng phí.

Hai mắt đen láy của Y Y xoay một vòng, hu hu hu vọt về phía một

đạo thân ảnh đứng ở xa xa.

Trong miệng hu hu hu giống như đang khóc.

Tựa hồ người bị cướp linh dược là nó, người khác đoạt mất linh dược sắp tới tay nó.

“Chó ngoan.”

Tần Ấu Vi bị hành động của Y Y chọc cười.

Còn có thể chơi như thế này!

Tần Ấu Vi ôm Y Y vào trong ngực, ánh mắt bình tĩnh nhìn Giao Viêm.

Dáng vẻ không sợ hãi Giao Viêm một chút nào.

Bỗng nhiên Giao Viêm vốn đang đánh về phía Y Y sau khi thấy được một đạo thân ảnh thì vội vàng phanh gấp.

“Sao lại đụng phải hắn rồ.”

Khi nhìn thấy người này, trong ánh mắt Giao Viêm tràn ngập phẫn nộ, kiêng kỵ thậm chí còn có một tia sợ hãi.

Nhưng cũng không dám tiến lên nữa, trái lại trực tiếp nghiền nát hư không chạy trốn về phía xa xa.

Một chút thời gian cũng không dám chậm trễ, sợ một giây sau sẽ trốn không thoát.

“Ta đáng sợ như vậy sao?”

Tần Cửu Ca cũng không ngăn cản Giao Viêm chạy trốn, dù sao ở sau lưng nó vĩnh viễn đều có sự xuất hiện của mình.

Nó từ từ tìm, ta không vội, dù sao đến lúc đó cũng không phải của nó.

“Ca ca không dọa người, là nam tử đẹp trai nhất thiên hạ.”

Tần Ấu Vi ngọt ngào nói, ánh mắt hiện lên một tia lưu luyến.

Tần Cửu Ca gật gật đầu, tiểu hài tử sẽ không nói dối, nam tử tốt nhất không phải là hắn sao?

Tiếp theo, Tần Cửu Ca nhìn phương hướng Giao Viêm vừa chạy trốn

khẽ mỉm cười.

Ngươi không bao giờ biết rằng có một người đàn ông chuyên thu hoạch ngươi ở đằng sau ngươi.

Đầu tiên cho nó hy vọng, sau đó tự tay phá vỡ hy vọng này.

.....

“Hô, may mà lão tử cơ trí, chạy nhanh.”

Bỗng nhiên xuất hiện một vết nứt trong hư không này, từ đó xuất hiện một nam tử thở hồng hộc nói.

Nhưng mà một giây sau, nam tử liền nổi giận một tiếng.

Thần linh tiên măng của nó, bảo dược cấp bậc Thiên Tôn Đỉnh Cấp của nó.

Cứ như vậy mà bay đi, còn là bay đi ở trước mắt.

Càng làm cho người ta khó có thể tiếp nhận chính là thứ ăn thần linh tiên măng của nó lại là một con súc sinh.

Điều này thật là làm cho trái tim của nó khó chịu đến mức muốn khóc rồi.

“Tại sao hắn lại xuất hiện ở đây?”

Giao Viêm thở ra một hơi thật sâu, trong lòng thoáng có chút nghi vấn.

Bây giờ nó không phải là đối thủ của người đàn ông đó.

Chỉ có chờ sau khi nó thành công đoạt được thiên địa bản nguyên thì nó mới có thể đánh một trận với nam tử kia.

Sư tôn nói, đạt được thiên địa bản nguyên cộng thêm bản thân mình có được Chân Long Chi Thể, nó sẽ vô địch với Yêu Nghiệt kiếp này.

Lập tức, Giao Viêm lắc lắc đầu, liền không để tâm chuyện này nữa.

Nó cảm thấy lần này hoàn toàn là do vận đen của nó.

Cho nên mới đụng phải nam tử kia.

“Lệnh bài màu đen trên tay ta chắc chắn là đồ vật liên quan đến một

nơi bí cảnh hoặc bảo vật, đi tìm trước đã."

Giao Viêm trong lòng định ra cho mình một kế hoạch, trước tiên không nên báo thù.

Chờ sau khi trở nên mạnh mẽ hơn, lại quyết một tử chiến một trận với hắn.

"Có lẽ ta có thể âm thầm hãm hại hắn một lần."

Giao Viêm âm trầm cười, thâm hải cự yêu ở đây nhiều như vậy, nếu đồng thời vây công hắn thì nhất định có thể mang đến một ít uy hiếp với hắn.

.....

"Y A nha nha, nha nha nha."

Y Y nằm sấp trong ngực Tần Ấu Vi, ôm thần linh tiên măng rồi dùng sức gặm lên.

Có vẻ như đây là món ăn ngon nhất trên đời vậy.

Lúc này măng thần linh tiên đã bị gặm một lượng lớn.

"Ngươi tỉnh lại vẫn tham ăn như vậy, sớm muộn gì cũng có một ngày đem ngươi đi hầm."

Tần Cửu Ca nhìn Y Y sau khi tỉnh lại còn không ngừng ăn nói.

Thiếu niên tham ăn, vẫn luôn là thiếu niên tham ăn.

Cho dù thực lực cường đại cũng là thiếu niên tham ăn.

"Nhưng thực lực của ngươi lại tăng lên rất nhanh, không hổ là Thánh Linh."

Cảm nhận được trên người Y Y tản ra dao động, Tần Cửu Ca không khỏi cảm thán, Thánh Linh quả thật được trời ưu ái.

Ăn cơm trở nên mạnh mẽ hơn, miễn là ngươi sẵn sàng ăn, ngươi có thể nhanh chóng trở nên mạnh mẽ.

Tất nhiên Y Y này là loại Thánh Linh Đỉnh Cấp trong Thánh Linh.

"Thật vất vả mới nuôi ngươi lớn được như vậy, ngươi có năng lực đặc thù gì bồi thường cho ta hay không, đừng nói với ta là không có,

nếu nói không có thì trực tiếp đem ngươi đi hầm."

Trên mặt Tần Cửu Ca lộ ra biểu tình nguy hiểm nhìn Y Y, lão tử dùng nhiều thứ tốt như vậy để nuôi dưỡng ngươi, nếu ngươi không có biến hóa gì.

Có tin lão tử hầm ngươi ngay tại chỗ không!

Tần Cửu Ca tươi cười nhìn Y Y sợ hãi, trong miệng hu hu hu kêu lên.

Kéo kéo quần áo Tần Ấu Vi, dường như muốn Tần Ấu Vi bảo vệ nó.

Dù sao trong mắt nó, Tần Ấu Vi vẫn rất thích nó.

Sau đó, giây tiếp theo.

"Nhanh lên nói có hay không, nếu không có, hôm nay liền ăn nấm hầm Y Y."

Tần Ấu Vi nhấc Y Y lên, ánh mắt hung dữ nhìn nó.

Y Y: "....."

Tiếp theo nhận mệnh nha nha nha nói với Tần Cửu Ca năng lực sau khi mình tỉnh lại đã đạt được.

"Ngươi có năng lực săn kho báu?"

Chương 762: Cám dỗ không thể thuyết phục

Chương 762: Cám dỗ không thể thuyết phục

Thần sắc Tần Cửu Ca hơi có chút biến hóa nhìn Y Y trong lòng Tần Ấu Vi.

Đức Thánh Linh có thể thức tỉnh một số khả năng đặc biệt mà hắn biết.

Thật không ngờ Y Y lại thức tỉnh năng lực tìm bảo vật.

Ngay lập tức Y Y cảm thấy một trận hàn ý, nó cảm giác mình sắp gặp xui xẻo rồi.

"Nơi này có bảo vật sao?"

“Nơi đó có bảo vật sao?”

“Cái gì? Sau khi ngươi ăn cơm mới có đủ năng lượng tìm kho báu?”

“Không thể nào, tuyệt đối không có khả năng, ngươi phải tìm được bảo vật tốt có thể làm cho ta động tâm trước mới được.”

Y Y: (つ˚Д˚;)つε(□□_□□□)3 …..

Trong Chân Long Thần Sào có rất nhiều cự yêu cự thú biển sâu mấy ngày tiếp theo đều khổ không thể tả, bởi vì có một đám cường đạo đã cướp sạch toàn bộ bảo vật mà chúng trân quý đã lâu.

Không để lại chút nào.

Đương nhiên giờ phút này Y Y đã khóc rồi, tìm bảo vật cần năng lượng hỗ trợ, chỉ có xuất ra mà không có đi vào thì thật là muốn mạng của nó mà.

Sau khi Giao Viêm bị một con thú nhỏ đoạt mất Thần Linh Tiên Duẩn, vẻ mặt vẫn luôn rất khó chịu.

Lại nghĩ đến con thú nhỏ kia dùng sức lắc lư cái mông trắng như tuyết về phía nó.

Giao Viêm càng thêm lửa giận ngút trời.

“Quá nghẹn khuất rồi.”

Giao Viêm nổi giận gầm lên một tiếng trực tiếp đánh nát một khối cự thạch trước mặt.

Từ khi nào, Oai Chủy Long Vương nó phải chịu sự lăng nhục như vậy?

Bảo dược bị cướp, còn không dám tranh đoạt một chút nào.

“Nếu có thể nói động tên kia cùng nhau đối phó hắn thì tốt rồi.”

Ánh mắt Giao Viêm bỗng nhiên thấy được Lâm Vô Triệt phía trước đang giết chết cự thú biển sâu, thần sắc có chút kiêng kỵ.

Lâm Vô Triệt này thực lực vô cùng cường đại, nếu như có thể liên thủ với nó thì không phải là không thể đánh một trận với nam tử kia.

Giao Viêm vẻ mặt trầm tư một chút, muốn thuyết phục Lâm Vô Triệt cùng mình đối phó với nam tử kia, vẫn rất khó khăn.

Dù sao quan hệ của hai người bọn họ cũng không tốt.

Mà nguyên nhân quan hệ không tốt chính là vị sư tôn yêu tiên đầu tiên của Giao Viêm.

Lâm Vô Triệt thích yêu tiên, mà Giao Viêm cũng thích sư tôn của mình giống như vậy.

Mâu thuẫn cứ thế nổ ra.

“Cám dỗ bình thường chắc chắn không thể thuyết phục Lâm Vô Triệt, chỉ có thể dùng loại biện pháp này.”

Nghĩ đến đây sắc mặt Giao Viêm liền méo mó, trong mắt hàm chứa thống khổ.

Nếu Lâm Vô Triệt thích sư tôn của nó, vậy thì bây giờ hứa hẹn bằng miệng, mình không tham gia cạnh tranh.

Tuy rằng đây chỉ là hiện tại nói không tham dự tranh đoạt, về sau nó sẽ không cam đoan, nhưng dù sao đây cũng xem như cúi đầu với tình địch của mình.

Chuyện cúi đầu trước tình địch còn chưa đủ nhục nhã khó chịu?

Nhưng chỉ cần vừa nghĩ đến nam tử kiêu ngạo ương ngạnh kia.

Giao Viêm nói làm là làm, trực tiếp đi về phía Lâm Vô Triệt đang điên cuồng đánh chết cự yêu biển sâu.

“Làm sao lại muốn bị ta đánh cho một trận?”

Lau lau máu tươi trên người, ánh mắt Lâm Vô Triệt có vẻ hờ hững nhìn chằm chằm cái tên dám cướp nữ nhân với hắn này.

Thứ gì vậy?

Vậy mà lại có loại ý nghĩ này đối với sư tôn của mình.

Thật sự là vô liêm sỉ.

“Ha ha ha, Vô Triệt huynh là anh hùng hào kiệt, bây giờ Giao Viêm ta đã hiểu rõ, chỉ có người như Vô Triệt huynh mới có thể xứng với sư tôn ta.”

Giao Viêm cười ha ha một tiếng với Lâm Vô Triệt.

Thuận tiện lấy ra một gốc linh dược tản ra mùi thơm tươi mát từ trong Nhẫn Trữ Vật của mình, cung kính giao đến trước mặt Lâm Vô Triệt.

“Ngươi muốn làm gì? Bây giờ lại đưa cho ta thứ tốt như vậy?”

Ánh mắt Lâm Vô Triệt tràn ngập nghi vấn.

Từ khi nào, tình địch này lại tặng quà cho mình?

Chẳng lẽ là bởi vì mình trông quá đẹp trai, sau đó bái phục ở dưới chân mình, nhường lại sư tôn của nó?

Lâm Vô Triệt cười ha hả trong lòng.

Tuy rằng hắn tự tin mình trông rất đẹp trai, rất nhiều cô nương xinh đẹp nảy sinh niềm yêu thích đối với hắn.

Nhưng hắn cũng không phải kẻ ngốc, tất nhiên biết không phải là khả năng này.

“Vô Triệt huynh xa cách rồi, sau trận đấu lần trước, ta cảm thấy Vô Triệt huynh rất thích hợp làm đạo lữ khác của sư tôn.”

Trên mặt Giao Viêm tràn đầy ý cười cung kính nhìn Lâm Vô Triệt, tựa hồ thật tâm thật ý cảm thấy là như vậy.

Không sai, nó chính là lợi dụng tình cảm của Lâm Vô Triệt đối với sư tôn nó để thực hiện một vài mưu đồ.

Tiếp theo, Giao Viêm thấp giọng nói vô số lời cung kính, thậm chí còn dùng một ít tin tức mình biết về sư tôn để trao đổi, mục đích cũng chỉ có một, hy vọng hắn liên thủ cùng mình.

Đương nhiên, Lâm Vô Triệt cũng không ngốc, trực tiếp đưa ra rất nhiều yêu cầu rất quá đáng với Giao Viêm.

Điều này làm cho sắc mặt Giao Viêm vốn khó chịu lại càng thêm đỏ bừng.

Nhưng Giao Viêm vẫn nhất nhất đáp ứng.

Tên cầm thú ra vẻ đạo mạo này vậy mà lại có một điều kiện là hạ dược sư tôn, để cho hắn anh hùng cứu mỹ một lần, nhân cơ hội nhặt tiện nghi.

Hắn tận hưởng, mà mình phải nhận lấy ô danh.

Giao Viêm vốn dĩ sẽ không đáp ứng loại điều kiện này.

Nhưng trong đầu bỗng nhiên hiện ra nụ cười khinh thường của nam tử kia, Giao Viêm cắn răng.

Dù sao trên đầu nam tử không mang chút xanh lá cây thì sao có thể gọi là nam nhân chân chính?

Hơn nữa đến lúc đó, cũng không biết là ai chiếm tiện nghi.

Giao Viêm cười lạnh.

.....

“Quả nhiên là đồ đệ ruột.”

Tần Cửu Ca giống như một cái camera, nhìn sự biểu diễn xấu xa của Giao Viêm.

Trong ánh mắt hiện lên một nụ cười.

Giao Viêm này mới là đồ đệ chân chính, đồ đệ không hạ xuân dược sư tôn của mình có thể được gọi là đồ đệ chân chính không?

“Ngược lại Lâm Vô Triệt kia có chút cổ quái.”

Tần Cửu Ca tiện tay giết chết mấy con cự thú biển sâu Nhân Hoàng Cảnh Giới, khẽ nói.

“Đến lúc đó nhìn một chút đi.”

Tần Cửu Ca âm thầm nghĩ đến trong lòng, hẳn là không bao lâu nữa, hắn sẽ có thể nhìn thấy Lâm Vô Triệt kia.

.....

Bỗng nhiên, thanh âm ầm ầm vang lên ở phía trước Tần Cửu Ca.

Một cung điện bằng đồng bí ẩn tràn ngập sương mù như ẩn như hiện ở xa xa.

“Trong đó chắc chắn có thứ tốt.”

Ngay lập tức có không ít thiên kiêu đứng trên hư không nhìn về phía cung điện bằng đồng xa xa.

Trong ánh mắt tràn đầy khát vọng.

Dùng phương thức to lớn như thế để xuất hiện, bên trong tòa cung điện bằng đồng này nhất định sẽ có thứ tốt.

Đã có thiên kiêu không nhịn được mà xông thẳng vào cổ điện bằng đồng này.

Ai cũng hiểu đạo lý ai đến trước thì người đó được.

Chương 763: Khí tức Chân Hoàng Thần Nhân

Chương 763: Khí tức Chân Hoàng Thần Nhân

Bỗng nhiên, ở bên ngoài cung điện bằng đồng dần dần xuất hiện một hư ảnh cự long bằng đồng.

Thiên Kiêu dẫn đầu tới gần cung điện bằng đồng đều bị con cự long bằng đồng này vung đuôi.

Thiên Kiêu bị quét trúng đều miệng phun máu tươi, trong ánh mắt tràn đầy kinh hãi.

Con rồng khổng lồ bằng đồng này quá khủng khiếp.

Chỉ là nhẹ nhàng vẫy đuôi, liền có thể quét bay bọn họ cùng một lúc.

“Trong này là Thiên Địa Bổn Nguyên?”

Bỗng nhiên, một nữ tử bước ra từ một chỗ hư không, nàng có khí chất xuất thần không tranh với đời, cũng mang theo một loại tản mạn mà tùy ý tiêu sái.

Đôi mắt cao ngạo lại mang theo từng tia ôn nhu, làm cho người khác cảm giác nàng là sự tồn tại kiểu cả thế giới này đều dơ bẩn chỉ có mình nàng là trong sạch.

“Tiểu Viêm ngươi tới rồi?”

Nữ tử bỗng nhiên bình tĩnh nói với một nơi nào đó.

“Bái kiến sư tôn.”

Giao Viêm vội vàng đi lên cung kính bái lạy nữ tử này.

Nhưng tựa hồ là trong lòng có chút hư, trong ánh mắt Giao Viêm chợt lóe lên.

Nó đáp ứng Lâm Vô Triệt kia một vài điều kiện, đương nhiên những điều kiện này nó không thể để cho Lâm Vô Triệt toại nguyện.

Nó cũng muốn âm Lâm Vô Triệt.

Đến lúc đó giá họa toàn bộ mọi chuyện cho Lâm Vô Triệt, nó có thể một mình hưởng may mắn.

Há không phải là đẹp ư?

Đợi đến sau khi phát sinh chuyện, tất cả chuyện tốt đều thuộc về nó, chuyện xấu đều thuộc về Lâm Vô Triệt.

Ai tính kế ai, ai chịu ô danh, mà ai có thể tận hưởng lợi ích này một mình.

Đối với sư tôn này, nó cũng thèm thuồng đã lâu.

Lúc này khi đối mặt với sư tôn của mình, tâm của nó vẫn rất hư nhược.

Sau khi tất cả, nói những lời đó.

“Trên người ngươi sao lại có khí tức Chân Hoàng Thần Nhân vậy?”

Nữ tử có hình tượng rất tiêu sái cao ngạo khẽ nói với Giao Viêm.

Đối với đồ đệ này kỳ thật tình cảm của nàng không sâu đậm, nhưng chung quy vẫn có chút tình cảm.

Dù sao thì nuôi cho một khoảng thời gian dài đều sẽ có tình cảm.

“Hồi bẩm sư tôn, Chân Hoàng Thần Nhân cứu đệ tử, đệ tử bái hắn làm sư phụ.”

Giao Viêm thành thật bẩm báo, không thể giấu được loại tin tức này.

Bỗng nhiên, sau khi nói xong câu đó, Giao Viêm cảm giác có một cỗ khí tức rét lạnh vây quanh nó.

Nhưng nó nhanh chóng biến mất.

“Sau này ít lui tới với hắn đi.”

Một đạo thanh âm lạnh như băng vang lên trong tai Giao Viêm.

Nàng không ưa Chân Hoàng Thần Nhân.

Giao Viêm vừa nghe thấy lời này, trong lòng có một tia phản cảm.

Nói như thế nào thì Chân Hoàng Thần Nhân người ta cũng cứu mình, mình còn nhận hắn làm sư tôn.

Nhưng Giao Viêm cũng không dám cãi mệnh lệnh của sư tôn mình.

Chẳng qua trong lòng nổi lên một tia phản cảm đối với sư tôn này.

Từ trước đến nay đều là sư tôn này nói, nó chỉ có thể nghe.

Không nghe trong mắt nữ tử cao ngạo lại tiêu sái này chính là phản nghịch.

Trong lòng Giao Viêm rất khó chịu với việc này.

“Về phần chuyện của ngươi, ta biết, nếu có cơ hội ta sẽ thay ngươi báo thù.”

Nữ tử cao ngạo lại có vẻ tiêu sái bình tĩnh mở miệng nói.

Sau đó liền bay về phía cổ điện bằng đồng ở xa xa.

“Nữ tử này là ai, thật cường đại.”

Cách đó không xa, một vài Thiên Kiêu thán phục nhìn một màn xung quanh cổ điện.

Vừa rồi bỗng nhiên xuất hiện một nữ tử giơ tay lên hư vô khí tức bộc phát.

Thế mà lại cứng rắn chống đỡ áp lực đến từ cổ điện bằng đồng.

“Gào gào gào.”

Nhưng ngay sau đó, tựa hồ là thần thú thủ hộ của cổ điện bằng đồng, cự long bằng đồng kia lớn tiếng gầm lên với nữ tử.

Toàn bộ hư không trở nên tái nhợt vô lực như vậy trong tiếng gầm này.

“Cũng không biết thực lực của Yêu Tiên sư tôn có thể đối phó nam tử kia hay không.”

Giao Viêm nhìn sư tôn của mình một mình chống lại áp lực từ cổ điện bằng đồng, trong lòng âm thầm nghĩ.

Sở dĩ ngay từ đầu nó không cầu xin sư tôn này của mình là bởi vì lòng tự trọng của nam tử.

Đặc biệt là trong lòng nó có ý nghĩ khác đối với sư tôn này của mình.

Điều này càng làm cho nó không muốn cầu xin sự giúp đỡ ở trước mặt của sư tôn.

Đây là một loại tâm lý rất kỳ lạ nhưng lại có vẻ bình thường.

Đoàng đoàng đoàng.

Thân thể khổng lồ của cự long bằng đồng xông về phía Yêu Tiên, đánh đấm lung tung, khí tức rất khủng bố.

Phụt một tiếng, nữ tử vừa cao ngạo vừa tiêu sái phun ra một ngụm máu tươi.

Ánh mắt không còn bình tĩnh như vừa rồi.

Thần thú thủ hộ của cổ điện bằng đồng này thật cường đại.

Mà sau khi Giao Viêm nhìn thấy một chỗ nào đó, vẻ mặt lại nổ tung một lần nữa.

Người đàn ông đó lại đến, quả thực chính là cơn ác mộng của nó.

“Là ngươi.”

Vẻ mặt Yêu Tiên không thay đổi nhìn bóng dáng bạch y tuyệt thế kia.

Ánh mắt Giao Viêm vô cùng thù hận nhìn thân ảnh áo trắng kia.

Điều này chứng tỏ Giao Viêm là nam tử này đả thương.

“Ngươi đả thương đồ đệ của ta, ta muốn thay nó báo thù.”

Yêu Tiên không nói nhiều lời nhảm nhí, hiện giờ Chư Thiên Chi Địa không có Thần Linh.

Mà ở Thiên Tôn Cảnh Giới, nàng cường đại cỡ nào ngay cả chính nàng cũng không biết.

Yêu Tiên bộc phát ra yêu lực khủng bố, làm chấn động sinh linh xung

quanh ra phía xa.

Thể chất bản thể của nàng vô cùng cường hãn.

Nàng mặc kệ cự long bằng đồng kia, trực tiếp vọt tới bên cạnh Tần Cửu Ca, bắt đầu chiến đấu giữa thân thể.

Ở trong hải vực vô tận này, cho dù là ai cũng không thể tưởng tượng được nữ tử tuyệt sắc như Yêu Tiên cường đại nhất lại là thân thể.

Là một người thể tu.

Thanh âm ầm ầm bộc phát ở trên cao của nơi này.

Đối mặt với sự đánh cận chiến của Yêu Tiên.

Tần Cửu Ca cũng không có chút lưu tình nào, lấy tư thái của thể tu va chạm với Yêu Tiên này.

Chương 764: Bại hoại

Chương 764: Bại hoại

Từng tiếng động lớn vang lên ở phiến thiên địa này.

“Cường độ thân thể lại đều cường đại như vậy.”

Giao Viêm trợn tròn mắt nhìn Tần Cửu Ca có thể đánh nhau với Yêu Tiên sư tôn của mình.

Linh lực thần thức của Yêu Tiên sư tôn công kích nó không rõ ràng lắm.

Nhưng cường độ thân thể của Yêu Tiên sư tôn, nó dám xác định là vô cùng vô cùng cường đại.

“Ngươi là thể tu?”

Sau khi Yêu Tiên đánh mấy chưởng, trên mặt có chút khiếp sợ không thể che dấu được.

Thân thể bản thể của nàng chắc chắn là vô cùng cường đại.

Thật không ngờ thân thể của nam tử này cường đại giống như nàng, thậm chí còn có thể cao hơn một chút.

Tần Cửu Ca không nói gì, trước khiến nữ tử này nằm sấp xuống rồi nói sau.

“Ngực đẹp.”

Tần Cửu Ca thoáng tán thưởng đánh vào ngực của Yêu Tiên.

Xem ra là một chút thương hương tiếc ngọc cũng không có.

Đương nhiên đây chỉ là hắn tiện tay công kích mà thôi.

“Vô sỉ bại hoại.”

Cảm nhận được nơi mà nam tử này đánh trúng thì trong lòng Yêu Tiên liền có lửa giận.

Chẳng lẽ không biết nơi đó của nữ tử là không thể cho người ta sờ sao?

Lập tức, Yêu Tiên tức giận vỗ một chưởng về phía Tần Cửu Ca, loại bại hoại vô sỉ này quả thực làm mù đi dung nhan tuyệt thế của hắn.

Khi lần đầu tiên nhìn thấy người đàn ông này, nàng không thể phủ nhận rằng nàng đã cảm thấy hắn rất đẹp trai.

Khi còn bé nàng là một người nhan khống, lớn lên mặc dù đã chuyển biến tốt hơn rất nhiều, nhưng vẫn là một người nhan khống.

Có lẽ đây cũng là một trong những lý do nàng không có cảm giác đối với Giao Viêm.

Trông xấu xí tới mức không cần.

Yêu Tiên tức giận đánh một chưởng về phía Tần Cửu Ca, đoàng một tiếng, chưởng rơi vào người Tần Cửu Ca.

Nhưng lại không làm cho Tần Cửu Ca bị thương, thậm chí một chút động tĩnh cũng không có.

“Hỗn đản.”

Yêu Tiên tức giận mắng một tiếng, giờ phút này tuy rằng nàng đã đánh trúng nam tử này, nhưng bàn tay lại bị hắn khống chế.

“Bản thể thật cường đại, vậy mà lại có thể cho ta sử dụng một phần lực.”

Tần Cửu Ca cũng không để ý Yêu Tiên trước mắt bị mình chế trụ, bình thản nói.

Điều khiến người ta tức giận nhất chính là cảm giác giọng điệu này vẫn là tán thưởng.

Điều này làm cho "núi đôi" của Yêu Tiên run rẩy, cả người phát run, cái gì mà người vậy mà lại có thể làm cho ta xuất ra một phần lực?

Đây không phải là nói, có thể chịu đựng được một phần lực của ta, rất đáng để nàng lấy đó mà kiêu ngạo.

Trong lòng Yêu Tiên đương nhiên rất phẫn nộ.

Hận không thể cầm phấn quyền trực tiếp vung về phía nam tử này.

"Bản thể hiện giờ cường đại, có thể có kết quả, làm tọa kỵ của ta như thế nào?"

Yêu Tiên: "?????"

Lão nương xinh đẹp mê người như vậy, vậy mà ngươi lại bảo ta làm tọa kỵ của ngươi?

Muốn cưỡi ta?

Không có cửa đâu.

Nàng không chỉ phẫn nộ, nghe được lời này liền vung tay về phía Tần Cửu Ca khống chế một cánh tay của nàng, mang theo quyền phong vô tận.

Đây là thể tu, tu luyện thân thể đến cực hạn là vô cùng khủng bố.

Nhưng một giây sau, một bàn tay khác của Yêu Tiên cũng bị Tần Cửu Ca chế giữ.

Cho nên cảnh tượng hiện tại cũng có chút không thích hợp.

"Ta biết bản thể ngươi là cái gì."

Bỗng nhiên, Tần Cửu Ca nhìn về phía ngọn núi yêu tiên tuyết trắng, lại nhìn ánh mắt nàng.

Trong lòng hiểu rõ.

Nữ tử này có thể so sánh với một phần mười cường độ thân thể của

hắn, cư nhiên là một con thượng cổ Ngọc Kỳ Lân.

Đây là nữ tử bản thể là Ngọc Kỳ Lân.

Chẳng trách thân thể lại cường đại như vậy, biến hóa thành người, hai chân thon dài thẳng tắp, cũng là một cặp đùi hoàn mỹ nhất mà Tần Cửu Ca từng gặp qua.

Quả thực là phúc lợi của năm chơi chân.

Nghe được lời của Tần Cửu Ca, Yêu Tiên xấu hổ đến cực điểm, ra sức giãy dụa thân thể.

Nhưng dường như bị cự lực vô cùng cường đại khống chế, không có chút tác dụng nào.

“Ca ca, huynh tuyệt đối không được để nàng phi lễ.”

Tần Ấu Vi nhìn cảnh này cách đó không xa, vội vàng lớn tiếng hô.

Yêu Tiên: “???”

Y Y: “□□□□□□□□”

m thanh muốn có bao nhiêu khẩn trương thì sẽ có bấy nhiêu.

Giống như là Tần Cửu Ca là bên yếu thế, có nữ đế cưỡng ép phi lễ hắn.

Yêu Tiên hận không thể dùng một đôi chân ngọc dùng sức đạp lolita đang nói chuyện kia.

Còn ca ca không được để nàng phi lễ.

Chẳng lẽ không thấy hiện tại là ai đang ở thế yếu sao?

Còn có giữa nam nữ thì luôn luôn là nữ nhân chịu thiệt sao?

“Suy nghĩ xem thấy thế nào?”

Tần Cửu Ca nhìn Yêu Tiên, loại Ngọc Kỳ Lân này vô cùng hi hữu, càng đừng nói là Ngọc Kỳ Lân nữ.

Đương nhiên không phải là Tần Cửu Ca thèm muốn thân thể của Ngọc Kỳ Lân, chỉ là cảm thấy giá trị bồi dưỡng của loại Ngọc Kỳ Lân này không tồi.

Trên mặt Yêu Tiên mang theo lửa giận, mặc cho ai nghe được lời này, trong lòng đều sinh ra phẫn nộ.

Yêu Tiên cười lạnh, đừng tưởng rằng ngươi đẹp trai thì có thể muốn làm gì cũng được.

“Thật đáng tiếc, ngươi đã mất đi một cơ hội có thể trở nên lớn mạnh.”

Chương 765: Các ngươi quá rác rưởi

Chương 765: Các ngươi quá rác rưởi

Tần Cửu Ca thoáng có chút thở dài nhìn Yêu Tiên nói.

Bỗng nhiên, lúc Tần Cửu Ca đang quang minh chính đại thưởng thức đôi chân thon dài thẳng tắp của Yêu Tiên.

Chân Yêu Tiên không phải là chân thật, đây là loan đao đoạt mạng.

“Ngươi buông nàng ra cho bổn thần tử.”

Một âm thanh lạnh lẽo vang lên trong phiến thiên địa này.

Thanh âm vừa dứt, một đạo kiếm quang hiện lên, chấn nát hư không, đánh thẳng về phía Tần Cửu Ca.

Kiếm quang rực rỡ, lấp lánh bốn phía.

Đoàng một tiếng.

Đạo kiếm quang này chém lên thân thể rực rỡ của Tần Cửu Ca.

Nhưng cũng không xuất hiện cảnh tượng huyết nhục bay tung tóe.

Thậm chí ngay cả tơ máu cũng không xuất hiện.

“Làm sao có thể?”

Trong mắt Yêu Tiên có chấn động không che giấu được.

Thân thể nam tử này sao lại khủng bố như vậy.

Còn khủng bố hơn một đời Ngọc Kỳ Lân thần thú của nàng.

“Yêu Tiên.”

Lâm Vô Triệt lưng đeo một thanh kiếm tráp, trong tráp vang lên rất nhiều tiếng vang, tựa hồ thần kiếm bên trong sắp xuất thế.

“Là kiếm thần tử hiện giờ của Vạn Kiếm Thần Tông, lời đồn đãi một thân kiếm thể, áp đảo cùng thời.”

Xung quanh có sinh linh run rẩy nói.

Trong hải vực vô tận, danh tiếng của Vạn Kiếm Thần Tông vẫn rất lớn.

Mà là Thần Tử bây giờ của Vạn Kiếm Thần Tông, thanh danh của Lâm Vô Triệt tất nhiên cũng rất lớn.

“Buông Yêu Tiên ra.”

Ánh mắt của Lâm Vô Triệt tàn nhẫn nhìn Tần Cửu Ca.

Hiện tại cho dù Giao Viêm không đáp ứng yêu cầu của hắn, hắn cũng phải chém giết nam tử này.

Giờ phút này xung quanh Lâm Vô Triệt phủ đầy kiếm quang, giống như một đời kiếm thần phụ thể.

“Vô Triệt huynh, hai chúng ta cùng nhau giết hắn.”

Giao Viêm giờ phút này cũng đứng trên hư không, lớn tiếng hô với Lâm Vô Triệt.

Trong lòng không khỏi có chút vui mừng.

Hiện tại Lâm Vô Triệt nhìn thấy một màn này, trong lòng bây giờ chắc là nổi điên rồi.

Nó biết mức độ Lâm Vô Triệt thích Yêu Tiên sư tôn cũng không thua kém nó.

Câu nói làm tọa kỵ của ta vừa rồi của Tần Cửu Ca, cũng đã triệt để châm ngòi lửa giận trong lòng nó.

Nếu sư tôn của mình làm tọa kỵ của người khác thì mặt mũi của Oai Chủy Long Vương của để ở đâu?

“Con kiến hôi ở cùng một chỗ cũng là con kiến hôi, một con cũng là con kiến hôi, hai người cùng nhau cũng là con kiến hôi.”

Tần Cửu Ca bình thản nhìn Lâm Vô Triệt và Giao Viêm.

Tần Cửu Ca buông Yêu Tiên ra, trực tiếp ra tay, Lâm Vô Triệt quả nhiên cũng là một người mang trong mình Đại Khí Vận.

Giết họ là có thể đạt được Khí Vận.

Tần Cửu Ca vẫn luôn rất thích chuyện này.

Đương nhiên nên lột hết bọn họ trước rồi mới giết.

Lâm Vô Trâm hóa thành một thanh thần kiếm xông về phía Tần Cửu Ca, có rất nhiều kiếm quang lâm thân.

Giao Viêm đã trực tiếp hình thành bản thể, mãnh liệt gầm lên với Tần Cửu Ca, rất nhiều sóng lớn cuộn trào mãnh liệt xuất hiện.

“Quá khủng bố rồi, đây chính là Oai Chủy Long Vương và Kiếm Thần Tử Lâm Vô Triệt danh chấn vô tận hải vực sao?”

Xung quanh có sinh linh của vô tận hải vực khiếp sợ nói.

Loại Yêu Nghiệt này phỏng chừng chính là Yêu Nghiệt cường đại nhất mà bản địa Chư Thiên Chi Địa có thể sinh ra.

Nhưng nhìn hai người này đồng loạt ra tay, trên mặt Tần Cửu Ca vẫn bình tĩnh như trước, không có một tia dao động nào.

Đàn áp thế giới chính là đại danh từ của hắn.

Phỏng chừng chỉ có quái thai cổ đại trong dòng sông lịch sử mới có thể đánh vài chiêu với hắn.

Về phần những người khác chỉ có hai chữ ha ha.

Chỉ có thể bị hắn đẩy ngang.

Ầm!

Tần Cửu Ca đánh ra một chưởng, giống như nghiêng trời, Giao Viêm và Lâm Vô Triệt đều phải mãnh liệt lui về phía sau.

Sau đó đều điên cuồng phun ra vài ngụm máu tươi.

Dễ như trở bàn tay, không có một chút khó khăn nào.

“Các ngươi quá rác rưởi, đi tu luyện thêm đi.”

Tần Cửu Ca giọng nói lạnh nhạt nhìn Lâm Vô Triệt và Giao Viêm.

Kỳ thật ý của hắn chính là hai người các ngươi nhanh chóng đi tìm Thiên Địa Bổn Nguyên cho lão tử.

Nghe Tần Cửu Ca nói, sắc mặt của Lâm Vô Triệt và Giao Viêm đỏ bừng.

Đây nhất định là vũ nhục rất lớn, hay là vũ nhục trước mặt người trong lòng.

Loại xúc phạm này làm cho người ta khó chịu nhất.

“Công tử này thật cường đại, ở trước mặt công tử này, Kiếm Thần Tử và Oai Chủy Long Vương đều là sự tồn tại giống như đệ đệ.”

Không ít lời nói của các sinh linh truyền đến trong tai Lâm Vô Triệt và Giao Viêm.

Làm cho thần sắc của bọn họ càng thêm khó chịu.

“Vạn Kiếm Quy Tông, Kiếm Thần Quyết.”

Lâm Vô Triệt không chịu nổi ánh mắt như vậy, trong thiên địa xuất hiện vô số thanh thần kiếm vây giết Tần Cửu Ca.

“Long Vương Bí Kỹ, Oai Chủy Nhất Tiếu.”

Giao Viêm cũng không cam lòng yếu thế, bộc phát ra công kích cường đại nhất của mình bây giờ.

Đây chắc chắn là đạo pháp khủng bố.

Ầm ầm!

Giống như trời đất sụp đổ.

Thế công của hai người bọn họ tuy rằng rất hung mãnh nhưng trong mắt Tần Cửu Ca lại là hoa hòe hoa sói.

“Quá rác rưởi, nói hai người các ngươi quá rác rưởi còn không nghe.”

Tần Cửu Ca cười lạnh với hai người, một chút giá trị duy nhất của hai người này chính là tìm Thiên Địa Bản Nguyên cho mình.

Bằng không, Tần Cửu Ca đã sớm tiện tay đập chết hai người này rồi.

Chương 766: Cho công tử một kinh hỉ

Chương 766: Cho công tử một kinh hỉ

Khí huyết xung quanh bộc phát, tiên vương cự ảnh hiện lên, một chưởng liền đánh bay hai người bọn họ.

Hiện trường ngay lập tức trở nên yên tĩnh không một tiếng động.

Tất cả sinh linh ở đây đều trợn mắt há hốc mồm nhìn một màn này.

Điều này chỉ đơn giản là làm mù mắt hợp kim titan của họ.

Mà vào lúc này, trong cung điện bằng đồng phát ra tiếng nổ vang.

Cự long bằng đồng thủ hộ bên ngoài cung điện bằng đồng tiến vào hư không theo tiếng nổ vang này.

Nhiệm vụ của nó đã được hoàn thành.

Cổ điện bằng đồng bộc phát ra thần quang kịch liệt.

Bốn phương tám hướng hư không đều có thần bí đạo văn hiện lên vào giờ khắc này.

“Mau chạy đi.”

Giao Viêm và Lâm Vô Triệt mắt thấy lúc này đánh không lại Tần Cửu Ca.

Đều vội vàng tiến vào Cổ Điện bằng đồng, chỉ cần tìm được Thiên Địa Bản Nguyên ở bên trong, không cần biết là ai chiếm được, thực lực đều sẽ sinh ra biến hóa về chất.

Tần Cửu Ca nhìn Yêu Tiên bị mình chế trụ, trong mắt hiện lên một tia cổ quái.

“Ngươi phải cẩn thận đồ đệ kia của ngươi, nó có tâm tư xấu đối với ngươi.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn Yêu Tiên.

Tần Cửu Ca biết rất rõ ràng mưu đồ của bọn Giao Viêm.

Đến lúc đó hắn muốn nhìn xem Yêu Tiên đã sớm có phòng ngừa va chạm với hai người mang quỷ thai kia không biết sẽ xảy ra chuyện thú vị gì.

Ngươi có thể tiếp nhận chuyện đồ đệ của mình hạ dược mình, muốn thượng mình sao?

Vừa nghĩ đến lúc Giao Viêm và Lâm Vô Triệt bị bắt.

Vừa nghĩ đến cảnh này đã cảm thấy thật thú vị.

Thầy trò có thể trở mặt thành thù, sau đó cảm ơn mình?

Tần Cửu Ca muốn xem cảnh tượng thú vị kia.

Yêu Tiên hừ lạnh một tiếng, cũng không biết là có nghe vào hay không.

Tần Cửu Ca cũng mang theo Tần Ấu Vi và Sở U Cơ cùng tiến vào cổ điện bằng đồng.

Không ngoài ý muốn Thiên Địa Bản Nguyên chính là ở bên trong.

“Dựa vào ngươi, tìm được thứ làm ta hài lòng, ta sẽ cho ngươi ăn thịt, bằng không liền ăn ngươi.”

Tần Cửu Ca xách Y Y còn đang uống Linh Dược, ánh mắt bình tĩnh nói.

Y Y ngay lập tức cảm giác được tình huống không ổn nhìn về phía Sở U Cơ, vừa rồi vận dụng năng lực đã tiêu hao rất nhiều thể lực của nó.

Đương nhiên điều này cũng không làm tổn thương bản nguyên của nó, nhưng mệt.

Là một Thánh Linh chỉ cần có thể ăn là có thể trở thành cường giả, Y Y tỏ vẻ mình chưa từng mệt mỏi như vừa rồi.

“A nha nha, a nha nha nha.”

Y Y vung tay ngắn lông xù lên ý bảo mình muốn đình công.

Nhưng sau một khắc, Linh Dược cấp bậc Đỉnh Cấp Thiên Tôn trên tay nó đã bị Tần Ấu Vi đoạt lấy.

Y Y:....

Ngược thú, ngược thú.

.....

Phía bên kia.

Viêm Linh Cơ tiến vào Cổ Điện bằng đồng sau đó đi tới một chỗ giống như đại đạo hỏa diễm thiêu đốt.

Một mảnh biển lửa, phóng tầm mắt nhìn không có một sinh linh nào.

Chỉ có ngọn lửa vô tận.

“Nơi này lại có tiên hỏa?”

Viêm Linh Cơ có chút giật mình, từ sau khi đi theo công tử, kiến thức của nàng càng ngày càng rộng.

Lúc này ở trong phiến biển hỏa này có một đạo hỏa diễm màu sắc vô cùng đặc biệt.

Giống như tiên vương trong lửa, uy áp những ngọn lửa khác trong biển hỏa.

“Thật tốt quá, có đạo tiên hỏa này, mình cách đột phá không còn xa nữa rồi.”

Mặt mày của Viêm Linh Cơ hiện lên một tia vui sướng.

Cái khác không nói, hiện tại trong những nữ tử ở bên cạnh công tử thì thực lực cảnh giới của nàng cường đại nhất.

Cũng biết làm việc nhiều hơn.

Nàng vô cùng thích cảm giác này, có thể trợ giúp công tử chính là chuyện nàng cao hứng nhất.

Kỳ thật nếu công tử cẩn thận quan sát nàng, liền biết nữ tử siêng năng nhất bên cạnh hắn chính là nàng.

Ngoại trừ … ra.

Nàng vẫn luôn tu luyện, chỉ là người ngoài thường chỉ chú ý tới mỹ mạo bên ngoài của nàng, cũng không quá để ý thực lực của nàng.

Không thể không nói, nam nhân đều là móng heo lớn, không có một ai tốt hết!

Đương nhiên là ngoại trừ công tử.

“Lại còn sinh ra linh trí rất cường đại.”

Viêm Linh Cơ kinh hỉ cảm giác được đạo tiên hỏa này còn có linh trí không thấp, tiên hỏa có linh trí có sự khác biệt rất lớn với tiên hỏa không có linh trí.

“Đến lúc đó có thể cho công tử một kinh hỉ, hi hi hi.”

Nói xong, Viêm Linh Cơ liền tung người nhảy về phía phiến biển hỏa này, hỏa diễm hung mảnh ở đây không chỉ không cắn nuốt Viêm Linh Cơ, ngược lại còn giống như là đang hoan nghênh đồng loại.

Viêm Linh Cơ càng giống như một hỏa diễm thần nữ ở trong phiến biển hỏa này.

Chương 767: Luân Hồi Lộ

Chương 767: Luân Hồi Lộ

“Hừ, đáng hận.”

Giao Viêm tức giận mắng một tiếng, sao nam tử kia có thể cường đại như vậy?

Cường đại đến mức không giống người của Thiên Tôn Cảnh Giới.

“Rất cường đại, nhưng chờ Kiếm Thần Bất Diệt Thể của ta đại thành, không sợ hắn.”

Trong ánh mắt Lâm Vô Triệt hiện lên vẻ tự tin, hiện tại kiếm thần bất diệt thể của hắn còn chưa đại thành.

Phải biết rằng Kiếm Thần Bất Diệt Thể đại thành chênh lệch rất lớn với chưa đại thành.

“Hy vọng đến lúc đó là như thế.”

Giao Viêm lạnh lùng nói một câu, quả thật Lâm Vô Triệt có được một loại thể chất cổ quái, Kiếm Thần Bất Diệt Thể.

Càng đánh càng mạnh.

“Trên người Yêu Tiên có một loại Bổn Nguyên Chi Lực, nếu có thể

dung hợp lại với ta thì ta nhất định có thể trở nên càng cường đại hơn."

"Hy vọng ngươi có thể tuân thủ, bằng không ta sẽ đem chuyện ngươi hứa hẹn ta nói cho sư tôn ngươi biết không sai một chữ."

"Mà nếu ngươi giúp ta, sau này ta sẽ gánh vác tất cả cho ngươi."

Lâm Vô Triệt nhìn chằm chằm Giao Viêm, ý tứ của hắn, tin rằng Giao Viêm trong lòng hiểu rõ.

Hắn không có nhiều kiên nhẫn để chờ đợi.

Chỉ có lấy được thân thể Yêu Tiên trước, sau đó mới cân nhắc tiếp nhận chuyện bên trong.

Giao Viêm thần sắc khẽ biến, trong lòng cười lạnh, chẳng lẽ mình sẽ để Lâm Vô Triệt toại nguyện sao?

Xem đến lúc đó, là ai hưởng phúc, ai chịu thiệt!

Xem nó là một thằng ngốc sao?

.....

Rất nhanh, Lâm Vô Triệt và Giao Viêm tìm được Yêu Tiên đang một mình diệt sát Thâm Hải Cự Thú.

Sau đó, Giao Viêm rất cung kính nói mình tìm được một thứ tốt dẫn Yêu Tiên tới.

"Các ngươi đây là?"

Ánh mắt Yêu Tiên hơi nheo lại, nơi này có một hương vị cổ quái, hương vị còn rất mãnh liệt.

Xung quanh còn có không ít sương mù.

Đột nhiên, trong đầu nàng hiện lên lời nói của người đàn ông kia.

"Sư tôn, thật ngại quá, thật sự là ngươi quá hà khắc đối với ta."

Giao Viêm lạnh lùng nói với Yêu Tiên.

Ngay lập tức xung quanh loại sương mù này càng thêm nồng đậm lên.

“Yêu Tiên, ta thật lòng đối với ngươi, nhưng ngươi lại đối xử ta như thế, nhưng không quan trọng, chờ ta đạt được ngươi, ngươi liền biết ta là được rồi.”

Lâm Vô Triệt nhìn ánh mắt của Yêu Tiên dần dần có chút mê ly lạnh lùng nói.

Đôi khi tình yêu cũng có thể biến thành hận.

Nhưng làm Giao Viêm và Lâm Vô Triệt khiếp sợ chính là Yêu Tiên cười lạnh với bọn họ, một chút dáng vẻ trúng kế cũng không có.

Bộ dáng vừa rồi chỉ là lừa gạt bọn họ.

“Mau chạy.”

Trong lòng Lâm Vô Triệt và Giao Viêm đều mang ý đồ xấu.

Đều muốn nhân cơ hội này ôm mỹ nhân trở về.

Nhưng cuối cùng không ai có thể thành công.

Nhìn Giao Viêm và Lâm Vô Triệt chạy trốn, Yêu Tiên không hề đuổi theo, lúc này trạng thái của nàng không tốt.

“Rốt cuộc hắn là loại người gì chứ.”

Yêu Tiên trong miệng lẩm bẩm nói.

Là nam tử kia nói cho nàng biết phải cẩn thận Giao Viêm và Lâm Vô Triệt, nhưng hắn làm sao biết?

Giao Viêm và Lâm Vô Triệt rõ ràng có cừu oán với hắn, chắc chắn không thể nói cho hắn biết.

Giờ khắc này nam tử kia trở nên đặc biệt thần bí khó lường ở trong ánh mắt của nàng.

.....

Trong một ngôi đền bằng đồng cổ xưa.

Tần Cửu Ca một đường mang theo Y Y quét ngang bảo vật ở nơi này, đương nhiên đều là thuận đường cướp lấy.

Hắn chỉ có thể nhìn trúng vài bảo vật linh dược ở nơi này.

Theo thời gian trôi qua, ba người Tần Cửu Ca mang theo một cây Thánh Linh tiến vào sâu hơn trong cổ điện bằng đồng.

Nếu trong cổ điện bằng đồng có bảo bối tốt, chắc chắn là ở đó.

Khi Tần Cửu Ca lên đường vào bên trong, Thiên Tài Yêu Nghiệt bốn phương tám hướng đều không hẹn mà cùng tiến vào cổ điện bằng đồng càng sâu.

Nhưng ngay sau đó có một con đường cổ tràn ngập khí tức luân hồi nằm ngang trước mặt bọn họ, ngăn cản đường đi.

Có ỷ vào sinh linh thực lực cường đại của mình mạnh mẽ từ con đường cổ này đi qua.

Nhưng không ít người còn chưa đi được mấy bước đã chết rồi.

Ngay cả tro cũng không để lại.

Đoàng đoàng đoàng, càng ngày càng nhiều Thiên Kiêu Sinh Linh tụ tập lại cùng một chỗ.

Đại đa số ánh mắt tràn đầy kiêng kỵ nhìn con đường cổ này.

“Chẳng lẽ đây là Luân Hồi Lộ?”

Một Sinh Linh tràn ngập ma quang trên người mở đôi mắt đỏ như máu nhìn một màn này.

Nó từ nhỏ sống ở hải vực vô tận, biết một vài truyền thuyết về hải vực vô tận.

Vừa vào Luân Hồi Lộ, ngàn năm vạn cổ mạc quay đầu lại.

Truyền thuyết kể rằng Thiên Kiêu Sinh Linh chết trên Luân Hồi Lộ quá nhiều, nhiều đến mức căn bản không thể đếm được.

Sau đó lại có Thiên Kiêu cảm thấy thực lực cường đại của mình bước vào Luân Hồi Lộ.

Chết lặng yên không một tiếng động, giống như chưa từng xuất hiện ở thế giới này.

Bỗng nhiên, một nữ tử giống như tiên tử trên trời đạp hỏa diễm giáng xuống nơi này.

Da thịt nữ tử như tuyết, ánh mắt cong cong, giống như một đôi mắt

hồ mị, hai chân thẳng tắp thon dài lộ ra bên ngoài, cũng không biết làm cho bao nhiêu nam Sinh Linh ở đây nuốt nước miếng.

Nếu như có thể tùy ý chơi một lần thì bây giờ chết cũng rất đáng.

Chương 768: Thỏa mãn đủ loại sở thích của ngươi

Chương 768: Thỏa mãn đủ loại sở thích của ngươi

Cô gái đi tới chính là Viêm Linh Cơ.

Sau khi hấp thụ xong tiên hoả, Viêm Linh Cơ vẫn luôn đi về phía sâu trong Thanh Đồng Cổ Điện.

“Người này tiên quá.”

Trong mắt sinh linh xung quanh tràn đầy kinh ngạc, nhìn về phía nữ tử đang đặt chân trong hư không.

Người mặc áo hoả mị, ngón tay có ngọn lửa nhấp nháy.

Đôi mắt như thuỷ tinh, khiến cho người khác một khi đã thấy sẽ rất khó để quên.

Trên người dường như có trang sức giống như ren.

Tiên tư xanh ngọc, eo thon thả, bờ vai như được khắc.

Sợ rằng đa số nam tử nhìn thấy Viêm Linh Cơ đều muốn trở thành thiểm cẩu, chỉ cần bám được thì chắc là đến chết cũng không hối hận.

“Cô gái xinh đẹp quá, có hứng trở thành đạo lữ của ta không?”

Bỗng nhiên, một giọng nói vang lên giữa đất trời.

“Cút.”

Viêm Linh Cơ nghe thấy thì cực kỳ lạnh lùng cất giọng.

Cái quái gì thế?

Lại đang ở trước mặt công tử, nàng là một yêu nữ nhỏ nhắn, xinh xắn động lòng người, mềm mại, đáng yêu từ xương cốt.

Ở trước mặt công tử có thể chơi đủ loại, kiểu nào, tư thế nào nàng cũng đồng ý.

Ô, a, cắn, đều được.

Nhưng ở bên ngoài, nàng chắc chắn trấn áp tứ phương, là ma đầu cái thế cực kỳ lạnh lùng, kiêu ngạo.

Viêm Linh Cơ ngậm lấy sát khí, ra tay, đi theo công tử đã lâu, trên người tự nhiên cũng mang theo chút bá khí.

Ra tay chính là sát chiêu, hoả diễm thiêu đốt.

Sinh linh cảm nhận được sự đáng sợ của hoả diễm, ánh mắt tràn đầy sợ hãi, nhìn về phía vị Hoả Diễm Tiên Tử này.

Không chỉ dáng dấp cay, đến tính cách cũng cay như thế.

Người lên tiếng linh tinh ban nãy đã bị hoả diễm của vị nữ tử này đốt đến mức không còn sót lại gì.

“Cô gái thế này cũng không biết sau này sẽ lợi cho ai?”

Có sinh linh ghen tị trong lòng.

Đôi chân trắng như tuyết, môi đỏ ướt át, quyến rũ, mắt long lanh như mang theo làn nước mùa thu, tay tựa như không xương, trắng nõn.

Bất cứ bộ phận nào trên người cô gái này, hắn cũng có thể chơi một năm, không, mười năm!

Chắc chắn trăm năm cũng được!

Mà lại còn không mang theo kiểu chán ghét kia, đây chính là cô gái thoả mãn đủ loại sở thích.

Nhìn thấy nữ tử xinh đẹp tuyệt trần có thái độ lạnh lùng như thế, không ít sinh linh xung quanh đã gạt bỏ những ý nghĩ trong lòng mình.

Đương nhiên cũng có bộ phận mười phần là các loại đam mê, trong lòng toàn là khát vọng đối với nhan sắc tuyệt thế này.

Lúc này, xung quanh Luân Hồi Chi Lộ đã có rất nhiều sinh linh tới.

Khí tức của mỗi một sinh linh đều rất mạnh mẽ.

Đặc biệt là một vị nam tử mặc áo đên, trên áo có hoa văn kim sắc, lúc phất tay mang theo lôi đình, thể hiện rõ sự cổ xưa của hắn.

Chỉ thấy vị nam tử áo đen này đưa tay đã xua đi những khí tức khó hiểu ở Luân Hồi Chi Lộ.

“Kia là Chấn Tiên Tử của Chấn Tiên Thần Giáo.”

Nhìn về phía nam tử áo đen tơ vàng này, có sinh linh gần đó sợ hãi lên tiếng.

Đây chắc chắn là thiên kiêu bá chủ trong Vô Tận Hải Vực, trên thân ẩn chứa Chấn Tiên Thần Nguyên, lúc ra tay chính là khí tức tiên thần.

Trong Vô Tận Hải Vực, Chấn Tiên Thần Giáo là đạo thống cực kỳ cổ xưa, truyền thừa viễn cổ, trong tộc có mấy vị Thiên Tôn cấp cao cực kỳ đáng sợ.

“Thánh nữ đương thời của Mỹ Nhân Ngư Tộc, Ứng Tiểu Vũ.”

Bỗng nhiên, lại có một nữ tử dung mạo xinh đẹp đến.

Xung quang cơ thể toàn là khí tức thánh khiết như lại có cảm giác quyến rũ.

Hai chân trần trắng như tuyết, hai cánh tay trơn như mỡ của để trần ở bên ngoài, khiến người nghĩ đến phiêu phiêu.

Dần dần, càng ngày càng nhiều thiên kiêu yêu nghiệt vây quanh nơi này.

“Luân Hồi Lộ, trảm thiên kiêu, Tuế Nguyệt Đao, thán yêu nhiêu (ca ngợi mê hoặc).”

Bỗng nhiên, một giọng nói rất cổ xưa chậm rãi cất lên, vang vọng ở Luân Hồi Chi Lộ.

Tiếp nối giọng nói, tiếng ầm ầm vang lên ở Luân Hồi Chi Lộ.

Một tấm bia to lớn tràn đầy khí tức Luân Hồi xuất hiện trên không trung của Luân Hồi Chi Lộ.

“Đây quả là Luân Hồi Chi Lộ trong truyền thuyết.”

Đã có sinh linh từ từ hồi tưởng về truyền thuyết cổ xưa đó.

Luân Hồi Chi Lộ và nguyên bản của thế giới này có sự liên kết.

Có thể xuất hiện bất cứ địa vực nào của Chư Thiên Chi Địa.

Thiên kiêu lưu danh phía trên, có thể dựa vào bia Luân Hồi tạo tiếng vang trong địa vực.

Chuyện này đối với thiên kiêu yêu nghiệt mà nói, chắc chắn là vinh quang to lớn.

“Chỉ cần có thể lưu danh trên Luân Hồi Chi Lộ, tên tuổi có thể thông qua bia Luân Hồi vang vọng Chư Thiên Chi Địa.”

Càng ngày càng nhiều sinh linh biết truyền thuyết xa xưa về Luân Hồi Chi Lộ.

Không ngờ đấy, bia Luân Hồi trên Luân Hồi Chi Lộ lại mở ra rồi.

“Ha ha ha, đại danh của ta có thể vang vọng Chư Thiên Chi Địa rồi.”

Có thiên kiêu đã rơi vào điên cuồng, loại cơ hội lập danh hiếm có này, ai mà không thích?

Cũng không ai cười hắn vì ai cũng muốn tên tuổi của mình được người người ghi nhớ.

“Tương truyền, Luân Hồi Chi Lộ in lại thân ảnh của yêu nghiệt viễn cổ kiệt xuất, trở thành cách thức kiểm tra.”

Sinh linh cổ lão cố kiến thức uyên bác cất lời.

Lưu danh Chư Thiên nào có đơn giản như thế?

Đó nhất định là phải giẫm lên yêu nghiệt chí tôn đời trước để thượng vị.

Đây là khó khăn cỡ nào.

Đặc biệt là đối với sinh linh bản địa của Chư Thiên Chi Địa, bọn chúng vốn trời sinh yếu ớt hơn so với sinh linh đến từ thế giới khác.

Lúc này, Luân Hồi Chi Lộ bỗng hoá thành một cầu thang rất dài, toàn bộ cầu thang bị sương mù dày đặc bao phủ.

Xung quanh có đạo văn cực kỳ huyền diệu ẩn hiện, tiên quang lưu chuyển, đạo vận uy áp.

Chỉ riêng đối với những uy áp này, đã có không ít sinh linh lộ vẻ khó xử.

Sự áp bức trên Luân Hồi Chi Lộ đúng là quá khủng bố.

Chỉ sự áp bức này cũng đã có thể đào thải rất nhiều sinh linh rồi.

…

Mà lúc này, Tần Cửu Ca vẫn đang ung dung bước đến phía sâu trong Thanh Đồng Cổ Điện.

Vẻ mặt Tần Cửu Ca vẫn bình tĩnh như trước.

Cũng không vì bia Chư Thiên Luân Hồi mở ra mà thay đổi thái độ.

“Đúng là vô dụng, đến giờ vẫn không tìm thấy Thiên Địa Bản Nguyên, một chút hữu ích cũng không có.”

Chương 769: Cơ Phách tới chậm

Chương 769: Thiên Địa Bản Nguyên, ta tới đây

Tần Cửu Ca thở dài, hắn xem như cực kỳ thất vọng về Giao Viêm.

Ngươi bước lên ngựa đúng là phế vật.

Đến Thiên Địa Bản Nguyên cũng không tìm được, cần ngươi làm gì?

“Vẫn là Lâm Vô Triệt tốt, nhưng chỉ tìm thấy một phần, nhưng cũng tính là được rồi.”

Tần Cửu Ca nhìn về phía dưới một vách núi sâu.

Trong lời nói là sự khen ngợi triệt để dành cho Lâm Vô Triệt.

Dù sao nếu tất cả rau hẹ của mình đều giống Lâm Vô Triệt, thế thì không phải là quá đẹp à?

Tần Cửu Ca đã gán cho Giao Viêm cái tên phế vật khí vật nhân vật chính.

Rác rưởi, phế vật, cùi bắp.

Để ngươi tìm một thứ, ngươi lề mà lề mề.

Ngươi có công dụng gì?

…

Một nơi sâu thẳm trong vách núi.

Ánh mắt Lâm Vô Triệt tràn đầy sự ngạc nhiên, nhìn vào chùm sáng cách bản thân không xa.

Hoàn toàn không hay biết có người đã thầm lặng tới gần hắn.

“Ha ha ha, ta tìm được Thiên Địa Bản Nguyên rồi, ta tìm thấy rồi.”

Tiếng cười của Lâm Vô Triệt vang lên trong hang động.

Rất hưng phấn và vui vẻ.

Hắn có được Thiên Địa Bản Nguyên, chiến lực chắc chắn sẽ tăng lên.

“Ta quả nhiên là người may mắn trời sinh, ai có thể thắng ta?”

Trong lòng Lâm Vô Triệt bội phục con mắt của sư tôn mình.

Thế mà lại tìm được đồ đệ như hắn.

Trong lòng hắn có một bí mật, thực ra thể chất Kiếm Thần bất diệt của hắn không phải là bẩm sinh, mà là sau này đạt được một ít Thiên Địa Bản Nguyên, kết hợp với thể chất vốn có để hình thành.

Bắt đầu từ thời khắc đó, hắn đã biết mình là nhân vật chính của thế giới.

Trên thực tế cũng là như vật, sau khi đạt được một ít Thiên Địa Bản Nguyên hắn đã thuận buồm xuôi gió.

“Thiên Địa Bản Nguyên, ta đến đây, ha ha ha.”

Lâm Vô Triệt cười lớn mấy tiếng, sau đó từ từ tiếp cập bản nguyên phát ra chùm sáng đó.

Mà ngay lúc này.

Một tiếng ho khan vang lên trong hang động.

“Ai?”

Lâm Vô Triệt lập tức quát lớn.

Quanh thân hiện ra hàng vạn kiếm ảnh, đây chính là cơ thể Kiếm Thần Bất Diệt của hắn.

Đánh thẳng về hướng âm thanh vang lên.

Bộp, bộp, bộp, tiếng vỗ tay vang lên trong hang động.

Những âm thanh này khiến Lâm Vô Triệt kinh hoảng hơn.

Chẳng lẽ là Giao Viêm?

Nhưng sau lần hành động thất bại đó, hắn và Giao Viêm đã tan rã, hắn biết trong lòng Giao Viêm cũng có ý đồ xấu, đương nhiên tâm tư của hắn cũng không đơn thuần.

Đều có ý đồ xấu với đối phương.

“Ngươi mạnh hơn Giao Viêm.”

Tần Cửu Ca bắt lấy Thiên Địa Bản Nguyên, vừa nói cười với Lâm Vô Triệt.

“Từ lúc đầu đã cảm thấy cơ hội tìm thấy Thiên Địa Bản Nguyên của ngươi lớn hơn.”

Trong mắt Tần Cửu Ca tràn đầy sự tán thưởngg dành cho Lâm Vô Triệt.

“Từ đầu ngươi đã nhớ nhung ta?”

Ánh mắt Lâm Vô Triệt chứa sự phẫn nộ, nam tử này bắt đầu theo dõi hắn từ lúc gặp hắn.

Đến giờ, đợi hắn tìm thấy Thiên Địa Bản Nguyên rồi mới hiện thân.

Thấy người con trai xuất hiện đột ngột này, lại thêm những lời nam tử này nói.

Lâm Vô Triệt bỗng nghĩ rằng từ đầy đến cuối, có phải bản thân bị nam tử này khống chế hay không.

Dù sao mình vừa tìm thấy Thiên Địa Bản Nguyên, hắn đã tới rồi.

“Nhớ nhung ngươi? Ngươi còn không xứng.”

Tần Cửu Ca nhìn Lâm Vô Triệt bằng ánh mắt chứa sự khinh thường, Lâm Vô Triệt này chỉ là rau hẹ mà hắn thấy thuận mắt thôi.

Lại còn nhớ nhung hắn?

Cũng không nghĩ xem bản thân có xứng không.

Tần Cửu Ca không nói nhiều, đế tháp hiện lên trong tay, sau lưng có Tiên Vương Cự Ảnh.

Đế tháp vừa ra, trò chơi kết thúc.

Lâm Vô Triệt chỉ là đang phí công mà thôi.

“Sao có thể? Thực lực hiện giờ của ngươi sao lại…”

Lúc này, Lâm Vô Triệt lại càng sợ hãi.

Nam tử này sao lại mạnh như thế?

Hắn vốn cảm thấy bản thân không phải là đối thủ của nam tử này nhưng cũng chắc chắn có thể thoát dưới tay nam tử này.

Nhưng cảnh trước mắt nói cho hắn biết, hắn không thể thoát được.

“Từ đầu đến cuối, ngươi chỉ đang chơi ta.”

Lâm Vô Triệt lộ ra vẻ tuyệt vọng, kể cả thân thể Kiếm Thần Bất Diệt của hắn thì lúc này cũng chỉ là sâu bọ.

“Ta liều mạng với ngươi.”

Lâm Vô Triệt không cam tâm, tức giận lẫn tuyệt vọng, nhìn Tần Cửu Ca.

Giờ đây, hắn bỗng nhớ tới một chuyện, chính là thực lực của nam tử đó mạnh như thế, mạnh đến mức khiến hắn cảm thấy tuyệt vọng.

Nhưng tại sao lúc bắt đầu lại không giết hắn?

Lẽ nào đúng là vẫn luôn chơi trò mèo vờn chuột?

Càng nghĩ, Lâm Vô Triệt càng lộ vẻ mặt tức giận, từ nhỏ, hắn đã luôn là thiên kiêu, đã bao giờ phải chịu sự nhục nhã như này?

Từ khi bắt đầu đã đưa vào trong tay nam tử này.

“Ngươi giết ta, không sợ Vạn Kiếm Thần Tông ta báo thù à?”

Lâm Vô Triệt quát lớn, hy vọng có thể thấy một chút kiêng kỵ trong mắt nam tử này.

Dù sao Vạn Kiếm Thần Tông cũng là thế lực đứng sau hắn.

“Ta sẽ để ý Vạn Kiếm Thần Tông nhỏ bé của ngươi?”

Tần Cửu Ca cười khẩy, lúc nào người khác cũng có bối cảnh khiến hắn kiêng dè?

Nghe thấy câu này, ánh mắt Lâm Vô Triệt toát lên sự không cam lòng, xem ra địa vị của nam tử này rất lớn.

Còn không cần kiêng dè Vạn Kiếm Thần Tông bọn hắn.

“Không cam lòng.”

Lâm Vô Triệt giận dữ lên tiếng, từ khi xuất thế đến nay, hắn luôn là người trấn áp người cùng thời.

Nhưng không ngờ là hiện giờ, bản thân phải bỏ mạng.

Đúng là đáng ghét.

Mà cuối cùng hắn còn phát hiện hình như bản thân chỉ là rau hẹ của người khác mà thôi.

Một tháp của Tần Cửu Ca giáng xuống, giờ đây, Lâm Vô Triệt đã hoàn thành nhiệm vụ của mình, nên đi Tây Thiên rồi.

“Một nửa Thiên Địa Bản Nguyên? Xem ra nửa còn lại ắt hẳn là Giao Viêm đoạt được.”

Tần Cửu Ca thầm nghĩ, bây giờ lại đến tiết mục mọi người muốn xem, tiết mục cắt rau hẹ.

Chương 770: Luân Hồi Chi Lộ

Chương 770: Luân Hồi Chi Lộ

Luân Hồi Chi Lộ.

Lúc này, trên Luân Hồi Chi Lộ đã đẫm máun của rất nhiều thiên kiêu yêu nghiệt.

Đương nhiên cũng có không ít yêu nghiệt thiên kiêu thể hiện ra phong thái của bản thân.

Nơi đây cũng không phải là tu vi của ngươi càng cao, ngươi đánh bại

càng nhiều yêu nghiệt.

Trên Luân Hồi Chi Lộ có một loại áp chế khó hiểu.

Đều ở cảnh giới giống nhau.

Một biển lửa thiêu đốt.

Có một nữ tử mặc trang phục hoả diễm đứng ở biển lửa phía trên.

Ngàn vạn hoả diễm cháy xung quanh nữ tử.

Khiến cho sinh linh xung quanh, từng người, từng người nhìn đến ngây người.

“Còn có ai muốn đến? Lên hết đi.”

Viêm Linh Cơ lạnh lùng nói với bốn phía, hoả diễm lập tức bùng cháy lên.

“Giao Luân Hồi Chân Linh trong tay ra.”

Lúc này, xung quanh Viêm Linh Cơ có không ít thiên kiêu yêu nghiệt, mục đích duy nhất của bọn chúng là cướp được Luân Hồi Chân Linh trong tay Viêm Linh Cơ, đó là đồ tốt đấy.

“Các ngươi mà cũng xứng?”

Viêm Linh Cơ cười một cách lạnh lùng, những tên này cũng xứng?

Cùng cảnh giới trở xuống, trừ công tử, ai có thể thắng nàng?

Ngàn vạn hoả diễm lập tức cháy trên người những kẻ đó, phát ra âm thanh xèo xèo.

Chẳng qua bao lâu, những sinh linh vây công nàng bị nàng doạ cho không dám động.

Tiên tử xinh đẹp này mạnh quá.

Chấn Tiên Tử nhìn Viêm Linh Cơ, mở lời: “Ngươi có tư cách đi theo ta, thần phục ta, ta đưa ngươi trở thành nữ tử cao quý nhất Vô Tận Hải Vực.”

Không thể phủ nhận, Hoả Diễm Thần Nữ này giống như ra đời để hấp dẫn hắn.

Mặc kệ là vẻ đẹp hay là thực lực đều có tư cách làm thuộc hạ của hắn.

“Ngươi là rác rưởi loại nào?”

Ánh mắt Viêm Linh Cơ lộ rõ vẻ khinh thường.

Để nàng thần phục làm thuộc hạ?

Ngươi cũng không tự xem dáng vẻ của mình!

Trong mắt Chấn Tiên Tử là sự phẫn nộ, không có ai dám nói với hắn như thế.

“Tiên tử tuyệt sắc này cũng đẹp quá.”

“Thần nữ như thế cũng không biết sau này sẽ hầu hạ dưới thân ai.”

Có thiên kiêu nam tiếc nuối.

Sau khi hắn nhìn thấy tiên tử xinh đẹp, trong lòng đã không thể có bất cứ hình ảnh của nử tử nào.

Nhưng nghĩ đến thần nữ xinh đẹp như thế, tương lai sẽ hầu hạ dưới thân một người con trai.

Trong lòng hắn rỉ máu.

Bây giờ, hy vọng duy nhất của hắn là hiện giờ thần nữ vẫn chưa biến thành mộc nhĩ đen.

Như thế còn có thể để lại cho hắn hồi ức tốt đẹp.

“Thần nữ, có đạo lữ chưa?”

Có sinh linh nam cảm thấy bản thân vừa đẹp trai, vừa có thực lực mạnh lên tiếng.

Nhưng không ai trả lời.

“Cũng đúng, nữ tử đẹp như thế trong lòng hắn là vô cùng cao ngạo, nữ thần nhìn tên đàn ông nào cũng thấy chướng mắt.”

Những tu sĩ nam này chỉ có thể an ủi bản thân như thế.

Nữ thần cao ngạo, chướng mắt đàn ông cũng bình thường.

Điều này thể hiện thân thể nữ thần vẫn thuần khiết.

Nghĩ tới đây, không ít sinh linh nam đều cười trong lòng.

Nhưng, bỗng nhiên, bọn chúng nhìn thấy sự cao ngạo trên mặt nữ thần biến thành sự vui mừng.

“Chủ nhân.”

Chỉ thấy nữ thần ý nghĩ nữ thần không ưng cái gì trong lòng bọn chúng bay về phía một người con trai.

Thiên kiêun nam xung quanh: Mịa nó, tâm trạng nổ rồi.

Nói vô cùng cao ngạo đâu?

Nói nữ thần thận trọng, cao quý đâu?

Sao hắn giống một thiểm cẩu thế?

Viêm Linh Cơ thể hiện vẻ ngọt ngào, đưa Luân Hồi Chân Linh mà mình cướp được trên Luân Hồi Chi Lộ cho công tử của nàng.

Hoàn toàn không có gì không nỡ, phải biết nàng ngàn khổ vạn khổ mới cướp được cái này.

Vì thế, nàng còn bị thương không ít.

“Ai làm ngươi bị thương?”

Tần Cửu Ca cũng phát hiện vết thương trên người Viêm Linh Cơ, nói bằng giọng lạnh lùng.

“Kẻ vừa ra tay lên hết đi, tự đi tự sát, ta đỡ phải ra tay.”

Tần Cửu Ca ở trên, áo trắng như tuyết, thần quang lượn lờ, khí chất siêu phàm, ánh mắt hững hờ nhìn Chấn Tiên Tử trên Luân Hồi Chi Lộ.

Lập tức, Chấn Tiên Tử đứng trên Luân Hồi Chi Lộ vốn rực rỡ ánh hào quang toàn thân run rẩy, người này khiến hắn cảm thấy sợ hãi.

“Công tử, hắn muốn thu phục ta làm thuộc hạ.”

Ánh mắt Viêm Linh Cơ long lanh như chứa nước mùa thu, lộ vẻ điềm đạm đáng yêu, nhìn Tần Cửu Ca, nhẹ nhàng cắn đôi môi đỏ thắm.

Tựa như người bị bắt nạt ban nãy là nàng.

Mà những sinh linh xung quanh bị nàng trấn áp nghe thấy những lời này, nhìn Viêm Linh Cơ bằng ánh mắt đầy kinh ngạc.

Bà cô ơi, vừa nãy là ngươi đánh bọn ta đến mức không ngăn nổi mà.

Thần hoả trên đầu ngón tay nhảy lên, giống như ngọn lửa đến vương đốt cho bọn hắn kêu oe oe.

Còn dùng vẻ mặt khinh thường để nhìn bọn hắn.

Giờ sao lại ở trước mặt công tử thì lại thể hiện như cô gái bé nhỏ?

Nữ hán tử một giây đã thành em gái yếu đuối?

Đổi mặt cũng đừng đổi nhanh thế được không hả.

Tần Cửu Ca cũng không để ý tâm tư nhỏ bé của Viêm Linh Cơ, đôi mắt bình thản nhìn bốn phía.

Lúc này cũng không có ai chủ động đứng ra.

“Thực lực của các hạ rất mạnh, vừa nãy thực ra là bọn ta lỗ mãng, tại đây, ta xin lỗi các hạ vì chuyện ban nãy.”

“Mà vừa nãy là vị tiên tử này ra tay cướp Luân Hồi Chân Linh của ta trước, không phải tại hạ cướp trước.”

Chương 771: Cơ Phách tới chậm

Chương 771: Cơ Phách tới chậm

Chấn Tiên Tử không phải là tên ngốc, người này mang đến cho hắn cảm giác thâm sâu khó dò.

Có thể không trêu tới thì sẽ không trêu tới.

Lúc hắn nghĩ tới, thực lực của bản thân cũng rất mạnh, bây giờ bản thân chủ động nhường, hắn là sẽ giải quyết được chuyện này trong hoà bình.

Dù sao hắn cũng không yếu, cũng không phải gà mờ.

Phải nói rằng chuyện ban nãy sao có thể trách hắn được?

Bảo bối như thế ai mà không động, không mê muội.

Rõ ràng là chướng ngại vật trên con đường thành công.

Bản tính của đàn ông chính là như thế.

“Cho ngươi ba giây, tự sát đi, ta đỡ phải ra tay.”

Tần Cửu Ca vuốt ve mái tóc dài của Viêm Linh Cơ, bình thản cất giọng.

Hắn không quan tâm là ai ra tay trước.

Bênh người thân không cần lý lẽ mới chính là đạo lý.

Viêm Linh Cơ cất tiếng cười đầy mê hoặc, cũng không bận tâm tới ánh mắt muốn phun lửa của sinh linh xung quanh, đưa đầu lưỡi hồng nhuận ra liếm lòng bàn tay của Tần Cửu Ca một cách nghịch ngợm.

Không ít sinh linh nam nhìn cảnh này mà trong lòng bùng nổ.

Vừa nãy bọn chúng vẫn cảm thấy cơ thể của thần nữ cao quý trong sạch.

Nhưng giây phút này rõ ràng nói cho bọn chúng biết chuyện này sợ là không thể nào.

Bây giờ nếu muốn nói thần nữ thân thể trong trắng thì sợ là sẽ bị một đám người nhổ nước bọt dìm chết.

Nghe thấy lời Tần Cửu Ca nói, Chấn Tiên Tử hít một hơi thật sâu, nam tử này thật là bá đạo.

Hắn kiêng dè người này, nếu như không kiêng dè thì hắn đã châm trọc trước rồi cưỡng ép chiếm lấy thần nữ này từ lâu rồi.

“Các hạ rất mạnh nhưng ngươi cảm thấy có thể ăn hết chúng ta, nhiều người như thế này à?”

Chấn Tiên Tử nói chuyện một cách chậm rãi, hắn đã cho nam tử này đủ mặt mũi rồi.

Thật sự tưởng hắn dễ bắt nạt?

Tượng đất còn phải có ba phần hoả khí!

Huống chi là dạng thiên kiêu như hắn?

Muốn ở trước mặt nữ thuộc hạ của mình thể hiện à?

Tần Cửu Ca nghe vậy, lắc đầu, khẽ cười.

“Các ngươi còn chẳng xứng, giết các ngươi chỉ là công phu như uống miếng nước.”

Lời của Tần Cửu Ca, khiến cho sinh linh xung quanh kinh ngạc ra mặt.

Thế này cũng quá điên cuồng rồi.

Đây chính là hoàn toàn không để thiên kiêu yêu nghiệt của Vô Tận Hải Vực vào mắt.

Sinh linh nghe thấy những lời này, ánh mắt đều tràn đầy phẫn nộ.

Là thiên kiêu thì coi trọng nhất là thanh danh, lần này bị nhục mạ kiểu này, là người thì đều không nhịn được.

Tiếp đó.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Liên tiếp có mấy tiếng nổ, khiến cho không ít sinh linh lộ ra ánh mắt sợ hãi.

Vụ nộ vừa nãy là nhắm vào mấy sinh linh có ánh mắt không phục.

Đây chính là một lời không hợp thì giết luôn.

Ma quỷ!

Trong mắt của không ít sinh linh, nam tử anh tuấn này chính là ma quỷ.

“Thế này cũng đáng sợ quá.”

Có sinh linh cực kỳ sợ hãi lên tiếng, sinh linh có cơ thể nổ trực tiếp ban này hoàn toàn không bình thường.

Mỗi một người đều có thể được coi là nhất đại thiên kiêu.

Nhưng trước mặt nam tử này lại nổ tung như giấy.

Còn là kiểu chết không toàn thây.

Lúc này, có mấy thiên kiêu thuộc dạng bạn bè thân thuộc nhìn Tần Cửu Ca bằng ánh mắt giận dữ.

Nhưng vẫn không qua mấy giây lại là mấy tiếng nổ vang lên.

Lúc này, xung quanh Luân Hồi Chi Lộ đã hoàn toàn yên tĩnh.

Dù cho lúc này, sắc mặt của yêu nghiệt trên Luân Hồi Chi Lộ đều đã thay đổi.

Sự trấn áp cuả nam tử này cho bọn chúng đã vượt qua hư ảnh thiên kiêu trên Luân Hồi Chi Lộ.

“Đạo tử, Cơ Phách tới muộn rồi.”

Bỗng nhiên, từ xa dường như có một chiếc bóng kim sắc duyên dáng bay tới, xuất hiện trước mặt Tần Cửu Ca.

Chính là Kim Sí Tiểu Bằng Vương, toàn thân Kim Sí Tiểu Bằng Vương lúc này có sát khí quấn quanh.

Khiến cho người ta cảm thấy đây là một Ma Cầm.

Kim Sí Tiểu Bằng Vương vừa nhìn đã biết chuyện vừa xảy ra, quay đầu lại, hướng về phía Chấn Tiên Tử cười một cách dữ tợn: “Ngươi không xứng để Đạo Tử ra tay, để Cơ Phách ta chặt đầu chó của ngươi, làm bóng đá cho Đạo Tử.”

Kim Sí Tiểu Bằng Vương phóng ánh mắt hung tợn về phía Chấn Tiên Tử, là Thần Thú của Thái Cổ Thần Sơn, chiến lực tuyệt đối là đứng đầu, đương nhiên đây là sau khi loại trừ kiểu yêu nghiệt như Tần Cửu Ca.

“Thần thú này thế mà lại là thuộc hạ của vị nam tử này.”

Càng ngày càng nhiều sinh linh kinh ngạc, chấn động.

Nam tử như tiên giáng trần này lại có thuộc hạ mạnh như thế.

Bản thân hắn có thể mạnh tới mức nào?

Cô gái cực kỳ xinh đẹp kia cũng là thuộc hạ của nam tử đó.

Đã có không ít kẻ ban nãy ra tay cướp Luân Hồi Chân Linh trong tay Viêm Linh Cơ chuẩn bị lặng lẽ đào tẩu.

Nhưng ngay sau đó, cả bầu trời nơi đây có hoa máu rơi xuống.

Rất đẹp nhưng cũng rất máu me.

Có một loại mỹ học bạo lực.

“Ngươi muốn chạy đi đâu?”

Tần Cửu Ca bỗng lên tiếng, hướng về nơi nào đó trong hư không, cười khẩy, chẳng lẽ cho rằng ta không nhìn thấy ngươi?

Hư Không Tham Chưởng, dùng sức kéo một cái, mảnh hư không kia giống như vỡ vụn.

“Sao có thể? Sao ngươi biết ta ở đây?”

Chương 772: Đối địch với Long Vương Điện

Chương 772: Đối địch với Long Vương Điện

Kẻ bị Tần Cửu Ca lôi từ hư không ra lại chính là Giao Viêm.

Quả thật nó đã tới đây từ lâu.

Lén lút chính là muốn xem xem có thể lợi dụng những người này để tiêu hao Tần Cửu Ca một chút hay không.

Sau đó ra tay chiếm lợi.

Ánh mắt Giao Viêm tràn đầy sự kinh ngạc, nó dùng bí thuật độc môn ẩn mình trong hư không đó, sinh linh cảnh giới Thiên tôn tuyệt đối không thể tìm thấy nó.

Nhưng nam tử này lại dễ dàng tìm thấy vị trí của nó, sau đó kéo nó xuống.

Chuyện này khiến nó cảm thấy dường như mình mãi mãi nằm trong lòng bàn tay của nam tử này.

Cảm giác này khiến nó rất khó chịu.

“Là Oai Chuỷ Long Vương – Giao Viêm.”

Xung quanh rõ ràng có sinh linh nhận ra Giao Viêm, vừa nghe đến sự

xuất hiện của Long Vương thứ chín, Oai Chuỷ Long Vương Giao Viên.

Trong lòng của không ít sinh linh dấy lên hy vọng.

Nếu Oai Chuỷ Long Vương ra tay, chẳng phải là bọn chúng được cứu à?

“Giờ ta và ngươi đánh một trận.”

Nhưng Giao Viêm Lúc này cũng không để lộ ra vẻ tuyệt vọng, lắc đầu, trên mặt ẩn hiện nét cười, nó tìm thấy Thiên Địa Bản Nguyên rồi, mặc dù chỉ là một nửa nhưng cũng có thể phóng đại chiến lực của nó.

Cảm thấy có sức đánh với nam tử này một trận.

Trên mặt Tần Cửu Ca lộ ra vẻ kỳ lạ. Trời nắng, mưa ngừng thì ngươi cảm thấy ngươi lại ổn rồi sao? Chẳng lẽ đạt được một nửa khí vận chi tử của Thiên Địa Bản Nguyên lập tức tự tin lên một chút?

“Rau hẹ chủ động đưa tới ngu sao mà không ăn.”

Tần Cửu Ca không do dự nhiều, Giao Viêm cũng đáng chết. Ầm ầm, tiếng nổ phát ra kinh khủng. Sắc mặt Giao Viêm khẽ biến, tuy rằng dung hòa một nửa Thiên Địa Bản Nguyên xong thực lực hắn lại tăng cường lần nữa, nhưng khi đối mặt với nam tử này, trong lòng hắn vẫn có một chút sợ hãi. Áp lực mà nam nhân này mang lại cho hắn quá lớn. Giao Viêm lợi dụng Thiên Địa Bản Nguyên mạnh mẽ kích hoạt đạo pháp lợi hại nhất của mình.

“Long Hoàng bí kỹ, lệch miệng cười to.”

Giao Viêm dùng bí kỹ thăng cấp của long vương, Long Hoàng bí kỹ lệch miệng cười to. Sau khi hắn đạt được một nửa Thiên Địa Bản Nguyên, lợi dụng sức mạnh của bản nguyên mà mạnh lên. Đây cũng là một trong những nguyên nhân khiến hắn dám tái chiến với Tần Cửu Ca.

Giọng cười này làm cho không ít sinh linh đầu óc đau đớn không chịu nổi. Cuộc công kích bằng âm thanh thật đáng sợ. Đồng thời Giao Viêm kích hoạt bản thể, nghiền nát hư không, lấy thân thể mạnh mẽ nhất của mình tấn công. Long khí của Giao Viêm bộc phát, hóa thành một con chân long sống động như thật. Sau khi đạt được Thiên Địa Bản Nguyên, bản thể Giao Viêm từ một con giao long dần dần hóa thành một con chân long. Tuy rằng không phải là huyết mạch rất

thuần khiết, nhưng hắn tin rằng qua một khoảng thời gian nữa, hắn sẽ càng thêm mạnh mẽ.

Ánh mắt Tần Cửu Ca lạnh lùng, chính ngươi tự tìm đường chết, cũng đừng trách hắn.

Một quyền đánh ra trời long đất lở, cùng lúc đó vô số gông xiềng màu vàng khóa bản thể Giao Viêm lại.

“Phập.”

Giao Viêm bị một quyền mạnh mẽ đánh trúng khiến khuôn mặt của hắn đỏ bừng, miệng phun ra một ngụm máu lớn. Sau đó là một quyền khác, hư không nổ tung, trong lúc va chạm, địa liệt sơn băng. Uy năng đại chấn, thần uy hiển hách, tiên vương dị tượng trấn áp. Giao Viêm giống như con diều đứt dây bật lui về phía sau. Bỗng nhiên, Giao Viêm cảm nhận được một nguy cơ lớn, đây là nguy cơ sinh tử.

“Thần Long Vương cứu ta.”

Giao Viêm lộ ra vẻ hoảng sợ, hắn cảm giác có lẽ mình sẽ chết ở chỗ này. Bây giờ chỉ có thể cầu cứu Thần Long Vương của Long Vương điện. Hắn biết rằng Thần Long Vương đang ở gần đây. Giờ khắc này hắn biết, cho dù mình chiếm được một nửa Thiên Địa Bản Nguyên thì vẫn không phải là đối thủ của nam tử này. Hình như nam tử này từ khi xuất thế tới nay đã trấn áp hết thảy tồn tại. Thật quá khủng khiếp.

Giao Viêm quyết định chỉ cần lúc này vẫn còn sống đi ra ngoài, chắc chắn phải khổ sở hơn mấy trăm năm mới đi ra. Sau hàng trăm năm chờ đợi, hắn đi ra để trả thù một lần nữa.

“Các hạ, thủ hạ lưu nhân thì thế nào? “

Bỗng nhiên, một nam tử khí phách bước ra từ một chỗ hư không. Mình người đầu rồng, mặc áo bào vàng ngọc, đôi mắt thỉnh thoảng lóe ra tia sáng như sấm. Có hàng ngàn hoa văn nổi lên trên cơ thể hắn.

“Thần Long Vương, đây là Thần Long Vương!”

Cường giả cổ xưa xuất hiện ở nơi này đã có sinh linh nhanh chóng nhận ra hắn. Thần Long Vương của Long Vương điện, uy danh vang khắp hải vực vô tận.

Tần Cửu Ca nghe được giọng nói này thì lười đáp lại, hoàn toàn không để ý.

“Không.”

Giao Viêm rên rỉ trong đau đớn, cơ thể đầy vết cắt và vết bầm tím, máu thịt lẫn lộn.

“Ta sẽ giết ngươi, ngươi sẽ không được chết tử tế.”

Giao Viêm hét lên một tiếng đau đớn, ầm một tiếng, toàn bộ thân thể Giao Viêm cũng nổ tung ra, chỉ còn lại một đám mây máu và một chùm sáng tỏa ra tiên quang. Tần Cửu Ca vươn tay và trực tiếp nắm lấy quả cầu ánh sáng trong tay, sau đó nuốt xuống, Thiên Địa Bản Nguyên này rất có lợi. Năng lượng bản thân Thiên Địa Bản Nguyên lưu chuyển trong xương quanh cơ thể Tần Cửu Ca. Sau một hồi phát ra tiếng răng rắc, Tần Cửu Ca thở ra một hơi, hắn cảm giác mình đang cách đột phá không xa.

Lúc này tiếng nhắc nhở của hệ thống cũng đã đến, thu được một ít điểm số mệnh. Đột phá cảnh giới thiên tôn nhất trọng cực kỳ cực kỳ khó khăn. Đặc biệt là nhanh đến cấp độ thần thánh. Tốc độ đột phá của Tần Cửu Ca hoàn toàn phi nhân tính và phản khoa học, làm cho người ta gọi thẳng đây là gian lận.

Lúc này cảnh tượng vô cùng yên tĩnh, thật không ngờ, long vương Lệch Miệng ở hải vực vô tận có uy danh vô cùng lớn lao hiện giờ lại bị người ta nghiền ép đến chết. Một cái chết cực kỳ thê thảm.

Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn Thần Long Vương xuất hiện ở nơi này. Mắt Thần Long Vương cũng đang nhìn Tần Cửu Ca, nếu như những người khác giết một long vương của Long Vương Điện ở trước mặt hắn thì người đó bây giờ chắc chắn đã là người chết rồi. Nhưng linh tính mách bảo hắn rằng người này rất đáng sợ.

“Các hạ muốn đối địch với Long Vương điện ta sao?“

Chương 773: Hạng ba ngàn

Chương 773: Hạng ba ngàn

Mắt Thần Long Vương hơi nheo lại nhìn Tần Cửu Ca, đệ cửu Long Vương của Long Vương điện chết ở trước mặt hắn. Nếu như làm đại long vương của Long Vương Điện mà không biểu hiện gì ra bên ngoài

thì hắn cũng không cần phải sống ở đây nữa.

Bỗng nhiên lúc này có rất nhiều thiên tôn Tần tộc đã tới đã chạy tới, chậm rãi mà lại hình thành một cục diện cực kỳ nghiêm sát. Vừa rồi bọn hắn một mực săn giết cự yêu hải vực nên lúc này trên người đều quấn quanh yêu lực của cự yêu.

“Bái kiến Đạo Tử.”

“Bái kiến Đạo Tử.”

“Bái kiến Đạo Tử.”

Một đám thiên tôn cự đầu trên người tỏa ra hơi thở khủng bố, đồng loạt bái kiến Tần Cửu Ca. Mắt sâu đầy vẻ cung kính. Cảnh tượng thậm chí còn yên tĩnh hơn. Sau lưng nam tử trích tiên này lại có nhiều thiên tôn như vậy.

Lúc này sâu trong mắt Thần Long Vương toát ra một chút sợ hãi. Thực sự sợ hãi. Nếu những thiên tôn này nếu đồng loạt ra tay với hắn thì hắn sẽ bay màu chỉ một nốt nhạc.

“Vị công tử này, vừa rồi tiểu long không phải cố ý mạo phạm công tử.”

Thần Long Vương dùng sức nuốt nước miếng, thân thể không chịu được phát run. Hắn không nói gì nhưng hắn vẫn cảm thấy run rẩy và sợ hãi. Nếu không phải bận tâm chung quanh có rất nhiều sinh linh, nói không chừng tên Thần Long Vương danh chấn hải vực này đã trực tiếp quỳ xuống.

Tần Cửu Ca cũng không quan tâm Thần Long Vương, loại tiểu nhân vật này mà cũng bắt hắn giải quyết thì những thuộc hạ của hắn để làm gì?

Tần Cửu Ca quay đầu và bước vào Luân Hồi Chi Lộ, nơi hắn có thể truyền bá danh tiếng của mình đến nhiều nơi.

Thấy nam tử này không tấn công, Thần Long Vương lặng lẽ thở ra một hơi. Trên trán của hắn tràn đầy mồ hôi, khó có thể tưởng tượng ở cảnh giới này của hắn vậy mà lại còn có thể đổ mồ hôi. Thế nhưng, sau một khắc, Thần Long Vương lộ vẻ sợ hãi. Có một đám thiên tôn mắt không thiện cảm bao vây hắn. Trong mắt mỗi thiên tôn đều đầy hung quang, Thần Long Vương hoảng sợ giống như một đại cô nương bị cởi sạch.

“Không!”

Thần Long Vương sợ hãi quát lớn tiếng. Nhưng mà ai cũng không để ý tới tiếng kêu bi thương của Thần Long Vương, mỗi thiên tôn vây quanh nhìn chằm chằm Thần Long Vương giống như một sắc lang trăm vạn năm chưa từng thấy mỹ nữ. Thậm chí có người phát ra nụ cười hehe. Cục diện kế tiếp quả thực không đành lòng nhìn, cho dù Thần Long Vương ở cảnh giới thiên tôn thực lực cực kỳ khủng bố nhưng kết cục của hắn đã định.

...

Trên con Luân Hồi Chi Lộ phản chiếu vô số thiên kiêu hư ảnh viễn cổ. Ở nơi này có một tấm bia cổ luân hồi, chỉ cần ngươi có thực lực chiến đấu mạnh mẽ thì ngay lập tức có thể lưu danh, truyền bá khắp thiên địa.

Một khi bước vào luân hồi chính là người tái sinh. Đây là một cổ lộ tràn ngập hơi thở luân hồi, uy lực trong cổ lộ có thể trực tiếp đánh chết không ít thiên kiêu. Mà xung quanh cổ lộ còn hiện lên vô số hư ảnh mơ hồ. Mỗi một hư ảnh đều tản ra ánh sáng. Bia cổ luân hồi dựng thẳng lên không trung ở Luân Hồi Chi Lộ. Chỉ có điều cũng là hư ảnh mà thôi. Mỗi sinh linh có thể đứng ở chỗ này đều có tiếng nhắc nhở của bia cổ luân hồi.

Luân Hồi Chi Lộ vạn trọng, nhất trọng nhất trọng thiên.

Mỗi trọng thiên đều có hư ảnh sinh linh cổ xưa tồn tại, nơi này tụ tập vô số chí tôn yêu nghiệt, hư ảnh quái thai cổ đại.

“Khí tức ở đây.”

Sắc mặt Sở U Cơ thoáng hơi tái nhợt, nàng cảm giác mình có thể đứng ở chỗ này cũng đã cố hết sức. Không chỉ một mình Sở U Cơ sau

khi bước lên nơi này là phản ứng như vậy, rất nhiều sinh linh bước vào nơi này cũng giống nhau.

Đột nhiên, trên bia cổ luân hồi để lại một cái tên, Thiếu Đế. Tên gọi là Thiếu Đế, tốc độ của cái tên này không chậm, không ngờ đã đạt tới khoảng tên thứ ba ngàn.

“Tên thiên kiêu tên là Thiếu Đế này quá khủng bố, trực tiếp leo hạng ba ngàn.”

Xung quanh đã có sinh linh run rẩy nói. Đây cũng không phải là những nhân vật bình thường. Mà là tất cả chí tôn yêu nghiệt của chư thiên Tiên Vực và Chư Thiên Chi Địa. Đương nhiên Tần Cửu Ca thực sự biết, theo một ít tin tức trong tộc đưa ra, có lẽ Chư Thiên Chi Địa lúc này cũng không chỉ có chí tôn yêu nghiệt của Thái Cổ Tiên Vực ở nơi này. Thái Cổ Tiên Vực ở bên ngoài cũng không phải là không có cổ vực khác. Đây là chí tôn đế lộ được đơn giản hóa.

”Đối với việc tăng tu vi chân linh luân hồi nơi này rất có lợi.”

Tần Cửu Ca tiện tay chém diệt một hư ảnh, lấy một quả cầu ánh sáng do hư ảnh để lại và đưa cho Y Y. Việc này làm cho không ít thiên kiêu ở đây lộ ra vẻ khát vọng. Tuy rằng đối với nam nhân này mà nói, bắt được chân linh luân hồi rất đơn giản, nhưng đối với bọn hắn mà nói, lại là cực kỳ rất khó khăn.

”Phốc phốc.”

Có thiên kiêu thật sự không chịu nổi uy lực trên Luân Hồi Chi Lộ, ngã thẳng xuống đất co giật, tiếp theo bạo thể mà chết, không để lại một chút hơi thở trên Luân Hồi Chi Lộ. Hiện tượng này cũng không phải là cá biệt, từ từ càng ngày càng nhiều thiên kiêu không chịu nổi áp lực nơi này. Ngay cả áp lực Luân Hồi Chi Lộ sinh ra cũng không chịu nổi thì đừng nói đến việc tiêu diệt thiên kiêu hư ảnh ở đây.

”Các ngươi đi theo phía sau ta đi.”

Sau lưng Tần Cửu Ca xuất hiện dị tượng tiên vương, khí huyết thân thể bộc phát, khí tràng ngập trời che khuất nơi này. Uy lực đè lên người Viêm Linh Cơ nhất thời tiêu tán hơn phân nửa.

”Đa tạ công tử.”

“Đa tạ ca ca.”

Viêm Linh Cơ, Sở U Cơ, Tần Ấu Vi đồng thanh cảm ơn Tần Cửu Ca.

Ở nơi này các nàng phải chịu áp lực rất lớn. Người có năng lực chịu đựng mạnh nhất trong ba người không phải Viêm Linh Cơ có thực lực mạnh nhất mà là Tần Ấu Vi. Nơi này có lẽ còn phải xem cảnh giới đưa ra áp lực tương ứng, nếu không làm sao có một ít sinh linh yếu ớt nhưng có tài năng thiên phú đi vào được?

Nhìn những nữ nhân này được nam nhân kia che chở, không ít sinh linh lộ ra vẻ ghen tị. Nếu bọn hắn cũng có một công tử hoặc một ca ca như thế này thì tốt rồi. . .

Một nơi nào đó ở Chư Thiên Chi Địa.

”Cẩu hệ thống, hệ thống xấu xí, bây giờ bản cô nương lại biến thành một lolita, ngươi nói đi, ngươi có mục đích gì?“

“Cái gì?”

Chương 774: Nếu như Tần Đạo Tử xấu xí thì ta sẽ không đồng ý

Chương 774: Nếu như Tần Đạo Tử xấu xí thì ta sẽ không đồng ý

Hệ thống thưởng cho Thần Vương khí! Khụ khụ, lolita thì lolita đi, dù sao năng lực chiến đấu lolita cũng cao.”

“Về phần ngươi nói nhiệm vụ kia, ta cũng không tin có người lại có tâm tư không tốt gì với một lolita đáng yêu.”

“Không thể nào, không thể nào, bây giờ vẫn còn có người thích lolita sao?

“Cho nên nhiệm vụ này nhất định không thể hoàn thành, ôi, Thần Vương khí của ta.”

Một chỗ giữa hư không.

Một lolita có vẻ vui tươi đáng yêu đang che mặt khóc. Theo nàng thấy, thế giới này làm sao có thể có người thích lolita? Không phải tất cả đều thích chân dài miên man, da trắng như tuyết, tóc đen như mun, chân ngọc hoàn mỹ, mắt pha lê lúng liếng hay sao? Làm sao có thể có thích lolita được chứ?

Đó là một sở thích kỳ lạ.

“Thôi đi, ta đi vào Luân Hồi Chi Lộ trước, nếu ngươi nói Đạo Tử Tần tộc kia cao to tuấn mỹ, còn có tiền, tu vi cao, ít nhất, ít nhất…vượt qua Thiếu Đế.”

Đột nhiên, nhìn thấy tên của Thiếu Đế xuất hiện ở vị trí thứ ba nghìn của tấm bia luân hồi, lolita hắc ám quả quyết nói. Nếu như Đạo Tử Tần tộc kia vừa xấu vừa thấp, tu vi cũng không cao. Xin lỗi, chê nha. Ở thời đại trông mặt bắt hình dong này, người nào không ưa nhìn thì đầy ác tâm.

“Có nghe thấy không, có nghe thấy không?“

“Nếu Đạo Tử Tần tộc xấu xí, tu vi thấp kém, rác rưởi, ta nhất định sẽ không đồng ý. Cho dù ngươi dùng Thần Vương khí dụ dỗ ta, ta cũng nhất định sẽ không đồng ý.”

Dường như là đang cổ vũ cho mình, lolita vẫy vẫy nắm tay màu hồng phấn. Lolita trông vô cùng xinh đẹp, thoạt nhìn mọi người cho rằng nàng có tính cách vui tươi và dễ thương, nhưng nếu nhìn kỹ, có thể thấy được màu sắc tươi sáng và thuần khiết trong đôi mắt của lolita.

”Tiểu cô nương, sao ngươi lại ở đây một mình?“

Bỗng nhiên, một giọng nói có vẻ rất có từ tính vang lên bên tai lolita. Trước mặt có một nam nhân trung niên mặc quần áo màu hồng nhạt bước tới. Trên mặt nam tử trung niên lộ ra nụ cười rất ôn hòa nhìn lolita.

“Cha mẹ ngươi đâu?“

Nam nhân trung niên lại hỏi, giọng vẫn dịu dàng, nữ tử bình thường chỉ cần nghe những giọng nói này có lẽ sẽ cảm thấy tê tái. Mắt lolita lập tức đỏ lên, ngân ngấn nước mắt, giống như sắp chảy ra ngoài.

“Chúng ta đã gặp nguy hiểm. Để cứu ta, cha mẹ ta đã . . . đã . . .”

Vừa nói, nước mắt lolita rơi xuống vài giọt, khiến người ta sinh ra ý muốn che chở mãnh liệt. Mà khi nam nhân nghe được tin tức cha mẹ lolita đều bị sát hại, mắt hắn sáng lên. Hai tay hơi run rẩy. m thầm nuốt nước miếng, làm cho mắt càng thêm dịu dàng nói với lolita:

“Ngươi tên gì?”

Lolita:“Ta tênThẩm Thượng Thư, Thẩm trong Thẩm Thượng Thư, Thượng trong Thẩm Thượng Thư, Thư trong Thẩm Thượng Thư.”

Đôi mắt nàng ngấn nước, trông vô cùng ngây thơ, không chút tạp niệm. Nhìn cảnh này và nghe những lời này hắn càng trở nên phấn khích hơn. Một cô bé ngây thơ như vậy, quá ngây thơ.

“Thượng Thư à, ngươi đi với thúc thúc không? Thúc thúc sẽ dẫn ngươi đi xem cá vàng.”

Nam tử âm thầm nuốt nước miếng lần nữa nói, trong mắt có vẻ kích động.

Thẩm Thượng Thư chớp chớp đôi mắt to, nói: “Thúc thúc, cá vàng trông như thế nào?”

Có vẻ như nàng chưa bao giờ thấy một con cá vàng.

“Cá vàng là thứ rất thú vị.”

Nam nhân trung niên lại nói, giọng run run. Ai lại không yêu một tiểu cô nương xinh xắn như vậy chứ?

Thẩm Thượng Thư cười ngọt ngào:“Thúc thúc, mau chết đi đồ ấu dâm!”

Lời vừa dứt, nam nhân trung niên đột nhiên cảm thấy thân dưới ớn lạnh, vội vàng sờ vào phía dưới, mặt tối sầm lại. Mẹ kiếp!

“Ting! Nhiệm vụ hệ thống, lên đỉnh bia cổ luân hồi, đạt được khí vận mười vạn điểm.”

Giọng nói của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca. Lúc này quanh thân Tần Cửu Ca mơ hồ có đạo vận vô tận bao quanh. Phía sau là bọn người Viêm Linh Cơ.

“Công tử, ta sẽ ở lại nơi này.”

Sở U Cơ dẫn đầu nói với Tần Cửu Ca, trên khuôn mặt lấm tấm mồ hôi, chiếc cổ trắng nõn nổi gân xanh và đôi tay mảnh khảnh che ngực. Cho dù có công tử che chở, bằng thực lực cùng tài năng của mình, nàng cũng chỉ có thể đi xa như thế này. Xa hơn nữa thì không được.

Tần Cửu Ca gật đầu, thiên phú thực lực Sở U Cơ có hạn, nàng có thể đến đây phần lớn là do dựa vào mình.

Sở U Cơ nhanh chóng tùy ý tìm một thiên kiêu hư ảnh tôi luyện bản thân ở đây. Đỉnh cấp thiên kiêu của hải vực vô tận cũng chỉ đi được tới đây mà thôi.

“Có người che chở thật là tốt.”

Có nữ nhân thiên kiêu hiện lên vẻ ghen tị trong mắt, nàng cảm giác nữ tử này thiên phú còn không mạnh mẽ bằng nàng, nhưng có thể đi tới vị trí tương đương với nàng. Trong lòng quả thực không khỏi khó chịu. Đối với mỹ mạo của bản thân, nàng cũng có tự tin, nhưng từ xa nhìn nam tử kia liếc mắt một cái ngay lập tức nàng có cảm giác hơi tự ti. Cũng không biết nữ tử này có tự tin gì mà đi theo bên người nam tử kia.

“Thực lực thật mạnh mẽ.”

Chương 775: Chảy nước miếng rồi kìa

Chương 775: Chảy nước miếng rồi kìa

Sâu trong mắt Ứng Tiểu Vũ tràn đầy rung động. Mặc dù nàng có thể chống lại áp lực từ Luân Hồi Chi Lộ nhưng nàng biết nàng không thể đi xa. Nhưng nam tử giống như trích tiên kia đã tiến lên phía trước, bỏ lại mọi người phía sau. Uy chấn vô tận trên Luân Hồi Chi Lộ dường như không có tác dụng gì với hắn. Lúc Tần Cửu Ca vừa đi, thuận tay giải quyết một ít thiên kiêu hư ảnh, lấy luân hồi chân linh bên trong ra. Áp lực càng ngày càng nặng, lúc này thiên kiêu vốn đã không còn nhiều lại càng thêm ít.

“Hơi thở luân hồi?“

Tần Cửu Ca chậm rãi nói, khó có thể tưởng tượng con đường này cổ xưa cỡ nào. Ầm một tiếng nổ, một con đường đầy sương mù xuất hiện phía sau Tần Cửu Ca.

”Công tử đi trước đi, ta ở đây chậm rãi rèn luyện một chút.”

Giọng nói Viêm Linh Cơ hơi hổn hển. Thật ra nàng còn có thể đi lên, nhưng nàng muốn ở chỗ này tôi luyện một chút.

Tần Cửu Ca cũng khẽ gật đầu, ý bảo Tần Ấu Vi cũng ở lại đây. Hai nàng còn có thể đi lên, có điều áp lực nơi này cộng thêm thiên kiêu hư ảnh tạm thời đủ cho các nàng gia tăng sức mạnh. Nhưng thiên kiêu hư ảnh ở đây không có tác dụng gì với hắn. Hắn còn có thể lên trên bậc thang luân hồi cao hơn, điểm khí vận của hệ thống thưởng cũng không tệ lắm, xem như là thêm một thứ đồ vật.

Càng lên cao, thực lực thiên kiêu hư ảnh cũng càng thêm mạnh mẽ, có Nhân tộc, cũng có thiên kiêu hư ảnh của Chân Long tộc, Tiên Hoàng tộc, Bất Tử Điểu tộc và mười ba tộc kiến Thiên Giao hung hãn. Mỗi một hư ảnh đều rất đáng sợ, trên người đều hiện ra thần uy mạnh mẽ.

“Dừng lại, dừng lại, người tới mau dừng lại.”

Càng lên cao, không ít hung thú hung cầm thái cổ, thượng cổ yêu nghiệt chí tôn, toàn bộ tức giận gầm lên thành tiếng với Tần Cửu Ca, tạo nên từng trận dao động, cực kỳ khủng bố. Hư ảnh sinh ra nơi này cực kỳ dày đặt, mỗi một hư ảnh đều tỏa ra thần quang cực kỳ rực rỡ.

Tần Cửu Ca ung dung nhìn những hư ảnh luân hồi này, vỗ một chưởng xuống ngay lập tức ầm một tiếng, một hư ảnh viễn cổ yêu nghiệt khủng bố lập tức nổ tung.

“Quá yếu.”

Tần Cửu Ca chỉ có thể đánh giá về thiên kiêu hư ảnh theo cách này. Đối với những sinh linh khác, các thiên kiêu hư ảnh này thực sự rất mạnh mẽ, nhưng bọn chúng không đủ đối với hắn.

”Hy vọng thiên kiêu hư ảnh phía trên có thể làm cho ta nghiêm túc.”

Thần sắc Tần Cửu Ca không đổi, nhanh chóng bước lên bậc thang luân hồi. Nhiều thiên kiêu hư ảnh xung quanh sẽ phát nổ khi chúng đến gần Tần Cửu Ca. Lúc này, sau lưng Tần Cửu Ca có một cự ảnh lờ mờ hiện ra, linh khí mơ hồ và hoa văn vần vũ, bạch y tuyệt thế giống như trích tiên giáng thế.

Viêm Linh Cơ nhìn cảnh này, đôi mắt nàng có vẻ hơi sững sờ, nàng tin rằng sự lựa chọn của mình chưa bao giờ sai. Chủ nhân của nàng chắc chắn có thể áp đảo vạn cổ tuế nguyệt.

“Đừng nhìn, đừng nhìn nữa, chảy nước miếng rồi kìa.”

Tần Ấu Vi ôm Y Y và nhìn Viêm Linh Cơ với vẻ ghét bỏ. Mắt hận không thể mọc trên người ca ca mình. Viêm Linh Cơ nghe xong, nàng mỉm cười quyến rũ với Tần Ấu Vi, nói:

“Con nít con nôi có biết cái gì gọi là song phong tích tuyết và khí đại hoạt hảo không? “

Viêm Linh Cơ cười khiêu khích nhìn Tần Ấu Vi.

“Không thể nào, không thể nào, bây giờ mà còn có người không biết song phong tích tuyết và khí đại hoạt hảo có nghĩa là gì sao?“

Khóe miệng Viêm Linh Cơ phấn khích nhìn Tần Ấu Vi. Nàng ở bên cạnh công tử thân kinh bách chiến, là một lão Tư Cơ, lúc nói những chuyện này cũng không đỏ mặt. Tiểu nha đầu muốn đấu với nàng sao? Hoàn toàn không biết tự lượng sức mình!

Mặt Tần Ấu Vi hồng lên, nàng không hiểu sao liếc nhìn bộ phận đầy đặn của người nữ tử này, trong lòng cảm thấy hơi ấm ức

…

“Thúc thúc sai rồi, thúc thúc sai rồi.”

“Xin lỗi mà, xin lỗi, xin lỗi.”

Nam tử trung niên ôm hạ thể mắt tràn đầy sợ hãi nhìn lolita ở phía xa. Nàng thực sự không phải là người mà là một ác ma. Gà bay trứng vỡ, quá thảm. Vậy mà nàng lại dùng Đại Đạo Pháp Tắc cắt đứt suối nguồn hạnh phúc của hắn, thật quá tà ác, quá vô tình.

“Thúc thúc ơi, cá vàng là gì vậy?“

Hai mắt lolita cong cong, trên mặt tràn đầy tò mò, giống như một đứa bé hiếu kỳ. Trông nàng có vẻ rất ngây thơ vô tội.

“Thúc thúc không dẫn ngươi đi xem cá vàng nữa, không dẫn đi xem cá vàng nữa.”

Nam nhân trung niên liên tục chạy trốn về phía xa, không ngờ, lolita này lại là một thiên tôn cảnh giới cự đầu cực kỳ khủng bố. Làm thế nào một mình hắn có thể chọc vào một sự tồn tại như vậy? Ngay từ đầu khi nhìn thấy lolita, trên người nàng cũng chỉ tản mát ra hơi thở cảnh giới thái hư. Nào có thể nghĩ đến đây lại là một lolita tràn ngập nguy hiểm. Có lẽ tuổi tác lớn hơn hắn rất nhiều. Nam tử trung niên cố gắng chống đỡ, hai tay che hạ thể, cố hết sức chạy về phía trước. Có vẻ như đằng sau không phải là một lolita nhỏ bé mà là một cự thú đáng sợ.

“Thật nhàm chán.”.

Thẩm Thượng Thư có vẻ hơi nhàm chán tung một chưởng vào người nam tử trung niên. Nhất thời, hắn ngã xuống đất, hai chân co giật, sắc mặt tái nhợt, cũng không biết trước khi chết chịu tra tấn gì.

”Đạo Tử tiểu ca ca, ta đến tìm ngươi, bọn hắn đều thật nhàm chán.”

Thẩm Thượng Thư tinh nghịch thè chiếc lưỡi nhỏ ra, hệ thống trong đầu đang nhắc nhở nàng, Đạo Tử tiểu ca ca đang ở gần đây. Dường như là nghĩ đến cái gì đó, Thẩm Thượng Thư phẫn nộ dậm chân, trước kia nàng mảnh khảnh như thế nào, da trắng nõn, đôi chân dài mỹ lệ, còn nắm trong tay một đạo thống cổ xưa, trong thế giới của nàng, nàng cũng là một tông chủ uy danh hiển hách của Nữ Đế tông, trời sinh trên người mang theo khí phách. Nhưng nếu lúc này mà nàng giống như trước kia thì có vẻ rất ngốc nghếch.

Chương 776: Cửu Anh Chi Thú?

Chương 776: Cửu Anh Chi Thú?

“Ting! Tuyên bố nhiệm vụ hệ thống, đã thay thế địa vị của Tần Ấu Vi bên cạnh Đạo Tử Tần Cửu Ca thành công.”

“Nhiệm vụ thành công thưởng một thanh Thần Vương khí.”

“Cẩu hệ thống, lại lấy Thần Vương khí dụ dỗ ta.”

Lúc này rất nhiều địa vực Chư Thiên Chi Địa đều có hiện lên luân hồi cổ lộ. Đông đảo chủng tộc thiên kiêu yêu nghiệt đặt chân lên trên. Đương nhiên toàn bộ luân hồi cổ lộ của Chư Thiên Chi Địa cũng không giống nhau. Chỉ có luân hồi cổ lộ trong phạm vi nhất định mới giống nhau. Có điều bia cổ luân hồi thì giống nhau, chỉ cần ngươi có thể lên bảng là có thể lưu danh vạn cổ.

“Hậu bối dừng bước.”

Bỗng nhiên, một cự ảnh tràn ngập ngàn vạn quang huy chiếu vào mặt Tần Cửu Ca, cao vạn trượng, thân mặc lân giáp, khí thế ngập trời, hai mắt giống như mặt trời, hiện lên ánh sáng vô tận.

“Cửu Anh chi thú? “

Tần Cửu Ca bình thản nhìn cự thú đang đứng ở trước mặt hắn.

“Biết là tốt rồi, nhanh chóng đi đi, nơi này không phải là nơi ngươi có thể đến.”

Hư ảnh cự thú phun ra một làn sương trắng, nhất thời kèm theo tiếng sấm.

“Ha ha ha, thật không ngờ nơi này có luân hồi chân linh của Cửu Anh chi thú.”

Bỗng nhiên, một giọng nói vang lên xung quanh Tần Cửu Ca. Đây là yêu nghiệt trên bậc thang khác của luân hồi cổ lộ.

”Đạo huynh, ta và ngươi cùng nhau hợp lực bắt hư ảnh Cửu Anh này nhé?”

Giọng nói này hơi hào hứng. Đây chính là hư ảnh của Cửu Anh chi thú, có được thực lực ngập trời. Một mình hắn sợ là không đối phó được. Chỉ có cùng một người cùng trên bậc thang luân hồi này mới có thể xử lý. Người có thể đến nơi này khẳng định cũng có thực lực bất phàm.

”Không cần.”

Tần Cửu Ca ung dung đáp lại. Lúc này đã có một bộ phận sinh linh từ luân hồi cổ lộ khác tới. Đại đa số đều yên lặng đứng sang một bên, rất yên tĩnh. Có người cảm thấy mình đã đạt tới cực hạn ở đây, ngay lập tức dừng ở chỗ này hấp thu luân hồi chân linh mà bọn hắn đã thu được trên đường đi.

“A, Đạo huynh thật sự rất tự tin, nhưng có đôi khi tự tin không phải là chuyện tốt.”

Giọng nam tử vẫn đúng mực, cũng không có vẻ trào phúng gì. Bởi vì hắn cảm giác mình không có cách gì lấy được Cửu Anh chi thú, trong lòng khẳng định một người chắc chắn không đối phó được.

“Tự tin là chuyện tốt, nhưng có đôi khi tự tin quá mức chính là tự phụ.”

Vừa rồi một nam tử bị Cửu Anh chi thú đánh bại nói. Theo hắn thấy, không mấy người cùng cảnh giới Cửu Anh chi thú có thể đánh được nó. Tần Cửu Ca ung dung cười, trực tiếp đánh một quyền ra. Tiếp theo điều làm cho toàn bộ yêu nghiệt ở hiện trường chấn động chính là, Cửu Anh chi thú này vậy mà lại ngã thẳng xuống đất.

Tiếng răng rắc vang lên.

Sau đó, nam tử trích tiên lấy luân hồi chân linh ra rồi ung dung bước đi.

“Chuyện gì vừa xảy ra vậy?”

Có sinh linh run rẩy nói ra. Hắn cảm thấy vừa rồi không có chuyện gì xảy ra, sao lại thành ra thế này?

“Bạch y nam tử đã giết chết Cửu Anh chi thú chỉ bằng một quyền.”

“Không thể, chắc chắn không thể.”

Có người run rẩy lau mắt, sau khi cảm thấy mắt không có vấn đề gì thì kinh hãi nói. Thiên kiêu vừa rồi bị Cửu Anh chi thú trấn áp chỉ muốn tự tát mình vài cái. Vì cảnh vừa rồi là sự thật, thì có nghĩa là bạch y nam tử kia cực kỳ đáng sợ.

“Hắn là ai?”

Nếu đã xuất hiện ở chỗ chúng ta, khẳng định là chí tôn phụ cận Cổ Vực của chúng ta.”

“Chẳng lẽ đây là một yêu nghiệt có thể lưu danh trên bia cổ luân hồi sao?”

Có người run rẩy lên tiếng, cảnh vừa rồi thật sự là phát sinh quá nhanh. Rất nhiều người chỉ nhìn thấy Cửu Anh chi thú đi ra, sau đó bịch một tiếng ngay lập tức biến mất. Nam tử kia là ai ngay lập tức trở thành vấn đề trong lòng rất nhiều sinh linh nơi này. Bởi vì thiên kiêu yêu nghiệt nơi này đều là từ khu vực phụ cận luân hồi cổ lộ nên đại bộ phận đều là không quen biết lẫn nhau. Cho dù có sinh linh Chư Thiên Tiên Vực ở chỗ này, dựa vào địa vị của bọn hắn trước kia cũng không có tư cách nhìn thấy dung mạo thực của Tần Cửu Ca.

…

Luân Hồi Chi Lộ là một không gian năm ngàn cấp bậc.

Lúc này đã có không ít yêu nghiệt đến từ luân hồi cổ lộ khác ở đây. Có một số Luân Hồi Chi Lộ mở thời gian tương đối sớm.

“Đế Cơ, ngươi có thể thể bước mấy bậc?”

Một nam tử mặc bạch y hơi ngả ngớn nhìn nữ tử bên cạnh. Nữ tử tên là Đế Cơ có một đôi mắt như pha lê. Đôi mắt trong veo đến mức khiến người ta có cảm giác đây là tiên nữ bất nhiễm khói lửa nhân gian, thoát tục xuất trần.

Tiên quang vây quanh, thế gian vạn vật giống như không là gì trước mặt nàng.

“Chắc là tám nghìn bậc.”

Tiên tử tuyệt thế tên là Đế Cơ im lặng một lát rồi nói. Nàng cảm giác nơi này rất khó, nên nàng biết mình nhiều nhất chỉ có thể bước vào bước thứ tám nghìn của con đường luân hồi. Hơn nữa đây vẫn là hoàn cảnh cực kỳ lý tưởng, nếu không phải hoàn cảnh lý tưởng, sáu bảy ngàn bước cũng là điều rất khó khăn.

“Còn ngươi thì sao?”

Đế Cơ khẽ nhìn nam tử tuấn dật bên người mình. Nam tử này cũng rất giỏi, tuy rằng xuất thân cũng không cao quý, thậm chí có thể nói hơi thấp kém, tất nhiên đây là tương đối với nàng, nhưng tiềm lực của nam tử tuấn dật này chắc chắn không thua kém nàng bao nhiêu.

“Ta? Chín ngàn bậc.”

Chương 777: Ta không kém tên Đạo Tử kia

Chương 777: Ta không kém tên Đạo Tử kia

Nam nhân hơi tự hào nói, trong mắt tràn đầy tự tin. Rõ ràng, có thể trước mặt người mình thích ra vẻ mạnh mẽ là một chuyện vô cùng hạnh phúc. Bình thường thôi, ai mà không thích được chú ý bằng cách sống ảo trước mặt nữ thần của mình cơ chứ? Chín nghìn cấp trên Luân Hồi Chi Lộ chắc chắc là yêu nghiệt mạnh mẽ nhất Chư Thiên Tiên Vực, có thể đánh một trận với quái thai cổ đại tồn tại. Đương nhiên quan trọng hơn là, hắn có thể thăng cấp bằng cái này. Hắn có hệ thống giả giả vờ mạnh nhất. Chỉ cần trang bức, hắn có thể trở nên mạnh mẽ. Quả nhiên, sau một khắc, hắn lập tức nhận được tiếng nhắc nhở trong đầu mình, đạt được Trang Bức Điểm năm ngàn thành công ở trước mặt nữ thần. Long Ngạo Thiên nếm được chút ngọt ngào càng thêm khoe khoang.

”Nếu không phải khoảng thời gian trước bị thương nghiêm trọng, chín nghìn bước ta vẫn còn khinh thường.”

Long Bất Khuyết cực kỳ khinh thường, phảng phất bước vào bậc thứ chín nghìn không phải có tay là được sao? Đương nhiên trong lòng hắn biết, thực lực chân chính của mình bây giờ cũng không kém Đế Cơ nhiều. Thậm chí có thể yếu hơn. Nhưng. . . Làm nam nhân thì phải ra vẻ, ra vẻ lớn nhất. Nhân sinh tại thế, giả vờ như gió, cuộc sống không giả vờ có được gọi là cuộc sống hay không? Giả vờ như gió, luôn bên cạnh ngươi!

Đường dài cứ chậm rãi đi, chỉ có giả vờ là thú vị nhất. Nhưng kế tiếp cũng không đạt được nhiều điểm giả vờ như Long Ngạo Thiên muốn, giọng nói giả ra vẻ nhất trong đầu cũng không vang lên. Điều này làm cho trong lòng Long Ngạo Thiên nghi hoặc. Vì sao âm thanh ra vẻ đánh vào mặt không vang lên? Chẳng lẽ lần này giả vờ không thành công.

Đế Cơ ở bên cạnh nghe được những lời này cũng không lộ ra vẻ kinh ngạc, chỉ là lễ phép cười cười.

Xem ra lần này giả vờ đã thất bại. Long Ngạo Thiên cảm thấy hơi bất đắc dĩ, ở trước mặt nữ nhân này ra vẻ thành công thật sự không dễ dàng.

“Ting! Ký chủ giả bộ rất rác rưởi, trừ ba nghìn điểm.”

“Cũng không biết ta có thể gặp được một ít yêu nghiệt trong truyền thuyết hay không.”

Nữ tử tên là Đế Cơ ngẩng đầu nhìn thoáng qua trên bia cổ luân hồi. Đương thời ai có thể trấn áp vô số yêu nghiệt sẽ trở thành người mạnh nhất!

“Thật nhanh, sao có thể nhanh như vậy?”

Bỗng nhiên, Đế Cơ nhìn về phía bia cổ luân hồi. Lúc này trên cổ bia luân hồi mặc dù lóe ra không ít tên sinh linh, nhưng có một cái tên nhấp nháy nhanh chóng. Tên của những người khác so với cái tên này giống như ánh sáng trong suốt và ánh trăng lấp lánh.

Tần Cửu Ca.

Trong nháy mắt nhìn thấy cái tên này, mặc dù trong lòng nàng khiếp sợ nhưng cũng không phải khó có thể tiếp nhận.

“Tiên cổ Tần tộc Đạo Tử Tần Cửu Ca, chắc là hắn, nếu không thì không thể nào lại có một Tần Cửu Ca nào khác kinh khủng như vậy.”

Tên Tần Cửu Ca hiện lên trên bia cổ luân hồi nhanh hơn Thiếu Đế trên bảng xếp hạng. Ánh mắt Đế Cơ lộ ra một chút kinh diễm, tiên cổ Tần tộc Đạo Tử Tần Cửu Ca trong truyền thuyết đó nha. Đây nhất định là một trong những yêu nghiệt nổi danh nhất của Thái Cổ TiênVực, thậm chí gan dạ một chút có thể trực tiếp loại bỏ “một trong những”. Đây chính là yêu nghiệt nổi danh nhất Thái Cổ Tiên Vực. Có rất nhiều tin tức về Đạo Tử Tần tộc ở Tiên Vực. Thật sự là nam tử kia quá mức kinh thế hãi tục, cho dù cách Thần Châu mênh

mông cực kỳ xa xôi nàng vẫn biết được tin tức của Tần Cửu Ca từ cha mẹ. Thiên thượng trích tiên nhân, mạch thượng nhân như ngọc.

Không từ ngữ nào có thể mô tả nam nhân đó. Nghe nói hắn dung mạo tuyệt mỹ, tu vi cũng đứng đầu thế hệ, người ngoài khó có thể với tới bóng lưng hắn.

“Cũng không biết hắn ở đâu? Nếu ta có thể gặp hắn ở đây thì thật là tốt.”

Đế Cơ khẽ nói, đương nhiên suy nghĩ này không phải bởi vì nàng thích nam nhân kia, mà chỉ là nàng thấy hiếu kỳ với nhân vật trong truyền thuyết mà thôi.

Dù sao Tần tộc Đạo Tử Tần Cửu Ca chính là một trong những vị nổi tiếng nhất Tiên Vực.

Nghe được cái tên mà người trong lòng mình nói, Long Ngạo Thiên hiện lên một chút ghen tị trong mắt. Chính vì danh tiếng của nam nhân đó quá lớn nên ngay cả Đế Cơ cũng nhắc đến hắn. Long Ngạo Thiên hừ một tiếng, trên mặt lộ ra vẻ đắc ý nói:

“Công chúa, có nhiều người danh tiếng chỉ là thổi phồng mà thôi, có lẽ trên thực tế không phải như vậy, công chúa biết đấy, thế gian này luôn luôn có những người thích phô trương mà.”

Đây giống như kiếp trước trên mạng. Trên mặt Long Ngạo Thiên hơi xấu hổ, nếu như người yêu của ngươi nhắc tới nam nhân khác trước mặt ngươi thì ngươi có cảm thấy vui không? Huống chi là dân bản địa của thế giới này?

Trong mắt Long Ngạo Thiên, hắn là thiên mệnh chi tử được viết trong tiểu thuyết kiếp trước. Thần nữ, thánh nữ, ma nữ, lolita, tỷ muội gì đó đều phải thuộc về hắn. Ngươi hỏi tại sao á? Người xuyên không cộng với chủ sở hữu hệ thống có đủ không? Điều này hoàn toàn phù hợp với các nhân vật chính khí vận được viết bởi những tác giả ở kiếp trước. Ở kiếp trước, hắn rất thích một tác giả, tên là Tiểu Cáp Anh Tuấn. Nhân vật chính khi vận dưới ngòi bút đó chính là giống như hắn ta bây giờ. Ngươi hỏi hắn làm thế nào xuyên không à? Khi đó xem kịch bản rất hay, cảm thấy rất yêu thích, sau đó đầu tư hơn chục tấm ngân phiếu, rồi cứ năm sáu tháng lại bỏ thêm ngân phiếu, mỗi lần hơn chục tấm. Sau đó có một lần bỏ ngân phiếu vào, sấm rung chuyển ầm ầm, thế là xuyên không, mang theo cả hệ thống!

Quả thực không nên quá thoải mái! (Điên cuồng ám chỉ, mọi người thử một lần có lẽ thật có hiệu quả thì sao?)

Nghe được lời của Long Ngạo Thiên, Đế Cơ cũng khẽ gật đầu. Nàng cũng biết tin đồn dạng này không thể quá tin tưởng. Dù sao nàng cũng chưa từng gặp Tần tộc Đạo Tử Tần Cửu Ca kia. Bên ngoài đồn đãi thanh danh của hắn chính là tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả.

Tin đồn này cũng khoa trương quá rồi. Hơn nữa nàng cũng chỉ là nghe nói chứ chưa từng gặp, trong lòng đương nhiên cũng sẽ có một chút không tin.

“Công chúa nghe ta nói nè, thật ra ngươi cũng không kém Đạo Tử Tần tộc kia chút nào đâu.”

“Đương nhiên ta cũng không kém rồi.”

Chương 778: Trang bức như gió, luôn bên cạnh ta

Chương 778: Trang bức như gió, luôn bên cạnh ta

Trong mắt Long Ngạo Thiên hiện lên một chút tự tin, đây là tự tin thuộc về thiên mệnh chi tử. Thiên mệnh chi tử có thể chết sao? Cho dù Tần Cửu Ca ở Thái Cổ Tiên Vực có thanh danh bá đạo như thế nào, tuấn lãng phi phàm, thực lực thiên phú vạn cổ vô song ra sao, nhưng về sau còn không phải là sẽ trở thành giá trị kinh nghiệm của mình hay sao? Tất nhiên, loại nhân vật này phải nhất định là cấp bậc đại boss, để làm thử thách cuối cùng. Giống như trong game, các đại boss đều ở phía sau.

Long Ngạo Thiên vừa dứt lời, như muốn chứng tỏ bản thân, trực tiếp oanh kích một hư ảnh viễn cổ cách đó không xa. Hư ảnh viễn cổ Bất Tử Điểu này chỉ chốc lát sau đã bị hắn đánh nổ tung. Điều này làm cho Long Ngạo Thiên cực kỳ đắc ý.

“Ting! Chúc mừng kí chủ trang bức thành công, tramh bức được một nghìn điểm.”

Long Ngạo Thiên nhìn Đế Cơ, mắt lộ ra ý cười, hắn biết lúc này Đế Cơ nhất định bị hắn làm cho kinh ngạc. Quả nhiên, hắn dùng con át chủ bài của mình nhanh chóng giết chết hư ảnh Bất Tử Điểu, trước mặt Đế Cơ làm ra vẻ hung hãn.

“Công chúa, xem ta chém đứt hư ảnh có Tinh Thần Thánh Thể nè!”

Long Ngạo Thiên cười to trong lòng, vừa có thể ở trước mặt người trong lòng trang bức, lại có thể đạt được Trang Bức Điểm quả thực quá tốt. Long Ngạo Thiên quả thật rất có trình độ, ở chỗ này nhiều năm như vậy, nếu không có trình độ làm sao được chứ?

Lập tức bộc phát ra linh lực vô tận chống lại hư ảnh Tinh Thần Thánh Thể. Đừng thấy vẻ bề ngoài khí thế chinh phục mọi thứ của Long Ngạo Thiên, thật ra trong lòng hắn hơi hoảng hốt. Tuy rằng bây giờ đã đến luân hồi cấp năm nghìn, nhưng không có nghĩa là thiên kiêu hư ảnh nơi này sẽ yếu đi? Đặc biệt là hư ảnh mạnh nhất ở đây. Sự khác biệt giữa luân hồi cấp sáu nghìn và năm nghìn phần lớn là sự khác biệt về cường độ uy lực. Nói đến thiên kiêu hư ảnh , đương nhiên có điểm khác biệt, nhưng thiên kiêu hư ảnh ở đây cũng rất lợi hại và đáng sợ.

Ít nhất đối với hắn mà nói là như vậy. Đạo pháp bạo phát, huyết khí vô tận mãnh liệt tuôn ra. Lúc này Long Ngạo Thiên giống như một chiến thần cái thế, uy chấn mạnh mẽ.

“Long ngạo cửu thiên!”

Long Ngạo Thiên bay vút lên trời, chẳng mấy chốc đã vật lộn với hư ảnh có Tinh Thần Thánh Thể. Hơi thở đáng sợ của trận chiến giữa hai người truyền đi có chút khoảng cách.

”Người này thật đẹp trai cũng thật đáng sợ! ”

“Nam tử này thật là đẹp trai!”

“Thật đáng sợ, hắn có thể nghiền nát hư ảnh có Tinh Thần Thánh Thể kìa!”

“Haizz, vừa rồi ta bị hư ảnh Tinh Thần Thánh Thể này treo cổ đánh te tua.”

Thiên kiêu xung quanh thở dài nói, không thể so được với người ta đâu. Nghe xung quanh rất nhiều lời nói của chí tôn yêu nghiệt, Long Ngạo Thiên càng ngày càng hưng phấn. Giọng nói trong đầu hắn cũng vang lên. Lập tức nhận được rất nhiều Trang Bức Điểm. Lúc này, Long Ngạo Thiên chỉ muốn hét thật to, còn có ai? Ai khác? Ta hỏi ngươi còn có ai khác? Trang bức như gió, luôn bên cạnh ngươi. Nhưng vào lúc này, một hư ảnh lóe lên, Tinh Thần Thánh Thể vừa rồi đang chiến đấu với Long Ngạo Thiên nổ tung sụp đổ. Bây giờ chỉ có sự im lặng, không có âm thanh. Đôi mắt của tất cả thiên kiêu có mặt đều lộ ra chút kinh ngạc, ai đã ra tay kinh khủng như vậy?

Phải biết rằng vừa rồi ở đây không ít thiên kiêu yêu nghiệt xuất thủ đều bị hư ảnh Tinh Thần Thánh Thể áp chế. Nhưng bây giờ hư ảnh Tinh Thần Thánh Thể lại bị phá hủy trong nháy mắt?

“Sao có thể?”

Lúc này người khiếp sợ nhất chính là Long Ngạo Thiên. Chỉ có giao thủ với hư ảnh Tinh Thần Thánh Thể mới biết được nó đáng sợ như thế nào. Hư ảnh Tinh Thần Thánh Thể chắc chắn là thiên kiêu hư ảnh mạnh mẽ đáng sợ nhất trong không gian luân hồi năm ngàn cấp. Cho dù mình ra tay toàn lực cũng chỉ có thể ngăn cản nó. Muốn tiêu diệt hư ảnh Tinh Thần Thánh Thể còn cần thời gian dài. Làm sao có thể có người trong nháy mắt đã đánh bại hư ảnh Tinh Thần Thánh Thể?

Bốn phía có mấy sinh linh vẻ mặt căng thẳng. Mặc dù Long Ngạo Thiên có vẻ thích trang bức, nhưng hoàn toàn không thể phủ nhận thực lực mạnh mẽ và đáng sợ của hắn. Hắn chắc chắn là nhất lưu yêu nghiệt của Chư Thiên Chi Địa hiện giờ.

”Ai đã ra tay?”

Trên gương mặt trắng nõn của Đế Cơ hiện lên vẻ không thể tin được, cho dù là nàng cũng không chắc có khả năng đánh bại hư ảnh Tinh Thần Thánh Thể trong giây lát. Có thể áp chế đã là cực kỳ lợi hại rồi. Cổ vực phụ cận lại hội tụ yêu nghiệt mạnh mẽ như vậy?

“Ha ha ha.”

Long Ngạo Thiên cười ha ha một tiếng, xem như che dấu một chút xấu hổ vừa rồi.

Hắn khổ chiến vơi hư ảnh Tinh Thần Thánh Thể như vậy mà đã bị người khác chém chết, nhìn thế nào cũng quá mất mặt.

”Vị đạo huynh nào đã ra tay? Thực lực thật là mạnh, mặc dù hư ảnh của Tinh Thần Thánh Thể này đã sắp đến mức dầu hết đèn tắt nhưng có thể tiêu diệt trong nháy mắt cũng là rất khá.”

Chương 779: Luân hồi chân linh

Chương 779: Luân hồi chân linh

Trên mặt Long Ngạo Thiên tràn ngập ý cười chắp tay bốn phía nói. Giọng điệu vẫn tương đối tôn kính. Chỉ là hắn hơi nhỏ nhen chút.

Đầu tiên nói đến trạng thái của hư ảnh Tinh Thần Thánh Thể đã sắp đến mức dầu hết đèn cạn. Vừa rồi người kia ra tay chỉ là bổ một đao cuối cùng mà thôi.

”Thì ra là như vậy.”

Không ít sinh linh quanh vây lộ ra vẻ sáng tỏ. Thì ra đã bị thiên kiêu này tiêu hao sức lực trước rồi.

Thì ra là người cuối cùng à, thế thì ta cũng được ấy chứ.

“Người này thật đúng là mạnh, lại có thể tiêu hao Tinh Thần Thánh Thể thành như vậy.”

“Đúng vậy, dạng yêu nghiệt khủng bố này hẳn là có thể lưu danh trên bia cổ luân hồi.”

Một ít sinh linh có thực lực mạnh mẽ nhìn Long Ngạo Thiên đặt chân vào hư không bằng ánh mắt kiêng kỵ. Người này rất mạnh mẽ, rất có thực lực.

”Ting! Ngươi trang bức cơ trí, đạt được Trang Bức Điểm một ngàn năm trăm điểm.”

m thanh trong đầu Long Ngạo Thiên lại vang lên làm cho ánh mắt hắn tràn ngập vẻ vui sướng. Quả nhiên chỉ cần ngươi chịu trang bức, sẽ luôn có thời điểm giả vờ mà thôi. Đương nhiên vẫn có sinh linh cũng không tin tưởng lắm, ví dụ như Đế Cơ. Nàng vẫn tương đối hiểu rõ thực lực của Long Ngạo Thiên, còn chưa khủng bố đến mức như vậy.

”Thật thú vị.”

Bỗng nhiên một âm thanh nhàn nhạt vang lên trong không gian luân hồi năm ngàn cấp. Tiếp sau đó không ít thiên kiêu hư ảnh nổ tung. Một lời nói ra, như pháp chỉ.

”Rất nhiều luân hồi chân linh.”

Có người chấn động nhìn luân hồi chân linh còn đang ở tại chỗ. Nói một câu, thiên kiêu hư ảnh của luân hồi năm nghìn cấp lập tức nổ tung. Xung quanh có không ít thiên kiêu hư ảnh mang theo một chút lực lượng bản nguyên bái một cái nơi xa xa. Mặc dù bọn hắn không có trí thông minh nhưng bản năng của cơ thể vẫn tồn tại.

”Mẹ kiếp, đó chính là thiếu niên thần vương sao?”

Một tu sĩ thân thể lạnh run, hắn cảm giác một sự rung động xuất phát từ tận linh hồn.

”Không, ta cảm thấy còn đáng sợ hơn so với thiếu thần vương. Cảm giác thiếu niên thần vương nhất định phải bái phục trước mặt vị này.”

Một thiên kiêu khác kinh hãi. Uy chấn này làm cho hắn nghĩ đến viễn cổ yêu nghiệt khủng bố chí cực trong tộc mình. Đương nhiên người này tản mát ra áp lực càng làm cho người ta chấn động hơn viễn cổ yêu nghiệt trong tộc nữa.

Khủng khiếp! Quá khủng khiếp!

Mà còn quá đẹp trai.

Đó là một gương mặt tuấn dật có thể làm cho bất kỳ thần tử thần nữ nào cũng ghen tị. Nam tử này nhìn như rất chậm nhưng thực tế lại rất nhanh, tốc độ hướng về bên này, giơ tay lên lập tức cầm trong tay bản nguyên của Tinh Thần Thánh Thể.

Bốn phía vốn có không ít thiên kiêu đang oanh kích thiên kiêu hư ảnh nơi này, bọn hắn đều tung ra đạo pháp của mình. Nhưng lúc này uy năng thiên kiêu của toàn trường tựa hồ đều sụp đổ. Ánh mắt Đế Cơ cũng chấn động. Nàng cảm thấy thực lực của nam tử này rất khủng bố. Long Ngạo Thiên nhìn cảnh này mà không hiểu, nói trong lòng hắn không ghen tị là không thể nào. Giữa nam nhân cũng có so sánh. Đặc biệt là nam nhân ưu tú như hắn, hay là người xuyên không có hệ thống. Nhìn Thái Cổ tiên vực trong lòng mang theo cảm giác ưu việt mạnh mẽ. Một nhóm người bản địa, ta đến đây để chinh phục các ngươi.

Long Ngạo Thiên nghĩ như vậy.

“Thật là lòe loẹt, nam nhân đều phải nam tính, sao mà có thể tuấn mỹ như vậy?” Trong lòng Long Ngạo Thiên không khỏi chửi bới. Nam tử đẹp trai như vậy có hữu ích không? Trong thế giới của mình, như thế này đã đi làm trai bao rồi.

”Quả nhiên, càng lên cao thực lực của thiên kiêu hư ảnh càng mạnh.”

Tần Cửu Ca nhìn luân hồi chân linh trong tay mình, càng lên, thực lực thiên kiêu hư ảnh do Luân Hồi Chi Lộ sinh ra càng ngày càng mạnh mẽ. Có hư ảnh đã chống đỡ được vài chiêu.

Ngươi nói xem những hư ảnh này có mạnh hay không?

Ánh mắt Tần Cửu Ca cũng chú ý tới Long Ngạo Thiên, hệ thống trong đầu hắn đã lên tiếng. Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy người mang hệ thống giống hắn. Trước đây đều không có hệ thống.

”Trang bức đánh vào mặt? Trang bức đánh mặt là có thể trở nên mạnh mẽ hơn?”

Trong lòng Tần Cửu Ca có chút tò mò, loại hệ thống đồ chơi này rốt cuộc là cái gì? Tần Cửu Ca quyết định quan sát thật kỹ.

Và cùng lúc, trong đầu Long Ngạo Thiên có tiếng động lớn.

”Ting! Cảnh báo cảnh báo, xuất hiện nhân vật đặc thù tất sát, xin ký chủ chuẩn bị ứng phó.”

“Cung cấp một số phương pháp đối phó.”

“Phương pháp thứ nhất: trang bức khiêu khích trước mặt hắn, thành công đạt được hai vạn Trang Bức Điểm và phần thưởng ẩn của hệ thống.”

“Phương pháp thứ hai: trang bức là tiểu đệ của hắn, âm thầm đùa giỡn thủ đoạn, ẩn tàng hạ độc thủ, có thể đạt được tạo hóa thiên đại.”

“Phương pháp thứ ba: không quan tâm, coi hắn như một người qua đường bình thường, không có phần thưởng, hệ thống bỏ đi.”

m thanh của hệ thống vang lên trong đầu Long Ngạo Thiên. Long Ngạo Thiên vừa nghe điều đầu tiên có thể đạt được hai mươi vạn điểm, sắc mặt đỏ bừng, nhiều Trang Bức Điểm như vậy đủ dùng thời gian dài. Đó là chưa kể đến phần thưởng ẩn giấu của hệ thống. Nó quá phong phú. Chỉ là Long Ngạo Thiên vẫn là rất cẩn thận, không có lựa chọn trực tiếp.

”Hệ thống, nếu ta chọn điều thứ nhất thì có bao nhiêu tỷ lệ thành công.”

Hít một hơi thật sâu, Long Ngạo Thiên mở miệng nói.

”Báo cáo kí chủ, theo hệ thống giới thiệu, hiện tại kí chủ đã không có cơ hội.”

Long Ngạo Thiên: “…”

Vì sao không nói với ta hả?

Long Ngạo Thiên nhìn nam tử kia một cái, quyết định chọn cách thứ hai, nếu lựa chọn cách đầu tiên xác suất chết sẽ rất lớn. Chọn cái thứ ba sẽ để hệ thống bỏ đi. Vậy hắn còn lựa chọn nào khác?

Thôi được rồi, để Long Ngạo Thiên ta ở dị giới trình diễn một chút thứ gọi là Vô Gian Đạo.

"Người bản địa, các ngươi biết Vô Gian Đạo là cái gì không?"

Chương 780: Tại hạ không bằng

Chương 780: Tại hạ không bằng

Trong ánh mắt Long Ngạo Thiên có nụ cười lạnh, tuy rằng chỉ muốn giả vờ một chút thôi nhưng vì phần thưởng hệ thống hắn liều mạng.

Nếu trong lòng Long Ngạo Thiên đã quyết định lựa chọn phương pháp thứ hai, lập tức chuẩn bị kỹ càng để bẫy nam tử này.

Đẹp trai như vậy…

Làm cái khỉ gì?

Thực lực mạnh như vậy chắc chắn trên người có nhiều thứ tốt. Trong lòng Long Ngạo Thiên tự hỏi một chút, nhất thời có một kế hoạch.

"Vừa rồi cám ơn công tử đã ra tay."

Long Ngạo Thiên chủ động mỉm cười chào hỏi với Tần Cửu Ca, giống như một người bạn cũ nhiều năm không gặp. Vẻ mặt Tần Cửu Ca có chút kỳ lạ, sao Long Ngạo Thiên chủ động chào hỏi mình? Hắn cũng không vội, hiện tại nhìn xem Long Ngạo Thiên muốn làm gì.

Đối với Long Ngạo Thiên, Tần Cửu Ca vẫn muốn ở lại xem hệ thống của hắn rốt cuộc là vật gì. Tần Cửu Ca mỉm cười ấm áp nhìn Long Ngạo Thiên xem như đã chào hỏi. Đương nhiên ánh mắt Tần Cửu Ca nhìn Long Ngạo Thiên giống như nhìn một cây rau hẹ mới tinh, Long Ngạo Thiên cũng vậy. Trong lòng hắn nam tử tuấn mỹ phi phàm này cũng là một cây rau hẹ. Một cây rau hẹ xanh mơn mởn.

"Thực lực của ngươi thật tốt, tại hạ muốn lĩnh giáo một chút."

Giọng Long Ngạo Thiên đột nhiên lạnh lẽo, sâu trong ánh mắt hiện lên một tia sáng. Vừa dứt lời, Long Ngạo Thiên cũng không để ý Tần

Cửu Ca có đồng ý hay không, trực tiếp công kích mãnh liệt. Đương nhiên hắn thực sự chỉ dùng ba phần lực.

Nhìn thấy Long Ngạo Thiên vừa mới gặp mặt đã muốn động thủ với mình, trong lòng Tần Cửu Ca có chút nghi hoặc. Chẳng lẽ nhân vật chính mang theo hệ thống không có đầu óc sao? Hoặc là muốn đạt được Trang Bức Điểm? Hơn nữa tuy rằng Long Ngạo Thiên che giấu thực lực rất tốt, nhưng Tần Cửu Ca vẫn có thể cảm nhận được Long Ngạo Thiên đang bảo lưu thực lực. Vấn đề là, vì sao Long Ngạo Thiên phải bảo lưu thực lực? Hắn chủ động tìm mình liều mạng, lại che dấu thực lực, nhìn thế nào cũng hơi phản khoa học. Nhân vật chính khí vận này đang có ý định gì?

Tần Cửu Ca cũng quyết định đùa giỡn với nhân vật chính khí vận này một chút.

”Thật mạnh mẽ, Long Ngạo Thiên thật mạnh.”

Cảm nhận được hơi thở Long Ngạo Thiên bộc phát ra, chung quanh có thiên kiêu sợ hãi than thở. Nam tử này quả thật rất mạnh mẽ, lúc này bộc phát hơi thở có thể trấn áp không ít thiên kiêu ở đây.

Nghe thấy âm thanh kiêu kiêu tán thưởng mấy ngày nay, ánh mắt Long Ngạo Thiên hiện lên vẻ khinh thường. Đây mới là ba phần mười thực lực của hắn. Hắn có một kế hoạch, nếu hắn đã chấp nhận cách thứ hai, chắc chắn hắn phải lên kế hoạch, nếu đột nhiên chạy đến nói với người ta, ta muốn đi theo ngươi, ngươi có thể chấp nhận ta không? Nên biết bọn hắn vừa mới gặp nhau thôi. Vừa gặp mặt đã nói muốn đi theo người ta, người ta sẽ nghĩ như thế nào? Vì vậy, hắn đã có kế hoạch này. Mượn danh thách đấu, che dấu thực lực của mình bại trận trước đối phương, tiếp theo chủ động đề xuất đi theo đối phương. Điều này không phải là quá hay sao? Diễn xuất của hắn chẳng lẽ không phải đạt tới cấp bậc của ảnh đế sao?

“Long ngạo cửu thiên, Nhật Nguyệt Huyền Hoàng.”

Long Ngạo Thiên trực tiếp tung ra đòn công kích mạnh mẽ nhất của mình, diễn cũng phải diễn chân thực. Nếu muốn diễn tốt, bảy phần thật, ba phần giả. Đây là diễn xuất!!!

Tuy rằng Tần Cửu Ca không biết nhân vật chính khí vận Long Ngạo Thiên muốn làm gì, nhưng điều đó cũng không ngăn mình tát hắn một cái. Sau một khắc, Long Ngạo Thiên bạo phát ra áp lực mãnh liệt đã bị đánh bay.

”Phốc phốc.”

Long Ngạo Thiên ôm ngực, nôn ra mấy ngụm máu. Trong ánh mắt hiện lên vẻ oán độc. Tuy rằng hắn đang trang bức tính kế người này, nhưng bị đánh là sự thật, đau đớn cũng là sự thật. Chỉ có điều, hắn vẫn đè xuống. Trên mặt những người chung quanh lộ ra vẻ khiếp sợ. Tựa hồ bị thực lực của Tần Cửu Ca áp đảo. Long Ngạo Thiên giãy dụa đứng dậy, vẻ mặt hiện lên sự bội phục rõ ràng.

“Thực lực của công tử rất mạnh mẽ, tại hạ không bằng.”

Long Ngạo Thiên có vẻ rất là cung kính nhìn Tần Cửu Ca nói, giống như là bị Tần Cửu Ca thu phục. Tần Cửu Ca nhìn cảnh này, trong lòng càng thêm thắc mắc. Long Ngạo Thiên muốn làm gì? Tại sao muốn lấy lòng hắn? Chẳng lẽ thật sự bị mình thu phục sao? Hắn cảm thấy mình rất lợi hại?

”Tại hạ cảm thấy thực lực của công tử rất mạnh mẽ, nên muốn đi theo công tử.”

Long Ngạo Thiên cất giọng cung kính lần thứ hai. Giọng điệu và hành vi này thật sự rất giống một người bị thu phục. Mặc kệ những người khác có tin hay không, dù sao không ít sinh linh đã tin tưởng. Trước tiên bọn hắn cảm thán nam tử tuấn mỹ này quá đẹp mắt, sau đó cũng kinh ngạc khi Long Ngạo Thiên lại nói ra những lời như vậy. Một người cho dù là ở Chư Thiên Chi Địa cũng có thể trở thành nhất lưu yêu nghiệt lại chủ động muốn đi theo người khác? Đây là hành động gì?

Đương nhiên Tần Cửu Ca cũng không tin loại người xuyên không còn mang theo hệ thống sẽ chủ động thần phục người khác.

”Ta thảm bại trước công tử, tự biết thực lực của mình chênh lệch rất lớn so với công tử, nên muốn đi theo bên người công tử.”

Chương 781: Ba thứ ta vừa ý

Chương 781: Ba thứ ta vừa ý

Long Ngạo Thiên lại mở miệng nói. Lúc này ngay cả Đế Cơ cũng chấn động không nhẹ, tuy Long Ngạo Thiên cũng cuồng ngạo một chút, nhưng thực lực thật sự không thể chê, vậy mà hắn đưa ra ý muốn đi theo người khác. Nếu như Long Ngạo Thiên đưa ra ý muốn đi theo mình, xác suất rất lớn là nàng sẽ đồng ý. Không vì cái gì, mà là bởi vì tiềm lực của hắn. Tiềm năng tương lai có thể trở thành thần linh thậm chí là thần vương.

Tần Cửu Ca nhìn Long Ngạo Thiên thật lâu rồi mở miệng nói: “Trước tiên xem biểu hiện của ngươi, không phải ai ta cũng thu nhận đâu.”

Tần Cửu Ca quyết định giữ Lại Long Ngạo Thiên ở bên người, hắn muốn nhìn xem Long Ngạo Thiên muốn làm gì. Tất nhiên điều chính là thuận tiện cho hắn.

Nghe tần Cửu Ca nói, trong lòng Long Ngạo Thiên giống như ăn phải cái gì khó chịu lắm. Hắn nghĩ ta muốn đi theo ngươi, phúc phận lớn như vậy mà ngươi cũng không cần? Nhưng vừa nghĩ đến nhiệm vụ hệ thống của mình, Long Ngạo Thiên bèn cố nén khó chịu, kích động mở miệng nói với Tần Cửu Ca:

“Tại hạ sẽ không làm công tử thất vọng.”

Làm cho người ta cảm giác Long Ngạo Thiên thật lòng muốn đầu nhập vào chỗ Tần Cửu Ca. Đương nhiên rốt cuộc nghĩ như thế nào, cũng chỉ có Long Ngạo Thiên biết. Tần Cửu Ca cũng tràn đầy thâm ý nhìn Long Ngạo Thiên. Xem ra Long Ngạo Thiên có mục đích gì đó khi muốn trở thành người đi theo mình. Bằng không hắn che dấu thực lực của mình làm gì? Không quá quan trọng. Không phải hắn muốn trở thành tùy tùng bên người ta sao?

Tần Cửu Ca cười một tiếng, nói: “Có phải đồ đạc của tùy tùng đều phải giao cho chủ thượng bảo quản hay không?”

Tiểu tử, ta không chơi chết ngươi đâu.

Thần sắc Long Ngạo Thiên biến đổi, mẹ nó, trong lòng hắn nhất thời có cảm giác không tốt.

Còn không đợi Long Ngạo Thiên nói chuyện, Tần Cửu Ca lại mở miệng nói:

“Ta không cần đồ vật trên người của ngươi, điều kiện đầu tiên trở thành tùy tùng của ta chính là giao cho ta ba thứ ta vừa ý.”

Ta đối xử với ngươi tốt quá đúng không?

Trong lòng Long Ngạo Thiên lúc này là như thế này: ???

Thế nhưng nghĩ tới phần thưởng của hệ thống và sau này mình có thể trốn ở phía sau nam tử này ra tay hạ thủ, Long Ngạo Thiên bèn cắn răng, lấy ba món bảo bối tốt từ trong trữ vật giới ra. Lấy cái này làm cho hắn hơi đau lòng. Tiếp theo, điều khiến cho Long Ngạo Thiên cảm thấy cực kỳ khó chịu chính là, nam tử này lại ném ba món bảo

vật kia về lại trong tay mình.

”Ba món này của ngươi đều không được, đổi cái khác đi.”

Vẻ mặt Long Ngạo Thiên hoang mang. Mẹ kiếp, thứ lão tử cho ngươi đều là đồ rất tốt. Ngươi lại còn chọn? Nếu không phải vì phần thưởng của hệ thống, lão tử sẽ hầu hạ ngươi sao?

”Sao hả, không bằng lòng sao?”

Tần Cửu Ca chắp hai tay sau lưng, ánh mắt lạnh nhạt nhìn Long Ngạo Thiên. Dường như đang nói rằng nếu ngươi không muốn thì đi đi.

Vẻ mặt Long Ngạo Thiên mơ hồ có chút khó coi, có điều nhớ tới nhiệm vụ hệ thống của mình, vẫn lấy ba món đồ càng quý giá từ trong trữ vật giới của mình ra. Trong lòng hắn vẫn luôn nói với chính mình. Chỉ cần mình thành công hoàn thành nhiệm vụ hệ thống, rất có khả năng đạt được đại cơ duyên. Hơn nữa hệ thống mơ hồ có ý giết nam tử tuấn dật này. Quả nhiên, ngay khi Long Ngạo Thiên tự hỏi đến điểm này. Hệ thống trong tâm trí của hắn đã ban hành nhiệm vụ cuối cùng: Giết chết nam tử này.

”Phần thưởng một trăm vạn.”

Long Ngạo Thiên không chịu nổi chấn động trong lòng. Trăm vạn điểm đó nha. Chỉ cần giết nam tử này là được. Kỳ thật hiện tại Long Ngạo Thiên đã muốn động thủ. Nhưng bây giờ chắc chắn hắn sẽ không thành công, cho nên trước tiên trốn ở bên cạnh nam tử này sau đó tùy thời mà động.

”Miễn cưỡng coi như được đi.”

Tần Cửu Ca có vẻ ghét bỏ nhìn ba món bảo vật lơ lửng trước mặt. Xem ra vẫn là miễn cưỡng nhận lấy. Nhìn đến Long Ngạo Thiên cảm thấy ghê tởm. Ánh mắt Tần Cửu Ca từng bước nhìn về phía một nữ tử giống như tuyệt đại tiên tử. Ánh mắt khẽ động, liền lấy lễ gặp mặt Long Ngạo Thiên đưa cho hắn đưa đến trước mặt nàng. Long Ngạo Thiên: “???”

Mẹ nó ngươi lấy đồ của ta đi tán gái à? Còn muốn tán gái của ta! Có tin lão tử cầm đao chém chết ngươi không? Long Ngạo Thiên nhất thời cảm giác trên đầu mình có một cái mũ màu sắc khó hiểu. Thậm chí còn kinh tởm hơn, đây là đồ của lão tử, ngươi lấy đồ của lão tử tán gái của lão tử trước mặt lão tử?

“Hệ thống, ta có thể chém chết tên này hay không.”

Long Ngạo Thiên thật sự là không áp chế được lửa giận trong lòng mình, hỏi trong đầu. Mẹ kiếp, cho tới bây giờ chỉ có lão tử giả vờ ở trước mặt người khác, khi nào có người khác ở trước mặt ta trang bức?

”Ting! Báo cáo ký chủ, lúc này tỷ lệ ngươi chém chết người này là 0%, ngươi còn là gà.”

“Ký chủ vẫn nên núp ở phía sau người này hạ thủ âm thầm là tốt nhất, làm bộ trở thành tùy tùng của người này, sau đó lén lút hạ thủ.”

Chương 782: Mượn hoa hiến phật

Chương 782: Mượn hoa hiến phật

m thanh của hệ thống vang lên trong đầu Long Ngạo Thiên.

”Chẳng lẽ ta phải nhìn nam tử này dùng đồ của ta tán gái của ta trước mặt ta hay sao?”

Trong lòng trầm mặc một lát, Long Ngạo Thiên vẫn quyết định nhịn một chút. Mặc dù nhịn là nhục nhưng vì phần thưởng hệ thống, chút xíu này có là gì? Không phải là nhìn mình bị cắm sừng sao? Có gì to tát đâu.

”Các hạ có ý gì?”

Ánh mắt Đế Cơ hàm chứa ý cười nhìn nam tử tuấn dật. Chẳng lẽ nam tử tuấn dật này có ý với nàng ?

”Không có gì, chỉ là mượn hoa hiến Phật mà thôi.”

Tần Cửu Ca cũng chướng mắt ba món đồ Long Ngạo Thiên đưa cho hắn. Chỉ vì một niềm vui xấu xa. Hệ thống nhắc nhở nhân vật giống như tuyệt đại tiên tử này chính là nữ chủ của Long Ngạo Thiên. Nếu Long Ngạo Thiên muốn chơi, Tần Cửu Ca nhất định bằng lòng chơi với hắn một chút. Sử dụng đồ của ngươi để trêu chọc nữ chủ của ngươi.

Cướp vợ của người khác?

Thật kinh khủng. Tần Cửu Ca không phải là người như vậy. Tần Cửu Ca nói xong thì tiến lên bậc thang luân hồi. Có đôi khi khiêu khích lơ đãng như thế này càng làm cho lòng người ngứa ngáy. Về phần chuyện của Long Ngạo Thiên, hắn đại khái cũng biết một ít. Khẳng định là trong đầu hắn hệ thống bố trí nhiệm vụ gì đó cho hắn. Tần Cửu Ca cảm thấy bây giờ không trêu chọc Long Ngạo Thiên sẽ thấy mình có lỗi với cơ hội hiện tại tốt như vậy.

”Ngươi đi thu thập một trăm viên luân hồi chân linh như vậy.”

Tần Cửu Ca cầm luân hồi chân linh của Tinh Thần Thánh Thể trong tay nói. Sao hắn có thể từ bỏ cơ hội trêu đùa này.

”Cái gì? Một trăm viên!“

Sắc mặt Long Ngạo Thiên càng thêm khó coi. Một trăm viên không phải là muốn mạng của hắn sao? Nhưng ngẫm lại nếu mình không phải là tùy tùng của hắn, sẽ không dễ xuống tay.

Tần Cửu Ca cũng không quan tâm Long Ngạo Thiên nghĩ như thế nào, trực tiếp bước lên bậc thang luân hồi cao hơn, chỉ để lại vẻ mặt khó chịu của Long Ngạo Thiên.

”Sao ngươi lại muốn làm tùy tùng bên cạnh người khác?”

Đế Cơ đi đến bên người Long Ngạo Thiên lộ vẻ khó hiểu. Lấy thực lực và thân phận của Long Ngạo Thiên, hắn hoàn toàn không cần phải trở thành tùy tùng của một người không rõ lai lịch.

Long Ngạo Thiên hừ lạnh một tiếng, chẳng lẽ giải thích cho nàng hệ thống của mình muốn hắn ẩn núp phía sau nam tử này rồi trộm ra tay sao? Đương nhiên càng làm cho trong lòng Long Ngạo Thiên cảm thấy tức giận chính là, Đế Cơ lại không trả mấy món đồ nam tử kia cho nàng lại cho mình. Điều này làm cho trong lòng Long Ngạo Thiên càng thêm khó chịu.

…

”Đây là ai?”

“Cái tên Đông Phương Kình Thiên này bay lên nhanh quá.”

Có sinh linh nhìn bia cổ luân hồi chấn động nói.

“Điều này không thể nào, chắc chắn không thể nào.”

“Không thể tin được, còn có thiên kiêu như vậy, thật nhanh.”

Không ít sinh linh đều luôn chú ý đến bia cổ luân hồi. Lúc này có thể nói là bia cổ luân hồi cực kỳ rực rỡ. Ngày càng có nhiều cái tên thiên kiêu tỏa sáng trên đó.

”Mẹ kiếp, người tên tần Cửu Ca kia lại chạy lên.”

Có sinh linh chỉ vào bia cổ luân hồi kinh hãi nói. Vừa rồi tốc độ tên Tần Cửu Ca bay lên chậm lại, nhưng lúc này lại vọt lên. Hơn nữa còn vọt lên bằng tốc độ không gì sánh kịp.

”Rốt cuộc Tần Cửu Ca này đã giết bao nhiêu thiên kiêu hư ảnh vậy?”

.....

”Cái gì? Tần Cửu Ca? Hắn là hắn.”

Cung điện tràn ngập không khí của vực thẳm vô tận.

”Không được, tốc độ của ta không thể chậm hơn hắn.”

m thanh tản ra sự lạnh lùng âm u vang lên lần thứ hai, sao hắn có thể yếu hơn Đạo Tử Tần tộc được chứ?

...

”Ta nói ngươi biết, tốc độ bay lên nhanh nhất là cái tên Tần Cửu Ca.”

Không ít sinh linh Chư Thiên Chi Địa đều nhìn một cái tên lúc này đang tăng lên rất nhanh ở bia cổ luân hồi.

Tần Cửu Ca.

Đương nhiên còn có không ít cái tên chạy lên tốc độ không yếu hơn Tần Cửu Ca. Lúc này Tần Cửu Ca trấn sát trên luân hồi cổ lộ.

”Ngươi là?”

Tần Cửu Ca nhìn thiên kiêu hư ảnh này bằng vẻ kì lạ. Hắn cảm giác thiên kiêu hư ảnh này là tổ tiên của Tần tộc hắn, hơn nữa còn là tổ tiên nhất mạch của hắn. Thế nhưng cái này cũng không cản trở Tần Cửu Ca trấn sát hư ảnh này.

Cũng không biết lão tổ Tần tộc có bị tôn tử hậu bối của mình báo hiếu tỉnh lại hay không.

Lão tổ Tần tộc: Có nha.

Phía bên kia, Thẩm Thượng Thư cũng tiến vào luân hồi cổ lộ, sau đó nhìn thấy Tần Ấu Vi và Viêm Linh Cơ.

”Hệ thống, ngươi để ta thay thế vị trí lolita kia hả?”

Khi Thẩm Thượng Thư nhìn thấy Tần Ấu Vi, ánh mắt thật sự hiện lên vẻ kỳ lạ. Tần Cửu Ca chưa từng che mặt sẽ không phải là dạng người cuồng lolita chứ.

”Thế gian này thật đúng là có loại sinh vật cuồng lolita tồn tại à?”

(Từng người từng người đừng trốn nữa, thấy các ngươi cả rồi, mau xuất đầu lộ diện hết đi).

”Đáng sợ quá, thật không ngờ ngươi lại có ý nghĩ không tốt với ca ca của mình, thật sự là không biết xấu hổ.”

Sau khi Viêm Linh Cơ hấp thu một viên luân hồi chân linh xong, ánh mắt mỉm cười nhìn Tần Ấu Vi đang ôm Y Y trong ngực.

”Không phải hôn.”

Chương 783: Thần phục bản Đế

Chương 783: Thần phục bản Đế

Tần Ấu Vi lạnh lùng nói, bàn tay ôm chặt Y Y trong ngực. Vốn dĩ nàng không muốn trả lời, nhưng trong lòng càng nghĩ càng tức giận. Y Y đang gặm nhấm Thái Cổ Thần Thạch đột nhiên không có tâm tình gặm nữa. Trong lòng nó nảy sinh ý muốn thoát khỏi ma chưởng tiểu chủ nhân này, và nó phải thực hiện ngay lập tức!!!

Viêm Linh Cơ nhìn Tần Ấu Vi che miệng cười khẽ, nàng thích trêu chọc Tần Ấu Vi như vậy. Bỗng nhiên, đang lúc Viêm Linh Cơ chuẩn bị bước vào bậc thang luân hồi, từng luồng ánh sáng hiện lên.

”Ai?”

Viêm Linh Cơ vô thức đề phòng. Ánh mắt dần dần lạnh lùng, tuy rằng đòn công kích vừa rồi không có gì nguy hại với các nàng, nhưng ra tay với các nàng chính là không được.

”Trời ạ, còn rất mạnh, hơn nữa dung mạo cũng có một phần mười mỹ mạo của bổn đế, thật là một yêu nữ.”

Một tiếng cười như chuông bạc vang lên bên tai Viêm Linh Cơ và Tần Ấu Vi. Tiếng cười này tràn đầy ma tính. Viêm Linh Cơ còn chưa kịp phản ứng, một nữ tử còn thấp hơn Tần Ấu Vi bỗng nhiên xuất hiện trước mặt Viêm Linh Cơ. Ánh mắt hàm chứa ý cười nhìn Viêm Linh Cơ. Nữ tử mặc một chiếc váy ngắn màu đen, vóc dáng nhỏ nhắn và xinh đẹp. Mặc dù không cao nhưng nàng có một đôi chân ngọc trắng như tuyết rất đáng yêu. Trên mắt cá chân còn có một chiếc lắc có chuông, mỗi bước đi tiếng chuông phát ra giòn giã.

”Ngươi là ai?”

Thần sắc Viêm Linh Cơ khẽ biến đổi, cô gái còn thấp hơn Tần Ấu Vi đột nhiên xuất hiện, cho nàng một cảm giác rất nguy hiểm. Cảnh giới của nàng cũng không kém, thiên tôn tam trọng, cho dù ở nơi này không phải là một siêu cường giả đứng đầu nhưng vẫn đủ sức tự bảo vệ mình. Hơn nữa nàng còn có thủ đoạn hộ đạo của công tử nên lúc này nàng cũng không hoảng hốt. Chỉ có điều nữ tử này không nhìn về phía Viêm Linh Cơ mà quay đầu nhìn về phía Tần Ấu Vi, cười tủm tỉm:

”Thật thấp nha, sợ là lúc cắn không cần quỳ xuống cũng cắn được.”

Nữ tử có vẻ cười nhạo nhìn Tần Ấu Vi, ánh mắt hơi khiêu khích. Viêm Linh Cơ nghe vậy, ánh mắt hơi kỳ lạ nhìn nữ tử này. Nàng cảm giác nữ tử này cũng là lão Tư Cơ. Nhưng cảm giác những lời “ngươi còn thấp hơn, lúc cắn không cần quỳ xuống” hình dung ngươi hắn là càng đúng hơn, cũng chân thật hơn đó.

Dường như cảm nhận được ý nghĩa mà ánh mắt Viêm Linh Cơ muốn biểu đạt, vẻ mặt nữ tử có chút tức tối, chỉ là nàng có một ít nguyên nhân đặc thù mới biến thành như vậy. Thật ra trước kia nàng vẫn rất thon thả, dáng người không thấp hơn nữ tử mặc váy lam này. Tần Ấu Vi cũng chú ý tới điểm này, ưỡn đầu nhỏ của mình, xem như là một chút kiêu ngạo. Cuối cùng cũng có người thấp hơn mình.

”Hừ, bản đế sớm muộn gì cũng sẽ trở lại hình dạng chân dài da trắng xinh đẹp.”

“Được rồi, nói chính sự, bản đế là Thẩm Thượng Thư, các ngươi có muốn thần phục ta, làm tiểu đệ của ta hay không?”

Thẩm Thượng Thư chống eo, ra vẻ khí phách nhìn Viêm Linh Cơ và Tần Ấu Vi.

”Các ngươi thần phục bản đế, bản đế có thể cho các ngươi ăn no uống say.”

Vừa dứt lời, vô số đạo văn bộc phát trên người Thẩm Thượng Thư. Nhất thời hoàn cảnh chung quanh Viêm Linh Cơ đều biến dạng, giống như một bầu trời đầy sao vô tận, có vô số ngôi sao điểm xuyết trên đó. Sức mạnh ngôi sao khổng lồ biến thành một đoàn cự thú lao về phía Viêm Linh Cơ. Nàng muốn bắt hai nữ nhân trước. Coi như là cho các nàng một đòn uy hiếp. Đương nhiên quan trọng nhất là muốn nhìn xem thực lực của Đạo Tử Tần Cửu Ca, buộc hắn phải ra tay. Ai không phải là một thiên kiêu, trong lòng ai không có tín niệm duy ngã độc tôn chứ?

Tinh quang đạo văn bốn phương tám hướng toàn bộ lao vào Viêm Linh Cơ mãnh liệt.

”Thật mạnh.”

Viêm Linh Cơ cảm nhận được đạo văn này, trong mắt có sự kinh hãi, lolita này thật mạnh. Nàng không phải là đối thủ của ả, đương nhiên nguyên nhân quan trọng chính là cảnh giới của nàng không cao bằng lolita này. Nhưng Viêm Linh Cơ cũng không định ngồi chờ chết, vội vàng lấy một quyển sách bí mật mà công tử giao cho nàng. Đây là thứ công tử giao cho nàng khi gặp nguy hiểm có đầy đủ bảo hộ.

Ngay khi Thẩm Thượng Thư tung một trận tinh quang mãnh liệt đánh về phía Viêm Linh Cơ, sau lưng Viêm Linh Cơ ầm ầm xuất hiện một cự ảnh tản ra tiên quang vô tận, như tiên như ma, làm cho tinh không vô tận tan vỡ cực nhanh.

`m ầm ầm.

Thiên địa sụp đổ, các ngôi sao nổ tung, nhật nguyệt điên đảo.

”Phốc phốc.”

Tinh không vô tận của Thẩm Thương Thư vỡ tan toàn bộ, bản thân còn bị cự ảnh rực rỡ đánh trúng bay ngược ra ngoài.

”Vẫn là công tử mạnh nhất!”

Viêm Linh Cơ nhìn cảnh này trong lòng không khỏi kiêu ngạo. Nàng biết thực lực của lolita cực kỳ khủng bố. Từ uy lực này mà nói, hắn là nhất lưu yêu nghiệt của Chư Thiên Chi Địa. Nhưng cho dù tồn tại như vậy, ở trước mặt công tử vĩnh viễn cũng không ngẩng đầu lên được.

Vừa nghĩ đến đây, Viêm Linh Cơ càng thêm tự hào.

”Đạo Tử tiểu ca ca lại khủng bố như vậy.”

Chương 784: Hồng Mông Thần Linh

Chương 784: Hồng Mông Thần Linh

Thẩm Thượng Thư chậm rãi đứng lên một lần nữa, sâu trong ánh mắt hiện lên một chút kinh ngạc, nàng nhìn ra đây chắc chắn là thủ đoạn mà tần Cửu Ca giao cho hai người bọn họ. Mà thủ đoạn này khẳng định là không phải toàn bộ thực lực bản thể của hắn. Nhưng dù là như vậy, nàng cũng không làm gì được. Đương nhiên đây cũng là nguyên nhân nàng không ra tay toàn lực. Ra tay thích hợp là giải trí, nếu toàn lực ra tay, nói không chừng sẽ biến khéo thành vụng.

Nhìn cự ảnh kia lại muốn tấn công nàng, Thẩm Thượng Thư đạp chân ngọc, trong lúc lảo đảo có âm thanh như chuông bạc vang lên trong không gian. Tiếng cười của tiểu nữ tử rộn rã giữa thiên địa:

”Trời ạ, Đạo Tử tiểu ca ca quá uy mãnh, thân thể nhỏ bé này của người ta làm sao có thể chịu được?”

“Chỉ là người ta càng thêm tò mò với Đạo Tử tiểu ca ca nha.”

“Hì hì.”

Viêm Linh Cơ nhìn nữ tử này nghiền nát hư không chạy trốn, anh mắt có chút khác thường. Nàng cảm giác lolita không phát huy toàn bộ thực lực, cũng không có ác ý, hình như chỉ là đơn thuần thăm dò một chút.

...

Phía bên kia, Tần Cửu Ca cảm nhận được tình huống Thẩm Thượng Thư ra tay. Có điều hắn cũng không quan tâm, hắn tin tưởng nữ tử kia chẳng bao lâu sẽ xuất hiện ở trước mặt hắn.

Tần Cửu Ca tiện tay bóp nát một thiên kiêu hư ảnh, lấy luân hồi chân linh bên trong ra nuốt hết. Tần Cửu Ca cảm giác năng lượng trong cơ thể mình tăng cao, hiện tại đang ở mức có thể đột phá bất cứ lúc nào.

”Ting! Nhiệm vụ Hồng Mông thần linh chi hành.”

“Thu thập mười hai đại thế giới bản nguyên chi lực của Chư Thiên Chi Địa bản thổ, tập hợp đủ mười hai đại thế giới bản nguyên chi lực là có thể hóa thành Hồng Mông bản nguyên, trở thành Hồng Mông thần linh chí cao vô thượng, khống chế thần linh chư thiên.”

m thanh của hệ thống bỗng nhiên vang lên trong đầu Tần Cửu Ca làm cho Tần Cửu Ca hơi ngẩn người. Mẹ kiếp, Hồng Mông thần linh? Đây không phải là vị thần linh không thể trở thành trong truyền thuyết sao? Tần Cửu Ca làm Đạo Tử Tần tộc nên biết truyền thuyết này, nhưng cho dù là trong cổ sử Tần tộc cũng không ghi lại ai có thể trở thành Hồng Mông thần linh .

Trên mặt Tần Cửu Ca lộ ra vẻ khiếp sợ. Hồng Mông thần linh là dạng tồn tại như thế nào? Sự tồn tại cổ xưa của Tần tộc đều rất kiêng kỵ, cho tới bây giờ cũng không nói. Cho dù có một lần Tần Cửu Ca ngẫu nhiên hỏi, bọn họ cũng chỉ nói một chút. Một câu khiến Tần Cửu Ca nhớ nhất chính là: không ai có thể trở thành Hồng Mông thần linh.

Trong lịch sử Thái Cổ tiên vực cũng chưa từng xuất hiện thần linh như vậy. Lời đồn này phảng phất như gió thổi vào lỗ hổng. Đạo thống đỉnh cấp cổ tộc đều biết, nhưng chưa từng xuất hiện.

”Vốn dĩ thiên phú của ta áp đảo thế giới này, nếu như ta có được bản nguyên của mười hai đại thế giới trong thiên địa, chẳng phải sẽ không cho người khác một con đường sinh tồn sao?”

Tần Cửu Ca bình tĩnh nói. Vốn là như vậy mà, nếu bị hắn đạt được Chư Thiên Chi Địa bản thổ mười hai đại thế giới bản nguyên trở thành Hồng Mông thần linh thì quả thực sẽ xung đột với bất kỳ thiên kiêu nào. Dù cho làquái thai cổ đại trên tinh không đế lộ đều sẽ xung đột với hắn.

”Hệ thống, mười hai đại thế giới bản nguyên của Chư Thiên Chi Địa ở đâu?”

Tần Cửu Ca hỏi hệ thống trong đầu của mình. Nếu hệ thống của mình đã nói chỉ cần tập hợp đủ mười hai đại thế giới bản nguyên của Chư Thiên Chi Địa là có thể trở thành Hồng Mông thần linh thì đương nhiên Tần Cửu Ca sẽ đi tìm. Chỉ cần tìm được mười hai đại thế giới bản nguyên, Tần Cửu Ca tỏ vẻ, những kẻ phía trên tinh không đế lộ đều là cặn bã.

”Ting! Chỉ cần chủ nhân tới gần người có được thế giới bản nguyên là có thể cảm nhận được.”

Tần Cửu Ca hơi gật đầu. Mười hai đại thế giới bản nguyên không dễ

tìm đâu nha. Đương nhiên nếu là dễ tìm như vậy, Hồng Mông thần linh chẳng phải là không có giá trị sao?

“Ting! Bản nguyên thế giới tồn tại trong cơ thể mười hai vị chí tôn mạnh mẽ nhất bản thổ, cần chủ nhân tự mình tìm kiếm.”

m thanh của hệ thống lại vang lên trong đầu Tần Cửu Ca. Tần Cửu Ca thở dài, quả nhiên con đường trở thành chí tôn mạnh nhất không dễ dàng. Chỉ có điều, Tần Cửu Ca biết mười hai chí tôn của bản địa nhất định sẽ xuất hiện ở Chư Thiên Chi Địa. Đến lúc đó, chỉ cần bọn hắn xuất hiện chính là món ăn của Tần Cửu Ca hắn.

Thật ra như vậy có vẻ rất thú vị. Mười hai vị chí tôn đáng khinh phát dục, xem có khả năng làm cho Tần Cửu Ca động tâm thực sự hay không.

...

”Hệ thống, hiện tại ta muốn giết người kia, ta thật sự chịu không nổi nữa.”

Long Ngạo Thiên vẻ mặt khó chịu nói. Thật sự là quá nghẹn khuất. Kể từ ngày đó, hắn không chỉ cảm thấy mình mang theo một chiếc mũ. Càng quan trọng là thái độ của Đế Cơ đối với hắn đã khác. Hắn là một người sáng lập trang bức. Khi nào thì hắn phải chịu sự sỉ nhục như vậy?

“Ting! Nếu bây giờ kí chủ bộc phát xung đột cùng người này, có rất nhiều nguy cơ dẫn đến ký chủ tử vong.”

m thanh của hệ thống vang lên trong đầu Long Ngạo Thiên.

”Vậy ta tìm người kết minh cùng nhau tiêu diệt người kia.”

Long Ngạo Thiên hít sâu một hơi, mình là người xuyên qua có hệ thống làm sao có thể bị một người bản địa đè ép đây? Không phải mình nên xưng bá thiên hạ, tay trái ôm lolita, tay phải ôm người vợ người ta sao? Khi nào phải kiêng kỵ cái này kiêng kỵ cái kia?

Chương 785: Loli xấu bụng

Chương 785: Loli xấu bụng

”Ting! Ký chủ…”

Không cần nhiều lời, không phải ngươi muốn ta giết người kia sao? Nghe theo ta là có thể tiêu diệt nam tử đó."

Long Ngạo trầm giọng nói. Hắn quyết định nếu hệ thống cho hắn nhiệm vụ giết nam tử kia, vậy thì bây giờ hắn tìm người hợp tác cùng nhau trấn áp tên kia. Mà ngay lúc Long Ngạo Thiên tự hỏi, lolita Trầm Thượng Thư bước đến nơi này. Lolita giẫm giẫm chân ngọc và nói:

"Các ngươi có nhìn thấy một nam tử diện mạo rất đẹp, thực lực rất khá từ nơi này đi qua không?"

Nhưng không ai trả lời, tất cả mọi người không quen biết nàng thì tại sao phải nói cho nàng nghe? Bỗng nhiên nơi này không ít sinh linh đều nhìn về phía lolita. Bởi vì lúc này trên người Thẩm Thượng Thư bộc phát ra đạo văn cổ xưa rất là mạnh mẽ. Ở đây, càng mạnh mẽ thì càng hấp dẫn sự chú ý.

"Thật là một lolita mạnh mẽ."

Ánh mắt Long Ngạo Thiên tự nhiên cũng chú ý tới lolita. Không chỉ bởi vì thực lực của nàng, mà còn bởi vì nàng còn là lolita. Làm người xuyên không, đối với loại sinh vật ngự tỷ như lolita có sức chống cự cực kỳ thấp, thậm chí hầu như không có sức chống cự gì.

"Thực lực thật đáng sợ."

"Lại ba chưởng tiêu diệt Đạo Thiên Chi Thể không thua kém Tinh Thần Thánh Thể.

"Lolita bây giờ đều kinh khủng như vậy sao?"

Có sinh linh nhìn ba chưởng của Thẩm Thượng Thư có thể tiêu diệt hư Đạo Thiên Chi Thể hoảng sợ nói.

Quả nhiên nơi này tùy thời tùy chỗ đều có thể xuất hiện một yêu nghiệt thiên tài. Lolita này thoạt nhìn yếu đuối nho nhỏ, phỏng chừng chỉ làm được những chuyện vụn vặt. Có xảy ra chuyện gì sẽ hoàn toàn không chống đỡ được. Nhưng thật không ngờ lại mạnh mẽ như vậy. Mấy chưởng đã đập chết một hư ảnh Đạo Thiên Chi Thể.

Long Ngạo Thiên nhìn thấy cảnh này thì trong lòng càng thêm hưng phấn. Thực lực của lolita này rất mạnh mẽ. Nếu nàng có thể cùng hắn đối phó nam tử kia thì khẳng định có thể thành công.

Long Ngạo Thiên quyết định lôi kéo thành viên trước, chờ đến lúc đó

cùng nhau đối phó nam tử kia càng chắc chắn hơn.

Tiếp theo, Long Ngạo Thiên chủ động đi về phía Thẩm Thượng Thư, hắn lộ ra khuôn mặt bản thân cảm thấy hiền lành nhất.

“Tiểu tiên tử, chúng ta cùng đồng hành nhé?”

Lúc nói những lời này Long Ngạo Thiên cảm giác mình chính là loại quái thúc thúc kiếp trước lừa bắt cóc tiểu cô nương.

Thẩm Thượng Thư lại lộ ra nụ cười ngọt ngào nhìn Long Ngạo Thiên: “Ngươi cũng là loại thúc thúc xấu xa sao?”

Long Ngạo Thiên: “...”

“Tiên tử, ta đây nói thẳng ý đồ, nam tử ngươi nói có phải là bộ dáng này hay không.”

Long Ngạo Thiên nhỏ giọng hỏi, dùng ý niệm phác họa khuôn mặt Tần Cửu Ca. Nếu hắn muốn cùng lolita này kết minh, nhất định trước tiên phải làm rõ rốt cuộc vì sao nàng muốn tìm nam tử kia.

”Đúng, chính là hắn.”

Thẩm Thượng Thư có vẻ kích động nói. Lúc này trên người nàng còn mang theo vết thương do thủ đoạn Của Tần Cửu Ca đánh. Long Ngạo Thiên nói:

“Ngươi có ân oán với hắn sao?”

“Đúng vậy, ta có thù với hắn.”

Thẩm Thượng Thư lộ ra vẻ hung hăng. Muốn hận bao nhiêu thì có bấy nhiêu. Trong lòng Long Ngạo Thiên mừng rỡ. Quả nhiên là kẻ thù. Lúc trước hắn đoán lolita này chính là kẻ thù của nam tử kia bởi vì trên người nàng có hơi thở mà nam tử kia ra tay. Hắn đã ra tay đả thương lolita.

”Sao hả, ngươi có việc gì sao?”

Ánh mắt Thẩm Thượng Thư rất tốt, nàng thấy một sự vui mừng trong mắt Long Ngạo Thiên. Trong lòng nàng có một chút phỏng đoán. Xem ra Đạo Tử Tần Cửu Ca chưa từng gặp mặt này đắc tội không ít người ở bên ngoài.

”Tiên tử, vết thương trên người ngươi cũng là do hắn làm bị thương đúng không?”

Giọng Long Ngạo Thiên có chút âm u. Hắn cũng không phải tùy tiện tìm người cùng kết minh. Lolita này từng bị nam tử kia đả thương, trong lòng nhất định có oán hận đối với hắn. Hiện tại đang đuổi giết nam tử kia. Điều đó không nói lên điều gì sao?

Thẩm Thượng Thư nhe răng, có vẻ âm trầm nói: "Ngươi cũng có thù với hắn sao?"

Lúc này trong lòng Thẩm Thượng Thư cười ha ha, trên mặt thì đang nín cười. Thật là một kẻ ngu ngốc. Trên mặt Long Ngạo Thiên cũng lộ ra nụ cười. Bây giờ đã tìm thấy một người để kết minh. Đương nhiên nếu Long Ngạo Thiên biết suy nghĩ trong lòng Thẩm Thượng Thư lúc này thì chắc chắn sẽ mắng chửi Thẩm Thượng Thư. Ngươi là một kẻ chuyên giở trò sau lưng, tâm thật đen, nơi nào cũng đen, đen đến mức từ lâu đã không còn hình dạng gì rồi. Lolita móc ra quả nhiên là đen.

Chương 786: Cửu Thiên Huyền Thảo, một cây diệt trời, trăng, sao

Chương 786: Cửu Thiên Huyền Thảo, một cây diệt trời, trăng, sao

Ngay lúc Tần Cửu Ca nghĩ tới mười hai chí tôn của Chư Thiên.

Càng ngày càng nhiều sinh linh vùng dậy trên bia Luân Hồi.

Chủng tộc của những sinh linh này thiên kỳ bách quái (rất nhiều loại vô cùng kỳ lạ).

Hoàng Chủ của Bất Tử Tiên Hoàng Tộc, Long Hoàng của Hư Không Long Tộc, Đạo Tử của Vạn Cổ Ma Tộc, còn có không ít sinh vật không kém gì những sinh linh này.

Mỗi người đều thể hiện ra thực lực thiên phú của mình.

Chủng tộc của không ít sinh linh đã diệt chủng trong lịch sử xa xưa.

Thậm chí còn có chủng tộc của những sinh linh chưa từng nghe nói tới.

Chư Thiên Tiên Vực lớn như thế, ai biết ở đâu cất giấu một lão quái vật?

Không ai có thể nói có chí tôn yêu nghiệt có thể trấn áp hết chỗ này.

Thiên thượng hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân.

Trong lòng một số thiên kiêu yêu nghiệt cực kỳ kiêu ngạo, dù là thiên kiêu của Cấm Kỵ Cổ Tộc thì sao chứ?

Điều bọn hắn kiêng kỵ là những cái trong Cấm Kỵ Cổ Tộc đó không biết còn "lão bất tử" sống bao nhiêu năm rồi ("lão bất tử": dùng để mắng, chỉ người đến tuổi già nhưng chưa chết).

Những cái đó mới là thứ bọn chúng kiêng kỵ, về phần cùng thế hệ hoặc cùng cảnh giới, dù là thiên kiêu trong Cấm Kỵ thế lực cũng không sợ, ai sợ ai?

Đều là thiên kiêu cùng thời, ta còn phải cung kính với ngươi à?

Lúc này, trên bậc Luân Hồi.

"Ta nhận ra rồi."

"Các vị tiền bối, ta nhận ra rồi."

"Ha ha ha."

Bỗng nhiên, một tràng cười to vang lên trên bậc Luân Hồi.

Mang theo kiếm quang vô tận, lúc này đất trời bốn phía toả ra kiếm ý dữ dội.

Giờ đây, dường như hư không đều bị phá vỡ.

Ánh mắt của không ít thiên kiêu xung quanh hiện lên vẻ kinh hãi.

Bọn chúng chưa bao giờ thấy loại kiếm ý thuần tuý như thế này.

"Bản thể của nó là cái gì?"

Có thiên kiêu nhìn lên hư không, kinh hãi lên tiếng.

Bản thể của sinh linh này chắc chắn không phải là chủng tộc bình thường.

"Là cổ yêu tộc à?"

Có sinh linh thắc mắc.

Khí tức này cổ quái quá, hơi giống với cổ yêu tộc trong truyền

thuyết.

“Có lẽ không phải, tộc nhân của cổ yêu tộc không thể có kiếm ý thuần khiết như thế được.”

“Ta biết rồi, ta biết rồi, đây là Cửu Thiên Huyền Thảo Nhất Tộc.”

Một yêu thú mang khí tức cực kỳ cổ xưa run rẩy cất tiếng.

Chắc chắn là Cửu Thiên Huyền Thảo Tộc.

Cỏ trong một cây cỏ trong diệt trời, trăng, sao chính là chỉ Cửu Thiên Huyền Thảo.

Có được kiếm khí vô tận.

Nếu như Tần Cửu Ca ở đây, chắc chắn biết đây chính là tộc nhân của Cửu Thiên Huyền Thảo.

Dù cho Tần Cửu Ca nhìn thấy cây Cử Thiên Huyền Thảo này, chắc sẽ rất kinh ngạc.

Tiên Cổ Tần Tộc nuôi không ít Cửu Thiên Huyền Thảo nhưng không cây nào trưởng thành.

Nhưng nơi này lại có một cây.

Không thể không nói rằng trước tạo hoá của Chư Thiên chuyện gì cũng có thể.

“Tham kiến Kiếm Chủ.”

Không ít sinh linh hành lễ chào nam tử toả ra hàng vạn kiếm quang trong không trung.

Giống như hành hương.

Cửu Thiên Huyền Thảo Nhất Tộc là kiếm thần trời sinh, từ lúc được sinh ra, trên người đã có lý tưởng kiếm đạo.

Đương nhiên người Cửu Thiên Huyền Thảo có thể trưởng thành mới là kinh khủng nhất.

Không biết đây là lão cổ tồn tại bao nhiêu năm rồi.

“Kiểm soát Chư Thiên Chi Địa, nắm bắt tạo hoá của thế giới.”

Theo giọng nói vang lên, không ít ảo ảnh của thiên kiêu xung quanh Cửu Thiên Huyền Thảo lập tức nổ tung.

Chỉ để lại người của Luân Hồi Bản Nguyên bọn chúng.

“Những thứ cặn bã như các ngươi, lên cùng đi.”

m thanh vang lên, một chùm kiếm quang lấp lánh rơi xuống, càng ngày càng nhiều ảo ảnh của thiên kiêu biết mất.

Đây chính là Cửu Thiên Huyền Thảo trưởng thành, đại đạo Chung Linh Chủng tộc vô cùng kinh khủng.

Mà trong thân thể của Cửu Thiên Huyền Thảo bỗng xuất hiện một cỗ lực lượng bản nguyên tràn đầy.

Giống với lực lượng bản nguyên của thế giới này.

Sau đó, cây Cửu Thiên Huyền Thảo này tiến thẳng lên bậc Luân Hồi, đại khai sát giới.

“Ngươi là kẻ nào, dám ra tay với người Hư Không Đế Tộc ta?”

Tại nơi nào đó trên bậc Luân Hồi.

Cửu Thiên Huyền Thảo tiến thẳng tới chỗ một người của Hư Không Đế Tộc, ra tay cướp Luân Hồi Chân Linh trong tay người đó.

“Hư Không Đế Tộc? Chính là đánh Hư Không Đế Tộc ngươi đó.”

Cửu Thiên Huyền Thảo quát lớn, biểu cảm có chút tàn nhẫn.

Không biết ở bao nhiêu năm trước, nó còn chưa trưởng thành đến trình độ hiện giờ.

Phụ thân, mẫu thân của nó bị một kẻ của Hư Không Đế Tộc tiêu diệt trong lúc chiến đấu.

Khiến nó từ nhỏ đã không còn phụ mẫu.

Bao nhiêu năm rồi, bao nhiêu năm?

Ngươi biết những năm đó nó đã trải qua như thế nào không?

Trải qua ra sao?

Những ký ức đó chẳng những không có trong thời gian vô tận rơi ở

Ma Diệt.

Ngược lại thì càng quanh quẩn trong đầu nó.

Bây giờ nó đã lớn rồi, nó phải khiến cho Hư Không Đế Tộc đổ máu.

Giờ phút này, không đủ tay để chém tộc nhân của Hư Không Đế Tộc đó, vậy thì tắm máu cho huyết mạch của Hư Không Đế Tộc ở đây trước.

"Đế Tử Hư Thần của Hư Không Đế Tộc ta ở đây, ngươi dám lỗ mãng?"

Có thiên kiêu của Hư Không Đế Tộc quát lớn.

Đế Tử Hư Thần, chắc chắn là yêu nghiệt chí tôn đỉnh cao của Chư Thiên Tiên Vực.

Nhìn qua nơi này thì cũng là người đứng đầu.

"Ha ha ha, ta tưởng là ai? Chư Thiên Chi Địa hiện giờ, ai có thể là đối thủ của ta?"

Giữa tiếng "rầm", vô số tia kiếm xẹt qua, xuyên thủng tên thiên kiêu của Hư Không Đế Tộc kia.

Vô vàn máu tươi chảy xuống.

Chương 787: Đợi ta

Chương 787: Đợi ta

"Để lại lời trên Luân Hồi Cổ Bi, đối với người của Hư Không Đế Tộc, ta gặp một tên giết một tên, kẻ nào tới, kẻ đó chết, cái tên Đế Tử Hư Thần kia, bảo hắn tắm rửa sạch sẽ đợi ta, hắn có thể sống bao lâu còn phải xem ta lúc nào gặp được ta."

"Nếu hắn có gan ra đây, hắn truyền tống tử đầu kia của đường Luân Hồi đến trên Luân Hồi Đạo Đài, chúng ta sẽ đấu một trận sinh tử trước mặt nhân kiệt của Chư Thiên."

Cửu Thiên Huyền Thảo lạnh lùng cất tiếng, âm thanh vang vọng trong tai của những sinh linh có mặt.

Đau khổ phải chịu đựng khi đó, bây giờ nó phải tìm tất cả về.

Nơi này không ai có thể là đối thủ của nó.

Vì nó chính là Thế Giới Chi Tử của thế giới này.

Thế Giới Chi Tử không thể điên cuồng?

…

“Phù.”

Tần Cửu Ca hít một hơi thật sâu, hắn cảm thấy bản thân sắp đột phá rồi.

Đột phá lần nữa thì hắn chính là Thiên Tôn cấp chín rồi, tồn tại cấp cao của cảnh giới Thiên Tôn.

Lập tức có thể chuẩn bị để tiến tới Thần Linh.

Mà thời gian đột phá đến Thiên Tôn Cấp Chín có lẽ là mấy ngày nay.

“Có người muốn giết người của Hư Không Đế Tộc?”

“Còn hẹn đấu trên Luân Hồi Đạo Đài?”

Tần Cửu Ca nhìn tin tức trên Luân Hồi Cổ Bi.

Vẻ mặt bình tĩnh lạ thường.

Mặc dù nói là mỗi đầu của đường Luân Hồi chỉ có một bộ phận địa vực là giống nhau.

Nhưng thần kỳ chính là trên đường Luân Hồi có thể mở ra Luân Hồi Đạo Đài.

Chính là chuyên môn chuẩn bị cho sinh linh của Chư Thiên yêu nghiệt chiến đấu.

Mà muốn truyền tin tức trên Luân Hồi Cổ Bi, cần phải có rất nhiều Luân Hồi Chân Linh.

Có thể truyền nhiều tin tức như thế trên Luân Hồi Cổ Bi, đã hoàn toàn có thể nói rõ thực lực của đối phương.

Rất nhanh, sau khi tin tức được truyền đi.

Lại có tin tức trên Luân Hồi Cổ Bi.

“Hư Thần nghênh chiến, trảm diệt Quỷ Mị Võng Lượng.”

“Dám giết người Hư Không Đế Tộc ta, tắm rửa sạch sẽ người ngươi đi, đợi ta.”

Hư Không Đế Tộc quả nhiên là đế tộc, cũng là có thực lực dùng Luân Hồi Chân Linh để truyền tin trên Luân Hồi Cổ Bi.

Những tin tức này, trong nháy mắt làm bùng nổ cảm xúc của sinh linh trên đường Luân Hồi.

Trận chiến trên Luân Hồi Đạo Đài hiện ra trước mặt tất cả sinh linh bước vào đường Luân Hồi đó.

Đó chắc chắn là vô tiền khoáng hậu (có một không hai).

Ai có thể trấn áp bất diệt, ai có thể chân chính chèn ép vô số đời?

Chuyện giữa Hư Không Đế Tộc và Cửu Thiên Huyền Thảo chỉ là một ảnh thu nhỏ trên đường Luân Hồi.

Thời gian bọn chúng giao chiến còn ba ngày.

Cũng có một số chủng tộc giàu có, hống hách dùng Luân Hồi Chân Linh để hẹn chiến trên Luân Hồi Cổ Bi.

Đương nhiên chuyện này vẫn không ảnh hưởng tới Tần Cửu Ca, cũng không ảnh hưởng đến Tần tộc.

Bây giờ vẫn là vừa bắt đầu, đều là một vài điều vặt vãnh.

“Các ngươi tìm đến đâu rồi?”

Tần Cửu Ca từ từ xuất hiện bên cạnh Viêm Linh Cơ và Tần Ấu Vi.

Tần Cửu Ca vốn đang xem hư ảnh tàn sát thiên kiêu thì nhận được truyền âm của Viêm Linh Cơ.

Nói ở bậc Luân Hồi khoảng bậc bốn ngàn chín trăm có Luân Hồi Triều Tịch.

Ẩn chứa vô số năng lượng quý giá.

Mà quan trọng nhất là Viêm Linh Cơ thấy được đồ hiếm có bên trong Luân Hồi Triều Tịch.

“Công tử, người xem.”

Viêm Linh Cơ buôn bàn tay đang nắm ra, nói với Tần Cửu Ca.

Đó là chùm sáng nhỏ tràn đầy khí tức Luân Hồi, rất sinh động.

“Tinh Hoa Luân Hồi.”

Mắt Tần Cửu Ca sáng lên.

Đây là Tinh Hoa Luân Hồi, là thứ rất tốt, rất hiếm có, nếu không phải do môi trường của đường Luân Hồi đặc biệt, muốn có được nó cực kỳ khó.

Viêm Linh Cơ thấy được biểu cảm của Tần Cửu Ca, trong lòng lập tức vui hơn hẳn.

Có thể giúp công tử là hạnh phúc lớn nhất của nàng.

Trừ việc giúp công tử giải quyết vấn đề sinh lý, tác dụng của nàng cũng không hề ít.

“Công tử, ở đó.”

Tần Cửu Ca theo sau Viêm Linh Cơ, đi về nơi có khi tức cực kỳ hỗn loạn.

…

“Ha ha ha, cơ duyên của Long Ngạo Thiên ta tới rồi.”

Long Ngạo Thiên mặc một thân áo trắng, lúc này hắn rất hăng hái.

Hắn quả là Thiên Mệnh Chi Tử, người cực kỳ may mắn.

Vốn chỉ muốn xuống đi dạo lung tung, nhưng không ngờ thế mà lại xuất hiện đồ tốt như Tinh Hoa Luân Hồi.

Lúc này, Long Ngạo Thiên lộ ra chút đắc ý.

Ánh mắt hướng về Đế Cơ cách đó không xa.

Trong lòng không khỏi hưng phấn hơn.

Có chuyện gì có thể hơn việc có thể “làm màu” trước mặt nữ thần của mình chứ?

Chính vào lúc nãy, hắn vừa đến thì đã bắt được một viên Tinh Hoa Luân Hồi.

Mà trước đó thì chưa có ai lấy được Tinh Hoa Luân Hồi.

Luân Hồi Triều Tịch lúc này cực kỳ đáng sợ, tạo thành rung động rất kịch liệt.

Thiên tôn bình thường chắc chắn khó mà chống lại những trấn áp này, càng đừng nói tới việc thu được Tinh Hoa Luân Hồi trong này.

Một số sinh linh cảnh giới không yếu hơn hắn cũng về tay không

Đế Cơ cũng như thế, điều này khiến lòng hắn dễ chịu hơn chút.

Mọi thứ phải có so sánh.

“Đế Cơ, có phải ngươi muốn có viên Tinh Hoa Luân Hồi này không?”

Chương 788: Mang Tinh Hoa Luân Hồi Đến cho ta

Chương 788: Mang Tinh Hoa Luân Hồi Đến cho ta

Long Ngạo Thiên vui sướng cảm nhận sự làm màu của mình đang tăng lên trong đầu.

Trong lòng lại càng vui hơn.

“Nếu không phải ban nãy thất thủ, ta có thể bắt mười viên Tinh Hoa Luân Hồi.”

Long Ngạo Thiên treo nụ cười trên mặt.

Làm màu luôn rất sướng, luôn làm màu sẽ luôn sướng.

Chỉ có cuộc đời ra vẻ mới gọi là đời người.

Đời người không làm màu là cuộc đời thiếu sót.

Sinh linh gần đó nghe thấy những câu này, ánh mắt nhìn Long Ngạo Thiên đều thay đổi.

Nam tử này đáng sợ quá.

Lại nắm chắc bắt được mười viên Tinh Hoa Luân Hồi trong Luân Hồi Triều Tịch.

Phải biết rằng uy áp đến từ Luân Hồi Triều Tịch chắc chắn có thể lấy mạng Thiên Tôn.

Sắc mặt Đế Cơ hiện lên vẻ do dự.

Nàng muốn viên Tinh Hoa Luân Hồi này.

Nhưng nếu muốn có viên Tinh Hoa Luân Hồi này, bản thân chắc sẽ phải nợ Long Ngạo Thiên một ân huệ.

Nàng không muốn mắc nợ Long Ngạo Thiên.

Ngược lại, lúc này.

Có một nam, hai nữ đang đặt chân phía trên Luân Hồi Triều Tịch.

Chỉ thấy nam tử đó toả ra tiên uy vô tận, bảo vệ hai cô gái phía sau, sau đó dùng tay không bắt lấy Tinh Hoa Luân Hồi trong Luân Hồi Triều Tịch.

Long Ngạo Thiên cũng quay đầu nhìn cảnh đó.

Ánh mắt nhìn sợ đến ngây người, còn có thể chơi thế à?

“Đó là ai? Mạnh thế.”

Bắt Tinh Hoa Luân Hồi phía trên Luân Hồi Triều Tịch bằng cách trực tiếp như thế?

“Không phải ngươi muốn làm tuỳ tùng của ta à? Đi mang dải Tinh Hoa Luân Hồi đó đến cho ta.”

Biểu cảm của Tần Cửu Ca không đổi, nhìn Long Ngạo Thiên, ánh mắt nhìn dải Luân Hồi Triều Tịch nguy hiểm nhất trải dài đến trung tâm.

Ở đó nguy hiểm nhất, nhưng Tinh Hoa Luân Hồi lấy được ở đó lại càng tinh khiết.

Dù sao đã muốn đùa Long Ngạo Thiên một chút, Tần Cửu Ca tất nhiên không ngại chơi hắn một xíu.

Nghe thấy lời Tần Cửu Ca, mắt Long Ngạo Thiên giật mạnh, nhưng trong lòng hắn khuyên bảo chính mình.

Chờ đợi thời cơ, chờ đợi thời cơ, nhất định phải chờ đợi thời cơ.

Bây giờ tiểu loli đó không ở đây, sau khi mình và nàng thương lượng, nàng đã đi một mình.

Bây giờ hắn một mình thì có xác suất rất lớn là hắn không phải là đối

thủ của nam tử này.

Long Ngạo Thiên hít một hơi thật sâu, vẫn đi đến phía giữa của Luân Hồi Triều Tịch.

Một lúc lâu sau, sắc mặt Long Ngạo Thiên tái nhợt, đi về phía Tần Cửu Ca, vẫn chưa cầm nóng mấy viên Tinh Hoa Luân Hồi.

Tần Cửu Ca lấy hết bằng một tay, không hề có chút khách khí nào.

“Ngươi…”

Long Ngạo Thiên không nhịn được mà mắng một tiếng, đây là đồ mà hắn phải cực khổ mới lấy được.

Ngươi không nói tiếng nào mà cầm đi như thế?

Thật sự coi ta như nô bộc của ngươi?

Hít một hơi sâu, Long Ngạo Thiên ổn định cảm xúc.

Lại cho hắn hống hách thêm một thời gian nữa.

Nhìn biểu cảm của nam tử này xem.

Trong lòng Long Ngạo Thiên cười khinh.

Bây giờ hắn đáng lẽ đã hoàn toàn buông lỏng cảnh giác với mình.

Mình vì một mệnh lệnh của hắn, không tiếc chịu bao nhiêu thương tích lấy Tinh Hoa Luân Hồi về cho hắn.

Tuỳ tùng như thế thì ai mà không yêu?

Lúc ngươi buông lỏng cảnh giác với ta sẽ là thời điểm ta tấn công.

Long Ngạo Thiên đã nghĩ kỹ, lúc tiểu loli kia đến sẽ là lúc vây công nam tử này.

“Cho ngươi những cái này.”

Tần Cửu Ca đưa những Tinh Hoa Luân Hồi có được từ trong tay Long Ngạo Thiên cho Viêm Linh Cơ.

“Công tử, cái này quý giá quá.”

Viêm Linh Cơ hơi do dự, cái này đúng là quý giá quá.

“Không sao, muốn thêm thì để hắn đi lấy.”

Tần Cửu Ca cười nói.

Mà nội tâm Long Ngạo Thiên lúc này là mother fxxker (đù má).

Ngươi lại lấy đồ của ta đi cua gái?

Xem ra còn coi ta như sức lao động miễn phí?

Tần Cửu Ca nhìn dáng vẻ của Đế Cơ, cười một tiếng, lập tức đưa một viên Tinh Hoa Luân Hồi trong tay Long Ngạo Thiên cho nàng.

Ngược lại không phải là đồ của mình.

Mình dùng thế nào cũng không đau lòng.

Long Ngạo Thiên muốn đánh lén sau lưng mình, sao mình có thể không giành lấy cơ hội để lột lông dê của Long Ngạo Thiên một cách hung bạo.

Thông minh quá sẽ bị thông minh hại chính là dáng vẻ này đó.

Ngươi cho rằng ta ở tầng thứ nhất?

Thật ra ta ở tầng khí quyển từ lâu rồi.

Sở dĩ không vạch trần ngươi là vì đùa ngươi thấy vui mà thôi.

“Cảm ơn công tử.”

Đế Cơ không từ chối Tinh Hoa Luân Hồi mà Tần Cửu Ca đưa cho nàng.

Nhìn là biết công tử này không coi Tinh Hoa Luân Hồi ra gì.

Có thể chứng minh sẽ không dùng Tinh Hoa Luân Hồi để đổi ân huệ.

Long Hạo Thiên hơi thích mình, nếu mình nhận đồ của Long Hạo Thiên thì không dễ xử lý.

Long Hạo Thiên không viết lúc đó Đế Cơ đã nghĩ như thế nào.

Lúc đó nội tâm của hắn thực sự bùng nổ rồi.

Ngươi nói lấy đồ của ta để cua gái của ngươi, ta nhịn.

Nhưng ngươi lấy đồ của ta để cua gái của ta.

Cái này thì không nhịn được.

“Tiểu loli, ngươi mau đến đây, chúng ta liên thủ trấn áp tên này.”

Chương 789: Cửu Thiên Huyền Thảo đối đầu Hư Thần

Chương 789: Cửu Thiên Huyền Thảo đối đầu Hư Thần

Nếu là có người có thể chinh phục được báu vật này, chắc chắn có thể sinh ra cảm giác thoả mãn cực lớn.

Bỗng nhiên, âm thanh “keng, keng, keng” vang lên xung quanh Luân Hồi Đạo Đài.

Tiếng kiếm vang lên, rung động chín tầng trời.

Vô số sinh linh đang xem trận đấu mang vẻ mặt sợ hãi.

Chắc đa số bọn chúng không biết sinh linh Chư Thiên trước mặt đang chém giết Hư Không Đế Tử là loại sinh linh nào.

“Kiếm ý mãnh liệt như thế, là chí tôn yêu nghiệt tu luyện kiếm đạo.”

Có không ít sinh linh thảo luận với người bên cạnh.

Quả nhiên người dám đấu với Hư Không Đế Tử thì không tầm thường.

Ánh mắt của một số yêu nghiệt bản địa ở Chư Thiên càng thêm nghiêm trọng.

“Lẽ nào đây là Cửu Thiên Huyền Thảo của truyền thuyết trong sách sử cổ xưa?”

Một vài lão thiên kiêu đã sống ở Chư Thiên Chi Địa lâu năm lên tiếng với vẻ nghiêm trọng.

Truyền thuyết kể rằng Chư Thiên Chi Địa có một sinh linh chí tôn có kiếm ý có thể trảm vạn vật.

Một cây Cửu Thiên Huyền Thảo.

“Ngươi đến chịu chết rồi? Nhanh thật.”

Cửu Thiên Huyền Thảo nhìn Hư Thầm một cách lạnh lùng, trên mặt mang theo vẻ kiêu căng.

Dường như trong vạn vật trên thế gian không ai có thể làm đối thủ của nó.

“Đến giết ngươi.”

Hư Thần đột ngột mở mắt, giống như thần kiếm, Hư Không Chi Lực xoay quanh toàn bộ Luân Hồi Đạo Đài.

Ra một chiêu, Hư Không Chi Lực vây lấy bầu trời xung quanh, giống như bắn ra Chư Thiên hướng thẳng về phía Cửu Thiên Huyền Thảo.

“Hư Không Chi Lực đáng sợ quá.”

Có sinh linh nhìn Hư Thần trên Luân Hồi Đạo Đài bằng ánh mắt nghiêm trọng.

Chỉ nhìn là có thể biết sức mạnh của Hư Thần.

“Ngươi còn thiếu chút nữa.”

Lá Cửu Thiên Huyền Thảo ra tay rồi.

Một khi ra tay thì bộc phát ra tu vi của Thiên Tôn cấp chín.

“Không ngờ đấy, hôm nay còn có Cửu Thiên Huyền Thảo có thực lực như thế.”

Không ít sinh linh cổ lão cảm thán.

Tại sao thực lực của cả tộc Cửu Thiên Huyền Thảo lại không mạnh?

Chính vì bọn chúng cần thời gian lâu dài để trưởng thành.

Trên lộ trình trưởng thành, rất ít có thể sống đến Hoàng Cảnh.

Càng đừng nói tới cảnh giới Thiên Tôn cấp chín.

Đoán chắc thì cây Cửu Thiên Huyền Thảo này là Cửu Thiên Huyền Thảo có thực lực mạnh nhất.

Cửu Thiên Huyền Thảo như thế này chỉ cần không chết, tương lai nhất định là Tuyệt Đại Chí Tôn, có thể chinh phạt người vô địch ở Đế Lộ.

Sau lưng Cửu Thiên Huyền Thảo từ từ xuất hiện cự kiếm, khiến hư không lúc này cũng phải run rẩy một hồi.

Cảnh giới của Hư Thần chính là Thiên Tôn cấp tám.

Hắn là một vị Đế Tử lưu lại từ niên đại cổ xưa của Huyền Không Đế Tộc.

Thời gian tu luyện chắc chắn không dài bằng thời gian tu luyện của Cửu Thiên Huyền Thảo.

Nhưng tối thiểu thì Hư Thần là truyền thừa của Đế tộc, thân mang đế huyết.

Trong tình huống thông thường, trảm Thiên Tôn cấp tám không khó, thậm chí có thể trấn áp Thiên Tôn cấp chín.

Là chí tôn thiên kiêu có thể đấu một chọi một với Thiên Tôn có cảnh giới cao hơn.

Ầm, ầm, ầm.

Hư Thần hoá thành một mảnh không gian hư vô, tràn ngập Hư Không Chi Lực, đạp lên một mảnh Hạo Hãn Chi Lực, phóng về phía Cửu Thiên Huyền Thảo.

Cửu Thiên Huyền Thảo biến ra vô số cỏ kiếm hướng về phía Hư Thần để trấn áp.

Hư Không Chi Lực và vô số cỏ kiếm va vào nhau.

Vẻ mặt Hư Thần đơ lại, thực lực của cây Cửu Thiên Huyền Thảo này rất mạnh.

Là sinh linh có thực lực mạnh nhất từng giao đấu với hắn.

Ầm! Ầm! Ầm!

Vô số âm thanh nổ tung vang lên liên tiếp.

Cỏ kiếm xé trời!

Hư Không Chi Lực ngập tràn!

Đều là chí tôn cái thế!

Luân Hồi Đạo Đài đã bị đập đến mức có chỗ vỡ vụn.

“Mở đế huyết.”

Hư Thần hét lớn, lập tức có một sức mạnh vô danh xuất hiện trên Luân Hồi Đạo Đài.

Đây là sức mạnh của huyết mạch.

Chỉ có huyết mạch Đại Đế mới có thể sử dụng.

Cưu Thiên Huyền Thảo cũng không yếu, đã biến thành một cây cỏ toàn thân bích ngọc.

Kiếm khí ngút trời, vạn cổ khó diệt.

Đế Huyết Chi Lực và kiếm khí vô tận lại chém giết nhau một lần nữa.

“Cửu Thiên Huyền Thảo đáng sợ quá.”

Người của Hư Không Đế Tộc xung quanh Luân Hồi Đạo Đài nhìn Cửu Thiên Huyền Thảo một cách sợ hãi.

Cửu Thiên Huyền Thảo quả nhiên là đại khủng bố.

Dù cho Đế Tử mở Đại Đế Huyết Mạch cũng chỉ có thể so 5 – 5 với hắn.

Phải biết rằng Đại Đế Huyết Mạch của Đế Tử Hư Thần cực kỳ nồng đậm.

Chỉ cần mở ra, sức chiến đấu chắc hẳn có thể tăng lên một bậc.

Cửu Thiên Huyền Thảo là Thiên Tôn nghịch thiên hàng thật, mặc dù có ưu thế về cảnh giới.

Nhưng khí tức bạo phát ra được chắc chắn có thể sánh với Bán Thần.

Thậm chí Bán Thần Siêu Việt.

Nhất niệm sinh, nhất niệm tử. (thường dùng để chỉ chấp niệm)

“Trước mặt Thế Giới Chi Tử ta, ai cũng là cặn bã.”

Giữa tiếng “ầm” vang lên, Cửu Thiên Huyền Thảo tuôn ra một sức mạnh cổ xưa.

Đây chính là lực lượng tương đồng với Chư Thiên Chi Địa.

Trước mặt sức mạnh này, ai cũng phải quỳ lạy.

Sức mạnh cổ xưa, vô tận này phóng về phía Hư Thần.

Hư Thần lùi nhanh nhưng máu tươi vẫn rơi xuống.

Sau khi cây Cửu Thiên Huyền Thảo này bộc phát ra sức mạnh bản nguyên của thế giới, ngay cả Hư Không Đế Tử Hư Thần cũng không gánh được.

“Cửu Thiên Huyền Thảo thế mà lại mượn một lực lượng bên ngoài để dùng, đây là thắng mà không có võ.”

Có người khó chịu lên tiếng.

Chương 790: Ta muốn ngươi chết

Chương 790: Ta muốn ngươi chết

Hư Thần người ta vốn kém ngươi một cảnh giới, ngươi lại mượn lực lượng bên ngoài.

Có phải là hơi vô sỉ?

Đương nhiên dù cho rất nhiều người cảm thấy cây Cửu Thiên Huyền Thảo này có thắng mà không có võ nhưng cũng rất ít người nói ra.

Vì sức mạnh bên ngoài cũng là một loại sức mạnh.

“Ngươi thua rồi, ta muốn ngươi chết.”

Cửu Thiên Huyền Thảo lại quát lớn, người của Hư Không Đế Tộc phải chết.

Nếu không thì nó phải làm gì để an ủi phụ mẫu đây.

“Ngươi dám.”

Thiên kiêu của Hư Không Đế Tộc phẫn nộ, Hư Thần là chí tôn chinh phạt Đế Lộ của Hư Không Đế Tộc, sao có thể chết ở đây?

Cửu Thiên Huyền Thảo, loại chủng tộc này cho tới bây giờ mới xuất hiện một cây hội tụ khí vận vô tận.

Trải qua thời gian vô tận, lại thêm tạo hoá vô tận, thực lực tự thân

đã thông thiên từ lâu rồi.

Trong tình hình thực lực kém một cảnh giới, Hư Thần có thể đấu đến tình trạng này đã là đáng quý rồi.

“Chuyện của Hư Không Đế Tộc còn chưa tới phiên ngươi nhúng tay.”

Bỗng nhiên, một giọng nói bình thản vang lên phía trên Luân Hồi Đạo Đài.

Nam tử mặc một thân áo xanh cưỡi trâu, chậm rãi tiến vào Hư Không Đạo Đài.

Khí tức quanh thân như có như không, dường như hắn không giống với người của thế giới này.

“Ngươi là ai? Dám nhúng tay vào chuyện của ta?”

Cửu Thiên Huyền Thảo tức giận.

Quyết tâm muốn giết người của Hư Không Đế Tộc của nó rất lớn.

Ai dám ngăn nó, nó sẽ giết kẻ đó!

“Người vô danh mà thôi, không đáng nhắc tới.”

Nam tử mặc áo xanh đó từ tốn cất lời, giống như một Đại Đạo Tiên Thánh.

Phất tay đã làm tan biến kiếm khí kinh khủng mà Cửu Thiên Huyền Thảo tản ra.

Cửu Thiên Huyền Thảo thấy cảnh này, trong mắt ánh lên sự kiêng kị.

Nó cảm thấy thực lực của người này không kém gì mình.

Đương nhiên là không động tới thế giới bản nguyên của mình.

“Tần Tộc Tần Vô Danh.”

“Là ngươi, Tần Tộc, Tần Vô Danh.”

Hoàng Tiên Đạo, người đứng đầu Loạn Cổ Hoàng Tiên Tộc nhìn chăm chú vào nam tử áo xanh đang che chắn cho Hư Không Đế Tộc.

“Truyền thuyết kể rằng Tần tộc có một đời chí tôn cổ đại, từ lâu đã có thực lực quái thai cổ đại, tự phong Vô Danh Chi Bối, hẳn là

ngươi.”

Hoàng Tiên Đạo lạnh lùng nhìn Tần Vô Danh.

Thanh danh của cái tên Tần tộc Tần Vô Danh này lại rất nổi tiếng trong Loạn Cổ Hoàng Tộc.

Trên Đế Lộ, chém một thiên kiêu của Loạn Cổ Hoàng Tộc, tên thiên kiêu kia không phải ai khác mà chính là ca ca của hắn.

“Đúng là ta.”

Nam tử thanh y lên tiếng, cũng không phủ nhận.

“Chuyện Cửu Thiên Huyền Thảo huynh chém giết Hư Thần, ngươi tốt nhất đừng can thiệp, nếu không đừng trách ta ra tay với ngươi.”

Hoàng Tiên Đạo cực kỳ lạnh lùng.

Hắn cũng muốn Hư Thần chết, tên Hư Thần này rõ ràng là đứng về phía tên chí tôn của Tần tộc kia, bây giờ có thể bớt một tên thì bớt một tên.

Tần Vô Danh lắc đầu, ra hiệu hắn muốn xen vào chuyện này.

“Ngươi vẫn chưa đủ tư cách.”

Hoàng Tiên Đạo lạnh lùng nở nụ cười.

“Đạo Tử đương đại của tộc của ngươi, Tần Cửu Ca ở đâu? Ta mốn chém hắn.”

Hoàng Tiên Đạo lạnh lùng lên tiếng, mang theo sự kiêu ngạo.

Dường như trong Tiên Cổ Tần Tộc, ngoại trừ Tần Cửu Ca thì hắn không để ai vào mắt.

“Đạo Tử giờ đang tiến đến bậc Luân Hồi, không có thời gian đấu đá vặt vãnh với ngươi, nếu ngươi muốn chơi một lúc, ta sẽ tiếp đãi.”

Ngữ khí của Tần Vô Danh bình thản, hai tay chắp phía sau, khí tức hư vô quấn quanh người.

Nếu con mèo, con chó cũng có thể khiêu chiến với Đạo Tử Tần Cửu Ca, mặt mũi Tần tộc để ở đâu?

“Ngông cuồng, ngươi cho rằng ngươi đi qua Đế Lộ thì rất mạnh à?”

Hoàng Tiên Đạo lạnh lùng lên tiếng, tên Tần Vô Danh này là chí tôn Tần tộc từ trên Đế lộ xuống đây.

Rất lâu trước đây, Tần tộc có chín vị, chính là chỉ chín vị Thiên Tôn mạnh nhất đại diện cho Tần tộc.

Tần Vô Danh này chính là một trong chín vị Thiên Tôn đời sau nhất.

“Từ đầu tới cuối, Vô Danh vẫn biết bản thân là hạng người vô danh nhưng đối phó với ngươi thì vẫn dư sức.”

Tần Vô Danh vẫn giữ ngữ khí bình thản, quanh thân không có gió mà vẫn tự bay.

Hai ngươi đều đặt chân vào hư không, tựa như không tranh đấu gì.

Nhưng ngay lát sau, Hoàng Tiên Đạo lạnh lùng cất tiếng “hừ”, bên khoé miệng có một dòng máu tươi.

Đối đầu âm thầm, hắn kém Tần Vô Danh một bậc.

Bỗng nhiên Hoàng Tiên Đạo nheo mắt, cười nói với Tần Vô Danh: “Bây giờ là chuyện giữa Cửu Thiên Huyền Thảo vào Hư Thần, lần sau thì chúng ta đánh lại.”

Hiện giờ hắn đang hấp thụ được một cơ duyên thông thiên, vẫn chưa thể chịu thương.

Vẻ mặt Tần Vô Danh vẫn bình thản như cũ, tựa như bất cứ chuyện gì trên thế gian này cũng không thể ảnh hưởng tới tâm trạng của hắn.

Hoàng Tiên Đạo đã rút lui, tất nhiên hắn cũng ra ngoài.

Cửu Thiên Huyền Thảo dù cực kỳ mạnh mẽ nhưng cũng không thể giết Hư Thần.

Đương nhiên rất nhiều người biết, mâu thuẫn giữa Loạn Cổ Hoàng Tộc và Tiên Cổ Tần Tộc là không thể tránh khỏi.

“Đa ta Vô Danh huynh.”

Hư Thần cúi đầu với Tần Vô Danh phía xa.

“Không có gì, Đạo Tử tộc ta và Đế Nữ tộc ngươi có quan hệ nhân duyên, đương nhiên ta sẽ ra tay.”

Tần Vô Danh lắc đầu, đi về phía ngoài Luân Hồi Đạo Đài.

Hắn không quen gì Hư Không Đế Tộc, chỉ là cảm thấy chủng tộc làm đạo lữ với Đạo Tử Tần Cửu Ca thì không thể bị người ngoài bắt nạt được.

Hắn nể mặt Tần Cửu Ca nên mới ra tay.

Rất nhanh, trận đấu này giống như dây dẫn nổ, dẫn theo vô số tranh đấu.

Nhưng sau khi Tần Cửu Ca biết những chuyện này, cũng không có biểu cảm gì, vẫn chỉ là giết những hư ảnh thiên kiêu trên bậc Luân Hồi, đoạt lấy Luân Hồi Chân Linh, cường hoá bản thân.

Điều đáng nhắc tới chính là tiểu loli Thẩm Thượng Thư bỗng nhiên xuất hiện chốc lát rồi biết mất.

Không ai biết nàng ở nơi nào.

Điều này cũng khiến cho Long Ngạo Thiên khó chịu, vừa tìm được đồng minh thì lại mất.

Đương nhiên điều khiến Long Ngạo Thiên khó chịu hơn là bản thân bị bóc lột như một kẻ ngu ngốc.

Chương 791: Gọi là Tiểu Yêu Hậu

Cùng lúc đó, Tần Cửu Ca xông thẳng lên bậc Luân Hồi cuối cùng.

Tên của Tần Cửu Ca lấp lánh ở trên cùng.

Nhìn cái tên ngồi tít trên cao giống như Đại Đế trấn áp bên trên, suy nghĩ trong lòng tất cả sinh linh không giống nhau.

Đường Luân Hồi cũng dần dần đóng lại, mà ngày đó bế quan ở đường Luân Hồi.

Linh khí đất trời càng dày đặc hơn.

Các loại danh lam thắng cảnh cũng dần hiện lên.

Vô số thiên kiêu tự mình đột phá vào lúc ấy.

…

Ba tháng sau! (Không nát đuôi, tình tiết còn rất nhiều, đây là chuẩn bị cho kịch bản diễn ra sau này, đầu chó giữ mạng, tin tưởng, chỉ là quá độ một ít.)

Trải qua thời gian ba tháng, Chư Thiên Chi Địa quật khởi, càng ngày càng nhiều thiên kiêu chí tôn, sinh linh, vạn vật tranh chấp.

Càng ngày càng nhiều thế lực lớn hình thành.

Giống nhau, càng ngày càng nhiều chí tôn yêu nghiệt khôi phục danh tiếng.

Không thể không nói, thiên kiêu bản địa của Chư Thiên Tiên Vực, thêm cả Chư Thiên Chi Địa chính là nhiều.

Đương nhiên phải nói tới thiên kiêu có danh tiếng nhất thì còn phải đếm.

Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc!

Linh Diệu Tử của Trường Sinh Linh Tộc!

Hoàng Thái Hoàng của Loạn Cổ Hoàng Tộc!

Tiểu Yêu Hậu của Yêu Đình!

Đại Đạo Thần Hoàng!

Tổ Thuần Huyết của Nhân Vương Điện Nhân!

Uyên Đế của Cấm Kỵ Uyên Tộc!

Yêu Đế của Vạn Cổ Yêu Tộc!

Mệnh Vận Thần Tử của Mệnh Vận Thần Điện!

Đông Phương Kình Thiên của Thương Thiên Bá Thể!

Hoàng Chủ của Thượng Cổ Tiên Hoàng!

Bạch Y Thần Vương Tần Thái Hư!

Còn có những chí tôn thiên kiêu cổ xưa khác, trên này về cơ bản là chủ của những thế lực lớn, cho nên danh tiếng truyền đi lớn hơn một chút.

Nhưng ai cũng không biết trong bóng tối có chí tôn cổ xưa nào khác có thể sánh vai với những sinh linh này hay không.

Không nói những cái khác, Cửu Thiên Huyền Thảo đấy với Hư Không Đế Tử Hư Thần mấy tháng trước có khả năng rất lớn là không kém gì những sinh linh này.

Không chỉ có Chư Thiên Tiên Vực có chí tôn vô địch xuất thế, bản địa Chư Thiên Chi Địa cũng có chí tôn vô địch xuất thế.

Nổi tiếng nhất đương nhiên là Cửu Thiên Huyền Thảo với danh tiếng một kiếm chém rơi cả mặt trời, mặt trăng và sao trời.

Tần Vực!

Trải qua thời gian ba tháng, Tần tộc sở tại đã chiếm lĩnh không ít đại vực cổ xưa.

Trở thành thế lực chí tôn hiếm có có tiếng tăm lừng lẫy ở Chi Thiên Chi Địa.

Mà mấy ngày nay, Chư Thiên Chi Địa vốn yên tĩnh lại dấy lên gió tanh mưa máu một lần nữa.

Táng Thiên Tiên Vực, một đại vực rất cổ xưa, thần bí ở Chư Thiên Chi Địa, phát ra tiên quang, ma quang lấp lánh, dường như có sinh linh quái thai mai cổ đại mai táng ở nơi này xuất thế.

Sinh ra cơ duyên thành thần.

Trong nháy mắt, có không ít sinh linh cổ xưa lao về phía Táng Thiên Tiên Vực.

Bỗng nhiên, nơi gần Táng Thiên Tiên Vực ngập tràn kim mang (cỏ vàng).

Một toà đại điện vàng son ầm ầm xuất hiện ở nơi này, giống như Thượng Cổ Thiên Cung, trấn áp thế gian.

Có mấy người chậm rãi bước ra từ cung điện.

“Như Mộng, đã lâu không gặp.”

Cơ Hoàng một thân áo hoàng kim, khí tức siêu việt, sâu sắc, giống như một vị Thần Tử tắm rửa dưới Thái Dương Thần Quang.

Khí tức siêu việt, sâu sắc, vô cùng cao quý.

Mặc dù ánh mắt của hắn rất bình thản nhưng sâu trong đó lại có chút bướng bỉnh không giấu được.

Mà cô gái được hắn gọi là Như Mộng chính là Tiểu Yêu Hậu của Yêu Đình, Nhan Như Mộng.

Đó là Tiểu Yêu Hậu với vẻ ngoài cực kỳ cao quý, chân trần trắng mịn như tuyết, người ta nhìn là kích động muốn đeo bám.

Đây quả là Tiểu Yêu Hậu tuyệt thế, người nhìn ngứa ngáy trong lòng.

Hận không thể ôm đôi chân tuyết kia vào lòng.

“Không thành hôn, ngươi vẫn nên gọi là Tiểu Yêu Hậu.”

Giọng điệu của Tiểu Yêu Hậu bình thản, liếc nhìn tuyệt đại thiên kêu Cơ Hoàng của Yêu Đình.

Nếu không vì một số nguyên nhân, nàng sẽ không đồng ý đính hôn với Cơ Hoàng.

“Không sao, vậy bây giờ xưng hô với nàng là Tiểu Yêu Hậu trước.”

Trong mắt Cơ Hoàng hiện lên vẻ lo lắng, rất khó tưởng tượng rằng bản thân là vị hôn phu của nàng cũng không thể gọi nhũ danh của nàng.

Chuyện này vô cùng nhục nhã!

Nhưng lúc này, hắn cũng không tức giận, chỉ đợi sau khi hắn trở về Tiên Vực thành hôn, hắn nhất định sẽ dạy dỗ Tiểu Yêu Hậu ngoan ngoãn.

“Dạo này có phải ngươi đi cùng người của Loạn Cổ Hoàng Tộc không?”

Tiểu Yêu Hậu lạnh lùng nhìn Cơ Hoàng.

Bọn chúng cũng là người của Cấm Kỵ Đạo Thống Yêu Đình, có một số chuyện riêng phải tự biết trong lòng.

Cơ Hoàng nghe xong, chớp mắt một cái.

“Khuyên ngươi đừng tiếp xúc với người của Loạn Cổ Hoàng Tộc, tránh việc bị Đạo Tử Tần Tộc truy giết.”

Tiểu Yêu Hậu nhẹ nhàng nói.

Đứng đầu trên Luân Hồi Cổ Bi chính là Đạo Tử đương thời của Tần tộc Tần Cửu Ca đấy.

Thực lực của hắn chắn chắn thâm sâu khó dò.

Cơ Hoàng nghe thấy mấy câu này, lập tức lạnh lùng "hừ" một tiếng.

Là Nhất Đại Chí Tôn, nghe thấy vị hôn thê của mình nhắc tới tên một nam tử khác, trong lòng rất khó chịu.

Đặc biệt là vị hôn thê của mình còn cho rằng mình không phải là đối thủ của người đó.

"Ta không kém gì hắn."

Cơ Hoàng lạnh lùng nói, quả thật trong lòng hắn, dù có là Đạo Tử của Tần tộc cũng không phải là đối thủ của hắn.

"Ta tới đây còn có một mục đích là giết con khỉ đó."

Tần Vực.

Trải qua ba tháng phát triển, thực lực của Tần Vực càng trở nên kinh khủng.

Thực lực của Tần Cửu Ca – người đứng đầu thế lực lại càng thâm sâu khó dò.

“Công tử, tên Long Ngạo Thiên đó đi tới Táng Thiên Tiên Vực.”

Chương 792: Làm chuyện thoải mái hơn

Viêm Linh Cơ hầu hạ Tần Cửu Ca tắm rửa, đôi tay trắng như ngọc từ từ di chuyển trên người Tần Cửu Ca.

Trong đại điện lúc này, linh khí vương vấn, hơi nóng hừng hực.

Tần Cửu Ca cởi bỏ quần áo ở nửa thân trên, đồng thời cởi quần áo của Viêm Linh Cơ, chỉ để lại một ít áo mỏng.

Bàn tay mảnh mai du đãng trên bờ vai Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca khẽ gật đầu, từ sau khi xuống đường Luân Hồi, Long Ngạo Thiên này cũng không biết thế nào, vẫn không phản bội.

Luôn treo dáng vẻ rất ngoan ngoãn.

Khiến người ta cảm thấy Long Ngạo Thiên thực sự thật lòng thật dạ đi theo Tần Cửu Ca.

Đương nhiên Tần Cửu Ca không tin.

Hắn biết Long Ngạo Thiên đang đợi thời cơ, đợi đến khi lấy được sự tín nhiệm hoàn toàn của mình, thời cơ đâm một đạo sau lưng mình.

Nhưng hắn đã ở tầng khí quyển từ lâu.

Đồ trên người Long Ngạo Thiên, trừ hệ thống ra, không khác gì bị mình lột.

Đúng là không biết hắn nhẫn nhịn như thế nào.

Hắn không đi diễn nội ứng, Tần Cửu Ca cũng thấy tiếc thay cho hắn.

“Công tử, có muốn làm chuyện thoải mái hơn chút không?”

Viêm Linh Cơ nhỏ giọng, hơi đỏ mặt.

Cho dù thân thể lão tài xế trải qua trăm trận chiến của nàng cũng không chịu được xung kích của công tử.

Vẻ mặt Tần Cửu Ca hơi kỳ lạ, hắn rất thuần khiết, vẫn không hiểu cái gì gọi là chuyện thoải mái hơn.

Đương nhiên sau đó, hắn vẫn hiểu rồi.

Quá thân mật, thế mà lại chơi trượt trong lòng hắn.

Tay thì lắc ở nửa thân dưới.

Nhìn Viêm Linh Cơ thanh thuần mang theo vẻ mặt quyến rũ, lại nhìn hắn bằng ánh mắt vô tội, dưới đáy còn đang động lên, Tần Cửu Ca bất đắc dĩ.

Trò chơi này, ai chịu được.

Ai đụng, ai không mơ hồ!

…

Một đêm dài dằng dặc, bị Tần Cửu Ca chơi ra đủ các loại hoa văn.

Hôm sau, Tần Cửu Ca đưa Viêm Linh Cơ và Tần Ấu Vi cưỡi trên Kim Sí Tiểu Bằng Vương, vượt qua hư không, rời khỏi Tần Vực.

Tần Vực là cách gọi sau khi Tần tộc thống nhất cổ vực, trước kia không gọi là Tần vực.

Táng Thiên Tiên Vực.

Gần đây khu vực thần bí chấn động Chư Thiên Chi Địa nhất thời.

Cổ xưa, thần bí, còn tràn đầy uy áp vô tận.

Lúc này, ở Táng Thiên Tiên Vực, đã có không ít sinh linh hội tụ tại nơi đây.

“Đây chính là Tiểu Yêu Hậu nhỉ.”

Có sinh linh dùng ánh mắt nghiêm trọng nhìn về phía tuyệt đại mỹ nhân đặt chân trên hư không.

Không hổ là một trong những yêu nghiệt mạnh nhất quật khởi Chư Thiên Chi Địa mấy tháng nay.

“Bên cạnh nàng chắc hẳn là Cơ Hoàng của Kim Sí Đại Bàng Điểu Nhất Tộc.”

Cũng có sinh linh nhìn chăm chú nam tử cách Tiểu Yêu Hậu không xa.

Nam tử đó quá xuất chúng, giống như một Chư Thiên Thần Tử.

“Nghe nói Cơ Hoàng xưng danh với bên ngoài rằng chiến lực không kém gì Đạo Tử Tần Cửu Ca của Tần tộc, cũng không biết có thật không.”

Không ít sinh linh thảo luận ầm ĩ.

Dù sao Đạo tử Tần tộc Tần Cửu Ca được sinh linh Chư Thiên công nhận là chí tôn đáng sợ xếp bậc nhất.

Nhưng Cơ Hoàng lại không phải, khó tránh khiến người khác hoài nghi.

Tai Cơ Hoàng khẽ nhúc nhích, lập tức “hừ” một tiếng.

Tại sao sinh linh Chư Thiên đều không muốn tin rằng mình không kém gì Đạo tử của Tần tộc?

Chẳng lẽ đúng là mình kém hắn một ít?

Không!

Chắc chắn không thể nào!

Bẩm báo Thần Tử, yêu thân của con khỉ đó trọng thương, bị đoàn của chúng ta bao vây rồi.”

Bỗng nhiên, một giọng nói lọt vào tai Cơ Hoàng.

“Tốt, ta tới ngay.”

Ánh mắt Cơ Hoàng hiện lên vẻ tàn nhẫn.

Con khỉ kia chiếm mất một đại cơ duyên của hắn, hắn sẽ không bỏ qua cho nó.

May thay lúc con khỉ đó chiếm cơ duyên, chịu vết thương vô cùng đáng sợ.

Lúc này, Cơ Hoàng bắt nó một cách tương đối dễ dàng.

“Các hạ, có hứng thú vây giết con hầu yêu kia với ta không?”

Cơ Hoàng nheo mắt, nói với nam tử mặc áo gai bên cạnh mình.

Thực lực của người này cực kỳ khủng bố.

Hắn là chỉ kém hắn một chút.

Nam tử mặc áo gai từ từ ngẩng đầu, lộ ra một đôi mắt.

Đó là một đôi mắt trắng bệch.

“Không cần.”

Nam tử áo gai trả lời bằng giọng nói khàn khàn.

“Ta có việc, đi trước đây.”

Nói xong, nam tử áo gai xé hư không, rời khỏi nơi này luôn.

Đến nơi nào đó, nam tử áo gai dừng lại, lộ ra diện mạo tái nhợt.

“Không biết Thập Đại Thế Giới Bản Nguyên khác đang ở đâu?”

Nam tử áo gai chậm rãi cất lời.

Hắn là một trong mười hai Đại Thế Giới Bản Nguyên, cây Cửu Thiên Huyền Thảo kia cũng thế.

Vẫn còn mười Đại Thế Giới Bản Nguyên ở nơi nào?

Hắn thức tỉnh ở thế giới này, từ Thế Giới Bản Nguyên của mình cảm nhận dược Thế Giới Bản Nguyên không hoàn chỉnh, còn thiếu mười dòng Thế Giới Bản Nguyên.

Trực giác cho hắn biết, chỉ cần hắn tập hợp được mười hai Đại Thế Giới Bản Nguyên thì có thể trở thành chí tôn cái thế.

Mà ở bên khác, Cơ Hoàng đang bắt đầu vây giết con yêu hầu đó.

“Thân mang trọng thương, ngươi còn chạy kiểu gì? Chỉ cần ngươi thần phục ta, ta sẽ không giết ngươi.”

Cơ Hoàng lạnh lùng cười, nhìn qua yêu hầu đang ôm ngực, tay cầm một cây trường côn kim sắc, toàn thân là lông hoàng kim lấp lánh.

Nói thật, hắn coi trọng tiềm lực của yêu hầu này.

Hắn muốn thu phục yêu hầu này.

“Ngươi là cái thá gì? Còn muốn Đại Thánh ta quy phục? Ngươi nằm mơ giấc mộng xuân thu của đi.”

Yêu hầu này con ngươi màu máu đỏ, lấp lánh Phật quang và Ma quang.

Tay cầm một cây trường côn kim sắc, càng uy phong, hiển hách, không gió tự bay.

“Được, không phục thì đánh cho ngươi phục.”

Cơ Hoàng quát lên, vô số lông vũ kim sắc đánh về phía yêu hầu.

Giống như một dòng lũ lớn.

“Cơ Hoàng của Yêu Đình này đúng là có bản lĩnh.”

Chương 793: Ai cho ngươi dũng khí

Sinh linh gần đó nhìn Cơ Hoàng bằng ánh mắt kiêng dè.

Cơ Hoàng chắc chắn là một trong những tồn tại đáng sợ nhất có cảnh giới Thiên Tôn.

Hắn nói bản thân có thể chống lại Đạo Tử Tần tộc cũng không phải là không có lý.

Ánh mắt yêu hầu chứa sự tức giận, lúc này, nó đã bị trọng thương từ lâu.

Trạng thái không tốt, nhưng là Nhất Đại Thánh Yêu, nó có thể lùi?

“Bé con, ngươi muốn thu phục bản thánh thì chính là nói mớ.”

Yêu hầu cười đểu mấy tiếng, ánh mắt lộ vẻ kinh thường.

Quơ cây Kim Sắc Bổng Tử của mình.

Từng dòng lũ đánh vào một chỗ với Kim Sắc Bổng Tử.

Vô số âm thanh “rầm, rầm, rầm”, giống như âm thanh của sấm chớp, âm thanh vang vọng mấy trăm dặm xung quanh.

Kéo thêm càng nhiều sinh linh gần đó tới xem.

Thậm chí đưa cả Tiểu Yêu Hậu tới.

“Đáng ghét.”

Thấy thế, Cơ Hoàng tức giận, ở trước mặt bao nhiêu sinh linh, hắn lại không thể bắt yêu hầu đang bị thương bằng một chiêu!

Chuyện này khiến cho mặt mũi hắn để đâu cho được?

Lông vũ kim sắc hoá thành vô số Kim Sí Đại Bàng Điểu phi về phía yêu hầu một cách mãnh liệt.

Trong nháy mắt, chấn động vô số dãy núi nơi đây, đất rung núi chuyển.

Một chiêu này khiến cho vô số sinh linh có mặt ở đó lộ vẻ sợ hãi.

Cơ Hoàng của Yêu Đình thực sự đáng sợ.

Ầm! Ầm! Ầm!

Lại là vô số âm thanh “ầm ầm” vang lên.

Dường như chém rụng cả bầu trời, khí tức cực kỳ đáng sợ.

Sinh linh ở đó đều biết nếu công kích này ở trên người yêu hầu đó, sợ là yêu hầu này lành ít dữ nhiều.

Cơ Hoàng của Yêu Đình đúng là đáng sợ.

Mà lại đánh vào người yêu hầu đã bị trọng thương từ lâu bằng kiểu công kích này.

Một chùm đạo quang lấp lánh bộc phát.

Đánh bay thẳng những dòng lũ lông vũ kia.

“Chính là tên nhóc ngươi nói, nói muốn đánh với ta một trận ra trò? Ai cho ngươi dũng khí?”

“Lương Tĩnh Như à?”

Một nơi trong hư không bị xé rách.

Một con Kim Sí Đại Bằng Điểu có thân hình khổng lồ màu hoàng kim từ từ xuất hiện từ trong đó.

Đương nhiên mấu chốt là những người ngồi trên lưng con Kim Sí Đại Bằng Điểu này.

Nam tử phong thần tuấn lãng, mặt như quan ngọc, trong ánh mắt tựa hồ hàm chứa nhật nguyệt tinh thần, khí tràng quanh thân tản ra tựa như đè sập chư thiên.

Dung nhan nữ tử thanh thuần lại quyến rũ, có cảm giác thánh thiện, làm cho người ta ngứa ngáy đến chảy nước miếng.

Ngực trắng đầy đặn, đương nhiên nếu bọn họ biết trên mặt này dính cái gì thì cũng không biết còn cảm thấy thánh thiện hay không.

Hài hước!

Cơ Hoàng nhìn một màn này, ánh mắt hơi ngưng tụ.

Ánh mắt tiểu Yêu Hậu lóe lên nhìn nam tử trên lưng Kim Sí Đại Bằng Điểu.

Đẹp trai quá!

Ánh mắt đầu tiên nữ tử nhìn nam tử chắc chắn là ngoại hình.

Đừng phủ nhận, miễn là bạn có ngoại hình đẹp, tam quan của một số người có thể chạy theo ngũ quan.

Tất nhiên nàng không phải là một người nông cạn như vậy.

“Đạo Tử Tần Tộc.”

Vẻ mặt của tiểu Yêu Hậu hiện lên một tia ngoài ý muốn.

Vì sao Đạo Tử Tần Tộc này lại xuất hiện ở chỗ này?

Cơ Hoàng cũng ý thức được người tới là ai, ngay lập tức hừ lạnh một tiếng.

“Đây không phải là chuyện của ngươi đi, Tần Đạo Tử.”

Ánh mắt Cơ Hoàng hiện lên một tia sát ý.

Tiểu Yêu Hậu luôn ở bên tai hắn nói đến Đạo Tử Tần Tộc, nói cái gì, nếu ngươi quan hệ gần với Loạn Cổ Hoàng Tộc rồi.

Cẩn thận Đạo Tử Tần Tộc đập chết ngươi.

Đây là lời mà vị hôn thê của mình nên nói với mình sao?

Cảm thấy ta chính là con kiến hôi ở trước mặt Đạo Tử Tần Tộc sao?

Xuất phát từ lòng tự trọng của người đàn ông, ai lại muốn vị hôn thê của mình nói những lời như vậy với mình chứ.

Đặc biệt là Cơ Hoàng.

“Còn có Kim Sí Tiểu Bằng Vương ngươi, đường đường là huyết mạch dòng chính của Kim Sí Đại Bằng Điểu mà lại trở thành tọa kỵ của người khác, ngươi không ngại mất mặt, nhưng ta thì mất hết mặt múi rồi.”

Cơ Hoàng lộ vẻ trào phúng nhìn Kim Sí Tiểu Bằng Vương.

Ngay từ đầu huyết mạch của tôn Kim Sí Tiểu Bằng Vương này còn tinh khiết hơn hắn một chút.

Trước kia địa vị trong Kim Sí Đại Bằng Điểu Tộc càng cao.

Mặc dù trong những năm gần đây, hắn đã vượt qua.

Nhưng huyết mạch Kim Sí Đại Bằng Điểu Tộc của Kim Sí Tiểu Bằng Vương vẫn là hạng nhất.

“Ngươi là cái thá gì? Người dám trào phúng ta sao?”

Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn Cơ Hoàng, thực lực của Cơ Hoàng rất cường đại, nhưng ở trước mặt hắn thì là cái thá gì cơ chứ?

“Cơ Bá xem như tùy tùng của ta, ngươi có tư cách gì?”

Tần Cửu Ca vừa dứt lời, trên mặt Kim Sí Tiểu Bằng Vương hiện lên vẻ cảm động.

Kỳ thật hắn không có tư cách làm tùy tùng của công tử.

Đạo Tử Tần Cửu Ca nói như vậy, kỳ thật là đang tăng thể diện cho hắn.

Điều này cũng làm cho hắn hoàn toàn phục Tần Cửu Ca.

Sắc mặt Cơ Hoàng âm trầm, những lời này của Tần Cửu Ca đã hoàn toàn làm hắn mất hết mặt mũi.

Còn giẫm hai chân.

“Ta cần nó rồi, ngươi có ý kiến gì không?”

Tần Cửu Ca nhìn ánh mắt lóe lên của yêu hầu kia, trên người yêu hầu này có tiên thiên tiên khí nồng đậm.

Chắc chắn là một Yêu Nghiệt Chí Tôn Ngập Trời.

Nếu như có thể thu phục thì tương lai mình nhất định sẽ có một tay đấm cường đại đến cực điểm.

Tuy rằng lời nói của Tần Cửu Ca là tiếng hỏi thăm, nhưng sinh linh ở đây ai mà nghe không ra, đây tựa như cấp trên ra lệnh cho cấp dưới vậy.

Dịch ra chính là.

Ta lấy người này rồi, nếu ngươi cảm thấy khó chịu thì chỉ có thể nhịn thôi.

Bá đạo, cực kỳ bá đạo.

“Vậy cũng phải xem ngươi có bản lĩnh hay không.”

“Ngươi cũng đừng đem Tần Tộc sau lưng ngươi ra để áp chế ta, sau lưng ta cũng có Yêu Đình.”

Cơ Hoàng không để ý ánh mắt tiểu Yêu Hậu ám chỉ, vẫn lạnh lùng nói.

Dựa vào cái gì mà Đạo Tử Tần Tộc ngươi cao cao tại thượng, vênh váo tự đắc.

Sau lưng ngươi có Cấm Kỵ đạo thống, thì ta cũng có giống như vậy.

Có lẽ thực lực nội tình của Yêu Đình kém Tiên Cổ Tần Tộc ngươi một chút, nhưng ngàn vạn lần đừng quên, Tiên Cổ Tần Tộc ngươi cũng có đại địch tồn tại ở bên ngoài.

Nghe được những lời này của Cơ Hoàng, trán của tiểu Yêu Hậu khẽ biến.

Chương 794: Tần Đạo Tử không phải là người mà ngươi có thể

trêu

Nàng cảm thấy có phải Cơ Hoàng đã tích tụ oán hận với Tần Cửu Ca từ lâu không?

Đây chính là tiểu Yêu Hậu không biết mình đã thương tổn Cơ Hoàng bao nhiêu.

Nghe vị hôn thê của mình nói về những người đàn ông khác.

Người có thực lực cường đại đến đâu cũng sẽ chịu không nổi.

Ngoại trừ người muốn bị cắm sừng!

“Tần Đạo Tử không phải người mà ngươi có thể trêu chọc, mau đi cùng ta.”

Tiểu Yêu Hậu vội vàng truyền âm cho Cơ Hoàng.

Nói như thế nào thì Cơ Hoàng cũng là Chí Tôn Yêu Nghiệt của Yêu Đình nàng, nên cứu vẫn phải cứu.

Không nói những lời này thì thôi, vừa nói ra thì tim của Cơ Hoàng đều sắp nổ tung rồi.

Ngươi coi trọng Tần Cửu Ca như vậy, cảm thấy vị hôn phu của ngươi là phế vật sao?

Lời nói của tiểu Yêu Hậu giống như là chất phụ gia, làm cho sắc mặt Cơ Hoàng càng thêm khó chịu.

Ánh mắt của Kim Sí Tiểu Bằng Vương kiêu ngạo, nói:

“Đối phó với ngươi còn cần Đạo Tử ra tay sao? Ta bây giờ cũng có thể đánh ngươi. ”

“Ngươi chính là cặn bã trong tay Đạo Tử.”

“Một con chim huyết mạch không thuần khiết có tư cách gì bình luận ta?”

Câu nói cuối cùng này của Kim Sí Tiểu Bằng Vương đã đánh trúng nơi yếu ớt nhất mềm mại nhất trong đáy lòng Cơ Hoàng.

Ngay từ đầu bởi vì huyết mạch không thuần khiết mà hắn bị tộc nhân xem thường, cảm thấy hắn là phế vật.

Nhiều năm như vậy bởi vì thực lực của hắn càng ngày càng cường đại, lời nói kiểu này vốn đã biến mất trong tai hắn.

Cơ Hoàng biến hóa thanh bản thể, ngửa mặt lên trời gào lên một tiếng, vô số kim sắc dựa trên dòng nước chảy như nước lũ đánh về phía Kim Sí Tiểu Bằng Vương.

Kim Sí Tiểu Bằng Vương cũng không yếu thế.

Thật cảm thấy mấy tháng nay ở bên cạnh Đạo Tử Tần Cửu Ca là uổng công sao?

Hắn cũng đã có những tiến bộ lớn.

Kim Sí Tiểu Bằng Vương cũng biến hóa thành bản thể, toàn thân rực rỡ vàng rực rỡ.

Sau lưng lại có một con Kim Sí Đại Bằng Điểu giống như đến từ Hồng Hoang Viễn Cổ.

“Làm sao có thể? Đây là Kim Sí Đại Bằng Điểu có tổ huyết.”

Tiểu Yêu Hậu che miệng khẽ hô lên, ánh mắt có sự kinh ngạc.

Nàng biết Kim Sí Tiểu Bằng Vương.

Nhưng khi đó thực lực Kim Sí Tiểu Bằng Vương chắc chắn không cường đại như bây giờ.

Bây giờ nó rất khác so với nó trước đây.

Điều này quả thực sinh ra biến hóa của chất, “Chẳng lẽ là hắn biến thành Kim Sí Tiểu Bằng Vương?”

Tiểu Yêu Hậu nhìn chằm chằm vào Tần Cửu Ca ở xa xa, thần sắc có chút biến hóa.

Nàng cảm thấy Kim Sí Tiểu Bằng Vương sinh ra biến hóa to lớn chắc chắn là do Đạo Tử Tần Tộc Tần Cửu Ca này mang đến.

Điều này làm cho nàng càng thêm tò mò về Đạo Tử Tần Tộc Tần Cửu Ca.

Đây rốt cuộc là một Chí Tôn Yêu Nghiệt như thế nào?

Không chỉ có thực lực của bản thân cường đại thần bí, ngay cả người bên cạnh cũng trở nên hoàn toàn không giống.

Mà đang nhìn nhìn, tiểu Yêu Hậu đột nhiên phát hiện Tần Cửu Ca cũng đang nhìn về phía nàng.

Trong nháy mắt, ánh mắt Tiểu Yêu Hậu lại trở về ánh mắt bình thường.

Tuy rằng trên mặt không có biến hóa, nhưng trong lòng vẫn có.

Bây giờ nàng chính là vị hôn thê của Cơ Hoàng, có một số việc vẫn phải kiêng dè một chút.

Nhưng bỗng nhiên nàng phát hiện Đạo Tử Tần Tộc kia vẫn nhìn nàng như trước.

Mà tình hình trận chiến vào giờ phút này cũng càng thêm căng thẳng.

Sắc mặt Cơ Hoàng tái mét, trước kia hắn từng một lần bại trận dưới tay Kim Sí Tiểu Bằng Vương này, thời gian sử dụng không còn dài.

Nhưng giờ phút này hắn cảm thấy mình muốn bắt được Kim Sí Tiểu Bằng Vương thì phải phế tay chân một phen.

Điều này làm cho hắn càng thêm khó chịu trong lòng.

Một tọa kỵ còn muốn trèo lên đầu hắn?

Trong nháy mắt, Cơ Hoàng dang ra cánh vàng to lớn, linh khí vô tận hội tụ, tạo thành một đạo kim sắc luân bàn.

“Đế Pháp, vậy mà Cơ Hoàng lại thành công tu luyện Đế Pháp.”

Tiểu Yêu Hậu nhìn thấy một màn này cũng có chút giật mình, hiển nhiên, Cơ Hoàng cũng đang cất át chủ bài.

Nhìn lại một chút

Nhìn lại một chút

Cảm ơn biên tập đã duyệt.

Hôm qua vì trong lúc viết đã gây ra hiểu lầm, cho nên hôm nay Tiểu Hà đã sửa lại.

Tôi không nghĩ rằng tất cả mọi người có khái niệm rất nặng nề về thời gian.

Vậy thì thay đổi rồi.

Bảy năm đã được thay đổi thành ba tháng, và tất cả các chương ngày hôm qua đã được sửa đổi trong đêm.

Ngày mai sẽ xét duyệt thông qua, hy vọng mọi người tha thứ cho Tiểu Hà lần này.

Qua hai ngày thì các chương sẽ khôi phục, đến lúc đó mọi người muốn đọc lại cũng được.

Không đọc lại cũng không sao.

Về cơ bản không có vấn đề về đọc hiểu.

Cảm ơn tất cả mọi người đã hỗ trợ Tiểu Hà, nếu không có các bạn thì Tiểu Hà sẽ không thể đi đến bước này.

Thậm chí qua mười hai giờ đêm vẫn có rất nhiều bạn nhỏ dễ thương bỏ phiếu cho Tiểu Hà, hoàn toàn không lo lắng chương tiếp theo Tiểu Hà sẽ viết như thế nào.

Những điều này Tiểu Hà đều biết.

Bởi vì sợ là không xứng đáng với sự giúp đỡ của mọi người.

Rất xúc động, nhưng cũng rất sợ hãi.

Lặng lẽ nói cho mọi người biết, mười hai giờ Tiểu Hà vẫn chưa ngủ, đang đánh vương giả.

Khụ khụ

Đương nhiên cũng đang đọc sách của các đại lão, chuẩn bị ý tưởng cho sách mới.

Hai không trì hoãn.

Hihihi.

Rất xúc động, nhưng cũng rất sợ hãi.

Tại sao cắt giảm một số tinh tiết, bởi vì có một số độc giả phản ánh có một số nội dung đã đọc chán rồi.

Cho nên Tiểu Hà đã cắt giảm một ít.

Về việc liệu cuốn sách này có bị drop không?

Tiểu Hà nói rõ ràng với tất cả mọi người, về cơ bản sẽ không, trừ khi gặp phải vấn đề to lớn, hoặc tất cả mọi người thống nhất quan điểm là không muốn đọc nữa.

Hoặc toàn bộ khu vực bình luận đều là bạn đang biết cái gì vậy? Husky nhà tôi viết còn tốt hơn bạn, tôi dùng chân viết còn hay bạn viết, bạn viết cái vớ vẩn gì vậy? Những lời như vậy.

□□□...

Thành tích của cuốn sách.

Tiểu Hà không có dã tâm quá lớn, trên cơ bản giữa hai mươi đến bốn mươi đều cảm thấy rất vui vẻ, dù sao cũng là sách cũ rồi.

Vì vậy, trái tim của Tiểu Hà rất hạnh phúc.

Còn có tình tiết tiếp theo, không có ý nghĩ cắt ngang.

Trừ phi mọi người đều không đọc nữa, đương nhiên như vậy thì Tiểu Hà cũng drop, nhiều nhất là chỉ biết đẩy nhanh quá trình.

Cảm ơn tất cả sự ủng hộ của mọi người trong hơn 200 ngày này, cho dù đó là độc giả trên bảng fan hâm mộ hay không, Tiểu Hà rất biết ơn.

Đặc biệt là những độc giả cũ như Tĩnh Tĩnh, có thể nói không có độc giả cũ như Tĩnh Tĩnh, Tiểu Hà sẽ không kiên trì được nữa.

Những người lặng lẽ bỏ phiếu Tiểu Hà đều biết, dù sao cũng có thể nhìn thấy tên của người đã bỏ phiếu.

Viết sách, đặc biệt là sau một tiểu thuyết dài triệu chữ, có một số chiêu bài cũ mà mọi người đã đọc chán rồi.

Thật ra có một khoảng thời gian muốn nhảy rồi, nhưng may mắn có các bạn, cho nên Tiểu Hà mới kiên trì.

Đối với độc giả không phải là Tháp Độc, sai chính tả, một số điều thay đổi, ngoại trừ tháp độc ra là không thể sửa chữa.

Nói cách khác, ngoại trừ Tháp Độc bên kia còn sai, chuyện này Tiểu Hà nói nợ trước, nhưng Tiểu Hà cũng không có cách nào, bên kia Tiểu Hà không sửa được□_□...

Cuối cùng cảm ơn tất cả mọi người (≧ ▽≦ *) o Về phần cuốn sách mới vẫn là Tháp Độc, tất nhiên bây giờ nói đến vẫn còn hơi xa một

chút.

o(ωω)o

Tiểu Hà đi cập nhật chương mới rồi, phấn đấu để mang lại tạo hình nhân vật và tình tiết tốt hơn cho mọi người.

Chương 795: Tại hạ đã muốn mở mang kiến thức

Có khí cơ khủng bố hiện lên, Luân Bàn Màu Vàng bạo xạ, giống như thái dương thần hỏa, đánh sập hư không.

Ầm!

Luân Bàn Màu Vàng này trực tiếp đánh xuyên qua lông vũ óng ánh của Kim Sí Tiểu Bằng Vương.

Bắn thẳng tới trước mặt Kim Sí Tiểu Bằng Vương.

“Không ổn.”

Đồng tử của Kim Sí Tiểu Bằng Vương co rụt lại, xem ra vẫn là hắn sơ suất rồi.

Thực lực của Cơ Hoàng càng trở nên kinh khủng.

Nhưng hắn tốt xấu gì cũng là một con Kim Sí Đại Bằng Điểu, gào thét một tiếng, liền chuẩn bị đối đầu với Luân Bàn Màu Vàng này.

Tuy rằng hắn biết mình có lẽ sẽ bị sự công kích khủng bố này trọng thương, nhưng kiêu ngạo trong lòng không cho phép hắn lui về phía sau.

“Xuống đây đi.”

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm lạnh nhạt làm cho Kim Sí Tiểu Bằng Vương dừng ở trên không trung.

Mà Cơ Hoàng nhìn thấy một màn này, mặt lộ ra vẻ trào phúng, một kích này của hắn đủ để đánh nát Kim Sí Tiểu Bằng Vương.

Vẫn rất thông minh, biết mình sắp chết, còn không bằng từ bỏ giãy giụa.

Nhưng làm cho đồng tử Cơ Hoàng hơi co rụt lại chính là Luân Bàn Màu Vàng của mình biến mất.

Và nó biến mất không dấu vết.

Ánh mắt Cơ Hoàng lạnh lẽo nhìn Tần Cửu Ca, nghĩ cũng không cần nghĩ, vừa rồi nhất định là Đạo Tử Tần Tộc này ra tay.

Khí tức quanh thân càng thêm khủng bố.

“Bình tĩnh, ngươi phải bình tĩnh.”

Tiểu Yêu Hậu vẫn truyền âm nhắc nhở Cơ Hoàng như cũ.

Chọc vào Tần Tộc Đạo Tử, hắn chắc chắn sẽ không có quả ngon để ăn.

“Trước kia biết thực lực của Đạo Tử Tần Tộc vô cùng khủng bố, tại hạ đã sớm muốn mở mang kiến thức chút.”

Trên mặt Cơ Hoàng bỗng nhiên hiện lên một tia tươi cười nhìn Tần Cửu Ca.

Vốn dĩ hắn còn chuẩn bị dung hợp xong món đồ kia sau đó mới đánh với Tần Tộc Đạo Tử.

Nhưng bây giờ vị hôn thê của mình đang ở bên cạnh, còn luôn miệng nhắc Tần Cửu Ca thế này Tần Cửu Ca thế kia.

Đây quả thật là chuẩn bị sắp có một chiếc mũ có màu trên đầu của mình.

Thậm chí hắn hoài nghi vị hôn thê này của mình có phải thích Đạo Tử Tần Tộc này hay không?

Càng nghĩ càng khó chịu, Cơ Hoàng quyết định thử nước trước.

Nói xong, Cơ Hoàng hóa thành bản thể lần nữa, lực huyết mạch vô tận phóng lên trời.

Khí tức bức người, trời long đất lở ngay lập tức, chấn động phong vân.

Sức lực thân xác khủng bố mơ hồ vặn vẹo hư không.

Ánh mắt Tần Cửu Ca lạnh nhạt, cũng không lui về phía sau nửa bước.

Ánh mắt tùy ý nhìn Cơ Hoàng bình thản nói: “Thân thể của một con rối mà muốn đánh nhau với bổn Đạo Tử? Ngươi có phải quá coi trọng chính ngươi hay không?”

Không sai, ngay từ cái nhìn đầu tiên thấy Cơ Hoàng Tần Cửu Ca đã biết, đây chỉ là thân thể của một con rối của Cơ Hoàng, chịu sự khống chế của bản thể, nhưng không có thực lực hoàn toàn của bản thể.

Từ điểm này có thể thấy được Chí Tôn Yêu Nghiệt của Cấm Kỵ đạo thống Yêu Đình này.

Thân thể của một con rối có thể cường đại như vậy, phải biết rằng thân thể của con rối có thể có mấy người.

Hơn nữa đều là không có bản thể cường đại.

Tần Cửu Ca ra tay, sau lưng mơ hồ có ngàn đạo văn hiện lên, mang theo một cỗ khí tức đế đạo quân lâm thiên hạ.

Đây là Đại Đạo Phi Tiên Thể.

Thật ra Tần Cửu Ca vẫn luôn tu luyện Đại Đạo Phi Tiên Thể, nhưng kẻ địch gặp phải ngày trước vẫn chưa đủ.

Cái gọi là thiên kiêu trước kia quá yếu, không có tư cách.

Nhưng hiện tại Tần Cửu Ca muốn dùng Đại Đạo Phi Tiên Thể, Long Hoàng Chân Thể, Đại Đạo Chủng Ma Thể, Trọng Đồng Nhãn trấn áp tất cả.

Hơn nữa Tần Cửu Ca tin tưởng những thiên phú thể chất này chắc chắn có thể áp đảo hết thảy.

Đạo văn vô tận phảng phất mang theo đạo tiên lực hung hăng nện về phía Cơ Hoàng.

Cơ Hoàng phản kháng, bộc phát ra lực lượng huyết mạch tinh khiết đến cực điểm.

Đây là Kim Sí Đại Bằng Tổ Huyết tinh khiết mà hắn đã tinh thuần rất nhiều lần mới có được, rất trân quý.

Một con Kim Sí Đại Bằng Điểu càng khổng lồ hơn kêu lên một tiếng.

Chấn động trái tim của tất cả các sinh linh ở đây.

Giống như hai ngôi sao khổng lồ va chạm vào nhau, dâng lên sóng cao vạn trượng xung quanh.

Tần Cửu Ca bộc phát lực lượng, sắc mặt Cơ Hoàng đã hồng lên không ít.

Cơ Hoàng xuất thủ lần nữa, thi triển ra Vây Bằng Pháp, huyễn hóa thành một đầu vây bằng thật lớn.

Đây là một đạo pháp môn cổ xưa, ở một mức độ nào đó còn khủng bố hơn cả Luân Bàn Màu Vàng vừa rồi.

Tần Cửu Ca lại đánh ra một chưởng, nghiền nát hư không, uy áp thiên hạ.

Cơ Hoàng kêu lên một tiếng ngay lập tức, có máu tươi rơi xuống.

“Không, ngươi dám.”

Cơ Hoàng lớn tiếng kêu lên, vậy mà Tần Cửu Ca lại đang đoạt lấy Kim Sí Đại Bằng Tổ Huyết của hắn.

Loại máu trân quý đến cực điểm này.

Hắn cũng không có bao nhiêu, nhất định xem như là mệnh căn của hắn.

Một bàn tay khổng lồ tản ra tiên quang của Tần Cửu Ca dò xét vào trong thân thể Cơ Hoàng.

Phì phì!

Thân thể Cơ Hoàng phát run, ở trên thân thể hắn, bàn tay to lớn kia bắt lấy một cỗ chất lỏng màu đỏ giống như dòng suối nhỏ.

Lại tiếp tục kêu khóc!

Đây là Kim Sí Đại Bằng Tổ Huyết của hắn!

Hiện tại bị Đạo Tử Tần Tộc móc ra khi đang sống sờ sờ như vậy.

Nỗi đau này chỉ quả thật là không cần nói cũng hiểu.

“Tiểu Chim Sẻ, lần sau tới thì dùng bản thể của ngươi, nhưng bản thể ngươi và thân thể con rối của ngươi cũng không có gì khác biệt lắm ở trong mắt ta.”

Tần Cửu Ca mang theo một cỗ khí phách không gì sánh kịp, trực tiếp đoạt được Kim Sí Đại Bằng Tổ huyết mạch từ trong thân thể Cơ Hoàng rồi ném cho Kim Sí Tiểu Bằng Vương.

Xem như là phần thưởng cho thiên đà của hắn trong mấy ngày.

Nghe được vẻ trào phúng trần trụi này, sắc mặt Cơ Hoàng đỏ lên, tâm tình vốn là một cổ ba vô bình mà trào ra phẫn nộ vô tận.

“Đây chỉ là con rồi của bổn thần tử mà thôi, bản lĩnh chân chính còn chưa thi triển.”

“Bảy ngày sau, ở Táng Thiên Chi Đỉnh Vấn Đỉnh đánh một trận, có dám hay không.”

Chương 796: Ta không muốn đánh nhau với rác rưởi

Chương 796: Ta không muốn đánh nhau với rác rưởi

Bộ lông màu vàng của Cơ Hoàng bay múa sau đầu, trong mắt có lôi điện chớp động, khí tức quanh thân rất hung tàn.

Miệng hắn đang có rất nhiều tia máu tươi.

Hắn hận, tổ huyết tinh khiết của Kim Sí Đại Bằng Điểu mà mình vô cùng vất vả mới lấy được lại bị Tần Cửu Ca đoạt lấy dễ dàng như vậy.

Hơn nữa còn bị Tần Cửu Ca tùy ý ban cho Kim Sí Tiểu Bằng Vương, giống như hoàn toàn không để ý.

Có ý tứ coi thường.

Đó là một cảm giác cao cao tại thượng.

Mà loại cảm giác này chính là làm cho Cơ Hoàng chán ghét, hắn rất chán ghét người khác nói hắn là tạp huyết điểu.

Lúc trước chính là bởi vì nguyên nhân huyết mạch bản thân không tinh khiết, hắn nhịn xuống đau đớn kịch liệt, bóc tách từng tia tạp huyết kia ra.

Một chút cũng không lưu lại.

Thật là cay đắng.

Tần Cửu Ca lạnh nhạt nhìn Cơ Hoàng, hắn cũng không phải nhân vật chính, hắn là Chí Tôn Yêu Nghiệt của Chư Thiên Tiên Vực.

Tất nhiên câu chuyện trưởng thành của hắn rất giống với nhân vật chính, nhưng không phải.

“Ngươi quá rác rưởi, ta không muốn đánh nhau với rác rưởi.”

Tần Cửu Ca nói từng câu từng chữ, ngữ điệu nhẹ nhàng, nhưng làm cho người ta cảm giác đây chính là chân lý.

“Thật điên cuồng.”

Sắc mặt của tiểu Yêu Hậu đã có một tia khó chịu, Cơ Hoàng nói như thế nào cũng là Yêu Nghiệt Chí Tôn của Yêu Đình.

Tại sao trong miệng Tần Cửu Ca lại giống như là một con chim sẻ nhỏ?

Tần Cửu Ca vừa chuyển giọng, nói: “Yêu Đình ngươi có phải có một thanh Trấn Yêu Đế Kiếm ở trên tay ngươi hay không.”

“Ngươi lấy thanh Trấn Yêu Đế Kiếm kia, thắng chính là của ta, như vậy ta mới đánh với ngươi.”

Trên mặt Tần Cửu Ca hiện ra ý cười, Yêu Đình có không ít bảo vật, Hà Đồ Lạc Thư của Yêu Đình Yêu Chủ Đế Tuấn, còn có một Đông Hoàng Chung của đại yêu khủng bố.

Đây đều là chí bảo uy chấn Chư Thiên.

Đương nhiên Trấn Yêu Đế Kiếm cũng không kém.

Bằng không hắn cũng sẽ không đưa ra, đối với loại này chủ động đưa lợi ích tới cửa này thì Tần Cửu Ca đều sẽ không cự tuyệt.

“Thật sự là dã tâm quá lớn lại muốn Trấn Yêu Đế Kiếm của Yêu Đình ta.”

Cơ Hoàng còn chưa nói gì, Tiểu Yêu Hậu ở một bên liền ngay lập tức hừ lạnh một tiếng.

Trấn Yêu Đế Kiếm của Yêu Đình chính là bảo vật của chư thiên chí bảo, uy danh hiển hách Đại Đế.

Sao có thể lấy ra đánh cuộc?

Ánh mắt Cơ Hoàng tràn ngập hàn quang nhìn Tần Cửu Ca nói:

“Ngươi cũng phải lấy Đế Khí Tần Tộc ra để đánh cuộc cùng ta, ai thắng thì người đó được Đế Khí của đối phương.”

“Ừm.”

Thần sắc Tần Cửu Ca cổ quái.

Cơ Hoàng này có loại tự tin khó hiểu, đương nhiên Yêu Nghiệt Cấm Kỵ đạo thống đều rất tự tin với bản thân.

Không tự tin thì không thể trở thành Chí Tôn Yêu Nghiệt.

Điểm này quả thật không thể trách Cơ Hoàng.

Chỉ có thể nói Tần Cửu Ca là một lão mặt dày.

Cơ Hoàng lạnh giọng cười, có phải ngươi cảm thấy ngươi đánh bại thân thể con rối của ta thì cảm thấy có thể trấn áp ta hay không?

Buồn cười đến cực điểm.

Nếu không có lòng tin thì sao hắn dám hẹn Tần Cửu Ca đánh một trận trên đỉnh Táng Thiên chứ?

“Bảy ngày sau, nếu ngươi không dám đến thì sẽ làm trò cười cho thiên hạ rồi.”

Cơ Hoàng âm trầm nhìn thoáng qua Kim Sí Tiểu Bằng Vương, tất nhiên là ghi nhớ chuyện mình bị cướp đi tinh thuần tổ huyết Kim Sí Đại Bằng Điểu trong lòng.

Kêu lên một tiếng, Cơ Hoàng hóa thành bản thể đi về phía Táng Tiên Thiên Vực bên kia.

Chỉ chờ đến lúc đó một thanh Tần Tộc Đế Khí.

“Đạo Tử, chuyện này có thể hủy bỏ hay không?”

Tiểu Yêu Hậu do dự nhìn Tần Cửu Ca nói.

Tuy rằng thực lực của Cơ Hoàng rất cường đại, nhưng ở trong mắt nàng vẫn kém Tần Cửu Ca một bậc.

Nhưng nàng không khuyên được Cơ Hoàng, nàng khuyên thì chắc là sẽ phản hiệu quả.

“Nói đánh là các ngươi, bây giờ không muốn đánh cũng là các ngươi, xem ta là cái gì đây?”

Tần Cửu Ca đột nhiên lạnh lùng nói.

Nếu Cơ Hoàng tràn ngập lòng tin như vậy, Tần Cửu Ca không ngại đánh hắn từ thiên đường xuống địa vực.

Hãy để hắn cảm thấy những gì được gọi là tuyệt vọng!

Tiểu Yêu Hậu lộ ra vẻ khó xử, nếu Cơ Hoàng thắng thì còn dễ nói, nhưng nếu Cơ Hoàng thua, Trấn Yêu Đế Kiếm quý giá như vậy, nếu mất đi, chỉ sợ sau khi trở về Tiên Vực sẽ xảy ra xung đột rất kịch liệt.

Kỳ thật nàng còn muốn nói, cho dù Cơ Hoàng là Chí Tôn Yêu Nghiệt của Yêu Đình cũng không thể nào xử lý một thanh Đế Khí.

Chứ đừng nói là thua trong cuộc tỷ thí.

Chỉ sợ Cơ Hoàng ôm lòng tin tuyệt đối với mình mới có thể đồng ý.

“Đạo Tử, chuyện này ta thay Cơ Hoàng hủy bỏ.”

Tiểu Yêu Hậu lạnh lùng nói.

Trấn Yêu Đế Kiếm nhất định không thể chảy vào đạo thống ngoại trừ Yêu Đình, cho dù một chút khả năng cũng không được.

Tần Cửu Ca nở nụ cười, ánh mắt lạnh lẽo nhìn tiểu Yêu Hậu.

“Nói thêm một câu nữa, ta sẽ lột sạch ngươi rồi ném đến nơi có nhiều sinh linh.”

Tiểu Yêu Hậu cao ngạo này thật đúng là coi mình như nữ hoàng cao cao tại thượng khống chế Chư Thiên?

Ngay cả cầu tình cũng là dáng vẻ chỉ trỏ này kia?

Ở trước mặt hắn, cho dù là nữ hoàng cũng phải quỳ liếm cho hắn!

Tần Cửu Ca hắn thích nhất chính là thuần phục nữ hoàng.

Quả thật là đừng quá dễ chơi!

“Ngươi….”

Ánh mắt tiểu Yêu Hậu hàm chứa vẻ tức giận, Tần Cửu Ca thật sự quá bá đạo.

Thực sự cảm thấy rằng ngươi có thể giành chiến thắng?

Cơ Hoàng cũng có không ít tỷ lệ thắng, làm Yêu Nghiệt Chí Tôn khủng bố của Yêu Đình, thực lực Cơ Hoàng cũng cực kỳ cường đại, át chủ bài cũng rất nhiều.

Không thấy thân thể con rối của Cơ Hoàng cường đại như vậy sao?

Đôi khi quá tự tin cũng không phải là một điều tốt.

Tiểu Yêu Hậu hừ lạnh một tiếng, liền bỏ đi, nàng không nói chuyện được với Tần Tộc Đạo Tử này.

“Đạo Tử, loại nữ tử này nên quỳ dưới đất hầu hạ Đạo Tử.”

Chương 797: Tôn Tề Thiên

Vẻ mặt của Kim Sí Tiểu Bằng Vương lấy lòng nhìn Tần Cửu Ca.

Tuy rằng hắn là Thiên Kiêu của Yêu Đình.

Nhưng cũng không ngăn cản hắn nghĩ Tần Cửu Ca thắng lợi.

Cơ Hoàng hoàn toàn không đối phó với hắn.

Khi Kim Sí Tiểu Bằng Vương nói xong mấy câu này, ánh mắt lạnh như băng trước kia lại nhìn chằm chằm hắn một lần nữa.

Kim Sí Tiểu Bằng Vương run rẩy, ý thức được mức độ nghiêm trọng của vấn đề.

Đương nhiên trong đầu hắn đã ảo tưởng ra dáng vẻ cao ngạo kia giống như tiểu Yêu Hậu khi khống chế Chư Thiên quỳ gối trước mặt Đạo Tử.

Trong lòng phát ra tiếng hắc hắc mà nam nhân đều hiểu.

Đương nhiên Tần Cửu Ca là một người đứng đắn.

Cũng không bỉ ổi như Kim Sí Tiểu Bằng Vương nghĩ.

Ngày hôm qua chơi với Viêm Linh Cơ high quá, lâm vào thời gian hiền giả.

“Đây là Quỳnh Tương Ngọc Dịch, uống nó có thể chữa trị vết thương đại đạo của ngươi.”

Tần Cửu Ca đưa một cái bình màu ngọc cho hầu tử đã lâm vào trọng thương.

Ánh mắt hơi lóe lên.

Thiên phú của yêu hầu này quả thật kinh động đến hắn.

Khó trách Chí Tôn Thiên Kiêu của Cơ Hoàng làm Cấm Kỵ đạo thống Yêu Đình cũng muốn thu phục nó.

Thật sự là bởi vì thiên phú của con yêu hầu này quá mức kinh diễm.

Tuy rằng toàn thân Yêu Hầu đầy máu, nhưng không thể che lấp được khí phách đầy trời của nó.

Có một loại uy vũ chư thiên đè thân ta, ta tự kháng lại sự uy vũ của Chư Thiên.

Bộ lông kim quang xán lạn khắp người bị máu tươi lây nhiễm có chút âm trầm đáng sợ.

“Đa tạ.”

Yêu Hầu do dự một chút vẫn cảm thấy nhận lấy cũng tốt.

Dù sao giờ phút này nó quả thật bị thương rất nghiêm trọng, cũng chỉ có thuốc quý như vậy mới có thể cứu nó.

Một lát sau, hai mắt yêu hầu này đột nhiên bộc phát ra một đạo kim quang rực rỡ.

Xông thẳng lên chư thiên, xuống sâu cửu u.

Yêu Hầu từ từ đứng lên, bộ lông vàng kim, thân thể thon dài, tay cầm một cây thần côn.

Mặc giáp vàng lấp lánh, đội vương miện vàng rực rỡ.

Khóe miệng cong lên, hiện ra vẻ kiêu ngạo của nó.

Giống như một tôn chiến thiên chiến địa, tranh phạt thần tướng ngập

trời của Chư Thiên.

Dung mạo như vậy chỉ sợ đó là mỹ nam tử nhất đẳng trong Hầu Tộc.

“Đa tạ công tử.”

Yêu Hầu nhìn thoáng qua Tần Cửu Ca, cung kính bái lạy.

Vị công tử này quả thật là đã cứu nó một mạng.

Tuy rằng nó hung tàn, bất kính thiên, bất tôn địa, nhưng vẫn biết triết lý có thù báo thù có báo báo ân.

“Tên ngươi là gì?” Tần Cửu Ca hỏi.

“Tôn Tề Thiên.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca lóe lên, thiên phú của yêu hầu này rất khủng bố, cho dù là ở Tần Tộc cũng thuộc loại đứng đầu.

Nếu như có thể thu phục thì rất tốt.

Thực lực có rồi, thiên phú cũng có.

Lại trải qua sự bồi dưỡng của hắn, yêu hầu này chẳng phải là muốn thông thiên sao?

“Sao ngươi lại rơi vào tình cảnh này?”

Tần Cửu Ca có chút khó hiểu, thực lực của Tôn Tề Thiên ở Chư Thiên hẳn là nhất đẳng, chỉ cần không gặp phải mấy Yêu Nghiệt của Cấm Kỵ đạo thống kia hẳn là không có gì phải sợ hãi.

Hơn nữa cho dù gặp phải Yêu Nghiệt của Cấm Kỵ đạo thống, chỉ cần không phải Tần Cửu Ca hắn, con Yêu Hầu thông thiên này hẳn là cũng có thể đánh, kết cục không đến mức thê thảm như vậy.

Tôn Tề Thiên nghe vậy, trong ánh mắt hiện lên vẻ hận thù cực sâu.

“Đều là bởi vì Vạn Cổ Pháp Tộc.”

Sau đó, Tôn Tề Thiên liền nói cho Tần Cửu Ca biết những chuyện đã xảy ra với mình.

Vạn Cổ Pháp Tộc, Cấm Kỵ Cổ Tộc của Thái Cổ Tiên Vực, một chủng tộc vô cùng khiêm tốn.

Với Tiên Cổ Tần Tộc hoàn toàn hiện ra hai kiểu tình hình khác nhau.

Tiên Cổ Tần Tộc làm việc vô cùng phách lối, Vạn Cổ Pháp Tộc lại dị thường khiêm tốn.

Thậm chí Yêu Nghiệt khiêm tốn đệ nhất đẳng đến Chư Thiên bây giờ cũng không có thân ảnh Pháp Tộc Vạn Cổ.

Đương nhiên không có ai sẽ xem nhẹ một Cấm Kỵ Cổ Tộc.

Tôn Tề Thiên vốn mang theo tộc nhân của mình đi tới Chư Thiên.

Sau đó tìm kiếm cơ duyên, đột phá bản thân, ngẫu nhiên gặp được Đại Tạo Hóa.

Nhưng thật không ngờ, một Chí Tôn Thiên Kiêu của Pháp Tộc cũng phát hiện, sau đó liền tìm một vài Pháp tộc Thiên Tôn vây giết chúng.

Kết quả có thể tưởng tượng được, phần lớn tộc nhân của Tôn Tề Thiên đã bị giết.

Bản thân mình cũng bị đánh trọng thương.

May mà Tôn Tề Thiên có được thủ đoạn thông thiên mới có thể sống sót dưới sự vây giết của Cấm Kỵ Cổ Tộc.

Tiếp theo lại xui xẻo gặp Cơ Hoàng.

Tôn Tề Thiên nói xong, đôi mắt màu vàng tràn đầy phẫn nộ.

Tộc nhân mình mang đến rất nhiều đều bị hành hạ đến chết.

Là vua của chúng, sao có thể không phẫn nộ trong lòng?

“Ừm.”

Tần Cửu Ca trầm mặc, tuy rằng thực lực thiên phú của yêu hầu này vô cùng khủng bố, nhưng chưa đủ khả năng chống lại thực lực của một Cấm Kỵ Cổ Tộc.

Bị loại chủng tộc như bọn họ nhìn chằm chằm, bất kể là thực lực như thế nào cũng đều phải tróc mấy tầng da.

Trừ khi đạt đến một mức độ cực cao.

Yêu hầu này có thể chạy ra từ trong tay Cấm Kỵ Cổ Tộc đã hoàn toàn có thể nói rõ nó bất phàm.

Cửu Trọng Thiên Tôn bình thường cũng chắc chắn không có một tia cơ hội chạy trốn.

Đó chính là Cấm Kỵ!

“Bản thể và đôi mắt của ngươi là rất bất thường?”

Tần Cửu Ca bình tĩnh nói.

Tôn Tề Thiên gật gật đầu nói: “Bản thể của ta là Linh Minh Thạch Hầu, ánh mắt là Hỏa Nhãn Kim Tinh.”

Không có gì để che giấu.

Trừ phi nó không dùng năng lực Hỏa Nhãn Kim Tinh và thân là Linh Minh Thạch Hầu, bằng không sớm muộn gì cũng sẽ bị nhận ra.

Nghe được những lời này, trong lòng Tần Cửu Ca càng thêm thích yêu hầu này.

Quả thực chính là một Chí Tôn Thần Tướng tranh phạt Đế Lộ.

Thực lực thiên phú nói một chút chỗ trống cũng không có.

Thiên phú của Viêm Linh Cơ phỏng chừng còn kém yêu hầu này một chút.

Linh Minh Thạch Hầu thân là một trong Hỗn Độn Tứ Hầu, thiên phú khủng bố vô cùng, hơn nữa Hỏa Nhãn Kim Tinh trời sinh Chí Tôn Nhãn, uy lực cộng lại chắc chắn không đơn giản như một cộng một.

Chỉ cần Tần Cửu Ca bồi dưỡng một chút là có thể bồi dưỡng ra một Thần Vương chinh chiến Đế Lộ!

Tương lai trở thành một đạo Ngụy Đế cũng không phải là không có khả năng!

Thậm chí Đại Đế cũng có thể!

“Có hứng thú đi theo ta hay không.” Tần Cửu Ca khẽ nói, loại Yêu Nghiệt này vẫn là có tư cách đi theo mình.

Chương 798: Tần Cửu Ca sẽ sợ Pháp Tộc?

Hắn cũng không dễ dàng nhận tùy tùng.

Đến bây giờ chỉ nhận một tùy tùng chính là Viêm Linh Cơ.

Thiên phú của Viêm Linh Cơ không tồi, hơn nữa còn có thể giải quyết một số vấn đề sinh lý, Tần Cửu Ca vẫn rất thích nàng.

Đương nhiên quan trọng nhất vẫn là nghe lời, quá nghe lời, cũng rất chủ động, đồng thời cũng sẽ chơi nhiều kiểu.

“Xin hỏi công tử là?”

Ánh mắt Tôn Tề Thiên hơi ngưng tụ, nếu đổi lại trước kia nó nhất định sẽ không thần phục bất luận kẻ nào.

Cho dù là Cơ Hoàng, Chí Tôn khủng bố trong Yêu Đình.

Nhưng hiện tại tộc nhân bị Cấm Kỵ đạo thống Pháp Tộc vây giết, chỉ lấy thực lực của nó chỉ sợ không phải là đối thủ của Pháp Tộc.

Hơn nữa công tử này không chỉ cứu nó một mạng, còn giúp nó chữa trị đạo thương.

Cứu nó là yếu tố quan trọng nhất.

“Tần Cửu Ca Tần Tộc.”

Tần Cửu Ca có chút bình thản nói.

“Tần Cửu Ca? Tần Tộc?”

Ánh mắt Tôn Tề Thiên nghe nói như vậy hiện lên vẻ hoảng sợ.

Trước kia nó cũng không biết Cấm Kỵ Cổ Tộc rốt cuộc mạnh bao nhiêu, dù sao tầm mắt của nó có hạn.

Nhưng từ sau khi bị Pháp Tộc Cấm Kỵ kia đuổi giết, nó liền biết.

Nó còn cố ý đi tìm hiểu qua chuyện của thế lực Cấm Kỵ.

Rất nhiều thế lực nổi danh nhất đương nhiên là thế lực Cấm Kỵ.

Mà Chí Tôn Thiên Kiêu nổi danh nhất trong thế lực Cấm Kỵ chính là Tần Cửu Ca, Đạo Tử Tần Tộc Tiên Cổ.

Thật không ngờ, hiện tại nhân vật trong truyền thuyết này lại ở bên cạnh nó.

“Nhưng ta có chút đắc tội với Pháp Tộc.”

Tôn Tề Thiên có chút do dự nói.

Lúc nó chạy trốn làm không ít Thiên Tôn Pháp Tộc chấn thương.

Tần Cửu Ca nở nụ cười, tuy rằng Chư Thiên Cấm Kỵ đạo thống không nhiều lắm, nhưng cũng không phải chỉ có mấy tôn.

Thần Châu có ba tôn Cấm Kỵ đạo thống!

Yêu Tộc có hai tôn Cấm Kỵ đạo thống!

Còn có Cấm Kỵ đạo thống của vận mệnh thần điện thế lực bên ngoài yếu.

Cấm Kỵ đạo thống của vô số chủng tộc trong Chư Thiên cộng lại vẫn có hai mươi mấy tôn.

Ngàn vạn lần không nên cảm thấy Cấm Kỵ đạo thống nhiều, thế giới của Chư Thiên Tiên Vực rộng lớn như thế, mà Cấm Kỵ đạo thống áp đảo chúng sinh mới có hai mươi mấy tôn.

Từ thời đại thần thoại, thời đại hỗn độn, thời đại táng tiên, thời đại chư đế, thời đại tiên cổ… còn có rất nhiều thời đại cộng lại, còn có thời đại chôn cất trong lịch sử cổ đại.

Nghĩ như vậy, ngươi còn cảm thấy nhiều sao?

Không nhiều chút nào, thậm chí là ít đến đáng thương.

Quá ít rồi!

Vô số thời đại cộng thêm cả Tiên Vực, Vô Tận Tinh Thần Giới cộng lại mới có hai mươi mấy tôn mà thôi.

Có một số Cấm Kỵ Đạo đều tồn tại ở Tinh Thần Giới không ở Tiên Vực.

Mỗi một tôn Cấm Kỵ đạo thống sinh ra chắc chắn là kèm theo gió tanh mưa máu, chư thiên sát phạt.

Đương nhiên giữa Cấm Kỵ đạo thống cũng có thực lực nội tình mạnh yếu.

Mà Tiên Cổ Tần Tộc chính là đỉnh phong trong đạo thống Cấm Kỵ.

Hơn nữa Cấm Kỵ Pháp Tộc và Tiên Cổ Tần Tộc không đối phó, Pháp Tộc và Loạn Cổ Hoàng Tộc đi rất gần.

Đương nhiên Cấm Kỵ đạo thống đến gần với Tiên Cổ Tần Tộc cũng có vài người.

Tần Cửu Ca sẽ sợ Pháp Tộc?

Vốn là không đối phó có cái gì đáng để chú ý sao?

Nếu hắn sợ, bởi vì nguyên nhân này không dám thu Tôn Tề Thiên, hắn còn là Tần Cửu Ca sao?

Đi ra ngoài còn có mặt mũi nói chuyện tiền bạc ở trước mặt Tần Tộc Đại Đế sao?

Nếu là bởi vì sợ Pháp Tộc mà không có chuyện thu phục một Chí Tôn Yêu Nghiệt vô địch bị Tần Tộc Đại Đế biết được.

Xin lỗi!

Tần Tộc Đại Đế đều sẽ xem thường Tần Cửu Ca.

Tiểu tử ngươi ở bên ngoài làm mất mặt Tần Tộc Tiên Cổ ta như vậy?

“Tôn Tề Thiên ta nguyện ý thần phục Đạo Tử Tần Tộc.”

Tôn Tề Thiên cung kính nói, quỳ một gối xuống đất. (Lưu ý, Tôn Tề Thiên chỉ tham khảo một số thiết lập của Tôn Ngộ Không, nhưng không phải Tôn Ngộ Không, chỉ là một con khỉ bình thường của Chư Thiên Yêu Tộc)

Đạo Tử Tần Cửu Ca của Tần Tộc đáng để nó đi theo.

Tần Cửu Ca nhìn thấy Tôn Tề Thiên trực tiếp tỏ vẻ nguyện ý thần phục mình, trong lòng có chút kinh ngạc.

Yêu hầu này có bóng dáng Tôn Ngộ Không kiếp trước, đều là yêu khí ngập trời.

Theo lý thuyết hắn là sẽ không dễ dàng thần phục mình như vậy!

Nhưng Tần Cửu Ca cũng không thèm để ý, chỉ cần Tôn Tề Thiên thật tâm thật ý nguyện ý thần phục mình, Tần Cửu Ca cũng không ngại giúp nó báo thù.

Thu một yêu hầu thông thiên làm tùy tùng, trong lòng Tần Cửu Ca

vẫn rất cao hứng.

Tùy tùng thứ hai trong cuộc đời đã xuất hiện.

Tương lai của nó nhất định có thể trấn áp tất cả Chí Tôn trên đế lộ.

Nhưng nó cũng là tín đồ của Tần Cửu Ca.

.....

Bảy ngày từ từ trôi qua.

Thiên Kiêu Sinh Linh tới Táng Tiên Thiên Vực cũng càng ngày càng nhiều.

“Ta phi, lolita của Cẩu Nhật, trái tim lolita đều là màu đen thuần khiết.”

Ánh mắt Long Ngạo Thiên dữ tợn đánh nát mấy khối cự thạch cách đó không xa.

Ngươi có biết hắn đã sống như thế nào những ngày này không?

Hắn bị nổ tung.

“Hihihi, lần này chờ ngươi và Cơ Hoàng Yêu Đình kia đánh nhau phân thắng bại, ta liền nổi dậy, ở sau lưng đâm ngươi một đạo.”

Trong lòng Long Ngạo Thiên cảm thấy mình đã hoàn toàn đạt được tín nhiệm của Tần Cửu Ca.

Diễn xuất của hắn ở kiếp trước có thể được đánh giá là cấp bậc diễn đế.

Chỉ là thổ dân có thể nhìn ra ngụy trang của hắn?

Chỉ chờ đến lúc đó cho Tần Cửu Ca một đao sau lưng.

Khi đó, hắn nhất định sẽ cực kỳ tức giận.

Nhất định là còn có khiếp sợ, vô cùng khiếp sợ!

Lại có người biết ẩn nhẫn như vậy?

Nói thật, trong lòng Long Ngạo Thiên đều vô cùng bội phục chính mình!

“Tổ sư gia của Dị Giới Vô Gian Đạo chính là ta.”

Long Ngạo Thiên cười ha ha một tiếng, hắn đã thấy dáng vẻ của Tần Cửu Ca bị mình đánh lén trấn giết, sau đó chính mình đạt được Thông Thiên Tạo Hóa mà hệ thống đưa cho, sau đó tiêu sái rời đi.

Quả thật là không quá sảng khoái!

“Thời đại tay trái ôm loli, tay phải ôm vợ người sắp đến rồi.”

“Hahaha”

Chương 799: Bổn Hậu tự mình lên đài

Táng Tiên Thiên Vực!

Hiện tại đang có một tòa cung điện vàng son lộng lẫy đang tọa lạc trên hư không!

Áp chế toàn bộ Chư Thiên, uy thế khắp trời.

Điều càng khiến cho người khác khiếp sợ đó chính là đang có ba tôn Thượng Cổ Dị Thú kéo tòa cung điện này bay đi..

Trên người của mỗi một tôn Thượng Cổ Dị Thú đều có uy áp ngập trời.

“Hắn tới chưa?”

Bỗng nhiên có một âm thanh vang lên từ bên trong cung điện.

“Hồi bẩm Thần Tử, Đạo Tử Tần Tộc vẫn chưa xuất hiện.”

Một âm thanh khác vang lên đầy cung kính.

Người này chính là Thiên Tôn của Yêu Đình, cũng là tùy tùng của Cơ Hoàng.

Cơ Hoàng thân là Thiên Kiêu thời đại Viễn Cổ của Yêu Đình đương nhiên cũng có chút mặt mũi.

Sau đó thì vị Thiên Tôn kia do dự một hồi thì cũng lên tiếng nói tiếp: “Những Lão Thiên Tôn khác của Yêu Đình không đồng ý việc Thần Tử sử dụng Trấn Yêu Đế Kiếm làm đồ vật đặt cược.”

Bất kỳ thanh Đế Khí nào cũng là Chí Bảo có thể thay đổi càn khôn, chúng là Bảo Vật cực kỳ quý giá của Yêu Đình.

Lần đi đến Chư Thiên Chi Địa này thì Yêu Đình cũng chỉ dám cho bọn hắn một thanh Đế Khí để phòng thân mà thôi.

Đó còn là Đế Khí đang bị phong ấn nữa chứ.

Nhưng nói đi thì cũng phải nói lại, nếu như nó không được phong ấn thì bọn hắn hoàn toàn không có khả năng phát huy được sức mạnh của nó.

Một tiếng hừ lạnh vang lên,

Những tên Chí Tôn Thiên Kiêu kia của Yêu Đình xem thường hắn đến thế sao?

Vì sao bọn hắn nghĩ chắc chắn hắn sẽ thất bại?

Thật sự là buồn cười đến cực điểm!

“Không cần để tâm, tới lúc có kết quả thì bọn hắn tự động sẽ im miệng mà thôi.”

Sau khi lời đó vừa dứt thì một thanh niên tuấn dật đi từ trong cung điện ra, xung quanh có vô tận Yêu Văn hiện lên, hình ảnh thần bí, thâm thúy vô cùng.

Sau lưng của hắn còn có một hư ảnh của một đầu Kim Sí Đại Bằng Điểu cực kỳ hung lệ.

“Cơ Thần Tử của Yêu Đình quá mạnh, ta cảm giác nếu như để ta đối mặt với hắn thì ta nhiều nhất chỉ có thể chống đỡ được ba chiêu mà thôi.”

Khi Cơ Hoàng đi đến thì tiếng nghị luận vang lên tứ phía.

Cơ Thần Tử của Yêu Đình sớm đã có thanh danh cực lớn trên Chư Thiên Tiên Vực rồi.

Đây chính là Chí Tôn của Yêu Đình từ nhiều thời đại trước rồi.

“Vị nữ tử có dáng người tuyệt đẹp kia hắn là Tiểu Yêu Hậu danh chấn của Yêu Đình.”

“Nếu như có thể liếm nàng một cái thì vui rồi.”

Có sinh linh nam tính khi nhìn thấy Tiểu Yêu Hậu thì hai mắt đỏ rực, dạng nữ tử như thế này một khi xuất hiện thì không có bất kỳ nam tử nào nhịn được cả.

Nếu như có thể chinh phục được một vưu vật tuyệt sắc như nàng thì cảm giác thỏa mãn sẽ lên tới đỉnh điểm.

Đây là một nhân vật thuộc hàng Thần Nữ.

Đương nhiên đây chính là tưởng tượng của những người đang có mặt tại đây.

Tiểu Yêu Hậu là thiên kiêu của Yêu Đình, nàng không phải là người mà bọn hắn có thể dính chàm được.

Một Nữ Hoàng cao cao tại thượng như vậy thì sao có thể chú ý tới con kiến như bọn hắn?

“Tiểu Yêu Hậu, nếu như một lát nữa Cơ Thần Tử đánh thắng Đạo Tử Tần Tộc thì tốt, nhưng nếu như thua thì phải tìm mọi cách để bảo vệ Trấn Yêu Đế Kiếm.”

Một lão giả mặc áo bào đen nói với Tiểu Yêu Hậu.

Trấn Yêu Đế Kiếm tuyệt đối không thể bị lấy khỏi tay của Yêu Đình, nếu không thì một vài tồn tại cổ lão trong Yêu Đình sẽ trút lửa giận lên người của bọn hắn.

Tiểu Yêu Hậu lạnh giọng lên tiếng: “Bản thân Cơ Hoàng tự tiện chủ trương việc này, ta sao có thể ngăn hắn lại được.”

“Trấn Yêu Đế Kiếm hiện đang trong tay hắn, ngươi nói xem sao ta bảo vệ nó được?”

Lão giả áo đen trầm mặc, địa vị của Cơ Hoàng tại Yêu Đình cực kỳ cao, ngay cả bản thân hắn cũng không thể nào ra lệnh cho y làm gì được.

Đương nhiên trong lòng của lão giả thì vẫn tin là Cơ Hoàng hoàn toàn có khả năng thắng được vị Đạo Tử Tần Tộc kia.

Dù sao Cơ Thần Tử là người đến từ một thời đại rất xa xưa.

Thêm việc trên người y sở hữu vô số Thần Công Cổ Pháp.

Lão giả tin tưởng chắc chắn Cơ Thần Tử sẽ giành chiến thắng, dù sao với thần sắc tự tin kia thì không thể nào Cơ Thần Tử không có át chủ

bài được.

Cơ Thần Tử thân là thiên kiêu của Yêu Đình, chắc chắn y phải có niềm tin tuyệt đối thì mới dám ra tay.

Tiểu Yêu Hậu bỗng nhiên lên tiếng: “Nếu như Cơ Hoàng làm không được thì để bổn hậu tự mình lên đài.”

Sau khi nghe lời của Tiểu Yêu Hậu thì lão giả càng vui mừng hơn.

Thực lực của Tiểu Yêu Hậu chắc chắn thuộc hàng quái thai cổ đại.

Trong lòng của tất cả người Yêu Đình thì dù Đạo Tử Tần Tộc có mạnh tới đâu thì cũng không thể là đối thủ của Tiểu Yêu Hậu được.

Chênh lệch giữa cả hai không phải là thiên phú, mà là nội tình trong vô số năm tháng tích lũy được.

Lão giả áo đen cảm giác được bình tĩnh hơn phần nào.

Chương 800: Thiên kiêu tề tựu

Bỗng nhiên phương xa vang lên một tiếng phượng hót, vô số Linh Điểu với đủ loại màu sắc bỗng tràn vào nơi đây.

Người tới chính là Thượng Cổ Hoàng Chủ, sau đó lại có âm thanh kinh hô vang lên

“Không ngờ ngay cả Phách Thể – Đông Phương Kình Thiên cũng tới.”

Đông Phương Kình Thiên đạp một bước lên hư không, khắp nơi rung lắc như là địa chấn.

Tiếng ầm ầm vang vọng tứ phía.

“Thương Thiên Phách Thể – Đông Phương Kình Thiên? Tên này không phải đang có mặt tại phía tây của Chư Thiên Chư Địa sao? Sao hắn lại có mặt ở đây được?”

Có người đặt ra nghi vấn, hiện tại Chư Thiên Chi Địa đã tranh phạt được vài tháng rồi, mặc dù có vài địa phương vẫn chưa được khám phá nhưng ai cũng biết được rằng mỗi địa vực trong đây đều to lớn vô ngần.

Đông Phương Kình Thiên luôn hiện diện ở phía tây của Chư Thiên

Chi Địa.

Nói tới Chư Thiên Chi Địa thì phải nói tới hình thức sinh tồn ở nơi này.

Tuy địa thế nơi này rất rộng rãi nhưng những sinh linh bản thổ chỉ chiếm đóng được một phần nhỏ địa bàn mà thôi.

Nhiều nơi vẫn là các Cấm Địa hoang vu.

Bốn phía sở hữu vô số Cấm Địa vô biên vô tận, không ai dám chắc trong đó cất giấu thứ gì.

Thế nên việc Đông Phương Kình Thiên xuất hiện ở đây là một việc cực kỳ bất ngờ,

Nhiều sinh linh khi thấy cảnh này thì đều mong đợi, tất cả đều là các thiên kiêu trong các đạo thống cổ tộc lớn, rốt cuộc ai hơn ai một bậc đây?

“Sao hắn vẫn chưa tới?”

Long Ngạo Thiên cảm giác hơi bực bội, nếu như tên Tần Cửu Ca kia không tới thì sao hắn có thể diễn cảnh bản thân phản bội chứ?

Bỗng nhiên Cơ Hoàng ngẩng đầu lên, hai mắt hắn nhìn chằm chằm vào một vùng hư không phía xa.

“Nếu như đã tới thì ra mặt đi.”

Cơ Hoàng lên tiếng, âm thanh vô cùng lãnh đạm.

Ngay lúc đó thì trong hư không cũng xuất hiện một lỗ hổng lớn.

Vết nứt không gian kia lan tràn ra bốn phía như Thâm Uyên vô tận, toàn bộ vòm trời đều bóng tối bao phủ, điều này khiến tất cả mọi người có mặt tại hiện trường đều bối rối, trong mắt bọn hắn hiện rõ chấn kinh.

“Hắn muốn làm gì thế? Hủy diệt nơi này sao?”

Có vài sinh linh thì thầm lên tiếng.

Mà lúc này thì một Côn Ảnh bắn thẳng từ trong Thâm Uyên ra, trực thẳng về phía Cơ Hoàng.

“Là ai!”

Sắc mặt của Cơ Hoàng ngưng trọng, qua một kích vừa rồi thì có thể thấy được đối phương cực kỳ cường đại.

Sau khi lời vừa đứt thì Cơ Hoàng lập tức giơ tay ngăn trở đòn tấn công kia.

Tiếng vang chấn động vô số sinh linh.

Một vị Yêu Hầu cầm trường côn, thân mặc kim giáp từ từ đi ra từ trong hố đen trên trời kia.

Trên người của y là một bộ lông vàng óng, ánh mắt kiệt ngạo bất tuần, quanh thân tràn đầy khí tức huyết tinh sát phạt.

Nhưng điều khiến cho không ít sinh linh ở đây sợ hãi chính là việc trên người của y lại đồng thời có Ma Quang cùng Phật Quang tồn tại, cả hai chiếu rọi hư không.

“Đây là ai, sao hắn có thể khiến ta cảm nhận được chiến ý mãnh liệt như vậy.”

Ánh mắt Đông Phương Kình Thiên ngưng trọng, cảm giác mà con Yêu Hầu này mang lại cho hắn không kém gì Cơ Hoàng cả.

“Nếu như không phải Đạo Tử nói rằng để bản thân tự mình xử lý ngươi thì ta đã xé xác ngươi ra rồi.”

m thanh lạnh lùng của con Yêu Hầu kia vang vọng bốn phía.

Đạo Tử mà con Yêu Hầu này vừa nhắc tới không lẽ là Đạo Tử Tần Tộc?

Một chí tôn yêu nghiệt như thế mà lại thần phục Đạo Tử Tần Tộc sao?

“Ngươi muốn đưa bảo vật cho ta đến thế sao, đúng thật là người tốt mà!”

Một âm thanh bình tĩnh nhưng không kém phần bá đạo vang lên giữa thiên địa.

Thân ảnh của Tần Cửu Ca cũng dần xuất hiện trong Thâm Uyên kia.

“Không phải ngươi muốn đánh một trận với bản Đạo Tử sao? Giờ bản Đạo Tử tới đây để hoàn thành nguyện vọng của ngươi này!”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca sáng lên, thân ảnh của hắn xuất hiện giữ

hư không như một Chư Thiên Thần Vương.

Dung nhan tuyệt thế, áo trắng như tuyết!

Thân ảnh của Tần Cửu Ca vừa xuất hiện thôi thì đã có không ít sinh linh nữ tính bị hớp hồn rồi.

Không nói về vấn đề khác, chỉ xét riêng về sắc đẹp thì Tần Cửu Ca ăn đứt tất cả mọi người ở đây.

“Đây chính là Đạo Tử Tần Tộc sao?”

Thượng Cổ Hoàng Chủ có mặt tại đây cũng lên tiếng thì thầm, trong mắt nàng hiện rõ vẻ khác lah.

Sau khi thức tỉnh từ trong Tiên Cổ Thần Nguyên thì người mà nàng được nghe tên nhiều nhất chính là Tần Đạo Tử Tần Cửu Ca.

Nhưng mà trước đó do không có duyên nên chưa từng gặp mặt.

Khi nghe được tin tức vị Tần Đạo Tử kia sắp đánh với lại Cơ Hoàng của Yêu Đình thì nàng lập tức chạy tới quan sát.

Nguyên nhân đầu là muốn xem cuộc Chí Tôn Chi Chiến ngàn năm có một này.

Nguyên nhân thứ hai là nàng muốn xem thử Tần Cửu Ca là người ra sao mà thanh danh lại lớn đến thế.

Dù sao từ trước đến nay không có bao nhiêu người đủ khả năng khiến cho thanh danh của bản thân truyền khắp Tiên Vực Chí Tôn.

Mà Tần Đạo Tử Tần Cửu Ca lại làm được.

Chương 801: Bản thân kém hơn hắn sao?

Chương 801: Bản thân kém hơn hắn sao?

Điều này đại biểu cho thiên phú cùng với thực lực của hắn.

Đương nhiên tất cả đều là trên giấy, trong cuộc Chí Tôn Chi Chiến này nàng hoàn toàn không biết ai sẽ là người thắng cuối cùng cả.

Cả hai đều có khả năng chiến thắng.

“Mỗi lần đến lúc này ta đều muốn cắn công tử một ngụm.”

Viêm Linh Cơ liếm đầu lưỡi hồng nhuận của mình một cái rồi lên tiếng.

“Cắn ngay ở đây sao?”

Tựa hồ Tần Cửu Ca cũng nghe được lời của Viêm Linh Cơ nên hắn quay sang trêu đùa nàng.

Thích cắn bản thân sao? Đây cũng được tính là một loại sở thích tốt.

Không biết là do Viêm Linh Cơ có vấn đề hay là mình có vấn đề nữa!

Hoặc là do những tên độc giả háo sắc kia có vấn đề!

“Từ lâu ta đã nghe danh thiên phú của Đạo Tử Tần Tộc kinh khủng tuyệt luân, đúng là nghe danh không bằng gặp mặt, với số tuổi này mà Tần Đạo Tử đã có tu vi Thiên Tôn Cửu Trọng!”

Sâu trong mắt của Thượng Cổ Hoàng Chủ xuất hiện một tia rung động.

Ngay cả thiên tài như bản thân nàng cũng phải trải qua vô số năm tháng dài đằng đẵng mới có thể có được tu vi Thiên Tôn Cửu Trọng.

Nhưng người này chỉ với số tuổi ít ỏi đó mà cũng có tu vi như vậy.

Tốc độ tu luyện của cả hai có thể nói là không cùng một đẳng cấp.

Cả tốc độ đột phá cũng nhanh tới đáng sợ.

“Công tử, nếu không để cho ta chiến trước một trận với tên đó đi, báo mối thù trước đó!”

Tên Yêu Hầu thân mặc giáp lưới vàng rực, đầu đội Phượng Sí Tử Kim Quan, chân mang giày mây, trên tay lại còn có Hoàng Kim Thần Côn!

“Thật đáng sợ, Yêu Khí của tên này có thể thông thiên!”

Những sinh linh có mặt tại đây đều cực kỳ chấn kinh, ai cũng có thể thấy thực lực của Yêu Hầu này không phải là chuyện đùa.

Có vài sinh linh với kinh nghiệm sống lâu năm khi nhìn thấy ánh mắt

của y thì lập tức biết chắc chắn tương lai của y bất phàm.

“Thiên phú cường đại thật!”

Thương Thiên Phách Thể – Đông Phương Kình Thiên nhìn Yêu Hầu chân đạp vô tận hỏa diễm rồi lên tiếng.

Dù tính trong lịch sử của tộc hắn thì người có thiên phú cao như vậy cũng cực kỳ khó tìm.

“Là ngươi?”

Lúc này Cơ Hoàng cũng nhận ra Tôn Tề Thiên là ai, trong mắt hắn lóe lên hai tia lôi điện.

Trước kia hắn đã cảm nhận được thực lực cùng với thiên phú của con Yêu Hầu này rất khủng bố rồi.

Thế nên hắn mới có ý định thu phục y.

Nhưng dù hắn có uy bức lợi dụ ra sao, dùng tất cả các thủ đoạn thì con Yêu Hầu này vẫn chứng nào tật nấy, hoàn toàn không có ý định thần phục hắn.

Sao tên Tần Cửu Ca này lại có thể làm được?

Sau khi so sánh cả hai thì Cơ Hoàng nhớ tới cảm giác bất lực khi còn bé của bản thân.

“Bản thân kém hơn hắn sao?”

m thanh của Cơ Hoàng âm lãnh tới cực điểm, vì sao tên yêu nghiệt mình tốn biết bao nhiêu tâm tư này lại thần phục người khác?

Vì sao?

Vì cái gì?

Càng nghĩ càng giận, Cơ Hoàng lập tức xông thẳng lên bầu trời.

Hắn muốn chứng minh cho tất cả mọi người có mặt ở đây biết hắn mạnh hơn Đạo Tử Tần Tộc!

Tần Cửu Ca nghe lời của Tôn Tề Thiên thì cũng gật đầu đồng ý, nếu như y đã muốn đánh một trận với Cơ Hoàng thì để cho hắn đánh, dù sao bản thân cũng không vội.

Để xem tên Thông Thiên Yêu Hầu này có thể cường đại tới mức nào!

Cơ Hoàng thấy thế thì càng nhịn không được, Tần Cửu Ca vậy mà lại phái thuộc hạ của hắn ra đấu với mình sao?

Đây là xem thường một cách trần trụi rồi!

“Thần Tử, thuộc hạ nguyện ý đánh một trận thay mặt ngài!”

Một vị tùy tùng sau lưng Cơ Hoàng lập tức lên tiếng, khí tức quanh y tựa như thâm uyên.

Bất kỳ ai chỉ cần liếc nhìn thôi cũng như muốn trầm luân!

Đây là một vị chí tôn yêu nghiệt mà Cơ Hoàng thu phục được, trước đó y cũng là một vị thiên kiêu của Yêu Đình, tuy nhiên sau khi bại trận dưới tay Cơ Hoàng thì liền làm thuộc hạ của hắn.

Cơ Hoàng trầm mặc một xíu cũng gật đầu, hắn có niềm tin rất lớn với vị tùy tùng này.

Trước kia bản thân hắn cũng phải tốn nhiều công phu mới có thể thu phục được vị này.

Tuy không bằng hắn nhưng cũng đã đủ chiến với con yêu hầu này rồi!

Cơ Hoàng gật đầu một cái, tên tùy tùng đó lập tức lấy vải che mắt xuống, dưới đó là một cặp mắt đỏ rực.

Trong đó tựa hồ chứa đựng núi thây biển máu!

“Cổ Thần Tử?”

Khi nhận ra tên tùy tùng kia của Cơ Hoàng là ai thì mọi người giật mình không nhỏ.

Tên Cổ Thần Tử này là một vị thiên kiêu khá là đáng sợ của Yêu Đình, không ngờ y lại thần phục dưới chân của Cơ Hoàng.

“Rác rưởi.”

Ánh mắt của Tôn Tề Thiên bạo ngược, kệ tên này là Cổ Thần Tử hay cái gì Thần Tử.

Trong mắt hắn chỉ có một chữ, đó chính là Chiến!

Chiến tới cùng!

Oanh! Oanh! Oanh!

Tôn Tề Thiên cầm Hoàng Kim Thần Côn trong tay, chân đạp hư không xông thẳng vào đối phương.

Những sinh linh đang quan sát khi thấy một màn này thì cũng nhiệt huyết sôi trào.

Dưới ánh mắt của vô số thiên tài khác, Tôn Tề Thiên dí theo tùy tùng của Cơ Hoàng để đánh, đánh tới mức vị tùy tùng kia phun máu liên tục.

Ngực của tên kia thậm chí cũng đã nát bấy một mảnh.

Chương 802: Để bổn Đạo Tử cho ngươi biết thế nào là tuyệt vọng

Chương 802: Để bổn Đạo Tử cho ngươi biết thế nào là tuyệt vọng

Cơ Hoàng đứng xem thì mặt mũi tái xanh!

Thực lực cùng với tiềm lực của con Thông Thiên Yêu Hầu này đều nằm ngoài dự liệu của hắn.

Đùng! Đùng! Đùng!

Vị Cổ Thần Tử này thậm chí còn không có cơ hội thở dốc dù chỉ là một hơi.

Cổ Thần Tử mới chỉ vừa trốn được một khắc thì liền bị Tề Thiên Côn đánh tới mức nằm xuống, bay thẳng ra ngoài.

“Ngươi dám!”

Khi thấy tên Thông Thiên Yêu Hầu này vẫn muốn đuổi tận giết tuyệt thì Cơ Hoàng ngồi không yên nữa.

Cổ Thần Tử chính là một Thần Tướng đắc lực trong con đường chinh chiến Đế Lộ trong tương lai của hắn.

Nếu như hiện tại y chết thì Cơ Hoàng khó mà làm gì được.

Nhất thời thiên băng địa liệt, mây mù tản ra!

Sau lưng Cơ Hoàng xuất hiện hư ảnh của Tiên Tổ Kim Sí Đại Bằng Điểu, đây chính là dấu hiệu của Tổ Huyết gia trì.

Tôn Tề Thiên hoàn toàn không quan tâm Cơ Hoàng đang tập sát bản thân, y vẫn tiếp tục duổi giết Cơ Thần Tử.

Vào lúc mình đang bị thương thì tên Cổ Thần Tử này ra tay rất độc ác, nên hiện tại hắn đáng đời!

Phốc phốc!

Hoàng Kim Thần Côn của Tôn Tề Thiên đánh thẳng vào người Cổ Thần Tử.

Tròng mắt của Cổ Thần Tử như muốn trào ra, máu tươi bắn tung tóe.

Hình ảnh cực kỳ huyết tinh!

“Chủ thượng cứu ta!”

Cổ Thần Tử la lên đầy tuyệt vọng, từ trước đến nay hắn chưa bao giờ cảm nhận khí tức tử vong gần bản thân đến vậy!

Hư ảnh Kim Sí Đại Bằng Điểu lúc này cũng sắp đánh trúng người của Tôn Tề Thiên.

Nhưng tên Tôn Tề Thiên kia vậy mà chỉ la lên một tiếng, không hề có dấu hiệu muốn ngã xuống.

Cơ Hoàng thấy thảm trạng của tùy tùng mình cũng nổi giận trong lòng.

Vô tận Yêu Văn hiện lên, Huyết Mạch Chi Lực Cổ Lão nổi lên.

Ngay khi vô số sinh linh xung quanh nghĩ rằng một đòn này của Cơ Hoàng sẽ trấn áp tên Yêu Hầu kia thì một bàn tay trong suốt như ngọc xuất hiện rồi chặn đòn đánh của Cơ Hoàng lại.

Dư ba của đòn vừa rồi lan ra khắp nơi, hư không cũng bị xé rách.

“Để bổn Đạo Tử để cho ngươi cảm thụ cái gì gọi là tuyệt vọng một chút.”

Sâu trong mắt Tần Cửu Ca có tia chớp tuôn ra, thủ đoạn của Cơ Hoàng hơi cổ quái. Chỉ sợ lúc này Tôn Tề Thiên cũng không phải là

đối thủ của Cơ Hoàng. Điều này thực sự khá bình thường. Nói thế nào Cơ Hoàng cũng là chí tôn yêu nghiệt Cấm Kỵ đạo thống, trên người mang theo chắc chắn rất nhiều các đại truyền thừa. Tôn Tề Thiên không trải qua điều giáo cấm kỵ vẫn còn kém Cơ Hoàng một bậc.

“Điều to tát thì ai cũng có thể nói, nhưng đó chỉ là những lời sáo rỗng.”

Cơ Hoàng bạo quát một tiếng, làm một chí tôn yêu nghiệt Cấm Kỵ đạo thống Yêu Đình hắn cũng có kiêu ngạo của riêng mình!

Cơ Hoàng thi triển chiêu số khủng bố. Tần Cửu Ca đánh ra một quyền. Nhất thời có một con chân long Chân Hoàng vây quanh bầu trời. Chân long Chân Hoàng cực kỳ khổng lồ kêu một tiếng, máu tươi vô tận tuôn ra. Đây là thể chất mà Tần Cửu Ca đạt được sau một lần “chơi” khí vận chi nữ.

Chân thể Long Hoàng cái thế vô song, áp đảo chư thiên. Nhất long nhất hoàng hung hăng xông về phía Cơ Hoàng đánh nhau với tổ ảnh Kim Sí Đại Bằng Điểu của Cơ Hoàng. Xung quanh trong nháy mắt tràn ngập ngàn vạn huyết khí. Cơ Hoàng hóa thành bản thể khàn khàn một tiếng, đâm thẳng vào Tần Cửu Ca. Lực lượng bản thể của hắn có thể nói là bá chủ của yêu nghiệt cùng cảnh giới! Cùng cảnh giới còn không ai có thể đối kháng chiến thắng hắn. Tiểu Yêu Hậu cũng không được!

Hai người giao nhau, thể lực Tần Cửu Ca lại trực tiếp áp đảo khí huyết của Cơ Hoàng!

Làm sắc mặt Cơ Hoàng đại biến!

Tại sao Tần Cửu Ca lại giống thần thú hơn cả hắn? Rốt cuộc giữa hai người bọn hắn ai mới xuất thân thần thú? Sức mạnh của thân thể Tần Cửu Ca quả thực khủng bố! Lực phản chấn phát ra đã đánh bay Cơ Hoàng ra ngoài. Cảnh này làm cho thiên kiêu sinh linh xung quanh há hốc mồm.

“Thực lực Cơ Hoàng vậy mà lại không sánh bằng Đạo Tử Tần tộc sao?”

“Làm sao có thể?”

“Ngay cả Kim Sí Đại Bằng Điểu dung hợp tổ huyết Cơ Hoàng, thể lực cũng không sánh bằng Đạo Tử Tần tộc, rốt cuộc thân thể Đạo Tử Tần tộc mạnh mẽ cỡ nào?”

Thiên kiêu sinh linh bốn phía nghị luận sôi nổi. Đạo Tử Tần tộc ở trong Chư Thiên Tiên Vực cũng không thường xuyên xuất thủ, ít nhất bọn hắn cũng chưa từng thấy. Nhưng vào lúc này, hắn lại nói cho bọn hắn biết Đạo Tử Tần tộc lợi hại cỡ nào!

Cơ Hoàng lùi lại, trong mắt cũng lóe lên một chút kinh ngạc, so đấu thể lực hắn vậy mà lại yếu hơn Đạo Tử Tần tộc. Phải biết rằng hắn nổi danh chư thiên chính là nhờ vào thể lực. Trong chư thiên và cảnh giới chí tôn yêu nghiệt không có mấy thân thể có thể sánh với hắn.

“Côn Bằng Pháp!”

Cơ Hoàng đột nhiên quát lạnh một tiếng, khí huyết cả người bộc phát giống như một ngọn núi lửa phun trào. Hắn thi triển đế pháp mình lĩnh ngộ ra. Không gian xung quanh vào lúc này đều bị méo mó rất nhiều!

“Giết chết hắn.”

Long Ngạo Thiên trốn ở đâu đó thầm hận nói! Lúc này hắn đang tìm cơ hội xuất thủ, muốn một chiêu tất sát Đạo Tử Tần tộc, sau đó một mình chạy trốn!

”Rác rưởi.”

Tần Cửu Ca mắt thờ ơ nhìn Cơ Hoàng thốt ra hai chữ này. Hai mắt hiện ra ánh sáng hư vô vô tận! Đây là lực lượng của Trọng Đồng Nhãn thượng cổ! Quanh thân cũng có ma khí đầy trời.

”Đây là ma! Đạo Tử Tần tộc lại còn kiêm tu ma đạo!”

Chương 803: Vẫn là rác rưởi

Chương 803: Vẫn là rác rưởi

Tiếng khiếp sợ bốn phía lại nổi lên. Ma khí tinh thuần như thế, nếu không phải người này là Đạo Tử Tần tộc, bọn hắn sẽ cảm thấy Tần Cửu Ca chính là chí tôn yêu nghiệt trong Chư Thiên Ma tộc.

Ầm ầm! Lực lượng phi tiên vô tận cũng xuất hiện quấn quanh ma khí. Tiên khí và ma khí cùng lúc xuất hiện trong thiên địa. Mọi người xung quanh đều nhìn ngây người. Đạo Tử Tần tộc vậy mà đồng tu tiên ma, hơn nữa tu luyện đều tinh thuần như vậy. Phần thiên phú này quả thực không cho người ta đường sống mà.

Đại Thành Đại Đạo Phi TiênTthể đủ để trấn áp bầu trời, đè sập vũ trụ, là thể chất vô địch có thể tranh cao thấp với Thương Thiên Bá Thể!

Trọng Đồng Nhãn thượng cổ lại càng là chí tôn thần nhãn, có thể phá hư vô! Những thứ này cộng lại với nhau cũng không đơn giản như một cộng một. Có thể tưởng tượng được yêu nghiệt tạo ra khủng bố cỡ nào. Đây cũng là lý do vì sao trước kia Tần Cửu Ca trấn áp địch nhân chẳng qua chỉ là chuyện trong nháy mắt. Bởi vì bọn hắn không xứng đáng! Chỉ có chí tôn yêu nghiệt viễn cổ mới có thể khiến Tần Cửu Ca dùng những năng lực này. Đối mặt với con côn bằng khổng lồ đang ào ào đến, Tần Cửu Ca lại tung một quyền! Chẳng cần phô trương lòe loạt, chỉ dùng vũ lực trấn áp ngươi!

“Để cho ngươi nhìn thấy sự chênh lệch giữa chúng ta.”

Tần Cửu Ca lạnh lùng cất tiếng. Lời vừa dứt, áp lực vô tận làm thân thể côn bằng nổ tung. Cơ Hoàng lại lần nữa biến thành thân thể con người, ôm ngực cố nén không hộc máu! Thật không ngờ hắn lại bị Tần Cửu Ca áp chế mà không hề có bất kỳ sức mạnh nào để đánh trả. Đả kích này đối với hắn mà nói thật sự là quá lớn!

Xung quanh im lặng hoàn toàn! Đường đường là chí tôn yêu nghiệt của Cấm Kỵ đạo thống Yêu Đình viễn cổ lai bị Đạo Tử Tần tộc triệt để áp chế, không có bất kỳ lực hoàn thủ nào.

”Thực lực của hắn sao lại mạnh như vậy?”

Mắt Đông Phương Kình Thiên lộ ra vẻ kinh ngạc, vừa rồi một kích của vị Đạo Tử Tần tộc đối với hắn uy hiếp cũng rất lớn! Nhưng phải biết rằng hắn và Cơ Hoàng đều không phải chí tôn yêu nghiệt thời này, mà là “lão gia hỏa” đã trải qua không biết mấy chục vạn năm. Theo lý thuyết, cho dù so đấu thì cũng phải là loại sinh vật như bọn hắn thắng mới đúng chứ! Nhưng cảnh tượng lúc này lại nói cho hắn biết, thực lực của Đạo Tử Tần tộc đã có thể trấn áp chí tôn yêu nghiệt viễn cổ trong Cấm Kỵ đạo thống của hắn.

”Vẫn là rác rưởi.”

Tần Cửu Ca chắp tay sau lưng, đặt chân vào hư không. Vào lúc này, Tần Cửu Ca tựa như một đại đế hành tẩu chư thiên, mà Cơ Hoàng lại là một con gà nhỏ nằm sấp trên mặt đất! Điều này hoàn toàn khác với cảnh Cơ Hoàng vừa mới ra ngoài.

Nghe thấy lời xúc phạm trắng trợn này, Cơ Hoàng mặt đỏ bừng, trên tay nổi gân xanh.

Ta còn chưa xuất tuyệt chiêu, đừng có càn rỡ!”

Cơ Hoàng giận dữ hét lên một tiếng, làm chí tôn yêu nghiệt Cấm Kỵ đạo thống, chẳng lẽ lại không có tuyệt chiêu ẩn giấu?

Lúc này, vô số linh vũ màu vàng vây quanh Cơ Hoàng. Mỗi một linh vũ màu vàng dường như đều tràn đầy lực lượng khổng lồ.

”Đế pháp, Tổ Bằng Diệt Thần Thuật.”

Xung quanh bản thể Cơ Hoàng có linh vũ bay đầy trời mang theo đạo uy bao trùm mà đến! Những cây cổ thụ thương thiên ở những ngọn núi xung quanh đã bị thổi bay thành hư không. Cho dù là chí tôn yêu nghiệt thiên tôn cửu trọng cũng sẽ bị chiêu này làm trọng thương, mà Tần Cửu Ca vẫn chắp tay mà đứng, vung tay ra, nổ tung hư không! Quyền tung ra, hư không nứt vỡ!

Quyền ảnh và linh vũ đầy trời công kích nhau! Đột nhiên linh vũ đều bị đánh bay mà quyền ảnh vẫn đi tới! Ầm một tiếng, Cơ Hoàng bị đánh bay vào trong một dãy núi, toàn bộ sơn mạch ầm ầm vỡ vụn ra. Mà lúc này Tần Cửu Ca vẫn đứng trên hư không không nhúc nhích! Lúc này trời đất rơi vào sự im lặng chết chóc.

Hôm nay Đạo Tử Tần tộc tung ra đạo pháp công kích quá mức đáng sợ!

”Cái này cũng không tiêu diệt được hắn sao?”

Long Ngạo Thiên âm thầm nuốt nước miếng, mắt hơi hoảng sợ nhìn cảnh này. Đi thôi, hắn mạnh như vậy! May mắn mình không có chủ động xuất kích, mà chỉ là chuẩn bị ám sát Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca ung dung nhìn Cơ Hoàng bị đánh bay nói: “Nên giao Trấn Yêu Đế Kiếm cho ta đi.”

Đồng tử tặng tài vật như vậy ai mà không thích chứ?

Sắc mặt Cơ Hoàng dữ tợn, làm thiên kiêu chí tôn của Chư Thiên Yêu Đình, có khi nào hắn phải chịu nhục lớn như vậy!

”Kiếm đến.”

Leng keng một tiếng, hàn quang vô tận hiện lên, tiếng kiếm vang lên trong thiên địa. Một thanh cự kiếm toàn thân màu mực tỏa ra thần mang vô tận ngang qua trước mặt mọi người, thần uy kiếm quang ngập trời tràn ngập địa vực nơi đây. Đây là đế khí, cơ bản chỉ có đạo

thống sinh ra đại đế mới tồn tại loại chí bảo này. Cho dù là ở trong Cấm Kỵ đạo thống, đế khí tồn tại cũng không nhiều. Có thể tưởng tượng được khi Cơ Hoàng tế xuất thanh Trấn Yêu Đế kiếm này, sinh linh xung quanh rung động cỡ nào!

Một kiếm xuất ra! Chấn động tinh không mênh mông! Đây vẫn là đế khí trong trạng thái không giải phong ấn.

”Cơ Hoàng lại được coi trọng như vậy ở Yêu Đình, ngay cả đế khí cũng cho hắn bảo quản.”

C

Trong mắt Thượng Cổ Hoàng Chủ hiện lên một chút kinh ngạc. Nàng thật không biết Yêu Đình lại giao Trấn Yêu Đế Kiếm cho Cơ Hoàng bảo quản. Trong mắt nàng hẳn là giao cho Tiểu Yêu Hậu.

”Chắc chắn Cơ Hoàng này còn có bí mật.”

Thượng Cổ Hoàng Chủ mắt chăm chú nhìn Cơ Hoàng, có thể nắm trong tay Yêu Đình đế khí đã nói rõ một ít tình huống. Bên ngoài đồn đãi Tiểu Yêu Hậu chính là chí tôn thiên kiêu Cấm Kỵ Yêu Đình, hẳn là chiến lực mạnh hơn Cơ Hoàng. Nhưng trên người Cơ Hoàng chắc chắn có nguyên nhân gì khiến cho tồn tại cổ xưa của Yêu Đình bằng lòng giao Trấn Yêu Đế Kiếm cho Cơ Hoàng bảo quản.

Quả nhiên, ngay sau đó. Trên người Cơ Hoàng xuất hiện khí tức cổ xưa hơn Kim Sí Đại Bằng Tổ Huyết vừa rồi! Dực nhược thùy thiên chi vân.(*)

(*)Trích từ Tiêu Dao Du trong Nam Hoa Kinh của Trang Tử:

Nộ nhi phi, kỳ dực nhược thùy thiên chi vân. (Vỗ cánh mà bay, cánh nó (Côn Bằng) xoè ra như mây che rợp một phương trời).

Chương 804: Còn cho chúng ta còn đường sống không?

Chương 804: Đế Kiếm xuất, ai dám tranh phong?

”Cơ Hoàng lại luyện Côn Bằng Tổ Huyết đến trình độ như vậy, cho dù hiện giờ chiến lực kém Tiểu Yêu Hậu một ít nhưng cũng có thể khống chế Trấn Yêu Đế Kiếm.”

Lúc này ở Yêu Đình có giọng nói vang lên trong đầu thiên kiêu Yêu Đình. Hắn cũng thật không ngờ, đường đường là Trấn Yêu Đế Kiếm lại ở trên người Cơ Hoàng. Bây giờ xem ra phỏng chừng chính là bởi vì Cơ Hoàng tu luyện Côn Bằng Tổ Huyết đến trình độ như vậy, để cho tồn tại cổ xưa trong tộc bằng lòng giao Trấn Yêu Đế Kiếm cho Cơ Hoàng!

”Đế Kiếm xuất, ai cùng tranh phong.”

Thiên kiêu của Yêu Đình phấn chấn. Nếu Cơ Thần Tử của các Yêu Đình bọn hắn trấn áp được Đạo Tử Tần tộc tiên cổ, thanh danh Yêu Đình chắc chắn sẽ truyền khắp Thái Cổ Tiên Vực, vô tận tinh thần. Xuất ra Trấn Yêu Đế Kiếm và tế xuất huyết mạch Côn Bằng, thế công Cơ Hoàng vô cùng mạnh mẽ, có cảm giác nghiền ép chư thiên vạn giới.

Có người theo dõi Cơ Hoàng còn lộ vẻ vui mừng, chủ thượng Cơ Hoàng của hắn càng mạnh mẽ, tượng trưng cho con đường tương lai của bọn hắn lại càng thêm quang minh.

”Đế khí à? Ta cũng có, mà còn nhiều hơn ngươi.”

Tần Cửu Ca cười lạnh, so đấu nội tình hắn chưa bao giờ thua bất luận kẻ nào, cho dù là yêu nghiệt Cấm Kỵ đạo thống!

Tần Cửu Ca giơ tay lên ầm ầm. Một tấm gương cổ toát ra hơi thở luân hồi phá vỡ khoảng không.

Luân Hồi Đế Kính.

Nó không phải là đế khí Tần tộc mà chỉ thuộc về một mình hắn. Luân Hồi Đế Cảnh tràn ngập đế uy vô tận, đủ để bao trùm chư thiên vạn giới!

Ở một bên khác, trên người Tần Cửu Ca cũng bộc phát đế quang, đây mới là đế khí Tần tộc giao cho hắn. Nhưng hắn sẽ không sử dụng nó.

Bởi vì Cơ Hoàng không xứng!

Tiếng ầm ầm vang vọng.

Tất cả nhân sinh linh nhìn thấy cảnh này, ánh mắt tất cả đều ngớ ra.

”Trên người Đạo Tử Tần tộc lại có ít nhất hai món đế khí.”

Có sinh linh run rẩy nói. Đây là đế khí trấn áp chư thiên, thật không ngờ trên người Đạo Tử Tần tộc lại có được hai món đế khí. Điều này

làm cho người ta có cảm giác rất là con mẹ nó. Ngươi phải biết rằng một đế tộc cũng không có tới mấy món đế khí, hơn nữa cho dù có mấy món, cũng chắc chắn sẽ không dễ dàng vận dụng. Đế tử thân là đế tộc, số lần có thể vận dụng đế khí cũng chắc chắn đếm trên đầu ngón tay. Nhưng trên người Đạo Tử Tần tộc lại có hai món đế khí. Hơn nữa xem ra, còn là một món đế khí công kích một món phòng ngự. Điều này làm cho bọn hắn rất ghen tị.

Đôi khi điểm kết thúc của bọn hắn chỉ là điểm khởi đầu của người khác! Đương nhiên nếu bọn hắn biết trên người Tần Cửu Ca có ba món đế khí cũng không biết nghĩ như thế nào. Một trong số đó Tần Cửu Ca tự mình đạt được. Hai cái còn lại là Tần tộc cho. Đây là đãi ngộ của cấp cao! Về phần Hồng Mông đế tháp, Tần Cửu Ca cảm giác nó không chỉ ở mức độ đế khí.

"Quả nhiên là hắn có đế khí."

Cơ Hoàng nghiến răng nghiến lợi, phải biết rằng thanh đế khí của hắn vẫn là vì cống hiến thật lớn cho Yêu Đình mới được phép dùng một thời gian. Nhưng Tần Cửu Ca chắc chắn không thể nào vì Tần tộc mà cống hiến như hắn. Vì đế khí, hắn dùng hai mươi vạn năm mới đổi lấy quyền sử dụng đế khí. Hơn nữa đó là sau khi hắn tìm được mảnh vỡ của Trấn Yêu Đế Khí những lão già kia mới đồng ý.

"Đã bao nhiêu năm không diễn ra cuộc chiến giữa các đế khí rồi nhỉ?"

Đông Phương Kình Thiên cũng thở dài, thân thế Đạo Tử Tần tộc quá hùng mạnh. Mắt cũng không chớp tế xuất đế khí đối đấu. Càng đáng giận hơn chính là trên người hắn ít nhất có hai cái. Trong nháy mắt Luân Hồi Đế Cảnh và Trấn Yêu Đế Kiếm đồng thời bộc phát uy lực khủng bố. Cơ Hoàng vận dụng Côn Bằng Tổ Huyết lúc này đặc biệt khủng bố, hắn giống như thần vương tại thế!

Nhưng lúc này Tần Cửu Ca còn khủng bố hơn hắn, Luân Hồi Đế Cảnh lóe ra vạn vật luân hồi chi lực.

Ầm ầm!

Đế khí mà hai người này tùy tiện lấy ra đều là tồn tại có thể trấn áp chư thiên vạn giới. Tại thời điểm này bọn chúng va chạm nhau. Uy lực đế khí của bọn hắn đều không phát huy được bao nhiêu. Nhưng cũng không ảnh hưởng đến cảnh tượng giống như tiêu diệt chư thiên lúc này.

Luân Hồi Đế Cảnh của Tần Cửu Ca rõ ràng chiếm thế thượng phong.

Mặc dù cùng đều là đế khí nhưng cũng có phân chia mạnh yếu. Phẩm chất Luân Hồi Đế Cảnh rõ ràng cao hơn Trấn Yêu Đế Kiếm. Càng đừng nói đến chênh lệch giữa hai bên người dùng.

Tần Cửu Ca cũng không có hứng thú nhìn đế khí chiến đấu mà quay đầu nhìn về phía Cơ Hoàng. Cơ Hoàng phát ra Côn Bằng Tổ Huyết càng thêm áp chế vạn giới. Cơ Hoàng cảm thấy cuộc chiến giữa đế khí mình không chiếm ưu thế, sắc mặt hơi biến hóa xanh trắng. Chẳng lẽ hôm nay hắn phải thảm bại trước mặt nhiều nhân kiệt như vậy sao? Không! Đó không phải là điều hắn muốn. Cơ Hoàng lại thi triển Côn Bằng Tổ Huyết lần nữa, huyết mạch chi lực vô tận được bổ sung.

Leng keng!

Trấn Yêu Đế Kiếm bộc phát ra uy lực ngập trời lần thứ hai.

Chương 805: Còn cho chúng ta còn đường sống không?

Chương 805: Còn cho chúng ta còn đường sống không?

Tần Cửu Ca, ta sẽ cho ngươi thấy được chênh lệch giữa ngươi và những yêu nghiệt viễn cổ chí tôn như chúng ta, có đôi khi tuổi tác tạo thành nội tình chênh lệch là thứ không thể bù đắp được."

Cơ Hoàng bạo quát một tiếng, trên người hắn lại có một linh vũ tràn đầy hơi thở hỗn độn.

"Đây là Côn Bằng Linh Vũ, sao có thể? Đây là linh vũ của chủng tộc đại đế Côn Bằng, Cơ Hoàng làm sao mà có được?"

Xung quanh có thiên kiêu biết nhìn hàng hoảng sợ. Đây chính là vật trên người Đại Đế. Cơ Hoàng lại đặt vật trên người Đại Đế trên người mình. Làm thế nào hắn có thể chịu đựng được?

"Lần này, chắc Đạo Tử Tần tộc không dễ chống đỡ rồi."

Sâu trong đôi mắt sinh linh cổ xưa ở có vẻ kiêng kỵ nồng đậm. Cơ Hoàng làm chí tôn yêu nghiệt của Yêu Đình Cấm Kỵ thủ đoạn quả nhiên khủng bố như vậy. Khó trách Cơ Hoàng dám buông lời thách chiến Đạo Tử Tần tộc. Trên tay Cơ Hoàng hắn có quá nhiều bí kỹ. Trấn Yêu Đế Kiếm! Côn Bằng Tổ Huyết! Còn có linh vũ của Côn Bằng

đại đế! Cơ Hoàng không hổ danh chí tôn yêu nghiệt hàng đầu Yêu Đình!

“Đây là linh vũ sau năm mươi vạn năm ta mới dung luyện thành của mình, ngươi có thể nhìn thấy đã nói lên sự bất phàm của ngươi, nhưng ta muốn nói cho ngươi biết, nội tình chênh lệch vượt quá tưởng tượng của ngươi.”

Sắc mặt Cơ Hoàng tái nhợt, hiển nhiên vận dụng linh vũ khiến hắn cực kỳ tiêu hao sức lực.

”Côn Bằng Linh Vũ, Cơ Hoàng này cũng che giấu thực lực với mình.”

Khuôn mặt trắng nõn xinh đẹp của Tiểu Yêu Hậu khẽ nhăn lại.

Chuyện Cơ Hoàng có Côn Bằng Linh Vũ nàng cũng không biết. Trong Yêu Đình chắc hẳn cũng không có mấy người biết chuyện trên thân Cơ Hoàng có Côn Bằng Linh Vũ.

”Tuổi tác mang đến nội tình, Tần Đạo Tử phải xử lý như thế nào?”

Mắt Tiểu Yêu Hậu hiện lên vẻ tò mò. Thực lực của Cơ Hoàng rất là khủng bố, quả thật có phong tư tranh phạt đế lộ trong tương lai. Mỗi một thiên kiêu xung quanh Yêu Đình thần sắc đều kích động.

Lúc này Cơ Thần Tử có loại uy nghiêm áp chế chư thiên. Mà lúc này Tần Cửu Ca vẫn bình tĩnh như trước, tâm bất biến giữa dòng đời vạn biến.

”Vẫn còn có thể đánh à, cũng coi như ngươi sống nhiều năm như vậy không uổng.”

Tần Cửu Ca hơi gật đầu, xem như tán thành nỗ lực nhiều năm như vậy của Cơ Hoàng. Loại yêu nghiệt như Cơ Hoàng nếu không gặp phải mình thì ở Chư Thiên Chi Địa có thể sống cực kỳ thoải mái. Nhưng thật đáng tiếc khi gặp Tần Cửu Ca. Tần Cửu Ca hắn nhất định vô địch!

Trọng Đồng Nhãn thượng cổ bạo phát thần quang rực rỡ! Đại đạo phi tiên phun ra sức mạnh vô tận, Long Hoàng chân thể càng làm cho yêu thú phụ cận lộ vẻ hoảng sợ. Cho dù là lúc nào chân long Chân Hoàng cũng là tồn tại cấp bậc bá chủ trong thần thú. Cấp bậc bá chủ này mang đến áp lực quá mức đáng sợ.

”Đây là dị tượng Tiên Vương Trấn Cửu Thiên?”

Sắc mặt sinh linh ở đây đột nhiên thay đổi mạnh mẽ.

Mẹ nó. Đừng chơi kiểu yêu nghiệt vậy có được không hả? Có thể cho yêu nghiệt còn sót lại từ thời viễn cổ chúng ta một chút đường sống không?

Tiên vương cự ảnh uy chấn cả bầu trời, thiên địa sụp đổ, chư thiên đều chấn động. Nhất thời khuấy động nơi này long trời lở đất, nhật nguyệt điên đảo. Những dị tượng khủng bố này đánh về phía Cơ Hoàng ở đằng xa, làm cho khuôn mặt Cơ Hoàng từ tự tin biến thành hoảng sợ. Đây là uy lực mà thiên tôn chưa tới hai mươi tuổi có thể bộc phát ra sao? Không phải Đạo Tử Tần tộc là đạo quân chuyển thế đó chứ? Tuổi trẻ mà lại lợi hại như thế, thành tựu tương lai quả thực không dám tưởng tượng.

”Công tử quá mạnh.”

Sự kiêu ngạo hiện lên trong mắt Viêm Linh Cơ, một nam nhân xuất sắc như vậy nàng sẵn sàng phục tùng vô điều kiện, để hắn tùy ý quất roi. Bằng không với thực lực thiên phú của nàng cộng với mỹ mạo này, tùy tiện đi đến một đạo thống làm thánh nữ thần nữ không tốt sao? Cũng chỉ có nam tử như vậy nàng mới có thể cam tâm tình nguyện chủ động cắn lấy. Bằng không ai bằng lòng ăn những thứ đó, lại không ngon! Ai thích cái thứ nhớp nhúa đó trên ngực, tay, chân? Buồn cười!

Tần Cửu Ca và Cơ Hoàng va chạm nhau. Trong nháy mắt, thiên địa dường như yên tĩnh. Bầu trời lấp lánh ánh sáng vô tận. Hầu như tất cả sinh linh vào lúc này đều chỉ có thể nhắm mắt lại. Luồng ánh sáng này quá chói mắt, thậm chí đã đến mức có thể làm cho mắt bị mù. Cơ Hoàng bị đánh bay, phun ra rất nhiều máu trong không trung. Lúc này, Cơ Hoàng đã không còn phong thái như thường ngày nữa. Tất cả những gì còn lại là sự chật vật.

“Cơ Hoàng vẫn bị đánh bại.”

Tiểu Yêu Hậu thở dài một tiếng, trước khi Cơ Hoàng đánh nhau với Đạo Tử Tần tộc, trong lòng nàng ngay lập tức suy đoán Cơ Hoàng có thể sẽ thua. Nhưng nhìn thấy khuôn mặt cực kỳ tự tin của Cơ Hoàng, Tiểu Yêu Hậu cũng không dứt khoát ngăn cản, dù sao nếu Cơ Hoàng thật sự dựa vào nội tình thắng lợi, vậy thanh danh thiên kiêu trong Yêu Đình bọn hắn đều sẽ tăng vọt. Đến lúc đó chính là tin tức Yêu Đình thiên kiêu trấn áp Đạo Tử Tần tộc. Điều này sẽ cho Yêu Đình một thể diện rất lớn. Nhưng cảnh tượng lúc này lại là Cơ Hoàng bị Đạo Tử Tần tộc trấn áp ngay tại chỗ, còn trấn áp vô cùng thê thảm,

tình huống hoàn toàn áp đảo.

“Ta lấy Đế Kiếm đi, sau này nếu ngươi có thứ gì lợi hại như vậy thì đừng quên ta. Ta rất vui lại cùng ngươi đánh cuộc.”

Chương 806: Chí Bảo Hà Đồ Lạc Thư bản fake

Chương 806: Chí Bảo Hà Đồ Lạc Thư bản fake

Tần Cửu Ca lộ ra ý cười nhìn Cơ Hoàng, ánh mắt phảng phất giống như đang nhìn một cây rau hẹ xanh mướt. Chỉ cần được tăng sức mạnh, Tần Cửu Ca hắn lập tức vui vẻ. Mà Cơ Hoàng nghe được lời Tần Cửu Ca nói, mặt đỏ bừng lên. Tần Cửu Ca coi hắn là cái gì? Không phải là lợn đúng không? Thấy hắn mập mạp ngay lập tức đến cắn một miếng? Và sự sỉ nhục mà lời nói của Tần Cửu Ca mang đến cho hắn quá lớn.

Nếu không phải hiện trường không cho phép, nói không chừng hắn sẽ trực tiếp giả chết. Dù sao hắn cũng cảm thấy rất xấu hổ…

”Tần Cửu Ca, ngươi dám đoạt Đế Kiếm của ta.”

Cơ Hoàng cảm nhận được Đế Kiếm không liên lạc với mình, ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ phẫn nộ. Trước khi chiến đấu, hắn có niềm tin vô tận vào bản thân. Hắn chưa bao giờ nghĩ rằng mình sẽ thua. Nhưng lúc này hắn thua, cái giá phải trả là một thanh Trấn Yêu Đế Kiếm. Một thanh đế khí uy chấn chư thiên! Tổn thất cay đắng!

”Sao lại không dám?”

Tần Cửu Ca giơ tay lên chuẩn bị cầm Trấn Yêu Đế kiếm trong tay. Mà đúng lúc này, một âm thanh lạnh lùng chậm rãi vang lên.

”Tần Đạo Tử, hạ thủ lưu tình, ngày sau dễ gặp mặt.”

m thanh này đương nhiên là lời Tiểu Yêu Hậu nói. Tiểu Yêu Hậu giẫm lên hư không, cũng chuẩn bị khống chế Trấn Yêu Đế Kiếm. Dung nhan tuyệt mỹ với mái tóc đen dày, cánh tay như củ sen, đúng là cảnh tượng nhật nguyệt tinh thần điên đảo hiện lên. Sau lưng có một bức tranh phản chiếu chư thiên vạn giới, sơn hà tuế nguyệt. Uy lực từ hình ảnh bộc phát đè ép sinh linh phụ cận mạnh mẽ.

”Nghe nói trong Yêu Đình có một món chí bảo, Hà Đồ Lạc Thư, bên

trong ẩn chứa chư thiên, có uy năng khủng bố chiếu rọi chư thiên, chính là đế khí đứng đầu trong đế khí, chẳng lẽ đây chính là Hà Đồ Lạc Thư trong truyền thuyết?"

Có thiên kiêu sinh linh cổ xưa nghị luận sôi nổi, cảnh tượng này rất giống Hà Đồ Lạc Thư trong truyền thuyết.

"Không, hẳn là không phải, đây hẳn là chí bảo Hà Đồ Lạc Thư bản fake."

Yêu nghiệt viễn cổ phụ cận lắc đầu, nếu là bản thể Hà Đồ Lạc Thư chân chính, không thể nào chỉ có uy chấn như vậy cho dù Tiểu Yêu Hậu chỉ thi triển một chút năng lực của Hà Đồ Lạc Thư. Nhưng cho dù đây là Hà Đồ Lạc Thư bản lậu thì đó cũng chắc chắn là một món bảo vật có thể trấn áp chư thiên. Bảo vật giả mạo đế khí đỉnh cấp sẽ yếu sao?

Dáng người hoàn mỹ, vòng eo thon gọn, mỗi một ngón chân giống như kiệt tác thiên thượng, rực rỡ như ngọc ngà. Sau lưng Tiểu Yêu Hậu có cảnh tượng kinh khủng càng giống như một nữ hoàng khống chế tinh thần chư thiên.

"Tần Đạo Tử, làm việc chừa lại một chút tình cảm, ngày sau dễ gặp mặt."

Tiểu Yêu Hậu lại thốt ra một tiếng, trong mắt hiện lên một chút yêu dị. Trong chư thiên vạn giới còn rất ít người biết bản thể của nàng là gì. Cho dù một vài thần linh Yêu Đình cũng không biết bản thể của nàng là gì.

Mà sau khi Tần Cửu Ca nghe được lời nói của Tiểu Yêu Hậu, trên mặt hiện lên một chút cổ quái.

"Ngươi vừa nói ngày sau dễ gặp mặt."

Giọng Tần Cửu Ca hơi quái dị. Ngày sau dễ gặp mặt có vài hàm nghĩa ấy nhỉ?

Tiểu Yêu Hậu lúc này còn chưa ý thức được gì, nàng cảm thấy Tần Đạo Tử có lẽ sẽ đồng ý.

”Đúng vậy, chính là ngày sau dễ gặp mặt.”

Nói xong, Tiểu Yêu Hậu còn gật đầu thật mạnh, hoàn toàn không có ý thức về mức độ nghiêm trọng của vấn đề.

“Hay cho câu ngày sau dễ gặp mặt.”

Đôi môi hồng nhuận của Viêm Linh Cơ hơi mấp máy. Tiểu Yêu Hậu nghe không hiểu đây là ý gì, nhưng con cáo già nàng sao có thể nghe không hiểu?

Mà lúc này người xung quanh nghe Đạo Tử Tần tộc đối thoại với Tiểu Yêu Hậu, đặc biệt là nam sinh linh đều lộ vẻ khiếp sợ. Đạo Tử Tần tộc thật sự là cái gì cũng dám nói. Nói đùa lộ liễu như vậy cũng dám nói với chí tôn yêu nghiệt Tiểu Yêu Hậu của Yêu Đình. Không sợ thiên tôn của Yêu Đình tính sổ hay sao? Thiên Tôn Yêu Đình tiến vào Chư Thiên Chi Địa cũng không kém gì tiên cổ Tần tộc. Sau khi đùa giỡn Tiểu Yêu Hậu trước mặt mọi người như vậy thật sự có được không?

Vốn sắc mặt Cơ Hoàng tái nhợt, sau đó ngay lập tức nghe được lời của Tiểu Yêu Hậu.

”Tần Cửu Ca, ta phải giết chết ngươi.”

Trên mặt Cơ Hoàng tràn đầy phẫn nộ, Tiểu Yêu Hậu quanh năm tu luyện, kiến thức mặt này thật ra cũng giống với Tiểu Cáp, vô cùng thuần khiết. Lần đầu nghe không hiểu là chuyện rất bình thường. Nhưng hắn nghe hiểu. Quanh thân hiện ra hư ảnh Côn Bằng kêu lên một tiếng. Giọng nói mang theo sự tức giận cùng cực. Tiểu Yêu Hậu chính là vị hôn thê của hắn, đã có hôn ước. Đùa giỡn vị hôn thê của hắn trước mặt hắn? Có để hắn vào mắt hay không? Mà lúc này, Tiểu Yêu Hậu cũng muộn màng ý thức được, cũng nghe được ám chỉ, mặt đỏ bừng. Lập tức trên mặt tràn đầy vẻ tức giận. Làm chí tôn yêu nghiệt Cấm Kỵ đạo thống Yêu Đình, có khi nào nàng bị người khác đùa giỡn như vậy? Còn là đùa giỡn trước mặt vô số sinh linh?

Chương 807: Bản thể của ngươi là gì mà ta lại nhìn không ra?

Chương 807: Bản thể của ngươi là gì mà ta lại nhìn không ra?

”Đạo Tử Tần tộc, lời này có phải nên thu hồi hay không?”

Sắc mặt Tiểu Yêu Hậu hiện lên vẻ tức giận, cảm thấy nàng dễ trêu chọc thật sao? Cấm kỵ Yêu Đình vô thượng chí tôn thiên kiêu, thậm chí thanh danh còn lớn hơn Cơ Hoàng, thực lực cũng mạnh mẽ hơn hắn.

”Sao hả? Không phải ngươi nói ngày sau sẽ gặp lại nhau sao? Ngươi đang nghĩ gì vậy? Chẳng lẽ những lời này chỉ cho phép ngươi nói mà không cho ta nói?”

Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn Tiểu Yêu Hậu giống như chư thiên nữ hoàng.

Nữ quyền à? Chỉ cho phép nàng nói sau này hẹn gặp lại, không cho phép ta nói? Đấy là đạo lý gì! Chẳng lẽ chỉ cho phép ngươi nói với ta ngày sau sẽ gặp nhau sao?

”Ngươi… vô sỉ.”

Khí tức xung quanh Tiểu Yêu Hậu trở nên hỗn loạn hơn rất nhiều, đây là vì tức giận. Trong lòng không cách nào bình tĩnh, hơn nữa càng nghĩ càng tức giận. Nàng phải ra tay dạy dỗ Đạo Tử Tần tộc một chút. Chắc là ngươi rất mạnh, nhưng ta cũng không yếu.

Ở Yêu Đình, nàng tồn tại còn yêu nghiệt so với Cơ Hoàng.

”Thú vị thật, bản thể của ngươi là gì mà ta lại nhìn không ra.”

Mắt Tần Cửu Ca lóe lên một chút kỳ dị, khoảng thời gian trước nhìn thấy sư tôn yêu tiên của Giao Long, hắn chỉ liếc mắt vài cái ngay lập tức nhìn ra bản thể yêu tiên. Nhưng bản thể của Tiểu Yêu Hậu này hắn lại nhìn không ra! Nghĩ đến con kỳ lân cái kia, Tần Cửu Ca không khỏi muốn bắt nàng làm tọa kỵ của mình.

Hắn còn chưa có cảm thụ cảm giác cưỡi kỳ lân cái bao giờ. Đương nhiên chủ yếu nhất vẫn là muốn bồi dưỡng Kỳ Lân cái. Kỳ Lân cái đó chính là giống hiếm trong Kỳ Lân. Qua một thời gian nữa, Tần Cửu Ca chuẩn bị bắt nó về.

”Bản thể của ngươi có thể cưỡi được không?”

Trên mặt Tần Cửu Ca hiện ra ý cười nhìn Tiểu Yêu Hậu tức giận. Một yêu tiên, một Yêu Hậu. Hôm nay cưỡi yêu tiên, ngày mai cưỡi

Yêu Hậu. Nghĩ tới là thấy vui rồi.

Mà cùng lúc đó, ở sâu trong hải vực vô tận trong lòng ngọc Kỳ Lân đột nhiên có một chút dự cảm không tốt. Nàng cảm thấy mình bị theo dõi bởi sự tồn tại không giải thích được. Nếu Tiểu Yêu Hậu và yêu tiên biết ý nghĩ trong lòng Tần Cửu Ca lúc này, không biết có thể tìm Tần Cửu Ca liều mạng hay không.

”Ngươi muốn nói gì?”

Lúc này Tiểu Yêu Hậu ở hiện trường nhìn chằm chằm Đạo Tử Tần tộc, nàng cảm giác Đạo Tử Tần tộc có ý niệm không tốt trong đầu đối với nàng. Nếu không vì sao lại tìm hiểu bản thể của nàng là gì?

”Ta nghĩ ngươi có thích hợp làm công cụ thay thế hay không, sau này nếu mệt mỏi, có thể cưỡi ngươi đi ra ngoài.”

Tần Cửu Ca chậm rãi cất tiếng, vẫn là ngữ điệu hiển nhiên như thế. Dường như Tiểu Yêu Hậu vốn nên làm tọa kỵ cho hắn.

”Ngươi đang nói gì vậy?”

Rốt cuộc Tiểu Yêu Hậu không thể kìm nén cơn giận trong lòng nữa, mà tất cả sinh linh xung quanh trong lòng tràn đầy chấn động. Đạo Tử Tần tộc nói muốn cưỡi Yêu Đình Tiểu Yêu Hậu. Rất nhiều người choáng váng, còn có nhiều người trực tiếp hóa dại. Làm Tiểu Yêu Hậu của Yêu Đình, một tuyệt sắc mỹ nhân phong hoa tuyệt đại, bất kỳ thiên kiêu nào đứng trước mặt nàng hẳn là đều là trạng thái quỳ liếm. Đều là một cảnh liếm cẩu không dám có một chút bất kính nào. Nhưng Đạo Tử Tần tộc lại là cảnh “ngươi làm tọa kỵ cho ta đã là xem trọng ngươi rồi.”

Thật ngông cuồng.

Tiểu Yêu Hậu là một tuyệt đại thiên kiêu như thế, nữ tử tuyệt mỹ thân kiêm Nhật Nguyệt Tinh Thần, phong hoa tuyệt đại, mị lực vạn phần. Bấy nhiêu năm qua cũng không biết có bao nhiêu thiên kiêu đuổi theo nàng. Cái khác không nói, Yêu Đình có vô số thiên kiêu yêu nghiệt tôn Tiểu Yêu Hậu làm nữ thần trong lòng, không dám khinh nhờn chút nào, rất sợ Tiểu Yêu Hậu tức giận. Càng đừng nói Tần Cửu Ca trực tiếp nói cưỡi ngựa xuất hành như vậy, Tiểu Yêu Hậu nhịn không nổi sự cuồng vọng của Tần Cửu Ca nên trực tiếp phát ra Hà Đồ Lạc Thư . Tuy rằng đây không phải là Hà Đồ Lạc Thư chân chính, nhưng thật ra phối hợp với uy lực nàng bộc phát ra càng mạnh hơn so với Cơ Hoàng và Trấn Yêu Đế Kiếm bộc phát. Bởi vì nàng có thể triệt để phát huy năng lượng ẩn chứa trong Hà Đồ Lạc Thư .

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Tiểu Yêu Hậu cũng sẽ không để Trấn Yêu Đế Kiếm ra khỏi Yêu Đình, trận chiến này của nàng đã muốn chứng minh cho Yêu Đình, đoạt lại Trấn Yêu Đế Kiếm, cũng là báo thù Tần Cửu Ca đã làm nhục nàng. Hà Đồ Lạc Thư sau lưng Tiểu Yêu Hậu bắn ra về phía Tần Cửu Ca. Khủng bố tựa như đè sập chư thiên vạn giới giáng xuống giữa thiên địa.

”Tiểu Yêu Hậu vẫn ra tay.”

Lão giả áo đen của Yêu Đình thở dài một tiếng. Nếu Cơ Hoàng thảm bại như vậy, người của Yêu Đình ở Chư Thiên Chi Địa có thể giao thủ với Đạo Tử Tần tộc sợ rằng chỉ có Tiểu Yêu Hậu mà thôi. Những thiên kiêu yêu nghiệt khác vẫn kém một chút. Lúc này trên người Tiểu Yêu Hậu tản ra hơi thở như có như không khó lường. Còn đáng sợ hơn so với vừa rồi Cơ Hoàng lợi dụng Côn Bằng Tổ Huyết bộc phát uy thế. Rất nhiều sinh linh đều cảm thấy trận chiến giữa Tiểu Yêu Hậu và Đạo Tử Tần tộc là một trận chiến ngang tài ngang sức. Dù sao đều là người dẫn đầu mỗi đạo thống cổ tộc tiến vào Chư Thiên Chi Địa. Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, một chuyện đã xảy ra mà tất cả những sinh linh có mặt không thể tưởng tượng được. Tiểu Yêu Hậu sau lưng có Hà Đồ Lạc Thư bao phủ, bộc phát ra khí thế vô song, vậy mà lại bị đánh bay. Tốc độ còn nhanh hơn so với Cơ Hoàng vừa rồi bị đánh bay. Giống như một con diều bị đứt dây. Cảnh này trực tiếp làm cho tất cả thiên kiêu yêu nghiệt ở đây choáng váng.

Chương 808: Giãy dụa làm gì?

Chương 808: Giãy dụa làm gì?

Thực lực của Tiểu Yêu Hậu chắc chắn mạnh hơn Cơ Hoàng rất nhiều. Nhưng sao lại có thể bị đánh bại nhanh như vậy? Chỉ có một khả năng. Hầu như tất cả mọi người ở đây đều nghĩ đến, nguyên nhân chỉ có một. Vừa rồi Đạo Tử Tần tộc đối chiến với Cơ Hoàng cũng không nghiêm túc, chỉ là dùng tư thế mèo vờn chuột mà thôi.

Ý nghĩ này ngay lập tức lấp đầy tâm trí của bọn họ. Nhìn Đạo Tử Tần tộc đặt chân vào hư không, mắt của bọn hắn càng thêm hoảng sợ. Mà lúc này Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn Tiểu Yêu Hậu, mỉm cười:

“Nói ngươi làm tọa kỵ để cho ta cưỡi không phải rất tốt sao? Nhất định phải giãy dụa làm gì?”

Lời nói của Tần Cửu Ca giống như sấm sét trên mặt đất, khiến thiên kiêu xung quanh vô cùng kinh hãi.

Ta quỳ lạy ngươi! Đại ca! Ngươi có biết thiên kiêu thần tử của Yêu Đình đều ở chỗ này hay không? Còn có bán thần tồn tại của Yêu Đình. Ngươi cứ nói ra ý nghĩ trong lòng mình công khai như vậy sao?

Tuy rằng rất nhiều người trong bọn hắn trong lòng cũng nghĩ như vậy. Cảm giác khi cưỡi Tiểu Yêu Hậu tuyệt đại phong hoa của Yêu Đình chẳng lẽ không sướng hay sao? Chắc chắn là cực kỳ sướng rồi. Nhưng không thể nói ra, nói ra không bị một đám thiên kiêu bao vây đánh chết mới là lạ. Hơn nữa bây giờ cũng đã xuất hiện trạng thái này. Mắt thiên kiêu bên Yêu Đình bộc phát lửa giận nhìn Tần Cửu Ca. Xem ra nếu không phải kiêng kỵ thân phận Tần Cửu Ca, bây giờ đã có một đám thiên kiêu đi vây quanh hắn rồi.

Lúc này vẻ mặt Tiểu Yêu Hậu bị Tần Cửu Ca đánh bay vẫn đang ở trạng thái mông lung: Ta là ai? Ta đang ở đâu? Tại sao ta bị đánh bay? Chẳng lẽ không phải là thế lực ngang nhau sao?

Tiểu Yêu Hậu nôn ra một ngụm máu, không thể tin nhìn Tần Cửu Ca nói:

“Sao thực lực của ngươi lại mạnh như vậy?”

Tuy rằng vừa rồi cũng có nguyên nhân do nàng không xuất toàn lực, nhưng từ vừa rồi bộc phát uy thế ra, ngay lập tức nàng cảm thấy mình đánh không lại Đạo Tử Tần tộc. Chẳng lẽ là nàng quá yếu sao? Không đời nào! Làm chí tôn yêu nghiệt danh tiếng lớn nhất Yêu Đình, thực lực chắc chắn không thể nào yếu hơn Cơ Hoàng. Vừa rồi Cơ Hoàng đã có thể đánh với Tần Cửu Ca mấy chiêu, tuy rằng toàn bộ quá trình đều là tình huống áp đảo. Cho nên tối thiểu nàng cũng có thể đánh với Tần Cửu Ca vài chiêu chứ. Tất nhiên, nàng cảm thấy rằng nàng có thể giành chiến thắng. Nhưng cảnh tượng lúc này lại phá vỡ ảo tưởng của nàng. Tần Cửu Ca chắp tay mà đứng, đặt chân vào hư không, lạnh nhạt lên tiếng nói:

“Đối với ngươi như vậy chỉ là vì để cho ngươi cảm nhận được thực lực chủ nhân tương lai của ngươi, để cho thể xác và tinh thần của ngươi đều thần phục.”

Những lời của Tần Cửu Ca lần thứ hai truyền vào tai sinh linh xung quanh. Một bộ phận thiên kiêu yêu nghiệt trong Yêu Đình đều nổi trận lôi đình. Nếu không phải bị lão giả áo đen Yêu Đình kia ngăn cản, bây giờ phỏng chừng đã vây quanh bên người Tần Cửu Ca. Làm nhục nữ thần của ta, mặc kệ ngươi là ai!

”Không thể nào, vừa rồi nhất định là ta sơ suất nên bị ngươi đánh lén.”

Tiểu Yêu Hậu không hổ là nữ tử trong lòng cực kỳ cao ngạo. Trong lòng chắc chắn không muốn thừa nhận mình bị người khác áp đảo. Tiểu Yêu Hậu hét một tiếng kiều mị, phóng lên trời, xung quanh bầu không khí hỗn loạn.

”Đây là Hỗn Độn Điển của Yêu Đình, vậy mà Tiểu Yêu Hậu lại tu luyện thành công.”

Sau khi quanh thân Tiểu Yêu Hậu vây quanh khí tức hỗn độn, thiên kiêu trong Yêu Đình đều đồng thời khiếp sợ nói. Tiểu Yêu Hậu lại tu luyện thành công Hỗn Độn Điển khó tu luyện thành công nhất Yêu Đình. Thiên phú quả thực cực kỳ đáng sợ. Khó trách Yêu Đình tuyên bố với bên ngoài Tiểu Yêu Hậu là yêu nghiệt mạnh nhất thế hệ này. Ước tính phần lớn nguyên nhân chính là bởi vì Tiểu Yêu Hậu tu luyện thành công Hỗn Độn Điển.

Lúc này trong lòng thiên kiêu yêu nghiệt trong Yêu Đình thắp lên hy vọng lần nữa. Sử dụng được Hỗn Độn Điển thì chắc chắn thực lực Tiểu Yêu Hậu rất đáng sợ. Hẳn là có thể trấn áp Đạo Tử Tần tộc. Vừa nghĩ đến chờ chút nữa có thể nhìn thấy cảnh tượng Đạo Tử Tần tộc cực kỳ kiêu ngạo kia thất bại, rất nhiều thiên kiêu cảm thấy vui mừng trong lòng. Biết làm sao, Đạo Tử Tần tộc thật sự là quá kiêu ngạo. Khí tức hỗn độn vô tận xuất hiện đến trước mặt Tần Cửu Ca, trực tiếp bao phủ lấy hắn.

Nhất thời nơi Tần Cửu Ca đang ở trở thành một mảng hư vô. Ngay cả hơi thở của Tần Cửu Ca cũng không nghe thấy.

”Đạo Tử Tần tộc chắc là bị trấn áp rồi.”

Chương 809: Bảo Đồ Táng Thiên Tiên Vực

Chương 809: Bảo Đồ Táng Thiên Tiên Vực

Đôi mắt lão giả áo đen Yêu Đình kia lóe lên ánh sáng. Trong lòng hơi kích động. Tổ tiên có ghi lại, không ai có thể trốn thoát khỏi hỗn độn khí bao vây do Hỗn Độn Điển sinh ra.

”Cuối cùng cũng có thể bắt được hắn.”

Các thiên kiêu Yêu Đình còn lại cũng cùng nhau cảm thán ra tiếng. Bắt được Đạo Tử Tần tộc, như vậy lúc trước Cơ Hoàng thảm bại ngay lập tức có vẻ không còn quan trọng nữa. Mà lúc có thiên kiêu Yêu Đình chuẩn bị hét lớn ra tiếng là lúc ầm một tiếng, một bóng người từ từ bước ra khỏi nơi khí tức hỗn độn bao vây. Sau đó, chỉ trong nháy mắt, bóng người đó đã đến trước mặt Tiểu Yêu Hậu.

Dưới mắt khiếp sợ của Tiểu Yêu Hậu, chiếc cổ trắng ngần của nàng bị bóp lấy.

Một đôi mắt sáng như sao nhìn nàng.

"Khá lắm, có tư cách làm tọa kỵ của ta."

Cảnh tượng lại yên tĩnh một lần nữa.

"Diễn tới như vậy? Quả thực diễn còn hay hơn ta."

Sắc mặt Long Ngạo Thiên rất là khó chịu, trong lòng giống như ăn phải cái gì đó rất khó chịu. Tần Cửu Ca không phải diễn hơn cả hắn sao? Rất biết diễn sâu. Tiểu Yêu Hậu danh chấn chư thiên lại chỉ có tư cách làm tọa kỵ của hắn?

"Hệ thống, thực lực của Tần Cửu Ca quá mạnh, ta nên làm gì bây giờ?"

Long Ngạo Thiên hỏi hệ thống trong đầu của mình. Dùng thực lực bây giờ của hắn chỉ sợ không giết được Tần Cửu Ca, thậm chí còn có khả năng bị phản sát rất lớn.

"Ting! Hệ thống cũng không biết, hệ thống chỉ có thể cung cấp đồ vật phụ trợ cho ký chủ, chấp hành như thế nào vẫn là do ký chủ tính toán."

Giọng nói của hệ thống vang lên trong đầu Long Ngạo Thiên. Sắc mặt Long Ngạo Thiên biến hóa, nếu không thể giết chết Tần Cửu Ca, hắn làm sao đạt được Thiên Đại Tạo Hóa mà hệ thống nói?

"Chẳng lẽ cứ để cho Thiên Đại Tạo Hóa rời xa mình như vậy sao?"

Trong lòng Long Ngạo Thiên cảm thấy không cam lòng. Ngay cả hệ thống cũng nói là Thiên Đại Tạo Hóa, có thể tưởng tượng được tạo hóa này sao có thể yếu được? Chắc chắn là có thể đủ cho hắn trở thành vô thượng chí tôn tạo hóa.

"Thực lực của Cơ Hoàng không tệ, nếu có thể kết hợp với hắn cùng

lolita thì hẳn là có thể."

"Ting! Chẳng lẽ ký chủ đã quên khoảng thời gian trước có được một tấm thẻ có thể triệu hồi cấp bậc thần linh tồn tại sao?"

Giọng nói của hệ thống lại vang lên trong đầu Long Ngạo Thiên làm cho trong lòng Long Ngạo Thiên vô cùng mừng rỡ, sao hắn lại quên đi thứ lần đó đã dùng điểm giả vờ đạt được? Có thể triệu hồi chiến lực cấp bậc thần linh xuất hiện một lần. Có chiến lực cấp bậc thần linh xuất hiện, giết chết một Đạo Tử Tần tộc hẳn là cũng không khó.

Đương nhiên Long Ngạo Thiên chắc chắn sẽ không quang minh chính đại ra tay bởi vì nếu triệu hồi thần linh đến, cho dù Tần Cửu Ca bị giết chết, chính hắn cũng chắc chắn trốn không thoát. Những thiên tôn cổ xưa của Tần tộc chắc chắn không phải ăn chay. Cùng nhau đối phó hắn nhất định sẽ đánh chết hắn.

"Đệ tử thế gia chính là khó có thể giải quyết."

Long Ngạo Thiên lạnh giọng nói một câu, loại có bối cảnh rất khó giải quyết, có rất nhiều phương diện cần phải xem xét.

"Nghe nói trong Táng Tiên Thiên Vực có một cơ duyên rất quý giá."

Long Ngạo Thiên tự hỏi một chút, chuẩn bị xâm nhập vào trong Táng Tiên Thiên Vực lại giải quyết Tần Cửu Ca. Đến lúc đó xác suất lớn người Tần tộc sẽ cho rằng Đạo Tử của bọn hắn chết ở trong Táng Tiên Thiên Vực. Đó là chỗ thông minh của hắn.

"Mấy ngày trước chiếm được một phần bảo đồ về Táng Tiên Thiên Vực, cũng không biết có phải là cơ duyên đó hay không?"

Long Ngạo Thiên Hạ đã ra quyết định, trước tiên đi tìm bảo vật cơ duyên, sau đó liên hợp với Cơ Hoàng đánh chết Tần Cửu Ca đạt được Thiên Đại Cơ Duyên của hệ thống. Trong lòng Long Ngạo Thiên đã ra quyết định vui sướng như vậy. Lúc này trên bầu trời, Tần Cửu Ca một tay nắm chặt cổ Tiểu Yêu Hậu, không chút thương hương tiếc ngọc. Tiểu Yêu Hậu cũng không còn bộ dạng cực kỳ cao ngạo nữa.

Chương 810: Con đường thu tọa kỵ

Chương 810: Con đường thu tọa kỵ

“Cổ thật đẹp, rất thích hợp làm tọa kỵ của ta.”

Tần Cửu Ca cũng không để ý đến ánh mắt trong sự kiêu ngạo có bi phẫn của Tiểu Yêu Hậu.

Một tay xách Tiểu Yêu Hậu lên giống như gà con.

Mà giờ phút này hai chân trắng như tuyết của Tiểu Yêu Hậu bị treo lên cao, mỗi một cái mắt cá chân mềm mại đều buộc một cái chuông màu vàng.

Chuông không cần gió cũng tự lắc, lắc lư trên không trung.

Đôi chân trần trụi cũng đang đung đưa, lại tạo thành một hình ảnh tuyệt đẹp.

“Ta….Ngươi đợi đó cho ta.”

Trong lòng Tiểu Yêu Hậu lúc này vừa phẫn nộ vừa cảm thấy vô lực.

Nàng đang thử vận dụng yêu lực, nhưng lại không có chút tác dụng nào.

Chỉ có thể tùy ý để Tần Cửu Ca một tay nắm lấy cổ nàng treo lên cao.

“Chậc chậc, bây giờ ở trước mặt công tử, nàng không thể cao ngạo được nữa rồi.”

Viêm Linh Cơ khẽ nhếch môi đỏ lên, trong ánh mắt hiện lên ý cười.

Tiểu Yêu Hậu của Yêu Đình nổi danh cao ngạo.

Nhưng hiện tại lại bị công tử sinh ra phá vỡ phần cao ngạo này.

Cũng không biết sau này khi Tiểu Yêu Hậu xuất hiện trước mặt công tử một lần nữa thì nàng sẽ biểu cảm gì.

Trong ánh mắt Viêm Linh Cơ hiện lên một tia đùa giỡn ngược đãi.

Ở trước mặt mọi người, bị công tử đối đãi như vậy, chỉ sợ trên người đã đánh dấu công tử.

Không ít Thiên Kiêu xung quanh cũng lửa giận ngập trời, nhưng không ai tiến lên.

Không nhìn thấy bộ dáng cực kỳ phẫn nộ của Cơ Hoàng sao?

Quả thực là giống như hận không thể ăn luôn công tử vậy.

Nhưng mà có biện pháp gì sao?

Không có một cách nào cả!

Cho dù Tiểu Yêu Hậu là vị hôn thê của Cơ Hoàng, nhưng hắn vừa mới bị công tử nghiền ép đến cùng.

Nữ tử xinh đẹp cấp bậc nữ thần cao cao tại thượng này bị làm bẩn, cảm giác bị lăng nhục thật là vi diệu.

Thật ra dưới tình huống nào đó Viêm Linh Cơ vẫn rất đồng tình với Cơ Hoàng.

Cảm giác này giống như là công tử bị Hư Nhược Tuyết nàng cho cái gì đó ở trước mặt.

Sau khi xong việc, Hư Nhược Tuyết còn lộ ra biểu tình của người chiến thắng với nàng.

Vừa nghĩ đến cảnh tượng kia, trong lòng nàng liền khó chịu.

Lúc này ánh mắt của rất nhiều sinh linh xung quanh vẫn còn đang ngây ngốc, cảnh tượng này thật là có lực công kích.

Ngươi có thể tưởng tượng được cảnh trước kia Thần Nữ này bày ra dáng vẻ vô cùng cao ngạo ở trước mặt sinh linh, bây giờ lại bị một nam tử bóp cái cổ trắng như tuyết, không có chút sức chống cự nào, một dáng vẻ nhu nhược yếu đuối không?

Cao ngạo và nhu nhược, hai loại cực đoan tạo thành cảm giác công kích mãnh liệt vào giờ khắc này.

“Không.”

Cơ Hoàng bạo quát một tiếng, trong ánh mắt tràn ngập lửa giận vô tận, có thể chịu đựng vị hôn thê của mình bị một nam tử khác bóp cổ ở trước mặt mình, còn nói những lời như là làm tọa kỵ cho ta không?

Những điều này ngươi có thể chịu đựng được không?

Cơ Hoàng bộc phát ra Côn Bằng Tổ Ảnh, thiêu đốt huyết mạch của bản thân, đây là ở cực cảnh thăng hoa, không để ý đạo pháp đạo cơ đánh ra của mình.

Ầm, một đạo công kích khủng bố áp Tần Cửu Ca xuống.

Giống như tinh thần va chạm vậy.

Uy lực phát ra đủ để áp đảo rất nhiều Cự Đầu của Cảnh Giới Thiên Tôn.

Nhưng chính là như vậy đủ để cho bất kỳ Cự Đầu Tồn Tại nào của Thiên Tôn Cảnh Giới thế công sợ hãi, cũng không làm cho Tần Cửu Ca lúc này có chút mảy may dao động nào.

Huyết mạch vô tận hào hùng, Côn Bằng Tổ Ảnh bao trùm chân trời kêu lên một tiếng, tiếng kêu cực kỳ bi phẫn.

Tiếng nổ ầm ầm vang lên xung quanh thân thể Tần Cửu Ca, bốn phía hư không đã phải nổ ra một khe nứt.

Nhưng lại không lưu lại một dấu vết gì trên người Tần Cửu Ca.

Y phục vẫn trắng tuyết như tuyết, tựa như trích tiên.

Trái ngược hoàn toàn với tiếng nổ vô tận xung quanh.

Có một loại cảm giác một mình ta có thể trấn áp vạn vật trên thế gian, không ai có thể địch lại.

Lần bộc phát này đã phát ra một kích cường đại nhất của mình, cũng là Cơ Hoàng gần một kích toàn lực còn lại của mình ngã vào trong phế tích.

Một kích cường đại nhất của hắn cũng không thể đả thương Tần Cửu Ca một chút nào.

Tâm thái của hắn thật sự sụp đổ!

“Làm sao có thể?”

“Cơ Hoàng thiêu đốt máu của Côn Bằng Tổ Huyết vậy mà ngay cả góc áo của Đạo Tử Tần Tộc cũng không thể chạm tới?”

Sinh linh bốn phía nghị luận rất nhiều đều hít một hơi khí lạnh.

Thanh danh của Cơ Hoàng trong Chư Thiên Tiên Vực cũng vô cùng lớn, cho dù không bằng Tần Tộc Đạo Tử Tần Cửu Ca, nhưng danh tiếng chắc chắn cũng là xếp hạng nhất.

Thậm chí nội bộ Yêu Đình còn đồn đại Cơ Hoàng có thể đánh một trận với Đạo Tử Tần Tộc.

Nhưng một màn trước mắt này lại hung hăng đánh vào mặt những người nói lời này.

Lại còn là những tiếng đánh bốp bốp thẳng vào mặt.

Có phải Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc này sẽ không cho yêu nghiệt đồng thời đại với hắn một con đường sống hay không?

Đây là ngay cả yêu nghiệt Viễn Cổ Chí Tôn cũng không lưu lại đường sống!

Quả thật không phải là con người!

Đương nhiên vốn dĩ Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc cũng không thể gọi là người.

“Đinh, sau khi Cơ Hoàng hình thành nhân vật Hậu Thiên Khí Vận.”

“Khí Vận ngập trời, đã nghịch thiên trở thành nhân vật chính.”

Thanh âm của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca: “……”

Chương 811: Làm tọa kỵ sao lại không có ấn ký

Chương 811: Làm tọa kỵ sao lại không có ấn ký

Vậy mà mình lại tự cứng rắn bức ra một nhân vật chính.

Đương nhiên ở trong mắt hắn chỉ là một gốc rau hẹ mà thôi.

Còn là loại vô cùng tươi tốt.

Mai sau loại này sẽ trở thành nhân vật chính, nhất định là vô cùng tươi tốt.

Giờ phút này ánh mắt Tần Cửu Ca nhìn Cơ Hoàng lóe sáng, phỏng chừng là qua một khoảng thời gian nữa là có thể gặt hái hết một lượt rồi.

Lúc này Cơ Hoàng đáng thương không biết mình đã trở thành rau hẹ ở trong mắt Tần Cửu Ca.

Còn là rau hẹ không có một tấc sắt trong tay.

Điều đáng buồn nhất khi làm rau hẹ là ngươi cảm thấy ngươi rất mạnh mẽ, may mắn, nhưng không biết rằng trong mắt người khác chỉ là một cây hẹ xanh.

Khi nghe chuyện mà hệ thống của mình thông báo.

Giờ phút này ánh mắt Tần Cửu Ca nhìn về phía tiểu yêu đã không đúng rồi.

Tại sao?

Bởi vì hiện tại trong đầu hắn, tiếng hệ thống nhắc nhở hắn đạt được Khí Vận Điểm đang không ngừng vang lên.

“Đinh, Đạo Tâm của nhân vật chính Cơ Hoàng bị hao tổn, chúc mừng chủ nhân đạt được ba ngàn Khí Vận Điểm.”

“Đinh, Đạo Tâm của nhân vật chính Cơ Hoàng bị hao tổn, chúc mừng chủ nhân đạt được một ngàn Khí Vận Điểm.”

“Đinh, Đạo Tâm của nhân vật chính Cơ Hoàng bị hao tổn, chúc mừng chủ nhân đạt được hai ngàn Khí Vận Điểm.”

Cơ Hoàng lập tức cung cấp Khí Vận Điểm không nhỏ cho Tần Cửu Ca.

“Cũng không biết khi nào có thể mua thứ kia.”

Tần Cửu Ca khẽ nói.

Tại sao bây giờ hắn không sử dụng Khí Vận Điểm để mua một cái gì đó?

Bởi vì đồ tầm thường thì hắn không để ý tới, mà những thứ đáng mua thì không đủ Khí Vận Điểm.

Cho nên cho tới bây giờ Tần Cửu Ca vẫn luôn tích trữ Khí Vận Điểm, mua món chí bảo kia.

Vừa nghĩ đến món chí bảo kia, cho dù là trong lòng Tần Cửu Ca cũng không nhịn được mà cảm thấy nóng như lửa đốt.

Lấy thân phận của hắn đều sinh ra hỏa diễm nồng đậm đối với món chí bảo kia.

Ngươi có thể tưởng tượng được món chí bảo kia trân quý cỡ nào!

Ánh mắt Tần Cửu Ca như sao mênh mông nhìn về phía Tiểu Yêu Hậu, trên mặt ẩn chứa một ý cười.

“Làm tọa kỵ của ta, làm sao có thể không có ấn ký của chủ nhân chứ?”

Tần Cửu Ca vừa dứt lời đã lưu lại năm chữ chủ nhân Tần Cửu Ca trên cánh tay mềm mại như mỡ dê của Tiểu Yêu Hậu.

Tiểu Yêu Hậu thân là Chí Tôn Yêu Nghiệt của Cấm Kỵ Yêu Đình, trong đầu chắc chắn không thể lưu lại năm chữ này.

Nhưng trên thân thể lại có thể, dù sao Tần Cửu Ca cũng không thương tổn nàng.

Loại ấn ký này là Tần Cửu Ca vừa mua được một món đồ thú vị ở trong hệ thống, lấy ra dùng thử xem, không thể rửa sạch.

“Sau này ngươi chính là tọa kỵ độc quyền của ta, ngàn vạn lần không nên có ý đồ phản kháng.”

Tần Cửu Ca nói xong, liền cười rồi buông Tiểu Yêu Hậu ra.

Hắn thông cảm với tính cách cao ngạo của Tiểu Yêu Hậu cũng không thể nói với bên ngoài, mình đã bị Đạo Tử Tần Tộc đánh dấu.

Biện pháp cưỡi yêu tiên vào hôm nay, ngày mai cưỡi yêu hậu, Tần Cửu Ca đã hành động rồi.

Tần Cửu Ca là một người thuộc phái hành động!

Giờ phút này Tiểu Yêu Hậu khẽ cắn môi đỏ, trên mặt lộ ra một trận khuất nhục.

Ánh mắt Tần Cửu Ca vẫn luôn nhìn chằm chằm nàng, điều này làm cho nàng cảm thấy người đàn ông trước mặt mình như là đang nhìn thấu toàn thân nàng.

Mình ở trước mặt hắn giống như không có sự riêng tư nào cả.

Cảm giác này rất không được tự do.

Nhưng không thể thoát khỏi.

Vốn dĩ xung quanh thân thể của Tiểu Yêu Hậu có một làn sương mù

mỏng vây quanh.

Làm cho nàng trông có vẻ rất mông lung thần bí.

Nhưng bây giờ sương mù xung quanh nó đang dần phai mờ.

Nàng hoàn toàn lộ ra dung nhan tuyệt mỹ, rung động lòng người ở trước mặt Tần Cửu Ca.

Mắt như nước mùa thu, làn da trắng nõn nà, miệng nhỏ hồng nhuận nhưng không mất sự linh động.

Miệng nhỏ rất mềm mại, cắn nên chắc là rất không tồi.

Thật là một giai nhân phong hoa tuyệt đại.

Tần Cửu Ca lúc này nhìn Tiểu Yêu Hậu bên cạnh, ánh mắt có một loại dị sắc.

“Chư Thiên Tiên Vực đều có Tiểu Yêu Hậu có thanh danh mỹ mạo quả nhiên danh bất hư truyền.”

Tần Cửu Ca nhẹ nhàng cảm thán một chút.

Cho dù một vài nam nhân Thiên Kiêu của Tần Tộc đều ái mộ Tiểu Yêu Hậu của Yêu Đình trong truyền thuyết kia.

Mà chỉ có khoảng cách gần mới có thể cảm nhận được cái gì gọi là vẻ đẹp kinh động lòng người.

Bỗng nhiên, bên cạnh Cơ Hoàng có một vị lão giả đánh về phía Tần Cửu Ca.

Trên người lại còn mang theo thần uy, hiển nhiên đây là một tôn Bán Thần.

Vẫn là Đỉnh Cao Tồn Tại cấp bậc Bán Thần.

“Là Chân Lão, Cơ Thần Tử người hộ đạo ở Chư Thiên.”

Khi thân ảnh lão giả này bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt mọi người, có Yêu Đình Thiên Kiêu kinh hô thành tiếng.

Địa vị của Cơ Hoàng ở Yêu Đình rất cao, có người hộ đạo.

Vị Chân Lão này tản ra tiên thiên thần uy, có Nửa Bước Thần Linh Cảnh Giới chính là người hộ đạo của Cơ Hoàng.

“Xem ra là Cơ Thần Tử bảo người hộ đạo ra tay.”

Chương 812: Ngươi… Là ác quỷ

Chương 812: Ngươi… Là ác quỷ

Đã có Yêu Đình Thiên Kiêu nhìn ra, Cơ Hoàng bị Đạo Tử Tần Tộc trấn áp.

Vị hôn thê của mình vẫn còn bị trêu ghẹo trước mặt mình, Cơ Hoàng chỉ có thể lựa chọn cách bảo người hộ đạo của mình ra tay.

“Vãn bối, tôn trọng một chút.”

Chân Lão bạo quát một tiếng, chuẩn bị xuất thủ giáo huấn Tần Cửu Ca một chút.

Dựa vào Nửa Bước Thần Linh Đỉnh Cấp của hắn hẳn là có thể giáo huấn Đạo Tử Tần Tộc, Nửa Bước Thần Linh và Thiên Tôn có chênh lệch như chân trời.

Thế nhưng sau một khắc, vị Chân Lão kia đã bị vài lão giả cũng mặc áo xám trên người có thần uy ngăn lại.

Hiện trường ngay lập tức trở nên xấu hổ.

Cơ Hoàng ngươi có một tôn người hộ đạo Bán Thần Đỉnh Phong, người khác cũng có, hơn nữa còn nhiều hơn!

Phía bên kia.

Tiểu Yêu Hậu gắt gao nhìn chằm chằm Tần Cửu Ca, giống như là nhìn chằm chằm thì có thể làm cho Tần Cửu Ca thiếu một miếng thịt.

“Hôm nay ngươi sỉ nhục ta, ngày mai nhất định…”

Khi Tiểu Yêu Hậu đang nói thì giống như là ý thức được cái gì đó.

Sắc mặt nhất thời tái mét.

Mình không phải là đối thủ của hắn.

Mà mình và Đạo Tử Tần Tộc tranh phong, Yêu Đình không thể quản.

Dù sao cũng xem như là tranh đấu của “thế hệ trẻ”.

Tần Cửu Ca mỉm cười nhìn Tiểu Yêu Hậu nói: “Ngươi nhìn thứ trên cánh tay phải ngươi đi.”

Tần Cửu Ca phát ra thanh âm chậc chậc chậc.

Tiểu Yêu nghe thấy như vậy thì sắc mặt lập tức tái nhợt.

Nàng vừa rồi nhìn thấy trên cánh tay mình khắc chữ gì.

Nàng không muốn đề cập đến nó.

Đây là một sự sỉ nhục, một sự sỉ nhục lớn đối với nàng.

Nhưng giờ phút này khi người này nhắc tới trước mặt mình, Tiểu Yêu Hậu cũng không cách nào tránh khỏi đề tài này nữa.

“Ngươi đối xử với ta như thế, có biết đây là hành vi khiêu khích Yêu Đình ta, nếu ta đem chuyện này nói cho Yêu Đình, cho dù ngươi thân là Đạo Tử Tần Tộc chắc chắn cũng sẽ bị trừng phạt một chút.”

Tiểu Yêu Hậu cắn môi, mạnh mẽ ngăn chặn lửa giận trong lòng.

Da thịt tay phải mềm mại giống như mỡ dê của nàng rõ ràng đã bị khắc lên năm chữ lớn chủ nhân Tần Cửu Ca.

Vẫn còn lóe lên trước mắt nàng, sợ nàng không nhìn thấy.

Phải biết rằng nàng chính là hoàng hoa đại khuê nữ, tuy rằng đã sống nhiều năm như vậy, nhưng vẫn là non nớt.

Còn là loại vô cùng non nớt.

“Ta nghĩ ngươi sẽ không nói cho bất luận kẻ nào trong Yêu Đình, ngay cả vị hôn phu của ngươi, một nữ tử cao ngạo như ngươi, làm sao có thể chịu đựng được việc người khác biết có một nam tử đã khắc năm chữ này ở trên người mình.”

Thanh âm Tần Cửu Ca giống như suối trong vút vang lên bên tai Tiểu Yêu Hậu.

Đương nhiên trong lòng Tiểu Yêu Hậu thì đây là thanh âm ác ma.

“Ngươi…. Một con ác quỷ.”

Tiểu Yêu Hậu nghe được những lời này của Tần Cửu Ca, sắc mặt tái nhợt.

Bởi vì quả thật nàng sẽ không đem chuyện này nói cho người trong Yêu Đình.

Nếu như nàng đem chuyện vô cùng nhục nhã này nói cho Yêu Đình.

Không nói đến việc thanh danh của mình bị hủy, địa vị của nàng ở Yêu Đình cũng sẽ trượt thẳng xuống.

Một nữ tử bị nam tử khắc năm chữ làm cho người ta nhục nhã như vậy, đã mất đi thần huy thánh khiết ở Yêu Đình.

Bởi vậy quyết định cuối cùng của Yêu Đình nhất định là sẽ xử lý qua loa chuyện này.

Nói với bên ngoài Thần Nữ của mình bị một nam tử khắc năm chữ lớn nhục nhã này?

Đừng nghĩ nữa, Yêu Đình thân là Cấm Kỵ đạo thống không thể vứt bỏ người này.

“Ngoan, nuôi thật tốt, ngàn vạn lần đừng khiến bản thân gầy đi, bằng không sau này khi cưỡi ta sẽ cảm thấy không thoải mái, ta rất kén chọn đó.”

Tần Cửu Ca cười khẽ một tiếng, ánh mắt liền chuyển hướng tới Cơ Hoàng.

Đối với nhân vật chính do chính tay mình tạo ra.

Tần Cửu Ca vẫn rất thích, rau hẹ rất tươi tốt.

Giờ phút này Cơ Hoàng còn không biết vị hôn thê của hắn bị mình khắc năm chữ lớn nhục nhã.

Cũng không biết hắn biết rồi thì sẽ như thế nào.

Nhưng Tần mỗ hắn không có hứng thú với vợ của người khác.

May mắn là Tiểu Yêu Hậu không phải là vợ người ta.

Sắc mặt của Tiểu Yêu Hậu lúc này đột nhiên càng thêm tái nhợt, vừa rồi nàng dùng thần thức chuẩn bị âm thầm xóa bỏ năm chữ to khắc trên cánh tay phải.

Nhưng làm cho nàng cảm giác tuyệt vọng chính là căn bản năm chữ kia không tiêu trừ được chút nào.

Trái lại lúc nàng dùng thần thức, năm chữ lớn còn lóe sáng một chút, đây là đang khiêu khích nàng.

“Tiểu Yêu Hậu, ngươi không sao chứ.”

Lúc này sau khi Tần Cửu Ca dần dần đi xa, một vài Thiên Kiêu của Yêu Đình vội vàng vây quanh bên người Tiểu Yêu Hậu làm ấm.

Giống như mỗi người bọn họ đều là loại người không từ thủ đoạn để lấy lòng người khác.

Cũng không biết khi bọn họ cũng biết trên thân thể của nữ thần cao ngạo trong lòng mình bị khắc năm chữ này sẽ cảm thấy thế nào?

Vừa rồi khi Tần Cửu Ca ở đây, tuy rằng bọn họ đều lộ ra vẻ phẫn nộ, giống như là có mối thù không đội trời chung gì đó với Tần Cửu Ca.

Đều là muốn xông lên sau đó vây giết Tần Cửu Ca.

Chương 813: Nếu như thế lực bình thường thì Yêu Đình đổi ý ngay

Chương 813: Nếu như thế lực bình thường thì Yêu Đình đổi ý ngay

Nhưng lại không có một ai đi lên, bây giờ đợi Tần Cửu Ca đi rồi mới dám đi lên.

Tiểu Yêu Hậu hừ lạnh một tiếng, trên mặt một số người bình thường cực kỳ ân cần với nàng lộ ra vẻ xấu hổ.

Cảnh tượng vừa rồi, bọn họ cũng không có cách nào.

Đạo Tử Tần Tộc kia quá mãnh liệt, đột ngột sập rối tinh rối mù.

Bọn họ lực bất tòng tâm, đi lên phỏng chừng cũng là kết cuộc bị trấn áp giống như Cơ Hoàng.

“Có chuyện gì không?”

Lão giả áo đen Yêu Đình kia cũng chậm rãi mở miệng.

Thật ra vừa rồi hắn cũng đã chuẩn bị xuất thủ, về sau suy nghĩ một

chút thì không lập tức ra tay.

Một là Đạo Tử Tần Tộc kia trông có vẻ cũng không có dấu hiệu muốn giết Tiểu Yêu Hậu.

Loại chuyện này hắn không tiện ra tay, dù sao đây vẫn thuộc về phạm trù "đồng thế hệ tranh đấu".

Nếu như hắn xuất thủ trấn áp Đạo Tử Tần Tộc kia thì tính chất liền có chút không giống nữa rồi.

Tần Tộc cũng chắc chắn có sự tồn tại như hắn ở đây.

Hai là vừa rồi Tần Cửu Ca bóp cổ trắng như tuyết của Tiểu Yêu Hậu, cảm giác được một hồi.

Nhưng nó chỉ xảy ra trong nháy mắt.

Sau khi Tiểu Yêu Hậu trầm mặc một chút, nhẹ nhàng che lại năm chữ trên cánh tay phải.

Vốn dĩ năm chữ kia đã được che đậy bởi quần áo, bọn họ cũng nhìn không thấy, nhưng theo bản năng nàng vẫn che đi.

Không có ai ở xung quanh chú ý đến chi tiết này.

"Không có gì, kỹ năng không bằng người, chỉ có thể bị trấn áp."

Tiểu Yêu Hậu sau chậm rãi mở miệng nói, nhìn người trong Yêu Đình xung quanh nói.

Nàng quả thật không dám mà cũng sẽ không đem chuyện này nói cho bất luận kẻ nào.

Ngay cả những người thân yêu của nàng cũng không.

Thật sự là chuyện này quá mức nhục nhã, nội tâm cao ngạo của nàng không cho phép xuất hiện tình huống này.

Nàng đã hạ quyết tâm, dù thế nào nàng cũng phải tẩy trừ năm chữ này.

Tiểu Yêu Hậu nhìn về phía Đạo Tử Tần Tộc, trong ánh mắt xuất hiện vẻ mặt vô cùng phức tạp.

Dù thế nào đi nữa, thân thể của nàng đã bị người đàn ông kia cưỡng chế làm nhục.

Năm chữ chủ nhân Tần Cửu Ca trên cánh tay bóng loáng vẫn luôn chớp động, trái tim nàng cũng vẫn luôn chớp động.

“Vậy Trấn Yêu Đế Kiếm của chúng ta?”

Ánh mắt của hắc y lão giả lộ ra vẻ do dự.

Trấn Yêu Đế Kiếm này không thể mất, đây chính là Đế Khí của Yêu Đình bọn họ, nếu bị mất thì sẽ cực kỳ khó chịu.

Nhưng chuyện này là bọn họ không chiếm lý.

Dù sao Chí Tôn Yêu Nghiệt của hai bên cũng đã nói rõ ngay từ đầu.

Ai thắng là có thể đạt được một thanh Đế Khí của đối phương.

Nếu như thế lực đạo thống bình thường, Yêu Đình bọn họ đổi ý liền đổi ý rồi, ngươi thì có thể như thế nào?

Nhưng hiện tại người mà bọn họ đối mặt chính là Tiên Cổ Tần Tộc, ngang với chủng tộc đỉnh phong của Chư Thiên Tiên Vực.

Càng đừng nói là đánh cuộc cùng với bọn họ cồn là Đạo Tử hiện tại của Tiên Cổ Tần Tộc.

Tiểu Yêu Hậu hừ lạnh một tiếng, nhàn nhạt nhìn thoáng qua Cơ Hoàng, trong lòng xuất hiện một tia chán ghét.

Ngươi nói ngươi không có thực lực, ngươi làm ra vẻ cái gì?

Hiện tại thì tốt rồi, Đế Khí bị Đạo Tử Tần Tộc coi như chiến lợi phẩm mà lấy đi.

Đối với loại hành vi tự cho là đúng này thì trong lòng Tiểu Yêu Hậu vô cùng xem thường.

“Ta làm sao biết được, để Cơ Hoàng tự mình đi giải quyết, nếu mình không chịu trách nhiệm với chuyện mình làm, chờ trở lại Yêu Đình, ta sẽ chính miệng đề xuất bãi bỏ thân phận Cơ Hoàng Thần Tử với Yêu Chủ, mà ta cũng sẽ cùng Cơ Hoàng đoạn tuyệt nhân duyên.”

Những lời sau đó của Tiểu Yêu Hậu làm cho Cơ Hoàng vừa mới đến bên cạnh nàng giống như bị dội một chậu nước lạnh.

Rét lạnh thấu xương, giống như đang ở trong mùa đông giá rét vậy.

Sau khi cuộc chiến giữa Tiểu Yêu Hậu và Tần Tộc Đạo Tử chấm dứt,

người của Yêu Đình đều mang theo thần sắc buồn bực rời khỏi nơi này.

Ai có thể ngờ tới được Viễn Cổ Chí Tôn Thiên Kiêu của đạo thống mình bị Đạo Tử Tần Tộc hoàn toàn nghiền ép.

Ngay cả tiểu yêu sau nổi danh ở Chư Thiên Chi và xấp xỉ Tần Cửu Ca cũng bị nghiền ép.

Bọn họ mãi mãi sẽ không quên được, Tiểu Yêu Hậu bị Đạo Tử Tần Tộc kia một tay cầm cổ treo lên.

Đó là dáng vẻ Thần Nữ rơi xuống thần đài.

Phỏng chừng chỉ có chờ sau khi cơ duyên trong Táng Tiên Thiên Vực triệt để bộc phát ra thì bọn họ mới có thể đến đây lần nữa.

Hiện tại trong Táng Tiên Thiên Vực vẫn chưa triệt để bộc phát ra.

Thế lực xung quanh đều đang từ từ tản đi, trận chiến hôm nay chắc chắn sẽ nhấc lên gợn sóng ngập trời ở Chư Thiên.

“Đạo Tử Tần Tộc uy áp Hoàn Vũ, trấn áp đương thời.”

“Đúng vậy, đúng vậy, đương thời cho dù ngay cả Viễn Cổ Chí Tôn Yêu Nghiệt cũng không chịu nổi địch nhân một tay của Đạo Tử Tần Tộc, tương lai nhất định lấy Đạo Tử làm tôn.”

Chương 814: Giá hoạ Táng Thiên Tiên Vực

Chương 814: Giá hoạ Táng Thiên Tiên Vực

Rất nhiều thế lực trưởng lão đều đồng loạt chúc mừng Tần Cửu Ca sinh ra, tỏ vẻ nịnh nọt lấy lòng.

Lúc này rất nhiều Viễn Cổ Chí Tôn Yêu Nghiệt ở sang năm hoặc âm thầm quan sát ánh mắt cũng vô cùng ngưng trọng.

Vốn là loại Yêu Nghiệt Chí Tôn đã sống rất nhiều năm như bọn họ không có bao nhiêu cảm nhận đối với Chí Tôn Yêu Nghiệt đương đại.

Dù sao thế hệ này vẫn chưa trưởng thành.

Nhưng Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc này lại là quái thai, hoàn toàn không hợp lẽ thường.

Chương

Một nơi nào đó ở Táng Tiên Thiên Vực.

Bởi vì cơ duyên trong Táng Tiên Thiên Vực vẫn chưa bộc phát triệt để, cho nên không ít thế lực Thiên Kiêu đều lựa chọn đóng quân ở xung quanh, yên lặng quan sát kỳ biến.

“Tần Cửu Ca, ta muốn ngươi không được chết dễ dàng.”

Theo đạo thanh âm cực kỳ phẫn nộ này vang lên, rất nhiều Thương Thiên Cự Thụ ầm ầm nổ tung trong phiến sơn mạch này.

Một vài yêu thú ở nơi này cũng huyết nhục mơ hồ.

Cơ Hoàng một thân bạch y lộ ra vẻ dữ tợn.

Mình mạnh mẽ như vậy!

Tại sao vẫn thua?

Ầm ầm, tiếp theo lại vang lên một trận tiếng nổ.

Trong lòng Cơ Hoàng lúc này vô cùng thống khổ càng thêm khó chịu.

Thân là một đời Viễn Cổ Chí Tôn Thiên Kiêu hắn đã từng bại khi nào?

Sau khi trưởng thành, hắn luôn luôn tung hoành ngang dọc, bất kể là Thiên Tôn càng thêm cổ xưa trước kia hay là Thiên Tôn hiện đại ở trước mặt hắn đều là đồ làm bằng keo dán giấy.

Nhưng hôm nay mình ở trước mặt Đạo Tử Tần Tộc cũng giống như đồ làm từ keo dán giấy.

Điều này làm cho hắn vẫn luôn nghiền ép người khác sẽ nghĩ như thế nào?

Cơ Hoàng phát tiết vô số lửa giận lập tức tê liệt ngồi trên mặt đất, trên mặt lộ ra một tia tuyệt vọng.

Vị hôn thê của mình bị một nam tử khác nói muốn cưỡi ở trước mặt

mình.

Mà mình lại không có một biện pháp nào, cảm giác này rất bất lực cũng rất bi phẫn.

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm truyền vào trong tai Cơ Hoàng.

“Có muốn báo thù báo thù không?”

Tiếp theo ở trước mặt Cơ Hoàng liền xuất hiện một nam tử có chút điển trai.

“Ngươi là ai?”

Cơ Hoàng cũng không hổ là Viễn Cổ Chí Tôn Thiên Kiêu của Cấm Kỵ Yêu Đình, đối mặt với loại tình huống này cũng không hoảng hốt chút nào.

Khí tức quanh thân Cơ Hoàng bạo khởi, trông có vẻ lúc nào cũng đều có thể động thủ với người này.

“Ta là Long Ngạo Thiên.”

Sắc mặt Long Ngạo Thiên mang theo một tia kiêu ngạo nhìn về phía Cơ Hoàng.

Trong mắt loại người xuyên không như hắn, Cơ Hoàng chính là một thổ dân, ngoại trừ thiên phú bối cảnh cường đại một chút ra thì sẽ không có ưu điểm khác.

“Long Ngạo Thiên? Ngươi tới đây làm gì?”

Cơ Hoàng hừ lạnh một tiếng, sâu trong đôi mắt hiện lên một tia tò mò.

Người tự xưng là Long Ngạo Thiên này thực lực trông có vẻ cũng không tệ lắm.

Long Ngạo Thiên nghe được lời này, ngay lập tức lạnh lùng cười cười.

“Có hứng thú cùng nhau giết chết Tần Tộc Đạo Tử với ta không, sau đó giá họa cho Táng Tiên Thiên Vực.”

Ánh mắt Long Ngạo Thiên sáng quắc nhìn Cơ Hoàng.

Thực lực của Cơ Hoàng là không thể nghi ngờ, chắc chắn rất mạnh,

đương nhiên chủ lực trấn sát Tần Cửu Ca vẫn là mình.

“Ta dựa vào cái gì mà cùng ngươi? Nếu ngươi hại ta thì làm sao bây giờ?”

Ngữ khí Cơ Hoàng cực kỳ lạnh nhạt nhìn về phía Long Ngạo Thiên, người này lai lịch không rõ.

“Bởi vì chúng ta đều có cùng một mục đích, chính là trấn áp Tần Cửu Ca.”

Tiếp theo Long Ngạo Thiên và Cơ Hoàng âm trầm đàm luận.

.....

“Phế vật cộng lại với nhau cũng không phải phế vật sao?”

Tần Cửu Ca biết lúc này Long Ngạo Thiên tìm Cơ Hoàng làm gì.

Cũng biết trong tay Long Ngạo Thiên nhất định có át chủ bài!

Nhưng chẳng lẽ mình không có át chủ bài sao?

Hai phế vật cộng lại với nhau còn không phải là phế vật!

Tần Cửu Ca tạm thời giữ lại mạng của bọn họ chính là vì để thu hoạch.

Đương nhiên Tần Cửu Ca ước gì Cơ Hoàng lập tức ra tay với mình, như vậy cho dù mình chém chết Cơ Hoàng, Cấm Kỵ Yêu Đình cũng không thể nói gì.

Là Chí Tôn Yêu Nghiệt Cơ Hoàng các ngươi muốn chém giết mình trước, ta ra tay đều là phòng vệ chính đáng!

Chiêu cũ, đều là chiêu cũ.

Từ xưa lưu không được thâm tình, chỉ có cách tiếp cận được lòng người.

Đương nhiên những thứ này đều nằm trong tính toán của Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca là lão làng rồi.

Tần Cửu Ca cũng nghỉ ngơi một chút ở một nơi xung quanh Táng Tiên Thiên Vực.

Đều tĩnh lặng chờ cơ duyên Táng Tiên Thiên Vực hiện thân.

Trong một cung điện.

Lúc này Viêm Linh Cơ đang nhảy múa ở trong đại điện cho Tần Cửu Ca.

Mà Tần Cửu Ca lại đang đọc sách!!!

Nhẹ nhàng như kinh hồng, mặc một chiếc váy dài màu xanh nhạt, khuôn mặt với mảnh vải mỏng, hàn chứa xuân thủy, chỉ như gọt hành lá, miệng như ngậm chu đan, mỗi một cái nhíu mày mỗi một nụ cười đều động lòng người.

“Công tử, nghe nói đồng thời tu luyện Hỏa Diệm Đại Đạo, cần song phương càng thêm hòa mình vào thiên nhiên mới tu luyện tốt hơn.”

Chương 815: Ta thật sự là chính nhân quân tử

Chương 815: Ta thật sự là chính nhân quân tử

Bỗng nhiên, ngừng nhảy múa, Viêm Linh Cơ ngậm một ngón tay, ánh mắt thoáng có chút u oán nhìn công tử nhà mình.

Mình không có sức hấp dẫn như vậy sao?

Tần Cửu Ca hơi ngẩng đầu lên, ánh mắt có chút bất đắc dĩ.

Viêm Linh Cơ chậm rãi đi tới bên cạnh Tần Cửu Ca, từ từ lấy sách trong tay Tần Cửu Ca xuống.

“Công tử, ta đẹp hơn sách.”

Ánh mắt Viêm Linh Cơ có chút ủy khuất, giống như sắp rơi nước mắt rồi.

Tần Cửu Ca nhìn thấy cảnh tượng này thở dài một tiếng.

Ta thật sự là chính nhân quân tử!

Cái gọi là song phương càng thêm hòa mình vào thiên nhiên, ý tứ chính là nói nam nữ song phương phải thẳng thắn đối đãi, thân không có tấc áo.

Sau đó….. Là làm cầm thú hay là không bằng cầm thú?

……. (Lược bớt)

Rất nhanh sau khi Táng Tiên Thiên Vực bộc phát ra thanh âm ầm ầm, các thế lực lớn đều hội tụ ở Táng Tiên Thiên Vực một lần nữa.

Thế lực bốn phương hội tụ.

Thỉnh thoảng phía chân trời xa xa có tiếng phượng minh vang lên, có hơn mười con phượng hoàng trên người tản ra uy áp pháp tắc vô tận đáp xuống nơi này.

“Hoàng chủ của Hoàng Sơn Thượng Cổ.”

Rất nhiều sinh vật đều quay lại.

Thượng Cổ Hoàng Chủ chính là Chí Tôn đứng đầu Chư Thiên, Thượng Cổ Hoàng Sơn chính là Cổ Tộc nhất đẳng dưới Cấm Kỵ.

Nội tình vô cùng thâm hậu.

“Người của Yêu Đình cũng tới rồi.”

Lại có rất nhiều sinh linh nhìn đám người yêu thú kỳ lạ xa xa.

“Thiên Kiêu Chí Tôn của Yêu Đình rất đáng sợ, nữ tử tuyệt đại dẫn đầu chính là Tiểu Yêu Hậu trong Yêu Đình đi, uy áp trên người nàng làm cho ta cảm thấy không thở nổi.”

“Nghe nói Cơ Hoàng và Tiểu Yêu Hậu của Yêu Đình đều Bị Đạo Tử Tần Tộc nghiền ép, Đạo Tử Tần Tộc kia thật sự là đáng sợ.”

Một tu sĩ khác nhỏ giọng nói.

“Đừng nói nữa, bằng không nếu bị người của Yêu Đình biết, chỉ sợ ngươi sẽ không có quả ngon để ăn.”

Một tu sĩ bên cạnh tu sĩ vừa nói chuyện kia nói vội vàng cảnh cáo.

Đừng nhìn Yêu Nghiệt của Yêu Đình bị Đạo Tử Tần Tộc trấn áp gắt gao.

Đó là bởi vì đối phương chính là Đạo Tử Tần Tộc.

Nếu trêu chọc Yêu Đình, những người có bối cảnh bình thường như bọn họ sẽ có kết cục tốt sao?

Vẻ mặt Cơ Hoàng âm trầm nghe được những lời này, sắc mặt càng thêm âm trầm.

“Phá Vọng, ngươi có thể thay ta giáo huấn Đạo Tử Tần Tộc trước hay không?”

Sắc mặt Cơ Hoàng biến hóa nhìn thanh niên áo xám bên cạnh mình.

Thực lực của người này vô cùng đáng sợ, hắn ngẫu nhiên đụng phải trong khoảng thời gian trước.

Hắn cũng đã từng giúp đỡ người đàn ông này.

Đương nhiên khoảng thời gian trước hắn còn chuẩn bị mời chào người này một chút.

“Thần Tử dựa vào thực lực của ngươi đều thất bại? Không thể nào, thực lực của Thần Tử ở Chư Thiên bây giờ chắc chắn là nhất đẳng, cho dù không bằng người nọ, nhưng cũng sẽ không thảm bại.

Biểu tình của nam tử áo xám tên là Phá Vọng có chút khó hiểu.

Thực lực của Cơ Hoàng chắc chắn là Tồn Tại Đỉnh Cấp của Thiên Tôn.

Cho dù hắn muốn bắt được Cơ Hoàng chắc chắn cũng phải trả giá rất lớn.

Nhưng nghe sinh linh xung quanh nói, tốc độ Cơ Hoàng thất bại rất nhanh, thậm chí còn nghiền ép.

Hắn có được Thế Giới Bản Nguyên cũng không thể nhanh chóng trấn áp Cơ Hoàng.

Cơ Hoàng ngay lập tức hừ lạnh một tiếng nói: “Lúc ấy sơ suất.”

Sau đó, không có sau đó.

Hắn cũng không thể nói mình bị Đạo Tử Tần Tộc kia nghiền ép vô cùng triệt để, không thể đánh trả chút nào.

Người này Cơ Hoàng hắn không thể mất.

“Được, đến lúc đó ta sẽ đi gặp Đạo Tử Tần Tộc của Chư Thiên Tiên Vực các ngươi.”

Thanh niên áo xám nhàn nhạt nói.

Trên người có Thế Giới Bản Nguyên, hắn chính là con của thế giới này.

Nói cách khác, hắn là con trai ruột của thế giới.

Ngoại trừ mười một cái Thế Giới Bản Nguyên khác ra thì Khí Vận ở thế giới này của hắn là lớn nhất.

Ai có thể chống lại con trai của thế giới?

Cơ Hoàng trầm mặc, câu nói vừa rồi cũng chỉ là hắn thuận miệng nói.

Nhưng lúc này nghe ngữ khí Phá Vọng rất là tự tin, hắn cũng không nói gì.

Không có thời gian, lại có rất nhiều người đến.

Một chiến xa tản ra đế uy vô tận chậm rãi chạy tới.

“Đó là Thương Gia Thiếu Đế.”

Trên chiến xa tản ra vô tận đế uy này có mấy người.

Người trẻ tuổi cầm đầu xuất hiện đế uy vô tận trên người.

Tựa như một tôn Đại Đế đi lại ở Chư Thiên Vạn Giới.

“Truyền thuyết nói Thương Gia Thiếu Đế này là đế thể trời sinh, chỉ cần tài nguyên đủ, trở thành một tôn Thần Vương là không thành vấn đề, cho dù Đại Đế cũng rất có khả năng.”

Sinh linh xung quanh nhìn thấy nam tử trẻ tuổi phía trên chiến xa nghị luận sôi nổi.

Trong Thái Cổ Tiên Vực, ai dám nói mình có thể trở thành một tôn Đại Đế?

Mà vị Thương Gia Thiếu Đế này dám nói mình có cơ hội rất lớn trở thành Đại Đế!

Thương nhân Vạn Cổ chính là Cấm Kỵ Cổ Tộc, Thương Thiếu Đế là con đường của thương nhân Vạn Cổ, ngoại trừ một lần lộ diện trên đường Luân Hồi, cũng không còn xuất hiện nữa.

Thật không ngờ, vị này lại đi tới nơi này.

“Vạn Cổ Thương Gia Đạo Tử, Thượng Cổ Hoàng Chủ, Yêu Đình Tiểu Yêu Hậu, Cơ Hoàng, còn có Thương Thiên Bá Thể Đông Phương Kình Thiên vẫn luôn ở đây, Tiên Cổ Tần Tộc Đạo Tử Tần Cửu Ca cũng sắp tới rồi.”

Chương 816: Các ngươi muốn vây giết Tần Cửu Ca?

Chương 816: Các ngươi muốn vây giết Tần Cửu Ca?

Rất nhiều sinh linh ở đây đang chờ mong.

Những người này đều là một nhóm Chí Tôn Thiên Kiêu cường đại nhất Chư Thiên Tiên Vực.

Cái nào không phải là Cái Đại Vô Song?

“Tần Cửu Ca, lần này ta có thể rải thiên la địa võng cho ngươi, ta xem ngươi chạy đi đâu?”

Ở một góc nhỏ không người để ý, giọng nói của Long Ngạo Thiên rất là lãnh đạm.

Lần này hắn muốn vận dụng cơ hội một lần kia, lại liên thủ với Cơ Hoàng, Cơ Hoàng cũng nói hắn có thể liên lạc được với một vị Thiên Kiêu không kém bọn họ, thậm chí còn mạnh hơn bọn họ.

Chút nữa hắn muốn nhìn Đạo Tử Tần Tộc kia làm thế nào?

Hắn Long Ngạo Thiên, Cơ Hoàng, còn có Chí Tôn Yêu Nghiệt trong miệng Cơ Hoàng, hơn nữa còn có một tôn Thần Linh Chiến Lực Triệu Hoán.

Cùng nhau vây giết Đạo Tử Tần Tộc.

“Vậy mà ngươi lại ở đây?”

Bỗng nhiên, lolita bên cạnh Long Ngạo Thiên lại xuất hiện.

“Là ngươi, mấy tháng nay ngươi đi đâu?”

Long Ngạo Thiên nghe được thanh âm quay đầu liền thấy được một lolita chỉ cao một thước năm.

Chính là Thẩm Thượng Thư mất tích mấy tháng nay.

“Có chuyện.”

Thẩm Thượng Thư khẽ nói, lúc ấy quả thật có chút sự tình đột xuất.

“Quên đi, ngươi bây giờ tới là đúng lúc, chút nữa chúng ta muốn cùng nhau vây giết Tần Cửu Ca kia, ngươi đến cùng chúng ta.”

Long Ngạo Thiên nhìn thấy đồng minh đầu tiên của mình, tuy rằng trong lòng có chút khó chịu chuyện nàng mất tích lâu như vậy.

Nhưng bây giờ vẫn hạnh phúc nhiều hơn một chút.

Lần này hắn lại xuất hiện một đồng minh nữa.

Hiện tại đã là rất nhiều Chí Tôn Thiên Kiêu đồng thời vây giết Tần Cửu Ca.

“Các ngươi muốn vây giết Tần Cửu Ca?”

Thẩm Thượng Thư khi nghe được những lời này, sắc mặt có chút khẽ biến.

Nhiệm vụ của hệ thống mình chính là thay thế địa vị của Tần Ấu Vi bên cạnh Tần Cửu Ca Đạo Tử Tần Tộc.

Nếu Tần Cửu Ca chết, nhiệm vụ của mình làm sao hoàn thành?

Ầm ầm!

Đúng lúc này, mấy thân ảnh dần dần xuất hiện trên phiến bầu trời này.

“Nơi này thật đúng là náo nhiệt.”

Thanh âm tuy rằng không lớn, nhưng truyền khắp bốn phía, làm cho rất nhiều người ở đây toàn bộ liếc mắt qua.

Dường như tất cả mọi người ở đây đều nhìn chằm chằm mấy người mới tới.

Tần Cửu Ca bạch y như tuyết, khí chất cả người xa rời hiện thực, tiên huy lượn lờ, có vài người sinh ra đã là tiêu điểm của tất cả.

“Tần Đạo Tử tới thật đúng lúc.”

Mặt của Đông Phương Kình Thiên mang theo ý cười chào hỏi Tần Cửu Ca, ánh mắt lóe lên, khoảng thời gian trước Tần Cửu Ca cường thế trấn áp Cơ Hoàng, tình cảnh của Tiểu Yêu Hậu vẫn luôn ở trong đầu hắn.

Lúc ấy hắn muốn thử trình độ của Đạo Tử Tần Tộc này.

Không tự mình thử một chút, làm sao biết mình có được không?

Thương Thiên Bá Thể cho hắn lòng tin vô tận, có thể so sánh với thể chất của Hoang Cổ Thánh Thể.

Lúc này Chí Tôn Yêu Nghiệt bốn phía đều nhìn Tần Cửu Ca, biểu tình trên mặt đều không giống nhau.

“Đạo Tử Tần Tộc? Chí Tôn Vô Thượng của thời đại này? Ta muốn xem Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc có thực lực như thế nào?”

Xa xa, ánh mắt Thương Gia Thiếu Đế bình thản nhìn Tần Cửu Ca.

Trong mắt hắn vẫn luôn u tĩnh, giống như là thế gian vạn vật cũng không thể lọt vào mắt hắn.

Bởi vì hắn là Thiếu Đế của Vạn Cổ Thương Gia, đế thể trời sinh, ở thời đại đó chính là Chí Tôn khủng bố nhất.

Chí Tôn đời đó của Tiên Cổ Tần Tộc năm đó đều bị hắn trấn áp xuống, Chí Tôn có thể sánh vai với hắn giống như lông phượng và sừng lân, vô cùng ít.

Cho dù khoảng thời gian trước nghe nói Đạo Tử Tần Tộc cường thế trấn áp Yêu Đình Cơ Hoàng và Tiểu Yêu Hậu, cũng không quấy nhiễu được đế tâm của hắn.

Bởi vì hắn cũng làm được!

Yêu Đình Cơ Hoàng gì đó, Tiểu Yêu Hậu ở trong mắt hắn không là cái thá gì cả.

Sở dĩ khoảng thời gian trước không làm ra động tác lớn, chính là bởi vì hắn chướng mắt, không ai có thể sánh vai cùng hắn.

Những danh tiếng kia không cần cũng được!

“Trời ạ, này cũng quá đẹp rồi.”

Ánh mắt Thẩm Thượng Thư lúc này đều giống như toát ra ánh lửa

nhìn chằm chằm Tần Cửu Ca.

Thật đẹp trai, ngôi sao tiểu bạch kiểm kiếp trước, còn có người của nam đoàn gì gì đó đều là cặn bã ở trước mặt Tần Cửu Ca.

Dung nhan này hoàn toàn nghiền ép bọn họ.

Trên thế giới này nàng cũng đã nhìn thấy rất nhiều dung nhan tuyệt thế.

Nhưng chỉ có Tần Cửu Ca này cho nàng một loại cảm giác dung nhan vô địch, nếu đặt ở thế giới kiếp trước, người nhận được nhiều sự yêu mến.

Quả thực là yêu rồi yêu rồi.

Nhiệm vụ mà hệ thống đưa ra là thay thế địa vị của Tần Ấu Vi bên cạnh Tần Cửu Ca, bây giờ vừa nhìn, mình không chịu thiệt thòi.

Hì hì hì.

Giá trị nhan sắc mới là vương đạo, những thứ khác đều phải dựa vào phía sau.

Mà đúng lúc này, Táng Tiên Thiên Vực lại bộc phát tiên quang rực rỡ.

Rất nhiều ánh mắt đều nhìn về phía Táng Tiên Thiên Vực.

Tần Cửu Ca dẫn đầu tiến vào, hắn muốn nhìn xem trong Táng Tiên Thiên Vực có cái gì, có thể bộc phát ra tiên quang.

Nhìn Tần Cửu Ca tiến vào, Chí Tôn Yêu Nghiệt còn lại ở đây cũng không nằm ngoài.

Cũng theo sát phía sau tiến vào.

Đặc biệt là Long Ngạo Thiên, hắn quyết định bây giờ muốn nổi dậy.

Chương 817: Thành Tiên hay thành Ma?

Chương 817: Thành Tiên hay thành Ma?

Đông Phương Kình Thiên chân đạp hư không cũng không chần chờ

tiến vào.

Đến Chư Thiên không phải là vì cơ duyên bảo vật sao?

Ánh mắt Thẩm Thượng Thư đảo quanh, cũng tiến vào, nàng tò mò, đối mặt với sự vây giết của Long Ngạo Thiên và Cơ Hoàng, Đạo Tử Tần Tộc kia sẽ ứng phó như thế nào.

Dù sao đều là Chí Tôn Yêu Nghiệt, cho dù một hai người không phải là đối thủ của Đạo Tử Tần Tộc.

Nhưng lần này cũng không phải là một hai người, hơn nữa Long Ngạo Thiên dám làm như vậy chắc chắn là có át chủ bài cường đại.

.....

Một con đường có tiên quang và ma quang.

“Thành tiên hay là thành ma?”

Tần Cửu Ca là người đầu tiên mang theo Viêm Linh Cơ tới.

Tần Ấu Vi đang tu luyện, chuẩn xác mà nói là đang hồi phục tu vi, vóc dáng cũng cao lớn, mắt thấy không phải là lolita nữa.

Đối với phát hiện này, Tần Cửu Ca thở dài trong lòng.

Tuy rằng không thừa nhận, nhưng trong lòng vẫn cảm thấy lolita đẹp hơn một chút.

Tôn Tề Thiên một mình đi tìm tạo hóa rồi.

“Tiên quang cùng ma quang tràn ngập trong phiến không gian này.”

Thương Gia Thiếu Đế cũng chạy tới, ánh mắt bình thản.

Con đường trước mặt này tràn đầy khí tức tiên và ma.

Tiên khí và ma khí đan xen tung hoành, có vẻ rất là kỳ quái.

“Tần Đạo Tử, có hứng thú tiến vào tiên ma lộ này cùng ta hay không.”

Thương Gia Thiếu Đế bình tĩnh nhìn Tần Cửu Ca, hắn không có địch ý với Đạo Tử Tần Tộc này.

Đơn thuần chính là tranh phong giữa Yêu Nghiệt Thiên Kiêu.

Tần Cửu Ca cũng nhìn về phía Thương Gia Thiếu Đế, lạnh nhạt: “Chờ một chút.”

Sau đó Tần Cửu Ca liền nhìn thoáng qua mấy người vừa tới.

“Đây là Đạo Tử Tần Tộc trong truyền thuyết?”

Ánh mắt Phá Vọng một thân áo xám ngưng trọng nhìn nam tử có khí chất giống như tiên.

Hắn chính là con trai của thế giới Chư Thiên, theo lý thuyết ở trong Chư Thiên không ai có thể làm cho trong lòng hắn sinh ra kiêng kỵ.

Nhưng Đạo Tử Tần Tộc này thì khác!

Cho dù Thương Gia Thiếu Đế kia cũng không gây áp lực lớn cho hắn như Đạo Tử Tần Tộc này.

“Thế Giới Bản Nguyên?”

Tần Cửu Ca bỗng nhiên nhìn chăm chú đến Phá Vọng một thân áo xám, hệ thống của hắn đã nhắc nhở hắn, nam tử áo xám kia chính là nam chính đại Khí Vận mười hai của thế giới này.

Cũng là một trong những Yêu Nghiệt có thể nói là tiềm lực cường đại nhất thế giới này.

Mà Phá Vọng đột nhiên bị Tần Cửu Ca nhìn chăm chú, sâu trong mắt hiện lên lôi điện, trong lòng có dự cảm không tốt.

Hắn cảm giác Đạo Tử Tần Tộc này đối với hắn có cái gì không thể nói cho người khác biết.

“Chẳng lẽ Đạo Tử Tần Tộc là đồng tính nam?”

Trong lòng Phá Vọng bỗng nhiên hiện ra ý nghĩ này, đây không phải là nói giỡn, ánh mắt Tần Tộc Đạo Tử nhìn hắn thật sự rất không thích hợp.

Quả thật giờ phút Tần Cửu Ca nhìn Phá Vọng, trong lòng là nóng bỏng.

“Hệ thống, chỉ cần ta đạt được Mười Hai Đại Thế Giới Bản Nguyên liền có thể trở thành Hồng Mông Thần Linh đi.”

Tạo hóa là gì?

Điều này chính là tạo hóa!

Còn là tạo hóa đưa tới cửa.

“Đinh, chỉ cần chủ nhân đạt được Mười Hai Đại Thế Giới Bổn Nguyên là có thể trở thành Hồng Mông Thần Linh nắm trong tay Chư Thiên.”

Thanh âm của hệ thống vang lên trong đầu Tần Cửu Ca.

Điều này cũng làm cho ánh mắt nhìn Pha Vòn của Tần Cửu Ca càng thêm thú vị.

“Trước khi xông vào Tiên Ma Lộ. Ta phải làm một việc trước.”

Sau khi Tần Cửu Ca nhìn thấy Phá Vọng, không có chút do dự nào.

Trực tiếp ra tay trấn áp, cường đoạt Thế Giới Bản Nguyên trong cơ thể hắn.

Hắn ra tay không cần quá nhiều lý do.

Lập tức, trong ánh mắt hoảng sợ của mọi người xung quanh.

Ánh mắt Tần Cửu Ca nhàn nhạt, trực tiếp đánh ra một quyền, nương theo hư ảnh Long Hoàng.

“Ngươi muốn làm gì?”

Mặt Phá Vọng lộ ra vẻ kinh hoảng, Đạo Tử Tần Tộc này sao lại không theo chiêu bài cũ mà ra bài?

Họ vừa mới gặp nhau.

Vừa gặp mặt, hắn đã ra tay à?

Mà giờ phút này trong lòng Long Ngạo Thiên cũng cạn lời.

Không phải là bọn họ cùng nhau vây giết Tần Cửu Ca sao?

Con ngươi Long Ngạo Thiên chợt lóe, lớn tiếng nói: “Đạo Tử ta đến giúp ngươi.”

Long Ngạo Thiên vừa dứt lời, không xông về phía Tần Cửu Ca và Phá Vọng, mà là xông về phía Viêm Linh Cơ.

Che dấu lâu như vậy, hắn đã sớm muốn ra tay.

Giờ phút này Tần Cửu Ca và nam tử áo xám kia giao chiến cùng một chỗ.

Sẽ không chú ý đến hắn.

Hắn nhìn ra được nữ tử tuyệt mỹ kia chắc chắn có quan hệ không chính đáng với Tần Cửu Ca.

Chỉ cần khống chế nữ tử tuyệt mỹ kia, liền dễ đối phó với Tần Cửu Ca.

Theo hắn quan sát thì thực lực của nữ tử tuyệt sắc kia cũng không cường đại.

“Cơ hội tốt.”

Chương 818: Như NPC

Chương 818: Như NPC

Ánh mắt Long Ngạo Thiên dữ tợn, đáng sợ, hiện giờ, mặc dù không biết vì sao Tần Cửu Ca ra tay.

Nhưng hắn đã quyết định ra tay, vậy thì không thể do dự.

Coi như sau này bị Tần tộc đuổi giết cũng chẳng sao.

Dù sao thì hắn có hệ thống, hắn có hệ thống, coi những dân bản địa của Thái Cổ Tiên Vực giống như NPC.

Đều là đá kê chân của hắn, trong lòng hắn đang coi thường những tộc thiên kiêu này.

Cái gì mà Thương Gia Thiếu Đế, Đạo Tử Tần tộc, Tiểu Yêu Hậu của Yêu Đình?

Trước mặt plug-in thì đều là rác rưởi!

Long Ngạo Thiên lạnh lùng.

“Long Khiếu Cửu Thiên.”

Hai tay Long Ngạo Thiên đặt ở giữa, linh khí quanh thân tụ lại, chuyển hoá thành một con cự long, tách ra ánh sáng chói chang vô tận, giống như huỷ trời.

Đây là chiêu thức hắn đổi được ở trong hệ thống.

Rất đáng sợ.

“Ta bắt nữ nhân của ngươi.”

Long Ngạo Thiên tấn công Viêm Linh Cơ, trên mặt hiện ra vẻ hưng phấn.

Mặc dù bây giờ hắn không đánh được Đạo Tử Tần tộc này, nhưng chẳng lẽ không dễ dàng bắt được cô gái này?

Dường như hắn đã thấy được dáng vẻ Tần Cửu Ca thần phục mình sau khi hắn tóm được nữ tử xinh đẹp này.

Hắn cũng có thể đoạt được tạo hoá cực lớn mà hệ thống cho hắn.

Nhưng mà…

Trước mặt Long Ngạo Thiên xuất hiện ánh sáng chói loà.

“Rác rưởi, còn tưởng ngươi có thủ đoạn gì. Không ngờ là thế này.”

Một tiếng “đùng” vang lên, huyết khí bộc phát ngập trời.

Cánh tay của Tần Cửu Ca xé rách không trung, một chiêu đã đánh tan Long Khiếu Cửu Thiên của Long Ngạo Thiên.

Cả người Long Ngạo Thiên đầy máu tươi, bay ngược ra ngoài.

Cái đệt!

Trong lòng Long Ngạo Thiên tràn đầy sự khó tin.

Rõ ràng hắn vừa nhìn thấy Tần Cửu Ca đang đánh với nam tử áo xám kia mà.

Sao bây giờ lại giống như đã chú ý đến mình từ lâu rồi?

Tần Cửu Ca nhìn Long Ngạo Thiên với ánh mắt hơi thất vọng, khẽ thở dài, có hệ thống mà còn thất bại thế này, loại này đúng là phế vật bẩm sinh.

Quả thực không cứu nổi tên Long Ngạo Thiên này.

Khiến cho Long Ngạo Thiên hoàn toàn hoảng sợ, kinh ngạc chính là bên tai hắn vang lên một câu nói.

“Ngươi ở thế giới nào?”

Câu nói bên tai ấy, hoàn toàn khiến Long Ngạo Thiên hôn mê luôn.

Những cơn sóng quái dị nổi lên trong lòng, cả người đơ ra, ngay tức khắc không biết nên nói gì.

Trạng thái chính là ngây người, ngây ngốc luôn.

Cả người cứng ngắc, bỗng nhiên nhìn về phía Tần Cửu Ca, cũng không còn là vẻ mặt nhìn người bản địa nữa.

Tần Cửu Ca này sao lại biết mình không phải là người của thế giới này?

Phải biết rằng đây là bí mật lớn nhất của hắn, chưa từng nói cho bất cứ ai.

Sao Tần Cửu Ca lại hỏi vấn đề này?

Long Ngạo Thiên không nghĩ rằng Tần Cửu Ca đang hỏi mình ở Tinh Thần Giới nào.

Nếu hỏi mình ở Tinh Thần Giới nào thì hoàn toàn không cần thiết.

Cho nên, Tần Cửu Ca đã biết chuyện mình không phải người của thế giới này từ lâu rồi?

Nhưng không cho Long Ngạo Thiên bất cứ giây phút nào để suy xét.

Tiếp đó lại là một tiếng vang rất lớn, một chưởng lớn vô cùng lấp lánh đánh về phía Long Ngạo Thiên.

“Tinh, tinh tinh tinh tinh tinh, tình huống khẩn cấp, túc chủ bị thương nặng, mời túc chủ thực hiện tốt thủ đoạn đối phó.”

m thanh hệ thống vang lên trong đầu Long Ngạo Thiên một cách rất khẩn trương.

Ầm, ầm, ầm.

Giống như địa chấn cấp bậc trăm vạn, dãy núi xung quanh toàn là vết nứt.

Long Ngạo Thiên vội vàng dùng đến con át chủ bài của bản thân, triệu hồi một vật kinh khủng mang cấp bậc Thần Linh.

Cạch, rầm, rầm, một hình ảnh dường như có thể làm cho người đời cúng bái xuất hiện trước mặt mọi người.

Thần quang vạn trượng tràn ngập giữa đất trời.

Yên tĩnh, yên lặng như tờ.

Thân ảnh xuất hiện bất ngờ trước mặt, không ai không thấy chấn động.

Thần Linh này đến từ đâu?

Phải biết rằng Chư Thiên Chi Địa ngày nay không có Thần Linh, bây giờ sao có thể xuất hiện một vị Thần Linh được?

Trừ khi Đạo Quân trong truyền thuyết ra tay, truyền Thần Linh đến bằng cách cách không, như thế mới có khả năng.

Mà Đạo Quân?

Vèo!

Thiên kiêu có mặt ở đó không hẹn mà đều nhìn Long Ngạo Thiên bằng ánh mắt sợ hãi.

Đến lúc cả Thiếu Đế của Vạn Cổ Thương Gia nhìn Long Ngạo Thiên, ánh mắt khinh thường cũng từ từ trở nên nghiêm trọng.

Đối với một vị Đại Đế, dù cho là Cấm Kỵ Cổ Tộc cũng phải phá lệ coi trọng, càng đừng nói đến Đạo Quân.

Nhân vật như Đạo Quân, bất cứ Cấm Kỵ Cổ Tộc nào cũng không muốn nói quá nhiều.

Chỉ có kiểu thế lực như bọn họ mới biết chuyện của Đạo Quân, những người còn lại thì hoàn toàn không biết gì cả.

Mà phía sau người này lại có nhân vật Đạo Quân?

Thần Linh mà Long Ngạo Thiên triệu hồi ra chặn lại chiêu này của Tần Cửu Ca.

Lúc này, tình hình lập tức trở nên hơi kỳ dị.

“Vây giết Tần Cửu Ca.”

Trong lòng mình, Long Ngạo Thiên đang đưa nhiệm vụ cho vị Thần

Linh này.

Khoé miệng hắn nhếch lên, cho dù Tần Cửu Ca ngươi là Đạo Tử Tần tộc thì sao chứ?

Trước mặt người mang bug như hắn đây, là rồng thì ngươi cũng phải cuộn lại thôi, là hổ thì ta sẽ khiến ngươi phải nằm xuống.

Về sau hắn sẽ cho xuất bản một cuốn sách, tên là "Người bật hack không cần giải thích"!

Chương 819: Đạo Tử muốn Thí Thần

Chương 819: Đạo Tử muốn Thí Thần

Thần Linh nhận được lệnh của Long Ngạo Thiên, trong nháy mắt đã đánh về phía Tần Cửu Ca.

"Đạo tử tiểu ca ca của ta sẽ không chết đấy chứ?"

Thẩm Thượng Thư che miệng, sợ hãi nhìn cảnh này.

Nàng nhìn thấy vị Thần Linh này cũng rất sốc, cũng giống như những người khác.

Sau lưng Long Ngạo Thiên này sẽ không phải là nhân vật Đạo Quân đấy chứ?

Nếu không thì sao lại có thể đưa một vị Thần Linh vào đây?

Nàng không hề nghĩ rằng Long Ngạo Thiên cũng có hệ thống.

"Hệ thống, hệ thống, ta nên làm gì đây? Đạo Tử tiểu ca ca gặp nguy hiểm đến tính mạng đấy."

Thẩm Thượng Thư vội vàng hỏi, Đạo Tử tiểu ca ca đẹp trai lắm, người đẹp trai sao có thể chết như này chứ?

Nhưng hệ thống không trả lời nàng.

Lúc này, tất cả mọi người xung quanh đều kinh hoàng, đang làm gì đấy?

Mặc dù giờ phút này Phá Vọng không biết đây là tình cảnh gì.

Nhưng trên mặt vẫn thể hiện sự vui mừng, tiếp đó, miệng Long Ngạo Thiên cũng cong lên, cùng Phá Vọng bao vây bốn phía quanh Tần Cửu Ca.

Một bên khác, Cơ Hoàng cũng đến đây, thấy tình cảnh này, cũng không do dự nhiều.

Trong mắt hắn, hắn cũng là chí tôn của Cấm Kỵ Yêu Đình, xảy ra chuyện gì, người của Yêu Đình cũng sẽ quan tâm.

“Cơ Hoàng, ngươi muốn làm gì? Không sợ Yêu Đình xử lý ngươi à?”

Tiêu Yêu Hậu thấy Cơ Hoàng cũng muốn lên vây giết Đạo Tử Tần tộc, vội vàng hét lớn.

Vây giết Đạo Tử Tần tộc?

Ngươi thấy thời gian sống của ngươi dài à?

Cơ Hoàng nghe thấy tiếng hét của Tiểu Yêu Hậu, vẻ mặt hơi do dự, Long Ngạo Thiên này và Phá Vọng đều không có ràng buộc gì, nhưng hắn khác, còn có đạo thống phía sau.

Bọn chúng giết Đạo Tử Tần tộc, có thể dùng bản lĩnh để tránh hoặc ra nhập Loạn Cổ Hoàng Tộc.

Nhưng hắn lại không thể.

Nhưng mà, trong đầu hắn hiện ra cảnh Tần Cửu Ca đùa giỡn vị hôn thê của hắn, sự phẫn nộ trong lòng hắn từ từ dâng lên.

Mặc kệ đi, sau lưng hắn cũng có sự tồn tại của Cấm Kỵ Yêu Đình, ai sợ ai?

“Thẩm Thượng Thư, ngươi đang cười cái gì?”

Long Ngạo Thiên quát Thẩm Thượng Thư, mặc dù bây giờ xuất hiện một chút chuyện nhỏ.

Nhưng cũng không ảnh hưởng đến việc bọn chúng vây giết Đạo Tử Tần tộc Tần Cửu Ca.

Nhưng không ngờ, Đạo Tử Tần tộc này không biết vì lý do gì mà ra tay với Phá Vọng.

Là đồng minh của Phá Vọng, bọn chúng cũng không thể thờ ơ.

Chỉ có thể lựa chọn ra tay.

Chẳng may Tần Cửu Ca giết Phá Vọng thì kế hoạch của bọn chúng cũng tanh bành luôn à?

“Một đống phế vật, vậy thì để ta giải quyết hết trong hôm nay đi.”

Trong ánh mắt hoảng sợ của mọi người, sau lưng Tần Cửu Ca xuất hiện ngàn vạn tiên quang.

Chẳng lẽ hôm nay Đạo Tử Tần tộc muốn thí thần?

Nghe thấy mấy câu này, bất kể ai có mặt ở đó cũng cảm thấy vị Đạo Tử Tần tộc này hình như có vẻ to gan quá.

Dù nghe nói trước đây ngươi trấn áp Cơ Hoàng và Tiểu Yêu Hậu của Yêu Đình.

Nhưng ngươi trấn áp lẻ.

Hai người cùng ra tay, ngươi chắc chắn cũng phải chú ý hơn.

Càng đừng nói tới tình cảnh này.

Còn có Thần Linh không biết từ đâu ra kia nữa.

Tần Cửu Ca ngươi mạnh thế nào cũng chỉ là một vị Thiên Tôn, có thể vô định ở cảnh giới Thiên Tôn cũng đã cực kỳ đáng sợ rồi.

Ngươi còn có thể đấu với Thần Linh?

“Đạo Tử Tần hẳn là phải lấy ra bảo vật hộ đạo mà Tần tộc cho hắn.”

Thiếu Đế của Vạn Cổ Thương Gia nói một cách nghiêm trọng.

Nếu hắn đối mặt với tình cảnh này cũng sẽ lấy ra bảo vật hộ đạo của Thương Gia cho hắn.

Dù sao hắn cũng không đối phó được với tình huống này.

Chỉ có thể lấy ra bảo vật hộ đạo của Thương Gia.

Đương nhiên hắn cũng tin rằng chắc chắn Tần Cửu Ca cũng được Tần tộc cho bảo vật hộ đạo.

Muốn vượt qua nguy cơ này, chỉ có thể dùng bảo vật mà tộc của bọn

chúng.

Tần Cửu Ca đánh đòn phủ đầu, phía sau còn có một Tiên Vương Pháp Tướng khổng lồ xuất hiện.

“Rầm”, một chưởng, long trời lở đất, lúc này, núi sông, nhật nguyệt cũng không còn chút ánh sáng nào.

Tần Cửu Ca vẫn không lấy bảo vật của Tần tộc để trấn áp bọn Long Ngạo Thiên.

Vì bọn chúng vẫn không xứng.

Hắn muốn dùng lần này để tôi luyện bản thân.

Muốn xem giới hạn chiến của mình tới đâu rồi.

Đến cùng xem có thể thí thần ở cảnh giới Thiên Tôn không.

Trong mắt nhân loại, đây là nguy cơ, trong mắt Tần Cửu Ca, đây chẳng là gì cả.

Chỉ cần hắn muốn, loại nào cũng chẳng phải là nguy cơ.

Cũng không biết sau này, trong lòng bọn Long Ngạo Thiên có nảy sinh ý nghĩ kiểu mother fxxker không.

Khí tức của Tần Cửu Ca sâu như biển lớn, thâm sâu khó dò.

“Rác rưởi ở cùng nhau cũng chỉ là rác rưởi.” Tần Cửu Ca bình thản lên tiếng.

Vốn muốn giữ bọn chúng lại, nhưng bọn chúng lại tự dâng đến cửa, Tần Cửu Ca sẽ kết liễu một thể.

“Thế mà hắn lại muốn một mình đấu với mấy người Cơ Hoàng, lại thêm một vị Thần Linh? Sao mà được?”

Lúc này, Tiểu Yêu Hậu nhìn cảnh trên không trung này, vẻ mặt kích động, trong lòng cũng thấy bội phục Đạo Tử Tần tộc này.

Chương 820: Không giúp kẻ xấu xí

Chương 820: Không giúp kẻ xấu xí

Đừng nói trước, hành vi dám đấu với Thần Linh ở cấp Thiên Tôn này khiến người khác cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Phải biết Đạo Tử Tần tộc mới có cảnh giới Thiên Tôn thôi.

Thiên Tôn đấu với Thần Linh? Rất không hợp với lẽ thường đấy.

“Cùng ra tay.”

Long Ngạo Thiên quanh người Tần Cửu Ca hiện lên khí tức khủng bố, nên lên tiếng, quát lớn.

Cơ Hoàng cũng quyết định ra tay thật nhanh, Tần Cửu Ca quá kinh khủng, nếu một mình mình ra tay, chắc chắn là bị đánh một trận tơi bời giống lần trước.

Nhưng giờ có mấy vị Thiên Tôn cũng rất đáng sợ.

Quanh thân Long Ngạo Thiên hiện lên Long Khí vô tận, đánh thẳng về phía Tần Cửu Ca, đây là Long Khí Chí Tôn, một tia là có thể trấn áp Thiên Tôn thông thường rồi, nhưng bây giờ lại nhiều như thế, có thể bộc phát ra uy lực khó mà lường được.

Bây giờ hắn vẫn chưa để Thần Linh ra tay, nếu mấy người bọn hắn có thể giết được Tần Cửu Ca, vậy thì không còn gì tốt hơn.

Dù sao ra tay với Đạo Tử cảu Tiên Cổ Tần Tộc, bọn chúng vẫn là đấu tranh với người cùng cảnh giới, nhưng nếu như để Thần Linh trấn áp Tần Cửu Ca, chắc chắn sẽ khiến cho Tiên Cổ Tần Tộc phẫn nộ.

Mà nếu như là cùng cảnh giới, chắc hẳn Tiên Cổ Tần Tộc cũng không thể nói gì.

Sau lưng Cơ Hoàng dần dần hiện lên cự ảnh của Côn Bằng, toả ra uy áp ngập trời.

Phá Vọng càng đáng sợ hơn, Vạn Cổ Hư Vô, Nhất Nhãn Phá Vọng.

“Người này là ai?”

Thiếu Đế Thương Gia nhìn Phá Vọng đang toả ra uy thế vô tận bằng ánh mắt nghiêm túc.

Người này cho hắn cảm giác không thua kém Tiểu Yêu Hậu, thậm chí còn mạnh hơn một ít.

“Thẩm Thượng Thư còn không ra tay?”

Long Ngạo Thiên lại quát lớn, lúc này, dù bọn chúng chiếm ưu thế về số lượng, nhưng lúc đối mặt với Tần Cửu Ca vẫn cảm thấy khó chịu.

Thực lực của con bé loli đó cũng rất bất phàm, nếu như có thể hợp lực với bọn hắn, chắc chắn có thể tăng ưu thế của bọn hắn.

Nhưng lúc này, tiểu loli đó lại không nhìn về phía hắn, ngược lại lại quay đầu nhìn về phía Tần Cửu Ca.

“Tiểu ca ca, có cần ta giúp không?”

Trên mặt Thẩm Thượng Thư là sự hoạt bát, bây giờ, kiểu như nàng thì gọi là mỹ nhân cứu anh hùng à?

“Cái gì, ngươi đang nói gì cơ? Không phải ngươi có thù với Tần Cửu Ca à?”

Ánh mắt Long Ngạo Thiên tràn đầy nghi hoặc, chẳng phải tiểu loli nay cực kỳ oán hận Tần Cửu Ca sao?

Sao giờ lại nói muốn giúp hắn?

Thẩm Thượng Thư lè lưỡi, lộ vẻ đáng yêu.

“Ngươi rõ xấu, có chỗ nào đẹp bằng Đạo Tử tiểu ca ca của ta? Bản đế vẫn luôn giúp người đẹp trai, không giúp kẻ xấu xí.”

Tần Cửu Ca bình tĩnh quan sát tiểu loli nay, hắn cũng thắc mắc sao Khí Vận Thần Nữ lại không hợp lực với mấy tên kia để đối phó hắn.

Chẳng lẽ đúng là thấy hắn đẹp trai à?

Tần Cửu Ca không hề màu mè, quét luôn một chưởng, chính là một chưởng, cự ảnh Tiên Vương sau lưng hắn cũng ra một chưởng quét ngang.

“Phụt” mấy tiếng.

Cơ Hoàng và Long Ngạo Thiên lùi nhanh, Cơ Hoàng thổ huyết, ngã xuống đất, xương cốt trong người đều kêu lên răng rắc.

Chỗ Long Khí mà Long Ngạo Thiên toả ra đều biết mất trong chốc lát.

Phá Vọng thấy cảnh này, biểu cảm biến đổi, Đạo Tử Tần tộc này còn mạnh hơn so với hắn nghĩ rất nhiều.

“Phá vọng thế gian, chặt đứt tuế nguyệt.”

Phá Vọng không dám nương tay, giữa tiếng vang, Phá Vọng Chi Lực bộc phát.

Nhưng ngay sau đó đã bị Tần Cửu Ca đánh tan.

“Sao có thể?”

Tiểu Yêu Hậu quan sát trực tiếp ở gần đó, biểu cảm thay đổi, Đạo Tử Tần tộc này sao lại mạnh thế?

Quả thực là mạnh đến mức vượt qua lẽ thường.

“Đạo Tử tiểu ca ca mạnh quá.”

“Mạnh như thế này, có phải sẽ khiến cho cơ thể nhỏ bé của người ta bị ép hỏng hay không?”

Thẩm Thượng Thư để lộ ra răng nanh, mặc dù trên mặt là vẻ ngu ngơ, khù khờ, nhưng trong lòng đã dấy lên cả ngàn con sóng.

Không thể nào!

Cảnh giới Thiên Tôn còn có thể mạnh đến mức đáng sợ như này á?

Tiểu ca ca đẹp trai thế này, còn có chân dài, cao mét tám, anh tuấn, đẹp trai hơn cả minh tinh ở tiền kiếp.

Nếu như không phải là đồ đào hoa, nói không chừng nàng sẽ thực sự muốn giao lưu với Đạo Tử Tần tộc này.

Tần Cửu Ca không hề nhìn về phía bọn Long Ngạo Thiên.

Mấy tên này thực ra đều chỉ là đồ sâu bọ mà thôi.

Bản thân chỉ cần lấy đồ trong tộc ra thôi là có thể chèn ép bọn chúng từ lâu rồi.

Một bên khác, Long Ngạo Thiên âm thầm sai khiến Thần Linh ra tay, bây giờ bọn hắn đều không phải là đối thủ.

Chỉ có thể để Thần Linh ra tay.

Tần Cửu Ca cũng không xem bọn chúng, ngược lại lại quan sát Thần Linh mà Long Ngạo Thiên triệu hồi ra.

Hắn muốn dùng vị Thần Linh này để thăm dò trình độ.

Về phần nguy cơ mà ngươi nói?

Xin lỗi!

Có bối cảnh đúng là có thể muốn làm gì thì làm.

Đồ mà tộc cho hắn đủ để trấn áp Thần Linh này.

Chỉ là hắn muốn nghiên cứu chiến lực của bản thân một chút.

Có thể giết Thần Linh ở cấp Thiên Tôn không.

Làm ra hành động vĩ đại chưa từng có trong lịch sử của Thái Cổ Tiên Vực.

Trước đây không có cơ hôi, những thần linh trong tộc đó thì lại không thể ra sát chiêu với hắn, bọn họ chỉ có thể ra tay vừa phải.

Thần Linh của những tộc khác lại càng không dám ra tay.

Cho nên vị Thần Linh hiện giờ rất tốt.

Thần Linh làm đá mài đao, hẳn là có thể!

Chương 821: Không giúp kẻ xấu xí

Chương 820: Không giúp kẻ xấu xí

Đừng nói trước, hành vi dám đấu với Thần Linh ở cấp Thiên Tôn này khiến người khác cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Phải biết Đạo Tử Tần tộc mới có cảnh giới Thiên Tôn thôi.

Thiên Tôn đấu với Thần Linh? Rất không hợp với lẽ thường đấy.

“Cùng ra tay.”

Long Ngạo Thiên quanh người Tần Cửu Ca hiện lên khí tức khủng bố, nên lên tiếng, quát lớn.

Cơ Hoàng cũng quyết định ra tay thật nhanh, Tần Cửu Ca quá kinh khủng, nếu một mình mình ra tay, chắc chắn là bị đánh một trận tơi

bời giống lần trước.

Nhưng giờ có mấy vị Thiên Tôn cũng rất đáng sợ.

Quanh thân Long Ngạo Thiên hiện lên Long Khí vô tận, đánh thẳng về phía Tần Cửu Ca, đây là Long Khí Chí Tôn, một tia là có thể trấn áp Thiên Tôn thông thường rồi, nhưng bây giờ lại nhiều như thế, có thể bộc phát ra uy lực khó mà lường được.

Bây giờ hắn vẫn chưa để Thần Linh ra tay, nếu mấy người bọn hắn có thể giết được Tần Cửu Ca, vậy thì không còn gì tốt hơn.

Dù sao ra tay với Đạo Tử cảu Tiên Cổ Tần Tộc, bọn chúng vẫn là đấu tranh với người cùng cảnh giới, nhưng nếu như để Thần Linh trấn áp Tần Cửu Ca, chắc chắn sẽ khiến cho Tiên Cổ Tần Tộc phẫn nộ.

Mà nếu như là cùng cảnh giới, chắc hẳn Tiên Cổ Tần Tộc cũng không thể nói gì.

Sau lưng Cơ Hoàng dần dần hiện lên cự ảnh của Côn Bằng, toả ra uy áp ngập trời.

Phá Vọng càng đáng sợ hơn, Vạn Cổ Hư Vô, Nhất Nhãn Phá Vọng.

“Người này là ai?”

Thiếu Đế Thương Gia nhìn Phá Vọng đang toả ra uy thế vô tận bằng ánh mắt nghiêm túc.

Người này cho hắn cảm giác không thua kém Tiểu Yêu Hậu, thậm chí còn mạnh hơn một ít.

“Thẩm Thượng Thư còn không ra tay?”

Long Ngạo Thiên lại quát lớn, lúc này, dù bọn chúng chiếm ưu thế về số lượng, nhưng lúc đối mặt với Tần Cửu Ca vẫn cảm thấy khó chịu.

Thực lực của con bé loli đó cũng rất bất phàm, nếu như có thể hợp lực với bọn hắn, chắc chắn có thể tăng ưu thế của bọn hắn.

Nhưng lúc này, tiểu loli đó lại không nhìn về phía hắn, ngược lại lại quay đầu nhìn về phía Tần Cửu Ca.

“Tiểu ca ca, có cần ta giúp không?”

Trên mặt Thẩm Thượng Thư là sự hoạt bát, bây giờ, kiểu như nàng thì gọi là mỹ nhân cứu anh hùng à?

“Cái gì, ngươi đang nói gì cơ? Không phải ngươi có thù với Tần Cửu Ca à?”

Ánh mắt Long Ngạo Thiên tràn đầy nghi hoặc, chẳng phải tiểu loli nay cực kỳ oán hận Tần Cửu Ca sao?

Sao giờ lại nói muốn giúp hắn?

Thẩm Thượng Thư lè lưỡi, lộ vẻ đáng yêu.

“Ngươi rõ xấu, có chỗ nào đẹp bằng Đạo Tử tiểu ca ca của ta? Bản đế vẫn luôn giúp người đẹp trai, không giúp kẻ xấu xí.”

Tần Cửu Ca bình tĩnh quan sát tiểu loli nay, hắn cũng thắc mắc sao Khí Vận Thần Nữ lại không hợp lực với mấy tên kia để đối phó hắn.

Chẳng lẽ đúng là thấy hắn đẹp trai à?

Tần Cửu Ca không hề màu mè, quét luôn một chưởng, chính là một chưởng, cự ảnh Tiên Vương sau lưng hắn cũng ra một chưởng quét ngang.

“Phụt” mấy tiếng.

Cơ Hoàng và Long Ngạo Thiên lùi nhanh, Cơ Hoàng thổ huyết, ngã xuống đất, xương cốt trong người đều kêu lên răng rắc.

Chỗ Long Khí mà Long Ngạo Thiên toả ra đều biết mất trong chốc lát.

Phá Vọng thấy cảnh này, biểu cảm biến đổi, Đạo Tử Tần tộc này còn mạnh hơn so với hắn nghĩ rất nhiều.

“Phá vọng thế gian, chặt đứt tuế nguyệt.”

Phá Vọng không dám nương tay, giữa tiếng vang, Phá Vọng Chi Lực bộc phát.

Nhưng ngay sau đó đã bị Tần Cửu Ca đánh tan.

“Sao có thể?”

Tiểu Yêu Hậu quan sát trực tiếp ở gần đó, biểu cảm thay đổi, Đạo Tử Tần tộc này sao lại mạnh thế?

Quả thực là mạnh đến mức vượt qua lẽ thường.

“Đạo Tử tiểu ca ca mạnh quá.”

“Mạnh như thế này, có phải sẽ khiến cho cơ thể nhỏ bé của người ta bị ép hỏng hay không?”

Thẩm Thượng Thư để lộ ra răng nanh, mặc dù trên mặt là vẻ ngu ngơ, khù khờ, nhưng trong lòng đã dấy lên cả ngàn con sóng.

Không thể nào!

Cảnh giới Thiên Tôn còn có thể mạnh đến mức đáng sợ như này á?

Tiểu ca ca đẹp trai thế này, còn có chân dài, cao mét tám, anh tuấn, đẹp trai hơn cả minh tinh ở tiền kiếp.

Nếu như không phải là đồ đào hoa, nói không chừng nàng sẽ thực sự muốn giao lưu với Đạo Tử Tần tộc này.

Tần Cửu Ca không hề nhìn về phía bọn Long Ngạo Thiên.

Mấy tên này thực ra đều chỉ là đồ sâu bọ mà thôi.

Bản thân chỉ cần lấy đồ trong tộc ra thôi là có thể chèn ép bọn chúng từ lâu rồi.

Một bên khác, Long Ngạo Thiên âm thầm sai khiến Thần Linh ra tay, bây giờ bọn hắn đều không phải là đối thủ.

Chỉ có thể để Thần Linh ra tay.

Tần Cửu Ca cũng không xem bọn chúng, ngược lại lại quan sát Thần Linh mà Long Ngạo Thiên triệu hồi ra.

Hắn muốn dùng vị Thần Linh này để thăm dò trình độ.

Về phần nguy cơ mà ngươi nói?

Xin lỗi!

Có bối cảnh đúng là có thể muốn làm gì thì làm.

Đồ mà tộc cho hắn đủ để trấn áp Thần Linh này.

Chỉ là hắn muốn nghiên cứu chiến lực của bản thân một chút.

Có thể giết Thần Linh ở cấp Thiên Tôn không.

Làm ra hành động vĩ đại chưa từng có trong lịch sử của Thái Cổ Tiên Vực.

Trước đây không có cơ hôi, những thần linh trong tộc đó thì lại không thể ra sát chiêu với hắn, bọn họ chỉ có thể ra tay vừa phải.

Thần Linh của những tộc khác lại càng không dám ra tay.

Cho nên vị Thần Linh hiện giờ rất tốt.

Thần Linh làm đá mài đao, hắn là có thể!

Chương 822: Đến đi

Chương 822: Đến đi

Trong lòng Phá Vọng thừa nhận thực lực Đạo Tử Tần tộc rất khủng bố, nhưng không đại diện cho việc hắn cảm thấy có sinh linh có thể khai chiến với Thần Linh ở cấp Thiên Tôn.

Ai cũng không thể!

Đây không phải là chuyện không có coi trọng hay không mà đã là chuyện vi phạm với nguyên lý của Tiên Vực.

Thiên Tôn có thể chịu một đòn tấn công của Thần Linh đã có thể chứng minh Thiên Tôn đó bất phàm rồi.

Mỗi người ở bốn phía lúc này có một biểu cảm khác nhau.

Thần Linh trên không trung bỗng nhiên bộc phát, hai mắt có tia đỏ.

Xem ra không phải là một vị Thần Linh có thần trí bình thường.

Chốc lát, khắp trời tràn đầy Thần Linh Chi Lực, khiến cho vô số sinh linh xung quanh cảm thấy ngạt thở.

Thần Linh chung quy là Thần Linh, không phải là thứ mà những Thiên Tôn như bọn chúng có thể so được.

Đã có sinh linh ngã xuống đất, uy áp của Thần Linh đủ để thông thiên.

Mà sắc mặt của Tần Cửu Ca không đổi, tạo thành sự đối lập rõ ràng với dáng vẻ của những sinh linh Thiên Tôn xung quanh, chính là một trên trời, một ở dưới đất.

“Thần Linh mà thôi, cũng không phải chưa thấy bao giờ? Trước đây

không có cơ hội giết thần, bây giờ có cơ hội rồi.” Tần Cửu Ca chậm rãi lên tiếng.

Cấp bậc Thiên Tôn đã không thể tạo cho hắn hứng thú chiến đấu rồi.

Dù là kiểu chí tôn yêu nghiệt như Cơ Hoàng cũng không thể.

Cấp bậc Thần Linh mới được.

Dường như Thần Linh này không có thần trí thông thường, đánh giết thẳng về phía Tần Cửu Ca, không có chút lý trí nào.

Nhưng uy áp bộc phát ra chắc chắn không kém gì Thần Linh sơ kỳ.

Thần Văn vô tận bao lấy bốn phía nơi đây.

Lúc này, dường như hư không không chịu nổi Thần Linh Chi Lực này.

Vẻ mặt Long Ngạo Thiên rất kích động, trong lòng vội vàng nói chơi chết hắn.

Người xuyên không có hệ thống khủng bố như thế đấy.

Thổ dân bản địa như ngươi thì lấy gì tranh với ta?

“Thần Linh đáng sợ quá, công tử chịu được không?”

Trong ánh mắt Viêm Linh Cơ tràn đầy sự lo lắng.

Công tử vô địch ở cảnh giới Thiên Tôn nhưng làm sao đấu được với Thần Linh?

Mặc dù ngày nào nàng cũng bị công tử đánh nhưng lần này không biết công tử có thể chịu được không.

Giữa tiếng “ầm ầm” vang vọng, Thần Linh trên không trung vỗ xuống phía Tần Cửu Ca.

Công kích của Thần Linh nhanh thế nào?

Đây chắc chắn là nhan hơn Thiên Tôn ngàn lần.

Đã hoàn toàn đột phá hạn chế của không gian.

Cho dù là Thiên Tôn cấp cao có mặt ở đây cũng không nhìn được tốc độ ra tay của Thần Linh.

Tần Cửu Ca hơi nheo mắt, một chiêu này có thể đánh chết một Thiên Tôn thông thường.

Nhưng hắn là Tần Cửu Ca, chí tôn yêu nghiệt mạnh nhất trong lịch sử của Tần tộc.

Lúc này, quanh thân Tần Cửu Ca có sức mạnh pháp tắc hiện lên.

Xung quanh Tần Cửu Ca có không ít Đại Đạo màu sắc, mỗi một màu sắc đều cực kỳ nồng đậm.

Điều này cho thấy mỗi một Pháp Tắc Đại Đạo đều được tu luyện đến cấp độ rất cao thâm.

“Sao có thể tu luyện nhiều Pháp Tắc Đại Đạo như thế?”

“Đó là Pháp Tắc Đại Đạo Thời Gian?”

Dường như trên người mỗi một Thiên Tôn có một sự cộng hưởng là ánh mặt sợ hãi khi chứng kiến cảnh này.

Hắn cũng tu luyện Pháp Tắc Đại Đạo Thời Gian, đương nhiên biết Pháp Tắc Đại Đạo Thời Gian khó tu luyện như thế nào.

Không bốc phét tí nào, vì tu luyện Pháp Tắc Đại Đạo Thời Gian, hắn đã tốn vô số thời gian.

Mà dù thế thì đến giờ hắn vẫn chưa tu luyện xong.

Nhưng Đạo Tử Tần tộc lại có thể tu luyện Pháp Tắc Đại Đạo Thời Gian đến mức uyên thâm như thế.

Chuyện này khiến cho thiên kiêu luôn tu luyện Pháp Tắc Đại Đạo Thời Gian tới mức độ cũng không tệ như hắn cảm nhận được ác ý từ thế giới.

Chẳng lẽ Đạo Tử Tần tộc hack à?

Đương nhiên khiến hắn kinh ngạc nhất là duyên cớ để Đạo Tử Tần tộc tu luyện Pháp Tắc Đại Đạo Thời gian, còn tu luyện đến mức uyên thâm như thế.

Chuyện kinh ngạc là Đạo Tử Tần tộc không chỉ tu luyện Pháp Tắc Đại Đạo Thời Gian, còn tu luyện rất nhiều Pháp Tắc Đại Đạo khác.

“Một dòng, hai dòng, ba dòng…”

Thiên Tôn này nuốt ừng ực một ngụm nước bọt.

Ánh mắt lại càng ngạc nhiên hơn.

Hết thảy có chín dòng Pháp Tắc Đại Đạo, mà màu sắc của mỗi dòng đều cực kỳ đậm.

Chính là mỗi dòng Pháp Tắc Đại Đạo đều được tu luyện đến cấp độ rất cao thâm.

Pháp tắc xung quanh Đạo Tử Tần tộc tựa như vua của thần hành tẩu ở Chư Thiên.

“Đến đi.”

Tần Cửu Ca bình thản quan sát vị Thần Linh này.

Khí tức kim sắc ra một các dữ dội, như núi lửa phun trào, hoá thành một cự ảnh Tiên Vương vô cùng lớn.

Quấn quanh người của cự ảnh Tiên Vương là các loại Pháp Tắc Đại Đạo đủ màu sắc.

Phía sau có một con chân long và một chân hoàng quay quanh.

Cự ảnh Tiên Vương ngồi xếp bằng trong không trung, toả ra uy áp vô tận.

Dường như có thể trấn áp chư thiên vạn giới, bát hoang thập địa.

“Sao có thể, thế mà hắn có thể tu luyện Pháp Tắc Đại Đạo đến trình độ đến trình độ có thể ngưng tụ?”

Sắc mặt Tiểu Yêu Hậu thay đổi, tu luyện Pháp Tắc Đại Đạo đến trình độ có thể ngưng tụ chứng tỏ ngươi đang tu luyện đến mức độ cao nhất.

Có thể tu luyện hai Pháp Tắc Đại Đạo đến trình độ cao nhất đã là yêu nghiệt rồi.

Tu luyện ba Pháp Tắc Đại Đạo đến trình độ cao nhất chắc chắn là yêu nghiệt trong yêu nghiệt.

Nhưng Đạo Tử Tần tộc lại tu luyện chín Pháp Tắc Đại Đạo đến cảnh

giới cao nhất.

Đương nhiên là nếu biết Tần Cửu Ca không chỉ lĩnh ngộ được chín dòng Pháp Tắc Đại Đạo mà còn tu luyện đến cảnh giới cao nhất.

Trong lòng có thể không sụp đổ à.

Có thể ngoan ngoãn cho Tần Cửu Ca cưỡi không.

Chương 823: Thần Linh này không xứng

Chương 823: Thần Linh này không xứng

Vị Thần Linh kia lại vang dội một lần nữa, một luồng sức mạnh cao cấp cấp độ Thần Linh tuôn ra, hư không xung quanh đều bị phá vỡ.

Lưu chuyển áo nghĩa (nghĩa lý sâu kín) vô tận, thần quang vô cùng chói mắt bắn ra.

Chấn động kinh khủng, càn quét không gian tám phía.

Đây chính là Thần Linh, sự tồn tại vô thượng ở Thái Cổ Tiên Vực.

Có thể trở thành bối cảnh mạnh nhất của một đạo thống.

“Cấp độ Thần Linh, cũng không biết bao giờ ta mới có thể đạt được.”

Đông Phương Kình Thiên mang theo vẻ mặt vô cùng nghiêm trọng, dù là Thiên Tôn cấp cao nhưng đối mặt với Thần Linh cũng chỉ có phần bị đánh một cách bị động.

Công kích như thế này của Thần Linh, hắn sẽ không chịu nổi.

Chỉ có thể dựa vào bảo vật mà tộc cho hắn thì mới có thể chịu được.

Đạo Tử Tần tộc sao lại dám không lấy bảo vật phòng thân mà Tần tộc cho hắn ra nhỉ?

Mà lúc này, vị Thần Linh kia bộc phát ra công kích, trong nháy mắt đã đánh vào cùng chỗ của Tần Cửu Ca.

Giữa đất trời vang lên âm thanh “ầm ầm” vang dội.

Thần quang loá mắt chiếm hết con mắt của mỗi người.

“Chắc Đạo Tử Tần tộc tiêu rồi, dù sao thì đây cũng là công kích của Thần Linh.”

Bốn phía có một vị trưởng lão ở đạo thống nói với giọng nói run rẩy, nhìn cảnh này.

Nếu vị Thần Linh này đánh hắn, sợ là hắn không chịu nổi một giây.

Không! Một giây đã là đề cao hắn rồi.

Chịu nổi một giây thì hắn phải ra ngoài chém giới với người quen, người không quen.

Đương nhiên thì trước tiên phải là hắn còn sống.

Trong lòng của vô số người xung quanh đều là sợ hãi, sắc mặt của mỗi người đều đang biến hoá.

Mà Long Ngạo Thiên ở một bên bày ra vẻ rất nhẹ nhõm, hắn thấy Thần Linh mà hắn triệu hồi ra đấu với Tần Cửu Ca như thế nào.

Một Thiên Tôn mà dám đấu với Thần Linh?

Tắm rửa đi ngủ đi.

Thổ dân chính là thổ dân, người xuyên không như hắn đây còn mang theo hệ thống Thiên Mệnh Chi Tử, những thổ dân này sao lại dám đấu với hắn?

Sao hắn dám?

Mà một giây sau, trong ánh mắt kinh ngạc của Long Ngạo Thiên, một bàn tay lớn kim sắc cực kỳ lấp lánh phóng ra.

Bốp!

Thần Linh mà hắn triệu hồi ra xuất hiện trong không trung, khoé miệng lại có máu tươi chảy ra.

Tí tách, tí tách, tí tách.

m thanh không lớn nhưng lại truyền tới bên tai của mỗi người xung quanh.

Máu tươi của Thần Linh đều là kim sắc, toả ra ánh sáng vô tận.

Mỗi giọt Thần Huyết nhỏ xuống hư không đều sẽ tạo nên gợn sóng

trong hư không.

Thần Linh lại bị một Thiên Tôn đánh cho đổ máu?

“Đây chắc là ảo giác.”

Tiểu Yêu Hậu khẽ cắn môi đỏ, sắc mặt trắng bệch, Thần Linh lại bị Thiên Tôn đánh đến mức rơi máu?

Chuyện này không khoa học tí nào!

Trong cổ tịch lịch sử của Yêu Đình không hề ghi lại rằng có chuyện như thế này.

“Không thể nào, không thể nào, sao Thiên Tôn có thể đánh cho Thần Linh bị thương được?”

Long Ngạo Thiên ngẩng đầu, ánh mắt tràn đầy kinh sợ, con mắt nhìn thân ảnh màu trắng kia giống như đang nhìn quỷ.

Hắn dùng thần thức dùng sức nhìn về phía Tần Cửu Ca, nhưng lại sợ hãi mà phát hiện rằng Thần Linh bị thương nhưng Tần Cửu Ca lại không bị thương.

Trong nháy hắn, hắn lại bị sức mạnh pháp tắc trên người Tần Cửu Ca đả thương ngược lại.

Mắt hắn chảy ra máu tươi.

“Bản Đạo Tử đấu được với cả Thần Linh, ban đầu cảm thấy Thần Linh này có thể để ta bộc phát ra toàn bộ sức lực, nhưng đáng tiếc là Thần Linh này không xứng.”

Tần Cửu Ca lắc đầu nhè nhẹ, nhìn Thần Linh mà Long Ngạo Thiên triệu hồi ra.

Mặc dù Thần Linh này có Thần Linh Chi Lực, nhưng trong mắt hắn lại thiếu mất một vật rất quan trọng.

Đó chính là thần cách, xem ra Thần Linh mà hệ thống của Long Ngạo Thiên triệu hồi ra hơi thiếu sót.

Sau đó, Tần Cửu Ca lấy ra Long Hoàn Chân Thể, Đại Đạo Phi Tiên Thể, còn ccos Đại Đạo Chủng Ma Thể, uy lực ba loại thể chất đỉnh cấp đồng thời bộc phát.

Một bên tiên quang chiếu rọi, linh lực khắp nơi, giống như xuất hiện

ảo ảnh vô số tiên nhân.

Một bên khác, ma quang tàn sát, bóng tối và quỷ dị hoành hành, vô số ma đầu xuất hiện ầm ầm.

Đằng sau có tiếng rồng phượng ẩn hiện.

Một bên như tiên, một bên như ma.

Tưởng là tiên nhưng không phải tiên, tưởng là ma cũng chẳng phải ma.

Vô số thiên kiêu ở bốn phía đối mặt với cảnh này, không ít người không chịu được mà quỳ rạp xuống đất, ai ai cũng kinh hãi.

Lúc này, dường như Đạo Tử Tần tộc mới giống là một vị thần thực thụ.

Một chưởng đã có thể thâu tóm Thần Linh vô thượng của Chư Thiên Thần Linh!

“Trời ơi, ảo ảnh của những tiên nhân đó và ảo ảnh của những cự ma đó cùng nhau triều bái Đạo Tử Tần tộc.”

Ánh mắt của mọi người đều ngây ra, cảnh tượng hiện giờ làm cho người ta xúc động quá mức.

Tần Cửu Ca ra tay, mắt của Thượng Cổ Trùng Đồng tuôn ra thần quang vô tận, sức mạnh ngút trời, khiến cho người ta chấn động.

Đấm một quyền, phá vỡ hư không, trấn áp về phía Thần Linh đó.

Trong miệng Thần Linh lập tức phun ra một dòng thần huyết.

Thần huyết rơi xuống, khiến cho không gian nhuốm màu kim sắc rạng rỡ.

Chương 824: Thí Thần

Chương 824: Thí Thần

Ngơ ngác!

Rung động!

Lực công kích không gì sánh kịp!

Lúc Thần Linh đẫm máu, mà lại ở trước mặt bọn chúng.

Dòng máu màu kim sắc lấp lánh, lưu chuyển trong không gian.

Đánh vào thị giác cực mạnh.

Lúc này, trong mắt Long Ngạo Thiên tràn đầy kinh ngạc, thậm chí còn có chút sợ hãi.

Đây là Thần Linh đấy, Thần Linh tối thượng của Tiên Vực.

Sao có thể bị Thiên Tôn đánh cho đổ máu được?

“Ảo giác, nhất định là ảo giác.”

Long Ngạo Thiên giống như đang sợ hãi, run rẩy mở miệng.

Đây chắc chắn là ảo giác, là hắn nhiên nhầm.

Long Hạo Thiên lại ra lệnh cho Thần Linh lần nữa, đánh chết Tần Cửu Ca.

Nhận được mệnh lệnh, ánh mắt của Thần Linh lại bắn ra thần quang, quanh người cực kỳ lấp lánh.

Thần lực ngập trời của Thần Linh lại xuất hiện lần nữa.

Giữa tiếng “ầm ầm” thần quang bành trướng, sức mạnh gây sốc.

Thần Linh Chi Lực đánh xuyên qua hư không, xuyên thủng hư vô.

Lại hướng về phía Tần Cửu Ca để giết, đây chính là Thần Linh.

Nhất niệm có thể diệt trời, nhất niệm có thể trảm thần.

Ánh mắt Tần Cửu Ca lúc này có chút ác liệt, đối với hắn mà nói, Thần Linh cũng hơi có uy hiếp.

Dù sao cũng chênh lệch một cảnh giới rất lớn.

Có một câu gọi là dưới Thần Linh đều là người phàm.

Hoàn toàn có lý.

Tần Cửu Ca thi triển cổ pháp, song chưởng càn quét, biến ra một cổ ấn khiến người khác kinh sợ.

Trên cổ ấn tràn ngập khí tức Luân Hồi vô tận.

Chỗ ấn đi qua, hư không vỡ vụn.

“Lục Đạo Luân Hồi Ấn, đây chính là sán ấn Luân Hồi trong truyền thuyết.”

Sâu trong đôi mắt Thiếu Đế Thương Gia tràn đầy sự chấn động, kinh sợ.

Lúc nhìn thấy Đạo Tử Tần tộc thi triển đạo ấn cổ này, trong đầu hắn nổ tung ầm ầm.

Chỉ có thế lực Cấm Kỵ hoặc thế lực dưới trướng Cấm Kỵ giả ở thế lực dòng chính mới có thể biết.

Lục Đạo Luân Hồi Ấn cổ xưa, kinh khủng cỡ nào.

Lục Đạo Luân Hồi Ấn và Lục Đạo Luân Hồi Chưởng, Lục Đạo Luân Hồi Quyền đều xuất phát của một hành giả ở Thái Cổ Tiên Vực.

Thực lực của vị hành giả đó cực kỳ đáng sợ, đến mức chỉ có thể dùng ba chữ để hình dung.

Người sáng tạo Lục Đạo Luân Hồi Ấn, Chưởng, Quyền, quả thực không quá đáng sợ.

Tương đối thôi, độ khó của việc tu luyện cũng cực kỳ khó.

Không có mấy trăm vạn năm nghiên cứu là không thể tu luyện thành công.

Trước kia hắn cũng thử tu luyện, nhưng hắn thất bại, quá khó.

Lúc đó hắn đã khẳng định, không có mấy đời tích luỹ là không thể tu luyện thành công được.

Nhưng lúc này hắn bị thành công vả mặt rồi.

Còn là kiểu vả đôm đốp.

Nếu như hắn biết Tần Cửu Ca tu luyện thành công Lục Đạo Luân Hồi Chưởng tử năm mười sáu tuổi, cũng không biết có xấu hổ mà chết không.

Cổ ấn kim sắc cổ xưa đánh trúng vị Thần Linh kia.

Lúc này, trời đất đều được chiếu sáng.

Đùng! Đùng! Đùng!

Vị Thần Linh đó vội vàng dùng Thần Linh Chi Lực để biến thành khiên bảo vệ, nhưng sau đó đã bị đại ấn đánh bay.

Đây chính là cổ pháp của vị hành giả kia, có sức mạnh huỷ trời diệt đất.

Trong ánh mắt của Long Ngạo Thiên là sự chấn động, kinh sợ, Thần Linh mà hắn triệu hồi ra lại bị Đạo Tử Tần tộc đánh bay.

Sau đó, khiến Long Ngạo Thiên bày ra vẻ mặt hoảng sợ trước mặt vô số thiên kiêu.

Bọn chúng phát hiện Tần Cửu Ca thế mà lại lấy vị Thần Linh này để tu luyện Lục Đạo Luân Hồi Ấn.

Hắn đang dùng Thần Linh để làm đá mài đao, dùng để tôi luyện Lục Đạo Luân Hồi Ấn.

Trên người Thần Linh có thần quang lượn quanh, tung ra sát chiêu che đậy Chư Thiên.

Không thể không nói Thần Linh hùng mạnh, thần quang kinh khủng, huỷ trời diệt đất.

Đùng!

Mà theo âm thanh vang lên, Thần Linh lại bị đánh bay một lần nữa.

Dòng máu kim sắc lấp lánh lại rơi xuống, chỗ to chỗ bé.

Tần Cửu Ca bình tĩnh quan sát Thần Linh này, tiếp đó bỗng nhiên đánh ra.

Một chưởng!

Hai chưởng!

Ba chưởng!

Mỗi chưởng đều đi theo khí tức Lục Đạo Luân Hồi.

Sau khi đánh ra trăm quyền, Tần Cửu Ca gật đầu nhè nhẹ, hắn đã tu luyện Lục Đạo Luân Hồi chưởng từ lâu, tu luyện đến cấp độ rất uyên thâm rồi.

Nhưng cảnh giới Thiên Tôn không có ai đỡ được ba chưởng của hắn.

Chuyện này khiến cho ma chưởng của hắn không đạt được hiệu quả, giờ có vị Thần Linh này, cực kỳ tốt.

Dùng Thần Linh để tôi luyện Lục Đạo Luân Hồi Chưởng!

Mà sau khi đánh ra trăm quyền, miệng Thần Linh phun ra nhiều máu tươi.

Sau đó Tần Cửu Ca tấn công với sự cường thế, hắn muốn trấn áp Thần Linh này, hoàn thành hành động vĩ đại không có trong ghi chép lịch sử.

Vừa nãy Tần Cửu Ca vẫn chưa ra toàn lực, sau khi luyện trăm quyền, lúc này, Tần Cửu Ca ra tay mới là bá đạo.

Tiếng đánh vang lên kịch liệt, vị Thần Linh kia bị đánh thì vội vàng rút lui.

Tần Cửu Ca bay tới, dùng cơ thể tấn công Thần Linh, quả thực phi nhân loại.

Vỗ một chưởng trên trán Thần Linh, Thần Linh vốn cứng rắn không thể nứt giờ đã có máu tươi chảy trên trán.

“Ngươi có thể chết.”

“Ngươi có thể tự hào vì trở thành Thần Linh đầu tiên chết dưới tay ta.”

Tần Cửu Ca lại tung ta tiên quang, ma quang vô tận, bốp, bốp, bốp, đánh vào người Thần Linh.

Đả kích bằng sức mạnh mãnh liệt, khiến cho máu chảy trên người vi Thần Linh này ngày càng nhiều.

“Ngươi nên chết.”

Tần Cửu Ca bình thản.

Vị Thần Linh nàu không thể nói chuyện, không thể chủ động biểu đạt, nếu là người bình thường, trên mặt chắc chắn có vẻ nhục nhã vô cùng.

Đoán là hắn là Thần Linh đầu tiên bị đánh bay trong lịch sử của Thái Cổ Tiên Vực.

Xương cốt của Thần Linh này bị mờ đi một ít.

Máu tươi trong miệng trào ra, đôi mắt trừng lớn.

“Không thể nào, không thể nào, tuyệt đối không thể.”

Long Ngạo Thiên thay đổi biểu cảm, hét với giọng khàn khàn, tròng mắt muốn lồi cả ra.

Tuyệt đối không thể, cảnh Thiên Tôn đánh Thần Linh làm sao xuất hiện được?

Thiên Tôn chính là Thiên Tôn!

Thần Linh chính là Thần Linh!

Thần Linh cao quý ở trên, không có gì sánh bằng, chắc chắn Thiên Tôn không thể so được.

Nhưng cảnh trước mặt nói cho hắn biết, Thiên Tôn thực sự có thể đánh Thần Linh!

“Thần Linh này có gì đó kỳ quái, không phải là Thần Linh bình thường.”

Chương 825: Thí Thần (2)

Chương 825: Thí Thần (2)

Trong mắt Tần Cửu Ca thoáng qua chút kỳ lạ, xem ra Thần Linh mà hệ thống triệu hồi ra vẫn có sự chênh lệch với thế giới này.

Ví dụ, nếu là Thần Linh của thế giới này, Tần Cửu Ca có thể trấn áp, nhưng nếu muốn giết thì vẫn rất khó khăn.

Chiến lực của bọn chúng hẳn là không kém bao nhiêu.

Nhưng Thần Linh mà Long Ngạo Thiên triệu hồi ra có thể diệt được.

Đổi cách nói, hắn có thể giết vị Thần Linh này.

Bỗng nhiên, giữa đất trời tràn đầy máu tươi kim sắc.

Ánh mắt mọi người ở đó tràn đầy ngạc nhiên, sợ hãi.

Con ngươi cũng không dám động.

Cơ thể cứng ngắc, lúc cảm nhận được máu đang rơi trên người, rất nhiều người mới phản ứng.

“Hắn… Hắn thí thần thật?”

Đôi môi đỏ thắm của Tiểu Yêu Hậu mấp máy, giọng hơi đứt quãng.

Dù máu kim sắc đang rơi trên người nàng, nàng cũng không dám tin đây là thật.

Ghi chép trong lịch sử của Thái Cổ Tiên Vực cho thấy chưa có ai có thể thí thần ở cấp độ Thiên Tôn.

Cùng lắm là Thiên Tôn chống lại được Thần Linh một lúc, mà đây chính là giới hạn, giới hạn được công nhận của tất cả Thiên Tôn.

Nhưng lúc này, giới hạn đã bị phá vỡ.

Bị Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc phá vỡ.

Bao phủ xưa nay, càn quét trong ngoài.

Chỉ có Đạo Tử của Tiển Cổ Tần Tộc – Tần Cửu Ca.

Lúc này, thiên kiêu, bao gồm cả nàng, trong lòng đều sinh ra một loại cảm giác.

Suy nghĩ là nếu đã sinh ra ta, tại sao còn sinh ra Đạo Tử Tần tộc, trong lòng có sự bi ai khó hiểu.

Mà Long Ngạo Thiên lúc này lại không có tâm trạng để cảm thán, hắn sợ hãi.

WTF?

Đù má, ta chọc hắn làm gì?

Hắn muốn chạy, chạy càng xa càng tốt, chạy trốn đến nơi Đạo Tử Tần tộc không tìm thấy hắn.

Phá Vọng mang trên người Thế Giới Bản Nguyên, hắn cũng muốn trốn, hắn cảm thấy Đạo Tử Tần tộc có suy nghĩ không tốt về hắn.

Nhưng giây phút này, một giọng nói bình thản vang lên.

“Đến hết rồi thì giải quyết một lượt luôn đi.”

Nghe được lời của Tần Cửu Ca thì Long Ngạo Thiên, Phá Vọng cùng với Cơ Hoàng đều thay đổi sắc mặt.

Tần Cửu Ca vậy mà có thể trấn sát được một vị Thần Linh, bọn hắn không thể nào là đối thủ của y được.

“Chạy mau!”

Tất cả đều liếc mắt nhìn nhau một cái rồi bộc phát ra tốc độ nhanh nhất của bản thân để bỏ chạy, ai nấy cũng phá toái hư không ra tứ phía.

Bọn hắn nghĩ rằng dù cho Tần Cửu Ca có lợi hại tới đâu đi chăng nữa thì cũng không thể nào phân thân ra nhiều hướng truy đuổi bọn hắn được.

Nhưng một giây sau bọn hắn biết bản thân đã lầm.

Phá Vọng là người đầu tiên phát hiện không gian nơi này đã bị khóa cứng lại, không ai có thể bỏ trốn!

Tên Tần Cửu Ca kia khi nãy không chỉ chiến đấu với Thần Linh mà còn có thể phân tâm để khóa không gian nơi này lại.

“Chuyện này sao có thể xảy ra được? Tâm cơ của hắn sâu tới thế sao?”

Trên mặt Phá Vọng lúc này hiện rõ vẻ hoảng sợ, không gian nơi này chắc chắn chỉ mới bị khóa lại khi nãy mà thôi.

Sao tên Đạo Tử Tần Tộc kia lại có thể vừa phân tâm khi chiến đấu với một vị Thần Linh, không chỉ thế mà lại còn có thể trấn sát được y nữa, điều này là bất khả thi!

Phá Vọng chưa từng nghĩ Tần Cửu Ca có cơ hội chiến thắng nên y mới không chạy mà chọn cách đứng lại xem Tần Cửu Ca xấu mặt.

Quyết định đó khi này đã trở thành một lá bùa đòi mạng hắn.

“Từ lúc bắt đầu hắn đã có tự tin rằng hắn có thể giết chết được Thần Linh sao?”

Đây là câu hỏi duy nhất hiện lên trong đầu của Phá Vọng hiện tại.

Chỉ có người tự tin rằng bản thân có khả năng thắng và giết chết được một tôn Thần Linh thì mới có khả năng phân tâm và khóa mảnh không gian này trong lúc chiến đấu mà thôi.

Thiên Tôn đối đầu với Thần Linh mà vẫn nghĩ rằng bản thân sẽ thắng sao? Thiên Tôn bình thường nếu đặt trong tình cảnh đó thì chỉ có thể tập trung hai trăm phần trăm để cố không chết, ai rãnh mà đi làm chuyện khác nữa?

Khi Phá Vọng suy nghĩ nhưng điều này thì Cơ Hoàng cùng với Long Ngạo Thiên cũng phát hiện không gian nơi này bị khóa lại.

Khi phát hiện ra sự thật đó thì suy nghĩ của bọn hắn giống y chang Phá Vọng, tâm cơ cùng với sự tự tin vòa thực lực của Tần Cửu Ca thật sự là cao tận chân trời.

“Sao bọn hắn không trốn?”

Có một Thiên Tôn đang đứng xem đưa ra nghi vấn khi thấy cả ba người chỉ quay đầu mà không bỏ chạy, y thắc mắc không lẽ những tên này nghĩ bản thân chúng có thể thắng được Đạo Tử Tần Tộc sao?

Đạo Tử Tần Tộc vừa mới trấn sát một vị Thần Linh đó, bọn hắn lấy gì để so?

Sâu kiến mà đòi lật trời, thật sự là không biết tự lượng sức!

Lúc này có một vị Thiên Tôn khác đang đứng bên cạnh cũng lên tiếng giải đáp thắc mắc vừa rồi, trong lời nói của y không giấu được vẻ kinh hãi: “Không phải bọn hắn không muốn trốn mà là do bọn hắn trốn không thoát, mảnh không gian kia đã bị Đạo Tử Tần Tộc khóa cứng lại rồi!”

Khi lời này vừa dứt thì tất cả mọi người xung quanh đều giật mình một cái.

Đạo Tử Tần Tộc vậy mà lại có thể khóa mảnh không gian này lại trong vô thanh vô thức!

Dù là lão giả áo đen đứng bên cạnh Tiểu Yêu Hậu cũng lộ ra vẻ mặt khó tin.

“Trốn? Các ngươi muốn trốn đi đâu?”

Chương 826: Buông tha cho ta!

Chương 826: Buông tha cho ta!

Một âm thanh đạm mạc vang lên, theo sau đó là một tiếng oanh, uy

năng vô tận phát ra khắp thiên địa.

Tiên Quang vô tận đánh thẳng về phía thân thể của Phá Vọng.

Phốc!

Khóe miệng Phá Vọng đã tràn máu tươi, nhục thân của y như muốn rách ra từng mảnh, xương cốt thì kêu lên crac crac, không cần quá nhiều thời gian nữa thì chắc chắn thân thể của y sẽ vỡ nát.

“Ta thân là Thế Giới Chi Tử, sao ta có thể chết được!”

Phá Vọng sợ hãi tới cực độ, thân là người sở hữu Thế Giới Bản Nguyên, điều đó đồng nghĩa thế giới này là mẹ của hắn.

Nếu như dám giết hắn tại đây thì không khác gì đang muốn nghịch thiên cả.

Nhưng một giây sau thân ảnh của Tần Cửu Ca đã tới trước mặt hắn.

Tần Cửu Ca chỉ chưởng một chưởng nhẹ vào giữa ngực của Phá Vọng.

Lập tức ngực của y nổ tung, máu tươi phun ra như suối.

Toàn bộ lục phủ ngũ tạng bây giờ đã nát tới mức nhận không ra.

Đây là hành hạ tới chết!

“Tần… Cửu… Ca, không, không biết Tần Đạo Tử có thể buông tha cho ta không!”

Phá Vọng vừa nói vừa phun máu tươi, giọng nói của y hiện tại run rẩy, tử vong chưa bao giờ gần với hắn như thếm cảm giác sợ hãi hiện tại đã xâm chiếm đầy suy nghĩ của Phá Vọng.

Phá Vọng không muốn chết, y thật sự không muốn chết!

Với thiên phú cùng với thực lực của y thì y có thể sống cực kỳ tốt tại Chư Thiên Chi Địa.

Tương lai Phá Vọng chỉ cần tập hợp đủ mười hai Bản Nguyên của mười hai Đại Thế Giới thì hắn có thể trở thành tồn tại vô thượng.

Thế nên y không muốn chết!

Trước tới nay Phá Vọng cực kỳ cao ngạo, nhưng đứng trước tử vong

thì y liền trở nên hèn mọn vô cùng.

Nhưng đáp lại phá vọng chỉ là ánh mắt lạnh lùng của Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca chỉ liếc một cái rồi tấn công tiếp tục vào người của Phá Vọng, sau đó hắn đưa tay trực tiếp lấy Thế Giới Bản Nguyên từ trong người của Phá Vọng ra ngoài.

“Sao ngươi dám đoạt Bản Nguyên của ta? Ngươi không sợ bị thiên địa báo ứng sao?”

Phá Vọng kêu lên một cách đầy thảm thiết.

Không có Thế Giới Bản Nguyên thì hắn không thể sống lâu được.

“Thiên địa báo ứng sao? Ngay cả thiên địa cũng chỉ có thể thần phục dưới chân của bản Đạo Tử mà thôi!”

Tần Cửu Ca lộ ra vẻ mặt khinh thường, âm thanh của hắn vang vọng khắp vùng không gian này.

Tất cả người nghe được lời này thì sắc mặt lập tức thay đổi, nếu như người khác nói ra những lời này thì chắc chắn bọn hắn sẽ chế giễu ngay lập tức, nhưng người nói lại là Tần Cửu Ca.

Nhiều người ở đây có chút tin tưởng lời đó.

Thiên địa đều phải thần phục dưới chân của ta, câu nói cuồng vọng thế này nhưng khi được Đạo Tử Tần Tộc nói lại lộ ra vẻ đương nhiên.

Tần Cửu Ca đánh tiếp một chưởng, toàn bộ sinh cơ của Phá Vọng lập tức đứt gãy, Thế Giới Chi Tử đầu tiên đã bị Tần Cửu Ca giết chết.

Và hắn cũng thu được Thế Giới Bản Nguyên đầu tiên.

Tần Cửu Ca từ từ đem Thế Giới Bản Nguyên dung nhập vào trong thân thể của hắn.

Chỉ cần Tần Cửu Ca tập hợp đủ mười hai Thế Giới Bản Nguyên thì hắn sẽ có thể trở thành Hồng Mông Thần Linh, Thần Linh mạnh nhất trong lịch sử.

Tiên Thiên hay Hậu Thiên Thần Linh gì đó chỉ có nước cúi đầu xưng thần trước Hồng Mông Thần Linh mà thôi.

Đến lúc đó thì ngay cả Tần Cửu Ca cũng không biết hắn sẽ trở thành

một tồn tại nghịch thiên ra sao nữa.

Một bên khác thì Long Ngạo Thiên liên tục hỏi hệ thống trong lòng mình, hắn muốn biết cách phá vỡ phong ấn không gian nơi này.

Sau đó thì Long Ngạo Thiên phát hiện Tần Cửu Ca đã từ từ tiến về phía y.

Hệ thống trong đầu Long Ngạo Thiên thì liên tục đưa ra cảnh cáo.

“Chủ kí sinh trang bức thất bại, chủ kí sinh trang bức thất bại, trừ chủ kí sinh năm ngàn Trang Bức Điểm!”

Tiếp đó hệ thống trong đầu Long Ngạo Thiên không còn vang lên nữa!

“Đạo Tử, Đạo Tử, ta có một… Bí mật cực kỳ trọng đại cần nói cho ngươi, ta chắc chắn Đạo Tử sẽ cực kỳ hứng thú với nó!”

Long Ngạo Thiên khi thấy Tần Cửu Ca đã tới gần thì nói một cách run rẩy.

Tuy ngoài mặt là thế nhưng trong lòng của y cực kỳ bình tĩnh, y đang tìm một cơ hội.

Một cơ hội có thể triệt để lật bàn.

“Đạo Tử, Đạo… Tử, ta tin chắc ngươi sẽ cảm thấy hứng thú với bí mật này.”

Long Ngạo Thiên nói với sắc mặt tái nhợt, khí tức cực kỳ suy yếu.

Chỉ cần nhìn vào thì sẽ thấy ngay người này hoàn toàn không còn chút sức phản kháng nào.

Y đang chờ khi Tần Cửu Ca mở miệng.

Chỉ cần một khoảnh khắc!

Trong mắt Long Ngạo Thiên hiện lên ánh sáng.

Y chỉ chờ một khoảnh khắc này mà thôi, chỉ cần Tần Cửu Ca lơ là cảnh giác một chút thì y sẽ xuất thủ.

Át chủ bài của y là Thần Vương Nhất Kích, đây là thứ y tốn toàn bộ Trang Bức Điểm để mua.

Chỉ cần sử dụng một lần liền có thể trấn sát được một vị Thần Linh.

Chính là hiện tại!

Sau lưng Long Ngạo Thiên sáng rực lên.

Một khí tức cực kỳ khủng bố xuất hiện tại Chư Thiên Chi Địa.

Đây là Thần Vương Nhất Kích, đòn át chủ bài y tốn toàn bộ gia sản để mua được.

Dù chỉ một kích nhưng y tin chắc rằng nó sẽ đủ để lấy mạng Tần CUửu Ca.

Chương 827: Tần Cửu Ca Thí Tần, Long Ngạo Thiên ta muốn thí Tần Cửu Ca

Chương 827: Tần Cửu Ca Thí Tần, Long Ngạo Thiên ta muốn thí Tần Cửu Ca

Tần Cửu Ca thí Thần thì sao chứ? Nay Long Ngạo Thiên muốn thí Tần Cửu Ca để bước lên đỉnh cao!

Sau lưng Long Ngạo Thiên xuất hiện một khí tức cực kỳ khủng bộ, không ai xung quanh nghĩ tới viễn cảnh này sẽ xảy ra cả, một giây trước Long Ngạo Thiên vẫn còn khúm núm cầu xin Đạo Tử Tần Tộc, một giây sau y lại bộc phát ra được sức mạnh to lớn đến thế.

Tất cả người đứng xem đều không thể kịp phản ứng trước việc này, bởi vì nó chỉ diễn ra trong nháy mắt!

Nhưng vẫn có một người kịp làm ra phản ứng, đó chính là Viêm Linh Cơ.

Bởi vì con mắt của nàng chưa bao giờ rời khỏi người của công tử, nàng chưa bao giờ buông lỏng cảnh giác trước tên Long Ngạo Thiên này.

“Công tử, cẩn thận.”

Viêm Linh Cơ hô lớn một tiếng về phía Tần Cửu Ca, sau đó nàng lập tức lao mình thẳng vào đòn tấn công kia để đỡ cho Tần Cửu Ca mà

không hề bận tâm tới an nguy của bản thân.

Nàng muốn cản một kích này thay cho Tần Cửu Ca.

Long Ngạo Thiên lộ ra vẻ mặt hưng phấn, giống như hắn đã thấy trước được cảnh cả nữ nhân này cùng với tên Tần Cửu Ca kia đồng thời bị oanh chết vậy.

“Thổ dân thì chỉ là thổ dân mà thôi, tiểu gia sao có thể đầu hàng một tên thổ dân cơ chứ! Tiểu gia có số mệnh tới đây để trấn áp tất cả các ngươi.”

Long Ngạo Thiên gầm thét một tiếng trong lòng, giờ phút này hắn thoải mái tới mức tận cùng.

“Chết đi, chết đi, chết hết đi cho tiểu gia.”

Long Ngạo Thiên gào to.

Nữ tử tuyệt sắc mặc đồ xanh cũng bị Thần Vương Nhất Kích vây lại.

Cả hai người bọn hắn chắc chắn sẽ chết!

Tần Cửu Ca chết mà cũng có một nữ tử tuyệt sắc bồi táng theo, đúng là tốt số thật.

Thật không hiểu tên Tần Cửu Ca này tốt chỗ nào mà lại có thể khiến cho một nữ tử xinh đẹp như thế liều mình bảo vệ.

Sao hắn không có đãi ngộ tốt như vậy?

Vì sao hắn không phải là người có thiên phú như Tần Cửu Ca.

Khi nhìn thấy thân ảnh của nữ tử tuyệt sắc kia thì Long Ngạo Thiên cực kỳ ghen ghét tên Đạo Tử Tần Tộc kia.

Thật sự là mục nát!

Nữ nhân tuyệt sắc như thế này thì chắc đã bị tên kia chơi đùa nhiều lần rồi!

Tuy nghĩ như vậy nhưng trong lòng của hắn cảm thấy hâm mộ cực kỳ.

“Bạo!”

Long Ngạo Thiên hét lớn một tiếng, uy năng kinh khủng nổ tung tại

vị trí của Tần Cửu Ca.

Ngay cả hư không xung quanh cũng bị phá toái không ít.

Không có bất kỳ Thiên Tôn nào có thể sống sót được trong Thần Vương Nhất Kích cả!

Long Ngạo Thiên hắn đã giết chết được Chí Tôn Yêu Nghiệt mạnh mẽ nhất trong lịch sử Thái Cổ Tiên Vực tới nay.

Dạng yêu nghiệt như Tần Cửu Ca đã tới tình trạng trước sau không có rồi.

Nhưng người như vậy cũng chỉ có thể chết dưới tay Long Ngạo Thiên hắn.

Châm chọc thật sự, nhưng dù sao Long Ngạo Thiên cũng là Thiên Mệnh Chi Tử mà!

Thần Vương Nhất Kích của Long Ngạo Thiên tỏa sức mạnh ra xung quanh.

Thần uy vô tận tiết ra thậm chí còn khiến cho không ít Thiên Tôn bị thương không nhẹ.

Những tên Thiên Tôn này chỉ là đứng gần phạm vi ảnh hưởng một chút thôi mà đã miệng đầy máu tươi, những người nghiêm trọng thì thậm chí là khí tức tán loạn.

“Tiên Cổ Tần Tộc lần này sợ rằng sẽ nổi điên, Thái Cổ Tiên Vực chắc chắn phát sinh Cấm Kỵ Chi Chiến!”

Tiểu Yêu Hậu khi thấy một màn này thì cũng thở dài không thôi.

Ngay cả bản thân nàng cũng không nghĩ rằng Tần Cửu Ca có thể sống sót được qua một đòn này.

Bởi vì nó tới một cách quá đột nhiên, đột nhiên đến mức không ai có thể sử dụng thủ đoạn bảo mệnh nào cả.

Nàng cũng không biết vì sao bản thân mình lại thở dài cho việc này, đáng ra nàng phải là người mong tên nam tử gan to dám lăng nhục nàng chết mới đúng chứ!

Giống như thấy bản thân có điều gì đó thay đổi, Tiểu Yêu Hậu lập tức đổi giọng rồi nói: “Chết sớm như vậy thì sao bản Yêu Hậu báo thù được? Muốn chết cũng phải đợi chết trên tay ta mới được!”

Không ít sinh linh có mặt tại đây đều cảm thán không thôi, một thiên tài yêu nghiệt như Đạo Tử Tần Tộc vậy mà lại chết vì đánh lén?

Thật sự là quá châm chọc, khiến cho người ta khó mà tin được.

Đương nhiên cũng không thể phủ nhận đòn công kích vừa rồi kinh khủng tới cực độ, sao tên kia có thể tung ra một đòn như vậy chứ?

Long Ngạo Thiên đang chân đạp hư không cực kỳ hưởng thụ một màn này.

Ánh mắt của y nheo lại, khóe miệng cười nhếch.

Thổ dân chỉ là thổ dân mà thôi, sao mà so được với người mang thiên mệnh như y chứ!

Dù cho là thổ dân có thiên phú yêu nghiệt nhất trong thế giới này thì chỉ là một tên NPC hơi lớn hơn một chút mà thôi.

Khi vô tận thần quang dần dần tán đi thì nụ cười trên miệng của Long Ngạo Thiên cũng dần dần biến mất.

Ánh mắt của hắn như nhìn thấy quỷ.

“Không thể nào, sao ngươi có thể sống sót được khi chịu hoàn toàn Thần Vương Nhất Kích, ngươi không thể sống được!”

Chương 828: Ta… Không cam lòng!

Chương 828: Ta… Không cam lòng!

Trong mắt Long Ngạo Thiên hiện rõ vẻ chấn kinh, chuyện này sao có thể xảy ra được? Không thể là thật được!

Không có bất kỳ Thiên Tôn nào có thể sống sót dưới Thần Vương Nhất Kích cả.

Những người xung quanh khi thấy một màn này thì cũng giật mình.

Má nó, tên Đạo Tử Tần Tộc này là yêu quái à?

Sao hắn có thể sống sót sau một đòn khủng bố vừa rồi chứ!

Trong hư không Tần Cửu Ca đang ôm Viêm Linh Cơ vào lòng, giờ khắc này cả người của nàng đều nằm gọn trong lòng của Tần Cửu Ca.

Ánh mắt mê ly, khóe miệng hơi vui sướng.

Hai tay nàng ôm chặt công tử của mình.

“Về đi rồi ôm tiếp!”

Sau khi nghe được lời của công tử thì Viêm Linh Cơ mới vội vàng đứng lên.

Nàng rời khỏi lòng ngực công tử với vẻ lưu luyến không rời.

Ánh mắt của Tần Cửu Ca cũng nhìn sang Long Ngạo Thiên đang hoảng sợ cực độ kia.

Sát ý hiện rõ trong mắt.

Một giây tiếp theo Tần Cửu Ca bay thẳng tới trước mặt của Long Ngạo Thiên rồi bóp cổ của y.

Sắc mặt của Long Ngạo Thiên cũng chuyển sang màu tái nhợt.

Y là người xuyên việt, còn có hệ thống bên người, vì sao y có thể thất bại được?

Đáng ra y phải tay trái ôm loli, tay phải ôm vợ người ta chứ!

Vừa xuyên việt Long Ngạo Thiên cũng đặt ra một mục tiêu không quá lớn, y chỉ muốn mở một hậu cung ba ngàn tuyệt sắc mà thôi.

Loli, ngự tỷ, vợ người, nữ vương, nữ hoàng, cái gì cũng có!

Nhưng giờ phút này tất cả đều tan biến, ngay cả hắn cũng sắp chết!

“Ta… Không cam lòng!”

Long Ngạo Thiên gào lên một tiếng đầy nổi giận, y muốn sử dụng toàn lực để tự bạo.

Nhưng hiển nhiên Tần Cửu Ca sẽ không cho y bất kỳ cơ hội nào.

Một tiếng oanh vang lên, Tần Cửu Ca hấp thu toàn bộ ký ức của Long Ngạo Thiên, tiện tay còn bóp nát đầu y.

Khung cảnh huyết tinh tới cực điểm.

Sau khi thân thể của Long Ngạo Thiên tiêu tán thì Tần Cửu Ca chú ý tới một chùm sáng xuất hiện trên người của Long Ngạo Thiên sau khi chết.

Đạo ánh sáng này cực kỳ kỳ dị.

Nó tỏa ra khí tức như Chư Thiên Vạn Giới.

Tần Cửu Ca không do dự chút nào mà muốn thu đạo ánh sáng này vào.

Đây chắc hẳn là thứ được gọi là hệ thống trong đầu của Long Ngạo Thiên.

Hắn phải nhanh chóng nghiên cứu được rốt cuộc thứ gọi là hệ thống này là thứ gì!

Nhưng một giây sau thì đạo ánh sáng đó hoàn toàn tiêu biến.

Điều này khiến cho con ngươi của Tần Cửu Ca co lại, hắn nhất định phải hiểu rõ bản chất của hệ thống là gì.

Bởi vì trong đầu hắn hiện giờ cũng có một cái.

Tần Cửu Ca hiện tại cũng không có quá nhiều lựa chọn, hắn quay đầu nhìn về phía Cơ Hoàng đang đứng trốn sau cường giả của Yêu Đình.

Hiện tại không gian đã bị khóa lại, Cơ Hoàng còn có thể trốn đi đâu được nữa!

Khi thấy được Tần Cửu Ca nhìn về phía hắn thì Cơ Hoàng sợ hãi, chưa bao giờ tử vong cách hắn gần như vậy.

Thân thể của Cơ Hoàng run rẩy, ánh mắt của hắn muốn tránh né Tần Cửu Ca, hắn nhìn cường giả Yêu Đình xung quanh rồi lấy hết dũng khí lên tiếng: “Tần Cửu Ca, không lẽ ngươi muốn bốc lên Cấm Kỵ Chi Chiến sao? Ta chính là đệ tử được yêu thích nhất của Bất Diệt Long Đế đó!”

Nhưng một giây sau âm thanh lạnh lẽo khác vang lên.

“Không giết ngươi? Ngươi nghĩ điều đó có thể xảy ra à?”

“Truyền lệnh của bản Đạo Tử, nếu Yêu Đình dám ngăn cản bản Đạo

Tử thì tất cả thế lực phụ thuộc của Tiên Cổ Tần Tộc nhắm thẳng vào Yêu Đình, không chết không thôi, dù sao ta cũng muốn xem thử Yêu Đình có dám bảo vệ ngươi hay không!"

"Cẩn tuân lệnh của Đạo Tử!"

Tất cả Thiên Tôn của Tần Tộc khi nghe được lệnh của Tần Cửu Ca thì đều nửa quỳ xuống đất rồi lên tiếng đáp lại.

Đạo Tử vừa phát Đạo Tử lệnh ra.

Chỉ cần là Thiên Tôn của Tần Tộc không ở cách quá xa thì đều nghe được mệnh lệnh vừa rồi thông qua bảo vật trong tộc đưa cho.

Khi nghe được Đạo Tử Lệnh thì đã có không ít Thiên Tôn Tần Tộc chạy về phía Tần Cửu Ca.

Tuy Thiên Tôn Tần Tộc vẫn chưa tới đông đủ nhưng điều đó không cản được uy thế của bọn hắn.

Đạo Tử Lệnh vừa ra, tất cả người thuộc Tần Tộc đều phải tuân theo.

Người không tuân theo!

Trảm!

Thanh âm rét lạnh của Tần Cửu Ca vang vọng trong tai của Cơ Hoàng.

Điều này khiến cho mặt của y đã tái nay lại còn tái nhợt hơn.

"Tôn thúc cứu ta!"

Cơ Hoàng bám lấy cánh tay của một lão giả mặc áo bào vàng óng rồi kêu khóc.

Tần Cửu Ca lại ra tay một lần nữa, hắn đánh thẳng về phía Cơ Hoàng.

Tần Cửu Ca nghĩ nếu như lần này đã xuất thủ rồi thì giết sạch sành sanh luôn, đỡ phải lần sau đau đầu.

"Lời của Đạo Tử Tần Tộc có phải là quá ác độc hay không?"

Thanh âm người hộ đạo của Cơ Hoàng cực kỳ rét lạnh.

Mặc dù thân phận của Đạo Tử Tần Tộc cực kỳ cao quý nhưng hắn

cũng không thể trơ mắc nhìn Cơ Hoàng bị y trấn sát được.

Bản thân hắn cũng là tộc nhân của Kim Sí Đại Bằng Tộc.

Sao hắn có thể đứng nhìn thiên kiêu yêu nghiệt nhất của tộc vẫn lạc được chứ.

“Đứng sau lưng Cơ Hoàng dù gì cũng còn có Yêu Đình cùng Kim Sí…”

Người hộ đạo của Cơ Hoàng lại tiếp tục lên tiếng, nhưng mà còn chưa đợi hắn nói xong thì Tôn Tề Thiên đã nổi điên và xông thẳng vào hắn.

“Dám nói chuyện như thế với công tử ta à? Ngươi muốn chết sao?”

Chương 829: Tề Thiên chiến Bán Thần

Chương 829: Tề Thiên chiến Bán Thần

“Công tử, tên Bán Thần này để cho ta, để cho ta có cơ hội biểu hiện trước mặt công tử một chút.

Tôn Tề Thiên cười to, trong tay y xuất hiện một cây côn kim sắc.

Nếu như đã quyết định đi theo công tử thì nhất định phải biểu hiện giá trị của bản thân ra, nếu không người khác nhìn vào sẽ nói lão Tôn là hạng giá áo túi cơm.

Tôn Tề Thiên hắn sao có thể chịu được?

Vô số Côn Ảnh kim sắc hiện lên, chấn động bốn phía, quét sạch bát phương, hư không dần dần hiện ra nhiều vết rạn.

Dưới một chiêu này thì dù cho là Thiên Tôn Cửu Trọng cũng phải bị thương nặng.

Phải biết rõ hắn chính là nhân vật có thể giết khỏi vòng vây của vô số Thiên Tôn thuộc Cấm Kỵ Pháp Tộc.

Nếu như không phải khi gặp phải Cơ Hoàng y đã trong trạng thái trọng thương thì Tôn Tề Thiên hắn đời nào bị tên Cơ Hoàng kia trấn áp?

Vô số người thuộc các Đạo Thống đỉnh cấp xung quanh nhìn chằm chằm vào Tôn Tề Thiên ở phía xa.

“Tên Yêu Hầu này khiến cho ta cảm giác y không khác gì những Thiên Tôn Đỉnh Cấp!”

Có một vị Thiên Tôn cổ lão lên tiếng.

Dù chỉ là thuộc hạ của Đạo Tử thôi mà đã là một vị yêu nghiệt đỉnh cấp rồi.

Tôn Thông Thiên Yêu Hầu này chắc chắn có thể đi theo Đạo Tử Tần Tộc trấn áp Đế Lộ, áp chế tứ phương, trở thành một vị Thần Tướng bá đạo vô song.

Tôn Tề Thiên lao vào đánh nhau với người hộ đạo Cơ Hoàng, hư không xung quanh vỡ nát liên tục.

Cả hai ngươi tới ta đi, nhất thời không ai biết người nào sẽ là người chiến thắng cả.

Dù sao người hộ đạo của Cơ Hoàng cũng là một vị Kim Sí Đại Bằng Điểu Bán Thần Cảnh.

Mà Kim Sí Đại Bằng Điểu chính là Thần Thú đỉnh cấp trong số các Thần Thú, chiến lực cùng cảnh giới cực kỳ mạnh mẽ.

Mà hiện tại thực lục của người hộ đạo kia còn cao hơn cả Tôn Tề Thiên.

Tần Cửu Ca không thèm nhìn về phía Tôn Tề Thiên, sau khi chữa trị được Đạo Thương thì Tôn Tề Thiên đã dựa vào thể chất Linh Minh Thạch Hầu cùng với Hỏa Nhãn Kim Tinh đã đủ để chiến với Bán Thần, nói không chừng còn có thể thắng được.

Nếu không thì sao Tần Cửu Ca lại chịu thu hắn làm tùy tùng?

Tùy tùng của Tần Cửu Ca có ai là phế vật sao?

Nếu như Tôn Tề Thiên đã muốn biểu hiện một chút trước mặt mình thì để hắn biểu hiện.

Tần Cửu Ca vỗ một chưởng về phía Cơ Hoàng, thần sắc đạm mạc.

Đối với hắn thì giết chết một tên Cơ Hoàng không khó lắm.

Nhưng một giây sau thì Tiểu Yêu Hậu lao ra chặn một chưởng này

của Tần Cửu Ca với sắc mặt phức tạp.

“Đạo Tử, Cơ Hoàng là chí tôn yêu nghiệt của Yêu Đình…”

Tuy lời của Tiểu Yêu Hậu chưa hết nhưng ý tứ của nàng đã cực kỳ rõ ràng rồi.

Nàng hi vọng Tần Cửu Ca có thể tha cho Cơ Hoàng một mạng.

Mà ánh mắt của Tần Cửu Ca giờ phút này lại mang theo ý cười rồi lên tiếng: “Nếu như ngươi chịu chủ động phục tùng ta trong vòng một đêm thì ta sẽ buông tha cho hắn!”

Mê vợ người?

Đương nhiên Tần Cửu Ca vẫn chưa tới mức như vậy.

Nghe những lời này thì sắc mặt của Tiểu Yêu Hậu đỏ bừng, hai bàn tay trắng như tuyết nắm chặt lại, ánh mắt của nàng nhìn Tần Cửu Ca tràn đầy lửa giận.

Trên mặt của Cơ Hoàng cũng hiện rõ vẻ khuất phục, nhưng hắn không nói lời nào cả, chỉ cần có thể sống sót thì bắt hắn làm gì cũng được, cho dù là chịu một hai cái sừng trên đầu.

Chỉ cần hắn sống tiếp được qua hôm nay thì hắn liền trở về cố gắng tu luyện Côn Bằng Huyết Mạch cho thật tốt, sẽ có ngày hắn đủ mạnh để quay lại báo mối thù hôm nay với Tần Cửu Ca.

Còn sống mới còn hi vọng!

Tiểu Yêu Hậu cúi xuống nhìn thoáng qua Cơ Hoàng đã giả vờ câm điếc không nói lời nào.

Hiện tại nàng đã triệt để thất vọng trước vị hôn phu tương lai này rồi.

Thật sự là không giống nam nhân.

Nếu như giờ phút này thì Cơ Hoàng không để ý tính mạng mà ra mặt bảo vệ nàng thì nàng sẽ vẫn còn một xíu tình đồng mông với hắn.

Trong lúc Tiểu Yêu Hậu đang suy nghĩ thì một bùm vang lên.

Đầu của Cơ Hoàng đang đứng phía sau Tiểu Yêu Hậu bỗng nhiên phát nổ.

Trong khoảnh khắc cuối cùng thậm chí còn có người thấy rõ vẻ tuyệt vọng trong mắt của Cơ Hoàng.

Tần Cửu Ca vẫn nhìn Tiểu Yêu Hậu với thần sắc đạm mạc, lời vừa rồi của hắn chỉ cần vừa nghe liền biết chỉ là trêu chọc Cơ Hoàng trước khi giết y mà thôi.

Về phần buông tha cho Cơ Hoàng à?

Thật sự xin lỗi, ngươi nghĩ gì vậy?

Cho dù Tiểu Yêu Hậu có chủ động thần phục Tần Cửu Ca thì hắn cũng sẽ không bỏ qua Cơ Hoàng.

Nếu như đã dám tới đây thì chém.

Đương nhiên còn một lý do nữa chính là sau này đường nào Tiểu Yêu Hậu cũng phải phục thị bản thân mà thôi.

Trên tay nàng vẫn còn khắc năm chữ Chủ Nhân Tần Cửu Ca.

Hắn chính là chủ nhân của nàng, nô lệ phục tùng chủ nhân không phải chuyện bình thường à?

Muốn bàn điều kiện sao? Nghĩ gì thế?

Sau khi thấy cảnh này thì thần sắc của Tiểu Yêu Hậu biến hóa, sau đó nàng thở dài một cái.

Tên Đạo Tử Tần Tộc này quá mức cường thế.

Hiện tại nàng mới minh bạch một chuyện đó chính là những lời vừa rồi của Tần Cửu Ca cốt chỉ là để trêu chọc nàng.

Về phần nể mặt nàng mà tha cho Cơ Hoàng à?

Không có chuyện đó đâu.

Chương 830: Sớm muộn cũng sẽ thua

Chương 830: Sớm muộn cũng sẽ thua

Đạo Tử Tần Tộc tuyệt đối không phải là nam tử bị sắc đẹp làm mờ đi

lý trí.

“Đủ rồi, các ngươi còn chê Kim Sí Đại Bằng Tộc còn chưa đủ mất mặt sao? Hay chê việc của các ngươi không đủ nhiều mà còn muốn đi trêu chọc hắn? Các ngươi dám chọc hắn thì sợ rằng hôm nay đừng ai mong còn sống mà bước khỏi nơi này.”

Tiểu Yêu Hậu lạnh giọng nói về phía những thiên kiêu của Kim Sí Đại Bằng Tộc đang muốn làm loạn.

Các ngươi thật sự nghĩ tên Tần Đạo Tử sẽ nể mặt Kim Sí Đại Bằng Nhất Tộc các ngươi sao?

Mặc dù Kim Sí Đại Bằng Điểu các ngươi là Thần Thú Tộc, thậm chí là chủng tộc cường thế trong Thần Thú.

Nhưng trước mặt Tần Tộc thì ngươi nghĩ ngươi là ai?

Chỉ có Yêu Đình mới đủ lực lượng đối thoại với Tiên Cổ Tần Tộc.

“Hơn nữa… Cho dù là bổn hậu cũng không phải là đối thủ của hắn.”

Câu cuối cùng này của nàng kèm theo tiếng thở dài.

Đối với yêu nghiệt chí tôn như nàng thì một khi chịu thua thì sẽ vô cùng khó chịu.

Ở một bên khác.

Sau khi người hộ đạo của Cơ Hoàng thấy Cơ Hoàng bị giết thì cũng nổi điên.

Chiêu thức của hắn trở nên tàn nhẫn vô tình hơn gấp nhiều lần.

Người mà bản thân phải bảo vệ chết trước mặt mình, mặt mũi nào để hắn còn sống nữa?

“Tới tốt lắm, thống khoái!”

Tôn Tề Thiên cảm nhận được thế công của đối thủ thì càng hưng phấn hơn nữa.

Hắn muốn bộc lộ tài năng trước công tử của mình.

“Chúng ta có nên đi giúp Tôn giả một xíu không?”

Tiểu Yêu Hậu tuy nói như vậy nhưng sau đó nàng vẫn quay sang hỏi

người hộ đạo của mình một cách do dự.

Theo lý thuyết thì một vị Bán Thần muốn trấn áp Thiên Tôn thì không cần tốn quá nhiều công sức.

Nhưng từ khi cả hai bắt đầu giao thủ đến nay thì vị Bán Thần kia vẫn chưa hạ gục được con Thông Thiên Yêu Hầu đó.

Điều này chắc chắn là đang khiến cho Kim Sí Đại Bằng Tộc mất mặt, khiến cho toàn bộ Yêu Đình mất mặt.

Đường đường là một Kim Sí Đại Bằng Điểu ở cảnh giới Bán Thần mà không thể đánh bại một Yêu Hầu chỉ ở cảnh giới Thiên Tôn?

“Hẳn là không cần đâu, con Thông Thiên Yêu Hầu này mặc dù thực lực cùng với thiên phú rất cường đại nhưng sớm hay muộn thì nó cũng sẽ thua mà thôi.”

Lão giả áo đen nói một cách bình tĩnh.

Không phải ai cũng là Đạo Tử Tần Tộc.

Thiên Tôn có thể đánh ngang tay với Bán Thần tới giờ phút này đã là tốt lắm rồi.

Đó là chưa kể đến việc tôn Bán Thần này còn là một thiên kiêu yêu nghiệt của Yêu Đình khi xưa.

Nội tình cùng với thiên phú của y cũng vượt xa nhiều Bán Thần bình thường khác.

Tiểu Yêu Hậu nghe tới đây thì cũng trầm mặc không nói, con Thông Thiên Yêu Hầu này có thiên phú với thực lực không thể chê vào đâu được.

Lại còn là Yêu Tộc nữa chứ, nếu như có thể đầu nhập vào Yêu Đình thì chắc chắn không tệ.

Nhưng đây chỉ là suy nghĩ của nàng mà thôi.

Một khi nàng đi tới bàn điều kiện với Tần Cửu Ca để đào tên này về thì khác gì đưa dê vào miệng cọp đâu.

Một bên khác.

“Tiểu tử, ta sẽ cho ngươi xem thử cái gì là tuyệt vọng, chênh lệch giữa Thiên Tôn cùng với Bán Thần lớn tới mức ngươi khó mà tưởng

tượng được!”

Người hộ đạo của Cơ Hoàng hô lên một cách đầy giận dữ.

Cơ Hoàng bị trấn sát ngay trước mặt mình, hắn lúc này đã lửa giận công tâm.

Thế nên bây giờ hắn đã sử dụng toàn lực.

Người hộ đạo của Cơ Hoàng hóa thân thành một con Kim Sí Đại Bằng Điểu to lớn, hắn ngửa mặt lên trời kêu một tiếng, trên thân tràn đầy lông vũ chói mắt, mỗi một cây lông vũ đều như một nhánh Thần Tiễn sắc bén.

Trong nháy mắt đòn tấn công của hắn đã tới trước mặt Tôn Tề Thiên, đòn tấn công này như xuyên phá tinh không của Chư Thiên, toàn bộ Hư Không hóa thành hư vô sâu không thấy đáy.

Đây chính là thực lực của Bán Thần, thực lực diệt thế.

“Lão gia hỏa, ngươi thật sự là già rồi không dùng được, thể cốt chắc chắn không đủ để chịu Tôn gia gia ta đánh đâu.”

Tôn Tề Thiên đặt chân lên hư không rồi cười to, công tử có thể lấy Thiên Tôn Cảnh trấn sát Thần Linh thì hắn cũng muốn lấy Thiên Tôn Cảnh để trấn sát Bán Thần.

Vô số Côn Ảnh kim sắc cuồn cuộn xuất hiện, bộc phát ra uy lực ngập trời.

Tôn Tề Thiên cầm Thần Côn trong tay như một Thần Tướng trấn áp chư thiên, hắn ra chiêu đỡ lại đòn tấn công vừa rồi của người hộ đạo.

Cảm giác như là mặc kệ ngươi có vạn ngàn Đạo Pháp, ta chỉ cần một côn trấn áp tất cả.

Oanh! Oanh! Oanh!

Va chạm mãnh liệt đó khiến cho hư không chấn động thành gợn sóng.

“Công tử, công kích của Yêu Hầu này đã hoàn toàn vượt qua ta rồi!”

Viêm Linh Cơ đứng bên cạnh Tần Cửu Ca rồi nói, trên mặt nàng hiện rõ hồng sắc, hiển nhiên nàng vẫn còn dư vị cảm giác được công tử ôm khi nãy.

Tần Cửu Ca khẽ gật đầu, sức mạnh công kích của Tôn Tề Thiên hẳn là cao hơn Viêm Linh Cơ.

Đương nhiên một phần cũng do công pháp tu luyện cùng với thiên phú của cả hai đi theo hai hướng khác nhau.

Công kích của Tôn Tề Thiên bá đạo hung mãnh, một côn đánh xuống như trời giáng.

Bất luận người nào đều không muốn có một địch nhân như thế.

Chỉ cần hắn đánh một côn vào người ngươi thì nhẹ thì thổ huyết, nặng thì máu thịt be bét, toàn bộ lục phủ ngũ tạng đều nát.

Đây chính là Linh Minh Thạch Hầu, chú định hắn sẽ trở thành một Thần Tướng Vô Song.

Chương 831: Đánh cược

Chương 831: Đánh cược

“Ngươi đoán thử xem Tề Thiên có thể trấn áp tên Bán Thần này hay không?”

Tần Cửu Ca nhìn Viêm Linh Cơ rồi nói với vẻ ôn hòa.

Giờ phút này Tôn Tề Thiên đang đánh nhau kịch liệt với tên Bán Thần Kim Sí Đại Bằng Điểu kia.

Người không biết nhìn vào còn tưởng hai vị Bán Thần đang giao chiến nữa.

Viêm Linh Cơ hơi do dự một chút, thật ra trong lòng của nàng cũng không quá xác định được kết quả.

Dù sao nàng không có cấp độ bằng với Tôn Tề Thiên.

Hơn nữa Bán Thần đã là nhân vật đụng chạm tới Thần Linh rồi.

Tại Thái Cổ Tiên Vực thì Thần Linh luôn là cảnh giới vô địch, cao cao tại thượng.

Tần Cửu Ca cười khẽ một tiếng, hắn nhận ra được suy nghĩ trong lòng của Viêm Linh Cơ.

Dù sao không phải ai cũng như công tử của nàng được.

Tiếp theo thì trong mắt của Tần Cửu Ca hiện lên một ánh sáng kỳ lạ.

Hắn nâng đầu của Viêm Linh Cơ sang rồi nói nhỏ gì đó với nàng.

Viêm Linh Cơ sau khi nghe xong câu nói đó thì không khỏi đỏ mặt lên, dù nàng đã trải qua biết bao nhiêu chuyện nhưng cũng không ngăn được cảm giác xấu hổ.

Công tử vẫn là công tử.

Thật sự là biết chơi, nàng không thể nào so sánh được với công tử, nếu như nói nàng là người có kinh nghiệm thì không biết công tử sẽ được gọi là gì nữa!

Thật ra cũng không có gì, công tử chỉ muốn đánh cược một chút với nàng mà thôi, nếu như Tôn Tề Thiên thắng thì công tử sẽ trừng phạt nàng.

Nhưng nếu Tôn Tề Thiên thất bại thì nàng sẽ là người trừng phạt công tử.

Đương nhiên nội dung cụ thể của trừng phạt là gì thì không thể nói ra, nói ra thì sẽ bị thần thú Cua Đồng quét sạch.

Quá kích thích rồi!

Tôn Tề Thiên đứng trong hư không, huyết dịch hoàng kim đã dính đầy lông tóc hắn rồi.

Tôn Tề Thiên là một cường giả Thiên Tôn Cảnh thế nên những huyết dịch kim sắc này không phải là của hắn.

“Chỉ là một Bán Thần nho nhỏ mà thôi, thật là buồn cười tới cực điểm! Nếu như ta và người có cùng cảnh giới thì giờ phút này ngươi đã bị ta trấn áp lâu rồi, ha ha ha!”

Tôn Tề Thiên cười to một cách càn rỡ, Thần Côn trong tay hắn lại đánh thẳng về phía người hộ đạo của Cơ Hoàng.

Hắn không có tý khiếp đảm nào với việc tên kia là một Bán Thần cả.

Giờ phút này trên người của người hộ đạo Cơ Hoàng không còn vẻ cao ngạo như trước, mà thay vào đó là vẻ kinh hãi hằn rõ trong hai mắt.

Tay của y đã nhuộm đầy máu tươi, hắn chỉ bị cây côn kia đánh một phát mà thôi.

Dù cho là Bán Thần Cảnh thì hắn cũng cảm thấy run rẩy không ngớt.

Thần Lực ngập trời, giống như Nhất Lực Phá Vạn Pháp vậy!

“Thông Thiên Yêu Hầu này không biết Đạo Tử tìm ở đâu ra nữa, quá hung mãnh rồi, từng côn đều bá đạo vô song.”

Những sinh linh đứng xung quanh thấy cảnh này đều kinh hãi, Thông Thiên Yêu Hầu dưới trường của Tần Đạo Tử này thật sự quá kinh khủng.

Cho dù hiện tại hắn có thua thì cũng đã đủ để kiêu ngạo rồi.

Thiên Tôn đánh Bán Thần tới trình độ như thế này đã là ưu tú tới cực hạn.

“Nghe nói con Yêu Hầu này Đạo Tử đoạt được từ trong tay của tên Cơ Hoàng kia!”

Có một vị Thiên Tôn thực lực không yếu cười to rồi nói.

Không biết nếu như Cơ Hoàng không chết và y chứng kiến được thực lực của con Yêu Hầu này thì y sẽ hối hận tới mức nào.

Cơ Hoàng chết rồi nhưng cũng không được ta.

Phanh! Phanh! Phanh!

Tuy vị Bán Thần kia không có tốt nhưng trên người của Tôn Tề Thiên cũng chứa đầy vết thương, huyết nhục lẫn lộn hết vào nhau.

Nhưng khí thế của hắn chưa từng yếu đi chút nào, thậm chí còn có thể mãnh liệt hơn nữa.

Tôn Tề Thiên là một tên điên cuồng chiến đấu, không còn nghi ngờ gì nữa.

Người hộ đạo của Cơ Hoàng lúc này cũng hối hận không thôi.

Yêu Hầu này thực lực mạnh phi thường, mạnh tới mức dù là một cường giả Nửa Bước Thần Linh như hắn cũng cảm thấy khó mà giải quyết được, trong lòng hắn không còn dám coi nhẹ con Yêu Hầu này nữa.

Bỗng nhiên cả hai đánh tiếp một hồi thì bản thể của Tôn Tề Thiên tăng lớn lên nhiều lần, chỉ trong một khoảnh khắc thôi bản thể của hắn đã to tới tận chân trời.

Kim Côn trong tay hắn cũng trở nên to lớn theo.

Sắc mặt của người hộ đạo Cơ Hoàng đại biến, trong lòng run rẩy.

“Sao thực lực của con Yêu Hầu này lại mạnh như thế?”

Tiếng ầm ầm vang lên.

Toàn bộ sinh linh thấy trước mặt mình hiện lên vô số Côn Ảnh kim sắc, sau đó tiếng hét thảm vọng ra.

Một dòng máu vàng óng từ từ nhỏ xuống.

Một đầu Kim Sí Đại Bằng Điểu nhanh chóng phi hành thẳng về phía Yêu Đình.

Nếu chú ý kỹ ta có thể thấy được hai cánh của nó đang chảy máu không ngừng.

Những giọt máu tươi kia khi nhỏ lên người của những sinh linh khác thì không khác nào Thiên Hỏa đốt người.

Bán Thần Huyết có uy lực to lớn không khác gì một đòn của Thiên Tôn.

Gần như một nửa cánh của Kim Sí Đại Bằng Điểu đã gãy rụng, bộ dáng thê thảm tới cực độ.

“Không thể nào, chuyện này không thể xảy ra được!”

Chương 832: Trấn sát Bán Thần

Chương 832: Trấn sát Bán Thần

Vô số Thiên Tôn cổ lão phát ra tiếng kêu không tin.

Chỉ trong một giây thôi mà tên Yêu Hầu kia đã chiến thắng một vị Bán Thần rồi sao?

Thế giới này thật sự quá điên cuồng rồi, ta muốn về nhà.

Tiểu Yêu Hậu cùng với lão giả áo đen kia cũng lộ ra ánh mắt khó mà

tin được.

Đặc biệt là lão giả áo đen kia, vừa rồi chính hắn là người tự tin nói rằng Kim Sí Đại Bằng Điểu Bán Thần này chắc chắn sẽ là người thắng sau cùng.

Không ngờ đánh mặt lại tới nhanh như vậy.

“Công tử, may mắn không làm nhục mệnh!”

Tôn Tề Thiên cầm côn dính Bán Thánh Huyết bay thẳng về phía Tần Cửu Ca rồi lên tiếng, bộ dáng thật thà khác hẳn bộ dạng điên cuồng khi chiến đấu.

Ban đầu khi thần phục vị Tần Đạo Tử này thì trong lòng hắn cũng có một chút cảm xúc không phục.

Nhưng sau khi thấy được cảnh công tử không cần tốn quá nhiều sức lực liền có thể hành hạ những Thiên Tôn khác đến chết đi sống lại, ngay cả Thần Linh cũng có thể trấn sát dễ dàng thì Tôn Tề Thiên đã sớm trung thành với Tần Cửu Ca.

Bán Thần thì hắn còn có sức đánh một trận, nhưng nếu gặp phải Thần Linh chân chính thì hắn chỉ có nước giang tay chịu trói.

Từ điểm này cũng có thể thấy được chênh lệch to lớn giữa hắn cùng với công tử.

Tần Cửu Ca gật đầu cười nhẹ, biểu hiện của Tôn Tề Thiên hắn vẫn rất hài lòng.

Có thể trấn áp Bán Thần chỉ với cảnh giới Thiên Tôn Cửu Trọng, hơn nữa đối phương còn thuộc Kim Sí Đại Bằng Tộc, là thiên kiêu của Yêu Đình khi xưa nữa, biểu hiện thế này thì hắn còn có thể nói thêm gì?

Sắc mặt của Viêm Linh Cơ thì đỏ bừng hết cả lên, xong rồi, nếu như nàng là người thắng thì mọi chuyện dễ nói!

Nhưng nếu như công tử thắng, với tinh lực tràn đầy của công tử thì chỉ suy nghĩ thôi nàng đã có chút chịu không nổi rồi.

Đúng rồi, có thể tìm thêm người khác để san sẻ mà.

Vừa nghĩ tới đây thì hai mắt của Viêm Linh Cơ sáng rực lên.

Công tử không nói là không thể tìm người khác chịu chung mà!

Tần Cửu Ca sau khi gật đầu tán thành với Tôn Tề Thiên thì ngẩng mặt lên nhìn về tứ phía, không có ai dám đứng trước ánh mắt của Tần Cửu Ca mà không lùi về sau cả.

Tất cả đều sắc mặt nặng nề, thần sắc đề phòng.

Dù cho là Thiếu Đế của Thương Gia, Thương Thiên Phách Thể – Đông Phương Kình Thiên cũng cực kỳ đề phòng.

Càng không cần nói Tiểu Yêu Hậu.

Khi thấy ánh mắt của Tần Cửu Ca nhìn về phía nàng thì sắc mặt của nàng đại biến, hai cánh tay không tự chủ được mà co rụt lại.

Sau khi nhìn đi nhìn lại Tiểu Yêu Hậu vài lần thì trong lòng hắn có cảm giác như nhìn vợ người khác.

Bản thân chém giết hôn phu của nàng trước mặt nàng, lại còn dùng ánh mắt kỳ quái nhìn nàng.

Giống như hắn là người giết người ta rồi còn muốn nhục nhã vợ người ta vậy!

Nhưng Tần Cửu Ca hắn là loại người như vậy sao?

Sao có thể được! Không thể nào!

Sao hắn lại có thể là người như vậy được.

Bỗng nhiên Đạo Lộ tràn đầy Ma Khí cùng Tiên Khí phía xa phát sinh đại biến.

Trên đó phát ra nhiều Tiên Khí cùng Ma Khí hơn nữa, bộ dáng vừa thánh khiết vừa quỷ dị.

Tần Cửu Ca trầm ngâm một tý, nhưng hắn vẫn mang theo đám người Viêm Linh Cơ tiến vào trong.

Vừa rồi lúc trấn sát Cơ Hoàng thì trong đầu hắn cũng thu được một thứ gì đó, nó nói nơi này có Nghịch Thiên Chí Bảo – Tiên Ma Chủng.

Tiên Ma Chủng chính là một loại Đại Đạo Chi Chủng, sau khi trưởng thành liền có sức mạnh Thí Thần.

Đương nhiên đối với hắn thì hắn chỉ thắc mắc không biết ăn Tiên Ma Chủng có chỗ tốt gì không.

Nói thật, dù có là Thần Linh thì Tần Cửu Ca cũng hơi coi thường.

Khi thấy Tần Cửu Ca đi vào Tiên Ma Lộ thì Tiểu Yêu Hậu hơi do dự một chút, nhưng sau đó nàng vẫn dẫn theo thiên kiêu của Yêu Đình đi vào.

Một bên khác thì tiểu Loli Trầm Thượng Thư chớp chớp ánh mắt rồi đi theo.

Tên Đạo Tử Tần Tộc này mạnh thật, hơn nữa còn rất đẹp trai.

Thiếu Đế Thương Gia cùng với Thương Thiên Phách Thể Đông Phương Kình Thiên cũng đi vào với không chút do dự nào, nơi này cổ quái như vậy thì chắc chắn phải có đồ tốt gì đó.

Đối mặt với Chí Bảo thì sao bọn hắn có thể không động tâm được?

Dù cho phía trước có là Đạo Tử Tần Tộc thì bọn hắn cũng muốn tranh một lần.

Tranh được hay không không quan trọng, quan trọng là bản thân mình có dám tranh hay không.

Nỗ lực phấn đấu vươn lên không ngừng mới là đạo đúng đắn của tu sĩ.

Sau đó thì càng nhiều thiên kiêu đi vào trong Tiên Ma Lộ.

Sau khi tiến vào thì mọi người mới phát hiện nơi này không chỉ là một con đường mà là một vùng không gian rộng lớn.

Bốn phía chất đầy các pho tượng cổ quái.

Có pho tượng quang huy thánh khiết, tản ra Tiên Quang dễ chịu, khiến người khác nhịn không được muốn bái lạy.

Mà có pho tượng thì dữ tợn đáng sợ, giống như là Cổ Ma bước lên từ Địa Ngục.

Nó vừa cổ lão vừa thần bí, khiến cho mọi người cả thấy cực kỳ thê lương.

Điều khiến cho người khiếp sợ nhất chính là Tiên Khí cùng Ma Khí tại nơi này hoàn toàn không có cảm giác xung đột gì cả.

“Tiên Ma Tiên Ma, thành Tiên không Ma, thành Ma không Tiên, Tiên Ma cùng tại chính là Cực Cảnh.”

Chương 833: Ma m mê hoặc tâm linh

Chương 833: Ma m mê hoặc tâm linh

Một âm thanh cực kỳ mênh mông từ lên vang lên trong toàn bộ không gian này.

Tiếng sấm ầm ầm phát ra, đột nhiên vô số tượng Tiên Ma như muốn sống lại.

Tần Cửu Ca nheo mắt lại, hắn ra hiệu Viêm Linh Cơ lại gần bản thân.

Tu vi của nàng tại đây còn không đáng để nhắc tới.

Sau đó vô cùng vô tận Tiên Ma Khí tràn thẳng vào vùng không gian này.

“Phốc, uy áp to lớn thật, nó có thể khiến cho tâm trí mê thất.”

Một vị thiên kiêu phun máu, ánh mắt dần dần đỏ lên.

Đây là dấu hiệu cho việc không chịu nổi Tiên Ma Khí trong vùng không gian này nên trở nên lạc lối.

Tất cả mọi người đều đang cố gắng chống lại Tiên Ma Khí có thể khiến người ta mê thất!

Nhưng có một số người hoàn toàn không chịu sự ảnh hưởng từ Tiên Ma Khí.

Tần Cửu Ca, Viêm Linh Cơ, Tôn Tề Thiên, Tiểu Loli Trầm Thượng Thư, Tiểu Yêu Hậu của Yêu Đình, Đông Phương Kình Thiên, Thương Gia Thiếu Đế.

Còn tất cả những thiên kiêu còn lại thì ít nhiều gì cũng bị ảnh hưởng.

“Có muốn trở thành Đại Đế hay không?”

“Có muốn trở thành Đại Đế hay không?”

“Có muốn trở thành Đại Đế hay không?”

Vô số âm thanh nhưng cùng một nội dung vang lên bốn phía, quanh quẩn toàn bộ không gian nơi này.

Cực kỳ mê hoặc nhân tâm.

“Chỉ cần các ngươi nguyện ý thì ta có thể giúp cho các ngươi trở thành một vị Đại Đế trấn áp toàn bộ Chư Thiên Vạn Giới, trở thành một tồn tại vô địch!”

“Đại Đế chính là tồn tại vô thượng, trở thành Đại Đế thì các ngươi có thể tùy ý ra vào Cửu Đại Cổ Vực.”

“Thời điểm đó các ngươi mới có thể khống chế vận mệnh của bản thân.”

“Các ngươi có thấy hấp dẫn hay không!”

Một tiếng oanh vang lên, ngoại trừ Tần Cửu Ca thì tất cả mọi người còn lại đều hơi bị ảnh hưởng.

Đây chính là Ma m, chính là Ma m mê hoặc tâm linh của người khác.

Nhưng trong Ma m này lại mang theo một luồng tinh quang thánh khiết.

“Tỉnh lại!”

m thanh của Tần Cửu Ca truyền vào tai Viêm Linh Cơ đang hơi mê mang.

Một khắc sau thì Viêm Linh Cơ lập tức tỉnh lại.

“Công tử!”

Viêm Linh Cơ nắm tay của Tần Cửu Ca một cách hoảng sợ.

Vừa rồi nếu không phải nhờ công tử thì không biết nàng sẽ bị những Ma m này mê hoặc bao lâu nữa.

Tần Cửu Ca không nói gì, ánh mắt của hắn vẫn nhìn bốn phía một cách đạm mạc.

“Giả thần giả quỷ, ngươi là ai?”

Tần Cửu Ca vừa dứt lời, tiên ma khí chẳng những không tiêu tán mà lại càng thêm nồng đậm. Có điều lúc này, chí tôn yêu nghiệt tiến vào đã chậm rãi tỉnh lại. Ánh mắt đều mang theo khiếp sợ. Khí tức nơi này quá mức cổ quái, không phòng bị thật sự quá dễ dàng trúng chiêu.

”Tại sao hắn không bị mê hoặc?”

Ngoại trừ Tần Cửu Ca ra, nhóm tiểu yêu đầu tiên thức tỉnh khẽ cắn môi. Vừa rồi nàng mơ mơ màng màng còn nghe được Tần Cửu Ca nói, cho nên vừa rồi chắc chắn hắn không bị mê hoặc giống như bọn hắn. Ngay cả khi nàng chỉ bị mê hoặc chỉ trong vài hơi thở, nhưng rốt cuộc nàng vẫn bị mê hoặc.

Trên người Đạo Tử Tần tộc bây giờ phảng phất có một tầng sương mù, thần bí hấp dẫn lại mang theo nguy hiểm. Cho dù Tần Cửu Ca sống ở thời đại của nàng, chắc chắn cũng là chí tôn yêu nghiệt rực rỡ nhất, không có “một trong những”. Thực lực của nàng các mặt thiên phú đều bị Tần Cửu Ca đánh bại. Lại qua mấy hơi thở, càng ngày càng có nhiều thiên kiêu chậm rãi tỉnh lại.

”Cái nơi quái quỷ gì vậy, thật quá tà môn, tiểu gia ta không hầu hạ nữa.”

Có thiên kiêu tỉnh lại tức giận chửi bới và lao ra ngoài. Vừa rồi hắn không có chút cảm giác bị những ma âm này mê hoặc. Lát nữa có quỷ mới biết chuyện gì sẽ xảy ra. Đương nhiên cũng có thiên kiêu chọn tiếp tục đi về phía trước, mà càng đi tiên ma khí càng ngày càng nồng đậm. Càng ngày càng có nhiều thiên kiêu dừng lại ở đâu đó, cũng có thiên kiêu bị tiên ma khí mê hoặc triệt để.

Tần Cửu Ca mang theo Viêm Linh Cơ vẫn đi tới phía trước. Đạo lý nguy hiểm càng lớn thì cơ duyên càng lớn đến một lúc nào đó sẽ hoàn toàn thành lập. Nhìn thấy Đạo Tử Tần tộc như vậy, Tiểu Yêu Hậu cũng cắn răng đi theo. Mấy người Đông Phương Kình Thiên, Thương gia Thiếu Đế cũng cùng nhau tiến vào.

”Dừng lại, dừng lại, có muốn trở thành một vị Đại Đế hay không?”

Một lát sau, giọng nói kia lại vang lên, vẫn mang theo một hơi thở khiến người ta trầm mê. Hơn nữa lúc này hơi thở làm cho người ta trầm luân càng thêm mạnh mẽ. Ngay cả Tiểu Yêu Hậu là chí tôn yêu nghiệt viễn cổ dưới tình huống có phòng bị vẫn bị mê hoặc. Tại sao? Vì trở thành nhất thế Đại Đế trấn áp chư thiên là nguyện vọng của mỗi chí tôn yêu nghiệt của Thái Cổ Tiên Vực, thậm chí còn là mục tiêu cuối cùng.

Đừng nhìn Thương gia Thiếu Đế trời sinh có đế thể, nhưng mục tiêu của hắn vẫn là nhất tôn Đại Đế. Về phần hơn nữa thì còn xa xôi. Thậm chí còn xa xôi diệu vợi. Thành nhất tôn Đại Đế trấn áp chư thiên nhìn như bình thường nhưng lại đánh thẳng vào lòng người. Có điều mấy người có phòng bị vẫn nhanh chóng tỉnh lại.

Chương 834: Dã tâm to lớn

Chương 834: Dã tâm to lớn

Một âm thanh cơ hồ là gầm gừ vang lên trong không gian.

”Tại sao?Tại sao? Tại sao ngươi lại không bị ảnh hưởng, chẳng lẽ ngươi là phế tài trời sinh, thế mà không muốn trở thành nhất tôn Đại Đế? Ngay cả ý muốn trở thành Đại Đế ngươi cũng không có sao?”

Dường như giọng nói này đang ở trạng thái gào thét. Mặc dù âm thanh vang lên trong tai của tất cả mọi người nhưng ai cũng biết âm thanh này gầm lên với ai. Vì chỉ có một người ở đây hoàn toàn không bị ảnh hưởng bởi những âm thanh này, không có một chút thay đổi gì.

”Đạo tâm của hắn lại đáng sợ như vậy sao?”

Ánh mắt Thương gia Thiếu Đế cực kỳ nghiêm túc, thậm chí trong lòng còn hơi run rẩy. Những âm thanh tiên ma vô cùng kinh khủng này đánh thẳng vào nội tâm người ta, là cá nhân hắn đều có ảnh hưởng một chút. Dù sao ai mà không có dục niệm trở thành nhất tôn Đại Đế chứ? Thiên kiêu chí tôn viễn cổ bọn hắn tự phong ở kiếp này không phải là vì trở thành nhất tôn Đại Đế trấn áp chư thiên vạn giới sao? Mà chỉ cần có dã tâm thành nhất tôn Đại Đế, nhất định sẽ bị ảnh hưởng.

Tiên ma chi âm tràn ngập dục niệm lại vang lên lần nữa, có vẻ đặc biệt khiến người ta trầm mê. Tần Cửu Ca vẫn đứng ung dung như cũ, hiển nhiên vẫn không bị tiên ma chi âm này ảnh hưởng chút nào.

”Vì sao ngươi không có dã tâm trở thành Đại Đế?”

m thanh kia có vẻ không cam lòng gào thét lần nữa. Lúc này mắt Tần Cửu Ca nhìn vào sâu trong không gian tiên ma lạnh nhạt nói:

“Thành nhất tôn Đại Đế cũng gọi là dã tâm? Đó không phải là có tay là có thể làm được sao?”

Choáng váng!

Kinh hoàng!

Mắt chí tôn yêu nghiệt xung quanh lộ ra chấn động, mẹ nó chứ. Ngươi nói rằng nhất tôn Đại Đế chỉ cần có tay là làm được?

Đường đường nhất thế Đại Đế trấn áp chư thiên vạn giới theo ngươi nói chỉ cần có tay là được?

Xin lỗi, chúng ta không có tay. Chúng ta thực sự không có tay.

”Đạo Tử Tần tộc lại có dã tâm như vậy?”

Thương Thiên Bá Thể Đông Phương Kình Thiên hít sâu một hơi, mắt đặc biệt chăm chú nhìn Tần Cửu Ca. Thật không ngờ, dã tâm Đạo Tử đương đại của Tiên Cổ Tần tộc lại lớn như vậy. Lớn đến mức rất khó tưởng tượng. Thành nhất tôn Đại Đế trong miệng hắn đều là chuyện có tay là làm được. Vậy trong lòng Tần Cửu Ca rốt cuộc muốn thành nhất tôn tồn tại như thế nào? Đạo tôn trấn áp vô tận tuế nguyệt trên Đại Đế trong truyền thuyết? Nếu như những người khác nói trở thành nhất tôn Đại Đế là có tay là được, hắn nhất định là sẽ phun nước miếng dìm chết người kia, nhưng nếu được nói ra từ miệng Đạo Tử Tần tộc, hắn thật đúng là hơi tin tưởng, dù sao với thiên tư tuyệt thế của Tần Cửu Ca cộng thêm nội tình của Tần tộc tiên cổ, nói không chừng thật sự có thể tạo ra nhất đại đạo tôn trấn áp tuế nguyệt ở thời đại này. Tương lai của Tần Cửu Ca nhất định cực kỳ rực rỡ, nhất tôn Đại Đế không phải là điểm đến của hắn.

Nghe Tần Cửu Ca nói, không ai ở đây trong lòng không cảm thấy chấn động. Mấy nữ nhân thiên kiêu trong mắt càng bốc lên ánh sáng hấp háy như sao.

”Oa oa oa, quả nhiên Đạo Tử tiểu ca ca thật khí phách, Đại Đế miễn có tay là làm được, quả thực yêu chết mất.”

Lolita Thẩm Thượng Thư híp mắt giống như mặt trăng cong cong, phong thái nam nhân có dã tâm làm cho người ta thực sự mê muội.

”Ha ha ha, năm tháng như đao trảm thiên kiêu, tự xưa đã có bao nhiêu yêu nghiệt có lòng tin vào mình, bây giờ cỏ trên mộ đã mọc bao nhiêu đời rồi.”

“Ngươi dựa vào đâu mà nói như vậy?”

Tiên ma chi âm đã dao động trong thiên địa, mà Tần Cửu Ca đứng yên bất động, đặt chân vào hư không, ánh mắt thâm thúy. Bước chân hư vô, thanh âm đạp đạp vang lên. Sau lưng có tiên vương cự ảnh hiện ra, chân long Chân Hoàng quấn quanh cự ảnh. Đại đạo dị tượng vừa xuất hiện đã trấn áp thiên địa. Lúc này bốn phía rất nhiều thiên tôn tiên ma đều nổi giận gầm lên với Tần Cửu Ca. Dường như đều đang ngăn cản bước chân của hắn. Nếu như thiên kiêu bình thường đối mặt với cảnh tượng này đã chạy trốn từ lâu, căn bản không dám

đi tới, nhưng hắn là Tần Cửu Ca! Chí tôn nhất định vô địch xưa nay. Sau một khắc, những pho tượng tiên ma khủng bố kia từng pho tượng bị đánh nát.

Xung quanh vô số pho tượng tiên ma giống như làm bằng giấy ở trước mặt Tần Cửu Ca. Đông Phương Kình Thiên và Thương gia Thiếu Đế đối mặt với cảnh tượng này lấy dũng khí học theo Tần Cửu Ca đi về phía trước một chút. Nhưng chỉ mới một hồi, lập tức trong đầu bọn hắn tràn ngập dục niệm vô cùng vô tận. Sắc mặt đều đỏ như máu. Nhóm bọn hắn vội vàng lui về, thử đi theo sau lưng Tần Cửu Ca, nhóm hắn nhìn nam nhân kia thật lâu một cái. Không thử một chút sẽ cũng không biết mình chênh lệch với hắn nhiều cỡ nào.

Ầm ầm! Mà đúng lúc này, ở phía xa Tần Cửu Ca, có một hạt giống tản ra yêu khí cùng tiên khí đặt ở trong hư không.

Tần Cửu Ca nhìn hạt giống tản ra ma khí cùng tiên khí phía xa xa, mắt hơi chớp. Đây hẳn là Tiên Ma Chủng trong đầu Cơ Hoàng. Lúc này thiên kiêu yêu nghiệt xung quanh cũng đều nhìn thấy Tiên Ma Chủng.

”Đây là Tiên Ma Chủng Đế, Chủng trong truyền thuyết.”

Chương 835: Thân thể thành Đế

Chương 835: Thân thể thành Đế

Tiểu Yêu Hậu có vẻ rất kích động nhìn về phía hạt giống kia. Khó trách nơi này tràn ngập tiên khí cùng ma khí, nhưng không hề xung đột chút nào. Thậm chí còn dung hợp cùng một chỗ. Hai luồng linh khí này hoàn toàn không giống nhau lại cực kỳ tương thích ở đây. Thì ra nguyên nhân tất cả đều là do Tiên Ma Chủng này. Tiên Ma Chủng rất có danh tiếng trong các loại đế chủng ở Thái Cổ Tiên Vực. Tiên Ma Chủng cũng không phải lấy uy lực nổi danh mà là dựa vào mị hoặc chúng sinh làm danh tiếng. Lời đồn chỉ cần ăn Tiên Ma Chủng lập tức có thể đặt căn cơ Đại Đế cho mình, không chỉ có thể tăng cường thần thức, còn có thể tăng cường thể chất. Loại đế chủng này cực kỳ hiếm thấy, hiếm khi nhìn thấy nên ai cũng không biết nó còn tồn tại hay không. Thật không ngờ bây giờ thấy được lại ở chỗ này, không thể không nói vận khí của bọn hắn rất tốt.

Viêm Linh Cơ cũng nghĩ đến hạt giống xa xa kia chính là Tiên Ma Chủng. Lập tức sắc mặt nàng đại biến. Có tin đồn về Tiên Ma Chủng nàng cũng biết, nghe đồn bên trong Tiên Ma Chủng ẩn chứa năng

lượng cực kỳ ma tính. Những năng lượng ma tính này cực kỳ đáng sợ, thậm chí không cẩn thận ngay cả thần linh tồn tại cũng sẽ trúng chiêu. Viêm Linh Cơ vội vàng hô to với Tần Cửu Ca:

“Công tử cẩn thận.”

Tuy rằng nàng cực kỳ tự tin đối với công tử của mình nhưng Thái Cổ Tiên Vực có tin đồn về Tiên Ma Chủng quá mức tà tính. Đây chính là lời đồn, ngay cả thần linh cao cao tại thượng cũng sẽ trúng chiêu.

”Tiên Ma Chủng chính là đế chủng có năng lượng rất cổ quái trong các loại đế chủng, nếu Đạo Tử Tần tộc muốn thu hoạch, cũng không biết hắn có thể hay không…”

Sắc mặt Tiểu Yêu Hậu hơi biến hóa, tuy rằng Đạo Tử Tần tộc làm nhục nàng, nhưng nội tâm của nàng sinh ra một chút kính nể đối với Đạo Tử Tần tộc. Đây là sự kính trọng lẫn nhau giữa chí tôn thiên kiêu, không liên quan đến bất kỳ cảm xúc nào khác. Nếu là trước kia, chắc chắn nàng cảm thấy cho dù là cảnh giới thiên tôn muốn đạt được Tiên Ma Chủng cũng là chuyện rất khó khăn thậm chí không làm được, nhưng lúc này nếu là Đạo Tử Tần tộc, sắc mặt Tiểu Yêu Hậu hơi im lặng, nàng không dám nói hắn không được. Chí tôn yêu nghiệt như vậy đã vượt qua phạm vi suy nghĩ của nàng.

Tần Cửu Ca cũng không quan tâm những người khác nghĩ như thế nào, mắt chớp động nhìn về phía Tiên Ma Chủng. Trong mắt mọi người Tần Cửu Ca chậm rãi đi về phía trước. Chỉ một thoáng, tiên ma chi âm kinh khủng lại vang lên chấn động lòng người. Lúc này bao gồm cả Tiểu Yêu Hậu, mấy chí tôn đạo tâm đỉnh cấp đều khẽ run.

Sắc mặt Đông Phương Kình Thiên biến hóa, hắn cảm giác nếu mình ở vị trí Tần Cửu Ca, tâm linh chắc chắn sẽ bị tổn thương một chút. Tiên ma chi âm chính là đang khảo nghiệm đạo tâm của một người, nếu đạo tâm không cứng rắn thì không chịu nổi tiên ma chi âm. Theo lý thuyết chí tôn yêu nghiệt đạo tâm như bọn hắn chắc chắn là khủng bố không gì sánh được, kiên cố không thể phá hủy, nhưng Tiên Ma Chủng chính là đế chủng, hơn nữa còn là đế chủng chuyên môn mê hoặc lòng người. Tiên ma chi âm phát ra đi thẳng vào trong lòng sinh linh. Ai có thể nói đạo tâm của mình vô khuyết chứ? Mà rung động mà Tần Cửu Ca mang đến cho bọn hắn cũng chính là đến từ đây.

Đột nhiên, thiên địa chấn động. Giọng nói thật lớn ầm ầm vang vọng. Khí tức tiên ma vô tận ở đây đều đang lao về hướng Tiên Ma Chủng.

Một bên là tiên, một bên là ma. Tiên ma đồng sinh, mới là chí cực.

Tần Cửu Ca đã đi tới bên cạnh Tiên Ma Chủng, cầm nó lên.

“Có ngươi, ta có thể tu luyện Đại Đạo Phi Tiên Thể đến viên mãn, Đạo Đạo Yêu Thể cũng có thể luyện đến viên mãn.”

“Đến lúc đó, thân thể ta có thể thành đế.”

“Không vào cảnh giới Đại Đế, ta có thể đánh ngang Đại Đế.”

Tần Cửu Ca cảm thán một tiếng, nếu lợi dụng điểm khí vận tu luyện viên mãn đồng thời Đại Đạo Phi Tiên Thể và Đại Đạo Chủng Ma Thể, điểm khí vận phải tiêu hao chắc chắn là rất lớn. Mà hắn muốn tiết kiệm điểm để mua một món chí bảo khủng bố. Như vậy làm cho hắn hơi khó xử. May mắn thay, hắn chiếm được Tiên Ma Chủng đế chủng, nên có thể đồng thời tu luyện Đại Đạo Phi Tiên Thể và Đại Đạo Chủng Ma Thể đến viên mãn. Đồ chơi như Tiên Ma Chủng nói thật vẫn là tương đối thích hợp thần thú vì đại đa số chủng tộc trong thần thú đều là nhờ vào cường độ thân thể nổi tiếng khắp chư thiên. Nếu chiếm được Tiên Ma Chủng, loại chí bảo có thể cường hóa thân thể và đề cao thần thức như thế này đối với thần thú thì không có gì tốt hơn. Nếu thể chất loài người không tốt, thật ra rất khó tiếp nhận áp lực khủng bố do Tiên Ma Chủng mang đến. May mắn, thân thể Tần Cửu Ca cực kỳ khủng bố, đủ để tiếp nhận áp lực do Tiên Ma Chủng mang đến.

Chương 836: Có thu nạp người nữa không, người ta rất có năng lực đó

Chương 836: Có thu nạp người nữa không, người ta rất có năng lực đó

Tần Cửu Ca không chút do dự, lúc này đang ở không gian tiên ma ăn được Tiên Ma Chủng có thể tối đa hóa.

Khi Tần Cửu Ca nuốt Tiên Ma Chủng vào, năng lượng xung quanh không gian tiên ma vô tận bùng nổ khắp nơi.

Tần Cửu Ca lúc này ngồi xếp bằng trong hư không, đột nhiên ở đây dường như xuất hiện một vòng xoáy, hút hết năng lượng không gian

tiên ma vô tận rót vào trong cơ thể Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca lúc này rất vui, nhưng những người khác ở đây lại không vui. Vốn tiên ma khí nơi này có công năng mê hoặc lòng người, nhưng bây giờ nó lại trở nên bạo ngược.

Ai có thể chịu đựng được? May mắn nơi này tiên ma khí đều chậm rãi hướng về phía Tần Cửu Ca ngồi xếp bằng trong hư không xa xa, nếu là hướng về phía bọn hắn thì chỉ sợ thiên kiêu nơi này sẽ chết hơn phân nửa.

"Đại Đạo Phi Tiên Thể mở ra. Tần Cửu Ca bình tĩnh nói trong lòng. Cũng trong lúc đó, trên người Tần Cửu Ca xuất hiện tiên quang vô tận, trong thánh khiết mang theo cổ xưa. Những tiên quang cổ xưa thánh khiết này chiếu rọi Tần Cửu Ca giống như nhất tôn tiên nhân, còn là tiên nhân sắp phiêu nhiên mà đi.

"Đây là Chân Tiên sao? Tại sao lại có một nam nhân như vậy?"

Xa xa mỗi thiên kiêu mắt đều kinh hãi nhìn Tần Cửu Ca ngồi xếp bằng trên hư không. Nam tử dung nhan cùng khí chất như vậy, siêu phàm không giống nhân gian. Người này chỉ có trên trời, nhân gian có thể gặp được mấy lần?

"Sao có thể đẹp như vậy? Trời ạ, Đạo Tử tiểu ca ca người ta thích ngươi, muốn thử xem ngươi sâu cạn dài ngắn ra sao, người ta muốn sinh khỉ con cho ngươi."

Ánh mắt lolita Thẩm Thượng Thư giống như toát ra kim tinh nhìn chằm chằm Tần Cửu Ca ở xa xa. Thật không ngờ nam tử hoàn mỹ trong truyền thuyết trong tiểu thuyết trước kia lại thật sự xuất hiện trước mặt nàng. Nàng có phải là nữ chủ hay không? Xem ra nàng thực sự phù hợp với hình tượng nhân vật nữ chính trong tiểu thuyết, nàng có hệ thống và xinh đẹp, mặc dù bây giờ nàng lùn hơn một chút. Nhưng sau này cũng sẽ cao hơn mà phải không? Hơn nữa lùn cũng có ưu điểm của lùn, muốn ôm, muốn hôn càng thêm dễ dàng. Nghe nói có một số nam chủ chính là thích nuôi dưỡng lolita. Đến lúc đó nàng lập tức để cho Đạo Tử tiểu ca ca nuôi dưỡng. Ngẫm lại như vậy, trong lòng nàng hơi kích động. Nàng đã cảm thấy mình chính là nữ chính trong tiểu thuyết kiếp trước, mà Đạo Tử Tần tộc Tần Cửu Ca tướng mạo tuấn mỹ phi phàm, thiên tư vô địch, bối cảnh mạnh mẽ chính là nam chủ của nàng!

Sắc mặt Tần Cửu Ca cổ quái nhìn lolita. Nữ tử bây giờ đều thích giả vờ mềm mại à? Rõ ràng hệ thống hiển thị Thẩm Thượng Thư rất nhiều tuổi nhưng lúc này nàng lại là một lolita. Hơn nữa lời nàng

vừa nói có ý khác rất lớn nha.

Nguyên Lạng vừa nhìn thấy Thẩm Thượng Thư thì trong lòng lập tức nghĩ đến hai thành ngữ: Một bước đến dạ dày và nông sâu tự biết.

”Đạo Tử tiểu ca ca, người ta không có nhà để về, ngươi có thể thu nạp người ta hay không, người ta rất có năng lực đó nha.”

Lolita Thẩm Thượng Thư chớp chớp mắt to, có vẻ rất ấm ức nhìn về phía Tần Cửu Ca. Mắt Tần Cửu Ca lóe lên, đây lại là một sinh linh khí vận có hệ thống. Hẳn đây cũng là nhiệm vụ mà hệ thống của nàng bố trí cho nàng. Là gì đây? Ẩn nấp bên cạnh hắn, sau đó chờ thời cơ giết hắn? Nhưng Thẩm Thượng Thư hình như khác với Long Ngạo Thiên. Lolita này đối với hắn hình như không có ác ý gì. Nếu như muốn giả bộ thành lolita tiếp cận tìm thời cơ giết hắn thì lolita này nhầm người rồi. Tần Cửu Ca hắn chắc chắn không phải người như vậy! Chắc chắn không phải loại người cuồng lolita. Chính trực như hắn há có thể làm những chuyện ở tù năm năm sao? Mặc dù năm năm cũng không dài đối với hắn nhưng trước kia tốt xấu gì hắn cũng là đứa trẻ sống đàng hoàng dưới lá cờ đỏ nha.

Tần Cửu Ca im lặng một chút, hệ thống của Long Ngạo Thiên tiêu tán vô ảnh vô kết, vừa lúc có thể dùng Thẩm Thượng Thư này nghiên cứu bí mật của hệ thống một chút. Tần Cửu Ca nhìn Thẩm Thượng Thư thần sắc bình thản nói:

“Thu nhận ngươi thì có lợi gì?”

Ánh mắt Thẩm Thượng Thư vui vẻ, trong lòng nhất thời cảm thấy có hy vọng, vội vàng ra vẻ rất thanh thuần nói:

“Đạo Tử ca ca, người ta còn nhỏ, nhưng sống tốt, còn rất có năng lực, ở lại bên cạnh Đạo Tử ca ca có thể giúp Đạo Tử ca ca làm tốt nhiều việc.”

Nói xong, Thẩm Thượng Thư lè lưỡi hồng hồng, mắt dường như hơi mê ly.

Viêm Linh Cơ nghe được những lời này, trong lòng nhất thời giật mình, con nhóc này không phải đang muốn cướp việc làm của ta sao? Mắt nàng nhanh chóng lạnh lẽo nhìn lolita. Đây nhất định là ma nữ! Đừng nhìn đôi mắt to, bề ngoài thuần khiết mà lầm, dựa vào trực giác của nữ nhân, lolita này chắc chắn là ma nữ. Bề ngoài thuần khiết bao nhiêu, nội tâm tàn nhẫn bấy nhiêu. Câu nói này hoàn toàn áp dụng cho nữ tử. Hơn nữa có thể duy trì dáng vẻ như thế đạt tới cảnh giới Thiên Tôn thì sao lolita này có thể thiện lương đơn thuần

được? Đừng bao giờ tin vào vẻ ngoài của một nữ nhân, dưới một vẻ ngoài quyến rũ và đáng yêu có thể ẩn giấu một trái tim sát phạt.

Thẩm Thượng Thư cảm nhận được mắt Viêm Linh Cơ, hơi quay đầu cười ngọt ngào với Viêm Linh Cơ, dường như không ý thức được ý nghĩa mà Viêm Linh Cơ muốn biểu đạt.

Đương nhiên Tần Cửu Ca cũng biết lolita Thẩm Thượng Thư chắc chắn không phải thanh thuần như bề ngoài. Nếu như thanh thuần thật sự, lời nói của nàng sao cứ chứa đựng ý tứ của cáo già. Về phần nói Thẩm Thượng Thư đơn thuần? Đừng có giỡn, có thể tu luyện tới cảnh giới Thiên Tôn và còn là một nữ tử mỹ mạo thì chắc chắn là đã giết vô số người đoạt vô số cơ duyên tồn tại rồi, bằng không nàng làm sao có thể tu luyện đến cảnh giới Thiên Tôn? Tần Cửu Ca nhìn Thẩm Thượng Thư mắt thâm thúy nói:

“Vậy thì đi lập công đầu đi, giết gốc Cửu Thiên Huyền Thảo kia.”

Chương 837: Đạo Tử tiểu ca ca thật xấu

Chương 837: Đạo Tử tiểu ca ca thật xấu

Hắn muốn nhìn xem người có vận khí và thế giới chi tử của thế giới này va chạm sẽ sinh ra hậu quả gì. Vì duyên cớ Thế Giới Bản Nguyên, sớm muộn gì hắn cũng phải giết gốc Cửu Thiên Huyền Thảo. Bằng không làm sao tập hợp đủ mười hai đại Thế Giới Bản Nguyên trở thành Hồng Mông thần linh chí cao? Thuận tiện còn có thể thăm dò một chút xem lolita Thẩm Thượng Thư này muốn làm gì.

Nghe Tần Cửu Ca nói, khuôn mặt nhỏ nhắn thanh thuần của Thẩm Thượng Thư trong nháy mắt uể oải.

”Đạo Tử tiểu ca ca thật xấu xa, lại để cho Thượng Thư đáng yêu như vậy đối phó với gốc cây Cửu Thiên Huyền Thảo cực kỳ hung ác kia.”

Thẩm Thượng Thư thè lưỡi, trong lòng không chỉ chửi bới Tần Cửu Ca. Thật sự là một chút tình cảm thương hương tiếc ngọc cũng không có. Không thấy bản đế bây giờ là lolita à? Thật là không biết trân trọng!

Tần Cửu Ca nói xong, lập tức trực tiếp bỏ ra bên ngoài. Không hề vì Thẩm Thượng Thư là một lolita mà lên tiếng thu nạp. Tần Cửu Ca

hắn há lại là loại nam tử sẽ vì nữ sắc mà dừng lại? Trước kia độc giả nghĩ Tần mỗ như vậy hẳn là nên suy nghĩ lại một chút cảm xúc nội tâm của mình. Tần mỗ là người háo sắc chắc?

Thấy Tần Cửu Ca sắp đi, trong mắt Thẩm Thượng Thư lóe lên một chút hàn quang, cũng không phải là một gốc Cửu Thiên Huyền Thảo hay sao? Thử xem sao. Xem ra Tần Cửu Ca không hề vì mỹ mạo của mình mà động lòng. Xem ra thế gian người cuồng lolita vẫn rất ít. Còn loại cuồng ngự tỷ hắn là rất nhiều!

"Được thôi Đạo Tử tiểu ca ca, đến lúc đó nếu người ta giết được gốc Cửu Thiên Huyền Thảo, Đạo Tử ca ca nhất định phải tiếp nhận người ta nha.

Thẩm Thượng Thư cắn răng thanh thuần cười nói với Tần Cửu Ca. Tần Cửu Ca quay đầu, mắt thâm ý nhìn lolita. Xem ra lolita này tiếp cận hắn nhất định là có mục đích. Nhưng mà cũng chẳng sao, mặc kệ ngươi là lolita gì, có mục đích gì, kết quả cuối cùng chỉ có một, chính là bị hắn khống chế trong tay, chơi đùa thật đã…

Tần Cửu Ca mang theo Viêm Linh Cơ trở lại cung điện. Vừa tiến vào trong cung điện, bầu không khí hơi khác thường.

"Công tử, ngươi định làm gì vậy?"

Viêm Linh Cơ biết rõ vẫn cố hỏi, lộ ra ánh mắt thuần khiết, dường như rất là thanh thuần. Sau khi ở chung với công tử lâu như vậy, nàng cũng sẽ có một chút kiến thức. Nghe nói gọi là tình thú. Sau đó nàng còn cố ý kiểm tra ít kiến thức về phương diện này. Tần Cửu Ca nhìn thấy dáng vẻ này của Viêm Linh Cơ, trong lòng nhất thời trở nên thú vị. Không hổ là cáo già nha.

"Làm gì hả? Giúp ngươi tu luyện đó, còn có thể làm gì nữa chứ?"

"A, công tử ta vừa mới tu luyện rồi."

Viêm Linh Cơ che quần áo của mình nhẹ nhàng nói, giống như một tiểu cô nương mới vào đời, đơn thuần lại khiến người ta yêu thương.

"Tu luyện sao có thể dừng được, tu luyện cùng công tử hoàn toàn không giống nhau."

Tần Cửu Ca vừa dứt lời lập tức đi về phía Viêm Linh Cơ muốn cự tuyệt còn nghênh đón, mắt hàm chứa ý cười. Cái này gọi là tình thú? Con cáo già giải đáp một chút. Sau đó, một số âm thanh khác được truyền ra trong cung điện.

”Công tử, tu luyện thì tu luyện, vì sao phải cởi quần áo vậy?”

“Công tử, người ta chịu không nổi, đừng mà…”

Tần Cửu Ca tu luyện cả đêm, thần thanh khí sảng. Yêu nghiệt chí tôn có thiên phú cực cao như vậy đều khổ tu như thế thì ngươi còn có lý do gì để không tu luyện? Hắn xứng đáng là chí tôn.

Đương nhiên Tần Cửu Ca tu luyện sảng khoái, sắc mặt Viêm Linh Cơ lại hơi tái nhợt. Đại Đạo Phi Tiên Thể cùng Đại Đạo Chủng Ma Thể, Long Hoàng chân thể, ba loại đỉnh cấp thể chất uy lực cũng không phải ít gì.

Mấy ngày tiếp theo, Tần Cửu Ca vốn vẫn luôn khắc khổ tu luyện trong cung điện bỗng nhiên Viêm Linh Cơ nhận được một tin tức. Gốc cây Cửu Thiên Huyền Thảo tập kết ba tên sinh linh khủng bố đánh lén Hư Không Đế Tộc Đế Tử Hư Thần. Hư Không Đế Tộc cầu cứu hắn. Ngày hôm sau nhận được tin tức Tần Cửu Ca lập tức đi về hướng Hư Không Đế Tộc đã báo.

Thương Vực chính là cổ vực rất khổng lồ của Chư Thiên Chi Địa, từ cổ vực nơi Tần Cửu Ca đi qua mà nói, cho dù là lấy tốc độ của Tần Cửu Ca cũng phải mất mấy ngày. Tần Cửu Ca chỉ mang theo Viêm Linh Cơ và Tôn Tề Thiên đi qua, mấy nữ tử Tần Ấu Vi đều đột phá cảnh giới, Tần Cửu Ca ở Chư Thiên Chi Địa hắn là vô địch, cũng không ai có thể bảo vệ hắn ở đây. Thay vào đó, hắn bảo vệ người khác.

Thương Vực có mấy chí tôn ở Chư Thiên Chi Địa rất có tiếng tăm. Đại Đạo Thần Hoàng, Hư Không Đế Tộc Hư Thần, Cửu Thiên Huyền Thảo, ba người này chính là chí tôn có tiếng nhất Thương Vực. Đương nhiên gần đây còn xuất hiện vài chí tôn thiên kiêu. Vô Song chí tôn Triệu Vô Song, Huyết Ma chí tôn Đồ Hồng Thư, còn có một thiên kiêu chí tôn không biết tin tức.

Mà trên không trung cách Tần Cửu Ca mấy trăm dặm, trong một cung điện cổ xưa có quý khí đang bay nhanh chóng. Phía trên cung điện có một thiếu nữ diện mạo tinh tế, khí chất cao quý, vừa nhìn đã biết là quý nữ trong đại gia tộc nào đó. Khuôn mặt xinh đẹp giống như sương giá, biểu hiện sự kiêu ngạo của nàng. Có điều đôi mi nàng có vẻ ưu sầu không thể nói nên lời.

Chương 838: Cửu Diệu Bất Tử

Dược

Chương 838: Cửu Diệu Bất Tử Dược

Ca ca Hư Thần của nàng bị thương nặng, nếu không phải vì nội tình thâm hậu của Hư Không Đế Tộc nói không chừng đã chết rồi. Mấy thiên tôn Hư Không Đế Tộc vây quanh nàng sắc mặt cũng hơi ưu sầu. Đế Tử Hư Thần chính là huyết mạch Đại Đế Hư Không Đế tộc từ rất lâu trước đây. Tự phong ở thời đại này chính là vì dẫn dắt Hư Không Đế tộc tiến thêm một bước. Nhưng thật không ngờ bây giờ lại đến nông nỗi như vậy. Mà nàng là muội muội ruột của Hư Thần, Hư Hi, đồng thời dựa theo bối phận mà nói là tiểu di của đế nữ đương đại Hư Nhược Tuyết. Tất nhiên không phải là ruột thịt. Thế giới huyền huyễn chính là như vậy, có đôi khi cách mấy đời con cháu cùng tộc, có lẽ bối phận không sai biệt lắm, có lẽ bối phận chênh lệch rất nhiều. Ai bảo những lão hủ kia vẫn không chết, càng già càng dẻo dai, cảm giác đột nhiên tới, ngăn cũng không ngăn được.

"Yên tâm, Hi thần nữ, ta nhất định có thể thay Hư Thần Đế Tử cướp được Cửu Diệu Bất Tử Dược."

Bỗng nhiên, nam tử vẫn đứng bên người Hư Hi, khuôn mặt tuấn lãng phi phàm, giơ tay nhấc chân tỏa ra quý khí cười nhạt nói. Phảng phất mấy ngày gần đây điên cuồng truyền Cửu Diệu Bất Tử dược trong tầm tay, không có chút khó khăn nào. Vì hắn gọi là Hạ U, một chí tôn yêu nghiệt bản địa Chư Thiên Chi Địa, chẳng qua là làm người khiêm tốn mà thôi. Bằng không hắn cảm thấy thanh danh của mình không thua kém mấy yêu nghiệt danh truyền Chư Thiên Chi Địa kia.

Hư Hi nghe vậy hơi cười gật đầu. Thực lực yêu nghiệt Hạ U bản địa Chư Thiên Chi Địa này vẫn rất khá. Ngay cả ca ca đế tử Hư Thần của nàng cũng từng khen ngợi. Có một vị chí tôn yêu nghiệt như vậy, cướp lấy thần dược Cửu Diệu Bất Tử dược khai quật bản địa hẳn là không khó khăn lắm.

Nghĩ đi nghĩ lại, Hư Hi không khỏi thở dài một tiếng. Chí tôn yêu nghiệt nhiều lắm, ca ca của mình ở đây vẫn là một mình khó chống đỡ, dù sao những chí tôn yêu nghiệt còn lại của Hư Không Đế Tộc cũng không ở đây, Đế Tử Hư Thần vẫn là có người cạnh tranh ở Hư Không Đế Tộc. Điều này cũng tạo thành như bây giờ. Chí tôn yêu nghiệt còn lại của Hư Không Đế Tộc cách nơi này còn rất xa rất xa, muốn tới đây cũng không dễ dàng.

"Nếu là Đạo Tử Tần tộc đương đại Tần Cửu Ca ở đây, chúng ta sẽ dễ

làm hơn nhiều."

Mắt Hư Hi lóe lên, nàng còn chưa từng nhìn thấy chí tôn yêu nghiệt Đạo Tử Tần Cửu Ca vô cùng kỳ diệu trong lời đồn ở Thái Cổ Tiên Vực. Từ khi nàng xuất thế tới nay, vì quan hệ giữa Hư Không Đế Tộc cùng Tiên Cổ Tần tộc, nàng được nghe nhiều nhất chính là yêu nghiệt Tần Cửu Ca Đạo Tử đương đại của Tần tộc. Những nhân vật cấp nữ thần coi thường người ngoài và cực kỳ kiêu ngạo trong tộc sẽ có một chút dịu dàng trong mắt khi nghe thấy tên của người này. Có điều tuy rằng chưa từng thấy, nhưng hắn đường đường là Đạo Tử của Tiên cổ Tần tộc, chiến lực hẳn là cấp độ đứng đầu nơi này. Nếu hắn ở đây, mọi thứ sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Thần sắc Hạ U biến đổi, tên Tần Cửu Ca hắn cũng đã từng nghe, nhưng thành thật mà nói, hắn cảm giác đó đều là lời đồn đãi quá mức. Yêu nghiệt nhiều như vậy, ai có thể nói mình vượt xa những người khác?

Mà đúng lúc này, phía trước trên hư không đảo xuất hiện ra vô tận sinh cơ chi lực.

"Thần nữ, không phải là Cửu Diệu Bất Tử dược xuất thế chứ."

Lão giả bên người Hư Hi hơi kích động nói. Đối với Đế Tử Hư Thần mà nói, Cửu Diệu Bất Tử Dược rất thích hợp với thương thế hắn đang chịu đựng. Bất Tử Thần Dược trong tộc mang đến không có tác dụng đối với thương thế của Đế Tử Hư Thần. Mắt Hư Hi hiện lên vẻ vui mừng. Chỉ cần đạt được gốc Cửu Diệu Bất Tử dược kia, thương thế của ca ca không chỉ sẽ chữa trị tốt, hơn nữa sức mạnh còn tăng lên rất lớn. Đây cũng là nguyên nhân các nàng muốn cướp lấy Cửu Diệu Bất Tử dược.

"Chúng ta mau đi qua, nếu trễ thì không tốt."

Giọng nói Hư Hi lạnh lùng mang theo gấp gáp, trong lòng cực kỳ muốn có được Cửu Diệu Bất Tử dược. Hạ U ở bên cạnh nhìn Hư Hi, vẻ mặt có chút yêu thích.

Hắn chưa từng nhìn thấy người tuyệt mỹ có khí chất như vậy. May mắn thay, ông trời đã tạo ra cơ hội cho hắn. Chỉ cần hắn chiếm được Cửu Diệu Bất Tử dược, Hư Hi chẳng phải sẽ yêu hắn sao? Mình đã giúp nàng rất nhiều nha. Chiêu này gọi là anh hùng cứu mỹ nhân.

Cung điện nhanh chóng di chuyển về phía hòn đảo lơ lửng trong khoảng không phía xa. Mà cùng lúc này, Tần Cửu Ca khẽ động, phía trước hình như có một gốc bất tử thần dược xuất thế. Suy nghĩ một

chút, dù sao cũng là thuận đường, không được để uổng phí bất tử thần dược. Bỗng nhiên, dường như mắt Tần Cửu Ca xuyên qua hư không thấy được tòa cung điện kia.

”Người của Hư Không Đế Tộc?”

Cảm giác được có người của Hư Đế tộc ở đây, Tần Cửu Ca muốn đi xem một chút.

Chương 839: Bạch Hổ

Chương 839: Bạch Hổ

Trên một hòn đảo hư không lơ lửng, tràn ngập tiên khí dao động, thoạt nhìn rất thần kỳ.

Vào thời điểm này, nhiều sinh vật đã đến xung quanh hòn đảo nổi này. Có cự điêu giương cánh mấy ngàn thước, cũng không phải Kim Sí Đại Bằng Điểu, mà là một loại dị chủng cổ xưa khác, linh vũ sắc bén phát ra ma quang làm cho người ta cảm thấy ớn lạnh.

”Là ma điêu, ma điêu ngồi dưới Cửu Thiên Huyền Thảo”

Thật không ngờ a, ma điêu cưỡi Cửu Thiên Huyền Thảo cũng tới, nghe nói con ma điêu này không thua kém một vài đỉnh cấp chí tôn yêu nghiệt.

”Đúng đó, tại sao ngay cả hắn cũng đến.”

Nhìn thấy đại điêu tràn ngập ma khí, rất nhiều sinh linh bốn phía đều thở dài một tiếng. Cửu Thiên Huyền Thảo chính là một trong những yêu nghiệt nổi tiếng nhất Chư Thiên Chi Địa, đây chính là nhân vật có thể đánh bại Hư Không Đế Tử. Quả thực vô cùng đáng sợ. Những người tủy tùng của cấp bậc tồn tại như vậy dùng ngón chân cũng có thể biết đáng sợ như thế nào.

”Nghe nói Cửu Thiên Huyền Thảo đang bế quan trong khoảng thời gian này, cũng không biết sau khi hắn xuất quan, thực lực sẽ mạnh mẽ cỡ nào.”

Một thiên tôn mắt tràn đầy kiêng kỵ. Cửu Thiên Huyền Thảo trước kia cực kỳ đáng sợ, khoảng thời gian trước nghe nói đạt được một đại cơ duyên Thông Thiên, chắc chắn trở nên càng thêm kinh khủng.

”Nhìn xem, người ngồi trên cung điện hắn là người của Hư Không Đế

Tộc, bọn hắn cũng tới."

"Khó trách ma điêu này lại đến đây, xem ra là ngăn cản Hư Không Đế Tộc đạt được gốc Cửu Diệu Bất Tử Dược này rồi."

Sinh linh xung quanh nghị luận sôi nổi, nhưng biểu cảm đều rất ngưng trọng, ai lại không muốn đạt được gốc Cửu Diệu Bất Tử Dược chứ?

"Rống!"

Một âm thanh đủ để chấn động hư không vang vọng, một con hổ màu trắng tinh khiết theo sau. Trên trán của con hổ trắng tinh khiết có một chữ vương thật lớn, uy vũ mà lại khí phách.

"Là bạch hổ, bạch hổ tùy tùng của Đại Đạo Thần Hoàng."

Nhìn con hổ khổng lồ màu trắng đang bước vào khoảng không, sinh linh phụ cận thần sắc càng thêm khó chịu. Con bạch hổ này chính là tùy tùng của Đại Đạo Thần Hoàng, một thân thực lực cực kỳ khủng bố, không thua gì ma điêu vừa rồi. Bây giờ xem ra nếu muốn cướp lấy Cửu Diệu Bất Tử Dược khó khăn hơn.

"Cửu Diệu Bất Tử Dược chính là thần dược, xung quanh hẳn là có sinh linh thủ hộ thực lực mạnh mẽ."

Hư Hi đứng trên hành cung, ánh mắt chăm chú nhìn đảo xa xa. Ngọn đảo tràn ngập tiên khí này chắc chắn có rất nhiều nguy hiểm. Rất có thể là một sinh linh thực lực đáng sợ.

"Thần nữ yên tâm, ở nơi này không có người mà ta không giải quyết được."

Hạ U vỗ vỗ ngực mình, có vẻ cực kỳ tự tin. Tự cho là chí tôn đỉnh cấp của Chư Thiên Chi Địa, hắn không sợ bất kỳ tồn tại gì.

"Ừ."

Hư Hi mỉm cười gật đầu một chút, thực lực của Hạ U này càng mạnh mẽ, về sau khả năng bọn hắn đạt được gốc Cửu Diệu Bất Tử Dược kia lại càng lớn.

Thiên kiêu sinh linh xung quanh bề ngoài đều rất bình tĩnh nhưng nội tâm lại vô cùng hưng phấn, không phải ai cũng là thiên kiêu của Cấm Kỵ Cổ tộc .Bất Tử Thần Dược vô cùng quý giá đối với bất kỳ ai. Hơn nữa cho dù là thiên kiêu của Cấm Kỵ Cổ tộc cũng không dám nói

không cần bất tử thần dược.

Một lát sau, hòn đảo này có thần quang trùng thiên xuất hiện, chiếu rọi bốn phương. Cả hòn đảo đang run chuyển, giọng nói ầm ầm vang vọng khắp bầu trời. Vô số dãy núi đã biến thành đất bằng. Những tảng đá sụp đổ, những cái cây rậm rạp bị gãy ở giữa.

”Là tiếng rống, là một thiên tôn cảnh giới cửu trọng đang rống.”

Đột nhiên, một âm thanh run rẩy vang lên trong tai tất cả mọi người. Nhìn theo tiếng rống này, một sinh linh khổng lồ in vào trong mắt mọi người. Thân hình vô cùng khổng lồ, bên ngoài thân thể đầy gai nhọn, khiến nó trông đặc biệt hung dữ và đáng sợ.

”Thật không ngờ sinh linh thủ hộ gốc Cửu Diệu Bất Tử dược này lại là một con Chân Hống.”

Khi Hư Hi nhìn thấy cự thú này, thần sắc hơi biến hóa, đã biết Cửu Diệu Bất Tử Dược có sinh linh khủng bố ở bên cạnh thủ hộ, nhưng thật không ngờ lại là một con Chân Hống viễn cổ. Hơn nữa từ hơi thở phát ra từ trên người nó mà xem, con hống này có huyết mạch tinh khiết viễn cổ. Cảnh giới thấp nhất chính là thiên tôn cửu trọng.

Quả thực đáng sợ.

Chương 840: Chân Hống

Chương 840: Chân Hống

Thiên kiêu sinh linh xung quanh mắt không ngoại lệ chăm chú nhìn con Chân Hống xa xa kia. Muốn đạt được Cửu Diệu Bất Tử Dược kẻ đầu tiên phải giải quyết chính là nó.

Lập tức có một thiên tôn cự đầu chuẩn bị âm thầm lẻn vào xung quanh gốc Cửu Diệu Bất Tử Dược kia. Thế nhưng sau một khắc, thiên tôn cự đầu này đã bị một trận chân hỏa hừng hực thiêu đốt. Trong lúc nhất thời có vẻ thê thảm không gì sánh được. Tiếng kêu rên của hắn truyền khắp bốn phía, làm cho vô số người trong lòng sợ hãi.

“Thần nữ, đây là Chân Hống huyết mạch trải qua biến dị tổ tiên, chiến lực kinh người.”

Một lão giả bên cạnh nói với Hư Hi. Con Chân Hống này thực lực rất mạnh mẽ, đã đủ để đạt tới tiêu chuẩn chí tôn đứng đầu Chư Thiên

Chi Địa rồi. Ước tính cho dù là Đế Tử Hư Thần tới cũng phải hao phí công phu.

”Chờ một chút chúng ta hành sự tùy theo hoàn cảnh.”

Hư Hi im lặng một chút rồi nói. Bây giờ xung quanh cũng không chỉ có một thế lực Hư Không Đế Tộc bọn hắn, trong bóng tối còn có rất nhiều. Hư Không Đế Tộc bọn hắn chắc chắn không làm kẻ tiên phong. Xem tình hình trước đã.

Từ từ càng ngày càng có nhiều thiên kiêu sinh linh ngồi không yên, một đám tiến vào hòn đảo kia. Cùng với đó chính là một tiếng gầm chấn động thiên địa. Trong nháy mắt vô số cự thú xuất hiện, hình thành một cơn sóng cự thú khủng bố. Đây là một ít cự thú không hề có linh thức, mặc dù thực lực mỗi con đều không mạnh, nhưng số lượng rất lớn vẫn làm cho rất nhiều người run lên. Mặt khác một bên, bạch hổ cùng ma điêu đều bộc phát công kích với Chân Hống. Nhưng bạch hổ và ma điêu đều không phải là đối thủ của Chân Hống. Thấy cảnh này Hạ U hừ lạnh một tiếng, hắn tự cho là chí tôn yêu nghiệt đứng đầu làm sao có thể rụt lại ở nơi này?

Không nói một lời nào với Hư Hi, hắn trực tiếp đi về phía Chân Hống khổng lồ kia. Hắn muốn mạnh mẽ trấn áp Chân Hống này ở trước mặt Hư Hi. Tuy rằng cảnh giới của hắn không có cao bằng Chân Hống nhưng ai lại không có năng lực chiến đấu vượt qua cảnh giới chứ?

Mắt Hạ U lạnh lùng nhìn tiếng gầm xa xa, muốn mạnh mẽ bộc phát uy lực khủng bố. Chỉ cần trấn áp mạnh mẽ Chân Hống này, hắn lập tức có thể để lại ấn tượng rất tốt ở trong lòng Hư Hi. Khi đó, hắn sẽ dễ dàng có được trái tim của Hư Hi hơn rất nhiều.

Cảm nhận được mắt nhìn xung quanh, trong lòng Hạ U vẫn rất thoải mái. Cảm giác được vạn người chú ý rất tuyệt vời.

”Người này có thể trấn áp Chân Hống hay không?”

Nhìn Hạ U chậm rãi đi tới trước mặt chân rống, sinh linh xung quanh đều không khỏi nghị luận. Ma điêu và bạch hổ vừa rồi đều thất bại. Hạ U không nói nhiều lời vô ích, trực tiếp giao chiến với Chân Hống.

Ầm ầm!

Kết quả là linh lực dao động đã phá vỡ những ngọn núi duy nhất còn lại gần đó, không nói đến thiên tôn cấp thấp, ngay cả thiên tôn cấp cao cũng run rẩy trong lòng.

”Thật mạnh.”

Bọn hắn hìn Hạ U đang chiến đấu với Chân Hống thán phục nói. Chư Thiên Chi Địa thật đúng là ngọa hổ tàng long, không thể tưởng tượng nổi. Hạ U cũng thấy được ánh mắt khẳng định của Hư Hi, trong lòng tràn đầy vui sướng, hừ một tiếng với Chân Hống. Tiếp theo trực tiếp phát ra công kích mạnh mẽ nhất của mình. Dường như lúc này hắn đã nhìn thấy cảnh tượng sau khi hắn áp chế mạnh mẽ thiên tôn cảnh giới bát trọng, Hứa Hi đối với hắn rất khâm phục. Trong đầu đã nghĩ ra chuyện xấu hổ rồi.

”Chết đi, súc sinh.”

Công kích mạnh mẽ đánh thẳng vào trên người Chân Hống, nhưng một giây sau, trong mắt Hạ U lộ ra vẻ khiếp sợ. Sau khi Chân Hống cảnh giới thiên tôn cửu trọng bị công kích mạnh mẽ nhất của mình đánh trúng, cũng không bị thương tổn gì. Hơn nữa hắn còn thấy được sự trêu chọc trong mắt Chân Hống. Phảng phất như mới chơi trò mèo vờn chuột với hắn.

”Rác rưởi.”

Chân Hống cực kỳ khinh thường, giọng nói truyền khắp bốn phía. Tiếp theo trực tiếp bạo phát toàn lực linh lực dao động trên người mình. Lần này mắt sinh linh ở đây đều trợn to. Đây không phải là một Chân Hống cảnh giới thiên tôn cửu trọng, mà là một Chân Hống cảnh giới bán thần. Chân Hống cảnh giới bán thần muốn trấn áp thiên tôn quả thực không cần quá dễ dàng. Trận chiến vừa rồi phỏng chừng là đang đùa giỡn bọn hắn.

Bịch một tiếng!

Hạ U đang thi triển đạo pháp chống cự bị Chân Hống đánh bay ra ngoài vạn thước. Miệng Hạ U phun máu, sắc mặt đỏ bừng, cực kỳ chật vật, hoàn toàn không còn phong thái tự tin vừa rồi. Sau một khắc, dường như cảm nhận được Chân Hống không kiên nhẫn trực tiếp đánh tới phía Hư Hi bên này.

Bán thần oanh tạc mạnh mẽ chấn động tất cả sinh linh xung quanh. Mà mắt thấy bán thần công kích sắp đánh vào trên người Hư Hi, một trận công kích càng thêm khủng bố lại trực tiếp đánh cho Chân Hống cảnh giới bán thần lăn lộn. Thật là thê thảm, nhất thời bốn phía ngây ra như phỗng.

Ai vậy? Ai mạnh quá vậy?

Chương 841: Không có so sánh thì không có tổn thương

Chương 841: Không có so sánh thì không có tổn thương

Yên tĩnh!

Yên tĩnh như chết, tất cả âm thanh xung quanh khi này đều im bặc đi, không còn bất kỳ một tiếng động nào còn tồn tại.

Tu vi mà con Chân Hống này bạo phát ra ít nhất cũng là Bán Thần Cảnh.

Khi cho con Chân Hống này thể hiện tui vi là Thiên Tôn Cửu Trọng thì thực lực của nó cũng đủ để trấn áp đại đa số người có mặt tại đây rồi chứ đừng nói là Bán Thần Cảnh!

Không ngờ con Chân Hống kia vừa mới chỉ bộc phát ra tu vi Bán Thần liền bị trấn áp ngay lập tức.

Phải biết rằng chênh lệch giữa Thiên Tôn với Bán Thần hoàn toàn không nhỏ.

Ngay cả những Cự Thú không có lý trí nào kia cũng dừng lại, dù bọn hắn chưa sinh ra linh trí nhưng giờ phút này bản năng của chúng cũng kêu gọi chúng dừng lại, trong lòng chúng bắt đầu xuất hiện cảm xúc sợ hãi.

Con Chân Hống kia là vua của bọn nó, giờ đây lại bị trấn áp một cách nhanh chóng

Một vài Thiên Tôn cổ lão hoảng sợ.

Đây chính là Chân Hống đến từ Thượng Cổ, lại còn là một con Chân Hống Bán Thần Cảnh nữa chứ.

Nó là một tồn tại cực kỳ đáng sợ trong cùng cảnh giới.

Đám người thần bí kia cũng dần dần tiến lại, trong đó có một nam, một nữ, một yêu.

Nam thì tuấn mỹ phi phàm, có thể nói là hoàn hảo không tỳ vết, bất kỳ người nào nhìn vào thì cũng có thể mặc cảm vì vẻ đẹp của y.

Nam nhân kia chân đạp hư không mà đến, như một vị Trích Tiên hạ phàm, siêu thoát thế tục.

“Đẹp trai thật!”

Em vợ của Hư Nhược Tuyết lên tiếng thán phục.

Trên thế gian này sao lại còn nam tử đẹp trai như thế chứ, nàng tưởng ca ca Hư Thần của nàng đã đủ đẹp rồi.

Nhưng đứng trước mặt nam tử này thì ca ca của nàng cũng chỉ là một người bình thường không có gì lạ mà thôi.

Khí chất tôn quý vô song của ca ca mình không thể nào so sánh được với khí chất của nam nhân trước mắt, giống như đom đóm không thể tranh sáng với ánh trăng vậy.

Đương nhiên thứ làm nàng chấn kinh hơn tất cả là thực lực của nam nhân trước mặt này.

Y là người có thể trấn áp Chân Hống với một bạt tai, đây là điều mà thậm chí là một tu sĩ Bán Thần Cảnh bình thường cũng không thể nào làm được.

Hoặc có thể nói là đa số tồn tại Bán Thần Cảnh đều không thể.

“Đa tạ công tử đã trợ giúp!”

Hư Hi hít một hơi thật sâu rồi nói, chẳng cần biết người này là ai, nhưng y đã trợ giúp mình thì nói một câu xin lỗi cũng không mất gì.

Hạ U bị đánh bay ra xa kia lúc này cũng loạng choạng đứng lên, dáng vẻ cực kỳ thê thảm.

Trên mặt tràn đầy vẻ xấu hổ.

Không ngờ bản thân lại bị đánh bay trước mặt Hư Hi, quần áo trên người cũng bị rách tung tóe, lộ ra vài nơi không nên lộ.

Vết thương chồng chất, vết máu loang lổ, thật sự là thê thảm.

Nhưng nếu chỉ có thể thì không sao, dù sao bị một con Chân Hống Bán Thần Cảnh đánh bay cũng không phải là điều gì quá mất mặt cả.

Phải biết hắn mới chỉ là Thiên Tôn Bát Trọng mà thôi.

Việc không thể đọ lại một con Chân Hống tu vi Bán Thần Cảnh là

một điều hiển nhiên rồi.

Tuy nhiên không có so sánh lại không có đau lòng.

Hắn giờ đây thân thể vết thương chồng chất, quần áo rách tung tóe chật vật vô cùng, còn vị kia thì không thể nhan sắc siêu quần mà thực lực còn mạnh mẽ tới mức khó tin, y tới đây như trích tiên hạ phàm, Hạ U không thể so sánh nổi.

Hai loại hình tượng một trời một vực.

Bất kỳ ai vào tình huống này đều khó chịu tới cực điểm chứ đừng nói hắn còn là một chí tôn yêu nghiệt cực kỳ ngạo mạng.

Không sợ hàng không tốt, chỉ sợ là so sánh giữa hai cái với nhau.

So sánh là một việc cực kỳ đáng sợ.

Tần Cửu Ca nhìn vị nữ tử có huyết mạch của Hư Không Đế Tộc cực kỳ nồng đậm này một cách bình tĩnh.

“Ngươi có quan hệ ra sao với Nhược Tuyết?”

Bất kỳ thiên kiêu nào sinh hoạt tại Hư Không Đế Tộc đều biết tới tên của Đế Nữ – Hư Nhược Tuyết!

Giống như tất cả mọi người của Tần Tộc đều biết Đạo Tử – Tần Cửu Ca vậy.

Nếu như đã đụng tới Hư Không Đế Tộc thì hắn cũng muốn quan tâm tới Hư Nhược Tuyết một chút.

Dù sao nói gì thì nói, hai người bọn hắn vẫn là phu thê, vẫn mang hôn ước trong người.

Hư Hi vừa nghe được lời của nam tử này thì thần sắc lập tức thay đổi.

Có thể xưng hô thân mật với Đế Nữ như thế ngoại trừ cha mẹ, bạn tốt ra thì hắn là không còn ai nữa.

Tuy nhiên một giây sau trong đầu nàng lại lóe ra một cái tên.

Nếu như nói tìm một người khác giới có thể xưng hô thân mật với Đế Nữ thân mật như vậy trừ cha nàng ra thì chỉ còn hôn phu của nàng, Đạo Tử Tần Tộc, Tần Cửu Ca!

“Ngươi là?”

Trên mặt Hư Hi xuất hiện vẻ kinh ngạc cùng vui sướng.

Nàng xuất thế không lâu, thế nên từ trước tới nay nàng chưa từng thấy vị hôn phu của Hư Nhược Tuyết kia.

Tuy vậy nhưng nàng vẫn biết khá rõ về thông tin của vị Đạo Tử Tần Cửu Ca này.

Thế nên nàng cũng biết được tin đồn Tần Cửu Ca có nhan sắc tuyệt trần, như trích tiên hạ phàm.

Trước kia nàng hoàn toàn không thèm quan tâm những lời đồn này, dù sao đẹp thì có thể đẹp tới mức nào chứ?

Chương 842: Dì nhỏ của Nhược Tuyết

Chương 842: Dì nhỏ của Nhược Tuyết

Nhưng giờ nàng không thể không thừa nhân bản thân mình sau được, có thể đẹp tới mức này đã là hiếm thấy trên đời rồi.

“Tần Tộc Tần Cửu Ca.”

Tần Cửu Ca từ từ mở miệng, hắn cũng không cần che giấu tung tích hay danh phận gì cả, điều đó hoàn toàn không cần thiết.

Dù sao bất kỳ ai nhắm tới hắn cũng đều sẽ bị trấn áp ngay, cần gì giả heo ăn thịt hổ chứ.

Ta đứng đây là vô địch rồi, các ngươi tùy ý.

Khi nghe được chính miệng Tần Cửu Ca xác nhân thì trong lòng Hư Hi xuất hiện một cảm giác lạ.

“Ta là dì nhỏ của Nhược Tuyết, Hư Hi.”

Ánh mắt của Hư Hi khi nhìn vị vãn bối có chút lạ.

Vãn bối đẹp như thế thì người làm trưởng bối như nàng cũng khó khăn lắm.

Sau khi nghe được lời của Hư Hi thì ánh mắt của Tần Cửu Ca cực kỳ quái dị.

Dì nhỏ?

Tần Cửu Ca ho khan vài tiếng, người có phẩm hạnh chính trực như hắn đương nhiên là không nghĩ gì bậy bạ rồi.

Tần Cửu Ca quay lại nhìn con Chân Hống viễn cổ có cảnh giới Bán Thần kia,

Nếu như người khác đối đầu với con Chân Hống này, hoặc thậm chí là vị nữ nô đang đi phía sau của hắn đối đầu thì cũng không thể chiếm được lợi thế gì.

Nhưng đối với Tần Cửu Ca hắn thì chỉ là chuyện một bàn tay mà thôi.

Tần Cửu Ca lại nhìn xung quanh với ánh mắt đạm mạc, tuy nhiên ánh mắt của hắn lại dừng lại mấy giây trên người của Hạ U.

Sau đó một bạt tay đánh thẳng xuống Chân Hống.

Vị Chân Hống viễn cổ này thậm chí còn chưa kịp tỉnh lại thì đã bị đánh thành thịt nát rồi.

Huyết dịch kim sắc chảy ra như suối.

Chân Hống, một tồn tại viễn cổ lấy nhục thân làm vinh lại bị đập nát một cách vô tình như vậy.

Tất cả sinh linh có mặt ở đây đều ngây người trước chuyện này.

Con Chân Hống này chính là tồn tại khi nãy đại sát tứ phương đó, đoán chừng cho dù là Đại Đạo Thần Hoàng cùng với Cửu Thiên Huyền Thảo đến đây cũng khó mà đối phó được.

Nhưng trước mặt nam tử này thì con Chân Hống kia không khác gì sâu kiến cả,

Chỉ cần tiện tay chụp một cái cũng chết.

Nếu như muốn hình dung bằng một từ thì thật sự là quá kinh khủng.

Giờ phút này Hư Hi đã choáng váng tới cực độ, má nó, vị hôn phu của cháu gái mình kinh khủng tới mức đó sao?

Mạnh tới mức nàng không thể cảm giác được nữa rồi.

Tần Cửu Ca không thèm quan tâm tới cảm xúc khiếp sợ của những người xung quanh, chuyện trong mắt bọn hắn là hệ trọng thì cũng chỉ là hạt vừng trong mắt của Tần Cửu Ca.

Sau khi thôn phệ Tiên Ma Chủng thì nhục thân của hắn đã ngang bằng với Thần Linh.

Có thể nói hắn đã trở thành một tồn tại dù sử dụng sức mạnh nhục thân cũng có thể phá toái hư không.

Tiện tay đập chết một con Chân Hống cũng chỉ là chuyện nhỏ mà thôi, không cần quan tâm lắm.

Thật ra Tần Cửu Ca muốn nói chỉ là chuyện nhỏ mà thôi, không cần quan tâm nhiều làm gì, nhưng đối nhân xử thế thì đừng quá ngông cuồng làm gì.

Không biết nếu như những người xung quanh biết được suy nghĩ này của Tần Cửu Ca thì sẽ nghĩ như thế nào.

Tần Cửu Ca nhìn về phía gốc Thần Dược tỏa ra Thần Quang kia, rồi đi tới lấy nó, vô số cự thú xung quanh đều không dám làm gì hắn.

Tuy không dám nhưng bọn chúng vẫn gầm thét thẳng về phía Tần Cửu Ca.

Bản năng của thân thể khiến cho bọn hắn sợ hãi người này nhưng khát vọng đối với gốc Thần Dược kia đã phần nào thắng được bản năng.

Tuy nhiên ngay khi chúng vừa gào lên thì nhiều tiếng nổ ầm ầm vang lên.

Huyết nhục văng tung tóe, tất cả cự thú đều bị nổ thành nhiều mảnh.

Tràng cảnh này thật sự là quá mức huyết tinh, lúc này cho dù là một con kiến cũng bị nổ không còn hình dạng.

“Khủng khiếp thật, người này rốt cuộc là ai?”

Bạch Hổ lộ ra ánh mắt kiêng dè, hắn là tùy tùng của thiên kiêu gần như nổi tiếng nhất Chư Thiên Chi Địa này – Đại Đạo Thần Hoàng, khi này hắn cảm giác được nam nhân trước mắt có thể đánh một trận ngang tay với Thần Hoàng.

Mà người có thể đánh ngang tay được với Thần Hoàng thì chỉ có chí tôn yêu nghiệt đỉnh cấp mà thôi.

Tần Cửu Ca lười quan tâm tới suy nghĩ của những người xung quanh, sau khi hái gốc Thần Dược kia xong thì hắn lập tức đặt nó trước mặt của Hư Hi.

Dù sao nói thế nào thì nói, Hư Không Đế Tộc từ trước tới nay vẫn luôn là minh hữu của Tiên Cổ Tần Tộc, Nhược Tuyết lại còn là Đế Nữ của Hư Không Đế Tộc nữa, chuyện nhỏ không cần tốn quá nhiều công sức như thế này thì giúp cũng không mất gì.

Dù sao về sau Hư Hi cũng là dì nhỏ của mình.

“Cái này…”

Hư Hi hơi cảm động khi thấy một màn này, không hổ là Đạo Tử Tần Tộc, vừa xuất thủ liền hào phóng vô cùng.

Đây chính là một gốc Bất Tử Thần Dược đó, nói cho là cho liền.

Phải biết rõ dù là đối với Thần Nữ Viễn Cổ của Hư Không Đế Tộc như nàng thì Bất Tử Thần Dược vẫn là một tài nguyên trân quý.

Đế Tộc vẫn có chút không bằng những Cấm Kỵ Cổ Tộc khác.

Chỉ cần thế lực đó xuất hiện một tồn tại Đại Đế thì đều có thể tự xưng mình là Đế Tộc hoặc là Đế Thống, có thể nói là thế lực thuộc cấp Đại Đế.

Nhưng bọn hắn không thể tự xưng mình là Cấm Kỵ.

“Đa… Đa tạ Đạo Tử.”

Chương 843: Lấy bản thể đút

cho Y Y ăn

Chương 843: Lấy bản thể đút cho Y Y ăn

Hư Hi vội vàng cúi đầu cảm ơn, ngữ khí hơi cung kính nhưng không kém phần thân cận.

Vị hôn phu của cháu gái mình thật sự là mạnh mẽ.

Sau khi thấy tận mắt vị Đạo Tử Tần Tộc thì nàng mới biết vì sao những người trong tộc kia lại cực lực tán thành cuộc hôn sự này, vị thiên chi kiều nữ không thèm quan tâm tới gì kia sau khi nghe tên Tần Cửu Ca cũng phải thất thố ba phần.

Thậm chí khi ấy còn có nhiều Thần Nữ bức xúc, bọn hắn đi gây sự với cháu gái Nhược Tuyết của mình vì người được chọn gả cho Tần Cửu Ca không phải các nàng.

Trước kia nàng không hiểu lý do vì sao những người đó lại làm quá lên như vậy, nhưng hiện tại thì nàng hiểu rồi.

Đừng nói là cháu gái nàng, ngay cả nàng còn thèm mà.

“Các hạ, chuyện này không ổn!”

Ma Điêu đứng phía xa xa lên tiếng.

Mặc dù hắn rất kiêng kị nam tử này nhưng trên người hắn mang theo nhiệm vụ của Kiếm Chủ, hắn nhất định phải đoạt được gốc Cửu Diệu Bất Tử Dược kia về, đương nhiên dù không thể đạt được thì ít nhất cũng phải cản không cho Hư Không Đế Tộc lấy được.

Hắn là người biết rõ nhất Kiếm Chủ rốt cuộc hận Hư Không Đế Tộc tới mức nào.

Nếu như để cho Kiếm Chủ biết rõ bản thân không chỉ không giành được gốc Cửu Diệu Bất Tử Dược kia mà còn để nó lọt vào tay của Hư Không Đế Tộc thì cuộc sống sau này cực kỳ khó khăn.

Hơn nữa sau lưng hắn chính là Cửu Thiên Huyền Thảo danh chấn Chư Thiên Chi Địa.

Tương lai y nhất định sẽ đặt chân lên Thần Linh, thậm chí là Thần Vương, Đại Đế.

Mất bao lâu mới có một vị Cửu Thiên Huyền Thảo xuất hiện?

Dù cho người này có thực lực khủng bố ra sao thì Ma Điêu tin chắc Cửu Thiên Huyền Thảo sẽ không thua.

Trong Chư Thiên Chi Địa này thì hắn có thể tự tin tuyên bố bất kỳ ai cũng phải kiêng kỵ Kiếm Chủ của hắn ba phần.

Ma Điêu lại lạnh giọng lên tiếng: "Kiếm Chủ nhà ta chính là Cửu Thiên Huyền Thảo!"

Vừa nói Ma Điêu vừa ưỡn ngực mình lên.

Hiển nhiên việc có thể trở thành tùy tùng của Cửu Thiên Huyền Thảo khiến cho hắn kiêu ngạo cực kỳ.

"Ồn ào!"

Tần Cửu Ca lên tiếng một cách bình tĩnh, hắn nhìn về phía tên Ma Điêu kia rồi bóp nhẹ lòng bàn tay, tên thiên kiêu Ma Điêu kia đã bị Tần Cửu Ca bóp nát.

Thậm chí ngay cả hài cốt cũng không còn.

Đối với những người không có mắt như thế này thì Tần Cửu Ca cũng lười nói gì thêm, bóp chết là được rồi.

Đường nào cũng phải giết, nói làm gì cho mệt?

Gốc Cửu Thiên gì gì Thảo kia nếu như dám chủ động tìm tới Tần Cửu Ca thì hắn không ngại lấy bản thể của tên kia đút cho Y Y ăn.

Tu luyện tới mức này thì hắn bản thể của Cửu Thiên Huyền Thảo cũng có mùi vị không tệ đâu.

Hư Hi thấy một màn này thì càng thêm chấn động.

Tùy tùng của Cửu Thiên Huyền Thảo không phải là loại a miêu a cẩu có thể giết lúc nào cũng được, tuy nhiên y chỉ vừa nói vài câu liền bị giết ngay lập tức.

Thật sự là quá bá đạo.

Nhưng mà bản thân nàng lại ưa thích sự bá đạo này, nó khiến cho người khác cảm thấy an tâm.

Loại cảm giác an tâm này thậm chí ngay cả ca ca nàng cũng chưa thể

cho nàng được.

“Ngươi dám? Ngươi không sợ Kiếm Chủ sẽ tới đây trả thù ngươi sao? Ma Điêu Thần Tử chính là tùy tùng của Kiếm Chủ đại nhân đó, ngươi dám giết chết Ma Điêu Thần Tử sao?”

Những sinh linh đứng cạnh Ma Điêu lên tiếng đầy giận dữ.

Phải biết rõ Kiếm Chủ đại nhân cực kỳ hiển hách tại Chư Thiên Chi Địa này, y chính là một trong những chí tôn yêu nghiệt bá đạo nhất.

Ngay cả Hư Thần, Thần Tử của Hư Không Đế Tộc cũng bại trận trước Kiếm Chủ đại nhân.

Đắc tội Kiếm Chủ đại nhân thì còn muốn sống tốt không?

Ánh mắt của Tần Cửu Ca liếc sang một cái, trong nháy mắt tất cả đầu của những tên vừa lên tiếng nổ tung.

Những người khác thấy một màn này thì cũng run sợ, trước tới nay bọn hắn luôn lấy thân phận tùy tùng của Kiếm Chủ mà kiêu ngạo khắp nơi, nhưng giờ nó lại giống như một tấm bùa đòi mạng.

Khi xưa chỉ cần nói bản thân là tùy tùng của Kiếm Chủ thì ai cũng đều kiêng dè, nhưng nay thì khác.

“Chúng ta… Chúng ta là tùy tùng của vị đại nhân kia!”

Những người còn thừa lại lên tiếng một cách đầy run rẩy, tuy nhiên nghênh đón bọn hắn vẫn là một Kim Côn chói sáng.

Một thoáng sau huyết nhục văng tung tóe, tàn thi chia năm xẻ bảy xuất hiện khắp nơi.

Tôn Tề Thiên cầm Thần Côn trong tay quét qua liên tục, không ai còn sống!

Những tên này là thứ gì chứ, dám hô to gọi nhỏ trước mặt công tử.

Thật sự là một đám rác rưởi phế vật.

“Chúng ta trờ về đi!”

Chương 844: Đồng tộc với nhau thì sao có ý đồ xấu gì

Chương 844: Đồng tộc với nhau thì sao có ý đồ xấu gì

Tần Cửu Ca nhìn thẳng vào mắt của Hư Hi rồi lên tiếng.

Cửu Thiên Huyền Thảo cái gì chứ? Cái gì mà một kiếm chém chết Nhật Nguyệt Tinh Thần? Chỉ cần hắn dám đến thì Tần Cửu Ca đánh tới mức ba nó nhận không ra.

Hư Hi nghe được lời này thì gật đầu, lộ ra bộ dạng nhu thuận, dáng vẻ khác hẳn vẻ kiêu ngạo trước đây.

Nghe lời cực kỳ.

Hạ U đứng xa khi thấy bộ dạng như thế này của nữ tử mình thích thì cực kỳ khó chịu.

Hắn cảm thấy như trên đầu mình có một cái mũ xanh.

Tần Cửu Ca mang theo Viêm Linh Cơ đi tới Hành Cung của Hư Hi, Hạ U cũng đi theo.

Trên đường đi thì Hư Hi phát ra tiếng cười liên tục, những trưởng lão đi xung quanh đều nói thầm Hư Hi như biến thành một người khác vậy.

Tính cách của nàng thật sự là biến hóa quá nhanh, trước kia kiêu ngạo tới cực điểm, sao nay lại khác như thế?

Hư Hi thì hoàn toàn không quan tâm, thậm chí nàng còn không thèm nhìn Hạ U lấy một cái, tuy nhiên nàng cứ quay sang liếc Viêm Linh Cơ liên tục.

Có một vị nữ nhân tuyệt sắc như vậy bên người thì nàng không tin vị hôn phu của Nhược Tuyết chưa làm gì.

Ngay cả một nữ tử như nàng cũng khó mà nhịn nổi thì đừng nói là một nam tử.

May mà Nhược Tuyết không có mặt tại đây, nếu không thì không biết nàng sẽ suy nghĩ gì.

Hiện tại Hư Hi vẫn chưa biết Hư Nhược Tuyết đã gặp mặt Viêm Linh Cơ rồi.

Hiện tại Tần Cửu Ca vẫn tiếp tục đồng hành cùng với Hư Hi và trò chuyện vui vẻ với nàng.

Nơi đóng quân của Hư Không Đế Tộc tuy cách nơi này không xa nhưng nếu muốn đi tới đó thì cũng cần một ít thời gian.

“Nhược Tuyết không có ở nơi này.”

Sắc mặt của Hư Hi hơi thay đổi sau đó nàng nhìn về phía Tần Cửu ca.

Hư Nhược Tuyết lúc đi thì không có đi theo bọn hắn.

Tần Cửu Ca chỉ gật đầu nhẹ một cái, không nói gì thêm.

Chuyện này rất bình thường, vị Tần U Tiên có Thái Cổ Thánh Thể kia cũng không đi cùng với hắn.

Thật ra trước đó hắn đã mời nàng rồi, chỉ là nàng nhìn hắn với ánh mắt nhìn sắc lang nên không thành công.

Đều là đồng tộc với nhau hết, ta sao lại có ý đồ gì xấu!

Giờ nghĩ lại Tần Cửu Ca vẫn thấy nàng thật sự quá đáng, sao lại phòng một vị đệ đệ tuấn mỹ như hắn làm gì.

Hạ U đi phía sau với sắc mặt lãnh lẽo, nếu không phải vì hắn biết bản thân không thể đánh thắng được người này thì hắn đã lên đánh tên này một trận rồi.

“Trang bức? Hiện tại ngươi cứ thoải mái trang bức, đợi tới lúc luyện đan ta nhìn xem ngươi làm thế nào nữa.”

Hạ U gầm thét trong lòng.

Đoạn thời gian trước thì tuy đối mặt với mình Hư Hi vẫn còn hơi qua loa nhưng lúc nào cũng là khuôn mặt tươi cười đón đãi.

Nhưng bây giờ thì sao?

Bây giờ thì thậm chí nhìn nàng còn không thèm nhìn hắn một cái.

Nội tâm của Hạ U cực kỳ khó chịu, nhưng hắn vẫn chờ một cơ hội cho bản thân trang bức.

Ngoại trừ hắn ra thì Cửu Diệu Bất Tử Dược còn ai có thể dùng để luyện đan được? Hắn dám tự tin tất cả mọi người thuộc Hư Không Đế Tộc có mặt tại đây đều không có bản lĩnh đó.

Phải biết đây chính là nguyên liệu luyện đan của Luyện Đan Sư cấp

bậc Thần Linh, nếu như không có Luyện Đan Sư cấp Thần Linh thì kỹ thuật của hắn là cao nhất tại đây.

Không lẽ tên Đạo Tử Tần Tộc này còn biết luyện đan sao?

Dù cho có biết luyện đan đi chăng nữa thì không lẽ hắn còn tinh thông hơn cả mình?

Tên Đạo Tử Tần Tộc này còn có thể nghịch thiên cải mệnh luyện chế gốc Cửu Diệu Bất Tử Dược thành đan sao?

Không thể nào.

Nơi đóng quân của Hư Không Đế Tộc là trên một tòa Thần Sơn.

Nơi này linh khí dồi dào, có thể nói là một chỗ bảo địa tự nhiên.

Tuy nhiên thần sắc của tất cả người của Hư Không Đế Tộc bây giờ đều vô cùng lo lắng.

Đế Tử Hư Thần của bọn hắn trên người dính một vết thương Đại Đạo kỳ lạ, phải sử dụng đan dược do Cửu Diệu Bất Tử Dược chế thành mới có thể hồi phục được.

Trong tay bọn hắn tuy vẫn có Bất Tử Thần Dược nhưng không có gốc nào là Cửu Diệu Bất Tử Dược cả.

May mà trước kia bọn hắn nhận được một tin tức về một gốc Cửu Diệu Bất Tử Dược ngoài kia đang chuẩn bị xuất thế.

Nên mới để muội muội của Đế Tử Hư Thần đi tới đó để đoạt.

Trong những người đi theo còn có một vị Luyện Đan Sư đỉnh cấp mà Đế Tử kết bạn được,

“Thần Nữ Hi trở về, Thần Nữ Hi trở về.”

Tất cả mọi người của Hư Không Đế Tộc sau khi thấy Hư Hi trở về liền vui mừng khôn xiết, dù sao Thần Nữ Hi chính là người mà Đế Tử Hư Thần tin tưởng giao cho trọng trách đi đoạt Cửu Diệu Bất Tử Dược.

Sau đó thì Hành Cung cũng dần dần đáp xuống Thần Sơn.

“Tên kia là… Ai thế?”

Có một vị thiên kiêu của Hư Không Đế Tộc khi thấy nam tử tuấn mỹ

kế bên cạnh Hư Hi thì lên tiếng thắc mắc.

Người này tuyệt đối là người có khí chất tuyệt trần nhất mà hắn từng thấy.

“Đó chính là Tiên sao?”

Chương 845: Không cùng một thế giới, ghen ghét làm gì?

Chương 845: Không cùng một thế giới, ghen ghét làm gì?

Có một vị thiên chi kiều nữ khác của Hư Không Đế Tộc cũng lên tiếng, trong mắt toàn là vẻ rung động.

Đế Tử Hư Thần chắc chắn là một nam tử có nhan sắc đứng đầu, tuy nhiên nếu để y đứng cạnh nam tử này thì Đế Tử cũng chỉ thường thôi.

“Là Tần Đạo Tử, đó chính là Tần Đạo Tử, má nó, tiền đồ của ta, không ngờ sinh thời ta lại có cơ hội gặp mặt Tần Đạo Tử.”

Có một vị thiên kiêu khác của Hư Không Đế Tộc nhận ra Tần Cửu Ca là ai.

Dù sao thanh danh của Tần Cửu Ca không nhỏ, có không ít thiên kiêu nữ tính của Hư Không Đế Tộc thông qua nhiều con đường đã thu thập được hình ảnh của Tần Cửu Ca, có người còn quan sát ngày đêm, thậm chí là ôm để ngủ.

Ban đêm còn làm một số chuyện xấu hổ nữa.

Cho nên các nàng chỉ cần nhìn một cái liền lập tức nhận ra Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca từ trước đến nay vẫn chưa từng đi tới Hư Không Đế Tộc, thế nên đây là lần đầu tiên người của Hư Không Đế Tộc được chứng kiến tận mắt vị Tần Đạo Tử này.

“Đã sớm nghe được việc dung mạo của Tần Đạo Tử hơn người, giống như là Trích Tiên hạ phàm, lần này gặp mặt quả nhiên danh bất hư truyền!”

Ánh mắt của vô số thiên kiêu nữ tính sáng lên, bọn hắn nhìn chằm

chằm vào Tần Cửu Ca đang đứng phía xa.

Về phần nữ tử cùng với con yêu hầu bên người của Tần Đạo Tử thì đều bị các nàng không chú ý đến.

Tần Đạo Tử mặc dù chưa bao giờ đến Hư Không Đế Tộc nhưng thanh danh của hắn cũng truyền khắp trong tộc, không ai không biết.

Thế nên điều này khiến cho trên người của Tần Cửu Ca xuất hiện một tầng ánh sáng thần bí.

Toàn thân áo trắng, dáng người thon dài, khí chất cực phẩm, gương mặt như ngọc.

Đây quả thật là một tuyệt thế thần nhan, Tiên Khí như lượn lờ quanh người của Tần Cửu Ca.

“Đây thật sự là quá bất khả thi, sao có người lại đẹp được đến như vậy!”

Càng lúc càng có nhiều thiên chi kiều nữ của Hư Không Đế Tộc tụ tập lại đây để quan sát nhan sắc của Tần Cửu Ca, tin tức oanh động khắp nơi.

Lúc này đừng nói là thiên kiêu nữ tính không thể rời mắt khỏi người của Tần Cửu Ca, thậm chí còn có một bộ phận thiên kiêu nam tính cũng không chịu rời mắt khỏi người hắn.

“Không biết Tần Đạo Tử có ngại việc ta là nam tử hay không nữa?”

Có một vị nam tử gương mặt tuấn tú của Hư Không Đế Tộc thì thào.

Nam thêm nam mới tốt, chỉ có nam nam mới là chân ái, dị tính đều chỉ vì sinh sôi hậu đại mà thôi.

“Thần ơi, sao ngài lại cho ta thấy được chân thân của Tần Đạo Tử, không được rồi, ta sắp không chữa được nữa rồi, sau khi thấy được dung nhan của Tần Đạo Tử thì sao sau này ta còn có thể nhìn trúng nam tử khác được nữa chứ!”

Một vị nữ tính không biết đã sống qua bao nhiêu vạn năm lên tiếng, thần sắc vừa khó chịu vừa xuất thần.

Lúc trước nàng vẫn còn suy nghĩ lấy chồng và lập gia đình, nhưng sau khi thấy Tần Cửu Ca thì bất kỳ nam tử nào đều không có sức hút với nàng.

“Đông lôi chấn chấn, mưa hạ tuyết, thiên địa hợp, chỉ có thể bên cạnh người! Chỉ nguyện bên cạnh người tới đầu bạc răng long, nếu như không được làm tùy tùng của người thì đời này ta Thanh Đăng Cổ Phật.”

Một thiên kiêu nữ tính khi thấy được dung nhan của Tần Cửu Ca cũng lẩm bẩm nói.

Hiện tại nàng đã quyết định sau này phải cố gắng tu luyện, sau này dù chỉ làm tùy tùng của hắn thì cũng đã đủ rồi.

Đây đã là tốt lắm rồi, có vài nữ thiên kiêu thậm chí đã ướt.

Ý chỉ ở đây là nước mắt phun trào.

Buồn cười thật.

Những thiên kiêu nam tính kia thở dài một cái, nếu như người khác thì bọn hắn còn có thể ghen ghét chút ít, nhưng nếu như đối phương là Tần Cửu Ca thì ghen ghét hoàn toàn không cần thiết.

Cả hai còn không phải ở cùng một thế giới, ghen ghét thì có ích lợi gì.

Khi Tần Đạo Tử trong truyền thuyết tới nơi này thì lập tức khiến cho mọi thứ như muốn nổ tung.

Tất cả đều muốn tận mắt nhìn thấy dung nhan của Tần Đạo Tử.

Truyền ngôn về Tần Đạo Tử trong Hư Không Đế Tộc nhiều đến nổi đếm mãi không hết.

Mà Hạ U đứng bên cạnh từ đầu tới cuối thì cực kỳ đố kỵ, trong lòng của hắn đang rực cháy một ngọn lửa, vì sao, vì sao nhân vật chính không phải là bản thân.

Vì cái gì?

Một lát sau khi các ngươi muốn luyện gốc Cửu Diệu Bất Tử Thảo kia thì các ngươi sẽ biết ai là người đáng để các ngươi reo hò nhất.

Hạ U nghĩ một cách giận dữ, một hồi các ngươi muốn luyện đan để cứu Hư Thần thì các ngươi sẽ tìm tới ai!

“Sức hấp dẫn của ngươi thật sự là lớn thật, đặc biệt là những thiên kiêu nữ tính kia, ánh mắt của các nàng không thể rời khỏi người ngươi được.”

Bỗng nhiên một âm thanh cởi mở vang lên.

Sau đó là một nam tử tướng mạo tuấn lãng, khí chất cao quý nhưng không thiếu phần bá khí đi đến.

Đây chính là Đế Tử Hư Thần của Hư Không Đế Tộc.

Là một tồn tại có Đại Đế Huyết Mạch cực kỳ nồng đậm.

Sau khi nhìn thấy tên Đạo Tử Tần Tộc này thì trong mắt của Đế Tử Hư Thần không giấu nổi vẻ kinh ngạc.

Những thiên kiêu mà trước tới nay hắn đã từng tiếp xúc qua thì hắn đều có thể cảm nhận được thực lực của đối phương không ít thì nhiều.

Nhưng hiện tại khi đứng trước mặt của tên Đạo Tử Tần Tộc này thì hắn hoàn toàn không cảm nhận được gì cả, giống như người trước mắt chỉ là một phàm nhân bình thường không có gì lạ.

Tuy nhiên chỉ có đồ đần mới xem Đạo Tử Tần Tộc là một phàm nhân bình thường.

“Mời Đạo Tử đến!”

Hư Thần tự mình tiếp đón Tần Cửu Ca vào trong Thần Sơn.

Trên đường đi thì hắn cũng kể chuyện bản thân gặp phải cho Tần Cửu Ca nghe.

“Tổn thương của ngươi là tổn thương đến từ Bản Nguyên!”

Chương 846: Ba đạo Bản Nguyên Chi Lực

Chương 846: Ba đạo Bản Nguyên Chi Lực

Tần Cửu Ca chỉ cười nhạt một cái rồi nói với Hư Thần, Cửu Thiên Huyền Thảo chính là Thế Giới Chi Tử, trong người hắn có chứa đựng năng lượng Bản Nguyên.

Nếu như bình thường thì Bản Nguyên Lực Lượng cũng không phải là thứ gì quá ghê gớm, nhưng nếu như có thể tu luyện nó tới một mức độ nhất định, đưa tay nhấc chân lập tức điều động được Bản Nguyên

Chi Lực của thế giới thì uy lực nó bạo phát ra sẽ cực kỳ kinh khủng.

“Không chỉ có một lực lượng!”

Sau khi cảm nhận tổn thương trong người của Hư Thần thì ánh mắt của Tần Cửu Ca có chút biến hóa.

Một loại Bản Nguyên Chi Lực là đại biểu cho một Thế Giới Chi Tử, hai loại là đại diện hai tên Thế Giới Chi Tử.

Có thể nói cảm nhận được bao nhiêu loại Bản Nguyên Chi Lực là sẽ có bấy nhiêu Thế Giới Chi Tử.

Trong cơ thể của Hư Thần tồn tại tới ba loại Bản Nguyên Chi Lực, điều này đại biểu cho hắn bị ba vị Thế Giới Chi Tử tấn công.

“Đạo Tử minh giám, đúng thật là ngoại trừ gốc Cửu Thiên Huyền Thảo kia ra thì còn có hai tên cùng lúc ra tay với ta.”

“Một người tên là Triệu Vô Song, còn người còn lại thì tên là Đồ Hồng Thư, cả hai đều có thực lực không tệ.”

m thanh của Hư Thần mang theo nộ khí, lúc ấy do bản thân hắn không có chuẩn bị nên mới bị vây công.

Nếu như không phải trúng kế thì với nội tình của hắn chắc chắn hắn sẽ không chịu Đạo Thương nghiêm trọng như vậy.

Ánh mắt của Tần Cửu Ca bỗng nhiên chớp chớp, thật là đi mòn gót sắt tìm chẳng thấy, bản thân không cần tìm liền có người tự chui đầu tới cửa.

Ba người vây công Hư Thần hắn là ba tên Thế Giới Chi Tử.

Mặc dù Tần Cửu Ca không biết lý do vì sao khiến cho ba tên Thế Giới Chi Tử này tập hợp lại nhưng Bản Nguyên của bọn hắn chắc chắn sẽ thuộc về Tần Cửu Ca mà thôi/

Giờ hắn đã xác định được hai vị Thế Giới Chi Tử còn lại tên là Triệu Vô Song cùng với Đồ Hồng Thư.

Điều này giảm bớt không ít việc cho Tần Cửu Ca.

“Ca ca, ngươi cần chữa thương!”

Sau khi thấy Hư Thần ho khan vài cái thì Hư Hi cũng nhanh chóng lên tiếng một cách lo lắng.

Lần Đạo Thương này của ca ca thật sự là quá nghiêm trọng.

Nhất định phải lập tức trị liệu mới được.

Hư Thần gật đầu nhẹ, hắn biết rõ trạng thái hiện tại của bản thân không thể để chậm trễ hơn.

Mà Hạ U đứng cạnh thì cũng lộ ra vẻ mặt kiêu ngạo.

Hư Thần cũng ngẩng đầu nhìn về phía y rồi lên tiếng: "Làm phiền Hạ huynh lần này rồi."

Sau khi nói xong thì Hư Thần lập tức ho khan vài tiếng, thậm chí là còn ho ra máu nữa.

Đạo Thương mà hắn bị lần này rất đặc thù, sau khi lật khắp tư liệu, sách cổ thì hắn mới biết được chỉ có thể sử dụng đan dược từ Cửu Diệu Bất Tử Dược mới chữa trị được.

Trên mặt Hạ U lúc này hiện lên một tia nghiền ngẫm, có giá trị thì mới có tư cách bàn điều kiện.

Hắn nhìn sang vị Đạo Tử Tần Tộc trong truyền thuyết này một cái.

Nếu luận về thực lực thì có thể ta không bằng ngươi, nhưng nếu nói về chữa bệnh cứu người thì ngươi có tư cách gì so với ta?

Hạ U ho nhẹ một tiếng rồi im lặng, thái độ vừa rồi Hư Hi đối xử với hắn rất lãnh đạm.

Hiện tại chỉ cần bản thân không muốn luyện đan cho Hư Thần thì chắc chắn nàng sẽ cầu xin ta mà thôi.

Giống như thái độ khi nãy nàng đối xử với Tần Cửu Ca vậy, Hạ U ta có gì không bằng hắn?

Sau khi Hư Thần nói xong thì Hạ U hoàn toàn không đáp lại, điều này khiến cho toàn bộ tòa Đại Điện này chìm vào yên tĩnh.

Hư Thần híp mắt nhìn Hạ U, nếu như không phải hiện tại hắn còn đang chịu trọng thương và muốn cầu cạnh tên này thì y đã sớm chết rồi.

"Hư Thần huynh, điều kiện mà lần trước ta bàn với ngươi ngươi có đồng ý hay không."

Thần sắc của Hạ U bình thản, hắn lên tiếng như đã nắm vững thắng

lợi trong tay.

Hắn là người duy nhất ở đây có thể luyện chế đan dược chữa trị cho Hư Thần, thế nên hắn hoàn toàn có tư cách để bàn điều kiện.

“Hạ huynh! Thời điểm đi ta và ngươi đã thương lượng xong rồi, điều kiện thứ nhất ta không thể chấp nhận được.”

Khi nói câu này thì thần sắc của Hư Thần đã trở nên hơi giận dữ, điều kiện đầu tiên của tên Hạ U này vậy mà lại muốn cưới muội muội Hư Hi của mình.

Điều kiện này thì hắn không thể đáp ứng được.

Vào lúc đi tìm Cửu Diệu Bất Tử Dược thì hắn đã bàn lại với Hạ U một lần, không ngờ bây giờ y lại lật lọng.

“Hư Thần huynh, điều này là do ngươi không đúng, Hạ U ta nói gì thì nói cũng là Chí Tôn thiên kiêu, dù thiên phú không đủ nhưng tính ở mặt luyện đan thì ta cũng thuộc hàng đỉnh cấp trong Thiên Tôn, hoàn toàn đầy đủ điều kiện để làm em rể của ngươi mà!”

Hạ U lúc này lộ ra thần sắc ăn chặt Hư Thần rồi, thương thế của Hư Thần chỉ càng ngày càng nghiêm trọng hơn, ngoài y ra thì không ai có thể luyện chế đan được cứu mạng hắn cả.

“Cút, ngươi… Cút đi cho ta, Bản Đế Tử không cần đến người như ngươi trị liệu!”

Hư Thần ho khan vào tiếng rồi hét thẳng vào mặt của Hạ U.

Không ngờ ngươi lại dám nhắm vào muội muội của ta, ngươi soi gương thử chưa, ngươi xứng sao?

“Hư Thần huynh, ta có thể nói cho ngươi biết nếu như ngươi tiếp tục không trị liệu thì nhẹ có thể tổn thương tới Đại Đạo Căn Cơ, nặng thì có thể… Tử vong!”

Hạ U vừa nói vừa nhìn về phía Hư Hi, Hư Hi đương nhiên biết rõ điều kiện đầu tiên mà hắn nói tới là gì.

Điều kiện đó chính là cưới Hư Hi làm vợ.

“Cho dù Bản Đế Tử không đặt chân được vào Đế Đạo, thậm chí là chết đi thì cũng tuyệt đối không đồng ý.”

Chương 847: Ta không tốn quá nhiều sức cũng làm được

Chương 847: Ta không tốn quá nhiều sức cũng làm được

Hư Thần đánh thẳng một kích về phía Hạ U, ra hiệu hắn nhanh xéo đi chỗ khác, không thì Hư Thần sẽ hạ sát thủ.

Hạ U thấy cảnh này thì cũng không nổi giận, ngược lại hắn còn cười ha hả rồi nhìn về phía Hư Hi.

Vị Hi Thần Nữ biết rõ tổn thương của ca ca nàng nặng ra sao.

Hơn nữa tình cảm giữa hai huynh muội tốt đến mức nòa.

Hiện tại nội tâm của Hư Hi cực kỳ xoắn quýt, nàng thật sự không biết lựa chọn như thế nào nữa, một bên là Đại Đạo Căn Cơ của ca ca, thậm chí là tính mạng, một bên là hạnh phúc cả đời của nàng.

Nhưng mà sau khi trầm mặc một lát nàng cũng có quyết định.

Hư Hi nhìn thoáng qua Hư Thần, đây chính là ca ca của mình, khát vọng cả đời của ca ca chính là đặt chân lên Đế Đạo, dẫn đầu Tộc Nhân huy hoàng toàn bộ Chư Thiên.

Vì thế mà hắn đã không tiếc giá nào, ngủ say qua nhiều thời đại.

Một người như vậy sao có thể vẫn lạc được chứ!

“Ngươi trị liệu cho ca ca của ta, ta đồng ý gả cho ngươi!”

m thanh của Hư Hi cực kỳ lãnh đạm, nàng nhìn về phía Hạ U rồi từ từ lên tiếng, nếu như không phải vì tổn thương của ca ca quá nặng, không thể trì hoãn thêm thì nàng không phải đi tới bước đường này.

Sau khi nói xong thì nàng còn nhìn thoáng qua Tần Cửu Ca.

Qua một đường nói chuyện vui vẻ khi nãy thì nàng thật sự rất hâm mộ.

Nàng hâm mộ cháu gái của mình lại có thể gả được cho một người tuyệt vời như Tần Cửu Ca.

Dùng năm chữ rồng phượng trong loài người cũng không thể đủ hình dung Đạo Tử Tần Tộc.

Thật ra nếu như Tần Cửu Ca biết luyện đan thì mọi chuyện sẽ tốt hơn rất nhiều, nhưng với tuổi tác như thế thì sao hắn có thể biết luyện đan được chứ?

Với lại có biết thì cũng không quá cao thâm.

Hạ U nghe được lời này thì vui mừng không thôi, chuyện này ván đã đóng thuyền, chuyện sau đó thì dễ làm rồi.

Nhưng mà còn chưa đợi hắn cao hứng được năm phút thì một cự chưởng đã đánh thẳng về phía hắn.

Hạ U ngã xuống đất rồi thổ huyết, ngũ tạng lục phủ nát bấy, thê thảm vô cùng.

“Thật sự là không thú vị, dì nhỏ à, ngươi không muốn gả thì không muốn gả thôi, làm gì mà phải ép! Chỉ là một vết thương Đại Đạo đơn giản mà thôi, muốn trị liệu loại Đạo Thương này ta không tốn quá nhiều công sức cũng làm được.”

“Về phần người này thì ta đánh chết trước cho ngươi!”

m thanh của Tần Cửu Ca vang vọng trong đại điện.

Tên kia thật sự như một tên hề đang nhảy nhót, ban đầu Tần Cửu Ca không có ý định quan tâm hắn lắm, nhưng loại người ỷ việc bản thân mình có chút bản lĩnh liền đi làm bậy này thật sự quá đáng ghét, giết trước rồi nói sau.

Hạ U tuyệt đối không phải là người của Thái Cổ Tiên Vực, bằng không thì cho hắn thêm mấy cái gan hắn cũng không dám làm chuyện này.

Hư Hi nhìn Tần Cửu Ca với thần sắc giật mình, vị hôn phu của cháu gái mình thật sự quá bá đạo.

Nhưng mà trong lòng nàng lại thở dài một hơi, nơi này không phải Thái Cổ Tiên Vực, nếu như ca ca của nàng không được chữa trị kịp thời thì sau này nhẹ nhất là căn cơ Đại Đạo bất ổn.

“Than thở cái gì! Ta nói rồi, chuyện nhỏ như thế này ta có thể chữa được, không cần lo lắng!”

Tần Cửu Ca thấy được Hạ U vẫn còn chưa triệt để chết thì lên tiếng một cách bình thản.

Tên này thực lực cũng không tệ, thiên phú cũng cao, nhưng đáng tiếc

là gặp phải Tần Cửu Ca hắn.

Hạ U ngã vào trong vũng máu nhưng chưa chết hẳn, trong mắt hắn hiện lên vẻ hoảng sợ.

Một kích vừa rồi của Tần Cửu Ca thật sự quá đáng sợ, y đã sử dụng toàn bộ thực lực để ngăn cản rồi mà vẫn bị đánh tới mức thừa sống thiếu chết.

“Ta có thể cứu mạng của Đế Tử, ngươi không thể giết ta!”

Hạ U lạnh lùng nói, đây là một trong những lá bài tẩy của hắn, ở chỗ này chỉ có một mình hắn cứu được căn cơ Đại Đạo của Đế Tử Hư Thần mà thôi.

Nếu như có người giết hắn thì đó không khác nào đoạn tuyệt căn cơ cùng với tương lai của Hư Thần cả.

Tần Cửu Ca nhìn Hạ U rồi cười một tiếng.

Oanh!

Một cự chưởng bay thẳng về phía Hạ U đang nằm trong vũng máu.

Tiếng xương cốt bể nát vang lên, tất cả mọi người đều giật mình.

Hạ U lại phun ra mấy ngụm máu tươi, hắn lúc này đã luống cuống thật sự rồi.

Ánh mắt của hắn chấn kinh phi thường, bây giờ Hạ U tin rằng tên Tần Đạo Tử này thật sự dám hạ sát thủ.

Không lẽ tên này hoàn toàn không để ý tới căn cơ, hay thậm chí là tính mạng của Đế Tử Hư Thần sao?

Hư Thần thấy một màn này thì không lên tiếng, coi như đã thầm chấp nhận tất cả.

“Ta nói là ta có thể trị, còn cần ngươi làm gì chứ?”

Chương 848: Không trách Tần Cửu Ca

Chương 848: Không trách Tần Cửu Ca

Tần Cửu Ca cũng không nói nhảm thêm gì nhiều, lúc này thậm chí hắn còn lười nhìn về phía Hạ U.

Loại người này ở bất kỳ thế giới nào cũng có mà thôi.

Thật sự, đồ đần độn sẽ không bao giờ thiếu, không cần phải cảm thấy kinh ngạc trước sự đần độn của bọn hắn.

Đối với loại người này thì cách tốt nhất là cho hắn một bạt tai, tốt hơn là đánh chết tươi luôn thì thế giới sẽ im lặng.

Thậm chí Tần Cửu Ca còn không muốn nói thêm một câu nào trước mặt những tên ngu ngốc này.

Tần Cửu Ca giơ tay lên nắm một cái, không gian xung quanh Hạ U dần vặn vẹo.

Hư Thần thấy chiêu này của Tần Cửu Ca thì trong mắt xuất hiện một cảm xúc không tên, như đang suy nghĩ điều gì đó.

Hư Thần đang thử đặt mình vào vị trí của Hạ U xem hắn có thể chống đỡ được hay không!

Một chiêu này tuy nhìn vào thì không có gì lạ, chỉ là một chiêu thức bình thường mà thôi nhưng thật ra nó đã khóa cứng toàn bộ không gian xung quanh.

Nếu như không phải là người tu luyện Không Gian Đại Đạo tới cực hạn thì sẽ không làm được chuyện này.

“Ngươi… Ngươi không thể…”

Sắc mặt của Hạ U đỏ lên, hắn đang cố gắng liều mạng giãy dụa, Linh Lực trong cơ thể đang dần bộc phát.

Hắn lao thẳng về phía trước nhưng hoàn toàn không có bất kỳ tác dụng nào.

Trên mặt của Hạ U hiện rõ vẻ chấn kinh cùng với sợ hãi.

Ban đầu hắn còn định trả giá thêm một đợt nữa.

Giao dịch mà, nếu như ngươi cảm giác giá tiền đó không thích hợp thì ngươi có thể bàn lại!

Nếu như ngươi không muốn gả Hư Hi cho ta thì chúng ta cùng ngồi xuống bàn lại là được!

Sao tên Tần Cửu Ca lại này manh động tới mức này, chuyện chưa đi tới đâu, còn chưa hợp tác mà đã động thủ giết người rồi.

Một tiếng nổ mạnh vang lên trong đại điện, một mảnh huyết vụ tiêu tán ra không khí xung quanh, tràng cảnh huyết tinh tới cực điểm.

Đại điện cũng trở nên càng yên tĩnh.

Sắc mặt của Hư Hi có chút phức tạp, một bên nàng cảm tạ Tần Cửu Ca xuất thủ trấn áp tên này, nhưng một mặc khác nàng lại lo lắng không biết Tần Cửu Ca có thật sự biết cách chế ra đan dược cứu mạng ca ca nàng hay không.

Nếu như không thể thì nội tâm của nàng sẽ càng trở nên phức tạo hơn, đương nhiên nàng cũng sẽ giấu trong lòng mà không nói ra.

Hư Thần cười ha ha nhìn về phía Tần Cửu Ca rồi nói: "Tạ ơn Đạo Tử đã xuất thủ dùm ta, nếu không phải ta cảm giác được tên Hạ U kia cũng không phải hạng vừa thì ta đã xuất thủ trấn áp hắn từ lâu rồi."

Thời khắc này Hư Thần hoàn toàn không đề cập gì tới thương thế của mình.

Hắn cũng không trách cứ việc Tần Cửu Ca đoạn tuyệt đường lui của mình.

Tần Cửu Ca nhìn thoáng qua Hư Thần với vẻ tán thưởng, vị này không hổ là Đế Tử của Hư Không Đế Tộc, dù cho mình có giết chết người duy nhất có khả năng cứu sống y mà y vẫn không quan tâm.

Nếu như là người khác khi đặt trong tình cảnh này thì chắc chắn biểu lộ sẽ không được thong dong như Hư Thần được.

Dù sao người cần được cứu không phải là Tần Cửu Ca.

Nên khi hắn giết người thì hắn không cần quan tâm quá nhiều.

Tần Cửu Ca nhìn thoáng qua Hư Hi với sắc mặt phức tạp rồi lên tiếng nói: "Đạo Thương của Đế Tử ta có thể trị được."

Tần Cửu Ca nhấp một ngụm trà xanh, thần sắc lạnh nhạt.

Hư Hi đứng cạnh nghe được câu nói này thì thần sắc lộ ra vẻ kích động.

Kém chút nữa là nàng đã lên tiếng hỏi lại đó có phải sự thật không.

Nhưng mà vì sự tín nhiệm của nàng dành cho Tần Cửu Ca nên nàng không nói điều đó ra miệng.

Nàng đang suy nghĩ không lẽ vị hôn phu của cháu gái mình này còn có luyện được Đan Dược Bán Thần à.

Phải biết nơi này không phải Thái Cổ Tiên Vực, xung quanh đây hoàn toàn không có bất kỳ Luyện Đan Sư Thần Linh Cảnh nào cả, Luyện Đan Sư của Hư Không Đế Tộc cũng không thể luyện chế được đan dược chữa thương cho Hư Thần.

Cửu Diệu Bất Tử Đan là một nguyên liệu cực kỳ hi hữu, thế nên việc luyện chế nó thành đan dược chắc chắn không phải chuyện dễ dàng gì, thậm chí Luyện Đan Sư của Hư Không Đế Tộc còn chưa từng nghe qua tên của nó.

Chỉ có một mình Hạ U là có Đan Phương hoàn chỉnh mà thôi.

Nếu như không biết thì sao có thể luyện được chứ.

Mà chỉ có một mình Hạ U biết luyện loại đan dược này, đây chính là tuyệt kỹ độc môn của Hạ U.

Nếu không thì với tính tình của Hư Không Đế Tộc sao có thể để một tên như vậy làm loạn được chứ.

Trong mắt của Hư Thần hiện tại cũng hiện rõ vẻ kích động, nếu như nói hắn không quan tâm tới việc căn cơ Đại Đạo của mình bị tổn thương hay thậm chí là có thể bị ảnh hưởng tới tính mạng thì chắc chắn không đúng.

“Tần Tộc có trưởng lão biết luyện loại đan này sao?

Chương 849: Cửu Diệu Bất Tử Đan cũng không thể chữa

Chương 849: Cửu Diệu Bất Tử Đan cũng không thể chữa

Hư Thần tuy kích động nhưng vẫn nhanh chóng lấy lại trầm ổn, hắn lên tiếng hỏi Tần Cửu Ca.

Lúc truyền tin hắn đã hỏi thử xem bên phía Tần Tộc có người nào biết luyện chế đan dược từ Cửu Diệu Bất Tử Đan không.

Nếu không có thì cùng đi tới, không có thì thôi.

Khi Tần Cửu Ca tới đây thì hắn còn nhìn thoáng qua bên cạnh Tần Cửu Ca nhưng chỉ thấy một con Hầu Tử cùng với một vị nữ tử tuyệt sắc.

Nhìn khí tức của con Yêu Hầu kia thì biết chắc là nó không biết luyện đan rồi, vị nữ tử kia thì càng không nói, chỉ mới có cảnh giới Thiên Tôn Tam Trọng, tuyệt đối không thể luyện chế ra đan dược Bán Thần Cấp.

Thế nên hắn càng thiên về hướng Tần Tộc không có người biết luyện chế được đan dược này.

Thật ra đây cũng là điều bình thường, dù sao Cửu Diệu Bất Tử Đan quá hiếm thấy.

Ai cũng không biết nơi này cần đan dược từ Cửu Diệu bất Tử Đan.

Nếu như ra ngoài thì Hư Không Đế Tộc có nhiều cách để tìm thấy Cửu Diệu Bất Tử Đan, nhưng nơi này lại không phải là Thái Cổ Tiên Vực.

“Đạo Thương này của ngươi là do bị Bản Nguyên làm thương tổn, thật ra dùng Cửu Diệu Bất Tử Đan cũng không thể chữa trị tốt được.”

Tần Cửu Ca mở miệng nói.

Tổn thương của Hư Thần đến từ Thế Giới Bản Nguyên, Cửu Diệu Bất Tử Đan cũng chỉ có thể làm dịu thương thế của y mà thôi, không phải là trừ tận gốc.

Nghe tới lời này thì sắc mặt của Hư Hi cùng với Hư Thần tái nhợt.

Đặc biệt là Hư Hi, ca ca của mình có chí hướng đặt chân Đế Đạo, nếu như hiện tại không thể trị liệu triệt để thì chắc chắn sau này Đại Đạo vô vọng.

“Yên tâm, ta đã nói thì chắc chắn ta sẽ có cách trị hết.”

“Ngươi dính phải tổn thương đến từ Thế Giới Bản Nguyên, ta cần Bản Nguyên Chi Huyết của người đả thương ngươi.”

Tần Cửu Ca lên tiếng nói.

Vết thương trên người của Hư Thần nếu muốn chữa trị tận gốc thì

phải sử dụng Bản Nguyên Chi Huyết của người làm tổn thương hắn mới có thể trị hết được.

Xem ra Cửu Thiên Huyền Thảo đã luyện Thế Giới Bản Nguyên Chi Kực tới mức xuất thần nhập hóa, nếu không thì nó không thể nào tạo thành thương thế sâu nặng như thế này cho Hư Thần được.

“Bản Nguyên Chi Huyết của Cửu Thiên Huyền Thảo sao?”

Ánh mắt của Hư Hi chớp chớp nhìn Tần Cửu Ca, thực lực của Cửu Thiên Huyền Thảo thâm khả bất trắc, ngay cả ca ca nàng cũng nói là không chắc có thể đối phó được, thế nên chỉ có thể dựa vào nhiều Bán Thần vây giết.

Tuy nhiên thời gian còn lại cho ca ca của nàng không còn nhiều lắm.

Mà Cửu Thiên Huyền Thảo không phải người ngu, một khi bên nàng tụ tập nhiều Bán Thần thì chắc chắn hắn sẽ chạy đi ngay.

Nhưng nếu chỉ phải một hai tên Bán Thần đi thì rất dễ bị giết ngược.

“Không có việc gì, cứ giao cho ta là được!”

Tần Cửu Ca nhìn Hư Hi rồi cười một tiếng, dù sao nói thế nào hắn cũng phải giết chết Cửu Thiên Huyền Thảo để đoạt Thế Giới Bản Nguyên.

Nếu như tiện thì cũng có thể tặng một nhân tình, nói đi nói lại thì cũng đều là người một nhà.

Tiên Cổ Tần Tộc có rất nhiều đồng minh mà.

Nếu như Tiên Cổ Tần Tộc thân cổ thế cô đối mặt với nhiều thế lực Cấm Kỵ khác thì dù nó có mạnh cỡ nào thì cũng sẽ có ngày tiêu vong.

Hắn thân là một phần tử của Tần Tộc nên hắn cũng có trách nhiệm cống hiến cho tình hữu nghị giữa hai bên.

“Đa ta… Đạo Tử.”

Sắc mặt Hư Thần hơi cảm động, hắn không biết mục đích chính của Tần Cửu Ca là đoạt Thế Giới Bản Nguyên trong người của Cửu Thiên Huyền Thảo.

Hắn nghĩ rằng vì hắn nên Tần Cửu Ca mới đích thân nguy hiểm đi chém giết Cửu Thiên Huyền Thảo.

Đây là một nhân tình lớn đó.

Ít nhất đây cũng là ân tình chữa trị căn cơ Đại Đạo.

Đạo Tử Tần Tộc không phải không có địch nhân, trong Loạn Cổ Hoàng Tộc còn có một tôn yêu nghiệt nghịch thiên Hoàng Thái Hoàng, hiện tại Hoàng Thái Hoàng cũng cực kỳ nghịch thiên, thiên phú cao cùng với nội tình qua vô số năm tháng khiến cho y không thua kém gì Tần Đạo Tử.

Đây chính là người có thể khiến cho Thái Hoàng Đế Kiếm chủ động nhận chủ đó.

Ai dám xem nhẹ y?

Cho dù là Hư Thần cũng rất lo lắng việc nếu như Tần Cửu Ca đối mặt với Hoàng Thái Hoàng thì sẽ ra sao.

Hiện tại ngay cả chuyện không liên quan tới Tần Cửu Ca mà hắn cũng quản.

Đây chính là ân tình.

Không cần biết Tần Cửu Ca có phải người nhà của mình hay không, phần nhân tình này hắn không thể không nhận được.

Người nhà thông gia gì đó là chuyện mà các cao tầng trong tộc cần lo, còn hắn thì chỉ việc an tâm mà sống thôi, có nhân tình thì trả.

Bởi nếu Tần Đạo Tử không giúp hắn chuyện này thì quan hệ giữa Tần Tộc với Hư Không Đế Tộc cũng không xấu hơn tý nào.

“Tạ ơn Đạo Tử.”

Hư Hi bái lễ một cái với Tần Cửu Ca, bộ dạng tự nhiên hào phóng, không mất mặt Thần Nữ đại tộc.

Tại khi nàng vô lực nhất thì vị Tần Đạo Tử này xuất hiện như tiên giáng trần cứu nàng, biểu thị đồng ý giúp đỡ nàng.

Nàng cũng không biết mục đích chính ban đầu của Tần Cửu Ca cũng là Cửu Thiên Huyền Thảo.

Trong mắt nàng thì Tần Cửu Ca sẵn sàng hi sinh vì ca ca nàng mà không có chút điều kiện nào.

Bất kỳ ai nhìn vào đều có thể thấy được lần này Tần Đạo Tử hoàn

toàn là làm không công.

Chương 850: Gọi Kiếm Chủ ra đây quỳ đón

Chương 850: Gọi Kiếm Chủ ra đây quỳ đón

Nghĩ đến đây thì trong mắt của nàng hiện rõ vẻ nhu tình.

Nhưng sau khi nghĩ tới thân phận của bản thân thì nàng thở dài một tiếng.

Bản thân là dì nhỏ của Nhược Tuyết, lại cùng một mạch với Nhược Tuyết nữa, cả hai nàng quan hệ rất tốt.

Đương nhiên quan trọng nhất vẫn là thân phận trưởng bối này.

Thân là trưởng bối của Nhược Tuyết thì sao nàng có thể cướp đi vị hôn phu của hậu bối được chứ.

Đế Tộc bọn hắn không thể xuất hiện bê bối như thế này.

Nàng chỉ có thể đợi thời gian làm phai nhạt cảm xúc này của mình thôi.

…

Đương Nhật Kiếm Sơn.

Đây chính là nơi ở của một trong các Chí Tôn Yêu Nghiệt có danh khí nhất Chư Thiên Chi Địa – Cửu Thiên Huyền Thảo.

Nơi đây uy chấn tất cả các châu vực lân cận, không người nào dám lãng vãng tới đây khiêu khích.

Mà hiện tại thì trong Kiếm Sơn yên tĩnh xuất hiện một âm thanh vang tận mây xanh.

“Ha ha ha, các ngươi kêu tên Kiếm Chủ gì đó của các ngươi mau chóng lăn ra đây gặp ta, quỳ đi từng bước tới đây để bái kiến công tử nhà ta.”

m thanh này vang vọng khắp nơi, phách lỗi vô cùng, bộ dáng của hắn như không thèm để ai ở đây vào mắt cả.

Người lên tiếng là một con yêu hầu toàn thân mặc giáp vàng, trên tay là một cây côn to lớn chân đạp hư không.

Bộ dạng uy phong lẫm liệt.

“Ngươi là người phương nào? Vì sao lại đến Kiếm Sơn của ta quấy rối.”

Một lát sau liền có một âm thanh vang từ trong Kiếm Sơn ra.

Sau đó một ánh sáng chói mắt bay từ trong Kiếm Sơn nhắm thẳng về phía tên yêu hầu kia, một kiếm hoành không, tiếp sau đó là nhiều sinh linh mạnh mẽ bay ra.

Sắc mặt của tất cả đều nổi giận phi thường.

Lại có người dám xông vào Kiếm Sơn của bọn hắn, hơn nữa còn hung hăng như thế này, tên này thật sự không biết chữ chết viết như thế nào mà.

Con yêu hầu tới kiếm chuyện kia không ai khác ngoài Tôn Tề Thiên.

Tôn Tề Thiên sau khi chứng kiến những người bay ra thì chậm rãi lắc đầu một cách khinh thường.

“Nhanh nhanh gọi Kiếm Chủ của các ngươi quỳ ra đây bái kiến công tử ta, nếu không thì ta hủy diệt Kiếm Sơn, khiến cho sau này tại Thương Vực không còn ai biết tới Kiếm Sơn nữa.

m thanh đầy phách lối của Tôn Tề Thiên truyền khắp Kiếm Sơn, khiến cho toàn bộ Thiên Tôn nơi này nổi giận không ngớt.

“Dám đến đây để quấy rối, ngươi thật sự rất ngông cuồng đó, gần đây ta cũng tình cờ muốn ăn óc khỉ, lấy ngươi làm khai vị vậy!”

Sau khi âm thanh này vừa dứt thì những sinh linh thủ hộ Kiếm Sơn kia đồng thời bộc phát ra uy thế kinh khủng, bọn hắn muốn giết chết tên này để lấy lại mặt mũi.

Chỉ có một chữ, giết!

“Kiếm Tự Quyết, Đãng Thiên!”

Những sinh linh kia mỗi người cầm ra một thanh Trọng Kiếm nặng tới mức như muốn đè vỡ hư không, khi thấy được thanh cự kiếm này thì tất cả sinh linh đều run lẩy bẩy.

Quả nhiên không hổ là thiên kiêu của Kiếm Sơn, thực lực ai cũng khủng bố cực kỳ.

Tôn Tề Thiên thấy một màn này thì chỉ lộ ra ánh mắt khinh thường.

Không cần nói tới việc tất cả những sinh linh này đều có tu vi thua hắn, dù bọn hắn có tu vi ngang bằng Tôn Tề Thiên đi chăng nữa thì hắn vẫn đủ khả năng trấn sát tất cả.

“Đại Đạo Thánh Thuật!”

Tôn Tề Thiên tay cầm Thần Côn, vô cùng vô tận linh lực tuôn trào ra khiến khắp nơi xuất hiện đầy rẫy Côn Ảnh.

Thanh côn kim sắc kia lóng lánh giữa thương khung, như muốn phá hủy toàn bộ vùng không gian này vậy.

Oanh!

Oanh!

Oanh!

Những âm thanh nổ lớn vang lên.

Một khắc sau thì những sinh linh Kiếm Sơn khi nãy đều bay ra ngoài rồi nát, tất cả đều bị đánh nát.

Máu tươi nhuộm khắp cả vùng trời.

Một màn này khiến cho tất cả sinh linh có mặt tại chỗ này nhìn con Yêu Hầu kia một cách đầy hoảng sợ.

Trên Kiếm Sơn này thì đám sinh linh này là những người mạnh nhất đều như không tính Kiếm Chủ.

Vậy mà bọn hắn vẫn còn chưa kịp làm gì đã bị đánh nát rồi.

“Ha ha ha, thật sự là một đám phế vật rác rưởi, các ngươi còn không mau thông báo cho Kiếm Chủ các ngươi quỳ ra nghênh đón công tử ta, các ngươi chậm một giây ta giết cả Kiếm Sơn này.”

Tôn Tề Thiên lại cười phá lên, hiển nhiên hắn vô cùng khinh thường Kiếm Sơn.

“Má, sau lưng tên Yêu Hầu này còn có người sao?”

Những sinh linh ẩn nấp trong bóng tối xung quanh sợ hãi.

Thực lực của con Yêu Hầu này vô cùng kinh khủng.

Một sinh linh như thế mà chịu thần phục dưới chân của người khác sao? Tên công tử kia rốt cuộc mạnh tới mức nào nữa?

“Kiếm Chủ chó mà gì chứ, nhanh chóng ra đây quỳ nghênh đón công tử ta.”

Tôn Tề Thiên ngửa mặt lên trời thét dài, sau đó hắn cầm côn đập loạn khắp nơi xung quanh.

m thanh ầm ầm vang lên khắp nơi, đất núi rung chuyển dữ dội.

Đột nhiên lúc này một Kiếm Ảnh xanh biếc đánh thẳng vào người Tôn Tề Thiên.

Oanh!

Oanh!

Oanh!

Chương 851: Cỏ dại

Chương 851: Cỏ dại

Thân thể sáng chói của Tôn Tề Thiên bị một đạo Kiếm Quang bén nhón chém tới.

Chỉ một thoáng thôi thì trên người của Tôn Tề Thiên liền xuất hiện một đạo kiếm ấn nhàn nhạt.

Sau đó Kiếm Ảnh ngập trời bao phủ toàn bộ hư không, có hai nhân vật với khí tức cực kỳ kinh khủng đang đặt chân hư không đi tới.

Một trong hai người đang chân đạp hư không kia chính là chủ nhân của đạo kiếm quang khi nãy.

Người này giống như đã đạt tới cảnh giới Nhân Kiếm Hợp Nhất, có thể nói là một Kiếm Nhân.

“Đến Kiếm Sơn của ta mà còn giết chết bộ hạ của ta, ngươi muốn chết như thế nào?”

Người giống như là Kiếm Nhân kia chính là một trong những yêu nghiệt nổi danh nhất Chư Thiên Chi Địa hiện tại, Cửu Thiên Huyền Thảo tự xưng Kiếm Chủ.

Cửu Thiên Huyền Thảo toàn thân áo trắng, dáng người thẳng tắp, quanh thân hắn là Kiếm Ý ngập trời.

Chỉ cần cảm nhận khí tức mà tên này phát ra thôi thì cũng có thể thấy được y là một tồn tại cực kỳ đáng sợ.

Mà bên người của Cửu Thiên Huyền Thảo lúc này là một tiểu loli nhỏ nhắn xinh xắn, trong cực kỳ vô hại.

Người này không phải ai khác mà chính là Trầm Thượng Thư.

Khi Trầm Thượng Thư thấy được Tôn Tề Thiên thì ánh mắt của nàng đã nhìn loạn ra bốn phía.

“Đạo Tử tiểu ca ca thật sự thích ta rồi, vậy mà lại phái thuộc hạ tới đây để tìm ta, nhân gia thật sự cao hứng quá đi mất.”

“Đạo Tử tiểu ca ca đang ở đâu thế, ra cho người ta gặp mặt một cái đi!”

Trầm Thượng Thư liên tục nói.

Đạo Tử tiểu ca ca phái nàng tới đây để giết chết tên Cửu Thiên Huyền Thảo này, nàng không muốn sử dụng sức mạnh mà nàng muốn dựa vào trí tuệ để lấy mạng y.

Nhưng không đợi tới khi nàng giải quyết được Cửu Thiên Huyền Thảo thì Đạo Tử tiểu ca ca đã phái thuộc hạ đến rồi.

Đây không phải là muốn bảo vệ nàng sao?

Chắc chắn Đạo Tử tiểu ca ca đã thích nàng rồi nhưng chỉ là do xấu hổ nên mới không nói!

Nếu không thì sao Đạo Tử tiểu ca ca lại phái thuộc hạ tới nơi này làm gì?

Đạo Tử tiểu ca ca mặc dù mặt ngoài đối xử với nàng hơi vô tình nhưng hắn thật sự thích nàng.

Cũng đúng, có ai có thể cự tuyệt một tiểu loli dung mạo cực kỳ xinh đẹp đâu!

Nếu như để vị tiểu loli kia biết được Tần Cửu Ca phái thuộc hạ đến bảo vệ nàng thì chắc chắn nàng sẽ bị ghen chết.

Tiểu loli Trầm Thượng Thư hiện tại không hề có một khí chất bá đạo của người nắm giữ một Đạo Thống.

Hiện tại nàng đã nhận định Tần Cửu Ca chính là nam chính thiên định của nàng như trong tiểu thuyết.

Chỉ là hắn hơi xấu hổ một chút, thuộc về loại hình nam chính lạnh lùng xấu bụng bá đạo.

Nhưng không sao, trong tay của tiểu loli nàng thì lạnh lùng xấu bụng bá đạo ra sao thì cũng sẽ trở thành một con chó nghe lời mà thôi.

Đối với việc này thì nàng cực kỳ có lòng tin, chỉ cần cho nàng khôi phục bản thể thì bất kỳ nam nhân nào nhìn nàng đều sẽ chảy nước miếng.

Tôn Tề Thiên cười ha ha rồi nói với Cửu Thiên Huyền Thảo: “Chỉ là một đóa cỏ dại nho nhỏ, còn không mau quỳ xuống nghênh tiếp công tử của ta, nếu không ta đánh ngươi rồi lấy bản thể của ngươi nấu canh uống!”

m thanh của Tôn Tề Thiên vang vọng ra khắp nơi, sinh linh tứ phía đều nghe được lời này rõ ràng.

“Má nó, can đảm như vậy sao?”

“Con yêu hầu này gan lớn thật đó, vậy mà nó lại dám gọi Cửu Thiên Huyền Thảo là một gốc cỏ dại, không lẽ nó không biết y ghét nhất người khác gọi y là một gốc cỏ dại sao?”

“Đã từng có người xưng hô Cửu Thiên Huyền Thảo như thế, giờ này mộ của hắn cũng đã xanh cỏ năm thước rồi.”

Vô số sinh linh nghị luận ầm ĩ vì lời vừa rồi của Tôn Tề Thiên, một vị chí tôn không biết sống qua biết bao nhiêu năm tháng, qua lời của ngươi sao lại biến thành một gốc cỏ dại rồi.

Thời khắc này trên mặt của Cửu Thiên Huyền Thảo hiện rõ vẻ giận dữ.

Đã quá biết bao nhiêu năm không có ai dám gọi hắn như thế rồi.

Cửu Thiên Huyền Thảo giận quá hóa cười, trước mặt mỹ nhân thì sao hắn có thể bị làm nhục hư vậy được?

Oanh!

“Kiếm Chỉ Thương Thiên!”

Cửu Thiên Huyền Thảo xuất thủ một cách nén giận, thế công mà hắn bạo phát ra kinh khủng vô cùng.

Một đạo Kiếm Khí trùng trùng điệp điệp lướt ngang qua thương khung.

Những nơi mà Kiếm Khí này đi qua đều để lại vết nứt hư không.

Một kiếm này như muốn diệt toàn bộ hư không, khiến cho chư thiên biến mất.

Kiếm Khí Tung Hoành Ba Vạn Dặm.

Nhìn thấy Cửu Thiên Huyền Thảo rốt cuộc cũng xuất thủ thì tất cả sinh linh xung quanh đều nín thở chờ đợi.

Một kiếm này quá mức kinh khủng, nếu như đổi lại là bọn hắn thì bọn hắn sẽ chết không nghi ngờ.

Tôn Tề Thiên thấy cảnh này thì sâu trong mắt cũng hiện lên vẻ ngưng trọng.

Gốc Cửu Thiên Huyền Thảo không hổ là thiên kiêu có thanh danh lớn tại Chư Thiên Chi Địa, thực lực của hắn không tệ một chút nào.

Tôn Tề Thiên hừ lạnh một tiếng, hắn đang chuẩn bị tiến lên chiến đấu nhưng lại bị một âm thanh vang lên trong đầu chặn lại, Tôn Tề Thiên không có cách nào khác đành lui lại.

Sau đó thì đòn đánh kinh khủng vừa rồi của Cửu Thiên Huyền Thảo bỗng bị toàn bộ Hư Không nuốt chửng.

Chương 852: Ta ghi hết vào lòng

Chương 852: Ta ghi hết vào lòng

Chỉ như vậy sao?

Chớp mắt liền biến mất?

Chỉ thế này?

Sao có thể xảy ra chuyện này được?

Trong lòng Cửu Thiên Huyền Thảo xuất hiện sóng to gió lớn.

Ánh mắt của hắn nhìn khắp tứ phía.

“Đạo Tử tiểu ca ca, Đạo Tử tiểu ca ca, người ta nhớ ngươi muốn chết!”

Bỗng nhiên trong lúc Cửu Thiên Huyền Thảo còn chưa kịp lấy lại tinh thần thì tiểu loli bên cạnh hắn đã lao tới bên cạnh một nam tử phía xa.

“Thượng Thư! Thượng Thư! Ngươi làm gì thế?”

Cửu Thiên Huyền Thảo thấy cảnh này thì cũng không hiểu, hắn hướng về phía Trầm Thượng Thư rồi hô lớn.

Mặc dù chỉ ở chung với vị tiểu loli này được mấy ngày nhưng hắn đã cực kỳ thích nàng.

Trong lòng hắn đã định sẵn vị tiểu loli này là nữ nhân của hắn.

Thế nên khi thấy nàng chạy tới bên cạnh một nam nhân khác thì hỏi xem sao Cửu Thiên Huyền Thảo có thể không giận được chứ.

Hắn thấy trên đầu của mình hiện tại là một cái nón xanh cực to.

Cái gì?

Ngươi nói quá thấp không vui?

Đó là do ngươi chưa cảm nhận được niềm vui đến từ việc một bước đến dạ dày.

Một bước đến dạ dày rất vui.

Thời khắc này Trầm Thượng Thư bay tới bên cạnh Tần Cửu Ca rồi sử dụng ánh mắt vũ mị để nhìn Đạo Tử tiểu ca ca của nàng.

“Đạo Tử tiểu ca ca thật sự rất biết các quan tâm người ta đó, có nhiều việc không cần nói ta cũng biết, ta ghi hết vào lòng rồi!”

Trầm Thượng Thư lên tiếng.

Tần Cửu Ca: “…”

Ta thật sự không biết ta đã làm chuyện gì?

Hư Hi: "…"

Trong nháy mắt ánh mắt của Hư Hi đã dò xét trên dưới của Tần Cửu Ca mấy lượt.

Quả nhiên xung quanh một nam tử tuấn mỹ như thế này thì luôn có vô số hồng phấn dụ hoặc.

Nữ tử này mặc dù vóc người thấp bé nhưng chắc chắn là rất có kinh nghiệm.

Biểu lộ của Tần Cửu Ca vẫn bình thản như cũ, hắn nói từ từ: "Sao ngươi lại ở cùng với hắn?"

Trầm Thượng Thư nghe vậy thì trợn mắt nhìn Tần Cửu Ca một chút rồi lên tiếng: "Không phải Đạo Tử tiểu ca ca ra lệnh cho ta đi giết bụi cỏ này sao? Nhân gia đang tìm cơ hội đó!"

Thần sắc của nàng khiến cho người khác không khỏi thương tiếc.

Nhưng Hư Hi đứng cạnh lại nóng mắt vô cùng.

Thật sự là không biết xấu hổ, lại đi câu dẫn người đã có vị hôn thê.

Trầm Thượng Thư mặc kệ ánh mắt của nữ tử bên cạnh và vẫn nói một cách nũng nịu: Đạo Tử tiểu ca ca, bụi cỏ này vậy mà lại muốn ăn ta, thật sự là buồn nôn, nhưng mà yên tâm, thậm chí ta còn không cho hắn liếm dù chỉ là một ngón chân."

"Người ta chỉ cho Đạo Tử tiểu ca ca liếm mà thôi!"

Tần Cửu Ca: "(ttsu ˚Д˚;) ttsu "

Sau khi nói xong thì Trầm Thượng Thư lắc lắc cánh tay của Tần Cửu Ca như muốn làm nũng.

"Người ta chỉ để cho một mình Đạo Tử tiểu ca ca liếm mà thôi, Đạo Tử ca ca muốn liếm chỗ nào cũng được hết."

"Ta cũng muốn biết sâu cạn của Đạo Tử tiểu ca ca ra sao!"

m thanh của Trầm Thương Thư tiếp tục vang lên.

Giờ khắc này thì Hư Hi đã hết nhịn được nữa, mắt nàng trừng thẳng vào tiểu loli đầy kinh nghiệm này.

Thân thể tuy không lớn nhưng trí tưởng tượng lại rất phong phú.

Mà một bên khác thì tâm tình của Cửu Thiên Huyền Thảo đã sắp nổ tung.

Tần Cửu Ca không tiếp tục quan tâm tới Trầm Thượng Thư nữa, ai biết được trong đầu của nàng đang nghĩ cái gì?

Loại người chỉ gặp vài lần liền muốn lấy hắn thì không thể nói là thích hắn được.

Đó chỉ là thèm muốn thân thể của hắn thôi!

Thấp hèn!

“Dám đến tìm ta để gây sự, xem ra lá gan của ngươi không nhỏ đâu.”

Ánh mắt của Cửu Thiên Huyền Thảo nhìn về phía Hư Thần cùng Hư Hi đang đứng bên cạnh Tần Cửu Ca.

Trong lòng của Cửu Thiên Huyền Thảo như hiểu rõ chút gì.

“Thì ra là tìm được người giúp nên mới dám tới đây gây sự với ta, nhưng mà có người giúp thì sao?

Thần sắc của Cửu Thiên Huyền Thảo lập tức trở nên lạnh lùng.

Loại chí tôn yêu nghiệt như hắn tại Chư Thiên Chi Địa này có thể nói là vô địch, đặc biệt là vào lúc này, khi hắn đã tu luyện Bản Nguyên Chi Lực tới một tầng thứ cao thâm hơn xưa.

“Nhưng mà Tần Đạo Tử đã tới đây rồi thì ta cũng muốn chứng minh cho mọi người biết ai mới thật sự là chí tôn.”

Hắn cũng đoán được người đến là ai nhưng hắn không quan tâm, không ai có thể ảnh hưởng tới Vô Địch Tâm của hắn cả.

Người có thanh danh lớn như hắn tại Chư Thiên Chi Địa này cũng không nhiều, tuy cũng có người thích ẩn tàng thanh danh nhưng điều đó không khiến cho Cửu Thiên Huyền Thảo mất niềm tin vào bản thân.

Hơn nữa chỉ có cường giả thì mới xứng với tuyệt sắc mỹ nữ.

“Nói nhảm nhiều quá, chỉ là một gốc cỏ dại mà thôi, không biết khi nấu ngươi lên thì sẽ có vị ra sao nữa.”

Tần Cửu Ca cũng không thèm phí lời với tên này nhiều làm gì, hắn tới đây là để giết chết Cửu Thiên Huyền Thảo rồi lấy Bản Nguyên của y.

Hiện tại sắc mặt của sinh linh bốn phía đều hơi kỳ diệu.

Chương 853: Ai mới thật sự là Chí Tôn

Chương 853: Ai mới thật sự là Chí Tôn

“Tên Tần Đạo Tử này thật sự phách lối giống như truyền thuyết đó.”

Trực tiếp gọi Cửu Thiên Huyền Thảo là cỏ dại, hơn nữa không chỉ là một lần.

Thật sự là quá mức ngông cuồng.

Trong số những người đứng xem xung quanh thì cũng có người nhận ra được người vừa tới chính là Tần Đạo Tử danh chấn khắp nơi.

Dù sao tại Chư Thiên Chi Địa này danh tiếng của Tần Cửu Ca thậm chí còn hơi cao hơn Cửu Thiên Huyền Thảo.

Nhưng mà cũng không cao hơn quá nhiều, cả hai đều là chí tôn yêu nghiệt cao cấp nhất.

Nhiều người cảm thấy rất hiếu kỳ, thanh danh của cả hai đều ngang ngửa nhau thì không biết thực lực của người nào mạnh hơn đây.

Hai người này thì có một người là yêu nghiệt chí tôn đỉnh phong của Thái Cổ Tiên Vực, một người còn lại thì cũng không yếu hơn, Cửu Thiên Huyền Thảo chính là tồn tại không biết đã ngủ đông qua bao nhiêu năm tháng.

Cả hai đều là cường giả đáng sợ.

Đạo Tử Tần Tộc.

Cửu Thiên Huyền Thảo.

Trước đây đã có người thử mô phỏng xem ai sẽ là người chiến thắng nếu đối đầu nhau, nhưng không ai phục ai cả, nay rốt cuộc cũng có thể thấy được kết quả.

“Thật sự là không biết tự lượng sức mình, ngươi là ai mà dám đánh với Đạo Tử tiểu ca ca.”

Trầm Thượng Thư làm một cái mặt quỷ với Cửu Thiên Huyền Thảo, mặc dù mấy ngày nay hắn đối xử với nàng rất tốt nhưng nhan sắc của hắn không thể nào so sánh được với Đạo Tử tiểu ca ca.

Vừa nhìn vào Đạo Tử tiểu ca ca nàng liền biết chắc chắn đây là một người tốt.

Có thể xúc tiến phát dục.

Nói có sách mách có chứng, không thấy nữ tử ngồi bên cạnh Đạo Tử tiểu ca ca phát dục tốt như vậy sao? Đã lớn tới thế rồi!

Cửu Thiên Huyền Thảo nhìn về phía Trầm Thượng Thư rồi lên tiếng: “Chờ một chút ta sẽ cho nàng xem ai mới thật sự là chí tôn!”

Trong tộc của bọn hắn thì mỹ nhân chỉ hợp với cường giả mà thôi.

Kẻ yếu thì không thể có được mỹ nhân, đây chính là tổ huấn của bọn hắn.

Không do dự thêm nữa, Cửu Thiên Huyền Thảo nhanh chóng xuất thủ, hắn muốn cường thế trấn áp Tần Cửu Ca.

Để cho tất cả mọi người ở đây biết rõ trên thế giới này Cửu Thiên Huyền Thảo hắn chính là Chí Tôn hàng đầu, những người còn lại chỉ xứng đáng đứng phía sau hắn.

Kiếm Khí vô tận vây quanh hắn.

Cửu Thiên Huyền Thảo chân đạp hư không, chắp tay sau lưng , thân thể của hắn được quang huy vạn trượng bao phủ.

Giờ đây khí cơ của thiên địa đã trở nên hỗn loạn đi nhiều.

Giống như là thiên địa đều cho một mình Cửu Thiên Huyền Thảo chi phối vậy, khiến cho người khác có cảm giác muốn thần phục.

“Ta đã sớm nghe danh của Đạo Tử Tần Tộc, không biết ngươi dám đến đây đánh với ta một trận sao?”

m thanh của Cửu Thiên Huyền Thảo vang chấn khắp nơi, dù cho là những sinh linh ở châu vực khác cũng có thể nghe được.

Tất cả mọi người trên Thương Vực đương nhiên không ngoại lệ.

Ai nấy đều nhanh chóng bay ra khỏi nơi ở của mình để tới chỗ giao chiến của cả hai.

“Chuyện gì thế? Gốc Cửu Thiên Huyền Thảo kia đang nói chuyện cùng với ai vậy?”

“Nghe tên thì có vẻ hắn đang muốn quyết đấu với Đạo Tử Tần Tộc, hai người bọn hắn đều là Chí Tôn đỉnh cấp, nếu như cả hai đánh một trận thì không biết kết quả sẽ ra sao đây.”

“Ta cũng không dám chắc! Chắc chắn cuộc chiến này sẽ đặc sắc vô cùng, ta muốn đi quan chiến.”

Không ít sinh linh thiên kiêu của Thương Vực đang sử dụng tốc độ nhanh nhất của mình để đi quan chiến.

Không ai là không tò mò cuộc chiến giữa hai thiên tài chí tôn nổi danh nhất Chư Thiên Chi Địa cả.

Một tiếng oanh vang lên.

Trong một tòa đại điện tại Thương Vực đang có tràn đầy Đại Đạo Chi Lực, chung quanh dị tượng hiện rõ, Chân Long đằng không, Huyền Vũ trấn sơn, Phượng Hoàng huýt dài, Kỳ Lân vượt biển.

Loại dị tượng kinh khủng này giống như đang có một Đại Đế trấn áp chư thiên xuất thế vậy.

Sau khi dị tượng xung quanh từ từ tán đi thì một nam tử da thịt min màng, nhan sắc tuấn lãng bước ra.

Hắn chỉ bước ra một bước thôi nhưng thân ảnh của hắn đã biến mất, không biết đi đâu.

Đâu chính là một loại Thiên Công cổ lão, Chỉ Xích Thiên Nhai.

Người tu luyện thành công môn công pháp này có thể vượt qua trăm vạn dặm sơn hà chỉ với một bước chân, kinh khủng dị thường.

“Thần Hoàng rời núi, trấn áp hết tất cả địch nhân trên thế giới.”

…

Tần Cửu Ca đứng đó nghe hết lời của tên Cửu Thiên Huyền Thỏa kia nói.

Trước kia hắn còn nuôi thử vài gốc Cửu Thiên Huyền Thảo chơi, tuy

nhiên tất cả đều chết hết rồi.

Nếu như gốc Cửu Thiên Huyền Thảo này không có Thế Giới Bản Nguyên cộng thêm việc y chịu nghe lời thì có khi Tần Cửu Ca sẽ chịu thu lưu y.

Dù sao Cửu Thiên Huyền Thảo khi trưởng thành cũng là một tồn tại cực kỳ khủng bố.

“Sao thế? Đường đường là Đạo Tử Tần Tộc mà không dám ứng chiến sao?”

Chương 854: Linh Cơ, cơ duyên của ngươi tới

Chương 854: Linh Cơ, cơ duyên của ngươi tới

Trên mặt Cửu Thiên Huyền Thảo lộ ra cười lạnh.

Những sinh linh xung quanh khi thấy một màn này thì cũng lộ ra vẻ nghi hoặc.

Không lẽ Tần Đạo Tử không dám ứng chiến? Hắn sợ sao?

Tần Cửu Ca nhìn thoáng qua Cửu Thiên Huyền Thảo đang đặt chân trên hư không kia một cái rồi nói: “Chỉ một mình ngươi thôi vẫn chưa đủ, mau gọi thêm hai người đang ẩn nấp sau lưng ngươi ra luôn đi!”

Tần Cửu Ca nhìn về phía sau lưng của Cửu Thiên Huyền Thảo, ngay lập tức Tôn Tề Thiên hiểu ý, lập tức giơ Kim Côn lên đánh thẳng vào chỗ đó.

Một khắc sau nơi đó hiện lên hai người.

Hai người đều là nam tử.

“Là Vô Song Chí Tôn – Triệu Vô Song, sao hắn cũng có mặt ở đây?”

“Còn tên kia chính là Đồ Hồng Thư, sao cả hai lại có mặt ở đây?”

Nhìn thấy hai người xuất hiện trên hư không kia thì không ít người ở đây đều cảm thấy kinh ngạc.

Dù sao đây chính là hai nhân vật chí tôn vừa mới quật khởi trong thời gian gần đây của Thương Vực.

Sao hai người này lại ở cùng một chỗ với lại Cửu Thiên Huyền Thảo.

“Nhãn lực của Tần Đạo Tử tốt thật, chỉ cần liếc mắt đã có thể nhìn thấu được chỗ ẩn thân của chúng ta.”

Nam tử tuấn lãng vừa hiện thân lên tiếng nói với Tần Cửu Ca.

Nhưng mà Tần Cửu Ca hoàn toàn không thèm quan tâm gì tới cả hai, dù sao trong mắt của hắn thì cả ba người này chỉ là rau hẹ cho hắn thu hoạch mà thôi, cần gì nói nhiều?

Tần Cửu Ca nhìn về phía Kiếm Sơn một cái rồi trên mặt xuất hiện nét hiểu rõ.

Hắn biết lý do vì sao mà ba người này tập hợp ở đây rồi.

“Linh Cơ, cơ duyên của ngươi tới rồi.”

“Có lẽ nơi này chính là một đạo Tạo Hóa thông thiên, nơi này có thứ có thể khiến cho tư chất của ngươi tăng cao lên một bậc.”

Tần Cửu Ca vuốt ve cánh tay thon dời của Viêm Linh Cơ rồi nói.

Nơi này có một tạo hóa thông thiên, cảm giác của hắn cho hắn biết nó rất thích hợp với Viêm Linh Cơ.

Việc ba người sở hữu Thế Giới Bản Nguyên cùng lúc xuất hiện tại nơi này không phải là không có lý do.

“A, đa tạ công tử.”

Sau khi nghe được những lời này thì trên mặt Viêm Linh Cơ hiện rõ vẻ cảm kích.

Sau đó nàng ngước đầu lên như muốn gây hấn với Trầm Thượng Thư.

Thấy không?

Cái gì gọi là sủng ái?

Đây chính là sủng ái đó!

Ngươi lấy cái gì mà đi so với ta?

Sau khi thấy cường giả xuất hiện bên người công tử ngày càng nhiều thì trong lòng Viêm Linh Cơ có chút khó chịu.

Trước kia nàng có thể tận mắt thấy được công tử xuất thủ.

Mặc dù hiện tại nàng cũng xuất thủ cùng công tử nhưng đó không phải là chiến đấu.

Xuất thủ ở dưới không được gọi là chiến đấu.

Thấy biểu lộ của nữ tử tuyệt sắc trước mắt thì Trầm Thượng Thư mài răng ken két, ánh mắt của nàng nhìn Viêm Linh Cơ với vẻ thù hận.

Loại nữ nhân này không cần nhìn cũng biết là loại trà xanh chuyên môn chạy tới cướp nam chính.

Mà một bên khác thì những người kia cũng thay đổi sắc mặt.

Bọn hắn bỗng nhiên cảm giác được chắc hẳn là vị Đạo Tử Tần Tộc này biết một ít gì đó.

Ánh mắt của y khi nhìn bọn hắn hơi không đúng.

Không lẽ Tần Đạo Tử là người thích nam hay sao?

Không đúng, bên người của y có nhiều nữ tử tuyệt sắc như thế thì chắc chắn không phải loại người như vậy.

“Tần Đạo Tử không lẽ cũng biết chuyện về Thế Giới Tế Đàn sao?”

Trong mắt của Đồ Hồng Thư xuất hiện sát ý.

Ngoại trừ những người ở hữu Thế Giới Bản Nguyên thì không ai có thể biết chuyện liên quan tới Thế Giới Tế Đàn.

Bởi vì chỉ có những người như bọn hắn mới cảm thụ được mà thôi.

Trừ phi Đạo Tử Tần Tộc cũng là một người mang trong mình Thế Giới Bản Nguyên.

Triệu Vô Song đứng bên cạnh thì trầm mặt.

Chuyện liên quan tới Thế Giới Tế Đàn chắc chắn là tạo hóa to lớn nhất trên thế giới này, vì thứ này mà bọn hắn không biết đã chuẩn bị bao nhiêu năm tháng.

Không biết bọn hắn đã trải qua bao nhiêu lần Chư Thiên Chi Kiếp.

Vô cùng vô tận thời gian, thời gian lâu tới mức bọn hắn đã không còn khái niệm quá rõ ràng về thời gian nữa rồi.

Đúng, đúng vậy, trong mắt của những người bản thổ tại Chư Thiên Chi Địa thì mỗi lần Chư Thiên Chi Địa mở ra thì không khác nào tai kiếp giáng xuống.

Là kiếp nạn của toàn bộ thế giới.

Mà những chí tôn mang trong mình Thế Giới Bản Nguyên chính là anh hùng cứu vớt thế giới này.

Vì sao thế giới này lại trở thành chiến trường cho Tiên Vực ngoại giới?

Vì sao?

Chỉ vì bọn hắn mạnh sao?

Vì mạnh nên người của Tiên Vực mới coi thường sinh linh cả Chư Thiên Chi Địa bọn hắn không phải người.

Bọn hắn không cam lòng.

Có người truyền rằng chỉ cần tập hợp đủ mười hai loại Thế Giới Bản Nguyên thì người đó có thể dẫn dắt thế giới này siêu thoát.

Thật ra người sở hữu Thế Giới Bản Nguyên cũng không phải chưa từng tự tàn sát lẫn nhau.

Nhưng thực lực của từng người đều cực kỳ cường đại, hơn nữa lại tinh ranh vô cùng.

Dần dần cũng không ai muốn tàn sát lẫn nhau nữa.

Mặc dù có nhiều người vẫn đi theo đường độc hành nhưng vẫn có nhiều người tụ hợp lại với nhau.

Mà ba người Cửu Thiên Huyền Thảo đương nhiên chọn cách sau.

Hư Thần khi thấy hai người kia hiện thân thì ánh mắt cực kỳ giận dữ.

Tổn thương của hắn chính là đến từ Cửu Thiên Huyền Thảo và hai người này.

“Thời gian của bản Đạo Tử đang gấp, ba người các ngươi cùng nhau lên đi.”

Chương 855: Để ta lĩnh giáo Tần Đạo Tử trước

Chương 855: Để ta lĩnh giáo Tần Đạo Tử trước

Tần Cửu Ca lên tiếng, khí huyết trên người của hắn bộc phát ầm ầm vang tận mây xanh.

Đã muốn thu hoạch thì lần này cắt mấy cọng luôn cho nhanh, cùng một lúc thu hoạch hết đám Thế Giới Chi Tử này cho đỡ phiền phức.

Khí tức mà Tần Cửu Ca vừa bộc phát khiến cho tất cả thiên kiêu xung quanh đều trắng mặt.

“Càn rỡ!”

Đồ Hồng Thư cười lạnh một tiếng, thần sắc lạnh lùng, Tần Cửu Ca tuy rất lợi hại, thanh danh truyền khắp Chư Thiên Chi Địa nhưng những lời này thật sự là quá coi thường bọn hắn rồi.

“Để cho ta lĩnh giáo vị Đạo Tử Tần Tộc này trước đi.”

Đồ Hồng Thư nhìn Tần Cửu Ca với ánh mắt âm trầm.

Hắn ghét nhất là bị người khác xem thường.

Hắn thân là người mang Thế Giới Bản Nguyên, ai có tư cách xem thường hắn chứ.

Oanh!

Đồ Hồng Thư xuất thủ, ngay cả hư không cũng xuất hiện từng vết rạn không nhỏ, hắn đánh thẳng một đòn mạnh mẽ vào người của Tần Cửu Ca.

Cự lực ngập trời khiến cho không gian xung quanh như bị bóp méo đi.

Tần Cửu Ca tuy thấy thế nhưng vẫn đứng yên bất động, không thèm quan tâm gì.

Lúc này mặt của Đồ Hồng Thư hiện rõ vẻ trào phúng, tên Đạo Tử Tần Tộc này thật sự quá tự đại, đây chính là Lực Chi Đại Đạo Pháp Tắc mà hắn chuyên môn sử dụng Thế Giới Bản Nguyên để tu luyện.

Lực lượng thuần của hắn thậm chí còn mạnh hơn đại đa số Bán Thần.

Nhưng một khắc sau thì Đồ Hồng Thư phát hiện một sự thật kinh khủng, dù bản thân đã đánh trúng Tần Cửu Ca nhưng y vẫn không hề có bất kỳ động tĩnh gì.

Má nó, đây có thể là nhục thân của Thiên Tôn sao?

Những sinh linh đứng quan sát xung quanh đều hoảng sợ, bọn hắn cũng phát hiện được lực lượng nhục thân của Tần Cửu Ca kinh khủng tới mức nào.

“Ngươi…”

Một màn này thật sự là quá quỷ dị rồi, Đồ Hồng Thư từ trước đến nay chưa bao giờ gặp phải một người có thể sử dụng nhục thân để chặn đòn tấn công của hắn.

Hơn nữa theo cảm nhận của hắn thì Tần Cửu Ca sử dụng thuần lực lượng của nhục thân, hoàn toàn không có chút linh lực nào.

Đây quả thật là điều bất khả thi, thật sự là không hợp thói thường.

Không đợi Đồ Hồng Thư hết giật mình thì Tần Cửu Ca đã vỗ một chưởng lên người hắn.

Không có chút nào lòe loẹt.

Chỉ là một chưởng thuần lực lượng nhục thân.

Đồ Hồng Thư vội vàng thi triển cổ pháp để nghênh đón.

Nhưng một khắc sau âm thanh crắc vang vọng khắp nơi.

Đồ Hồng Thư thổ huyết rồi nhanh chóng lùi lại phía sau, Tần Cửu Ca lại ra thêm một chưởng thẳng vào thân thể của hắn.

Sau đó huyết vụ đầy trời, thân thể Đồ Hồng Thư vỡ nát.

Một thiên kiêu có đại thanh danh ở Chư Thiên Chi Địa như Đồ Hồng Thư, vẫn lạc.

Toàn bộ Kiếm Sơn khi này yên tĩnh như là một nơi hoang vu.

Tất cả sinh linh xung quanh đều trợn hai mắt lên không dám tin một màn trước mắt, vị chí tôn yêu nghiệt như Đồ Hồng Thư lại có thể bị giết một cách dễ dàng như vậy sao?

Có thể thành danh tại Chư Thiên Chi Địa này không có ai là kém cỏi cả.

Đặc biệt là linh lực ngập trời mà Đồ Hồng Thư thể hiện ra.

Đây tuyệt đối là một tồn tại kinh khủng sánh ngang với Bán Thần Cấp.

Nhưng mà tồn tại dạng này cũng không gánh nổi hai chưởng từ Tần Cửu Ca?

Tần Cửu Ca vươn tay ra, sau khi chụp chết Đồ Hồng Thư thì hắn đưa tay ra lấy một đoàn ánh sáng xuất hiện trên thi thể của y.

Hành động này khiến cho Cửu Thiên Huyền Thảo híp mắt lại.

Xem ra tên Đạo Tử Tần Tộc này đang đi thu thập Thế Giới Bản Nguyên.

Việc này chẳng khác nào muốn mạng của tất cả người mang Thế Giới Bản Nguyên như bọn hắn?

Sắc mặt của Triệu Vô Song hiện tại cũng thay đổi, thực lực của Đồ Hồng Thư cũng ngang ngửa với hắn.

Mà hiện tại y bị Tần Cửu Ca đánh chết với một hai chưởng thì bản thân cũng khó mà thoát khỏi cảnh đó.

Cửu Thiên Huyền Thảo là người đầu tiên đứng không yên, hắn trực tiếp bạo phát, cả người như một thanh Thông Thiên Thần Kiếm.

Cửu Thiên Huyền Thảo mang theo một khí thế chấn toái sơn hà, giống như có thể chém giết cả tuế nguyệt.

Tần Cửu Ca thấy thế thì thần sắc bình thản, khí huyết ngập trời tuôn ra.

Cự ảnh trấn áp chư thiên xuất hiện trên không.

Cự ảnh đối chiến với Thông Thiên Thần Kiếm.

Cả hai đụng vào nhau như hai ngôi sao đang va vào nhau, năng lượng kinh khủng bắn ra tứ phía.

Tần Cửu Ca vỗ một chưởng ra như Đại Đế trấn áp chư thiên.

Một tiếng phù vang lên, Cửu Thiên Huyền Thảo bị cự lực kinh khủng của Tần Cửu Ca đánh bay ra ngoài.

Thấy cảnh này thì tất cả mọi người xung quanh đều giật mình.

Theo những gì bọn hắn biết thì Cửu Thiên Huyền Thảo là nhân vật có thể trấn áp được Đế Tử của Hư Không Đế Tộc.

Cửu Thiên Huyền Thảo yếu sao?

Nhưng trước mặt của Tần Cửu Ca thì y chịu không được vài chiêu nữa.

Bốn phía yên tĩnh không một tiếng vang.

Triệu Vô Song đã thật sự luống cuống rồi, thực lực của Tần Cửu Ca đã vượt qua tưởng tượng của hắn.

“Vô Song, chúng ta mở Thế Giới Tế Đàn ra sớm đi.”

Bỗng nhiên âm thanh của Cửu Thiên Huyền Thảo vang lên bên tai Triệu Vô Song.

Điều này khiến sắc mặt của hắn thay đổi liên tục, nếu như hiện tại mở ra Thế Giới Tế Đàn thì không khác gì người điên cả.

Thế Giới Tế Đàn.

Đây chính là thứ mà chỉ có người sở hữu Thế Giới Bản Nguyên mới biết được mà thôi.

Những người sở hữu Thế Giới Bản Nguyên như bọn hắn liên hợp lại vô số năm mới biết được bí mật to lớn này.

Chư Thiên Chi Địa muốn siêu thoát khỏi Thái Cổ Tiên Vực.

Người siêu thoát có thể được tạo hóa to lớn cự kỳ, tạo hóa này không hề nhỏ hơn cơ duyên thu thập được mười hai loại Thế Giới Bản Nguyên.

Đây là lý do vì sao Cửu Thiên Huyền Thảo đặt Kiếm Sơn tại đây.

Chương 856: Chư Thiên Chi Địa thăng thiên

Chương 856: Chư Thiên Chi Địa thăng thiên

Bọn hắn ẩn nấp vô số năm, khảo sát qua vô số tư liệu, sử dụng thời gian vô cùng vô tận mới tìm được Thế Giới Tế Đàn.

Chỉ cần mở Thế Giới Tế Đàn ra thì không chỉ có bọn hắn thu được chí tôn tạo hóa mà tất cả mọi người trong Chư Thiên Chi Địa cũng có thể đi ra khỏi nơi này.

Những chuyện bí ẩn như thế này thì dù là những thế lực to lớn và cổ lão ở Thái Cổ Tiên Vực cũng không thể biết được.

Dù có biết thì cũng chỉ biết một số dấu vết mà thời gian để lại mà thôi.

Thời gian mà người ngoại giới tới nơi này cực kỳ ngắn, không đủ đê tìm kiếm hay thu thập tài liệu liên quan tới chuyện này.

Có thể những thế lực chí tôn mạnh mẽ nhất ở ngoại giới có biết chút ít nhưng tuyệt đối sẽ không biết được nhiều như bọn hắn.

“Huyền Thảo, ngươi nghĩ kỹ chưa?”

Thần sắc của Triệu Vô Song cực kỳ ngưng trọng, mặc dù hắn là Chí Tôn đỉnh cấp của Chư Thiên Chi Địa nhưng hắn vẫn không chắc chắn trong việc mở Thế Giới Tế Đàn ra.

Cửu Thiên Huyền Thảo chỉ lộ ra bộ mặt rét lạnh, hiện tại hắn vẫn bị thực lực Tần Cửu Ca bộc lộ ra làm cho giật mình sợ hãi.

Tần Cửu Ca đang muốn đoạt Thế Giới Bản Nguyên trong người bọn hắn.

Bọn hắn đã không còn đường nào có thể đi nữa rồi.

Tần Cửu Ca chắc chắn là muốn thu thập đủ mười hai loại Thế Giới Bản Nguyên để thành tựu tự thân, chắc chắn y sẽ không buông tha bất kỳ ai trong số bọn hắn.

Mà Thế Giới Tế Đàn này không phải là thứ mà bọn hắn chế tạo ra được, bọn hắn chỉ vô tình phát hiện được nó mà thôi.

Bọn hắn vẫn chưa đủ bản lãnh để làm ra một tòa Thế Giới Tế Đàn.

Một giây sau Cửu Thiên Huyền Thảo không chút do dự nào mà gật đầu.

Khi mở ra Thế Giới Tế Đàn thì hắn có thể thu được tạo hóa vô cùng vô tận.

Việc này có thể sẽ khiến cho vô số sinh linh của Chư Thiên Chi Địa bị thương nhưng đồng thời nó cũng giúp cho thực lực bọn hắn tăng lên, đây là một trao đổi có lời mà!

Sau khi Cửu Thiên Huyền Thảo gật đầu thì Triệu Vô Song cắn răng, bỗng hắn xuất thủ đánh thẳng về vô số Kiếm Bi trên Kiếm Sơn.

Cửu Thiên Huyền Thảo cũng không chút do dự, hắn cầm một thứ tương tự giống Trận Bàn rồi bóp nát ngay lập tức.

Sau đó hắn sử dụng gần một nửa Bản Nguyên Chi Lực trong người mình để đánh thẳng vào trong Tế Đàn.

Trong nháy mắt.

Một âm thanh to lớn vang khắp toàn bộ Thương Vực.

Ánh sáng vô tận bao phủ toàn bộ bầu trời của Thương Vực.

Theo đó thì những Châu Vực khác cũng lần lượt có dị tượng nảy sinh như Thương Vực.

Tới cuối cùng thì toàn bộ Chư Thiên Chi Địa đều như muốn nứt ra.

Đương nhiên những nơi bộc phát ra ánh sáng đều là những Châu Vực đã từng được sinh linh thăm dò qua.

Những địa vực chưa được thăm dò thì cũng không bộc phát ra bất kỳ tia sáng nào.

Lúc này toàn bộ Chư Thiên Chi Địa đều như muốn thăng thiên vậy.

Tiếp đó thì một vệt sáng bao phủ toàn bộ Cửu Thiên Huyền Thảo cùng với Triệu Vô Song.

Toàn bộ sinh linh khắp nơi đều ngơ ngác, bọn hắn không biết tình huống hiện tại là gì nữa.

Má nó!

Thăng thiên hết sao?

Tình huống gì thế này, sao tất cả đều như muốn thăng thiên thế?

Ánh mắt của Tần Cửu Ca cũng nhìn chằm chằm vào một màn này, sâu trong mắt là vẻ thâm thúy khó dò.

Dù cho là với Tâm Cảnh hiện tại của hắn thì khi thấy một màn này cũng không khỏi chấn động.

Thật ra trong lòng của hắn đã đoán được chút ít gì rồi.

"Quả nhiên ghi chép trong tộc kia là sự thật, không có lửa thì làm sao có khói được chứ!"

Thần sắc của Tần Cửu Ca thay đổi, thời điểm rời khỏi tộc để tới Chư Thiên Chi Địa này thì phụ thân của hắn, cũng là tộc trưởng đương thời của Tiên Cổ Tần Tộc đã âm thầm nói một ít chuyện cho hắn.

Y nói rằng trong Chư Thiên Chi Địa lần này chắc chắn sẽ có biến lớn, biến hóa cụ thể thì không biết rõ được nhưng chắc chắn sẽ có một biến hóa to lớn xảy ra.

Nhiều ghi chép trong tộc cũng đã từng đề cập tới vấn đề này rồi, có lẽ một ngày nào đó Chư Thiên Chi Địa sẽ thăng thiên.

Thân là một trong những thế lực cổ xưa và mạnh mẽ nhất trong Thái Cổ Tiên Vực, Tần Tộc đương nhiên biết được một vài dấu vết trong Chư Thiên Chi Địa.

Thời gian bình thường khi tiến vào trong Chư Thiên Chi Địa chỉ có mười năm, sau mười năm thì tất cả người ở ngoài đều phải đi ra.

Sau mười năm thì Thế Giới Chi Lực sẽ đích thân bài trừ người ngoài.

Nhưng nếu như Chư Thiên Chi Địa nối liền với Thái Cổ Tiên Vực thì sao?

Vậy không phải là Chư Thiên Chi Địa sẽ biến thành một bộ phận của Thái Cổ Tiên Vực sao?

Thật ra ngay cả Tần Cửu Ca cũng cực kỳ bội phục người nào lên kế hoạch cho toàn bộ chuyện này.

Nâng một thế giới bay lên.

Sức mạnh to lớn ngập trời như vậy dù cho là tiêu tốn nhiều kỷ

nguyên cũng khó mà hoàn thành được.

Cửu Thiên Huyền Thảo hẳn chỉ là người chấp hành mà thôi.

Nhưng mà sau khi Chư Thiên Chi Địa thăng thiên thì chắc chắn bọn hắn sẽ gặp phải phiền toái cực kỳ lớn.

Không nói việc khác, sau khi đến Thái Cổ Tiên Vực thì Cửu Thiên Huyền Thảo còn có thể xưng Chí Tôn sao?

Đừng nói giỡn nữa, Tần Tộc chỉ cần tùy tiện phái một vị Thần Vương ra thì đã có thể chụp chết Cửu Thiên Huyền Thảo một cách dễ dàng rồi.

Nhưng đổi lại thì chỗ tốt của bọn hắn cũng vô cùng vô tận.

Đây chính là công đức khai thiên đó.

Đương nhiên đối với Tần Cửu Ca thì chỗ tốt còn nhiều hơn nữa, thế nên hắn mới không ngăn cản việc này xảy ra.

Chương 857: Bộ mặt thật của Đại Thế

Chương 857: Bộ mặt thật của Đại Thế

Sau khi nối liền Thái Cổ Tiên Vực cùng với Chư Thiên Chi Địa thì Tiên Cổ Tần Tộc bọn hắn sẽ có cách để khai thác tài nguyên vô tận trong này.

Phải biết rõ ràng rằng đại đa số diện tích trong Chư Thiên Chi Địa hiện vẫn còn chưa được khai phá.

Những nơi chưa từng được khai phá kia không phải là đại diện cho tài nguyên vô cùng vô tận sao?

Ban đầu Tần Cửu Ca định một lúc nữa sẽ tiến vào những nơi chưa được thăm dò để xem thử.

Chắc chắn trong đó có cực kỳ nhiều bảo vật.

Nhưng hiện tại có vẻ cũng không cần lắm.

Sau khi Thái Cổ Tiên Vực nói liền với Chư Thiên Chi Địa thì lấy lực

lượng Tần Tộc làm sẽ dễ và nhanh hơn nhiều.

Điều này chắc chắn là chưa từng có ai nghĩ tới, đoán chừng những lão quái vật, những sinh linh cứu cực trên con đường tiến hóa kia cũng không ngờ chuyện này sẽ xảy ra.

Qua vô số năm tháng Chư Thiên Chi Địa đều tĩnh lặng như thế, ai lại ngờ bây giờ lại có biến hóa to lớn như vậy?

Đến lúc đó thì tài nguyên khổng lồ trong Chư Thiên Chi Địa sẽ là mục tiêu chính cho tất cả các thế lực xâu xé nhau.

“Có lẽ đây mới chính là bộ mặt thật của Đại Thế!”

…

Thái Cổ Tiên Vực.

Bởi vì tất cả các thiên tài yêu nghiệt của vô số Tinh Thần Giới đều đã tiến vào Chư Thiên Chi Địa nên khoảng thời gian này tất cả đều yên tĩnh lạ thường.

Nhưng hiện tại ba ngàn Châu của Thái Cổ Tiên Vực vang lên một âm thanh to lớn.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Tiên Cổ Tần Tộc.

“Biến hóa lớn thật, đây là biến hóa mà từ trước tới nay chưa từng xảy ra.”

Một âm thanh già nua vang lên trong Tổ Địa Tần Tộc.

Thanh âm này cực kỳ mục nát, bởi vì hắn quá già rồi, già tới mức không còn hình người nữa.

Đây là sinh linh cứu cực trên con đường tiến hóa, một sinh linh chỉ cần bước một bước nữa là chạm tới cảnh cửa Đạo Tôn, dựa theo cảnh giới mà nói thì chính là một Ngụy Đạo Tôn.

Ngụy Đạo Tôn tự xưng là sinh linh cứu cực trên con đường tiến hóa.

“Lão tổ, xin hỏi là có thay đổi gì?”

Thiên Hoang Thần Linh – Tần Hoang đã đứng cung kính sẵn lên tiếng hỏi một cách nghi ngờ.

“Ha ha, biến hóa to lớn lắm, biến hóa lớn, một biến hóa lớn như trời, tiểu gia hỏa trong tộc kia có phải đang ở trong Chư Thiên Chi Địa phải không? Các ngươi hiện tại đã có thể đi nghênh đón hắn được rồi, chưa tới mười năm mà đã có loại biến hóa này, thật là hiếm lạ.”

m thanh già nua kia cười to rồi lên tiếng.

Thật ra với tu vi của hắn thì trực tiếp tiến vào Chư Thiên Chi Địa cũng không phải là quá khó.

Nhưng khi hắn tiến vào thì chắc chắn Chư Thiên Chi Địa sẽ bị hóa hủy.

Nhưng hắn không ngờ sinh linh trong đó lại chủ động kết nối Chư Thiên Chi Địa cùng với Thái Cổ Tiên Vực.

Thật thú vị, bọn hắn không sợ tai họa ngập đầu sao?

Người ngoại giới bình thường chỉ có thể ở trong Chư Thiên Chi Địa mười năm.

Đây chính là trói buộc và cũng chính là lớp bình phong bảo vệ nơi này.

Nhưng hiện tại nó mất rồi.

Không biết đó là phúc hay họa của bọn hắn nữa.

Nhưng chuyện này chắc chắn là một chuyện tốt đối với Tiên Cổ Tần Tộc.

Bởi vì hiện tại bọn hắn đã có cách triệt để đi vào Chư Thiên Chi Địa để mở rộng địa bàn, chiếm lĩnh tài nguyên.

Vô cùng vô tận tạo hóa bên trong vẫn chưa được khám phá, Tiên Cổ Tần Tộc cực kỳ hứng thú với những tạo hóa này.

Không biết tên nào dễ thương như vậy, làm ra một chuyện tốt nhu thế nữa, đây khác gì một dĩa bánh rơi từ trên trời xuống đâu.

m thanh ầm ầm không ngừng vang lên trên khắp Chư Thiên Chi Địa, nhưng đồng thời nó cũng đang ảnh hưởng tới toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực.

Vô số cường giả trong các thế lực cổ lão đang nhanh chóng đi tìm lão tổ cổ xưa nhất của mình để hỏi thăm.

Chuyện gì đang xảy ra thế?

Câu trả lời chỉ có một, đó chính là Chư Thiên Chi Địa có biến lớn.

Căn cơ của Thái Cổ Tiên Vực như đang bị dao động, thiên khung kêu gào, đại địa chấn động.

Hạo Hãn Thần Châu, đây chính là một trong các Châu Vực có nội tình cổ xưa nhất tại Thái Cổ Tiên Vực hiện cũng càn khôn bạo loạn.

Tại tổ địa của Tiên Cổ Tần Tộc đang có nhiều khí tức khiến cho người khác không khỏi run rẩy thức tỉnh, mỗi một cái đều mang trong mình uy thế trấn áp nhật nguyệt tinh thần.

Trong đó yếu nhất cũng là Thần Vương Cảnh!

Còn về phần những khí tức mạnh nhất thì bọn hắn được bao phủ trong hỗn độn, khiến cho người khác dù muốn cũng không cảm nhận được bất kỳ ba động nào, trong thiên địa hoàn toàn như không có sự tồn tại của bọn hắn vậy.

“Kêu người chuẩn bị trước một chút đi, Chư Thiên Chi Địa đã ẩn nấp nhiều năm như vậy rồi, hiện tại rốt cuộc nó cũng lộ ra ánh sáng, tài nguyên chưa được thăm dò trong đó đã đạt tới một con số khủng bố tới cực độ, chuẩn bị tiến vào.”

Chương 858: Phúc họa cùng tới

Chương 858: Phúc họa cùng tới

Người cầm đầu lên tiếng, đôi mắt của hắn như mang vô số bầu trời.

Đối với Chư Thiên Chi Địa thì hắn cũng biết rõ chuyện gì đang xảy ra, việc Chư Thiên Chi Địa có thể bay lên chắc chắn ẩn nấp một âm mưu to lớn và kinh khủng.

Người khiến cho Chư Thiên Chi Địa bay lên lúc này hẳn chỉ là người chấp hành mà thôi, một người trong lúc vô tình đạt được cơ duyên này.

Y chỉ là một người muốn siêu thoát thế gian, nhờ vào may mắn mà biết được bí mật để kết nối Chư Thiên Chi Địa và Thái Cổ Tiên Vực.

Nhưng câu hỏi là vì sao người làm ra tất cả những thứ này lại không chấp hành nó mà lại để cho một người khác làm.

Hắn cũng có câu trả lời sơ bộ, bởi vì chuyện này chắc chắn sẽ gây ra một tai nạn to lớn đối với sinh linh bản thổ của Chư Thiên Chi Địa.

Nhiều sinh linh cổ lão của Thái Cổ Tiên Vực đã thức tỉnh và sẵn sàng đi vào Chư Thiên Chi Địa.

Ánh mắt của người này nhìn về phía xa xăm, trong Chư Thiên Chi Địa vẫn còn một bí mật lớn đang ẩn giấu.

Có một tồn tại cực kỳ kinh khủng đang dùng đại thủ đoạn để khiến Chư Thiên Chi Địa bay lên.

Một khi việc này hoàn thành thì người trong Chư Thiên Chi Địa có thể tiến vào Tiên Vực nhưng người của Thái Cổ Tiên Vực cũng có thể làm điều ngược lại.

Hoàng Châu.

Vị trí của Loạn Cổ Hoàng Tộc cách Hạo Hãn Thần Châu khá xa.

Lúc này trong Loạn Cổ Hoàng Tộc cũng đang có khí tứ kinh khủng đạp hư không mà đến.

Cổ Tổ của Loạn Cổ Hoàng Tộc người mặc hoàng bào, Đế Đạo Pháp Tắc ngập trời hiện lên.

“Thú vị thật, thủ đoạn khiến cho Chư Thiên Chi Địa liên kết với Thái Cổ Tiên Vực cực kỳ lợi hại, hẳn là đã đạt tới cấp bậc đó, sinh linh trong Thái Cổ Tiên Vực phúc họa cùng tới rồi.”

Hoàng Tộc Cổ Tổ lộ ra sắc mặt thâm thúy, trước kia do không có đủ thời gian nên Loạn Cổ Hoàng Tộc không thể tìm hiểu rõ ràng bí mật trong Chư Thiên Chi Địa.

Nhưng hiện tại thì hoàn toàn có thể.

Thật ra những tồn tại kinh khủng trong các Thế Lực Cấm Kỵ sẽ không làm chuyện như liên kết Chư Thiên Chi Địa với Thái Cổ Tiên Vực.

Bởi vì nếu làm như thế thì sẽ nhiễm phải nhân quả không lồ, chỗ tốt không bù được cái mất.

“Thái Hoàng hẳn là có thể trấn áp tiểu của của Tần Tộc kia, xem ra

Loạn Cổ Hoàng Tộc ta là người đoạt được vô số tài nguyên trong Chư Thiên Chi Địa rồi."

Giờ phút này tại một Tinh Thần Giới cực kỳ khổng lồ, nơi này yêu lực ngập trời, vừa nhìn liền biết là Thiên Đường cho Yêu Tộc.

Mà nơi đây cũng là nơi ở của Yêu Đình, Thế Lực Cấm Kỵ của Yêu Tộc.

"Có người giết Thần Tử Cơ Hoàng, ngươi chỉ cần giết người thủ phạm thì trở về ta sẽ cho ngươi làm Đạo Tử của Yêu Đình."

Dưới ánh mắt của vô số Yêu Tộc, một tồn tại mang trên người Thông Thiên Yêu Lực bay thẳng len trời.

Khiến cho người khác kinh hãi chính là việc con Yêu Thú này cực kỳ kỳ lạ.

Giống như nó chưa từng xuất hiện trong lịch sử của Thái Cổ Tiên Vực vậy, Yêu Lực của nó cũng cực kỳ cổ quái.

"Cơ Hoàng chỉ là phế vật mà thôi, nhưng dù sao hắn cũng là người của Yêu Đình ta, ta chắc chắn sẽ báo thù cho hắn."

Sinh linh có được Yêu Lực ngập trời kia nhìn bốn phía với ánh mắt đạm mạc rồi lên tiếng, mặc dù hắn không biết ai là người giết chết Cơ Hoàng nhưng nó cũng không quá quan trọng.

Chuyện đó không phải chuyện trọng yếu.

Hắn tự tin rằng bản thân vô địch không có đối thủ.

Vô số Đạo Thống Cổ Tộc trong Thái Cổ Tiên Vực đều có dị động chuẩn bị.

Mà hiện tại trong Chư Thiên Chi Địa.

Sau khi tiếng nổ lớn vang lên khắp nơi thì trên hư không của Kiếm Sơn, có một nơi hư vô.

Trong khoảng không hư vô kia tản ra khí tức khiến người khác phải kinh sợ.

Chỉ cần nhìn thôi là thấy nguy hiểm rồi.

Sắc mặt của Hư Thần chấn động không ngớt.

Hắn không biết một chút gì cả, tới tận hiện tại hắn vẫn chưa lấy lại tinh thần trước chuyển biến vừa rồi, Chư Thiên Chi Địa còn có thể bay lên nữa à?

Thật sự là khó có thể tin.

Cửu Thiên Huyền Thảo đang muốn tìm cái chết hay sao mà lại dám làm chuyện động trời như thế này?

Đến lúc những thế lực của Thái Cổ Tiên Vực phái người vào đây thì Cửu Thiên Huyền Thảo còn có đường sống sao?

Sắc mặt của Tần Cửu Ca bình thản vô cùng, một khi lựa chọn như thế này thì chắc chắn đám người Cửu Thiên Huyền Thảo cũng nhận được một tạo hóa to lớn.

Từ đầu tới giờ Tần Cửu Ca vẫn luôn nhìn về phía khoảng không hư vô kia, sắc mặt dần dần ngưng trọng lên.

“Hiện tại ta tiến vào bên trong xem xét thử, một lát sau ngươi cứ việc báo chuyện này cho trưởng lão Tần Tộc là được rồi.”

Tần Cửu Ca khẳng định Triệu Vô Song cùng với Cửu Thiên Huyền Thảo đang có mặt ở bên trong.

Hơn nữa bọn hắn còn đang nhận được chỗ tốt ngập trời.

Tần Cửu Ca không ngu gì mà bỏ qua lần cơ duyên này.

Tần Cửu Ca nhìn thoáng qua Viêm Linh Cơ, thần sắc hơi thay đổi một chút, trên người Viêm Linh Cơ cũng có biến hóa không nhỏ.

Hiện tại khí chất trên người nàng yêu dị tới cực điểm, trong mắt còn lóe ra Thần Hỏa.

Cơ duyên trong này chắc chắn có quan hệ nào đó với Viêm Linh Cơ.

Chương 859: Gan nhỏ chết no, gan lớn chết đói

Chương 859: Gan nhỏ chết no, gan lớn chết đói

Hư Thần do dự, dù sao không ai biết trong đó sẽ có thứ gì? Nhưng mà sau khi nhìn thoáng qua Tần Cửu Ca thì hắn cũng muốn một hồi vào đó thăm dò một chút.

Viêm Linh Cơ nghe thấy lời của Tần Cửu Ca thì cũng hiện lên vẻ lo lắng.

Tần Cửu Ca vỗ vỗ cánh tay của nàng để ra hiệu nàng bình tĩnh, sau đó trực tiếp tiến vào trong kia.

“Tần Đạo Tử vẫn là Tần Đạo Tử, hắn vẫn luôn dũng mãnh như vậy, không chút do dự nào!”

“Đúng thế, chí tôn yêu nghiệt đỉnh cấp chính là chí tôn yêu nghiệt đỉnh cấp, chúng ta mãi mãi cũng không sánh bằng được.”

Sau khi thấy Tần Cửu Ca bước vào chỗ hư vô kia thì có chút yêu nghiệt lên tiếng, nhưng cũng có một vài tên cắn răng tiến vào.

Gan nhỏ chết đói, gan lớn chết no, không tranh không đoạt thì không

thể trở thành chí tôn được.

Nhưng khi bọn hắn muốn đi tới gần chỗ hư vô kia thì có một chuyện cực kỳ đáng sợ xảy ra, chỉ cần bước vào trong một phạm vi cụ thể thì trên người những tên đó sẽ bốc lên Thần Hỏa.

Tiếp đến bọn hắn sẽ mọc ra những cọng lông đỏ dài, cuối cùng sẽ trở thành một con quái vật lông đỏ ngửa mặt lên trời gào thét.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Những sinh linh biến thành quái vật kia sau khi kêu rên thì cũng nổ tung tại chỗ.

Tràng cảnh cực kỳ quỷ dị.

Một màn này khiến cho tất cả mọi người xung quanh đều cảm thấy rung động.

Bọn hắn nghĩ rằng nếu như Tần Đạo Tử có thể đi vào trong một cách tùy ý như thế thì bọn hắn cũng có thể.

Nhưng hiện thực lại dạy cho bọn hắn một bài học.

Qua lần này bọn hắn càng khắc sâu ấn tượng việc Tần Đạo Tử đi vào trong mảnh hư vô kia một cách bình tĩnh.

Có so sánh thì mới biết được rốt cuộc Tần Đạo Tử kinh khủng tới mức độ nào.

Mặc dù có vài thiên kiêu hóa thành quái vật sau đó nổ tung nhưng vẫn có không ít thiên kiêu chí tôn tự tin vào bản thân cắn răng bước vào.

Tất cả đều không ngoại lệ, đều hóa thành những quái vật lông đỏ rồi nổ tung tại chỗ.

Có nhiều người thì bộc phát ra toàn bộ Linh Lực để chống lại rồi sau đó lùi về.

Hư Thần cũng dùng hết toàn lực mới có thể chống lại cỗ lực lượng không rõ này, nhưng hắn cũng không muốn đi vào bên trong.

Có người đoán rằng nếu như muốn đi vào bên trong thì phải thỏa mãn nhiều điều kiện khác nhau, sức mạnh không là không đủ.

Bỗng nhiên có một vị Chí Tôn tỏa ra Đại Đạo Chi Lực vô cùng vô tận cũng đu vào trong đó một cách dễ dàng.

“Má nó, đây là ai thế? Hắn sao lại có thể đi vào trong đó một cách nhẹ nhàng như Tần Đạo Tử được? Không lẽ đây là một thiên kiêu chí tôn sánh ngang được với Tần Đạo Tử sao?”

“Người này mà ngươi không nhận ra à? Đây chính là Đại Đạo Thần Hoàng, chính là vị chí tôn thiên kiêu có danh tiếng gần ngang bằng Tần Đạo Tử.”

Một âm thanh vang lên một cách đầy khinh thường, ngay cả Đại Đạo Thần Hoàng cũng không biết, thật sự là thiếu hiểu biết.

Đại Đạo Thần Hoàng chính là chí tôn yêu nghiệt cổ xưa nhất của Chư Thiên Chi Địa, ngay cả thanh danh của Cửu Thiên Huyền Thảo cũng không sánh được bằng y.

Qua đây có thể thấy được sự kinh khủng của người này.

Mà giờ khắc này Tần Cửu Ca cũng tiến vào trong một lỗ đen quỷ dị.

Bốn phía trở nên im ắng tới vô cùng, lộ ra không khí âm trầm kinh khủng.

Tần Cửu Ca không do dự tý nào mà bay thẳng về phía chỗ sâu.

Thông qua hấp dẫn của những Thế Giới Bản Nguyên với nhau thì Tần Cửu Ca cảm giác được Triệu Vô Song cùng Cửu Thiên Huyền Thảo đang ở chỗ kia.

Bỗng một đám hỏa diễm như mê vụ đánh thẳng về phía Tần Cửu Ca.

Những mê vụ hỏa diễm này khiến cho người khác cảm thấy sợ hãi trong lòng.

Tần Cửu Ca khi bị tấn công thì cũng nhanh chóng lấy Hồng Mông Đế Tháp ra để nhốt nó vào.

Tần Cửu Ca cực kỳ tin tưởng phẩm cấp của Hồng Mông Đế Tháp, dù không biết cụ thể nhưng chắc chắn phải cao một cách lạ thường.

Chỉ một thoáng sau tất cả mê vụ hỏa diễm đã tán đi gần hết.

Mắt Tần Cửu Ca hơi nheo lại, sau khi hắn nhìn về chỗ sâu của nơi này một lúc thì hắn quyết định tiếp tục đi thẳng.

Nơi này mặc dù quỷ dị dị thường nhưng vẫn chưa đủ để khiến cho hắn chịu thương tổn.

Một bên khác thì Cửu Thiên Huyền Thảo và Triệu Vô Song sau khi đi vào đây cũng gặp phải nhiều đám hỏa diễn kỳ dị.

Nhưng mà bọn hắn cũng không phải người thường, sau khi nương tựa vào nội tình tích lũy qua vô số năm tháng thì bọn hắn cuối cùng cũng giải quyết được tất cả chúng.

Tiếp theo bọn hắn thấy được một tòa Tế Đàn cực kỳ cổ lão.

Trên tế đàn đang có một vật chất kim sắc gì đó.

“Đây chính là Thế Giới Bản Nguyên sao?”

Thần sắc Triệu Vô Song cực kỳ phấn chấn, bọn hắn đều là Thế Giới Chi Tử, Thế Giới Bản Nguyên chính là thuốc bổ tốt nhất đối với bọn hắn.

Nó có thể giúp cho bọn hắn càng cường đại thêm

Thế nên cả hai nhanh chóng chạy tới và ngồi lên tòa tế đàn cổ lão kia để hấp thu Thế Giới Bản Nguyên.

Bọn hắn vốn chính là người chấp hành cho việc Chư Thiên Chi Địa bay lên, có khí vận ngập trời gia thân, lại còn gặp được nhiều Thế Giới Bản Nguyên như thế này nữa.

Chương 860: Tử kỳ của ngươi đã tới

Chương 860: Tử kỳ của ngươi đã tới

Có thể nói tương lai sau này của bọn hắn sẽ đạt tới độ cao không thể tưởng tượng được.

Về phần ảnh hưởng của việc cho Chư Thiên Chi Địa kết nối với Thái Cổ Tiên Vực lớn ra sao thì bọn hắn không quan tâm, đến lúc đó là trời cao mặc chim bay, biển rộng mặc cá bơi rồi, bọn hắn chỉ cần giấu mình là được.

Có được Thế Giới Bản Nguyên ngập trời như thế này thì thương thiên thậm chí còn chủ động ẩn tàng khí cơ của bọn hắn.

Một bên khác thì Tần Cửu Ca lúc này cũng đi tới tòa tế đàn cổ lão.

“Sao ngươi có thể tiến vào được?”

Cửu Thiên Huyền Thảo vừa thấy được Tần Cửu Ca thì giật mình, nhưng sau đó lại hiện ra vẻ nổi giận.

Nơi này là thế giới thuộc riêng cho Thế Giới Chi Tử bọn hắn, sao một ngoại nhân như Tần Cửu Ca lại có thể đi vào đây được?

“Thì ra là thế, trên người ngươi lại có hai đạo Thế Giới Bản Nguyên, khó trách có thể tiến vào đây.”

Cửu Thiên Huyền Thảo bỗng nhiên bừng tỉnh đại ngộ, sau đó thì lập tức tức giận.

Nếu như hắn chịu mở Thế Giới Tế Đàn trước khi Tần Cửu Ca cướp đoạt Thế Giới Bản Nguyên thì chắc chắn tên này sẽ không vào được.

Tất cả người mang trong mình Thế Giới Bản Nguyên trên Chư Thiên Chi Địa đều có tư cách tiến vào đây.

Nhưng mà Cửu Thiên Huyền Thảo nhìn lại thân thể đang chói sáng như hoàng kim của mình.

Giờ phút này hắn như một thanh Thông Thiên Hoàng Kim Cự Kiếm, mà trên người Triệu Vô Song cũng đang có vô cùng vô tận linh lực.

Thực lực của cả hai đã có sự thuế biến không nhỏ, chiến lực tăng lên một cách đáng kể.

“Ha ha, tới tốt, tới tốt lắm, hiện tại tử kỳ của ngươi đã tới rồi!”

Cửu Thiên Huyền Thảo la lên một tiếng bạo ngược, sau đó hắn không nói nhảm thêm gì nữa mà trực tiếp ra tay với Tần Cửu Ca.

Một bên khác thì Triệu Vô Song cũng vùng lên, hắn đánh thẳng một phát về phía Tần Cửu Ca.

“Nơi này là Thế Giới Tề Đàn, là nơi thuộc về Thế Giới Chi Tử bọn ta, chúng ta không cần biết ngươi là ai, tới nơi này thì đều phải quỳ xuống cha ta.”

Cửu Thiên Huyền Thảo nói một cách dữ tợn.

Thế Giới Tế Đàn chính là Đạo Trường tự nhiên của bọn hắn, nơi này tương đương với tổ địa của bọn hắn.

Đánh nhau với bọn hắn ở đây so?

Việc này là việc cực kỳ ngu ngốc!

Cửu Thiên Huyền Thảo hóa thân thành một thanh Thần Kiếm, trên Thân Kiếm có vô số Khí Vận, vô số Kiếm Khí như sông dài tập sát về phía Tần Cửu Ca.

Trên trán Triệu Vô Song cũng hiện lên một con mắt hoàng kim.

Đây chính là Khí Vận Kim Nhãn, là át chủ bài cuối cùng của hắn.

Thân là Thế Giới Chi Tử của Chư Thiên Chi Địa, sao hắn lại không có sát chiêu thuộc về chính mình được chứ?

Hai mắt của hắn cũng hóa thành màu vàng óng, sát cơ trùng trùng.

Tần Cửu Ca thì vẫn giữ nguyên thần sắc đạm mạc như bình thường, nhưng ánh mắt của y khi nhìn về phía Cửu Thiên Huyền Thảo cùng Triệu Vô Song lại tràn đầy tham lam.

Vì sao à?

Vì trên người của cả hai đang có lượng lượng Thế Giới Bản Nguyên, một số lượng khổng lồ.

Hắn chưa quên việc chỉ cần bản thân tập hợp đủ mười hai đại Thế Giới Bản Nguyên thì liền có thể trở thành Hồng Mông Thần Linh.

Thế nên hai người này chỉ là rau hẹ chờ đợi bản thân thu hoạch mà thôi.

Tần Cửu Ca đưa tay tế Hồng Mông Đế Tháp ra, hiện tại hắn muốn nhanh chóng giải quyết mọi chuyện.

Hồng Mông Đế Tháp như muốn trấn áp hết tất cả vậy, nó đập thẳng về phía Cửu Thiên Huyền Thảo cùng Triệu Vô Song.

Hai mắt của hắn cũng bắn ra một vệt thần quang, vệt thần quang này chiếu thẳng vào hai mắt của Triệu Vô Song.

Oanh!

Thế Giới Tế Đàn như run rẩy một tý, mà lúc này sắc mặt của Triệu Vô Song cùng với Cửu Thiên Huyền Thảo trên nên hơi hồng.

Thần sắc khó tin cực độ.

Sau khi thôn phệ số lượng lớn Thế Giới Bản Nguyên trong đây thì bọn hắn đã cảm giác thực lực của mình gần bằng với Thần Linh rồi.

Nhưng một màn này lại khiến cho cả hai khó mà tin được.

Không lẽ hiện tại Tần Cửu Ca đã trở thành Thần Linh rồi sao?

“Điều này không thể xảy ra được, tuyệt đối không thể, sao ngươi có thể là Thần Linh được?”

m thanh của Cửu Thiên Huyền Thảo khi này đã hơi chút run rẩy, hắn rõ ràng cảm nhận được thực lực của bản thân cùng với Triệu Vô Song đã gần bằng Thần Linh, cả hai hợp sức thì đánh bại một vị Thần Linh là việc dễ dàng.

Cả hai chỉ kém một bước là có thể trở thành Thần Linh chân chính.

Nhưng vì sao cả hai bọn hắn có liên thủ lại với nhau, tế tất cả sát chiêu của bản thân ra rồi nhưng vẫn không đánh bại được Tần Cửu Ca chỉ có cảnh giới Thiên Tôn Cửu Trọng?

Cửu Thiên Huyền Thảo lại quát một tiếng, Thế Giới Bản Nguyên Chi Lực tuôn ra như suối, Triệu Vô Song thấy thế thì cũng làm theo.

Khí Vận Kim Nhãn của hắn mở to như muốn trấn áp phiến thiên địa này.

Khí Vận Kim Nhãn bắn thẳng về phía ánh mắt của Tần Cửu Ca.

Nhưng một khắc sau thì Tần Cửu Ca cũng mở mắt, đó là một đôi mắt còn kinh khủng hơn cả Khí Vận Kim Nhãn, đó chính là một đôi mắt thần bí mà cổ lão.

Khi cặp mắt này được mở ra thì một luồng ánh sáng đen bắn ra, đụng vào Khí Vận Kim Nhãn.

Chương 861: Ta không tin ngươi vô địch

Chương 861: Ta không tin ngươi vô địch

Oanh!

Một tiếng vang vang lên, Triệu Vô Song ôm mắt lùi lại về sau một

cách thống khổ, ánh mắt của hắn đã bị thương.

Tần Cửu Ca nhìn Cửu Thiên Huyền Thảo với Triệu Vô Song một cách khinh thường.

Trước thực lực tuyệt đối thì bất kỳ thủ đoạn nào cũng vô dụng cả.

“Ta không tin ngươi vô địch.”

Khí huyết chi lực của Cửu Thiên Huyền Thảo tiếp tục cuồn cuộn phun trào, Thế Giới Bản Nguyên Chi Lực lại hiện ra.

Hắn hóa thành bản thể, nhưng lần này bản thể của hắn lại đang chảy ra huyết dịch kim sắc, lần này hắn thật sự liều mạng.

Lực lượng của Thế Giới Bản Nguyên trong cơ thể Cửu Thiên Huyền Thảo bạo phát làm cho tu vi của hắn nâng cao đến cấp độ Thần Linh chỉ trong thời gian ngắn ngủi. Bên kia, Triệu Vô Song cũng bộc phát lực lượng Thế Giới Bản Nguyên, cũng đạt tới cấp độ Thần Linh. Tuy rằng đây chỉ là tạm thời, nhưng nói như thế nào cũng là hai vị Thần Linh. Thần Linh Thần Linh, cho dù chỉ là Thần Linh một lúc cũng chắc chắn nghiền ép được hết tất cả Thiên Tôn. Bọn hắn cũng không biết tin tức khoảng thời gian trước Tần Cửu Ca đã trấn áp mạnh mẽ một vị Thần Linh của Long Ngạo Thiên.

”Tần Cửu Ca, bây giờ ngươi còn không quỳ xuống cho chúng ta sao?”

Cửu Thiên Huyền Thảo và Triệu Vô Song toàn thân tràn ngập thần lực, đôi mắt kiêu ngạo nhìn Tần Cửu Ca.

Lúc này bọn hắn đều là Thần Linh. Một vị Thần Linh trước khi thu thập ngươi sẽ nhìn ngươi, bây giờ có đến hai Thần Linh thì ngươi còn có cách gì?

”Châu chấu đá xe, không tự lượng sức mình.”

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, vừa nhìn Cửu Thiên Huyền Thảo và Triệu Vô Song là biết bọn hắn không hề biết đến sự việc khoảng thời gian trước hắn trấn áp Thần Linh. Không nắm tin tức cũng không tốt lắm, không thể theo kịp thời đại.

Lập tức sau lưng hắn có một dị tượng xuất hiện, kim quang lấp lánh, tiên vương cự ảnh nổi lên không trung. Thân thể hắn trở nên vàng óng. Đây là lợi ích của Tiên Ma Chủng mà hắn nuốt được mang đến. Thân thể thành thần! Mà lúc nhìn thấy Tần Cửu Ca thân thể ánh lên sắc vàng rực rỡ, thần sắc Cửu Thiên Huyền Thảo và Triệu Vô Song

lập tức thay đổi lớn. Vừa rồi khó trách bọn hắn có loại cảm giác đối mặt với Thần Linh. Thật không ngờ, Tần Cửu Ca đã tu luyện thân thể tới cấp độ Thần Linh? Thấy thân thể Tần Cửu Ca ở cảnh giới Thần Linh, biểu cảm Cửu Thiên Huyền Thảo và Triệu Vô Song sững sờ.

Vì sao Tần Cửu Ca lại yêu nghiệt như vậy? Thân thể ở cảnh giới Thần Linh, ai xem thường ai mới là kẻ ngốc.

Ầm ầm!

"Thái Cổ Cửu Kiếm."

Cửu Thiên Huyền Thảo lúc này hoàn toàn bùng nổ, dưới sự gia trì ngắn ngủi của linh lực hóa thành một thanh thần kiếm màu xanh biếc. Vô số kiếm ảnh chấn động hư không, rầm một tiếng, hư không nơi đây đều bị chém thành hư vô.

Triệu Vô Song cũng dữ tợn mở đôi mắt màu vàng. Vừa rồi khí vận kim nhãn của hắn bị tổn thương rất lớn, nhưng lúc này hắn không để ý được nhiều như vậy.

Dùng bản nguyên của thế giới để cưỡng bức đặt chân lên các vị thần, hắn lại mở mắt ra, đột nhiên một ánh sáng thần thánh mạnh mẽ bùng phát.

Hai người bọn hắn là Thế Giới Chi Tử, lợi dụng Thế Giới Bản Nguyên mạnh mẽ đặt chân vào cảnh giới Thần Linh đánh Tần Cửu Ca.

Ở trước mặt hai Thần Linh bọn hắn, cho dù là Thần Linh trung kỳ đều sẽ bị tổn thương. Có điều, lúc này sắc mặt Tần Cửu Ca vẫn bình tĩnh như trước. Không phô trương gì cả, vẫn là thân thể vỗ ngang một chưởng. Cự chưởng màu vàng đánh thẳng ngang trời. Đối với chí tôn thân thể thành thần như hắn, không phải hắn điên! Mà là bọn hắn thật rác rưởi.

Một chưởng làm cho hư không chấn động.

"Phế vật rác rưởi."

Giọng nói lạnh nhạt của Tần Cửu Ca vang lên bên tai Cửu Thiên Huyền Thảo. Nhìn sắc mặt Cửu Thiên Huyền Thảo biến hóa, Tần Cửu Ca bổ sung:

"Ta không nhằm vào ai, chỉ là ta muốn nói các ngươi đều là rác rưởi."

Tần Cửu Ca vừa dứt lời. Mấy đòn công kích nhắm vào nhau, nổ tung năng lượng dồi dào.

Vèo một tiếng!

Cửu Thiên Huyền Thảo và Triệu Vô Song đều bay ngược ra ngoài, nặng nề ngã xuống đất, phun máu từng đợt.

Sắc mặt bọn hắn tràn đầy tuyệt vọng. Bọn hắn bắt đầu đánh không lại Tần Cửu Ca, vốn tính cắn nuốt đại lượng Thế Giới Bản Nguyên bọn hắn chắc chắn có thể đánh thắng Tần Cửu Ca, nhưng thật không ngờ hai người cùng nhau bước vào cảnh giới Thần Linh đều đánh không lại Tần Cửu Ca.

Tuyệt vọng sâu sắc, rơi vào vực thẳm tuyệt vọng.

”Tại sao?Tại sao? Tại sao ngươi có thể nghịch phạt Thần Linh, Tại sao? Tại sao? Ông trời thật là bất công. Rõ ràng ta là Thế Giới Chi Tử, chúng ta là nhân vật chính của thế giới, nhưng tại sao?”

Cửu Thiên Huyền Thảo rống mấy tiếng run rẩy, nỗi hận thật sâu kia đi thẳng vào trong lòng người.

Chương 862: Ngươi sẽ chịu phản phệ

Chương 862: Ngươi sẽ chịu phản phệ

“Vì ta là bị bức bách đó.”

Tần Cửu Ca không cho Cửu Thiên Huyền Thảo có thời gian bi nộ, trực tiếp phủ Hồng Mông Đế Tháp trên đầu hắn.

Ầm ầm! Ở trước mặt áp chế thực lực chắc chắn, Cửu Thiên Huyền Thảo phòng kháng đều là vô dụng.

Phốc xuy! Cửu Thiên Huyền Thảo bị Tần Cửu Ca dùng Hồng Mông Đế Tháp bao phủ thui vào, tiếp theo lưu lại một Thế Giới Bản Nguyên lập tức bị Tần Cửu Ca thu lại.

Mười hai Thế Giới Bản Nguyên đã thu thập được ba.

Sau đó, Tần Cửu Ca cười tủm tỉm nhìn Triệu Vô Song. Đều là rau hẹ, Thế Giới Bản Nguyên đều là của hắn.

”Không, ngươi không thể giết ta, ta Thế Giới Chi Tử, người có được thế giới khí vận, ngươi không thể giết ta, giết ta ngươi sẽ bị khí vận thế giới phản phệ.”

“Giết ta, Chư Thiên Chi Địa sẽ sinh ra phản phệ với ngươi.”

Triệu Vô Song vô cùng hoảng sợ, bao nhiêu năm rồi hắn không có cảm giác tử vong? Vậy mà bây giờ lại có rồi. Nỗi sợ hãi thể hiện vô cùng rõ vào lúc này. Nhưng rất đáng tiếc, Tần Cửu Ca cũng sẽ không bỏ qua cho Triệu Vô Song. Một tiếng rống giận dữ vang lên, trên tay Tần Cửu Ca đã có thêm một Thế Giới Bản Nguyên.

”Mười hai Thế Giới Bản Nguyên thu thập được bốn, nhanh như vậy đã được một trong ba phần, thật sự là nhanh.”

Tần Cửu Ca lẩm bẩm nói, mới được vài ngày, mười hai Thế Giới Bản Nguyên đã bị hắn thu thập một phần ba. Tần Cửu Ca cảm giác ngày hắn thu thập mười hai Thế Giới Bản Nguyên còn không xa.

”Nơi đó có cơ duyên thuộc về Linh Cơ.”

Mắt Tần Cửu Ca bỗng nhiên nhìn về phía thế giới tế đàn, nơi đó xuất hiện một đóa Thần Hỏa, năng lượng bên trong rất là dồi dào.

...

Nửa ngày sau. Lúc Chư Thiên Chi Địa đối mặt với thử thách cực lớn, vì Chư Thiên Chi Địa và Thái Cổ Tiên Vực đang dần kết nối với nhau. Một số sinh linh nơi này đã cảm nhận được. Đương nhiên còn có rất nhiều chủng tộc cổ xưa âm thầm bắt đầu phân phối tài nguyên bên trong Chư Thiên Chi Địa.

”Công tử, công tử ra rồi.”

Viêm Linh Cơ vui mừng nhìn Tần Cửu Ca đi ra từ Hư Vô Không Động. Hư Vô Không Động rất kỳ lạ, nàng lo lắng công tử không cẩn thận sẽ trúng chiêu.

”Đạo Tử Tần tộc đi ra rồi, rốt cuộc bên trong có cái gì nhỉ?”

Sau khi nhìn thấy Tần Cửu Ca đi ra, sinh linh vây quanh Hư Vô Không Động nhất thời nghị luận sôi nổi. Phải biết rằng bây giờ cũng chỉ có mấy người đi vào mà thôi. Đi ra chỉ có một mình Tần Đạo Tử, cho nên có rất nhiều người tò mò bên trong có cái gì.

Mắt Tần Cửu Ca đi ra chợt lóe lên một chút. Vậy mà lại còn có người

đi vào? Chỗ Hư Vô Không Động chỉ có người mang Thế Giới Bản Nguyên mới có thể đi vào. Vừa rồi ngoại trừ hắn cùng Cửu Thiên Huyền Thảo, Triệu Vô Song ra, mấy người đi vào chắc chắn cũng mang Thế Giới Bản Nguyên. Sau đó Tần Cửu Ca hỏi Viêm Linh Cơ, hỏi được tên của một người: Đại Đạo Thần Hoàng! Còn có một tồn tại không biết tên cũng vào. Hai người đó cũng chắc chắn là Thế Giới Chi Tử, bằng không bọn hắn không vào được.

Nghĩ đến đây, Nghĩ đến đây, Sắc mặt Tần Cửu Ca thay đổi. Xem ra mười hai Thế Giới Bản Nguyên thật sự có thể nhanh chóng tập hợp đầy đủ. Sắp đặt chân vào cảnh giới Thần Linh rồi.

Tần Cửu Ca để người Hư Không Đế Tộc ở tại chỗ canh chừng, chờ khi nào hai người bên trong đi ra lập tức gọi hắn.

Cùng lúc đó, có một tiếng nổ lớn giữa Chư Thiên Chi Địa và Thái Cổ Tiên Vực, nhưng sau vài ngày thì dần yên tĩnh. Dường như không có gì xảy ra, tất cả mọi thứ trở về bình thường, nhưng trong lòng rất nhiều người đều biết đó chỉ là sự yên ả trước cơn bão táp sắp đến mà thôi.

Hôm nay, xung quanh kiếm sơn Chư Thiên Chi Địa, đã tụ tập rất nhiều người của thế lực đạo thống.

Tất cả đều nhìn lên bầu trời cao xa xa với vẻ chăm chú khác thường.

“Tại sao các ngươi lại bao vây ta?”

Kiếm Sơn nguyên bản chỉ lên bầu trời. Một nam tử mặc áo xám lạnh lùng nhìn yêu hầu xa xa. Hắn vừa mới thu được một phần tạo hóa từ Hư Vô Không Động sau đó lập tức đi ra. Vừa chuẩn bị đi đã bị đám người yêu hầu vây quanh. Có điều hắn không có chút bối rối nào, những người này đều không phải là đối thủ của hắn. Tôn Tề Thiên cũng không đáp lại nam tử áo xám. Hắn tuân thủ lệnh của công tử ở đây canh giữ người đi ra từ Hư Vô Không Động. Canh giữ vài ngày, bây giờ cuối cùng cũng có người đi ra.

”Ta phải đi, tốt nhất các ngươi đừng chặn đường.”

Thân thể nam tử áo xám bạo phát uy lực khủng bố, chấn nát hư không.

Tôn Tề Thiên hừ một tiếng, không chút do dự, trong tay lập tức xuất hiện một thần côn. Vô số côn ảnh màu vàng lơ lửng trên không trung, hơi thở khủng bố của Thiên Tôn cửu trọng có ở bốn phía. Bây giờ công tử còn chưa tới, đương nhiên hắn muốn bảo vệ nam tử áo xám

đi ra từ Hư Vô Không Động.

”Yêu hầu thật đáng sợ, ta cảm giác thực lực của yêu hầu cao hơn ta.”

“Quả nhiên không hổ là Đạo Tử Tần tộc, ngay cả thuộc hạ cũng mạnh mẽ như thế.”

“Nếu có thể đi theo Tần Đạo Tử cũng không uổng cuộc đời.”

Một thánh địa thánh nữ ở Tiên Vực thầm mến mộ Đạo Tử Tần tộc thì thào nói. Lý tưởng kiếp này của nàng không lớn lao lắm, có thể đi theo Đạo Tử Tần tộc là được. Tất nhiên trong mắt người khác mộng tưởng của nàng là một giấc mộng si tình. Nhưng con người phải có lý tưởng, vì biết đâu ngày nào nó trở thành sự thật thì sao?

”Chỉ bằng vào ngươi?”

Nam tử áo xám tỏ vẻ khinh thường, hắn cũng không biết đã ẩn giấu bao lâu, cho dù Cửu Thiên Huyền Thảo cũng không phải là đối thủ của hắn. Sao yêu hầu có thể là đối thủ của hắn.

Hơi thở ầm ầm bộc phát

“Vậy mà lại là Bán Thần.”

“Nam tử áo xám thần bí lại là một tồn tại ở cảnh giới Bán Thần.”

Chương 863: Người sẽ không chết tử tế

Chương 863: Người sẽ không chết tử tế

Tất cả các sinh linh xung quanh đồng loạt há hốc mồm. Khủng khiếp như vậy! Phải biết rằng lúc ở Chư Thiên Chi Địa, Bán Thần có chiến lực mạnh nhất.

Mắt Tôn Tề Thiên hơi nheo lại, nam tử áo xám rất mạnh mẽ, hắn có thể cảm thụ được. Nhưng như thế thì sao?

“Cút.”

Côn ảnh ngập trời và sức mạnh bùng nổ của nam tử áo xám đập vào nhau, lập tức quét sạch mọi hướng.

Tôn Tề Thiên lui mạnh về phía sau trăm bước, khóe miệng có máu chảy ra. Đôi mắt vẫn hung dữ như trước mà nam tử áo xám chỉ lùi lại vài bước, hiển nhiên lúc đối chiến như thế này, nam tử áo xám càng mạnh hơn một bậc.

Có điều đôi mắt của nam tử áo xám xuất hiện vẻ cảnh giác, cũng không thừa thắng truy kích. Trong lòng hắn cảm giác bây giờ mình rất nguy hiểm. Nam tử áo xám không chút do dự, trực tiếp đánh vỡ hư không, chuẩn bị bỏ đi vì trong lòng hắn cảm giác nguy hiểm càng ngày càng mạnh.

Nhưng sau một khắc, có một tiếng lách cách, đôi mắt nam tử áo xám xuất hiện vô số tia máu. Đôi mắt dần dần nhìn về phía một nơi nào đó. Nơi đó có một nam tử tuấn mỹ bình thản nhìn hắn. Sau đó phịch một tiếng, nam tử áo xám phun một ngụm máu, một tay ôm ngực. Con ngươi như muốn lòi ra ngoài. Các cơ quan nội tạng đang khuấy động.

Bỗng nhiên, quyền phong ập tới. Màn sương máu trôi xuống trong khoảng không. Trong sương có từng tia màu vàng. Nam tử áo xám bị đánh một quyền vào cự sơn, ngay cả sơn mạch trong nháy mắt cũng sụp đổ phát ra âm thanh ầm ầm. Một Bán Thần bị trấn áp như vậy, khung cảnh cực kỳ đẫm máu, bùng nổ dữ dội.

Trong mắt bọn hắn chỉ thấy một chút ánh sáng, sau đó nam tử áo xám vừa rồi bộc phát uy lực Bán Thần giờ đây máu bắn tung trời.

“Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì? Tồn tại Bán Thần lại bị Đạo Tử Tần tộc trấn áp chỉ bằng một quyền, chẳng lẽ bây giờ Đạo Tử Tần tộc đã đặt chân vào thần giới?”

m thanh run rẩy vang lên trong lòng nhiều người. Có thể áp chế một Bán Thần chỉ bằng một quyền không phải Thần Linh thì là gì? Nhưng nhìn uy thế trên người Đạo Tử Tần tộc lại chỉ là Thiên Tôn cửu trọng mà thôi. Chẳng lẽ Thiên Tôn cửu trọng bây giờ lợi hại như vậy sao?

Tần Cửu Ca không nhìn vào ánh mắt kinh hoàng của những sinh linh xung quanh, ngay sau đó hắn đã đến nơi nam nhân áo xám bị áp chế. Bàn tay vừa hút một cái, lập tức xách được nam tử áo xám cảnh giới Bán Thần lên.

”Thế Giới Bản Nguyên thứ năm.”

Tần Cửu Ca bình tĩnh lên tiếng nói, tiếp theo trong lúc nam tử áo xám đang run rẩy, linh lực vô cùng kinh khủng tràn vào trong cơ thể hắn.

”A a a, Tần Cửu Ca ngươi sẽ không được chết tử tế, ngươi sẽ không được chết tử tế đâu!”

“Tần Cửu Ca, ngươi liên tiếp tru sát Thế Giới Chi Tử, nhất định gặp phải kiếp nạn thiên đạo.”

Nam tử áo xám tức giận gầm lên, giọng nói vang vọng chín tầng trời, âm thanh bi thương thê thảm quả thực làm cho người ta sợ hãi trong lòng. Phẫn nộ, sợ hãi lấp đầy trái tim của hắn. Mà lời vừa dứt, cả người nam tử áo xám trực tiếp nổ tung, hỗn hợp huyết dịch màu vàng nhạt bay đầy trời.

Đột nhiên, dường như để đáp lại lời nói của nam nhân áo xám, trên hư không Kiếm Sơn vạn dặm, sấm rền vang cuồng cuộn, chấn động thiên hà vô tận. Trong hư không có lôi kiếp hỗn độn khổng lồ quấn quanh. Càn khôn đảo lộn, nhật nguyệt xoay vần. Cả vùng đất chư thiên đều là tiếng sấm. Đây là thiên địa chi uy, đại đạo pháp tắc chi lực, lúc này bất kỳ sinh linh nào cũng trở nên cực kỳ nhỏ bé.

Ầm ầm! Đại đạo nổ vang, tỷ tỷ pháp tắc đang giao chiếu giống cảnh tượng hủy thiên diệt địa.

Mà lúc này Tần Cửu Ca chắp tay đứng trên hư không nhìn thấy cảnh này, vẻ mặt cũng không thay đổi, trong lòng bàn tay lại có thêm một Thế Giới Bản Nguyên. Đây Thế Giới Bản Nguyên thứ năm, hắn đang dung hợp.

Trong Hư Vô Không Động vừa mới có người đi ra, Tần Cửu Ca không chút do dự đến nơi, làm sao có thể để thế giới bổn nguyên chạy trốn?

Phỏng chừng Thế Giới Chi Tử trong bóng tối bước ra với vẻ bàng hoàng. Ta đi vào xem một chút, đi ra đã bị trấn giết ngay lập tức? Ta chỉ đi lảng vảng thôi nhưng tại sao ta lại chết?

”Thiên đạo thì làm sao? Có một người cha thiên đạo thì có thể không chết sao?”

Tần Cửu Ca thì thào tự nói, sinh linh bốn phía bị cảnh Tần Cửu Ca mạnh mẽ trấn sát yêu nghiệt Bán Thần vừa rồi làm cho khiếp sợ.

”Lời đồn Chư Thiên Chi Địa có tồn tại Thế Giới Chi Tử, thật không ngờ lại là thật.”

Có người bản địa cấp bậc tồn tại cổ xưa của Chư Thiên Chi Địa nghiêm túc lên tiếng nói. Trước kia ngay cả hắn cũng cảm thấy tin đồn là giả, nhưng bây giờ có vẻ như phải tin điều đó. Vì lúc hư

không dị tượng ngập trời, thiên địa uy áp đầy trời dường như đang tuyên bố phẫn nộ của nó. Kiếm Sơn hư không thiên địa dị động càng thêm khủng bố kịch liệt, phảng phất muốn tiêu diệt Tần Cửu Ca cướp lấy Thế Giới Bản Nguyên. Thiên địa đều có ý chí. Lúc Tần Cửu Ca trấn giết Thế Giới Chi Tử thứ năm, hoàn toàn thu hút sự chú ý của Chư Thiên Chi Địa.

Dưới thiên uy, bất luận sinh linh nào cũng có vẻ mặt tái nhợt.

Chương 864: Chống lại thế giới? Hắn điên rồi sao?

Chương 864: Chống lại thế giới? Hắn điên rồi sao?

”Đạo Tử Tần tộc chọc giận ý chí của thiên địa rồi.”

“Quá điên cuồng, thì ra chỉ có Thế Giới Chi Tử mới có thể đi vào Hư Vô Không Động, thật không ngờ truyền thuyết về Thế Giới Chi Tử lại là thật.”

“Đạo Tử Tần tộc… Lại đang săn giết Thế Giới Chi Tử, chẳng lẽ Đạo Tử Tần tộc không sợ đắc tội thiên địa sao?”

Toàn trường đều rung động, đã có tồn tại cổ xưa truyền tải thông điệp. Vừa rồi năng lượng Thế Giới Bản Nguyên xuất hiện trên người nam tử áo xám, mà người có được Thế Giới Bản Nguyên là Thế Giới Chi Tử. Đây là truyền thuyết cổ xưa, không ngờ nó thực sự tồn tại.

”Có phải Cửu Thiên Huyền Thảo và Triệu Vô Song cũng là Thế Giới Chi Tử hay không?”

Một âm thanh run rẩy vang lên. Nếu như có thể vào Hư Vô Không Động là Thế Giới Chi Tử, vậy Cửu Thiên Huyền Thảo và Triệu Vô Song có thể cũng là Thế Giới Chi Tử.

“Ắt hẳn là vậy, nhưng phỏng chừng bọn hắn đã chết trong tay vị Đạo Tử Tần tộc.”

“Nói như vậy, Đạo Tử Tần tộc đã giết ít nhất ba Thế Giới Chi Tử rồi đúng không? Quá điên cuồng, thế giới quá điên cuồng, Đạo Tử Tần tộc lại đi săn giết Thế Giới Chi Tử.”

Lúc này không có người nào là không run rẩy. Đạo Tử Tần tộc lại đang săn giết Thế Giới Chi Tử? Chẳng lẽ thật sự không sợ ý chí của

thế giới trả thù?

Ầm ầm, ầm ầm!

Cảnh tượng trong hư không càng thêm kinh khủng. Sấm sét vô tận vang lên xung quanh Tần Cửu Ca. Dường như sau một khắc sẽ oanh tạc toàn bộ lên người Tần Cửu Ca, những tiếng sấm đều là những tiếng sấm cực hiếm từ trên trời giáng xuống. Có một số thiên lôi cho dù là Thần Linh cũng hơi chấn động.

Hành vi tàn sát Thế Giới Chi Tử quá mức của Tần Cửu Ca thật sự đã chọc giận thế giới. Ngươi nói nếu ngươi giết một hai người, còn có thể miễn cưỡng tiếp nhận, nhưng đến bây giờ Tần Cửu Ca đã giết năm Thế Giới Chi Tử. Quả thực quá mức phát điên rồi. Ngay cả ý chí của thế giới cũng hoàn toàn không thể chịu đựng được.

"Đạo Tử Tần tộc đang làm gì vậy? Chẳng lẽ muốn chống lại ý chí thế giới? Hắn điên rồi sao?"

Ý chí của thế giới chắc chắn là vô cùng khủng bố. Chắc chắn là Thần Linh cũng không thể chống lại, chứ đừng nói chi là Thiên Tôn, cho dù là Thiên Tôn vô cùng yêu nghiệt. Chỉ có từ chấn động mới có thể minh họa tình trạng bây giờ của bọn hắn.

Tần Cửu Ca đặt chân vào hư không, ánh mắt lạnh nhạt nhìn thiên uy vô tận. Hắn cất giọng hờ hững, âm thanh lại tràn ngập chấn động chư thiên vạn giới.

"Ý chí thiên địa thì sao chứ? Dám chọc ta, chờ đến lúc bản Đạo Tử chứng đạo, lập tức đồ sát ý chí của ngươi."

Dứt câu, trên hư không thiên địa chấn động càng thêm kinh khủng.

Ầm ầm!

Đột nhiên, từ phía sâu chân trời xa xôi, xuất hiện vài Thế Giới Bản Nguyên nồng đậm hơn. Sau đó mấy Thế Giới Bản Nguyên bùng phát bốn phía. Với sự xuất hiện dày đặt của những Thế Giới Bản Nguyên, Chư Thiên Chi Địa có mấy chỗ bộc phát lực lượng khủng bố.

"Ý chí thế giới mượn những Thế Giới Chi Tử còn lại đối phó với Đạo Tử Tần tộc sao?"

Rất có thể, hành vi trấn sát thế giới chi của Đạo Tử Tần tộc tử phỏng chừng sẽ chọc giận ý chí thế giới.

”Đạo Tử Tần tộc quá khủng bố, cũng không biết hắn dung hợp lực lượng Thế Giới Bản Nguyên lần thứ hai, những Thế Giới Chi Tử còn lại có phải là đối thủ của hắn không.”

Thiên kiêu yêu nghiệt bốn phía nghị luận sôi nổi, thực lực của Đạo Tử Tần tộc cực kỳ mạnh mẽ, nhưng Thế Giới Chi Tử lại dung hợp Thế Giới Bản Nguyên chắc chắn cũng rất mạnh mẽ…

Chuyện xảy ra ở Kiếm Sơn nhất thời truyền khắp Chư Thiên Chi Địa trong thời gian rất ngắn. Hóa ra mươi hai Thế Giới Chi Tử trong truyền thuyết cổ xưa của Chư Thiên Chi Địa đã xuất thế từ lâu. Vô Song chí tôn Triệu Vô Song và Cửu Thiên Huyền Thảo đều là Thế Giới Chi Tử, Đồ Hồng Thư hắn cũng là Thế Giới Chi Tử. Nam nhân áo xám bí ẩn cũng là Thế Giới Chi Tử. Còn có một tồn tại khủng bố, Đại Đạo Thần Hoàng, đi vào Hư Vô Không Động đến bây giờ còn chưa ra, vị kia hắn cũng là một Thế Giới Chi Tử.

Phải biết rằng truyền thuyết về Thế Giới Chi Tử là một trong số ít truyền thuyết sinh linh cổ xưa, Thế Giới Chi Tử chắc chắn là tồn tại vô địch. Nhưng lúc này đối đầu với Đạo Tử Tần tộc cũng không biết ai sẽ thắng. Cảnh tượng Đạo Tử Tần tộc mạnh mẽ đối mặt với ý chí thế giới cũng giống như thổi quét Chư Thiên Chi Địa.

Rất nhiều thiên kiêu cảm thán, Đạo Tử Tần tộc của Thái Cổ Tiên Vực thế hệ này đã đi xa hơn mọi người rất nhiều. Không chỉ những người cùng thế hệ nhìn không tới bóng lưng Đạo Tử Tần tộc, ngay cả chí tôn yêu nghiệt thời cổ đại cũng bị Đạo Tử Tần tộc bỏ xa…

Tại một cổ điện của Hư Không Đế Tộc.

Tần Cửu Ca chuyên tâm hấp thu Thế Giới Bản Nguyên trong thân thể. Bây giờ có năm cái đã mang đến sự thay đổi đáng sợ cho Tần Cửu Ca. Có thể tưởng tượng được, đợi đến khi Tần Cửu Ca thu đủ mười hai Thế Giới Bản Nguyên thì thực lực sẽ đáng sợ như thế nào.

”Hô.”

Hai mắt Tần Cửu Ca dần dần mở ra, xuất hiện tiếng sấm.

”Nhanh lên, có ý chí thế giới thêm vào Thế Giới Chi Tử, Thế Giới Bản Nguyên trong cơ thể hắn chắc chắn càng thêm mạnh, thực lực cũng chắc chắn mạnh mẽ hơn rất nhiều, cũng hy vọng điều có thể làm cho cuộc sống bình thản của ta thêm vui vẻ một chút.”

Chương 865: Đạo Tử ban cơ

duyên cho Viêm Thần Nữ

Chương 865: Đạo Tử ban cơ duyên cho Viêm Thần Nữ

Tần Cửu Ca chậm rãi lên tiếng nói, dung hợp càng nhiều Thế Giới Chi Tử của Thế Giới Bản Nguyên, càng cảm thấy có thể trấn áp bọn hắn. Hắn sẽ khiến cho những Thế Giới Chi Tử để trải nghiệm một câu: Cha vĩnh viễn là cha, con trai vĩnh viễn là con trai.

Thế Giới Bản Nguyên trên người bọn hắn cuối cùng đều sẽ đến tay Tần Cửu Ca hắn. Đột nhiên có tiếng nổ thật lớn vang lên ở bên ngoài cung điện.

Ầm ầm, ầm ầm vang lên, làm cho người ta phảng phất như đang ở sâu trong Lôi Đình Cấm Vực.

"Linh Cơ đột phá."

Khóe miệng Tần Cửu Ca có chút ý cười, hắn chiếm được một ngọn hỏa diễm truyền thừa từ thế giới tế đàn. Thậm chí Tần Cửu Ca còn hoài nghi, có phải ngọn hỏa diễm sinh ra thế giới tổ hỏa lúc thế giới sinh ra hay không. Điều đó thật vô cùng kinh khủng. Bất luận là đại đạo tu sĩ nào tu luyện hỏa diễm chỉ cần nuốt được ngọn hỏa diễm chắc chắn có thể phát sinh thay đổi rất lớn.

Lúc này bên ngoài cung điện, Viêm Linh Cơ mặc một bộ y phục ma mị như lửa, chân ngọc nhẹ nhàng đạp lên hư không, toàn bộ lôi đình vô tận đánh vào trên người nàng. Xung quanh hỏa diễm cháy hừng hực, càng nâng Viêm Linh Cơ trở thành một nữ đế trong hỏa diễm.

"Thần Hỏa ngập trời như vậy, rốt cuộc Viêm Thần Nữ lấy được cơ duyên gì thế!"

"Nghe nói Tần Đạo Tử ban cho Viêm Thần Nữ cơ duyên, thật sự là làm cho người ta hâm mộ gần chết."

Trong mắt nữ tử xung quanh có vẻ hâm mộ cực kỳ. Nếu mình có thể có cơ duyên lớn như vậy, đừng nói làm thuộc hạ cho Tần Đạo Tử, bị cưỡi cũng bằng lòng luôn. Cứ dùng sức cưỡi đi, tuyệt đối không nên khách sáo với các nàng. Tần Đạo Tử không muốn chủ động, các nàng có thể chủ động.

Tiếng sấm ầm ầm vang vọng khắp nơi, hơi thở Viêm Linh Cơ trên hư không cũng dần dần vững vàng. Tiếp theo sau đó. Tu vi trên người Viêm Linh Cơ từ từ tăng lên.

Khuôn mặt Tần Tử Y lạnh như băng, đã bao nhiêu năm rồi chưa có ai dám hô to gọi nhỏ ở trước mặt nàng. Là một trong cửu tôn Tần tộc, chẳng lẽ mấy năm nay nàng đã quá khiêm tốn? Chỉ để cho ngoại giới nghe danh một Tần Cửu Ca mà thôi?

"Người Tần tộc mau rời khỏi nơi này, bằng không đừng trách ta không khách sáo."

Thủ lĩnh Hoàng tộc ở đây mắt hơi lạnh, quan hệ giữa Hoàng tộc và Tần tộc bây giờ còn ác liệt hơn một chút so với trước kia. Vì qua mấy tháng nữa, thế lực trong Thái Cổ Tiên Vực đã có thể vào Chư Thiên Chi Địa. Đến lúc đó vì tranh đoạt tài nguyên hiếm có, nhất định sẽ khai chiến. Thậm chí có thể bùng nổ rất nhiều trận chiến khủng bố. Cho nên trong khoảng thời gian này, tranh đoạt tài nguyên hoàn toàn không thành vấn đề, dù sao bây giờ không tranh, qua một khoảng thời gian cũng sẽ xung đột với nhau.

Tần Tử Y không nhúc nhích, sự kiêu ngạo của nàng không cho phép nàng lui về phía sau.

"Đại Đạo Tử Khí."

Tần Tử Y nhanh chóng dẫn đầu động thủ, tử khí mãnh liệt tuôn ra ngập trời. Cửu tôn Tần tộc viễn cổ yêu nghiệt trấn tộc uy danh hiển hách. Mỗi một người đều là tồn tại của Thiên Tôn thất trọng, còn phải là thiên tư xuất chúng nữa. Tần Tử Y là một trong cửu tôn của Tần tộc đương nhiên sẽ không yếu. Cho dù trước mặt có mấy Hoàng tộc bát trọng Thiên Tôn tồn tại, nàng vẫn không sợ hãi.

"Loạn Thiên Động Địa."

Một hơi thở đủ để gây họa càn khôn bộc phát trong thiên địa. Hơi thở Hoàng đạo vô tận bao trùm thiên địa làm cho người ta cảm thấy run rẩy. Người đứng đầu Loạn Cổ Hoàng tộc cười lạnh vài tiếng, Tần tộc tuy mạnh, nhưng Loạn Cổ Hoàng tộc bọn hắn cũng không kém. Tần tộc có cửu tôn Tần tộc, Hoàng tộc của hắn có Loạn Cổ Thập Hoàng! Mà hắn là hoàng giả một trong Loạn Cổ Thập Hoàng.

Ầm ầm!

Đạo pháp hai bên chạm nhau, năng lượng cuồng bạo nổ tung ra rất nhiều sơn mạch xung quanh.

Những ngọn núi xung quanh lần lượt nổ tung.

Chấn động kịch liệt!

“Tần tộc Tử Y Thiên Tôn danh bất hư truyền, nhưng ở chỗ này, ngươi còn chưa đủ tư cách.”

Giọng thủ lĩnh Hoàng tộc Loạn Cổ lạnh lẽo, hắn là Nhị Hoàng Giả Hoàng Cửu Tiêu của Loạn Cổ Thập Hoàng, mà Tử Y Thiên Tôn trong cửu tôn Tần tộc cũng không phải đại Thiên Tôn, nếu Tần Vô Danh tới đây, hai người bọn hắn còn có thể kỳ phùng đối thủ nhưng Tần Tử Y không đủ tư cách.

Pháp lực tăng lên, năng lượng mãnh liệt. Trấn áp chư thiên loạn thiên động địa bộc phát lần thứ hai, đây là đạo pháp cực kỳ cổ xưa của Loạn Cổ Hoàng tộc bọn hắn, trong nháy mắt có thể phá diệt hư không, chôn vùi tinh thần.

Tần Tử Y thấy thế, sắc mặt hơi khó chịu, nói thật nàng cũng không kém Hoàng Cửu Tiêu bao nhiêu. Nhưng lúc này, bên người nàng cũng không có người Tần tộc, mà xung quanh Hoàng Cửu Tiêu lại có rất nhiều người Loạn Cổ Hoàng tộc. Nếu như nàng đối chiến cùng Hoàng Cửu Tiêu, hai người đều sẽ bị thương nghiêm trọng. Lúc đó tình hình của nàng hoàn toàn nguy hiểm. Không do dự nhiều, sau khi Tần Tử Y đánh một chưởng tràn ngập năng lượng ra, lập tức phá vỡ hư không Thương Vực mà đi.

Chương 866: Nghe nói Đạo Tử Tần Tộc ở nơi đó

Chương 866: Nghe nói Đạo Tử Tần Tộc ở nơi đó

Nơi đó có Đạo Tử đương đại của Tần tộc tiên cổ, đệ nhất yêu nghiệt chí tôn từ xưa đến nay: Tần Cửu Ca!

Nàng phát hiện nơi đạo tràng có đại bí mật, đại cơ duyên, rất có ích đối với Tiên Cổ Tần tộc. Bây giờ thế lực Thái Cổ Tiên Vực còn chưa hoàn toàn vào hết, cho nên ai chiếm được chỗ trước, người đó lại càng có lợi!

Đối với vãn bối này trong tộc, nàng cũng đã nghe nói qua, có điều nàng cũng không có tâm tranh cường hiếu thắng, danh dự nên rất ít xuất hiện ở trước mặt công chúng, cũng chưa từng gặp Đạo Tử Tần Cửu Ca thanh danh lừng lẫy.

”Đuổi theo nàng, tốt nhất có thể bắt được nàng.”

Hoàng Cửu Tiêu đánh một chưởng về phía hư không mà Tần Tử Y chạy trốn, quay đầu nói với mấy tên Loạn Cổ Hoàng tộc Thiên Tôn bên cạnh. Một trong cửu tôn của Tần tộc chắc chắn rất đáng giá, đến lúc đó bắt được Tần Tử Y dọa Tần tộc tiên cổ một chút, quả thực không cần quá tính toán…

Mà lúc này Tần Cửu Ca nghiễm nhiên nằm trên đùi thon dài trắng nõn của Viêm Linh Cơ. Đừng nhìn lúc này hắn này đang hưởng thụ, nhưng thật ra là đang tu luyện. Thật sự là đang tu luyện. Viêm Linh Cơ lau sạch sữa bên khóe miệng, nhìn công tử đang nằm trên đùi mình với mắt ngưỡng mộ. Mắt hơi u oán, công tử ưu tú như vậy về sau lại bị nữ tử khác chà đạp, ngẫm lại làm cho người ta cảm thấy khó chịu. Trong trái tim nàng, những nữ nhân đó chà đạp công tử thánh khiết trong lòng nàng. Nàng rất hưởng thụ và quý trọng thời gian ở cùng công tử.

”Cảm giác Thần Hỏa công tử cho ta còn có năng lượng rất lớn, sau khi hấp thu hoàn toàn, còn có thể bước vào Thiên Tôn cửu trọng.”

Viêm Linh Cơ uống một hớp nước suối Tiên, tiếp theo lại đùa giỡn với công tử nhà mình. Trong lòng nàng , nàng vô cùng tự hào về quyết định đi theo công tử của mình. Công tử thật sự đối với nàng rất tốt. Bên ngoài có bao nhiêu nữ thiên kiêu tuyệt đại hâm mộ, ghen tị và hận nàng, nàng đều biết.

”Công tử, Đại Đạo Thần Hoàng còn chưa ra khỏi Hư Vô Không Động.”

Viêm Linh Cơ nhẹ nhàng xoa cánh tay Tần Cửu Ca, chậm rãi lên tiếng nói. Đây đều là chuyện công tử nhà mình sắp xếp, để cho người trông coi Hư Vô Không Động. Đại Đạo Thần Hoàng cũng vào, cho nên chắc chắn hắn cũng là một Thế Giới Chi Tử. Đối với chuyện công tử bố trí, nàng chắc chắn làm tỉ mỉ. Người Tần tộc ở đây đều nghe mệnh lệnh của nàng, vì tất cả đều biết người đứng sau nàng là ai.

Tần Cửu Ca nghe vậy, mắt hơi híp lại, Đại Đạo Thần Hoàng chắc chắn là Thế Giới Chi Tử, bây hắn giờ hơi tò mò lần thứ hai hắn đạt được một phần Thế Giới Bản Nguyên của Thế Giới Chi Tử thì thực lực có bao nhiêu? Có điều, bây giờ hắn cũng không vội, cứ ôm cây đợi thỏ, nếu người canh giữ nóng nảy, vậy thì không tốt.

Bỗng nhiên, một tin tức truyền đến bên tai Tần Cửu Ca. Có người Tần tộc cứu cầu hắn

…

”Sắp đến Thương Vực rồi, nghe nói Đạo Tử Tần tộc ở nơi đó, chúng ta có nên dừng lại hay không.”

Vài nam tử mặc hoàng y màu vàng mắt chăm chú liếc nhau một cái. Thực lực của Tử Y Thiên Tôn tần tộc không tệ, cho dù bọn hắn vận dụng một ít thủ đoạn cũng không vây khốn được nàng, nhưng mà cũng bị bọn hắn dùng mấy chí bảo Thái Hoàng Đạo Tử giao cho đánh trọng thương. Điều này cũng làm cho trong lòng bọn hắn cảm thấy vô cùng kính phục Thái Hoàng Đạo Tử. Thái Hoàng Đạo Tử trong mắt Loạn Cổ Hoàng tộc của hắn yêu nghiệt chí tôn mạnh nhất, không có “một trong những”. Cho dù có là Đạo Tử Tần tộc Tần Cửu Ca, Thái Hoàng Đạo Tử dựa vào nội tình vô tận chắc chắn có thể thắng được Tần Cửu Ca.

”Đuổi theo một hồi nữa, nếu như chạy đến Thương Vực, chúng ta lập tức không đuổi theo nữa.”

Trong đó có một người Loạn Cổ Hoàng tộc lạnh lùng nói. Lúc truy kích bọn hắn sử dụng chí bảo Thái Hoàng Đạo Tử cho, nếu không thể bắt Tử Y Thiên Tôn Tần tộc trở về thì không phải lỗ vốn hay sao.

Mà Tần Tử Y lúc này không còn tư thế oai hùng vừa rồi, sắc mặt đã hơi tái nhợt. Vừa rồi trong quá trình bị truy kích, nàng bị hư ảnh của Đạo Tử Hoàng Thái Hoàng của Loạn Cổ Hoàng tộc làm chấn thương. Quá đáng sợ, thực lực của Đạo Tử Loạn Cổ Hoàng tộc quả thực sâu không lường được, làm cho nàng có loại cảm giác đối mặt với Thần Linh.

”Xem ngươi chạy đi đâu?”

Bỗng nhiên, một tiếng quát lớn vang lên, theo đó tràn ngập đạo pháp khí tức Hoàng đạo.

Sắc mặt Tần Tử Y vốn tái nhợt lúc này càng thêm tái. Trong khi nàng chuẩn bị liều chết chiến đấu, một âm thanh lạnh lùng vang lên.

“Người của Tần tộc Tiên cổ ta mà các ngươi cũng dám trêu chọc?”

Ầm!

Một nam tử bạch y tuấn mỹ đột nhiên bước ra khỏi khoảng không gần đó. Bàn tay như ngọc thạch thò ra. Không có gì lòe loẹt, trực tiếp đánh một chưởng. Hơi thở của chư Thiên Hoàng đạo vốn như nước lũ bị một chưởng này làm cho tản đi yên lặng, vô thanh vô tức, không lưu lại bất kỳ dấu vết nào. Dường như chưa bao giờ tồn tại. Lúc này thiên địa phảng phất an tĩnh, ánh mắt mấy người Loạn Cổ

Hoàng tộc đuổi theo rất hoảng sợ. Vừa rồi bọn hắn thi triển chiêu thức mạnh mẽ nhất của mình rồi, cho dù là yêu nghiệt Thiên Tôn cửu trọng cũng phải cẩn thận với những công kích này. Nhưng dưới một chưởng, một chút âm thanh cũng không xuất hiện, trực tiếp tiêu tán.

Con ngươi Tần Tử Y cũng co rụt lại một chút. Đột nhiên, nàng cảm thấy có người đằng sau mình.

"Ngươi không sao chứ?"

Sắc mặt Tần Cửu Ca có vẻ ôn hòa nhìn Tần Tử Y, nói thật, hắn cũng không quen thuộc đối với cửu tôn Tần tộc trong tộc. Cửu tôn Tần tộc rất ít khi tham dự vào chuyện trong tộc. Mỗi một tôn trong cửu tôn đều là tuyệt đỉnh yêu nghiệt của tồn tại cảnh giới Thiên Tôn.

"Ah, Đạo… Đạo Tử."

Tần Tử Y nghe được giọng nói, vội vàng nhìn về phía sau, trên mặt trong nháy mắt hơi ửng đỏ. Trái tim thiếu nữ của lão nương quả thực sắp tan chảy. Trước kia đã từng nghe nói Đạo Tử đương đại Tần Cửu Ca dung mạo cực tuấn mỹ, có điều đối với chuyện này nàng cũng chỉ cười haha một tiếng. Người tuấn mỹ, có thể tuấn mỹ đến cỡ nào chứ? Còn có thể lên trời? Bây giờ nhìn thấy, quả thực quá ngon. Thật đúng là có thể lên trời.

Chương 867: Không chút thương hoa tiếc ngọc

Chương 867: Không chút thương hoa tiếc ngọc

"Đạo Tử, trung ương Nguyên Vực có một đạo tràng cổ nguyên tên là Thái Sơ Cổ Quáng, bên trong có mạch khoáng cực kỳ lớn, thậm chí có thể sẽ có đế quáng, bây giờ người vây quanh nơi đó đã rất nhiều."

Tần Tử Y vội vàng nói ra tin tức mình biết. Vốn nàng đang tu luyện ở Nguyên Vực, âm thầm tìm kiếm cơ duyên, thế nhưng đột nhiên một chỗ cấm địa cực kỳ cổ xưa ở Nguyên Vực phát ra tiếng ầm ầm. Nàng lập tức đi xem một chút, không nhìn không biết, vừa nhìn thần sắc đều chấn động. Cấm địa Nguyên Vực cổ quáng là một quặng mỏ có vô số mạch khoáng, thậm chí còn chưa có người khai thác. Khoáng sản bình thường trân quý thật ra đối với tiên cổ Tần tộc bọn hắn cũng không là gì. Nhưng bên trong vậy mà lại có khả năng sẽ có đế

quáng, thứ rất quan trọng đối với Tần tộc. Nguyên liệu đế quáng chế tạo Đế Khí, sao có thể không quý giá được chứ.

Tần Cửu Ca gật đầu, lập tức nhìn về phía người Loạn Cổ Hoàng tộc xa xa, lạnh nhạt, phảng phất giống như là đang nhìn con kiến hôi vậy.

"Đạo Tử Tần tộc?"

Vài tên Loạn Cổ Hoàng tộc chấn động, Đạo Tử Tần tộc tương đương với Thái Hoàng Đạo Tử trong tộc bọn hắn, đều là chí tôn đỉnh cấp trong tộc. Bây giờ bọn hắn nhìn thấy bản thân Đạo Tử Tần tộc, trong lòng cực kỳ kinh hãi.

Tần Cửu Ca lười nói nhảm với mấy người Loạn Cổ Hoàng tộc, trực tiếp đánh ra Vạn Đạo Luân Hồi quyền, nhất thời có khí tức luân hồi xuất hiện. Một quyền đánh ra, như chặt đứt tuế nguyệt. Trong đó một người Loạn Cổ Hoàng tộc còn chưa kịp kêu lên một tiếng, cả người đã bị oanh kích đến một mảnh xác cũng không còn sót lại.

Một quyền trấn giết một Thiên Tôn bát trọng của Loạn Cổ Hoàng tộc!

Cảnh này làm cho mấy người Loạn Cổ Hoàng tộc nhân còn lại kinh hãi, yêu nghiệt Thiên Tôn bát trọng của Loạn Cổ Hoàng tộc bị Đạo Tử Tần tộc giết chết chỉ bằng một quyền?

Ngay cả phản kháng cũng không kịp phản kháng. Nỗi sợ hãi trong nháy mắt bao phủ trong lòng bọn hắn.

"Chạy đi."

Còn lại mấy yêu nghiệt Loạn Cổ Hoàng tộc nhìn thoáng qua nhau, không chút do dự lập tức điên cuồng chạy trốn bốn phía. Bọn hắn cũng không tin Đạo Tử Tần tộc sẽ hạ thủ lưu tình với bọn hắn.

"Đi chưa?"

Thanh âm lạnh lẽo đạm mạc lại vang lên. Lạnh lẽo giống như đến từ địa ngục.

Bùm một tiếng! Một tên Thiên Tôn của Loạn Cổ Hoàng tộc lập tức máu nhuộm hư không. Tiếp theo, một bàn tay trắng như ngọc, hướng về phía hư không, nhẹ nhàng kéo một cái. Một tên Loạn Cổ Hoàng tộc đã chạy vào trong hư không đã bị kéo ra. Tên Loạn Cổ Hoàng tộc bị kéo mạnh từ trong hư không hoảng hốt, hoảng sợ bộc phát ra đạo pháp mạnh mẽ nhất của mình, muốn chống cự.

Tuy nhiên, ngay sau đó, không có gì ngoài ý muốn, người Loạn Cổ Hoàng tộc muốn chống cự bị một chưởng đánh chết.

Tiếp theo, Tần Cửu Ca dò xét một chỗ hư không lần thứ hai. Lại kéo ra một yêu nghiệt Loạn Cổ Hoàng tộc, lại một chưởng đánh chết. Cảnh này tuy rằng không đẫm máu nhưng cực kỳ làm cho người ta sợ hãi. Phảng phất chỉ cần Tần Cửu Ca muốn diệt sát một người, không cần biết người kia chạy đến nơi nào cũng sẽ bị kéo trở về, sau đó bị một chưởng đánh chết, giống như giết chết một con kiến.

Mí mắt Tần Tử Y bên cạnh nhảy điên cuồng, Đạo Tử nhà mình kinh khủng như vậy sao? Mỗi một yêu nghiệt của Loạn Cổ Hoàng tộc đều bị một chưởng đánh chết. Nàng cảm giác trong lòng mấy người Loạn Cổ Hoàng tộc chắc chắn tràn đầy vô lực.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Lại là ba cuộc công kích tràn ngập hơi thở luân hồi đánh về ba vị trí. Cái này chứng tỏ có ba yêu nghiệt Thiên Tôn Loạn Cổ Hoàng tộc bị kéo ra khỏi hư không trấn giết.

”Tần Cửu Ca, ta liều mạng với ngươi!”

“Đại Nhật Lâm Thiên.”

Lại là một Thiên Tôn Loạn Cổ Hoàng tộc bị Tần Cửu Ca kéo ra từ trong hư không, ả nổi giận gầm lên một tiếng. Trên khuôn mặt xinh đẹp đầy vẻ hoảng sợ, lớn tiếng hô một câu xem như cho mình thêm can đảm. Ả là người mạnh mẽ nhất trong đám người Loạn Cổ hoàng tộc đến truy sát Tần Tử Y. Trong nháy mắt, một mặt trời tràn ngập thiên uy huy hoàng xuất hiện, chiếu rọi bốn phương, nhiệt lượng cực lớn làm tan chảy một số ngọn núi gần đó. Đây là cổ pháp nội tình của Loạn Cổ Hoàng tộc, cổ pháp được tinh luyện từ đế pháp của bọn hắn, chắc chắn là lựa chọn không thể thiếu để phản đòn bảo mệnh trong nghịch cảnh. Cho dù là yêu nghiệt chí tôn Thiên Tôn cửu trọng đỉnh phong, đều phải nhượng bộ trước đòn công kích này. Nhưng người ả đang đối diện là Tần Cửu Ca, một tồn tại có thể trấn áp được Thần Linh ở Thiên Tôn cửu trọng.

Hi hi!

Tần Cửu Ca không chút thương hương tiếc ngọc, đánh một chưởng, vô số máu chảy vào hư không.

Thân thể mềm mại khiến vô số người thèm thuồng lại bị Tần Cửu Ca trực tiếp oanh tạc nổ tung. Còn là chỗ nữ tử tự hào nhất. Cảnh này

khiến cho Tần Tử Y vội vàng ôm ngực mình. Tuy rằng biết Đạo Tử nhà mình sẽ không ra tay với nàng, nhưng nhìn thấy cảnh này, trong lòng vẫn chịu không nổi ôm chặt bộ ngực đồ sộ của mình. Trực tiếp đánh nát chỗ đó của nữ nhân, Đạo Tử thật sự rất tàn nhẫn.

Chương 868: Thái Sơ Cổ Quáng

Chương 868: Thái Sơ Cổ Quáng

Không bao lâu sau, toàn bộ Loạn Cổ Hoàng tộc đuổi giết Tần Tử Y đã chết. Bị diệt cả đàn, chỉ sợ chính bọn hắn cũng không tin mình dễ dàng bị trấn giết toàn bộ như vậy. Phải biết rằng trong đám hắn còn có một Thiên Tôn yêu nghiệt thiên phú rất gần Loạn Cổ Thập Hoàng, chiến lực đã thuộc về đỉnh phong so với người cùng thế hệ."

"Chuyện Thái Sơ Cổ Quáng nói cụ thể đi."

Tần Cửu Ca bình thản nói với Tần Tử Y, dường như người vừa tiện tay kéo người Loạn Cổ Hoàng tộc từ hư không kéo ra trấn giết hoàn toàn là hai người khác nhau. Nếu Thái Sơ Cổ Quáng thật sự có đế quáng, Tần Cửu Ca không ngại chiếm lấy Thái Sơ Cổ Quáng, trở thành nơi độc quyền của Tiên Cổ Tần tộc. Về phần có người phản kháng à? Vậy thì trấn sát toàn bộ. Giết hết sẽ không ai còn dám phản kháng!

Chư Thiên Chi Địa còn chưa hoàn toàn thăng lên. Còn cần một khoảng thời gian, Thái Cổ Tiên Vực mới có thể hoàn toàn ở bên cạnh Chư Thiên Chi Địa, đến lúc đó mới là thời kỳ động loạn của Chư Thiên Chi Địa. Có điều lúc này đã xuất hiện loạn tượng đầu tiên.

Sau khi Tần Cửu Ca nghe Tần Tử Y nói xong, cũng không do dự trực tiếp mang theo Viêm Linh Cơ cùng Tần Tử Y tới Nguyên Vực. Tần Cửu Ca căn cứ theo lời Tần Tử Y nói, trong lòng đã hơi tin tưởng trong Thái Sơ Cổ Quáng có đế quáng, vật liệu chế tác Đế Khí. Và rất có thể là hai loại chất liệu thần ngân tử kim hoặc Long Văn Hắc Kim. Về phần nó là cái gì, chỉ có Tần Cửu Ca tự mình đi xem mới biết được, dù sao Tần Tử Y cũng chỉ quan sát một bộ phận.

Tôn Tề Thiên muốn trông chừng Hư Vô Không Động, chỉ cần Đại Đạo Thần Hoàng đi ra từ bên trong, trước tiên phái người vây giết hắn, chờ mình. Tần Cửu Ca cũng không tin Đại Đạo Thần Hoàng muốn ở bên trong cả đời

.....

Nguyên vực, Thái Sơ Cổ Quáng.

Trước kia Thái Sơ Cổ Quáng ở Nguyên Vực chắc chắn là địa vực cấm kỵ, không có sinh linh đi ra qua, vì chỉ cần đi vào đó chắc chắn sẽ chết. Rất nhiều sinh linh đều thảo luận về Thái Sơ Cổ Quáng thần bí, nhưng mà về việc Thái Sơ Cổ Quáng có cái gì tốt thì lại nói không giống nhau. Thái Sơ Cổ Quáng tổng cộng chia làm ba khu vực, trong đó khu vực trong cùng có khoáng sản tốt nhất và chất lượng tổng thể cao hơn nhiều so với hai khu vực bên ngoài.

Đương nhiên đại cơ duyên cũng đi kèm với nguy hiểm cực lớn. Thái Sơ Cổ Quáng có một tầng sương mù mỏng, trong sương mù có rất nhiều chủng tộc kỳ lạ sinh sống, da dày thịt béo, cho dù là Thiên Tôn cảnh giới cự đầu cũng khó có thể phá vỡ lớp da của chúng. Mà bọn chúng rất thích công kích người thâm nhập vào Thái Sơ Cổ Quáng, càng là nơi có quáng mạch tốt, càng có nhiều đồ đạc, thực lực càng mạnh.

Cực kỳ khó chơi, tạo thành nguy hiểm rất lớn cho người tới nơi này. Đương nhiên đây chỉ là một trong những nguy hiểm của Thái Sơ Cổ Quáng. Khu vực cuối cùng bên trong Thái Sơ Cổ Quáng là nơi có tài nguyên khoáng mạch tốt nhất, cũng là nơi nguy hiểm nhất. Bây giờ đã bị Loạn Cổ Hoàng tộc, Thái Thượng Thần quốc, Thương Long Nhất Mạch chiếm lĩnh, trong đó Loạn Cổ Hoàng tộc chiếm lĩnh địa vực lớn nhất.

Mà lúc này có khí tức khủng bố ở khu vực tuôn ra, hiển nhiên là có yêu nghiệt đang chiến đấu. Trên không có hai người đang giằng co. Trong đó có một người mặc váy dài tơ vàng, hai chân thon dài trắng như tuyết lộ ra bên ngoài, mái tóc đen bay phần phật trong gió, eo nhỏ như liễu, vai như đẽo gọt thành, chân ngọc nhẹ nhàng đạp lên hư không. Người còn lại mặc hoàng y màu vàng, trong mắt có sấm sét, xung quanh là một con rồng vàng năm móng, khí tức quanh người như vực sâu không thể dò thấu.

Hắn là Nhị Hoàng Giả Hoàng Cửu Tiêu trong Loạn Cổ Thập Hoàng của Loạn Cổ Hoàng tộc.

“Người Thái thượng Thần quốc? Bây giờ tốt hơn là rút lui, nếu không đừng trách ta không khách sáo.”

Hoàng Cửu Tiêu toàn thân bình tĩnh, giọng nói cực kỳ lạnh lùng, dường như nếu có bất đồng, lập tức sẽ làm lớn chuyện.

“Bảo vật không chỉ thuộc về một mình Loạn Cổ Hoàng tộc ngươi.”

“Thần chủ Thái Thượng Thần quốc không nhượng bộ chút nào, mắt lạnh như hàn sương, Thái Thượng Thần Quốc các nàng vốn là đạo thống phụ thuộc của Tiên Cổ Tần tộc. Người khác e ngại Loạn Cổ Hoàng tộc. nhưng bọn nàng cũng không sợ Thái Thượng Thần Quốc. Thần chủ đời trước của Thái Thượng Thần Quốc thực lực khủng bố, quan hệ cũng cực kỳ tốt với Tần tộc.

”Ngươi đang muốn chết!”

Còn không chờ Hoàng Cửu Tiêu xuất thủ, một Thiên Tôn khác bên cạnh hắn trực tiếp đánh tới Thần chủ Thái Thượng Thần Quốc. Trong nháy mắt Hơi thở hoàng đạo bao phủ cả thiên địa.

Hắn là Lục Hoàng Giả Hoàng Việt của Loạn Cổ Thập Hoàng, một thân thực lực ngập trời từ lâu. Thân thể bản thân cũng là cổ hoàng chi thể trong ba ngàn thể chất. Pháp lực dồi dào mãnh liệt tuôn ra nhuộm không gian thành một màu vàng óng ánh.

“Chí tôn yêu nghiệt của Loạn Cổ Hoàng tộc quả nhiên rất khủng bố, chỉ sợ Thiên Tôn cửu trọng bình thường chống đỡ không được bao lâu.”

Chương 869: Kiến hôi cũng đánh giá Tần Tộc

Chương 869: Kiến hôi cũng đánh giá Tần Tộc

Sinh linh bốn phía hơi cảm thán. Cấm kỵ cổ tộc lợi hại, không chỉ nội tình trong tộc đủ mạnh mẽ, thiên kiêu yêu nghiệt trong tộc càng lúc càng mạnh, căn bản ngoại giới không sánh bằng. Khuôn mặt Thái Thượng thần chủ lạnh lẽo, Thiên Thiên Ngọc Thủ, một đại ấn khủng bố đánh tới Hoàng Việt. Đây là tiên hoàng cổ ấn, đạo pháp cấp bậc thần vương, uy lực chắc chắn không thể khinh thường.

Trong lúc giơ tay lên lập tức có hàng ngàn năng lượng bộc phát ra.

Ầm một tiếng, Thái Sơ Cổ Quáng dường như dao động một chút. Sương mù ở phía xa đã bị phân tán một phần do hậu quả của hai đợt oanh tạc.

Thái Thượng thần chủ cùng Hoàng Việt đồng thời kêu lên một tiếng đau đớn, vừa rồi đối kháng, hai người đều không chiếm được thế thượng phong.

“Thái Thượng Thần Quốc quả nhiên không hổ là đạo thống phụ thuộc có danh tiếng của Tần tộc, thực lực của Thần Chủ không tệ, nhưng vẻn vẹn chỉ là không tệ mà thôi.”

Bỗng nhiên, Hoàng Cửu Tiêu bên cạnh ung dung lên tiếng. Hắn là Nhị Hoàng Giả của Loạn Cổ Thập Hoàng, thực lực thiên phú đương nhiên là mạnh mẽ hơn rất nhiều so với Lục Hoàng Giả.

“Nếu ngươi đã ngoan cố như vậy, hôm nay người của Thái Thượng Thần Quốc các ngươi đều phải chết ở đây.”

Hoàng Cửu Tiêu ầm ầm xuất thủ, lực đại đạo pháp tắc kinh khủng ngưng tụ thành một thanh thần kiếm màu vàng.

”Cho ngươi xem nội tình của Hoàng tộc ta, pháp tắc thần kiếm.”

Lời vừa dứt phảng phất Nhật Nguyệt Tinh Thần đều bị chém dưới kiếm. Một kiếm xuất ra, thiên địa điên đảo, mây trời nổi lên bốn phía.

Thái Thượng thần chủ vội vàng biến thành một con chân long màu vàng, cuộn trong khoảng không và biến thành một tấm khiên phòng thủ màu vàng cực kỳ sáng chói, có vẻ như không thể phá vỡ. Nhưng mà sau một khắc, đạo pháp tắc thần kiếm của Hoàng Cửu Tiêu rơi vào trên cái lồng phòng ngự màu vàng. Trong nháy mắt lập tức phát ra tiếng vang két két. Toàn bộ lồng phòng ngự màu vàng run rẩy dữ dội.

Vòng phòng ngự màu vàng chậm rãi phủ đầy vết nứt, sau đó hoàn toàn vỡ tung với một tiếng nổ. Khí huyết trong cơ thể Thái Thượng thần chủ cuồn cuộn, lui về phía sau hơn mười bước, trên gương mặt xinh đẹp hiện ra đỏ ửng không bình thường, nghiễm nhiên bị thương thế không nhẹ. Toàn trường tĩnh mịch, Thái Thượng thần chủ lại bị Loạn Cổ Hoàng tộc Nhị Hoàng Giả đánh bị thương chỉ bằng một chiêu.

”Thần chủ.”

Một công chúa Thái Thượng Thần Quốc lo lắng hét lên. Mà lúc này Hoàng Cửu Tiêu vẫn không dừng oanh kích, trên bầu trời ngưng tụ một thanh pháp tắc thần kiếm. Pháp tắc thần kiếm giống với loạn thiên động địa, đều là nội tình mạnh mẽ của Loạn Cổ Hoàng tộc. Vô số pháp tắc chi văn xuất hiện trong hư không.

“Chết đi, kiếp sau đừng trung thành với Tần tộc, Tần tộc không xứng.”

Hoàng Cửu Tiêu sử dụng loạn thiên động địa lần thứ hai, trong phút chốc, hư không nổ tung.

Hơi thở càng lúc càng kinh khủng. Mắt thấy sắp đánh trúng Thái Thượng thần chủ, mà sau một khắc, một bóng người giống như đại đế hàng lâm, hướng về phía Loạn Cổ Hoàng tộc đánh ra một tòa cự tháp, trấn áp.

”Ai?”

“Là ai?”

Toàn thân tòa tháp khổng lồ tản mát tiên quang, đập về phía Loạn Cổ Hoàng tộc mà thôi.

Chỉ trong một thời gian ngắn, Loạn Cổ Hoàng tộc đều tắt thở, có người chết không thể chết nữa.

”Đồ kiến hôi cũng xứng đánh giá Tần tộc ta sao!”

Vừa dứt lời, Loạn Cổ Lục Hoàng Giả Hoàng Việt vừa rồi ra tay trực tiếp bạo thể mà chết.

Một chiêu! Vẻn vẹn chỉ một chiêu, vừa rồi Hoàng Việt thoạt nhìn vô cùng khủng bố chỉ một chiêu đã bị trấn giết.

Tần Cửu Ca bước ra từ hư không, ánh mắt vô cùng lãnh đạm nhìn về phía Hoàng Cửu Tiêu. Mà lúc này trên mặt Hoàng Cửu Tiêu tràn đầy kinh hãi, thân thể đều ngây dại. Thật sự là bởi vì tất cả những chuyện này xảy ra quá nhanh, lúc điện quang hỏa thạch một trong những Loạn Cổ Thập Hoàng trong tộc đã bị giết.

“Tần Cửu Ca.”

Hoàng Cửu Tiêu lớn tiếng kêu lên, Loạn Cổ Thập Hoàng chính là Loạn Cổ hoàng tộc, ngoại trừ Đạo Tử Hoàng Thái Hoàng, tất cả đều là yêu nghiệt Thiên Tôn có thực lực thiên phú mạnh mẽ. Theo lý thuyết chắc chắn không có khả năng bị sinh linh cấp bậc Thiên Tôn giết chết. Cho dù đánh không được cũng trốn thoát được. Nhưng bây giờ…

Mắt Tần Cửu Ca vẫn lạnh nhạt như trước, hắn trực tiếp chộp lấy những người xung quanh Hoàng Cửu Tiêu, đại đạo pháp tắc vô tận vờn quanh, bàn tay như ngọc xuất chiêu, phảng phất như muốn chém rơi chư thiên. Mấy hoàng tộc Loạn Cổ bối rối dùng hết thủ đoạn mạnh mẽ nhất của mình, nhưng vẫn không có tác dụng mấy.

Vài tiếng răng rắc vang lên, dường như toàn bộ mấy tên Loạn Cổ hoàng tộc bị một sức mạnh khủng khiếp trấn áp, sau đó cũng không có sau đó nữa.

Mấy tiếng kêu thảm thiết vang vọng khắp nơi. Toàn bộ những kẻ Loạn Cổ hoàng tộc đều bị Đạo Tử Tần tộc bóp chết ở trước mặt mọi người ở đây. Lúc này, toàn trường yên tĩnh không tiếng động. Cho dù là Tần Tử Y bên người Tần Cửu Ca sắc mặt cũng tràn đầy chấn động. Người mà Đạo Tử nhà mình vừa tới bóp chết không phải ai khác mà chính là hoàng giả có thanh danh ngập trời, một trong những Loạn Cổ Thập Hoàng. Loạn Cổ Hoàng tộc là yêu nghiệt Thiên Tôn đứng đầu, mỗi người đều là người mạnh mẽ nhất trong cảnh giới của mình.

Trước kia nàng vẫn cảm thấy thực lực thiên phú của mình trong Thái Cổ tiên vực cũng thuộc về đỉnh cao, nhưng từ sau khi nhìn thấy Đạo Tử nhà mình, nàng cảm thấy mình không xứng với từ yêu nghiệt.

”Sao lại có thể mạnh như vậy?”

“Theo lý thuyết, cùng là cấm kỵ cổ tộc, chênh lệch giữa các thiên kiêu yêu nghiệt hẳn là không lớn mới phải chứ.”

Chương 870: Ai cho ngươi lá gan nói Tiên Cổ Tần Tộc ta

Chương 870: Ai cho ngươi lá gan nói Tiên Cổ Tần Tộc ta

Mắt sinh linh bốn phía đều chấn động vô cùng, rất nhiều người trực tiếp kêu lên. Bọn hắn biết Đạo Tử Tần tộc rất mạnh mẽ, nội tình rất đầy đủ, rất nghịch thiên, hẳn là có thể trấn áp Loạn Cổ Thập Hoàng, nhưng người Loạn Cổ Thập Hoàng hẳn là có thể đánh một hồi với hắn, người kém nhất cũng có thể vượt qua hai mươi chiêu chứ. Nhưng lúc này ở đâu ra hai mươi chiêu? Hoàn toàn là một chiêu!

”Đây là Đạo Tử Tần tộc sao?”

Dường như khuôn mặt xinh đẹp của Thái Thượng thần chủ hơi tò mò nhìn về phía Tần Cửu Ca trước kia mình từng gặp. Nàng đã từng gặp Tần Cửu Ca khi còn nhỏ, nhưng sau khi lớn lên cũng chưa từng gặp lại.

”Ai cho ngươi lá gan nói Tiên Cổ Tần tộc ta ?”

Sau khi Tần Cửu Ca giết chết bảy tám yêu nghiệt Loạn Cổ Hoàng tộc, mắt lạnh nhạt nhìn Hoàng Cửu Tiêu. Loạn Cổ Thập Hoàng gì chứ? Trong mắt hắn không khác Loạn Cổ thập cẩu là mấy. Quanh thân Tần Cửu Ca bùng phát pháp tắc chi lực ngập trời đánh tới Hoàng Cửu Tiêu. Đừng so đo, có thể thì làm trước đi.

Vẻ mặt Hoàng Cửu Tiêu lạnh lẽo, Tần Cửu Ca tới đây câu gì cũng không nói, trực tiếp giết chết bảy tám yêu nghiệt Loạn Cổ Hoàng tộc bọn hắn. Trong đó thậm chí còn bao gồm Lục Hoàng Giả, một trong Loạn Cổ Thập Hoàng. Phải biết rằng quan hệ giữa hắn và Lục Hoàng Giả Hoàng Việt cực kỳ tốt, tuy rằng không phải huynh đệ ruột, nhưng còn thân hơn huynh đệ ruột.

”Pháp Tắc Thần Kiếm.”

Ở trước mặt mọi người, một thần kiếm tản ra hơi thở đại đạo pháp tắc lần thứ hai. Hơn nữa lúc này Pháp Tắc Thần Kiếm ngưng tụ đại đạo pháp tắc càng thâm hậu. Rõ ràng là mạnh hơn người vừa rồi. Một kiếm xẹt qua bầu trời, như thể có một luồng khí uy nghiêm có thể phá vỡ các vì sao vạn cổ. Pháp tắc chi lực ngập trời làm cho những người khác hoảng hốt.

”Đạo Tử cẩn thận.”

Thái Thượng thần chủ nhìn thấy một kích thì không khỏi che miệng bèn nhắc nhở. Vẻ mặt cực kỳ chăm chú. Phải biết rằng vừa rồi đòn phòng ngự mạnh mẽ nhất nàng sử dụng đều bị một đòn công kích đánh nát. Cho đến bây giờ ngẫm lại trong lòng nàng vẫn còn nỗi khiếp sợ, cổ pháp Loạn Cổ Hoàng tộc quá mức kinh người. Nàng hơi lo lắng Đạo Tử Tần tộc bởi vì khinh địch mà bị đả thương. Dù sao người trẻ tuổi mà, làm việc có đôi khi quả thật sẽ liều lĩnh không suy nghĩ, sau đó chịu thiệt thòi lớn. Đương nhiên nếu nàng biết Tần Cửu Ca đã trải qua mấy cuộc trấn áp của Thần Linh, phỏng chừng sẽ không nghĩ như vậy.

Đối mặt với một kiếm này, Tần Cửu Ca không có chút động tĩnh nào, sâu trong đôi mắt lóe ra quang mang đen kịt, đây là công kích mà thượng cổ Trọng Đồng Nhãn mang đến cho Tần Cửu Ca. Đi thẳng vào thần thức trong đầu người ta, làm cho người ta khó lòng phòng bị.

Thanh Pháp Tắc Thần Kiếm đã bị Trọng Đồng Nhãn bộc phát thần mang oanh tạc, căn bản không có cách nào ngăn cản thần mang. Sắc mặt Hoàng Cửu Tiêu tái nhợt, kịch liệt biến hóa, thần mang đen kịt làm cho thân thể hắn cảm thấy run rẩy. Cực kỳ nguy hiểm!

”A.”

Hoàng Cửu Tiêu kêu lên một tiếng thảm thiết, hắn đã bị thần mang đen kịt đánh vào gần chỗ mạch khoáng bên trong. Có điều Nhị Hoàng Giả Hoàng Cửu Tiêu của Loạn Cổ Thập Hoàng vẫn rất có thực lực. Nháy mắt lập tức tự đứng lên. Lúc này trên mặt Hoàng Cửu Tiêu xanh mét, không biết đã bao nhiêu năm không có cảm giác bị áp chế. Nhìn Tần Cửu Ca ung dung đứng ở phía xa, Hoàng Cửu Tiêu nhanh chóng bộc phát một chiêu loạn thiên động địa khác, phần lớn linh lực trong thiên địa vào lúc này đều bị hắn hấp thu. Khóe miệng hắn chảy máu. Khủng bố loạn thiên động địa như vậy hắn cũng hơi không chịu nổi. Có thể tưởng tượng được, lúc này chiêu loạn thiên động địa khủng bố cỡ nào.

”Thực lực cũng khá đấy, có thể chống lại một kích đồng pháp của ta.”

Lời nói dường như đang khen ngợi. Tần Cửu Ca chụp lấy hư không, lập tức không gian bị giam cầm cùng một chỗ. Đột nhiên! Trên người Hoàng Cửu Tiêu gặp phải một cổ chưởng tràn ngập hơi thở luân hồi lần thứ hai.

Phù phù một tiếng, sắc mặt Hoàng Cửu Tiêu càng thêm tái nhợt. Hắn lại điên cuồng nôn ra máu lần nữa.

”Nhị Hoàng Giả tiêng tăm lừng lẫy của Loạn Cổ Thập Hoàng không chịu nổi một kích dưới tay Tần Đạo Tử, thật đáng sợ.”

Trong lòng Thái Thượng thần chủ vô cùng khiếp sợ. Nàng có lòng tin có thể đối chọi với Lục Hoàng Giả hoàng tộc mà không rơi vào thế hạ phong, nhưng chắc chắn không phải là đối thủ của Loạn Cổ nhị hoàng tử. Nhưng Loạn Cổ nhị hoàng tử lại không chống đỡ nổi mấy chiêu trong tay Đạo Tử Tần tộc.

”Thỉnh Thái Hoàng Đạo Tử, tru sát Đạo Tử Tần tộc.”

Khi giọng nói giận dữ của Hoàng Cửu Tiêu vang lên, sau lưng hắn bỗng nhiên hiện ra một nam tử được bao phủ dưới ánh sáng vô tận. Quanh thân có dị tượng đầy trời, lực lượng hư vô xuất hiện. Hoàng Cửu Tiêu bị Tần Cửu Ca đánh trúng lần thứ hai, mắt có sắc máu xuất hiện. Đây là đồ mà Loạn Cổ Hoàng tộc Đạo Tử Hoàng Thái Hoàng lưu lại cho hắn. Không đến lúc nguy cơ thì không thể dùng.

Chương 871: Thái Hoàn Đạo Tử đích thân đến

Chương 871: Thái Hoàn Đạo Tử đích thân đến

Khí tức đột nhiên xuất hiện cực kỳ mạnh mẽ, có thể làm cho thiên địa động loạn, càn khôn điên đảo.

”Ai đã giết Lục Hoàng Giả của Loạn Cổ Hoàng tộc ta? Lại đây chịu chết đi!”

Một âm thanh tràn ngập uy lực vô tận vang lên trong không gian. Hư ảnh chậm rãi ngưng kết ở chỗ này, đây là Loạn Cổ Hoàng tộc Đạo Tử Hoàng Thái Hoàng nhà bọn hắn. Vừa sinh ra đã được Thái Hoàng Đế Kiếm trong Loạn Cổ Hoàng tộc nhận chủ. Tên của Hoàng Thái Hoàng cũng vì vậy mà sinh ra. Một tồn tại có thể làm cho một thanh đế khí chủ động nhận chủ ngay từ bé thì khủng bố đến cỡ nào? Loạn Cổ Hoàng tộc kỳ vọng rất lớn đối với Hoàng Thái Hoàng. Tương lai có thể trở thành nhân vật dẫn dắt hoàng tộc Loạn Cổ của bọn hắn đi tới thời đại huy hoàng hơn.

”Thì ra là ngươi, giống như trong lời đồn, tùy tiện, kiêu ngạo.”

Nghe giọng nói, ánh mắt mọi người bốn phía đều chăm chú.

Ầm ầm!

Bóng người chậm rãi bước ra từ ánh sáng vạn dặm. Nhất thời hư không xung quanh bạo động, linh lực hỗn loạn.

”Hoàng tộc. . . Thái Hoàng Đạo Tử đích thân đến.”

“Thật sự là Thái Hoàng Đạo Tử.”

“Hôm nay ta lại thấy được hai cấm kỵ trong truyền thuyết, con mẹ nó thật là thu hoạch lớn.”

Những người xung quanh cho dù đến từ phe nào cũng không khỏi cảm thán. Một bên là Đạo Tử Tần Cửu Ca của Tiên Cổ Tần tộc ở bên ngoài ra sức tuyên truyền, một bên cũng là chí tôn vô địch Tiên Vực không biết bao nhiêu năm trước. Trong thế hệ Thái Hoàng Đạo Tử, không ai là đối thủ của Hoàng Thái Hoàng. Cho dù là chí tôn Tiên Cổ Tần tộc năm đó cũng bị Hoàng Thái Hoàng áp đảo. Mới trước đây còn có thể chỉ dùng thể lực trấn giết một con chân long thuần huyết nhỏ. Chuyện làm cho Thái Cổ tiên vực năm đó chấn động là chuyện đế khí Thái Hoàng Đế Kiếm chủ động nhận chủ. Lúc đó khí hoàng đạo tràn ngập tiên vực trăm châu, dị tượng bày ra vô tận, có thể nói là cực kỳ chấn động.

”Hoàng Thái Hoàng?”

Sắc mặt Tần Cửu Ca không thay đổi nhìn bóng dáng người xa xa tràn ngập hơi thở đại đạo. Hoàng Thái Hoàng của Loạn Cổ Hoàng tộc chắc chắn là chí tôn đỉnh cấp chấn động cổ kim.

“Từ lâu đã nghe nói Tần tộc đời natf xuất hiện một chí tôn nghịch thiên, áp đảo đồng đại, tuổi còn nhỏ đã có thể trấn áp vô số Thiên Tôn cự đầu.”

“Nhưng ngươi không nên gặp ta, gặp được ta, nếu là rồng ngươi phải bò cho ta, nếu là hổ ngươi phải nằm cho ta.”

Hoàng Thái Hoàng chắp hai tay, giọng nói bình thản cực kỳ, nói như đúng rồi. Làm chí tôn trấn áp bao nhiêu đời, hắn chắc chắn có tư cách nói những lời này. Trước kia hắn cũng trấn áp đồng đại, hoành hành tồn tại viễn cổ.

”Cũng giống như vậy, ta cũng tặng cho ngươi một câu, nếu ngươi sinh ra ở thời đại của ta, ngươi không có tư cách đứng ở chỗ này nói chuyện với ta.”

“Sợ là khí lực đối đầu với ta cũng không có.”

Tần Cửu Ca đứng chắp tay sau lưng, trong giọng hơi châm chọc. Nếu ngươi sinh ra ở thời đại này, ngươi sẽ không có tư cách đấu với ta. Thái độ vẫn rất mạnh mẽ và bá đạo, cho dù đối thủ là tồn tại tối cao đã bất khả chiến bại trong một thời đại.

”Thú vị thật, cuối cùng cũng gặp được người còn điên cuồng hơn cả ta.”

Hoàng Thái Hoàng cười lạnh một tiếng, Đạo Tử Tần tộc đời này quả nhiên quá điên cuồng.

“Ngươi giết yêu nghiệt hoàng tộc ta, hôm nay ta lập tức trấn áp ngươi, cho người bết cảnh giới tăng nhanh không có nghĩa là tất cả.”

“Chiến lực mới là căn bản, cảnh giới không có chiến lực vĩnh viễn đều là hư vô.”

Hoàng Thái Hoàng ầm ầm bùng phát chư thiên hoàng khí khủng bố, đây là thần hoàng khí hắn đã tu luyện vô số năm, đại khí dôi dào tựa như trấn áp chư thiên vạn giới.

Dường như bất kỳ sinh linh nào ở trước mặt thần hoàng khí đều phải

cúi đầu xưng thần.

”Ngươi xứng sao?”

Tần Cửu Ca cười mỉa mai ra tiếng, không chút do dự, toàn thân bộc phát uy lực của đại đạo phi tiên thể và long hoàng chân thể, đánh nát hư không, dùng cách bá đạo trấn áp Hoàng Thái Hoàng.

Tất cả mọi người bốn phía chấn động, sắc mặt hơi kinh hãi. Đạo Tử Tần tộc đối với Hoàng Thái Hoàng không chỉ trào phúng, xuất chiêu cũng hăng hái lưu loát, không dây dưa. Hai người bọn hắn một Đạo Tử Tần tộc, một Đạo Tử Loạn Cổ Hoàng tộc đều là nhân vật chí tôn đỉnh cấp nhất đương thời.

Một núi không cho phép hai hổ, bây giờ hai người bọn hắn gặp nhau, quả thật dễ dàng đánh nhau. Thấy Tần Cửu Ca trực tiếp động thủ, Hoàng Thái Hoàng hừ lạnh một tiếng. Thần hoàng khí vây quanh trên người đánh tới Tần Cửu Ca, mạch khoáng nơi đây đều sinh ra tiếng nổ ầm ầm. Nếu không phải nơi này có địa vực không thể giải thích được gia trì, chỉ sợ đã bị thần hoàng khí làm vỡ nát.

Sau lưng Tần Cửu Ca xuất hiện tiên vương dị tượng, đại đạo lăng không, Thực long thực hoàng quấn quanh, nghiền nát vạn cổ.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Tiên vương dị tượng bị thực long thực hoàng quấn quanh một quyền lập tức đánh tan thần hoàng khí.

”Thực lực cũng không tệ lắm, nhưng cũng chỉ dc như thế mà thôi.”

Chương 872: Múa rìu qua mắt thợ

Chương 872: Múa rìu qua mắt thợ

Hoàng Thái Hoàng cười nhạt một tiếng, vừa rồi hắn chỉ mới thử, không thật sự ra tay.

Sau một khắc, thân thể Hoàng Thái Hoàng hiện ra thần quang đại đạo kỳ lạ, huyễn hóa ra một thần ở sau lưng hắn. Phảng phất có thể trấn áp chư thiên ngoại giới, vô tận hư không.

”Đây là. . . Đại Đạo Thần Thể.”

Thái Thượng thần chủ không khỏi che miệng kêu lên, trong lòng không thể che giấu chấn động. Đại đạo thần thể chư thiên chí tôn chi thể, chư thiên vạn giới biết tới chắc chắn là có tư cách tranh đoạt đệ nhất thể chất. Giống như Hoang Cổ thánh thể, chỉ cần tu luyện thể chất đến thể đầy đủ là có thể hoành kích thể chất đại đế.

"Không đúng, Thái Hoàng Đạo Tử còn có Hoang Vu Ma Thể."

Lúc này trên người Hoàng Thái Hoàng còn xuất hiện một loại hơi thở ma đạo tinh khiết. Một mảnh hoang vu, phảng phất hết thảy thế gian trong ma khí hoang vu đều phải tàn lụi.

Khủng bố, quá khủng bố, quả nhiên không hổ là chí tôn yêu nghiệt đứng đầu trong lịch sử hoàng tộc Loạn Cổ. Trên người có hai loại thể chất đỉnh cao, tuy rằng Hoang Vu ma thể kém Đại Đạo thần thể một chút, nhưng chắc chắn không kém bao nhiêu. Huống chi Hoàng Thái Hoàng đều có hai loại thể chất, quả thực đáng sợ.

Hoàng Thái Hoàng đánh ra một chưởng, trực tiếp đánh nát thực long thực hoàng sau lưng Tiên Vương cự ảnh.

Thần sắc Tần Cửu Ca bình thản, Hoàng Thái Hoàng vừa rồi đang thăm dò, sao hắn lại không? Tất cả chỉ là tùy ý ra tay mà thôi. Mà bây giờ, Tần Cửu Ca trong lòng cười lạnh. Tần Cửu Ca đánh ra cổ ấn mang theo thần uy, cổ ấn ngập trời dường như có thể rất dễ dàng diệt sạch một giới. Hoàng tộc có truyền thừa cổ pháp, Tần tộc đương nhiên cũng có, đây là cổ pháp Tiên Cổ Tần tộc truyền thừa: Tiên Thần ấn.

"Hoang Vu Vạn Vật."

Hoàng Thái Hoàng đánh ra một chưởng, ma khí vô tận quanh thân xuất hiện. Uy thế như vậy làm cho sắc mặt Thái Thượng thần chủ bên cạnh kịch liệt biến đổi, nàng cảm giác một chưởng này đánh vào mình không chết cũng phải trọng thương. Đây là Đạo Tử Loạn Cổ Hoàng tộc viễn cổ, Hoàng Thái Hoàng. Một người từng trấn áp yêu nghiệt khủng bố của Chư Thiên Vạn Giới Tiên Vực.

Hoang Vu Vạn Vật mang theo uy lực phá diệt hết thảy đối đầu với Tiên Thần Ấn. Lúc này Hoàng Thái Hoàng lại bùng phát uy lực của Hoang Vu ma khí càng lớn, đánh tới Tần Cửu Ca. Nhưng Tần Cửu Ca không hề nhúc nhích chút nào. Ánh mắt thậm chí còn có ý cười nhạo. Ở trước mặt hắn mà chơi ma khí, không phải là múa rìu qua mắt thợ sao? Ma khí ngập trời cũng từ cơ thể Tần Cửu Ca đánh tới Hoàng Thái Hoàng. Trong lúc nhất thời, ma khí trong không gian tung hoành tàn sát bừa bãi. Ma khí lãng đãng, dường như muốn nghiền nát chư

thiên. Lúc này cho dù Hoàng Thái Hoàng cũng không khỏi chấn động. Hắn cảm giác sao Tần Cửu Ca tu luyện ma đạo còn mạnh hơn cả hắn, thể chất ma đạo của Tần Cửu Ca còn mạnh mẽ hơn Hoang Vu ma thể của hắn vậy?

Ầm ầm!

Ma khí của Tần Cửu Ca cùng lúc oanh tạc Hoang Vu Vạn Vật của Hoàng Thái Hoàng, sau đó trực tiếp trấn áp tới bản thân hắn. Sau đó bùm một tiếng! Thân thể Hoàng Thái Hoàng trực tiếp bị đánh nát, cảnh này khiến cho tất cả sinh linh bốn phía kinh hãi. Đạo Tử của Loạn Cổ Hoàng tộc sao lại bại như vậy? Hoàn toàn phản khoa học! Ngay cả Hoàng Cửu Tiêu cũng sửng sốt một chút, trong lòng không thể tin được Đạo Tử Thái Hoàng vô địch vô số năm trong tộc mà lại bại như vậy?

Mà đúng lúc này, thần thức còn lại của Hoàng Thái Hoàng ung dung nói:

“Nhất đại Đạo Tử Tần tộc quả thật không tệ, có thể giết chết một phân thân của ta.”

Thì ra là như thế, nghe được những lời đó, những người Loạn Cổ Hoàng tộc còn lại đều thở phào một hơi, thì ra giáng lâm nơi này chỉ là một phân thân của Thái Hoàng Đạo Tử mà thôi. Dù sao cũng biết, thực lực của bản thể chắc chắn mạnh hơn phân thân. Người của mấy thế lực lớn phụ cận càng thêm khó tin. Người vừa rồi gây cho bọn hắn sức ép vô tận vậy mà lại chỉ là một phân thân của Hoàng Thái Hoàng? Vậy thì rốt cuộc bản thể của hắn mạnh mẽ cỡ nào?

Hít hà!

Nghĩ như vậy, rung động trong lòng bọn hắn càng thêm mãnh liệt. Nếu như bản thể giáng lâm còn không thắng hay sao?

Tần Cửu Ca cười lạnh nói:

“Đừng nói là phân thân của ngươi giáng lâm, cho dù là bản thể ngươi cũng chỉ là ta tiện tay hành hạ tới chết.”

Tiếp theo, một chưởng trực tiếp đánh diệt thần thức còn lại của Hoàng Thái Hoàng để cho phân thân của hắn triệt để tiêu tán trong thiên địa.

”Ngươi muốn chạy trốn à?”

Tần Cửu Ca đánh mấy chưởng về hướng Hoàng Cửu Tiêu, giọng nói ầm ầm không dứt. Tiếng nổ kịch liệt trực tiếp khiến Tần Tử Y ngẩn người. Quá đẫm máu và quá bạo lực. Co điều thật sảng khoái. Đạo Tử như thần giáng lâm, trấn sát hết thảy địch nhân:

“Đạo Tử tộc ta sẽ báo thù cho ta.”

Một chút thần thức cuối cùng Hoàng Cửu Tiêu tán loạn, phát ra một tiếng rống giận dữ với Tần Cửu Ca. Hắn tin tưởng Đạo Tử Thái Hoàng có thể trấn sát Tần Cửu Ca. Một phân thân còn mạnh mẽ như vậy, bản thể còn không lợi hại hay sao?

Toàn bộ người của Loạn Cổ Hoàng tộc đều nhanh chóng bị Tần Cửu Ca lần lượt đập chết, giống như giết chết một con kiến. Lúc này mọi người ở Thái Thượng Thần quốc vẫn luôn quan sát xung quanh đều sợ ngây người. Đạo Tử chủ tộc nhà mình quá bá đạo cường thế. Quả thực là đẹp trai không lối thoát. Thần chủ Thái Thượng Thần quốc là một nữ tử tuyệt đại phong hoa, mặt mày như họa. Lúc này nàng lẩm bẩm nói:

“Đạo Tử Tần tộc phong tư tuyệt thế áp đảo chư thiên, chư thiên vạn giới lại có mấy người có thể có phong tư như thế? Chỉ có một mình Tần Đạo Tử mà thôi.”

“Tần Đạo Tử quả nhiên phi phàm, tại hạ Khuynh Bội ngưỡng mộ đã lâu.”

Chương 873: Nhận Nuôi

Chương 873: Nhận nuôi

Bỗng nhiên, từ xa có một nam tử tướng mạo tuấn dật nhìn về phía Tần Cửu Ca. Hắn là Thương Long nhất mạch, yêu nghiệt chí tôn Thương Long nhất mạch.

“Tại hạ Thương Long tộc, bái kiến Đạo Tử.”

Hắn mỉm cười với Tần Cửu Ca, nội tâm của hắn cũng bị thực lực của Tần Cửu Ca làm cho chấn động. Quá mạnh mẽ, mạnh đến nỗi hắn không thể chịu đựng được.

”Khuynh Bội?”

Tần Cửu Ca nghe được cái tên này, trên mặt nhất thời lộ ra một chút kỳ quái. Ho nhẹ một tiếng, hắn nghĩ đến một minh tinh kiếp trước.

Trước khi chết, hắn đã viết một tiểu thuyết, sau đó khu vực bình luận luôn luôn xuất hiện tên này, sau đó hắn mới biết nhân vật này. Nhưng mà minh tinh trước kia là một nữ nhân, nhưng bây giờ trước mặt lại là một nam nhân. Hơn nữa lại đây còn nói ngưỡng mộ mình đã lâu. Ngẫm lại cũng hơi buồn nôn.

Đạo Tử có chuyện gì không?"

Trong lòng hơi không được tự nhiên, hắn luôn cảm giác mắt Tần Đạo Tử nhìn hắn hơi kỳ lạ. Chẳng lẽ…

Tần Cửu Ca lắc đầu, ý bảo không có gì.

Sau đó hắn khen ngợi Tần Cửu Ca vài câu, lập tức mang theo thế lực nhà mình đi khai quặng. Tuy rằng khu vực Thương Long nhất mạch bọn hắn chiếm cứ rất ít, nhưng muỗi có nhỏ hơn nữa cũng là thịt mà. Về phần nói cướp đoạt khu vực với Tần Đạo Tử? Ngươi sợ mạng mình quá dài, tự mình muốn chết sao. Tần Đạo Tử không đi cướp của bọn hắn là điều tốt rồi. Tự mình đi tìm cái chết? Hắn đâu phải là một kẻ ngốc. May mắn nơi bọn hắn chiếm cứ không lớn, chắc là Tần Đạo Tử không thèm ngó tới. Thế lực mạnh bao nhiêu thì ăn bấy nhiêu địa bàn.

Đúng như suy nghĩ, Tần Cửu Ca quả thật không thèm ngó tới khu vực của Thương Long. Thái Thượng Thần quốc cùng Loạn Cổ Hoàng tộc chiếm lĩnh khu vực tốt nhất. Lấy nội tình Tần tộc khoáng mạch quý giá quả thật là không thiếu.

"Đạo Tử, Đạo Tử."

Đột nhiên, một thiếu nữ hồng hào, dịu dàng trong trang phục cung đình vẫy vẫy bàn tay mảnh khảnh với Tần Cửu Ca. Khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, có thể thấy được biểu cảm rất hưng phấn. Trên người có hơi thở thôn phệ xuất hiện. Nhìn thấy thiếu nữ mặc cung trang, Tần Cửu Ca hơi híp mắt lại. Thôn Phệ Đạo Thể, hắn là Thôn Phệ Đạo Thể, hơn nữa còn không phải là nhân loại.

"Đạo Tử, Đạo Tử, ta và mẫu thân đều rất thích ngươi."

Thấy Tần Cửu Ca đang nhìn mình, thiếu nữ khuôn mặt nhỏ nhắn kích động lớn tiếng nói. Mà Thái Thượng thần chủ nghe được những lời này sắc mặt thay đổi. Mẹ kiếp, nữ nhi ngoan lời này không thể nói lung tung, sau đó chuẩn bị bắt nữ nhi duy nhất của mình trở về. Nhưng khi nhìn thấy Tần Cửu Ca nhìn Lạc Ly, lập tức không bắt nàng trở về.

“Đạo Tử, ta từng ở Đạo Tử Thần Châu nhìn thấy Đạo Tử, không ngờ tới bây giờ lại thấy được Đạo Tử lần nữa, người ta thật vui vẻ.”

Giọng của nữ tử tên Lạc Ly bỗng nhiên mềm mại. Thoạt nhìn nhu thuận đáng yêu, nàng cũng thấy được ánh mắt Thái Thượng thần chủ mẹ mình. Thoáng cái lập tức xụ xuống. Tần Cửu Ca gật đầu một cái kiểu như đã gặp qua trường hợp này quá nhiều lần. Đối với người đẹp trai thực sự là một loại phiền não! Haizz, Bộ dạng quá đẹp trai cũng có những rắc rối đi kèm nha. Loại hoa si như này quả thực không cần nhiều lắm, may mắn hắn là chính nhân quân tử, bằng không đã bị ép khô từ lâu.

“Đạo Tử, đây là nữ nhi duy nhất của tại hạ, tên là Lạc Ly.”

Thái Thượng thần chủ cung kính nói với Tần Cửu Ca. Bây giờ thấy nữ nhi của mình khiến Tần Đạo Tử chú ý, trong lòng lập tức ra một quyết định. Tồn tại như Đạo Tử Tần tộc, đồ vật tiện tay ban cho đối với các nàng mà nói đều rất quý giá. Nếu có thể đi theo bên người Tần Đạo Tử tu hành, thành tựu tương lai quả thực không thể tưởng tượng được. Hơn nữa nàng vẫn rất tự tin đối với thiên phú của nữ nhi duy nhất của mình.

“Lạc Ly cũng không phải là nữ nhi do ta sinh ra, mà là trong một tình cờ đã nhận nuôi.”

Sau đó, Thái Thượng thần chủ lập tức nói đến những chuyện như là nàng độc thân, cũng không có phu quân, Lạc Ly theo họ của nàng, nàng tên là Lạc Thần. Trong một lần ngẫu nhiên, nàng vào một chỗ cấm địa, trên trời nổi gió to, hư không mơ hồ sấm sét rơi xuống. Tiếp theo, nàng nhặt được Lạc Ly vẫn còn ở giai đoạn trong trứng. Nuôi nấng bao nhiêu năm, rốt cục cũng nở ra, lập tức được nàng nhận làm con gái.

“Thiên phú rất tốt, sau này có thể đưa vào Tần tộc, nói là ý của ta.”

Tần Cửu Ca tỉ mỉ kiểm tra thể chất của Lạc Ly một chút, đôi mắt lóe lên. Lạc Ly xác thực rất có giá trị bồi dưỡng, có thể đưa vào Tần tộc làm hạt giống bồi dưỡng, coi như là vì Tần tộc tuyển chọn một chí tôn yêu nghiệt tương lai. Thái Thượng thần chủ nghe được những lời của Tần Cửu Ca lập tức kích động. Có lời của Đạo Tử Tần tộc tương lại nữ nhi của mình sau này chắc chắn rất tươi sáng. Đạo Tử Tần tộc chỉ cần một câu là có thể làm cho Lạc Ly trong nháy mắt lập tức trở thành nhân vật tôn quý chí cực trong Thái Cổ tiên vực. Tần Cửu Ca không quan tâm Thái Thượng thần chủ nghĩ như thế nào, bây giờ hắn muốn đi tìm đế quáng.

Bây giờ vùng đất trân quý của khu vực thứ ba của Thái Sơ cổ quáng đã bị Thái Thượng Thần Quốc và người Tần tộc sau đó chiếm cứ. Quả thật bọn hắn ở chỗ này thu hoạch được rất nhiều khoáng sản quý hiếm nhưng vẫn không nhìn thấy đế quáng trong lòng Tần Cửu Ca. Lấy thân phận của hắn, cho dù người khác cho rằng thần quáng là bảo vật trấn tộc, đối với hắn cũng không có lực hấp dẫn quá lớn.

“Đạo Tử, Đạo Tử, chúng ta có một tộc nhân gặp được một sinh linh thần bí cấp bậc Bán Thần, nơi đó còn có ánh sáng rực rỡ khó hiểu xuất hiện.”

Bỗng nhiên, Thái Thượng thần chủ bay đến bên người Tần Cửu Ca cung kính nói. Đạo thống Thái Thượng Thần Quốc các nàng phụ thuộc Tiên Cổ Tần tộc. Ở nơi này đương nhiên là lấy Tần Cửu Ca làm chủ. Đạo Tử Tần tộc cũng không nhỏ nhen, cũng phân rất nhiều quáng mạch cho Thái Thượng Thần Quốc, thậm chí còn có thần quáng. Điều này cũng làm cho trong lòng nàng càng thêm cung kính bội phục Tần Cửu Ca. Đại khí dồi dào, vừa nhìn đã biết là người có thể làm nên việc lớn. Tần Cửu Ca không chút do dự, trực tiếp chạy tới nơi Thái Thượng thần chủ nói…

“Phụt, thực lực của con dị thú thật đáng sợ.”

Chương 874: Long Văn Hắc Kim

Chương 874: Long Văn Hắc Kim

Một Thiên Tôn cự đầu Thái Thượng Thần Quốc tay ôm ngực, khóe miệng chảy rất nhiều máu. Trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ. Vừa rồi xung quanh nơi hắn chuẩn bị khai thác quáng mạch có sương mù kỳ lạ bao phủ, vừa không chú ý một cái, hắn đã bị dị thú nấp ở chỗ tối tập kích. Thực lực của con dị thú rất mạnh mẽ, nếu không phải thần chủ nhà mình ở gần ra tay cứu hắn, nói không chừng lúc này hắn đã chết rồi.

”Gừ gừ.”

Dị thú ẩn nấp trong sương mù gầm vài tiếng rất là nặng nề.

Tiếng bước đi từ sương mù có hơi gấp gáp. Điều này làm cho Thiên Tôn Thái Thượng Thần Quốc canh giữ ở chỗ này khẩn trương không thôi. Bỗng nhiên, dị thú dường như đang đụng phải thứ gì đó. Đây là kết giới mà thần chủ bọn hắn vừa bố trí chuyên để hạn chế dị thú.

Phanh!

Tiếng va chạm kịch liệt vang vọng khắp không gian.

“Không tốt, nơi đó lại còn có một con dị thú.”

Bỗng nhiên, một Thiên Tôn Thái Thượng Thần Quốc hướng tới một nơi nào đó trong sương mù run rẩy nói. Nơi đó hiện ra một đôi mắt đỏ như máu, trong sương mù đen kịt có vẻ nổi bật như vậy.

”Gầm gừ.“

Một dị thú khác đột nhiên hiện ra trong sương mù, tập kích một Thiên Tôn của Thái Thượng Thần Quốc. Đây là một con dị thú cả người đầy vảy, có đuôi dài. Vẫy vẫy đuôi, mỗi một lần nó vẫy đuôi sẽ làm cho hư không chấn động, còn tản ra sát khí ngập trời. Đôi mắt của nó có màu máu đỏ tươi.

”Không được rồi, mau bảo vệ công chúa.“

Một Thiên Tôn Thái Thượng Thần Quốc bạo quát ra tiếng, bởi vì vừa rồi một con bị thần chủ dùng thủ đoạn lớn khống chế, cho nên lúc này nới đây vẫn có rất nhiều người Thái Thượng Thần Quốc. Lạc Ly được Thiên Tôn Thái Thượng Thần Quốc bảo vệ hét lớn một tiếng, thực lực của nàng chắc chắn không chịu nổi một nắm đấm của dị thú trong bóng tối. Một dị thú khác âm thầm vọt tới, tiện tay đánh bay vài Thiên Tôn Thái Thượng Thần Quốc, trực tiếp đánh về phía Lạc Ly thoạt nhìn đặc biệt ngon miệng. Có được một chút linh trí, nó cảm giác người thực lực yếu nhất ở đây có địa vị cao nhất.

”Vèo vèo!”

Lại là một Thiên Tôn của Thái Thượng Thần Quốc bị dị thú đánh bay. Quả thực cực kỳ hung tàn. Mắt thấy sắp chạy đến bên cạnh Lạc Ly.

”Đạo Tử, Lạc Ly không gặp được ngươi nữa rồi.”

Cảm nhận được sát khí khủng bố của dị thú, Lạc Ly hơi tuyệt vọng nhắm mắt lại. Ngay cả Thiên Tôn của Thái Thượng Thần Quốc cũng bị một chưởng đánh bay, nàng có sức lực chống cự gì đây? Có điều thời ở khắc sinh tử, người đầu tiên trong đầu nàng nghĩ đến không phải là mẫu thân Thái Thượng thần chủ nhiều năm nuôi mình mà là Đạo Tử Tần tộc chỉ gặp qua vài lần. Một số người chỉ gặp nhau một vài lần, ngươi sẽ không bao giờ quên. Cũng không biết Thái Thượng thần chủ biết mình nuôi nữ nhi nhiều năm như vậy trong lòng nghĩ có thể cảm thán hay không, thật sự là uổng công nuôi mà.

Có điều, Lạc Ly vốn đã nhắm mắt lại chậm rãi mở mắt ra. Con dị thú kia cũng không có đánh vào đầu nàng như trong tưởng tượng. Lông mi thật dài run rẩy, hiển nhiên một màn vừa rồi quả thật khiến nàng vô cùng sợ hãi.

”Rống~”

Một tiếng kêu rất bi thương vang vọng khắp bốn phía, Lạc Ly hoàn toàn mở mắt ra, nhìn thấy bóng dáng khiến nàng cả đời khó có thể quên. Bạch y nam tử, tuyệt thế vô song.

Dị thú vừa rồi đánh bay Thiên Tôn Thái Thượng Thần Quốc đã nằm xuống vũng máu bên cạnh. Thân thể đang co giật, trong mắt tràn đầy máu, hiển nhiên là sắp chết.

Tần Cửu Ca ung dung nhìn thoáng qua Lạc Ly, không nói gì, quay đầu phá vỡ phong ấn không gian của Thái Thượng thần chủ ở đây. Bên trong còn có một con dị thú cảnh giới Bán Thần. Trong nháy mắt phong ấn mở ra, con dị thú cổ quái bên trong nhất thời gào thét một tiếng, có điều cũng không xông về phía bất luận kẻ nào ở đây. Trong đôi mắt đỏ như máu của nó tràn đầy cảnh giác nhìn Tần Cửu Ca ở xa xa. Cho dù linh trí của nó không cao nhưng nó cũng biết nam tử xa xa kia không dễ chọc.

Nó chuẩn bị để chạy trước, trí thông minh của nó không cao, nhưng khứu giác đối với nguy hiểm vẫn còn rất cao. Nhưng mà nó vừa chuẩn bị di chuyển, một giây sau, bốp một tiếng, thân thể trở nên máu thịt lẫn lộn. Mí mắt Tần Cửu Ca cũng không nhúc nhích một chút, không biết dị thú này gọi là gì. Tuy rằng cảnh giới có Bán Thần nhưng thực lực lại yếu hơn Bán Thần bình thường. Đương nhiên đối với hắn mà nói đều là chuyện một chưởng mà thôi. Sau đó, Tần Cửu Ca lập tức nhìn về phía nơi ban đầu bị Thái Thượng thần chủ phong ấn. Nơi đó có đại đạo thiên âm nổi lên, nếu không phải thần thức Tần Cửu Ca mạnh mẽ, không hắn có thể nghe được.

”Long Văn Hắc Kim .”

Bỗng nhiên, Tần Cửu Ca dò xét được trong quáng mạch có một luồng hơi thở đặc biệt, mơ hồ tràn ngập đế uy. Tuy rằng chỉ có một chút nhưng vẫn có thể làm cho Tần Cửu Ca cảm nhận được.

”Một khối Long Văn Hắc Kim thật lớn.”

“Đủ để chế tạo cho ta một thanh chí bảo lớn, thậm chí còn có thể chế tạo cho Linh Cơ một phen.”

Tần Cửu Ca mắt lóe sáng, suy đoán của hắn quả nhiên là đúng, nơi này có loại đế liệu Long Văn Hắc Kim. Nếu chỉ có một chút hắn còn không coi trọng lắm, nhưng nơi lại có một khối lớn, rất nhiều. Thứ đối với Tiên Cổ Tần tộc mà nói cũng là rất trân quý, khó trách Thái Cổ tiên vực chỉ cần có thực lực thế lực đều sẽ cho người của mình vào.

Chư Thiên Chi Địa quả nhiên là bảo địa, có điều hắn là chỉ có thể ở thời điểm cụ thể mới có thể xuất hiện bảo vật…

Mà lúc này sâu trong quáng cổ Thái Sơ, nơi tất cả đều là sương mù, xung quanh tối đen một mảnh, cực kỳ u tĩnh, phảng phất như địa ngục trong truyền thuyết.

Chương 875: Ta sẽ chiêu đãi thật tốt nữ nhân của ngươi

Chương 875: Ta sẽ chiêu đãi thật tốt nữ nhân của ngươi

Bỗng nhiên một âm thanh vang lên ở khu vực này.

”Ha ha ha ha, trời không tuyệt đường ta, trời không tuyệt đường ta, Tần Cửu Ca thiên sát, thật không ngờ hiện giờ ta chiếm được cơ duyên ngập trời, đã thành Bán Thần, thành Bán Thần rồi.”

“Thậm chí ta còn chiếm được đế liệu, thiên mệnh chi tử thực sự không ai khác ta, chỉ là dân bản địa lấy cái gì đấu với ta?”

m thanh tuy rằng hơi khàn khàn, nhưng có vẻ rất là sung sướng. Vị trí hắn giáng lâm là quặng cổ, vừa tới đã có một lực lượng thần bí hấp dẫn hắn vào, sau đó hắn lập tức gặp phải một tạo hóa thật lớn, thực lực tăng dần lên, hiện giờ lại trở thành Bán Thần nghịch thiên, còn nhận được rất nhiều tài liệu chế tác đế khí, quả thực thu hoạch quá sảng khoái.”

“Đã đến lúc đi ra ngoài.”

Bóng người cười lạnh ra tiếng, tuy rằng từ ngày đầu tiên hắn tới Chư Thiên Chi Địa đã ở lại nơi này, chưa từng đi ra ngoài, đối với ngoại giới không biết. Nhưng nói vậy tốc độ tu tập của Tần Cửu Ca có mạnh hơn nữa cũng không có khả năng đạt tới cảnh giới Bán Thần. Hiện giờ ở Chư Thiên Chi Địa, hắn là kẻ vô địch.

Sắc mặt Lục Trần tái nhợt bước ra khỏi cổ động nơi diễn ra cuộc sống của mình một thời gian không ngắn. Không có không nỡ, bởi vì trong lòng hắn tràn đầy cừu hận. Thù đoạn tử tuyệt tôn ngươi nói không lớn sao? Trong cổ động thần bí hắn không chỉ tu luyện toàn bộ tu vi nguyên thân mà tu vi còn tăng lên như hỏa tiễn. Nhưng vẫn không thể làm cho suối nguồn hạnh phúc của mình dài ra. Điều này cũng làm cho hắn càng thêm đau khổ, thù hận đối với Tần Cửu Ca càng thêm mãnh liệt.

“Tiên Lệ Lục Kim trong tay đã đủ để cho ta luyện chế một thanh chí bảo bản mệnh của mình rồi. Chờ khi ta trở thành Thần Linh, chí bảo mình nuôi dưỡng có thể trở thành thần khí, sau khi đặt chân vào cảnh giới đại đế có thể trở thành đế khí.”

Giọng nói khàn khàn của Lục Trần chậm rãi vang lên, chỗ quý giá nhất của đế liệu là có thể chế tác một thanh bảo vật có thể làm bạn cả đời bên cạnh Bán Thần hoặc Thiên Tôn cửu trọng. Lúc mới chế tác xong phẩm chất cũng không cao, chỉ có cấp bậc Bán Thần, nhưng ngươi dùng tinh huyết nuôi dưỡng, cảnh giới tăng lên, phẩm chất cấp bậc Bán Thần sẽ cũng sẽ tăng dần. Cảnh giới cuối cùng của ngươi quyết định phẩm cấp cuối cùng của bảo vật đồng sinh. Hơn nữa khác với bảo vật cùng cấp bình thường, điều khác với bảo vật cùng cấp bình thường, càng khiến chủ nhân hài lòng hơn, uy lực bùng phát khi sử dụng cao hơn nhiều so với bảo vật không phải chí bảo bản mệnh khác, đây chính là ưu điểm của bảo vật bản mệnh. Có thể dùng đế liệu chế tác chí bảo bản mệnh là việc trước kia hắn chưa bao giờ dám tưởng tượng. Nhưng bây giờ nó đã thành sự thật. Lục Trần nhìn về phía nơi nào đó, mắt hơi nóng rực, hắn cảm giác được nơi đó cũng có hơi thở đế liệu xuất thế.

”Hắn là Long Văn Hắc Kim trong truyền thuyết.”

Lục Trần không do dự, trực tiếp đi về phía hư không nghiền nát.

Mà lúc này Tần Cửu Ca vốn đang khai thác Long Văn Hắc Kim, mắt bỗng nhiên nhìn về chỗ nào đó. Sắc mặt hơi cổ quái.

”Là ngươi, Tần Cửu Ca.”

Lúc Lục Trần trở thành Bán Thần, tốc độ nhanh chóng, lập tức chạy tới nơi. Sau đó hắn nhìn thấy bóng dáng người cả đời mình cũng khó có thể quên. Nhìn thấy Tần Cửu Ca một khắc sau đó, Lục Trần lập tức thét dài thành tiếng, trên mặt có ý cười không nhịn được. Quá sảng khoái, lúc thực lực đại thành đã gặp được kẻ thù của mình. Hắn dường như đã nhìn thấy cảnh tượng thù lớn của mình được báo.

”Tần Cửu Ca hôm nay ta muốn ngươi phải trả giá đắt, chờ ngươi chết, ta sẽ chiêu đãi nữ nhân bên người ngươi thật tốt.”

Lục Trần cười to một tiếng, ầm ầm ra tay, đánh ra Cửu m Tà Lôi, trong lúc nhất thời ma quang tàn sát bừa bãi. Cửu m Tà Lôi huyễn hóa thành chín con yêu thú hung tàn diện mạo khác nhau, trên người đều xuất hiện năng lượng ngập trời. Xuất thủ bất phàm, xung quanh sương mù toàn bộ đều bị đánh tan, hư không sinh ra vết nứt.

Tần Cửu Ca nhìn người quen cũ còn chưa thấy rõ tình huống đã ra tay, ung dung lắc đầu. Lục Trần cũng không biết chiếm được cơ duyên gì, vậy mà lại có thể lớn dần đến Bán Bộ Thần Linh, nhưng đáng tiếc… Không gây thương tích gì được cho hắn.

”Ngươi cho là đạt tới Bán Bộ Thần Linh là có thể lật trời sao, vốn vừa lúc thiếu một chút đế liệu, ngươi lại tới đúng lúc rồi.”

Tần Cửu Ca giơ bàn tay, đại đạo pháp tắc chị lực ngưng tụ, hàng tỷ tinh thần xuất hiện. Làm Đạo Tử Tần tộc, hắn vẫn tu luyện rất nhiều cổ pháp Tần tộc, bây giờ hắn bùng phát cổ pháp do một đại đế Tần tộc sáng tạo ra.

Vạn Pháp Tinh Thần.

Tinh Thần đầy trời đối đầu với Cửu m Tà Lôi của Lục Trần, trong nháy mắt, hư không chấn động gợn sóng, thiên địa tỏa ra năng lượng phong bạo thật lớn. Tinh Thần va chạm huyễn hóa ra chín con yêu thú tàn bạo, giống như tinh không nổ tung. Lục Trần làm cường giả cảnh giới Bán Thần, hơn nữa tu luyện cổ pháp thần bí, muốn chiến thắng Bán Thần bình thường cũng không phải là việc khó. Nhưng rất đáng tiếc hắn gặp phải Tần Cửu Ca, loại tồn tại nhất định khiến hắn cả đời tuyệt vọng. Không nói Tần Cửu Ca bây giờ thân thể đã có thể so với Thần Linh, công kích cảnh giới Bán Thần của Lục Trần đối với hắn không có cách nào. Cho dù bây giờ thân thể Tần Cửu Ca không có Thần Linh, Lục Trần cũng là hành vi đưa thức ăn.

Ta báo có ai đó tặng đầu người.

Chương 876: Từ khi nào Thiên Tôn áp chế được ta thế?

Chương 876: Từ khi nào Thiên Tôn áp chế được ta thế?

Ầm ầm! Tinh thần lực vô tận cùng ma lực ngập trời tóe ra, Lục Trần thi triển cổ pháp nội tình mạnh mẽ nhất của mình, chấn động khủng bố trực tiếp tàn phá bừa bãi thiên địa. Trong cuộc đối đầu bùng nổ, Lục Trần trực tiếp bay ngược ra ngoài, miệng phun máu, đụng vào trong một mạch khoáng, bị quặng thạch rơi xuống đè sập vào đống phế tích. Cả người Lục Trần tràn đầy vẻ khó tin nhìn Tần Cửu Ca đang đứng phía trước, phảng phất như bây giờ đang trải qua chuyện khiếp sợ nhất trên thế giới. Phải biết rằng bây giờ hắn đã là một cự đầu cảnh giới Bán Thần, cự đầu cảnh giới Bán Thần đó! Vậy mà mới giao thủ một chiêu với Tần Cửu Ca đã bị đánh vào trong quáng mạch. Điều này đối với hắn mà nói hoàn toàn là sỉ nhục!

“Ta là Bán Thần, một nhóm người mạnh mẽ nhất dưới Thần Linh, từ khi nào người của cảnh giới Thiên Tôn có thể trấn áp ta?”

Lục Trần lau miệng, mắt đến bây giờ vẫn là một vẻ không thể tin được. Thế giới có điên không? Không phải là nói dưới Thần Linh đều là kiến hôi sao? Phải biết rằng Bán Thần cũng là thần nha!

”Tần Cửu Ca, ta muốn giết chết ngươi, báo thù cho huynh đệ.”

Lục Trần nổi giận, hắn tiếp nhận một truyền thừa cực kỳ cổ xưa, không chỉ thực lực bản thân bùng nổ tăng cường mà còn chiếm được một cấm thuật viễn cổ, có thể phát huy thực lực của mình lớn nhất.

Vốn dĩ hắn chuẩn bị thời khắc sinh tử lại thi triển môn cấm thuật, nhưng bây giờ hắn phá lệ muốn trấn giết Tần Cửu Ca, báo thù cho huynh đệ của mình.

”Huyết thủ phù đồ.”

Lục Trần ra tay lần nữa, trên người đột nhiên xuất hiện ma lực vô cùng vô tận. Sau lưng mơ hồ có thi sơn huyết hải xuất hiện. Lúc cảnh giới của Lục Trần tăng lên cực kỳ nhanh. thậm chí đã sắp tiếp cận cảnh giới Thần Linh, còn khủng bố hơn dị thú cảnh giới Bán Thần vừa rồi tản mát ra hơi thở.

Ầm một tiếng, sắc mặt Lục Trần vốn cực kỳ tái nhợt lại đỏ bừng lên. Mắt hơi dữ tợn, quần áo nửa thân trên cũng nổ tung, lộ ra gân xanh cỡ ống kim, huyết dịch cực kỳ tươi đẹp chảy ra một lượng lớn từ cơ thể, trông vô cùng đáng sợ.

Bây giờ Lục Trần làm cho người ta cảm giác hắn mạnh hơn cường giả cự đầu Bán Thần bình thường nhiều lắm.

”Người này thực lực thật mạnh mẽ, cảm giác so với người hoàng tộc

vừa rồi còn mạnh mẽ hơn.”

Mặt mày Lạc Ly hơi lo lắng nhìn mẫu thân của mình. Thái Thượng thần chủ nhìn cảnh này nói:

“Rất mạnh mẽ, thậm chí có thể đánh mấy trăm hiệp cùng Đạo Tử.”

Cho dù nàng cực kỳ tự tin với thực lực Đạo Tử Tần tộc nhưng trên người nam tử đột nhiên tập kích bùng phát uy thế cũng cực kỳ mạnh mẽ.

Mà lúc này mắt Tần Cửu Ca lộ ra ý cười nhìn Lục Trần, mắt kia giống như là đang nhìn cừu được mình nuôi lớn vậy, nên làm thịt. Lục Trần nhìn thấy thần sắc trong mắt Tần Cửu Ca, trong lòng nhất thời lửa giận ngút trời. Thoáng chốc, giơ tay lên lập tức xuất ra một thanh trường thương màu đỏ toàn thân tản ra hơi thở cổ ma. Đây là thứ tốt nhất hắn đạt được trong những tạo hóa.

Thôn Phệ Thần Thương.

”Tần Cửu Ca, ta muốn ngươi chết.”

Lục Trần cầm Thôn Phệ Thần Thương trong tay lại bạo khởi lần nữa làm cho sinh linh bốn phía nhìn run rẩy kinh hãi.

Thôn Phệ Thần Thương được Lục Trần dùng ma khí chiếm được giống như một con ma long có thể ăn thịt người, năng lượng ngập trời, đánh về phía Tần Cửu Ca. Thiên địa phảng phất cúi đầu xưng thần dưới một cây thương.

Nhìn Thái Thượng thần chủ cùng* hoảng sợ. Bọn hắn vốn tưởng rằng mình ở Chư Thiên Chi Địa thực lực đã thuộc cấp đỉnh, nhưng bây giờ một màn tiếp theo nói cho bọn hắn biết bọn hắn cũng không mạnh mẽ, bọn hắn chắc chắn sẽ bị thương thế cực kỳ nghiêm trọng dưới thần thương.

Nhưng Tần Cửu Ca lại ung dung đứng đó, tùy ý tung ra một chưởng với Lục Trần , linh lực ngập trời hội tụ thành một tòa cự tháp chín tầng đánh nhau với Thôn Phệ Thần Thương.

Trong thiên địa bùng phát tiếng nổ ầm ầm lần nữa. Lục Trần bị đánh lui về phía sau mấy chục bước, sắc mặt tái nhợt.

”Chúng Sinh Vạn Tượng.”

Sắc mặt Lục Trần không cam lòng, hắn triển khai cấm thuật của

mình lần nữa, trong hư không nổi lên một biển máu khổng lồ, mê hoặc lòng người, địa ngục cầu hồn.

Nhìn thấy cảnh này, Thái Thượng thần chủ hơi tê dại, sao bây giờ lại xuất hiện từng người từng người một hung mãnh như vậy chứ? Thực lực như vậy chỉ sợ ở bất kỳ châu vực nào ở tiên vực cũng có thể thành lập một tông môn đạo thống truyền thừa khổng lồ trăm vạn năm.

Trong hư không tràn ngập biển máu vô tận, tràn ngập sát khí.

Tần Cửu Ca thấy thế, một tay hóa quyền, luân hồi chi lực vô tận xuất hiện, Lục Đạo Luân Hồi quyền là quyền pháp Tần Cửu Ca bắt đầu tu luyện từ khi còn bé, đến bây giờ hắn đã tu luyện đến trình độ cực điểm. Một quyền đánh ra, vạn pháp diệt. Phảng phất có thể đưa tất cả chúng sinh vào vòng thiên địa luân hồi.

Trên hư không, biển máu vô tận phun ra, nhưng mà sau một khắc đã bị Tần Cửu Ca đánh một quyền tan thành tro bụi.

”Lão tử liều mạng với ngươi.”

Lục Trần cắn răng, bạo quát một tiếng, trong phút chốc hư không lại ngưng tụ huyết hải ngập trời. Lực sát phạt bao trùm bốn phương. Đây là một chiêu liều mạng của hắn, ở uy thế trước mặt, cho dù là Bán Thần cổ xưa cũng phải bị tiêu diệt.

Tần Cửu Ca tung chưởng chụp lấy huyết hải cùng Lục Trần lên, hình thành một vùng không gian đóng chặt. Sau đó, tiện tay vung lên, lập tức đánh Lục Trần bị vây khốn rớt xuống đất, máu đỏ tươi bao quanh Lục Trần. Lúc này cả người Lục Trần đang co giật, trong mắt tràn đầy sợ hãi, vẻ không thể tin.

”Rõ ràng ta đã mạnh mẽ như vậy sao còn có thể bại?’

Lục Trần nổi cơn thịnh nộ với Tần Cửu Ca. Hắn nghĩ mình vừa mới xuyên không tới tham vọng lớn cỡ nào. Nhưng sự thật vô cùng tàn khốc. Tới đây không bao lâu huynh đệ của mình đã bị phế bỏ. Nữ thần Tinh Thần Tông hắn thầm mến lại trong tình huống ngẫu nhiên biết được thân thể nàng không nguyên vẹn. Sự đau buồn và phẫn nộ của hắn có thể tưởng tượng được. Dường như Tần Cửu Ca nghe được lời của Lục Trần, sau một khắc lập tức đến gần Lục Trần, cười nhạt một tiếng, giống như Lục Trần chỉ là một tên hề nhảy nhót mà thôi.

”Kiếp sau đừng xuyên không nữa, bây giờ người xuyên không chết

thảm lắm.”

Chương 877: Ngươi không có tư cách nói chuyện với ta

Chương 877: Ngươi không có tư cách nói chuyện với ta

Lúc Lục Trần nghe được câu này, hắn cảm thấy khiếp sợ nhất trong cuộc đời, Tần Cửu Ca lại biết hắn là người xuyên không? Hắn vẫn cảm thấy mình là người xuyên không, cho nên khi đối xử với người bản xứ như Tần Cửu Ca, trong lòng hắn luôn nghĩ mình cao cao tại thượng. Cho dù bị Tần Cửu Ca ngược đãi một lần, nhưng niềm kiêu ngạo trong lòng hắn chưa từng bị xóa bỏ. Nhưng bây giờ, Tần Cửu Ca lại chính miệng nói ra bí mật lớn nhất trong lòng mình.

Lần này, Lục Trần nhìn tần Cửu Ca trong ánh mắt không phải là phẫn nộ mà là sợ hãi. Phải, nỗi sợ hãi sâu sắc.

”Làm sao ngươi biết?”

Lục Trần sợ hãi nhìn Tần Cửu Ca từng bước từng bước đi tới. Tần Cửu Ca đi một bước nội tâm của hắn lập tức khẩn trương một phần.

”Ngươi không cần phải biết, bởi vì người chết không cần biết.”

Tần Cửu Ca giơ tay ra, ngay lúc Lục Trần muốn chạy trốn ầm ầm đánh xuống. Người xuyên không Lục Trần đầu tiên là bị cung hình thảm thiết trở thành người bên cạnh hoàng đế. Hiện giờ lại bị chết không toàn thây. Nhóc con, bây giờ ngươi còn muốn xuyên không nữa không? Mặc dù xuyên không tốt nhưng cũng phải cẩn thận á.

”Nhưng thật ra vẫn mang đến cho ta rất nhiều thứ tốt.”

Tần Cửu Ca thu thi thể Lục Trần vào Hồng Mông Đế Tháp làm chất dinh dưỡng cho Đế Tháp. Thi thể cảnh giới Bán Thần vẫn tương đối tốt, miễn cưỡng có tư cách làm chất dinh dưỡng của Hồng Mông Đế Tháp.

”Tiên Lệ Lục Kim thật sự là khoáng chất không tồi.”

Tần Cửu Ca khen ngợi một tiếng, cũng không biết Lục Trần tìm được đế liệu tốt như vậy từ đâu. Nhìn khối quáng thạch lớn trong tay toàn thân tản ra màu xanh biếc, Tần Cửu Ca không khỏi khen Lục Trần đã chết một câu. Ngươi đến thì đến thôi, thật không cần khách sáo như

vậy, khách sáo ta cũng ngại lắm ahihi. Khách sáo quá cũng đáng cho mình để hắn sống lâu như vậy.

”Kế tiếp chính là chế tác chí bảo bản mệnh của mình.”

Có nhiều đế liệu như vậy đương nhiên Tần Cửu Ca sẽ không lãng phí, dĩ nhiên nói nhiều cũng là so với tình trạng khan hiếm mà thôi, thật ra cho dù thêm Tiên Lệ Lục Kim của Lục Trần cũng chỉ đủ chế tạo ba bốn món chí bảo lớn…

“Tần Đạo Tử đang dùng cấm địa chi lực luyện chế bảo vật.”

“Đúng, vừa rồi ta nhìn thấy Đạo Tử Tần tộc đang dùng cấm địa chi lực luyện chế bảo vật.”

“Thật hay giả đây?”

“Thật đấy! Thật hơn cả vàng. Không nói với ngươi nữa, ta phải mau đi qua chứng kiến phong tư của Tần Đạo Tử, bằng không bỏ qua lần này chắc chắn hối hận chết.”

“Rít.”

Thương Vực, Kiếm Sơn, vốn dĩ nơi này cực kỳ yên bình. Chỉ có một con yêu hầu cả người kim quang xán lạn canh giữ ở đây. Yêu hầu nhắm chặt mắt, ngồi xếp bằng trên hư không, trước mặt có một cây thần côn tản ra quang mang.

Đột nhiên, yêu hầu mở đôi mắt màu vàng, thần mang bắn ra.

”Người tới là ai?”

Yêu hầu hét lớn ra tiếng về phía hư không nào đó, mắt hơi nheo lại. Hắn cảm nhận được hơi thở cực kỳ mạnh mẽ từ vị trí kia. Hơi thở bắt đầu khởi động, chứng tỏ người tới không tốt!

”Tiểu yêu hầu thật nực cười, lại dám ngăn cản ta?”

Đột nhiên, một giọng nói ung dung từ hư không truyền đến. Lời vừa dứt, một người toàn thân tràn ngập đạo vận chậm rãi đi ra từ hư không.

Nam tử áo xanh rất là tuấn dật, hai tay chắp sau lưng, sau lưng mơ hồ có hai luồng hơi thở thái âm thái dương đang lưu chuyển. Có vài người sinh ra đã cao cao tại thượng, đại đạo bất phàm.

”Ngươi chính là Đại Đạo Thần Hoàng?”

Mắt Tôn Tề Thiên xuất hiện lôi đình nhìn chằm chằm nam nhân ở xa xa. Nam nhân đã cho hắn một cảm giác khủng khiếp bất thường. Ngoại trừ Đạo Tử đây là người cho hắn cảm giác đáng sợ nhất.

"Ngươi không có tư cách nói chuyện với ta, kêu chủ tử Tần Cửu Ca của ngươi tới."

Nam tử áo xanh nhìn Tôn Tề Thiên ung dung lên tiếng.

"Cuồng vọng, ngươi còn không xứng để công tử xuất hiện."

Tôn Tề Thiên khinh thường nhìn Đại Đạo Thần Hoàng xa xa, cái thứ gì vậy không biết.

Đại Đạo Thần Hoàng nghe được những lời đó, ánh mắt lạnh lẽo, trực tiếp giơ tay lên đánh thần thuật ra.

"Trước tiên trấn áp ngươi, sau đó lại trấn áp chủ tử của ngươi."

Đại Đạo Thần Hoàng đạp không, trong đôi mắt sâu có thần sắc vô tận hiện ra. Quanh thân có thần ảnh đầy trời triều bái, có vẻ cực kỳ thần kỳ, giống như nhất thế đại đế vậy.

Nhìn thần thuật của mình bị Tôn Tề Thiên ngăn cản, đôi mắt Đại Đạo Thần Hoàng xuất hiện một chút khó chịu, hắn vốn còn cảm thấy mình có thể dùng một chiêu trấn áp yêu hầu, không ngờ một chưởng còn trấn áp không được, thật là mất mặt. Lập tức, một thần quang ẩn chứa thái âm thái dương bắn về phía Tôn Tề Thiên.

Ầm ầm!

Sau khi Tôn Tề Thiên ngăn cản hơn mười đòn công kích, miệng phun ra máu, có vẻ hơi thê thảm. Nhưng mà rất nhanh chóng, Bán Thần của Hư Không Đế Tộc đến. Đại Đạo Thần Hoàng lập tức ngừng công kích. bay lên đỉnh đầu mọi người, quan sát hết thảy, ung dung nói.

"Ba ngày sau, Tần Cửu Ca có dám đến quyết trận sinh tử với ta hay không, ta chính là thế giới chi tử ngươi muốn tìm, Thế Giới Bản Nguyên ở đây, xem ngươi có dám đến lấy hay không."

Chương 878: Bản Mệnh Bảo Vật

Chương 878: Bản Mệnh Bảo Vật

Mà ở một bên khác thì Tần Cửu Ca đang sử dụng ba ngày này để

luyện chế Long Văn Hắc Kim cùng với Tiên Lệ Lục Kim thành Bản Mệnh Chí Bảo của bản thân.

Tần Cửu Ca phát hiện trong Thái Sơn Cổ Quáng này tồn tại một loại Thế bí ẩn, nó ẩn chứa năng lượng thần bí.

Mặc dù luyện chế bảo vật tại nơi này khá là nguy hiểm nhưng nó có thể khiến cho đặc tính của Long Văn Hắc Kim cùng với Tiên Lệ Lục Kim đạt tới mức tối đa.

Luyện chế Bản Mệnh Chí Bảo đương nhiên sẽ khác luyện chế những bảo vật bình thường, trình tự của nó phức tạp hơn bình thường rất nhiều, hơn nữa còn cần sử dụng tinh huyết uẩn dưỡng trong nhiều năm.

Về phần bảo vật có hình dạng gì thì tùy người luyện chế.

“Công tử muốn luyện chế bảo vật gì?”

Thần sắc của Viêm Linh Cơ hiện rõ vẻ hiếu kỳ, bảo vật mà công tử đang luyện chế chính là thứ có thể theo công tử trong suốt cả quảng đời còn lại.

Có thể nói là cực kỳ trọng yếu.

Nàng cực kỳ hiếu kỳ, không biết công tử sẽ luyện chế ra bảo vật dạng gì.

Ngay khi Viêm Linh Cơ đang suy nghĩ thì tại nơi Tần Cửu Ca đang đứng xuất hiện một luồng Địa Hỏa cực kỳ kinh khủng.

Tất cả những không gian xung quanh đều phát ra âm thanh xì xì xì.

Tiên Quang chói mắt tới cực điểm bảo phủ bốn phía, Thần Vận không tên lưu chuyển khắp nơi.

Trên hư không có Vạn Thiên Lôi Đình chấn động, Linh Khí hội tụ lại với số lượng kinh khủng cực độ.

Ầm ầm!

m thanh chấn động vang lên khắp vòm trời.

“Tần Đạo Tử thật sự là quá đáng sợ, hắn lại dám luyện Bảo Vật trong chỗ sâu nhất của Cấm Địa.”

Khi thấy một màn này thì ai cũng đem lòng bội phục.

Mặc dù có thể tìm kiếm khoáng thạch trong chỗ sâu Cấm Địa này nhưng không ai dám thâm nhập quá sâu cả.

Trong Cấm Địa không chỉ có mê vụ có thể khiến cho Thần Hồn điên đảo mà còn có một chủng tộc cực kỳ kỳ lạ, không cẩn thận liền có thể gặp phải.

Nhưng đó chưa phải là thứ nguy hiểm nhất trong đây.

Thứ nguy hiểm nhất ở trong Cấm Địa này chính là lục lượng thần bí kia, nhờ nó mà Thái Sơ Cổ Quáng mới có thể trở thành Cấm Địa.

Mà Đạo Tử Tần Tộc lại dám dùng thứ năng lượng kia để luyện chế bảo vật.

Nghĩ thôi cũng khiến cho người khác cảm thấy sợ hái rồi.

Trong hư không đang có Thần Vận lưu chuyện, nếu như người nào có tu vi cao một chút thì có thể thấy được nơi đó Long Văn Hắc Kim đang từ từ dung hợp cùng với Tiên Lệ Lục Kim.

Nếu như có vị Luyện Khí Đại Sư nào có mặt tại đây mà thấy cảnh này thì sẽ mắng to Tần Cửu Ca thật sự phá của.

Quá là phá của.

Làm gì có người luyện chế bảo vậy bằng cách này bao giờ?

Người khác luyện khí thì chỉ cần dùng một số lượng nhỏ Long Văn Hắc Kim hoặc là Tiên Lệ Lục Kim mà thôi.

Một chút xíu thôi đã đủ để nâng cấp độ của món bảo vật đó lên một mức cực kỳ cao rồi.

Dù là những Đế Khí của những Đại Đế kia cũng không được chế tạo toàn bộ từ Long Văn Hắc Kim hoặc Tiên Lệ Lục Kim.

Nhưng với Tần Cửu Ca thì hắn hoàn toàn không coi hai thứ nguyên liệu quý hiếm này ra gì.

Trực tiếp cầm một đống ra để luyện chế.

Dù cho những Luyện Khí Sư đỉnh cấp khi thấy một màn này thì chắc chắn sẽ đen mặt lại.

Nếu như không phải địa vị của Tần Cửu Ca trong Tần Tộc quá cao thì bọn hắn sẽ đè Tần Cửu Ca ra để hành hung một trận.

“Công tử luyện tốt!”

Thần sắc của Viêm Linh Cơ hiện rõ vẻ ngạc nhiên, nàng dần dần cảm nhận được khí tức đang yên tĩnh lại, công tử đã luyện sắp thành công rồi.

Qua một lúc nữa thì Tần Cửu Ca đi tới bên người Viêm Linh Cơ rồi nhẹ gật đầu, hắn đã luyện xong Bản Mệnh Bảo Vật.

Nhưng mà nó cũng không được tính là hoàn toàn thành công, hắn còn thiếu một thứ nữa thì mới được coi là viên mãn.

Huyền Hoàng Mẫu Khí.

Loại bảo vật chỉ có thể ngộ mà không thể cầu này là thứ Tần Cửu Ca cần để hoàn thiện Bản Mệnh Bảo Vật, mặc dù trước đó Tần Tộc cũng có nhưng nó đã bị một vị Đại Đế dùng hết.

Thế nên hiện tại trong Tần Tộc không có một chút Huyền Hoàng Mẫu Khí nào, Tần Cửu Ca chỉ có thể tự đi kiếm.

Nếu như có thể dung hợp Huyền Hoàng Chi Khí vào trong món bảo vật này thì Tần Cửu Ca dám chắc bảo vật của hắn sẽ có tiềm lực cực kỳ cao, chắc chắn thuộc hàng chí tôn trong những bảo vật cùng cấp.

“Công tử… Tề Thiên truyền tin nói rằng Đại Đạo Thần Hoàng đã đi ra, hắn còn tuyên bố muốn đánh một trận sinh tử với công tử nữa.”

Sắc mặt của Viêm Linh Cơ không giấu nổi sự khinh thường, Đại Đạo Thần Hoàng gì gì chứ? Hắn có thể đấu nổi một đầu ngón tay của công tử sao?

Trong mắt nàng thì công tử chính là một tồn tại vô địch.

Những tên khiêu khích này không khác gì những tên hề cả, không cần phải chú ý.

“Được rồi.”

Tần Cửu Ca chỉ gần đầu một cái nhưng không nói gì thêm.

Loại người đi tặng công trạng như thế này thật sự là quá đáng yêu.

Chương 879: Tiên Cổ Tần Tộc

đối đầu Loạn Cổ Hoàng Tộc

Chương 879: Tiên Cổ Tần Tộc đối đầu Loạn Cổ Hoàng Tộc

Thương Vực, Kiếm Sơn.

Không khí của nơi này rất khẩn trương, Đại Đạo Thần Hoàng trên võ đài đang muốn khiêu chiến một cuộc đấu sinh tử với Đạo Tử Tần Tộc.

Hắn còn nói thẳng ta là người sở hữu của Thế Giới Bản Nguyên, mau tới chém ta đi.

Sau khi trải qua ba ngày lên men thì tin tức cũng truyền ra khắp nơi, không ít người từ nhiều Cổ Tộc, Đạo Thống khác nhau đã tới đây để chứng kiến.

Có người của những thế lực thân cận với Tiên Cổ Tần Tộc như Hư Không Đế Tộc, Huyền Tiên Thần Giáo, Yêu Nguyệt Tiên Đình, Thượng Cổ Sở Gia.

Cũng có những thế lực căm thù Tiên Cổ Tần Tộc như Loạn Cổ Hoàng Tộc, Bộ Chiến Đế Tộc, Đạo Thần Cung, Vạn Pháp Tiên Tông.

Nhưng mà Yêu Đình lại không vì chuyện Thần Tử Cơ Hoàng của bọn hắn bị Tần Cửu Ca giết mà quay sang gia nhập phe của Loạn Cổ Hoàng Tộc.

Sau khi quan sát thì Tiểu Yêu Hậu biết được Tần Cửu Ca đáng sợ tới mức độ như thế nào.

Giống như Yêu Đình thì vẫn còn một thế lực nữa lựa chọn đứng ngoài bàng quan đó chính là Vạn Cổ Thương Gia, Thương Thiếu Đế thân là người đã từng chứng kiến sự kinh khủng của Tần Cửu Ca nên hắn cực kỳ kiêng kỵ y.

Thế nên nơi này tụ tập vô số thế lực khác nhau, hỗn loạn cực kỳ, nếu như chỉ cần một mồi lửa thì sẽ dẫn tới đại chiến.

Không ai ngờ chỉ một lời khiêu chiến của Đại Đạo Thần Hoàng thôi mà lại có nhiều thế lực động đậy như vậy.

Nhiều người lấp lóe ánh mắt, xem ra lần này không phải là một khiêu chiến đơn giản.

Đại Đạo Thần Hoàng ngồi xếp bằng trên hư không, phía sau hắn đang có một Thần Chung đang chấn động, Đại Đạo chi lực tản ra xung quanh.

Đây chính là Bản Mệnh Chí Bảo của Đại Đạo Thần Hoàng, Đại Đạo Thần Chung, Thần Chung vừa ra, trấn áp tuế nguyệt thế gian.

“Hừ!”

Bỗng nhiên một tiếng hừ lạnh vang lên giữa thiên địa.

Một khắc sau thì một vị Thiên Tôn tản ra khí tức cường đại của Tần Tộc xuất hiện.

Toàn thân người này bao phủ bởi hỏa diễm, hắn như một con rồng bốc lửa vậy.

Hắn chính là một trong Cửu Tôn của Tần Tộc, Hỏa Tôn.

Hắn không cần quan tâm vì sao Đạo Tử của mình lại đi tới đây để trấn sát vị Thế Giới Chi Tử này.

Hắn chỉ tên Đại Đạo Thần Hoàng đang khiêu khích uy nghiêm của Tiên Cổ Tần Tộc.

Oanh!

Vô cùng vô tận Hỏa Diễm Chi Lực trào ra, như muốn diệt thế vậy.

m thanh bùm bùm vang lên khắp nơi.

“Người ta muốn khiến chiến là Đạo Tử Tần Tộc, không phải là ngươi!”

Đại Đạo Thần Hoàng nói một cách bình thản.

Lời của Đại Đạo Thần Hoàng vừa dứt thì xung quanh hắn xuất hiện hai tồn tại tỏa ra khí tức cực kỳ khủng bố.

Lực Lượng Bản Nguyên của hai tồn tại này như có cùng nguồn gốc với Đại Đạo Thần Hoàng.

Sau đó thì xung quanh Đại Đạo Thần Hoàng bỗng có càng nhiều tồn tại với khí tức khủng bố xuất hiện, bọn hắn nhìn chằm chằm vào Đại Đạo Thần Hoàng cùng hai tồn tại bí ẩn bên cạnh hắn.

Mạo phạm Đạo Tử bọn hắn chính là đang mạo phạm Tần Tộc.

Cấm Kỵ Chi Uy không thể xâm phạm được.

“Ngươi có tư cách sao?”

Trong trận doanh của Tần Tộc xuất hiện một âm thanh từ tốn, một người chân đạp hư không đi về phía trước.

“Quái thai cổ đại của Tần Tộc, một trong Cửu Tôn đời trước, Tần Vô Đạo.”

Đại Đạo của Đại Đạo Thần Hoàng hơi có chút nhiễu loạn trước mặt vị này.

Đại Đạo Pháp Tắc bao quanh người của Tần Vô Đạo, như cúi đầu xưng thần.

“Tần Tộc – Tần Vô Đạo, hắn chính là ca ca của Tần Vô Danh – Người đứng đầu Cửu Tôn lần này của Tần Tộc! Không phải truyền ngôn đã nói rằng hắn đang trên Đế Lộ sao? Sao hắn lại xuất hiện ở đây được.

Những thiên kiêu của những cổ tộc khác nhận ra người này là ai nên kinh hô.

Không ngờ ngay cả vị mãnh nhân này cũng tới nơi đây.

Đây chính là một vị thiên kiêu chí tôn, vô địch cùng thời đại của Thái Cổ Tiên Vực .

“Ta biết ngay chắc chắn Tần Vô Đạo ngươi sẽ đến đây nên ta cũng tới.”

Một âm thanh to lớn vang lên, một nam tử tướng mạo âm nhu nhưng ánh mắt cực kỳ kiệt ngạo từ từ đi từ trong trận doanh của Loạn Cổ Hoàng Tộc ra.

Hắn cầm một Ngọc Phiến trên tay, trên đó có vô số Đạo Vận lưu chuyển, hiển nhiên cây quạt này không phải là phàm vật.

“Hoàng Chân Hoàng, nếu không chúng ta so tay một chút!”

Tần Vô Đạo sau khi thấy người kia là ai thì cũng lên tiếng đáp trả, lời nói vừa bình tĩnh vừa khiêu khích, hẳn cả hai là người quen cũ.

Trong nháy mắt Thiên Địa băng liệt, phong vân chấn động.

Nhiều người sợ rằng một giây sau cả hai sẽ lao vào động thủ.

Hoàng Chân Hoàng lộ ra một nụ cười âm nhu rồi lên tiếng: “Hiện tại chủ nhân của nơi này không phải là chúng ta!”

Nói xong thì Hoàng Chân Hoàng lập tức quay sang nhìn về phía Đại Đạo Thần Hoàng cùng với hai người bên cạnh y.

Thái Hoàng Đạo Tử vẫn còn bế quan nên lần này hắn để để quan sát thực lực của tên Đạo Tử Tần Tộc kia.

Chương 880: Đại chiến nổ ra

Chương 880: Đại chiến nổ ra

Trước kia thực lực của Đại Đạo Thần Hoàng đã không tệ rồi, đó là còn chưa kể hiện tại hắn đã hấp thu được Thế Giới Bản Nguyên nữa, chắc chắn hắn sẽ khiến cho Tần Cửu Ca cảm thấy hơi có chút áp lực.

Từ chiến đấu của cả hai thì hắn cũng có thể đoán được chút ít về thực lực thật sự của Tần Cửu Ca.

“Hiện có Loạn Cổ Hoàng Tộc ta ở đây, Tần Tộc các ngươi không thể dùng số lượng để uy hiếp người ta được đâu, đừng có mà mơ.”

m thanh của Hoàng Chân Hoàng trở nên lạnh lùng, sâu trong mắt hiện rõ vẻ mỉm cười.

Hôm nay hắn tới đây ngoài việc xem thử thực lực thật sự của Tần Cửu Ca ra thì hắn còn muốn khiến cho Tần Tộc bẻ mặt.

Nếu như Đại Đạo Thần Hoàng đánh bại Đạo Tử của Tần Tộc hoặc cả hai lưỡng bại câu thương thì chắc chắn Tần Tộc sẽ cực kỳ mất mặt.

Tất cả Thế mà Tần Tộc tạo cho Tần Cửu Ca trước đó đều sẽ bắn ngược lại một cách cực đoan.

“A, quên nói cho các ngươi biết, Quỷ Tôn, một trong Cửu Tôn Tần Tộc các ngươi đã bị ta chém chết rồi, tử trạng cực kỳ thê thảm, ha ha ha.”

Hoàng Chân Hoàng cười to lên, vốn cả hai là cừu địch đời đời, nếu như có cơ hội thì tội gì mà không giết chết.

“Quỷ huynh?”

Hỏa Tôn lên tiếng một cách hoảng sợ, trong thế hệ Cửu Tôn này của

Tần Tộc thì Quỷ Tôn là người có quan hệ tốt nhất với bản thân hắn.

Hiện tại nghe tin tức Quỷ Tôn bị chém giết thì sao Hỏa Tôn có thể nhịn được.

“Để mạng lại đây.”

Hỏa Tôn quát lớn, vô cùng vô tận Đại Đạo Thần Hỏa thiêu đốt khắp nơi.

Sau khi Hỏa Tôn Tần Tộc động thủ thì hiện trường đã trở nên hỗn loạn không chịu nổi.

Uy thế tỏa ra càng lúc càng cường đại.

Đã có không ít người bị cuốn vào cuộc hỗn chiến này.

Nhưng mà chủ thể vẫn không có động tĩnh gì cả.

Dù sao nơi này đều là tinh anh của tinh anh, nếu như tổn thương bất kỳ ai thì đều không thể chịu nổi.

Phốc phốc!

Một cánh tay bao đầy hỏa diễm nổ tung trên không trung, máu tươi bắn ra tứ phía.

“Hỏa Tôn.”

Có người của Tiên Cổ Tần Tộc hét lớn một tiếng, cánh tay vừa bị đánh bể này chính là của Hỏa Tôn.

Đương nhiên ngay lúc này cũng có một vị yêu nghiệt cổ lão bị chém đứt tay, hơn nữa còn là hai cánh.

Thần sắc của cả hai bên bắt đầu dần dần ngưng trọng.

Hư Thần cũng bị đánh thành trọng thương trong cuộc chiến vừa rồi, Hư Không Đế Tộc là đối tượng được Loạn Cổ Hoàng Tộc trọng điểm chú ý.

Cũng may thực lực của Hư Thần khá là mạnh nên mới không bị trấn sát.

“Yêu Hậu, chúng ta không xuất thủ sao?”

Một bên khác thì một vị Thiên Tôn của Yêu Đình quay sang hỏi ý

kiến của Tiểu Yêu Hậu.

Yêu Đình bọn hắn thật ra cũng có chút cừu hận với vị Đạo Tử Tần Tộc kia, dù sao tên kia là người giết chết Thần Tử Cơ Hoàng của bọn hắn mà.

Hơn nữa đó còn là đệ tử đắc ý của một vị Đại Đế nữa chứ, cừu hận này không nhỏ một chút nào.

Nghe thế thì Tiểu Yêu Hậu cắn môi một cái, trong đầu xuất hiện thân ảnh của nam nhân kia.

Thật sự là quá mạnh!

Sau khi nghĩ tới Tần Cửu Ca thì gần như cả người nàng đều cảm thấy vô lực.

Chưa có bất kỳ vị thiên kiêu nào cho nàng cảm giác như thế này cả.

“Không xuất thủ, chúng ta tọa sơn quan hổ đấu!”

Tiểu Yêu Hậu trầm mặc một lúc rồi mở miệng nói.

Nói thật thì trong lòng nàng khá là sợ hãi Tần Cửu Ca, dù sao trên tay nàng giờ đây cũng đang có một ấn ký của hắn.

Năm chữ to này không chỉ được khắc trên nhục thân mà còn được khắc sâu trong linh hồn của nàng.

Chỉ cần nàng chưa trừ bỏ được năm chữ này thì nàng vẫn không thể đối đầu được với Tần Cửu Ca.

Những đạo thống cổ tộc khác đều có ý nghĩ như Tiểu Yêu Hậu, chỉ có một số lượng nhỏ muốn đánh cược một lần.

Nếu như có biểu hiện tốt thì không chừng có thể được Cấm Kỵ Cổ Tộc chú ý, tới lúc đó thì không sợ không có tài nguyên nữa.

Cả hai đánh càng lâu thì hỏa khí càng lớn.

Thậm chí một lúc sau đã xuất hiện hỗn chiến với quy mô lớn.

Mà lúc này Đại Đạo Thần Hoàng đang xếp bằng trong hư không cũng sắp không nhịn nổi nữa rồi.

Hắn chính là Thế Giới Chi Tử, hắn cực kỳ hận Tần Cửu Ca.

Hiện tại Tần Cửu Ca đã giết chết năm tên Thế Giới Chi Tử rồi, ai biết người tiếp theo có phải là hắn hay không?

“Thần Hoàng, chúng ta cùng nhau ra tay đi!”

Hai người đứng cạnh Đại Đạo Thần Hoàng cũng tỏa ra khí tức của Thế Giới Bản Nguyên lên tiếng.

Cả bai người bọn hắn đều là Thế Giới Chi Tử, thế nên chắc chắn bọn hắn sẽ đối địch với Tần Cửu Ca.

Nếu như đã lựa chọn đối địch rồi thì bọn hắn nghĩ rằng thừa cơ hội này giết chết một vài yêu nghiệt của Tần Tộc cũng tốt.

“Được!”

Đại Đạo Thần Hoàng gật đầu một cách bình thản, một khắc sau hắn trực tiếp bay xuống chiến trường rồi đánh về phía một trong Cửu Tôn của Tần Tộc.

Oanh! Oanh! Oanh!

“Thần Hoàng Chấn Tiên Đạo!”

Chương 881: Nam nhân kia tới

Chương 881: Nam nhân kia tới

Ánh mắt của Đại Đạo Thần Hoàng lạnh lùng tới cực độ, không xuất thủ thì thôi, vừa xuất thủ thì hắn lập tức đưa ra sát chiêu.

Mà người bị Đại Đạo Thần Hoàng nhắm tới chính là Vân Tôn, Vân Tôn khi thấy sát chiêu của Đại Đạo Thần Hoàng thì nhanh chóng ngăn cản.

Tuy nhiên hai quyền nan tứ thủ, khi Vân Tôn ngăn chặn được đòn tấn công của Đại Đạo Thần Hoàng thì y cũng bị một thiên kiêu của Bộ Chiến Đế Tộc đánh tới mức trọng thương.

Dù dính chỉ một đòn nhưng do không phòng thủ nên Vân Tôn bay thẳng ra ngoài, máu tươi chảy ra liên tục.

Tần Vô Đạo đang đứng phía xa giao thủ với Hoàng Chân Hoàng khi thấy một màn này thì cũng lạnh mặt, một lúc sau thì một vị thiên kiêu của Bộ Chiến Đế Tộc đứng gần đã bị Tần Vô Đạo đánh tới mức

trọng thương.

Người bên phía Tần Tộc không quá nhiều, đặc biệt là những Thiên Tôn kinh khủng như Cửu Tôn.

Ban đầu thì Tần Tộc còn có thể chiếm thượng phong với thực lực vượt trội, nhưng sau khi ba người Đại Đạo Thần Hoàng gia nhập chiến cuộc thì thế cục dần dần có sự thay đổi.

Đặc biệt là khi Đại Đạo Thần Hoàng bộc phát ra Thái m Thái Dương, chỉ một đòn liền đánh một Thiên Tôn Tần Tộc thụ thương, thậm chí còn có người bị đánh tới mức trọng thương, không có sức tái chiến.

Tần Tộc không thể làm gì khác là phái ra một vài vị Bán Thần vây công hắn.

“Binh Tự Quyết, Phạt Tiên!”

Tần Vô Đạo vung tay ra, hư không xuất hiện Đạo Văn đỏ rực, từng kiện Thần Binh phóng tới Hoàng Chân Hoàng.

Đây chính là truyền thừa cổ lão mà hắn tu luyện, một trong Thượng Cổ Cửu Quyết, Binh Tự Quyết.

Vạn vật đều có thể hóa thành Thần Binh.

Dưới một kích này thì Hoàng Chân Hoàng rút lui liên tục, trong mắt hiện lên một tia hàn quang.

“Ngươi muốn cứu Vân Tôn ư, nằm mơ đi!”

Hoàng Chân Hoàng cười lạnh, hắn liếc mắt liền biết lý do vì sao Tần Vô Đạo lại bộc phát ra đòn tấn công mạnh mẽ như thế này, hắn muốn áp chế mình để đi cứu Vân Tôn đang bị Đại Đạo Thần Hoàng áp chế gắt gao.

Nếu như tiếp tục duy trì thế cục này thì Tần Tộc có thể sẽ mất đi một trong Cửu Tôn, Vân Tôn.

Nhưng Hoàng Chân Hoàng sao có thể để cho Tần Vô Đạo đạt được mục đích?

“Phục Thiên Thần Ấn.”

Hoàng Chân Hoàng giơ hai tay ra, hắn sử dụng Phục Thiên Thần Ấn để ngăn cản đường đi của Tần Vô Đạo.

“Tần Cửu Ca, ngươi dám giết Thế Giới Chi Tử thì ta sẽ giết tộc nhân của ngươi.”

Đại Đạo Thần Hoàng hét lớn một tiếng, thần sắc rét lạnh dị thường, hai loại sức mạnh Thái m Thái Dương cùng nhau bạo phát.

Vân Tôn chỉ có thể ngạnh kháng một đòn này.

Nếu như ngươi đã dám giết Thế Giới Chi Tử thì ta giết tộc nhân của ngươi để đền bù lại.

Ngươi muốn so ai ác hơn đúng không? Ta chơi với ngươi!”

Nhưng mà khi Thái m Thái Dương sắp chạm được tới người của Vân Tôn thì một Cự Tháp như muốn trấn áp thiên địa xuất hiện giữa trời.

Cự Tháp kia trực tiếp nuốt hết đòn Cổ Pháp vừa rồi của Đại Đạo Thần Hoàng.

Một màn này khiến cho vô số cường giả của Tần Tộc kích động.

Bởi vì bọn hắn biết nam nhân kia đã tới rồi!

Mặc dù không có âm thanh nhưng Bảo Tháp chặn đòn tấn công khi nãy của Đại Đạo Thần Hoàng đã nói cho mọi người biết rằng nam tử kia đã tới.

Khác với những người thuộc Tiên Cổ Tần Tộc, người của Loạn Cổ Hoàng Tộc khi thấy Bảo Tháp này thì đều lộ ra thần sắc ngưng trọng.

Giống như là một tên phàm nhân chứng kiến một con mãnh thú dữ tợn vậy.

“Hắn tới, hắn tới rồi.”

Tiểu Yêu Hậu thấy Bảo Tháp to lớn đang lơ lửng trên trời kia thì không kìm được mà run rẩy nói.

Nàng biết rõ nam nhân kia chắc chắn sẽ đến mà thôi, dù đã chuẩn bị tâm lý từ trước nhưng khi chứng kiến hắn tới thì cảm xúc trong đáy lòng nàng cực kỳ khẩn trương, thậm chí còn có chút sợ hãi.

Đoán chừng không ai biết rằng Tiểu Yêu Hậu của Yêu Đình danh chấn Thái Cổ Tiên Vực lại sợ hãi khi đứng trước một nam tử.

Đây quả thật là không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng Tiểu Yêu Hậu biết rõ sự e ngại của nàng dành cho nam nhân kia lớn tới mức nào.

Ở cuối chân trời, một thân ảnh gọn gàng với dung nhan tuấn mỹ tới cực độ đang dần dần đi tới, hai mắt của hắn đạm mạc như không thèm coi tất cả thế gian vạn vật ra gì vậy.

Đây không phải Đạo Tử đương thời của Tiên Cổ Tần Tộc thì là ai nữa?

Bên người của hắn lúc nào cũng có một mỹ nữ tuyệt sắc khi thì thích mặt váy xanh, khi thì thích mặt quần đỏ.

Nghe nói đó chính là tùy tùng của Đạo Tử Tần Tộc, nhưng ai mà biết được chứ.

“Đạo Tử, Đạo Tử tới!”

Khi thấy nam tử kia đi tới thì không ít người của Tiên Cổ Tần Tộc hoan hô thành tiếng.

Trong ấn tượng của bọn hắn thì Đạo Tử Tần Cửu Ca chính là một truyền kỳ sống, từ khi hắn ra đời thì hắn đã trở thành một truyền kỳ rồi.

Tất cả thiên tài yêu nghiệt cỡ nào của thời đại này đều bị Tần Cửu Ca đánh bại khi còn bé.

Ai bảo dù tuổi nhỏ nhưng thực lực của Đạo Tử Tần Tộc đã vượt xa người cùng trang lứa, chỉ có những thiên tài yêu nghiệt có tuổi tác lớn hơn Đạo Tử rất nhiều mới có đủ khả năng giao thủ với Đạo Tử.

Thế nên tất cả yêu nghiệt của Tần Tộc thế hệ này đều rất sùng bái Tần Cửu Ca.

Bởi vì bọn hắn biết rõ bọn hắn đang chứng kiến quá trình sinh ra của một tồn tại vô địch.

Chương 882: Tiện tay giết chết Bán Thần

Chương 882: Tiện tay giết chết Bán Thần

“Đạo Tử của thế hệ này thật sự rất trẻ trung, hơn nữa thoạt nhìn hắn

tuấn lãng hơn Đạo Tử thời của ta nhiều.”

Tần Vô Đạo nhìn Tần Cửu Ca đang từ từ đi tới rồi nói nhỏ, Đạo Tử của thế hệ bọn hắn cũng vô cùng phong hoa tuyệt đại, cái thế vô địch.

Nhưng nếu đem ra so sánh cùng với vị Đạo Tử đương thời này thì vẫn còn thua nhiều, dung nhan là một phần nhưng phần lớn là vì khí chất đó.

Khí chất của Tần Cửu Ca rất đặc biệt, đặc biệt tới nỗi ngay cả hắn khi thấy cũng phải giật mình.

Hư Hi nhìn nữ tử đi bên cạnh Tần Cửu Ca kia với ánh mắt cực kỳ hâm mộ.

Nhưng mà như nghĩ tới điều gì đó, nàng chỉ có thể cuối đầu trầm mặc.

Sau khi Đạo Tử Tần Tộc tới thì vô số người đều dừng tay, tất cả Cổ Pháp đều im bặc mà dừng.

Tất cả mọi người đều đồng thời dừng tay vì sự xuất hiện của nam nhân này.

Gần như mọi ánh mắt có mặt tại đây đều nhìn chằm chằm Tần Cửu Ca.

Thanh danh của Tần Cửu Ca tại Thái Cổ Tiên Vực thật sự là quá vang dội.

Nhưng một lát sau thì một tiếng hừ lạnh của phá vỡ sự an tĩnh quỷ dị này.

“Tần Cửu Ca, ngươi chém giết năm vị Thế Giới Chi Tử, ngươi có biết ngươi phạm vào tội nghiệt ngập trời gì không?”

Thanh âm kia cực kỳ rét lạnh, tựa hồ chỉ cần nghe thôi cũng đã cảm nhận được cái lạnh của Cửu Thiên Huyền Ngục.

Người đang lên tiếng chính là một vị Thế Giới Chi Tử bên người của Đại Đạo Thần Hoàng, Lâm Viêm.

Ban đầu hắn đang tiềm tu tại Chư Thiên Chi Địa, không tính làm gì để tranh sóng gió cả.

Nhưng sau khi Thế Giới Ý Chí truyền đạt tin tức cho bọn hắn thì hắn

lập tức xuất thế, sau đó hắn đi tìm Đại Đạo Thần Hoàng đồng căn đồng nguyên với hắn để chuẩn bị liên thủ giết chết Tần Cửu Ca.

Việc báo thù Tần Cửu Ca không phải riêng vì làm theo Thế Giới Ý Chí mà còn là đang suy nghĩ cho tương lai của bọn hắn.

Sau khi Đạo Tử Tần Tộc giết chết năm người sở hữu Thế Giới Bản Nguyên thì bọn hắn đã đoán được Tần Cửu Ca muốn đoạt tất cả Thế Giới Bản Nguyên.

Điều này là điều không thể tha thứ.

Cả hai đã vào trạng thái chỉ có ngươi chết ta sống!

Tần Cửu Ca không thèm nhìn Lâm Viêm dù chỉ là một cái, giống như là tên này không xứng nói chuyện với Tần Cửu Ca vậy.

Thấy được thái độ cao cao tại thượng cùng với sự khinh miệt của Tần Cửu Ca nên thần sắc của Lâm Viêm cũng trở nên cực kỳ khó coi.

Vì thế hắn không do dự chút nào mà trực tiếp xuất thủ đánh về phía Tần Cửu Ca, hắn là một tồn tại Bán Thần Cảnh đỉnh phong, sau khi dung hợp Thế Giới Bản Nguyên thêm một lần nữa thì hắn gần chạm được tới ranh giới Thần Linh, tuy vẫn chưa nhưng cũng đã rất rất gần rồi.

Nhưng hắn có thể xác định được một điều đó chính là với thực lực hiện tại hắn có thể dễ dàng đánh bại bản thân trong quá khứ.

Trong nháy mắt thì hai tay Lâm Viêm mở ra, linh khí liên miên bất tuyệt nhanh chóng hội tụ lại và đánh thẳng về phía Tần Cửu Ca.

Nhìn cực kỳ bá đạo.

Uy thế của đòn công kích này mạnh tới nổi cho dù là một tồn tại Bán Thần đỉnh phong cũng không dám khinh thị dù chỉ là một chút.

Tuy nhiên một khắc sau.

Tần Cửu Ca chỉ đánh ra một chưởng trông có vẻ cực kỳ tùy ý về phía đòn công kích của Lâm Viêm.

Vô số Đại Đạo Pháp Tắc hội tụ, cuốn sạch không gian.

Một tiếng bốp vang lên.

Lâm Viêm còn chưa kịp kêu thảm thì đã máu thịt be bét, thi thể chia

ra nhiều mảnh.

Cảnh tượng cực kỳ hãi hùng.

Lời trăn trối còn chưa kịp nói đã chết rồi.

Chỉ để lại một đoàn Thế Giới Bản Nguyên màu trắng.

“Thật sự là không biết trời cao đất dày.”

Tiểu Yêu Hậu nhếch miệng cười khinh, nàng không quá bất ngờ trước một màn trước mắt này, bởi vì nàng đã thấy được hành động vĩ đại của Tần Cửu Ca là Đồ Thần.

Đương nhiên nếu như nói rằng một tên thậm chí còn chưa đạt được Bán Thần Cảnh như Tần Cửu Ca đã từng giết chết một vị Thần Linh thì ai mà tin chứ?

Những tin đồn liên quan tới Tần Cửu Ca ở ngoại giới thật sự là quá nhiều và quá điên cuồng, ai có thể chứng minh được cái nào là thật cái nào là giả?

Không tận mắt thấy thì ai dám tin một Thiên Tôn có thể giết chết Thần Linh?

Tiểu Yêu Hậu tận mắt chứng kiến nên biết, còn những người khác thì chắc chắn là không rồi.

“Một chưởng vỗ chết một tồn tại viễn siêu Bán Thần Cảnh?”

Khóe miệng Hư Thần nhếch lên, phải biết hiện tại cho hắn đối phó với Bán Thần thì hắn đã hơi khó làm rồi.

Huống chi tên kia trên danh kia tuy chỉ là Bán Thần những đã viễn siêu Bán Thần.

Người của Loạn Cổ Hoàng Tộc khi thấy cảnh này thì cũng sợ hãi trong lòng.

Bọn hắn không biết rõ hiện tại thực lực của Tần Cửu Ca đã đạt tới một mức nào rồi, nhưng một màn trước mắt đã cho bọn hắn câu trả lời, Tần Cửu Ca đã đạt tới cảnh giới có thể tiện tay bóp chết Bán Thần.

Bá đạo cường thế, uy mãnh vô song.

“Thật là mạnh mẽ, má nó mạnh thật, Bán Thần thiếu một bước nữa

là tấn thăng lên Thần Linh cũng bị vỗ chết trong một chưởng.”

Chương 883: Ngươi chết thì nói gì?

Chương 883: Ngươi chết thì nói gì?

Nếu nói Tần Vô Đạo không khiếp sợ thì chắc chắn là giả, mặc dù hắn biết rõ tên Đạo Tử này cực mạnh nhưng lần này thì hơi mạnh quá.

“Bán Thần cũng bị tiện tay bóp chết sao?”

Một vị Thế Giới Chi Tử khác đứng cạnh Đại Đạo Thần Hoàng kinh ngạc, hắn không phải là không biết việc Tần Cửu Ca từng giết một tên Thế Giới Chi Tử tu vi Bán Thần Cảnh.

Nhưng gần nhất bọn hắn đã hấp thu thêm một đoàn Thế Giới Bản Nguyên.

Tuy tu vi chỉ là Bán Thần nhưng có thể nói thực lực của bọn hắn đã viễn siêu Bán Thần rồi, trước mặt bọn hắn thì Bán Thần cũng bình thường mà thôi.

“Chỉ một mình ngươi mà dám khiêu chiến ta?”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca nhìn chằm chằm vào Đại Đạo Thần Hoàng đang tọa lạc trên hư không rồi lên tiếng.

Tên này thật sự cũng có phong cách, sau lưng có hai loại sức mạnh Thái Dương Thái m treo trên cao, còn có một Thần Chung cực kỳ nhiều Đạo Vận trên hư không.

“Ngươi rốt cuộc cũng đã đến rồi!”

Đại Đạo Thần Hoàng nói với ngữ khí lạnh lẽo.

Đạo Vận quanh người hắn càng nồng đậm hơn.

Dù thấy được Tần Cửu Ca một chưởng giết một tên Thế Giới Chi Tử thực lực viễn siêu Bán Thần thì Đại Đạo Thần Hoàng hoàn toàn không thất thố, như mọi việc đều nằm trong khống chế vậy.

Bởi vì không ai biết trong hư vô hắn đã trải qua những gì.

Nơi đó là nơi chỉ có những Thế Giới Chi Tử được tiến vào, là một thế giới cho riêng bọn hắn.

“Ngươi gấp gáp đi chết như vậy sao?”

Tần Cửu Ca nhìn Đại Đạo Thần Hoàng rồi giễu cợt một tiếng.

Ngươi gan dạ thật, thật là gan dạ.

“Tần Cửu Ca, phải biết rằng không đây không phải Thái Cổ Tiên Vực của ngươi, mà là ở Chư Thiên Chi Địa, là sân nhà của ta…”

Đại Đạo Thần Hoàng lạnh lùng nói, nhưng không đợi hắn nói xong, Tần Cửu Ca đã tiến lên một bước, song quyền hoá chưởng, đánh về phía Đại Đạo Thần Hoàng.

“Người chết còn nói gì?”

Tần Cửu Ca xuất chưởng, khí tức Luân Hồi vô tận xoay quanh, trong hư không xuất hiện rất nhiều vết rách.

Ánh mắt của Đại Đạo Thần Hoàng khựng lại, cũng không do dự, sau lưng hắn có hai loại linh lực cực đoan hoàn toàn đối lập – Thái m, Thái Dương xuất hiện.

Thái m Thái Dương kết hợp tạo thành một đồ án toả ra thần mang.

Hiện ra vẻ rất quỷ dị.

Đùng!

Hàng vạn chiểu Luân Hồi Chưởng và Thái m Thái Dương va vào nhau, trong nháy máy đã tạo lên rung động vô cùng kinh khủng.

Dãy núi lớn gần đổ nổ tung toàn bộ.

Sau một chưởng đó, biểu cảm của Đại Đạo Thần Hoàng thay đổi, vẻ mặt không còn bình thản như ban đầu.

Nhìn vẻ ngoài thì hắn không sao.

Nhưng cánh tay bên trong đã bị phá huỷ không còn lại gì, tràn đầy Luân Hồi Chi Lực.

Nếu không phải hắn có thể chất đặc biệt, nói không chừng giờ này cánh tay của hắn đã nổ tung rồi.

Đây chính là cơ thể hắn dùng Thế Giới Bản Nguyên nuôi dưỡng vô số năm, vô cùng cứng rắn, nói thẳng ra thì còn mạnh hơn Bán Thần bình thường rất nhiều.

Nhưng bây giờ, Tần Cửu Ca chỉ cần dùng một chưởng đã có thể phá huỷ cánh tay của hắn.

Sâu trong đôi mắt của hắn tràn đầy sự kinh hãi.

Dù sao đối với bản thân hắn, thân thể không phải mạnh nhất nhưng chắc chắn là mạnh thứ hai.

“Cơ thể của ngươi coi như cũng được, là một trong những thể chất mạnh nhất ta từng gặp.”

“Có thể chịu được một chưởng của ta, đủ để ngươi kiêu ngạo.” Tần Cửu Ca bình thản lên tiếng, dường như chuyện là như vậy, khiến cho vẻ mặt của Đại Đạo Thần Hoàng trở nên khó coi.

“Làm người không nên quá kiêu ngạo, vẫn là khiêm tốn sẽ tốt.”

“Cần biết rằng thiên thượng hữu thiên, nhân thượng hữu nhân.”

Đại Đạo Thần Hoàng lạnh lùng lên tiếng, lại ra tay, Thái m Thái Dương sau lưng càng ngưng tụ hơn, hình thành đồ án khó hiểu, thâm sâu.

“Đùng” một tiếng, hư không nổ tung, trên cơ thể Đại Đạo Thần Hoàng tràn đầy kim quang lấp lánh, tràn ngập đạo vận vô tận, đánh về phía Tần Cửu Ca một lần nữa.

Tần Cửu Ca cũng không do dự, nếu cái Đại Đạo Thần Hoàng đã muốn mở mang kiến thức rằng cái gì là thể xác không thể địch nói, vậy thì cho hắn cảm nhận được tuyệt vọng hoàn toàn.

Lúc này, hai bên lấy sức mạnh thuần của thân thể để đánh với nhau, xem ra thể xác của hai bên đều cực kỳ mạnh mẽ.

Nhưng chỉ có Đại Đạo Thần Hoàng giao đấu với Tần Cửu Ca mới biết thể xác của Tần Cửu Ca khủng bố nhường nào.

Nói thật, giây phút thể xác giao thủ, hắn đã thấy hối hận rồi.

Đây mà là thể xác của cảnh giới Thiên Tôn á?

May quá, cơ thể hắn cũng đáng sợ mười phàn, trong thời gian ngắn hẳn là có thể về sau khi đấu với Tần Cửu Ca.

Vấn đề mặt mũi coi như bỏ qua.

Nhưng mà.

Ngay lúc sau.

Vẻ mặt Đại Đạo Thần Hoàng thay đổi, dường như có một làn sóng mang sức mạnh diệt thế tràn vào cơ thể của hắn.

Tiếp đó, hắn bị đánh bay thẳng ra ngoài.

Lúc này, cánh tay đã rạn nứt hoàn toàn.

Sức mạnh của cơ thể bị chèn ép, không có sức đánh trả.

Lúc này, không chỉ Đại Đạo Thần Hoàng cực kỳ kinh ngạc, đến một số viễn cổ chí tôn của Tiên Cổ Tần Tộc cũng thầm nuốt một ngụm nước bọt.

Ngoan ngoãn, Đạo Tử mới tu luyện được bao lâu, cơ thể đã đáng sợ đến thế rồi à?

“Đại Đạo Thần Hoàng trước đây nổi danh ở Chư Thiên Chi Địa giao đấu với Đạo Tử Tần tộc, mới một chiêu mà tay đã bị đánh gãy rồi.” Có một số dân bản địa của Chư Thiên Chi Địa cực kỳ sợ hãi.

Chương 884: Không muốn như anh em hồ lô

Chương 884: Không muốn như anh em hồ lô

Đại Đạo Thần Hoàng là nhân vật vô địch, chí tôn trong lịch sử của bọn họ.

Từ khi xuất thế, chưa bao giờ thua, một số yêu nghiệt chí tôn ở thế giới bên ngoài cũng không qua được mấy chiêu của hắn.

Trong suy nghĩ của bọn chúng, dù Đại Đạo Thần Hoàng không phải là đối thủ của Tần Cửu Ca, nhưng cũng phải đấu được hơn trăm hiệp.

Nhưng giờ mới có một hiệp!

Không giống với người khác là Tiểu Yêu Hậu, nàng thấy tình huống hiện tại, trong lòng lại bình tĩnh hơn rất nhiều.

Quay đầu nhìn một vị lão giả bên cạnh đang lên tiếng: “Ta đã nói với các ngươi từ lâu rồi, Tần Cửu Ca không phải là người, Yêu Đình chúng ta tốt nhất đừng đối đầu với hắn, chuyện của Cơ Thần Tử chấm dứt tại đây, nếu Yêu Đình còn có người muốn ra tay rồi bị đánh giết, đừng trách ta không nhắc nhở các ngươi.”

Tiểu Yêu Hậu lạnh lùng, nàng biết Yêu Đình có oán niệm rất sâu sắc đối với chuyện Tần Cửu Ca đánh giết Cơ Hoàng.

Nói sao thì Cơ Hoàng cũng là yêu nghiệt chí tôn mạnh mẽ xuất thế ở thời này của Yêu Đình, ở một mức độ nào đó vẫn đại diện cho bộ mặt của Yêu Đình.

Vẫn là một đệ tử đắc ý của Đại Đế.

Tiên Cổ Tần Tộc ngươi là Cấm Kỵ Cổ Tộc, Yêu Đình bọn hắn cũng là Cấm Kỵ Đạo Thống, dù cho thực lực chênh lệch một chút nhưng hắn là cũng không kém bao nhiêu.

Tiểu Yêu Hậu biết, Yêu Đình có một số lão già nghĩ như vậy, ngươi trảm Cơ Thần Tử của Yêu Đình ta, ta phải lấy lại sĩ diện, sẽ trảm Đạo Tử nhà các ngươi.

Đương nhiên chí tôn phái ra cũng phải cùng cảnh giới, một số quy tắc vẫn phải tuân thủ.

Mà dù sao Tiểu Yêu Hậu lớn lên ở Yêu Đình, tình cảm đối với Yêu Đình vẫn rất sâu sắc, không muốn "anh em hồ lô" Yêu Đình vì cứu ông mà bỏ ra một mạng người.

Không còn nghi ngờ gì, đây chính là đang tiêu hao lực lượng của Yêu Đình.

Sau khi Tiểu Yêu Hậu nghe thấy lời của lão giả đó, nàng không lên tiếng, rất trầm tĩnh.

Lão già này là người của tộc Kim Sí Đại Bàng, gần đây mới tới bên cạnh nàng.

Chuyện này khiến cho Tiểu Yêu Hậu lập tức lạnh lùng "hừ" một tiếng, có một số lão già là đầu heo, vừa nhìn hắn và một vài lão già của Yêu Đình đều không nghe lời như nhau.

Cũng không phải nàng chưa từng nói với lão già này rằng Tần Cửu Ca đã giết một vị Thần Linh.

Nhưng bọn chúng cho rằng là nhờ thủ đoạn mà Tiên Cổ Tần Tộc giao cho Tần Cửu Ca nên Tần Cửu Ca mới có thể giết Thần Linh.

Dù sao nhân vật giống như Tần Cửu Ca thì địa vị ở Tiên Cổ Tần Tộc cao như thế, trong tay có được đồ mà tộc giao cho, giết Thần Linh cũng không phải chuyện lạ.

Không chừng lúc đó Tần Cửu Ca dùng thủ đoạn của Tần Tộc, sau đó giả vờ như là bản thân giết, cái này gọi là tạo nét, Yêu Đình cũng từng chơi thủ đoạn này, đương nhiên nội tâm Tiểu Yêu Hậu cũng nghĩ như thế.

Nhưng từ đầu đến cuối không thể phủ nhận chuyện thực lực của Tần Cửu Ca khủng bố.

“Nếu các ngươi cứ cố chấp, chắc chắn sẽ trả giá lớn.”

Tiểu Yêu Hậu lạnh lùng, cổ hủ chính là cổ hủ, có một số chuyện luôn thiếu căn bản.

Thừa nhận đời này Tần tộc xuất hiện một nhân vật chí tôn vô địch là rất khó hay sao?

Tại chiến trường Hư Không lúc này, người của Tiên Cổ Tần Tộc và Loạn Cổ Hoàng Tộc đều đã dừng tay, xem ra không có sức đánh trả, Đạo Tử vẫn là Đạo Tử vô địch.

Tần Cửu Ca lúc này đứng trên hư không, chắp tay, khí chất xuất trần, tuyệt thế, trên mặt mang theo sự lạnh nhạt.

Mà ngược lại là Đại Đạo Thần Hoàng ở đối diện phía xa lại đơ ra.

Trận đấu vừa rồi, cơ thể của hắn bị Tần Cửu Ca đánh đến phát run, nội tạng đều đã hơi vỡ vụn.

Đây là chèn ép cơ thể, nhưng cơ thể hắn đã đạt tới Bán Thần đỉnh cao từ lâu, thậm chí có khả năng đặt chân tới Thần Linh, đây cũng là một trong những lợi ích mà hắn thu được trong Hư Vô Không Động.

Cơ thể được Thế Giới Bản Nguyên cải tạo rất lợi hại.

“Tần Cửu Ca, ngươi cho rằng ngươi vô địch à?”

Đại Đạo Thần Hoàng lau máu tươi chảy ra trên khoé miệng, vẻ mặt hơi dữ tợn, âm thầm ra tay.

Sức mạnh của cơ thể hắn chỉ là thủ đoạn mạnh thứ hai, sức mạnh lớn mạnh nhất của hắn nằm ở thần thức.

Thần thức của hắn khủng bố vô cùng, thậm chí hắn cảm thấy bản thân đã rèn luyện trong Thế Giới Bản Nguyên, bản thân có thể sánh với Thần Linh trong truyền thuyết.

Đùng!

Ánh mắt Đại Đạo Thần Hoàng đầy lạnh lùng, Thái m Thái Cực sau lưng lại được hội tụ lần nữa.

Mà rung động lần này lại càng kinh khủng.

Thậm chí biến thành một bàn quay âm dương, dường như một lần xoay chuyển là có thể tiêu diệt bất cứ sinh linh nào.

“Thái m Thái Dương quen yếu quen mạnh, âm dương chung tế, xưng đế thiên hạ.”

“Hay cho một luồng âm dương chi lực.”

Hoàng Chân Hoàng cảm nhận được cổ pháp mà Đại Đạo Thần Hoàng bộc phát ra, trong lòng không khỏi tán thưởng.

Loại Thái m Thái Dương Chi Lực hội tụ thành thế tấn công, sức mạnh bộc phát ra chắc chắn khiến cho người ta khó mà tưởng tượng.

Chương 885: Không đánh thì thôi, đã dùng thì phải có người chết

Chương 885: Không đánh thì thôi, đã dùng thì phải có người chết

Tần Cửu Ca thấy thế, đôi mắt hiện lên lôi đình màu đen, dường như có thể hoà vào trời đất, thần quang lập tức bắn ra từ mắt Tần Cửu Ca.

Hai chiêu va chạm vào nhau, lập tức tạo ra gợn sóng vô tận trong hư không.

Rung động kinh người thậm chí khiến tất cả Thiên Tôn xung quanh phải chống cự lại.

Lúc này, ánh mắt của Đại Đạo Thần Hoàng sáng lên.

Hắn còn có sát chiêu!

Ngoại trừ Bàn Xoay m Dương bên ngoài, trong bóng tối còn cất giấu một sát chiêu từ thần thức.

Đây mới là thủ đoạn tuyệt sát của hắn.

Bây giờ hắn đang tìm cơ hội, tung ra sát chiêu cuối cùng.

Mà lúc này, Bàn Xoay m Dương đã bị lôi đình màu đen của Tần Cửu Ca đánh tan, lôi đình màu đen đó còn thừa thì đánh thẳng về phía Đại Đạo Thần Hoàng.

Nhưng vẻ mặt của Đại Đạo Thần Hoàng không sợ mà còn có vẻ vui mừng.

“Chính là lúc này.” Đại Đạo Thần Hoàng hét lên, trong đầu đã chuẩn bị Thần Thức Trùng Đãng để đánh về phía Tần Cửu Ca.

Lúc người ta mất đi cành giác, sẽ quên đi một số thứ.

Ví dụ, bây giờ Tần Cửu Ca nghĩ ra được, mình tình nguyện chịu thương nặng để đỡ lấy đòn tấn công của hắn, cũng phải bộc phát ra công kích thần thức được ẩn giấu từ lâu?

Đó mới là sát chiêu của hắn.

Thần thức đáng sợ sẽ vọt thẳng vào tâm trí Tần Cửu Ca.

Mà Đại Đạo Thần Hoàng cũng bị lôi đình màu đen đánh bay, trên người máu me đầm đìa, cơ thể hắn tự hào bấy lâu cũng vỡ vụn, không còn hình dáng.

Máu tươi không cần tiền, giống như dâng trào ra ngoài.

Bàn Xoay Thái m Thái Dương hình thành phía sau cũng nát vụn hoàn toàn, không còn lại gì.

Nhưng dù cho phải chịu vết thương nghiêm trọng như thế, trên mặt Đại Đạo Thần Hoàng vẫn là vẻ cười cợt.

Nụ cười điên cuồng, ngang ngược.

Kế hoạch của hắn thành công rồi, ngoài mặt là tấn công bằng Bàn Xoay m Dương, trong âm thầm lại có công kích của biển thần thức.

Thần trí của hắn mạnh đến trình độ mà chính bản thân hắn còn thấy sợ.

Tần Cửu Ca bị thần thức của mình đánh vào tâm trí thì còn sức đâu mà đấu?

Đây mới là sát chiêu!

Không đánh thì thôi, đã đánh là phải giết!

Nhìn thấy cảnh tượng bất thình lình này, không ít người xung quanh sợ đến ngây người.

Đại Đạo Thần Hoàng này đúng là tàn nhẫn, là người đối bản thân cũng độc ác.

Liều mạng đến mức bả thân trong thương cũng phải đưa Hải Lượng Thần Thức vào Tần Cửu Ca.

Phải biết rằng tu sĩ nơi coi trọng nhất, kiêng dè nhất chính là thần thức trong tâm trí của bản thân.

Một khi thần thức chịu tổn hại thì thần Phật cũng khó cứu được!

Trên mặt Hoàng Chân Hoàng cũng lộ vẻ tươi cười, hắn biết công kích này của Đại Đạo Thần Hoàng không giết được Tần Cửu Ca, nhưng chắc chắn có thể tạo thành trọng thương đáng sợ trong thần thức của Tần Cửu Ca.

Như thế là đủ rồi, chỉ cần tạo thành vết thương không thể cứu chữa cho Tần Cửu Ca, sau đó Hoàng Thái Đạo Tử nhà mình đánh giết Tần Cửu Ca, không phải là chuyện dễ dàng à?

Hoàng Chân Hoàng nở nụ cười, trước kia, Loạn Cổ Hoàng Tộc bọn chúng không phải không có chí tôn một đời bị Tần tộc đánh giết.

Bỗng nhiên, một giọng nói bình thản vang lên giữa đất trời.

“Còn tưởng ngươi có thủ đoạn gì? Không ngờ chỉ có thế? Chí thế thôi?”

Giọng nói lộ ra vẻ chế giễu, giống như vẫn luôn trêu đùa bọn chúng.

Khiến cho biểu cảm của Đại Đạo Thần Hoàng chợt thay đổi, ánh mắt hiện lên vẻ không thể tin được.

Bỗng nhiên, một nam tử đứng trước mặt hắn, bàn tay nhô ra, đánh một chưởng về phía hắn.

Ầm!

Mặc dù không có linh lực kinh khủng càn quét nhưng lại khiến người kinh hãi.

Cơ thể của Đại Đạo Thần Hoàng đánh thủng, lại càng thê thảm.

Lúc này, Đại Đạo Thần Hoàng cực kỳ luống cuống, bao nhiêu năm tháng không cảm nhận được cảm giác của cái chết.

Nhưng lúc này hắn lại cảm nhận được.

Ầm một tiếng, Đại Đạo Thần Hoàng bay ra ngoài, trên mặt vô cùng tái nhợt.

Thế nào thì hắn cũng không tin được cuối cùng sát chiêu của mình lại không khiến cho nam nhân này chịu bất cứ tổn thương nào.

Đây chính là chuyện khiến hắn tuyệt vọng nhất.

Sau khi sát chiêu bộc phát, hắn nghĩ kết quả tệ nhất cũng là Tần Cửu Ca trọng thương.

Nhưng sự thật lại nói với hắn rằng không hề.

Nếu Tần Cửu Ca chịu một chút tổn thương, trong lòng hắn sẽ dễ chịu hơn chút.

Nhưng có vẻ Tần Cửu Ca không hề bị thương.

Từ lúc đâu, thực lực hai người đã không ở cùng cấp bậc.

Đại Đạo Thần Hoàng bị đánh ngã xuống đất, trong mắt hiện lên sự tuyệt vọng, tại sao đứa con của thế giới như bọn hắn đều chết?

“Tần Cửu Ca, là ngươi ép ta.” Đại Đạo Thần Hoàng nhìn nam nhân phía xa, hét lên.

Sức mạnh của Thế Giới Bản Nguyên bộc phát, hắn đã hoàn toàn không để ý tới Đại Đạo Căn Cơ mai sau của bản thân.

Đây cũng là con át chủ bài cuối cùng của Thế Giới Chi Tử bọn hắn, không phải bất đắc dĩ thì chắc chắn sẽ không lấy ra.

Bởi vì một khi sử dụng, con đường hắn phải đi sau này sẽ cực kỳ khó đi, thậm chí là không thể đi qua.

Hạo Hãn Thần Quang hiện lên trên cơ thể của Đại Đạo Thần Hoàng.

Ngàn vạn đại đạo chuyển động, đạo vận càng sâu sắc, mây gió, trời đất thay đổi.

“Tần Cửu Ca, ta muốn ngươi chết.” Đại Đạo Thần Hoàng dùng hết sức mạnh Bản Nguyên để đánh một chưởng về phía Tần Cửu Ca.

Chương 886: Sớm muốn sẽ có họa sát thân

Chương 886: Sớm muốn sẽ có họa sát thân

Nhưng không đợi Đại Đạo Thần Hoàng bộc phát triệt để, Tần Cửu Ca đã đến bên cạnh hắn, ánh mắt nhấp nháy.

Cự ảnh Tiên Vương hiện lên, cường chiêu chuẩn bị xuất ra, giết Thần Hoàng, đoạt Thế Giới Bản Nguyên.

Ngay lúc Đại Đạo Thần Hoàng cưỡng ép huy động sức mạnh Thế Giới Bản Nguyên, một thần liên kim sắc khoá cơ thể hắn lại, không thể động đậy chút nào.

Đùng! Chiêu thức rung trời lở đất, nhật nguyệt điên đảo.

Tần Cửu Ca chuẩn bị ra chưởng, cưỡng ép lấy sức mạnh Thế Giới Bản Nguyên từ trong người Đại Đạo Thần Hoàng ra.

“Loại Bản Nguyên dâng đến tận cửa như ngươi, bản Đạo Tử sao mà lại không lấy được.”

Đại Đạo Thần Hoàng lại càng sợ hãi, hắn cảm thấy Thế Giới Bản Nguyên trong cơ thể mình bị kéo ra.

“Tần Cửu Ca, ngươi đồ sát Thế Giới Chi Tử, vận xui đã tụ quanh thân từ sớm, sớm muộn rồi sẽ có đại hoạ kinh khủng rơi xuống, đến lúc đó ngươi chắc chắn muôn đời muôn kiếp không thể ngóc đầu.”

Đại Đạo Thần Hoàng kêu gào một cách thê lương, các loại khí quản trên người hắn đều bị phá huỷ đến mức không thành hình.

“Không.”

Theo tiếng hét đó, Đại Đạo Thần Hoàng vang danh Chư Thiên Chi Địa vẫn lạc.

Người xung quanh, dù là Tiên Cổ Tần Tộc hay là Loạn Cổ Hoàng Tộc, lúc này đều lặng ngắt như tờ.

Đại Đạo Thần Hoàng bị hành hạ đến chết, quá đáng sợ.

“Đại kiếp đáng sợ? Trời cũng chỉ xứng đặt dưới chân ta.”

Tiếp đó, Tần Cửu Ca bình thản cất giọng.

Sinh linh của trận doanh Tiên Cổ Tần Tộc đều tràn đầy vui vẻ.

Trong ánh mắt là sự kích động không thể che giấu.

Đây chính là Đạo Tử đương thời Tần Cửu Ca, uy vũ bá đạo, có ta thì vô địch.

Đều là tìm đến cái chết!

Loạn Cổ Hoàng Tộc thì ngược lại, có một số sinh linh lộ ra ánh mắt khiếp sợ.

Tần Cửu Ca đứng trên hư không, xung quanh không gió mà bay, mặc dù không toả ra khí tức nào nhưng lại khiến cho người Loạn Cổ Hoàng Tộc phía xa không ngừng sợ hãi.

“Còn muốn chạy?” Tần Cửu Ca nhìn về phía Thế Giới Chi Tử khác đang chuẩn bị phá vỡ hư không để chạy trốn, cười nói.

Giống như thân ảnh quỷ mị, trong nháy mắt đã ở trước mặt Thế Giới Chi Tử này.

Ầm, ầm!

Đấm ra một quyền, khí tức Luân Hồi lập tức phun trào, vờn quanh.

Tựa như có thể huỷ diệt chư thiên vạn giới, quyền đánh ra mạnh mẽ, giết hết tất cả.

Uy lực mãnh liệt bành trướng.

Mà tên Thế Giới Chi Tử này ở dưới đòn công kích, cơ thể bị đánh nát, máu tươi phun ra, con mắt biến thành màu xám trắng trong nháy mắt.

Hoàn toàn không còn khí tức.

Thực lực của Thế Giới Chi Tử này không bằng Cửu Thiên Huyền Thảo và Đại Đạo Thần Hoàng.

Tần Cửu Ca cũng không muốn lãng phí thời gian, giải quyết nhanh chóng.

“Ba luồng Thế Giới Bản Nguyên đã tới tay, mười hai luồng Thế Giới Bản Nguyên sẽ nhanh thôi.” Tần Cửu Ca vừa bắt lấy Thế Giới Bản

Nguyên mà Thế Giới Chi Tử để lại sau khi chết vừa lẩm bẩm.

Mười hai luồng Thế Giới Bản Nguyên nhìn có vẻ rất nhiều, rất khó thu thập nhưng hiện giờ hắn đã tập hợp được tám luồng Thế Giới Bản Nguyên rồi.

Còn thiếu bốn luồng Thế Giới Bản Nguyên cuối cùng là có thể bước vào Thần Linh.

Không!

Là Vô Thượng Thần Linh nắm trong tay Chư Thiên, Hồng Mông Thần Linh!

Tần Cửu Ca rất muốn biết lúc đó bản thân sẽ mạnh bao nhiêu!

Giờ phút này, xung quanh rất yên tĩnh, trên bầu trời còn phảng phất mùi máu tươi.

Có một vài dãy núi đã biến thành Hư Vô Chi Địa.

“Là ngươi giết Quỷ tôn của Tần tộc ta?” Tần Cửu Ca quay đầu, nhìn về phía Hoàng Chân Hoàng, bình thản nói.

Nhưng Hoàng Chân Hoàng cách đó không xa lại cảm giác bản thân đang ở Cửu U Hoàng Tuyền.

Hoàng Chân Hoàng vốn có thể trấn áp vô số cổ tộc yêu nghiệt lại thấy sợ hãi.

Hắn biết Tần Cửu Ca mạnh, nhưng không ngờ lại mạnh đến thế.

“Tần Cửu Ca, ngươi muốn làm gì?”

“Ở đây chúng ta có nhiều người như thế, dù là ngươi cũng không thể chiếm được bao nhiêu lợi ích đâu.”

Hoàng Chân Hoàng rất sợ, ánh mắt hơi trốn tránh, hắn cảm nhận được sát ý.

Nói thật, hắn hơi sợ, thực lực của Đại Đạo Thần Hoàng hắn là tương đương với hắn nhưng lại bị giết như thế.

Nếu Tần Cửu Ca ra tay với hắn, đoán là hắn cũng có kết cục như thế kia.

Nhìn ánh mắt lạnh lùng của Tần Cửu Ca, Hoàng Chân Hoàng cảm

thấy nặng nề, Tần Cửu Ca có sát ý đối với hắn.

“Một đám gà đất chó sành mà thôi, thế mà lại đề cao bản thân.” Tần Cửu Ca khinh thường, nói.

Nghe thấy lời của Tần Cửu Ca, không ít yêu nghiệt của Loạn Cổ Hoàng Tộc có mặt ở đây tức giận, dáng vẻ tức giận mà không dám nói gì.

“Tần Cửu Ca ngươi…”

Hoàng Chân Hoàng vẫn chưa dứt lời, một tia thần mang màu đen hiện lên hư không.

Dường như có thể đánh vỡ Chư Thiên, Đại Đạo thần phục.

Rầm!

Con ngươi bạo phát ra thần mang màu đen, đánh thẳng vào đầu của Hoàng Chân Hoàng.

Khí tức sinh mệnh hoàn toàn không có, đến tiếng kêu thảm cũng không vang lên.

Thậm chí, trong mắt hắn còn mang theo vẻ sợ hãi, tức giận.

Yên tĩnh!

Đất trời yên tĩnh, bốn phía không có bất cứ âm thanh nào.

Một yêu nghiệt chí tôn của Cấm Kỵ Cổ Tộc cứ thế mà vẫn lạc.

Chỉ có tiếng hít thở thiên kiêu yêu nghiệt bốn phía.

Cảnh tượng này so với cảnh Tần Cửu Ca giết Đại Đạo Thần Hoàng lại càng khiến cho người ta chấn động.

Chương 887: Phạm người Tần Tộc, trảm

Chương 887: Phạm người Tần Tộc, trảm

Dù sao Hoàng Chân Hoàng người ta cũng là viễn cổ yêu nghiệt chí tôn của Loạn Cổ Hoàng Tộc, từng là nam nhân đứng sừng sững trên

đỉnh cao của Thái Cổ Tiên Vực.

Tên của hắn cũng truyền khắp Thái Cổ Tiên Vực.

Cho dù là Tần Vô Đạo thấy cảnh này, miệng cũng há cả ra.

Là đối thủ cũ của Hoàng Chân Hoàng, tất nhiên hắn biết thực lực của Hoàng Cơ Hoàng, chắc chắn có thể ngang bằng với hắn.

Cũng có thể hắn mạnh hơn một chút nhưng nếu muốn giết Hoàng Cơ Hoàng thì cùng là người si nói mớ.

“Thực lực của Đạo Tử đương thời còn mạnh hơn Đạo Tử một thời như ta nhiều.”

Tần Vô Đạo thở dài, tiếng thở dài này là vì cảm thấy mình già rồi.

Lúc trước hắn còn cảm thấy bản thân là yêu nghiệt chí tôn vô song nhưng bây giờ phải xem là so với ai, nếu như so với người khác, chắc chắn hắn là yêu nghiệt chí tôn, nhưng nếu so với Đạo Tử đương thời của tộc mình thì hắn là đồ bỏ đi.

“Xem ra Đạo Tử sẽ bước vào Đế Lộ rất nhanh.” Tần Vô Đạo thầm nghĩ, trước mắt, ở Thái Cổ Tiên Vực không ai là địch thủ của Đạo Tử, bây giờ thì xem Đế Lộ thôi.

Trên Đế Lộ hội tụ chín vị chí tôn vô địch của tất cả các thời đại của Tiên Vực, nơi đó mới là chốn vô thượng.

Đương nhiên là làm đỉnh cao của Cấm Kỵ Cổ Tộc, Tiên Cổ Tần Tộc cũng cường thế vô song ở nơi đó, nhưng không phải không có kẻ địch.

Đạo Tử của Tần Tộc từ xưa đến nay đều ở đó, chắc chắn trong tương lai, Đạo Tử Tần Cửu Ca cũng sẽ ở đó.

Sau khi Tần Cửu Ca chém đầu Hoàng Chân Hoàng, hút về tay.

Đưa mắt ngắm nhìn bốn phía, mang theo sự uy nghiêm, lên tiếng: “Dám phạm vào người Tần tộc, trảm.”

Dám phạm vào người Tần tộc, trảm.

Giọng nói này vang vọng bốn phía, lại kết hợp với cảnh Tần Cửu Ca giết Hoàng Chân Hoàng, khiến cho tất cả người của Tiên Cổ Tần Tộc đang ở đó sôi trào nhiệt huyết.

Cho dù là Hư Không Đế Tộc, Thượng Cổ Sở Gia, loại tộc nhân có mối quan hệ tốt với Tần tộc cũng cảm thấy nhiệt huyết chuyển động.

“Dám phạm người Tần tộc, trảm.” Vẻ mặt của Hỏa Tôn Tần tộc rất kích động, chảy cả nước mắt.

Hoàng Chân Hoàng giết bạn tốt Quỷ Tôn của hắn, hắn hận không thể ăn thịt, uống máu Hoàng Cơ Hoàng.

Nhưng hắn không có thực lực để giết Hoàng Cơ Hoàng, nhưng Đạo Tử Tần Cửu Ca của hắn giết Hoàng Cơ Hoàng bằng một chiêu, khiến trong lòng hắn không thể không bội phụ Đạo Tử đương thời Tần Cửu Ca.

“Đạo Tử vĩnh viễn là thần.” Một yêu nghiệt Tần tộc không kìm được mà hét lên.

Biểu cảm rất kích động, thế hệ này có Đạo Tử, Tiên Cổ Tần Tộc bọn hắn còn sợ phải sợ ai?

“Đạo Tử vô địch, trấn áp Chư Thiên, càn quét Hoàn Vũ.” Lại có một yêu nghiệt Tần Tộc bội phục, vẻ mặt kích động.

Có Đạo Tử thực lực mạnh mẽ, cường thế, bá đạo như thế này, sao bọn hắn có thể không yên tâm bành trướng.

“Thề chết đi theo Đạo Tử, giết hết những kẻ dám động vào Tần tộc.”

“Thề chết đi theo Đạo Tử, giết hết những kẻ dám động vào Tần tộc.”

“Thề chết đi theo Đạo Tử, giết hết những kẻ dám động vào Tần tộc.”

Vô số tiếng gào thét của yêu nghiệt ở trận doanh của Tiên Cổ Tần Tộc vang lên.

Hiện giờ, bọn hắn coi Tần Cửu Ca là tín ngưỡng trong lòng mình.

Tín ngưỡng cao thượng!

Mà giờ phút này, Tần Cửu Ca đặt chân trên hư không, nhìn người của Loạn Cổ Tần Tộc, bày ra vẻ mặt lạnh lùng.

“Giết hết, không để lại kẻ nào.”

Rầm!

Lúc âm thanh này truyền đến, người bên doanh trận của Loạn Cổ

Hoàng Tộc đều lộ vẻ sợ hãi.

Thậm chí có một Bán Thần của Loạn Cổ Hoàng Tộc còn lạnh lùng nói: "Đạo Tử Tần Tộc, ngươi không sợ làm dấy lên chiến tranh của Cấm Kỵ Tiên Vực à?"

"Cái giá của việc làm dấy lên chiến tranh Cấm Kỵ, sợ là ngươi không gánh nổi đâu."

Phải biết đạo thống, cổ tộc của Thái Cổ Tiên Vực không qua bao lâu nữa sẽ tiến vào trong Chư Thiên Chi Địa.

Nếu bây giờ có xảy ra sự kiện chém giết quy mô lớn, chắc chắn sẽ trở thành mồi dẫn của chiến tranh Cấm Kỵ.

Tần Cửu Ca lộ vẻ mặt chế giễu.

"Loạn Cổ Hoàng Tộc ngươi muốn bắt đầu chiến tranh Cấm Kỵ, tùy ý ngươi đánh, Tiên Cổ Tần Tộc chúng ta sẽ thuận theo mà tiếp."

Bỗng nhiên, một lão già áo đen từ từ bước ra từ trong doanh trận của Tần tộc.

Ánh mắt lạnh lùng.

Nhưng lại chưa sự bá đạo vô tận.

"Loạn Cổ Hoàng Tộc các ngươi muốn khai chiến chiến tranh Cấm Kỵ, đánh thì đánh, chúng ta tiếp."

"Đạo Tử, mọi chuyện ở đây do người quyết định, cơ thể bản thể của ta vẫn chưa mục nát."

"Ta muốn vận động từ lâu rồi."

"Mấy lão già trong tộc đó cũng nghĩ như thế."

Rầm!

Vẻ mặt lão già áo đen lạnh lùng, cơ thể đơn bạc toả ra khí tức khiến người khác run rẩy.

Dù chỉ có cảnh giới Bán Thần nhưng lại đem đến cho người khác cảm giác có thể trấn áp năm tháng vô tận.

Sức mạnh tuyệt thế, dường như chư thiên vạn giới đều bị hắn giẫm đạp dưới chân.

Theo sự xuất hiện của ông lão áo đen này, tình cảnh vốn yên tĩnh lại càng khiến người khác im lặng.

Tất cả mọi người đều đang coi chừng ông già áo đen này.

Ánh mắt đều cực kỳ nghiêm túc.

Dám nói ra một cách đường hoàng như vậy, đây chắc không phải Bán Thần, là Thần Linh, Thần Vương có thể quyết định mọi chuyện.

Tối thiểu nhất cũng hơn trình độ Đại Đế.

Lại kết hợp với lời ông lão vừa nói.

Đã có không ít người nhận ra.

Chương 888: Những lão già như ta gánh

Chương 888: Những lão già như ta gánh

Mặc dù ông lão này chỉ có cảnh giới Bán Thần nhưng chắc chắn là tồn tại cổ lão bên trong lực lượng của Tiên Cổ Tần Tộc.

Tối thiểu là thân phận Đại Đế.

Ông lão vui mừng nhìn Tần Cửu Ca đang đặt chân ở hư không phía xa một chút.

Trong ánh mắt chứa sự hiền lành.

“Đạo Tử đời này rất tốt, muốn làm gì thì làm, ngươi chỉ cần giải quyết thế hệ trẻ là được rồi, về phần xảy ra chuyện gì, có những lão già như chúng ta gánh cho ngươi.”

Thái độ ông lão áo đen cực kỳ bá đạo.

Nhìn cách nói này thì nếu xảy ra chiến tranh Cấm Kỵ thì chắc chắn sẽ đứng về phía Tần Cửu Ca.

Chiến tranh Cấm Kỵ chắc chắn có thể khiến cho Thái Cổ Tiên Vực máu chảy thành sông.

Nhẹ thì sinh linh đẫm máu, Tiên Vực long trời lở đất.

Nặng thì vô số huỷ diệt vô số Tinh Thần Giới, toàn bộ sinh linh của giới vẫn lạc.

Thế lực Cấm Kỵ, đặc biệt là Tiên Cổ Tần Tộc đứng tại đỉnh cao của thế lực Cấm Kỵ, liên quan tới địa vực, đạo thống, cổ tộc, quả thực không nên quá nhiều.

Bứt dây động rừng!

Tần Cửu Ca vốn hơi chết lặng.

Vì cũng không biết Tần Tộc có một cổ tổ phân thân.

Không sai, người dám nói như thế chắc chắn là nhân vật cấp bậc cổ tổ.

Cổ tổ Tần Tộc có mấy vị hắn không biết, nhưng mỗi vị đều là Đại Đế siêu việt, nhưng không đến cảnh giới Đạo Tôn.

Về phần Tiên Cổ Tần Tộc có Đạo Tôn hay không, lúc trước Tần Cửu Ca không biết, sau này biết rồi, chắc chắn là có.

Cụ thể là ai, Tần Cửu Ca đoán là vị tạo ra Tiên Cổ Tần Tộc.

Đương nhiên hắn cũng không dám chắc chắn, trong tộc cũng không có bất kỳ ghi chép nào liên quan đến chuyện này.

“Đa tạ lão tổ.”

Có được sự khẳng định của cổ tổ nhà mình, Tần Cửu Ca cũng không do dự, mài đao xoèn xoẹt hướng về khung thương.

Trong ánh mắt là sự tàn nhẫn.

Những người này nếu là người của Loạn Cổ Hoàng Tộc, nếu là người gần Loạn Cổ Hoàng Tộc.

Muốn giết thì giết, trong tiếng ầm vang, trên người Tần Cửu Ca toả ra vô số Đại Đạo Thần Quang lấp lánh.

Sát khí ngập trời, càn quét tứ phương.

Tần Cửu Ca bước ra một bước, giữa tay xuất hiện một cổ ấn tràn ngập khí tức Luân Hồi, đánh về phía người của Loạn Cổ Hoàng Tộc.

“Chạy mau.” Trong doanh trận của Loạn Cổ Hoàng Tộc phía xa đã có không ít yêu nghiệt điên cuồng chạy tán loạn.

Tần Cửu Ca mỉm cười, hai mắt bộc phát ra lôi đình màu đen, đánh xuống dưới.

Trong nháy mắt, những thiên kiêu yêu nghiệt không kịp né tránh đã tan thành hư vô dưới chiêu này.

Chuyện này khiến cho người xem chiến xung quanh đều phải hít sâu.

Ánh mắt đầy kinh hãi nhìn về phía Đạo Tử Tần Tộc đang đại sát tứ phương.

Đúng là người tàn nhẫn, nhiều yêu nghiệt như thế, nói giết là giết, không có chút do dự nào.

“Tần Cửu Ca, ngươi muốn đuổi cùng giết tận thật ư?” Một yêu nghiệt của Loạn Cổ Hoàng Tộc mang vẻ mặt tái nhợt, lạnh lùng lên tiếng, nhìn Tần Cửu Ca đang đứng trên không trung.

Tần Cửu Ca không nói gì, đánh một chưởng về phía tên yêu nghiệt của Loạn Cổ Hoàng Tộc kia.

Rầm!

Yêu nghiệt này của Loạn Cổ Hoàng Tộc đang sống sờ sờ bị Tần Cửu Ca đập thành thịt nát.

Sự sợ hãi lại tràn ngập trong lòng bọn chúng.

Cũng có không ít người hét lên, đánh cổ pháp mạnh nhất của bản thân về phía Tần Cửu Ca.

Nhưng đều vô dụng, chỉ có âm thanh kêu rên.

“Muốn chạy?” Tần Cửu Ca nhìn về phía một thân ảnh, lạnh lùng nói.

“Chết.”

Cự ảnh Tiên Vương xuất hiện sau lưng Tần Cửu Ca, một thân ảnh giống như Đại Đế xuất hiện trong hư không.

Đánh xuống một quyền, hư không nổ tung, vạn pháp vô hiệu.

Quyền pháp mang theo năng lượng đáng sợ đánh đến trước mặt tên yêu nghiệt Hoàng tộc đang muốn chạy trốn.

“Cổ Hoàng Thần Pháp.”

Tên yêu nghiệt này thiêu đốt toàn bộ máu tươi trên người, đây chính là đòn tấn công dùng toàn bộ sức lực để đánh ra.

Cho dù là Bán Thần mạnh hơn nữa cũng sẽ coi trong đòn tấn công này.

Nhưng mà.

Mắt thấy đòn này sắp đánh trúng Tần Cửu Ca, yêu nghiệt của Loạn Cổ Hoàng Tộc còn chưa kịp lộ ra vẻ vui mừng.

Ngay lúc sau, đã có một người đứng trước mặt hắn.

Chuyện gì cũng không có, thậm chí đến một góc áo cũng không bị hỏng.

Tên yêu nghiệt của Loạn Cổ Hoàng Tộc này lộ ra vẻ sợ hãi, thế lực thần pháp mà hắn tung ra mạnh như thế, sao lại không đánh nổi đến góc áo của Tần Cửu Ca?

Tần Cửu Ca nhấc tên yêu nghiệt của Loạn Cổ Hoàng Tộc này lên cao.

“Đạo Tử nhà ta sẽ báo thù cho ta.”

Tên yêu nghiệt của Loạn Cổ Hoàng Tộc trút khí tức cuối cùng, lúc đó, hắn nói ra lời trăn trối.

Huyết sắc trong con mắt từ từ biến mất.

Sau đó.

Một tiếng “ầm” vang lên, cả người bị bóp nát.

Máu vẩy xuống hư không.

Dưới sự kích thích của Tần Cửu Ca, tất cả Tần tộc bốn phía cũng bắt đầu tàn sát những người thuộc Loạn Cổ Hoàng Tộc đang chạy trốn.

Máu tươi dị thường, xác từng đống, một khoảng hoang vu.

Sau khi Tần Cửu Ca ra tay giết mấy tên yêu nghiệt mạnh nhất thì giao cho thiên kiêu khác trong Tần tộc.

Lúc đó, bốn phía không cần biết là ngoài mặt hay trong bóng tối, chỉ cần thấy cảnh này thì trong lòng người đều trầm mặc.

Chương 889: Ta muốn ngươi chết, Tần Cửu Ca

Chương 889: Ta muốn ngươi chết, Tần Cửu Ca

Đạo Tử đương thời của Tần tộc không chỉ có thực lực mạnh mà còn có tính cách vô cùng bá đạo.

Đúng là ở thế hệ này, Tiên Cổ Tần Tộc xuất hiện một nhân vật chí tôn vô địch.

Yêu Đình bên này may mắn không thừa cơ ra tay, nếu như ra tay, hiện giờ bị đồ sát một phương chắc chắn sẽ là bọn chúng.

Nhìn Tần Cửu Ca nhìn tới, Tiểu Yêu Hậu cắn môi, "hừ" một tiếng rồi dẫn người của Yêu Đình rời đi.

Mặc dù nàng thừa nhận Tần Cửu Ca rất mạnh nhưng tuyệt đối không thể hiện ngoài mặt.

Chỉ cần nàng không thừa nhận ngoài mặt sẽ không có người biết nàng sợ Tần Cửu Ca.

Rất nhanh, hiện trường được dọn dẹp sạch sẽ.

Lần này Loạn Cổ Hoàng Tộc cũng không phải có rất nhiều người đến, đương nhiên Tiên Cổ Tần Tộc cũng không nhiều.

Dù sao cũng không ai nghĩ tới, Đạo Tử Tần Tộc mạnh như thế, còn trực tiếp ra tay giết người.

Đương nhiên số yêu nghiệt bị tổn thất cũng đủ Loạn Cổ Hoàng Tộc đau lòng rất lâu.

Tần Cửu Ca đi tới trước mặt phân thân của cổ tổ, hành lễ của vãn bối.

Mà phân thân của cổ tổ vẫn luôn vừa tủm tỉm cười, vừa nhìn Tần Cửu Ca.

Nếu không phải Tần Cửu Ca biết đây là lão tổ tông của mình, trong lòng sẽ hoài nghi, nam đồng này thế mà lại là lão tổ của ta.

Phân thân cổ tổ cười, nhìn yêu nghiệt đời sau khủng bố nhất của nhà

mình rồi nói: “Ta đến đây có chuyện, sau này chúng ta sẽ gặp, người có thế giới bên ngoài có thể vào rồi, ngươi phải cẩn thận, thiên phú của người quá đáng sợ, ta nghi ngờ có lão già nào đó sẽ ra tay với ngươi, đương nhiên, chúng ta cũng không dễ trêu, dám ra tay với ngươi sẽ phải trả giá.”

Cổ tổ nói với giọng ngang ngược.

Dám ra tay đánh giết Đạo Tử của Tần tộc thì phải chuẩn bị đón tiếp sự trả thù điên cuồng của Tần tộc.

…

Mà lúc này, trong một cổ vực cách Thương Vực rất xa, khí tức Hoàng Đạo bộc phát ngập trời.

Khí tức Hoàng Đạo toả ba ngàn dặm.

“Tần Cửu Ca, ta muốn ngươi chết.”

Một nam tử có uy áp vô tận trên người, ánh sáng vô tận bao phủ phía dưới, không ai có thể nhìn thấy khuôn mặt của hắn.

Vô số dị tượng hiện hiện, biến hoá bên cạnh.

…

Nửa tháng sau.

Tần Cửu Ca nghỉ ngơi dưỡng sức trong khoảng thời gian này, không làm gì, lại đưa sư tôn của Giao Viêm đến.

Dù sao cũng là một Thần thú Kỳ Lân, còn là chủng Thần thú Kỳ Lân hiếm có nhất, vẫn có tiềm lực.

Về phần có phải hôm nay cưỡi yêu tiên, ngày mai cưỡi yêu hậu hay không, câu nói này chỉ cần hành động là không biết được.

Yêu tiên vừa bị bắt đến mang vẻ mặt lạnh lùng, tựa như sắp sửa liều mạng, không muốn làm thú cưỡi.

Một vẻ thắng thắn, cương nghị, không thay đổi dáng vẻ vì bất cứ chuyện gì.

Nhưng rất nhanh, sau khi Tần Cửu Ca đánh một cách hung hăng, lại thêm thiên tư và thế lực kinh khủng đằng sau Tần Cửu Ca, nàng vẫn thần phục, đương nhiên là Tần Cửu Ca có cà rốt và chày gỗ.

Một mặt là trấn áp một cách thô bạo.

Một mặt khác cũng hứa hẹn, chỉ cần biểu hiện của nàng tốt, có thể giúp nàng tăng lên Thần Linh.

Ngược lại là yên tĩnh một thời gian.

Trong một toà đại điện, Tần Cửu Ca đang dùng Long Văn Hắc Kim và Tiên Lệ Lục Kim để chế tạo bảo vật bản mệnh.

Tuy nói Tần Cửu Ca đã luyện hoá sơ bộ bảo vật bản mệnh, nhưng vẫn cần thời gian nuôi cấy.

“Phù.” Tần Cửu Ca hít một hơi thật sâu, có vẻ như dùng tinh huyết nuôi dưỡng bảo vật bản mệnh khiến hắn tiêu hao không nhỏ.

Đương nhiên cùng với việc tiêu hao là có lợi.

Tần Cửu Ca rất mong chờ ngày bảo vật bản mệnh xuất thế.

“Đây là của ngươi, đợi ngươi đến Thiên Tôn cấp chín thì hãy nuôi dưỡng bảo vật bản mệnh.”

Tần Cửu Ca nhìn Viêm Linh Cơ vẫn luôn ngoan ngoãn trong đại điện.

Thực lực của Viêm Linh Cơ hiện giờ đang tiến bộ từng bước bên trong.

Hiển nhiên là thần hoả thu hoạch được bên trong tế đàn ở thế giới kia rất kinh khủng, sức mạnh trong đó có thể làm cho Viêm Linh Cơ tăng thực lực một cách ổn định.

Đối với Viêm Linh Cơ, Tần Cửu Ca cảm thấy mình hơi bất công.

Nhưng đúng là thiên tư của Viêm Linh Cơ rất mạnh, dù cho trong thế hệ này của Tần Cửu Ca ở Tiên Cổ Tần Tộc, thiên phú của Viêm Linh Cơ có thể trở thành yêu nghiệt.

Dù cho kém Tần Cửu Ca xa tít tắp.

Cũng không mấy người như Thái Cổ Thánh Thể Tần U Tiên, nhưng trừ mấy người này ra, Viêm Linh Cơ đứng trên đỉnh cao.

Đây cũng là nguyên nhân Tần Cửu Ca đồng ý thu nhận Viêm Linh Cơ làm tuỳ tùng.

Chắc chắn không phải vì vẻ đẹp của Viêm Linh Cơ, Tần Cửu Ca mới

đồng ý nhận.

Trong mắt Viêm Linh Cơ hiện lên sự nhu tình, gật đầu, thu Long Văn Hắc Kim và Tiên Lệ Lục Kim của công tử nhà mình về.

Cũng không có gì không nỡ dùng, ngược lại, cả người nàng đều là của công tử.

Nếu những thứ này là đồ công tử cho, bản thân dùng tốt chính là báo đáp lớn nhất cho công tử.

Ngay sau đó, Tần Cửu Ca nhìn thấy ánh mắt trốn tránh của Tần Ấu Vi.

Lúc này, Tần Ấu Vi nhếch miệng, nhìn Viêm Linh Cơ.

Ánh mắt không giấu nổi sự ghen tị.

Chương 890: Xem ai đuổi ai ra ngoài

Chương 890: Xem ai đuổi ai ra ngoài

Nhưng nàng cũng không muốn, nàng biết những thứ này rất quý giá, ca ca có tính toán của riêng mình.

Tần Cửu Ca mỉm cười, lấy ra một viên Long Văn Hắc Kim nhỏ đưa tới trước mặt nàng.

Ngược lại, hiện giờ bản thân chưa dùng tới, đưa cho Tần Ấu Vi làm đồ chơi cũng được.

Đương nhiên nếu người ngoài biết Tần Cửu Ca coi đồ mà ngay cả Thiên Tôn cũng không có như đồ chơi rồi cho trẻ con chơi, không biết có mắng Tần Cửu Ca không.

Quả thực là không có chút nhân tính nào.

Tần Cửu Ca tiện tay xoa đầu Tần Ấu Vi.

Khẽ chớp mắt, thực lực của Tần Ấu Vi càng ngày càng mạnh, thần hồn cũng cực kỳ kinh khủng.

Thậm chí còn mạnh hơn thực lực của mình lúc trước rất nhiều.

Đương nhiên cũng không phải nói thiên phú của Tần Ấu Vi cao.

Tần Ấu Vi như thế này không gọi là tu luyện mà là khôi phục tu vi.

Không có gì có thể so sánh.

Tần Cửu Ca cảm thấy thời gian Tần Ấu Vi khôi phục hoàn toàn không còn xa nữa.

“Hi hi hi.” Viêm Linh Cơ che miệng, cười khẽ, ánh mắt ra hiệu Tần Ấu Vi mau ra ngoài.

“Ngươi là đồ xấu xa.”

Tần Ấu Vi lạnh lùng lên tiếng, trên mặt hơi ửng hồng, hiện giờ có một số chuyện nàng biết rồi.

Viêm Linh Cơ muốn chiếm đoạt hoàn toàn ca ca, tay nhỏ từ từ nắm lại.

Đợi nàng lớn lên, xem ai đuổi ai ra ngoài.

…

Sau khi tu luyện cùng Viêm Linh Cơ, Tần Cửu Ca tỉnh lại thì phát hiện bản thân đã đạt tới cảnh giới Bán Thần.

Tất cả đều là nước chảy thành sông, không có một tia gợn sóng nào.

Hiển nhiên là song tu cùng Viêm Linh Cơ cũng có điểm tốt.

“Cảnh giới Bán Thần, xem xem lúc nào thu được mười hai luồng Thế Giới Bản Nguyên.”

Tần Cửu Ca cảm nhận năng lượng mãnh liệt bành trướng trong cơ thể, từ từ nói.

Bây giờ trong tay hắn đã có tám luồng Thế Giới Bản Nguyên, cách ngày tập hợp mười hai luồng Thế Giới Bản Nguyên không xa.

Quay đầu nhìn Viêm Linh Cơ đang ôm hông mình, bàn tay tuỳ ý vuốt ve cơ thể mình.

Ánh mắt hơi mê ly, còn nghịch ngợm liếm bờ môi hồng.

Tần Cửu Ca bất đắc dĩ, nở nụ cười.

Trước đây có câu nói gọi là quân vương không tảo triều, quả thực rất giống với hắn bây giờ.

Đồ chơi này ai không động, ai không mơ hồ!

Ai chịu nổi?

“Công tử, vẫn muốn~”

Mà vào lúc đó, tại phía đông của Thương Vực, một cấm địa truyền thừa rất xa xưa xuất thế.

Táng Phật Cao Nguyên.

Diện tích vô cùng lớn, dường như vô cùng, vô tận.

Không ai biết tại sao Táng Phật Cao Nguyên lại đột ngột xuất hiện ở Chư Thiên Chi Địa.

Nơi đó bỗng nhiên tràn ngập Phật m vô tận.

Mà vô số thiên kiêu yêu nghiệt ở nơi Phật m tràn ngập đều bị độ hoá.

Biến thành từng vị La Hán, Bồ Tát, rất thiêng liêng.

Nhưng loại thiêng liêng này lại khiến cho người ta cảm thấy kỳ dị.

Vì chỉ cần ngươi không chống cự Phật m, cơ thể sẽ tự thành người của Táng Phật Cao Nguyên.

Lúc này, phía trên Táng Phật Cao Nguyên có một cô gái có dung mạo tuyệt trần, đôi chân trần xinh xắn, lanh lợi đi về phía Táng Phật Cao Nguyên.

Ánh mắt lạnh lùng, chắp tay trước ngực, giống như là nữ bồ tát truyền thừa Phật Giáo trong truyền thuyết.

“A di đà Phật.” Ngay lúc này, một câu Phật hiệu truyền xuống từ Táng Phật Cao Nguyên, tiếng niệm Phật này vang vọng mười mấy vực to nhỏ xung quanh.

Phật hiệu vang vọng Táng Phật Cao Nguyên, vang vọng xung quanh mười mấy vực, lập tức hấp dẫn vô số sinh linh đến.

Phật quang bao phủ hết đất trời, khiến cho tất cả mọi người đều thấy không rõ bên trong có gì.

Nhưng bên trong Phật quang lại có mười mấy Phật Tự to nhỏ lấp loé.

“Bái kiến Thánh nữ.”

“Bái kiến Thánh nữ.”

Từng âm thanh cung kính vang lên xung quanh nữ tử thiêng liêng tựa Bồ Tát này.

Bốn phía tràn ngập tín đồ với ánh mắt thành kính.

Rất nhiều chủng tộc.

Có yêu tộc, nhân tộc, huyết tộc, tiên tộc, thần tộc, cốt tộc, thiên sứ tộc,… trong đám người có rất nhiều chủng tộc.

Khác biệt chủng tộc nhưng lại có cùng một ánh mắt, rất thành kính.

Ba ngày sau. Nhận được tin tức Táng Phật Cao Nguyên mở ra, Tần Cửu Ca không chút do dự mang theo Viêm Linh Cơ, Tần Ấu Vi, Tôn Tề Thiên đi tới Táng Phật Cao Nguyên. Bọn hắn nhận được tin tức, Tần Diệu Y bị vây nhốt ở Táng Phật Cao Nguyên. Tần Diệu Y là một tỷ tỷ khác của Tần Cửu Ca trong tộc, Hoang Cổ Thánh Thể Tần U Tiên là tỷ tỷ thứ hai của hắn. Khi còn nhỏ, nàng rất tốt với Tần Cửu Ca, nhưng sau khi lớn lên, không còn liên lạc được. Nhưng nếu đã nhận được tin tức, vẫn là muốn cứu một chút, sẵn tiện hắn cũng muốn tìm hiểu Táng Phật Cao Nguyên kỳ lạ kia một chút.

...

Táng Phật Cao Nguyên.

Nơi đây từ lâu đã được Phật quang chiếu rọi, giống như thế giới của Phật.

Biển Phật mênh mông vô tận, con người không cảm nhận được điểm cuối, trong biển Phật mênh mông, bất luận là ai, đều rất dễ lạc vào đây.

Phật hải vô biên, quay đầu là bờ!

Ở đây, chỉ cần ngươi không thể cưỡng lại tiếng Phật áp đảo, ngươi sẽ được cải đạo và trở thành tín đồ sùng đạo nhất ở đây.

Trong khoảng thời gian này đã có rất nhiều thiên kiêu yêu nghiệt có danh tiếng đối có niềm tin mạnh mẽ vào bản thân đã bị Phật âm đầy trời nơi đây độ hóa. Lời đồn sâu trong Táng Phật Cao Nguyên có tạo

hóa cực kỳ đáng sợ, cho nên trong lúc nhất thời thiên kiêu yêu nghiệt đổ xô đến đây cùng một lúc. Cho dù có Phật âm đầy trời nhưng không ai cảm thấy mình có thể chống đỡ được lực lượng Phật âm đầy trời.

Trong thế giới tựa Phật này, có một trăm lẻ tám chùa miếu lớn nhỏ. Mỗi ngôi chùa đều có ánh sáng Phật vô tận. Muốn vượt qua một trăm lẻ tám chùa miếu nhất định phải luận Phật với chủ trì mỗi một đạo chùa miếu. Luận Phật thắng là có thể vào ngôi chùa tiếp theo. Lúc này nơi đây đã đầy tiếng người huyên náo từ sớm, thiên kiêu yêu nghiệt từ bốn phía các nơi tới rất nhiều.

Chương 891: Có bằng lòng quy y?

Chương 891: Có bằng lòng quy y?

”Bạch y Thần Vương Tần Thái Hư đã vượt qua bảy mươi chùa miếu.”

“Hí, quả thực kinh khủng, bây giờ ngoại trừ thuần huyết Nhân Vương điện ra, số lượng xông qua chùa miếu nhiều nhất còn không vượt qua bốn mươi người.

”Bạch y Thần Vương Tần Thái Hư quá đáng sợ, vượt xa thiên kiêu nơi này.” Một loạt tiếng cảm thán vang lên xung quanh. Mắt mang theo sự kính trọng nhìn nam tử xa xa đang ngồi xếp bằng trên hư không cùng một tăng nhân luận đạo. Đôi mắt của nam nhân mang ý độc đoán vô hạn. Trên người phát ra huyết mạch khủng bố từ trên trời rơi xuống.

”Ta thua rồi.”

Tăng nhân chậm rãi lắc đầu, lui xuống, ý bảo Tần Thái Hư có thể khiêu chiến ngôi chùa tiếp theo.

”Trời ơi, Thần Vương Tần Thái Hư lại luận đạo thắng lợi.”

Một thiên kiêu khủng bố trong đôi mắt tràn ngập rung động. Bạch y Thần Vương Tần Thái Hư mạnh đến không thể tưởng tượng nổi, lại luận đạo thành công lần nữa. Phải biết rằng đỉnh cấp yêu nghiệt như hắn cũng không thể vượt qua bốn mươi ngôi chùa. Từ đây mà nói, chênh lệch giữa hắn và những yêu nghiệt đỉnh cấp cực kỳ lớn rồi.

Tần Thái Hư chớp chớp mắt, không nói một lời đi về phía ngôi chùa tiếp theo. Mà ngay tại đây, Phật âm chậm rãi lại vang lên, một tăng nhân mặc áo cà sa màu vàng hiện ra, bề ngoài quang minh thánh khiết, hoặc có thể nói là thánh tăng.

”Các hạ có bằng lòng quy y Táng Phật Cao Nguyên ta hay không?”

Phật âm phát ra, hoa sen vàng xuất hiện, bốn phía dị tượng đầy trời.

Tần Thái Hư bình thản nói: “Ta tự có đại đạo thuộc về mình, không liên quan gì đến Phật giáo của ngươi.”

Giọng nói tuy rằng bình thản, nhưng lại tràn ngập tự tin, đây là tự tin khắc trong xương cốt. Thánh tăng không còn nói gì nữa, tỏ ý bảo Tần Thái Hư tiếp tục khiêu chiến chùa miếu. Tần Thái Hư cũng không do dự, đi về phía chùa miếu tiếp theo.

Nếu lúc này Tần Cửu Ca có ở đây, chắc chắn sẽ phát hiện trên người thánh tăng đột nhiên xuất hiện này mang theo bản nguyên thế giới. Nói cách khác thánh tăng của Táng Phật Cao Nguyên chính là Thế Giới Chi Tử. “ Dương Thần, bây giờ bốn người chúng ta đều ở đây, liệu phục kích Tần Cửu Ca có thành công hay không?”

Bỗng nhiên một âm thanh chậm rãi vang lên trong tai tên thánh tăng. Thánh tăng chắp hai tay lại, niệm một tiếng A Di Đà Phật. Đôi mắt đờ đẫn. ”Trong Táng Phật Cao Nguyên, đừng nói là tới một Tần Cửu Ca, cho dù đến mười Tần Cửu Ca, chúng ta cũng trấn sát như nhau.”

Những giọng nói tuy rằng bình tĩnh, nhưng lại mang theo sát ý và Phật ý mãnh liệt, có vẻ rất mâu thuẫn. Dù sao Phật cũng nói kiêng sát sinh, mà thánh tăng trên người có thánh quang này lại mở miệng mang theo sát ý.

”Cao thật, không hổ là Dương Thần, lợi dụng Táng Phật Cao Nguyên thu hút Tần Cửu Ca tới đây để trấn giết hắn, trí tuệ bực này cả Cửu Thiên Huyền Thảo cùng Đại Đạo Thần Hoàng vỗ ngựa cũng không đuổi kịp.”

“Táng Phật Cao Nguyên còn có số lượng lớn thiên kiêu yêu nghiệt bị chúng ta cảm hóa, đến lúc đó có thể cùng nhau ra tay trấn giết Tần Cửu Ca.”

m thanh vừa rồi lại vang lên bên tai thánh tăng Dương Thần. m thanh thật lạnh lẽo. Táng Phật Cao Nguyên sẽ là nơi chôn cất của Tần Cửu Ca!

Tần Cửu Ca tàn sát Thế Giới Chi Tử của bọn hắn, đã chọc vào ý chí thế giới, mẫu thân của bọn hắn rất tức giận, gửi bản nguyên thế giới giúp bọn hắn một tay, trấn giết Tần Cửu Ca. Thực lực của bọn hắn đã thông thiên từ sớm, đang hấp thu một bản nguyên thế giới, quả thực nghịch thiên, hơn nữa nơi này là Táng Phật Cao Nguyên. Trấn giết Tần Cửu Ca thật đúng là không phải nói đùa.

”Nếu thánh nữ nguyện ý trợ giúp chúng ta một tay thì tốt rồi.”

m giọng nói thầm lần thứ hai, có điều mang theo một chút thở dài.

Táng Phật Cao Nguyên cũng không phải một mình Dương Thần nắm trong tay, mà là hai người, một người khác là thánh nữ Táng Phật Cao Nguyên, Nguyệt Thần. Dương Thần và Nguyệt Thần một người nắm trong tay một nửa Táng Phật Cao Nguyên. Đương nhiên bây giờ Nguyệt Thần cũng không quản chuyện gì, chỉ có Dương Thần quản sự, cho nên thật ra lúc này Táng Phật Cao Nguyên hoàn toàn nằm dưới sự khống chế của Dương Thần. Nhưng nếu Nguyệt Thần bằng lòng trợ giúp bọn hắn, hành động trấn sát Tần Cửu Ca của bọn hắn sẽ càng thêm thuận lợi.

“Không sao, ở Táng Phật Cao Nguyên, ta có được lực lượng có thể so sánh với Thần Linh, còn nắm trong tay vô số thiên kiêu chí tôn, ở bên ngoài ta không giết được Tần Cửu Ca, nhưng nếu ở trong này trấn giết hắn cũng không khó.”

“Nơi này còn có thể áp chế thực lực của hắn, điều chúng ta phải làm là để Tần Cửu Ca bước vào Táng Phật Cao Nguyên.”

Thánh tăng tên là Dương Thần chắp hai tay lại, niệm Phật hiệu lần thứ hai. Đằng sau lưng tràn đầy ánh sáng Phật chiếu rọi. Hiển nhiên là một cao tăng đắc đạo. Ở một diễn biến khác, Tần Cửu Ca cũng sắp đến Táng Phật Cao Nguyên.

”Phật quang đó hơi kỳ lạ.”

Chương 892: Phật Đạo không phải là một loại Ma Đạo?

Chương 892: Phật Đạo không phải là một loại Ma Đạo?

Viêm Linh Cơ cảm thụ Phật quang trong hư không một chút, trong lòng hơi cảnh giác. Phật quang hoặc là ma quang, có thể tẩy não sinh

linh. Nếu như cảm thụ loại Phật quang nhiều hơn, nói không chừng sẽ một lòng hướng Phật mà không nghĩ đến nó.

Tần Cửu Ca gật đầu, loại Phật quang này rõ ràng không giống Phật quang của Thái Cổ Tiên Vực. Thái Cổ Tiên Vực có một chủng tộc chuyên tu Phật, loại hào quang này chỉ có cao nhân Phật môn mới có. Nhưng Phật quang nơi này làm cho người ta có cảm giác thánh khiết lại mang theo dục niệm, có thể gợi lên thất tình lục dục của con người.

”Có khí tức của bản nguyên thế giới.”

Tần Cửu Ca bỗng nhiên cảm nhận được từ trong Phật quang một khí tức quen thuộc. Khí tức của bản nguyên thế giới. Mắt Tần Cửu Ca hơi vui mừng, xem ra hắn đến Táng Phật Cao Nguyên là đúng rồi. Phật quang nơi có khí tức bản nguyên thế giới, có nghĩa là trong Táng Phật Cao Nguyên có Thế Giới Chi Tử.

Tần Cửu Ca vào Táng Phật Cao Nguyên. Lúc nơi đây đã có rất nhiều sinh linh cũng đang đi tới lộ trình nơi sâu nhất của Táng Phật Cao Nguyên, vì nơi đó có nhân vật chí tôn đang luận Phật. Nghe đồn chỉ cần luận thắng tất cả cao tăng chùa trên Táng Phật Cao Nguyên thì có thể đạt được thông thiên tạo hóa một lần. Đương nhiên thiên đại tạo hóa cụ thể là cái gì, cũng không có ai biết. Có tin đồn là Phật giáo cổ pháp, hoặc Phật khí chí bảo của Phật giáo, có thể trấn áp tất cả tà ma tai họa. Còn có lời đồn đãi, thân thể Nguyệt Thần là thần thể Thái m, bản nguyên Thái m chí bảo vang dội cổ kim, mà tạo hóa có thể thảo luận song tu chi đạo cùng thánh nữ Nguyệt Thần Táng Phật Cao Nguyên. Có điều lời đồn là vớ vẩn nhất, nhân vật Nguyệt Thần Táng Phật Cao Nguyên giống như bồ tát trên trời, làm sao có thể thảo luận song tu chi đạo cùng nam tử? Tất nhiên điều kiện tiên quyết là ngươi có thể luận thắng tất cả các tăng nhân.

”Công tử, nhiều sinh linh đã vô tình bị Phật âm mê hoặc.”

Vẻ mặt Viêm Linh Cơ khẽ thay đổi nhìn sinh linh đang đi vào sâu trong Táng Phật Cao Nguyên. Những sinh linh trong mắt tràn đầy Phật ý. Nhưng xem ra rất nhiều sinh linh trong mắt tràn ngập Phật ý cũng không biết mình thân đã hãm vào Phật đạo.

”Chẳng lẽ Phật đạo không phải là một loại ma đạo khác hay sao?”

Tần Cửu Ca mắt hơi thâm trầm nói. Hắn không phủ nhận Phật đạo có thánh tăng cái thế lấy việc cứu tế thương sinh làm nguyện vọng to lớn. Nhưng dạng tồn tại đó sẽ có được bao nhiêu người? Giống như kiếp trước, Phật của ta không độ kẻ nghèo. Những lời tuy rằng đơn

giản nhưng lại giải thích đạo lý lớn nhất thế gian. Nếu không có lợi ích ai sẽ làm việc cho ngươi? Nếu ngươi nghèo đến nỗi ngay cả tiền nhanh khói Phật môn cũng không có, xác suất lớn là không ai bằng lòng để ý tới ngươi.

”Phật đạo là một loại ma đạo khác.”

Viêm Linh Cơ yên lặng nói, trong lòng nhất thời có một chút cảm ngộ. Phật là ma, ma cũng là Phật. Chẳng qua bề ngoài thêm rất nhiều trang sức, tương đương với vải che mặt. Công tử lĩnh ngộ quả nhiên thấu triệt. Tần Cửu Ca nhanh chóng lấy tốc độ nửa ngày sau lập tức đến chỗ sâu của Táng Phật Cao Nguyên. Lúc Táng Phật Cao Nguyên sâu có rất nhiều sinh linh đều nín thở, một đôi mắt không có liếc nhìn chỗ khác dù chỉ nửa khắc nhìn cuộc luận Phật chi tranh xa xa.

”A di đà Phật——”

Một tiếng Phật hiệu từ trong một ngôi chùa truyền ra bên ngoài, ánh sáng Phật bao phủ vô tận. Phật quang trông rất yên bình và ấm áp. Ta đây đi dưới Phật quang, dường như cả người đều sẽ quên đi đau khổ.

”Đi thôi.”

Nơi đây có tu sĩ mắt kinh hãi, Phật âm đầy trời vọt vào trong đầu bọn hắn, để cho bọn hắn có loại ý niệm cúng bái trong đầu. Có tâm tình ổn định mới chống đỡ được Phật âm đầy trời. Cũng có đạo tâm không ổn định, lập tức ngồi xếp bằng trên mặt đất, hai tay chắp lại, khuôn mặt hoài niệm một tiếng Phật hiệu A Di Đà Phật.

”Táng Phật Cao Nguyên quả nhiên kỳ lạ!”

Một ít thiên kiêu không bị đạo Phật âm giáo hóa trong mắt có vẻ kinh hãi không ngừng. Tuy rằng bọn hắn chống lại Phật âm đầy trời, nhưng trong lòng đối với Táng Phật Cao Nguyên vẫn có kiêng kỵ rất sâu như như cũ.

“Bạch Y Thần Vương đã trải qua hai chùa cuối cùng.”

Lúc, mắt của đông đảo thiên kiêu yêu nghiệt đều rất kinh hãi nhìn về phía xa, Tần Thái Hư đã đến ngôi chùa áp chót trong một trăm lẻ tám chùa. Nếu vượt qua một ngồi chùa nữa, sau đó đến ngôi chùa cuối cùng, chỉ cần vượt qua ngôi chùa cuối cùng, Tần Thái Hư có thể đạt được tạo hóa nghịch thiên trong truyền thuyết của Táng Phật Cao Nguyên. Và ngay tại lúc hoa sen vàng nở rộ khắp trời, thánh quang Phật đạo chảy xuôi trời đất, bốn phương tám hướng có hư ảnh La

Hán xuất hiện, có người mặt hòa bình, có người lộ ra vẻ dữ tợn, cũng có người lạnh nhạt thế gian, vân vân. Có thể nói là Phật ảnh đầy trời mỗi người đều có tướng mạo riêng. Tượng Phật chúng sinh. Giống nhau là mỗi một hư ảnh La Hán đều mang theo khí tức khiến người ta trầm luân.

Ầm ầm!

"Nam mô A Di Đà Phật."

Phật hiệu quét ngang Táng Phật Cao Nguyên một lần nữa, chỉ có điều lần chủ yếu cuốn lấy đối tượng là nam tử áo trắng ngồi xếp bằng trên hư không. Sau lưng nam tử áo trắng mơ hồ có thần hoàn vờn quanh, có vẻ thần dị vô cùng.

Sau một lúc, nam tử áo trắng chậm rãi ngẩng đầu lên, chắp tay thở dài.

"Thua rồi."

Chương 893: Nếu không cẩn thận ta cũng sẽ trầm mê

Chương 893: Nếu không cẩn thận ta cũng sẽ trầm mê

Nam tử áo trắng nói xong, tiếng ồn ào vang lên. Ngay cả Bạch Y Thần Vương danh chấn Chư Thiên Chi Địa cũng bại, luận Phật chi đạo của Táng Phật Cao Nguyên khó khăn có thể tưởng tượng được.

"Thần Vương mạnh như vậy cũng thua, khoảng thời gian trước Nhân Vương điện thuần huyết cũng bại, còn ai có thể chống lại được một trăm lẻ tám Phật âm của Táng Phật Cao Nguyên?"

Có thiên kiêu có vẻ cực kỳ khiếp sợ nói. Ngay từ đầu Thần Vương mạnh như vậy, có một số chùa âm thanh luận đạo còn chưa qua nửa canh giờ, lập tức vượt qua mạnh mẽ. Rất nhiều người đều cảm thấy Bạch Y Thần Vương có thể vượt qua một trăm lẻ tám ngôi chùa ở Táng Phật Cao Nguyên, đạt được tạo hóa huyền thoại. Nhưng bây giờ Thần Vương mạnh mẽ vô cùng lại bại! Thất bại ở ngôi chùa thứ một trăm linh bảy. Chẳng lẽ không ai có thể vượt qua một trăm lẻ tám ngôi chùa sao?

Tần Thái Hư nói xong, lập tức đứng dậy, bái lạy Phật trước mắt, ánh

mắt bình thản, không có khổ sở đau lòng không cam lòng sau khi thất bại, đôi mắt cũng không bị Phật âm xâm nhập làm đờ đẫn.

”Thái Hư thụ giáo.”

Tần Thái Hư bình thản nói với đại Phật trước mặt. Sau đó chậm rãi rời khỏi ngôi chùa.

”Công tử, những Phật âm rất cao thâm, nếu không cẩn thận, ta cảm thấy ta cũng sẽ trầm mê.”

Viêm Linh Cơ nhìn Tần Cửu Ca chăm chú nói. Phật pháp ở đây hiển nhiên cao thâm hơn Phật pháp bên ngoài Táng Phật Cao Nguyên. Tần Cửu Ca nghe xong, mắt lập tức nhìn về phía chùa xa xa.

”Công tử, ngươi muốn vào trong những ngôi chùa sao?”

Viêm Linh Cơ hơi khẩn trương nói. Những Phật âm này quá mức kỳ lạ. Tần Cửu Ca gật đầu, không đề cập đến chuyện Tần Diệu Y bị nhốt trong cao nguyên Tán Phật. Hơn nữa bản nguyên thế giới cũng chắc chắn ở trong đó. Tần Cửu Ca sẽ không bỏ qua bản nguyên thế giới.

Bỗng nhiên, một tăng nhân sau lưng mơ hồ có hào quang thánh khiết vô tận lơ lửng trên chùa, mắt híp lại nhìn về phía Tần Cửu Ca.

”Hắn đến rồi.”

Tăng nhân chậm rãi lên tiếng nói. Vừa dứt lời, Táng Phật Cao Nguyên lại xuất hiện Phật âm vô tận. Mắt Tần Cửu Ca cũng nhìn về phía tăng nhân. Hai mắt nhìn nhau. Một ít thiên tài yêu nghiệt đến nơi này cũng nhìn về phía Tần Cửu Ca.

”Đây là…?”

Lập tức có một yêu nghiệt trong lòng nhanh chóng tự hỏi, sau đó một khắc, hắn lập tức ngẩng đầu lên mạnh mẽ.

”Tần tộc… Đạo Tử, Tần Cửu Ca?”

Giọng nói rất là khiếp sợ, hiển nhiên có thể gặp được Đạo Tử Tần tộc trong truyền thuyết ở nơi này làm cho hắn cảm giác không thể tin nổi. Dù sao Đạo Tử Tần tộc luôn là nhân vật thần long trên trời.

”Á, quả nhiên là Đạo Tử Tần tộc. Nghe nói mấy ngày trước có một yêu nghiệt Tần tộc bị nhốt trong Táng Phật Cao Nguyên, chắc là Đạo Tử Tần tộc tới cứu yêu nghiệt Tần tộc kia.”

Tần Cửu Ca đến, tiếng nghị luận bốn phía càng ngày càng nhiều. Nhân Vương điện thuần huyết, Bạch Y Thần Vương Tần Thái Hư đã đến đây, bây giờ lại có một Đạo Tử Tần tộc tới.

"Chắc là Tần Đạo Tử cũng là tới đây vượt qua một trăm lẻ tám chùa, cũng không biết Tần Đạo Tử có thể đến chùa thứ mấy. Tần Đạo Tử có thể phá vỡ kỷ lục Bạch Y Thần Vương để lại hay không."

Trong lòng tất cả sinh linh ở đây đột nhiên tò mò. Cho dù là ở Thái Cổ Tiên Vực hay là Chư Thiên Chi Địa, tư chất vô song, Tần Đạo Tử của Thái Cổ Tiên Vực tiên tộc hội biểu hiện như thế nào ở chỗ luận Phật? Có thể phá vỡ kỷ lục Bạch Y Thần Vương Tần Thái Hư hay không. Có thể vượt qua một trăm lẻ tám ngôi chùa?

Có vài người cho dù xuất hiện ở đâu, không cần làm gì, không cần nói gì, chỉ cần xuất hiện nhất định trở thành tiêu điểm toàn trường. Tần Cửu Ca hiển nhiên là nhân vật như vậy.

"Tần Đạo Tử khởi hành rồi, Tần Đạo Tử cũng muốn đặt chân đến một trăm lẻ tám ngôi chùa!"

"Mau xem, Tần Đạo Tử muốn lên một trăm lẻ tám ngôi chùa kìa."

"Ta muốn xem Phật âm đầy trời có năng lực làm gì ta?"

Tần Cửu Ca đặt chân vào hư không, bắt đầu xông vào chùa, luận Phật pháp. Giống như thiên kiêu yêu nghiệt xông vào chùa luận Phật pháp, hắn cực kỳ cẩn thận. Cho dù là Bạch Y Thần Vương Tần Thái Hư cùng nhân tổ thuần huyết Nhân Vương điện đặt chân vào những ngôi chùa luận Phật cũng phải thận trọng chờ đợi. Nếu bọn hắn không cẩn thận, bọn hắn có thể bị lật thuyền trong mương. Nhưng Tần Cửu Ca lại nhàn nhã cất bước, thần sắc thong dong vào trong ngôi chùa thứ nhất, thoáng chốc Phật âm tràn ngập.

Sinh linh toàn trường đều nín thở, mắt tập trung vào Tần Cửu Ca không chớp, sợ bỏ lỡ hình ảnh khiến người ta khiếp sợ. Bọn hắn rất muốn biết Đạo Tử Tần tộc cực mạnh danh chấn Thái Cổ Tiên Vực và Chư Thiên Chi Địa Tần Cửu Ca trình độ yêu nghiệt không thể tưởng tượng được, có thể phá vỡ kỷ lục Bạch Y Thần Vương Tần Thái Hư hay không. Có thể đạt được tạo hóa nghịch thiên trong truyền thuyết Táng Phật Cao Nguyên không?

Rất nhiều người nhìn thẳng vào Tần Cửu Ca. Lúc này Tần Cửu Ca khí chất vô song, giống như tiên nhân hạ phàm, trong nháy mắt lập tức đột phá ngôi chùa thứ nhất.

”Quá nhanh.”

Chương 894: Đại Đạo Chân Ngôn

Chương 894: Đại Đạo Chân Ngôn

Tu sĩ bốn phía nhìn thấy cảnh này trong lòng nhất thời thốt lên thành tiếng. Không phải do Đạo Tử Tần tộc có thể đột phá ngôi chùa thứ nhất. Với thực lực của Đạo Tử Tần tộc, ngôi chùa thứ nhất không phải là chuyện nhỏ sao? Điều bọn hắn thốt lên là tốc độ mà Đạo Tử Tần tộc đã đột phá ngôi chùa nhanh hơn nhiều so với Bạch Y Thần Vương vừa rồi.

Trên người Tần Cửu Ca dần dần có Phật quang xuất hiện, không dừng lại lâu, hắn trực tiếp vọt tới ngôi chùa tiếp theo.

Tần Cửu Ca nhanh chóng vượt qua một trăm ngôi chùa. Phật quang trên người cũng càng thêm nồng đậm. Từ xa nhìn Đạo Tử Tần tộc lúc, rất nhiều người có cảm giác giống như đang nhìn một vị Phật. Một vị đại Phật có tính ngập trời.

”Vượt qua một trăm ngôi chùa rồi.”

Rất nhiều sinh linh tán thưởng, bất quá cũng không cảm thấy bất ngờ chút nào. Trong lòng mọi người đều biết Tần Cửu Ca đương đại của Tiên Cổ Tần tộc có thực lực. Không ai dám xem thường, những kẻ xem thường đều đã toi đời rồi.

Có điều, sau một trăm ngôi chùa, mỗi một ngôi chùa đều có Phật tính ngập trời.

”Đạo Tử Tần tộc có thể vượt qua mấy ngôi chùa nữa sau một trăm ngôi chùa?”

Rất nhiều sinh linh trong lòng âm thầm nói.

”Bây giờ mỗi một ngôi chùa đều có Phật quang thông thiên, cho dù là Đạo Tử Tần tộc cũng phải xem xét cẩn thận.”

Tuy nhiên, ngay sau đó, Tần Cửu Ca lại nhanh chóng bước ra từ ngôi chùa đó. Phảng phất như hoàn toàn không có diễn ra buổi lý luận đại đạo.

Choáng quá!

Chấn động quá!

Hoàn toàn không thể tin được!

Phải biết rằng sau một trăm ngôi chùa, mỗi một ngôi chùa đều có Phật quang tung hoành, bên trong có đại Phật đáng sợ luận đạo. Cho dù là lúc này Dương Thần xa xa cũng ngây người một chút. Là một trong những người kiểm soát cao nguyên chôn cất Phật giáo, đương nhiên hắn biết sau một trăm ngôi chùa, cần phải có lĩnh ngộ đại đạo sâu bao nhiêu mới có thể bước qua, chứ đừng nói là chỉ cần một chút thời gian là có thể bước qua.

Không chút khách sáo mà nói, bây giờ lĩnh ngộ đại đạo của Tần Cửu Ca đã đi đến trình độ đại đạo chân ngôn. Mỗi lời nói và hành động đều phù hợp với khái niệm đại đạo. Với triết lý của nhà Phật là: Ta là Như Lai!

Tần Cửu Ca không để ý người quanh vây đang chấn động, vẫn tiếp tục luận đạo với ngôi chùa tiếp theo.

Không lâu sau, Tần Cửu Ca đã đến ngôi chùa cổ vừa rồi Bạch Y Thần Vương Tần Thái Hư bại trận. Vẫn là người tản ra Phật đạo thánh quang như lúc trước.

”Nam mô A Di Đà Phật, thí chủ ngươi sát khí quá nặng, sao không quy y Phật môn ta, tẩy sạch sát nghiệt sinh linh.”

Lão tăng nhân chắp hai tay lại, niệm một tiếng Phật hiệu, từng đóa sen vàng nở rộ. Giọng nói tuy rằng bình tĩnh, nhưng mang theo một chút bá đạo.

”Luận đạo thì luận đạo đi, muốn bản đạo tử quy y Phật môn, sợ sau khi đi vào, các ngươi sẽ cầu bản đạo tử đi ra.”

Tần Cửu Ca nói giọng bình tĩnh. Còn muốn hắn quy y cửa Phật? Cửa Phật có xứng không? Cho dù là căn cơ vạn Phật , nguồn gốc chư la hán bồ tát, Phật tộc của Thái Cổ Tiên Vực ở trước mặt Tiên Cổ Tần tộc tính là gì? Còn muốn hắn quy y theo Phật? Nếu đây không phải là một trò đùa thì là gì?

Lão Phật thở dài một tiếng, nói: “Thí chủ sát tính quá nặng, còn lây nhiễm nhân quả thiên địa, tương lai nhất định sẽ có một kiếp, trời muốn chôn ngươi, đất muốn diệt ngươi.”

“Tại sao không buông bỏ đồ đao, lập địa thành Phật.”

“Tẩy sạch lục căn, trở thành người tự tại, đi đến cực lạc.”

“A di đà Phật, thí chủ xin hãy suy nghĩ thật kỹ.”

Lão Phật lại niệm Phật hiệu một lần nữa, sau lưng có Phật quang thánh khiết vạn trượng bao phủ.

Trong lúc nhất thời, lão Phật rất giống một cao tăng đắc đạo, khiến cho người ta không khỏi cảm thấy tin tưởng. Tần Cửu Ca im lặng một chút, trên mặt hiện ra tươi cười, ung dung nói:

“Chư thiên Thần Phật còn không xứng.”

Giọng nói tuy rằng bình thản, nhưng lại mang theo khinh thường tràn trề. Hiển nhiên đối với cái gọi là Phật cũng không có lòng kính sợ một chút nào.”

Lão Phật ngươi nói ngươi tin Phật, vậy bản đạo tử hỏi ngươi, Phật là như thế nào? Tần Cửu Ca cất giọng sắc bén nhìn lão Phật trước mặt. Lão Phật hẳn là Phật tự thân Táng Phật Cao Nguyên sinh ra, cũng không phải là sinh linh tu luyện mà thành. Mà là Phật do Táng Phật Cao Nguyên sinh ra, là Phật trời sinh.

Đức Phật là gì?

Lúc này ngay cả Bạch Y Thần Vương xa xa cũng tự hỏi. Người ta nói ngã Phật ngã Phật, quy y ngã Phật, ngã Phật có đại từ bi. Nhưng cụ thể mà nói thì Phật là cái gì?

Chương 895: Ta chính là Đạo

Chương 895: Ta chính là Đạo

Lão Phật im lặng một lát, lên tiếng nói:

”Người giải cứu chúng sinh chính là Phật.”

“Buông bỏ đồ đao là Phật.”

Đáp án khiến cho rất nhiều yêu nghiệt xung quanh đều âm thầm gật đầu. Giải cứu chúng sinh thực sự là triết lý tối cao của cửa Phật. Nói như vậy có vẻ như không có gì sai. Nhưng mà Tần Cửu Ca lại lắc đầu:

”Sai lầm lớn, nếu ta tàn sát một sinh linh, sau đó lại đi giải cứu một

sinh linh khác, như vậy ta là Phật sao?"

"Buông hạ đồ đao, lập địa thành Phật trong miệng các ngươi cũng là rắm thúi."

Giọng nói rất lạnh lùng, hiển nhiên rất khinh thường triết lý kia của Phật.

Lão Phật sửng sốt một chút, không nói gì, hắn rất muốn phản bác, nhưng ngẫm lại lời nói của Tần Cửu Ca, lại cảm thấy lời nói bị chặn trong lòng, trong lúc nhất thời không biết nên nói gì. Lời tuy rằng đơn giản, nhưng lại phối hợp với đại đạo của Tần Cửu Ca đi thẳng vào lòng người.

Lão Phật im lặng một hồi, nhìn Tần Cửu Ca hỏi: "Nếu thí chủ hỏi ta thế nào là Phật, vậy bần tăng hỏi ngươi đạo là gì?"

Ngươi hỏi ta thế nào là Phật, vậy ta lập tức hỏi ngươi thế nào là đạo! Vì ngươi nghĩ rằng đạo lý của Phật là sai. Vậy ta hỏi ngươi đạo là gì. Ngươi có thể trả lời như thế nào.

Thế nhưng Tần Cửu Ca cực kỳ bình tĩnh nói:

"Ta chính là đạo."

Lời vừa nói ra, thiên kiêu yêu nghiệt bốn phía thần sắc tràn đầy chấn động.

"Ta chính là đạo."

Bạch Y Thần Vương xa xa nghe vậy, trong lòng không chỉ lẩm bẩm nói, mà mắt còn nhìn về phía Đạo Tử Tiên Cổ Tần tộc trong truyền thuyết. Trong lòng nói không rung động là giả. Nơi là thế giới có đại đạo pháp tắc tồn tại, mấy chữ này không phải ai cũng có thể nói, ai cũng dám nói. Nói ra là phải gánh vác thiên đại nhân quả. Hơn nữa câu trả lời này rất hoàn hảo. Ta là đạo, đạo chính là ta, đây là có ý ta chính là vô địch. Ngươi muốn bới lông tìm vết cũng không có cách nào, vì trong triết lý của ta, ta chính là đạo! Nhưng ngươi lại không thể nói hắn cưỡng từ đoạt lý. Thế giới của người tu hành vốn có ý nghĩa này, hoặc là nói mỗi một người tu hành đều muốn đạt tới cảnh giới này. Nhưng trên con đường tu hành lại có mấy người có thể đạt tới cảnh giới này chứ? Tất nhiên rồi. Người bình thường nói nhất định sẽ bị người ta nói là rác rưởi, phế vật, kẻ như ngươi vậy còn nói ngươi chính là đạo?

Nhưng nếu là Tần Cửu Ca, yêu nghiệt nhất định lưu danh trong cổ

sử, quả thật ý niệm này khiến người ta khó có thể phản bác.

Lão tăng đương nhiên cũng biết.

Nhìn Tần Cửu Ca trước mặt, lão tăng chắp hai tay lại, niệm một tiếng Phật hiệu, sau lưng Phật quang đại chấn. Chuẩn bị đặt câu hỏi lần lần đầu tiên. Nhưng mà sau một khắc, một âm thanh chậm rãi truyền vào trong tai lão tăng làm cho lão tăng thở dài một tiếng, nói:

“Thí chủ mời qua.”

Nói xong, cả người lập tức hóa thành Phật quang bay vào trong chùa của hắn. Hắn vốn không phải là con người, chỉ là ý chí Phật niệm của Táng Phật Cao Nguyên biến thành, không thuộc quản lý của Dương Thần mà thuộc về Nguyệt Thần.Vừa rồi Nguyệt Thần đã truyền âm cho hắn. Nhưng những người còn lại ở phía xa không biết tình hình cụ thể. Tình huống mà bọn hắn nhìn thấy là lão tăng phụ trách chùa thứ một trăm linh bảy bỏ đi. Điều có nghĩa là hắn đã thất bại. Đạo Tử Tần tộc luận đạo thành công.

”Tần Đạo Tử đã vượt qua một trăm lẻ bảy ngôi chùa.”

Tần Đạo Tử thật sự là yêu nghiệt, quả nhiên kẻ yêu nghiệt thì dù ở nơi nào cũng là nhân vật yêu nghiệt.”

Một bộ phận sinh linh cổ xưa xung quanh thở dài một tiếng. Một số người ngươi nhìn thấy dù cho ngươi có làm thế nào cũng không so sánh được. Ngay cả khi ngươi nỗ lực hơn nữa, ngươi cũng chỉ thấy một thực tế tuyệt vọng. Nếu nỗ lực mà có ích, vậy thì cần thiên tài để làm gì? Mà nếu thiên tài càng nỗ lực hơn ngươi, càng làm cho ngươi tuyệt vọng hơn.

Phật quang vô tận bao phủ Tần Cửu Ca lần thứ hai, làm cho Tần Cửu Ca càng lúc càng giống một vị đại Phật cổ xưa.

”Đến ngôi chùa cuối cùng rồi.”

Bạch Y Thần Vương thở ra một hơi thật sâu, tranh luận đại đạo ở chùa cổ cũng không phải đơn giản nói mấy câu mà thôi, đồng thời còn phải chống lại Phật tính quấy nhiễu từ bốn phương tám hướng. Cho dù là lúc hắn cùng lão tăng luận đạo cũng phải giống như đang đi trên băng mỏng. Vì Phật tính xung quanh quá nồng đậm, nồng đậm đến mức ngươi chỉ có thể nói ra lời của bản tâm. Đây cũng là một trong những nguyên nhân khiến lão tăng không phản bác lời Tần Cửu Ca, vì đó bản tâm của Tần Cửu Ca.

”Cũng không biết Tần Cửu Ca có thể thành công vượt qua ngôi chùa cuối cùng hay không.”

Tần Thái Hư lúc cũng không khỏi tò mò. Đây cũng là chuyện trong lòng mọi người bốn phía đang nghĩ. Táng Phật Cao Nguyên xuất thế mấy ngày, đã có rất nhiều yêu nghiệt từ khắp nơi đến đây, nhưng đến bây giờ ngoại trừ Đạo Tử Tần tộc ra, cũng chỉ có Bạch Y Thần Vương Tần Thái Hư vượt qua nhiều chùa nhất.

Cho dù là Nhân tổ thuần huyết Nhân Vương điện cũng kém một chút. Nhưng bây giờ Bạch Y Thần Vương đã bại, chỉ còn Đạo Tử Tần tộc. Mà lúc này, ở một vị trí nào đó có bốn bóng người dừng chân.

Chương 896: Làm cho Tần Cửu Ca bỏ mạng

Chương 896: Làm cho Tần Cửu Ca bỏ mạng

Cầm đầu chính là một tăng nhân mặc áo cà sa màu vàng, sau lưng có ngàn vạn Phật quang. Chính là Dương Thần đang đối diện với Tần Cửu Ca. Một trong những người nắm Táng Phật Cao Nguyên trong tay, cũng đồng thời là người sở hữu bản nguyên thế giới của thế giới.

“Dương Thần, chúng ta xác định chờ một chút nữa mới ra tay sao?”

Sau lưng Dương Thần một bóng người trên người đều tản ra bản nguyên thế giới lên tiếng nói. Ngay cả khi đây là Táng Phật Cao Nguyên, sân nhà của bọn hắn nhưng nhóm của hắn đối với việc Tần Cửu Ca chém giết Cửu Thiên Huyền Thảo và Đại Đạo Thần Hoàng vẫn là cảm thấy cực kỳ kiêng kỵ.

Dương Thần híp mắt, nhất thời phá hủy cảm giác Phật đạo thánh khiết của hắn.

”Chờ một chút mặc kệ Tần Cửu Ca có thể vượt qua chùa cuối cùng hay không, chúng ta đều ra tay.”

“Chúng ta bố trí đại trận trước, bảo đảm có thể làm cho Tần Cửu Ca bỏ mạng trên Táng Phật Cao Nguyên.”

Trong giọng nói Dương Thần lạnh lùng mang theo sát ý. Quan hệ giữa Thế Giới Chi Tử và Tần Cửu Ca chắc chắn không thể hòa giải được. Chỉ có bất kỳ bên nào trong hai bên hoàn toàn chết mới có thể

bình ổn. Hơn nữa làm một trong những người nắm giữ nơi này, hắn biết nếu như Tần Cửu Ca thông qua một trăm lẻ tám ngôi chùa có thể đạt được cái gì. Một số tin đồn không phải là vô căn cứ. Ví dụ như nói Táng Phật Cao Nguyên nghịch thiên tạo hóa là song tu cùng Nguyệt Thần. Hắn biết đó là sự thật. Đương nhiên hắn cũng không tin Tần Cửu Ca có thể thông qua luận đạo của Nguyệt Thần. Có thể nói như vậy, trong một trăm lẻ tám ngôi chùa, một trăm lẻ bảy ngôi chùa cộng lại đều kém xa chùa cuối cùng.

Cho dù Dương Thần là Phật, qua nhiều năm như vậy hắn lại mến mộ Nguyệt Thần. Nhưng Nguyệt Thần lại tuân thủ quy củ nghiêm ngặt. Ai vượt qua một trăm lẻ tám ngôi chùa liền lập tức có cơ hội tu luyện đại đạo với nàng. Mà Dương Thần hắn từ đầu đến cuối đều không qua được ngôi chùa cuối cùng. Vì ngôi chùa cuối cùng Nguyệt Thần thủ hộ, hắn luận đạo luận không qua Nguyệt Thần.

”Được rồi.”

Sau lưng Dương Thần ba bóng người đồng loạt lên tiếng. Mấy Thế Giới Chi Tử còn lại, mỗi một người một mình hắn là đều không phải là đối thủ của Tần Cửu Ca. Nhưng nếu bọn hắn hợp lại với nhau, uy lực bộc phát ra chắc chắn làm cho người ta khó có thể tưởng tượng… Đối phương, Tần Cửu Ca bước vào chùa cuối cùng. Đập vào mắt hai nữ tử dung nhan tuyệt mỹ. Một nữ tử mặc bạch y, bàn tay nhỏ nhắn trắng trẻo mềm mại, dung nhan lại càng có loại cảm giác cao quý xuất trần. Cổ tay giống mềm mại, giữa hai hàng lông mày có một dấu đỏ nhỏ nhắn, lại không làm hỏng một chút mỹ cảm của nàng, mà mang lại cho mọi người một nhận khác, giống như Phật đạo bồ tát cũng giống như thánh nữ xuất thế. Một nữ tử khác thì mặc hồng y, ánh mắt sắc bén, cũng là người có dung nhan tuyệt mỹ, lại mang theo sự mê hoặc. Đương nhiên càng quan trọng hơn là hai “ngọn núi” cúi đầu không thấy chân. Đệ tử Tần tộc yêu nghiệt nhất thế hệ tiên cổ Tần tộc ngoại trừ Tần Cửu Ca và Hoang Cổ Thánh Thể Tần U Tiên ra. Thần nữ Diệu Y, Tần Diệu Y trời sinh mị thể, là báu vật tuyệt thế.

”Cửu Ca tiểu đệ đệ.”

Thấy nam tử vào trong chùa, Tần Diệu Y che miệng mình hơi kích động nói. Lại nhìn thấy Tần Cửu Ca lần nữa, nàng có một cảm giác nhà chúng ta có con trai mới trưởng thành. Cảm giác hơi vui mừng. Nàng còn nhớ rõ khi còn bé mình ôm Tần Cửu Ca, sau đó Tần Cửu Ca dùng sức nằm sấp trong ngực nàng. Đã rất lâu rồi không gặp lại.

“Diệu Y tỷ.”

Tần Cửu Ca cũng mỉm cười trả lời, sau đó mắt lập tức nhìn về phía nữ tử bên cạnh Tần Diệu Y. Nữ tử rất an tĩnh, không có nói gì, lại có nồng nặc Phật quang chiếu rọi. Cảm giác đầu tiên của Tần Cửu Ca chính là Phật đạo của nữ tử còn mạnh mẽ hơn với lão tăng vừa rồi.

Nhìn nữ tử trước mặt, cho dù là lấy đạo tâm của Tần Cửu Ca cũng cảm thấy hơi giác ngộ, giống như đang nhìn một bồ tát chân chính. Trên người vờn quanh thánh quang Phật Gia, đạo vận vô tận gia thân. Bất cứ ai có ý nghĩ xấu sau khi nhìn thấy nàng sẽ lập tức cảm thấy xấu hổ.

Tần Cửu Ca hơi nghi ngờ nhìn Tần Diệu Y. Không phải nói Tần Diệu Y bị vây ở Táng Phật Cao Nguyên sao? Nhưng sao bây giờ lại ở đây? Xem ra nàng cũng không có vẻ bị vây khốn.

Dường như là cảm nhận được mối nghi ngờ trong lòng Tần Cửu Ca, Tần Diệu Y lập tức bắt đầu giải thích. Nghe một hồi lâu, mắt Tần Cửu Ca hơi nheo lại, bình tĩnh nói:

“Diệu Y tỷ muốn đi theo nàng tu Phật sao?”

Giọng nói Tần Cửu Ca không có phẫn nộ cũng không có khiếp sợ, chỉ có sự bình tĩnh.

Mắt Tần Diệu Y trong suốt không gì sánh được, thần thức cũng hoàn hảo, cũng không có dáng vẻ bị Phật pháp tẩy lễ. Thế nên lời Tần Diệu Y nói đều là lời xuất phát từ trong lòng. Nếu tin tức đến tai Tiên Cổ Tần tộc, cũng không biết sẽ gây ra bao nhiêu sóng gió. Cho dù ở Thái Cổ Tiên Vực cũng sinh ra sóng to gió lớn.

Chương 897: Dám tập kích Tần Đạo Tử

Chương 898: Dám tập kích Tần Đạo Tử

Đây là nghi hoặc của tất cả mọi người, bộc phát khí tức khủng bố như vậy chắc chắn là muốn làm chuyện lớn.

Bỗng nhiên, một âm thanh lạnh lẽo vang lên trong hư không.

”Tần Cửu Ca, Táng Phật Cao Nguyên sẽ là nơi chôn xác của ngươi, báo ứng cho việc ngươi giết Thế Giới Chi Tử đã tới.”

Tiếng ầm ầm vang vọng trên Táng Phật Cao Nguyên, vang khắp xung

quanh hơn mười cổ vực. Phật ý ngập trời cùng sát ý ngập trời trộn lẫn với nhau. Hư không có cửu tiêu thần lôi vang lên, thần uy đầy trời bao trùm hơn mười cổ vực.

”Chuyện gì đang xảy ra vậy? Bây giờ có Thần Linh xuất thế sao?”

Cảm nhận được thần uy đầy trời, có một số sinh linh trong Cổ Vực đã muốn run rẩy. Bây giờ Chư Thiên Chi Địa xuất hiện một Thần Linh không phải là loạn sát sao?

”Thần Linh muốn trấn giết Đạo Tử Tần tộc Tần Cửu Ca.”

Tin tức nhanh chóng kích nổ bốn phương tám hướng. Thần Linh đầu tiên bên ngoài Chư Thiên Chi Địa xuất hiện là để trấn sát Đạo Tử Tần tộc! Còn có tin tức nào mạnh mẽ hơn thế nữa không?

“Vị Thần Linh kia nói là muốn báo thù Đạo Tử Tần tộc đã trấn sát Thế Giới Chi Tử.”

Chẳng lẽ vị Thần Linh đột nhiên xuất hiện cũng là Thế Giới Chi Tử sao?

Tất cả cảm nhận được thần uy, sinh linh nghe được những lời này trong lòng không khỏi tò mò.

Nếu như Thần Linh thật sự trấn giết Đạo Tử Tần tộc, Tiên Cổ Tần tộc chắc chắn sẽ bạo động. Đương nhiên bây giờ cũng không biết Thần Linh có thể giết chết Đạo Tử Tần tộc hay không?

Nếu như Thiên Tôn cửu trọng bình thường bị Thần Linh vây giết, không cần phải suy nghĩ làm gì, Thiên Tôn cửu trọng kia chắc chắn sẽ chết. Nhưng nếu là Đạo Tử đương đại của Tiên Cổ Tần tộc, vậy thật đúng là khó nói.

Quỷ mới biết Tiên Cổ Tần tộc có thủ đoạn gì? May mắn vẫn còn ở giữa Chư Thiên Chi Địa, nếu ở Thái Cổ Tiên Vực, phỏng chừng đã có Thần Vương thậm chí Đại Đế nhanh chóng đến đuổi giết Thần Linh kia. Thế lực cấm kỵ chán ghét nhất là lão già khi dễ vãn bối kia.

Đương nhiên nếu bọn hắn vì hậu bối của mình mà ra mặt khi dễ các vãn bối cổ tộc khác, vậy cứ cho là bọn hắn chưa nói gì. Rất là tiêu chuẩn kép, nhưng ngươi không có cách nào, vì nắm đấm chính là đạo lý lớn nhất.

Bây giờ ngoại giới chỉ biết tu vi Tần Cửu Ca là Thiên Tôn cửu trọng.

Thương Vực.

“Đạo Tử gặp nạn, tất cả người thuộc Tiên Cổ Tần tộc chỉ cần có thể đến được Táng Phật Cao Nguyên thì nhanh chóng dùng toàn bộ tốc độ nhanh nhất đi tới.”

Một âm thanh phẫn nộ vang vọng khắp Thương Vực. Cũng dám tập kích Đạo Tử Tiên Cổ Tần tộc nhà bọn hắn, cho dù là Thần Linh cũng phải quỳ!

Nghe được hiệu lệnh Tần tộc, Thiên Tôn cảnh giới cao cấp đều dùng tốc độ khủng bố nhất của mình đi tới Táng Phật Cao Nguyên. Cùng lúc đó cũng có rất nhiều chủng tộc thiên kiêu yêu nghiệt muốn xem náo nhiệt đi tới Táng Phật Cao Nguyên, muốn xem những khoảnh khắc ghi lại trong lịch sử.

Mà ở một diễn biến khác, Táng Phật Cao Nguyên đã tràn đầy Phật âm vây quanh, hoa sen vàng nở rộ đầy trời. Có vô số thiên kiêu yêu nghiệt có đôi mắt thành kính đồng loạt dừng lại ở hư không. Dẫn đầu là Dương Thần cùng ba người còn lại có bản nguyên thế giới .

”Trận thế thật đáng sợ!”

Có sinh linh cổ xưa cả người run rẩy lên tiếng. Nếu như những người này đồng thời vây giết hắn, phỏng chừng chỉ cần một giây là có thể giết chết hắn.

“Táng Phật Cao Nguyên có rất nhiều Thiên Tôn cửu trọng, nhiều Thiên Tôn như vậy, sợ là bán thần mạnh mẽ hơn nữa cũng trốn không thoát, huống chi bây giờ còn có một Thần Linh.”

Quả thực ai đến ai chết a, thủ đoạn quyết định của Thế Giới Chi Tử trong Táng Phật Cao Nguyên thật dứt khoát.

”Không dừng lại thế, ngươi cảm giác không chỉ có nơi này mà còn có đại trận dâng lên, xem ra là đã mưu tính xong từ trước.”

Một sinh linh cổ xưa khác chấn động nói. xung quanh đã có rất nhiều chư thiên la hán bồ tát ngồi ngay ngắn, mỗi vị đều trợn mắt. Đã có rất nhiều người nhận ra, đây là sát trận trong truyền thuyết Phật môn, ba mươi hai trợn mắt kim cương trận.

”Thế Giới Chi Tử nơi đây có tâm muốn trấn giết Tần Đạo Tử rất mãnh liệt.”

Mọi người xung quanh thảo luận với nhau. Táng Phật Cao Nguyên

bùng phát sức mạnh khủng khiếp, ngưng tụ một đại Phật, tay cầm kim cương, lòng bàn tay muốn chụp lại.

”Tần Cửu Ca, đi chết đi, thế giới sẽ không tha cho ngươi.”

Một Thế Giới Chi Tử ở hư không châm biếm cười ra tiếng. Hắn nghĩ nơi này không chỉ có thiên la địa võng, còn có vô số tín đồ Phật đạo, Phật đạo thánh mang, còn không giải quyết được cảnh giới bán thần Tần Cửu Ca hay sao. Hắn biết một mình hắn đánh không thắng Tần Cửu Ca. Một người đánh hắn chính là hành vi tặng đầu cho người ta, nên cho dù hắn đạt được bản nguyên thế giới lần nữa hắn cũng không đi tìm Tần Cửu Ca gây phiền toái. Nhưng bây giờ Thế Giới Chi Tử bọn hắn đồng loạt ra tay cộng thêm lực lượng Táng Phật Cao Nguyên, Dương Thần càng nhờ vào Táng Phật Cao Nguyên trở thành một Thần Linh, tuy rằng không có cốt cách Thần Linh, nhưng vẫn là một Thần Linh, chắc chắn bán thần không thể so sánh được. Chẳng lẽ lúc đó việc bọn hắn làm vẫn là hành vi tặng đầu người hay sao?

Chương 898: Dám tập kích Tần Đạo Tử

Chương 898: Dám tập kích Tần Đạo Tử

Đây là nghi hoặc của tất cả mọi người, bộc phát khí tức khủng bố như vậy chắc chắn là muốn làm chuyện lớn.

Bỗng nhiên, một âm thanh lạnh lẽo vang lên trong hư không.

”Tần Cửu Ca, Táng Phật Cao Nguyên sẽ là nơi chôn xác của ngươi, báo ứng cho việc ngươi giết Thế Giới Chi Tử đã tới.”

Tiếng ầm ầm vang vọng trên Táng Phật Cao Nguyên, vang khắp xung quanh hơn mười cổ vực. Phật ý ngập trời cùng sát ý ngập trời trộn lẫn với nhau. Hư không có cửu tiêu thần lôi vang lên, thần uy đầy trời bao trùm hơn mười cổ vực.

”Chuyện gì đang xảy ra vậy? Bây giờ có Thần Linh xuất thế sao?”

Cảm nhận được thần uy đầy trời, có một số sinh linh trong Cổ Vực đã muốn run rẩy. Bây giờ Chư Thiên Chi Địa xuất hiện một Thần Linh không phải là loạn sát sao?

”Thần Linh muốn trấn giết Đạo Tử Tần tộc Tần Cửu Ca.”

Tin tức nhanh chóng kích nổ bốn phương tám hướng. Thần Linh đầu tiên bên ngoài Chư Thiên Chi Địa xuất hiện là để trấn sát Đạo Tử Tần tộc! Còn có tin tức nào mạnh mẽ hơn thế nữa không?

“Vị Thần Linh kia nói là muốn báo thù Đạo Tử Tần tộc đã trấn sát Thế Giới Chi Tử.”

Chẳng lẽ vị Thần Linh đột nhiên xuất hiện cũng là Thế Giới Chi Tử sao?

Tất cả cảm nhận được thần uy, sinh linh nghe được những lời này trong lòng không khỏi tò mò.

Nếu như Thần Linh thật sự trấn giết Đạo Tử Tần tộc, Tiên Cổ Tần tộc chắc chắn sẽ bạo động. Đương nhiên bây giờ cũng không biết Thần Linh có thể giết chết Đạo Tử Tần tộc hay không?

Nếu như Thiên Tôn cửu trọng bình thường bị Thần Linh vây giết, không cần phải suy nghĩ làm gì, Thiên Tôn cửu trọng kia chắc chắn sẽ chết. Nhưng nếu là Đạo Tử đương đại của Tiên Cổ Tần tộc, vậy thật đúng là khó nói.

Quỷ mới biết Tiên Cổ Tần tộc có thủ đoạn gì? May mắn vẫn còn ở giữa Chư Thiên Chi Địa, nếu ở Thái Cổ Tiên Vực, phỏng chừng đã có Thần Vương thậm chí Đại Đế nhanh chóng đến đuổi giết Thần Linh kia. Thế lực cấm kỵ chán ghét nhất là lão già khi dễ vãn bối kia.

Đương nhiên nếu bọn hắn vì hậu bối của mình mà ra mặt khi dễ các vãn bối cổ tộc khác, vậy cứ cho là bọn hắn chưa nói gì. Rất là tiêu chuẩn kép, nhưng ngươi không có cách nào, vì nắm đấm chính là đạo lý lớn nhất.

Bây giờ ngoại giới chỉ biết tu vi Tần Cửu Ca là Thiên Tôn cửu trọng.

Thương Vực.

“Đạo Tử gặp nạn, tất cả người thuộc Tiên Cổ Tần tộc chỉ cần có thể đến được Táng Phật Cao Nguyên thì nhanh chóng dùng toàn bộ tốc độ nhanh nhất đi tới.”

Một âm thanh phẫn nộ vang vọng khắp Thương Vực. Cũng dám tập kích Đạo Tử Tiên Cổ Tần tộc nhà bọn hắn, cho dù là Thần Linh cũng phải quỳ!

Nghe được hiệu lệnh Tần tộc, Thiên Tôn cảnh giới cao cấp đều dùng tốc độ khủng bố nhất của mình đi tới Táng Phật Cao Nguyên. Cùng

lúc đó cũng có rất nhiều chủng tộc thiên kiêu yêu nghiệt muốn xem náo nhiệt đi tới Táng Phật Cao Nguyên, muốn xem những khoảnh khắc ghi lại trong lịch sử.

Mà ở một diễn biến khác, Táng Phật Cao Nguyên đã tràn đầy Phật âm vây quanh, hoa sen vàng nở rộ đầy trời. Có vô số thiên kiêu yêu nghiệt có đôi mắt thành kính đồng loạt dừng lại ở hư không. Dẫn đầu là Dương Thần cùng ba người còn lại có bản nguyên thế giới .

”Trận thế thật đáng sợ!”

Có sinh linh cổ xưa cả người run rẩy lên tiếng. Nếu như những người này đồng thời vây giết hắn, phỏng chừng chỉ cần một giây là có thể giết chết hắn.

“Táng Phật Cao Nguyên có rất nhiều Thiên Tôn cửu trọng, nhiều Thiên Tôn như vậy, sợ là bán thần mạnh mẽ hơn nữa cũng trốn không thoát, huống chi bây giờ còn có một Thần Linh.”

Quả thực ai đến ai chết a, thủ đoạn quyết định của Thế Giới Chi Tử trong Táng Phật Cao Nguyên thật dứt khoát.

”Không dừng lại thế, ngươi cảm giác không chỉ có nơi này mà còn có đại trận dâng lên, xem ra là đã mưu tính xong từ trước.”

Một sinh linh cổ xưa khác chấn động nói. xung quanh đã có rất nhiều chư thiên la hán bồ tát ngồi ngay ngắn, mỗi vị đều trợn mắt. Đã có rất nhiều người nhận ra, đây là sát trận trong truyền thuyết Phật môn, ba mươi hai trợn mắt kim cương trận.

”Thế Giới Chi Tử nơi đây có tâm muốn trấn giết Tần Đạo Tử rất mãnh liệt.”

Mọi người xung quanh thảo luận với nhau. Táng Phật Cao Nguyên bùng phát sức mạnh khủng khiếp, ngưng tụ một đại Phật, tay cầm kim cương, lòng bàn tay muốn chụp lại.

”Tần Cửu Ca, đi chết đi, thế giới sẽ không tha cho ngươi.”

Một Thế Giới Chi Tử ở hư không châm biếm cười ra tiếng. Hắn nghĩ nơi này không chỉ có thiên la địa võng, còn có vô số tín đồ Phật đạo, Phật đạo thánh mang, còn không giải quyết được cảnh giới bán thần Tần Cửu Ca hay sao. Hắn biết một mình hắn đánh không thắng Tần Cửu Ca. Một người đánh hắn chính là hành vi tặng đầu cho người ta, nên cho dù hắn đạt được bản nguyên thế giới lần nữa hắn cũng không đi tìm Tần Cửu Ca gây phiền toái. Nhưng bây giờ Thế Giới Chi

Tử bọn hắn đồng loạt ra tay cộng thêm lực lượng Táng Phật Cao Nguyên, Dương Thần càng nhờ vào Táng Phật Cao Nguyên trở thành một Thần Linh, tuy rằng không có cốt cách Thần Linh, nhưng vẫn là một Thần Linh, chắc chắn bán thần không thể so sánh được. Chẳng lẽ lúc đó việc bọn hắn làm vẫn là hành vi tặng đầu người hay sao?

Chương 899: Các ngươi bị bản Đạo Tử bao vây

Chương 899: Các ngươi bị bản Đạo Tử bao vây

Bỗng nhiên, Thế Giới Chi Tử này nhìn về phía các nàng Viêm Linh Cơ. Ánh mắt có chút kiệt ngạo. Hắn biết mấy người này tới cùng Tần Cửu Ca. Nếu Tần Cửu Ca săn giết Thế Giới Chi Tử bọn hắn, vậy bọn hắn sẽ trấn giết nữ nhân của hắn. Ngay lúc hắn muốn ra tay, một chưởng khổng lồ tràn ngập khí tức luân hồi từ trên trời giáng xuống, ầm ầm đánh tới Thế Giới Chi Tử.

”Là ai?”

“Sắc mặt Thế Giới Chi Tử kịch liệt thay đổi, hai mắt đột nhiên híp lại, một trận áp lực vô cùng kinh khủng vọt về phía hắn. Gã Thế Giới Chi Tử vội vàng chống cự, bùng phát thủ đoạn phòng ngự mạnh mẽ nhất của mình.

Ầm ầm!

Một chưởng chứa đựng sức mạnh vô tận, trực tiếp ném toàn bộ thân thể của Thế Giới Chi Tử xuống đất, xung quanh có tiếng răng rắc, một lúc sau xuất hiện những vết nứt dày đặc trên mặt đất.

Vốn dĩ toàn bộ Táng Phật Cao Nguyên rất ồn ào, bây giờ thoáng cái lập tức yên tĩnh. Biểu cảm của nhiều người đông cứng lại, vừa rồi còn giống như một đế vương nắm trong tay vô số lãnh thổ, bây giờ bị đánh ngã dưới đất. Đến nay, nhiều người vẫn chưa hoàn hồn.

Mà lúc này, một giọng nói bình tĩnh lạnh lùng chậm rãi truyền đến.

”Một đám gà đất chó sành các ngươi như vậy còn muốn vây giết ta?”

“Không biết rốt cuộc ai đang vây giết ai.”

“Bây giờ bản đạo tử tuyên bố, bốn người các ngươi bị bản đạo tử bao vây.”

Nghe được giọng nói, mắt của mọi người đều hướng về phía trên cao của ngôi chùa. Lúc này bóng người đứng trên hư không, siêu phàm tuyệt thế, giọng nói lạnh lùng vui đùa từ bóng người phát ra.

”Đạo Tử Tần tộc.”

Tất cả mọi người bốn phía kìm lòng không được nói. Đây khí phách của chí tôn yêu nghiệt đỉnh phong của Thái Cổ Tiên Vực, đối mặt với một người bộc phát sức mạnh của Thần Linh, cộng với sự tồn tại của rất nhiều bán thần đỉnh cao.

Vẫn tự tin có ta là vô địch.

”Các ngươi lợi dụng Táng Phật Cao Nguyên hấp dẫn bản đạo tử, thì sao bản đạo tử muốn các ngươi đều ở cùng một chỗ, bị ta một lưới bắt hết?”

Tần Cửu Ca ung dung nhìn thoáng qua Dương Thần. Giải quyết từng Thế Giới Chi Tử thì quá phiền hà, như vậy muốn thu thập mười hai bản nguyên thế giới còn mất một khoảng thời gian. Vừa vặn, bây giờ lợi dụng sự tự tin của những Thế Giới Chi Tử này, tập hợp bọn hắn lại một chỗ, sau đó lại thu hoạch bản nguyên thế giới của bọn hắn.

”Tần Cửu Ca ngươi thật ngông cuồng.”

Một gã Thế Giới Chi Tử chịu không nổi, linh lực ngập trời bạo phát hình thành một thanh thần kiếm đánh về phía Tần Cửu Ca. Tần Cửu Ca lạnh nhạt, một tay thò ra, luân hồi chi lực vây quanh, một chưởng đánh ra giống như bàn tay của ông trời.

Phịch!

Thế Giới Chi Tử cũng bị Tần Cửu Ca đánh ngã xuống đất. Sau đó, đôi mắt đen của Tần Cửu Ca bộc phát sức mạnh của sấm sét vô tận.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Một thiên kiêu ngã xuống, chẳng bao lâu, đám đông khổng lồ ban đầu đột ngột biến mất. Chỉ còn lại một mình Dương Thần. Nhất thời, toàn trường im lặng, không có chút âm thanh nào.

Hít hà!

Khán giả há hốc mồm.

Luồng sấm sét đen bắn ra từ hai mắt Tần Cửu Ca, rất nhiều người bị đánh bay.

Vừa rồi còn có nhiều người vây quanh Đạo Tử Tần tộc như vậy, thật không ngờ trong nháy mắt cũng chỉ còn lại có Thần Linh tăng nhân tỏa ra thần mang rực rỡ kia. Trong mắt của ba Thế Giới Chi Tử bị đánh xuống đất chỉ còn lại kinh hãi. Tiếng sấm đen thổi bay tất cả thiên kiêu vây quanh người.

Đúng theo lời hắn nói, ta đã bao vây tất cả các ngươi.

Đây nhất định không phải là thực lực bán thần nên có. Dương Thần hơi chăm chú nhìn Tần Cửu Ca xa xa, cho dù lúc hắn thông qua lực lượng Táng Phật Cao Nguyên thăng lên Thần Linh, cũng cảm nhận được áp lực trên người Tần Cửu Ca. Dương Thần nhìn thấy tình huống này thì không có chút do dự trực tiếp xuất thủ, trong lúc giơ tay lên, linh lực cực kỳ hùng hậu mãnh liệt tuôn ra, xung quanh có đạo văn vô tận xuất hiện, phảng phất như một tinh thần cổ xưa đánh về phía Tần Cửu Ca.

Lúc này người xung quanh phát hiện Dương Thần cũng không phải là một Thần Linh chân chính, mà chỉ là một loại Thần Linh được sức mạnh nào đó tạo thành. Vì sức mạnh Dương Thần bộc phát không phải tất cả đều là thần lực, nhưng cũng cực kỳ kinh người.

Tần Cửu Ca lạnh nhạt, một tay đánh ra Tiên Thần chưởng, đại đạo thần quang vây quanh thân thể hắn hóa thành một dòng nước lũ đánh về phía Dương Thần.

Ầm ầm!

Giống như những ngôi sao lần lượt nổ tung, có một luồng sáng thần thánh vô cùng rực rỡ trào ra.

Dương Thần bị xung kích, sắc mặt đỏ lên một chút, lui về vài bước. Mà Tần Cửu Ca một bước cũng không lùi. Hai tay Dương Thần hơi tê dại, trong đồng tử có vẻ chấn động. Tuy rằng hắn không phải là một Thần Linh chân chính, nhưng cũng có sức mạnh thuộc về Thần Linh. Nhưng sau khi hai bên đánh một chưởng thăm dò, hắn rơi vào thế hạ phong.

“Đạo Tử Tần tộc hiện giờ quả thật có thực lực của chiến thần, giờ đây ở trước mắt bao người, phỏng chừng qua vài ngày nữa, hầu hết người ở Chư Thiên Chi Địa đều sẽ biết.”

Tần Thái Hư hơi kinh ngạc, hắn ngẫu nhiên từ Yêu Đình Tiểu Yêu Hậu biết được, Đạo Tử Tần tộc ở Thiên Tôn cửu trọng có thể chiến đấu với cảnh giới Thần Linh. Ngay từ đầu hắn còn cảm thấy Tiểu Yêu Hậu quá mức đề cao Tần Cửu Ca. Nhưng bây giờ xem ra, Tiểu

Yêu Hậu cũng không nói dối. Đạo Tử Tần tộc quả thực có thể ở Thiên Tôn cửu trọng chiến đấu với cảnh giới Thần Linh.

Chương 900: Bản thân ta có kế hoạch riêng

Chương 900: Bản thân ta có kế hoạch riêng

Sau hôm nay, Chư Thiên Chi Địa chắc chắn sẽ dấy lên sóng to gió lớn. Lúc này có rất nhiều thiên kiêu sinh linh đến từ bốn phương tám hướng nhìn thấy.

Tần Cửu Ca đặt chân trên hư không hai mắt lóe lên, trong tay huyễn hóa thành một cổ ấn, một tiên vương cự ảnh xuất hiện. Cổ ấn đánh ra, tăng thêm đạo vận vô tận trên thân, hướng về phía Dương Thần mà đi.

”Tần Cửu Ca, ta giết chết ngươi.”

Dương Thần nổi giận, sau khi đánh Tần Cửu Ca một chưởng, rơi vào hạ phong dĩ nhiên là trong lòng hắn rất khó chịu. Duỗi tay đánh ra khí tức Phật đạo.

”Đây là cổ pháp chí cao của Phật Gia, kim cương thiên thủ.”

Có một vài người lộ ra đôi mắt khiếp sợ. Đây là cổ pháp Phật môn trong truyền thuyết, một tay có thể thăm dò Nhật Nguyệt Tinh Thần.

Tần Cửu Ca cũng không sử dụng cổ pháp, mà là trực tiếp lấy thân thể tấn công. Bây giờ chỗ mạnh nhất của hắn không phải là tu vi, mà là thân thể của hắn, thân thể cảnh giới Thần Linh.

Răng rắc!

Tần Cửu Ca và Dương Thần đối đầu với nhau. Trong phút chốc, sắc mặt Dương Thần thay đổi rõ rệt.

Mắt Dương Thần nhìn Tần Cửu Ca giống như đang nhìn quái vật. Mà lúc này Tần Cửu Ca không chút do dự, dường như trực tiếp bật chế độ cuồng bạo. Hắn chộp lấy Dương Thần đấm bạo, từng cú từng cú đấm đến da thịt. Sắc mặt Dương Thần cũng càng ngày càng không chịu nổi. Vì sao thân thể Tần Cửu Ca mạnh mẽ như vậy?

Sắc mặt Tần Cửu Ca lạnh nhạt, có thể động thủ hay không cũng

không so đo. Pháp tắc chi lực vô tận tràn vào thân thể, thân thể lại bùng phát ánh sáng rực rỡ lần nữa.

Ầm ầm! Sức mạnh nhục thân dồi dào cuồn cuộn đã oanh bạo nửa người Dương Thần.

”A!”

Dương Thần hét lên thảm thiết, máu phun ra, để lại một vệt máu đỏ trên bầu trời. Ngay sau đó, Dương Thần bùng phát dữ dội, đôi mắt hắn đỏ ngầu.

“Táng Phật.”

Giọng nói vừa vang lên, toàn bộ Táng Phật Cao Nguyên ầm ầm chấn động. Ba tên Thế Giới Chi Tử khác cũng đồng thời bạo khởi, trên người xuất hiện lực lượng bản nguyên thế giới. Toàn bộ Táng Phật Cao Nguyên xuất hiện lực lượng Phật đạo vô tận.

”Không được rồi, bọn hắn đang đóng cửa Táng Phật Cao Nguyên.”

Một thiên kiêu sợ hãi hét lên thành tiếng, Dương Thần lại chuẩn bị đóng cửa Táng Phật Cao Nguyên. Xem ra là phòng ngừa người của Tiên Cổ Tần tộc tới quấy nhiễu chiến cuộc. Táng Phật Cao Nguyên lúc này Phật đạo thánh quang lại bùng phát lần nữa.

”Đi mau.”

“Bây giờ không đi, đợi đến khi Táng Phật Cao Nguyên hoàn toàn đóng lại thì sẽ không đi được nữa.”

Từng tiếng sợ hãi vang lên. Ngay sau đó, càng ngày càng có nhiều người phá vòng vây thoát ra ngoài Táng Phật Cao Nguyên. Chỉ chốc lát sau, nơi này chỉ còn lại đám người Viêm Linh Cơ.

”Các ngươi cũng đi thôi.”

Tần Cửu Ca truyền âm cho Viêm Linh Cơ, ý bảo bọn hắn mau đi, bằng không chờ một chút sẽ không đi được.

”Còn công tử thì sao?”

Viêm Linh Cơ khẽ cắn môi nhìn công tử nhà mình hỏi.

”Bản thân ta có kế hoạch của riêng mình.”

Ta muốn ở nơi này bế quan một chút, yên tâm, ta sẽ ra ngoài.”

Tần Cửu Ca đáp lại, trực tiếp đưa bọn Viêm Linh Cơ ra khỏi Táng Phật Cao Nguyên. Ngay sau đó, mắt Tần Cửu Ca chớp chớp nhìn mấy Thế Giới Chi Tử đang chạy trốn. Lại chuyển hướng nhìn thoáng qua Dương Thần, không chút do dự xuất chưởng trấn áp.

...

Một tháng sau. Sự việc Táng Phật Cao Nguyên chấn động Chư Thiên Chi Địa, thật không ngờ lại có người dám xuất thủ với Tiên Cổ Đạo Tử Tần tộc, thật sự là to gan lớn mật. Đương nhiên chuyện làm cho người ta càng thêm khiếp sợ chính là Tiên Cổ Đạo Tử Tần tộc Tần Cửu Ca đánh một trận với Thần Linh, còn chiếm thế thượng phong. Tin tức quá mạnh bạo lập tức bao trùm Chư Thiên Chi Địa. Đương nhiên chuyện càng làm cho người ta chấn động là Chư Thiên Chi Địa có thể tiến vào cảnh giới Thần Linh, cũng có thể đặt chân vào cảnh giới Thần Linh. Cốt cách Thần Linh cũng xuất hiện rất nhiều ở Chư Thiên Chi Địa và Thái Cổ Tiên Vực. Trong Thái Cổ Tiên Vực liên tục có chí tôn yêu nghiệt tiến vào cảnh giới Thần Linh, bắt đầu vẽ lên con đường vô địch của mình.

Tuy rằng tháng này không nghe được chuyện Tiên Cổ Đạo Tử Tần tộc Tần Cửu Ca muốn làm, nhưng trong lòng mọi người đều lơ lửng bóng dáng Đạo Tử Tần tộc. Về phần tin tức Đạo Tử Tần tộc Tiên Cổ đi đâu cũng là mọi người bàn tán xôn xao. Có người nói, Tần Cửu Ca đang đặt chân vào nơi nào đó ở cảnh giới Thần Linh. Cũng có người nói vì thời gian Tần Cửu Ca tu luyện quá ngắn, nội tình còn quá ít, chưa đến trình độ trở thành Thần Linh. Giấu đi nỗ lực tăng cảnh giới.

Dù sao đã có rất nhiều chí tôn yêu nghiệt bước vào cảnh giới Thần Linh.

Ngày hôm sau, ở địa vực Loạn Cổ Hoàng tộc, thần quang tung hoành, khí tức hoàng đạo vô cùng vô tận phát ra, tràn vào Chư Thiên Chi Địa bao trùm mấy trăm vực lớn nhỏ.

”Cung chúc Thái Hoàng Đạo Tử đặt chân vào cảnh giới Thần Linh, vạn đại cộng tôn.”

Một vài giọng nói có vẻ cực kỳ tôn kính vang lên ở vực. Tất cả người của Loạn Cổ Hoàng tộc đặt chân vào hư không cung kính bái lạy nam tử tuấn dật ngồi xếp bằng ở xa xa. Ánh mắt cuồng nhiệt, trong lòng kích động. Vì Thái Hoàng Đạo Tử của bọn hắn thành công đặt chân vào cảnh giới Thần Linh, xưng là Tiên Thiên Thần Linh, bằng thực lực tự thân trở thành Thần Linh thì gọi là Tiên Thiên Thần Linh.

Chương 901: Tần Cửu Ca thành thần

Chương 901: Tần Cửu Ca thành thần

Lại qua một tháng trôi qua.

Bầu không khí ở Chư Thiên Chi Địa càng thêm kỳ dị.

Bởi Chư Thiên Chi Địa còn có rất nhiều địa vực chưa bị khai quật, không ít những địa vực đó có tạo hoá.

Trong lúc nhất thời, dù là thế lực Cấm Kỵ cũng không muốn bỏ qua.

Bất kể ai cũng không biết những tạo hoá đó là to hay nhỏ, chỉ có thể lấy hết.

Nơi vô chủ thì dễ dàng tranh chấp.

Tranh chấp nhỏ thì chưa từng gián đoạn, những cũng không xảy ra tranh chấp lớn.

Nhưng đã có người có khứu giác nhạy cảm cảm nhận được sự bất thường, rất giống với khúc dạo đầu trước bão táp, vẫn luôn đè nén.

Rất nhanh, bỗng nhiên một tin tức càn quét toàn bộ Chư Thiên Chi Địa.

Khiến cho Tiên Cổ Tần Tộc tức giận!

Đạo Tử Hoàng tộc Hoàng Thái Hoàng lại xuất quan, hoàng khí cuồn cuộn, đánh trọng thương một yêu nghiệt Thần Linh xuất thế từ Sở gia.

Gần như vẫn lạc, chỉ còn lại một sợi thần thức.

Nếu không phải Thượng Cổ Sở Gia có người có năng lực mạnh hơn bảo vệ, nói không chừng lúc đó đã một vị Thần Linh vẫn lạc tại chỗ.

Ngày đó, đất trời rung động, nhật nguyệt điên đảo, trên không trung có thần huyết chảy xuống.

Thần Linh ở bất cứ chủng tộc nào đều có lai lịch.

Một Thần Linh trọng thương đến mức gần như vẫn lạc, đối với thế lực Cấm Kỵ mà nói, chuyện này chính là cắt thịt.

Càng đừng nói đến là thế lực Cấm Kỵ như Thượng Cổ Sở Gia.

Thượng Cổ Sở Gia cũng là Đế Tộc, cũng là thế hệ chủng tộc có quan hệ tốt với Tiên Cổ Tần Tộc.

Thê tử của tộc trưởng Tần tộc thế hệ này, mẹ ruột của Đạo Tử Tần Cửu Ca, chính là Nữ Đế một đời nào đó của Thượng Cổ Sở Gia.

Giết Thần Linh của Thượng Cổ Sở Gia, còn không phải đang đánh vào mặt của Tiên Cổ Tần Tộc bọn họ hay sao?

Huống chi, Hoàng Thái Hoàng có tung ra tin tức nói rằng nguyên nhân giết Thần Linh của Thượng Cổ Sở Gia là vì mối thù Tần Cửu Ca giết yêu nghiệt của Loạn Cổ Hoàng Tộc.

Nguyên căn của sự việc vẫn là từ người Đạo Tử nhà mình mà ra.

Nếu Tiên Cổ Tần Tộc bọn hắn không lên tiếng thì bọn hắn không cần phải lăn lộn ở Thái Cổ Tiên Vực nữa.

Lúc này, một yêu nghiệt Tần tộc đương thời đã thành thần lên tiếng.

“Bảy ngày sau, giết ngươi ở Vạn Cổ Đế Sơn, tắm rửa sạch sẽ chờ ta.”

Giọng nói vang vọng khắp mấy trăm vực của Chư Thiên Chi Địa, thần uy ngập trời, trong giọng nói bình tĩnh lại mang theo sát khí nồng đậm.

Người nói ra chính là chí tôn yêu nghiệt từ thời đại viễn cổ của Tần Tộc, một trong Cửu Tôn Chi Thủ Tần tộc đương thời, Tần Vô Danh.

Đại đạo vô danh, nên ta Vô Danh.

Tháng này, dựa vào lai lịch đáng sợ của Tần tộc, lại thêm tạo hoá của bản thân hắn, thành công đặt chân vào cảnh giới Thần Linh, trở thành một Tiên Thiên Thần Linh.

Thần hiệu Vô Danh, bên ngoài đồn rằng Tần Vô Danh thuộc loại Tiên Thiên Thần Linh nào đó có thuộc tính mộc.

Tin tức này của Tần Vô Danh đã làm bùng nổ Thái Cổ Tiên Vực và Chư Thiên Chi Địa trong nháy mắt.

Dù không nói, song phương bọn hắn là Thần Linh có địa vị cao ở Tiên Vực.

Thì sẽ nói quái vật khổng lồ phía sau bọn họ đủ để người ta mong chờ trận chiến có một không hai này.

Cái này không chỉ đơn thuần là trận chiến của hai người, càng là trận chiến của quái vật khổng lồ phía sau mỗi người.

Đều là chí tôn yêu nghiệt trong thế lực của mình, cũng đều là nhân vật đáng sợ của đương thời khi đã đặt chân vào cảnh giới Thần Linh.

Tất cả những điều này khiến tất cả mọi người mong chờ.

Có âm thanh truyền từ Loạn Cổ Hoàng Tộc tới.

Bảo Đạo Tử đường thời Tần Cửu Ca của các ngươi ra, dám ra tay giết yêu nghiệt của Hoàng Tộc, bây giờ sao lại không dám ra mặt?

Tiên Cổ Tần Tộc nghe vậy, tất cả mọi người đều cười khinh bỉ.

“Đạo Tử đương thời của tộc ra bây giờ vẫn nhỏ tuổi, vừa đủ hai mươi, nếu không thì các ngươi cũng để cho một tên mới hai mươi tuổi của Hoàng tộc ra nghênh chiến đi? Đừng bảo một tên, đến mấy trăm tên cũng không vấn đề gì, ngươi dám không?”

“Muốn thể diện à? Đến yêu nghiệt vạn tuổi như ngươi cũng được, ngươi xem Đạo Tử đương thời của tộc ta có giết trong chớp nhoáng hay không.”

Giọng nói rất khinh thường, bọn chúng cũng không ngốc, để Tần Cửu Ca đi nghênh chiến với Thần Linh mới chính là ngu ngốc.

Dù sao thì lão tổ của Tần tộc bọn hắn đều cảm thấy trong vòng trăm năm, Tần Cửu Ca không thể thành Thần Linh.

Tần Vô Danh có thể trở thành Thần Linh vì hắn dùng bối cảnh bao nhiêu năm để chậm rãi tu luyện.

Cuối cùng mới trở thành Thần Linh dưới sự giúp đỡ của Tần tộc.

Đừng coi Hoàng Thái Hoàng là Đạo Tử xuất thế từ Loạn Cổ Hoàng Tộc, nhưng hắn cũng là nhân vật từ bao nhiêu năm trước rồi.

Đạo Tử thế hệ này của Loạn Cổ Hoàng Tộc vốn không dám xuất thế, sợ là bị Tần Cửu Ca dùng danh nghĩa khiêu chiến người cùng thế hệ, sau đó giết chết.

Hoàng Thái Hoàng trở thành Thần Linh cũng là dựa vào bối cảnh bao nhiêu năm để tu luyện, chỉ là bộc phát ở thế hệ này mà thôi.

Nếu những lời này truyền ra, Loạn Cổ Hoàng Tộc bên đó lập tức không nói.

Mà người Hoàng tộc nói ra câu muốn Tần Cửu Ca tới đấu một trận bị lão tổ của bọn hắn mắng chết.

Bà ngoại ngươi, lời gì cũng nói, lời nói kiểu này không phải là muốn tự tìm phiền phức cho tộc à?

Thế mà ngươi lại quên đi tuổi tác của Tần Cửu Ca, đây không phải là đưa mặt mình đến trước Tần tộc để cho hắn đánh à?

Đồng thời, điều này cũng làm cho rất nhiều lão tổ của Hoàng tộc ý thức sâu sắc về một số vấn đề tiềm ẩn.

Chương 902: Dù nàng có là Thái Cổ Thánh Thể

Chương 902: Dù nàng có là Thái Cổ Thánh Thể

Hiện tại, Tần Cửu Ca vẫn chưa trưởng thành hoàn toàn đã đáng sợ như thế rồi.

Nếu như đợi hắn qua mấy trăm năm nữa rồi đạt tới Thần Linh, không phải là bọn hắn chết chắc à?

Bộ phận lão tổ đã quyết định không thể để cho Tần Cửu Ca tiếp tục trưởng thành, ngày trước cảm thấy Tần Cửu Ca trưởng thành vẫn phải cần mấy vạn năm.

Còn có thời gian để đối phó từ từ.

Nhưng bây giờ, xem ra là má nó chứ, gì mà mấy vạn năm, không chừng mấy trăm năm đã có thể đạt tới Thần Linh rồi.

Tới lúc đó, nếu muốn đối phó Tần Cửu Ca thì sẽ khó khăn biết bao.

Cho nên đã có lão tổ Hoàng tộc quyết định liều một phen để giết Tần Cửu Ca.

Nếu không đợi mấy trăm năm nữa, hoa hiên vàng cũng đã nguội rồi.

Không thể không nói, lão tổ Loạn Cổ Hoàng Tộc đề ra ý kiến đó rất quả quyết, tàn nhẫn.

Dù sao cũng là kẻ thù thời đại, nếu như để bọn chúng trưởng thành, trở thành kẻ vô địch, đến lúc đó, chúng ta đen đủi rồi.

Bây giờ ra tay lại càng có lợi cho Loạn Cổ Hoàng Tộc bọn hắn.

Đương nhiên chuyện này tuyệt đối không thể nóng vội, phải chuẩn bị kỹ lưỡng một thời gian.

Mà ở một bên khác.

Trong địa vực bản nguyên của cao nguyên Táng Phật, có không ít người dừng chân lần nữa.

Trong mắt mỗi người đều có vẻ lo lắng.

“Công tử, nhất định sẽ không có chuyện gì.” Viêm Linh Cơ nói.

Công tử bảo bọn họ đợi ở đây, chắc chắn là có kế hoạch của bản thân.

Bọn họ chỉ cần tuân thủ là được.

“Ừ, ca ca có kế hoạch của riêng mình, chúng ta đợi ở đây là được rồi.”

Tần Ấu Vi cũng gật đầu đồng ý.

Từ lúc Tần Cửu Ca tiến vào cao nguyên Táng Phật đến giờ đã qua mấy tháng.

Cũng có lão tổ của Tiên Cổ Tần Tộc quan sát, nhưng lúc nghe Viêm Linh Cơ nói ra phân phó của Đạo Tử, cũng không để cho Thần Linh Tần tộc ra tay, phá vỡ cao nguyên Táng Phật.

Hiện giờ, Đạo Tử đã là người có cảnh giới bán thần, bế quan ở đây, hao tốn mấy năm cũng không khiến cho người ta cảm thấy bất ngờ.

“Đệ đệ thối, lại có thể đấu với cấp độ Thần Linh.”

Một nữ tử tuyệt sắc trên thân tràn đầy khí tức Thánh đạo nhíu mày, tức giận nói.

Sau đó lại thở dài một tiếng.

Mặc dù Tần Cửu Ca là người của Tiên Cổ Tần Tộc bọn hắn, lại là đệ đệ của nàng, nhưng nghĩ rằng những điều này chỉ đang đứng ở góc độ của người tu hành để quan sát vấn đề.

Sự xuất hiện của Tần Cửu Ca chính là sự bi ai của những yêu nghiệt bọn chúng.

Sự bi ai của yêu nghiệt cùng tộc, sự bi ai của toàn bộ yêu nghiệt trên Thái Cổ Tiên Vực.

Ngày trước nàng còn hoang tưởng rằng bản thân có thể vượt qua Đạo Tử đệ đệ của mình.

Bây giờ xem ra có khả năng rất lớn rằng không thể vượt qua.

Dù nàng có Thái Cổ Thánh Thể.

Lúc này, sâu trong cao nguyên Táng Phật.

Một thân ảnh tản ra đạo vận vô tận, tràn ngập thần uy đang ngồi xếp bằng trong không trung.

Chùm sáng mười hai luồng khí tức khủng bố bao bọc xung quanh.

Khí tức của Thế Giới Bản Nguyên nồng đậm ở không gian này.

Thân ảnh của người con trai ấy cao gầy, khuôn mặt đẹp trai, trong lúc phất tay sẽ khiến cho người ta cảm thấy run rẩy.

“Qua ba ngày nữa, ta có thể trở thành Thần Linh rồi.”

Một giọng nói bình tĩnh truyền ra từ miệng của thân ảnh đó.

Sau khi giải quyết mấy người Dương Thần, hắn đã trải qua mấy tháng, cuối cùng dung hợp hoàn toàn Thế Giới Bản Nguyên.

Sau ba ngày nữa, Thái Cổ Tiên Vực sẽ run rẩy vì hắn.

Thần Linh hai mươi tuổi gây chấn động Thái Cổ Tiên Vực, ngay cả quái thai viễn cổ cũng phải quy phục dưới chân hắn.

…

Chư Thiên Chi Địa, Vạn Cổ Đế Sơn!

Nơi này là ngọn núi lớn, thông thiên, cao nhất ở Chư Thiên Chi Địa.

Tứ phía có đường vân bí ẩn vây quanh, toả ra khí tức khiến người sợ hãi.

Vạn Cố Đế Sơn trước kia vốn cực kỳ yên tĩnh nay lại sôi nổi hơn hẳn, vố số đạo thống cổ tộc đến đây.

Chiến hết ngàn dặm hư không xung quanh nơi này.

Bởi vì nơi đây trở thành nơi quyết đấu của Tiên Cổ Tần Tộc vạn cổ chí tôn Tần Vô Danh và Đạo Tử của Loạn Cổ Hoàng Tộc Hoàng Thái Hoàng.

Một người là Thái Hoàng Đạo Tử của Loạn Cổ Hoàng Tộc, uy chấn Thái Cổ Tiên Vực, càn quét vô số yêu nghiệt ở thời đại của hắn.

Người còn lại cũng đáng sợ vô cùng, chính là chí tôn viễn cổ của Tiên Cổ Tần Tộc, một trong Cửu Tôn Chi Thủ Tần Tộc, Tần Vô Danh.

Ở thời đại của Tần Vô Danh, hắn cũng có vị trí rất cao.

Mặc dù yêu nghiệt nổi danh nhất ở thế hệ này của Tần Tộc là Đạo Tử đương thời Tần Cửu Ca.

Nhưng không ai có thể quên đi chín vị của Tần tộc, bọn hắn chỉ là không quan tâm đến chuyện trong tộc mà thôi.

Nhưng không có nghĩa rằng bọn hắn yếu.

Nói một cách khác, người đang sở hữu Thái Cổ Thánh Thể ở thế hệ này – Tần U Tiên đang vượt qua thiên tôn cấp bảy thì sẽ có thể trở thành một trong chín vị của Tần tộc, chín vị tiền nhiệm của Tần tộc sẽ lui xuống, nhường vị.

Nhưng nghĩ mới biết trình độc của mỗi một yêu nghiệt trong chín vị của Tần tộc.

Lúc này, toàn bộ Vạn Cổ Đế Sơn là sinh linh của các loại mọi chủng tộc.

Chương 903: Tần Vô Danh

Chương 903: Tần Vô Danh

Bỗng nhiên, mấy chục con dị thú thân thể khổng lồ, có uy lực đáng sợ phi hành tới, trên người nó có không ít người đang đứng.

Người đứng đầu càng có ma quang ẩn hiện, thần uy ngập tràn, hiên nhiên là một vị Thần Linh.

Người bên cạnh cách đó không xa, chính là Tiểu Yêu Hậu.

Chỉ có điều, vẻ mặt nàng lúc này có chút khó xử.

“Người của Yêu Đình cũng đến rồi, dẫn đầu lại không phải là Tiểu Yêu Hậu.”

Nhìn đến người đoàn người đứng trên lưng của dị thú xa xưa, có người ngạc nhiên lên tiếng.

Nhưng lập tức, trong lòng lại có một số nghi vấn.

Người dẫn đầu của Yêu Đình không phải luôn là Tiểu Yêu Hậu à?

Nhưng nhìn vị trí hiện tại của bọn họ, người dẫn đầu lần này rõ ràng là nam có ma quang ẩn hiện trên người kia, tràn ngập thần uy.

Người con trai này mang ánh mắt bình thản như nước, hai tay chắp phía sau, lẳng lặng đứng ở đó cũng đã có khí tức Chư Thiên đầy uy lực phả vào mặt.

“Ta nhớ ra rồi, đây là Cấm Kỵ Ma Thai từ thời tiên cổ của Yêu Đình, nhưng từ lâu đã nghe nói hắn chết rồi mà? Sao lại xuất hiện ở đây?”

Rất nhanh, một thái thượng trưởng lão của một cổ tộc kinh ngạc nhìn người dẫn đầu này.

Ký ức của những năm tháng được phủ bụi từ rất lâu trước đây tràn vào trong đầu hắn.

Đây là kẻ mạnh tuyệt thế một thời, một chưởng đã mấy chục tồn tại của Tinh Thần Giới.

Năm đó, nếu không phải vì bản thân quá kiêu ngạo, đắc tội với chí cường giả ở kỳ trưởng thành của thời bấy giờ, bị giết chết.

Nói không chừng Yêu Đình sẽ mạnh hơn mấy phần nhờ Cấm Kỵ Ma Thai này.

Mà hiện giờ, Cấm Kỵ Ma Thai vốn đã chết dưới tay của chí cường giả lại đang sống tiếp.

Chuyện này quả là không thể tưởng tượng nổi, đến hôm nay, hắn có thể mạnh đến cỡ nào!

Sau đó, lại có một đoàn người có khí tức của vực sâu mênh mông bao quanh, ngồi trên một cung điện viễn cổ đang tiến tới.

Đứng đầu ở phía trên cung điện chính là nam tử áo đen, khi tức cực kỳ lạnh lẽo, như là vực sâu.

“Uyên tộc, Đạo Tử Uyên Đế.”

Nếu Tần Cửu Ca ở đây, sẽ phát hiện ra còn một người quen cũ, một danh sách chí tôn trong Thiên Đế Học Viện, Uyên Hạo Thiên.

Lúc này, hắn cũng đến đây.

Sau đó, lại có yêu nghiệt chí tôn nổi danh ở Thái Cổ Tiên Vực lục tục tới đây.

Thiếu Đế của Vạn Cổ Thương Gia, Nhân Tổ Thuần Huyết của Nhân Vương Điện, chỉ có điều Nhân Tổ Thuần Huyết này lại nhìn chằm chằm phía Tần tộc với ánh mắt bất thiện.

Đồng thời, Đạo Tử Thần Diệu Tử của Trường Sinh Linh Tộc, một trong những Cấm Kỵ Cổ Tộc của Hạo Hàm Thần Châu cũng đến.

Một chí tôn cái thế của Vô Tận U Tộc cũng đến đây.

Một tiếng phượng hót vang lên, người của Thái Cổ Hoàng Sơn cũng tới, Hoàng Chủ có dung nhan tuyệt trần thu hút sự chú ý.

Tiếp đó, có một số đạo thống, cổ tộc thân cận với Tiên Cổ Tần Tộc đều tới đây, đến Thái Thượng Thần Chủ cũng đưa Ly Lạc đến.

Đương nhiên một số thế lực đạo thống thân cận với Loạn Cổ Hoàng Tộc cũng chậm rãi hội tụ.

Trận chiến này chắc chắn không chỉ đơn giản là yêu nghiệt chí tôn của hai bên đánh nhau, mà là ván cờ giữa Tiên Cổ Tần Tộc và Loạn Cổ Hoàng Tộc.

Hai tộc này có thể gọi là hai tộc đoàn cấp cao của Thái Cổ Tiên Vực, cũng là chủng tộc có mối thù thế hệ.

Phần riêng bên mình đều có một đoàn thế lực đi theo bên người.

Nói cách khác, trận chiến này sẽ ảnh hưởng tới thế cục ở Thái Cổ Tiên Vực.

Tất cả mọi người đều đang nóng lòng, chờ đợi chính chủ hai bên hiện thân.

Mà đúng lúc này, từ hư không phía xa, một nam tử mặc thanh y, cưỡi trên thanh ngưu chậm rãi xuất hiện.

Trên người nam tử tràn đầy khí tức hư vô, khiến người không nhìn thấu.

Xem ra không có chút tu vi nào, nhưng tại đó, không ai dám xem nhẹ vị này.

Vì chính là một trong Cửu Tôn Chi Thủ của Tiên Cổ Tần Tộc, Tần Vô Danh.

Tồn tại nghịch thiên đã bước vào Thần Linh ở thời gian trước.

Bên khác, một chiến xa màu vàng lấp lánh được mấy Tiên Hoàng kéo tới.

“Tần tộc Tần Vô Danh, thực lực cũng không tệ, nhưng không phải là đối thủ của ta.”

Một giọng nói truyền từ trong chiến xa ra.

Giọng nói rất bình tĩnh.

Tựa như sự thực vốn dĩ là như thế.

“Có phải đối thủ hay không, giao thủ xong hẵng nói, mồm miệng giỏi thì có ích gì?”

Tần Vô Danh thản nhiên đáp trả.

Hoàng Thái Hoàng cười khểnh, không do dự, Tần Vô Danh đến thì hắn sẽ giết Tần Vô Danh.

Để Tần tộc mất hết danh dự.

Nếu như có thể giết được thì tốt nhất là không bỏ qua.

Đại chiến bắt đầu.

Hoàng Thái Hoàng tung ra một chưởng, Hoàng Khí mênh mông ba vạn dặm, mang theo sát khí vô tận, đánh về phái Tần Vô Danh.

“Bắt đầu đã là sát chiêu, xem ra Đạo Tử Hoàng tộc muốn đánh vào mặt mũi Tần tộc một cách mạnh mẽ.”

Thiếu Đế Thương Gia nhìn cảnh này thì thì thào lên tiếng.

Xem ra Hoàng Thái Hoàng hạ quyết tâm giết chết Tần Vô Danh rồi.

Mà nhìn Hoàng Thái Hoàng giết đến, biểu cảm của Tần Vô Danh mười phần thản nhiên.

Phía sau có thần lực bàng bạc phun ra ngoài, hoá thành một thanh Đạo Thần Kiếm đánh về phía Hoàng Thái Hoàng.

Chương 904: Vì tình mà khổ

Chương 904: Vì tình mà khổ

Ầm, ầm!

Vô số thần kiếm va chạm với Hoàng Đạo Chi Khí, lúc này, hư không nổ tung.

Năng lượng bộc phát ra lại càng uy chấn tứ phía.

Không ít người đến xem trận chiến bị ép đến nôn ra máu tươi, ánh mắt rã rời.

Thấy thế, Hoàng Thái Hoàng nhướng mày, lại ra tay, huyễn hoá thần lực.

Vô số Hoàng Kim Cự Long gào thét, xông về phía Tần Vô Danh.

Mỗi đầu cự long đó trào lên, đều hướng về phía Tần Vô Danh.

Tiếng gào thét vang tận mây xanh.

Ánh mắt Tần Vô Danh loé lên, đưa tay thi triển cổ pháp, đạo văn huyền ảo xoay quanh hắn.

Bước ra một bước, dường như cả Chư Thiên nằm dưới chân.

Bàn tay quét ngang, Đại Đạo Chi Khí quấn quanh, một Thần Thương Phù xông thẳng lên chín tầng trời xuất hiện trong hư không.

Ầm! Ầm! Ầm!

Thần Thương và cự long kim sắc va chạm vào nhau.

Hư không đều không chịu được năng lượng sinh ra từ hai phía, đánh ra một lỗ lớn trong hư không, xung quanh chỉ còn Thần Linh, còn có người được Thần Linh che chở.

Những người còn lại hoàn toàn không chịu được dư lực tạo thành từ uy thế như này.

Tần Vô Danh bộc phát vĩ lực của Thần Linh.

Hai chân đạp trời, một tay huyễn hoá, Thần Linh Chi Lực hội tụ, một chưởng toả ra khi tức Luân Hồi vô cùng kinh khủng đánh về phía Hoàng Thái Hoàng.

“Đây là… là Vạn Đạo Luân Hồi Chưởng.” Một số nhân vật của cổ tộc đạo thống gần đó nhìn thấy chưởng mà Tần Vô Danh đánh ra.

Tim bọn hắn cảm giác muốn nhảy ra ngoài.

Đây là tuyệt học của một chí cường giả từ thời đại rất xa xưa, không ít cổ tộc đạo thống đều có.

Bởi vì tấm lòng của chí cường giả kia rộng lớn, sau khi trở thành chí cường giả, đã truyền bá tuyệt học của mình cho rất nhiều thiên kiêu

yêu nghiệt.

Cũng đã tạo thành phương pháp tu luyện Vạn Đạo Luân Hồi Chưởng mà không ít cổ tộc đạo thống có được.

Nhưng muốn nói có mấy người tu luyện thành công, thì chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Đừng níu đến tu luyện đại thành, dù là nhân vật tu luyện đến nhập môn cũng rải rác.

Mà lúc này, Vạn Đạo Luân Hồi Chưởng mà Tần Vô Danh đánh ra đã đạt tới trình độ cao siêu.

Nhưng muốn vẫn có chút khoảng cách mới đến được mức đại thành, nhưng uy lực cũng vô cùng đáng sợ.

Tần Vô Danh tu luyện Vạn Đạo Luân Hồi Chưởng đến trình độ này, cho dù đến rất nhiều trưởng lão Tần tộc đều hoàn toàn ở trong bóng tối.

“Cửu Tôn Chi Thủ quả nhiên hùng mạnh.”

Không ít trưởng lão Tần tộc cũng lên tiếng than thở, năm đó Tần Vô Danh không phải là người mạnh nhất thế hệ đó của Tần tộc, thiên phú xếp thứ hai, cho nên trở thành Cửu Tôn Chi Thủ của Tần tộc, cũng không trở thành nhân vật cấp bậc Đạo Tử.

Nhưng bọn họ cảm thấy thiên phú của Tần Vô Danh không yếu hơi một số đời Đạo Tử trong lịch sử Tần tộc.

Về phần nhân vật cấp bậc Đạo Tử ở thế hệ của Tần Vô Danh, hắn đã không còn ỏ Thái Cổ Tiên Vực nữa, đã đặt chân vào Tinh Không Đế Lộ từ lâu rồi.

“Nếu như Vô Danh có thể buông bỏ chuyện kia, thực lực chắc chắn đã mạnh hơn hiện giờ rất nhiều, đáng tiếc, vì tình mà khổ.”

Một trưởng lão của Tần tộc suýt xoa.

Ai lại có thể nghĩ tới vốn dĩ tên gốc của Tần Vô Danh không phải là Tần Vô Danh, chỉ là về sau gặp tình kiếp, trong một thời gian dài không gượng dậy nổi, sau đó đổi tên thành Tần Vô Danh.

Đại Đạo Vô Danh, nên ta vô danh.

Nói thì như thế.

Dù cho phong hoa tuyệt đại (hào hoa, tài năng vô song) cũng không tránh khỏi khổ sở vì tình, đáng buồn, đáng tiếc.

Ánh mắt Hoàng Thái Hoàng ngưng lại, danh hào của Tần Vô Danh hắn cũng đã nghe nói tới, là nhân vật trước hắn một thế hệ.

Nhưng rất đáng tiếc, nếu Tần Vô Danh là Đạo Tử thế hệ đó, còn có thể chia 5:5 với hắn.

Mà nếu là Tần Vô Danh.

Hắn bảy, Tần Vô Danh ba!

Bên trong nơi Hoàng Đạo Chi Khí bao phủ, Hoàng Thái Hoàng cười khểnh.

Dù cho không giết được Tần Vô Danh, hắn cũng phải đè Tần Vô Danh ra đánh.

Để cho mặt mũi của Tần tộc mất hết trước mặt của tất cả đạo thống cổ tộc ở Thái Cổ Tiên Vực.

“Đại Thương Thiên Chi Thuật.”

Hoàng Thái Hoàng đưa tay đánh ra, trong hư không lập tức tràn ngập khí tức thê lương.

Theo Đại Thương Thiên Chi Thuật mà Hoàng Thái Hoàng đánh ra, không trung lúc này phát ra tiếng vang ầm ầm.

Lúc này, dù là một số Thần Linh viễn cổ cũng lộ ra vẻ mặt nghiêm trọng.

Hoàng Thái Hoàng này quả không hổ danh là Đạo Tử của Loạn Cổ Hoàng Tộc, đến giờ, hắn mới tiến vào Thần Linh được bao lâu.

Bây giờ đã bộc phát ra uy lực hơn rất nhiều so với Thần Linh sơ kỳ lớn mạnh.

Vừa vào Thần Linh đã mạnh hơn nhiều so với Thần Linh sơ kỳ.

“Đây là Đại Thương Thiên Chi Thuật, là cấm thuật trong truyền thuyết được truyền trong tộc.”

Một số sinh linh của Loạn Cổ Hoàng Tộc kinh ngạc, biểu cảm vừa sợ hãi, vừa vui mừng.

Đại Thương Thiên Chi Thuật do một vị lão tổ Hoàng tộc bọn chúng tạo ra trên đường tiến hoá vào cấp tối thượng.

Mặc dù tên tuổi không nổi như Vạn Đạo Luân Hồi Chưởng.

Nhưng Đại Thương Thiên Chi Thuật biến hoá từ sức mạnh từ huyết mạch của bọn chúng.

Nếu như nắm bắt tốt, công kích bộc phát ra cũng không yếu hơn Đại Đạo Luân Hồi Chưởng đại thành.

Chương 905: Đạo Tử phải mạnh ra sao mới hơn được Tần Vô Danh

Chương 905: Đạo Tử phải mạnh ra sao mới hơn được Tần Vô Danh

Mà bây giờ, hiển nhiên là Thái Hoàng Đạo Tử đã tu luyện Đại Thương Thiên Chi Thuật đến mức xuất thần, tuyệt diệu.

Rầm, ầm, ầm!

Một luồng khí tức khủng bố lấy Vạn Cổ Đế Sơn làm trung tâm, càn quét mấy chục cổ vực xung quanh.

Sinh linh cảm nhận được khí tức này, trù một số thiên tôn lớn mạnh và Thần Linh ra, còn lại đều run bần bật.

Ầm!

Đại Thương Thiên Chi Thuật và Vạn Đạo Luân Hồi Chưởng va chạm với nhau.

m thanh vang vọng mấy trăm cổ vực, có một số người đã bị chấn động đến mức thất khiếu chảy máu.

Sau khi chiêu thức va chạm, trên mặt Tần Vô Danh đã có chút tái nhợt.

Hiển nhiên, đối với hắn, Vạn Đạo Luân Hồi Chưởng cũng là sự tiêu hao rất lớn.

Mà Hoàng Thái Hoàng cũng khó chịu, vừa nãy va chạm, hắn cũng

không hề dễ chịu.

Nhưng rõ ràng là hắn vẫn chiếm thế thượng phong.

Người của Loạn Cổ Hoàng Tộc cũng nhìn ra điểm này, không khỏi thoải mái mà hít một hơi.

Ánh mắt mang theo sự khiêu khích, nhìn về phía Tần tộc bên kia.

Đạo Tử nhà mình chiếm thế thượng phong, bọn chúng cũng ra vẻ.

“Vô Danh.” Không ít Thần Linh Tần tộc có ánh mắt căng thẳng.

Có một số người đã chuẩn bị âm thầm ra tay.

Tần Vô Danh nói sao cũng là Cửu Tôn Chi Thủ đương thời của Tiên Cổ Tần Tộc.

Chính là hạt giống tốt để bước vào Đế Lộ, tuyệt đối không thể xảy ra sơ xuất gì.

Dù lần này Tần tộc thua, cùng lắm thì mất cái danh đứng đầu, so sánh một cái tên với yêu nghiệt có thể bước vào Đế Lộ, cái gì nhẹ, cái gì nặng, mấy lão già Tần tộc bọn hắn vẫn phân rõ ràng.

Mặc dù thanh danh quan trọng đối với tộc nhưng cũng không thể yêu nghiệt nhà mình bị trọng thương.

Hoàng Thái Hoàng lại ra tay, ánh mắt tàn nhẫn, bộc phát ra mạnh hơn lúc nãy, còn thêm cả truyền thừa cổ pháp của Loạn Cổ Hoàng Tộc.

Càn quét về phía Tần Vô Danh.

Nhìn quanh bốn phía, Tần Vô Danh hít một hơi thật sâu, khí tức Đại Đạo Vô Vi trên người lại càng nồng đậm.

“Đại Đạo Tam Thiên, Vô Vi Chi Lực.”

Vùng trời này lập tức hiện lên không khí kinh khủng.

Chấn động hư không, càn khôn vỡ nát, đất trời nứt ra.

Khí tức kinh khủng đến cực điểm!

Một số Thần Linh sơ kỳ có uy tín đều cảm thấy mặc cảm, uổng công bọn hắn tự xưng là yêu nghiệt chí tôn, không ngờ lại thất bại trên

thân một đứa nhóc mới bước vào Thần Linh không bao lâu.

“Kinh khủng quá, đây chính là Cửu Tôn Chi Thủ của Tần tộc à?”

Thực lực như thế này, dù là Tiểu Yêu Hậu thì trong lòng cũng tràn đầy sự chấn động.

Tên Tần Vô Danh này thực sự giấu rất kỹ.

Trong lòng nàng vốn tương đối coi thường tên Tần Vô Danh này.

Dù sao Tần Vô Danh cũng chưa từng làm Đạo Tử Tần tộc.

Chưa từng làm Đạo Tử Tần tộc, điều này chứng minh thiên phú của hắn không phải mạnh nhất ở thế hệ đó của Tần tộc.

Mà Hoàng Thái Hoàng lại là đại diện mạnh nhất của Loạn Cổ Hoàng Tộc.

Nhưng bây giờ, sau khi cảm nhận được khí thế Tần Vô Danh đang bộc phát ra.

Nàng thu lại sự khinh thường trong lòng.

“Đạo Tử đời đó phải mạnh tới mức nào mới có thể vượt qua được Tần Vô Danh.”

Tiểu Yêu Hậu không khỏi cảm thán trong lòng.

Mà lúc này, Vô Vi Chi Lực trên người Tần Vô Danh lại kháng cự được cổ pháp của Hoàng Thái Hoàng.

Rầm!

Công kích của hai bên va chạm với nhau, uy lực bộc phát ra vô cùng kinh khủng.

Bỗng nhiên, Tần Vô Danh lùi về phía sau hai bước, trên mặt ửng hồng.

Ánh mắt hơi nghiêm trọng.

Thực lực của Hoàng Thái Hoàng quả thực vô cùng lớn mạnh.

Lúc này, Hoàng Thái Hoàng đột nhiên lạnh lùng “hừ” một tiếng, đưa tay đánh ra một con cự long hoàng kim, khí tức Hoàng Đạo tung hoành, tựa như Đại Đế trấn áp Chư Thiên.

Tần Vô Danh cũng không do dự, đánh một chưởng Vạn Đạo Luân Hồi Chưởng về phía Hoàng Thái Hoàng, trong lòng bàn tay mang theo khí tức Luân Hồi nồng đậm.

Khí tức Hoàng Đạo trên người cự long hoàng kim càng thêm kinh khủng.

Không ít Thần Linh bốn phía đều có ánh mắt chứa sự nghiêm trọng.

Chiến đấu đến giờ đã có thể hoàn toàn chứng minh được thực lực của Hoàng Thái Hoàng và Tần Vô Danh.

Đều là kẻ mạnh.

Vừa tiến vào Thần Linh đã mạnh hơn rất nhiều Thần Linh sơ kỳ, còn mạnh hơn nhiều.

Không hổ là yêu nghiệt chí tôn bước ra từ Cấm Kỵ Cổ Tộc.

“Chính là lúc này, còn có sát chiêu.”

“Tuế Nguyệt Như Đao.”

Bỗng nhiên, Hoàng Thái Hoàng hét lớn, trong hay biến đổi ra một đạo pháp cực kỳ cổ xưa, đánh về phía Tần Vô Danh.

Trong hư không lập tức có một thanh đao Lăng Nhiên toả ra khí tức Tuế Nguyệt.

Tuế Nguyệt Như Đao đánh lên tuyến phòng thủ của Tần Vô Danh, mang theo lớp lớp sóng gợn.

Cổ pháp Hoàng Thái Hoàng âm thầm cất giấu đột nhiện bộc phát ra khiến cho không ít Thần Linh sợ hãi.

Bộc phát cùng lúc hai loại uy lực to lớn như cổ pháp thì cực kỳ tiêu hao thần lực.

Điều này cho thấy thần lực của Hoàng Thái Hoàng rất hùng hậu.

“Hắn là ăn chắc rồi.” Hoàng Thái Hoàng không kìm được mà thầm nhủ trong lòng.

Cổ pháp Tuế Nguyệt Như Đao này là cổ pháp có lai lịch, đáng sợ nhất mà hắn tu luyện.

Lại kết hợp với thần đao của hắn, quả thực là cùng cảnh giới đại sát

khí.

Chương 906: Át chủ bài

Chương 906: Át chủ bài

Cái tên Tần Vô Danh này có thể đánh với hắn nhiều chiêu như thế, đã là người cực kỳ bất phàm rồi.

Phải biết rằng mỗi chiêu của hắn đều là sát chiêu.

Một trong những chiêu mạnh nhất.

Khắp nơi muốn mạng người!

Người của Loạn Cổ Hoàng Tộc gần đó cũng có người lộ ra ánh mắt mong chờ, hiển nhiên, bọn chúng cho rằng một chiêu Tuế Nguyệt Như Đao này của Đạo Tử nhà hắn có thể trấp áp Tần Vô Danh.

Nhưng mà.

Lát sau, Tần Vô Danh từ từ bước ra từ chỗ năng lượng khổng lồ bùng nổ, đôi mắt sáng lên, thoáng chốc đã đi tới trước mặt Hoàng Thái Hoàng.

Đánh một trưởng mang theo thần mang kinh khủng vào ngực Hoàng Thái Hoàng.

Tất cả chỉ diễn ra trong chốc lát.

Tất cả mọi người ở bốn phía đơ ra.

Bọn họ chỉ nhìn thấy Tần Vô Danh bị Hoàng Thái Hoàng đánh trúng, sau đó giống như không có chuyện người đó đi ra từ chỗ nổ tung kia ra, sau đó lợi dụng thời gian này để đánh một chưởng vào Hoàng Thái Hoàng.

Tàn nhẫn, quả quyết, dự là hoàn toàn không xem xét thương tích trên người mình.

Đừng nói là người xung quanh không nghĩ tới, ngay cả Hoàng Thái Hoàng cũng không ngờ được.

Tuế Nguyệt Như Đao của mình mạnh như thế, hắn lại như biết rõ mồn một.

Hoàng Thái Hoàng còn chưa kịp phản ứng.

Một cự chưởng mang theo thần mang đã đánh trúng hắn.

Đây là một chiêu đổi một chiêu!

“Phụt.” Hoàng Thái Hoàng không kịp phòng ngự, miệng phụt máu tươi, lùi gấp mấy trăm bước.

Gần đó có tiếng vang ầm, ầm, ầm.

Một dãy núi rộng lớn của Vạn Cổ Đế Sơn trực tiếp nứt vỡ.

“Ngươi… rất không tồi, nhưng nếu thực lực của ngươi cứ như vậy, không nghi ngờ gì, ngươi sẽ thua thôi.”

Ánh mắt Hoàng Thái Hoàng bình tĩnh nhưng máu tươi ở miệng vẫn chảy ra, tất nhiên bị đánh một chưởng, hắn cũng không dễ chịu gì.

Nhưng hắn không hoảng sợ.

Là Đạo Tử của Cấm Kỵ Cổ Tộc, sao hắn có thể không có con át chủ bài thuộc về bản thân chứ?

Vốn dĩ hắn muốn sau khi đặt chân vào Đế Lộ mới để lộ ra.

Nhưng giờ không thể hiện ra.

Lập tức, cơ thể Hoàng Thái Hoàng tràn ngập màu hoàng kim lấp lánh.

Đạo văn cực kỳ huyền ảo khắc trên cơ thể, đạo vận gia thân.

Một cơ thể cổ đại, quái thai!

Đây không phải thể xác mà hắn tu luyện, mà là từ khi hắn sinh ra đến nay, lão tổ của hắn đã để một cơ thể quái thai cổ đại của Thần Linh Viên Mãn chậm rãi tan vào người hắn.

Đến nay, tới Thần Linh, hắn đã có thể khống chế hơn nửa thực lực của thể xác quái thai cổ đại.

Ước chừng là trình độ Thần Linh trung kỳ.

Chuyện này, dù là trong Loạn Cổ Hoàng Tộc cũng chỉ có một vài người biết.

“Đây là? Thể xác quái thai cổ đại của Thần Linh trung kỳ?”

Một vài người biết hàng đã nhận ra lai lịch của thể xác Hoàng Thái Hoàng.

Trong lòng không khỏi rung động, Cấm Kỵ Cổ Tộc đúng là có thủ đoạn, thế mà lại dùng một thể xác quái thai cổ đại làm chất dinh dưỡng tan vào cơ thể của Hoàng Thái Hoàng.

Đương nhiên Hoàng Thái Hoàng cũng phải tự có nghị lực siêu việt mới có thể có được cái này.

“Vô Danh phải thua.” Có trưởng lão Tần tộc thở dài.

Lão tổ của Hoàng Thái Hoàng này cũng thật tàn nhẫn, thế mà lại đưa một cơ thể của quái thai cổ đại tan vào trong người Hoàng Thái Hoàng.

Phải biết rằng trước cảnh giới Thần Linh, Hoàng Thái Hoàng phải chịu đựng bao nhiêu đau khổ to lớn.

Là kẻ thù cũ, Loạn Cổ Hoàng Tộc vẫn rất có bản lĩnh.

Lần này coi như Tần tộc bọn hắn gặp khó rồi.

Những trưởng lão Tần tộc nghe thấy câu này thì nhao nhao cúi đầu.

Hiện giờ, Tần Vô Danh mới tiến vào Thần Linh sơ kỳ, bất kể là yêu nghiệt như thế nào cũng không thể trấp áp thể xác của một Thần Linh trung kỳ.

Quả nhìn, thoáng nhìn thấy cơ thể Thần Linh trung kỳ của Hoàng Thái Hoàng.

Cho dù là các trưởng lão của các thế lực có quan hệ tốt với Tần tộc cũng không thể không thừa nhận rằng Tần Vô Danh thua.

“Nếu như Vô Danh có thể vượt qua tình kiếp , thực lực chắc chắn kinh khủng hơn cái này nhiều.”

Một trưởng lão Tần tộc phất tay áo, thở dài.

Bây giờ Tần Vô Danh vẫn chưa thoát khỏi tình kiếp.

Nhưng chuyện không có sau đó, Tần Vô Danh tự vây mình trong tình kiếp, đây là vấn đề của bản thân hắn, không liên quan gì đến người khác.

Nhưng Tần Vô Danh lúc này cũng thi triển được phong thái thuộc về bản thân.

Dù Tần Vô Danh không độ qua tình kiếp thì cũng không ai dám nói hắn yếu!

Quả nhiên, Hoàng Thái Hoàng bộc lộ ra thực lực cơ thể của hắn lại càng đáng sợ.

Cho dù thực lực cơ thể của Tần Vô Danh không tệ, nhưng cũng sẽ bị đánh bại.

Hoàng Thái Hoàng không lưu tình chút nào, đánh thẳng đến thịt, không có bất cứ thứ gì không thiết thực.

Hướng về phía Tần Vô Danh chính là đập loạn xạ.

Mỗi một quyền đều mang theo huyết ấn.

Trên người hắn cũng xuất hiện không ít vết thương, máu tươi tuôn ra.

Mà Tần Vô Danh cũng chính trực, cũng đấm về phía Hoàng Thái Hoàng.

Ngươi đánh ta một quyền, ta trả ngươi một quyền.

Nhưng vẫn là Tần Vô Danh ở thế dưới.

“Thôi, trận này luận chiến, chúng ta thua, nhưng qua mấy trăm năm nữa, xem Đạo Tử Tần Cửu Ca tộc ra giết các ngươi.”

Bỗng nhiên, một Thần Linh của Tiên Cổ Tần Tộc khó chịu lên tiếng.

Mặc dù hiện giờ Tần Vô Danh vẫn có thể đấu một trận với Hoàng Thái Hoàng, nhưng người sáng suốt chỉ nhìn là biết Tần Vô Danh thua là chuyện sớm muộn.

Vị Thần Linh này của Tần tộc lạnh lùng nói một câu.

Bây giờ ta thua ngươi một bậc, nhưng qua mấy trăm năm nữa, đợi Đạo Tử Tộc ra trưởng thành.

Các ngươi phải sống dưới cái bóng của Đạo Tử đương thời Tần Cửu Ca.

Mà lúc này, mấy tên của Loạn Cổ Hoàng Tộc thì ngược lại, cười rất

vui vẻ.

Dù sao cũng là Đạo Tử nhà mình chiến thắng.

Lúc này, đôi mắt Hoàng Thái Hoàng ánh lên sự tàn nhẫn. hắn muốn đả thương nặng Tần Vô Danh.

Chương 907: Đạo Tử đương thời của Tần Tộc

Chương 907: Đạo Tử đương thời của Tần Tộc

Tần Vô Danh này lại cần thời gian nghỉ ngơi mấy trăm năm.

“Thái Hoàng Đế Kiếm, Trảm Vạn Cổ Tinh Thần.”

Ầm!

Không ai ngờ tới, Hoàng Thái Hoàng lúc này lại lấy ra bảo vật bản mệnh của mình, đánh ra cổ pháp.

Đây là muốn đảng thương nặng Tần Vô Danh!

Chuyện xảy ra quá nhanh, dù là Thần Linh Tần tộc cũng không phải ứng kịp.

Mắt thấy đế kiếm sắp đánh vào người Tần Vô Danh.

Bỗng nhiên, một thân ảnh xuất hiện trước mặt Hoàng Thái Hoàng.

Đánh ra một chưởng.

“Là ai?”

Sắc mặt Hoàng Thái Hoàng kịch biến, con ngươi đột nhiên co lại, một luồng uy áp vô cùng kinh khủng cuốn về phía hắn, đánh bay đế kiếm của hắn ra ngoài.

Giữa lúc không kịp xử chí, Hoàng Thái Hoàng chỉ có thể ngưng tự thần lực thành một lớp bảo vệ, muốn ngăn cản một chưởng này.

Ầm!

Một chưởng ẩn chứa sức mạnh to lớn, đánh cho toàn bộ cơ thể của Hoàng Thái Hoàng đập thẳng vào một toà cổ mạch gần Vạn Cổ Đế

Sơn.

Bốn phía quanh cổ mạch lập tức phát ra tiếng vang rầm, rầm.

Dòng sông vững chắc bên trên cổ mạch tràn đầy khe hở.

Vạn Cổ Đế Sơn vốn dĩ còn rất nhiều âm thanh, lúc này lại trở nên yên lặng trong nháy mắt, tựa như một vùng đất hoang vu.

Khuôn mặt của vô số người vẫn duy trì biểu cảm của một giây trước.

Ban nãy Hoàng Thái Hoàng trấn áp tứ phương, mang theo uy thế ngập trời, lúc này bị đánh vào bên trong dãy núi.

Chuyện này đảo ngược kinh người, khiến vô số người nổ mắt, dù cho đến lúc này, vẫn còn rất nhiều người không biết chuyện gì xảy ra, cảm thấy là mình hoa mắt.

Mà lúc này, một giọng nói bình tĩnh, bình thản chậm rãi vang lên giữa đất trời.

“Đạo Tử của Loạn Cổ Hoàng Tộc chỉ thế thôi à? Không chịu nổi một chiêu.”

Nghe thấy giọng nói này, ánh mắt của tất cả mọi người nhìn chằm chằm về nơi hư không phía xa.

Tinh thần đang kinh sợ!

Nơi đó có mấy thân ảnh, đứng đầu là nam tử áo trắng tuấn mỹ vô song, đại đạo siêu nhiên, giọng nói bình thản đó chính là do người con trai này nói ra.

“Đạo Tử đương thời của Tần tộc đến rồi?”

“Người ra tay trấn áp Đạo Tử Hoàng tộc bãn nãy chẳng lẽ là Tần Đạo Tử?”

Bốn phía tràn đầy âm thanh của sự kinh ngạc, trong mắt ánh lên vẻ không thể tin nổi.

Tất cả đều biết, Đạo Tử đương thời của Tần tộc hiện tại mới có cảnh giới bán thần, thời gian trước nghe đồn rằng Đạo Tử Tần tộc đánh bại Thần Linh khi là Nửa Bước Thần Linh.

Nhưng người sáng suốt có thể nhìn ra, tăng nhân Thần Linh kia cũng không phải là bản thân đạt tới Thần Linh.

Mà là mượn sức mạnh của cao nguyên Táng Phật để đạt tới Thần Linh.

Đương nhiên mấy tháng trước, tin tức đó cũng khiến cho bọn hắn không ngừng run rẩy, cho dù đến giờ vẫn con run lên.

Nhưng Thần Linh xuất hiện bây giờ chính là một Thần Linh đường đường chính chính, còn đường đường là nhân vật cấp bậc Cấm Kỵ Đạo Tử phi thăng lên Tiên Thiên Thần Linh.

Cảnh giới vừa tiến vào Thần Linh đã mạnh hơn rất nhiều so với rất nhiều Thần Linh sơ kỳ.

So với tăng nhân Thần Linh kia còn không biết mạnh hơn bao nhiêu nữa.

Lần này hẹn đấu, thấy Tiên Cổ Tần Tộc hoàn toàn không có ý định để Tần Cửu Ca ra tay?

Đọ sức với cảnh giới Thần Linh vẫn là để cảnh giới Thần Linh đến thì tốt.

Nhưng bây giờ.

Quỷ biết tình huống gì đây.

“Cửu Ca, ngươi thành thần rồi à?”

Bỗng nhiên, một giọng nói run rẩy của một lão tổ ở bên Tần tộc truyền tới.

Vừa rồi hắn còn không chắc chắn, nhưng bây giờ lại tỉ mỉ cảm nhận rung động trên người Tần Cửu Ca.

Chắc chắn là dao động chỉ có trên người Thần Linh.

Loại này chắc chắn không thể làm giả.

Theo giọng nói run rẩy vang lên từ trưởng lão Tần tộc, tất cả mọi người ở tứ phía dồn ánh mắt về phía Tần Cửu Ca đang đặt chân trên hư không.

Bất kể có phải là người của Tiên Cổ Tần Tộc hay không, lúc này, tất cả ánh mắt đều nhìn chăm chú vào nam tử sinh ra đã là truyền kỳ này.

Đây đã không còn là kinh ngạc, mà là kinh sợ.

Chuyện có thể doạ chết không ít người.

“Đúng là dao động thần lực của Thần Linh.”

Một vị trưởng lão khác của Tiên Cổ Tần Tộc dấy lên sóng gió trong lòng.

Khoé miệng đều lệch đi, tâm cảnh của Thần Linh vốn bình tĩnh như nước.

Nhưng bây giờ.

Đù má.

Ngươi là đồ yêu quái!

Ai có thể bình tĩnh, tâm lặng như nước trong tình huống này, hắn muốn cúng bái luôn.

“Thần lực, thần lực, đúng là thần lực, ha ha ha ha, ha ha ha.”

Lập tức có một vị Thần Linh Tần tộc có mặt ở hiện trường cười ngây ngô trong điên cuồng.

Đúng là đang cười kiểu ngây ngốc.

Nếu như không phải thần lực đang dao động xung quanh người này, chứng tỏ lão già này đúng là một vị Thần Linh.

Nói không chừng rất nhiều người sẽ tưởng đây là một ông lão ngốc nghếch.

Vẫn luôn nhếch miệng lên cười, đây không phải là dáng vẻ của đồ đần thì là cái gì?

“Thần Linh? Thần Linh? Sao hắn có thể bước vào Thần Linh được, thế mà hiện tại hắn đã đạt tới Thần Linh.”

Trong doanh trận của Cấm Kỵ Uyên Tộc, sắc mặt Uyên Hạo Thiên cực kỳ xanh xám.

Phải biết lúc trước cảnh giới của bọn hắn không chênh lệch bao nhiêu, nhưng bây giờ hắn hao phí vô số tài nguyên của Uyên tộc, lại thêm rất nhiều tạo hoá, mới có thể tăng lên cảnh giới thiên tôn cấp một.

Vốn dĩ hắn mười phần đắc ý về chuyện này.

Cảm thấy bản thân là yêu nghiệt đỉnh cấp.

Trên thực tế, hắn đúng là yêu nghiệt đỉnh cấp.

Dù sao bình thường thì thiên kiêu muốn đột phá cảnh giới thiên tôn tiêu hao mất vạn năm cũng không chắc có thể thành công.

Mà hắn chỉ mất hơn một năm đã đột phá thiên tôn cấp một.

Hắn không phải là yêu nghiệt chí tôn, thì ai mới là yêu nghiệt chí tôn?

Nhưng hiện giờ, lại một lần nữa, sau khi nhìn thấy Tần Cửu Ca, hắn quyết định sau này không cho người khác gọi hắn là yêu nghiệt nữa.

Vì hắn cảm thấy bản thân không xứng, hoàn toàn không xứng.

Đả kích người khác quá.

“Đạo Tử thành thần rồi? Không phải gần đây Đạo Tử mới đến cảnh giới bán thần à?”

Một yêu nghiệt Tần tộc nói ra thắc mắc của tất cả mọi người.

Chương 908: Thần Linh cũng phân chia cấp bậc

Chương 908: Thần Linh cũng phân chia cấp bậc

Bọn họ không phải là nhớ lúc trước Đạo Tử mới đến Nửa Bước Thần Linh à.

Có khi ăn đế dược cũng không thăng cấp nhanh như Đạo Tử.

Tần Cửu Ca không nhìn về phía hai người đang cười ngốc nghếch kia – Thần Linh Tần tộc và những trưởng lão chấn động đến mức không nói lên lời.

Giống như người không có việc gì đang nhìn vào trong vô số đá thải bên trong thân ảnh.

“Tần Cửu Ca? Ngươi thật biết khiến người khác ngạc nhiên.”

Từ bên trong chỗ bị phế tích vùi lấp, một giọng nói lạnh lùng chậm

rãi truyền tới.

Phịch một tiếng, trong nháy mắt, Hoàng Thái Hoàng xuất hiện trước mặt Tần Cửu Ca.

Trong lòng hắn co giật, hắn cũng cảm giác được Tần Cửu Ca đã thành Thần Linh.

Nhưng dựa vào chút thời gian tu luyệt ít ỏi của hắn, sao có thể trở thành Thần Linh được?

Nói không khiếp sợ chắc chắn là giả.

Thấy tốc độ đột phá của Tần Cửu Ca nhanh như thế, trong lòng hắn có cảm giác nguy cơ vô hình xuất hiện.

Bây giờ bản thân có thể ngăn chặn Tần Cửu Ca.

Nếu như cho Tần Cửu Ca vài năm nữa, hắn áp chế nổi không?

Càng nghĩ tới vấn đề này, trong lòng hắn càng có nguy cơ.

Bỗng nhiên, ánh mắt hắn ánh lên sự tàn nhẫn.

Hiện giờ, hoặc là không làm, đã làm thì làm cho xong, khiến Tần Cửu Ca trọng thương.

“Mặc dù không biết ngươi dựa vào cách nào mà đột phá tiến vào Thần Linh nhanh như thế.”

“Nhưng ta nói cho ngươi biết, cùng cảnh giới Thần Linh cũng phân chia cấp bậc.”

Vẻ mặt Hoàng Thái Hoàng lạnh lùng, để bước vào Thần Linh, hắn đã chuẩn bị một thời gian rất dài.

Kiểu dựa vào bản thân, trở thành Tiên Thiên Thần Linh!

Vừa nãy bị đánh vào trong dãy núi, cũng là Tần Cửu Ca đánh lén.

Không nói đến võ đức, đến đánh lén.

Nghe thấy lời của Hoàng Thái Hoàng, trên mặt Tần Cửu Ca xuất hiện một biểu cảm kỳ quái.

Miệng cười ha ha.

Trước mặt hắn còn nói đến cấp bậc Thần Linh?

Nghịch đại đao trước mặt Quan Công?

Rất nhanh, Hoàng Thái Hoàng bắn ra một tia thần quang, đánh về phía Tần Cửu Ca.

Mang theo thế lực càn quét Chư Thiên Thập Địa.

Chỉ một thoáng, trời long đất lở, khuấy động chín tầng trời.

Loại thần pháp này có thể khiến cho Thần Linh sơ cấp có uy tín lâu năm cực kỳ kiêng dè.

Mà trước mặt Tần Cửu Ca lúc này lại chẳng là cái thá gì.

Tần Cửu Ca cũng đánh ra một chưởng, mạnh mẽ đánh xuống phía Hoàng Thái Hoàng.

Tần Cửu Ca cũng đánh ra Vạn Đạo Luân Hồi Chưởng, nhưng khí tức Luân Hồi nồng nặc hơn so với Vạn Đạo Luân Hồi Chưởng của Tần Vô Danh.

“Vạn Đạo Luân Hồi Chưởng của Đạo Tử tu luyện đến trình độ cao siêu hơn ta.”

Tần Vô Danh cảm nhận được Vạn Đạo Luân Hồi Chưởng mà Đạo Tử nhà mình đánh ra, trong lòng không khỏi thở dài.

Ngày qua ngày, hằng đêm hắn tu luyện Vạn Đạo Luân Hồi Chưởng, tu luyện mấy ngàn năm mới tu luyện được đến trình độ đăng đường, nhập môn.

Mà Đạo Tử nhà mình tính cả thời gian tu luyện trong bụng mẹ cũng mới tu luyện được hai mươi năm, còn tu luyện đến trình độ đại thành.

Còn muốn hắn sống không?

Cùng lúc đó, thần pháp của hai bên đối đầu với nhau, trong nháy mắt đã sinh ra năng lượng dao động, khiến trời đất rung động.

Ầm!

Vạn Đạo Luân Hồi Chưởng mà Tần Cửu Ca tu luyện đã đến mức đại thành, xuất một chưởng, Luân Hồi chi lực vô tận càn quét đất trời.

Vẫn chưa đấu được mấy giây, sắc mặt của Hoàng Thái Hoàng đã thay đổi.

Nhưng vẫn không đợi Hoàng Thái Hoàng phản ứng, Vạn Đạo Luân Hồi Chưởng uy áp đất trời đã đánh tan thần pháp của Hoàng Thái Hoàng, hướng thẳng về phía hắn, bùng nổ mạnh mẽ.

Ngay giây sau, Hoàng Thái Hoàng sống sờ sờ lại bị đánh vào trong Vạn Cổ Đế Sơn một lần nữa.

Giờ phút này, khung cảnh lại càng thêm yên tĩnh.

Ban này Hoàng Thái Hoàng còn có thể nói Tần Cửu Ca đánh bất ngờ khiến hắn đập vào trong dãy núi, Tần Cửu Ca đánh lén.

Nhưng giờ Tần Cửu Ca không hề đánh lén.

Đánh thẳng, đánh chính diện một chưởng, bá đạo, cường thế.

Chính là chèn ép!

“Không thể nào, bản thân Thái Hoàng Đạo Tử là một Tiên Thiên Thần Linh, lại có thêm thể xác của Thần Linh trung kỳ, theo lý thuyết thì không thể có người nào vừa đạt tới Thần Linh đã có thể đánh bại được.”

Một lão tổ Thần Linh của Loạn Cổ Hoàng Tộc khó mà tin nổi, lên tiếng.

Thực lực của thái Hoàng Đạo Tử nhà mình chắc chắn không có gì để nói.

Lúc này, Thần Linh trong những cổ tộc, đạo thống vây quanh Vạn Cổ Đế Sơn đẻ xem cũng có vẻ mặt tràn đầy sự nghiêm trọng, nhìn về phía Tần Cửu Ca đang đứng chắp tay trong không trung.

Vẻ mặt Tần Cửu Ca lãnh đạm, tựa như chưa từng để trận chiến này vào mắt.

“Còn tưởng là dù ngươi kém hơn cũng có thể chịu được vài chiêu của ta, nhưng không ngờ mới một chưởng mà ngươi đã bị đánh bay rồi, làm ta thất vọng quá.”

Giọng điệu của Tần Cửu Ca bình tĩnh, nhìn về phía Hoàng Thái Hoàng trong phế tích của dãy núi.

Không có bất kỳ vẻ trào phúng nào.

Chỉ có thờ ơ.

Chương 909: Ngươi cho rằng ta chỉ có nhiêu đó thủ đoạn?

Chương 909: Ngươi cho rằng ta chỉ có nhiêu đó thủ đoạn?

Nhưng chính là dáng vẻ này, lại thêm kiểu ngữ điệu này, khiến cho Hoàng Thái Hoàng đang đứng lên mà đỏ cả mặt.

Câu nói này, so với những lời lẽ sỉ nhục hắn còn khiến người ta khó chịu hơn.

Đương nhiên mấy lão gia của Tiên Cổ Tần Tộc đứng xung quanh đang cười tủm tỉm.

Trong lòng không biết còn vui sướng đến mức nào.

Vừa rồi các ngươi còn đắc chí.

Ban nãy còn vui vẻ bao nhiêu, bây giờ sẽ đau khổ bấy nhiêu.

Một vài đệ tử vây quanh phía xa của Tiên Cổ Tần Tộc cũng có vẻ mặt tràn đầy vui vẻ.

Trong lòng hô to, Đạo Tử đỉnh quá.

Nhìn Loạn Cổ Hoàng Tộc bên kia với ánh mắt cực kỳ coi thường.

Cảm giác ỷ vào phía sau mình có Đạo Tử này quả là sướng.

Tâm cảnh bao nhiêu năm không có biến động của Hoàng Thái Hoàng giờ đây không còn cách nào để giữ bình tĩnh.

“Ngươi cho rằng ta chỉ có chừng đó thủ đoạn?”

Hoàng Thái Hoàng quát lớn, trong tay xuất hiện một thanh cự kiếm phát ra đạo vận.

Toàn thân cự kiếm có kim sắc, tràn ngập Đại Đạo Hoàng Khí.

Đây là bảo vật bản mệnh của hắn, một kiếm có thể trấn áp Chư Thiên.

“Trảm Đế Quyết.” Hoàng Thái Hoàng bước lên một bước, hai tay

cầm kiếm.

Trong nháy mắt, một kiếm ảnh mang theo thần mang đánh về phía Tần Cửu Ca, tựa như muốn càn quét hết thảy.

Đây là đế pháp mà Hoàng Thái Hoàng tu luyện từ nhỏ, từ nhỏ đã có thiên tư học Đế Pháp.

Có thể nghĩ, trình độ yêu nghiệt của Hoàng Thái Hoàng.

Mang theo Thần Mang Kiếm Ảnh xông pha chín tầng trời, dù phút này, ngay cả thiên tôn cách rất xa chỉ nhìn một chút cũng cảm thấy bản thân không chịu nổi.

Đều vội vàng nhắm mắt lại.

Nhưng dù là như thế cũng có không ít thiên tôn chảy máu mắt.

Nhìn một ít cũng bị thần mang trên kiếm ảnh chọc mù.

Dưới công kích này, Thần Linh cũng có thể trọng thương.

Mà Tần Cửu Ca lại để lộ vẻ mặt coi thường.

“Chút thủ đoạn này, đời này của ngươi, tư cách ngẩng đầu trước mặt ta còn chẳng có.”

Hai tay Tần Cửu Ca huyễn hoá, trên người có khí tức không tên vờn quanh.

Phía sau có một con Chân Long, một con Chân Hoàng vờn quanh, tiếng hót vang vọng vô số cổ vực.

Hai mắt tựa như ẩn chứa sao trời vô tận, cũng đồng thời đánh mấy tia lôi đình về phía Hoàng Thái Hoàng.

Giống như công kích diệt thế san bằng vô sống núi lớn xung quanh trong nháy mắt.

Chân Long Chân Hoàng, mấy tia lôi đình màu đen va chạm với Trảm Đế Quyết của Hoàng Thái Hoàng.

Nhưng một lát sau, vẻ mặt của Hoàng Thái Hoàng kịch biến.

Thổi phù một tiếng!

Hoàng Thái Hoàng thổ ra mấy ngụm máu tươi.

Sắc mặt cực kỳ tái nhợt.

Tần Cửu Ca lạnh lùng cười, không hề do dự, tiếp cận trực tiếp, đánh một quyền ẩn chứa vĩ lực vô tận về phía Hoàng Thái Hoàng.

Sau khi thăng tiến đế Hồng Mông Thần Linh, hắn cũng không biết bản thân mạnh cỡ nào.

Cho nên Hoàng Thái Hoàng trở thành chuột bạch của hắn.

Đến đo xem hiện giờ hắn mạnh bao nhiêu.

Hiển nhiên, sau khi đánh mấy chiêu.

Hắn biết đại khái bản thân mạnh bao nhiêu, kiểu Thần Linh sơ cấp như Hoàng Thái Hoàng ở trước mặt hắn chỉ là thứ lớn hơn sâu bọ một chút.

Không qua nổi mấy chưởng của hắn.

Mà đây chính là sức mạnh to lớn của Hồng Mông Thần Linh.

Chí Cao Thần Linh thâu tóm Thần Linh Chư Thiên.

Trong lịch sử Thái Cổ Tiên Vực chưa từng xuất hiện Chí Cao Thần Linh.

Mạnh đến mức không ai biết Hồng Mông Thần Linh mạnh nhường nào.

Đến bản thân Tần Cửu Ca cũng không biết.

“Bản thân ta không biết mình của hiện tại mạnh bao nhiêu, rất vui, ngươi trở thành đối tượng thí nghiệm đầu tiên của ta.”

Giọng Tần Cửu Ca vang lên, dừng đòn đánh lên người Hoàng Thái Hoàng lại.

Mỗi một quyền đánh xuống, trong hư không đều có máu tươi rơi xuống.

Cảnh tượng này quả thực quá máu me.

Thể xác Thần Linh trung kỳ của Hoàng Thái Hoàng lúc này dường như đã biến thành trò cười.

Mỗi quyền của Tần Cửu Ca đều có thể đánh Hoàng Thái Hoàng toé

máu.

Qua một lát, Vạn Cổ Đế Sơn bị lột hơn một nửa, hư không tạo thành gợn sóng vô tận.

Rầm một tiếng.

Một thân ảnh ngã xuống mặt đất từ không trung.

Ánh mắt mang vẻ sợ hãi.

Không còn dáng vẻ nắm bắt chúng sinh như ban đầu.

Khoé miệng vẫn phun ra máu tươi kim sắc, phun ra ngoài rầm rầm.

Quần áo trên người cũng không có chỗ nào hoàn hảo.

Yên tĩnh!

Yên lặng như tờ!

Giờ phút này, dù tiếng thở dốc cũng không có ở xung quanh.

Rất nhiều người ngơ ngác chứng kiến cảnh này.

Đây chính là Đạo Tử của Loạn Cổ Hoàng Tộc, đường đường là Cấm Kỵ Đạo Tử đấy.

Ở một đời này của Thái Cổ Tiên Vực, là nhân vật đáng sợ, nổi danh cùng Tần Cửu Ca.

Nhưng bị hành hung ở chỗ này, lại không có sức đối kháng.

Thua thê thảm như thế.

“Có vật mà còn tới tìm ta, kiếp sau đừng dâng mạng lên nữa.”

Tần Cửu Ca đến bên cạnh Hoàng Thái Hoàng, thản nhiên cất tiếng.

Nói xong, đánh một quyền xuống Hoàng Thái Hoàng, xem ra muốn lấy mạng Hoàng Thái Hoàng.

Giờ phút này, ánh mắt của Hoàng Thái Hoàng là sự hoáng sợ.

Tần Cửu Ca này lại muốn giết hắn ngay trước mặt lão tổ của Loạn Cổ Hoàng Tộc.

Đứng trước sinh tử, dù là hắn cũng không thể bình thản.

Chương 910: Tiểu bối ngang ngược quá cũng không tốt

Chương 910: Tiểu bối ngang ngược quá cũng không tốt

“Ngươi dám.”

Mấy vị Thần Linh của Loạn Cổ Hoàng Tộc đứng quan sát phía xa tức giận, sao bọn hắn có thể đứng nhìn Đạo Tử nhà mình bị trọng thương.

Thần Linh Chi Lực ngập trời càn quét toàn bộ Vạn Cổ Đế Sơn trong nháy mắt.

Sức mạnh ngập trời của một Thần Linh đã kinh khủng như thế, càng đừng nói đến có mấy vị Thần Linh cùng bộc phát ra vĩ lực.

Những uy lực này đã ép sinh linh dưới cấp thiên tôn của mấy chục cổ vực gần đó đến mức không thở được.

Mà đúng lúc này, mấy tiếng “hừ” lạnh lùng đồng thời vang lên giữa đất trời.

Tiếp đó, lại có mấy luồng Thần Linh Vĩ Lực bộc phát, chặn lại uy thế mà Thần Linh Hoàng Tộc bộc phát ra.

“Tại sao không chịu nhận thua? Ban nãy các ngươi còn muốn làm Vô Danh của tộc ta trọng thương?”

Ngữ khí của một Thần Linh Tần tộc đầy sự lạnh lùng.

Khí thế quanh người rất kinh khủng, rất có thể là một câu không hợp là đánh.

Thái độ rất bá đạo, cường thế.

Đạo Tử tộc ta là việc còn chưa đến lượt các ngươi nhúng tay.” Lại có một vị Thần Linh Tần tộc lên tiếng.

Hoàng Thái Hoàng gần như sắp giết chết một yêu nghiệt Thần Linh của Thượng Cổ Sở Gia, phái biết yêu nghiệt Thần Linh của Sở Gia đó là chí tôn yêu nghiệt của Sở gia, trong tương lai sẽ chinh chiến Đế Lộ.

Đương nhiên quan trọng là Hoàng Thái Hoàng nhắm đế Thượng Cổ

Sở Gia à?

Đó là nhắm đến Tiên Cổ Tần Tộc bọn hắn.

Đối mặt kiểu khiêu khích này chính là muốn trấn áp lại một cách mạnh mẽ.

Muốn đánh mạnh, mặc kệ đối phương là ai.

Mà cùng lúc đó, Tần Cửu Ca lạnh lùng đánh một quyền về phía Hoàng Thái Hoàng, Luân Hồi Chi Khí vô tận quấn quanh.

Không gian dưới một chưởng đó dường như đều bị bóp méo.

Một loại khí tức không tên xoay vòng trong cơ thể Tần Cửu Ca.

Loại khí tức này có thể khiến cho tu vi giống như Thần Linh cảm thấy run rẩy.

Lúc cảm nhận được một chưởng tràn đầy sát ý này đánh tới, sắc mặt của Hoàng Thái Hoàng lại càng trắng bệch.

Hiện giờ hắn có cảm giác ban nãy Tần Cửu Ca đánh với hắn vẫn không dùng toàn bộ sức lực.

Ngay lúc một chưởng có Luân Hồi Chi Lực quấn quanh của Tần Cửu Ca đánh về phía Hoàng Thái Hoàng.

Bên trên không trung của Vạn Cổ Đế Sơn, có một luồng không khí cực kỳ đáng sợ giáng lâm ở đây.

Từ chỗ này, có một thân ảnh chậm rãi bước ra từ hư không, phía sau thân ảnh có sao trời vô tận, tựa như chiếu rọi Chư Thiên.

Lúc thân ảnh này tới, dường như đất trời đều ngưng đọng lại.

Thân ảnh đưa tay, hoá giải Vạn Đạo Luân Hồi Chưởng mà Tần Cửu Ca đánh về phía Hoàng Thái Hoàng một cách nhẹ nhàng.

Ánh mắt mọi người lập tức dồn phía phía hai tay phía sau thân ảnh đó.

Trong lòng có sự tôn kính, sợ hãi khó hiểu.

Bởi vì tất cả mọi người đều biết đây là một vị Đại Đế đích thân tới, mặc dù có khả năng rất lớn đó không phải là cơ thể thật, nhưng dùng là phân thân cũng chắc chắn cùng là sự tồn tại vô cùng đáng sợ.

“Tiểu bối ngang ngược quá cũng không tốt.”

Thân ảnh này lạnh lùng mở lời nhưng lại tràn đầy uy nghiêm.

Có một loại khí tức khiến người ta thần phục.

Đây hiển nhiên là một vị Đại Đế của Loạn Cổ Hoàng Tộc, lúc cảm nhận được Đạo Tử nhà mình gặp nguy hiểm vẫn lạc đã trực tiếp hiện thân.

Đạo Tử cấp bậc yêu nghiệt chí tôn, đối với Cấm Kỵ Cổ Tộc, thế lực cấp bậc này cực kỳ trân quý.

Không thể vẫn lạc, không chỉ là vì nhân vật cấp bậc Đạo Tử có thiên phú kinh khủng.

Càng là vì đó là đại diện cho mặt mũi của Cấm Kỵ Cổ Tộc bọn hắn.

Một khi vẫn lạc, trong tộc sẽ có dao động cực lớn.

Nhưng, biểu cảm của Tần Cửu Ca vẫn tươi thắm không đổi, tựa như căn bản không hề nghe thấy lời của Đại Đế Loạn Cổ Hoàng Tộc, lại tập hợp thần lực, đánh ra một cách mãnh liệt.

Trong tay hiện lên một toà cổ tháp, cổ tháp cao chín tầng, nháy mắt đã bảo phủ đất trời, đồng thời đánh về phía Hoàng Thái Hoàng.

Uy lực mà đòn tấn công này sinh ra, cho dù là Thần Linh trung cấp có mặt ở đó cũng có vẻ mặt cực kỳ nghiêm trọng.

Sao bọn hắn lại cảm thấy Đạo Tử Tần Tộc đã là Thần Linh trung cấp?

Nhưng ý nghĩ này chỉ tồn tại trong đầu bọn họ một giây là đã biến mất.

Cảnh giới như Thần Linh trăm vạn năm mới có thể đột phá một lần, mà cái này đều coi là nhanh rồi.

Sao có thể có người vừa đột phá đến Thần Linh đã đột phá lần nữa trong nháy mắt?

“Thần Linh sơ kỳ đã mạnh thế rồi, nếu đợi đến Thần Linh trung kỳ thì còn mạnh cỡ nào?”

Một số Thần Linh cổ xưa đã thấy tê cả da đầu.

Nghe nói cách trở thành Thần Linh của Đạo Tử Loạn Cổ Hoàng Tộc là kiểu dựa vào bản thân, trở thành một Tiên Thiên Thần Linh đỉnh cấp.

Tiên Thiên Thần Linh đã là Thần Linh cấp cao.

Nhưng ở trước mặt Đạo Tử Tần Tộc lại không khác gì một thần linh có thần cách được bồi dưỡng kiểu bình thường.

“Tiểu bối có gan.” Tên Đại Đế Hoàng Tộc bỗng nhiên xuất hiện kia thấy Tần Cửu Ca muốn ra tay, tức giận lên tiếng.

Đây là không nể mặt hắn ở trước mặt tất cả mọi người.

Đại Đế Hoàng Tộc ra tay, nhưng không muốn giết Tần Cửu Ca, chỉ là muốn đưa Hoàng Thái Hoàng đi.

Ầm!

Vô số Đế Văn xuất hiện trong hư không, không gian vỡ vụn, đế uy kinh khủng bao phủ nơi này.

Mắt thấy là muốn đưa Hoàng Thái Hoàng đi.

Bỗng nhiên ngay lúc này, một giọng nói bình thản vang lên phía sau Tần Cửu Ca.

“Chuyện của tiểu bối thì để bọn tiểu bối tự giải quyết đi, lão già ngươi đừng có nhúng tay vào.”

Theo sau giọng nói này chính là một kiếm quang lấp lánh đánh tới, càn quét đất trời, dưới một kiếm này, cho dù là Thần Linh thì cũng giống như sâu bọ.

Những nơi kiếm quang đi qua, không gian đều bị phá nát từng chút một.

Thực lực của uy thế kiểu này giống như muốn huỷ diệt Chư Thiên Vạn Giới.

“Thần Đế Tần Tộc, kiếm quang như này chắc chắn là Thần Đế Tần Tộc ra tay.” Gần đó có Thần Linh kinh ngạc thốt lên.

Chương 911: Tần Tộc khai chiến

Chương 911: Tần Tộc khai chiến

Kiểu một kiếm cảm giác có thể huỷ diệt Chư Thiên Vạn Giới, chắc chắn là Đại Đế bên trong Tần Tộc, lấy kiếm đạo làm tên, Thần Đế Tần Tộc.

Xem ra hiện giờ Đại Đế xuất thế để hộ đạo cho Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc là Thần Đế Tần Tộc.

Dù sao thì chỉ cần bây giờ Tần Cửu Ca có chuyện không giải quyết được, đều là vị Thần Đế Tần Tộc này ra tay.

“Tần tộc thực sự muốn khai chiến Cấm Kỵ Chi Chiến à?”

Đại Đế của Loạn Cổ Hoàng Tộc nói một cách ác liệt, phía sau có Hoàng Đạo Chi Khí nổi lên nồng đậm, một cảnh tượng chúng sinh hiện ra, trôi nổi phía trên đầu.

Khí tức Hoàng Đạo này so với khí tức toả ra từ người Hoàng Thái Hoàng lại càng thuần khiết, nồng đậm.

“Phù Đồ Đại Đế của Loạn Cổ Hoàng Tộc, đây chính là Phù Đồ Đại Đế của Hoàng Tộc.”

Lúc cảnh tượng chúng sinh hiện ra, lơ lửng trên không trung.

Lập tức có không ít Thần Linh cổ lão nhận ra vị Đại Đế của Hoàng tộc đến đây lúc này là ai.

Tượng Chúng Sinh, tháp Phù Đồ, hai loại đế khí danh chấn Thái Cổ Tiên Vực ngày trước.

Là đế khí làm lên tên tuổi của vị Phù Đồ Đại Đế này của Loạn Cổ Hoàng Tộc.

“Cấm Kỵ Chi Chiến thì sao? Ấn oán bao năm nay đã muốn tính với các ngươi từ lâu rồi.” Kiếm mang của Thần Đế Tần Tộc quét qua, bá đạo, vô song.

Ầm, ầm, ầm!

Cảnh tượng chúng sinh hiển hiện và kiếm mang thần đế va chạm với nhau.

Đế uy ngập trời ép cho hơn nửa sinh linh của Chư Thiên Chi Địa đến mức không nói lên lời.

Phải biết rằng bây giờ chắc chắn không phải là bản thể của Đại Đế hai bên, nhưng coi như không phải bản thể, dư uy được tạo thành đã

vô cùng kinh khủng.

Đế quang lấp lánh chói mắt tràn vào mắt mỗi người.

Mà lúc đó, Tần Cửu Ca cầm Hồng Mông Đế Tháp, đánh lên người Hoàng Thái Hoàng.

Ngay sau đó, một tiếng kêu thảm thiết vang lên giữa đất trời.

Máu tươi kim sắc rơi xuống từ không trung.

Xì xì!

Hoàng Thái Hoàng lại phun ra một ngụm máu tươi màu vàng lớn.

Rắc, rắc!

Có âm thanh xương cốt vỡ vụn vang lên trên không trung.

Máu tươi của Hoàng Thái Hoàng ồng ộc phun ra, khí tức cả người đã uể oải đến mức độ nhất định rồi.

Sau đó Tần Cửu Ca đến gần, đánh về phía Hoàng Thái Hoàng một lần nữa, đánh cho Hoàng Thái Hoàng Thần Linh trung kỳ cổ đại quái thai cấp bậc thân thể trở nên vô cùng tàn tạ rồi.

Điều này làm cho Tần Vô Danh vừa giao thủ với Hoàng Thái Hoàng trở nên vô cùng chấn động.

Đã từng giao thủ với Hoàng Thái Hoàng mới biết được cường độ thân thể của hắn đáng sợ cỡ nào.

Đây chính là thân thể cấp bậc Thần Linh Trung Kỳ, chênh lệch của một Thần Linh cấp bậc nhỏ bé tựa như chân bể.

Có thể nói Hoàng Thái Hoàng có được thân thể cấp bậc Thần Linh Trung Kỳ đứng ở thế bất bại khi đối mặt Thần Linh Sơ Kỳ Trời Sinh.

Tốc độ đột phá của Thần Linh đều dùng thời gian trăm vạn năm để tính toán.

Khoảng cách không phải là lớn bình thường.

Nhưng mà giờ phút này Hoàng Thái Hoàng lại vô cùng thê thảm, lục phủ ngũ tạng màu vàng kim đều tuôn ra rồi.

Thân thể cấp bậc Thần Linh Trung Kỳ của hắn lại không chịu nổi sự

oanh tạc của Thần Linh Sơ Kỳ?

“Tung Thiên Nhất Kiếm.” Hoàng Thái Hoàng quát to một tiếng, trong thân thể ngay lập tức có một cỗ năng lượng khủng bố bộc phát, vẻ mặt hắn đỏ như máu, sau lưng có một thanh cự kiếm tản ra đế uy.

Đế kiếm xuất hiện thần quang vô tận, mang theo hào quang chém hết tất cả.

Tựa hồ tất cả Vạn Cổ Nhật Nguyệt Tinh Thần đều bị chém dưới kiếm này.

Đây là một kiếm mà hắn bộc phát Thần Linh Bản Nguyên ra để chém.

Đại đa số Thần Linh Sơ Kỳ sẽ đều bị chém thành hai nửa dưới một kiếm này.

Nhưng sắc mặt Tần Cửu Ca bình tĩnh, một bước bước ra, Hồng Mông Đế Tháp bao phủ trên người Hoàng Thái Hoàng một lần nữa.

Trong nháy mắt liền đối chọi với Tung Thiên Nhất Kiếm.

Nhưng Hồng Mông Đế Tháp rõ ràng mạnh hơn Hoàng Thái Hoàng Đế Kiếm, âm thanh rắc rắc lại vang lên.

Kiếm của Thái Hoàng Đế tiêu tán hào quang trong nháy mắt.

Một màn này làm cho tất cả Thần Linh Cổ Tộc nhìn chằm chằm Tần Cửu Ca.

Thái Hoàng Đế Kiếm chính là Đế Khí, nhưng giờ phút này lại bị Cửu Tầng Cổ Tháp của Tần Cửu Ca làm tiêu tán hào quang.

Điều này có nghĩa là tôn Cửu Tầng Cổ Tháp của Đạo Tử Tần Tộc này ít nhất cũng là một tôn Đế Khí, phẩm cấp rất có thể còn cao hơn kiếm của Thái Hoàng Đế.

“Nhất kiếm bộc phát toàn lực cũng chỉ như thế mà thôi, chẳng thú vị gì cả, kiếp sau chú ý một chút, đừng chọc ta.”

Một đạo thanh âm lạnh lùng vang lên trong tai mọi người xung quanh.

Tần Cửu Ca không quan tâm đến ánh mắt của Thần Linh Hoàng Tộc muốn giết người, chọc hắn rồi, phải chuẩn bị sẵn cái chết.

Thiên vương lão tử thì hắn cũng giết.

Xì xì!

Hư không phiêu tán máu tươi màu vàng.

Mưa máu trút xuống, ào ào rơi xuống.

Nhật nguyệt lưu chuyển, trời đất cùng khóc.

Thiên địa tựa hồ đang đau buồn rơi xuống một vị Chí Tôn.

Một cỗ thi thể cả người còn có hoàng đạo khí quấn quanh, từ trên cao nặng nề rơi xuống.

Toàn bộ Vạn Cổ Đế Sơn nhuộm thành màu vàng kim.

Chương 912: Các ngươi sẽ hối hận

Chương 912: Các ngươi sẽ hối hận

Đạo Tử đời trước của Loạn Cổ Hoàng Tộc bị Đạo Tử Tần Tộc đương thời Tần Cửu Ca trấn giết ở trên Vạn Cổ Đế Sơn.

Mạnh mẽ tàn nhẫn, vô cùng bá đạo.

“Không~” Vẻ mặt vô cùng đau thương và giận dữ của một vài Thần Linh Hoàng Tộc, Đạo Tử nhà mình bị đánh giết ở trước mặt mình.

Một màn này làm sao có thể không khiến cho Loạn Cổ Hoàng Tộc bọn họ nổi giận?

Các thế lực đạo thống lớn đến Vạn Cổ Đế Sơn quan sát trận chiến ở xung quanh, Tiên Cổ Tần Tộc bên này tất nhiên là hưng phấn đến cực điểm.

Đạo Tử nhà mình đã giết người khiêu khích Tần Tộc Tiên Cổ bọn họ.

Cho dù người khiêu khích này là Đạo Tử đời trước của Loạn Cổ Hoàng Tộc, nhưng vẫn bị Đạo Tử trong gia tộc giết chết.

Trong lòng đều kích động không nói nên lời.

Rất nhiều Cổ Xưa đạo thống Cổ Tộc trong Thái Cổ Tiên Vực đều biết Loạn Cổ Hoàng Tộc có một Đạo Tử khi sinh ra thiên địa hoàng khí

tàn sát bừa bãi.

Đế Khí trong tộc, Thái Hoàng Đế Kiếm danh chấn Thái Cổ Tiên Vực chủ động nhận chủ.

Khoảnh khắc đó khiến cả Loạn Cổ Hoàng tộc đều trở nên sôi trào.

Đều cho rằng Đạo Tử đời đó có thể dẫn dắt Loạn Cổ Hoàng Tộc tiến thêm một bước.

Đạo Tử Hoàng Tộc đời đó chính là Hoàng Thái Hoàng.

Ở đời đó, Hoàng Thái Hoàng cũng không làm Loạn Cổ Hoàng Tộc thất vọng, trấn áp tất cả Yêu Nghiệt Chí Tôn của Thái Cổ Tiên Vực đời kia.

Cho dù Quái Thai Cổ Đại xuống từ đế lộ cũng đã bị hắn trấn áp.

Sau đó, tất cả mọi người trong Loạn Cổ Hoàng Tộc đều tin rằng Đạo Tử Hoàng Thái Hoàng sau khi trở thành Thần Linh có thể trấn áp đế lộ.

Nhưng Hoàng Thái Hoàng vừa trở thành một Thần Linh, còn chưa đi tới được đế lộ đã bị Đạo Tử Tần Tộc xuất thế Tần Cửu Ca hung hăng trấn áp.

Bây giờ lại trực tiếp giết chết luôn rồi.

Thật đáng kinh ngạc.

“Hắn… Không chỉ đã đặt chân vào Thần Linh, còn trấn giết Đạo Tử đời trước của Loạn Cổ Hoàng Tộc.”

Xa xa, vị trí của Yêu Đình, Tiểu Yêu Hậu cắn đôi môi hồng nhuận của mình, tay trái ôm cánh tay phải.

Năm chữ chủ nhân Tần Cửu Ca lớn còn đang lóe sáng trên đó.

Phải biết rằng hiện tại ngay cả nàng cũng chưa đặt chân vào Thần Linh, đương nhiên nàng cũng sắp bước vào Thần Linh Cảnh Giới rồi.

“Chuyện Bất Hủ Long Đế quyết định chắc chắn sẽ hối hận.” Bỗng nhiên, Tiểu Yêu Hậu lúc này vẫn không cam lòng nhìn tôn cấm kỵ ma thai kia nói.

Thân phận của nàng ở Yêu Đình rất cao, tất nhiên là biết một vài chuyện.

Nguyên nhân của sự việc vẫn là Tần Cửu Ca.

Thiên phú của Tần Cửu Ca bây giờ quá đáng sợ, đã đáng sợ đến mức có thể thay đổi cục diện thế lực của Thái Cổ Tiên Vực.

Trước kia tuy rằng thiên phú của Tần Cửu Ca kinh người, nhưng cũng không đến mức có thể thay đổi cục diện thế lực Tiên Vực.

Dù sao dưới Thần Linh thì đều là con kiến.

Đương nhiên quan trọng nhất vẫn là phía sau Tần Cửu Ca có sự che chở của Tiên Tộc Cổ Tần.

Ai cũng biết đã động đến Tần Cửu Ca, chắc chắn sẽ xảy ra Cấm Kỵ Chi Chiến Tiên Vực.

Mà trong thế lực Cấm Kỵ, không có ai muốn đối mặt với lửa giận của Tiên Cổ Tần Tộc.

Nhưng bây giờ thì khác, thế lực đối địch với Tiên Cổ Tần Tộc đã hoàn toàn đứng ngồi không yên.

Nếu như chờ Tần Cửu Ca phát triển, chủng tộc như Loạn Cổ Hoàng Tộc còn có những ngày tháng tốt đẹp sao?

Yêu Đình bọn họ không có cừu hận với Tiên Cổ Tần Tộc, vốn là có thể độc lập.

Nhưng ý kiến nội bộ của Yêu Đình bọn họ lại không đồng ý.

Một bên lựa chọn mặc kệ tất cả, nhìn Tiên Cổ Tần Tộc giao chiến với Loạn Cổ Hoàng Tộc, chỉ lo thân mình, không trêu chọc bất cứ ai.

Còn bên kia chính là do Sư Tôn Bất Hủ Long Đế của Cơ Hoàng đại diện.

Tiên Cổ Tần Tộc quá to lớn, đến mức chỉ cần ai có thể ăn được một phần nhỏ là có thể làm cho mình trở nên cường đại thêm vài phần.

Hơn nữa Cơ Hoàng chết đi, Bất Hủ Long Đế quyết định tham dự vào chuyện này đủ để thay đổi cục diện tương lai của Thái Cổ Tiên Vực.

Nghe được lời của Tiểu Yêu Hậu, sắc mặt của Cấm Kỵ Ma Thai của Yêu Đình rét lạnh, tuy rằng cảm nhận được sự khủng bố của Tần Cửu Ca, nhưng tu vi hiện giờ của hắn chính là Thần Linh Trung Kỳ, cũng không hề sợ Tần Cửu Ca.

“Chuyện Long Đế quyết định, ta chỉ cần làm theo là được, nếu thành công, Yêu Đình đều sẽ vì chuyện này mà mở rộng thêm lần nữa.”

“Phàm là không nên chỉ nhìn nhược điểm, nghĩ đến ưu điểm, Tiên Cổ Tần Tộc đóng quân ở Thái Cổ Tiên Vực quá lâu, tài nguyên trong tộc quá đáng sợ, thế hệ này lại là xuất hiện một Tần Cửu Ca, sớm ngày không diệt trừ, tương lai ta và ngươi đều phải sống trong bóng tối của hắn.”

Giọng nói của Cấm Kỵ Ma Thai cực kỳ lãnh đạm.

Nghe vậy, khuôn mặt của Tiểu Yêu Hậu phẫn nộ, nàng thuộc về mạch Yêu Chủ Yêu Đình, theo nàng biết, Yêu Chủ cũng không đồng ý kết đồng minh với Loạn Cổ Hoàng Tộc.

Tuy Loạn Cổ Hoàng tộc cường đại, nhưng Tiên Cổ Tần Tộc cũng là đỉnh phong.

Tuy rằng Loạn Cổ Hoàng tộc có đồng minh, nhưng Tiên Cổ Tần Tộc cũng có!

“Các ngươi sẽ hối hận.” Giọng nói của Tiểu Yêu Hậu rét lạnh giống như Cửu U Hoàng Tuyền, không có bất kỳ một sự cao cao tại thượng nào, nữ tử như khống chế Chư Thiên Nữ Hoàng đồng ý để cho nam tử khắc chữ trên cánh tay mình, còn là loại không thể tiêu trừ.

Cho nên nàng cũng rất khó chịu với Tần Cửu Ca.

Bá đạo cường thế, dám chọc ta liền trực tiếp trấn áp ngươi, sẽ không quan tâm đến sau lưng ngươi là ai.

Nhưng từ góc độ lý thuyết, Tần Cửu Ca quả thực rất tuyệt, thiên phú khủng bố, sau lưng còn có Tiên Cổ Tần Tộc.

Dựa vào cảm giác đặc biệt của nữ tử, nàng cảm thấy chọc đến Tiên Cổ Tần Tộc thì không ổn một chút nào, hoặc nói cách khác là chọc đến Tần Cửu Ca thì sẽ không tốt một chút nào.

Tôn Cấm Kỵ Ma Thai này không nói gì, ánh mắt vô cùng bình tĩnh.

Người có thể trở thành Thần Linh, người nào mà không có lòng tin về bản thân mình?

Chương 913: Chiến đấu trên

Tinh Không

Chương 913: Chiến đấu trên Tinh Không

Nếu là chuyện đã hạ quyết tâm, làm sao có thể dễ dàng thay đổi.

Mọi người đều có quan điểm của mình, đạo bất đồng bất tương vi mưu.

Ngươi đi theo con đường có ánh nắng mặt trời của ngươi, ta đi cầu độc mộc của ta.

Tiểu Yêu Hậu không nói gì nữa, đừng nói hiện tại nàng chưa trở thành một tôn Thần Linh, cho dù trở thành một tôn Thần Linh, cũng không quyết định được chuyện của bộ phận cao tầng ở Yêu Đình.

Mấy lão bất tử kia nghĩ như thế nào thì có quỷ mới biết?

Mà giờ phút này, ánh mắt của một vài Thần Linh Loạn Cổ Hoàng Tộc lộ ra hung ác vây quanh Tần Cửu Ca.

Đạo Tử trong gia tộc chết thảm ở trước mặt mình, không cần nghĩ cũng biết là họ rất phẫn nộ.

Nếu người trước mặt không phải chính là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc, bọn họ đã sớm xông lên vây giết hắn.

Nhưng lúc này, Thần Linh Tiên Cổ Tần Tộc xa xa cũng đều nhìn bọn họ như hổ rình mồi.

Xem ra chỉ cần bọn họ dám có động tác gì, những Thần Linh Tần Tộc này cũng dám xông lên cùng lúc.

Hình thành cục diện giằng co.

Trong khi đó.

Hai cỗ khí tức hoàn toàn không giống nhau uy áp trên Vạn Cổ Đế Sơn hư không.

Kiếm quang lấp lánh và chúng sinh chi giống hòa vào cùng một chỗ.

Trong nháy mắt, năng lượng bộc phát, làm cho Thần Linh nơi này đều cảm thấy mình rất nhỏ bé.

Chứ đừng nói chi là sinh linh dưới Thần Linh, không ít người đã nằm

rạp trên mặt đất.

“Thần Đế, có dám đấu với Tiên Vực Tinh Không một trận không?”

Một đạo thanh âm lạnh như băng vang vọng khắp Chư Thiên.

Đạo Tử nhà mình bị tàn nhẫn trấn giết ở trước mắt mình, cho dù hắn chính là một tôn Đại Đế cũng cảm thấy phẫn nộ, một cỗ cảm xúc bị nhục nhã tràn ngập trong đầu.

“Ha ha ha, có gì mà không dám, Tinh Không Bản Thể chiến đấu, ngược lại ta muốn nhìn xem nhiều năm như vậy rồi ngươi có tiến bộ gì hay không.”

Rất nhanh, liền có một đạo thanh âm đáp lại, tràn ngập Đế Đạo Pháp Tắc và uy áp thiên địa giống như vậy.

Một thanh cự kiếm tràn ngập đế vận và một tòa tháp giống như trấn áp trăm họ từ trong Vạn Cổ Đế Sơn hư không đồng thời bay về phía Thái Cổ Tiên Vực Tinh Không.

Thái Cổ Tiên Vực.

Cả một vùng Thái Cổ Tiên Vực lúc này đột nhiên có một cỗ khí tức làm cho rất nhiều châu lớn run rẩy đồng thời tràn ra từ Thần Châu và Hoàng Châu cách Thần Châu rất xa.

Tiếp theo bao trùm toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực, tất cả sinh linh của đại châu cổ xưa chỉ nhìn thấy trong hư không có pháp tắc khủng bố đang ngưng tụ.

“Phù Đồ, vừa rồi đánh không tận hứng, mau tới Tiên Vực Tinh Không.”

Một đạo thanh âm tràn ngập ý cười vang lên ầm ầm trong tai tất cả sinh linh Thần Châu.

Sau đó, có một người phóng lên trời từ một nơi nào đó ở Thần Châu, bao trùm ba ngàn châu vực ở Thái Cổ Tiên Vực.

“Đó là? Đó là Đại Đế của Tiên Cổ Tần Tộc.” Rất nhiều, lão quái vật đã sống rất nhiều năm nhao nhao tỉnh lại từ trong Cổ Tộc đạo thống nhà mình, hoảng sợ nhìn khí tức bùng lên từ tổ tiên của Tiên Cổ Tần Tộc.

Loại khí tức này làm cho cả người bọn họ cảm thấy run rẩy, da đầu tê dại.

Cảm nhận được cỗ kiếm thần quang thông thiên đế này, một vài lão cổ đồng có kiến thức thâm hậu biết Đại Đế xuất thế lúc này chính là Thần Đế của Tiên Cổ Tần Tộc.

Một thanh Đế Thần Kiếm có thể trảm vạn cổ tuế nguyệt.

Trên có thể chấn thiên, hạ có thể lật đất, Cửu U Hoàng Tuyền cũng có thể diệt.

Thần Đế là tồn tại cuối cùng mang thiên mệnh trở thành Đại Đế của Tiên Cổ Tần Tộc, thời gian thành đế đều chậm hơn một chút so với các Đại Đế còn lại của Tiên Cổ Tần Tộc.

Cho nên vẫn có một vài tồn tại rất cổ xưa quen biết hắn.

“Vậy Phù Đồ trong miệng Thần Đế là ai?”

Rất nhiều sinh linh nghi hoặc trong lòng, người có thể được Thần Đế Tần Tộc mời chiến thì không cần nghĩ cũng biết chắc chắn là một Đại Đế có thực lực khủng bố.

Đương nhiên khi Thần Đế Tần Tộc cười to vang vọng Thái Cổ Tiên Vực, nơi đóng quân ở Hoàng Châu Loạn Cổ Hoàng Tộc, cũng có Trùng Thiên Đế Mang thẳng vào Tinh Không.

“Sợ ngươi chắc?” Thanh âm mang theo tức giận, Đạo Tử nhà mình chết thảm, bây giờ hắn muốn phát tiết lửa giận.

Chỉ thấy Thái Cổ Tiên Vực hiện ra một hình ảnh hiện lên hình ảnh chúng sinh.

Trên bức họa này vẽ sơn hà nhật nguyệt, có rất nhiều loại sinh linh của các chủng tộc như Chân Long Tộc, Chân Hoàng Tộc, Nhân Tộc, Thiên Sứ Tộc, Cổ Yêu Tộc, Huyết Tộc,...

Thậm chí chỉ cần là ở Thái Cổ Tiên Vực có thể gọi tên là chủng tộc sinh linh ở trong bức họa này đều có thể tìm được.

Miêu tả bức tượng chúng sinh Tiên Vực.

“Chúng sinh tượng, Phù Đồ Tháp, đây là Phù Đồ Đại Đế của Loạn Cổ Hoàng Tộc.” Lão quái vật Cổ Tộc hiểu biết thì thào lên tiếng.

Tiên Cổ Tần Tộc và Loạn Cổ Hoàng Tộc đang bộc phát ra Đế Chiến đã rất nhiều năm chưa sinh ra.

Phải biết rằng không biết đã bao nhiêu năm rồi không sinh ra Đế

Chiến, thật không ngờ bây giờ lại xảy ra rồi.

Bọn họ hiện tại rất tò mò, vì sao Tiên Cổ Tần Tộc và Loạn Cổ Hoàng Tộc lại bộc phát Đế Chiến?

“Trời của tiên vực sắp thay đổi rồi.”

Một Thần Vương lão tổ tỉnh dạy từ tổ tiên nhà mình sau khi cảm nhận được đế uy uy áp Thái Cổ Tiên Vực này, không nhịn được mà nói.

Trong khoảng thời gian này, không chỉ linh khí tăng trưởng nhanh, tốc độ trưởng thành của rất nhiều Thiên Kiêu cũng nhanh đến kỳ lạ.

Đương nhiên càng quan trọng hơn là trong bóng tối bọn họ cảm thấy được không lâu nữa Thái Cổ Tiên Vực sẽ phát sinh đại sự ngập trời.

Chẳng lẽ là đế lộ sắp mở?

Những chuyện xảy ra liên tiếp gần đây, làm cho bọn họ không khỏi nghĩ đến, chẳng lẽ là Đế Lộ sắp mở?

Nhưng ai cũng không dám xác định, dù sao cũng không ai biết khi nào Đế Lộ mở.

Chương 914: Ngươi không hợp Thái Hoàng Đế Kiếm

Tiên Vực Tinh Không bộc phát Đế Chiến tạm thời không có quan hệ gì với Tần Cửu Ca.

Bây giờ cho dù hắn trở thành một tôn Thần Linh, vẫn là chí cường trong Thần Linh, Hồng Mông Thần Linh.

Ngay cả hắn cũng không biết bây giờ mình mạnh cỡ nào.

Nhưng nói hiện tại hắn có thể đụng đến Đại Đế, đó chính là hoàn toàn lừa gạt.

Đại Đế đại biểu cho cực đạo, làm sao có thể là Thần Linh có thể đánh.

Đừng nói là Đại Đế, cho dù là Thần Vương cũng không thể đụng vào Tần Cửu Ca hiện tại.

Cảnh tượng ở Vạn Cổ Đế Sơn lúc này vẫn căng thẳng như cũ.

Có càng ngày càng nhiều song phương Thần Linh nghiền nát hư không mà đến.

Cho dù là phụ thuộc đạo thống song phương cũng có Thần Linh đến đây, bằng mắt có thể thấy cục diện này sắp không thể khống chế.

“Thanh Thái Hoàng Đế Kiếm này thuộc về vật của tộc ta, ngươi còn không mau trả lại?”

Ánh mắt sắc bén của một Thần Linh Hoàng Tộc nhìn chằm chằm Tần Cửu Ca xa xa đặt chân vào hư không.

Bây giờ Thái Hoàng Đạo Tử ngã xuống, đã làm cho Loạn Cổ Hoàng Tộc bọn họ tổn thất nghiêm trọng.

Nếu lại mất đi một thanh Đế Khí, tổn thất này cho dù bọn họ cũng đau lòng không thôi.

Uy lực của Thái Hoàng Đế Kiếm có thể xếp vào top 5 trong tất cả các Đế Khí của Loạn Cổ Hoàng Tộc.

Thái Hoàng Đế Kiếm chính là trấn tộc Đế Khí của Loạn Cổ Hoàng Tộc bọn họ, được Đạo Tử Hoàng Thái Hoàng trời sinh chí tôn tích lũy bao nhiêu năm.

Một khi tổn thất, đặc biệt là nếu bị người của Tiên Cổ Tần Tộc đoạt được.

Đây không chỉ là tổn thất nội tình thực lực, mà hơn nữa là tổn thất mặt mũi.

Đạo Tử Đế Khí nhà mình bị chủng tộc đối địch đạt được, đây chính là một chuyện vô cùng bẽ mặt.

Cho nên bọn họ bất luận như thế nào cũng phải đoạt lại Thái Hoàng Đế Kiếm đã tổn thất.

“Tần Đạo Tử, Thái Hoàng Đế Kiếm này, ngươi cầm trong tay không phù hợp.”

Giọng nói của một Loạn Cổ Hoàng Tộc cực kỳ lạnh lẽo nhìn Tần Cửu Ca xa xa.

Nếu không phải xung quanh Tần Cửu Ca có rất nhiều Thần Linh Tần Tộc thì nói không chừng bọn họ sẽ lên đó.

Tần Cửu Ca vô cùng bình tĩnh, thản nhiên nói: “Ta đã trấn giết chủ nhân của thanh Đế Kiếm này, thanh Đế Kiếm này tất nhiên chính là của ta, đây chính là chiến lợi phẩm của ta.”

“Muốn lấy về, để cho bất kỳ một tôn Thần Linh Sơ Kỳ nào đó của tộc các ngươi lại đây đánh một trận với ta, sau khi thắng lợi thanh Đế Kiếm này chính là của các ngươi.”

Tần Cửu Ca vừa dứt lời, Thần Linh Loạn Cổ Hoàng Tộc cách đó không xa tái mét trong nháy mắt.

“Ngươi…” Một Thần Linh Loạn Cổ Hoàng Tộc, ngữ khí lạnh lẽo.

Bọn họ không ngốc, từ uy thế Tần Cửu Ca vừa bộc phát ra thì có thể thấy được thực lực của hắn chắc chắn là Tồn Tại Thần Linh Sơ Kỳ Đỉnh Cấp.

Muốn tìm một Chí Tôn Tồn Tại cùng là Thần Linh Sơ Kỳ trấn áp Tần Cửu Ca, trước không nói trên đế lộ, muốn tìm một người ở trong Thái Cổ Tiên Vực quả thực rất hiếm.

Thậm chí có rất có thể là không thể tìm thấy.

Hắn rất muốn ra tay giáo huấn Đạo Tử Tần Tộc này, nhưng Tiên Cổ Tần Tộc bên kia cũng có Thần Linh Cổ Xưa nhìn chằm chằm hắn.

Chỉ cần hắn ra tay, Tiên Cổ Tần Tộc bên kia nhất định sẽ không hạ thủ lưu tình.

Mà đúng lúc này, một thân ảnh vây quanh có ma uy vây quanh từ từ đứng ở giữa thế lực hai bên Loạn Cổ Hoàng Tộc và Tiên Cổ Tần Tộc.

Vẻ mặt có vẻ rất lạnh nhạt.

Giống như tất cả mọi thứ trên thế giới đang trong tầm kiểm soát.

“Sao người của Yêu Đình lại nhúng tay vào sao?” Thanh âm Tần Vô Danh cực kỳ bình tĩnh nhìn bóng dáng đi tới nơi này.

Ma Thai Cấm Kỵ của Yêu Đình này, hắn cũng có nghe nói, chính là một Chí Tôn Yêu Nghiệt của Yêu Đình từ rất lâu trước kia, vốn là Tồn Tại khủng bố đã có thể bước vào Đế Lộ.

Nhưng đắc tội chí cường giả lúc ấy thành trường kỳ, nghe nói đã bị đánh chết.

Không nghĩ tới kiếp này lại xuất hiện.

Còn trở thành một tôn Thần Linh, đúng là mệnh tốt.

Vẻ mặt Cấm Kỵ Ma Thai lạnh nhạt nhìn Tần Vô Danh, mặc dù Tần Vô Danh cường đại, nhưng hắn không hề có một chút cảm xúc kiêng kỵ nào.

Nói cách khác, bây giờ Tần Vô Danh còn chưa đủ tư cách được hắn coi trọng.

“Thần Tử Cơ Hoàng của Yêu Đình ta chết dưới tay Đạo Tử tộc ngươi, Trấn Yêu Đế Kiếm cũng bị Đạo Tử tộc ngươi đoạt đi, bây giờ ta đã tới, nên trả lại Trấn Yêu Đế Kiếm đi.”

“Tần Đạo Tử chắc cũng không muốn thấy chỉ vì một thanh Đế Kiếm mà làm cho Yêu Đình và Tần Tộc không thoải mái đúng không.”

Cấm Kỵ Ma Thai nói xong, xung quanh sinh ra ma khí khủng bố ngay lập tức.

Bất Hủ Long Đế còn đưa cho hắn một nhiệm vụ, đoạt về Trấn Yêu Đế Kiếm đã mất.

Trước kia không có cơ hội rất tốt, dù sao hắn muốn thì Tần Cửu Ca cũng chưa chắc sẽ cho.

Nhưng đây là một cơ hội tuyệt vời.

Không khí trong khoảng thời gian này ở Loạn Cổ Hoàng Tộc và Tiên Cổ Tần Tộc rất căng thẳng, sắp xảy ra hỗn chiến.

Lúc này, song phương hắn là đều không muốn đắc tội với một Cấm Kỵ đạo thống khác.

Tần Cửu Ca cần là lý trí, liền quyết định đưa cho hắn Trấn Yêu Đế Kiếm.

Nói cách khác, hắn đã nắm rõ tình hình lúc này của Tiên Cổ Tần Tộc, chắc chắn là Tần Cửu Ca sẽ không vì một thanh Đế Kiếm mà làm cho quan hệ giữa Yêu Đình và Tiên Cổ Tần Tộc trở nên cứng ngắc.

Không thể không nói rằng hắn rất biết tìm thời cơ.

Chương 915: Tất nhiên sẽ trả lại Yêu Đình

Sau khi Thần Linh Tần Tộc Tiên Cổ nghe được tôn Cấm Kỵ Ma Thai này nói, ánh mắt lóe lên, sao bọn họ không biết Cấm Kỵ Ma Thai này của Yêu Đình nghĩ cái gì.

Nếu như trước kia, Tiên Cổ Tần Điểu bọn họ đều không điểu hắn.

Nhưng thời gian bây giờ rất là đặc thù, lúc nào cũng có thể khai chiến với Loạn Cổ Hoàng Tộc.

Dù sao Yêu Đình cũng là một đạo thống Cấm Kỵ, cho dù thực lực không bằng bọn họ nhưng chắc chắn cũng rất khủng bố.

Tại thời điểm mấu chốt này, không phải là nguyên nhân cực kỳ cần thiết, bọn họ cũng không muốn kết thù với Yêu Đình.

Dù sao trước kia Yêu Đình cũng không có ân oán với bọn họ.

Nhưng ngay cả khi họ biết điều này, họ cũng không nói chuyện.

Nói như thế nào thì Trấn Yêu Đế Kiếm cũng là chiến lợi phẩm của Đạo Tử nhà mình.

Cũng bởi vì một câu nói của Cấm Kỵ Ma Thai này, liền chắp tay đưa chiến lợi phẩm của mình ra ngoài.

Điều này ở một mức độ nào đó chính là đánh vào mặt Đạo Tử.

Những thứ này đều cần Đạo Tử nhà mình quyết định.

Đạo Tử nói cái gì thì chính là cái đó, cùng lắm thì lại đắc tội với một Yêu Đình.

Tiên Cổ Tần Tộc đóng quân ở Thái Cổ Tiên Vực, bất kể là ngoài sáng hay là trong bóng tối, bọn họ đã từng sợ ai sao?

Nếu ngay cả chiến lợi phẩm của Đạo Tử nhà mình cũng không bảo vệ được thì còn có mặt mũi gì nữa?

Tần Cửu Ca tất nhiên cũng nhìn ra kế hoạch trong lòng Yêu Đình Cấm Kỵ Ma Thai này.

Đây là một âm mưu công khai, âm mưu công khai đường đường chính chính.

Nếu Tần Cửu Ca ngươi không trả lại Trấn Yêu Đế Kiếm cho bọn họ, thì sẽ đắc tội với Yêu Đình bọn họ, cho dù Tiên Cổ Tần Tộc cường đại cỡ nào, chỉ sợ là đắc tội với Yêu Đình cũng phải nhận áp lực rất

lớn.

Đương nhiên, nếu Tần Cửu Ca ngươi trả lại Trấn Yêu Đế Kiếm cho bọn họ, bọn họ cũng không chịu thiệt, dù sao Đế Khí cũng đã trở về trong tay mình.

Bên ngoài cũng sẽ lưu truyền câu chuyện Đạo Tử Tần Tộc luôn cường thế bá đạo lại chịu thua ở Yêu Đình.

Có thể khiến cho thanh danh của Yêu Đình tăng cao.

Mà giờ phút này Loạn Cổ Hoàng Tộc cũng cười lạnh nhìn Tần Cửu Ca.

Ngươi không phải luôn luôn cường thế bá đạo sao?

Bây giờ trong tình huống này, ta xem ngươi sẽ làm thế nào?

“Trấn Yêu Đế Kiếm, tất nhiên sẽ trả lại cho Yêu Đình.” Tần Cửu Ca nhìn quanh bốn phía nhàn nhạt nói.

Tần Cửu Ca những lời này vừa dứt, sắc mặt một vài Thần Linh của Tiên Cổ Tần Tộc có chút áy náy nhìn Đạo Tử nhà mình.

Đạo Tử nhà mình luôn luôn cường thế bá đạo vào giờ khắc này lại chịu thua, đây tuyệt đối không phải tác phong trước kia của Đạo Tử.

Nguyên nhân duy nhất nhất định chính là Đạo Tử nhà mình đứng ở phương diện của Tiên Cổ Tần Tộc mà cân nhắc vấn đề, tình nguyện tự chịu chút ủy khuất.

Cũng không muốn quan hệ giữa Tần Tộc và Yêu Đình trở nên xấu đi.

Làm sao có thể không khiến bọn họ không cảm động trong lòng chứ?

“Đạo Tử, kỳ thật chúng ta không cần phải chịu nỗi. . .

Một Thần Linh Tần Tộc truyền âm cho Tần Cửu Ca, sao Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc có thể bị người uy hiếp chứ?

“Yên tâm, ta tự mình có kế hoạch của mình.” Tần Cửu Ca âm thầm đáp lại.

Trong lòng hắn không khỏi châm chọc, người có thể làm cho hắn chịu thua còn chưa xuất thế!

Lập tức, quay đầu liền nhìn về phía Cấm Kỵ Ma Thai, bình tĩnh nói:

“Trấn Yêu Đế Kiếm, ta đương nhiên sẽ trả lại cho Yêu Đình, nhưng cũng không phải cho ngươi.”

“Mà là giao cho nàng.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca nhìn về phía một tuyệt mỹ nữ tử trong Yêu Đình trận doanh, chính là Tiểu Yêu Hậu.

“Tiểu Yêu Hậu cũng là người của Yêu Đình các ngươi, Trấn Yêu Đế Kiếm giao cho nàng cũng không có gì đáng trách, chẳng lẽ ngươi cảm thấy Tiểu Yêu Hậu không có tư cách chưởng quản Trấn Yêu Đế Kiếm sao?”

“Đế Kiếm cho các ngươi, nhưng ta cũng muốn có điều kiện, không quá đáng chứ.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca lóe lên, giống như đang cảnh cáo Tiểu Yêu Hậu.

Nếu như ngươi không ra nói vài câu thì ta công bố chuyện trên người ngươi bị ta khắc chữ cho mọi người biết.

Chẳng lẽ hắn sẽ chịu thiệt?

Mà Tiểu Yêu Hậu lúc này tê dại trong nháy mắt.

Nàng cảm thấy Tần Cửu Ca muốn làm chuyện gì đó!

Nghe được những lời này, ánh mắt Cấm Kỵ Ma Thai lóe lên nhìn Tần Cửu Ca trước mặt, trong lòng hắn cũng không biết Tần Cửu Ca này muốn làm gì.

Điều này không giống như những gì hắn mong đợi.

Dựa theo suy nghĩ của hắn, bên ngoài nghe đồn, Đạo Tử Tần Tộc luôn luôn cường thế bá đạo, tình huống giống như hắn đã được coi như là lợi dụng người ta lúc gặp khó khăn rồi.

Tần Cửu Ca nên quyết liệt từ chối, tiếp theo hắn sẽ lấy danh tiếng Trấn Yêu Đế Kiếm làm một vài việc ở Yêu Đình.

Dù sao thì vẫn rất quan trọng của Trấn Yêu Đế Kiếm với Yêu Đình.

Bất Hủ Long Đế cũng có thể mượn danh tiếng này để nói động đến một vài người của Yêu Đình.

Nhưng bây giờ Tần Cửu Ca hoàn toàn không hành động theo cách cũ.

Tính cách không giống với người ngoài nói.

Vậy mà lại đồng ý trả lại Trấn Yêu Đế Kiếm cho bọn họ, thái độ hành vi như vậy sẽ khiến những lão quái vật Yêu Đình càng không muốn đứng về phía Bất Hủ Long Đế.

Chương 916: Không cấm Tiểu Yêu Hậu qua lại với ta

Hình như Tần Cửu Ca đã biết tình huống bên trong Yêu Đình lúc này.

Tiểu Yêu Hậu thuộc về Yêu Chủ Nhất Mạch, cũng không muốn trở mặt với Tiên Cổ Tần Tộc, muốn giữ vững sự cân bằng hiện tại.

Mà Tần Cửu Ca chỉ đích danh đạo tính muốn giao Trấn Yêu Đế Kiếm cho Tiểu Yêu Hậu, ở một mức độ nào đó thì đây cũng coi như là một kiểu lấy lòng.

Nhưng tình huống hiện tại, hắn cũng chỉ có thể chịu đựng trong im lặng.

Dù sao thì cũng không thể nói không đưa Trấn Yêu Đế Kiếm cho Tiểu Yêu Hậu, chỉ có thể đưa cho hắn.

Cấm Kỵ Ma Thai có chút trầm mặc, quả nhiên lời đồn không thể tin tưởng.

Tần Cửu Ca cười một tiếng, trong tay bỗng nhiên xuất hiện một thanh cự kiếm tản ra yêu mang đế uy, cự kiếm toàn thân đen kịt, phản chiếu sự lạnh lẽo.

“Thần Tử Cơ Hoàng của Yêu Đình tập hợp không ít người vây giết ta, chuyện này Tiểu Yêu Hậu cũng có thể thấy được, theo lý mà nói thì là các ngươi đuối lý trước, thanh đế kiếm này cũng chính là chiến lợi phẩm của ta, nhưng ai bảo Tiên Cổ Tần Tộc luôn qua lại thân thiết với Yêu Đình.”

Trên mặt Tần Cửu Ca hiện ra nụ cười.

Những lời này của hắn, đầu tiên điểm danh là Thần Tử Cơ Hoàng các ngươi động thủ đầu tiên, không chỉ là động thủ trước, còn cùng người khác vây giết ta.

Đây là phạm vào một vài sự kiêng kị, các ngươi đuối lý.

Bây giờ ta trả Trấn Yêu Đế kiếm lại cho các ngươi, các ngươi phải thừa nhận ân huệ của ta.

n huệ của một thanh Đế Kiếm cũng không nhỏ, không cần biết Yêu Đình ngươi trong lòng nghĩ như thế nào, bên ngoài đều phải thừa nhận.

Cấm Kỵ Ma Thai cười ha ha, trong lòng thầm mắng, thật là mẹ nó biết tính kế.

Bây giờ trở lại Yêu Đình, bọn họ sẽ càng thêm khó làm.

“Điều kiện này của ta cũng có liên quan đến Tiểu Yêu Hậu.” Tần Cửu Ca nói tiếp.

Ánh mắt cũng dần dần nhìn về phía Tiểu Yêu Hậu, trên mặt hiện ra nụ cười ôn hòa.

Lúc này phối hợp với dung nhan vô cùng tuấn mỹ của Tần Cửu Ca, khí chất như trích tiên, thế mà trong nháy mắt lại làm cho không ít nữ tử chủng tộc xung quanh nhìn ngây người, trong lòng thét chói tai.

Nếu có thể theo hầu Tần Đạo Tử, cũng không uổng công cuộc đời này.

Nhưng giờ phút này da đầu của tiểu yêu sau tê dại, giữa hai hàng lông mày giật điên cuồng, khoảng thời gian trước, Tần Cửu Ca trấn áp nàng chưa từng lộ ra vẻ mặt như vậy.

Nếu Tần Cửu Ca lộ ra vẻ mặt lạnh lùng đến cực điểm này, trong lòng nàng còn cảm thấy thoải mái một chút.

Nhưng nếu Tần Cửu Ca lộ ra biểu tình ôn hòa như vậy, trong lòng nàng rất tê dại, có loại cảm giác rất muốn rời xa hắn.

Hơn nữa cảm giác rời xa hắn càng thêm mãnh liệt.

“Điều kiện thật ra cũng không khó, chỉ là hy vọng Yêu Đình không nên bởi vì chuyện của Cơ Hoàng mà cấm Tiểu Yêu Hậu qua lại cùng với ta.”

Tần Cửu Ca vừa dứt lời, trong lòng Thần Linh Yêu Đình bên này nhất thời kinh hãi.

Ánh mắt đều cực kỳ quái dị quay đầu nhìn về phía Tiểu Yêu Hậu.

Nghe giọng điệu này của Đạo Tử Tần Tộc, làm sao có thể cảm giác được hai người các ngươi có chuyện xưa?

“Các ngươi đừng hiểu lầm, giữa ta và Tiểu Yêu Hậu là tình bạn thuần khiết, không chứa tình cảm nam nữ, chỉ là sợ các ngươi sẽ bởi vì cái chết của Cơ Hoàng mà trách cứ Tiểu Yêu Hậu.” Tần Cửu Ca bổ sung.

Nhưng không bổ sung thì còn tốt, vừa bổ sung thì ta và các cộng sự của ra đều choáng váng.

Mẹ kiếp, trong đầu bọn họ đã nghĩ ra một quyển sách, tên là Đạo Tử Tần Tộc không thể không nói chuyện xưa với Yêu Đình Tiểu Yêu Hậu.

Tình bạn thuần khiết giữa Đạo Tử Tần Tộc và Tiểu Yêu Hậu.

Đạo Tử Tần Tộc dùng đế kiếm tặng mỹ nhân.

Giờ phút này không chỉ có Thần Linh sau lưng Yêu Đình khiếp sợ nhìn tiểu yêu, ngay cả Cấm Kỵ Ma Thai cũng khiếp sợ nhìn Tiểu Yêu Hậu.

Không ngờ ngươi lại là Tiểu Yêu Hậu như vậy!

Người bị Tần Cửu Ca trấn giết chính là vị hôn phu của ngươi!

Còn chưa chết bao lâu, ngươi liền đã cùng Tần Cửu Ca làm loạn.

Mặc dù Tần Cửu Ca nói hai người là tình bạn thuần khiết, nhưng ai tin?

Sắc mặt của Thần Linh Loạn Cổ Hoàng Tộc bên kia khó xử nhìn Tiểu Yêu Hậu.

Nếu Tần Cửu Ca nói đều là thật, nói không chừng Yêu Đình sau này sẽ bởi vì chuyện này mà cùng một chỗ với Tần Tộc.

Chuyện đó đối với Hoàng Tộc bọn họ mà nói chắc chắn không phải là chuyện tốt.

Lão quái vật Yêu Đình có thể vì vậy mà bảo vệ Tần Cửu Ca không?

Bởi vì nếu Tiểu Yêu Hậu nên chuyện với Tần Cửu Ca thì cùng là chuyện tốt vô cùng lớn với Yêu Đình bọn họ.

Dù sao thiên phú của Tần Cửu Ca cũng đã rõ như ban ngày.

Tiên Cổ Tần Tộc cũng là chủng tộc đỉnh phong, dù so thì cũng không có hại với Yêu Đình bọn họ.

Còn về Thần Tử Cơ Hoàng đã chết?

Chết thì cũng chết rồi, giá trị khi sống cũng không lớn bằng giá trị khi đã chết.

Ít nhất chết rồi thì cũng đã cống hiến vị hôn thê.

Tại hiện trường, ánh mắt của gần như tất cả mọi người đều nhìn về phía Tiểu Yêu Hậu.

Muốn nhìn mặt Tiểu Yêu Hậu để biết rốt cuộc Đạo Tử Tần Tộc nói thật hay giả.

Bề ngoài chỉ liên quan đến quan hệ giữa Đạo Tử Tần Tộc và Tiểu Yêu Hậu.

Nhưng sâu thẳm trong đó chính là liên quan đến Tiên Cổ Tần Tộc và hai tôn đồ vật khổng lồ này của Yêu Đình.

Giờ phút này sắc mặt Tiểu Yêu Hậu bình tĩnh, nhưng trong lòng nàng đã chửi má nó rồi.

Bây giờ nàng đã biết Tần Cửu Ca muốn làm gì.

Đáp lại, nàng nói Tần Cửu Ca thật đê tiện, quá đê tiện.

Nếu như nàng phản bác, Tần Cửu Ca chắc chắn sẽ nói ra chuyện năm chữ trên cánh tay ra.

Đến lúc đó, người khác sẽ nghĩ gì về nàng?

Mối quan hệ của ngươi không phải là bạn bè, mà là người hầu!

Chương 917: Muốn chơi với ta phải không?

Không chỉ mặt mũi của nàng không còn, tương lai của nàng cũng chắc chắn đã mất.

Không có bất kỳ đạo thống nào nguyện ý bồi dưỡng người như nàng.

Nói một cách đơn giản chính là cắt đứt tương lai của nàng!

Đối với Chí Tôn Yêu Nghiệt như vậy ở Đại Đế mà nói quả thực còn thống khổ hơn cả chết.

Nhưng nếu là mặc định mà nói, không chỉ là có lợi ích lớn với Yêu Đình mà cũng có lợi ích rất lớn đối với nàng.

Yêu Đình nhất định sẽ toàn lực bồi dưỡng nàng.

Tính toán thật thâm sâu, trong lòng Tiểu Yêu thở ra một hơi thật sâu.

Trong lòng càng kiêng kỵ Tần Cửu Ca, thực lực thiên phú mạnh như vậy, còn có tâm cơ đáng sợ!

Càng làm cho nàng kiêng kỵ chính là từ lúc khắc chữ trên người nàng Tần Cửu Ca sẽ không xem xét tới hiện tại.

Càng nghĩ, trong lòng càng thêm sợ hãi.

Đương nhiên nếu Tần Cửu Ca biết trong lòng Tiểu Yêu Hậu đang nghĩ gì.

Tần Cửu Ca: Ngươi suy nghĩ nhiều rồi, lúc ấy chỉ là cảm thấy muốn đạt được mục tiêu nhỏ là hôm nay cưỡi yêu tiên ngày mai cưỡi yêu tiên mà thôi.

Trong đầu nhanh chóng suy nghĩ kết quả của mỗi phương pháp, cuối cùng phát hiện, nàng chỉ có đi theo con đường của Tần Cửu Ca mới là tốt nhất.

Cho nên giờ phút này nàng trầm mặc, giống như chấp nhận lời Tần Cửu Ca vừa nói.

“Yêu hậu?” Ánh mắt của vài Thần Linh ở phía sau Tiểu Yêu Hậu lóe lên.

Bây giờ học vấn ở đây là rất lớn.

Tiểu Yêu Hậu chính là Chí Tôn Yêu Nghiệt của Yêu Đình, sau lưng là Nhất Mạch Yêu Chủ.

Những chuyện này đều phải bẩm báo cho Yêu Chủ.

“Được rồi, thanh Trấn Yêu Đế kiếm này đưa cho các ngươi, về sau ta cũng sẽ đi tới Yêu Đình của các ngươi nhiều hơn.”

Tần Cửu Ca chớp chớp mắt mỉm cười với Tiểu Yêu Hậu, thật đúng là có cảm giác bạn cũ.

Đương nhiên trong mắt Yêu Đình Thần Linh chính là liếc mắt đưa tình.

Trong đó có một Yêu Đình Thần Linh nụ cười hữu nghị với Tần Cửu Ca, nói: "Yêu Đình rất hoan nghênh Đạo Tử đến đây nhiều hơn."

Sau đó, Thần Linh song phương đều mang theo nụ cười nhìn đối phương.

Mang theo vẻ mặt ngươi hiểu, ta hiểu, mọi người đều hiểu.

Đều là lão Hiểu ca rồi.

Mà Tiểu Yêu Hậu nghe được những lời này, ánh mắt lại nhìn thoáng qua Tần Cửu Ca thật sâu.

Tâm cơ quá thâm trầm, ở bên ngoài kéo Yêu Đình đến Tần Tộc.

Nhưng nàng không thể nói bất cứ điều gì.

Điều này cũng tốt cho nàng.

Sắc mặt của Cấm Kỵ Ma Thai bên kia cũng vô cùng bình tĩnh, nhìn thoáng qua không hề có biểu tình gì cả.

Sau đó liền đi theo Yêu Đình Thần Linh.

Hắn biết cũng bởi vì những lời này của Tần Cửu Ca, vấn đề bên trong Yêu Đình càng thêm khó giải quyết.

"Sao, các ngươi còn không đi, có phải muốn chơi với ta không?"

Tần Cửu Ca lãnh đạm nhìn Thần Linh Hoàng Tộc Loạn Cổ xa xa.

Nếu hắn đưa ra điều kiện thì chính là nói cho Loạn Cổ Hoàng Tộc nghe, Loạn Cổ Hoàng Tộc như vậy chắc chắn sẽ phòng bị Yêu Đình, khiêu khích một chút, dù sao cũng không hao phí thời gian của hắn mấy.

Về phần nói không trả lại Trấn Yêu Đế Kiếm cho Yêu Đình?

Tần Cửu Ca không ngốc, không cần phải vì một thanh Đế Kiếm mà hoàn toàn trở mặt với Yêu Đình.

Đương nhiên quan trọng nhất là Trấn Yêu Đế Kiếm đối với hắn cũng chả là gì, không có tác dụng gì.

Trấn Yêu Đế Kiếm nhất định phải có huyết mạch Yêu Tộc cụ thể mới có thể kích phát, đưa cho hắn cũng chỉ là làm dao thái rau.

“Tần Cửu Ca, chúng ta đi xem một chút.” Một Loạn Cổ Hoàng Tộc Thần Linh hừ lạnh một tiếng nói.

Sắc mặt cực kỳ khó chịu!

Đạo Tử nhà mình bị chết thảm, còn tổn thất Đế Khí trong tộc.

Nhưng so sánh với điều đó thì càng làm cho bọn họ sợ hãi trong lòng chính là bây giờ Tần Cửu Ca đã thành thần!!!

Thiên phú này quá đáng sợ.

Ban đầu cảm thấy Tần Cửu Ca ít nhất còn phải qua mấy trăm năm nữa mới có thể trở thành một tôn Thần Linh, đây đã là cực kỳ nâng cao tiềm lực của Tần Cửu Ca rồi.

Nhưng Tần Cửu Ca bây giờ lại thành thần!

Khiếp sợ, kiêng kỵ, sợ hãi, tất cả những cảm xúc xấu đều có.

Đương nhiên ngoại trừ biểu tình của người Loạn Cổ Hoàng Tộc là như vậy, vẻ mặt Thần Linh của những Cổ Xưa đạo thống còn lại cũng không khác biệt lắm.

Không có ân oán Tiên Cổ Tần Tộc thì tốt, chỉ là cảm thán một chút đương thời chỉ sợ là sân khấu của Tần Cửu Ca.

Nhưng nếu thân cận Loạn Cổ Hoàng Tộc và chủng tộc có một chút tranh chấp nhỏ với Tần Tộc.

Trong lòng vẫn sợ hãi bất an.

Tiên Cổ Tần Tộc kiếp này xuất hiện một Tần Cửu Ca, quả thực đã vô địch rồi.

Tất cả thế lực đạo thống Cổ Tộc đều dần dần trở về nơi đóng quân của mình.

Mà chuyện xảy ra trên Vạn Cổ Đế Sơn, dùng một tốc độ không thể tưởng tượng được mà truyền khắp Thái Cổ Tiên Vực và Chư Thiên.

Tiên Cổ Đạo Tử Tần Tộc Tần Cửu Ca thành thần!

Còn cường thế trấn giết Đạo Tử hiện tại của Loạn Cổ Hoàng Tộc.

Tốc độ truyền bá này cực kỳ nhanh chóng, rất nhiều Tồn Tại Cổ Xưa mới ra đời khi nghe được Đạo Tử hiện tại của Tần Tộc chỉ mới hai mươi tuổi, cả người đều ngây người.

Mất không ít thời gian mới giảm xuống.

“Tiên Cổ Tần Tộc kiếp này thật…không ai có thể ngăn cản.”

Cũng có không ít Yêu Nghiệt thở dài thật sâu một tiếng, sau đó liền tự phong ở trong thần thạch, đợi một đại thế khác.

Chương 918: Hư Nhược Tuyết

Bên kia, Tần Cửu Ca mang theo Viêm Linh Cơ trở lại nơi Tần Tộc đóng quân.

Hiện tại đại bộ phận thuộc về Tần Tộc Tiên Cổ đều mở rộng ra bên ngoài ở Chư Thiên.

Chư Thiên chỉ có một ít bộ phận bị mở ra, đại bộ phận vẫn là địa vực mênh công vô bờ, không biết bên trong có cái gì.

Vị trí bọn họ sắp đến tuy rằng lớn, nhưng so sánh với những địa vực mênh mông vô bờ vẫn rất nhỏ bé.

Đây cũng là vì sao sau khi thế lực Thái Cổ Tiên Vực biết Chư Thiên thăng lên, đều rất hưng phấn.

Chư Thiên Chi Địa chính là một khối bảo địa tự nhiên vô chủ!

Cứ yên ả như vậy mà qua một tháng.

Tất cả Cổ Tộc đạo thống đều đang gia tăng nội tình của mình.

Tiếp theo lần lượt có Viễn Cổ Chí Tôn Yêu Nghiệt đặt chân thần đạo trở thành Thần Linh.

Huyền Vực.

“Các ngươi hỏi thăm được chưa? Xác định trong này là vị hôn thê của Tần Cửu Ca?”

Thanh âm mang theo Đại Đạo Pháp Tắc vang lên ở trong hư không này.

Trong thanh âm có sát ý vô tận.

“Chắc chắn, trong này có một nữ tử Hư Không Đế Tộc đang tiếp nhận Viễn Cổ Truyền Thừa, theo tin tức đáng tin cậy chính là Hư Không Đế Tộc nữ tử kia.”

“Tần Cửu Ca kia giết Đạo Tử tộc ta, làm cho tộc ta tổn thất nghiêm trọng, thậm chí có thể xuất hiện hiện tượng đứt đoạn, quả thực đáng hận đến cực điểm.”

Một thanh âm khác lạnh như băng đáp lại.

Có trời mới biết, cảm giác Đạo Tử nhà mình bị trấn giết trước mặt nhiều người như vậy là cảm giác gì?

Trong tộc thế hệ này có không ít Thiên Kiêu Yêu Nghiệt coi Thái Hoàng Đạo Tử là mục tiêu phấn đấu cả đời.

Nhưng hiện tại mục tiêu bị giết, điều này làm cho Đạo Tâm của rất nhiều Thiên Kiêu Yêu Nghiệt trong hoàng tộc hiện tại đều bị nghiền nát.

“Chúng ta nhất định phải khiến hắn trả giá đắt, bằng không không đủ để an ủi linh hồn của Đạo Tử ở trên trời.”

Thiên Tôn Hoàng Tộc vừa nói chuyện lạnh lẽo lên tiếng một lần nữa.

Bọn họ không đối phó được với Tần Cửu Ca, nhưng đối phó được với những người khác.

Ví dụ như Hư Không Đế Tộc Đế Nữ có giao hảo với Tiên Cổ Tần Tộc, Hư Nhược Tuyết.

Ở Thái Cổ Tiên Vực, nhưng có rất nhiều người đều biết Hư Nhược Tuyết chính là vị hôn thê của Tần Cửu Ca.

Không giống với Tiểu Yêu Hậu như có như không này.

Tương lai của Hư Nhược Tuyết nhất định là chính thê có danh phận!

Nói cách khác, không cần biết là tương lai bên người Tần Cửu Ca có mấy nữ tử, Đế Nữ hiện tại của Hư Không Đế Tộc Hư Nhược Tuyết nhất định là tộc hậu tương lai của Tiên Cổ Tần Tộc!

Bọn họ thừa nhận không đối phó được Tần Cửu Ca, nhưng sẽ đối phó với người bên cạnh Tần Cửu Ca!

Trả nợ máu!

“Giả vờ cướp lấy tạo hóa nhân tập kích.”

“Được.”

.....

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Mấy đạo công kích tràn ngập Pháp Tắc Chi Lực đánh tới một chỗ cổ động.

Nhưng bên ngoài cổ động này có đại trận thủ hộ ngập trời, nhất thời Thiên Tôn còn đánh không được.

“Người nào dám tập kích Hư Không Đế Tộc.” Một âm thanh mang theo khí tức Hư Không Đại Đạo Pháp Tắc vang vọng phiến thiên địa này.

Đế Nữ tộc bọn họ đang tiếp nhận một đạo truyền thừa cực kỳ đáng sợ.

Chỉ cần tiếp nhận đạo truyền thừa này, Đế Nữ có thể trở thành Chí Tôn đương thời, cho dù không thể sánh vai với Tần Đạo Tử, cũng nhất định là Yêu Nghiệt đỉnh cấp chỉ dưới Tần Đạo Tử.

Ngươi cũng không biết Đế Nữ từ sau khi trở lại Đế Tộc đã liều mạng cỡ nào.

Chỉ dựa vào chính mình đã vượt qua đế quan khó có thể vượt qua trong ghi chép lịch sử Hư Không Đế Tộc, chiếm được truyền thừa rất nhiều năm không có người đạt được.

Đó là một cổ quan cực kỳ hung hiểm!

Sau khi đi vào, cửu tử nhất sinh, thậm chí có thể nói khả năng chết chiếm 99%!

Lúc ấy tộc trưởng của bọn họ đều không đồng ý để Đế Nữ tiến vào, nhưng cuối cùng Đế Nữ vẫn tiến vào.

Chuyện này, Hư Không Đế Tộc cũng không dám nói cho Tiên Cổ Tần Tộc.

Vô cùng may mắn, Đế Nữ đã đi ra.

Đạt được Thiên Đại Tạo Hóa, một thân tu vi cũng đang nhanh chóng đột phá.

Hiện giờ, tiến vào Chư Thiên lại chiếm được một tạo hóa cực kỳ đáng sợ.

Đến bây giờ vẫn còn đang hấp thu.

Và không có thanh âm đáp lại tôn Thiên Tôn Hư Không Đế Tộc này, có người vẫn là bắn phá khắp bầu trời.

Bọn họ nếu đã quyết định muốn ra tay, vậy phải làm sạch sẽ.

“Đại Đạo Thiên Kích.” Vài Thiên Tôn Loạn Cổ Hoàng Tộc ra tay không có chút lưu tình nào, mỗi một chiêu đều là Cổ Pháp cực kỳ cao thâm, trong khi giơ tay nhấc chân đều ẩn chứa đạo vận.

Tuy rằng những công kích này không đánh tan đại trận phòng ngự của Hư Không Đế Tộc, nhưng cũng làm cho nó chấn động.

Phá vỡ đại trận này chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Theo sự xoay chuyển của thời gian, đại trận phòng ngự càng ngày càng lắc lư, thậm chí xuất hiện một vết nứt.

Chương 919: Tính trên người của ngươi

“Hư Không Đế Tộc Đế Nữ, hôm nay chính là ngày chết của ngươi, muốn trách thì trách vị hôn phu của ngươi là Tần Cửu Ca.”

Thanh âm lạnh thấu xương vang vọng trong thiên địa này.

Sát ý lăng nhiên!

Mối thù Đạo Tử ngã xuống không thể không báo!

“Ha ha ha, ta đoán chắc các ngươi đều là người của Loạn Cổ Hoàng Tộc đúng không, Đạo Tử bị cô gia nhà ta trấn giết, không có bản lĩnh tìm cô gia ta gây phiền toái, liền tới gây phiền toái với chúng ta sao? Thật là rác rưởi.

Thanh âm khinh thường truyền ra từ trong không gian đại trận.

Không cần đoán cũng biết đây là người của Loạn Cổ Hoàng Tộc, Đạo Tử của gia tộc mình vô dụng bị Tần Đạo Tử trấn giết, bây giờ trong tộc chắc chắn là đã loạn cào cào lên rồi.

“Hừ, hôm nay chính là muốn Hư Không Đế Tộc các ngươi phải trả giá đắt.”

Nếu đã đoán được là ai thì bọn họ cũng không cần phải che giấu nữa.

Trong hư không ngay lập tức hiện lên mấy nam tử trên người có hoàng đạo khí quấn quanh, sau lưng mỗi một nam tử đều ngưng tụ Đại Đạo Pháp Tắc.

Hiển nhiên bọn họ đều là Cự Đầu Thiên Tôn Cảnh Giới.

“Tám Thiên Tôn?”

Giờ phút này trong lòng Thiên Tôn Hư Không Đế Tộc có chút khẩn trương, dù sao bọn họ ở chỗ này cũng chỉ có hai Thiên Tôn.

Còn đều là Thiên Tôn Ngũ Trọng.

Thực lực rõ ràng không bằng Loạn Cổ Hoàng Tộc ở đây.

“Các ngươi chẳng lẽ không sợ cô gia tộc ta tới trấn giết các ngươi sao?”

Thiên Tôn của Hư Không Đế Tộc lạnh lùng nói, giờ phút này thật ra là hắn đang kéo dài thời gian, từ lúc tám tên Loạn Cổ Hoàng Tộc bắn phá không gian trận pháp của bọn họ thì hắn cũng đã âm thầm

truyền âm cho những tộc nhân còn lại của Hư Không Đế Tộc.

Bây giờ họ chắc là đang vội vã đến đây, và những gì họ phải làm bây giờ là chờ đợi kéo dài thời gian.

Chỉ cần chờ người tới là được.

Vài tên Thiên Tôn Loạn Cổ Hoàng Tộc nghe vậy, nhất thời hừ lạnh một tiếng.

Loạn Cổ Hoàng Tộc và Tiên Cổ Tần Tộc còn có cái gì để nói?

Chẳng lẽ mình không làm chuyện này, Tần Cửu Ca sẽ không trấn giết bọn họ sao?

“Đừng nói nhảm nữa, hắn muốn kéo dài thời gian.” Một Thiên Tôn Loạn Cổ Hoàng Tộc có khí tức thâm hậu nhất khàn khàn nói.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt, vài Thiên Tôn Loạn Cổ Hoàng Tộc cũng nghĩ đến điểm này, ầm ầm bộc phát ra Đại Đạo Pháp Tắc.

Mang theo văn lệnh hư không chấn động sát phạt khí đạo, đại đạo đều phục.

Mấy tôn Thiên Tôn Loạn Cổ Hoàng Tộc này hết lần này đến lần khác đều đánh về phía không gian đại trận.

Lách cách, lách cách.

Không gian đại trận dùng làm phòng ngự lại vang lên một lần nữa.

Đoàng một tiếng, phòng ngự không gian đại trận dần dần nứt ra một lỗ hổng.

“Bảo hộ Đế Nữ.” Một Thiên Tôn Hư Không Đế Tộc khẩn trương quát to, lập tức cùng một Thiên Tôn Hư Không Đế Tộc khác dốc hết toàn lực dùng pháp tắc tu bổ hư không đại trận bị hư hại.

Nhưng tu vi của hai người bọn họ chỉ có Thiên Tôn Ngũ Trọng, cho dù có phòng ngự đại trận hiệp trợ, cũng khó khăn lắm mới có thể tạm thời ngăn cản.

Xì xì!

Không lâu sau, một Thiên Tôn Hư Không Đế Tộc miệng phun máu

tươi, sắc mặt đỏ lên, trong miệng có máu tươi chảy ra.

Tiếp theo, một Thiên Tôn của Hư Không Đế Tộc khác sắc mặt cũng trở nên tái nhợt.

Rõ ràng là họ không thể chịu đựng được nữa.

“Không được, Đế Nữ còn ở bên trong tiếp nhận truyền thừa, nhất định phải thề chết ngăn cản.”

Trong cổ động này có một đạo truyền thừa tạo hóa cực kỳ đáng sợ, Đế Nữ bọn họ vô cùng vất vả mới có được, làm sao có thể đổ sông đổ biên được chứ?

Mà đúng lúc này, cổ động này ầm ầm nổ lớn một tiếng.

Cả dãy núi có đại đạo thần quang rực rỡ chói mắt xuất hiện, trên hư không còn có dị tượng lăng không.

Một nữ tử trắng như tuyết hai chân chậm rãi đạp không trung đi ra từ trong cổ động.

Mặc quần áo màu trắng, một sợi tóc đen buông xuống ngực, rõ ràng có thể nhìn thấy xương quai xanh, ba ngàn sợi tóc xanh dùng dây buộc tóc nhẹ nhàng buộc lên.

Hai con mắt trong như nước, lại hàm chứa cảm xúc lãnh đạm nhàn nhạt, da thịt nõn nà.

“Cuối cùng thì Đế Nữ cũng đã xuất quan.” Một Thiên Tôn khá già của Hư Không Đế Tộc kích động nhìn một màn này.

Ngay cả thương thế của bản thân cũng không quan tâm.

Đế Nữ xuất quan liền đại biểu cho việc đã hấp thu hoàn toàn đạo nghịch thiên tạo hóa kia rồi.

Nhưng bây giờ cho dù Đế Nữ xuất quan cũng không có tác dụng gì.

“Ngươi chính là vị hôn thê của Tần Cửu Ca?”

Giọng nói của Tên Loạn Cổ Hoàng Tộc Thiên Tôn cầm đầu cực kỳ rét lạnh.

“Thù hận Tần Cửu Ca trấn giết Đạo Tử tộc ta tính trên người ngươi trước.”

Nhưng khi tên Loạn Cổ Hoàng Tộc này vừa dứt lời, trên thiên địa hư không này có lôi đình đại chấn ngay lập tức.

Có mây đen mà mắt thường có thể thấy được ngưng tụ lại, thiên lôi màu trắng bạc ào ào rơi xuống.

“Đây là Thiên Tôn Kiếp, Đế Nữ đã bước vào Thiên Tôn, ha ha ha.”

Thiên Tôn Hư Không Đế Tộc nhìn thấy một màn này có vẻ rất cao hứng, Đế Nữ đương nhiệm nhà mình trải qua nghịch thiên tạo hóa trong tộc, và sau khi đạt được một nghịch thiên tạo hóa ở đây, rốt cục cũng đã trở thành một Cự Đầu của Thiên Tôn Cảnh Giới.

Tuy rằng tốc độ thăng cấp không thể so với Tần Đạo Tử, nhưng ở trong Thái Cổ Tiên Vực chắc chắn là tồn tại nhất đẳng.

Chí Tôn Yêu Nghiệt đời này phỏng chừng ngoại trừ thế lực Cấm Kỵ ra, cũng không có mấy Yêu Nghiệt đương đại đột phá Thiên Tôn.

Tuy rằng, hiện tại linh khí càng ngày càng nồng đậm, tạo hóa càng ngày càng tốt, nhưng cho dù muốn đặt chân vào Thiên Tôn vẫn là vô cùng khó.

Mà hiện tại Đế Nữ nhà mình đã đặt chân lên Thiên Tôn.

Giờ phút này Hư Nhược Tuyết đặt chân lên không trung có vẻ cực kỳ duy mỹ, càng hấp dẫn người khác hơn so với khí chất trước kia.

Ầm ầm!

Chương 920: Đạo Tử tới

Một lần nữa trong hư không truyền đến rất nhiều tiếng sấm.

“Còn muốn đặt chân vào cảnh giới Thiên Tôn trước mặt chúng ta? Mơ đẹp quá nhỉ”

Một Thiên Tôn của Loạn Cổ Hoàng Tộc cười nhạt cười nói.

“Vẫn là câu nói kia, muốn trách thì trách Tần Cửu Ca.”

“Thù giết Đạo Tử tộc ta không đội trời chung.”

“Hôm nay lấy ngươi để tế Thái Hoàng Đạo Tử trước.”

“Đừng nói nhảm nữa, trấn giết trước…” Ngay tại thời điểm Loạn Cổ Hoàng Tộc còn muốn nói gì đó.

Hắn bỗng nhiên phát hiện sắc mặt của vài tên Hoàng Tộc Thiên Tôn xông lên cùng hắn bên cạnh mình vô cùng tái nhợt.

“Có lá gan nói lại lần nữa không?”

Một đạo thanh âm rét lạnh vang lên trong thiên địa này.

Tiếp theo liền có một đạo bạch y thanh âm hiện lên trước mặt mọi người.

Tần Cửu Ca không hề động đậy, trong đồng tử bắn ra mấy đạo hắc sắc lôi đình.

Giống như muốn chấn động càn khôn, lật tung Tinh Hà!

Ầm! Ầm! Ầm!

Đầu của Loạn Cổ Hoàng Tộc đến đây đều bị oanh tạc ra vào giờ khắc này.

Sát ý lạnh lùng chấn nhiếp hết tất cả sinh linh bốn phía cổ sơn mạch này.

Trong nháy mắt đánh chết toàn bộ, một người cũng không lưu lại.

Mà giờ phút này nữ tử hai chân trắng như tuyết, ánh mắt mừng rỡ nhìn nam tử đột nhiên xuất hiện.

“Cửu Ca ~~~”

“Đạo Tử Tần Tộc tới rồi.”

“Nghe nói khoảng thời gian trước, Đạo Tử Tần Tộc đi lại trong chư thiên vạn giới, một tay diệt một đạo thống phụ thuộc Loạn Cổ Hoàng Tộc, người trong đạo thống kia ngoại trừ Thần Linh ra thì không có người sống.”

“Thật hay giả? Cái này cũng quá đáng sợ rồi, đạo thống có được Thần Linh đều bị Đạo Tử Tần Tộc một phen trừ Thần Linh ra đều bị đánh chết toàn bộ?”

Một người cảm nhận được nơi này có lôi kiếp, thanh âm Thiên Tôn đến đây rất là chấn động.

Từ sau Vạn Cổ Đế Sơn, không khí ở Thái Cổ Tiên Vực càng thêm khẩn trương.

Thỉnh thoảng lại có tin tức chủng tộc Thiên Kiêu bị diệt, Chí Tôn một đời bị giết.

Nếu như quen thuộc với những thế lực Ngã Xuống Thiên Kiêu thì có thể phát hiện, bọn họ ít nhiều đều có một chút quan hệ với Tiên Cổ Tần Tộc hoặc Loạn Cổ Hoàng Tộc.

Rất hiển nhiên, xác suất lớn là do song phương phụ thuộc đạo thống Cổ Tộc ra tay.

Càng không cần nói đến Yêu Nghiệt của Tiên Cổ Tần Tộc và Loạn Cổ Hoàng Tộc bản tộc xuất thế, kiếp này Tần Tộc Cửu Tôn bị chém rơi ba tôn, không cần đoán cũng biết là ai đã chém diệt tam tôn Chí Tôn Yêu Nghiệt của Tiên Cổ Tần Tộc.

Ngoại trừ Loạn Cổ Hoàng Tộc ra thì không có thế lực nào dám ra tay trấn giết Cửu Tôn Tần Tộc?

Đương nhiên, Loạn Cổ Hoàng Tộc cũng tổn thất không ít Chí Tôn Yêu Nghiệt.

Loạn Cổ Thập Hoàng bị trấn giết bốn tôn.

Trong nháy mắt cả một khu Thái Cổ Tiên Vực đó tanh phong huyết vũ.

Khoảng thời gian trước truyền ra thêm, Tần Tộc hiện nay Đạo Tử Tần Cửu Ca đi lại ở Chư Thiên, một chưởng diệt sự tình đạo thống phụ thuộc vào Loạn Cổ Hoàng Tộc, quả thực kiêu ngạo vô cùng.

“Còn muốn chạy trốn?” Ánh mắt Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn hư không nào đó, vừa rồi có một tôn Thiên Tôn Loạn Cổ Hoàng Tộc nhìn thấy hắn liền lập tức nghiền nát hư không muốn chạy trốn.

Tần Cửu Ca cười lạnh với hành động này.

Tần Cửu Ca bước ra một bước, một tay nhéo vào chỗ hư không kia, ngay lập tức cả không gian vặn vẹo một mảng, hóa thành hư vô trống rỗng.

“A, Tần Cửu Ca, lão tổ tộc ta sẽ trấn giết ngươi.”

Thiên Tôn Loạn Cổ Hoàng Tộc này nổi giận gầm lên một tiếng, sau đó không có bất kỳ chuyện ngoài ý muốn nào bị Tần Cửu Ca một

phen bóp chết.

Không có bọt nước nào nổi lên.

Mọi người xung quanh nhìn mà sợ hãi, trước kia người của Tiên Cổ Tần Tộc và Loạn Cổ Hoàng Tộc gặp mặt cũng sẽ không đánh nhau, nhưng bây giờ vừa gặp mặt chỉ cần không phải có nguyên nhân đặc thù đều sẽ lựa chọn động thủ.

Tần Cửu Ca mặc kệ, quay đầu nhìn về phía nữ tử xa xa đặt chân lên hư không.

Trên mặt mang theo một nụ cười ôn hòa.

“Đã lâu không gặp.”

Vừa dứt lời, nữ tử mặc quần áo màu trắng ở xa xa, ánh mắt hàm chứa sương mù nhàn nhạt, vẻ mặt lãnh đạm cũng nhu hòa ngay lập tức.

“Cửu Ca.” Nói xong, Hư Nhược Tuyết dùng tốc độ nhanh nhất của mình để đi tới trước mặt Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca ôn nhu mở hai cánh tay thon dài.

Thấy thế, trên mặt Hư Nhược Tuyết nở nụ cười, không chút do dự lao vào trong ngực của nam tử trước mặt mình.

Tham lam hít thở hơi thở trên người hắn.

Hoàn toàn không hề rụt rè thân là một thiên chi kiều nữ, nhìn hai Thiên Tôn Hư Không Đế Tộc bất đắc dĩ cười.

Đế Nữ nhà mình cũng chỉ có thể bày ra biểu tình tiểu nữ nhi này ở trước mặt Đạo Tử Tần Tộc mới.

“Ta cho rằng mình có thể đuổi kịp ngươi, nhưng hiện tại xem ra là ta nghĩ nhiều.”

Hư Nhược Tuyết đầu tựa vào vai Tần Cửu Ca nhỏ giọng nói.

Ngữ khí có chút khổ sở.

Tuy rằng nàng không biết được bây giờ Tần Cửu Ca là cảnh giới gì, dù sao hôm nay nàng cũng mới xuất quan, hoàn toàn không biết những chuyện xảy ra bên ngoài.

Nhưng nàng vừa rồi nhìn thấy Tần Cửu Ca một tay bóp chết những Thiên Tôn kia.

Thực lực như vậy chắc chắn đã vượt xa nàng bây giờ.

Nàng vốn cảm thấy mình tiếp nhận hai đạo Viễn Cổ Truyền Thừa thì có thể gần Tần Cửu Ca thêm một chút.

Nhưng không ngờ càng kéo càng xa.

Tần Cửu Ca vỗ vỗ lưng mềm mại như mỡ dê của Hư Nhược Tuyết, ý bảo không có chuyện gì.

Thời gian trong nháy mắt dừng lại vào lúc này.

Để Viêm Linh Cơ đi theo xa xa, trong lòng vứt thẳng ra sau.

Trong lòng ai còn chưa có ghen tuông?

“May mà thời gian ta chiếm cứ công tử dài hơn ngươi.”

Chương 921: Chính là vị kia

Trong lòng nàng chỉ có thể an ủi mình như vậy, “Cũng không biết công pháp công tử cho nàng đã tu luyện đến trình độ nào rồi, nếu kéo chân ta về phía sau, thì đến lúc đó sẽ cười nhạo nàng.”

Viêm Linh Cơ âm thầm nói, công tử cho nàng đạo Viêm Tuyết song tu đại pháp kia, đến bây giờ nàng vẫn đang tu luyện.

Không chậm trễ chút nào!

Mặt khác, Tần Cửu Ca ôm Hư Nhược Tuyết, nghiền nát hư không mà đi, cũng không biết đi đâu.

“Đế Nữ…” Lúc một Thiên Tôn của Hư Không Đế Tộc muốn nói cái gì đó thì bị một Thiên Tôn Hư Không Đế Tộc khác vội vàng kéo lại.

Chuyện của Tần Đạo Tử và Đế Nữ nhà mình, bọn họ nên ít can dự vào, can dự vào không chỉ không lấy được chỗ tốt ở Tiên Cổ Tần Tộc bên kia, ngay cả đế tộc nhà mình bên kia cũng không lấy được chút lợi ích nào.

“Nếu Đế Nữ có thể sinh ra một đứa con trai cho Tần Đạo Tử, vị trí tương lai của Tần Tộc Hậu Tộc chắc chắn sẽ vững vàng.”

“Đúng vậy.”

Bọn họ đều suy đoán Tần Đạo Tử mang theo Đế Nữ nhà mình rời đi, nhất định là sẽ làm một chút chuyện xấu hổ.

Dù sao Tần Đạo Tử và Đế Nữ đã rất lâu không gặp mặt.

Tất cả đều nghĩ rằng họ đang đi tạo ra những đứa trẻ.

Ngay cả quần chúng bốn phía ăn dưa cũng cảm thấy Tần Đạo Tử và Hư Không Đế Nữ đi làm chuyện ấm áp.

Đương nhiên, Tần Cửu Ca không phải người như vậy.

Bên ngoài Thái Cổ Tiên Vực lúc này, nơi này có Tinh Thần Giới tản ra tinh mang rực rỡ.

Đứng ở chỗ này có thể nhìn rất rõ từng Tinh Thần Giới.

Hoàng Thần Tinh Thần Giới.

Nơi này là một Tinh Thần Giới do Loạn Cổ Hoàng Tộc nắm trong tay, vô cùng khổng lồ, chuyên môn cung cấp linh dược cho Thiên Kiêu Loạn Cổ Hoàng Tộc.

Đối với Loạn Cổ Hoàng Tộc thì mặc dù Hoàng Thần Giới không phải Tinh Thần Giới quan trọng nhất nhưng chắc chắn không thể khinh thường.

Bình thường chỉ có người của Loạn Cổ Hoàng Tộc xử lý linh dược ở đây.

Cường giả thường trú cũng chỉ là mấy tôn Bán Thần, dù sao cấp độ Thần Linh đã có thể không cần để ý tới chuyện thế tục.

Có thể chuyên tâm tu luyện.

Giờ phút này trong Hoàng Thần Tinh Thần Giới có một tòa cung điện cực kỳ khổng lồ, tản ra đạo vận cổ xưa.

“Cũng không biết trong tộc sẽ đối phó với Đạo Tử Tần Tộc như thế nào.”

Một tiếng thở dài truyền ra từ trong tòa đại điện này.

Tiên Cổ Tần Tộc đời này ra một Tần Cửu Ca, quả thực quá đáng sợ.

Tuổi còn nhỏ đã thăng chức lên Thần Linh.

Thậm chí vừa mới vào Thần Linh Sơ Kỳ có thể trấn sát một tôn Thần Linh.

Vĩ lực ngập trời như vậy, cho dù là Thần Linh kỳ cựu sơ kỳ cũng không thể có.

“Không cần kinh hoảng, vị đi tới Tiên Vực khác thời viễn cổ kia đã trở về, hẳn là có thể ngăn chặn Tần Cửu Ca.”

Có một giọng nói trả lời.

Cấm Kỵ Cổ Tộc bọn họ vẫn còn có mấy tôn Chí Tôn Yêu Nghiệt đủ để chấn động cổ sử tồn tại.

“Ngươi nói là vị kia?” giọng nói nói chuyện ngay từ đầu kia trông có vẻ rất run rẩy vào lúc này.

Rõ ràng là hắn sợ người đó, ngay cả khi họ là những người cùng gia tộc.

“Ừm, chính là vị kia.” Đáp lại.

Truyền thuyết của vị kia cũng không phải ở trong Thái Cổ Tiên Vực.

Từ nhỏ vị kia đã bị tộc đưa đến một cổ vực khác, rửa sạch hết thảy bản thân, thành tựu nghịch thiên tồn tại.

Mà lúc này khi lời này vừa dứt.

Tất cả sinh linh Hoàng Thần Tinh Thần Giới nhất thời cảm giác có một cỗ khí tức vô cùng khủng bố sắp đến đây.

“Tiên Cổ Đạo Tử Tần Tộc Tần Cửu Ca, đặc biệt đến diệt Hoàng Thần Giới, dám vây giết vị hôn thê của ta? Trước tiên lấy máu tươi sinh linh của Hoàng Thần Giới để rửa sạch đi.”

Ầm!

Thanh âm này vang vọng cả Hoàng Thần Tinh Thần Giới.

Hầu như tất cả sinh linh sống trong Hoàng Thần Tinh Thần Giới đều nghe được những lời này.

Rất nhanh đã có bốn Bán Thần Cảnh Giới Tồn Tại nghiền nát hư không đến bên ngoài Tinh Thần Giới ngay lập tức.

Cũng còn có những tồn tại cường đại của Tinh Thần Giới cổ xưa khác cũng nghe được những lời này.

Những lời này của Tần Cửu Ca đã vang vọng khắp một khu tinh không.

Rất nhiều cường đại Tồn Tại nghe được những lời này đều nghiền nát hư không đi tới nơi này.

Một số trốn trong bóng tối và muốn xem những gì sẽ xảy ra tiếp theo.

“Đạo Tử Tần Tộc, ngươi đến chỗ chúng ta là muốn làm gì?”

Ánh mắt của một Hoàng Tộc Bán Thần Tồn Tại lóe lên, ánh mắt không có thiện cảm nhìn Tần Cửu Ca xa xa.

Thật sự là coi Loạn Cổ Hoàng Tộc bọn họ dễ bắt nạt sao?

Lần trước một chưởng đánh diệt một đạo thống phụ thuộc của bọn họ, còn chưa kịp tính toán với Tần Cửu Ca, bây giờ lại một mình đến một giới bọn họ chiếm cứ, tuyên bố tiêu diệt toàn bộ Tinh Thần Giới.

Mà lúc này Tần Cửu Ca cũng không để ý tới bốn Tồn Tại Bán Thần này.

Hư Nhược Tuyết dựa vào trong lòng Tần Cửu Ca.

Hay cho một tên ôm nữ nhân giết người!

“Không có gì, nếu các ngươi đã dám ra tay đối phó với Nhược Tuyết, hãy để các ngươi nhớ cho kỹ.”

“Lần này chỉ đơn giản là thu lãi trước.”

Chương 922: Chưởng diệt Hoàng Thần Tinh Thần Giới

Ngữ khí Tần Cửu Ca bình thản, lại làm cho người ta cảm nhận được một cỗ bá đạo hít thở không thông.

Ngươi ra tay đối phó nữ nhân của ta, ta diệt sát một Tinh Thần Giới của ngươi trước.

Chân đạp tinh không, sau lưng Tần Cửu Ca xuất hiện một tòa cự ảnh

tản ra vĩ lực vô tận.

Cổ Tháp Chín Tầng cũng hiện lên trên không trung vạn trượng.

Tần Cửu Ca đứng ở nơi đó không nhúc nhích, trong hai mắt hiện lên lôi đình màu đen.

Ầm! Ầm! Ầm!

Vài tên Nửa Bước Thần Linh đi ra từ trong Hoàng Thần Tinh Thần Giới nổ tung trong nháy mắt, máu tươi rơi xuống tinh không, giống như pháo hoa rực rỡ chói mắt.

Nhưng những người xung quanh chỉ cảm thấy một màn này rất sợ hãi.

Trực tiếp vọt vào Tinh Thần Giới do Loạn Cổ Hoàng Tộc khống chế ngược đãi người thủ hộ nơi này.

Phỏng chừng cả một khu Thái Cổ Tiên Vực ngoại trừ Đạo Tử Tần Tộc ra thì không thể có người thứ hai.

Trong nháy mắt nơi này bộc phát ra động tĩnh lần thứ hai hấp dẫn không ít người đến đây.

Đạo Tử Tần Tộc tản ra sát ý lạnh lùng, khiến tinh không run rẩy, càn khôn chấn động.

Tần Cửu Ca giơ tay lên, có thần đạo vô tận trào ra, bay về phía Hoàng Thần Tinh Thần Giới.

Một chưởng này đủ để chấn nát Tinh Hà, nghiền nát trời cao vạn dặm.

Chỉ thấy vô số thần văn bộc phát ra từ Hoàng Thần Tinh Thần Giới, trong nháy mắt bao trùm toàn bộ tinh không.

Uy áp của thần trận khủng bố như vậy.

“Hoàng Thần Tinh Thần Giới, nhưng có thần trận do Loạn Cổ Hoàng Tộc bố trí, Thần Linh Trung Kỳ bình thường hẳn là đều không phá được rồi.”

“Đạo Tử Tần Tộc lại muốn một mình diệt Hoàng Thần Tinh Thần Giới?”

Rất nhiều Cổ Xưa Tồn Tại của tinh không xung quanh, trong lòng có

chút nghi hoặc.

Muốn một mình diệt Tinh Thần Giới này, ít nhất cần Thần Linh Trung Kỳ mới có thể.

Thậm chí Thần Linh Trung Kỳ bình thường cũng không được.

Hoàng Thần Tinh Thần Giới được trận pháp sư cấp bậc Thần Linh của Loạn Cổ Hoàng Tộc gia cố trận pháp phòng ngự, vô cùng kiên cố.

Cho dù Thần Linh Hậu Kỳ muốn hủy diệt toàn bộ Hoàng Thần Tinh Thần Giới cũng phải trong thời gian không ngắn.

Nhưng mà, sau một khắc, tu sĩ trong tinh không, thần sắc đều ngây người.

Ánh mắt Tần Cửu Ca kiên quyết, lại giơ tay lên một lần nữa, Hồng Mông Bản Nguyên trong cơ thể ngưng tụ lại.

Đây là bổn nguyên sinh ra trong cơ thể sau khi hắn thăng cấp lên Hồng Mông Thần Linh.

Vừa rồi hắn cũng không có động thực sự.

Đúng lúc này, một cỗ khí tức đủ để cho bất kỳ là Thần Linh Bản Nguyên gì cũng phải run rẩy bộc phát ra từ trong cơ thể Tần Cửu Ca.

Trong tinh không, lan tràn Thần Linh lực mênh mông vô hạn.

Ánh sáng thần thánh vô tận mãnh liệt ở tinh không, ánh mắt của tất cả tu sĩ bốn phía tinh không đều hoảng sợ, cho dù một vài Thần Linh Sơ Kỳ trong bóng tối cũng đang run rẩy.

Đây thật sự là uy thế Thần Linh Sơ Kỳ?

Tần Cửu Ca cũng không biết Hồng Mông Thần Linh mạnh bao nhiêu, cũng không có người cùng hắn thử một lần, vốn hắn muốn tùy ý tìm một Thần Linh Hoàng Tộc thử xem, nhưng không nghĩ tới bây giờ người đầu tiên trải nghiệm hồng mông thần lực của hắn dĩ nhiên là một tòa Tinh Thần Giới.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Xen lẫn tiếng kêu rên của sinh linh trong Hoàng Thần Tinh Thần Giới, kèm theo còn có ánh sáng giống như bắn pháo hoa.

Cảnh này rất chấn động!

Một tòa Tinh Thần Giới Thần Linh trận pháp cổ xưa chí cực lại bị Đạo Tử Tần Tộc đánh diệt như vậy.

Hơn nữa một chưởng này không chỉ đánh diệt Thần Linh trận pháp cả giới của Hoàng Thần Tinh Thần Giới, thậm chí ngay cả Đồng Hoàng Thần Tinh Thần Giới cũng bị Đạo Tử Tần Tộc đánh diệt.

Ở trong tinh không vạn giới mênh mông vô tận, trong nháy mắt có một cỗ ánh sáng Thần Linh rực rỡ phóng lên trời, mang theo tinh thần lực đầy trời.

Thêm nhiều màu sắc khác nhau trên bầu trời đầy sao vốn rất yên tĩnh.

Chấn động!

Ngây ngốc!

Thật không thể tin được!

Đạo Tử Tần Tộc ôm một nữ tử tuyệt sắc, chưởng diệt Hoàng Thần Tinh Thần giới.

Chấn Càn Khôn, khiếp thương khung, che đậy Tinh Hà.

Đạo Tử Tần Tộc, thật sự dựa vào bản thân để diệt toàn bộ Hoàng Thần Tinh Thần Giới!

“Lần này Loạn Cổ Hoàng Tộc thật sự muốn phát điên rồi, bị Đạo Tử Tần Tộc cường thế đánh nát một tòa Tinh Thần Giới như vậy, đây không phải là đánh vào mặt bọn họ sao? Còn là loại vang lên tiếng chát chát.”

Tu sĩ cổ xưa xung quanh đều nghị luận sôi nổi.

Ánh mắt không ngoại lệ đều ngưng trọng nhìn nam tử áo trắng xa xa.

Đạo Tử Tần Tộc quả nhiên mạnh mẽ bá đạo như lời đồn bên ngoài, cho dù là Cấm Kỵ Cổ Tộc trêu chọc hắn.

Hắn cũng dám hung hăng trấn áp ở trước mặt tất cả sinh linh.

Ngay cả một tòa Tinh Thần Giới Cổ Xưa cũng nói diệt liền diệt, sinh linh bên trong cũng nói giết liền giết.

Mà đây chẳng qua chỉ là cái giá nhỏ mà thôi!

Cái giá nhỏ chính là kiểu này, cái giá lớn kia là cái gì?

Sau lưng có Tiên Cổ Tần Tộc quả nhiên không hề kiêng kị!

“Loạn Cổ Hoàng Tộc chắc chắn không nhịn được khẩu khí này.”

Đây là quan điểm thống nhất trong lòng tất cả mọi người ở đây.

Nếu Loạn Cổ Hoàng Tộc không có hành động gì đối với việc này thì danh tiếng của Cấm Kỵ Cổ Tộc liền hóa thành hư vô.

“Hừ, vậy thì sao? Tiên Cổ Tần Tộc sợ Loạn Cổ Hoàng Tộc sao? Trò cười.”

Có người phản bác nói.

Chương 923: Ngươi quản được sao?

Nếu Thần Linh Cổ Tộc bình thường dám trêu chọc Loạn Cổ Hoàng Tộc như vậy, không cần phải nói, rất nhanh sẽ mất mạng.

Nhưng nếu là Đạo Tử hiện tại của Tiên Cổ Tần Tộc.

Điều đó hoàn toàn khác!

Đứng sau lưng Tần Cửu Ca chính là chủng tộc tiên vực đỉnh phong, Tiên Cổ Tần Tộc!

Mà đồng thời, một đạo thanh âm cực kỳ tức giận vang lên ở trong mênh mông tinh không.

“Tần Cửu Ca, ngươi muốn chết sao.”

Thanh âm có lửa giận ngập trời không áp chế được.

Trong ngực còn ôm một nữ tử tuyệt sắc liền giết tới nơi này, chưởng diệt Tinh Thần Giới.

Đây là hoàn toàn không để bọn họ vào mắt.

Mấy tháng trước giết Đạo Tử xuất thế của tộc bọn họ, không nghĩ tới hiện tại lại chạy đến cửa nhà tiêu diệt Tinh Thần Giới của bọn họ.

Uy áp khủng bố bao trùm toàn bộ tinh không, nếu như bình thường Thần Linh chỉ sợ ngay cả đứng cũng đứng không vững.

Nhưng Tần Cửu Ca lại bất động.

Vẻ mặt vẫn lạnh nhạt như trước.

Không có một chút dấu hiệu chạy trốn, cho dù nơi này là địa bàn Loạn Cổ Hoàng Tộc!

“Trận chiến Cấm Kỵ sắp bộc phát, các thế lực đều đang làm công tác chuẩn bị cuối cùng.”

“Nghe phụ thân nói có khả năng còn có thế lực ngoại vực muốn nhúng tay vào.”

“Chờ Yêu Đình bên kia một chút, chiến lợi phẩm của ta làm sao có thể dễ lấy như vậy?

“Tiểu nha đầu Tiên Tộc kia ở bên kia lăn lộn không sai, có thể lôi kéo được Tiên Tộc cùng một chỗ.”

Tần Cửu Ca ở trong lòng bình tĩnh nghĩ.

Tiên Cổ Tần Tộc quả thật hoàn toàn không yếu hơn Loạn Cổ Hoàng Tộc, thậm chí Tần Cửu Ca dám kết luận nội tình Tần Tộc còn hơn Hoàng Tộc.

Nhưng nói như thế nào thì Hoàng Tộc cũng là Cấm Kỵ Cổ Tộc.

Người ta không có nội tình sao?

Hơn nữa, lúc trước Tần Cửu Ca tiện tay chôn một quân cờ, không cần không dùng.

Tần Cửu Ca thích nhất là ỷ nhiều hiếp ít.

Mà đúng vào lúc Tần Cửu Ca đang tự hỏi, một cỗ khí tức kinh khủng đủ để bao trùm toàn bộ tinh không trào ra.

“Tiểu bối, làm việc đừng quá tuyệt.”

Xa xa, một tiếng chấn động phẫn nộ vang lên, giống như cửu thiên kinh lôi, chấn động bát hoang thập địa.

Ầm ầm!

Hoàng đạo khí hào hùng đến từ phía hư không xa xa.

Lóe ra rất nhiều đạo văn, mỗi một đạo văn đều đủ để làm Thần Linh ngã xuống.

Nhưng bây giờ lại không có biện pháp nào để tới gần xung quanh Tần Cửu Ca.

Người trong bóng tối nhìn thấy tình hình này, nhất thời hừ lạnh ra tiếng, vẻ mặt lại như không ngoài dự liệu.

“Tần Tộc đã dạy được một Đạo Tử tốt quá nhỉ, trong mắt không có bề trên như thế sao? Không bàn về quy củ như vậy?”

m thanh lạnh lùng vang lên trong Hão Hạn Tinh Không.

“Đạo Tử tộc ta muốn làm cái gì thì làm cái đó, ngươi quản được sao?”

Rất nhanh đã có thanh âm chế nhạo nói.

Không hề e ngại chút nào.

“Đừng tưởng rằng ngươi cấu kết với Pháp Tộc thì có dũng khí kêu gào trước mặt Tần Tộc ta, cho dù ngươi có cấu kết thêm với mấy đạo thống Cấm Kỵ nữa thì Tiên Cổ Tần Tộc ta vẫn trấn sát ngươi dễ như trở bàn tay.”

Cường giả Tần Tộc trong bóng tối vẫn cười lạnh như cũ, thân là Tồn Tại Cổ Xưa của Tần Tộc, tất nhiên là biết tình hình của Tần Tộc mình.

Có thể nói như vậy, cho dù là thế lực Cấm Kỵ cũng có chênh lệch không nhỏ.

Bởi vậy nên đối bên ngoài bọn họ đều cường thế bá đạo.

“Được, được được, Tần Tộc thật sự rất tốt, xem ra là thời gian dài bá đạo quen rồi, bây giờ không sửa được thói quen này, thật sự là rất tốt, vậy đến lúc đó hãy chờ xem.”

Lời nói của Cổ Xưa Tồn Tại tới Hoàng Tộc vang vọng Tinh Không, rõ ràng là rất phẫn nộ.

“Nhưng quên nói cho ngươi biết, Chí Tôn Tử các ngươi đưa đến Đạo

Thiên Tiên Vực bị Thái Dương Thần Sơn bên kia vây quanh."

"Ha ha ha, Thái Dương Thần Sơn không phải ngươi không nhớ đấy chứ, đây chính là thế lực Bất Hủ của Đạo Thiên Tiên Vực. Tần Tộc ngươi cường đại, ta thừa nhận, nhưng vượt qua Tiên Vực thì có bao nhiêu lực lượng đây?"

m thanh của Tồn Tại Cổ Xưa của hoàng gia dần dần thay đổi từ tức giận thành cười nhạo.

Tiên Cổ Tần Tộc quá mức bá đạo, những Chí Tôn các đời kia cũng giống như thế, người thần phục không ít, nhưng cũng có không ít đạo thống không vừa mắt với Tiên Cổ Tần Tộc.

Đều là Cấm Kỵ đạo thống nắm trong tay Chư Thiên, vì sao Tiên Cổ Tần Tộc của ngươi lại đặc biệt hơn một chút?

"Không cần ngươi phải bận tâm, Quân Đế của tộc ta đã đi qua rồi, nhất định là không có chuyện gì."

Tồn Tại Cổ Xưa của Tần Tộc trong bóng tối nói một cách chậm rãi.

Giống như là đã sớm biết chuyện này, dáng vẻ như đã nắm chắc thắng lợi.

"Tần Quân thiên hạ xưng quân?" Một vài người khác của Cổ Tộc trong bóng tối, khi nghe được danh hào Quân Đế này, da mặt đều giật giật.

Tiên Cổ Tần Tộc có vài Đại Đế bọn họ không biết, nhưng biết hai vị Tần Tộc Đại Đế là Thần Đế và Quân Đế.

Tần Tộc Quân Đế tên đầy đủ là Tần Quân, chính là một Đại Đế của Cổ Tộc mang bảy thiên mệnh.

Một thân thực lực cho dù là trong Đại Đế cũng chắc chắn là đỉnh phong.

Quân Đế Tiên Cổ Tần Tộc vậy mà đã xuất thế rồi, quá đáng sợ.

"Đạo Tử, muốn làm cái gì thì làm cái đó, không cần câu nệ, nếu có sự động tay của lão bất tử tất nhiên là có chúng ta."

Chương 924: Tiên Cổ Tần Tộc bá

đạo

Tần Tộc Cổ Xưa vẫn chưa hiện thân, thanh âm trấn áp Hằng Vũ, rõ ràng không phải nói với Tần Cửu Ca.

Mà đang cảnh báo về Tồn Tại Cổ Xưa khác trong Tinh Không.

Nếu muốn ra tay đối phó với Tần Cửu Ca, trước tiên phải vượt qua cửa ải này của bọn họ.

“Rất tốt, rất tốt, năm tháng vô tình, ta xem Tần Tộc ngươi còn có thể kiêu ngạo đến đâu.”

Sau đó, Tồn Tại của hoàng tộc trong bóng tối đã biến mất.

Không có cách nào, bên cạnh Tần Cửu Ca vẫn luôn có người bảo vệ, đánh như thế nào đây?

Một Tồn Tại Cổ Xưa đi ra ngoài, Tần Tộc chắc chắn cũng sẽ xuất hiện một Tồn Tại Cổ Xưa.

Trừ phi có được một Chí Tôn Yêu Nghiệt có thể cùng cảnh giới hoặc là cùng thế hệ trấn giết Tần Cửu Ca.

Nếu không gần như thậm chí hoàn toàn không thể!

Nhưng những ngày này thì Tần Tộc sẽ không qua được bao lâu.

Có Bất Hủ Đạo Thống xuyên tinh vực tới trợ chiến. Tiên Cổ Tần Tộc quá khổng lồ, quá đáng sợ.

Lớn đến mức đã kết thù với rất nhiều thế lực trong năm tháng vô cùng vô tận cùng, không chỉ ở Thái Cổ Tiên Vực, trong Bát Đại Cổ Vực khác cũng có không ít đạo thống khó chịu với Tiên Cổ Tần Tộc như vậy.

Nhưng cũng không có một đạo thống nào dám ra mặt, ai ra mặt trước thì người đó phải chết.

Nhưng bây giờ thì khác!

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca vẫn lạnh nhạt như trước, hắn đã sớm biết tình huống này rồi, bình thường người công khai diệt sát một Tinh Thần Giới Hoàng Tộc, đã sớm không biết chết ở đâu rồi.

Nhưng hắn là ai?

Đạo Tử hiện tại của Tiên Cổ Tần Tộc!

Đã từng sợ ai?

So bối cảnh hắn cũng chưa từng thua, trước mặt ngươi đánh diệt Tinh Thần Giới của ngươi, chính là kiêu ngạo ương ngạnh như thế!

“Đạo Tử Tần Tộc, vẫn là cường thế như vậy.”

“Lợi hại, đương thời còn có vị nào có thể giống như Đạo Tử Tần Tộc? Chỉ có một mình Tần Đạo Tử mà thôi!”

Sau khi vị Tồn Tại Cổ Xưa của Loạn Cổ Hoàng Tộc lui đi, tất cả đều bộc phát ra tiếng kinh sợ không gì sánh kịp.

Thậm chí có một số người còn sắp trừng hết cả tròng mắt ra rồi.

Phải biết rằng Loạn Cổ Hoàng Tộc cũng là Cấm Kỵ Cổ Tộc, cũng vô cùng bá đạo với bên ngoài.

Nhưng hiện tại bị Đạo Tử Tần Tộc chấn diệt Tinh Thần Giới, tiêu diệt sinh linh vô cùng bên trong. Cũng không dám động thủ.

“Cửu Ca, cám ơn ngươi.” Hư Nhược Tuyết nằm sấp trong lòng Tần Cửu Ca, ánh mắt chớp động, khuôn mặt xinh đẹp trắng nõn dựa trên vai.

Trong lòng nàng, Tần Cửu Ca là vì cổ vũ cho mình mới trực tiếp tiêu diệt một Tinh Thần Giới của Loạn Cổ Hoàng Tộc.

Nam tử cường thế bá đạo như vậy thì ai mà không thích chứ?

Ánh mắt Tần Cửu Ca lóe lên, hắn làm như vậy đúng là có hành vi trút giận cho Hư Nhược Tuyết.

Dù sao thì động đến nữ nhân của hắn mà hắn không có hành động gì, vậy tính là cái gì?

Cho dù không thành công, nhưng chỉ cần động thủ, Tần Cửu Ca nhất định phải cắt đứt chân chó của những người đó!

Tất nhiên, vấn đề này có ý nghĩa khác.

Hắn đang thăm dò Hoàng Tộc, hiện tại xem ra, Loạn Cổ Hoàng Tộc nhất định muốn hành động.

“Đinh, Đạo Thiên Tiên Vực Thiên Mệnh Liên Minh, Thiên Mệnh Thập

Tử, sắp đến Thái Cổ Tiên Vực."

"Thông báo nhiệm vụ hệ thống, trấn sát Thiên Mệnh Thập Tử."

"Chi tiết nhiệm vụ, Đạo Thiên Tiên Vực hiện giờ nghịch thiên quật khởi mười tên thiên mệnh, trở thành Chí Tôn đương thời, đè ép hết thảy, nói một câu, cảm thấy mình rất lợi hại, hy vọng chủ nhân dạy dỗ bọn họ cách làm người."

Trong Thiên Mệnh Thập Tử, có thượng cổ thần nữ, đế tử, tiên cổ thiên tiên, người chuyển thế, tác tử chi nhân, chiến thần, binh vương trở về…

Tần Cửu Ca: "...."

"Nhiệm vụ thành công, lúc trở thành Đại Đế có thể mang theo thêm một thiên mệnh."

Tần Cửu Ca vốn tâm tình rất bình tĩnh, lúc nghe được câu nói cuối cùng của hệ thống thì vẻ mặt khẽ động.

Mẹ kiếp, nếu trấn ta giết toàn bộ bọn họ, chẳng phải là lúc trở thành Đại Đế, ta có thể mang thêm mười thiên mệnh sao?

Đến lúc đó chỉ có một câu nói có thể biểu đạt cảm xúc của hắn.

Còn ai nữa?

Lần này, ta giết!

Chư Thiên và Thái Cổ Tiên Vực nối liền với nhau, Thái Cổ Tiên Vực đã có không ít sinh linh đã tiến vào giữa Chư Thiên một lần nữa.

Đương nhiên trong Chư Thiên cũng có rất nhiều người bản địa tiến vào ngoại giới của Thái Cổ Tiên Vực này.

Kỳ thật người bản địa của Chư Thiên cũng sững sờ, không rõ vì sao Chư Thiên lại tăng lên.

Chỉ có những tồn tại cực kỳ cổ xưa của các vùng đất Chư Thiên mới biết một chút tình hình.

Điều này cũng gây ra rất nhiều vấn đề đẫm máu.

Một số ít người may mắn đã không phải trải qua máu tanh như vậy.

Mấy ngày nay, Tần Cửu Ca vẫn luôn ôm mỹ nhân trong ngực giết

người, chuyện chưởng diệt toàn bộ Hoàng Thần Tinh Thần Giới được lưu truyền rộng rãi ở Thái Cổ Tiên Vực.

Điều này càng khiến cho Tần Cửu Ca được đông đảo Thần Nữ, Thánh Nữ, Yêu Nữ của các Cổ Xưa đạo thống sinh ra tình cảm ái mộ đối với Đạo Tử Tần Tộc trong truyền thuyết.

Này sao có thể không yêu?

Chương 925: Thượng Cổ Sở Gia

Hận người lúc ấy được Đạo Tử Tần Tộc ôm trong Tinh Không vô tận không phải chính là mình.

Đạo Tử Tần Tộc là vì mình chưởng diệt một tòa Tinh Thần Giới khổng lồ.

Nghĩ xem Hư Không Đế Nữ kia thật hạnh phúc!

Đương nhiên chuyện làm cho da đầu người ta tê dại chính là Đạo Tử Tần Tộc lại có thể một mình diệt cả tòa Hoàng Thần Tinh Thần Giới!

Hoàng Thần Tinh Thần Giới chắc chắn là Tinh Thần Cổ Giới ngay cả Thần Linh Trung Kỳ cũng khó có thể phá vỡ.

Nhưng ngay cả một chút cũng không chống đỡ được trong tay Đạo Tử Tần Tộc.

Trong một cung điện của Tần Tộc Tiên Cổ.

Bởi vì Chư Thiên và Thái Cổ Tiên Vực nối liền với nhau, Tần Cửu Ca muốn trở về khi nào thì có thể trở về lúc đấy.

Sau khi tất cả, hắn đã được thành Thần!

Về phần Chư Thiên mở rộng, đã giao cho một vài Thiên Tôn Tần Tộc đi làm, Tần Cửu Ca chỉ cần làm một vài chuyện mà bọn họ không làm được.

Càn Ninh Điện.

Sau khi một trận ôm nữ nhân giết người ở trong Tinh Không thì Tần Cửu Ca đã bị mẫu thân hắn, Tộc Hậu của Tần Tộc gọi trở về.

Con đi ngàn dặm, mẫu thân lo lắng.

Vốn tưởng rằng phải rất lâu không gặp được đứa con trai này của mình, không ngờ tới vì một vài nguyên nhân đặc thù, nhanh như vậy đã nhìn thấy nhi tử của mình lần nữa.

Lúc này trong Càn Ninh Điện, Viêm Linh Cơ, Hư Nhược Tuyết đều đứng ở đây.

Nữ tử xinh đẹp một thân hồng y, da dẻ mịn màng, tay mềm mại ngồi ở chủ vị, đan phượng mắt hơi lười biếng nhìn nam tử ngồi trong đại điện.

“Cửu Ca, không hổ là nhi tử của ta, tình thánh trời sinh.” Tộc Hậu che miệng cười khẽ nói.

Giọng điệu không đổ lỗi, chỉ có niềm tự hào khen ngợi.

Nam nhân nhà mình nếu tìm thêm nữ tử, trong lòng nhất định sẽ khó chịu.

Nhưng nếu bên cạnh con trai mình có đông đảo nữ tử vây quanh, vậy chắc chắn sẽ sảng khoái.

Hận không thể tìm thêm vài người cho nhi tử nhà mình mới tốt.

Một người?

Sao có thể như vậy được!

Càng nhiều càng tốt mới là tốt nhất!

Tần Cửu Ca: “……”

“Nếu không vì mẫu thân đi tới chỗ ông ngoại ngươi nói một tiếng, cho ngươi cưới một Thần Nữ Sở Gia? Thế nào?” Tộc Hậu của Tần Tộc cười tủm tỉm nói.

Làm cho người ta cảm giác chỉ cần bây giờ Tần Cửu Ca đồng ý, ngày hôm sau sẽ đến Thượng Cổ Sở Gia đề nghị kết thông, thân càng thêm thân!

Mà sắc mặt Hư Nhược Tuyết vẫn đứng ở một bên, mặc dù vẫn mỉm cười nhưng trong lòng đã chửi rủa rồi.

Viêm Linh Cơ không có phản ứng, dù sao nàng cũng không làm thê tử của công tử, chuyện này liên quan gì tới nàng?

Ừm, nàng chỉ là một tùy tùng bình thường của công tử mà thôi.

“Đừng cự tuyệt, thế hệ Sở Gia này cũng xuất hiện một tuyệt đại Thần Nữ vĩ đại, lại còn xứng đáng với ngươi.”

Tộc Hậu của Tần Tộc bổ sung.

Tần Cửu Ca bất đắc dĩ lắc đầu, nói: “Duyên phận trời định, không thể cưỡng cầu.”

Chẳng lẽ hắn thấy một người chơi một người, sau đó hắn có thể bị người ta gọi là Tần Thái Địch.

Hắn có phải là người như vậy không?

Phải không?

“Hay cho một sự duyên phận trời định, không cách nào cưỡng cầu, vậy công chúa Thôn Thiên Mãng ngươi nuôi trong cung kia, ngươi nói sao về việc này?”

Vẻ mặt của Tần Hậu Tần Tộc cười ha hả nhìn nhi tử của mình.

Xem ra là chơi nhiều nữ tử xinh đẹp rồi, đã đến trình độ này.

Trạng thái hiền nhân.

Tần Cửu Ca không nói nữa, lúc này chỉ có trầm mặc.

“Được rồi, đều nghe lời ngươi, đã đến tuổi rồi, đã đến lúc thành hôn, ta còn chờ ôm tôn nhi.”

“Sau Thần Linh muốn hài tử quá khó khăn rồi.”

Ánh mắt của Tộc Hậu Tần Tộc lúc này không nhìn về phía Tần Cửu Ca, mà là nhìn về phía Hư Nhược Tuyết trong đại điện.

Ánh mắt tựa hồ lại nói, các ngươi nhanh lên, mau tạo ra tôn nhi của ta.

Làm cho sắc mặt Hư Nhược Tuyết đỏ bừng, cái này không giống với đối mặt với Tần Cửu Ca, bây giờ là đối mặt với phụ huynh.

Cảm giác này hoàn toàn khác.

Còn Viêm Linh Cơ, Tộc Hậu Tần Tộc cũng mỉm cười, lấy cảnh giới của nàng không khó để nhận ra thực lực thiên phú của nữ tử mặc váy dài màu lam nhạt này.

“Ngươi cũng vậy.” Tộc Hậu Tần Tộc nhìn Viêm Linh Cơ nói một câu giống như vậy.

Kỳ thật nàng nói như vậy là nhìn nữ tử mặc váy dài màu lam này thiên phú thực lực đều rất khủng bố mới nói.

Nếu là thực lực thiên phú bình thường, nàng không thèm nói.

Cái gì?

Ngươi nói tùy tùng của con trai ta không phải là phụ nữ?

Đối với việc này, Tộc Hậu Tần Tộc chỉ có thể ha ha, làm mẫu thân, nàng làm sao có thể không nhìn ra tính cách của nhi tử nhà mình.

Đó là người sẽ đưa nữ tử bên cạnh mình đến bên cạnh nam tử khác sao?

Tần Cửu Ca rất yên tĩnh, không cần biết ở bên ngoài bá đạo cường thế như thế nào, cửa ải này của mẫu thân vẫn rất khó chịu.

“Đây là một chút đồ cho hai người các ngươi, hy vọng các ngươi thích.”

Sau đó Tộc Hậu Tần Tộc tươi cười giao vào trong tay Hư Nhược Tuyết và Viêm Linh Cơ một số đồ vật căn bản không thể tìm thấy ở bên ngoài.

“Tiên Thiên Ngộ Đạo Thần Thụ.” Hư Nhược Tuyết nhìn trong tay có một khối xích tản ra Đại Đạo Pháp Tắc, trong mắt tràn đầy chấn động.

Trong lòng nhất thời nhấc lên một trận sóng to gió lớn.

Bút tích thật lớn, thật không hổ là mẫu thân của Cửu Ca, Tộc Hậu của Tần Tộc Tiên Cổ.

Tiên Thiên Ngộ Đạo Thần Thụ, đừng nói làm thành một cái lắc tay nhiều Tiên Thiên Ngộ Đạo Thần đầu cây cối như vậy.

Cho dù chỉ có kích thước bằng ngón tay cái, đặt ở bên ngoài cũng chắc chắn là thứ cấp bậc chí bảo, nhất định có thể khiến cho rất nhiều người điên cuồng tranh đoạt.

Nhưng bây giờ nó không phải là kích cỡ ngón tay mà là kích cỡ cả một chuỗi vòng tay.

Có thể nói như vậy, cái lắc tay này đáng giá hơn mười mấy Tinh Thần Giới khổng lồ!

Viêm Linh Cơ nhìn thấy cái lắc tay này trong lòng cũng chấn động không nhẹ giống như vậy, cũng không biết nói cái gì.

Ánh mắt nhìn về phía công tử nhà mình, có ý hỏi thăm.

“Cầm lấy.”

Chương 926: Thái Dương Thần Tử muốn cưới Thần Nữ Sở Gia

Thanh âm Tần Cửu Ca truyền vào trong tai Viêm Linh Cơ, sau đó Viêm Linh Cơ mới kích động thu lại.

Tiếp theo, tất nhiên là tán gẫu chuyện gia đình.

Rất lâu sau, Tần Cửu Ca rốt cục có thể đi ra khỏi cung điện.

“Quả nhiên, bất kể ở đâu thì phụ nữ đều rất thích nói chuyện phiếm.”

Tần Cửu Ca bất đắc dĩ nhìn Hư Nhược Tuyết và Viêm Linh Cơ lúc này luống cuống tay chân.

Đôi mắt dần dần từ bất lực biến thành một chút thú vị.

“Cổ pháp kia tu luyện như thế nào, hôm nay phải kiểm tra một chút, bằng không các ngươi sẽ lười biếng.”

Tần Cửu Ca bình tĩnh nói, không biết thật đúng là cho rằng, Tần Cửu Ca sẽ kiểm tra Viêm Linh Cơ và Hư Nhược Tuyết tu luyện thế nào.

“A.” Hư Nhược Tuyết vừa nghe được những lời này, sắc mặt đỏ bừng, cái miệng nhỏ nhắn khẽ kêu một tiếng, hai tay mềm mại xoay cùng một chỗ.

Đầu thấp xuống nhưng không hề nói cái gì, xem ra là chấp nhận.

Mà trên mặt Viêm Linh Cơ mang theo tươi cười dồn dập nhìn Hư Nhược Tuyết, tựa hồ như đang khiêu khích.

Có dám đấu với ta không?

Lại qua một tháng.

Đã xảy ra một chuyện làm Thái Cổ Tiên Vực chấn động, có mấy tòa cung điện khổng lồ tràn ngập đạo vận cổ xưa từ từ xuất hiện ở Sở Châu, nơi đóng quân của Thượng Cổ Sở Gia.

Sau đó có một nam tử toàn thân tản ra hào quang nóng rực như mặt trời đi ra từ trong tòa cung điện cổ xưa này.

Tựa như một tôn Thượng Cổ Đại Đế đi lại trong Chư Thiên Vạn Giới.

Trong lúc giơ tay tràn ngập thần lực vô cùng.

Ánh mắt lạnh nhạt vô cùng.

“Nghe nói Sở Gia các ngươi xuất hiện một nữ tử thân thể Thái m Thần Thể? Đính hôn với ta thế nào, ta là Thần Thể Mặt Trời, hai chúng ta kết hợp vừa khéo có thể sản xuất một hậu duệ đồng thời có cả thần thể thái âm thái dương.

Thái độ cao cao tại thượng, giống như không phải là đang cầu hôn mà là tới nạp tiểu thiếp.

Thượng Cổ Sở Gia tất nhiên là lời nói từ chối với kiểu thái độ này, bọn họ còn đang chờ để gả Thần Nữ xuất thế này cho nhi tử của Đế Nữ Tần Cửu Ca.

“Hả, vậy mà các ngươi lại không đồng ý, có biết đây là ai không?”

Một tiếng hừ lạnh nổ tung từ phía xa trong hư không.

“Thượng Cổ Sở Gia các ngươi có thể gả Thần Nữ cho vị này, nhưng thiên đại phúc phận của các ngươi, vậy mà lại không hề thỏa mãn.”

Nghe được những lời này, vẻ mặt của cường giả Sở Gia trở nên tức giận.

“Ngươi cho rằng các ngươi là ai? Mà ngông cuồng như vậy?”

“Cũng không nghe ngóng hỏi thăm xem, Thượng Cổ Sở Gia ta là chủng tộc gì!”

Rất nhiều ánh mắt đều nhìn về phía nam tử giống như phát ra ánh sáng mặt trời.

“Hôm nay, Thần Nữ Sở Gia không muốn gả cũng phải gả, không thể thuận theo các ngươi được.”

Ngữ khí cực kỳ bá đạo, giống như là chỉ cần Sở Gia các ngươi không gả Thần Nữ thì cứ chờ diệt tộc đi.

Một vài người đến Sở Gia làm khách quả thực nhìn những người này giống như nhìn kẻ ngốc vậy.

Lại dám uy hiếp Thượng Cổ Sở Gia? Thực sự không biết chữ chết này viết như thế nào sao?

Thần Linh tuy cường đại, nhưng ở trước mặt Thượng Cổ Sở Gia cũng không là gì cả.

Thượng Cổ Sở Gia ít nhất cũng là một Đế Tộc.

Quan trọng hơn là sau lưng dựa vào Tiên Cổ Tần Tộc!

“Người của Thái Dương Thần Sơn?”

“Thái Dương Thần Sơn của Đạo Thiên Tiên Vực?”

“Vậy sau lưng là người của Loạn Cổ Hoàng Tộc?”

Vẫn là những người có kiến thức uyên bác của Sở Gia nhận ra những thế lực đột nhiên đến thăm Sở Gia này.

Ngay lập tức ánh mắt người Sở Gia lóe lên.

Nhìn thấy người của Loạn Cổ Hoàng Tộc, bọn họ liền biết chuyện này chắc chắn không đơn giản.

Bỗng nhiên, từ trong tổ địa của Thượng Cổ Sở Gia có hơn mười người thân hình vô cùng lực lượng từ từ bước ra, khí tức của mỗi người trong mười mấy người này đều rất cổ xưa cường đại.

“Các ngươi muốn làm gì?”

Một lão giả khí tức cường đại nhất trong mười mấy người lạnh lùng nói.

Ánh mắt nhìn chằm chằm hư không ở đâu đó, nơi đó có ẩn giấu Tồn Tại đáng sợ.

“Không có gì, Thái Dương Thần Tử cưới Thần Nữ Sở Gia mà thôi.”

Một người đặt chân vào hư không sau lưng một nam tử lấp lánh giống như mặt trời kia, thản nhiên nói.

“Không gả.” Lão giả lạnh lùng nói.

Cái gì vậy?

Đến chính là dáng vẻ cao cao tại thượng, thật sự nghĩ Thượng Cổ Sở Gia bọn họ dễ bắt nạt sao?

“Không gả, cũng không thể thuận theo các ngươi rồi.”

Ngay lập tức có một cỗ khí tức khiến Thiên Khung run rẩy tràn ngập ở Sở Châu, giờ phút này cả đại địa đều đang dao động.

Đại chưởng khủng bố do một Đế Đạo Pháp Tắc hội tụ thành, giống như trấn áp Hoàn Vũ, đánh về phía nơi đóng quân của Thượng Cổ Sở Gia.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Trên hư không nơi Sở Gia đóng quân, tựa hồ phản chiếu cảnh tượng khủng bố chư tiên hủy diệt, trong hư không có vài vết nứt màu đen thật lớn xuất hiện.

Trong hư không hiện lên rất nhiều đạo văn, đây là trận pháp phòng ngự của Thượng Cổ Sở Gia đã cảm nhận được lực lượng khủng bố tập kích mà tự sinh ra phòng ngự.

Trận pháp và đế Đạo Pháp Tắc ngưng tụ lại cự chưởng đánh vào cùng một chỗ, bộc phát ra năng lượng vô cùng vô tận.

Làm cho cả Sở Châu đều lắc lư.

Sinh linh ở châu vực phụ cận Sở Châu cũng cảm nhận được dao động đến từ Sở Gia bên kia.

Chương 927: Tần Tộc phát động Cấm Kỵ Chi Chiến

“Đại Đế dám ra tay với Thượng Cổ Sở Gia?”

“Điên rồi đúng không?” Thượng Cổ Sở Gia chính là Đế Tộc, sau lưng còn có Tiên Cổ Tần Tộc, đây là muốn lật trời rồi đúng không?”

“Lật trời rồi, lật trời rồi.”

Một vài Tồn Tại Cổ Xưa cảm nhận được năng lượng dao động nhao nhao thức tỉnh, ánh mắt ngưng trọng nhìn Sở Châu.

Có Đại Đế Tồn Tại ngưng tụ Đế Đạo Pháp Tắc đang ra tay.

,,,,,,,

Hão Hạn Thần Châu, Tiên Cổ Tần Tộc!

Giờ khắc này, toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực có tiếng nổ vang vọng, thiên địa đều lay động.

Rất nhiều Bất Hủ Thần Pháp đang ngưng tụ quy luật xuyên qua hư không.

Rất nhiều vị Tồn Tại Cổ Xưa đang hồi sinh, thức dậy từ giấc ngủ vô tận.

Ầm ầm!

Một Cổ Pháp tràn ngập đế uẩn đánh tới mấy Tinh Thần bên ngoài Thái Cổ Tiên Vực.

Nhất thời, trong tinh không mênh mông vô tận, rất nhiều Tinh Thần có sức sống mãnh liệt trực tiếp nổ tung.

Khiến Hão Hạn Tinh Không vô cùng u tĩnh trở nên cực kỳ rực rỡ trong nháy mắt.

“Tần Tộc, ngươi muốn làm gì?”

Một thanh âm vô cùng phẫn nộ ầm ầm vang lên ở Thái Cổ Tiên Vực.

Bùng lên pháp tắc vô tận!

“Chính là kiểu mà các ngươi nghĩ, ở Đạo Thiên Tiên Vực tập kích sát hại Chí Tôn Tử tộc ta, lợi dụng cấm địa vây quanh Quân Đế tộc ta, những chuyện này, đều phải tính sổ với các ngươi.”

Giờ phút này Đế Đạo Pháp Tắc hội tụ ở Thái Cổ Tiên Vực hư không, nhuộm toàn bộ bầu trời đều thành màu bạc.

Lại đánh ra một chưởng từ tổ tiên Tiên Cổ Tần Tộc, xông thẳng về phía Thượng Cổ Sở Gia.

Giờ phút này Thượng Cổ Sở Gia đã tổn thất thảm hại, cho dù có đế trận Đế Đạo Pháp Tắc ngưng tụ, cũng tổn thất không nhẹ.

Mà ngay khi Sở Gia lão tổ đang chuẩn bị đi ra khỏi đại trận để liều mạng với một Tồn Tại Cổ Xưa của Thái Dương Thần Sơn bên kia, thì một đạo kiếm ảnh rực rỡ chí cực nằm ngang trên hư không Sở Gia.

Tiếp theo, liền đánh về phía mấy Thần Linh Thái Dương Thần Sơn.

Ngay sau đó chính là rất nhiều tiếng kêu rên.

Trong một chốc lát, trời đất đã rung chuyển, gió mây lại nổi lên.

Thần Châu Tiên Cổ Tần Tộc hiện lên đạo văn vô tận, có cực kỳ nhiều trận pháp khủng bố bay lên trời.

Những thứ này đều là sát trận đáng sợ đến cực điểm.

Toàn bộ Thần Châu, thậm chí cả Thái Cổ Tiên Vực đều đang run rẩy.

Trong Hão Hạn Thần Châu, tất cả những Tồn Tại Cổ Xưa đang ngủ say đều thức tỉnh.

Ánh mắt đều ngưng trọng nhìn về phía con quái vật khổng lồ sừng sững ở Thái Cổ Tiên Vực, trong lòng có vẻ kinh hãi.

“Tiên Cổ Tần Tộc đang muốn động thủ với ai sao?”

Cả Thái Cổ Tiên Vực lại có đạo thống đỉnh phong nào dám trêu chọc Tiên Cổ Tần Tộc?

Một cỗ khí tức túc sát tràn ngập ở giữa tòa Hão Hạn Thần Châu.

Chỉ nhìn thấy có hơn trăm vị Cổ Xưa tản ra khí tức Thần Vương từ trên hư không Tần Tộc Tiên Cổ.

Bình thường khó có thể nhìn thấy một vị Thần Vương mà bây giờ ở đây lại có hơn trăm vị.

“To gan, Đại Đế ra tay trấn sát Chí Tôn Tử tộc ta, vây quanh Quân Đế tộc ta.”

“Là các ngươi phiêu, hay là Tần tộc ta cầm không nổi đao.”

Từ tổ tiên Tần Tộc, có thanh âm quát lớn như sấm, vang vọng khắp vạn dặm tinh không.

Cùng lúc đó, tổ tiên Tần Tộc có đế uy vô tận từ Thần Châu bắt đầu tràn ra.

Thật lâu trước kia, Tần Tộc có một Chí Tôn Tử bị đưa vào trong Đạo Thiên Tiên Vực, tin tức bị vây khốn được truyền ra vào khoảng thời gian trước.

Nhận được tin tức, trong tộc liền bảo Quân Đế đi cứu viện, không nghĩ tới đây là một cái bẫy.

Chí Tôn Tử kia bị Đại Đế ra tay chấn chết.

Thù này không báo thì thật không có lỗi với tổ tiên các đời Tiên Cổ Tần Tộc!

Có khí tức khủng bố từ Hạo Hãn Thần Châu bay lên trời.

Vô số kiếm ảnh phảng phất có thể đè sập chư thiên vạn giới bỗng nhiên xuất hiện, tản ra đế đạo pháp tắc chi lực, đánh nát từng tinh thần cổ giới nồng đậm sinh cơ bên ngoài Thái Cổ Tiên Vực, làm cho bầu trời tinh không mênh mông đen kịt vô cùng u tĩnh vang lên tiếng nổ vang thật lớn, tiếp theo là pháo hoa rực rỡ làm cho người ta hoa cả mắt. Từng ngôi sao cổ xưa nuôi dưỡng sinh linh vô tận dưới những kiếm ảnh tựa như gỗ mục, dễ dàng bị đánh nát.

Thậm chí còn có một thanh trường kiếm vô hình, có chiều dài vô hình, xuyên qua Hạo Hãn Tinh Vực, hủy diệt Nhật Nguyệt Tinh thần, trực tiếp rơi xuống giữa một Tinh Thần Cổ Vực.

Thái Dương Thần Sơn!

Đạo thống bất hủ của Đạo Thiên Tiên Vực! Lời đồn tổ tiên chính là cực đạo sinh linh do Thái Dương thai nghén, lúc sinh ra Thần Linh có thể nói là vô cùng khủng bố. thế lực truyền thừa tuế nguyệt vô tận, mỗi một đời đều có chí tôn yêu nghiệt Đạo Thiên Tiên Vực đáng sợ xuất thế.

Yêu nghiệt đời này xuất hiện lớp lớp, có thái Dương Thần tử, Thái Dương Thần nữ từ thời viễn cổ xuất thế, uy chấn Đạo Thiên Tiên Vực, có thể nói là

hi vọng gánh vác thiên mệnh, bước lên con đường đế đạo tối cao.

Lúc này Thái Dương Thần Sơn vẫn như thường lệ, hùng vĩ tráng lệ, làm cho người ta sinh lòng kính sợ. Đã trải qua một thời gian rất dài không ai dám khiêu khích uy nghiêm của Thái Dương Thần Sơn.

Nhưng mà lúc này, toàn bộ tồn tại cổ xưa của Đạo Thiên Tiên Vực ngủ say đã nhao nhao thức tỉnh, mở mắt, chăm chú nhìn Đạo Thiên

Tiên Vực tinh không. Có Đại Đế bất hủ đạo thống dị vực ra tay, vượt qua tinh hà trảm Thái Dương Thần Sơn.

Ầm ầm!

Một kiếm làm càn khôn rung chuyển, thiên địa run rẩy. Một kiếm ảnh khiến người ta sợ hãi.

Trong ánh mắt hoảng sợ của tất cả các thế lực của Đạo Thiên Tiên Vực, cự kiếm tràn ngập đế uy, từ ngoài tinh không tấn công tới. Kiếm ảnh lạnh lùng trong suốt, dưới một kiếm, trong hư không vẽ ra một vết nứt, dao động để cho rất nhiều tồn tại cổ xưa run sợ.

”Uy thế này là Đại Đế mang theo ít nhất bảy thiên mệnh.”

Chương 928: Muốn tìm kiếm đột phá ở ngoài

Một vài tồn tại lão bất tử hoảng sợ thất thanh. Ở thời đại đạo tôn không hiện ra hiện giờ, chiến lực Đại Đế là khủng bố nhất trong tất cả Tiên Vực. Cho dù là Bất Hủ đạo thống, Đại Đế đều là tồn tại có nội tình mạnh nhất, bình thường chắc chắn sẽ không vận dụng tùy tiện, chứ đừng nói đến Đại Đế mang theo bảy thiên mệnh. Đó càng là cường giả đỉnh phong trong Đại Đế, vô thượng Đại Đế trong Đại Đế! Mà bây giờ có dị vực mang theo bảy thiên mệnh Đại Đế ngang qua Tinh Hà xuất thủ, làm cho người ta hoảng sợ.

Ầm ầm!

Cự kiếm tản ra đế uy, áp chế từ trên không Đạo Thiên Tiên Vực. Trên hư không Thái Dương Thần Sơn có phù văn vô tận lóe ra, đây là trận pháp truyền thừa của Thái Dương Thần Sơn. Từ trong trận pháp bùng phát mỗi một hơi thở đều đủ để cho Thần Linh ngã xuống. Thế nhưng bây giờ lại không có biện pháp nào ngăn cản Thông Thiên Kiếm Ảnh. Kiếm ảnh đi qua chỗ nào, trận pháp phù văn vô cùng vô tận nổ tung ra. Rất nhiều sinh linh của Thái Dương Thần Sơn không kịp phản ứng đã bị tiêu diệt hoàn toàn giữa thiên địa mà không kịp kêu lên một tiếng nào.

Xung quanh thần sơn vô số sơn mạch trong nháy mắt cũng toàn bộ nổ sập, dường như nơi này chưa từng xuất hiện những sơn mạch.

Sức mạnh của một thanh kiếm thật đáng sợ!

Vượt tinh hà, trảm thần sơn, đây chính là uy thế của Đại Đế đỉnh phong!

”Tần tộc, ngươi quá càn rỡ rồi.”

Vừa dứt lời, cả một mảnh thiên địa Thái Dương Thần Sơn khí tức bạo động, càn khôn hỗn loạn. Trong thần sơn có từng luồng hơi thở khiến người ta run rẩy hồi phục, mỗi một hơi thở đều có uy thế ngập trời trấn áp nhật nguyệt hoàn vũ. Trong đó yếu nhất lại là Thần Linh! Một lão giả cả người tản ra ánh thái dương cực nóng, dường như trong mắt hàm chứa mênh mông tinh không, mang theo một sự uy nghiêm nhiếp nhân tâm phách đứng ở trên hư không của thần sơn.

“Thái Dương Thần Sơn ta đã không vừa mắt ngươi từ lâu, vừa vặn Loạn Cổ Hoàng tộc mời, để cho ta xem thử Tiên Cổ Tần tộc hiện giờ còn có cái gì?”

Thái Dương thần chủ dứt lời, trong Thái Dương Thần Sơn có hơn trăm tòa chiến xa khổng lồ tản ra ánh mặt trời thần lấp lánh lăng không mà lên. Cho dù một vài thiên tôn cự đầu cũng không chịu nổi hào quang từ trên chiến xa tản mát ra. Chiến xa mặt trời tắm rửa dưới ánh mặt trời, kim loại sáng bóng lóe lên hư không, cho dù là ban ngày cũng làm cho người ta cảm thấy lạnh như băng.

Trên mỗi chiếc chiến xa mặt trời đều có một người đứng, đều là tồn tại cảnh giới Thần Linh.

Quả thực cực kỳ khủng bố.

Đây là nội tình ngập trời của Thái Dương Thần Sơn Bất Hủ Đạo Thống Đạo Thiên Tiên Vực!

Bán thần của người khác đều là nhân vật cấp bậc lão tổ, nhưng Thái Dương Thần Sơn lại có nhiều như vậy. Điều làm cho Đạo Thiên Tiên Vực tồn tại cổ xưa sợ hãi trong lòng chính là thế lực của Thái Dương Thần Sơn ở Đạo Thiên Tiên Vực như Cự Vô Bá. Đương nhiên càng làm cho người ta kinh hãi chính là Thái Dương Thần Sơn lại tuyên chiến với bên ngoài.

”Tần tộc, là người Tần tộc nào?”

”Nhanh chóng, lập tức có người trẻ tuổi nhìn trưởng bối của mình bằng ánh mắt nghi ngờ. Đạo Thiên Tiên Vực cũng không có một chủng tộc mạnh mẽ nào họ Tần nổi tiếng hậu thế. Đặc biệt là chủng tộc còn có tư cách được Thái Dương Thần Sơn tuyên chiến, chắc chắn là cấp bậc Bất Hủ đạo thống. Cấp bậc Bất Hủ đạo thống chắc

chắn uy chấn Đạo Thiên Tiên Vực, sao có thể không ai biết tới?

Nghe được những lời này, những tồn tại cổ xưa mắt đều chăm chú nhìn tinh không bên ngoài Đạo Thiên Tiên Vực, bình tĩnh nói:

”Trong tinh không mênh mông có chín tòa Hạo Hãn Tiên Vực vô cùng khổng lồ, chỗ chúng ta đây là Đạo Thiên Tiên Vực, ngoài ra còn có tám tòa tiên vực, Thái Dương Thần Sơn tuyên chiến với Tần tộc không ở Đạo Thiên Tiên Vực, mà ở Thái Cổ Tiên Vực, địa vị của Tần tộc bên kia cũng giống như Đế Thần Cung chúng ta.

”Sao có thê như thế? Tần tộc có mạnh như vậy không? Vậy mà có địa vị giống như Đế Thần Cung?”

Nghe trưởng bối nhà mình nói, những thế hệ trẻ đều lộ ra vẻ khó tin. Đế Thần Cung chắc chắn là thế lực bất hủ trong bất hủ, Cự Vô Bá trong Cự Vô Bá. Tần tộc kia lại cổ xưa mạnh mẽ như vậy sao?

“Tuy nói Thái Dương Thần Sơn yếu hơn Đế Thần Cung một chút, nhưng chắc chắn không yếu bao nhiêu, lại cùng thế lực cấm kỵ bên kia ra tay, chỉ sợ cho dù là Tần tộc bên kia cũng rất khổ sở.”

Một vài tồn tại cổ xưa sống lại đang âm thầm cùng nhau thảo luận. Dù sao Cửu đại tiên vực cũng cách tinh hà vô tận, quả thật thực lực của Thái Dương Thần Sơn bọn hắn cảm thụ không nhiều lắm, nhưng chắc chắn so với cảm thụ Tần tộc trong truyền thuyết bên kia nhiều hơn.

Nghe đồn, thực lực của Tiên Cổ Tần tộc sánh ngang với Đế Thần Cung bọn hắn. Nhưng ai biết cụ thể ra sao?

“Thái Dương Thần Sơn như này là muốn tiến quân vào Thái Cổ Tiên Vực.”

“Xem ra Thái Dương Thần Sơn bị Đế Thần Cung đè ép quá lâu, muốn tìm cửa đột phá từ trong tiên vực, sau đó vừa vặn liên minh cùng một Cấm Kỵ Cổ tộc, ý đồ thông qua Tiên Cổ Tần tộc tiến quân vào Thái Cổ Tiên Vực.”

Một vài tồn tại cổ xưa đều đang suy đoán nguyên nhân vì sao Thái Dương Thần Sơn lại khai chiến với Tiên Cổ Tần tộc.

Ý nghĩ Thái Dương Thần Sơn muốn vào tiên vực khác nhanh chóng được đại bộ phận bọn hắn đồng ý.

“Cũng không biết là Thái Dương Thần Sơn liên thủ với Cấm Kỵ Cổ

tộc giết chết Tiên Cổ Tần tộc, hay là Tiên Cổ Tần tộc giết chết bọn hắn.”

Nếu Thái Dương Thần Sơn thắng lợi, chỉ sợ nội tình của Thái Dương Thần Sơn sẽ lại tăng cường lần nữa, nhưng nếu Thái Dương Thần Sơn thất bại…”

“Tiên Cổ Tần tộc chắc chắn sẽ không bỏ qua cơ hội tiến quân vào Đạo Thiên Tiên Vực lần này.”

Tinh không chấn động, càn khôn đều động. Những năm tháng vô tận không xuất hiện đại chiến có một không hai sắp phải kết thúc.

Trận chiến nhất định được ghi lại trong tất cả các lịch sử cổ đại!

Chương 929: Không có rủi ro sao có thể trở thành Chí Cường

Lúc này Hoàng Châu cách Hạo Hãn Thần Châu vô tận xa xôi tràn ngập hơi thở hoàng đạo vô tận. Có hơi thở khiến người ta run rẩy bao trùm Hoàng Châu với hơn mười cổ châu xung quanh.

“Tần tộc trấn giết Đạo Tử tộc ta, vô số đời thù hận, đời này nhất định phải hiểu rõ.”

Có Đại Đế của Loạn Cổ Hoàng tộc bước ra từ trong tổ địa với một luồng sát khí bốc lên tận trời sau lưng.

Từng vị tồn tại cổ xưa chí cực sau khi tỉnh lại bước ra từ trong tổ địa hoàng tộc.

Vòm trời lúc này nổ vang, tinh không run rẩy.

Một ngọn thương sắc bén xuyên qua tinh không thẳng hướng Cửu Tiêu, vây quanh cực đạo chi lực, cũng oanh bạo mấy Tinh Thần Giới khổng lồ.

Thái Cổ Tiên Vực ba ngàn châu, tất cả đạo thống cổ tộc đều kinh hãi. Chẳng lẽ kiếp này Tiên Cổ Tần tộc muốn giải quyết nhiều đời oan cừu với Loạn Cổ Hoàng tộc sao? Nhưng mà điều khiến cho rất nhiều tồn tại cổ xưa nghi hoặc trong lòng là, thật sự rất nhiều tồn tại cổ xưa của Loạn Cổ Hoàng tộc yếu hơn Tiên Cổ Tần tộc. Nếu mở ra trận chiến cấm kỵ, Tiên Cổ Tần tộc quả thật sẽ đại thương nguyên khí, nhưng Loạn Cổ Hoàng tộc chắc chắn thê thảm hơn nhiều so với Tiên

Cổ Tần tộc. Loạn Cổ Hoàng tộc làm sao dám?

Thế nhưng có cổ tộc lão tổ mắt hoảng sợ nhanh chóng nhìn Thái Cổ Tiên Vực tinh không bên ngoài. Nơi đó có thái Dương Thần hỏa tựa như vô tận đang thiêu đốt, nhuộm một mảnh tinh không thành sắc lửa đỏ. Từng chiếc chiến xa thái dương lại được điều khiển từ bên ngoài Thái Cổ Tiên Vực mà đến.

“Đạo thống Bất Hủ ngoại vực?“

Đạo thống có uy thế như vậy chắc chắn là thế lực cấm kỵ. Đương nhiên ở ngoại vực được xưng là Bất Hủ đạo thống. Trong lòng một ít cổ tộc Thái Cổ Tiên Vực nhất thời hiểu được vì sao Loạn Cổ Hoàng tộc dám khai chiến với Tiên Cổ Tần tộc. Hóa ra là có Bất Hủ đạo thống ngoại vực đến trợ chiến. Hơn nữa người có kiến thức uyên bác đã biết đạo thống ngoại vực đến Thái Cổ Tiên Vực là ai.

“Đạo Thiên Tiên Vực Thái Dương Thần Sơn, bọn hắn lại hợp tác với Loạn Cổ Hoàng tộc, vượt vực mà chiến.”

“Lần này, cho dù là Tần tộc cũng phải mang áp lực rất lớn.”

Rất nhiều lão tổ chăm chú nói. Tiên Cổ Tần tộc mạnh mẽ, nhưng mạnh hơn bao nhiêu, bọn hắn suy đoán nhất định là có giới hạn. Mà ngay tại thời điểm này, Pháp Châu có đại đạo pháp tắc đổ vào, ngang qua hư không Thái Cổ Tiên Vực.

“Chẳng lẽ Cấm Kỵ Pháp tộc cũng muốn ra tay sao?”

Nhìn pháp tắc chi lực ngập trời hội tụ ở Pháp Châu, tất cả đạo thống ở Thái Cổ Tiên Vực đều hoảng sợ, thế nhân đều biết Tiên Cổ Tần tộc cổ xưa mạnh mẽ, nhưng rất ít người biết Cấm Kỵ Pháp tộc cũng rất đáng sợ. Đều cảm thấy Cấm Kỵ Pháp tộc là những người yếu nhất trong tất cả các thế lực cấm kỵ. Nhưng chỉ có tồn tại cổ xưa chân chính mới biết được sự mạnh mẽ đáng sợ của Cấm Kỵ Pháp tộc.

Yêu Đình.

Chính là đạo thống của Thái Cổ Tiên Vực và yêu tộc Tinh Thần giới, Yêu Đình không thể nói là không mạnh mẽ. Yêu tộc trong thiên hạ thu hết trong đó, có thể nói là vô cùng đáng sợ. Mà lúc này bên trong Yêu Đình xuất hiện từng bóng dáng.

“Long đế, lần này Yêu Đình ta không tham dự chuyện của Tần tộc và Hoàng tộc, hy vọng ngươi an phận, không cần làm chuyện gì.”

Từ trong tổ địa Yêu Đình có giọng nói lạnh lùng vang vọng. Một lão giả trên đầu có sừng rồng sắc mặt bình thản.

”Không phải là các ngươi cảm thấy Tiểu Yêu Hậu có thể thành sự cùng Tần Cửu Ca cho nên chuẩn bị bảo vệ tiểu tử kia sao?”

Nhưng tiểu tử kia giết chết đồ đệ yêu quý của ta, hơn nữa lúc này có vài thế lực cấm kỵ ra tay, Tần tộc tất diệt. Mà chỉ cần tiêu diệt Tần tộc, Yêu Đình chúng ta có thể mở rộng thế lực một lần nữa, như vậy không tốt sao?”

Nếu lúc này chỉ có một mình hắn chắc chắn là không dám ra tay với Tiên Cổ Tần tộc, nhưng lần ra tay chắc chắn không chỉ là một trận đánh nho nhỏ. Lại nói một câu, Yêu Đình không tham dự, nội tình Tần tộc rất sâu, bọn hắn chắc chắn là cổ tộc đỉnh phong nhất trong cửu đại tiên vực, chúng ta trêu chọc bọn hắn cũng không có chỗ tốt.”

Giọng nói lạnh lùng từ trong Yêu Đình tổ địa lại truyền ra một lần nữa. Bọn hắn không muốn tham chiến, đặc biệt là kiếp này Tần tộc xuất hiện một Đạo Tử tên Tần Cửu Ca, tương lai nhất định là nhân vật uy chấn vũ trụ. Chọc giận bọn hắn cũng không có ích lợi gì!

”Ngu muội, khó trách bây giờ Yêu Đình ngày càng lụn bại, đã sắp bị Vạn Yêu Cổ Điện đuổi kịp, chuyện gì cũng không dám làm, làm sao có thể mạnh mẽ?”

“Không có rủi ro sao có thể trở thành đạo thống chí cường?”

Bóng người có sừng rồng trên đầu cười khẩy. Không có rủi ro sao trở thành mạnh mẽ được? Nằm mơ đi.

“Được rồi, ngươi không cần nhiều lời, ta biết ngươi kiêng kỵ Tiên Cổ Tần tộc, thậm chí còn muốn Tiểu Yêu Hậu liên hôn với tiểu tử Tần tộc kia, nhưng ta không sợ.”

Sau đó, bóng người trên đầu có sừng rồng lơ lửng trong hư không, ba bóng người đồng thời xuất hiện.

“Yêu Đình, Bất Hủ Long Đế nhất mạch.”

“Yêu Đình, Kim Bằng Đế nhất mạch.”

“Yêu Đình, Thiên Yêu Vương nhất mạch.”

“Yêu Đình, Hỗn Độn Ma Viên nhất mạch.”

Chúng ta tứ mạch, thoát ly Yêu Đình, thành lập Cổ Yêu Đình, công

phạt Tần tộc.”

Chương 930: Nhân Vương Điện muốn lĩnh giáo

Rất hiển nhiên, bốn Đại Đế Yêu Đình muốn tham hợp chuyện Tiên Cổ Tần tộc cùng Hoàng tộc, xem ra đã có mưu tính từ lâu.

Yêu Đình tổ địa không nói gì nữa, chỉ thở dài thật sâu một tiếng. Trong thế lực cấm kỵ, nội bộ Yêu Đình và Vạn Yêu Cổ Điện không đoàn kết nhất, vì bọn hắn đều chỉ là từng chủng tộc hôi tụ lại. Tỷ như nói, bất hủ Long đế, đối tượng đầu tiên bọn hắn trung thành nhất định là Bất Hủ Long đế. Đối tượng đầu tiên trung thành của Kim Bằng Đế nhất mạch là Kim Bằng Đế. Tiếp theo lại trung thành với Yêu Đình, đây là vấn đề tiềm ẩn tồn tại giữa Yêu Đình và Vạn Yêu Cổ Điện. Nói chung chắc chắn không có vấn đề, nhưng bây giờ lại là một vấn đề lớn.

”Haiz~”

Một tiếng thở dài vô tận từ Yêu Đình tổ địa truyền ra, cũng không nói gì nữa. Về việc xử trí Tần Cửu Ca như thế nào, nội bộ Yêu Đình vốn có ý kiến không đồng ý. Thống nhất là chém Tần Cửu Ca, dù sao Tần Cửu Ca trấn giết chí tôn yêu nghiệt Cơ Hoàng đương thời của bọn hắn. Địa vị của Cơ Hoàng ở Yêu Đình rất cao, có thể so với đế tử, thậm chí còn vượt qua đế tử, bằng không Yêu Đình cũng không mang Trấn Yêu Đế Kiếm giao cho Cơ Hoàng bảo quản. Thậm chí có tin tức nói, Cơ Hoàng là cháu ngoại của Bất Hủ Long đế. Đây cũng là một trong những nguyên nhân Bất Hủ Long đế muốn chém Tần Cửu Ca. Ý kiến khác thì là hòa hảo, dùng phương thức thông gia hòa hảo như lúc ban đầu.

Trong một tòa điện cổ, Tiểu Yêu Hậu đang nghe những chuyện này, nói thật, nàng dựa vào giác quan thứ sáu của nữ nhân cảm thấy, Yêu Đình đối nghịch với Tần Cửu Ca không có chỗ tốt. Nhưng sao lão gia hỏa Bất Hủ Long đế có thể nghe lời nàng?

”Lão tổ, chúng ta nên làm gì bây giờ?”

Tiểu Yêu Hậu cất giọng khẩn trương hỏi. Nếu Tần Cửu Ca hiểu lầm Yêu Đình bọn hắn cũng muốn ra tay thì làm sao bây giờ? Đại điện yên tĩnh lại thở dài một tiếng lần nữa. Yêu Đình ở kiếp này vốn yếu đi rất nhiều, bây giờ bốn vị Đại Đế phân lập ra ngoài, để cho Yêu

Đình lại càng suy nhược hơn nữa.

”Chờ một chút chúng ta đi Tiên Cổ Tần tộc.”

Từ Nhân Châu xa xôi có tiếng vang vọng lạnh lùng toàn Thái Cổ Tiên Vực.

“Nhân Vương Điện muốn lĩnh giáo thực lực của Tiên Cổ Tần tộc, năm đó trấn sát thần tử Vương Điện tộc nhân ta, còn giết chết Điện Thần Vương ta, thù này hôm nay phải báo.”

Giọng vừa dứt, chỉ thấy bên Nhân Châu có sát khí ngập trời xuất hiện. Trước kia chỉ là đám Nhân Vương Điện bọn hắn, còn không dám động thủ, nhưng hôm nay còn có nhiều Cấm Kỵ đạo thống ra tay như vậy, còn có gì phải sợ?

m thanh từ bên kia Nhân Châu vang lên chấn động cả Thái Cổ Tiên Vực, thậm chí còn mạnh hơn cả công kích của Cấm Kỵ Pháp tộc.

Vì Nhân Vương Điện là tổ miếu của Thái Cổ Tiên Vực, theo một ý nghĩa nào đó có nghĩa là cho chư thiên nhân tộc, có thiên đại nhân quả, nơi đóng quân của Tiên Cổ Tần Tộc.

Lúc này hầu như tất cả đạo thống cổ tộc Thái Cổ Tiên Vực đều nhìn Hạo Hãn Thần Châu, Tiên Cổ Tần tộc. Tiên Cổ Tần tộc đóng quân ở Thái Cổ Tiên Vực quá xa. Hầu như không ai dám khiêu khích uy nghiêm của Tiên Cổ Tần tộc. Đây là một tòa tiên vực chân chính mạnh mẽ, sừng sững trên ngọn núi Thái Cổ Tiên Vực!

Đột nhiên, dưới sự chú ý của sinh linh ở Thái Cổ Tiên Vực, cả vùng đất Thần Châu đều đang run rẩy, lại có đế đạo pháp tắc xông thẳng lên cửu tiêu xuất hiện. Từng thân ảnh vĩ ngạn xuất hiện trên hư không, tản ra khí tức khiến chư thiên run rẩy. Sau lưng mỗi một thân ảnh vĩ đại đều phản chiếu tinh không vạn giới. Bầu trời nổ vang, mặt đất chấn động, bầu trời đầy sao phản chiếu. Một vị tổ tiên của Tần tộc đang thức dậy sau giấc ngủ sâu. Mà chuyện này còn chưa phải là đáng sợ nhất, đáng sợ nhất là có Cứu Cực sinh linh chậm rãi mở mắt trên con đường tiến hóa, nhất thời cả sinh linh Thần Châu đều cảm giác cả người run rẩy, thậm chí còn muốn quỳ xuống cúng bái. Trên con đường tiến hóa, mỗi một sinh linh đều có sương mù che lấp, không ai có thể thấy rõ ngoại hình của bọn hắn là người, là yêu hay là quỷ.

”Những thân ảnh vĩ đại sau lưng kia có thân ảnh chư thiên, chẳng lẽ đều là Đại Đế?”

Thế lực khắp nơi hoảng sợ nhìn những thân ảnh đặt chân lên hư không Thần Châu. Nếu những thứ đó đều là Đại Đế vậy thì Tiên Cổ Tần tộc rốt cuộc có bao nhiêu Đại Đế?

Thực tế Tần Cửu Ca cũng không biết trong tộc mình có bao nhiêu Đại Đế. Trước kia hắn đoán chừng mười, nhưng bây giờ nhìn tình huống chắc chắn không chỉ có nhiêu đó!

“Đã bao nhiêu năm, bao nhiêu năm rồi lại có người dám động thủ với Tiên Cổ Tần tộc ta, còn để cho Đại Đế ra tay trấn giết chí tôn tử, bao vây đại đế tộc ta.”

”Thật sự quá khiêm tốn, Tần tộc chúng ta thật sự quá khiêm tốn rồi, khiêm tốn đến mức Thái Dương Thần Sơn cũng dám động thủ với chúng ta.”

“Vượt qua Tiên Vực mà đến, thật sự là uy phong thật lớn.”

Chương 931: Mỗi người đánh một tên

Một thân ảnh sau lưng chiếu rọi chư thiên vạn giới chậm rãi lên tiếng.

”Cũng được, nhiều năm rồi chưa triển lộ thực lực, tại năm tháng vô tận thật sự rất dễ bị quên lãng.”

Lại một thân ảnh sau lưng chiếu rọi chư thiên vạn giới lên tiếng. Mắt lạnh nhạt nhìn về phía xa, xuyên qua vạn dặm hư không, nhìn thái dương chiến xa đang đi về phía Thái Cổ Tiên Vực. Lập tức, ở xa xa Đạo Thiên Tiên Vực cũng có một người trên người có Thái Dương Thần Hỏa nồng đậm, sau lưng có đế đạo pháp tắc ngưng tụ nhìn từ xa.

Cả hai dường như đang nhìn nhau xuyên qua thời gian và không gian vô tận.

“Thái Dương Thần Sơn còn chưa đủ tư cách, sau lưng bọn hắn chắc chắn còn có người khác, chẳng lẽ là người giấu trong sinh mệnh cấm địa Đạo Thiên Tiên Vực?”

“Thôi, mặc kệ sau lưng hắn là ai, đến kẻ nào chúng ta giết kẻ đó.”

Vương đối vương, tướng đối tướng, ta trực tiếp đi Đạo Thiên Tiên

Vực, hôm nay Thái Dương Thần Sơn diệt tộc."

"Tốt lắm."

Lúc này phụ thân của Tần Cửu Ca, Thiên Hoang Thần Linh cũng đang tích cực chuẩn bị đại chiến, hắn nhận được tin tức, kẻ mà Tiên Cổ Tần tộc phải đối mặt chắc chắn không chỉ Loạn Cổ Hoàng tộc, Thái Dương Thần Sơn và Cấm Kỵ Pháp tộc đơn giản như vậy.

"Báo."

"Tộc trưởng Hư Không Đế tộc mang theo Hư Không Đế Kính và hơn mười Thần Linh đến đây."

"Báo, giáo chủ Huyền Tiên Thần giáo mang theo Huyền Thần Đế Kiếm đến đây."

"Báo…"

Một đám người đạo thống cổ xưa bình thường đã đủ chấn động mấy chục châu vực, giờ toàn bộ còn mang theo chí bảo khủng bố đến Tiên Cổ Tần tộc.

Những đạo thống cổ tộc tệ nhất cũng từng xuất hiện Thần Vương. Cũng có lẽ lấy nội tình Tiên Cổ Tần Tộc, thực lực không cần đế tộc, đế thống gì đó. Nhưng dù sao bọn hắn cũng thần phục Tiên Cổ Tần Tộc, lúc này không đứng ra thì khi nào đứng ra?

Nhất thời, trên hư không Thần Châu có chiến xa rậm rạp, dị thú cổ xưa, thậm chí còn có một vài thần thú thuần huyết.

"Tiên Cổ Tần tộc không chỉ có nội tình bản thân vô cùng đáng sợ mà đạo thống cổ tộc dưới trướng cũng rất mạnh mẽ đó nha.'

"Đáng sợ quá, đây chính Cấm Kỵ Cổ tộc cao cấp sao?"

"Nếu Tiên Cổ Tần tộc ra tay với đạo thống chúng ta thì có chuyện rồi đó."

Một đạo thống Thần Vương cấp bậc đỉnh cấp thấy đạo thống đến Tiên Cổ Tần tộc bái kiến, trong lòng quả thực rung động cực kỳ, đồng thời cũng sợ hãi cực kỳ. Những đạo thống cổ tộc đến bái kiến Tiên Cổ Tần tộc ít nhất đều là thế lực cấp bậc Thần Vương danh chấn một phương. Nói cách khác, nếu ngươi không tới thế lực cấp bậc Thần Vương, ngươi cũng không có tư cách tới đây!

Tiên Cổ Tần tộc muốn tiêu diệt một Thần Vương đạo thống quả thực

quá đơn giản. Cơ bản là phân phó một tiếng là xong.

Mà lúc này ở tinh không bên ngoài Thái Cổ Tiên Vực có ba tồn tại khủng bố đang phát huy đế uy khủng bố, mắt bình thản nhìn Thái Dương Thần Sơn một mạch vượt qua tinh hà đến chinh chiến.

”Ba Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn đã đến, chúng ta mỗi người đánh một đứa.”

Huyền Đế trong tộc đi tới Đạo Thiên Tiên Vực, trực tiếp chặn cửa bọn hắn, chúng ta cũng không thể quá kém cỏi.”

Vài Đại Đế của Tần tộc chắp tay sau lưng, dường như đã hoàn toàn phớt lờ Thái Dương Thần Sơn.

“Theo lời lão tổ trong tộc, sau lưng Thái Dương Thần Sơn chắc chắn có bóng dáng của các thế lực khác, rất có thể là mấy sinh linh cấm địa của Đạo Thiên Tiên Vực.”

“Chắc là quân đế bị mấy sinh linh tồn tại cấm địa ngăn cản.”

Một Đại Đế Tần tộc bình thản nói.

”Mấy sinh linh cấm địa co rụt kia sao? Chỉ có bọn hắn.”

Một Đại Đế Tần tộc khác nói giọng bình tĩnh mang theo khinh thường.

“Hay lắm, giờ là lúc để cho tinh không cửu đại tiên vực biết được thực lực của Tiên Cổ Tần Tộc ta.”

Lời vừa dứt, tay giơ lên, đại đạo pháp tắc hùng hậu ngưng tụ, đánh sập hư không vạn dặm. Có cấm kỵ cổ xưa đế thuật oanh kích tinh không bên ngoài, mang đến chấn động hư không kinh khủng.

Mà Hạo Hãn Thần Châu lúc này cơ hồ tất cả mọi người ngơ ngác nhìn Thần Linh, Thần Vương trên hư không của Tần tộc. Một lão tổ cổ tộc nuốt nước miếng, mắt đầy hoảng sợ, Thần Linh, Thần Vương Tần tộc sao lại nhiều như vậy? Mà đứng phía trước tất cả Thần Linh Thần Vương chính là tộc trưởng đương thời Thiên Hoang Thần Linh của Tiên Cổ Tần tộc.

Chỉ thấy trên mặt Thiên Hoang Thần Linh tràn ngập uy nghiêm.

”Người của Tiên Cổ Tần tộc đi theo ta!”

“Đánh!”

“Đánh!”

“Đánh!”

Trong lúc nhất thời, thiên địa chấn động, thần lực kinh khủng bao trùm toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực. Lúc Tần Cửu Ca lại đi tới nơi đóng quân của Thượng Cổ Sở Gia, vì nơi có một thiên mệnh chi nhân, Thái Dương Thần Tử.

Chương 932: Có thể bao vây được ta sao?

Sở Châu, nơi đóng quân của Thượng Cổ Sở Gia.

Lúc này Sở Châu đã tràn ngập khói thuốc súng. Các loại thần văn mạnh mẽ cổ xưa xuất hiện, tiếng gào thét, tiếng giận dữ giết chóc, vang vọng cả thiên địa. Vì Thượng Cổ Sở Gia là chủng tộc thân thích của Tiên Cổ Tần tộc nên đặc biệt được dạo thống phụ thuộc Loạn Cổ Hoàng tộc chú ý.

Núi sông đất đai Sở Châu bị chìm không biết bao nhiêu, pháp tắc chi lực vô tận đan xen vào nhau, phá vỡ mấy trăm vạn dặm hư không.

Trên mặt đất có đệ tử Sở gia giống như nước lũ đang cố hết sức, tiếng sát phạt chấn động mấy chục đại châu cổ xưa, máu song phương nhuộm đỏ đại địa Sở Châu. Từng dòng máu chảy thành sông lan tràn khắp nơi. Thượng Cổ Sở Gia cũng không hổ danh là đế thống, thế lực khủng bố từng xuất hiện Đại Đế, cường giả trong tộc cũng rất nhiều.

Lúc này trên tinh không Sở Châu, một tổ tiên cổ xưa Sở gia cầm đại sát khí đang chém giết một một tổ tiên cổ xưa của Thái Dương Thần Sơn.

Hai bên đều là Thần Vương cấp cao, hư không và tinh tú vỡ vụn giữa hai bàn tay của bọn hắn. Cấp bậc tồn tại của bọn hắn đập tan các tinh tú chỉ là chuyện nhỏ.

”Giết.”

Thượng Cổ Sở Gia lại có chín tổ tiên cổ xưa bước ra từ tổ địa, uy lực của Thần Vương lay động trời đất. Trong mắt hàm chứa sát ý ngập trời, phát ra băng hàn vô tận. Thượng Cổ Sở Gia cùng tiến cùng lùi

với Tiên Cổ Tần tộc, bình thường dựa vào Tiên Cổ Tần tộc uy phong vố số năm, cho dù là đế thống mạnh mẽ cũng phải lễ độ với bọn hắn vài phần. Bây giờ nếu không ra tay, không đổ máu, về sau làm sao ngẩng cao đầu?

Ở chỗ đạo thống phụ thuộc Loạn Cổ Hoàng tộc và Thái Dương Thần Sơn, hơn mười Thần Vương cũng đồng thời bước ra giơ tay tạo thế tấn công gây rung chuyển cửu thiên thập địa.

Một lão tổ Sở gia bạo phát Thần Vương Pháp ngập trời, đao trảm tuế nguyệt, chém hoàng tộc Thần Vương một đao, Thần Vương chảy máu, máu chảy mấy chục châu vực, máu chảy trăm vạn dặm, nhuộm đỏ địa vực. Đại chiến thảm thiết không gì sánh được, cho dù Thượng Cổ Sở Gia chiếm ưu thế địa hình trận pháp cũng tổn thất thê thảm. Đương nhiên Hoàng Tộc Liên Minh cũng thương vong thảm thiết, rất nhiều Thần Linh bị hủy diệt thân thể, chỉ còn lại linh hồn. Mà nguyên nhân quan trọng nhất khiến Sở gia thương vong thảm trọng là lúc ngay từ đầu thần tử Thái Dương Thần Sơn tới cầu hôn. Một tay Thái Dương Thần Hỏa thiêu đốt trên đại địa Sở Châu, thiêu chết rất nhiều yêu nghiệt chí tôn Sở gia. Nếu không, bọn hắn sẽ chiếm thế thượng phong.

“Ngươi dám.”

Trong tiếng rống lớn chấn động sơn hà, hai Thần Linh Sở gia nổi giận đánh về phía Thái Dương Thần Tử đang đại sát ở xa xa, như ánh sáng như mây, Thái Dương Thần Tử quả thật đáng sợ, mặc dù tu vi chỉ có vẻ vừa mới vào cảnh giới Thần Linh trung kỳ, nhưng uy thế bộc phát ra đã có thể so với Thần Linh trung kỳ cấp cao, thậm chí còn đáng sợ hơn.

Vì đối phó hắn mà Sở gia đã tổn hại hai Thần Linh, có thể nói là tổn thất vô cùng đau đớn! Bởi vậy, bây giờ Sở gia trực tiếp phái hai Thần Linh tăng cường hơn, không mong giết chết, chỉ mong vây khốn được Thái Dương Thần Tử.

”Các ngươi cảm thấy hai Thần Linh trung kỳ cấp cao có thể bao vây được ta sao?”

Thái Dương Thần Tử nhìn hai Thần Linh Sở gia đến đánh giết mình, cười lạnh nói, là một chí tôn yêu nghiệt Đạo Thiên Tiên Vực, từ thời đại tiên cổ hắn đã tăng cường nội tình bản thân. Hiện giờ hắn ở cảnh giới Thần Linh, càng kinh khủng hơn, là tồn tại vô địch cảnh giới Thần Linh! Cho dù hai Thần Linh trung kỳ cấp cao cùng nhau vây giết hắn cũng không được!

Hai Thần Linh Sở gia hét lên một tiếng, đồng thời thi triển Thần Vương Pháp của Sở gia, cho dù bọn hắn không tu luyện Thần Vương Pháp đến trình độ viên mãn nhưng uy thế bộc phát ra cũng chắc chắn đủ để trấn áp tồn tại cảnh giới Thần Linh trung kỳ bình thường. Nhưng Thái Dương Thần Tử cười lạnh một tiếng, Thái Dương Thần Luân lơ lửng trên hư không, tỏa hào quang cực nóng.

Cùng lúc đó, còn có một cây thương dài, trên đó khắc đầy hoa văn khiến người ta cảm thấy nghẹt thở.

"Đây là Thái Dương Thần Thương, đế khí trấn áp của Thái Dương Thần Sơn?"

Trong bóng tối có tồn tại cổ xưa kêu lên, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi rõ ràng.

Đế khí Thái Dương Thần Thương được truyền thừa từ lâu của Thái Dương Thần Sơn, là đế khí đỉnh cấp trong các loại đế khí. Truyền thuyết nói rằng có một Đại Đế cầm Thái Dương Thần Thương trong tay chiến đấu cùng lúc với ba Đại Đế, còn chiếm thế thượng phong. Trong đó đương nhiên có nguyên nhân Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn cực kỳ mạnh mẽ, nhưng chắc chắn không thể phủ nhận Thái Dương Thần Thương rất đáng sợ. Tất nhiên Thái Dương Thần Thương trong tay Thái Dương thần sơn hiện tại không phải là Thái Dương Thần Thương huyền thoại mà là phiên bản nhân bản của nó. Phẩm cấp cũng không đạt tới cấp bậc của đế khí cao cấp, chỉ có cấp bậc đế khí đạo nhái.

Nhưng cho dù chỉ hàng nhái thì uy lực Thái Dương Thần thương cũng rất đáng sợ. Thái Dương Thần Thương vung lên trong tay Thái Dương Thần Tử, hư không bị đè sập, Thái Dương Thần Hỏa vô cùng mãnh liệt trào ra.

`m một tiếng, Thần Vương Pháp của hai Thần Linh Sở gia va chạm với thần hỏa của Thái Dương Thần Tử. Sức mạnh còn sót lại đã phá vỡ rất nhiều đại địa Sở Châu.

Đột nhiên, Thái Dương Thần Tử giống như Thần Vương cao cao tại thượng, cầm Thái Dương Thần Thương mạnh mẽ phát động công kích. Mỗi một thương xuất ra đều có Thái Dương Thần Hỏa phun ra thiêu đốt vạn vật, dường như muốn biến hết thảy thành hư vô, tập kích phía hai Thần Linh Sở gia.

Phụt!

Hai Thần Linh được Sở gia phái đi bao vây Thái Dương Thần Tử nhất

thời phun ra máu màu vàng kim rực rỡ, rơi xuóng hư không. Trong mắt có vẻ hoảng sợ. bọn hắn đều là tồn tại cảnh giới Thần Linh trung kỳ, thậm chí còn là Thần Linh trung kỳ cấp cao, hai người còn đồng loạt cùng nhau ra tay vậy mà vẫn bị Thái Dương Thần Tử của Đạo Thiên Tiên Vực áp đảo mạnh mẽ. Lúc bọn hắn đối mặt với Thái Dương Thần Tử, cảm giác cảnh giới của Thái Dương Thần Tử không phải là Thần Linh trung kỳ, mà là tồn tại của một Thần Linh hậu kỳ.

Chương 933: Trên người ngươi là cuồng vọng, trên người ta là sự thật

”Thái Dương Thần Hỏa đáng sợ quá, không hổ là một trong những hỏa diễm kinh khủng nhất được ghi chép trong sử cổ.”

Trong bóng tối, một vài tồn tại cổ xưa cực kỳ chăm chú nhìn Thái Dương Thần Tử cầm thái Dương Thần Thương trong tay, thân mặc hoàng kim giáp, dưới ánh mặt trời mãnh liệt chiếu rọi, có vẻ xán lạn vô địch như vậy, dường như hắn một tuyệt đại Đại Đế trấn áp vạn cổ tinh thần.

”Nếu như không cách nào diệt trừ Thái Dương Thần Tử, Sở gia nhất định sẽ gặp phiền phức lớn.”

Rất nhiều tồn tại cổ xưa dùng thần thức trao đổi với nhau, bây giờ xem tình huống, Thượng Cổ Sở Gia vốn chiếm ưu thế, tuy rằng không lớn, nhưng cũng có lợi thế. Nhưng lúc này Thái Dương Thần Tử chính là một biến số, Thái Dương Thần Tử cảnh giới Thần Linh trung kỳ vô địch có thể sinh ra hiệu ứng như quả cầu tuyết, làm cho Sở gia tan tác. Đến lúc đó, các chiến lực cao cấp của Sở gia hẳn là không có bao nhiêu vấn đề, nhưng những chí tôn yêu nghiệt còn chưa trưởng thành kia sẽ xui xẻo.

Trong lòng hai Thần Linh Sở tộc bị đánh bại đương nhiên cũng biết vấn đề, giãy dụa đứng dậy, chuẩn bị tái chiến với Thái Dương Thần Tử. Phải dùng tính mạng của mình bao vây Thái Dương Thần Tử.

Sau một khắc, Thái Dương Thần Tử nhìn Thần Linh Sở tộc tới đánh giết lần nữa, trên mặt có rõ ràng vẻ nhạo báng.

Thái Dương Thần Thương trong tay vung ra lần thứ hai, Thái Dương Thần Hỏa bao trùm thiên địa. Hắn muốn cho tất cả mọi người biết,

trong cùng cảnh giới, chênh lệch cũng có thể là một trời, một vực. Mà hắn chính là một trời đó!

Cũng vào lúc này, một tòa cổ tháp khổng lồ cao chín tầng trong nháy mắt hút Thái Dương Thần Hỏa vào, sau đó từ từ tiến đến trấn áp hắn.

“Ai?”

Sắc mặt Thái Dương Thần Tử khẽ động, bàn tay giơ lên, cầm Thái Dương Thần Thương trong tay xuất chiêu, muốn chống cự lại cự tháp chín tầng đang đánh tới. Nhưng đến khi tiếp xúc, có một luồng lực mãnh liệt tuôn ra từ cự tháp chín tầng. Đôi mắt bình tĩnh của Thái Dương Thần Tử lúc này bắt đầu biến đổi kịch liệt.

Ầm ầm!

Thân thể Thái Dương Thần Tử bị đánh lui mấy trăm bước, bàn tay ôm ngực, khóe miệng chảy rất nhiều máu. Núi non xung quanh đại địa Sở Châu bị đánh nát vô số, cát bay đá chạy, hóa thành phế tích. Cảnh này trực tiếp làm cho Thượng Cổ Sở Gia và Hoàng Tộc Liên Minh đang cố sức đánh nhau dừng lại một hồi. Người còn chưa tới, vẻn vẹn một chiêu đã đánh bay Thái Dương Thần Tử lùi lại mấy trăm bước, miệng phun đầy máu. Cảnh tượng hoàn toàn trái ngược với bộ dạng Thái Dương Thần Tử dùng vài chiêu đánh bại Thần Linh của Sở gia vừa rồi.

Hầu như tất cả mọi người đều nhìn bóng dáng đang chậm rãi đi tới từ bầu trời. Dung nhan tuấn mỹ vô song như vậy, khí chất vạn cổ khó có thể có thêm một người nữa. Ánh mắt lạnh nhạt vô cùng, tựa như một Thần Linh cao cao tại thượng nhìn xuống phàm nhân vậy. Bóng người quá mức siêu phàm tuyệt thế, có lão nhân của Sở gia lau mắt, cực kỳ kích động, không tưởng tượng nổi.

”Tần Đạo Tử, là Tần Đạo Tử.”

“Con trai của đế nữ, Đạo Tử đương thời của Tần tộc.”

Rất nhiều người trẻ tuổi Thượng Cổ Sở Gia mắt đỏ lên, một vài nam nhi Sở gia mắt cũng ươn ướt, trong lòng tràn đầy kích động.

Thái Dương Thần Tử trấn áp Thần Linh Sở gia, chính là viễn cổ thần tử Đạo Thiên tiên vực Bất Hủ đạo thống Thái Dương Thần Sơn, một thân thực lực với cảnh giới khủng bố vô cùng đáng sợ, làm cho trong lòng rất nhiều Thần Linh Sở gia sinh ra vẻ tuyệt vọng. Cùng là Thần Linh trung kỳ, vì sao Thái Dương Thần Tử có thể mạnh mẽ như vậy?

Chiến lực cùng cảnh giới đáng sợ như vậy? Ngoại trừ Đạo Tử Tần tộc ra, bọn hắn không thể tưởng tượng được còn có ai cùng cảnh giới có thể mạnh mẽ hơn hắn.

Một vài lão nhân Sở gia mắt rưng rưng nhìn bóng dáng áo trắng xa xa, vẫn tuyệt đại như cũ. Khi Đạo Tử Tần tộc ở Thái Cổ Tiên Vực có tiếng tắm lừng lẫy, Thượng Cổ Sở Gia bọn hắn cũng cực kỳ tự hào. Vì mẹ của Đạo Tử Tần tộc Tần Cửu Ca là đế nữ của bọn hắn. Hai bên có huyết mạch thân tình, máu mủ tình thâm.

"Ngươi là?"

Lúc Thái Dương Thần Tử điều dưỡng khí huyết một chút, mắt hơi nheo lại nhìn mấy người xa xa, đương nhiên chuẩn xác là nam tử cầm đầu. Trong lòng hắn hơi không bình tĩnh, dù sao vừa rồi hắn bị đánh lui mấy trăm bước.

"Người sắp chết không có tư cách biết tên của bản Đạo Tử."

Một lời cực kỳ lạnh lẽo truyền khắp bốn phía, còn kiêu ngạo hơn Thái Dương Thần tử vừa rồi, tựa như Thái Dương Thần tử chỉ là con kiến hôi, mình thì là Thần Linh cao cao tại thượng.

Lạnh nhạt, bá đạo, có ta vô địch, ngươi thì tính là gì?

"Tần Đạo Tử quả nhiên giống như trong truyền thuyết, ôi ôi ôi, yêu chết mất!"

Thượng Cổ Sở Gia, tất cả thế hệ trẻ Sở gia nơi đây đều hoan hô, trong lòng đang hò hét, kích động đến nghẹn ngào.

Thái Dương Thần Tử liên tục chấn nát thân thể hai Thần Linh Thượng Cổ Sở Gia bọn hắn, chỉ còn lại có một chút thần hồn. Vừa rồi, nếu không phải có Tần Đạo Tử ra tay, phỏng chừng hai Thần Linh ra tay phía sau cũng phải gặp độc thủ.

"Ngươi còn cuồng vọng hơn bản thần tử nữa."

Thái Dương Thần Tử cười lạnh một tiếng, lần đầu tiên nhìn thấy người còn cuồng hơn hắn.

"Đặt trên người ngươi thì gọi là cuồng vọng, nhưng nếu đặt trên người bản Đạo Tử thì là sự thật."

Tần Cửu Ca không lộ ra âm thanh chế giễu, nhưng lời nói và sự lạnh lùng của hắn lại khiến Thái Dương Thần Tử tức giận hơn.

”Đạo Tử Tiên Cổ Tần tộc đương thời thì ra là ngươi!”

Nghe thấy tiếng hoan hô của Sở gia, Thái Dương Thần Tử giận dữ cười phản pháo. Từ lúc hắn sinh ra cho tới bây giờ còn chưa có ai có thể kiêu ngạo trước mặt hắn.

“Bắt được ngươi rồi Tần tộc còn không hoảng loạn tay chân hay sao?”

Ầm!

Thần lực ngập trời của Thái Dương Thần Tử bùng nổ, Thái Dương Thần Hỏa trùng kích thiên địa. Nhất thời thiên địa kích động, thần lực như thủy triều. Hắn cảm nhận được cảnh giới của Đạo Tử Tần tộc đương thời chỉ là cảnh giới Thần Linh sơ kỳ. Đối với hắn, trấn áp Thần Linh sơ kỳ không phải chỉ cần có tay là được? Thực tế đừng nói Tần Cửu Ca chỉ là Thần Linh sơ kỳ, cho dù là Thần Linh trung kỳ hắn vẫn trấn áp như thường.

Chương 934: Đáng để kiêu ngạo

”Người đầu tiên của thiên mệnh quả nhiên tự cho mình là bất phàm.”

“Hãy để bản Đạo Tử dạy ngươi làm người đi.”

Tần Cửu Ca lên tiếng châm biếm, bắt được hắn? Đại Đế cũng không dám nói những lời như vậy! Hai tay giơ lên, sau lưng có tiên vương cự ảnh ngồi xếp bằng, như tiên như thần, trấn áp bát hoang thập địa! Bản nguyên Hồng Mông Thần Linh gia trì, tiên vương trấn cửu thiên. Thần Linh lực cực kỳ to lớn dâng trào trong khoảng không.

Tiên vương pháp mở mắt bắn ra sấm sét màu đen, chấn động hư không vô tận.

”Trước mặt bản Đạo Tử, cho dù là thiên mệnh cũng phải quỳ xuống.”

Một chưởng xuất ra, khí tức cực kỳ khủng bố. Năng lượng tản ra không thể tưởng tượng được. Quả thực giống như một chưởng của Thần Vương áp đảo chư thiên!

Hư không lúc này cực kỳ im lặng. Cho dù là người Hoàng Tộc Liên Minh ở gần chưởng này đều phun máu, thân hình lùi về phía sau rất xa, như vậy có thể tưởng tượng được, mục tiêu bị một chưởng này nhắm vào là Thái Dương Thần Tử thì khủng bố lớn cỡ nào.

Trời đất mất đi âm thanh! Tiếng nổ vang thật lớn vang vọng ở chỗ sâu trong hư không. Thái Dương Thần Hỏa xung kích thiên địa, trực tiếp bị một chưởng đánh tan, căn bản không có bất kỳ lực lượng nào ngăn cản. Nhìn thấy cảnh này, toàn trường không có bất kỳ âm thanh nào. Đây thật sự là uy thế Thần Linh sơ kỳ có thể sinh ra hay sao? Cho dù là thần tiên bẩm sinh tự sinh thành, cũng không thể nào có được sức mạnh như vậy ở giai đoạn Thần Linh sơ kỳ. Một vài lão nhân cổ xưa của Sở gia mắt lóe lên. Bọn hắn cảm thấy đã phát hiện ra một điều đủ làm chấn động tất cả mọi thứ.

Mà lúc này sắc mặt Thái Dương Thần Tử thay đổi kịch liệt, một chưởng tràn ngập hơi thở luân hồi làm cho hắn cảm giác như lâm đại địch.

Bốp!

Thái Dương Thần tử còn chưa kịp phản ứng, hoặc là căn bản không nghĩ tới tình huống này, cả người giống như tảng đá lớn bị đánh vào trên đất Sở Châu. Mà Tần Cửu Ca chân vẫn đạp hư không, tựa như một thần đế, trấn áp năm tháng vô tận.

Toàn bộ chiến trường rơi vào im lặng! Đặc biệt là người đi theo Thái Dương Thần Tử đến nơi này, cả đám mắt trợn mắt há mồm. Đây là Thái Dương Thần Tử của bọn hắn, nhân vật chí tôn tuyệt cao của Đạo Thiên Tiên Vực đấy! Mà ở nơi này, chỉ mới đánh với người ta một chiêu đã bị đánh rơi xuống từ hư không!

Nhìn thấy cảnh này, trong lòng người Thượng Cổ Sở Gia cũng vô cùng khiếp sợ. Sự khiếp sợ trong lòng hắn nói thật cũng không hề nhỏ. Cảnh giới của Đạo Tử Tần tộc nhà mình chỉ mới là Thần Linh sơ kỳ thôi đó! Vậy mà lại có thể đánh bại một Thần Linh thực lực khủng bố?

”Phương thức mà Cửu Ca thành thần…”

Một lão tổ cực kỳ cổ xưa của Sở gia khom người, ánh mắt khó hiểu.

Ta biết, nhưng ta không nói, haiz, chính là chơi thôi.

Đột nhiên, trong khi toàn bộ im lặng, dưới khối đại địa Sở Châu bị đánh sập kia, bỗng nhiên có thần hỏa đầy trời đang thiêu đốt. Dị tượng lăng không, thần hỏa đang phá tan khoảng không.

”Vốn dĩ vì không ai có thể ép ta xuất ra con át chủ bài, chỉ có một mình ngươi, đáng để kiêu ngạo.”

Một âm thanh lạnh lùng vang lên trong thiên địa.

Thái Dương Thần Hỏa khủng bố trong thiên địa xuất hiện, một trận áp lực khiến người ta run rẩy cuốn tới, làm cho lão tổ Thần Linh của Thượng Cổ Sở Gia kinh hồn bạt vía.

”Đây là cực đạo thần hỏa, Thái Dương Thần Viêm.”

Vài Thần Linh kỳ cựu cũng chấn động không thôi. Không hổ là thần tử viễn cổ của Bất Hủ đạo thống Thái Dương Thần Sơn, lại ngưng tụ ra phiên bản cuối cùng của Thái Dương Thần Hỏa, Thái Dương Thần Viêm.

Trong nháy mắt, thần hỏa lại thiêu đốt thiên địa một lần nữa, hướng về phía Tần Cửu Ca. Còn Tần Cửu Ca thì cười lạnh, làm người nhận truyền thừa viễn cổ Bất Hủ đạo thống, thực lực của Thái Dương Thần Tử quả thật không tồi, nhưng vẫn không si nhê! Vì hiện giờ hắn là Hồng Mông Thần Linh! Tiên vương cự ảnh sau lưng giơ tay lên, trấn áp thiên địa, trên cự ảnh quấn quanh bản nguyên chi lực.

Ầm ầm!

Bàn tay khổng lồ mang theo bản nguyên Hồng Mông lại tát Thái Dương Thần Tử một cái, lần này so với trước còn kinh khủng hơn.

Thái Dương Thần Viêm và Tiên Vương Cự Thủ va chạm nhau, thoáng chốc, cho dù là Thái Dương Thần Viêm cũng không ngăn cản được một chưởng này, đánh thẳng về phía Thái Dương Thần Tử, lúc này sắc mặt Thái Dương Thần Tử lộ ra vẻ hoảng sợ. Sao Thái Dương Thần Viêm cũng không trấn áp được Đạo Tử Tần tộc? Mà ngay sau một chưởng này, trong nháy mắt Tần Cửu Ca đi tới trước mặt Thái Dương Thần Tử, đánh một chưởng nhẹ nhàng, Thái Dương Thần Tử bị đánh rơi xuống đất, đồng tử trợn to.

Đột nhiên, trên người Thái Dương Thần Tử xuất hiện đế đạo pháp tắc chi lực, trấn áp về phía Tần Cửu Ca. Nhưng mà một giây sau, trên người Tần Cửu Ca cũng có đế đạo pháp tắc chi lực bộc phát, làm đế đạo pháp tắc chi lực trên người Thái Dương Thần Tử yếu đi.

Cảm nhận được cảnh này, Tần Cửu Ca biết là Thái Dương Thần Sơn và Đại Đế trên người mình cùng ra tay. Nhưng hiển nhiên là Đại Đế bên mình trâu bò hơn một chút. Tần Cửu Ca dùng Hồng Mông Đế Tháp thu thi thể Thái Dương Thần Tử lại, chí tôn tử đáng thương của đạo thống Thái Dương Thần Sơn xuất thế cứ bị Tần Cửu Ca giết chết như thế.

”Linh Cơ, ngươi cầm Thái Dương Thần Viêm đi.”

Tần Cửu Ca nói với Viêm Linh Cơ. Thái Dương Thần Viêm hiển nhiên có lợi ích rất lớn với Viêm Linh Cơ, dù sao cũng là cực đạo thần hỏa. Viêm Linh Cơ cũng không khách sáo, thực lực của mình mạnh mẽ về sau cũng có thể trợ giúp công tử. Sau khi phát triển, sẽ không chỉ giúp được công tử giải quyết vấn đề ở một số chỗ nữa.

Sau đó, Tần Cửu Ca lập tức quét về phía Hoàng Tộc Liên Minh đang cố hết sức trên đại địa Sở Châu. Đôi mắt lạnh lùng, thần lực ngập trời trên người xuất hiện, tiên vương cự ảnh loạn đập Hoàng Tộc Liên Minh một trận.

Chương 935: Nhưng ở đây không ít hơn một trăm

”Chạy mau.”

Thần Linh Hoàng Tộc Liên Minh lộ vẻ hoảng sợ. Vì sao bọn hắn cảm giác Đạo Tử Tần tộc không chỉ có cảnh giới Thần Linh sơ kỳ?

”Muốn chạy sao?”

Hai mắt Tần Cửu Ca bắn ra sấm sét, sau lưng có chân long chân hoàng, tiếp theo chân long chân hoàng cũng tập kích giết chết những Thần Linh Hoàng Tộc Liên Minh.

”Ha ha ha, đi theo Đạo Tử trấn giết địch.”

Một lão tổ Sở gia ngửa mặt lên trời hét lớn một tiếng, hơi hưng phấn không kiềm chế được. Con trai của đế nữ nhà mình quả nhiên khủng bố. Dưới sự trợ giúp của Tần Cửu Ca, Thượng Cổ Sở Gia quả thực nhanh chóng có một trận loạn sát. Thỉnh thoảng có Thần Linh nằm xuống, máu màu vàng rực rỡ tưới nước cho đại địa Sở Châu. Một ít lão quái vật âm thầm cảm thán trong lòng, Tiên Cổ Tần tộc thế hệ này thật sự xuất hiện một nhân vật vĩ đại. Vừa mới vào cảnh giới Thần Linh sơ kỳ đã có thể loạn sát Thần Linh trung kỳ. Sau một hồi bận rộn, Sở gia giải quyết hầu hết Hoàng Tộc Liên Minh, cơ bản chỉ có những kẻ tôm tép chạy trốn được.

”Cửu Ca.”

Một lão tổ Sở gia cười tủm tỉm nhìn cháu ngoại của mình. Hắn chính

là phụ thân của hoàng hậu Tần tộc, nhân vật cấp bậc Thần Linh viên mãn của Sở gia, Sở Hà.

”Tần tộc bên kia thế nào rồi? Sở Hà do dự một chút vẫn cất tiếng hỏi. Tuy Tiên Cổ Tần tộc mạnh mẽ, nhưng lần tham chiến còn có Bất Hủ đạo thống ngoài vực. Cho nên cho dù ngay cả hắn cũng hơi lo lắng trạng thái của Tiên Cổ Tần tộc.

”Ngoại công yên tâm, phụ thân nói để bọn hắn giải quyết.”

Tần Cửu Ca ôn hòa nói. Lúc này hắn thật sự xác thực cảm nhận được nội tình của Tiên Cổ Tần tộc, không chút khách sáo nói. Ta, Tần Cửu Ca, là người giàu có quyền lực nhất Tiên Vực vô số đời.

Đương nhiên trong lòng Tần Cửu Ca thậm chí còn có cảm giác, nội tình của Tiên Cổ Tần tộc còn không chỉ có những thứ hắn nhìn thấy. Cụ thể còn có cái gì, trong lòng hắn cũng đang suy đoán. Lão tổ Cứu Cực hắn là tồn tại sau lưng Loạn Cổ Hoàng tộc.

”Không ngồi một chút sao?”

Sở Hà mắt nhìn về một nơi nào đó, nơi đó có một nữ tử tuyệt sắc dáng người uyển chuyển, không chỉ dáng người thon thả mà dung nhan cực đẹp, tựa như thần nữ trời sinh. Tuy rằng trên người nhiễm máu, nhưng vẫn không che lấp được dung mạo của nàng.

Tần Cửu Ca khẽ lắc đầu, xem như cự tuyệt.

“Ngoại công, ta chuẩn bị đi tiêu diệt Thần Linh của Hoàng Tộc Liên Minh.”

Vừa dứt lời, Sở Hà lập tức khẽ biến, cháu ngoại của mình muốn làm chuyện lớn.

“Vâng, ta cũng chuẩn bị mang theo Thần Linh Sở gia đi Tần tộc trợ chiến.”

Sở Hà cũng không ngăn cản hành động của Tần Cửu Ca, hắn biết chỉ sợ hắn đi trấn giết còn khó khăn hơn Tần Cửu Ca đi. Trên người hắn không có các loại đồ chơi như đế đạo pháp tắc.

Tần Cửu Ca làm việc cũng không dây dưa, nhanh chóng lập tức mang theo mấy người Viêm Linh Cơ đi tới đạo thống thuộc Hoàng tộc. Hắn muốn làm một chuyện lớn, trấn sát tất cả Thần Linh thuộc đạo thống Hoàng tộc!

Bây giờ đạo thống thuộc Tiên Cổ Tần tộc đang hỗn chiến với Hoàng Tộc Liên Minh ở tinh không. Nội bộ bọn hắn chắc chắn trống rỗng, Tần Cửu Ca thích nhất tình huống này. Ta sẽ mang hang ổ của các ngươi đi!

Nhìn bóng dáng Tần Cửu Ca đi xa, một vài lão tổ Sở gia cảm thán một tiếng, Tần tộc thế hệ này thật sự mạnh mẽ. Đương nhiên bọn hắn cũng hưng phấn, đi theo chí tôn như vậy mới có thể đi xa hơn, mới càng trở nên mạnh mẽ hơn. Có điều, đáng tiếc thần nữ Sở gia đời này của bọn hắn không thể kết hôn với Tần Cửu Ca.

...

Mà lúc này tinh không Thái Cổ Tiên Vực có đế đạo pháp khí ngưng tụ đầy trời, có Thần Vương ở đây chinh chiến. Từng ngôi sao trong tay Thần Vương giống như đồ chơi trẻ con, bị đánh nổ tung.

“Tần tộc thật đúng là nhiều Thần Vương, bên ngoài đồn đãi Thần Vương Tần tộc nhiều nhất chỉ có năm mươi người, nhưng ở đây không chỉ có hàng trăm.”

Một Thần Vương Hoàng tộc khóe miệng nhếch lên, vốn cảm thấy thực lực giữa Loạn Cổ Hoàng tộc bọn hắn và Tần tộc không chênh lệch lắm. Nhưng bây giờ cảm thấy cảm giác trước kia của bọn hắn thực sự rất hài hước. Có điều may mắn, lúc này không chỉ có một Cấm Kỵ Cổ tộc trong Hoàng tộc bọn hắn ra tay. Bây giờ tồn tại Đại Đế còn chưa động thủ hoàn toàn, cơ bản là Thần Vương lão tổ hai bên đang trấn sát nhau thôi.

Ngày càng có nhiều ngôi sao bị đập vỡ trên bầu trời đầy sao, các lỗ đen không gian lần lượt được hình thành.

Đã có Thần Vương thân dẫm máu, máu rải đầy tinh không. Rất nhiều Thần Vương Tần tộc thi triển nghịch thiên cổ pháp, chém các ngôi sao, tiêu diệt hư không, có thể nói là vô cùng khủng bố. Đương nhiên đổ máu nhiều hơn vẫn là những kẻ dưới cảnh giới Thần Linh. Hàng tỷ sinh linh tham chiến, tiếng chém giết chấn động cả Thái Cổ Tiên Vực. Nhiều vùng đất của các châu vực cổ xưa đã bị nhuộm màu đỏ tươi.

Thảm thiết, cực kỳ thảm thiết.

Các tinh tú của cả hai bên cũng bị đập tan thành từng mảnh. Nhưng không ngờ, cho đến bây giờ vẫn là Tiên Cổ Tần tộc chiếm thế thượng phong. Điều làm cho rất nhiều tồn tại cổ xưa của Thái Cổ Tiên Vực hít sâu một hơi. Nội tình của Tiên Cổ Tần tộc thật đáng sợ!

Mà đúng lúc này, tinh không có đế đạo pháp tắc ngưng tụ. Đây là Đại Đế ra tay! Tinh không sắp xảy ra đế chiến!

Chương 936: m lưu lớn

Bên ngoài vũ trụ mênh mông của Thái Cổ Tiên Vực.

Có những Thần Vương cổ lão đang chém giết, đưa tay giơ chân cũng có thể đánh nát một hành tinh, đủ loại Thần Vương Khí, Thần Khí bộc phát ra uy áp vô tận, đánh thẳng về hướng Vực Ngoại Tinh Không.

Thần Vương – Một tồn tại gần như không thể gặp mặt một lần nay lại xuất hiện không ít ở đây, uy áp cường đại tỏa ra tất cả khắp nơi.

Thần Vương tại Thái Cổ Tinh Vực đã đủ để làm một tồn tại Tổ Tông, một nhân vật Cổ Tổ và có thể nói là nội tình chủ chốt của một Cấm Kỵ Thế Lực.

“Giết!”

Thân thể của nhiều Thần Vương này đại đa số đều đã mục nát, thậm chí còn có người gầy như que củi, nhưng khí tức trên người những tồn tại này lại to lớn cực độ.

Những Thần Vương với thân thể mục nát này chắc chắn đã sống qua vô số năm tháng, chịu những vết thương Đại Đạo cực kỳ nghiêm trọng, mặc dù bọn hắn không thể chết được nhưng do những vết thương Đại Đạo nên diện mạo càng lúc càng già nua.

Nhất thời toàn bộ thiên địa đều run rẩy, tinh không oanh minh, giống như bầu trời như sập xuống vậy, vô cùng vô tận Đại Đạo Pháp Tắc hóa thành một đầu Thần Liên rồi nổ thành mảnh vỡ ngay sau đó, tinh không bắt đầu trở nên mất ổn định.

Một vị Thần Vương Tần Tộc thân thể đã mục nát vô cùng cầm một thanh Thần Vương Khí đỉnh cấp quơ múa, hắn đã tồn tại từ rất lâu rồi, lâu tới mức bản thân hắn đã quên mình bao nhiêu tuổi, nhưng một khi có người ngoại tộc dám khiêu khích Tần Tộc thì hắn vẫn đủ sức bò từ trong Tổ Địa ra.

“Tên kia là Tổ Thần Vương đến từ Táng Tiên Thời Đại, sao hắn có thể còn sống được? Không phải sau cuộc Tranh Đế Lộ trong truyền thuyết kia kết thúc thì hắn đã tọa hóa vì thương thế quá nặng rồi hay

sao?"

Một lão tổ Thần Vương của Nhân Vương Điện nhìn vị Thần Vương kia rồi nói một cách sợ hãi, vị Thần Vương của Tần Tộc kia lúc này đang một mình đối chiến ba tôn Thần Vương khác nhau.

Trên người hắn có đại thế khó lường gia thân, uy áp bàng bạc bao phủ khắp nơi.

Nhìn thế nào cũng không giống trạng thái sắp chết.

"Má nó!"

Một vị lão tổ của Hoàng Tộc mắng to một tiếng rồi tái xanh mặt, bên trận danh của Tần Tộc hiện tại không hiểu đâu ra xuất hiện cực nhiều Thần Vương đúng ra đã chết từ lâu.

Giống như vị Tổ Thần Vương này, truyền thuyết thì năm đó hắn nhận phải tổn thương do Đại Đạo Pháp Tắc, tổn thương cực kỳ nghiêm trọng, nghiêm trọng tới mức cho dù là Đế Dược cũng không thể cứu sống.

Nhưng mà hiện tại hắn lại xuất hiện tại đây.

Tin tức Tổ Thần Vương vẫn lạc cũng đã được Tần Tộc ngầm thừa nhận.

Nhưng giờ nhìn lại thì tất cả chỉ là một âm mưu.

Một âm mưu lớn!

Vô số lão quái vật đang xem trò vui trong bóng tối khi thấy một màn này thì cảm thấy chấn động tới cực độ.

Nội tình thế này thật kinh khủng.

Không một thế lực nào tại Thái Cổ Tiên Vực có thể so sánh được cả!

Hèn gì từ trước tới nay thái độ của Tần Tộc vẫn luôn bá đạo như thế.

Nếu có nội tình thế này thì ta cũng bá đạo cho xem.

Thái Dương Chiến Xa của Thái Dương Thần Sơn bắt đầu tràn vào trong Thái Cổ Tiên Vực, Thần Uy mà nó bạo phát ra quả thật đã khiến cho không ít thế lực của Tiên Vực chấn động.

Dù cho không biết địa vị của Thái Dương Thần Sơn tại mảnh Tiên

Vực kia cao tới mức nào nhưng dựa vào những thứ này thì cũng đã biết được chắc chắn địa vị của Thái Dương Thần Sơn tại đó cũng là một thế lực đỉnh cấp.

Nhưng mà khi nó vừa tràn vào trong Thái Cổ Tiên Vực thì lập tức xuất hiện số lượng lớn thế lực phụ thuộc Tần Tộc xuất hiện để tranh phạt, nhất thời tiếng gào thét, oanh minh lại xuất hiện.

“Đó là chính con Chân Long thuần huyết Thần Vương Cảnh!”

Nhìn những đầu Chân Long khổng lồ đang bay tại phía trước mở đường ở kia thì không ít Cổ Tổ hoảng sợ.

Phải biết Chân Long thuần huyết dù đặt ở bất kỳ đâu cũng là một chủng tộc đỉnh phong, nhưng Tần Tộc lại sở hữu chín đầu Chân Long thuần huyết Thần Vương Cảnh.

Cho dù là những Thế Lực Cấm Kỵ khác của Thái Cổ Tiên Vực khi thấy một màn này thì cũng lộ ra ánh mắt ngưng trọng vô cùng.

Nội tình của Tiên Cổ Tần Tộc có lẽ còn đáng sợ hơn bọn hắn suy nghĩ nhiều.

Ức vạn sơn hà lại lần nữa nhuốm máu, vô số cường giả Thiên Tôn vẫn lạc, Pháp Tắc Chi Lực xuất hiện khắp thiên địa.

“Đây chính là Tiên Cổ Tần Tộc sao?”

Một vài tồn tại cổ lão của Vực Ngoại Tinh Không lên tiếng,

Lần Cấm Kỵ Chi Chiến này không chỉ có riêng thế lực của Thái Cổ Tiên Vực tham gia, ngay cả những Đạo Thống của Vực Ngoại cũng âm thầm quan sát.

Đặc biệt là những Bất Hủ Đạo Thống của Đạo Thiên Tiên Vực.

Thái Dương Thần Sơn chính là một trong các Bất Hủ Đạo Thống của Đạo Thiên Tiên Vực bọn hắn, nội tình của nó tại Đạo Thiên Tiên Vực có thể nói là thuộc hàng đỉnh cấp, ngoại trừ Đế Thần Cung ra thì gần như không có thể lực nào dám nói nội tình của mình cường đại hơn Thái Dương Thần Sơn cả.

Mà hiện tại Thái Dương Thần Sơn đã liên hợp với nhiều Thế Lực Cấm Kỵ của Thái Cổ Tiên Vực vây công Tiên Cổ Tần Tộc rồi mà vẫn không thể chiếm được thế thượng phong.

Danh hào của Tiên Cổ Tần Tộc cũng khá là vang xa, bọn hắn cũng

biết được một hai, theo truyền ngôn thì Tiên Cổ Tần Tộc chính là thế lực có nội tình cường đại nhất, địa vị không khác gì Đế Thần Cung của bọn hắn.

Chương 937: Chuyện đó là bất khả thi

Mặc dù cách nhau vô tận tinh hà nhưng không ai biết Tiên Cổ Tần Tộc có thật sự như lời đồn hay không?

Nhưng dựa vào tình hình trước mắt thì nội tình của Tiên Cổ Tần Tộc biểu hiện ra đủ để đè lên đánh không ít Bất Hủ Đạo Thống.

“Dựa vào lời đồn thì Tiên Cổ Tần Tộc đã sinh ra một nhân vật Chí Tôn Cứu Cực, tương lai tên đó chắc chắn sẽ bước vào hàng ngũ Chí Cường Giả.”

Một Cổ Tổ đang âm thầm quan sát tình hình từ từ lên tiếng.

Bọn hắn cũng khá là ưa thích việc nói hậu bối mình ai ai có Đại Đế chi tư.

Nhưng rất ít có người dám nói rằng hậu bối của mình có Chí Cường Giả chi tư.

Có thể nói là không ai dám nói như vậy cả.

Đại Đế chi tư thì còn có người có thể chấp nhận được, nhưng nếu như dám gánh chịu danh xưng Chí Cường Giả thì sẽ chịu một nhân quả không nhỏ.

“Chí Cường Giả chi tư? Cho dù là Đế Thần Tử của Thần Cung cũng không dám tự nói bản thân như vậy.”

Không ít người thừa kế của các Bất Hủ Đạo Thống lạnh giống nói, bọn hắn cũng bất phàm cực kỳ, nhưng xưa nay chưa từng có ai dám xưng mình là có Chí Cường Giả chi tư!

“Thần Linh ở tuổi hai mươi.”

Một âm thanh có vẻ mục nát vang lên từ trong chỗ tối.

Mặc dù âm thanh đó không lớn nhưng lại khiến cho không ít người có mặt ở đây tịt ngòi.

“Sao… Chuyện đó là bất khả thi!”

Một vị người thừa kế của Bất Hủ Đạo Thống nuốt nước bọt rồi lên tiếng, thân thể cứng ngắc lại.

Thần Linh hai mươi tuổi, mẹ nó, nếu như tu luyện từ trong bụng mẹ cũng không thể nhanh như vậy được.

Hơn nữa dù là Chí Cường Giả đời trước cũng không có được thành tựu như thế ở tuổi hai mươi!

“Sự thật là như thế, nếu không thì Tiên Cổ Tần Tộc chắc chắn không dám xưng hắn là người mang Chí Cường Giả chi tư.”

m thanh mục nát kia lại tiếp tục vang vọng bên tai của mọi người.

Nghe như vậy thì tất cả người thừa kế của các Bất Hủ Đạo Thống tại Đạo Thiên Tiên Vực đều không nói gì thêm.

Dù cho là những chí tôn yêu nghiệt xuất sắc nhất của Đạo Thiên Tiên Vực bọn hắn như Đế Thần Tử của Đế Thần Cung, Tiên Cổ Thiên Tiên đều không có khủng bố như vậy.

Có lẽ hiện tại chỉ còn vài năm nữa thì Đế Lộ sẽ mở ra rồi, ban đầu bọn hắn nghĩ rằng ít nhất cũng phải cần vài chục năm nữa mới tới lúc.

Nhưng xem xét tình thế hiện tại thì vài chục năm là quá nhiều.

…

Một bên khác thì Thái Dương Thần Sơn có Đế Đạo Pháp Tắc ngưng tụ, vô tận hào quan nở rộ ra, khí tức cường đại tới cực điểm tràn ngập trong tinh không.

“Huyền Đế, mối thù giết huynh năm đó ngươi còn nhớ không? Khi đó ta vẫn chưa phải là đối thủ của ngươi, nhưng hiện tại thì ngươi không phải là đối thủ của ta nữa rồi.”

Một âm thanh cực kỳ cổ lão truyền ra từ trong Thái Dương Thần Sơn, âm thanh mang theo lửa giận vô cùng vô tận.

“Đừng nói lời vô ích nữa, muốn đánh thì đánh nhanh lên, năm đó bản Đế có thể trấn sát huynh trưởng của ngươi thì bây giờ bản Đế cũng có thể trấn sát ngươi.”

Trong vũ trụ mênh mông vang lên một âm thanh to lớn.

Nguồn gốc của âm thanh đó là một thân ảnh được Hỗn Độn Mê Vụ che mờ.

Trên đầu y còn có một cái Đỉnh khắc Đế Văn, cả hai bọn hắn đã sớm là kẻ thù không đội trời chung rồi.

Tồn tại trong Thái Dương Thần Sơn kia hừ lạnh một tiếng, trong nháy mắt vô cùng vô tận Thái Dương Thần Sơn thiêu đốt tất cả.

Ngay cả vũ trụ mênh mông cũng như khó có thể chịu được luồng Thần Viêm mạnh mẽ này.

Mà Huyền Đế của Tần Tộc thì lại không có động tĩnh gì.

“Lão gia hỏa, không ngờ qua vô số kỷ nguyên sau ta và ngươi lại còn có cơ hội chinh chiến cùng một chỗ, thôi cũng được, để cho toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực nhớ lại uy lực của ngươi vậy.”

Trong một thoáng Huyền Đế giơ tay lên, bàn tay của hắn nhưu có thể che khuất năm tháng, Đế Đạo Pháp Tắc từ từ ngưng tụ.

Trong lúc này thì rốt cuộc Tần Cửu Ca đang nói làm?

Má nó, hắn vẫn còn đi trộm nhà người ta.

Thái Cổ Tiên Vực hiện tại đang lâm vào cảnh chiến hỏa liên miên, không ít Đạo Thống Cổ Tộc đều bị cuốn vào cuộc chiến to lớn này,

dù là vô tình hay là chủ động.

Máu tươi nhuộm khắp toàn bộ Đại Địa, máu của Nhân Hoàng, của Thiên Tôn, thậm chí là của Thần Linh cũng được vẩy khắp toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực.

Tình cảnh thảm thiết tới cực độ, một cường giả Thiên Tôn khi xưa đủ để trấn áp một chây khi này cũng tránh không khỏi vẫn lạc một cách vô tình, càng không cần nói đến Nhân Hoàng, Nhân Hoàng ở đây chỉ được coi là sâu kiến mà thôi.

“Bái kiến Đạo Tử!”

Tại một chiến trường ở Thần Châu, một thế lực phụ thuộc Tần Tộc đang lộ ra khuôn mặt tôn kính chào nam tử áo trắng.

Đây chính là Đạo Tử đương thời của Tiên Cổ Tần Tộc bọn hắn, là một thiên tài yêu nghiệt tấn thăng Thần Linh ở tuổi hai mươi.

“Là Tần Cửu Ca.”

Có một vị trong liên minh Hoàng Tộc khi thấy Tần Cửu Ca thì sáng hết hai mắt lên, nếu như có thể bắt hoặc là giết chết Tần Cửu Ca thì chắc chắn sĩ khí của Tần Tộc sẽ tuột dốc không phanh.

Bởi vì trong lòng của không ít thiên kiêu của Tần Tộc Tần Cửu Ca chính là trụ cột tinh thần của bọn hắn, là thần tượng sống.

Nếu như trấn áp được trụ cột tinh thần của bọn hắn thì còn có tác dụng hơn giết được một vị Thần Vương của Tần Tộc.

Thế nên đã có không ít Thần Linh của Tần Tộc đang tìm cách vây bắt Tần Cửu Ca.

Nhưng Tần Tộc cũng không phải là không biết chuyện này, đang có không ít Thần Linh của Tần Tộc cũng đạp hư mà đến.

Tần Cửu Ca khẽ lắc đầu, những tên đang vây hắn chỉ là những tên Thần Linh sơ kỳ và một tên Thần Linh trung kỳ, nhiêu đây vẫn chưa đủ để hắn đánh.

“Đạo Tử!”

Chương 938: Một chưởng giết

một Thần Linh

Vài vị Thần Linh của Tần Tộc báo cáo việc bị Thần Linh của Hoàng Tộc bao vây cho Tần Cửu Ca.

Nhưng Tần Cửu Ca vẫn đứng đó một cách bình thản.

Phía sau hắn là một tòa Cổ Tháp Chín Tầng bay giữa hư không.

Tần Cửu Ca bước một bước ra, tuy nhìn tốc độ không quá nhanh nhưng chỉ một giây sau hắn đã tới trước mặt của một vị Thần Linh Hoàng Tộc, hai chưởng đánh ta.

Tiên Vương Pháp Tướng hiện lên sau lưng Tần Cửu Ca, thêm Hồng Mông Thần Linh Bản Nguyên gia trì.

Vị Thần Linh của Hoàng Tộc kia thậm chí còn chưa kịp kêu thảm đã bị Tần Cửu Ca đánh nát như một khối đậu hũ.

Máu tươi kim sắc chảy xuống một cách chói mắt.

“Đạo Tử trấn sát một vị Thần Linh chỉ với một chưởng?”

Những Thần Linh Tần Tộc vừa bò ra từ Tổ Địa khi thấy một màn này thì cũng không ngăn nổi vẻ chấn động của bản thân, vừa rồi tên đó vừa mới đánh ngang tay với mình, thế nên bản thân hắn mới biết những Thần Linh của Hoàng Tộc kia cũng không phải hạng thường.

Nhưng cường giả như vậy lại không thể đỡ được dù chỉ là một chưởng của Đạo Tử.

Những lão bất từ đang đứng âm thầm quan sát cũng cảm thấy sợ hãi.

Tên Đạo Tử Tần Tộc này rốt cuộc đã tu luyện như thế nào thế?

Sao lại có thể mạnh đến như vậy?

Nếu như bình thường thì giữa hai vị Thần Linh rất dễ phân ra thắng bại, nhưng cực kỳ khó phân ra sinh từ.

Thần Linh bất tử không phải chỉ là một câu nói suông mà thôi.

Nhưng câu nói đó lại hoàn toàn không có bất kỳ tác dụng nào trước mặt Đạo Tử Tần Tộc cả.

“Thực lực hiện tại của ta hẳn là so với được Thần Linh hậu kỳ đỉnh

phong.”

Tần Cửu Ca nhìn quanh một lượt rồi lên tiếng nói thầm.

Ai cũng không tin việc dù chỉ có tu vi Thần Linh sơ kỳ nhưng thật ra chiến lực của Tần Cửu Ca đã là Thần Linh hậu kỳ đỉnh phong, thậm chí còn có thể sánh vai với Thần Linh viên mãn.

Bởi vì hắn chính là Hồng Mông Thần Linh.

Một điều mà trong lịch sử chưa từng có ai có thể làm được và chưa từng xuất hiện.

“Tiểu tử, đừng sơ ý!”

Một vị Thần Linh trung kỳ của Hoàng Tộc thấy Tần Cửu Ca sơ hở liền chém một kiếm tới, Kim Khí hoàng sắc bay thẳng về phía Tần Cửu Ca.

“Đạo Tử cẩn thận.”

Thần Linh Tần Tộc la lớn một tiếng đầy giận dữ, những tên này vậy mà dám đánh lén Đạo Tử của bọn hắn.

Tần Cửu Ca thì cười lạnh một tiếng, một Thần Linh trung kỳ mà dám đánh về phía hắn sao?

Thật là đơn thuần!

Cự ảnh Tiên Vương đánh thẳng về phía tên Thần Linh kia , một vị Thần Linh của Hoàng Tộc lại bị Tần Cửu Ca đánh chết.

“Rác rưởi!”

Tần Cửu Ca nhìn xuống một cách đầy khinh thường.

Hồng Mông Thần Linh mạnh như vậy đó, Tần Cửu Ca cảm giác chỉ cần không phải là Thần Linh viên mãn thì hắn có thể giết chết ngay lập tức.

Sau khi trải qua việc hai vị Thần Linh bị Tần Cửu Ca thuấn sát thì toàn bộ liên minh của Hoàng Tộc yên tĩnh tới cực độ.

Một Thần Linh sơ kỳ sao có thể mạnh đến như vậy được?

“Các ngươi đồng thời lên đi, nếu không thì ta cũng không có hứng thú lắm đâu.”

Tần Cửu Ca quét mắt sang Hoàng Tộc Liên Minh một cái rồi lên tiếng một cách đạm mạc.

Ngôn ngữ mặc dù không nhiều nhưng tính nhục nhã cực kỳ cao.

Hiện tại Tần Cửu Ca chỉ đoán thực lực của hắn ngang với Thần Linh hậu kỳ đỉnh phong nhưng hắn cũng cần nghiệm chứng thử một chút.

“Các ngươi không cần lên giúp ta!”

Có vài Thần Linh muốn tiến lên nhưng sau khi nghe được lời của Đạo Tử thì cũng đứng yên tại chỗ.

Tuy lo lắng nhưng bọn hắn chỉ có thể chờ Đạo Tử bị thương rồi mình mới có thể ra tay.

“Gan thật!”

Lời của Tần Cửu Ca khi rơi vào tai của Hoàng Tộc Liên Minh thì không khác gì một lời sỉ nhục, nhiều Thần Linh cực kỳ tức giận.

Tên này hoàn toàn không để bọn hắn vào mắt một tý nào đó.

“Nhanh lên, thời gian của bản Đạo Tử cực kỳ quý giá, các ngươi từng tên từng tên lên quá chậm rồi, cùng một chỗ tiến lên đi.”

Sau khi nói xong thì Tần Cửu Ca chỉ thẳng vào Hoàng Tộc Liên Minh ở phía đối diện.

Thần sắc kiêu ngạo phách lối tới cực hạn, cuồng vọng tới vô cùng!

Không phục sao?

Không phục thì ngươi cố gắng kìm nén đi!

Nhưng Hoàng Tộc Liên Minh không thể kìm được cục tức này.

Bất kỳ vị Thần Linh nào đều là một chí tôn yêu nghiệt trải qua biết bao nhiêu trắc trở mới tấn thăng được, có bao giờ bọn hắn nhục nhã như hiện tại đâu?

Huống chi đây là cuộc chiến được toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực chú ý.

Nếu như hiện tại bọn hắn sợ hãi mà rút lui thì sau này còn mặt mũi nào hành tẩu nữa?

“Ta đánh với ngươi!”

“Ta cũng tới!”

“Thêm ta nữa!”

Không cần quá nhiều thời gian, bên phía Hoàng Tộc Liên Minh đã xuất hiện bảy vị Thần Linh đứng ra ứng chiến.

Mỗi một vị đều có tu vi Thần Linh trung kỳ đỉnh phong, tất cả đều mạnh hơn tên Thần Linh trung kỳ vừa mới bị giết khi nãy rất nhiều.

Bọn hắn cũng đã bàn bạc đội hình tấn công xong hết rồi, dù là Thần Linh hậu kỳ cũng không thể nào làm gì bọn hắn được.

Nhưng mà ánh mắt của Tần Cửu Ca vẫn cứ đạm mạc như cũ, hắn lên tiếng nói: “Gì mà mới chỉ có bảy tên thôi thế, quá ít!”

Sau đó Tần Cửu Ca lại chỉ thẳng về phía Hoàng Tộc Liên Minh một lần nữa rồi chỉ điểm vài người: “Các ngươi cũng lên luôn đi!”

Chương 939: Đại diện Nhân Vương Điện lui binh

Những người được Tần Cửu Ca chỉ mặt điểm tên cực kỳ nổi giận, một người trong số đó thậm chí đã không kiềm được cơn giận của mình rồi.

Người này chính là Nhân Tổ Thuần Huyết của Nhân Vương Điện, mặc dù thanh danh tại Thái Cổ Tiên Vực không sánh được với Tần Cửu Ca nhưng hắn vẫn cho rằng bản thân không thua kém Tần Cửu Ca ở đâu cả.

Từ xưa tới giờ hắn luôn nghĩ Tần Cửu Ca có thể có thanh danh cao hơn mình chỉ là nhờ sau lưng y có Tiên Cổ Tần Tộc chống lưng.

Nhưng hiện tại bị Tần Cửu Ca đếm như là tạp binh thì hắn cực kỳ giận dữ.

“Quá càn rỡ!”

Mười vị Thần Linh của Hoàng Tộc Liên Minh gầm lên một cách đầy giận dữ.

“Xuất thủ, xuất thủ, tất cả bọn hắn đều xuất thủ rồi!”

Có một vài tồn tại cổ lão đang âm thầm quan sát thấy một màn này thì cũng thất thần.

Mười vị Thần Linh mà Tần Cửu Ca điểm tên đều mang trên mình Thần Lực đặc biệt, uy thế kinh người.

Những tên này không phải là kẻ yếu hay gì cả, chỉ cần có thể trở thành Thần Linh thì không có ai là không mạnh cả.

Huống chi cảnh giới của những người này đại đa số đều là Thần Linh trung kỳ đỉnh phong.

Nhưng hiện tại tất cả đều đang liên thủ lại để đối đầu với một tên chỉ có tu vi Thần Linh sơ kỳ.

Nhìn thì có vẻ hơi châm chọc nhưng đó là sự thật.

“Tần Cửu Ca, mặc dù ta công nhận ngươi rất cường đại nhưng ngươi cũng quá tự đại, phải biết rõ yêu nghiệt khi chết thì không còn là yêu nghiệt nữa.”

Nhân Tổ Thuần Huyết của Nhân Vương Điện cười lạnh một tiếng.

Huyết mạch Nhân Tổ bộc phát, hào quang sáng chói hiện rõ từ nhục thân của hắn, thần dị vô cùng.

Trên đầu của hắn còn có một thanh Thần Vương Khí.

Những Thần Linh khác của Hoàng Tộc Liên Minh giận quá thành cười, bọn hắn nghĩ rằng tên Đạo Tử Tần Tộc này thật sự là quá càn rỡ.

Một người mà muốn giết tất cả Thần Linh như bọn hắn à?

Tất cả đều sử dụng thủ đoạn nội tình của bản thân, bọn hắn muốn sử dụng toàn lực để trấn áp tên Tần Cửu Ca càn rỡ tới cực điểm này.

Tần Cửu Ca thấy thế thì sử dụng Đế Pháp, Trọng Đồng Nhãn Huyễn Hóa.

Hiện tại năng lực của Trọng Đồng Nhãn đã có thể sử dụng được phân nửa, Trọng Đồng hiện, trấn sát Cửu Thiên Thập Địa, không người có thể địch!

Oanh, một tiếng oanh minh vang lên, tất cả Thần Linh của Hoàng Tộc Liên Minh bay ra ngoài như một viên đạn pháo.

Gọn gàng, dứt khoát, đối với những Thần Linh có thực lực có thể nói là tương đối bình thường như thế này thì Tần Cửu Ca chỉ cần một đòn là có thể miểu sát được một tên.

Khí tức đỉnh cao hiện lên từ trong hư không.

Uy thế mà nó tản ra to lớn tới mức không thể dùng từ ngữ để hình dung.

Y giống như một vị vua của Thần Linh hành tẩu ở chư thiên, mỗi bước chân hắn đia qua thì hư không lập tức phá toái.

Tần Cửu Ca chưởng từng chưởng ra ngoài, những Thần Linh có thực lực hơi yếu thì dù chỉ bị dính một chưởng cũng sẽ khí tức hỗn loạn, gương mặt tái nhợt và phun ra máu liên tục.

Tiếng bạo tạc cùng oanh minh từ từ biến mất, thấy được một màn vừa rồi thì tất cả mọi người đều yên tĩnh như chết.

“Trước mặt ta thì ngươi chỉ có thể là sâu kiến mà thôi.”

Tần Cửu Ca nhấc Nhân Tổ Thuần Huyết của Nhân Vương Điện lên không trung bằng một tay rồi lên tiếng.

Giờ phút này Nhân Tổ Thuần Huyết danh chấn toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực lại bị Tần Cửu Ca xách như xách một con gà con, bất lực không có chút sức chống cự nào.

“Tần Cửu Ca ngươi buông tha ta đi, nếu không thì sẽ có Cổ Tổ của Nhân Vương Điện xuất thủ trấn sát ngươi, đến lúc đó cho dù ngươi có vô địch ở Thần Linh Cảnh thì cũng thoát không được sự truy sát của Cổ Tổ đâu.”

“Buông tha ta thì cả hai chúng ta sẽ không liên quan gì tới nhau, ta cũng sẽ không dám đi gây sự với ngươi nữa, thậm chí ta còn có thể đại diện cho Nhân Vương Điện ra lệnh lui binh.”

“Ngươi phải suy nghĩ kỹ đó, cho dù Tần Tộc của ngươi có cường đại tới đâu đi chăng nữa thì cùng lúc đối đầu với nhiều Cấm Kỵ Đạo Thống cũng là một chuyện bất khả thi, chỉ cần ngươi thả ta ra thì Nhân Vương Điện chắc chắn sẽ không xuất chiến.”

Nhân Tổ Thuần Huyết của Nhân Vương Điện nhìn Tần Cửu Ca một cách đầy sợ hãi, giờ khắc này hắn thật sự đã cảm nhận được khí tức tử vong.

Tần Cửu Ca nghe vậy thì gương mặt lộ ra vẻ châm chọc, đến bây giờ tên này còn nghĩ rằng Hoàng Tộc Liên Minh có thể uy hiếp được mình nữa sao?

Lại dám cầm Nhân Vương Điện ra để áp chế hắn?

Lấy điều kiện Nhân Vương Điện không tham chiến để uy hiếp hắn?

Thật là khôi hài!

Nội tình của Tần Tộc sâu tới mức ngay cả bản thân hắn cũng không thể biết hết được!

Phốc phốc!

Hai âm thanh này vang lên, một vị yêu nghiệt đỉnh cấp của Thái Cổ Tiên Vực đã chết yểu trong tay của Tần Cửu Ca.

Máu tươi của Nhân Tổ Thuần Huyết của Nhân Vương điện không giống với máu tươi của Thần Linh phổ thông khác, trong đó tựa hồ mang theo một khí tức của Khí Vận.

Đây giống như là Khí Vận Chi Lực của Nhân Tộc trên Chư Thiên Vạn Giới, chỉ có hậu đại của ngươi làm ra cống hiến cực lớn với Nhân Tộc mới có được.

“Khí Vận của Chư Thiên Nhân Tộc gia thân? Thì tính sao?”

Chương 940: Mười mấy tên Thần Linh

Tần Cửu Ca tiếp tục chưởng một chưởng ra, nhục thân của tên Yêu Nghiệt Nhân Vương Điện này lập tức nát bấy.

Thần hồn của hắn cũng bị Tần Cửu Ca ma diệt.

Chết tới mức không thể chết lại được nữa!

Nếu như đã lựa chọn tham chiến thì phải chuẩn bị tinh thần chiến tử.

“Thực lực của công tử thật là đáng sợ!”

Viêm Linh Cơ thấy hình ảnh Tần Cửu Ca một chưởng trấn sát một vị

Thần Linh ở kia thì trong mắt hiện rõ vẻ sùng bái.

Mặc dù thiên tư của nàng cũng cực kỳ đáng sợ, nhưng nếu như so sánh với công tử thì thật sự không khác gì ngôi sao cùng với trăng sáng cả.

“Ta cũng muốn sớm ngày đặt chân lên Thần Linh để trợ giúp công tử, sẽ không để những tên rác rưởi này làm bẩn tay của công tử nữa.”

Viêm Linh Cơ thì thầm với vẻ mặt sùng bái tới cực độ, trong mắt của nàng đầy sự ái mộ với công tử của mình.

Nàng rất tự hào bản thân là một trong những người cường đại nhất trong số nữ tử bên người của Tần Cửu Ca, thế nên nàng có thể đi theo công tử lâu hơn.

Về phần Tôn Tề Thiên đứng cạnh tuy không nói lời nào nhưng trong mắt lại tràn đầy hỏa diễm, chiến ý mãnh liệt tận trời.

Trong lòng hắn đã âm thầm hạ quyết tâm sau này phải sớm ngày đặt chân lên Thần Linh mới được.

Những Thần Nữ cùng với các công chúa Thần Quốc sở thuộc Tần Tộc, thậm chí là những Thánh Nữ của các Đạo Thống khá nhau lúc này cũng nhìn chằm chằm về phía Tần Cửu Ca.

“Không biết hiện tại Đạo Tử có còn thu thị nữ hay không nữa.”

Một vài công chúa của Thần Quốc bắt đầu có những ý đồ xấu.

Mặc dù trên người của các nàng vẫn dính đầy máu tươi nhưng cũng không che được sự mỹ mạo của các nàng.

Các nàng biết rõ với thân phận cùng với thực lực của mình thì chắc chắn sẽ không làm được tiểu thiếp của công tử, dù bên ngoài các nàng là Thần Nữ cao cao tại thượng.

Nhưng như thế vẫn là chưa đủ tư cách.

Thế nên các nàng chỉ cầu mình có thể làm thị nữ của Tần Cửu Ca là được rồi.

Mười vị Thần Linh của Hoàng Tộc Liên Minh bị Đạo Tử Tần Tộc trấn sát trong thời gian cực ngắn.

Điều này khiến cho không ít tồn tại cổ lão đang quan sát nơi này trợn tròn mắt.

Đây chính là mười mấy tên Thần Linh đó, không phải là mười mấy tên tạp binh không quan trọng.

Mỗi một vị Thần Linh dù đặt ở đâu cũng có thể làm một tồn tại nghịch thiên thống ngự trăm triệu dặm sơn hà.

Nhưng lúc này trước Đạo Tử Tần Tộc thì bọn hắn không khác gì Thiên Tôn cả.

“Chỉ nhiêu đây thôi sao?”

Tần Cửu Ca chắp hai tay về phía sau, vẻ mặt chăm chọc rồi nhìn thẳng về phía Hoàng Tộc Liên Minh.

Chỉ thế thôi sao? Không gì hơn à?

Không biết rõ là do Hồng Mông Thần Linh thật sự quá cường đại hay là do mười tên Thần Linh kia quá yếu.

Hẳn là do Hồng Mông Thần Linh quá mạnh.

Tần Cửu Ca nhìn bốn phía xung quanh với vẻ mặt bình tĩnh.

“Cửu Đại Thần Quốc ở đâu?”

“Có!”

Chín âm thanh lớn cùng lúc truyền ra từ trận doanh của Tần Tộc, lập tức có chín tồn tại mang trên mình Thần Đạo Pháp Tắc cực kỳ nồng đậm bay ra, có nam có nữ, mỗi một vị đều là cường giả Thần Linh đỉnh phong.

“Mười tám Tiên Tông ở đâu!”

Tần Cửu Ca lại lên tiếng.

“Có mặt!”

Mười tám vị tồn tại trên thân tràn đầy Tiên Khí chân đạp hư không xuất hiện và đáp lại một cách đầy tôn kính.

“Bát Thần Giáo!”

…

Tần Cửu Ca từ từ liệt kê, mỗi một câu nói của hắn đều sẽ có người lên tiếng đáp lại.

Thần Linh dần dần xuất hiện lít nha lít nhích, số lượng khiến cho người khác tê cả da đầu.

“Nếu như dám xâm phạm tới Tần Tộc ta thì sao?”

Tần Cửu Ca quát lớn một câu.

“Giết! Giết! Giết!”

“Giết! Giết! Giết!”

Lập tức vô số sinh linh lên tiếng đồng thanh, sát khí chấn cửu tiêu, tựa như muốn xé bầu trời ra làm hai nửa.

Cảm nhận được sát khí khủng bố bên phía Tần Tộc thì vô số tồn tại cổ lão đang quan sát cũng chấn động theo.

Nội tình của Tiên Cổ Tần Tộc thật sự là quá cường đại, Đạo Thống Cổ Tộc dưới trướng nhiều tới mức đếm không hết.

Thậm chí có một vài thế lực bình thường trông không liên quan tới Tần Tộc một chút nào hiện tại cũng đứng ra, biểu hiện rằng bọn hắn chính là thuộc hạ của Tiên Cổ Tần Tộc.

Chỉ là bọn hắn không muốn cho người khác biết thôi.

“Được rồi, theo ta giết địch, giết tới khi… Không chừa một ai!”

…

Đạo Thiên Tiên Vực!

Vô số Đại Đế Pháp Tắc phun trào ngoài tinh không, chiêu thức va chạm tỏa ra dư ba có thể chấn nát vô số hành tinh.

Dù đã chuyển chiến trường vào trong vũ trụ mênh mông vô hạn của Đạo Thiên Tiên Vực rồi nhưng dư uy nó tạo ra cũng đủ khiến toàn bộ Đạo Thiên Tiên Vực chấn động liên tục.

Vô số lão tổ cũng bò từ trong Tổ Địa của các Bất Hủ Đạo Thống ra để quan sát một trận chiến này.

Đại Đế chi chiến cực kỳ hiếm thấy.

Oanh!

Một va chạm cực kỳ kinh khủng lại diễn ra, một âm thanh vừa mang

theo lửa giận vừa mang theo vẻ khiếp sợ cực độ vang vọng trong tinh không.

“Không thể nào, sao ngươi có thể… Có thể…”

Chương 941: Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn chưa xuất thủ

Lời kia còn chưa dứt thì lại một đạo Đế Pháp có nguồn gốc từ vô số kỷ nguyên trước đó đánh tới.

Máu tươi của Đại Đế vương đầy trong tinh không.

“Ngươi giống như ca ca phế vật của ngươi vậy, không chịu nổi một đòn!’

Thân ảnh của Huyền Đế phiêu phù trên tinh không, gương mặt hiện rõ vẻ cười lạnh.

“Đám phế vật như các ngươi cũng dám khiêu khích Tần Tộc ta à?”

Rất hiển nhiên tên Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn này không phải là đối thủ của Huyền Đế, hiện y đã bị hắn chém tới gần chết.

“Vị Đại Đế này của Tần Tộc chắc chắn đã sắp đạt tới gần cảnh giới kia rồi!”

Một vài Thần Vương Đại Đế chứng kiến một màn này thì cũng giật mình không thôi.

Nếu như không phải Huyền Đế đã gần chạm tới cảnh giới kia thì hắn không thể nào áp chế Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn một cách dễ dàng như vậy được.

Tiếp đó.

Một Cự Đỉnh phát ra khí tức khiến cho tinh không run rẩy xuất hiện, nó đập thẳng xuống Thái Dương Thần Sơn.

Xem ra tên này muốn mượn sức một mình để hủy diệt cả một Bất Hủ Đạo Thống!

Chỉ có vài chữ mới có thể hình dung được phong thái của Huyền Đế bây giờ.

Dữ dội, mẹ nó thật sự là quá dữ dội!

Ầm ầm!

Thái Dương Thần Sơn vận dụng Đế Văn ngập trời, vô tận đường vân lóe lên rồi lại biến mất, đây chính là Đế Trận của Thái Dương Thần Sơn.

Mỗi một đạo Đế Văn đều tỏa ra một luồng Thái Dương Thần Viêm cực kỳ lợi hại, có thể thiêu đốt vạn vật, áp sập hư không, có thể khiến cho Thần Vương vẫn lạc.

Nhưng hiện tại nó không thể khiến cho Cự Đỉnh to lớn trên hư không của Đạo Thiên Tiên Vực kia dừng lại một xíu nào.

Những nơi Cự Đỉnh kia đi qua thì dù cho là Đế Trận cũng nổ tung liên tục, vô số đường vân trên Đế Trận đứt gảy.

Đại Đế đỉnh phong xuất thủ thì vô tận hư không cũng bị đánh bể, cho dù chỉ là dư uy tản ra thôi cũng khiến cho vô số sinh linh trên Đạo Thiên Tiên Vực khiếp sợ.

Oanh! Oanh! Oanh!

Huyền Đế tiếp tục sử dụng Cự Đỉnh để đánh thẳng về phía Thái Dương Thần Sơn, một màn này cực kỳ bạo lực cùng với huyết tinh.

Những sinh linh của Thái Dương Thần Sơn chỉ kịp kêu lên một tiếng đã bị dư ba đánh cho chết tươi.

“Ta nói ta muốn diệt Thái Dương Thần Sơn thì ta sẽ diệt.”

Huyền Đế lên tiếng một cách lạnh lùng tàn nhẫn, mỗi một đòn đều tàn nhẫn hơn đòn trước.

Dù là những sinh linh ở gần Thái Dương Thần Sơn cũng bị ảnh hưởng tới mức miệng phun máu tươi.

Những Bất Hủ Đạo Thống đứng ngoài thấy một màn này thì kinh hồn táng đảm.

“Tiên Cổ Tần Tộc tại Thái Cổ Tiên Vực xa xa cường đại đến thế này hay sao?”

Có người truyền thừa của một Bất Hủ Đạo Thống khi nhìn một màn này mà không khống chế được biểu lộ, hắn nuột một ngụm nước bọt rồi lên tiếng, Tiên Cổ Tần Tộc thật sự là quá cường thế, ngươi chỉ

cần ra tay với ta thì ta trực tiếp đánh tới hang ổ của ngươi.

“Hừ, Cổ Tổ Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn hiện tại vẫn chưa hiện thân xuất thủ, chờ đến khi bọn hắn xuất hiện thì mới biết được ai mạnh ai yếu!”

Có một người truyền thừa khá thân cận với Thái Dương Thần Sơn hừ lạnh một tiếng rồi nói.

Thái Dương Thần Sơn thân là Bất Hủ Đạo Thống đỉnh cấp của Đạo Thiên Tiên Vực bọn hắn, nội tình sao chỉ có một vị Đại Đế được?

Cho dù không có những nhân vật đạt tới cấp độ Đạo Tôn nhưng chắc chắn không thể nào chỉ có một vị Đại Đế còn sống!

Quả nhiên khi lời của người này vừa dứt thì trong Thái Dương Thần Sơn xuất hiện vài thân ảnh mang theo vô số Đế Đạo Pháp Tắc chân đạp hư không mà ra.

Khí tức kinh khủng trên người của vài thân ảnh này khiến cho không gian xung quanh cũng bị bóp méo.

“Đây là… Ba vị Đại Đế!”

Những người xung quanh khi thấy được ba thân ảnh vừa xuất hiện trong Thái Dương Thần Sơn ra thì không khỏi cảm thấy tê cả da đầu.

Ở tình huống bình thường thì chỉ cần là Thần Linh liền có thể thống ngự trăm triệu dặm sơn hà của Đạo Thiên Tiên Vực, thậm chí còn có thể thống lĩnh một Đạo Thống truyền thừa vạn cổ.

Thế nên càng không cần nói tới Thần Vương, đây chính là những nội tình chủ chốt của các Cổ Tộc mạnh mẽ.

Mà Đại Đế thì là gần như cao nhất, chỉ cần thế lực sở hữu một vị Đại Đế liền có thể tự xưng mình là Đế Thống.

“Quả nhiên không hổ là Bất Hủ Đạo Thống.”

Không ít người cầm lái của các Đế Thống khác khi thấy một màn này thì hít một hơi thật sâu.

Mặc dù Đế Thống tại tất cả các Tiên Vực đều là một thế lực cao thượng, đứng trên tỉ tỉ sinh linh.

Nhưng những người cầm lái của các Đế Thống đều minh bạch một sự thật, Đế Thống có chênh lệch cực kỳ lớn với những Bất Hủ Đạo

Thống.

Hiện tại Thái Dương Thần Sơn trở tay liền có thể đưa ra bốn vị Đại Đế, đây chỉ là ngoài sáng thôi, trong tối có thể còn có nữa.

“Trần Đế? Không phải hắn đã đi sâu vào trong Tinh Không để thăm dò phương pháp thành Tôn rồi sao?”

Có người nhận ra thân phận của một trong ba thân ảnh vừa xuất hiện trong Thái Dương Thần Sơn, khi nhận ra được thân phận của y thì ai nấy đều hoảng sợ.

Không ít lão tổ của các Bất Hủ Thế Lực trong Đạo Thiên Tiên Vực đều nhận được tin tức Trần Đế của Thái Dương Thần Sơn tiến vào chỗ sâu của tinh không để thăm dò phương pháp thành Tôn, không ai ngờ rằng hiện sẽ thấy thân ảnh của y ở đây cả.

“Chỉ với Trần Đế thì Thái Dương Thần Sơn đã đủ đứng hàng Bất Hủ Đạo Thống rồi.”

Chương 942: Ai nói các ngươi Tiên Cổ Tần Tộc suy yếu?

Một vị lão tổ của Bất Hủ Đạo Thống lên tiếng, trong lời đồn thì Trần Đế chính là một vị Đại Đế đỉnh phong, Đại Đế bình thường chắc chắn không thể nào là đối thủ của y được, Đại Đế đỉnh phong chính là dấu mốc để xem một Đế Thống có đủ thực lực tấn thăng lên Bất Hủ Đạo Thống hay không.

Đại Đế đỉnh phong và Đại Đế sơ kỳ là hai khái niệm cực kỳ khác nhau.

Đừng nghĩ Bất Hủ Đạo Thống thì sẽ sở hữu Đạo Tôn.

Có thể nói tại Đạo Thiên Tiên Vực thì không có thể lực nào có một vị Đạo Tôn cả, may thì chỉ có Đế Thần Cung có cơ hội có Đạo Tôn trong truyền thuyết mà thôi.

Còn những thế lực còn lại thì chắc hẳn là không có.

Thế nên Đại Đế đỉnh phong đã là đỉnh cao của Đạo Thiên Tiên Vực rồi.

Nhưng Huyền Đế khi thấy một màn này thì chỉ nhếch miệng rồi cười

nhạt.

“Người mạnh nhất của các ngươi chỉ là một Đại Đế gánh chịu sáu đầu Thiên Mệnh, còn một tên thì chịu bốn đầu, ha ha!”

Huyền Đế của Tần Tộc vừa nói xong thì liền cười ha hả, khi bước vào Đại Đế thì bất kỳ người nào cũng sẽ chịu số lượng Thiên Mệnh khác nhau, cách biệt một đạo thì chiến lực sau này sẽ khác biệt như trời và đất.

“Ha ha ha, các ngươi kêu Dương Đế của Thái Dương Thần Sơn các ngươi ra đây, nếu không thì các ngươi cộng thêm tên vừa rồi cũng không đủ cho ta đánh nữa.”

Huyền Đế của Tần Tộc nói xong thì khí tức trên người tăng vọt, Huyền Đế Chi Đỉnh trên đầu cũng càng thêm khổng lồ.

Trong lúc nhất thời tinh không run rẩy, mây mù biến mất.

Đế Đạo Pháp Tắc hùng hậu tới mức khiến người khác khó có thể tưởng tượng được.

“Tần Tộc đừng có quá đáng, sau khi trải qua một kiếp ở Tiên Cổ thì nội tình của tộc ngươi còn lại bao nhiêu?”

Một vị Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn đang đặt chân trên hư không lạnh giọng nói, hắn chính là Trần Đế của Thái Dương Thần Sơn, là một tồn tại Đại Đế đỉnh phong cực kỳ kinh khủng.

Nếu như đối phương là Tiên Cổ Tần Tộc của thời đại trước thì bọn hắn thật sự không dám trêu chọc bọn hắn như thế này, nhưng sau lần Diệt Thế Kiếp của thời đại Tiên Cổ kia thì bọn hắn suy đoán rằng nội tình của Tần Tộc đã bị diệt hơn phân nửa.

“Thì ra là thế, làm ta còn thắc mắc vì sao đám người các ngươi dám khiêu khích Tần Tộc ta, thì ra là nghĩ nội tình của chúng ta đã mất sau lần hạo kiếp đó! Thật sự khôi hài quá đi!”

Huyền Đế không khỏi cười lớn một cách bất cần.

“Ai nói cho các ngươi biết là Tiên Cổ Tần Tộc ta bị thiệt hại nặng nề trong lần Hạo Kiếp trước thế?”

Trong nháy mắt vô tận Đế Đạo Pháp Tắc tràn ngập trong thiên địa, vài bóng người từ từ bước ra từ trong.

Trên người của từng thân ảnh mặc dù không có uy thế mạnh bằng

Huyền Đế nhưng cũng đủ để khiến cho lòng người run rẩy.

Một tôn, hai tôn, ba tôn!

“Ba tôn Đại Đế, Tần Tộc lại có lực lượng cho ba tôn Đại Đế vượt Tiên Vực để đến đây.”

Những lão tổ của các Bất Hủ Đạo Thống kia thấy một màn này thì như muốn nổ tung, ai nấy đều hoảng sợ và giật lùi về phía sau một bước.

Tần Tộc vậy mà lại có thể phái ra bốn vị Đại Đế vượt Tiên Vực đến đây chinh phạt Thái Dương Thần Sơn.

Điều này đại biểu cho điều gì?

Điều này đại biểu cho việc Tần Tộc không chỉ có bốn tôn Đại Đế.

Dù sao Tiên Cổ Tần Tộc cũng cần Đại Đế để chống đế những Đại Đế của Hoàng Tộc Liên Minh.

Vừa nghĩ tới đây thì cho dù là những người truyền thừa của các Bất Hủ Đạo Thống mạnh mẽ nhất tại Đạo Thiên Tiên Vực cũng hoảng sợ dị thường.

“Nội tình của Tiên Cổ Tần Tộc tại Thái Cổ Tiên Vực… Có phải là hơi kinh khủng rồi hay không? Không biết Đế Thần Cung có được nội tình kinh khủng đó không nữa.”

Đây chính là nghi ngờ của nhiều tồn tại cổ lão đang quan sát.

“Chúng ta mỗi người một tên?”

Một trong ba vị Đại Đế vừa đến Đạo Thiên Tiên Vực lên tiếng nói với Huyền Đế.

“Không cần, các ngươi tới Sinh Mệnh Cấm Địa để cứu Quân Đế ra là được, tùy tiện hủy diệt một cái Sinh Mệnh Cấm Địa để răn đe, chắc chắn việc Hoàng Tộc tấn công có sự thúc đẩy của bọn hắn, nếu không đánh chết bọn hắn thì bọn hắn lại nghĩ nội tình Tiên Cổ Tần Tộc mất hết rồi.”

Huyền Đế khoát tay áo rồi lên tiếng, hắn muốn một mình độc chiến Tứ Đế, các ngươi muốn đi đâu thì đi.

“Tới đi, tới lẹ đi, ta nói một mình ta đánh các ngươi thì ta sẽ một mình đánh với tất cả các ngươi!”

Phong thái bàng bạc và vô cùng đại khí, phong thái của hắn lan rộng ra toàn bộ Đạo Thiên Tiên Vực, hắn cuồng vọng tới cực điểm, mặc dù tộc ta phái ra bốn tên Đại Đế nhưng chỉ một mình ta là đủ rồi.

Nghe được những lời phóng khoáng này thì cho dù là những Đại Đế của các Bất Hủ Đạo Thống khác cũng trầm mặc.

“Tên Huyền Đế này chắn chắn đã sắp bước vào một bước kia rồi, nếu không thì hắn không thể nào cuồng vọng như vậy được.”

Một vị Đại Đế của Bất Hủ Đạo Thống lên tiếng.

Một Đại Đế bình thường dám nói những lời như vậy sao?

“Cuồng vọng!” Bốn tên Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn nghe vậy thì giận tím mặt, tất cả đều là Đại Đế gánh chịu Thiên Mệnh, mặc dù thực lực riêng lẻ không bằng nhưng không lẽ bốn vị Đại Đế liên thủ cũng không đánh thắng được ngươi sao?

Càng không cần nói tới việc trong số bọn hắn còn có một vị Đại Đế đỉnh phong.

Trong nháy mắt khí tức kinh khủng tuyệt luận quét sạch Đạo Thiên Tiên Vực, khiến cho vô số sinh linh run rẩy mà quỳ rạp xuống, tựa như là đón tận thế.

Huyền Đế Đỉnh của Huyền Đế rơi thẳng xuống.

Chỉ một chiêu đơn giản thôi mà toàn bộ hư không bị nát, thiên địa run rẩy, Đế Uy mênh mong.

“Trảm.”

Một câu đơn giản như Đại Đạo Kim Ngôn thôi đã trực tiếp chém đứt một cánh tay của Đại Đế Thái Dương Thần Sơn, máu nhuộm mấy triệu dặm tinh không.

Đối với những tồn tại như Đại Đế thì bất kỳ ai cũng có thể tích huyết trùng sinh, dù chỉ là còn lại một giọt máu tươi thì cũng có thể sống lại được, thế nên một cánh tay đáng ra không phải là vấn đề lớn lao gì.

Chỉ khôi phục lại một cánh tay là một việc cực kỳ đơn giản, nhưng giờ phút này tên Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn bị chém cụt tay kia lại giữ nguyên hiện trạng.

Bởi vì giữa chiêu thức của Huyền Đế chứa đầy Đại Đế Pháp Tắc,

thậm chí còn có một tia khí tức không tên.

Chương 943: Một mình độc chiến Tứ Đế

“Huyền Đế, ngươi cẩn thận đó, chúng ta đi cứu Quân Đế ra!”

Nhìn tình huống hiện tại ba vị Đại Đế của Tần Tộc cũng yên tâm, thật ra bọn hắn cũng không biết được hiện tại cảnh giới cụ thể của Huyền Đế là gì nữa.

Nhưng mà với tình hình hiện tại thì Huyền Đế có khả năng chiến tứ đế.

Ngoại trừ những Đại Đế đang ngủ say trong Tuế Nguyệt Trường Hà ra thì Huyền Đế hoàn toàn có thể tự xưng là Tần Tộc đệ nhất Đế, cho dù là Quân Đế cùng Thần Đế cũng không thể sánh vai.

Trừ phi Thái Dương Thần Sơn có một sinh linh cứu cực trên con đường tiến hóa.

Huyền Đế nhìn Trần Đế của Thái Dương Thần Sơn một cách lạnh nhạt, khí tức trên người tuôn trào rồi áp chế thẳng xuống.

Giờ phút này cho dù là Trần Đế có giận dữ cỡ nào thì cũng không dám phân tâm, hắn dùng tất cả sức mạnh của mình để đối kháng.

Còn ba vị Đại Đế còn lại thì có thể nói là lấy hết thân gia ra để chống cự.

“Má nó, thật sự là quá mạnh mẽ!”

Những tồn tại cổ lão đang quan sát một màn này cũng không khỏi giật mình.

Một mình độc chiến tứ đế, hỏi thử xem có ai dám không?

Dù cho bốn tôn Đại Đế này gánh chịu không nhiều Thiên Mệnh nhưng bản chất bọn hắn vẫn là Đại Đế!

Hưu!

Huyền Đế cầm Bản Mệnh Chí Bảo Huyền Đế Đỉnh của bản thân lên lại rồi tiếp tục đánh xuống.

Uy thế to lớn như muốn trấn áp tinh không xuất hiện, chỉ chịu phải một dư uy nhỏ nhoi thôi mà một viên hành tinh đã phá toái.

Cự Đỉnh to lớn đánh thẳng về phía bốn vị Thái Dương Thần Đế.

Phốc!

Chỉ là một kích thôi mà đã có một vị Đại Đế có cảnh giới hơi thấp của Thái Dương Thần Sơn ngã xuống, Đế Huyết rớt xuống một mảnh hải vực của Đạo Thiên Tiên Vực, toàn bộ hải vực đó trở nên sáng chói vô cùng, không ít sinh linh có mặt trong đó bạo tạc vì năng lượng quá nhiều.

“Lại là một kích trấn áp một vị Đại Đế!”

Một màn này được tất cả sinh linh của Đạo Thiên Tiên Vực chứng kiến được, thần sắc bọn hắn đã từ chấn động chuyển thành cứng ngắc.

“Huyền Đế Tần Tộc, không hổ là Đại Đế năm đó có thể trấn áp Cấm Khu.”

“Vị Đại Đế được xưng là Tiểu Vô Chung.”

Một vị Đại Đế của Bất Hủ Đạo Thống khác hiển nhiên là người biết rõ những chuyện liên quan tới Huyền Đế Tần Tộc.

“Người năm đó trấn áp Tuế Nguyệt Cấm Địa chính là vị Đại Đế này sao?”

“Đúng thế, chính là vị Huyền Đế của Tần Tộc này.”

Lời vừa dứt thì vị Đại Đế kia liền đáp.

Trong khi bọn hắn đang nói chuyện thì Huyền Đế lại tiếp tục cầm Huyền Đế Đỉnh lên và đánh xuống dưới.

Oanh! Oanh! Oanh!

Ba Đế Pháp được trả ra!

Ba động của nó khủng bố tới mức khiến cho toàn bộ chư thiên như muốn vỡ nát ra làm nhiều mảnh, dù cho là Đại Đế cũng sợ hãi trước uy lực này.

“Mới vừa rồi ta còn chưa dám khẳng định, nhưng hiện tại thì ta có thể rồi, vị Huyền Đế Tần Tộc chắc chắn đã chạm tới ngưỡng cửa của

cảnh giới kia, hắn có thể trấn áp được Trần Đế."

Một vị lão giả ở trong Đế Cung lên tiếng.

Khi tấn thăng lên làm Đại Đế thì người khác rất khó phát giác được tu vi cụ thể của đối phương, trừ phi bản thân chủ động, còn không thì không thể nào.

Khi Huyền Đế của Tần Tộc trấn áp vị Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn thì hắn chỉ dám suy đoán rằng y đã chạm tới ngưỡng cửa kia, nhưng mà lúc đó vẫn còn có chút không xác định.

Nhưng hiện tại khi thấy Trần Đế vẫn bị Huyền Đế đè lên đánh thì hắn đã dám xác định y chắc chắn đã đi tới cảnh giới đó.

Không thể nào mà Huyền Đế chưa gần đạt được cánh cửa đó mà lại có sức mạnh to lớn như thế này được.

"Lão tổ, nếu so sánh nội tình của Tiên Cổ Tần Tộc với Thần Cung của chúng ta thì sao?"

Một vị Thần Vương đứng cạnh lão giả trên Đế Thần Cung này mở miệng một cách nghi hoặc.

Đế Thần Cung chính là đỉnh cao của Đạo Thiên Thần Vực, nội tình của bọn hắn thâm hậu tới mức người ngoài khó có thể tưởng tượng được.

Nghe những lời này thì lão giả trầm mặc một lát, thật ra hắn cũng không rõ ràng lắm nội tình của Tiên Cổ Tần Tộc to lớn ra sao.

Dù sao trải qua vô số năm tháng thì ai biết trong tộc bọn hắn còn xuất hiện nhân vật nghịch thiên bậc nào nữa?

Lại thêm những lão bất tử còn sống sót kia, cơ bản thì ngoại trừ những người đứng đầu của thế lực đó ra thì không ai biết nội tình thật sự của thế lực mình cả.

Huống hồ là những thế lực bên ngoài như bọn hắn?

Giờ ví dụ đi, nếu như có một vị Thần Vương trong tộc tấn thăng lên Đại Đế thì ngươi sẽ công bố chuyện này cho mọi người cùng biết sao?

Hiển nhiên đó là điều viễn vông rồi.

Đây chính là chỗ đáng sợ của những thế lực như bọn hắn, không ai

biết khi nào bọn hắn sẽ sinh ra những tồn tại nghịch thiên.

“Phốc!”

Giờ phút này trên tinh không của Đạo Thiên Tiên Vực lại xuất hiện huyết vũ.

Bốn vị Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn nay đã có hai vị bị đánh nát, còn một tên thì thê thảm hơn, đã bị đánh tới mức còn một tia thần thức.

Trong số bốn người thì chỉ có Trần Đế, Đại Đế đỉnh phong là có trạng thái tốt nhất, nhưng tốt nhất ở đây cũng là người tràn đầy máu tươi.

Huyền Đế lại đánh một đòn Nghịch Thiên Đại Thuật ra, hắn muốn thừa cơ trấn sát vị Đại Đế chỉ còn một tia Thần Thức kia.

“Ngươi dám!”

Chương 944: Tồn tại chạm tới cảnh giới kia

Trần Đế của Thái Dương Thần Sơn nổi giận, mỗi một vị Đại Đế đều có giá trị không thể đong đếm nổi trong Bất Hủ Đạo Thống, đối với bất kỳ thế lực nào thì Đại Đế chính là nội tình mạnh nhất, mất đi một vị thì cần qua vô số năm tháng mới hồi phục được, là một tổn thương thân cân động cốt.

Loại tồn tại như Đại Đế không phải cứ nuôi là có thể trưởng thành được.

Trần Đế cố nén thống khổ từ Đế Đạo Pháp Tắc của Huyền Đế mang lại để đánh Đế Pháp ra, che đậy toàn bộ thương khung, bao phủ tinh không, hình thành một màn sáng xích hồng.

Nhưng một khắc sau Nghịch Thiên Đại Thuật của Huyền Đế đã đánh vào màn sáng xích hồng kia.

Chỉ một chớp mắt thì thần thức của vị Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn kia bể nát, hóa thành một điểm quang mang rồi chạy đi.

“Còn muốn trốn sao?”

Huyền Đế cười lạnh, đối với hắn thì đánh chết một vị Đại Đế vẫn

còn có chút độ khó.

Tới giờ mà cũng để hắn chạy được!

Nhưng vào lúc Huyền Đế đang muốn thi triển Đế Pháp thì một khí tức khiến cho toàn bộ Đạo Thiên Tiên Vực run rẩy tỏa từ Thái Dương Thần Sơn ra.

Dù chỉ là khí tức thôi mà cũng có thể khiến cho thương khung phá toái, tinh không sụp đổ, vũ trụ hư không rung động!

Mà đây cũng chỉ là khí tức mà thôi!

“Cái này… Là!”

Những tồn tại cổ lão của các Bất Hủ Đạo Thống tại Đạo Thiên Tiên Vực lên tiếng một cách nghẹn ngào.

Khó trách Thái Dương Thần Sơn có thể tự xưng mình là Bất Hủ Đạo Thống đỉnh phong ở Đạo Thiên Tiên Vực, thực lực của bọn hắn mạnh hơn những Đạo Thống khác rất nhiều.

Trong thời đại mà Đạo Tôn không còn này thì Thái Dương Thần Sơn quả là một thế lực đủ quét ngang tứ phương.

Có tồn tại dạng này thì tất cả Bất Hủ Đạo Thống bình thường khác đều phải quỳ xuống dưới chân của bọn hắn.

Nhưng mà đối mặt với khí tức khiến cho vô số lão tổ của Bất Hủ Đạo Thống chấn động thì Huyền Đế chỉ lộ ra nụ cười lạnh.

Nếu lão tử đánh không được thì lão tử mời lão tổ của lão tử!

“Cỗ khí tức này… Đây chính là một tồn tại đã đụng chạm tới cảnh giới kia!”

Cảm nhận được cỗ khí tức cường hoành áp chế toàn bộ Đạo Thiên Tiên Vực này thì vô số lão tổ của các Bất Hủ Đạo Thống xung quanh run rẩy.

Tại niên đại Đạo Tôn không hiện như bây giờ thì một tồn tại chạm tới ngưỡng cửa Đạo Tôn đã đủ để hoành hành hết thảy, quét ngang tất cả những người không phục.

Mở mắt có thể phá toái vạn viên ngôi sao, nhắm mắt có thể đánh rơi mây xanh trên cửu thiên.

Một tồn tại như thế này không phải đều đã tiến vào trong tinh không để thăm dò bí mật trở thành Đạo Tôn rồi sao?

Sao có thể có mặt ở đây được?

“Sinh linh cứu cực trên con đường tiến hóa, không ngờ trong tổ địa của Thái Dương Thần Sơn lại có một tồn tại như thế này, danh xưng Bất Hủ Đạo Thống đỉnh phong quả nhiên không phải hư truyền.

Tất cả lão tổ của các thế lực xung quan đang quan sát một màn này gần như nín thở, giờ phút này bọn hắn mới biết được chênh lệch giữa bọn hắn và Thái Dương Thần Sơn.

Thái Dương Thần Sơn có một tồn tại cứu cực trên con đường tiến hóa.

Hay còn có một danh xưng khác đó chính là Ngụy Đạo Tôn!

Khi một sinh linh như thế này xuất hiện thì ngoại trừ vị Đại Đế của Đế Thần Cung ra thì không có thế lực bản thổ nào của Đạo Thiên Tiên Vực giữ được bình tĩnh cả.

Rất hiển nhiên điều này khiến cho bọn hắn rung động tới mức khó mà tin được.

Liếc qua thôi cũng thấy được toàn bộ tòa Thần Sơn được bao phủ trong một mảnh sương mù hỗn độn.

Ta không thấy rõ được sinh linh trong sương mù kia là gì.

Những sinh linh cứu cực trên con đường tiến hóa này bề ngoài đã không giới hạn bởi quỷ, yêu, người rồi, ngoại trừ bản thân bọn hắn thì người bên ngoài không thể biết được dung nhan của bọn hắn ra sao.

Thậm chí có lời đồn còn nói rằng bất kỳ ai gặp qua chân dung của những sinh linh này thì về sau bọn hắn cũng sẽ từ từ quên đi ký ức đó, trừ phi những sinh linh này đồng ý cho những người đó nhớ.

“Bái kiến Tiên Tổ.”

Giờ phút này tất cả mọi người của Thái Dương Thần Sơn, bao gồm cả những vị Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn cũng cúi đầu chào sinh linh đứng trong Hỗn Độn Mê Vụ kia.

Dù cho là Đại Đế bị đánh tới mức chỉ còn sót lại một xíu quang mang cũng cúi đầu chào.

Vẻ mặt của tất cả mọi người kích động tới cực độ.

Đối mặt với một tồn tại như thế này thì dù cho bọn hắn có là Đại Đế thì bọn hắn vẫn cam tâm tình nguyện cúi đầu.

“Qua vô số kỷ nguyên, không ngờ hôm nay Thái Dương Thần Sơn của ta lại bị người đánh tới cửa, bị một Đại Đế ngoại lai một mình chiến Tứ Đế, bên ta lại còn là bên thất bại thảm hại, ai!”

Sinh linh ở trong sương mù phía xa xa thở dài một tiếng.

Chỉ một tiếng thở dài này thôi cũng đã khiến cho mấy chục hành tinh trên tinh không nổ tung.

Bốn vị Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn kia nghe vậy thì hiện rõ vẻ xấu hổ trên mặt.

Đúng thật, rõ ràng là bên mình là người phát động thế công, nhưng thời gian vẫn chưa qua lâu thì đối phương đã vọt tới hang ổ của mình rồi tàn phá tơi bời.

Nếu không phải nhờ Tiên Tổ hiện thân thì có vẻ giờ này đã có một vị Đại Đế bỏ mình rồi.

“Chúng ta thẹn với Tiên Tổ.”

Chương 945: Ngươi nghĩ chỉ có lão già ngươi có cảnh giới này thôi sao?

Bốn vị Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn cúi đầu rồi la lớn.

“Được rồi, hiện tại ta cũng đã xuất hiện, ta thay các ngươi dọn sạch chướng ngại cuối cùng này vậy, sau đó thì đạo phân thân này của ta cũng nên đi tìm con đường của chính mình.”

Sinh linh trong sương mù kia trầm mặc một lúc lâu rồi lên tiếng nói.

“Đây vậy mà chỉ là một đạo phân thân của Ngụy Đạo Tôn!”

Nghe được lời của sinh linh đang đứng trong sương mù kia thì nhiều Đại Đế sợ hãi trong lòng.

Dù đứng trước phân thân thôi nhưng bọn hắn cũng đã cảm nhận bản thân cực kỳ nhỏ bé rồi.

Chỉ là một phân thân thôi mà đã mang lại cảm giác này hay sao, quả nhiên danh xưng sinh linh cứu cực trên con đường tiến hóa là đúng.

Đương nhiên bọn hắn không biết đạo phân này có một nửa thực lực của sinh linh cứu cực Thái Dương Thần Sơn.

Một khắc sau thì một đạo Hỗn Độn Mê Vụ bay thẳng và bao phủ toàn bộ người của Huyền Đế.

“Hạt giống tốt, nếu như cho ngươi thêm vài kỷ nguyên thì nói không chừng ngươi có thể bước vào được cảnh giới của ta đó!”

Tiếng than thở lại tiếp tục vang lên.

“Nhưng hiện tại ngươi không còn cơ hội nữa rồi, tới cảnh giới này của chúng ta thì kém một bước như vực sâu vạn trượng, dù cho nơi này chỉ là một phân thân của ta thôi thì vẫn đủ để trấn sát ngươi!”

Trong lời kia ta có thể nghe ra một tia ngạo ý khó mà giấu được, đây chính là sự kiêu ngạo của sinh linh cảnh giới này.

Nếu như những Đại Đế khác thì giờ phút này chắc chắn sẽ cực kỳ luống cuống, bởi vì đứng trước sinh linh cứu cực như thế này thì Đại Đế chỉ là một con kiến hôi hơi to một chút mà thôi.

Nhưng mà Huyền Đế Tần Tộc lại lộ ra gương mặt giễu cợt.

Sinh linh cứu cực kia còn chưa ra tay tấn công Huyền Đế thì y đã mở miệng nói trước.

“Lão già kia, ngươi nghĩ rằng trong Cửu Đại Tiên Vực hiện giờ chỉ có một mình ngươi là đạt được cảnh giới này hay sao?”

Sau khi Huyền Đế Tần Tộc vừa dứt lời thì trong Tổ Địa của Tiên Cổ Tần Tộc cũng xuất hiện vài thân ảnh, những thân ảnh này đều được bao bọc trong sương mù.

Bọn hắn trao đổi với nhau một cách bình thản.

“Phân thân của sinh linh cứu cực mà thôi, ai đi một chuyến?”

“Để ta đi.”

“Dù sao chỉ là một đạo phân thân mà thôi, chờ một xíu bên phía

Hoàng Tộc kia còn cần các ngươi xuất thủ nữa!”

Một vị sinh linh ẩn sau màn sương mù lên tiếng một cách bình tĩnh, khí tức của hắn vượt qua vô số khoảng cách cuối cùng chạm mặt với sinh linh cứu cực của Thái Dương Thần Sơn kia.

“Sinh linh cứu cực mà cũng dám xuất thủ với Tiên Cổ Tần Tộc ta, thật là muốn chết!”

Mặc dù âm thanh không lớn nhưng lại khiến cho toàn bộ sinh linh của Thái Cổ Tiên Vực cùng Đạo Thiên Tiên Vực nghe được.

Lập tức toàn bộ hỗn độn khí tức tràn ngập, sinh linh cứu cực của Tần Tộc chưởng một chưởng ra.

Sau đó sinh linh cứu cực của Đạo Thiên Tiên Vực kêu khẽ một tiếng rồi lùi ra sau, mê vụ trên người của hắn tiêu tán đi không ít.

“Tiên Tổ.”

Bốn vị Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn khi thấy một màn này thì lộ ra thần sắc kinh hoảng.

Trong lòng của bọn hắn bắt đầu có dự cảm không tốt hiện lên.

“Sinh linh cứu cực khác xuất thủ vượt Tiên Vực, là của Tiên Cổ Tần Tộc.”

Có một vị Cổ Tổ Bất Hủ Đạo Thống của Đạo Thiên Tiên Vực nói.

Trong lòng hắn lúc này như muốn nổ tung.

Không ngờ bên phía Tiên Cổ Tần Tộc kia cũng có sinh linh cứu cực.

Lời đồn quả nhiên là thật sự, nội tình của Tiên Cổ Tần Tộc quá đáng sợ, Đại Đế có thể một mình chiến tứ đế, lại thêm một vị sinh linh cứu cực.

Tiên Cổ Tần Tộc hoàn toàn có thể tự xưng mình là Bất Hủ Đạo Thống đỉnh phong, đương nhiên ở phía bọn hắn thì xưng là Thế Lực Cấm Kỵ.

“Một phân thân mà thôi cũng dám ra đây à?”

“Dù cho Tiên Cổ Tần Tộc ta trải qua Tiên Cổ Đại Kiếp thì cũng không tới nước một phân thân của sinh linh cứu cực như ngươi khiêu khích!”

Trong tinh không lôi đình vang lên đinh tai nhức óc, toàn bộ hư không như muốn nổ tung.

Chớp mắt đã có một sinh linh trên thân tràn đầy mê vụ xuất hiện trên tinh không.

Sinh linh trong mê vụ đó đưa tay ra, chỉ trong một khoảnh khắc thì sinh linh cứu cực của Thái Dương Thần Sơn đã nổ tung.

Vô số Pháp Tắc Chi Lực hóa thành hư vô, quy tắc hỗn loạn.

Hỗn độn khí tức bao quanh Thái Dương Thần Sơn khi này cũng tiêu tán vô tung.

Biến hóa đột nhiên này khiến cho tất cả sinh linh của Đạo Thiên Tiên Vực run rẩy.

“Nội tình của Tiên Cổ Tần Tộc ở Thái Cổ Tiên Vực mạnh mẽ như thế sao!”

“Chỉ là sinh linh cứu cực?”

“Má nó!”

Những Đại Đế của các Bất Hủ Đạo Thống khác sau khi ngẫm lại câu nói vừa rồi thì toàn bộ thân thể cùng với linh hồn bọn hắn run lên một cái, ánh mắt toát ra vẻ hoảng sợ.

Tin tức mà câu nói vừa rồi lộ ra không nhỏ một chút nào, có thể thấy được trong Tiên Cổ Tần Tộc có tới tận mấu tên sinh linh cứu cực, thậm chí còn có cả Đạo Tôn trong truyền thuyết.

Nhưng bất kể thế nào thì hiện tại bọn hắn cũng biết được Thái Dương Thần Sơn đã triệt để xong đời rồi.

Một vị Huyền Đế đã đủ giết sạch toàn bộ Thái Dương Thần Sơn nếu như không có phân thân của sinh linh cứu cực ra cản chứ đừng nói là bản thể của sinh linh cứu cực Tần Tộc đích thân tới đây!

Không còn đường thoát.

Vô số Hỗn Độn Mê Vụ xuất hiện trên tinh không của Đạo Thiên Tiên Vực, che khuất toàn bộ thương khung.

Toàn bộ sinh linh của Đạo Thiên Tiên Vực khi thấy một màn này thì đều lộ ra gương mặt sợ hãi, nhưng mà bọn hắn không biết rõ chuyện gì đang xảy ra.

“Bản thể của tên kia muốn giáng lâm lên Đạo Thiên Tiên Vực.”

Chương 946: Tiên Cổ Tần Tộc chúng ta là tôn

Nghĩ tới điều này thì không ít người quan sát chảy mồ hôi lạnh liên tục.

Khí tức của sinh linh này mạnh hơn khí tức của sinh linh khi nãy ở Thái Dương Thần Sơn nhiều.

Đối với Bất Hủ Đạo Thống thì sinh linh cứu cực không phải là tồn tại nhất định phải có, trong Đế Thống chỉ cần xuất hiện một vị Đại Đế đỉnh phong thì đã có thể tự xưng bản thân là Bất Hủ Đạo Thống rồi.

Nhưng mà sau khi xuất hiện Đại Đế đỉnh phong thì có Bất Hủ Đạo Thống ngày càng phát triển, nhưng ngược lại cũng có Đạo Thống ngày càng lụn bại.

Về phần những Đại Đế đỉnh phong của những thế lực nhỏ thì đại đa số đều không có mặt tại Tiên Vực, phần lớn đều đã đi về chỗ sâu của vũ trụ mênh mông, bọn hắn đi tìm bí mật thành Tôn.

Thế nên Đại Đế đỉnh phong có mặt ở Tiên Vực rất ít, thế nên không cần sinh linh cứu cực gì.

Bản thể của sinh linh cứu cực giáng lâm kinh khủng ra sao?

Giống như diệt thế, hư không chôn vùi, vô số tinh thần nổ tung ngay lập tức.

Toàn bộ Chư Thiên Hằng Vũ đều chấn động, vạn giới tinh không cũng không ngoại lệ.

Khi sinh linh cứu cực hiện thân thì bốn vị Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn chỉ cảm nhận bản thân như lục bình không rễ, không có lực lượng chút nào, chỉ riêng khí tức mà sinh linh cứu cực kia phát ra thoi cũng đủ đả thương bọn hắn rồi.

Sinh linh ẩn thân sâu trong làn sương mù kia nhìn liếc sang bốn vị Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn.

Trong nháy mắt cả bốn đều cảm nhận được cảm giác cực độ sợ hãi, bọn hắn cảm nhận được rằng sinh tử của cả bốn đều nằm trong một

ý niệm của sinh linh này.

Đại Đế đỉnh phong có tốc độ cực kỳ nhanh, một ý niệm liền có thể vượt qua vô tận tinh hà, xuyên qua ức vạn tầng không gian.

Nhưng khi suy nghĩ này vừa xẹt qua đầu của Trần Đế thì một khí tức kinh khủng đã đánh tới rồi.

Trần Đế tế ra Đế Đạo Pháp Tắc của bản thân để mong chặn đón tấn công đó lại.

Hắn còn đưa Bản Mệnh Chí Bảo của hắn – Một kiện Đế Khí phòng ngự đỉnh cấp!

Nhưng tất cả đều không có tác dụng gì.

Khí tức không tên kia đánh xuyên qua tất cả cố gắng của Trần Đế, không gian nổ tung liên tục.

Trần Đế nhổ một ngụm máu tươi, trong mắt lúc này chỉ còn vẻ sợ hãi.

Sinh linh cứu cực thật sự là quá kinh khủng, chỉ một ánh nhìn thôi mà cũng đã khiến cho hắn không còn chút sức chống cự nào.

Trên người của hắn lúc này đang muốn ngưng tụ Đại Đế Pháp Tắc để chữa trị thương thế.

Nhưng điều này không có tác dụng một chút nào, trên người của sinh linh cứu cực mang theo một khí tức siêu việt Đại Đế Pháp Tắc, thế nên không thể sử dụng Đại Đế Pháp Tắc để chữa trị.

Huyền Đế Tần Tộc đứng một bên thì quay sang bái kiến sinh linh trong sương mù kia rồi cười hắc hắc nói: “Tiên tổ, những tên này ngài cứ giao cho vãn bối, vãn bối đã từng khoe khoang là muốn một người tiêu diệt Thái Dương Thần Sơn rồi.”

Lời nói cùng với của Huyền Đế lúc này khiến cho vô số lão bất tử của các Bất Hủ Đạo Thống xung quanh kinh ngạc.

Đây chính là Huyền Đế, người vừa một mình chiến tứ đế khi nãy sao?

Sao biểu hiện hiện tại của hắn cứ ngu ngơ thế nào.

Nghe được những lời này thì sinh linh trong sương mù kia cũng dừng lại, Huyền Đế thấy thế thì đi tới trước các Đại Đế của Thái Dương

Thần Sơn.

“Kiếp sau nhớ nhìn người chuẩn hơn.”

“Cửu Đại Tiên Vực, Tiên Cổ Tần Tộc chúng ta là tôn, ai chọc thì người đó chết!”

Sau khi nói xong thì trên đỉnh đầu Huyền Đế xuất hiện Huyền Đế Đỉnh, Huyền Đế đập thẳng xuống dưới.

Tràng cảnh huyết tinh tới cực độ, khiến cho người khác cảm nhận như đây là cuộc đánh nhau của phàm nhân chứ không phải là của Đại Đế.

Vị Đại Đế bị Huyền Đế đánh tới mức chỉ còn một đoàn quang mang giờ nay không còn bất kỳ dấu vết nào nữa.

“Ta không cam lòng!”

Tiếp theo là tiếng rống giận dữ của một vị Đại Đế Thái Dương Thần Sơn, hắn bị Huyền Đế Đỉnh trấn áp một cách gắt gao.

Thân thể của tên Đại Đế này cũng càng lúc càng tệ, cuối cùng là vỡ nát sụp đổ.

Một nguồn Đại Đế Sinh Cơ cực kỳ nồng đậm muốn chữa trị vết thương của y nhưng khí tức của sinh linh cứu cực kia lại giáng lâm.

Sinh cơ lập tức tiêu biến.

Huyền Đế cũng không cự tuyệt việc Tiên Tổ xuất thủ, những người đẳng cấp như Đại Đế là cực kỳ khó giết.

Cho dù hắn là người đã chạm được tới cảnh cửa kia, hoàn toàn có thể áp chế cả bốn tên Đại Đế này nhưng lại khó mà giết chết một vị Đại Đế một cách triệt để.

Cho dù hắn có thể áp chế một lúc bốn người nhưng dù chỉ đánh với một vị Đại Đế thì hắn cũng phải tốn nhiều công sức mới có thể giết được.

Có Tiên Tổ của mình lật bàn thì Huyền Đế sử dụng Nghịch Thiên Đại Thuật để kết thục sinh mệnh của một vị Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn.

Thời khắc này không gian của Đạo Thiên Tiên Vực như hóa thành hư vô, Pháp Tắc Chi Lực hỗn loạn, thậm chí còn có tiếng rên rỉ vang lên.

Đây chính là Đạo Thiên Tiên Vực đang tiếc thương cho những Đại Đế vẫn lạc.

“Chỉ còn lại một mình ngươi thôi!”

Huyền Đế cầm Huyền Đế Đỉnh trong tay rồi từ từ đi tới phía trước của Trần Đế.

“Dương Đế cùng với một vài Đại Đế khác của ta đang ở bên phía Hoàng Tộc Liên Minh, bọn hắn đang liên thủ lại với nhau, cho dù trong tộc ngươi có sinh linh cứu cực thì cũng không thể dùng được.”

Trần Đế cảm nhận được trên người mình đang có một khí tức không tên ngăn chặn bản thân hồi phục, y cố gắng nhịn đau để lên tiếng.

Vị Đại Đế cường đại nhất của Thái Dương Thần Sơn chính là Dương Đế, y là người cầm Thái Dương Thần Thương, chỉ có điều hiện tại y đang ở Thái Cổ Tiên Vực.

Chương 947: Sinh linh cứu cực

Trần Đế tin chắc rằng Hoàng Tộc chắc chắn có sinh linh cứu cực.

Những người cầm lái của các Bất Hủ Đạo Thống tại Đạo Thiên Tiên Vực cũng sáng mắt lên.

Đúng vậy, lần này khai chiến với Tiên Cổ Tần Tộc không phải chỉ có riêng Thái Dương Thần Sơn bọn hắn.

Hơn nữa nghe câu nói này của Trần Đế thì bốn vị Đại Đế này cũng không phải là tất cả Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn.

Còn có vài Đại Đế khác đang ở Hoàng Tộc Thái Cổ Tiên Vực.

Loạn Cổ Hoàng Tộc theo đồn đại thì cũng là một thế lực không kém Tiên Cổ Tần Tộc bao nhiêu.

Huyền Đế sau khi nghe được câu này thì lộ ra một nụ cười cực kỳ tươi.

“Ngươi biết vì sao những thế lực kia tới hiện tại vẫn không phái người ra cứu viện các ngươi không?”

Câu nói này của Huyền Đế như vọng lên từ Cửu U Hoàng Tuyền rồi đi đến bên tai của Trần Đế.

Trong nháy mắt dù là với tâm cảnh của một Đại Đế thì sắc mặt của Trần Đế cũng trở nên trắng bệch.

“Các ngươi trong lòng đối phó với Thái Dương Thần Sơn ta mà vẫn còn đồng thời đối phó với Hoàng Tộc?”

Thanh âm của hắn hơi mang vẻ hoảng sợ.

Nếu như đúng như Huyền Đế nói thì nội tình của Tiên Cổ Tần Tộc kinh khủng tới mức độ nào nữa?

Có thể khai chiến với vào Bất Hủ Đạo Thống cùng một lúc, thậm chí còn phái ba vị Đại Đế đi cứu Quân Đế, trấn áp Sinh Mệnh Cấm Địa.

“Chúc mừng ngươi, ngươi đoán đúng rồi, nhưng không có phần thưởng!”

Huyền Đế nhìn thoáng qua Trần Đế, trên người của y có khí tức của Tiên Tổ, hắn đã có thể giết tên này.

Huyền Đế lại thi triển ra Nghịch Thiên Đại Thuật, giết chết vị Trần Đế này.

Khí tức của Trần Đế nổ tung, y gầm lên một tiếng đầy giận dữ rồi giãy dụa, tuy vậy nhưng hắn cũng không thể thay đổi số phận.

Thân thể của hắn dần dần tiêu tán giữa thiên địa.

Đạo Thiên Tiên Vực lại xuất hiện tiếng rên rỉ.

Đến tận đây thì bốn vị Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn đều vẫn lạc.

“Quả nhiên Tiên Cổ Tần Tộc có sinh linh cứu cực trong truyền thuyết.”

Hiện tại tại Đạo Thiên Tiên Vực thì chỉ có một mình Đại Đế của Đế Thần Cung là có thần sắc tương đối bình tĩnh, dù sao căn cứ vào truyền thuyết khi xưa thì Tiên Cổ Tần Tộc chính là một Đạo Thống có cùng cấp bậc với Đế Thần Cung bọn hắn.

Tất cả đều là thế lực đỉnh phong tại Tiên Vực sở tại.

Nhưng mà theo lời đồn thì tại Thời Đại Tiên Cổ thì Tiên Cổ Tần Tộc đã trải qua một đại kiếp cực kỳ to lớn, nhiều Đạo Thống Cổ Tộc suy đoán rằng nội tình của Tiên Cổ Tần Tộc đã bị tiêu hao đi phân nửa.

Nhưng xem ra thì dù cho trải qua một lần Đại Kiếp to lớn, Tiên Cổ

Tần Tộc cũng không phải là một thế lực mà Bất Hủ Đạo Thống bình thường có thể khiêu khích.

“Đại Đế, Tiên Tổ!”

Những sinh linh có mặt trong Thái Dương Thần Sơn ngửa mặt lên trời kêu gào một cách thảm thiết, trên mặt hiện rõ vẻ bi phẫn.

Đại Đế của bọn hắn bị trấn sát ngay trên chính sân nhà.

Cho dù Thái Dương Thần Sơn bọn hắn có thể sống tiếp được sau lần kiếp nạn này thì bọn hắn còn có tương lai sao?

Sau khi mất đi Đại Đế với Tiên Tổ phù hộ thì Thái Dương Thần Sơn chắc chắn không còn là Bất Hủ Đạo Thống nữa.

Nhưng mà chỉ một khắc sau thì bọn hắn không còn phiền não gì nữa.

Huyền Đế đặt chân lên Thái Dương Thần Sơn, dung nhan bình tĩnh tới cực độ, đạo lý nhổ cỏ phải nhổ tận gốc hắn là người hiểu rõ hơn ai hết.

Dù cho những sinh linh còn lại này của Thái Dương Thần Sơn không còn khả năng gây tổn thương đến Tiên Cổ Tần Tộc nữa thì hắn vẫn phải diệt cỏ tận gốc.

Một đạo Đế Pháp kinh khủng tuyệt luân đánh thẳng xuống địa vực của Thái Dương Thần Sơn.

Hiện tại những sinh linh trong Thái Dương Thần Sơn chỉ cảm nhận được một uy áp lớn lao đang dần dần hạ xuống.

Uy áp như diệt thế.

Oanh! Oanh! Oanh!

Một Đế Pháp tràn đầy Đế Đạo Pháp Tắc cuộn sạch toàn bộ Thái Dương Thần Sơn.

Tất cả dãy núi ở phụ cận cũng sụp đổ, toàn bộ không gian bắt đầu vặn vẹo.

Toàn bộ sinh linh của Thái Dương Thấn Sơn đều không thể chống đỡ dù chỉ là một giây trước Đế Pháp này, trong khoảng khắc tất cả đều hóa thành hư vô.

Tựa hồ trước kia nơi này chưa từng tồn tại một tòa Thần Sơn sừng

sững biết bao nhiêu năm tháng vậy.

“Thái Dương Thần Sơn huy hoàng vạn thế nay đã không còn nữa rồi.”

Một vị lão quái vật của Đạo Thiên Tiên Vực lên tiếng một cách xoắn quýt, dù cho tới hiện tại hắn vẫn chưa thật sự tin chuyện này thật sự xảy ra.

Tại hôm qua Thái Dương Thần Sơn vẫn là một Bất Hủ Đạo Thống đứng sừng sững tại Đạo Thiên Tiên Vực, là một Bất Hủ Đạo Thống đỉnh phong.

Nhưng hiện tại nó đã hóa thành một nơi phế tích, không còn bất kỳ dấu vết nào của Thái Dương Thần Sơn còn tồn tại.

Trừ phi sinh linh cứu cực của Thái Dương Thần Sơn trở về từ sâu trong tinh không rồi kiến tạo lại một tòa Thái Dương Thần Sơn.

…

Giờ khắc này trong một tinh vực không có sinh vật sống nào, một đoàn Hỗn Độn Mê Vụ vô cùng vô tận xuất hiện.

“Diệt Đạo Thống của ta, trảm phân thân của ta, thật sự là to gan!”

m thanh ầm ầm vang lên khắp mảnh tinh không hư vô này, không gian nứt ra khắp nơi, vô số ngôi sao bạo tạc.

Cho dù những sinh linh cách mảnh tinh không này một khoảng cách cực kỳ xa cũng có thể cảm nhận được lửa giận ngút trời đó.

Khi sinh linh cứu cực kia đang tùy ý phát tiết thì một âm thanh cực kỳ tang thương vang lên.

“Ai, sinh linh cứu cực trên con đường tiến hóa, ngươi đã tu luyện được tới trình độ như thế này rồi thì sao phải đi trêu chọc tộc của ta làm gì? Yên tĩnh tiếp tục tu luyện không tốt hơn sao?”

Trong âm thanh kia tràn đầy thờ dài, tựa hồ hắn đang tiếc hận cho sinh linh cứu cực kia.

“Ngươi? Sao có thể có chuyện đó được? Hiện tại sao có tồn tại như ngươi còn sống được?”

Chương 948: Chấn diệt Cấm Địa

Thanh âm của sinh linh cứu cực kia cực kỳ hoảng sợ, hắn không ngờ được rằng Tần Tộc kia không chỉ có lực lượng diệt phân thân hắn mà lại còn có một tồn tại kinh khủng như thế này.

Nếu như hắn biết Tần Tộc sở hữu một tồn tại đẳng cấp này thì cho dù có đánh chết hắn hắn cũng không chịu xuất thủ.

Nếu như hậu bối của hắn có dám đi tới trước mặt hắn thì hắn nhất định sẽ hút chết hết.

Tất cả đều quá báo, hố cả tổ tông.

“Dù sao đó cũng là tộc nhân của ta, lần này coi như ta đi chùi đít cho bọn hắn một lần vậy.”

“Làm lão tổ thật sự không dễ dàng gì, nhất là lão tổ tốt như ta nữa.”

m thanh tang thương kia vừa dứt thì toàn bộ mảnh tinh vực này đều biến mất trong vũ trụ.

“Không, sinh linh cứu cực kia đã cố gắng sử dụng hết toàn lực để phản kháng nhưng việc đó không có tác dụng gì cả.

Tất cả đều biến mất trong vô thanh vô thức.

“Sống quá lâu rồi, giờ không có gì làm ta hứng thú được.”

m thanh kia lại vang lên, không ai biết rằng vừa có một sinh linh cứu cực vừa biến mất trên thế gian.

Chỉ trong một tiếng thở dài đã xóa bỏ một mảnh tinh vực.

…

Đạo Thiên Tiên Vực.

Không ít người cầm lái của Bất Hủ Đạo Thống nhìn về vị trí của Thái Dương Thần Sơn trước kia thật lâu, bọn hắn không thể bình phục tâm tình của mình.

Bất Hủ Đạo Thống đỉnh phong của Đạo Thiên Tiên Vực bị Tiên Cổ Tần Tộc của Thái Cổ Tiên Vực diệt sơn.

Không còn bất kỳ một sinh linh nào còn sống.

Thân là những Bất Hủ Đạo Thống khác thì đương nhiên bọn hắn không thể nào bình tĩnh được trước một màn vừa rồi.

“Thật sự không thể trêu chọc Tiên Cổ Tần Tộc.”

“Tiên Cổ Tần Tộc vậy mà cũng có một sinh linh cứu cực, xem ra ngoại trừ Đế Thần Cung thì không có bất kỳ thế lực nào có thể sánh ngang với Tiên Cổ Tần Tộc được.”

“Ta cảm giác trong Tiên Cổ Tần Tộc không chỉ có một vị sinh linh cứu cực không thôi.”

Những người cầm lái của các Bất Hủ Đạo Thống tại Đạo Thiên Tiên Vực vẫn tiếp tục cảm thán.

Thân là một thế lực sở hữu sinh linh cứu cực thì ngoại trừ những thế lực cũng có sinh linh cứu cực khác, còn lại không ai dám trêu chọc Tiên Cổ Tần Tộc cả.

Thậm chí trong lòng của nhiều người cầm lái các Bất Hủ Đạo Thống tại Đạo Thiên Tiên Vực thì Tiên Cổ Tần Tộc chắc chắn không chỉ có một vị sinh linh cứu cực.

Đương nhiên tình hình cụ thể thì chỉ có một mình Tiên Cổ Tần Tộc biết mà thôi.

Tiếp đó thì chỉ cần xem trận chiến giữa Tiên Cổ Tần Tộc và Hoàng Tộc Liên Minh là được.

Nếu như Tiên Cổ Tần Tộc có thể áp chế được Hoàng Tộc Liên Minh thì Cửu Đại Tiên Vực chắc chắn sẽ nổi sóng.

Một lát sau thì Huyền Đế cũng tụ hợp lại với Tam Đế của Tiên Cổ Tần Tộc.

Ba ngày sau, một tin tức khiến cho toàn bộ Đạo Thiên Tiên Vực run rẩy xuất hiện.

“Tần Tộc Tứ Đế chấn diệt một Cấm Địa.”

….

Tuế Nguyệt Cấm Địa của Đạo Thiên Tiên Vực.

Nơi này đã có không ít Địa Mạch bị phá toái, vết uốn lượn trải rộng ra khắp nơi, trước kia nơi này là một địa điểm rất hùng vĩ nhưng hiện tại đã trở nên hoang tàn.

Trên hư không của Tuế Nguyệt Cấm Địa có bốn người đang đứng thẳng.

Bốn người này chính là Huyền Đế cùng ba vị Đại Đế đi từ Thái Cổ Tiên Vực tới Đạo Thiên Tiên Vực.

Huyền Đế nhắm mắt lại rồi lên tiếng hỏi: "Tình hình như thế nào."

"Quân Đế bị vây khốn trong Cấm Địa này, nhưng mà có một tin tức tốt, đó là vị tên Chí Tôn Tử của tộc ta vẫn chưa chết, hắn được Bảo Vật bảo vệ một tia thần thức."

"Nhưng tu vi của chúng ta quá cao, mà nơi này hiện tại không ổn định, nếu như chúng ta đi vào thì không chỉ vị Chí Tôn Tử kia sẽ chết mất mà ngay cả Quân Đế cũng sẽ bị trục xuất vào sâu trong hư không, mê thất, thậm chí còn có thể bị vẫn lạc."

Ba vị Đại Đế của Tần Tộc trầm mặc một lát rồi lên tiếng, trong âm thanh chứa đầy lửa giận.

Từ khi nào bọn hắn chịu thua thiệt nhiều như thế?

Sau này bọn hắn sẽ hung hăng trấn áp tất cả sinh linh liên quan tới Cấm Địa.

Quân Đế bị bọn hắn lừa nhốt vào trong Cấm Địa."

"Tiên Tổ chỉ cần tới gần nơi đây thôi thì nơi này sẽ triệt để hỏng mất."

Một vị Đại Đế bổ sung thêm.

"Cấm Địa này nhiều nhất chỉ có thể cho phép Thần Linh Cảnh tiến vào mà thôi, dù cho Thần Linh đỉnh phong đi vào cũng sẽ khiến không gian trong đó trở nên không ổn định."

Một vị Đại Đế khác lên tiếng.

"Thần Linh sao? Tộc ta đương đại có một mầm móng chí cường giả, hỏi thử hắn có nguyện ý đi vào nơi này hay không, nếu như hắn không đồng ý thì cũng không cần cưỡng cầu, tính mạng của hắn còn quan trọng hơn cả tính mạng của chúng ta đó, có biết không?"

Huyền Đế trầm mặc một lát rồi nói.

Nếu như những người ngoài nghe được lời này thì chắc hẳn sẽ cho rằng Huyền Đế điên rồi.

Làm gì có tên hậu bối nào quan trọng hơn cả Huyền Đế cơ chứ.

“Được!”

Ba vị Đại Đế kia đáp lại, đương nhiên bọn hắn biết mức độ trọng yếu của tiểu gia hỏa kia ra sao.

Chương 949: Tàn nhẫn bá đạo

Đúng rồi, hiện tại Tần Cửu Ca đang nghênh đón một vị khách đặc biệt.

Tiểu Yêu Hậu tới.

Cái này được gọi là dê vào miệng cọp.

Hiện tại Tiên Cổ Tần Tộc của Thái Cổ Tiên Vực đang chém giết với thế lực của Hoàng Tộc Liên Minh.

Cả hai đều là Cấm Kỵ Đạo Thống, những thế lục dưới trướng thật sự là quá nhiều.

Cuộc chiến này khiến cho mấy đại Châu Vực của Thái Cổ Tiên Vực đều chìm trong khói lửa chiến hỏa, tiếng sát phạt vang vọng toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực.

Hư không bị đánh nát thành nhiều mảnh, vài Tinh Thần Giới của cả hai thế lực đều đã bị tàn phá không còn một mảnh.

Vô số máu tươi tạo thành suối, thành sông, thậm chí còn thành cả một mảnh hải dương.

Trên Tinh Không cũng xuất hiện Thần Vương lão tổ xuất trận chém giết.

Có không ít thế lực đều suy đoán cả hai liệu ai là người thắng tới sâu cùng, trận Cấm Kỵ Chi Chiến này là một cuộc chiến có thể cải biến toàn bộ cách cục của Thái Cổ Tiên Vực.

Có Cổ Tộc gan lớn thậm chí còn dám trợ giúp thế lực mà bản thân cho là có khả năng chiến thắng.

Dù sao chỉ cần cược đúng thì sau khi cuộc Cấm Kỵ Chi Chiến này kết thúc thì thù lao của bọn hắn sẽ cực kỳ phong phú.

Hoàng Châu, trụ sở của Loạn Cổ Hoàng Tộc.

Giờ phút này trong hư không đang có vô tận Thái Dương Thần Viêm thiêu đốt, Đế Đạo Pháp Tắc ngưng tụ một cách hùng hậu.

“Tần Tộc, ngươi dám diệt Đạo Thống của ta!”

Một tiếng quát vang ra khắp ba ngàn châu của Thái Cổ Tiên Vực, khiến cho vô số ngôi sao trên trời vỡ nát.

Tiếp đó là một tồn tại to lớn thân mang đầy Thần Hỏa chân đạp tinh không.

Thần sắc của hắn hiện rõ vẻ tức giận cùng với sợ hãi.

Bọn hắn vượt Tiên Vực để tới đây tấn công Tiên Cổ Tần Tộc, nhưng Tiên Cổ Tần Tộc lại còn chưa bị diệt thì hang ổ của mình đã bị Tiên Cổ Tần Tộc diệt gọn.

Bị đánh lén!

Khi biết được tin tức này thì hắn còn không thể tin vào tai mình, dù sao trong Tổ Địa của bản thân có tới bốn vị Đại Đế, thậm chí một người trong số đó lại còn là Đại Đế đỉnh phong.

Thậm chí hắn còn biết được trong Tổ Địa còn một nội tình cực kỳ cường đại, đó chính là phân thân của Tiên Tổ, một sinh linh cứu cực.

Đó chính là phân thân của một sinh linh cứu cực đó, phải biết rõ là dù chỉ là một đạo phân thân thôi thì cũng đủ dư sức để trấn áp Đại Đế.

Nhưng hiện tại bản thân đang chinh chiến thì hang ổ lại bị diệt gọn.

Hơn nữa phía bên này Tiên Cổ Tần Tộc vẫn còn đang duy trì trạng thái áp chế bọn hắn nữa.

Lúc sau thì đại bộ phận Đạo Thống Cổ Tộc tại Thái Cổ Tiên Vực cũng biết được tin tức Tiên Cổ Tần Tộc vượt Tiên Vực để diệt Thái Dương Thần Sơn.

Trong lúc nhất thời sóng gió nổi lại, vô số người cầm lái của các Đạo Thống Cổ Tộc thán phục liên tục.

Tiên Cổ Tần Tộc không hổ danh là Tiên Cổ Tần Tộc.

Ở Thái Cổ Tiên Vực dù đang đối đầu với Hoàng Tộc Liên Minh nhưng

vẫn dám phái người đi diệt Thái Dương Thần Sơn cách một Tiên Vực xa xôi.

Tàn nhẫn và bá đạo.

Ngươi ra tay với ta thì đừng giải thích gì cả, trước tiên ta hủy diệt Đạo Thống của ngươi rồi tính sau.

Đã có không ít người nhìn Thái Dương Thần Sơn rồi cười giễu.

Muốn xem ai cường thế hơn à?

Ngươi vừa tới Thái Cổ Tiên Vực người ta liền phái người hủy diệt căn cơ của ngươi!

Đương nhiên còn có một tin tức khiến cho người khác kinh hãi chính là trong Thía Dương Thần Sơn còn có một đạo phân thân của sinh linh cứu cực, mà ai là người có thể diệt một phân thân của sinh linh cứu cực?

Đáp án không cần nói cũng biết!

Trong Tiên Cổ Tần Tộc có ít nhất một sinh linh cứu cực!

“Dương Đế, chúng ta nên làm gì?”

Bên người của Dương Đế vẫn còn vài thân ảnh khác, bọn hắn đều đồng loạt lên tiếng.

Hiện tại Thái Dương Thần Sơn đã bị hủy diệt.

Tương đương với Vạn Thế Căn Cơ của bọn hắn đã bị diệt hết.

“Báo thù!”

Nam tử được xưng là Dương Đế kia lạnh giọng nói, hang ổ bị người khác diệt rồi mà bọn hắn còn không có hành động gì thì khác nào để cho mọi người cười vào mặt?

“Nhưng trong Tần Tộc chắc chắn có sinh linh cứu cực, chỉ chúng ta thôi thì ta sợ…”

Có người đặt câu hỏi.

Người có khả năng hủy diệt Thái Dương Thần Sơn bọn hắn trong thời gian ngắn như vậy chỉ có sinh linh cứu cực mà thôi.

Nếu không thì sao Thái Dương Thần Sơn lại có thể bị diệt một cách sạch sẽ đến như vậy? Nếu như sinh linh cứu cực không xuất thủ thì không lẽ một Đại Đế đỉnh phong như Trần Đế không trốn được sao?

“Đừng sợ, bọn hắn có sinh linh cứu cực nhưng chúng ta cũng có mà, Tiên Tổ chỉ mất một phân thân mà thôi, chân thân của ngài còn!”

Dương Đế cười lạnh rồi nói.

Tần Tộc xin tiên tổ cứu cực giáng lâm thì sao bọn hắn lại không bắt chước được?

“Ý của ngươi là người có cách liên lạc với chân thân của Tiên Tổ sâu trong tinh không để kêu gọi Tiên Tổ giáng lâm?”

Chương 950: Ngày thứ hai thấy thi thể của hắn

Những người kia nghe tới đây thì lập tức kinh hô, trong mắt bọn hắn hiện rõ vẻ vui mừng.

Nếu như Tiên Tổ cứu cực của bọn hắn giáng lâm lên Tiên Vực thì nói không chừng có thể lật lại thế cờ.

Dù sao nhìn đi nhìn lại thì Tần Tộc mới chỉ có một sinh linh cứu cực, dù cho sinh linh cứu cực đó kiềm chế được tiên tổ thì bên phe bọn hắn vẫn còn Loạn Cổ Hoàng Tộc, Cấm Kỵ Pháp Tộc, Nhân Vương Điện.

“Đúng thế, ta thật sự có cách để xin chân thân Tiên Tổ giáng lâm, đến thời cơ thích hợp ta sẽ gọi Tiên Tổ giáng lâm!”

Dương Đế từ từ mở miệng, trong mắt hắn tràn đầy lửa giận, đại đa số hậu đại của hắn đều ở Thái Dương Thần Sơn, chỉ có số ít đi theo hắn tới Thái Cổ Tiên Vực chinh chiến mà thôi, thế nên tất cả đều chết rồi.

Tiên Cổ Tần Tộc thật quá đáng, nhưng ngươi nghĩ chúng ta không có Tiên Tổ cứu cực à?

Khổng Châu.

Nơi này đã bị thế lực phụ thuộc của Tiên Cổ Tần Tộc chiếm lĩnh hết rồi.

Hiện tại toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực đã biến thành một cái máy xây thịt, ai nấy cũng giết tới mức điên rồi.

Nhưng có một số người nhìn xa trông rộng thì có thể thấy được Tiên Cổ Tần Tộc đang không ngừng có được ưu thế, bọn hắn đang dần dần chiếm những địa bàn của Hoàng Tộc Liên Minh.

“Ngươi tới đây làm gì?”

Tần Cửu Ca ngồi ở vị trí chủ vị, chăm chú thưởng thức chén trà xanh trong tay, phía sau còn có Viêm Linh Cơ nhẹ nhàng xoa bóp hai vai nữa.

Tần Cửu Ca nhìn nữ tử đang đứng giữa đại điện với ánh mắt bình tĩnh.

Dung nhan của nữ tử này quả thật là hoàn mỹ, tóc đen như suối, da trắng nõn nà, đùi ngọc thì thon dài thẳng tắp.

Nhưng Tần Cửu Ca là ai?

Hắn chính là người đã trải qua vô số thần nữ tiên nữ!

“Ta muốn đến trước mặt ngươi để thông báo rằng những hành vi của Bất Hủ Long Đế hoàn toàn không liên quan gì tới Yêu Đình, Yêu Chủ đã bài trừ một mạch của y ra ngoài Yêu Đình rồi.”

Tiểu Yêu Hậu nói một cách bình tĩnh.

Nàng tới đây với thành ý chân thành vô cùng, dù sao nàng đã tự mình đến giải thích cho Tần Cửu Ca.

Cổ Tổ của Yêu Đình tuyệt đối không muốn trêu chọc Tiên Cổ Tần Tộc làm gì, y không muốn Yêu Đình của mình có một chút quan hệ nào tới Loạn Cổ Hoàng Tộc cùng với Tiên Cổ Tần Tộc cả.

Nói một cách khác thì một mạch của vị Cổ Tổ kỉa cảm nhận được chắc chắn Tiên Cổ Tần Tộc sẽ chiến thắng, trấn áp được Hoàng Tộc Liên Minh.

Tần Cửu Ca nghe vậy thì chỉ nhẹ gật đầu, trong nháy mắt hắn đã đến trước mặt của Tiểu Yêu Hậu và nhìn nàng từ trên cao xuống.

Hắn nâng nhẹ cằm của Tiểu Yêu Hậu lên.

Tiểu Yêu Hậu vẫn hơi phản kháng một chút, nàng xoay đầu sang một bên khác, không dám nhìn vào mắt của Tần Cửu Ca.

Viêm Linh Cơ thấy một màn này thì che miệng cười khẽ, nàng nghĩ bản thân có thể chụp lại một tầm rồi viết thành sách.

Tên sách nàng cũng đã nghĩ kỹ rồi: Đạo Tử bá đạo cùng với Tiểu Yêu Hậu của hắn.

“Đừng quên thân phận của ngươi, nếu như ngươi để ta biết ngươi kết giao với bất kỳ nam tử nào khác thì đừng trách ta không nhắc trước, nam tử nào dám kết giao với ngươi thì ngày thứ hai ngươi có thể thấy được thi thể của hắn rồi, biết chưa?”

Câu sau cùng thì hắn đến nói khẽ bên tai của Tiểu Yêu Hậu.

Mặc dù ngữ khí ôn hòa nhưng nội dung lại khiến người khác sợ hãi.

Hiển nhiên Tần Cửu Ca đã xem Tiểu Yêu Hậu làm vật phẩm tư nhân của mình rồi.

Gương mặt lạnh như sương của Tiểu Yêu Hậu hiện càng rét lạnh hơn.

Nàng chuyển đầu sang bên còn lại, hừ lạnh một tiếng, không biết là nàng có nghe lọt lời của Tần Cửu Ca vào tai không.

Bỗng nhiên một âm thanh vang lên.

“Đạo Tử, chuyện ngài phân phó đã hoàn thành rồi, nhóm Thái Thượng Thần Quốc đã sắp xếp xong xuôi, toàn bộ Tinh Thần Tông đã bị trấn sát, chỉ để lại một nữ tử tên Lạc Phi Yên.”

Tần Cửu Ca gật đầu nhẹ, có vài thế lực nhỏ hắn chỉ cần nhớ là đi diệt rồi, không cần tốn quá nhiều thời gian.

Thật ra đối với hắn thì diệt hay không không có quá nhiều ảnh hưởng.

“Sao ngươi còn chưa đi?”

Tần Cửu Ca nhìn Tiểu Yêu Hậu bằng thần sắc bình thản.

Giống như hắn đang ghét bỏ việc Tiểu Yêu Hậu có mặt tại đây vậy.

Ánh mắt của Viêm Linh Cơ cũng nhìn chằm chằm vào Tiểu Yêu Hậu, thần sắc hơi khó hiểu.

Nghe lời của Tần Cửu Ca thì sắc mặt của Tiểu Yêu Hậu lại càng lạnh hơn, nàng lại hừ một tiếng nhưng không nói gì, cả không gian tiếp

tục trầm mặc.

Tần Cửu Ca cười nhạt một cái rồi từ từ lên tiếng nói: “Có phải lão tổ của ngươi sai ngươi ở lại đây phải không? Hoặc nói theo một cách khác thì lão tổ của ngươi muốn ngươi ở bên cạnh ta.”

Lão tổ tông của Yêu Đình này thật sự già mà không kính đó.

Mặt ngoài là để Tiểu Yêu Hậu đích thân tới đây để giải thích mọi chuyện cho Tần Cửu Ca, nhưng bên trong kế hoạch gì thì ai mà biết được?

Nhưng đúng thật, không nói cái khác, ánh mắt của những lão bất tử này thật sự chuẩn.

“Lão tổ nhà ngươi có niềm tin với Tần Tộc ta như thế sao?”

Tần Cửu Ca cuốn một lọn tóc của Tiểu Yêu Hậu rồi đưa lên mũi ngửi một cái rồi tiếp tục nói.

Một mạch của Tiểu Yêu Hậu đã tỏ thái độ rồi, lão tổ tông của Tiểu Yêu Hậu phái nàng tới đây là muốn nói cho hắn biết Yêu Đình bọn hắn nguyện ý đứng về phía của Tiên Cổ Tần Tộc.

Đương nhiên đằng sau việc để Tiểu Yêu Hậu tới còn một tầng ý nghĩa khác, cái này không tiện nói ra nhưng ai nấy đều hiểu.

“Bên cạnh ta còn thiếu một thị nữ xoa chân, trước tiên chiêu mộ ngươi vào thử xem, nếu như biểu hiện của ngươi tốt thì ta có thể giữ lại ngươi ở bên người, nhưng nếu như biểu hiện của ngươi không tốt thì muốn đi đâu thì đi!”

“Dù cho là lão tổ của ngươi hiện thân nói giúp cũng không được.”

Tần Cửu Ca nhìn Tiểu Yêu Hậu một lúc rồi lên tiếng nói.

“Ngươi… Vô sỉ.”

Chương 951: Đại Đế vẫn lạc, thiên địa đồng bi

Nghe những lời này của Tần Cửu Ca thì Tiểu Yêu Hậu nhíu mày, gương mặt ghét bỏ, dù cho là nàng đang mang trọng trách trong người cũng không nhịn được mà mắng Tần Cửu Ca.

Nhưng mà Tần Cửu Ca cũng nói không sai, lão tổ của nàng đã quyết định đặt cược lên người của Tiên Cổ Tần Tộc.

Hơn nữa nguyên nhân chính cho lần đặt cược này chính là Tần Cửu Ca, nhưng với sự quật cường của mình thì nàng sẽ không nói nguyên nhân này ra đâu.

Đỡ phải xem dáng vẻ đắc chí của tên Tần Cửu Ca này.

“Còn đứng đó nhìn nữa sao? Có tay có chân sao không mau đi làm việc đi!”

Tần Cửu Ca lại quay lại vị trí chủ vị trong đại điện rồi lên tiếng.

Trong lúc nhất thời hình ảnh cực kỳ giống tràng cảnh chủ nhân đang răn dạy nữ bộc của mình.

Không khí ở đây lúc này cực kỳ khó chịu, Tiểu Yêu Hậu thậm chí còn sinh ra ý nghĩ kháng lệnh, quay đầu đi một mạch về.

Nhưng sau một hồi suy nghĩ thì nàng chỉ đành hít một hơi thật sâu.

Ánh mắt của nàng nhìn về phía sau lưng của Tần Cửu Ca một cách đạm mạc, cánh tay giơ lên một cách cứng ngắc cùng lạnh nhạt, hiển nhiên Tiểu Yêu Hậu nàng từ xưa tới nay chưa từng phục vụ bất kỳ một ai.

Sau khi vỗ vai cho Tần Cửu Ca vài cái thì nàng nhắm hai mắt lại, khí tức trở nên lạnh lùng, ý tứ nàng muốn biểu đạt cực kỳ rõ ràng.

Ta chỉ làm một chút thôi, không nhiều hơn được.

Đây chính là quật cường sau cùng của nàng, đây cũng chính là ranh giới nàng đặt ra cho bản thân.

Viêm Linh Cơ đứng một bên thì che miệng cười thầm, hai mắt của nàng nhìn Tiểu Yêu Hậu mà lòng thì đáng thương.

Đây không phải là đang ngạo kiều sao?

Qua một đoạn thời gian ngắn thì chắc chắn sẽ ngoan ngoãn dưới chân của công tử ngay.

Nếu như thế lực khác tại Thái Cổ Tiên Vực mà nghe được lời của Tần Cửu Ca thì chắc chắn cả người sẽ ngu luôn.

Tiểu Yêu Hậu của Yêu Đình chính là một vị chí tôn yêu nghiệt của

Yêu Đình, là một Thần Nữ cao cao tại thượng.

Nhưng giờ đây dáng vẻ của nàng giống như một thị nữa bình thường.

Tất cả đều trong rất huyền ảo, khiến cho người khác không thể tin được.

…

Thái Cổ Tiên Vực giờ khắc này chính là một cối xây thịt chân chính ức ức vạn sinh linh liên tục chém giết, thi cốt chất thành núi, có tiếng thét gào của Cổ Tổ, toàn bộ thế lực tại Thái Cổ Tiên Vực đều chú ý vào cuộc chiến này.

Cấm Kỵ Chi Chiến kinh khủng diễn ra đã mấy ngày, toàn bộ thương khung cũng bị sát khí cùng với huyết khí nhuộm thành màu đỏ rực.

Thiên Địa Pháp Tắc hỗn loạn, vết nứt không gian xuất hiện ở khắp nơi như mạng nhện.

Đột nhiên toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực vang lên tiếng rên rỉ.

Đại Đế vẫn lạc, Thiên Địa đồng bi.

Vị Đại Đế đột nhiên vẫn lạc kia khiến cho toàn bộ đạo thống cùng với các Cổ Tộc có mặt trên Thái Cổ Tiên Vực hoảng sợ.

Bọn hắn biết chắc chắn cuộc Cấm Kỵ Chi Chiến này sẽ vô cùng thảm liệt, Đại Đế vẫn lạc là điều sớm hay muộn.

Nhưng bọn hắn không ngờ là nó tới nhanh như thế.

Tin tức bốn Đại Đế của Đạo Thiên Tiên Vực vẫn lạc cách quá xa nên bọn hắn khi nghe thấy cũng không có cảm xúc gì quá lớn, nhưng hiện tại thì khác, có một vị Đại Đế đã vẫn lạc trên chính Thái Cổ Tiên Vực.

“Là Đại Đế của thế lực nào bỏ mình?”

Những sinh linh khác của Thái Cổ Tiên Vực giật mình, hiện tại Cấm Kỵ Chi Chiến mới diễn ra mấy ngày thôi mà.

Bên nào cường đại tới mức giết được một vị Đại Dế thế?

Bỗng nhiên ở Tổ Miếu của Nhân Vương Điện tại Nhân Châu xuất hiện một đạo Thiên Uy vô cùng vô tận, thân ảnh toản ra Huyết Mạch

Chi Lực khiến cho người khác sợ hãi đặt chân lên hư không.

Thân ảnh kia xuất hiện thì khiến cho tất cả người thuộc Nhân Tộc đều như có cảm giác muốn quỳ xuống cúng bái.

“Cho xin Cứu Cực Chí Bảo.”

Vị Đại Đế cảu Nhân Vương Điện này lên tiếng một cách giận dữ.

Vị Đại Đế vẫn lạc vừa rồi chính là Đại Đế của Nhân Vương Điện bọn hắn.

Không ngờ nội tình của Tần Tộc lại có thể đáng sợ tới mức đó, mấy ngày nay không chỉ các Thần Vương đối chiến mà ngay cả những vũ khí hạt nhân như bọn hắn cũng gia nhập chiến trường.

Chỉ do những tồn tại như bọn hắn rất khó chết nên dù giữa Đại Đế và Đại Đế vẫn có chênh lệch nhưng cả hai rất khó giết chết người còn lại.

Nhưng trong giây phút vừa rồi Huyền Đế trở về từ Tần Tộc lại cường thế trấn sát một vị Đại Đế thuộc Nhân Vương Điện.

Khi âm thanh nổi giận kia vừa dứt thì Tổ Địa của Nhân Vương Điện xuất hiện một đạo Đạo Vân không tên, phù văn huyền ảo hiện ra, một cổ khí thế chấn nhiếp nhân tâm hiện.

Dù chỉ nhìn sơ qua thì cũng như muốn trầm luân vào trong đó.

Một cái ấn cổ xưa, tràn ngập khí tức cổ lão hiện lên, khiến người khác không thoát ra được.

Không ít Nhân Tộc tại Nhân Châu vui tới mức run rẩy trước bảo vật này.

Đây chính là chí bảo cứu cực của Nhân Vương Điện, một Thập Đại Cứu Cực Chí Bảo của Thái Cổ Tiên Vực, Nhân Vương Ấn!

Nó được truyền miệng là Nhân Vương Ấn vừa xuất thỉ tất cả Nhân Tộc đều phải thần phục.

Thiên Địa Pháp Tắc cũng bị Nhân Vương Ấn đảo lộn.

“Đây chính là Chí Bảo Cứu Cực của Nhân Vương Điện trong truyền thuyết sao? Đây chính là chí bảo mà sinh linh cứu cực sử dụng, quả nhiên nội tình của Nhân Vương Điện không thiếu một chút nào.

Một vài Thế Lực Cấm Kỵ âm thầm quan sát khi thấy một màn này thì cũng không khỏi ngưng trọng.

Trong trận chiến này thì Nhân Vương Điện biểu hiện ra bản thân là thế lực có nội tình kém nhất, nhưng dù như vậy thì cũng không thể xem thường được.

Một Chí Bảo Cứu Cực nếu như có thể sử dụng tốt thì hoàn toàn có thể lật bàn.

Một vị Đại Đế đỉnh phong tay cầm Chí Bảo Cứu Cực thì đã có thể tự xưng bản thân mình vô địch rồi, không người nào có thể chống lại được!

Dù cho là Huyền Đế, người được mệnh danh là đã chạm tới được ngưỡng cửa kia cũng không thể địch nổi một vị Đại Đế đỉnh phong tay cầm Chí Bảo Cứu Cực.

Quả nhiên, một khắc sau thì vị Đại Đế của Nhân Vương Điện này tay cầm Nhân Vương Ấn trấn áp về phía vũ trụ mênh mông.

Chương 952: Hỗn Độn Xích

Ầm ầm!

Toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực đều cảm nhận được uy năng kinh khủng đến từ Nhân Vương Ấn, uy năng đó kinh chấn toàn bộ Cửu Thiên Thập Địa.

Một khắc sau thì Huyền Đế – Người vừa mới giết chết một Đại Đế của Nhân Vương Điện – Ho khan một tiếng, hắn cố gắng để không hộc máu.

Hiển nhiên dù là thực lực cường đại như Huyền Đế thì cũng thua một vị Đại Đế đỉnh phong cầm trong tay Chí Bảo Cứu Cực như Nhân Vương Ấn, một đòn vừa rồi rõ ràng đã khiến cho hắn bị tổn thương.

Dù cố gắng nhịn nhưng khóe miệng của hắn cũng chảy xuống một ít máu tươi, số máu tươi này đè chết một vài sinh linh xấu số.

“Hừ, các ngươi đừng nghĩ chỉ một mình cách ngươi có Chí Bảo Cứu Cực, giờ ta sẽ cho các ngươi thấy cái gì mới gọi là nội tình chân chính, một đám nhà quê.”

Huyền Đế lau máu tươi trên khóe miệng, thần sắc hơi có vẻ dữ tợn.

Hắn đưa tay tìm tòi trong Tổ Địa của Tần Tộc một lát, lập tức toàn bộ Thần Châu mênh mông bị vô tận Hỗn Độn Mê Vũ bao phủ.

Trong sương mù kia dần dần xuất hiện một hình ảnh cây thước đang phiêu phù giữa không trung.

So nội tình sao? Nếu như so nội tình thì từ trước tới nay Tiên Cổ Tần Tộc ta sợ ai?

Cây thước kia phiêu phù trên không trung của Thần Châu mênh mông, xung quanh nó là Hỗn Độn Mê Vụ.

“Đây chính là Hỗn Độn Xích sao?”

Những lão quái vật đang quan sát đương nhiên sẽ không bỏ qua một màn này rồi, khi bọn hắn thấy cây thước này thì trong mắt hiện đầy vẻ hoảng sợ.

“Không ngờ Hỗn Độn Xích lại nằm trong tay của Tiên Cổ Tần Tộc.”

Có nhiều người trong bọn hắn đã tưởng rằng Hỗn Độn Xích đã bị lạc sâu trong tinh không từ lâu rồi, không ngờ nó lại nằm trong tay của Tiên Cổ Tần Tộc.

Trong truyền thuyết thì tại Thái Cổ Tiên Vực có tới tận Thập Đại Chí Bảo của sinh linh cứu cực, Hỗn Độn Xích chính là một trong số đó, thậm chí nó còn đứng top ba trong bảng xếp hạng nữa.

Cực kỳ kinh khủng.

Mà Nhân Vương Ấn của Nhân Vương Điện thì ngược lại, mặc dù nói trong đó ẩn chứa Khí Vận của Nhân Tộc trên khắp chư thiên nhưng thanh danh của nó thấp hơn Hỗn Độn Xích rất nhiều.

Hỗn Độn Xích phiêu phù trên không trung rồi bay tới phía trước của Huyền Đế.

Hỗn Độn Khí Tức vô cùng vô tận tràn ngập khắp nơi, Huyền Đế cười hắc hắc rồi đi tới trước mặt Hỗn Độn Xích rồi cầm lấy nó, áp thẳng xuống Nhân Vương Điện.

Bất kỳ nơi nào mà Hỗn Độn Xích đi qua thì đều dẫn tới hư không sụp đổ, không gian vặn vẹo, giống như không có gì có thể chịu nổi dù chỉ là một đòn của cây thước này.

Huyền Đế sau khi cầm Hỗn Độn Xích trong tay thì lại trở nên hào tình vạn trượng, hắn muốn lên nói nói một mình ta là có thể chấp

hết các ngươi rồi!

Nhưng sau khi nghĩ lại thì Huyền Đế mới nhớ ra trong Hoàng Tộc Liên Minh cũng có Đại Đế gần ngang bằng cảnh giới với hắn.

Thế nên hắn mới từ bỏ ý nghĩ mê người kia.

Chỉ khi có đủ thực lực thì mới có thể trang bức được, nếu không thì chỉ có nước bị đánh mặt mà thôi.

Khí tức kinh khủng tràn ra khắp nơi trong tinh không, mênh mông vô cùng vô tận.

Vô số ngôi sao bạo tạc dưới một thước này, hư không sinh ra vết nứt như mạng nhện, lít nha lít nhít.

Đại Đế của Nhân Vương Điện thấy cảnh này thì không khỏi lộ ra vẻ mặt khó coi.

Ban đầu chiến lực của Huyền Đế đã mạnh hơn hắn không ít rồi, hiện tại Chí Bảo Cứu Cực mà y cầm còn mạnh hơn hắn nữa.

Nhưng mà đã quyết định đánh thì phải đánh tới cùng, không liều thì ai biết ai mạnh hơn ai được?

Trên đỉnh đầu của Đại Đế Nhân Vương Điện xuất hiện Nhân Vương Ấn, chỉ một thoáng thôi thì hắn đã quyết định đánh thẳng về phía Huyền Đế đang bay xuống.

Oanh!

Mặc dù tên tuổi của Hỗn Độn Xích lớn hơn Nhân Vương Ấn nhưng dù sao Nhân Vương Ấn cũng là thứ hội tụ vô số khí vận của tất cả Nhân Tộc trong Chư Thiên, chỉ cần không phải là Đạo Tôn Chi Binh thì Nhân Vương Ấn có thể lấy cứng đối cứng tất cả những Chí Bảo khác.

Dư uy của cả hai đòn tấn công khiến cho hơn vạn hành tinh sụp đổ.

Dưới một kích này thì Hỗn Độn Xích không có phản ứng gì, nhưng quang mang mà Nhân Vương Ấn tỏ ra thì lại ảm đảm đi mấy phần.

Huyền Đế khi thấy mình chiếm thế thượng phong thì cười lên ha hả, hắn cầm Hỗn Độn Xích trong tay rồi đánh cho Đại Đế Nhân Vương Điện liên tục bại lui, xem ra nếu không phải nhờ Nhân Vương Ấn hỗ trợ thì Đại Đế của Nhân Vương Điện chắc chắn sẽ bị đánh thành trọng thương.

Huyền Đế tiếp tục đuổi đánh Đại Đế của Nhân Vương Điện giống như đuổi đánh chó vậy, cuộc chiến của cả hai khiến cho toàn bộ không gian như muốn nổ tung, tất cả ngôi sao có khoảng cách hơi gần đều bị vạ lây.

Phốc phốc!

Đại Đế của Nhân Vương Điện phun một ngụm máu tươi ra, ánh mắt của hắn dữ tợn hơn bao giờ hết, chiến lực của Huyền Đế Tần Tộc quả nhiên là quá đáng sợ.

Đây là nhân vật đã vượt mặt Đại Đế đỉnh phong.

Lúc này Huyền Đế lại đánh một thước tới, nhưng lần này đòn tấn công của hắn đã bị một thanh Thần Thương bộc đầy hỏa diễm ngăn lại.

Thần Viêm vô cùng vô tận hạn chế đường tấn công của Huyền Đế.

“Đây chính là vị Đại Đế vô địch của Thái Dương Thần Sơn, Dương Đế!”

Không ngờ hắn vẫn còn có mặt trong Cửu Đại Tiên Vực.”

Những lão bất tử từ bốn phương tám hướng khi thấy thân ảnh vừa ngăn chặn đòn tấn công dùm Đại Đế Nhân Vương Điện thì đều kinh hô, ai nấy đều hít một hơi thật sau rồi chấn động.

Khi nghe được tin tức Thái Dương Thần Sơn bị diệt thì ngay lập tức bọn hắn nghĩ ngay tới trường hợp Dương Đế chắc chắn không có mặt ở trong Cửu Đại Tiên Vực, hoặc y đang ngủ say.

Dù sao cuộc đời của vị Dương Đế Thái Dương Thần Sơn này chính là một truyền kỳ sống, có thể nói uy danh của hắn hiển hách, dù trong Cửu Đại Tiên Vực thì người ta đã lấy hắn so sánh với Huyền Đế của Tiên Cổ Tần Tộc.

Không ngờ hắn vẫn còn có mặt trong Cửu Đại Tiên Vực.

“Lần này sợ rằng Tần Tộc có phiền toái rồi!”

Chương 953: Tần Tộc... Khó

Không ít tồn tại cổ lão hiện ra vẻ ngưng trọng, những Đại Đế giống như Huyền Đế cùng với Dương Đế của Thái Dương Thần Sơn thì đã

vượt xa những Đại Đế khác, đều là tồn tại đụng chạm tới được cảnh giới kia.

Hơn nữa theo lời đồn thì khi Dương Đế bước vào cảnh giới Đại Đế thì số thiên mệnh hắn gánh chịu không thua kém gì Huyền Đế của Tần Tộc.

“Hiện ngươi thân cô thế cô, ngươi có thể làm được gì chứ?”

Dương Đế tỏa ra Thái Dương Thần Viêm khắp người, tuy nhìn bộ dạng rất bình tĩnh nhưng ta có thể thấy sát ý của y đầy trong lời nói.

Thực lực của Huyền Đế Tần Tộc rất cường đại, y không dám khẩu xuất cuồng ngôn là sẽ đánh giết Huyền Đế, nhưng y hoàn toàn có thể kéo chân được hắn, dù sao cả hai đều là Đại Đế đụng chạm tới cảnh giới kia.

Mà bên phía bọn hắn thì ngoại trừ Dương Đế thì vẫn còn các Đại Đế khác có thực lực ngang với Huyền Đế, mấy ngày nay tất cả đều đã thức tỉnh hết rồi.

“Ra đi, ta biết trong các Đạo Thống các ngươi đều có những tồn tại giống ta.”

Dương Đế đứng trên hư không rồi nhìn về phía Nhân Vương Điện, Loạn Cổ Hoàng Tộc, Cấm Kỵ Pháp Tộc rồi lên tiếng.

Những người như ta mà Dương Đế vừa nói đương nhiên không phải là những Đại Đế bình thường, Dương Đế đang muốn nói về những Đại Đế đã chạm được tới cánh cửa kia, có thực lực vượt xa những Đại Đế bình thường.

Lời của Thương Đế vừa dứt thì Nhân Vương Điện, Loạn Cổ Hoàng Tộc, Cấm Kỵ Pháp Tộc đều sầm mặt lại nhưng tất cả đều bóp nát một thứ gì đó với không chút do dự nào.

Trong nháy mắt thì toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực tràn đầy Đế Đạo Pháp Tắc, Thiên Địa quy tắc cũng trở nên vặn vẹo.

Tại một nơi cực kỳ sâu trong Tổ Miếu của Nhân Vương Điện xuất hiện một âm thanh như địa chấn, một vị thân ảnh tuy thân thể khô quắt nhưng Huyết Mạch Chi Lực lại cao một cách đáng sợ đang từ từ thức tỉnh lại.

“Ai, ai đang chọc giận Nhân Vương Điện ta.”

Đại Đế của Loạn Cổ Hoàng Tộc cũng bóp nát một thứ gì đó, sau đó thì sâu trong Tổ Địa của Loạn Cổ Hoàng Tộc cũng xuất hiện một tồn tại tỏa ra Hoàng Đạo Khí Tức mênh mông vô tận, cuốn sạch toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực.

Tại Tổ Địa của Cấm Kỵ Pháp Tộc cũng diễn ra chuyện tương tự, cả ba đều có nhân vật như Huyền Đế thức tỉnh.

"Những khí tức này… Má nó, tất cả đều là những tồn tại giống như Huyền Đế."

Cảm nhận được vô số khí tức khủng bố đang phun trào trên khắp Thái Cổ Tiên Vực thì tất cả Cổ Tổ tứ phương đều tê hết cả da đầu.

Nhân vật như Huyền Đế chắc chắn là tồn tại mạnh nhất dưới sinh linh cứu cực rồi, Đại Đế bình thường gần như không thể so sánh được với bọn hắn.

Chỉ cần nghe qua chiến tích gần đây của Huyền Đế là biết, một mình Huyền Đế thôi cũng đã chiến Tứ Đế, một vị trong đó còn là Đại Đế đỉnh phong.

Dù bốn vị Đại Đế kia không gánh chịu quá nhiều Thiên Mệnh nhưng cũng đủ để chứng minh Huyền Đế cường đại ra sao.

Những tồn tại đáng sợ kia vừa thức tỉnh thì liền nhanh chóng bay lên tinh không.

"Kia chính là một Đại Đế truyền kỳ của Hoàng Tộc, Hằng Hoàng Đại Đế, trong lời đồn thì hắn chính là một Đại Đế chạm được tới đẳng cấp kia."

"Huyền Vương Đại Đế của Nhân Vương Điện, má… Đáng sợ thật, tồn tại dạng này trấn thủ, không hổ là Tổ Miếu của Chư Thần Nhân Tộc."

"Vô Thiên Đại Đế của Cấm Kỵ Pháp Tộc, hiện ở đây đã có tới bốn vị Đại Đế giống với Huyền Đế rồi, Tần Tộc… Khó!"

Khi Dương Đế cùng với những Đại Đế ngang với Huyền Đế xuất hiện thì thanh âm kinh hãi vang lên bốn phía.

Hoàng Tộc Liên Minh đã xuất hiện bốn vị Đại Đế chạm tới cảnh cửa sinh linh cứu cực rồi, trừ phi Tần Tộc mời một sinh linh cứu cực ra thì mới có thể lật bàn được.

Nhưng Hoàng Tộc Liên Minh chắc chắn sẽ có không ít sinh linh cứu

cực, nếu không thì bọn hắn sẽ không dám xuất thủ với Tiên Cổ Tần Tộc, thế lực rõ ràng là có sinh linh cứu cực.

Nếu như Tần Tộc điều động lão tổ dạng đó thì chắc chắn bọn hắn cũng sẽ phụng bồi.

Lúc đó thì Tiên Cổ Tần Tộc sẽ làm gì nữa?

“Bốn Đại Đế đã chạm tới lĩnh vực cứu cực, nếu như trong Tần Tộc không có bất kỳ Đại Đế nào sánh ngang được với Huyền Đế thì khi này bọn hắn sẽ phải phái sinh linh cứu cực ra.”

Những lão quái vật xem náo nhiệt ở xung quanh bắt đầu bàn luận.

Tới tận hiện tại thì bất kỳ nội tình nào của Tiên Cổ Tần Tộc bày ra đều khiến cho bọn hắn mở rộng tầm mắt.

Theo lý thì Hoàng Tộc Liên Minh có nhiều Thế Lực Cấm Kỵ như thế liên hợp lại thì Tần Tộc phải là bên thua mới đúng chứ, số lượng Đại Đế của cả hai phải chênh lệch dữ lắm!

Dù cho dù số lượng không chênh lệch tới mức áp chế hoàn toàn nhưng chắc chắn sẽ nhiều hơn Tiên Cổ Tần Tộc.

Nhưng trong toàn bộ cuộc chiến này thì Hoàng Tộc Liên Minh chưa bao giờ chiếm ưu thế số lượng trước Tiên Cổ Tần Tộc cả.

Chương 954: Dù sao cũng hơi nhiều

Đương nhiên tình hình hiện tại thì khi thấy Huyền Đế đối mặt với bốn tôn Đại Đế ngang ngửa mình bọn hắn nghĩ chắc chắn Tần Tộc sẽ phía sinh linh cứu cực ra để cứu nguy.

Sau đó là cuộc chiến giữa những sinh linh cứu cực.

Tuy nhiên điều đó vẫn không vãn hồi lại được chênh lệch giữa Đại Đế, trừ phi số lượng tiên tổ Cứu Cực của Tần Tộc vượt lên trên số lượng sinh linh cứu cực của Hoàng Tộc Liên Minh.

Dương Thần cầm Thái Dương Thần Dương trong tay rồi nheo mắt lại, bọn hắn suy đoán trong Tiên Cổ Tần Tộc hẳn là vẫn còn một vị Đại Đế có chiến lực ngang với Huyền Đế nữa.

Dù sao nội tình của Tiên Cổ Tần Tộc từ trước tới nay cực kỳ khủng bố, có thể xuất hiện thêm một vị Đại Đế giống như bọn hắn nữa cũng là một điều dễ hiểu.

Nhưng ở đây có tới bốn tôn Đại Đế đụng chạm tới lĩnh vực sinh linh cứu cực.

Hiện tại Dương Đế đã làm xong chuẩn bị triệu hoán Tiên Tổ giáng lâm rồi, nếu như Tiên Cổ Tần Tộc xuất hiện sinh cứu cực thì hắn không ngại mở đầu một trận chém giết giữa sinh linh cứu cực, bọn hắn chỉ cần chuyên tâm đối chiến với Đại Đế của Tần Tộc là được rồi.

Nhưng mà Huyền Đế hiện tại vẫn lộ ra bộ dạng khoan thai, trên mặt hoàn toàn không có vẻ kinh hoàng nào khi thấy một màn này, giống như tất cả đều đã nằm trong dự tính cả rồi.

“Các ngươi nói sao? Ai nói cho các ngươi biết Bản Đế là Đại Đế mạnh nhất của Tần Tộc thế? Không nói dối với các ngươi làm gì, trong tộc thì ta chỉ đứng hàng thứ…”

Nói tới đây thì Huyền Đế bắt đầu giơ tay lên đếm số, mỗi khi đếm một số thì nụ cười trên mặt hắn càng sáng lạn hơn vài phần.

“Bản Đế đếm một hồi cũng không biết rõ Bản Đế đứng thứ bao nhiêu trong tộc nữa, dù sao cũng có hơi nhiều…”

Gương mặt của Huyền Đế hiện tại sáng lạn như mặt trời, điều này khiến cho vô số lão quái vật ở xung quanh hoảng sợ không thôi.

Không lẽ Tiên Cổ Tần Tộc còn có nhiều hơn hai Đại Đế giống Huyền Đế sao?

“Đám lão già các ngươi đừng đứng đó nhìn nữa, nhanh chóng hiện thân đi, nếu không thì ta báo cáo lên Tiên Tổ, đến lúc đó Tiên Tổ cầm Hỗn Độn Xích đánh cái mông của các ngươi thì đừng trách ta.”

Huyền Đế cười ha hả rồi lên tiếng nói tiếp.

Một mình hắn thật sự không thể đối phó được với bốn người Dương Đế, dù sao đó cũng là bốn Đại Đế chạm tới lĩnh vực sinh linh cứu cực.

Nhưng ai mà không biết gọi người chứ?

Ngay lúc này trong một Cấm Địa tại Tinh Thần Giới của Tiên Cổ Tần

Tộc, sinh linh của Tinh Thần Giới này ai nấy đều bị tòa Cấm Địa kia kinh khủng tới bậc nào, hằng năm trong đó đều sẽ tỏa một khí tức vô danh, khiến cho không ai dám nhìn trộm.

Đã có không ít sinh linh của giới này ầm ỉ xem không biết trong đó là thứ gì, có người đoán rằng trong đó là một tồn tại với thực lực cực kỳ đáng sợ, nhưng cũng có người suy đoán rằng trong đó là Chí Bảo, Đại Dược, nhưng không ai biết tình hình cụ thể cả.

Tuy nhiên sâu trong Cấm Địa kia khi này lại vang lên tiếng thở dài.

“Vì sao luôn có người không biết tự lượng sức mình vậy?”

Tình huống thế này diễn ra trên nhiều Tinh Thần Giới cùng một lúc, ai cũng không ngờ những lão bất tử của Tần Tộc lại thích giấu mình trong những Tinh Thần Giới như thế này.

Một lát sau thì trên tinh không của Thái Cổ Tiên Vực xuất hiện một vài khí tức chậm rãi.

Trong đó có một khí tức hơi có vẻ táo bại, người còn chưa tới mà tấn công đã dính Dương Đế rồi.

“Dám xuất thủ với Tiên Cổ Tần Tộc ta, thật sự là không biết chữ chết viết như thế nào mà.”

Trên tinh không của Thái Cổ Tiên Vực xuất hiện mênh mông vô tận Đế Đạo thần uy, hư không sôi trào, hỗn độn hỗn loạn.

Đối mặt với một chưởng bất thình lình như thế này thì toàn bộ người của Hoàng Tộc Liên Minh thay đổi sắc mặt.

Đặc biệt là Dương Đế của Thái Dương Thần Sơn, bởi vì một chưởng kia bay thẳng tới người hắn.

Dương Đế hừ lạnh một tiếng rồi vung vẩy Thái Dương Thần Thương trong tay ra, Thần Viêm cực nóng xuất hiện, đốt cháy vạn vật, hư không bắt đầu vặn vẹo.

Thần Viêm của Dương Đế đối đầu với một chưởng của tồn tại thần bí kia.,

Vào thời khắc này năng lượng to lớn tỏa ra khắp tinh không, thiên địa như muốn sụp đổ.

Dương Đế của Thái Dương Thần Sơn lùi về sau mấy bước, sâu trong con ngươi hiện rõ vẻ ngưng trọng.

Một kích này này Thần Viêm đầy trời của Dương Đế đã tiêu tán trong không trung, nhưng một chưởng kia vẫn còn tồn tại, nó vẫn đánh thẳng về hướng của Dương Đế.

Y thấy thế thì nhanh chóng đánh ra một đạo Thái Dương Thần Viêm nữa mới có thể đánh tan một chưởng kia.

“Cái này là… Tần Tộc còn cất giấu át chủ bài gì nữa?”

Có lão bất tử của Cổ Tộc Đạo Thống hỏi một cách nghi vấn.

Xem ra Tiên Cổ Tần Tộc vẫn còn Đại Đế ngang cấp với Huyền Đế.

Nhưng sẽ là ai chứ?

Phải biết dù là Đại Đế phổ thông đều là một tồn tại mấy kỷ nguyên đều khó mà xuất hiện.

Huống chi là Đại Đế cấp bậc như Huyền Đế.

Bao nhiêu Đại Đế mới có thể xuất hiện một vị có khả năng chạm tới cảnh cửa cứu cực?

“Chí Tôn Đế của Tần Tộc.”

Chương 955: Chưa ai dám khiêu khích Tiên Cổ Tần Tộc như thế

Một thanh âm tang thương vang lên giữa tinh không.

Nghe tới đây thì một vài Đại Đế ở niên đại xa xưa chau mày suy nghĩ, vẻ mặt trầm tư.

Nhưng không cần quá nhiều thời gian, chỉ một lúc thì đã có người nhớ ra rốt cuộc người vừa xuất thủ đánh Dương Đế là ai.

“Là hắn, Chí Tôn Đế, nhưng không phải năm đó lời đồn nói hắn đã tọa hóa, thân hóa Đại Đạo rồi sao?”

Một vài lão bất tử biết về danh hào của Chí Tôn Đế lộ ra vẻ mặt giật mình, ánh mắt ngưng trọng, ở thời kỳ xa xưa trước đây thì trong Tiên Cổ Tần Tộc có một vị Đạo Tử hoành không xuất thế, hắn phong hoa tuyệt đại, như ánh mặt trời nắng gắt nên mới có tên là Chí Tôn, gọi là Tần Chí Tôn.

Tại thời đại của Tần Chí Tôn thì hắn chính là Chí Tôn của mọi thứ, là một tồn tại vô song chí tôn.

Nhưng đáng tiếc là trời cao đố kỵ anh tài, người ta nói rằng Tần Chí Tôn đã chết dưới Đại Đế Chi Kiếp, thân hóa Đại Đạo.

Ngay cả Tiên Cổ Tần Tộc khi đó cũng tuyên truyền như vậy.

Nhưng mà hiện nay…

Bọn hắn chỉ muốn nói một câu với Tần Tộc, các ngươi thật sự quá âm độc!

Tộc nhân không chết mà ngươi lại tuyên bố bên ngoài là hắn đã chết.

Tất cả các Đạo Thống đang âm thầm quan sát cũng lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Tiên Cổ Tần Tộc liên tục tế ra nội tình của bản thân, điều này khiến cho tất cả mọi người cảm thấy được áp bách.

Dù sao không ai biết được đây có phải là nội tình duy nhất của Tần Tộc hay không.

“Đã qua bao nhiêu năm rồi, chưa có ai dám khiêu khích Tiên Cổ Tần Tộc ta như bây giờ, các ngươi là nhóm đầu tiên!”

Vừa dứt lời thì lập tức có ba tên Đại Đế tỏa ra khí tức không thua gì Huyền Đế xuất hiện.

“Bốn vị Đại Đế chạm tới lĩnh vực sinh linh cứu cực, má…”

Cảm thụ được khí thế không kém gì Huyền Đế trên người của ba vị Đại Đế này khiến cho da đầu của tất cả mọi người đều run lên.

Trong mắt hiện rõ vẻ hoảng sợ.

Hoàng Tộc Liên Minh phải tập hợp tới bốn Thế Lực Cấm Kỵ mới moi ra được bốn Đại Đế chạm tới lĩnh vực sinh linh cấm kỵ, nhưng hiện nay Tiên Cổ Tần Tộc chỉ dùng tới sức mạnh của bản thân thôi mà đã tập hợp được đủ bốn người!

Không ai là không ngạc nhiên và giật mình.

Những Đại Đế của Hoàng Tộc Liên Minh khi thấy cảnh này thì sắc mặt cũng trở nên khó coi.

Trước kia bọn hắn đoán chừng Tần Tộc chỉ có thêm một vị Đại Đế cấp bậc Huyền Đế đã là quá lắm rồi.

Nhưng hiện tại không chỉ một vị Đại Đế chạm tới lĩnh vực sinh linh cứu cực xuất hiện.

Mà là ba vị!

Số lượng của cả hai bên đã ngang bằng nhau!

Hơn nữa một bên là dùng lực lượng của bốn phe, một bên chỉ với nhất tộc chi lực.

Dương Thần hít một hơi thật sâu rồi tiếp tục lên tiếng một cách trầm ổn: “Vội cái gì, bọn hắn có bốn vị Đại Đế thì chúng ta cũng có bốn, không cần sợ bọn hắn.”

Lời vừa dứt thì Hoàng Tộc Liên Minh cảm thấy an ổn hơn không ít, đúng thế, dù sao cả hai bên đều có số lượng bằng nhau, không cần phải sợ đối phương làm gì.

Nhưng một khắc sau thì một âm thanh như vừa tỉnh ngủ vang lên giữa phiến tinh không này.

“Già, già thật rồi, đi đứng cũng không lưu loát, không thể đuổi kịp những người trẻ tuổi các ngươi, nhưng mà hắn vẫn còn có người còn chậm hơn cả ta nữa, ha ha!”

Sau khi âm thanh như vừa rời khỏi giường này dứt thì lập tức có một âm thanh khác vang lên giữa tinh không, mang theo gợn sóng vô tận.

“Những tên thanh niên các ngươi chạy thật nhanh, ha ha ha, các ngươi khiễn lão… Lão muội ta dí theo cũng dí không kịp!”

m thanh này nghe cực kỳ vũ mị, khiến cho người khác vừa nghe liền thấy tê cả da đầu lại.

Nếu như ở một tình huống khác thì chắc chắn sẽ có người xem đây là một thiếu nữ mới trưởng thành.

Thanh âm của nàng giống như là nước sạch ở trong sa mạc vậy, khiến lòng người cảm thấy ngọt ngào.

Nhưng hiện tại thì không ai dám xem đây là thanh âm của một thiếu nữ mười tám tuổi nữa.

Khi nghe thấy thanh âm này thì bọn hắn chỉ cảm thấy cơ thể cứng ngắc!

Dù là thân thể của lão tổ Thần Vương Cảnh cũng cứng lại.

Tồn tại như thế này sao có thể là thiếu nữ mười tám được chứ!

Không cần hoài nghi chút nào, đây tuyệt đối là một lão yêu bà không biết đã sống qua bao nhiêu năm rồi.

Khi âm thanh kia vừa dứt thì xuất hiện chín con Hỏa Hoàng đang bay tới, đằng sau chúng là một tòa cung điện khá nhỏ, âm thanh tựa như thiếu nữ trẻ tuổi khi nãy được truyền ra từ trong tòa cung điện nhỏ này.

Bỗng nhiên cửa của tòa cung điện này từ từ mở ra, một nữ tử có dung mạo tuyệt mỹ, thân thể yểu điệu, thân mặc một bộ đồ đỏ bước ra, nàng sở hữu một cặp Mị Nhãn, da thịt căng mịn và hai đùi thon dài.

Bất kỳ ai nhìn qua cũng sẽ trầm luân vào sắc đẹp của nàng mà không thể dứt ra được.

Nữ tử tuyệt mỹ này nhìn về phía Hoàng Tộc Liên Minh rồi cười nói tiếp: “Nếu như đã tới rồi thì đừng đi làm gì.”

m thanh từ tốn tê tê, khiến cho người khác cảm nhận được ôn nhu vô cùng.

Chương 956: Các ngươi phải biến mất khỏi thế gian

Nhưng khi chúng lọt vào tai của những Đại Đế Hoàng Tộc Liên Minh thì lập tức xù lông, con ngươi co chặt.

Trong lòng bọn hắn bắt đầu cảm thấy sợ, sợ tới mức không thể ức chế được.

Bởi vì hai người vừa tới này chính là hai vị Đại Đế đã chạm tới lĩnh vực sinh linh cứu cực như bọn hắn.

Hiện tại bọn hắn đã biết rõ vì sao khi nãy Huyền Đế nói hắn cũng không biết thực lực của hắn xếp hạng thứ mấy trong tộc nữa.

Thêm Huyền Đế thì hiện đã có sáu vị Đại Đế sờ đến được ngưỡng cửa sinh linh cứu cực của Tần Tộc ở đây.

Ở phía Tổ Địa của Tần Tộc xuất hiện một luồng Thần Mang nồng đậm phóng lên tận trời, nó khiến toàn bộ Thần Châu đều bị quang mang bao phủ.

“Thật thú vị, ban đầu ta đang muốn mộng du chư thiên, không ngờ lại bị những thằng oắt con nhà ngươi đánh thức, thật là mất hứng!”

Hai cổ quan tài trong Tổ Địa đã có dấu hiệu buông lỏng, sau đó có hai đôi bàn tay giơ lên từ trong hai cổ quan tài đó.

“Lão gia hỏa, ngươi cũng tỉnh à?”

Thanh âm chứa đầy tang thương cổ lão, giống như người này đã trải qua vô số năm tháng rồi.

“Đúng vậy, đi ra nhìn mặt trời một chút, đời này sợ rằng ta không thể tiến vào được cảnh giới sinh linh cứu cực rồi, chỉ có thể đóng góp công sức cho Tần Tộc mà thôi.”

m thanh còn lại thì mang theo vẻ cô đơn khó tả, mặc dù hắn đã sớm biết bản thân không thể đạp được vào cảnh giới kia nhưng khi trực tiếp nói ra thì vẫn rất khó chịu.

“Nhìn ra được là được rồi, cứ sống như vậy đi, dù sao cũng không chết được, ha ha ha!”

“Ta thì muốn nhìn xem thử một chút là ai dám xuất thủ đối phó với Tiên Cổ Tần Tộc chúng ta.”

Sau đó người này tiếp tục lên tiếng, trong lời nói mang theo sát ý ngập trời.

Hai đạo Đế Mang tuôn ra từ trong Tổ Địa Tần Tộc, trong chốc lát bọn hắn đã phóng lên vũ trụ mênh mông, Thiên Địa Quy Tắc như phải cải biến vì hai người bọn hắn.

“Lão tổ!”

Sau khi thấy hai lão giả này xuất hiện trên tinh không thì tất cả các Đại Đế của Tần Tộc, kể cả nữ nhân tuyệt mỹ hay là ba vị Đại Đế vừa tới đều cúi đầu cung kính kêu lên.

Ngay cả Huyền Đế ban đầu cười đùa tý tửng nay cũng phải thu thập quần áo đoan trang rồi quay sang xá một cái trước hai vị lão tổ này.

Có lẽ thực lực của hai vị lão tổ này không phải là mạnh nhất trong số bọn hắn.

Nhưng hai người này tuyệt đối là người có tư lịch cổ xưa nhất, là tồn tại loại dù ở thời đại Tiên Cổ cũng có bối phận cực kỳ cao.

Sau khi hai vị Đại Đế bối phận cực kỳ cao này của Tần Tộc xuất hiện thì toàn bộ tinh không đều yên tĩnh lại.

Không còn bất kỳ âm thanh nào vang lên.

“Tần Tộc… Sao có thể…”

Một âm thanh khàn khàn phá vỡ sự yên tĩnh của nơi này, người lên tiếng chính là một vị Đại Đế của Hoàng Tộc, nhưng giờ phút này dù là tâm cảnh của Đại Đế thì y cũng phải rùng mình trước cảnh tượng trước mắt.

Hắn không ngờ được rằng Tiên Cổ Tần Tộc được nói là có nội tình ngang với Loạn Cổ Hoàng Tộc hắn lại có thực lực mạnh mẽ tới mức này.

Xem ra vô số năm nay chỉ là Tần Tộc không thèm quan tâm tới bọn hắn mà thôi.

Ngay cả Huyền Vương Đại Đế, người có lẽ là trầm ổn nhất trong đây cũng không khỏi lộ ra thần sắc phiền não.

Xung quanh phiến tinh không này không ngừng vang lên âm thanh thở sâu, có người thậm chí còn choáng váng khi thấy cảnh này, không dám tin vào mắt mình, đừng nói là sinh linh cứu cực, ngay cả số lượng Đại Đế trong tộc thì Tần Tộc hoàn toàn vượt xa tất cả Đạo Thống tại Thái Cổ Tiên Vực này.

“Nếu như đã dám xuất thủ với Tiên Cổ Tần Tộc ta thì ta không cần biết các ngươi là vì lý do gì, sau này các ngươi đều phải biến mất khỏi thế gian.”

Một trong hai vị lão tổ của Tần Tộc lên tiếng.

Những lời này rét lạnh tới cực hạn, khiến cho tất cả những người xung quanh không nhịn được mà rùng mình một cái.

Khi vị lão tổ Tần Tộc này vừa dứt lời thì toàn bộ thiên địa chấn động, thương khung như muốn sập xuống.

Dù là Tinh Thần Giới ở gần cũng có dấu hiệu rơi rụng.

Vị lão tổ Tần Tộc này đưa tay ra rồi đánh một chưởng về phía của một vị Đại Đế của Hoàng Tộc Liên Minh.

“Hừ!”

Thấy lão tổ Tần Tộc vỗ một chưởng về phía Đại Đế của Loạn Cổ Hoàng Tộc thì sắc mặt của mọi người càng đen hơn nữa, nhất là Hằng Hoàng Đại Đế.

Hắn không thể trơ mắt nhìn Đại Đế của Hoàng Tộc bị trấn áp.

Hắn cũng tung ra một chưởng, thiên địa như muốn sụp đổ khi hai đòn tấn công va vào nhau.

Sau một đòn này thì lão tổ Tần Tộc không có phản ứng gì, trái lại vị Hằng Hoàng Đại Đế của Loạn Cổ Hoàng Tộc kia nay đã khí tức hỗn loạn.

Chương 957: Chắc chắn sẽ thua

Cảm nhận được uy năng của đòn tấn công khi nãy thì dù cho Dương Đế của Thái Dương Thần Sơn cũng trở nên ngưng trọng.

Mặc dù hắn cũng là một Đại Đế chạm tới cảnh cửa của sinh linh cứu cực nhưng hắn cảm giác được thực lực của bản thân hoàn toàn kém vị lão tổ Tần Tộc này.

Tu vi của lão tổ Tần Tộc này chắc chắn là thâm hậu hơn hắn không ít lần.

Nhưng Đại Đế Tần Tộc khi thấy lão tổ nhà mình xuất thủ thì cũng nhanh chóng ra tay, ai nấy đều tìm đối tượng để bản thân chém giết.

Nhất thời tinh không xuất hiện năng lượng ba động to lớn cực kỳ kinh khủng, cho dù chỉ là một dư uy nhỏ cũng đủ để khiến cho vô số

hành tinh vỡ tung, đủ để diệt thế.

Tình huống hiện tại khiến cho toàn bộ Đại Đế chạm tới ngưỡng cửa sinh linh cứu cực cực kỳ khó chịu, dù cho một chọi một bọn hắn có khi còn không phải là đối thủ của những tên Tần Tộc kia chứ đừng nói là bị hội đồng như bây giờ.

Vô số Đại Thuật bay ngập trời, Đế Pháp được sử dụng liên tục, Kỷ Nguyên Chi Thuật cũng xuất hiện không thiếu, vô số bạo phát ra uy lực của mình giữa vũ trụ mênh mông, không gian to lớn xuất hiện vô số vết rách,

Hiện tại ai cũng biết được một việc đó chính là Tiên Cổ Tần Tộc sớm muộn gì cũng sẽ thắng mà thôi.

Đội hình này thì ai còn có thể đánh thắng được Tiên Cổ Tần Tộc nữa chứ?

Trừ phi đám người Thái Dương Thần Sơn triệu hồi lão tổ cứu cực của bọn hắn, nếu không thì không có bất kỳ cơ hội lật bàn nào.

“Vô thượng đế pháp, thật là đáng sợ.”

“Má ơi, loại khí tức này. . . .Tuyệt đối là Nửa Bước Cứu Cực Chi Pháp.”

“Cái kia… Đó có phải là Kỷ Nguyên Chi Pháp thất truyền từ thời đại Tiên Cổ hay không?”

Từng đạo Cổ Pháp được bên phía Tiên Cổ Tần Tộc sử dụng, uy năng của chúng khiến cho tinh không thiên địa chấn động liên tục không ngừng.

Từng viên hành tinh bị đánh bể, chỉ để lại một mảnh vụn nho nhỏ.

Những thủ đoạn kinh khủng này khiến cho vô số Đại Đế của các Cổ Tộc Đạo Thống xung quanh cũng kinh hãi cực độ.

Cho dù bọn hắn không là người trực tiếp hứng chịu những đòn công kích này nhưng chỉ riêng dư uy thôi đã khiến cho bọn hắn cảm thấy cực kỳ đáng sợ rồi.

Khi bên phía Tần Tộc xuất hiện bảy tôn Đại Đế có thể chạm tới lĩnh vực cứu cực kỳ chiến cuộc đã nghiêng về một phe,

Chỉ qua một lúc thì bên phía Loạn Cổ Hoàng Tộc đã bắt đầu có Đại Đế vẫn lạc,

Toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực lại hạ xuống mưa máu, thiên địa đồng bi.

Lại một tồn tại Đế Cấp tiêu tán trong tinh không.

Những vị Đại Đế Tần Tộc xuất hiện sau đều hung mãnh dị thường, những Đại Đế đối chiến với bọn hắn chỉ có thể dựa vào số lượng mới miễn cưỡng cầm hòa, hoặc có người chỉ có thể dựa vào Chí Bảo để chèo chống.

Nhưng mà cho dù như vậy thì vị Chí Tôn Đế táo bạo của Tiên Cổ Tần Tộc cũng cầm một thanh Đại Khảm Đao cấp bậc Đại Đế rồi chém đứt đôi người một vị Đại Đế cấp bậc phổ thông đến từ Hoàng Tộc, máu tươi của y chảy ra không ngừng, thần thức tán loạn.

Mà một bên khác thì vị Đại Đế Tần Tộc có tướng mạo vũ mị kia cười tủm tỉm rồi quơ Đế Kiếm trong tay, một kiếm rơi liền xuất hiện Đế Đạo Pháp Tắc theo sau, chém đứt nhục thân của một tên Đại Đế.

Tinh Hà bị chấn náy, Đế Đạo Pháp Tắc tràn ngập.

Oanh!

Huyền Đế của Tần Tộc cười tà, hắn nhìn Dương Đế bằng ánh mắt mỉa mai, tựa hồ đang hỏi không phải ban đầu ngươi muốn sử dụng uy thế nhân số để vây giết ta hay sao?

Sao bây giờ không nói gì nữa đi?

Câm rồi à?

Việc này khiến cho khóe mắt của những Đại Đế Tần Tộc giật giật, vội vàng cách xa vị Huyền Đế này ra một chút.

Dù cho Huyền Đế là lão tổ tông của bọn hắn nhưng biểu hiện hiện giờ của y quá mất mặt.

Không phải Đại Đế sẽ là sắc mặt thâm trầm, giơ tay nhấc chân cũng có vô cùng vô tận uy áp hay sao? Nếu không thì sẽ trầm mặc không nói, dù một ánh nhìn cũng chứa đầy uy nghiêm.

Sao ngài lại khác người tới như vậy, một là trực tiếp cầm Huyền Đế Đỉnh đi nện người khác, nếu như nện chưa đủ ghiền thì sẽ tiếp tục nện tiếp, nện tới khi nào đã thì thôi.

Phốc phốc!

Một bên khác thì Huyền Vương Đại Đế của Nhân Vương Điện đang

đấu pháp với một vị Lão Tổ Cổ Lão của Tần Tộc.

Chỉ là dư ba thôi cũng khiến cho hơn một vạn ngôi sao bể nát thành bụi phấn.

Nhưng mà hiển nhiên Huyền Vương Đại Đế cũng không phải là đối thủ của vị lão tổ Tần Tộc này, trong một lần đối chiến hắn bị đối phương bắt lấy thời cơ, nhân cơ hội làm bản thân tổn thương.

“Làm sao bây giờ đây? Nếu như cứ tiếp tục thế này thì bên chúng ta chắc chắn sẽ thua mất!”

Huyền Vương Đại Đế truyền âm tới Dương Đế của Thái Dương Thần Sơn.

Những Cấm Kỵ Đạo Thống như bọn hắn đã dốc hết tất cả lực lượng rồi, ngay cả những Đại Đế du đãng trong chư thiên cũng bị gọi về gấp.

Nhưng hiển nhiên dù là tụm lại vào một chỗ thì cũng không có quá nhiều tác dụng, nếu như đối phương chỉ là Đại Đế phổ thông thì bọn hắn sẽ chiếm ưu thế, nhưng đối phương lại là Đại Đế chạm tới lĩnh vực cứu cực, hơn nữa số lượng còn nhiều hơn bọn hắn.

Mỗi một vị Đại Đế chạm tới lĩnh vực cứu cực đều là vũ khí hạt nhân ở đây.

Hiện tại thì chỉ có Đại Đế bên bọn hắn là liên tục vẫn lạc, chỉ đánh có một lúc thôi mà đã xuất hiện tình trạng Đại Đế bỏ mình.

Nếu như đánh thêm nửa ngày nữa thì bên phía bọn hắn chắc chắc sẽ không còn một móng, ngay cả những Đại Đế đỉnh cao như bọn hắn cũng sẽ bị giết chết.

Nghe được câu nói này của Huyền Vương Đại Đế thì Dương Đế vội vã lau đi máu tươi ở khóe miệng, hai mắt đỏ rực.

Vừa rồi một vị Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn, người đã cùng hắn vượt Tiên Vực đánh Tiên Cổ Tần Tộc đã bị trấn sát, ngay cả Thần Hồn cũng bị ma diệt.

Không thể nào phục sinh được nữa.

Chương 958: Tiên tổ ngươi đâu?

Tình huống hiện tại thì nội tình của Thái Dương Thần Sơn chỉ còn đám người bọn hắn mà thôi, nếu như tiếp tục chết nữa thì không còn hi vọng nào phục hồi lại Thái Dương Thần Sơn được.

“Kệ nó, xin Tiên Tổ cứu cực cứu, ta biết rõ Nhân Vương Điện các ngươi cũng có lão tổ cứu cực, hiện tại ngươi cũng đã thấy rõ tình hình rồi, nếu như cứ tiếp tục để cho Tần Tộc đại khai sát giới như vậy thì tới khi bọn hắn chú ý tới chúng ta, không ai thoát được đâu, chỉ có thể xin lão tổ xuất đầu.”

“Chẳng lẽ Tần Tộc sở hữu tới bốn tôn sinh linh cứu cực hay sao?”

Dương Đế lên tiếng một cách tức giận, dù sao cũng hết cách rồi, nếu muốn phản sát thì đó là kế sách cuối cùng.

“Được!”

Nghe được biện pháp của Dương Đế thì Huyền Vương Đại Đế gật đầu, hắn đứng trên tinh không cao cao quát lạnh: “Huyền Vương – Hậu bối của Nhân Vương nay xin lão tổ giáng lâm tại Thái Cổ Tiên Vực.”

Lập tức tại Tổ Địa của Nhân Vương Điện có một tòa Thần Trận đang quay tròn, khí tức vô danh tản ra mênh mông vô tận.

Đây là trận pháp dùng để kêu gọi lão tổ tông ở sâu trong tinh không về cứu.

Oanh! Oanh! Oanh!

Chín tầng mây của Nhân Châu lấp lóe liên tục, có một đôi mắt mở ra nhìn về phía tinh không.

“Nhân Vương Điện chính là Tổ Miếu của Chư Thiên Nhân Tộc, nơi này có Đại Công Đức, không thể để cho bất kỳ thế lực nào khác xâm phạm được.”

Thanh âm này ẩn chứa vẻ bá đạo khiến người khác không thể phản đối!

Hiển nhiên người lên tiếng là một tồn tại cực kỳ đáng sợ.

Sau đó một thân ảnh dần dần xuất hiện từ chín tầng mây, sâu trong hai mắt lóe lên lôi đình, chung quanh hắn vẫn là vô số Hỗn Độn Mê Vụ khiến cho người ngoài không thấy được dung mạo của người ở trong.

“Khi xưa Nhân Vương Điện có công che chở Nhân Tộc, ai dám động đến?”

Vừa dứt lời thì vị sinh linh cứu cực này lập tức đánh bay những Đại Đế của Tần Tộc ra phía xa.

“Nhân Tổ của Nhân Vương Điện.”

Có người lớn tiếng kinh hô.

Theo lời đồn thì Nhân Tổ của Nhân Vương Điện chính là một sinh linh đáng sợ tới cực điểm, , thậm chí có người còn nghĩ rằng Nhân Tổ của Nhân Vương Điện chính là một Đại Đế đã chạm tới lĩnh vực cứu cực.

Dù sao từ trước đến nay Nhân Vương Điện hoàn toàn không lộ mặt ở Thái Cổ Tiên Vực, bề ngoài bọn hắn chưa từng biểu hiện một cách cường thế như Tiên Cổ Tần Tộc.

Nhưng sau khi cảm nhận được cổ uy thế này thì nhiều người biết mình đã sai, không ai ngờ Nhân Vương Đại lại giấu sâu đến thế, Nhân Tổ vậy mà lại là một sinh linh cứu cực.

Trong lúc nhất thời ánh mắt của bốn phương tám hướng đều đổ dồn về nơi này.

Tròng lòng bọn hắn hiện tại là sóng trào mãnh liệt, con mắt trừng to tỏ vẻ không tin.

Hiện tại chiến cuộc lại đảo ngược một lần nữa, trước khi bắt đầu đại chiến này thì nhiều người cho rằng tỷ lệ thắng của Hoàng Tộc Liên Minh sẽ cao hơn một chút, dù sao Thế Lực Cấm Kỵ gia nhập vào Hoàng Tộc Liên Minh cũng không ít.

Tuy nhiên về sau bọn hắn lại bị đánh mặt, chiến lực Thần Vương Cấp của Tần Tộc không thua gì Hoàng Tộc Liên Minh.

Tới khi Hoàng Tộc Liên Minh phái ra bốn vị Đại Đế chạm tới lĩnh vực cứu cực thì nhiều người nghĩ thầm chắc chắn Tiên Cổ Tần Tộc sẽ thua trong trận này do chiến lực Đại Đế quá chênh lệch.

Nhưng tình hình đổi chiều, Tần Tộc không biết moi đâu ra một đám Đại Đế ngang với Huyền Đế, thắng trận này một cách dễ dàng.

Hiện tại liền so thử chiến lực cao đoan nhất của cả hai bên.

Nếu như sinh linh cứu cực của Hoàng Tộc Liên Minh nhiều hơn cả

Tiên Cổ Tần Tộc thì Tiên Cổ Tần Tộc hoàn toàn không có khả năng lật bàn!

Hơn nữa dù sinh linh cứu cực của Hoàng Tộc Liên Minh chỉ nhiều hơn Tiên Cổ Tần Tộc một vị thôi thì chắc chắn Hoàng Tộc Liên Minh sẽ chiến thắng cuộc chiến Cấm Kỵ này.

Tất cả người của Thái Cổ Tiên Vực đều quan sát trận chiến này.

Trận Cấm Kỵ Chi Chiến này chắc chắn sẽ là một cuộc chiến ảnh hưởng tới toàn bộ thế cục của Thái Cổ Tiên Vực.

Sau đó thì lại một tiếng quát lớn vang lên trong tinh không.

“Hoàng Tộc xin lão tổ Hoàng Tộc giáng lâm Thái Cổ Tiên Vực.”

Oanh!

Tại Hoàng Châu xa xôi xuất hiện một Hoàng Đạo Khí Tức cực kỳ nồng đậm, hiển nhiên lại có một vị sinh linh cứu cực giáng lâm.

Đồng thời Pháp Châu cũng xuất hiện Hỗn Độn Mê Vụ, bên trong là một sinh linh không rõ tướng mạo.

“Dương Đế, tiên tổ của Thái Dương Thần Sơn các ngươi đâu?”

Giờ khắc này toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực đều sôi trào hết cả lên, ngay cả những Tiên Vực khác cũng phái người sang đây để bí mật quan sát.

Trong cổ sử ghi chép được thì Tiên Cổ Tần Tộc chính là thế lực mạnh nhất của Thái Cổ Tiên Vực, nhưng chưa ai từng chứng kiến tận mắt toàn bộ thực lực của Tiên Cổ Tần Tộc cả.

Hiện tại Hoàng Tộc Liên Minh sở hữu tới tận ba vị sinh linh cứu cực.

Mà lúc này Tần Cửu Ca sớm đã thống lĩnh những thế lực phụ thuộc Tiên Cổ Tần Tộc cuộn sạch ba ngàn châu, Thần Uy mênh mông tản ra trấn át cả triệu sinh linh, cho dù là Thần Linh sơ kỳ, trung kỳ cũng không gánh nổi vài chưởng của Tần Cửu Ca.

Chỉ có Thần Linh hậu kỳ là có thể đọ được một hai chiêu của Tần Cửu Ca.

Trong lúc nhất thời thanh danh của Tần Đạo Tử Thần Châu lại vang vọng khắp Thái Cổ Tiên Vực.

Điều này khiến cho vô số công chúa, thần nữ, thiên tiên của các Thần Quốc, Tiên Tông, Thánh Địa xuân tâm nổi dậy.

Đoán chừng nếu như Tần Cửu Ca muốn thì quắc tay một cái sẽ chiêu mộ được một đám mỹ nữ tuyệt mỹ để thị tẩm, hơn nữa còn là loại không cần phụ trách.

Tần Cửu Ca dẫn quân đi trấn áp hết tất cả, dù cho là Thần Linh hậu kỳ cũng không may mắn thoát khỏi, điều này khiến cho vô số lão bất tử của Thái Cổ Tiên Vực giật mình không nói ra lời, bọn hắn chỉ có thể cảm khái rằng tất cả yêu nghiệt chí tôn cùng thế hệ đều đã bị Tần Đạo Tử bỏ xa lắm rồi, xa tới mức không thể nhìn thấy được nữa.

Điều này khiến không ít các lão quái vật có ý đồ khác.

Chương 959: Tấn công Tổ Địa Tần Tộc trước

“Ngươi không có chút lo lắng nào về Tần Tộc của ngươi sao?”

Ở một Đại Châu cổ xưa, nơi này ban đầu là địa vực của Loạn Cổ Hoàng Tộc, nhưng hiện tại đã bị Tần Cửu Ca đại diện Tiên Cổ Tần Tộc cầm xuống rồi.

Câu nói vừa rồi là từ miệng của thị nữ mới của Tần Cửu Ca – Tiểu Yêu Hậu.

Khuôn mặt của nàng vẫn rét lạnh như cũ, không ai biết mấy ngày nay nàng đã phải trải qua những gì.

Thời khắc này Tần Cửu Ca đứng giữa hư không, thân mặc áo trắng, ánh mắt hắn nhìn về phía vũ trụ của Thái Cổ Tiên Vực tràn đầy thâm thúy.

Khiến cho người khác cảm thấy người này cực kỳ cao thâm mạc trắc, nói ngắn gọn là làm màu.

“Tại sao ta phải lo lắng? Lão tổ nhà ngươi còn nhìn rõ hơn cả ngươi nữa, đừng cư xử như ngươi bị thiếu thông minh.”

Tần Cửu Ca nhìn Tiểu Yêu Hậu rồi thở dài một tiếng, giống như đang cảm thán rằng Tiểu Yêu Hậu danh chấn Thái Cổ Tiên Vực, Chư Thiên Vạn Giới lại là một người ngu.

“Lão tổ nhà ngươi đã đem ngươi tặng cho ta rồi, ngươi còn không nhìn ra thế cuộc hiện tại sao? Ngươi thật là ngốc mà, nếu như hiện tại bản Đạo Tử không có lòng tốt thu ngươi về thì sau này còn ai dám thu ngươi nữa.”

Tần Cửu Ca vuốt vuốt đầu của Tiểu Yêu Hậu rồi tiếp tục thở dài nói.

Mặc dù Tiểu Yêu Hậu cực lực phản kháng nhưng trước mặt Tần Cửu Ca không có bất kỳ tác dụng nào cả, thậm chí nàng còn khiến cho Tần Cửu Ca cảm giác hưng phấn hơn nữa.

Dù sao nếu như Tiểu Yêu Hậu chết lặng không phản kháng thì không có bất kỳ niềm vui nào rồi.

Nghe tới đây thì Tiểu Yêu Hậu tuy vẫn bị Tần Cửu Ca nhéo mặt nhưng vẫn hừ lạnh một tiếng.

“Lão tổ nhà ta đã nói bọn hắn nguyện ý xuất binh trợ giúp Tần Tộc, thậm chí sẽ xuất động sinh linh cứu cực để trợ giúp Tần Tộc, nhưng phải có một điều kiện.”

Tiểu Yêu Hậu nén lửa giận trong lòng rồi lên tiếng.

Vừa rồi lão tổ vừa truyền tin tức cho nàng, khi nàng biết được tin tức này thì nội tâm cảm thấy chấn động không nhẹ.

Phải biết rằng tình hình của Thái Cổ Tiên Vực hiện giờ cực kỳ loạn, tuy nhìn qua là biết Tiên Cổ Tần Tộc đang chiếm thế thượng phong nhưng trong âm thầm thì Tiên Cổ Tần Tộc phải đối mặt với nguy cơ lớn nhất – số lượng sinh linh cứu cực có thể sẽ không đủ.

Rất nhiều Cổ Tộc Đạo Thống hiện vẫn đang quan sát.

Dù sao có khi Tiên Cổ Tần Tộc chỉ cần có thêm một vị sinh linh cứu cực thì thế cục tuyệt đối sẽ thay đổi.

Nhưng hiện tại lão tổ của nàng đã trực tiếp cầm tương lai của Yêu Đình cược trên người của Tần Cửu Ca, không thể không nói hắn thật sự quá liều mạng.

Tần Cửu Ca nghe tới đây thì khóe miệng nhếch lên rồi nói: “ Ta cảm nhận được điều kiện mà lão tổ ngươi muốn chính là thông gia với ta phải không? Đúng là, ưu tú quá cũng là một loại phiền não.”

Tiểu Yêu Hậu: “…”

“Cũng không quá cần các ngươi lắm, nhưng mà nếu như lão tổ nhà

ngươi đã thấy xa trông rộng như vậy thì bản Đạo Tử sẽ để ngươi ở bên người để từ từ điều giáo, chừng nào Đạo Tử chơi chán thì sẽ để cho ngươi đi!"

Tần Cửu Ca nhìn Tiểu Yêu Hậu với ánh mắt đầy ý cười.

Trên thế giới này vẫn có người thông minh, giống như vị lão tổ của Tiểu Yêu Hậu nhất mạch kia.

"Gia tộc của ngươi có mạnh hơn đi chăng nữa thì không lẽ các ngươi có hơn ba vị tiên tổ cứu cực sao? Đương nhiên cũng có khả năng là các ngươi có ba vị, nhưng… Thật là tự đại!"

…

Ngay lúc này tại vũ trụ mênh mông.

Loạn Cổ Hoàng Tộc, Cấm Kỵ Pháp Tộc, Nhân Vương Điện, người của cả ba thế lực này đều nhìn Dương Đế của Thái Dương Thần Sơn với sắc mặt khó chịu.

Bọn hắn thật sự muốn đến trước mặt Dương Đế rồi hỏi một câu, chân thân của tiên tổ cứu cực của ngươi đâu?

Không lẽ là thấy không ổn nên chạy trước rồi sao?

"Dương Đế của Thái Dương Thần Sơn xin tiên tổ cứu cực giáng lâm Thái Cổ Tiên Vực."

Dương Đế lại tiếp tục hô to một tiếng, thanh âm lộ rõ vẻ cấp bách.

Hiện tại trận chiến này đang được vô số thế lực to nhỏ khác nhau quan sát.

Nếu như lão tổ của Thái Dương Thần Sơn bọn hắn không chịu xuất hiện thì chắc chắn thanh danh vạn thế của Thái Dương Thần Sơn sẽ bị hủy hoại trong chốc lát.

Khi lời của Dương Đế vừa dứt thì vùng không gian này vẫn không có động tĩnh chút nào.

Sắc mặt của mọi người xung quanh khi nhìn Dương Đế cũng cực kỳ cổ quái.

Tiên tổ cứu cực của ngươi đâu?

Không lẽ chạy trốn trước rồi à?

Thậm chí ngay cả những vị Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn đều thay đổi sắc mặt, không lẽ Tiên Tổ của bản thân đã mặc kệ hậu bối chết sống rồi sao?

Sắc mặt của Dương Đế hiện tại cực kỳ âm trầm, đồ mà tiên tổ để lại cho hắn đã bị sử dụng hết, hắn đã không còn cách nào để triệu hoán Tiên Tổ được rồi.

Dương Đế đành hít một hơi thật sâu rồi nhìn sang xung quanh nói.

“Lão tổ nhà ta đang ngủ say hoặc đang đột phá cảnh giới.”

Những người xung quanh nghe được lời này của Dương Đế thì nhẹ gật đầu, không biết bọn hắn có tin hay không.

Nhưng mà nói sao thì nói, với ba vị tiên tổ cứu cực thì bọn hắn đã đủ để trấn áp hết thảy rồi.

“Dám xuất thủ đối với Nhân Vương Điện của ta, dù cho ngươi là Tiên Cổ Tần Tộc cũng phải chịu hủy diệt mà thôi.”

Vị sinh linh cứu cực này của Nhân Vương Điện nói một cách đạm mạc, Nhân Vương Điện chính là tổ miếu của Chư Thiên Nhân Tộc, là Đạo Thống trời sinh có đại khí vận.

Sau khi nói xong thì tiên tổ cứu cực của Nhân Vương Điện đập thẳng xuống Tổ Địa của Tiên Cổ Tần Tộc.

Trước tiên ta muốn nhục mã các ngươi, diệt đi Tổ Địa của Tiên Cổ Tần Tộc rồi nói sau.

Tuy chỉ là một chưởng nhưng đây xuất phát từ sinh linh cứu cực, uy thế của nó kinh khủng tuyệt luân, cho dù là Đại Đế chạm tới lĩnh vực cứu cực cũng không thể nào chống đỡ nổi.

Thấy tiên tổ cứu cực của Nhân Vương Điện xuất thủ thì tiên tổ cứu cực của Loạn Cổ Hoàng Tộc cũng xuất thủ, Hoàng Đạo Chi Khí mênh mông vô cùng tràn ngập toàn bộ tinh không, xem ra tất cả muốn hủy diệt hoàn toàn căn cơ cả Tần Tộc.

Tiên tổ cứu cực của Cấm Kỵ Pháp Tộc cũng xuất thủ, Pháp Tắc Chi Lực cực kỳ tinh khiết bắt đầu ngưng tụ, trùng trùng điệp điệp.

Uy thế của một đòn này lớn vô cùng.

Không chỉ có tinh không mà ngay cả toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực cũng tràn đầy hỗn độn hư vô chi khí.

Đây chính là đang diệt thế.

Vô số thần linh ở Thần Châu sợ hãi vô cùng, nhất là những sinh linh ở gần tổ địa của Tiên Cổ Tần Tộc, hiện bọn hắn đang vắt giò lên cổ để chạy ra ngoài.

Dù chỉ là một chưởng của tồn tại dạng này thôi thì đừng nói là gánh chịu, chỉ nhìn thôi thì bọn hắn đã hơi không chịu đựng nổi nữa rồi.

Mà một vị Cổ Tổ Tần Tộc khi thấy cảnh này chỉ biết cười lạnh.

Đánh ai không tốt, đi đánh Tổ Địa của bọn hắn.

Bọn hắn không biết Tổ Địa luôn là nơi được bảo vệ nghiêm ngặc nhất trong một thế lực sao?

Ngay lúc này bỗng nhiên toàn bộ Thần Châu mênh mông xuất hiện vô cùng vô tận Đạo Văn, sau đó chúng xâm chiếm ra toàn bộ Thái Cổ Tiên Vực.

Chương 960: Tiền Hành Giả của Tần tộc.

“Thật là một chấn động kinh người.”

Lúc này, bên trong Tần tộc tổ địa có đạo văn mênh mông bay lên trời, tràn ngập tiên vực.

Ầm ầm!

Sát khí ngập trời, hư không vô tận đang sụp đổ, không gian gấp khúc.

“Đây là loại dao động gì?”

”Xem ra hẳn là Cứu Cực tổ tiên của Tần Tộc xuất thế.”

Bọn hắn thân là Cấm Kỵ cổ tộc, có được một hai cực tổ tiên là rất bình thường.”

Cơ hồ tất cả ánh mắt cổ xưa của Thái Cổ tiên vực đang chăm chú nhìn Hạo Hãn Thần Châu. Chiến cuộc đến bây giờ đã là tràng diện khẩn trương kích thích nhất. Chỉ cần nhìn xem song phương còn có nội tình ẩn giấu gì nữa, bây giờ nếu lại che dấu thực lực, hoặc là kẻ ngốc, hoặc là thực lực song phương quả thật chênh lệch.

”Đó là đế trận? Nhưng đế trận trong mắt Cứu Cực tổ tiên hắn cũng không tính là cái gì chứ?”

Có người kinh ngạc hỏi. Đế trận xác thực đáng sợ, nhưng đối mặt với một chưởng của cứu cực tổ tiên của liên minh hoàng tộc cũng không có tư cách tiếp nhận.

”Không phải… Đế trận, loại uy thế này chắc chắn không phải đế trận.”

Một Đại Đế của Cấm Kỵ đạo thống co rút đồng tử, thân thể hơi run rẩy. Đại trận Tiên Cổ Tần tộc bùng nổ chắc chắn không phải đế trận, đế trận chắc chắn không có khả năng bùng phát uy thế như vậy. Lúc này không chỉ có sinh linh Hạo Hãn Thần Châu cảm nhận được uy chấn khủng bố như thế, ngay cả sinh linh của Thái Cổ tiên vực cũng cảm nhận được uy chấn thần hồn run rẩy, Thần Vương ở dưới uy chấn như vậy tựa như con kiến. Đại trận đang vận chuyển, đạo văn vô tận trên hư không Hạo Hãn Thần Châu ngưng tụ thành một luồng sương mù làm trời xanh phải quỳ xuống, đại đạo phải sùng bái xuất hiện trên bầu trời, vạn vật sinh linh cúng bái. Mặc kệ là chủng tộc gì, thực lực gì tồn tại, ở trước mặt vị này cảm giác tồn tại như con kiến. Thiên tôn? Thần linh? Thần vương? Đại Đế? Tất cả đều là con kiến.

”Này.”

Một tiếng thở dài tang thương vang vọng khắp vũ trụ, vô số tinh thần cổ xưa vỡ vụn, rải xuống tinh không. Bị vây sâu trong sương mù hỗn độn, không có ai có thể thấy rõ vẻ ngoài của sinh linh, chỉ cảm giác đại đạo hóa thân cũng không xứng với hắn.

”Vừa chuẩn bị đi ngủ lại bị các ngươi đánh thức.”

Có giọng nói chậm rãi truyền ra từ sương mù hỗn độn, bất quá cho dù có giọng nói truyền ra cũng không biết sinh linh là nam hay nữ.

”Vừa rồi lúc tỉnh lại đã bóp chết một Cứu Sinh linh cứu cực linh, bây giờ lại tới ba Cứu Sinh linh cứu cực linh, tu luyện tới cảnh giới này sao mà không ngớt?”

Đại Đế nghe được những lời này sắc mặt đại biến. Trong lòng có một phán đoán đáng sợ. Đồng tử cực kỳ phóng đại, cho dù là thân thể Đại Đế cũng cảm giác một trận rét buốt.

Cứu Sinh linh cứu cực linh bị bóp chết kia không phải là… Mà khi những lời này vừa mới thốt ra, từ sương mù hỗn độn toát ra một cổ tháp chín tầng cực kỳ cổ xưa, trấn áp mà xuống.

Trong nháy mắt, cự tháp trấn áp vũ trụ đánh xuống Cứu Sinh linh cứu cực linh Loạn Cổ Hoàng Tộc , chặt đứt năm tháng sơn hà, chặn lại vũ trụ tinh không. Quy tắc thần liên từng tấc từng tấc vỡ vụn, hủy thiên diệt địa.

”Sao Tần tộc lại có tồn tại như ngươi.”

Cứu Cực tổ tiên của Hoàng Tộc đang rống giận, giọng nói cực kỳ bi phẫn, chấn động chư thiên. Trong trí nhớ vô tận của hắn, thực lực Tiên Cổ Tần tộc và Loạn Cổ Hoàng Tộc bọn hắn cảm giác không chênh lệch lắm. Nhưng bây giờ sao lại có một sinh linh xuất hiện như vậy? Đây là đại đạo cứu cực, là Tiền Hành Giả của tất cả người tu luyện. Tiền Hành Giả là gì? Phía trước của ngươi không có con đường, chỉ có thể mở đường cho chính mình. Hậu nhân chỉ có thể tu hành dọc theo con đường của bọn hắn.

“Chọc Tần tộc ta, Cứu Sinh linh cứu cực linh mau chết đi, coi như là vì hậu bối quét sạch một chút chướng ngại cuối cùng, miễn cho hậu bối âm thầm đâm vào xương sống ta, nói lão tổ không phúc hậu, cái gì cũng không để lại.”

Thời điểm nói những lời này vẫn đứng trên tinh không sau lưng Huyền Đế lạnh lẽo. Hắn cảm giác tổ tiên nói hắn. Sắc mặt thoáng cái đen lên.

Sinh linh cứu cực linh Loạn Cổ Hoàng Tộc xung quanh khí tức hỗn độn từng chút từng chút tiêu tán, tiếng kêu rên vang vọng khắp cửu đại tiên vực. Sinh linh cứu cực linh Hoàng tộc muốn chống cự, nhưng lại không có chút tác dụng nào. Đây là một cảnh tượng cực kỳ đáng sợ, có giọng nói vang lên, Sinh linh cứu cực linh đang tiêu vong. Hỗn độn hư vô, quy tắc hỗn loạn. Tiếp theo sương mù hỗn độn xung quanh Sinh linh cứu cực linh toàn bộ nổ tung ra, tinh không vô tận có dị tượng liên tiếp xuất hiện, giống như có người thổi kèn, vang vọng vũ trụ, tất cả người Loạn Cổ Hoàng Tộc trong lòng nhất thời có một mảnh thê lương. Bọn hắn cảm giác huyết mạch của mình bị đứt. Loạn Cổ Hoàng Tộc Cứu Cực tổ tiên ngã xuống! Vũ trụ kêu rên, tinh không tịch mịch. Tất cả tộc nhân Loạn Cổ Hoàng Tộc cảm giác trước mắt tối sầm lại, ngay cả Cứu Cực tổ tiên cũng không có, bọn hắn còn có đường sống sao?

“Biết vậy chẳng làm.”

Một Loạn Cổ Hoàng Tộc giọng nói than thở, tràn ngập không cam lòng. Nhưng mà dưới một kích, Tiền Hành Giả Tần tộc cũng không nhìn về phía những người còn lại của Loạn Cổ Hoàng Tộc mà quay

đầu nhìn về phía Cứu Cực tổ tiên Cấm Kỵ Pháp Tộc và Nhân Vương điện. Hai Tiên tổ cứu cực lúc này muốn chạy trốn, nhưng lại bị một lực lượng trong bóng tối vây khốn. Lúc này từ sương mù hỗn độn lại truyền đến giọng nói không biết là nam hay nữ:

“Rơi xuống.”

m thanh giống như đại đạo kim ngôn, tràn ngập uy nghiêm vô tận, mài mòn tất cả hai thần hồn thân thể của Sinh linh cứu cực linh, đồng thời thông qua hàng tỷ tầng hư không, tiêu trừ huyết nhục khí tức mà bọn hắn có thể phục sinh. Sinh linh cứu cực linh chỉ cần có một chút khí tức là có thể phục sinh, cùng cảnh giới rất khó, thậm chí hoàn toàn không có khả năng triệt để giết chết bọn hắn.

Chương 961: Tiền Hành Giả của Tần Tộc(2)

Vũ trụ lại lần nữa vang lên tiếng kêu rên. Cửu đại tiên vực, mỗi một tiên vực tinh không mưa phùn rơi xuống. Khoảng trống từng tấc từng tấc nứt ra, hóa thành hư vô. Sợ hãi tràn ngập trong lòng tất cả sinh linh của Thái Cổ tiên vực. Ngay cả Cứu Cực tổ tiên của liên minh Hoàng Tộc cũng không chống đỡ nổi một chiêu trước mặt tồn tại Tiên Cổ Tần tộc. Bọn hắn biết trận chiến Cấm Kỵ kinh động Thái Cổ tiên vực từ lúc này đã bắt đầu hạ màn. Từ nay về sau trong Thái Cổ tiên vực, Tiên Cổ Tần tộc đứng hàng thứ nhất, , Cấm Kỵ đạo thống cổ tộc còn lại xếp thứ hai. Mà lúc này ánh mắt Tiền Hành Giả Tần tộc tiêu trừ ba Sinh linh cứu cực linh xuyên thấu hư không, nhìn về phía một nam tử ở Thái Cổ tiên vực.

”Hậu bối của ta? Thiên tư khủng bố như vậy sao? Mạnh hơn nhiều so với một số người, đều là hậu đại, sao lại chênh lệch lớn như vậy?”

Trong hỗn độn sương mù lại có giọng nói truyền ra.

Huyền Đế: “...”

Tiền Hành Giả Tần tộc cũng không quan tâm những người còn lại của liên minh Hoàng Tộc, trong mắt hắn những sinh linh này không kém con kiến bao nhiêu.

Nếu Tần tộc không trừ được bọn hắn, cũng sẽ vô dụng. Cùng lúc đó, Tần Cửu Ca ở Thái Cổ tiên vực híp mắt lại, hắn cảm nhận được có tồn tại khó hiểu nhìn hắn một cái, không giống như là có thù địch

”Ngươi đi lên, tổ tiên cho ngươi một phần tạo hóa để cho ngươi sau này có thể trưởng thành tốt hơn.”

Lời vừa nói ra, cho dù là Đại Đế Tần tộc chạm tới cảnh giới cực hạn trong lòng cũng hâm mộ vô cùng chứ đừng nói chi là còn lại Đại Đế bình thường cùng người dưới Đại Đế, một đám hận chính mình không thể là Tần Cửu Ca. Tiền Hành Giả cho tạo hóa. Vậy hắn còn không cất cánh sao?

Tần Cửu Ca nghe được những lời này, huyết mạch đang bắt đầu khởi động, biết vừa rồi theo dõi hắn là lão tổ Tần tộc Cứu Cực trong Cứu Cực. Hắn cũng không do dự, trong nháy mắt lập tức đi lên phía trên tinh không mênh mông. Phong tư tuấn lãng, khí tức lạnh nhạt, không hề bởi vì xung quanh là tồn tại Đại Đế mà có chút khiếp sợ nào. Một bước bước ra, lập tức đến trong trận doanh Đại Đế Tần tộc. Trong lúc nhất thời, tiêu điểm toàn trường lại tập trung trên người Tần Cửu Ca, ngoại trừ tiên cổ Đại Đế Tần tộc ra, còn lại cho dù là Đại Đế của Hoàng Tộc liên minh hay là Đại Đế của Cấm Kỵ đạo thống còn lại, mắt đều nhìn Tần Cửu Ca rất phức tạp.

“Đây là chí tôn Đạo Tử đời này của Tiên Cổ Tần tộc? Khí tức linh hồn tản mát ra nhỏ như vậy? Chắc chắn không tới ngàn năm, lại có thể đạt tới cảnh giới Thần Linh trong ngàn năm, tương lai nói không chừng cũng lại là một Tiền Hành Giả. Đây là lời nói của một cổ tộc Đại Đế bởi vì trận chiến Cấm Kỵ bộc phát mà thức tỉnh, hắn đã rất lâu không có hoạt động ở bên ngoài.

”Ngàn năm? Hắn năm nay hai mươi tuổi!”

Lại có một cổ tộc Đại Đế nói, hắn thuộc về cổ tộc Đại Đế đã sớm xuất thế, bởi vậy hắn biết Tiên Cổ Tần tộc đời này xuất hiện chuyện của một chí tôn Đạo Tử.

Khi biết chuyện, hắn không tin, nhưng sau đó sự thật trước mặt khiến hắn không thể không tin.

”Hai mươi? Làm sao có thể, đừng lừa gạt bổn đế, bổn đế không phải dễ lừa gạt như vậy.”

Đại Đế mới bắt đầu hừ lạnh một tiếng, cho rằng hắn dễ lừa gạt như vậy?

”Thật đó, bổn đế cần phải lừa gạt ngươi sao? Lừa gạt ngươi bổn đế có gì tốt chứ?”

Ngay sau đó rất nhiều Đại Đế biết chuyện cụ thể nhao nhao trầm

giọng nói. Trong lúc nhất thời, cho dù là Đại Đế bên trong hay là bên ngoài đều im lặng, mắt hoảng sợ. Cửu đại tiên vực thật sự có thể xuất hiện tồn tại như vậy sao? Đừng nói cửu đại tiên vực, cho dù trong Hạo Hãn cổ sử cũng có thể xuất hiện nhân vật như vậy sao? Mà lúc này Tần Cửu Ca bái lạy sương mù hỗn độn một cái, xem như đã gặp qua tổ tiên già nhất trong gia tộc.

“Khá lắm, Tiên Cổ Tần tộc tương lai dựa vào ngươi, những trưởng bối của ngươi quá phế.”

Sinh linh trong sương mù hỗn độn chậm rãi lên tiếng. Trong lúc nhất thời làm cho Đại Đế Tần tộc xung quanh lộ ra vẻ xấu hổ, nếu như người bình thường nói thì đã bị bọn hắn văng óc từ lâu, nhưng nếu là lão tổ Cứu Cực của bọn hắn lên tiếng, thì chỉ có thể chịu đựng mà thôi.

Vừa dứt lời, Tiền Hành Giả Tần tộc trong hỗn độn sương mù hai tay hướng một chỗ nào đó ở vũ trụ vô tận hỗn độn ngưng tụ khí trên tinh không. Còn có vô số vạn vật mẫu khí, tiên thiên chân khí, hồng mông chi khí, một ít khí cực kỳ hi hữu quý giá trong vũ trụ, toàn bộ trong nháy mắt bị hút vào trên tinh không mênh mông. Tiếp theo toàn bộ bị xoa thành một khối, hóa thành một viên đan dược, trên thân đan phủ đầy đủ các loại văn lộ, tràn ngập đại đạo chi vận, hồng mông chi lực. Sau đó, từ nơi sâu trong vũ trụ, một chùm ánh sáng tràn ngập bản nguyên chi lực bay tới, rơi vào trong viên đan dược.

Ầm ầm!

Chương 962: Bốn sinh linh

Cả tinh không có sấm sét vô tận chớp động, bổ xuống ầm ầm, mà màu sắc trên thân đan dược ở sấm sét giống như hỗn độn, loang lổ.

”Đó là hỗn độn bản nguyên lôi kiếp?”

Một vài Đại Đế không khỏi kinh ngạc hét thành tiếng. Lời đồn hỗn độn bản nguyên lôi kiếp là một trong những lôi kiếp đáng sợ nhất trong cổ sử Hạo Hãn, đó là kiếp nạn mà tồn tại Đại Đế mới có thể vượt qua. Mà trong ánh mắt kinh hãi của những Đại Đế, sau một khắc, những thứ vô cùng khủng bố hỗn độn như bản nguyên lôi kiếp toàn bộ tiêu tán. Rất nhanh chóng, viên thuốc do không biết bao nhiêu thứ tốt ngưng tụ mà thành lập tức hình thành, phát ra năng lượng chấn động khiến cho mấy Đại Đế cũng âm thầm nuốt nước miếng.

”Thôi, coi như một lần quên đi, cảnh giới của ngươi quá thấp, cho dù ta ra tay xoa dịu toàn bộ năng lượng của nó, nhưng ngươi cũng không tiếp nhận được nhiều hơn.”

Giọng nói từ hỗn độn sương mù truyền ra, sau đó lập tức đem viên thuốc mặt ngoài quấn quanh khí hỗn độn đưa đến trước mặt Tần Cửu Ca.

”Nếu đã tỉnh mộng một lần, nhìn thấy ngươi, lập tức đưa cho ngươi một hồi tạo hóa, đặt căn cơ cho ngươi sau này bước vào cảnh giới Đại Đế, ngủ thôi ngủ thôi.”

Nói xong, hỗn độn khí tràn ngập Hạo Hãn Thần Châu trong nháy mắt toàn bộ tiêu tán, không biết đi đâu. Hắn chỉ là cảm nhận được tổ địa có ngoại tộc Sinh linh cứu cực linh ra tay, cho nên hắn lập tức thức tỉnh ở tại một ấn ký nơi này. Nói cách khác, hắn thông qua ấn ký giáng lâm trong tinh không. Về phần chuyện còn lại, lập tức giao cho những hậu nhân bất thành khí của hắn xử lý. Tần Cửu Ca cầm đan dược lên, trong lòng không khỏi cảm khái, có tổ tiên như vậy thật đúng là tốt a. Tiên vực đỉnh cấp phú nhị đại không phải là khoa trương.

Viên đan dược chắc chắn cực kỳ quý giá, phỏng chừng nếu không phải bởi vì hắn là Đạo Tử Tần tộc mà nói, cho dù ngay cả Đại Đế cũng không khỏi cướp đoạt. Cho dù là bây giờ, xung quanh cũng có rất nhiều Đại Đế mắt lóe lên nhìn viên thuốc. Trong trận doanh Tần tộc cũng có ánh mắt lóe lên, bất quá cũng không phải ác ý, mà đơn thuần là tò mò cùng hâm mộ. Muốn chết à? Đi cướp đoạt đan dược tổ tiên cho hậu bối, chỉ sợ bọn hắn có mấy cái mạng cũng không đủ tổ tiên thổi một cái. Khi Tiền Hành Giả Tần tộc tiêu tán ở tinh không, từ tổ địa Tần tộc lại có thần quang mênh mông phóng lên trời. Tiếp theo, có bốn sinh linh vây quanh tràn đầy khí tức hỗn độn giáng lâm.

”Bốn… Bốn người?”

Nhìn thấy bốn sinh linh từ tổ địa Tần tộc xuất hiện sâu trong sương mù hỗn độn, vài Đại Đế Cấm Kỵ cổ tộc không chỉ hít một hơi khí lạnh, mắt bạo động. Phải biết rằng đến bây giờ đại cục đã định ra, chỉ là thời điểm quét sạch chiến trường. Thực tế Tần tộc chỉ cần xuất động một hai Sinh linh cứu cực linh là được, nhưng bây giờ ngay cả quét dọn chiến trường cũng là bốn Sinh linh cứu cực linh. Vậy ai biết bên trong tổ tiên Tần tộc còn có bao nhiêu Sinh linh cứu cực linh cực hay không? Hơn nữa bốn Sinh linh cứu cực linh tương ứng vừa vặn với số lượng bốn Đại Đế chạm tới Cứu Cực lĩnh vực của liên minh Hoàng Tộc. Đây là muốn nhanh chóng giải quyết chiến trường, một

kẻ cũng không tha.

Quả nhiên, sau một khắc, bốn Sinh linh cứu cực linh của Tần tộc bắt đầu đánh chết bốn Đại Đế chạm tới Cứu Cực lĩnh vực của liên minh Hoàng Tộc. Mà Đại Đế chạm tới Cứu Cực lĩnh vực của Tần Tộc từng người bắt đầu đánh giết, giống như hổ vào bầy dê vậy. Đại Đế Tần tộc còn lại cũng bắt đầu anh dũng giết địch, chỉ chốc lát sau trên tinh không lập tức có Đại Đế ngã xuống lần nữa. Lần lượt từng người ngã xuống, toàn bộ sinh linh Thái Cổ tiên vực chỉ nghe thấy thiên địa kêu gào, cùng mưa máu rơi xuống.

”Thật không cam lòng. Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn rống giận một tiếng, tràn đầy bi phẫn, hắn là một Đại Đế đó, chỉ cần không chết, sống vô số năm tháng chắc chắn là đơn giản.

Ầm một tiếng, chí tôn vạn thế của Thái Dương Thần Sơn tự bạo thân thể, muốn liều chết mang đi một Đại Đế Tần tộc.

”Không tự lượng sức mình.”

Nhìn thấy Đại Đế nổ tung, một Cứu Sinh linh cứu cực linh Tần tộc cười lạnh ra tiếng, ở trước mặt Sinh linh cứu cực linh, Đại Đế cũng không là gì. Khí tức lạ xuất hiện trên tinh không, bao phủ Đại Đế sắp nổ tung lại, không thể động đậy chút nào.

Ầm

Đại Đế dưới khí tức bao phủ, năng lượng nổ tung không hề tràn ra chút nào, đã đến lúc chí tôn vạn thế Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn ngã xuống.

”Đây là kết cục cho kẻ dám trêu chọc Tiên Cổ Tần tộc ta.”

Đại Đế của Thái Dương Thần Sơn ngã xuống, trên tinh không chiến trường càng ngày càng nhiều Đại Đế bắt đầu ngã xuống. Chỉ chốc lát sau lại có Đại Đế chạm tới Cứu Cực lĩnh vực ngã xuống, Huyền Vương Đại Đế của Nhân Vương Điện.

Chương 963: Lịch sử không có hối tiếc

Mà càng thêm đáng sợ là bốn Sinh linh cứu cực linh của Tiên Cổ Tần tộc tự giải quyết một Đại Đế chạm tới Cực Cực lĩnh vực. Bọn hắn

hoàn toàn gia nhập chiến trường, giống như tàn sát. Rất nhanh chóng, toàn bộ Đại Đế liên minh Hoàng Tộc bị bốn Sinh linh cứu cực linh giết chết, mài mòn thần hồn, huyết nhục, cái gì cũng biến mất, giống như thế gian chưa từng xuất hiện những người này.

Năng lực phục sinh của Đại Đế không thể tưởng tượng nổi, nếu không để cho Sinh linh cứu cực linh diệt trừ hết thảy, nói không chừng tương lai bọn hắn sẽ ở một góc nào đó sống lại, nhưng có Sinh linh cứu cực linh ra tay, cũng không có vấn đề gì. Đế huyết tản ra vô tận trên tinh không, quả thực là tạo phúc cho rất nhiều sinh linh Thái Cổ tiên vực. Đương nhiên điều kiện tiên quyết là bọn hắn có thể tiếp nhận được năng lượng của đế huyết, chịu đựng được thì đương nhiên có một hồi thiên đại tạo hóa, nhưng nếu không chịu nổi, vậy trực tiếp lập tức bạo thể mà chết ngay tại chỗ. Trận chiến Cấm Kỵ Tiên Cổ Tần tộc toàn diện thắng lợi. Trong lúc nhất thời, đại đa số đạo thống cổ tộc ở Thái Cổ tiên vực lấy Tiên Cổ Tần tộc làm thống lĩnh. Thiên hạ đạo thống, cộng tôn Tần tộc. Đứng đầu Cấm Kỵ Tiên Cổ Thần Châu. Cho dù Bất Hủ Đạo Thống trong Đạo Thiên tiên vực cách Thái Cổ tiên vực vô tận tinh hà. Sau trận chiến, trong lòng Bất Hủ cổ tộc hoàn toàn xua tan một chút hoài nghi về thực lực của Tiên Cổ Tần tộc. Nếu ngay cả tám Đại Đế chạm tới Cứu Cực lĩnh vực, bốn Sinh linh cứu cực linh, còn có Tiền Hành Giả Tần tộc cũng không có tư cách xưng là tiên vực chi cao mà nói, vậy thì còn ai nữa? Nội tình thực lực như vậy ai có thể vượt qua?

Nhân tiện từ tận chiến Cấm Kỵ, Đạo Thiên tiên vực rất nhiều Thiên Kiêu Cấm Kỵ cổ xưa biết, ở Thái Cổ tiên vực xa xôi có một yêu nghiệt chí tôn đáng sợ cực kỳ, đó chính là Đạo Tử Tiên cổ Tần tộc. Bắt đầu từ một khắc liên minh Hoàng Tộc bị diệt, Tiên Cổ Tần tộc trở thành thế lực mạnh mẽ nhất ở Thái Cổ tiên vực. Mà người thừa kế tiên cổ Đạo Tử Tần tộc Tần Cửu Ca, bọn hắn chọc giận được sao? Xem Đế Thần Cung có chọc giận được hay không cũng khiến người khác choáng váng? Đi trêu chọc Tiên Cổ Tần tộc khủng bố như vậy?

”May mắn, Tần Cửu Ca sinh ra ở Thái Cổ tiên vực, bây giờ hẳn là sẽ không đến, về sau đi tới Hạo Hãn Tinh Không, lớn như vậy, các người nhất định là không đụng được.

“Vẻ mặt của một Thiên Kiêu Bất Hủ Đạo Thống Đạo Thiên tiên vực thoáng hơi hưng phấn nói. Đạo Tử Tiên Cổ Tần tộc thực lực có mạnh hơn nữa, thế lực có lớn hơn nữa, bị trấn áp cũng là người của Thái Cổ tiên vực, mà không phải Đạo Thiên tiên vực bọn hắn.

”Đúng vậy, Tần Cửu Ca kia cũng sẽ không tới, chúng ta sợ cái gì?”

...

Lúc Thái Cổ tiên vực tam thiên châu vực tuyệt đại đa số châu vực thi thể nằm khắp nơi, nơi nơi hài cốt. Sau khi Tinh Không Đế Chiến chấm dứt, thế lực phụ thuộc Tiên Cổ Tần tộc giống như uống máu gà, một đám tràn ngập chiến lực, trong nháy mắt lấy nước lũ bao trùm toàn bộ Thái Cổ tiên vực. Tần tộc hạ lệnh sao dám không theo!

Nhân Vương điện, Cấm Kỵ pháp tộc, Loạn Cổ Hoàng Tộc, còn có Yêu Đình tách ra bốn Đại Đế, toàn bộ bị chém giết hầu như không còn. Thế lực phụ thuộc Cấm Kỵ tham chiến đạo thống cổ tộc quá nhiều, trải dài rất nhiều châu vực.

Trong lúc nhất thời, máu nhuộm địa mạch sơn xuyên, sông Thủy Bạc toàn bộ thành màu đỏ như máu. Từ xa nhìn, thậm chí cảm thấy vòm trời của một số châu vực là một mảnh màu đỏ. Vô số sinh linh đã chết trong vụ thảm sát.

Sau đại chiến, đương nhiên là bên thắng lợi sẽ được hưởng thành quả, một số cổ tộc chính thống đứng về phía lẽ phải đương nhiên sẽ nhận được một số bảo vật, hang động, vũ khí, v. v.

Đương nhiên những thứ kia cho dù Tiên Cổ Tần tộc chướng mắt, đối với những đạo thống cổ tộc còn lại cũng là bảo vật cực kỳ quý giá, thậm chí có thể làm gia bảo của bọn hắn.

Giai cấp không giống nhau, đương nhiên cảm thấy mọi thứ không giống nhau. Mà đối với thần quốc phụ thuộc ra sức mạnh mẽ nhất trong lần đại chiến, Thánh Địa, Tiên Tông, Tiên Cổ Tần tộc không có chút keo kiệt.

Phần thưởng cho bọn hắn Thần Vương khí, Thần Vương dược, các loại khoáng mạch quý giá, sơn xuyên phúc địa, lại ban cho vài gốc đế dược cho mấy thần quốc xuất lực lớn nhất. Điều này cũng làm cho trong lòng đạo thống cổ tộc phụ thuộc

Tiên Cổ Tần tộc càng thêm kiên định ý niệm muốn đi theo Tiên Cổ Tần tộc. Đi theo thế lực có thực lực có nội tình, có chí tôn yêu nghiệt, tương lai chắc chắn cực kỳ xán lạn. Có rất nhiều đạo thống cổ tộc hối hận vì không đứng bên phía Tiên Cổ Tần tộc ở trận chiến Cấm Kỵ. Nhưng lịch sử chưa bao giờ có chữ hối tiếc.

Chương 964: Tiếp nhận Thần

Linh Chi Kiếp

Hạo Hãn Thần Châu.

Hiện giờ Hạo Hãn Thần Châu trên cơ bản lấy Tiên Cổ Tần tộc làm thống lĩnh, hai đạo thống Cấm Kỵ khác trong trạng thái bán ẩn lui. Lão tổ trong tộc hắn quyết định, kiếp này tránh Tiên Cổ Tần tộc, không tranh giành với Tiên Cổ Tần tộc.

Trong một cung điện Tần tộc.

Một bóng người áo trắng như tuyết, tuấn dật phi phàm ngồi xếp bằng giống như lão tăng nhập định. Thần lực vô cùng vô tận mênh mông từ cơ thể Tần Cửu Ca tràn ra, thần lực này mang theo một khí tức cực kỳ tôn quý. Phảng phất áp đảo trên tất cả thần lực, thần lực đẳng cấp cao nhất. Phía sau Tần Cửu Ca có khí tức bản nguyên vũ trụ bao trùm. Đây là đan dược mà tổ tiên tổ tiên hắn dùng bản nguyên vũ trụ và vô số khí cực kỳ quý giá ngưng luyện mà thành. Bên trong hàm chứa năng lượng cực kỳ đáng sợ. Bỗng nhiên, thần lực trên người Tần Cửu Ca mãnh liệt phun ra, một khí tức khó có thể nói thành lời xuất hiện trong đại điện.

"Mới đột phá đến cảnh giới Thần Linh trung kỳ đỉnh phong?"

Tần Cửu Ca chậm rãi mở mắt ra, lông mày hơi nhíu lại, đối với tốc độ đột phá của mình hơi không hài lòng. Đó là đan dược mà Tiền Hành Giả Tần tộc dùng bản nguyên vũ trụ và vô số đan dược quý giá ngưng luyện mới hình thành. Năng lượng khổng lồ như vậy, hắn vốn cảm thấy đủ cho mình một mạch đột phá đến Thần Linh hậu kỳ đỉnh phong, nhưng bây giờ mới đột phá đến Thần Linh trung kỳ đỉnh phong, chênh lệch với dự kiến của hắn rất lớn. Nếu như bị thiên kiêu yêu nghiệt ngoại giới nhìn thấy, chắc chắn sẽ nghiến răng nghiến lợi. Nghe xem phải tiếng người không? Phải biết rằng ở cảnh giới Thần Linh, từ sơ kỳ tăng lên một chút khó khăn vô cùng, phải hao phí vô số thời gian, mà Tần Cửu Ca lại từ Thần Linh sơ kỳ trực tiếp đến Thần Linh trung kỳ đỉnh phong, cách Thần Linh hậu kỳ cũng chỉ có một chút khoảng cách. Tốc độ đột phá như vậy còn chưa hài lòng? Ngươi đang cố gắng bay hả!

"Nên đi ra ngoài tiếp nhận Thần Linh chi kiếp, đến Thần Linh trung kỳ về sau, lập tức đi tới Đạo Thiên tiên vực một chuyến, bằng không Quân Đế vẫn bị nhốt như vậy ở nơi đó cũng không phải chuyện gì tốt.

”Dùng thực lực của ta hẳn là có thể trấn áp Thần Linh viên mãn.”

Trong lòng Tần Cửu Ca hơi tự hỏi, chuyện của Quân Đế trong tộc, Huyền Đế lão tổ đã nói với hắn. Dù sao bây giờ hắn lại đột phá, cảnh giới Thần Linh không có đối thủ của hắn, đi tới đó xem một chút cũng tốt. Thuận tiện chém giết mấy thiên mệnh chi tử, đạt được thiên mệnh. Đây nhất định là siêu hack độc nhất vô nhị thuộc về Tần Cửu Ca. Nếu Thần Vương bên ngoài biết chỉ cần làm thịt mấy người này là có thể đạt được thêm mấy thiên mệnh khi bước vào Đại Đế thì không chỉ có cửu đại tiên vực Thần Vương muốn bạo động, ngay cả Thần Vương trong Hạo Hãn Tinh Không cũng phải bạo động. Nhưng đây là tạo hóa thuộc về một mình Tần Cửu Ca.

Hạo Hãn Thần Châu, nơi đóng quân của Tiên Cổ Tần tộc.

Trên bầu trời tiếng sấm cuồn cuộn vang vọng trung tâm Thần Châu.

Ầm ầm!

”Tần tộc là ai đang độ kiếp? Uy thế khủng bố như vậy, aiz, Tiên Cổ Tần tộc lại sắp có thêm một Thần Vương, nhất đại Tiên Cổ Tần tộc… Thiên hạ cộng tôn.

”Khi lôi kiếp mênh mông nổ vang ở hư không Thần Châu, lập tức có rất nhiều chưởng đà của cổ tộc đạo thống nhìn về phía địa vực nơi đang có lôi kiếp. Đạo thống cổ tộc mạnh mẽ bình thường, một Thần Linh có thể trở thành nội tình mạnh nhất, chứ đừng nói chi là Thần Vương. Thần Vương quả thực là vũ khí hạt nhân, không ở thời khắc sinh tử của thế lực chắc chắn sẽ không xuất hiện. Cảm nhận được lôi kiếp nơi Tần tộc đóng quân, vừa nhìn lập tức biết là một Thần Linh viên mãn đang độ lôi kiếp, trở thành một Thần Vương.

”Người độ kiếp xuất hiện, chờ một chút… Sao lại cảm thấy rất quen thuộc?”

Khi người độ kiếp của Tần tộc xuất hiện trong hư không, thật ra có rất nhiều trưởng lão, tông chủ vân vân của đạo thống cổ tộc âm thầm quan sát, dù sao một Thần Vương đối với Tiên Vực Tần tộc mà nói không phải quan trọng như vậy, nhưng đối với bọn hắn mà nói chính là thiên, chính là địa. Nếu có thể leo lên một chút quan hệ với Thần Vương Tần tộc mà nói, sau này đi đường có thể hiên ngang mà đi. Thế nhưng nhìn người độ kiếp từ xa, sao bọn hắn càng nhìn càng quen mắt.

”Mẹ kiếp, độ Thần Vương kiếp lại là Đạo Tử Tần tộc?”

Một âm thanh kinh hãi vang lên ở đâu đó, thê tử hắn ái mộ Đạo Tử Tần tộc, cho nên hắn đã từng quan sát khuôn mặt Đạo Tử Tần tộc, thật sự là đánh chết hắn cũng sẽ không quên. Lúc này người ở trên nơi đóng quân của Tần tộc độ Thần Vương kiếp không phải là Đạo Tử Tần Cửu Ca của Tiên Cổ Tần tộc sao? Nhưng khoảng thời gian trước, Đạo Tử Tần tộc vừa mới đặt chân vào cảnh giới Thần Linh mà, ngồi hỏa tiễn cũng không có khả năng thăng nhanh như vậy.

Chương 965: Tần Đạo Tử độ kiếp

”Tốt rồi, khí tức trên người không phải là Thần Linh viên mãn.”

Một tộc trưởng cổ tộc trưởng thở phào nhẹ nhõm, nếu bây giờ Đạo Tử Tần tộc đột phá tới cảnh giới Thần Vương mà nói, chỉ sợ hắn sẽ xấu hổ đến chết. Có điều, sau một khắc, sắc mặt hắn lập tức đại biến, đồng tử co rụt lại, Đạo Tử Tần tộc chưa đến cảnh giới Thần Linh viên mãn lập tức độ Thần Vương độ kiếp nạn, điều nói rõ cái gì? Đương nhiên còn có một điểm trọng yếu nhất, khoảng thời gian trước không phải mới truyền ra tin tức Đạo Tử Tần tộc trở thành Thần Linh sao? Sao bây giờ lại muốn độ kiếp? Sao tốc độ đột phá lại nhanh như vậy? Đây không phải là con người mà. Phải biết rằng trong cuộc chiến Cấm Kỵ, Đạo Tử Tần tộc cảnh giới Thần Linh sơ kỳ loạn sát Thần Linh trung kỳ, hậu kỳ, nếu để cho Tần Đạo Tử nhập cảnh giới Thần Linh trung kỳ, chiến lực không phải tăng gấp bội sao?

”Hít.”

“Con mẹ nó, có muốn chúng ta sống không?”

Chí tôn yêu nghiệt đương đại đã đã sớm mất bình tĩnh, đã tuyệt vọng, nhìn thấu, dù sao chỉ cần mình đương nhiên bài trừ Tần Cửu Ca ra khỏi thế hệ, bọn hắn lập tức thoải mái hơn nhiều. Mà bây giờ lên tiếng, đại bộ phận là chí tôn yêu nghiệt thời viễn cổ, tu vi là Thần Linh, những người đang thất thanh, ngơ ngác. Chiến lực cùng cảnh giới mạnh như vậy, tốc độ đột phá cảnh giới, lại càng tìm không ra trong cổ sử. Thậm chí bọn hắn còn cảm giác Tiền Hành Giả trong sách cổ sử ở tuổi Đạo Tử Tần tộc cũng không có chiến lực cùng tốc độ đột phá như vậy. Đã trải qua rất nhiều Thần Linh tự bế, lúc bọn hắn đột phá cảnh giới Thần Linh là bao nhiêu tuổi? Cũng không biết đã dùng bao nhiêu năm rồi. Nhưng Đạo Tử Tần tộc ở tuổi hai mươi đã đột phá đến Thần Linh trung kỳ. Thực sự tức chết người mà.

Lúc lôi kiếp phát sinh tràn ngập Thần Châu, trong bóng tối đã có rất nhiều tồn tại đang quan sát từ lâu. Mà ngay lúc sấm sét vô tận như mưa đánh tới người độ kiếp giống như muốn hủy thiên diệt địa vậy. Càng ngày càng có nhiều người nhìn thấy Đạo Tử Tần Cửu Ca Tần tộc đang độ Thần Vương kiếp. Trong lúc nhất thời, rất nhiều người sắc mặt kinh hãi. Thì ra là bọn hắn cảm thụ sai lầm, lôi kiếp cũng không phải Thần Vương kiếp, mà là uy năng Thần Linh kiếp không khác Thần Vương Kiếp lắm. Dù sao bây giờ tu vi của Đạo Tử Tần tộc cũng không phải cảnh giới Thần Linh viên mãn nên không thể sinh ra Thần Vương kiếp.

”Thần Linh kiếp gì có thể so với Thần Vương Kiếp?”

Một vài tu sĩ kinh hãi nói. Thần Linh từ sơ kỳ đến trung kỳ, trung kỳ đến hậu kỳ phải trải qua Thần Linh kiếp. Bây giờ Đạo Tử Tần tộc hẳn là đang cấm thụ kiếp nạn Thần Linh sơ kỳ đến Thần Linh trung kỳ. Nhưng bây giờ độ kiếp nạn có thể so với Thần Vương kiếp! Vậy về sau thời điểm Tần Đạo Tử độ kiếp Thần Linh viên mãn, muốn độ kiếp gì nữa?

”Đạo Tử Tần tộc ở cảnh giới Thần Linh sơ kỳ đã kích phát lôi kiếp như Thần Vương kiếp, sau này chỉ sợ phải thừa nhận kiếp nạn cực kỳ đáng sợ.”

Rất nhiều người chăm chú nói với nhau.

“Độ loại kiếp nạn uy lực mạnh như này, chỉ sợ cho dù là Đạo Tử Tần tộc cũng phải tổn thương rất nhiều.”

Một số tồn tại cổ xưa âm thầm thảo luận. Bọn hắn cho rằng cho dù là loại kiếp nạn mạnh như này, đối với Tần Đạo Tử cực kỳ yêu nghiệt mà nói, hẳn là có thể độ qua. Dù sao cũng là một yêu nghiệt soi trong cổ sử cũng không tìm được, chỉ là sẽ chịu rất nhiều thương tích.

Nhưng mà sau một khắc, Tần Cửu Ca áo trắng như tuyết sừng sững ở chỗ sấm sét vô tận, lôi kiếp tráng kiện đánh xuống hắn, lại không cách nào tổn thương được một chút góc áo của hắn. Hành động gì cũng không có, Tần Cửu Ca cứ như vậy đứng trong thiên lôi mênh mông, đừng nói thương thế, biểu cảm cũng không có biến hóa một chút. Lôi kiếp dường như cảm thấy mình bị sỉ nhục, đang trong hư không không ngừng lóe ra, hiển nhiên chờ một chút muốn làm một trận lớn.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Nhanh chóng, từng trận từng trận sấm sét trên hư không mạnh mẽ nhanh chóng đánh xuống Tần Cửu Ca, lúc này mỗi một trận lôi kiếp cực kỳ khủng bố, có thể đánh Thần Linh hậu kỳ trọng thương. Nhưng bổ vào trên người Tần Cửu Ca vẫn như cũ, không mang theo một chút gợn sóng nào. Mí mắt Tần Cửu Ca cũng không động, thậm chí căn bản cũng không có để sấm sét trong lòng. Tất cả Thần Linh âm thầm quan sát trực tiếp nhìn đến ngây người. Lần đầu tiên thấy kiếp nạn khủng bố như vậy còn có thể độ như thế. Thật sự là tăng thêm kiến thức, phải biết rằng bọn hắn cho dù là độ kiếp Thần Linh thông thường cũng là bạt vía kinh hãi, cực kỳ chăm chú, sợ bị đánh thần hồn không còn. Nhưng Đạo Tử Tần tộc lại hoàn toàn không giống với bọn hắn.

Ầm ầm!

Lại là một lôi kiếp ẩn chứa năng lượng đáng sợ bổ xuống Tần Cửu Ca. Mà lúc này dường như Tần Cửu Ca cảm thấy như vậy vẫn chưa đã ghiền, lập tức nhìn lại lôi kiếp trên hư không. Mắt trào ra vô số đạo sấm sét màu đen đánh tới hư không, thiên địa đang run rẩy, loại uy năng sấm sét đang gãi ngứa cho Hồng Mông Thần Linh hắn. Thân thể Hồng Mông Thần Linh há lại đơn giản như vậy. Mắt bạo ra sấm sét màu đen trực tiếp đánh Thần Linh kiếp trên hư không thành mây khói. Tất cả sinh linh nhìn thấy cảnh này, trong mắt tràn đầy kinh hãi. Đạo Tử Tần tộc cũng quá mãnh liệt rồi nha, không chỉ bất động cho sấm sét có thể so với Thần Vương kiếp bổ xuống, bây giờ mắt còn bạo sấm sét đánh nát lôi kiếp ngưng tụ trên hư không. Thật con mẹ nó quá mạnh.

Tần Cửu Ca nhanh chóng trải qua trận lôi kiếp, khí tức triệt để hóa thành Thần Linh trung kỳ đỉnh phong.

Chương 966: Sinh Mệnh Cấm Địa

Đạo Thiên Tiên Vực, đây chính là một trong Cửu Đại Tiên Vực trong tinh không, nó cách xa Thái Cổ Tiên Vực, muốn đi qua thì phải vượt vô tận tinh hà mới có thể tới được, hoặc ít nhất phải có Đại Đế dẫn độ, nếu không thì không thể nào đi từ Tiên Vực này đến Tiên Vực khác được.

Việc Thái Cổ Tiên Vực phát sinh Cấm Kỵ Chi Chiến khiến cho nhiều Bất Hủ Đạo Thống tại Đạo Thiên Tiên Vực chấn động.

Tuy nhiên nó cũng không khiến cho những sinh bản thổ của Đạo Thiên Tiên Vực cảm thấy quá sóng gió gì, dù sao cả hai cách vô tận tinh hà, đại đa số sinh linh của Đạo Thiên Tiên Vực thậm chí còn không biết việc diễn ra ở Thái Cổ Tiên Vực.

Việc khiến Đạo Thiên Tiên Vực chấn động thật sự chính là Thái Dương Thần Sơn bị hủy.

Thái Dương Thần Sơn dù sao cũng là một Bất Hủ Đạo Thống to lớn tại Đạo Thiên Tiên Vực, thậm chí nói nó là một trong những Bất Hủ Đạo Thống mạnh mẽ nhất cũng không ngoa.

Trong Thái Sơn Thần Sơn có Đại Đế chạm tới lĩnh vực cứu cực, thậm chí còn có không ít Đại Đế, sinh linh cứu cực cũng có một tôn, tuy nhiên dù như vậy nó vẫn bị Tiên Cổ Tần Tộc cách xa một Tiên Vực hủy diệt triệt để.

Nhất thời tên tuổi của Tiên Cổ Tần Tộc vang danh khắp Đạo Thiên Tiên Vực, trong bóng tối đang có vô số người so sánh Đế Thần Cung với Tiên Cổ Tần Tộc.

Đây đều là thế lực đỉnh phong của mỗi Tiên Vực, không biết ai sẽ có nội tình mạnh hơn ai đây.

Mà gần đây thì trong một Sinh Mệnh Cấm Địa của Đạo Thiên Tiên Vực xuất hiện một Đại Đạo Thần Quang, nó sáng chói cực độ, ánh sáng của nó khuếch đại ra không ít địa vực.

Nhất thời không ít người thừa kế của Bất Hủ Đạo Thống, Thần Tử của Thượng Cổ Thần Quốc, Đế Tử của Đế Tộc tại Đạo Thiên Tiên Vực đều đến đây.

Sinh Mệnh Cấm Địa chính là địa vực đặc hữu của Đạo Thiên Tiên Vực nếu so sánh với Cửu Đại Tiên Vực, bên trong có không ít chủng tộc kỳ lạ.

Số lượng của Sinh Mệnh Cấm Địa cũng có tới vài chục nơi, tại Đạo Thiên Tiên Vực có thể nói nó có uy danh vô cùng hiển hách.

Cho dù là những Bất Hủ Đạo Thống kia cũng không muốn trêu chọc tới Sinh Mệnh Cấm Địa, dù sao trời mới biết trong đó tồn tại thứ gì.

Trong cổ sử của Đạo Thiên Tiên Vực thậm chí còn ghi chép qua lần một Sinh Mệnh Cấm Địa hủy diệt Bất Hủ Đạo Thống.

Tuế Nguyệt Cấm Địa.

Nó chính là một Sinh Mệnh Cấm Địa có tiếng tăm lừng lẫy ở Tây Bộ của Đạo Thiên Tiên Vực.

Dưới tình huống bình thường thì sẽ không có ai đi vào Tuế Nguyệt Cấm Địa cả.

Theo truyền thuyết thì tốc độ của thời gian trong Tuế Nguyệt Cấm Địa khác với bên ngoài, đi vào chỗ sâu nhất thì thời gian sẽ trôi nhanh hơn.

Nhưng nơi này hiện tại xuất hiện Đạo Vận cực kỳ tràn ngập.

Giờ khắc này tại bên ngoài của Tuế Nguyệt Cấm Địa vô cùng náo nhiệt, bốn phương tám hướng đều có người đang từ từ đi tới.

Chỉ cần nhìn một cái thôi liền bắt gặp được danh nhân.

“Đó là… Đó chính là Thánh Nữ đời thứ năm của Vạn Xà Thánh Tông, Medúa sao?”

“Nàng thật sự xuất thế rồi?”

Sau khi nhìn thấy thân ảnh của một nữ tử tuyệt mỹ đi từ từ xa tới thì vô số người hiện lên thần sắc kinh ngạc.

Vạn Xà Thánh Tông đã có bao nhiêu năm không xuất thế rồi chứ đừng nói là Thánh Nữ của Vạn Xà Thánh Tông, Thánh Nữ đời thứ năm của Vạn Xà Thánh Tông cực kỳ nổi tiếng.

Medusa không chỉ có khuôn mặt cực kỳ xinh đẹp mà nàng còn có một vóc dáng uyển chuyển tới mê người.

Tuy nhiên dù là ở thời đại nào đi chăng nữa thì cũng không có người có ý đồ không tốt đối với nàng.

Bởi vì Vạn Xà Thánh Tông tuy là một Đạo Thống Ẩn Thế nhưng nội tình thực lực của nó tuyệt đối là đáng sợ tới cực điểm.

Medusa thân cũng là một thiên tài yêu nghiệt với tu vi Thần Linh hậu kỳ, thậm chí có người còn nói nàng đã chạm tới Thần Linh viên mãn, vô địch cùng cảnh giới!

Trước đây cũng đã từng có một người truyền thừa của một Bất Hủ Đạo Thống khá là cường đại tuyên bố rằng hắn muốn chinh phục mỹ nhân xà cao lãnh này.

Nhưng hắn mãi mãi cũng không thành công, người như vậy xưa tới

nay không phải là số ít, nhưng tất cả đều bị vị mỹ nhân xà này trấn sát tại chỗ.

Nàng đã lâu rồi không xuất thế, không ngờ nay lại xuất thế vì chuyện này.

Medusa mặc một thân cẩm bào màu tím, diện mạo của nàng kinh diễm tất cả mọi người có mặt ở đây.

Bất kỳ trường hợp nào thì mỹ nữ đều sẽ được chú ý chứ đừng nói là một mỹ nữ tuyệt mỹ lạnh như băng thế này.

Ánh mắt của tất cả nam tử đều đặt chú ý lên người của Medusa, thậm chí có một vài tên định lực kém còn nuốt nước bọt, ánh mắt hiện lên vẻ tà khí.

Chết dươi hoa mẫu đơn, làm quỷ cũng phong lưu.

Nhưng mà đó chỉ là suy nghĩ mà thôi.

Thực lực của Vạn Xà Thánh Tông sâu không lường được, bất kỳ mỹ nhân nào trong đó đều là loại lãnh khốc tới mức máu lạnh, nếu như dám trêu chọc Thánh Nữ của các nàng thì chắc chắn sẽ không có quả ngon để ăn.

Dù sao nguyên nhân cũng là vì Vạn Xà Thánh Tông rất mạnh.

Chương 967: Tàn nhẫn bá đạo

“Lăn, các ngươi dám nhìn nữa ta sẽ móc mắt các ngươi ra hết!”

Medusa đứng trong hư không nheo hai mắt phượng lại rồi lên tiếng, gương mặt như phủ một lớp băng sương.

Ngữ khí của nàng cao cao tại thượng, ánh mắt của nàng nhìn những người ở dưới như sâu kiến.

Đối với nàng thì nam nhân không có một ai tốt cả.

Sắc mặt của một vài người truyền thừa của các Bất Hủ Đạo Thống lộ ra vẻ mặt khó xử, Thánh Nữ đời thứ năm của Vạn Xà Thánh Tông quả nhiên bá đạo như lời đồn, ngay cả nhìn cũng không cho sao?

Có chút người kiêng kỵ thế lực Vạn Xà Thánh Tông nên chỉ có thể nén giận đi xa ra khỏi Medusa.

Nhưng trong lòng bọn hắn vẫn có một luồng lửa giận không tên, lão tử không chiếm được thì không lẽ ngay cả nhìn cũng không cho? >

Lớn lên xinh đẹp như thế này mà không cho nam nhân nhìn sao?

Bờ mông tròn trịa kia, những nơi lòi lõm kia…

Ngẫm lại thôi cũng thấy hừng hực cả người.

Một vài yêu nghiệt nam giới dựa vào việc thể lực sau lưng bọn hắn cũng cường đại nên tiếp tục nhìn Medusa, thậm chí còn lộ ra ánh nhìn không tốt trước mặt nàng.

Không cần suy đoán sâu xa thì cũng biết được trong lòng bọn hắn đang suy nghĩ gì.

Dù sao bọn hắn vẫn chưa làm gì không tốt đối với Medusa, chỉ là nhìn nàng vài cái mà thôi, có nguy hại gì tới nàng cơ chứ?

Con mặt nằm trên người của bọn hắn, ngươi có tư cách gì quản?

Trong lúc nhất thời chỉ còn lại vài tên chí tôn yêu nghiệt nhìn Medusa với ánh mắt khiêu khích, còn những tên mạnh mẽ thì nhìn thẳng vào hạ thể của Medusa, mặc dù nửa người dưới là rắn nhưng vẫn vô cùng đẹp mắt.

Cũng không phải là không thể, dù sao ở trên đẹp như vậy rồi.

Buổi tối khi nhắm mắt lại có khi đuôi rắn lại khiến kích thích hơn sao?

Nhưng còn không đợi những tên yêu nghiệt nam giới này tiếp tục suy nghĩ, một đạo Thần Lực ngập trời bắn về phía bọn hắn, tử khí cuồn cuộn, mãnh liệt dị thường.

Xuất thủ liền là sát chiêu.

Có một vài yêu nghiệt nam tính chưa kịp phản ứng thì đã bị đánh bay vào trong sơn mạch, miệng phun máu tươi, toàn bộ dãy sơn mạch kia không chịu nổi lực xung kích mà sụp đổ.

Nhưng mà đây vẫn chưa là kết thúc, chỉ thấy hai mắt của Medusa hiện lên một mảnh sương xám, con ngươi như xuất hiện lốc xoáy, những tên chí tôn yêu nghiệt có con mắt không an phận đều đã bị hóa đá.

Một màn này khiến cho toàn bộ người có mặt tại đây đều ngưng

trọng hết lên.

“Quả nhiên không thẹn là Thánh Nữ đời thứ năm của Vạn Xà Thánh Tông, theo truyền ngôn thì nàng chính là Thánh Nữ có thiên phú mạnh nhất, không ngờ nàng đã tu luyện một chiêu này tới trình độ như vậy.”

“Đế Pháp truyền thừa của Vạn Xà Thánh Tộc quả nhiên không khiến người khác thất vọng, trong truyền thuyết thì nó chính là một Nửa Bước Cứu Cực Pháp Hóa Đá Đại Đạo, Medusa đã tu luyện tới mức chỉ liếc một cái liền hóa đá một vị Thần Linh sơ kỳ.”

Một vị người thừa kế Bất Hủ Đạo Thống lên tiếng nói.

May mà khi nãy bọn hắn nhịn lại, nếu không thì trong những người kia cũng đã có thân ảnh của bọn hắn rồi.

“Má, Medusa còn muốn làm gì thế?”

Một âm thanh kinh hãi vang lên.

Giờ phút này Medusa đang bóp nát một pho tượng vừa bị hóa đá khi nãy, xem ra nàng muốn trực tiếp giết chết những tên này.

Quá bá đạo, người khác chỉ nhìn nàng vài lần thôi mà nàng liền muốn lấy mạng người ta.

Xem ra nàng hoàn toàn không sợ những thế lực sau lưng người này trả thù.

“Cổ lão, ngươi đi móc hết tất cả mắt của những người vừa mới nhìn ta khi nãy.”

Medusa mở miệng một cách lạnh lùng, không kiêng kỵ gì hết.

Hiện tại không ai dám hướng mắt nhìn Medusa dù chỉ là một cái, nếu như bị móc mắt xuống thì thật sự kêu trời cũng không được.

Nhưng một âm thanh cực kỳ không hài hòa vang lên.

“Một mỹ nhân xà đẹp thật, bản Đạo Tử ưa thích

Giọng nói lạnh lùng mà cao ngạo, phảng phất cho thấy thân phận tùy tùng thứ ba của ngươi chính là ban ân. Giọng còn kiêu ngạo hơn Medusa, khi những lời này truyền vào tai mọi người, không khí bốn phương tám hướng cảm giác yên tĩnh lại. Mẹ kiếp, mẹ nó. Có mãnh liệt như vậy không? Bọn hắn cũng chỉ hơi liếc mắt vài lần, Medusa

đã muốn giết người. Nhìn thêm vài lần, đã bị hóa đá, bị hóa đá vẫn còn ở đó. Còn bị đánh miệng phun máu, đánh vào trong sơn mạch, lập tức sẽ bị móc mắt. Chỉ cần liếc nhìn là như thế… Mà ngươi lên tiếng trực tiếp thu người khác làm tùy tùng sợ không phải là bị Medusa cùng Vạn Xà Thánh Tông sau lưng nàng tra tấn đến chết đi. Ước tính ngay từ đầu đã đem ngươi ném xuống bên trong lò vạn xà nổi tiếng của Vạn Xà Thánh Tông chịu hết nỗi khổ vạn xà phệ thân rồi. Phải biết rằng hang ổ vạn xà của Vạn Xà Thánh Tông cũng không phải là hang ổ bình thường. Cho dù là Thần Linh vào, chỉ sợ sẽ bị cắn cực kỳ thống khổ, thậm chí đau không muốn sống. Cũng không biết tổ tiên Vạn Xà Thánh Tông làm thế nào mà ngay cả Thần Linh cũng không chịu nổi đau đớn hang vạn xà mang lại.

Rất lâu trước kia, nghe nói Vạn Xà Thánh Tông ném một thế lực đối địch vào hang vạn xà, tiếp theo tiếng kêu thảm thiết của Thần Linh kia lập tức vang vọng khắp Đạo Thiên tiên vực. Lúc đó Vạn Xà Thánh Tông quả thực làm tất cả đạo thống cổ tộc của Đạo Thiên tiên vực sợ hãi không nhẹ. Cho dù là Bất Hủ Đạo Thống cũng bị Vạn Xà Thánh Tông đàn áp. Không thể tưởng tượng được, đến tột cùng thống khổ gì có thể làm cho Thần Linh kia gào thét thảm thiết như vậy.

”Ta cảm giác Vạn Xà Thánh Nữ sẽ ném người vừa rồi nói chuyện ném vào hang vạn xà, chỉ sợ đến lúc đó vị huynh đài nói chuyện kia sẽ bị tra tấn không ra hình thù.”

Chương 968: Bỏ qua hôm nay không có duyên thấy lại

Một người thừa kế Bất Hủ Đạo Thống ùng ục một tiếng. Trong lòng hắn thật ra rất bội phục huynh đệ nói những lời này. Bọn hắn liếc mắt vụng trộm một cái sợ bị bắt gặp. Ngươi lại la ó, lên tiếng là đi theo. Tình cảnh này hắn chỉ muốn nói với vị huynh đài kia, dũng sĩ chơi rắn, thượng lộ bình an, ta sẽ nhớ ngươi lắm. Không chỉ có người nhận truyền thừa Bất Hủ Đạo Thống trong lòng bội phục huynh đài nói những lời này, rất nhiều nam nhân Thiên Kiêu yêu nghiệt cũng khâm phục không thôi. Tuy rằng chút nữa sẽ chết rất thảm, nhưng bây giờ, tại thời điểm này, ngươi vẫn là thần tượng của chúng ta.

Bốn phía càng phát ra yên tĩnh, hai mắt hẹp dài của Medusa đóng quân ở hư không hơi nheo lại, bề ngoài thoạt nhìn không còn sát khí như vừa rồi. Thế nhưng chỉ có những người thân cận với Medusa

mới biết được, một khi Thánh Nữ Medusa lộ ra biểu cảm như vậy có nghĩa là sắp có người gặp xui xẻo, cái loại sống không bằng chết.

”Ngươi là người đầu tiên dám nói như vậy, vì vậy… Ta mời ngươi hưởng thụ hưởng thụ hang vạn xà trong tông.”

Giọng nói cực kỳ lạnh như băng, như Cửu U Hoàng Tuyền. Tất cả mọi người bốn phía nhất thời run lên, quả nhiên là bọn hắn nghĩ như vậy. Vị huynh đài kia sắp bị đưa vào hang vạn xà.

”Haha, muội muội hãy ngoan ngoãn làm tùy tùng của công tử nhà ta đi, chuyện tốt như vậy, bỏ qua hôm nay cũng không có duyên thấy lại đâu.”

Lại có một âm thanh nữ cực kỳ kiều mị vang lên. Tiếp theo, có mấy người chậm rãi từ chỗ nào đó đi ra từ hư không. Sau một khắc, lập tức có vô số mắt nhìn về phía mấy người đi ra, muốn nhìn xem rốt cuộc là vị huynh đài nào dám nói như vậy. Thần tượng quá đi. Medusa cũng híp mắt nhìn về phía người tới, sát ý trên người đã không cách nào áp chế, xem ra hang vạn xà bụi bặm của tông sắp có người vào rồi.

Đó là ba người, một nam và hai nữ. Nam tử mặc áo trắng, diện mạo cực kỳ tuấn mỹ, dung mạo trong nháy mắt đem nam tử xung quanh so sánh xuống. Hai nữ tử, một người mặc váy dài màu lam nhạt, da thịt như tuyết, ba ngàn tóc đen buộc sau lưng, ánh mắt quyến rũ, diện mạo lại rất thanh thuần. Thật là một nữ nhân kết hợp sự thuần khiết và quyến rũ cực kỳ. Một nữ tử khác, ừm, tuy rằng vừa nhìn đã biết là mỹ nhân, nhưng nhìn thế nào cũng cảm giác hơi nhỏ.

”Thật là can đảm, hôm nay nếu không tống được ngươi vào hang vạn xà, ta thật có lỗi.”

Giọng nói Medusa cực kỳ lạnh lùng, trong mắt tràn ngập sát ý. Nàng giơ tay và đánh về phía nam nhân. Cho dù nam nhân là người thừa kế của Bất Hủ Đạo Thống, nàng cũng sẽ khiến hắn phải trả giá đắt cho lời nói của mình! Không chút do dự bèn trực tiếp ra tay, mặc kệ ngươi là ai? Thần lực khủng khiếp hội tụ thành vô số con rắn nhỏ chín màu, cắn xé nam nhân. Một đòn có thể trấn áp tồn tại của Thần Linh trung kỳ. Nhiều người đã cảm thấy như đã nhìn thấy bi kịch của nam nhân. Tuy nhiên, mọi người thấy rằng nam nhân đã tiến lên một bước, một tay hóa chưởng, thần lực mênh mông vô tận như sông vạn cổ chảy ra!

Ầm ầm!

Trong nháy mắt, trời sập đất nứt, tình thế hỗn loạn. Vừa rồi, Medusa dễ dàng trấn áp rất nhiều vị Thần Linh trung kỳ và đánh vào trong sơn mạch. Bởi vì thực lực của nàng là Thần Vương hậu kỳ, còn là Thần Vương hậu kỳ mạnh mẽ nhất. Trấn áp Thần Linh trung kỳ không phải rất đơn giản sao?

Nhưng bây giờ vô số con rắn nhỏ chín màu tiếp giáp cự chưởng của nam nhân, người kinh hoàng lại là Medusa Ầm!

Cự chưởng đáng sợ trực tiếp giết chết vô số rắn nhỏ chín màu, sau khi giết chết những con rắn nhỏ thì đánh tới Medusa. Medusa hoàn toàn không kịp phản ứng, cả người giống như một viên đạn pháo, đâm thẳng vào một dãy núi nào đó, làm sụp đổ đỉnh núi. Cảnh tượng này khiến các tu sĩ xung quanh kinh ngạc há hốc mồm. Thần Linh cảnh giới hậu kỳ Medusa đã bị một Thần Linh trung kỳ đánh bay vào sơn mạch chỉ bằng một chiêu.

”Sao có thể như thế? Phải biết là cho dù cùng một cảnh giới, Thánh Nữ Medusa Vạn Xà Thánh Tông vẫn là người đứng đầu, huống chi là cảnh giới thấp hơn.”

Rất nhiều tiếng cảm thán nhất thời vang lên, dù là một vài người nhận truyền thừa Bất Hủ Đạo Thống mí mắt cũng nhảy điên cuồng, vô cùng kinh hãi trong lòng. Thực lực của Medusa ở cùng cảnh giới chắc chắn là đỉnh cao, rất nhiều người đã tự mình kiểm chứng điều đó. Đối mặt với người cùng một cảnh giới nàng có thể áp chế mạnh mẽ. Nhưng bây giờ tại sao nàng lại không áp chế được kẻ cấp thấp hơn, còn bị bị đánh bay?

“Thánh Nữ đại nhân.”

Rất nhiều thành viên Vạn Xà Giáo sắc mặt đại biến nói. Bọn hắn rất kinh ngạc, đệ ngũ Thánh Nữ nhất định là người tài giỏi nhất trong tông môn, thậm chí trong lịch sử Thánh Tông. Chiến lực cùng cảnh giới mạnh mẽ đến mức bùng nổ. Nhưng bây giờ…

”Chẳng lẽ Thánh Nữ Medusa cứ như vậy mà thất bại sao?”

Chương 969: Ngươi đã hoàn toàn chọc giận ta

Nhìn dãy núi sụp đổ, rất nhiều người không khỏi nghi hoặc, chẳng lẽ Thánh Nữ Medusa cảnh giới Thần Linh hậu kỳ Vạn Xà Thánh Tông

cứ như vậy bại? Thật quá khó tin. Tuy nhiên, vẫn có người của Vạn Xà Thánh Tông bình tĩnh, bọn hắn biết thủ đoạn của Thánh Nữ nhà mình, cho dù người có hơi thủ đoạn, nhưng nhất định vừa rồi là do Thánh Nữ không cẩn thận, hơn nữa nam nhân đúng là có thủ đoạn, mới tạo tình huống không thể xảy ra.

Quả nhiên dưới sự chú ý của mọi người. Từ dãy núi kia, một con mãng xà khổng lồ toàn thân chín màu lao ra, khí tức trên người cực kỳ kinh khủng, phảng phất muốn đánh sập hư không. Cửu Thải Thôn Thiên Mãng! Đệ ngũ Thánh Nữ Medusa của Vạn Xà Thánh Tông lại thành công lột xác biến thành Cửu Thải Thôn Thiên Mãng!"

Trong dãy núi sụp đổ kia có một con mãng xà khổng lồ toàn thân chín màu bay lên trời, màu sắc hoa lệ sặc sỡ, cực kỳ xinh đẹp mê người. Đó là hóa thành bản thể Medusa. Trên bản thể có rất nhiều vết thương, vừa nhìn đã biết bị nam tử vừa rồi đánh bị thương.

"Ngươi đã thành công chọc giận ta."

Mãng xà chín màu phun lưỡi, hai tròng mắt hẹp dài cực kỳ lạnh lẽo. Nàng đã trải qua không biết bao nhiêu năm chưa từng nếm trải thiệt thòi như vậy. Hoặc là nói từ sau khi sinh ra chưa từng nếm qua thiệt thòi như vậy.

"Thiên Huyền Xà Điển, Vạn Xà Phệ Thân."

Medusa thi triển cổ pháp trong tộc. Xung quanh nàng có vô số cự mãng chín màu tráng kiện cắn xé nam tử kia. Khí thế quanh thân cũng càng ngày càng mạnh mẽ, khí tức dị thú đỉnh cấp thượng cổ như hồng hoang vọt tới.

"Quả nhiên là Cửu Thải Thôn Thiên Mãng, ta không cảm nhận sai."

Khóe miệng nam tử áo trắng hơi nhếch lên, bằng không vì sao hắn phải thu nhận Medusa làm tùy tùng? Đơn giản là háo sắc thôi sao? Ngươi nghĩ nhiều rồi đó.

Dị thú Cửu Thải Thôn Thiên Mãng đỉnh cấp thời kỳ viễn cổ của chín tòa tiên vực, mạnh mẽ hơn so với rất nhiều thần thú, đặc biệt là Medusa loại Cửu Thải Thôn Thiên Mãng huyết mạch thuần khiết. Thiên phú khủng bố, trưởng thành không tìm thấy đối thủ cùng cảnh giới. Con hắn nuôi trong nhà huyết mạch rất loãng, hoàn toàn không thể nào so sánh với con này.

"Thánh Nữ Medusa trở thành Cửu Thải Thôn Thiên Mãng, tiểu tử này chịu được, có điểu Thần Linh trung kỳ có thể mạnh mẽ như vậy, nếu

đến Thần Linh hậu kỳ nói không chừng thật có thể đánh bại Thánh Nữ Medusa."

"Dám nói ra những lời như vậy, cho dù là người thừa kế Bất Hủ Đạo Thống, sau này không chết cũng phải rớt một tầng da."

Rất nhiều nam nhân yêu nghiệt nhìn Medusa biến ảo thành bản thể, trong lòng khẽ thở dài. Nếu như vị huynh đài này là Thần Linh hậu kỳ nói không chừng thật sự có thể trấn áp Thánh Nữ Medusa. Có điều, bây giờ, huynh đệ, lên đường thuận lợi nhé, anh hùng đả xà như ngươi không nhiều lắm.

Nhưng mà nam tử áo trắng lúc này vẫn lạnh nhạt như trước, bình tĩnh lạnh nhạt hơn so với tất cả mọi người ở đây.

"Tiểu xà khá lắm, huyết mạch cũng thuần khiết, thực lực cũng có cảnh giới Thần Linh hậu kỳ, về sau để lại cho ta làm tọa kỵ cũng được."

Còn chưa nói xong, nam tử áo trắng ho nhẹ một tiếng, hai mắt nghiêm chỉnh. Nam tử áo trắng vừa nói dứt lời, bốn phía trong nháy mắt an tĩnh lại. Rất nhiều người bị tê dại. Vừa rồi còn nói muốn thu Medusa làm tùy tùng, bây giờ đổi lại làm tọa kỵ? Đương nhiên chỉ có Viêm Linh Cơ lúc này biết ý tứ của Tần Cửu Ca, không khỏi hừ một tiếng:

"A, nam nhân."

Hẳn là có việc cũng cưỡi Medusa, không có việc gì cũng…cưỡi Medusa. Ngay cả Medusa nghe được trong lúc nhất thời cũng thấy mù mịt. Thậm chí hoài nghi mình không nghe rõ ràng. Lại có người muốn cưỡi nàng? Nàng không nghe nhầm phải không? Phải biết rằng mặc kệ ở thời đại nào, Medusa nàng là tồn tại vô cùng cao quý, ngay cả rất nhiều người thừa kế Bất Hủ Đạo Thống cũng bị nàng đánh cho kêu cha gọi mẹ. Không ai dám nói chuyện với nàng như vậy.

"Nhân loại, ngươi đã hoàn toàn chọc giận ta."

Hai tròng mắt bản thể Medusa vô cùng lạnh lẽo, lúc nàng hoàn toàn tức giận, nàng thề chắc chắn sẽ không để cho người này dễ dàng chết đi! Mà lúc này, Vạn Xà Phệ Thân của Medusa lại tăng vọt lần nữa, vô số con rắn nhỏ thân hình khổng lồ giống như từng dãy núi, mặt lộ ra hồng quang hung ác, trấn áp nam tử áo trắng. Uy lực Vạn Xà Phệ Thân như vậy cho dù là Thần Linh hậu kỳ một chiêu không cẩn thận cũng bị đánh cho trọng thương.

Có điều, đối mặt với cảnh tượng này, nam tử áo trắng vẫn không nhúc nhích. Mắt quét ngang, uy lực của Trọng Đồng Nhãn thượng cổ bùng phát, vô số sấm sét màu đen đánh tới vạn xà.

Nhìn thấy cảnh này, bản thể Medusa lộ ra nhân tính cười lạnh, chỉ là Thần Linh trung kỳ làm sao dám hả? Cho dù ngươi không phải là Thần Linh trung kỳ bình thường.

Ầm ầm!

Sấm sét màu đen đánh với vô số cự mãng. Nhất thời, long trời lở đất, hư không chấn động. Sau một khắc, vô số cự mãng đã bị sấm sét màu đen đánh nát bét, đánh về phía Medusa, lúc này, vẻ tự tin trên mặt Medusa hoàn toàn biến mất, hóa thành kinh hãi.

Chương 970: Không muốn bị diệt như Thái Dương Thần Sơn

Khí tức quá mạnh mẽ làm cho nàng có cảm giác đối mặt với Thần Linh viên mãn. Thần pháp do Thần Linh trung kỳ đánh ra lại so với Thần Linh viên mãn? Còn chưa kịp chờ Medusa suy nghĩ rõ ràng, sau một khắc, nàng lại bị đánh bay vào trong núi, xung quanh đỉnh núi sụp đổ, biến thành phế tích.

Tiếp theo thân hình khổng lồ vô cùng hung hăng rơi xuống mặt đất. Nhưng càng đáng sợ hơn, lúc này nam tử áo trắng đã không còn ở chỗ cũ mà đứng trên thân thể Medusa. Chính xác mà nói là cưỡi trên đó. Giống như một Đại Đế nhỏ bé cưỡi tọa kỵ của mình đi lại ở chư thiên vạn giới, rực rỡ chói mắt, đại đạo quang huy. Tiếp theo lại đè thân hình Medusa sâu vào lòng đất.

Im lặng! Sự im lặng chết chóc!

Thần Linh hậu kỳ đệ ngũ Thánh Nữ thiên phú xuất sắc nhất trong lịch sử của Vạn Xà Thánh Tông, người có năng lực cạnh tranh ngôi vị nữ vương Vạn Xà Thánh Tông mạnh mẽ nhất trong tương lai, bây giờ lại bị một nam tử cưỡi lên người, trấn áp mạnh mẽ. Chẳng lẽ nam tử không sợ Vạn Xà Thánh Tông trả thù sao? Nghe đồn nội tình của Vạn Xà Thánh Tông có thể mạnh mẽ hơn Bất Hủ Đạo Thống bình thường nhiều. Cho dù ngươi là người thừa kế Bất Hủ Đạo Thống, Vạn Xà Thánh Tông cũng chắc chắn sẽ khiến ngươi phải trả cái giá cực kỳ đắt. Nam tử ở trước mặt có thế lực của Đạo Thiên Tiên Vực, mạnh mẽ đánh vào mặt Vạn Xà Thánh Tông. Nếu như Vạn Xà Thánh Tông

không có phản kháng gì, về sau sẽ không ngẩng đầu lên nổi ở Đạo Thiên tiên vực nữa.

Đương nhiên, càng kinh người hơn là nam tử chỉ có cảnh giới Thần Linh trung kỳ lại có thể trấn áp mạnh mẽ Thần Linh hậu kỳ Medusa! Đây là tư chất thiên phú gì mà lại khủng khiếp như vậy! Một vài người truyền thừa Bất Hủ Đạo Thống tự hỏi. Bọn hắn ý thức được thân phận của nam tử này nhất định không đơn giản. Yêu nghiệt chí tôn như vậy cơ bản không có khả năng xuất phát từ bình dân.

Mà lúc này Medusa xấu hổ muốn chết, bây giờ cả người nàng bị đè ép không thể động đậy. Thân thể của hai người bọn hắn áp chặt vào nhau. Đối với Xà Nhân tộc mà nói, cái này không thua gì…

Nhưng mà nàng lại không có cách nào, muốn giãy dụa nhưng thứ đón lấy nàng lại là áp lực đáng sợ hơn. Thậm chí nàng đã cảm nhận được sức nóng của nam nhân trên cơ thể của mình. Càng làm cho nàng có cảm giác sỉ nhục, nam tử này lại đang sờ vảy của nàng! Vảy của Xà Nhân tộc tượng trưng cho điều gì?

”Làm càn.”

Xa xa nhìn thấy Thánh Nữ nhà mình chịu nhục lớn như vậy, một thái thượng trưởng lão của Vạn Xà Thánh Tông nổi giận, trước mặt nhiều người như vậy lại trực tiếp cưỡi trên người Thánh Nữ. Điều này làm cho nàng làm sao không phẫn nộ cho được? Thái thượng trưởng lão của Vạn Xà Thánh Tông bùng phát uy thế khủng bố, đây là một Thần Vương, tạo thành áp lực có thể tưởng tượng được, trấn áp nam tử áo trắng. Chiêu này xuất ra, cho dù là Thần Linh viên mãn cũng phải trọng thương tại chỗ, nguyên nhân thật sự nàng không trực tiếp trấn sát nam tử áo trắng này là hơi kiêng kỵ thế lực sau lưng hắn. Nhưng mà dám cưỡi Thánh Nữ của các nàng như vậy, nếu không trả giá đắt thì Vạn Xà Thánh Tông các nàng còn mặt mũi nào nữa?

Mà đúng lúc này có một lời nói ung dung truyền khắp bốn phía.

”Nếu không muốn Vạn Xà Thánh Tông các ngươi bị diệt giống như Thái Dương Thần Sơn thì ngươi hãy lập tức ra tay đi.”

Dùng sức mạnh để đàn áp người khác có vui không?

Tần Cửu Ca thích nhất là lấy thịt đè người, sau lưng có thế lực bá chủ trấn áp Thái Cổ tiên vực, Tiên Cổ Tần tộc không dùng thì khi nào dùng? Dùng thế lực sau lưng mình chắc chắn là có thể hạn chế vô số phiền toái. Dù sao cũng có chuyện Tiên Cổ Tần tộc thay hắn gánh, lão tổ chống đỡ cho hắn. Đỉnh cấp tiên vô số đời đều cuồng như vậy!

Mà thái thượng trưởng lão của Vạn Xà Thánh Tông nghe được những lời này không khỏi chậm lại động tác, mắt híp lại, cũng không ra tay. Trong lòng nổi lên sóng to gió lớn, đồng tử xuất hiện vẻ hoảng sợ. Thái Dương Thần Sơn bị diệt? Trong khoảng thời gian này, tin tức Bất Hủ Đạo Thống đỉnh cấp Thái Dương Thần Sơn bị diệt ở Đạo Thiên tiên vực đã truyền đi khắp nơi. Có cổ tộc đỉnh cấp Tiên Vực vượt tinh hà vô tận hủy diệt Thái Dương Thần Sơn. Trận chiến đấu kia có thể nói là kinh thiên động địa, chấn động vũ trụ tinh không. Thái Dương Thần Sơn không hổ là đạo thống Bất Hủ đỉnh cao của Đạo Thiên tiên vực. Trong Thần Sơn không chỉ có rất nhiều Đại Đế, Đại Đế đỉnh cao, thậm chí ngay cả Tiên tổ cứu cực cũng có. Nội tình của Thái Dương Thần Sơn như vậy ở Đạo Thiên tiên vực chắc chắn là đỉnh cao nhưng vẫn bị một thế lực xuyên tinh hà vô tận tới giết chết toàn bộ.

Mà cái đó không phải kinh khủng nhất, kinh khủng nhất chính là, ở Thái Cổ tiên vực xa xôi, thế lực bị diệt Thái Dương Thần Sơn kia còn có vài Sinh linh cứu cực linh, Đại Đế ngã xuống rất nhiều. Ngày hôm ấy, vũ trụ bao la tang tóc, bầu trời đầy sao để lại mưa phùn. Kể từ ngày đó, thế lực của cổ tộc kia trở thành đỉnh phong nhất của Thái Cổ tiên vực, không có "một trong những".

Đạo Thiên tiên vực bọn hắn có rất nhiều Bất Hủ Đạo Thống cho rằng như vậy. Người ta có một Tiền Hành Giả tại thế, người lấy gì so với người ta?

Chương 971: Đạo Tử đương đại của Tần Tộc

Vẻ mặt của thái thượng trưởng lão Vạn Xà Thánh Tông âm trầm, nếu nam tử này thật sự là chí tôn yêu nghiệt của chủng tộc đó, nàng thật sự không dễ ra tay. Tuy rằng nam tử này chỉ có cảnh giới Thần Linh trung kỳ, nhưng có thể dễ dàng trấn áp Thánh Nữ Thần Linh hậu kỳ, nàng tin rằng tư chất thiên phú này cho dù trong chủng tộc kia cũng là đỉnh cấp, không biết so sánh với Đạo Tử chủng tộc kia như thế nào. Có điều nghe đồn Đạo Tử của chủng tộc đó chỉ có cảnh giới Thần Linh sơ kỳ.

Khi nam tử áo trắng nói ra lời đó, tưởng tượng cảnh bị diệt như Thái Dương Thần Sơn, càng ngày càng nhiều người thừa kế Bất Hủ Đạo Thống hoảng sợ nhìn nam tử dáng vẻ biếng nhác đang ngồi trên người Thánh Nữ Medusa. Thế lực tiêu diệt Bất Hủ Đạo Thống Thái

Dương Thần Sơn đỉnh cấp là ai? Thái Cổ tiên vực là thế lực đỉnh phong nhất, Cấm Kỵ Tiên Cổ Tần tộc. Chẳng lẽ nam tử này chính là chí tôn của Tiên Cổ Tần tộc?

"Hắn có thể là ai?"

Một người thừa kế Bất Hủ Đạo Thống lộ ra nghi vấn. Rốt cuộc, khắp thiên hà vô tận danh tiếng của chí tôn yêu nghiệt tối cao trong toàn bộ lịch sử của Thái Cổ tiên vực cũng không có mấy người, trong thế hệ này chỉ có Tần Cửu Ca, đạo sĩ đương đại của Tiên Cổ Tần tộc truyền lại danh tiếng. Nhưng Đạo Tử đương đại của Tiên Cổ Tần tộc thời gian trước không phải là mới hai mươi tuổi đã bước vào cảnh giới Thần Linh sao? Mà nam tử áo trắng này đang ở cảnh giới Thần Linh trung kỳ mà.

Tốc độ đột phá của Tần Cửu Ca có nhanh hơn nữa cũng không có khả năng nhanh như vậy. Cho nên rất nhiều người trực tiếp loại trừ nam tử áo trắng là Đạo Tử đương đại của Tiên Cổ Tần tộc. Xét về cảnh giới thì không phù hợp.

"Dám hỏi các hạ là?"

Thái thượng trưởng lão của Vạn Xà Thánh Tông áp chế lửa giận trong lòng, mắt híp lại nhìn nam tử áo trắng còn cưỡi trên lưng Thánh Nữ xoay tới xoay lui. Nếu không phải kiêng kỵ chủng tộc kia, bây giờ nàng hận không thể lột da rút gân nam tử áo trắng, sau đó còn muốn ném hắn vào lò vạn xà. Nhưng nàng thật sự là quá kiêng kỵ chủng tộc kia. Vốn dĩ Thái Dương Thần Sơn đã vượt qua thiên hà vô tận và liên kết với các lực lượng Cấm Kỵ ở đó để trấn giết Tiên Cổ Tần tộc. Nhưng còn chưa được một ngày chủng tộc kia đã phái một Đại Đế chạm tới phạm vi Cứu Cực giết Thái Dương Thần Sơn, còn có Sinh linh cứu cực linh xuất hiện. Quá mức hoảng sợ. Đạo Thiên tiên vực không có Bất Hủ Đạo Thống nào không kiêng nể thực lực chủng tộc kia. Thực lực nội tình của Vạn Xà Thánh Tông, nói thật, còn không mạnh mẽ như Thái Dương Thần Sơn. Tiên Cổ Tần tộc có thể dễ dàng tiêu diệt Thái Dương Thần Sơn thì tiêu diệt một Vạn Xà Thánh Tông cũng không phải chuyện khó.

"Công tử nhà ta tên là Tần Cửu Ca, Đạo Tử đương đại của Tiên Cổ Tần tộc."

Viêm Linh Cơ cất giọng bình tĩnh, nhưng mà người khác nghe thế nào cũng cảm thấy có một cảm giác tự hào trong giọng nói của nàng.

Ầm ầm!

Im lặng, cực kỳ im lặng!

Lúc này không có ai nói gì. Tất cả người thừa kế Bất Hủ Đạo Thống đều lộ vẻ hoảng sợ nhìn nam tử lười biếng cưỡi trên lưng Thánh Nữ Vạn Xà Thánh Tông Medusa. Thân thể thoáng cái cứng ngắc lại, trong lòng cực kỳ sợ hãi. Thậm chí cõ một số người đầu óc còn trống rỗng.

“Đạo Tử chủng tộc kia làm sao có thể tới Đạo Thiên tiên vực của chúng ta, người thừa kế đẳng cấp như hắn chắc chắn không thiếu gì cơ duyên.”

Một người thừa kế Bất Hủ Đạo Thống yết hầu ục ùng ục một tiếng, đứt quãng nói. Lúc trước hắn cũng đã từng nói, mặc kệ vị Đạo Tử của Tiên Cổ Tần tộc ở Thái Cổ tiên vực bá đạo cường thế như thế nào, cũng không quản chuyện của Đạo Thiên tiên vực bọn hắn. Nhưng không ngờ lại bị vả mặt nhanh như vậy. Vả mặt một cái không kịp đề phòng.

Ánh mắt Viêm Linh Cơ bình tĩnh, trong lòng nàng đang suy nghĩ, Cửu Thải Thôn Thiên Mãng có thể thay thế địa vị của nàng trong lòng công tử hay không. Nói nàng không thèm để ý thật ra cũng không thể nào.

Mà lúc này trên gương mặt đầy nếp nhăn của thái thượng trưởng lão Vạn Xà Thánh Tông tái xanh trắng bệch. Vẻ mặt im lặng, muốn nói gì đó nhưng cảm giác nói gì cũng vô dụng. Chỉ hỏi ngươi một câu, ngươi dám ra tay với Đạo Tử của Tiên Cổ Tần tộc không? Nhưng cứ để như vậy sao? Thánh Nữ Medusa vẫn còn ở dưới thân của hắn đó!

Cắn răng, hít sâu một hơi, thái thượng trưởng lão của Vạn Xà Thánh Tông cúi đầu, cung kính nói:

“Tần Đạo Tử, có thể buông Thánh Nữ ta ra hay không, chúng ta có làm chuyện gì không đúng, Vạn Xà Thánh Tông chúng ta nhất định sẽ chuộc lỗi đàng hoàng.”

Giọng nói rất cung kính, thái độ rất hạ mình. Không có cách nào, thế lực không bằng người ta, ngay cả Thánh Nữ nhà mình bị cưỡi trước mặt mọi người cũng phải chủ động xin lỗi.

Vừa dứt lời, bốn phương tám hướng im lặng, ngay cả Vạn Xà Thánh Tông vô cùng bá đạo trước sau như một ở Đạo Thiên tiên vực ở trước mặt vị này cũng phải chịu thua. Không có nguyên nhân gì quá đặc biệt, chỉ có một nguyên nhân, thực lực của Vạn Xà Thánh Tông không bằng Tiên Cổ Tần tộc ở Thái Cổ tiên vực, chênh lệch giữa hai bên cực kỳ lớn. Tiên Cổ Tần tộc giống như là một tòa núi lớn đè lên

người tất cả đạo thống cổ tộc ở Đạo Thiên tiên vực bọn hắn. Tần Cửu Ca ngồi trên người Medusa, lạnh nhạt, dường như căn bản không để ý những lời đó, hắn bình tĩnh nói:

“Cửu Thải Thôn Thiên Mãng thuần huyết, thật ra các ngươi đã nuôi dưỡng một người kế thừa tốt, về sau đi theo bên cạnh ta, sao hả?”

Tuy rằng giọng nói bình thản, nhưng mang theo một sự bá đạo, các ngươi chỉ có thể tuân theo. Nếu không thì hậu quả…

Chương 972: Ta sẽ bắt ngươi trả giá

Nghe được những lời này, sắc mặt thái thượng trưởng lão của Vạn Xà Thánh Tông trở nên khó coi, đây là muốn các nàng chắp tay đưa người thừa kế đã cực khổ bồi dưỡng cho hắn. Cho dù có là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần tộc, chuyện này cũng sẽ làm cho tông nội Đại Đế tức giận. Nàng không thể gánh nổi hậu quả hai bên. Tông nội Đại Đế cũng có lẽ sẽ không đối phó với Đạo Tử của Tiên Cổ Tần tộc, nhưng chắc chắn sẽ không bỏ qua cho nàng.

Vẻ mặt thái thượng trưởng lão Vạn Xà Thánh Tông rất là khó chịu. Trong lòng không chỉ tràn ngập phẫn nộ mà còn có cảm giác bất lực. Đây là lần đầu tiên nàng cảm giác rất bất lực. Chẳng lẽ cứ như vậy bị Đạo Tử Tần tộc trấn áp thu phục Thánh Nữ thiên phú mạnh mẽ nhất lịch sử tông nội ở trước mặt mọi người sao? Nếu như Thánh Nữ bình thường đi theo bên người Đạo Tử Tần tộc tiên cổ cũng không phải là chuyện gì không tốt, nhưng đệ ngũ Thánh Nữ Medusa không giống với các Thánh Nữ khác, nàng cực kỳ quan trọng, liên quan đến việc Thánh Tông có thể quật khởi hoàn toàn ở Hạo Hãn Tinh Không hay không.

Hơn nữa tính cách Thánh Nữ Medusa cực kỳ quật cường, có chủ kiến, độc lập. Nếu nàng không đồng ý điều gì, nàng thà chết còn hơn làm điều đó. Đến lúc đó, nếu bức chết Thánh Nữ Medusa, Vạn Xà Thánh Tông tổn thất quá thảm thiết, nói không chừng có Đại Đế muốn tìm Đạo Tử Tần tộc báo thù.

”Ta chắc chắn sẽ không thần phục ngươi, dù ta chết cũng sẽ không.”

Medusa lạnh lùng khí phách lên tiếng, cho dù lúc này nàng bị trấn áp, nhưng nàng chắc chắn sẽ không khuất phục. Nghe thấy lời của Thánh Nữ Medusa nhà mình, Vạn Xà Thánh Tông rất là khó chịu.

Mà đúng lúc nầy, có một trận áp lực khủng bố đánh tới Tần Cửu Ca.

“Buông Thánh Nữ ra, bằng không mặc kệ ngươi là ai, ta sẽ cho ngươi trả giá.”

Giọng nói rất lạnh lẽo, khí tức bùng phát, nhiễu loạn thiên địa. Người còn chưa tới, khí tức khiến người ta run rẩy đã bao trùm thiên địa, giống như khí tức từ vực sâu vạn dặm khiến mọi sinh linh khiếp sợ.

”Ai vậy? Uy thế như vậy chỉ sợ là Thần Linh hậu kỳ đỉnh cao, cách Thần Linh viên mãn cũng không xa.”

Tu sĩ cảm nhận được uy thế bạo ngược như thế bèn hoảng sợ nói. Bọn hắn không chỉ khiếp sợ tu vi của Thần Linh hậu kỳ đỉnh phong đang tới mà càng khiếp sợ người dám ra tay với Đạo Tử Tiên Cổ Tần tộc. Nếu bị Đạo Tử Tiên Cổ Tần tộc ghi hận trong lòng, về sau chắc chắn không dễ chịu.

Mà ở một diễn biến khác, hư không có quang mang mênh mông bắt đầu khởi động. Hỏa diễm cực nóng phảng phất như thiêu đốt chư thiên, huyền ảo khủng bố. Thần hỏa đầy trời cháy hừng hực, mơ hồ có thể nhìn thấy bóng dáng có khí tức vô cùng cổ xưa giống như thần linh, uy thế tản ra vô tận.

”Chẳng lẽ là hắn? Viêm Tiêu, Cấm Kỵ yêu nghiệt có tấm thân bất tử trong truyền thuyết?”

Một âm thanh rung động vang lên bên tai tất cả mọi người. Đạo Thiên tiên vực có một yêu nghiệt Cấm Kỵ khủng bố có được tấm thân bất tử, nghe đồn là nhân vật chí tôn sinh mệnh từ một nơi cấm địa bước ra. Được xưng là Bất Tử Chi Thân, ý nghĩa bề ngoài là ta có thể không chết!

Trong hỏa diễm vô tận có một bóng người cực kỳ siêu nhiên chắp tay mà đến. Thân khoác Viêm phục, khuôn mặt tuấn lãng, dáng người cao ngất, thân đẹp như ngọc. Một cảnh tượng đè ép chư thiên vương giả. Phảng phất chỉ cần đứng ở nơi nào cũng có thể trở thành trung tâm của tất cả mọi người. Đương nhiên đó là trước kia, bây giờ có Đạo Tử châu ngọc của Tiên Cổ Tần tộc ở phía trước, cảnh tượng này hoàn toàn bị hủy diệt.

”Nghe đồn Viêm Tiêu cực kỳ ái mộ Thánh Nữ Medusa của Vạn Xà Thánh Tông, không ngờ lời đồn lại là thật.”

“Còn có cách nào nữa chứ, ai bảo dung nhan Thánh Nữ Medusa xinh

đẹp như vậy? Ngươi dám nói trong lòng ngươi. . .”

“Dừng lại, dừng lại, tiểu đệ còn muốn sống thêm một thời gian nữa, nếu như không cẩn thận bị Vạn Xà Thánh Tông nghe được. . . Tiểu đệ cũng không có bối cảnh như Tiên Cổ Tần tộc đâu.”

Vài thiên kiêu vội vàng không nói lời nào, bọn hắn cũng không có sức mạnh và thực lực của Đạo Tử Tần tộc.

“Buông Medusa ra, bằng không cho dù ngươi là Đạo Tử Tần tộc, ta cũng có thể khiến ngươi trả giá đắt.”

Viêm Tiêu chắp tay mà đứng, lạnh lẽo nhìn Tần Cửu Ca. Rất có vẻ muốn động thủ ngay sau một khắc. Nhưng mà Tần Cửu Ca ngay cả để ý cũng không để ý tới hắn, lúc này Medusa bị trấn áp thành dáng vẻ con người. Tần Cửu Ca cũng rời khỏi người nàng.

”Eo đẹp, trắng nõn mềm mại, nhu nhược không xương, tuyệt đại nhân gian.”

Tần Cửu Ca tán thưởng một tiếng, cho dù vừa rồi sờ trạng thái thân rắn của Medusa, hắn cũng cảm giác cực tốt. Bây giờ biến hóa thành nửa thân trên là người, nửa thân dưới là rắn, cảm xúc chắc chắn tốt hơn.

Thu người này đi theo bên người chắc chắn không thiệt thòi. Có điều, xem ra hơi khó thu. Chắc chắn Medusa cực kỳ quan trọng đối với Vạn Xà Thánh Tông, bằng không, đến tận bây giờ thái thượng trưởng lão của Vạn Xà Thánh Tông vẫn có dáng vẻ không muốn thả người. Xem ra, chắc chắn Medusa cực kỳ quan trọng đối với Vạn Xà Thánh Tông rồi.

Chương 973: Không đặt chân vào Đế Cảnh được

Viêm Tiêu nghe được những lời này, khuôn mặt anh tuấn nhất thời âm u. Bình thường Medusa cao quý giống như nữ vương, lại bị người cưỡi trên eo, lửa giận trong lòng hắn thiêu đốt. Không biết bao nhiêu năm qua hắn cũng chưa từng chạm đến một ngón tay mềm mại của Medusa. Càng không cần nói cưỡi lên eo của nàng. Hâm mộ, ghen tị và hận quá.

”Thánh Nữ, ngươi lại đây ta bảo vệ ngươi.”

Viêm Tiêu thở ra một hơi thật sâu, cất giọng ấm áp. Nếu Vạn Xà Thánh Tông kiêng kỵ thực lực của Tiên Cổ Tần tộc, không dám ra tay với Đạo Tử Tần tộc. vậy thì để hắn bảo vệ nữ vương điện hạ Medusa trong lòng đi, tự mình làm kỵ sĩ.

Nếu Medusa là nữ tử tầm thường, chắc chắn sẽ bị Viêm Tiêu làm cho cảm động ào ào. Mình bị kẻ xấu bắt được, thế lực tông môn của mình kiêng kỵ thế lực của kẻ xấu nên không dám ra tay. Nhưng có một nam tử không để tâm cường quyền đến bảo vệ nàng, hỏi một nam nhân như vậy ai có thể không yêu?

Nhưng Medusa cũng không phải nữ tử tầm thường, hai tròng mắt hẹp dài ung dung nhìn thoáng qua Viêm Tiêu trên hư không, không có lộ ra vẻ mặt cảm động. Trong lòng nàng, nam tử đều là sinh linh ghê tởm, không phải thứ tốt gì. Đạo Tử Tần tộc là như vậy, Viêm Tiêu cũng là như vậy, không có gì khác nhau.

Ngay sau khi Medusa chuẩn bị trở lại Vạn Xà Thánh Tông, một âm thanh bình thản vang lên ở bên tai nàng.

”Ngươi lột xác không hoàn thành, cần một cái gì đó, bằng không sau này ngươi không thể đặt chân vào cảnh giới Đại Đế được.”

m thanh làm cho sắc mặt Medusa vốn cao ngạo hàn sương hơi biến đổi, hai tay trắng nõn mềm mại không xương lặng lẽ nắm lại, trong lòng kinh hãi, làm sao hắn biết được?

Tần Cửu Ca mỉm cười, dù sao Medusa cũng không thoát khỏi lòng bàn tay hắn. Có đôi khi, phản kháng thì phản kháng đi, không hiểu sao hắn lại thấy hưởng thụ quá trình chậm rãi chinh phục nữ tử như vậy. Cảm giác rất tuyệt vời, là một cảm giác đạt được thành tựu.

Sau đó, mắt Tần Cửu Ca lập tức nhìn về phía Viêm Tiêu, châm biếm nói: “Ngươi thì tính là cái gì?”

Giọng nói rất kiêu ngạo, một loại người liếm cẩu, đối phó với nữ tử như vậy, ngươi không mạnh mẽ chinh phục mà ở đó còn liếm cẩu.

Tần Cửu Ca liếc mắt một cái lập tức nhìn ra Viêm Tiêu là loại người liếm cẩu. Dùng sức liếm một cái còn chưa liếm thành công, đến bây giờ còn không để ý tới hắn.

Ồ không, có lẽ thậm chí Medusa cũng không để ý tới hắn. Đúng là liếm cẩu không thể chết tử tế được.

Viêm Tiêu nghe vậy, vốn lửa giận đã ngút trời trong lòng lại càng

thêm nổi giận. Thần hỏa thiêu đốt đầy trời nhưng mà còn không chờ hắn oanh tạc, Tuế Nguyệt cấm địa ầm ầm nổ vang. Vừa nghĩ đến tầm quan trọng của chuyến đi, Viêm Tiêu thở ra một hơi thật sâu, áp chế lửa giận trong lòng, chờ sau khi hắn đạt được thứ đó thì lại đến trấn áp Tần Cửu Ca.

Tuế Nguyệt cấm địa.

Đạo Thiên tiên vực có một cấm địa trong mười bốn tòa cấm địa sinh mệnh, vốn dĩ Đạo Thiên tiên vực có mười bốn tòa cấm địa sinh mệnh, nhưng khoảng thời gian trước bị Huyền Đế và ba Đại Đế Tần tộc mang theo một chí bảo Cửu Cực tiêu diệt một cấm địa sinh mệnh. Giết chết hơn phân nửa sinh linh của cấm địa sinh mệnh, chấn động toàn bộ Đạo Thiên tiên vực. Bởi vậy bây giờ Đạo Thiên tiên vực chỉ có mười ba tòa cấm địa sinh mệnh. Nguyên nhân cụ thể là vì lời đồn đãi Tiên Cổ Tần tộc có một kẻ vô địch cùng thế hệ bị Thái Dương Thần Sơn và một tòa cấm địa sinh mệnh vây khốn, sau khi nhận được tin tức, một Đại Đế Tần tộc vượt Tiên vực giải cứu, có điều bọn hắn không biết cuối cùng giải cứu có được hay không. Mà cấm địa sinh mệnh bị tiêu diệt chính là Tuế Nguyệt cấm địa, vô số núi non sông ngòi bị đánh nát, mặt đất chằng chịt vết nứt, giống như khe nứt to lớn thung lũng, uốn lượn mấy trăm vạn dặm.

Nếu không phải Tiên Cổ Đại Đế Tần tộc trấn diệt đa số sinh linh Tuế Nguyệt cấm địa, rất nhiều chí tôn của Đạo Thiên tiên vực là không dám khinh địch tiến vào dễ dàng như vậy. Dù sao ai biết bên trong một tòa cấm địa có cái gì? Đương nhiên cho dù là bây giờ cũng không có nghĩa là Tuế Nguyệt cấm địa không có nguy hiểm. Trong khoảng thời gian này, trong Tuế Nguyệt cấm địa có thần quang rực rỡ xuất hiện. Một vài tồn tại cổ xưa suy đoán Tuế Nguyệt cấm địa có nghịch thiên tạo hóa xuất thế. Do đó rất nhiều thiên kiêu cổ tộc đạo thống, thậm chí ngay cả một vài người nhận truyền thừa Bất Hủ Đạo Thống cũng tới đây.

”Công tử, chúng ta cũng vào đi thôi.”

Viêm Linh Cơ dắt Tần Ấu Vi dò hỏi.

Vừa rồi ở Tuế Nguyệt cấm địa xuất hiện đại đạo thần quang, đa số thiên kiêu tu sĩ vây quanh ở đây đã tiến vào.

”Được rồi.”

Tần Cửu Ca gật đầu, mắt hơi nheo lại nhìn chằm chằm Tuế Nguyệt cấm địa. Đương nhiên hắn tới đây không phải du ngoạn, Quân Đế trong tộc và nhất đại chí tôn tử bị nhốt ở nơi này. Mà nơi này nhiều

nhất chỉ cho phép sinh linh cảnh giới Thần Linh vào, bởi vậy hắn lập tức tới đây.

Mang theo Tần Ấu Vi, Tần Cửu Ca cảm thấy gần đây trạng thái của Tần Ấu Vi càng ngày càng bất thường, không biết khi nào sẽ xảy ra biến hóa. Mang theo Viêm Linh Cơ, đương nhiên là cái hiểu được đều đã hiểu…

Đoàn người Tần Cửu Ca vào trong Tuế Nguyệt cấm địa. Phóng tầm mắt nhìn lại, núi non cổ kính, chất chứa nghĩa tình bao la năm tháng.

Vật giúp Tần Cửu Ca tìm kiếm Đại Đế trong tộc cũng lóe lên, hơn nữa càng vào bên trong lóe lên càng dữ dội.

”Đại Đế và tộc thúc bị nhốt ở nơi nào?”

Chương 974: Phú bà Tần Ấu Vi

Thần sắc Tần Cửu Ca khẽ động. Đại Đế đương nhiên là Quân Đế, tộc thúc chính là chí tôn tử kia, theo vai vế Tần Cửu Ca phải gọi hắn một tiếng tộc thúc.

Sau đó, hắn lập tức mang theo Viêm Linh Cơ, Tần Ấu Vi bắt đầu tìm kiếm trong Tuế Nguyệt cấm địa. Tuế Nguyệt cấm địa không hổ là cấm địa danh chấn Đạo Thiên tiên vực, cho dù bị Đại Đế Tần tộc chấn thành bộ dạng quỷ quái này vẫn có sinh linh mạnh mẽ sống sót.

Không bao lâu sau, Tần Cửu Ca đã gặp phải một con dị thú hồng hoang thực lực khủng bố đạt tới cảnh giới Thần Linh trung kỳ. Đó là một con chim dị thú diện mạo quái dị, có chín cái đầu, tám đôi chân, miệng phun ra thần hỏa thiêu đốt vạn vật đủ để đánh cho cường giả Thần Linh trung kỳ kêu cha gọi mẹ. Cho dù là tồn tại cảnh giới Thần Linh hậu kỳ bình thường, đối phó với dị thú hồng hoang cũng phải hao phí một ít thủ đoạn. Tần Cửu Ca lại đơn giản, đánh một chưởng vào đầu dị thú hồng hoang, khí tức luân hồi tràn ngập, đạo văn quấn quanh, trấn áp và giết chết nó, đồng thời quét sạch linh hồn của nó.

Đơn giản vậy thôi, bạo lực vậy thôi.

Mắt Viêm Linh Cơ và Tần Ấu Vi toát ra tình cảm ái mộ.

Chủ nhân không hổ là chủ nhân (Ca ca không hổ là ca ca). Đi theo chủ nhân (ca ca), cho dù cảm giác ở đâu cũng có thể tung hoành, trấn áp mạnh mẽ.

Cơ duyên bên trong cấm địa thật đúng là rất nhiều, đoàn người Tần Cửu Ca rất nhanh đã gặp phải rất nhiều bảo vật, thần dược, tùm lum thứ. Có điều, Tần Cửu Ca không có hứng thú gì với những thứ này. Với thân phận của hắn, những bảo vật đủ để Thần Linh điên cuồng cướp đoạt đối với hắn cũng không có ý nghĩa gì. Một người truyền thừa thế lực siêu cấp có được không biết bao nhiêu Tinh Thần Giới đâu có thiếu mấy thứ này? Linh dược là hắn dưỡng là dựa theo Tinh Thần Giới, nuôi yêu thú, thần thú, dị thú hồng hoang, dị chủng Thái Cổ đều là dựa theo Tinh Thần Giới mà nuôi.

Thiếu những thứ này? Không có chuyện đó đâu.

Bây giờ hắn chỉ muốn giải cứu chí tôn tử tộc thúc và tìm được Quân Đế, sau đó chinh phục và dạy dỗ Medusa.

So với những việc này, những thứ còn lại không mấy quan trọng. Có điều, cho dù Tần Cửu Ca không chủ động tìm những bảo vật cơ duyên, nhưng vẫn đạt được rất nhiều thứ tốt. Phần lớn Tần Cửu Ca đem cho Tần Ấu Vi, không chút khách sáo mà nói, bây giờ Tần Ấu Vi trong chư thiên vạn giới có thể được xưng là tồn tại phú bà.

Lại không bao lâu sau, bọn hắn lại phát hiện ra một cái động cổ, bên trong có một con dị chủng Thái Cổ thuộc tính hỏa sinh sống, có thực lực Thần Linh hậu kỳ. Trong Tuế Nguyệt cấm địa này nó chắc là sinh linh cấp bậc bá chủ xưng bá một phương, cho dù Medusa tới cũng rất khó trấn áp nó.

Da dày thịt béo, xem ra ngay cả thần khí đứng đầu cũng khó có thể cắt đứt da thịt của nó. Tần Cửu Ca ra tay, cầm Hồng Mông Đế Tháp hung hăng nện xuống con dị chủng Thái Cổ, trong nháy mắt, da thịt dị thú Thái Cổ vỡ ra, máu chảy ròng ròng, trực tiếp toi đời.

Tần Cửu Ca phát hiện Thái Cổ dị hỏa trên người dị chủng Thái Cổ, đẳng cấp năng lượng không tệ, Tần Cửu Ca trực tiếp để cho Viêm Linh Cơ hấp thu tại chỗ. Viêm Linh Cơ cũng thích cảm giác được công tử nhà mình bao dưỡng, không có chút cự tuyệt nào, luyện hóa Thái Cổ dị hỏa tại chỗ, khí tức trên người cũng càng ngày càng thâm sâu. Mắt thấy qua một thời gian nữa là có thể thăng lên một tầng. Tần Cửu Ca đặc biệt sủng ái Viêm Linh Cơ, có thể nói như vậy, nếu không phải bởi vì Tần Cửu Ca, cho dù Viêm Linh Cơ thiên tư rất mạnh mẽ, cũng không có khả năng tu luyện tốc độ nhanh như vậy, cảnh giới đạt tới trạng thái bây giờ. Nói là Viêm Linh Cơ do một tay Tần Cửu Ca tạo ra cũng không sai chút nào. Viêm Linh Cơ cũng biết công tử chăm sóc nàng, cho nên ở một số chuyện hết sức đền bù cho công tử nhà mình, nhưng thật ra vẫn làm cho Tần Cửu Ca nằm trong

ôn nhu hương.

Lại qua mấy ngày thăm dò, Tuế Nguyệt cấm địa thật sự quá lớn, ven đường còn có năng lượng khó hiểu quấy nhiễu, không vết tích năm tháng, dị chủng Thái Cổ mạnh mẽ, dị thú hồng hoang hết con này tới con khác. Chỉ riêng bọn hắn gặp phải đã có năm sáu con, chẳng qua đa số đều không có thần trí, cảm giác giống như là bị cấm địa mạnh mẽ hóa ra vậy.

Điều này quả thực làm cho Viêm Linh Cơ khiếp sợ một phen. Phải biết rằng Tuế Nguyệt cấm địa bây giờ vẫn là bị Đại Đế trong tộc của công tử nhà mình dùng chí bảo Cứu Cực đánh bại, giết chết không biết bao nhiêu sinh linh. Nhưng cho dù như vậy, trong Tuế Nguyệt cấm địa vẫn còn có một ít dị chủng thượng cổ, dị thú hồng hoang cảnh giới Thần Linh. Khó có thể tưởng tượng, thực lực của cấm địa thời kỳ hoàn chỉnh rốt cuộc mạnh mẽ đến mức nào. Đương nhiên, Viêm Linh Cơ không biết, bởi vì bây giờ Tần Cửu Ca mang theo nàng đi tới chỗ sâu nhất của Tuế Nguyệt cấm địa, cho nên mới gặp phải dị chủng Thái Cổ, dị thú hồng hoang cảnh giới Thần Linh. Nhưng ngoại trừ bọn hắn ra, những người khác gặp phải sinh linh cảnh giới Thần Linh cộng lại không đến ba người.

Chương 975: Sao so sánh được với Thánh Nữ đệ nhị

Tần Cửu Ca lại tìm kiếm mấy ngày, đồ vật trong tộc chỉ có thể đại khái cảm thụ được phương hướng của chí tôn tử và Quân Đế, cũng không thể cảm thụ cụ thể, tòa Tuế Nguyệt cấm địa quả thật rất kỳ lạ, càng đi sâu vào trong, cho dù ngay cả Tần Cửu Ca cũng cảm thấy có một cảm giác năm tháng trôi qua, nếu phàm nhân ở chỗ này một tháng, ước tính tóc đã bạc trắng, rũ xuống già nua. Mà hôm nay, không ngờ Tần Cửu Ca lại đụng phải người quen.

”Người của Xà Nhân tộc?”

Mắt Tần Cửu Ca lóe lên nhìn xà nhân xa xa, hẳn là là tộc nhân của Medusa. Ai nấy cũng xinh đẹp, dáng người yểu điệu khiến người ta thèm thuồng. Có điều dù sao Tần Cửu Ca cũng là người từng trải, hẳn là có thể nắm chắc loại chuyện này.

Tất nhiên là các ngươi thì không được, chỉ có hắn mới có thể nắm bắt.

Nhưng Xà Nhân tộc ngoại trừ Medusa ra, Tần Cửu Ca đều thiếu hứng thú, những xà nhân này cho dù là mỹ mạo, hay là dáng người, thiên phú không có chỗ nào có thể so sánh với Medusa. Cho dù những mỹ nữ xà nhân quỳ xuống cầu xin hắn, hắn cũng sẽ không thu nhận các nàng.

Tần Cửu Ca vốn đã chuẩn bị xong, nhưng sau một khắc, bước chân của hắn lập tức ngừng lại, trên mặt lộ ra vẻ vui thích. Quả nhiên, cho dù là ở chủng tộc nào, vĩnh viễn sẽ xuất hiện nội đấu. Nếu không phải Tiên Cổ Tần tộc thế hệ này xuất hiện một Tần Cửu Ca hắn, thì thế hệ này vẫn đấu hung dữ, đương nhiên nhất định sẽ bị trưởng lão trong tộc kiểm soát đến mức độ nhất định, sẽ không xuất hiện mức độ cực kỳ ác liệt. Nhưng vì Tiên Cổ Tần tộc sinh ra Tần Cửu Ca hắn, trấn áp đồng đại, hoành hành cổ kim, không còn xuất hiện tranh đấu thường thấy trong tiểu thuyết kiếp trước. Bởi vì bọn hắn không xứng tranh giành với Tần Cửu Ca.

”Thánh Nữ, ngôi vị nữ vương của Vạn Xà Thánh Tông ngoại trừ ngươi còn có ai có tư cách nhận nhiệm vụ lớn như vậy.”

Ở một vị trí ẩn nấp nào đó, một nam xà nhân cảnh giới Bán Thần quỳ một gối xuống đất, lộ vẻ cuồng nhiệt nhìn nữ xà nhân trước mắt mặc cẩm bào màu đen, dáng người hấp dẫn, khuôn mặt tinh tế. Tuy rằng mỹ nữ xà nhân này không có dung nhan xinh đẹp như Medusa, dáng người cũng không bằng, nhưng vẫn là một nữ tử tuyệt sắc hạng nhất, lại phối hợp với eo nhỏ cực kỳ mềm mại của xà nhân càng hấp dẫn người khác.

Nhìn đôi mắt đẹp của nữ vương trong lòng mình hơi nheo lại, nam xà nhân càng hưng phấn, hắn biết nữ vương của mình chắc chắn rất thoải mái.

”Đệ ngũ Thánh Nữ Medusa tính là cái gì? Làm sao có thể so sánh với ngài, những lão gia hỏa trong tông thật sự mắt mù lòa rồi, nhiều năm như vậy nếu không có một tay ngươi hiệp trợ nữ vương xử lý các loại chuyện lớn nhỏ bên trong bên ngoài tông, làm sao bọn hắn có thể tu luyện thoải mái như vậy, những bảo vật trân quý hiếm có kia là do ngươi cố gắng mà có được.”

“Đệ ngũ Thánh Nữ một mực mải mê tu luyện trong tông, cũng không xuất hiện được mấy lần, vẫn vùi đầu tu luyện, làm gì cống hiến cho Thánh Tông nhiều như Thánh Nữ ngươi chứ?”

Hiển nhiên nam xà nhân cảm thấy không được, về chuyện xử lý các vấn đề của Thánh Tông, đệ ngũ Thánh Nữ làm sao có thể so sánh

được với đệ nhị Thánh Nữ trước mặt mình?

Ầm!

Trong khi nam xà nhân vừa định nói tiếp, một luồng thần lực kinh khủng đã thổi bay hắn vào một dãy núi phía xa, đỉnh núi sụp đổ chôn vùi hắn.

”Nói nhảm nhiều quá, nói ít làm nhiều đi.”

Lời nói phát ra từ miệng đệ nhị Thánh Nữ trong lời nam xà nhân nhắc tới vừa rồi, giọng nói cực kỳ lạnh lẽo. Một đòn công kích vừa rồi hiển nhiên là do nàng đánh ra. Trong tình cảnh này người bình thường phỏng chừng sẽ khó chịu với nàng, nhưng nàng biết nam xà nhân sẽ không. Quả nhiên, nam xà nhân bò ra từ đống đổ nát, vẫn quỳ gối dưới chân nàng. Trong lòng nam xà nhân, mỹ nhân xà trước mặt, đệ nhị Thánh Nữ của Vạn Xà Thánh Tông là nữ vương của hắn.

Đệ nhị Thánh Nữ tên là Hoa Cẩm, Thánh Nữ của Vạn Xà Thánh Tông đại mạch, từ khi xuất thế đến nay vẫn luôn hiệp trợ nữ vương xử lý chuyện trong tông. Đối thủ cạnh tranh mạnh mẽ ngôi vị nữ vương Vạn Xà Thánh Tông thế hệ sau. Hoặc là nói nếu không phải bởi vì đệ ngũ Thánh Nữ Medusa xuất thế, nữ vương đời sau chính là nàng.

Nhưng hiện tại lại khó bề phân biệt, Vạn Xà Thánh Tông cũng không biết hai người các nàng rốt cuộc ai mới có thể trở thành nữ vương đời sau. Mỗi bên có những lợi thế riêng.

Vì đệ nhị Thánh Nữ Hoa Cẩm quanh năm xử lý sự vụ Thánh Tông, được rất nhiều hộ pháp, trưởng lão, thái thượng trưởng lão của thánh tông ưu ái, sau lưng còn có đại mạch ủng hộ, là đối thủ cạnh tranh mạnh mẽ nhất để giành lấy ngôi vị nữ vương thế hệ tiếp theo. Bản thân nàng thực lực huyết mạch cũng cực kỳ bất phàm, nếu không phải đệ ngũ Thánh Nữ Medusa xuất thế, vị trí nữ vương đời sau cơ hồ chắc chắn thuộc về nàng.

Mà đệ ngũ Thánh Nữ Medusa, tuy rằng vì những năm chưa từng xuất thế, không có uy vọng quá cao ở Vạn Xà Thánh Tông nhưng huyết mạch lại là huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Mãng bao nhiêu thời đại chưa từng xuất hiện, còn là huyết mạch thuần huyết.

Phải biết rằng Cửu Thải Thôn Thiên Mãng thuần huyết tượng trưng cho tương lai cực kỳ rực rỡ của đệ ngũ Thánh Nữ Medusa, thiên phú nghịch thiên. Đương nhiên loại huyết mạch này còn liên quan đến một chuyện rất quan trọng của Vạn Xà Thánh Tông, đối với tương lai Vạn Xà Thánh Tông cực kỳ quan trọng. Những điều đó làm cho đệ

ngũ Thánh Nữ Medusa vừa xuất thế lập tức trực tiếp trở thành đối thủ cạnh tranh mạnh mẽ ngôi vị nữ vương thế hệ sau.

”Medusa ngoại trừ huyết mạch ra thì lấy cái gì so với ta?”

Chương 976: Lập thần chú, không thể tiết lộ

Im lặng một chút, đôi mắt hẹp dài của Hoa Cẩm lộ ra một chút lạnh lẽo. Nhiều năm như vậy, nàng thừa nhận mình có tâm mong cầu công danh lợi lộc, muốn trở thành nữ vương đời sau của Vạn Xà Thánh Tông. Dù sao nàng cảm thấy cống hiến của mình đối với Thánh Tông chắc chắn vượt xa bất cứ kẻ nào. Nhưng Thánh Tông bây giờ lại có rất nhiều người ủng hộ đệ ngũ Thánh Nữ Medusa trở thành nữ vương, khiến cho nàng vốn vẫn luôn coi ngôi vị nữ vương là vị trí trong lòng bàn tay làm sao có thể nhịn được?

“Đừng tưởng rằng ta không biết ả tới đây làm gì, còn không phải lão bất tử trong tộc nói cho ả biết nơi này có phương pháp giải quyết bệnh của muội muội ả hay sao.”

“Nhưng sao ta có thể để cho ngươi đạt được nó?”

Mặt Hoa Cẩm lạnh lẽo. Medusa có một muội muội ruột từ nhỏ đã mắc một loại bệnh cực kỳ hiếm thấy, thậm chí hiếm thấy đến mức có lẽ toàn bộ Hạn Hão Tinh Không cũng chỉ có một bệnh nhân là muội muội nàng. Nhưng muội muội của Medusa huyết mạch thiên phú kinh người, Thất Thải Thôn Thiên Mãng thuần huyết, chỉ cần chữa trị tốt bệnh này, tương lai thậm chí có thể giống Medusa, huyết mạch tiến hóa, trở thành Cửu Thải Thôn Thiên Mãng. Nếu như muội muội Medusa chữa khỏi bệnh, đến lúc đó ngay cả muội muội ruột của ả cũng là Medusa Cửu Thải Thôn Thiên Mãng, nàng càng khó tranh giành.

”Hỏi thăm chưa, bây giờ Medusa ở đâu?”

Hoa Cẩm nhìn nam xà nhân quỳ dưới chân lạnh lùng nói. Chắc chắn không thể để Medusa tìm được thứ có thể trị bệnh cho muội muội ả, bằng không sau này cuộc sống của nàng chắc chắn là sẽ bị bọn chúng chèn ép.

”Hồi bẩm Thánh Nữ, hỏi thăm được rồi, bên người Medusa có cơ sở ngầm của chúng ta.”

Nam xà nhân quỳ trên mặt đất cung kính nói.

”Được, vậy thì tốt rồi, nhanh lên, chúng ta hãy đi trước.”

Hoa Cẩm nói xong, lập tức nổi lên một trận kình phong cuồn cuộn mang theo nam xà nhân nhanh chóng bỏ đi. Chắc chắn không thể để Medusa có được cách giải cứu muội muội ả.

Mà tất cả mọi chuyện vẫn có người âm thầm nhìn thấy nghe thấy. Đó chính là Tần Cửu Ca.

“Thật thú vị.”

Tần Cửu Ca âm thầm nghe được những lời này, mắt lóe lên. Viêm Tiêu chính là thiên mệnh chi nhân, hắn cũng cảm nhận được Medusa là thiên mệnh chi nữ của Viêm Tiêu. Đối với Viêm Tiêu, Tần Cửu Ca nhất định giết chết, dẫu sao cũng có thể đạt được thêm một thiên mệnh ở thời điểm bước vào cảnh giới Đại Đế. Những điều như vậy, không làm thì tuyệt đối không làm, còn làm thì phải làm đến nơi đến chốn.

Về phần Medusa, Tần Cửu Ca cảm thấy Medusa còn có thể cứu vớt một chút. Hắn quyết định theo sau nhìn xem.

Ở bên khác, Hoa Cẩm triệu tập thế lực dưới trướng và thế lực đồng minh, vô số năm nhậm chức làm việc cực khổ lại không bằng huyết mạch thiên phú của Medusa, làm sao nàng có thể cam tâm tình nguyện?

”Bái kiến Hoa Cẩm Thánh Nữ, xin hỏi Thánh Nữ có gì dặn dò?”

Vài Thần Linh cung kính nói với Hoa Cẩm. Trong lòng rất nhiều người Thánh Nữ Hoa Cẩm của Vạn Xà Thánh Tông là nữ vương đời sau của Vạn Xà Thánh Tông. Nữ vương đời này nghe nói phải bế quan để đột phá, hơn nữa thời gian tại vị quá dài cho nên Vạn Xà Thánh Tông đời này dứt khoát chuẩn bị tuyển cử nữ vương. Mà đệ nhị Thánh Nữ Hoa Cẩm của Vạn Xà Thánh Tông cho dù là trong Thánh Tông hay là ngoại giới đều có tiếng ủng hộ cao nhất, tối thiểu bề ngoài là như vậy. Hơn nữa với thủ đoạn vô số năm của Hoa Cẩm, có rất nhiều người trung thành với nàng.

Cảm nhận được tu vi của người tới một chút, Hoa Cẩm híp mắt, trong lòng cũng hài lòng.

”Gọi các ngươi đến đây là vì để các ngươi giúp ta một việc.”

Khuôn mặt xinh đẹp của Hoa Cẩm xuất hiện một chút lạnh lẽo, chẳng lẽ thật sự mặc kệ Medusa trở thành nữ vương đời sau của Vạn Xà Thánh Tông sao?

”Xin Thánh Nữ dặn dò.”

Tuy rằng trong lòng vài Thần Linh hơi nghi hoặc nhưng cũng không hỏi nhiều, Hoa Cẩm tương lai là nữ vương của Vạn Xà Thánh Tông, bây giờ lấy lòng nàng, về sau mình cũng sẽ thoải mái hơn nhiều. Có điều, bọn hắn tương đối tò mò là ai dám chọc Thánh Nữ Vạn Xà Thánh Tông?

”Cần các ngươi lập thần chú, trước khi sự việc chưa chấm dứt, chắc chắn không thể tiết lộ nửa phần với bên ngoài, bằng không… Thần hồn bị hủy diệt, rơi vào Cửu U.”

Hoa Cẩm lạnh lẽo nói.

Vài Thần Linh nhìn thoáng qua nhau, mắt có vẻ chăm chú, hiển nhiên, lúc này đây là chuyện lớn. Có điều mỗi người bọn hắn vẫn lập thần chú, nếu đã lựa chọn đi theo Hoa Cẩm, không trả giá một chút nguy hiểm thì làm sao có thể đạt được chỗ tốt?

Nhìn xung quanh một cái, đôi mắt hẹp dài màu tím của Hoa Cẩm rất hài lòng, nàng lăn lộn nhiều năm như vậy cũng không phải vô ích.

”Ta chuẩn bị cấy ghép huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Mãng trên người Medusa vào trong thân thể ta.”

Vừa dứt lời, sắc mặt mấy Thần Linh hoảng hốt, trong lòng nảy lên điên cuồng. Quả nhiên là chuyện lớn, có thể làm cho Đạo Thiên tiên vực nổi lên sóng gió ngập trời. Nhưng bọn hắn không nói gì nhiều.

”Các ngươi cũng không cần lo lắng, ta đã chuẩn bị đầy đủ, đừng nói Medusa là Thần Linh hậu kỳ, cho dù là Thần Linh viên mãn cũng không thoát khỏi lòng bàn tay của ta.”

“Mà chỉ cần ta thành công chiếm được Cửu Thải Thôn Thiên Mãng thuần huyết, những lão bất tử kia chắc chắn sẽ không giết ta, dù sao chỉ cần chuyển huyết mạch vào trong cơ thể ta, ta chính là Thôn Thiên Mãng thuần huyết của Vạn Xà Thánh Tông.”

Hoa Cẩm nói.

Chương 977: Kịch hay thì sao có

thể thiếu ta

Cách này có thể nghịch chuyển huyết mạch, và không thể làm ngược lại, đến lúc đó, chỉ cần huyết mạch trên người Medusa chuyển vào thân thể nàng, lập tức không có ai lấy ra được, Thánh Tông muốn bồi dưỡng Cửu Thải Thôn Thiên Mãng, cũng chỉ có thể bồi dưỡng nàng mà thôi.

”Tốt, nếu Thánh Nữ có lòng tin, chúng ta nhất định dốc sức tương trợ.”

Một Thần Linh trong đó chắp tay nói.

”Yên tâm, bản Thánh Nữ cũng sẽ không bạc đãi các ngươi, sau khi chuyện thành công, mỗi người các ngươi có thể đạt được mười giọt thánh thủy.”

Hoa Cẩm bình tĩnh nói.

Nghe vậy, vài Thần Linh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, bọn hắn đã thèm thuồng thánh thủy của Vạn Xà Thánh Tông rất lâu, nhưng nhiều năm như vậy, Vạn Xà Thánh Tông chưa bao giờ để lộ thánh thủy ra ngoài. Không ngờ lúc này lại có cơ hội lấy được. Một giọt thánh thủy rất quý giá, chứ đừng nói chi là mười giọt thánh thủy.

”Được rồi, ta nói cho các ngươi kế hoạch cụ thể.”

Sau đó, Hoa Cẩm lập tức bố trí kế hoạch của mình, mấy Thần Linh kia nghe được những lời này trong lòng không khỏi tê dại.

Đệ nhị Thánh Nữ của Vạn Xà Thánh Tông quả nhiên tâm cơ thâm trầm và tàn nhẫn, ra tay độc ác với Thánh Nữ thánh tông nhà mình như vậy. Đoạt huyết hoán huyết cũng không phải chuyện đơn giản đâu.

Tiếp theo, vài vị thần linh lập tức dựa theo kế hoạch làm việc. Nhìn mấy người bỏ đi, Hoa Cẩm lộ ra nụ cười lạnh lẽo, chờ sau khi nàng trở thành Cửu Thải Thôn Thiên Mãng, thêm thế lực sau lưng, với tầm quan trọng của Thôn Thiên Mãng thuần huyết đối với Thánh Tông, vị trí nữ vương Vạn Xà Thánh Tông đời sau còn không thuộc về nàng hay sao? Tuy rằng hơi độc ác, nhưng thế thì sao nào? Thắng là vua, thua là giặc, hơn nữa nàng cũng không giết Medusa, chỉ là cướp lấy huyết mạch của ả, đổi lại một người trở thành Cửu Thải Thôn Thiên Mãng mà thôi. Đối với Thánh Tông cũng không có ảnh hưởng rất lớn.

Bên kia Tần Cửu Ca lạnh nhạt đặt chân lên hư không, khóe miệng mỉm cười, mắt thâm thúy.

”Kịch hay làm sao có thể thiếu ta được?”

…

Trong một hẻm núi sâu, địa thế uốn lượn.

Một nữ tử mặc cẩm bào màu tím, khuôn mặt lãnh diễm, thân thể mềm mại đầy đặn linh lung nhìn tế đàn xa xa. Nữ tử này chính là đệ ngũ Thánh Nữ của Vạn Xà Thánh Tông, Medusa.

Lúc này mắt Medusa rất chăm chú, trong đồng tử có vẻ lo lắng. Lão tổ tông trong tộc tính ra trong Tuế Nguyệt cấm địa có thể sẽ có thứ trị được bệnh cho muội muội. Đây cũng là một trong những mục đích chính của nàng. Mấy ngày nay, Medusa căn cứ theo tin tức nhận được, lập tức đi tới chỗ khe sâu, dù là bất cứ nới nào có bảo vật có thể xuất hiện trị bệnh cho muội muội, nàng cũng sẽ đi tìm. Muội muội rất quan trọng với nàng, nếu không phải bởi vì muội muội vô tư cống hiến, đến bây giờ nói không chừng nàng còn chưa trở thành Cửu Thải Thôn Thiên Mãng. Medusa mềm mại không xương, hai tay trắng như tuyết vỗ nhẹ, một con tiểu xà toàn thân màu sắc rực rỡ đánh chết một dị chủng Thái Cổ cảnh giới thiên tôn xa xa, máu chảy ròng ròng, nội tạng nổ tung ra. Một chưởng giết chết dị chủng Thái Cổ kia, Medusa mắt nhìn về thứ được dị chủng Thái Cổ thủ hộ, tay vung lên, lập tức đến trong tay.

”Có còn hơn không.”

Medusa thở dài một tiếng, thứ này chỉ có thể giảm bớt một chút bệnh cho muội muội, để cho muội muội thoải mái một chút. Mấy năm nay, loại đồ vật này ở Vạn Xà Thánh Tông trong những năm tháng vô tận cơ hồ đều bị nàng thu nhặt sạch sẽ, bây giờ nếu đã gặp, nhất định là phải lấy.

”Muội muội, muội nhất định phải kiên trì đó nhé.”

Trong lòng Medusa cầu nguyện, tiếp tục tìm kiếm, có thể thu thập được chút nào hay chút ấy. Bỗng nhiên, một luồng ánh sáng rực rỡ trong khe núi bùng phát.

Ầm ầm!

Đạo văn vô tận xuất hiện ở khe núi, có huyết quang vây quanh trong hư không.

”Ai? Muốn chết sao?”

Đôi mắt đẹp của Medusa tràn đầy tà ác, thần đạo chi lực ầm ầm xuất ra. Lại có người dám ở nơi này dùng đồ vật dụ dỗ bao vây nàng.

”Đây là thần trận nghịch chuyển huyết mạch, muốn cướp lấy huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Mãng của ta, thật sự là dụng công vất vả thật đó.”

Khuôn mặt Medusa lạnh lẽo, trong lòng nàng có cảm giác là người của Vạn Xà Thánh Tông ra tay.

”Có phải là ngươi không? Hoa cẩm?”

Tần Cửu Ca ung dung đứng ở hư không, mắt híp lại, phảng phất như xuyên qua trăm triệu tầng không gian, nhìn Medusa bị vây giết. Đừng nói, Medusa không hổ là người hắn coi trọng, cùng cảnh giới ngoại trừ hắn ra, nàng hẳn là người mạnh mẽ nhất.

Ở cảnh giới Thần Linh hậu kỳ có thể cố hết sức liều mạng tới cảnh giới Thần Linh viên mãn. Cửu Thải Thôn Thiên Mãng thuần huyết, cho dù ở cửu đại tiên vực cũng chắc chắn là huyết mạch thiên phú đỉnh cấp, tương lai khả năng tạo tính rất mạnh. Đương nhiên còn có ưu điểm có thể cưỡi. Lấy thân phận của hắn làm sao có thể không có một công cụ thay thế đi bộ?

Bản thể Medusa, Cửu Thải Thôn Thiên Mãng, cũng có tư cách được hắn cưỡi. Nhưng mà tính tình quá kiêu ngạo, cần mài giũa. Bây giờ còn chưa phải là thời khắc nguy hiểm nhất của Medusa, cho dù bây giờ Tần Cửu Ca cứu nàng, Medusa nhiều nhất cũng chỉ cảm kích hắn. Con người chỉ có được người khác cứu ở thời điểm nguy hiểm nhất, trong lòng mới sinh ra cảm kích lớn nhất.

Bây giờ Tần Cửu Ca cũng hy vọng, thủ đoạn của Hoa Cẩm kia mạnh mẽ hơn một chút, mạnh mẽ đến mức có thể làm Medusa bị thương nặng, thậm chí trấn áp được Medusa.

Và bây giờ chuyện hắn phải làm là xem diễn.

Viêm Linh Cơ xinh đẹp bên cạnh cũng gật đầu, đôi mắt xuất hiện hào quang, hiển nhiên nàng cũng nghĩ đến điểm này rồi. Quả nhiên, tâm cơ của công tử cũng mạnh mẽ như vậy. Tiểu Cửu Thải Thôn Thiên Mãng còn không ngoan ngoãn đến dưới thân công tử.

Chương 978: Nữ vương tiếp theo

chỉ có thể là ta

Ở một diễn biến khác, Medusa chiến đấu một hồi với bốn Thần Linh viên mãn, ba Thần Linh hậu kỳ, thương thế trên người càng ngày càng nhiều. Khóe miệng toát ra máu, khuôn mặt tái nhợt. Ba ngàn tóc đen sau lưng tán loạn, đôi mắt lộ ra sát ý mãnh liệt. Hiển nhiên mấy người này đã thật sự chọc giận nàng. Trên người mỗi Thần Linh hậu kỳ, Thần Linh viên mãn đối chiến với nàng ít nhiều có treo một ít màu sắc. Thậm chí có một Thần Linh hậu kỳ lại bị nàng tìm đúng cơ hội chấn nát thân thể, có thể nói là thê thảm vô cùng. Nhưng ai cũng biết theo thời gian dần trôi, Medusa nhất định sẽ thất bại. Hơn nữa bây giờ còn có một Thần Linh viên mãn chưa có động thủ, đệ nhị Thánh Nữ Vạn Xà Thánh Tông, Hoa Cẩm.

”Chờ ta đi ra ngoài, nhất định ta sẽ giết từng người một.”

Dung nhan Medusa lạnh như băng. Thủ đoạn nàng có thể dùng, đa số đều đã dùng, nhưng đối diện cũng không phải là những kẻ bất tài, cho dù bị thương, cũng có thể cho nàng một đao.

“Không hổ là đệ ngũ Thánh Nữ của Thánh Tông ta, thực lực và cảnh giới không chỉ cực kỳ mạnh mẽ mà còn có thể xuyên cảnh giới Thần Linh mà chiến đấu, nếu như cho ngươi vạn năm nữa, chờ ngươi đứng vững trong Thánh Tông, vị trí nữ vương đời sau thật đúng là xác suất lớn là của ngươi.”

”Nhưng bây giờ đã có ta, nữ vương thế hệ tiếp theo chỉ có thể là của ta.”

Hoa Cẩm một mực ở bên cạnh không có ra tay, mặt lộ ra vẻ lạnh lẽo, may mắn bây giờ nàng đã hành động, nếu thật sự qua vạn năm, hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Ầm ầm!

Hoa Cẩm vẫn luôn quan sát đã ra tay.

”Đại Đạo Thiên Quyết, Chấn Thế Thần Ba.”

Hoa Cẩm vừa ra tay sát chiêu cực kỳ mạnh mẽ, vô số đầu rắn tản ra ở hư không, phảng phất như đè ép Nhật Nguyệt Tinh Thần. Vô số đầu rắn há miệng, ánh sáng kinh khủng quét bốn phía giống như hủy diệt. Medusa huyễn hóa thành bản thể, dị thú đỉnh cấp uy chấn cửu thiên tiên vực, Cửu Thải Thôn Thiên Mãng. Thần lực mênh mông từ miệng Cửu Thải Thôn Thiên Mãng phun ra tạo thành một lá chắn

màu sắc rực rỡ. Tuy nhiên, do bị thương quá nặng, lá chắn không còn mạnh mẽ như ban đầu.

Ầm ầm!

Ánh sáng diệt thế Khủng bố nháy mắt đã phá được lá chắn, tiếp theo oanh kích ở phía trên bản thể của Medusa. Medusa nhất thời miệng phun đầy máu, khí tức uể oải.

”Ngươi đừng mơ tưởng đạt được huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Mãng, ta thà tự bạo cũng không cho ngươi đâu.”

Medusa nhìn Hoa Cẩm cười lạnh một tiếng, muốn đổi máu của nàng? Nằm mơ đi. Nàng tự bạo cũng sẽ không giao huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Mãng cho Hoa Cẩm. Có điều, dường như đã sớm đoán được Medusa sẽ nói như vậy, Hoa Cẩm không nhanh không vội, trên mặt mỉm cười nói:

“Ngươi không muốn cứu muội muội của ngươi sao? Phải biết rằng bây giờ nàng còn chịu nhiều đau đớn lắm.”

“Mà ta lại biết nơi nào có bảo vật có thể giải cứu muội muội ngươi, bây giờ nếu như ngươi chết, đối với ngươi có lợi ích gì?”

Lời nói của Hoa Cẩm chậm rãi, dáng vẻ thắng chắc Medusa rồi.

Quả nhiên, nghe lời nói của Hoa Cẩm, khuôn mặt lạnh lẽo của Medusa âm u, thay đổi.

”Ngươi phải suy nghĩ nhiều hơn tình trạng bây giờ của muội muội ngươi.”

Hoa Cẩm bổ sung.

Những lời vừa nói ra, đôi mắt hẹp dài của Medusa bắt đầu khởi động, muội muội chắc chắn là điểm yếu cả đời của nàng. Im lặng một hồi, Medusa sắc mặt lạnh lẽo lên tiếng:

“Ngươi thật sự biết thứ cứu muội muội ta ở đâu?”

Nghe vậy, Hoa Cẩm lộ ra ý cười, quả nhiên, chỉ cần chuyện gì liên quan đến muội muội ả, lập tức cái gì cũng dễ làm.

”Đương nhiên, bằng không vì sao ta lại nói câu vừa rồi?”

Hoa Cẩm nhìn Medusa bình tĩnh nói, trong lòng rất kích động. Nàng sắp có thể đạt được huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Mãng, trở

thành Cửu Thải Thôn Thiên Mãng cao quý chí cực. Đến lúc đó, nữ vương đời sau Vạn Xà Thánh Tông không phải nàng còn có thể là ai nữa?

"Làm sao để chứng minh rằng ngươi không lừa dối ta?"

Medusa hóa thành thân thể con người, khẽ cắn răng bạc, mắt có tơ máu, chỉ cần có thể cứu muội muội, huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Mãng của bản thân bị đổi thì đã sao? Nhưng nàng lại không ngốc, chắc chắn phải biết trước, chắc chắn Hoa Cẩm không nói dối.

"Bây giờ ngươi còn có tư cách mặc cả sao?"

Hoa Cẩm ung dung nhìn Medusa. Cũng không nhìn tình cảnh của mình?

"Ngươi đang lừa ta, ngươi cũng mới vào không lâu làm sao có thể biết? Cút!"

Đột nhiên Medusa mắt lộ ra hung quang, tuy rằng nàng hơi lỗ mãng chuyện của muội muội, nhưng cũng không có nghĩa là nàng không có lý trí. Hoa Cẩm cũng vừa mới vào Tuế Nguyệt cấm địa, mấy ngày nay chuẩn bị chuyện đối phó nàng, làm sao có thể vừa vào lập tức biết nơi ở của vật kia?

Thuận thế, Medusa đánh ra thần lực mạnh mẽ, ngưng tụ ra chín cái đầu rắn khổng lồ, giết chết một Thần Linh hậu kỳ. Không kịp phản ứng, Thần Linh hậu kỳ kia trong nháy mắt bị đánh diệt thân thể, thần hồn cũng không còn bao nhiêu.

"Ngươi đang muốn chết!"

Hoa Cẩm giận dữ, nàng cảm giác mình bị đùa giỡn, xem ra Medusa đã biết mình đang lừa gạt nàng từ sớm, chỉ là tìm thời cơ để các nàng buông lỏng cảnh giác, thừa cơ giết chết một người.

"Khởi động đại trận!"

Hoa Cẩm lớn tiếng quát được, bây giờ nếu không lừa được Medusa, vậy mạnh mẽ luyện hóa huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Mãng trong thân thể Medusa. Mặc dù như vậy sẽ bị tổn thương, nhưng nàng không quan tâm. Bỏ lỡ cơ hội lần này, lần sau chắc chắn Medusa sẽ không cho nàng cơ hội như vậy. Chuyển thần huyết đại trận, trong nháy mắt mở ra ở khe sâu, năng lượng ngập trời vây khốn Medusa trong một chỗ không gian. Vừa rồi Medusa chiến đấu bị tiêu hao rất nhiều sức lực, bây giờ đại trận đủ để vây khốn Medusa, tiến

hành chuyển thần huyết đại trận. Sắc mặt Hoa Cẩm lộ ra nụ cười hài lòng, hết thảy đã làm xong, chờ ả nữa là xong.

Nhưng tại lúc đó, một âm thanh ung dung vang lên.

”Tọa kỵ của bản đạo tử, bản đạo tử còn muốn cưỡi, không cưỡi nàng thì ta cưỡi ngươi nha?”

Đang lúc Hoa Cẩm mở đại trận luyện hóa Medusa, một bóng người chắp tay đứng ở trước mặt tất cả mọi người. Mắt ung dung, phảng phất coi chúng sinh là kiến hôi, khí chất cực kỳ cao cao tại thượng. Người tới chính là Tần Cửu Ca. Khi Tần Cửu Ca ra khỏi khe sâu, mắt mọi người nhìn chăm chú vào hắn, thần sắc kinh hãi, Đạo Tử Tiên Cổ Tần tộc sao lại xuất hiện ở chỗ này?

”Tần Đạo Tử, chuyện này không liên quan tới ngươi.”

Trên mặt Hoa Cẩm hơi âm u, sự việc vốn sắp thành, không ngờ nửa đường lại lòi ra Đạo Tử Tần tộc. Nói thật, nàng quả thật cực kỳ kiêng kỵ Tần Cửu Ca, một bộ phận nhỏ là kiêng kỵ thực lực của Tần Cửu Ca, đa số là kiêng kỵ Tiên Cổ Tần tộc sau lưng Tần Cửu Ca. Nàng là Thần Linh viên mãn, nàng tự tin cũng không sợ Tần Cửu Ca bây giờ.

”Không liên quan? Nàng là tùy tùng bản đạo tử thu nhận, kiêm tọa kỵ, ngươi nói không có liên quan tới bản Đạo Tử sao?”

Chương 979: Bất chấp lời của bản Đạo Tử

Tần Cửu Ca lạnh lẽo nhìn Hoa Cẩm, nếu Medusa không có huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Mãng, thực lực thiên phú nhất định rơi thảm, đến lúc đó ngươi cho ta cưỡi hả?

Lúc nói xong, Tần Cửu Ca nhìn thoáng qua Hoa Cẩm, cúi đầu không nhìn thấy mũi chân, quả thật có vốn liếng cho hắn cưỡi. Quả thật Hoa Cẩm không tệ, nhưng nếu so sánh với Medusa, vẫn còn kém rất nhiều.

”Thả người.”

Tần Cửu Ca ung dung nói, mang theo một khí phách không cho người khác cự tuyệt.

”Tần Đạo Tử, làm như vậy không thích hợp lắm.”

Hoa Cẩm lạnh lùng nói, lúc này trong lòng nàng đè nén lửa giận tràn đầy, nếu không phải người tới là Đạo Tử Tần tộc, nàng đã hạ lệnh làm thịt người dám phá hư chuyện tốt của nàng từ lâu.

”Ngươi bất chấp lời nói của bản Đạo Tử sao?”

Giọng Tần Cửu Ca tuy rằng bình thường ung dung, nhưng lại tràn ngập lạnh lẽo. Trong phút chốc đôi mắt hắn có sấm sét màu đen đánh về một Thần Linh hậu kỳ. Thần Linh hậu kỳ kia bạo khởi thần lực muốn chống cự, nhưng một giây sau, sấm sét màu đen lập tức xuyên qua thân thể hắn, thân thể nổ tung, thần hồn bị sấm sét màu đen hủy diệt không còn lại gì.

”Á!”

Ánh mắt bốn phía lóe lên, trong lòng rất chấn động, đầu óc trống rỗng. Một sinh linh mạnh mẽ cảnh giới Thần Linh hậu kỳ lại bị một Đạo Tử Tần tộc cảnh giới Thần Linh trung kỳ tiêu diệt?

Chuyện này đã không còn là chuyện cùng cảnh giới vô địch. Mẹ nó có thể nói là tồn tại xuyên cảnh giới vô địch.

“Tần Cửu Ca, ngươi…”

Hoa Cẩm nhìn thấy một màn này, trong lòng lửa giận ngút trời, lúc Tần Cửu Ca tới, nàng cũng không vô lễ, nhưng Tần Cửu Ca lại trấn giết một đồng minh của nàng. Thẩm thẩm có thể nhịn nhưng thúc thúc không nhịn được.

“Thế nào? Có ý kiến à?”

Hai mắt Tần Cửu Ca bình thản nhìn Hoa Cẩm, tựa như lại hỏi, ngươi có ý kiến gì với ta cứ việc nói. Ngươi nhìn ta mà làm, không làm thì ngươi xong rồi đấy.

Nghe vậy, lửa giận trong lòng Hoa Cẩm càng thêm mãnh liệt, Đạo Tử Tần tộc ỷ vào thế lực sau lưng mình thật đúng là muốn làm gì thì làm. Nhưng hôm nay nàng nhất định phải lấy huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Mãng của Medusa, cho dù có người ngăn cản nàng, cho dù người ngăn cản này là Đạo Tử Tần tộc!

Hoa Cẩm quay đầu nhìn mấy Thần Linh đi theo nàng đang ra tay, đè nén nói: “Các ngươi ngăn Tần Cửu Ca lại cho ta, không tổn thương tính mạng hắn là được.”

Nói xong, Hoa Cẩm liền đến chỗ mắt trận của Hoán Huyết thần trận,

xem ra đối với những Thần Linh viên mãn, Thần Linh hậu kỳ bao vây Tần Cửu Ca tương đối có tự tin. Xác thực đối với Thần Linh trung kỳ bình thường thì hoàn toàn không cần tồn tại cảnh giới Thần Linh viên mãn khủng bố như vậy, một Thần Linh hậu kỳ cũng có thể trấn áp. Chắc chắn một Thần Linh viên mãn có thể trấn sát Thần Linh trung kỳ rất thoải mái.

Hoa Cẩm dùng vài Thần Linh viên mãn và Thần Linh hậu kỳ bao vây Thần Linh trung kỳ Tần Cửu Ca, chắc chắn là cực kỳ coi trọng Tần Cửu Ca.

“Tần Đạo Tử, bọn ta không muốn đối địch với ngươi, đây là chuyện nội bộ của Vạn Xà Thánh Tông, hy vọng Tần Đạo Tử không nên nhúng tay vào.”

Mấy Thần Linh này ánh mắt lóe lên nhìn Tần Cửu Ca. Nhưng ngay khi Hoa Cẩm đi tới mắt trận thì một Thần Linh hậu kỳ đã bị Tần Cửu Ca giơ tay lên giết chết. Ngay sau đó, tiên vương dị tượng sau lưng Tần Cửu Ca bay lên không, đỉnh đầu lơ lửng một tòa cổ tháp cửu trọng, hai tay ra quyền mang theo khí tức luân hồi vô tận đánh xuống ầm ầm.

Lại là một tiếng nổ lớn, Tần Cửu Ca giơ tay lên, đánh ra một chưởng Lục Đạo Luân Hồi, ầm một tiếng, một tồn tại cảnh giới Thần Linh hậu kỳ được Hoa Cẩm mang đến cứ bị Tần Cửu Ca đánh một chưởng đánh tứ phân ngũ liệt như vậy. Nhìn thấy cảnh này, vài Thần Linh viên mãn còn lại hoảng hốt trong lòng.

Đạo Tử đương đại của Tiên Cổ Tần tộc đến tột cùng mạnh đến mức nào đây? Lại có thể trong nháy mắt ở cảnh giới Thần Linh trung kỳ leo lên Thần Linh hậu kỳ.

Chuyện như vậy cho dù là Thần Linh viên mãn bình thường cũng không làm được được. Bọn họ đồng thời ra tay thi triển thượng cổ thần thuật của mình muốn vây khốn Tần Cửu Ca.

“Cút!”

Tần Cửu Ca lười để ý tới mấy Thần Linh viên mãn này, ánh mắt có sấm sét vạn trượng giống như đang trấn áp chư thiên.

Nhanh chóng đánh bị thương một Thần Linh viên mãn, Tần Cửu Ca biết hiện tại chắc chắn chiến lực của hắn mạnh mẽ hơn Thần Linh viên mãn rất nhiều.

Hủy diệt thần hồn huyết nhục của bọn họ thì cần chút thủ đoạn, thời

gian, nhưng đánh bị thương bọn họ chỉ cần vài chiêu là đủ rồi.

“Thần Tỏa trận.”

Mắt thấy cho dù thêm người cũng có lẽ cũng không vây khốn được Tần Cửu Ca, vài Thần Linh viên mãn liếc nhau một cái, bèn tự mình xuất ra một khối trận bài trong ngực, trận bài bay lên hư không, có đạo văn vô tận hiện lên.

Bọn hắn không dám trấn sát Đạo Tử Tần tộc, cũng chỉ có thể dùng trận pháp vây khốn Đạo Tử Tần tộc, để tránh Đạo Tử Tần tộc quấy nhiễu Hoa Cẩm.

Loại thần trận này cho dù vây khốn Thần Linh viên mãn cũng thoải mái, vây khốn một Tần Cửu Ca chỉ có cảnh giới Thần Linh trung kỳ hẳn là không có vấn đề gì. Nhưng mà sau một khắc, trận pháp trên hư không đã bị một tòa cự tháp đánh nát, đứng ở trên cao.

“Chút tài mọn.”

Tần Cửu Ca xuất chiêu, giơ tay ngưng tụ Hồng Mông thần lực, thần lực này khủng bố hơn thần lực người bình thường tu luyện rất nhiều. Hoặc nói cách khác là hoàn toàn không thể so sánh.

Bàn tay nắm lại, ngàn vạn pháp tắc ngưng tụ, trấn áp một Thần Linh viên mãn, nhất thời xuyên thủng cánh tay Thần Linh viên mãn kia, máu tươi vàng óng chảy ra.

Tần Cửu Ca lấy một trận bàn ra từ trong ngực, ầm ầm hạ xuống mấy Thần Linh viên mãn .

So với thứ này à?

Tần Cửu Ca tỏ vẻ không sợ ai!

Giải quyết xong, dùng trận bàn vây khốn đồng minh của Hoa Cẩm, Tần Cửu Ca liền nhìn về phía Hoa Cẩm trong mắt trận, không thể không nói, Xà Nhân tộc thật đúng là được ông trời ưu ái.

Hoa Cẩm cũng tuyệt mỹ động lòng người, dáng người to lớn. Mà lúc này, nhìn Tần Cửu Ca tới nhanh như vậy, nói trong lòng Hoa Cẩm không chấn động không khẩn trương là giả, hiện tại nàng đang ở thời khắc mấu chốt.

Không nghĩ tới Thần Linh viên mãn và Thần Linh hậu kỳ lại không ngăn được Tần Cửu Ca mới chỉ có tu vi Thần Linh trung kỳ.

“Tần Đạo Tử, chúng ta không thù không oán, chờ sau khi tiểu nữ tử đổi máu với Medusa, trở thành Cửu Thải Thôn Thiên Mãng, nhất định sẽ báo đáp Đạo Tử đàng hoàng.”

Ánh mắt Hoa Cẩm toát ra mị sắc nhìn Tần Cửu Ca.

Tựa hồ đang nói chỉ cần chờ nàng hoán đổi máu với Medusa xong, trở thành Cửu Thải Thôn Thiên Mãng rồi cũng có thể cho hắn cưỡi.

Chương 980: Hai chọn một

Chương 980: Hai chọn một

Vẻ mặt Tần Cửu Ca trở nên khó hiểu, ánh mắt quang minh chính đại quét qua vài lần trên người Hoa Cẩm.

Sau đó lại liếc mắt với Medusa bị nhốt trong trận vài lần.

Tựa hồ đang so sánh hai con người rắn này, ai ưu tú hơn, thân rắn của ai mềm mại hơn.

Thân thể của Hoa Cẩm bị ánh mắt này nhìn lướt qua liền trở nên tê dại, có cảm giác cả người bị nhìn thấu, làm cho nàng rất không thoải mái.

Từ lúc nào mà ai dám nhìn nàng như vậy?

Làm Thần Linh cao cao tại thượng của Vạn Xà Thánh Tông, nam tử bình thường đừng nói là nhìn nàng như vậy, cho dù nhìn chằm chằm vài lần, nàng cũng phải lột da dóc xương nó.

Nhưng nếu là Đạo Tử Tần Tộc, nàng cũng chỉ có thể vội vàng quay đầu, ánh mắt không nhìn về phía hắn.

Làm bộ không nhìn thấy Tần Cửu Ca đang quét qua qua nàng, chỉ cần nàng cảm thấy mình không biết thì vẫn có mặt mũi.

Chỉ chốc lát sau, Hoa Cẩm cảm giác ánh mắt làm cho người ta xấu hổ tức giận đã biến mất, trong lòng nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

Hiện tại là thời kỳ mấu chốt của đại trận nghịch chuyển thần huyết, một chút sai lầm đều có thể khiến cho hành động lần này thất bại.

Hoa Cẩm thoải mái rồi, nhưng vẻ mặt của Medusa bên kia đã trở nên khó chịu.

“Con người, dời ánh mắt của ngươi đi.” Medusa cắn răng bạc, mang theo một cỗ uy nghiêm không thể khinh nhờn.

Vừa rồi ở ngoài Nhật Nguyệt Cấm Địa, cho dù là người thừa kế Bất Hủ đạo thống, nàng cũng tức giận quát lớn, sau đó là hung hăng trấn áp.

Mà đây chỉ là hậu quả của việc người khác nhìn vài cái.

Nhưng bây giờ, dưới đôi mắt của Tần Cửu Ca, nàng cảm thấy mình dường như bị lột quần áo, trần truồng bị nhìn chằm chằm.

Thân thể Medusa có chút cứng ngắc, mặt lộ ra vẻ khuất nhục.

Nếu như hiện tại không bị trận pháp vây khốn, nàng liều chết cũng phải trấn áp Tần Cửu Ca này.

Tần Cửu Ca nhìn Medusa khẽ gật đầu.

“Vẫn là ngươi khá tốt, chỉ là hơi kiêu ngạo một chút, đến, kêu chủ nhân nghe xem, thần phục ta, ta có thể cứu ngươi.” Tần Cửu Ca lạnh nhạt cười nói.

Thật ra Hoa Cẩm cũng không tệ lắm, nhưng nếu so sánh với Medusa thì chỉ tạm được.

Đặc biệt là hắn rất thích khí chất cao cao tại thượng trên người Medusa, lãnh diễm bá đạo, rất giống hắn.

Nhưng mà ở trước mặt người ngoài Medusa có thể giống như nữ vương lãnh diễm bá tuyệt, nhưng ở trước mặt hắn chỉ có thể làm mèo con.

“Nằm mơ.” Medusa giận dữ, khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy sát ý, sự sỉ nhục cực mạnh, nàng chết cũng không muốn tiếp nhận.

Vậy mà lại muốn làm chủ nhân của Medusa nàng?

Tần Cửu Ca nghe vậy, ý cười trên mặt càng tươi hơn một chút.

“Có muốn giải cứu muội muội của ngươi không?” Tần Cửu Ca thản nhiên nói, có vẻ rất là thờ ơ.

“Bổn Đạo Tử cho ngươi một chút thời gian, suy nghĩ thật kỹ, là lựa chọn chết ngay lập tức hay là lựa chọn sống sót để cứu muội muội của ngươi?” Lời nói của Tần Cửu Ca giống như ma âm, làm cho sắc mặt của Medusa bị nhốt trong trận xanh lại rồi trắng bệch, sau đó trở

nên âm trầm.

Đối mặt với vấn đề của muội muội, nàng quả thực vô cùng coi trọng, so với tình huống hiện tại của nàng thì càng thêm coi trọng.

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, sau đó lại nhìn về phía Hoa Cẩm, đừng nói, trắng như tuyết, run run rẩy rẩy lại khá hấp dẫn ánh mắt người khác.

Lại phối hợp với Hoa Cẩm Thần Linh, thân phận trên hàng tỷ người, lực hấp dẫn đối với nam tử không phải lớn bình thường.

Nhìn Tần Cửu Ca quay lại, trên mặt Hoa Cẩm miễn cưỡng nở ra một tia tươi cười, nói: "Nếu Tần Đạo Tử thích Medusa, chờ một chút, bổn thần ,,,, ta có thể đưa Medusa cho Tần Đạo Tử, để cho Tần Đạo Tử hưởng lạc."

Vừa nói chuyện, trên người liền run rẩy, thật coi trọng người khác.

Trên mặt Hoa Cẩm hiện lên nụ cười là biểu hiện khác hoàn toàn với Medusa vừa rồi, một bên là thề chết không theo, một bên lại là tươi cười lấy lòng.

Thậm chí còn hứa hẹn với Tần Đạo Tử, sau đó có thể đưa Medusa cho Tần Cửu Ca, để cho hắn hưởng lạc.

Nếu là người bình thường, nghĩ cũng không cần nghĩ, nhất định sẽ lựa chọn trợ giúp Hoa Cẩm.

Không chỉ có thể có được Medusa, thậm chí có lẽ còn có thể nhân cơ hội vớt được một khoản ở bên này.

Quả thực chính là đôi bên cùng có lợi.

Medusa ở bên kia nghe được lời của Hoa Cẩm, trên mặt hiện lên vẻ tái nhợt.

Nàng chỉ là ngạo nghễ, không có nghĩa là nàng ngốc, bất kể là thế nào thì những lời này của Hoa Cẩm đều là rất hoàn mỹ.

Nếu như nam tử lựa chọn, xác suất lớn, thậm chí là nhất định sẽ chọn Hoa Cẩm.

Không có nguy hiểm gì, lại có bảo đảm, ngược lại nàng bên này lại mặt như hàn sương, dáng vẻ hoàn toàn không đồng ý.

Ai cũng sẽ lựa chọn giúp đỡ Hoa Cẩm.

“Nhưng bản Đạo Tử luôn luôn không thích ép buộc người khác, ngươi nói như vậy, chẳng phải là cảm thấy bản Đạo Tử không có nhân phẩm sao?” Tần Cửu Ca thản nhiên lên tiếng.

“Còn nữa, muốn cho bản Đạo Tử không ra tay, ngươi liền không bỏ ra chút chi phí?” Tần Cửu Ca lại nói.

Nghe Tần Cửu Ca nói những lời này, sắc mặt Hoa Cẩm cũng khẽ biến, trong lòng vô cùng khó chịu.

Nhưng cũng không dám nói cái gì, hiện tại chính là thời khắc căng thẳng, hành vi của Đạo Tử Tần Tộc quyết định lần đổi máu này có thành công hay không.

Nàng thật sự là không nghĩ tới mấy tôn Thần Linh Viên Mãn cộng thêm Thần Linh Hậu Kỳ đều không vây khốn được Đạo Tử Tần Tộc một lúc.

“Tất nhiên, tất nhiên, chỉ cần Tần Đạo Tử không ra tay, ta nguyện ý thần phục dưới tay của Tần Đạo Tử, trung thành với Tần Đạo Tử.”

Hoa Cẩm cắn đôi môi đỏ mọng, trong lòng ngoan độc nói.

Nàng rất muốn trở thành Cửu Thải Thôn Thiên Ngang, lần này thất bại, về sau chắc chắn sẽ không có cơ hội.

Hơn nữa thần phục Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc hình như cũng không khó tiếp nhận.

Mặc dù thực lực nội tình của Vạn Xà Thánh Tông đều rất cường đại, cho dù là trong Bất Hủ đạo thống cũng thuộc về nhóm cường đại.

Nhưng nếu so sánh với Tiên Cổ Tần Tộc thì sẽ hiện ra chênh lệch liền.

Một người đi trước còn sống, trấn áp Tinh Không Hoàn Vũ.

“Còn có, còn có, Tần Đạo Tử, Medusa này có một muội muội sinh đôi như hoa như ngọc, diện mạo gần giống nhau, chỉ cần Tần Đạo Tử không ra tay, chờ ta trở lại Vạn Xà Thánh Tông rồi trở thành nữ vương, nhất định sẽ hiến muội muội của Medusa cho Đạo Tử, để cho ngài tùy ý điều khiển.” Hoa Cẩm vội vàng nói.

Chương 981: Ngươi còn gì có thể

uy hiếp ta

Nghe được những lời này, Medusa bị nhốt trong trận lộ ra hung quang, vẻ mặt hận không thể nuốt chửng Hoa Cẩm.

Muội muội chắc chắn là cấm kỵ trong lòng nàng, không ai được đụng đến!

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Medusa giơ tay lên bộc phát thần lực ngập trời, trùng kích trận pháp, nhưng mà Hoa Cẩm đã làm công tác chuẩn bị rất đầy đủ.

Mặc kệ Medusa trùng kích như thế nào, sử dụng nghịch thiên thần pháp như thế nào, đều không thể làm hư hại đến đại trận một chút nào, nhiều nhất chỉ là khiến đại trận lắc lư.

Trong vòng một tiếng rưỡi chắc chắn là không đánh được.

Hoa Cẩm ở xa xa nhìn thấy một màn này, trong lòng cười lạnh, nếu bị ngươi phá hư dễ dàng như vậy thì nàng có ích lợi gì?

Nàng cũng không biết đã chuẩn bị kế hoạch này trong bao lâu, có thể nói, nếu không phải Tần Cửu Ca đột nhiên xuất hiện, lần thay máu này chắc chắn là thành công.

Nhưng sự xuất hiện của Tần Cửu Ca đã làm đảo lộn kế hoạch của nàng.

Đánh ra nghịch thiên đại thuật, Medusa vô thượng thần pháp dần dần kiệt sức, ánh mắt đỏ như máu nhìn Hoa Cẩm, hận không thể ăn huyết nhục của nàng.

Vậy mà lại lấy muội muội của mình làm giao dịch!

“Chờ ta đi ra ngoài, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi.“Vẻ mặt Medusa vô cùng rét lạnh, lời nói đều là từng chữ từng chữ nhảy ra từ trong miệng.

Nghe được những lời này của Medusa, Hoa Cẩm lộ ra tươi cười nói: “Mất đi huyết mạch của Cửu Thải Thôn Thiên Mãng, ngươi còn lại cái gì? Có tư cách gì để uy hiếp ta?”

Hoa Cẩm nở nụ cười lạnh, lộ ra vẻ có chút kiêu ngạo.

Mà Tần Cửu Ca mỉm cười khẽ quay về phía Medusa, giờ phút này Medusa càng thêm suy yếu, khí thế của đại trận thay máu tăng vọt một lần nữa, phỏng chừng chỉ cần Tần Cửu Ca không quan tâm thì một chút nữa thì thân thể của Medusa sẽ bị thương nặng.

Đương nhiên ánh mắt Medusa vẫn hung ác cao ngạo như trước, dung nhan cũng vẫn lạnh như băng sương, tuyệt mỹ.

Nhìn thấy dáng vẻ này của Medusa, Tần Cửu Ca không chút hoang mang mà lập tức cười nhạt nói: "Nghĩ kỹ chưa? Thần phục ta, có thịt ăn, còn có thể cứu muội muội, mà nếu không thần phục ta, sau này ngươi cũng sẽ bị Hoa Cẩm đưa cho ta làm đồ chơi mà thôi."

Thanh âm Tần Cửu Ca cực kỳ lãnh đạm, lộ ra vẻ đã hết kiên nhẫn rồi.

Hoa Cẩm nghe được những lời này, thần sắc có chút khẩn trương, nhưng cũng không quá khẩn trương, nàng biết tính cách của Medusa cực kỳ cao ngạo, đừng nói thần phục một nam tử, cho dù bị một nam tử nhìn vài lần thì cũng sẽ không chịu nổi.

Lại trầm mặc một hồi, sắc mặt Hoa Cẩm mừng rỡ, Medusa chính là quá ngạo nghễ, tuy nàng kiêu ngạo nhưng phân rõ thế cục.

Mà ngạo khí của Medusa giống như đã khắc ở trong cốt tủy, cho dù là lúc nào thì kiểu này cũng sẽ không biến mất.

Không ai có thể ngăn chặn sự kiêu ngạo của nàng.

Ngay cả trước sự sống và cái chết.

Tần Cửu Ca vẫn mỉm cười như cũ, thản nhiên nói: "Năm giây cuối cùng, quá giờ thì sẽ không được nữa."

"Năm… Bốn…Ba. . . Hai….."

Lúc Tần Cửu Ca đang muốn hô lên, có thanh âm nhỏ như ruồi muỗi vang lên.

"Ngươi thật sự có thể cứu muội muội ta sao?"

Thanh âm lạnh thấu xương, tựa hồ tràn ngập sự lăng nhục to lớn.

Đây là lần đầu tiên nàng nhượng bộ, mặc dù nguyên nhân lớn là bởi vì muội muội của mình, nhưng cũng không thể thay đổi chuyện nàng đã khuất phục một người đàn ông.

Tần Cửu Ca nghe vậy, ánh mắt lạnh nhạt nhìn Medusa tuyệt mỹ bị nhốt trong mắt trận, khuôn mặt trắng như tuyết còn mang theo một giọt nước mắt.

Làm cho hắn tội ác tày trời, giống như đã vấy bẩn nàng vậy.

“Nếu ngay cả ta cũng không cứu được muội muội ngươi, Đạo Thiên Tiên Vực, thậm chí ngay cả Cửu Đại Tiên Vực cũng không ai có thể cứu muội muội ngươi được đâu.”

“Ta cũng không cần phải lừa gạt ngươi, ngươi tự động não, ngẫm lại thì sẽ biết thôi.”

Tần Cửu Ca thản nhiên đứng, thần sắc bình tĩnh.

Sau lưng hắn là chủng tộc có Thái Cổ Tiên Vực bá chủ tuyệt đối, Tiên Cổ Tần Tộc.

Số lượng Đại Đế trong tộc đều có không ít, càng có cực kỳ sinh linh tồn thế.

Càng khủng bố hơn chính là trong tộc có một tôn tiền đạo.

Có thể nói, nếu ngay cả Tiên Cổ Tần Tộc phát động lực lượng tộc quần cũng không tìm được bảo vật, Cửu Đại Tiên Vực đại khái cũng không có kiện bảo vật kia.

Hoặc là nói, cho dù có, cũng chắc chắn không phải thứ mà Thần Linh bình thường có thể tìm được.

Dù sao ngay cả một thế lực đỉnh phong tiên vực cũng tìm không thấy, cá nhân ngươi có thể xứng đôi với một Tiên Cổ Tần Tộc?

Nghe vậy, sắc mặt Medusa trở nên đỏ bừng, tất nhiên nàng cũng biết nếu ngay cả Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc cũng không cứu được muội muội nàng, muội muội của nàng tám chín phần mười thật sự là không thể cứu được.

Nhưng vừa nghĩ đến phải thần phục một nam tử, cảm giác xấu hổ trong lòng nàng vô cùng mãnh liệt.

Ngọc thể đều đang run rẩy, xấu hổ và phẫn nộ vô cùng.

Nhưng trong đầu vừa nghĩ đến muội muội nằm trên giường hàn băng thần ngọc, quanh năm không thể bước ra một bước.

Medusa thở ra một hơi thật sâu, lạnh lùng nói nhỏ: “Ta…. Thần…

Phục. ”

m thanh nhỏ như kiến.

Chương 982: Nếu ngài không xuất thủ ta nguyện tôn ngài làm chủ

Cả người nàng run rẩy, trước kia nàng chắc chắn không nghĩ tới nàng sẽ thần phục người khác, còn là thần phục một nam tử.

Cho dù chết nàng cũng không muốn buông cao ngạo của mình xuống, chứ đừng nói là thần phục người khác.

Nhưng bây giờ, khi nghĩ về muội muội mình, và chuyện mà muội muội mình có thể phải chịu đựng sau khi mình chết.

Bàn tay trắng nõn hung hăng nắm chặt, trên cánh tay nổi lên gân xanh.

Khuất nhục, bất lực, xấu hổ và tức giận, cuối cùng biến thành nước mắt chảy dài trên má.

Tần Cửu Ca giống như không nghe thấy, không hề có động tĩnh, sắc mặt bình thản nói: “Thanh âm quá nhỏ, ta không nghe được, còn có gọi chủ nhân có biết chưa?”

Nghe vậy, sắc mặt Medusa giận dữ, nhân loại này thật sự là được một tấc tiến một thước, quá ngông cuồng.

“Tần Cửu Ca, ngươi….”

Nhưng nói được một nửa, giống như là nghĩ tới cái gì đó, hai má Medusa rơi xuống một giọt nước mắt lần nữa, lạnh lùng nói: “Ta nguyện ý thần phục Đạo Tử Tần Tộc, tôn ngài làm chủ nhân.”

Tần Cửu Ca lắc đầu, cười nhạt nói: “Vẫn quá nhỏ, ta không nghe được.”

Sắc mặt Medusa xấu hổ, cố nén lửa giận trong lòng nói: “Medusa ta hôm nay thần phục Đạo Tử Tần Tộc, tôn ngài làm chủ nhân.”

Nói xong, toàn bộ thân thể nàng tựa như không còn khí lực, nằm trên

mặt đất, có vẻ rất là suy yếu.

Khóe mắt chảy ra huyết lệ như trân châu, hai tay không xương yếu ớt trắng nõn nắm chặt.

Có thể nhìn ra cảm giác bi phẫn trong lòng.

Nghe được câu nói cuối cùng, Tần Cửu Ca trên mặt cười nhạt: "Ngoan, nếu đã làm chủ nhân của ngươi, tất nhiên sẽ không để huyết mạch của ngươi không còn."

Nói xong, trên khuôn mặt hoảng sợ của Hoa Cẩm, hai bàn tay đẩy ngang, tiên vương cự ảnh hiện lên hư không sau lưng, đồng thời mang theo khí thế giống như trấn áp Tinh Hà Cửu Thiên đánh về phía Hoán Huyết Thần Trận.

Một trận nhãn khác của Hoa Cẩm, giờ phút này trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, nàng thật không ngờ cao ngạo như Medusa vậy mà lại nói ra lời thần phục nam tử, cho dù nam tử này là Tần Cửu Ca Đạo Tử hiện tại của Tiên Cổ Tần Tộc danh chấn Thái Cổ Tiên Vực.

Dựa theo tính cách của Medusa, chắc chắn sẽ không thần phục.

"Tần Đạo Tử, chỉ cần ngài không ra tay, ta không chỉ nguyện ý thần phục ngài, tôn ngài làm chủ nhân, thậm chí nguyện ý dâng chính mình cho ngài."

"Ta còn có mấy hậu bối, cũng là mỹ mạo tuyệt thế, thực sự là mỹ nhân nhất đẳng của Tiên Vực, chỉ cần Tần Đạo Tử nguyện ý, những hậu bối này, kể cả ta, đều nguyện ý hầu hạ Tần Đạo Tử."

"Thậm chí, chỉ cần chờ ta nắm giữ tất cả quyền lực của Vạn Xà Thánh Tông rồi, Tần Đạo Tử hoàn toàn có thể biến Vạn Xà Thánh Tông trở thành hậu cung viên nhà mình, muốn thiên chi kiều nữ nào thì sẽ có thiên chi kiều nữ đó."

Lời nói của Hoa Cẩm rất vội vàng, ánh mắt tràn đầy sợ hãi.

Nếu Tần Cửu Ca thả Medusa ra, thì kế hoạch của nàng sẽ tan thành nước.

Thánh Tông bên kia, Nữ Vương, Thái thượng trưởng lão, các nàng cũng chắc chắn sẽ không bỏ qua cho nàng.

Nếu như nàng có được Cửu Thải Thôn Thiên Loan huyết mạch của Medusa thì cho dù Thánh Tông phía sau biết, khả năng lớn là các

nàng cũng sẽ không động thủ với nàng.

Bởi vì nếu giết nàng, cũng không còn Cửu Thải Thôn Thiên Mãng nữa.

Đại trận này là không thể nghịch, bởi vì huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Mãng trong cơ thể nàng đã trải qua đại trận này một lần rồi, bởi vậy không thể rút ra huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Trăn trong cơ thể nàng lần thứ hai.

Thế gian chỉ có một con Cửu Thải Thôn Thiên Mãng của nàng.

Nhưng nếu Medusa ra ngoài rồi, hậu quả nhất định là không thể tưởng tượng nổi.

“Tần Đạo Tử, ta nguyện ý đời đời kiếp kiếp thần phục ngài, mặc cho ngài điều khiển sử dụng, ngài bảo ta làm gì thì ta làm đó, tuyệt đối không hai lời.”

Tựa hồ là nghĩ đến hậu quả của việc kế hoạch lần này không thành công, thanh âm Hoa Cẩm tỏ ra vẻ kiều mị lấy lòng nói.

Nhưng Tần Cửu Ca là ai?

Chút cám dỗ này mà hấp dẫn được hắn sao?

Tần Cửu Ca xuất thủ ầm ầm một lần nữa, thần lực mênh mông giống như Vạn Cổ Tinh Hà, trùng kích trận pháp.

Sau đó Hoán Huyết Thần Trận ngay cả Thần Linh Viên Mãn cũng khó có thể đánh vỡ được liền vang lên tiếng lách cách, ầm ầm nổ tung trong nháy mắt sau đó.

Sau khi đại trận bị nghiền nát thì Medusa và Hoa Cẩm đồng thời điên cuồng phun ra vài ngụm máu tươi, sắc mặt đều vô cùng tái nhợt.

Đây là sự phản phệ do trận pháp tạo thành với các nàng.

Tần Cửu Ca đi tới trước mặt Medusa, ôm lấy nàng, đừng nói thân thể xà nhân thật đúng là có loại xúc cảm đặc biệt.

Lạnh lẽo, eo nhỏ trắng nõn, yếu ớt không xương, xúc cảm rất tốt.

Cho dù hạ thể là đuôi rắn, Tần Cửu Ca sờ lên cũng cảm giác rất thoải mái, không có cảm giác thô ráp giống như lân giáp, ngược lại rất là nhẵn nhụi.

“Ngươi….Ngươi đang làm gì vậy?” Medusa bị Tần Cửu Ca ôm eo bế lấy, vẻ mặt lạnh như băng, hai tay trắng nõn mềm mại đánh đánh thân thể Tần Cửu Ca.

Nhưng mà thân thể Tần Cửu Ca là thân thể gì?

Thân thể của Hồng Mông Thần Linh, sao có thể bị Medusa một Thần Linh Hậu Kỳ bị trọng thương đả thương được.

Chương 983: Vạn Xà Thánh Tông cũng không bảo vệ được ngươi

Mấy cái đập đập của Medusa giống như là gãi ngứa với Tần Cửu Ca, không sinh ra một chút cảm giác đau đớn nào, thậm chí bởi vì xúc cảm bàn tay mềm mại không xương của Medusa, Tần Cửu Ca thậm chí còn cảm thấy có một tia thoải mái.

Bàn tay nhỏ bé này, nếu có thể…..thấm thấm thấm.

Nếu Medusa biết ý nghĩ trong lòng Tần Cửu Ca, cũng không biết có thể hộc máu hay không.

“Gọi là chủ nhân biết chưa?” Ánh mắt Tần Cửu Ca như sao mênh mông nhìn về phía Medusa trong ngực, ẩn chứa ý tứ, giống như là nói, nếu ngươi không muốn chọc giận ta, tốt nhất là làm theo ý của ta.

Nếu không chắc chắn sẽ không có lợi đối với ngươi.

Sắc mặt Medusa trầm mặc, ánh mắt lộ ra âm hàn nói: “Nếu ngươi không cứu được muội muội của ta, ta đến chết cũng sẽ không thần phục ngươi, dù cho ta chết, Vạn Xà Thánh Tông diệt vong.”

Ở trong lòng nàng, muội muội quan trọng hơn tất cả, cho dù là mạng của nàng, tông môn của nàng cũng không thể so sánh được.

Nhưng mà, Tần Cửu Ca lười để ý tới Medusa trong ngực, thản nhiên nói: “Làm việc thật tốt cho ta, chỉ cần ngươi ngoan ngoãn nghe lời ta, thật lòng thần phục, thương thế của muội muội ngươi, ta sẽ giúp ngươi.”

“Nhưng nếu ngươi dám đa tâm ở đây, làm việc lá mặt lá trái, không chỉ ngươi còn có muội muội của ngươi, ngươi biết sẽ có hậu quả gì.”

“Đến lúc đó, Vạn Xà Thánh Tông chắc chắn không thể bảo vệ được ngươi.”

Câu cuối cùng của Tần Cửu Ca tràn ngập hàn ý, đóng băng chín ngày mây xanh.

Hắn có lòng tin này, lão tổ của hắn cho.

Vẫn là câu nói kia, bất cứ việc gì lão tổ Tần Tộc chống lại hắn.

Mình đi lang thang khắp nơi.

Bây giờ hắn cũng không sợ xong việc Medusa không thừa nhận, đã có lý do, Tiên Cổ Tần Tộc liền có thể chiếm cứ đại nghĩa xuất binh Vạn Xà Thánh Tông.

Sắc mặt Medusa vẫn cực kỳ âm hàn, hai tròng mắt có vẻ khuất nhục, giống như bị Tần Cửu Ca cưỡng ép vấy bẩn vậy.

Nhưng cuối cùng cũng không nói gì, nàng biết Tần Cửu Ca có thực lực trấn sát nàng.

“Mấy người này ở lại cho ta.” Medusa trầm mặc một chút, hai mắt lạnh như băng lộ ra sát ý nhìn Hoa Cẩm và mấy đồng minh của nàng.

Những người này đều là chủ mưu tạo thành kết quả hiện tại, nói thật nàng hận những người này nhiều hơn Ngoan Tần Cửu Ca một chút.

Ít nhất ở một mức độ nào đó xem như Tần Cửu Ca đã cứu nàng, tuy rằng có điều kiện.

Tần Cửu Ca bình thản nói: “Ngươi cứ nói chuyện với chủ nhân ngươi như vậy sao?”

Đùa thôi, người mà mình nhận là tùy tùng, là tọa kỵ, là cấp dưới.

Cũng không phải là một đại gia.

Nghe vậy, Medusa cố nén khuất nhục trong lòng mình, hừ lạnh một tiếng, đầu lắc qua.

“Chủ…. Chủ nhân, mấy người đó…. Để lại cho ta.”

Nói xong, khuôn mặt xinh đẹp của Medusa đỏ bừng lên.

Cũng không biết là nóng do hai thân thể tiếp xúc, hay là tức giận.

Tần Cửu Ca cũng lười nói, tính cách của Medusa tạm thời sẽ không thay đổi được.

Tất nhiên, hắn thích từ từ dạy dỗ nữ tử này, có cảm giác chinh phục khó hiểu.

Tần Cửu Ca thả Medusa xuống, bàn tay vừa hút đã hút Hoa Cẩm trong đại trận đến trong tay.

Mặc dù Hoa Cẩm trông cũng không tệ, thậm chí còn mềm mại hơn Medusa một chút, nhưng hắn vẫn quyết định huấn luyện Medusa.

“Tần Đạo Tử, cái gì ta cũng nguyện ý làm, chỉ cần thả ta ra, cái gì ta cũng nguyện ý, ta quan hệ bằng miệng giỏi.” Vẻ mặt Hoa Cẩm kinh sợ, nếu nàng vào tay Medusa, chắc chắn sẽ chết không có đường sống, thậm chí sống không bằng chết.

Vì để sống sót, ngay cả những lời này cũng nói ra, có thể thấy được ý chí muốn sống của nàng cường đại cỡ nào.

Tuy nhiên, Tần Cửu Ca vẫn ném nàng cho Medusa, quan hệ bằng miệng giỏi không? Giỏi thế nào? Có giỏi bằng Viêm Linh Cơ không?

Buồn cười, khẩu hiệu của Viêm Linh Cơ lão Tư Cơ không phải là trao nhầm rồi sao?

“Nếu Viêm Tiêu biết nữ thần hắn thích, đã thần phục ta rồi, cũng không biết trong lòng sẽ nghĩ như thế nào.” Trong lòng Tần Cửu Ca tràn ngập ác niệm xấu xa nghĩ, cảnh tượng này chắc hẳn là rất thú vị.

Cho dù hiện tại Medusa không phải toàn tâm toàn ý thần phục hắn.

Nhưng với thủ đoạn của hắn, Medusa nhỏ bé này có thể chạy đi đâu?

Tần Cửu Ca đưa Hoa Cẩm và mấy đồng minh của nàng cho Medusa xử lý, sau đó một hồi, điều làm Tần Cửu Ca có chút kinh ngạc chính là Medusa vậy mà lại không tiêu diệt mấy tôn Thần Linh kia.

Ngay cả Hoa Cẩm cũng không bị Medusa diệt thần hồn giết chết, chỉ là sắc mặt tái nhợt, giống như là đã nhận cực hình gì đó rất to lớn.

Nhưng rất nhanh, Tần Cửu Ca liền nhìn ra, vì sao Medusa không trấn sát mấy tôn Thần Linh này.

Chắc là Medusa đã dùng thần chú khống chế cổ xưa, cưỡng ép khống chế mấy người Hoa Cẩm.

Hiện tại mạng của đoàn người Hoa Cẩm đều nằm trong tay Medusa.

Medusa không hổ là nữ vương trời sinh, cho dù gặp đại nạn cũng không hành động theo cảm tính.

Diệt hết thần hồn của mấy người Hoa Cẩm, tạm thời trông có vẻ rất sảng khoái, nhưng nhất định sẽ có chút trở ngại đối với việc sau này nàng nắm trong tay Vạn Xà Thánh Tông trở thành nữ vương.

Nhưng nếu nắm trong tay toàn bộ mấy người này, phiền não như vậy không chỉ có, còn có vài thuộc hạ Thần Linh Cảnh Giới, cùng với thế lực sau lưng các nàng.

Có thể nói là một hòn đá giết chết con chim.

Tuy nhiên, cái giá phải trả là Medusa không thể giải tỏa tức giận kịp thời.

Tạm thời nhịn lại có thể có nhiều chỗ tốt như vậy, Tần Cửu Ca càng nhìn càng cảm thấy tùy tùng mà mình nhận này không tệ, tuy rằng bây giờ vẫn kiêu ngạo như trước.

Tần Cửu Ca nhìn Medusa, mỉm cười nói: “Nếu ngươi nhìn thấy Viêm Tiêu, liền ra tay trấn giết hắn, biết chưa?”

Chương 984: Tuyệt đối đừng chạy trốn

Tần Cửu Ca rất muốn biết, thiên mệnh bị nữ tử mình thích đuổi giết là cảm giác gì.

Tư Tư, chắc chắn là không tồi.

Viêm Tiêu hẳn là sẽ thích.

Đôi mắt Medusa hiện lên hàn quang, cũng không biết trong đầu đang suy nghĩ cái gì, thật ra nàng hận không thể giết Tần Cửu Ca, nhưng vừa nghĩ đến mình là được hắn cứu, muội muội của mình cũng cần Tần Cửu Ca cứu.

Sau lưng Tần Cửu Ca còn Tiên Vực Tần Tộc đang đứng trấn áp.

Nghĩ đến đây, hai tròng mắt Medusa liền trở nên ảm đạm.

Sắc mặt Medusa rất xấu hổ, nàng nằm mơ cũng thật không ngờ có một ngày hai chữ thần phục này truyền ra từ trong miệng nàng, cho dù người nàng thần phục chính là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc.

Thật ra trong nháy mắt khi xuất trận, trong lòng nàng đã từng muốn trấn sát Tần Cửu Ca, sau đó lại làm như cũng chưa từng xảy ra chuyện gì.

Đương nhiên ý niệm này vừa xuất hiện đã bị nàng trực tiếp phủ quyết.

Không nói đến việc nàng đánh không lại Tần Cửu Ca, cho dù đánh lại được, Vô Thượng Cấm Kỵ Tồn Tại của Tiên Cổ Tần Tộc nhất định sẽ nghịch chuyển nhân quả, quay ngược thời gian, tìm được nàng.

Khi đó, nàng có thể thoát khỏi sự đuổi giết của Tiên Cổ Tần Tộc sao?

Trong một chốc một lát Medusa cũng không biết nói gì, khẽ cắn môi đỏ đứng ở trong hư không.

“Ta có chuyện phải làm, sau khi đi ra ngoài thì tới Vạn Xà Thánh Tông ngươi, tuyệt đối đừng nghĩ đến chạy trốn, biết chưa?” Tần Cửu Ca nhìn xuống từ trên cao, hai tròng mắt nhàn nhạt nhìn Medusa.

Đúng là một con xà xinh đẹp ở trong nhân gian, sau này mang theo bên người, cũng rất dễ nhìn.

Medusa cùng Viêm Linh Cơ đi theo phía sau, quả thật rất tuyệt vời.

Thuận tiện cho mình huấn luyện các nàng tu hành.

Nữ vương tương lai của Vạn Xà Thánh Tông thì sao?

Ở chỗ hắn chỉ cần không nghe lời thì liền bị đánh, cụ thể đánh ở đâu thì phải xem tâm tình của hắn.

Nói xong, Tần Cửu Ca liền mang theo Viêm Linh Cơ đi vào sâu bên trong Tuế Nguyệt Cấm Địa, nhiệm vụ ưu tiên hàng đầu mà hắn tới

đây vẫn là giải cứu Chí Tôn Tử và Quân Đế trong tộc.

Về phần Medusa, chỉ là vật kèm theo.

Trong lòng đã sinh ra sự luyến tiếc nhân tài.

Bây giờ Bá Nha tốt như hắn đã không còn nhiều nữa rồi.

Về phần Medusa, sắc mặt vẫn lạnh lẽo như cũ, giống như có rất nhiều người nợ nàng tiền vậy.

Nhìn Tần Cửu Ca rời đi, sắc mặt lạnh lẽo lập tức hóa thành thở dài.

Gặp phải Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc, về sau nàng cũng không biết nên làm sao.

Trong những năm tháng vô tận này nàng đã gặp qua vô số Thiên Kiêu Chí Tôn, Cấm Kỵ Yêu Nghiệt, Tiên Cổ Chí Tôn, Chư Đế Hoàng, nhưng không có ai có thể mang đến cho nàng cảm giác này.

Cực kỳ đặc thù, thần bí, giống như bị vây quanh trong một mảnh sương mù.

Thiên phú chiến lực cũng cực kỳ đáng sợ, nàng chưa từng gặp qua sinh linh cường đại như vậy trong cùng cảnh giới chiến lực.

.....

Sâu trong Tuế Nguyệt Cấm Địa.

Nơi này bị làn sương mù không biết tên nào đó bao phủ, làm cho một khu Tuế Nguyệt Cấm Địa vốn yên tĩnh liền cuồn cuộn lên trong nháy mắt.

Linh khí trong thiên địa lập tức trở nên vô cùng cuồng bạo, rất nhiều địa vực đều đang khẽ run rẩy.

Điều này làm cho một vài Yêu Nghiệt ở trong Tuế Nguyệt Cấm Địa nhao nhao ngạc nhiên và nghi ngờ.

“Đây là chuyện gì vậy?”

“Sao khí tức của Hồng Hoang Viễn Cổ lại càng mãnh liệt hơn ở trong Tuế Nguyệt Cấm Địa vậy?”

Rất nhiều Thiên Kiêu bàn tán sôi nổi, nhưng không ai biết được nguyên nhân cụ thể gây nên những chuyện này.

Tiếp theo một tiếng vang lớn ầm ầm vang dội, vang vọng trong Tuế Nguyệt Cấm Địa, có đạo quang cuồn cuộn lấp lánh ở sâu trong Tuế Nguyệt Cấm Địa.

Trong chớp mắt, càng ngày càng nhiều Chí Tôn Yêu Nghiệt đi vào sâu trong Tuế Nguyệt Cấm Địa, ai cũng không muốn mình chậm hơn người khác vài bước thì sẽ bỏ lỡ cơ duyên.

Tu vi của Yêu Nghiệt dám đến Tuế Nguyệt Cấm Địa cơ bản đều ở Thiên Tôn, đại bộ phận đều là Thiên Tôn, Thần Linh chỉ là phần nhỏ.

Một thung lũng nào đó trong Tuế Nguyệt Cấm Địa.

Ánh mắt của một nam tử nóng rực nhìn về phía sâu trong Tuế Nguyệt Cấm Địa.

“Năm tháng thiên huyền, nghịch chuyển âm dương.”

“Truyền thuyết của Tuế Nguyệt Cấm Địa thật sự có thể là sự thật, khó trách lão tổ tông bảo ta tới đây.”

Nam tử đang nói chuyện chính là Viêm Tiêu, hắn tới tất nhiên không thể chỉ là đi dạo được.

Hắn cũng là truyền nhân của một phương Sinh Mệnh Cấm Địa trong Đạo Thiên Tiên Vực, đều là Sinh Mệnh Cấm Địa, tất nhiên hắn biết một vài chuyện về Tuế Nguyệt Cấm Địa chôn vùi trong cổ sử.

Lời đồn Tuế Nguyệt Cấm Địa có một Tuế Nguyệt Thần Điện, có thể nghịch chuyển thời gian, bên ngoài một ngày, bên trong một vạn năm, có thể nói là đoạt thiên địa tạo hóa.

Đương nhiên Tuế Nguyệt Thần Điện cũng không phải là thần vật của Tuế Nguyệt Cấm Địa, cũng không có ai biết Tuế Nguyệt Thần Điện từ đâu tới.

Tên của Tuế Nguyệt Cấm Địa khả năng cao là do duyên cớ của Tuế Nguyệt Thần Điện.

“Chỉ cần ta chiếm được Tuế Nguyệt Thần Điện, tương lai tinh không, ta sẽ xưng đế.”

Viêm Tiêu cười to một tiếng, liền cấp tốc đi sâu vào trong Tuế Nguyệt Cấm Địa.

Chương 985: Tuế Nguyệt Thần Điện

Nếu thật sự là Tuế Nguyệt Thần Điện hiện thế, vậy dựa vào năng lực đáng sợ của Tuế Nguyệt Thần Điện, hắn có thể lớn thêm bao nhiêu?

Quả thật là không thể tưởng tượng được.

Trong Bất Hủ đạo thống đỉnh cấp trong Đạo Thiên Tiên Vực cũng có một vài người biết truyền thuyết về Tuế Nguyệt Thần Điện trong Tuế Nguyệt Cấm Địa.

Trong lòng đều là một ngọn lửa nóng.

Bọn họ đều là Chí Tôn không ra khỏi thế giới, đều cảm thấy chỉ cần cho mình đủ thời gian, đều có thể trấn áp đại thế, hiện tại nếu có thể có được một món chí bảo có thể rút ngắn thời gian, có thể khiến bọn họ dẫn trước rất nhiều người, vượt qua Thần Thoại Chí Tôn, Tiên Cổ Thiên Tiên.

Mà cùng lúc đó.

Tần Ấu Vi bên cạnh Tần Cửu Ca, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, trong đồng tử lưu chuyển khí tức đáng sợ.

Sự thay đổi này của Tần Ấu Vi bị Tần Cửu Ca nhìn thấy, ánh mắt híp lại, nói: “Muội làm sao vậy?”

Hắn cảm giác trên người Tần Ấu Vi không bình thường chút nào.

“Ca ca, ôm Ấu Vi.” Sắc mặt Tần Ấu Vi càng đỏ hơn, khí tức lưu chuyển trong đồng tử càng thêm bạo ngược.

Tần Cửu Ca cũng không chần chờ, ôm Tần Ấu Vi vào lòng, khí tức của Tần Ấu Vi bây giờ khiến hắn có chút lo lắng.

Thân thể Tần Ấu Vi rất mềm mại, có mùi thơm rất dễ ngửi, thân hình như không xương.

Dung nhan cũng tuyệt mỹ, cánh tay trắng nõn vây quanh cổ Tần Cửu Ca, thân thể tiếp xúc.

Khí tức nhẹ nhàng, cả đầu đều tựa vào vai Tần Cửu Ca.

Cho dù lấy định lực của Tần Cửu Ca đối mặt với Tần Ấu Vi bây giờ, sắc mặt cũng có chút biến hóa, nói không có phản ứng là không thể nào.

Không thể không thừa nhận Ấu Vi quả thật đã trưởng thành.

“Muội bị sao vậy?” Tần Cửu Ca lại lên tiếng nói, lúc mới tiến vào Tuế Nguyệt Cấm Địa, hắn cảm giác Tần Ấu Vi có chút không thích hợp.

Nhưng không suy nghĩ nhiều, nhưng tình huống bây giờ không thể không suy nghĩ nhiều.

Tần Ấu Vi không nói gì, chỉ là hai tay yếu ớt không xương trắng nõn ôm chặt Tần Cửu Ca càng chặt hơn.

“Ca ca, nếu sau này Ấu Vi rời khỏi huynh, huynh cũng đừng quên Ấu Vi nha.”

Trầm mặc một hồi, Tần Ấu Vi nằm sấp trên vai Tần Cửu Ca, nhỏ giọng nói.

“Ngàn vạn lần đừng quên Ấu Vi nha.” Dường như cảm thấy không đủ trân trọng, lại nói bên tai của Tần Cửu Ca một tiếng.

Sau đó liền không nói một lời nằm sấp trong ngực Tần Cửu Ca, xem ra là không muốn đi xuống một chút nào.

Một lát sau, bò dậy từ trong ngực Tần Cửu Ca, ánh mắt nhìn chằm chằm Tần Cửu Ca, khẽ cắn đôi môi đỏ mọng, giống như là muốn nói cái gì đó, nhưng lại do dự.

Cuối cùng vẫn không nói ra miệng, liền nằm sấp trên người Tần Cửu Ca.

Sau mấy lần Tần Cửu Ca hỏi thăm, Tần Ấu Vi cũng không trả lời gì, hắn cũng đè nén nghi hoặc trong lòng trong lòng.

Có một số chuyện, nước chảy thành sông, bất cứ chuyện gì, hắn sẽ luôn luôn có một ngày để biết.

Sau đó, Tần Cửu Ca cũng nhanh chóng đi vào chỗ sâu trong Tuế Nguyệt Cấm Địa.

Ở chỗ sâu trong Tuế Địa, có một tòa chung quanh tràn đầy hỗn độn khí tức cự điện ngang dọc trong hư không.

Đầy những thăng trầm của thời gian, cổ xưa.

Giống như đến từ thời gian, trở về thời gian.

“Đây là cái gì?” Có Yêu Nghiệt đã đến nơi này nghi vấn nói.

Loại khí tức Hồng Hoang Tuế Nguyệt đập vào mặt này, làm cho hắn phát run trong lòng.

“Đó là Tuế Nguyệt Thần Điện trong Tiên Vực trong truyền thuyết sao?”

Sâu trong Tuế Nguyệt Cấm Địa có Thiên Kiêu của đạo thống Bất Hủ kinh hô.

Trong ghi chép về Bất Hủ Đạo Thống của Đạo Thiên Tiên Vực, trong truyền thuyết kể rằng trong Tuế Nguyệt Cấm Địa của một trong những Sinh Mệnh Cấm Địa có một tòa thần điện cổ xưa bắc ngang qua Hoàn Vũ.

Tên là Tuế Nguyệt Thần Điện.

Trước kia cũng không có ai tin tưởng, dù sao tin đồn về Tuế Nguyệt Thần Điện thật sự là quá đáng sợ.

Một ngày ở nhân gian, vạn năm trong điện.

Phải biết rằng thời gian căn bản không phải thứ mà sức người có thể thay đổi, nhưng trong truyền thuyết, Tuế Nguyệt Thần Điện có thể thay đổi tốc độ thời gian, thậm chí là thay đổi trên phạm vi lớn.

Đối với Chí Tôn đương thời có thể nói là chí bảo vô cùng quan trọng.

Có được chí bảo đẳng cấp này, bất luận sinh linh nào cũng có thể lợi dụng sự khác nhau của thời gian Tuế Nguyệt Thần Điện và tốc độ lưu chuyển thời gian ở bên ngoài, nhanh chóng tăng tu vi nội tình của mình lên.

Bù đắp cho những thiếu sót của bản thân.

Giá trị là không thể tưởng tượng được, nó chỉ đơn giản là không thể tưởng tượng được.

“Đây là cơ duyên khổng lồ, chỉ cần có thể đạt được Tuế Nguyệt Thần Điện, tương lai Cửu Đại Tiên Vực chắc chắn sẽ quật khởi một Bất Hủ đạo thống đỉnh phong.”

Thần Điện hoàn toàn kích nổ cảm xúc Thiên Kiêu Yêu Nghiệt đến Tuế Nguyệt Cấm Địa.

Hầu như không có ai là không kích động run rẩy trong lòng.

Hận không thể lập tức bước vào trong Tuế Nguyệt Thần Điện, xem có cách nào để đạt được Tuế Nguyệt Thần Điện hay không, cho dù không chiếm được Tuế Nguyệt Thần Điện, có thể tu luyện trong tu luyện mấy ngày trong Tuế Nguyệt Thần Điện, đó cũng là tạo hóa ngập trời.

Ngoại giới một ngày, trong điện vạn năm.

Bọn họ cũng không phải phàm nhân, vạn năm đối với bọn họ mà nói có cái gì?

Thời gian tu luyện có thể nhiều hơn người khác một vạn lần, quả thực đáng sợ đến cực điểm.

Chương 986: Muội có quan hệ với Thần Điện này

Đương nhiên cũng có Thiên Kiêu còn tồn tại một chút lý trí trong lòng.

Tuế Nguyệt Thần Điện chắc chắn là đi vào không dễ dàng.

Quả nhiên, có một Thiên Kiêu khí huyết ngút trời, trên người tản ra cực nhiệt thần mang thiên tôn cảnh giới, đánh ra một quyền, có vạn đạo hư ảnh hiện lên xung quanh hư không, Chư Thiên giống như bị vỡ vụn.

Uy lực của một chiêu, vô cùng khủng bố.

Nhưng mà mang theo khí thế cường đại vừa mới giết tới bên ngoài Tuế Nguyệt Thần Điện, trong nháy mắt đã bị một cỗ khí tức nào đó ăn mòn.

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên là thân thể thi cốt đều hóa thành hư vô, ngay cả linh hồn cũng bị mài mòn.

Cảnh tượng này làm cho không ít Yêu Nghiệt cấp bậc Thiên Tôn bốn phía sợ hãi trong lòng.

Vừa rồi thực lực của tên Thiên Tôn kia chắc chắn không thể khinh thường, nhưng mà ngay cả bên ngoài của Tuế Nguyệt Thần Điện cũng không thể đi qua, cả người đã bị ăn mòn toàn bộ.

Quả thực là khủng khiếp.

Theo dòng chảy của thời gian, Thiên Kiêu đến nơi sâu trong Tuế Nguyệt Cấm Địa càng ngày càng nhiều.

Bọn họ không có ngoại lệ, ánh mắt đều nhìn Tuế Nguyệt Thần Điện lơ lửng trên hư không, lại chậm chạp không ai dám đi tới.

Một màn vừa rồi vẫn còn rõ ràng trước mắt.

“Vậy mà Quân Đế lại bị nhốt ở trong này? Thật kỳ lạ.” Giờ phút này Tần Cửu Ca cũng đi tới sâu trong Tuế Nguyệt Cấm Địa, nhìn thần điện cổ xưa trên hư không mà khẽ nói.

Tòa Tuế Nguyệt Thần Điện cổ xưa, toàn thân tràn ngập sương mù khó hiểu này mang đến cho hắn cảm giác khủng bố.

Ngay cả hắn cũng cảm thấy rất khủng bố, chứ đừng nói đến những người khác.

Nhưng Tần Cửu Ca tự tin thấy rằng Tuế Nguyệt Thần Điện vẫn không mang đến nguy hiểm cho hắn, liền bước chân vào hư không, từng bước từng bước đi vào Tuế Nguyệt Thần Điện.

“Ngươi và Tần Ấu Vi ở lại đây.” Tần Cửu Ca quay đầu nhìn Viêm Linh Cơ nói.

Tuế Nguyệt Thần Điện mang đến cho hắn cảm giác quá mức khủng bố, thực lực của Viêm Linh Cơ và Tần Ấu Vi còn tương đối yếu.

Chút nữa nếu xảy ra một chút thay đổi không tốt, sợ là sẽ tạo thành thương tổn gì đó đối với hai người bọn họ.

Hơn nữa hắn đi vào là đi cứu người, không phải du ngoạn.

Viêm Linh Cơ gật đầu đồng ý, Tần Ấu Vi lại lắc lắc đầu.

“Muội bị sao vậy?” Ánh mắt Tần Cửu Ca lóe lên nhìn Tần Ấu Vi trong ngực, lúc này sắc mặt Tần Ấu Vi đỏ bừng, cảm giác rất kỳ quái.

“Ca ca, muội cảm giác muội có quan hệ với tòa thần điện này, muội đi vào, cảm thấy nó sẽ không làm muội bị thương, cho dù mang theo ca ca và nàng, cũng sẽ không bị tòa thần điện này ăn mòn.”

Sắc mặt Tần Ấu Vi có chút khẽ biến mở miệng, ánh mắt nhìn về phía Tuế Nguyệt Thần Điện ở xa xa.

Nàng cảm giác nàng không chỉ có thể làm cho tòa thần điện này không làm nàng bị thương, thậm chí nàng còn có thể khống chế tòa thần điện cổ xưa này.

“Liên hệ?” Tần Cửu Ca hơi híp mắt lại, lai lịch của Tần Ấu Vi đến bây giờ vẫn là một câu đố, nhưng Tần Cửu Ca biết chắc chắn là lớn đến mức kinh người.

Nhân vật trời sinh hỗn độn đạo thể, đỉnh cao của trời sinh cửu đại tiên vực.

Ngươi nói xem có siêu phàm hay không?

Tần Cửu Ca không hề hoài nghi, nếu Tần Ấu Vi nói Tuế Nguyệt Thần Điện cổ xưa này sẽ không làm hại bọn họ, còn có chút liên hệ, vậy thì mang các nàng theo trước đã.

Dù sao dựa vào thực lực của hắn, cho dù bị Tuế Nguyệt Thần Điện ăn mòn, cũng có thể an toàn đưa hai người bọn họ trở về.

“Vậy các ngươi đều đi vào cùng ta đi.” Tần Cửu Ca hơi trầm mặc một chút, nhìn Viêm Linh Cơ nói.

Hắn cảm giác, thân phận kiếp trước của Tần Ấu Vi chắc chắn có quan hệ thiên đại với tòa thần điện năm xưa này.

Một khắc sau, quanh thân Tần Cửu Ca liền vây quanh màn hào quang bao phủ ba người bọn họ, không nhanh không chậm đi vào trong Tuế Nguyệt Thần Điện.

“Đó là?” Đạo Tử Tần Tộc lại muốn tiến vào Tuế Nguyệt Thần Điện.

Đạo Tử Tần Tộc thật là liều lĩnh, không chỉ mình muốn tiến vào Tuế Nguyệt Thần Điện hưởng thụ tạo hóa, còn mang theo nữ nhân của mình cùng nhau tiến vào thần điện hưởng thụ tạo hóa, quả thực chính là nam tử tốt nhất trên đời này.”

Thiên Kiêu bốn phía không khỏi kinh hô một tiếng, nữ Thiên Kiêu trong lòng càng hâm mộ đãi ngộ của Viêm Linh Cơ và Tần Ấu Vi.

Nếu như có một nam tử tướng mạo tuấn mỹ, thực lực cường đại nguyện ý đối xử với các nàng như vậy.

Nhưng đây là một giấc mơ đẹp mà họ chỉ có thể nhìn mà không thể có được.

“Hừ, Tần Đạo Tử cũng kiêu ngạo quá, tiến vào Tuế Nguyệt Thần

Điện cũng mang theo nữ tử, làm không tốt sẽ…..”

Đương nhiên cũng có không ít nam nhân Thiên Kiêu Yêu Nghiệt hừ lạnh một tiếng, ánh mắt nhìn Tần Cửu Ca có chút hâm mộ ghen tị không thể che dấu được.

Không ít người trong lòng hy vọng Tần Cửu Ca lần này chịu thiệt thòi lớn, mất hết thể diện.

Tuy nhiên, điều này chắc chắn sẽ làm họ thất vọng.

Khi Tần Cửu Ca dẫn Tần Ấu Vi từ từ tới gần Tuế Nguyệt Thần Điện, mặc dù làn khói không biết từ đâu tới của Tuế Nguyệt Thần Điện đã bao bọc bọn họ lại.

Nhưng Tần Cửu Ca có thể cảm giác được rõ ràng, sương mù này không hề thương tổn bọn họ.

Từng bước một, Tần Cửu Ca cứ dẫn Tần Ấu Vi Viêm Linh Cơ đi vào như vậy.

Đương nhiên chuẩn xác mà nói thì Tần Ấu Vi mang theo Tần Cửu Ca và Viêm Linh Cơ đi vào.

Làn sương mù không biết tới từ đâu của Tuế Nguyệt Thần Điện không làm tổn thương Tần Ấu Vi, thậm chí Tần Cửu Ca còn cảm thấy những sương mù này còn nghe Tần Ấu Vi nói.

“Thật cường đại.” Nhìn Tần Cửu Ca từng bước từng bước mang theo hai nữ tử tiến vào Tuế Nguyệt Thần Điện.

Những người xung quanh run rẩy về thể chất và tinh thần.

Tần Tộc Đạo Tử thế mà lại mang theo hai nữ tử đồng thời tiến vào Tuế Nguyệt Thần Điện, chống lại sự ăn mòn đến từ Tuế Nguyệt Thần Điện,.

Bọn họ cũng không biết tất cả đều là công lao của Tần Ấu Vi.

“Rốt cuộc hắn là loại người gì?”

Medusa cắn đôi môi đỏ mọng, sắc mặt phức tạp nhìn về phía Tần Cửu Ca, sau khi gọi Tần Cửu Ca hai chữ chủ nhân, đừng nói là nhìn thấy Tần Cửu Ca, cho dù trong đầu vừa nghĩ đến nam nhân kia, trong lòng liền hiện ra cảm giác cực kỳ vô lực.

Chương 987: Người kia là...

Sau khi nhìn thấy Tần Cửu Ca tiến vào, ánh mắt của rất nhiều Yêu Nghiệt Chí Tôn gần đó đều lóe lên, bọn họ cảm thấy mình cũng làm được.

Ầm ầm!

Lại có vài Yêu Nghiệt trên người tràn ngập thần uy từ nhiều phương hướng muốn tiến vào Tuế Nguyệt Thần Điện, hưởng thụ nghịch thiên tạo hóa.

Nhưng cho dù cảnh giới của những người này đều là Thần Linh, trong khoảng khắc tới gần Tuế Nguyệt Thần Điện, vẫn bị ăn mòn thân thể, lập tức liền có Yêu Nghiệt lui ra.

Cơ duyên mất rồi vẫn có thể tìm kiếm, nhưng nếu mạng không còn thì cái gì cũng không có.

Đương nhiên vẫn có một bộ phận nhỏ Yêu Nghiệt cảm thấy mình là Thần Linh, cố gắng chống đỡ tiến vào hoàn toàn không có một chút vấn đề gì.

Nhưng trong nháy mắt vừa mới tiến vào bên ngoài Tuế Nguyệt Thần Điện, toàn bộ bảo vật, thần pháp bao phủ bọn họ toàn bộ đều bị mài mòn.

Lần này, Yêu Nghiệt may mắn chỉ là bị thương nặng, Yêu Nghiệt không may mắn đã mất mạng trong nháy mắt.

Tuế Nguyệt Thần Điện, cho dù Viễn Cổ Chí Tôn Yêu Nghiệt của Thần Linh Cảnh Giới tới gần đều rất khó.

Nhưng ở bên kia, lại có một thân ảnh phóng lên trời, tiến vào Tuế Nguyệt Thần Điện.

“Là truyền nhân của Sinh Mệnh Cấm Địa, Viêm Tiêu.”

Không ít Thiên Kiêu nhìn thấy người tiến vào Tuế Nguyệt Thần Điện này, không khỏi kinh hô ra tiếng.

Có thể nói Sinh Mệnh Cấm Địa là thế lực cổ xưa mà Đạo Thiên Tiên Vực truyền thừa không biết bao lâu.

Người thừa kế Sinh Mệnh Cấm Địa mỗi một người đều là thiên tư

tuyệt thế, thực lực siêu phàm, mỗi một lần hiện thế đều có thể làm trao dâng sóng gió ngập trời ở Đạo Thiên Tiên Vực.

Kiếp này, người thừa kế Hỏa Thần Cấm Địa của một trong những Sinh Mệnh Cấm Địa chính là Viêm Tiêu.

Một tôn hỏa diễm thần thuật tập hợp đại thành.

Mà cùng lúc đó lại có một thân ảnh vọt vào trong Tuế Nguyệt Thần Điện.

Thân ảnh trên thân là nữ tử, hạ thân lại là đuôi rắn màu sắc cực kỳ rực rỡ.

Thân trên của cơ thể làm cho người ta có một loại mỹ cảm hấp dẫn khó hiểu.

“Yêu Nghiệt có thiên phú xuất sắc nhất trong lịch sử Vạn Xà Thánh Tông, Medusa.”

Lại có người kinh hô lên tiếng, Tuế Nguyệt Thần Điện chính là Thần Điện Cấm Kỵ trong truyền thuyết Đạo Thiên Tiên Vực.

Vừa rồi cho dù ngay cả Thần Linh cũng không tiến vào được bên ngoài.

Người có thể tiến vào Tuế Nguyệt Thần Điện chắc chắn là có thực lực nội tình khổng lồ.

Rất nhanh sau khi nhìn thấy ngoại trừ đoàn người của Tần Đạo Tử ra, lại có thêm hai Yêu Nghiệt đi vào.

Nhiều người không thể ngồi yên được nữa.

Nhao nhao phấn đấu một lần cuối cùng, nhưng mà kết quả vẫn là còn chưa tiến vào bên ngoài của Tuế Nguyệt Thần Điện, đã bị những sương mù không biết đến từ đâu này ăn mòn.

Sắc mặt một vài Thần Linh Bất Hủ đạo thống cũng vô cùng đau đớn.

Cơ duyên như vậy vậy mà lại không có duyên phận cùng với bọn họ!

Mà ở bên kia, trong Tuế Nguyệt Thần Điện.

Tần Cửu Ca mang theo Tần Ấu Vi, Viêm Linh Cơ, lúc mới tiến vào Tuế Nguyệt Thần Điện, đã cảm giác hoang vu vô tận vây quanh vùng lân cận.

Khung cảnh bốn phía vô cùng rét lạnh, tựa như tử vực vậy.

Còn có một tốc độ dòng chảy thời gian cực kỳ đáng sợ.

“Năm tháng tang thương, thời gian thay đổi.” Tần Cửu Ca có thể cảm nhận rõ ràng thời gian trôi qua xung quanh mình, không khỏi thở dài một tiếng.

Nhắc mới nhớ hắn cũng mới tới thế giới này khoảng hai mươi năm, còn không thể nào hờ hững với thời gian giống như Thần Linh bản địa, quan sát vạn cổ tinh thần, tang thương biến hóa.

Sinh linh của thế giới này, đừng nói đến Thần Linh, cho dù là một Thiên Tôn cũng không có nhiều đại khái niệm về thời gian năm tháng.

Khí tức của Tuế Nguyệt Thần Điện cực kỳ đáng sợ, nhưng vì Tần Ấu Vi, đoàn người Tần Cửu Ca không bị quấy nhiễu chút nào.

Điều này làm cho Tần Cửu Ca càng thêm tò mò về Tần Ấu Vi.

Đoàn người Tần Cửu Ca tiếp tục đi tới, sương mù không biết tên càng ngày càng làm cho người ta khiếp sợ, Tần Cửu Ca cảm giác một tôn Thần Linh ở trước mặt những sương mù này cũng chẳng là cái gì cả.

Bỗng nhiên đi tới một chỗ, vẻ mặt Tần Cửu Ca hơi ngưng lại.

“Ở đó.” Ánh mắt Tần Cửu Ca lóe lên nhìn phương xa, có hai thân ảnh ngồi xếp bằng, sắc mặt mỗi thân ảnh đều vô cùng nghiêm trọng, thậm chí còn có mồ hôi lạnh toát ra.

Có thể nhìn ra được, hai người này đều đang chịu thống khổ vô cùng lớn lao.

“Hai Đại Đế? Một người là Quân Đế, người kia…” Ánh mắt Tần Cửu Ca hiện lên một tia sát ý.

Một thân ảnh chính là Quân Đế, người đối đầu với Quân Đế tất nhiên chính là địch nhân.

Nhưng giờ phút này Quân Đế đối đầu với Đại Đế, khí tức trên người đều rất yên tĩnh, phảng phất như đều đang ngủ say.

“Ai.” Một thanh âm tràn ngập đế uy bỗng nhiên vang lên trong khoảng không gian này.

Uy áp như thủy triều trong nháy mắt bao trùm lên đầu Tần Cửu Ca, nhưng mà ngay sau đó liền có một tiếng hừ lạnh xua tan sự uy áp này.

“Cửu Ca?” Giọng nói có vẻ hơi không chắc chắn.

Hắn biết muốn tiến vào Tuế Nguyệt Thần Điện nguy hiểm cỡ nào.

Cho dù là Thần Linh Hậu Kỳ, Thần Linh Viên Mãn, Nửa Bước Thần Vương không cẩn thận đều phải ngã xuống.

Nhưng Tuế Nguyệt Cấm Địa hôm nay, theo hắn cảm thụ, Thần Linh Cảnh Giới trên sinh linh đều không vào được.

“Vãn bối Tần Cửu Ca bái kiến Quân Đế.” Tần Cửu Ca hành lễ vãn bối với thân ảnh Quân Đế.

“Thật sự là ngươi, ha ha ha, Tiên Cổ Tần Tộc ta tương lai rất có khả năng xuất hiện một tôn Tiền Đạo.” Sau khi xác định người tới chính là Tần Cửu Ca, Quân Đế ngồi xếp bằng trên hư không từ từ mở hai mắt, trong ánh mắt tràn đầy vẻ vui mừng.

Thần Linh Cảnh Giới có thể tiến vào nơi này, tiềm lực tương lai chắc chắn rất lớn.

Nhưng rất nhanh sau đó hắn cũng đã cảm nhận được Viêm Linh Cơ và Tần Ấu Vi, thần sắc rất nghi hoặc, vì sao hai nữ tử này có thể tiến vào đây?

Thực lực ngay cả Thần Linh cũng không có đến vẫn có thể tiến vào?

Tên Đại Đế giằng co với Quân Đế, mở hai mắt ra nhìn thấy một màn này, hai mắt híp lại.

Trong lòng giống như lật sông đảo hải.

Những Thần Linh này, thậm chí người dưới Thần Linh, làm sao có thể tiến vào trong Tuế Nguyệt Thần Điện?

Thế nhưng rất nhanh sau đó trong ánh mắt tôn Đại Đế này hiện ra sát ý ngập trời.

“Tuyệt đại thiên tư của Tần Tộc, chết cho ta.” Tôn Đại Đế này tung lên Vô Thượng Đế Pháp, xuyên thủng hư không đánh về phía Tần Cửu Ca.

Chương 988: Liên hệ thần bí giữa nàng và Tuế Nguyệt Thần Điện

Tần Tộc đánh diệt cấm địa của bọn họ, đây là mối thù lớn đến cỡ nào?

Hiện tại nếu đã thấy được tuyệt đại thiên tư của Tần Tộc, tất nhiên là muốn chém diệt.

Sức mạnh vĩ đại ngập trời nổ tung nơi này.

“Ngươi dám.” Quân Đế nổi giận một tiếng, dám tập kích người đi trước trong tương lai của Tần Tộc bọn họ, thật sự là muốn chết.

Quân Đế bộc phát Đế Đạo Pháp Tắc, nhưng mà Đế Đạo Pháp Tắc của Quân Đế còn chưa chặn ngang Vô Thượng Đế Pháp của tôn Đại Đế này thì một tiếng quát khẽ có vẻ rất là phẫn nộ vang lên vào lúc này.

Trong nháy mắt làn sương mù không biết tên vây quanh khoảng không gian này liền bao vây Vô Thượng Đế Pháp tập sát này lại.

Nổ tung, nhưng lại không thương tổn đến Tần Cửu Ca chút nào.

Quân đế: “???”

Đó không phải là những gì hắn đã làm.

Chẳng lẽ ở tòa Tuế Nguyệt Thần Điện này còn có ai có thể ngăn trở Tuế Nguyệt Đế?

Nhưng trong lòng Tần Cửu Ca lại biết là ai giúp hắn ngăn trở đạo Vô Thượng Đế Pháp này.

Hắn dám khẳng định, Ấu Vi nhất định có quan hệ rất lớn với tòa thần điện này, bằng không làm sao có thể dùng làn sương mù không biết tên của Tuế Nguyệt Thần Điện ngăn cản một đạo Đế Pháp.

Điều này chắc chắn là hack rồi.

“Làm sao có thể?” Sắc mặt Tuế Nguyệt Đế cực kỳ âm trầm, thủ đoạn vừa rồi ngăn cản hắn không phải của Quân Đế, điều đó đại biểu cho, hiện tại nơi này còn có một tôn Đại Đế?

Thế nhưng rất nhanh sau đó Quân Đế và Tuế Nguyệt Đế Đô cùng nhìn về phía tiểu cô nương trong lòng Tần Cửu Ca.

Trong ánh mắt tràn đầy vẻ kinh hãi.

Trong lòng bọn hắn đột nhiên xuất hiện một suy nghĩ đáng sợ, người ngăn cản đòn Vô Thượng Đế Pháp khi nãy có khi chính là vị tiểu loli này.

Mặc dù nghe rất là buồn cười những trực giác của bọn hắn nói cho bọn hắn biết đó là sự thật.

“Cửu Ca?”

Quân Đế quay sang hỏi Tần Cửu a, hắn thật sự không thể tin được khi nãy tiểu loli nằm trong ngực Tần Cửu Ca lại có thể làm được chuyện đó.

Dù sao tu vi của tiểu loli này trong mắt hắn không cao hơn sâu kiến bao nhiêu.

Tần Cửu Ca trầm ngâm một xíu rồi quay sang gật đầu khẳng định với Quân Đế.

Việc Tần Ấu Vi có quan hệ với Tuế Nguyệt Thần Điện đối với Tần Cửu Ca không phải là bí mật gì.

Sau khi được khẳng định thì Quân Đế nhìn Tần Ấu Vi trong ngực Tần Cửu Ca với vẻ mặt giật mình khó tin nổi, cảnh giới của tiểu loli này quả thật rất rác rưởi, thế nên chỉ có thể là vì liên hệ thần bí của nàng và Tuế Nguyệt Thần Điện.

Nhưng mà hắn cũng không mở miệng hỏi thêm chút gì, đến cảnh giới này như hắn thì hắn biết rõ có những thứ kiêng kỵ.

Tiểu loli này vừa nhìn đã biết ngay thuộc về Đạo Tử, bí mật của nàng thì cũng là bí mật của Đạo Tử.

Tùy tiện hỏi bí mật của người ta một cách công khai chắc chắn khiến cho người khác cảm thấy phản cảm.

Đương nhiên tiền đề của tất cả chuyện này là bí mật này thuộc về vị Đạo Tử tuyệt thế của thế hệ này, nếu như thân phận của đối phương chỉ là một thiên tài bình thường thì hắn lười quan tâm là phản cảm nay không.

“Quân Đế, ngươi có cách nào để đi ra không?”

Tần Cửu Ca quay sang hỏi Quân Đế.

Hiện tại Tần Cửu Ca mới phát hiện Quân Đế cùng một vị Đại Đế khác đang bị nhốt trong một vùng không gian bí ẩn nào đó.

Quân Đế lộ ra gương mặt không biết làm sao, hắn bị trúng tính toán của Tuế Nguyệt Đại Đế nên mới bị nhốt trong không gian của Tuế Nguyệt Thần Điện này.

Đương nhiên sau đó hắn cũng đã kéo được Tuế Nguyệt Đại Đế vào trong đây cùng hắn, tạo nên một cục diện bế tắc.

Phiến không gian này có uy năng lớn tới mức không thể tưởng tượng được, ngay cả Đại Đế mà cũng có thể vay khốn.

“Ha ha ha, còn muốn ra ngoài sao?”

Tuế Nguyệt Đại Đế nhìn Tần Cửu Ca một cái rồi lộ ra vẻ mặt trào phúng.

Mặc dù trong này bọn hắn vẫn có thể sử dụng Đế Pháp trong vùng không gian này nhưng nếu như muốn đi ra ngoài thì phải tốn ít nhất trăm vạn năm.

Vậy mà một tên tiểu tử nhỏ nhoi lại dám vọng tưởng giải cứu Quân Đế?

Thần sắc của Quân Đế cũng trầm mặc lại, người sáng tạo ra không gian này chắc chắn là một tồn tại nghịch thiên, hắn cũng biết rõ nếu như bản thân mình cố gắng thì ít nhất cũng một trăm vạn năm sau hắn mới có thể ra ngoài được.

Đương nhiên đối với một vị Đại Đế thì trăm vạn năm không phải là một con số quá dài.

“Cửu Ca, hảo ý của ngươi ta xin nhận, cùng lắm ta ở đây cố gắng thì trăm vạn năm sau cũng có thể ra được, coi như là bế quan vậy.”

Chỉ tiếc cho Chí Tôn Tử đang bị trọng thương, thần hồn gần như ma diệt hoàn toàn mà thôi.

Vị Chí Tôn Tử kia được Quân Đế uẩn dưỡng trong một món bảo vật, nếu như để thêm một trăm vạn năm nữa thì chắc chắn sẽ để lại một Đạo Thương vĩnh viễn, chắc chắn sẽ mất đi cơ hội tấn thăng cao hơn trong tương lai.

Tuy nhiên đối với hắn thì không tổn thất quá nhiều.

“Ca ca, ta có thể mở phiến không gian này ra.”

Bỗng nhiên Tần Ấu Vi do dự một xíu rồi nói nhỏ bên tai cho Tần Cửu Ca.

Không biết là vì lý do gì mà nàng cảm nhận được bản thân như chủ nhân của tòa Thần Điện này, khi ở trong nàng có thể chủ đạo hết thảy.

Đúng rồi, ý niệm đầu tiên của nàng chính là hiện tại nàng đã mạnh hơn ca ca rồi.

“Thật sao?”

Tần Cửu Ca lộ ra vẻ mặt sợ hãi lẫn vui mừng, Tần Ấu Vi gật đầu một cách nặng nề.

Giờ phút này con mắt của nàng sáng tỏ lạ thường.

Trong đầu nàng luôn có một âm thanh rằng nàng mạnh hơn ca ca, nàng mạnh hơn ca ca.

Sau đó Tần Cửu Ca truyền âm cho Quân Đế rồi nhắm mắt lại, trên mặt lộ ra nụ cười thần bí.

Khi Quân Đế nghe được những lời này thì thần sắc kinh biến, hắn nhìn Tần Cửu Ca với vẻ mặt không thể tin tưởng nổi.

“Vị Đạo Tử này ghê gớm thật.”

Chương 989: Sao ngươi có thể đi ra ngoài được

Tần Cửu Ca đi tới chỗ Tuế Nguyệt Đại Đế cách đó không xa rồi lộ ra một nụ cười trào phúng.

Vị Tuế Nguyệt Đại Đế này muốn mở miệng nói điều gì đó thì bỗng cả tòa Tuế Nguyệt Thần Điện này trực tiếp lắc lư, nhất thời vô số Mê Vụ bao phủ vị trí của Tần Cửu Ca, đồng thời cũng bao phủ không gian giam giữ Quân Đế vào.

“Ha ha ha, Bản Đế đi ra.”

Một âm thanh cười to vang lên, một thân ảnh từ từ đi ra từ trong

không gian vô danh kia.

Khi đi ra hắn còn nhìn Tuế Nguyệt Đại Đế bằng ánh mắt trêu tứ.

Ăn trộm gà bất thành lại còn mất nắm gạo, không nhốt được hắn thì thôi hiện còn tự giam mình vào đây.

“Đa tạ Đạo Tử.”

Quân Đế lên tiếng cảm ơn Tần Cửu Ca, mặc dù nguyên nhân chính giúp hắn đi ra hắn là vị loli trong ngực của Đạo Tử.

Nhưng nàng nói thế nào cũng là người của Đạo Tử phải không? Thế nên nói lời cảm tạ với Tần Cửu Ca không sai.

“Sao có thể có chuyện đó được, sao ngươi có thể đi ra được?”

Tuế Nguyệt Đại Đế nhìn Quân Đế rồi lên tiếng với ngữ khí hoảng sợ.

Sao Quân Đế có thể đi ra ngoài được?

Quân Đế thậm chí còn không thèm nhìn Tuế Nguyệt Đại Đế dù chỉ một cái, hắn quay sang nhìn về phía Tần Cửu Ca.

“Đạo Tử, hiện tại áp lực mà Tuế Nguyệt Thần Điện mang tới ta cho cực kỳ mãnh liệt, ta muốn lập tức rời khỏi tòa Thần Điện này, ngươi có muốn đi hay không?”

Quân Đế lên tiếng hỏi thăm.

Sau khi hắn đi ra từ vùng không gian kia thì áp lực ập tới hắn như là thủy triều, hắn cũng không biết là vì lý do gì nữa.

Hắn muốn ly khai tòa Thần Điện này ngay lập tức.

Tần Cửu Ca lặng lẽ hỏi Tần Ấu Vi một lát, không biết có thể giảm cảm giác áp bách mà Quân Đế đang chịu đựng từ Thần Điện hay không.

Nhưng đáng tiếc là ngay cả Tần Ấu Vi hiện tại cũng không thể ngăn cản được bản năng này của Tuế Nguyệt Thần Điện.

“Vãn bối muốn ở lâu trong Tuế Nguyệt Thần Điện hơn một chút.”

Tần Cửu Ca đương nhiên sẽ không buông tha cho cơ duyên trong Tuế Nguyệt Thần Điện rồi.

Nghe được lời của Tần Cửu Ca thì Quân Đế trầm mặc một lúc rồi gật đầu đồng ý, thực lực của bản thân Tần Cửu Ca đã cực kỳ phi phàm rồi, bên người lại còn một tiểu loli thần bí như thế thì ở đây không phải là vấn đề gì quá lớn.

Tuế Nguyệt Đại Đế vừa nhìn liền biết chắc chắn không thể thoát ra được trong thời gian ngắn rồi.

Sau khi suy nghĩ một hồi thì việc cho Đạo Tử tiếp tục ở đây không phỉa là quá tệ, cơ duyên của Tuế Nguyệt Thần Điện không phải thứ tầm thường.

Tuế Nguyệt Thần Điện có một tạo hóa có thể giúp bên ngoài một ngày trong điện vạn năm.

Nhưng dù là bản thân hắn cũng không biết được vị trí của tạo hóa này ở đây, đây là nơi cực kỳ khó tìm.

“Đạo Tử chú ý cẩn thận một chút, tên của tên Đại Đế kia là Tuế Nguyệt Đại Đế, hắn chính là chủ nhân của Tuế Nguyệt Cấm Địa, không có trợ giúp từ Đạo Tử thì chắc chắn vạn năm hắn cũng không thể thoát ra khỏi được.”

Áp lực mà Tuế Nguyệt Thần Điện gây ra cho hắn hơi lớn nên hắn không chịu nổi nữa.

Nhìn Quân Đế rời đi thì Tuế Nguyệt Đại Đế biến ảo sắc mặt không ngừng, y không biết làm cách nào mở miệng để nhờ Tần Cửu Ca giúp mình ra ngoài nữa.

Dù sao khi nãy y cũng đã mở miệng nói muốn diệt Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca cũng lười quan tâm Tuế Nguyệt Đại Đế, Tuế Nguyệt Đại Đế tuy không đối phó được hắn nhưng hắn cũng không có cách đối phó với một vị Đại Đế.

Trước tiên giam giữ y ở nơi này đi, chờ chừng nào mình có thể đối phó với Đại Đế rồi thì quay lại.

Nô dịch một vị Đại Đế, đây là hành động mà không có bất kỳ ai tưởng tượng được cả.

Nhưng Tần Cửu Ca thì dám.

Sau đó Tần Cửu Ca từ từ dẫn Tần Ấu Vi đi sâu vào trong Tuế Nguyệt Thần Điện.

Có Tần Ấu Vi thì dù cho Tuế Nguyệt Thần Điện có to lớn hay quỷ dị như thế nào nữa thì hắn cũng không lo lắng.

Mà ngay lúc này.

Viêm Tiêu không hổ mà Thiên Mệnh trời sinh, khí vận của hắn hùng hậu dị thường, khi đi trong Tuế Nguyệt Thần Điện hắn đã lấy được không ít thứ tốt.

Một lát sau hắn đi tới một Địa Vực chứa đầy nham tương, không khí nóng vô cùng.

“Medusa, ngươi cũng ở đây sao?”

Âm thanh của Viêm Tiêu chứa đầy niềm vui, có thể thấy hắn cực kỳ ưa thích Medusa.

Viêm Tiêu nhìn mỹ nhân ở trước mặt kia với ánh mắt vui sướng, nếu nói hắn không động tâm thì chắc chắn là giả.

Khuôn mặt tuyết trắng động lòng người, thân thể chập trùng lòi lõm từng chỗ.

Thanh danh lãnh diễm bá đạo của Medusa được truyền khắp Đạo Thiên Tiên Vực.

Đây chính là một Ngự Tỷ tuyệt sắc.

Dù cho là Thiên Tiên của Tiên Tông hay là Thánh Nữ của Thánh Địa đều không thể so bì được, nếu như xếp hạng thì mỹ mạo của Medusa thậm chí còn có thể xếp được trong top nắm của Mỹ Nhân Bảng Đạo Thiên Tiên Vực.

Nếu nói về dáng người thì nàng có thể tự tin tranh đoạt hạng nhất.

“Có chuyện gì không?”

Medusa mở miệng lạnh lùng đáp.

Trong ngữ khí mang theo một vẻ lạnh lùng cao cao tại thượng.

Chương 990: Thấy chủ nhân sao lại im lặng thế?

Nàng chán ghét tất cả nam tử trên thế gian chứ đừng nói là những nam tử nhìn nàng với ánh mắt không đúng.

Nghe được âm thanh lạnh lùng của Medusa thì Viêm Tiêu chỉ cười cười để không thất lễ.

Hắn biết Medusa tính cách ra sao.

Đối với tất cả mọi người nàng đều lộ ra dáng vẻ lạnh như băng, không có bất kỳ ngoại lệ nào khác.

“Nơi này hẳn là nơi thần bí nhất của Tuế Nguyệt Cấm Địa, nếu không chúng ta cùng nhau đi vào, cùng nhau chiếu ứng.”

Viêm Tiêu lộ ra nụ cười mà hắn nghĩ là đẹp trai nhất của mình rồi lên tiếng.

Đối với Medusa thì có thể nói hắn nhìn thấy liền yêu ngay, khi nhìn thấy nàng lần đầu tiên thì trái tim của hắn đã thuộc về Tần Cửu Ca rồi.

Từ đó tới nay hắn đã cho rằng nàng chỉ có thể là nữ nhân của hắn.

“Không cần.”

Medusa hiển nhiên sẽ từ chối một cách không thương tiếc gì cả, đôi mắt của nàng nhìn xuống dưới nham tương đang rực cháy kia.

Nghe thế thì mặc dù vẻ ngoài sắc mặt của Viêm Tiêu vẫn cười tươi nhưng trong lòng đã cực kỳ âm trầm.

Tuy hắn đã quen với bộ dáng cao cao tại thượng của Medusa nhưng qua nhiều năm như thế thì dù thế nào hắn cũng nên thành công chứ.

Nhưng cho dù hắn cố gắng tới mấy đi chăng nữa thì ngay cả đầu ngón tay của Medusa hắn cũng không được chạm vào.

“Nơi này chỉ có hai người ta cùng với Medusa, nếu như…”

Như nghĩ tới gì đó, ánh mắt của Viêm Tiêu nheo lại, nếu như ở ngoài thì hắn chắc chắn không dám nảy ra suy nghĩ đó, nhưng nơi này hiện là bên trong Tuế Nguyệt Thần Điện, đồng thời không có bất kỳ cường giả nào của Vạn Xà Tông gần đây.

Các ngươi đã từng nghe qua câu trước cứ đè ra rồi bồi dưỡng tình cảm sau chưa?

Đây chính là một vài chân lý đã được nhiều tiền bối thực tiễn và thành công.

Ngay khi Viêm Tiêu đang suy nghĩ thì Medusa nhìn vào một hướng khác rồi hừ lạnh một tiếng, mặc dù thần sắc vẫn lãnh đạm như cũ nhưng chỉ cần quan sát kỹ thì sẽ thấy trong mắt của Medusa hiện rõ vẻ nghiến răng nghiến lợi.

“Sao, thấy chủ nhân sao lại im lặng như thế?”

Một âm thanh đạm mạc vang lên.

Âm thanh này mang theo ma lực, bất kỳ ai nghe theo đều như muốn phủ phục xuống.

“Tần Cửu Ca!”

Nghe được âm thanh này thì Tiêu Viêm nhìn thẳng về phương hướng âm thanh phát ra.

Từ từ một nam tử tướng mạo tuấn mỹ đi ra, ánh mắt bình tĩnh.

Sau khi thấy Tần Cửu Ca thì phản ứng đầu tiên của Viêm Tiêu chính là liên hợp với Medusa rồi chơi chết tên này.

Về phần lời khi nãy của Tần Cửu Ca thì đã bị hắn tự động quên.

Muốn cho Medusa nhận chủ? Muốn làm chủ nhân của Medusa?

Ngươi thật sự là có tỉnh táo không thế?

Đừng nói là làm chủ nhân của nàng, dù là làm bằng hữu của nàng thì hắn đã hưng phấn mấy trăm năm rồi.

Hiện tại hắn đã tưởng tượng ra được cặp mắt đầy giận dữ của Medusa rồi.

Sau đó nàng chắc chắn sẽ thi triển cổ pháp rồi đánh thẳng về phía Tần Cửu Ca.

“Chuyện gì xảy ra thế? Sao nàng vẫn chưa thi triển Thần Pháp đánh nhau với Tần Cửu Ca?”

Qua một lúc thì Viêm Tiêu nghi ngờ, hắn vẫn chưa thấy được cảnh liều mạng của Medusa cùng với Tần Cửu Ca.

Không lẽ tính cách của Medusa cải biến rồi sao?

Nhưng rõ ràng bên ngoài cấm địa khi nãy Medusa đã trực tiếp phế đi một số lượng lớn nam từ mà.

Sao hiện tại khi đối mặt với lời nhục mạ của Tần Cửu Ca như thế nàng lại không làm gì?

“Tại hạ nguyện ý trợ giúp Thánh Nữ, cùng nhau trấn áp Tần Cửu Ca.”

Viêm Tiêu hơi do dự một chút rồi quay sang nói với Medusa, hắn không rõ có phải do Medusa không nắm chắc bản thân liệu có đánh thắng được Tần Cửu Ca nên mới tạm thời nhân nhượng.

Nhưng càng nghĩ thì hắn càng thấy nguyên nhân này đúng.

Mà lúc này thì hắn cần đứng ra.

Hắn muốn trợ giúp Medusa trấn áp tên Tần Cửu Ca khẩu xuất cuồng ngôn này.

Nhưng mà khi lời của hắn vừa dứt thì Medusa vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, giống như nàng hoàn toàn không nghe được lời của Viêm Tiêu vậy.

“Thánh Nữ?”

Viêm Tiêu lại một lần nữa lên tiếng.

Nghi hoặc trong mắt hắn càng lớn hơn nữa, trước kia chắc chắn Medusa sẽ không hành động như nay.

Medusa vẫn không có bất kỳ động tĩnh nào, nàng chỉ hừ lạnh một tiếng như muốn phản kháng Tần Cửu Ca trong im ắng.

“Đừng nói nữa, nàng đã thần phục ta rồi!”

Tần Cửu Ca đứng phía xa nhìn Viêm Tiêu rồi cười nói một cách khoái trá.

Vẫn là câu nói cũ, Thần Nữ của ngươi có khi đã sớm bị người ta chơi nát rồi.

“Điều này là không có khả năng, tuyệt đối không thể nào.”

Viêm Tiêu nghe được câu này thì chỉ có thể cười lạnh một tiếng.

Medusa của Vạn Thánh Xà Tông là hạng người gì?

Nàng sẽ thần phục dưới chân của một nam nhân sao? Đừng nói là nam nhân, dù là một người cũng không được!

Nhưng khi câu nói của Tần Cửu Ca đã dứt thì Medusa vẫn không có phản ứng gì.

Con ngươi của Viêm Tiêu co lại, trong lòng xuất hiện một suy nghĩ kinh khủng,

Việc Medusa không xuất thủ thì hắn còn có thể giải thích được.

Nhưng hiện tại Medusa vẫn không xuất thủ đã nói rõ nhiều vấn đề rồi.

Không lẽ…

Chương 991: Tan vỡ

“Nói cho ta biết, đây không phải là sự thật, đây không phải là thật.”

Viêm Tiêu nhìn Medusa rồi lên tiếng một cách run rẩy, ánh mắt lộ vẻ kỳ vọng.

Tim của hắn như bị ép xuống.

Hắn nhịn không nổi nữa, Thần Nữ mà bản thân theo đuổi biết bao nhiêu năm nay lại đi thần phục dưới chân người khác.

Nàng rõ ràng là cao ngạo như thế mà, bá đạo như thế mà!

Nói thật, ban đầu khi chọn Medusa làm mục tiêu hắn đã nghĩ bản thân sẽ chiến đấu lâu dài rồi, Medusa chắc chắn có tính cách duy ngã độc tôn, không ai có thể khiến cho nàng cúi đầu xuống.

Đó là suy nghĩ của hắn.

Nhưng hiện nay.

Medusa nhìn Viêm Tiêu bằng ánh mắt lạnh lùng nhưng không nói gì, đối mặt với cái này thì Viêm Tiêu cũng biết câu trả lời rồi.

Răng rắc.

Trong mắt Viêm Tiêu chứa đầy tia máu, hắn nghe được trái tim của bản thân tan vỡ.

Không thể tin được, hắn thật sự không thể tin được, Medusa vậy mà lại thần phục dưới chân một nam nhân khác,

Hắn cảm thấy tín ngưỡng của bản thân vỡ vụn.

“A!”

Viêm Tiêu gầm lên một tiếng đầy giận dữ, hắn không chịu được cảnh nữ tử mình ái một nhiều năm thần phục một nam tử khác.

Hắn tin rằng dù tất cả Thần Nữ trên thế gian đều sẽ cúi đầu thì chắc chắn Medusa vẫn sẽ không.

Nàng cao cao tại thượng, nàng kiêu ngạo như thế mà!

Oanh! Oanh! Oanh!

Viêm Tiêu bộc phát ra Thần Lực ngập trời, Cổ Pháp vô thượng dần tích tụ, hắn đánh thẳng về phía Tần Cửu Ca.

Hắn muốn rửa sạch mối thù này.

Giờ khắc này phảng phất như cả tòa Tuế Nguyệt Thần Điện đều lắc lư một chút.

Cũng không cần người cảm nhận, mắt thường có thể nhìn ra lửa giận ngập trời của Viêm Tiêu.

Nhưng vẻ mặt của Tần Cửu Ca lạnh nhạt, tuy rằng ở xa xa của hắn, Viêm Tiêu đang mang theo uy thế bao trùm hết thảy giết tới phía hắn.

Đối mặt với cảnh tượng này.

Tần Cửu Ca tiến về phía trước một bước, một tay nắm thành nắm đấm, khí tức luân hồi vô tận quấn quanh quyền ảnh, phá vỡ hư không.

Dựa vào Cảnh Giới Thần Linh Trung Kỳ Đỉnh Phong hiện tại của hắn, uy lực của Vạn Đạo Luân Hồi Quyền ở trong tay hắn quả thực khó có thể tưởng tượng được, đạo văn đan xen trên không trung, khí tức cổ xưa thần bí trấn áp Viêm Tiêu, va chạm với Vô Thượng Cổ Pháp của hắn.

Ầm ầm!

Năng lượng bộc phát sinh ra làm cho không gian sinh ra những trận

gợn sóng vô tận.

Ngay lập tức Viêm Tiêu thân ảnh cuồng lui, khóe miệng phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt.

Vẻn vẹn chỉ một chiêu, Cảnh Giới Thần Linh Hậu Kỳ của hắn lại bị thương ở trước mặt một tôn Thần Linh Trung Kỳ.

“Thực lực của hắn sao lại khủng bố như vậy?” Viêm Tiêu lau máu tươi khóe miệng, trong mắt có vẻ kinh hãi không che dấu được.

Phải biết rằng hắn cũng là nhất đẳng Chí Tôn Yêu Nghiệt ở Đạo Thiên Tiên Vực Viễn Cổ, đánh bại qua bao nhiêu người tự cho là cùng thế hệ vô địch.

Những người đó, hắn không thể đếm được.

Sau khi nghe truyền thuyết của Tần Cửu Ca, trong lòng kỳ thật cảm thấy hắn và Tần Cửu Ca là Chí Tôn Yêu Nghiệt cùng một đẳng cấp.

Nhưng hiện tại một màn lại cực kỳ tàn khốc này lại nói cho hắn biết, hắn hoàn toàn không phải là Yêu Nghiệt cùng một đẳng cấp với Tần Cửu Ca.

“Ngươi cảm thấy ngươi thắng chắc rồi sao?” Viêm Tiêu đột nhiên hét lớn một tiếng, song chưởng đẩy ngang, sau lưng lại có ngọn lửa vô tận hình thành hải dương, hừng hực thiêu đốt.

Ở trong phiến vô tận hỏa hải này, mơ hồ có thể nhìn thấy một hạt giống lơ lửng.

Đây là đại đạo dị tượng, Hỏa Hải Chủng Kim Liên.

Nếu người bên ngoài nhìn thấy một màn này, nhất định sẽ bị Viêm Tiêu làm cho cảm thấy chấn động không nhẹ.

Đại đạo dị tượng cũng không phải là Yêu Nghiệt Chí Tôn bình thường có thể có được.

Xen lẫn dị tượng vô biên hỏa hải thoáng chốc giết về phía Tần Cửu Ca, giống như có thể làm vỡ vụn thiên địa bên này.

“Múa rìu qua mắt thợ.” Tần Cửu Ca nhìn uy thế của Viêm Tiêu bộc phát, chế giễu một tiếng, thi triển đại đạo dị tượng ở trước mặt hắn, không khác gì đùa giỡn ở trước mặt Quan Công cả.

Trong nháy mắt, một thân ảnh khổng lồ tràn ngập uy áp vô tận hiện

lên sau lưng hắn.

Hư ảnh chư thiên vây quanh cự ảnh, chiếu rọi như chư thiên.

Tiên Vương Cự Ảnh giơ tay lên, đập Viêm Tiêu xuống, vô tận đạo văn hiện lên hư không, uy lực khủng bố tuyệt luân.

Cự thủ một chưởng dập tắt Vô Biên Hỏa Hải, sau đó vẫn trấn áp Viêm Tiêu như cũ.

“Bất Tử Chi Thân.”

Viêm Tiêu thấy thế, thần lực thân thể càng lúc càng tăng vọt, thân thể trở nên rực rỡ, tựa như đại đạo kim thân, không thể phá vỡ.

Nguyên nhân quan trọng khiến hắn nổi danh ở Đạo Thiên Tiên Vực chính là bất tử chi thân của hắn.

“Đây là năng lực thiên mệnh của ngươi sao?” Nhìn thấy thân thể Viêm Tiêu bộc phát ra lực lượng, Tần Cửu Ca nhàn nhạt lắc đầu.

Thiên mệnh của Viêm Tiêu có được bất tử chi thân, hắn biết.

Nhưng bất tử chi thân, thật sự có thể không chết sao?

Chương 992: Ngươi có thể làm gì ta?

Chỉ là năng lực hồi phục của thân thể này của bọn họ cường đại hơn nhiều so với rất nhiều thể chất khác mà thôi.

Đương nhiên đặt ở bất kỳ tiên vực nào, loại năng lực thể chất này của Viêm Tiêu chắc chắn cũng đều là đỉnh cấp.

Nhưng đối với Tần Cửu Ca hắn mà nói thì chả là cái gì cả.

Ầm ầm!

Trong Trọng Đồng nhãn của Tần Cửu Ca đánh ra hai đạo lôi đình cực kỳ tráng kiện trấn hạ Viêm Tiêu.

Sau một tiếng vang cực kỳ kịch liệt, Viêm Tiêu miệng phun máu tươi, ánh sáng rực rỡ trên thân thể trở nên ảm đạm.

“Đến lúc kết thúc rồi.” Tần Cửu Ca lười chơi cùng với Viêm Tiêu, hắn khá thích chơi đùa với nữ tử xinh đẹp, nam tử như vậy, có bao xa liền cút thật xa cho hắn.

Sấm sét mây đen đùng đùng kéo đến, muốn một cổ tác khí trấn giết chết Viêm Tiêu.

“Không… Không, ta là bất tử chi thân, ngươi không giết được ta. “Viêm Tiêu nổi giận, máu màu vàng toàn thân đang sôi trào, vào lúc này, thân thể Viêm Tiêu càng thêm rực rỡ chói mắt.

Vừa rồi thương thế trên người hắn chậm rãi được tiêu trừ trong những ánh sáng rực rỡ này.

Đây chính là thân thể bất tử của hắn!

Có thể trong nháy mắt tiêu trừ thương thế toàn thân, quả thực là khủng bố như vậy.

“Ngươi có thể làm gì ta?” giọng nói lạnh lùng của Viêm Tiêu châm chọc.

Cả đời này hắn gặp phải rất nhiều nguy hiểm, nhưng ở trước mặt hắn có được bất tử chi thân, những nguy hiểm kia cuối cùng đều bị hắn vượt qua một cách thuận lợi.

Hắn tin tưởng lần này, hắn vẫn có thể dựa vào bất tử chi thân mà vượt qua nguy nan lần này.

“Nực cười.” Tần Cửu Ca nhìn Viêm Tiêu, trên mặt hiện ra một nụ cười lạnh.

Bất tử chi thân cái gì, cũng chỉ là chưa gặp được người đủ để đánh nát ngươi mà thôi.

Sau đó, một tòa Thông Thiên Cự Tháp chín tầng khổng lồ treo ở hư không.

Thúc dục Hồng Mông Đế Tháp.

Một cỗ khí tức phảng phất từ thời kỳ Hồng Hoang Viễn Cổ đập vào mặt.

Tựa như đè sập năm tháng, đánh nát hư không.

Mà cảm nhận được khí tức của Hồng Mông Đế Tháp, sắc mặt Viêm Tiêu có chút ngưng đọng.

Tháp này mang lại cho hắn cảm thụ quá mức kinh người.

Vẻ mặt của Tần Cửu Ca vô cùng bình tĩnh, hiện tại hắn không cần sử dụng những thứ hoa mỹ kia.

Chính là dùng Hồng Mông Đế Tháp trấn áp, đẩy ngang hết thảy.

Vô tận đạo văn hiện lên xung quanh đế tháp, làm hư không chấn động lên gợn sóng vô tận.

Rầm!

Khóe miệng Viêm Tiêu điên cuồng phun ra máu tươi, giống như diều đứt dây bay ngược ra.

Sau đó liền nặng nề rơi xuống đất.

Tiếp theo Hồng Mông Đế Tháp tựa như một tòa cự sơn cái đè xuống, bao phủ Viêm Tiêu lại.

“Bất Tử Chi Thân? Đó là trước khi gặp ta.” Tần Cửu Ca cười lạnh, trong đôi mắt đen kịt bộc phát lôi đình cự kiếm chém về phía Viêm Tiêu ngã xuống vũng máu.

Phì phì một tiếng.

Thần hồn Viêm Tiêu đều bị Tần Cửu Ca chém nát, bản nguyên tán loạn nhanh chóng.

Nhưng giờ phút này Viêm Tiêu còn có một khí tức, chưa chết hẳn.

Hai mắt trợn đến đỏ bừng, có vẻ rất không cam lòng.

Tần Cửu Ca thấy thế, sắc mặt hiện ra một nụ tươi cười, nói nhẹ nhàng ở bên tai Viêm Tiêu: “Đừng nói, Medusa quả thật rất mềm, mềm mại không xương.”

Thanh âm này giống như trọng chùy hung hăng đập trúng vào tinh thần của Viêm Tiêu.

Một kích mãnh liệt, Viêm Tiêu cảm thấy đây là một kích rất khó để tiếp nhận hơn bất kỳ thủ đoạn nào.

“Ngươi…“Viêm Tiêu trong miệng ngậm máu, gân xanh trên đầu nổi lên, muốn đánh một trận cuối cùng.

Nhưng hiển nhiên, Tần Cửu Ca cũng sẽ không cho Viêm Tiêu cơ hội

này.

Răng rắc một tiếng, Hồng Mông Đế Tháp triệt để đánh diệt thân thể Viêm Tiêu, thần hồn cũng không còn.

“Tự cho mình là đúng.” Tần Cửu Ca cười lạnh một tiếng, Medusa có quan hệ gì với Viêm Tiêu?

Hắn tự nghĩ rằng Medusa thuộc về hắn.

Đại bộ phận thiên mệnh chi nhân đều là tính cách này, cảm thấy mình đại khí vận gia thân, bất cứ thứ tốt đẹp, nữ nhân xinh đẹp nào mà mình thích đều phải thuộc về bọn họ.

Tất nhiên trên thực tế thực sự là như vậy.

Sau khi thiên mệnh chi nhân muốn một cái gì đó, những chuyện kỳ diệu đều sẽ xảy ra.

Mặc kệ có hợp lý hay không, kết quả cuối cùng chắc chắn là người thiên mệnh đạt được.

Thế nhưng, đã gặp được Tần Cửu Ca hắn.

Đó đều là của hắn.

Tần Cửu Ca chuyển hướng về phía Medusa, trên mặt bình tĩnh cười.

Dựa theo quy tắc thế giới, Medusa cuối cùng hẳn là của Viêm Tiêu.

Nhưng bây giờ đã thuộc về hắn rồi.

Vẻ mặt Medusa lãnh đạm nhìn tất cả.

Không nói gì cả.

Chương 993: Có ích lợi thì cũng sẽ không quên ngươi

Cự Đầu Thiên Tôn Cảnh Giới tiến vào trong đó, chỉ sợ một giây sau sẽ bị nham thạch nóng chảy làm cho bỏng chết, có thể thấy được mức độ khủng bố của nó.

Cho dù là Thần Linh, không cẩn thận cũng có thể bị thương nặng.

Ánh mắt Medusa đến bây giờ vẫn còn ngưng trọng nhìn xuống dung nham.

Tất nhiên nàng cũng nhìn ra phiến nham thạch nóng chảy dưới lòng đất khủng bố này, phỏng chừng trong lòng đang do dự xem phải đi xuống như thế nào.

“Nghịch thiên tạo hóa của Tuế Nguyệt Thần Điện hẳn là ở dưới phiến nham thạch nóng chảy này.” Tần Cửu Ca thò thần thức ra cảm nhận một chút, ánh mắt chợt lóe lên nhìn phiến nham thạch nóng chảy này.

Hắn cảm thụ được một khí tức vô cùng cổ xưa ở phiến nham thạch nóng chảy dưới lòng đất này.

Giống như năm tháng lắng đọng.

“Đi thôi.” Nói xong, xung quanh Tần Cửu Ca liền xuất hiện một khí tức có thể làm Chư Thiên Thần Linh run rẩy, giống như là ở trước mặt đạo khí tức này Thần Linh đều phải quỳ phục.

Khí tức bao phủ bốn phía Tần Cửu Ca.

Tiếp theo liền trực tiếp đi về phía nham thạch nóng chảy.

Mà Medusa ở xa xa cắn môi đỏ, dáng vẻ không muốn thông qua Tần Cửu Ca để tiến vào dung nham dưới lòng đất.

Tiểu xà nữ kiêu ngạo.

“Nhìn làm gì? Mau lại đây.” Tần Cửu Ca nhìn Medusa lạnh lùng nói.

“Nếu bổn Đạo Tử là chủ nhân của ngươi, nếu có lợi ích cũng sẽ không quên ngươi.”

Dáng vẻ thờ ơ, lạnh nhạt của Tần Cửu Ca, làm cho sắc mặt Medusa ở xa xa khẽ biến.

Cắn chặt răng bạc, hai mắt phun lửa, bộ dáng xấu hổ.

Phải biết rằng ở Đạo Thiên Tiên Vực nàng chính là Thánh Nữ cao cao tại thượng của Vạn Xà Thánh Tông, nữ vương đương thời có sức cạnh tranh.

Bây giờ sau khi nàng khống chế được Hoa Cẩm, nàng chắc chắn chính là nữ vương kiếp này ở Vạn Xà Thánh Tông.

Đệ tử và trưởng lão ở Vạn Xà Thánh Tông phải tôn xưng một tiếng Nữ Vương Tồn Tại.

Không thể nói là không cao quý.

Nhưng ở trước mặt Tần Cửu Ca, cho dù lấy tính cách của nàng cũng nhịn không được phả ra khói lửa, đồng thời cũng có cảm giác vô cùng bất lực.

“Nhanh lên, nếu không thể tới được nữa, cẩn thận chủ nhân ta xử tử ngươi.” Tần Cửu Ca có vẻ có chút không kiên nhẫn nói.

Chiều ngươi quá rồi đúng không?

Không quan tâm ngươi là thánh nữ cũng được, nữ vương cũng được, ở trước mặt hắn đều phải bò cho hắn.

“Tần Cửu Ca, ngươi đừng có quá đáng.” Hai mắt Medusa phun lửa, cái gì mà xử tử tại chỗ chứ?

Những lời này vừa nói ra, toàn bộ thân thể nàng đều chấn động một chút, trong lòng toát ra một ý niệm kinh khủng trong đầu.

Hiện tại ở Nguyệt Nguyệt Thần Điện mặc dù có bốn người, nhưng ngoại trừ nàng ra, hai người trong đó đều là người của Tần Cửu Ca.

Chứ đừng nói là thực lực của Tần Cửu Ca còn cường đại nhất ở chỗ này.

Nếu Tần Cửu Ca sinh ra ý nghĩ không tốt đối với nàng lúc này.

Đúng như lời hắn nói, xử tử nàng ở đây…

Nói không chừng ngay cả cơ hội phản kháng nàng cũng không có.

Vừa nghĩ tới sẽ có loại chuyện này, cả người nàng đều không ổn.

“Nhanh lên.” Tần Cửu Ca lạnh lùng quát một tiếng.

Thái độ rất tồi tệ.

Medusa: “….”

Thực ra ta rất không muốn đi qua, nhưng nếu ta không đi qua, ta cảm thấy sẽ có chuyện xấu gì đó xảy ra.

Medusa hít một hơi thật sâu và cố nén nhục nhã, đi về phía Tần Cửu

Ca.

Viêm Linh Cơ nhìn Medusa che miệng cười trộm, nói ngay từ đầu ngươi liền không thể trốn thoát lòng khỏi bàn tay công tử rồi.

Bây giờ xem ngươi trốn thoát thế nào?

Nham thạch nóng chảy rất nóng, Medusa cảm thấy nếu chỉ dựa vào chính mình tiến vào phiến nham thạch nóng chảy này, chỉ sợ phải phế đi rất nhiều khí lực.

Nhưng Mà Tần Cửu Ca lại chắp tay mà đứng, vẻ mặt lạnh nhạt, không hề bởi vì uy năng ẩn chứa bên trong này mà có chút động dung.

Lồng năng lượng bao quanh bốn phía đã tiêu trừ toàn bộ oanh kích đáng sợ do nham thạch nóng bỏng này tạo thành.

Nhưng bây giờ càng theo xâm nhập dưới lòng đất nham thạch nóng chảy, cái nóng hầm hập phả vào mặt này càng thêm khủng bố.

Cho dù là Chí Tôn Yêu Nghiệt đỉnh cấp của Thần Linh Hậu Kỳ nàng cũng phải run sợ ở chỗ này.

Nhưng thần sắc Tần Cửu Ca vẫn lạnh nhạt như cũ, trông có vẻ như là không khác gì ban nãy cả.

Nhìn thấy tất cả, tâm tình Medusa từ xấu hổ phẫn hận vừa rồi dần dần có một tia kính nể.

Ngươi có thể không thích tác phong của vị Tần Tộc Đạo Tử Tần Cửu Ca này, nhưng ngươi không thể phủ nhận thiên phú của Tần Cửu Ca.

Đừng nói bạn bè cùng trang lứa, cho dù là Viễn Cổ Chí Tôn Yêu Nghiệt như nàng cũng cảm giác vô cùng bất lực ở trước mặt hắn.

Nói thật, nàng rất đau buồn với Yêu Nghiệt Chí Tôn cùng thời với Tần Cửu Ca.

Đại thế trước kia có thể nói là trăm hoa đua nở, đủ loại Chí Tôn tranh nhau xuất hiện, thể hiện ra bản lĩnh nghịch thiên của mình.

Nhưng mà, Medusa không cần đoán đều biết Yêu Chí Tôn bên Thái Cổ Tiên Vực nhất định là bi thảm đến cực điểm.

Cho dù họ có cố gắng thế nào đi nữa, thiên tư có mạnh cỡ nào, ở trước mặt vị này đều không hề có một tia hy vọng nào cả.

Nàng đã nghĩ đến một câu rất phù hợp để hình dung câu nói của Tần Cửu Ca.

Sống trong cùng một thế hệ với hắn là may mắn và cũng là bất hạnh.

Đương nhiên sắc mặt nàng giờ phút này vẫn lạnh lùng như cũ, hai tròng mắt thít chặt.

Một lúc sau.

Tốc độ đoàn người Tần Cửu Ca hạ xuống đáy nham thạch nóng chảy càng ngày càng sâu.

Nham thạch nóng chảy bên cạnh thậm chí đã có chút biến thành màu đen.

Ầm!

Bỗng nhiên một nham thạch cực kỳ đáng sợ đụng vào vòng bảo hộ năng lượng của Tần Cửu Ca.

Medusa chỉ cảm giác được một cỗ lực lượng vô thượng cực kỳ khủng bố đến trấn áp nàng, may mắn có vòng bảo hộ năng lượng của Tần Cửu Ca, nhưng lực trùng kích mãnh liệt vẫn làm cho Medusa lùi lại vài bước.

“Tần Cửu Ca, ngươi đang làm gì vậy?” Bỗng nhiên, khuôn mặt trắng như tuyết của Medusa tràn ngập giận dữ, tóc đen nhảy loạn, lạnh như sương giá.

Chương 994: Chênh lệch thời gian

Chỉ thấy, Tần Cửu Ca một tay vòng quanh vòng eo của nàng.

Thậm chí nàng còn cảm thấy Tần Cửu Ca đang tranh thủ một chút.

Cảm giác tê dại trong nháy mắt dâng lên toàn thân nàng.

Nàng chưa bao giờ gần gũi với bất kỳ người đàn ông nào.

Loại cảm giác này làm cho toàn bộ thân thể nàng cứng ngắc.

Nàng bắt đầu đấu tranh, nhưng không có tác dụng.

Nàng chỉ cảm giác mình bị một đạo cự lực vô thượng quấn quanh, Tần Cửu Ca làm một Hồng Mông Thần Linh, cho dù không phải chuyên tu thân thể.

Nhưng cũng không phải chỉ là Medusa có thể vượt qua.

Thân hình Medusa càng giãy dụa, Tần Cửu Ca cảm giác càng thú vị, xúc cảm mềm mại của cánh tay, quả thực không cần quá sảng khoái.

“Ừm, cũng không tệ lắm, có thể so sánh với Linh Cơ nhà ta.” Tần Cửu Ca buông vòng eo Medusa ra, thản nhiên nói.

Giống như một người chơi xong rồi không trả tiền.

“Đây là thù lao mà chủ nhân ngươi đưa ngươi vào đi, cái này hẳn là không quá đáng.” Tần Cửu Ca bổ sung.

Hắn dẫn Medusa vào, Medusa báo đáp, điều này rất hợp lý.

Medusa nhìn bộ dáng vô lại của Tần Cửu Ca.

Cắn đôi môi đỏ mọng, ánh mắt bắt đầu khởi động, nàng thật muốn cắn chết Tần Cửu Ca.

Kiểu cắn từng miếng từng miếng ấy.

Đoàng!

Chính vào lúc Tần Cửu Ca sàm sỡ Medusa, độ sâu của dung nham mà bọn họ đi xuống càng ngày càng sâu.

Nóng tới nỗi có thể khiến lồng năng lượng của Tần Cửu Ca phát ra thanh âm rừ rừ.

Phì! Phì! Phì!

Rất nhanh sau đó Tần Cửu Ca bọn họ đã đến chỗ thấp nhất của nham thạch nóng chảy này, một khối đất màu đỏ rực.

Phóng tầm mắt nhìn một cái, hoang vu vô cùng.

“Tốc độ dòng chảy thời gian ở đây…..Khác biệt vạn lần so với bên ngoài.” Bỗng nhiên, khuôn mặt của Viêm Linh Cơ lộ vẻ kinh ngạc.

Tim đập thình thịch thình thịch điên cuồng.

Thứ nàng thiếu bây giờ chính là thời gian, nếu có thể có đủ thời gian,

nàng có thể gần với cảnh giới của công tử nhà mình một chút.

Ví dụ như, nếu nàng bây giờ là Thần Linh, có thể trợ giúp công tử thêm nhiều việc hơn rồi.

Có tin đồn là Tuế Nguyệt Thần Điện có cách nói một ngày trên thế gian, đại điện vạn năm, không ngờ tới nơi có thể thực hiện nghịch chuyển thời gian lại ngay dưới cùng của khối nham thạch nóng chảy này.

“Thật sự là sự chênh lệch vạn lần thời gian.” Tần Cửu Ca không chỉ chấn động cảm thán nói, trong lòng có sự kinh hỉ khó hiểu.

Hắn cảm nhận được tốc độ dòng chảy thời gian bốn phía, tốc độ thời gian lưu lượng nơi này chênh lệch quá lớn với thế giới bên ngoài.

Chắc chắn là một tạo hóa cuồn cuộn ngất trời.

Mỗi người xung quanh Tần Cửu Ca đều cảm nhận được sự bất đồng của nơi này với thế giới bên ngoài.

Tim đều đang đập thình thịch thình thịch.

Đây chính là chênh lệch thời gian vạn lần, đại biểu cho mỗi người bọn họ đều có thể nhiều hơn một vạn lần thời gian so với Thiên Kiêu Yêu Nghiệt bên ngoài.

Loại này tạo hóa chắc chắn là có thể gặp chứ không thể cầu.

“Công tử…. Chúng ta phải tu luyện ở đây sao?” Ánh mắt Viêm Linh Cơ lóe lên nhìn công tử nhà mình.

Bọn họ tu luyện vạn năm ở chỗ này, bên ngoài cũng mới qua một ngày.

Cơ duyên như vậy, công tử nhà mình tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

“Ừm, chúng ta tu luyện ở đây trước đã rồi nói sau.” Tần Cửu Ca trầm ngâm một chút, liền quyết định.

Hắn đã nghĩ kỹ rồi, tương lai một khoảng thời gian, đều trải qua ở nơi này.

Tốc độ tu luyện của hắn quá nhanh, cho dù hắn thiên tư tuyệt thế, nhưng hắn hai mươi tuổi vẫn còn quá nhỏ.

Có thể mài giũa căn cơ ở chỗ này.

Hơn nữa bây giờ nơi này, tuy rằng thời gian tu luyện sẽ tăng lên, nhưng không gia tăng tuổi cốt, sau khi đi ra ngoài, Tần Cửu Ca hắn vẫn là một thanh niên hai mươi tuổi tốt đẹp chính trực.

Nghe được lời nói của công tử nhà mình, hai mắt Viêm Linh Cơ như mắt hồ ly híp lại, khóe miệng cười đen tối.

Phải biết rằng thời gian sống ở đây rất dài, nàng không phải là có thể một mình ở chung một chỗ với công tử trong thời gian dài như vậy sao?

Về phần Medusa và Tần Ấu Vi, bị chính nàng tự khắc xem nhẹ.

Lấy cái gì để tranh giành với nàng?

.....

Thời gian trôi qua rất nhanh trên mảnh đất nơi Tần Cửu Ca cư trú.

Mấy người Tần Cửu Ca bọn họ nhất trí quyết định, ở đây tu luyện trước đã, chờ khi nào cảm thấy mình tu luyện đến bình cảnh rồi thì lại đi ra ngoài.

Tu luyện tuyệt đối không thể bế quan hoàn toàn, tu luyện một cách cứng ngắc, đặc biệt đến Thần Linh Cảnh Giới, ngươi ngồi khô trăm vạn năm, có lẽ cũng không hiệu quả bằng ngươi đi ra ngoài tìm hiểu một ngày.

Đến thời điểm không thể thông qua thời gian thăng cấp cảnh giới, chính lúc nhất định phải đi ra ngoài.

Một thời gian sau.

Nơi này bỗng nhiên có thiên lôi vô tận ở trên hư không, ầm ầm nổ vang.

Năng lượng khủng bố tràn ngập không gian này.

Vô số đạo văn tràn ngập bốn phía, hư không đều đang chấn động.

Bất Tử Thần Dược, Thiên Tài Địa Bảo, rất nhiều thứ tốt bị vứt giống như ở trên không trung này.

Cung cấp năng lượng cho người độ kiếp.

Nếu người ngoài nhìn thấy một màn này, chỉ có thể nói một câu không nhân tính.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Thiên Lôi cuồn cuộn, từ phía chân trời có hai đạo lôi đình hướng trong hư không một đạo thân ảnh uyển chuyển bổ tới.

“Đây là…. Liên phá kiếp nạn của Thiên Tôn Nhị Trọng?” Nhìn độ kiếp nhân trên cao, đồng tử của một nữ tử trên người lãnh diễm như ngự tỷ co rút lại.

Đó là Medusa.

Chương 995: Nếu như không bị ép thì sẽ không thần phục

Thật không ngờ nữ tử bên cạnh kia lợi hại như vậy.

Không ngờ có thể tích lũy bạc phát một lần đột phá hai lần thiên tôn kiếp nạn.

Chỉ cần thành công vượt qua kiếp nạn lần này, nữ tử hồng y kia có thể trở thành một tôn Thiên Tôn đỉnh phong.

Tất nhiên đây không phải là điều khủng khiếp nhất.

Kinh khủng nhất chính là, nữ tử hồng y kia độ thiên lôi kiếp, chính là lôi kiếp vô cùng hiếm thấy ở là thời kỳ viễn cổ.

Cửu Trọng Vân Tiêu Kiếp.

Nhân vật Thiên Tôn Cảnh Giới có thể độ kiếp này, trong thời đại nàng thuộc về cũng không có năm mươi ngón tay.

“Không. Không phải Cửu Trọng Vân Tiêu Kiếp, vậy mà lại là Thập Nhị Trọng Vân Tiêu Kiếp. “Rất nhanh sau đó sắc mặt Medusa đại biến, ánh mắt vô cùng nghiêm trọng nhìn nữ tử hồng y.

Muốn nói nữ tử hồng y vẫn đi theo bên cạnh Tần háo sắc, có thể một hơi vượt qua hai trọng thiên tôn kiếp, độ thiên tôn kiếp nạn còn đều là Cửu Trọng Vân Tiêu Kiếp.

Trong lòng nàng tuy rằng rất chấn động, nhưng còn chưa đến mức kinh hãi.

Nhưng Thập Nhị Trọng Vân Tiêu Kiếp lại không giống.

Có thể trong thời đại nàng thuộc về, Thiên Tôn Cảnh Giới có thể độ Thập Nhị Vân Tiêu Kiếp hoặc là kiếp nạn xấp xỉ gần cùng đẳng cấp với nó, trong sáng trong tối chắc chắn không quá hai mươi chỉ số.

Càng đừng nói là một hơi độ hai lần Thiên Tôn Kiếp.

Phải biết rằng, nàng cũng ở trình độ này.

Loại trình độ này đặt ở bất kỳ thời đại nào cũng có thể nói là triều đại.

Là một nhân vật phải nằm trên cùng của mọi thời đại.

Nhưng mà người có được thiên tư như vậy lại làm việc bên cạnh Tần háo sắc.

Càng kinh người hơn chính là, nàng cảm thấy nữ tử hồng y kia là tự nguyện đi theo bên người Tần Cửu Ca theo dõi mọi nơi.

Không phải là bị ép buộc như nàng.

Nói thật, nàng rất muốn hỏi thăm trực tiếp vì sao ngươi lại cam tâm tình nguyện thần phục Tần háo sắc.

Tuyệt đại thiên tư giả, cho tới bây giờ đều là một thân ngạo cốt, tự tin đánh khắp thế gian không có địch thủ.

Cho dù Tần Cửu Ca là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc, vẫn sẽ có không ít thiên tư vô song cũng không muốn thần phục.

Ví dụ như nàng, nếu không phải Tần Cửu Ca ép buộc, nàng tuyệt đối sẽ không thần phục Tần Cửu Ca ngoài mặt.

Giờ phút này tuy rằng uy năng của Thiên Tôn Lôi Kiếp đáng sợ, nhưng có Tần Cửu Ca ở bên cạnh áp trận, Viêm Linh Cơ cũng không có nguy hiểm.

Thuận lợi đột phá đến cảnh giới Thiên Tôn đỉnh phong.

Tần Cửu Ca thấy thế, có vẻ rất hài lòng nhìn Viêm Linh Cơ, hắn càng ngày càng thích Viêm Linh Cơ.

Không chỉ nghe lời, thực lực thiên phú cũng là nhất đẳng.

Nào giống Medusa, mấy ngày trước cũng không phải chỉ là muốn chơi đuôi của nàng sao, liền có dáng vẻ đòi chết đòi sống.

“Tốt nhất là ngươi đột phá cảnh giới đến Thần Linh Viên Mãn ở chỗ này, thậm chí Nửa Bước Thần Vương, bằng không sau khi đi ra ngoài, ngươi dựa vào cái gì mà đi theo ta?”

Tần Cửu Ca có vẻ có chút ôn hòa cười nói.

Nhưng mà nụ cười ôn hòa này của Tần Cửu Ca, làm cho Medusa cả người tê dại, giống như là nhìn thấy ác ma vậy.

“Cút, Tần Cửu Ca ngươi đừng có quá đáng.” Medusa tức giận muốn hộc máu.

Không trở thành Thần Linh Viên Mãn, đều không có tư cách đi theo bên người ngươi đúng không?

Thà xứng đáng sao?

Tựa hồ là cảm nhận được suy nghĩ trong lòng Medusa, Tần Cửu Ca vòng tay quanh eo Medusa một phen, miệng tới gần lỗ tai trong suốt của nàng.

Thản nhiên nói, “Nữ nhân, ngươi đang chọc vào lửa đấy.”

Vừa dứt lời, miệng Medusa nhất thời phong bế lại.

Có vẻ rất nhu thuận.

Nàng rất sợ Tần Cửu Ca xử tử nàng ở đây, đến lúc đó nàng khóc cũng không có chỗ khóc.

“Mau tu luyện, tu luyện chậm, ta liền mời ngươi ăn sinh mệnh tinh hoa.”

Viêm Linh Cơ lúc này đột phá thành công, đi tới bên người Tần Cửu Ca liền nghe được những lời này.

Môi không tự chủ được liếm liếm, ánh mắt tỏa sáng.

Tinh hoa sinh mệnh chính là thứ tốt.

Tần Cửu Ca không để ý tới Medusa và Viêm Linh Cơ, sau đó hắn phải toàn lực đột phá đến Thần Linh Hậu Kỳ.

Đến lúc đó hắn đi ra ngoài, nhất định lần khiến cho người đời khiếp sợ một lần nữa.

Sau khi có thể đột phá đến Thần Linh Trung Kỳ, ai có thể qua vài

ngày lại đột phá chứ?

Hỏi xem còn có ai chứ?

Bên ngoài lại trôi qua mấy ngày, giờ phút này đoàn người Tần Cửu Ca không biết trải qua bao nhiêu năm tháng ở Tuế Nguyệt Thần Điện.

Không có khái niệm cụ thể về thời gian.

Tần Cửu Ca cũng không có thói quen tính thời gian.

Mỗi ngày hoặc là tu luyện cổ pháp thần thuật, hoặc là đang chơi đuôi Medusa.

Đừng nói vảy dưới thân thể Medusa có trật tự, bóng loáng vô cùng.

Tuy rằng mỗi một lần Tần Cửu Ca đều khiến khuôn mặt trắng như tuyết của Medusa trở nên vô cùng hung ác, mặt mũi đỏ bừng, một dáng vẻ hận không thể quyết một trận tử chiến với Tần Cửu Ca.

Tuy nhiên, giây tiếp theo.

Chỉ cần khi ánh mắt Tần Cửu Ca híp lại.

Chương 996: Thần Pháp thuộc về mình

Toàn bộ thân thể Medusa đều trở nên cứng ngắc, cho dù trong lòng cảm thấy rất xấu hổ, nhưng không dám phản kháng.

Sợ Tần Cửu Ca làm ra một vài chuyện không hay với nàng ở chỗ này.

Trong lòng nàng cực kỳ phẫn hận.

Tần Cửu Ca này không phải là người, có một lần ở trước mặt nàng cùng cái người gọi là tùy tùng kia của hắn, lấy đất làm giường, lấy trời làm chăn, làm một số chuyện….

Lúc đó nàng bị giam cầm, thậm chí không có chỗ nào để đi.

Tận mắt chứng kiến một màn xuân cung sống động, đến bây giờ trong lòng nàng rất sợ Tần Cửu Ca làm chuyện không hay đối với nàng.

Bây giờ mặc dù bị đuôi chơi, nhưng là để tránh những chuyện càng bi thảm hơn phía sau.

Nàng nhịn!

Trong lòng chảy huyết lệ.

Nỗi buồn bắt đầu từ trái tim.

Cũng không có ai quản tên Đạo Tử Tần Tộc vô pháp vô thiên này một chút sao?

Còn vương pháp không? Còn pháp luật không?

Lại qua một quãng thời gian, bởi vì nguyên nhân ngoại giới một ngày, thần điện vạn năm.

Lúc này cách ngày Tần Cửu Ca tiến vào bên ngoài Tuế Nguyệt Thần Điện mấy ngày, không hề xảy ra chuyện gì.

Chỉ là Tuế Nguyệt Thần Điện dần dần giống như đóng cửa, vốn là sau khi ngoại trừ ba người Tần Cửu Ca, cộng thêm Medusa, Viêm Tiêu, thì không có người tiến vào nữa.

Hiện tại ngay cả cơ hội xông vào cũng không có.

Hoàn toàn không cho một chút ý niệm trong đầu.

Mà cùng lúc đó sâu trong Tuế Nguyệt Thần Điện.

Không biết qua bao nhiêu năm, Tần Cửu Ca thuận lý thành chương đột phá đến Thần Linh Hậu Kỳ, sau đó dần dần khiến tu vi trở nên vững chắc.

Nếu Tần Cửu Ca bước ra khỏi Tuế Nguyệt Thần Điện, phỏng chừng cho dù là tổ tiên cực kỳ của Tiên Cổ Tần Tộc cũng nhất định sẽ hộc máu.

Nhớ năm đó bọn họ chiếm được đủ loại tạo hóa ngập trời, cũng là trải qua chín trăm năm mới từ Thần Linh Sơ Kỳ đến Thần Linh Trung Kỳ.

Lại dùng ba ngàn năm mới từ Thần Linh Trung Kỳ đến Thần Linh Hậu Kỳ.

Tốc độ đột phá này của Tần Cửu Ca đã triệt để đánh bọn họ.

Nếu để cho Yêu Nghiệt cùng thế hệ với Tần Cửu Ca biết, đừng nói buồn bực, buồn bực đều là người có trạng thái tốt rồi.

Tâm tính xác suất lớn sẽ bị Tần Cửu Ca phá vỡ.

Tình huống này, tâm ai mà không sụp đổ chứ?

Sau đó Tần Cửu Ca không lựa chọn đột phá lần nữa, hắn đang mài giũa thần pháp, cổ pháp gì đó của mình.

“Ta có thể sáng tạo thần pháp thuộc về mình.”

Bỗng nhiên, Tần Cửu Ca ngồi xếp bằng trên hư không chợt mở hai mắt ra, hai tròng mắt như điện, khí tức giống như giao long xuất uyên, làm cho người ta sợ hãi.

Ở xung quanh hắn tràn đầy đạo văn, giống như đang tranh nhau tỏa sáng, tản ra thần mang rực rỡ.

Các loại khí tức cực kỳ huyền diệu quấn quanh.

Ở sau lưng Tần Cửu Ca, có một phiến tinh không, mặt trên phủ đầy các ngôi sao lớn nhỏ, điểm ánh sáng bạc, lấp lánh thế gian, mênh mông thâm trầm, giống như đã viết lên cảnh đẹp hấp dẫn của một đời vậy.

Ầm ầm!

Tiếng gầm gừ thật lớn đánh thức Viêm Linh Cơ, Tần Ấu Vi, Medusa.

Chỉ chốc lát sau đã tụ tập lại với nhau.

“Tần Cửu Ca đang sáng tạo ra cổ pháp thuộc về mình.” Medusa cắn răng bạc nhìn Tần Cửu Ca ngồi xếp bằng trên hư không.

Nàng liếc mắt một cái liền nhìn ra Tần Cửu Ca giờ phút này đang làm gì.

Mà chính là bởi vì biết nên trong ánh mắt của nàng vẫn luôn không xóa được sự kinh ngạc.

Thần Linh quả thật có tư cách sáng tạo cổ pháp của mình, dù sao nàng cũng là một tôn Thần Linh.

Nhưng mà Tần Cửu Ca sáng tạo ra đạo cổ pháp uy này có thể làm cho nàng rất sợ hãi.

Đây là thứ mà Thần Linh có thể sáng tạo ra?

Giờ khắc này cuối cùng nàng có thể cảm thấy khá tò mò đối với thứ mà Tần Cửu Ca có thể sáng tạo ra.

“Danh húy của công tử là ngươi có thể gọi sao? Gọi chủ nhân!” Viêm Linh Cơ lạnh lùng quát một tiếng, thoạt nhìn có bảng có mắt.

Dáng vẻ ta đây là bà lớn.

Medusa cao ngạo cỡ nào?

Ngoại trừ đối mặt với Tần Cửu Ca ra, nàng không hề sợ ai.

Huống chi là cảnh giới thấp hơn mình.

Trực tiếp ha hả cười lạnh ra tiếng.

Như thể giây tiếp theo sẽ bắt đầu chiến đầu.

Thật sự, nếu không phải bởi vì Tần Cửu Ca, bây giờ nàng đã bắt đầu khai chiến với Viêm Linh Cơ rồi.

Nhưng Viêm Linh Cơ cũng giống như là bắt bí điểm này, không hề để uy hiếp của Medusa vào mắt.

Kiểu đến đây đánh ta đi.

Trở về liền nói với công tử, muốn vận động cùng giường với ngươi.

Tinh quang trải dài phiến thiên địa này.

“Năm tháng trôi qua, vạn cổ tang thương, cuối cùng quy về một chén đất vàng.”

“Gọi ngươi là Tuế Nguyệt Thần Để đi.”

Giống như khí tức viễn cổ đến từ Hồng Hoang bao trùm bốn phía.

Ở sau lưng Tần Cửu Ca lại có một tôn hư ảnh tản ra thần uy vô tận, làm cho người ta không cách nào thấy rõ hư thực.

Chợt nhìn một cái, cảm thấy không khác với đại đạo dị vật tiên vương trấn Cửu Thiên là mấy.

Nhưng quan sát cẩn thận thì ngươi có thể tìm thấy sự khác biệt rõ ràng.

Toàn thân Tuế Nguyệt Thần Để tràn ngập cảm giác tang thương của thời gian, mà Tiên Vương Trấn Cửu Thiên lại uy áp ý bá đạo của chư thiên.

Tần Cửu Ca giơ tay lên nhẹ nhàng đánh ra một chưởng, trong nháy mắt hư không gợn sóng vô tận.

“Đây là đại đạo dị tượng, làm sao có thể? Trong cổ sử ghi lại, đại đạo dị tượng chính là trời sinh thiên phú, ngày sau không thể nào hình thành!”

Chương 997: Trừ phi tự thay đổi bản thân

Giờ phút này vẻ mặt của Medusa vô cùng hoảng sợ nhìn Tần Cửu Ca, trong lòng nhấc lên sóng cao vạn trượng.

Nàng cũng không phải kẻ ngốc, chuyện gì cũng không biết, Tần Cửu Ca hiện tại sáng tạo ra “Thần pháp” dĩ nhiên là một tôn đại đạo dị tượng.

Đây chắc chắn là chuyện chư đế thượng cổ đều không thể hoàn thành.

Vì sao là đại lộ dị tượng?

Tượng chí tôn sinh ra từ Đại Đạo.

Chính là trời sinh.

Mà Tần Cửu Ca vào giờ khắc này lại sáng tạo ra một tôn đại đạo dị tượng.

Tần Cửu Ca đây là phá vỡ cổ sử, biến chuyện không thể thành sự thật.

Mà ngay sau khi Tần Cửu Ca tu luyện thành công Tuế Nguyệt Thần Để, lại bình thản trải qua một khoảng thời gian ở tòa đại điện này.

Nhưng có một chuyện làm cho Tần Cửu Ca có chút vui mừng, chính là Medusa thành công đột phá tới Thần Linh Viên Mãn Cảnh Giới.

Tọa kỵ mình nuôi quả nhiên không nuôi không công.

Tuy rằng con tọa kỵ này sau khi đột phá đến Thần Linh Viên Mãn.

Ánh mắt liền lộ ra hung quang nhìn hắn, ánh mắt lóe lên, tựa hồ đang suy nghĩ bây giờ mình có thể đánh thắng hắn hay không.

Tuy rằng chỉ lóe ra một chút, nhưng lại bị hắn nhìn thấy.

Lập tức tỏ vẻ muốn cưỡi ngươi một chút.

Nuôi lớn như vậy, vậy mà vẫn chưa từng cưỡi qua, thật sự là có chút mất mặt.

Tiếp theo, tất nhiên là Medusa đột phá thành công muốn ra sức phản kháng, thề phải giải gột rửa sạch sỉ nhục trong khoảng thời gian này.

Nhưng mà, kết quả không có chút ngoài ý muốn nào, Medusa đột phá trở thành Thần Linh Viên Mãn bị Tần Cửu Ca hung hăng trấn áp một hồi.

Trong ánh mắt bi phẫn của Medusa, cuộc sống lại chậm rãi trôi qua trong nháy mắt.

Dưới sự nỗ lực tưới nước ngày đêm của Tần Cửu Ca, cách Thần Linh Cảnh Giới rất gần.

Tựa hồ sau một khắc có thể đột phá.

Tuy nhiên, cũng có chuyện đáng lo ngại, Tần Ấu Vi xảy ra chuyện.

Ngoại giới mới qua mấy ngày, nhưng trong Tuế Nguyệt Thần Điện đã vượt qua rất nhiều cuộc đời của người bình thường.

Nhưng ở chỗ này giống như có ma lực, cho dù thời gian lưu chuyển rất nhanh, lại làm cho người ta cảm thấy không có vượt qua bao nhiêu thời gian.

Chỉ khi ngươi cẩn thận cảm nhận tốc độ dòng chảy của thời gian xung quanh ngươi, ngươi sẽ thấy rằng ngươi đã trải qua những năm tháng dài dằng dặc.

Nhưng tuổi cốt của Tần Cửu Ca vẫn chỉ có hai mươi tuổi, ở bên ngoài vẫn là một tiểu tử.

Thân hình vẫn cao ngất như vậy, khuôn mặt vẫn tuấn mỹ vô song, khí chất vạn cổ khó tìm.

Kỳ thật sau Nhân Hoàng Cảnh Giới, nếu tướng mạo đến dáng vẻ

thanh niên sẽ không thay đổi nữa.

Trừ khi ngươi thay đổi chính mình.

Tần Cửu Ca, Viêm Linh Cơ, Medusa, ngoại hình ba người đều không phát sinh thay đổi, nhiều nhất là có một loại khí tức thời gian lắng đọng vờn quanh bên cạnh.

Tần Ấu Vi cũng không có thay đổi gì, dường như không trưởng thành được, vẫn giống như một lolita.

Tại thời điểm này, trên vùng đất này.

Tần Cửu Ca và Viêm Linh Cơ, ánh mắt lộ ra vẻ rất nghiêm trọng nhìn sương mù trên hư không.

Chính xác mà nói là bóng dáng trong sương mù.

Ma quang dày đặc, đạo văn cực kỳ huyền ảo bao phủ xung quanh thân ảnh.

Mà bóng dáng trong sương mù chính là Tần Ấu Vi.

“Đến bây giờ đã ba ngày rồi, lúc ấy cả Tuế Nguyệt Thần Điện đang lắc lư, tiếp theo có một làn sương mù cổ xưa bao phủ lấy nàng.”

Viêm Linh Cơ nói.

Khi đó, nàng cũng sợ hãi, còn tưởng rằng Tuế Nguyệt Thần Điện xuất hiện biến cố gì đó.

Nàng biết công tử nhà mình rất thích lolita này, xem như muội muội mà mang theo bên người.

Nếu xảy ra chuyện gì, trong lòng công tử nhà mình nhất định sẽ không dễ chịu.

Nghe vậy, Tần Cửu Ca khẽ gật gật đầu, trong lòng hắn vốn đã suy đoán, sau khi nhìn thấy một màn này, hắn đã trăm phần trăm xác định.

Khí Vận Lộ của Tần Ấu Vi đã hoàn toàn quật khởi, phỏng chừng nếu Tần Cửu Ca không can thiệp, sau khi trưởng thành, Tần Ấu Vi nhất định cũng sẽ vì một nguyên nhân nào đó mà đến Tuế Nguyệt Thần Điện này, sau đó đến nơi này.

Dù sao trong vận mệnh, đây chính là thuộc về nàng.

Tần Cửu Ca trầm mặc, hiện tại hắn cũng không có cách nào, hắn lại không có khả năng giết chết Tần Ấu Vi, tự mình hưởng thụ phần tạo hóa của nàng đi.

Hiện tại chỉ có thể chờ biến hóa của Tần Ấu Vi chấm dứt.

Cứ như vậy, Tần Cửu Ca lại ở trong phiến không gian này vượt qua không ít thời gian, tu vi là đang tăng lên từng chút một, đã đến Thần Linh Hậu Kỳ Đỉnh Phong.

Nếu như bị Chí Tôn bên ngoài nhìn thấy, hận không thể đâm chết tại chỗ.

Người so với người, sao lại không thể so sánh được?

Bỗng nhiên, có một ngày, khi Tần Cửu Ca đang suy sét sự việc.

Cả không gian bộc phát ra ánh sáng màu tím đậm vô cùng rực rỡ.

Chiếu sáng mọi ngóc ngách xung quanh.

Tần Cửu Ca cảm nhận được động tĩnh, liền lập tức đến chỗ sương mù.

“Ừm~o(*￣▽￣*)o”

Một thanh âm giống như đang thức dậy trong trẻo vang lên.

Tần Ấu Vi chìm đắm trong sương mù, ánh mắt khẽ run lên, sau đó mở hai mắt ra.

Thoáng chốc, một cỗ uy thế vô cùng to lớn khủng bố, bao trùm.

Vô số đạo văn tỏa sáng trên người, giống như là đang uy hiếp càn khôn.

“Thiên Tôn Cảnh Giới rồi.” Ánh mắt Tần Cửu Ca hơi nheo lại, hiện tại hắn cảm nhận được khí tức trên người Tần Ấu Vi chính là Cảnh Giới Thiên Tôn.

Thật kinh khủng.

Trông có vẻ còn khủng bố hơn cả thiên phú Tần Cửu Ca lúc đầu.

Nhưng đó không phải là như vậy.

Thật ra Tần Ấu Vi đang khôi phục tu vi kiếp trước, hơn nữa ở chỗ

này, Tần Ấu Vi đã trải qua rất nhiều năm tháng.

Tái phối cùng với Tuế Nguyệt Thần Điện hẳn là có liên quan đến kiếp trước của Tần Ấu Vi.

Khẳng định có thể tăng cường Tần Ấu Vi.

Chương 998: Thật sự là muốn mạng già

Bởi vậy, Tần Ấu Vi xuất hiện loại chuyện không thể nào này là chuyện rất bình thường.

Thiên Tôn Cảnh Giới ở Tiên Vực đều là Cự Đầu Tồn Tại có thể xưng bá một phương.

Tần Ấu Vi mở mắt ra toàn thân bày ra trong mắt Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca nhìn thấy Tần Ấu Vi lúc này, trong mắt có một cỗ kinh diễm.

Này cũng …..

Đẹp quá rồi.

Đầu tiên là cao lớn, dáng người thon dài cực kỳ thon thả, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn kiều mị lại lãnh đạm, khẽ mím môi mỏng, phấn nộn trong suốt, giơ tay nhấc chân, ưu nhã mà thanh lãnh, một bộ hắc y, ngạo thế mà độc lập không nói hết được, giống như ma nữ hạ phàm trần, làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

Khí tức xung quanh vô cùng rét lạnh, phảng phất như thế giới cô độc, sinh linh không được đến gần.

Ngoại trừ ngực vẫn còn lép ra, sẽ không có bất kỳ khuyết điểm nào.

Cho dù Tần Cửu Ca quen với cái gọi là Tiên Tông Thiên Tiên, Thánh Nữ Thánh Địa, người của Ma Nữ Ma Môn, khi nhìn thấy Tần Ấu Vi trưởng thành.

Ánh mắt đều lóe lên.

Trong lòng vẫn luôn vang lên.

Nàng chỉ là muội muội của ta, muội muội nói rằng màu tím rất ý nhị.

Đây có phải là một bài hát không? Đây là thanh tâm chú của Tần Cửu Ca!

Ùng ục, ùng ục, ùng ục.

Tần Ấu Vi mở hai mắt ra, lông mi thật dài chớp chớp.

Vốn là khí tức cực kỳ lạnh lẽo như Cửu U Hàn Ngục, trong nháy mắt nhìn thấy Tần Cửu Ca, lập tức có vẻ rất là vui tươi.

Đôi mắt của nàng cũng lấp lánh.

Nhìn thấy một màn này, trong lòng Tần Cửu Ca có chút thâm trầm, xem ra Tần Ấu Vi đã hoàn toàn thức tỉnh ký ức trong đầu.

Bởi vậy, Tần Cửu Ca không xác định Tần Ấu Vi hiện tại có khác biệt với Tần Ấu Vi trước kia hay không, hoặc là khác nhau bao nhiêu.

Nhìn thấy đồng tử Tần Cửu Ca ngưng trọng, Tần Ấu Vi không chút chần chờ, trực tiếp nhào vào trong ngực Tần Cửu Ca.

“Ca~~~~”. Thanh âm lạnh lẽo mang theo kiều mị, rất là lưu luyến Tần Cửu Ca.

Hai tay trắng nõn mềm mại vòng quanh Tần Cửu Ca, còn lấy cái đầu nhỏ dùng hết sức cọ cọ, quả thực dường như là muốn dụi toàn bộ thân thể của mình vào trong thân thể Tần Cửu Ca.

Tần Ấu Vi sảng khoái.

Tần Cửu Ca lại âm thầm than thở, hắn gặp tai ương rồi.

Trước kia Tần Ấu Vi còn là thân hình của một lolita.

Cho dù cao hơn một chút, nhưng Tần Cửu Ca ôm lên, vẫn là dư dả.

Nhưng hiện tại thân hình Tần Ấu Vi thật tốt quá.

Thân thể thon dài, không khác Viêm Linh Cơ là mấy.

Khuôn mặt cũng tuyệt mỹ vô cùng, toàn bộ thân thể phảng phất như không có xương cốt.

Mềm mại, tê dại vô cùng.

Thật sự là muốn mạng già này.

Nhưng xem ra, cho dù khôi phục trí nhớ, Tần Ấu Vi vẫn là Tần Ấu Vi trước kia.

Hoặc là nói, hiện tại vẫn là trí nhớ của Tần Ấu Vi kiếp này chiếm ưu thế.

Nhưng giờ phút này Tần Cửu Ca thật sự khó chịu.

Ở một bên, Viêm Linh Cơ nhìn thấy một màn này che miệng cười trộm.

Lần đầu tiên gặp công tử nhà mình khuất phục.

Medusa cười lạnh một tiếng, thật sự là cầm. thú, PHI, nói rằng hắn là một cầm.thú cũng là đã khen ngợi hắn.

Cầm thú cũng không cõng cái nồi này.

ĐM, đây là không bằng cầm.thú!

Tần Ấu Vi ngã vào trong ngực Tần Cửu Ca dường như cảm thấy còn chưa hết hứng thú.

Hổn hển đứng dậy từ trong lòng Tần Cửu Ca.

Bây giờ nàng thậm chí không cao bằng ca ca của mình.

Nhưng cũng không kém bao nhiêu, Tần Ấu Vi ngẩng đầu lên, ánh mắt như sao mênh mông không chớp nhìn Tần Cửu Ca.

“Sau này muội không muốn làm muội muội của huynh nữa.”

Ngữ khí kiên định, giống như những lời này đã chôn vùi trong lòng rất lâu, bây giờ cuối cùng cũng nói ra miệng.

“Muội muốn làm vợ huynh! Cửu Ca.”

Vạn Xà Thánh Tông sóng lớn ngầm dâng lớn, rất có xu thế mưa gió sắp đến.

Toàn bộ Thánh Tông dưới đến đệ tử, trên đến dưới hộ pháp trưởng lão, không ai không quan tâm đến việc tuyển chọn Nữ Vương kiếp này.

Dù sao nói như thế nào, Nữ Vương là lãnh đạo cao nhất của Vạn Xà Thánh Tông ngoại trừ những lão tổ mặc kệ sự tình kia ra.

Thánh Nữ đời thứ tư đột nhiên trở về có vẻ đặc biệt cường thế, dáng vẻ nhất định phải có được vị trí nữ vương.

Mấy ngày nay, không ít đạo thống của Đạo Thiên Tiên Vực nhận được thiệp mời của Vạn Xà Thánh Tông.

Nói là cái gì, Thánh Nữ đời thứ hai của Vạn Xà Thánh Tông muốn liên hôn với một người truyền thừa Bất Hủ đạo thống đến từ sâu trong Tinh Không.

Hai bên đều là người thừa kế nòng cốt của Bất Hủ đạo thống, đột nhiên tuyên bố liên hôn ở Đạo Thiên Tiên Vực có thể nói là dấy lên sóng gió rất lớn.

Đặc biệt là hiện giờ Vạn Xà Thánh Tông đang vào thời điểm tuyển chọn ngôi vị Nữ Vương.

Mấy chuyện này, nói không có quan hệ chỉ sợ ngay cả cao tầng của Vạn Xà Thánh Tông của mình cũng không tin.

Tuy nói Vạn Xà Thánh Tông không cho Bất Hủ đạo ngoại giới tham gia tuyển chọn Nữ Vương nhà mình.

Nhưng người ta là liên hôn, liên hôn đối với Vạn Xà Thánh Tông đều có lợi, không có ngoài mặt tham dự hoặc âm thầm tham dự quá độc ác, Vạn Xà Thánh Tông cũng sẽ không nói cái gì.

Dù sao phu quân người ta trợ giúp thê tử của mình, không phải đương nhiên sao?

Chương 999: Thiên Tiên Đế Thần Cung

Chỉ là một vấn đề về độ.

Vạn Xà Châu Vực, nơi ở của Vạn Xà Thánh Tông.

Giờ phút này đã là biển người, rất nhiều dị thú bay trên trời, thần thú chạy trên mặt đất gào thét, hoàng kim chiến xa dày đặc không trung.

Trời quang mây tạnh, sương mù thần nổi lên.

Rất nhiều lầu các điện, cung điện thượng cổ san sát.

Thần phù và đạo trận lóng lánh, các loại sinh linh kỳ lạ hóa thành hồng quang, bay qua bay lại, phi phàm thần kỳ.

Vạn Xà Thánh Tông làm Bất Hủ đạo thống, gửi thiệp mời, rất nhiều thế lực đều tương đối nể mặt. Cho dù thế lực cùng là Bất Hủ đạo thống cũng sẽ phái người đến.

Ai cũng biết đây cũng không phải là liên hôn người nhận truyền thừa đơn giản.

“Đại Hạ Tiên Triều đến!” Một trưởng lão của Vạn Xà Thánh Tông lớn tiếng nói.

Một nam tử mặc kim hoàng y rực rỡ, diện mạo trung niên, mang theo không ít người có khí tức cường đại đến đây, đặc biệt là mấy nam nữ trẻ tuổi gần với nam tử trung niên nhất.

Tất cả đều bao phủ bảo huy, trong mắt ẩn hiện thần quang.

Bọn họ chính là Yêu Nghiệt đến đây từ Tiên Triều Đại Hạ.

“Cổ Đạo Thần Giáo tới!” Theo lời nói vừa dứt, một nhóm nam nữ có khí tức giống như tiên nhân trên trời đạp không mà đến.

Một nam tử trẻ tuổi dẫn đầu càng tuấn dật phi phàm, tiên khí tràn đầy.

Nhìn thấy người của Cổ Đạo Thần Giáo đến, rất nhiều người xung quanh thì thầm với nhau.

“Nghe nói, Thần Tử của Cổ Đạo Thần Giáo xuất thế là võ thần, tỉnh lại từ trong giấc ngủ say, chính là vì ở kiếp này đặt chân vào Đế Đạo.”

“Nghe đồn có thể xếp hạng top 3 Chí Tôn Yêu Nghiệt trong lịch sử Cổ Đạo Thần Giáo?” Có Thiên Kiêu kinh hô thành tiếng.

Tên Võ Thần kia của Cổ Đạo Thần Giáo có thể nói là một truyền kỳ ở Đạo Thiên Tiên Vực, trấn áp Chí Tôn Yêu Nghiệt cùng đời lúc đó,

ngay cả một đời Chí Tôn của Đế Thần Cung cũng bị Võ Thần trấn áp.

Không ngờ bây giờ đã xuất thế rồi.

“Đại Nhật Hoành Không.” Bỗng nhiên vẻ mặt của trưởng lão đạo thống Cổ Tộc khẽ chấn động.

Đại Nhật Hoành Không, chính là dấu hiệu của Đế Thần Cung.

Ở Đạo Thiên Tiên Vực còn chưa có thế lực nào dám giả mạo dấu hiệu này.

Quả nhiên, khi đại nhật sáng quắc giữa phiến thiên địa này biến mất, một tòa đại điện khổng lồ tràn ngập khí tức cổ xưa như cổ thú che cánh, che lại bầu trời.

“Đế Tôn không tới sao?” Một vài Thiên Kiêu nhìn quét qua những người đến từ Đế Thần Cung, khẽ thở dài một tiếng.

Đế Thần Cung kiếp này cũng xuất thế một tôn Chí Tôn Hằng Cổ, cũng trấn áp thời đại của hắn giống như vậy.

Sau khi nhìn thấy Võ Thần của Cổ Đạo Thần Giáo đến đây, không ít người rất chờ mong Đế Tôn của Đế Thần Cung đến đây.

Con người đều thích góp vui, Đạo Thiên Tiên Vực có chuyện tốt người vì Yêu Nghiệt Chí Tôn đương đại xuất thế mà xếp một bảng xếp hạng.

Võ Thần của Cổ Đạo Thần Giáo xếp hạng thứ hai trên bảng xếp hạng, mà Đế Tôn Đế Thần Cung xếp hạng nhất.

Điều này làm cho rất nhiều đệ tử của Cổ Đạo Thần Giáo đều không phục, trong lòng bọn họ không ai có thể địch lại thiên phú của Võ Thần.

Rất nhiều người mong đợi cả hai gặp nhau.

Hiện tại Võ Thần đã tới, nhưng Đế Tôn không tới, có vẻ vô cùng đáng tiếc.

“Ngươi nghe nói gì chưa, khoảng thời gian trước, Thái Cổ Tiên Vực Tiên Cổ Tần Tộc Đạo Tử vượt qua vô tận tinh hà để đi tới chỗ này của chúng ta.” Thiên Kiêu Yêu Nghiệt tụ tập cùng một chỗ không nói gì khác ngoài bảo vật, mỹ nhân, thực lực.

Còn Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc đang nổi lên trong Bất Hủ đạo thống

chính là đối tượng rất dễ dàng đàm luận.

“Nghe rồi, làm sao có thể không nghe nói chứ.” Có người có chút kích động nói.

Tựa hồ rất giống như chưa từng nghe qua chuyện của Tần Cửu Ca Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc.

“Vậy ngươi nói xem, sao Đế Tôn và Võ Thần của Tiên Vực có thiên phú so với Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc như thế nào?” Ánh mắt của nam tử vừa rồi nói chuyện chợt lóe lên.

Nhìn ra được trong lòng rất tò mò.

Dù sao Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc Tần Cửu Ca nghe nói là Chí Tôn Yêu Nghiệt đỉnh cao nhất của Thái Cổ Tiên Vực, thậm chí còn bị người của Thái Cổ Tiên Vực định cho làm Tồn Tại độc tôn.

Đế Tôn và Vũ Thần ở Đạo Thiên Tiên Vực bọn họ cũng là Yêu Nghiệt Đỉnh Phong.

Yêu Nghiệt mạnh nhất của Tiên Vực khổng lồ hai bên ai mạnh nhất, đây chắc chắn là đề tài nóng bỏng.

Đã gây ra rất nhiều tranh cãi.

Có người cho rằng tốc độ tu luyện của Tần Cửu Ca quá nhanh, rất có thể nội tình không đủ, cùng cảnh giới không phải là đối thủ của Đế Tôn và Võ Thần.

Nhưng cũng có không ít người cho rằng, vô hư sĩ dưới danh tiếng, có thể trấn áp toàn bộ Tiên Vực, duy chỉ có Đạo Tử Tần Tộc độc tôn của ta càng lợi hại hơn.

Trong lúc nhất thời, lại chưa thể tranh luận ra kết quả.

Lập tức liền có người chuyển đề tài, tán gẫu về nữ tử tuyệt sắc của Đạo Thiên Tiên Vực.

Người đẹp hấp dẫn nhất trong nhiều trường hợp.

“Nếu nói về mỹ nhân tuyệt sắc ở nơi này, đầu tiên ta đề cử Đế Thần Cung Thiên Tiên, một người xinh đẹp vô cùng.”

Lời này vừa nói ra, không ít nam nhân Thiên Kiêu xung quanh hai mắt tỏa sáng.

Hiển nhiên, nhân vật cấp bậc Thiên Tiên của Đế Thần Cung, chỉ dựa vào dung nhan đã chinh phục được bọn họ.

“Hừ, bổn tọa lại cho rằng người có tư sắc đẹp nhất chính là Medusa của Vạn Xà Thánh Tông.”

“Đúng, đúng.” Người đàn ông đã nhìn thấy khuôn mặt của Medusa nhao nhao lên tiếng phụ họa.

Medusa không thơm sao?

“Lại nói Tần Đạo Tử kia muốn thu phục Medusa làm tùy tùng, cũng không biết có thể thành công hay không?” Một nam nhân Yêu Nghiệt nói, lộ ra vẻ mặt cực kỳ hâm mộ.

Chuyện bên ngoài Tuế Nguyệt Cấm Địa đã truyền ra ngoài.

Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc, vừa tới đã trực tiếp nói muốn thu phục Medusa.

Chương 1000: Không phải là Thần Vương không thể can thiệp sao?

Không thể không nói là kiêu ngạo đến cực điểm.

Họ cũng muốn, nhưng họ không dám nói.

Nếu Medusa trấn áp bọn họ, gãy căn, bọn họ có biện pháp gì chứ?

Vạn Xà Thánh Tông cũng sẽ không bỏ qua cho bọn họ.

Nhưng Tần Cửu Ca Tần Tộc kia dám nói ra ở trước mặt mọi người, một chút cũng không kiêng dè ý tứ của Vạn Xà Thánh Tông.

Nào giống bọn họ, chỉ dám âm thầm nghĩ trong lòng, một chút cũng không dám rêu rao ra bên ngoài.

Đó là lý do của hậu đài rồi.

Tuy rằng thực lực của Tần Đạo Tử cường đại, bối cảnh thâm hậu, nhưng muốn thu phục Medusa chỉ sợ cũng là nói chuyện viển vông.

Một nam tu sĩ xung quanh lắc đầu, hắn thừa nhận Tần Tộc Đạo Tử chắc chắn mạnh đến mức đáng sợ, nhưng muốn thu phục Medusa cũng là nói vớ vẩn mà thôi.

Hắn đã gặp qua dáng vẻ bá đạo lãnh diễm của Medusa, khí chất băng hàn, hoàn toàn chính là người lạ cấm vào.

Bởi vậy hắn mới không tin tưởng những lời vô căn cứ như vậy.

"Ồ, nếu Tần Đạo Tử thật sự thu phục được thì sao?" Có người cười nhạt một tiếng, tuy rằng trong lòng hắn cũng cảm thấy Tần Đạo Tử không thu phục được Medusa kia, nhưng không cản trở hắn trêu chọc vài câu.

"Nếu Tần Đạo Tử kia có thể thu phục Medusa, ta liền ăn cái đó." Nam tử vừa nói chuyện hừ lạnh một tiếng, tuy rằng Medusa không thể tiếp cận, nhưng ở trong lòng hắn vẫn là nữ thần, há có thể để cho người khác làm ô uế?

"Lại đang lừa ăn lừa uống?"

"Ngươi đang muốn chết sao."

"Ha ha ha, đùa giỡn một chút mà thôi, nếu Tần Đạo Tử kia thật sự thu phục được Medusa Thánh Nữ, ta ăn cùng ngươi."

"Hừ."

.....

Theo đạo thống Cổ Tộc đến đây càng ngày càng nhiều, yến hội bắt đầu dưới sự chỉ huy của một trưởng lão của Vạn Xà Thánh Tông.

Người đầu tiên xuất hiện đương nhiên là nhân vật chính lần này.

Thánh Nữ Yêu Dạ đời thứ tư của Vạn Xà Thánh Tông cùng một người thừa kế Bất Hủ đạo thống.

Tổng kết ý tứ chính là nói, phu quân ta là Huyền Chiến, chúng ta trở nên cường đại như thế nào như nào, đạo thống song phương song phương liên hôn đều rất có lợi.

Đương nhiên, ánh mắt của một vài lão già đã sống không biết bao nhiêu năm lóe lên, bọn họ còn nghe ra một vài lời khác thường từ trong miệng Yêu Dạ.

Trong từng dòng chữ, Yêu Dạ chính là dáng vẻ tự cho mình là Nữ

Vương đời sau rồi.

Nhưng bọn họ không thèm nói, không thèm quan tâm.

Chuyện nhà họ, người ngoài xen vào trước mặt cũng không tốt.

“Ha ha, đa tạ mọi người có thể đến Vạn Xà Thánh Tông ta, bổn thần ở đây đa tạ, mọi người sau này cùng nhau tiến lên.” Trong lúc Yêu Dạ nói chuyện rất có dáng vẻ của người chủ quản.

Rất nhiều trưởng lão hộ pháp của Vạn Xà Thánh Tông đương nhiên cũng đã nhìn ra rồi.

Nhưng hiện giờ Nữ Vương của Vạn Xà Thánh Tông đang bế quan tu luyện, Thần Vương cấp bậc tồn tại không thể ra tay, Thánh Nữ đời thứ tư chỉ cần không đùa với lửa, thì sẽ không có ai quan tâm.

Hơn nữa không ít chi mạch của Vạn Xà Thánh Tông đều đứng ở bên thánh nữ thứ tư này.

Phần lớn vẻ mặt tức giận đều là những người ủng hộ Medusa.

Hiện tại tranh đoạt ngôi vị Nữ Vương vẫn chưa kết thúc.

“Chúng ta tin tưởng Vạn Xà Thánh Tông tương lai dưới sự dẫn dắt của Yêu Thánh Nữ nhất định có thể lại trở nên huy hoàng, vang danh Tinh Không Cửu Vực.”

Cũng có không ít người trong đạo thống Cổ Tộc và người chi mạch nhà mình phụ thuộc Vạn Xà Thánh Tông nịnh hót Yêu Dạ.

Rất nhiều người càng coi trọng Yêu Dạ có thể nắm trong tay vị trí Thánh Tông Nữ Vương.

Nghe được tiếng nịnh hót của mọi người xung quanh, khuôn mặt kiều mị của Yêu Dạ tràn đầy ngạo ý.

Sau lưng có Bất Hủ đạo hùng hậu ủng hộ.

Medusa lấy gì để tranh giành với nàng?

Nhìn quanh bốn phía, khóe miệng Yêu Dạ hơi nhếch lên.

“Kế tiếp liền do Thánh Tông Thái thượng trưởng lão của ta nói một vài chuyện, hy vọng mọi người ủng hộ.”

Ngươi khi nàng vì một lần liên hôn mà mời nhiều đạo thống Cổ Tộc

trong Đạo Thiên Tiên Vực như vậy, thậm chí còn mời cả Bất Hủ đạo thống tới đây?

Vậy thì ngươi quá coi thường nàng.

Lần này, nàng muốn thừa dịp Medusa còn ở Tuế Nguyệt Cấm Địa, làm liền một mạch nắm lấy vị trí Nữ Vương trong tay.

Nàng hoàn toàn tin tưởng vào điều đó.

Yêu Dạ nói xong, liền có một tiếng ho khan vang lên trong thiên địa.

Chỉ thấy một lão bà bà chống nạng hình rắn, mặt đầy nếp nhăn giống như vỏ cam, trên làn da khô cằn, nổi lên gân xanh, có vẻ có chút dữ tợn đáng sợ.

Bước chân mặc dù trông có vẻ rất chậm, nhưng giây tiếp theo lại lên cao.

Trên người tản ra uy thế, lay thiên động địa, thiên địa quy tắc xung quanh, giống như bởi vì nàng mà có thay đổi.

“Cỗ khí tức này…. Là Cảnh Giới Thần Vương Đỉnh Phong!”

Cảm nhận được khí tức này, không ít đạo thống Cổ Tộc, thậm chí cả ánh mắt của người thừa kế Bất Hủ đạo thống đều ngưng trọng.

Đừng thấy trận chiến cấm kỵ bộc phát của Thái Cổ Tiên Vực lần trước, Tiên Cổ Tần Tộc xuất động nhiều Thần Vương như vậy, liền cảm thấy Thần Vương cấp bậc Tồn Tại này không mạnh nữa rồi.

Phải biết rằng Thần Linh trong Bất Hủ đạo thống đều là một nhóm cường hãn, có thể thành lập Tồn Tại chi mạch.

Đừng nói đến Thần Vương nữa, đó chắc chắn là tồn tại như đá trấn sơn.

Sẽ không được sử dụng một cách dễ dàng.

Thần Vương ở Bất Hủ đạo thống chắc chắn là cao tầng trong cao tầng.

Chỉ có thể nói nội tình của Tiên Cổ Tần Tộc vượt qua Bất Hủ đạo thống, mà không thể dùng thực lực nội tình của Bất Hủ đạo thống để đánh giá Tiên Cổ Tần Tộc.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao lúc ấy Tần Cửu Ca cường thế trấn áp

Medusa, còn cưỡi trên người nàng, tên Thái thượng trưởng lão Vạn Xà Thánh Tông kia không dám nói chuyện.

Cái đó gọi là tức giận nhưng không dám nói.

Chương 1001: Thánh Nữ Yêu Dạ kế thừa

Chương 1001: Thánh Nữ Yêu Dạ kế thừa

Thế lực bình thường phỏng chừng chỉ cho rằng Tiên Cổ Tần Tộc là đỉnh cao trong Bất Hủ đạo thống.

Nhưng càng là Bất Hủ đạo thống lại càng kiêng kỵ Tiên Cổ Tần Tộc.

Hiện tại Vạn Xà Thánh Tông xuất hiện một tôn Thần Vương cảnh giới Thái thượng trưởng lão, có nghĩa là nhất định xảy ra chuyện lớn.

Một vài ánh mắt cổ xưa xuất hiện vẻ khó hiểu.

Không phải nói, Vạn Xà Thánh Tông Nữ Vương lên ngôi tổng tuyển cử không thể có cấp bậc Thần Vương can thiệp sao?

Đây chính là tổ huấn của các nàng, nếu vi phạm tổ huấn, chỉ sợ lão gia hỏa trong tổ địa các nàng chắc chắn sẽ ngồi không yên.

“Khụ khụ, cảm tạ mọi người đến Vạn Xà Thánh Tông ta, vốn là hôn sự của Dạ Nhi, không nên nói bây giờ, nhưng lần này khó có được mọi người tụ tập cùng một chỗ, bởi vậy lão đồng quyết định, tuyên bố một tin tức.”

Nói xong, lão bà lão bà Thần Vương Cảnh Giới này lại ho một tiếng, làm cho người ta có một loại cảm giác gần đất xa trời.

Sau đó, hai mắt như điện quét nhìn bốn phía, thanh âm tràn ngập uy nghiêm nói.

“Ta tuyên bố, ngôi vị Nữ Vương của đời này do Thánh Nữ Yêu Dạ đời thứ tư kế thừa.”

Khi những lời này hạ xuống, không chỉ có biểu tình của người đến bên ngoài đạo thống chấn động không nhẹ, ngay cả sắc mặt của trưởng lão hộ pháp trong tông mình của Vạn Xà Thánh Tông cũng đại biến.

Họ không nhận được tin tức.

Ngay lập tức tiếng nghị luận vang lên bốn phía, có tiếng ủng hộ, cũng có tiếng phản đối.

Ủng hộ nhất định chính là mạch hệ sau lưng Yêu Dạ, phản đối chính là mạch hệ sau lưng Medusa.

“Medusa Thánh Nữ còn chưa trở về, làm sao có thể quyết định ngôi vị Nữ Vương thuộc về ai? Thái thượng trưởng lão, chuyện này không hợp quy củ.”

Rất nhanh sau đó trong mắt của một Thần Linh thuộc phe Medusa tràn ngập tức giận.

Hiện tại Medusa Thánh Nữ còn chưa trở về, tuyển chọn chính thức cũng chưa bắt đầu.

Làm thế nào ngươi có thể định ra Nữ Hoàng ngay bây giờ?

“Thái thượng trưởng lão, sau lưng Medusa Thánh Nữ cũng có Hoa Liên Thái Thượng trưởng lão có thể đứng, hy vọng ngài….” Thần Linh ở phe Medusa trầm mặc một chút nói, nàng cho rằng Thái thượng trưởng lão sau lưng Yêu Dạ chuẩn bị thừa dịp Medusa Thánh Nữ chưa trở về liền trực tiếp định ra danh phận.

Nhưng Medusa Thánh Nữ cũng không phải dễ bắt nạt, các nàng cũng có Thần Vương Lão Tổ ở phía sau.

Nếu Yêu Dạ Thánh Nữ bên kia phá hư quy củ, các nàng cũng không ngại tìm Thần Vương lão tổ chủ trì công đạo.

Nghe vậy, lão bà bà Thần Vương mặt đầy nếp nhăn như da cam, phát ra thanh âm khiếp người.

Làm cho mọi người nổi da gà.

“Trách lão hủ đi, quên nói trước, Yêu Dạ Thánh Nữ đã đánh thức Thánh Tông Thánh Xà.”

“Tổ huấn có lời, đánh thức người Thánh Xà, trở thành Nữ Vương đương thời vô điều kiện!”

Thanh âm mạnh mẽ, mang theo một cỗ khí thế trấn áp Cửu Thiên.

Ầm ầm!

Khi những lời này hạ xuống, không chỉ có tất cả trưởng lão của Vạn Xà Thánh Tông hộ pháp đều đã đứng lên.

Ngay cả Bất Hủ đạo thống cũng khiếp sợ đứng lên, ánh mắt hoảng sợ.

Khó trách, Yêu Dạ có thể trực tiếp nhảy qua Medusa trở thành Nữ Vương.

Nguyên nhân vậy mà lại là cái này!

Một thân hoa bào, sâu trong ánh mắt của Yêu Dạ bắt đầu xuất hiện ngạo ý.

Người đánh thức Thánh Xà, có thể trực tiếp trở thành Nữ Hoàng!

Đây cũng là tổ huấn, ai cũng không ngăn cản được nàng trở thành Nữ Vương của thế hệ này!

Phe cánh của Medusa lặng ngắt như tờ, mấy tôn Thần Linh trên mặt trầm trọng.

Thánh Nữ Medusa lần này thật sự phải mất đi ngôi vị Nữ Vương rồi.

Đánh thức Thánh Xà, vị trí Nữ Vương nhất định chính là Yêu Dạ.

Nhìn người của Vạn Xà Thánh Tông đều không nói lời nào, lão bà bà Thần Vương này hài lòng gật gật đầu.

Lớn tiếng nói: “Lão Uyển tuyên bố, đời thứ tư Thánh Nữ Yêu Dạ trở thành Vạn Xà Thánh Tông đời này…”

Lúc này trên mặt Yêu Dạ tràn đầy vẻ kích động.

Nàng sẽ trở thành Nữ Hoàng!

Tuy nhiên, ngay sau đó.

Có ba thân ảnh hiện lên từ xa xa phía chân trời.

Đồng thời cũng có thanh âm, ở trong phiến thiên địa này vang lên.

“Hỗn xược”

“Ta là nữ hoàng.”

Nghe được lời này, tất cả người của các thế lực ở bốn phía, vẻ mặt

đột nhiên cả kinh, nổi lên thần sắc khó hiểu.

Mà người của phe Medusa kích động nhìn người xa xa.

Vừa rồi đạo thanh âm kia là của Medusa Thánh Nữ của các nàng.

Hư không chấn động, thần mang ngập trời hiện ra.

Ở giữa thần mang vô tận này, hiện lên ba thân ảnh, tựa như tiên thần trên trời, giá lâm thế gian.

Dẫn đầu chính là một người tướng mạo cực kỳ tuấn mỹ, giống như một tôn Thần Đệ áp chế Chư Thiên, cao cao tại thượng, thánh thần không thể xâm phạm.

Da thịt bóng loáng như ngọc thạch, trắng nõn rực rỡ.

Mà nơi này còn có hai thân ảnh khác chính là hai nữ tử.

Một nữ tử mặc hỏa mị phục màu đỏ, bốn phía xuất hiện hỏa diễm vô tận, phảng phất như thiêu đốt vạn vật.

Khuôn mặt nhỏ bé, tuyệt mỹ vô cùng, miệng nhỏ hồng nhuận, khiến người ta chú ý.

Một nữ tử khác thân người đuôi rắn, dưới mông vểnh tròn trịa, cái đuôi màu tím được chiếu rọi dưới ánh mặt trời, vô cùng rực rỡ.

Vòng eo lộ ra, thân hình uyển chuyển, mặc cẩm bào màu tím ung dung, thân thể mềm mại đầy đặn linh lung, trên mặt có vẻ quyến rũ nhàn nhạt, ba ngàn sợ tóc đen tùy ý xõa xuống từ bờ vai thơm.

Đuôi rắn nhẹ nhàng lay động, mang theo một cỗ xinh đẹp hấp dẫn, làm cho thân thể người ta nóng bỏng một cách khó hiểu.

Người của các thế lực đến nơi này, rất nhiều ánh mắt đều nhìn chăm chú vào hai nữ tử đến từ chân trời này.

Chương 1002: Nam nhân bên cạnh Medusa là ai?

Chương 1002: Nam nhân bên cạnh Medusa là ai?

Ừng ực, ừng ực.

Đã có không ít ánh mắt của nam nhân Thiên Kiêu nóng bỏng nhưng chỉ dám liếc trộm vài cái.

Trong cổ họng có một tiếng nuốt nước bọt ừng ực.

Nữ tử tuyệt sắc như vậy, đừng nói trở thành thê tử của bọn họ, cho dù có thể liếm một cái, bọn họ có thể cảm thấy mỹ mãn.

Nếu có thể đạt được, phải trả bất cứ giá nào cũng đều có thể.

"Đó là Thánh Nữ Medusa, nhưng một nam một nữ bên cạnh Thánh Nữ Medusa là ai?"

Không ít người nhận ra một nữ tử tuyệt mỹ trong thần mang, chính là Medusa Thánh Nữ của Vạn Xà Thánh Tông.

Nhưng nam nữ đứng bên cạnh Thánh Nữ Medusa là ai?

Đương nhiên làm cho bọn họ chấn động trong lòng chính là hai nữ tử tuyệt sắc bao gồm cả Medusa Thánh Nữ đều đi theo phía sau nam tử kia.

Vị trí đứng này đã nói nên vấn đề một cách khá rõ ràng.

Đại biểu cho nam tử này là vị trí chủ đạo, trong ba người xuất hiện chiếm cứ vị trí chủ đạo.

Ngay cả Medusa cũng không thể chiếm ưu thế.

Điều này là khá thú vị.

"Thú vị, dĩ nhiên có kịch lớn, Linh Cơ chúng ta ngồi lên trên, xem cho rõ."

Khuôn mặt nam tử tuấn mỹ có nụ cười nhàn nhạt.

Vừa nhìn đã biết là trò khôi hài Vạn Xà Thánh Tông đoạt vị.

Nếu như trước kia hắn thì không thèm quan tâm, nhưng hiện tại ánh mắt Tần Cửu Ca hơi nheo lại nhìn nam tử tuấn dật bên cạnh một xà nhân, khóe miệng mỉm cười.

Thiên mệnh thứ ba sắp tới tay rồi.

Mà Huyền Chiến lúc này bị Tần Cửu Ca nhìn lướt qua, nhất thời sởn tóc gáy, trong nháy mắt vừa rồi, hắn cảm giác mình bị Tồn Tại vô cùng khủng bố nhìn thoáng qua.

Tần Cửu Ca vừa dứt lời, liền đi về phía chủ vị trên đại điện.

Một chút cũng không khách khí, đến nơi liền ngồi chủ vị.

Về phần Viêm Linh Cơ càng không khách khí, nàng chỉ nghe công tử nhà mình.

Công tử bảo nàng làm gì, nàng liền làm cái đó.

Ánh mắt Tần Cửu Ca sáng ngời, liền mang theo Viêm Linh Cơ muốn ngồi ở một vị trí phong thủy tốt.

Mà lúc Tần Cửu Ca đang muốn ngồi xuống, một thanh âm lãnh đạm vang lên.

“Các hạ, ngươi không nên ngồi vị trí của ta.” Ngữ khí có vẻ rất khó chịu, vô duyên vô cớ bị người khác chiếm cứ vị trí.

Làm người thừa kế Bất Hủ đạo thống, làm sao hắn có thể nhịn?

Hơn nữa hiện tại ở Vạn Xà Thánh Tông, Huyền Chiến hắn cũng là phu quân của Nữ Vương tương lai!

Nhưng mà, Tần Cửu Ca chỉ nhìn hắn một cái thản nhiên nói: “Cút.”

Thanh âm tuy rằng không lớn, nhưng ở chỗ này đều là ai chứ?

Một chút âm thanh đều có thể nghe thấy được.

Huống chi thanh âm này cũng không nhỏ.

“To gan.” Huyền Chiến giận dữ, ai dám nói ra cuồng ngôn kêu hắn cút chứ?

Cho dù ngươi là người thừa kế dòng chính của Bất Hủ đạo thống thì sao?

Hắn cũng là người thừa kế dòng chính của Bất Hủ đạo thống.

Hơn nữa lần này là người ta tìm gốc của hắn.

Hai mắt Yêu Dạ cũng hơi nheo lại, nàng cảm thấy thân phận của nam tử trở về cùng Medusa này không tầm thường, nhưng cho dù thân phận không tầm thường, ngươi cũng không thể gây sự ở Vạn Xà Thánh Tông!

Mà Huyền Chiến còn chưa nói chuyện với Yêu Dạ một lần nữa.

Giọng nói của Medusa ở xa xa vang lên một cách cực kỳ lạnh lẽo: “Ai nói ngươi có tư cách trở thành Nữ Hoàng?”

“Ngươi xứng sao?”

“Ngôi vị Nữ Vương của thế hệ này, chỉ có ta mới có thể ngồi.”

Thanh âm cực kỳ bá đạo lãnh diễm thanh lãnh.

Điều này làm cho không ít Thiên Kiêu ở Đạo Thiên Tiên Vực thầm than, Medusa quả nhiên giống y hệt như trong truyền thuyết.

Đương nhiên trong lòng bọn họ hiện tại vẫn còn nghi hoặc lớn hơn.

Người đàn ông này là ai?

Vì sao Medusa Thánh Nữ lại đi theo phía sau nam tử tuấn mỹ này trở về?

Nhưng rất nhanh sau đó, đã có Thiên Kiêu lần trước ở Tuế Nguyệt Cấm Địa lộ vẻ kinh hãi nhìn người ngồi trên vị trí chủ vị lúc này, khẽ nhắm hai mắt, sau lưng có một nữ tử mỹ mạo không kém Medusa khẽ xoa hai vai nam tử.

“Đây là.. Tiên Cổ Tần Tộc Đạo Tử Tần Cửu Ca. ” Ánh mắt của một tu sĩ kinh hãi nói.

Khoảng thời gian trước hắn đã từng nhìn thấy trong Tuế Nguyệt Cấm Địa.

Lúc ấy Đạo Tử Tần Tộc dùng hai chưởng liền trấn áp được Medusa, điều này làm cho hắn nhớ rất rõ.

Theo thanh âm này hạ xuống, ánh mắt của rất nhiều người xung quanh đều từ trên người Medusa chuyển đến trên người Tần Cửu Ca.

Trong khoảng thời gian này truyền thuyết về Đạo Tử Tần Tộc Tiên Cổ Tần Cửu Ca ở Đạo Thiên Tiên Vực cũng không ít.

Rất nhiều truyền thuyết thậm chí còn tâng bốc Tần Cửu Ca lên trời.

“Chẳng trách lại dám ngông cuồng như thế, thì ra là Đạo Tử Tần Tộc.” Đông đảo tu sĩ âm thầm nghị luận.

Nếu ta có thân thế của hắn, ta còn ngông cuồng hơn hắn!

Mà ở bên kia, đôi mắt Medusa hàm chứa sự dữ tợn nhìn Yêu Dạ.

Yêu Dạ cũng lạnh lùng nhìn Medusa giống như vậy, trong mắt hiện lên một tia ghen tị, nàng vẫn cảm thấy dung nhan của mình rất tuyệt thế, trên thực tế cũng đúng là vậy.

Ở Đạo Thiên Tiên Vực, nàng thuộc cấp bậc mỹ nữ cao cấp nhất.

Nhưng ở bên này, Medusa lại chắc chắn đè nàng một đầu.

Ở trước mặt Medusa, cho dù là Thánh Nữ Yêu Dạ đời thứ tư, cũng bị áp chế thành tầm thường.

“Ta đã đánh thức Thánh Xà, sao không được làm Nữ Vương?” Yêu Dạ châm chọc lên tiếng.

Đánh thức Thánh Xà, có thể trở thành Nữ Vương của Vạn Xà Thánh Tông một cách vô điều kiện, đây là tổ huấn!

Chương 1003: Ngươi còn chưa đủ tư cách đánh

“Có giỏi thì ngươi cũng đánh thức Thánh Xà đi?” Yêu Dạ lại một lần nữa châm chọc lên tiếng.

Đó là thủ đoạn chủ yếu của nàng để cạnh tranh cho vị trí ngai vàng.

Medusa cười lạnh: “Ngươi cho rằng ngươi có thể đánh thức Thánh Xà sao?”

Nàng cũng không phải là không có cách nào để đánh thức Thánh Xà.

“Đủ rồi, Yêu Dạ đánh thức Thánh Xà, ngồi lên vị trí Nữ Vương không hề dị nghị.” Ngay từ đầu thanh âm lão bà bà Thần Vương kia có một tia tức giận.

Nàng cảm thấy Medusa không biết tốt xấu gì.

Dám cắt ngang lời nói của nàng ở trước mặt mọi người, không phân biệt một chút tôn ti già trẻ gì cả!

“Yêu Vụ Thái Thượng trưởng lão, ngươi không phải là tư tâm sao? Không phải là muốn thừa dịp ta không trở về, để cho Yêu Dạ một mình lên ngôi sao?”

Medusa cũng không phải là chủ nhân có tính cách tốt, vừa nghe thấy

có người trách móc nàng.

Lập tức oán hận.

Mà lão thái bà Thần Vương, hừ lạnh một tiếng, giơ tay lên chính là đánh một chưởng về phía Medusa.

Trưởng bối giáo huấn tiểu bối, sẽ không ai nói gì cả.

Nhưng mà, Thần Vương Cổ Pháp còn chưa đánh tới người Medusa.

Một đạo cự chưởng đột nhiên xuất hiện ngang tới trước mặt Medusa.

“Tùy tùng của ta, ngươi còn chưa có tư cách đánh.”

Ầm ầm!

Cự chưởng song phương va chạm cùng một chỗ, bộc phát ra năng lượng khiến người ta run rẩy.

Rất nhiều người vừa nghe được câu này, còn chưa kịp phản ứng.

Gió bão do năng lượng tạo thành liền cuồn cuộn bay lên, xé rách hư không xung quanh.

Giống như hai ngôi sao ầm ầm đụng vào nhau, rối loạn đất trời, thần mang đầy trời sôi trào.

Rầm!

Một chưởng cấp bậc Thần Vương cứ như vậy mà bị phá vỡ.

Tuy nhiên vẫn chưa kết thúc.

Cự chưởng lưu chuyển đạo vận sau khi phá vỡ Thần Vương chưởng, còn đánh về phía Thái Thượng trưởng lão Vạn Xà Thánh Tông kia!

Vẫn tràn ngập năng lượng cường đại như cũ.

Hầu như tất cả mọi người đều hoảng sợ.

Ánh mắt bất giác nhìn về phía Tần Cửu Ca ngồi một mình trên chủ vị trên đài cao, nuốt nước miếng, đầu ong ong vang lên.

Vừa rồi người ra tay ngăn cản và phản kích Thái Thượng trưởng lão của Vạn Xà Thánh Tông này, nếu như là Tồn Tại cùng cấp bậc Thần Vương, bọn họ sẽ không cảm thấy có chút không đúng.

Nhưng vừa rồi người ra tay chính là vị Tần Tộc Đạo Tử này, trước đó không lâu truyền đến tin tức từ Thái Cổ Tiên Vực, nói là nhị thập đột phá Thần Linh, tiếp theo lại có tin tức nói tu vi của Tần Tộc Đạo Tử đã đến Thần Linh Trung Kỳ.

Tốc độ tu luyện kinh thế hãi tục.

Nhưng cho dù nói như thế nào thì cũng là một tôn Thần Linh!

Chỉ cần ngươi là Thần Linh, như vậy đều là đệ đệ ở trước mặt Thần Vương.

"Chuyện gì đang xảy ra vậy?" Cho dù là thái thượng trưởng lão của Vạn Xà Thánh Tông này, trên mặt tràn đầy nếp nhăn đều nhúc nhích, có vẻ vô cùng kinh ngạc.

Một kích vừa rồi, tuy rằng chỉ là một kích tiện tay của nàng, dù sao thân là cao tầng tuyệt đối của Vạn Xà Thánh Tông, ra tay giáo huấn một chút là không có vấn đề, chỉ cần đừng quá đáng là được.

Nhưng mà cho dù nàng tiện tay ra một kích như thế nào thì cũng là một đạo cổ pháp cấp bậc Thần Vương.

Không phải là thứ mà một tôn Thần Linh có thể dễ dàng chịu đựng.

Càng làm cho nàng khó có thể tiếp nhận chính là một tôn Thần Linh đánh ra cự chưởng không chỉ dễ dàng phá vỡ cổ pháp của nàng, bản thân không có chút thương tổn nào.

Thậm chí đạo cự chưởng kia còn đánh về phía nàng như cũ.

Hít một hơi thật sâu, không do dự, vươn một ngón tay, lôi mang vô tận quấn quanh, đẩy ngang vạn dặm trời cao, đạo cự chưởng kia mới bị tiêu diệt.

Hư không bị năng lượng do những cổ pháp tạo thành này xé rách, đã hình thành không ít hắc động.

Tĩnh!

Tĩnh lặng!

Sự im lặng không có người!

Chỉ còn lại ánh mắt kinh hãi, không thể tưởng tượng nổi.

Cảnh tượng Thần Linh đánh vỡ cự chưởng của Thần Vương dâng lên

sóng cao vạn trượng trong lòng bọn họ.

Thần Vương chính là Thần Vương, trong từng chiêu thức từng cách thức có thể gợi lên thiên đại thế, kinh hãi Tồn Tại của Càn Khôn Vũ Trụ.

Uy năng bộc phát ra chắc chắn vượt xa Thần Linh.

Nhưng hiện tại, ở đây có một tôn Thần Linh giơ tay lên đánh ra cự chưởng vậy mà lại đánh nát chưởng của Thần Vương, thậm chí còn đánh tới như cũ.

“Thật đáng sợ.” Rất nhiều ánh mắt của Đỉnh Cấp Yêu Nghiệt Chí Tôn của Đạo Thiên Tiên Vực đều lóe ra, bọn họ có thể ngăn cản một chưởng này, nhưng phải hao phí nội tình, mới có thể ngăn cản được một cách khó khăn.

Nhưng mà Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc đến từ Thái Cổ Tiên Vực này lại có thể một chưởng phá vỡ, cường thế trấn áp xuống.

Chênh lệch như vậy, tựa như chân trời.

“Rất mạnh.” Trong khu vực Cổ Đạo Thần Giáo, trên người Võ Thần tựa như ẩn chứa năng lượng tiêu diệt Cửu Thiên Thập Địa, mặt lộ ra ngưng trọng.

Ngăn cản được một kích của Thần Vương, hắn có thể làm được, nhưng muốn nói có thể phản áp trở về, hắn không làm được.

“Một vài lão gia hỏa không cần nhúng tay vào, trở về tu luyện cho tốt đi.” Một thanh âm lạnh nhạt phá vỡ sự im lặng của tất cả.

“Người của bổn Đạo Tử, ngươi cũng dám động? Chỉ là Thần Vương, suy nghĩ kỹ đi.”

Lại một câu nói nặng nề đập vào trong tâm mọi người.

Nghe xem đây là lời nói của con người sao? Chỉ là Thần Vương!

Chương 1004: Medusa sao có thể thần phục

Nội tâm của toàn bộ tu sĩ xung quanh bùm bùm nhảy dựng lên.

Lời nói cuồng vọng này, phỏng chừng cũng chỉ có Tiên Cổ Tần Tộc Đạo Tử mới dám nói ra miệng.

Nghe được những lời này, thái thượng trưởng lão của Vạn Xà Thánh Tông, mặt giống như hoa cúc xanh rồi lại trắng, hai tay trong tay áo trở nên vặn vẹo, trong lòng có ngàn vạn cơn lửa giận.

Đây là trần trụi sỉ nhục một tôn Thần Vương!

Nếu là người khác, nàng phải dạy họ cho bọn họ cách làm người!

Tuy nhiên, người nói những lời này là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc gần đây đã tiêu diệt Núi Thái Dương Thần.

Loại nhục nhã này, nàng chỉ có thể giấu ở trong lòng.

Sau khi thực lực khiếp sợ được Tần Đạo Tử phô bày ra, không ít người thưởng thức câu nói vừa rồi của Tần Cửu Ca.

“Vèo.”

Nhất thời tu sĩ bốn phía, bất kể là sắc mặt của nam tu sĩ hay là nữ tu sĩ đều đặc sắc lạ thường.

Đối tượng mà Thái Thượng trưởng lão của Tôn Vạn Xà Thánh Tông ra tay chính là Medusa Thánh Nữ.

Mà Đạo Tử Tần Tộc lại nói đối tượng ra tay là người của hắn!

Điều đó có nghĩa là gì?

Người trong miệng Đạo Tử Tần Tộc là Medusa?

“Không thể…nào.” Một nam Chí Tôn Bất Hủ đạo thống nuốt nước miếng, ánh mắt trợn tròn thật lớn. Tin tức này làm cho hắn càng thấy kinh hãi hơn cả chuyện Đạo Tử Tần Tộc đánh nát một chưởng Thần Vương.

Hắn không tin, Medusa đỉnh cấp Chí Tôn Yêu Nghiệt chấn Đạo Thiên Tiên Vực bao nhiêu vạn năm, mỹ mỹ lãnh diễm danh danh truyền ra bên ngoài, đã thần phục người khác.

Càng làm cho người ta khó có thể tiếp nhận chính là nàng còn thần phục một nam tử!

Chuyện giật gân bây giờ, đặt ở trước kia, cho dù lời đồn thần phục đối tượng là Tần Tộc Đạo Tử, rất nhiều tu sĩ chắc chắn cũng sẽ

không tin.

Medusa là nữ tử Chí Tôn Yêu Nghiệt vô cùng cao ngạo, làm sao có thể thần phục?

Chỉ sợ đến chết cũng sẽ không thần phục!

Nhưng trong tình huống này, trong lòng một phần tu sĩ run rẩy nhẹ, bọn họ cảm giác có khả năng là thật.

Nhưng rất nhiều tu sĩ chắc chắn cũng sẽ không tin đây là thật.

Ánh mắt nhao nhao nhìn về phía Medusa đứng trên hư không.

Hy vọng Medusa phủ nhận lời nói của Đạo Tử Tần Tộc.

Nếu không, họ cảm thấy trái tim của họ sẽ tan vỡ.

Medusa của Vạn Xà Thánh Tông là nữ thần của biết bao nhiêu đời, biết bao nhiêu nam tử, người truyền thừa của Bất Hủ đạo thống, không dám khinh nhờn một chút nào.

Nữ thần như vậy nên cao cao tại thượng, đứng ở thần đàn.

Tuyệt đối không thể thần phục nam tử, trừ phi là chính mình, đương nhiên đây chỉ là mộng tưởng.

Ánh mắt từ bốn phương tám hướng càng ngày càng nhiều, đều hội tụ ở trên người Medusa.

Ngay cả người của Vạn Xà Thánh Tông cũng ánh mắt ngưng trọng nhìn Medusa.

Bây giờ hãy xem Medusa nói gì.

Tin tức này quá mức kinh thế hãi tục, chắc chắn có thể chấn động nổi lên gợn sóng vô tận ở Đạo Thiên Tiên Vực.

Cảm nhận được ánh mắt bốn phía.

Vẻ mặt của Medusa hơi trầm mặc, cũng không nói gì.

Tất cả tu sĩ nhìn thấy Medusa trầm mặc, không tức giận.

Trái tim đập thình thịch.

Nhận ra rằng điều này nên là sự thật.

Rất nhiều nam nhân Yêu Nghiệt đột nhiên cảm giác nội tâm mình có một mảnh gì đó đã vỡ vụn rồi.

Medusa là người của Đạo Tử Tần Tộc, vậy căn cứ vào tính cách của Đạo Tử Tần Tộc, Thánh Nữ Medusa còn có thể trốn thoát sao?

Hiện tại chỉ hy vọng Đạo Tử Tần Tộc là một người chính trực không tham sắc đẹp.

Như vậy Medusa có thể trốn thoát.

“Trần huynh, ta vô cùng lên án hành vi vừa rồi của các ngươi, các ngươi đây là thuộc loại lừa ăn gạt uống.”

“Xin hỏi hai vị lão huynh, ăn khi nào, bản thân có thể cống hiến một ít, khụ khụ.”

Ở một khu vực Thiên Kiêu tụ tập nào đó, vài câu mang theo thanh âm trêu chọc vang lên.

Mẹ kiếp, sao gần đây nhiều người thích lừa ăn gạt uống như vậy?

“Cút.” Hai nam Yêu Nghiệt bị hét ăn gì đó đồng thời phẫn nộ lên tiếng.

Sao Medusa có thể bị phục kích?

Chắc chắn là ảo giác.

Ah, ah, nữ thần của tôi!!!

“Tần Đạo Tử, đây là chuyện của Vạn Xà Thánh Tông chúng ta, Đạo Tử…. Nhúng tay vào không thích hợp.”

Sắc mặt Yêu Dạ khó xử nhìn Tần Cửu Ca, đối với Tiên Cổ Tần Tộc gần đây rất hot ở Đạo Thiên Tiên.

Mấy ngày nay nàng có nghe nói qua.

Nói không kiêng nể Tiên Cổ Tần Tộc là không thể.

Nhưng nội vụ Bất Hủ đạo thống, Bất Hủ đạo thống bên ngoài tuyệt đối không thể nhúng tay vào.

Chỉ cần nhúng tay vào đó chắc chắn là địch nhân chung của tất cả Bất Hủ đạo thống.

Đây là đại nghĩa, cho dù là Tiên Cổ Tần Tộc cũng nhất định phải tuân thủ.

Huống hồ, Tiên Cổ Tần Tộc ở Thái Cổ Tiên Vực xa xôi, có thể nói là cách Đạo Thiên Tiên Vực vô tận Tinh Hà.

Cường đại hơn nữa, cường thế hơn nữa, không có lý do thích hợp liền động thủ với Bất Hủ đạo thống của Đạo Thiên Tiên Vực sẽ bị cô lập.

“Ngươi đang dạy bổn Đạo Tử làm việc sao?”

Thanh âm cực kỳ lạnh lẽo, rất có thể động thủ trong một giây sau đó.

“Không… Không dám. “Yêu Dạ cố nén khuất nhục trong lòng, lúc mấy ngày nay biết được tin tức.

Chương 1005: Không chịu nổi một kích

Tiên Cổ Tần Tộc chắc chắn còn cường đại hơn so với Vạn Xà Thánh Tông các nàng.

Nếu bởi vì nàng mà để cho Vạn Xà Thánh Tông đắc tội với Tiên Cổ Tần Tộc, chỉ sợ, nhất mạch này của nàng phải chịu áp lực vô biên ở trong Vạn Xà Thánh Tông.

Đương nhiên Yêu Dạ bởi vì kiêng kỵ Tiên Cổ Tần Tộc mà không dám nổi giận.

Nhưng luôn luôn có một con búp bê sắt trên thế giới.

“Hừ, Tần Tộc ở Thái Cổ Tiên Vực kia? Chuyện của Vạn Xà Thánh Tông có liên quan gì tới ngươi? Đều vượt qua Vô Tận Tinh Hà, ngươi không thể quản được chuyện của đạo thống người khác, đừng nhiều chuyện xen vào việc của người khác!”

Một tiếng hừ lạnh vang lên bên tai tất cả tu sĩ bốn phía.

Nói xong, Huyền Chiến chắp hai tay, ánh mắt khó chịu nhìn Tần Cửu Ca đang chiếm vị trí của mình.

Hắn là người nhận truyền thừa Bất Hủ đạo thống mới đi xuống từ sâu trong tinh không.

Danh tiếng Tần Tộc Tiên Cổ hắn cũng từng nghe qua, biết là một tòa Bất Hủ đạo thống.

Nhưng vậy thì sao?

Sau lưng mình cũng có Bất Hủ đạo thống.

Càng quan trọng hơn là bây giờ nữ nhân của mình bị làm nhục, mình không đứng ra, về sau làm sao có thể ngẩng đầu lên trước mặt mọi người!

Làm sao có thể giả vờ trước mặt rất nhiều thiên tiên nữ tử ở Đạo Thống Tiên Vực.

Vừa dứt lời, Huyền Chiến liền cảm giác có vô số ánh mắt nhìn hắn, hỗn loạn rất nhiều vẻ mặt.

Hắn rất thích ánh nhìn thu hút sự chú ý của mọi người.

Tuy rằng đợt này có chút đắc tội với Tần Cửu Ca, nhưng đắc tội thì cũng đã đắc tội rồi.

Tần Cửu Ca còn có thể liều lĩnh làm gì hắn sao?

Nực cười, người thừa kế Bất Hủ đạo thống không phải ngươi muốn làm gì thì làm như thế!

Trong lòng Yêu Dạ lúc này cũng cảm thấy như vậy, Đạo Tử Tần Tộc quá không nói lý.

Làm việc không để lại cho nàng một chút thể diện nào.

Để cho phu quân nhà mình giết chết nhuệ khí của hắn cũng tốt, trong lòng thoải mái không ít.

Huyền Chiến liếc trộm Medusa ở xa xa, thân hình càng thêm thẳng tắp, tinh thần tỏa sáng.

Trên mặt lộ ra nụ cười mà mình cảm thấy đẹp trai nhất.

Trước kia hắn đều thể hiện ra khí phách vương bá này, vô cùng, rất nhiều, la lỵ, nữ vương, ngự tỷ, muội muội đáng yêu, bất kể là nữ tử như thế nào cũng sẽ âm thầm mê luyến hắn.

Nó được gọi là hào quang!

Hiện tại hắn vẫn chưa biểu hiện một chút ý tứ ở trước mặt Medusa

và nữ tử sau lưng của Tần Cửu Ca.

Chứng minh bản thân là người đáng để theo nhất!

Mà ngay lúc trong lòng Huyền Chiến xiêu vẹo, một tiếng cười nhẹ thản nhiên nói.

“Nói xong rồi sao? Vậy thì chặt một cánh tay của ngươi trước. ” Giọng nói mang theo một sự thờ ơ và nhàm chán ở vị trí cao.

“Ừm?” Nghe tiếng, ánh mắt Huyền Chiến híp lại, trong lúc nhất thời vẫn chưa chưa hiểu những lời này là có ý gì.

Mà theo lời này vừa dứt, đoàng một tiếng, Tần Cửu Ca một tay đẩy ngang hư không, mang theo thủy triều thần lực vô biên.

Ầm ầm!

Tiếng nổ đinh tai nhức óc, vang vọng bầu trời, tựa như tinh thần nổ tung, thần lực quang mang chói mắt vô cùng.

Thần sắc Huyền Chiến khẽ biến, nhưng vẫn hừ lạnh một tiếng, người khác đã ra tay với ngươi, không đánh trả sao?

Sao có thể.

Huyền Chiến sau đầu thần hoàn chuyển động, thần lực từng đợt từng đợt, giống như sóng biển mãnh liệt mà ra, va chạm với chiêu thức của Tần Cửu Ca.

Vô tận thần lực liên tiếp mà ra.

Ầm! Ầm! Ầm!

Trong nháy mắt chiêu thức song phương va chạm, mặt Huyền Chiến vặn vẹo hẳn lên.

Cánh tay hẳn ra tay, xương cốt nát bấy, phát ra thanh âm cách cách, máu tươi từ khóe miệng chảy ra một lượng lớn.

Phì Phì!

Lại là một đạo một chưởng tràn ngập kim mang nghiền ép huyền chiến mà đến, trong ánh mắt Huyền Chiến kinh hoảng, chấn nát lồng ngực hẳn, trong miệng phun ra một lượng lớn máu tươi mang theo phổi.

Mà cả người Huyền Chiến giống như diều đứt dây bay ngược ra.

Bảo vật phòng ngự trên người cũng nứt ra tại chỗ.

Có vẻ rất chật vật không chịu nổi.

“A.” Một tiếng kêu rên cực kỳ thống khổ vang vọng khắp chín tầng trời.

Máu tươi rực rỡ chảy ròng ròng, rơi xuống đầy đất.

Cả người giống như đạn pháo, ầm ầm rơi vào trong một dãy núi, đem cả tòa sơn mạch đều đập nát.

Mà lúc này Tần Cửu Ca vẫn cầm chén trà, nhàn nhạt uống nước trà, vẻ mặt không nhúc nhích chút nào.

Phảng phất chuyện vừa rồi không có bất kỳ liên quan hệ gì với hắn.

“Tay ta, tay của ta.” Tiếng kêu thảm thiết như giết gà vang lên trong dãy núi oanh sập.

Hãy để người nghe rơi nước mắt, người nghe buồn.

Hắn thật không ngờ, Tần Cửu Ca lại dám không để ý Vạn Xà Thánh Tông và Bất Hủ đạo thống sau lưng hắn mà trực tiếp động thủ.

Càng không ngờ, Tần Cửu Ca dùng thần lực vô thượng chặt đứt một cánh tay của hắn!

Hắn vừa rồi đứng dậy trong nháy mắt đã muốn phục hồi cánh tay cụt như cũ, nhưng mà vị trí cụt cánh tay lại không có chút phản ứng nào.

Lần này, trong lòng hắn lạnh lẽo, chỉ hy vọng đạo thống của mình có thể cứu giúp được mình.

“Đạo Tử Tần Tộc này, ra tay cũng quá mãnh liệt rồi.”

“Người thừa kế Bất Hủ đạo thống ở trước mặt hắn một kích cũng không chịu nổi.

Bốn phía tu sĩ đều sợ hãi thán phục.

Không hổ là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc, bản thân cũng là vô cùng bá đạo, quả thật là đáp một câu, không phải người một nhà không vào một nhà.

“Khụ, Tần Đạo Tử, từ xa đều là khách, chúng ta ngồi xuống trước đem chuyện tông ta làm xong như thế nào?”

Chương 1006: Trở lại tổ địa tỉnh táo lại đi

Bỗng nhiên, một tiếng thở dài mang theo năm tháng trong tang thương vang lên trong thiên địa.

Ngay sau đó, một lão giả mang lưng, tóc bạc trắng chậm rãi xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Cảm nhận được khí tức này, không ít người Bất Hủ đạo thống vẻ mặt đều sợ hãi.

Đây chắc chắn là nhân vật nằm trên tháp tiêm tử đỉnh cấp Đạo Thiên Tiên Vực.

Tần Cửu Ca nhìn vị lão giả Vạn Xà Thánh Tông này, nhàn nhạt cười.

Hắn là một tôn Ngụy Đế.

Vạn Xà Thánh Tông cũng không hổ danh Bất Hủ đạo thống.

Cảm nhận được oán hận đến từ Huyền Chiến, Tần Cửu Ca bỗng nhiên lần thứ hai chỉ ra, pháp tắc vô tận quấn quanh, xẹt qua hư không, đánh vào thân thể Huyền Chiến, chấn nát không ít chi thể.

“Được, bản Đạo Tử cũng không phải là người không nói lý lẽ, chờ các ngươi xử lý xong vị trí Nữ Vương rồi nói sau.”

Tần Cửu Ca khẽ cười một tiếng.

Hắn cũng không phải kiêng kỵ Bất Hủ đạo thống sau lưng Vạn Xà Thánh Tông và Huyền Chiến, do đó bây giờ không dám hạ sát thủ đối với hắn.

Mà là nuôi lợn.

Tần Cửu Ca trong lòng có loại cảm giác, Huyền Chiến từ sâu trong tinh không tới, nhất định không phải chỉ vì Yêu Dạ cướp đoạt vị trí Nữ Vương.

Chắc chắn có một cái gì đó để hấp dẫn hắn.

Vì vậy, hắn đã sẵn sàng để giết lợn một lần nữa.

Tất nhiên có những lý do khác.

Hắn muốn bồi dưỡng Medusa trở thành Nữ Vương của Vạn Xà Thánh Tông, hiện tại vẫn là chờ vị trí Nữ Vương chấm dứt cùng cướp lấy đồ vật Huyền Chiến mưu đồ, sau đó chém đứt hắn.

Nghe có vẻ dạy dỗ Nữ Hoàng thú vị hơn dạy dỗ Thánh Nữ nhiều.

Một Nữ Hoàng đáng yêu ai muốn?

“Được rồi, ngôi vị nữ vương vẫn nên dựa theo quy củ định ra ban đầu mà tuyển chọn đi.”

Lão giả cấp bậc Ngụy Đế xuất hiện phía sau ho nhẹ một tiếng, hai mắt sáng ngời, bình thản lên tiếng. Đối với việc Tần Cửu Ca đánh bị thương vị hôn phu thánh nữ tại đại hội tiến hành ở Vạn Xà Thánh Tông không hề đề cập tới.

”Ngươi đi đi.”

Một âm thanh vang lên trong tai thái thượng trưởng lão cấp bậc Thần Vương.

“Tôn lão, Yêu Dạ đánh thức Thánh Xà thành công, dựa theo tổ huấn có tư cách trực tiếp trở thành nữ vương.”

Thái thượng trưởng lão cấp bậc Thần Vương hơi không cam lòng nói. Trở thành nữ vương là có thể hưởng thụ tạo hóa cực kỳ mạnh mẽ của Thánh Tông. Sâu trong nội tâm nàng đương nhiên hy vọng hậu bối của mình hưởng thụ đạo tạo hóa này. Điều này đối với việc nàng đi Đế Lộ rất có lợi sau này.

”Đừng nói nữa, trở lại tổ địa phản tỉnh lại một chút đi.”

Lão giả bình thản nói.

Cảm nhận được áp lực mà lão giả tản ra. Thái thượng trưởng lão Vạn Xà Thánh Tông sắc mặt âm u, không nói gì, địa vị của Ngụy Đế cao hơn Thần Vương nhiều.

Hừ lạnh một tiếng, lập tức nghiền nát hư không bỏ đi.

Mà lúc này Yêu Dạ đang đỡ Huyền Chiến dậy từ đống phế tích sơn mạch. Có thể nói dáng vẻ Huyền Chiến cực kỳ thê thảm, lục phủ ngũ tạng vỡ vụn, tròng mắt phủ đầy tơ máu. Chỉ còn lại một cánh tay,

một cánh tay khác không thấy đâu, chỉ còn lại tiếng máu chảy tích tắc rơi xuống đất.

“Tần Cửu Ca.”

Huyền Chiến gầm nhẹ một tiếng giống như dã thú, bàn tay duy nhất nắm chặt, ánh mắt oán hận ngút trời. Đây là lần đầu tiên hắn chịu thiệt thòi lớn như vậy.

Vừa muốn bạo khởi, mắt Yêu Dạ phức tạp nhìn thoáng qua phu quân Huyền Chiến của mình. Trong lòng nàng, phu quân Huyền Chiến chắc chắn là một trong những chí tôn nghịch thiên nhất thế gian. Trước kia, nàng cảm thấy cho dù bên ngoài đồn đãi Đạo Tử Tần tộc Tần Cửu Ca lợi hại như thế nào thì trong lòng nàng vẫn cảm thấy phu quân của mình lợi hại hơn một chút. Nhiều nhất chính là thực lực ngang nhau. Nhưng hiện thực lại rất tàn khốc, phu quân mà mình tự hào không chịu nổi một kích ở trước mặt Tần Cửu Ca. Lúc này trong lòng nàng có cảm giác khó chịu nói không nên lời.

Dường như là cảm giác được Yêu Dạ thay đổi, sắc mặt Huyền Chiến càng thêm âm u. Vốn muốn ở trước mặt nữ nhân của mình cùng đông đảo thiên tiên của Đạo Thiên Tiên Vực giả vờ một lần. Không ngờ giả vờ không thành lại bị phản tác dụng.

“Bình tĩnh lại, ưu tiên hàng đầu của chúng ta bây giờ là giành được ngôi vị nữ vương.”

“Sau khi đạt được tạo hóa rồi nói sau.”

Yêu Dạ thở ra một hơi thật sâu, bình phục nội tâm đang gợn sóng nói. Nàng không quên việc chính bây giờ là gì. Nghe Yêu Dạ nói, hai mắt Huyền Chiến biến hóa, hắn biết mục tiêu đầu tiên bây giờ là để Yêu Dạ trở thành nữ vương của Vạn Xà Thánh Tông.

”Ngươi có nắm chắc không?”

Huyền Chiến nhỏ giọng hỏi. Tần Cửu Ca quá mức mạnh mẽ, đối với bọn hắn là một loại áp lực đặc biệt mạnh mẽ. Yêu Dạ nghe vậy mắt lóe lên ngạo ý, ý bảo Huyền Chiến vị trí nữ vương lần này của Vạn Xà Thánh Tông không ai khác ngoài nàng.

“Tốt, cái này tốt rồi, chờ ngươi trở thành nữ vương, chúng ta sẽ…”

Chương 1007: Ai nói ta không

thể đánh thức Thánh Xà

Lúc nói xong, vẻ mặt của hắn đặc biệt kích động. Lúc này ánh mắt Medusa cũng rất phức tạp, có điều người nhìn về phía trước là Tần Cửu Ca. Nam tử này trời sinh mang theo một loại khí chất, ánh mắt lạnh nhạt, phảng phất thế gian không có chuyện có thể để cho hắn để ý. Lần đầu tiên bọn hắn gặp mặt, nàng rất chán ghét hắn, cho dù hắn là Tần Cửu Ca Đạo Tử của Tiên Cổ Tần tộc. Vừa gặp mặt lập tức nói muốn thu phục nàng, lúc ấy nàng không có thực lực, nếu có thực lực, nàng sẽ trực tiếp giết chết Tần Cửu Ca. Nhưng bây giờ, tuy rằng trong lòng vẫn rất không thích Tần Cửu Ca, dù sao trong Tuế Nguyệt thần điện, Tần Cửu Ca còn thường xuyên bắt nạt nàng. Đối với một người rất ít nói chuyện với người khác phái như nàng mà nói, hành vi của Tần Cửu Ca rất quá đáng. Nói chuyện thì đều là chuyện không đáng nhắc tới, trực tiếp động thủ, không có việc gì cũng phải kiếm chuyện cãi nhau với nàng. Có lần lại muốn. . .

Nhưng sau lưng có Tần Cửu Ca, trong lòng sẽ hiện ra một cảm giác khó hiểu.

”Hừ, chờ thực lực của ta vượt qua hắn, nhất định phải mạnh mẽ trấn áp hắn, để cho hắn biết ta không phải người dễ bắt nạt như vậy.”

Medusa hừ lạnh một tiếng, nàng đã hạ quyết tâm. Tương lai thực lực nhất định phải vượt qua Tần Cửu Ca, sau đó trấn áp hắn!

“Nghĩ gì đó? Còn không mau đoạt vị, bản đạo tử thích dạy nữ vương, không thích dạy thánh nữ.”

Âm thanh lạnh lùng vang lên bên tai Medusa.

”Ngươi…khốn kiếp.”

Medusa tức giận cắn răng, vừa rồi còn cảm thấy Tần Cửu Ca hơi không giống, bây giờ bị hắn phá không còn một mảnh. Chẳng lẽ ta cướp lấy ngôi vị nữ vương vì thỏa mãn sở thích kỳ lạ của ngươi?

Nếu Tần Cửu Ca biết bây giờ trong lòng Medusa nghĩ gì, chắc chắn sẽ ung dung ừ một tiếng. Làm sao ngươi biết hắn nghĩ như vậy?

Cùng một người, cùng một vẻ đẹp. Các thân phận khác nhau mang lại cho mọi người cảm giác hoàn toàn khác nhau. Đặc biệt là về phía hắn.

Có điều, trong lòng Medusa tức giận một hồi, mắt lập tức lạnh lùng nhìn về phía Yêu Dạ, ngôi vị nữ vương đời này của Vạn Xà Thánh Tông chỉ có thể là của nàng, ai đến cũng phải cút đi cho nàng.

”Medusa, tổ huấn Vạn Xà Thánh Tông có lời, ai có thể đánh thức Thánh Xà sẽ trờ thành nữ vương, ngươi chắc chắn sẽ không làm trái quy tắc này chứ.”

Ánh mắt Yêu Dạ có chút cười nhạo nhìn Medusa, mặc kệ như thế nào, ngôi vị nữ vương chỉ có thể là của nàng. Nàng trời sinh chiếm giữ đại nghĩa!

“Ai nói ta không thể đánh thức Thánh Xà?”

Medusa lạnh lùng nhìn Yêu Dạ cất tiếng. Hôm nay nàng sẽ đoạt được ngôi vị nữ vương Vạn Xà Thánh Tông, trở thành nhất thế nữ vương!

Khi Medusa nói ra những lời này, vẻ mặt tu sĩ bốn phía của Vạn Xà Thánh Tông chấn động. Chẳng lẽ thánh nữ Medusa cũng có thể đánh thức Thánh Xà sao? Nếu như thánh nữ Medusa thật sự cũng có thể đánh thức Thánh Xà, ngôi vị nữ vương rất có khả năng sẽ là của Medusa. Dù sao Medusa vẫn là một Cửu Thải Thôn Thiên Mãng thuần huyết.

Đôi mắt hẹp dài của Yêu Dạ híp lại, trong lòng nhất thời có một cảm xúc bất an. Medusa thực sự có thể đánh thức Thánh Xà như mình sao? Phải biết rằng nàng đã phải thông qua một ít thủ đoạn mới có thể đánh thức Thánh Xà. Medusa dựa vào cái gì?

“Nói rồi, đời này ta là nữ vương.”

Medusa quát lạnh một tiếng, xung quanh hư không nhất thời có thần lực chín màu ngập trời xuất hiện, chấn động hư không. Bản thân cũng hóa thành một con Cửu Thải Thôn Thiên Mãng nhiều màu sắc cực kỳ rực rỡ, gào thét một tiếng về phía Vạn Xà Thánh Tông.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Mà đúng lúc này, trong tổ địa Vạn Xà Thánh Tông có giọng nói phát ra vang vọng thiên địa.

”Chẳng lẽ Medusa thật sự có thể đánh thức Thánh Xà?”

Một trưởng lão Vạn Xà Thánh Tông run rẩy nhìn Medusa. Nếu Medusa thật sự có thể đánh thức Thánh Xà, hơn nữa trên người có huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Mãng tám chín phần mười ngôi vị

nữ vương là của Medusa.

Tần Cửu Ca: Đang trên con đường dạy bảo nữ vương một đi không trở lại.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Medusa hóa thành Cửu Thải Thôn Thiên Mãng, toàn thân trong suốt, hiện ra chín màu sắc. Vạn Xà Thánh Tông tổ địa nhất thời có một thánh quang phóng lên cao.

"Gầm gừ"

Như thể đáp lại Medusa, trong ánh sáng thần thánh của Vạn Xà Thánh Tông, một xà ảnh nhỏ xinh từ từ xuất hiện, tỏa sáng màu vàng kim.

"Là Thánh Xà, thánh nữ Medusa cũng đánh thức Thánh Xà!"

Nhìn thấy xà ảnh trong thánh quang, rất nhiều tồn tại khí tức mạnh mẽ gần Vạn Xà Thánh Tông mắt sáng quắc đứng lên.

"Đó là huyết mạch Phản Tổ, lại là huyết mạch Phản Tổ!"(*)

(*) Huyết mạch Phản Tổ: còn gọi là tổ huyết, là huyết mạch nguồn gốc của tổ tiên.

(*) Huyết mạch Phản Tổ: còn gọi là tổ huyết, là huyết mạch nguồn gốc của tổ tiên.

Một xà nhân lộ ra vẻ mặt xanh mét run rẩy nhìn Medusa trên hư không. Muốn đánh thức Thánh Xà, nhất định phải có huyết mạch Phản Tổ. Đánh thức nguồn gốc của huyết mạch. Bản thể Yêu Dạ là Cửu U mãng, nàng có huyết mạch Phản Tổ Cửu U mãng đầu tiên sinh ra trong thiên địa. Xà nhân huyết mạch, đặc biệt là tổ huyết. Huyết mạch Phản Tổ có nghĩa tương lai có khả năng vô hạn. Đổi góc độ mà nói huyết mạch Phản Tổ Yêu Dạ ở một mức độ nào đó thiên phú cũng không kém Medusa. Vốn dĩ Medusa thân mang Cửu Thải Thôn Thiên Mãng thuần huyết, thiên phú đã đáng sợ rồi, đã đứng đầu tiên vực. Nàng muốn huyết mạch Phản Tổ đánh thức Thánh Xà, cơ bản là không thể. Thậm chí bộ phận cao tầng của Vạn Xà Thánh Tông chắc chắn huyết mạch Medusa không phải Phản Tổ. Mà ngôi vị nữ vương của Vạn Xà Thánh Tông, tổ huấn ghi nhớ, nếu xuất hiện tổ huyết, thì lập tức có thể trực tiếp kế thừa. Bao gồm cả lão tổ tông Vạn Xà Thánh cũng không ngờ hậu bối sẽ có hai chí tôn có huyết mạch Phản Tổ. Hiện giờ nữ vương tại vị không phải là tổ huyết, nàng nhờ vào

thực lực cướp lấy. Vô số năm qua Vạn Xà Thánh Tông xuất hiện tổ huyết chỉ đếm trên đầu ngón tay, mấy thời đại gần đây chưa từng xuất hiện.

Đệ tứ thánh nữ yêu Dạ triển hiện huyết mạch Phản Tổ sau này. Rất nhiều lão tổ tông trong Vạn Xà Thánh Tông tổ địa ngầm thừa nhận Yêu Dạ trở thành nữ vương đời này. Nhưng thật không ngờ đệ ngũ thánh nữ Medusa cũng có huyết mạch Phản Tổ.

Cảm thụ được huyết mạch Medusa sinh ra áp lực khủng bố, đám đông xà nhân thờ lạy một cách thành kính. Phẩm cấp huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Mãng vốn là huyết mạch xà hệ đứng đầu, bây giờ còn là Phản Tổ, uy lực chồng lên nhau, lay thiên động địa.

Chương 1008: Hai huyết mạch phản tổ

Medusa trên hư không, hai mắt hẹp dài liếc mắt nhìn Tần Cửu Ca một cái, dường như đang cảnh báo, tránh xa ta ra. Đây là bí kỹ nàng giấu đi, ai cũng không biết, vì thủ đoạn sau này lật đổ chính sách tàn bạo của Tần Cửu Ca. Nhưng điều khiến sắc mặt Medusa khó chịu là Tần Cửu Ca đối với chuyện nàng hóa thành tổ huyết không có chút khiếp sợ nào, mà lại bình tĩnh cực kỳ, giống như đang nắm hết thảy trong tay.

”Hừ, làm bộ làm tịch.”

Medusa rất không hài lòng với biểu hiện của Tần Cửu Ca, hừ lạnh một tiếng, sau đó lập tức nhìn về phía Yêu Dạ, cổ trắng như tuyết giơ lên, trong mắt hàm chứa kiêu ngạo thản nhiên. Nàng là người có thiên phú trong lịch sử Vạn Xà Thánh Tông có thể xếp vào top ba thậm chí là đệ nhất, còn không có thiên phú nào có thể áp đảo nàng. À, ngoại trừ ai đó. . .

“Sao lại có thể như vậy?”

Sắc mặt Yêu Dạ khó chịu nhìn Medusa, sao ả lại có thể có huyết mạch Phản Tổ? Huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Mãng quá đáng sợ, muốn huyết mạch Phản Tổ được như ả khó hơn nhiều. Nàng đã thông qua mấy đại cơ duyên mới có thể thành công có huyết mạch Phản Tổ, hơn nữa lại có khuyết điểm không nhỏ. Nhưng Medusa tản ra uy lực Phản Tổ mạnh mẽ hơn nàng nhiều.

”Hai huyết mạch Phản Tổ.”

Xung quanh rất nhiều tu sĩ đạo thống cổ tộc lộ ra vẻ mặt thú vị. Vạn Xà Thánh Tông thế hệ này thật mạnh mẽ. Cho dù là Yêu Dạ hay Medusa đặt ở bất kỳ thời đại nào có thể trở thành nữ vương của Vạn Xà Thánh Tông. Chỉ có điều nếu tranh đoạt ngôi vị nữ vương cùng một đời, sẽ có kịch hay để xem.

”Được rồi, nếu Medusa cũng có thể đánh thức Thánh Xà, vậy ngôi vị nữ vương mọi người sẽ không có ý kiến gì khác phải không?”

Ngụy đế Vạn Xà Thánh Tông tóc bạc trắng, ánh mắt sáng ngời cất tiếng. Bản thân Medusa có huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Mãng thuần huyết, bây giờ lại thêm huyết mạch Phản Tổ, Yêu Dạ không thể so sánh với nàng được. Ở thời điểm nhìn thấy Medusa có huyết mạch Phản Tổ, nội tâm hắn đã kích động từ lâu. Hắn tin tưởng Vạn Xà Thánh Tông dưới sự dẫn dắt của Medusa sẽ có một tương lai xán lạn.

“Tôn lão, cho dù huyết mạch của ta không bằng nàng, nhưng thực lực cảnh giới của ta mạnh hơn nàng.”

Bỗng nhiên, Yêu Dạ nặng nề lên tiếng. Ngôi vị nữ vương của Vạn Xà Thánh Tông liên quan đến nghịch thiên tạo hóa, bây giờ nếu nàng không tranh giành, về sau nàng sẽ tự đánh chính mình. Nghe vậy, tôn lão Vạn Xà Thánh Tông nhíu mày, trước kia cũng không cảm thấy Yêu Dạ này không hiểu chuyện như thế. Người sáng suốt có thể nhìn ra, Medusa huyết mạch thiên phú vượt qua nàng. Còn không biết xấu hổ đi so thực lực, thời gian tu luyện của Medusa ngắn hơn ngươi nhiều. Ngươi là cảnh giới Thần Linh viên mãn, cho dù thực lực của Medusa cùng cảnh giới mạnh mẽ hơn nữa, cũng không có khả năng vượt qua cảnh giới Thần Linh viên mãn.

Mà đang lúc lão tôn của Vạn Xà Thánh Tông chuẩn bị lên tiếng khiển trách Yêu Dạ, một giọng nói lạnh lùng vang lên bên tai mọi người xung quanh.

”Muốn so đấu thực lực? Ta sẽ cho ngươi cơ hội này để xem ngươi có thể làm gì?”

Người nói chuyện là Medusa ở xa. Sắc mặt Yêu Dạ mừng rỡ, nàng cảm giác bây giờ Medusa tỏa ra tu vi cảnh giới Thần Linh hậu kỳ. Thật sự là kiêu ngạo, cảm thấy mình thiên phú xuất chúng, có thể vượt cấp mà chiến sao?

Yêu Dạ ra tay, nàng sẽ không cho Medusa cơ hội đổi ý. Bây giờ nàng

chỉ có ở trước mắt bao người trấn áp mạnh mẽ Medusa thì ngôi vị nữ vương đời này mới có thể lọt vào tay nàng.

Yêu Dạ vừa xuất chiêu chính là Vô Thượng Thần pháp, Vạn Xà Thiên Thủ. Thần lực hóa thành một con cự xà màu đen dữ tợn, ngửa mặt lên trời thét dài, phá vỡ hư không.

”Hừ!”

Medusa hừ lạnh một tiếng, tóc đen bay phần phật, thi triển chiêu thức cực mạnh. Thần lực toàn thân nàng bùng phát, hư không chấn động, Cửu Thải thần lực phát ra, ngưng tụ thành một con cự mãng chín màu khổng lồ, đối đầu với cự xà màu đen của Yêu Dạ.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt, trời long đất lở, phong vân kích động. Hai mãng xà đánh nhau, thần pháp của Medusa làm Yêu Dạ không khỏi biến sắc.

Ực!

Cự mãng chín màu nuốt chửng cự mãng màu đen, thân thể Yêu Dạ lùi mạnh về sau, cánh tay kêu răng rắc. Cảnh này làm bốn phía kinh hãi biến sắc, hít một hơi khí lạnh.

“Yêu Dạ cảnh giới Thần Linh viên mãn mà lại rơi vào thế hạ phong!”

“Rốt cuộc thực lực của thánh nữ Medusa mạnh đến mức nào?”

Rất nhiều tiếng kinh hô vang lên, ngay cả một vài lão bất tử đạo thống cũng nhảy bật dậy. Bây giờ Medusa bày ra cảnh giới Thần Linh hậu kỳ.

”Các vị, ta muốn hỏi một chút, Tần Đạo Tử thật sự đã thu phục Medusa sao?”

Một yêu nghiệt chí tôn của Bất Hủ đạo thống lộ ra nghi vấn.

Vốn dĩ hắn tin là như thế, nhưng nhìn thấy Medusa lấy cảnh giới Thần Linh hậu kỳ chiến đấu với Thần Linh viên mãn mà không rơi vào thế hạ phong, trong lòng lại có nghi vấn. Thiên phú của Medusa chắc chắn là trên cùng của cửu đại tiên vực, nhân vật như vậy sẽ bị yêu nghiệt chí tôn khác thu phục?

“Chẳng lẽ Tần Đạo Tử ngủ phục Medusa?”

Chương 1009: Medusa bị ngủ phục

Đột nhiên, một tiếng khiếp sợ vang lên.

Medusa bị Tần Đạo Tử ngủ phục?

Sau lưng Medusa là Bất Hủ đạo thống Vạn Xà Thánh Tông. Cho dù thực lực nội tình của Vạn Xà Thánh Tông không bằng Tiên Cổ Tần tộc, nhưng nói như thế nào cũng là Bất Hủ đạo thống danh chấn Đạo Thiên Tiên Vực. Có một câu nói hay, thà làm đầu gà còn hơn làm đuôi phượng. Ngay cả những người truyền thừa thực lực yếu hơn Vạn Xà Thánh Tông cũng không muốn đi theo Tần Cửu Ca làm đồ đệ. Huống chi là thiên phú kinh khủng như Medusa?

Hơn nữa với tính cách của Medusa, muốn thu phục nàng hình như ngoại trừ ngủ phục ra, sẽ không còn biện pháp nào khác.

”Hít hà.”

Nhất thời, chí yêu nghiệt bên cạnh vừa nói chuyện vừa hít khí dồn dập. Watson, hắn đã tìm thấy điểm mù. Lúc này Yêu Dạ hít sâu một hơi, ngực phập phồng bất định. Thực lực của Medusa quả thật khiến nàng khiếp sợ. Đây vẫn là ở cảnh giới Thần Linh hậu kỳ của ả, nếu chờ ả đến cảnh giới Thần Linh viên mãn, mình rất có khả năng không phải là đối thủ của ả. Nghĩ đến điểm này, Yêu Dạ không chút do dự, trực tiếp ra tay lần nữa, tay ngọc giơ ra, huyết mạch chi lực xuất hiện mạnh mẽ. Thân thể hóa thành Cửu U mãng xà, gào thét một tiếng, quét xuống với lực lượng vô biên. Vừa rồi đối chiến, tuy rằng rơi vào thế hạ phong, nhưng nàng cũng chưa sử dụng toàn lực. Medusa thấy thế, trong mắt xuất hiện vẻ khinh thường. Nàng hóa thành bản thể Cửu Thải Thôn Thiên Mãng.

Lúc này nàng cũng không che dấu tu vi của mình, khí thế Thần Linh viên mãn ầm ầm, chấn động vũ trụ, hỗn loạn càn khôn.

”Cảnh giới Thần Linh viên mãn? Thánh nữ Medusa đã đạt tới cảnh giới Thần Linh viên mãn!”

Lúc Medusa bùng phát lực lượng cảnh giới Thần Linh viên mãn, tất cả sinh linh cảm nhận được khí thế này đều biến sắc. Vừa rồi đến bây giờ thánh nữ Medusa bày ra cảnh giới vẫn là Thần Linh hậu kỳ. Vừa rồi thời điểm đánh giết Yêu Dạ cũng là bày ra tu vi Thần Linh

hậu kỳ, các nàng cho rằng tu vi của thánh nữ Medusa là cảnh giới Thần Linh hậu kỳ, nhưng không ngờ tu vi thánh nữ Medusa lại là Thần Linh viên mãn!

Cảnh giới Thần Linh hậu kỳ có thể đối đấu với Yêu Dạ. Vậy bây giờ Medusa cảnh giới Thần Linh viên mãn, Yêu Dạ còn có thể chơi như thế nào?

Lúc này, vẻ tự tin trên mặt Yêu Dạ cũng hoàn toàn bị đánh tan, hóa thành vẻ kinh hãi. Không ngờ Medusa lại thành một Thần Linh viên mãn!

Medusa và Yêu Dạ đánh nhau, va chạm mấy trăm lần, làm cho người ta sợ hãi. Medusa giống như nữ vương vạn cổ độc tôn, mang theo bá đạo không gì sánh kịp.

Ầm ầm!

Lại là âm thanh va chạm. Sắc mặt Yêu Dạ tái nhợt, khí huyết trong lồng ngực bốc lên, xương cốt kêu răng rắc.

”Ngươi lấy gì so với ta?”

Medusa quát lạnh một tiếng, chiêu thức lại thay đổi, thi triển cổ đế pháp. Thần Linh lực kinh khủng hóa thành từng con thiên xà màu đỏ, hỏa diễm đằng đằng, phảng phất có thể thiêu đốt bầu trời. Ngọn lửa đỏ rực lan khắp bầu trời, hủy thiên diệt địa.

Khí huyết trong cơ thể Yêu Dạ chấn động, cả người lại bị đánh lui lần nữa, trên mặt hiện ra mảng đỏ ửng bất thường, hiển nhiên là bị nội thương cực mạnh. Nhìn Yêu Dạ bị Medusa áp đảo, toàn trường một mảnh tĩnh mịch không tiếng động. Yêu Dạ cũng cùng là cảnh giới Thần Linh viên mãn lại bị Medusa áp đảo hoàn toàn, không hề có lực chống cự.

”Thật mạnh.”

Tu sĩ bốn phía vẻ mặt kinh ngạc. Bọn hắn biết Medusa cảnh giới Thần Linh viên mãn có thể trấn áp Yêu Dạ. Thế nhưng thật không ngờ, Yêu Dạ bị áp chế tàn nhẫn như vậy. Đây hoàn toàn có thể nói là hoàn toàn áp đảo.

”Lần này, ta càng thêm chắc chắn là Tần Cửu Ca ngủ phục Medusa.”

Nam yêu nghiệt chí tôn Bất Hủ Đạo Thống đau đớn vô cùng. Một Medusa cảnh giới Thần Linh viên mãn ngu ngốc mới đi làm tùy tùng

cho một nam tử. Cho đến bây giờ nguyên nhân duy nhất có thể giải thích, Tần Đạo Tử có hành vi không đúng với Medusa.

Cưỡng ép bức bách.

Tần Cửu Ca đáng ghét, trả lại Medusa cho ta. Nếu như đánh không lại, hắn nhất định phải đi cứu Medusa. Vừa nghĩ đến Tần Cửu Ca có lúc hóa thân thành kỵ sĩ, nhất thời cả người khó chịu.

Còn lúc này mắt Tần Cửu Ca kinh ngạc nhìn khu vực Bất Hủ đạo thống nào đó. Hắn đã nghe thấy âm thanh ở đó. Hắn chỉ muốn nói điều này hoàn toàn là vu khống!

Một sự vu khống lớn!

Rõ ràng Medusa bị diện mạo tuấn mỹ vô song của hắn hấp dẫn mà.

Lúc này khí tức Medusa thật sự là quá mạnh mẽ, phảng phất như đấng sáng thế, khí tức chấn nát vũ trụ tinh không.

Ầm ầm!

Thế công cuối cùng của Medusa và Yêu Dạ hung hăng va chạm nhau. Trong lúc nhất thời, cả thiên địa lại lâm vào một mảnh an tĩnh kỳ lạ. Chỉ có vô số Cửu Thải Thôn Thiên Mãng cùng Cửu U Mãng nổ vang, chém giết, tiêu diệt nhau. Sự an tĩnh kỳ lạ này ngắn ngủi dừng lại một hồi. hai bên phát ra thực lực, cơ hồ chấn náthư không vô tận. Trong vụ bùng nổ năng lượng này, một bóng người bay ngược ra, sau đó bị nện mạnh xuống đất, chính là đệ tứ thánh nữ Yêu Dạ của Vạn Xà Thánh Tông. Mà Medusa giống nữ vương nắm trong tay chư thiên, đạp tinh không. Nàng đánh một chưởng lên thân thể Yêu Dạ khiến cho Yêu Dạ phun đầy máu lần nữa.

Im lặng!

Sự im lặng chết chóc!

Chương 1010: Ngươi bây giờ có thể làm tọa kỵ của ta

Khóe miệng Yêu Dạ trào máu, ngã xuống đất rất thê thảm. Yêu Dạ cùng cảnh giới Thần Linh viên mãn lúc này cực kỳ chật vật.

”Medusa. . . Ngươi. . .”

Yêu Dạ giãy dụa trên mặt đất, sắc mặt xấu hổ. Ở trước mặt vô số tu sĩ Đạo Thiên Tiên Vực, bản thân lại không chịu nổi một kích như vậy. Chuyện xấu hổ như vậy lại xảy ra trên người nàng. Mắt Yêu Dạ lộ ra vẻ oán độc. Niềm tự hào của nàng, sự tự tin của nàng đã bị Medusa phá hủy thời điểm này.

"Nói rồi, ngôi vị nữ vương chỉ có thể là của ta, ai đến cũng không được!"

Sắc mặt Medusa lạnh như băng sương, mang theo một vẻ cao cao tại thượng. Điều này làm cho trong lòng Yêu Dạ càng thêm khó chịu, dứt khoát ngã xuống giả vờ choáng váng. Medusa cũng lười để ý Yêu Dạ, đứng trên hư không thẳng tắp, vạn người chú ý, khí phách lạnh lùng. Nhưng mà sau một khắc, một âm thanh làm cho nàng tức nghiến răng nghiến lợi, hận không thể trấn áp hắn tại chỗ.

"Khá lắm, tọa kỵ của ta là phải như vậy, bản đạo tử tuyên bố, bây giờ ngươi có thể làm tọa kỵ của ta."

Giọng nói lạnh lùng ở trên cao, phảng phất như ở trước mặt chủ nhân của giọng nói này, Medusa nàng chỉ có thể cúi đầu cao quý làm tọa kỵ.

Đột nhiên Medusa mất bình tĩnh, nhìn thẳng vào Tần Cửu Ca như muốn giữ thể diện. Tuy nhiên, đối diện ba giây, Medusa quay đầu đi nơi khác. Nhìn thấy Tần Cửu Ca, nàng lập tức nghĩ đến sự vô lực của mình bị hắn trấn áp mạnh mẽ ở Tuế Nguyệt thần điện.

"Được rồi, nếu trận chiến này Medusa thắng lợi, vậy lão hũ tuyên bố, nữ vương Vạn Xà Thánh Tông đời này chính là Medusa."

Theo lời tôn lão cảnh giới Ngụy Đế vừa nói, tất cả trưởng lão, hộ pháp của Vạn Xà Thánh Tông ánh mắt thành kính nhìn Medusa. Nữ vương đời trước đã mặc kệ sự vụ từ lâu, chỉ chờ lần này tuyển chọn được nữ vương thì lập tức thoái vị tu luyện. Bởi vậy, bây giờ Medusa là lãnh tụ tối cao của Vạn Xà Thánh Tông. Vô số tu sĩ của Vạn Xà Thánh Tông cũng chắp tay bái kiến. Nữ vương Bất Hủ đạo thống Vạn Xà Thánh Tông chắc chắn đáng để bọn hắn lấy lòng. Bản thân Medusa cũng vui vẻ với cảm giác được mọi người sùng bái. Hai mắt hẹp dài hơi nheo lại, không tệ. Nhưng lại có một câu nói như mệnh lệnh vào lúc này truyền vào tai nàng, làm cho nàng nổi trận lôi đình.

"Chờ một lát đi tẩm cung của ngươi."

Tiệc cưới ban đầu của Vạn Xà Thánh Tông đã biến thành một cuộc chiến tranh giành vị trí nữ vương rồi âm thầm kết thúc. Khi rời khỏi

Vạn Xà Thánh Tông, trên mặt các trưởng lão, hộ pháp, thiên kiêu yêu nghiệt đạo thống cổ tộc, Đạo Thiên Tiên Vực đều khiếp sợ không dứt. Vạn Xà Thánh Tông đời này xuất thế Medusa thiên phú thực lực thật sự là quá khủng bố, quả thực giống như một nữ đế trẻ tuổi, trấn áp thế gian. Đệ tứ thánh nữ Yêu Dạ cảnh giới Thần Linh viên mãn bị nàng áp đảo hoàn toàn, không hề có lực chống cự. Nhưng càng làm cho bọn hắn cảm thấy chấn động chính là Medusa lại tám chín phần mười thần phục Đạo Tử Tần tộc kia!

Tin tức này làm cho vô số nam nhân yêu nghiệt chí tôn Đạo Thiên Tiên Vực thầm hận trong lòng đau đớn không nói nên lời. Đương nhiên điều này cũng làm cho chí tôn yêu nghiệt của Đạo Thiên Tiên Vực càng thêm tò mò, rốt cuộc Đạo Tử Tiên Cổ Tần tộc đến từ Thái Cổ tiên vực là người như thế nào. So với yêu nghiệt chí tôn của bọn hắn thì ai mạnh mẽ hơn. Câu hỏi này đã thu hút bọn hắn sâu sắc. Vạn Xà châu vực, Vạn Xà Thánh Tông.

Lúc này Vạn Xà Thánh Tông có thể nói là vô cùng náo nhiệt, rốt cuộc đã chọn được nữ vương. Những ngày này một buổi lễ bàn giao nữ vương đang được tiến hành. Nữ vương đời trước đã không muốn làm nữ vương từ lâu, muốn chuyên tâm tu luyện nên giao nhận rất là dứt khoát. Có điều nghi thức giao nhận tương đối rườm rà. Ngày đó, Medusa mặc một bộ cẩm bào màu tím ung dung, thân thể mềm mại phía dưới cẩm bào linh lung đầy đặn giống như quả đào mật chín mọng nước, tuyệt vời vô cùng. Ba ngàn tóc đen tùy ý rủ xuống bờ vai trắng trẻo mềm mại, eo liễu mảnh khảnh, khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra vẻ quyến rũ ung dung, làm cho bản tông Vạn Xà Thánh Tông và nam tử của vô số thế lực phụ thuộc mắt lóe lên, miệng không khỏi nuốt nước miếng ừng ực.

Nữ vương đời này của Vạn Xà Thánh Tông thật đúng là cực kỳ xinh đẹp, cực kỳ khí chất. Nếu có thể có được mỹ nhân như vậy, đừng nói cả đời, cho dù là một đêm thì trong lòng bọn hắn cũng cực kỳ thỏa mãn. Một đêm, nếu Medusa có thể xuống giường đi được xem như là bọn hắn thua. Nhưng thật không may, đó chỉ là một giấc mộng nam kha. Điều này càng làm cho bọn hắn nghĩ đến một chuyện, nghe nói thánh nữ Medusa bị Đạo Tử Tần tộc thu phục?

Vẫn câu nói kia, hy vọng Tần Đạo Tử phẩm hạnh đoan chính, không tham nữ sắc là được rồi. Không sai, Tần Cửu Ca quả thật cây ngay không sợ chết đứng.

Tại cung điện khổng lồ Vạn Xà Thánh Tông, hoa tiên nhả mây, có lành đua nhau phát sáng. Mặt đất được lát bằng bạch ngọc lấp lánh ánh sáng dịu dàng, trong cung điện có sương mù bao phủ.

Âm thanh như tiếng nước chảy từ một con suối trong vắt nhẹ nhàng vang vọng trong đại sảnh, rõ ràng có người đang tắm. Cách mấy bức bình phong có thể nhìn thấy một nữ tử có thân thể mềm mại uyển chuyển, lồi lõm, đang chà lau thân thể cho một nam nhân. Cử chỉ giơ tay nhấc chân có vẻ rất tinh tế dịu dàng, tiếp xúc thân thể càng mập mờ.

”Ai?”

Bỗng nhiên, một tiếng hừ lạnh vang lên trong đại điện, mang theo sát ý. Chưa từng thấy ai to gan như vậy, lại dám nhìn trộm công tử tắm rửa.

Chương 1011: Ngươi có thể gọi tên húy của công tử sao?

Chương 1011: Ngươi có thể gọi tên húy của công tử sao?

”Thì ra là ngươi, không ngờ đường đường là nhất đại nữ vương thế hệ mới của Vạn Xà Thánh Tông lại nhìn trộm công tử tắm rửa.”

Viêm Linh Cơ che miệng cười khẽ một tiếng. Người đến không phải là ai khác, chính là Medusa.

”Hừ.”

Nghe thấy câu châm chọc này Medusa tức giận nghiến răng. Thật sự là chủ nào tớ đó. Nữ tử này xinh đẹp như vậy mà tâm địa lại như thế. Cái gì gọi là ta rình mò công tử nhà ngươi tắm rửa?

Ta là một hoàng hoa đại khuê nữ, người lãnh đạo Bất Hủ đạo thống, tuyệt đại giai nhân nổi danh Đạo Thiên Tiên Vực. Nhìn trộm công tử nhà ngươi tắm rửa sao? Thật buồn cười!

“Thôi đi, dù sao công tử đã nói nhận ngươi làm tùy tùng, sớm muộn gì cũng phải xem hết, ngươi lại đây đi.”

Viêm Linh Cơ càu nhàu, có vẻ hơi khó chịu. Trước kia là một mình nàng, sau này là thành hai người.

Im lặng một hồi, dường như trong bóng tối Medusa nghĩ tới cái gì đó, bước chân nhẹ nhàng đi tới chỗ nào đó, vẻ mặt biến hóa. Medusa hít sâu một hơi, ánh mắt mang theo vẻ quyết đoán. Đẩy tấm bình phong cuối cùng ra.

”A, ngươi làm sao có thể. . .”

Medusa tránh nhìn Viêm Linh Cơ lúc này, ngươi đang mặc cái gì thế?

Quả thật nàng biết nữ tử này có quan hệ bất chính với Tần Cửu Ca, nhưng mỗi lần tận mắt nhìn thấy, trong lòng vẫn hơi khác thường. Nghe nói thân phận của nữ tử này ở bên ngoài là tùy tùng của Tần Cửu Ca. Con mẹ nó cái này gọi là tùy tùng sao?

Nàng bỗng nhiên nghĩ đến việc Tần Cửu Ca muốn thu phục nàng làm tùy tùng, có phải cũng là mục đích này hay không? Nghĩ đến đó nàng bỗng cảm thấy ớn lạnh trong lòng .

”Haha.”

Dường như cảm nhận được suy nghĩ trong lòng Medusa, Viêm Linh Cơ cười khanh khách. Sau đó vươn lưỡi nhỏ hồng nhuận liếm liếm, kiêu ngạo nhìn Medusa. Một dáng vè “không phục thì đến cắn ta đi”.

Mắt Tần Cửu Ca lúc này hơi nhắm lại, sương mù bốc lên từ nước suối bao phủ cả người hắn. Cảm giác bản thân đang phiêu phiêu dục tiên. Ừm, vốn dĩ hắn chuẩn bị tắm rửa xong sẽ đi tìm Medusa chơi đùa, nhưng không ngờ, tự Medusa tới trước. Về phần lý do vì sao, đại khái Tần Cửu Ca cũng đoán ra. Nhưng hắn không chủ động đề cập tới.

Viêm Linh Cơ yên lặng xoa bóp sau lưng Tần Cửu Ca. Mắt Tần Cửu Ca lại hơi nhắm lại. Hắn bận rộn như vậy, không nên hưởng thụ sao? Hắn cũng không chủ động để ý Medusa. Cầu xin người khác làm việc bằng thái độ này sao? Tần Cửu Ca cũng không vui!

Thời gian trôi qua từng chút một, Medusa khẽ cắn đôi môi đỏ mọng, nếu nàng đánh thắng Tần Cửu Ca thì sẽ không để hắn trấn áp, khiến hắn kiêu ngạo ương ngạnh như vậy. Trước kia đã đồng ý chuyện của nàng, chẳng lẽ giờ lại quên?

Nàng hít một hơi thật sâu lần nữa. Để cứu muội muội của mình phải liều mạng thôi!

“Tần Cửu Ca, không phải ngươi đã hứa với bổn vương, sẽ cứu muội muội của bổn vương sao?”

Sắc mặt Medusa lạnh như băng sương, sau khi kế thừa ngôi vị nữ vương của Vạn Xà Thánh Tông, trên người nàng có một khí chất không giận mà uy. Là người bình thường nếu đối mặt với khí chất này của Medusa chắc chắn trong lòng sợ hãi, sẽ lắp bắp trả lời câu

hỏi của Medusa, nhưng Tần Cửu Ca lười biếng, chẳng thèm để ý tới nàng.

”Gọi công tử là gì? Tên húy của công tử ngươi có thể gọi sao?”

Viêm Linh Cơ nhất thời cười lạnh một tiếng. Không biết lớn nhỏ, tên húy công tử ngươi cũng có thể gọi à?

Nếu lúc trước đã chọn thần phục công tử, phải hiểu được cái gì gọi là lễ nghi tôn ti.

Medusa oán hận nhìn Viêm Linh Cơ, dung nhan đẹp như vậy cộng thêm thực lực thiên phú khủng bố như vậy, nghĩ sao mà lại cam tâm tình nguyện thần phục một nam tử? Mà còn là dùng thể xác và tinh thần hầu hạ.

Medusa phức tạp nhìn thoáng qua Tần Cửu Ca lúc này, thấy Tần Cửu Ca không nói gì. Im lặng một hồi, nàng mới hơi đứt quãng nói: “Chủ…nhân.”

“Không có thành ý.”

Viêm Linh Cơ bĩu môi, khô khan, không có ý nghĩa gì.

Medusa nhướng mày, bây giờ nàng tràn ngập khó chịu với nữ tử này. Nếu không phải Tần Cửu Ca ở bên cạnh nàng, nàng nhất định phải dạy ả cách làm người. Đại điện lại rơi vào im lặng. Biểu cảm của Medusa thay đổi liên tục. Nàng hét thế này còn chưa đủ sao? Tần Cửu Ca còn muốn gì nữa?

“Còn không mau đến đây xoa vai cho công tử? Một chút giác ngộ cũng không có.”

Viêm Linh Cơ hung tợn nhìn Medusa. Khi nàng nói điều này, nàng lại cảm thấy hơi chua xót trong lòng. Trước đây vị trí này là của nàng, nhưng sau này không chừng phải thêm một người nữa. Đặc biệt là thực lực của Medusa ở cảnh giới cao hơn nàng, điểm này làm cho nàng khó chịu nhất. Thực lực càng mạnh càng có thể giúp công tử làm nhiều việc. Nhất định Medusa sẽ vì vấn đề thực lực mà khinh thường nàng, cho nên lúc này, Viêm Linh Cơ nàng muốn lập uy trước mặt Medusa, để cho ả biết bên cạnh công tử ai là người lớn nhất.

Medusa: “Sau này ngươi đừng để rơi vào tay ta.” Medusa thở ra một hơi thật sâu. Sự oán giận đối với Viêm Linh Cơ càng tăng lên.

Róc rách róc rách!

Tiếng nước chảy lại vang lên trong đại điện, sương mù quẩn quanh bao phủ xung quanh Tần Cửu Ca giống như một vị thần thiếu niên đang tắm rửa, thần dị vô cùng, khiến cho người ta bị mê hoặc. Chỉ thấy hai tay trắng trẻo của Viêm Linh Cơ nhẹ nhàng chà lau thân trên Tần Cửu Ca. Vỗ một cái, lại hôn lên. Khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ lại tựa vào lưng Tần Cửu Ca.

Tí tách! Tí tách.

Ào một tiếng, tuy rằng không bắn tung tóe, nhưng vẫn biết có người nhảy vào trong suối.

Tiếng nước chảy ào ào.

Bàn tay mềm mại không xương của Medusa rất cứng ngắc sờ lên cánh tay của Tần Cửu Ca. Hiển nhiên Medusa không có kinh nghiệm về mặt này, chỉ khoác tay lên và không có động tĩnh gì khác. Nhưng xúc cảm này vẫn cực kỳ tuyệt vời. Sương mù bao lấy Medusa, làm ướt cẩm bào màu tím trên người nàng, để lộ những đường cong quyến rũ lạ thường của nàng. Tiếp theo, bàn tay Medusa vẫn cứng ngắc như cũ, có điều lại hơi động đậy.

”Cũng được đấy.”

Chương 1012: Còn không mau đưa ta đi

Chương 1012: Còn không mau đưa ta đi

Bỗng nhiên Tần Cửu Ca mở mắt ra, dáng vẻ rất lười biếng. Hai mắt rất đẹp nhìn lướt qua Medusa bên cạnh, lúc này khuôn mặt trắng như tuyết và quyến rũ của Medusa đỏ bừng. Thân thể khẽ run rẩy. Nếu như người của Vạn Xà Thánh Tông thấy được dáng vè bây giờ của nữ vương các nàng, chắc chắn kinh hãi muốn nhảy lầu. Đây vẫn nữ vương duy ngã độc tôn của Vạn Xà Thánh Tông các nàng sao? Sao nữ vương lại có thể toát ra cử chỉ của tiểu nữ nhân như này?

Tần Cửu Ca thầm gật đầu, phỏng chừng như vậy bây giờ Medusa có thể tiếp nhận giáo dục cực hạn rồi. Có điều, Tần Cửu Ca đã chuẩn bị tốt việc từ từ huấn luyện cho Medusa, dù sao sau này cuộc sống còn dài, Medusa trốn không thoát khỏi lòng bàn tay của hắn.

Viêm Linh Cơ và Medusa đang một trái một phải lau thân trên Tần

Cửu Ca giống như thị nữ. Quá trình dĩ nhiên là có hơi tiếp xúc thân thể, Viêm Linh Cơ thì không sao, dù sao nàng cũng đã hóa cáo trong quá trình bồi dưỡng của công tử nhà mình. Bão táp mưa sa nào nàng nào chưa từng thấy? Đừng nói thân trên, ngay cả thân dưới cũng lau rồi.

Mà tuy rằng tính cách Medusa khí phách lạnh lùng, nhưng nàng có chà lau thân thể cho nam nhân bao giờ đâu? Đừng nói lau thân thể, nàng cũng chưa từng chạm qua nam tử ngoại trừ Tần Cửu Ca.

Đến sau khi Tần Cửu Ca đứng dậy, trong đầu nàng vẫn trống rỗng. Nàng làm sao cũng không ngờ là sau khi mình kế thừa ngôi vị nữ vương Vạn Xà Thánh Tông, việc đầu tiên làm lại là lau thân thể cho một nam tử.

”Muội muội ngươi đâu rồi? Đưa ta đi xem.”

Tần Cửu Ca nhìn dáng vè của Medusa lúc này thì thản nhiên cười thầm. Mọi thứ đều phải có thói quen.

Về sau sẽ tốt hơn.

Lúc Tần Cửu Ca nói, hai tay bỗng nhiên vòng quanh eo Medusa. Thân thể vốn đã cực kỳ cứng đờ của Medusa giờ lại càng cứng đờ hơn.

”Buông bổn vương ra.”

Medusa tức giận nói, giọng nói cực kỳ phẫn nộ. Quá đáng quá, bây giờ trắng trợn như vậy sao?

Đương nhiên Tần Cửu Ca sẽ không để ý tới giọng nói phẫn nộ của Medusa. Dù hắn tiếp xúc với nhiều nữ tử tuyệt sắc như vậy, nhưng muốn nói ai sờ lên sướng nhất, chính là Medusa. Vòng eo Viêm Linh Cơ yếu hơn Medusa một chút. Cảm giác ôm Viêm Linh Cơ là cái cảm giác dịu dàng như mỹ ngọc, mà Medusa lại là đầy đặn mượt mà, rất tuyệt vời. So sánh mà nói, Tần Cửu Ca thích eo Medusa.

Cảm nhận Tần Cửu Ca vòng quanh vòng eo của nàng, phản ứng đầu tiên của Medusa là bộc phát thần lực liều mạng với Tần Cửu Ca. Khi nào nàng phải chịu sự sỉ nhục như vậy? Ở bên ngoài, thiên kiêu yêu nghiệt nào không cung kính với nàng, cho dù trong lòng có một loại ý niệm tà ác nào đó cũng chắc chắn không dám biểu hiện ra ngoài. Nhưng Tần Cửu Ca không chỉ biểu hiện ra, còn làm ra. Nàng muốn thoát ra, nhưng không có chút tác dụng nào.

Cảm giác tê dại trong nháy mắt bao trùm toàn thân. Tần Cửu Ca nhìn

thân hình vặn vẹo, có vẻ cực kỳ không hợp tác của Medusa, ung dung nói: “Ngươi không phải muốn cứu muội muội ngươi sao? Còn không mau đưa ta đi?”

Vừa dứt lời, thân thể Medusa nhất thời bất động, tùy ý Tần Cửu Ca mò mẫm bên hông.

”Ngươi không buông ta ra, sao ta có thể dẫn ngươi đến chỗ muội muội ta?” Medusa lạnh lùng nói. Bây giờ nàng ở trong tay Tần Cửu Ca giãy thoát cũng không thoát ra được, làm thế nào để đưa hắn đến đó? Thật vô sỉ. Làm người sao có thể vô sỉ đến mức này?

“Xin lỗi, ta tưởng rằng ngươi thích như vậy.”

Tần Cửu Ca không hề áy náy lên tiếng. Thu chút ích lợi trước thời hạn thì đã làm sao nào?

“Ngươi!”

Medusa lúc này tức muốn nổ phổi Thật sự chưa từng thấy kẻ nào hèn hạ như vậy. Kẻ ti tiện như vậy mà thực lực bối cảnh lại lớn như vậy. Trong nháy mắt, nàng cảm thấy tương lai của mình thật là tăm tối. Mà Viêm Linh Cơ che miệng cười trộm, Medusa bé nhỏ làm sao tránh được lòng bàn tay của công tử, người nắm Bất Hủ đạo thống trong tay? Còn nữ vương thiên phú mạnh mẽ nhất lịch sử Vạn Xà Thánh Tông trước mặt công tử cũng chỉ có thể ngoan ngoãn nằm sấp làm một chú mèo con!

Sau đó, Medusa cảm thấy rằng nàng đã nhìn thấy một cảnh tượng mà nàng sẽ không bao giờ quên trong đời. Hình ảnh xấu hổ quá. Làm cho não nàng choáng váng.

”A, sao ngươi có thể như vậy?”

“Tay ngươi đang làm gì?”

“Ngươi dùng miệng… muốn làm gì?”

“Bổn vương muốn đi ra ngoài, muốn đi ra ngoài. . .”

Từng âm thanh khiếp sợ bi phẫn vang vọng trong đại điện. Tuy rằng Tần Cửu Ca không làm những chuyện đó với nàng nhưng nàng quan sát tại hiện trường. Cảm giác này quá kích thích. Nữ tử không biết xấu hổ tên Viêm Linh Cơ kia, còn ấp úng nói với nàng là để cho nàng sớm quen thuộc với nghiệp vụ.

“Bổn vương thề, về sau ngươi đừng bao giờ rơi vào tay bổn vương, bằng không, bổn vương nhất định. . .”

Medusa giận dữ nhìn Viêm Linh Cơ, thế gian sao lại có nữ nhân đỉnh cấp chí tôn yêu nghiệt không biết xấu hổ như vậy?

Có quỷ mới biết Medusa đã trải qua những gì tối nay. Dù sao đệ tử trưởng lão Vạn Xà Thánh Tông ngày hôm sau nhìn thấy nữ vương Medusa của các nàng lộ vẻ xấu hổ, giống như là chịu sỉ nhục thật lớn vậy.

Ngày hôm sau, sáng sớm Medusa đã đến đại điện của Tần Cửu Ca, sắc mặt lạnh lùng nhưng mắt lại sáng ngời. Dù sao đi nữa, muội muội mình có thể sắp được cứu.

”Đi thôi.”

Bỗng nhiên một âm thanh lạnh lùng truyền vào tai Medusa. Nghe được giọng nói này, trên mặt Medusa hiện ra vệt ửng đỏ không bình thường. Hiển nhiên chuyện ngày hôm qua còn trong mắt nàng rõ ràng. Nhưng vẫn đối mặt lạnh lùng với Tần Cửu như cũ. Tần Cửu Ca cũng không để đến sự kiêu ngạo của Medusa. Thật ra Tần Cửu Ca còn rất thích tính kiêu ngạo này của Medusa. Sẽ vui hơn khi chơi như thế này.

Chương 1013: Đánh thuốc mê ta rồi dẫn hàn khí vào cơ thể nàng

Sau đó, Medusa lập tức đưa Tần Cửu Ca tới một chỗ cổ động tràn ngập khí tức lạnh như băng của Vạn Xà Thánh Tông. Xung quanh tràn ngập hàn đạo pháp tắc đủ để đông lạnh gây nội thương cho thiên tôn bình thường. Bên trong lơ lửng một chiếc quan tài cổ, pháp tắc chi lực trong động hiện ra từ quan tài này. Hiển nhiên đây là một món chí bảo hệ băng. Trong quan tài cổ có một nữ tử lẳng lặng nằm như băng như ngọc, dáng vẻ giống hệt Medusa, chỉ có chênh lệch rất nhỏ. Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng trẻo, khí chất khác với Medusa. Medusa lạnh lùng mang theo quyến rũ, mà nữ tử này là lạnh lùng mang theo sự thanh khiết đơn thuần. Một đôi mắt đẹp trong suốt như nước, phảng phất như là một tiên nhân bất nhiễm khói lửa nhân gian.

”Còn rất xinh đẹp nha.”

Tần Cửu Ca nhìn thấy nữ tử trong quan tài cổ thì không khỏi khen ngợi. Tuy rằng dáng vẻ giống Medusa nhưng mang đến cho người khác cảm giác đây là hai người.

Nghe Tần Cửu Ca nói những lời này, trong nháy mắt Medusa xù lông lên, mắt cảnh giác nhìn Tần Cửu Ca. Ánh mắt cực kỳ lạnh. Trong lòng bỗng nhiên có chút hối hận. Nếu Tần Cửu Ca cũng sinh ra tâm tư không tốt với muội muội của mình thì mình nên làm gì bây giờ?

Dường như là nhìn ra suy nghĩ trong lòng Medusa, Tần Cửu Ca lạnh nhạt nói:

“Yên tâm, chủ nhân của ngươi vẫn có phẩm đức, sẽ không ra tay với muội muội ngươi.”

Buồn cười, Tần mỗ hắn là loại người tham niệm sắc đẹp? Lại nghĩ chủ nhân của nàng như vậy, xem ra mình đã làm không đúng chỗ.

”Hừ, vậy thì tốt, bằng không bổn vương sẽ liều chết để ngăn cản ngươi.”

Medusa hừ lạnh một tiếng, tuy rằng Tần Cửu Ca nói như vậy, nhưng mắt của nàng vẫn tràn ngập hoài nghi. Lời nam nhân nói có thể được tin tưởng được sao? Đặc biệt là loại nam nhân như Tần Cửu Ca? Nàng quyết định chờ muội muội của mình khỏe lại, lập tức đem giấu nàng đi. Chờ Tần Cửu Ca đi rồi sẽ để cho nàng ra ngoài.

Sau đó, Medusa nhắm mắt lại, nhưng nhanh chóng mở mắt ra, tự mình nói: “Muội muội ta tên là Thải Nhi, chúng ta là một cặp song sinh, trước khi chúng ta được sinh ra, mẫu thân của chúng ta đã bị thương cực kỳ khủng khiếp, dẫn đến tổn thương thai nhi.”

Nói xong, người chưa bao giờ rơi nước mắt như Medusa đã rơi vài giọt nước mắt. Lau lau nước mắt, nàng tiếp tục nói:

”Lúc đó lão tổ tông nói ta và muội muội chỉ có thể giữ lại một người, nhưng mẫu thân ta không muốn, nói thà chết cũng phải giữ lại chúng ta.”

“Sau đó kết quả là, ta và muội muội quả thật được giữ lại, bởi vậy mà mẫu thân của chúng ta đã qua đời.”

“Nhưng bởi vì ảnh hưởng vết thương của mẫu thân, muội muội và ta lúc ở giai đoạn thai nhi, mỗi người bị rất nhiều thương tổn, trong cơ thể có hàn khí kỳ lạ, tương lai rất có khả năng không cơ hội mang thiên mệnh bước vào đế đạo, ừm, có khi là Thần Linh cũng khó

thành.”

Lúc Medusa nói, mắt nhìn thoáng qua Tần Cửu Ca. Tần Cửu Ca nhìn nàng, không lâu sau lập tức nói ra một trong những bí mật lớn nhất trong lòng mình, quả thực làm cho nàng lúc đáo cảm thấy khiếp sợ. Phải biết rằng Thánh Tông cũng không mấy người biết, mà Tần Cửu Ca vừa gặp mặt lập tức biết, năng lực như vậy quá đáng sợ.

Tần Cửu Ca cười cười, hắn cũng thông qua hệ thống của mình mới biết được. Nhưng hắn cũng lười giải thích, cứ để cho mình duy trì sự thần bí này ở trước mặt Medusa cũng rất tốt.

”Mà bỗng nhiên một ngày nào đó, muội muội đột nhiên đánh thuốc mê ta, sau đó dẫn hàn khí trên người ta vào trong cơ thể nàng.”

Ở bên ngoài Medusa luôn luôn cao ngạo vô cùng, lúc này khi nói xong câu đó, nước mắt không ngừng chảy xuống. Muội muội của nàng thật ngốc, vì tiền đồ tương lai của tỷ tỷ mà lại hủy bản thân mình. Bởi vì nàng và muội muội có cùng căn nguyên, chỉ có người cùng căn nguyên mới có thể dẫn hàn khí chuyển vào trong cơ thể mình. Sau đó, nàng cũng thử dẫn hàn khí trong cơ thể muội muội đưa vào trong cơ thể mình, nhưng muội muội đã phong ấn hàn khí đó rồi, nàng không dẫn ra được.

Đang lúc Medusa lại rơi nước mắt, đôi mắt đỏ bừng. Trước mặt nàng có một thân thể cao lớn, nhẹ nhàng ôm vào ngực. Một tay vòng qua eo, một tay nhẹ nhàng vuốt ve tóc nàng.

”Không sao cả, bây giờ không phải đã qua rồi sao?”

Tần Cửu Ca nói. Khí tức miệng hắn phả ra rơi vào vành tai trong suốt của nữ vương Medusa, trong nháy mắt làm cho lỗ tai nàng đỏ bừng. Nữ vương Medusa lúc này hơi chút khác thường, cũng không phản kháng. Nàng cảm giác Tần Cửu Ca lúc này không giống Tần Cửu Ca trước kia nàng quen biết. Nhưng trên mặt vẫn hiện ra vẻ tức giận, chẳng qua không phản kháng mà thôi. Nếu Tần Cửu Ca không xấu như vậy, thuận theo mình một chút, nghe lời mình thì có một số việc cũng không phải là không thể. Dù sao Vạn Xà Thánh Tông có tạo hóa thật lớn, một người độc hưởng tuy rằng cũng có chỗ tốt rất lớn nhưng rất là lãng phí. Nếu như là hai người, một nam một nữ cùng nhau hưởng thụ tạo hóa mà nói sẽ không lãng phí.

”Sao ngươi có thể dễ dàng gục ngã như vậy? Tỉnh lại đi Medusa, ngươi là nữ vương, nam nhân nào có thể khiến ngươi cúi đầu?”

Chương 1014: Cực Đạo Thần Hoa

Trong lòng Medusa tức giận mắng mình một tiếng. Sao lại không có tiền đồ như vậy? Làm sao có thể cảm thấy Tần Cửu Ca là người tốt? Còn muốn cùng hắn hưởng thụ tạo hóa kia? Có đê tiện không chứ?

Trong lòng thở ra một hơi, Medusa nói tiếp, những chuyện này đè nặng trong lòng nàng quá lâu rồi. Bây giờ bỗng nhiên có đối tượng đặc biệt để tâm sự, vô tình lời nói cũng nhiều lên.

Một lát sau, ánh mắt Medusa rất thấp thỏm nhìn Tần Cửu Ca. Nếu Tần Cửu Ca nói không có cách nào thì nội tâm nàng nhất định sẽ sụp đổ.

Tần Cửu Ca cười cười, ôm lấy thân thể mềm mại đầy đặn mượt mà của Medusa lần nữa, nói:

“Biện pháp chắc chắn có, nhưng rất phiền phức đấy.”

Medusa nghe thấy thế, trong lòng nhất thời hưng phấn, ngay cả Tần Cửu Ca làm động tác nhỏ trên người nàng cũng bị nàng xem nhẹ.

”Gì. . . Cách gì?”

Medusa hít sâu nhìn nam tử trước mặt. Nếu thật sự có thể cứu muội muội của nàng, nàng quyết định hưởng thụ đạo tạo hóa kia với hắn.

”Ngươi hẳn là biết, muốn cứu muội muội của mình, cần có Cực Đạo Thần Hoa, nhưng hiếm có khó tìm như vậy, tìm khắp tiên vực cũng khó tìm được?”

Tần Cửu Ca bỗng nhiên cắn cắn vành tai Medusa, hơi khí tức ra.

Sắc mặt Medusa nhất thời tái nhợt, nàng đương nhiên biết chuyện này. Nàng cầu cứu Tần Cửu Ca chính muốn xem có biện pháp nào khác cứu muội muội nàng hay không.

”Có điều, chỗ bản Đạo Tử lại vừa vặn có, nhưng giá trị của ngươi bây giờ không đáng giá một đóa Cực Đạo Thần Hoa nha.”

Lời của Tần Cửu Ca như một chiếc búa nặng nề giáng vào trái tim Medusa. Lúc lên lúc xuống, Medusa cảm giác như mình một khắc trước ở thiên đường, sau đó là địa ngục, sau đó lại ở thiên đường.

”Ngươi. . . Thật sự có Cực Đạo Thần Hoa sao?”

Medusa khẽ cắn đôi môi đỏ mọng, ánh mắt biến đổi nhìn nam tử tuấn mỹ trước mặt. Ngay sau đó, dường như cảm thấy lời nói của mình không đúng, lập tức đổi giọng.

”Công…tử.”

Trong giọng nói mang theo ý làm nũng cực kỳ khó có được. Nếu là nam tử bên ngoài nhìn thấy dáng vẻ này của nữ vương Medusa danh chấn Đạo Thiên Tiên Vực, chỉ sợ sẽ trợn mắt há hốc mồm, run đến nói không nên lời. Nhưng những điều như vậy là có thật. Sau khi nữ vương Medusa nói xong hai chữ công tử, cả khuôn mặt đỏ bừng, cực kỳ mê người, lại phối hợp với thân thể mềm mại của bản thân giống như quả đào mật chín mọng nước có vẻ càng thêm dụ dỗ người khác. Tuy rằng Tần Cửu Ca là một chính nhân quân tử, nhưng vẫn không nhịn hôn Medusa một miếng.

Cảm thấy trên mặt nóng rực, thân thể mềm mại của nữ vương Medusa nhất thời cứng đờ. Trong đầu có tiếng gầm lớn. Nàng bị hôn à?

Nếu là trước kia, cho dù đối diện là Đạo Tử Tiên Cổ Tần tộc, nàng vẫn dám xuất ra đại sát khí mà liều mạng với hắn. Nhưng bây giờ, không biết là nguyên nhân bởi vì muội muội, hay là bởi vì mình đã thần phục Tần Cửu Ca, hoặc là bởi vì chênh lệch về mặt thực lực thế lực, nữ vương Medusa cũng không bạo khởi, chỉ là muốn giãy ra khỏi cánh tay Tần Cửu Ca, nhưng vẫn không có tác dụng gì. Lúc này Medusa phức tạp nhìn nam tử tuấn mỹ trước mặt. Có bối cảnh đỉnh cấp danh chấn tiên vực, thiên phú lại khủng bố mạnh mẽ như vậy, là nhân vật chí tôn tương lai nhất định có thể lưu danh trong cổ sử. Tướng mạo không cần nhiều lời, đến bây giờ, nhiều thời đại như vậy, nàng cũng không tìm được nam tử có tướng mạo có thể sánh vai với Tần Cửu Ca. Nàng tin rằng Đạo Tử Tiên Cổ Tần tộc Tần Cửu Ca cho dù là ở tiên vực nào cũng sẽ là nhân vật chí tôn đỉnh cấp nhất. Nhân vật như vậy là đối tượng mà vô thiên tiên số tuyệt sắc tranh đoạt.

”Nếu. . . hắn có thể cứu muội muội ta, bổn vương. . . sẽ cho hắn cơ hội một lần.”

Trong lòng Medusa hừ lạnh nói.

”Được rồi, sau này phải hầu hạ công tử thật tốt biết chưa?”

Tần Cửu Ca búng trán trắng nõn của nữ vương Medusa. Mẹ nó, thật

là hao điểm số mệnh. May mắn bây giờ điểm số mệnh của hắn có rất nhiều, xuất ra một phần mua Cực Đạo Thần Hoa cũng không có bao nhiêu khó khăn. Medusa không để ý động tác của Tần Cửu Ca, bây giờ trong đầu nàng chỉ có chuyện Tần Cửu Ca có Cực Đạo Thần Hoa. Trên người Tần Cửu Ca thật sự có Cực Đạo Thần Hoa, thương thế trên người muội muội đã được cứu.

Medusa cực kỳ hưng phấn, không bận tâm mình lúc này đang ở trong ngực Tần Cửu Ca. Kích động nhảy nhót lung tung, ma sát lung tung, làm cho thân thể Tần Cửu Ca khó chịu như đang bốc cháy.

Bỗng nhiên, Medusa hoảng sợ hét lên một tiếng, khuôn mặt xinh đẹp biến đổi mãnh liệt, nàng cảm nhận được dị động phía dưới Tần Cửu Ca, thân thể nhất thời không biết làm sao, khiến cho nàng cũng rất khó chịu. Nếu như trước kia gặp phải tình huống này, nàng trực tiếp thiến hắn, nhưng bây giờ thân thể nữ vương Medusa cũng không giãy dụa. Hai mắt hẹp dài dần dần nổi đỏ bừng. Trẻ tuổi giàu có, khí chất phi phàm, gia thế hùng hậu. Bây giờ có thể dễ dàng cứu muội muội mình. Điều quan trọng là mình phản kháng cũng không phản kháng được. Đủ loại hoàn cảnh cộng lại với nhau, làm cho Medusa lúc này cũng không làm ra hành vi không lý trí.

Tần Cửu Ca nhìn thấy cảnh này của nữ vương Medusa, trong lòng hiểu rõ, hết thảy nằm trong tay hắn.

”Còn muốn cứu muội muội của ngươi hay không?”

Tần Cửu Ca lạnh lùng nói. Bây giờ hắn vẫn là boy lạnh lùng. Nữ vương Medusa là gì? Có thể trêu ghẹo trái tim hắn không?

“À, được. . . Công…tử.”

Medusa lộ vẻ xấu hổ, mình vậy mà động tình trước mặt nam tử mình oán hận. Medusa, ngươi không được tiếp tục như vậy nữa!

Hết thảy trước mắt chỉ là bề ngoài của Tần ác ma, hắn muốn bày ra cho ngươi xem. Ngươi phải tiếp tục mạnh mẽ, cố lên, Medusa! Đừng bao giờ tin vào vẻ bề ngoài của Tần ác ma.

Sau đó, Tần Cửu Ca lập tức lấy Cực Đạo Thần Hoa từ trữ vật giới ra, thật ra chuẩn xác mà nói là từ hệ thống mới vừa mua xong, đặt trong trữ vật giới, lại lấy ra.

”Cực Đạo… Thần Hoa.”

Thân thể nữ vương Medusa run rẩy nhìn Tần Cửu Ca lưu chuyển ra

đạo vận ngập trời, hiện ra bảy màu sắc, mỗi một cánh hoa giống như kiệt tác trên trời.

Nhìn thấy cảnh này, Medusa không thể ngừng kích động. Đây là thứ nàng mong mỏi bao nhiêu năm, sớm chiều suy nghĩ. Hôm nay, lúc này, lại xuất hiện trước mặt nàng.

"Công…tử."

Chương 1015: Để ngươi chịu khổ nhiều năm như thế

Medusa cả người hưng phấn dán lên thân thể Tần Cửu Ca. Nếu không phải Tần Cửu Ca ho khan vài tiếng, nói không chừng muốn ngã vào trong ngực hắn. Medusa nhất thời cũng ý thức được sự thất thố của mình, sắc mặt điều chỉnh lại, lần nữa khôi phục thành dáng vè nữ vương Medusa nên có.

Tần Cửu Ca hơi ghét bỏ rời xa Medusa, quay đầu nhìn về phía muội muội Medusa trong quan tài cổ. Từ khí chất có thể thấy rõ ràng, muội muội của nữ vương Medusa tính cách hoàn toàn khác với nữ vương Medusa.

Mắt Tần Cửu Ca hơi nheo lại, bàn tay khẽ chạm vào khuôn mặt muội muội Medusa. Trong nháy mắt chạm vào, đã có vô số hàn độc giống như đến từ hoàng tuyền tràn vào trong cơ thể hắn.

"Thật bá đạo."

Ngay cả Tần Cửu Ca cảm nhận được hàn độc này cũng không khỏi phát ra tiếng. Có thể tưởng tượng được khí tức hàn độc này mạnh mẽ đáng sợ cỡ nào. Tần Cửu Ca không chạm vào muội muội Medusa, hắn chỉ là muốn cảm thụ một chút nói hàn độc Medusa nói đáng sợ đến mức nào. Bây giờ cảm nhận được một chút, quả thật rất khủng bố.

Tần Cửu Ca không do dự, trực tiếp đưa Cực Đạo Thần Hoa vào trong miệng muội muội Medusa.

Chỉ một thoáng, cổ động hàn đạo pháp tắc mãnh liệt dâng lên. Trên thân thể mềm mại của muội muội Medusa có thần mang vô tận tản ra. Từng luồng khí tức âm hàn trên người hắn lặng lẽ tiêu tán.

”Loại hàn độc này nếu thu thập cũng là thứ tốt.”

Trong lòng Tần Cửu Ca lẩm bẩm một câu, dựa vào ý nghĩ tận dụng phế vật. Tần Cửu Ca lập tức nắm tay muội muội Medusa, hít hết hàn độc phát ra từ cơ thể nàng vào trong cơ thể mình.

”Thật mềm mại.”

Tần Cửu Ca tán thưởng một tiếng, sau đó chuyên tâm hít hàn độc thải ra vào người.

”Cảnh giới Thần Linh lại có thể hấp thu loại hàn độc này sao?”

Nữ vương Medusa lại bị Tần Cửu Ca làm cho khiếp sợ lần nữa. Vô số năm qua, hàn độc trong cơ thể muội muội đã tích lũy đến mức kinh khủng. Đến bây giờ, cho dù là Thần Vương nếu không cẩn thận cũng sẽ bị hàn độc này đông lạnh gây thương tích. Bản thân muội muội cũng bởi vì có Thánh Tông Ngụy Đế ra tay mới miễn cưỡng chống đỡ được. Nhưng bây giờ, Tần Cửu Ca lại trực tiếp hấp thu những hàn độc này. Thật kinh khủng.

Thời gian trôi qua từng chút từng chút, khí tức hàn độc trong cổ động càng ngày càng mỏng manh. Sắc mặt Tần Cửu Ca cũng hơi biến hóa, loại hàn độc này rất mạnh, trước kia tập kích mẫu thân Medusa ít nhất là một Ngụy Đế.

Đột nhiên, một tiếng rắc vang lên.

“Ưm.”

Muội muội Medusa chậm rãi mở mắt ra, cùng Tần Cửu Ca bốn mắt nhìn nhau.

“Xin … xin hỏi … công tử là … ?”

Nằm trong cỗ quan tài cổ lạnh lẽo, mỹ nữ từ từ hé mở đôi mắt. Trong mắt nàng có sương mù, khi nhìn thấy Tần Cửu Ca, khuôn mặt tái nhợt và dịu dàng của nàng trở nên hồng hào, cực kỳ say lòng người.

”Người cứu ngươi.”

Tần Cửu Ca không chút do dự nói. Hắn chưa bao giờ có thói quen không để lại tên khi làm việc thiện. Người ta nói rằng những người đã ngủ trong nhiều năm khi thức dậy sẽ sinh ra cảm giác đặc biệt với người nhìn thấy đầu tiên. Cũng không biết có đúng hay không.

”A, Thải Nhi, ở đây, ở đây… Đa tạ công tử.”

Mỹ nhân tên Thải Nhi nhất thời không biết nên nói gì. Trong đầu nàng có rất nhiều nghi vấn cần được giải đáp. Sau khi nhìn thấy muội muội tỉnh dậy, nữ vương Medusa tỏ ra phấn khích vội vã chạy đến. Lúc này ở đây không có nữ vương Medusa, chỉ có một tỷ tỷ mà thôi.

Tần Cửu Ca đứng bên cạnh nàng cũng không để ý.

”Thải Nhi, tỷ tỷ thật xin lỗi, để ngươi chịu khổ nhiều năm như vậy.”

Nữ vương Medusa nước mắt lưng tròng sờ lên bàn tay gầy yếu không xương của Thải Nhi. Không còn sự lạnh lùng lãnh diễm bên ngoài như trước, chỉ có tình thương yêu của tỷ tỷ dành cho muội muội. Bao nhiêu năm qua, nàng đã trải qua nỗi đau vô số đêm tự trách mình.

”Tỷ tỷ, nhờ có vị công tử này Thải Nhi không sao.”

Thải Nhi đỏ mặt liếc nhìn Tần Cửu Ca bên cạnh. Sau khi tỉnh dậy, nàng có ký ức vị công tử nắm lấy bàn tay nàng. Thật kỳ lạ, khi nàng nghĩ đến cảnh tượng vừa rồi, trái tim nàng nhảy lên dữ dội. Đến tận bây giờ, lòng bàn tay đó vẫn còn khẽ run, cảm giác như bị điện giật. Nghe vậy, nữ vương Medusa liếc nhìn Tần Cửu Ca bên cạnh, ánh mắt dịu đi rất nhiều. Mặc dù hắn rất xấu xa, còn rất háo sắc, nhưng vẫn giữ lời.

”Cảm ơn ngươi. Công… công tử.”

Nữ vương Medusa khẽ cắn đôi môi đỏ mọng, ánh mắt phức tạp nhìn Tần Cửu Ca. Giá như hắn đừng đáng ghét như vậy, giá như hắn có thể đối xử tốt hơn với nàng, giá như hắn đừng mạnh mẽ như vậy. Có lẽ…

“Đừng nhìn, nhìn sẽ chảy nước miếng, nhớ kỹ bản Đạo Tử đang giúp người của mình, ngươi nên hiểu rõ, sau này nếu không nghe lời… Ngươi sẽ tự gánh hậu quả.”

Tần Cửu Ca lạnh lùng truyền âm, phá vỡ tư tưởng trong đầu Medusa. Nữ tử đã thích hắn nhiều hơn, ánh mắt này hắn quá quen thuộc. Hắn chỉ cảm thấy tiềm lực của Medusa rất khá, thuận tiện thu phục một chút.

Medusa lập tức căm hận liếc nhìn Tần Cửu Ca, không có chút hứng thú nào.

Thải Nhi mắt lóe lên, nàng cảm thấy tỷ tỷ của mình có chút quan hệ bất chính với nam tử đẹp trai không lối thoát này. Nàng biết rất rõ tính cách của tỷ tỷ mình. Đừng nói là biểu cảm lộ ra phức tạp như vậy, dù là nói thêm vài câu với người ngoài cũng không thể. Đặc biệt là nam nhân, nàng đã từng chắc chắn rằng tỷ tỷ mình sẽ không gần gũi với bất kỳ nam nhân nào. Nhưng bây giờ… Chẳng lẽ nam tử tuấn mỹ này là tỷ phu của nàng sao? Trực giác của nàng luôn đúng.

”Ngươi đang suy nghĩ gì vậy? Bản vương không có quan hệ gì với hắn!”

Medusa hừ lạnh một tiếng, nhìn xem muội muội của mình. Cùng một bào thai, nàng có thể đoán được muội muội mình đang nghĩ gì. Thải Nhi không nói chuyện, trong mắt xuất hiện một chút ý cười cổ quái. Nàng quá hiểu tính cách của tỷ tỷ mình, nếu thật sự không có quan hệ gì, tỷ tỷ một câu cũng không thèm nói, huống chi là giải thích với nàng? Tỷ tỷ vừa nói, nàng càng tin vào suy đoán của mình.

Chương 1016: Còn nói nữa đánh ngươi bây giờ

Thải Nhi lặng lẽ liếc nhìn nam nhân đẹp trai đó. Cảnh vừa rồi đối với nàng rất đẹp. Trong quá khứ, nàng cũng như tỷ tỷ, là một nữ nhân chưa nói vài câu với nam nhân, tỷ tỷ của nàng thậm chí còn nói chuyện với nam nhân thường xuyên hơn nàng. Càng không cần phải nói về tiếp xúc vật lý.

Nghĩ đến đây, Thải Nhi lén lút lè lưỡi, thầm mắng mình, đây là tỷ phu tương lai của mình! Ngươi đang nghĩ gì vậy?

Medusa và muội muội của nàng đã lâu không nói chuyện. Bây giờ Thải Nhi tỉnh dậy, Medusa không còn giống như một nữ vương lãnh diễm như trước, nàng đang xua lạnh sưởi ấm Thải Nhi bên cạnh, khuôn mặt đầy thương tiếc.

Tần Cửu Ca không thèm quan tâm đến trạng thái của Medusa. Dù sao, chỉ cần nghe lời mình là được.

Sau khi Tần Cửu Ca bỏ đi, Thải Nhi nhìn xung quanh, như thể xác định xem Tần Cửu Ca có thực sự bỏ đi hay không. Rồi lặng lẽ, nàng ghé sát vào vành tai trong suốt như pha lê của Medusa. Trông rất ấm áp, nàng thì thầm:

“Tỷ tỷ, tỷ tỷ có thể nói cho ta biết tỷ phu tên gì không?”

Trên gương mặt tái nhợt xuất hiện một chút ý “ta hiểu”.

Nghe vậy, khoảnh khắc tiếp theo, Medusa gõ nhẹ lên chiếc trán trắng nõn của muội muội mình. Nàng rất tức giận. Tỷ tỷ của nàng gần như đã bị người khác coi như tọa kỵ, ngươi còn ở đây cười nhạo tỷ tỷ của mình à.

”Ta không có quan hệ gì với hắn.”

Medusa im lặng một lát, nghiến răng nghiến lợi, biểu cảm ngươi còn nói nữa, ta lập tức đánh ngươi.

”Thật sao?”

Trên mặt Thải Nhi lộ ra vẻ không tin. Nàng không thể tin rằng nam nhân tuấn mỹ vừa rồi không liên quan gì đến tỷ tỷ nàng. Trong cuộc trò chuyện với tỷ tỷ vừa rồi, nàng biết mình đúng là nam tử kia cứu được. Bảo vật bình thường của trời đất làm sao có thể cứu được hàn độc của nàng? Nếu không có quan hệ gì, tại sao nam nhân đó lại cứu nàng? Ăn no rửng mỡ hay sao? Vì vậy tỷ tỷ càng phủ nhận, nàng càng chắc chắn!

”Còn nói nữa đánh ngươi bây giờ.”

Medusa hừ lạnh một tiếng, giơ bàn tay ngọc lên ra vẻ như muốn đánh. Tuy nhiên, Thải Nhi đưa mặt nhỏ của nàng lại gần hơn và cười nói:

“Cho tỷ tỷ đánh, tỷ tỷ cũng không nỡ đánh.”

Thải Nhi lè lưỡi hồng hồng, tỷ tỷ không muốn nói, sau này nàng cũng sẽ biết.

Đôi mắt nhỏ khẽ đảo quanh, nở một nụ cười.

”Nếu vị công tử đó thực sự không liên quan gì đến tỷ tỷ, muội muội sẽ xuống tay nha.“

“Vừa mới tỉnh lại là chọc giận tỷ tỷ ngươi có phải không? Muốn bị đánh lắm sao?”

Tuy là giọng la mắng nhưng có vẻ khá vui vẻ. Ở phía bên kia, Tần Cửu Ca đang ở trong một mật thất.

”Sắp đột phá rồi.”

Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn nữ nhân cách mình không xa. Đương nhiên, không phải hắn sắp đột phá, mà là Viêm Linh Cơ sắp đột phá. Viêm Linh Cơ sắp trở thành thần rồi. Lúc này, khí tức trên người Viêm Linh Cơ càng lúc càng trở nên đáng sợ. Cuối cùng, tới một giao điểm.

Ầm!

Trong mật thất, trong hư không vang lên tiếng sấm nổ. Ùy lực dồi dào, hùng vĩ bao trùm bốn phương. Gần Vạn Xà Thánh Tông thậm chí còn có một chấn động. Các vệ binh phụ trách canh giữ Vạn Xà Thánh Tông lộ vẻ kinh hãi. Một vài trưởng lão của Vạn Xà Thánh Tông bay lên không trung. Hắn liếc về phía một cung điện nào đó, mắt chăm chú.

”Khí tức, có người đã trở thành thần.”

”Ai đã thành thần? Có cảnh giới Thần Linh chi kiếp khủng bố như vậy? Cảm giác giống như lôi kiếp lúc Nữ vương Medusa thành thần.”

Vẻ mặt của bọn hắn rất khẩn trương nghi hoặc. Khi nào thì một chí tôn yêu nghiệt như nữ vương Medusa xuất hiện trong Vạn Xà Thánh Tông của bọn hắn ? Một trưởng lão tóc hoa râm của Vạn Xà Thánh Tông tự hỏi:

“Bây giờ ai đang sống trong cung điện đó ?”

Chẳng lẽ Vạn Xà Thánh Tông lại được thêm một chí tôn nữa sao?

”Hồi bẩm trưởng lão, là thị nữ bên cạnh Tần Đạo Tử.”

Giọng nói vừa dứt, xung quanh vang lên tiếng hít thở, ánh mắt đầy kinh hoàng. Vậy tiềm lực của thị nữ bên người Tần Đạo Tử khủng bố như vậy sao? Cảm giác có thể so sánh với Nữ vương Medusa?

“Con mẹ nó thật là quá đáng.”

Rất nhiều người của Vạn Xà Thánh Tông thất thanh, ngây dại. Đã bao nhiêu năm kể từ khi Vạn Xà Thánh Tông của bọn hắn mới xuất hiện nữ vương Medusa? Phải biết rằng nữ vương Medusa chắc chắn là chí tôn yêu nghiệt đứng đầu cho dù ở thời đại nào. Với tư cách là một làm Bất Hủ Đạo Thống, nội tình Vạn Xà Thánh Tông thâm hậu đến mức nào? Nhưng cứ như vậy, Medusa đã có thể xếp top ba thiên phú hàng đầu trong lịch sử các nàng, thậm chí là người hạng nhất. Có thể tưởng tượng thiên phú của nữ vương Medusa rất đáng sợ. Nhưng không ngờ, đây chỉ là đến cấp bậc trình độ của thị nữ Tần

Đạo Tử mà thôi! Điều này làm cho khuôn mặt của các nàng cực kỳ phấn khích. Không thể nói thiên phú của nữ vương Medusa không tốt, chỉ có thể nói nữ nhân bên cạnh Tần Đạo Tử quá đáng sợ.

Ầm ầm!

Trên bầu trời, sấm sét gầm thét, hỗn độn màu hư không lôi quang hội tụ lại một chỗ, hóa thành sấm sét càng đáng sợ lao xuống.

"Đây là... Hỗn Độn Thành Thần kiếp!"

Tu sĩ có Vạn Xà Thánh Tông mở to mắt. Mỗi sinh linh có nội tình cùng trình độ lĩnh ngộ đại đạo pháp tắc không giống nhau nên kh độ thiên kiếp, tai họa gặp phải cũng không giống nhau. Thần Linh kiếp mà chúng sinh bình thường độ là thần kiếp bảy màu và dưới bảy màu, còn thần kiếp tám màu dành cho những người có thiên phú đáng sợ. Thiên phú càng kinh khủng hơn có thể độ Thần Linh kiếp chín màu sắc. Kinh khủng hơn nữa, chí tôn yêu nghiệt đứng trên cao tiên vực, thần lôi kiếp có thể độ, giống như Hỗn Độn Thành Thần kiếp. Khi nữ vương Medusa của bọn hắn độ Thần Linh kiếp, kiếp nạn cùng đẳng cấp với Hỗn Độn Thành Thần kiếp.

Chương 1017: Ngay cả tỷ tỷ cũng dám giễu cợt

Thật không ngờ một thị nữ làm ấm giường nho nhỏ bên cạnh Tần Đạo Tử lại có thiên phú sánh ngang với nữ vương Medusa.

Điều này khiến một số trưởng lão của Vạn Xà Thánh Tông cười bất lực. Thiên phú của Viêm Linh Cơ đã rất đáng sợ, hơn nữa Tần Cửu Ca còn dùng sinh mệnh tinh hoa và các bảo vật khác nuôi dưỡng, vì vậy thiên phú của nàng bây giờ của nàng càng thêm mạnh hơn. Hỗn Độn Thành Thần kiếp khủng bố hình thành trên bầu trời Vạn Xà Thánh Tông. Đột nhiên, một nữ nhân xinh đẹp tuyệt trần trong chiếc váy dài màu xanh nhạt nhìn bầu trời đầy sấm sét với ánh mắt thờ ơ, không một chút sợ hãi. Nếu như những sinh linh khác độ hỗn độn thành thần kiếp cảnh giới bán bộ Thần Linh, mắt của bọn hắn cũng sẽ khiếp sợ.

Tuy nhiên, Viêm Linh Cơ thì không. Bởi vì nàng là người của công tử.

"Nữ nhân có thể sống sót qua Lôi Kiếp Nạn đáng sợ như vậy sao?"

Một trưởng lão của Vạn Xà Thánh Tông bình tĩnh nói. Nếu như Tần Đạo Tử còn sống sót qua loại lôi kiếp này, bọn hắn nhất định sẽ không hoài nghi, Tần Đạo Tử chắc chắn nhất định sẽ thông qua. Nhưng bây giờ người độ kiếp là một thị nữ nha. Một thị nữ có thể dẫn ra thành thần kiếp như vậy đã là cực kỳ khủng bố. Muốn vượt qua được rất là khó. Nếu ngươi không cẩn thận, ngươi sẽ rơi vào tình trạng thân tử đạo tiêu.

Ầm! Làn sóng hỗn loạn dâng trào về phía Viêm Linh Cơ. Đối mặt với những lôi kiếp này, Viêm Linh Cơ cười khẩy, giơ tay lên đánh ra thần pháp ngập trời. Một chưởng một chưởng đánh nát Hỗn Độn Thành Thần kiếp đang đánh tới. Mặc dù Hỗn Độn Thành Thần kiếp vẫn rơi xuống cơ thể của Viêm Linh Cơ, tuy nhiên, sức mạnh thể chất của Viêm Linh Cơ mạnh đến mức nào? Đó là cơ thể mà Tần Cửu Ca đã ngày đêm cực khổ tưới nước. Những kiếp nạn như Hỗn Độn Thành Thần đối với những Bán Thần khác rất đáng sợ, nhưng Viêm Linh Cơ chắc chắn có thể vượt qua. Quả nhiên, sau vô số Hỗn Loạn Thành Thần kiếp đánh qua, Viêm Linh Cơ vẫn đứng trong hư không, lông mày nhướng cao như núi xa, lông mày phượng quyến rũ, phiêu lãng đầy mê hoặc, làn da trắng như tuyết, đôi môi đỏ mọng như mai đỏ trong tuyết nàng là một tuyệt sắc giai nhân thanh thoát lạnh lùng.

”Nữ tử này xinh đẹp không thua gì nữ vương Medusa.”

Một Thiên Kiêu gần hư không nhìn nữ tử vượt qua lôi kiếp một cách thèm thuồng. Mặc dù khí chất của nữ nhân khác với nữ vương Medusa nhưng ngoại hình của các nàng lại khó phân cao thấp. Chỉ cần nhìn, ngươi thích ai hơn. Một là sự kết hợp giữa thuần khiết và quyến rũ, còn một là sự kết hợp giữa khí phách và quyến rũ. Nếu có thể được một là tốt rồi, không dám mong có hai. Sau khi vượt qua kiếp nạn, Viêm Linh Cơ đã bay đến bên Mặt lộ vẻ kỳ vọng dường như đang chờ đợi lời khen ngợi của Tần Cửu Ca. Tần Cửu Ca cười mở rộng vòng tay, Viêm Linh Cơ mắt cong như vầng trăng, có vẻ rất vui vẻ, không quan tâm ở gần đó có rất nhiều người dừng chân. Trong lòng nàng, có một mình công tử là đủ rồi. Không do dự, Viêm Linh Cơ nhào vào trong ngực Tần Cửu Ca.

“Công ~~ tử ~~”

Cùng lúc đó, ở đâu đó trong Vạn Xà Thánh Tông, Thải Nhi nhìn Medusa nói:

“Tỷ tỷ, nếu tỷ tỷ không xuống tay thì mọi chuyện xong rồi nha.”

“Nữ tử cũng đẹp như tỷ tỷ, nhưng tính tình tỷ tỷ quá không tốt, nếu

ta là Tần công tử, nhất định sẽ lựa chọn nàng.“

Thải Nhi giận dỗi nhìn Medusa cười nói, cứ như vậy một hồi, nàng biết tên công tử cứu nàng tên là Tần Cửu Ca, Đạo Tử Tần tộc Thái Cổ tiên vực đỉnh cấp.

Medusa nhướng mày nói:

“Đủ lông đủ cánh rồi, ngay cả tỷ tỷ mà ngươi cũng có thể giễu cợt?”

”Ha ha, ta không dám, Thải Nhi không dám.”

...

Trải qua chuyện Vạn Xà Thánh Tông tuyển chọn nữ vương, có tin tức Đạo Tử Tần tộc ở Thái Cổ tiên vực được xưng là trấn áp đồng đại đến đây, tin truyền lại càng ngày càng mãnh liệt. Rất nhiều đạo thống cổ tộc đều biết, Đạo Tử Tiên Cổ Tần tộc uy chấn Thái Cổ tiên vực đến Đạo Thiên Tiên Vực của bọn hắn. Đối với một Đạo Tử Tần tộc của tiên vực cổ xưa khác được xưng là chí tôn mạnh nhất, có rất nhiều chí tôn yêu nghiệt ở Đạo Thiên Tiên Vực rất tò mò với thực lực của hắn. Có thật sự đáng sợ như trong truyền thuyết hay không. So với chí tôn yêu nghiệt mạnh nhất của Đạo Thiên Tiên Vực thì ai lợi hại hơn? Những nghi ngờ giống như móng vuốt của mèo, cào bọn hắn vô cùng ngứa ngáy. Rất nhiều người nói, bọn hắn đã từng nhìn thấy Tần Đạo Tử ra tay, kinh khủng đến mức khó có thể tưởng tượng. Mà mấy ngày sóng gợn âm thầm mãnh liệt gần đây, Đạo Thiên Tiên Vực bị một tin tức quét qua vô số địa vực khiến cho khiếp sợ.

“Đế Thần cung, Đế Tôn thiết yến mời Đạo Tử tiên cổ Tần tộc đánh một trận ở Sơn Hải Đế Quan.”

“Trận chiến này không có ân oán, chỉ là chứng minh thực lực bản thân, mong Tần Đạo Tử đến đây.”

Mà khi dư âm tin tức còn chưa tan, lại có một tin tức bao trùm Đạo Thiên Tiên Vực.

”Cổ Đạo Thần Giáo, Võ Thần mời Tần Cửu Ca, Đạo Tử Tần tộc đánh một trận ở Sơn Hải Đế Quan.”

Chương 1018: Không được

“Trận chiến này không có ân oán, chỉ là chứng minh thực lực bản

thân, mong Tần Đạo Tử đến đây.”

Nhiều tin tức đã xuất hiện.

”Vạn Ma Thần cung, ma tôn mời Tần Cửu Ca, Đạo Tử Tần tộc đánh một trận ở Sơn Hải Đế Quan.”

“Trận chiến này không có ân oán, chỉ là luận đạo một chút mà thôi.”

“Chân Tiên Thánh Tông, Thanh Liên thiên tiên mời Đạo Tử Tần tộc đánh một trận ở Sơn Hải Đế Quan.”

“Trận chiến này không có ân oán, xin Tần công tử nhận lời.”

Bốn tin tức mạnh mẽ lập tức gây ra một phản ứng lớn trong toàn bộ Đạo Thiên Tiên Vực. Mấy thế lực lên tiếng toàn bộ đều là chí tôn yêu nghiệt nhất đẳng Đạo Thiên Tiên Vực. Bọn hắn thế mà cùng lúc mời chiến Đạo Tử Tần tộc. Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người thảo luận sôi nổi. Thịnh thế bây giờ có còn không?

Bốn tin tức quét qua Đạo Thiên Tiên Vực. Hầu như tất cả Thiên Kiêu chí tôn đang suy đoán, bốn chí tôn yêu nghiệt nổi danh nhất của Đạo Thiên Tiên Vực, ai sẽ chiến thắng Đạo Tử Tiên Cổ Tần tộc đến từ Thái Cổ tiên vực. Hoặc là nói, là tiên cổ Đạo Tử Tần tộc Tần Cửu Ca trấn áp hết thảy. Tin tức đương nhiên cũng truyền đến Vạn Xà Thánh Tông. Medusa làm một trong những chí tôn yêu nghiệt đỉnh cao của Đạo Thiên Tiên Vực, đặc biệt là sau khi thức tỉnh tổ huyết, hoàn toàn có tư cách mời chiến Đạo Thiên Tiên Vực Tần Cửu Ca. Nhưng khi Medusa biết được những tin tức kia, không chỉ không có bất kỳ ý nghĩ gì mà cười lạnh. Tuy rằng Tần Cửu Ca kia rất làm cho người ta cảm thấy khó chịu, nhưng chỉ luận về thực lực, vô số năm qua còn chưa có ai có thể cho Tần Cửu Ca cảm thụ như vậy.

Có ta vô địch, trấn áp thế gian.

Nàng chờ xem trờ cười của bốn chí tôn yêu nghiệt, đương nhiên trong lòng nàng không thiếu suy nghĩ ác ý, nếu Tần Cửu Ca thật sự lật xe, vậy thì thật sung sướng. Có lẽ…. Có điều trước đó trong lòng nàng còn đang do dự một chuyện, có nên chia sẻ tạo hóa kia với Tần Cửu Ca hay không. Vạn Xà Thánh Tông có một tạo hóa chỉ có nữ vương mới có thể hưởng thụ. Hai người cũng có thể hưởng thụ tạo hóa kia cùng nhau.

Sở dĩ Yêu Dạ mang Huyền Chiến đến Vạn Xà Thánh Tông, hẳn là tinh toán muốn hưởng thụ tạo hóa kia cùng với Huyền Chiến. Thế nhưng Yêu Dạ cùng Huyền Chiến là một đôi tình nhân, cùng nhau hưởng

thụ tạo hóa kia cũng không có gì to tát, mà nàng và Tần Cửu Ca cũng không phải là một đôi tình nhân. Nhưng nếu không phải hai người cùng nhau hưởng thụ tạo hóa kia sẽ có rất nhiều tổn thất, hơn nữa thật ra sâu trong nội tâm nàng cảm kích Tần Cửu Ca. Dù sao mặc kệ nói như thế nào, hắn đã cứu muội muội của mình.

Nữ vương Medusa đang do dự. Tuy nhiên, ở phía đối phương, muội muội thân yêu của nàng đã tìm thấy Tần Cửu Ca, đem Medusa đi bán. Nói sau khi tỷ tỷ của mình đạt được ngôi vị nữ vương, Thánh Tông sẽ có một tạo hóa ngập trời. Tạo hóa, một người hưởng thụ không thể hết, tốt nhất là một nam một nữ hai người cùng nhau hưởng dụng là tốt nhất. Thải Nhi nhìn Tần Cửu Ca nói, sắc mặt nàng xấu hổ đỏ bừng, có vẻ rất thanh thuần đáng yêu, ngay cả Tần Cửu Ca cũng không khỏi trêu ghẹo nàng một chút. Rõ ràng là tỷ muội ruột nhưng vì sao tính cách hoàn toàn khác nhau? Tỷ tỷ xinh đẹp bá đạo như vậy, muội muội lại thanh thuần đáng yêu như vậy, nghĩ…

“Vì sao?”

Tần Cửu Ca hỏi.

”Đạo Tử, vì ta thấy ngươi là người đầu tiên có thể làm cho tỷ tỷ ta có đủ loại cảm xúc, vì vậy… ta hy vọng rằng sau này Đạo Tử sẽ đối xử tốt với tỷ tỷ ta.”

Sắc mặt Thải Nhi hồng nhuận nhìn Tần Cửu Ca nói. Tỷ tỷ của mình quá khổ sở, cần một bờ vai dựa vào một chút. Nhưng chí tôn yêu nghiệt bình thường hoàn toàn không xứng với tỷ tỷ của mình, chỉ có yêu nghiệt hằng cổ như Tần Cửu Ca mới xứng với tỷ tỷ của nàng. Mấy ngày nay, nàng đã cố ý điều tra, nàng đã biết sự tích của Tần Cửu Ca. Ngay cả một người không quan tâm đến tên tuổi thông thường như nàng cũng không khỏi bị sốc. Tần Cửu Ca nhìn Thải Nhi với khuôn mặt đỏ bừng, trong đầu hắn đột nhiên có những suy nghĩ khác.

”Có thể, nhưng bản Đạo Tử chưa bao giờ làm chuyện chịu thiệt, chỉ có một mình tỷ tỷ ngươi thì bản Đạo Tử không muốn tiếp nhận cho lắm.”

Tần Cửu Ca nhìn Thải Nhi trêu chọc. Nghe được lời nói của Tần Cửu Ca, Thải Nhi hai tay nhún nhún vai, khuôn mặt xinh đẹp lập tức đỏ bừng, ngay cả vành tai thủy tinh cũng đỏ lên. Nàng hiểu những lời này. Tần Cửu Ca một tay xoa xoa đầu của Thải Nhi. Cô nương ngốc này thật dễ thương.

”Không được, không được, sau này ngươi là tỷ phu của ta, ta là muội

muội của ngươi, như vậy là không được.”

Sắc mặt Thải Nhi đỏ bừng, trong lòng đập thình thịch, ấp úng nói xong câu đó, trong nháy mắt chạy trối chết. Tỷ tỷ à, may mắn muội muội ngươi ý chí kiên định, bằng không cho ngươi đội nón xanh thì trong lòng quả thực rất áy náy nha. Có điều, tỷ phu tương lai thật sự rất đẹp trai. Thế gian hắn là không có nam tử tuấn mỹ hơn tỷ phu! Chờ muội muội Medusa đi rồi, Tần Cửu Ca lộ vẻ cười lạnh đến tẩm cung của Medusa, ung dung nói:

“Nói đi, có chuyện gì giấu diếm ta?”

Tuy rằng, hắn có thể không ham phần tạo hóa kia, nhưng cho dù hắn không quan tâm nhưng kẻ làm tùy tùng Medusa cũng phải cung kính nói cho hắn biết.

Medusa thở dài một tiếng, nàng đã biết mình bị muội muội bán đi. Nhưng mà đây cũng là lúc khiến cho mình lựa chọn. Nàng lập tức có vẻ rất do dự nói:

“Thánh Tông ta có một tiểu thế giới, bên trong có một chỉ có người kế thừa vị trí nữ vương mới có thể hưởng thụ tạo hóa, đương nhiên cũng có thể mang theo một nam tử vào.”

Chương 1019: Không nên động tay chân với bổn vương

Nói xong gương mặt Medusa đỏ bừng như Thải Nhi lúc nãy. Nếu là tạo hóa bình thường, mang Tần Cửu Ca vào cũng chẳng sao, nhưng vấn đề là, đây không phải là tạo hóa bình thường. Căn cứ theo ghi chép trong cổ sử, trong tạo hóa kia ẩn chứa âm dương pháp tắc. Không thấy Yêu Dạ trở về tranh đoạt ngôi vị nữ vương còn mang theo Huyền Chiến sao?

Tần Cửu Ca cũng ý thức được có gì đó không đúng, vẻ mặt của hắn lộ vẻ khó hiểu. Chẳng lẽ đây là phúc lợi của nhân vật chính trong truyền thuyết? Nếu Viêm Tiêu không chết, nói không chừng đứng ở nơi này là Viêm Tiêu. Nhưng bây giờ, xin lỗi lão huynh ngươi, là ta tận hưởng nó. Khiếp sợ thật, Tào lão bản trong truyền thuyết lại chính là mình!

EQ thấp: Ta là Tào lão bản;

EQ cao: Ta là kiêu hùng.

Tần Cửu Ca ho một tiếng, nói:

“Chủ nhân ngươi sợ ngươi vào bên trong sẽ có nguy hiểm gì, ngươi đối phó không được, chủ nhân ta lập tức phát thiện tâm một lần, mang ngươi đi vào.”

Phối hợp với diện mạo thế gian vô song của Tần Cửu Ca, nếu không biết Tần Cửu Ca, thật đúng là sẽ tin tưởng lời của Tần Cửu Ca.

Medusa mặt lộ ra phẫn nộ, thế mà nói háo sắc thành hay ho như vậy! Medusa nhìn thoáng qua Tần Cửu Ca, lạnh lùng nói:

“Sau khi đi vào, đừng sinh ra ý nghĩ không tốt với bổn vương, nơi đó vẫn còn dư hồn của lão tổ tông Vạn Xà Thánh Tông.

”Tốt nhất là thành thật một chút, không nên động tay động chân với bổn vương.”

Tần Cửu Ca nở nụ cười, lạnh lùng nhìn Medusa, ngươi đang dạy chủ nhân ngươi làm việc gì?

Qua mấy ngày, bốn chí tôn yêu nghiệt đỉnh cấp Đạo Thiên Tiên Vực tuyên bố bảy ngày sau đón gió tẩy trần cho Tần Đạo Tử ở Sơn Hải Đế Quan.

Mà lúc này Tần Cửu Ca đang mang theo Medusa đứng trước mặt một khe hở không gian của Vạn Xà Thánh Tông. Thông qua khe hở không gian có thể đạt tới tiểu thế giới của Vạn Xà Thánh Tông.

Lúc Viêm Linh Cơ cùng muội muội Thải Nhi của Medusa nhìn Tần Cửu Ca, sắc mặt Thải Nhi vẫn một dáng vẻ đỏ bừng, cos vẻ hứng thú. Khuôn mặt rất giống Medusa, tính cách lại khác nhiều như vậy. Có điều, Tần Cửu Ca vẫn cảm thấy Medusa chơi vui hơn.

”Vào đi.”

Trưởng lão Vạn Xà Thánh Tông phụ trách đóng quân ở chỗ này, ánh mắt thật sâu nhìn thoáng qua Tần Cửu Ca. Nam tử có thể được nữ vương dẫn vào, trong cổ sử chắc chắn là nam tử của nữ vương. Nhưng Đạo Tử Tần tộc rõ ràng không phải nam tử của nữ vương. Có điều nàng cũng không nói gì đối với việc này.

Vạn Xà Thánh Tông đồn đãi, người kế vị vị trí nữ vương có thể đi đến một thế giới thần bí đạt được một tạo hóa ngập trời. Lúc này

Medusa mang theo Tần Cửu Ca đến tiểu thế giới kia. Thế giới tràn ngập sương mù vô tận. Cho dù là cự đầu cảnh giới thiên tôn cũng không chắc có thể thấy rõ ràng.

”Nội tình của các ngươi quả là tốt đấy.”

Tần Cửu Ca mắt hơi nheo lại nhìn Medusa, Vạn Xà Thánh Tông Bất Hủ đạo thống của Đạo Thiên Tiên Vực.. Nội tình vẫn rất tốt.

”Đương nhiên, tông môn của bổn vương còn cần ngươi nói?”

Medusa giơ cổ trắng như tuyết lên, hừ lạnh một tiếng. Vạn Xà Thánh Tông là kiêu ngạo của nàng. Từ nhỏ sống ở Vạn Xà Thánh Tông, nàng có tình cảm cực kỳ sâu đậm với nó. Tần Cửu Ca lúc không thèm để ý đến chút kiêu ngạo của Medusa. Tiểu thế giới thực sự đáng chú ý.

“Ở đó.”

Medusa đột nhiên nhìn về phía trước mặt tấm bia đá, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc. Trên tấm bia đá, xung quanh có hoa văn hình rắn vô cùng kỳ dị. Tuy nhiên, Medusa lại tỏ ra do dự, mặc dù nàng nói rằng việc kế thừa ngôi vị nữ vương sẽ mang lại cho nàng được một lần tạo hóa. Nhưng cũng không dễ gì có được.

”Hậu bối, muốn đạt được tạo hóa cần đánh bại ta.”

Bỗng nhiên, một hư ảnh mỏng manh, xuất hiện ở xa xa Medusa. Đứng ở nơi đó lập tức tựa như muốn đè sập tinh không, rất mạnh mẽ. Áp lực ngập trời, đè xuống Tần Cửu Ca và Medusa, xem ra là muốn thị uy với Tần Cửu Ca cùng Medusa.

”Bái kiến lão tổ.”

Medusa nhướng mày, trong lòng hơi khó chịu, những lão cổ này vừa gặp mặt sao lại lập tức thích lấy thế áp người, cho nên trước tiên phải khuất phục. Nhưng đương nhiên nàng biết hư ảnh bây giờ xuất hiện là ai, suy nghĩ một chút, nhớ tới là lão tổ tông của mình, lập tức cúi đầu bái lạy hư ảnh. Có điều, Tần Cửu Ca cũng không có động tĩnh.

”Hậu bối, vì sao ngươi không bái?”

Hư ảnh lão tổ của Vạn Xà Thánh Tông nhìn Tần Cửu Ca lạnh lùng nói. Vô số năm qua nàng còn chưa từng thấy ai dám gặp mặt nàng mà không tham bái như nam tử này. Dù từ góc độ nào, người vào sẽ bái lạy nàng, đầu tiên là bởi vì vấn đề áp chế thực lực, hơn nữa thân

là nam tử của nữ vương, bái kiến trưởng bối của nữ vương, không phải là chuyện nên làm hay sao?

”Vì sao phải bái?”

Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn lão tổ tông Vạn Xà Thánh Tông. Vừa mới gặp mặt đã muốn thị uy với hắn, muốn hắn bái lạy, mặt mũi thật là lớn! Hắn cũng không phải là nam nhân của Medusa, hắn là chủ nhân của Medusa!

Lúc này Medusa không nói gì, cách làm của lão tổ tông quả thật không tốt lắm.

“Thật can đảm.”

Hư ảnh lão tổ tông Vạn Xà Thánh Tông lạnh lùng quát ra tiếng.

”Ngươi thân là nam nhân của nữ vương đương đại, nhìn thấy lão tổ tông không tham bái? Còn ra thể thống gì!”

Lão tổ hư ảnh Vạn Xà Thánh Tông nói. Theo nàng thấy, nam nhân của nữ vương Vạn Xà Thánh Tông cũng chính là người của Vạn Xà Thánh Tông.

”Bản Đạo Tử trở thành người của Vạn Xà Thánh Tông ngươi từ lúc nào? Bản Đạo Tử là chủ nhân của Medusa.”

Tần Cửu Ca mặt lộ vẻ mỉa cười nhìn lão tổ tông Vạn Xà Thánh Tông. Những lão cổ này có một đặc điểm, thích tự cho mình là đúng.

”Chủ nhân của nữ vương? Sao có thể được?”

Chương 1020: Mong Đạo Tử tha thứ

Sắc mặt lão tổ tông Vạn Xà Thánh Tông cực kỳ tức giận. Vạn Xà Thánh Tông làm Bất Hủ đạo thống, địa vị lãnh đạo nữ vương của Thánh Tông ở cả tiên vực là cao cấp nhất. mà hắn nói với nàng nữ vương có chủ nhân, ai tin?

Lão tổ của Vạn Xà Thánh Tông nhìn về phía Medusa bằng ánh mắt lạnh lùng, dường như đang hỏi có phải là thật hay không. Có điều, Medusa cũng không nói gì, im lặng, xem như là chấp nhận.

“Hay lắm, hậu bối bây giờ thật sự là rất hay, thật sự đúng là mang lại mặt mũi cho lão tổ tông đấy.”

Sắc mặt lão tổ Vạn Xà Thánh Tông lạnh lẽo nhìn Medusa. Hậu bối thật sự là một chút mặt mũi cũng không cần. Nhưng lão tổ như nàng thì cần. Vạn Xà Thánh Tông ở bên ngoài lãnh đạo cao nhất mà lại có chủ nhân, còn nhận nam tử làm chủ nhân. Hiện giờ Vạn Xà Thánh Tông lưu lạc đến tình trạng này sao? Để nàng dạy dỗ một chút người dám thu nhận nữ vương Vạn Xà Thánh Tông của các nàng. Cho ngươi có mạng nhận nhưng không có mạng dùng!

Ầm ầm!

Trong phút chốc, trời long đất lở, phong vân kích động. Mặc dù lão tổ Vạn Xà Thánh Tông chỉ là một hư ảnh, nhưng uy lực bùng phát đã có thể so với Bán Bộ Thần Vương. Theo như nàng nghĩ, trấn áp một Thần Linh hậu kỳ không phải là dư sức sao? Thần lực vô tận hội tụ mà thành một đầu rắn cắn xé về phía Tần Cửu Ca. Medusa muốn ngăn cản nhưng đã không còn kịp nữa rồi. Tần Cửu Ca tiến về phía trước một bước, giơ tay lên đánh ra, thần lực chậm rãi vô tận giống như vạn cổ tinh hà tuôn ra. Không chút do dự ra tay, cho dù đây là lão tổ tông của Medusa.

Ầm!

Một luồng lực phản chấn cực kỳ mạnh mẽ nổ tung, hư ảnh lão tổ tông Vạn Xà Thánh Tông lui mạnh về sau, hư ảnh càng thêm hư ảo một chút. Tất cả những điều này đã làm cho sắc mặt lão tổ Vạn Xà Thánh Tông chấn động. Nếu như chuyện này xảy ra ở trước kia, Medusa nhất định sẽ khiếp sợ, nhưng bây giờ, chỉ cần là chuyện phát sinh trên người Tần Cửu Ca, chuyện không hợp lý đối với nàng cũng sẽ trở thành hợp lý. Có quỷ mới biết, Tần Cửu Ca tu luyện như thế nào?

Medusa cũng không muốn lão tổ tông của mình đối chọi với Tần Cửu Ca, vội vàng truyền âm cho lão tổ tông. Bọn hắn đối chọi nhau, mười phần người chịu thiệt là lão tổ tông của mình. Cho dù lão tổ tông tu thành cảnh giới cao hơn một chút. Trong lòng lão tổ tông vốn sóng to gió lớn, lại nghe được Medusa truyền âm cho nàng. Lão tổ tông Vạn Xà Thánh Tông nhìn chằm chằm Tần Cửu Ca. Thần Linh hậu kỳ khoảng hai mươi tuổi. Tiền hành giả của tương lai, Đạo Tử tiên cổ Tần tộc đỉnh cao của Cấm Kỵ cổ tộc Thái Cổ tiên vực. Bên ngoài nổ ra trận chiến Bất Hủ, Tiên Cổ Tần tộc xuyên qua Tiên Vực tiêu diệt Thái Dương Thần Sơn. Thiên phú của thị nữ bên người là cấp bậc cao nhất của Đạo Thiên Tiên Vực. Bản thân lại vô địch cùng cảnh

giới, vượt cảnh giới đơn giản giống như uống nước ăn cơm. Những thứ này làm cho đầu óc nàng ong ong. Đặc biệt là chuyện Thái Dương Thần Sơn bị diệt càng làm cho nàng vô cùng hoảng sợ. Nội tình thực lực của Thái Dương Thần Sơn chắc chắn mạnh hơn Vạn Xà Thánh Sơn các nàng. Tiên Cổ Tần tộc có thể tiêu diệt Thái Dương Thần Sơn cũng chắc chắn có thể tiêu diệt Vạn Xà Thánh Tông. Nghĩ đến đây, lão tổ Vạn Xà Thánh Tông lại nhìn Tần Cửu Ca. mang theo vẻ chăm chú. Cho dù hư ảnh của nàng là cấp bậc thực lực của Bán Bộ Thần Vương nhưng bản thể của nàng vẫn không có khả năng là đối thủ của những lão quái vật Tiên Cổ Tần tộc.

”Vừa rồi là lão hủ có lỗi với Tần Đạo Tử, mong Đạo Tử tha thứ.”

Thái độ của lão tổ Vạn Xà Thánh Tông rất thấp, hoàn toàn không giống một hư ảnh tồn tại cổ xưa cấp bậc Bán Bộ Thần Vương. Mà đây là bối cảnh mang đến sợ hãi. Không biết thế lực sau lưng Tần Cửu Ca thì còn lạnh lùng đối đãi, sau khi biết thế lực sau lưng Tần Cửu Ca, khuôn mặt tươi cười nghênh đón. Loại người thượng đội hạ đạp này cho dù thực lực cao hơn nữa cũng sẽ không có gì thay đổi. Đây cũng chỉ là bản tính con người mà thôi.

”Medusa có thể đi theo Tần Đạo Tử chính là phúc phận của nàng, về sau phàm là cần Vạn Xà Thánh Tông ta, Tần Đạo Tử chỉ cần nói một tiếng là được.”

Hư ảnh của lão tổ của Vạn Xà Thánh Tông thái độ rất cung kính nhìn Tần Cửu Ca nói. Thật may mắn, vừa rồi không có đắc tội chết với Tần Cửu Ca. Bây giờ ngẫm lại, dám ở trước mặt Vạn Xà Thánh Tông lão tổ trực tiếp nói ra mình là chủ nhân của nữ vương Vạn Xà Thánh Tông, không có sức lực làm sao dám nói những lời đó. Medusa nghe được những lời này thì sắc mặt khẽ biến. Lão tổ tông bây giờ biến hóa vô thường như vậy sao?

”Medusa còn trẻ, cần phải đi theo bên người Đạo Tử tu luyện đàng hoàng mới được.”

Lão tổ Vạn Xà Thánh Tông bổ sung. Đối với chuyện Tần Cửu Ca là chủ nhân của Medusa cũng không tức giận. Nếu Tần Cửu Ca tương lai thật sự có thể trở thành một Tiền hành giả thì Vạn Xà Thánh Tông đến lúc đó có thể dựa vào Medusa đề cao địa vị cực lớn ở Đạo Thiên Tiên Vực.

Chương 1021: Không thể rút

được

Medusa: “? ? ?”

Mình bị lão tổ bán đi? Đi theo tên Tần háo sắc này tu hành, mình sớm muộn gì cũng sẽ bị hắn ăn không còn một mảnh. Trong lòng Medusa cực kỳ phẫn nộ. Chẳng lẽ lão tổ tông không biết chuyện này sao?

Có điều, lão tổ Vạn Xà Thánh Tông cũng không có lòng quan tâm đến tâm tư Medusa lúc này. Vốn dĩ là ngươi dắt Tần Cửu Ca vào nơi này, có nghĩa là không khác gì các ngươi có quan hệ bất chính. Nghĩ đến điểm này, trên mặt lão tổ Vạn Xà Thánh Tông hiện ra một chút tươi cười cổ quái. Tiện tay vỗ một cái, tấm bia đá khắc đường vân hình rắn ầm ầm bạo khởi. Dưới tấm bia đá, sinh ra một cái lỗ hút. Lực hút thật lớn, hấp thu toàn bộ sương mù tiểu thế giới vào, cũng đồng thời hấp thu cả Medusa cùng Tần Cửu Ca vào. Sau khi nhìn thấy Medusa và Tần Cửu Ca bị hấp thu vào dưới tấm bia đá, nụ cười trên mặt lão tổ Vạn Xà Thánh Tông càng thêm sáng lạn, giống như một đóa hoa cúc…

Ở một diễn biến khác, vẻ mặt Tần Cửu Ca khẽ biến nhìn Medusa nằm sấp trên người mình. Vừa rồi hắn cảm giác đây là nơi có tạo hóa của Vạn Xà Thánh Tông nên cũng không phản kháng, lập tức vào. Nhưng vì sao Medusa lại nằm sấp trên người mình? Sắc mặt còn đỏ bừng?

”Tỉnh lại đi.”

Tần Cửu Ca trực tiếp ném Medusa qua vai, hung hăng ngã trên mặt đất. Con mẹ nó, muốn nhân cơ hội để lợi dụng hắn? Mơ đi!

Medusa bị Tần Cửu Ca ném trên mặt đất, lảo đảo tỉnh lại, sắc mặt khó chịu. Nàng đương nhiên biết tình huống vừa rồi của mình. Hừ lạnh một tiếng, lập tức nhìn vào một hướng nào đó. Đột nhiên, đôi mắt của Medusa tỏa ra ánh sáng lấp lánh. Nơi đó có một thân thể rắn khổng lồ, lại là một xà nhân cấp bậc Đại Đế. Tần Cửu Ca đương nhiên cũng nhìn thấy thân thể rắn kia, vẻ mặt không khỏi hơi khiếp sợ một chút. Càng làm cho người ta cảm thấy khiếp sợ là trên thân thể Đại Đế xà nhân lại có một gốc cây nhỏ, trên cây nhỏ kết thành hai trái cây, màu sắc rất tươi sáng. Dựa theo lời Tần Cửu Ca kiếp trước mà nói, loại quả vừa nhìn là biết có độc.

Medusa đi đến bên cạnh thân rắn Đại Đế, cung kính bái lạy. Sau đó, lập tức lấy hai trái cây màu sắc rực rỡ mọc lên từ xà nhân Đại Đế xuống.

Medusa nhìn về phía Tần Cửu Ca bằng ánh mắt phức tạp, nhưng vẫn đem trái cây bên tay phải đến trước mặt Tần Cửu Ca.

“Đây là thứ mà thời kỳ Khai Tông của Vạn Xà Thánh Tông chúng ta, một Đại Đế cởi bỏ thân thể rắn, đem chí bảo mình thu được ở sâu trong tinh không đặt vào trong thân thể rắn, lại dùng nội tình vô số năm của Vạn Xà Thánh Tông chậm rãi nuôi dưỡng.”

Medusa mắt hỗn tạp, sau đó không do dự trực tiếp nuốt quả trong tay.

”Mau ăn đi, hái xuống thì phải lập tức ăn ngay ở đây.”

Medusa lớn tiếng nói với Tần Cửu Ca. Nhất định phải ăn hai quả ở chỗ này, một người ăn thì phải đồng thời ăn hai quả. Hai người ăn riêng biệt, một người ăn hoàn toàn không có có hiệu quả. Tần Cửu Ca cười cười, cũng không từ chối, quả ẩn chứa năng lượng đáng sợ, đối với xà nhân rất tốt, đương nhiên đối với sinh linh có lợi. Trái cây vào miệng, huyết mạch phế phủ của Tần Cửu Ca, thậm chí xương cốt có dòng chảy tản ra cảm giác lấp lánh trong suốt. Sắc mặt Tần Cửu Ca đột nhiên hồng nhuận, khoanh chân, mắt nhắm lại. Thứ chuyên dụng chuẩn bị cho nữ vương Vạn Xà Thánh Tông sao có thể kém được?

Từ thân rắn Đại Đế mang xuống là chất dinh dưỡng cơ bản được nội tình vô số năm của Bất Hủ đạo thống nuôi dưỡng. Hai quả này quả thực là giành hết tạo hóa của thiên địa.

Hồng hộc! Hồng hộc!

Mà chỗ Medusa cũng không mạnh mẽ như thân thể Tần Cửu Ca, quả mang đến cho nàng năng lượng quá khủng bố. Tu vi lập chậm rãi lập tức thăng đến Bán Bộ Thần Vương, thiếu một bước là có thể trở thành một Thần Vương chân chính. Đương nhiên một quả trái cây mang đến cho Medusa thay đổi mạnh mẽ nhất không phải là tu vi mà là căn cơ. Căn cơ của Tần Cửu Ca vốn rất mạnh mẽ, quả mang đến cho hắn chỉ là thêu hoa trên gấm. Nhưng nó mang đến cho Medusa thay đổi, nhưng rất là thay đổi rất ít.

Thời gian trôi qua từng chút một, đột nhiên trên đỉnh đầu Medusa xuất hiện một người nhỏ xíu. Ngoại hình cũng giống nàng. Mà lúc

này trên đỉnh đầu Tần Cửu Ca cũng hiện ra một người nhỏ xíu, diện mạo cũng giống Tần Cửu Ca.

Hai người nhỏ này chậm rãi bập bềnh cùng một chỗ. Trên mặt Medusa nhất thời hiện ra màu đỏ xấu hổ. Thế nhưng không có cách nào khác, bây giờ nàng đang tiếp nhận tạo hóa, không cách nào rút ra được. Tuy rằng trong lòng đã sớm chuẩn bị tốt, nhưng đến bây giờ nàng rất xấu hổ. Đại Đế để lại loại đồ chơi này chắc chắn nội tâm không đứng đắn! Ai sẽ để lại thứ này chứ?

Tuy rằng, cái này cũng không làm cho hai người thành thật với nhau, nhưng loại chuyện này ở một mức độ nào đó mà nói, nặng nề hơn nhiều so với đối đãi thành thật với nhau. Tất nhiên nói nghiêm trọng cũng nghiêm trọng, nói không nghiêm trọng, còn phải xem cá nhân nghĩ sao. Dù sao trong lòng Medusa vẫn luôn nhắc nhở mình, bởi vì không muốn lãng phí tạo hóa nên mới chia sẻ cùng Tần Cửu Ca. Về phần bây giờ, coi như mình bị chó cắn một cái đi.

Chương 1022: Không bồi thường chút nào sao?

Thời gian chậm rãi trôi qua, người nhỏ trên đỉnh đầu Tần Cửu Ca và Medusa đã hoàn toàn dính chặt vào nhau. Có một khí tức lãng đãng ở không gian bắt đầu khởi động. Mắt Medusa đã nổi lên màu hồng đào, cả người cách Tần Cửu Ca cực kỳ gần. Khóe miệng cắn chặt, nhìn ra được nàng đang cực kỳ khắc chế chính mình. Mà lúc này đang ở bên ngoài không gian, Vạn Xà Thánh Tông lão tổ hơi sốt ruột. Cắn răng, hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng, nếu có thể làm cho Medusa mang thai còn của Tần Cửu Ca, Tiên Cổ Tần tộc kia không nhận cũng phải nhận! Giơ tay lên bắt đầu khởi động, một khí tức màu hồng phấn bao trùm không gian dưới tấm bia đá. Medusa cảm nhận được hơi thì dặn dò một tiếng. Hai tay xoắn lại, cả người nằm sấp trên lưng Tần Cửu Ca. Vừa rồi thật ra nàng còn có thể cố gắng chống đỡ. Đây cũng là theo tính toán của nàng, bằng không, nàng cũng sẽ không mang Tần Cửu Ca vào. Chỉ cần dựa theo tiến độ vừa rồi, chắc chắn có thể vừa hoàn mỹ hấp thu năng lượng, cũng có thể bảo toàn chính mình. Nhưng Medusa thiên tính vạn tính, lại tính sai suy nghĩ của lão tổ tông mình.

Medusa nằm sấp trên lưng Tần Cửu Ca khí tức như lan, hai mắt hẹp dài giống như bùa mê hoàn toàn không giống nữ vương mẫu mực ở bên ngoài mà giống như là một nữ tử bình thường. Hai tay trắng nõn

mềm mại không xương quấn quanh cổ Tần Cửu Ca. Khí tức hổn hển, hồng hộc. Bởi vì thần thú ngập trời, tỉnh lược…

“Ngươi coi như chưa từng xảy ra chuyện này, có biết không?”

Medusa sắc mặt lạnh lẽo nhìn nam tử trước mặt mình, khuôn mặt trắng như tuyết còn để lại một chút hồng, ánh mắt càng thêm phức tạp. Nội tâm của nàng sinh ra oán niệm vô cùng với lão tổ bên ngoài. Đừng tưởng nàng không biết chuyện vừa rồi, thật ra lấy sức chịu đựng của nàng, hoàn toàn có thể chống cự. Nhưng lão tổ ngoài phòng trống kia lại động tâm tư lệch lạc. Có điều cũng không phải không có cái tốt, cảnh giới đã sắp đạt đến Thần Vương, nội tình bản thân cũng mạnh mẽ đáng sợ.

”Coi như… Bổn vương bị chó cắn một cái.”

Medusa hừ lạnh một tiếng, sau đó đầu lập tức xoay chuyển phương hướng. Ý tứ rất rõ ràng, không muốn phản ứng Tần Cửu Ca. Chuyện này dừng lại ở đây, ai cũng không nợ ai.

Khuôn mặt Tần Cửu Ca mỉm cười, một tay hút, lập tức hút Medusa đến trước mặt.

”Trong sạch của bản Đạo Tử cứ bị ngươi hủy như thế, chẳng lẽ không bồi thường chút nào sao?”

Lời nói rất lạnh lùng, tựa như đây là lần đầu tiên của mình, trong sạch cả đời bị hủy hoại.

”Ngươi… Vô sỉ…”

Medusa cắn răng, sắc mặt âm trầm nhìn Tần Cửu Ca. Trên thế gian sao lại có nam tử vô sỉ như Tần Cửu Ca! Nghe hắn nói kìa, vẫn hắn chịu thiệt, là mình chà đạp hắn, là mình chơi xong bỏ.

Medusa hít sâu một hơi, không muốn nói chuyện với Tần Cửu Ca nữa. Nếu nói chuyện với hắn chút nữa, nhất định tức giận mà chết.

Ầm ầm một tiếng, Medusa mặc cẩm bào màu tím vào, bay ra ngoài không gian bên ngoài.

“Cũng khá lắm.”

Mắt Tần Cửu Ca lóe lên, thật ra mình hoàn toàn có thể chống cự được sự hấp dẫn kia, nhưng vì sao mình lại không chống cự? Không cần phải nói, Medusa có một hình thể đẹp. Đầy đặn và tròn trịa, lồi

lõm tinh tế và quyến rũ. Điều đáng tiếc duy nhất là Medusa chủ động, trong khi hắn bị động. Cũng may mắn, thân thể Medusa hoàn toàn có thể biến thành hình người, bằng không, hạ thể là đuôi rắn, ngẫm lại làm cho người ta không rét mà run. Medusa vừa đi ra ngoài, nhìn thấy lão tổ tông của mình thì lạnh nhạt. Cho dù người trước mặt là lão tổ tông của nàng, nhưng trải qua chuyện hôm nay, nàng không còn một chút kính sợ đối với lão tổ tông. Lão tổ của Vạn Xà Thánh Tông trên mặt lộ ra vẻ ngượng ngùng, trong chuyện này, Medusa đúng là chịu thiệt. Đương nhiên, nàng cũng không phải cho rằng như vậy, nếu tương lai Tần Cửu Ca trở thành một Tiền hành giả, đó là phúc phận của Medusa.

Nhìn Medusa đi rồi, mặt lão tổ Vạn Xà Thánh Tông lộ ra kỳ vọng.

”Cũng không biết có mang thai hay không…”

“Lần đầu tiên của xà nhân theo lý thuyết rất có khả năng mang thai, nhưng huyết mạch của Đạo Tử Tần tộc quá mạnh mẽ…”

….

Tần Cửu Ca cũng coi như chưa từng xảy ra chuyện gì. Dù sao, nữ tử bị hắn chiếm cả đời cũng chỉ có thể thuộc về hắn.

Mà đúng lúc này, Tiên Cổ Tần tộc gửi cho hắn một tin tức. Qua vài ngày nữa sẽ đi tới Đế Lộ sâu trong tinh không. Linh lực khủng bố bao trùm cửu đại tiên vực, không ngờ Đế Lộ lại sớm mở ra. Mênh mông tinh không, chư thiên tinh thần, có sinh linh vô tận sinh tồn, cuối cùng chư thiên lại có cái gì? Đương nhiên trước mắt Tần Cửu Ca còn có một việc phải xử lý. Bốn chí tôn đỉnh phong Đạo Thiên Tiên Vực thách đấu với hắn. Vốn dĩ hắn cũng không muốn đi, nhưng ngẫm lại cũng không thể để mất danh dự của Tiên Cổ Tần tộc, thuận tiện đi qua chơi đùa, coi như là mình đi tới chí tôn Đế Lộ chiến đấu đi.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, chẳng mấy chốc đã đến ngày tứ đại chí tôn yêu nghiệt Đạo Thiên Tiên Vực thách đấu Tần Cửu Ca. Địa điểm tứ đại chí tôn vương giả trẻ tuổi mời chiến tần Cửu Ca nằm ở trung ương Đạo Thiên Tiên Vực, một vị trí tên là Sơn Hải Đế Quan.

Cao vút trong mây, Sơn Hải Đế Quan ở Đạo Thiên Tiên Vực là một nơi cực kỳ nổi danh là nơi có cơ duyên, đồn đãi có một Đại Đế ngộ đạo ở đấy, thậm chí ngày càng tiến bộ. Cho dù đến hôm nay, Sơn Hải Đế Quan vẫn nồng đậm đế đạo pháp tắc tràn ngập, nó vẫn là nơi tốt để nhiều thiên kiêu lựa chọn ngộ đạo. Mà hôm nay, phóng mắt nhìn Sơn Hải Đế Quan, trước nay chưa từng có náo nhiệt lại có đạo thống bốn phương tám hướng đến đây. Một đám người đông đúc.

Chương 1023: Khí tức Ma Đạo

Trước kia tuy nhân khí của Sơn Hải Đế Quan cũng không thấp, nhưng cũng không nóng bỏng như bây giờ. Nguyên nhân là do Sơn Hải Đế Quan sắp bùng nổ trận chiến chí tôn vương giả đủ để chấn động Đạo Thiên Tiên Vực.

Đế Tôn, Vũ Thần, Ma Tôn, Thanh Liên Thiên Tiên, bốn chí tôn vương giả đỉnh cấp, không cần nhiều lời, từ đó tùy tiện lôi ra một người cũng là chí tôn yêu nghiệt trấn áp thời đại. Càng không cần phải nói, bốn nhân vật cấp bậc chí tôn vương giả bây giờ cùng nhau xuất thế tranh chiến. Mà đối thủ của hắn, danh tiếng càng lớn.

Chí tôn yêu nghiệt nhất Thái Cổ tiên vực đương đại, Đạo Tử Tần Cửu Ca sau lưng có Tiên Cổ Tần tộc.

Thật sự là ở Đạo Thiên Tiên Vực, thanh danh Đạo Tử Tần tộc Tiên Cổ truyền tới đã làm vô số người tò mò, ở mặt thực lực thiên phú, đến tột cùng là Đạo Tử Tiên Cổ Tần tộc trấn áp hết thảy, hay là tứ vương giả cấp bậc chí tôn yêu nghiệt của Đạo Thiên Tiên Vực bọn hắn có danh tiếng nhất càng mạnh hơn. Bây giờ, rốt cục, bọn hắn muốn đối đầu, trận quyết đấu cấp bậc vương giả.

Lúc này, Sơn Hải Đế Quan có sinh linh vô tận, có bay trên trời, cũng có người chạy trên mặt đất, sinh linh chủng tộc gì cũng có. Bỗng nhiên, có một tòa đại điện tràn ngập tiên khí, bốn phía sương mù, chậm rãi nghiền nát hư không mà đến từ chân trời, đáp xuống gần Tuế Nguyệt Đế Quan.

”Là Thanh Liên thiên tiên của Chân Tiên thánh tông!”

Nhìn thấy nhân vật lãnh đạo trong đoàn người ở cung điện, rất nhiều người nuốt nước miếng cái ực. Áo trắng tuyệt thế giống như một tiên tử chân chính. Mặt đeo khăn lụa, ba ngàn sợi tóc đen buông xõa, trong tay ba thước tam thốn thanh phong giống nữ tử trong tranh vẽ.

Thanh danh của Thanh Liên thiên tiên ở Đạo Thiên Tiên Vực cũng không kém gì nữ vương của Vạn Xà Thánh Tông. Cả hai là chí tôn tồn tại vô song, bây giờ tiên vực điên cuồng truyền tin nữ vương Medusa đã thần phục tiên cổ Tần tộc Đạo Tử Tần Cửu Ca. Tuy rằng, trong lòng bọn hắn rất khó chịu với chuyện này. nữ vương Medusa ở Đạo Thiên Tiên Vực bá đạo lãnh diễm, cảm thấy Medusa cả đời sẽ không tìm nam nhân. Nhưng thực tế thường rất tàn nhẫn, nữ vương Medusa không chỉ tìm nam nhân, còn là nam nhân tự cho mình là chủ

nhân! Cũng may là ít nhất bây giờ Đạo Thiên Tiên Vực còn có một nữ chí tôn thiên phú đỉnh cấp, không rơi vào trong tay Tần Cửu Ca. Mà lúc này, xa xa bỗng nhiên có một giọng nói hàm chứa ý bá đạo truyền đến. Chí tôn yêu nghiệt hừ lạnh một tiếng với nơi vừa đứng, trong nháy mắt khí tức ma đạo nồng đậm đáng sợ thay đổi cực hạn.

Bốn người bọn hắn là cấp bậc nào?

Chính là chí tôn đỉnh cấp của Đạo Thiên Tiên Vực, mỗi vị đều toả ra uy áp bất diệt của Tiên Vực.

Mặc dù bọn hắn khiêu chiến Đạo Tử Tần tộc, nhưng đều là khiêu chiến theo phần của riêng mình.

Cũng không chuẩn bị để cùng đấu với Tần Cửu Ca.

Nhưng Tần Cửu Ca vừa đến, mở miệng đã đòi một đấu bốn.

Có phải là quá xem thường bọn hắn hay không?

Dù Thanh Liên Thiên Tiên là người có tính tình ôn hoà nhất cũng nhíu mày, lộ rõ vẻ không thoải mái.

Biểu cảm của tu sĩ Đạo Thiên Tiên Vực ở bốn phía cũng trở nên khó chịu.

Nói sao thì Đế Tôn, Võ Thần, Ma Tôn, Thanh Liên Thiên Tiên, có ai không phải là chí tôn mạnh nhất một thời của Đạo Thiên Tiên Vực.

Đạo Tử Tần Tộc này quá cuồng vọng.

“Vớ vẩn, Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc thực sự quá cuồng vọng.”

“Đúng thế, Đế Tôn, Võ Thần, Ma Tôn, Thanh Liên Thiên Tiên, vị nào không phải là chí tôn đỉnh cấp của Tiên Vực chứ?”

Tu sĩ bốn phương tám hướng đều rối rít thảo luận về câu nói này của Tần Cửu Ca.

Dù cho Tần Cửu Ca có khả năng vô địch, nhưng hắn không đấu đơn.

Mà là muốn đấu nhóm, đối tượng để đấu nhóm lại là bốn vị vương giả chí tôn mạnh nhất của Đạo Thiên Tiên Vực.

Cái khác không nói, chỉ một mình Võ Thần đã có thể chèn ép được vô số đời của Đạo Thiên Tiên Vực.

Càng huống chi còn có Đế Tôn thâm sâu khó dò.

Thực lực của Ma Tôn và Thanh Liên Thiên Tiên cũng không cần nói nhiều.

Đều là nhân vật chí tôn có thể xưng hùng vô số thời đại.

Những người này tuỳ tiện đánh một cái cũng đã có thể quét sạch người cùng thời, quét sạch cổ kim.

Nhưng bây giờ, Tần Cửu Ca lại muốn dùng sức mạnh của một mình hắn để thách đấu hết bọn họ.

Chuyện này làm loá mù cả mắt bọn chúng.

“Ngông cuồng.” Người ra tay đầu tiên là Ma Tôn ở một đoàn ma vụ, so về tính cách mà nói thì hắn thuộc loại táo bạo.

Tung ra tin tức, Đạo Thiên Tiên Vực, hẹn chiến Sơn Hải Đế Quan.

Thế mà lại bị Tần Cửu Ca coi thường!

Ầm! Ma vụ lượn lờ, đạo văn hiện lên, tựa như tay của Cổ Ma, một chưởng đã có thể bóp nát một Tin Thần Cổ Giới.

Ầm, ầm, ầm!

Chưởng ấn đánh xuống chỗ Tần Cửu Ca, vừa ra tay đã là chiêu mạnh nhất.

Tần Cửu Ca mang vẻ mặt bình thản, một tay đánh ra, Luân Hồi Chi Lực vô tận quấn quanh, bộc phát ra thần mang sáng chói lấp lánh.

Ầm!

Một chưởng đã đánh bay Cổ Ma Chi Thủ của Ma Tôn, càn quét về phía Ma Tôn.

Ma Tôn nheo mắt, trong lòng nổi lên sóng to gió lớn, Cổ Ma Chi Thủ ban nãy, nhìn có vẻ bình thường, không có gì lạ nhưng lại là một trong những cổ pháp mạnh nhất của hắn.

Theo một chưởng này, có rất nhiều thần linh viên mãn bình thường đều không phải đối thủ của hắn.

Phải biết rằng, hắn cũng mới là thần linh hậu kỳ thôi.

Thần linh hậu kỳ có thể thắng được thần linh viên mãn, nghĩ thôi là biết sức mạnh của hắn.

Nhưng mà, ngay lúc này, lại bị Tần Cửu Ca cùng là thần linh hậu kỳ đánh bay.

Lúc này, Đế Tôn và Võ Thần, Thanh Liên Thiên Tiên cũng không ra sân.

Bọn họ đều là chí tôn yêu nghiệt đỉnh cấp nhất.

Chương 1024: Sau này lại đấu

Sao có thể thích việc cùng nhau đấu với một chí tôn khác?

Ma Tôn hét lên, khí huyết toàn thân bành trướng, giống như Hoả Diệm Sơn bộc phát.

Hắn huy động sức mạnh nội tại mạnh nhất của mình.

Ma khí ngập trời quấn quanh, hoá thành từng ngôi sao một, đánh về phía Tần Cửu Ca.

Chỉ một lúc, trời long đất lở, nhật nguyệt lại nổi sóng gió.

Mặc dù Ma Tôn không liều mạng, nhưng cho dù là kiểu này, thần linh viên mãn bình thường đều không phải đối thủ của hắn.

Nhưng hiện tại.

Chắp hai tay, thần lực kinh khủng của Tần Cửu Ca, khiến cho Ma Tôn không chịu được.

Rầm!

Lực phản công kinh khủng, nổ tung, bóng dáng Ma Tôn lùi về sau, ma vụ cũng tan đi không ít.

Cảnh tượng này khiến cho tứ phía chấn kinh, cơ thể run rẩy.

“Ma Tôn lại rơi thẳng vào thế bị động rồi.”

“Đáng sợ quá, ta cảm thấy thần linh hậu kỳ như Ma Tôn có thể trấn áp được thần linh viên mãn phổ thông, nhưng lại bị Tần Đạo Tử áp chế như thế này.”

Rất nhiều tiếng hét sợ hãi, vang lên từ miệng của những tu sĩ mạnh mẽ.

Thực lực của Ma Tôn, chắc chắn rõ như việc Đạo Thiên Tiên Vực có ban ngày.

Nhưng trong trận đấu với Tần Đạo Tử, lại rơi xuống cơ dưới.

“Thần lực đáng sợ quá.” Thân thể của Ma Tôn ở trong ma vụ đã hơi run rẩy, cánh tay rung động răng rắc, sóng to gió lớn trong lòng chỉ có nhiều hơn người khác, không hề ít hơn.

Nhìn thoáng qua, Tần Cửu Ca không nhúc nhích ít nào, Ma Tôn thở dài, ma vụ tiêu tan, lộ ra khuôn mặt ban đầu.

Đó là một tướng mạo phổ thông, lại mang khuôn mặt có nét tà tính, khiến người ta nhìn chăm chú.

“Không phải đối thủ của Đạo Tử, sau này lại đấu.” Ma Tôn chắp tay với Tần Cửu Ca, cũng không kiên trì đấu tiếp.

Nếu đánh tiếp thì chính là liều mạng.

Đúng là hắn còn nhiều thủ đoạn nhưng đó là chỉ có lúc liều cả tính mạng mới dùng đến.

Nhưng dù hắn dùng, Tần Cửu Ca thân là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc, sẽ không có à?

Bọn hắn không thù không oán, đến mức độ dừng lại là được.

Giọng nói của Ma Tôn vang lên, vô số người đến Sơn Hải Đế Quan xem trận chiến suýt xoa.

Nhưng bọn chúng cũng không vì thế mà có bất cứ sự coi thường nào đối với Ma Tôn.

Ma Tôn thua trận là vì đối phương chính là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc.

Ánh mắt của Võ Thần và Đế Thần trầm tĩnh, người trong nghề xem môn đạo, vừa rồi nhìn như chỉ đấu mấy hiệp nhưng cao thủ so chiêu thì qua mấy chiêu là gần như có thể cảm nhận được khoảng cách của bản thân và đối thủ.

Trừ phi một bên ẩn giấu thực lực.

Thực lực của Ma Tôn rất mạnh, dù cho yếu hơn bọn họ, cũng không yếu hơn là bao.

Nhưng lại bị Tần Cửu Ca áp đảo thẳng tay như thế này.

“Tiểu nữ muốn thử thần pháp của Đạo Tử, một chiêu sẽ phân thắng thua, Đạo Tử thấy có được không?” Thanh Liên Thiên Tiên, biến ảo khôn lường, nói một câu, bàn tay khẽ nâng, có vô số đạo văn huyền ảo, trôi nổi trong hư không, có các loại Thuỵ Thú xuất hiện, tiên quang lưu chảy.

Rất nhiều tu sĩ chỉ nhìn thoáng qua Thanh Liên Thiên Tiên lúc này đều cảm thấy bản thân đang thăng hoa.

Thanh Liên Thiên Tiên bao phủ tiên quang đạo vận, mang theo một luồng khí tức không giống phàm trần, lụa mỏng trên mặt, mơ hồ, chỉ có thể nhìn xuyên qua mạng che mặt để thấy được đôi mắt thanh tinh của nàng.

Khiến cho không ít thiên kiêu xung quan Sơn Hải Đế Quan nhìn tới ngây người.

Ầm!

Thanh Liên Thiên Tiên chỉ điểm, tiên mang cuồn cuộn, dường như huỷ diệt một mảnh không trung, đánh về phía Tần Cửu Ca.

Cho dù là Võ Thần và Đế Thần, hai người đều sao động cảm xúc.

Tần Cửu Ca lại ra tay, nhưng lần này lại có vẻ nghiêm túc hơn một chút.

Huy động thần lực Hồng Mông Bản Nguyên, quyền đánh xuống, không gian chấn động, gợn sóng.

Rầm!

Như hai sao trời cổ xưa, đụng vào nhau, dấy lên sóng cả vạn trượng.

Toàn bộ sông núi, mạch đất xung quanh đều bị uy lực còn lại đánh sập.

Cơ thể mềm mại của Thanh Liên Thiên Tiên khẽ run lên, bộc phát lại thần lực để ngăn cản.

Phụt, Thanh Liên Thiên Tiên kêu một tiếng, khoé miệng chảy một dòng máu tươi.

Năng lượng xung kích của hai bên bộc phát ra khiến mạng che mặt của Thanh Liên Thiên Tiên bị nhấc lên một góc.

Lộ ra một đôi mắt thanh tịnh như nước.

Mắt nhọc mày ngài, đẹp như Quan Ngọc.

Nhưng, mạng che mặt đóng lại rất nhanh.

Vì ở trung tâm bùng nổ của năng lượng.

Cho nên, cảnh phong tình đó chỉ có một mình Tần Cửu Ca nhìn thấy.

“Thanh Liên không phải là địch thủ của Đạo Tử, sau này lại đấu.” Trên mặt Thanh Liên Thiên Tiên là nụ cười.

Nàng cũng không dùng chiêu thức liều mạng vì không cần thiết.

Lúc này, toàn bộ Sơn Hải Đế Quan rơi vào yên tĩnh.

Sau vài chiêu, Ma Tôn và Thanh Liên Tiên Thiên đã mở miệng nhận thua, tự nhận không đấu lại.

Bây giờ phải xem Võ Thần và Đế Tôn rồi.

Nhìn thấy biểu cảm lạnh lùng của Đạo Tử Tần Tộc, rất nhiều người phát run ở trong lòng.

Thực lực của Ma Tôn và Thanh Liên Thiên Tiên, đây chắc chắn là đỉnh cao của Đạo Thiên Tiên Vực.

Nhưng lại bị Tần Đạo Tử làm cho khuất phục, chủ động nhận thua.

Mặc kệ là Ma Tôn hay là Thanh Liên Thiên Tiên, mặc dù đều chỉ là cảnh giới thần linh hậu kỳ nhưng uy lực bộc phát ra lại có thể sánh với thần linh viên mãn.

Thậm chí là vượt qua thần linh viên mãn bình thường.

Lại chịu thua Tần Đạo Tử.

Chương 1025: Còn có ai

“Còn có ai?” Tần Cửu Ca bình thản.

Thiên phú của những chí tôn này quả thực rất khủng bố.

Nhưng tiền đề là không so sánh với hắn.

Võ Thần cũng không nói nhảm, huy động Võ Đạo Âm Dương Đồ, đến lúc này, quả thực hắn rất kiêng dè Tần Cửu Ca.

Bất kể là Ma Tôn hay là Thanh Liên Thiên Tiên, dù không liều mạng, cũng không dễ đối phó chút nào.

Võ Đạo Âm Dương Đồ lơ lửng trên hư trung, chiếu sáng không trung, từng luồng rung động không gian, tạo ra gợn sóng vô tận.

Âm Dương Đồ đã ra, đánh tan bầu trời, vừa ra tay đã là Cứu Cực Pháp.

Cho dù Võ Đạo Âm Dương Đồ của Võ Thần không hình thành hình toàn thể, nhưng Cứu Cực Pháp chính là Cứu Cực Pháp, uy năng bộc phát ra cũng đủ để đánh sập tinh không.

Đối mặt với Võ Đạo Âm Dương Đồ của Võ Thần, dù là tồn tại đáng sợ của cấp bậc thần linh viên mãn cũng không dám chủ quan chút nào.

Nhưng Tần Cửu Ca rất bình thản.

Vô địch vẫn luôn là đại từ của hắn, thế gian chia hai loại yêu nghiệt.

Một loại là hắn, loại khác là người khác.

Hắn huy động Thượng Cổ Trùng Đồng Nhãn, vô số lôi đình màu đen bắn ra từ bên trong con mắt, hóa thành Lôi Long màu đen, từng đầu sinh động như thật, uy hiếp càn khôn.

Sự uy thế này, sinh linh dù cho cảm nhận một chút, cũng sẽ sợ mất mật.

“Sức mạnh thật lớn mạnh, rốt cuộc Đạo Tử Tần Tộc này tu luyện như thế nào vậy?”

Thanh Liên Thiên Tiên, đôi mắt đẹp lấp lánh, nói thật, đối với Tần Cửu Ca này, nàng nảy sinh chút tò mò.

Nàng có thể biết thực lực thiên phú của bản thân đáng sợ bao nhiêu.

Nhưng thực lực thiên phú của Tần Cửu Ca lại có thể trấn áp nàng hoàn toàn.

Sơn Hải Đế Quan, vô số người chăm chú xem trận đấu này, Đạo Tử

đấu Võ Thần, gian thoại truyền vạn đời.

Ầm ầm!

Đất trời rung động, phá vỡ chư thiên.

Chín đầu Lôi Long màu đen và Võ Đạo Âm Dương Đồ va chạm vào nhau, sinh ra phong bạo trong không trung.

Tiếng nổ kịch liệt vang vọng khắp Sơn Hải Đế Quan, như một trăm triệu đạn hạt nhân nổ tung.

Đây là va chạm của trình độ cực cao.

“Tần Đạo Tử và Võ Thần đều là thần linh hậu kỳ à?” Không trung gần đó có thần linh viên mãn vừa nói vừa run rẩy.

Hắn cảm thấy Tần Đạo Tử và Võ Thần mới là thần linh viên mãn mà bản thân là thần linh hậu kỳ.

“Sảng khoái.” Bỗng nhiên, một giọng nói cởi mở vang vọng tận mây xanh, sau đó, hư không bên trên Võ Đạo Âm Dương Đồ càng thêm lấp lánh.

Thần lực mênh mông cô đọng lại vô số đạo, tựa như có thể phá vỡ vùng trời đất này.

Uy thế này, khiến cho thiên kiêu ở xung quanh Sơn Hải Đế Quan thay đổi biểu cảm, hít một hơi khí lạnh.

Đây chính là đỉnh cấp của Đạo Thiên Tiên Vực bọn họ, yêu nghiệt chí tôn cấp bậc vương giả.

Nhưng Tần Cửu Ca vẫn bất động như cũ.

Thương Cổ Trùng Đồng Nhãn của hắn và Võ Đạo Âm Dương Đồ của Võ Thần va chạm với nhau.

Cự long, lôi đình màu đen trùng trùng điệp điệp, lúc này, dù là Võ Thần thì cũng hơi run rẩy.

Uy năng bộc phát ra quá đáng sợ.

Hủy diệt không gian này.

Ầm, ầm, ầm!

Thấy thế, ánh mắt Võ Thần nghiêm túc, bàn tay nắm lại, rơi một cách mạnh mẽ, tràn đầy Võ Đạo Chi Ý, uy hiếp thiên hạ.

Mà sau lưng Tần Cửu Ca có một rồng, một hoàng càn quét đất trời, tiếng kêu vang khắp chín tầng trời.

Sau đó!

Phụt, phụt!

Một quyền cái thế của Võ Thần, bị một long, một phượng đánh trúng, đánh vào người của Võ Thần.

Máu tươi kim sắc chảy xuống từ miệng của Võ Thần.

Khí tức rất hỗn loạn, Võ Thần chỉ cảm thấy lục phủ ngũ tạng của mình vẫn đang xao động.

Nhưng Võ Thần không hổ là yêu nghiệt chí tôn đỉnh cấp của Đạo Thiên Tiên Vực. rất nhanh đã ổn định định lại khí tức một cách vững vàng.

Võ Thần ngẩng đầu, cười nói với Tần Cửu Ca.

“Tần Đạo Tử có thực lực vô song, Võ Thần bái phục.” Võ Thần tỏ ra rất thoải mái, nhìn Tần Cửu Ca, cười nói.

Hắn giống Thanh Liên Thiên Tiên, Ma Tôn, mặc dù còn có nội tình chưa đem ra nhưng đến trình độ như bây giờ, bản thân đã thua rồi.

Võ Thần bị Đạo Tử Tần Tộc đánh bại, cảnh tượng này khiến cho tất cả mọi người có mặt ở đó rung động.

Rất nhiều thiên kiêu của Đạo Thiên Tiên Vực co giật mí mắt, tê dại da đầu.

Võ Thần vang danh biết bao thời đại ở Đạo Tiên Thiên Vực lại bị thua như thế này ư?

Ánh mắt Tần Cửu Ca bình tĩnh, nhìn về phía Võ Thần, sau đó, vẻ mặt ôn hoà, cười một tiếng: “Ngươi cũng khá tốt, trong cơ thể có luồng năng lượng kia, nếu có thể khai thác triệt để, tương lai mặc dù không bằng ta nhưng cũng có thể vững vàng trên đỉnh cao của vũ trụ mênh mông.”

Lời của Tần Cửu Ca, không có ý gì xấu.

Tần Cửu Ca đã gặp bao nhiêu yêu nghiệt chí tôn, có mấy ai có thể rơi vào mắt hắn.

Võ Thần tính là một người.

“Đa ta Tần Đạo Tử tán thưởng, Võ Thần xin lĩnh tấm lòng, tương lai, ta chờ đợi năm tháng.” Võ Thần cười, ánh mắt lấp lánh, sức quan sát của Tần Cửu Ca khiến hắn kinh ngạc.

Trong người hắn có một luồng năng lượng cực kỳ đáng sợ, đây chính là bí mật lớn của hắn.

“Vậy phải xem Đế Tôn huynh rồi.” Võ Thần nhìn về phía nam tử đang bao phủ toàn thân trong thần mang, cười nói.

Chương 1026: Khắc ghi trong lịch sử Đạo Thiên Tiên Vực

Nghe vậy, Đế Tôn bộ phát khí thế, hai con ngươi như điện, vô số thần mang hoá thành những thanh kiếm sắc bén, phá không mà đi, dường như muốn phá vỡ không trung.

“Tần Đạo Tử, ta cũng dùng một chiêu phân thắng bại.” Đế Tôn cười ha ha.

Hắn và Tần Cửu Ca không có thù oán, trận chiến chí tôn, chỉ là kiểm tra thực lực của nhau mà thôi.

Không cần phải đến mức đánh giết, sinh ly tử biệt.

Chuyện này khiến cho tu sĩ xung quanh cảm thán, Đế Tôn, Võ Thần, Ma Tôn, Thanh Liên Thiên Tiên, bốn vị chí tôn cấp bậc vương giả đúng là thiên kiêu.

Thắng thua không quan trọng, chỉ luận đạo thôi.

Đương nhiên đây cũng là vì Tiên Cổ Tần Tộc và Tứ Phương Đạo Thống bọn họ không có bất cứ ân oán nào nên bọn họ mới như thế.

Nếu như có ân oán thì đã là ngươi chết ta sống từ lâu rồi.

Hai tay Tần Cửu Ca quét ngang vạn dặm không trung, Hồng Mông Bản Nguyên Chi Lực mãnh liệt, biến thành kim long lấp lánh, áp đảo mây trời.

Ầm!

Thần lực ngập trời làm vỡ nát vô số lưỡi kiếm.

Ánh mắt Đế Tôn ngưng lại, lập tức cười.

“Hỗn Độn Đế Chỉ.”

Chỉ ra một điểm, dấy lên ánh sáng kim sắc vạn trượng.

Ánh sáng là một tia vàng, dường như có thể khiến đất trời vỡ ra, càn khôn vỡ nát.

Khí tức mạnh mẽ đến mức khó ai tưởng tượng nổi.

“Đế Tôn không hổ danh là Đế Tôn, chắc chỉ cần một sợi kim mang đã có thể giết được một thiên kiêu.”

Lúc Đế Tôn đánh ra vô số đế pháp, Sơn Hải Đế Quan lập tức vang lên vô số tiếng “ồ”.

Vâng lên vô số tiếng hít vào.

Nhưng Tần Cửu Ca bay vọt lên, Phi Tiên Chi Lực vô tận trào lên từ trong cơ thể, làm vỡ nát vũ trụ, càn khôn.

Đối mặt với Đế Tôn, Tần Cửu Ca không hề xem thường.

Phi Tiên Chi Lực kinh khủng càn quét đất trời mênh mông, càn quét mây trời.

Dù là Đế Tôn, cơ thể nhất thời lui nhanh, bị Phi Tiên Chi Lực đánh trúng.

Máu bắn tung toé trên không trung, Đế Tôn lùi gấp.

Thua rồi!

Lúc này, vô số sinh linh ở Sơn Hải Đế Quan đều hiểu rồi.

Kết cục đã định, sau khi Tần Đạo Tử đánh bại Võ Thần, lại đánh bại Đế Tôn.

Từ ngày hôm nay, Đạo Thiên Tiên Vực tất nhiên sẽ lưu truyền sự tích Đạo Tử Tần Tộc ở Thái Cổ Tiên Vực – Tần Cửu Ca đánh bại bốn vị yêu nghiệt chí tôn cấp vương giả ở Sơn Hải Đế Quan.

Cái tên Tần Cửu Ca nhất định được khắc ghi trong lịch sử của Đạo Thiên Tiên Vực.

Ps: Tối hôm qua đọc bình luận, không ít độc giả nói chương cuối của hôm qua qua loa, ừ, được, Tiểu Cáp cố đến ba giờ sáng sửa xong rồi.

Quá trình viết, hôm hay biết đánh nhau, nói nước…

Ừ, còn có, lại để cho Tiểu Ha lái xe nhiều hơn, viết ít đánh nhau, lại bảo xoay quanh chuyện bên cạnh cô gái thì viết không tốt, phải viết đánh nhau nhiều hơn…

…

“Mạnh quá.” Lúc này, Medusa cũng đang ở gần đó để xem trận đấu, lúc nhìn thấy Tần Cửu Ca trấn áp bốn vị yêu nghiệt chí tôn cấp bậc vương giả một cách thô bạo.

Ánh mắt cực kỳ phức tạp.

Mặc dù nàng biết Tần Cửu Ca rất mạnh, thậm chí vượt qua cả bốn bị chí tôn cấp bậc vương giả một chút.

Nhưng kia dù sao cũng là phỏng đoán, khi sự thật bày ra trước mắt, lại là một cảm nhận khác biệt.

Nhìn thấy cảnh này, bảo không khiếp sợ thì là nói dối.

Chuyện này khiến cho nàng tò mò hơn về Tần Cửu Ca.

Rốt cuộc hắn mạnh bao nhiêu?

Mà mặc kệ Tần Cửu Ca đối với nàng ra sao, nhưng Tần Cửu Ca là người con trai đầu tiên mà nàng chung thuỷ, cũng chắc chắn là người cuối cùng.

“Xì, xì, xì, có tình cảm với chủ nhân của mình?” Viêm Linh Cơ đứng cạnh Medusa không ngừng cười ha ha.

Chuyện này quả thực cũng không thể trách Medusa, nam tử như chủ nhân, có cô gái nào mà không rung động chứ?

“Hừ, ai giống như ngươi, dựa theo thân phận người theo dõi, suốt ngày đến muộn rồi cũng không biết làm cái gì?” Medusa lạnh lùng, hừ một tiếng.

Đối với cô gái suốt ngày mặc hoả mị phục hoặc là váy màu lam nhạt

này, nàng rất khó chịu.

Ngày trước, lúc ở Tuế Nguyệt Thần Điện, toàn làm chuyện đó ở trước mặt nàng.

Còn là kiểu chủ động!

Viêm Linh Cơ che miệng, cười lén, liếm đôi môi đỏ thắm, ánh mắt lung linh, nói: "Đừng hâm mộ, sau này ngươi cũng thế, cho ngươi làm quen với quá trình trước thôi, tỷ tỷ ta đối xử tốt với ngươi mà."

Nghe vậy, Medusa tức giận, nàng muốn trấn áp con người không biết liên sỉ này.

"Đừng nhúc nhích, nếu không tối nay sẽ đề xuất với công tử, để ngươi và ta cùng nhau thị tẩm." Viêm Linh Cơ bày ra dáng vẻ như ăn chắc Medusa.

Khiến cho Medusa tức đến nghiến răng, hai mắt phun lửa.

Nhưng không bạo phát ra thần lực, đúng là nàng sợ chuyện đó sẽ xảy ra.

Thấy Medusa không có động tĩnh gì, trong lòng Viêm Linh Cơ bỗng nảy sinh ra một kế hoạch.

Có lúc càng sợ cái gì thì cái đó sẽ đến.

Ha ha ha.

Mà trên hư không lúc này.

Khí tức trên người Tần Cửu Ca quá đáng sợ, tựa như độc lập, ngoài chín tầng trời, khí tức phiêu diêu, thâm sâu khó dò.

"Tần Đạo Tử rất mạnh, tương lai lại đấu." Bóng hình của Đế Tôn lùi lại, vẻ mặt tươi cười, không vì chuyện bị Tần Cửu Ca đánh bại mà cảm thấy khó xử.

Chương 1027: Tiểu nữ vô cùng cảm kích

Cũng không hề sinh lòng oán hận.

Ngược lại, trong lòng còn có sự kính nể.

Đấy chính là tình cảm, sự kính nể đối với chí tôn.

Đương nhiên hắn tự tin, tương lai bản thân không kém gì Tần Cửu Ca.

“Tạm biệt.” Tần Cửu Ca nhìn hắn, cười một tiếng, chí tôn của Đạo Thiên Tiên Vực quả thật rất thú vị.

Không có khúc mắc, ân oán, có lẽ có thể xưng là bạn bè?

Bạn trai?

Mấy người này là Tần Cửu Ca gặp được, không phải là kẻ địch bậc chí tôn.

Ngày trước gặp được người như thế này là muốn làm quen.

“Được.” Đế Tôn, Võ Thần liếc nhìn nhau, nở nụ cười, thân phận của mọi người gần như nhau, không có ý câu nệ.

Sau đó, Đế Tôn, Võ Thần, còn có Ma Tôn hướng về phía Tần Cửu Ca, sau khi chắp tay, bái một bái thì đi mất.

Toàn bộ tu sĩ của Sơn Hải Đế Quan nhốn nháo cả lên.

Không ngờ Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc đến từ Thái Cổ Tiên Vực lại áp đảo chí tôn cấp bậc vương giả của Đạo Thiên Tiên Vực.

“Wow, Tần Đạo Tử mạnh quá, nếu như có thể sinh con cho hắn thì tốt rồi.” Một người vốn là Đế Tôn nhìn Tần Cửu Ca đang đứng độc lập trên không trung bằng ánh mắ tngưỡng mộ.

Tại sao, có thể có người hoàn mĩ đến thế?

Bối cảnh tốt, tu vi cao, tướng mạo cũng là cấp bậc nghịch thiên.

“Ngươi xứng không? Không chịu nhìn nữ tử bên cạnh Tần Đạo Tử à, ngươi so được với người đó không?”

“Đến Nữ Vương đương thời của Vạn Xà Thánh Tông cũng chỉ có thể làm thị nữ cho Tần Đạo Tử, ngươi cho rằng ngươi có thể sánh được với Nữ Vương Medusa?”

Nghe được câu vừa rồi, không ít người hoá thành anh hùng bán phím, châm chọc một cách vô tình.

Dù sao mình không chiếm được, người khác cũng đừng hòng đạt được.

“Thế hệ này của Tần tộc ghê gớm quá.” Vẻ mặt của cự nghiệt cổ lão ở bốn phương tám hướng có chút ghen tị.

Thế hệ này của Tiên Cổ Tần Tộc thực sự ghê gớm, có được một mầm non tiền hành giả.

Lại thêm một vị tiền hành giả trong tộc, tương lai chắc chắn hùng mạnh.

Ngày hôm nay nhất định sẽ được ghi chép trong cổ sử, Đạo Tử Tần Tộc đánh bại bốn vị chí tôn cấp bậc vương giả của Đạo Thiên Tiên Vực, uy chấn trời cao, phá vỡ hư không, sao trời.

Trận chiến hôm nay nhất định sẽ tạo nên gợn sóng lớn ở Đạo Thiên Tiên Vực.

Đạo thống cổ tộc đến đây vây mỉm cười, chắp tay với Tần Cửu Ca, trên mặt mang theo vẻ nịnh nọt.

Tần Cửu Ca này không chỉ có thế lực đáng sợ phía sau, thực lực của bản thân cũng nghịch thiên.

“Cũng không biết Tần Đạo Tử có thích nữ tử có dung mạo tuyệt trần không?” Có lão già dâng trào ánh mắt.

Hiển nhiên là có ý đồ xấu.

Nếu có thể để Thần Nữ nhà mình kết duyên với Tần Cửu Ca.

Không chỉ có thể kết nối với Tiên Cổ Tần Tôc, nếu như cực kỳ may mắn, sinh cho Tần Cửu Ca một đứa con, vậy thì không phải là cất cánh bay lên à?

Người đứng đầu tương lai của Tiên Cổ Tần Tộc chắc hẳn sẽ là Tần Cửu Ca, vậy đời sau thì sao?

Chắc chắn là thế hệ sau của Tần Cửu Ca!

“Mời Đạo Tử dừng bước.” Vốn dĩ lúc Tần Cửu Ca đang định rời đi, Thanh Liên Thiên Tiên khẽ cất tiếng gọi.

Sắc mặt Tần Cửu Ca khẽ động.

“Lần này đi Đế Lộ, mong Đạo Tử gặp nhau thì chiếu cố một chút,

tiểu nữ vô cùng cảm kích.”

Thanh Liên Thiên Tiên chậm rãi hành lễ, cười tươi như hoa.

Tần Cửu Ca: “…”

Tần mỗ ta có vẻ đúng là kiểu con gái mấy người thích?

“Đù má, ta thấy cái gì kia? Thanh Liên Thiên Tiên đang làm gì vậy?” Một thiên kiêu nam ở gần đó thấy cảnh này thì giọng nói khẽ run.

“Giả đúng không, Thiên Tiên tại sao phải như thế?”

“Đây là thổ lộ hả?”

“Không phải nên là dựa vào thực lực của Thiên Tiên, dù cho yếu hơn Tần Đạo Tử cũng không nên như thế chứ, chẳng lẽ…”

Tiếng bàn luận ở bốn phía không dứt bên tai, đều có vẻ kinh hãi.

Phải biết rằng Tần Đạo Tử và Thanh Liên Thiên Tiên gặp nhau lần đầu tiên đấy!

Bọn họ luôn cho rằng Thanh Liên Thiên Tiên và những cô gái đê tiện, diêm dúa không giống nhau, không chỉ nhìn mặt thì cũng xem bối cảnh.

Nhưng cảnh tượng hiện giờ lại nói cho bọn chúng rằng Thanh Liên Thiên Tiên chắc chắn xem mặt, coi bối cảnh.

Nếu không thì sao có thể nói với Tần Đạo Tử những lời như thế khi vừa mới gặp?

Chuyện này khiến cho bọn chúng không thể tiếp tục tin tưởng vào tình yêu không vật chất.

Mà lúc này, Medusa nheo hai con mắt dài vào để chứng kiến cảnh này, trong lòng có cảm giác khó chịu khó hiểu.

Chính là cảm thấy giống kiểu đồ thuộc về mình bị cướp đi.

“Tần sắc lang nhìn thấy nữ tử xinh đẹp là lại không đi được rồi.” Medusa hận đến nghiến răng.

Thật muốn cắn chết Tần Cửu Ca.

“Sao đấy, ghen à?” Viêm Linh Cơ ở bên cạnh trêu ghẹo.

“Bổn vương sẽ ghen ư?” Medusa hừ lạnh.

“Nói cho ngươi biết, bây giờ tốt nhất là đổi cách gọi sang công tử, nếu không đợi công tử nghe thấy, xảy ra một số chuyện không hay thì đừng trách công tử.” Viêm Linh Cơ nghiêm mặt.

Dường như nàng đã thấy được dáng vẻ thê thảm của Medusa.

Medusa không nói gì nữa, trong ánh mắt có vẻ kiêng dè, quỷ mới biết Tần Cửu Ca sẽ làm gì nàng?

Không ai biết rõ Thanh Liên Thiên Tiên và Tần Cửu Ca đã nói gì.

Nhưng ở Đạo Thiên Tiên Vực, lại sinh ra đủ kiểu câu chuyện.

Bàn về Thiên Tiên nhất kiến chung tình.

Sốc, Thiên Tiên nào đó lại ở ban ngày…

Tin lớn, chuyện lớn, không nghe sẽ hối hận cả đời…

Đó là sự huỷ diệt của bản chất con ngươi hay là sự suy đồi của đạo đức…

Chuyện không thể không nói giữa Thiên Tiên một đời và Đạo Tử một đời…v…v…

Chương 1028: Tâm sự tác giả

(Tiểu Cáp nghĩ tới nghĩ lui, lại viết tiếp kiểu rất kém,

Sau mấy ngày vẫn có, nhưng viết một ít về chuyện nam nữ chính kết hôn.)

Bản thân tự thấy thành tích này rất tốt, không phải vì thành tích, sẽ viết tiếp, có không ít tiền, khóc thút thít

Chỉ là thấy cái mà mình viết đã phụ lòng của mọi người!

Sự cố sau Đế Lộ…

Rất nhiều đánh giá, chương này không phải là viết lung tung, chỉ một chương duy nhất, nói về tình huống, cảm ơn đã thông cảm.

Nói rõ về tình huống trước, không phải vấn đề thành tích, Tiểu Ha bảo rồi, dù xếp thứ 30, 40 thì với Tiểu Ha, đây cũng đã là thành tích

tốt rồi, càng huống chi hiện giờ đã trong top mười mấy, thậm chí top 10.

Nhưng viết đến cuối, phát hiện rất nhiều vấn đề của bản thân.

Vốn là chuẩn bị hoàn (mình cảm thấy viết không tốt) nhưng nghĩ một buổi tối, câu chuyện dù có không tốt thì cũng là của mình. (Cười lớn)

Cho nên sẽ không drop, nhưng hãy cho Tiểu Ha thời gian.

Cuối cùng, chủ yếu thì cuốn sách này sẽ là hơi ấm và chiến đấu, nhưng chiến đấu sẽ viết đơn giản thôi.

Không ai có thể qua nổi đồng tiền, hiện giờ, với tình hình cập nhật thông thường của cuốn sách, thậm chí có thể bước vào top 10, thành tích cực tốt.

Chỉ là mình không biết nên viết như thế nào.

Ừ, sau này ý kiến của mọi người, làm support, ý kiến của mình là phụ.

Câu cuối cùng, không ai có thể qua nổi đồng tiền, sáng tác cũng là vì thu nhập và ước mơ.

Mình chỉ cảm thấy cái mình viết ra đã phụ tấm lòng của mọi người.

Chột dạ.

Lại không phải là không thể viết tiếp!

Cả nhóm đều biết mình rất tôn trọng ý kiến của mọi người.

Nhưng mọi người có nhiều ý kiến khác nhau quá.

Tiểu Ha cũng chỉ có thể lắng nghe cho phù hợp.

Một cuốn sách chắc chắn có cái bạn không thích, cũng có cái thích, rất bình thường, không thể là thứ đúng như ý thích của riêng bạn được.

Lại thêm việc tác giả cũng có áp lực.

Sợ rằng ngày hôm nay viết không hay, các bạn kêu phí tiền.

Sau đó sẽ nói bạn viết cái gì thế, đây không phải là đang trêu đùa độc

giả hả?

Tiểu Ha không phải là tác giả cũ, rất để ý đến ý kiến.

Cơ bản là chỉ cần thấy bình luận của các bạn thì sẽ like, mấy hôm nay không có thời gian.

Mỗi ngày đều bận đến mức quay như chong chóng.

w(゜Д゜)w

Sáng tác rất mệt mỏi…

Tự nghi ngờ chính mình…

Cuối cùng, chúc mọi người vui vẻ, mỗi ngày đều vui.

o((ω))o

Tiểu Ha bảo rồi.

Chỉ là thấy bản thân có lỗi với các bạn, không phải là không viết nổi.

Lời văn của Tiểu Ha không hay, tình tiết cũng không hay.

Ừ, chính là thích kể chuyện.

Chắc chắn có thể đánh.

Cảm ơn sự ủng hộ của mọi người, thân là một cô gái, còn đọc được kiểu hành văn này, cảm thấy có lỗi…

Hướng đi của cốt chuyện vốn dĩ ban đầu định để trạm đầu tiên là Nữ Nhi Quốc…

Về vấn đề nữ chính, trước đây định để Tần Ấu Vi…

Nhưng mà…

Được rồi, nữ chính cuốn sau nhất định là kiểu nhân vật như Tần Ấu Vi!

Vấn đề cập nhật…

Tóm tắt…

Đừng bảo Tiểu Ha già mồm, mình coi các bạn như là bạn của mình.

Cảm thấy bản thân viết không hay, đang phí tiền.

Cho nên mới hỏi thăm ba lần bốn lượt.

Theo lý thuyết thì chỉ cần có tiền là viết, không có tiền thì không viết, đó là quy tắc của tác giả.

Nhưng Tiểu Ha coi các bạn như là bạn của mình…

Vì thế mới hỏi các bạn.

Đây cũng là nghi vấn của bản thân mình.

Cũng coi như đang già mồm với các bạn.

Mỗi ngày mình đều bỏ phiếu cho bạn, sẽ không nhìn thấy lời của bạn ư?

Ừ, được thôi, có tiền thì ai mà không kiếm.

Cuốn sau, nói thật thì cũng không bằng cuốn này.

Tại sao Tiểu Ha lại muốn mạo hiểm như thế?

Được rồi, đừng nói nhiều thế, dù sao thì trước tiên làm xong rồi hãy lo.

Mình không phải tác giả full-time, cho nên có một số chuyện chắc hẳn sẽ không xử lý tốt.

Lại thêm người, bạn bình luận, cơ bản là vào ngày thứ hai là mình trả lời rồi.

Lại thêm quy tắc quan trọng nhất là không được mắng chửi, không được mắng chửi, chửi một lần sẽ bị khoá chat 10 ngày, mắng hai lần sẽ bị block, trường hợp nghiệm trọng, block ngay lần đầu.

Hoan nghênh mọi người bình luận.

Về cơ bản thì mình là Long Vương ha ha ha.

Tần Cửu Ca đưa Viêm Linh Cơ và Medusa về Thái Cổ Tiên Vực.

Ừm, ban đầu có nói thế nào thì Medusa cũng không chịu về cùng Tần Cửu Ca.

Bảo bây giờ bản vương là nữ vương của Vạn Xà Thánh Tông, Thánh

Tông có rất nhiều chuyện cần phải xử lý.

Không có thời gian làm này làm kia đâu.

Sau đó, đương nhiên là tối hôm đó đã bị Tần Cửu Ca đánh cho một trận.

Bà cô này không biết mình là ai à!

Cả đêm hôm đó, trưởng lão Vạn Xà Thánh Tông đứng ngoài cung điện của Medusa chần chừ không dám bước vào, vẻ mặt do dự.

Nàng không biết có nên vào giải cứu cho nữ vương của mình không.

Có điều, sau đó, một vị cổ tổ của Vạn Xà Thánh Tông truyền tin bảo không phải để ý đến chuyện giữa nữ vương Medusa và Tần Đạo Tử.

Bấy giờ nàng mới rời đi.

Nàng chỉ mong Tần Đạo Tử sẽ nhẹ nhàng với nữ vương nhà mình một chút.

Medusa bị Tần Cửu Ca dạy dỗ suốt đêm, hôm sau thành thật hơn hẳn.

Dù vẻ mặt vẫn cực kỳ căm uất.

Nhưng rồi cũng vẫn đi theo Tần Cửu Ca quay về Thái Cổ Tiên Vực.

Chỉ là ánh mắt nhìn Viêm Linh Cơ lại càng tức giận.

Sau này đừng để ta bắt được, nếu không cho ngươi biết mặt.

Có quỷ mới biết nử tử mặc bộ váy đỏ đó định làm gì nàng ta?

Lúc này Medusa đã đi theo Tần Cửu Ca đến gần Tiên Cổ Tần Tộc.

“Mạnh quá.” Đôi mắt dài hẹp của Medusa lộ vẻ nghiêm túc.

Tiên Cổ Tần Tộc không hổ là dòng tộc chí tôn xưng bá trong Thái Cổ Tiên Vực.

Chỉ nhìn vùng đất này thôi đã biết rồi.

Có vô số tiên đảo trôi nổi giữa không trung, linh lực chảy dài như thác nước.

Có thần thú, dị chủng Thái Cổ, cự thú Hồng Hoang nhảy qua.

Trăm hoa đua nở, cỏ cây đua nhau sinh sôi.

Ảo ảnh rồng phượng lượn vòng quanh Thần Đảo Chí Tôn của Tần tộc, phát ra tiếng kêu thánh thót trong trẻo.

“Không thì sao chứ, chủng tộc của công tử sao không mạnh được?” Nghe thấy Medusa nói, Viêm Linh Cơ bĩu môi.

Chủng tộc của công tử sao không mạnh được chứ?

Dù không mạnh, tương lai dưới sự dẫn dắt của công tử chắc chắn cũng sẽ mạnh hơn.

“Bản vương không nói với kẻ vô liêm sỉ.” Medusa lạnh lùng nói.

Thiên phú của nữ tử này cũng không kém nàng ta lắm, nhưng so về mức độ vô liêm sỉ, nàng có thúc ngựa cũng khó mà bì kịp.

Viêm Linh Cơ cũng chẳng buồn nói chuyện với Medusa.

Dẫu sao mọi người cũng chẳng khác gì nhau, ta vô liêm sỉ còn người thì không à?

Ở nơi khác, Tần Cửu Ca đang đứng giữa đại điện to lớn đầy Hỗn Độn Chi Khí, gặp được Thiên Hoang Thần Linh, phụ thân của mình.

Bây giờ Thiên Hoang Thần Linh chỉ còn kém thần vương một bước nữa.

Chắc cuộc chiến tranh Cấm Kị đã gây ảnh hưởng đến hắn.

Kẻ dẫn dắt đạo chính Cấm Kị Cổ tộc cơ bản đều cùng mức thần linh viên mãn.

“Bái kiến phụ thân.” Tần Cửu Ca cung kính cúi đầu bái nam tử cao lớn trước mặt.

Người phụ thân này không có gì để nói với hắn cả.

Nhiều năm trôi qua, hắn đã gây ra rất nhiều tai họa bên ngoài.

Chắc chắn không loại trừ khả năng có mấy kẻ không muốn sống muốn ám sát hắn.

Nhưng những kẻ đó đều bị Thiên Hoang Thần Linh xử lý hết.

“Đúng là con trai ta có tố chất của người mở đường.” Thiên Hoang

Thần Linh nhìn Tần Cửu Ca, ánh mắt đầy sự vui mừng.

Con trai mình càng tài giỏi thì lúc hắn đi đánh nhau càng tự tin hơn.

Có điều đứa con trai xuất sắc như thế cũng có không ít phiền não.

Phải biết rằng hắn không chỉ là phụ thân của con trai mà còn là tộc trưởng Tiên Cổ Tần tộc.

Vấn đề huyết mạch trong tộc khiến hắn rất đau đầu.

Trong Tần tộc, đẳng cấp huyết mạch của Tần Cửu Ca quá hiếm thấy, không, hoàn toàn không có.

Mấy lão già trong tộc lần lượt giục con trai mình sinh con đẻ cái luôn rồi.

Câu gốc vốn là như thế.

Gần đây Cửu Ca để ý thần nữ nhà nào cũng có thể chọn tuỳ ý.

Càng không nói đến thần nữ trong Thái Cổ Tiên Vực, dù thần nữ của tiên vực khác hay người truyền thừa không cùng đạo, để ý đến ai thì chọn người đó.

Lúc đó Thiên Hoang Thần Linh hỏi: “Lão tổ coi trọng dòng tộc nào?”

Mấy vị cổ tổ già đến mức không thể già hơn lập tức trừng mắt, nổi giận lớn tiếng nạt Thiên Hoang Thần Linh.

Một dòng tộc? Một sao mà đủ!!!

Ít nhất phải mấy trăm dòng tộc!

Huyết mạch tốt thế mà không truyền thừa, ngươi có thấy xứng với liệt tổ liệt tông không? Ngươi có xứng với ta không?

Thiên Hoang cũng thật là, làm phụ thân của thiếu tộc trưởng mà chẳng để tâm đến chuyện đại sự cả đời của con trai mình, tộc trưởng như ngươi… hừ.

Dẫu sao cũng lải nhải nói Thiên Hoang cả buổi trưa mới để cho hắn đi.

Quan trọng là hắn không dám mạnh miệng.

Bối phận của các lão tổ cũng ngang hàng với ông nội hắn.

Kiểu không dám nói chuyện lớn tiếng.

Đương nhiên dù thần nữ nào cũng được nhưng mấy lão già trong tộc đã nói, ít nhất trong tộc cũng phải có đại đế mới xứng với đứa cháu Kỳ Lân nhà mình.

Những người còn lại coi như chơi đùa thôi.

Nghe mấy câu này xong, Thiên Hoang Thần Linh rất đau đầu.

May mà con trai mình không háo sắc.

Nếu không chắc đã bị mấy lão già trong tộc xem như ngựa giống rồi.

Điên cuồng tạo huyết mạch.

“Cửu Ca, Hư Không Đế tộc giục chúng ta cho ngươi và Nhược Tuyết kết hôn.”

Thiên Hoang Thần Linh bất đắc dĩ nhìn con trai mình.

Dù thực lực của Hư Không Đế tộc không mạnh như Tiên Cổ Tần tộc bọn họ nhưng ít nhiều gì cũng có quan hệ thông gia.

Đó là thế lực đỉnh cấp đứng hoàn toàn về phía Tiên Cổ Tần tộc.

Tiên Cổ Tần tộc phải nể mặt người khác.

“Sau này tính sau.” Tần Cửu Ca cười, bây giờ hắn chưa muốn kết hôn.

Ở kiếp trước, hành động này của hắn bị coi là kẻ cực kỳ đểu cáng.

Lúc này Thiên Hoang Thần Linh chỉ hận không thể đánh cho Tần Cửu Ca một trận, có điều nghĩ đi nghĩ lại vẫn nhịn lại.

Con trai mình, mình không nỡ đánh.

Mà cảm giác thực lực của con trai cũng không kém mình là bao.

“Vậy con tự đi nói với Nhược Tuyết đi.” Thiên Hoang Thần Linh thở dài, khó chịu nhìn Tần Cửu Ca.

Hư Nhược Tuyết thực sự rất hợp làm con dâu.

Trước đây khi Tần Cửu Ca không ở Tiên Cổ Tần tộc, nàng cũng thường ghé thăm nơi này.

Tần Cửu Ca gật đầu, hắn vẫn chưa quên nữ tử cực kỳ dịu dàng với mình.

Sau đó, Thiên Hoang Thần Linh nhắc đến chuyện trên Đế Lộ cho Tần Cửu Ca.

“Cửu Ca, Đế Lộ mở ra rồi, tính con chắc chắn sẽ đi, nhưng nhớ phải cẩn thận trong mọi chuyện.”

“Tuyệt đối đừng ngại phiền, nhớ là Tần tộc luôn đứng phía sau côn.”

“Cứ yên tâm vững dạ mà đi.”

Thiên Hoang Thần Linh chăm chú nhìn Tần Cửu Ca như đang nói.

Cứ ngược sóng, sóng tới nữa cũng không phải lo!

Con trai của ta, hắn tin là dù ở đâu cũng có thể tỏa sáng rực rỡ.

Dù là bầu trời vô tận hay giữa vũ trụ mênh mông cũng là chí tôn đứng đầu.

Tương lai cũng có thể bước vào hàng ngũ người mở đường.

“Đa tạ phụ thân.” Tần Cửu Ca nở nụ cười.

Những ngày ở Đế Lộ chắc chắn sẽ không nhàm chán.

Dẫu sao hắn không chỉ có một mình.

Nếu không thì dẫn Medusa theo làm gì?

…

Giữa trời sao lấp lánh, trời trăng rực rỡ, đi về phía vùng đất bí ẩn.

Không ai biết tận cùng vũ trụ là gì.

Khiến người ta luôn hướng về đó.

Có điều trước khi Tần Cửu Ca đi, cần phải xử lý một số chuyện.

Dù rau hẹ mình trồng chưa lớn hẳn, nhưng Tần Cửu Ca vẫn quyết định cắt trước rồi nói sau.

Đỡ sau này gặp chuyện gì ngoài ý muốn.

Chậc chậc chậc, chắc lúc bọn họ thấy Tần Cửu Ca hắn sẽ rất thú vị

nhỉ.

Đứng từ trên cao trông coi chúng sinh.

(Trạm tiếp theo, Đế Lộ, Nữ Nhi Quốc)

Chương 1029: Dẫn Medusa theo làm gì?

Tần Cửu Ca đưa Viêm Linh Cơ và Medusa về Thái Cổ Tiên Vực.

Ừm, ban đầu có nói thế nào thì Medusa cũng không chịu về cùng Tần Cửu Ca.

Bảo bây giờ bản vương là nữ vương của Vạn Xà Thánh Tông, Thánh Tông có rất nhiều chuyện cần phải xử lý.

Không có thời gian làm này làm kia đâu.

Sau đó, đương nhiên là tối hôm đó đã bị Tần Cửu Ca đánh cho một trận.

Bà cô này không biết mình là ai à!

Cả đêm hôm đó, trưởng lão Vạn Xà Thánh Tông đứng ngoài cung điện của Medusa chần chừ không dám bước vào, vẻ mặt do dự.

Nàng không biết có nên vào giải cứu cho nữ vương của mình không.

Có điều, sau đó, một vị cổ tổ của Vạn Xà Thánh Tông truyền tin bảo không phải để ý đến chuyện giữa nữ vương Medusa và Tần Đạo Tử.

Bấy giờ nàng mới rời đi.

Nàng chỉ mong Tần Đạo Tử sẽ nhẹ nhàng với nữ vương nhà mình một chút.

Medusa bị Tần Cửu Ca dạy dỗ suốt đêm, hôm sau thành thật hơn hẳn.

Dù vẻ mặt vẫn cực kỳ căm uất.

Nhưng rồi cũng vẫn đi theo Tần Cửu Ca quay về Thái Cổ Tiên Vực.

Chỉ là ánh mắt nhìn Viêm Linh Cơ lại càng tức giận.

Sau này đừng để ta bắt được, nếu không cho ngươi biết mặt.

Có quỷ mới biết nử tử mặc bộ váy đỏ đó định làm gì nàng ta?

Lúc này Medusa đã đi theo Tần Cửu Ca đến gần Tiên Cổ Tần Tộc.

“Mạnh quá.” Đôi mắt dài hẹp của Medusa lộ vẻ nghiêm túc.

Tiên Cổ Tần Tộc không hổ là dòng tộc chí tôn xưng bá trong Thái Cổ Tiên Vực.

Chỉ nhìn vùng đất này thôi đã biết rồi.

Có vô số tiên đảo trôi nổi giữa không trung, linh lực chảy dài như thác nước.

Có thần thú, dị chủng Thái Cổ, cự thú Hồng Hoang nhảy qua.

Trăm hoa đua nở, cỏ cây đua nhau sinh sôi.

Ảo ảnh rồng phượng lượn vòng quanh Thần Đảo Chí Tôn của Tần tộc, phát ra tiếng kêu thánh thót trong trẻo.

“Không thì sao chứ, chủng tộc của công tử sao không mạnh được?” Nghe thấy Medusa nói, Viêm Linh Cơ bĩu môi.

Chủng tộc của công tử sao không mạnh được chứ?

Dù không mạnh, tương lai dưới sự dẫn dắt của công tử chắc chắn cũng sẽ mạnh hơn.

“Bản vương không nói với kẻ vô liêm sỉ.” Medusa lạnh lùng nói.

Thiên phú của nữ tử này cũng không kém nàng ta lắm, nhưng so về mức độ vô liêm sỉ, nàng có thúc ngựa cũng khó mà bì kịp.

Viêm Linh Cơ cũng chẳng buồn nói chuyện với Medusa.

Dẫu sao mọi người cũng chẳng khác gì nhau, ta vô liêm sỉ còn người thì không à?

Ở nơi khác, Tần Cửu Ca đang đứng giữa đại điện to lớn đầy Hỗn Độn Chi Khí, gặp được thần linh Thiên Hoang, phụ thân của mình.

Bây giờ thần linh Thiên Hoang chỉ còn kém thần vương một bước nữa.

Chắc cuộc chiến tranh Cấm Kị đã gây ảnh hưởng đến hắn.

Kẻ dẫn dắt đạo chính Cấm Kị Cổ tộc cơ bản đều cùng mức thần linh viên mãn.

“Bái kiến phụ thân.” Tần Cửu Ca cung kính cúi đầu bái nam tử cao lớn trước mật.

Người phụ thân này không có gì để nói với hắn cả.

Nhiều năm trôi qua, hắn đã gây ra rất nhiều tai họa bên ngoài.

Chắc chắn không loại trừ khả năng có mấy kẻ không muốn sống muốn ám sát hắn.

Nhưng những kẻ đó đều bị thần linh Thiên Hoang xử lý hết.

“Đúng là con trai ta có tố chất của người mở đường.” Thần linh Thiên Hoang nhìn Tần Cửu Ca, ánh mắt đầy sự vui mừng.

Con trai mình càng tài giỏi thì lúc hắn đi đánh nhau càng tự tin hơn.

Có điều đứa con trai xuất sắc như thế cũng có không ít phiền não.

Phải biết rằng hắn không chỉ là phụ thân của con trai mà còn là tộc trưởng Tiên Cổ Tần tộc.

Vấn đề huyết mạch trong tộc khiến hắn rất đau đầu.

Trong Tần tộc, đẳng cấp huyết mạch của Tần Cửu Ca quá hiếm thấy, không, hoàn toàn không có.

Mấy lão già trong tộc lần lượt giục con trai mình sinh con đẻ cái luôn rồi.

Câu gốc vốn là như thế.

Gần đây Cửu Ca để ý thần nữ nhà nào cũng có thể chọn tuỳ ý.

Càng không nói đến thần nữ trong Thái Cổ Tiên Vực, dù thần nữ của tiên vực khác hay người truyền thừa không cùng đạo, để ý đến ai thì chọn người đó.

Lúc đó thần linh Thiên Hoang hỏi: “Lão tổ coi trọng dòng tộc nào?”

Mấy vị cổ tổ già đến mức không thể già hơn lập tức trừng mắt, nổi giận lớn tiếng nạt thần linh Thiên Hoang.

Một dòng tộc? Một sao mà đủ!!!

Ít nhất phải mấy trăm dòng tộc!

Huyết mạch tốt thế mà không truyền thừa, ngươi có thấy xứng với liệt tổ liệt tông không? Ngươi có xứng với ta không?

Thiên Hoang cũng thật là, làm phụ thân của thiếu tộc trưởng mà chẳng để tâm đến chuyện đại sự cả đời của con trai mình, tộc trưởng như ngươi… hừ.

Dẫu sao cũng lải nhải nói Thiên Hoang cả buổi trưa mới để cho hắn đi.

Quan trọng là hắn không dám mạnh miệng.

Bối phận của các lão tổ cũng ngang hàng với ông nội hắn.

Kiểu không dám nói chuyện lớn tiếng.

Đương nhiên dù thần nữ nào cũng được nhưng mấy lão già trong tộc đã nói, ít nhất trong tộc cũng phải có đại đế mới xứng với đứa cháu Kỳ Lân nhà mình.

Những người còn lại coi như chơi đùa thôi.

Nghe mấy câu này xong, thần linh Thiên Hoang rất đau đầu.

May mà con trai mình không háo sắc.

Nếu không chắc đã bị mấy lão già trong tộc xem như ngựa giống rồi.

Điên cuồng tạo huyết mạch.

“Cửu Ca, Hư Không Đế tộc giục chúng ta cho ngươi và Nhược Tuyết kết hôn.”

Thần linh Thiên Hoang bất đắc dĩ nhìn con trai mình.

Dù thực lực của Hư Không Đế tộc không mạnh như Tiên Cổ Tần tộc bọn họ nhưng ít nhiều gì cũng có quan hệ thông gia.

Đó là thế lực đỉnh cấp đứng hoàn toàn về phía Tiên Cổ Tần tộc.

Tiên Cổ Tần tộc phải nể mặt người khác.

“Sau này tính sau.” Tần Cửu Ca cười, bây giờ hắn chưa muốn kết

hôn.

Ở kiếp trước, hành động này của hắn bị coi là kẻ cực kỳ đểu cáng.

Lúc này thần linh Thiên Hoang chỉ hận không thể đánh cho Tần Cửu Ca một trận, có điều nghĩ đi nghĩ lại vẫn nhịn lại.

Con trai mình, mình không nỡ đánh.

Mà cảm giác thực lực của con trai cũng không kém mình là bao.

“Vậy con tự đi nói với Nhược Tuyết đi.” Thần linh Thiên Hoang thở dài, khó chịu nhìn Tần Cửu Ca.

Hư Nhược Tuyết thực sự rất hợp làm con dâu.

Trước đây khi Tần Cửu Ca không ở Tiên Cổ Tần tộc, nàng cũng thường ghé thăm nơi này.

Tần Cửu Ca gật đầu, hắn vẫn chưa quên nữ tử cực kỳ dịu dàng với mình.

Sau đó, thần linh Thiên Hoang nhắc đến chuyện trên Đế Lộ cho Tần Cửu Ca.

“Cửu Ca, Đế Lộ mở ra rồi, tính con chắc chắn sẽ đi, nhưng nhớ phải cẩn thận trong mọi chuyện.”

“Tuyệt đối đừng ngại phiền, nhớ là Tần tộc luôn đứng phía sau côn.”

“Cứ yên tâm vững dạ mà đi.”

Thần linh Thiên Hoang chăm chú nhìn Tần Cửu Ca như đang nói.

Cứ ngược sóng, sóng tới nữa cũng không phải lo!

Con trai của ta, hắn tin là dù ở đâu cũng có thể tỏa sáng rực rỡ.

Dù là bầu trời vô tận hay giữa vũ trụ mênh mông cũng là chí tôn đứng đầu.

Tương lai cũng có thể bước vào hàng ngũ người mở đường.

“Đa tạ phụ thân.” Tần Cửu Ca nở nụ cười.

Những ngày ở Đế Lộ chắc chắn sẽ không nhàm chán.

Dẫu sao hắn không chỉ có một mình.

Nếu không thì dẫn Medusa theo làm gì?

…

Giữa trời sao lấp lánh, trời trăng rực rỡ, đi về phía vùng đất bí ẩn.

Không ai biết tận cùng vũ trụ là gì.

Khiến người ta luôn hướng về đó.

Có điều trước khi Tần Cửu Ca đi, cần phải xử lý một số chuyện.

Dù rau hẹ mình trồng chưa lớn hẳn, nhưng Tần Cửu Ca vẫn quyết định cắt trước rồi nói sau.

Đỡ sau này gặp chuyện gì ngoài ý muốn.

Chậc chậc chậc, chắc lúc bọn họ thấy Tần Cửu Ca hẳn sẽ rất thú vị nhỉ.

Đứng từ trên cao trông coi chúng sinh.

(Trạm tiếp theo, Đế Lộ, Nữ Nhi Quốc)

Chương 1030: Nhiều sự kiện trong quá khứ là trò đùa.

Tam Nhãn Thần tộc. Chủng tộc cổ xưa từ rất lâu trước kia, Thần Tử Tà Tôn đương thời cũng là thiên kiêu nổi danh Thái Cổ tiên vực. Lăn lộn mấy năm nay càng ngày càng lớn mạnh. Nhưng cũng ngay hôm nay, một tin tức truyền khắp địa vực của Tam Nhãn Thần tộc, Thần Tử Tam Nhãn Thần tộc Tà Tôn đã bị giết chết khi hắn đang tu luyện ở một nơi nào đó trong cấm địa và bị cướp đi tất cả bảo vật. Nhưng hôm sau, Tam Nhãn Thần tộc lại không hưng sư động chúng đi tìm kiếm hung thủ, nội bộ xảy ra bạo động. Một thiên kiêu khác là Tà Ngộ lên ngôi Thần Tử. Bên ngoài có người đồn đãi, là Tà Tôn lập mưu hại Thần Tử ban đầu, nhưng cũng không ai biết tình huống cụ thể. Ngay cả nội bộ Tam Nhãn Thần tộc cũng rất kiêng kị chuyện này.

Ừm, có một vài nơi khác đang xảy ra điều tương tự như thế này, thiên kiêu ở đâu đó đột nhiên chết thảm lúc nửa đêm. Lợn nái già trong chuồng lợn cất tiếng rên rỉ. Đây là sự biến dạng của bản chất con người hay sự suy đồi đạo đức. Đương nhiên, những chuyện này

xảy ra ảnh hưởng không nhỏ ở một số chỗ, nhưng cũng không phát sinh sóng gió ở toàn bộ Thái Cổ tiên vực.

Những chuyện nhỏ này không liên quan đến Tần Cửu Ca. Trong khoảng thời gian này, Tần Cửu Ca lĩnh hội rất nhiều sơn xuyên đại thế của Thái Cổ tiên vực, Nhật Nguyệt Tinh Hà. Thực sự thư giãn một thời gian, sống một cuộc sống hạnh phúc qua một thời gian.

”Có phải ngươi giết Huyền Chiến không?”

Medusa phức tạp nhìn nam nhân trước mặt. Mấy ngày nay, Tần Cửu Ca mang theo nàng đi khắp nơi giết người. Cũng không có nguyên nhân gì, phảng phất vì giết người mà giết người. Những người đó vốn là tồn tại giống như con kiến hôi ở trước mặt Tần Cửu Ca, cũng không biết bọn hắn có thù oán gì với Tần Cửu Ca. Tuy rằng thực lực bề ngoài những người đó nhỏ yếu, nhưng lại có thể bùng phát thực lực cao thâm hơn cảnh giới bản thân, nhưng ở trước mặt Tần Cửu Ca, bọn hắn chẳng là gì cả. Làm nàng không ngờ nhất là Vạn Xà Thánh Tông truyền đến tin tức, nói là Huyền Chiến bị giết, không biết là ai làm. Medusa cũng không biết vì sao, người đầu tiên nàng nghĩ đến chính là Tần Cửu Ca. Tuy rằng bọn hắn một người ở Thái Cổ tiên vực, một người ở Đạo Thiên tiên vực, hoàn toàn không thời gian gây án, nhưng nàng vẫn cảm thấy là Tần Cửu Ca làm.

Tần Cửu Ca ung dung nhìn Medusa một cái, không nói gì, đúng là hắn giết Huyền Chiến, chẳng qua là hắn rút ra một ít thời gian ở Đạo Thiên tiên vực đi theo Huyền Chiến đến một chỗ bí cảnh nào đó sau đó giết hắn. Chỉ là trong khoảng thời gian này bị phát hiện mà thôi. Thật đáng thương, một Đại Đế mà chân thân cũng không có, chỉ có thể bị giết vô ích. Đương nhiên đây cũng là Tần Cửu Ca đứng ở góc độ của hắn suy nghĩ. Cũng không phải Đại Đế trong Bất Hủ đạo thống nào cũng có tư cách có chân thân của Đại Đế. Bất Hủ đạo thống đỉnh cấp có chân thân đại đế ũng rất ít. Ngoại trừ kẻ “ngoại đạo” Tần Cửu Ca ra, vốn là không mấy người có thể có. Những người có vận mệnh khác nhau thì có những chuyện khác nhau. Huyền Chiến cung cấp cho Tần Cửu Ca một món đồ khiến hắn cảm thấy hứng thú. Nữ Hoàng Thiên Lệnh.

Theo ý thức, Tần Cửu Ca cảm thấy có quan hệ với Đế Lộ. Tần Cửu Ca mang theo thứ này hỏi Tần Vô Danh đã đi qua Đế Lộ. Tần Vô Danh nhìn thấy khối Nữ Hoàng Thiên Lệnh, vẻ mặt nghiêm nghị nhìn Tần Cửu Ca chậm rãi nói:

”Đạo Tử, chuyện này rất phức tạp, ngươi không nắm chắc được, giao cho huynh trưởng ta đi, huynh trưởng nắm chắc.”

Lúc Tần Vô Danh nói những lời này, khuôn mặt của hắn rất ngay thẳng, với một cái nhìn ngay thẳng, phối hợp với thanh danh của Tần Vô Danh ở Tần tộc, nói thật, phỏng chừng ngoại trừ Tần Cửu Ca ra, rất ít người sẽ bị lừa, sẽ mang khối Nữ Hoàng Thiên Lệnh này giao cho Tần Vô Danh. Nhưng Tần Cửu Ca là loại người gì? Đó chắc chắn là lão hồ ly, sau khi nhìn thấy Tần Vô Danh có ý đồ đối với khối Nữ Hoàng Thiên Lệnh, thì tự mình cất giữ. Đối với việc này, Tần Vô Danh cười ha ha, nói một câu, Đế Lộ rực rỡ thú vị hơn Tiên Vực nhiều. Tuy rằng, cho dù Thái Cổ tiên vực hay là sâu bên trong tinh không, Tiên Cổ Tần tộc là thế lực cực kỳ mạnh mẽ, nhưng mà trên Đế Lộ có các loại tạo hóa, đại đạo sinh ra kỳ diệu vô cùng. Cho dù là Tiên Cổ Tần tộc cũng chắc chắn không thể khinh thường, thậm chí phải coi trọng. Các loại tạo hóa đó có thể nói là đoạt được tinh hoa thiên địa. Nữ Hoàng Thiên Lệnh chính là thứ có xuất xứ từ một chỗ rất nổi danh của Đế Lộ, liên quan đến một lần tạo hóa. Cụ thể là gì, Tần Vô Danh cũng không nói ra nguyên nhân, chỉ là hâm mộ Tần Cửu Ca.

Lại qua một thời gian, Tần Cửu Ca hoàn toàn làm xong chuyện của Thái Cổ tiên vực. Ví dụ như nói đế nữ Đạo Quân Tiên của Hí Điều Hí đạo tộc. Tần Cửu Ca nhìn thấy nàng vẫn bất nhiễm khói bụi lúc ẩn lúc hiện như vậy. Nhưng mà sau khi Đạo Quân Tiên nhìn thấy hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời đại biến. Hai tay xoắn vào nhau rất mất tự nhiên. Tần Cửu Ca cũng không khách sáo, ôm chầm lấy nàng. Dù sao Tần Cửu Ca cũng cho rằng như vậy. Về phần Đạo Quân Tiên nghĩ như thế nào cũng không biết.

”Ngươi đứng vững cho ta.”

Đạo Quân Tiên mặt cười ửng đỏ nhìn nam tử trước mặt này. Ừm, không còn cách nào khác, chính mình hình như không thoát được hắn. Tần Cửu Ca nào quản những thứ này, vỗ vỗ Đạo Quân Tiên sau đó bỏ đi. Sau này muốn ăn lại đến, để ở bên ngoài bao nuôi. Tục ngữ nói rất hay, thê không bằng thiếp, thiếp không bằng trộm. Nuôi ở nhà cũng không có nhiều lạc thú nha. Muốn ăn thì lại đến, giống nhau cả mà.

Sau đó, Tần Cửu Ca lại đến Tiên tộc, bọn hắn nằm mơ cũng sẽ không ngờ, đế nữ trong tộc mình lại là nữ đầy tớ của Tần Cửu Ca. Tần Cửu Ca trao đổi với Trần Linh Ngọc một chút rồi đi. Lúc đó, khi trận chiến cấm kỵ, tiên tộc dưới sự dẫn dắt của Trần Linh Ngọc diễn ra, đã diệt trừ rất nhiều đạo thống phụ thuộc Hoàng tộc. thật ra Tần Cửu Ca đều biết tất cả những chuyện này, khi đó, Thái Cổ tiên vực còn có rất nhiều người tò mò, vì sao Tiên tộc cùng Tiên Cổ Tần tộc không bất kỳ quan hệ gì lại tỏ thái độ trước khi đại chiến chưa chấm dứt?

Chương 1031: Tuế nguyệt như đao trảm thiên kiêu

Đoán chừng cho dù có phải là người của Tiên tộc hay không cũng không thể nào biết được Đế Nữ Tiên tộc ngay từ đầu là người của Tần Cửu Ca. Dạng hầu hạ thể xác và tinh thần thì làm cái gì cũng được. Tần Cửu Ca cũng không quên Sở U Cơ đi theo hắn ngay từ đầu, từ hạ giới đi theo đến thượng giới. Vị trí của Viêm Linh Cơ trước kia là của Sở U Cơ. Nhưng Sở U Cơ cho dù được Tần Cửu Ca bồi dưỡng, thiên phú vẫn không sánh bằng chí tôn yêu nghiệt đỉnh cấp thượng giới. Huống chi so sánh với Viêm Linh Cơ chí tôn yêu nghiệt chắc chắn đứng ở đỉnh tinh không? Gặp lại chỉ có thán nhiên. Tần Cửu Ca không cự tuyệt thỉnh cầu ở lại một đêm của Sở U Cơ. Đêm đó, Sở U Cơ cực kỳ dịu dàng, không giữ lại chút gì dâng hiến những gì tốt nhất của mình cho Tần Cửu Ca. Tần Cửu Ca cũng đồng ý, Sở U Cơ mang một người hạ giới tới, dù sao cũng không tiêu được một xu của Tần tộc.

Thanh Dao cũng bị Sở U Cơ mang tới. Gặp nhau, nhớ lại quá khứ, theo gió mà bay.

”Công tử, trên Đế Lộ nhớ chăm sóc mình nhiều hơn.”

Sở U Cơ lệ rơi như mưa. Lúc còn trẻ, đừng bao giờ gặp nnguời quá tuyệt vời, bởi vì cả đời này ngươi sẽ không bao giờ thoát ra khỏi ảnh hưởng của hắn.

Điểm dừng tiếp theo, Đế Lộ phong vân xuất ra từ thế hệ của ta.

Sau khi xong việc, Ca cuối cùng Tần Cửu Ca vẫn đi lên Đế Lộ. Tuy rằng không cô đơn, dù sao cũng là người tự mang theo thị nữ. Medusa phản kháng không hiệu quả, cũng chỉ có thể đi theo Tần Cửu Ca đến Đế Lộ. Đương nhiên Chư Thiên Tiên Vực cũng có rất nhiều thiên kiêu đi tới Tinh Không Đế Lộ. Tinh Không đầy mê hoặc. Tạo hóa ẩn chứa trong chư thiên làm cho người ta khao khát…

Đế Lộ nằm trong tinh không vũ trụ mênh mông, xung quanh có vô số địa vực cổ xưa. Những ngôi sao sáng rải rác khắp nhân gian và dải ngân hà rộng lớn chạy xuyên qua vũ trụ.

“Tuế nguyệt như đao trảm thiên kiêu, trường sinh lộ thượng thán

yêu nhiêu.”

Tần Cửu Ca nhìn tinh không vô tận khẽ thở dài. Vũ trụ tinh không hung hiểm cực kỳ, cho dù là Thần Linh thì thỉnh thoảng cũng sẽ ngã xuống vì sức mạnh của vũ trụ. Gió lốc tinh không vô cùng kinh khủng, hố đen vũ trụ nuốt chửng người, cự thú bị vây trong không gian khó hiểu…

Những thứ này giết chết thiên tôn quả thực quá dễ dàng.

”Thơ của công tử thật là hay.”

Viêm Linh Cơ lúc này là một fan cuồng, hai mắt lập lánh nhìn idol Tần Cửu Ca. Cái này ở kiếp trước Tần Cửu Ca gọi là fan cuồng truy tinh.

Medusa ở bên cạnh bĩu môi, tình nhân trong mắt hóa Tây Thi. Tuy nhiên, trong lòng nàng thừa nhận, những gì Tần Cửu Ca nói bây giờ quả thực rất thú vị. Tần Cửu Ca cười không nói. Liệu hắn có nói với Viêm Linh Cơ rằng hắn đã đạo hai câu này của một tác giả nổi tiếng ở kiếp trước không? Tác giả rất nổi tiếng mặc dù toàn thân lông đỏ nhưng vẫn vô địch. Nhưng ở nơi này, hai câu này chính là do Tần Cửu Ca hắn nói! Dù sao quái lông đỏ cũng không ở đây.

Cũng không biết đoàn người Tần Cửu Ca đi bao lâu, dù sao cũng đã đi rất xa. Thực sự xa. Vũ trụ bao la rộng lớn dường như cô đơn lạ thường. Dọc theo con đường, có một số tu sĩ tinh không đến từ khắp nơi, một số tu sĩ trông giống con người, một số giống như các loại yêu thú. Vô số sinh linh kỳ lạ với vô số diện mạo kỳ lạ. Không ai dám tới gây phiền toái cho Tần Cửu Ca, tu sĩ cảnh giới Thần Linh dù là ở Hạo Hãn Tinh Không cũng chỉ có vài người đỉnh cấp mà thôi. Số ít tu sĩ không có đầu óc cũng bị Viêm Linh Cơ tát chết.

Tần Cửu Ca cũng nhận được một số tin tức từ các tu sĩ tinh không dọc đường. Đế Lộ xa xôi dường như căn bản không có điểm cuối. Địa vực của bọn hắn tên là Vô Trần Tinh Vực, chủ Tinh Vực này là một cự nghiệt khủng bố cấp bậc Thần Vương. Áp lực uy chấn vũ trụ tinh không, có thể nói là vô địch. Đương nhiên trong địa vực này, cũng không phải là không có cự nghiệt có thể cạnh tranh với Vô Trần vực chủ. Nổi danh nhất là quốc chủ Nữ Nhi quốc, cũng là cảnh giới Thần Vương, thực lực sâu không lường được.

Đoàn người Tần Cửu Ca cũng đến Vô Trần Tinh Vực, không giống với Tinh Không Đế Lộ tịch mịch, vô số ánh mắt hướng về phía hắn. Chuẩn xác mà nói, là nam nhân nhìn về phía hai nữ tử dung nhan tuyệt thế bên cạnh Tần Cửu Ca và nữ tử nhìn về phía Tần Cửu Ca.

”A a, sao lại có tiểu ca ca đẹp trai như vậy, ta cảm giác tim sắp tan chảy rồi đây này.”

“Quá đẹp mắt, ta cảm giác cho dù là Tam Táng Đại Sư của Vô Trần Tinh Vực có danh hiệu đệ nhất mỹ nam cũng không đẹp như tiểu ca ca này.”

Có những tiếng cảm thán khen ngợi Tần Cửu Ca dọc đường hắn đi. Một số nữ tử còn nhìn Tần Cửu Ca không chớp mắt. Không còn cách nào, người đẹp luôn phải chịu đựng một số thứ khác với người bình thường. Cũng có rất nhiều nữ tử so sánh Tần Cửu Ca một cái tên: Tam Táng đại sư. Một cái tên rất kỳ diệu.

”Mặc dù ta là một người hâm mộ vẻ ngoài của Tam Táng đại sư, nhưng ta không thể che giấu lương tâm mà nói rằng vẻ ngoài của Tam Táng đại sư không đẹp hơn tiểu ca ca này.”

Một nữ nhân xinh đẹp, mảnh mai nhìn nam nhân đang tới với đôi mắt đào hoa. Khi nào một nam nhân đẹp trai như vậy đến Vô Trần Tinh Vực?

“Hôm nay là ngày quốc chủ của Nữ Nhi quốc tuyển chọn phò mã, lại có một nam nhân đẹp trai như vậy đến đây, phải chăng để theo đuổi quốc chủ?”

Chương 1032: Uống một ly

Có người kinh ngạc thì thầm. Quốc chủ Nữ Nhi quốc của Vô Trần Tinh Vực có thể nói là danh truyền tứ phương Tinh Vực. Không chỉ bởi vì thực lực của nàng trình độ đỉnh cao ở Vô Trần Tinh Vực mà còn có rất nhiều nguyên nhân, vì nhan sắc tuyệt mỹ của quốc chủ Nữ Nhi quốc, có thể nói là dung nhan khuynh thế đỉnh cao của Tinh Vực.

“Ta thấy rất có thể phỏng chừng là chí tôn của Tinh Vực cách vách tới.”

Rất nhiều người lên tiếng đồng ý. Trong khoảng thời gian này quả thật Vô Trần Tinh Vực có rất nhiều thiên kiêu chí tôn của Tinh Vực cách vách đến. Tất cả bọn hắn đều muốn có được trái tim của quốc chủ Nữ Nhi quốc. Chiếm được tim của quốc chủ Nữ Nhi quốc không chỉ có thể đạt được một mỹ nhân thiên đại mà còn có thể đạt được thế lực cấp bậc thần vương danh chấn Tinh Vực. Nhất cử lưỡng tiện thì sao không làm?

Tần Cửu Ca không nói gì, có nhìn thấy hai mỹ nữ xinh đẹp như hoa như ngọc ở bên cạnh chờ đợi bản đạo tử hay không? Ta có giống như một nam nhân thiếu nữ nhân không?

“Thần nữ có thể cùng tại hạ uống một chén ly hay không?”

Bỗng nhiên, một nam tử tướng mạo tuấn lãng mà sắc mặt tái nhợt cười ha hả nhìn Viêm Linh Cơ cùng Medusa bên cạnh Tần Cửu Ca. Mỹ mạo của hai người này quả thực là kinh thiên động địa. Khoảnh khắc nhìn thấy các nàng, Thạch Hôi cảm thấy như thể hắn đã tìm thấy tình yêu đích thực của mình. Về phần nam tử tuấn mỹ bên cạnh, rất đương nhiên bị hắn xem nhẹ. Dáng vẻ quá đẹp, nói chuyện với một nam tử như vậy là rất căng thẳng.

”Hihi, muốn uống một ly với hai người chúng ta thì ngươi vẫn nên hỏi công tử nhà ta trước đi, hai chúng ta nghe lời công tử.”

Mắt to của Viêm Linh Cơ chớp chớp, vẻ mặc phục tùng nhìn Tần Cửu Ca, mang đến cho người bên cạnh ý tứ rất rõ ràng: ta nghe theo công tử nhà mình.

”Cái gì!”

Trên mặt nam tử tuấn lãng tràn đầy vẻ không thể tin. Sao có thể như thế được. Hai mỹ nhân đều thuộc về cấp bậc đỉnh phong ở Vô Trần Tinh Vực mà là lại thị nữ của một nam tử?

Rắc rắc, trái tim hắn tan vỡ, thậm chí còn lui về phía sau vài bước. Khuôn mặt khó chịu, còn rất đau đớn. Hắn không tin, một nam nhân khi đối mặt với hai nữ nhân này lại không một ý nghĩ nào trong đầu. Đây là nữ nhân xinh đẹp nhất có thể được xếp hạng hàng đầu trong Tinh Không Đế Lộ đó! Chẳng lẽ đều đen hết rồi sao?

Thach Hôi nghiến răng nghiến lợi nhìn nam tử vẻ mặt lạnh nhạt, nói thật, nếu không phải kiêng kỵ nam nhìn cực kỳ đẹp trai này, nói không chừng hắn đã rút đao chém người. Nhưng hắn đã không xuống tay.

Hắn không ngốc, ở Hạo Hãn Tinh Không này có thể mang theo hai thị nữ dung mạo xinh đẹp như hoa này ra cửa thì chắc chắn bối cảnh hoặc thực lực rất lớn.

Mà lúc này trong đầu Tần Cửu Ca có một âm thanh hệ thống vang lên.

”Đinh, trấn áp Tam Táng Đại Sư thiên mệnh chi tử, thưởng cho một

cái thiên mệnh."

Thanh âm của hệ thống làm cho sắc mặt Tần Cửu Ca khẽ biến. Cảnh giới bây giờ của hắn Thần Linh hậu kỳ, thiếu chút nữa là có thể đến Thần Linh viên mãn, đến Thần Linh viên mãn sẽ đến thần vương. Bây giờ Tần Cửu Ca đang vì chuyện sau này mà suy nghĩ.

"Kinh hoàng quá, ba ngày sau quốc chủ Nữ Nhi quốc chính thức chiêu hôn với bên ngoài."

"Người nào có thể được quốc chủ Nữ Nhi quốc ưu ái?"

"Đáng sợ quá, Tam Táng Đại Sư trở thành đệ tử thân truyền của Bất Hủ đạo thống Lôi Âm Tự."

"Trưởng lão Bất Lão Thần Sơn nổi giận, nguyên nhân đồn đãi dĩ nhiên là…"

"Huyền Lôi thần cung có thái thượng trưởng lão xuất quan, truy tìm hung thủ sát hại đệ tử thân truyền Huyền Chiến."

Từng tin tức ở Vô Trần Tinh Vực truyền đến, rất nhiều tin tức gây ra sóng to gió lớn. Đặc biệt là chuyện quốc chủ Nữ Nhi quốc kén phò mã cùng thái thượng trưởng lão Huyền Lôi thần cung xuất quan truy tìm hung thủ sát hại thân truyền đệ tử Huyền Chiến. Hai chuyện này ở Vô Trần Tinh Vực có thể nói là gây ra sóng gió không nhỏ. Huyền Chiến là chí tôn thiên kiêu cổ xưa của Vô Trần Tinh Vực và rất nhiều Tinh Vực xung quanh, sau lưng lại là Bất Hủ đạo thống Huyền Lôi thần cung. Vị thần tiên nào đánh chết Huyền Chiến chẳng lẽ không biết Huyền Lôi thần cung sau lưng Huyền Chiến chắc chắn sẽ trả thù sao? Dũng cảm như vậy sao?

Mà bên này, Tần Cửu Ca đang chào buổi sáng, cắn xong vài trận, hắn nghe thấy những tin tức này. Nhưng cũng không ảnh hưởng đến hắn. Tin tức giết Huyền Chiến, nếu tra ra hắn thì lại làm sao? Huyền Lôi thần cung dám có ý kiến với hắn sao? Đừng tưởng rằng Tần tộc không có thế lực ở Tinh Không Cổ Lộ!

Trước khi Tần Cửu Ca đi, Thiên Hoang Thần Linh đã tiết lộ cho hắn một tin tức. Ở nơi sâu trong tinh không có tinh hà do chí tôn Tần tộc trấn áp, có đại đế trấn thủ. Tần Cửu Ca chuẩn bị đi thẳng đến sâu trong tinh không. Đó mới là sân khấu của hắn.

Sau khi Tần Cửu Ca tỉnh lại, đi về phía trung tâm Nữ Nhi quốc.

Chương 1033: Để giết người à

”Công tử muốn đi thăm quốc chủ Nữ Nhi quốc sao?”

Viêm Linh Cơ sắc mặt không hiểu nhìn công tử nhà mình. Công tử nhà mình mị lực quá lớn, qua đó không phải sẽ thu phục quốc chủ Nữ Nhi quốc trong vòng một nốt nhạc sao?

“Nghĩ gì đó? Để cho công tử đi tranh chức phò mã Nữ Nhi quốc hả?”

Tần Cửu Ca tùy ý cười nói. Quốc chủ Nữ Nhi quốc cũng mới tới cảnh giới Thần Vương, xứng cho hắn đi cầu hôn à? Hay là đi ở rể? Nghĩ cũng không muốn nghĩ tới, nàng xứng sao?

Làm thị nữ của hắn cũng không biết có được hay không. Ngẫm lại bây giờ, thị nữ ở bên cạnh hắn là Viêm Linh Cơ và Medusa, người nào không phải là người có thiên phú khủng bố. Cho dù là trên bảng xếp hạng thiên kiêu chí tôn bảng ở Tinh Không Đế Lộ cũng chắc chắn là chí tôn yêu nghiệt có thể xếp ở hàng đầu. Cho dù quốc chủ Nữ Nhi quốc là một cự nghiệt cấp bậc Thần Vương, nhưng nếu thiên phú ngay cả đại đế cũng không lên được thì xin lỗi, chê!

Nếu như những lời này của Tần Cửu Ca lộ ra ngoài, nhất định sẽ nổi lên sóng to gió lớn ở Hạo Hãn Tinh Không. Cho dù lão tổ Bất Hủ đạo thống cũng sẽ chấn động. Không có tư chất đại đế thì cũng không xứng làm thị nữ trong mắt ngươi sao? Vậy cho ngươi cái bánh xe nè, có phải ngươi muốn lên trời không?

Có điều Viêm Linh Cơ cũng cực kỳ tin tưởng. Cũng đúng, quốc chủ Nữ Nhi quốc kia cũng không xứng làm thị nữ cho công tử, làm sao có tư cách kén công tử làm phò mã?

“Tự cuồng tự đại!”

Medusa xinh đẹp bên cạnh nói, tu vi của ngươi bây giờ cũng chưa tới Thần Vương, vậy mà cũng dám nói cự nghiệt cấp bậc Thần Vương còn không đủ tư cách làm thị nữ của ngươi. Nếu không phải Tần Cửu Ca là Đạo tử của Tần tộc, nàng đã phun chết hắn rồi. Đương nhiên bây giờ nàng không dám, bây giờ nàng đã nghe lời rất nhiều so với trước kia. Không có cách nào, nàng bị Tần Cửu Ca làm cho sợ rồi.

”Không phải ngươi tham lam sắc đẹp của quốc chủ Nữ Nhi quốc thì ngươi đi Nữ Nhi quốc làm gì? Để giết người à?”

Medusa tức giận nói. Nàng không có ghen, chút xíu cũng không. Chỉ

là cảm thấy Tần Cửu Ca quá vô sỉ, bên người đã có nữ tử đẹp như vậy mà còn tham lam bên ngoài, kẻ thối tha không biết xấu hổ. Cực kỳ vô sỉ, thật hy vọng sáng sớm Viêm Linh Cơ cắn chết hắn.

Sắc mặt Tần Cửu Ca lạnh nhạt nói:

“Sao ngươi biết công tử muốn đi giết người?”

Hắn thật sự là đi giết người. Sau đó, Tần Cửu Ca mang theo Viêm Linh Cơ, Medusa xâm nhập Nữ Nhi quốc. Nữ Nhi quốc nằm ở trung tâm Vô Trần Tinh Vực, vị trí rất xa hoa cường thịnh. Vị trí lựa chọn phò mã của quốc chủ Nữ Nhi quốc cũng là trong hoàng triều Nữ Nhi quốc. Trên đường Tần Cửu Ca đến hoàng triều Nữ Nhi quốc có hàng trăm ngàn thiên kiêu ùa về về phía hoàng triều Nữ Nhi quốc, không muốn tụt lại phía sau. Dù sao quốc chủ Nữ Nhi quốc có danh tiếng quá lớn ở Vô Trần Tinh Vực. Một là bởi vì thực lực thế lực của quốc chủ Nữ Nhi quốc, hai là bởi vì mỹ mạo của quốc chủ. Người nào không muốn có được một mỹ danh truyền xung quanh Tinh Vực, có thể có danh tiếng quốc chủ trên Đế Lộ? Một đại mỹ nhân thiên kiều bá mị thì sao? Đối với rất nhiều thiên kiêu mà nói, cho dù không chiếm được quốc chủ Nữ Nhi quốc, có thể nhìn nàng một cái từ xa cũng là tốt lắm rồi.

Tần Cửu Ca nhanh chóng mang theo hai thị nữ đi tới hoàng triều Nữ Nhi quốc danh chấn Vô Trần Tinh Vực. Nữ Nhi quốc không hổ là Nữ Nhi quốc, phóng mắt nhìn lại, trên cơ bản đều là nữ tử đi trên đường. Ngẫu nhiên có người không phải nữ tử, ăn mặc rõ ràng cũng không phải là người của Nữ Nhi quốc.

”Công tử, hay là chúng ta đánh hạ nơi này làm thành hậu hoa viên của công tử đi.”

Viêm Linh Cơ chớp chớp mắt nhìn Tần Cửu Ca nói, có vẻ uể oải. Nơi này chắc chắn là nơi tốt để dưỡng mỹ nhân. Phảng phất ở đây có thể nhìn thấy đủ loại nữ tử.

”Những kẻ đến sau kia, nơi này là Nữ Nhi quốc, ở chỗ này tốt nhất các ngươi nên an phận một chút, bằng không giết tất bất luận tội.”

Bỗng nhiên, một âm thanh lạnh lùng vang lên xung quanh Tần Cửu Ca. Một nữ tử mặc khôi giáp màu đen, tay cầm trường thương, dung nhan mỹ lệ lớn tiếng nói với Tần Cửu Ca. Mặc dù rất ngạc nhiên trước khuôn mặt của nam nhân mỹ mạo như vậy, cho dù Tam Táng Đại Sư trong truyền thuyết cũng không thể so sánh được, nhưng Lãnh Mộc Lan vẫn đứng thẳng tắp ở xa xa, khuôn mặt lạnh lẽo. Ngay cả khi nam nhân kia đẹp trai thì sao? Nàng lại không thích những nam

tử này, người nàng thích là quốc chủ nhà mình! Cũng không biết vì sao quốc chủ nhà mình lại muốn chọn phò mã?

Những nam nhân thối đó có gì mà thích chứ! Bọn hắn ham mê nhan sắc tuyệt đẹp của quốc chủ. Chỉ có nàng, Lãnh Mộc Lan mới thật tâm thật ý đối với quốc chủ.

Nói xong, Lãnh Mộc Lan bỏ đi, mỗi người đến Nữ Nhi quốc đều bị nàng cảnh cáo một lần.

Chương 1034: Đánh thành dạng gì

”Nữ Nhi quốc cái gì, còn kém xa làm Hậu Cung quốc cho công tử nhà ta.”

Viêm Linh Cơ thè lưỡi, ánh mắt khó chịu nói. Nữ tử này vừa tới vênh váo tự đắc làm cho nàng khó chịu. Phải biết rằng Viêm Linh Cơ nàng là chí tôn yêu nghiệt có thể xếp hàng đầu ở Hạo Hãn Tinh Không. Nàng không có kiêu ngạo của riêng mình hay sao?

Nàng chỉ có ở trước mặt công tử nhà mình mới có thể hiện ra dáng vè ngoan ngoãn.

“Lớn mật, ngươi há có thể nói xấu Nữ Nhi quốc, cho dù ngươi là một Thần Linh cũng phải trả giá đắt.”

Sắc mặt Lãnh Mộc Lan âm u nhìn Viêm Linh Cơ. Trong lúc giơ tay đánh ra Vô Thượng Thần Pháp, người dám nói xấu Nữ Nhi quốc như thế phải bị trừng phạt nghiêm khắc.

Ầm! Trong nháy mắt một làn sóng chấn động khủng bố được đánh ra từ tay Lãnh Mộc Lan. Thần lực đáng sợ, xung kích hư không. Nhất thời sắc mặt một vài kẻ yếu ở xung quanh tái nhợt. Lãnh Mộc Lan không hổ là thị nữ thiếp thân của quốc chủ Nữ Nhi quốc, một thân thực lực chấn động Tinh Vực. Cũng đáng thương cho nữ tử này, cũng không biết phải chịu loại trừng phạt gì.

Trong phút chốc, trời long đất lở, phong vân kích động. Người xung quanh Nữ Nhi quốc cười lạnh nhìn nữ tử mặc quần áo màu xanh lam kia. Thật sự là không biết tự lượng sức mình, lại dám khiêu khích Mộc Lan tướng quân. Phải biết rằng Mộc Lan tướng quân thiên phú đứng đầu Vô Trần Tinh Vực. Ngay cả quốc chủ Nữ Nhi quốc cũng

nói, Lãnh Mộc Lan ở bên cạnh nàng làm tướng quân, rất uổng phí tài năng. Ra ngoài Vô Trần Tinh Vực, tương lai Lãnh Mộc Lan sẽ càng thêm rộng lớn. Nhưng Lãnh Mộc Lan tướng quân vẫn kiên trì làm tướng quân ở Nữ Nhi quốc, thị vệ của quốc chủ Nữ Nhi quốc!

Một số ít người biết lý do. Nhưng thật đáng thương, là thân nữ tử chắc chắn không thể nào. Bây giờ tu vi Mộc Lan tướng quân ở cảnh giới Thần Linh trung kỳ, trấn áp một người Thần Linh sơ kỳ còn không phải cực kỳ dễ dàng hay sao?

Cơ hồ tất cả mọi người xung quanh cảm thấy nữ tử mặc váy dài màu lam nhạt này hoàn toàn không phải là đối thủ của Lãnh Mộc Lan tướng quân. Mà trong nháy mắt Lãnh Mộc Lan ra tay, Viêm Linh Cơ hừ lạnh một tiếng, từ khi thăng cấp đến cảnh giới Thần Linh, nàng còn chưa tìm người thử tay!

Viêm Linh Cơ giơ tay lên xuất chiêu, hóa thành hỏa diễm vô cùng vô tận đánh với thần lực Lãnh Mộc.

Ầm ầm ầm!

“Cũng không biết nữ tử này sẽ bị Mộc Lan tướng quân đánh thành dạng gì.”

Có người có mắt sắc bén nói. Vừa rồi nữ tử này nói, nàng cũng nghe được. Thế nhưng lại nói ra cuồng ngôn, muốn biến Nữ Nhi quốc của nàng thành Hậu Cung quốc của nam tử bên cạnh nàng. Hoàn toàn không thể tha thứ.

Tuy nhiên, ngay sau đó, năng lượng khủng bố trong nháy mắt bao trùm bốn phương tám hướng. Tiếng cạch cạch vang lên. Địa mạch xung quanh cũng nứt ra rất nhiều. Thần Linh sơ kỳ Viêm Linh Cơ đấu cùng Thần Linh trung kỳ Lãnh Mộc Lan, một kích qua đi, hai bên lùi lại mấy trăm bước. Tất cả sinh linh ở hiện trường đồng thời hít một hơi khí lạnh. Nữ tử dung nhan tuyệt mỹ này lại lấy cảnh giới Thần Linh sơ kỳ đánh lui Thần Linh trung kỳ Mộc Lan tướng quân. Đây là tư chất thiên phú đến cỡ nào?

Thật kinh khủng!Cho dù là rất nhiều thiên kiêu trên bảng xếp hạng Tinh Không thiên kiêu cũng làm không được mức này.

”Sao có thể chứ? Thực lực của ả lại đáng sợ như vậy?”

Sắc mặt Lãnh Mộc Lan khẽ biến nhìn nữ tử váy lam xa xa. Nàng cũng là một thiên kiêu rất có danh tiếng, thực lực bản thân ở cùng cảnh giới không thể khinh thường. Nhưng bây giờ không đánh thắng một

Thần Linh sơ kỳ?

Người có thiên tư như vậy chắc chắn thế lực sau lưng bất phàm. Nghĩ đến đây, Lãnh Mộc Lan hít sâu một hơi, mắt chăm chú nhìn Tần Cửu Ca. Nữ tử mặc váy xanh xem ra vẫn nghe theo nam tử này. Trong nháy mắt này, nàng suy nghĩ rất nhiều, trong lòng suy đoán bọn hắn rất có thể đến từ một thế lực lớn. Mà trong khi Lãnh Mộc Lan im lặng, bỗng nhiên có một âm thanh niệm phật từ từ vang lên:

"Ngã phật từ bi, vì sao nhân gian lại muốn đánh đánh giết giết?"

Phật hiệu vừa dứt, một nam tử cầm cái bát lớn màu vàng trong tay, khuôn mặt tuấn lãng, thân thể thon thả, chậm rãi bước ra từ hư không. Da thịt màu đồng, cánh tay mạnh mẽ, thân thể vừa nhìn đã biết là nam nhân tràn đầy sức mạnh bùng nổ. Khi nam tử này xuất hiện, thiên địa có hoa sen màu vàng rực rỡ nở rộ. Phật văn lóe lên trong hư không.

"Là Tam Táng Đại Sư, là Tam Táng Đại Sư."

Trong nháy mắt nhìn thấy nam tử này, xung quanh vang lên tiếng cảm thán. Đường Tam Táng Đại Sư có thể nói là danh khí ngập trời ở Vô Trần Tinh Vực. Tuy rằng cảnh giới không phải là mạnh mẽ nhất ở Vô Trần Tinh Vực, nhưng danh tiếng chắc chắn mạnh mẽ nhất.

"Thật đẹp, quả thật Tam Táng Đại Sư cũng đẹp như trong truyền thuyết."

Chương 1035: Đẹp trai hơn Tam Táng Đại Sư

Một nữ tử mắt lấp lánh, nội tâm không khỏi đập thình thịch. Mỹ danh của Đường Tam Táng Đại Sư có thể nói là truyền khắp vô số năm ở Vô Trần Tinh Vực. Nam phụ lão ấu ở đây đều biết có một nam tử đẹp dã man. Sau khi nam tử gọi là Đường Tam Táng đại sư xuất hiện, hầu như tất cả các ánh mắt đều tập trung vào hắn. Hiển nhiên Đường Tam Táng cũng rất hài lòng với ánh mắt toàn trường tập trung này. Không khỏi ho nhẹ vài tiếng, có vẻ càng thêm đoan trang uy nghiêm. Tuy nhiên, ngay sau đó, một âm thanh run rẩy vang lên.

"Công tử kia dáng vẻ thật đẹp trai, ta cảm giác còn đẹp trai hơn Tam Táng Đại Sư."

Nghe được giọng nói này, rất nhiều ánh mắt vốn tập trung trên người Đường Tam Táng quay qua nhìn Tần Cửu Ca.

”Đúng vậy, đúng vậy, ta làm sao cảm giác công tử này còn đẹp trai hơn Đường Tam Táng Đại Sư.”

Từng âm thanh khen Ngợi Tần Cửu Ca đẹp trai hơn Đường Tam Táng vang lên, làm cho Đường Tam Táng nghe được sắc mặt âm u. Nhiều năm như vậy, lần đầu tiên diện mạo của hắn bị người khác nói không bằng nam tử khác. Có điều, hít sâu một hơi. Đường Tam Táng lộ ra nụ cười tự nhận mình đẹp trai nhất nhìn Viêm Linh Cơ, nói: “Cô nương, chuyện này là do ngươi không đúng, sao có thể nói Nữ Nhi quốc như vậy?”

Giọng nói có vẻ rất nhẹ nhàng. Tần Cửu Ca đoán người này trời sinh là một tay cua gái lão luyện.

Đường Tam Táng chính là thuận tiện nhìn thấy những gì đã xảy ra ở đây, ban đầu hắn không muốn quan tâm, nhưng suy nghĩ một chút. Bây giờ nếu xuất đầu thay Nữ Nhi quốc, tin tức này truyền ra ngoài được lãnh đạo cấp cao của Nữ Nhi quốc, thậm chí nữ vương biết đến thì cơ hội mình trở thành phò mã của Nữ Nhi quốc sẽ lớn hơn rất nhiều. Nhưng điều khiến hắn cảm thấy đau lòng là có thể trong lòng nữ tử dung nhan tuyệt mỹ này sẽ có ấn tượng xấu với mình. Nhưng không có cách nào. Cá và tay gấu không thể có được cả hai. Chờ sau khi hắn hoàn toàn nắm trong tay Nữ Nhi quốc, lại đến tìm kiếm nữ tử váy lam này cũng không muộn. Đương nhiên, hắn cảm thấy có lẽ có thể dựa vào dung nhan của mình chinh phục nữ tử váy lam này.

Thấy nàng không nói lời nào, Đường Tam Táng âm thầm truyền âm, ôn hòa một tiếng nói: “Cô nương, chỉ cần bây giờ ngươi xin lỗi, chuyện còn lại ta sẽ thay cô nương lo liệu.”

Hắn đây là muốn ăn hết, một mặt lấy lòng Nữ Nhi quốc, một mặt lấy lòng nữ tử váy lam. Đường Tam Táng cảm thấy lấy mị lực của mình có thể khiến cho nữ tử váy lam làm theo. Nhưng ngay sau đó, một tiếng hừ lạnh vang lên.

”Cái gì? Cái thứ như ngươi ngay cả một ngón tay, một sợi tóc công tử nhà ta cũng không bằng, còn ở chỗ này lảm nhảm gì vậy.”

Viêm Linh Cơ lớn tiếng cười lạnh nói. Cũng không soi gương, cảm thấy nữ nhân đều thích cái túi da ngươi sao? Công tử nhà ta không tốt sao? Công tử nhà ta không ngon sao?

Viêm Linh Cơ vừa dứt lời, bốn phía yên tĩnh không tiếng động. Mỗi

người mang vẻ kinh hãi nhìn Viêm Linh Cơ. Nữ tử thực lực thiên phú mạnh mẽ như vậy mà lại có công tử? Rốt cuộc là loại nam tử nào mới xứng là công tử của nữ tử mạnh mẽ như vậy?

Rất nhiều người lại nhìn về phía Tần Cửu Ca phía xa xa. Quả thật dáng vẻ tuấn mỹ hơn Tam Táng Đại Sư.

Một bên khác, sắc mặt Đường Tam Táng cực kỳ âm u, bị mắng trước mặt mọi người, là người bình thường cũng không dễ chịu, huống chi là nam tử kiêu ngạo như hắn?

Mà đúng lúc này, phảng phất như một âm thanh lạnh nhạt vang lên áp đảo tất cả mọi người:

"Khách quý đến đây, không có nghênh đón từ xa rồi."

Vừa dứt lời, trên bầu trời xuất hiện một nữ tử áo vàng. Đôi chân mảnh khảnh, thẳng và tròn trịa, đôi lông mày đầy khí chất phách bá đạo của vương giả. Thớ thịt săn chắc, khí như u lan, vai thon như gọt, eo thắt đáy lưng ong cực kỳ đẹp mắt. Nếu bình thường, nhất định là tồn tại vạn người chú ý. Tuy nhiên, ở đây, do sự hiện diện của Viêm Linh Cơ và Medusa, rất nhiều ánh mắt bị hai người các nàng hấp dẫn đi. Trong lòng rất nhiều tu sĩ còn âm thầm so sánh Viêm Linh Cơ, Medusa với quốc chủ Nữ Nhi quốc.

Sau đó, có rất nhiều người khiếp sợ phát hiện, dung mạo quốc chủ Nữ Nhi quốc lại không sánh bằng hai nữ tử này. Nữ tử mặc váy dài màu lam nhạt có khuôn mặt nhỏ nhắn to bằng bàn tay, lộ ra vẻ quyến rũ ngây thơ, có thể nói là cực kỳ dung hợp dục vọng và thuần khiết.

Mà trên người nữ tử mang theo khí chất vương giả, mặc cẩm bào màu tím ung dung hoa quý, lại không giấu được thân thể mềm mại uyển chuyển đầy đặn của nàng, giống như thủy mật đào chín muồi.

Đôi môi đỏ mọng kiều diễm ướt át, mũi thanh tú, đôi mắt to rực rỡ, câu hồn đoạt phách.

Chương 1036: Công tử muốn giết ai?

Với sự xuất hiện của quốc chủ Nữ quốc, càng ngày càng có nhiều người nhìn về phía Viêm Linh Cơ cùng Medusa. Trong lúc nhất thời,

rất nhiều người ngừng thở.

”Hai nữ tử này quá đẹp.”

Nghe theo một giọng nói, rất nhiều người không tự chủ được gật đầu. Xét về ngoại hình, mặc dù các nàng không đến từ Nữ Nhi quốc, nhưng phải công nhận rằng hai nữ nhân này đẹp hơn quốc chủ Nữ Nhi quốc. Nghe những lời những người xung quanh nói, biểu cảm của quốc chủ Nữ Nhi quốc vẫn không thay đổi. Điều nàng quan tâm lúc này không phải là hai nữ nhân đẹp như thế nào. Điều nàng quan tâm là nàng thực sự cảm thấy một chút nguy hiểm từ nam nhân đó. Cho dù chỉ có một chút, cũng làm cho nàng cảm thấy rất khiếp sợ. Bởi vì nàng là một Thần Vương!

“Công tử từ xa mà đến, có phải là tới tranh đoạt vị trí phò mã hay không?”

Giọng nói quốc chủ Nữ Nhi quốc tràn đầy uy nghiêm, nhìn Tần Cửu Ca. Thành thật mà nói, đó là những gì nàng nghĩ trong lòng nàng. Nàng tin tưởng cực kỳ đối với dung nhan của mình. Cho dù không bằng hai nữ tử này, nhưng nàng cũng sẽ không tự coi thường mình. Dung mạo của mình cộng thêm bối cảnh hùng hậu, đó chắc chắn là một sự cám dỗ khủng khiếp đối với nam nhân. Đương nhiên nàng không biết, Medusa một nữ vương của Bất Hủ đạo thống. Nếu biết, chắc chắn sẽ nghĩ đến thân phận và bối cảnh của mình. Thân phận nữ vương Bất Hủ đạo thống gia trì không thể so với thân phận quốc chủ như nàng, có phải là vui hơn nhiều không?

Nghe được lời nói của quốc chủ, sắc mặt của mọi người, các tu sĩ xung quanh hơi thay đổi. Chẳng lẽ…

Sắc mặt Đường Tam Táng càng khó chịu. Hắn luôn là tâm điểm ở bất cứ nơi nào xuất hiện. Nếu như không có nam tử này, mình chắc chắn cũng là tiêu điểm trong sân. Đối tượng quốc chủ Nữ Nhi quốc dẫn đầu nói chuyện cũng chắc chắn là mình.

Tần Cửu Ca lạnh nhạt lắc đầu, làm phò mã Nữ Nhi quốc? Thực xin lỗi, đừng nói bây giờ bát tự còn không liếc mắt một cái, cho dù quốc chủ Nữ Nhi quốc này dán vào hắn, hắn cũng phải suy nghĩ thật kỹ. Huống chi, còn đi ở rể Nữ Nhi quốc?

Thấy Tần Cửu Ca lắc đầu, mọi người bốn phía đồng thời kinh ngạc. Ngay cả Đường Tam Táng cũng thế. Người đến Nữ Nhi quốc không phải đều muốn làm phò mã Nữ Nhi quốc sao?

Mọi người biết điều đó. Quốc chủ Nữ Nhi quốc hỏi như vậy, cũng

chỉ là hỏi tượng trưng một câu mà thôi.

”Công tử nhà ta mới không thèm làm phò mã Nữ Nhi quốc.”

Viêm Linh Cơ bên cạnh che miệng khẽ cười nói. Công tử của mình muốn loại nữ tử gì mà không có?

“Thật ngạo mạn.”

Lãnh Mộc Lan hừ lạnh một tiếng, tuy rằng nàng rất không thích có nam tử cướp đi quốc chủ của mình, nhưng cũng không cho phép có nam tử không thích quốc chủ của mình!

Mà quốc chủ Nữ Nhi quốc không hổ là người nắm trong tay một đạo thống, tuy rằng trong lòng rất kinh ngạc nhưng cũng không biểu hiện ra ngoài mặt.

”Vậy công tử tới đây làm gì?”

quốc chủ Nữ Nhi quốc do dự một chút rồi mỉm cười nói. Dựa vào trực giác nhiều năm của mình, nàng cảm thấy nam nhân này có lai lịch rất lớn. Thậm chí còn có một khả đến từ Bất Hủ đạo thống. Mặc dù Nữ Nhi quốc của nàng rất mạnh mẽ ở Vô Trần Tinh Vực, nhưng cũng không thể so sánh với Bất Hủ đạo thống.

”Giết người.”

Tần Cửu Ca nhìn Đường Tam Táng, ung dung nói. Hắn đến đây là giết người. Giết Đường Tam Táng đoạt thiên mệnh. Dù sao, bây giờ hắn giết thiên mệnh chi nhân cũng không bị phản phệ, gặp được là giết. Kiên quyết không để lại!

Nghe Tần Cửu Ca nói, quốc chủ Nữ Nhi quốc nhướng mi lên nói: “Công tử muốn giết ai?”

Chẳng lẽ Nữ Nhi quốc các nàng có người trêu chọc vị công tử này?

Nhưng không đúng à, người Nữ Nhi quốc có tư cách trêu chọc vị công tử này mấy trăm năm nay cũng chưa từng đi ra ngoài.

Nghe vậy, Tần Cửu Ca cười xán lạn giống như một thiếu niên lang tốt đẹp.

”Giết hắn.”

Mắt Tần Cửu Ca bình thản nói với Đường Tam Táng. Vừa dứt lời, Tần Cửu Ca không hề dây dưa, trực tiếp ra tay. Hắn làm việc rất

quyết đoán, không quan tâm Đường Tam Táng ngầm có thân phận gì. Mượn lời nói của một ông chủ họ Vương kiếp trước: Cho tới bây giờ ta giết người cũng mặc kệ đối phương có thân phận gì, dù sao cũng không có khả năng mạnh hơn thân phận của ta. Ừm, cũng giống câu nói kiếp trước, chỉ là không có cụm từ "ta có tiền", nhưng vẫn có hiệu quả thần kỳ như nhau.

Thần Linh hậu kỳ tuôn ra sức mạnh thần linh ngập trời, Đại Đạo Phi Tiên thể, Long Hoàng Chân Thể trực tiếp mở ra. Hắn đánh ra một quyền, thần quang quấn quanh trên cánh tay. Thể chất khủng bố gia trì làm cho một quyền này của Tần Cửu Ca gây chấn động!

Ở hiện trường bao gồm quốc chủ Nữ Nhi quốc đều mờ mịt. Chuyện gì đang xảy ra vậy? Cái gì cũng không nói mà trực tiếp ra tay? Chẳng lẽ không biết cảnh giới của Đường Tam Táng đại sư cũng là Thần Linh hậu kỳ, sau lưng lại có Bất Hủ đạo thống làm chỗ dựa sao? Không nói câu nào liền hạ sát thủ?

Chương 1037: Kim cương trừng mắt

Tuy rằng Đường Tam Táng cũng mờ mịt không hiểu nhưng có người ra tay với hắn, hắn có ý giơ tay lên phản kháng. Thần lực phật gia khủng bố từ thân thể Đường Tam Táng bùng phát làm cho sắc mặt mọi người bốn phía kinh ngạc, thực lực Tam Táng đại sư lại mạnh như vậy, thật sự là sâu không lường được nha.

Có điều, tất cả mọi người ở đây rất nhanh chóng không thể tưởng tượng được chuyện đã xảy ra.

Ầm ầm!

Tần Cửu Ca đột nhiên bùng nổ sát chiêu với Đường Tam Táng.

Ầm ầm!

Giống như một tiếng sấm kinh thiên, tiếng nổ đáng sợ vang vọng bên tai mọi người. Sau đó, phụt một tiếng, Thần Linh hậu kỳ Đường Tam Táng điên cuồng phun máu, bay ngược ra, đập xuống mặt đất. Cảnh này xảy ra quá mức nhanh chóng, hoàn toàn diễn ra trong nháy mắt. Đám hắn chỉ nhìn thấy, nam tử so với Tam Táng đại sư còn đẹp hơn đột nhiên ra tay. Táng đại sư kháng cự, nhưng sự kháng cự không tạo ra bất kỳ tác dụng nào. Hắn trực tiếp bị áp trên mặt đất, từ

miệng phun ra một chút máu màu vàng óng. Thậm chí có khá nhiều mảnh vỡ nội tạng văng ra cùng với máu. Thật là thê thảm.

Hiện trường rất im lặng trong một lúc. Vẫn còn rất nhiều người xung quanh chết lặng. Nói như nào ra tay lập tức ra tay? Sao Tam Táng đại sư bị trấn áp chỉ bằng một đòn?

Làm sao nam nhân này dám ra tay với Tam Táng đại sư? Chẳng lẽ không biết Tam Táng đại sư là người của Bất Hủ đạo thống Lôi Âm Tự? Ngay cả Đường Tam Táng đang nằm trong vũng máu, cũng không biết tại sao nam nhân này lại tấn công mình. Nhưng mình bị đánh trước mặt mọi người thảm như vậy thì không nhịn được. Trong một mảnh địa mạch sụp đổ, có một bóng người bay lên trời, lực lượng phật đạo bùng phát xuyên qua đống đá hỗn độn, khói bụi bay tứ tung. Người đó không ai khác chính là Tam Táng đại sư. Sắc mặt tái nhợt, kinh mạch trên người vỡ nát, y phục nhiều chỗ hư hại, lộ ra làn da vàng óng nhuốm đầy máu. Làn da màu đồng và dòng máu màu vàng kim trông đặc biệt chói mắt. Khán giả im lặng nhìn đại sư vào lúc này. Ai có thể liên tưởng người lúc này lại là Tam Táng đại sư đẹp trai vô song trước đây?

“Bần tăng tuy là người tu Phật, nhưng trong Phật gia cũng có những vị Kim Cương trừng mắt.”

”Chết đi cho ta.”

Tam Táng đại sư nhìn nam nhân phía xa lạnh lùng. Vốn dĩ chỉ vì khuôn mặt của nam nhân này đẹp hơn mình nên hắn cảm thấy khó chịu.

Bây giờ lại ra tay với hắn, lại càng không thể tha thứ. Vừa vặn, có thể thừa dịp cơ hội này diệt trừ nam tử đẹp hơn mình.

”Như Lai Thần Chưởng.”

Bây giờ hắn tức giận thật sự, trực tiếp xuất chiêu số mạnh nhất mình học được. Thề muốn một chưởng trấn áp nam tử này, tìm chút mặt mũi của mình.

Nhất thời, xung quanh Đường Tam Táng, vô số phật ảnh, quang minh chi lực thuộc về Phật gia xuất hiện. Mà thương thế trên người Đường Tam Táng lúc này lại chậm rãi phục hồi như cũ.

”Đây là chiêu thức gì?”

Ngoại trừ một số tu sĩ xung quanh, ngay cả Lãnh Mộc Lan cũng phải

há hốc mồm. Chẳng phải vừa rồi Đường Tam Táng đã bị trọng thương như vậy sao? Làm thế nào mà lại hồi phục trong nháy mắt? Rốt cuộc Tam Táng đại sư mạnh cỡ nào?

“Không hổ là người của thiên mệnh.”

Tần Cửu Ca tùy ý cười nhạt, gặp những Thần Linh hậu kỳ khác, dưới một chưởng này của hắn, cho dù không chết cũng phải trọng thương. Làm thế nào có thể được như vậy?

Nhưng cũng không ích gì. Tần Cửu Ca đứng trên hư không, hai chân đạp trời, một tay nắm chặt nắm đấm, hơi thở luân hồi vô tận quấn quanh cánh tay của hắn, giống như phá vỡ hư không mà oanh tạc.

Phanh!

Một cỗ năng lượng đủ để chấn động Cửu Thiên Thập Địa trong nháy mắt bao trùm nơi này. Nếu không phải quốc chủ Nữ Nhi quốc dùng Thần Vương lực bảo vệ bốn phía, chỉ sợ chỉ cần một kích này có thể làm cho Nữ Nhi quốc tổn thất vô số nhân khẩu. Nhưng, cho dù có quốc chủ Nữ Nhi quốc ra tay, năng lượng Tần Cửu Ca bùng phát vẫn bị rò rỉ một chút, hủy diệt rất nhiều địa vực.

Ầm ầm!

Thế công của Tần Cửu Ca và Đường Tam Táng cuối cùng vẫn va chạm với nhau. Trong lúc nhất thời, thiên địa rơi vào một sự im lặng kỳ lạ. Chỉ có một cự chưởng màu vàng rực rỡ cùng quyền phong tràn ngập hơi thở luân hồi. Tuy nhiên, sự yên tĩnh kỳ lạ này chỉ tồn tại trong một vài hơi thở. Sau đó, tiếng gầm đinh tai nhức óc vang vọng khắp Nữ Nhi quốc. Trong vụ nổ này, một bóng người bay ra như một quả đạn pháo. Cuối cùng Đường Tam Táng mãnh liệt đập mạnh xuống đất. Im lặng! Sự im lặng chết chóc…

Nếu có người nói ngay từ đầu Tam Táng đại sư là bị đánh lén cho nên mới bị một chiêu trấn áp, nhưng bây giờ không ai có thể nói vậy. Cảnh này còn chưa qua mấy giây.

”Làm sao có thể như vậy?”

Sắc mặt quốc chủ Nữ Nhi quốc đại biến, mắt chăm chú. Thời điểm nàng nhìn thấy mấy người này, trong lòng cũng không xem thường chút nào. Nhưng bây giờ cảnh này nói cho nàng biết nàng cũng vẫn đánh giá thấp bọn hắn. Nam tử này và Đường Tam Táng cùng là Thần Linh hậu kỳ. Theo lý thuyết, cho dù Đường Tam Táng không địch lại cũng không khả năng bại thảm như vậy. Nhưng hiện thực lại

là, Đường Tam Táng bị đánh đến điên cuồng phun máu chỉ dưới một chiêu. Tần Cửu Ca không cho Đường Tam táng bất kỳ một chút cơ hội thở dốc nào, hắn tới đây trấn sát thiên mệnh chi nhân, sau đó tranh thủ sớm ngày bước vào cảnh giới đại đế. Có điều, quốc chủ Nữ Nhi quốc một bên nhìn thấy Tần Cửu Ca bộc phát sát ý, sắc mặt đại biến. Phải biết rằng đây là Nữ Nhi quốc, trên lãnh thổ của mình. Nếu Đường Tam Táng bị trấn giết như vậy, nàng cũng sẽ có trách nhiệm rất lớn.

Chương 1038: Sau lưng bần tăng là Lôi Âm Tự

”Công tử, không thể giết.”

quốc chủ Nữ Nhi quốc vội vàng ra tay. Đường Tam Táng không thể chết trước mặt mình. Bằng không, Bất Hủ đạo thống sau lưng hắn chắc chắn sẽ không bỏ qua.

Đường Tam Táng lần nữa ngã xuống vũng máu, thần lực trên người rất suy yếu. Mắt hắn tràn đầy vẻ kinh hãi. Vì sao cùng là Thần Linh hậu kỳ mà hắn lại xuất sắc như vậy? Còn nữa, tại sao người này lại muốn giết mình? Sao hắn dám giết mình?

“Ngươi dám giết ta? Sau lưng bần tăng là Lôi Âm Tự.”

Đường Tam Táng cùng lúc cũng lớn tiếng quát một tiếng. Tần Cửu Ca lười nhìn Đường Tam Táng. Mắt nhìn về phía nữ tử một thân hoàng phục, ung dung nói:

“Ngươi xác định là muốn ngăn cản bản đạo tử sao?”

“Không sợ Nữ Nhi quốc ngày hôm sau bị diệt à?”

Lời nói của Tần Cửu Ca giống như sấm sét vang vọng từ chín tầng trời. Những người nghe được những lời này lộ ra vẻ mặt khó tin. Người dám nói những lời như vậy không phải kẻ ngốc thì là kẻ thế lực sau lưng mạnh mẽ đến mức có thể miệt thị Thần Vương đạo thống. Mà có thể tu luyện tới cảnh giới Thần Linh, trên cơ bản cũng sẽ không ngốc. Những lời này Tần Cửu Ca không thể nói là không kiêu ngạo, vốn là ngươi không lý do gì ra tay với Đường Tam Táng. Bây giờ còn dám trực tiếp uy hiếp quốc chủ Nữ Nhi quốc. Chỉ cần ngươi dám nhúng tay vào, chết là cái chắc, tru diệt cả nước.

Tất cả tu sĩ bốn phía Nữ Nhi quốc mặt lộ ra vẻ phẫn nộ. Đây có phải là đang uy hiếp quốc chủ của họ không? Ở Tinh Không Cổ Lộ mà lại ngông cuồng như vậy? Chẳng lẽ lúc ngươi ra ngoài, cha mẹ ngươi không nói với ngươi, ra ngoài phải cẩn thận làm việc sao?

Tần Cửu Ca: Xin lỗi, thật sự không, cha ta bảo ta làm việc chăm chỉ và muốn ta tạo ra em bé.

Quốc chủ Nữ Nhi quốc tóc đen ba ngàn sợi không gió tự bay, uy lực Thần Vương ngập trời bao trùm bốn phương tám hướng. Làm một quốc chủ cao cao tại thượng ở Vô Trần Tinh Vực, một cảnh giới Thần Vương khủng bố đại năng. Ai dám nói chuyện với nàng như vậy? Cho dù là vực chủ Vô Trần Tinh Vực ở trước mặt nàng cũng phải dùng lễ đối đãi. Huống chi là một Thần Linh?

“Hậu bối, ngươi hơi quá đáng rồi đó.”

quốc chủ Nữ Nhi quốc lạnh lẽo nhìn chằm chằm Tần Cửu Ca. Có điều, bây giờ nàng đã tin sau lưng nam tử này chắc chắn có Bất Hủ đạo thống. Nhưng Bất Hủ đạo thống cũng chắc chắn không thể tùy ý giết người trên cổ lộ Vô Tận Tinh Không!

“Ta quá đáng? Cái này còn gọi là quá đáng sao? Còn có quá đáng hơn, ngươi có muốn thấy hay không?”

Tần Cửu Ca chắp hai tay ung dung đứng, cho dù quốc chủ Nữ Nhi quốc là một đại năng lực cảnh giới Thần Vương thì thế nào? Chọc phải hắn, vẫn tìm lão tổ diệt ngươi. Dù sao đã có lão tổ tông thì sao lại không cần chứ? Còn có thể làm cho lão tổ tông không nhàm chán như vậy.

Tần Cửu Ca không chút kiêng nể, quét về phía thân thể tuyệt mỹ của quốc chủ Nữ Nhi quốc. Không hề có chút tôn trọng, giống như một tên côn đồ quấy rối nữ tử trên đường phố. Tất cả những người từ Nữ Nhi quốc đang xem gần đó trừng mắt nhìn Tần Cửu Ca. Đặc biệt là Lãnh Mộc Lan, ước gì nàng có thể ăn tươi nuốt sống Tần Cửu Ca đã làm ô uế nửa trái tim còn lại của nàng như thế này. Đơn giản là không thể tha thứ được.

”Ngươi… Thật là to gan.”

Quốc chủ Nữ Nhi quốc lạnh lùng nhìn Tần Cửu Ca. Chưa từng có ai dám khinh suất liếc nhìn nàng như vậy!

Đặc biệt là một nam nhân!

Viêm Linh Cơ bên cạnh khẽ cười. Mà Medusa gật đầu với cảm xúc sâu sắc, nàng từng có tính cách tương tự như quốc chủ Nữ Nhi quốc. Sau đó, nàng bị Tần Cửu Ca làm cho chết lặng. Uy lực đáng sợ của Thần Vương giáng xuống Tần Cửu Ca, tuy nhiên, Tần Cửu Ca vẫn bất động thờ ơ. Có vẻ như hắn không hề sợ hãi quốc chủ Nữ Nhi quốc sẽ bùng nổ thần lực và giết chết hắn. Tần Cửu Ca tin rằng một quốc chủ có thể nắm trong tay một Thần Vương đạo thống ở Tinh Không Cổ Lộ chắc chắn không phải là người không đầu óc. Quả nhiên, Tần Cửu Ca đã đúng. Mặc dù uy lực Thần Vương của quốc chủ Nữ Nhi quốc giáng xuống trên đầu Tần Cửu Ca, nhưng cũng không bùng phát. Cảm giác giống như là đang uy hiếp Tần Cửu Ca vậy. Phát hiện này khiến cho rất nhiều tu sĩ xung quanh nhìn không hiểu ra sao. Xem ra nam tử cùng hai mỹ nữ bên cạnh quả thật có lai lịch trong mắt quốc chủ. Nếu không, dân thường dám nói chuyện với quốc chủ như thế này thì đã bị bóp chết từ lâu rồi, làm sao có thể ở lại đến bây giờ?

“Vị công tử này, sau lưng Tam Táng đại sư có Bất Hủ đạo thống. Làm như vậy không sợ đắc tội Bất Hủ đạo thống sau lưng Tam Táng đại sư sao?”

Bỗng nhiên, vài nữ tu sĩ đứng ra lạnh lùng quát Tần Cửu Ca. Hiển nhiên mấy người các nàng là fan não tàn hâm mộ nhan sắc của Đường Tam Táng. Nhưng, còn không đợi Tần Cửu Ca mắt nhìn về phía các nàng. Viêm Linh Cơ bên cạnh trực tiếp động thủ, hoàn toàn không mang theo một chút do dự. Dám mắng công tử của nàng, không phải muốn chết sao?

Thần lực cảnh giới Thần Linh nghiêng xuống, rất nhiều tu sĩ xung quanh bị đè nằm sấp trên mặt đất trong nháy mắt. Mà lúc này, mấy nữ fan não tàn của Tam Táng đại sư trong nháy mắt bị đánh bay, điên cuồng phun máu. Hơi thở sinh mệnh của thân thể giảm xuống nhanh chóng, mắt thấy không xong rồi.

Hít!

Những người xung quanh không khỏi há hốc mồm khi nhìn thấy cảnh này. Nữ tử váy xanh chỉ bởi vì lời nói của người khác đối với nam tử này bất kính một chút mà trực tiếp hạ sát thủ. Hoàn toàn không để ý bối cảnh của những người này là gì. Còn tự xưng là thị nữ của nam tử này. Nếu bọn hắn có thể có thị nữ như vậy, bọn hắn còn ra ngoài thì coi như bọn hắn thua. Quá nghe lời, khuôn mặt đẹp hơn cả quốc chủ. Tương lai là người có tên trên bảng Tinh Không Thiên Tiên. Nhưng vẻn vẹn chỉ là thị nữ của nam tử này, thật là tức quá đi mà, không thể tha thứ được.

Mà bên Tam Táng đại sư lúc này sắc mặt thay đổi kịch liệt, hắn thật sự cảm giác nam tử này sẽ giết hắn.

Chương 1039: Ngươi dám giết ta?

Ầm!

Tần Cửu lạnh lùng nhìn Đường Tam Táng, nếu trên người có thiên mệnh có thể bạo, vậy thì cho hắn đi chết. Sau lưng hắn xuất hiện một tòa thông thiên cự tháp, hung hăng đánh xuống Đường Tam Táng. Trong nháy mắt, thiên địa tựa như muốn sụp đổ. Đường Tam Táng chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, nửa thân thể đã bị đánh nát, chân tay vỡ vụn văng tung tóe khắp bầu trời. Tất cả sinh linh xung quanh kinh hãi. Trấn áp Thần Linh hậu kỳ cùng giết chết Thần Linh hậu kỳ cũng không giống nhau. Thân thể Thần Linh hậu kỳ Tam Táng đại sư đã tu thành kim thân Phật Đà từ lâu. Bình thường Thần Linh viên mãn cũng không có khả năng đánh thân thể Tam Tạng Đại Sư thành như vậy. Nhưng, ở nơi này lại bị một Thần Linh hậu kỳ lấy tư thái chắc chắn nghiền ép, đánh nát thân thể. Thật không thể tưởng tượng được.

Sắc mặt quốc chủ Nữ Nhi quốc phức tạp, nàng rất muốn ra tay, nhưng vừa nghĩ đến lời nam tử vừa rồi nói, trái tim nàng im lặng. Một người có thể ở cảnh giới Thần Linh hậu kỳ mạnh mẽ nghiền ép Thần Linh hậu kỳ khác, sao xuất thân có thể không cao quý được?

Đáng sợ hơn, còn có một thị nữ cảnh giới Thần Linh sơ kỳ chiến thắng Thần Linh trung kỳ. Bây giờ nàng tạm thời còn không biết thân phận của xà nhân kia là gì. Có điều, nhìn trên người xà nhân phát ra khí chất vương giả cùng tu vi Thần Linh viên mãn, hẳn là cùng loại người với nam tử kia. Dù sao xà nhân này là tồn tại cảnh giới Thần Linh viên mãn.

Sau khi Viêm Linh Cơ giết hết mấy fan não tàn của Tam Táng đại sư, trở về bên người Tần Cửu Ca, khuôn mặt hơi ngẩng lên, tựa như một con mèo nhỏ chờ chủ nhân khen ngợi. Mắt còn hơi khiêu khích nhìn thoáng qua Medusa. Rõ ràng là đang tranh giành tình cảm. Hành động nhỏ rất nhỏ này bị quốc chủ Nữ Nhi quốc nhìn thấy, trong mắt tràn đầy kinh ngạc. Đây sao giống như thị nữ đang tranh đoạt sủng ái của chủ nhân. Chẳng lẽ, xà nhân Thần Linh viên mãn kia cũng là thị nữ của nam tử này…

Không thể nào!

Quốc chủ Nữ Nhi quốc hít sâu một hơi, không dám suy nghĩ nhiều. Nếu đây là sự thật, vậy căn bản không thể tưởng tượng nam tử này là ai, là thân phận gì!

Cho dù là người thừa kế Bất Hủ đạo thống cũng không khả năng có thị nữ cảnh giới Thần Linh. Huống chi là Thần Linh viên mãn!

“Ta là người của Lôi Âm Tự, ngươi dám giết ta?”

Sắc mặt Đường Tam Táng hoảng hốt, con mắt duy nhất còn sót lại kinh hãi nhìn nam nhân đang tiến đến.

Thần Linh hậu kỳ này thật mạnh mẽ, hắn chưa từng gặp qua người cùng cảnh giới mạnh mẽ như thế. Nghe vậy, mắt Tần Cửu Ca cũng không chớp một cái, Hồng Mông Đế Tháp trấn áp xuống.

Ầm ầm!

Đường Tam Táng bị Tần Cửu Ca dùng Hồng Mông Đế Tháp hung hăng trấn áp hơn mười cái, đã bị Tần Cửu Ca chấn diệt, thần hồn không còn. Tu sĩ bên cạnh Nữ Nhi quốc cả người run rẩy, âm thầm ổn định vẻ mặt của mình. Đây là công tử đâu tới vậy, quá hung dữ. Thần Linh hậu kỳ đại năng, nói giết là giết?

Máu vàng tươi phun ra từ khoảng không, Tam Táng đại sư danh chấn Vô Trần Tinh Vực đã hoàn toàn gục ngã. Lúc này, trong đầu Tần Cửu Ca cũng nhận được hệ thống nhắc nhở. hắn lại có một thiên mệnh. Bây giờ hắn có bốn thiên mệnh. Nếu như người ngoài biết Tần Cửu Ca còn không làm đến Thần Vương, có thể thăng lên làm đại đế, gánh vác nhiều hơn người khác bốn cái thiên mệnh thì không biết có suy sụp đến mức tự tử không nữa. Mẹ nó quá đả kích người khác.

Khoảnh khắc Tần Cửu Ca giết Tam Táng đại sư, một luồng khí cực kỳ đáng sợ xuất hiện trên bầu trời xa xa.

”Ai dám giết đệ tử Lôi Âm tự của ta?”

Một giọng nói giận dữ quét qua toàn bộ Vô Trần Tinh Vực. Đồng thời, với âm thanh của giọng nói này, sức mạnh to lớn của phật đạo đè xuống. Dưới con mắt khiếp sợ của vô số sinh linh trong Vô Trần Tinh Vực, một bảo vật của phật đạo xuyên qua vết nứt trong khoảng không, dao động đáng sợ.

”Uy lực này ít nhất cũng là tồn tại Thần Vương.”

Một ít cường giả thế hệ trước hoảng sợ thất thanh

Cảnh giới Thần Vương đã trải qua chiến lực đỉnh cấp trên con đường cổ tinh không. Cho dù là trong Bất Hủ đạo thống, Thần Vương cũng chắc chắn là tồn tại trấn áp nội tình. Mà bây giờ, lại có một người khủng bố cảnh giới Thần Vương xuất hiện.

“Có cự nghiệt cảnh giới Thần Vương ra tay.”

Xung quanh có một thiên kiêu kinh hãi run rẩy ra tiếng. Đường Tam Táng trong khoảng thời gian này đồn đãi được một đại nhân vật của Lôi Âm tự thu làm đệ tử thân truyền. Người có thể thu nhận Tam Táng Đại Sư cảnh giới làm đệ tử thân truyền, ngẫm lại làm cho người ta cảm thấy đáng sợ. Bây giờ Đường Tam Tạng mất mạng, có cảnh giới Thần Vương nghịch thiên tồn tại đương nhiên cũng không kỳ lạ.

”To gan.”

Ở chân trời, giọng nói Thần Vương của Lôi Âm Tự giống như sấm sét, chấn động tinh không mênh mông.

Ầm ầm!

Lực phật đạo kinh khủng từ hư không trấn áp mà xuống, ở sâu trong tinh không có rất nhiều tinh thần đáp ứng bạo liệt. Uy lực dồi dào giống như thủy triều trấn áp mà xuống, một phần địa mạch Nhi quốc bắt đầu nứt ra, rất nhiều tu sĩ bị áp lực này áp đến thở không nổi.

Nhưng Tần Cửu Ca lại chắp tay mà đứng, dung nhan tuấn mỹ vô song, không một chút gợn sóng. Tựa như hắn gặp phải không phải là Thần Vương danh chấn Hạo Hãn Tinh Không mà là một con cá nhỏ tôm nhỏ. Khí độ như vậy khiến quốc chủ Nữ Nhi quốc thầm thở dài. Trong lòng cũng chắc chắn một chuyện. Nếu bây giờ có người nói nam tử này không phải là thế lực siêu cấp lớn đi ra, nàng chắc chắn không tin. Đối mặt với Thần Vương mà có thể lạnh nhạt, là điều Thần Linh có thể làm được sao?

Có điều nơi này là Tinh Không Cổ Lộ, bối cảnh lớn hơn nữa cũng bị suy yếu vài phần , ở nơi này. Nhưng ngay lúc này, Vô Thượng Thần Pháp của Thần Vương Lôi Âm Tự đánh tới trước mặt Tần Cửu Ca. Ở trên người Tần Cửu Ca chậm rãi ầm ầm bùng phát một hơi thở kinh khủng, trực tiếp nứt ra một khe nứt. Toàn bộ Vô Trần Tinh Vực phảng phất phản chiếu ra một cảnh tượng chư thần ngã xuống. Một khí cơ xuất hiện, Thần Vương của Lôi Âm Tự nhất thời kêu thảm một tiếng. Từng mảng lớn máu vàng óng từ tinh không rơi xuống.

Tất cả mọi người xung quanh, bao gồm cả quốc chủ Nữ Nhi quốc muốn nổ tung đầu. Vừa rồi có một uy lực từ thân thể nam tử này khủng bố bùng phát, dường như muốn chấn nát Chư Thiên Vạn Giới bình thường giống nhau.

Chương 1040: Nếu không có Tần Tộc thì hắn đã chết từ lâu

Ầm ầm!

Toàn bộ Vô Trần Tinh Vực, lần nữa quy về bình tĩnh. Giống như tất cả mọi thứ đã không xảy ra trong thời gian qua. Chỉ có mưa máu màu vàng từ tinh không rơi xuống biểu hiện ra chuyện vừa rồi. Trời đất tĩnh mịch, vạn người thất thanh. Có rất nhiều người đến tham khảo quốc chủ Nữ Nhi quốc tuyển chọn phò mã. Lúc này, ở nơi đây tất cả tu sĩ chứng kiến một Thần Vương đủ sức trấn áp Tinh Vực ngã xuống. Hơn nữa, Thần Vương ngã xuống còn là một Thần Vương Bất Hủ đạo thống. Nhưng Thần Vương như vậy, chỉ là muốn trấn áp một Thần Linh, triệt để chết đi. Điều này là khủng khiếp như thế nào?

Lại liên tưởng đến lời nam tử này vừa rồi nói với quốc chủ Nữ Nhi quốc. Rất nhiều người mặt mũi chăm chú, những lời này chỉ sợ là thật.

"Chết rồi… Một Thần Vương lại chết như vậy."

Một âm thanh mang theo run rẩy phá vỡ cảnh tượng vô cùng yên tĩnh. Thần Vương ở Vô Trần Tinh Vực chắc chắn là chí tôn nắm trong tay hết thảy. Phải biết rằng ở Vô Trần Tinh Vực có hai Thần Vương mạnh nhất. Một là người nắm trong tay Vô Trần Tinh Vực, Vô Trần Thần Vương, còn lại chính là quốc chủ Nữ Nhi quốc. Hai Thần Vương này chiến lực mạnh mẽ nhất Vô Trần Tinh Vực. Tuy nhiên, bây giờ, một vị thần vương đã bị giết trước mặt bọn hắn.

Quốc chủ Nữ Nhi quốc sắc mặt nặng nề nhìn Tần Cửu Ca. Nàng biết, nam tử này không biết xuất hiện từ đâu, thân phận cao đến đáng sợ. Cho dù người thừa kế Bất Hủ đạo thống chắc chắn cũng không có thủ đoạn trấn sát Thần Vương. Nhưng nam nhân này thì có.

"Thật là phô trương, nếu không phải có Tần tộc đứng sau lưng, với tính cách này của hắn thì đã chết từ lâu."

Medusa hừ lạnh một tiếng, trong lòng không khỏi phẫn nộ. Tần Cửu

Ca xuất thân thật sự tốt. Con mẹ nó.

”Ta cảm thấy, công tử sinh ra ở Tần tộc là vinh hạnh của Tần tộc.”

Lúc Viêm Linh Cơ nói những lời này, trong mắt tràn đầy tình cảm ái mộ đối với công tử nhà mình. Medusa bĩu môi. Thật sự không cứu được, hoàn toàn không cứu được. Trông cậy vào việc buổi sáng nàng cắn chết Tần Cửu Ca là không hy vọng.

”Công tử, đến Vô Trần thần cung ta ngồi một chút nhé?”

Bỗng nhiên, một tiếng cười lớn vang lên ở Nữ Nhi quốc. Vừa dứt lời, một nam tử dáng người cao lớn, diện mạo khôi ngô, xuất hiện trên bầu trời Nữ Nhi quốc, khuôn mặt có vẻ rất hòa ái nhìn Tần Cửu Ca.

Không có cách nào, thần tiên này xuất hiện trong địa bàn của mình, ai mà không khó chịu? Chỉ có thể cung phụng tổ tông trước rồi mới nói.

”Vô Trần Thần Vương, là Vô Trần Thần Vương.”

“Không ngờ Vô Trần Thần Vương vẫn luôn thần long thấy đầu không thấy đuôi lại hiện thân.”

“Thân phận của vị công tử này xem ra rất lợi hại, lại có thể làm cho Vô Trần Thần Vương hiện thân mời làm khách.”

Một loạt tiếng cảm thán vang lên xung quanh. Với tư cách là người điều khiển Vô Trần Tinh Vực , Vô Trần Thần Vương có địa vị cao quý, nhưng trước mặt vị thiếu gia này, y cẩn thận cười với hắn. Bọn hắn như muốn nổ tung mắt.

Tần Cửu Ca lạnh nhạt nhìn thoáng qua Vô Trần Thần Vương, ung dung nói: “Không cần, bản đạo tử có chuyện, lập tức đi ngay.”

Lời nói hoàn toàn không cung kính với một Thần Vương, phảng phất người ở trước mặt hắn không phải là một Thần Vương.

”Hít.”

Vừa dứt lời, bốn phía nhất thời vang lên vô số tiếng hít thở. Trước mặt mọi người cự tuyệt lời mời của một Thần Vương, đây là đánh vào mặt Thần Vương. Nếu là bọn hắn, cầu còn không được.

”Không sao, không sao, Đạo Tử lúc nào đến, Vô Trần nhất định nghênh đón lúc đó.”

Vô Trần Thần Vương có vẻ rất thân thiện hòa ái nhìn Tần Cửu Ca cười nói. Hoàn toàn không có một chút dáng vẻ Thần Vương đối mặt Thần Linh nên có. Điều này làm cho Thần Linh phụ cận đến đây âm thầm cảm thán, trước kia có phải mình đã nhìn thấy một Vô Trần Thần Vương giả hay không. Trước kia có thể nói Vô Trần Thần Vương vẫn luôn lạnh mặt đối đãi với người khác, cho dù là đối mặt với Thần Linh. Người này càng làm tức chết người so với người khác Tần Cửu Ca đi rồi, hắn tới đây trấn sát Đường Tam Táng đạt được thiên mệnh. Về phần quốc chủ Nữ Nhi quốc, hắn cũng không quá để ý. Lấy thân phận của hắn muốn loại nữ tử nào mà không có?

Người khác đến Tinh Không Cổ Lộ là vì thám hiểm tìm bảo vật, mà hắn là vì trấn sát thiên mệnh chi nhân, đạt được thiên mệnh.

Chờ Tần Cửu Ca mang theo Viêm Linh Cơ, Medusa bỏ đi. Tu sĩ Nữ Nhi quốc mới chậm rãi đi ra từ kinh hãi. Không ai nói chuyện. Một màn phát sinh hôm nay, quả thực có thể làm bọn hắn khiếp sợ ngàn năm. Vị công tử diện mạo cực kỳ tuấn mỹ kia rốt cuộc là người nào? Rốt cuộc có bối cảnh gì? Không cần nguyên nhân trực tiếp trấn sát một người thừa kế Bất Hủ đạo thống. Người hộ đạo của Bất Hủ đạo thống đi ra, vẫn bị trấn giết trực tiếp. Bối cảnh như vậy, cho dù là người thừa kế Bất Hủ đạo thống cũng không. Quốc chủ Nữ Nhi quốc cũng phức tạp nhìn Tần Cửu Ca đi xa.

”Vô Trần Thần Vương, đây là ai?”

Chương 1041: Không chịu buông tha chúng ta sao?

Quốc chủ Nữ Nhi quốc im lặng một chút, vẫn hỏi Vô Trần Thần Vương Trên người lại có thủ đoạn có thể một kiếm trấn sát Thần Vương. Đãi ngộ như vậy là người như thế nào có thể có được?

“Người chúng ta không thể trêu chọc.”

Vô Trần Thần Vương bất đắc dĩ cười cười với quốc chủ Nữ Nhi quốc. Thần Vương bọn hắn là tồn tại cao cao tại thượng trong vô số Tinh Vực, coi sinh linh là con kiến. Nhưng trong mắt có một số tồn tại, loại Thần Vương như bọn hắn sao không phải con kiến đây?

Quốc chủ Nữ Nhi quốc nghe vậy hít sâu một hơi. May mắn lúc đó nàng không ngăn cản nam nhân kia giết người, bằng không bây giờ Thần Vương đã chết sẽ có nàng. Sau đó, quốc chủ Nữ Nhi quốc tuyên

bố bế quan, cũng không nói đến chuyện tuyển phò mã nữa.

Tinh Không Cổ Lộ mênh mông, Ngân Hà trải rộng sáng chói, tất cả khung cảnh nơi này lộ ra một vẻ tịch liêu tới vô cùng.

Xung quanh Cổ Lộ có không ít Tinh Vực.

Trong mỗi một Tinh Vực đều lộ ra một khí tức cực kỳ khủng bố.

Ánh sao chiếu sáng khắp nơi, hư vô chi khí tràn ngập.

“Hắn tới.”

Bỗng nhiên một âm thanh như áp đảo tất cả chúng sinh vang vọng khắp vùng hư không này.

“Hắn? Hắn đã luân hồi chuyển thế rồi mà vẫn không chịu buông tha chúng ta sao?”

“Chúng ta chỉ hấp thụ khí vận của chúng sinh thôi mà, có quan hệ gì tới hắn chứ? Sự tồn tại của chúng ta có liên quan gì tới hắn?

Âm thanh này mang theo một vẻ phẫn nộ cực kỳ, Linh Hồn Ấn Ký của tộc nhân bọn hắn dần dần biến mất trong Thời Gian Trường Hà, nội việc chứng kiến thôi cũng đã khiến cho bọn hắn vừa giận vừa không biết làm gì rồi.

“Không thể nào trấn sát hắn sao?”

Sau khi trầm mặc một hồi thì có một âm thanh vang lên, trong lời này mang theo một sát niệm kinh khủng.

Nếu như tên đó chưa chết thì tộc nhân của bọn hắn sẽ sống trong bất an lo sợ mãi mãi!

“Giết? Chúng ta lấy gì để giết hắn? Thân thể chuyển thế hiện tại của hắn là Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc, đằng sau lưng hắn chắc chắn cũng có tồn tại như chúng ta.”

“Chỉ là một thôi, không lẽ tất cả chúng ta đều sợ hắn?”

“Một sao? Ngươi quên sau lưng hắn còn có Thiên Đình sao? Ai mà biết được năm đó hắn đã bố trí kế hoạch ngập trời gì? Giờ chúng ta ra ngoài thì ta sợ rằng không khác gì tự đưa đầu cho hắn cả.”

“Vậy giờ chúng ta phải làm gì đây? Cứ ngồi đây nhìn hắn từ từ mạnh lên sao? Năm đó toàn bộ chúng ta gộp lại cũng không đánh lại một

mình hắn, nếu như không phải các lão tổ tông cùng nhau xuất thủ thì tộc của chúng ta đã biến mất rồi."

"Khi đó trong tộc còn có người phản loạn, đầu nhập vào tên đó nữa."

Âm thanh kia tiếp tục vang lên, trong đó giấu không nổi sự phẫn nộ của mình, tộc của bọn hắn chính là chủng tộc sinh ra từ khi Hồng Mông vừa mở, đáng ra là một chủng tộc cao cao tại thượng, đứng trên tất cả chúng sinh.

Nhưng năm đó lại xuất hiện một nam tử tự xưng là Thiên Đế, hắn từ từ dùng hai tay của mình để đánh bọn hắn từ Thần Đàn xuống.

Hiện tại bọn hắn cũng chỉ có thể co đầu rụt cổ ở nơi này thôi.

Thứ khiến cho bọn hắn càng khó chịu hơn chính là người kia dù đã luân hồi chuyển thế nhưng bọn hắn vẫn không dám có hành động gì.

Không chỉ kiêng kỵ mà trong đó còn bao hàm sợ hãi khi xưa.

Bọn hắn sợ bản thân vừa đi ra ngoài thì sẽ trúng kế và bị chôn vùi ngay lập tức.

Nam nhân kia năm đó thật sự là quá đáng sợ rồi, hắn giống như là Tu La ở nhân gian, Đại Đế trước mặt hắn chỉ đáng làm sâu kiến mà thôi.

Bất kỳ ai ở trước mặt hắn đều chỉ xứng quỳ xuống nghe chỉ.

Không nói tới nam nhân kia, dù là Thiên Đình, thế lực mà hắn sáng tạo ra cũng chứa đựng vô số tồn tại kinh khủng, người kém nhất trong đó cũng là sinh linh cứu cực.

Tiền Hành Giả trên con đường tiến hóa cũng có không ít.

Cao hơn nữa cũng có.

Mặc dù Khí Vận Nhất Tộc bọn hắn cũng sở hữu thực lực ngập trời nhưng kết cục của bọn hắn vẫn là chiến bại.

Thế nên bọn hắn chỉ có thể ngồi nhìn Linh Hồn Ấn Ký của tộc nhân từ từ biến mất trong luân hồi.

"Chờ đến khi các lão tổ thức tỉnh thì chúng ta tính kế hắn sau, hắn đáng sợ ra sao không cần ta nói các ngươi cũng biết rồi, trước khi Luân Hồi thì chắc chắn hắn đã lên kế hoạch trước hết rồi, nói không chừng giờ phút này đang có một người hay thế lực nào đó đang nhìn chằm chằm chúng ta thì sao?"

Một âm thanh cực kỳ tang thương, như đến từ thời kỳ hồng mông lên tiếng.

Tồn tại có thể khiến cho bọn hắn kiêng kỵ tới mức này không có nhiều, không cần nghĩ cũng biết tồn tại đó kinh khủng tới mức độ nào.

“Trước tiên để cho Chí Tôn trẻ tuổi trong tộc ra tay đi.”

Một âm thanh cực kỳ lạnh lùng vang lên.

Bọn hắn sống qua vô số kỷ nguyên, trong tay nắm giữ không ít Đạo Thống Cổ Tộc, cho dù là Bất Hủ Đạo Thống thì bọn hắn cũng sở hữu không ít.

Tất cả là vì quyết chiến với tên kia trong kỷ nguyên này.

Nhưng giờ thì thời cơ vẫn chưa chín muồi, bọn hắn vẫn đang đợi lão tổ của bản thân thức tỉnh, Thiên Đình thì chắc hẳn là đang đợi người kia luân hồi trở về.

Đại Chiến trải dài vô số kỷ nguyên có lẽ sẽ diễn ra trong đương thời.

Chương 1042: Hết thời gian

Mà một bên khác thì Tần Cửu Ca đang nhìn một nữ tử chiến bảy tôn Thần Linh Hậu Kỳ trong hư không bằng một ánh mắt kỳ quái.

Bốn phía có nhiều tu sĩ phát ra khí tức đáng sợ.

Mặc dù hiện tại không thấy rõ diện mạo của nữ tử kia nhưng từ dáng người cũng có thể đoán được đây là một mỹ nữ.

“Người của Vận Mệnh Thần Điện?”

Nhìn thấy nữ tử được mê vụ không tên bao phủ ở phía xa thì không hiểu sao trong đầu của Tần Cửu Ca hiện lên một cái tên, tên của một Cấm Kỵ Đạo Thống tại Thái Cổ Tiên Vực – Vận Mệnh Thần Điện.

Năm đó hắn đã từng gặp một vị Khí Vận Chi Tử tên là Diệp Thần, sau lưng y chính là bóng dáng của Vận Mệnh Thần Điện.

Đây chính là một Cấm Kỵ Đạo Thống cực kỳ thần bí.

Dù cho là Tiên Cổ Tần Tộc cũng không thể biết được Tổ Địa bọn hắn ở nơi nào.

Nữ tử này như đến từ hư vô, trên người có vô số Vận Mệnh Pháp Tắc lượn quanh.

Hiện tại trên người của nữ tử kia bộc phát ra một cỗ Vận Mệnh Chi Lực to lớn, một mình nàng thậm chí có thể áp chế bảy tên Thần Linh Hậu Kỳ.

Không thể nói nàng không cường đại được.

“Vận Mệnh Thần Nữ, ngươi thật to gan, ngươi dám đoạt đồ vật của Tiên Tôn Điện Phủ chúng ta sao? Cho dù ngươi có là Thần Nữ của Vận Mệnh Thần Điện đi chăng nữa thì cũng sẽ phải trả giá đắt.”

Bỗng nhiên một âm thanh to lớn vang lên trong không trung.

Vận Mệnh Thần Nữ ẩn sau lớp sương mù cười lạnh một cái rồi nói: "Ban đầu bản Thần Nữ còn muốn chơi đùa cùng với các ngươi một lát nữa, nhưng giờ thì hết thời gian rồi."

Trong lúc nói chuyện thì Vận Mệnh Thần Nữ quay sang nhìn thẳng về phía Tần Cửu Ca.

Ngay khi chữ cuối cùng vừa dứt thì một đôi ngọc thủ vươn ra từ trong màn sương kia, Thần Lực cuồn cuộn vô tận xuất hiện như sông dài lao nhanh.

Khí phách kinh thiên địa.

Oanh!

Vận Mệnh Thần Nữ đánh thẳng về phía bảy tên Thần Linh Hậu Kỳ kia.

Một thoáng phong vân khuấy động.

Bảy tồn tại Thần Linh Hậu Kỳ đối chiến với Vận Mệnh Thần Nữ lùi lại hơn trăm bước, khóe miệng chảy ra máu tươi.

"Vận Mệnh Thần Nữ quá mạnh."

"Không hổ là tồn tại nghịch thiên có thể đứng trong top mười của Tinh Không Đế Bảng, không ngờ nàng có thể một mình trấn áp bảy tồn tại Thần Linh Hậu Kỳ."

Một âm thanh kinh hô vang lên, vô số Chí Tôn quan chiến xung quanh nháy mắt liên tục.

Vận Mệnh Thần Nữ tuy chỉ là Thần Linh Hậu Kỳ nhưng đã có chiến lực Thần Linh Viên Mãn rồi.

Một mình Vận Mệnh Thần Nữ đã có thể đối chiến với nhiều Thần Linh của Tiên Tôn Điện Phủ, chênh lệch này thật sự là quá lớn.

Vận Mệnh Thần Nữ tiếp tục đánh hai chưởng ra.

Một tên Thần Linh Hậu Kỳ của Tiên Tôn Điện Phủ lập tức bay ra xa, sinh mệnh khí tức tiêu tán.

"Chạy."

Những người còn lại bị thương nặng nên lập tức chạy tứ tán khắp nơi.

Vận Mệnh Thần Nữ này thật sự là kinh khủng.

Vận Mệnh Thần Nữ thấy thế thì cũng không truy đuổi, nàng quay sang nhìn về phía Tần Cửu Ca.

“Tần Đạo Tử, chào ngươi.”

Vận Mệnh Thần Nữ lên tiếng.

Âm thanh kia vừa lạnh lùng vừa vang theo một tia u oán.

“Có chuyện gì không?”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca hơi nheo lại.

Hắn không hề có liên quan tý nào tới Vận Mệnh Thần Điện, nếu như nói có thì cũng chỉ có liên quan tới Diệp Thần mà thôi.

Nhưng về sau thì hắn hoàn toàn không có ân oán gì với Vận Mệnh Thần Điện nữa.

Tần Cửu Ca cũng chưa từng đi chọc gì Vận Mệnh Thần Điện.

Hắn không ngờ người đầu tiên mà bản thân gặp phải trên Tinh Không Cổ Lộ chính là Vận Mệnh Thần Nữ.

“Không có chuyện thì không thể tìm ngươi sao?”

Tần Cửu Ca: “???”

Viêm Linh Cơ, Medusa: “???”

Nếu không phải biết công tử hoàn toàn không có chuyện gì với nữ tử trước mắt này thì chắc chắn Viêm Linh Cơ sẽ hoài nghi đây chắc chắn là một nữ tử bị công tử chơi rồi bỏ.

Sau khi Medusa nghe xong lời của nữ tử kia thì ý nghĩ đầu tiên trong đầu nàng chính là nữ tử kia chắc chắn đã bị Tần Cửu Ca chơi xong bỏ, hiện tại bị tìm tới tận đây.

“Hừ, đàn ông phụ lòng.”

Medusa hừ lạnh một tiếng trong lòng.

Hắn nghĩ mình có nhan sắc tốt, có bối cảnh tốt thì có thể tùy ý phụ lòng người ta sao?

“Chuyện gì thế? Vận Mệnh Thần Nữ, người trong top mười của Tinh Không Đế Bảng lại chủ động nói những lời như vậy tới một nam tử khác sau?”

“Các vị, có phải là ta nghe lầm hay không? Ta có thể nghe được một tia làm nũng trong lời của nàng!”

Một âm thanh kinh hô vang lên trong đám người.

“Thú vị thật.”

Ánh mắt của Tần Cửu Ca hơi nheo lại, dựa theo nhắc nhở của hệ thống thì Vận Mệnh Thần Nữ cũng là một sinh linh mang trong mình đại khí vận.

Dựa theo lệ cũ thì nàng chắc chắn là địch nhân của hắn.

Nhưng hiện tại thì Vận Mệnh Thần Nữ vẫn chưa có ác ý gì tới hắn cả.

Với kinh nghiệm đối phó với tiểu loli Trầm Thượng Thư cùng với muội muội Tần Ấu Vi trước đó.

Có lẽ không phải sinh linh mang Đại Khí Vận nào cũng là địch nhân của hắn.

Rốt cuộc phía sau những sinh linh mang Đại Khí Vận này cùng với hệ thống có bí mật gì?

Năm đó vì sao Luân Hồi Đại Đế khi thấy hắn lại nói không thể?

Nếu như Vận Mệnh Thần Nữ không có địch ý gì với hắn thì Tần Cửu Ca biểu thị nàng có thể thần phục hắn, hoặc hắn thuần phục nàng.

Không phải vì sắc đẹp mà chỉ là bởi vì tiềm lực của Vận Mệnh Thần Nữ.

Vận Mệnh Thần Nữ thân ở sương mù khi thấy cảnh này thì lộ ra vẻ cực kỳ khó chịu vì nàng thấy bên người của Tần Cửu Ca là hai nữ tử cực kỳ mỹ mạo.

Nàng hừ lạnh một tiếng.

Nhớ năm đó hắn băng thanh ngọc khiết tới cỡ nào, cao cao tại

thượng tới cỡ nào, chỉ có thể nhìn mà không thể chạm tới.

Quỷ mới biết vì sao hắn lại luân lạc tới dạng này.

Chương 1043: Giờ... Tạm thời không có cửa

Thật sự là tiện nghi những nữ tử này.

Nghĩ tới đây thì trong lòng nàng không nhịn được mà cảm thấy chua xót.

Thân làm đồ đệ duy nhất của hắn mà nàng lại chưa từng tiếp xúc thân thể với hắn một lần nào, dù chỉ là một chút cũng không.

Năm đó có vô số Cửu Thiên Huyền Tiên, Vô Thượng Nữ Đế, Thập Tam Vĩ Yêu Hồ cố gắng cưa đổ hắn, nếu như để các nàng biết hắn đã luân hồi chuyển thế thành người này thì không biết có khóc hay không nữa.

Các nàng tốn vô số năm tháng cũng không sờ được tới một cọng tóc của hắn, những nữ tử này thì tốt rồi, giờ có thể chơi hai với hắn luôn.

Càng nghĩ nàng càng muốn đánh chết hai nữ tử này ngay lập tức.

Nếu không phải là nàng không thể đánh gãy quá trình luân hồi của sư tôn thì nàng nhất định đã đè sư tôn xuống đất để làm những chuyện không biết xấu hổ rồi.

Tần Cửu Ca nhìn thẳng xuyên qua mê vụ, hắn thấy được Vận Mệnh Thần Nữ bên trong.

Nhưng dù cho hắn có thể nhìn xuyên qua mê vụ nhưng hắn vẫn không thấy được dung mạo thật sự của Vận Mệnh Thần Nữ.

“Hừ.”

Phát giác được việc Tần Cửu Ca đang dò xét nàng, Vận Mệnh Thần Nữ hừ lạnh một tiếng.

Trước kia nhiều thời gian thì ngươi không chịu nhìn, dù muốn làm những chuyện khác thì cũng không thiếu thời gian.

Lúc đó ngươi không chịu trân quý đi, giờ thì… Tạm thời không có cửa đâu.

“Tần Đạo Tử, ngày mai ở Tinh Vực trước mắt sẽ mở một tràng Luận Đạo Đại Hội, ta khiêu chiến ngươi, không biết ngươi có dám tiếp nhận hay không?”

Vận Mệnh Thần Nữ lên tiếng.

Trước kia ta không cường đại bằng ngươi, hiện tại ngươi đã luân hồi chuyển thế rồi thì chắc chắn ta phải hành hạ ngươi một phen.

Về sau sẽ trấn áp ngươi trên giường.

Hừ hừ.

Tần Cửu Ca chỉ cười nhạt một cái: “Sao bản Đạo Tử lại đánh với ngươi?”

Chuyện này hoàn toàn không có lợi gì cả, sao hắn lại đi làm?

Nghe tới đây thì vẻ mặt của Vận Mệnh Thần Nữ hiện đầy vẻ oán niệm, nàng hận không thể đánh Tần Cửu Ca ngay lập tức.

“Trừ phi ngươi chịu thần phục bản Đạo Tử, từ thân thể cho tới trái tim.”

Tần Cửu Ca bổ sung.

“Được, chỉ cần Tần Đạo Tử có thể đánh bại được ta thì bản Thần Nữ… Sẽ thần phục ngươi.”

Vận Mệnh Thần Nữ lên tiếng.

Khi lời của Vận Mệnh Thần Nữ vừa dứt thì tất cả thiên kiêu ở bốn phương tám hướng đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Đây chính là một tồn tại chí tôn đứng top mười trên Tinh Không Đế Bảng đó!

Chỉ cần nghe âm thanh thôi thì tất cả đều có thể đoán được Vận Mệnh Thần Nữ chắc chắn là một nữ tử cực kỳ mỹ mạo.

Thiên phú cao tuyệt, nhan sắc đỉnh cấp, sau lưng lại còn có Vận Mệnh Thần Điện chống lưng.

Thần Nữ như thế này mà lại chịu đáp ứng yêu cầu vô lý như thế kia

sao?

Bọn hắn còn tưởng rằng bản thân nghe lầm nữa.

Sắc mặt của Tần Cửu Ca cũng thay đổi, hắn không ngờ Vận Mệnh Thần Nữ lại thật sự đồng ý yêu cầu này của hắn.

Hắn chỉ trêu chọc một tý mà thôi.

Nhưng mà nếu như nàng đã đáp ứng rồi thì Tần Cửu Ca đương nhiên cũng không cự tuyệt làm gì.

Dù sao cũng không tốn quá nhiều thời gian.

Vận Mệnh Thần Nữ lơ lửng giữa tinh không tiếp tục lên tiếng.

“Vận Mệnh Thần Nữ của Vận Mệnh Thần Điện nay hạ chiến thư với Tần Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc vào Vấn Đạo Hội ngày mai, nếu như ta bại thì ta sẽ thần phục Tần Đạo Tử, còn nếu như Tần Đạo Tử bại…”

Nói tới đây thì Vận Mệnh Thần Nữ nhìn xuống Tần Cửu Ca.

“Nếu như Tần Đạo Tử bại thì hắn sẽ thần phục dưới chân của bản Thần Nữ.”

Sau khi nói xong thì nàng nhìn Tần Cửu Ca bằng ánh mắt khiêu khích, nàng tin chắc Tần Cửu Ca sẽ đồng ý.

Lời này của nàng truyền khắp tinh không vô tận, truyền đi không biết bao nhiêu Tinh Vực.

Ở một góc nhìn nào đó thì cuộc chiến này không thể tránh được, nó đại diện cho mặt mũi của Tiên Cổ Tần Tộc.

Oanh!

Khi lời này của Vận Mệnh Thần Nữ vừa dứt thì sắc mặt của vô số tu sĩ đều thay đổi.

Cả hai đều đặt cược tương lai của mình trong cuộc chiến ngày mai.

Một người là Thần Nữ của Vận Mệnh Thần Điện, một người khác là Đạo Tử đương đại của Tiên Cổ Tần Tộc.

Thân phận người sau còn đáng sợ hơn người trước.

Cả hai đều là yêu nghiệt đỉnh cấp, không ngờ vừa chạm mặt liền lập tức đánh nhau.

Rất nhiều tu sĩ đang nhanh chóng suy đoán xem rốt cuộc ai sẽ là người thắng trong cuộc chiến này.

Giờ khắc này tại một Tinh Vực bí ẩn.

Có vài tồn tại đang bàn bạc một điều gì đó, trên người bọn hắn đều sở hữu Khí Vận Chi Lực cực kỳ nồng đậm.

Nếu như Tần Cửu Ca thấy được một màn này thì chắc chắn sẽ nghĩ đây đều là những nhân vật chính, những Khí Vận Chi Tử đã trưởng thành.

Một người trong số bọn chúng lên tiếng.

“Tên kia đã tới Tinh Không Đế Lộ rồi, hắn chính là đại địch của tộc ta, ở vô số kỷ nguyên trước hắn đã từng trấn sát tiên tổ của tộc ta, hiện tại khi hắn luân hồi trở về thì đây là một thời cơ tốt để trấn sát hắn.”

“Tất cả các ngươi đều có những năng lực khác nhau, nhưng điểm chung là các ngươi đều có khí vận ngập trời, giờ các ngươi cần đi tìm cơ duyên cho riêng mình, đợi tới thời điểm thích hợp rồi mới hành động, biết chưa?”

Thanh âm kia cực kỳ lạnh lùng, bọn hắn không thể dại dột xuất thủ được, một khi xuất thủ thì chắc chắn sẽ bị lọt vào kế hoạch của tên kia.

Chỉ có thể đợi các lão tổ tông thức tỉnh thì mới có thể thắng.

Chương 1044: Đường Tam

Tin tức Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc chiến Vận Mệnh Thần Nữ của Vận Mệnh Thần Điện truyền ra khắp Tinh Không Cổ Lộ.

Rất nhiều người khi biết tin tức này còn không dám tin vào tai của mình.

Thứ khiến cho tất cả mọi người rung động nhất chính là cái giá của cuộc chiến này, người thua phải thần phục người thắng.

Nếu như vị Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc mà bại trận trước Vận

Mệnh Thần Nữ thì có trò hay để nhìn rồi.

Nếu như Vận Mệnh Thần Nữ thua trước Tần Đạo Tử thì còn hay hơn nữa.

Không biết lúc đó Tần Đạo Tử sẽ chọn làm cầm thú hay không bằng cầm thú đây.

Tiên Tôn Tinh Vực, đây chính là Tinh Vực khổng lồ nhất trong số những Tinh Vực xung quanh đây, Tiên Tôn Điện Phủ cũng là một Bất Hủ Đạo Thống đứng đầu.

Những ngày nay Tiên Tôn Tinh Vực cực kỳ náo nhiệt.

Khi tin tức của Tần Đạo Tử và Vận Mệnh Thần Nữ dần dần lên men thì vô số thiên kiêu đều đổ dồn về Tiên Tôn Tinh Vực.

Trong đó không thiếu những thiên tài yêu nghiệt danh chấn Tinh Không Cổ Lộ.

Có người thấy cảnh một chiến Hoàng Kim Chiến Thuyền bay tới.

Trên đó là một Cự Sư toàn thân kim sắc.

Con Cự Sư này lông tóc vàng óng, khí huyết thông thiên, vừa nhìn đã biết được đây là một tồn tại cực kỳ đáng sợ.

Hơn nữa lại còn có tu vi Thần Linh Hậu Kỳ.

“Sư tử này là ai thế? Sao lại có thục lực kinh khủng như vậy.”

Có thiên kiêu lên tiếng đầy kinh ngạc.

Cảnh giới Thần Linh Hậu Kỳ đã có thể nói là một tồn tại đỉnh cấp trong Tinh Không Cổ Lộ rồi.

Không thể nào không nổi danh được.

“Ngay cả cái này mà cũng không biết ư? Vị này chính là một Cấm Kỵ Chí Tôn của Thái Cổ Vương Tộc, tên là Cửu Đầu Thiên Sư, theo lời đồn thì hắn có chiến lực của chí tôn hằng cổ.”

“Cái gì? Có chiến lực như chí tôn hằng cổ sao?”

Hiện tại không có nhiều người được xem là có chiến lực chí tôn hằng cổ.

Trung bình trong mười Tinh Vực khác nhau mới xuất hiện được một tồn tại có chiến lực sánh ngang với chí tôn hằng cổ.

Không ngờ chỉ vì một lần ước chiến của Tần Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc cùng với Vận Mệnh Thần Nữ thôi mà một lần xuất hiện tới mấy tên tồn tại chí tôn hằng cổ.

Phải biết dù là kém nhất thì người được xưng có chiến lực chí tôn hằng cổ cũng phải có dòng dõi của Đại Đế.

Từ huyết mạch thôi đã bất phàm rồi.

Không chỉ là thiên kiêu của Thái Cổ Vương Tộc, trong hư không còn xuất hiện không ít thiên kiêu của vô số thế lực từ khắp nơi.

Một nam tử mặc quần áo lộng lẫy, mang theo khí tức uy áp chư thiên xuất hiện.

“Là truyền nhân của Cổ Thần Tiên Tôn, Đường Tam.”

Một số người khi thấy một màn này thì đều trừng to mắt.

Đường Tam, đây không chỉ là người truyền thừa của Cổ Thần Tiên Tôn mà còn là huyết mạch trực hệ của Bất Hủ Đạo Thống Đường Môn.

Trong tương lai thì khả năng cao hắn có thể trở thành người cầm lái của Đường Môn.

“Nếu như Đường Tam đã tới thì con thỏ kia hẳn cũng sẽ có mặt.”

“Chắc chắn rồi, ai bảo Đường Tam ưa thích con thỏ kia!”

“Xin hỏi các hạ con thỏ kia là gì? Sao lại có thể khiến cho người truyền thừa của Cổ Thần Tiên Tôn ưa thích thế?”

Một vị thiên kiêu lên tiếng hỏi.

Hắn biết rõ danh tiếng của Đường Tam, người truyền thừa của Cổ Thần Tiên Tôn, nhưng con thỏ được y thích thì không.

“Lại là ngươi, sao cái gì ngươi cũng không biết thế?”

Những tên thiên kiêu khác lắc đầu ngao ngán.

Những thứ này đều là tin tức lớn, sao không có gì mà ngươi biết vậy?

“Hổ thẹn, hổ thẹn, xin lỗi mấy vị huynh đài, tại hạ bế quan không ít năm nên giờ không rõ nhiều tin tức.”

Vị thiên kiêu vừa lên tiếng ôm quyền rồi nói.

Hắn bế quan quá lâu, nên giờ đi ra thì hơi lạc hậu so với mọi người.

Nghe được nguyên nhân của vị thiên kiêu kia thì mọi người mới gật đầu cho qua.

“Khi còn bé Đường Tam vì một số nguyên nhân đã bị Đường Tam đuổi ra khỏi tông môn, may mà khi Đường Tam trọng thương lại được một nữ tử sống trong rừng rậm cổ lão cứu, nữ tử kia là một con Nhu Cốt Thỏ tu luyện mà thành.”

“Theo truyền ngôn thì sau khi được Nhu Cốt Thỏ cứu thì Đường Tam sinh ra lòng ái mộ nàng, nếu theo cốt truyện bình thường thì nàng cũng sẽ ái mộ Đường Tam rồi cả hai song túc song phi.”

“Nhưng thực tế thì không phải, Đường Tam khi đó không ngờ lại thân hóa Ma Đạo, không còn chút lý trí nào, hắn đã sát hại toàn bộ người nhà cùng với bằng hữu của vị Nhu Cốt Thỏ kia.”

“Mặc dù sau đó Đường Tam đã liều mạng xin lỗi nhưng chuyện đã xảy ra rồi, không thể vãn hồi được nữa, Nhu Cốt Thỏ không chịu tha thứ cho Đường Tam, nàng một mình lưu lạc trong vô tận tinh không, tìm kiếm biện pháp phục sinh người nhà cùng với bằng hữu của mình.

“Thật đáng tiếc!”

Sau khi nói chuyện này xong thì mọi người đều thở dài một cách đáng tiếc, thật là tạo hóa trêu ngươi, thế sự vô thường.

Đáng ra là một đôi Thần Tiên Quyến Lữ, không ngờ lại thành bộ dáng như hiện tại.

Nhưng nói đi thì cũng nói lại, Đường Tam thật sự rất thích vị Nhu Cốt Thỏ kia, nàng ở nơi đâu thì Đường Tam chắc chắn có mặt ở đó.

Nếu không thì chắc chắn Đường Tam sẽ không xuất hiện.

Cửu Đầu Thiên Sư, Đường Tam chí tôn cùng nhiều yêu nghiệt đều lũ lượt kéo tới, tất cả đều chờ đợi trận chiến giữa Tần Đạo Tử cùng với Vận Mệnh Thần Nữ.

Tiên Tôn Tinh Vực hiện tại có thể nói là phong vân tụ hội.

Tất cả những nhân vật thần long thấy đầu không thấy đuôi đều hiện thân ở đây.

Tất cả tu sĩ của Tiên Tôn Tinh Vực như chết lặng, không biết phải nói gì thêm.

Không có cách nào khác, thiên kiêu ở nơi này thật sự là quá nhiều.

Những thiên kiêu đỉnh cấp này chỉ quan tâm tới Tần Đạo Tử cùng Vận Mệnh Thần Nữ mà thôi.

Bọn hắn đang chờ đợi một trận đại chiến cho thể chấn động toàn bộ vũ trụ mênh mông.

Bọn hắn không biết rõ quan hệ giữa Vận Mệnh Thần Nữ cùng với Tần Cửu Ca.

Bọn hắn chỉ nghĩ là giữa hai người có một mâu thuẫn to lớn không thể xóa nhòa được.

Chương 1045: Tiểu Vũ

Thế nên mới có cuộc chiến chí tôn này.

Giờ khắc này một nữ tử mặc váy tím, dáng người yểu điệu, chân mang giày thủy tinh đang do dự nhìn về cung điện của Tần Cửu Ca.

“Theo lời đồn thì nội tình của Tiên Cổ Tần Tộc siêu việt tất cả Cấm Kỵ Đạo Thống khác, Tần Đạo Tử của bọn hắn càng có thủ đoạn thông thiên, không biết rõ hắn có thể cứu vãn bằng hữu với thân nhân của ta không nữa.”

Nữ tử này nhìn nơi ở của Tần Cửu Ca bằng ánh mắt cực kỳ mong đợi.

Nàng nghe theo truyền ngôn rằng Tần Cửu Ca có thủ đoạn thông thiên, Tiên Cổ Tần Tộc nội tình sâu không lường được nên nàng mới tới đây.

Nàng muốn nhờ Tần Cửu Ca trợ giúp phục sinh thân nhân của mình.

“Tiểu Vũ, nàng tha thứ ta có được hay không? Hôm đó ta không cố ý.”

Bỗng nhiên một âm thanh ôn nhu vang lên.

Khi âm thanh kia vừa dứt thì một nam tử tuấn lãng mặc áo xanh xuất hiện bên người nữ tử, thần sắc cực kỳ tự trách.

Hôm đó hắn thật sự không cố ý.

Nhiều năm nay hắn cũng đã cố gắng tìm cách để phục sinh thân nhân Tiểu Vũ.

Nhưng mà lần đó hắn ra tay thật sự quá thảm rồi, thân nhân bằng hữu của Tiểu Vũ bị đánh tới mức không thể cứu vãn.

Đại đa số đã chết thảm tại chỗ, chỉ có một vài người là lưu giữ được một chút xíu linh thức.

Dù cho là sư tôn của hắn cũng không thể làm gì được.

Chân mang giày thủy tinh, mỹ nữ tuyệt sắc mặc quần áo màu tím nhìn nam nhân trước mặt với mắt phức tạp. Nhưng một giây sau ánh mắt phức tạp lập tức hóa thành lạnh như băng. Người thân bạn bè thân nhân của mình bị nam nhân trước mắt giết chết. Chỉ riêng điểm này thôi nàng sẽ không bao giờ có bất kỳ khả năng nào với nam nhân.

”Tiểu Vũ, thật sự không thể tha thứ cho ta sao?”

Trong mắt Đường Tam lộ ra vẻ cầu xin, hắn thực sự thích con thỏ đã cứu mình. Nữ tử danh là Tiểu Vũ không để ý tới Đường Tam, vẫn lạnh lùng như trước. Gây ra lỗi lầm một lời xin lỗi thì có thể giải quyết được hết sao?

Nhìn thấy Tiểu Vũ không nói gì, sắc mặt Đường Tam dần dần im lặng xuống, trong mắt mang theo một chút oán khí. Hắn đường đường là người thừa kế Bất Hủ đạo thống Đường Môn. Đệ tử thân truyền duy nhất của Cổ Thần Tiên Tôn. Cho dù là ở Tinh Không Cổ Lộ, hắn là kẻ dậm chân là có thể chấn động Tinh Vực. Thần nữ đuổi theo hắn không biết có bao nhiêu, muốn thể xác và tinh thần hầu hạ hắn cũng không biết có bao nhiêu. Nam nhân bình thường có thể chịu đựng được sự cám dỗ này hay sao? Nhưng Đường Tam hắn có thể! Bao nhiêu vạn năm, cho đến bây giờ vẫn thủ thân như ngọc.

”Đường Tam, ta biết ngươi ở đây.”

Bỗng nhiên, một thanh âm nữ có vẻ thanh lãnh vang lên. Vừa dứt lời, một nữ tử cao gầy mặc khinh giáp xuất hiện. Nữ tử hai chân thẳng tắp, mông tròn trịa vểnh lên, dáng người đầy đặn, mặt mày thon dài, thật là một nữ tử quốc sắc thiên hương.

Mắt nữ tử nhìn về phía Đường Tam, trong mắt có ý ái mộ rõ ràng. Lại quay đầu nhìn nữ tử tên là Tiểu Vũ, vẻ mặt lạnh lẽo. Nếu không phải do nữ tử này, sao Đường Tam có thể ngay cả chạm cũng không chạm vào nàng một chút. Một sợi tóc cũng chưa từng chạm qua.

”Tại sao ngươi đến đây?”

Đường Tam mắt bình thản nhìn nữ tử. Nữ tử tên là Hồ Na, thích mình, hắn biết. Tuy rằng trong lòng hắn đối với Hồ Na cũng có tình cảm không giống, nhưng bây giờ hắn chỉ muốn có được Tiểu Vũ về tay. Nếu hắn tiếp nhận Hồ Na, vậy hắn và Tiểu Vũ sẽ không bao giờ có thể. Vốn là vì chuyện của người thân bạn bè, mà Tiểu Vũ có khoảng cách rất lớn với mình. Nếu như lại biết mình phát sinh tình cảm cùng nữ tử khác, hai người bọn hắn sẽ không bao giờ có thể. Chỉ có đuổi theo Tiểu Vũ trước, sau đó tiếp nhận Hồ Na mới là lựa chọn tốt nhất. Dù sao, Hồ Na cũng là nữ tử mình vươn tay ra là có thể đạt được. Mà Tiểu Vũ thì không phải như vậy. Ai nhẹ ai nặng hắn vẫn có thể phân biệt rõ ràng.

”Đường Tam, gần đây ta nhận được tin tức về một bí cảnh, chính là Tu La thành, không biết ngươi có đi cùng ta hay không.”

Mắt Hồ Na hơi chờ mong nhìn Đường Tam, nàng rất hy vọng Đường Tam có thể đi cùng nàng. Vì để nhận được tin tức về Tu La thành mà nàng đã trả giá rất lớn. Hơn nữa Tu La thành rất nguy hiểm, cho dù là đối với nàng cũng thế. Nàng hy vọng Đường Tam có thể bảo vệ nàng:

“Không cần, ngươi một mình đi đi, ta ở chỗ này có việc.”

Cử chỉ Đường Tam mang theo ba phần lạnh lùng, bốn phần thờ ơ, ba phần không thèm để ý chút nào. Lúc nói chuyện, mắt Đường Tam vẫn nhìn Tiểu Vũ bên cạnh. Đương nhiên trước kia chỉ có Hồ Na ở bên cạnh, mắt Đường Tam còn để ý một chút nhưng bây giờ trước mặt Tiểu Vũ, một phần để ý lập tức biến thành không thèm để ý chút nào. Dường như đang nói với Tiểu Vũ, giữa mình và Hồ Na cực kỳ cực kỳ trong sạch, không có bất kỳ quan hệ gì. Nghe Đường Tam nói, khuôn mặt xinh đẹp của Hồ Na bên cạnh nhất thời tái nhợt. Trong lòng đột nhiên có cái gì đó tan vỡ. Trước kia tuy nói Đường Tam đối với nàng rất là lạnh lùng, nhưng ít nhất còn mang theo một chút ôn hòa. Nhưng hiện tại lại trở thành như vậy. Nước mắt chảy dài trong đôi mắt sâu thẳm của nàng. Mặc dù nàng thích Đường Tam, nhưng cho dù có thích đến đâu cũng sẽ sinh ra xa lánh vì bị từ chối hết lần này tới lần khác, huống chi lý do từ chối dĩ nhiên là bởi vì một nữ tử khác.

Chương 1046: Giúp ta cứu vài người

Ngực hơi đau nhức, có lẽ mình vẫn luôn là chú hề trong mắt hắn. Ha ha ha, Hồ Na chưa từng bi thương như lúc này. Trong lòng đột nhiên dâng lên ý muốn bỏ cuộc. Dường như là cảm thấy lời mình nói hơi nặng nề, trong lòng Đường Tam hơi chột dạ một chút. Nếu như mình quá nóng nảy làm cho Hồ Na nói không thích mình, vậy cũng không tốt. Lúc này đầu óc Đường Tam hơi tê dại, trong lúc nhất thời không biết nên làm cái gì bây giờ. Chẳng lẽ ao cá của hắn sắp sập? Hồ Na quay đầu lại, thân thể hơi cứng ngắc đi về phía xa xa, ánh mắt kiên định. Nhìn thấy cảnh này Đường Tam không thể ngồi yên. Hắn biết mình đã chơi với lửa. Nhưng trước khi hắn kịp nói thì ở phương trời xa xăm có một người chậm rãi đi tới. Hắn đẹp trai lạ thường, thân hình mảnh khảnh như bước ra từ tranh. Có khí chất trang nghiêm trong từng cử chỉ. Vốn dĩ Đường Tam là một mỹ nam rất ưa nhìn, cực kỳ khí chất, nhưng nếu so sánh với nam nhân này thì như có một khoảng cách rất lớn, giống như hạt gạo so với với trăng sáng. Nhìn thấy người tới, ngay cả Hồ Na lúc này biểu cảm cũng kinh ngạc. Bản thân nàng là một người yêu cái đẹp, nhưng sau khi yêu Đường Tam, nàng không còn nhìn những mỹ nam đó nữa. Thế nhưng bởi vì vừa rồi Đường Tam vô tình, trong lòng nàng đột nhiên xuất hiện một khoảng trống.

”Có chuyện gì vậy?”

Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn nữ tử áo tím, mắt mang theo ý cười. Bây giờ lưu hành nữ chủ số mệnh chủ động đưa tới cửa à? Ai nấy trông cũng rất đẹp. Có phải cảm thấy hắn không tham nữ sắc không? Mặc dù sự thật là như vậy, hắn không tham nữ sắc, nhưng từng người một đã chủ động đến cửa. Chỉ có Tần Cửu Ca mới có thể nắm bắt được thứ mà nhân vật chính số mệnh không thể nắm bắt được.

”Tần Đạo Tử, ta tên là Tiểu Vũ, ta tới đây là muốn hỏi… Ta muốn hỏi Đạo Tử…”

Đôi mắt đẹp của Tiểu Vũ lóe lên một chút kinh ngạc nhìn nam nhân cách nàng không xa. Thành thật mà nói, ngay cả với tính cách của nàng, nàng đã rất ngạc nhiên trước sự xuất hiện của Đạo Tử huyền thoại của Tần tộc. Trên đời sao có người đẹp trai như vậy? Nhưng mà, Tiểu Vũ còn chưa nói xong, sắc mặt Đường Tam lập tức trầm xuống, hừ lạnh một tiếng. Hắn cảm thấy được hơi thở rất đáng ghét từ Tần Đạo Tử trong truyền thuyết. Tựa như trời sinh đối địch vậy.

Tiểu Vũ nhất định không có quan hệ gì với Tần Đạo Tử!

Nghe thấy Đường Tam hừ lạnh một tiếng, Tiểu Vũ dừng một chút, nhưng vẫn nói với Tần Cửu Ca nói:

“Tần Đạo Tử… Ngươi có thể giúp ta cứu vài người không…”

Nói xong, Tiểu Vũ tràn đầy kích động nhìn Tần Cửu Ca chờ mong. Nàng không biết liệu Đạo Tử huyền thoại của Tần gia có thể chữa khỏi hay không, hay liệu hắn có sẵn lòng chữa hay không. Vì vậy, biểu cảm của nàng rất rối. Lúc này Hồ Na cũng không bỏ đi, nàng cũng hơi tò mò đối Đạo Tử Tần gia trong truyền thuyết.

”Hừ hừ, nhìn vẻ mặt ngươi ta có thể biết điều ngươi nói nhất định rất khó. Tại sao công tử nhà ta lại giúp ngươi?”

Tần Cửu Ca không nói gì, nhưng Viêm Linh Cơ khóe miệng có một chút vết trắng khịt mũi lạnh lùng.

Lần trước mời công tử nhà mình hỗ trợ, đã chia sẻ công tử nhà mình. Bây giờ lại có một ả nữa. Tiểu Vũ im lặng, nàng chỉ là một người cô đơn, làm sao có thể lấy được bảo vật có thể khiến Đạo Tử Tần tộc ra tay đây? Hai mắt Viêm Linh Cơ xuất hiện một chút ý cười:

“Ngươi có biết thổi tiêu không?”

Viêm Linh Cơ vừa nói những lời này, Hồ Na ở đằng xa có có chút suy nghĩ. Câu này khá mơ hồ, nàng không thích con thỏ, Đường Tam cũng vì con thỏ mà không ở bên nàng. Nàng cũng biết chuyện giữa con thỏ và Đường Tam. Đường Tam nghe thấy lời Viêm Linh Cơ, trên mặt lộ ra vẻ tức giận.

”Ha ha ha, ta chỉ là nói nhạc cụ, ngươi đang nghĩ tới cái gì?”

Viêm Linh Cơ che miệng cười trộm, dường như đang nói mấy người các ngươi không biết suốt ngày chứa cái gì trong đầu. Ta trong sáng, các ngươi nghĩ gì thế?

Tất nhiên, chỉ có Viêm Linh Cơ biết chính xác những gì nàng đang nghĩ. Khi Tiểu Vũ nghe những lời của Viêm Linh Cơ, sự hồi hộp cực điểm của nàng đã thả lỏng, hóa ra đó là chỉ là dụng cụ âm nhạc. Đó không phải là việc thổi mà nàng nghĩ.

Tiểu Vũ hít sâu một hơi, trầm giọng nói: “Nếu như Tần Đạo Tử có thể giúp vài người bạn của ta, Tiểu Vũ sẽ vì Tần Đạo Tử mà thổi. Tiêu như thế nào.”

Mặc dù thổi tiêu không phải là sở trường của nàng, nhưng vẫn rất tốt, bình thường nàng dùng cảnh giới thổi. Thần Linh Tiêu đại sư cũng chưa chắc thổi tốt hơn nàng.

Nghe Tiểu Vũ đồng ý, tâm tình Đường Tam không tốt. Mặc dù nữ nhân mặc váy xanh nói rằng tiêu là một nhạc khí, nhưng hắn là nam nhân nên chắc chắn sẽ nghĩ theo hướng đó. Mặt hắn tím tái, hai tay nắm chặt lại. Nhìn thấy vẻ mặt của Đường Tam, Tần Cửu Ca ung dung cười, nghe nữ nhân mình thích hứa hẹn thổi tiêu cho nam nhân khác, hắn nhất định sẽ không vui. Nhưng ai quan tâm hắn vui hay không?

”Đợi đến sau ngày mai đi.”

Tần Cửu Ca nhìn chằm chằm Tiểu Vũ với đôi mắt như sao mênh mông, ung dung nói.

”Ngày mai bản Đạo Tử sẽ thu nhận một nữ sư phụ trước.

”Xì.”

Những người xung quanh nghe thấy những lời này của Tần Cửu Ca không tự chủ được thay đổi, bọn hắn há hốc mồm. Theo Tần Đạo Tử, chỉ như vậy liền tự tin có thể trấn áp thần nữ của thần điện Vận Mệnh không?

Không biết Vận Mệnh Thần Nữ nghe được lời Tần Đạo Tử nói thì có tức giận hay không.

Tiểu Vũ im lặng, mặc dù nàng rất muốn biết Tần Đạo Tử có thể chữa thương cho bạn bè hay không, nhưng nếu đã đến hoàn cảnh bây giờ cũng không cần vội vàng.

”Tần Đạo Tử lớn tiếng như vậy, hắn tự tin có thể đánh bại Vận Mệnh Nữ Thần như vậy sao?”

Đường Tam bên cạnh đã sớm nhịn không được, nghe lời nói cuồng vọng của Tần Cửu Ca lập tức châm chọc.

Những lời muốn Tiểu Vũ thổi tiêu khiến hắn ghét Tần Cửu Ca đến chết.

”Làm người trước khi mọi chuyện kết thúc tốt nhất không nên thốt ra lời ngông cuồng.”

Chương 1047: Con chó này từ đâu tới

Đường Tam cười nhìn Tần Cửu Ca nói. Tốt nhất là ngày mai, Vận Mệnh Thần Nữ mạnh mẽ trấn áp Tần Cửu Ca. Xem Tần Cửu Ca còn dám ngông cuồng như vậy nữa hay không?

Tần Cửu Ca cười nhạt một tiếng, nói:

“Con chó này từ đâu tới?”

Tuy rằng giọng nói không lớn, nhưng ở đây bất luận kẻ nào cũng có thể nghe được. Lời nói của Tần Cửu Ca lọt vào tai bọn hắn rõ ràng. Điều này gây sốc trên khuôn mặt của những người xung quanh. Nói một người đường đường là truyền thừa của Bất Hủ đạo thống Đường Môn là chó, cho dù là người thừa kế là Bất Hủ đạo thống hoặc Cấm Kỵ đạo thống thì mọi người cũng không dám nói như vậy. Cũng chỉ có Đạo Tử Tiên Cổ Tần tộc dám trực tiếp ở trước mặt mọi người mắng Đường Môn Đường Tam là chó.

”Ngươi… Thật là can đảm.”

Đường Tam tức giận cười to, ngoại trừ khi còn bé bị Đường Môn tông chủ đuổi ra ngoài, bị sỉ nhục, từ trước tới nay chưa từng bị sỉ nhục như vậy? Nhiều năm như vậy, trước mặt hắn ai cũng cung kính cúi đầu, không dám khinh thường chút nào.

Cộng với với những gì nữ nhân mặc váy xanh đã nói với Tiểu Vũ trước đó, hắn càng lúc càng tức giận.

”Lá gan bản Đạo Tử lớn hơn ngươi tưởng tượng nhiều.”

Tần Cửu Ca cười lạnh, mặc dù thân thể không nhúc nhích. Nhưng giây tiếp theo, bên tai mọi người xung quanh truyền đến một tiếng giòn vang. Bốp bốp. Cú đánh rất sắc nét, rất bạo lực. Ngay cả máu cũng bị một tay một tay rút ra. Im lặng! Đường đường là người thừa kế Bất Hủ đạo thống Đường Môn lại bị đánh dưới mắt vô số người.

”Ngươi…”

Đường Tam lớn tiếng quát, thúc thúc chịu được nhưng thẩm lại không chịu được. Hắn giơ tay đánh ra thần pháp vô thượng, nhưng ngay sau đó, phía sau Tần Cửu Ca có tiên vương pháp lăng không đánh xuống. Tất cả mọi người chỉ có thể nghe thấy một tiếng bùm

vang lên. Người thừa kế Bất Hủ đạo thống Đường Môn cứ như vậy bị trấn áp trên mặt đất, hai chân quỳ trên mặt đất.

”Một chiêu trấn áp chí tôn Đường Tam, rốt cuộc Đạo Tử Tần tộc mạnh mẽ cỡ nào?”

“Hít…chí tôn Đường Tam là chí tôn danh truyền Tinh Không Cổ Lộ đó, nhưng ở trước mặt Tần Đạo Tử ngay cả một chiêu cũng chống đỡ không nổi, quá đáng sợ.”

Thiên Kiêu bốn phương tám hướng vây quanh nhìn thấy cảnh này không khỏi ngây người. Đường Tam là chí tôn hằng cổ thuộc top 20 trên Tinh Không Đế bảng, cảnh giới vô cùng đáng sợ. Nhưng cho dù là như vậy, lại bị Tần Đạo Tử một chiêu trấn áp, quỳ trên mặt đất, chịu hết đủ loại sỉ nhục.

Đường Tam đỏ bừng mặt. Hắn đã bị đàn áp thê thảm trước bao nhiêu người.

”Tần Cửu Ca, ta muốn ngươi chết.”

Đường Tam tức giận hét lên, thần lực từ người hắn phun ra làm cho Thiên Kiêu vây xem thán phục thành tiếng. Quả nhiên danh bất hư truyền. Chí Tôn Đường Tam, người có thể đứng trong top 20 của Tinh Không Đế bảng đã hoàn toàn đột phá, thực lực của hắn quả thực rất kinh khủng. Thần Linh hậu kỳ bình thường ở trước mặt hắn cũng không chống đỡ được bao nhiêu thời gian. Mà trong khi tất cả mọi người chờ mong một hồi đại chiến bộc phát thì một luồng uy lực còn mạnh hơn Đường Tam trong nháy mắt bao trùm xuống, đè ép Đường Tam quỳ trên mặt đất khiến cho hắn hoàn toàn không thể nhúc nhích chút nào. Thần lực của Đường Tam cũng bị áp chế hoàn toàn. Một dòng máu phun ra từ miệng Đường Tam dữ tợn, hắn thực sự đã mất mặt mũi lớn như vậy trước mặt Tiểu Vũ và Hồ Na. Tuy nhiên, điều khiến Đường Tam và Thiên Kiêu gần đó sợ hãi hơn cả là sau khi trấn áp Đường Tam, thần lực của Đạo Tử Tần tộc không tiêu tan mà càng trở nên đáng sợ hơn.

”Không lẽ Tần Đạo Tử muốn trấn áp chí tôn Đường Tam hay sao?”

Một giọng nói khiếp sợ vang lên. Cảm nhận được Tần Đạo Tử bùng phát lực lượng. Đây là muốn trấn áp và giết chết chí tôn Đường Tam. Nhìn thấy thần lực đáng sợ như vậy, sắc mặt Đường Tam đỏ bừng. Hồ Na bên cạnh cũng ngồi không yên, mặc dù lúc nàng đối với Đường Tam đã hơi lạnh nhạt nhưng nàng vẫn yêu Đường Tam.

Hồ Na ra tay, thần lực của nàng biến thành chín con hồ ly chống lại

Tần Cửu Ca. Tuy nhiên, trước khi Tần Cửu Ca có thể ra tay, Viêm Linh Cơ ở bên cạnh cũng đã ra tay, thần lực hỏa diễm vô tận bao trùm thiên địa.

Cùng loại là tu vi Thần Linh sơ kỳ, Viêm Linh Cơ rõ ràng so với Hồ Na mạnh mẽ hơn nhiều. Rầm rầm một tiếng. Chín con hồ ly bị hồ ly ảo hóa bị đánh nát. Đáng sợ lực phản chấn bùng nổ.

Hồ Na lui về phía sau, một tay khẽ run, phảng phất sắp trật khớp. Nhất thời tiếng hít vào nổi lên bốn phía. Không ngờ nữ nhân bên cạnh Tần Đạo Tử lại có thể lợi hại như vậy. Cũng không biết Tần Đạo Tử đã dạy như thế nào. Nhất định là giao thứ quý báu nhất của mình cho nàng rồi.

“Khủng bố như vậy, sức chiến đấu nữ nhân váy xanh gần như nằm trong top năm mươi của Tinh Không Đế Bảng.”

“Thật khủng khiếp… nữ tử bên cạnh Tần Đạo Tử nghe nói là thị nữ của Tần Đạo Tử, vậy mà lại có chiến lực nằm trong top năm mươi Tinh Không Đế Bảng, cái này còn để cho chúng ta sống hay không?”

Vô số tiếng kinh thán vang lên bốn phía. Rất nhiều Thiên Kiêu hít một hơi khí lạnh, mắt hoảng sợ. Chiến lực của thị nữ bên người Tần Đạo Tử có thể xếp vào top chiến lực Tinh Không Đế Bảng.

Điều này làm cho những bọn kiêu tử tự xưng tư chất thiên phú sẽ nghĩ như thế nào? Phải biết rằng cho dù là người thừa kế dòng chính của Bất Hủ đạo thống cũng không phải ai cũng có thể vào top năm mươi Tinh Không Đế Bảng. Nghĩ như vậy lại thấy càng thêm đáng sợ. Người truyền thừa Bất Hủ đạo thống hoặc Cấm Kỵ đạo thống ở bên cạnh Tần Đạo Tử cũng chỉ có thể làm thị nữ.

”Chiến lực thiên phú Tần Đạo Tử có thể xếp thứ mấy ở Tinh Không Đế Bảng?”

Bỗng nhiên, một âm thanh hơi run rẩy vang lên. Lời vừa nói ra, rất nhiều Thiên Kiêu nhất thời yên tĩnh không tiếng động. Đúng vậy, ngay cả thực lực thiên phú của thị nữ Tần Đạo Tử cũng có thể xếp vào top năm mươi Tinh Không Đế Bảng. Thực lực thiên phú của Tần Đạo Tử có thể xếp hạng bao nhiêu trên Tinh Không Đế Bảng?

“Qua vài ngày, Tinh Không Đế Bảng sẽ mở ra một cuộc xác định lần nữa.”

Chương 1048: Tần Đạo Tử còn

quá nhỏ

Tiếng nghị luận nhất thời nổi lên bốn phía. Tinh Không Đế Bảng qua một thời gian lại muốn bắt đầu đo lại. Bây giờ xếp hạng trên Tinh Không Đế Bảng chỉ là kết quả ghi lại từ rất lâu trước kia. Cho tới bây giờ còn chưa đổi bảng mà thôi. Giống như Vận Mệnh Thần Nữ nhân vật Tinh Không Đế Bảng đời trước.

”Các ngươi đoán Tần Đạo Tử có thể xếp hạng mấy trên Tinh Không Đế Bảng?”

Có người hỏi. Thực lực thiên phú của Đạo Tử Tần tộc chắc chắn mạnh mẽ, nhất định là có thể lưu danh tồn tại khủng bố trên Tinh Không Đế Bảng.

“Top mười, thậm chí top năm.”

Lập tức có người ngưng giọng nói. Có thể xếp hạng một trăm ở Tinh Không Đế Bảng cũng đã là chí tôn vạn cổ khó tìm rồi chứ đừng nói chi là top mười thậm chí top năm. Đó chắc chắn là chí tôn vô số kỷ nguyên hiếm có hiện thế, là mầm non Tiền hành giả trong tương lai.”

Ta cảm thấy hẳn là top ba, hạng nhất chỉ sợ rất khó, dù sao Tần Đạo Tử tu luyện đến nay cũng chỉ có hai mươi tuổi, tranh đoạt đế bảng có thể đạt được Hồng Mông đạo uẩn, đến lúc đó, chỉ sợ vô số yêu nghiệt Kỷ Nguyên sẽ xuất thế.”

Có Thiên Kiêu cảm thán nói. Tranh đoạt đế bảng là có thể đạt được Hồng Mông đạo uẩn trong truyền thuyết, đây thứ cần thiết để thăng cấp thành Tiền hành giả. Vô số yêu nghiệt ẩn giấu trong cổ sử chắc chắn sẽ xuất thế, có thể nói là hoàng kim đại thế vô cùng rực rỡ.

”Đúng vậy, hôm nay Tần Đạo Tử vẫn còn quá nhỏ, còn nhỏ hơn vô số lần so với Huyền Huyền của Huyền của ta, nếu là lần sau, đứng đầu Tinh Không Đế Bảng chắc chắn là Tần Đạo Tử, nhưng lần này chỉ là vô phương.

Vô số thiên kiêu có ý kiến riêng, thừa nhận Tần Đạo Tử bây giờ thiên phú khủng bố, có thể tranh đế bảng đứng đầu, nhưng hạng nhất… e là lần tới. Lần tới đứng đầu Tinh Không Đế Bảng bảng không ngoài ý muốn hẳn là Đạo Tử Tần tộc. Nhưng đời này có yêu nghiệt cấp bậc chí tôn hằng cổ khủng bố xuất thế. Mỗi một yêu nghiệt này đều là chúa tể rất nhiều kỷ nguyên tồn tại, vô cùng đáng sợ. Thời gian tạo thành nội tình càng ngày càng sâu không lường được.

Mà lúc quay đầu nhìn về phía Tần Cửu Ca. Tần Cửu Ca bùng phát thần lực mênh mông trấn áp mạnh mẽ Đường Tam, quỳ trên mặt đất, thật là thê thảm. Trong lúc nhất thời nhìn đến tất cả mọi người. Phải biết rằng Đường Tam cũng là nam nhân có thể tranh hạng đời này Tinh Không Đế Bảng. Nhưng ở nơi này ngay cả một chiêu của Tần Đạo Tử cũng không chống đỡ nổi, quả thực không cách nào làm cho người ta tưởng tượng.

Đường Tam quỳ trên mặt đất, trong miệng phun ra rất nhiều máu. Vừa rồi Tần Cửu Ca bộc phát thần lực, mặc dù hắn có chí bảo hộ thân tránh thoát một kiếp nhưng vẫn bị thương rất nặng.

”Đạo Tử xin đừng.”

Hồ Na bị Viêm Linh Cơ đánh lui, lo lắng hô to một tiếng với Tần Cửu Ca. Vừa dứt lời, Hồ Na cũng không biết tế xuất bảo vật gì, trong lúc nhất thời ngay cả Viêm Linh Cơ cũng bị đánh lui, đi tới trước mặt Đường Tam.

”Tần Đạo Tử, nếu chúng ta có mạo phạm, hy vọng Đạo Tử có thể mở lượng hải hà.”

Thái độ Hồ Na rất thành khẩn, nàng nhìn Tần Cửu Ca nói. Lúc này người trong lòng Hồ Na hận nhất không phải Tần Cửu Ca, mà là Tiểu Vũ bên cạnh. Ngươi nói ngươi đang yên đang lành vì sao lại tới tìm Tần Cửu Ca xin giúp đỡ? Tất cả nguyên nhân bắt đầu từ sự giúp đỡ của Tiểu Vũ. Nếu ngươi không cầu xin Tần Cửu Ca, Đường Tam cũng sẽ không vì vậy mà nổi cơn ghen.

”Vì sao phải buông tha cho hắn?”

Tần Cửu Ca ung dung nói. Giết Đường Tam phạm vào Thiên Mệnh, sau khi thăng cấp đại đế có thể chịu thiên mệnh phản phệ rất nhiều. Nguyên tắc bây giờ của Tần Cửu Ca là, trừ phi là thiên mệnh chi nhân có tư cách bị hắn xem như rau hẹ,mới có thể được hắn giữ lại. Phần còn lại là trực tiếp bị giết chết. Nhưng những người có tư cách bị hắn xem thành rau hẹ đã rất ít.

Hồ Na im lặng, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói gì.

“Đừng cầu xin hắn, ta không tin hắn dám giết ta. Ta là người thừa kế của Đường Môn, giết ta là hoàn toàn đắc tội với Đường Môn Bất Hủ.”

Đường Tam phun ra một ngụm máu, nổi giận bạo ngược gầm lên với Tần Cửu Ca. Hắn chưa từng chịu nhục lớn như vậy, còn là chịu nhục

trước mặt người mình thích và người thích mình. Điều này quả thực còn làm cho hắn khó chịu hơn so với giết hắn.

Nghe Đường Tam nói, mắt Hồ Na do dự nhìn Tần Cửu Ca một chút. Xác thực, Đường Tam thân là Bất Hủ Đường Môn, người thừa kế độc nhất, nếu giết hắn nhất định sẽ kết thù với Đường Môn. Dường như chỉ cần người thừa kế Bất Hủ đạo thống nào có lý trí cũng sẽ không giết chết Đường Tam trước mặt mọi người. Bởi vì như vậy sẽ hoàn toàn đắc tội với Bất Hủ Đường Môn. Dường như là ăn chắc điểm này nên Đường Tam cười lạnh nhìn Tần Cửu Ca, muốn nói chuyện lần nữa. Nhưng mà, còn không đợi Đường Tam nói xong một tòa Thông Thiên Cự Tháp đã trấn áp Đường Tam. Năng lượng bùng phát làm cho tất cả thiên kiêu yêu nghiệt bốn phía run rẩy cả thể xác lẫn tinh thần. Cho dù là Đường Tam lúc này cũng hoảng hốt. Trong lòng hắn có một cảm giác, nếu tòa cự tháp triệt để đánh vào trên người hắn thì hắn không còn xa cái chết nữa.

Chương 1049: Tiểu muội muội cũng biết tối tiêu sao?

Tần Cửu Ca thật sự không để ý đến thế lực Bất Hủ Đường Môn mà trấn sát hắn. Hồ Na lúc này cũng thật sự cảm giác được Tần Cửu Ca thật sự sẽ giết chết Đường Tam. Nàng hoảng sợ.

”Đạo Tử, ta biết vị trí cụ thể của Tu La thành.”

Hồ Na truyền âm với Tần Cửu Ca. Nàng tin tưởng tin tức nhất định sẽ khiến Tần Cửu Ca chú ý. Bởi vì Tu La thành trong Tinh Không Cổ Lộ có truyền thuyết vô tận, lời đồn ở nơi đó có thể nhanh chóng đạt tới cảnh giới Thần Vương, được vô số Thiên Kiêu yêu thích theo đuổi. Thế nhưng Tu La thành thật sự là quá thần bí, đã không biết bao nhiêu năm chưa có xuất hiện ở Tinh Không Cổ Lộ. Bây giờ, Hồ Na lại biết vị trí cụ thể của Tu La thành.

Lời nói của Hồ Na khiến Tần Cửu Ca chú ý. Hắn cũng biết truyền thuyết về Tu La thành. Bình thường Thần Linh viên mãn muốn thăng cấp Thần Vương, cần phải thỏa mãn điều kiện cực kỳ hà khắc. Nhưng Tu La thành vừa vặn có thể thỏa mãn toàn bộ. Càng thêm hấp dẫn nữa là trong Tu La thành có truyền thuyết về Tu La chí bảo. Có thể làm cho người ta nhanh chóng thăng cấp đến cảnh giới Thần Vương.

“Không đủ.”

Tần Cửu Ca lắc đầu, khóe miệng khẽ động. Ừm, trong nháy mắt biết Tu La thành, Tần Cửu Ca đã quyết định tạm thời buông tha Đường Tam. Nhưng không thể nói như vậy. Tần Cửu Ca giơ tay lên, thần lực vô tận đánh về phía Đường Tam. Dường như muốn thật sự trấn giết Đường Tam.

”Phải như thế nào Tần Đạo Tử mới chịu?”

Hồ Na khẽ cắn đôi môi hồng nhuận, mắt hiện lên vẻ phức tạp. Tận mắt nhìn thấy nam tử mình thích bị một nam tử khác trấn áp mạnh mẽ, nói nội tâm không có gợn sóng là không thể nào. Cảm giác trong lòng có thứ gì đó tiêu tán. Trước kia, Đường Tam ở trước mặt nàng vẫn luôn là có nghĩa là vô địch, nàng cũng tin tưởng đồng cảnh giới Đường Tam tìm không được mấy người có thể so sánh với hắn. Tuy nhiên, thực tế đã tát nàng một cái. Hơn nữa vừa rồi Đường Tam đối với nàng lạnh lùng, trong lòng Hồ Na hơi buồn bã. Đường Tam thoạt nhìn hoàn toàn không thể so sánh được với Tần Đạo Tử. So với bối cảnh, xác suất lớn Đường Môn Bất Hủ không phải là đối thủ của Tiên Cổ Tần tộc. So với thực lực thiên phú, cảnh vừa rồi còn chưa nói rõ hết thảy sao? Một chiêu trấn áp quỳ xuống đất. Trên cơ bản, chỉ cần là một nữ tử bình thường, ở giữa hai người này, sẽ chọn Tần Cửu Ca mà không phải Đường Tam. Tần Cửu Ca bình tĩnh, nhìn đôi môi gợi cảm hồng nhuận của Hồ Na, dường như rất ngon.

Cảm nhận được ánh mắt xâm lược của Tần Cửu Ca, mắt Hồ Na hơi né tránh. Dường như là lĩnh ngộ được ý tứ của công tử mình, Viêm Linh Cơ bên cạnh cười nói:

“Tiểu muội muội cũng biết thổi tiêu sao?”

Vừa dứt lời, Đường Tam bên cạnh rốt cuộc không nhịn được nữa.

Leng keng!

Một tiếng kiếm nổ ra vang vọng, tràn ngập đế uy hiện lên trong hư không, đủ để quét sạch bát hoang thập địa.

Ầm ầm!

Khi Ngụy Đế kiếm xuất hiện ở thiên địa, hư không sôi trào.

Ầm ầm! Chấn động vô cùng. Bốn phía âm thanh hít khí lạnh nổi lên. Đây Ngụy Đế Khí, phải biết rằng đây là thứ mà ngay cả Thần Vương viên mãn cũng không nhất định có thể có được. Nhưng chí tôn Đường Tam lại có thể có được, quá khiến người ta chấn động.

”Có Ngụy Đế kiếm tăng cường sức mạnh, chí tôn Đường Tam cho dù không phải là đối thủ của Tần Đạo Tử cũng có thể đánh mấy trăm hiệp với Tần Đạo Tử đi.”

Có người mang theo vẻ hâm mộ rõ ràng, nhìn Ngụy Đế kiếm trong tay Đường Tam. Đây là Ngụy Đế khí, ngay cả Thần Vương viên mãn cũng không nhất định có thể có được, uy năng mạnh mẽ không gì sánh được. Mà trong khi mọi người kinh ngạc Chí tôn Đường Tam tế xuất Ngụy Đế khí. Trên mặt Tần Cửu Ca hiện ra một chút cười lạnh.

”Mở to mắt ngươi ra, có một thanh Ngụy Đế kiếm thì giỏi lắm sao?”

Trên đỉnh đầu Tần Cửu Ca trong nháy mắt có một tòa tháp cổ chín tầng xuất hiện. Hơi thở cực kỳ cổ xưa, phảng phất như đến từ kỷ nguyên Hồng Mông. Năng lượng bùng nổ càng thêm mạnh mẽ hơn Ngụy Đế Khí của Đường Tam, thậm chí là hoàn toàn áp đảo.

Cổ tháp chín tầng đang đánh với Ngụy Đế Kiếm của Đường Tam. Không có va chạm dữ dội như tưởng tượng. Chỉ có một tiếng keng, trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, Ngụy Đế Kiếm của Đường Tam rầm rầm vỡ vụn. Vậy mà trực tiếp gãy thành vài đoạn.

”Sao có thể được? Ngụy Đế Khí mà lại bị chấn nát!”

Ngụy đế khí… bị chấn nát, thứ trong tay Tần Đạo Tử là…”

“Trời ơi, rất có thể là một thanh đế khí chân chính!”

“Hít.”

Tiếng chấn động kinh hãi vang lên, vang vọng khắp thiên địa. Mắt mọi người dại ra, có thể dễ dàng đánh nát một bảo vật như thanh Ngụy Đế khí không phải là đế khí thì là cái gì? Đây chính đế khí nha, lại bị Tần Đạo Tử mang theo bên người! Phải biết rằng đế khí chính là nội tình cực mạnh của Cấm Kỵ đạo thống hoặc Bất Hủ đạo thống. Sau khi thanh Ngụy Đế kiếm bị cường thế đánh gãy, hơi thở sinh mệnh Đường Tam hoàn toàn tiêu tán, hắn biến thành dáng vẻ muốn chết không muốn sống.

Chương 1050: Thổi tiêu cho Tần Đạo Tử mấy ngày

Mà lúc này, Hồng Mông Đế Tháp của Tần Cửu Ca vẫn đánh về phía

Đường Tam, thế mạnh vô cùng.

”Tiểu nữ tử nguyện ý ở lại bên người Tần Đạo Tử, thổi tiêu cho Tần Đạo Tử mấy ngày, xin Tần Đạo Tử có thể hạ thủ lưu tình.”

Hồ Na vội vàng hô to ra tiếng, cũng bất chấp ý nghĩa khác trong câu nói. Trong lòng mặc dù hơi phẫn nộ, nhưng cũng có gì đó khác thường. Đường Tam nghe vậy, khuôn mặt vốn tái nhợt không thể tái nhợt hơn nữa, trong nháy mắt phun ra máu xen lẫn mảnh lục phủ ngũ tạng. Tần Cửu Ca không hiểu sao nhìn Đường Tam, nữ tử thích mình và nữ tử mình thích hứa hẹn thổi cho một nam tử khác tiêu. Đây là điều hẳn là nam nhân rất thích đi. Đội nón xanh hắn là rất thoải mái phải không.

Thiên Kiêu tụ tập bốn phương tám hướng, mỗi một ánh mắt cũng mang theo ý cười nhìn Đường Tam đang nằm trên mặt đất.

Bẩn bẩn bẩn.

Hôm nay nếu chuyện này bị truyền ra ngoài, thanh danh Chí tôn Đường Tam chắc chắn không giữ được. Nữ tử thích mình và nữ tử mình thích hứa hẹn thổi sáo cho một nam tử khác trước mặt mọi người.

Aiz..Ngươi đội mũ xanh đẹp lắm, tuyệt đối đừng bao giờ đánh rơi nó. Hơn nữa vừa đội thì đã đội ngay hai cái trên đầu, làm nam nhân làm đến mức này cũng coi như là không uổng cuộc đời.

Cảm nhận được mắt tụ tập trên người mình, Đường Tam lại phun ra mấy ngụm máu vàng, mắt nhìn Tần Cửu Ca, cực kỳ oán độc, hận không thể ăn sống Tần Cửu Ca.

”Được, không ngờ thế gian lại có nữ tử si tình như vậy, nhưng có người lại không biết quý trọng.”

Trong giọng nói của Tần Cửu Ca mang theo một chút buồn bực và tương tiếc. Dường như là thật sự vì hoàn cảnh Hồ Na gặp phải mà cảm thấy thở dài. Hồ Na xa xa nghe được giọng nói của Tần Cửu Ca, sâu trong mắt có nước mắt lấp lánh chưa chảy xuống. Nàng cảm giác Tần Đạo Tử hiểu nàng. Theo đuổi Đường Tam bao nhiêu năm, trả giá bao nhiêu thật tâm nhưng mà đổi lại vẫn chỉ nhận được sự đối xử lạnh lùng của Đường Tam. Phải biết rằng, Hồ Na nàng cũng là hậu bối dòng chính của đại tộc, là yêu nghiệt khủng bố danh chấn vô số địa vực. Dáng vè cũng cực kỳ xinh đẹp, phía sau nàng không biết có bao nhiêu nam nhân yêu nghiệt theo đuổi nàng. Cho dù là người thừa kế Bất Hủ đạo thống cũng có rất nhiều người đang đuổi theo nàng.

Trong tộc còn có rất nhiều tiếng phản đối, phản đối nàng và Đường Tam ở bên nhau. Gia tộc của nàng có rất nhiều ân oán với đạo thống của Đường Tam. Mối quan hệ không tốt. Khi các trưởng lão trong tộc biết được nàng theo đuổi Đường Tam, ai cũng nổi giận đùng đùng nói, nếu ngươi và Đường Tam ở bên nhau, lập tức vĩnh viễn không có khả năng kế thừa đạo thống. Nàng vì Đường Tam đã trả giá biết bao nhiêu? Tiếng chửi rủa của tộc nhân, bên ngoài đồn đại nàng là nữ tử không biết liêm sỉ, còn có bảo vật địa vị dễ dàng có được kia nữa. Đếm cũng không đếm được. Mà nàng cũng chỉ vì một câu hứa hẹn của Đường Tam, nhưng đến bây giờ, thái độ của Đường Tam đối với nàng vẫn lạnh lùng như cũ. Nhưng mà coi như là như vậy thì trước kia Hồ Na nàng đối với Đường Tam vẫn cực kỳ yêu thích. Nhưng bây giờ nàng hơi mệt mỏi. Nhìn thấy tình cảm trong mắt Tần Cửu Ca, trên mặt Hồ Na ửng đỏ xấu hổ. Trong lòng không khỏi nghĩ, nếu lúc trước người cứu mình là Tần Đạo Tử thì tốt biết bao. Mình không gặp trúng Đường Tam, người gặp phải là Tần Đạo Tử thì tốt biết bao? Bởi vì nàng nhìn ra từ ánh mắt Tần Đạo Tử, Tần Đạo Tử hiểu nàng.

Nghĩ đến đây, Hồ Na hơi thở dài, trong lòng nàng bóng người cao lớn thuộc về Đường Tam càng thêm ảm đạm.

”Đa tạ Đạo Tử hạ thủ lưu tình. Hồ Na mím đôi môi đỏ mọng rất gợi cảm, anh mắt mang theo vẻ khác thường nhìn Tần Cửu Ca. Không phải là thích, mà là nhìn thấy của một vị chí tôn thiên kiêu trong truyền thuyết. Tắt phím, khuôn mặt vẫn đẹp như vậy. Về mặt thực lực không biết Tần Đạo Tử có thể xếp hạng mấy ở Tinh Không Cổ Lộ. Nhưng về mặt nhan sắc, chắc chắn là Tần Đạo Tử xếp thứ nhất.

”Không có việc gì, nữ tử si tình như thế không thấy nhiều lắm.”

Tần Cửu Ca cười nhìn về phía Đường Tam trên mặt đất, ánh mắt rất là tùy ý. Mà ánh mắt này làm cho lòng tự trọng của Đường Tam bị đả kích thật mạnh. Hắn và Hồ Na không giống nhau, hắn cảm giác trong mắt Tần Cửu Ca nhìn về phía hắn hàm chứa châm chọc. Đường đường là người thừa kế Bất Hủ đạo thống, lại được một nữ tử cứu giúp. Thật nực cười.

”Ở đây… Có hai viên thuốc, ngươi mau ăn hết đi, sau đó chúng ta lại xin lỗi Tần Đạo Tử, chuyện này cứ thế bỏ qua.”

Mắt Hồ Na phức tạp nhìn Đường Tam nằm sấp trên mặt đất giống như một con chó. Tuy rằng rất dịu dàng, nhưng Hồ Na biết, so với trước kia, mình đối với Đường Tam thiếu một vài thứ.

“Thế lực của Tiên Cổ Tần tộc trên Tinh Không Cổ Lộ cũng rất lớn. Đường Môn Bất Hủ không thể trêu vào.”

“Thực lực thiên phú của Tần Đạo Tử khiến người ta kinh hãi, chúng ta không phải là đối thủ của hắn.”

Tuy lời nói của Hồ Na rất ôn hòa nhã nhặn, nhưng trong lòng Đường Tam đây lại là một thanh đao sắc bén cắm vào trong lòng hắn. Mắt toát ra vẻ đau khổ.

”Dựa vào cái gì bắt ta phải xin lỗi? Ta không làm gì sai cả? Sao ngươi nghĩ đó là lỗi của ta?”

Chương 1051: Ta sẽ cho ngươi trả giá

Đường Tam phẫn nộ cực kỳ rống lên với Hồ Na giống như một con thú điên. Xác thực là vậy, đó là một chút nghiêm còn lại của hắn. Nếu ngay cả một chút nghiêm cuối cùng của mình cũng không có, hắn cảm thấy mình hoàn toàn không sống nổi nữa.

”Ngươi có tư cách gì kêu ta đi xin lỗi.”

Đường Tam nổi giận với Hồ Na lần nữa. Tại sao lại muốn ta để mất chút tôn nghiêm cuối cùng của mình? Hồ Na nghe được những lời của Đường Tam, khuôn mặt trắng bệch, quên mất vừa rồi là ai đứng lên cứu ngươi sao? Những chuyện này nghiêm túc mà nói không liên quan gì tới nàng. Nàng bảo Đường Tam cùng nàng xin lỗi Tần Cửu Ca cũng là bởi vì sợ Tần Cửu Ca sau này sẽ vì chuyện này mà trả thù Đường Tam. Dù sao dưới tình huống đạo thống cổ tộc sau lưng không xuất hiện, Tần Cửu Ca quả thật mạnh hơn Đường Tam rất nhiều. Về sau, nếu hai bên lại tranh chấp, tỷ lệ chiếm thế thượng phong của Tần Cửu Ca rất lớn. Nàng không ngờ sau Đường Tam sẽ đối địch với người mạnh mẽ như vậy. Bởi vậy nàng mới bảo Đường Tam xin lỗi Tần Cửu Ca. Đây là đang giúp hắn đó, nhưng vì sao lại trách cứ ta?

Hồ Na nhắm mắt lại, một giọt nước mắt chảy ra. Sắc mặt Đường Tam khó chịu, hắn cảm giác tình yêu của Hồ Na đối với hắn đang giảm dần, nhưng bây giờ hắn không quản được nhiều như vậy. Hắn sợ Tần Cửu Ca thật sự không để ý đến tất cả trấn giết hắn.

”Chờ ta, ta sẽ để cho ngươi phải trả giá.”

Khóe mắt Đường Tam động, từ ngực lấy ra một miếng bùa, một lực lượng không gian khủng bố vây quanh nó, nghiền nát hư không mà đi. Hắn là một người thừa kế dòng chính của Đạo Thống Bất Hủ, thủ đoạn chạy trốn đương nhiên là không thiếu. Có thể xé rách không gian đạo phù vô tận chính là cái thứ nhất.

"Muốn chạy sao? Không để lại một cái gì sao?"

Tần Cửu Ca giơ tay lên xuất thần pháp ra, đánh vào thân thể Đường Tam, đương nhiên chủ yếu là nhắm vào mấy thứ đồ vật.

Tần Cửu Ca cảm giác Đường Tam sau này chắc chắn cũng sẽ vào Tu La thành. Có thể tỷ lệ Đường Tam tìm được tu la chí bảo còn nhiều hơn hắn.

Đây gọi là nuôi lợn.

Hư không thâm sâu truyền đến tiếng gầm xé tim liệt phổi, sau đó biến mất trong không gian vô tận. Đường Tam thê thảm thoát khỏi nơi này, thiên kiêu vây quanh bốn phía cũng tự mình tản đi. Mà tin tức nơi này đã truyền khắp Tinh Không Cổ Lộ giống như cơn lốc. Chí tôn Đường Môn Đường Tam của Bất Hủ đạo thống bị Đạo Tử Tần tộc Tần Cửu Ca trấn áp mạnh mẽ, Ngụy Đế kiếm bị chí bảo nghi là đế khí đánh gãy. Tất nhiên, hấp dẫn chú ý nhiều hơn chính là sự kiện đội mũ xanh. Nữ tử chí tôn Đường Tam thích và nữ tử thích chí tôn Đường Tam trong vòng một ngày lại đồng ý muốn thổi tiêu cho Tần Đạo Tử. Trong lúc nhất thời, rất nhiều người đối với Chí tôn Đường Tam mang theo ánh mắc châm chọc.

Cái này… con mẹ nó! Chí tôn Đường Tam không phải là sắp uất nghẹn mà chết sao? Không, có một điều khác hấp dẫn bọn hắn. Trận chiến ngày mai, thần nữ Vận Mệnh Thần Điện ước chiến với Đạo Tử Tiên Cổ Tần Tộc. Một số người bỗng nhiên cảm giác, Đạo Tử của Tiên Cổ Tần tộc thật sự là thích gây chuyện. Hắn ở đâu thì nơi ấy cũng sẽ nổ tung chuyện lớn. Rất nhiều người chờ mong đại chiến ngày mai có nhân vật Vận Mệnh Thần Nữ tuyệt đại phong hoa trên Tinh Không Đế Bảng đời trước. Mà Đạo Tử Tần tộc là chí tôn vô địch yêu nghiệt xuất thế của Thái Cổ tiên vực đời này. Hai người bọn hắn đụng độ chắc chắn rất vui. Còn thêm chuyện đánh cuộc lập tức càng thêm hấp dẫn người chú ý. Đương nhiên còn có rất nhiều người tương đối để ý, tối nay Đạo Tử Tần tộc có phải thật sự sẽ để cho hai nữ tử kia làm chuyện gì hay không? Chí tôn Đường Tam có thể biến thành chí tôn mũ xanh ha không? Đương nhiên, Tần Cửu Ca làm chính nhân quân tử cũng sẽ không có những chuyện đó.

Bên này Tần Cửu Ca đang trong đại điện, mắt mỉm cười nhìn Hồ Na. Quang minh chính đại nhìn qua. Hồ Na có một đôi mắt hồ ly có vẻ vô cùng mị hoặc. Đôi môi hồng hào gợi cảm, chắc chắn thổi tiêu tốt, là mỹ nữ xinh đẹp hiếm có trong tinh không.

”Cũng không biết Đường Tam nghĩ như thế nào, bên người có nữ tử như ngươi còn không biết quý trọng.”

Tần Cửu Ca ung dung nói một tiếng. Khi những lời của Tần Cửu Ca thốt ra, một mình Hồ Na cùng Tần Cửu Ca trong một đại điện, nước mắt rốt cuộc không nhịn được nữa rơi xuống như mưa. Hai tay giữ chặt đầu gối, mắt đỏ vô cùng. Nhiều năm như vậy, chỉ có một mình Tần Đạo Tử nói với nàng như vậy. Những người còn lại không phải mắng chửi thì là tức giận hoặc xa lánh.

”Cảm ơn Tần Đạo Tử khen ngợi.”

Hồ Na khóc một hồi, mặt mày đỏ bừng nhìn Tần Cửu Ca. Đôi mắt rất sâu. Nhất thời Hồ Na cảm giác bóng dáng Đường Tam trong lòng mình lại phai nhạt một chút.

”Chờ sau khi trận chiến ngày mai chấm dứt, lập tức mang bản Đạo Tử đi Tu La thành biết chưa?”

Tần Cửu Ca nhìn Hồ Na mỉm cười nói. Hắn còn muốn thu một thần nữ làm thị nữ nha.

”Biết…rồi.”

Chương 1052: Ngồi mát ăn bát vàng

Sắc mặt Hồ Na do dự một chút, nhỏ giọng nói. Nàng vốn chỉ muốn dẫn Đường Tam đi. Nhưng bây giờ vì cứu Đường Tam, nàng cũng chỉ có thể mang Tần Cửu Ca đi.

Đại điện chậm rãi yên lặng. Sắc mặt Hồ Na hơi biến hóa, Tần Cửu Ca sao còn không để cho nàng đi? Chẳng lẽ là phải… Càng nghĩ, sắc mặt Hồ Na càng biến hóa. Tuy nhiên, một giọng nói lại vang lên.

”Ngươi đi đi, lúc nào đi, bản Đạo Tử đương nhiên sẽ nói với ngươi.”

Tần Cửu Ca nói.

”Vâng.”

Hồ Na nhịn xuống tim đập thình thịch, đi ra khỏi đại điện.

”Tần Đạo Tử thoạt nhìn rất ôn hòa nho nhã, rất dễ nói chuyện, nếu Đường Tam có thể xin lỗi thì tốt rồi.”

Ngày hôm sau, cả Tinh Vực Tiên Tôn, tất cả mọi người đều sôi trào. Bởi vì lúc này Đạo Tử tiên cổ Tần tộc cùng Vận Mệnh Thần Điện Thần Nữ muốn tiến hành quyết đấu chí tôn. Vận Mệnh Thần Nữ lại là nhân vật trên Tinh Không Đế Bảng đời trước, thực lực mạnh mẽ không gì sánh được, mà Đạo Tử Tần tộc Tần Cửu Ca lại càng có lực cạnh tranh đứng đầu Tinh Không Đế Bảng. Cả hai là yêu nghiệt cấp bậc chí tôn Hằng Cổ. Sau lưng song phương là Đạo Thống Bất Hủ. Mặc dù Tiên Cổ Tần tộc mạnh mẽ hơn rất nhiều nhưng Vận Mệnh Thần Nữ từ đầu đến cuối có ưu thế tuổi tác, hơn nữa Vận Mệnh Thần Điện lại còn có Vô Thượng Thần Pháp kỳ lạ, trận chiến trong mắt rất nhiều người vẫn rất hồi hộp.

Thời gian trôi qua, Thiên Kiêu đến Tiên Tôn Tinh Vực càng ngày càng nhiều. Mỗi một người thần huy bao phủ, tản ra uy chấn vô tận. Mà ở chỗ nào đó trong hư không ở Tiên Tôn Tinh Vực, mấy hư ảnh đang bám trụ, mỗi một hư ảnh có năng lượng dao động có thể lay thiên động địa, vỡ vụn tinh không.

”Thằng nhóc trong tộc thế mà đạt thành trình độ như bây giờ, tốc độ cực nhanh, thật sự làm mù mắt ta.”

Trong đó một hư ảnh cảm thán nói.

“Đúng vậy, không ngờ tốc độ tu luyện nhanh như vậy, nhanh hơn Thiên Hoang tộc trưởng nữa.”

Hư ảnh bên cạnh đáp lại, cũng cảm thấy lúc trước hài tử nhỏ như vậy mà lại có thể trưởng thành nhanh đến trình độ như vậy, thật sự là quá không thể tưởng tượng nổi. Không ngờ, là chí tôn trong tộc mình, bọn hắn rất thích. Bọn hắn cũng không cảm thấy Tần Cửu Ca hiện giờ quá mạnh mẽ mà nảy sinh tâm tư chèn ép. Những người có loại tâm tư này là những kẻ ấu trĩ ngu ngốc. Có dạng hậu bối như Tần Cửu Ca, chờ sau này hắn trưởng thành, bọn hắn đi theo phía sau uống canh không tốt sao? Không thơm sao? Chúng ta gọi là ngồi mát ăn bát vàng.

“Hihi, chỉ sợ là Thiên Hoang tộc trưởng là tộc trưởng đầu tiên trong thời gian tại vị bị nhi tử của mình vượt qua cảnh giới.”

Mấy hư ảnh còn lại cười ha ha, cũng không có ý trêu chọc Thiên Hoang Thần Linh, bọn hắn là trưởng bối của Thiên Hoang Thần Linh. Chỉ là đang cảm thán Thiên Hoang Thần Linh có một đứa con trai tốt.

Tất cả thiên kiêu xung quanh bốn phía đang nghị luận sôi nổi. Có người đoán Đạo Tử Tần tộc thắng, cũng có người đoán Vận Mệnh Thần Nữ thắng. Mọi người vừa tám chuyện vừa chờ đợi. Rốt cục chính chủ cũng tới. Xa xa, có Vận Mệnh Đại Đạo Pháp Tắc mênh mông xuất hiện ở tinh không. Ở trên Vận Mệnh Đại Đạo, có một bóng người bị sương mù bao phủ.

“Tần Đạo Tử, chuẩn bị tốt tinh thần thần phục ta chưa?”

Bỗng nhiên, từ sương mù truyền ra lời nói lạnh lùng, cao cao tại thượng, giống như một nữ vương giá lâm phàm trần vậy.

Rầm rầm, giọng nói vừa dứt, bốn phương tám hướng bùng nổ tiếng ồn ào. Vận Mệnh Thần Nữ không hổ là nhân vật trên Tinh Không Đế Bảng lần trước, cực kỳ tự tin với chính mình.

Mà ngay lúc này, ở một đầu khác của tinh không, có một bóng người tướng mạo vô cùng tuấn mỹ chậm rãi đặt chân xuống.

Nhất bộ thiên nhai, nhìn như rất xa, nhưng bước tiếp theo cũng đã đi tới nơi. Người tới ánh mắt đạm mạc, làn da trắng nõn, hai tay như ngọc, tản ra ánh hào quang, thần dị vô cùng.

”Ngươi đã chuẩn bị thần phục bản Đạo Tử chưa?”

Lời nói của Tần Cửu Ca cũng lạnh nhạt. Uy chấn phát ra còn mạnh mẽ hơn Vận Mệnh Thần Nữ . Nếu như nói Vận Mệnh Thần Nữ là một nữ vương khống chế chúng sinh thì Tần Cửu Ca đại đế nắm trong tay nữ vương. Khí chất giữa hai người khác nhau một trời một vực, một trời một đất, không cách nào so sánh.

”Hừ, nói nhảm ít nói, người thắng là vua, kẻ thua nói gì cũng vô dụng.”

Vận Mệnh Thần Nữ hừ lạnh một tiếng trong sương mù. Lại muốn trấn áp đồ đệ của mình? Sư tôn , không ngờ ngươi lại là người như vậy! Nếu chờ một chút, nàng áp chế sư tôn , nàng nhất định phải dùng mọi cách chơi với sư tôn , giở đủ mọi chiêu trò. Thích chơi sao thì chơi vậy.

Nhưng nếu mình bị sư tôn trấn áp… Mặc dù đến đây, nàng muốn đến xem, Thân thể luân hồi của sư tôn sẽ làm gì nàng. Nếu làm gì nàng,

hừ hừ hừ, chờ sư tôn thức tỉnh ký ức… Nàng muốn nhìn xem, sư tôn phải đối mặt với nàng như thế nào! Cảnh tượng lúc đó chắc chắn rất thú vị. Khiếp sợ, sư tôn nương lại là ta? Dù sao, Vận Mệnh Thần Nữ nàng chiếm cứ ưu thế tiên thiên, thế nào cũng sẽ không thua.

Chương 1053: Đừng trách ta, sư tôn

Người thua chỉ có thể là Tần Đạo Tử! Nghĩ đến sư tôn đáng sợ kiếp trước của mình, Vận Mệnh Thần Nữ cho dù đối với sư tôn của mình có ý nghĩ kỳ quái, nhưng cũng không dám có chút sơ suất nào. Dẫn đầu ra tay, nàng phải dùng thủ đoạn mà sư tôn dạy nàng để trấn áp thân thể luân hồi của sư tôn. Đây cũng là thứ nàng tự tin thủ thắng. Sư tôn chưa khôi phục trí nhớ, sẽ không có kỷ nguyên khủng bố kiếp thuật kiếp trước, nhưng nàng thì có!

”Vô Thượng Vận Mệnh.”

Vận Mệnh Thần Nữ quát lạnh, khí huyết cả người tràn ngập giống như núi lửa bùng phát. Vừa ra tay, nàng đã dùng bổn danh thần pháp của mình, tuy rằng đây cũng là sư tôn dạy nàng, nhưng đến kiếp này, đã được nàng tu luyện rất khác. Sau lưng nàng, có một luồng lực vận mệnh hư vô vô tận, phảng phất bị vây sâu trong hư vô chi lực, sinh linh sẽ quên hết thảy chính mình.

Khí thế mạnh mẽ kinh người.

”Bổn Đạo Tử vừa vặn thiếu một thị nữ có thể làm ấm giường cho bản Đạo Tử, hôm nay lập tức trấn áp ngươi trở về sưởi giường cho bản Đạo Tử.”

Tần Cửu Ca hai mắt lạnh lùng, rất là đạm mạc.

Viêm Linh Cơ xem chiến bên cạnh: “???”

Medusa:”???”

Mà lúc nghe được những lời này của Tần Cửu Ca , Vận Mệnh Thần Nữ cả người nhũn ra, thiếu chút nữa muốn buông bỏ chống cự. Thân thể luân hồi của sư tôn lại sử dụng tinh thần công kích, quá vô sỉ.

Tần Cửu Ca bùng phát thần lực Thần Linh hậu kỳ. Đại Đạo Phi Tiên Thể, phi tiên lực bắt đầu khởi động. Hắn đánh ra một quyền, nhất

long nhất hoàng quấn quanh, phi tiên lực gia trì, thể lực Đại Đạo Chủng Ma Thể gia trì. Ba loại năng lượng vô cùng khủng bố tập hợp lại với nhau. Một quyền này rung chuyển thiên địa!

Ầm ầm! Tần Cửu Ca và Vận Mệnh Thần Nữ công kích nhau sinh ra năng lượng thật lớn. Dưới lớp sóng dao động, vô số Thiên Kiêu ở gần sắc mặt tái nhợt, không chịu nổi, trực tiếp bay ngược ra vạn thước. Rất nhiều ngôi sao nhất thời nổ tung.

Vận Mệnh Thần Nữ bị vây trong sương mù khóe miệng lộ ra chút máu. Mắt nàng lóe lên, không hổ là sư tôn của mình, cho dù không có ký ức luân hồi vẫn khủng bố như trước. Phải biết rằng thiên phú của nàng chắc chắn là cực cao khắp vạn cổ, bằng không năm đó sư tôn của nàng làm sao có thể thu nàng làm đồ đệ? Tham lam vẻ đẹp của nàng? À, là nàng tham niệm sư tôn của mình còn hơn thế.

”Đã như vậy thì đừng trách ta, sư tôn.”

Vận Mệnh Thần Nữ cảm nhận được lực bùng phát mạnh mẽ của Tần Cửu Ca , khóe mắt hàm chứa một chút ý cười. Dùng chiêu số của sư tôn đến trấn áp sư tôn, chẳng phải là đẹp lắm sao?

Ầm ầm!

”Vận Mệnh Đế Quyền.”

Trong lòng Vận Mệnh Thần Nữ lớn tiếng nói, đây là sư tôn từ Thiên Đế huyễn hóa ra, thích hợp với quyền pháp của nàng. Có thể nói là vô cùng đáng sợ, đủ để trấn áp tất cả kẻ thù trên thế giới. Dưới chiêu này, cho dù là Thần Linh viên mãn cũng phải bị trấn áp, không có một chút lực chống trả nào.

Ầm ầm!

Năng lượng khủng bố từ cơ thể Vận Mệnh Thần Nữ điên cuồng tuôn ra. Uy năng đủ để đánh nát vũ trụ tinh không. Một làn sóng hủy diệt đánh thủng ngôi sao khổng lồ treo ở Tiên Tôn Tinh Vực, ven đường khuếch tán ra, xung quanh vô số ngôi sao cũng trong nháy mắt nát bấy, tan vỡ.

Hít…

Vô số tiếng hít thở khí lạnh vang lên khắp bốn phương tám hướng. Vận Mệnh Thần Nữ quả thực mạnh mẽ đáng sợ, cảm giác nếu bị vây dưới một quyền của Vận Mệnh Thần Nữ thì chắc chắn thần hồn sẽ vỡ ra.

”Không hổ là chí tôn lần trước Tinh Không Đế Bảng xếp hạng hàng đầu, loại uy năng Thần Linh viên mãn cũng không chống đỡ nổi.”

Rất nhiều thiên kiêu phát run, trong ánh mắt có vẻ khiếp sợ không che giấu được. Vận Mệnh Thần Nữ quá khủng bố, một tay khống chế vận mệnh đại đạo của chư thiên thiên linh, xuyên qua dòng sông lịch sử. Chiêu thức này chỉ có Thần Vương mới có thể ngăn cản được, dưới Thần Vương đến bao nhiêu chết bấy nhiêu! Mà trong khi Tiên Tôn Tinh Vực có vô số Thiên Kiêu lâm vào rung động cực độ, Tần Cửu Ca bình thản đối mặt với Vận Mệnh Đế Quyền. Một tay đánh ra thần lực liên miên không dứt, sâu như biển cả. Hắn áp đảo Tinh Vực, không dây dưa chút nào trực tiếp ra tay. Khí phách kinh thiên động địa, thế gian bởi vì hắn mà run rẩy. Đôi mắt đen nhánh hiện ra lôi đình màu đen vô tận, sau một khắc lập tức có mấy trận thiên lôi màu đen đánh ầm ầm, đánh về phía Vận Mệnh Thần Nữ.

Thấy Tần Cửu Ca phát uy chấn khủng bố, sắc mặt Vận Mệnh Thần Nữ khẽ biến. Sư tôn không hổ là sư tôn, thân thể chuyển thế luân hồi đáng sợ như thế. Nhưng Vận Mệnh Đế Quyền này đủ để trấn áp vạn đạo luân hồi!

Trong chốc chốc, tinh không vỡ vụn, nhật nguyệt biến hóa. Thế công của hai người giống như là hai viên Cổ Giới nổ tung nổi lên sóng gió trong tinh không. Gần đó hầu như không còn một ngôi sao nào hoàn chỉnh, chỉ còn lại mảnh vụn phiêu tán trong vũ trụ vô tận, sau đó bị cắn nuốt. Cùng lúc đó, bởi vì năng lượng khủng bố trùng kích, sương mù bốn phía bên cạnh Vận Mệnh Thần Nữ cũng bị xua tan một ít, lộ ra một đôi mắt, cực kỳ lạnh lẽo vô tình, cực kỳ xinh đẹp động lòng người. Rất nhiều người chỉ nhìn thấy một đôi mắt của Thần Nữ Vận Mệnh lập tức ngây người. Trước kia bọn hắn suy đoán hình dáng Vận Mệnh Thần Nữ như thế nào nhưng không ai dám hỏi, cũng không ai dám khiêu khích.

Chương 1054: Vận Mệnh Thần Nữ bại

Kết quả bây giờ bị Tần Cửu Ca vén lên trước mặt mọi người. Vận Mệnh Thần Nữ giận dữ nhìn thoáng qua Tần Cửu Ca. Trước đây không phải là háo sắc như thế này! Bây giờ lại háo sắc như vậy. Nhưng mà, nàng thích.

Vận Mệnh Thần Nữ thi triển Vận Mệnh Vô Thượng chi pháp lần nữa, oanh kích cực kỳ đáng sợ, đánh về phía Tần Cửu Ca. Một luồng hơi

thở vỡ vụn trong hư không vạn trượng, lấp đầy thiên địa thương khung. Thần Linh viên mãn dưới một chiêu này nhất định thân thể đều vỡ vụn. Tinh không có rất nhiều tu sĩ bốn phía nhìn run rẩy kinh hãi. Vận Mệnh Thần Nữ quá đáng sợ, nàng đời này có thể xếp hạng cực cao ở Tinh Không Đế Vương bảng.

Rất nhiều người cho rằng, cho dù là Đạo Tử Tần tộc cũng khó có thể ngăn cản được chiêu này. Hiển nhiên là bởi vì Tần Đạo Tử xua tan sương mù của nàng trước mặt mọi người, lộ ra một đôi mắt, làm Vận Mệnh Thần Nữ cực kỳ tức giận. Bởi vậy mới thi triển đại thuật khủng bố thiên thượng duy ngã độc tôn. Khí thế muốn mạnh mẽ trấn áp Tần Cửu Ca. Nhưng mà lúc này Tần Cửu Ca đứng ở tinh không hơi giơ tay lên. Sau lưng có một cự ảnh tiên uy mênh mông. Thân ảnh đó đứng ở chỗ này cũng đủ để chấn nát cả mảnh tinh hà, tản mát ra uy năng vô biên làm cho chúng sinh sùng bái.

Tần Cửu Ca đã sớm có đại đạo dị tượng, tiên vương trấn cửu thiên.

Bốn phía xôn xao.

Hơi thở thiên địa sôi trào, chư thiên vũ trụ đang run rẩy. Tất cả mọi người bốn phía vẻ mặt cực kỳ phấn khích. Một số tu sĩ nhìn thấy đại đạo dị tượng trong truyền thuyết sắc mặt đỏ bừng lên.

”Đại đạo dị tượng của Tần Đạo Tử quá khủng bố.”

Có tu sĩ chấn động lên tiếng. Đại đạo dị tượng bị Tần Đạo Tử tu luyện đến tầng tầng như thế, đứng đầu chư thiên Tinh Vực đấy.

Tuy nhiên, vẫn chưa có nhiều tiếng động kinh động vang lên. Bên kia, Tần Cửu Ca lại giơ tay lên lần nữa, đại đạo dị tượng Tuế Nguyệt Thần Tôn xuất hiện ở sau lưng hắn. Đây là Tần Cửu Ca dùng năm tháng vô tận ở Tuế Nguyệt Thần Điện tự mình sáng tạo ra. Là chí tôn pháp chỉ thuộc về Tần Cửu Ca, độc nhất vô nhị, đây cũng là lần đầu tiên Tuế Nguyệt Thần Tôn xuất hiện trong cổ sử. Khi Tần Cửu Ca đồng thời bày ra hai đại dị tượng, đặc biệt còn có một đại đạo dị tượng chưa từng xuất hiện thì vô số người yêu thích, cảm giác rung động, cảm giác không thể tưởng tượng nổi, da đầu tê dại. Có thể nói là chúng sinh sợ hãi, thế gian chấn động.

Lúc Tần Cửu Ca phảng phất như siêu thoát chư thiên vũ trụ, hơi thở phiêu đãng mà không lường được. Đây là điểm độc đáo chỉ thuộc về Hồng Mông Thần Linh, thần của vạn thần, đến của chư đế. Đại đạo ba ngàn ta làm chủ, Chư Thiên Vũ Trụ ta đứng đầu.

Ầm ầm!

Thế công cuối cùng của Tần Cửu Ca và Vận Mệnh Thần Nữ mãnh liệt đụng vào nhau. Tinh hà lấp lánh có những sóng lớn trôi nổi. Mà dưới uy năng bạo liệt chư thiên,sương mù quanh thân Vận Mệnh Thần Nữ tản ra toàn bộ, lộ ra một khuôn mặt đủ để gây họa cho chư thiên. Đó là một khuôn mặt xinh đẹp, làn sương mù bí ẩn mang đến cho nàng một vẻ đẹp cấm kỵ. Quốc sắc thiên hương, khuynh quốc khuynh thành, những từ ngữ này không xứng để miêu tả vẻ đẹp của nàng.

”Bại rồi, Vận Mệnh Thần Nữ đã bại.”

Một số tu sĩ run rẩy, nhìn trên tinh không, Tần Cửu Ca giống như một đế vương nắm trong tay thế gian. Vận Mệnh Thần Nữ bùng phát uy thế chắc chắn khủng bố không gì sánh được vậy mà vẫn bại trên tay Đạo Tử Tiên Cổ Tần tộc. Trận chiến này quá mức chấn động lòng người. Đều là chí tôn yêu nghiệt đỉnh phong nhất của Tinh Không Cổ Lộ, không đánh một trận cũng sẽ không biết cụ thể ai có thể chiến thắng.

Bỗng nhiên, dường như là nghĩ đến một số chuyện, thiên kiêu yêu nghiệt bốn phía sắc mặt đặc biệt đặc sắc. Trận chiến này không chỉ là cuộc chiến giữa Đạo Tử Tần tộc và thần nữ. Ngay từ đầu, Vận Mệnh Thần Nữ và Đạo Tử Tần tộc đã có ước định ai thua thì phải thần phục người kia.

Điều này…

Một số tu sĩ ánh mắt lóe ra, bọn hắn phảng phất đã thấy được dáng vẻ Vận Mệnh Thần Nữ thề chết không khuất phục Đạo Tử Tần tộc. Dù sao ước định cũng có bội ước mà. Cho dù là vứt bỏ rất nhiều thể diện ở vô tận tinh không nhưng cũng tốt hơn là làm người hầu của một nam nhân. Nếu thần phục một nữ tử còn dễ nói một chút, nhưng nếu nói thần phục một nam tử. Thật khó để đảm bảo sẽ phát sinh chuyện kỳ quái gì. Bản thân Vận Mệnh Thần Nữ cũng là yêu nghiệt cấp bậc chí tôn Hằng Cổ, tương lai có rất nhiều khả năng có thể bước vào cảnh giới tồn tại đại đế. Trong lịch sử cổ đại có rất ít nữ chí tôn yêu nghiệt, sự kiêu ngạo chắc chắn kinh thiên động địa. Tính tình ngạo nghễ chắc chắn là thà chết không theo.

Vô số ánh mắt tu sĩ Tiên Tôn Tinh Vực tập trung trên người Vận Mệnh Thần Nữ. Người phía sau Vận Mệnh Thần Điện cũng rất hồi hộp, tự hỏi Vận Mệnh Thần Nữ có tuân thủ ước định hay không. Dường như cảm nhận được ánh mắt của tất cả tu sĩ tinh không, trên khuôn mặt lạnh lùng của Thần Nữ Vận Mệnh hiện ra một chút ý cười.

”Vận Mệnh thần phục Tần Đạo Tử, Tần Đạo Tử, chư thiên cộng chủ.”

Chương 1055: Thế lực thần bí sơ hiện

Sau khi lời của Vận Mệnh Thần Nữ vừa dứt thì cả toàn bộ chư thiên vũ trụ đều chấn động.

Hư không khắp nơi lắc lư.

Tất cả như muốn hưởng ứng Vận Mệnh Thần Nữ.

Tất cả tu sĩ có mặt ở đây đều trở nên hoảng hốt.

Bọn hắn đã từng tưởng tượng ra rất nhiều quang cảnh khi Vận Mệnh Thần Nữ chiến bại Tần Đạo Tử.

Ví dụ như Vận Mệnh Thần Nữ không chịu thần phục, dẫn đến Tiên Cổ Tần Tộc đại chiến với Vận Mệnh Thần Điện.

Hoặc mặc dù nội tâm của Vận Mệnh Thần Nữ tuy không muốn thần phục nhưng vì đã hứa rồi nên mới bất đắc dĩ thần phục.

Rất nhiều suy đoán đã được đưa ra, dù sao Vận Mệnh Thần Điện chắc chắn không muốn đắc tội với Tiên Cổ Tần Tộc.

Nhưng mà tất cả những suy đoán đều sai.

Vận Mệnh Thần Nữ lại thần phục với không có bất kỳ cân nhắc hay phản kháng nào.

Việc này… Thật sự là quá hư ảo.

“Vận Mệnh Thần Nữ hẳn là người cực kỳ tuân thủ cam kết.”

Không ít thiên kiêu lên tiếng suy đoán, trong lòng bọn hắn bắt đầu cảm thấy kính nể Vận Mệnh Thần Nữ.

Nếu như đổi lại bọn hắn là một mỹ nữ tuyệt đẹp, lại còn có thiên phú đỉnh cấp thì bọn hắn có chết cũng không đáp ứng.

Hơn nữa lại còn là thần phục cả thân thể lẫn tâm trí nữa, không lẽ Vận Mệnh Thần Nữ không sợ sao?

Chắc chắn nội tâm hiện tại của Vận Mệnh Thần Nữ đang cực kỳ hối hận, chắc chắn nàng sẽ cảm thấy bản thân quá mức chủ quan, hiện có không ít thiên kiêu thở dài.

Dù sao cũng đã cam kết rồi.

Quay lại với Vận Mệnh Thần Nữ, giờ phút này trong lòng của nàng hoàn toàn không có bất kỳ cảm giác hối hận nào cả.

Nàng chỉ híp mắt nhìn về phía Tần Cửu Ca.

Thật sự là đáng ghét, có thủ đoạn gì đều xài lên người đồ đệ hết, chờ sau khi ngươi thức tỉnh ký ức thì ta xem ngươi xử trí như thế nào.

Xem ngươi đối mặt với ta ra sao?

Ai bảo kiếp trước ngươi thanh tâm quả dục, đạm mạc không quan tâm.

Đáng đời!

Ta muốn nhìn xem sau này ngươi sẽ xử lý ra sao.

Vận Mệnh Thần Nữ nghĩ thầm trong lòng, sư tôn cưỡng ép đồ đệ?

Ngẫm thôi cũng thấy kích thích rồi.

Đến lúc đó bản thân phải làm bộ liều mạng phản kháng mới được, sau đó thì không thể phản kháng được nữa mới thuận theo, cuối cùng còn phải khóc nữa.

Khi Vận Mệnh Thần Nữ đang suy nghĩ lung tung thì ánh mắt của Tần Cửu Ca nhắm lại, hắn nhìn thoáng qua Vận Mệnh Thần Nữ với ánh mắt bí ẩn, không biết đang suy tính điều gì.

“Chủ… Nhân!”

Vận Mệnh Thần Nữ cũng mặc kệ không quan tâm hiện tại Tần Cửu Ca đang nghĩ gì, nàng quay sang hô lên một tiếng gọi Tần Cửu Ca.

Ánh mắt lập lòe như đang đợi gì đó.

Tần Cửu Ca chỉ đáp nhẹ rồi quay về cung điện của mình.

Vận Mệnh Thần Nữ đứng xa xa nở một nụ cười vui vẻ.

Nàng không quan tâm tới ánh mắt của vô số tu sĩ xung quanh mà lập

tức chạy theo Tần Cửu Ca.

Tình huống này khiến cho không ít người có mặt ở đây cương lại, không hiểu ra sao.

Không phải Vận Mệnh Thần Nữ cao lãnh vô cùng, chỉ có thể đứng xa mà nhìn chứ không thể tiếp xúc sao?

Nhưng sao hiện giờ nàng lại vui vẻ như vậy?

Không lẽ đây cũng là do nàng cực kỳ tuân thủ cam kết?

Nhưng mà tuân thủ thì tuân thủ, không lẽ trong lòng nàng không có một chút tâm tư phản kháng nào sao?

Trên tinh không.

Kết quả giữa cuộc đại chiến giữa Vận Mệnh Thần Nữ cùng với Tần Cửu Ca cũng truyền đi khắp nơi.

Trong lúc nhất thời bất kỳ ai nghe được tin tức này đều hít một hơi thật sâu.

Đạo Tử Tần Tộc vậy mà lại thu được một yêu nghiệt hàng đầu trên Tinh Không Đế Bảng vào dưới trướng, hơn nữa đây còn là một nữ yêu nghiệt.

Không ít người hiếu kỳ trong lòng rằng Đạo Tử Tần Tộc liệu sẽ bỏ qua bị nữ yêu nghiệt này không?

Không ai biết rõ cả.

Mà ngay lúc này tại Cấm Địa ở trung ương Tiên Tôn Tinh Vực.

Nơi này chính là nơi kiêng kỵ nhất của Tiên Tôn Tinh Vực, hoàn toàn có thể xưng là Cấm Địa.

Nơi này có một sinh linh khủng bố sinh hoạt.

Cho dù là Thần Linh đi vào cũng có thể vẫn lạc.

Mà lúc này trong Cấm Địa không người lại xuất hiện một âm thanh to lớn, trong âm thanh lộ ra vẻ thống khổ.

“Tần Cửu Ca, ta muốn ngươi chết!”

Đường Tam máu me khắp người gầm lên một tiếng đầy giận dữ, hắn

đánh một tay ra, Thần Lực còn tàn dư lại đánh nát một dãy núi.

Nữ tử bản thân ưa thích cùng với nữ tử ưa thích bản thân đều rời xa mình trong một ngày.

Tất cả những việc này khiến cho hắn cảm thấy mình như bị chúng bạn xa lánh.

Mà nguyên nhân của tất cả chuyện này đều là do Tần Cửu Ca.

Hận ý của Đường Tam dành cho Tần Cửu Ca cực kỳ lớn.

Bỗng nhiên thần sắc Đường Tam ngưng trọng, hắn nhìn thẳng về hư không.

Mặc dù hiện tại hắn đang bị trọng thương nhưng Cảm Giác Lực của hắn vẫn còn.

“Là ai đang ở đó!”

Đường Tam lên tiếng một cách lãnh đạm, Thần Lực trên người phun trào liên tục, tựa hồ chuẩn bị chạy trốn.

Không còn cách nào khác, tình trạng hiện tại của hắn quá kém cỏi, ngay cả Thần Linh Hậu Kỳ đến hắn cũng phải chạy trốn

“Đừng khẩn trương, bản tôn không có ác ý.”

Chương 1056: Một loại người

Từ trong hư không có một giọng nói ôn hòa truyền ra.

Ngay sau khi câu nói này vừa dứt thì một nam tử tướng mạo nho nhã, thân mặc bạch y từ từ đi tới trước mặt Đường Tam.

Trên mặt nam nhân kia luôn mang theo một nụ cười nhạt, khiến người khác thấy vô cùng dễ chịu.

“Ngươi là người phương nào?”

Trong mắt Đường Tam đầy vẻ cảnh giác.

Nếu như vào trạng thái bình thường thì hắn sẽ không kiêng kỵ như thế, nhưng hiện tại là khi hắn suy yếu nhất.

Với tu vi của nam tử này thì hắn có thể dễ dàng giết chết mình.

“Ta? Ta và ngươi là cùng một loại người!”

“Một loại người? Ta chính là đệ tử của Bất Hủ Đường Môn, sao có thể là cùng một loại người với ngươi được?”

Đường Tam nói một cách nghi hoặc?

“Ha ha ha, có phải là từ nhỏ ngươi khi gặp bất kỳ nguy hiểm nào cũng có thể hóa nguy thành an, đi ra ngoài đôi khi còn có thể nhặt được Chí Bảo?”

“Còn nữa, người sở hữu số lượng bảo vật vượt xa tất cả mọi người, nữ nhân ở trước mặt ngươi chỉ cần ngươi muốn là sẽ có được dễ dàng.”

“Đương nhiên tất cả những thứ này chỉ là để thuyết mình mà thôi.”

“Ngươi chỉ cần biết ta và ngươi là cùng một loại người là được rồi.”

Nam tử với dung mạo ôn hòa kia tiếp tục nói cho Đường Tam.

Lời của y khiến Đường Tam trầm mặc lại.

Cuối cùng Đường Tam lên tiếng.

“Ngươi nói ngươi có thể giúp ta báo thù phải không? Vậy ta phải làm thế nào mới có thể báo thù?”

…

Một bên khác Tần Cửu Ca đang đứng trên gác cao, chắp tay sau lưng quan sát tất cả.

Việc xảy ra trên người của Đường Tam đương nhiên hắn cũng biết, mặc dù không được rõ ràng lắm.

Nhưng hắn biết rõ hiện Đường Tam đang bị thương nặng, sau đó bên cạnh hắn xuất hiện một nam tử áo trắng.

Nghi vấn của Đường Tam cũng được nam tử áo trắng kia giải đáp hết.

Nhưng mà Tần Cửu Ca chỉ nghe được một lúc liền bị năng lượng không tên quấy nhiễu.

“Có ý tứ, trên người tên kia vậy mà lại có khí vận ngập trời, khí vận của hắn còn lớn hơn Đường Tam không ít, đặc biệt nhất là hắn có ác

ý với ta.”

“Ha ha ha, thú vị thật, không biết thế lực sau lưng tên này là ai?”

“Nhưng mà trước mặt bản Đạo Tử thì chắc chắn các ngươi phải hiện thân mà thôi.”

“Nhiều khí vận như thế chắc chắn có thể cung cấp Thiên Mệnh cho bản Đạo Tử rồi.”

Tần Cửu Ca thì thầm.

Sinh hoạt hiện tại thú vị hơn trước nhiều.

Đương nhiên hiện tại hiếu kỳ lớn nhất của Tần Cửu Ca chính là thế lực sau lưng nam tử áo trắng kia.

Trên người tên đó có khí vận cực kỳ nghịch thiên.

Hơn nữa còn chủ động tìm tới Đường Tam để đối phó với mình nữa.

Không lẽ có Khí Vận Chi Tử nào biết rõ tình hình nên mới liên hợp lại ngăn chặn hắn sao?

Tần Cửu Ca rất hiếu kỳ.

Hắn lắc đầu một cái, trong con ngươi thâm thúy kia không biết đang suy nghĩ kế hoạch gì.

Ban đêm, tại một đại điện khí thế bàng bạc, linh lực vây quanh tại Tiên Tôn Tinh Vực.

Tần Cửu Ca không có nhanh chóng đi tới Tu La Thành.

Đối nhân xử thế phải lấy hưởng thụ làm chủ, thế nên Tần Cửu Ca đang nằm trong ngực của Medusa.

Không thể không nói, eo của Medusa chính là eo tốt nhất mà Tần Cửu Ca từng biết.

Làn da cực kỳ mịn màng.

Tiếp theo Tần Cửu Ca quyết định dừng chân ở đại điện này đêm nay, không đi đâu nữa.

Cái gì?

Ngươi nói Medusa sẽ không nguyện ý sao?

Tần Cửu Ca: Không có chỗ cho nàng lên tiếng ở đây.

Mặc dù thời khắc này thần sắc của Medusa cực kỳ bi phẫn nhưng hai tay của nàng vẫn đặt lên bả vai Tần Cửu Ca.

Trước kia nàng đã thử không nghe lời rồi.

Nàng không muốn nếm lại lần thứ hai.

Không biết khi tu sĩ của Vạn Xà Thánh Tông thấy được Nữ Vương của bọn hắn đối xử với Tần Cửu Ca một cách hèn mọn như thế này thì sẽ nghĩ như thế nào nữa.

Trước kia là một nữ vương cao ngạo, khống chế chúng sinh nay lại giống như một nha hoàn thị nữ.

Thật sự là quá thảm.

Nhưng mà qua một lúc Tần Cửu Ca cũng không có động tác kế tiếp, điều này khiến Medusa thở dài một hơi.

Ánh mắt của nàng nhìn về phía Tần Cửu Ca rất phức tạp.

Đôi khi người này cực kỳ kỳ quái, khiến cho nàng vừa sợ hãi nhưng cũng vừa chờ mong.

“Đi theo bản Đạo Tử vào tinh không, ngươi có hối hận không?”

Bỗng nhiên Tần Cửu Ca nở một nụ cười xán lạn rồi hỏi.

Nhất thời Medusa ngây người khi thấy cảnh này.

Tần Cửu Ca vốn sinh ra đã tuấn mỹ dị thường, thân thể cân đối, trong mắt như có vô số mênh mông sao trời, khiến cho người khác mê muội không thôi.

Dù cho là nàng thì cũng không thể không thừa nhận rằng bộ túi da này của Tần Cửu Ca có sát thương cực kỳ lớn đối với nữ tử.

Nói thật, trước kia nàng đồng ý thần phục Tần Cửu Ca cũng có một phần lý do là vì nhan sắc của hắn.

Nếu như Tần Cửu Ca mà là một nam nhân vừa già vừa xấu thì cho dù đánh chết nàng nàng cũng không thần phục.

Đây là một bản năng sâu trong nội tâm của nàng.

Bất kỳ sinh linh nào cũng có nó.

Bản năng này có thể biểu hiện ra ngoài trong vô thức.

Medusa hiện tại nhìn Tần Cửu Ca mà ngây người, không nói lời nào.

Tần Cửu Ca thấy thế thì không khách khí chút nào, mổ một cái vào miệng của Medusa.

Động tác này rất nhanh, chớp mắt đã xong, Medusa còn chưa kịp phản ứng thì Tần Cửu Ca đã xong.

Chương 1057: Những tỷ tỷ kia đâu

“Người xấu!”

Medusa không biết nên nói cái gì, chỉ có thể vừa đỏ mặt vừa hừ lạnh một cái.

Không phải là nàng không phản kháng, mà là nàng hoàn toàn không thể phản kháng được.

“Xem ra ngươi cũng khá vui.”

Tần Cửu Ca không để ý tới thần sắc của Medusa, hắn trực tiếp ôm nàng đi vào cung.

Nàng chỉ có thể ngậm bồ hòn làm ngọt.

Phản kháng?

Hoàn toàn không thể nào, nàng đã chết lặng.

Quá trình dẫn tới hiện trạng của nàng như hiện tại sẽ bị lược đi.

Đúng lúc này thì Vận Mệnh Thần Nữ đi tới tòa cung điện này với thần sắc phẫn nộ.

Tần Cửu Ca thu phục nàng nhưng lại không làm gì, giống như là thu phục một tùy tùng bình thường.

Không lẽ Tần Cửu Ca nghĩ là nàng tuyệt đối sẽ không đồng ý nên

không tìm nàng luôn?

Nàng muốn nói thẳng với Tần Cửu Ca ta rất tốt, chỉ cần tới là được.

Những hiện tại Tần Cửu Ca thật sự không thèm quan tâm tới Vận Mệnh Thần Nữ.

Tới sáng hôm sau thì có người tới trước cửa để bái phỏng Tần Cửu Ca.

Người này là Tiểu Vũ.

Thời khắc này tuy trên mặt của Tiểu Vũ là ý cười nhưng trong mắt nàng giấu không nổi vẻ ưu sầu.

Tần Cửu Ca nhìn Tiểu Vũ rồi cười nhạt một tiếng, hắn cũng không cự tuyệt nàng, hắn muốn thông qua Tiểu Vũ để dẫn Đường Tam ra, sau đó câu ra thế lực thần bí sau lưng y.

Đây là một quân cờ tốt.

Hơn nữa, Tần Cửu Ca cũng không ngại có quan hệ với Tiểu Vũ, người mà Đường Tam ưa thích.

Chắc chắn Đường Tam sẽ cảm động tới phát khóc.

“Đi thôi!”

Tần Cửu Ca không nói thêm gì, hắn trực tiếp kêu Tiểu Vũ dẫn đường, sau khi hắn xử lý xong chuyện của Tiểu Vũ thì hắn sẽ lập tức để Hồ Na dẫn hắn đi Tu La Thành.

Nếu như chuyến đi này thuận lợi thì chắc chắn tu vi của hắn sẽ tiến triển một mảng lớn.

Nhìn thấy Tần Cửu Ca đáp ứng một cách sảng khoái như thế cùng với không đưa ra yêu cầu quá phận nào thì Tiểu Vũ cảm tạ Tần Cửu Ca tới cực độ.

Tần Đạo Tử nhìn qua có vẻ không phải là người ham mê nữ sắc lắm.

“Chúng ta muốn đi đâu?”

Tần Cửu Ca lên tiếng.

Tiểu Vũ hiện mặc một bộ đồ tím, khí chất thanh nhã, thanh thuần, như một góc Tử Lan Hoa vừa nở.

Khiến cho người ta không nhịn được mà mê muội, hiện Tần Cửu Ca đã biết lý do vì sao Đường Tam say mê nàng đến thế.

Bất kỳ ai khi thấy một nữ tử như thế này thì đều sinh ra lòng bảo hộ cả.

“Đạo Tử, tại Tinh Đấu Sâm Lâm của Tinh Đấu Tinh Vực.”

Tiểu Vũ hít sâu một hơi rồi nói, khi nghe được câu hỏi vừa rồi thì nàng cảm nhận được một ánh mắt nóng rực đặt lên người mình.

Sau khi do dự một hồi thì Tiểu Vũ lại tiếp tục lên tiếng.

“Đạo Tử, những tỷ tỷ kia đâu rồi?”

Nàng đột nhiên phát hiện những nữ tử bình thường đi bên cạnh Tần Cửu Ca nay đã biến mất.

Điều này khiến cho nàng tâm thần bất định.

Giờ đây chỉ có nàng và Tần Cửu Ca cô nam quả nữ trong này.

“Các nàng đang tu luyện!”

Tần Cửu Ca đáp lại một cách bình tĩnh.

Viêm Linh Cơ thật sự đang tu luyện, Medusa thì chỉ là bị dày vò hỏng, không muốn ra khỏi giường.

Về phần Vận Mệnh Thần Nữ thì Tần Cửu Ca cảm giác bản thân hoàn toàn có thể khống chế được nên cho nàng tự mình tu luyện.

Tiểu Vũ nhẹ giọng ồ một tiếng.

“Đạo Tử, Tinh Đấu Sâm Lâm thật ra cách nơi này cũng khá xa, chúng ta lên đường đi.”

Nàng hoàn toàn không thể đợi được thêm nữa, nàng muốn mang Tần Cửu Ca đi cứu trợ bằng hữu của mình.

Tần Cửu Ca gật đầu, Tiểu Vũ nhanh chóng lấy một kiện Chí Bảo phi hành ra rồi chở Tần Cửu Ca đi tới Tinh Đấu Sâm Lâm.

Tinh Đấu Tinh Vực các Tiên Tôn Tinh Vực khá xa.

Cho dù là Thần Linh thì cũng không thể đến sớm được.

Không biết từ đâu mà Tiểu Vũ lại đoạt được kiện Chí Bảo phi hành này, tốc độ của nó vậy mà lại ngang với Thần Vương viên mãn!

Đối với người có bối cảnh không sâu như nàng thì đây quả thật là một Chí Bảo.

Bình thường nàng không dám lấy ra dùng dù chỉ một lát, hiện nay do quá gấp nên mới sử dụng đi dường.

“Thứ này của ngươi phi hành chậm quá, sử dụng cái này này.”

Tần Cửu Ca chỉ cười nhạt một cái rồi lên tiếng, đối với những người khác thì thứ này quả thật không tệ.

Nhưng đối với Tần Cửu Ca thì thứ này chỉ có thể xem là bình thường mà thôi.

Hắn không có quá nhiều thứ, chỉ riêng bảo vật là đếm không xuể.

Sau đó Tần Cửu Ca lấy một cái thuyền từ trong Nhẫn Trữ Vật ra rồi ném về phía tinh không, nó lập tức hóa thành một chiếc thuyền to lớn.

Thấy thế thì Tiểu Vũ lẳng lặng thu chí bảo của mình vào.

Tinh Đấu Tinh Vực nằm ở phía đông của Tiên Tôn Tinh Vực, trong đó có vô số Tinh Thú sinh sống, nơi này khá có danh tiếng trong Tinh Không Cổ Lộ.

Tinh Thú là một chủng tộc khá là kỳ lạ, khi bọn hắn xuất sinh thì đã có thể hấp thu tinh hoa nhật nguyệt để trưởng thành.

Còn lại thì không cần thứ gì cả.

Nơi mà Tiểu Vũ sinh hoạt chính là địa danh trứ danh trong Tinh Đấu Tinh Vực, Tinh Đấu Sâm Lâm.

Trong truyền thuyết thì tất cả Tinh Thú cường đại nhất của Tinh Đấu Tinh Vực đều sinh sống trong đây.

Tiểu Vũ mang theo Tần Cửu Ca vượt qua Vô Tận Tinh Hà, cuối cùng cũng tới được Tinh Đấu Tinh Vực.

Chương 1058: Rốt cuộc ngươi đã

trở về

Phóng tầm mắt nhìn một lượt thì Tinh Đấu Tinh Vực khác hẳn những Tinh Vực khác, nơi này sông núi khắp nơi, tràn ngập Hồng Hoang chi ý.

Khắp nơi đều là những đại thụ tráng kiện, như một biển cây.

“Quê hương của ngươi thật không tệ.”

Tần Cửu Ca nhìn từ trên cao xuống rồi nói.

Tinh Đấu Tinh Vực là Tinh Vực đầu tiên ít nhân loại mà Tần Cửu Ca nhìn thấy.

Nhân loại ở đây là vật hi hữu.

“Đa tạ Đạo Tử khích lệ.”

Tiểu Vũ cười thân thiện một cái.

Được người khác khen quê hương của mình, nhất là người có thân phận như Tần Cửu Ca khen, cảm giác cực kỳ tự hào.

Khi Tần Cửu Ca cùng Tiểu Vũ vừa bước vào Tinh Đấu Sâm Lâm thì một uy áp cường đại hướng thẳng về phía Tiểu Vũ.

Thoáng chóc vô số Tinh Thú trong đây kêu lên, những Tinh Thú nhỏ bé thậm chí lập tức bạo thể mà chết, máu tươi bay tứ tung khắp nơi.

Tiểu Vũ tuy đứng giữa phong bạo nhưng hoàn toàn không bị gì cả.

“Ha ha, quả nhiên ta đoán không sai, Tiểu Vũ ngươi chắc chắn sẽ trở lại.”

Một âm thanh cực kỳ bá khí vang vọng toàn bộ Tinh Đấu Sâm Lâm này.

Gợn sóng kinh khủng chèn ép khắp bốn phương tám hướng.

Cho dù là Thần Linh Trung Kỳ thì chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ mà thôi.

Lời kia vừa dứt thì một cự thú như vượn đáp trước mặt Tiểu Vũ.

Trên thân thể của Cự Viên hiện rõ lực lượng cực kỳ bạo tạc.

Nếu như người bình thường nhìn thấy con Cự Viên này thì sợ rằng chắc chắn đứng không vững.

“Tiểu Vũ, rốt cuộc ngươi cũng đã trở về rồi.”

Cự Viên lộ ra ánh mắt to như chuông đồng rồi nói một cách ôn hòa với Tiểu Vũ.

Nếu như không phải vừa rồi con Cự Viên này đã giết chết vô số Tinh Thú xung quanh thì sẽ có người cảm thấy con Cự Viên này ôn hòa.

Tiểu Vũ sau khi nghe những lời này thì hoàn toàn không kích động, sâu trong mắt nàng còn có vẻ chán ghét tới tận xương tủy.

“Ta trở về có liên quan gì tới ngươi?”

Tiểu Vũ lên tiếng nói.

Tộc của các nàng trời sinh đã không hợp với Cự Viên Bộ Tộc.

Trước khi gặp phải Đường Tam thì tộc của nàng thường xuyên khai chiến với Cự Viên Bộ Tộc.

Trong tộc cũng đã có không ít tộc nhân chết trong tay tên này.

Đương nhiên tuy các nàng vẫn luôn ở thế yếu nhưng miễn cưỡng còn có thể ngăn cản được.

Tuy nhiên sau khi Cự Viên Tộc xuất hiện một vị Chí Tôn Thiên Kiêu chiến lực vô song thì tộc của nàng bắt đầu không dễ chịu như trước.

Chỉ có thể suy bại sau đó kéo dài hơi tàn trong Tinh Đấu Sâm Lâm.

Số lượng của tộc nhân cũng giảm bớt một mảng lớn, đến thế hệ này của nàng chỉ còn có mười tên mà thôi.

Sau đó thì nàng gặp Đường Tam.

Đường Tam không biết vì lý do gì mà lại ngộ nhập Ma Đạo, giết hại tất cả thân nhân bằng hữu của nàng, đây là một trong những lý do nàng căm hận Đường Tam.

“Tiểu Vũ, ngươi không nên nói như thế, không lẽ ngươi không biết rõ tâm ý của ta sao?”

Cự Viên kia đỏ mắt lên tiếng.

Trong lòng của tên này đang nghĩ rằng có nên trói Tiểu Vũ rồi mang về gạo nấu thành cơm hay không.

Dù sao hiện tại Tiểu Vũ cũng không có bối cảnh gì.

Đường Tam hiện cũng không có mặt bên cạnh nàng.

“Đạo Tử, chúng ta đi,”

Tiểu Vũ không thèm quan tâm tới con Cự Viên kia nữa mà quay đầu nói với Tần Cửu Ca.

Có thể thấy được tuy nàng cực kỳ thống hận tên này nhưng nàng cũng kiêng kỵ.

Không muốn gây phiền toái cho Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca thậm chí còn lười liếc mắt con Cự Viên này một cái.

Nhìn nó một cái thôi cũng có thể khiến giá trị của nó tăng lên.

Mà Cự Viên lúc này cũng liếc mắt nhìn sang Tần Cửu Ca.

“Nhân loại, tốt nhất ngươi rời xa Tiểu Vũ đi, nếu không thì đừng trách ta không khách khí, phải biết rõ nơi này chính là…”

Cự Viên nhìn về phía Tần Cửu Ca rồi hừ lạnh một tiếng.

Tuy nhiên lời của nó vẫn chưa nói xong thì một Chưởng Ấn mang theo vô tận uy áp rơi xuống.

Không có bất kỳ thần thông, không có bất kỳ thần lực nào.

Chỉ là một chưởng bình thường đánh thẳng về phía Cự Viên.

Cự Viên không kịp chấn kinh, hắn vội vàng giơ tay lên đỡ đòn, Thần Lực màu vàng tạo thành một tấm khiên chắn trước người.

Đây chính là Thiên Mệnh Thần Thông của bọn hắn.

Lực phòng ngực có thể tự xưng là cùng cảnh vô địch.

Nhưng mà dưới một chưởng này thì tiếng răng rắc vang lên.

Hộ thuẫn kia trực tiếp tan vỡ, sau đó thì lòng ngực của Cự Viên lõm xuống.

Một tiếng bang vang lên.

Huyết vụ bay khắp trời.

Thiên kiêu của Đại Lực Kim Cương Viên nhất tộc vẫn lạc!

Tiểu Vũ đứng bên cạnh nhìn một màn này với ánh mắt ngây ngốc.

Đây chính là Chủng Tộc bá chủ ở trong Tinh Đấu Sâm Lâm đó.

Thực lực cùng với địa vị bọn hắn ở nơi này đều được xem là đỉnh cao nhất,

Hơn nữa tên Thiên Kiêu vừa rồi còn có địa vị không thấp trong Đại Lực Kim Cương Viên Tộc.

Tuy nhiên dù là thiên kiêu như thế vẫn không gánh nổi một chưởng của Tần Đạo Tử, tên kia vậy mà không kịp lên tiếng nói một câu nào.

“Đi thôi.”

Tần Cửu Ca nhìn thoáng qua Tiểu Vũ rồi nói.

Hắn lười nói chuyện cùng với con Cự Viên kia, trực tiếp giết là xong hết mọi chuyện.

“A…”

Chương 1059: Ai giết Yêu Tộc ta, ta muốn hắn chết

Tiểu Vũ đáp lại một cách nhu thuận.

Trong lòng nàng càng cảm kích Tần Cửu Ca.

Nàng nghĩ rằng Tần Cửu Ca vì ra mặt dùm nàng nên mới làm vậy.

Đương nhiên nếu như để Tần Cửu Ca biết được ý nghĩ trong lòng của TIểu Vũ thì hắn chắc chắn sẽ nói nàng nghĩ nhiều, ta chỉ là cảm thấy tên kia phiền quá nên mới ra tay mà thôi.

“Đạo Tử, Đại Lực Kim Cương Viên nhất tộc có địa vị cực kỳ lớn tại Tinh Đấu Sâm Lâm, hoặc có thể nói là trên cả Tinh Đấu Tinh Vực, Đạo Tử phải cẩn thận một chút, nếu không thì sẽ ăn thiệt thòi lớn.”

Tiểu Vũ nói với Tần Cửu Ca.

“Không có chuyện gì, nếu như tới thì giết hết là được.”

Tần Cửu Ca từ từ lên tiếng.

Nếu như Đại Lực Kim Cương Viên nhất tộc không có mắt mà trêu chọc hắn thì hắn không ngại tốn một chút công sức để xóa tên bọn hắn khỏi Tinh Đấu Tinh Vực, già trẻ không tha.

Nghe được lời này thì Tiểu Vũ chỉ có thể gật đầu nói nhỏ.

Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc thật sự có bản lĩnh nói câu này.

“Đạo Tử, ở phía trước.”

Tiểu Vũ nhìn Tần Cửu Ca một cách thân thiện, hai mắt hơi thất thần.

Đường Tam mặc dù đối xử với nàng rất tốt nhưng trên người Đường Tam hoàn toàn không có sự thô bạo như Tần Cửu Ca, Tần Cửu Ca khiến cho nàng cảm thấy cực kỳ an toàn.

Lúc này ở sâu trong Tinh Đấu Sâm Lâm xuất hiện một tiếng rống cực kỳ to lớn, truyền khắp Tinh Đấu Sâm Lâm.

Thanh âm kia cực kỳ phẫn nộ.

“Ai dám giết yêu nghiệt tộc ta, ta muốn hắn chết.”

Uy áp kinh khủng khiến cho vô số Tinh Thú run rẩy, quỳ phục dưới đất.

Tinh Đấu Sâm Lâm, Vạn Đạo Hồ.

Mặt hồ một khoảng yên lặng không người, ánh trăng xuyên thấu qua khe hở của lá cây rơi trên hồ, nổi lên gợn sóng nhàn nhạt.

“Tiểu Băng, Tiểu Tiểu Băng, Tiểu Vũ đã trở lại rồi.” Bỗng nhiên, một âm thanh đè nén tiếng khóc vang vọng trong khoảng không gian này.

Vừa dứt lời, một nữ tử mặc quần áo màu tím liền đáp xuống trên Vạn Đạo Hồ.

Trong đồng tử xuất hiện nước mắt.

Đây là người bạn duy nhất còn lại của nàng.

Tiểu Băng và Tiểu Tiểu Băng.

Những bằng hữu thân nhân còn lại không phải bị Đại Lực Kim Cương Viên Tộc tàn sát, thì là bị Đường Tam của Ma Hóa Hậu giết chết.

Vốn dĩ trước kia còn có mấy người, nhưng mấy năm nay bởi vì không được cứu chữa, từng người từng người một đã tiêu tán rồi.

Cho tới bây giờ chỉ còn lại Tiểu Băng và Tiểu Tiểu Băng.

“Hu hu hu, hu hu hu.”

Tựa hồ giống như là đang hưởng ứng Tiểu Vũ, mặt Hồ Vạn Đạo vô cùng yên tĩnh, đột nhiên, có hai con cự thú hình thể khổng lồ nổi lên mặt nước.

Toàn bộ cơ thể đều là lông, mắt rất lớn, móng vuốt cũng vừa lớn vừa sắc nhọn.

Rầm rầm, tiếng nước chảy khổng lồ gợn sóng ở hồ Vạn Đạo.

Tiểu Vũ vội vàng ôm lấy hai con cự thú lông xù này.

Một lúc lâu sau, một con cự thú lông xù khoa tay múa chân với Tiểu Vũ.

Đôi mắt to len lén nhìn về phía Tần Cửu Ca.

Sau khi bị Tần Cửu Ca phát hiện, lại rụt trở về thật nhanh, có vẻ rất ngây thơ đáng yêu.

Điều này làm cho Tần Cửu Ca nghĩ đến Y Y của mình.

Đều có lông mượt mà và đáng yêu như nhau.

“Hai con Thánh Linh?” Ánh mắt Tần Cửu Ca hơi nheo lại nói, hắn cảm thấy trên người hai con cự thú lông mượt mà này có một cỗ khí tức cùng tông cùng nguồn gốc với Y Y.

Hai con cự thú lông mượt mà này, vậy mà lại đều là Thánh Linh.

Chẳng qua tản ra bản nguyên khí tức rất hư nhược, cảm giác nửa chết nửa sống.

Mà ở bên kia, khuôn mặt xinh đẹp của Tiểu Vũ ửng đỏ, thấp giọng nói với hai cự thú.

Tỏ ra có vẻ rất xinh đẹp.

Sau đó, hai cự thú vội vàng khoa tay múa chân, giống như đang nói mình không tin.

Tiểu Vũ lườm hai con cự thú một cái, sau đó có chút do dự nhìn Tần Cửu Ca.

Giờ phút này nội tâm nàng đang đập thình thịch.

Nàng cảm thấy Tần Đạo Tử hẳn là biết vấn đề trên người Tiểu Băng và Tiểu Tiểu Băng.

“Thánh Linh Bổn Nguyên?” Tần Cửu Ca khẽ nói một tiếng, hai con Thánh Linh này rõ ràng là bị thương cực kỳ nghiêm trọng, Thánh Linh Bổn Nguyên đang tiêu tán, hiện giờ càng mỏng manh hơn đã đến mức độ nhất định trời.

Muốn cứu chúng, nhất định phải dùng Thánh Linh Bổn Nguyên.

Mà Thánh Linh Bổn Nguyên hi hữu như thế nào?

Cho dù thực lực của đạo thống Cổ Tộc có cường đại hơn nữa, cũng chưa chắc có thể có được loại đồ chơi như Thánh Linh.

Loại đồ chơi này cần vận khí, sinh linh không có vận khí, làm thế nào cũng sẽ không thể có được.

Nếu vận khí đã đến, ngăn cũng không thể ngăn được.

Tuy Tần Cửu Ca có biện pháp, nhưng hắn cũng không muốn cho Tiểu Vũ dễ dàng như vậy.

Đạt được ngay lập tức, nào có sự biết ơn mà phải trải qua muôn vàn khó khăn mới đạt được.

Tâm của con người đều là như vậy.

Mỹ Đỗ Sa kia là trường hợp đặc biệt, Tần Cửu Ca đối với Mỹ Đỗ Sa là lên xe trước bổ sung vé sau.

Nhưng tính cách của Tiểu Vũ và Mỹ Đỗ Sa hoàn toàn không giống nhau.

Có một số thủ đoạn thì dễ sử dụng với Mỹ Đỗ Sa, nhưng chưa chắc đã dễ sử dụng với Tiểu Vũ.

Chương 1060: Bản Đạo Tử

không làm ăn lỗ vốn

“Ta có thể cố định Bản Nguyên của chúng nó trước, cam đoan sau này chúng nó không có nguy hiểm đến tính mạng, về sau bản Đạo Tử tất nhiên sẽ có biện pháp trị liệu.”

Tần Cửu Ca cười nhạt nhìn Tiểu Vũ nói.

Tiểu Vũ ở bên cạnh hắn, Đường Tam tất nhiên sẽ chạy không xa.

Hắn đương nhiên có thể ép buộc Tiểu Vũ ở bên cạnh hắn, nhưng thuận theo thì càng ngoan hơn.

Tin rằng khi Đường Tam nhìn thấy Tiểu Vũ mình thích, cam tâm tình nguyện hầu hạ nam tử khác, tâm tình chắc chắn là sẽ rất sục sôi.

“Thật sao? Cảm ơn Tần Đạo Tử, cảm ơn Tần Đạo Tử.” Tiểu Vũ tự động xem nhẹ nửa câu sau, vẻ mặt rất kích động.

Nàng cũng không biết bây giờ Tần Cửu Ca có thể trị khỏi hoàn toàn vấn đề của Tiểu Băng và Tiểu Tiểu Băng.

Có thể khiến sau này Tiểu Băng và Tiểu Tiểu Băng không nguy hiểm đến tính mạng, đã là một tin tức rất tốt đối với nàng rồi.

Khuôn mặt trong trẻo lạnh lùng của Tiểu Vũ tràn đầy vẻ hồng nhuận.

Giờ phút này bởi vì nàng kích động, đã đến bên cạnh Tần Cửu Ca, hai tay run rẩy nắm lấy hai tay Tần Cửu Ca.

Hai bên có tiếp xúc vật lý.

Bầu không khí có chút trầm mặc, sắc hồng nhuận trên mặt Tiểu Vũ càng thêm rõ ràng.

“Nhưng bản Đạo Tử không làm ăn lỗ vốn, về sau sẽ xem biểu hiện của ngươi.” Tần Cửu Ca lạnh nhạt nói.

Nếu ngươi muốn ăn cháo đá bát, thì không cần tìm kiếm hắn.

Nghe được những lời này của Tần Cửu Ca, thần sắc trên mặt Tiểu Vũ khẽ biến.

Nàng có thứ gì để có thể bồi thường Đạo Tử Tần Tộc đây?

Nghe nói Tần Đạo Tử thích thổi.tiêu, vậy sau này mình chắc chắn

phải thổi.tiêu cho thật tốt ở trước mặt hắn.

Lúc này trong lòng Tiểu Vũ âm thầm hạ quyết tâm, Tần Đạo Tử đối xử tốt với nàng như thế, nàng cũng không thể cô phụ Tần Đạo Tử.

Về phần Đường Tam, giờ phút này đã bị nàng ném ra sau đầu.

Tiểu Vũ đơn thuần cho tới bây giờ cũng không biết dụng tâm hiểm ác của Tần đại ma vương.

Sau đó, Tần Cửu Ca lấy ra một vài đồ vật, giả bộ cứu trị hai con Thánh Linh này.

Chỉ chốc lát sau, vẻ mặt của hai con Thánh Linh này càng thêm sinh động.

Mà Tiểu Vũ ở một bên, đã kích động đến mức tay chân nhảy múa, trên mặt tràn đầy tươi cười đơn thuần.

Lại một hồi sau, hai con Thánh Linh lông xù, hu hu hu gào thét với Tiểu Vũ.

Bọn họ rất cảm kích Tần Cửu Ca đã cứu viện bọn họ.

Có ấn tượng hoàn toàn không giống với Đường Tam trước kia đã đánh bọn chúng gần chết.

Bỗng nhiên, lúc hai con Thánh Linh đang kêu hu hu, một cỗ uy áp khổng lồ bao trùm khoảng thiên địa này.

“Bao nhiêu năm rồi, rốt cục cũng đã tìm được các ngươi, thật không ngờ, các ngươi vậy mà lại vẫn sống ở dưới mí mắt của ta.”

Một thanh âm lạnh lẽo vang vọng khắp bốn phương tám hướng.

Sau đó, một nam tử diện mạo rất khôi ngô đặt chân vào hư không, ánh mắt lạnh lùng nhìn lướt qua Tiểu Vũ và Thánh Linh sau lưng nàng.

Sau đó, tựa hồ cảm nhận được cái gì đó, ánh mắt liền nhìn về phía Tần Cửu Ca cách đó không xa.

Trong nháy mắt nhìn thấy Tần Cửu Ca, ánh mắt của nam tử có diện mạo rất khôi ngô này hiện lên một tia kinh dị.

Thật không ngờ người giết chết nhi tử của mình lại là chỉ là một tôn Thần Linh Hậu Kỳ.

“Nhân loại, chính là ngươi đã giết con trai ta.” Đôi mắt của nam tử có thân hình to lớn hiện ra sát ý mãnh liệt.

Đó chính là nhi tử của nó, nội tình của tương lai đại lực kim cương viên.

“Giết rồi thì sao?” Mí mắt Tần Cửu Ca cũng không nâng lên một chút nào, ngữ khí bình thản nói.

Giống như thứ hắn giết chỉ là một con mèo con một con chó con vậy, hoàn toàn không đáng nhắc tới.

“Giết thì sao? Ha ha ha, giết thì sao? Một Thần Linh lại dám ở trước mặt Đại Lực Kim Cương Viên Tộc ta nói, giết rồi thì sao?”

Nam tử khôi ngô phảng phất là nghe được trò cười hay nhất thế gian.

Nam tử khôi ngô hiện tại lửa giận công tâm, kẻ thù giết con của mình đang ở ngay trước mắt.

Trong đầu đã bị cừu hận sâu đậm chiếm cứ.

Thần Vương thần lực ngập trời, giống như phong vân tụ hội, trong nháy mắt đánh xuống Tần Cửu Ca.

“Chỉ cần ngươi ra tay lần này, bổn Đạo Tử tuyên bố, Đại Lực Kim Cương Viên Nhất Tộc ở Tinh Đấu Tinh Vực triệt để diệt sạch, không lưu một người.”

Thanh âm lạnh lùng của Tần Cửu Ca giống như gió lạnh, bao trùm khoảng thiên địa này.

Tinh thú chung quanh bởi vì động tĩnh thật lớn mà vây quanh, vẻ mặt đều ngây ngốc.

Lời nói của nam tử này, không thể nói là không bá đạo siêu tuyệt.

Ngươi ra tay với ta, ta sẽ tàn sát tộc quần của ngươi.

Thần Vương thần lực khủng bố phóng lên trời, trong nháy mắt liền muốn nã kích vào người Tần Cửu Ca.

Mà giờ phút này, tổ tiên Tần Tộc ở Thái Cổ Tiên Vực xa xôi.

Có Đế Đạo Pháp Tắc ngưng tụ, hỗn độn mê vụ vây quanh.

Một nam tử đặt chân lên hư không.

“Suốt ngày chỉ thích sai khiến ta.” Người đàn ông áo xanh này lầm bầm nhỏ giọng vài câu.

Chương 1061: Muốn tiêu diệt Tinh Vực sao

Những lão tổ trong tộc, ai nấy đều cảm thấy mình rất nhàn rỗi đúng không?

Huyền Đế hắn không có thể diện như vậy sao?

Không cần liêm sỉ?

Nhưng hé răng vài tiếng, ánh mắt Huyền Đế liền thâm thúy.

“Thật hiếm thấy, tiểu Đạo Tử lại muốn tiêu diệt một tộc quần, cũng không biết tộc quần nào đã chọc giận Đạo Tử.”

Trong thanh âm bình thản của Huyền Đế mang theo sát ý đáng sợ.

Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy tiểu Đạo Tử trong tộc, phát tin tức, tiêu diệt một tộc quần.

Sau đó, Huyền Đế sử dụng Kính Hoa Thủy Nguyệt, phảng phất xuyên thấu qua vô tận tinh không, ánh mắt đã đến một địa vực khác.

Con ngươi mênh mông thâm sâu chớp động.

Dường như đã nhìn thấy kết quả của sự việc.

Tiếp theo, hắn khinh miệt cười, khí tức liên tiếp leo lên, giống như thần long xuất hải.

Trong chốc lát, Hoàn Vũ đều run rẩy, dao động thiên địa.

Tinh thần bên ngoài tinh không bên ngoài của Thái Cổ Tiên Vực đều đang run rẩy, giống như sắp sửa rơi xuống vậy.

Vẻ mặt của một vài lão tổ ẩn thân ở trong các đạo thống Cấm Kỵ khiếp sợ vô cùng.

Đây là đã ai chọc giận Huyền Đế Tần Tộc rồi?

Chỉ thấy lúc này Huyền Đế vươn tay ra, phảng phất như che kín mặt trời, ôm lấy Nhật Nguyệt Tinh Thần.

Cảm nhận được cỗ uy năng này, cho dù là lão tổ của Bất Hủ đạo thống cũng kinh hãi.

Trong chốc lát, hư không khí tức sôi trào, Vô Tận Đế Đạo Pháp Tắc tràn ngập, Vạn Lý Sơn Hà sụp đổ.

Đoàng, xuyên qua Vô Tận Ngân Hà, đánh một chưởng xuống một nơi nào đó của Tinh Không Cổ Lộ.

“Đến tột cùng là nguyên nhân gì, vậy mà lại để Tần Tộc Đại Đế ra tay?” Thanh âm của một lão tổ Cấm Kỵ đạo thống run rẩy nói.

“Cách Vô Tận Tinh Hà, đánh ra Vô Thượng Đế Pháp, đây là muốn tiêu diệt một khoảng tinh vực sao?”

Vẻ mặt của không ít lão tổ ngưng trọng trong bóng tối, nghị luận sôi nổi.

“Không phải là có người trêu chọc tiểu gia hỏa Tần Tộc kia chứ.”

Có lão tổ suy đoán.

Đồng thời, ở bên kia, Tinh Đấu Sâm Lâm trung tâm Tinh Đấu Tinh Vực.

Nam tử khôi ngô của Đại Lực Kim Cương Viên Tộc, vẻ mặt hoảng sợ nhìn nam tử ở phía xa mình.

Hắn cảm thấy mình đã đá vào tấm sắt.

Còn là loại rất cứng.

Mà cũng đúng lúc này, Tinh Đấu Tinh Vực có đại năng lượng bay lên trời, ánh mắt kinh hãi nhìn về phía chân trời.

Bọn họ cảm thấy có Đỉnh Cấp Đại Đế đang ra tay, sơn hà phù đồ, năm tháng cấm.

Ngay khi ánh mắt nam tử khôi ngô lóe lên.

Trong thiên địa, có đại thế khủng bố hội tụ, năng lượng trong bầu trời đầy sao mênh mông bộc phát lên, tiếp theo, chỉ thấy một đạo mang theo một chưởng vô thượng đế uy, hướng tới Tinh Đấu Sâm Lâm, đánh vào một nới nào đó.

Sau đó, trong nháy mắt có quang mang vô cùng rực rỡ tuôn ra Tinh Đấu Sâm Lâm.

Vẻ mặt của nam tử khôi ngô lúc này hoàn toàn đại biến.

Ánh mắt hoảng sợ nhìn Tần Cửu Ca.

“Ngươi rốt cuộc là ai?” Lúc này, ánh mắt nam tử khôi ngô hoảng sợ, cảm nhận được cỗ đại thế ngập trời kia, thân thể không khỏi rung động ra tiếng.

Nhưng mà chờ khôi ngô nam tử vừa mới nói xong câu kia.

Cả Tinh Đấu Sâm Lâm giống như xảy ra động đất.

Tiếng nổ ầm ầm vang lên.

Một nơi nào đó của Tinh Đấu Sâm Lâm càng là có Đế Đạo Pháp Tắc trấn áp.

Ngay lập tức Tinh Đấu Sâm Lâm vang lên rất nhiều tiếng kêu rên của sinh linh.

Nếu cẩn thận nghe, có thể phát hiện, những sinh linh kêu rên này, vậy mà lại đều là Đại Lực Kim Cương Viên Nhất Tộc.

Nam tử khôi ngô nghe được những thứ này, giống như phát điên vọt tới nơi sinh linh kêu rên.

Hai mắt đỏ như máu, thân thể run rẩy.

Hoàn toàn không giống một Thần Vương cao cao tại thượng.

“Đạo Tử…” Tiểu Vũ ở một bên ánh mắt lóe lên nhìn Tần Cửu Ca.

Cỗ uy áp vô thượng vừa rồi, nàng cũng cảm nhận được.

Nhưng nàng cũng không ý thức được cỗ pháp vô thượng kia là tới trấn áp Đại Lực Kim Cương Viên Tộc ngay lập tức.

Tất nhiên, bây giờ nàng đã cảm nhận được rồi.

Chẳng lẽ Đại Lực Kim Cương Viên Tộc danh chấn tinh đấu tinh vực cũng bởi vì một câu nói của nam tử trước mặt mình bị diệt?

Có chút ma huyễn.

Tuy rằng trước đó quả thật đoán được điểm này, nhưng hiện tại đã phát sinh ở trước mặt mình, loại cảm giác này hoàn toàn không giống.

Cảm giác rung động cực lớn sinh ra từ đáy lòng.

“Đi thôi.” Tần Cửu Ca vừa dứt lời, liền đi tới Đại Lực Kim Cương Viên Tổ.

Làm người, vẫn phải có chứ tín, nói diệt toàn tộc liền diệt toàn tộc.

Ngàn vạn lần không thể nói chuyện không chắc chắn.

“Ồ… ò” rõ ràng sâu trong Tiểu Vũ vẫn còn khiếp sợ, vội vàng ò lên vài tiếng.

Ánh mắt nhìn Tần Cửu Ca lần nữa đã nhu hòa đi rất nhiều.

Đại Lực Kim Cương Viên Tộc chính là cừu địch đời đời của nàng.

Tích lũy rất nhiều thù hận.

Rất nhiều bằng hữu thân nhân của mình đều chết trong tay Đại Lực Kim Cương Viên Tộc.

Nói nàng đối với Đại Lực Kim Cương Viên Tộc hận ý ngập trời cũng không quá đáng.

Trước kia nàng còn chuẩn bị tu luyện tới Thần Vương, tìm Đại Lực Kim Cương Viên Tộc để báo thù.

Không nghĩ tới, hiện tại lại bởi vì một câu nói của Đạo Tử Tần Tộc, liền bị diệt.

Giờ phút này, Tiểu Vũ không tự chủ được nghĩ đến Đường Tam.

Nhớ lúc trước, Đường Tam nói muốn thay nàng báo thù ở trước mặt nàng, nhưng mà cũng chỉ là giết mấy Thiên Kiêu của Đại Lực Kim Cương Viên Tộc, cũng không làm cho Đại Lực Kim Cương Viên Tộc bị thương gân động cốt.

Cái này làm gì có khí phách như Tần Cửu Ca?

Giữa hai người, không so sánh còn tốt, một khi đã so sánh, Tần Cửu Ca quả thực chính là các loại nghiền ép Đường Tam.

Chương 1062: Ta muốn báo thù

“Cũng không biết Đại Lực Kim Cương Viên Tộc đã chọc ai, thế mà lại gặp đại kiếp nạn này.”

“Đúng vậy, lại vượt qua nhiều Tinh Hà như vậy, chính là vì tiêu diệt tổ địa của bọn họ, quá đáng thương.”

Từng tiếng từng tiếng, tiếng thở dài, tiếng cười nhạo, tiếng châm chọc, tiếng bi phẫn, toàn bộ đều xen lẫn vào cùng một chỗ.

Không nghĩ tới, chủng tộc cấp bậc bá đạo xưng bá ở Tinh Đấu Tinh Vực, cứ bị diệt tộc như một trò đùa như vậy.

Ngay cả khi nó không bị diệt sạch sẽ, nó không thể trở thành một khí hậu lớn.

Nhưng làm cho bọn họ càng thêm hứng thú chính là, là tổ tiên đại lực Kim Cương Viên Tộc do lão tổ tông nào ra tay tiêu diệt.

Phải biết rằng, tổ địa của Đại Lực Kim Cương Viên, cho dù là đại đế bình thường toàn lực một kích cũng khó có thể hủy diệt một nửa.

Nhưng mà, hiện tại lại dưới một kích, bị tiêu diệt toàn bộ tổ địa.

Có thể tưởng tượng được, người vừa rồi ra tay chính là Tồn Tại như thế nào.

“Ta muốn báo thù, ta muốn báo thù, ta muốn báo thù.”

Bỗng nhiên, một đạo chấn nộ vang vọng khắp chín ngày mây trời.

Lúc này, có tiếng nổ lớn ngập trời từ tổ địa Đại Lực Kim Cương Viên Tộc bị đánh sập.

Ầm ầm!

Vô số cát bay đá bay rải rác trên trời đất.

Một cự viên thân hình rất cao lớn, dính đầy máu tươi màu vàng kim từ trong phế tích chậm rãi bước ra.

Tu vi của cự viên này dao động, ở trình độ Thần Linh Viên Mãn.

Đồng tử của hắn đỏ ngầu, phẫn nộ gầm lên bốn phía.

“Đây là… Vị Viễn Cổ Thiên Kiêu của Đại Lực Kim Cương Viên Tộc.” Bốn phía có tu sĩ hít một hơi khí lạnh.

Vị Đại Lực Kim Cương Viên Thần Linh Viên Mãn này lại có thể sống sót sau khi bị đạo vô thượng phương pháp vừa rồi đánh trúng.

Thật không hổ là Đại Lực Kim Cương Viên Tộc, Chí Tôn Yêu Nghiệt xếp hạng top 3 trong lịch sử.

Nhưng mà, sau một khắc, một đạo thần lực vô cùng xuất hiện.

Trong nháy mắt xuyên thủng đầu tôn Kim Cương Viên này.

Máu vàng rực rỡ rơi xuống từ hư không.

Trong đồng tử của Đại Lực Kim Cương Viên cấp bậc viên mãn này còn lưu lại lửa giận rõ ràng.

Nhưng toàn bộ thân thể đã bị chém thành hai nửa.

Rầm một tiếng.

Thân thể to như núi rừng của Kim Cương Viên ngã xuống.

Ngay lập tức vô số sơn mạch của Tinh Đấu Sâm Lâm đã sụp đổ.

Thi thể của một tôn Đại Lực Kim Cương Viên cấp bậc Thần Linh Viên Mãn khổng lồ cỡ nào?

Một số sinh linh không kịp chạy trốn cứ như vậy mà bị thi thể Kim Cương Viên đè chết.

“Ngươi là ai?” Đại Lực Kim Cương Viên này dùng một chút thần thức còn sót lại cuối cùng rống giận thành tiếng với người ở xa xa kia.

Nội tâm vô cùng không cam lòng, nhưng mà Kim Cương Viên chỉ còn lại thần thức còn chưa lên tiếng lần nữa.

Một đạo thần lực liền triệt để tiêu diệt tàn niệm của hắn.

Đã chết không thể chết được nữa.

Sắc mặt của tất cả tinh thú xung quanh kinh biến, hít một hơi khí lạnh.

Bọn họ vừa rồi còn có thể nói sinh mệnh của Thiên Kiêu Đại Lực Kim Cương Viên Tộc này lực ngoan cường.

Nhưng còn chưa qua mấy giây đã hoàn toàn bỏ mạng trước mặt bọn họ.

Vả mặt thật sự đến quá nhanh.

“Gào gào gào.” Nam tử khôi ngô của Đại Lực Kim Cương Viên Tbày ra bản thể, đấm ngực rống giận.

Đây là chủng tộc của hắn, chủng tộc đã bảo vệ vô số năm.

Tuy nhiên, nó đã bị phá hủy vào ngày hôm nay.

Tạo thành tất cả nhưng chuyện này đều là nam tử ở phía xa xa kia.

Trong ánh mắt nam tử khôi ngô toát ra sát ý rõ ràng, nhưng cuối cùng vẫn là khắc chế.

Hắn muốn chờ sau này tìm cơ hội thích hợp để giết chết người này.

Dù hắn là ai.

Hận thù diệt chủng tộc lớn hơn tất cả.

Đoàng.

Nam tử khôi ngô cố nén thống khổ trong lòng, trong nháy mắt nghiền nát hư không nào đó mà đi.

Lưu lại thanh sơn ở đây, không sợ không có tài đốt, sau này tìm cơ hội lại giết.

“Thiên Dũng Thần Vương chạy trốn rồi, Thiên Dũng Thần Vương thế mà lại chạy trốn rồi.”

“Hết cách rồi, Thiên Dũng Thần Vương không chạy, phỏng chừng cũng phải chết.”

“Nhưng chỉ cần Thiên Dũng Thần Vương chạy rồi, về sau bạch y nam tử này sẽ có khổ sở chịu đựng, một tôn Thần Vương mang theo sát ý trốn ở trong bóng tối, ngẫm lại cũng đáng sợ.”

Một vài Tinh Thú của Tinh Đấu Sâm Lâm khẽ nói.

Mặc kệ đạo thống sau lưng bạch y nam tử này cường đại cỡ nào, nhưng bản thân hắn chỉ có Thần Linh Hậu Kỳ, làm sao có thể ngăn cản được Thần Vương tập sát?

Lão tổ tông nhà hắn lại không thể luôn luôn đi theo bên cạnh hắn.

Sớm muộn gì cũng sẽ có thời cơ bị tập kích giết chết.

“Chờ bổn Thần Vương trở về, ngươi sau này nhất định sống không bằng chết.”

Từ trong khe nứt của hư không, thanh âm của nam tử khôi ngô lạnh lùng lên tiếng.

Giờ phút này trông có vẻ hắn còn ở chỗ này, nhưng mà đã sắp chạy ra khỏi Tinh Đấu Tinh Vực.

Nhưng tựa hồ là vì hưởng ứng câu này.

Thoáng qua, có Đế Đạo Pháp Tắc ngưng tụ từ khe nứt hư không chạy trốn của nam tử khôi ngô kia, ngay sau đó có thanh âm rất là thê

lương truyền ra từ trong hư không khe nứt, vang vọng cả khoảng Tinh Đấu Sâm Lâm.

Khi thanh âm vừa mới hạ xuống, Tinh Đấu Sâm Lâm yên tĩnh phảng phất như không có sinh linh.

“Thiên Dũng Thần Vương làm sao vậy?” Thanh âm rất là kinh hãi.

Vừa rồi nghe Thiên Dũng Thần Vương truyền âm, không phải hắn đã chạy trốn sao?

Chương 1063: Sao ngươi lại để hắn báo thù cho ngươi

Làm thế nào có thể có một giọng nói bi thảm như vậy?

Rất nhiều người trong lòng có một loại vẻ khó tin.

Tần Cửu Ca lạnh nhạt rời đi, vẫn là Huyền Đế lão tổ tông sảng khoái, làm việc gọn gàng một chút.

Trận này đủ để khiếp sợ cả tòa Tinh Đấu Tinh Vực cũng chỉ là một hồi nháo kịch , ở trong lòng hắn mà thôi.

Tần Cửu Ca mặc kệ ở nơi nào, vẫn luôn là tác phong trước sau như một, quán triệt hai chữ bá đạo đến cùng, không chút thay đổi.

Mà Tiểu Vũ vẫn luôn ở bên cạnh Tần Cửu Ca, sắc mặt phức tạp nhìn một màn này.

Nói thật, nàng ở bên cạnh Tần Cửu Ca có một loại cảm giác an toàn mà người khác không cho được.

Tiểu Băng và Tiểu Tiểu Băng ở một bên rất là hoan hô.

Chúng cũng có cừu hận khắc cốt ghi tâm đối với Đại Lực Kim Cương Viên Tộc.

Hiện tại nhìn Đại Lực Kim Cương Tộc bị diệt tộc, trong lòng rất hưng phấn.

Hai tay khoa tay múa chân về phía Tiểu Vũ, u u u thành tiếng, sau đó chỉ chỉ Tần Cửu Ca.

Phỏng chừng ngoại trừ Tiểu Vũ sống chung với bọn họ từ nhỏ, không có mấy người có thể hiểu được lời nói của chúng.

“Các ngươi…. Quá xấu, sớm biết vậy đã không cứu các ngươi rồi.” Nghe được lời nói của Tiểu Băng và Tiểu Tiểu Băng, mặt Tiểu Vũ ửng đỏ, hừ lạnh một tiếng.

Nhưng giống như là nghĩ tới cái gì đó, Tiểu Vũ yên lặng thở dài một tiếng.

Tần Cửu Ca rời khỏi Tinh Đấu Tinh Vực, mà chuyện xảy ra ở Tinh Đấu Tinh Vực, cũng giống như một cơn bão bao trùm Tinh Thần Cổ Lộ.

Đại Lực Kim Cương Viên Tộc chính là chủng tộc bá chủ Tinh Đấu Tinh Vực, cho dù là trên Tinh Thần Cổ Lộ cũng có thanh danh không nhỏ.

Trong nháy mắt bị một tôn Vô Thượng Tồn Tại xóa bỏ, có thể nói là sinh ra ảnh hưởng rất lớn.

Tiên Tôn Tinh Vực, trung ương cấm địa.

Rầm, thần lực mênh mông mãnh liệt mà ra, đánh xuống mấy tòa sơn mạch.

Ngay lập tức, trong sơn mạch, có loạn thạch xuyên không, khói bụi văng khắp nơi.

Một thân ảnh bay lên trời mà đứng, chính là Đường Tam.

Chỉ thấy Đường Tam lúc này, hai mắt đỏ thẫm, hàm chứa khí tức ma ý ngập trời vây quanh, trông có vẻ thập phần chật vật.

“Tiểu Vũ, sao ngươi có thể để cho hắn đi báo thù cho ngươi?”

Đường Tam điên cuồng rống giận lên tiếng.

Đại Lực Kim Cương Viên Tộc và Tiểu Vũ có đại cừu, hắn biết.

Lúc này ở Tinh Không Cổ Lộ truyền nói cả tộc Đại Lực Kim Cương Viên Tộc bị diệt, là bởi vì một nam một nữ.

Nam tử tuấn dật phi phàm, nữ tử mặc quần áo màu tím.

Đường Tam nghĩ cũng không cần nghĩ, liền biết hai người kia là ai.

Tần Cửu Ca và Tiểu Vũ của mình.

Nghĩ đến đây, nội tâm Đường Tam liền đau đớn.

Tần Cửu Ca và Đại Lực Kim Cương Viên Tộc cũng không có cừu hận.

Nhưng Tần Cửu Ca lại ra tay chấn sát Đại Lực Kim Cương Viên Tộc.

Nghĩ như thế nào cũng đều biết không thích hợp.

Đường Tam suy đoán, hẳn là Tiểu Vũ đáp ứng điều kiện gì đó của Tần Cửu Ca, thỉnh cầu Tần Cửu Ca ra tay xóa sạch Đại Lực Kim Cương Tộc.

Vấn đề đặt ra, Tiểu Vũ đáp ứng điều kiện gì?

Đây cũng là nguyên nhân Đường Tam phẫn nộ vào giờ phút này.

Trên người Tiểu Vũ có thứ gì có thể đả động Tần Cửu Ca?

Tiểu Vũ vậy lại là Tiểu Vũ như vậy!

Đường Tam càng nghĩ càng tức, trên người tuôn ra một ít ma khí lần nữa.

Còn là ma khí cực kỳ tinh thuần.

Tu vi của Đường Tam giờ phút này cũng liên tiếp tăng lên.

Đoàng một tiếng, Đường Tam vậy mà lại đột phá tới Thần Linh Viên Mãn Cảnh Giới.

“Không sai, thật không tồi.” Một âm thanh tán thưởng truyền ra từ chỗ nào đó hư không.

“Có chuyện gì không?” Trong mắt Đường Tam có ma quang lóe ra, người đột nhiên tìm được mình, thực lực cũng rất bất phàm.

Thế lực sau lưng càng thần bí vô cùng, rất làm cho hắn sinh ra kiêng kỵ.

“Có muốn làm vé lớn hay không.” Vẫn là người nam tử áo trắng kia, khóe miệng mỉm cười nói.

Hắn không giống mấy thằng ngốc kia.

Hắn thích dùng kế, dùng kế mưu sát người đàn ông kia.

Kiểm soát mọi thứ đằng sau nó.

“Cụ thể là cái gì?” Đường Tam trầm giọng nói.

Hắn hiện tại, cũng đang lợi dụng thế lực sau lưng nam tử này, báo thù.

Giết Tần Cửu Ca! Thanh âm cực kỳ lạnh lẽo vang vọng ở chỗ này.

“Giết Tần Cửu Ca?” Nội tâm Đường Tam không tự chủ được thở dài.

Hắn cũng nghĩ, nhưng cũng không có biện pháp gì.

Bên cạnh Tần Cửu Ca chắc chắn có bảo bối phòng ngự Thần Vương, thậm chí còn sâu hơn.

Đối với tất cả những điều này, hắn thực sự rất bất lực.

Nhưng nghĩ đến Tiểu Vũ.

Đường Tam Bạo quát.

“Giết như thế nào?”

Hai mắt của Đường Tam tràn ngập bạo ngược.

Hắn muốn giết Tần Cửu Ca, không tiếc bất cứ giá nào.

Cho dù phía sau Tần Cửu Ca có Tiên Cổ Tần Tộc.

Nhưng bây giờ chủ yếu chính là, làm thế nào để giết?

Tần Cửu Ca hành tẩu ở bên ngoài, có thể nói là kiêu ngạo vô cùng.

Sẽ không ai chướng mắt hắn sao?

Người chướng mắt hắn đã đi nhiều người rồi, nhưng sao lại có thể như thế?

Dường như có thể nhìn ra, Đường Tam lúc này suy nghĩ trong lòng, trong lòng bàn tay nam tử ôn hòa bỗng nhiên xuất hiện một cái quạt, tự mình quạt.

Có một cảm giác phong lưu hào phóng quý công tử.

Chương 1064: Ngươi nói ai sẽ

thắng?

“Giết như thế nào? Quá đơn giản, nếu ngoài mặt chúng ta không thể giết Tần Cửu Ca, vậy chúng ta liền làm trong âm thầm.” Nam tử ôn hòa giống như một mưu sĩ tính kế chư thiên, trong ánh mắt tràn đầy vẻ tự tin.

Tựa hồ chỉ cần bị hắn tính kế, cuối cùng đều khó thoát khỏi cái chết.

Hắn cũng xác thực có tư cách này, bởi vì người bị hắn tính kế quả thật đều khó thoát khỏi cái chết.

Cho đến nay không có tai nạn nào xảy ra.

“Tu La Thành biết không?” Nam tử ôn hòa cười cười với Đường Tam.

“Trong Tu La Thành, có một món chí bảo tên là Tu La Chí Bảo, hiện tại cảnh giới của ngươi đã đến Thần Linh Viên Mãn, chờ chiếm được Tu La Chí Bảo, ngươi có thể đạt tới Cảnh Giới Thần Vương.”

“Sau đó, chúng ta lại dẫn Tần Cửu Ca vào trong Tu La thành, trong Tu La thành có hỗn độn cấm đoán, ngăn cách tất cả của ngoại giới, cho dù Tần Tộc có Đại Đế minh minh cảm nhận được Tần Cửu Ca muốn ngã xuống, cũng không có thể có biện pháp nào.”

“Ở trong Tu La thành, hết thảy bảo vật đều vô dụng, thứ hữu dụng chỉ có tu vi của mình.”

“Mà khi đó, tu vi của ngươi là một tôn Thần Vương, cảnh giới Tần Cửu Ca chỉ có Thần Linh Hậu Kỳ, ngươi nói ai sẽ thắng?” Nam tử ôn hòa nắm trong tay một tấm vé thắng, ánh mắt hơi nheo lại.

Hắn rất thích cảm giác thao tác tất cả mọi thứ sau lưng.

Đó là một cảm giác tuyệt vời.

Ở trong lòng hắn, bất kể là Đường Tam hay Tần Cửu Ca, đều chỉ là vật trong lòng bàn tay của hắn mà thôi.

Đường Tam càng là quân cờ, quân cờ đối phó với Tần Cửu Ca.

“Tại sao ngươi lại giúp ta như vậy?” Vẻ mặt của Đường Tam bình thản nhìn nam tử ôn hòa nói.

Hắn không tin rằng có một bữa ăn trưa miễn phí trên thế giới.

“Bởi vì chúng ta là đồng loại.” Người đàn ông ôn hòa một lần nữa nói lý do đó.

Nghe vậy, vẻ mặt Đường Tam trầm mặc.

Nam tử ôn hòa đột nhiên xuất hiện này, thật sự là quá thần bí, thế lực sau lưng càng thần bí hơn.

Nếu không phải muốn lợi dụng thế lực sau lưng nam tử ôn hòa này để đối phó Tần Cửu Ca, hắn chắc chắn sẽ không giao du với những người này.

Bí ẩn thường đại diện cho cái chết người.

Nhưng trong đầu chỉ cần hiện lên cảnh tượng Tiểu Vũ thổi.tiêu cho Tần Cửu Ca, vẻ mặt Đường Tam liền một trận khó chịu bạo ngược.

“Được, nghe lời ngươi, hy vọng ngươi thật sự có thể giúp ta tiêu diệt Tần Cửu Ca.” Đường Tam trầm giọng nói.

Hắn không có biện pháp khác, nếu chỉ dựa vào lực lượng của một mình hắn, tuyệt đối không giết được Tần Cửu Ca.

Chỉ có, liên thủ với nam tử thần bí vô cùng này mới có khả năng trấn giết Tần Cửu Ca.

“Nên làm như vậy, tin ta.” Nam tử ôn hòa nhẹ nhàng phẩy quạt màu xanh, trên mặt lại để lộ ra nụ cười.

“Tin ta đi, không sai đâu.”

…

Tiên Tôn Tinh Vực.

Tin tức Đại Lực Kim Cương Viên Tộc bị diệt cũng truyền đến nơi này, dẫn đến không ít xôn xao.

Đại bộ phận tu sĩ của bọn họ ở nơi này, đã biết là ai tiêu diệt Đại Lực Kim Cương Viên Tộc.

Trong bóng tối đều suy đoán giữa Tiểu Vũ và Tần Đạo Tử có quan hệ gì.

Một số người có một lỗ não mở rộng hơn.

Không phải Đường Tam Chí Tôn thích Tiểu Vũ, sau đó Tiểu Vũ lại

khá thích Tần Đạo Tử chứ?

Nghĩ đến đây, càng ngày càng nhiều người nổi lên máu nhiều chuyện.

Tình tay ba là thứ khiến người ta chú ý nhất.

Đặc biệt còn là loại trên Tinh Thần Cổ Lộ này, tình tay ba giữa Đỉnh Cấp Yêu Nghiệt.

Nhưng những thứ này đều không ảnh hưởng đến Tần Cửu Ca.

Tần Cửu Ca trở về từ Tinh Đấu Tinh Vực, liền để cho Hồ Na dẫn hắn tiến Tu La Thành.

Tu La Thành là tạo hóa ngập trời nổi danh ở Tinh Thần Cổ Lộ, nghe đồn rằng trong Tu La thành có một kiện Tu La Chí Bảo.

Có thể làm cho người ta hoàn mỹ không tì vết mà tiến vào giai đoạn Thần Vương.

Tần Cửu Ca vẫn rất có hứng thú đối với chuyện này.

“Đạo Tử, Tu La Thành ở Sâm La Tinh Vực. Bên trong tụ tập ma đạo tu sĩ đến từ các tinh vực lớn, cả đám đều là người liều mạng. Cho dù là người thừa kế Bất Hủ đạo thống ngã xuống ở nơi đó cũng không ít.”

Hồ Na khẽ cắn đôi môi hồng nhuận gợi cảm, nhìn Tần Cửu Ca nói.

Ý tứ biểu đạt của nàng rất uyển chuyển, nhưng nàng biết Tần Đạo Tử hẳn là nghe hiểu.

Hy vọng Tần Đạo Tử trước kia có thể mang theo thêm một ít người.

Sâm La Tinh Vực rất đặc biệt ở Tinh Thần Cổ Lộ.

Thế lực ở nơi đó thăng thẳn trầm trầm, chưa từng sinh ra thế lực thống nhất Sâm La Tinh Vực.

Nơi đó tụ đầy, ác nhân, người ngoan độc, người không muốn sống đến từ vô số tinh vực.

Bọn họ không vướng bận, trên người mỗi người đều dính lượng lớn máu tươi của sinh linh.

Truyền nhân Bất Hủ đạo thống, ngã xuống ở đó là vô cùng bình

thường.

Người ngoài rất kiêng kỵ người thừa kế Bất Hủ đạo thống, trong mắt bọn họ đại bộ phận đều là cừu non đang chờ làm thịt.

Phải biết rằng người thừa kế Bất Hủ đạo thống, bảo vật trên người so với người nhiều hơn rất nhiều so với cảnh giới bình thường.

Bởi vậy, ở Sâm La Tinh Vực thậm chí xuất hiện hiện tượng quái bên ngoài khó có thể nhìn thấy.

Chương 1065: Ba ba có nghĩa là gì?

Lại có không ít người liên hợp cùng một chỗ, chuyên săn giết người thừa kế Bất Hủ đạo thống.

Đây chắc chắn là chuyện ngoại giới khó có thể tưởng tượng, nhưng ở Sâm La tinh vực quả thật đã xảy ra.

Trước kia ngược lại có Bất Hủ đạo thống đã chết người thừa kế liên hợp cùng một chỗ, chuẩn bị tàn sát Sâm La Tinh Vực.

Nhưng mà, lần đó quét qua Tinh Thần Cổ Lộ, liên minh mênh mông mênh mông, không biết tan rã bởi vì nguyên nhân gì.

Cũng bắt đầu là từ lần đó, trên Tinh Thần Cổ Lộ có một quy tắc không tên.

Người thừa kế Bất Hủ đạo thống chết ở Sâm La Tinh Vực chẳng khác nào chết vô ích.

Không có Bất Hủ đạo thống sẽ báo thù cho người thừa kế chết ở Sâm La Tinh Vực.

Điều này làm cho người thừa kế Bất Hủ đạo thống càng thêm kiêng kỵ Sâm La Tinh Vực.

Nhưng bởi vì Sâm La Tinh Vực rất giàu tài nguyên kỳ lạ.

Cho tới bây giờ vẫn có người thừa kế Bất Hủ Đạo Thống có thực lực cường đại của mình đi vào.

Không ít người đã triệt để bỏ mạng ở Sâm La Tinh Vực, rất là thê

thảm.

“So sánh tàn nhẫn? Bổn Đạo Tử có thể tàn nhẫn đến mức khiến bọn họ phải gọi là ba ba.” Tần Cửu Ca cười lạnh một tiếng, cái gì mà chạy trốn, Ngay cả người thừa kế Bất Hủ đạo thống cũng dám giết?

Đó là tất cả những người không gặp phải những người tàn nhẫn hơn họ.

Không chọc hắn thì không sao, đã chọc hắn, thì hắn sẽ trực tiếp tiêu diệt sào huyệt của ngươi.

Ánh mắt Hồ Na lóe lên nhìn Tần Cửu Ca, nam tử bá đạo có khí chất nhất.

Cũng không biết khi nào Đường Tam có thể có khí phách như Tần Đạo Tử.

“Đúng rồi, công tử, baba là có ý gì?”

Viêm Linh Cơ ở bên cạnh Tần Cửu Ca, sắc mặt có chút nghi hoặc nhìn Tần Cửu Ca nói.

Trong những năm tháng dài đằng đẵng của nàng, nàng chưa bao giờ nghe nói về từ cha, nàng cũng là lần đầu tiên nghe công tử nhà mình nói từ này.

Thần sắc Hồ Na có chút tò mò.

Nàng cũng không biết.

Tần Cửu Ca ho nhẹ một tiếng nói.

“Nếu một người phụ nữ thích một người đàn ông, sẽ thích gọi hắn là baba.”

“Mà nếu là nam tử thì chính là một loại vũ nhục, đương nhiên giữa những người đặc thù, cũng có thể có ý nghĩa là thân thiết.”

Viêm Linh Cơ hai mắt cong cong, rất là đẹp mắt.

Tiến đến bên tai Tần Cửu Ca hơi nói.

“Sau này làm chuyện kia với công tử, Linh Cơ sẽ gọi công tử gọi baba.”

Tần Cửu Ca nhẹ giọng ừ một tiếng, sắc mặt rất đứng đắn.

Hắn là một người đàn ông nghiêm túc, nhưng thân thể rất trung thực.

Khụ khụ khụ, loại cảm giác này trong đầu ngẫm lại đều cảm thấy rất kích thích, cũng không biết nếu thật sự thực hiện thì…..

Phối hợp với thanh âm kiều mị vô cùng của Viêm Linh Cơ.

Vậy cũng quá. .

Hồ Na mang theo Tần Cửu Ca một đường xuyên qua không ít tinh vực, đi thẳng tới La Sâm Tinh Vực.

Trên đường ngược lại gặp phải không ít Tinh Không Cự Thú, một đám những Tinh Không Cự Thú này cũng không có bao nhiêu linh trí.

Bất kể là gặp phải ai, bọn họ đều dám lên đánh nhau.

Có thể nói là dị giới bình đầu ca, thấy ai chướng mắt, cũng mặc kệ có thể đánh được hay không, cứ cắn trước rồi nói sau.

Tần Cửu Ca cũng không khách khí đối với những Tinh Không Cự Thú này, đến một tên bóp nát một tên, trong lúc nhất thời, ở trong mênh mông tinh không, ngược lại có huyết nhục pháo hoa nở rộ, huyết tinh yêu dị mang theo một tia mỹ cảm.

Thần sắc của rất nhiều tu sĩ ven đường hiện lên vẻ kinh hãi.

Đây là Chí Tôn từ đâu tới, bạo lực như vậy!

Lại qua một ngày, rốt cục đoàn người Tần Cửu Ca cũng đã đến bên ngoài Sâm La Tinh Không.

“Mùi hương nơi này đều không giống với các tinh vực khác.” Viêm Linh Cơ khẽ nói.

Trên tinh không Sâm La Tinh Vực, vậy mà lại đều phiêu tán sát khí và huyết tinh, thậm chí còn có một vài nơi vì sát khí và huyết tinh khí mà trở nên âm trầm, kinh khủng không gì sánh được.

Ở tinh không có thể hình thành cảnh tượng như vậy, cũng không biết phải chết bao nhiêu sinh linh mới có thể làm được.

Tỷ tỷ sinh linh đều là mưa phùn, không đáng nhắc tới.

Mà thời điểm Tần Cửu Ca đang chuẩn bị tiến vào Sâm La Tinh Vực.

Có không ít tu sĩ trên người tràn đầy sát khí, vây quanh Tần Cửu Ca, trên mặt tươi cười dữ tợn.

Vừa nhìn đã không phải là hạng người lương thiện gì.

Trong đó tu vi cao nhất, vậy mà lại có cấp độ Thần Linh Sơ Kỳ.

Phải biết rằng bất kể ở nơi nào, Thần Linh đều là cao cao tại thượng, khống chế chúng sinh tồn tại.

Cho dù là ở tinh không Cổ Lộ Tinh Vực, Thần Linh đều là người có thể khai tông lập phái.

Nhưng mà, dĩ nhiên có Thần Linh cam tâm tình nguyện làm cướp bóc ở Sâm La Tinh Vực.

Từ điểm này có thể biết Sâm La Tinh Vực khủng bố cỡ nào, làm cướp kiếm được là cỡ nào.

Tần Cửu Ca nhàn nhạt nhìn thoáng qua, những người dần dần vây quanh.

Cái chết cũng không phải tìm như vậy.

Chương 1066: Đến bao nhiêu thì giết bấy nhiêu

“Ha ha ha, nhìn tư thế này, xác suất lớn là người thừa kế của một đại đạo thống nào đó. Tới Sâm La Tinh Vực chúng ta thế mà lại còn mang theo hai nữ tử đẹp mắt như vậy, thật sự là không biết cái gọi là gì.”

Ánh mắt của một tên cướp Sâm La Tinh Vực tràn ngập tham lam nhìn Tần Cửu Ca.

Nếu là ở bên ngoài Sâm La Tinh Vực, bọn họ còn không dám diệt sát Thiên Kiêu đệ tử của đại đạo thống.

Nhưng giờ phút này, đây là tinh vực hỗn loạn nhất trong Tinh Vực Sâm La, tinh vực hỗn loạn nhất trong Tinh Thần Cổ Lộ, ai cũng mặc kệ.

Cho dù Bất Hủ đạo thống muốn nhúng tay vào chuyện này, cũng phải suy nghĩ kỹ hậu quả.

Bọn họ dựa lưng vào Sâm La Tinh Vực, có thể nói là không lo ngại gì.

“Đến Sâm La Tinh Vực chúng ta, dĩ nhiên còn mang theo hai nữ tử tuyệt mỹ như vậy, xem ra hắn còn tưởng rằng là thế lực của mình quản lý địa vực, các huynh đệ, để cho chúng ta dạy cho tiểu huynh đệ này một bài học.”

Loại đệ tử đạo thống này, ở trong mắt bọn họ chính là dê béo, dê béo thật lớn.

Nói chuyện, một vài tên cướp của Sâm La Tinh Vực đã không thể chờ đợi được nữa rồi.

Bọn họ muốn hung hăng dạy cho người đến từ thế lực lớn này một bài học.

Dám mang theo nữ tử đẹp mắt như vậy đến Sâm La Tinh Vực, xem thường bọn họ đúng không?

Đoàng.

Nhưng mà những tên cướp này còn chưa đi tới trước mặt Tần Cửu Ca.

Một cỗ hỏa diễm lực liền thiêu không ít người trong bọn họ thành tro tàn.

Cho dù là Tồn Tại của Thần Linh Cảnh Giới kia, ngay lập tức cũng là mặt xám xịt.

“Làm sao có thể? Nữ tử này vậy mà lại là một tôn Thần Linh.

Vẻ mặt của những tên cướp này ngay lập tức kinh hãi vô cùng, tuy rằng bọn họ không biết tu vi mấy người này, nhưng có thể cảm nhận được, nữ tử Thần Linh Cảnh Giới này ở trong ba người này, uy hiếp hẳn là thấp nhất.

Nhưng cho dù như vậy, nữ tử này dĩ nhiên đều có Thần Linh Cảnh Giới.

Còn hai người còn lại thì sao?

Giờ khắc này, ánh mắt của những tên cướp còn lại của Sâm La Tinh Vực sợ hãi tản đi bốn phía.

Những người này không phải là cừu béo ngon, mà tất cả đều là hổ ăn thịt người.

Nhưng mà, những tên cưới của Sâm La Tinh Vực muốn chạy trốn này, toàn bộ đều bị một đạo hắc sắc lôi đình oanh kích, máu tươi bay tung tóe, thân thể nghiền nát không còn một mảnh.

Không lâu sau, những tên cướp vừa rồi hùng hổ cướp bóc ở Sâm La Tinh Vực, một tên cũng không còn.

“Công tử…. Nếu không ta và Hồ Na Thần Nữ, che mặt mình đi. Viêm Linh Cơ khẽ nhìn công tử nhà mình nói.

Nàng không muốn bởi vì nguyên nhân của mình mà mang đến cho công tử nhà mình một tia phiền toái.

“Che lại? Tại sao? Ngươi còn không tin thực lực của công tử mình sao? Đến bao nhiêu thì giết bấy nhiêu.” Tần Cửu Ca tùy ý nói.

Sợ tay sợ chân mới không phải là hắn, cường giả cho tới bây giờ đều không cần tuân thủ quy tắc thế tục.

Một Sâm La Tinh Vực nhỏ nhỏ, chẳng lẽ sẽ khiến hắn kiêng kỵ?

Thật làm khó hắn quá, tiêu diệt Sâm La Tinh Vực, cũng không thể

Dù sao, sau lưng có lão tổ chống đỡ cho hắn, không hoảng hốt, ổn định một nhóm.

Nếu lúc này, có tu sĩ của Sâm La Tinh Vực biết suy nghĩ trong Tần Cửu Ca, nhất định sẽ cảm thấy hắn không biết mình lượng sức mình.

Trước kia mấy nhà Bất Hủ đạo thống nhất liên hợp cùng một chỗ, vẫn chưa tiêu diệt Sâm La Tinh Vực.

Hiện tại cư nhiên còn có thế lực truyền thừa nhân tuyên bố muốn tiêu diệt Sâm La Tinh Vực, đây không phải là si nhân nói mộng sao?

Nhưng mà, Viêm Linh Cơ và Hồ Na ở một bên đều rất tin tưởng.

Tiên Cổ Tần Tộc Đạo Tử có tư cách nói những lời này.

Sau đó, đoàn người Tần Cửu Ca dùng một loại tốc độ rất nhanh đến một tòa cổ sơn mạch ở Sâm La Tinh Vực.

Sơn mạch này có sát khí vô biên ngưng kết, so với Sâm La Tinh Vực tinh không trên sát khí còn muốn nặng hơn.

Mà ở chỗ này, đóng quân một tòa thế lực danh truyền Sâm La Tinh Vực, Ma Thiên Giáo.

Giáo chủ ở Sâm La tinh vực có thể nói là hung uy hiển hách.

Đệ tử trong giáo cũng nổi danh tàn nhẫn.

Ma Thiên Giáo ở Sâm La Tinh Vực là một trong những thế lực không thể trêu chọc.

Không ai dám quấy rối trong khu vực của họ.

Bởi vì người quấy rối đều đã chết, cỏ ở mộ đều đã cao chín thước.

Đệ tử thủ giáo của Ma Thiên Giáo có vẻ lười biếng trông coi cửa Ma Thiên Giáo.

Làm đệ tử thủ giáo ở Ma Thiên Giáo, nhưng là rất thoải mái.

Dù sao cũng không biết bao nhiêu năm tháng, không ai dám quấy rối ở cửa Ma Thiên Giáo.

Nhưng mà, ngay hôm nay, một cỗ uy áp đáng sợ trong nháy mắt bao trùm Ma Thiên Giáo.

"Ai?" Ai dám đến Ma Thiên Giáo ta giương oai. "Đệ tử thủ giáo của Ma Thiên Giáo cảm nhận được cỗ uy áp này, trong nháy mắt giật mình một cái.

Ánh mắt tàn nhẫn, bao nhiêu năm, còn chưa từng có ai dám ở Ma Thiên Giáo, bao phủ uy áp.

Đây là biểu hiện hoàn toàn không để một đạo thống vào mắt.

Trong Ma Thiên Giáo giáo cũng có cường giả có khí tức đáng sợ bay lên trời, ánh mắt tràn ngập sát ý.

Ở Sâm La Tinh Vực này, đối mặt khiêu khích, nếu không hung hăng trấn áp trở về mà nói, vậy tuyệt đối ở Sâm La tinh vực sống không lâu.

Ai dễ bắt nạt thì bắt nạt người đó, người ngoan độc, người không muốn sống, mới có thể sống tốt ở Sâm La Tinh Vực.

Chương 1067: Sớm một bước

"Ngươi nào dám tới Ma Thiên Giáo chúng ta gương oai!"

Một uy áp mênh mông cuộn sạch toàn bộ thiên địa, rất nhiều tu sĩ của Sâm La Tinh Vực nằm rạp trên đất, biểu thị thần phục.

“Ngũ trưởng lão, không ngờ Ngũ trưởng lão vậy mà lại xuất quan.”

Sau khi tiếng kinh hô kia vang lên thì trên không trung của Ma Thiên Giáo xuất hiện một bóng mờ.

Người kia hai con ngươi ngoan lệ, toàn bộ thân hình đều bị áo bào đen bao bộc, chỉ có hai bàn tay gầy còm sắc nhọn lộ ra.

“Ai dám đến Ma Thiên Giáo quấy rối.”

Ngũ trưởng lão Sâm Hàn lên tiếng.

Tại Sâm La Tinh Vực này cần phải cường thế, nếu như ngươi chỉ cần lộ ra vẻ mềm yếu thì ngươi sống không lâu.

Nhưng một chùm sáng màu đen mang khí tức hủy diệt tất cả xuất hiện, đánh xuyên qua vị Ngũ trưởng lão vừa xuất hiện này.

Thân thể của y trực tiếp hóa thành tro tàn.

Vị Ngũ trưởng lão cực kỳ nổi danh tại Sâm La Tinh Vực này lại bị miểu sát một cách dễ dàng như vậy.

Một màn này khiến cho toàn bộ môn nhân đệ tử của Ma Thiên Giáo không dám tin vào mắt mình, bọn hắn run như cầy sấy, ánh mắt hoảng sợ.

Ngũ trưởng lão của bọn hắn là một cường giả Thần Linh Hậu Kỳ, không ngờ một tồn tại kinh khủng như thế lại chết trước khi kịp thấy bóng dáng của địch nhân.

“Ha ha ha, khách quý ở xa tới, không tiếp đón từ xa được, không tiếp đón từ xa được.”

Sau khi Ngũ trưởng lão vừa mất mạng thì trong Ma Thiên Giáo lại xuất hiện một khí tức kinh khủng khác.

Người này mang một gương mặt tươi cười rồi nhìn về phía Tần Cửu Ca.

Y hoàn toàn không vì chuyện Ngũ trưởng lão mất mạng mà có thái độ gì với Tần Cửu Ca cả.

Bởi vì hắn không thể đắc tội với người tùy tiện liền miểu sát Ngũ

trưởng lão.

Người đến đương nhiên không phải ai khác ngoài Tần Cửu Ca.

“Đạo Tử, nếu như muốn vào Tu La Thành thì cần Tu La Ngọc Bội, ta biết rõ vị trí của Tu La Thành, về phần Tu La Ngọc Bội thì lại nằm trong tay của hai Đạo Thống khác.”

Hồ Na nói với Tần Cửu Ca.

Trước kia nàng chuẩn bị mời Đường Tam rồi mới động thủ với Đạo Thống này, đoạt Tu La Ngọc Bội.

Nhưng kế hoạch lại có biến hóa khác.

Người đi cùng bản thân tới đây không phải Đường Tam mà là Tần Đạo Tử.

Tần Cửu Ca nhẹ gật đầu, hắn lười nói chuyện với mấy tên Ma Thiên Giáo này.

Hắn trực tiếp báo ra ý đồ của bản thân.

“Nghe nói trong tay của các ngươi có một khối Ngọc Bội có đồ án Tu La, đem nó giao cho ta.”

Tần Cửu Ca lên tiếng.

Đây là mệnh lệnh chứ không phải câu hỏi.

“Tại hạ không hiểu công tử đang nói cái gì?”

Vị giáo chủ của Ma Thiên Giáo này tuy mặt ngoài bình tĩnh nhưng trong lòng đã xuất hiện sóng to gió lớn.

Quá khứ hắn đã từng đoạt được một khối ngọc bội có đồ án Tu La.

Mặc dù không biết tác dụng chân chính của khối ngọc bội đó nhưng hắn mơ hồ cũng có thể biết được trong đó chứa đại bí mật.

Thế nên dù cho cực kỳ kiêng kỵ Tần Cửu Ca nhưng hắn vẫn chọn giữ lại.

Đáp lại lời của giáo chủ Ma Thiên Giáo là một đạo Thần Lực có lẫn một tia Hồng Mông Khí.

Tên giáo chủ kia dù chỉ trúng một tia thần lực thôi cũng đã bay thẳng

ra ngoài như một viên đạn pháo, toàn bộ ngọn núi đều bị đánh sập.

“Đây không phải là thỉnh cầu hay câu hỏi, mà là mệnh lệnh, trong vòng năm hơi nếu như ta không thấy được khối ngọc bội kia thì tự gánh hậu quả.”

Tần Cửu Ca nheo mắt lại rồi nói.

Xem ra hắn vẫn chưa đủ hung ác.

Chỉ muốn lấy một khối ngọc bội thôi cũng khó vậy sao?

“Ngươi nghĩ ngươi là ai? Chờ giáo chủ của ta…”

Một tên tu sĩ không sợ chết của Ma Thiên Giáo lên tiếng.

Một giây sau y lập tức khí tuyệt bỏ mình, thần thức tán loạn.

Người xuất thủ không phải Tần Cửu Ca mà là vị giáo chủ của Ma Thiên Giáo kia.

Vị giáo chủ kia bò ra từ phế tích.

Cả gương mặt mang theo vẻ cung kính, hoàn toàn không có ngạo khí của một giáo chủ.

“Công tử, ta nhớ ra rồi, khối ngọc bội kia thật sự đang ở chỗ của ta, xin công tử xem qua.”

Sau kho nói xong thi gáo chủ Ma Thiên Giáo lấy một viên ngọc bội từ trong Nhẫn Trữ Vật của mình rồi đưa về phía Tần Cửu Ca.

Điều này khiến cho vô số đệ tử của Ma Thiên Giáo lộ ra vẻ khiếp sợ.

Giáo chủ của mình bị đánh thảm như thế còn không dám phản kháng, sau đó y còn giết cả đệ tử của giáo mình

Cái này…

Vị giáo chủ kia cúi đầu xuống, trong mắt hiện rõ vẻ sợ hãi.

Tại Sâm La Tinh Vực tàn nhẫn bá đạo đương nhiên trọng yếu, nhưng thứ trọng yếu hơn là sống sót.

Nói một cách khác nào khi nào cần sợ thì phải sợ.

Nam tử trẻ tuổi này có thể lấy tu vi Thần Linh Hậu Kỳ trấn áp bản

thân, dựa theo ánh mắt tàn nhẫn được trui rèn qua vô số năm của hắn thì tên này chắc chắn có bối cảnh cực kỳ thâm hậu.

Một khối ngọc bội không biết tác dụng gì mà thôi, cho thì cho cũng không sao.

Tần Cửu Ca cầm Tu La Ngọc Bội lập tức đi cùng với Hồ Na, không nói thêm một câu nào.

Hồ Na nhất thời không biết nói thêm gì, ban đầu nàng nghĩ cho dù là Tần Cửu Ca thì muốn lấy được khối ngọc bội này cũng phải tốn một ít thời gian.

Dù sao tại Sâm La Tinh Vực toàn là kẻ liều mạng, là những kẻ ngay cả mạng của mình cũng không quan tâm.

Không ngờ bọn hắn lại chịu nhận thua trước Tần Cửu Ca.

Viêm Linh Cơ đứng cạnh thì bình tĩnh vô cùng, sau khi phụng dưỡng công tử nhiều năm thì nàng đã quen với tác phong của hắn.

Có thể cướp thì chắc chắn không nói chuyện.

May mà tên giáo chủ kia biết nhìn người, nếu không thì cùng lắm cũng thêm một tràng sát phạt mà thôi.

Mà giờ khắc này giáo chủ của Ma Thiên Giáo hít một hơi thật sâu, trên người nam tử kia hắn cảm nhận được một khí tức khiến cho bản thân run rẩy không ngừng.

Chương 1068: Có người lấy Tu La Ngọc Bội đi

Không muốn sống là không muốn sống, nhưng chỉ khi nào sau khi liều mạng có cơ hội sống thì mới đáng.

Nếu như không có bất kỳ cơ hội sống nào thì đó gọi là ngu ngốc, đưa đầu vào chỗ chết.

“Nhìn cái gì vậy, nhanh đi tu luyện đi.”

Giáo chủ Ma Thiên Giáo nhìn bốn phía rồi quay sang nói với đám đệ tử một cách lạnh lùng.

Lúc này hắn lại trở thành giáo chủ Ma Thiên Giáo cao cao tại thượng như xưa.

Nửa ngày sau.

Lại có một cỗ uy áp to lớn bao phủ toàn bộ Ma Thiên Giáo.

Điều này khiến cho toàn bộ giáo chúng của Ma Thiên Giáo tức giận không thôi, các ngươi coi Ma Thiên Giáo là Thanh Lâu sao? Ai cũng có thể đến à?

Giáo chủ của Ma Thiên Giáo cực kỳ tức giận, bọn hắn nghĩ Ma Thiên Giáo là nơi ai muốn tới thì tới sao à?

Người trẻ tuổi vừa rồi quá kinh khủng nên hắn mới nhận thua mà thôi.

Nhưng hai người bây giờ thì không có ai khiến hắn cảm nhận được uy áp như biển sâu.

Tuy nhiên nửa ngày sau thì thân thể giáo chủ Ma Thiên Giáo phát run, hắn nói với vẻ hoảng sợ.

“Cái gì? Có người tới sớm lấy Tu La Ngọc Bội đi rồi à?”

Nam tử có tướng mạo ôn hòa trong hai người lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tại sao có người lại biết được tin tức Tu La Thành trước hắn?

Hơn nữa theo mô tả của giáo chủ Ma Thiên Giáo thì người lấy đi Tu La Ngọc Bội rất có thể là Tần Cửu Ca.

Nhưng sao hắn lại biết được?

Thông tin này hắn phải tốn một đại giới không nhỏ mới biết được.

Đường Tam sau khi nghe giáo chủ Ma Thiên Giáo thì sắc mặt cực kỳ khó xử

“Ngươi biết nguyên nhân à?”

Nam tử ôn hòa cau mày rồi nói.

Việc này đã bắt đầu thoát khỏi khống chế của hắn, loại cảm giác này không tốt tý nào.

Theo lý thì hắn và Đường Tam sẽ cùng nhau đi vào Tu La Thành, sau

đó hấp dẫn Tần Cửu Ca đến rồi trấn sát.

Dù sao trên Vận Mệnh Quỹ Tích thì Tu La Thành thuộc về Đường Tam.

Đường Tam nhìn sang rồi gật đầu.

Thông qua miêu tả của giáo chủ Ma Thiên Giáo, thêm việc mục đích của Tần Cửu Ca cũng là Tu La Thành.

Hắn đã chắc chắn chính Hồ Na là người tiết lộ thông tin cho Tần Cửu Ca.

“Tiện nữ này.”

Hai mắt Đường Tam phun lửa, tiện nữ này không phải là muốn mang bản thân đi tới Tu La Thành sao.

Sao giờ lại mang theo Tần Cửu Ca?

Trước kia không phải nàng thích bản thân sao? Thích tới mức không thể rút ra !

Hiện tại mới qua bao lâu?

Vậy mà thay lòng rồi!

Đường Tam không biết trước đó vì cứu hắn nên Hồ Na mới cam lòng truyền âm cho Tần Cửu Ca, tiết lộ tin tức liên quan tới Tu La Thành.

Hơn nữa ban đầu Hồ Na đã kêu hắn đi, nhưng khi đó vì Tiểu Vũ nên Đường Tam mới từ chối.

Tuy nhiên Đường Tam đương nhiên sẽ không nghĩ đây là sai lầm của mình.

Hơn nữa sau khi biết tin tức Hồ Na đang đi cùng Tần Cửu Ca thì Đường Tam không thấy khổ sở, hắn cảm thấy phẫn nộ.

Qua bao nhiêu năm hắn đã quen với sự tồn tại của Hồ Na bên cạnh mình.

Thử hỏi có ai không thích bên cạnh mình có một nữ tử xinh đẹp luôn đi bên cạnh chứ?

Được một nữ tử tuyệt sắc theo đuổi, dù là kết quả thế nào thì cũng vô cùng có sỉ diện.

Thế nên khi phát hiện Hồ Na hiện không còn đi bên cạnh mình thì Đường Tam cảm giác cực kỳ phẫn nộ.

“Nữ nhân mà thôi, chờ sau khi trừ bỏ Tần Cửu Ca thì ngươi muốn nữ tử gì còn không được? Thấy Mỹ Nhân Xà bên cạnh Tần Cửu Ca sao?”

“Chờ sau khi trừ khử Tần Cửu Ca xong thì nữ nhân của hắn của ngươi hết!”

Nam tử ôn hòa kia cười nhạt một cái

Đường Tam chỉ ừ một tiếng, trong hai mắt của hắn hiện lên lửa giận to lớn.

Trước đó là Tiểu Vũ, hiện tại là Hồ Na, một người là người hắn ưa thích, một người là người ưa thích hắn.

Ban đầu cả hai hắn đều là của hắn hết, nhưng sau khi Tần Cửu Ca xuất hiện thì Tiểu Vũ cùng Hồ Na giống như cách hắn càng lúc càng xa.

Hắn cảm nhận được trên đầu mình đang chuyển dần sang màu xanh lá.

Đường Tam sau khi phẫn nộ một lúc thì quay sang hỏi nam tử ôn hòa kia một câu.

“Hiện tại chúng ta nên làm gì?”

Tu La Ngọc Bội đã bị Tần Cửu Ca cướp đi rồi.

Bọn hắn làm cách nào để tiến vào Tu La Thành đây?

“Đừng sợ, nếu như ngươi là người bình thường thì giờ đúng thật là hết cách rồi, nhưng ngươi không giống bọn chúng.”

Nam tử ôn hòa kia như biết rất rõ về Đường Tam nên mới lên tiếng an ủi.

Ban đầu bọn hắn cũng đã đoán được việc thu thập được Tu La Ngọc Bội có thể sẽ không suôn sẻ như kế hoạch, nên bọn hắn đã lên một biện pháp phòng hờ.

“Ta không giống? Ta có gì khác mọi người?”

Trong mắt Đường Tam hiện rõ vẻ nghi hoặc.

“Không lẽ ngay từ khi ngươi bước chân vào Sâm La Tinh Vực này ngươi không cảm thấy máu của bản thân đang sôi trào sao?”

Khi nghe tới đây thì sắc mặt của Đường Tam kịch biến, người này sao lại biết rõ về hắn như thế?

“Đừng nóng vội, ban đầu ta cũng không biết về việc này, chỉ là qua quan sát rồi mới thu được thông tin mà thôi.”

Nam tử ôn hòa kia tiếp tục lên tiếng trấn an.

Chương 1069: Gia gia

Nếu nói đúng thì Khí Vận Chi Lực trên người của Đường Tam đang cuộn trào mãnh liệt, kết hợp với phản ứng của Đường Tam nên hắn mới đoán được.

Bỗng nhiên không đợi Đường Tam tiếp tục lên tiếng thì một âm thanh đứt quãng và vô cùng già nua vang lên trong đầu y.

“Tam Nhi? Là Tam nhi phải không?”

“Ai? Ngươi là ai?”

Đường Tam thắc mắc, da đầu run lên liên tục.

Chủ nhân của thanh âm này mặc dù vừa nghe liền cảm giác vô cùng già nua, nhưng Đường Tam dám khẳng định cảnh giới của người này thấp nhất cũng phải là Thần Vương Cảnh.

“Ta… là gia gia của ngươi, là gia gia… của ngươi.”

Thanh âm già nua vang lên trong đầu Đường Tam.

Thông tin này khiến cho đầu Đường Tam như muốn nổ tung.

Gia gia hắn?

Âm thanh này khiến cho một ký ức đã ngủ say trong đầu hắn tỉnh lại.

Gia gia của hắn tên là Đường Tu, trước khi hắn xuất thế thì y chính là thiên kiêu chí tôn xuất xắc nhất của lịch sử Đường Môn.

Trong lúc ấy thì tất cả tu sĩ của Đường Môn đều cho rằng gia gia hắn là người có thể dẫn dắt toàn bộ thực lực của Đường Môn lên một

bậc thang mới.

Nhưng trong một ngày nào đó không ngờ mệnh bài của gia gia Đường Tu của hắn đột nhiên vỡ nát.

Khi đó toàn bộ Đường Môn như muốn nổi điên, bọn hắn nghi ngờ những lão bất tử của các Đạ Thống đối địch ra tay.

Nhưng mà về sau thì dù cho Bất Hủ Đường Môn vận dụng toàn bộ mối quan hệ nhưng cũng không biết rõ vì sao Đường Tu lại đột ngột vẫn lạc, thậm chí mất ở nơi nào cũng là một ẩn số.

Ngay cả Đường Tam cũng tưởng gia gia của bản thân đã mất rồi.

Không ngờ gia gia của hắn vậy mà vẫn chưa mất, thậm chí còn đột phá tới cảnh giới cao hơn nữa.

Đường Tam mừng rỡ vô cùng, nếu như gia gia trở về thì một mạch này của hắn có thể nói là thực lực tăng vọt.

“Gia gia, ngươi ở đâu?”

Đường Tam cố gắng đè xuống kích động của bản thân rồi lên tiếng hỏi.

“Tam nhi, ngươi đi theo chỉ dẫn của bản đồ này rồi đến chỗ của ta, gia gia có truyền thừa đưa cho ngươi.”

Thanh âm kia càng thêm đứt quãng.

Sau đó thì mặc kệ Đường Tam có kêu gọi ra sao thì cũng không nhận lại bất kỳ phản hồi nào.

Nhưng mà Đường Tam phát hiện trong đầu mình xuất hiện một bức họa giống như là địa đồ.

Đường Tam lộ ra vẻ kinh ngạc, sau một khắc thì hắn ngửa mặt lên trời cười to.

“Lão thiên thật sự không phụ ta, tất cả những gì của ta thì cuối cùng cũng là của ta mà thôi, Tần Cửu Ca chỉ là một tên hề không hơn không kém, hắn lấy gì tranh với ta.”

…

Mà lúc này thì Đường Tam đã tới được Tu La Thành trong truyền thuyết.

“Không ngờ Tu La Thành trong truyền thuyết lại nằm ở một vực sâu như thế này!”

Tần Cửu Ca thoáng kinh ngạc một chút.

Truyền thuyết về Tu La Thành trên Tinh Không Cổ Lộ cực kỳ thần bí, không ai biết rõ vị trí của Tu La Thành cả.

Hành tung của nó hoàn toàn không có quy luật.

Chỉ có một số ít người cực kỳ may mắn mới có thể chứng kiến được Tu La Thành.

Tần Cửu Ca sau khi kinh ngạc một lúc thì cũng lấy lại tinh thần, Thần Lực phun trào rồi lao thẳng xuống dưới.

Dưới vực sâu không đáy này như miệng của một con quái thú to lớn, kinh khủng cực điểm.

Xung quanh lại còn có sương mù quỷ dị màu xám bao phủ.

Liếc mắt nhìn thôi cũng có thể thấy được Âm Phong gào thét, âm mù bao phủ, khung cảnh hoang vu.

Trên đất có vô số thi thể đã mục nát.

Quần áo trên người của các thi thể này đã mục nát hết, ánh mắt của chúng chuyển sang màu đỏ.

Sau đó vô số thi thể đứng dậy bao vây Tần Cửu Ca khi hắn vừa bước chân xuống dưới vực sâu.

Móng tay bọn chúng sắc bén như bảo đảo, cho dù là làn da của Thiên Tôn cảnh cũng không gánh chịu nổi.

Trong những thi thể này thậm chí còn có cả Thần Linh Cảnh.

Điều này đại biểu cho việc cho dù là Thần Linh xuống dưới đây thì cũng không thu được chỗ tốt nào.

Nhưng Tần Cửu Ca chỉ cần nhấc tay lên một cái thì những thi thể này đều bị đập nát.

Viêm Linh Cơ cùng Hồ Na đứng sau lưng hắn hoàn toàn không tìm thấy cơ hội xuất thủ.

Nhưng mà khi tiến vào Tu La Thành trong truyền thuyết thì Tần Cửu

Ca hoàn toàn không tìm được bất kỳ thứ gì gọi là Tu La Chí Bảo cả.

Điều này khiến Tần Cửu Ca nhíu mày.

Nhưng sau đó hắn liền giãn lông mày ra.

“Nếu như đã tới thì ngươi đi tìm Tu La Chí Bảo cho bản Đạo Tử đi.”

Lúc này một bên khác thì Đường Tam cùng nam tử ôn hòa kia đã tới vực sâu mênh mông này.

“Dựa theo chỉ thị của gia gia, Tu La Thành nằm ngay ở đây.”

Thần sắc của Đường Tam trở nên kích động.

Tần Cửu Ca tới trước thì sao chứ?

Những gì của hắn thì chỉ có thể là của hắn mà thôi.

“Để bản thân ta tiến vào cho.”

Đường Tam nhìn nam tử ôn hòa kia rồi cười nhạt một tiếng.

Hắn cực kỳ kiêng kỵ nam tử này cùng với thế lực sau lưng hắn.

Cho dù tới hiện tại nam tử này vẫn đang giúp mình, nhưng mà hắn vẫn không thể buông bỏ cảnh giác.

Nam tử ôn hòa kia cười cười, y biết rõ trong lòng Đường Tam hiện tại vẫn đang kiêng kỵ mình, nhưng Đường Tam chỉ là con cờ của hắn mà thôi.

Đường Tam nói xong thì lập tức nhảy xuống dưới vực sâu không đáy kia theo chỉ thị của gia gia.

Hắn biết rõ Tu La Chí Bảo nằm ở đâu.

Dù không có Tu La Ngọc Bội thì nay hắn cũng đã có cách đi vào Tu La Thành rồi.

Tần Cửu Ca lấy gì so với hắn nữa?

Chờ đến khi hắn đạt được Tu La Chí Bảo rồi tu luyện thêm một đoạn thời gian nữa rồi tấn thăng lên Thần Vương, khống chế toàn bộ Tu La Thành.

Lúc đó thì Tần Cửu Ca còn không phải đồ chơi trong tay hắn sao?

“Tới rồi.”

Tần Cửu Ca đang có mặt trong Tu La Thành sáng hai mắt lên.

Hắn tìm nửa ngày trong Tu La Thành này rồi những vẫn không tìm được Tu La Chí Bảo.

Xem ra khả năng lớn là Tu La Chí Bảo được chuẩn bị cho Đường Tam, nếu như y không tới thì không thể đạt được.

Một bên khác thì Đường Tam đang cất bước giữa vục sâu phức tạp trước mắt.

“Tam nhi, đi về phía trước một chút thì quẹo bên tay phải, sau đó tiếp tục đi thẳng là được.”

Chương 1070: Tu La Chí Bảo

Âm thanh của lão giả kia tiếp tục vang lên trong đầu Đường Tam.

Âm thanh kia vẫn già nua và đứt quãng như trước.

Đường Tam sau khi nghe được âm thanh này thì không ức chế được sự kích động của bản thân.

Sâu trong mắt hắn hiện rõ vẻ hưng phấn, bước chân không kịp được mà bắt đầu tăng tốc.

Sau khi đi được một lúc, Đường Tam giải quyết được không ít thây khô thì cũng đi tới trước một tòa tế đàn màu máu.

Nhìn đến nơi này thì Đường Tam trở nên kích động tới cực độ, ánh mắt nhìn thẳng về phía trước.

Trên tế đàn màu máu kia đang có vô số phù văn phức tạp khắc ở phía trên.

Khi nhìn thấy tế đàn này thì Đường Tam có một xúc động muốn quỳ xuống tế bái.

“Gia gia, ngươi ở nơi này sao?”

Đường Tam lên tiếng một cách run rẩy, toàn bộ thân hình hắn run lên bần bật.

Gia gia của hắn còn sống, một lúc nữa hắn sẽ gặp được gia gia của mình.

“Tam nhi, rốt cuộc ngươi cũng tới đây rồi, gia gia nhìn thấy ngươi rồi, gia gia thật cao hứng.”

Thanh âm già nua kia vang lên bên tai của Đường Tam.

“Gia gia, Tam Nhi tới rồi, vì sao ngài vẫn chưa hiện thân thế?”

Đường Tam hai mắt ngấn lên, lên tiếng kêu gọi.

“Tam nhi, hiện tại gia gia không thể nào ra ngoài được, nhưng mà Tam nhi cứ yên tâm, một khoảng thời gian ngắn nữa gia gia sẽ đi ra ngoài.”

“Hiện tại trước mặt ngươi chính là Tu La Chí Bảo, hiện tu vi của ngươi đã đạt tới cảnh giới Thần Linh Viên Mãn, có được Tu La Chí Bảo thì chắc chắn Thần Vương trong tầm tay, hơn nữa còn là Hoàn Mỹ Thần Vương.”

“Đây chính là một trong những đền bù mà gia gia muốn đưa cho ngươi.”

Thanh âm già nua kia tiếp tục vang lên.

Đường Tu cực kỳ cảm thấy có lỗi khi không giúp được cháu mình từ đó tới giờ.

Nghe được âm thanh của gia gia mình thì Đường Tam cũng giật mình, hiện tại không phải là lúc để đau xót tiếc thương.

Hiện tại việc trọng yếu nhất chính là thu thập Tu La Chí Bảo sau đó bước vào Thần Vương Chi Cảnh.

Trên tế đàn màu máu ở phía xa xa bắt đầu có một hạt châu sáng ngời nổi lên.

Trên thân châu sở hữu vô số Đạo Văn phức tạp.

Năng lượng tỏa ra cực kỳ khủng bố.

“Đây chính là chí bảo do toàn bộ Tu La Thành ngưng tụ lại mà thành.”

Đường Tam hô hấp gấp gáp, sắc mặt đỏ bừng.

Hiện tại hắn đã là Thần Linh Viên Mãn, nếu như triệt để luyện hóa được Tu La Chí Bảo này thì không biết tu vi của hắn sẽ được tăng tiến ra sao nữa!

Dù cho là Tần Cửu Ca cũng chỉ có nước bị trấn áp tới mức kêu cha gọi mẹ.

Hắn hiện tại chỉ có một suy nghĩ trong đầu, đó chính là hấp thu Tu La Chí Bảo, rồi tu luyện thành Thần Vương, sau đó tiếp tục cường thế trấn áp Tần Cửu Ca, chà đạp y dưới chân của mình.

Những nữ tử bên cạnh y thì Đường Tam cũng không khách khí.

Nhưng mà khi Đường Tam bắt đầu đi đến tòa tế đàn kia để lấy Tu La Chí Bảo thì một âm thanh ngạc nhiên vang lên.

“Công tử, Đường Tam thật sự có mặt ở đây này, thứ hắn chuẩn bị lấy có phải là Tu La Chí Bảo hay không?”

Nghe được âm thanh này thì Đường Tam nhanh chóng nhìn lại với vẻ mặt hoảng sợ.

Một nữ tử tuyệt sắc mặt đồ lam nhạt bất thình lình xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

Ngay sau lưng của nữ tử tuyệt sắc kia là hai người, trong hai người kia có một nữ tử, nhưng giờ đây nữ tử lại nhìn hắn bằng ánh mắt cực kỳ phức tạp.

Người nam tử còn lại chỉ nhìn hắn với khóe miệng nhếch lên.

Những người kia đương nhiên là đoàn người của Tần Cửu Ca rồi.

Khi nhìn thấy những người này thì sắc mặt của Đường Tam bắt đầu trầm xuống.

Hắn biết rõ Tần Cửu Ca cũng đang có mặt ở trong thành, cũng từng nghĩ có khi cả hai sẽ chạm mặt.

Nhưng hắn chỉ mới tới Tu La Thành mà thôi.

Trong suy đoán của hắn thì phải đợi hắn thu thập và hấp thu Tu La Chí Bảo xong rồi bản thân mới gặp được Tần Cửu Ca.

Nhưng hiện tại mọi việc lại đi lệch hoàn toàn khỏi kế hoạch.

Hắn lại chạm mặt với Tần Cửu Ca khi đang chuẩn bị lấy Tu La Chí

Bảo.

“Đúng thế, không ngờ hắn lại hành động sớm hơn bản Đạo Tử dự tính, thật sự là trùng hợp, bản Đạo Tử tuyên bố, Tu La Chí Bảo thuộc về bản Đạo Tử.”

Tần Cửu Ca híp mắt lại cười nhẹ, nhìn giống một lão hồ ly.

Thật sự là không tệ.

“Tần Cửu Ca, có phải ngươi hơi không thèm để ta vào trong mắt quá rồi phải không?”

Đường Tam cười lạnh một tiếng, mặc dù trong lòng hắn đang cảm thấy cực kỳ chấn kinh không biết vì sao Tần Cửu Ca lại xuất hiện ở đây nhanh như vậy.

Nhưng tu vi của hắn dù sao cũng là Thần Linh Viên Mãn, còn Tần Cửu Ca chỉ mới là Thần Linh Hậu Kỳ.

Hơn nữa trong Tu La Thành này không được sử dụng bất kỳ ngoại lực nào khác ngoại trừ tu vi.

Thế nên ai thắng ai thua còn chưa biết được.

Điều duy nhất hiện tại khiến cho Đường Tam cảm thấy tức giận chính là người theo đuổi khi xưa của mình – Hồ Na – giờ phút này lại đứng bên cạnh Tần Cửu Ca.

Đây chính là vũ nhục lớn nhất đối với Đường Tam!

Chương 1071: Chờ ngươi thổi tiêu

Giống như là nhìn thấy hận ý cùng với vẻ hoài nghi trong mắt của Đường Tam, trong lòng Hồ Na xuất hiện một tia bi ai.

Người bản thân trước giờ ưa thích nay lại hoài nghi mình.

Đây thật sự là quá đau lòng.

“Để ngươi vào mắt? Ngươi có tư cách à?”

Tần Cửu Ca cười một tiếng rồi nói.

Hắn chỉ nuôi Đường Tam như nuôi một gốc rau hẹ mà thôi.

Chỉ là một gốc rau hẹ mà cũng muốn bản thân mình để tam sao?

“Ngươi…”

Đường Tam lửa giận công tâm, tư vị bị người khác coi thường hoàn toàn không dễ chịu một chút xíu nào.

Nhưng y hít một hơi thật sau, Đường Tam nhìn về phía Hồ Na một cách lăng lệ rồi nói: “Chỉ là một nữ tử bị bản Thần Tử vứt bỏ mà thôi nhưng lại được ngươi xem thành bảo bối, thật sự là buồn cười.”

Trong lời nói của hắn hiện rõ vẻ kiêu ngạo khó mà giấu được, hắn như muốn thông qua Hồ Na để chứng minh bản thân ưu tú hơn Tần Cửu Ca.

Không thể không nói, những tên như Đường Tam luôn luôn thích thể hiện bản thân một cách ngu ngốc như vậy.

Sau khi nói xong thì Đường Tam bắt gặp được vẻ bi ai trong mắt của Hồ Na, lúc này Đường Tam không khỏi đau lòng, nhưng khi nghĩ tới việc Hồ Na dắt cừu nhân Tần Cửu Ca của mình vào Tu La Thành thì y lại giận không có chỗ phát tiết.

Đường Tam chỉ hừ lạnh một tiếng, không thèm nhìn về phía Hồ Na nữa, nếu như ngươi đã phản bội ta thì cũng đừng có trách.

Ngay lúc này thân thể của Hồ Na run rẩy không ngừng, hai mắt liên tục rơi lệ.

Trong lòng nàng xuất hiện vẻ tuyệt vọng không gì sánh kịp, giờ phút này nàng chỉ muốn khóc lớn một đợt.

Nhưng mà thân thể Hồ Na vẫn chưa ngã xuông thì đã bị hai cánh tay mạnh mẽ ôm lên.

Tâm trí của Hồ Na bây giờ đã hoàn toàn trống rỗng.

“Bản Đạo Tử vẫn chờ ngươi thổi tiêu cho bản Đạo Tử này, sao lại ủ rũ như thế làm gì.”

Một âm thanh mạnh mẽ truyền vào tai của Hồ Na.

Thêm khung cảnh hiện tại khiến cho mọi thứ chung quanh như dần ma mị.

Hồ Na giờ như đã tìm được một trụ cột mới để dựa vào, nàng tựa vào ngực Tần Cửu Ca rồi khóc ồ lên.

Nếu như để người khác nhìn thấy cảnh này thì sợ rằng hiểu lầm Tần Cửu Ca đã làm gì Hồ Na nữa.

Đường Tam thấy một màn này thì thầm mắng Hồ Na thật sự là Yêu Hồ nhất tộc, thật sự là không biết xấu hổ.

“Đúng vậy, nam tử như thế kia thì có gì tốt chứ? Có thể sánh được một cọng tóc của công tử sao?”

Viêm Linh Cơ đứng cạnh còn lên tiếng đổ dầu vào lửa.

Cái gì mà Đường Tam chí tôn chứ, cái gì mà yêu nghiệt của Bất Hủ Đạo Thống? Có thể sánh được một cọng tóc của công tử sao?

Không biết cô gái này mắt bị mù hay bị sao nữa.

Có nam tử như công tử ở bên rồi mà còn tâm tư nghĩ đến người khác, thật sự là không hiểu nổi.

Tần Cửu Ca ôm Hồ Na vào trong ngực rồi nhẹ nhàng vỗ sau lưng nàng, hắn nhìn Đường Tam với nụ cười nhạt.

Ý trào phúng cực kỳ rõ ràng.

“Tần Cửu Ca.”

Thấy động tác cùng với ánh mắt của Tần Cửu Ca thì Đường Tam nổi giận không thôi, trong lòng hắn bi phẫn tới cực điểm, hắn thét dài một tiếng rồi sử dụng toàn bộ thực lực.

Hắn muốn báo thù, hắn muốn trấn áp Tần Cửu Ca rồi sau đó làm nhục nữ tử kia.

Hắn muốn Tần Cửu Ca cảm nhận được nổi đau bị cắm sừng.

“Quỳ Hoa Thần Châm.”

Đường Tam bắn một thanh Thần Châm màu đen về phía Tần Cửu Ca, trên Thần Châm có vô số Ma Khí tinh thuần tới cực điểm, ngay cả không gian xung quanh cũng bị thanh Thần Châm này nhuộm thành màu đen.

Tần Cửu Ca chỉ liếc mắt một cái rồi tùy ý đánh một chưởng ra.

Một chưởng này mang theo Luân Hồi Khí Tức đụng vào thanh Thần Châm kia, Thần Châm trực tiếp bể nát.

Đường Tam thấy thế thì sắc mặt tái nhợt, không dám tin vào những gì trước mắt mình.

Đây chính là Vô Thượng Thần Pháp của Độc Gia tại Bất Hủ Đường Môn, kết hợp với thực lực Thần Linh Viên Mãn của mình nhưng bị đánh bể dưới một chưởng của Tần Cửu Ca sao?

“Đường Tam, bản Đạo Tử là người mà cả đời ngươi không thể nào với tới được.”

Tần Cửu Ca lên tiếng rồi tiếp tục xuất thủ

“Bạo Vũ Lê Hoa Châm.”

Đường Tam thấy thế thì lộ ra thần sắc sợ hãi, hắn vội vàng sử dụng tuyệt học cả đời của mình ra.

Bạo Vũ Lê Hoa Châm, đây là Thần Pháp vừa có thể tấn công vừa có thể phòng thủ.

Nhưng mà Vạn Đạo Luân Hồi Chưởng đã bao vây chung quanh Đường Tam.

“Hữu dụng không?”

Tần Cửu Ca quét mắt Đường Tam một cái rồi đáp một cách lạnh lẽo

Hồng Mông Bổn Nguyên Chi Lực lập tức bộc phát, trấn áp thẳng về phía Đường Tam.

Oanh.

Bốn phía lập tức hóa thành một vùng phế tích.

Trong phế tích truyền ra tiếng ho sặc sụa.

Một lúc sau thì một bóng người chậm rãi bò lên.

Ánh mắt của Đường Tam hiện rõ vẻ cừu hận đáng sợ, tuy nhiên sâu trong đó lại ẩn sâu vẻ kinh ngạc.

Bản thân đã trở thành Thần Linh Viên Mãn mà.

Sao lại không thể đánh bại một tên chỉ là Thần Linh Hậu Kỳ?

Dù cho Tần Cửu Ca là thiên kiêu uy chấn cửu thiên đi chăng nữa thì y cũng không kém mà.

Sao lại dẫn tới tình trạng như này?

Chương 1072: Thần Vương nửa sống nửa chết

“Tu La Chí Bảo hiện tại là của bản Đạo Tử.”

Tần Cửu Ca nhìn Đường Tam với ánh mắt lạnh lùng.

Hắn trực tiếp đưa tay ra cướp lấy, Tu La Chí Bảo là thứ có thể giúp cho sinh linh đẳng cấp Thần Linh Viên Mãn tấn thăng lên Thần Vương Cảnh.

Tần Cửu Ca đương nhiên cực kỳ có hứng thú với nó.

Đúng lúc này một giọng nói già nua vang lên.

“Tiểu nhi, ngươi muốn làm gì?”

Thanh âm già nua này cực kỳ phẫn nộ.

Bản thân gặp lại cháu trai sau bao nhiêu năm xa cách, ban đầu hắn nghĩ phải đền bù thật tốt cho cháu trai của mình.

Nhưng không ngờ lại có người dám đoạt cơ duyên của cháu trai ngay trước mặt mình, đó lại còn là bảo vật bản thân mình tặng cho cháu trai nữa chứ.

Trong chốc lát, vùng không gian này xuất hiện một luồng thần lực khổng lồ, chấn động càn khôn.

Cho dù Đường Tu đang rất suy yếu nhưng dù sao hắn cũng là một vị Thần Vương.

Thần Vương dù cho có hư nhược đi nữa thì Thần Linh cũng không thể ngăn cản được.

Giờ khắc này Đường Tam lộ ra vẻ kích động, trong mắt hiện rõ vẻ vui mừng.

Tại Tu La Thành này có thể hoàn toàn che giấu đi tin tức, hơn nữa

trừ thực lực của bản thân thì không thể sử dụng bất kỳ bảo vật nào khác.

Tần Cửu Ca cho dù có cường đại tới đâu đi chăng nữa thì chắc chắn không thể mạnh hơn một vị Thần Vương!

Đường Tam hắn đã chuẩn bị xong hết rồi, đợi sau khi Tần Cửu Ca thất bại thì hắn sẽ khi nhục nữ tử áo xanh kia trước mặt y.

“Buồn cười, một tôn Thần Vương nửa sống nửa chết cũng dám càn rỡ trước mặt của bản Đạo Tử.”

Tần Cửu Ca đưa tay ra, một đạo ý chí vô thượng quét sạch tứ phương.

Quyền Mang Hám Thế!

Tần Cửu Ca đối chiến cùng với lão giả bí ẩn kia.

Năng lượng tỏa ra kinh khủng đến nổi toàn bộ Tu La Thành đều chấn động không ngớt.

Hào quang chói mắt bắn ra tứ phía.

Mấy hơi về sau thì vầng sáng kinh khủng kia mới từ từ tán đi.

“Chết rồi sao?”

Đường Tam nhìn về hướng kia với ánh mắt hiếu kỳ.

Hiện tại dù cho hắn không phải là đối thủ của Tần Cửu Ca nhưng hắn tin chắc gia gia của mình có thể trấn áp được Tần Cửu Ca.

Dù cho hiện tại gia gia đang rất suy yếu nhưng dù sao cũng là một Thần Vương.

Thần Pháp khi nãy của gia gia mạnh hơn Thần Linh Viên Mãn nhiều.

Một nam tử tướng mạo như trích tiên vẫn đứng vẫn tại hư không.

Trên thân thậm chí còn không có một xíu tổn hại nào chứ đừng nói là vết máu.

Trái lại, âm thanh già nua kia rên một tiếng, khí tức lập tức suy yếu.

Thắng bại rõ ràng.

“Sao có thể? Chuyện này sao có thể xảy ra được!”

Đường Tam thấy một màn này thì lộ ra ánh mắt ngốc trệ, thần sắc hoảng sợ vô cùng.

Với tu vi của gia gia mình thì không phải sẽ dễ dàng áp chế Tần Cửu Ca sao?

Sao chuyện này có thể xảy ra được?

Một vị Thần Linh Hậu Kỳ đối chiến với Thần Vương hư nhược.

Không cần nghĩ nhiều, bất kỳ ai cũng sẽ trả lời chắc chắn Thần Vương sẽ là người chiến thắng, cho dù tôn Thần Vương này đã bị suy yếu đi chăng nữa.

Ở tình huống bình thường thì Thần Vương chỉ cần tiện tay đánh một kích ra liền có thể đánh bay một vị Thần Linh.

Không chỉ có Đường Tam lộ ra thần sắc kinh hãi, ngay cả Hồ Na đứng ở phía xa cũng không ngoại lệ.

Chỉ là Thần Linh Hậu Kỳ thôi mà đã mạnh như thế này rồi ư, về sau tấn thăng lên tới Thần Vương thì còn tới mức nào nữa.

Nếu như so sánh Đường Tam với Đạo Tử Tần Tộc thì, à không, hoàn toàn không thể nào so sánh được.

Tần Cửu Ca áp chế hoàn toàn Đường Tam ở mọi mặt.

“Tiểu oa nhi, làm việc chừa lại một đường sống, về sau dễ gặp nhau hơn, làm việc không cần tuyệt tình như thế.”

Thanh âm già nua kia vang lên.

Đòn vừa rồi của hắn hoàn toàn không có ý định thủ hạ lưu tình.

Không ngờ tiểu oa nhi này lại có thể đẩy lui một cách nhẹ nhàng.

Điều này khiến cho hắn cảm thấy sợ hãi vô cùng.

Nhưng vào lúc này hắn dù không thể chống cũng phải cố gắng gượng.

“Ngươi coi ngươi là ai chứ? Chỉ là một tên Thần Vương suy yếu tới tình trạng bây giờ mà còn muốn dạy dỗ bản Đạo Tử phải là gì ư?”

Tần Cửu Ca cười lạnh, hắn hoàn toàn không kiêng kỵ lão gia hỏa kia một chút nào.

Lão gia hỏa này tuy có cảnh giới Thần Vương nhưng chiến lực hoàn toàn không sánh ngang được với Thần Vương chân chính.

Hơn nữa hắn còn bị vây tại Tu La Thành, Tần Cửu Ca hoàn toàn không cần sợ.

Tần Cửu Ca chân đạp hư không, hai đứng chắp tay ra sau lưng, thần sắc đạm mạc như một vị Thần Đế.

Ầm ầm, một đại thế đè xuống Đường Tam.

Ông!!

Lôi đình mênh mông màu đen như là Ma Long phệ thiên xuất hiện, nó tỏa ra khí tức khiến vô số thương sinh run rẩy.

“Không.. Không không.”

Đường Tam khi này đã run rẩy cả người, ánh mắt của hắn đã bị hoảng sợ chiếm đóng.

Trong lòng của hắn hiện tại chỉ có hối hận tới cực độ, hắn không ngờ Tần Cửu Ca lại dám giết hắn trước mặt gia gia.

Phốc!

Toàn bộ xương cốt của Đường Tam đều vỡ vụn, máu tươi từ miệng của y phun ra liên tục, tròng mặt như sắp bị chèn ra vậy.

“Tần… Cửu… Ca!”

Chương 1073: Nhất định tự tay giết ngươi

Đường Tam vẫn tiếp tục phun máu, trong đó xen lẫn mảnh vỡ của lục phủ ngũ tạng hắn.

Tần Cửu Ca hoàn toàn không có chút thương hại nào, hắn lại tiếp tục đánh một chưởng ra.

“Không!”

Toàn bộ con mắt của Đường Tam hiện đầy tơ máu.

Tần Cửu Ca đi tới gần Đường Tam, trong mắt hắn bắn ra một tia lôi đình bay thẳng vào ngực của Đường Tam.

Toàn bộ lục phủ ngũ tạng của hắn nát bấy.

Yêu nghiệt mạnh nhất của Bất Hủ Đường Môn hiện tại vẫn lạc.

Quá trình chiến đấu chỉ có thể sử dụng hai từ hành hạ để hình dung.

Hồ Na đang được Viêm Linh Cơ vịn thấy một màn này thì sắc mặt tái nhợt.

Mặc kệ Đường Tam đối xử với nàng ra sao, hắn vẫn là nam tử đầu tiên mà nàng thích.

Hơn nữa nàng đã theo đuổi y một thời gian rất lâu rồi.

Giờ phút này thấy y chết thê thảm như vậy thì đương nhiên nội tâm nàng cảm thấy chấn động tới cực độ.

“Chết thì chết rồi, ngươi quên hắn khi nãy đối đãi với ngươi ra sao à?”

“Hiện tại chết là đáng, ngươi cứ tiếp tục ở bên người của công tử, làm một đồng nữ thổi tiêu không tốt sao? Về sau khi công tử trở thành Tiền Hành Giả thì ngươi sẽ biết được ngươi đạt được cơ hội lớn ra sao!”

Viêm Linh Cơ đứng cạnh Hồ Na rồi lên tiếng an ủi.

Nàng có một kế hoạch, nàng muốn thu phục Hồ Na về bên cạnh mình, sau đó cả hai cùng phụng dưỡng công tử, nói không chừng bản thân có thể tranh thủ tình cảm nhiều hơn.

Trước kia nàng không quan tâm những thứ này lắm, nhưng hiện tại nàng muốn tranh sủng.

Nghe được lời của Viêm Linh Cơ thì Hồ Na cắn môi, không nói tiếng nào.

Nam tử nàng thích bấy lâu nay vẫn lạc trước mặt mình, loại trùng kích này không phải một thời gian ngắn là vượt qua được.

Sau khi trấn sát Đường Tam thì giữa thiên địa xuất hiện một đại thế cực kỳ kinh khủng đang ngưng tụ.

“Tam nhi, Tam nhi.”

Âm thanh già nua kia đã trực tiếp nổi giận, thanh âm của hắn khiến toàn bộ Tu La Thành chấn động.

“Cháu của ta, ngươi giết chết cháu của ta rồi, bản Thần Vương thề nhất định phải tự tay giết chết ngươi.”

Đường Tu rỉ máu trong lòng, hai mắt huyết hồng, tựa như đã nhập ma, việc tận mắt chứng kiến cháu trai của mình chết đã khiến hắn như muốn gục ngã.

Tâm tình người đầu bạc đi tiễn người đầu xanh, ai có thể thấu được?

“Tiểu tử, ngươi đừng hòng chạy, ngươi ngoan ngoãn chờ bản Thần Vương ra ngoài giết chết ngươi, ta muốn ngươi chôn cùng cháu trai ta.”

Ở phía xa dần dần xuất hiện một bóng mờ.

Người này chính là Linh Thể của Đường Ta, gia gia của Đường Tam hiển hóa ra.

Đường Tu lúc này đang bị vây trong một nơi trong Tu La Thành, nhất thời không thể thoát ra được.

Linh Thể của Đường Tu lúc này râu tóc bay lên, ánh mắt cừu hận như muốn ăn thịt, uống máu của Đường Tam vậy.

“Bản Thần Vương không cần quan tâm thế lực sau lưng ngươi là gì, nếu như ngươi đã giết cháu của ta thì bản Thần Vương muốn ngươi chôn cùng.”

“Đừng nghĩ tới việc đi ra ngoài, hiện toàn bộ Tu La Thành đã bị ta khóa cứng, ngoan ngoãn chờ bản Thần Vương tới giết ngươi.”

Đường Tu lên tiếng một cách giận dữ, hắn muốn giết những người kia.

Sau đó Linh Thể của Đường Tu biến mất.

Toàn bộ Tu La Thành cũng xuất hiện âm thanh ầm ầm.

Giống như là xác minh lời của Đường Tu nói là sự thật, toàn bộ Tu La Thành đã bị phong bế, người bên trong ra không được.

“Chờ đó, bản Thần Vương sắp ra ngoài rồi, đợi ta ra ngoài sẽ là ngày

tàn của các ngươi.”

Âm thanh rét lạnh như đến từ Cửu Thiên Huyền Ngục vang lên.

Hồ Na nghe được những lời này thì sắc mặt trắng bệch.

Hiện tại không thể rời khỏi Tu La Thành, nếu như chờ gia gia của Đường Tam khôi phục được tu vi Thần Vương thì bọn hắn còn có cách nào để sống?

Hồ Na nhìn thoáng qua Tần Cửu Ca như tiên giáng trần, ánh mắt cực kỳ phức tạp.

Nếu nói theo lý thì Tần Cửu Ca giết chết người mà bản thân thầm thích nhiều năm, theo đuổi nhiều năm.

Đáng ra nàng nên hận hắn.

Nhưng mà nội tâm của nàng hiện tại lại không thể hận nổi Tần Cửu Ca.

Trong lòng nàng chỉ cảm thấy phức tạp mà thôi.

Hiện tại qua một thời ngắn thì thiên kiêu như Tần Cửu Ca cũng phải bỏ mạng, thật là đáng tiếc.

Ánh mắt của Hồ Na nhìn về phía Tần Cửu Ca càng trở nên phức tạp.

Không ngờ Đạo Tử Tần Tộc thiên phú chấn động vạn cổ sẽ chết tại nơi này.

Nghĩ tới đây thì Hồ Na cảm thấy xoắn quýt.

Không ai ngờ Đạo Tử Tần Tộc có thể vẫn lạc được.

Đợi tới khi tin tức Tần Cửu Ca vẫn lạc được truyền ra ngoài thì không biết trên vô tận tinh vực sẽ có sóng gió ra sao!

Thật là đáng buồn, thật là đáng buồn.

“Đang suy nghĩ gì đấy?”

Viêm Linh Cơ nhìn về phía Hồ Na rồi lên tiếng hỏi, ánh mắt cực kỳ nghi hoặc, sao Hồ Na lại nhìn chằm chằm về phía công tử để làm gì?

Hồ Na thấy được Viêm Linh Cơ vẫn bình chân như vại, không thấy khẩn trương tí nào thì hơi bất ngờ.

“Sao ngươi lại bình tĩnh thế, đợi gia gia của Đường Tam ra ngoài thì chúng ta chết chắc đó!”

Trong giọng nói giấu không được vẻ bi thương.

Chương 1074: Trừ phi…

“Sao công tử nhà ta có thể chết dược! Nói bậy!”

Viêm Linh Cơ chỉ lên tiếng nhẹ nhàng.

Hồ Na nhất thời không biết Viêm Linh Cơ có đang ổn hay không.

Qua một thời gian ngắn nữa thôi thì một tôn Thần Vương đã khôi phục tu vi sẽ tới đây giết bọn hắn.

Sao bọn hắn lại không chết được.

Nơi này hoàn toàn không thể truyền tin tức ra ngoài, Tiên Cổ Tần Tộc muốn cứu cũng cứu không được.

Trừ phi…

Tần Cửu Ca tấn thăng Thần Vương ở nơi này!

Nhưng điều này là bất khả thi.

Khi ý niệm hiện ra trong đầu Hồ Na, ngay sau đó đã bị nàng bóp nghẹt. Làm sao có thể được? Quá không thể tưởng tượng được, hoặc hoàn toàn không thể. Cho dù có được Tu La chí bảo, cũng không thể nào có người có thể đặt chân vào cảnh giới Thần Vương trong thời gian ngắn. Dưới tình huống dùng Tu La chí bảo, nghe đồn cũng phải trăm năm mới có thể từ Thần Linh viên mãn đến cảnh giới Thần Vương. Thiên tư thật sự là yêu nghiệt tung hoành vạn cổ, cho dù có thể rút ngắn một nửa trăm năm, vậy cũng phải năm mươi năm mới có thể từ Thần Linh viên mãn đặt chân vào cảnh giới Thần Vương. Mạnh mẽ hơn nữa, nói thế nào cũng phải hai mươi năm. Ở trăm năm, có thể làm cho một Thần Linh viên mãn đặt chân vào cảnh giới Thần Vương, chắc chắn là không thể tưởng tượng nổi, chắc chắn chấn động thế nhân. Phải biết rằng, Thần Linh viên mãn thăng cấp đến Thần Vương, phải trải qua năm tháng, lấy vạn năm làm đơn vị. Có thể làm cho một Thần Linh viên mãn trở thành một Thần Vương, chỉ cần trăm năm, truyền ra ngoài chắc chắn có thể làm cho mọi người điên cuồng. Quả thực đáng sợ đến không có giới hạn. Đây cũng là nguyên nhân vì sao trong Tinh Thần Cổ Lộ, mặc kệ yêu

nghiệt chí tôn mạnh mẽ cỡ nào cũng thèm nhỏ dãi Tu La chí bảo. Đối với Tần Cửu Ca, Hồ Na chắc chắn sẽ không xem thường hắn. Người khác lợi dụng Tu La chí bảo dùng một trăm năm thành công bước vào cảnh giới Thần Vương. Tần Cửu Ca chỉ dùng mười năm, Hồ Na cũng sẽ không cảm thấy khiếp sợ. Dù sao Tần Cửu Ca quả thật quá yêu nghiệt, không thể lấy lý luận thông thường đánh giá Tần Cửu Ca. Tuy nhiên, cũng sẽ cần mười năm. Quỷ mới biết gia gia của Đường Tam tu Thần Vương, khi nào sẽ khôi phục trạng thái thoát vậy khốn đến trấn giết bọn hắn? Cũng có lẽ giây tiếp theo, đây cũng là nguyên nhân Hồ Na ôm thái độ bi quan nhìn nơi này.

Lúc này Tần Cửu Ca sĩ cầm Tu La chí bảo, ung dung đứng đó, biểu cảm không có chút bối rối. Vẫn bình tĩnh như cũ, khóe miệng nở nụ cười. Lão già kia hoàn toàn không biết Cứu Cực sinh linh đáng sợ, hoặc là nói căn bản không cảm thấy sau lưng Tần Cửu Ca có sự tồn tại Cứu Cực sinh linh. Hoặc là nói, cho dù sau lưng Tần Cửu Ca có Cứu Cực sinh linh, thì một Cứu Cực sinh linh cũng chắc chắn sẽ không vì một hậu bối mà ra tay. Đây chắc chắn là ý nghĩ trong nội tâm của Thần Vương Đường Tu. Gia gia của Đường Tam là Thần Vương Đường Tu, rõ ràng bị nhốt ở Tu La thành vô số năm qua, hoàn toàn không biết một chút tin tức về Tần Cửu Ca. Về phần Hồ Na cũng chắc chắn không biết Cứu Cực sinh linh đáng sợ, nàng cho rằng bị nhốt ở Tu La thành thật sự không ra được? Có điều, Tần Cửu Ca lúc cũng sẽ không triệu hoán Cứu Cực tổ tiên ra tay, bởi vì hắn muốn đột phá cảnh giới ở chỗ này.

”Lão già kia, chờ bản Đạo Tử đặt chân vào cảnh giới Thần Vương cũng chính là ngày chết của ngươi.”

Tần Cửu Ca ung dung nói. Nói xong, khoanh chân ngồi, vung tay lên, bốn phương tám hướng của Tần Cửu Ca có vô số bảo vật bên ngoài khó có thể nhìn thấy. Cái gì sinh mệnh chi tinh, mảnh vụn tinh thần, bất tử thần dược, những thứ ở bên ngoài căn bản không nhìn thấy thì lúc này tùy ý rơi xuống bốn phía giống như phế phẩm. Hồ Na xa xa nhìn thấy thì sắc mặt đỏ bừng. Mẹ nó cũng quá hào phóng đi! Nàng cảm giác cho dù là Thần Vương đỉnh phong bình thường cũng thể nào có gia sản như Tần Cửu Ca. Tần Cửu Ca nhập định, xung quanh tràn ngập sinh mệnh lực mênh mông. Một số thần dược được nuốt vào trực tiếp. Nếu những luyện dược sư bên ngoài biết, chỉ sợ sẽ đau lòng chết mất thôi.

Thời gian trôi qua. Một trận huyết lực vô cùng khủng bố mãnh liệt tuôn ra.

Ầm ầm!

Trên chín tầng trời, phong vân biến sắc, lôi kiếp bắt đầu khởi động. Tần Cửu Ca như thế này là muốn đột phá đến Thần Linh viên mãn trước!

Trong ánh mắt kinh hãi của Hồ Na, trên hư không có ánh sáng bắt đầu khởi động. Một bóng người mơ hồ, ngồi xếp bằng ở sâu trong ánh sáng chói lóa giống như một thần linh viễn cổ hồi sinh. Một luồng hơi thở đè sập hư không. Uy lực khủng bố cực kỳ bao phủ thiên địa xung quanh. Cả tòa Tu La thành có vẻ hơi run rẩy dưới uy lực này.

"Đây là... Thần Linh viên mãn..."

Hồ Na thất thanh không khỏi hét ra tiếng. Bình thường Thần Linh hậu kỳ muốn đặt chân vào cảnh giới Thần Linh viên mãn, ai cũng muốn tìm một chỗ danh lam thắng cảnh, sau đó bế quan mấy chục vạn năm. Cho dù như vậy thì cũng chỉ có thể có một chút cơ hội đột phá. Cuối cùng còn chưa chắc có thể đột phá thành công. Nhưng mà Tần Cửu Ca trong nháy mắt lập tức ngồi xếp bằng trên hư không Tu La thành, đột phá. Trông có vẻ như một trò đùa nhưng thực sự đã xảy ra. Da đầu Hồ Na hơi tê dại, nàng cảm giác toàn bộ tinh không đều xem thường Tần Cửu Ca. Tuy rằng bên ngoài đồn đãi Đạo Tử tiên cổ Tần tộc thiên phú vạn cổ vô song, rất khó tìm được Thiên Kiêu nào khác có thể sánh với hắn, nhưng mà Hồ Na cảm giác vạn cổ vô song cũng chưa hình dung được người này. Hắn là nên dùng câu tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả để hình dung Tần Cửu Ca. Đột phá cảnh giới lại đơn giản như uống nước ăn cơm.

"Thần Linh viên mãn rồi... Đan dược của lão tổ thật đúng là rất tốt."

Chương 1075: Thật sự muốn đột phá Thần Vương ở đây sao?

Tần Cửu Ca hơi mở mắt ra, các loại tinh hoa thiên địa vây quanh hắn, tinh thần chi tinh bị hắn dùng hơn phân nửa. Đây vẫn là số ít, hắn đã thực sự đột phá cảnh giới. Công lao chủ yếu cũng không phải là những thiên địa tinh hoa, tinh thần chi tinh gì cả mà là vị tổ tiên Tiền hành giả của hắn dùng các loại chí bảo khủng bố trong vũ trụ ngưng tụ mà thành công lao của đan dược. Năng lượng bùng nổ vô cùng vô tận, lúc trước Tần Cửu Ca đột phá cảnh giới, ngay cả một nửa năng lượng của viên thuốc kia cũng không tiêu hao hết. Bây giờ vừa vặn có thể dùng để đột phá cảnh giới, không thể không nói lão tổ cho món đồ dùng thật tốt.

”Lão già kia, bản Đạo Tử lập tức đến giết ngươi.”

Hai tròng mắt Tần Cửu Ca xuất hiện sương giá, chỉ là một Thần Vương đã muốn lấy mạng của hắn? Cũng chỉ là người si nói mộng mà thôi.

Nói xong, Tần Cửu Ca sĩ cầm Tu La chí bảo đi vào một trạng thái huyền bí. Các loại đạo văn thần bí ẩm thầm ẩn hiện xung quanh. Pháp tắc chi lực khuếch tán như những con sóng lượn. Sương mù mờ ảo bao phủ Tần Cửu Ca.

“Thật sự muốn đột phá cảnh giới Thần Vương ở nơi này sao?”

Mắt Hồ Na run rẩy nhìn Tần Cửu Ca trên hư không. Có thể đột phá đến Thần Linh viên mãn ở chỗ này đã là đột phá cực hạn mà nội tâm nàng có thể thừa nhận. Nhưng mà thiên chi kiêu tử của Tiên Cổ Tần tộc phải ở chỗ này liên tục đột phá hai cảnh giới, tạo ra một phép lạ chưa bao giờ được nhìn thấy trong cổ sử.

Trong nháy mắt, Hồ Na bỗng nhiên cảm giác mình đang chứng kiến lịch sử, đủ để chấn động lịch sử vạn thế. Tần Cửu Ca chính là lịch sử kia, mà Hồ Na nàng là chúng sinh bên cạnh lịch sử. Tương lai ghi lại, Đạo Tử tiên cổ Tần tộc Tần Cửu Ca ở Tu La thành, liên tục đột phá cảnh giới, muốn nghịch thiên trở thành nhất đại Thần Vương, uy chấn vạn thế. Lúc đó người ở đây sẽ ghi lại tên của nàng và Viêm Linh Cơ. Nàng sẽ vì Tần Cửu Ca mà được lưu vào sử ký lưu truyền vạn thế. Kỳ thật ngẫm lại cũng đĩnh kích động.

Cùng lúc đó, bên ngoài vực sâu của Tu La thành có ánh sáng sấm sét vô tận lóng lánh, ầm ầm vang lên. Lôi quang có vẻ giống như hỗn độn, mênh mông lại thâm sâu, tràn ngập lực lượng hủy diệt tất cả.

Nhất thời, ở gần nơi sấu đó có rất nhiều tồn tại cổ xưa đến từ Sâm La tinh vực. Mắt hắn chăm chú mang theo lửa nóng.

”Có Thần Vương hậu kỳ khủng bố hàng đầu đang độ kiếp.”

Có một lão cổ nói.

”Vị tồn tại kia chỉ cần vượt qua trận kiếp nạn, một vạn cổ cự đầu Thần Vương viên mãn có thể tranh đoạt thiên mệnh.”

Mấy lão cổ còn lại nhao nhao cảm thán nói. Tuy rằng bọn hắn là Thần Vương, nhưng Thần Vương đột phá quá khó khăn, cũng không biết bọn hắn kiếp có cơ hội đến Thần Vương viên mãn hay không. Bây giờ đột nhiên nhìn thấy có đạo hữu sắp thăng cấp đến Thần

Vương viên mãn, có thể gánh vác thiên mệnh, trong lòng cảm khái vạn phần. Có thể bùng phát thứ uy chấn dạng kiếp nạn như này chắc chắn là một đạo hữu Thần Vương hậu kỳ đang độ kiếp. Chỉ có điều, lúc này vị đạo hữu kia vì nguyên nhân có được bảo vật gì có thể tạm thời che đậy trận lôi kiếp. Đương nhiên sau đó, vị đạo hữu kia vẫn phải độ lôi kiếp. Bảo vật chỉ có thể che đậy nhất thời.

Nếu như bọn hắn biết, trận kiếp nạn trong mắt bọn hắn có thể so với kiếp nạn Thần Vương hậu kỳ thăng cấp đến Thần Vương viên mãn chẳng qua chỉ là kiếp nạn Tần Cửu Ca từ Thần Linh hậu kỳ đạt tới Thần Linh viên mãn mà thôi, thì chắc cũng không biết phải chấn động đến mức nào.

Thật khủng khiếp, thật không phải là con người.

"Chuyện gì đang xảy ra ở đây vậy?"

Chẳng lẽ sau khi Đường Tam giết Tần Cửu Ca, sắp đột phá đến Thần Vương sao? Nhưng như thế này cũng quá nhanh."

Nam tử ôn hòa trên mặt tràn đầy vẻ nghi hoặc. Cho dù Đường Tam là một Thần Linh viên mãn có Tu La chí bảo, cũng không thể nào đột phá tới Thần Vương nhanh như vậy. Hơn nữa động tĩnh đột phá cũng quá lớn. Chẳng lẽ thiên tư Đường Tam lại khủng bố đến mức này?

Mà lúc này trong Tu La thành có một tòa đại điện tràn ngập Tu La sát niệm. Một bóng người ở giữa đại điện, bóng người đầu đầy tóc bạc, mắt đỏ như máu, mười ngón tay gầy gò, cả người có vẻ vô cùng yêu dị, phảng phất như một tu la hoành hành tất cả. Chỉ có điều, tứ chi bóng người bị thần xích lớn khóa lại, phát ra tiếng leng keng.

Ầm! Một tiếng nổ lớn, sợi xích thần khóa chặt cánh tay của tu la vỡ tan. Những sợi xích thần bị đánh nát rơi trên mặt đất, ấp ầm vang lên.

"Bổn Thần Vương muốn giết ngươi báo thù cho Tam nhi."

Một tiếng gầm nhẹ vang lên trong tòa đại điện tựa như địa ngục, tràn ngập phẫn nộ và oán hận cay độc. Hơn mười dây xích đang lắc lư dao động, bùng phát ánh sáng rực rỡ. Vô số năm qua, những dây xích này đã vây khốn Đường Tu hắn vô số năm. Bây giờ cuối cùng hắn đã có thể thoát khỏi tình trạng khó khăn!

Bất tri bất giác một tháng trôi qua. Trong tòa Tu La điện kia, khí sát phạt của Tu La càng thêm khủng bố, mà Thần Vương Đường Tu bị

vây ở đây, thần xích trên người cũng giảm đi rất nhiều. Bây giờ chỉ còn lại có hơn mười dây xích. Sợ là chỉ cần thêm một tháng nữa, Thần Vương Đường Tu có thể giãy đứt tất cả thần xích trên người. Mà khí thế trên người Thần Vương Đường Tu cũng càng thêm khủng bố. Bỗng nhiên, Thần Vương Đường Tu ở giữa đại điện mở mắt ra, phảng phất xuyên qua hư không nhìn về một vị trí nào đó trong Tu La thành rồi cười lạnh.

”Tiểu nhi lại muốn đột phá đến cảnh giới Thần Vương, thật sự là không biết nói cái gì, cảnh giới Thần Vương đâu có dễ dàng đột phá như thế?”

Hắn vốn dĩ không để chuyện Tần Cửu Ca chuẩn bị lợi dụng Tu La chí bảo bước vào Thần Vương trong lòng, bởi vì đây là điều vớ vẩn trong long hắn. Nhớ năm đó, Đường Tu hắn đặc sắc tuyệt diễm cỡ nào mà cũng còn phải dùng vô số năm mới từ Thần Linh viên mãn đến Thần Vương. Càng không cần phải nói, vừa rồi tiểu nhi chỉ mới đột phá đến cảnh giới Thần Linh viên mãn.

Chương 1076: Không ai có thể so sánh

Bên ngoài vực sâu mênh mông của Tu La thành. Lại một tháng nữa trôi qua.

”Lão quái, đây là… thiên lôi của kiếp nạn Hồng Mông, bao nhiêu kiếp nạn chưa từng thấy xuất hiện, làm sao có thể xuất hiện ở nơi này?”

“Hơn nữa vị tồn tại kia không phải là đang độ kiếp nạn Thần Vương hậu kỳ đến Thần Vương viên mãn sao?”

Một lão giả mặc hắc bào ánh mắt kinh hãi nói, như thế nào bây giờ lại độ kiếp nạn từ Thần Vương viên mãn đến Ngụy Đế? Hồng Mông Thiên Lôi là kiếp nạn Thần Vương thăng cấp đến Ngụy Đế trong truyền thuyết. Chẳng lẽ trên đời còn có người độ kiếp thứ hai?

”Chắc không phải là…vị tồn tại kia muốn đột phá từ Thần Vương hậu kỳ đến cảnh giới Ngụy Đế đâu?”

Bỗng nhiên một tiếng kinh hãi vang lên trong tai tất cả các lão cổ xung quanh. Nghe thấy giọng nói này, thiên địa phảng phất lâm vào yên tĩnh, không có giọng nói nào truyền ra. Sâu trong đáy mắt của mỗi lão cổ tràn đầy vẻ hoảng sợ. Vị tiền bối kia hẳn là sẽ không điên

cuồng, khủng bố như vậy chứ. Muốn một hơi đột phá hai tầng cảnh giới, đây đã không phải là đột phá, đây là đang liều mạng.

Lúc này, tất cả mọi người như bị sét đánh, cả người cứng ngắc, mắt lộ vẻ rung động. Nếu đây là giả thì tốt, nếu là thật… Trong đầu bọn hắn đã không thể nghĩ ra tồn tại trong thiên địa mênh mông này là thiên tư bực nào rồi! Ừm, nếu biết vẫn là một Thần Linh phát ra uy thế bực này, có lẽ sẽ xấu hổ tự tử.

Mà lúc này đang trong một tòa đại điện ở Tu La thành, hơi thở của Tần Cửu Ca tăng vọt lần nữa, mắt lóe ra ý vương đạo.

"Hắn… Thật sự sắp đến cảnh giới Thần Vương sao?"

Hồ Na hô hấp dồn dập, đạo tâm của nàng lúc này hơi có vết nứt. Trước tới nay nàng cảm thấy mình là yêu nghiệt, dù là bất kỳ lúc nào. Nhưng mà sau khi nhìn thấy Tần Cửu Ca, cả người nàng đều không tốt. So với Tần Cửu Ca, nàng chỉ là phế vật, rác rưởi.

"Thật sự, công tử là người lưu lại trong cổ sử, không ai có thể so sánh."

Viêm Linh Cơ bắt đầu khởi động ái mộ mãnh liệt. Mặc dù lúc công tử còn chưa có độ kiếp nạn Thần Vương nhưng nàng đã nhận định công tử là một Thần Vương. Đối với công tử nhà mình tràn ngập tự tin mãnh liệt, kiếp nạn Thần Vương ở trước mặt công tử là cái thá gì?

Đột nhiên, một luồng sát ý Tu La đáng sợ phóng lên trời ở đâu đó trong Tu La thành. Trong nháy mắt bao trùm toàn bộ vực sâu mênh mông. Tiếp theo, hiện ra cảnh tượng bài sơn đảo hải quét qua toàn bộ Sâm La tinh vực. Tất cả sinh linh Sâm La tinh vực nhìn về phía vị trí Tu La thành. Làn sóng thật sự là quá kinh khủng.

"Tiểu nhi, để mạng lại cho bản Thần Vương."

Tại cả một tòa Sâm La tinh vực, một tiếng quát giận dữ vang lên, chấn động cửu thiên thập địa. Thần Vương Đường Tu hắn rất tức giận. Uy lực chấn động mạnh mẽ vô cùng giống như thủy triều trấn áp xuống, mặt đất bắt đầu nứt ra. Sát ý Tu La khủng bố bao phủ Sâm La tinh vực, làm cho tất cả sinh linh tâm thần run rẩy.

"Đây là… Thần Vương, một Thần Vương lại tức giận."

"Có Thần Vương nổi giận ra tay, xem ra là sắp bùng phát Thần Vương chi chiến."

“Là từ nơi đó truyền đến.”

Từng tiếng nghị luận vang lên ở Sâm La tinh vực. Tất cả mang theo sắc mặt kinh hãi. Ở Sâm La tinh vực rất khó nhìn thấy một Thần Vương ra tay. Rất nhiều tu sĩ cổ xưa đi về phía vực sâu Tu La thành.

Mà lúc này, trong vực sâu mênh mông có một tòa thành khổng lồ vô cùng âm trầm treo cao lơ lửng trên tinh không Sâm La tinh vực. Sát khí Tu La vô tận từ Tu La thành trào ra.

”Đây chẳng lẽ… là Tu La thành trong truyền thuyết… ?”

Từ vực sâu Tu La thành đi ra, cho dù là Thần Vương lão tổ cũng âm thầm phát run.

“Nghe đồn Tu La thành có Tu La chí bảo, có thể làm cho Thần Linh viên mãn thăng cấp lên Thần Vương.”

Vô số tiếng hít khí lạnh vang lên. Càng ngày càng nhiều tu sĩ Sâm La tinh vực chạy tới vực sâu. Dù sao, ai không tò mò Tu La thành trong truyền thuyết.

Cùng lúc này, cả người Thần Vương Đường Tu quấn quanh sát ý Tu La, khóe miệng chợt hiện ra vẻ khát máu, nhìn Tần Cửu Ca còn đang ở Tu La thành. Tuy rằng bởi vì mình thoát khỏi vây khốn nên Tu La thành xuất hiện trong mắt công chúng nhưng còn mấy người bị mình vây trong Tu La thành.

Chỉ thấy, trong mắt tất cả sinh linh Sâm La tinh vực đây tựa như Thần Vương Đường Tu của Tu La thành.

Ầm ầm!

Tiếng nổ vang đinh tai nhức óc, nổ tung bầu trời, tựa như quần tinh nổ tung, ánh sáng thần lực chói mắt vô cùng. Tu La thành một tòa đại điện ầm ầm bạo liệt.

”Bản Thần Vương đã đi ra, khốn kiếp, trả lại tôn tử cho bản Thần Vương.”

Toàn thân Thần Vương Đường Tu tràn ngập sát khí, chèn ép bốn phương tám hướng. Xung quanh có một Thần Vương cổ tộc ánh mắt kinh hãi nhìn Thần Vương Đường Tu trong Tu La thành. Thần Vương tựa như Tu La, mặc dù chỉ là Thần Vương sơ kỳ đỉnh phong nhưng lúc phát ra khí thế hoàn toàn không kém Thần Vương trung kỳ. Thậm chí còn hơn thế. Mà nghe đồn tôn tử của Tu La Thần Vương lại bị

người khác giết chết. Ai dám giết một tôn tử của Thần Vương như vậy? Chán sống rồi sao?

Thần lực ngập trời của Thần Vương Đường Tu hội tụ thành một thanh đao Tu La đánh về phía Tần Cửu Ca. Lúc này tất cả mọi người đều cảm thấy người dám giết tôn tử của Tu La Thần Vương sắp bỏ mạng dưới thanh đao này. Một âm thanh bình thản vang vọng cả Sâm La tinh vực.

”Một lão cẩu cũng dám ở đây nói xằng nói bậy.”

Chương 1077: Giết tôn tử ta thì phải đền mạng

Thanh lạnh lẽo đạm mang theo chút thờ ơ. Người bốn phía nghe được những lời này không khỏi hít sâu một hơi, da đầu tê dại. Dám sỉ nhục một Thần Vương như vậy nếu không phải có bối cảnh thâm hậu, thực lực ngập trời thì đó chính là đang tìm cái chết. Mà trong tòa Tu La điện kia có một luồng hơi thở đang liên tiếp tăng lên, tựa như một con rồng ngủ đông thức tỉnh. Từ đại điện cũng có Vô Thượng Thần Pháp bùng phát, công kích thanh đao Tu La. Trong lúc nhất thời, thiên địa dao động, vụ trụ chao đảo. Ngoài trời từng ngôi sao lớn đang run rẩy, phảng phất như muốn rơi xuống Sâm La tinh vực.

Ầm ầm năng lượng đáng sợ trùng kích, áp ngã toàn bộ sinh linh tu vi không cao của Sâm La tinh vực sắc mặt tái nhợt. Thậm chí, trực tiếp ngã xuống đất tắt thở bỏ mình.

”Sao có thể được?”

Đồng tử Thần Vương Đường Tu co rút lại, ngay sau đó trong lòng tràn đầy vẻ khó tin.

“Thật không ngờ, thật không ngờ, ngươi lại có thể đạt tới trình độ Ngụy Thần Vương, không thể không thừa nhận thiên tư của ngươi mạnh hơn ta lúc trước rất nhiều.”

Cảm nhận được lôi kiếp bên ngoài, Thần Vương Đường Tu không khỏi hít sâu một hơi. Mắt chăm chú, người giết tôn tử của mình xem ra rất có bối cảnh. Nếu như trước kia, hắn thật đúng là sẽ không chọc vào người như vậy. Nhưng mà kẻ giết tôn nhi của hắn cho dù là ai cũng phải tuẫn táng! May mắn là tên kia còn chưa triệt để đến

cảnh giới Thần Vương, bằng không, hắn thật đúng là không dễ giết.

”Mặc kệ ngươi là ai, giết tôn tử của ta thì phải đền mạng.”

Thần Vương Đường Tu lạnh lùng lên tiếng, giơ tay lên, thò tay ra, phảng phất che khuất bầu trời, khép lại nhật nguyệt. Thần pháp Thần Vương mang theo sát ý tu la ép xuống, muốn hoàn toàn lấy mạng người.

”Chỉ là một lão cẩu mà thôi, bản Đạo Tử ba chưởng là giết được ngươi.”

Lời nói lạnh lùng vang vọng chín tầng mây. Người xung quanh nghe thấy hoảng sợ, một Tu La Thần Vương bị người ta phát ngôn càn quấy, ba chưởng giết chết? Một lời vừa dứt làm càn khôn rung chuyển, thiên địa run rẩy. Một uy lực vô cùng khủng bố đè ép xuống trong mắt mọi người. Vạn Đạo Luân Hồi chưởng mang theo Luân Hồi chi lực bộc phát! Thượng cổ Trọng Đồng Nhãn bùng nổ sấm sét màu đen! Đại đạo dị tượng, tiên vương trấn cửu thiên, tuế nguyệt thần tôn đồng thời bay lượn ở sau lưng. Ba lực lượng cùng gia trì khiến cho Tần Cửu Ca lúc này đánh ra chưởng pháp vô thượng, rung chuyển thiên địa.

Ầm ầm!

Tần Cửu Ca va chạm cùng cùng Thần Vương Đường Tu.

Ầm! Giống như tiếng sấm kinh hoàng, tiếng nổ khủng bố vang vọng khắp tai tất cả mọi người. Dưới lực va chạm này, Thần Vương Đường Tu giống như một viên đạn pháo bắn ra, ầm ầm nện xuống mặt đất, đập vỡ vụn rất nhiều cung điện Tu La thành. Bỗng nhiên, một nam tử trên hư không Tu La thành chân đạp hư không, trên người trào ra khí thế cuộn cuộn giống như một vị thần viễn cổ, làm cửu thiên thập địa kinh hoàng sợ hãi. Lúc tất cả tu sĩ Sâm La tinh vực lâm vào yên tĩnh, có dư chấn khủng bố mênh mông bao trùm bốn phương.

Một tu sĩ thoạt nhìn ngay cả cảnh giới Thần Vương cũng không có mà lại có thể đánh bay Thần Vương tựa như tu la nhân gian vừa rồi? Mà ngay lúc mọi người yên lặng, bỗng nhiên có sát ý tu la bùng phát. Đá bay loạn xạ, bụi bặm văng khắp nơi. Một bóng người mang theo sát khí bay lên trời, Thần Vương Đường Tu. Chỉ thấy lúc này Thần Vương Đường Tu tóc bạc choàng vai biến thành tóc đen choàng vai, cả người có vẻ gian tà vô cùng. Rốt cục Đường Tu lộ ra bộ mặt vốn có của mình, bày ra trước mặt mọi người.

”Đây là… Thần Vương Đường Tu? Tu La chí tôn của Đường Môn Bất Hủ năm đó sao?”

Thần Linh xa xa sau khi nhìn rõ bộ mặt Đường Tu. Hắn và Đường Tu là chí tôn Thiên Kiêu cùng thời đại, bất quá, lúc trước Thần Vương Đường Tu danh tiếng lớn hơn hắn hơn nhiều. Được xưng là chí tôn kiệt xuất nhất trong lịch sử Đường Môn Bất Hủ! Tin đồn trước đây đã bị giết bởi những người khổng lồ cổ xưa của các thế lực khác, không ngờ bây giờ lại còn sống, hơn nữa còn đặt chân vào cảnh giới Thần Vương, thiên tư này quả nhiên khủng bố.

Càng ngày càng nhiều tu sĩ cổ xưa nhận ra Đường Tu. Không có cách nào, rất lâu trước kia Đường Tu là chí tôn nhất đại hoành hành thiên địa, áp đảo vô số tồn tại thiên kiêu. Sau khi nhận ra thân phận Thần Vương tựa như Tu La kia, vô số tồn tại cổ xưa càng chấn động. Ánh mắt hoảng sợ nhìn Tần Cửu Ca đặt chân vào hư không. Thật lâu trước đây Tu La chí tôn – Thần Vương thực lực chắc chắn rất đáng sợ nhưng vẫn bị người trấn áp mạnh mẽ.

”Khốn kiếp, ngươi đã chọc giận ta thành công rồi.”

Thân thể Thần Vương Đường Tu đang run rẩy, đôi mắt mang theo lửa giận trước nay chưa từng có.

Ầm một tiếng, một thanh thần đao khắc vô số Tu La xuất hiện trong tay Thần Vương Đường Tu.

”Cho ngươi xem, swuj khác nhau giữa Thần Vương chân chính và Ngụy Thần Vương là như thế nào.”

Tu La đao vung về phía Tần Cửu Ca, không gian lúc này bị nghiền nát.

“Bản Đạo Tử không độ Thần Vương kiếp vẫn diệt được ngươi, ta nói ba chưởng là ba chưởng.” Tần Cửu Ca cười lạnh ra tiếng, ra tay lần nữa. Vừa rồi chỉ là khởi động, bây giờ mới là chính kịch. Một luồng hơi thở Hồng Mông Thần Linh tràn ngập, gia trì dưới một chưởng của Tần Cửu Ca. Nhất thời long trời lở đất, tràn ngập khí hỗn độn. Một chưởng này so với một chưởng vừa rồi càng thêm đáng sợ. Bởi vì lúc này, Tần Cửu Ca dùng bản nguyên Hồng Mông chí cao vô thượng. Gia trì một chưởng Hồng Mông bản nguyên làm cho sắc mặt Thần Vương Đường Tu đại biến, vẻ kinh hãi xuất hiện mặt ngoài. Lúc này Tần Cửu Ca thật sự là quá mạnh mẽ. Tựa như siêu thoát thiên địa vậy.

”Không thể nào, không thể nào.”

Chương 1078: Đường Tu tử vong

Thần Vương Đường Tu cảm nhận được một luồng hơi thở tựa như chư thiên chí tôn làm hắn hoảng sợ. Tần Cửu Ca khí thế mạnh mẽ, trấn áp vũ trụ tinh không vạn dặm. Nói là một chưởng, thật ra Tần Cửu Ca còn tăng thêm trong đó rất nhiều lực lượng. Nói là một quyền làm sụp đổ thiên địa cũng đúng! Ánh mắt mọi người xung quanh tập trung vào Tần Cửu Ca. Nhưng mà còn chưa chờ đến lúc sắc mặt bọn hắn biến hóa. Hư không rạn nứt, không gian chỗ Thần Vương Đường Tu đổ sụp xuống.

”Đây là chưởng thứ hai.”

Tần Cửu Ca lạnh lùng lên tiếng. Mà lúc này Thần Vương Đường Tu hét lên tiếng kêu thảm thiết, thân thể bị hủy diệt. Chỉ còn lại có một linh hồn bản nguyên. Tần Cửu Ca cũng sẽ không cho Đường Tu cơ hội chạy trốn, lại đánh một chưởng về phía nó. Một chưởng gia trì Hồng Mông Bổn Nguyên chi lực. Cho dù chỉ có một sợi cũng đủ để lay động toàn bộ thế gian.

”Bản Thần Vương… Làm thế nào… Sẽ…”

Còn không chờ Thần Vương Đường Tu nói ra câu cuối cùng, trong ánh mắt kinh hãi của hắn, toàn bộ thân thể triệt để hóa thành hư vô, thần thức không còn.

Im lặng… Cả thiên địa tựa như bị rút ra, chỉ còn lại yên tĩnh. Tất cả Thần Vương xung quanh sững sờ, hoàn toàn không ngờ lại là tình huống này. Bọn hắn thật không ngờ, nam tử chỉ có cảnh giới Ngụy Thần Vương mà lại kinh khủng như vậy. Nói ba chưởng giết chết thì ba chưởng giết chết, không chút nào dây dưa. Mà một ít tu sĩ nhận ra Tần Cửu Ca thân thể không khỏi run rẩy, trợn mắt.

”Trời ạ, một Thần Vương có sức mạnh trấn áp vạn thế lại bị giết.”

“Có phải ta bị hoa mắt không?Làm sao Thần Vương có thể bị giết?”

Sau khi thiên địa tạm thời yên tĩnh, tiếng nổ chấn động vang lên. Đây một Thần Vương đấy! Mặc kệ ở bất kỳ thời đại nào, bất kỳ nơi nào, nội tình một Thần Vương chính là cấp bậc lão tổ, là tồn tại không dễ dàng xuất động, tương đương với vũ khí hạt nhân. Nhưng mà lúc này một Thần Vương đã hoàn toàn bỏ mạng trước mặt bọn hắn. Điều này quả thực dị thường đang sợ.

“Người này là ai mà lại khủng bố như vậy?”

Có người run rẩy lên tiếng. Thiên phú như vậy, vạn cổ vô nhất, làm cho người ta tâm thần run rẩy. Chuyện này nếu truyền ra ngoài, toàn bộ mênh mông tinh không sẽ phát sinh chấn động.

”Người này là Tần Cửu Ca, Đạo Tử đương đại của Tiên Cổ Tần tộc.”

Có người nhìn thấy dáng vẻ của Tần Cửu Ca, hít sâu một hơi lên tiếng. Trong lòng bọn họ có nghi hoặc rất lớn. Không phải nghe đồn tu vi Đạo Tử của Tiên Cổ Tần tộc đương đại là tồn tại Thần Linh hậu kỳ sao? Như thế nào bây giờ biến thành cảnh giới Ngụy Thần Vương rồi? Hơn nữa chỉ cần vượt qua kiếp nạn Thần Vương là có thể triệt để trở thành một Thần Vương chân chính. Càng thêm đáng sợ hơn là, còn chưa triệt để vào cảnh giới Thần Vương mà đã có thể trấn giết mộtvThần Vương. Thực lực như vậy, thiên phú như vậy, trong cổ sử có không? Tần Cửu Ca không để ý ánh mắt kinh hãi của tu sĩ bốn phía, bình tĩnh thu Tu La đao của Thần Vương Đường Tu cầm trên tay.

”Bản Đạo Tử nói chuyện giữ lời, nói ba chưởng trấn giết ngươi, lập tức ba chưởng trấn giết ngươi, thật buồn cười, cho rằng vây bản Đạo Tử ở Tu La thành là có thể lấy mạng của bổn Đạo Tử sao?”

Tần Cửu Ca hơi khinh thường. Lúc này hắn sắp thành một Thần Vương rồi. Thần Vương hai mươi mốt tuổi, vừa mới vào Thần Vương đã có thể trấn sát chí tôn Thần Vương. Cũng lúc hắn mạnh mẽ trấn giết Thần Vương Đường Tu, trên hư không Sâm La tinh vực có lôi kiếp đáng sợ đang hình thành.

Trên bầu trời có tiếng nổ vô tận đang vang lên. Lúc này xung quanh rất nhiều người đã chết lặng nhìn về phía hư không, trong mắt lần nữa hiện ra vẻ khiếp sợ không cách nào nói thành lời. Đây là kiếp nạn Thần Vương? Đây không phải là Hồng Mông Thiên Lôi kiếp sao? Kiếp nạn Thần Vương viên mãn thăng cấp Ngụy Đế sao? Làm sao có thể xuất hiện khi Thần Linh viên mãn thăng cấp đến Thần Vương. Tất nhiên, bọn họ còn thấy một cái gì đó đáng sợ hơn. Dưới Hồng Mông Thiên Lôi Kiếp, lại còn có một lôi kiếp.

”Sao có thể có hai trận lôi kiếp?”

Có người hét lên thành tiếng, ánh mắt tràn ngập sợ hãi, làm sao có thể có hai lôi kiếp? Cho tới bây giờ cũng chưa từng xảy ra chuyện như thế này. Có điều, vẫn có kẻ hơi thông minh một chút, tâm thần chấn động.

”Mẹ kiếp, không phải là từ Thần Linh hậu kỳ trực tiếp đến cảnh giới Ngụy Thần Vương chứ?”

“Này con mẹ nó thật quá đáng mà.”

Nghĩ đến đây tất cả tu sĩ Sâm La tinh vực dù là cảnh giới Thần Vương vô thượng đại năng cũng thất thanh ngây như phỗng. Chuyện này không thể nào tả được. Chưa từng có ai dám làm như vậy ở cảnh giới Thần Linh hậu kỳ, không sợ chết cũng không dám, kiếp nạn Thần Linh chắc chắn là ác mộng của tất cả Thần Linh. Càng không cần phải nói kiếp nạn từ Thần Linh đến Thần Vương ai không phải chuẩn bị cực kỳ kỹ càng, một chút cũng không dám khinh thường, càng không cần nói, từ Thần Linh hậu kỳ thăng cấp trực tiếp đến Thần Vương. Trong mắt bọn hắn, thuần túy là muốn chết. Độ kiếp nạn từ Thần Vương viên mãn đến Ngụy Đế Hồng Mông Thiên Lôi Kiếp, đây không phải là độ kiếp, đây là đâm đầu vào cái chết.

Rất nhiều tu sĩ phảng phất cảm thấy mình chứng kiến một nhất đại chí tôn ngã xuống. Tận mắt nhìn thấy yêu nghiệt ngã xuống như vậy, trong lòng cảm khái vạn phần. Khi tất cả mọi người cảm thấy Tần Cửu Ca có khả năng ngã xuống mà thở dài, Tần Cửu Ca cũng không để ý, nếu hắn dám độ qua hai lôi kiếp, nhất định là có sự nắm chắc.

Ầm ầm!

Chương 1079: Chư Thiên Chi Thượng, Duy Ngã Độc Tôn

Trong hư không, sấm sét nổ vang, vô số lôi quang hội tụ, hóa thành cột trụ sấm sét trút xuống phía Tần Cửu Ca. Tần Cửu Ca đứng chắp tay sau lưng, không có bất kỳ hành động nào, trực tiếp tắm trong trận sấm sét ngập trời. Lôi kiếp đáng sợ bắn phá cơ thể của Tần Cửu Ca nhưng lại không gây ra bất kỳ tổn hại nào. Tần Cửu Ca hơi híp mắt lại, lôi kiếp này thật sự rất đáng sợ, mỗi một hơi thở có thể làm nổ bất kỳ Thần Linh nào thành mảnh vụn. Nhưng khi nó chạm vào hắn chỉ có thể để lại cảm giác tê dại, làm cho cơ thể hắn có một cảm giác vô cùng sảng khoái.

Ầm ầm! Tần Cửu Ca dẫn đầu ra tay, huy động thần lực Hồng Mông bản nguyên đánh ra Vô Thượng Thần Pháp. Vô số sấm sét trở yếu ớt giống như tờ giấy trước mặt thần lực Hồng Mông bản nguyên được gia trì. Cảnh này làm cho tất cả mọi người bốn phía vô cùng hoảng sợ. Người này thật khủng khiếp. Đây lôi trụ vô thượng do lôi kiếp hình thành lại không thể phá hủy thân thể người mà thậm chí còn bị phá hủy. Mỗi một lôi trụ bị Tần Cửu Ca đánh nát hóa thành quang điện rực rỡ chiếu về phía Sâm La tinh vực. Vô số lôi đình ầm ầm tiêu

tán, chỉ để lại một mình Tần Cửu Ca chắp tay đứng trên hư không, quan sát sơn hà nhật nguyệt đại đạo tinh thần.

”Chư thiên chi thượng, duy ngã độc tôn.”

Tuy lời nói của Tần Cửu Ca bình thản như nước, nhưng khí phách trong lời nói tựa như đánh gãy vạn cổ tuế nguyệt. Cái gì gọi là chí tôn? Cái này mới gọi là chí tôn! Thần phật tiên khắp chư thiên phải quỳ gối trước mặt hắn, cúi đầu xưng thần. Khoảnh khắc này, khung cảnh này đã in sâu trong mắt tất cả sinh linh xung quanh. Cho dù là cảnh giới Thần Vương vô thượng đại năng nhìn về phía Tần Cửu sâu trong đôi mắt cũng tràn đầy hoảng sợ. Người này tương lai chắc chắn có tư cách trở thành Tiền hành giả, sáng tạo ra con đường thuộc về mình. Lịch sử lâu đời qua các thời đại tại tinh vực vô tận này có loại yêu nghiệt chí tôn, cấm kỵ quái thai gì chưa từng từng thấy, nhưng người có thiên tư như vậy thật đúng là chưa từng có. Cái gì mà đại đế chi tử, cấm kỵ quái thai, bây giờ cảm giác thoáng cái lập tức chả là gì so với Tần Cửu Ca.

“Hiện giờ Đạo Tử Tần tộc mới hai mươi mốt tuổi lại có thể trở thành một Thần Vương vạn cổ tuyệt đỉnh, mẹ nó lúc ta hai mươi mốt tuổi đang làm gì?”

Có lão tổ cổ tộc quen biết Tần Cửu Ca kinh hồn bạt vía. Thần Vương hai mươi mốt tuổi, mặc kệ thấy thế nào tương lai đều sẽ trở thành đại đế, có khi khả năng trở thành Tiền hành giả cũng rất lớn. Dù sao trong cổ sử ghi chép những Tiền hành giả lúc hai mươi mốt tuổi cũng chưa đạt tới cảnh giới Thần Vương.

Vừa nhìn như vậy có người càng run rẩy cả người tê dại. Chẳng lẽ Đạo Tử Tần tộc có thiên tư trên cả Tiền hành giả? Nghĩ đến đây, một số người vội vàng cắt đứt ý niệm trong lòng mình. Không dám nghĩ về nó.

”Sao có thể được? Sao có thể được? Hắn vẫn còn sống kìa.”

Ở một góc nào đó, nam tử ôn hòa sắc mặt khó chịu nhìn Tần Cửu Ca trên hư không. Rõ ràng hắn đã tính kỹ rồi mà. Đường Tam vào Tu La thành, sau đó thành công đạt được Tu La chí bảo, tiếp theo trở thành một Thần Vương. Trong Tu La thành Tần Cửu Ca không cách nào liên hệ được với bên ngoài, không cách nào sử dụng nghịch thiên thần khí, làm sao có thể là đối thủ của Đường Tam. Nhưng mà bây giờ kẻ ra khỏi Tu La thành lại là đoàn người của Tần Cửu Ca. Còn có một vị Thần Vương đuổi giết đã bị Tần Cửu Ca ba chưởng giết chết. Bỗng nhiên ánh mắt nam tử ôn hòa trở nên hoảng sợ. Hắn cảm giác có tồn

tại khủng bố đang nhìn về phía hắn. Hai mắt chớp liên tục, Tần Cửu Ca. Chỉ thấy lúc Tần Cửu Ca nhìn về phía nam tử ôn hòa ánh mắt rất lạnh lùng. Hắn vươn tay, trong nháy mắt nhẹ nhàng nhéo chặt nam tử ôn hòa đến đỏ bừng mặt.

"Thú vị quá, thế lực phía sau ngươi thật thú vị."

Nghe thấy những lời này, nam tử ôn hòa không còn dáng vẻ bình thản khống chế tất cả như vừa rồi, trong nháy mắt đại biến. Làm thế nào Tần Cửu Ca biết hắn và thế lực sau lưng hắn?

"Tần Cửu Ca… Thả ta ra, đối với ngươi chẳng có gì tốt cả."

Nam tử ôn hòa mắt lạnh nhìn Tần Cửu Ca. Cho dù lúc này người bị bắt là hắn.

"Buông tha cho ngươi?"

Tần Cửu Ca ung dung cười cười, mặc kệ thế lực sau lưng nam tử ôn hòa là ai, cũng phải quỳ xuống trước mặt hắn.

Ầm một tiếng, nam tử ôn hòa nổ tung trên tinh không như pháo hoa. Tất cả mọi người xung quanh tuy rằng không biết người bị Đạo Tử Tần tộc bóp nát là ai nhưng cũng không ngăn cản, trong lòng cảm thấy người kia rất xui xẻo, sao lại muốn là kẻ địch của yêu nghiệt chí tôn như vậy, không hiểu sao lại suy nghĩ không thông như thế.

Ánh mắt Tần Cửu Ca lạnh lẽo, giết chết Đường Tam và nam tử ôn hòa, mỗi người đạt được một thiên mệnh. Hơn nữa, hắn đoán không sai, sau lưng nam tử ôn hòa chắc chắn có thế lực đối địch với hắn. Xác suất lớn đó chính là một đám người khí vận ngập trời cùng liên thủ. Tần Cửu Ca rất chờ mong bọn hắn xuất hiện lần nữa, gửi cho hắn nhiều thiên mệnh hơn, giúp hắn gánh vác vài thiên mệnh khi hắn trở thành đại đế. Không thể không nói, cảm giác giết người bạo thiên mệnh rất sảng khoái, giống như sát quái bạo thần.

"Trở thành Thần Vương, muốn đi sâu vào trong Tinh Không Cổ Lộ."

Chương 1080: Chúng ta chưa từng bị sỉ nhục thế này

Tần Cửu Ca ánh mắt thâm thúy nhìn về phía tinh không. Nơi đó có thể sinh ra thiên mệnh, hắn muốn trở thành một đại đế tất nhiên

phải đi tới đó.

“Không biết người này có hôn phối chưa?”

Có lão tổ đạo thống án mắt nóng bỏng nhìn Tần Cửu Ca. Nếu có thể gả thánh nữ nhà mình cho người như thế này, cho dù chỉ là làm tiểu thiếp, tương lai cũng có thể đạt được chỗ tốt không gì sánh kịp. Thiên tư của Tiền hành giả có thể nói là chấn động tuế nguyệt sơn hà.

”Ngươi á? Ngươi có biết đây là ai không? Chỉ bằng tiểu nữ oa nhà ngươi cũng muốn trèo lên cành cao làm phượng hoàng của nhân vật như vậy? Mau tắm rồi đi ngủ đi, tất cả mọi thứ đều có mơ.”

Ở bên cạnh lão tổ vừa nói chuyện kia có lão tổ khinh thường lên tiếng. Mốt đống tuổi rồi mà còn thích nằm mơ giữa ban ngày.

”A, bối cảnh cành cao gì mà Cổ Nhạc thánh giáo ta không trèo nổi? Nói nghe thử, Cổ Nhạc thánh giáo ta còn chưa từng bị sỉ nhục như thế này.”

Cổ Nhạc lão tổ nhất thời hừ lạnh một tiếng. Cổ Nhạc thánh giáo cũng là thế lực đỉnh đỉnh đại danh ở tinh vực, tổ tiên từng xuất hiện tồn tại cấp bậc Ngụy Đế vô thượng, lại còn có thế lực nào bọn hắn trèo cao không được?

”Đạo Tử Tiên cổ Tần tộc Tần Cửu Ca, ngươi nói thánh nữ nhà ngươi có tư cách làm tiểu thiếp của hắn hay không?”

Lão tổ biết thân phận Tần Cửu Ca nhao nhao khinh bỉ, không chút khách sáo chế nhạo lão tổ Cổ Nhạc thánh giáo. Rất là vô tình. Cổ Nhạc thánh giáo rất mạnh sao? Xuất hiện cấp bậc Ngụy Đế vô thượng thì là đạo thống rất giỏi? Ở trước mặt Tiên Cổ Tần tộc thì tính là cái gì?

Nghe xung quanh có rất nhiều lão tổ cổ tộc trào phúng vô tình, lão tổ Cổ Nhạc thánh giáo hừ lạnh một tiếng, mặt đỏ bừng phất tay áo bỏ đi. Hắn đã không phản bác bởi vì đó là sự thật, chỉ là trong lòng cảm thán, Tiên Cổ Tần tộc thật sự nằm ở tầng cao hơn bọn hắn.

Cùng lúc đó, Đường Môn Bất Hủ đã xảy ra một sự kiện lớn. Trong một đêm, cả tòa Đường Môn Bất Hủ giống như bị xóa sổ, biến mất trên đời. Tinh vực do Đường Môn Bất Hủ quản lý cũng bị hủy diệt. Trong lúc nhất thời, máu chảy đầy mấy tòa tinh vực. Bất Hủ Đường Môn có Đại Đế lĩnh ngộ được lĩnh vực Cứu Cực ra tay nhưng vẫn không thay đổi được chuyện Bất Hủ Đường Môn bị trấn sát toàn bộ,

thậm chí ngay cả bản thân cũng không thoát được. Trong lúc nhất thời, tất cả thế lực tinh vực chấn động. Nghĩ đến chuyện ngày hôm trước Đạo Tử Tần tộc bị chí tôn Đường Tam và Tu La Thần Vương của Đường Môn Bất Hủ tập sát, tất cả mọi người hiểu, đây là máu của một Bất Hủ đạo thống mà Tiên Cổ Tần tộc đang dùng để cảnh cáo. Muốn động thủ với Đạo Tử Tiên Cổ Tần tộc phải hỏi ý kiến của bọn hắn, có thể chịu cái giá phải trả hay không? Có người cảm thán sự bá đạo của Tiên Cổ Tần tộc, cách tinh hà vô tận cũng dám ra tay xóa sổ người Bất Hủ đạo thống. Phải biết rằng cách tinh hà vô tận, cho dù là thế lực Bất Hủ đạo thống cũng bị cắt giảm hơn phân nửa. Nhưng mà Tiên Cổ Tần tộc lại có thể xóa bỏ Đường Môn Bất Hủ, quả thực quá kinh khủng. Mà cách tinh vực cực kỳ xa xôi nơi này có âm thanh mục nát truyền ra.

“Bất Hủ Đường Môn bị Tần tộc xóa bỏ, vì sao chúng ta không ra tay?”

Trong giọng nói mục nát mang theo vẻ phẫn nộ. Bất Hủ Đường Môn là một tộc của bọn hắn, đạo thống Bất Hủ nắm trong tay nội tình thâm hậu, nhưng bọn hắn cũng tổn thất rất lớn. Có thể nói là bị Tiên Cổ Tần tộc tiêu diệt cực kỳ đau đớn.

“Đã nói rồi, chờ các lão tổ thức tỉnh từ lịch sử trường hà chúng ta lại ra tay, bây giờ ra tay không có ý nghĩa.”

Một giọng nói già nua mục nát lạnh lùng đáp lại. Chẳng lẽ hắn không muốn thoát khỏi tinh vực sao? Nhưng không thể trốn thoát.

”Bản đế cũng không tin, trải qua vô số kỷ nguyên, người kia còn có thể giúp chúng ta?”

Người vừa rồi hừ lạnh một tiếng. Trong nháy mắt, một luồn khí cơ vô cùng khủng bố ngập trời từ phiến tinh vực mà bốc lên. Nhưng mà còn không chờ luồng khí cơ phá vỡ tinh vực, một nữ tử mặc y phục màu vàng giáng lâm trên tinh không. Nữ tử vô cùng khí phách, hai mắt lạnh lùng, tràn ngập khí chất cao cao tại thượng, tựa như chư thiên cộng chủ vậy.

”Muốn đi đâu?”

Nữ tử mặt như hàn sương, giống như đại đạo kim ngôn trấn áp xuống. Tên đại đế bạo khởi kia giận dữ quát một tiếng, đánh ra Vô Thượng Đế Pháp. Nhưng sau một khắc, vô thượng đế pháp bị đánh nát, cả người lui ra ngoài trăm triệu dặm, máu phun ra như mưa. Đôi mắt đầy vẻ hoảng sợ.

”Hồng Thiên… Sao có thể, sao ngươi…”

Lời còn chưa nói hết, thân thể đại đế nứt ra từng tấc từng tấc, sau đó thần thức cũng sụp đổ, triệt để tiêu tán trong tinh không.

”Hồng Thiên Nữ Đế… Ngươi lại sắp đạt đến cấp độ Tiền hành giả rồi, không ngờ, thật không ngờ, tiểu nữ hài bên cạnh người kia năm đó đã sắp đạt tới cấp độ Tiền hành giả, thật không biết năm đó, người kia mạnh mẽ như thế nào.”

“Nhưng… các ngươi cũng quá bao đồng rồi.”

Giọng nói phẫn nộ truyền đến từ phía dưới tinh vực, tạo ra một cơn bão thiên hà đáng sợ trong vũ trụ. Hiển nhiên người nói chuyện là một tồn tại cực kỳ đáng sợ.

”Bao đồng? Bộ tộc các ngươi hấp thu vận khí của mọi người luyện hóa bản thân, còn muốn đứng trên Cổ Thiên Đình ta, trở thành chủng tộc chí tôn, thật sự là không biết tốt xấu gì cả.”

Nữ tử khí phách có đôi mắt phượng hẹp dài, nàng giơ tay ngưng tụ năng lượng vũ trụ, đánh tới phía dưới tinh vực.

“Nữ đế, chờ xem tương lai Cổ Thiên Đình của ngươi hay là Hồng Mông thần tộc bọn ta thắng.”

Chương 1081: Hồng Thiên Nữ Đế

Một tiếng hừ lạnh vang lên, trực tiếp chống lại Cứu Cực Phương Pháp mà nữ tử đánh ra.

”Không cần suy nghĩ, đương nhiên là Cổ Thiên Đình ta thắng, Cổ Thiên Đình ta nhất định là muôn đời đứng ở đỉnh phong.”

Hồng Thiên nữ đế lạnh lùng nói. Nói xong mắt nàng nhìn về nơi cách tinh vực cách rất xa bằng ánh mắt phức tạp. Nơi thuộc về chỗ sâu nhất của Tinh Thần Cổ Lộ, có thể nói là điểm khởi đầu của tất cả sinh linh, điểm cuối của vạn vật, nơi đó cách Thái Cổ tiên vực rất xa, cho dù là Cứu Cực sinh linh cũng khó có thể nhanh chóng đạt tới.

”Hừ, tìm nữ nhân khắp nơi, là bản đế chưa đủ tốt sao? Còn chuyên môn cướp nữ tử chủng tộc tộc nhân, thật sự là đã thay đổi rồi.”

“Ngươi luân hồi không phải là luân hồi mặt ác của mình chứ?”

Hồng Thiên nữ đế tức nghiến răng nghiến lợi, hận không thể đến bên người kia ngay bây giờ, mạnh mẽ trấn áp hắn. Sau đó, để cho hắn biết sự lợi hại của mình. Năm đó hắn vỗ mông bỏ đi, để lại một đống hỗn tạp cho các nàng xử lý.

“Chờ ngươi đến nơi sâu của Tinh Thần Cổ Lộ, bản nữ đế thề chắc chắn sẽ phế ngươi.”

“Bản nữ đế sắp đến cấp độ Tiền hành giả rồi, đến lúc đó hừ hừ hừ.”

“Bản nữ đế còn muốn gọi các nữ tử kiếp trước thích ngươi tới, bây giờ tu vi các nàng đa số cũng là đại đế rồi, ta muốn xem ngươi có biện pháp gì ngăn cản.”

Hồng Thiên Nữ Đế hừ lạnh một tiếng, trong nháy mắt biến mất trong tinh không. Đã nói là thanh tâm quả dục, tâm trrong sáng, thờ ơ hết thảy sinh linh, không gần nữ sắc, bây giờ bị ta bắt được nhược điểm cho dù ngay cả khi khi ngươi là ác niệm luân hồi.

Lúc nàyTần Cửu Ca không hiểu sao cảm thấy hoảng hốt. Có điều, Tần Cửu Ca cũng không để tâm những thứ này, bởi vì ngày mai toàn bộ tinh không cổ lộ sẽ tung ra kết quả Tinh Không Đế Bảng, tranh đoạt Hồng Mông đạo vận, đặt nền móng cho những người đặt chân lên cảnh giới Tiền hành giả.

Sóng gió Tinh Không cổ lộ còn chưa tiêu tán, Tinh Không Đế Bảng đã tranh đốt cháy nội tâm của hết thảy yêu nghiệt ở Tinh Thần Cổ Lộ. Trong lúc nhất thời, tinh vực cổ xưa có vô số yêu nghiệt bay lên trời, hùng tâm vạn trượng. Cho dù không chiếm được thứ hạng trên Tinh Không đế bảng cũng có thể giao thủ với yêu nghiệt chí tôn mạnh mẽ cũng là một chuyện may mắn.

Ầm ầm! Một tấm đế bảng tựa như đến từ kỷ nguyên thượng cổ không biết từ đâu bỗng nhiên xuất hiện trên vô số tinh vực. Đế bảng hiện ra vẻ cổ xưa, phía trên có nhật nguyệt sơn hà lưu chuyển. Có sương mù mờ mịt bao phủ xung quanh đế bảng. Tấm đế bảng hiện lên trên tất cả tinh vực. Mà trên đế bảng từ trên xuống dưới tổng cộng có một trăm thứ hạng. Bỗng nhiên, trênTinh Không Đế Bảng có ánh sáng rực rỡ bùng phát hình thành một quầng sáng bao phủ vô số tinh vực. Rất nhiều người biết, lúc này Tinh Không Đế Bảng đang tự chủ lựa chọn yêu nghiệt có tư cách tham gia tranh đoạt thứ hạng trên Tinh Không Đế Bảng. Quầng sáng bị Tinh Không Đế Bảng tán ra, bao phủ sinh linh mới có thể tranh đoạt thứ hạng Tinh Không Đế Bảng. Không phải tất cả thiên kiêu đều có thể tham gia. Lúc này,

trong lòng tất cả sinh linh của tinh vực cực kỳ hồi hộp nhìn theo quầng sáng trên Tinh Không Đế Bảng. Có thể được Tinh Không Đế Bảng coi trọng chắc chắn là vinh dự lớn.

”Có ta, có ta.”

Ở một nơi nào của tinh vực cổ có thiên kiêu vô thượng danh chấn một phương kích động hét lên. Có thể được Tinh Không Đế Bảng coi trọng có nghĩa là đã minh chứng tiềm lực của hắn.

Quầng sáng ung dung vây quanh Vô Thượng thiên kiêu. Điều có nghĩa là cho dù hắn có thể tham gia tranh đoạt Tinh Không Đế Bảng. rất Rất nhiều tu sĩ tinh vực lại nhìn về phía thiên kiêu vô thượng kia, trong ánh mắt mang theo vẻ hâm mộ và kính nể. Mặc kệ có thể vào Tinh Không Đế Bảng hay không, chỉ cần có thể được Tinh Không Đế Bảng lựa chọn đã là áp đảo vô số yêu nghiệt chí tôn rồi. Tinh vực đã có rất nhiều lão tổ đạo thống cổ tộc chuẩn bị dùng bảo vật mỹ nhân trong tộc để kết giao với các chí tôn có thể tham gia tranh đoạt Tinh Không Đế Bảng. Loại người này tương lai chỉ cần không ngã xuống, chắn chắn sẽ đặt chân vào cảnh giới Thần Vương.

”Vì sao, vì sao Tinh Không Đế Bảng lại không chọn ta? Vì sao?”

Có thiên kiêu không cam lòng phẫn nộ rống to ra tiếng. Rất nhiều thiên kiêu bình thường danh tiếng rất lớn được Tinh Không Đế Bảng lựa chọn, đương nhiên cũng có rất nhiều thiên kiêu bình thường danh tiếng rất lớn lại không được Tinh Không Đế Bảng lựa chọn. Đối mặt với thiên kiêu như vậy, người xung quanh sẽ theo bản năng hạ thấp một trình độ của hắn. Không ngờ chỉ là một kẻ tốt mã, nhìn được chứ không dùng được. Bình thường thổi phồng bản thân như vậy, hận không thể lên Tinh Không Đế Bảng, không ngờ ngay cả tư cách tham gia Tinh Không Đế Bảng cũng không có.

Chương 1082: Có Đạo Tử là lập tức có trời

Mà một bên khác ở Tiên Tôn tinh vực, Tần Cửu Ca được Tinh Không Đế Bảng lựa chọn không có gì bất ngờ, quầng sáng bao phủ trên người, bạo khởi từng luồng ánh sáng rực rỡ không gì sánh được, rọi vào mắt không cách gì mở mắt ra được, tạo thành tương phản rõ rệt với rất nhiều thiên kiêu khác được Tinh Thần Đế Bảng lựa chọn. Cho dù là thiên kiêu được Tinh Thần Đế Bảng lựa chọn cũng phân mạnh yếu trên được Tinh Thần Đế Bảng.

Tần Cửu Ca đương nhiên là người đứng trên đỉnh mọi người. Ngay cả quầng sáng trên người Viêm Linh Cơ và Medusa cũng không sáng rực rỡ như Tần Cửu Ca. Phải biết rằng quầng sáng của các nàng đã rất mạnh mẽ. Có điều ánh sáng Vận Mệnh Thần Nữ rất rực rỡ, bằng một phần trăm của Tần Cửu Ca. Thật là khủng khiếp. Quầng sáng trên người Tiểu Vũ và Hồ Na rất yếu, phỏng chừng là thuộc cấp thấp nhất. Miễn cưỡng cũng có thể trở thành thần nữ thổi tiêu bên cạnh Tần Cửu Ca.

Kế tiếp, toàn bộ yêu nghiệt được Tinh Thần Đế Bảng lựa chọn bị quầng sáng đưa đến trên một cổ đài, chiếu rọi như chư thiên, làm tất cả bóng yêu nghiệt chí tôn được quầng sáng lựa chọn xuất hiện trên tất cả tinh vực để cho mỗi sinh linh đều có thể nhìn thấy trận tranh giành chư thiên chí tôn, làm cho vô số sinh linh huyết dịch sôi trào. Nhìn về phía những quang ảnh kia, mỗi người đều run rẩy không thể kiềm chế. Nếu trong đó có thiên kiêu trong thế lực của mình, hận không thể lớn tiếng hô lên, hai mắt đỏ bừng.

“Đây là chí tôn vô thượng của tộc ta, thật không ngờ hắn còn sống.”

Còn có một vài chí tôn Cứu Cực đạo thống cổ xưa ánh mắt kinh hãi nhìn bóng người nơi nào đó. Người đứng ở nơi đó chính là thiên kiêu của chủng tộc hắn, thiên kiêu mà ngay cả bọn hắn cũng không biết sinh tử, không ngờ có thể nhìn thấy ở thời điểm tranh đoạt Tinh Không Đế Bảng, bọn hắn kích động khoe khoang với thế lực bên cạnh. Tất cả tu sĩ xung quanh nhìn về phía đạo thống đó đầy hâm mộ. Một thiên kiêu chí tôn có thể tranh đoạt Tinh Không Đế Bảng, tương lai chắc chắn có thể làm cho thế lực của mình tăng lên một cấp, thậm chí là mấy cấp. Tinh Không Đế Bảng cũng làm cho những bóng thiên kiêu này xuất hiện trên hư không của chín tòa tiên vực làm cho vô số sinh linh tiên vực cũng thấy được trận thịnh yến. Trong lúc nhất thời, có tu sĩ cảm thấy những cái quen thuộc có thể có trong danh sách, mắt nhanh chóng quét khắp nơi tìm kiếm. Thái Cổ tiên vực, Hạo Hãn Thần Châu, tổ địa Tiên Cổ Tần tộc. Lúc này ở nơi đóng quân của Tần tộc có vô số tiếng hò hét cuồng nhiệt vang lên, run rẩy không thôi, ánh mắt nóng rự bởi vì bọn hắn thấy được tín ngưỡng của mình, Đạo Tử Tần Cửu Ca.

”Đạo Tử, Đạo Tử, ta thấy Đạo Tử rồi.”

Có yêu nghiệt Tần tộc hét lên, sắc mặt đỏ bừng. Ở Tiên Cổ Tần tộc, nhất đại Đạo Tử Tần Cửu Ca chính là tín ngưỡng của hắn. Lúc này nhìn thấy tín ngưỡng tham chiến, không thể nói là không rung động. Bầu không khí tần tộc rất là nhiệt liệt.

”Đạo Tử vô địch!”

Đạo Tử, áp đảo vạn thế,đỉnh của đỉnh!”

“Trên đỉnh tiên, ngạo thế gian, có Đạo Tử ta là lập tức có trời.”

“Dù cho Đạo Tử khiêng cửu thiên tiên vực một tay vẫn vô địch.”

Từng âm thanh truyền ra từ Tiên Cổ Tần tộc. Thiên kiêu của Tiên Cổ Tần tộc bùng phát cuồng nhiệt với Đạo Tử Tần Cửu Ca. Ai bảo trên người Đạo Tử Tần tộc bọn hắn có vô số thanh danh? Là Đạo Tử mạnh nhất trong lịch sử Tiên Cổ Tần tộc, Tiền hành giả trong tương lai! Khai sáng vạn thế chi hà, trấn áp đồng đại, hoành hành cổ kim!

Mà ở trên hư không ở một nơi nào đó của Tiên Cổ Tần tộc, một thiếu nữ mặc váy màu vàng, cổ trắng như tuyết hơi nhếch lên, trong mắt có chứa ngạo ý. Nàng tin rằng về sau nàng cũng có thể đứng ở nơi đó. Bởi vì nàng là Hoang Cổ Thánh Thể của Tiên Cổ Tần tộc, Tần U Tiên, yêu nghiệt chí tôn vạn cổ hiếm có khó tìm. Nếu không phải thế hệ này có Tần Cửu Ca xuất thế giữa đường thì nàng chính là nhất đại đạo nữ đời của Tiên Cổ Tần tộc!

Thiếu nữ lúc nhìn về phía một bóng người chiếu rọi trên hư không, ánh mắt rất phức tạp.

”Thối đệ đệ lại lớn nhanh như vậy.”

Hai tay thiếu nữ xoắn lại với nhau, hừ lạnh một tiếng. Bọn họ cùng một thế hệ, nhưng mà bây giờ một người đang chinh chiến, một người chỉ có thể đứng xem. Chuyện này không thể nói nàng là phế vật, chỉ có thể nói đệ đệ thối kia của nàng quá không phải là người. Rõ ràng hắn còn nhỏ như vậy.

”Sao lại động lòng rồi? Nếu động lòng trong tộc cũng sẽ đồng ý.”

Bỗng nhiên, một âm thanh nhu hòa vang lên bên tai thiếu nữ. Dứt lời, bên cạnh thiếu nữ xuất hiện một nữ tử xinh đẹp. Nữ tử cao gầy, trên mặt lộ ra nụ cười cao quý, khí tức vô cùng mạnh mẽ.

Chương 1083: Thiên Định Thập Vương

Sau khi nghe như thế thì thiếu nữ hừ lạnh một tiếng.

“Mẫu thân, nếu như ngài tiếp tục nói như thế thì ta sẽ không quan

tâm tới ngài nữa.”

Trong mắt nàng hiện rõ vẻ u oán, làm gì có người mẹ nào lúc nào cũng muốn tống con gái mình ra ngoài như thế này chứ!

“Nhưng trừ Tiểu Cửu Ca ra thì còn ai có thể xứng với ngươi nữa?”

Mỹ phụ với khí tức quý giá bức người lên tiếng với vẻ kiêu ngạo.

Nữ nhi này của mình đường đường sở hữu Thái Cổ Thánh Thể, thiên phú của nàng thậm chí có thể xếp vào top năm thiên tài có thiên phú cao nhất Tiên Cổ Tần Tộc trong quá khứ đến nay.

Tương lai chắc chắn sẽ trở thành một vị Đại Đế chấn động bát phương.

Đây mới chỉ là bắt đầu thôi.

Thậm chí còn có thể trở thành một sinh linh cứu cực nữa.

“Để ta ngẫm lại, hậu đại mà mang trong mình dòng máu của Thái Cổ Thánh Thể cùng với dòng máu của Tần Cửu Ca thì cho dù thiên phú không bằng Đạo Tử nhưng chắc chắn cũng đủ để chấn động cổ kim.”

Mỹ phụ sau khi nghĩ ngợi một xíu thì gật đầu.

Không chỉ nàng có suy nghĩ như thế, ngay cả những lão tổ tông trong tộc cũng có suy nghĩ như vậy.

Những lão gia hỏa kia mong chờ ngày Thái Cổ Thánh Thể sinh cho Tần Cửu Ca một hậu đại lâu lắm rồi.

Bọn hắn ai nấy đều muốn một đồ đệ có thiên phú cao trác tuyệt, Tần Cửu Ca thì bọn hắn không dám đụng vào.

Nhưng con của Tần Cửu Ca thì khác, bọn hắn hoàn toàn có thể lên kế hoạch thu người đó làm đồ đệ của mình, thiên phú của con Tần Cửu Ca sao có thể thấp được chứ.

Trên mắt của thiếu nữ kia hiện lên vẻ vàng nhạt cùng với hờn dỗi, hai gò má phồng lên.

“Dù cho hiện tại có thể tham gia tranh đoạt Tinh Không Đế Bảng thì cũng chỉ là đi cho đủ chỗ mà thôi, có thể làm gì được nữa?”

Dù đánh không lại ngươi nhưng ta vẫn có thể nói xấu ngươi mà.

“Cũng không nhất định.”

Trên miệng của phu nhân xinh đẹp hiện rõ một nụ cười mỉm, nàng rõ ràng là biết một số chuyện.

Chuyện mà thiếu nữ kia không biết.

“Nếu như hắn có thể đoạt được đầu bảng trên Tinh Không Đế Bảng thì con gái của ngươi nguyện cho hắn chơi kiểu gì cũng được!”

Thiếu nữ cười lạnh một tiếng rồi lên tiếng.

Lá gan của nàng rất lớn, nàng dám nói những lời như thế trước mặt mẫu thân mình.

Phu nhân xinh đẹp lập tức quay sang gõ mấy cái vào đầu của thiếu nữ kia.

Sau khi hừ hừ vài tiếng thì nàng mới hơi nguôi giận, mặc dù nàng muốn nữ nhi mình lấy Tần Cửu Ca nhưng nàng không muốn nữ nhi mình chỉ là đồ chơi cho hắn.

Dù sao thì cũng phải chịu trách nhiệm, phải danh chính ngôn thuận.

Lúc này tại một cung điện khác trong Tiên Cổ Tần Tộc.

Nơi này có nhiều nữ tử tuyệt sắc, tuy thực lực yếu nhưng sắc đẹp không thua bất kỳ mỹ nhân tuyệt sắc nào.

Tuy thực lực không mạnh nhưng không ai trong Tiên Cổ Tần Tộc dám coi nhẹ những nữ tử này cả.

Bởi vì đầy đều là những nữ nhân của Đạo Tử.

Không ít thiên kiêu chi nữ của Tiên Cổ Tần Tộc hâm mộ những người này đến chết đi sống lại.

Bọn hắn hận bản thân mình không phải là một trong số đó.

Những nữ tử này đang nhìn lên hình chiếu trên Tinh Không Cổ Lộ kia.

Không ai dám nháy mắt dù chỉ là một cái cả.

Loại tình huống này diễn ra trên khắp Thái Cổ Tiên Vực.

Tinh Không Đế Bảng có thể chiếu thân ảnh của người tham gia cho

người khác coi.

Vô số sinh linh sôi trào, reo hò một cách thỏa thích.

Đây chính là Thiên Tôn Chi Chiến, thứ mà phải qua vô số kỷ nguyên mới diễn ra một lần, cái gì mà Thiên Tiên của Thời Đại Tiên Cổ, Cấm Kỵ Quái Thai của Thời Đại Táng Tiên, Đế Tử của Thời Đại Chư Đế, tất cả đều sẽ xuất hiện trong đây.

Giờ phút này thân ảnh của đoàn người Tần Cửu Ca, Viêm Linh Cơ, Medusa đương nhiên cũng được trực tiếp cho tất cả mọi người cùng xem.

Chung quanh còn có nhiều sinh linh thần quang lượn lờ.

Những người bọn hắn có người thì trầm ổn, có người thì hưng phấn.

Nhưng thứ duy nhất không ngoại lệ chính là không có ai trong này là yếu cả.

Lúc này phía trên Tinh Không Đế Bảng xuất hiện Đế Mang lóng lánh.

“Đây chính là việc xếp hạng tự động do Tinh Không Đế Bảng sàng lọc.”

Có người biết rõ quy tắc của Tinh Không Đế Bảng lên tiếng nói.

Đầu tiên Tinh Không Đế Bảng sẽ dựa trên quy tắc của mình để chọn ra những cái tên tiềm năng cho lên bảng.

Về phần quy tắc chọn người của Tinh Không Đế Bảng là gì thì ai cũng biết, đơn giản là thực lực cộng thiên phú mà thôi.

Đương nhiên chỉ có mười người được chọn.

Mười người này còn có một cái tên khác chính là Thiên Định Thập Vương.

Mười người này hoàn toàn không cần tham gia vòng loại, bọn hắn trời sinh nhất định sẽ có tên trên Tinh Không Đế Bảng rồi.

Sau khi loại ra chỉ còn chín mươi người thì mới tới lúc bọn hắn tham chiến.

Dựa trên bình thường thì bất kỳ thiên kiêu nào được Tinh Không Đế Bảng chọn trúng đều sẽ có thể vào top mười.

Dù nói vậy nhưng chuyện Thiên Định Thập Vương chiến bại cũng không phải là chưa từng xảy ra.

Chương 1084: Đạo Tử Địa Ngục

Đế Mang của Tinh Không Đế Bảng bay thẳng về phía mọi người.

Không ít thiên kiêu kích động tới mức không nói thành lời.

Có thể được Tinh Không Đế Bảng chọn trúng là một vinh dự to lớn.

Nếu như bản thân là người được chọn thì chắc chắn bản thân đã có một chân trong sử sách rồi.

Ngay khi mọi người còn đang kích động thì mười đạo Đế Mang của Tinh Không Đế Bảng đã chọn được chủ nhân cho riêng mình.

“Thiên Tiên Tử, là Thiên Tiên Tử, là một chí tôn yêu nghiệt trấn áp Thời Đại Chư Đế.”

Người đầu tiên được phát hiện là một nữ tử như bước ra từ điêu khắc, nàng khiến cho không ít người cảm thấy nghẹt thở.

Khó trách nàng có thể được Tinh Không Đế Bảng chọn trúng, trở thành Thiên Định Thập Vương.

Nghe được tiếng kinh hô này thì vô số thiên kiêu của Thời Đại Chư Đế nhìn sang với ánh mắt kiêng kỵ.

Vị Thiên Tiên Tử này là người đã trấn áp cả một thời đại, khiến cho bọn hắn không ngóc đầu lên được.

“Đạo Tử Địa Ngục.”

Một đạo Đế Mang bao phủ lên thân của một nam nhân mặc hắc y, khí chất của hắn băng lãnh như Vạn Cổ Hoàng Tuyền.

Không ai dám coi thường một nhân vật như hắn.

“Trong truyền thuyết thì Đạo Tử Địa Ngục chính là Đạo Tử của Bất Hủ Đạo Thống – Địa Ngục, hắn còn là chí tôn có thiên phú cường đại nhất trong các đời Đạo Tử trước đây nữa chứ, hắn đã trở thành Thần Linh Viên Mãn từ Thời Đại Táng Tiên rồi.”

“Hắn hoàn toàn có thể đi vào ba vị trí đầu của Tinh Không Đế Bảng,

là người cạnh tranh mạnh mẽ của vị trí đầu bảng!"

Lúc này Đạo Tử Địa Ngục quay sang liếc nhìn Tần Cửu Ca một cái, không biết đang suy nghĩ gì.

"Quả nhiên Đạo Tử thời đại này của Tiên Cổ Tần Tộc cũng được chọn!"

Không ít thiên kiêu lên tiếng kinh hô, tuổi tác của Tần Cửu Ca đương nhiên là một vấn đề khiến chi không ít người hít thở không thông.

Trước kia mặc dù có người nghĩ Đạo Tử Tần Tộc thiên phú nghịch thiên, y cũng có tư cách cạnh tranh trên Tinh Không Đế Bảng nhưng rất khó để đạt được mười vị trí đầu.

Bọn hắn đoán phải tới lần Tinh Không Đế Bảng sau thì Tần Cửu Ca mới có cơ hội.

Nhưng mà không ai ngờ hiện tại y lại trở thành Thiên Định Thập Vương.

"Người có khí vận dày đặc?"

Tần Cửu Ca hiện tại lại có dáng vẻ rất tùy ý.

Nếu như hắn không được trở thành Thiên Định Thập Vương thì hắn không biết còn ai có tư cách này nữa.

Tần Cửu Ca chú ý, có một người trong Thiên Định Thập Vương chính là Thiên Mệnh Chi Nhân.

Vận Mệnh Thần Nữ cũng được chọn để trở thành Thiên Định Thập Vương.

Medusa cùng với Viêm Linh Cơ thì kém một chút.

Viêm Linh Cơ thì không có phản ứng gì lắm, nhưng Medusa thì lại bĩu môi không thôi.

Mười vị Thiên Định Vương Giả lúc này đã được chọn xong.

Trên kia xuất hiện mười cái ghế, đây chính là chỗ ngồi của Thiên Định Thập Vương.

Mười chỗ ngồi cao cao tại thượng, áp đảo trên đỉnh đầu của chúng sinh, được vạn chúng chú mục.

Đây chính là mười vị chí tôn được Tinh Không Đế Bảng chọn lựa ra.

Bất kỳ ai trong đây đều là chí tôn danh chấn vạn cổ, là thiên kiêu trong thiên kiêu.

Mười thân ảnh dần dần ngồi lên chỗ ngồi của mình.

Mỗi một người trong đầy đều thần thái phi phàm, khí thế bàng bạc.

Trên tinh không cũng xuất hiện mười danh tự lóng lánh.

Tần Cửu Ca, Địa Ngục Tử, Vận Mệnh Thần Nữ, Thiên Tiên Tử các loại.

“Tên Tần Cửu Ca này có phải là Đạo Tử đời này của Tiên Cổ Tần Tộc phải không? Sao hắn lại có thể trở thành một trong Thiên Định Thập Vương được?”

Vô số sinh linh trên Tiên Vực đều lộ ra thần sắc sợ hãi dị thường.

Mặc dù Tần Cửu Ca có thể tham gia tranh đoạt Tinh Không Đế Bảng nhưng đây là một chuyện bình thường, tuy mọi người có bất ngờ những cũng không phải là không thể chấp nhận được.

Nhưng hiện tại hắn lại trực tiếp trở thành Thiên Định Thập Vương, điều này đã vượt quá khả năng chịu đựng của mọi người.

Bọn hắn không biết rõ động tĩnh mà Tần Cửu Ca làm ra ở Tinh Thần Cổ Lộ.

Bọn hắn cũng không biết tu vi hiện tại của Tần Cửu Ca đã cao tới mức nào.

Nhưng việc Tần Cửu Ca được chọn trở thành Thiên Định Thập Vương đã gây lên một cơn sóng không nhỏ tại Tiên Vực.

Tất cả mọi người thuộc Tiên Cổ Tần Tộc đều phấn chấn.

“Chỉ là trở thành Thiên Đình Thập Vương mà thôi? Có phải là đầu bảng đâu!”

Ở một góc của Tần Tộc, có một thiếu nữ nhẹ nhàng hừ nhẹ một tiếng.

Mặc dù nói như thế nhưng trong lòng nàng hiện đã bắt đầu hoảng.

Mười vị chí tôn được Tinh Không Đế Bảng chọn trúng hiện hoàn toàn

không cần bận tâm gì hết, chỉ cần đợi tới khi có chín mươi người được chọn.

“Được thứ hạng càng cao trên Tinh Không Đế Bảng thì chỗ tốt đạt được càng nhiều, cố gắng tranh thủ.”

Tần Cửu Ca truyền âm cho Viêm Linh Cơ cùng với Medusa.

Thiên phú cá nhân của cả hai người này rấy mạnh, có thể nói là dưới Thiên Định Thập Vương thì cả hai cũng đứng hàng top đầu.

Đặc biệt là Medusa hiện tại, thiên phú của nàng cực kỳ kinh khủng, cảnh giới còn là Thần Linh Viên Mãn nữa chứ.

Lấy được vị trí trong top chín mươi hoàn toàn không phải là vấn đề quá khó khăn gì.

“Được.”

Viêm Linh Cơ lên tiếng, còn Medusa thì nhẹ gật đầu một cái.

Hoàn toàn không nghe lời như Viêm Linh Cơ.

Điều này khiến Tần Cửu Ca híp mắt, có vẻ hắn vẫn chưa dạy dỗ vị này đầy đủ.

Chương 1085: Gia pháp

“Nếu như không lấy được thứ hạng tốt thì gia pháp hầu hạ đó.”

Tần Cửu Ca nói một cách bình thản.

Về phần gia pháp là cái gì thì Viêm Linh Cơ cùng với Medusa đều đã trải nghiệm qua rồi.

Chỉ một câu nói thôi đã khiến gương mặt của Medusa tái nhợt.

Cắn, có ngày ta cắn chết ngươi.

Tên vô sỉ kia còn nói làm vậy còn có thể dưỡng nhan nữa chứ.

Phi! Thật sự là không biết xấu hổ!

Sau khi truyền âm xong thì Tần Cửu Ca tiếp tục ngồi yên hai mắt khép hờ, hắn không phải đang ra vẻ, mà thật sự hắn hoàn toàn không đem chín vị Thiên Định Vương Giả còn lại để vào mắt.

Dù trong mười vị này trừ hắn ra thì còn vài người khác cũng đã đạt tới cấp bậc Thần Vương, có thể nói là cực kỳ đáng sợ.

Nhưng bọn hắn đều phải bại dưới tay của Tần Cửu Ca.

“Người này là người tất phải giết của tộc ta?”

Địa Ngục Tử nhìn Tần Cửu Ca với ánh mắt rét lạnh.

Đúng lúc Địa Ngục Tử đang nhìn sang Tần Cửu Ca thì một đạo lôi đình đen đã đánh thẳng về phía y.

Sắc mặt Địa Ngục Tử biến hóa một cái, hắn hừ lạnh rồi bạo phát mênh mông Thần Lực ra, vô số phù văn xuất hiện trên không trung.

Một tiếng oanh vang lên, Thần Pháp hai bên đụng vào nhau.

Tuy thế lôi đình màu đen kia cũng đánh xuyên đòn phòng ngự của Địa Ngục Tử.

Địa Ngục Tử ngồi đó, sắc mặt hơi khó coi một xíu.

Trong lần thăm dò vừa rồi có thể nói hắn hơi bại một bậc.

“Bản Đạo Tử không thích có người nhìn bằng ánh mắt đó.”

Tần Cửu Ca quét mắt sang Địa Ngục Tử rồi nói.

Đạo Thống Địa Ngục này rất thần bí.

Thực lực cùng nội tình của chúng vô cùng cường đại, căn cơ cũng không ở Thái Cổ Tiên Vực mà là ở một Tiên Vực khác, nó còn là Đạo Thống cường đại nhất ở Tiên Vực đó nữa.

Địa vị ngang với Tiên Cổ Tần Tộc.

Đều là thế lực vô địch tại Tiên Vực đó.

Trong bọn chúng chắc chắn vẫn còn một vị Tiền Hành Giả còn sống.

Địa Ngục Tử cũng là một vị Thiên Mệnh Chi Nhân.

“Tần Đạo Tử, ngươi quá cuồng vọng rồi.”

Đạo Tử Địa Ngục nhìn Tần Cửu Ca bằng con mắt băng lãnh.

“Cuồng vọng thì sao?”

Tần Cửu Ca cũng đáp lại.

“Người khác sợ Tiên Cổ Tần Tộc ngươi, không dám ra tay độc ác với ngươi nhưng ta thì khác, Địa Ngục ta hoàn toàn không sợ ngươi, nếu như ngươi lọt vào tay ta thì ta sẽ cho người biết trời cao đất dày là gì.”

Đạo Tử Địa Ngục lên tiếng.

Trước đso lão tổ của Địa Ngục đã từng lên tiếng, nếu như có cơ hội thích hợp thì lập tức giết chết Tần Cửu Ca.

Về phần lý do vì sao thì hắn cũng biết được chút chút.

Nghe nói cao tầng của Địa Ngục đã đạt thành một hiệp định bí mật với một chủng tộc nào đó khá là đáng sợ.

Cụ thể ra sao thì hắn cũng chỉ biết da lông bên ngoài mà thôi.

Nhưng mục đích chính vẫn là muốn giết chết Tần Cửu Ca.

“Ngươi còn chưa xứng!”

Tần Cửu Ca lười quan tâm tới Đạo Tử Địa Ngục, Địa Ngục tuy mạnh nhưng nếu như chọc tới hắn thì chỉ có một con đường chết mà thôi.

Đạo Tử Địa Ngục cười một cách âm trầm, một xíu nữa hắn muốn giáo huấn đạo lý đối nhân xử thế cho Tần Cửu Ca.

Trong lúc này chín mươi vị trí trên Tinh Không Đế Bảng đang dần dần lộ diện.

Nhiều chí tôn đã tiềm tu rất lâu nay cũng ngoi lên thể hiện.

Tần Cửu Ca nhìn thấy Viêm Linh Cơ cùng Medusa biểu hiện cũng không tệ lắm thì gật đầu khen ngợi.

Với sức mạnh của cả hai thì việc tấn thăng vào một trăm vị trí đầu không có gì khó, đặc biệt là Medusa, khi nàng hóa thân thành bản thể Cửu Thải Thôn Thiên Mãng thì hung tàn vô cùng.

Chỉ với một đòn nàng đã đánh cho không ít thiên kiêu tàn phế, khiến không ít tu sĩ xung quanh hít sâu một hơi.

Tu sĩ của Vạn Xà Thánh Tông ở phía xa xa càng rung động hơn nữa.

Đây chính là Nữ Vương của Vạn Xà Thánh Tông bọn hắn, là Nữ

Vương có thiên phú cường đại nhất từ trước tới nay.

Nữ Vương chinh chiến tại Tinh Không là đang khiến cho Vạn Xà Thánh Tông bọn hắn giương danh.

Viêm Linh Cơ tuy tu vi hơi yếu nhưng nàng dựa vào Đại Đạo Thần Hỏa đáng sợ kia cũng đã đánh bại không ít người.

Trong mắt nhiều người nàng đã trở thành một Hỏa Diễm Thần Nữ.

Bỗng nhiên một nam tử có khí chất cực kỳ âm hàn đi thẳng về phía Medusa.

Khí thế trên người hắn cho thấy tên này cũng là một tên Thần Linh Viên Mãn.

"Đây chính là một vị Chí Tôn trong Địa Ngục, theo truyền ngôn thì hắn là cấp dưới của Đạo Tử Địa Ngục, Minh Thần Tử."

Việc nam tử kia đi tới chỗ của Medusa cũng khiến cho không ít người tranh luận.

Đạo Thống Địa Ngục là một Đạo Thống đủ sức xưng bá trên Tinh Thần Cổ Lộ, Minh Thần Tử thân là chí tôn chỉ đứng dưới của Đạo Tử Địa Ngục đương nhiên cũng có thanh danh không nhỏ.

"Đánh nàng thành trọng thương, tốt nhất là có thể giết chết luôn.

Đạo Tử Địa Ngục truyền âm cho Minh Thần Tử một cách lạnh lùng.

Đầu Cửu Thải Thôn Thiên Mãng này là người của Tần Cửu Ca, vừa rồi Tần Cửu Ca cho hắn một hạ mã uy nên đương nhiên hắn cũng phải trả về.

Minh Thần Tử ai mắt âm nhu, trong tộc cũng đã truyền tin cho hắn nói rằng có cơ hội thì lập tức giết chết Tần Cửu Ca.

"Công tử, Medusa gặp nguy hiểm rồi."

Viêm Linh Cơ truyền âm cho Tần Cửu Ca, ngữ khí ngưng trọng.

Nàng cảm nhận được sát ý cùng với thực lực cực kỳ kinh khủng của nam tử kia.

Mặc dù nàng và Medusa khá là khắc khẩu nhưng cả hai đều phục vụ cho công tử, thấy cảnh nàng đương nhiên nàng cũng không thấy thoải mái.

Nghe tới đây thì Tần Cửu Ca nhìn về phía Minh Thần Tử của Địa Ngục rồi cười một cái, nụ cười của hắn khiến không ít người rét run.

Nếu như Địa Ngục đã muốn chơi thì hắn cũng phải đáp lễ.

Người của Tiên Cổ Tần Tộc ở trong Tinh Không Đế Bảng này cũng không phải chỉ có một mình hắn.

“Truyền lệnh cho tất cả người về phe của Tần Tộc, bất kỳ ai gặp phải người của Địa Ngục thì đao hạ không lưu tình, giết bất luận tội.”

Chương 1086: Minh Thiên Tử vs Cửu Thải Thôn Thiên Mãng

Trên Tinh Không Cổ Lộ này tuy không có quá nhiều yêu nghiệt của Tiên Cổ Tần Tộc nhưng số lượng cũng không phải là quá ít.

Có điều bọn hắn bị phân tản ra nhiều nơi mà thôi.

Bình thường không ai rãnh để tập hợp lại một chỗ cả.

Nhưng giờ đây nhờ Tinh Không Đế Bảng nên tất cả đã được tập hợp lại.

Tần Cửu Ca vừa dứt lời thì không ít người thực lực không tệ giật mình biến sắc.

Mặc dù không biết vì sao Đạo Tử thế hệ này muốn truyền đạt mệnh lệnh như vậy nhưng lão tổ trong tộc đã từng ra lệnh rồi.

Bất kỳ mệnh lệnh nào của Đạo Tử Cửu Ca đưa ra thì đều là tôn chỉ của Tiên Cổ Tần Tộc.

Bởi vậy nên bọn hắn chỉ khựng lại một nhịp, sau đó lập tức đi tìm người của Địa Ngục Đạo Thống để chém giết.

Bọn hắn trà trộn ở Tinh Không Cổ Lộ nhiều năm, đương nhiên biết cách phân biệt được ai là người thuộc Địa Ngực.

Trừ Thiên Đình Thập Vương thì bất kỳ người nào muốn đi vào chín mươi vị trí đầu đều phải chiến đấu liên tục.

Quy tắc của luận chiến như sau.

Tinh Không Đế Bảng sẽ lựa chọn đối thủ ngẫu nhiên.

Tới cuối cùng thì những người nào có số vòng chiến thắng cao nhất sẽ được xếp hạng càng cao.

Nhưng mà mỗi một người đều có một lần tự chọn đối thủ chiến đấu, người bị khiêu chiến không thể cự tuyệt.

Đây cũng là cơ hội cho người thất bại, nếu như ngươi có thể đánh bại được người trong top chín mươi thì ngươi sẽ thế vào vị trí của người đó.

Cơ hội này thường sẽ được mọi người để dành tới cuối cùng rồi mới sử dụng.

Nhưng mà Minh Thần Tử của Địa Ngục lại sử dụng nó vào lúc này, điều này khiến cho không ít người ngây người.

“Vì sao? Minh Thần Tử lại tốn một cơ hội vào đầu Cửu Thải Thôn Thiên Mãng kia?”

Có thiên kiêu lên tiếng đầy nghi hoặc.

Phải biết rõ hiện tại chưa tới thời khắc cuối cùng.

Đầu Cửu Thải Thôn Thiên Mãng kia còn là người của Đạo Tử Tần Tộc nữa chứ!

Tên kia không lẽ đang muốn gây hấn với Đạo Tử Tần Tộc hay sao?

Một lát sau nhiều người với ánh mắt ti mỉ đã phát hiện tất cả người thuộc Tiên Cổ Tần Tộc đều đang đi tìm người của Địa Ngục để khiêu chiến.

Thấy cảnh này thì dù là người ngu cũng đoán được phần nào.

Medusa giờ đây nhìn Minh Thần Tử bằng ánh mắt lãnh đạm.

“Huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Mãng sao? Thật là đáng sợ, nếu như ngươi chịu thần phục ta thì tốt biết mấy!”

Minh Thần Tử mỉm cười rồi nói.

Thân có huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Mãng, lại còn có dáng người tuyệt mỹ như vậy nữa.

Không ai là không có ý định như hắn.

Tên Tần Cửu Ca kia thật sự là biết hưởng thụ, hắn đem nữ tử này theo bên mình thì chắc chắn đã chơi không biết bao nhiêu lần rồi.

Tuy nhiên Minh Thần Tử hắn cũng không chê.

“Thần phục ngươi sao? Ha ha ha, ngươi xứng sao?”

Medusa ngước cổ lên một cách cao ngạo, ánh mắt của nàng như một Nữ Vương nhìn xuống một con kiến hôi.

Mặc dù trong lòng nàng không muốn thừa nhận nhưng Medusa biết rõ, trên thế giới này chỉ có một mình Tần Cửu Ca là có khả năng chinh phục nàng, chỉ có hắn mới khiến nàng không sinh ra bất kỳ lòng phản kháng nào.

Ngoại trừ Tần Cửu Ca thì không ai lọt vào được mắt xanh của nàng.

Đương nhiên nàng sẽ không bao giờ chủ động lên tiếng thừa nhận chuyện này.

“Bản Thần Tử có xứng hay không thì đợi một lát nữa ngươi sẽ biết mà thôi.”

Minh Thần Tử chỉ ngửa mặt cười to.

Một khắc sau thì hắn không do dự nữa, hắn ra tay, nếu như không thần phục thì chỉ cần đánh tới mức phục thì thôi.

Minh Thần Tử phất tay, Hoàng Tuyền Chi Lực của Địa Ngục trào ra.

Ở Địa Ngục hắn chính là yêu nghiệt chỉ dưới một mình Đạo Tử, không ai dám xem nhẹ hắn cả.

Đạo Tử Địa Ngục là yêu nghiệt chí tôn vạn cổ đệ nhất, ở dưới trướng một người như vậy không phải là một chuyện quá mất mặt gì.

Trừ những chí tôn yêu nghiệt cùng cấp với Đạo Tử ra thì Minh Thần Tử tự tin không sợ một ai.

Thấy Minh Thần Tử xuất thủ thì Medusa cũng bắt đầu ra tay không chút do dự, Thần Lực cửu sắc bộc phát, hình thành một đầu Cửu Thải Thông Thiên Mãng.

Nàng há miệng lớn ra, xuất hiện một lực hút như muốn thôn phệ vạn giới.

Đây chính là Đế Pháp Vô Thượng của Vạn Xà Thánh Tông cộng với lý

giải của bản thân, Cổ Pháp của riêng nàng.

Dưới đạo Cổ Pháp này Minh Thần Tử cũng không thể duy trì thần sắc lạnh nhạt được nữa.

Cửu Thải Thôn Thiên Mãng xác thật là quá kinh khủng.

Oanh! Oanh! Oanh!

Tiếng đánh nhau như sấm sét rền vang.

Thần Lực mênh mông bắn ra tứ phía.

Hai vị yêu nghiệt Thần Linh Viên Mãn đánh tới mức liều mạng.

Không ít thiên kiêu đều cảm thán, không ngờ nữ nhân bên cạnh Tần Đạo Tử đã cường đại tới mức như vậy rồi.

Medusa vừa nhìn thì đã biết ngay nàng chỉ là thị nữ bên người của Tần Cửu Ca mà thôi.

Một thị nữ thôi mà cũng có huyết mạch của Cửu Thải Thôn Thiên Mãng, có thể chiến chí tôn của Địa Ngục.

Thật sự là quá kinh khủng.

Oanh!

Cả hai lại oanh kích vào nhau.

Minh Thần Tử bị một lực phản chấn to lớn đẩy lùi lại.

Khí huyết trong lòng ngực hắn rối loạn, tiếng xương cốt gãy vang lên.

“Không hổ là huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Mãng.”

Chương 1087: Một cái vẩy tay

Trong mắt Minh Thần Tử có chút ngạc nhiên.

Sau khi giao thủ thì hắn mới biết được Thần Lực của Cửu Thải Thôn Thiên Mãng bá đạo tới mức nào.

Đây chắc chắn là một trong những huyết mạch bá đạo nhất chư thiên.

Medusa cười lạnh một tiếng rồi đáp

“Còn có cái mạnh hơn, chỉ là ngươi không biết mà thôi!”

Vừa dứt lời thì Medusa lập tức huyễn hóa thành bản thể, bay thẳng lên tận chín tầng trời.

Ngoại trừ Tần Cửu Ca ra thì Medusa nàng thật sự chưa từng phục một ai!

Tần Cửu Ca ngồi trên Vương Tọa, ánh mắt của hắn nhìn Đạo Tử Địa Ngục ở xa một cách bình tĩnh.

Đạo Tử Địa Ngục đương nhiên cũng cảm nhận được ánh mắt của Tần Cửu Ca, hắn chỉ hừ lạnh một tiếng rồi nhìn chằm chằm vào Cửu Thải Thôn Thiên Mãng.

Chiến lực của Medusa thật sự là nằm ngoài dự đoán của hắn.

Ngay cả Minh Thần Tử cũng không làm gì được nàng.

Không biết tên Tần Cửu Ca này thu phục một cực phẩm như thế bằng cách nào.

“Đạo Tử, không ít người phe ta đang bị người của Tần Tộc nhằm vào.”

Bỗng nhiên một âm thanh kinh hoảng vang lên bên tai Đạo Tử Địa Ngục.

Sắc mặt của hắn dần trở nên khó coi.

Không ngờ bản thân không là gì được đầu Cửu Thải Thôn Thiên Mãng kia mà ngược lại còn bị Tiên Cổ Tần Tộc truy sát.

Một đợt này cho hắn cảm giác như ăn trộm gà không xong còn mất nắm gạo.

Nhưng mà Đạo Tử Địa Ngục không hổ là Đạo Tử, thần sắc của hắn lập tức trở lại như lúc đầu.

“Không biết thực lực của Tần Đạo Tử ra sao?”

Đạo Tử Địa Ngục nhìn thẳng Tần Cửu Ca rồi nói.

Thanh danh của Tần Cửu Ca đã truyền vào trong U Minh Tiên Vực của hắn.

Trong U Minh Tiên Vực thậm chí còn có người nghĩ Tần Cửu Ca mạnh hơn cả hắn.

Tần Cửu Ca cười một tiếng.

“Đừng nói là người, cho dù là Tiên Phật đầy trời thì trong mắt của bản Đạo Tử cũng chỉ xứng một cái vẩy tay mà thôi.”

Lời của Tần Cửu Ca cực kỳ bá đạo, nó khiến vô số người khi nghe được lời này đều ngây ra như phỗng.

Đường đường là Đạo Tử của Địa Ngục Đạo Thống mà lại bị Tần Cửu Ca xem thường tới mức như vậy.

Nói thật, bọn hắn nghĩ người cuồng nhất ở đây chỉ có thể là Tần Cửu Ca chứ không phải của ai khác.

Nhưng khi bọn hắn nghe được lời từ chính miệng của Tần Cửu Ca thì bọn hắn lại có một cảm giác đáng tin lạ thường.

Đạo Tử Địa Ngục sau khi nghe lời này thì trầm mặc, sắc mặt khó coi.

Nhưng còn chưa kịp đợi hắn mở miệng thì Tần Cửu Ca đã xoay eo một cái rồi nói.

“Được rồi, bản Đạo Tử cũng không muốn lãng phí thời gian của bản thân.”

Ánh mắt của hắn quét qua chín vị Thiên Định Vương Giả đang có mặt ở đây rồi nói,

“Tất cả các ngươi đồng thời tiến lên đi, thời gian của bản Đạo Tử đang gấp, ta còn muốn đi sâu vào trong tinh không nữa.”

“Thần…Thần Vương à?”

Thiếu nữ trang phục vàng ánh mắt đờ đẫn, thân thể mảnh khảnh cứng đờ. Bây giờ mới có bao lâu? Sao lại là Thần Vương rồi? Trong khoảng thời gian nàng đang bế quan, cũng chỉ mấy ngày trước mới xuất quan, không ngờ đệ đệ thối lại trở thành Thần Vương? Chuyện này nghe thật là ảo.

Đột nhiên, dường như là nghĩ đến một chuyện gì đó, thiếu nữ trang phục vàng, khuôn mặt trắng như tuyết hơi đỏ một chút, sau đó thậm chí ngay cả cổ cũng lập tức đỏ lên. Bởi vì làn da mỏng manh và mịn màng, làm cho mọi người có thể phát hiện ra ngay lập tức. Thiếu nữ trang phục vàng đưa đôi tay mảnh khảnh vuốt trán, hừ lạnh một

tiếng.

”Thần Vương thì sao? Khẩu khí lớn như vậy, sớm muộn gì cũng sẽ thất thủ.“

Sau đó, lại là một trận tức giận mắng chửi.

”Đệ đệ thối…Ngươi thật đúng là dám thượng tỷ tỷ ngươi sao?”

”Cho dù không phải ruột thịt…”

Hừ hừ, hừ, hừ.

”Tần Cửu Ca, bản Đạo Tử trước kia đúng là xem thường ngươi.”

Đạo Tử Địa Ngục ánh mắt lạnh lùng, nói thật, trong lòng hắn rất khiếp sợ Tần Cửu Ca thành thần dùng biện pháp trong truyền thuyết kia. Phải biết rằng, cho dù là hắn trong lịch sử Địa Ngục đạo thống, thiên kiêu thiên phú đáng sợ nhất cũng không thăm dò được phương pháp thành thần. Địa Ngục đạo thống vô số năm qua cũng chưa từng xuất hiện phương pháp thành thần. Cao nhất là dùng bản thân làm hạt giống bước vào cảnh giới Thần Linh.

”Nhưng mà sau lưng bản Đạo Tử là Địa Ngục, lai lịch Địa Ngục không phải là thứ ngươi có thể tưởng tượng được.”

Đạo Tử Địa Ngục quát lớn, đủ để xé nát tinh không, Địa Ngục lực bùng phát. Lai lịch Địa Ngục hắn biết một chút, nhưng cho dù chỉ có một chút như vậy cũng đủ kinh hãi tinh vực vô tận rồi. Đây là đoạn cuối của Tinh Không Cổ Lộ, là điểm kết thúc nguồn gốc vạn vật sinh linh. Và nền tảng của Địa Ngục của hắn là ở đó. Có liên quan đến chủng tộc tối cao của kỷ nguyên Hồng Mông. Chủng tộc chí tôn cao kia cũng chỉ là kiêng kỵ Cổ Thiên Đình mà thôi. Tiên Cổ Tần tộc sao có thể so sánh với chủng tộc tối cao đó?

Tần Cửu Ca giơ tay lên, vẻ mặt lạnh nhạt thi triển đế pháp, làm Đạo Tử của Tiên Cổ Tần tộc, đương nhiên Tần Cửu Ca sĩ tu luyện rất nhiều đế pháp.

Ầm ầm!

Chương 1088: Hắn sẽ không làm gì tỷ tỷ mình đâu phải không…

Hai người giống như tinh tú va chạm vào nhau, bắn ra mênh mông sóng năng lượng, trong hư không chấn động, xung quanh tinh không xuất hiện những vết nứt lớn nhỏ khác nhau. Quanh tinh không xuất hiện vết nứt lớn nhỏ. Đạo Tử Địa Ngục lần nữa thi triển sức mạnh của Địa Ngục, đồng thời thể hiện đại thuật tối cao của Địa Ngục đạo thống. Uy chấn Địa Ngục bao trùm bốn phương tám hướng làm cho vô số Thiên Kiêu run rẩy, cho dù cách tinh hà vô tận, người của Cửu Thiên Tiên Vực cũng có thể cảm nhận được Đạo Tử Địa Ngục khủng bố ra sao. Một ít Thần Vương lão tổ đạo thống Cổ tộc nhìn về phía Đạo Tử Địa Ngục mà kinh hãi. Ở trên tinh không thiên kiêu lùi mạnh về sau, sợ bị lạc đạn. Đây là chiến đấu đỉnh cấp Thiên Kiêu, ngay cả Thần Linh xem chiến một bên cũng sẽ bị dư chấn làm cho chấn thương. Còn lại Thiên Định Thập Vương, ngoại trừ Vận Mệnh Thần Nữ ra, đều tỉ mỉ quan sát chiến lực Đạo Tử Tần tộc nổi danh đã lâu. Bọn hắn muốn nhìn xem Đạo Tử Tần tộc bị đồn thổi phô trương như vậy rốt cuộc mạnh đến cỡ nào.

Hai chiêu vô thượng đế pháp ầm ầm va chạm, tiếng nổ vang chấn động trong thiên địa. Chỉ là dư uy hơi mạnh mẽ một chút cũng đủ để làm trọng thương rất nhiều Thiên Kiêu. Bỗng nhiên, càn khôn như bị lật đổ, Tần Cửu Ca tung đế pháp nghiền nát đế pháp của Đạo Tử Địa Ngục, tấn công về phía hắn.

Uy năng vẫn kinh thiên như trước. Trong mắt Đạo Tử Địa Ngục lộ ra một chút hoảng sợ. Vội vàng tung ra bí kỹ của mình. Một cái chuông khổng lồ có hơi thở U Minh quấn quanh bay trên hư không. Đây là chí bảo bản mệnh của Đạo Tử Địa Ngục, U Minh Chung. Chí bảo vô cùng khủng bố, năng lực phòng ngự của nó thiên hạ vô song. Tuy rằng U Minh Chung ngăn cản được một bộ phận đế pháp, nhưng mà vẫn có rất nhiều uy chấn trùng kích tấn công đến trên người Đạo Tử Địa Ngục.

Phụt!

Đạo Tử Địa Ngục bị đánh bay trở về, phun ra mấy ngụm máu, một tay che ngực. Lúc này, bốn phương tám hướng im lặng! Đạo Tử Địa Ngục cũng không chỉ nổi danh ở Tinh Không Cổ Lộ thế hệ này. Từ vô số năm trước, Đạo Tử Địa Ngục cũng đã danh chấn Tinh Không Cổ Lộ. Chiến lực ngập trời, nhưng mà bây giờ hết lần đến lần khác bị Đạo Tử Tần tộc đánh lui!

Tần Cửu Ca ánh mắt lạnh lùng, không cho Đạo Tử Địa Ngục một chút cơ hội hít thở. Hắn đánh ra vô thượng đế pháp về phía Đạo Tử Địa Ngục, nhất thời tinh không gợn sóng vô tận.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Hết quyền này tới quyền khác, hắn lao thẳng về phía Đạo Tử Địa Ngục với sức mạnh sâu như biển. Đạo Tử Địa Ngục bị đánh không có lực hoàn thủ, chỉ có thể miễn cưỡng phòng thủ, máu trong miệng phun thẳng, thậm chí ho ra rất nhiều mảnh vỡ lục phủ ngũ tạng.

Ầm!

Đạo Tử Địa Ngục bị Tần Cửu Ca chấn rơi ở tinh không, máu chảy theo gió, hoàn toàn không có phong thái của một Đạo Tử vô địch.

Sau một hồi im lặng nín thở, toàn bộ tinh không bùng lên một âm thanh kinh thiên động địa.

“Thắng rồi, Đạo Tử Tần tộc đã đánh bại Đạo Tử Địa Ngục!”

Quả nhiên, Đạo Tử Tần tộc vẫn là thần thoại bất bại.

“Truyền thuyết vô địch lại sắp truyền đi.”

Bốn phương tám hướng có tiếng thán phục vô song. Trong mắt tu sĩ nơi Tiên Cổ Tần tộc đóng quân càng mang theo kính sợ, sùng bái, cuồng nhiệt. Tần Đạo Tử vĩnh viễn là vương giả!

Mà thiếu nữ trang phục vàng Tần tộc, khuôn mặt trái xoan lộ ra vẻ khổ sở, không còn một chút khí phách của Hoang Cổ Thánh Thể, lẩm bẩm:

“Hắn. . . Hắn là. . . Không đến mức thượng tỷ tỷ của hắn chứ?”

“Hắn là. . . . Không thể nào…”

“Lúc trước hắn còn nhỏ như vậy.”

Lúc thiếu nữ khổ sở nói, hai tay còn khoa tay múa chân một chút. Thời gian trước nàng còn bế Tần Cửu Ca. Lúc đó, nàng làm sao có thể nghĩ được, tương lai của mình một ngày có thể sẽ được hắn ôm?”

“Có thể chống đỡ được bản Đạo Tử lâu như vậy, ngươi cũng có thể kiêu ngạo.” Tần Cửu Ca mắt lạnh nhìn Đạo Tử Địa Ngục. Đạo Tử Địa Ngục thiên tư thực lực quả thật rất mạnh mẽ, nhưng mà rất đáng tiếc đã đụng phải hắn. Tần Cửu Ca hắn chính là kẻ kết thúc tất cả thiên kiêu. Đạo Tử Địa Ngục nghe được những lời đó rốt cuộc không nhịn được nữa, một tay buông ngực ra, nằm sấp trên tinh không, điên cuồng nôn ra máu. Hai tay nắm chặt, không cam lòng. Nếu xung quanh có khe hở, Đạo Tử Địa Ngục nhất định sẽ bò vào.

”Tần Cửu Ca ngươi đừng quá đắc ý, sự tồn tại của ngươi dẫn đến sự gạt bỏ của tồn tại tối cao, ngày chết của ngươi không còn xa.”

Đạo Tử Địa Ngục mặt dữ tợn nhìn Tần Cửu Ca, trong lòng nói. Tồn tại tối cao chỉ kiêng kỵ sợ hãi Cổ Thiên Đình trong truyền thuyết chứ không kiêng kỵ Tiên Cổ Tần tộc.

Chương 1089: Các ngươi lên hết đi

Tần Cửu Ca lười để ý Đạo Tử Địa Ngục, đặt chân vào hư không, khí chất tựa như tiên. Ngay cả nữ tử luôn luôn cảm thấy mình đã quen nhìn mỹ nam, mắt cũng không nổi mà nhìn chằm chằm Tần Cửu Ca, chảy nước miếng. Đẹp quá!

Ầm một tiếng!

Từ trên người Đạo Tử Địa Ngục có một nguồn năng lượng mênh mông rót vào trong cơ thể Tần Cửu Ca. Đây là năng lượng Tinh Không Đế Bảng rót vào trong cơ thể Đạo Tử Địa Ngục. Lúc Tần Cửu Ca đánh bại Đạo Tử Địa Ngục, đương nhiên những năng lượng này thuộc về Tần Cửu Ca. Năng lượng khủng bố bao phủ Tần Cửu Ca như đại đế giáng lâm lâm, như cổ tiên lâm thế! Vẻ mặt Vận Mệnh Thần Nữ lúc này không còn là muốn thượng Tần Cửu Ca nữa mà là một ánh mắt kính sợ. Đây là truyền thuyết thuộc về Cái Thế Tần Thiên Đế!

“Các người cùng lên hết đi, từng người một không thú vị.”

Mắt Tần Cửu Ca tùy ý nhìn mấy vị vương còn lại của Thiên Định Thập Vương. Tinh Không Đế Bảng sẽ căn cứ chiến bại Thiên Kiêu tiến hành bài danh và phân ra Hồng Mông đạo vận. Đối với Hồng Mông đạo vận, Tần Cửu Ca ôm ý nghĩ càng nhiều càng tốt. Bây giờ có cơ hội có thể đạt được nhiều hơn một chút, Tần Cửu Ca đương nhiên sẽ không từ chối.

”Tần Đạo Tử, những lời này không phải là hơi quá đáng sao, cho dù Tần Đạo Tử mạnh hơn chúng ta, nhưng mấy người chúng ta liên thủ, chỉ sợ Tần Đạo Tử cũng sẽ không có kết quả tốt đâu.”

Thiên Tiên Tử dáng người lay động, tiên huy bao phủ, cất giọng bình thản. Nàng cũng đã trấn áp vài thời đại, nàng luôn đứng ở vị trí của Tần Cửu Ca trong những cảnh như vậy trước đây. Nhưng mà không

ngờ lại có một ngày, Thiên Tiên Tử nàng lại bị người khác xem thường. Ngay cả khi nam nhân này đẹp đến không lôi thoát. Ngoại trừ nàng ra, các Thiên Định Vương Giả còn lại cũng không phải là dạng vừa đâu. Mỗi một người đều là là cấm kỵ thiên kiêu danh chấn Tinh Thần Cổ Lộ. Nếu như bọn hắn liên thủ đối phó một người, không nói kết quả như thế nào. Bắt đầu mặt mũi cũng không mấy đẹp lắm. Hơn nữa nàng tự tin mình mạnh hơn Đạo Tử Địa Ngục.

”Không dám thì nói không dám, còn nói cái gì?”

Vận Mệnh Thần Nữ bên cạnh bĩu môi. Mắt không thiện cảm nhìn Thiên Tiên Tử. Thiên Tiên Tử là một cổ tiên, trời sinh đẹp đẽ, khí chất phi phàm, chính là trích tiên vạn cổ khó xuất hiện. Theo bề bề ngoài mà nói, khí chất xứng đôi nhất với sư tôn nhà mình. Khí chất của nàng cao cao tại thượng, khống chế chúng sinh đạm mạc, đứng chung với sư tôn rất nhiều người nói không xứng. Người như vậy, tốt nhất nên cách xa sư tôn nàng một chút. Các Thiên Định Thập Vương còn lại nhìn Vận Mệnh Thần Nữ không mấy thiện cảm.

Vận Mệnh Thần Nữ không để ý đến những mắt đang tập trung vào mình, run rẩy đưa năng lượng do Tinh Không Đế bảng gia trì trên người nàng cho Tần Cửu Ca. Sau đó, hai gò má ửng đỏ nhìn thấy Tần Cửu Ca hừ lạnh một tiếng.

Nàng lấy Hồng Mông đạo vận mà Tinh Không Đế Bảng cho cũng không có tác dụng gì. Nếu bây giờ sư tôn muốn thì cho hắn toàn bộ. Mà ngay tại thời điểm năng lượng Tinh Không Đế Bảng trên người Vận Mệnh Thần Nữ trao cho Tần Cửu Ca, chín tòa tiên vực nhất thời ồ lên một tràng. Đây là một trận tranh đoạt thứ hạng trên Tinh Không Đế Bảng, Tinh Không Đế Bảng ban cho Thiên Kiêu được chọn năng lượng không xác định, chính là xác định tương lai sẽ thu được bao nhiêu Hồng Mông đạo vận. Bây giờ Vận Mệnh Thần Nữ lại chủ động đem Tinh Không Đế Bảng năng lượng giao cho Tần Cửu Ca. Điều này đại diện cho rất nhiều điều. Trong Thiên Định Thập Vương có người này cam tâm tình nguyện thần phục Đạo Tử Tần tộc! Đối với người Tiên Vực hoàn toàn không biết sự việc Tinh Không Cổ Lộ mà nói, chuyện này làm cho bọn hắn cực kỳ chấn động.

“Ha ha ha, trong Thiên Định Thập Vương có người chủ động thần phục Đạo Tử Tần tộc ta.”

Có tu sĩ Tần tộc lớn tiếng gầm lên, mắt đỏ thẫm có vẻ phấn khích. Đạo Tử nhà mình càng mạnh mẽ, những tộc nhân như hắn lại càng tự hào.

”Nếu Tần Đạo Tử có nhã hứng như vậy, ta lập tức ra tay dẫn đầu.”

Bỗng nhiên Thiên Tiên Tử xinh đẹp cười khẽ, không thể không nói Tần Cửu Ca quả thật mị lực kinh người. Nói xong, Thiên Tiên Tử bước đi nhẹ nhàng, lắc mình đi ra. Đôi tay trắng nõn giống như ngọc của nàng kết ấn, một nguồn năng lượng dao động kinh khủng trong nháy mắt bao trùm toàn bộ tinh không, tràn ngập thần huy vô tận làm cho tất cả các thiên kiêu xung quanh hít một hơi khí lạnh. Thiên Tiên Tử không hổ là nữ chí tôn danh chấn cổ kim. Cảm giác không hề thua kém Đạo Tử Địa Ngục, thậm chí còn có khả năng mạnh hơn Đạo Tử Địa Ngục.

”Đó là Đại Đạo Phi Tiên Thể.”

Có Thiên Kiêu run rẩy nói. Nghe đồn Thiên Tiên Tử có được thể chất đỉnh cấp chư thiên, Đại Đạo Phi Tiên Thể, không ngờ lúc này lại thấy được. Thiên Tiên Tử có Đại Đạo Phi Tiên Thể có thể nói là một trích tiên giáng thế, sánh ngang với thiên địa vạn vật, trấn áp vũ trụ tinh không. Nhưng mà Tần Cửu Ca vẫn vân đạm phong khinh như trước. Cười nhạt một tiếng, Đại Đạo Phi Tiên Thể ầm ầm bộc phát, sức mạnh phi tiên chấn động vũ trụ tinh hà. Long Hoàng chân thể chân long chân hoàng vờn quanh.

”Cái này…cũng là Đại Đạo Phi Tiên Thể?”

Chương 1090: Cổ kim ai có thể như vậy?

Giọng nói càng thêm run rẩy vang vọng bốn phía, ánh mắt tất cả Thiên Kiêu mang theo vẻ hoảng sợ nhìn Tần Cửu Ca. Bí kỹ của Đạo Tử Tần tộc thật đúng là nhiều. Thiên Tiên Tử dựa vào Đại Đạo Phi Tiên Thể thành danh, Đạo Tử Tần tộc thế mà cũng có. Hơn nữa bọn hắn cảm giác sức mạnh phi tiên của Đạo Tử Tần tộc nồng đậm thuần khiết hơn một chút.

Ầm ầm!

Hư không va chạm cực hạn bị thần lực dao động xé nát giống như tờ giấy, quang huy ngập trời bắt đầu khởi động. Một kích qua đi, Tần Cửu Ca bất động nhưng Thiên Tiên Tử trong nháy mắt mặt trắng bệch.

”Một người không được.”

Tần Cửu Ca ung dung nói. Hắn muốn cướp lấy thứ hạng đầu bảng trên Tinh Không Đế Bảng, đạt được Hồng Mông đạo vận tối đa, vì sau này có thể bước lên phía trước Tiền hành giả.

”Đạo Tử Tần tộc, thêm một người là bổn vương.”

Bỗng nhiên, một Thiên Định Vương Giả cười ha ha vài tiếng, giơ tay lên phát ra hỏa diễm trong tinh không. Nhất thời, Thần Viêm cuồn cuộn, hỏa diễm thiêu đốt vô tận, mang theo một nguồn sức mạnh to lớn.

Thiên Định Vương Giả này phảng phất hóa thành Hỏa Đạo Đế Giả, tản mát ra luồng sóng làm cho người ta run sợ.

“Không hổ là Hỏa Thần, chí tôn khủng bố chấp chưởng thiên địa vạn hỏa.”

Xung quanh rất nhiều thiên kiêu thán phục không thôi. Thiên Định Vương Giả thanh danh rất lớn ở Tinh Không Cổ Lộ, nghe đồn là một hậu đại trực hệ của Cứu Cực sinh linh. Bối cảnh cũng ngập trời. Mấy vị Thiên Định Vương Giả còn lại nhìn nhau cười. Thiên phú của Đạo Tử của Tần tộc quả thật kinh người. Trong số các Đạo Tử Tần tộc mà bọn hắn nhìn thấy, đây là người thiên phú kinh người nhất, không có “một trong những”.

“Thôi, nếu Đạo Tử Tần tộc muốn đồng chiến với bảy vị Thiên Định Vương Giả chúng ta, vậy chúng ta lập tức cùng nhau ra tay.”

Nói xong, năm Thiên Định Vương Giả còn lại đồng loạt ra tay, trong lúc nhất thời, sơn hà tuế nguyệt chấn động, tinh không mênh mông gợn sóng vô tận. Nhìn vô số tu sĩ ở tinh vực và chín tòa tiên vực tâm tình cuồng nhiệt, sắc mặt đỏ bừng. Đạo Tử Tần tộc đây là đại khí phách, là một người trước thì đánh bại một Thiên Định Vương Giả, sau thì một Thiên Định Vương Giả biểu thị thần phục, tiếp theo lại đồng chiến cùng bảy Thiên Định Vương Giả còn lại. Đây là kỳ công tiền vô cổ nhân hậu vô lai dã. Cổ kim ai có thể có đãi ngộ như vậy? Chỉ có một mình Đạo Tử Tần tộc mà thôi. Đạo Tử Địa Ngục nằm bên cạnh ánh mắt oán độc nhìn Tần Cửu Ca lúc đại chiến với bảy vị Thiên Định Vương Giả. Vì sao bây giờ hắn lại làm nền cho người khác? Tại sao? Tại sao? hắn không cam lòng!

Lúc này có một Thiên Định Vương Giả cầm Phệ Thần Thương trong tay, phảng phất như có thể xuyên thủng thiên địa, các loại đạo văn khủng bố xuất hiện trên thân thương, uy thế vô cùng khủng bố. Một Thiên Định Vương Giả khác càng đáng sợ hơn, Lôi Đình Cổ Pháp đáng sợ hiển hiện trong tinh không, một trận sấm sét uy hiếp giáng

xuống xung quanh tất cả Thiên Kiêu. Hỏa Thần Tử kia thi triển chiêu số, đánh ra liệt hỏa bừng bừng, hoá khu vực Tần Cửu Ca thành một biển lửa, hư không bị thiêu sập, thiêu hết thảy thành hư vô.

Thiên Định Vương Giả còn lại cũng không dám khinh thường chút nào, chiến lực của Đạo Tử Tần tộc quả thật khủng bố. Ước tính nếu một trong bọn hắn thật đúng là không thắng được. Nhưng bọn hắn liên thủ cùng nhau à?

Gió lốc mênh mông bao trùm thiên địa, loạn thiên động lực, lật đổ càn khôn. Năng lượng vô biên đánh nát hư không, nổi lên từng trận sóng. Vô số Thiên Kiêu tu sĩ trên tinh không sắc mặt yên tĩnh. Lúc này không có một chút ồn ào. Mấy cường giả cũng không phải là Thiên Kiêu bình thường. Mỗi một người có thể nói là cấm kỵ Thiên Kiêu vô thượng, nhưng bây giờ, bảy cấm kỵ Thiên Kiêu vô thượng đồng chiến Đạo Tử Tần tộc. Theo lý thuyết, đến trình độ của bọn hắn, ai sẽ mạnh hơn ai đây chứ? Mà lúc này tần Cửu Ca đối mặt với bảy vô thượng cấm kỵ Thiên Kiêu uy thế. Bên ngoài thân hiện ra Chân Long Chân Hoàng, ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng.

Ầm ầm!

Thế công của tám người giống như sao băng ầm ầm va chạm vào nhau, khơi lên cơn sóng vạn trượng, hư không run rẩy, ở giữa va chạm hai bên có khe nứt thật lớn xuất hiện. Bảy cấm kỵ Thiên Kiêu vô thượng thi triển đại thuật ngập trời, thi triển bí pháp kỷ nguyên. Trong khoảnh khắc, một cơn sóng mạnh bao trùm xuất hiện, toàn bộ tinh không đang rung chuyển. Bảy vô thượng cấm kỵ Thiên Kiêu lại ra tay. Tần Cửu Ca lắc lư thân hình, những cơn sóng còn chưa tới trước người hắn. Thần đạo lực gia trì, mỗi một tế bào chiến đấu trên thân thể phảng phất như nổ vang, bùng phát lực lượng trước nay chưa từng có. Sức mạnh Long Hoàng Chân Thể gia trì! Sức mạnh Hồng Mông Thần Linh Bản Nguyên gia trì! Lúc này Tần Cửu Ca sử dụng một nửa lực lượng Hồng Mông Bản Nguyên, trước kia căn bản sẽ không vận dụng nhiều như vậy.

Cơn sóng hủy diệt trấn áp được xuất ra, tất cả mọi thứ bên đường đều bị tiêu diệt. Sau đó, cơn sóng mãnh liệt lại trực tiếp xuyên thủng cổ pháp của bảy vô thượng Cấm Kỵ Thiên Kiêu. Cuối cùng, nương theo một âm thanh kinh khủng vang vọng cả bầu trời, cơn sóng mênh mông vô biên hủy diệt đánh về phía bảy vô thượng Cấm Kỵ Thiên Kiêu.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Vô Tận tinh vực trong chín tòa tiên vực có ất nhiều tu sĩ đang tập trung tinh thần, xem trận chiến chí tôn trên tinh không, sắc mặt tái nhợt, luồng hơi thở làm bọn hắn dựng tóc gáy.

”Chết tiệt, mẹ kiếp, đáng sợ như vậy sao?”

“Con mẹ nó, ta cảm thấy cơn sóng động cho dù sát đến ta có một chút thôi ta cũng chịu không nổi.”

Tất cả Thiên Kiêu đều nhìn về hướng chiến trường tinh không.

“Công tử thật mạnh mẽ.”

“Đạo Tử thật mạnh! Cũng không biết Đạo Tử có cần thần nữ gì không?”

Có thần nữ của Vô Thượng đạo thống, thân thể mềm mại kích động không thôi, nàng đã sớm thầm mến Đạo Tử Tần tộc.

”Đại sư tỷ, cái gì gọi là “thần nữ gì”?”

Chương 1091: Có thể tiếp được một phần thực lực của ta

Chương 1091: Có thể tiếp được một phần thực lực của ta

Ở bên cạnh thần nữ vô thượng đạo thống kia có tiểu sư muội hơi tò mò, xinh đẹp hỏi. Nếu có thể đi theo Đạo Tử Tần tộc trong truyền thuyết, nàng sẽ cùng đại sư tỷ của mình cướp đoạt danh ngạch thần nữ gì đó. Đại sư tỷ Vô Thượng đạo thống mặt ửng đỏ, hừ lạnh một tiếng, có vẻ hơi không vui nói: “Liên quan gì đến ngươi? Tuổi còn nhỏ như vậy không lo tu luyện đàng hoàng, mỗi ngày nghĩ đều nghĩ đến chuyện cóc ăn thịt thiên nga.”

Hoàn toàn không có dáng vẻ đại sư tỷ đức cao vọng trọng ngày thường. Tiểu sư muội ngượng ngùng cười, lúc này cũng không dám phản bác đại sư tỷ, có điều trong đôi mắt có một chút sáng, thể hiện dáng vẻ không cam lòng của nàng. Dựa vào cái gì mà điều gì tốt đều là của đại sư tỷ? Sông có khúc, người có lúc, chớ khinh thiếu nữ nghèo! Một ngày nào đó, vị trí của đại sư tỷ sẽ là của nàng! Cóc ghẻ là đại sư tỷ! Phấn đấu đi, nữ tử! Phản kháng chính sách tàn bạo của đại sư tỷ. Trong tư tưởng lại còn muốn độc bá Đạo Tử Tần tộc. Thật sự là cực kỳ đáng ghét.

Cùng lúc này, Viêm Linh Cơ cùng vài thị nữ thân ở Thái Cổ tiên vực, khuôn mặt xinh đẹp lộ ra vẻ si mê. Medusa cắn môi, bất tri bất giác liếm liếm. Xà nhân vốn tôn thờ cường giả. Tần Cửu Ca không chỉ có thực lực thiên phú vượt xa nàng, đạo thống sau lưng lại càng là tồn tại nàng không thể theo kịp. Kỳ thật bị hắn chơi đùa hình như cũng không phải chuyện khó tiếp nhận như vậy. Chỉ hy vọng lần sau đừng quá mạnh, miệng đau.

"Cũng khá đấy."

Nhìn bảy Thiên Định Vương Giả xa xa, Tần Cửu Ca ung dung gật đầu. Một nửa sức mạnh của Hồng Mông Bản Nguyên mạnh đến nỗi làm cho da đầu người ta tê dại. Thần Vương sơ kỳ bình thường hoàn toàn không chịu nổi. Mà mấy Thiên Định Vương Giả hợp kích chống đỡ tuy rằng mỗi người hơi chật vật nhưng cho dù nói thế nào cũng là chống đỡ được. Vì thời điểm trở thành Thần Linh, thành tựu thực lực của Tần Cửu Ca chính là duyên cớ của một Hồng Mông Thần Linh. Hơn nữa thăng cấp đến Thần Vương, Hồng Mông Bản Nguyên mạnh mẽ triệt để hiện ra. Hiện giờ, thực lực của Tần Cửu Ca cụ thể mạnh mẽ cỡ nào, ngay cả chính hắn cũng không biết. Nói cách khác, có thể vượt qua Tần Cửu Ca, chỉ có chính hắn mà thôi.

"Tần Cửu Ca, thực lực của ngươi quả thật vượt qua tưởng tượng của ta, nhưng mà, muốn đánh bại chúng ta vẫn không đủ."

Thiên Tiên Tử thân thể mềm mại run rẩy cười lạnh lùng. Tuy rằng nội tâm rất khiếp sợ thực lực của Tần Cửu Ca, nhưng lúc này vẫn không thể biểu hiện ra ngoài.

Nghe vậy, sắc mặt Tần Cửu Ca lộ ra vẻ thờ ơ lạnh nhạt. Thân thể nở rộ thần mang, gia trì thể chất của các loại chư thiên đỉnh cấp. Hai đại dị tượng Tiên Vương trấn Cửu Thiên cùng Tuế Nguyệt Thần Tôn cùng thi triển. Nhất thời hai hư ảnh khí thế dồi dào, giống như thần đế, trấn áp cửu thiên thập địa. Tần Cửu Ca một tay hóa chưởng, uy lực Thần Vương cực kỳ khủng bố mãnh liệt tản ra trên tinh không. Hư không dưới áp lực mạnh mẽ trong nháy mắt bị nghiền nát. Vô số nội tình cùng nhau khống chế, đánh ra một chưởng lay động thiên địa.

"Các ngươi cũng khá lắm, có thể tiếp nhận một phần thực lực của ta, nhưng một chưởng này các ngươi không tiếp được!"

Một chưởng xuất ra, hơi thở khủng bố cao tuyệt độ, cuồng dũng dâng lên trên tinh tú chư thiên, mạnh đến mức không thể dùng từ ngôn hình dung. Những ngôi sao cổ xưa xung quanh bị phá hủy trong

im lặng. Tất cả Thiên Kiêu trên tinh không sắc mặt mang theo vẻ hoảng sợ cực độ. Cho dù không phải là bảy Thiên Định Vương Giả đối diện Tần Cửu Ca, Thiên Kiêu hơi tới gần một chút cũng phun ra máu. Có thể tưởng tượng được, bảy vị Thiên Định Vương Giả đang ở giữa bạo phong phải chịu đựng trùng kích khủng bố cỡ nào!

Toàn bộ tinh không đã mất đi âm thanh. Ước chừng trong mấy trăm hơi thở, tiếng va chạm mãnh liệt mới đánh thức được ý thức của Thiên Kiêu trên tinh không. Vị trí mà Tần Cửu Ca cùng bảy vị Thiên Định Vương Giả đứng đã sớm hóa thành không gian hỗn loạn. Vô số mảnh vỡ không gian bay tứ phía. Nhìn thấy cảnh này, không có Thiên Kiêu nào không cảm thấy chấn động. Mảnh vụn trong không gian đen kịt tản đi, đạo văn khủng bố đầy trời cũng theo đó mờ dần. Các tu sĩ trên vô số tinh vực và các tu sĩ trong tiên vực cùng nhìn về phía đó. Là bảy vị Thiên Định Vương Giả thắng hay là chí tôn vô địch Đạo Tử Tần tộc thắng?

Đột nhiên thân hình Tần Cửu Ca hiện ra, bạch y thắng tuyết, vẫn phiêu dật xuất trần như trước. Hai tay chắp sau lưng vô cùng bình tĩnh giống như mặt nước không gợn nổi bất kỳ ngọn sóng nào. Mà bên kia, bóng người của bảy Thiên Định Vương Giả cũng hiện ra. Tuy rằng mỗi người có thể đứng vững, nhưng hơi thở trên người ai nấy uể oải không chịu nổi. Ai thắng ai thua, không cần phải nói nhiều. Nhìn thấy cảnh này giây tiếp theo, vô số tu sĩ tinh vực cùng tiên vực nổi lên làn sóng ngập trời. Rất nhiều nữ tu sĩ Thiên Kiêu mắt nhìn về phía Tần Cửu Ca, có sợ hãi, có ái mộ, có cuồng nhiệt! Người đạo thống của Tiên Cổ Tần tộc lại càng vui vẻ.

Chương 1092: Ngươi thích người khác được không?

Chương 1092: Ngươi thích người khác được không?

“Mẫu thân à, ngươi thích người khác có được không?”

Lạc Ly khuôn mặt ngây thơ dễ thương nhìn chằm chằm vào mẫu thân nàng, quốc chủ thái thượng Thần quốc. Mẫu thân mình thích Tần Đạo Tử, nhưng nàng cũng thích nha. Mình nên làm gì đây?

“Hử?”

Trong lúc nhất thời quốc chủ Thái Thượng Thần Quốc còn chưa kịp phản ứng, trên mặt tuyệt mỹ hiện ra vẻ nghi hoặc. Có điều một giây

sau, trên gương mặt uy nghiêm của quốc chủ Thái Thượng Thần Quốc ý thức được cái gì đó bèn ửng đỏ. Bàn tay trắng như tuyết mảnh khảnh vỗ vào đầu nhỏ của Lạc Ly bên cạnh. Tuổi còn nhỏ không lo học hành đàng hoàng, cả ngày suy nghĩ linh tinh.

”Vốn là như vậy, ngươi thích Tần Đạo Tử, ta cũng thích Tần Đạo Tử… Sau này làm sao chúng ta có thể ở chung?”

Lạc Ly mở to đôi mắt khả ái, nhỏ giọng nói. Nàng thề sau này sẽ trở thành thê tử chính cung bên cạnh Tần Đạo Tử. Phải mạnh mẽ chèn ép những đối thủ cạnh tranh đó. Mặc kệ kẻ đối điện là ai nàng cũng sẽ không hạ thủ lưu tình. Nhưng nếu đối thủ cạnh tranh là mẫu thân của mình…Lạc Ly rất buồn rầu, chẳng lẽ trấn áp mẫu thân của mình sao? Nhưng nếu không đuổi đi…thì giống như.. coa hơi…không hợp với lẽ thường…

Nhưng mà nàng cũng không phải do Thái thượng mẫu thân sinh ra. Nàng là thiên thai trời sinh đất dưỡng, nghiêm túc mà nói, trời là phụ thân thân sinh của nàng, đất là mẫu thân thân sinh của nàng. Thái Thượng Thần Chủ chẳng qua là người nhận nuôi nàng mà thôi. Nhưng dù sao cũng đã gọi mẫu thân đã rất nhiều năm, nhất thời cũng không sửa miệng được. Đột nhiên, Lạc Ly đang rối rắm đã bị Thái thượng thần chủ hung hăng đánh một trận, Lạc Ly bị đánh nước mắt lưng tròng, như thể nước mắt sắp rơi xuống làm cho tu sĩ Thái Thượng Thần Quốc đi ngang qua thấy khiếp sợ. Thái thượng thần chủ vậy mà nỡ đánh tiểu công chúa? Đây là tin tức lớn đó nha, phải biết rằng trước kia Thái thượng thần chủ hận không thể nâng tiểu công chúa trong lòng bàn tay. Không ngờ hôm nay lại nỡ đánh! Lạc Ly bị đánh nhỏ giọng khóc.

”Chờ sau này ta làm lão đại rồi chắc chắn nhờ Đạo Tử ca ca thay ta báo thù.”

Không có gì bất ngờ, Lạc Ly lại bị Thái thượng thần chủ đánh càng tợn. Tuổi còn nhỏ đã đặt ra mục tiêu lớn, nữ nhi à, hành trình của ngươi là núi cao biển rộng.

Trên tinh không bên kia, sau khi Tần Cửu Ca như trích tiên đánh bại bảy vị Thiên Định Vương Giả, năng lượng tràn ngập bay về phía Tần Cửu Ca.

”Cũng không biết Tần Đạo Tử có thể đạt được bao nhiêu Hồng Mông đạo vận, thật sự là hâm mộ quá.”

Có Thiên Kiêu thán phục nói. Tần Cửu Ca thật sự là quá lợi hại, thậm chí có thể nói, cho đến bây giờ còn chưa từng xuất hiện nhân vật

như Tần Cửu Ca. Trước thì mạnh mẽ đánh bại một Thiên Định Vương Giả, sau lại đánh bại bảy Thiên Định Vương Giả cùng nhau liên thủ. Quả thực quá khủng bố, làm cho người ta không tự chủ được hít một hơi khí lạnh. Người đầu tiên từ xưa đến nay! Biểu hiện như vậy thì chắc chắn là đạt được Hồng Mông đạo vận cũng là nhiều nhất. Rất nhiều người cực kỳ ghen tị với chuyện này, nhưng càng kính trọng hơn, càng sợ hãi hơn. Một nhân vật như vậy, có lẽ tương lai cũng sẽ không xuất hiện thêm nữa.

Quả nhiên, sau khi Tần Cửu Ca đánh bại bảy Thiên Định Vương Giả còn lại, Tinh Không Đế Bảng toả ra ánh sáng rực rỡ vô tận, lóng lánh bốn phương tám hướng, mênh mông khắp tinh không vô tận. Sau đó, xuất hiện một cảnh được ghi lại trong cổ sử. Chỉ thấy trên Tinh Không Đế Bảng, xếp ở vị trí thứ nhất, tựa như một đế giả quan sát thế gian, trên bảng viết đứng đầu đế bảng là Đạo Tử Tiên Cổ Tần tộc, Tần Cửu Ca!

Lúc này, vô số tu sĩ tinh vực, tiên vực đang sôi trào, đang hoan hô, run rẩy không thôi. Tu sĩ Thái Cổ tiên vực cảm thấy Đạo Tử Tần tộc là chí tôn Thái Cổ tiên vực mà kiêu ngạo. Hạo Hãn Thần Châu thấy Đạo Tử Tần tộc là người Thần Châu bọn hắn mà kiêu ngạo. Tiên Cổ Tần tộc cả tộc càng sôi động hơn, thanh danh Đạo Tử Tần Cửu Ca ở Tần tộc lúc này đã đạt tới đỉnh phong! Nếu lúc này có người nói cho bọn hắn, Tần Cửu Ca thế này thế nọ, bọn hắn nhất định sẽ bạo khởi, trực tiếp chơi khô máu tên đó! Làm nhục Đạo Tử còn nghiêm trọng hơn cả làm nhục bọn hắn. Cả tộc hoan hô, cả tộc sôi trào, Cửu Ca Đạo Tử vĩnh viễn là thần! Trong tổ địa Tiên Cổ Tần Tộc cũng là một trận tiếng cười nói vui vẻ.

”Tiểu tử kia rất giỏi rất giỏi!”

Có vị cổ tổ Tần tộc che râu trắng như tuyết mỉm cười nói. Trong tộc có thể xuất hiện một chí tôn như vậy tương lai đối với Tiên Cổ Tần tộc bọn hắn cực kỳ tốt.

”Đâu có! Đâu có! Tôn tử của ta ngoại trừ dung mạo tuấn tú, thực lực thiên phú trấn áp vạn cổ ra, còn có gì nữa đâu…Không được khen, không được khen, dù sao hắn vẫn còn nhỏ…”

Một trận cười ha ha truyền đến từ cổ điện Tần tộc. Hắn chính là gia gia ruột thịt của Tần Cửu Ca, một Thần Vương tồn tại đỉnh phong. Lúc này hắn cười đến không khép miệng được. Rõ ràng là cực kỳ hưởng thụ mà. Một lát sau, tiếng cười nói vui vẻ trong đại điện dần dần yên tĩnh một chút. Đột nhiên, một giọng nói già nua vang lên.

”Người Địa Ngục có ý đồ với chúng ta.”

Chương 1093: Có thể thoát được cái chết sao?

Chương 1093: Có thể thoát được cái chết sao?

Một vị cổ tộc Tần tộc trịnh trọng nói. Tiên Cổ Tần tộc của hắn quả thật có thể không để vào mắt Cấm Kỵ hoặc Bất Hủ đạo thống bình thường, nhưng thực lực Địa Ngục đạo thống cổ xưa mạnh nhất ở U Minh tiên vực xa xôi không cho phép người ta coi thường. Đương nhiên, nếu Địa Ngục dám lộ diện thì Tiên Cổ Tần tộc bọn hắn cũng không hề hoảng sợ chút nào.

”Hừ, dám có ý niệm gì không tốt trong đầu, lập tức cho Địa Ngục đạo thống bọn hắn chân chính trở thành một nơi Địa Ngục sinh linh.”

Có một lão tổ Tần tộc khí phách vô song lên tiếng. Cho dù Địa Ngục có là đạo thống mạnh mẽ nhất U Minh tiên vực thì Tiên Cổ Tần tộc bọn hắn cũng không sợ chút nào. Đến đây là được! các lão tổ Tần tộc còn lại của cổ điện cũng nhao nhao gật đầu, mặc kệ Địa Ngục ôm tâm tư gì, dám chọc Tiên Cổ Tần tộc, đánh cho bọn hắn bể đầu hết.

Trên tinh không, ảnh chiếu biểu hiện con mắt của sinh linh thế gian. Tinh Không Đế Bảng có ánh sáng rực rỡ tuôn ra như trước, chiếu rọi trên người Tần Cửu Ca. Đây là tồn tại chói mắt nhất, vạn cổ vô nhất trong thiên địa! Tựa như một tồn tại vô thượng giáng thế!

Đạo Tử Địa Ngục xa xa dữ tợn nhìn Tần Cửu Ca tựa như đại đế. Vị trí này vốn dĩ là thuộc về hắn, nhưng bây giờ mình lại cô đơn như vậy. Cảm xúc không cam lòng, phẫn nộ trong lòng bùng phát.

“Cho ngươi kiêu ngạo một thời gian, chờ đi sâu vào Tinh Thần Cổ Lộ, có người sẽ đối phó ngươi. Đạo Tử Địa Ngục cười lạnh nhìn Tần Cửu Ca. Chủng tộc tối cao kia chắc chắn sẽ ra tay đối phó Tần Cửu Ca. Lúc đó Tần Cửu Ca có thể thoát được cái chết sao?

Trận chiến này chấn động vô số tinh vực, cuộc tranh giành danh hiệu Tinh Không Đế Bảng trong Cửu Thiên Tiên Vực dần đi đến hồi kết. Nhưng tất cả tu sĩ quan sát hình chiếu chư thiên trận này vẫn còn chấn động và sợ hãi chưa tiêu tan. Lúc này đây cuộc chiến tranh giành Tinh Không Đế Bảng quả thực chấn động tâm linh bọn hắn. Tất cả mọi người tin tưởng, thành tựu tương lai của Đạo Tử Tần tộc

thấp nhất là một đại đế. Bởi vì nếu tồn tại như vậy mà không thể trở thành đại đế thì còn có bao nhiêu người có thể trở thành?

Tin tức tần Cửu Ca đứng đầu bảng Tinh Không Đế Bảng cũng trong nháy mắt truyền đi khắp bên trong Tinh Thần Cổ Lộ. Nơi đó vô cùng bí ẩn, nghe đồn là điểm khởi đầu của sinh linh, điểm kết thúc của vạn vật. Nơi đó có vô số chí tôn kỷ nguyên khủng bố, từng đứng đầu đế bảng, đế tử, cứu cực sinh linh chi tử sinh sống. Tinh Không Đế Bảng hạ màn. Vận Mệnh Thần Nữ vẫn là cá muối (chỉ những người chơi dành ít hoặc không tốn sức lực và thời gian để tham gia vào các hoạt động nhằm cải thiện bản thân), chiếm vị trí thứ mười Tinh Không Đế Bảng vơi một dáng vè không tranh không cướp. Về phần Medusa cũng đạt được thành tích rất tốt, hạng thứ mười một trên Tinh Không Đế Bảng, chỉ ở dưới Vận Mệnh Thần Nữ. Viêm Linh Cơ xếp thứ tám mươi, không có cách nào, cho dù thiên phú đầy đủ nhưng tu vi hơi yếu. Trong Thiên Định Thập Vương, tu thành kém nhất là Thần Linh viên mãn. Thần Linh sơ kỳ như nàng có thể xếp thứ tám mươi Tinh Không Đế Bảng đã là rất giỏi rồi, nhất định là đã vượt qua tồn tại Thần Linh trung kỳ.

Điểm dừng tiếp theo là sâu bên trong Tinh Thần Cổ Lộ. Tiếp nhận thiên mệnh, bước vào đế đạo, bố cục thiên đình, huy hoàng cuối cùng của Hồng Mông thần tộc.

Ánh sao sáng chói lượn lờ, ánh trăng đong đưa.

Cho dù thế gian biến động như thế nào, tinh không vẫn rực rỡ như trước, làm cho người ta khao khát. Dải ngân hà mênh mông vô tận khiến người ta mê mẩn. Càng tiến về phía trước Tinh Thần Cổ Lộ, càng ngày càng có nhiều Thiên Kiêu cực kỳ khủng bố. Đương nhiên, thế gian có ngàn vạn Thiên Kiêu, gặp được cũng không phải là quá khó. Sâu trong cổ lộ có một nơi tinh không ngân hà cuồng bạo, tràn ngập đủ loại nguy hiểm cùng cơ duyên đáng sợ. Rất nhiều Thiên Kiêu đến đây tìm kiếm cơ duyên tạo hóa. Nơi này cũng tạo ra rất nhiều chí tôn danh chấn thiên cổ lộ. Và tại thời điểm này, trong dải ngân hà có một nữ tử tuyệt mỹ mang theo anh khí, tựa như một nữ tướng quân, thân mặc khôi giáp màu đen, ánh mắt ngoan tuyệt chém giết cự thú cách đó không xa. Chỉ chốc lát sau, lại chém giết rất nhiều cự thú ngân hà.

”Haizz…”

Nữ tử tuyệt mỹ thở dài một hơi, hồi tưởng lại kho thời gian trước, nhìn ảnh chiếu chư thiên có cảm giác vô lực. Bao nhiêu năm rồi, nàng đã thông qua chỉ dẫn của sư tôn mình, đến Chư Thiên Chi Địa.

Vận khí của nàng rất tốt, nàng tìm được một nghịch thiên tạo hóa ở Chư Thiên Chi Địa, thực lực tu thành tăng cường rất nhiều. Sau đó, không ngờ thời điểm mình trở lại Thái Cổ tiên vực, xảy ra sự cố. Sư tôn của nàng cố hết sức cứu nàng trở về.

Chương 1094: Đáng sợ hơn chết!

Chương 1094: Đáng sợ hơn chết!

Có điều lúc tỉnh lại, nàng không ở Thái Cổ tiên vực mà đang ở một tiên vực khác, tên là Vĩnh Hằng tiên vực. Cũng một lần ngẫu nhiên kia, nàng biết sư tôn mình mạnh mẽ cỡ nào. Lại gặp phải thời điểm không gian hỗn loạn, cứu nàng trở về.

Hơn nữa còn mang nàng đến Vĩnh Hằng Tiên Vực. Sau đó, nàng cũng vì lý do sư tôn của mình và thiên phú gia trì của mình, nàng trở thành một trong những người thừa kế của một đạo thống Bất Hủ. Vì sao gọi là một trong những người thừa kế?

Đó có nghĩa là có rất nhiều đối thủ cạnh tranh. Dù sao tu vi của nàng hơi thấp, nếu không phải bởi vì thực lực sư tôn nàng đủ mạnh mẽ, nàng hoàn toàn không thể trở thành một trong những người thừa kế Bất Hủ đạo thống.

“Tâm Nhiên, chúng ta mau đi đi, chút nữa người của Thần Tôn tới, chúng ta sẽ chết chắc.”

Bỗng nhiên, ở bên cạnh nữ tử anh khí có một nam tử tướng mạo tuấn lãng, thân thể cao gầy xuất hiện. Khóe miệng nam tử nở một nụ cười, có vẻ là người rất bình tĩnh tĩnh. Nữ tử bình thường chắc đã sớm rơi vào nụ cười quyến rũ này. Mỹ nữ anh khí dừng một chút rồi gật đầu. Thần Tôn là Thiên Kiêu chí tôn đối địch với đạo thống mà nàng đang ở. Trước đây có một lần dưới cơ duyên xảo hợp, nàng tiêu diệt một Thiên Kiêu ở chỗ đạo thống kia, mà tên Thiên Kiêu kia là đệ đệ của Thần Tôn. Vì vậy, thù càng thêm thù.

”Đừng sợ, có ta bảo vệ ngươi rồi.”

Nam tử tuấn lãng lộ ra nụ cười tự cho là mê người nhất của mình, nhìn nữ tử mình thích. Trong nháy mắt, hắn cảm giác mình đẹp trai không lối thoát. Y Tâm Nhiên chắc chắn rất yêu hắn. Nữ tử tên là Y Tâm Nhiên, gương mặt lộ ra ý cười, dường như là đang khẳng định những lời nam tử tuấn lãng nói. Nhưng sâu trong đôi mắt nàng xuất hiện một chút khinh thường, thể hiện suy nghĩ chân thật trong lòng

nàng. Bảo vệ nàng? Ngươi cũng xứng đáng à? Còn giả làm Thiên Kiêu chí tôn vô địch ở trước mặt nàng? Xin lỗi, tặng ngươi hai chữ "ha ha". Thiên Kiêu chí tôn vô địch trong mắt nàng chỉ có nam tử kia mới có tư cách! Đương nhiên, nam tử tuấn lãng cũng không biết suy nghĩ trong lòng Y Tâm Nhiên. Hắn vỗ ngực đầy phấn khích. Đột nhiên, một cơn gió lạnh ập đến với bọn hắn.

Ầm một tiếng, dâng lên rất nhiều bọt sóng tinh hà. Những con sóng khủng khiếp quét qua dải ngân hà.

'Ha ha ha, hoàng thiên không phụ người khổ tâm, không ngờ các ngươi thật sự ở chỗ này, bắt được các ngươi chủ thượng nhất định sẽ ban thưởng hậu hĩnh cho ta."

Giọng nói rất kích động. Xem ra, chủ thượng mà hắn nói sẽ thưởng cho hắn thứ gì đó, đối với hắn mà nói chắc chắn rất tốt. Vừa dứt lời, một nam tử mắt lộ ra yêu tà, xuất hiện ở chỗ xa xa Y Tâm Nhiên và nam tử tuấn lãng.

"Ngươi giết đệ đệ của chủ thượng ta? Biết điều mà ngoan ngoãn đến đây chịu chết, bằng không chờ đợi ngươi nhất định là hình phạt còn khủng khiếp hơn cả cái chết."

Nam tử yêu tà dâm tà nhìn lướt qua thân thể Y Tâm Nhiên không kiêng nể gì. Người thừa kế Vạn Ma Đạo Thống mặc dù diện mạo không cực kỳ xinh đẹp nhưng giữa hai hàng lông mày lại toả ra một luồng anh khí giống như nữ tướng quân, làm cho lực hấp dẫn của nữ tử đối với nam tử đạt tới mức độ đáng sợ.

"Về phần ngươi? Tự mình trừng phạt đi, đừng để ta lãng phí sức lực."

Nam tử yêu tà quay đầu lạnh lùng khinh thường nam tử vừa nói chuyện. Trong mắt tràn đầy vẻ khinh thường. Một Thiên Tôn lục trọng ở trước mặt hắn là cái gì?

"Các ngươi bắt nữ tử lại cho ta."

Nam tử yêu tà ra lệnh cho vài tên thủ hạ đi theo hắn. Ánh sáng tà ác trong mắt hắn lại sáng rực lên. Hắn muốn nếm thử một cái gì đó tươi mới!

"Các hạ quá đáng rồi đấy."

Nam tử tuấn lãng cảm thấy lúc này chính là thời khắc biểu hiện của hắn, bây giờ không ở bên cạnh nữ tử mình thích giả vờ một lần, vậy

tới khi nào mới giả vờ? Cước bộ đạp một cái, trực tiếp ra tay. Nội tâm rất mừng thầm. Đây không phải là thời điểm tốt để hắn làm anh hùng cứu mỹ nhân sao?

Lúc này chỉ cần hắn ở trước mặt Y Tâm Nhiên bày ra thực lực mạnh mẽ, cường thế cứu nàng. Dựa theo cách anh hùng cứu mỹ nhân, mỹ nhân được cứu bình thường sẽ gả cho anh hùng. Mà hắn cứu Y Tâm Nhiên, không phải sẽ trở thành anh hùng của nàng sao? Nam tử tuấn lãng trong lòng vừa nghĩ, trong tay cũng không nhàn rỗi.

Có Đại Đạo Pháp Tắc bùng nổ. Hai tay đẩy ngang, đánh ra cổ pháp đáng sợ, nở rộ uy năng vô tận, uy lực tuyệt mạnh. Chỉ trong một thời gian ngắn đánh lui thủ hạ của nam tử yêu tà. Một số kẻ thậm chí lùi lại hàng chục ngàn bước, miệng nôn ra máu làm cho quần chúng buôn dưa xung quanh nhao nhao chú ý. Nam nhân rất mạnh mẽ! Đứng ở hư không, chắp hai tay sau lưng, Cổ Hà cảm thấy lúc này hắn rất giỏi!

Chương 1095: Còn muốn chạy?

Chương 1095: Còn muốn chạy?

Kế tiếp, Y Tâm Nhiên chắc chắn sẽ thích hắn, sau đó yêu hắn, cuối cùng đối với hắn muốn ngừng mà không được. Nhưng sau một khắc, nam tử yêu tà lộ vẻ chế giễu. Một tu sĩ Thiên Tôn lục trọng mà đã muốn làm anh hùng trước mặt hắn? Muốn làm anh hùng cứu mỹ nhân sao? Đùa gì chứ, muốn mất mặt lắm à?

”Tiểu Thiên Tôn lục trọng dám càn rỡ, rác rưởi!”

Nam tử yêu tà thi triển đại đạo pháp tắc, trên người hắn có thần lực chầm chậm xuất hiện làm cho Thiên Kiêu bốn phía thán phục. Không ngờ nam tử yêu tà lại là một cường giả cảnh giới Bán Thần! Nghĩ như vậy, tên chủ thượng có thể thu phục nam tử yêu tà kia mạnh mẽ cỡ nào?

Trên mặt Cổ Hà cũng hiện ra vẻ hoảng sợ. Một tuỳ tùng bình thường sao có thể là Bán Thần? Còn không chờ tu sĩ bốn phía và Cổ Hà sợ hãi xong, nam tử yêu tà thi triển cổ pháp triệt để đánh vào trên người Cổ Hà. Roẹt một tiếng, quần áo trên người Cổ Hà bị xé nát. Trên người chảy rất nhiều máu, sắc mặt cũng vô cùng tái. Cả người giống như một viên đạn pháo, ầm ầm nện xuống mặt đất. Thật là thê thảm. Một màn giả vờ anh hùng cứu mỹ nhân không thành mà lại thành một kết cục bi thảm.

Mẹ kiếp!

Nội tâm của Cổ Hà lúc này thật mờ mịt. Không phải là hắn đang thể hiện phong thái tối cao của mình trước mặt Y Tâm Nhiên sao? Sau đó Tâm Nhiên sẽ sinh ra tình yêu ngưỡng mộ đối với mình à? Kết quả cuối cùng mình ôm mỹ nhân về. Nhưng sao lại trở thành tình trạng như bây giờ. Điểm này cũng không phù hợp kịch bản nha!

Nhưng vết thương đẫm máu trên ngực nói với hắn ta, tưởng tượng của hắn đã bị phá vỡ. Giãy dụa đứng dậy, nhìn Y Tâm Nhiên ở xa xa, chỉ thấy lúc này sắc mặt Y Tâm Nhiên rất bình tĩnh, cũng không nhìn về phía hắn. Cảnh này làm cho phòng tuyến trong lòng của Cổ Hà sụp đổ, triệt để phá vỡ phòng ngự của hắn. Ở trước mặt người mình thích mà lại biểu hiện ra bộ dạng có thể nói là đã chết rồi!

”Chỏi mới có một chút thực lực đã muốn học làm anh hùng cứu mỹ nhân ? Cũng không tự soi gương xem mình có thực lực gì?”

Nam tử yêu tà bên cạnh cười lạnh bổ đao. Nhưng thực lực của nam tử quả thật hơi vượt qua kỳ vọng của hắn. Cảnh giới Thiên Tôn lục trọng lại không bị mình tát chết, thật sự là rất kỳ lạ. Phải biết rằng Thiên Tôn bát trọng bình thường dưới một chưởng vừa rồi chắc chắn đã chết. Cổ Hà vốn sắc mặt đã tái nhợt, khi nghe được nam tử yêu tà nói như thế, ánh mắt tràn ngập vẻ khuất nhục, cuồng phun vài ngụm máu, hơi thở mệt nhọc. Một hiện trường án mạng xã hội điển hình. Cổ Hà lúc này cũng không dám nhìn Y Tâm Nhiên. Cũng không biết sau này mình sẽ đối mặt với nàng như thế nào. Một nam nhân ngay cả bản lĩnh bảo vệ nữ nhân mình thích cũng không có, vậy còn coi là nam nhân gì nữa?

Nam tử yêu dị ánh mắt tràn ngập dâm tà nhìn về phía Y Tâm Nhiên. Loại nữ tử này có lẽ không phải là đẹp nhất, nhưng chắc chắn là cực kỳ có mị lực. Đôi chân thon thả thẳng tắp mạnh mẽ, nếu có thể kẹp một cái không biết sẽ sẽ sung sướng tới mức nào.

”Ngươi đắc tội với chủ thượng ta, còn muốn chạy hay sao?”

Nam tử yêu dị không nhìn về phía Cổ Hà giống như chú hề, ánh mắt tàn nhẫn, giơ tay ra với Y Tâm Nhiên. Một chưởng lay động thiên địa, khép nhật nguyệt tinh thần lại. Chỉ cần bắt được nữ tử, sau đó lên bẩm chủ thượng, cầu khẩn chủ thưởng ban thưởng nữ tử cho hắn. Nói chung, chủ thượng sẽ không từ chối.

”Ngươi dám!”

Cổ Hà phẫn nộ gào thét, nếu Y Tâm Nhiên rơi vào trong tay nam tử

này, đãi ngộ có thể tưởng tượng được. Nhưng mà đối mặt với tiếng phẫn nộ gào thét của Cổ Hà, nam tử yêu dị cũng không quay đầu lại châm chọc một tiếng, đánh một chưởng về phía Cổ Hà. Nhất thời, mảnh vỡ lục phủ ngũ tạng của Cổ Hà theo máu ho ra.

”Đạo Tử, Tâm Nhiên không thể phụng dưỡng ngươi nữa rồi.”

“Lúc Y Tâm Nhiên lộ vẻ quyết tuyệt. Nàng thà chết cũng sẽ không để rơi vào tay những người này. Người nàng thích từ đầu đến cuối là nam tử ở Thiên Đế thư viện, tựa như trích tiên giáng lâm. Trong khoảnh khắc này, nàng đã suy nghĩ rất nhiều, nghĩ đến Thiên Đế thư viện, nghĩ đến nam tử chí tôn ở Thiên Đế thư viện trên đế sơn trấn áp ngàn vạn Thiên Kiêu thế gian. Nghĩ đến nam nhân kia không chút áp lực, một mình trên đế sơn trăm tầng tiêu sái, sau đó phiêu nhiên mà đi, làm cho kẻ khác si mê, lưu luyến đến như vậy. Đây là một nam nhân độc hại, nàng không nên thích hắn. Có điều, tới bây giờ nàng cũng không hối hận vì đã thích nam tử kia. Kể cả khi nam nhân đã từ chối nàng. Nàng biết là do thiên phú của mình không tốt, vì thế nàng cố gắng tu luyện. Nàng tranh đoạt tài nguyên với vô số sinh linh, đọa nhập ma đạo, rất khổ, nhưng chỉ cần nghĩ đến nam tử kia, nàng liền cảm thấy rất đáng giá. Nếu như hỏi nàng, bây giờ có di nguyện gì, đó là, nàng còn muốn gặp lại nam tử kia lần nữa.

”Đạo Tử, kiếp sau gặp lại.”

Chương 1096: Ngươi xứng biết tên công tử?

Chương 1096: Ngươi xứng biết tên công tử?

Mắt Y Tâm Nhiên ảm đạm, không hề liếc mắt một cái về phía Cổ Hà vừa rồi mới chiến đấu vì nàng. Nếu Cổ Hà biết, dù là lúc này nữ tử mình thích trong lòng nghĩ đến một nam tử khác, cũng không biết sẽ như thế nào? Một Bán Thần ra tay thì chắc chắn nàng không sống nổi.

Tuy nhiên, khi ánh sáng dữ dội qua đi, Y Tâm Nhiên chậm rãi mở mắt ra, hơi nghi hoặc nói:

“Đây chẳng lẽ là nơi sau khi người ta chết đi sao?”

Nhưng sao lại có thể giống hệt với cảnh khi còn sống? Hơn nữa giữa thiên địa sao lại an tĩnh kỳ lạ như vậy?

Bỗng nhiên, Y Tâm Nhiên nghe được một giọng nói mà chính mình tưởng như không bao giờ còn nghe được nữa.

”Sao ngươi đang ở đây? Lâu rồi không gặp.”

Giọng nói rất ôn hòa. Nghe thấy giọng nói này, Y Tâm nhiên chợt mở mắt ra, trào ra quang mang rực rỡ. Dường như là sợ mình nghe lầm, nàng còn âm thầm cắn cắn lưỡi, đầu lưỡi truyền đến cảm giác đau đớn mãnh liệt nhưng không hề khiến Y Tâm Nhiên cảm thấy khó chịu, còn có vẻ kích động, phấn chấn. Không phải là ảo giác, đó là hiện thực!

”Đạo Tử…”

Y Tâm Nhiên run giọng nhẹ nhàng gọi. Mà sắc mặt nam tử yêu dị thay đổi kịch liệt, cổ pháp vừa rồi của hắn giờ đây lại biến mất vô tung vô ảnh, không thấy đâu.

”Ai vậy?”

Nam tử yêu dị lớn tiếng gầm lên giận dữ. Cho dù đối diện là một Thần Linh, hắn cũng có dũng khí giận dữ mắng chửi kẻ đó. Bởi vì sau lưng hắn là Thần Tôn, một chí tôn Thiên Kiêu vô thượng có thể tham gia tranh đoạt thứ hạng trên Tinh Không Đế Bảng.

”Cái gì? Ngươi mà cũng xứng biết tên công tử?”

Một tiếng nũng nịu vang lên. Sau đó, một thần viêm phảng phất có thể bao trùm chư thiên vạn giới đánh về phía hắn. Làm cho người ta cảm giác bầu trời sụp đổ, sơn hà tuế nguyệt đảo lộn.

”Mẹ kiếp!”

Nam tử yêu dị hoảng sợ. Có điều, còn không đợi nam tử yêu dị phản ứng kịp, một luồng thần lực khủng bố lập tức bao vây thiêu đốt hắn. Tiếng kêu thảm thiết quét qua bốn phương tám hướng làm cho một vài tu sĩ vây xem sắc mặt sợ hãi, trong lòng phát run. Có thể làm cho một cường giả khủng bố cảnh giới Bán Thần phát ra tiếng kêu thảm thiết như thế thì có thể tưởng tượng được, cường giả Bán Thần đang chịu đau đớn cỡ nào!

Im lặng! Sự im lặng khủng khiếp! Một Bán Thần tuy rằng nói phóng mắt nhìn trong tinh không cũng không tính là hiếm nhưng đặt ở nơi này, Bán Thần là tồn tại vô địch, chính là một vị thần nắm thế tục trong tay! Tuy nhiên, bây giờ vị thần này đã bị đàn áp một cách dễ dàng, như cách đối xử mà Cổ Hà phải chịu vừa rồi, ngoại trừ việc

nhân vật chính đã thay đổi mộtc chút mà thôi.

Xa xa, có vài bóng người xuất trần lăng không mà đến. Đứng là mấy người Tần Cửu Ca. Nam tử cầm đầu, phiêu lãng tuấn dật, tựa như thần đế trên thiên thượng. Lúc này chẳng những Y Tâm Nhiên nhìn ngây người mà tất cả mọi người bốn phía cũng nhìn ngây người. Nam tử yêu dị cũng sợ ngây người.

"Đạo Tử..."

Trái tim Y Tâm Nhiên run rẩy, cả người ngây ra, ánh mắt mê ly. Đây là nam nhân mà nàng mong nhớ ngày đêm. Chỉ thấy bình thường Y Tâm Nhiên giống như một ma đầu tranh phạt thiên hạ giờ đây khuôn mặt lại ửng đỏ. Thân thể mềm mại cứng ngắc lại.

Nam tử như tiên, từ từ hạ xuống trước mặt Y Tâm Nhiên. Khuôn mặt tươi cười như gió mùa xuân. Lúc này Y Tâm Nhiên cảm giác toàn bộ thân thể mình mềm nhũn. Có vẻ như không biết làm sao, hai tay xoắn xuýt, hoàn toàn không có sự thờ ơ, xa lánh như đối với Cổ Hà, chỉ có khát vọng như thiếu nữ hoài xuân.

Năm đó, lần đầu nàng gặp Đạo Tử Tần tộc ở Thiên Đế thư viện, lập tức bị phong tư vô thượng kia mê hoặc, thật lâu không thể quên. Cho dù hôm nay rơi vào ma đạo, trở thành một ma đầu hoành hành thế gian, nàng vân chưa từng quên, Đạo Tử thiếu niên lúc trước.

"Vẫn ổn chứ?"

Tần Cửu Ca đến gần Y Tâm Nhiên, hơi thân thiết vỗ vỗ cái đầu nhỏ của Y Tâm Nhiên. Cảm nhận được nhiệt độ trong tay nam tử bao đêm mong nhớ, Y Tâm Nhiên cảm thấy mình sắp ngã xuống rồi. Nhưng thật đáng tiếc, nhiệt độ chỉ lưu lại trên mặt nàng trong vài giây trước khi biến mất. Thực tế lúc này Y Tâm Nhiên rất muốn tựa vào trong ngực Tần Cửu Ca, kể lại chuyện mình gặp phải mấy năm nay. Nhưng mà mắt nàng bỗng nhiên thấy được Viêm Linh Cơ cùng Medusa bên người Tần Cửu Ca, nàng liền chần chừ. Hai nữ tử diện mạo tuyệt mỹ, không chỉ đẹp hơn nàng mà tu vi còn cao hơn nàng không biết bao nhiêu. Quả nhiên mặc kệ ở nơi đâu, xung quanh nam tử mình thích đều có các nhân vật như thần nữ trên trời vây quanh.

"Vẫn...ổn."

Y Tâm Nhiên đứt quãng nhỏ giọng nói. Ánh mắt nhìn về phía Tần Cửu Ca hơi né tránh. Cổ Hà ở xa xa sắc mặt lúc xanh lúc trắng, rất khó chịu. Có lúc nào Y Tâm Nhiên ở bên ngoài lộ ra biểu cảm như vậy? Không chỉ ở trước mặt hắn, ở trước mặt ai, Y Tâm Nhiên cũng

chỉ có một dáng vè lạnh lùng. Vốn nghĩ rằng, nàng ở trước mặt bất luận kẻ nào đều cũng như vậy, tâm tình liền thấy rất bình thản. Nhưng bây giờ xem ra nàng cũng là người thích được người khác cưng chiều. Tần Cửu Ca nhìn Y Tâm Nhiên im lặng, trong lòng thật sự hơi cảm thán. Thế gian ngoại trừ hắn ra, Thiên Kiêu còn lại kỳ thật đều có nhân sinh đặc sắc của riêng mình. Tu vi Y Tâm Nhiên bây giờ chắc chắn không phải là thiên phú trước kia của nàng có thể luyện ra. Tần Cửu Ca quay đầu, nhìn về phía nam tử yêu dị lúc này đang bị Viêm Linh Cơ dùng thần hỏa thiêu đốt, lạnh nhạt nói:

“Giết!”

Chương 1097: Giống Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc

Chương 1097: Giống Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc

Vừa dứt lời, ngọn lửa trên người nam tử yêu dị kia càng thêm khủng bố.

Ầm một tiếng, phát nổ trực tiếp.

Người xem bốn phía vô cùng hoảng sợ. Đây một tồn tại cảnh giới Bán Thần khủng bố đấy, quan trọng nhất là sau lưng hắn còn có một Vô Thượng Thiên Kiêu có thể tham tranh đoạt thứ hạng trên Tinh Không Đế Bảng!

”Đạo Tử, chủ tử sau lưng hắn là một Vô Thượng Thiên Kiêu.”

Y Tâm Nhiên nhỏ giọng cúi đầu nói với Tần Cửu Ca.

”Và…ta…đã giết đệ đệ của hắn.”

Nàng biết chắc chắn Tần Cửu Ca không sợ Thần Tôn, nhưng nói thế nào, sau lưng Thần Tôn cũng là một đạo thống Bất Hủ. Nàng không muốn vì mình mà để cho nam tử mình thích trở mặt với một đạo thống Bất Hủ.

”Không sao đâu.”

Tần Cửu Ca ung dung nói. Y Tâm Nhiên cúi đầu, nhẹ giọng vâng một tiếng. Hình ảnh của một nữ nhân nhỏ bé. Nhìn Cổ Hà xa xa, lửa bốc lên ba trượng, bàn tay nắm chặt.

Bỗng nhiên, trong nháy mắt khi nam tử yêu dị bị hỏa diễm thiêu chết. Tinh không ngân hà nhất thời nổi lên cơn sóng cao vạn trượng. Chợt một bóng người bao phủ quang huy vô tận, đạp ngân hà mà đến. Một bước đi ra, tinh không biến sắc. Xung quanh hắn hiện lên tất cả các loại dị tượng. Khí cơ loạn thiên động địa làm cho tất cả tu sĩ bốn phía sắc mặt kinh hãi.

”Ai đã giết những tuỳ tùng của bản thần?”

Nam tử bao phủ quang huy, lạnh lùng lên tiếng, ẩn chứa sát khí đáng sợ. Cổ Hà hơi kinh hỉ, hắn cũng biết lúc này, nam tử trước mặt đạp ngân hà mà đến là ai. Hắn chính là vô thượng chí tôn của Vĩnh Hằng tiên vực, Thần Tôn. Nếu là Thần Tôn chắc chắn có thể áp chế danh tiếng của người này.

“Thần Tôn tới rồi, nam tử thảm rồi, giết tùy tùng của Thần Tôn, không chết cũng phải lột da.”

Rất nhiều tu sĩ bốn phía thở dài một tiếng. Thần Tôn này là Vô Thượng Thiên Kiêu có thể tham gia Tinh Không Đế Bảng, há có thể so sánh với Thiên Kiêu bình thường?

”Sao ta có cảm giác nam tử này hơi giống Đạo Tử của Tiên Cổ Tần tộc đứng đầu đế bảng thế nhỉ?”

Bỗng nhiên, có một tiếng nghi hoặc vang lên. Có điều hắn cũng không chắc chắn lắm, chỉ có thể nhỏ giọng nói. Thế gian sinh linh giống nhau có quá nhiều, ngẫu nhiên xuất hiện một Tần Đạo Tử trong truyền thuyết cũng không có gì ngạc nhiên. Hắn cũng chỉ có thể nhìn thấy một chút ngoại hình của Đạo Tử Tần tộc trên hình chiếu chư thiên. Tuy nhiên, một giây sau đó, chuyện khiến tất cả mọi người kinh ngạc đã xảy ra. Thần Tôn được bao phủ trong quang huy lộ ra tướng mạo tuấn lãng phi phàm. Đương nhiên cuối cùng, thân thể Thần Tôn thế mà hơi run rẩy, ánh mắt nhìn về phía nam tử kia, tràn đầy vẻ không thể tin. Đường đường là chí tôn vô địch của Vĩnh Hằng tiên vực sao có thể lộ ra biểu cảm như vậy? Hơn nữa, cảnh tượng đại chiến trong lòng Cổ Hà phỏng đoán cũng không xảy ra.

”Không ngờ, có thể gặp được Tần Đạo Tử ở chỗ này, thật sự là tam sinh hữu hạnh!”

Đôi mắt Thần Tôn xuất hiện vẻ khiếp sợ, không ngờ Đạo Tử Tần tộc lại đến chỗ hắn.

Khi những lời này vừa hạ xuống, tất cả tu sĩ bốn phía đều hít một hơi khí lạnh, ánh mắt hoảng sợ. Trong đám bọn hắn có người vốn là

cảm thấy nam tử đột nhiên xuất hiện có hơi quen mắt, hơi giống Tần Cửu Ca, người đứng đầu Đế Bảng trong ảnh chiếu chư thiên, nhưng cũng không dám xác định. Tuy rằng hình chiếu chư thiên chiếu hình ảnh các Thiên Kiêu tu sĩ lên bầu trời mỗi tinh vực, nhưng khuôn mặt của bọn hắn thật sự là quá siêu phàm nên không thể nhìn thẳng vào đó. Nhiều người chỉ có thể nhìn thấy một góc cạnh hoặc một đôi mắt, rất ít người có thể nhìn thấy toàn bộ gương mặt của những người đó. Nhìn thấy toàn cảnh Đạo Tử Tiên Cổ Tần tộc càng là số ít.

"Đạo Tử Tần tộc?"

Lúc này Cổ Hà hoảng sợ, nội tâm cực kỳ mù mịt, thế nào hắn cũng không nghĩ ra, nam tử mà Y Tâm Nhiên rõ ràng quen biết lại là Đạo Tử Tần tộc trong truyền thuyết. Đẳng cấp nhân vật đó thật sự cách bọn hắn quá xa, trong lòng bọn hắn chính là truyền kỳ.

"Ha ha, Tần Đạo Tử tới rồi, ta nhất định phải tận hết tình nghĩa chủ nhà." Thần Tôn cười to vài tiếng, không hề nhắc tới chuyện tùy tùng của mình bị giết. Vẻ mặt cung kính và kính sợ. Hắn bây giờ hoàn toàn khác với vị Thần Tôn mà người khác quen biết lúc bình thường, làm cho tất cả mọi người ở đây muốn rớt tròng mắt. Đây vẫn là Thần Tôn Vô Thượng Thiên Kiêu không ai bì nổi của Vĩnh Hằng tiên vực sao? Sao lại ngoan ngoãn như tôn tử thế?

"Người của ta nghe nói đã giết một đệ đệ của ngươi, chuyện này làm sao bây giờ?"

Tần Cửu Ca ung dung nói, bình tĩnh đạm mạc. Mà Y Tâm Nhiên nghe được những lời này, khuôn mặt xinh đẹp ửng đỏ. Nghe được những lời này, nàng sẽ sống không uổng cuộc đời. Mà Cổ Hà rất là hưng phấn, Thần Tôn cực kỳ yêu thương đệ đệ kia của hắn. Bây giờ, Tần Cửu Ca ở trước mặt hắn nhắc tới chuyện này, cho dù đối diện là Đạo Tử Tần tộc trong truyền thuyết hắn là cũng sẽ làm to chuyện lên. Nhưng mà một giây sau vẻ mặt Cổ Hà lập tức cứng ngắc.

"Đệ đệ? Đệ đệ nào? Vừa vặn tại hạ đã sớm không thích đệ đệ kia, người của Tần Đạo Tử có thể giết hắn, quả thực là vinh hạnh của hắn, hắn dưới đất có biết cũng nhất định sẽ vui vẻ chết."

Thần Tôn cười to vài tiếng, nếu không biết còn tưởng rằng người chết là cừu nhân mà không phải đệ đệ của hắn.

Những người nghe vậy trong khoảnh khắc đều thấy ù ù trong đầu. Mẹ kiếp, mẹ nó! Thời gian trước không phải Thần Tôn ngươi nói muốn tru sát Y Tâm Nhiên sao? Tại sao bây giờ lại thay đổi như vậy? Còn nữa, đệ đệ ngươi dưới suối vàng nếu biết, thì có bị tình nghĩa

của ngươi đối với huynh đệ làm cho cảm động chết hay không?

Chương 1098: Thiên Cung trong Thần Thoại xuất hiện(1)

Chương 1098: Thiên Cung trong Thần Thoại xuất hiện(1)

Ngay cả Y Tâm Nhiên lúc này cũng lộ ra thần sắc kích động.

Thần Tôn có thể được coi la thiên kiêu thuộc hàng đệ nhất của Vĩnh Hằng Tiên Vực.

Uy danh của hắn chấn động vĩnh hằng, sau lưng còn có Vĩnh Hằng Bất Hủ Đạo Thống chống lưng.

Những yếu tố này đặt chung vòa khiến cho Thần Tôn trở thành một truyền kỳ sống tại Vĩnh Hằng Tiên Vực.

Vạn Ma Đạo Tông của nàng hiện nay xuất thế thì có thể nói là không sợ quá nhiều người, nhưng đối với Thần Tôn vẫn cực kỳ kiêng kỵ.

Nhưng không ngờ Thần Tôn, một thiên kiêu chí tôn danh chấn Vĩnh Hằng Tiên Vực lại chủ động cúi người trước Tần Cửu Ca.

Giờ phút này Y Tâm Nhiên mới biết nam tử mà bản thân thích có uy danh to lớn ra sao trên Tinh Không Cổ Lộ.

Hắn không cần làm gì cũng đủ khiến cho một thiên kiêu vô thượng phải hoảng sợ.

Nghĩ tới đây thì hai mắt của Y Tâm Nhiên lóe lên một vệt ánh sáng.

Đây chính là Đạo Tử vô thượng mà nàng yêu, người có thể áp chế tất cả.

Về phần Cổ Hà à?

Trong mắt nàng thì chỉ là một tên dại gái không hơn không kém, y có thể sánh được bằng một ngón tay của Đạo Tử sao?

Cổ Hà đứng một bên cực kỳ khó xử.

Thiên kiêu vô thượng trong mắt hắn không ngờ khi vừa gặp một người khác lại trở nên cung kính vô cùng.

Trước kia tên Thần Tôn này còn nhìn hắn với ánh mắt như nhìn một con sâu kiến.

Hai đãi ngộ thật sự là quá chênh lệch, hoàn toàn không thể so sánh được.

Nhất thời Cổ Hà cảm giác cực kỳ khó chịu.

“Chỉ là có một bối cảnh tốt mà thôi, ngoại trừ cái đó ra thì tên kia còn có gì nữa chứ?”

Cổ Hà cười lạnh trong lòng, hắn tận mắt nhìn nữ tử mình thích ôm ấp yêu thương với nam tử khác, việc này thật sự là quá khó khăn.

Khi nhìn thấy ánh mắt ái mộ của Y Tâm Nhiên đối với Tần Cửu Ca thì lòng Cổ Hà càng thêm bi phẫn.

Hắn trực tiếp phun một ngụm máu tươi, trên trán xuất hiện đầy gân xanh.

Bỗng nhiên ma khí thao thiên cuốn bay toàn bộ Tinh Hà.

Trong Ma Khí này có một đầu Ma Long kinh khủng.

Ma Long từ từ đạp xuống Tinh Hà.

Điều khiến cho người khác càng hoảng sợ chính là trên lưng của con Ma Long kia đang có một người cưỡi trên.

Khí thế của y bàng bạc mênh mông.

“Thần Tôn, ngươi có ý đồ gì với người của Vạn Ma Đạo Thống chúng ta.”

Thân ảnh kia nhìn Thần Tôn với ánh mắt âm lãnh.

Nghe giọng liền biết đây là một Chí Tôn vô thượng của Vạn Ma Đạo Thống.

“Ha ha ha, tất cả chỉ là hiểu lầm, chỉ là hiểu lầm mà thôi.”

Thần Tôn cười vài tiếng làm lành rồi đáp lại.

“Sao thế, hiện tại biết sợ rồi à?”

Vạn Ma Tử hơi nghi hoặc một chút, tên Thần Tôn bình thường không sợ trời không sợ đất này sao hôm nay lại đổi tính thế?”

Nghe tới đây thì tuy mặt ngoài vẫn cười làm lành nhưng trong thâm tâm Thần Tôn đã chửi mẹ rồi.

Nếu không phải kiêng kỵ vị Đạo Tử trước mặt này thì ta trực tiếp đánh chết ngươi rồi.

Bỗng nhiên ánh mắt của Vạn Ma Tử trực tiếp trở nên ngưng trọng.

“Tần… Tần Đạo Tử?”

Vạn Ma Tử cũng là người tham gia tranh đoạt Tinh Không Đế Bảng.

Hắn đã từng trực tiếp chứng kiến dung nhan của Tần Cửu Ca.

Đồng thời cũng là người thấy được sự bá đạo tuyệt luân của y.

Khó trách, khó trách vì sao hiện tại Thần Tôn lại trở nên ngoan ngoãn như thế này.

Thần Tôn cùng Vạn Ma Tử nhìn nhau một cái, cả hai đều phát hiện vẻ ngưng trọng trong mắt đối phương.

Chiến lực của Đạo Tử Tần Tộc có thể nói là cái thế vô song.

Một người chiến bảy vị Thiên Định Vương Giả, đây là hành động vĩ đại mà từ trước đến nay chưa từng có ai làm được cả.

Oanh!

Bỗng nhiên Thần Tôn đánh một chưởng ra, trực tiếp giết chết tu sĩ đi sau lưng nam tử yêu dị kia.

Ánh mắt của hắn cực kỳ đạm mạc, như vừa làm một chuyện bình thường vậy.

“Vạn Ma Tử, do hiện tại có mặt Tần Đạo Tử ở đây nên bản Thần Tử tha co ngươi, nếu không ta sẽ cho ngươi biết thế nào là lễ độ.”

Thần Tôn nhìn Vạn Ma Tử rồi cười lạnh một cái.

Vừa rồi hắn đã nhìn ra Vạn Ma Tử hoàn toàn không quen gì Tần Cửu Ca.

Dạng này thì hắn không còn bận tâm gì rồi.

Muốn nói gì thì nói.

Vừa rồi do hắn kiêng kỵ không biết giữa Tần Cửu Ca cùng với Vạn Ma Tử không biết có quan hệ gì hay không.

Nhưng hiện tại thì có vẻ cả hai hoàn toàn khongoq uen biết gì nhau, Tần Đạo Tử chỉ có liên quan tới nữ tử tên là Y Tâm Nhiên kia mà thôi.

Không liên quan tới Vạn Ma Tử.

“Ta cũng tính nói như vậy.”

Vạn Ma Tử trực tiếp nói lại.

Tần Cửu Ca đứng một bên thì lộ ra sắc mặt bình tĩnh.

Hai người này chỉ là do kiêng kỵ hắn nên mới đứng đây mắng nhau, nếu không có hắn thì đoán chừng cả hai đã nhảy vào đánh rồi.

Đột nhiên hai mắt của Tần Cửu Ca ngưng lại.

“Vũ Trụ Phong Bạo sao?”

Chương 1099: Thiên Cung trong Thần Thoại xuất hiện (2)

Chương 1099: Thiên Cung trong Thần Thoại xuất hiện (2)

Thanh âm của Tần Cửu Ca không nhỏ, Vạn Ma Tử, Thần Tôn cùng với Y Tâm Nhiên đều nghe được.

Nghe được câu này thì trong nháy mắt tất cả mọi người đều trở nên khẩn trương.

Ánh mắt cực kỳ ngưng trọng.

“Tần Đạo Tử, Vũ Trụ Phong Bạo nằm ở đâu?”

Vạn Ma Tử từ từ lên tiếng.

Dù cho là một con Vũ Trụ Phong Bạo nhỏ nhất cũng có thể khiến giết Thiên Tôn, lớn hơn xíu nữa thì Thần Vương cũng không làm gì được.

Lúc này như đáp lại lời nói của Tần Cửu Ca, toàn bộ Ngân Hà xuất hiện một nguồn năng lượng cực kỳ đáng sợ.

“Vũ Trụ Phong Bạo tới, mau trốn.”

“Mau trốn, mau trốn, đợi một lát nữa thì ngay cả cơ hội trốn cũng không có.”

Một âm thanh run rẩy vang lên, Vũ Trụ Phong Bạo đã mang lại quá nhiều ký ức đau thương đối với tu sĩ ở đây.

Thế nên khi biết có Vũ Trụ Phong Bạo thì tất cả mọi người đều nhanh chân mà chạy.

Bọn hắn sợ chạy chậm một giây thì người cũng không còn.

Chỉ còn đám người Tần Cửu Ca là không chạy mà thôi.

“Đạo Tử, chúng ta đi nhanh đi.”

Y Tâm Nhiên nhỏ giọng lên tiếng.

Vũ Trụ Phong Bạo này khiến cho nàng cảm thấy khó chịu vô cùng.

Nếu không phải Tần Cửu Ca đang đứng ở đây thì nàng đã sớm chạy rồi.

Nhưng mà Tần Cửu Ca vẫn đứng yên bất động, giống như hắn hoàn toàn không nghe được lời của Y Tâm Nhiên vậy.

“Đây là, đây chính là Thiên Cung Thần Thoại trong truyền thuyết hay sao?”

Vạn Ma Tử nhìn vào trong trung tâm của Vũ Trụ Phong Bạo, hai mắt hắn tỏa sáng như nhìn thấy thứ gì đó.

Ban đầu hắn cũng muốn chạy trốn.

Nhưng khi hắn nhìn theo ánh mắt của Tần Cửu Ca thì hắn lập tức trở nên chấn kinh.

Lúc này trung tâm của Vũ Trụ Phong Bạo là hằng hà những cung điện to lớn nguy nga, mỗi một tòa đều tỏa ra hào quang sáng rực.

Hiện tại hắn đã không còn quan tâm Vũ Trụ Phong Bạo nguy hiểm ra sao nữa rồi.

Sâu trong mắt chỉ còn có vẻ kích động.

Trong Tinh Không Cổ Lộ này có một truyền thuyết luôn được lưu

truyền.

Thần Thoại Thiên Cung!

Trong truyền thuyết thì đã có không ít Đại Đế trưởng thành nhờ thu được quà tặng từ Thiên Cung.

Thế nên nhiều Đại Đế khi gánh chịu thiên mệnh thì đưa hết toàn bộ truyền thừa của mình vào trong Thiên Cung để trả ân tình lại.

Đương nhiên việc càng khiến cho người khác kích động hơn chính là trong Thiên Cung có truyền thừa của sinh linh cứu cực.

Từ rất lâu rồi Thiên Cung chưa từng hiện thế, không ngờ nay nó lại xuất hiện.

Toàn bộ Tinh Vực này đều sẽ bạo động khi biết được tin tức này.

Có ai mà không muốn lấy được tạo hóa bên trong Thiên Cung chứ?

Chỉ cần được một xíu thôi thì lập tức lên mây!

Cổ Hà đứng ở phía xa xa lúc này đã bắt đầu run rẩy.

Trong ánh mắt của hắn đầy vẻ kích động cùng với hưng phấn.

Bởi vì hắn biết được một số tin tức liên quan tới Thiên Cung.

Cổ Hà hắn sắp quật khởi sao?

Trung ương của Vũ Trụ Phong Bạo xuất hiện hình ảnh liên miên bất tuyệt các cung điện.

Khi nhìn vào thì nghi đây chính là Thiên Cung trong Thần Thoại đã xuất hiện.

Tin tức này nhanh chóng được truyền bá đi khắp nơi.

Toàn bộ Thiên Kiêu khi nghe được tin tức này thì đều nhanh chóng chạy tới đây để hội tụ.

Nơi ở của Thiên Cung, tin tức này có sức hút hơn mọi người tưởng tượng nhiều.

Ở xung quanh nơi này đã chật kín bóng dáng của các thien kiêu.

Tuy nhiên không ai dám bước một bước lên để thăm dò cả.

Tất cả đều lộ ra sắc mặt ngưng trọng.

“Thiếu chủ của Hàn Ngục Tiên Thống lại bị đánh bay với một quyền sao?”

“Rõ ràng cũng là Đế Tử nhưng lại không đỡ được vài chiêu?”

“Thánh Tử đã từng tham gia qua tranh đấu tranh giành vị trí trên Tinh Không Đế Bảng lại có hạ tràng thê thảm như vậy sao?”

“Tinh Trắc Thánh Tử mới là thảm kìa, Nhật Nguyệt Thần Tử này hoàn toàn không thể so sánh được! Nhục thân của người ta sụp đổ toàn diện, nếu như không có Chí Bảo hộ thân thì đoán chừng đã thần hình câu diệt rồi.

“Ai bảo hắn cưỡng ép xông vào làm gì?”

“Quả nhiên cưỡng ép xông vào chỉ có nước hôi phi yên diệt mà thôi”

Tất cả thiên kiêu có mặt ở đây đều nhìn về phía Vũ Trụ Phong Bạo kia với ánh mắt kiêng dè.

Trước cung điện của Thiên Cung xuất hiện nhiều cái bóng toàn thân sáng chói.

Những hư ảnh này tỏa ra khí tức cổ xưa, giống như tất cả vừa bước ra từ thời gian trường hà vậy.

“Ai da, những hư ảnh Đại Đế sao lại xuất hiện ở đây vậy, bọn hắn không muốn chúng ta đi qua sao?”

Có một tu sĩ lên tiếng phàn nàn.

Tất cả những hư ảnh này đều là hư ảnh của các Đại Đế lúc trẻ.

Thậm chí còn có tồn tại mạnh hơn.

Không phải ai có Đại Đế chi tư cũng có thể chiến thắng được những hư ảnh này.

Một bên là người có thiên phú trở thành Đại Đế, một bên là hư ảnh đã trở thành Đại Đế.

Vừa nhìn liền biết ai mạnh ai yếu liền.

“Dù cho là Thiên Kiêu ở trên Tinh Không Đế Bảng có khi cũng không phải là đối thủ của các hư ảnh này.”

Nghe được lời này thì không ít tu sĩ gật đầu đồng ý.

Thiên kiêu có thể lên được Tinh Không Đế Bảng không phải ai cũng có Đại Đế Chi Tư.

Việc không phải đối thủ của Đại Đế khi trẻ là quá bình thường.

“Chân Thánh xông vào.”

Bỗng nhiên một tiếng kinh hô vang lên, trong nháy mắt tất cả ánh mắt đều đổ dồn về hướng kia.

Đám người lapajt ức thấy một đầu Phượng Hoàng tỏa ra Cửu Sắc phóng thẳng về phía một hư ảnh Đại Đế.

“Chân Thánh là một đầu Cửu Thải Phượng Hoàng, đây chính là Dị Chủng của Thời Đại Thái Cổ, không biết hắn có thể thắng được hư ảnh Đại Đế không nữa?”

Một thiên kiêu lên tiếng.

Cửu Thải Phượng Hoàng Tộc là một chủng tộc cực kỳ khó lường, đây chính là chủng tộc bá chủ tại Vĩnh Hằng Tiên Vực.

Chương 1100: Chân Thánh

Chương 1100: Chân Thánh

Tộc nhân của bọn hắn thiên phú dị bẩm, toàn bộ đều là thiên kiêu hiếm có.

Trước đó do bế quan nên bọn hắn không tham gia tranh đoạt Tinh Không Đế Bảng.

Không ít người đoán rằng nếu như Chân Thánh tham gia tranh đoạt Tinh Không Đế Bảng thì hắn chắc chắn sẽ thu hoạch được không tệ.

Rất nhiều tu sĩ đều đang chờ đợi biểu hiện của Chân Thánh.

Theo lời đồn thì nếu như chiến thắng càng nhiều hư ảnh của Đại Đế thì phần thưởng đạt được càng nhiều hơn.

Tuy rất hấp dẫn nhưng không có ai ở đây là vui mừng cả.

Chiến thắng một hư ảnh Đại Đế đã là gần như bất khả thi rồi chứ

đừng nói là nhiều hư ảnh.

Đều này không phải là muốn mạng của bọn hắn sao?

Giờ khắc này Chân Thánh huyễn hóa thành nhân hình, hắn trực tiếp chọn một hư ảnh Đại Đế rồi bắt đầu chiến đấu.

Uy áp mà hư ảnh Đại Đế này tỏa ra kinh khủng hơn một vài hư ảnh Đại Đế khác.

Có thể nói hư ảnh là có thể được xếp hàng mạnh mẽ trong số những hư ảnh ở đây.

Một số người thấy điều này thì giật mình không ngớt, không ngờ Chân Thánh lại chọn hư ảnh mạnh như thế này làm mở đầu.

Chân Thánh xuất thủ, mỗi một quyền hắn đánh ra đều mang theo Thần Lực ngập trời/

Đây chính là Cổ Pháp vô thượng của Cửu Thải Chân Hoàng, vô cùng nghịch thiên.

Oanh! Oanh! Oanh!

Năng lượng cuộc chiến kia tỏa ra cuốn sạch toàn bộ vũ trụ xung quanh.

Vô số tu sĩ tuy chỉ chịu dư ba thôi cũng cảm thấy khó khăn.

Ầm ầm!

Sau khi chém giết kịch liệt thì Cửu Thải Chân Hoàng – Chân Thánh dựa vào nhục thân kinh khủng của bản thân đánh bại một hư ảnh Đại Đế.

Mặc dù thân thể của hắn đã chịu nhiều tổn thương, không còn sức tái chiến nữa nhưng dù sao cũng là thắng.

“Quá cường đại!”

Có không ít tu sĩ có mặt tại đây khi thấy một màn này đều trợn mắt há mồm.

Đây chính là tiêu chuẩn của thiên kiêu đỉnh cấp tại Vĩnh Hằng Tiên Vực sao?

Trên mặt của Cửu Thải Chân Hoàng – Chân Thánh hiện rõ nụ cười

chiến thắng.

Hắn không khiến Cửu Thải Phượng Hoàng Tộc mất mặt.

Biểu hiện của hắn tự khiến bản thân hắn hài lòng.

Sau đó nhiều thiên kiêu cũng lần lượt xuất thủ, có người thành công nhưng vẫn có người chiến bại, mỗi một lần có người đánh bại được hư ảnh Đại Đế thì tất đều sẽ xôn xao.

“Nghe nói Tần Đạo Tử đã đi tới đây trước cả chúng ta, không biết khi hắn chiến đấu với những hư ảnh Đại Đế thì này sẽ có kết quả ra sao nữa?”

“Không biết hắn có thể chiến thắng bao nhiêu hư ảnh Đại Đế!”

Tất cả tu sĩ có mặt đều tò mò trước việc này.

Đạo Tử Tần Tộc, người có thiên phú có thể nói là đứng đầu Vạn Cổ, độc chiến bảy vị Thiên Định Vương Giả, không biết người như vậy có thể đánh thắng bao nhiêu hư ảnh Đại Đế nữa.

Không ai cho rằng Đạo Tử Tần Tộc sẽ thua hư ảnh Đại Đế cả.

Bọn hắn chỉ hiếu kỳ không biết Đạo Tử Tần Tộc sẽ thắng bao nhiêu trận mà thôi.

Phải biết rằng cảnh giới của những hư ảnh Đại Đế này biến hóa tùy theo người khiêu chiến.

Đạo Tử Tần Tộc chỉ vừa tấn thăng lên Thần Vương mà thôi, không biết hắn có thể chiến thắng bao nhiêu hư ảnh Đại Đế nữa!

Khi mọi người vẫn còn đang suy đoán lung tung thì từ xa kim quang phun trào, đám người Tần Cửu Ca đã tới.

Viêm Linh Cơ, Medusa cùng với Y Tâm Nhiên đều đi theo Tần Cửu Ca để tới đây.

Nhìn thấy thiên kiêu vô thượng trong lời đồn là Tần Cửu Ca tới thì không ít người cảm thấy không khí xung quanh dần trở nên vi diệu.

Không ít tu sĩ vừa rồi vẫn còn đang rất lớn tiếng thì lúc này im bặc đi.

Người trước mặt bọn hắn chính là thiên kiêu bá đạo cùng với có thanh danh lớn nhất Tinh Không Cổ Lộ, người có thể nói là từ cổ chí

kim không ai sánh bằng – Tần Cửu Ca.

“Đạo Tử Tần Tộc đã tới, thần tượng của ta.”

Sau khi yên lặng một lúc này mọi người lập tức trở nên náo nhiệt như ban đầu.

Nhưng mà ánh mắt của nhiều nữ thiên kiêu vẫn nhìn về phía Tần Cửu Ca với ánh mắt bốc lửa.

Nhiều nữ tử có ước mơ bản thân có thể trấn áp Tần Cửu Ca rồi thu làm nam sủng của bản thân.

Ý nghĩ này rất tốt, nhưng đáng tiếc là trước tới nay vẫn chưa có ai thành công.

Nhưng mà từ sâu trong tinh không có tin tức truyền ra, một vị Nữ Chí Tôn đáng sợ tới cực điểm đã nói rằng Tần Cửu Ca tắm rửa sạch sẽ, đợi nàng thị tẩm.

Tin tức này khiến toàn bộ hư không sôi nhào.

Không biết Tần Đạo Tử có biết chuyện này hay không nữa.

“Công tử, lời đồn nói rằng nếu như đánh bại càng nhiều hư ảnh Đại Đế thì phần thưởng nhận được khi đi vào càng cao.”

Viêm Linh Cơ nói lại cho Tần Cửu Ca tình báo mà bản thân mình nghe ngóng được.

Nếu đặt ở kiếp trước thì nàng có thể được coi là một bí thư xuất xắc.

Có một câu tục ngữ như thế này.

Có việc thì bí thư làm, không có việc thì mình “*” bí thư.

Vô cùng chuẩn xác.

“Không biết Tần Đạo Tử cuối cùng có thể thắng được bao nhiêu hư ảnh Đại Đế nữa.”

Khi Tần Cửu Ca tới đây thì đề tài này lại một lần nữa được gợi lên.

Dù sao tên tuổi của Tần Cửu Ca quá lớn.

Việc này là việc mọi người hiếu kỳ nhất lúc này.

Chương 1101: Không phải là đối thủ của Đạo Tử Tần Tộc

Chương 1101: Không phải là đối thủ của Đạo Tử Tần Tộc

Nghe tiếng thảo luận của tu sĩ xung quanh, bản thân Tần Cửu Ca từ đầu đến cuối không có gì thay đổi.

”Đạo Tử Tần tộc là ai? Đây là Thiên Kiêu chí tôn vô thượng đứng đầu Tinh Không Đế Bảng, chỉ là hư ảnh Đại Đế tới bao nhiêu người cũng không phải là đối thủ của Đạo Tử Tần tộc.”

Bỗng nhiên, một âm thanh có vẻ rất khen ngợi vang lên bên tai rất nhiều người khiến cho sắc mặt bọn hắn hơi biến hóa. Người nói những lời này nếu không phải cực kỳ cuồng nhiệt đối với Tần Đạo Tử thì chắc chắn trong lòng đang cất giấu ý đồ không tốt. Trong số bọn hắn cũng có người khen ngợi kính nể Tần Cửu Ca, nhưng trên cơ bản đều nói là Tần Cửu Ca có thể chiến thắng mấy hư ảnh Đại Đế chứ không phải chiến thắng tất cả hư ảnh Đại Đế nơi này. Đây là hai ý căn bản hoàn toàn không giống nhau. Đây chính là phủng sát nha. Đầu tiên nâng ngươi lên cao, sau đó nhìn ngươi mất mặt.

Rất nhiều người mang vẻ mặt tò mò, rốt cuộc là ai lại có lá gan phủng sát Đạo Tử Tần tộc? Nhìn về phía phát ra âm thanh, một nam tử mặc áo trắng mỉm cười đối mặt với ánhnhìn của hắn. Đó là Cổ Hà. Trong đôi mắt có nụ cười ẩn chứa oán độc rất sâu.

”To gan!”

Viêm Linh Cơ quát lạnh một tiếng, dùng ánh mắt ra hiệu với Tần Cửu Ca. Có điều Tần Cửu Ca chỉ cười nhạt một tiếng. Ngay cả liếc mắt nhìn Cổ Hà một cái cũng không thèm. Thật sự trong lòng hắn Cổ Hà đã là một người chết, chỉ là một tên hề nhảy nhót mà thôi. Chỉ là nhìn một chút xem việc hắn đột nhiên xuất hiện có liên quan tới Thần Thoại Thiên Cung hay không. Không có thì cứ giết quách thôi. Còn nếu có, trước tiên đoạt lại Tạo Hóa, sau đó thì giết. Đối với Cổ Hà mà nói đều giống nhau cả. Chết trước hay chết sau, chết có giá trị hay là không có giá trị mà thôi.

Đương nhiên Y Tâm Nhiên bên cạnh biết Cổ Hà âm độc hiểm ác. Nàng đối mặt với Cổ Hà, đôi mắt nheo lại lộ rõ sát khí. Nếu không phải bây giờ Đạo Tử chưa có gật đầu, nàng đã giết chết Cổ Hà từ lâu. Có muốn chết cũng không nên làm như vậy, lại dám phủng sát nam

tử nàng thích? Ngay cả đôi mắt hẹp dài của Medusa cũng lộ ra ánh sáng lạnh lẽo, tuy rằng Tần Cửu Ca đối với nàng như vậy trước kia cảm giác rất khó chịu, nhưng bây giờ nàng đã không muốn phản kháng nữa. Kỳ thật như vậy cũng tốt lắm. Nếu có thể nhẹ nhàng hơn chút nữa thì thật là tốt. Đối với Tần Cửu Ca, nội tâm của nàng rất phức tạp, bất quá điều duy nhất có thể xác định là người khác bôi nhọ Tần Cửu Ca thì nàng sẽ tức giận.

"Mặc kệ hắn, công tử giữ hắn lại là có chút việc."

Tần Cửu Ca ung dung cười một tiếng, hoàn toàn không có tức giận, khó chịu như Cổ Hà phỏng đoán. Đây là ánh mắt hoàn toàn bỏ qua một người.

Nghe được những lời này, tuy rằng mấy nữ tò mò không biết công tử nhà mình giữ lại con kiến hôi như vậy để làm gì, nhưng các nàng cũng sẽ không hỏi, cho dù Medusa tò mò lớn nhất cũng sẽ không hỏi. Quỷ mới biết nếu hỏi sẽ bị chơi bao nhiêu lần? Về phần Viêm Linh Cơ càng thêm không hỏi, bình thường là công tử nói cái gì nàng sẽ làm cái đó, cho tới bây giờ cũng sẽ không phản kháng cự tuyệt.

Tuy rằng Cổ Hà bên kia rất khó chịu khi nhìn thấy ánh mắt Y Tâm Nhiên nhìn hắn tràn ngập lạnh lùng, nhưng càng làm hắn khó chịu hơn là Tần Cửu Ca không xem hắn tồn tại. Về phần Tần Cửu Ca không ra tay với hắn cũng là trong dự liệu của hắn. Nói thế nào đi nữa, sau lưng hắn là một Bất Hủ Đạo Thống. Sư tôn cũng là nhân vật Bất Hủ Đạo Thống danh tiếng vang dội. Vừa rồi ngoài mặt mình cũng là khen ngợi Tần Cửu Ca, cũng không có châm chọc khiêu khích đối với hắn mà là khen ngợi, khen ngợi dữ dội mà thôi. Giết Cổ Hà ở trước mặt mọi người, đối với thanh danh Tần Cửu Ca cũng không tốt. Đương nhiên nguyên nhân Tần Cửu Ca thật sự không giết Cổ Hà chỉ là nhìn xem hắn có thể tìm được Tạo Hóa của Thần Thoại Thiên Cung hay không. Còn về phần kiêng kỵ Bất Hủ Đạo Thống sau lưng hắn, Tần Cửu Ca bày tỏ: Cổ Hà tưởng bở rồi.

Lúc này thật ra trong lòng mỗi Thiên Kiêu tu sĩ xung quanh rất tò mò, Tần Đạo Tử trong truyền thuyết có thể cùng lúc đánh bại mấy hư ảnh Đại Đế hay không? Về phần Cổ Hà nói là toàn bộ hư ảnh Đại Đế bọn hắn cũng không có để trong lòng. Nơi này có hơn mười hư ảnh Đại Đế đấy, thậm chí còn có mấy hư ảnh rõ ràng còn đáng sợ hơn hư ảnh Đại Đế. Uy chấn phát ra làm cho người ta cảm thấy run rẩy. Những hư ảnh đáng sợ đó có thiên đại danh tiếng, không ai không phải là tồn tại khủng bố chấn nhiếp vạn cổ. Phải biết rằng những hư ảnh này là những tồn tại khủng bố mang theo thiên mệnh sau khi bước vào Đế Đạo thì ở lại đây chứ không phải hư ảnh Đại Đế của

cảnh giới Thần Vương ở lại. Có được một chút Đế Đạo Pháp Tắc tồn tại có thể chiến thắng một hư ảnh Đại Đế đã cực kỳ giỏi rồi, còn muốn chiến thắng tất cả cùng lúc?

"Không tệ lắm, thú vị đấy, đánh với mấy người quả thật quá không có ý nghĩa, muốn lên thì toàn bộ xông lên đi."

Tần Cửu Ca tùy ý cười cười, hắn bước lên phía trước hư ảnh các Đại Đế, nhìn thẳng hư ảnh các đại đế cách đó không xa.

Ầm ầm!

Tần Cửu Ca ánh mắt lạnh nhạt ra tay trước, thần lực mênh mông mãnh liệt tuôn ra khiến cho mọi người bốn phía khiếp sợ, thần lực công kích của Tần Đạo Tử không phải là vào một hư ảnh Đại Đế, cũng không phải mấy hư ảnh, mà thật sự là toàn bộ hư ảnh Đại Đế.

Chương 1102: Hắc Ám Đại Đế!

Chương 1102: Hắc Ám Đại Đế!

"Thật sự là toàn bộ hư ảnh Đại Đế, còn có ba vị rõ ràng là hư ảnh vượt qua cấp bậc Đại Đế!"

"Đây cũng quá…Biến thái đi, Tần Đạo Tử có thể thành công hay không?"

Tần Cửu Ca vừa ra tay thì ngoài dự liệu của mọi người. Bọn hắn cũng không cảm thấy hứng thú với chuyện người kia vừa rồi nói, là Đạo Tử Tần tộc có thể đồng thời đánh bại tất cả hư ảnh Đại Đế, quả thực hơi khó xử, không có khả năng làm được, nhưng trong nháy mắt, Đạo Tử Tần tộc cứ như vậy mà làm.

Ầm ầm!

Một hư ảnh Đại Đế ra tay với Tần Cửu Ca, trong lúc giơ tay lên, lực lượng hắc ám vô tận quấn quanh, hóa thành một ngón tay điểm về phia Tần Cửu Ca.

"Đây là Hắc Ám Đại Đế?"

Có người lộ ra vẻ kinh hãi. Hắc Ám Đại Đế ở Tinh Không Cổ Lộ là một Đại Đế truyền kỳ. Lại có một hư ảnh Đại Đế cầm trong tay một thanh cự kiếm hoàng kim giống như thần tướng thiên đình thượng cổ đâm xuống Tần Cửu Ca. Còn có một Đại Đế không phải nhân tộc,

hai tay đẩy ngang hư không vạn dặm muốn trấn áp mạnh mẽ Tần Cửu Ca. Còn có ít nhất mười hư ảnh Đại Đế đồng thời ra tay. Những hư ảnh Đại Đế này tùy tiện xuất ra một chiêu là có thể áp chế Tinh Không Cổ Lộ, trấn áp vạn thế, chính là tồn tại chí tôn vô thượng. Nhưng bây giờ Tần Cửu Ca không phải đang chiến đấu với một người trong số bọn hắn, mà là hơn mười người. Đối mặt với những tồn tại lợi hại như thế này, Tần Cửu Ca vẻ mặt lạnh nhạt. Hắn vốn là thiên kiêu trong thiên kiêu, vô thượng của vô thượng. Được sinh ra để đàn áp tất cả mọi thứ. Cho dù Đại Đế cũng chỉ xứng đáng bị hắn giẫm dưới chân.

Tần Cửu Ca đánh ra một quyền, xích thần màu vàng trong nháy mắt khóa chặt không gian, đánh tới hư ảnh Hắc Ám Đại Đế hư hư thực thực kia. Sau một khắc, trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, trực tiếp xuyên thủng hư ảnh Đại Đế. Sau đó người kia cầm cự kiếm hoàng kim trong tay giống như hư ảnh thần tướng thiên đình thượng cổ đánh tới phía Tần Cửu Ca lần nữa. Tần Cửu Ca thì hiển hóa Vô Thượng Cổ Pháp của Tần tộc đối kháng với hắn, sau một khắc cự kiếm hoàng kim vỡ vụn.

Hư ảnh Đại Đế không phải nhân tộc kia đánh về phía Tần Cửu Ca, đè sập bầu trời. Tần Cửu Ca đánh ra Luân Hồi quyền chống đỡ. Sau khi hắn đạt tới cảnh giới Thần Vương, mỗi tiếng nói cử động là đại sát khí vô cùng khủng bố. Hắn thi triển Luân Hồi quyền lần nữa, uy chấn còn mạnh mẽ hơn so với trước nhiều. Vô số hư ảnh Đại Đế xung quanh hắn cũng vây giết Tần Cửu Ca, hư không tạo nên từng đợt sóng vô tận. Tần Cửu Ca ánh mắt lạnh lùng, cho dù đối mặt hơn mười hư ảnh đại đế cũng chút không chút lúng túng. Thậm chí, nội tâm còn có một cảm giác sảng khoái.

”Tới nữa đi.”

Tần Cửu Ca hét lớn một tiếng, nhiệt huyết hăng hái dâng lên. Tần Cửu Ca lúc này phảng phất hóa thành một tồn tại vô thượng chấp chưởng thiên địa, đè sập hư không. Một quyền đánh ra làm cho hư ảnh của một Đại Đế cổ trong nháy mắt hóa thành vệt ánh sáng rải rác trong thiên địa. Tiếp theo, Tần Cửu Ca hội tụ thần lực thành một toà tháp lớn, trấn áp mạnh mẽ vào vài hư ảnh Đại Đế.

”Vạn Cổ Lôi Phạt.“

Tần Cửu Ca thoáng chốc thi triển lôi pháp vô thượng tu luyện từ Tần tộc, ầm ầm, cả vũ trụ tinh không có ánh sáng sấm sét rực rỡ xuất hiện bao phủ trên người Tần Cửu Ca, chiếu sáng Tần Cửu Ca giống như một lôi thần thượng cổ. Cảnh này làm cho tất cả mọi người kinh

hãi vô cùng. Đạo Tử Tần tộc quá đáng sợ, đối mặt với những hư ảnh Đại Đế viễn cổ vẫn trấn áp rất mạnh mẽ. Mỗi một hư ảnh Đại Đế không chịu nổi mấy chiêu oanh kích của Tần Cửu Ca, ngay cả mấy hư ảnh cảm giác mạnh hơn hư ảnh Đại Đế cũng không vượt qua được mười chiêu của Tần Cửu Ca. Tất cả đều hóa thành quang điện rồi tan biến. Cuối cùng, hư ảnh Đại Đế nằm ở phía trước Thần Thoại Thiên Cung hội tụ lại lần nữa. Những hư ảnh Đại Đế nhìn Tần Cửu Ca rất chăm chú. Cuối cùng, làm cho người ta chấn động là mỗi hư ảnh Đại Đế khẽ cúi đầu với Tần Cửu Ca. Chỉ thấy Tần Cửu Ca một mình nằm trên tinh không, chắp tay mà đứng, ánh mắt lạnh nhạt giống như một đế giả. Mà xa xa hơn mười hư ảnh Đại Đế giống như làm nền, thừa nhận Tần Cửu Ca vô địch. Lúc này, thân ảnh vô địch của Tần Cửu Ca càng xâm nhập vào lòng người. Cái gì gọi là vô địch? Đây chính là vô địch! Đối mặt với hư ảnh Đại Đế vẫn hiện ra trạng thái áp đảo.

Viêm Linh Cơ và Medusa trên mặt tràn đầy vẻ hưng phấn, trái tim chấn động. Tận mắt nhìn thấy công tử nhà mình trấn áp Đại Đế cổ, tâm tinh quả thực quá kích động. Đây là Đại Đế cổ đấy nhé, mỗi một người có thể nói là tồn tại khủng bố có thể áp đảo vạn thế. Nhưng mà bây giờ lại cùng bại dưới tay công tử nhà mình! Công tử nhà mình quả nhiên cho dù là lúc nào cũng có thể tung hoành vô địch. Cho dù là một đám hư ảnh Đại Đế vây giết công tử nhà mình, thì hắn vẫn có thể xử lý được hết.

”Đạo Tử Tần tộc này thiên phú như thế còn có ai có thể so sánh được?“

Chương 1103: Quỳ xuống

Chương 1103: Quỳ xuống

Một Thiên Kiêu Bất Hủ Đạo Thống cảm thán nói. Ở cự ly gần cảm thụ uy chấn của Đạo Tử Tần tộc mới biết được hắn đáng sợ dường nào. Cổ Hà ở xa xa sắc mặt âm trầm, nắm chặt tay.

“Đừng sợ, Cổ Hà, mấy ngày nay ngươi trong mộng cảnh đã thể biểu hiện ra sự bất phàm của mình, Tạo Hóa của ngươi trong Thần Thoại Thiên Cung nếu có thể đạt được bất kỳ giáo huấn hay truyền thừa Đại Đế nào bên trong là ngươi có thể cất cánh.”

Cổ Hà mắt đỏ như máu, trong lòng tự cổ vũ cho mình. Trong thời gian này hắn thường mơ thấy một chuyện. Bên trong dĩ nhiên là có chuyện về Thần Thoại Thiên Cung, chỉ cần hắn đạt được Tạo Hóa là

có thể làm cho Y Tâm Nhiên hồi tâm chuyển ý với hắn. Tiểu tử đáng thương, đến bây giờ còn không biết ngày hôm qua Y Tâm Nhiên đã cởi sạch trước mặt Tần Cửu Ca. Đương nhiên, Tần Cửu Ca cũng không có làm gì nàng, chỉ là giúp nàng lưu thông máu ứ đọng, ừm, rất bình thường. Mà lúc này Tần Cửu Ca lạnh nhạt quay đầu nhìn về phía Cổ Hà. Trong nháy mắt, Cổ Hà cảm giác có một sức mạnh khổng lồ như thủy triều ập tới. Tiếp theo, một âm thanh tựa như đại đạo thiên âm vang lên.

”Quỳ xuống.”

Uy chấn như thủy triều đánh tới Cổ Hà. Cảm nhận được sực mạnh này, da đầu Cổ Hà muốn nổ tung. Thân hình không tự chủ được quỳ xuống hướng về phía Tần Cửu Ca. Đôpi mắt đỏ bừng, vẻ mặt có vẻ rất không cam lòng. Cổ Hà phát ra tiếng gầm nhẹ như dã thú.

”Quỳ xuống.”

Giọng nói như đại đạo thiên âm, chấn động

Cổ Hà quỳ xuống đất như một con chó. Mọi ánh mắt đều đỏ dồn về phía người hắn làm cho Cổ Hà lúc cả người run rẩy và xấu hổ. Tu sĩ xung quanh mắt nhìn về phía Cổ Hà châm chọc, cũng không biết người từ đâu tới dám phủng sát Đạo Tử Tần tộc? Muốn làm cho Tần Đạo Tử mất mặt? Thật sự là chán sống rồi.

”Ngu ngốc, Đạo Tử Tần tộc là ai? Là người ngươi có thể nghị luận sao?”

Có người cười lạnh.

”Ta biết hắn, hắn là Thiên Kiêu của Vạn Ma Đạo Thống.”

Một tu sĩ nói. Nhất thời, rất nhiều người nhìn vể phía Vạn Ma Tử, anh mắt có chút phấn khích, dường như đang chờ mong biểu hiện tiếp theo của Vạn Ma Tử. Nhưng lúc này mí mắt của bọn hắn cũng không nâng lên một chút, vẻ mặt lại bình tĩnh, dường như kẻ bị trấn áp không phải là người của Vạn Ma Đạo Thống bọn hắn vậy. Một Cổ Hà và một Đạo Tử Tần tộc, hai bên không có cách gì để so sánh. Y Tâm Nhiên nhìn về phía Cổ Hà càng đầy lạnh lùng. Dường như kẻ theo đuổi nàng, nịnh bợ nàng thời gian qua không phải là Cổ Hà. Tần Cửu Ca hứng thú ung dung nhìn lướt qua Cổ Hà một cái, cũng chưa vội giết hắn. Điều này làm cho rất nhiều tu sĩ xung quanh đều ca ngợi Tần Cửu Ca. Cổ Hà nghe được những lời này, rốt cuộc không nhịn được nữa, phun ra rất nhiều máu, hơi thở càng thêm yếu dần. Sau đó, Tần Cửu Ca để Viêm Linh Cơ và Medusa ra tay những hư ảnh

Đại Đế. Tần Cửu Ca vẫn rất tin tưởng với thiên phú của hai người các nàng. Trên cơ bản, lúc này các nàng có thể được xưng là nữ tử có tư cách Đại Đế. Quả nhiên, Viêm Linh Cơ thi triển đại đạo thần hỏa, thần lực hội tụ, thiêu đốt hư không, tựa như một hỏa đạo nữ đế, quét ngang bốn phương tám hướng, đánh bại một hư ảnh nữ đế. Medusa cũng không cam lòng yếu thế, Cửu Thải thần lực thông thiên mà lên, còn cuồng bạo hơn yêu nghiệt của Cửu Thải Phượng Hoàng tộc vừa rồi, cắt đứt cả bầu trời, khí thế kinh người. Một hư ảnh Đại Đế cũng bại trong tay Medusa, làm cho rất nhiều người không khỏi hít một hơi khí lạnh run rẩy. Rất nhiều người trong số bọn hắn không đánh bại nổi một hư ảnh Đại Đế. Nhưng thị nữ của Đạo Tử Tần tộc lại có thể bại trận một hư ảnh Đại Đế. Chênh lệch một trời một vực. Nhìn thị nữ bên người Tần Đạo Tử, có mấy tu sĩ cảm giác mình sống thật vô ích.

”Ta muốn làm thị nữ của Tần Đạo Tử.”

Có thần nữ bình thường bên ngoài lạnh lùng, ánh mắt lóe lên nhìn Viêm Linh Cơ và Medusa. Nàng cảm thấy Medusa và Viêm Linh Cơ có thể có thực lực thiên phú như bây giờ chắc chắn không thể thiếu Tần Đạo Tử bồi dưỡng. Bởi vậy nàng thấy chỉ cần trở thành thị nữ của Tần Đạo Tử, về sau cũng có thể trở nên lợi hại như các nàng. Những người có ý tưởng như vậy đương nhiên không phải là số ít.

Đột nhiên, hư ảnh Thần Thoại Thiên Cung ở trung tâm cơn bão vũ trụ từ từ đông đặc lại, diều này có nghĩa là cho phép bọn hắn có thể vào trong Thần Thoại Thiên Cung trong truyền thuyết, đoạt lấy Tạo Hóa. Nếu đoạt được một loại Tạo Hóa, cất cánh chỉ là chuyện sớm hay muộn mà thôi.

Xung quanh dải ngân hà có một toà tinh vực. Từ đó có một nam tử tản ra uy chấn đáng sợ chậm rãi bước ra. Vô số tinh tú cổ xưa trong nháy mắt nổ tung. Đó là một nam tử có ánh mắt u ám, hơi thở lạnh như băng, không phải Địa Ngục Đạo Tử thì là ai? Mà lúc này ở bên cạnh Địa Ngục Đạo Tử có hai thân ảnh chậm rãi bước ra từ tinh vực.

”Chúng ta cùng nhau ra tay, Tần Cửu Ca nhất định không thể nào chạy thoát được.”

Một trong hai nam tử bình tĩnh nói như đúng rồi.

”Thực lực của hắn rất mạnh mẽ.”

Chương 1104: Chỉ cần bắt điểm

yếu hắn là được

Chương 1104: Chỉ cần bắt điểm yếu hắn là được

Địa Ngục Đạo Tử im lặng một chút rồi nói. Tuy rằng thời điểm tranh đoạt Tinh Không Đế Bảng, sức mạnh địa ngục của hắn chưa có khai thác hoàn toàn, nhưng hắn cảm giác cho dù có khai phá hoàn toàn thì xác suất lớn cũng chỉ có thể cùng Tần Cửu Ca kẻ bảy người ba. Tần Cửu Ca bảy, hắn ba.

”Mạnh hơn nữa thì sao, chúng ta chỉ cần bắt được điểm yếu của hắn là được.”

Nam tử âm nhu mới nói chuyện vừa rồi cười lạnh ra tiếng. Tần Cửu Ca đích thực là mạnh mẽ đấy, nếu không mạnh mẽ thì trong tộc làm sao có thể bắt bọn hắn âm thầm chờ thời cơ đối phó Tần Cửu Ca?

”Ngươi đang nói…?”

Địa Ngục Đạo Tử mắt lóe lên không ngừng. Điểm yếu? Bắt được điểm yếu của người khác, nếu thật sự có thể bắt được điểm yếu của người khác, người kia chắc chắn không có uy hiếp nữa.

”Không phải bên người Tần Cửu Ca còn có hai nữ tử sao? Xem ra, các nàng rất quan trọng với Tần Cửu Ca, nếu như chúng ta có thể…”

Nam tử âm nhu lại nói, giọng nói lạnh giá. Chiến lực của Tần Cửu Ca quả thật rất khủng bố, nhưng nếu bắt được hai nữ tử tuyệt mỹ bên cạnh hắn, vậy Tần Cửu Ca còn không phải mặc bọn hắn đùa bỡn sao?

”Ý hay, ý hay!”

Địa Ngục Đạo Tử suy nghĩ một chút rồi cười to vài tiếng, tựa như đã nhìn thấy cảnh bọn hắn bắt được dáng vẻ của hai nữ tử bên cạnh Tần Cửu Ca. Chỉ cần bắt được hai nữ tử kia thì chuyện đối phó Tần Cửu Ca không phải rất đơn giản sao? Nghe đến đây, trong mắt Địa Ngục Đạo Tử xuất hiện một chút sát ý. Trước đây thời điểm tranh đoạt Tinh Không Đế Bảng bị Tần Cửu Ca trấn áp thê thảm như thế nào hắn không thể quên được. Làm yêu nghiệt chí tôn tung hoành U Minh tiên vực, đã bao giờ hắn chịu nhục như vậy?

Mà cùng lúc này, càng ngày càng nhiều Thiên Kiêu tràn vào trong Thần Thoại Thiên Cung. Đương nhiên cảnh giới kém nhất là Bán Thần, không có cảnh giới Bán Thần thì trên cơ bản sẽ bị uy chấn của

Thần Thoại Thiên Cung chấn nhiếp, không thể nào tiến lên được, trừ phi có chí bảo hộ thân, hoặc là có người che chở mới được. Tuy rằng Thần Thoại Thiên Cung là thiên cung, nhưng sau khi đi vào lại giống như một thế giới nhỏ. Chỉ có điều thế giới này tràn ngập hơi thở hồng hoang viễn cổ làm cho người ta cảm giác vô cùng thê lương. Đám người Tần Cửu Ca vừa đi vào lập tức có một cỗ năng lượng khó hiểu giáng xuống người Viêm Linh Cơ và Medusa.

"Công tử, đây là hơi thở của hư ảnh Đại Đế vừa rồi bại trận."

Viêm Linh Cơ cảm nhận được nguồn năng lượng kia lập tức nói với Tần Cửu Ca.

"Ta cảm giác đây là sự dẫn dắt truyền thừa của Đại Đế vừa rồi bại trận, dẫn ta đi đạt được truyền thừa của nàng."

Viêm Linh Cơ bổ sung. Medusa bên cạnh cũng hơi gật đầu. Nguồn năng lượng tràn vào trong thân thể nàng cũng là hơi thở của hư ảnh Đại Đế vừa rồi nàng đánh bại. Nàng cũng cảm giác luồng hơi thở này là một loại dẫn đường, dẫn dắt nàng đến nơi truyền thừa của Đại Đế. Mà người chưa từng đánh bại hư ảnh Đại Đế đương nhiên sẽ không có. Nhưng điều làm Tần Cửu Ca hơi tò mò là sao mình không có? Phải biết rằng, vừa rồi hắn đã đánh bại tất cả hư ảnh Đại Đế kia. Medusa và Viêm Linh Cơ có, hắn hẳn là cũng có mà, còn có nhiều hơn các nàng. Có điều suy nghĩ một chút, Tần Cửu Ca khẽ lắc đầu. Truyền thừa của Đại Đế thì sao? Có mạnh hơn hắn không? Đại Đế cũng phải quỳ dưới chân hắn!

Tần Cửu Ca trầm ngâm một chút, lập tức mang theo mấy người Viêm Linh Cơ bắt đầu tìm kiếm trong Thần Thoại Thiên Cung. Không bao lâu sau, bọn hắn đã gặp được rất nhiều cự thú hoang cổ sinh tồn ở Thần Thoại Thiên Cung nhưng đều bị Tần Cửu Ca đánh chết. Viêm Linh Cơ và Medusa đã quen với vẻ hung mãnh của Tần Cửu Ca. Vẻ hung mãnh Tần Cửu Ca đã xâm nhập vào trong cơ thể các nàng. Đi theo công tử là có thịt ăn, có thể nói điều đó đã khắc sâu vào trong đầu các nàng.

Chẳng bao lâu bọn hắn đã tìm thấy một nơi có cơ duyên. Mà nơi này đã có rất nhiều người vây quanh.

"Đó là…"

Viêm Linh Cơ đăm chiêu suy nghĩ một chút. Xa xa có cánh cửa khổng lồ bằng đồng, trên cửa vấy đầy máu có vẻ dữ tợn đáng sợ.

"Công tử, ta cảm giác cơ duyên tiếp dẫn Đại Đế của ta ở bên trong."

Viêm Linh Cơ mắt sáng quắc nói với Tần Cửu Ca. Nàng không phải là công tử nhà mình, chướng mắt Đại Đế Đạo bình thường. Hoặc là nói, công tử nhà mình trên cơ bản không có để Đại Đế đạo vào mắt, nhưng đối với nàng rất quan trọng. Nếu có thể đạt được Tạo Hóa của một Đại Đế cho, nàng không nói là sẽ cất cánh tại chỗ nhưng tu vi chắc chắn có thể tăng lên rất nhiều. Tần Cửu Ca khẽ gật đầu, lập tức đạp không đi thẳng về phía cánh cửa khổng lồ bằng đồng.

"Là Tần Đạo Tử, Tần Đạo Tử lại tới."

Nhìn thấy Tần Cửu Ca, rất nhiều người bốn phía nhất thời hét lên. Một số người không thể che giấu sự phấn khích trong lòng, dù sao nhìn thấy nhân vật trong truyền thuyết ở cự ly gần như thế này chắc chắn là một cơ hội hiếm có.

"Xem ra Tần Đạo Tử muốn vào trong Thanh Đồng Cự Môn."

Chương 1105: Cùng Kỳ

Một Thiên Kiều trầm giọng nói. Bọn hắn vừa rồi cũng chuẩn bị vào trong Thanh Đồng Cự Môn, nhưng ngay cả tới gần cũng không tới được. Trước cửa cự môn bằng đồng có mười hung thú Thái Cổ, mỗi một hung thú là cảnh giới Thần Vương sơ kỳ. Đừng nói là mười hung thú Thần Vương sơ kỳ, cho dù là một hung thú Thần Vương sơ kỳ bọn hắn cũng không thể đối phó được.

Ầm ầm!

Trong khi Tần Cửu Ca đứng trước cánh cổng đồng khổng lồ chắp tay sau lưng, cánh cổng cổ kính đột nhiên truyền đến âm thanh rung chuyển, Viêm Linh Cơ và những người khác dán mắt vào nơi phát ra âm thanh. Bọn hắn nhìn thấy một thứ gì đó hung dữ trên cự môn Thanh Đồng, toàn thân đồng xanh chậm rãi rơi xuống, sau đó lộ ra thân ảnh mặc áo giáp đen với thân hình khổng lồ, hung dữ như một ngọn núi khổng lồ xuất hiện trong mắt đám người Tần Cửu Ca.

Gầm!

Nó gầm lên tận trời, âm thanh của nó vang dội như sấm ầm ầm làm cho toà đại địa rung chuyển! Bàn chân nó đứng trên hư không, trong hư không lập tức xuất hiện một vết nứt, đồng thời thân thể của nó lao xuống, cuối cùng nặng nề đập xuống đất giống như đạn pháo. Giữa khói bụi, nó sừng sững như một dị chủng hồng hoang có hơi thở quái dị và dữ tợn ngập trời, ngay cả ánh mắt của các vị Thần

Vương xung quanh cũng ngưng tụ.

”Là hung thú thượng cổ, Cùng Kỳ.”

Tần Cửu Ca ung dung nhìn con thú.

”Đây là hung thú Cùng Kỳ trong truyền thuyết sao?”

Viêm Linh Cơ khẽ chớp mắt, trước kia nàng chỉ nghe nói qua uy danh của hung thú Cùng Kỳ nhưng cũng chưa từng được gặp, không ngờ hôm nay lại được nhìn thấy.

Lúc này, hung thú thượng cổ Cùng Kỳ đôi mắt đỏ quạch hiện ra hung quang vô tận nhìn chằm chằm Tần Cửu Ca, khí thế ngập trời đập vào mặt làm cho người ta cảm thấy kinh hãi.

”Hung thú Cùng Kỳ da dày thịt béo, cho dù là Thần Vương trung kỳ bình thường cũng khó có thể đối phó, cũng không biết…”

Xung quanh có người sắc mặt nghiêm trọng nghị luận. Nhưng còn không đợi bọn hắn nói xong câu đó, hung thú vừa mới xuất hiện cực kỳ có phong cách kia đã té trên mặt đất kêu oai oái thảm thiết. Sắc mặt mọi người trong nháy mắt cứng lại, không khỏi hít sâu một hơi, quá hung tàn rồi, cảnh này quá mức hung tàn. Một hung thú thượng cổ cảnh giới Thần Vương Cùng Kỳ trong chớp mắt đã bị đánh ngã xuống đất, lâm vào tiếng kêu thảm thiết.

”Một hung thú thượng cổ cảnh giới Thần Vương chỉ trúng một chiêu lập tức bại trận, ta rất muốn biết thực lực của Tần Đạo Tử rốt cuộc mạnh tới đâu?”

Một Thiên Kiêu lẩm bẩm một tiếng, trong mắt xuất hiện vẻ tò mò. Tất cả đều biết hiện giờ thực lực của Tần Đạo Tử chắc chắn không chỉ có cảnh giới Thần Vương sơ kỳ. Tuy nhiên, cụ thể mạnh mẽ như thế nào, thì không ai biết. Cho dù là ai cũng giống nhau, ở trước mặt Tần Đạo Tử không chống đỡ được bao lâu. Cho nên bọn hắn cũng không biết Tần Đạo Tử hôm nay mạnh mẽ cỡ nào.

Mà khi hung thú Cùng Kỳ nằm trên mặt đất lại có chín cự ảnh khí thế kinh ngạc xuất hiện trên cự môn Thanh Đồng. Mỗi một con giống như núi non dày nặng hùng hậu, thần lực uy nghiêm, sát khí tràn ngập thiên địa.

“Mặc dù những hung thú Thái Cổ này không phải bản thể giáng lâm mà chỉ là tinh huyết của chúng cộng thêm dùng phương pháp độc đáo huyễn hóa ra, nhưng chắc chắn không cho phép người khác xem

thường."

Có người cực kỳ nghiêm túc nói. Trong đám bọn hắn đã có người có kiến thức rộng rãi nhận ra, mười hung thú Thái Cổ này chính là mười hung thu nổi danh vạn cổ, là hung thú đứng đầu trong hung thú, vô cùng đáng sợ. Rất ít sinh linh cùng cảnh giới là đối thủ của bọn chúng. Nhưng sau một khắc chuyện làm cho bọn chúng mù mịt đã xảy ra. Chỉ thấy Tần Cửu Ca giống như một vị thần viễn cổ giết chết mấy hung thú Thái Cổ, mấy hung thú còn lại nhìn thấy đồng bọn của mình bị giết chết, nhao nhao cuồng nộ gầm thét nhưng không có tác dụng gì, hết con đến con khác bị Tần Cửu Ca giết chết, sau đó Tần Cửu Ca trực tiếp đưa một nữ tử mặc váy dài màu lam nhạt vào. Đây là Tạo Hóa thuộc về Viêm Linh Cơ, Tần Cửu Ca cũng không có hứng thú tranh đoạt. Viêm Linh Cơ đạt được cũng như hắn đạt được mà thôi, không có gì khác nhau. Nếu hắn muốn, chỉ cần nói một tiếng, Viêm Linh Cơ chắc chắn sẽ cho. Đừng nói một Tạo Hóa, ngay cả bản thân mình Viêm Linh Cơ cũng sẽ giao cho hắn.

Thấy Tần Cửu Ca lại không tự mình đi lấy Tạo Hóa, rất nhiều người sắc mặt đờ đẫn một chút, có vẻ hơi không thể tin. Có thể có mười hung thú Thái Cổ cảnh giới Thần Vương đóng ở Thanh Đồng đại điện thì có thể tưởng tượng được bên trong có cơ duyên như thế nào, nhưng trong nháy mắt đã bị Tần Đạo Tử đưa cho thị nữ của mình. Thật sự là khí phách thật lớn. Thảo nào ở Tinh Không Cổ Lộ có rất nhiều âm thanh nói muốn trở thành thị nữ của Tần Cửu Ca. Đây không phải là không có đạo lý, đương nhiên những người đó cũng chỉ có thể ngẫm lại trong lòng, muốn thực hiện thì cơ bản không có khả năng. Gà rừng sao có thể xứng với rồng?

Trong lúc nhất thời, rất nhiều ánh mắt Thiên Kiêu nhìn về phía Tần Cửu Ca mang theo tình cảm nóng bỏng. Cho dù là nam tử thì ánh mắt nhìn về phía Tần Cửu Ca cũng giống như nhìn một tuyệt thế đại mỹ nhân. Nếu có thể ôm đùi Tần Đạo Tử thì cả đời hoàn toàn không cần lo lắng. Mà trong đám người này có một nam tử tướng mạo cực kỳ tuấn mỹ, trên mặt xuất hiện vẻ thở dài. Nếu Tần Đạo Tử thích nam tử thì tốt rồi. Cũng không biết Tần Đạo Tử có tiếp nhận nam nhân hay không. Phải biết rằng, khác giới là để sinh sản, nhưng cùng giới mới là tình yêu đích thực đấy nha.

Chương 1106: Đối xử bình đẳng

Sau khi đưa Viêm Linh Cơ vào Thanh Đồng cự môn, Tần Cửu Ca lập tức mang theo Medusa đi tới phía trước. Medusa khẽ cắn đôi môi

hồng nhuận gợi cảm nhìn nam tử trước mặt mình. Nói thật, nàng đã có tâm thần phục từ lâu rồi. Đi theo bên cạnh Tần Cửu Ca thời gian dài như vậy, nếu nói không có tâm thần phục là không có khả năng. Nếu không có lòng thần phục nàng đã tự giết mình từ lâu, làm gì còn mặc Tần Cửu Ca đùa bỡn?

”Công tử, Cảm…cảm ơn.”

Medusa thở ra một hơi, ánh mắt cảm kích nhìn Tần Cửu Ca. Mà lúc này, Tần Cửu Ca quay đầu, kỳ lạ nhìn Medusa nói:

“Cám ơn ta làm gì?”

Bây giờ hắn vẫn có hứng thú rất lớn đối với Medusa. Hắn rất thích nhìn Medusa kiêu ngạo, rất có hứng thú dạy dỗ. Dù sao người hoàn toàn thuận theo giống như Viêm Linh Cơ cũng không phải quá tốt. Một mình Viêm Linh Cơ hoàn toàn thuận theo là đủ rồi. Medusa thấy Tần Cửu Ca nhìn lại, sắc mặt đỏ bừng hiếm thấy. Nàng nhỏ giọng vâng dạ nói:

“Cảm ơn công tử…đã tìm kiếm cơ duyên cho ta và Viêm Linh Cơ.”

Medusa nói xong tim đập thình thịch.

”Bản đạo tử nói muốn tìm cơ duyên cho ngươi khi nào?”

Tần Cửu Ca ung dung nói. Nghe vậy, Medusa im lặng, cắn môi sắp bật máu. Bàn tay nhỏ nhắn như ngọc nắm chặt. Trong lòng không khỏi cảm thấy khổ sở. Có điều dù sao cũng là nữ vương của Bất Hủ Đạo Thống một phương, Medusa khắc chế nước mắt chảy ra. Quả nhiên, trong lòng hắn vẫn thích nữ tử nghe lời nhu thuận kia.

”Đi thôi, ta đùa ngươi thôi, chỉ cần các ngươi nghe lời, bản Đạo Tử sẽ đối xử bình đẳng.”

Tần Cửu Ca cười khẽ một tiếng, có đôi khi Medusa quả thật thú vị hơn Viêm Linh Cơ một chút. Nếu như trước kia nữ vương Medusa không có tình cảm gì với hắn, bây giờ đã có một sự phụ thuộc rất mạnh mẽ vào hắn. Nghe vậy, khóe mắt Medusa xuất hiện một chút vui mừng, rất giống với biểu hiện của một con pet khi được chủ nhân khen ngợi. Có lẽ điều mà Medusa cũng không biết là trong lúc bất tri bất giác, nàng đã từ một nữ vương trên vạn người biến thành thú cưng của Tần Cửu Ca. Đương nhiên cho dù hiện giờ nội tâm Medusa vẫn rất kiêu ngạo, nhưng khi nghe Tần Cửu Ca vì nàng mà lấy cơ duyên thì trong lòng sẽ rất vui vẻ. Điều này cũng không ngoại lệ, đường đường là nữ vương Medusa lại đang tiến hóa thành một

con rắn cưng chỉ thuộc về Tần Cửu Ca. Nhìn thấy cảnh này, Y Tâm Nhiên tràn đầy hâm mộ. Nàng thật sự rất muốn có thể ở bên cạnh nam tử mình thích. Có điều nàng cũng biết mình không đủ tư cách, thực lực thiên phú cũng chưa đủ. Bởi vậy, nàng hạ quyết tâm, chờ lần này sau đi ra ngoài, lập tức đi tiếp nhận truyền thừa cực kỳ hung hiểm mà sư tôn mình nói. Nàng hy vọng lần sau gặp nam tử mình thích, nàng có thể đứng ở bên cạnh hắn, trở thành một thanh kiếm sắc bén trong tay hắn.

Đoàn người Tần Cửu Ca lại đi về phía nơi Medusa cảm ứng. Người thừa kế của Đại Đế đối với Tần Cửu Ca mà nói có cũng được mà không có cũng không sao, nhưng đối với Medusa mà nói rất quan trọng.

Cùng lúc này, Cổ Hà hưng phấn tươi cười đi vào trong Thần Thoại Thiên Cung. Mặc dù hắn không có cảnh giới Bán Thần nhưng trên tay hắn có chí bảo, hắn thông qua bảo vật kia mà thuận lợi vào Thần Thoại Thiên Cung, nơi mà hắn cưỡi rồng bay lên.

”Dựa theo chỉ thị trong mộng cảnh, Tạo Hóa của ta hẳn là ở phía trước.”

Cổ Hà kích động đến nỗi thân thể không tự chủ được run rẩy. Bởi vì trong mộng, hắn trở thành một Đại Đế chấp chưởng chúng sinh, hành tẩu nhân gian, chứng tỏ Tạo Hóa lần này có thể thay đổi cuộc đời của mình.

”Rốt cuộc là Tạo Hóa ra sao?”

Cổ Hà kích động run rẩy. Ôm tâm tình như vậy, Cổ Hà đường thẳng về phía trước. Dọc theo đường đi, chuyện gì cũng không dám chọc vào. Cho dù có thần dược, bảo vật gì xuất thế, hắn cũng không ở lại chút nào. Hắn tin rằng truyền thừa trong mộng cảnh của hắn là Tạo Hóa lớn nhất. Mặc dù Thần Thoại Thiên Cung rất lớn, nhưng vị trí Cổ Hà đi tìm cũng không xa, bởi vậy nửa ngày sau là đến. Có một cánh cổng âm dương hiện ra hình vẽ âm dương lưỡng cực, một nửa âm một nửa dương trên mặt còn khắc một hàng chữ lớn: ”Người sống dừng đường, người chết có thể đi.”

“Cánh cửa sinh tử trong truyền thuyết? Nghe đồn nếu vào cánh cửa sinh tử chắc chắn phải chết?”

Cổ Hà cảnh giác nói. Hắn muốn thu hoạch Tạo Hóa chứ không phải muốn bỏ mạng. Có điều nghĩ tới tình trạng hiện giờ của mình, Cổ Hà cắn răng, sắc mặt ngoan tuyệt, lập tức đi vào Tử Môn. Hắn vẫn không nỡ từ bỏ cơ duyên lần này. Có điều hắn cũng không vào cửa

sinh, mà là vào cửa tử. Bởi vì trực giác nói cho hắn biết, chỉ có cửa tử mới có thể có một chút sinh cơ. Mà lúc Cổ Hà vừa vào tòa sinh tử môn có một ma âm truyền đến trong đầu Cổ Hà.

”Có muốn trở thành cường giả không? Có muốn trở thành vạn cổ độc tôn không?”

“Chỉ cần nghe ta, có thể thành một tồn tại nghịch thiên.”

“Có kẻ thù gì hay không, hãy nói ra, bản tôn có thể thay ngươi báo thù.”

Cổ Hà sắc mặt hơi hơi âm trầm, hắn biết mình nên mặc kệ những giọng nói này. Thế nhưng vừa nghĩ đến trong lòng Y Tâm Nhiên toàn là nam tử kia, trong đôi mắt của hắn tràn ngập độc ác.

”Ngươi thực sự có thể giúp ta…trở thành vô thượng tồn tại sao?”

Chương 1107: Sinh Tử Môn?

Cổ Hà sắc mặt âm trầm phấn chấn nói. Truyền thừa trong Thần Thoại Thiên Cung là truyền thừa nghịch thiên, lấy được một cái là hắn có thể cất cánh…. Mà lúc này, Tần Cửu Ca mang theo Medusa cũng đến trước cửa sinh tử. Tần Cửu Ca lạnh nhạt nhìn cánh cửa sinh tử, ánh mắt có chút trào phúng. Hắn còn tưởng rằng Cổ Hà có thể tìm cho hắn Tạo Hóa cơ duyên gì, không ngờ chỉ có vậy thôi sao? Nếu Cổ Hà biết, cơ duyên Tạo Hóa quý giá của mình trong mắt Tần Cửu Ca không đáng nhắc tới, không biết hắn có đau lòng hay không. Đương nhiên muỗi nhỏ đến đâu cũng là thịt, Tần Cửu Ca cũng sẽ không từ chối Tạo Hóa mà rau hẹ mình mang đến cho mình. Dù sao không ăn thì thôi, đã ăn thì phải ăn sạch.

“Sinh tử môn? Thập tử vô sinh?”

Hiển nhiên Medusa cũng biết thông tin của toà sinh cửa môn này, nàng nhìn rất chăm chú. Sinh cửa môn, thập tử vô sinh, nghe đồn đi vào chắn chắc chết. Không ngờ lại xuất hiện ở nơi này.

”Hay là…Chúng ta không đi vào đi…”

Medusa cắn môi đỏ, truyền thuyết về sinh tử môn làm cho nàng rất kiêng kị. Nghe đồn đây là môn hộ hình thành lúc hỗn độn sơ khai, rất kỳ lạ.

”Sinh tử môn sao? Để bổn Đạo Tử lựa chọn sinh tử à? Há xứng sao?”

Tần Cửu Ca ung dung nhìn lướt qua trước mặt, môn hộ tràn ngập hơi thở âm dương, cười lạnh ra tiếng. Người khác kính sợ Sinh tử môn, trong mắt hắn chả là cái gì.

“Đừng lo, cứ đi theo cảm giác đi, cho dù là cửa sinh hay là cửa tử cứ vào đại.”

Tần Cửu Ca mỉm cười, mặc kệ là cửa sinh hay là cửa tử cũng làm sao có thể vây khốn hắn?

Nhìn Tần Cửu Ca bình thản mang theo vẻ mặt tự tin như thế, Medusa cũng không do dự, Tần Cửu Ca là chỗ dựa mạnh mẽ sau lưng nàng. Quen biết Tần Cửu Ca lâu như vậy, trước nay chuyện Tần Cửu Ca muốn làm cũng chưa từng thất bại. Trước kia chính mình quật cường như vậy cuối cùng cũng thành tùy tùng của hắn. Cho dù bên ngoài đồn đãi hiểm địa khó khăn hơn nữa, ở trước mặt Tần Cửu Ca vẫn không là cái gì. Nghĩ đến đây, Medusa nở một nụ cười, vặn vẹo thân thể rắn trực tiếp đi vào cửa tử. Một lần nữa khôi phục thành nữ vương Medusa chấp chưởng một phương Bất Hủ Đạo Thống mà không phải chỉ là Cửu Thải Thôn Thiên Mãng chỉ có thể uyển chuyển du dương dưới thân Tần Cửu Ca.

Medusa bùng phát Cửu Thải thần lực đi vào cửa tử. Tần Cửu Ca cũng theo Medusa vào trong đó. Sau khi Medusa vào cửa tử, có tử khí khủng bố bùng phát. Medusa hừ lạnh một tiếng, vô số tiểu xà cắn xé mảnh tử khí. Bàn tay ngọc khẽ nâng lên, tử khí tiêu tán gần hết.

”Cút hết cho bản vương.”

Mắt Medusa lộ ra hung quang, sau lưng có Tần Cửu Ca, cả người trở nên không giống trước.

Hoàn cảnh xung quanh cửa tử lạnh như băng, tựa như vực sâu vậy, cực kỳ hoang vắng và im lặng. Nếu không phải phía sau có Tần Cửu Ca, lúc này nàng cũng sẽ kinh hồn bạt vía. Đi thêm một chút nữa, hai mắt Medusa lóe lên, nàng cảm giác phía trước có sinh linh tồn tại. Mà đúng lúc này, một tiếng gào thét vang lên bên tai nàng. Một bóng người xuất hiện trước mặt Medusa. Cổ Hà, mà lúc này mắt Cổ Hà đỏ như máu.

”Giúp ta…Giết nàng, không…Giúp ta bắt nàng, ta phải tra tấn nàng.”

Cổ Hà khàn khàn gầm lên giống như đang nói chuyện với ai đó.

”Ngươi không phải nói là có thể giúp ta đối phó với hết thảy mọi người sao? Bây giờ, người đầu tiên ta để cho ngươi đối phó là người

này.”

Cổ Hà giống như dã thú rống giận. Bây giờ hắn cảm giác mình có lực lượng vô cùng vô tận, mà tín ngưỡng cội nguồn của hắn là truyền thừa hắn vừa mới đạt được.

”An tâm đi, lời bản đế nói sao có thể không tính?”

Nhân vật trong đầu Cổ Hà nói một cách yêu dị. Thật vất vả mới tìm được một người nhận truyền thừa, hắn vẫn rất thích.

“Ở vũ trụ nàykhông có ai mà bản đế không đắc tội được.”

Tồn tại trong đầu Cổ Hà có vẻ hơi kiêu ngạo nói. Đương nhiên, lúc hứa hẹn, hắn theo bản năng cho rằng Cổ Hà ngay cả cảnh giới Thần Linh cũng không đạt tới thì có thể đắc tội với ai? Cùng lắm là một Thần Linh mà thôi. Hắn đoán người Cổ Hà đắc tội có thể là một Thần Linh sơ kỳ. Bây giờ xem ra là một Thần Linh viên mãn. Mặc dù đó khá là điều ngoài mong đợi của hắn, nhưng nó vẫn không nằm ngoài tầm kiểm soát. Một Thần Linh trong mắt vô số người có lẽ là tồn tại cao cao tại thượng, vô cùng tôn quý, nhưng trong mắt hắn cũng là tầm thường mà thôi. Nếu như trước kia người như vậy hắn cũng không để vào mắt. Tồn tại trong đầu Cổ Hà khống chế Cổ Hà ầm ầm ra tay. Tuy rằng chỉ tiện tay xuất một kích nhưng hắn tin tưởng, dưới một kích này bất luận Thần Linh nào cũng sẽ bị trấn áp. Pháp tắc khủng bố trấn áp xuống chậm rãi tựa như lật trời, tàn nhẫn vô cùng. Nếu là Thần Linh viên mãn bình thường lúc này chắc chắn đã hoàn toàn bối rối. Nhưng trên mặt Medusa không thấy một chút bối rối mà còn hiện ra nụ cười lạnh lùng. Nàng cũng ra tay ầm ầm, một tay hóa chưởng đẩy ngang ra giống như cối xay nghiền ép chư thiên, nơi nào nó đi qua thì hư không bèn sụp đổ.

Chương 1108: Bản Vương có chủ nhân

Ầm ầm!

Các chiêu va vào nhau giống như sấm sét trên mặt đất bằng phẳng, chấn động vô số thước xung quanh.

”Hả? Cũng hơi thủ đoạn đấy.”

Tồn tại trong đầu Cổ Hà nói một cách hứng thú. Thực lực của con

Cửu Thải Thôn Thiên Mãng này đã vượt quá dự đoán của hắn. Xem ra cấp độ huyết mạch của nàng còn cao hơn hắn nghĩ.

”Thần phục bản đế có được không?”

Tồn tại trong đầu Cổ Hà sâu kín nói. Hắn nổi lên lòng yêu tài đối với con Cửu Thải Thôn Thiên Mãng này. Nếu bồi dưỡng tốt, về sau nhất định có thể trở thành cánh tay phải của hắn. Hơn nữa đây còn là một vưu vật tuyệt thế hiếm có. Hắn vẫn rất thích người như vậy.

”A, muốn bản vương thần phục ngươi? Có phải còn muốn thân thể bản vương hay không…?”

Đôi mắt hẹp dài của Medusa hiện ra một chút ý cười. Lúc này nàng không có một chút sợ hãi, trong lòng đang cười lạnh. Nàng là ai? Người của Tần Cửu Ca! Tuy rằng nói nàng được Tần Cửu Ca coi như thú cưng nhưng mặc kệ như thế nào, nàng vẫn là người của Tần Cửu Ca! Tần Cửu Ca làm người thế nào? Sau nhiều cuộc trao đổi chuyên sâu nàng đã biết, hắn là loại người có tính cách vô cùng bá đạo. Tơ tưởng tới đồ của hắn thì chỉ có con đường chết. Có điều tồn tại trong đầu Cổ Hà phảng phất cũng không có nghe ra vẻ trào phúng trong giọng nói Medusa, vẫn nói tiếp:

“Sau khi thần phục bản đế, số lượng đồ ngươi nhận được cũng đếm không hết. Có phải ngươi cảm thấy cảnh giới Thần Vương rất xa vời không? Chỉ cần ngươi thần phục bản đế, mười vạn năm…Không, trong vòng vạn năm, bản đế có thể làm cho ngươi trở thành một Thần Vương.”

Đại Đế trong đầu Cổ Hà nói giọng uy nghiêm mười phần. Có thể làm cho một Thần Linh viên mãn vạn năm trở thành một Thần Vương, đối với những người khác mà nói quả thực là một điều viển vông. Tuy nhiên đối với hắn ta, mặc dù có chút khó khăn nhưng không phải là không thể làm được. Đương nhiên căn cứ vào một điều kiện, vẫn là huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Mãng nồng độ rất cao. Hắn tin rằng cho dù là Thần Vương nào nghe được những lời này của hắn cũng sẽ chấn động. Vạn năm làm cho một Thần Linh viên mãn trở thành một Thần Vương. Điều này khủng khiếp, đáng kinh ngạc như thế nào? Nhưng khi hắn lại nhìn về phía Cửu Thải Thôn Thiên Mãng, vẻ mặt hắn hơi mờ mịt. Trên mặt Cửu Thải Thôn Thiên Mãng không hề có một chút chấn động, hơn nữa đừng nói chấn động mà còn xuất hiện vẻ châm chọc. Điều này làm cho hắn cảm thấy rất khó chịu.

”Hừ, ngươi cười cái gì? Đến bây giờ còn chưa phân biệt thế cục rõ ràng hay sao?”

Tồn tại trong đầu Cổ Hà hừ lạnh nói. Nụ cười này làm cho hắn cảm thấy rất khó chịu!

”Bản vương đang cười ngươi vô tri, lại dám tơ tưởng tới bản vương? Chẳng lẽ ngươi không biết bản vương đã có chủ hay sao?”

Nụ cười của Medusa càng lúc càng sáng lạn bởi vì nàng đã cảm nhận được hơi thở của Tần Cửu Ca. Tần Cửu Ca đã đến rồi!

“Có chủ?”

Tồn tại trong đầu Cổ Hà dần dần lãnh đạm đi.

Giờ phút này trong lòng của hắn xuất hiện một cảm giác xấu.

Nhưng tồn tại trước mặt này dù sao cũng là một vị Đại Đế mà.

“Chủ nhân của ngươi là ai? Có thể so sánh với bản Đế sao?”

Tồn tại trong đầu của Cổ Hà lên tiếng.

Hắn rất tự tin với bản thân mình.

Dù sao Đại Đế bình thường không đáng để hắn để vào mắt.

Tính trong những Đại Đế thì hắn cũng được coi là nhóm người cường đại nhất, tuy nhiên vì một vài nguyên nhân nên hắn chỉ còn một tia tàn niệm mà thôi.

“Là ta.”

Bỗng nhiên một âm thanh to như chuông đồng vang lên trong không trung.

Âm thành khiến Cổ Hà trắng bệch cả mặt, thân thể lung la lung lay.

Một bóng người xuất hiện, trên thân hắn có quang huy vạn trượng, hắn đi tới với hai tay để sau lưng.

Như một trích tiên viễn cổ, như Thần Đế của Chư Thiên.

Hắn bước một bước thì thiên đại biến sắc.

Giờ khắc này Đại Đế trong đầu Cổ Hà như nhìn thấy quỷ, con ngươi co rút không ngừng.

“Có ý kiến gì không?”

Tần Cửu Ca đưa tay vuốt ve đầu của Medusa, giống như là đang rờ đầu của sủng vật mình vậy.

Medusa bị như vậy nhưng cũng lười phản kháng.

Không phản kháng là được rồi, nếu như nàng dám phản kháng thì không biết Tần Cửu Ca sẽ chơi nàng theo cách nào nữa.

Đương nhiên do nàng vẫn còn rất ngạo kiều nên hiện tại nàng vẫn hừ lạnh vài tiếng coi như chống đối.

Chỉ cần ta chưa từ bỏ hoàn toàn thì ta vẫn là ta của quá khứ.

Chỉ là hiện tại ngươi quá cường đại nên ta không thể trực tiếp phản kháng mà thôi.

Tần Cửu Ca hoàn toàn không thèm để ý hoạt động tâm lý của Medusa.

Ánh mắt của hắn nhìn thẳng về phía Cổ Hà, hoặc nói đúng hơn là tồn tại trong đầu của Cổ Hà.

“Sao, sao ngươi sợ ta thế?”

Tần Cửu Ca nhìn Cổ Hà với ánh mắt kinh ngạc.

Hiện tại tồn tại trong đầu của Cổ Hà mới là người khống chế thân thể của y.

Thế nên giờ Tần Cửu Ca đang đối thoại với người đó.

Mà ngay lúc này.

Trong đầu Cổ Hà vang lên ba động ngập trời.

“Đại Đế, giúp ta trấn áp hắn, giúp ta trấn áp hắn.”

Chương 1109: Hậu bối của vị kia

Trong giọng nói ẩn chứa một oán niệm cực kỳ sâu.

Cổ Hà nhìn Tần Cửu Ca với ánh mắt lạnh lẽ.

Bây giờ cả hai đều trong Sinh Tử Môn, Đại Đế trong đầu mình hẳn là quen thuộc địa hình nơi này.

Dù cho thực lực của vị Đại Đế này không bằng được như lúc xưa nhưng chắc chắn thu thập một tên Thần Vương cũng không phải là chuyện gì quá khó.

Nhưng mà điều khiến cho Cổ Hà kinh ngạc chính là Đại Đế trong đầu mình chỉ trầm mặc.

Thậm chí còn không thèm để ý tới lời nói của hắn.

Chẳng lẽ tên này lại sợ Tiên Cổ Tần Tộc sao?

“Đại Đế…”

Cổ Hà muốn nói lại thôi.

Nhưng khi hắn muốn nói thêm gì đó thì vị Đại Đế kia vội hừ lạnh một tiếng.

Giờ phút này y hận Cổ Hà muốn chết.

Nếu như không phải do thiên phú của Cổ Hà hợp với Đạo của hắn thì hắn đã giết chết Cổ Hà từ lâu rồi.

Trên người chủ nhân của con Cửu Thải Thôn Thiên Mãng này hắn cảm nhận được một khí tức quen thuộc.

Khí tức này hắn không lẫn vào đâu được.

Hắn sinh sống tại Thiên Cung, mà trong truyền thuyết thì Thiên Cung là do nhân vật có khí tức như thế này tạo ra.

Chư Đế Chi Đế!

Đây là một nhân vật có thể trường tồn Luân Hồi Vạn Cổ!

Nhưng mà hắn cũng không nghĩ người trước mắt lại là Thiên Đế.

Chắc hẳn là người truyền thừa hoặc là hậu đại gì đó thôi.

Nhưng mà dù là loại nào thì đây cũng không phải là người hắn có thể trêu vào.

“Các hạ, chuyện này là lỗi của ta, ta xin lỗi trước.”

Vị Đại Đế này hít sâu một hơi sau đó nói vẻ vẻ run rẩy, sâu trong mắt là vẻ hoảng sợ.

Thân là người đóng đô ở Thiên Cung một thời gian cực kỳ lâu, một lần tình cờ hắn đã cảm nhận được khí tức của người kia, qua đó hắn mới biết được người trước mắt có thể là người truyền thừa hoặc hậu

đại của người kia.

Sắc mặt của Cổ Hà khi này cục kỳ tái nhợt.

Trong đầu như có một đạo sấm sét giữa trời quang.

Phải biết rõ người đang điều khiển thân thể mình là một vị Đại Đế đó!

Theo lời đồn thì Đại Đế chính là vô địch, là tồn tại trấn áp khắp nơi.

Nhưng tồn tại như thế này lại không dám trêu chọc Tần Cửu Ca dù chỉ là một xíu?

Hình ảnh Đại Đế trong đầu Cổ Hà dần dần sụp đổ.

“Xin lỗi là được sao?”

Tần Cửu Ca nói lại.

“Các hạ còn muốn như thế nào nữa?”

Trong giọng nói của Đại Đế mang theo vẻ tức giận.

Hắn kiêng kỵ tồn tại kia chứ không phải kiêng kỵ người trước mắt này.

“Ta muốn như thế nào sao?”

Tần Cửu Ca cười lạnh.

Vừa dứt lời Tần Cửu Ca trực tiếp tấn không, một tay quét ngang đánh thẳng về phía Cổ Hà.

Đại Đế đang khống chế thân thể của Cổ Hà lộ ra vẻ mặt khó chịu.

Hắn nghĩ bản thân đã cho vị hậu bối này đầy đủ tôn trọng rồi.

Vậy mà tên này vẫn chưa thỏa mãn!

Ngươi nghĩ chỉ là một Thần Vương nhỏ nhoi thôi liền có thể tung hoành thiên hạ sao?

Đại Đế khống chế thân thể Cổ Hà hừ lạnh một tiếng, một chân hắn đạp xuống, Thần Mang hiện ra vô số, tất cả như hóa thành nhiều thanh Thần Kiếm chém thẳng về phía hư không.

Oanh!

Tần Cửu Ca quét ngang thiên khung, Hồng Mông Thần Linh Chi Lực bộc phát, trấn áp bát phương xung quanh!

Ầm ầm!

Nhưng mà chuyện tiếp theo lại khiến cho tôn Đại Đế kia giật mình.

Thần Lực ngập trời của Tần Cửu Ca đánh nát đòn tấn công của hắn rồi hướng thẳng về phía hắn.

Phốc phốc!

Nhục thân của Cổ Hà lập tức bể nát!

Trong vùng không gian này xuất hiện hai luồng sáng, hiển nhiên là linh hồn thể của Cổ Hà cùng vị Đại Đế kia.

Mà lúc này vị Đại Đế kia vẫn còn đang trong trạng thái mộng bức!

Má nó!

Người này có thể đánh nát nhục thân mà bản Đại Đế đang khống chế sao?

Hậu bối của tồn tại kia khủng bố tới như vậy à?

Vị Đại Đế kia chớp mắt, hắn kéo linh hồn Cổ Hà bay thẳng về một hướng, phá toái hư không mà đi.

Đánh không lại thì không lẽ hắn chạy trốn còn không được sao?

“Muốn chạy trốn à?”

Một âm thanh bình thản vang lên.

Tần Cửu Ca đưa tay ra một cái, một đạo Luân Hồi Chi Lực bay ra.

Một tiếng oanh vang lên!

Linh hồn của Đại Đế cùng Cổ Hà rớt xuống đất.

Sắc mặt của Tần Cửu Ca vẫn bình thản như trước.

Chọc hắn thì dù là tàn niệm của Đại Đế cũng không thể sống.

Hắn biết rõ người đang phụ thân trên người Cổ Hà là tàn niệm của một tôn Đại Đế.

Tần Cửu Ca sử dụng Hồng Mông Đế Tháp thu tàn niệm của vị Đại Đế này vào.

Trong mắt của Cổ Hà thì đây là một tạo hóa to lớn, nhưng trong mà trong mắt Tần Cửu Ca thì đây chỉ là một đống chất dinh dưỡng mà thôi.

Nhưng mà thịt muỗi cũng là thịt.

Về phần Cổ Hà thì bị hắn chưởng chết trong một chưởng.

“Được rồi, ngươi có thể tìm kiếm Đế Duyên của ngươi ở đây.”

Tần Cửu Ca quay đầy nhìn về phía Medusa rồi lên tiếng.

“Thân là người của Đạo Tử, tu vi sao có thể thấp như vậy được, Sinh Mệnh Tinh Hoa bình thường ta cho ngươi ăn đâu?”

Trong giọng của Tần Cửu Ca mang theo một thái độ tiếc rèn sắc không thành thép.

Đương nhiên nếu để người khác nghe những lời này thì sẽ cạn lời

Tu vi của Medusa đã cực kỳ mạnh mẽ rồi.

Rất nhiều thiên kiêu vô thượng thậm chí còn không có tu vi mạnh mẽ như Medusa.

Medusa nghe tới đây thì cũng không dám phản bác, nếu như nàng phản bác xong bị Tần Cửu Ca đè xuống ngay tại chỗ thì sao?

Medusa lúc này như một tiểu nữ sinh, nàng lấy Đế Dẫn rồi đi theo hướng dẫn.

“Có chuyện thì báo cho ta.”

Chương 1110: Hơi đau một chút

Tần Cửu Ca nói.

Medusa nghe vậy thì thấy ấm áp trong lòng, thật ra… Có một người dựa vào như thế này cũng rất tốt.

Chỉ là hơi đau một chút.

Sau khi tận mắt thấy Medusa đi sâu vào trong Tử Môn thì thần sắc

Tần Cửu Ca thay đổi.

Hắn hi vọng truyền thừa Đại Đế trong này có thể giúp các nàng gia tăng tu vi.

Dù sao cùng nhau đi tới, Tần Cửu Ca cũng không hi vọng các nàng tụt lại phía sau quá nhiều.

Thiên Cung rất lớn, Tần Cửu Ca mang theo Y Tâm Nhiên đi sâu vào trong.

…

Mà ngay tại lúc này, những thiên kiêu chiến thắng hư ảnh Đại Đế ở bên ngoài Thiên Cung cũng nhanh chóng tìm cơ duyên của mình.

Những người không chiến thắng Đại Đế cũng đi tìm tạo hóa của bản thân.

Tất cả đều muốn cường hóa bản thân.

Lâu lâu lại có thông tin ai đó nhận được truyền thừa của Đại Đế viễn cổ, nhất cử chiến thắng nhiều thiên kiêu.

Những chuyện này trông có vẻ rất ảo nhưng lại khiến cho người khác nhiệt huyết sôi trào.

Ai cũng khát vọng bản thân sẽ trở thành người may mắn, quật khởi trong Tinh Không Cổ Lộ.

Nhoáng một cái nửa tháng đã trôi qua.

Bỗng nhiên tới một ngày toàn bộ Thiên Cung đều như run rẩy một chút.

Khí tức giữa thiên địa triệt để hỗn loạn.

Không ít sinh linh cảm nhận được như Thiên Họa sắp tới.

“Đây là có chuyện gì?”

“Thiên Cung sắp đóng sao?”

Bên trong Thiên Cung đang có không ít yêu nghiệt ngẩng đầu cảm nhận biến hóa xung quanh.

Sau đó bọn hắn gặp được một cảnh khiến cho cả đời bọn hắn cũng

không quên được.

Một tòa cung điện to lớn tới cực điểm, hơn nữa còn phát ra ánh sáng sáng ngời lơ lửng giữa không trung, giống như một tôn Cự Thú hỗn mang sắp tai họa thế gian.

Tòa cung điện kia tỏa ra khí thế bàng bạc, áp đảo vạn vật sinh linh.

Nhìn thấy một màn này thì tất cả tu sĩ đều đứng ngồi không yên, ánh mắt của bọn hắn như muốn trừng ra ngoài, thân thể run nhẹ.

“Đây là… Thiên Cung?”

Có thiên kiêu nhìn thấy một màn này thì kích động tới mức sợ vỡ mật.

“Không sai, đây chính là Thiên Cung trong truyền thuyết.”

“Theo truyền ngôn thì Thiên Cung khi xưa chính là Tẩm Cung của Viễn Cổ Thiên Đình Chi Chủ, không biết câu nói đó là thật hay giả.”

Nhiều tu sĩ nhịn không được lên tiếng nghị luận.

Dù sao truyền thuyết liên quan tới Thiên Cung thật sự là quá nhiều.

Nhiều tu sĩ cực kỳ cổ lão cũng chỉ từng nghe qua thôi, cho dù là những tu sĩ đã từng được bước vào Thiên Cung thì cũng không biết được bộ dáng thật sự của Thiên Cung.

Tòa Thiên Cung trước mắt này cực kỳ phù hợp với hình tượng Thiên Cung trong truyền thuyết.

“Đây chính là Đại Cơ Duyên, một cơ duyên to lớn, nếu như đây thật sự là tẩm cung của vị kia thì ta không thể biết được trong đó ẩn chứa cơ duyên to lớn tới mức nào.”

Một vị Cấm Kỵ Thiên Kiêu nói một cách run rẩy.

Hắn sống rất lâu rồi nên cũng biết được một vài tin tức tuyệt mật.

Hắn từng thấy một câu trong một quyển Cổ Sử.

Đại Đế cũng không xứng làm tùy tùng của người đó.

Lúc hắn đạt được Cổ Sử đó thì nó chỉ còn một tờ giấy mà thôi, nguồn gốc của tờ giấy này nằm trong một phần mộ.

Thiên Cung trong truyền thuyết xuất thế khiến cho nhiệt huyết của tất cả Thiên Kiêu đều được đốt lên.

Những người thu được truyền thừa của Đại Đế thì muốn tìm cơ duyên to lớn hơn.

Người không thu được truyền thừa của Đại Đế thì càng muốn tìm được cơ duyên.

Chỉ cần đạt được một xíu đồ vật của vị kia thôi thì đã có thể giúp bọn hắn một bước lên mây.

Ở một nơi trong thế giới này.

Hai người bên cạnh Đạo Tử Địa Ngục nhìn một màn trước mặt với ánh mắt âm trầm.

Đối với tộc này bọn hắn thì sự kinh khủng của người kia đã khắc sâu vào huyết mạch.

Dù cho nhiều kỷ nguyên trôi qua nhưng lực ảnh hưởng của người đó vẫn còn tại.

Bộ tộc này của bọn hắn không dám xuất thế cũng vì người đó, Cổ Thiên Đình mà người đó lưu lại có sức mạnh quá cường đại.

May mà Lão Tổ của bọn hắn vẫn chưa chết.

Sức sống của bọn hắn cực kỳ ngoan cường, cho dù là người kia khi xưa cũng diệt không hết, đây là lý do mà bọn hắn có thể còn sống.

“Thiên Cung xuất thế, chúng ta có nên đi vào đoạt cơ duyên không?”

Đạo Tử Địa Ngục trầm giọng nói.

Hắn rất nóng lòng với các cơ duyên trong Thiên Cung.

Hắn cũng biết một cái chuyện liên quan tới Thiên Cung.

Rõ ràng, chỉ cần hắn có thể đạt được cơ duyên trong Thiên Cung thì hắn lập tức có thể trấn áp Tần Cửu Ca.

Đây chính là biện pháp duy nhất hắn có thể nghĩ ra để vượt qua Tần Cửu Ca.

“Thiên Cung…”

Hai người bên cạnh Đạo Tử Địa Ngục do dự.

Nói thật, bọn hắn hoàn toàn không muốn đi vào Thiên Cung.

Nhưng nếu không tới thì bọn hắn sẽ cảm giác bản thân thua lỗ rất nhiều.

Chỉ cần đạt được một kiện trong đó thôi cũng là một tạo hóa to lớn.

Nhưng mà bọn hắn vẫn cự tuyệt.

“Nghe nói Tần Cửu Ca có một thị nữ đang ở trong Thanh Đồng Cự Môn, chúng ta đến đó coi thử, chỉ cần vừa ra thì ta liền bắt nàng.”

Một nam tử trong đó nói.

Nhiệm vụ thiết yếu của bọn hắn là tìm cách đối phó với Tần Cửu Ca, về phần cơ duyên thì để sau.

“Được.”

Chương 1111: Mệnh ta do ta không do trời

Đạo Tử Địa Ngục híp mắt, gật nhẹ đầu không cự tuyệt.

Dù sao đường nào hắn cũng muốn đi vào.

Về phần nguy hiểm à, làm chuyện gì mà không có nguy hiểm chứ?

Tu sĩ phải tin mệnh ta do ta không do trời.

Ngay lúc này bên ngoài Thiên Cung.

Nơi sâu xa trong Tinh Không Cổ Lộ.

Một khí tức vô thượng phập phồng, khí tức rung chuyển trời đất, bao phủ trời đất tinh thần.

“Thiên Cung hiện thế, thời gian chủ ta hiển hóa còn xa sao?”

Một âm thanh già nua vang lên, trong đó chứa đầy vẻ kích động.

“Chủ thượng không biết đang mưu đồ gì!”

“Luân Hồi Van Cổ, xuất hiện đương thời, chủ thượng đang tìm cách để triệt để tiêu diệt những Thần Tổ Hồng Mông kia sao?”

“Thật là, lấy thực lực của chủ thượng thì trấn áp bọn hắn không khó, nhưng nếu nói tiêu diệt triệt để thì khó, những Thần Tổ Hồng Mông kia sinh ra từ Hồng Mông Khí Vận, bọn hắn hoàn toàn bất tử.”

“Thôi, chủ thượng đã mưu đồ từ trước, chúng ta cứ làm theo là được.”

Vô số âm thanh vang lên trong mảnh tinh vực này.”

Bỗng nhiên một âm thanh lãnh khốc vang lên.

“Vị kia… Đã xách đao chạy tới rồi.”

“Ngươi xác định là đao chứ? Không phải giường à?”

Sau đó những tồn tại mãnh mẽ vô cùng này cũng cười.

Vị kia không phải ai khác ngoài Hồng Thiên Nữ Đế.

Đã trải qua lâu như vậy, Hồng Thiên Nữ Đế đương nhiên sẽ đi tìm chủ thượng để đòi một lời giải thích.

Chỉ hy vọng chủ thượng đừng cô phụ Hồng Thiên Nữ Đế.

Nghe nói hiện tại bên người của chủ thượng có nữ tử đếm không hết, điều này thật sự là quá… Huyền ảo.

Phải biết rõ trước kia chủ thượng có thể nói là sắc không dính thân,

“Chủ thượng hiện thân, chúng ta phải tiến hành Đại Thanh Tẩy lần cuối, đây chính là một chiến cực kỳ máu tanh.”

“Đương nhiên, nhưng hiện tại tu vi của chủ thượng có phải là hơi thấp không, mới Thần Vương…”

Những tồn tại cổ lão tới cực điểm nhìn nhau.

Đối với bọn hắn thì Thần Vương quá thấp.

“Thần Vương? Ngươi xem nhẹ chủ thượng sao? Tu vi của chủ thượng đã đạt tới mức độ chúng ta khó mà tưởng tượng được, chỉ cần ký ức của chủ thượng khôi phục thì tu vi chỉ là chuyện nhỏ.”

“Chỉ là không biết chủ thượng có cách nào diệt sát được nhưng Hồng

Mông Thần Tổ kia.”

“Thiên Cung?”

Tần Cửu Ca ngẩng đầu, hắn nhìn Thiên Cung đang nằm trên không trung kia.

Truyền thuyết đối với Thiên Cung thì Tần Cửu Ca vẫn biết một chút.

Theo truyền thuyết thì nó là Tẩm Cung của Thiên Đế.

Đương nhiên đó cũng chỉ là lời đồn mà thôi, đúng hay không thì không ai có thể xác nhận duodcj wcar.

“Nhưng mà sao ta cảm giác trong này đang có thứ gì đó hấp dẫn ta.”

Trong mắt Tần Cửu Ca hiện lên vẻ nghi hoặc.

Trước kia hắn chưa từng có cảm giác giống như thế này.

Sau khi suy tư một lúc thì Tần Cửu Ca lập tức quyết định vào trong để xem xét.

Ầm ầm!

Trong Thiên Cung xuất hiện một cỗ uy áp cuốn bay tất cả mọi người xung quanh.

Nó ngăn tất cả người đang có ý định vào trong.

“Đại nhân quả, một nhân quả to lớn không thể nào đo dược.”

Có một Cấm Kỵ thiên kiêu ôm ngực thổ huyết mấy lần rồi nói.

Hắn chỉ cảm nhận được khí tức trong đó tỏa ra thôi mà đã bị nội thương.

Nếu như đi vào thì không biết sẽ chịu thương thế ra sao nữa.

Ngay lúc này thì vô số tu sĩ xung quanh cũng ôm ngực chịu đựng, thần sắc tất tái nhợt, kiêng kỵ vô cùng.

Có nhiều thiên kiêu lúc này đã cảm thấy sợ hãi không thôi.

Không ít người đã dao động, không muốn đi vào bên trong nữa.

Cơ duyên tuy tốt nhưng phải có mạng để hưởng mới là tốt.

Nhưng mà Tần Cửu Ca thì vẫn tiếp bước đi vào trong Thiên Cung trên kia.

“Đạo Tử!”

Y Tâm Nhiên nhỏ giọng hô một tiếng, ánh mắt tràn đầy lo lắng.

Ở bên ngoài thôi mà đã phải chịu xung kích như thế rồi, nói chi là đi vào trong.

“Đừng lo!”

Tần Cửu Ca cười một cách tùy ý, hắn trực tiếp đi thẳng tới Thiên Cung.

Người khác kiêng kỵ cùng với sợ hãi Thiên Cung nhưng hắn không sợ, trong đó có thứ gì đang hấp dẫn hắn.

Thế nên dù sao hắn cũng phải đi vào xem xét.

Tiếp đó thì Tần Cửu Ca bước tới Thiên Cung như đi nghỉ mát, hắn vừa đi vừa cười.

Nhiều thiên kiêu khi thấy một màn này thì thay đổi sắc mặt, chỉ có một mình Tần Cửu Ca dám đối mặt với Thiên Cung.

Không thể không nói, vị Tần Đạo Tử này không chỉ có thiên phú tuyệt luân mà còn có gan lớn bằng trời nữa.

Nhưng dù sao vị Tần Đạo Tử này có thực lực để liều.

Tần Cửu Ca đi vào Thiên Cung dưới ánh mắt chứng kiến của tấy cả mọi người.

Sau khi thấy Tần Đạo Tử đi vào trong Thiên Cung thì có không ít Cấm Kỵ Thiên Kiêu thay đổi sắc mặt, người đi đầu chắc chắn sẽ chịu áp lực lớn nhất, nhưng chỗ tốt chắc chắn cũng nhiều nhất.

Sau khi cắn răng thì cũng có một vài người bay thẳng vào Thiên Cung theo.

Nhưng mà một tiếng oanh vang lên, những tên thiên kiêu kia trực tiếp bị áp lực đánh bay ra ngoài, chỉ còn lại hai người là khó khăn lắm mới chèo chống nổi.

Giờ đây những chí tôn thiên kiêu bên ngoài mới biết được khi nãy Tần Đạo Tử cường đại tới mức nào.

Đương nhiên vẫn có một vài vị Thiên Kiêu đáng sợ đã đi được vào trong.

Chương 1112: Sao tên Đạo Tử Tần Tộc lại nhẹ nhàng vậy

Tần Cửu Ca sau khi tiến vào trong Thiên Cung thì nhíu mày lại, uy áp ơi này thật sự là quá cường đại, như là trời đang dần dần sập xuống vậy, từ trước đến nay nơi này là nơi có uy áp mạnh nhất hắn từng được cảm nhận.

Nỗi sợ đến từ sâu trong lonh hồn.

Đương nhiên đối với Tần Cửu Ca thì nó vẫn trong phạm vi chịu đựng.

Những thiên kiêu đi vào trong Thiên Cung sau Tần Cửu Ca thì mỗi người đều chảy mồ hôi như thác.

Thậm chí có người còn nổi cả gân xanh, gương mặt dọa người kinh dị.

Bọn hắn nhìn Tần Cửu Ca vẫn thong dong như không có chuyện gì thì lộ ra vẻ chấn động.

Ở nơi này bọn hắn phải chịu áp lực như là đang gánh một bầu trời, còn Tàn Cửu Ca sao có thể ung dung như vậy được?

Tần Cửu Ca cũng lười chú ý những tên này, hắn chỉ đứng chấp tay sau đó tiếp tục đi.

“Má nó, sao tên Đạo Tử Tần Tộc kia lại nhẹ nhõm như vậy?”

Một Cấm Kỵ Thiên Kiêu lên tiếng một cách tức giận.

Không lẽ chênh lệch giữa người và người lớn tới mức đó sao.

Còn những thiên kiêu còn lại thì chỉ biết thở dài một cái.

Không ai tiếp tục nói nhảm nữa mà đều chia nhau ra tìm cơ duyên thuộc về bản thân.

Về phía Tần Cửu Ca thì hắn đã đi theo cảm giác trong nội tâm, đến một Đại Điện đen kịch không thấy bóng người.

Đại điện này sở hữu một lớp mê vụ như đến từ hỗn độn, nó khiến vạn vật im lặng, chúng sinh vẫn lạc.

Khí tức trong đây quá mức cổ xưa, giống như là có từ khi mọi thứ được tạo ra.

Tần Cửu Ca cảm giác rằng cho dù là Đại Đế đứng ở đây cũng không chiếm được chỗ tốt gì.

Đây là một trực giác, mà trực giác của Tần Cửu Ca thường rất chuẩn.

Nhưng Tần Cửu Ca cũng không kinh hoảng làm gì, một trực giác khác nói cho hắn biết nơi này sẽ không làm tổn thương tới hắn.

Tần Cửu Ca đi tới thì lập tức thấy một pho tượng cổ xưa.

Pho tượng này chỉ cần đứng đó thôi là cho người khác cảm giác bị áp chế, chủ nhân của nó chắc chắn là người áp đảo trên cả tuế nguyệt.

Ở trên chúng sinh, Đại Đạo vô tình.

Nhưng gương mặt của pho tượng này lại bị vô số mê vụ che đi.

Ánh mắt của Tần Cửu Ca dần trở nên thâm thúy.

Hắn cảm giác thứ khiến hắn cảm giác bị hấp dẫn chính là pho tượng bí ẩn có khí thế áp đảo chúng sinh này.

“Ngươi đã đến!”

Một âm thanh không biết rõ truyền từ nơi nào tới vọng bên tai Tần Cửu Ca.

Điều này khiến con ngươi của hắn co rút lập tức.

Loại tâm tình này chưa bao giờ xuất hiện trên người của Tần Cửu Ca, đây là lần đầu tiên hắn cảm nhận được cảm giác sợ hãi này.

Dù cho những Đại Đế trong tộc kia còn chưa khiến hắn có cảm giác muốn quỳ xuống lần nào.

Không đợi Tần Cửu Ca lấy lại tinh thần, âm thanh vừa rồi lại tiếp tục vang lên.

“Ta biết rõ trong lòng ngươi có rất nhiều nghi hoặc.”

“Ban đầu ta còn tưởng sau khi ngươi trở thành Đại Đế rồi thì mới tới

nơi đây, xem ra ta đã xem thường ngươi rồi, hoặc có thể nói là xem thường chính bản thân ta."

Âm thanh kia lại tiếp tục vang lên.

Thần sắc của Tần Cửu Ca càng lúc càng ngưng trọng.

Pho tượng này chắc chắn là một tồn tại cực kỳ đáng sợ.

Tuyệt đối không thể chỉ là Đại Đế được.

Đương nhiên điều khiến cho Tần Cửu Ca cảm thấy chấn động nhất chính là pho tượng này đã sớm biết hắn muốn tới nơi này.

Còn câu nói cuối cùng nữa, tên này có ý gì?

Xem thường chính bản thân nó?

"Nói như thế nào thì chắc chắn trong lòng ngươi vẫn có nghi hoặc mà thôi."

"Chỉ có tự mình cảm thụ thì mới có thể biết rõ.

Âm thanh mênh mông lan rộng ra khắp nơi.

"Tự mình cảm thụ sao?"

Tần Cửu Ca nói nhẹ, sau đó nhìn lên pho tượng trước mắt này.

Gương mặt bị vô tận mê vụ che khuất nay đã lộ ra ngoài, lộ ra trước mặt Tần Cửu Ca.

Khi thấy được gương mặt này thì sắc mặt Tần Cửu Ca lộ ra vẻ khó tin.

Dù cho người này có đẹp trai tới mức nào đi chăng nữa thì Tần Cửu Ca cũng sẽ không có cảm giác gì.

Điều khiến cho hắn cảm thấy chấn động đó là dung mạo của người này lại y hệt như bản thân hắn.

Tuy nhiên pho tượng này lại có khí chất quá siêu phàm, không giống người nhân gian.

Tiên Khí mông lung, ánh sáng Đại Đạo chiếu rọi.

Bỗng nhiên một thân ảnh mông lung tuyệt thế xuất hiện trên đầu của

pho tượng này.

Một thân ảnh mặc áp trắng, xếp bằng trên cửu tiêu đối mặt với chúng sinh.

Vũ trụ thương sinh, ức vạn chủng tộc, vô số sinh linh trải rộng khắp vô số tinh hà đều quỳ dưới chân thân ảnh này.

Từ cổ chí kim không ai so sánh được, ung dung giữa thiên địa, ngồi trên đỉnh phong, vạn cổ độc tôn.

“Chào ngươi, ta tên là Tần Cửu Ca.”

Thân ảnh áo trắng tuyệt thế kia nhìn Tần Cửu Ca rồi cười nói.

“Ngươi… Ngươi tên là Tần Cửu Ca?”

Tần Cửu Ca lúc này nhắm mắt lại, gương mặt hiện rõ vẻ kinh hãi.

Người có dáng vẻ đẹp trai y chang mình này lại cũng có tên Tần Cửu Ca, vậy bản thân là ai?

“Ta chính là ngươi, ngươi chính là ta, hoặc nói đúng hơn là ta là kiếp trước của ngươi.”

“Đương nhiên ngươi cũng có thể gọi danh hào của ta tại thời đại này, Thiên Đế.”

Chương 1113: Ta là ta

Giờ khắc này trogn lòng Tần Cửu Ca xuất hiện sóng to gió lớn.

Ánh mắt của hắn nhìn nam tử áo trắng trước mặt với ánh mắt khó tin.

Thân ảnh áo trắng này chính là Thiên Đế sao?

Người mà dù ở đâu cũng có uy danh vô địch – Thiên Đế!

Luân Hồi vạn cổ trường tồn, nam nhân độc đoán vạn cổ vậy mà đang có mặt ở trước mặt hắn.

Hơn nữa hắn còn là kiếp trước của bản thân, ta là kiếp sau của Thiên Đế?

Truyền thuyết về Thiên Đình thì đây là một thế lực quá mức cường

đại, ngay cả Tiên Cổ Tần Tộc cũng không dám tranh phong.

Từ xưa đến nay đây là một thế lực mạnh nhất, áp đảo bên trên chúng sinh.

Sau này hắn mới biết được thêm một chút thông tin về thế lực này.

Nhưng không ngờ giờ đây Thiên Đế lại xuất hiện trước mặt hắn như bây giờ.

“Ta chính là ta, không phải Thiên Đế, ta chính là Đạo Tử Tần Tộc – Tần Cửu Ca.”

Tần Cửu Ca trầm mặc một tý rồi lên tiếng.

Hắn chính là một người sống sờ sờ, chỉ là hắn có ký ức của hai kiếp mà thôi.

Tên Thiên Đế áo trắng trước mặt này tuy vẫn đang nói chuyện nhưng Tần Cửu Ca hoàn toàn không cảm nhận được bất kỳ cảm xúc nào của hắn cả.

Có thể nói tên trước mặt hoàn toàn không có chút tình cảm nào.

Giống như hắn chỉ là hóa thân của Đại Đạo, không có thất tình lục dục, không khác gì một người chết.

“Đại Đạo không xứng để mang tên ta, không cần suy đoán thêm làm gì.”

Thiên Đế như biết được trong đầu Tần Cửu Ca đang nghĩ gì rồi lên tiếng.

“Nghi ngờ của ngươi thì ta để chính ngươi lĩnh ngộ, ngươi cứ đi lĩnh ngộ kiếp trước của mình đi.”

Thiên Đế cười nhạt một tiếng.

Sau khi vừa dứt lời thì toàn bộ cung điện cùng với Tần Cửu Ca như dừng lại.

Toàn bộ Đại Điện như bước vào một trạng thái quỷ dị cực kỳ.

Đột nhiên hư không vặn vẹo, hình thành một lốc xoáy.

Một khắc sau Tần Cửu Ca đã bị nó hút vào trong.

Trong vòng xoáy này là một nơi tràn ngập Khí Tức hư vô thời gian.

Khi thấy Tần Cửu Ca triệt để bị hút vào trong vòng xoáy này thì Thiên Đế mới gật đầu, giờ phút này hắn như có được tình cảm.

Thiên Đế quét mắt nhìn xung quanh một chút rồi nhìn chằm chằm vào một góc, ánh mắt ngưng tụ lại.

“Thú vị, thú vị, kiếp này của ta lại có thể sống một cách tiêu sái như vậy sao, có lẽ đây mới thật sự là ta, chứ không phải là một người hoàn toàn không có tình cảm gì.”

“Ha ha ha.”

Thiên Đế như đã nghĩ thông suốt, hắn ngồi xếp bằng trên cửu tiêu rồi cười vài tiếng.

Trông rất thoải mái.

Qua một hồi thì Thiên Đế nhìn về sâu trong Tinh Không Cổ Lộ, ánh mắt thâm thúy.

Giờ phút này hắn mới thật sự là vị Thiên Đế độc đoán vạn cổ.

“Ta biết là các ngươi sẽ có hậu thủ… Nhưng thế thì sao?”

“Tộc nhân của các ngươi thông qua luân hồi để trải rộng khắp nơi, vậy ta để ta của kiếp này một mẻ hốt gọn hết!”

“Cần cách nào để dụ tất cả các ngươi đi ra đây…”

Có rồi… Thân chuyển thế của Thiên Đế biến mất, chắc chắn tin tức này sẽ để các ngươi ra ngoài hết.”

…

Ngay tại lúc này.

Đã ba tháng kể từ khi những thiên kiêu kia cùng Tần Cửu Ca đi vào trong Thiên Cung.

Có không ít Cấm Kỵ Thiên Kiêu thu được cơ duyên thì trong Thiên Cung sau đó quật khởi cùng đại thế.

Điều khiến cho mọi người kinh ngạc là dù Thiên Cung sắp đóng cửa rồi nhưng Đạo Tử Tần Tộc vẫn chưa đi ra.

Giống như là biến mất vậy.

Một chuyện khác cũng khiến bát phương chấn động.

Hai cao thủ cực kỳ cường đại cộng thêm Đạo Tử Địa Ngục đứng chờ sẵn để bắt cóc một nữ tử áo lam.

Nữ tử kia không phải ai khác mà chính là thị nữ của Đạo Tử Tần Tộc.

Ban đầu tất cả mọi tưởng Tần Cửu Ca sẽ xuất hiện rồi đại sát tứ phương.

Nhưng dù như vậy Tần Cửu Ca vẫn không chịu xuất hiện.

Điều này khiến cho mọi người nghĩ lung tung.

Thị nữ của mình mém chút đã bị bắt đi, chủ nhân vậy mà còn không chịu phát hiện.

May mà lúc đó có một đầu Cửu Thải Thôn Thiên Mãng hiện thân, tại lúc nguy cấp nhất đã cứu nữ tử áp lam kia ra.

Rất nhiều người nhận ra đầu Cửu Thải Thôn Thiên Mãng kia chính là người hay đi bên cạnh Tần Cửu Ca.

Chỉ là không ai ngờ nó lại có thể đột phá được cấp độ Thần Vương.

Nhưng lúc này Tần Đạo Tử vẫn chưa hiện thân.

Đương nhiên mọi chuyện vẫn chưa xong.

Tại Tần Tộc ở Thái Cổ Tiên Vực xa xa kia nghe nói có một vị thị nữ của Đạo Tử Tần Tộc cung suýt chút nữa bị trấn áp.

Điều này khiến toàn bộ Tần Tộc bạo động.

Có mọt vị Đại Đế của Tần Tộc đụng chạm tới lĩnh vực cứu cực đã sử dụng Cứu Cực Chi Bảo rồi xông thẳng vào U Minh Tiên Vực.

Ngày đó toàn bộ U Minh Tiên Vực nói chung và Địa Ngục Đạo Thống nói riêng đều sóng to gió lớn.

Đại Đế Tần Tộc thủ đoạn thông thiên, hắn một tay chém xuống ngân hà, hủy diệt sao trời, kinh khủng vô cùng.

Qua một thời gian đã có Đế Huyết rơi xuống, đó là một vị Đại Đế của

Địa Ngục Đạo Thống.

Điều này khiến toàn bộ U Minh Tiên Vực chấn động.

Không tu sĩ nào là không sợ hãi cả.

Địa Ngục Đạo Thống chính là thế lực thống trị toàn bộ U Minh Tiên Vực.

Nhưng Tiên Cổ Tần Tộc lại có khả năng vượt Tiên Vực để chém Đại Đế của bọn hắn.

Điều này cũng đốt lên lửa giận của Địa Ngục.

Nhưng mà sau đó không biết vì nguyên nhân gì mà Địa Ngục không chịu chinh chiến với Tiên Cổ Tần Tộc.

Hai tháng tiếp theo.

Thiên Cung triệt để đóng lại.

Chương 1114: Tần Cửu Ca mất tích

Nhưng đây không phải việc chấn động nhất.

Chấn động nhất chính là Đạo Tử Tần Tộc – Tần Cửu Ca vẫn chưa đi ra khỏi Thiên Cung.

Điều này khiến toàn bộ tu sĩ trong Tinh Không Cổ Lộ chấn động thậm chí còn sợ hãi.

Không đi ra từ Thiên Cung đã nói lên được nhiều vấn đề.

Quỷ mới biết khi nào thì Thiên Cung mới xuất hiện lại một lần nữa?

Không lẽ một đời chí tôn vô địch lại biến mất một cách vô danh như vậy sao?

Theo thời gian trôi qua thì số tu sĩ tin vào giả thuyết Tần Đạo Tử không còn càng nhiều.

Có lời đồn một vị Đại Đế của Tần Tộc đã đi vào trong tinh không vô tận để tìm kiếm vị trí của Thiên Cung.

Nhưng Đạo Tử Tần Tộc vẫn chưa từng xuất hiện.

Không lẽ y đã bị nhốt trong Thiên Cung sao?

Phải biết rõ trong truyền thuyết thì nơi Tần Cửu Ca đi vào chính là tẩm cung của vị kia.

Cũng không phải là không có khả năng.

Một năm trôi qua.

Tinh Không Cổ Lộ càng thêm sáng chói.

Vô số các thiên kiêu tu sĩ từ từ tre già măng mọc, tất cả đều có truyền kỳ cho riêng mình.

Nhưng mà chưa từng có ai quên mất thân ảnh của một thiên kiêu chí cao.

Tần Cửu Ca – Tần Đạo Tử của Tiên Cổ Tần Tộc.

Khi mà y vẫn còn thì không ai có thể được coi là địch thủ được.

Cấm Kỵ Thiên Kiêu sao?

Tồn tại chí tôn?

Yêu nghiệt vô thượng?

Trước mặt vị kia thì tất cả đều là cặn bã!

Đương nhiên khi đề cập tới Tần Cửu Ca thì mọi người đều chỉ có thể thở dài một tiếng.

Vị thiên tài kia hẳn là đã bị nhốt trong Thiên Cung rồi.

Trong nháy mắt đã trôi qua mười năm.

Một tin tức khiến toàn bộ vũ trụ tinh không dậy sóng.

Thiên Mệnh sắp xuất hiện!

Nhiều vô thượng thiên kiêu từ từ xuất hiện, bọn hắn muốn tranh đoạt Thiên Mệnh của một thế này.

Gánh chịu Thiên Mệnh để bước vào Đế Đạo.

Thiên Mệnh là thứ mà tất cả đại năng Thần Vương cảnh đều nóng

lòng đạt được.

Tuy nhiên điều kiện đạt được cũng cực kỳ khó khăn.

Thiên Mệnh của mỗi một thời đại đều rất ít, nhưng người tranh giành thì rất nhiều.

Sau khi Tần Cửu Ca bước vào trong Thiên Cung mười mấy năm thì tin tức Thiên Mệnh sắp xuất hiện khiến toàn bộ tu sĩ sôi trào.

“Oanh ---- oanh ----- oanh.”

Những ngày này Thiên Mệnh đang phiêu phù trên tinh không vô tận phát ra từng đợt oanh minh, chúng bộc phát Đại Đạo Tiên Quang sáng chói, chiếu sáng khắp nơi trên thế gian.

Mặc kệ là trên các Tinh Vực trên Tinh Không Cổ Lộ hay các Đại Tinh Vực.

Khi Thiên Mệnh được hoàn thành thì vô số sinh linh đều bị kinh động, nhiều người cũng nhịn không được mà ngẩng đầu lên nhìn Thiên Mệnh một thế này.

“Không ngờ bản tôn lại có ngày có thể nhìn lại Thiên Mệnh một lần nữa, nếu như thượng thiên ban cho bản tôn một bộ thân thể không mục nát thì bản tôn chắc chắn sẽ không tiếc bất kỳ giá nào để tranh đoạt Thiên Mệnh.”

Một lão bất tử của Cổ Tộc lên tiếng cảm thán.

Thân thể của hắn thật sự đã quá mục nát rồi, mặc dù không thể chết nhưng hắn đã nhận một vết thương Đại Đạo cực kỳ nặng nề.

Nếu như dám tranh đoạt Thiên Mệnh cùng một đám hậu bối trẻ tuổi thì không bị đánh chết đã là may mắn lắm rồi.

Nhưng người khác thì đều là lần đầu tiên được chứng kiến Thiên Mệnh, ai nấy đều mang theo vẻ kích động.

“Thiên Mệnh xuất hiện, tiếp theo là các Thần Vương từ các thời đại lần lượt xuất thế.”

Có một vị Cổ Tổ nhìn về phía Thiên Mệnh ở xa rồi nói.

Không phải ai cũng có tư cách tranh đoạt Thiên Mệnh.

Chỉ có những yêu nghiệt đạt tới cấp độ Thần Vương đỉnh phong mới

dám nói có tư cách này.

Nhiều yêu nghiệt vì tranh đoạt Thiên Mệnh mà không tiếc phủ bụi bản thân, để bản thân vào trạng thái ngủ sâu để chờ đợi Thiên Mệnh xuất hiện.

Chỉ khi nào Thiên Mệnh xuất hiện thì bọn hắn mới có thể xuất thế.

Không ai biết có bao nhiêu người như thế cả.

Dù sao ở trong một Đạo Thống hay Cổ Tộc nào có nội tình một chút thì đều có một tới hai người như vậy.

Những yêu nghiệt kia cường đại tới mức khi bọn hắn xuất hiện thì tất cả mọi thứ đều phải run sợ.

"Ông. . ." Các Đại Tinh Vực, Tiên Vực bắt đầu có những ánh sáng xuất hiện.

Điều này khiến vô số sinh linh ghé mắt.

Lúc nào bọn hắn mới có thể có tư cách tranh đoạt Thiên Mệnh đây.

Đừng nói là Thần Vương, cho dù là Thiên Tôn đã là một cột mốc bọn hắn không thể đạt được rồi.

Thái Cổ Tiên Vực, Hạo Hãn Thần Châu, trụ sở của Tiên Cổ Tần Tộc.

Thân là một thế lực mạnh nhất Thái Cổ Tiên Vực thì bọn hắn vũng có những yêu nghiệt Thần Vương không tiếc phủ bụi bản thân đợi Thiên Mệnh.

Oanh! Oanh! Oanh!

Vô số đạo ánh sáng xuất hiện từ trong tộc địa của Tiên Cổ Tần Tộc, bất kỳ một đạo nào cũng tỏa ra khí tức khiến người khác sợ hãi.

Bọn hắn như có thể khiến cho trời đất đổ sập, chúng sinh im lặng.

Những thế lực xung quanh thì đang đếm số lượng thiên kiêu của Tần Tộc, khi phát hiện Tần Tộc có tới tận bốn vị Thần Vương tranh đoạt Thiên Mệnh thì không ai là không giật mình cả.

Phải biết rõ rằng Thần Vương đã là chiến lực cao nhất, là con bài tẩy của đại đa số các thế lực khác.

Hơn nữa mỗi một tôn Thần Vương của Tiên Cổ Tần Tộc đều có khí

huyết liên miên bất tuyệt.

Vừa nhìn liền biết là trạng thái tốt nhất của bản thân rồi.

Một thế này chắc chắn Tần Tộc sẽ có một vị Thần Vương gánh chịu Thiên Mệnh, bước vào Đế Cảnh.

Chương 1115: Ngươi đang ở đâu

Chương 1115: Ngươi đang ở đâu

Thiên Mệnh mỗi một thế đều cực kỳ có hạn.

Thế nên danh ngạch trở thành Đại Đế cũng không nhiều.

Nhiều khi một Cấm Kỵ Cổ Tộc trải qua nhiều thế mà cũng không thêm được một Đại Đế nào.

Điều này là rất bình thường.

Số lượng Đại Đế của Cấm Kỵ Đạo Thống cũng không quá nhiều, hơn nữa đều là tích lũy qua vô số năm tháng.

Thế nên việc Tiên Cổ Tần Tộc chắc chắn có một Đại Đế là cực kỳ kinh khủng.

Có thể nói là đưa Tiên Cổ Tần Tộc lên cực cao.

Nếu như trong Tiên Cổ Tần Tộc lại tiếp tục xuất hiện Đại Đế thì nội tình bọn hắn càng thêm thâm hậu.

“Ai…”

Một tiếng thở dài vang lên.

Lão tổ Tiên Cổ Tần Tộc nhìn những Thần Vương của Tần Tộc nhưng trên mặt lại cao hứng không nổi.

Những lão tổ khác cũng thế.

Những Thần Vương này mặc dù đều có thiên phú cùng với thực lực đỉnh tiêm nhưng nếu so sánh với Đạo Tử thì còn kém rất nhiều.

Những tu sĩ còn lại của Tiên Cổ Tần Tộc cũng mang trên mặt một vẻ đau thương.

“Đau thương cái gì? Tộc ta nên cao hứng mới đúng, một thế này tộc ta lại có được thêm một vị Đại Đế.”

Tộc trưởng của Tần Tộc nay đã đột phá Thần Vương quát lớn một tiếng.

Đúng vậy, một thế này Tiên Cổ Tần Tộc rất cường đại, bọn hắn cũng nhận định chắc chắn Tiên Cổ Tần Tộc sẽ có Đại Đế trong một thế này.

“Đưa Thần Vương tranh Thiên Mệnh, bước vào Đại Đế chi cảnh!”

Âm thanh này vừa dứt thì tất cả tộc nhân của Tiên Cổ Tần Tộc đều cung kính la theo, tiếng la chấn động thiên địa.

Tất cả nhìn về phía bốn vị Thần Vương đỉnh phong ở phía xa xa kia với ánh mắt kinh sợ.

“Tạ tộc trưởng.”

Bốn vị Thần Vương cũng quay sang xá tộc trưởng một cái.

Mặc dù bối phận của bọn hắn lớn hơn tộc trưởng hiện nay nhiều nhưng dù sao tộc trưởng vẫn là tộc trưởng.

Đại vị của tộc trưởng trong tộc đôi khi còn quý hơn cả Đại Đế.

Đây chính là quy củ!

Thế lực càng cổ lão thì càng coi trọng quy củ!

Chỉ cần là tộc trưởng thì dù cho bọn hắn có bối phận cùng tu vi cao hơn thì bọn hắn đều phải xá.

Đương nhiên nếu muốn kế thừa chức vị tộc trưởng của các thế lực Cấm Kỵ thì ít nhất cũng là Thần Vương Cảnh.

Sau khi nhìn bốn vị Thần Vương đi tranh đoạt Thiên Mệnh thì Tần tộc trưởng gần đây cố gắng tỉnh táo cũng phải lộ ra vẻ sầu bi.

Đã mười năm trôi qua.

Nhưng con trai của hắn vẫn chưa từng xuất hiện.

Không biết sau khi bế quan trong Thiên Cung thì y đi chỗ nào nữa.

Trong tộc hiện tại vẫn có Đại Đế đi tìm tung tích của Thiên Cung

nhưng vẫn chưa có manh mối gì.

Viêm Linh Cơ, Medusa cùng đoàn người Tần U Tiên cũng cực kỳ lo lắng.

Hư Nhược Tuyết thậm chí còn chuyển sang ở trong Tần Tộc.

Nàng cả ngày lấy nước mắt rửa mặt, đôi khi nàng còn mặc áo cưới nhìn vào hư không một cách vô thần.

Ròng rã một chục năm.

Phải biết khi Tần Cửu Ca biến mất thì cũng chỉ hai mươi mốt tuổi!

Nhưng thời gian hắn biến mất đã kéo dài tới chục năm.

“Đệ đệ thúi, ngươi đang ở đâu!”

Tần U Tiên nói một cách buồn bã.

Hiện tại tiềm năng của Thái Cổ Thánh Thể đã được nàng kích hoạt gần phân nửa, tốc độ tu hành tiến triển cực nhanh.

Tiềm lực như nàng thậm chí còn khiến lão tổ Đại Đế của Tần Tộc chấn kinh.

Thái Cổ Thánh Thể không hổ là thể chất cao cấp nhất.

Nếu như thế hệ này không xuất hiện Tần Cửu Ca thì người thừa kế Tần Tộc không ai khác ngoài Tần U Tiên,

“Nếu ngươi trở về… Nếu mà… Tỷ tỷ sẽ nghe theo trong tộc… Hừ hừ!”

Mặc dù nàng hừ hừ nhưng trong giọng nói không giấu được vẻ lo lắng.

Thiên Mệnh xuất hiện, chư thần phát hiện. Vốn Tinh Không Cổ Lộ yên lặng mười mấy năm, nay bởi vì Thiên Mệnh xuất hiện, phong vân biến chuyển lần nữa. Từng vị Thiên Kiêu đang nổi danh, tỏa sáng rực rỡ thuộc về mình. Mỗi một Bất Hủ Đạo Thống ít nhiều đều có Thiên Kiêu xuất thế. Nhưng mà bây giờ từ sau khi Thiên Mệnh xuất thế, vô tận tinh không tạm thời không phải là sân khấu của Thiên Kiêu kia, mà là sân khấu của một vị Thần Vương đỉnh phong ngủ say trong cổ sử. Những Thần Vương đỉnh phong vô thượng đại năng, các thủ đoạn thông thiên, một tay chém xuống ngân hà, phá hủy các vì sao, đánh nát hư không, hoàn toàn không cần phải nói, căn bản

không phải yêu nghiệt mấy đời gần đây có thể chống lại. Người thừa nhận Thiên Mệnh cũng là những người này. Táng Đế tinh vực! Nghe đồn nơi này ở thời đại chư đế phát sinh vô số đế chiến. Bởi vậy tinh vực này tràn ngập mảnh vỡ Đế Đạo Pháp Tắc vô tận làm cho tinh tú này trở thành một tinh vực chết chóc, không thích hợp cho sinh linh sinh tồn.

Mà đương thời, có một ít nơi ở tinh vực gần Táng Đế Tinh Vực có vận mệnh biểu hiện. Bởi vậy, hấp dẫn rất nhiều Thần Vương đỉnh phong dừng chân. Nơi đây ở vô tận tinh không có ba Thần Vương uy danh hiển hách. Tần tộc phong Thiên Thần Vương, hậu duệ của Huyền Đế Tần tộc. Hoang Thần Vương của Bát Hoang Tiên Vực. Địa Tạng Thần Vương của Địa Tạng Đạo Thống. Ba Thần Vương là nhân vật có lực tranh đoạt Thiên Mệnh gần Táng Đế Tinh Vực. Mà nơi này tổng cộng có bốn Thiên Mệnh hiển hóa.

Chương 1116: Địa Tạng ta lĩnh giáo Phong Thiên Thần Vương

Chương 1116: Địa Tạng ta lĩnh giáo Phong Thiên Thần Vương

”Hừ, dựa vào cái gì Phong Thiên ngươi có thể giữ hai cái Thiên Mệnh?”

Bỗng nhiên, một giọng nói rét lạnh thấu xương vang lên ở Táng Đế tinh vực, giọng nói giống như đại đạo nổ vang. Có hơn mười Thần Vương đỉnh phong tụ tập ở Táng Đế tinh vực, nhưng mà Thiên Mệnh chỉ có bốn cái. Phong Thiên Thần Vương một mình nhận hai Thiên Mệnh, đương nhiên khiến mọi người tức giận.

”Người nào có thực lực thì giữ được Thiên Mệnh.”

Một âm thanh ung dung vang vọng Táng Đế tinh vực, vừa dứt lời, một bóng người mặc thanh y xuất hiện trên Táng Đế tinh không. Sau lưng mơ hồ có hai mạch chớp động tựa như vô hình.

Nhìn thấy cảnh này, trong mắt rất nhiều Thần Vương bốn phía lộ ra vẻ hâm mộ ghen tị. Đến bây giờ bọn hắn còn chưa mang theo một Cái Thiên Mệnh nào, nhưng Phong Thiên Thần Vương lại được mang theo hai Thiên Mệnh, đã đi trước bọn hắn rất xa.

”Có thực lực thì giữ được Thiên Mệnh?”

Vậy Địa Tạng ta đây sẽ lĩnh giáo Phong Thiên Thần Vương một chút."

Ầm! Vừa dứt lời, một bóng người khí chất lạnh lẽ như băng bước ra từ hư không. Mỗi một bước đi lộ ra đạo văn, trong lúc giơ tay lên, khí Địa Ngục cuốn về phía Phong Thiên Thần Vương. Trên mặt Phong Thiên Thần Vương vẫn lộ ra ý cười ung dung như trước, bất quá đối mặt với Thần Vương Pháp của Địa Tạng Thần Vương, trong lòng cũng không có chút sơ suất nào. Hắn đánh ra một quyền như kinh lôi tùy tiện một chút lập tức có thể tiêu diệt một ngôi sao. Thần Vương pháp của hai người va chạm cùng nhau. Tiếng nổ vang vọng khắp Táng Đế tinh vực. Trong trận va chạm cực hạn, một tiếng kêu rên rỉ vang lên. Địa Tạng Thần Vương bị đánh lui. Sau đó, có rất nhiều thần huyết rơi xuống tinh không. Thần Vương âm thầm lộ vẻ kinh ngạc. Là Thần Vương đỉnh cấp, nhưng dưới trận va chạm này, Địa Tạng Thần Vương trực tiếp bị đánh lui.

"Muốn tranh giành Thiên Mệnh với ta, ngươi còn kém một chút."

Phong Thiên Thần Vương cười nhạt một tiếng. Phụ thân Huyền Đế của hắn tuy rằng không đáng tin cậy, nhưng bản lĩnh vẫn có. Hắn làm một nhi tử chạm tới Cứu Cực lĩnh vực đại đế, nên có bản lĩnh nên có.

"Kiếp này, Tiên Cổ Tần tộc ta đại hưng."

Phong Thiên Thần Vương chắp tay đứng trên tinh không, bình tĩnh nói.

"Đại hưng? Đạo Tử nhà mình cũng không biết chết ở nơi nào, còn đại hưng? Hãy mơ đi!"

Địa Tạng Thần Vương bị đánh lui cười một tiếng. Xem ra, từ va chạm ngắn ngủi, Phong Thiên Thần Vương quả thật mạnh hơn hắn. Nhưng Tần tộc đại hưng sao? Đạo Tử truyền kỳ trong tộc biến mất hơn mười năm theo Thần Thoại Thiên Cung, còn nói gì về đại hưng? Quan trọng nhất là, chủng tộc tối cao sau lưng Địa Ngục Đạo Thống bọn hắn đã rục rịch.

Nghe vậy, mắt Phong Thiên Thần Vương dần dần lạnh như băng, chuyện Đạo Tử nhà mình chắc chắn là nỗi đau của Tần tộc bọn hắn. Vì việc này mà ngay cả tổ tiên Cứu Cực đang ngủ say ở tổ địa Tần tộc cũng mời ra ngoài. Nhưng vẫn không được Thần Thoại Thiên Cung đã biến mất. Cứu Cực tổ tiên xuất thế vì để tìm kiếm tung tích của một hậu bối. Đây chắc chắn là chưa từng có. Nhưng đáng tiếc là vẫn không tìm được Thần Thoại Thiên Cung.

”Muốn chết sao?”

Đôi mắt lạnh như băng của Phong Thiên Thần Vương xuất hiện một chút sát ý, giơ tay lên đánh ra đạo văn đầy trời, không gian chấn động mãnh liệt hóa thành mảnh vụn hư không. Địa Tạng Thần Vương sắc mặt khẽ biến, với thực lực của Phong Thiên Thần Vương, Địa Ngục Đạo Thống cùng cảnh giới đại khái chỉ có Diêm La Thần Vương mới có thể địch nổi. Nhưng Phong Thiên Thần Vương muốn giết chết hắn là không có khả năng.

Hừ lạnh một tiếng, xung quanh Địa Tạng Thần Vương trong nháy mắt bao phủ sức mạnh Địa Ngục tràn ngập.

”Phong Thiên, có người có thể trấn áp ngươi.”

Địa Tạng Thần Vương nghiền nát tinh hà, hướng về tinh vực bên ngoài mà chạy trốn, cẻ mặt quỷ dị.

Thiên Mệnh nơi này bị tranh đoạt mất rồi, hắn muốn đi tìm Thiên Mệnh khác. Hắn cảm thấy mình có thể gánh vác sáu Thiên Mệnh. Phong Thiên Thần Vương cười lạnh một tiếng, hai tay đánh về phía Địa Tạng Thần Vương, sau đó nắm chặt. Địa Tạng Thần Vương đang chạy trốn từ hư không phát ra một tiếng kêu thảm thiết. Hiển nhiên Địa Tạng Thần Vương bị thương không nhẹ.

Phong Thiên Thần Vương đánh bị thương Địa Tạng Thần Vương, trên mặt cũng không có một chút vui sướng nào. Hắn có tư cách đại đế, tương lai hoặc là nói qua vài năm nữa có thể trở thành một đại đế. Thế nhưng hắn biết tình huống của mình, cảnh giới phụ thân Huyền Đế hắn chính là cực hạn của hắn. Tuy rằng phụ thân Huyền Đế miệng ăn nói bỗ bã nhưng tư chất còn tốt hơn hắn. Nhưng cho dù đó là hắn hay cha hắn thì con đường phía trước vẫn có hạn chế. Chỉ có Đạo Tử thế hệ này tiềm lực vô hạn, ngay cả lão tổ Tiền Hành Giả cũng cảm thấy thế hệ Đạo Tử Tần Cửu Ca tiềm lực vô hạn.

Chương 1117: Nếu Tần Đạo Tử ở đây

Chương 1117: Nếu Tần Đạo Tử ở đây

Tương lai có thể vượt qua yêu nghiệt tối cao hắn. Sự biến mất của Đạo Tử còn chấn động hơn cả sự mất tích của hắn. Thở dài vài tiếng, mắt Phong Thiên Thần Vương nhìn về phía sâu trong tinh không, lúc

này mục tiêu xuất thế của hắn là mang theo bảy Thiên Mệnh. Đó là giới hạn của hắn, mục tiêu của hắn. Trong cổ sử ghi lại, số lượng Thiên Mệnh một người mang theo nhiều nhất là mười cái. Bảy cái đã trải qua trình độ mà vô số Thần Vương ngưỡng mộ…Thần Vương đỉnh phong đang tìm kiếm Thiên Mệnh, mang theo Thiên Mệnh. Rất nhiều Thiên Kiêu chí tôn cũng đang tìm kiếm cơ duyên của mình ở mênh mông tinh không. Hoàng Thiên Tinh Vực. Nơi này còn cách nơi sâu trong tinh không một chút. Chỗ này cũng không có Thiên Mệnh hiển hóa, nhưng lại có tạo hóa tinh không, Tinh Thần Tủy nổi tiếng. Nghe đồn Tinh Thần Tủy là vật được sinh ra khi sinh mệnh một vài ngôi sao khổng lồ đi tới tận cùng. Sản lượng rất ít bởi vì không phải ngôi sao nào cũng có thể sinh ra Tinh Thần Tủy ở cuối sinh mệnh. Có lẽ một vạn sinh mệnh ngôi sao đi đến tận cùng cũng không sinh ra được một viên Tinh Thần Tủy. Có thể tưởng tượng được Tinh Thần Tủy trân quý đến mức nào. Đương nhiên nó cũng dẫn tới sự tranh đoạt của vô số Thiên Kiêu chí tôn.

”Địa Ngục Đạo Tử lại động thủ với Cửu Thải Thôn Thiên Mãng kia, lần này có kịch hay có thể xem rồi.”

“Đúng vậy, không ngờ nữ vương Medusa lại đoạt được một viên Tinh Thần Tủy. Thể tích của Tinh Thần Tủy hắn là viên lớn nhất trong các viên Tinh Thần Tủy xuất hiện cho tới nay.”

Một chiến trường nào đó ở Hoàng Thiên tinh vực, có rất nhiều Thiên Kiêu nghị luận sôi nổi.

“ Địa Ngục Đạo Tử quá mạnh, mấy chí tôn yêu nghiệt nổi danh tinh không của Tần tộc cũng không biết khi nào mới có thể đuổi tới.”

“Nếu như không đuổi kịp, hậu quả của nữ vương Medusa chắc chắn không thể tưởng tượng nổi.“

Một nam tử cả người tản ra thần uy ung dung lên tiếng.

”Hừ, nếu Tần Đạo Tử ở nơi này, sao có thể để cho Địa Ngục Đạo Tử kiêu ngạo?”

Một Thiên Kiêu khác lạnh lùng nói. Hắn tương đối thân cận so với Tiên Cổ Tần tộc, nhưng thực lực chỉ có cảnh giới Thần Linh, không chỉ không giúp được gì, ngược lại còn gây trở ngại cho người ta. Nghe được những lời này, tất cả Thiên Kiêu trong đầu không khỏi nhớ tới nam tử kia. Yêu nghiệt tối cao uy chấn tinh không. Địa Ngục Đạo Tử rất mạnh mẽ phải không? Nhưng ở trước mặt vị kia, cũng chỉ là mấy chiêu cỏn con mà thôi. Nhưng thật đáng tiếc, vị yêu nghiệt tối cao kia đã biến mất khỏi tinh không mười mấy năm. Cũng không

biết bị Thần Thoại Thiên Cung dẫn đi nơi nào. Hoặc là nói, bị Thần Thoại Thiên Cung vây khốn? Nhưng cho dù quá trình là gì thì kết quả vẫn là như nhau. Đột nhiên, một giọng nói trầm vang lên trên bầu trời.

”Medusa, hihihi, dung mạo đẹp như vậy mà chết cũng quá là đáng tiếc, hay là thần phục ta đi?”

Vừa dứt lời, bóng người toàn thân bao phủ trong sương mù màu đen xuất hiện trong thiên địa. Trong đó có nam tử dẫn đầu, ánh mắt đạm mạc, tản mát ra khí chất lạnh lẽo tựa như một sứ giả đến từ Địa Ngục. Xung quanh còn có vài nam tử áo xám đi theo.

”Đừng giấu nữa.”

Địa Ngục Đạo Tử chớp chớp mắt, một tia sấm sét màu đen trong nháy mắt đánh về phía trước hư không. Mảnh hư không kia nhất thời hóa thành hang động đen ngòm vô tận. Mà trong động có hai bóng người hiện ra. Một nữ tử mặc váy dài màu lam nhạt có khuôn mặt quyến rũ. Một nữ tử khác có mắt hẹp dài yêu dị và một thân thể linh lung đầy đặn giống như mật đào chín mọng nước, mang theo một vẻ dã tính xinh đẹp mị hoặc.

”Là hai thị nữ bên cạnh Tần Đạo Tử.”

Nhìn thấy cảnh này, xung quanh có Thiên Kiêu lập tức kinh ngạc hét lên thành tiếng. Hai thị nữ bên người Tần Đạo Tử thật sự là quá mức chói mắt. Không chỉ dung nhan tuyệt mỹ, mỗi người đều mang vẻ đẹp rất đặc sắc. Thực lực thiên phú cũng rất cao trên tinh không. Nếu xếp vô số Thiên Kiêu tinh không thành hàng, Đạo Tử Tần tộc đương nhiên là độc chiếm một hàng. Mà chí tôn yêu nghiệt tiếp theo, hai nữ tử cho dù không bằng Địa Ngục Đạo Tử cũng chắc chắn chênh lệch không xa.

”Các ngươi là Đạo Thống phương nào? Tiên Cổ Tần tộc trả thù các ngươi có thể chịu đựng được?”

Medusa mắt lạnh nhìn mấy người Địa Ngục Đạo Tử. Vốn chỉ có một mình Địa Ngục Đạo Tử, các nàng còn không sợ. Thân là người lãnh đạo Bất Hủ Đạo Thống Vạn Xà Thánh Tông, trên người nàng có rất nhiều thủ đoạn. Cho dù đánh không được, muốn chạy trốn vẫn không có vấn đề gì. Thế nhưng mấy người bên cạnh Địa Ngục Đạo Tử thực lực cũng rất mạnh mẽ. Vài yêu nghiệt Tần tộc cùng với nhóm nàng vì ngăn cản Địa Ngục Đạo Tử, tranh thủ thời gian cho các nàng chạy trốn đã chết rồi. Thanh danh Tần Cửu Ca ở Tần tộc quá lớn. Đó là niềm tin của nhiều người. Mấy yêu nghiệt Tần tộc kia

không tiếc hy sinh chính mình để bảo toàn cho các nàng.

”Tần tộc? Tiên Cổ Tần tộc? Ha ha ha, bản tộc không sợ bất kỳ thế lực nào, cho dù Tần tộc thì như thế nào?“

Một người đứng bên cạnh Địa Ngục Đạo Tử cười to vài tiếng, ánh mắt lạnh lùng. Tiên Cổ Tần tộc quả thực mạnh mẽ tử xưa, là một số ít thế lực mà Hồng Mông thần tộc bọn hắn không tra được căn nguyên. Nhưng thế thì sao? Chỉ cần chờ mấy thần tổ Hồng Mông của Hồng Mông thần tộc tỉnh lại theo thời gian dài thì ai có thể địch lại?

“Đừng nói nhảm nữa, trước tiên bắt hai người này lại!”

Địa Ngục Đạo Tử khí chất âm trầm nói. Dẫn đầu ra tay, sức mạnh Địa Ngục cực kỳ kinh khủng giáng xuống tinh không. Medusa hơi nheo mắt lại, nhìn nữ tử váy lam bên người nói: “Ngươi mau chạy đi, ta sẽ ngăn bọn hắn lại.”

Chương 1118: Tên kia rất thích ngươi

Chương 1118: Tên kia rất thích ngươi

“Tên kia rất thích ngươi, chờ sau khi hắn đi ra, chắc chắn hy vọng có thể nhìn thấy ngươi.”

Lời nói của Medusa mang theo một sự quyết tuyệt, cùng Viêm Linh Cơ chạy trốn, xác suất lớn là chạy không thoát. Chỉ có nàng cố hết sức bùng phát lực lượng huyết mạch mới có thể để cho Viêm Linh Cơ một mình chạy trốn.

”Nói gì vậy? Có đi cũng là ngươi đi, người trong thân thể ngươi không phải là của công tử sao?”

Viêm Linh Cơ có vẻ rất hâm mộ nhìn lướt qua bụng Medusa. Theo lý thuyết, người có phát sinh quan hệ lâu nhất với công tử là nàng. Nếu có mang, người đầu tiên cũng là nàng. Tuy nhiên, người đầu tiên có lại là một con rắn? Lúc đó cả người nàng rất khó chịu. Tâm lý sụp đổ. Trong lúc nhất thời hoài nghi thể chất của mình vô sinh.

Nghe vậy, sắc mặt Medusa khẽ thay đổi một chút, theo bản năng sờ sờ bụng, trong mắt xuất hiện vẻ trìu mến. Có điều, sau một khắc lập tức hóa thành ngoan tuyệt. Nàng hóa thành Cửu Thải Thôn Thiên

Mãng, đánh Viêm Linh Cơ vào hư không, một mình đánh tới Địa Ngục Đạo Tử.

”Hôm nay, bản vương chết, bản vương cam đoan các ngươi sau này chắc chắn sẽ sống không bằng chết.”

Medusa triệt để bùng phát lực lượng huyết mạch Cửu Thải Thôn Thiên Mãng. Nàng tin tưởng sau khi nam nhân kia đi ra, chắc chắn sẽ làm cho mấy người này sống không bằng chết.

”Còn muốn chạy trốn một người?”

Một nam tử áo xám cười lạnh ra tiếng, thò bàn tay ra một chỗ nào đó trong không gian. Ở trước mặt hắn còn muốn trốn thoát một người?

Medusa thấy thế, cứng rắn hứng chịu Thần Vương pháp của Địa Ngục Đạo Tử, quay đầu giết tới chỗ nam tử áo xám kia, trong mắt tràn ngập tức giận. Viêm Linh Cơ tất phải đi!

”Hôm nay một người cũng đừng hòng đi được.”

Vừa dứt lời, vài tên nam tử áo xám còn lại đồng thời xông lên, thi triển Vô Thượng Cổ Pháp, ngăn cản đường đi của Medusa.

Ầm! Viêm Linh Cơ bị kéo ra từ không trung, sắc mặt tái nhợt, ngọc thủ tàn nhẫn nắm lấy. Mặc dù nàng chiếm được một truyền thừa đại đế nhưng dù sao thời gian quá ngắn, cũng không đến cảnh giới Thần Vương. Thiên Kiêu yêu nghiệt gần đó cũng thở dài nhìn cảnh này. Nếu Tần Đạo Tử ở đây, mấy người Địa Ngục Đạo Tử sao dám làm càn như vậy? Dám giết Thiên Kiêu Tần tộc? Dám truy sát hai nữ tử? Ngoại trừ Tần Đạo Tử, sinh linh tối cao của Tần tộc không có ở đây. Địa Ngục Đạo Tử dữ tợn chộp về phía Viêm Linh Cơ lần nữa. Tần Cửu Ca thật biết hưởng thụ, bên người luôn mang theo hai nữ tử đẹp đến bạo này. Bây giờ hắn cũng muốn nếm thử hai nữ tử này là mùi vị gì. Mắt Viêm Linh Cơ hiện ra sự quả quyết, nàng có chết cũng sẽ không rơi vào tay mấy người này. Mà lúc Viêm Linh Cơ chuẩn bị tự bạo thần hồn, một thanh đại thần thương lạnh như băng có lực lượng tuế nguyệt quấn quanh, từ một mảnh hư không nghiền nát mà lao đến, mang theo khí thế nghiền ép chư thiên. Thần thương phát ra sát ý, trấn áp thiên khung, đánh nát càn khôn.

”Ca ca không có ở đây, các ngươi dám kiêu ngạo như thế?”

Giọng nói nghe thờ ơ lạnh lẽo. Một bóng người cũng hiện ra ở trên tinh không. Bóng người mặc áo đen, cầm trong tay một thanh thần thương tản ra lực lượng tuế nguyệt, khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ

hiện ra vẻ cao quý thị sát.

”Đây là…ai vậy?”

Rất nhiều Thiên Kiêu nhìn thấy cảnh này thì cực kỳ kinh ngạc hỏi. Từ thần lực trên người nữ tử áo đen tuyệt mỹ bùng phát cho thấy, chắc chắn đây là một yêu nghiệt đáng sợ của cảnh giới Thần Vương. Nhưng cho tới bây giờ chưa từng nghe nói Tiên Cổ Tần tộc có một yêu nghiệt như vậy?

Nhưng mà có nhiều Thiên Kiêu nghe được lời của nữ tử áo đen tuyệt mỹ. Gọi Tần Đạo Tử ca ca? Lúc nào thì bên cạnh Tần Đạo Tử có một muội muội? Còn là một muội muội mạnh như vậy? Tần Đạo Tử bây giờ tuổi mới ba mươi mấy thôi, gọi Tần Đạo Tử ca ca, chẳng phải là nói rõ nữ tử áo đen nhỏ tuổi hơn Tần Đạo Tử sao?

Hít hà!

Tất cả Thiên Kiêu cùng lúc hít một hơi khí lạnh. Mắt nhìn về phía nữ tử áo đen tràn đầy vẻ khó tin. Thiên phú lại kinh khủng như vậy? Tiên Cổ Tần tộc thế hệ này lại xuất hiện hai yêu nghiệt có thể được xưng là yêu nghiệt tối cao?

Mà lúc này Tần Ấu Vi thân thể thon thả, gần như đã đến độ cao của lông mày Tần Cửu Ca. Dáng người nàng cực kỳ mảnh khảnh, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn quyến rũ mà lạnh lùng, cử chỉ thanh lãnh tao nhã, mặc hắc bào, kiêu ngạo không thể tả, độc lập như yêu ma giáng thế, khiến người ta không dám nhìn thẳng. Hơi thở xung quanh lạnh như băng, sinh linh không chớ đến gần.

”Là Tần Ấu Vi? Nàng lại là Thần Vương?”

Đôi mắt Medusa lộ ra vẻ vui mừng. Từ một kích Tần Ấu Vi ra tay vừa rồi, các nàng có thể thấy thực lực của Tần Ấu Vi bây giờ chắc chắn rất đáng sợ. Tiềm lực của Tần Ấu Vi không cần nhiều lời, trời sinh hỗn độn thể, thiên phú đè ép chư thiên, cho dù là nàng cũng có chút không bằng. Ở Tuế Nguyệt thần điện không biết qua bao nhiêu năm, có thể có tu vi cảnh giớiThần Vương cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Lúc này hai mắt Tần Ấu Vi lạnh nhạt nhìn về phía vài nam tử áo xám bên cạnh Địa Ngục Đạo Tử. Nàng thức tỉnh ký ức, đương nhiên biết mấy người này là thế lực bên nào. Tần Ấu Vi không do dự, dẫn đầu ra tay, thần lực Tuế Nguyệt bao trùm cả tinh không. Nàng ở Tuế Nguyệt thần điện trải qua vô số năm tháng, một thân cảnh giới đã đến Thần Vương sơ kỳ. Sinh linh lây nhiễm một chút Tuế Nguyệt lực,

chỉ cần không phải Thần Linh, một giây sau bạc đầu sẽ trong nháy mắt, sau đó chết đi. Cho dù là Thần Linh cũng nhiều nhất chống đỡ được vài hơi thở.

”Không được rồi!”

Chương 1119: Nếu đã tới thì không cần đi

Chương 1119: Nếu đã tới thì không cần đi

Địa Ngục Đạo Tử được Tần Ấu Vi chăm sóc trước, đối mặt với thần lực của Tần Ấu Vi, ánh mắt hắn hoảng sợ, mới đầu hắn cũng không coi trọng, nhưng sau một khắc lập tức hối hận. Đây không phải đơn thuần là thời gian trôi qua, mà là sinh mệnh căn nguyên đang trôi qua. Tần Ấu Vi cũng không thèm để ý sự kinh hãi của Địa Ngục Đạo Tử. Tuế Nguyệt thần lực hội tụ mà thành thanh đại thần thương, đâm tới Địa Ngục Đạo Tử.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Thân thể Địa Ngục Đạo Tử bị xuyên thủng giống như ngôi sao nổ tung, nở ra pháo hoa rực rỡ, nhưng Địa Ngục Đạo Tử không hổ là Đạo Tử truyền kỳ của Địa Ngục Đạo Thống, cho dù thân thể bị xuyên thủng, cũng đánh ra một chưởng ẩn chứa Địa Ngục sâm la về phía Tần Ấu Vi. Tần Ấu Vi huyễn hóa ra một cây thuẫn Tuế Nguyệt, chỉ thấy Thần Vương pháp của Địa Ngục Đạo Tử đang chậm rãi suy yếu, cho đến khi tiêu tán không thấy gì nữa.

Thấy vậy, mấy tên nam tử áo xám nhíu mày, không chút do dự tập sát Tần Ấu Vi. Mắt Tần Ấu Vi híp lại, nàng cũng vừa mới vào cảnh giới Thần Vương. Có thể chiến đấu với một Địa Ngục Đạo Tử đã rất mạnh mẽ rồi. Dù sao Địa Ngục Đạo Tử bây giờ đã đến Thần Vương trung kỳ, cao hơn nàng một cấp. Nếu cộng thêm mấy người kia nàng cũng không có vấn đề gì, thậm chí dám đánh nhiều hơn. Sau đó thong dong bỏ đi. Nhưng bên người nàng có Viêm Linh Cơ. Tuy rằng nàng không thích Viêm Linh Cơ, chuẩn xác mà nói, nàng không thích tất cả nữ tử bên cạnh ca ca, nhưng nói như thế nào thì Viêm Linh Cơ cũng là người của ca ca, ngoại trừ ca ca ra, ai cũng không thể giết nàng.

”Đi thôi.”

Tần Ấu Vi lạnh lùng nói một câu, một kình phong cuốn Viêm Linh Cơ và Medusa lên, nghiền nát hư không mà đi. Nhưng mà lúc đi, mắt của nàng nhìn về phía bụng Medusa. Trong lòng hiện ra vẻ ghen tị tràn ngập. Xem ra, muốn tìm một thời gian mang ca ca ra "làm". Bằng không sau này sẽ thật sự không có cơ hội.

Thấy thế, vài tên nam tử áo xám mắt lộ ra thần quang, thi triển đại thuật ngập trời, phong tỏa mảnh không gian. Một nam tử áo xám xuất ra một chí bảo, bao phủ mảnh tinh không. Trong không gian, Tần Ấu Vi kêu lên một tiếng đau đớn, khóe miệng chảy ra một chút máu. Mắt nổi lên hung ác, nếu bây giờ bị vây khốn, vậy thì cố hết sức cá chết lưới rách.

Nhìn thấy Tần Ấu Vi bị thương, Đạo Tử Địa Ngục cười to một tiếng, định cùng vài tên nam tử áo xám chuẩn bị tiến lên, chuẩn bị giải quyết nữ tử áo đen trước.

"Tu La Địa Ngục."

Địa Ngục Đạo Tử giơ tay lên, ầm ầm bộc phát chiêu thức. Mấy tên nam tử áo xám cũng không lưu tình, nhao nhao ra tay với Tần Ấu Vi. Uy thế đủ để lay động thiên địa, đè ép tinh tú chư thiên. Thần Vương trung kỳ bình thường cũng không chắc có thể chống đỡ được mấy cổ pháp hợp kích. Hai mắt Tần Ấu Vi xuất hiện vẻ ngưng trọng, kế tiếp nhất định là một trận huyết chiến. Nàng đã chuẩn bị tốt tiễn Viêm Linh Cơ và Medusa đi, sau đó chuẩn bị tử chiến với mấy người này.

"Nếu đã tới, cũng không cần đi, muội muội Tần Đạo Tử chơi chắc chắn rất sảng khoái."

Địa Ngục Đạo Tử châm chọc một tiếng. Theo hắn thấy, mấy người này chắp cánh cũng khó thoát. Đó là đồ chơi trên tay hắn. Thần lực cực kỳ kinh khủng bộc phát làm cho Táng Đế tinh vực bị vậy trong bầu không khí đen tối và ngột ngạt. Đang lúc vô thượng cổ pháp của mấy người Địa Ngục Đạo Tử đánh tới Ấu Vi, cả một mảnh tinh không có mấy trận sấm sét màu đen từ trên trời giáng xuống tựa như lôi đình sát thần. Vô số ngôi sao phối hợp nổ tung. Phảng phất như đang hoan nghênh một thiên địa cộng chủ giáng lâm. Trong lúc nhất thời, động tĩnh Hoàng Thiên tinh vực bao trùm xung quanh tất cả tinh vực, vô số tồn tại cổ xưa mắt hướng về Hoàng Thiên tinh vực nhìn lại. Cho dù đại năng vô thượng cảnh giới Thần Vương đỉnh phong cũng không ngoại lệ. Ngân hà vạn dặm đang sôi trào. Một bóng người bạch y mông lung tuyệt thế hiện ra trên tinh không, phảng phất trấn áp vô số kỷ nguyên.

”Ca ca, là ca ca.”

Tần Ấu Vi nhìn thấy bóng dáng bạch y hiển hóa thế gian. Đối mắt nàng không còn lạnh như băng nữa mà tràn đầy kích động, giống như một thiếu nữ nhìn thấy tình lang.

”Công tử…”

Viêm Linh Cơ cả người đầy máu, đôi mắt đẹp rưng rưng nhìn cảnh này, thân thể mềm mại run rẩy, sợ đây là giả. Hơn một thập kỷ! Nàng chưa từng tách ra khỏi công tử lâu như vậy. Hắn có biết nàng đã sống như thế nào trong mười mấy năm qua không? Không có công tử ở bên cạnh, cả người có vẻ đần đồn, luôn ở trạng thái mơ hồ. Thân thể Medusa cũng run rẩy, nàng ngửa mặt lên trời nhìn, những giọt nước mắt lăn dài trên má.

”Sao có thể?”

Địa Ngục Đạo Tử hoảng sợ. Biến mất mười mấy năm, làm sao có thể lại xuất hiện đúng lúc này? Đó Thiên Đế Tẩm Cung trong truyền thuyết. Bị nhân vật trong truyền thuyết vây khốn mà lại còn có thể đi ra?

Tất cả Thiên Kiêu xung quanh cuồng chấn, nhao nhao hít mạnh một hơi khí lạnh, trong mắt tràn đầy khó tin. Vài tên nam tử áo xám nhìn thấy cảnh này thân thể cũng cứng ngắc một hồi.

”Chạy đi.”

Nhìn thấy Tần Cửu Ca xuất hiện, Đạo Tử Địa Ngục trước tiên không nghĩ đến đánh một trận với hắn mà thay vào đó là chạy trốn. Vài tên nam tử áo xám do dự một chút cũng chuẩn bị nghiền nát hư không chạy trốn. Nhưng mà sau một khắc, thân thể Địa Ngục Đạo Tử ầm ầm nổ tung, máu tràn đầy tinh không. Cái chết cực kỳ thê thảm. Lúc này tinh không yên tĩnh, chí tôn truyền kỳ của Địa Ngục Đạo Thống, Thần Vương trung kỳ Địa Ngục Đạo Tử lại bị một chiêu giết chết!

Chương 1120: Không phải là người kia chuyển thế

Chương 1120: Không phải là người kia chuyển thế

Lúc này vô số tinh vực giống như đứng yên, yên lặng như một ngôi

sao chết. Tất cả các âm thanh biến mất. Ánh mắt mọi người nhìn trên tinh không, tựa như một nam thần vận bạch y, ánh mắt tràn ngập lạnh nhạt làm cho người ta sợ hãi.

”Tần…Đạo Tử.”

Một tiếng hít lạnh phá vỡ tinh không tĩnh lặng. Rất nhiều Thiên Kiêu trái tim đập thình thịch, ánh mắt hoảng sợ nhìn nam tử chân đạp tinh không. Vài tên nam tử áo xám càng giống như gặp quỷ, nhanh chóng nhìn lướt qua nhau, sau đó trong nháy mắt nghiền nát hư không mà chạy. Bọn hắn từ tộc đi ra cũng là có nhiệm vụ, nếu gặp Tần Cửu Ca, trước tiên phải báo cáo cho tộc. Tần Cửu Ca mắt lạnh nhìn thoáng qua mấy nam tử áo xám.

”Chết đi.“

Lời nói như đại đạo kim ngôn, vừa dứt lời mấy tên nam tử áo xám trực tiếp nổ tung thân thể, một chút thần hồn cũng không lưu lại. Còn có một nam tử áo xám đã chạy vào vô tận không gian hỗn loạn mới thở phào nhẹ nhõm. Chỉ cần chạy vào trong không gian hỗn loạnm trừ phi là Đại Đế bằng không sẽ không thể bị bắt được. Nhưng mà ngay sau đó, đồng tử của nam tử áo xám lập tức hiện ra vẻ kinh hãi. Một bàn tay trắng nõn như ngọc đang thăm dò mảnh không gian hỗn loạn.

”Không…”

Nam tử áo xám cả người run rẩy hét lớn một tiếng, bùng phát thần lực cực kỳ mạnh mẽ, muốn lao ra khỏi phạm vi bao phủ của bàn tay. Nhưng mà chỉ một giây sau, thân thể lập tức nổ tung, máu trong không gian bị thôn phệ. Từ không gian truyền ra vẻ run rẩy sợ hãi vang vọng tinh không làm cho rất nhiều người da đầu tê dại, vẻ mặt phát run. Những kẻ này đều là tồn tại vô thượng Thần Vương trung kỳ đấy. Nhưng bây giờ một người cũng không sống sót trong tay Tần Đạo Tử.

”Công tử…”

Viêm Linh Cơ mắt rưng rưng nhìn bạch y nam tử. Mười mấy năm qua nàng nghe rất nhiều người nói có lẽ chí tôn Đạo Tử Tần tộc khó có thể trở về. Dù sao lời đồn đãi cũng là Tiên Cổ Tần tộc có Cửu Cực tổ tiên chiếu rọi chư thiên tìm kiếm Đạo Tử nhà mình mà cũng không tìm được.

Tuy rằng Medusa không lên tiếng nhưng mắt cũng tràn đầy kích động nhìn Tần Cửu Ca. Mắt Tần Ấu Vi lóe lên nhìn thoáng qua Tần Cửu Ca

lúc này. Khí chất của Tần Cửu Ca bây giờ làm cho nàng nghĩ đến một người. Người đó ngồi xếp bằng trên đỉnh cao, là nam nhân trấn áp vạn cổ.

"Ca ca…Không phải thật sự là người kia chuyển thế đấy chứ?"

Tần Ấu Vi nhỏ giọng lẩm bẩm nói. Nàng thức tỉnh ký ức nên đương nhiên biết rất nhiều chuyện. Có điều, ký ức kiếp trước chỉ là phụ trợ nàng, vẫn lấy ký ức của kiếp này làm chủ. Vừa nghĩ đến chuyện ca ca là người kia chuyển thế, đôi mắt của nàng tỏa sáng.

Viêm Linh Cơ cùng Medusa lúc này cũng cảm giác công tử nhà mình khí chất bây giờ hơi không giống với trước kia. Tần Cửu Ca híp mắt nhìn thoáng qua Tần Ấu Vi, sau đó lộ ra nụ cười ôn hòa hoàn toàn không giống dáng vẻ lạnh nhạt vừa rồi, trong lúc nhất thời làm cho những nữ Thiên Kiêu bốn phía đang đứng nhìn trở nên ngây ngốc, cảm giác trái tim sắp tan chảy. Nếu như các nàng cũng là một trong mấy nữ tử này thì tốt rồi.

"Ca ca!"

Tần Ấu Vi lớn tiếng hô một tiếng, mặc kệ kiếp trước ca ca nhà mình là ai, trực tiếp chạy lên tinh không nhào vào trong ngực Tần Cửu Ca. Tần Cửu Ca cười cười, khí chất thật sự rất khác với Tần Cửu Ca trước kia.

"Ta vẫn ta trước đây."

Tần Cửu Ca cười cười xoa xoa Tần Ấu Vi trong ngực. Tần Ấu Vi nghe được câu này thân hình nhất thời càng thêm kích động.

"Ta cũng là Tần Ấu Vi trước kia."

Tần Ấu Vi nhỏ giọng nói trong lòng Tần Cửu Ca. Dường như ngầm không nhắc đến những chuyện trước đây của bọn hắn.

Lúc này, Viêm Linh Cơ cùng Medusa cũng vây quanh, ánh mắt kích động nhìn Tần Cửu Ca. Thật sự các nàng cũng muốn nhào vào, nhưng mà ai bảo các nàng chậm một bước. Tần Cửu Ca buông Tần Ấu Vi ra, đứng bên người Viêm Linh Cơ, nhẹ nhàng lau máu trên khóe miệng nàng. Thời gian Viêm Linh Cơ tu luyện vẫn quá ngắn. Cảnh giới Thần Linh của nàng ở nơi này bị thương là bình thường. Lúc này Viêm Linh Cơ trong nháy mắt cảm thấy mình hòa tan, tim đập thình thịch giống như nai con nhảy loạn xạ.

Tần Cửu Ca quay đầu nhìn về phía Medusa, sắc mặt hơi biến đổi. Mẹ

kiếp, trúng thầu rồi. Có điều, dù sao cũng lại luân hồi một kiếp, tâm tính cũng có thay đổi rất lớn. Hắn không phải cảm thấy bất an với mình, hắn cảm thấy Medusa sẽ có chuyện xấu sắp xảy. Quỷ mới biết kiếp trước hắn nợ bao nhiêu nữ đế, các nàng chắc chắn không dám tìm hắn gây phiền toái. Nhưng đối với Medusa, chắc chắn dám tìm. Cũng không phải đánh, dù sao cũng chính là nhìn thấy khó chịu.

Chuyện xảy ra ở Hoàng Thiên tinh vực trong nháy mắt bao trùm vô số tinh vực cùng tiên vực. Nhất thời chư thiên tinh vực tiên vực cộng chấn, tất cả Đạo Thống tràn ngập vẻ khiếp sợ. Mà Tiên Cổ Tần tộc thì mừng như điên, Đạo Tử nhà mình lại là đế giả trở về. Hơn nữa vừa mới xuất hiện lập tức trực tiếp giết chết Đạo Tử truyền kỳ của Địa Ngục Đạo Thống, có thể nói là mênh mông tinh không nổi lên sóng lớn. Địa Ngục Đạo Tử ở đây mười mấy năm uy danh hiển hách, đã có chiến tích chém giết Thần Vương. Rất nhiều người, kể cả người Địa Ngục cũng cho rằng, Địa Ngục Đạo Tử hiện nay cho dù không phải là đối thủ của Tần Cửu Ca thì cũng có thể năm mươi năm mươi, nhưng mà lại bị một chiêu hành hạ đến chết, máu rải đầy tinh không. Điều này làm cho rất nhiều người tò mò Đạo Tử Tần tộc biến mất mười mấy năm hiện giờ đang có tu vi gì? Tin Đạo Tử truyền kỳ của Địa Ngục Đạo Thống bị trấn sát cũng truyền đến U Minh tiên vực, gây ra bao sóng gió.

Chương 1121: Xem ra các ngươi muốn trở thành Địa Ngục

Chương 1121: Xem ra các ngươi muốn trở thành Địa Ngục

Vô thượng đại năng của Địa Ngục Đạo Thống nổi giận, chấn động vô số châu vực của U Minh tiên vực, thề muốn trấn giết Tần Cửu Ca. Vô số lão tổ của Tiên Cổ Tần tộc cũng tò mò Đạo Tử nhà mình bây giờ tu vi như thế nào. Nhưng Tần Cửu Ca trở về tinh vực mênh mông cũng không trở về Tiên Cổ Tần tộc mà là đi tới Táng Đế tinh vực. Ngồi xếp bằng trên táng đế tinh không. Sau lưng có một bóng người thật lớn xuất hiện, đột ngột mọc lên từ mặt đất giống như bức tượng thần điêu khắc, trấn áp cửu thiên thập địa. Ngồi xếp bằng cửu tiêu, đưa lưng về phía chúng sinh. Thiên địa thương sinh, chư tộc Thái Cổ, vũ trụ trăm triệu sinh linh phảng phất muốn quỳ dưới chân người này. Dị tượng khủng bố bực này đương nhiên làm chấn động rất nhiều đại năng vô thượng dừng chân ghé mắt nhìn về phía Tần Cửu Ca, tràn ngập vẻ kinh hãi.

”Công tử như thế này là đang…”

Viêm Linh Cơ nghi hoặc nói. Nàng cảm giác hơi thở công tử lúc này rất đáng sợ, tựa như trời nghiêng đất lật. Mắt Medusa chợt lóe, nội tâm rung động, nàng có một suy đoán nhưng không dám nói. Bởi vì nói ra chắc chắn kinh hãi thế nhân.

Đột nhiên, trên tinh vực Táng Đế tinh vực bóng tối bao phủ mang theo một luồng hơi thở khiến người ta sợ hãi.

”Tần Cửu Ca, mau chết đi!”

Theo tiếng hét là uy chấn đáng sợ trùng kích bao trùm Táng Đế tinh vực trong nháy mắt có uy năng chém vỡ thời gian vạn vật, cắt đứt dòng thời gian dài. Vô số ngôi sao bị dư chấn nghiền ép thành mảnh nhỏ. Tất cả tu sĩ tinh vực đều chấn động. Lại có vô thượng đại năng đột nhiên động thủ với Tần Cửu Ca, quả thực quá điên cuồng.

Cùng lúc này, ở Tiên Cổ Tần tộc cũng có hơi thở cực kỳ cổ xưa đang thức tỉnh xuyên qua tinh hà vũ trụ mà đến.

Ầm ầm!

Chiêu thức va chạm, hư không vô tận bị đánh nát, một mảnh trời kia bị phá vỡ. Tiên Cổ Tần tộc có mấy thân ảnh tràn ngập đế đạo pháp tắc chân đang đạp trên tinh không của Thái Cổ tiên vực. Sâu trong đôi mắt bọn hắn có cơn sóng hủy diệt tất cả.

” Địa Ngục, xem ra các ngươi thật sự muốn trở thành Địa Ngục rồi.”

Sắc mặt Huyền Đế lạnh như băng nhìn U Minh tiên vực. Tuy rằng gần đây không biết Địa Ngục đang thân cận với thế lực bên nào nhưng Đại Đế dám ra tay với Đạo Tử nhà mình thì chắc chắn phải nghiêm khắc trấn áp. Vô số ngôi sao trong va chạm trong các chiêu thức Đại Đế nổ tung thành bột phấn. Va chạm cực hạn làm cho rất nhiều Thần Linh Táng Đế tinh vực, kể cả Thần Vương đều cảm thấy thân thể đang chấn động, sinh linh cảnh giới thấp hơn Thần Linh càng chỉ có thể phủ phục dưới đất.

Có điều, Tần Cửu Ca vẫn nguy nga bất động như cũ, ngồi xếp bằng trên cửu tiêu, trên người có hơi thở đáng sợ bao phủ. Trong tinh không ở phía trên hắn lại có một chút đế uy bao trùm. Tuy rằng chỉ có một chút nhưng chỉ cần là người cảm nhận được tia đế uy này vẫn tràn ngập vẻ khiếp sợ.

”Cảnh giới của công tử…?”

Viêm Linh Cơ run rẩy nhìn công tử ngồi một mình trên tinh không mà phát run. Nàng không cảm nhận được cảnh giới của công tử. Nhưng nàng cảm nhận được luồng hơi thở có đế uy. Chẳng lẽ…

Medusa nhìn Tần Cửu Ca không rời mắt. Trái tim nàng cũng rung động đến mức tột đỉnh.

Bỗng nhiên trên tinh không có một đôi mắt rất kỳ lạ mở ra. Nhất thời có hơn mười Thần Vương đỉnh phong từ ánh mắt trong tinh không tuôn ra. Mỗi một vị có hơi thở cực kỳ đáng sợ. Đối mặt với việc xảy ra đột ngột này, vô số người sắc mặt đại biến. Ở đâu lại xuất hiện nhiều Thần Vương cảnh giới tồn tại như vậy? Tất cả mọi người đều mờ mịt. Chẳng lẽ đây là Địa Ngục Đạo Thống tranh nhau đột kích Đạo Tử Tần tộc? Nhưng sau đó lại không sợ Tiên Cổ Tần tộc trả thù hay sao?

”Công tử.”

Medusa và Viêm Linh Cơ cùng lúc hét lên. Tất cả những chuyện này phát sinh quá nhanh tựa như điện quang hỏa thạch. Trước sự bàng hoàng, sửng sốt và phẫn nộ của nhiều người, Tần Cửu Ca vẫn ngồi khoanh chân trên cửu tiêu bất động như cũ, ánh mắt lạnh nhạt. Tay vừa điểm, thần lực mênh mông cực kỳ mãnh liệt tràn ngập khắp nơi, tiếng nổ vang chấn động chư thiên vũ trụ. Uy chấn mạnh mẽ đến mức không thể tưởng tượng nổi. Các mảnh vỡ rải rác xung quanh. Ầm một tiếng, có một Thần Vương điên cuồng phun máu, sắc mặt vô cùng tái nhợt, sau đó lại dùng tốc độ cực nhanh mà nổ tung, thần hồn cũng không còn.

Nhìn thấy cảnh này, rất nhiều người hoảng sợ hít một hơi khí lạnh. Tuy nhiên, vẫn chưa chờ cho những người xung quanh kinh hãi xong, Tần Cửu Ca lại điểm ra lần nữa, tiếng ầm ầm vang vọng sâu trong vũ trụ. Tần Cửu Ca chỉ ra một ngón tay thì lập tức có một Thần Vương hoàn toàn ngã xuống. Cảnh này làm cho tất cả mọi người đều ngây ngốc. Tần Đạo Tử giết Thần Vương đỉnh phong giống như giết gà vậy sao? Thật sốc quá đi mà! Chẳng mấy chốc Táng Đế tinh vực đã bị thần huyết rơi xuống nhuộm thành màu đỏ yêu dị. Vài Thần Vương còn lại liếc nhìn nhau, ánh mắt xuất hiện một chút sợ hãi. Người mà gia tộc muốn giết cũng quá khủng bố rồi. Có điều Tần Cửu Ca cũng sẽ không cho những Thần Vương này cơ hội khiếp sợ. Lại có một thần pháp đáng sợ đến không thể tưởng tượng được đánh về phía những Thần Vương.

Chương 1122: Giết sạch toàn bộ

Cổ Thiên Đình các ngươi

Chương 1122: Giết sạch toàn bộ Cổ Thiên Đình các ngươi

Ầm ầm! Chẳng bao lâu sau những Thần Vương đi ra từ đôi mắt kỳ lạ đều bị Tần Cửu Ca giết sạch. Đôi mắt kỳ lạ trên tinh không nhìn Tần Cửu Ca đầy sợ hãi, lập tức vội vàng bỏ chạy. Tần Cửu Ca cũng không thèm để ý đôi mắt kỳ lạ chạy trốn. Sẽ có người đối phó với nó. Hôm nay, hắn muốn mang theo tất cả Thiên Mệnh bước vào cảnh giới Đại Đế.

Đôi mắt kỳ lạ điên cuồng phá vỡ không gian hư vô chạy về phía tổ địa của mình. Tốc độ của nó rất nhanh, nhanh đến mức khủng bố. Tuy nhiên, còn chưa chờ cho nó đến chỗ sâu trong cho tinh không, lập tức có mấy luồng hơi thở đáng sợ bao phủ nó.

”Người của Cổ Thiên Đình?”

Từ đôi mắt kỳ lạ có giọng nói dữ tợn truyền ra.

”Dám ra tay với chủ thượng ta, thật đáng chết.”

Một giọng nói cổ xưa cực kỳ lạnh lùng lên tiếng. Trong nháy mắt, một lực lượng kinh khủng, đáng sợ xuyên qua đôi mắt kỳ lạ. Đôi mắt kỳ lạ cũng không cam lòng bị đánh nát, bùng phát lực lượng quy tắc khí vận kỳ lạ. Chiêu thức va chạm đánh nát tinh không vũ trụ, đôi mắt kỳ lạ chấn động, rất khó chịu.

“Hãy đợi đấy, tổ tiên ta tỉnh lại từ giấc ngủ say, nhất định sẽ giết sạch toàn bộ người của Cổ Thiên Đình các ngươi.”

Từ đôi mắt kỳ lạ có giọng nói lạnh lùng truyền ra. Một khắc sau đó đã bị vô thượng tồn tại Cổ Thiên Đình đánh nát bấy. Tất cả điều xảy ra giữa thần quang hoả thạch. Còn chưa đợi Đại Đế Tiên Cổ Đại Đế Tần tộc truy tìm, đôi mắt kỳ lạ đã bị bọn hắn hợp lực vây giết, khiến cho sắc mặt Huyền Đế vừa chạy tới hơi biến hóa. Đôi mắt xuất hiện vẻ kinh ngạc.

”Luồng hơi thở…Đó có phải là đám người bọn hắn không?

“Đôi mắt Huyền Đế hơi nheo lại, luồng hơi thở này làm cho hắn nhớ tới một thế lực. Một thế lực rất đáng sợ được chôn cất sâu trong tinh không. Có tin đồn thế lực kia từng có ân oán với Cổ Thiên Đình, cụ thể là gì thì không biết. Hắn còn tương đối trẻ tuổi, Tần tộc cũng chỉ có cho số ít người biết.

Huyền Đế im lặng một hồi, sắc mặt rất tàn nhẫn giết hết người Địa Ngục thống. Lúc này có Đại Đế ra tay chắc chắn là phá hỏng quy củ, không tới một hồi sẽ có cuộc chiến Cấm kỵ nổ ra xuyên tiên vực. Địa Ngục Đạo Thống cũng không biết cái gì gọi là thịt đau. Có điều ngay tại thời điểm này, phàm là Thiên Mệnh lay động hiển hóa tinh không, tiếp theo Thiên Mệnh tản ra anh sáng rực rỡ, hướng thẳng tới Táng Đế tinh vực. Mà Tần Cửu Ca ngồi xếp bằng trên Táng Đế tinh không sắc mặt rất bình tĩnh. Lúc tất cả Thiên Mệnh rung động hiển hóa thế gian, tinh không mênh mông xảy ra chuyện lớn, không biết bao nhiêu Thần Vương ngây ngốc."A…"

Thiên Mệnh hiển hóa ở đâu đó trên tinh không tinh vực, có một Thần Vương Bất Hủ Cổ Giáo phát ra kêu to. Thấy Thần Vương nhà mình phát ra tiếng kêu thê lương như thế, có Đại Đế tỉnh lại từ tổ địa, hỏi là chuyện gì.

"Chuyện gì đã xảy ra?"

" Đại Đế… Thiên Mệnh biến mất rồi."

Thần Vương lão tổ từ trước đến nay luôn nổi danh với sự bình tĩnh trong giáo, lớn tiếng lo lắng kêu to. Thiên Mệnh là thứ cần thiết để hắn có thể bước vào cảnh giới Đại Đế. Đại Đế nghe xong sắc mặt cũng hoảng sợ nhìn Thiên Mệnh trên tinh không. Chuyện gì đang xảy ra vậy? Trước kia chưa từng xuất hiện tình huống này!

"Không thể nào."

Tiếng thét tương tự vang lên ở rất nhiều nơi. Toàn bộ tinh không bạo khởi vô số tiếng ồn ào. Đây chính là Thiên Mệnh đấy, bây giờ cũng đã không biết bao nhiêu Thiên Mệnh đã biến mất.

Mà lúc này xung quanh Tần Cửu Ca Đế Đạo pháp tắc càng thêm mạnh mẽ, khiến cho Viêm Linh Cơ và Medusa ở xa xa nhìn thấy cảnh này sắc mặt đỏ bừng. Chẳng lẽ công tử nhà mình thật sự sắp…

"Chuyện gì đang xảy ra vậy? Sao bây giờ Táng Đế tinh lại có thể có nhiều Thiên Mệnh hiển hóa như vậy?"

Có cổ tổ Đại Giáo Bất Hủ chấn động nhìn về phía xa. Hắn biết Thiên Mệnh ở Táng Đế tinh vực sớm đã hiển hóa xong. Tại sao bây giờ lại có nữa?

"Là Tần Đạo Tử…đang bước vào cảnh giới Đại Đế."

Có Vô Thượng Đại Năng hoảng sợ nhìn cảnh này. Tuy rằng trong

lòng hắn không muốn tin nhưng chuyện này quả thật đang phát sinh trước mắt hắn. Lúc này trên bầu trời Táng Đế tinh vực có rất nhiều Thiên Mệnh hiển hoá, chư thiên rung động, nhật nguyệt tinh tú tối sầm lại càng làm cho người ta cảm giác chấn động. Rất nhiều Thiên Mệnh cũng không biết từ đâu tới, hơn nữa còn hiển hoá trên bầu trời nơi Tần Đạo Tử đang ngồi. Nhưng mà điều khiến người ta cảm thấy nghi hoặc khiếp sợ chính là vì sao lại có nhiều Thiên Mệnh hiển hoá như vậy.

Chương 1123: Đại Đế

Chương 1123: Đại Đế

"Chẳng lẽ mấy Thiên Mệnh này đều đang tranh nhau chạy tới cho Tần Đạo Tử gánh vác?"

Có lão bất tử da đầu muốn nổ tung nhìn cảnh này. Bằng không vì sao lại có nhiều Thiên Mệnh từ tinh vực khác tới hiển hoá như vậy?

Vừa nghĩ đến đây cả người hắn khó chịu. Mặc kệ là tồn tại cảnh giới Thần Vương gì, cho dù có là cảnh giới Thần Vương khủng bố đến đâu, yêu nghiệt đến đâu nữa cũng là tìm kiếm Thiên Mệnh, sau đó được Thiên Mệnh tán thành, cuối cùng lại gánh vác Thiên Mệnh.

Tuy nhiên cảnh tượng xuất hiện trước mặt bây giờ là toàn bộ Thiên Mệnh chạy tới từ các vị trí khác của tinh không, hiển hoá bên người Tần Đạo Tử, cứ như là sợ Tần Đạo Tử tìm không thấy mình. Thật sự là tức chết mà. Thiên Mệnh tranh nhau để Tần Đạo Tử gánh vác mình. Thấy có tức không chứ? Phải biết rằng bao nhiêu Thần Vương muốn gánh một cái cũng không được!

Có vô thượng đại năng bay lên không trung ở vô số tinh vực nhìn thấy cảnh chưa bao giờ diễn ra như thế này làm đảo lộn nhận thức của bọn hắn. Từng cái Thiên Mệnh từ tinh vực khác tiến đến Táng Đế tinh vực để hiển hoá.

"Tần Đạo Tử…đang gánh vác Thiên Mệnh bước vào cảnh giới Đại Đế."

Tin tức này giống như một cơn lốc lan truyền trên khắp tinh không mênh mông. Nghe được tin tức này có vô số người không tin. Đạo Tử Tần tộc kia mới biến mất bao lâu sao có thể trở thành một Đại Đế? Nhưng mà khi ngày càng có nhiều năng lượng vô thượng lên tiếng thì bọn hắn đều hiểu rõ chuyện Đạo Tử Tần tộc muốn bước sắp bước

vào cảnh giới Đại Đế rất có thể là sự thật.

”Ầm!”

Một Thiên Mệnh nổ vang, hiển hoá ở sau lưng Tần Cửu Ca.

”Một Thiên Mệnh, Tần Đạo Tử đã gánh xong một cái Thiên Mệnh.”

Có lão cổ chăm chú nhìn cảnh này. Hắn có cảm giác cảnh này chắc chắn là một màn kinh thế hãi tục. Lập tức hỏi một câu, vô số Thiên Mệnh từ tinh vực khác tranh nhau tới để cho một người gánh vác chính mình, chuyện này ai có thể làm được? Cho dù là Tiền Hành Giả được ghi chép trong cổ sử khi trở thành Đại Đế cũng chắc chắn không có khả năng làm được! Chuyện này chưa bao giờ xảy ra ở tất cả Đạo Tử Tần tộc đang tiên phong trong việc khai sáng cổ sử. Tương lai cũng có thể không xuất hiện màn kinh hãi thế tục này một lần nữa.

Mà đang lúc Tần Cửu Ca gánh vác Thiên Mệnh ở Táng Đế Tinh Vực, sâu trong tinh không có khí cơ cực kỳ đáng sợ xuất hiện. Có giọng nói cổ xưa có vẻ vừa bị chấn động vừa hoảng sợ vang lên.

”Hắn đã trở lại…hắn đã trở lại.”

Âm thanh dấy lên cơn bão ngân hà, hiển nhiên người nói chuyện mang theo cảm xúc khẩn trương kiêng kỵ thậm chí là sợ hãi.

”Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Chẳng lẽ chúng ta cứ ngồi chờ chết như vậy?”

Lại có một âm thanh cổ lão hoảng sợ khác vang lên. Đã bao nhiêu năm, người kia lại đã trở lại.

”Hừ, không cần sợ, thần tổ của chúng ta cũng sắp tỉnh lại, đến lúc đó, Hồng Mông thần tộc chúng ta có thể chấp chưởng thiên hạ một lần nữa.”

“Được, chúng ta chờ thần tổ trở về, quyết tử chiến với hắn, hắn lại chém giết nhiều tộc nhân chúng ta như vậy, thật sự là đáng chết, số mệnh của tộc ta cũng bị hắn cường đoạt rất nhiều.”

Lại có mấy âm thanh tựa như đến từ hỗn độn vang lên. Nghe được mấy âm thanh này sâu trong tinh không mới chậm rãi an tĩnh lại.

Táng Đế tinh vực.

”Tần…Đạo Tử đã gánh mười cái Thiên Mệnh rồi…”

“Mười cái, mười cái!”

“Chúng ta đang chứng kiến cổ sử!”

Cổ sử tinh không có ghi lại khi sinh linh mang Thiên Mệnh bước vào cảnh giới Đại Đế, số lượng Thiên Mệnh mang trên người nhiều nhất là mười cái. Mười Thiên Mệnh chính là số lượng nhiều nhất mà tất cả tu sĩ công nhận, tu sĩ bình thường thậm chí dùng chín cái Thiên Mệnh là nhiều nhất. Bởi vì mười Thiên Mệnh chưa từng xuất hiện vô số thời đại qua. Cách đây gần nhất có một Đại Đế mang theo mười Thiên Mệnh ở thời đại Tiên Cổ. Mà Đại Đế kia đã trở thành một Tiền Hành Giả rồi. Từ đó về sau, Đại Đế mang Thiên Mệnh nhiều nhất cũng chỉ có chín cái. Vô số năm qua chưa từng xuất hiện qua Đại Đế mang theo mười Thiên Mệnh. Bây giờ lại xuất hiện. Có thể nói là lão bất tử chấn động vô số tinh vực.

”Quả nhiên là thiên tư của Tiền Hành Giả.”

Có vô thượng đại năng của Thái Cổ tiên vực vẻ mặt hoảng sợ nhìn về phía Táng Đế tinh vực. Không ngờ, những sinh linh đầu tiên trở thành Đại Đế không phải là những chí tôn cổ đại chôn vùi trong năm tháng mà là chí tôn sinh ra từ thế hệ này. Cho dù là lão tổ Tần tộc có lòng tin nhất với Đạo Tử nhà mình cũng chắc chắn không nghĩ ra. Bọn hắn biết thiên phú của Tần Cửu Ca nghịch thiên, kiếp sau chắc chắn có thể trở thành một Đại Đế., kiếp này cứ tôi luyện đã. Nhưng kiếp này Tần Cửu Ca bắt đầu mang theo Thiên Mệnh bước vào cảnh giới Đại Đế.

”Mẹ nó, trên đỉnh đầu Đạo Tử Tần tộc trên tinh không còn có Thiên Mệnh đang hiển hoá…”

Một Thần Vương ở gần Táng Đế tinh vực vẻ mặt kinh hãi nhìn Tần Cửu Ca ngồi xếp bằng trên cửu tiêu. Bây giờ Tần Cửu Ca mang theo mười Thiên Mệnh lẽ ra không bị bao phủ trong ánh sáng vô tận. Vũ Trụ tinh không có tiếng nổ vang vọng, sinh linh vạn tộc đang sùng bái sao? Nhưng tinh không trên đỉnh đầu Tần Đạo Tử vẫn có Thiên Mệnh đang tiếp tục hiển hóa. Càng ngày càng có nhiều đại năng vô thượng phát hiện ra chuyện này, sau một khắc lập tức không tự chủ được hít một hơi khí lạnh, đối mắt hoảng sợ vô cùng.

Chương 1124: Trước nay chưa từng có

Chương 1124: Trước nay chưa từng có

”Chẳng lẽ Tần Cửu Ca sắp sáng tạo ra lịch sử chưa từng có?”

Rất nhiều Thần Vương đang run rẩy. Hôm nay, hắn không chỉ nhìn thấy cổ sử mà còn được chứng kiến những gì đã xảy ra vượt ra ngoài cổ sử?

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Thiên Mệnh còn ở tinh không trên đỉnh đầu Tần Cửu Ca hiển hóa, không có chút ý định muốn bỏ đi.

Cùng lúc này, từ U Minh tiên vực có đế uy tràn ngập. Thoáng chốc, tinh không cuồng bạo sôi trào, hơi thở hỗn độn vô tận bao trùm, phảng phất đi tới thời kỳ thiên địa sơ khai. Một ngón tay khổng lồ mang theo hơi thở của đế đạo đột nhiên điểm ra, hư không bị phá vỡ, vạn lý sơn hà bị sụp đổ.

“Là Đại Đế của Địa Ngục Đạo Thống .”

Có Thần Vương trong tinh vực khiếp sợ nói. Địa Ngục Đạo Thống lúc này thật sự nhịn không được .Nếu để Tần Cửu Ca thành Đại Đế, kẻ xui xẻo cuối cùng chắc chắn là bọn hắn.

“Tần tộc nên bị diệt.”

Trên hư không U Minh tiên vực, có Đại Đế lĩnh ngộ đến lĩnh vực Cứu Cực hiển hoá khiến cho mọi người rất chấn động. Nhưng càng làm cho người ta chấn động hơn là, không chỉ có một Đại Đế của Địa Ngục Đạo Thống đang hiển hoá.

”Bọn hắn muốn thừa dịp Tần Cửu Ca đang gánh Thiên Mệnh mà ra tay lần nữa.”

Cảnh này đã triệt để chọc giận Đại Đế của Tần tộc Thái Cổ tiên vực. Một Đại Đế từ tổ địa đã hiển hoá thế gian, chiếu rọi chư thiên. Dẫn đầu là một sinh linh thân bị vây trong sương mù hỗn độn.

”Địa Ngục, mau chết đi.”

Sinh linh thân trong sương mù hỗn độn phát ra giọng nói không xác định. Một bàn tay vươn ra thăm dò sương mù hỗn độn, chấn nát vũ trụ hư không. Mà Đại Đế Địa Ngục Đạo Thống thân ở bên ngoài U Minh Tiên Vực tinh không sắc mặt khẽ biến. Cứu Cực sinh linh không phải là người hắn có thể chống lại.

Cùng lúc này, U Minh tiên vực cũng có một đám sương mù hỗn độn bao trùm chư thiên xuất hiện thăm dò hướng Thái Cổ tiên vực.

Ầm ầm!

Chiêu thức va chạm nhau, vô tận tinh không bị đánh nát. Cứu Cực sinh linh ra tay khủng bố như thế nào? Giống như các vũ trụ va chạm với nhau và tạo ra một vụ nổ, nếu như có một chút uy chấn tàn dư rải rác trên bất kỳ tinh vực nào sẽ diệt sạch vô số sinh linh tinh vực đó. Lúc này cho dù là Đại Đế bên ngoài hay là trong bóng tối, sắc mặt đều rất khẩn trương. Bọn hắn tuy rằng đạt đến cảnh giới Đại Đế, áp đảo thiên linh chư thiên, dù là trong Cấm Kỵ Đạo Thống cũng thuộc về lực lượng có nội tình tuyệt đối, nhưng ở trước mặt Cứu Cực sinh linh, bọn hắn khó có thể có lực hoàn thủ. Cứu Cực sinh linh đã thuộc về một cấp độ sinh mệnh khác.

Đối kháng một kích, Cứu Cực sinh linh của Địa Ngục Đạo Thống chậm rãi lên tiếng:

“Phong Sơn, hãy chờ đấng chí cao giáng lâm đi.”

”Tiên tổ.”

Vừa dứt lời, Đại Đế Địa Ngục Đạo Thống khiếp sợ nhìn tiên tổ của mình. Phong Sơn chính là Đạo Thống tự phong, dùng lực lượng tuyệt đối che giấu Đạo Thống của mình, người ngoài trên cơ bản không vào được, người bên trong cũng không cho phép đi ra ngoài. Đây là thời điểm một thế lực sắp gặp phải đả kích chịu hủy diệt, mới có thể gây ra phản ứng như vậy. Nhưng Địa Ngục Đạo Thống bọn hắn tự nhận mình cũng không đến trình độ như vậy nha. Cho dù không địch lại Tần tộc, nhưng sau lưng bọn hắn có chủng tộc chí cao sâu trong tinh không. Nội tình thực lực chủng tộc chí cao chắc chắn có thể trấn áp Tiên Cổ Tần tộc. Hơn nữa Địa Ngục Đạo Thống của hắn cũng không yếu hơn Tiên Cổ Tần tộc! Người sáng lập ra Địa Ngục Đạo Thống của bọn hắn cũng là một Tiền Hành Giả. Đương nhiên, Tiền Hành Giả kia là người của chủng tộc chí cao. Đó là lý do tại sao bọn hắn gần gũi với chủng tộc chí cao như vậy. Cứu Cực sinh linh Địa Ngục bình tĩnh nói:

“Chờ thời cơ, không cần nhiều lời.”

Vừa dứt lời, cả U Minh tiên vực vang lên tiếng nổ ầm ầm, hỗn loạn thiên địa. Địa Ngục nằm ở châu vực Địa Châu. Vì quanh năm bị âm phong bao phủ nên một mảng châu vực trên cơ bản là người của Địa Ngục, hoặc là nói là người thần phục Địa Ngục Đạo Thống đang sinh sống. Bình thường có thể nói là cực kỳ náo nhiệt. Nhưng mà hôm nay

Địa Châu vang lên giọng nói ầm ầm.

“Sao lại thế này? Chuyện gì đang xảy ra ở Địa châu”

Châu vực gần Địa Châu có vô số người sắc mặt đại biến nhìn Địa Châu, trong lòng hoảng sợ. Lúc này Địa Châu hoàn toàn bị đạo văn bao phủ, bùng phát ánh sáng bao phủ, khiến cho mọi người không thể nhìn thấy rõ ràng những gì đang xảy ra trong Địa Châu.

Giọng nói càng lúc càng lớn, đã bao trùm toàn bộ U Minh tiên vực. Vô số đại năng U Minh tiên vực bay lên trời, muốn kiểm tra Địa Châu đã xảy ra chuyện gì. Một lát sau, âm thanh Địa Châu dần dần ngừng lại. Mà một tin tức cực kỳ dọa người nhanh chóng truyền ra từ Địa Châu. Đạo Thống cấp bậc bá chủ của U Minh tiên vực lại bế sơn! Ở địa vực, một sinh linh cũng không thấy được. Phảng phất như nơi này chưa từng có sinh linh tồn tại.

”Địa Ngục bế sơn?”

Chương 1125: Có bao nhiêu Thiên Mệnh được Tần Đạo Tử gánh vác

Chương 1125: Có bao nhiêu Thiên Mệnh được Tần Đạo Tử gánh vác

Tin tức lan truyền khắp tinh không. Đạo Thống cấp bậc bá chủ của U Minh tiên vực lại bế sơn? Mà cùng lúc này, Tần Cửu Ca vẫn mang theo Thiên Mệnh nhếch mép cười. Cho rằng bế sơn thì có tác dụng sao?

Tần Cửu Ca chậm rãi đứng dậy, mắt nhìn qua vô số tinh vực, cuối cùng nhìn về phía sâu trong tinh không. Mà lúc này, Thiên Mệnh thứ mười một đang hiển hoá khiến cho vô số người chứng kiến khoảnh khắc này run rẩy. Chẳng lẽ thật sự có thể mang theo Thiên Mệnh thứ mười một? Tần Cửu Ca không để ý ánh mắt bốn phía, chậm rãi thâm thuý nói:

“Thiên Mệnh duy ngã.”

Dứt lời, Thiên Mệnh trên đỉnh đầu Tần Cửu Ca nhao nhao lao về phía hắn.

Ầm ầm!

Cũng không biết có bao nhiêu Thiên Mệnh tràn vào Tần Cửu Ca.

“Thiên mệnh thứ hai rồi…”

“Thiên mệnh thứ mười ba…”

“Mười bốn…”

…

Lúc này cho dù là Đại Đế cũng đang run rẩy. Bọn hắn là nhân vật có cảnh giới Đại Đế nên đương nhiên biết gánh vác Thiên Mệnh là chuyện khó khăn cỡ nào. Đại Đế bình thường có thể gánh bốn năm cái Thiên Mệnh. Đại Đế có thiên tư thuộc loại mạnh mẽ thì chịu được sáu cái. Nếu có thể chịu đủ bảy cái thì đó chính là bước nhảy vọt, sau khi thăng cấp lên Đại Đế thì mạnh mẽ hơn Đại Đế mang bảy Thiên Mệnh trở xuống rất nhiều. Bảy cái là đã trải qua đỉnh cao không thể vượt qua, chỉ có rất ít nhân vật phong hoa tuyệt đại, dẫn dắt nhất thế mới có thể chịu được tám cái. Mà nếu là chín cái quả thực có thể làm cho da đầu người ta nổ tung. Huống chi mười cái? Thậm chí hơn mười cái? Hơn nữa xem ra còn chưa có dừng lại!

”Thiên Mệnh thứ mười tám…”

Một âm thanh run rẩy vang lên. Ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên đã có mười tám Thiên Mệnh ở sau lưng Tần Đạo Tử hiển hoá, chiếu rọi chư thiên. Mười tám cái!

Im lặng! Trì trệ! Chấn động!

Trên mặt mọi người đều hiện ra vẻ không thể tin được. Mười tám Thiên Mệnh, cho dù chỉ là số lẻ thôi cũng là thứ bọn hắn theo đuổi cả đời, bao nhiêu Thần Vương đỉnh phong tồn tại khủng bố cũng muốn mang theo bảy Thiên Mệnh bước vào cảnh giới Đại Đế. Tám cái là số lượng mà bọn hắn không dám nghĩ tới. Có lẽ chỉ trong mộng mới dám mong mình có thể mang theo tám Thiên Mệnh bước vào cảnh giới Đại Đế thì tốt biết bao. Không ngờ, bây giờ lại có người ở kiếp này đã mang theo mười tám Thiên Mệnh. Tâm tình của bọn hắn sớm đã không còn dao động mà càng ngày càng run rẩy. Thật sự là làm người ta tức chết mà!

Mà lúc này, từng cái Thiên Mệnh liều mạng vọt tới trên người Tần Cửu Ca. Đằng sau là ánh sáng chiếu rọi chư thiên. Khí thế trên người Tần Cửu Ca cũng càng thêm khủng bố, chấn động vũ trụ tinh không,

bốn phương tám hướng. Ở phía sau Tần Cửu Ca phảng phất có vô số sinh linh đang cúng bái.

”Ầm…”

Vũ trụ tinh không bỗng nhiên vang lên một thanh âm chấn động, có đế quang bao phủ Táng Đế tinh vực.

”Có bao nhiêu Thiên Mệnh được Tần Đạo Tử gánh vác? “

Một vô thượng đại năng giọng nói run rẩy nhìn tinh không của Táng Đế tinh vực. Từ lúc vừa rồi Tần Đạo Tử mang theo mười tám Thiên Mệnh, hắn lập tức bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần. Bằng không hắn sợ lòng mình không chịu nổi.

”Không biết.”

Một vô thượng đại năng khác run rẩy nói. Vừa rồi hắn cũng sợ mình bị Tần Đạo Tử đả kích chết nên ép mình không nhìn cảnh Đạo Tử Tần tộc mang theo Thiên Mệnh. Đương nhiên cho dù rất nhiều đại năng nhìn Tần Đạo Tử gánh vác Thiên Mệnh bước vào đế đạo, cũng khó có thể nói ra Tần Đạo Tử hiện giờ mang theo bao nhiêu Thiên Mệnh.

Ầm ầm!

Đế quang mênh mông tràn ngập ở Táng Đế tinh vực. Phía sau Tần Cửu Ca xuất hiện đế ảnh. Ở sau lưng hắn có vô số thân ảnh có hơi thở mênh mông đang triều bái. Lúc này Tần Cửu Ca tựa như thiên địa cộng chủ chư thiên vạn giới vậy.

”Đại Đế rồi…Tần Đạo Tử trở thành một Đại Đế.”

Tinh không yên tĩnh một lát. Sau đó lập tức phát ra âm thanh chấn động không gì sánh kịp. Đệ nhất Đại Đế đương thời lại là Đạo Tử Tần tộc sinh ra ở thế hệ này! Không thể tưởng tượng được! Quá sốc! Thiên Mệnh nhận được lại càng đạt tới trình độ khiến người ta sợ hãi. Mười Thiên Mệnh chính là thiên tư của Tiền Hành Giả. Tần Đạo Tử không biết đã nhận được bao nhiêu Thiên Mệnh kia, vậy là tư chất gì?

Viêm Linh Cơ cùng Medusa thấy công tử nhà mình mang Thiên Mệnh bước vào cảnh giới Đại Đế, trái tim lo lắng cũng đã bình tĩnh lại. Nội tâm hiện ra vẻ kính sợ và ái mộ. Cho dù là Medusa lúc này, đôi mắt hẹp dài cũng không nhúc nhích nhìn Tần Cửu Ca. Cái gì gọi là yêu nghiệt chí tôn ? Chính là như thế đấy! Không có yêu nghiệt nào mạnh

mẽ hơn công tử nhà mình. Quá mị người rồi.

Mà lúc này, Tần Cửu Ca trên tinh không chậm rãi mở mắt. Ánh mắt hắn bình thản nhìn về phía U Minh tiên vực. Hắn thông qua Bạch Y Thiên Đế luân hồi một đời đã hiểu rõ hết thảy. Hiểu được nhân vật chính khí vận là gì.

Vào một thời đại rất, rất xa xưa, đó là thời điểm mà vạn vật hình thành.

Nói cách khác, đó là lần đầu tiên mở ra thế giới nguyên thủy, tất cả chúng sinh trong thế giới không xuất hiện.

Lúc đó ở thời điểm hồng hoang sơ khai, chủng tộc đầu tiên sinh ra được xưng là Hồng Mông thần tộc, tự xưng là hưởng khí vận của chúng sinh thiên địa. Bọn hắn vô cùng mạnh mẽ.

Chương 1126: Địa Ngục bế sơn

Chương 1126: Địa Ngục bế sơn

Tiên Cổ Tần tộc cũng là chủng tộc mới sinh ra từ thời sau này. Hồng Mông thần tộc nắm trong tay hết thảy, áp đảo chúng sinh, hấp thụ khí vận của chúng sinh để sống.

Mà tiền thân của hắn cũng chính là Thiên Đế, cũng là sinh linh hồng hoang mới khai sinh, hơn nữa còn sinh ra sớm hơn Thần Tổ của Hồng Mông thần tộc. Chỉ có điều đang ngủ say mà thôi. Mãi cho đến thời kỳ Hồng Mông trung kỳ, khí vận chúng sinh của vũ trụ thật sự bị Hồng Mông thần tộc hấp thu quá nhiều.

Nếu như vậy, kỳ thật tiền thân còn lười quan tâm. Dù sao tiền thân của hắn, Thiên Đế cũng không phải hạng người tâm địa thiện lương gì. Cùng lắm thì đổi một thế giới hồng hoang sơ khai mới mà thôi. Có điều Hồng Mông thần tổ lại có mưu đồ với tiền thân của hắn. Lần này đã chọc giận tiền thân của hắn.

Trực tiếp cường thế trấn giết vô số tộc tộc nhân của Hồng Mông thần tộc. Có điều, dù sao cũng là chủng tộc hồng hoang mới khai sinh, trời sinh hưởng thụ cướp đoạt khí vận của chúng sinh.

Cho dù bị tiền thân Tần Cửu Ca giết vô số nhưng số còn lại dưới sự che chở của Hồng Mông thần tổ lại sinh sôi nảy nở. Bọn hắn sinh ra không phải thông qua mẫu thai mà là thông qua khí vận chi lực. Bởi

vậy tộc nhân lại nhiều lên. Mà tộc nhân Hồng Mông thần tộc chết đi bị Hồng Mông thần tổ thi triển nghịch thiên thuật đầu nhập vào luân hồi. Sau đó từng bước quật khởi, cường hóa nội tình thực lực của bản thân, hơn nữa khi cường hóa nội tình thực lực của bọn hắn, bọn hắn cũng đồng thời cường hóa nội tình của Hồng Mông thần tộc. Tần Ấu Vi kiếp trước đã sớm muốn chạy khỏi Hồng Mông thần tổ.

Tình huống tương tự Tần Ấu Vi rất nhiều, nhưng rất ít người sống sót. Lúc đó mặc dù Thiên Đế có thể trấn áp mấy Hồng Mông thần tổ nhưng cơ bản là không có khả năng giết chết bọn hắn.

Mà chỉ cần Hồng Mông thần tổ sống được thì tộc nhân Hồng Mông thần tộc chết không hết. Giết đám này còn đám khác. Bởi vì bọn hắn dựa vào khí vận của chúng sinh sinh sôi nảy nở.

Thời điểm tiền thân Thiên Đình diệt sát tộc nhân Hồng Mông thần tộc có rất nhiều cường giả vô thượng tự nguyện đi theo. Hồng Mông thần tộc hấp thu khí vận của chúng sinh mà sống.

Những cường giả vô thượng cũng là một thành viên trong chúng sinh nên đương nhiên muốn diệt sạch Hồng Mông thần tộc. Mà Tiền thân Tần Cửu Ca không triệt để tiêu diệt Hồng Mông thần tộc, chế tạo hệ thống, sau đó tự mình luân hồi chuyển thế.

Đương nhiên trước khi đi, bố trí chuẩn bị chu đáo, phòng ngừa Hồng Mông thần tộc trong năm tháng hắn vắng mặt mà thống trị cả vũ trụ tinh không không có điểm cuối.

Hệ thống chính là vì tiền thân triệt để thăm dò bản nguyên chi lực căn bản của Hồng Mông thần tộc mà sinh ra, cướp lấy điểm khí vận, tước đi bản nguyên của Hồng Mông thần tộc. Sau đó nghĩ ra biện pháp trấn áp Hồng Mông thần tổ như thế nào.

Rất hiển nhiên, bây giờ hệ thống đã biết bản nguyên lực lượng của Hồng Mông thần tổ. Hắn thức tỉnh ký ức, muốn mở chế độ thanh lý lớn. Hơi suy nghĩ một chút, Tần Cửu Ca nhìn về phía U Minh tiên vực.

“Cho là phong sơn thì sẽ không có chuyện gì sao?”

Vẻ mặt Tần Cửu Ca lạnh lùng, cho dù là tiền thân thiên đế của hắn cũng không phải hạng người có tâm địa thiện lương. Tính tình của hắn thuộc loại không phạm ta thì sống, phạm ta thì ắc phải chết. Huống chi là Tần Cửu Ca hắn?

Ầm một tiếng, Tần Cửu Ca nhìn như chỉ bước ra một bước nhưng lại

bước ra khỏi Táng Đế tinh vực.

Ánh mắt vô số người tập trung trên người Tần Cửu Ca, mang theo một chút nghi hoặc khó hiểu. Bây giờ Đạo Tử Tần tộc muốn làm gì? Đại Đế của Tiên Cổ Tần tộc cũng tò mò nhìn Tần Cửu Ca đã thành Đại Đế. Trong mắt của vô số người, chỉ thấy Tần Cửu Ca thân mang ánh sáng Thượng Đế tràn ngập, một chưởng mang theo một năng lượng cực kỳ to lớn, đánh tới chỗ này nào đó sâu trong tinh không.

Cho dù là ở tinh không mênh mông, nhưng con sóng kinh khủng kia cũng làm cho U Minh vô tận sinh linh tiên vực cảm giác sởn tóc gáy.

“Tần Đạo Tử đang huỷ diệt khiến cho Địa Ngục Đạo Thống biến mất.”

Có Đại Đế Bất Hủ Cổ Giáo nhìn cảnh này ngưng giọng nói. Trong lòng không khỏi nổi lên gợn sóng. Vừa mới trở thành Đại Đế lại muốn tìm một Đạo Thống cấp bậc bá chủ Tiên Vực gây phiền toái. Phỏn chừng ngoại trừ Đạo Tử Tần tộc dám không kiêng nể gì như vậy ra, sẽ không có ai khác. Nhưng điều làm cho bọn hắn tò mò là, Tiên Cổ Tần tộc rất mạnh mẽ, nhưng Địa Ngục độc bá U Minh tiên vực cũng chắc chắn mạnh không kém. Hai bên tranh nhau, một phương thắng cũng chắc chắn là thắng mà tổn thất lớn.

Nếu Tần Cửu Ca biết suy nghĩ trong lòng Đại Đế, cũng chỉ biết cười nhạt một tiếng. Hắn lại không có ý định dựa vào Tiên Cổ Tần tộc tiêu diệt Địa Ngục Đạo Thống. Kiếp trước hắn nắm trong tay nhiều nhân vật vô thượng, tiêu diệt Địa Ngục Đạo Thống cũng không khó. Chỉ cần hắn muốn, vô số đại năng lực khủng bố sẽ từ thời không trường hà thức tỉnh, vì hắn mà chinh chiến.

“Trốn đi đâu?”

Chương 1127: Đừng quá đáng

Chương 1127: Đừng quá đáng

Tần Cửu Ca ngưng tụ ánh mắt, sắc mặt lộ ra vẻ tươi cười, Đế Đạo pháp tắc ngưng tụ, thiên địa vang vọng, vạn pháp không tồn tại.

Hắn chính là nam nhân ngưng tụ tất cả thiên mệnh thời đại. Một Đại Đế có thể thoát khỏi lòng bàn tay của hắn sao?

“Đến đây cho bản đế.”

Ánh mắt Tần Cửu Ca tàn nhẫn, bàn tay diệt thế thiên uy giống như bắt gà con, bắt lấy từ chỗ này nào đó sâu trong tinh không.

Ầm ầm!

Hư không gợn sóng vô tận.

“Tần Cửu Ca, đừng quá đáng.”

Từ mảnh hư không kia có một âm thanh lạnh như băng truyền ra.

Hiển nhiên là một Đại Đế của Địa Ngục Đạo Thống bị vây sâu trong tinh không. Hắn ngủ say ở một chỗ này nào đó sâu trong tinh không tinh vực. Ban đầu hắn cho rằng Tần Cửu Ca sẽ không tìm được hắn. Tuy nhiên, không ngờ bây giờ lại tìm được.

“Quá đáng?”

Tần Cửu Ca chế giễu một tiếng, ký ức kiếp trước hiện ra, hắn là Thiên Đế, làm việc vẫn luôn tùy tâm sở dục. Vẫn là ánh vàng rực rỡ từ lòng bàn tay đánh thủng hàng tỷ tầng hư không, hướng về phía Tần Cửu Ca. Tần Cửu Ca lạnh nhạt, hắn cũng đánh ra một chưởng, quét sạch tinh không vô tận. Không gian hóa thành vô số mảnh nhỏ hư không, phiêu tán trên tinh không.

Vẻn vẹn chỉ một chưởng, Đại Đế Địa Ngục Đạo Thống vừa ra tay đã đứt gãy bàn tay. Máu đại đế rơi xuống, nhuộm tinh vũ vô tận thành màu vàng rực rỡ.

Cảnh này bị vô số tu sĩ tinh vực thấy được cực kỳ chấn động. Đạo Tử Tần tộc vừa mới vào cảnh giới Đại Đế đã chặt đứt bàn tay của một Đại Đế. Quá mạnh rồi. Nhưng mà còn không chờ bọn hắn hết chấn động, một cự tháp chín tầng phảng phất đến từ Hồng Hoang viễn cổ, hiển hóa ở tinh không mãnh liệt nện vào chỗ này hư không nào đó. Nhìn tất cả mí mắt vô thượng đại năng giật giật dữ dội, nội tâm cuồng chấn.

Đây là đang làm gì vậy?

Trực tiếp nện ra một Đại Đế từ Thời Không Trường Hà sâu trong tinh không sao?

Đổi lại là người bình thường sẽ không dám chém Đại Đế ở trước mặt Cứu Cực sinh linh. Nhưng Tần Cửu Ca dường như không nhìn thấy Cứu Cực sinh linh của Địa Ngục Đạo Thống.

Âm thanh giống như đầu xương vỡ vụn. Sâm La Đại Đế máu phun ra điên cuồng, cả người dường như tan rã. Mắt lộ ra một chút tử khí. Sâm La Đại Đế trừng mắt nhìn lão đại, hắn hoàn toàn không ngờ Tần Cửu Ca bây giờ ra tay với hắn trước mặt tiên tổ.

“Thần tổ sẽ không tha cho ngươi,”

Sâm La Đại Đế cố một hơi cuối cùng, hô một tiếng cuối cùng với Tần Cửu Ca .Đế uy bao trùm cửu thiên thập địa, vũ trụ tinh không. Cuối cùng thân thể Sâm La Đại Đế từng tấc từng tấc vỡ vụn, Đại Đế quy tắc đáng sợ lao ra, sau đó trong nháy mắt nổ tung. Một mảnh không gian hóa thành hỗn độn hư vô, cực kỳ hỗn loạn. Đại Đế là vô thượng của vạn tộc cộng tôn. Mỗi một Đại Đế ngã xuống vũ trụ sẽ phát ra tiếng kêu bi thương. Lúc này cũng không ngoại lệ, khi Sâm La Đại Đế ngã xuống, trong lòng vô số sinh linh tinh vực xuất hiện một chút bi ai.

“Chết tiệt.”

Một tiếng gầm giận dữ vang vọng khắp tinh không mênh mông.

Cứu Cực sinh linh Địa Ngục Đạo Thống tức giận, uy chấn còn mạnh hơn Đại Đế trấn áp lao về Tần Cửu Ca. Toàn bộ Thần Vương xung quanh sắc mặt đại biến, rời xa nơi này . Cho dù là Đại Đế, sắc mặt cũng ngưng trọng không kém.

Đây là uy lực của Cứu Cực sinh linh, Đại Đế trong tay bọn hắn cũng không tính là gì. Có điều Tần Cửu Ca cũng không có động tĩnh gì, vẫn bình tĩnh.

Dường như người hắn đối mặt không phải là một Cứu Cực sinh linh, mà là một nhân vật chí tôn bình thường.

Cũng vào lúc này , từ chỗ này sâu trong tinh không truyền đến một âm thanh lạnh như băng. Giọng nói tựa như cửu thiên hàn sương, cực kỳ rét buốt. Có điều, nghe ra là giọng nói của một nữ nhân.

“Vốn định thanh lý các ngươi cuối cùng, nhưng các ngươi lại muốn ra tay với hắn.”

Lời nói vừa dứt, sâu trong tinh không mênh mông có một ánh sáng rực rỡ phá không mà đến. Hào quang rực rỡ đánh trúng Cứu Cực sinh linh. Vô tận hư không bị đánh ra khe nứt, lộ ra không gian đen kịt.

“Đây là ai?”

Huyền Đế nhìn cảnh này thì sắc mặt khẽ biến, hắn cũng không biết Tần tộc bọn hắn có một nhân vật như vậy. Hắn vốn cho rằng mấy tổ tiên Cứu Cực trong tộc ra tay, nhưng bây giờ bùng phát uy thế tồn tại khủng bố rõ ràng không phải là của lão tổ nhà mình. Các Đại Đế Tần tộc còn lại cũng lộ ra một chút nghi hoặc. Chẳng lẽ Tiên Cổ Tần tộc bọn hắn còn có nội tình gì mà Đại Đế bọn hắn cũng không biết? Ngay cả ở Thái Cổ tiên vực xa xôi, một số tổ tiên cuối cùng đã thức tỉnh đã thốt ra những âm thanh đáng ngờ từ màn sương hỗn loạn. Bọn hắn đều không biết, vừa rồi bọn hắn vốn là muốn ra tay nhưng sau khi cảm nhận được khí thế mạnh mẽ này thì dừng lại một chút. Khí thế này lại muốn bảo hộ Đạo Tử nhà mình.

Điều này làm cho bọn hắn cũng tò mò. Đạo Tử nhà mình kết giao một tồn tại như vậy từ khi nào? Bọn hắn còn cảm thấy đó thậm chí còn khủng khiếp hơn bọn hắn!

Có điều, một lát sau, mấy Cứu Cực sinh linh của Tần tộc sắc mặt kinh biến.

“Đây là…Hồng Thiên Nữ Đế của Cổ Thiên Đình?”

“Bọn hắn không phải…sống ở chỗ này sâu trong tinh không, hay là đi tới nơi khác không rõ sao?”

“Hồng Thiên Nữ Đế sao lại có thể xuất hiện ở chỗ này ?”

Lúc này ngay cả mấy tổ tiên Cứu Cực của Tần tộc cũng cực kỳ khiếp sợ. Bọn hắn cảm thấy mình vẫn đánh giá thấp hậu bối của mình. Hậu bối tên là Tần Cửu Ca, trên người phảng phất bao phủ một mảnh sương mù. Cho dù là bọn hắn cũng cảm giác bây giờ mình nhìn không thấu.

Cổ Thiên Đình…

Chương 1128: Hồng Thiên Nữ Đế

Chương 1128: Hồng Thiên Nữ Đế

Nghe đồn Cổ Thiên Đình chấp chưởng năm tháng vô tận? Bọn hắn cũng rất kiêng kỵ thế lực trong truyền thuyết. Nếu nhắc đến thế lực mà Tiên Cổ Tần tộc bọn hắn kiêng kỵ thì Cổ Thiên Đình chắc chắn là người đầu tiên. Có điều, người của Cổ Thiên Đình theo lời đồn sinh

sống ở vị trí cực sâu trong tinh không cổ lộ. Người của bọn hắn hoặc là ngủ say hoặc là hành tẩu chư thiên vạn giới. Nhưng có thể chắc chắn, đã vô số kỷ nguyên bọn hắn chưa hiện thân. Cùng lúc này Cứu Cực tổ tiên của Tần tộc khiếp sợ.

Hồng Thiên Nữ Đế mặc hoàng y màu vàng đã giáng lâm ở Táng Đế tinh vực. Hồng Thiên nữ đế mặt lạnh như băng nhìn Cứu Cực sinh linh địa vực Đạo Thống, rồi ánh mắt hỗn tạp nhìn về phía Tần Cửu Ca.

Sau đó, đột nhiên sắc mặt đại biến nhìn Medusa. Ngọc thủ dưới hoàng y màu vàng nắm chặt lấy, nếu có người nhìn kỹ, chắc chắn có thể phát hiện nữ tử này còn mạnh hơn Cứu Cực sinh linh, vậy mà trên cánh tay lại có gân xanh xuất hiện. Nàng khẽ cắn răng, hừ lạnh một tiếng. Sau đó mang theo tức giận ra tay với Cứu Cực sinh linh của Địa Ngục Đạo Thống, dường như muốn phát tiết oán khí mấy năm nay ra.

“Các ngươi đáng chết.”

Hồng Thiên Nữ Đế đã sớm bước vào cảnh giới Đại Đế, năm đó cũng được xưng là Vô Thượng Nữ Đế có tư cách của Tiền Hành Giả. Nhiều năm như vậy, tuy rằng không trở thành Tiền Hành Giả nhưng khoảng cách cũng không xa, mạnh mẽ hơn Cứu Cực sinh linh bình thường rất nhiều.

Nàng đánh ra Cứu Cực Pháp, loạn thiên động địa, làm hỗn loạn vũ trụ càn khôn.

Mà lúc này , nội tâm Cứu Cực sinh linh của Địa Ngục Đạo Thống rất trầm trọng. Hắn cũng nhận ra nữ đế ra tay là người nào. Nhưng mà không chờ hắn suy nghĩ, Hồng Thiên Nữ Đế giơ tay lên cũng đã giết tới. Đối mặt với Hồng Thiên nữ đế, hắn không dám hơi có chút suất nào. Cùng một loại bùng phát Cứu Cực Pháp, bao trùm chư thiên.

Tần Cửu Ca nhìn thấy Hồng Thiên nữ đế, sắc mặt biến hóa xanh trắng. Kỳ thật Thiên Đế là hắn, hắn cũng là Thiên Đế. Nói cách khác, Hồng Thiên nữ đế thầm mến hắn, mấu chốt hơn, cảnh giới bây giờ của hắn còn không cao bằng Tiểu Hồng Thiên năm đó. Nếu lúc này Hồng Thiên Nữ Đế đối với hắn sinh ra ý nghĩ không tốt…Vừa nghĩ tới đã cảm thấy sợ hãi. Đương nhiên hắn cũng có thực lực kháng cự, chỉ có điều…Tần Cửu Ca lắc đầu, tất cả những suy nghĩ của hắn biến thành một tiếng thở dài. Mọi thứ nên đến rồi cũng sẽ đến. Cũng nên có một đại kết cục.

Đang lúc này trong đầu Tần Cửu Ca suy nghĩ lung tung, thế công của

Hồng Thiên nữ đế vô cùng hung mãnh, trong lúc này đó từng chiêu từng thức hiển hóa đạo văn khó hiểu.

Mắt Tần Cửu Ca nheo lại với mấy đạo văn này. Mấy tổ tiên Tần tộc quan sát nơi này, trong lòng nói một tiếng quả nhiên là như thế. Hồng Thiên Nữ Đế thật sự muốn trở thành một Tiền Hành Giả, sắp đi tới con đường của mình cực hạn, muốn tự mình khai sáng con đường.

“Hồng Thiên…Hồng Mông thần tổ sắp đột phá tới cảnh giới thiên đế nguyên tiên, kỷ nguyên tương lai nhất định là thuộc về chúng ta.”

Cứu Cực sinh linh Địa Ngục Đạo Thống hừ lạnh một tiếng, tiếp theo điên cuồng hướng đến thời không Trường Hà bỏ chạy. Cùng Hồng Thiên Nữ Đế đánh một hồi, hắn biết mình hoàn toàn không phải là đối thủ của Hồng Thiên Nữ Đế. Nếu hắn tiếp tục chiến đấu, có thể sẽ bị đàn áp. Chỉ có chờ đợi Hồng Mông thần tổ đột phá tới cảnh giới thiên đế nguyên tiên. Những người Cổ Thiên Đình không thể là đối thủ của bọn hắn.

Nghe được lời này, trong ánh mắt Hồng Thiên nữ đế xuất hiện một chút lo lắng. Thế nhưng nàng nhanh chóng nhìn thoáng qua Tần Cửu Ca xa xa rồi trấn định lại. Căn cứ theo tính cách của hắn, chắc chắn đã sớm bố trí hậu thủ. Bằng không sẽ không thể luân hồi nhiều kiếp như vậy!

“Hừ.”

Hồng Mông nữ đế lạnh lùng hừ một tiếng, nếu bây giờ nàng đã xuất thế đương nhiên sẽ không trở về tay không. Đạp lên bầu trời, quanh thân có vô số hỗn độn khí vây quanh, khí thế bắt đầu khởi động chư thiên. Hồng Thiên Nữ Đế đưa tay ngọc ra, không gian đen kịt loạn động. Uy thế này làm cho da đầu vô số người muốn nổ tung, quả thực giống như là muốn phá diệt chư thiên vạn giới.

”Hồng Thiên Nữ Đế…phải giữ lại Cứu Cực sinh linh này?”

Có người kinh hô thành tiếng. Hắn cũng là một lão cổ nên đương nhiên nhận ra Hồng Thiên Nữ Đế trong truyền thuyết.

”Hồng Thiên…Ngươi đợi đó cho ta.”

Giọng nói cực kỳ rét lạnh của Cứu Cực sinh linh Địa Ngục Đạo Thống truyền ra không biết từ không gian nào:

“Tới đã tới rồi, chưa trả giá đại giới đã muốn đi?”

Chương 1129: Nuôi từ nhỏ đến lớn

Chương 1129: Nuôi từ nhỏ đến lớn

Hồng Thiên Nữ Đế chân đạp tinh không lại phát ra tiếng, thế công vô cùng đáng sợ, đánh úp lại phía Cứu Cực sinh linh Địa Ngục Đạo Thống Cứu một lần nữa.

Trên tinh không có máu rơi xuống, hoàn toàn không giống với Thần Linh, Đại Đế. Máu của Cứu Cực sinh linh cũng không phải màu vàng mà là một loại màu trong suốt, còn có hơi thở hỗn độn quấn quanh, rơi ở bất cứ đâu sẽ phát ra ở đó. Nếu nhỏ giọt trên người sinh linh, một giây sau sinh linh kia hoặc là thành vương, hoặc là chết. Máu của Cứu Cực sinh linh có thể nói là đại bổ, năng lượng chứa đựng trong đó mạnh đến mức có thể nghiền nát chư thiên.

Ầm ầm!

"Hồng Thiên, ngươi…"

Nhưng không đợi Cứu Cực sinh linh Địa Ngục Đạo Thống nghiên Cứu Cực sinh linh nói xong, Hồng Thiên nữ đế lập tức lạnh lùng nhìn lướt qua chỗ sâu hư vô. Hai đạo thế công giống như khai thiên tích địa trấn áp xuống. Trời đất cùng khóc, càn khôn chấn động. Có giọng nói thê lương từ không gian hư vô truyền ra.

"Đáng tiếc…Cứu Cực sinh linh vẫn quá khó giết."

Hồng Thiên nữ đế lắc đầu, nếu như Cứu Cực sinh linh kia cùng nàng đối đấu mà nói, sớm muộn gì cũng sẽ bị nàng trấn áp. Nhưng Cứu Cực sinh linh kia quá mức cẩn thận, tra thấy không đúng, lập tức thu tay lại. Hơn nữa bản thể của hắn cũng không ở Táng Đế tinh vực mà là ở một nơi không rõ. Muốn trấn giết hắn thì rất khó. Có điều, Cứu Cực sinh linh kia cũng không phải không trả giá đắt, cái giá phải trả rất nặng nề. Bản nguyên của hắn bị thương rất nặng. Muốn phục hồi về cơ bản là không thể. Hồng Thiên nữ đế hừ lạnh một tiếng đối với việc này, sau đó quay đầu nhìn về phía Tần Cửu Ca ở xa xa, ánh mắt rất là phức tạp. Medusa cùng Viêm Linh Cơ nhìn thấy ánh mắt Hồng Thiên Nữ Đế nhìn về phía công tử nhà mình thì tim bỗng đập thình thịch. Khuôn mặt xinh đẹp của Tần Ấu Vi càng lạnh như băng, Đại Đạo Thần Thương trong tay càng lúc càng siết chặt. Dựa vào cảm giác thẳng thắn của nữ nhân, các nàng cảm giác nữ tử cực kỳ khủng

bố có quan hệ bất chính với công tử (ca ca) nhà mình.

Tần Cửu Ca không né tránh, ánh mắt bình tĩnh nhìn thẳng Hồng Thiên nữ đế. Sau một khắc, sắc mặt Hồng Thiên nữ đế ửng đỏ, tức đến nghiến răng nghiến lợi. Dù lúc nào, chỉ cần nhìn thấy đôi mắt này thì vô số lời oán hận trong lòng nàng biến mất không tăm tích. Một tình yêu kéo dài vô số kỷ nguyên. Nếu không phải bây giờ vị trí không thích hợp, nàng muốn nhào vào ngực Tần Tần Cửu Ca. Có điều, Hồng Thiên nữ đế nghiến răng, mắt lại nhìn về phía Medusa. Tình cảm trong mắt có ghen tị, có hâm mộ, các loại cảm xúc đều có một chút….

Chuyện xảy ra ởTáng Đế tinh vực bao trùm toàn bộ tinh không mênh mông. Những gì đã xảy ra quá đáng báo động. Đạo Tử Tần tộc thành đế liền chém giết một Đại Đế. Có Cứu Cực sinh linh ra tay, lập tức có một nữ tử cực kỳ khủng bố đạp không mà đến. Rất nhiều người phỏng đoán, nữ tử kia là nội tình ẩn giấu của Tiên Cổ Tần tộc. Bởi vì cũng không có bao nhiêu người biết thân phận Hồng Thiên nữ đế, có biết cũng sẽ không nới với bên ngoài Mà nữ tử kia rõ ràng là vì Đạo Tử Tần tộc nên mới ra tay.

Đạo Tử Tần tộc thừa hưởng thiên mệnh của một thời đại, trở thành một Đại Đế. Tất cả lão bất tử trên tinh vực trên mặt vẫn chưa hết chấn động cùng thán phục. Đương nhiên càng làm cho người ta tiếc nuối, bởi vì Tần Đạo Tử đã nhận gần như tất cả thiên mệnh của thời đại này. Thần Vương xuất thế đời này trên cơ bản không có bao nhiêu người có thể mang theo thiên mệnh. Có rất nhiều Thần Vương mang theo rất nhiều oán niệm Đối với việc này. Thế nhưng nghĩ lại Tiên Cổ Tần tộc lại thêm thành một Đại Đế Tần Cửu Ca thì oán niệm cuối cùng hóa thành một chút thở dài. Lẽ ra hắn không nên được sinh ra trong thời đại này. Đương nhiên cho dù kiêng kỵ Tiên Cổ Tần tộc thì vẫn còn có rất nhiều Thần Vương cảm thấy phẫn hận Tần Cửu Ca. Bao nhiêu năm chờ đợi không ngờ lại hóa thành bong bóng.

Cùng lúc này ở một tòa tinh vực cổ xưa, trong một tòa đại điện. Tần Cửu Ca bình tĩnh nhìn nữ đế trước mặt mình. Bầu không khí rất bất thường. Trước kia Hồng Thiên Nữ Đế mặc hoàng y màu vàng, trong mắt tràn đầy ý tôn quý. Có điều bây giờ, mắt nàng nhìn Tần Cửu Ca lại mang theo một chút u oán. Nếu để cho lão bất tử quen biết Hồng Thiên nữ đế nhìn thấy cảnh này, e là sẽ khiếp sợ đến nỗi cằm rơi xuống. Đây còn là Hồng Thiên Nữ Đế uy chấn cổ sử hay sao?

Viêm Linh Cơ và Medusa rất thức thời rời khỏi đại điện. Các nàng cảm giác công tử nhà mình chắc chắn có bí mật lớnmặc dù các nàng tò mò những bí mật kia, nhưng cũng sẽ không chủ động đi tìm hiểu.

”Trong nháy mắt đã lớn như vậy.”

Trên mặt Tần Cửu Ca lộ ra nụ cười ôn hòa. Hồng Thiên nữ đế là tiểu cô nương kiếp trước hắn nuôi dưỡng tương tự như Tần Ấu Vi. Không thể không nói, đối với điểm này chính hắn cũng là cực kỳ phỉ nhổ. Mẹ kiếp, dù là đời nào thì hình như hắn cũng có tính cách nuôi nấng người khác đến lúc trưởng thành, vẫn thích nuôi từ nhỏ đến lớn. Cảm giác kỳ lạ nhưng mà vẫn sảng khoái.

Chương 1130: Du sơn ngoạn thủy

Chương 1130: Du sơn ngoạn thủy

”Nuôi lớn ta nhưng lại không có trách nhiệm.”

Hồng Thiên Nữ Đế tức giận nhìn Tần Cửu Ca, hoàn toàn không có một chút uy nghiêm của nữ đế cái thế. Sau khi nói xong câu đó, mặt Hồng Thiên Nữ Đế đỏ ửng.

Đại điện yên tĩnh lại lần nữa. Không lâu sau, Hồng Thiên nữ đế nhìn Tần Cửu Ca nhỏ giọng nói.

“Mấy thần tổ Hồng Mông thần tộc sắp tỉnh lại rồi, ngươi có cách gì không?”

Tuy rằng nàng rất tin tưởng nam nhân đã nuôi lớn mình, nhưng Hồng Mông thần tộc quá mức khủng bố. Hồng Mông thần tổ càng là khủng bố trong khủng bố, bọn hắn đã mở ra con đường riêng của mình, đạt đến mức không thể chê vào đâu được. Nếu không phải là mấy thần tướng viễn cổ của Thiên Đình vẫn còn ở đây, cho dù là nàng cũng không cách gì trấn giữ được.

”Có một cách.’

Tần Cửu Ca khẽ cười cười. Hệ thống trong đầu hắn chính là lợi dụng vô số quy tắc lực kiếp trước sáng tạo ra, ẩn chứa tu vi kiếp trước của hắn. Nếu như hắn muốn, bây giờ hắn có thể khôi phục tu vi kiếp trước. Đời này của hắn chỉ là tìm biện pháp căn bản để giải quyết mấy Hồng Mông thần tổ kia.

”Vậy bây giờ chúng ta phải làm gì?”

Hồng Thiên Nữ Đế nhỏ giọng hỏi. Mặc kệ vô số năm qua trong lòng

nàng có bao nhiêu oán niệm với nam nhân này, nhưng chỉ cần đứng trước mặt hắn, nàng lập tức cảm thấy cả người mình vô lực, nói chuyện cũng rất cẩn thận.

”Chờ thôi, vui chơi, du sơn ngoạn thủy, đi dạo khắp núi non nhật nguyệt, du ngoạn cổ kim mênh mông.”

Tần Cửu Ca cười một tiếng, ánh mắt thâm thúy. Mộng hồi thời đại Thiên Đình, trải qua một đời, đã hiểu rõ rất nhiều chuyện.

”Chơi?”

Hồng Thiên Nữ Đế mở to mắt nhìn Tần Cửu Ca. Đây cũng không phải là thiên đế trong trí nhớ của nàng. Thiên đế trong ấn tượng của nàng gần giống như đại đạo, đương nhiên tu vi đại đạo không thể so sánh với Thiên Đế, chỉ là tính cách gần giống nhau. Đại đạo vô tình, Thiên Đế cũng vô tình. Ở bên cạnh hắn vô số kỷ nguyên, nàng chưa từng nghe được nam nhân nói qua những lời như thế này. Nghĩ đến đây, trên mặt Hồng Thiên nữ đế lộ vẻ tươi cười, nụ cười chưa từng có trước đây. Thật ra thiên đế như vậy cũng rất tốt, miễn là hắn là được.

”Mang theo ta, bằng không bây giờ ta sẽ quăng ngươi lên giường.”

Hồng Thiên Nữ Đế nghiến răng bạc, ánh mắt lại mang theo một chút cầu xin. Tần Cửu Ca cười gật đầu, vạn vật có tình, hắn cũng không ngoại lệ. Hồng Thiên nữ đế đối với hắn một mảnh si tình, làm sao hắn lại không có một chút cảm động nào.

Hồng Thiên nữ đế nhìn thấy Tần Cửu Ca gật đầu, đôi mắt giống như mặt trăng nhỏ cong cong vểnh lên rất vui vẻ. Nhật Nguyệt sơn xuyên, cổ kim mênh mông.

”Ta cũng muốn, ta cũng muốn.”

Tần Ấu Vi không biết chạy từ đâu ra, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi ngẩng lên, ánh mắt chờ mong nhìn Tần Cửu Ca, lay hai tay hắn. Tần Cửu Ca cười khẽ một tiếng, gãi gãi mũi Tần Ấu Vi, vốn định ôm lên, nhưng Tần Ấu Vi đã trưởng thành, không thể được hắn bế như thời gian nhỏ…

Cùng năm đó, tinh không mênh mông có Hồng Mông thần tộc hấp thu khí vận của chúng sinh. Quét qua chư thiên tinh vực, uy hiếp càn khôn vũ trụ. Vũ trụ bị quá tải và gần như sụp đổ. Có điều Đạo Tử Tần tộc hoành không xuất thế mang theo vô số thần tướng Cổ Thiên Đình trấn áp động loạn. Thế gian đồn đãi, Tần Đạo Tử chính là Thiên

Đế của Cổ Thiên Đình. Trong lúc nhất thời vô số người kinh hãi. Vũ trụ vạn tộc cùng tôn trọng. Kỷ nguyên này được hậu thế gọi là kỷ nguyên Thiên Đế. Không lâu sau, Thái Cổ tiên vực truyền đến một tin tức khiếp sợ, Thiên Đế Tần Cửu Ca sẽ mang theo rất nhiều mỹ nhân đi vòng quanh tinh không tinh vực và cửu đại tiên vực. Người ta cho rằng hắn có thể đi dọc theo con đường mà hắn đã đi qua ngày hôm nay. Vì thế có vô số tu sĩ chờ mong, hy vọng có thể gặp được thiên đế Tần Cửu Ca trong truyền thuyết. Nói không chừng có cơ hội được Thiên Đế chỉ đạo, một bước lên mây, lưu danh trong cổ sử.

Nơi sâu nhất tinh không tràn đầy hỗn độn hư vô bao phủ. Đây là nơi cấm kỵ của tất cả các sinh linh. Cho dù là hỗn độn sinh linh mạnh mẽ nhất cũng cực kỳ kiêng kỵ với nơi này. Có tin đồn rằng có một chủng tộc có lai lịch rất cổ ở đây, theo khí vận của Hồng Mông mà sinh ra. Đương nhiên sự việc thật sự là như thế nào cũng chỉ có những nhân vật Cửu Cực mới biết. Mà cùng lúc đó, tại nơi mà hỗn độn hư vô bao phủ có hơi thở khiến người ta run rẩy bộc phát ầm ầm.

”Hắn ra kìa, hắn ra kìa.”

Một giọng nói vô thượng như trên chín tầng trời vang lên mang theo cơn thịnh nộ khủng khiếp làm cho mảnh hỗn độn có hơi thở hư vô nổi lên gợn sóng vô tận.

”Hắn lại còn dám mang theo nữ nhân ra ngoài du ngoạn, xem ra là thật sự không có xem chúng ta ra gì.”

Lại một âm thanh phẫn phất đến từ Hồng Mông viễn cổ vang vọng khắp đám mây.

”Hắn sắp khôi phục tu vi sao?”

Người vừa nói chuyện chính là một tồn tại cổ xưa, giọng nói đầy kiêng kỵ. Nếu như hắn khôi phục tu vi thì thật sự làm cho người ta sợ hãi.

”Chắc là không, nếu hắn đã khôi phục lại tu vi thì hắn đã đến giết chúng ta từ lâu rồi.”

Nói cũng đúng, cũng…Không biết Thần Tổ có sống lại hay chưa?”

Ở nơi có hơi thở hỗn độn bao phủ, nhất thời có giọng nói cực kỳ tang thương vang lên.

Chương 1131: Trấn áp vạn cổ không phải chuyện đương nhiên sao?

Chương 1131: Trấn áp vạn cổ không phải chuyện đương nhiên sao?

”Có nên phái một tộc nhân đi thăm dò hay không?”

Bỗng nhiên, một âm thanh lạnh lùng nói.

”Không cần, hắn mang theo một thiên mệnh thời đại, không ai biết hắn đáng sợ cỡ nào!”

Dứt lời, xung quanh một trận im lặng. Không ai biết người mang theo thiên mệnh thời đại mạnh đến mức nào. Dù sao cũng chắc chắn rất mạnh. Đại Đế bình thường chắc chắn không phải là đối thủ của hắn. Nếu để Cứu Cực tay, Thiên Đình chắc chắn sẽ can thiệp.

”Chờ đợi…Chúng ta chỉ có thể chờ đợi, chờ Thần Tổ hoàn toàn hồi phục, Thần Tổ nói, có khả năng sẽ có nhân vật bên ngoài vũ trụ hàng lâm.”

“Được, được.”

”Chờ Thần Tổ.”

…

Cùng lúc đó, Tần Cửu Ca mang theo vài nữ tử đi lại trên tinh không, sắc mặt cũng khó chịu. Hắn là Thiên Đế, nhưng Thiên Đế không phải là hắn. Nói cách khác, tính cách của hắn là tính cách kiếp này, không phải là tính cách của thiên đế đại đạo vô tình. Hồng Thiên nữ đế phỏng chừng biết nên nàng căn bản không ngoan ngoãn như trước. Nàng ỷ vào thực lực mạnh mẽ của mình mà động tay động chân với Tần Cửu Ca, hoàn toàn không còn dáng dấp một nữ đế lợi hại. Nhìn Viêm Linh Cơ và Medusa đi theo bên cạnh, mí mắt điên cuồng nhảy dựng. Nếu không phải vì đánh không lại Hồng Thiên nữ đế, các nàng đã sớm xông lên. Về phần Tần Ấu Vi bên cạnh, sắc mặt đã sớm tái mét, ngọc thủ đã tím tái. Mắt như phun lửa nhìn chằm chằm Hồng Thiên nữ đế.

”Nhìn cái gì vậy? Bản đế không chết, các ngươi nhiều nhất chỉ được làm thiếp.”

Hồng Thiên Nữ Đế hừ lạnh một tiếng, cánh tay vòng quanh Tần Cửu Ca càng thêm chặt chẽ, mau để Tần Cửu Ca chạm vào một khối mềm mại. Sắc mặt Tần Cửu Ca lại biến đổi. Trước kia hắn là Thiên Đế thật không biết đã nghĩ gì. Thứ mình nuôi lớn chắc chắn phải tự mình thu hoạch, đạo lý này mà cũng không hiểu? Căn cứ theo trí nhớ của hắn, có thể nói là kiếp trước hắn cự tuyệt Hồng Thiên nữ đế ngoài cửa. Đương nhiên cự tuyệt Hồng Thiên nữ đế ngoài cửa chỉ là chuyện nhỏ. Dù sao cũng là một tay mình nuôi lớn, cũng có rất nhiều cảm tình. Tiên hồ mười ba đuôi này…Nghĩ đến làm cho người ta cảm thấy sợ hãi. Một đám thật mị hoặc. Hắn cảm giác mình không nắm chắc được. Mà Hồng Thiên Nữ Đế bên cạnh phảng phất cảm nhận được tâm tình trong lòng Tần Cửu Ca lúc này. Nàng che miệng cười khẽ một tiếng, chính mình tạo nghiệt thì mình phải trả giá. Sớm hay muộn, những tỷ muội khác cũng đến chơi hắn. Có điều, vẫn phải chờ nàng hưởng thụ xong nam nhân này đã. Càng nghĩ, mắt Hồng Thiên nữ đế phát ra ánh sáng càng lớn, chiếc lưỡi hồng còn vô tình liếm liếm bày ra vẻ mặt nóng bỏng.

”Hừ hừ, người nào đó chắc chắn có sở thích đặc thù, thích nuôi thê tử từ nhỏ.”

Hồng Thiên Nữ Đế liếc mắt nhìn Tần Ấu Vi đang phẫn nộ, cười nhạt một tiếng, mắt nhìn Tần Cửu Ca rất kỳ lạ. Nàng là người mà kiếp trước Tần Cửu Ca nuôi lớn, Tần Ấu Vi là người kiếp này Tần Cửu Ca nuôi lớn. Tần Ấu Vi chính là nàng của trước kia nhưng may mắn tốt hơn nhiều so với nàng. Gặp được Tần Cửu Ca kiếp này, ít nhất cũng có một chút tình cảm của con người.

”Trong thiên đình có thần tướng phản loạn.”

Bỗng nhiên, Hồng Thiên Nữ Đế cắn môi, ánh mắt hơi né tránh nói. Thiên Đình là thế lực một tay nam nhân này sáng tạo ra. Sao hắn lại không có tình cảm với Thiên Đình? Những thần tướng thiên đình, người nào không phải là tồn tại đã đi theo nam nhân này vô số thời đại? Bọn hắn do một tay nam nhân này đề bạt hoặc là bồi dưỡng. Chắc chắn hắn có rất nhiều cảm xúc. Thậm chí nàng không dám tưởng tượng, nam nhân có tình cảm khi biết được tâm tình của những lão bộ tướng kia, có người phản loạn, hắn bị phản bội sẽ chắc chắn rất khó chịu. Nhưng Tần Cửu Ca nghe được những lời này lại ung dung cười. Thời gian là vũ khí sắc bén nhất, bất cứ điều gì dưới sự tàn phá của thời gian đều không có kết quả tốt. Chưa kể đến, cảm xúc của con người hay thay đổi, có người nổi loạn cũng là chuyện bình thường. Qua vô số kỷ nguyên, không ai phản loạn mới là chuyện không bình thường.

”Không sao, có người phản bội thì lập tức tiêu diệt.”

Tần Cửu Ca mỉm cười nói. Một tay nắm lấy một lọn tóc đen của Hồng Thiên nữ đế chơi đùa. Mà khóe miệng Hồng Thiên nữ đế tới gần bên tai Tần Cửu Ca, giống như gió xuân phả vào mặt. Nhưng mà nàng lại cắn vào tai Tần Cửu Ca một cái.

”Sớm muộn gì cũng cắn chết ngươi.”

Biểu cảm của Hồng Thiên Nữ Đế rất là khí phách, phảng phất áp đảo chư thiên, hạ chiếu thư với Tần Cửu Ca. Nghe vậy, Tần Cửu Ca bất đắc dĩ lắc đầu, sao mà cứ muốn cắn chết hắn? Qua một hồi, Hồng Thiên Nữ Đế nhỏ giọng nói: “Vĩnh Hằng Thánh Tổ của Vĩnh Hằng tiên vực …Nổi loạn.”

Lúc nói những lời này, Hồng Thiên Nữ Đế thở dài một hơi. Vĩnh Hằng Thánh Tổ là thần tướng nổi danh thiên đình năm đó, đi theo Thiên Đế chinh chiến tinh hà vũ trụ, thế mạnh như chẻ tre. Nhưng vào những kỷ nguyên thiên đế luân hồi, người đầu tiên phản loạn lại là hắn. Khi biết tin tức này, ngay cả nàng cũng không thể tin được. Vĩnh Hằng Thánh Tổ vậy mà lại tay không xé nát rất nhiều Đại Đế của Hồng Mông thần tộc.

“Vậy thì chúng ta lập tức đi tìm hắn, xem hắn còn biết ta hay không.”

Tần Cửu Ca cười to một tiếng, trong ngực ôm Hồng Thiên Nữ Đế bay về phía Vĩnh Hằng tiên vực. Cảm giác được nhiệt độ lồng ngực trong ngực mà mình sớm chiều nhớ nhung, khóe miệng Hồng Thiên nữ đế nở rộ một chút tươi cười thỏa mãn. Nàng không muốn nhiều lắm, chỉ cần sự ấm áp của nam nhân này là được.

Đoàn người Viêm Linh Cơ sắc mặt khó chịu nhìn chằm chằm Hồng Thiên nữ đế. Bình thường vị trí đó là của các nàng. Mà qua mấy ngày ở chung, hai người Viêm Linh Cơ và Medusa các nàng cảm giác mình đã biết một bí mật lớn. Công tử của mình vậy mà lại là Thiên Đế viễn cổ Thiên Đình? Tin tức quá kinh hãi. Nói ra chắc chắn không có mấy người tin tưởng. Có điều, nghĩ như vậy cũng tìm ra nguyên nhân thiên phú của công tử nhà mình nghịch thiên như thế. Thiên Đế chuyển thế, trấn áp Vạn Cổ không phải chuyện đương nhiên hay sao?

Chương 1132: Ngoại truyện (1)

Chương 1132: Ngoại truyện (1)

Kỷ nguyên thần thoại. Tại Tử Vi tinh vực, Tử Vi đế cung. Trên một tòa gác xép, một nữ tử thướt tha bóng dáng xinh đẹp mặc kim hoàng y, giữa hai hàng lông mày có khí phách đế giả, nàng không mang giày, đôi chân thon dài, đôi chân trắng nõn dưới sàn nhà ngọc hoa càng thêm vài phần mị lực. Vẻ xinh đẹp của nàng chắc chắn chiếm được sự công nhận của chư thiên vạn giới, tinh vực mênh mông. Nữ đế nàng nắm Tử Vi tinh vực trong tay, có danh xưng Hồng Thiên, là cấp cao nhất trong cảnh giới Đại Đế. Hồng Thiên Nữ Đế không biết đã xuất hiện trong giấc mơ của bao nhiêu người, là tình nhân trong mộng của vô số người. Cho dù có rất nhiều Đại Đế thành danh đã lâu đều cực kỳ ái mộ Hồng Thiên nữ đế. Bởi vậy cho dù nàng đã cự tuyệt rất nhiều người, nhưng cũng không có ai dám trêu chọc Hồng Thiên nữ đế. Bởi vì nghe đồn Hồng Thiên nữ đế có quan hệ với vị kia. Tuy rằng không biết đã bao nhiêu kỷ nguyên vị kia chưa từng xuất hiện, nhưng vị truyền thuyết kia vẫn lưu truyền trên thế gian.

”Chủ thượng, Huyết Thần Đế lại tới nữa.”

Có tiếng bước chân nhẹ nhàng truyền đến, một nữ tử diện mạo tuyệt mỹ xuất hiện phía sau Hồng Thiên nữ đế, ánh mắt mang theo một chút thở dài. Chủ thượng của mình đã ngây ngốc như vậy thật lâu qua năm này tháng nọ.

“Bảo hắn cút đi, bản đế không muốn gặp ai.”

Hồng Thiên Nữ Đế sắc mặt lạnh lùng nói, nếu không phải nhìn mặt mũi sư tôn của Huyết Thần Đế, nàng đã sớm cắt đứt chân Huyết Thần Đế. Si tâm vọng tưởng, lại dám sinh ra tâm tư lệch lạc với nàng. Sư tôn của Huyết Thần Đế là một Cửu Cực sinh linh từng trợ giúp nàng rất nhiều, mà bản thân Huyết Thần Đế hiện giờ là chí tôn Đại Đế duy nhất dưới tinh không mang theo chín thiên mệnh bước vào cảnh giới Đại Đế. Ở thời đại này có thể mang theo chín thiên mệnh, chắc chắn là tồn tại phượng mao lân giác. Lại càng không cần phải nói, Đạo Thống sau lưng Huyết Thần Đế càng chấn động vũ trụ tinh không, Huyết Thần Điện. Người bình thường ai dám đối xử với Huyết Thần Đế như vậy? Cũng chỉ có Hồng Thiên Nữ Đế.

”Chủ thượng, Huyết Thần Đế thật ra…Rất tốt.”

Nữ tử diện mạo tuyệt mỹ kia nói. Huyết Thần Đế có danh tiếng quá lớn tinh không ở mênh mông, là lang quân trong mộng của vô số thiên chi kiều nữ. Mặc dù nàng không phải là người hâm mộ Huyết Thần Đế nhưng nàng cực kỳ kính nể với Huyết Thần Đế. Đáng tiếc khiến cho nhiều thiên chi kiều nữ thở dài, nghe đồn Huyết Thần Đế chỉ ái mộ Hồng Thiên Nữ Đế của Tử Vi tinh vực.

”Còn nói những lời này đừng trách ta không nể tình cảm ngày xưa.”

Hồng Thiên Nữ Đế mắt híp lại, mặc kệ Huyết Thần Đế thanh danh lớn bao nhiêu ở mênh mông tinh không, bản thân có bao nhiêu thiên phú, nhưng trong lòng nàng hắn vĩnh viễn vẫn kém hơn người đã nuôi nấng nàng. Vừa nghĩ đến đây, nội tâm của nàng tràn ngập vô số oán niệm. Nuôi ta lớn lên rồi không chịu trách nhiệm? Nuôi nuôi xong rồi tự mình chạy? Là Hồng Thiên nàng không đẹp sao? Có biết cho dù là ở mênh mông tinh không, Hồng Thiên nàng cũng là mỹ nhân tiếng tăm lừng lẫy có bao nhiêu người muốn chiều chuộng yêu thương? Có đếm cũng không đếm hết. Còn hắn thì sao? Không thèm liếc mắt một cái, a a a.

Càng nghĩ, nội tâm Hồng Thiên nữ đế càng thêm khó chịu. Bỗng nhiên, đang lúc trong lòng Hồng Thiên nữ đế oán niệm người kia, một giọng nói nhẹ nhàng truyền vào cung điện.

”Hồng Thiên, sao lại đứng một mình rồi?”

Giọng nói mang theo từ tính có thể làm cho nữ nhân bất tri bất giác hãm sâu vào.

Vừa dứt lời, một nam tử mặc trường bào màu đỏ, diện mạo tuấn mỹ xuất hiện trong đại điện ôn hòa nhìn Hồng Thiên Nữ Đế xa xa. Hắn chính là Đại Đế danh chấn tinh không mênh mông hiện giờ, Huyết Thần Đế, là tình nhân trong mộng của vô số thiên chi kiều nữ. Mà Hồng Thiên nữ đế nhìn thấy Huyết Thần Đế sắc mặt giống như hàn sương vậy.

”Ai cho ngươi vào, cút mau cho bản đế, bằng không sư tôn ngươi tới cũng vô dụng.”

Hồng Thiên Nữ Đế lạnh như băng. Nhìn ra được nàng hoàn toàn không chút quan tâm tới Huyết Thần Đế. Sắc mặt Huyết Thần Đế khẽ biến, hắn cảm thấy mình đã rất nể mặt Hồng Thiên Nữ Đế. Bao nhiêu năm rồi, hắn cũng không biết mình có bao nhiêu năm. Hắn là một Đại Đế trẻ tuổi như vậy, theo lý thuyết, muốn theo đuổi ai mà không được? Cho dù là một nữ đế thì sao? Bất tri bất giác, hai tay Huyết Thần Đế hơi siết chặt lại, trong mắt có chút biến hóa.

“Mau cút.”

Hồng Thiên nữ đế lại ra tiếng quát lạnh lần nữa. Có tư thế ra tay rồi. Có điều Huyết Thần Đế cũng không có động tĩnh, cũng không đi ra ngoài mà là đóng quân tại chỗ. Thấy thế, Hồng Thiên Nữ Đế trực tiếp ra tay, đế uy ngập trời bao trùm Tử Vi đế cung làm cho xung quanh

vô số sinh linh đại biến, không biết vì sao Hồng Thiên nữ đế lại giận dữ như vậy. Đối diện với Hồng Thiên nữ đế đang xuất kích, sắc mặt Huyết Thần Đế không có chút biến hóa nào. Mặc dù cũng có thể hắn không phải là đối thủ của Hồng Thiên Nữ Đế, nhưng Hồng Thiên Nữ Đế muốn trấn áp hắn cũng không phải là chuyện đơn giản.

Đang lúc Huyết Thần Đế muốn thi triển vô thượng đế pháp, một âm thanh bình thản vang vọng trong đại điện. Sau đó trong nháy mắt bao phủ Huyết Thần Đế khiến cho Huyết Thần Đế hoảng hốt, nội tâm không cách nào ức chế sinh ra sợ hãi. Trên mặt Huyết Thần Đế tràn đầy hoảng sợ, vẻn vẹn chỉ là một tiếng thở dài lại có thể làm cho cả người hắn vô lực chỉ có thể quỳ xuống, đó là dạng tồn tại gì?

Chương 1133: Ngoại truyện (2)

Hắn cảm giác uy thế bậc này cho dù là sư tôn hắn cũng vĩnh viễn không bằng.

Cùng lúc này, trên người Huyết Thần Đế có hào quang đại chấn, đây là một phân hồn Cứu Cứu Cực sinh linh của sư tôn Huyết Thần Đế, chỉ khi nào Huyết Thần Đế gặp nguy hiểm mới có thể giáng lâm.

”Bái kiến Thiên Đế.”

Phân hồn vừa đi ra trực tiếp quỳ xuống đất, đầu cũng không dám ngẩng lên, thậm chí thân thể run rẩy khiến cho người ta hoài nghi đây có phải là một Cứu Cực sinh linh hay không. Huyết Thần Đế lúc này cũng mờ mịt, sư tôn của mình, một Cứu Cực sinh linh mà lại quỳ xuống với chủ nhân của một tiếng thở dài như vậy?

Bỗng nhiên, Huyết Thần Đế dường như là nghĩ tới điều gì đó, sắc mặt trắng bệch.

”Huyết Thần Đế bái kiến Thiên Đế.”

Huyết Thần Đế càng mang theo sợ hãi. Nỗi sợ hãi không thể kiềm chế. Mặc dù vô số năm đã trôi qua, nhưng truyền thuyết về nam nhân đó vẫn không tiêu tan. Nghe được những lời này, Hồng Thiên nữ đế lệ rơi đầy mắt, thân thể run rẩy mãnh liệt. Nàng vĩnh viễn cũng không quên được giọng nói này. Nàng mang theo tiếng khóc nức nở nghẹn ngào nói.

”Nuôi ta lại không chịu trách nhiệm với ta, lúc trước vì sao phải nuôi ta?”

“Bản đế hận ngươi.”

Kỷ nguyên Hoang Cổ.

Từ sau khi Đạo Tử Tần tộc Cổ Tần Cửu Ca lên ngôi đế vị, vạn tộc vũ trụ, tinh không mênh mông lại nghênh đón một thời đại hoàng kim một lần nữa. Vạn tộc tranh giành, thiên kiêu xuất hiện lớp lớp, chí tôn hoành thế, có một yêu nghiệt dương danh tinh không phá vỡ rất nhiều kỷ lục mà yêu nghiệt cổ đại lưu lại. Nhưng mặc kệ là chí tôn vô địch như thế nào cũng không phá được kỷ lục của một người: Thiên Đế Tần Cửu Ca. Có điều không ai biết Thiên Đế Tần Cửu Ca bây giờ ở nơi nào.

”Mẫu thân, ta muốn phá kỷ lục của phụ thân.”

Dưới tinh không, một thiếu nữ duyên dáng yêu kiều, giơ nắm đấm trắng múp míp của mình lên, dường như đang biểu hiện quyết tâm của mình. Thân thể thiếu nữ rất mảnh khảnh, khuôn mặt nhỏ nhắn rất quyến rũ, mái tóc đen nhánh nhẹ bay, hàng mi dài rung rinh, đôi mắt trong veo như sương nước, đôi môi đỏ mọng và răng ngọc lấp lánh pha lê, băng cơ ngọc cốt, ngũ quan xinh xắn, dung nhan tuyệt sắc, thân hình đầy đặn. Vừa nhìn đã biết sau này chắc chắn là một tuyệt đại giai nhân mị hoặc chư thiên. Thiếu nữ tên là Tần Tiêu Tiêu, chính là chí tôn yêu nghiệt nổi danh nhất trên tinh không hiện giờ, khiến cho vô số Thiên Kiêu sợ hãi. Trong lòng mắng, con mẹ nó, đây là yêu quái từ đâu tới? Nhớ lúc trước, lúc Tần Tiêu Tiêu vừa đặt chân đến tinh không, có rất nhiều chí tôn trên Tinh Không Đế Bảng thèm nhỏ dãi nhan sắc của nàng, chuẩn bị dựa vào thực lực thiên phú của mình chinh phục nàng. Nhưng điều khiến mọi người phải ngỡ ngàng, mặc kệ là yêu nghiệt gì cũng không thoát khỏi thiết quyền của thiếu nữ, chỉ mấy chiêu là phế đi một chí tôn nổi danh đã lâu. Cuối cùng còn công khai kêu gào.

”Một đám phế vật, còn muốn đùa giỡn bản đế nữ, cũng không soi gương sao, đồ cặn bã.”

Tuy rằng giọng nói rất quyến rũ êm tai nhưng làm cho tất cả nam nhân yêu nghiệt, nhất thời sắc mặt khó chịu. Đây không phải là trắng trợn khinh thường bọn hắn sao?

”Mẫu thân, ngươi đừng cảm thấy ta làm không được, cái gọi là chí tôn toàn bộ tinh không cũng không qua nổi mấy chiêu dưới tay nữ nhi ngươi.”

Nhìn mẫu thân dáng vẻ không biết có thể hay không, thiếu nữ đỏ mắt, nhỏ giọng hừ một tiếng. Kỷ lục của người xưa không phải là để

cho hậu thế phá vỡ sao? Mẫu thân mà thiếu nữ nhắc đến mặc một bộ cẩm bào màu tím ung dung, thân thể mềm mại dưới cẩm bào linh lung đầy đặn, giống như mật đào chín mọng, lộ ra vẻ quyến rũ khoan thai giống như thiếu nữ, chỉ là có vẻ thành thục hơn, ba ngàn sợi tóc xanh thản nhiên buông xuống từ bờ vai thơm, thẳng đứng giữa vòng eo liễu mảnh khảnh, dưới lớp áo gấm màu tím còn có cả đôi chân thon thả trắng như tuyết.

Đó là Medusa.

Medusa nghe nữ nhi mình nói, che miệng cười cười, nàng thật ra không muốn đả kích lòng tin của nữ nhi mình, nhưng mục tiêu thật sự là…Không thể nào.

Nhìn thấy nụ cười của mẫu thân, thiếu nữ cảm thấy lòng tự trọng của mình bị vũ nhục, nàng nhăn mặt, hừ lạnh một tiếng…Hiện giờ Vạn Xà Thánh Tông chính là thế lực cự vô bá vô thượng dương danh khắp tinh không mênh mông. Dù sao ai cũng biết thánh tông nữ vương đời trước là Medusa, đây là nữ nhân của vị kia, ai dám chọc?

”Phiền quá, phiền quá, không phải tỷ tỷ đã đồng ý ta và nàng cùng ở chung sao? Ta cũng rất thích hắn!”

Trong một đại điện, có một nữ tử rất giống Medusa nằm bên cạnh cửa sổ u oán nói. Rõ ràng đã nói, tỷ muội cùng nhau…Tỷ tỷ nói chuyện không giữ lời!!!...

[Hết Truyện]